GRAECUM

LEXICON MANUALE,

PRIMUM

A *BENIAMINE HEDERICO*

INSTITUTUM,

POST REPETITAS *SAM. PATRICII* CURAS,

AUCTUM MYRIADE AMPLIUS VERBORUM,

INNUMERIS VITIIS REPURGATUM, PLURIMISQUE

NOVIS SIGNIFICATIBUS VERBORUM LOCUPLETATUM

CURA

IO. AUGUSTI ERNESTI,

NUNC DENUO

RECENSITUM, ET QUAMPLURIMUM IN UTRAQUE

PARTE AUCTUM

A *T. MORELL*, S. T. P. THESAURI

GRAECAE POESEOS, nuper editi,

AUTORE.

LONDINI:

Excudit H. WOODFALL,

Impensis, H. WOODFALL, J. BEECROFT, C. BATHURST, J. RIVINGTON, J. POTE, J. HINTON, R. BALDWIN, L. HAWES, W. CLARKE & R. COLLINS, R. HORSFIELD, W. JOHNSTON, E. JOHNSON, T. CASLON, S. CROWDER, T. LONGMAN, B. LAW, J. FLETCHER & Co. C. CORBETT, R. WARE, W. GINGER, T. CADELL, & M. RICHARDSON,

M. DCC. LXVI.

Digitized by Google

AUSPICIIS

CELSISSIMI PRINCIPIS

FREDERICI

EPISCOPI DE *OSNABURG*,

NOVA HÆC LEXICI *HEDERICIANI* EDITIO,

(IN USUM ET COMMODUM COMMUNIS JUVENTUTIS CONCINNATA)

PERMISSA EST,

SUMMA CUM OBSERVANTIA CULTUQUE

DEVINCTISSIMI EDITORIS

T. MORELL.

Digitized by Google

M. BENJ. HEDERICI

PRAEFATIO.

ALTERUM hoc Lexicon eſt, *Lector benevole*, quo juventuti bonarum artium ſtudioſae commodare ſategi. Graecum, ut vides, illud eſt, et, velut priori diſciplinas atque veterum Scriptorum monumenta, quae Scholas fere occupatas habent, dilucidare pro viribus ſum anniſus: ita hoc, quod jam exhibeo, literas in primis Graecas adjuvare ſtudui. Neque vero operam hanc, ut quidem confido, praeter rem neceſſitatemque ſuſcepiſſe jure exiſtimari poterò. Etenim, quae Linguae Graecae cum praeſtantia ſit, tum utilitas pariter atque ad omne propemodum ſtudiorum genus neceſſitas, ab aliis jam oſtenſum eſt pluribus, et, quam adeo Lexicon, quo illa contineatur, ſatis idoneum Scholis adhuc deſit, experiuntur idemtidem, quibus hanc eruditionis partem tradere juventuti incumbit. Quotquot enim hujus generis libri exſtant, vel mole ſua uſum ſufflaminant ſui, vel jejunitate, qua laborant, ſaepius deſtituunt paullo ſerius literis Graecis operaturos, vel ordinis etiam implicatione linguae adhuc minus gnaros plus juſto fatigant, efficiuntque haud raro, ut tot illi tantiſque difficultatibus praepediti non ſine indignatione ac taedio in hoc ſtudiorum genere verſentur.

Singulas igitur illas, quantum quidem fieri potuit, amoliturus ante omnia, librum in tres Partes diſpeſcui, Hermeneuticam ſcilicet, Analyticam, atque Syntheticam: primaque adeo illa, quae ad intelligendos omnis generis ſcriptores, quos antiquiora quidem tempora dedere, facere debet, eam Vocabulorum copiam concludere allaboravi, quam ad negotium hoc, amplum licet ac vaſtum ſatis, ſuffecturam omnino putavi. Certe, quae ex ingenti Henrici Stephani Theſauro volumine ſatis etiam grandi Joannes exhibet Scapula, ea tantum non omnia hic etiam ſuppeditavi. Quin immo ipſorum non ſolum numerum, ſed in primis etiam, quas obtinent, ſignificationes ex Suida, Polluce, Suicero, Leighio, Scriptoribuſque ſimilibus aliis non parum hinc inde adauxi. Ac veluti has pro ea, qua differunt, varietate ſuis fere diſtinxi numeris, clarius ita ordinatiuſque, ut ſpero, ſe oblaturas cuique: ſic Voces potiſſimum ipſas ordine, quem vocamus, alphabetico diſponere viſum eſt. Equidem virtutes naturalis illius, quo Voces derivatae primigeniis, compoſitae ſimplicibus ſubjiciuntur, non ignoro, neque me praeterit etiam, quantopere eum in Stephano aliiſque dilaudent bene multi; ſed non aeque tamen intricatus hic alter eſt, longeque omnino facilius linguae nondum ſatis peritis Vocabula, quae inquirunt ipſi, ſubgerit. Et, ſi omnino ad indagandam genuinam Vocis poteſtatem momenti maximi eſt, noſſe originem ejuſdem, ſingulis etiam Vocabulis hanc ſubjeci, ut adeo nec adminiculo iſto, neceſſario certe ad feliciorem cujuſvis Scriptoris interpretationem, deſtitutos Lexico hoc uſuros conqueri poſſint, qui ordinis naturalis laudem id atque virtutem ferme praecipuam habere ſolent.

Veluti autem haec primae Lexici hujus Partis ratio eſt; ita altera illa, cui Analyticae ut dixi, nomen feci, ea Vocabula grammatice, quomodo loqui conſuevimus, reſoluta complexus ſum, quae difficultatibus ſuis, ſive a Dialecto aliqua, ſive aliunde ſubortis ſolicitare tironum patientiam poſſunt. Eſt certe eadem haec opera, quae liberalius paullo a Schrevelio juventuti navata, ipſum tam acceptum huic reddidit, ut unus fere ex ſui ordinis Lexicographis in Scholis huc uſque locum vindicaverit ſibi. Ac tametſi non deſint, qui eamdem ignaviae potius ſubſidium habeant, quam ut emolumenti quidquam juventuti illam credant adferre, eo quod haec a penitiori Grammatices ſtudio, ad quod tamen potiſſimum ſolidior linguae cognitio redit, ea ipſa plerumque avocetur: attamen, qui rectius juſtiuſque rem expendunt, ſatius utique exiſtimant, velificari nonnihil diſcentium a labore moleſtiore averſioni, quam quidem committere, ut miſeri ſuccumbant inſcitiae ſuae, vel etiam, quod ſaepius uſu in Scholis evenire videmus, difficultatibus his abſterriti linguae pulcherrimae ſtudium plane abjiciant. Ne igitur habeant, quod et ipſi ſuo quaſi jure deſiderare poſſint, etiam hac in re illis deeſſe nolui. Quin potius non ſolum Vocabula prope omnia, quae Schrevelius ex appendice Scapulae Lexico ſubnexa, Paſoris in Heſiodum Indice, aliiſque hujus commatis operibus attulit, in Partem hanc alteram conjeci: ſed ea quoque ex Jo. Vorſtii Veterum Poëtarum Graecorum Poëmatis, Celeberrimi item Viri, Dn. Jo. Davidis Schreberi, Hortulo Graeco ex omni-

Digitized by Google

bus Plutarchi Operibus adornato, et Clariſſimi Dn. Hieronymi Freyeri Faſciculo Poëmatum Graecorum, libellis vere aureis atque ad perdiſcendam Graecam linguam accommodatiſſimis, paſſim locupletavi. Attamen, ne nimis etiam indulſiſſe diſcentium inertiae videri poſſim, ſatis habui, digitum in cibum hunc intendere, praemanſum vero ipſum atque tantillum laboris recuſantibus, ut eumdem ſumere ipſi dedignentur, inſerere in ora utique ſuperſedi.

Tertia libri Pars, quae Syntheticae titulum praefert, iis deſtinata eſt, quibus Latina ſermone Graeco, eoque proſaico, reddere collibet, adjutuſque a Scriptoribus laudatiſſimis, Benzio, Poſſelio, Devario, Scheidio, aliis; hic quoque eum Vocum Formularumque loquendi apparatum, ſuis fere ubique auctoritatibus munitum, ſubgeſſi; qui, niſi me omnia fallunt, ad inſtitutum hoc, quantum quidem in Scholis illud exigi, vel certe uſui hodie eſſe ſolet, abunde ſuppeditabit. Et, ſi omnino contingat, ut quaedam adhuc deſideres, ea tamen forſitan haec erunt, quae omiſſa facile pati, vel iis etiam, quae allata ſunt, compenſare non incommode poteris. Ita quippe ſaepius Nomina illa a Verbis deducta, qualia ſunt *Accumulator*, *Admodulator*, *Adoptator*, item *Accumulatrix*, *Admodulatrix*, et ſimilia, perinde qualia *Accumulatio*, *Admodulatio*, *Adoptatio*, et quae ſunt hujus generis alia, fruſtra hic quaeſiveris. Praeterquam enim quod magna eorum pars ipſa civitate Latina deficitur, adeoque ſola formationis innititur Analogia, certe, ſi Graece eadem reddenda ſunt, alia fere per Participia, alia per Infinitivos Verborum, a quibus deſcendunt, tuto enunciari poſſunt. Ita videlicet *Accumulatorem*, vel ipſius Demoſthenis exemplo, rectius ἐπισωρεύοντα, *Admodulatricem*, προσάδουσαν, et *Accumulationem*, qua ipſum in primis accumulandi actum ſignificat, τὸ ἐπισωρεύειν interpretaberis, quam ut nomina vel plane nova confingas, vel ſua etiam carentia auctoritate uſurpes. Quumque adeo haec talia a Verbis allatis, ſi quidem ipſis opus ſit, nec ſuo iſta loco reperiantur, formare perquam ſit facile, operae chartaeque tanto juſtius eorum me omiſſione peperciſſe arbitror, quo magis Lexicon hoc manus jam implet, nomenque ſuum paene excedit. Nec alia quoque cauſſa fuit, cur Nomina etiam, quae propria Grammatici vocant, omiſerim, utpote quae ipſa quoque facile Graece efferri poſſunt, dummodo ex Grammatica conſtet, quae literarum utriuſque linguae natura ſit atque cognatio. At vero, quod in Prima praecipue Parte nec Auctores addiderim Vocibus, nec locutionum etiam, quas hae ex ſe progignunt, ſubjecerim exempla, forſitan mirabuntur, qui ex his propemodum ſolis Lexici perfectionem aeſtimare ſolent. Sed et his adferendis locus plane defuit. Nec vero etiam video, ſi vel maxime ipſe ſuppetiviſſet, ecquis eorum in Lexico hermeneutico ſit uſus. Sua enim Scriptori cuivis interpretando auctoritas ſufficit, et, qui ex Vocum ſignificationibus tam diſtincte copioſeque ſubminiſtratis ſenſum effati alicujus Graeci indagare nequit, eum vel plane a Grammatica non inſtructum, vel rei, quam continet illud, prorſus ignarum eſſe oportet. Secus ſtatuendum eſſe de Lexico ſynthetico facile largior, quum Graece ſcripturus utique non ſolum de Vocis, qua uſurus eſt, probitate, ſed et de Conſtructionis, qua gaudet eadem, ratione certus eſſe debeat. Quare id etiam mihi quam maxime commendatum habui, ut ne facile in Tertia hujus libri Parte Vox aliqua ſine auctore ſuo compareat, vel Conſtructionis etiam exemplum non habeat adjunctum. Quod ſi tamen vel hic etiam alterutrum, immo utrumque deeſſe nonnumquam deprehendas, auctorem quidem Vocis idoneum me fugiſſe non inficior, licet de bonitate ejus Lexicographorum ſaltem praeſtantiſſimorum auctoritas dubitare me non ſiverit; Conſtructionis vero modus ideo a me neglectus eſt, quod Regulas ille notiſſimas atque adeo Graecae etiam Linguae cum Latina communes ſequatur.

Atque haec fere ea ſunt, *Lector benevole*, quae te ſcire, e re tua, immo et mea eſſe exiſtimavi. Tute labori etiam huic meo, ſi merebitur, fave: ſin minus, eum ante ne damna, quam cogitaveris, contingere haud raro, ut tuo arbitrio ſtare non poſſis. Vale.

Expoſitio Notarum, quae in priore Lexici hujus parte inter alias occurrunt.

Gl. V. Gloſſaria Veterum a Labbeo edita.
Pb. Philoxenus, Gloſſographorum facile princeps.
Lex. Gr. Lexicographi Graeci, Heſychius, Suidas, auctor Etymologici magni, Varinus, Phavorinus.
Heſ. Heſychius, Alexandrinus.
Suid. Suidas.
Etym. Etymologicum magnum.
R. Gulielmus Robertſonus, Anglus.
Suic. Jo. Caſp. Suicerus, Tigurinus.

Atque hos Lexicographos ad eas voces allegare placuit, de quarum auctoritate aliunde, quam ex ipſis, non conſtat; quum e contrario Philoxenus et Gloſſaria Veterum eo laudentur nomine, quod multas eaſque aptiſſimas vocum ſignificationes ſuppeditant, quae alibi non facile ſunt obviae.

LECTORI

Digitized by Google

LECTORI salutem SAM. PATRICK.

DE operis ſui natura et uſu auctor jam ſatis, ut opinor, dixit; quae autem a me praeſtita fuerint, paucis accipe. Cum multi typographorum errores in peregrinam irrepſiſſent editionem, id mihi in primis curae fuit, ut quam emendatiſſime haec excuderetur. Quandoquidem autem auctor in tres partes librum ſuum diviſerit, in harum prima multas locutiones Graecas, quibus ineſſe aliqua difficultas videretur, non ſolum adjeci, ſed, quanta licuit brevitate, etiam explicui. Praeterea Verborum conſtructionem, eorum ſaltem quae frequentiori ſunt in uſu, optimorum ſcriptorum teſtimoniis confirmavi, ipſis auctorum locis, poëtarum praecipue, quantum ratio operis ſinebat, indicatis. Et quamvis auſim affirmare hunc librum antea tum copia verborum, tum accurata eorum interpretatione, longe omnes alios ejuſdem molis praeſtitiſſe; ſeptingenta tamen nova ad minimum addidi, quorum pleraque vix in aliis lexicis occurrunt. Horum autem maximam partem Longinus, Ariſtophanes, Lucianus, et Marcus Antoninus; nonnulla vero Sophocles, Euripides, Lycophron, et alii ſuppeditavere. Secundam partem plurimis vocibus cum apud Schrevelium, tum apud noſtrum, omiſſis, ex Homero praecipue locupletavi. Denique, in tertia parte, cum hoc omnibus aliis Lexicis adhuc in lucem emiſſis, non verborum tantum, ſed et locutionum copia antecellat, pauca admodum, nonnulla tamen, quae mihi inſigniora viſa ſunt, adjeci. Quanquam autem additiones ſupra memoratae, ut forma libri mutaretur, neceſſarium fecerint; *Manualis* tamen retinui titulum, ne novo nomine novum opus edendi laudem potius affectaſſe, quam ſuam auctori conſervandi propoſitum habuiſſe viderer.

Haec ſunt, quae de priori noſtra editione habui dicenda; quae autem in hac altera praeſtiterim, jam breviter oſtendam. Cum viri quidam eruditi, ludorum moderatores, de priori hujus operis in tres partes diviſione querebantur, quod ea imperitioribus eſſet impedimento, dum in una diverſas alicujus vocabuli ſignificationes, in altera vero reſolutionem ejus grammaticam petere cogerentur; nunc duae priores partes conjunctim diſcentium gratia exhibentur.

EX PRAEFATIONE
IO. AUGUSTI ERNESTI.

IN cauſſis, propter quas tam pauci ad linguae graecae vel mediocrem ſcientiam perveniant, Moſes Solanus * jure numerat vitia Lexicorum, quibus puerilis aetas utitur. Eorum duo maxime impediunt verum verborum intellectum. Primum eſt, quod ſignificationes ſaepe numero vel prorſus alienae verbis tribuuntur, vel parum accurate diſtincteque traduntur; alterum, quod tam pueriliter atque inepte latinis vocabulis exprimuntur graeca, ut intellectus impediatur potius interpretando, quam adjuvetur. Quod fit maxime, hanc ob cauſſam, quod interpretatio nimis etymologiae rationibus accommodatur, neglecto uſu loquendi, qui ſolus in hoc genere dominatur, in primis in compoſitis ex praepoſitione una pluribuſve, in quibus incredibile dictu eſt, quam pueriliter peccetur, item ex εὖ, φιλέω aliisque. Talibus igitur erroribus, vitiis ineptiiſque cum

* In praef. ad Plutarch. Briani.

Digitized by Google

cum plena sint Lexica vulgaria, quae sunt in tironum manibus, nec ultra ea plerique sapiant, qui in Scholis literas graecas docent, mirum esse non potest, si tam pauci bene proficiunt in eo genere literarum, nec plus consequuntur plerique, quam ut graecorum scriptorum orationem possint ad verbum, scilicet e sui quisque Lexici praescripto, latine interpretari, h. e. ut non modo nihil intelligant, cum interea se credant intelligere, sed etiam ipsos scriptores graecos stultissimos putent, vehementerque contemnant.

Hoc tantam malum potuisset caveri, si ab initio viri excellenti graecarum literarum scientia praediti, voluissent se demittere ad hanc curam, ut tironibus in eo genere consulerent, nec eos imperitis hominibus per talia Lexica corrumpendos permitterent. Sed dum ii hujus laboris molestiam defugiunt, eumque nec sua doctrina dignum, nec satis sibi honestum putant, invadunt eam provinciam homines imperiti, inscitiaque sua plus nocent literis, quam illi deinde exquisita sua doctrina prodesse possunt. In quo graeca lingua inprimis iniqua fortuna usa est. Nam latinae quidem literae cum instaurari coepissent, summi homines, Erasmi, Camerarii, Melanchthones, aliique, non dubitarunt cautam suscipere tironum, et plures libellos edere, quibus ii, vel ad intelligendum latine, vel ad scribendum adjuvarentur: neque ea res ipsis dedecori, sed inprimis honesta, juventuti autem maxime utilis fuit. Vere hoc me puto affirmare: si quis vel istorum, vel ex eo ordine, pari cura complexus graeca, Lexicon in tironum usum confeciset, in quo graeca verba primum accurate, deinde perspicue, hoc est, bene latine (neque enim ullo modo perspicuitas esse potest interpretationis sine puritate sermonis ejus, quo in interpretando utaris, semperque sub illa ad verbum, sive potius ad etymologiam verborum, facta male latina interpretatione latet inscitia sensus), denique ex usu loquendi optimorum scriptorum, non e verborum notatione, si quis ergo hoc facere sustinuisset, non dicam plus gloriae consecutus esset, sed multo plus literis graecis profuisset, quam doctissimis in quemvis scriptorem commentariis, quos non nisi doctiores legerent, quibus pleraque dudum ipsis nota satis et perspecta fuerant. Etenim, in omni genere disciplinae, quis nescit, quantum referat, statim ab initio veris et accuratis notionibus imbui? Quam deinde non modo paucis contingit, ut male percepta dediscendi facultas detur, sed quam pauci eo sunt vel ingenio ut facile possint, vel animo, ut velint, falsa et prava dediscere. Nimis firmiter coalescunt teneris insita animis, nec facile avelli possunt, et quae pueri arripuimus, ea fere ita amplectimur atque tenemus, ut nobis eripi vix patiamur. Mihi quidem, quoad literas docui, plus prope laborandum, plus certe molestiae exhauriendum fuit in expugnandis male susceptis prima pueritia opinionibus, dedocendisque ac detrahendis perversis verborum notionibus, quam veris tradendis atque explicandis.

Itaque cum rogatus essem, ut Hedericiani Lexici Graeci, quod nunc maxime versatur in manibus tironum, putaturque esse in hoc compendiario genere optimum, ejus igitur ut recencensendi curam susciperem; eam provinciam, quanquam duram et taedii plenam defugiendam non putavi, qui vitiis ejus, et ortis inde apud tirones noxis, saepe doluissem, iisque tollendis, omninoque opere illo emendando locupletandoque, plurimum adjumenti me allaturum discentibus putarem. Non is ego sum, cui aut jucundum, aut adeo opus sit, de aliis detrahere, et hac via ad famam contendere. Melioribus artibus laudem parare didici. Itaque non libenter dico, quod praesens institutum dicere cogit: Hedericum illum, virum bonum cetera et laboriosum, sed graece doctum, et ad tale Lexicon rite conficiendum satis a lectione graecorum scriptorum instructum non fuisse. Totus ille, id quod per totum opus observare licuit, e Scapula aliisque vulgaribus Lexicis pendebat, tot praeclaras doctorum hominum de verbis plurimis, post Stephanum et Scapulam, observationes ignorabat, nec ipse e lectione ipsorum scriptorum meliora didicerat. Itaque non modo totidem verbis e Scapula in suum Lexicon retulit verborum interpretationes parum idoneas aut perspicuas, sed subinde etiam ne assecutus quidem est ejus aliorumque Lexicographorum mentem, vitiisque operarum se decipi passus est: unde manarunt innumera peccata. [*Aliquot exempla Cl. autor protulit, sed haec apud illum quaerenda mitto.*] Jam incredibile dictu est, quam saepe, quam absurde interpretatus sit, plerumque post alios, verba composita ex ἀμφὶ, ἐκ, ζὺν, παρὰ, ὑπὸ, παρὰ, περὶ, πρὸ, &c. exprimens has praepositiones e vulgari significatione, non ex usu scriptorum in verbo quoque; in quo sane est mira varietas. Idemque notavimus in aliis generibus compositorum. Φιλότιμητος est ineptum Nonni verbum in Johannis μεταφράσει; sed id ineptius vertitur in Scapulae Lexico *sectionis amans, incisione gaudens*, sequaci Hederico. Similterque peccatur in verbis compositis Poetarum, inprimis tragicorum; quorum vim ex illis interpretationibus nemo adsequatur. Illud quoque parum scienter factum erat, ut significationes πολυσήμων parum recte digererentur atque ordinarentur, activa et

Digitized by Google

media, eorumque significatio, itemque temporum significatio diversa, cum v. c. praesens activam, aor. 2. neutram vim habet, &c. non discerneretur; quod hodie in Lexicis ferri non potest, cum sit ad accuratam linguae graecae scientiam scriptorumque intelligentiam perneceſſarium.

Enimvero haec et alia omnia correcta sperabam me reperturum in editione *Sam. Patricii*, Scholae Carthusianae apud Londinenses Hypodidascali, qui Hedericianum Lexicon bis recoxit, et magnam diligentiae laudem apud suos (vid. Scott. praef. ad Append. Steph.) etiam apud exteros tulit: praesertim qui in praefatione dicat, se diligenter hoc opus correxisse, vivatque in insula ea, quae sibi graecarum literarum principatum vindicare videtur, in qua graece doctissimi homines paene nasci videantur: adeo mature ibi omnes graecos scriptores vel difficillimos intelligunt et emendare possunt. Sed omnia alia deprehendi, intellexique, Patricium Britannum non plus in Graecis posse Hederico Germano. Hujus quidem peccata fere omnia sanctissime conservata sunt eaque novis aucta.

Prima igitur nobis cura fuit, ut talia peccata tolleremus, corrigeremusque, si quid parum vel recte, vel accurate, vel perspicue scriptum esset in significationibus vocabulorum tradendis. In quo tamen difficultas quaedam objecta est a ratione ipsa talis Lexici, in quo singula tantum verba explicantur: quod nonnulla vocabula, inprimis adverbia, separatim commode explicari non possunt, facilioremque interpretationem habent cum verbo, cui adjungi solent. Tum in verbis, quae Grammatici proprie dicunt, operam dedimus, primum ut activa et media, etiam tempora interdum, ex usu optimorum scriptorum, distingueremus, deinde ut significationes in πολυσήμοις digereremus diligentius, et, quoad fieri posset, a propria et prima significatione quomodo ceterae ducerentur, ipso ordine indicaremus, v. σμύχω, τύφω, πομπεύω, πύργος, σηκὸς, τίθημι, ὕβρις, δημιουργὸς, πρωτεύω. Auximus etiam priorem significationum numerum e nostris aliorumque observatis, qui veteres scriptores græcos illustraverunt. Sed maxime in hac parte laboravimus hoc, ut accurate exponeremus verba e praepositionibus composita, in quibus explicandis omnium adhuc Lexicorum stultitia accusanda est, tribuentium interdum praepositionibus aliquam vim, ubi ex usu loquendi veterum nullam habent, aut falsam adeo, aut ita exprimentium, scilicet e vulgatissima cujusque significatione, ut nemo intelligere possit. Nos in omnibus usum secuti sumus, comparandis, ubi non statim vera significatio succurreret, aut aliquid dubitationis oriretur, exemplis idoneis. Itaque et subinde notavimus, in eodem verbo, modo redundare praepositionem, nec ullam vim habere, modo addere verbo aliquid significationis. Quaedam tamen, sed perpauca, fuere, in quibus analogia et conjectura sequenda esset, quod nullum exemplum veteris scriptoris vel ipsi notatum habebamus, vel ab alio notatum reperiebamus: in quibus si forte aberravimus, nobis ut ignoscatur, rogamus. Atque pari ratione usi sumus in aliis compositorum generibus, ut e φίλος, χαίρω &c. ut facile quivis intelliget, qui vel in his, quae e. c. posuimus, nostra cum superioribus velit comparare. Denique ipsis verbis locupletare hoc Lexicon studuimus. Et, quia Patricius primum verba septingenta, deinde hoc ipso majorem numerum se addidisse professus est, dedimus alicui hoc negotii, ut secundae editionis Patricianae exemplum cum Lipsiensi editione compararet, notaretque verba non prodita ab Hederico. Quo facto vidimus, non modo illud, quod ante diximus, quaedam vitiose posita esse, sed etiam numerum ab eo traditum vix effici. Unde orta nobis suspicio, numerata ab eo esse etiam ea, quibus partem secundam auxisset, quae sane numeranda non erant. Sed id accuratius exquirere, quando parum referebat, insuper habuimus. Posthaec addidimus ea, quae e nostris lectionibus notata permulta habebamus, item quaecunque viros doctos subinde indicare repereramus, nondum in Lexicis prodita esse, quae et ipsa non pauca erant, plurima etiam in Reimari, V. Cel. in Dionem Cassium indice notata, ut nondum relata in Lexica: cujus Viri exemplum utinam imitentur posthaec, quicunque scriptorem graecum recoquent. Denique adhibuimus Dan. Scotti, V. C. Appendicem ad Thesaurum Stephani, Londini, 1745. duobus Voll. in fol. editam, ex qua permagnus verborum numerus accessit. *(sequuntur quaedam ad illud opus castigationes, quas itidem hic missas feci.)*——Atque etiam ea verba vel ab Scotto vel ab aliis posita omisimus, quae reperiuntur quidem vel in Glossariis antiquis, ut Hesychio, vel in scriptore aliquo vetere, ceterum manifeste corrupta sunt, nec ullum alium auctorem idoneum habent, quod genus verborum si admittere voluissemus, exemplo Stephani et aliorum, haud probando, haud parvus numerus verborum accessisset. Sed vel sic decem millium summam explevimus. Nec nunc spicilegium, idque magnum deest, et post multa alia supplementa, tamen plurimum supererit, quod addatur: adeo non modo inexhaustae sunt Graecorum

in.

Digitized by Google

in verbis divitiae, ſed difficile eſt omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec forte opus eſſet omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Doruillius, niſi de eorum ſignificatione, inprimis Attica, ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſaepe non obſcurorum, et nihil inſolentis, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, ut difficile ſit, omnia obſervare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis eſſent, ut praetermitterem quaedam, quia non ſuſpicabar, a Lexicis abeſſe. Nominatim in Joſepho id mihi uſu veniſſe vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipſe non notaviſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, quae illum effugiſſent, ut ἐμποδιστής, ἐμπόδισμα, προσκαινουργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix ſperandum eſt, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, niſi paullatim omnes graeci ſcriptores indicibus inſtruantur plenis et Reimariano, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et haec fere ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari a tironibus poſſet. Unum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſua ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω eſſe ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes, acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſua ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur iſta ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane ſublatam voluit Erneſti, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe). Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

Digitized by Google

LEXICI MANUALIS GRAECI PARS PRIMA.

Α, Vel α, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola inferne posita, ͵α *mille*; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

Α, in compositione est (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex α & βίβαστος, *stabilis*, fit ἀβίβαστος, *instabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui α præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος, *divitiæ*; ἄνολβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τὸ ν carent, ut ἄοσμος, ἄοικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἀδύς, ἀνδὸς: ex γραφὴ, ἄγραφος: ex ὥρα, ἄωρα: ex γνώμη, ἀγνώμων. Tale est & α, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab α & φυὴ· ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab α & μανθάνω, pro δυς etiam, ut ἄδικος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν significat, ut ἀνιδρὼς, ἄζυλος, ἄδωρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄζυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀσιχὴς, i. e. ἀπολυσιχὴς, ap. *Apoll.* ἄχανὴς in immensum hians. *Hes.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἅπας; & vicinâ significatione pro ἅμα vel ὁμῦ, ut ἀδελφὸς, ἀποιτὶς, ἄλοχος, &c. (4.) Πλεονασμικὸν, *abundans*, *supervacaneum*, ut ἀσάχνε, ἀσφοδελὸς, ἀφάσσω, &c.

Ἀ, Ah! ἄ, ἄ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἄ, ἄ, vel ἀ, ἀ, Ha, ha, ridentis. Ἄ, Ah! O! Oh! Ἄ, ἄ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

Ἁ, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

ᾇ, *cui*, dativ. sing. f. g. artic. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὃς, *qui*.

Ἄ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

Ἀάατος, ος, ὁ ἡ ὀ, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερστερητικὸν. *Eustath.* sc.) Ab α pr. & ἄατος, *innoxius*. (2.) innoxius. Ab α pr. & ἄτη (vel ἀατη) *noxa*. (vid. Thes. Gr. P.)

Ἀαλὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex α priv. & ἀλάομαι, *frango*. (ib. de quant.)

Ἀαὸν, (pro ἄδω, *Scbrev.*) 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδία, ἀαδεῖν, non placere, ingratum esse. Ab α pr. & ἀδεῖν, *placere*. *Steph.*) Exp. etiam (2) molestare, contristare, vel contristari, &, injuria affici. (3) inopia laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex α int. & ἀδίω, *tædio afficior*. Vel ab ἀνδεῖν, ex α priv. & ἁδὺς, *jucundus*. (f. Ab ἀαδα, *Laconice* pro ἡδεῖα. *Steph.*)

Ἀ Α' Ζ Ω, f. ἀάω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀάζω lædo s. violo. *Dawes.*)

Ἀάβη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἄθη, ab ἄω, *decipio*.

Ἀάβιτος, ος, ὁ ἡ ὀ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex α pleon. & ἀβιτος, *intactus*.

Ἀ Α' Μ Ι Ν Σ, θος, ὁ, instrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἀανὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, qui perfici nequit. Ex α priv. & (ανω poet. pro) ἀνύω, *perficio*.

Ἀάομαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116. hinc ἀάτη.

Ἀαπὴς, ος, ὁ ἡ ὀ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inaccessus; Ex α pr. & ἁπτομαι, *tango*. 3. illæsus, lædi nescius. Ex α int.—vel (4) qui valdè potest lædere. Ex α pr. & ἰαπτω, *nocco*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Montanus*.

Ἀασα, *læsi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *per Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσκω, f. ἀσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex α pleon. & ἀτάω, (*al.* αω.) *noceo*.

Ἀασμὸς, ος, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσθλιω, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab αω.

Ἀᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάσχετος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) insuperabilis. Ex α pleon. & ἄσχετος. idem.

Ἀατᾶι, 3. sing. præs. in pass. ἄαμαι.

Ἀατος, ος, ὁ ἡ ὀ, innoxius. Ab α pr. (2) valdè noxius. Ab α int. & ἄτη, *noxa*. (3) insatiabilis ab α pr. & ἄσαι, *satiasse*.

Ἀάτω, f. ἀσω, noceo, lædo. Ex α pl. & ἄτω.

Ἀαδδών, perditio, vastatio. Nom. Heb. indecl.

Ἀαζὸς, ος, ὁ ἡ ὀ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex α priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω. præclare agere.

Ἀβαθὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, profunditate carens. Ex α priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἧβαι, ab ἥβη.

Ἀβαιὸν, parvum, exiguum. Ex α pl. & βαίος.

Ἀβακα, *abacum*, acc. sing. ab ἄβαξ, *abacus*.

Ἀβακέω, f. ησω, fileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβακίως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακὴς.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, mutus; (2) stultus. Ab ἀβακέω.

Ἀβακὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex α priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, taceo; (2) quietus sum. Ab ἀβακὴς.

Ἀβάκιον, ου, τὸ, abaculus, tabula, cui vasa quælibet imponuntur; (2) mensa, s. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent; (4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, tessella pavimenti. Ab eodem.

Ἀβάκχευτος, ος, ὁ ἡ ὀ, alienus a Bacchho, i. e. tristis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Thes. Gr. P.) Ab α priv. & βακχεύω, *bacchor*.

Ἀ Β Ἀ' Ἀ Ε, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Hes.* (2) heu, phy! Ep.

Ἄ Β Α Ξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ἡ ὀ, id. quod ἄβακὴς. *Eustath.*

Ἀβάπτιστον, ου, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex α pr. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, immersabilis, qui mergi non potest; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἀβαπτος, ος, ὁ ἡ ὀ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex α pr. & βάπτω, *tingo*.

Ἄ Β Α Ρ, ορος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, non onerosus. *Met.* non molestus. Ex α priv. & βάρος, *onus*.

Ἀβαρὶς, ιδος, ἡ, continentis habitator. Ex α priv. & βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non est navis.

Ἄβας, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβάσαι, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, qui non punitur. *Hes.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex α priv. & βασανίζω, *exploro*, *torqueo*.

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ος, ὁ ἡ ὀ, rege carens, regi non subditus. Ex α pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαρτος, ος, ὁ ἡ ὀ, invidia vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex α priv. & βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infascinabilis. Ex iisd.

Ἀβασκάτως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκήτως. idem.

Digitized by Google

in verbis divitiae, ſed difficile eſt omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica ſunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere poſſit. Nec forte opus eſſet omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Doruillius, niſi de eorum ſignificatione, inprimis Attica, ſubinde certarent Grammatici, multoque, de noſtra ſententia, magis, niſi in iis intelligendis imperitiores, adſueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compoſitorum talium, ſaepe non obſcurorum, et nihil inſolentis, nec in forma, nec in ſenſu, habentium, facit, ut difficile ſit, omnia obſervare. Mihi quidem hoc ſentio accidiſſe in pluribus ſcriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis eſſent, ut praetermitterem quaedam, quia non ſuſpicabar, a Lexicis abeſſe. Nominatim in Joſepho id mihi uſu veniſſe vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipſe non notaviſſem. At ipſe contra in meis Excerptis habui, quae illum effugiſſent, ut ἐμποδισ-τὴς, ἐμπόδισμα, προσκαινοργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix ſperandum eſt, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, niſi paullatim omnes graeci ſcriptores indicibus inſtruantur plenis et Reimariano, de quo ſupra dixi, ſimilibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque inſtruendo, fortaſſe alibi dabitur occaſio dicendi.

Et haec fere ſunt, quae in caſtigando locupletandoque hoc Lexico ſecuti ſumus, quibuſque, ut ſperamus, perfecimus, ut et latius ejus uſus pateret, et tutius uſurpari a tironibus poſſet. Unum reſtat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere inſtituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: ſed correximus tamen in nonnullis, plane autem ſuſtulimus, ubi unuſquiſque tiro ſua ſponte videre poſſet, unde verbum ductum aut compoſitum eſſet; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω eſſe ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum ſane et nimis puerile ſit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae ſignificationes, acceſſerint, tamen aliquot plagulis brevior ſit haec editio ſuperiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonniſi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quiſque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipſe ſua ſponte adſequi poſſit, poni, non modo inutile et ſupervacuum, ſed etiam, id quod uſu didici, noxium eſt. Etenim ad ignaviam proniores, qui ſunt plerique, libenter abutuntur iſta ratione, putantes, hanc eſſe ad lectiones praeparationem, quam vocant, ſi in tali libello quaerant ſingula verba, et inde deſcripta recitent a magiſtris interrogati: qua ſtultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane ſublatam voluit Erneſti, totamque igitur illam partem intactam ſe fatetur reliquiſſe). Scr. Lipſiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

Digitized by Google

LEXICI MANUALIS GRAECI PARS PRIMA.

Α, Vel *α*, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola inferne posita, *α mille*; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

Α, in compositione est (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex *α* & βίβαιος, *flabilis*, fit ἀβέβαιος, *inflabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui *α* præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: - ὄλβος, *divitiæ*; ἄνολβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τὸ ν carent, ut ἄοσμος, ἄοικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἀδὺς, ἀνδὲς: ex γλαφὺς, ἄγλαφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνωμὴ, ἀγνώμων. Tale est & *α*, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab *α* & φυὴ· ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab *α* & μανθάνω, pro δυς etiam, ut ἄβατος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν significat, ut ἀναιδὴς, ἄβυλος, ἄδαρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀσιγὴς, i. e. ἀπολυσίγης, ap. *Apoll.* ἀχανὴς in immensum hians. *Hes.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἅπας; & vicinâ significatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἀδελφὸς, ἀκοιτις, ἄλοχος, &c. (4.) Πλεοναστικὸν, *abundans*, *supervacaneum*, ut ἀσαχνὸς, ἀσφοτὴ, ἀδάκτος, &c.

Α, Ah! *ἀ*, *ἃ*, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἄ, *ἄ*, vel *ἀ*, *ἃ*, Ha, ha, ridentis. **Α,** Ah! O! Oh! Ἄ, *ἄ*, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

Α, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

ᾷ, *cui*, dativ. sing. f. g. artic. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὃς, *qui*.

Ἃ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

Ἀάατος, ος, ὁ ἡ ὄν, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερτερητικὸν. *Eustath.* sc.) Ab *α* pr. & ἀατος, *innoxius*. (2.) innoxius. Ab *α* pr. & ἄτη (vel ἀάτη) *noxa*. (vid. Thes. Gr. P.)

Ἀαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex *α* priv. & ἄγνυμι, *frango*. (ib. de quant.)

Ἀαδὲ, (pro ἅδε, *Scbrev.*) 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδίω, ἀαδέω, non placere, ingratum esse. Ab *α* pr. & ἀδεῖν, *placere*. *Steph.*) Exp. etiam (2) molestare, contristare, vel contristari, &, injuria affici. (3) inopia laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex *α* int. & ἀδέω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδὴς, ex *α* priv. & ἡδὺς, *jucundus*. (f. Ab ἀαδα, *Laconice* pro ἡδεῖα. *Steph.*)

Ἄ Ἄ Ζ Ω, f. ἀσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀαζω lædo s. violo. *Dawes.*)

Ἀάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἄθη, ab ἄω, *decipio*.

Ἀάθικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex *α* pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

Ἀ Α' Μ Ι Ν Σ, θος, ὁ, instrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἀαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, qui perfici nequit. Ex *α* priv. & (ανω poet. pro) ἀνύω, *perficio*.

Ἀάομαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116. hinc ἀᾶσαι.

Ἀαπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inaccessus; Ex *α* pr. & ἅπτομαι, *tango*. 3. illæsus, lædi nescius. Ex *α* int.—vel (4) qui valdè potest lædere. Ex *α* pr. & ἰαπτω, *nocco*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Montanus.*

Ἀασα, *læsi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *per Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσκω, f. ἀσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex *α* pleon. & ἀτάω, *(al. αω.) noceo*.

Ἀασμὸς, ου, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσθην, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab αω.

Ἀᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἄημι.

Ἀάφατος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) insuperabilis. Ex *α* pleon. & ἄφατος. idem.

Ἀαφὰς, 3. sing. præs. in pass. ἀαμαι.

Ἀπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, innoxius. Ab *α* pr. (2) valdè noxius. Ab *α* int. & ἄτη, *noxa*. (3) insatiabilis ab *α* pr. & ἄσαι, *satiasse*.

Ἀάτω, f. ἀσω, noceo, lædo. Ex *α* pl. & ἄτω.

Ἀβαδδὼν, perditio, vastatio. Nom. Heb. indecl.

Ἄβαζος, ος, ὁ ἡ ὄν, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex *α* priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω. præclare agere.

Ἀβαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, profunditate carens. Ex *α* priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἅβαι, ab ἅβη.

Ἀβαιὸν, parvum, exiguum. Ex *α* pl. & βαιὸν.

Ἄβακα, *abacum*, acc. sing. ab ἄβαξ, *abacus*.

Ἀβακέω, f. ησω, fileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Ex *α* priv. & βάζω.

Ἀβακίως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀβακὴς.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, mutus; (2) stultus. Ab ἀβακέω.

Ἀβαχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex *α* priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακέω.

Ἀβακίζω, f. ἰσω, taceo; (2) quietus sum. Ab ἀβακὴς.

Ἀβάκιον, ου, τὸ, abaculus, tabula, cui vasa quælibet imponuntur; (2) mensa, s. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent; (4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, tessella pavimenti. Ab eodem.

Ἀβάκχευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Thes. Gr. P.) Ab *α* priv. & βακχεύω, *bacchor*.

Ἀ Β Α' Λ Ε, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Hes.* (2) heu, phy! Ep.

Ἄ Β Α Ξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἄβαξ, ακος, ὁ ἡ ὄν, id. quod ἄβακὴς. *Eustath.*

Ἀβάπλιστον, ου, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex *α* pr. & βαπλίζω.

Ἀβάπτιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, immersabilis, qui mergi non potest; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἄβαπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex *α* pr. & βάπτω, *tingo*.

Ἄ Β Α Ρ, ατος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non onerosus. *Met.* non molestus. Ex *α* priv. & βάρος, *onus*.

Ἀβαρὶς, ιδος, ἡ, continentis habitator. Ex *α* priv. & βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non est navis.

Ἄβαρς, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἄβης, ab ἄβη.

Ἀβάσαι, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, qui non punitur. *Hes.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex *α* priv. & βασανίζω, *exploro, torqueo*.

Ἀβασιλεύτος, ος, ὁ ἡ ὄν, rege carens, regi non subditus. Ex *α* pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαρδος, ος, ὁ ἡ ὄν, invidia vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex *α* priv. & βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infascinabilis. Ex iisd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκήτως. idem.

Digitized by Google

in verbis divitiae, sed difficile est omnia animadvertere ac notare, quae nondum in Lexica sunt illata. Nam illa Graecorum felicitas in componendis verbis tantam copiam verborum genuit, ut eam nullum Lexicon capere possit. Nec forte opus esset omnia Lexicis inferri, ut bene monet ad Charitonem Doruillius, nisi de eorum significatione, inprimis Attica, subinde certarent Grammatici, multoque, de nostra sententia, magis, nisi in iis intelligendis imperitiores, adsueti vulgari rationi, haererent. Verum eadem multitudo compositorum talium, saepe non obscurorum, et nihil insolentis, nec in forma, nec in sensu, habentium, facit, ut difficile sit, omnia observare. Mihi quidem hoc sentio accidisse in pluribus scriptoribus, e quibus volui notare, quae nondum in Lexicis essent, ut praetermitterem quaedam, quia non suspicabar, a Lexicis abesse. Nominatim in Josepho id mihi usu venisse vidi. Nam in Scotti Excerptis quaedam reperi, quae ipse non notaviſſem. At ipse contra in meis Excerptis habui, quae illum effugissent, ut ἐμποδιστὴς, ἐμπόδισμα, προσκαινεργέω, παρόρμημα, ὁμοπράγμων, &c. Itaque vix sperandum est, unquam Lexicon extiturum tale, in quo omnia verba graeca reperiantur, nisi paullatim omnes graeci scriptores indicibus instruantur plenis et Reimariano, de quo supra dixi, similibus. Sed de Lexico Graeco majore parando atque instruendo, fortasse alibi dabitur occasio dicendi.

Et haec fere sunt, quae in castigando locupletandoque hoc Lexico secuti sumus, quibusque, ut speramus, perfecimus, ut et latius ejus usus pateret, et tutius usurpari a tironibus posset. Unum restat, de quo admonendum videtur. Singulis verbis etymologiam addere instituit Hedericus. Id nos non totum mutavimus: sed correximus tamen in nonnullis, plane autem sustulimus, ubi unusquisque tiro sua sponte videre posset, unde verbum ductum aut compositum esset; in quibus addi etymologias, ut εὐποιέω esse ex εὖ et ποιέω, εὐπάσχω ex εὖ et πάσχω, &c. putidum sane et nimis puerile sit: eaque ratione tantum compendifecimus, ut cum tot millia vocabulorum, tot novae significationes, accesserint, tamen aliquot plagulis brevior sit haec editio superiori. Atque etiam in altera parte deleri curavimus per idoneum virum ea, quae nemo vel quaerat, vel quaerere debeat. Nam in eo genere nonnisi rara et difficilia debebant notari: vulgaria, et quae quisque, formas declinationum et conjugationum rite tenens, ipse sua sponte adsequi possit, poni, non modo inutile et supervacuum, sed etiam, id quod usu didici, noxium est. Etenim ad ignaviam proniores, qui sunt plerique, libenter abutuntur ista ratione, putantes, hanc esse ad lectiones praeparationem, quam vocant, si in tali libello quaerant singula verba, et inde descripta recitent a magistris interrogati: qua stultitia committunt, ut nunquam recte percipiant teneantque conjugationum formas.

(Alteram Partem, quam Syntheticam vocavit Hedericus, plane sublatam voluit Ernesti, totamque igitur illam partem intactam se fatetur reliquisse). Scr. Lipsiae a. d. VIII. Kal. Sept. A. C. CIↃIↃCCLIV.

Digitized by Google

LEXICI MANUALIS GRAECI PARS PRIMA.

Α, Vel *α*, prima litera Alphabeti Græci, quæ Ἄλφα dicitur, & nomen indepta est ab Hebræorum Aleph; (2) nota numeralis significans *unum*, & cum lineola inferne posita, *α. mille*; (3) in Apocalypsi Joan. 1, 8. eum notat, qui omni principio prior atque antiquior est.

Α, in compositione est (1) στερητικὸν, *privativum*, ut ex *α* & βίβαιος, *stabilis*, fit ἀβέβαιος, *instabilis*: cum ν interjecto, (si vocabulum cui *α* præfigitur, a vocali initium habet) Euphoniæ gr. ut ἄξιος, *dignus*, ἀνάξιος, *indignus*: ὄλβος, *divitiæ*; ἀνόλβος, *pauper*. Quædam verò aliquando τῷ ν carent, ut ἄσοφος, ἄοικος, ἄοζος, ἄϋλος, &c. Quamplurima etiam mutant terminationem, ut ex ἀδύς, ἀνδύς: ex γραφὴ, ἄγραφος: ex φρὴν, ἄφρων: ex γνώμη, ἀγνώμων. Tale est & *α*, quod ὀλίγον vel μικρὸν denotat, ut ἀφυὴς, i. e. μικροφυὴς, ab *α* & φυὴ ἀμαθὴς, *indoctus*, vel parum doctus, ab *α* & μανθάνω, pro δυς etiam, ut ἄβατος, accessu difficilis: interdum etiam κακὸν significat, ut ἀηδὼν, ἄδυλος, ἄδαρα δῶρα, &c. (2) Ἐπιτατικὸν, *intensivum*, ut ἄξυλος, ap. *Hom.* (vid. voc.) ἀστυάξ, i. e. πολυστυάξ, ap. *Apoll.* ἀχανὴς in immensum hians. *Hes.* (3) Ἀθροιστικὸν, *collectivum*, ut ἅπας; & vicinâ significatione pro ἅμα vel ὁμοῦ, ut ἀδελφὸς, ἀκοιτις, ἄλοχος, &c. (4.) Πληθυστικὸν, *abundans, supervacaneum*, ut ἀσαχνε, ἀσεροπὴ, ἀάκητος, &c.

Α, Ah! ἆ, ἆ, Ah! ah! Vox admirantis, lamentantis, Ἄ, ἆ, vel ἀ, ἀ, Ha, ha, ridentis.

Α, Ah! O! Oh! Ἄ, ἆ, Ah! ah! Oh! oh! Vox miserantis, admirantis.

Α, nominat. sing. f. g. articuli præpos. *Dorice*, pro ἡ, a masculino ὁ.

ᾶ, *cui*, dativ. sing. f. g. artic. postpos. *Dorice*, pro ᾗ, ab ὅς, *qui*.

Ἀ, *quæ*, nom. vel acc. plur. n. g. articuli ejusd.

Ἀάατος, ος, ὁ ἡ ὀ, (pen. comm.) valde noxius, *Hom. Od.* 22. 91. (ubi ἀ ὑπερτερητικὸν. *Eustath.* sc.) Ab *α* pr. & ἄατος, *innoxius*. (2.) innoxius. Ab *α* pr. & ἄτη (vel ἀάτη) *noxa*. (vid. Thes. Gr. P.)

Ἀαγὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, *Hom. Od.* 11, 574. fractu difficilis, robustus, non fractus, firmus. Ex *α* priv. & ἀγ-, *frango*. (ib. de quant.)

Ἀαδὲ, (pro ἄδε, *Scbrev.*) 3. sing. a. 2. ind. act. verbi

Ἀαδίω, ἀαδεῖν, non placere, ingratum esse. (Ab *α* pr. & ἀδεῖν, *placere*. *Steph.*) Exp. etiam (2) molestare, contristare, vel contristari, &, injuria affici. (3) inopia laborare; cibo abstinere, *Hes. Suid.* Ex *α* int. & ἀδίω, *tædio afficior*. Vel ab ἀηδὴν, ex *α* priv. & ἡδὺς, *jucundus*. (f. Ab ἀαδὰ, *Laconice* pro ἡδονὴ. *Steph.*)

Ἀ Α Ζ Ω, f. ἀάσω, calidum halitum efflo, exhalo. (ἀαζω lædo f. violo. *Dawes.*)

Ἀάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Poet.* pro ἄθη, ab ἄω, *decipio*.

Ἀάθικτος, ος, ὁ ἡ ὀ, incorruptibilis, damno non obnoxius. Ex *α* pleon. & ἄθικτος, *intactus*.

Α Α Μ Ι Ν Σ, θος, ὁ, instrumentum quoddam aucupatorium, venabulum.

Ἀανὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, qui perfici nequit. Ex *α* priv. & (ανω poet. pro) ἀνύω, *perficio*.

Ἀάομαι, lædo. *Hom. Il.* 9, 116. hinc ἀᾶται.

Ἀαπλὸς, ὴ, ὁ ἡ ὀ, non tangendus, intactus. Gl. V. *Hom. Il.* 1, 567. (2) inaccessus; Ex *α* pr. & ἁπλόμαι, *tango*. 3. illæsus, lædi nescius. Ex *α* int.—vel (4) qui valdè potest lædere. Ex *α* pr. & ἰαπλὸς, *nocco*.

Ἀαρὼν, ὁ, Aaron. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Montanus*.

Ἀασα, *læsi*, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἄσα.

Ἀασάμην, a 1. ind. med. *per Dialys.* pro ἠσάμην, ab ἄω.

Ἀάσκω, f. ἀάσω, lædo, noceo, adficio damno. Ex *α* pleon. & ἀτάω, (*al.* αω.) *noceo*.

Ἀασμὸς, ὁ, halitus calidi efflatio, exhalatio. Ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσθην, *offensus sum*, a. 1. ind. pass. ab αω.

Ἀᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἀημι.

Ἀάχιτος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui retineri nequit; (2) nemini cedens, *Hom. Il.* 5, 892. (3) intolerandus; (4) insuperabilis. Ex *α* pleon. & ἄχιτος. idem.

Ἀαται, 3. sing. præs. in pass. ἀαμαι.

Ἀατος, ος, ὁ ἡ ὀ, innoxius. Ab *α* pr. (2) valdè noxius. Ab *α* int. & ἀτη, *noxa*. (3) insatiabilis ab *α* pr. & ἄσαι, *satiasse*.

Ἀάτω, f. ἀάσω, noceo, lædo. Ex *α* pl. & ἄτω.

Ἀαδδὼν, perditio, vastatio. Nom. Heb. indecl.

Ἀαζὸς, ος, ὁ ἡ ὀ, mutus. (2) taciturnus, quietus. Ex *α* priv. & βάζω, *loquor*.

Ἀβάζω, f. σω. præclare agere.

Ἀβαθὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, profunditate carens. Ex *α* priv. & βάθος, *profunditas*.

Ἄβαι, nom. plur. *Dor.* pro ἧβαι, ab ἥβη.

Ἄβαιον, parvum, exiguum. Ex *α* pl. & βαιὸν.

Ἄβακα, *abacum*, acc. sing. ab ἄβαξ, *abacus*.

Ἀβακίσκ, f. ἡσω, fileo, sc. ob ignorantiam; (2) ignoro, nescio. Ex *α* priv. & βάζω.

Ἀβακίως, *Adv.* placide, quiete. Ab ἀζηκὴς.

Ἀβακήμων, ονος, ὁ ἡ ὠ, mutus; (2) stultus. Ab ἀβακίω.

Ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. *Abacus*, armarium.

Ἀβαξ, ακος, ὁ ἡ ὠ, id. quod ἀβακὴς. *Eustath.*

Ἀβάπτιστος, ος, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex *α* pr. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, immersabilis, qui mergi non potest; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἀβαπτὸς, ος, ὁ ἡ ὀ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex *α* pr. & βάπτω, *tingo*.

Α Β Α Ρ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἄβαρὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, non onerosus. *Met.* non molestus. Ex *α* priv. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, ιδος, ἡ, continentis habitator. Ex *α* priv. & βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non est navis.

Ἄβεσι, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβέβαμαι, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, qui non punitur. *Hes.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex *α* priv. & βασανίζω, *exploro, torqueo*.

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ος, ὁ ἡ ὀ, rege carens, regi non subditus. Ex *α* pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, invidia vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex *α* priv. & βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infascinabilis. Ex iisd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκάντως. idem.

Ἀβαχὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, taciturnus, mutus; (2) quietus, placidus. Ex *α* priv. & βάζω.

Ἀβάκησαν, a. 1. ind. act. v. ἀβακίω.

Ἀβακίζω, f. ἰσω, taceo; (2) quietus fum. Ab ἀβακὴς.

Ἀβάκιον, ου, τὸ, abaculus, tabula, cui vasa quælibet imponuntur; (2) mensa, s. tabula calculatoria; (3) tabula mathematica, in qua lineæ & figuræ describi solent; (4) vas, in quo feruntur opsonia. Dim. ab ἄβαξ.

Ἀβακίσκος, ου, ὁ, tessella pavimenti. Ab eodem.

Ἀβάκχευτος, ος, ὁ ἡ ὀ, alienus a Baccho, i. e. tristis; Bacchi nominis expers, aut malè bacchans. (vino carens. vid. Thes. Gr. P.) Ab *α* priv. & βακχεύω, *bacchor*.

Α Β Α Ϝ Ε, *Adv.* (antep. prod.) utinam; *Hes.* (2) heu, phy! Ep.

Α Β Α Ξ, ακος, ὁ, abacus; (2) tabula mathematica, in qua lineæ atque figuræ describi solent; (3) tabula calculatoria; (4) tabula aleatoria; (5) tabula, s. mensa, cui vasa imponuntur. Gl. V. Abacus, armarium.

Ἀβαξ, ακος, ὁ ἡ ὠ, id. quod ἀβακὴς. *Eustath.*

Ἀβάπτιστος, ος, τὸ, terebella, instrumentum medicorum. Ex *α* pr. & βαπτίζω.

Ἀβάπτιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, immersabilis, qui mergi non potest; vel non mergitur. (2) non baptizatus. Ex iisd.

Ἀβαπτὸς, ος, ὁ ἡ ὀ, intinctus; (2) cujus acies durata non est. Ex *α* pr. & βάπτω, *tingo*.

Α Β Α Ρ, αρος, τὸ, placentæ genus.

Ἄβαρὴς, ής, ὁ ἡ ὀ, non onerosus. *Met.* non molestus. Ex *α* priv. & βάρος, *onus*.

Ἄβαρις, ιδος, ἡ, continentis habitator. Ex *α* priv. & βάρις, *navis*, adeoque propriè, cui non est navis.

Ἄβεσι, *pubis*, gen. sing. *Dor.* pro ἥβης, ab ἥβη.

Ἀβέβαμαι, *præclare egisse*, a. 1. infin. act. verbi ἀβάζω, *præclare ago*.

Ἀβασάνιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, inexploratus, non examinatus, non spectatus, non tortus, qui non punitur. *Hes.* (2) expers doloris, qui nullis doloribus cruciatur. Ex *α* priv. & βασανίζω, *exploro, torqueo*.

Ἀβασανίστως, *Adv.* temere, re non examinata.

Ἀβασίλευτος, ος, ὁ ἡ ὀ, rege carens, regi non subditus. Ex *α* pr. & βασιλεύω.

Ἀβάσκαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, invidia vacuus, non invidens: (2) non mendax, verus. Ex *α* priv. & βασκαίνω.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, fascini amuletum. Ex iisd.

Ἀβάσκαντος, ος, ὁ ἡ ὀ, invidia carens, ab invidia tutus. Gl. V. infascinabilis. Ex iisd.

Ἀβασκάντως, *Adv.* citra invidiam. Gl. V. sine fascino, infascinate, præfiscine.

Ἀβασκάντως. idem.

Digitized by Google

Ἀβασταγής, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. importabilis, portatu impossibilis. Ex α priv. & βασάζω, porto.

ΑΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, adytum. Ab ἄβατος.

Ἄβατος, ος, ὁ ἡ ἡ, invius, accessu vel aditu difficilis; (2) sacer, non adeundus; (3) desertus, desolatus. (4.) πουρβίνι ἄβατος; sic & ἵππος ἄβατος. sc. quæ non conscenduntur. *Lucian.* Ex α pr. & βαίνω. Hinc

Ἀβατόω, ῶ, f. ώσω, desertum reddo.

Ἄβαφος, ος, ὁ ἡ ἡ, non tinctus. Ex α pr. & βάπτω, *tingo.*

ΑΒΒΑ, pater. Nomen Syr. indecl.

Ἄβγαλε, a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἀπέβαλε, vel etiam ἀπέβαλε, ab ἀποβάλλω, vel ἀραβάλλω.

Ἀβδέλυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non exsecrabilis.

Ἀβέβαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, inconstans, qui facile mutatur, instabilis, infirmus.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas, Gl. V. instabilitas. Ab iisd.

Ἀβεβαίως, *Adv.* inconstanter.

Ἀβέβηλος, ος, ὁ, ἡ ἡ, non profanus, sacer, sacrosanctus, quem non fas est adire.

Ἄβελ, Abel. Nomen viri Hebræum indeclinabile. *Vanitas.*

Ἀβελτερία, ας, ἡ, stultitia, amentia, insipientia, vesania. Vel Ἀβελτηρία, vecordia. Gl. V. ruditas. Ab ἀβέλτερος.

Ἀβελτεροκόκκυξ, γος, ὁ ἡ ἡ, stultus; (2) vanus. Ex ἀβέλτερος, & κόκκυξ, *cuculus.*

Ἀβέλτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, stultus, insipiens, vecors, melius non cognoscens. Gl. V. stolidus.

Ἀβέρβηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, incompositus, vel idem quod Ἀβύρβηλος. Hes. Suid.

Ἀβιά, Abia. Nomen viri Hebr. indec. *Pater meus est Dominus.*

Ἀβιάθαρ, Abiathar. Nomen viri Hebr. ind. *Pater excellens.*

Ἄβιαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non coactus, sine violentia. Hinc τὸ ἀβίαστον, ου, libertas. Ex α priv. & βιάζω, *cogo.*

Ἀβιάστως, *Adv.* sine violentia, libere, non coacte. Ab ἀβίαστος.

Ἀβιλήνη, ης, ἡ, Abilene. Nomen regionis in Asia.

Ἄβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui non suppetit victus, *Hom. Il.* 13, 6. Ex α pr. & βίος, i. e. βίοτος, *victus.* (2) dives. Ex α int. (3) longævus, Ex α int. & βίος, *vita.* (4) inermis. Ex α pr. & βιός, *arcus.* (5) valdè robustus. Ex α int. & βία, *vis.* (6) non violentus, non injurius. Ex α priv.

Ἀβιούδ, Abiud. Nomen viri Hebr. indec. *Pater decoris* seu *Decus patris.*

Ἄβιωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non vitalis, sine vita; (2) malus, injucundus, molestus. ἀβίωτον & ἀβίωτα, *pl.* vita non vitalis, i. e. misera.

Ἀβιώτως, *Adv.* cum tædio vitæ. Ab ἀβίωτος.

Ἀβλαβεια, ας, ἡ, incolumitas; (2) innocentia. Ab ἀβλαβής.

Ἀβλαβίως, & Ἀβλαβῶς, *Adv.* innoxie, *pass.* citra noxam, illæse. Ab

Ἀβλαβής, ής, ὁ ἡ ἡ, innoxius, innocuus, non nocens; (2) noxæ expers, illæsus. Ex α pr. & βλάπτω.

Ἀβλαπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, noxæ expers; (2) innocuus. Ex iisd.

Ἀβλαστέω, ῶ, f. ήσω, male germino, non succresco. Ex α priv. & βλαστέω, seu βλαστάνω.

Ἄβλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, male germinans, infecundus. Ex iisd.

Ἄβλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem ex iisd.

Ἀβλεμής, ής, ὁ ἡ ἡ, audacia carens, imbellis, iners. Ex α pr. & βλεμιαίνω, a βλέμμα. *Eustath.* (vid. Thes. Gr. P.) Hinc

Ἀβλεμίως, *Adv.* imbeciliter, ignavè, *al.* negligenter. Ex α priv. & μέλει, *curæ est*, pro ἀμελίας.

Ἀβλεπής, ής, ος, ὁ ἡ ἡ, despectus, vilis, indignus qui videatur. Ex α pr. & βλέπω, *video.*

Ἀβλεπίσω f. ήσω, non video, conniveo, cæcutio; (2) pecco. Ex iisd. Hinc

Ἀβλέπλημα, ματος, τὸ, peccatum, erratum.

Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas; (2) inconsiderantia. Ex α pr. & βλέπω.

Ἄβλης, ητος, ὁ ἡ ἡ, nondum jactus, *Hom. Il.* 4. 117. (malè jactus, E. M.) Ex α priv. & βάλλω, *jacio.*

Ἄβλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, nondum missus, nondum jactus; (2) non ictus, non vulneratus, illæsus, *Hom. Il.* 4, 540. Ex iisd.

Ἀβληχρος, ος, ὁ ἡ ἡ, al. ἀβλιχρός, ρά, ρόν, debilis, infirmus; (2) fortis. Ex α pr. vel pleon. & βλιχρός, *debilis.*

Ἄβλιμαστος, ὁ ἡ ἡ, (ἀβλίμω, vulgo) intactus. Ab α pr. & βλεμάζω, *tango.*

Ἀβλόες, *jacrifica*, 2. sing. præs. imper. act. *contracte* pro ἀβλόεις, a verbo ἀβλόω.

Ἀβοητί, *Adv.* sine clamore, sine pugna. Ab α pr. & βοή.

Ἀβοηθησία, ας, ἡ, auxilii defectus. Ex α priv. & βοηθέω, *auxilior.*

Ἀβοήθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, auxilio destitutus; (2) remedio carens, immedicabilis. Ex iisd.

Ἀβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβόλησα, a verbo ἀβολέω, *occurro.*

Ἄβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nondum amisit dentes ætatis indices. Ex α priv. & βάλλω, *jacio.*

Ἄβοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, pascuis carens, non pastus. Ex α priv. & βόσκω, *pasco.*

Ἀβυκόλητος, ὁ ἡ ἡ, injucundus, (vid. Thes. Gr. P.) fastidiosus, repudiandus, *Ern.* Ex α pr. & βυκολέω, *demulceo.*

Ἀβυλεί, *Adv.* inconsulte, temere. Ex α priv. & βυλή, *consilium.*

Ἀβυλεύτως, *Adv.* inconsulto, sine deliberatione. Ex α priv. & βυλεύω, *consulto.*

Ἀβυλέω, f. ήσω, nolo; (2) non consulto. Ex α priv. & βυλή, *consilium.*

Ἄβυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, nolens, invitus; (2) inconsultus. Ex α pr, & βέλομαι, vel βυλή.

Ἀβυλησία, ας, ἡ, nolentia. Ex α pr. & βέλομαι. Potius ex ἀβυλέω. Et hinc

Ἀβύλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, invitus, non voluntarius; (2) quem nolumus, qui nobis invitis accidit.

Ἀβυλήτως, *Adv.* involuntarie, præter voluntatem; (2) fortuito.

Ἀβυλία, ας, ἡ, consilii inopia; (2) temeritas, imprudentia; (3) amentia, stultitia; (4) consilii pravitas. Ex α priv. & βυλή.

Ἄβυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, consilii expers; (2) stultus, Gl. V. incogitans, inconsultus. id. quod δύσβυλος. *Soph.*—vel κακόβυλος. *Thucyd.*

Ἀβυλότατα, *Adv.* Inconsultissime, inconsideratissime. *Herodot.*

Ἀβύλως, *Adv.* temere, imperite, male, inconsulte, sine ratione. Ab ἄβυλος.

Ἀβύτιω, g. f. *Ion.* pro ἀβύτου, ab

Ἄβυτος, ος, ὁ, bobus carens. Ex α & βοῦς, *bos. al.* egenus. Ex α pr. & βοτον, *pecus.* E. M.

ΑΒΡΑ, vel ἄβρα, ας, ἡ, ancilla honestior, pedissequa.

Ἀβραάμ, Abraham. Nomen viri Hebr. indec. *Pater excelsus* vel *Pater multitudinis.*

Ἀβράκησαν, *sonuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠβράκησαν, ab ἀβράκέω.

Ἄβραχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤβραχε, ab ἀβράχω, *sono.*

Ἄβρεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non madefactus, ubi non pluit. Ex α pr. & βρέχω.

Ἀβριζομαι, delicato cultu utor, delicate me orno. Ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίξω, mox a cibo dormito; (2) dormito. Ex α int. & βρίζω.

Ἄβριθής, ής, ὁ ἡ ἡ, fine pondere, levis. Ex α pr. & βρίθω, *sum gravis.*

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. v. ἀβρίζω.

Ἄβρικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, insomnis, vigil; (2) surdaster, ex parte tantum audiens. Ab ἀβρίζω.

Ἀβροβάτης, ος, ὁ, molli incessu utens. Ex ἁβρός, & βαίνω.

Ἀβρόβιος, ὁ ἡ ἡ, qui mollioris vitæ est, delicatus, ἀβροβίων Ἀράβων γένος, *Dionys.* 968.

Ἀβροζόος, ος, ὁ ἡ ἡ, molles gerens edens.

Ἀβροδιαιτάομαι, ώμαι, vitam mollem & delicatam ago. Ex ἁβρός & διαιτάω.

Ἀβροδίαιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, molliter & delicate vivens. Gl. V. ἁβροδίαιτον, delicatum.

Ἀβροείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, delicate vestitus, Ex ἁβρός & ἕννυμι, *vestio.*

Ἀβρόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, molles & delicatos fructus ferens. Ex ἁβρός, & καρπός.

Ἀβροκομάω, f. ήσω, capillos orno; (2) mollis coma sum; (3) delicios sum. Ex κόμη.

Ἀβροκόμης, *Dor.* ἀβροκόμας, ος, ὁ, qui molli & delicata coma est. Ex iisd.

Ἀβρόκομος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd. Suic.

Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ. Ab ἄβρομος, quia tenebræ strepitu carent.

Ἀβρόμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, abstinens a vino, abstemius.

Ἀβρόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, strepitum magnum edens, tumultuosus, *Hom. Il.* 13, 41. Ex α int. & βρόμος, *strepitus.*

Ἀβρόπλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, molli & subtili stamine contextus. Ex ἁβρός, & πλωτός, *tela.*

Ἀβρόπλωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, molli & opulento ornatu condecoratus.

Ἁβρός, ά, όν, mollis, delicatus; (2) lautus; (3) festivus; (4) gravitatem præ se ferens.

Ἀβροσαγής, ής, ὁ ἡ ἡ, mollitie diffluens. Ex ἁβρός, & σάζω, *stillo.*

Ἀβροσύνη, ης, ἡ, mollities, deliciæ, luxus; (2) splendor, nitor. Ab ἁβρός.

Ἀβροτάζω, f. άσω, noctu vagor; (2) aberro, *Hom. Il.* 10, 56. Ab ἀβρότη, *nox.*

Ἀβροτέω, nocte occurro, (2) pecco. Ab eod.

ΑΒΡΟΤΗ, ης, ἡ, nox, aliquando cum nomine νυξ, *Hom. Il.* 14, 78.) Quasi ex α priv. & βροτός, *homo*, quia noctu homines latent & nox illis qs. caret.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, peccator. Ab ἀβροτέω.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities. Ab ἁβρός.

Ἀβρότιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, delicatus, pretiosus. Ex ἁβρός & τιμή, *decus, pretium.*

Ἀβροτόνητος, ίνη, ινον, confectus ex abrotono.

Ἀβροτονίτης, ου, ὁ, ut ἀβροτονίτης οἶνος, vinum abrotonites. Ab

ΑΒΡΟΤΟΝΟΝ, ου, τὸ, abrotonum, genus herbæ perpetuo virentis. *Angl.* Southernwood.

Ἄβροτος, ος, ὁ ἡ ἡ, immortalis, incorruptus, divinus. *Hom.*—carens mortalibus, *Æsch.*—Sensu non prædito, *Suid.*—inhumanus. *Hes.*

Ἀβροχαίτης, ου, ὁ, *Dor.* ἀβροχαίτας, qui tenera & molli coma est. Ex ἁβρός, & χαίτη.

Ἀβροχία, ας, ἡ, siccitas, pluviæ defectus. Ab

Ἄβροχος, ος, ὁ ἡ ἡ, immadidus, non madefactus. Ex α priv. & βρέχω, *madefacio.*

Ἀβροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, molli tunica indutus.

Ἄβρόχως, *Adv.* sine pluvia.

ΑΒΡΤΝΑ, vel ἄβρυνα, ας, τὰ, mora. (f. ab ἁβρός. *Steph.*)

Ἀβρυνω, ἀβρυνομαι, ornor, deliciis indulgeo, nitesco, cultum mihi comparo, glorior, insolesco. Ab ἁβρός.

Ἀβρωμος, ὁ ἡ ἡ, sine fœtore, sine salsugine. Ex α pr. & βρῶμος, *fœtor.*

Ἀβρῶς, *Adv.* molliter, delicate. Ab eod.

Ἄβρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem quod.

Ἄβρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non voratus, non exesus; (2) cariem non sentiens; (3) esui ineptus. Gl. V. ἄβρωτον, irrosum, inesum. Ex α priv. & βρώσκω, *voro, edo.*

ΑΒΥΡΒΗΛΟΣ, ος, ὁ ἡ ἡ, multus, magnus, satietatem adferens; (2) impudens, invisus. Hes. Suid.

Ἄβυθος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Ἄβυσσος, *Adj.* fundo carens; ut passim usurpatur. Sed & substantivè

Ἄβυσσος, ος, ἡ, abyssus, infinitæ profunditatis vorago; (2) gehenna, infernus; (3) adfluentia rerum. Ex α pr. & βυσσός, *Ion.* pro βυθός.

Ἀγάαδη, præs. inf. med. *Poet.* pro ἄγασθαι ab ἀγαμαι.

Ἄγαβος, ος, ὁ, Agabus. Nomen viri.

Ἀγάγας, *qui duxit*, a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀγαγών, & hoc *Att.* pro ἀγών, ab ἄγω.

Ἀγαγεῖν, *duxisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀγαγεῖν, & hoc *Att.* pro ἀγεῖν.

Ἀγάγετε, 2 pl. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἄγετε.

Ἀγάγοι, 3. sing. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἄγοι.

Ἀγαγῶ, *ducam*, f. 2. ind. act. *Att.* pro ἀγῶ.

Digitized by Google

Ἀγάζηλος, ε, ὁ ἡ ὁ, invidus. (2) qui valde æmulatur. *Stepb.* Ex ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζομαι, admiror, ſuſpicio; (2) veneror; (3) indignor, ſuccenſeo, *Hom. Il.* 14, 111. (4) invideo. Ἀγάζομαι σε τὸ φρόνημα, σὲ τῷ φρονήματι, ἀνδρὸς ἀριστῆς, ἀγαθεὶς τοῖς λόγοις. Ab ἀγάω.

Ἀγαθαρχία, ας, ἡ, boni principium. Ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, *principium.*

Ἀγαθεωρέω, ῶ, admirabundus intueor. Ex ἄγαν, & θεωρέω, *contemplor.*

Ἀγαθίζομαι, bona dico, bonis omnibus proſequor. Ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαθικὸς, ἡ, ὸν, probus; (2) recte & cum virtute factus. Ab eod.

ΑΓΑΘΙΣ, ἰδος, ἡ, glomus.

Ἀγαθοδότης, ε, ὁ, bonorum dator. (Et Ἀγαθοδότις, ἡ. Fem. *Steph.*)

Ἀγαθοεργέω, benefacio, bene ago. Ex ἔργον.

Ἀγαθοεργία, ας, ἡ, beneficentia. Ex iiſd.

Ἀγαθοθέλεια, ας, ἡ, bonorum electio ſive voluntas, adfectus eligendi bona. Ex θέλω.

Ἀγαθοποιέω, f. ήσω, bene recteque ago; (2) beneficio adficio; (3) proſum.

Ἀγαθοποιία, ας, ἡ, beneficentia, boni efficientia; (2) beneficiorum collatio; (3) benefactum. Ab

Ἀγαθοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸ, bonum, vel bona efficiens; (2) munificus, beneficus. Ex ποιέω.

Ἀγαθοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸ, bonos decens; (2) benignus. Ex ἀγαθὸς, & πρέπω.

Ἀγαθοπρεπῶς, ut bonum decet; (2) benigne.

ΑΓΑΘΟΣ, ἡ, ὸν, bonus, probus; (2) fortis, ſtrenuus; (3) prudens; (4) præſtans, excellens; (5) peritus alicujus rei; (6) utilis; (7) fauſtus, ſecundus, felix; (8) lautus, opiparus; (9) benevolus; (10) frugifer; (11) purus; (12) dives; (13) ſervit & ironiæ in allocutionibus. Ἀγαθὸν τὸ, bonum; (2) commodum, emolumentum; (3) hinc formula ἐπ' ἀγαθῷ, auſpicato, item bono conſilio; (4) ap. Scriptores Eccl. S. Cœna. Ἀγαθὰ τὰ, Divitiæ, opes; (2) res ſecundæ; (3) virtutes. Hinc

Ἀγαθοσύνη, ης, ἡ, bonitas. Gl. V.

Ἀγαθοτέλεια, ας, ἡ, boni efficientia, boni perfectio. Ab

Ἀγαθοτέλης, ἐος, ὁ ἡ ὸ, boni efficiens; (2) perfecte bonus. Ex ἀγαθὸς, & τέλος.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, benevolentia. Ab ἀγαθὸς.

Ἀγαθουργέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Ab ἀγαθουργὸς

Ἀγαθουργὸς, beneficus. Ex ἀγαθὸς, & ἔργον.

Ἀγαθουργία, ας, ἡ, *Ion.* ἀγαθουργίη, beneficentia; (2) bonum opus.

Ἀγαθουργικὸς, ἡ, ὸν, beneficus, benignus.

Ἀγαθουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, beneficus, benignus.

Ἀγαθοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸ, natura, ſeu indole bonus. Ex ἀγαθὸς, & φυὴ. Hinc

Ἀγαθοφυία, ας, ἡ, bonitas a natura proveniens.

Ἀγαθωθεὶς, *gavisus*, a. 1. part. paſſ. verbi

Ἀγαθώω, f. ώσω, benefacio, bonum efficio; (2) beneficio adficio; (3) exhilaro; & ἀγαθώομαι, bene adfectus ſum.

Ἀγαθὸς, *Adv.* bene; (2) utiliter; (3) valide.

Ἀγαθότωσυν, ης, ἡ, bonitas; (2) adfectus ad benefaciendum proximo. Ab eod.

Ἀγαθωτάτῳ, *optimo*, dat. ſing. ab ἀγαθώτατος, quod eſt ſuperlat. ab ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀγαίεται, 3ª ſ. præſ. med. v. ἀγαίομαι.

Ἀγαῖος, αία, αῖον, admirabilis; (2) invidioſus. Gl. V. invidus; (3) elegans. Ab ἀγάω, *deeiror*, (potius ab ἄγη. *Heſ.* E. M.)

Ἀγαίω, & quod uſitatius, ἀγαίομαι, admiror; (2) obſtupefacio, perterrefacio; (3) ſuccenſeo, indignor; (4) invideo. Ab ἀγάω.

ΑΓΑΙΟΝ, ου, ὁ, Sol.

Ἀγακλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸ, valde glorioſus, percelebris. Ex ἄγαν, & κλέος, *gloria.* Hinc

Ἀγακλεῶς, ſtudio gloriæ. *Ern.* celeberrime, valde glorioſè, *Hipp.*

Ἀγακλειτὸς, ἡ, ὸν, valde celebris, præclarus, inclytus, *Hom. Il.* 2, 564.

Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὸν, percelebris, inclytus. Ex ἄγαι, & κλυτὸς, *celebris.*

Ἀγαλίζω, bene condo. perf. p. ἀγαλίσμένη, vel ἀγαλίμενη πολις, pulchra Urbs, ap. *Pind.* ex ἄγαν & ἁλίζω.

Ἀγάλακλις, ω, οἱ, collactanei, ſ. qui idem lac ſuxerunt; (2) conſanguinei; (3) æquales, ætate pares; (4) ſimul educati; (5) fratres; (6) ſacrorum gentilitiorum participes. Ex α notante ὁμῦ, & γάλα, *lac.*

Ἀγαλακτία, ας, ἡ, lactis penuria; (2) lactis abundantia. Ex α priv. vel int. & γάλα.

Ἀγάλακτος, ε, ὁ ἡ ὸ, lacte carens. Ex iiſd.

Ἀγαλακτοσυνὴ, ης, ἡ, cognatio, qs. collactatio.

Ἀγαλλητὸν, ῦ, τὸ, delectabile; (2) admirabile. Heſ. ab ἀγάλλω.

Ἀγαλλίαμα, γαλλιάματος, τὸ, exſultatio præ gaudio magno, Ph. exultatio. al. Gl. V. jubilum. Ab ἀγαλλιάομαι.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio, lætitia. Gl. V.

Ἀγαλλιᾶζες, *exſultate*, 2. pl. præſ. imperat. med. *contr.* pro ἀγαλλιάσθε, ab

Ἀγαλλιάω, ῶ, & frequentius ἀγαλλιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, exſulto, geſtio, tripudio. Gl. V. ἀγαλλιῶμαι, jubilo. Ab ἀγάλλω.

ΑΓΑΛΑΟΧΟΝ, ε, τὸ, lignum Indicum, odoratum & guſtu auſteriori.

ΑΓΑΛΛΩ, f. αλῶ, orno, inſignio, facio delectabile; & ἀγάλλομαι, glorior, oblecto me aliqua re, gaudeo, geſtio, exſulto, a. 1. ἠγάλλα, decorare.

Ἄγαλμα, ματος, τὸ, ornamentum, oblectamentum; (2) ſimulacrum, ſtatua, imago, *Hom. Il.* 4, 144. (3) res ornatu, ut victima ſertis, auro ornata. Ab ἀγάλλω.

Ἀγαλμάτιον, ε, τὸ, ſimulacrum parvum, imaguncula, ſtatua parva. Dim. ab ἄγαλμα.

Ἀγαλματογλύφος, ε, ὁ, marmorarius, Ph. ſculptor. Ab ἄγαλμα, & γλύπω, *ſculpo.*

Ἀγαλματοποιέω, ῶ, ſtatuas conficio. Hinc

Ἀγαλματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas. Hinc ἡ ἀγαλματοποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas.

Ἀγαλματοποιΐα, ἡ, ars conficiendi ſtatuas. Ab

Ἀγαλματοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, ſtatuarum & ſimulacrorum fabricator, ſtatuarius. Gl. V. fictor ſimulacri, ſigillarius.

Ἀγαλματουργία, ας, ἡ, ars ſtatuaria, ſ. conficiendi ſtatuas & ſimulacra. Hinc

Ἀγαλματουργικὸς, ἡ, ὸν, conficiens ſtatuas, vel pertinens ad confectionem ſtatuarum. Ab

Ἀγαλματουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸ, ſtatuarius. Ex ἔργον.

Ἀγαλματοφορίομαι, ῶμαι, quaſi ſimulacrum geſtor, in animo circumferor. Exp. etiam decorari, inſigniri. *Heſ.*

Ἀγαλματόω, ῶ, f. ώσω, in ſtatuam verto; (2) ſimulacrum, ſtatuam facio. Ab ἄγαλμα.

Ἄγαμαι, admiror, *Hom. Il.* 3, 180. (2) probo, laudo. a. 1. ἠγάσθην. part. ἀγασθεὶς, admiratus. Ἄγαμαί σε τέτυ, σὲ τέτυ, τ' ἀριστῆς. Ab ἀγάω.

Ἀγαμέως, *Adv.* mirabiliter, mirifice, cum admiratione. Ab ἄγαμαι, part. ἀγάμην.

Ἀγάμητος, ε, ὁ ἡ ὸ, cælebs, nuptiarum expers. Ex α pr. & γαμέω, *nubo.*

Ἀγαμία, ας, ἡ, cælibatus. Ab ἄγαμος.

Ἀγάμιον, ε, τὸ, id. & ab eod.

Ἄγαμος, ε, ὁ ἡ ὸ, cælebs, qui uxorem non duxit, vel quæ non nupſit, Ph. cælebs, *Hom. Il.* 3, 40. (2) viduus, qui uxore mortua factus eſt cælebs.

ΑΓΑΝ, *Adv.* nimis, immodice, nimium, valde vehementer, (aliquando nominis adjectivi formam induit cum articulo, ut τὸν ἄγαν φόζον.) *Plut.*

ΑΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, indignor, ſtomachor, ægre fero, conqueror, ſuccenſeo, excandeſco, ringor. Ἀγανακτεῖν τινι, ὡρός τινα, κατά τινος. Hinc

Ἀγανάκλησις, εως, ἡ, indignatio, ſtomachatio.

Ἀγανακλητὸς, ἡ, ὸν, indigne ferendus, querendus. Ab eod.

Ἀγανακλικὸς, ἡ, ὸν, querulus, qui facile queritur & ægre fert caſus incommodos. Ab eod.

Ἀγανακλικῶς, irate, ægre.

Ἀγανὸς, ἡος, ὁ ἡ ὸ, mitis, lenis, placidus, comis. Ex α int. & γάνος, *lætitia.*

Ἀγανῆος, *Ion.* pro ἀγανέως, ab ἀγανὸς.

Ἀγάνιφος, ε, ὁ ἡ ὸ, valde nivoſus, nivalis, *Hom. Il.* 1, 419. Ex ἄγαν, & νίφομαι.

Ἀγανοβλέφαρος, ε, ὁ ἡ ὸ, blandos habens oculos. Ex ἀγανὸς, & βλέφαρα, *palpebræ.*

Ἀγάνορας, acc. pl. *Dor.* pro ἀγλώπας, ab ἀγλώπω.

Ἄγανος, fractus, vel qui facile frangitur. *Suid.* Ab ἄγω frango.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, *Hom. Il.* 2, 164. (2) deſiderabilis. Ex α int. & γάνος.

Ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, manſuetudo, lenitas, jucunditas, *Hom. Il.* 24, 471. Ab

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸ, mitis, blandus, manſuetus, placidus, *Il.* 20, 467. Ex φρένω.

Ἀγανώπης, ε, ὁ, qui blandis eſt oculis. Ex ἀγανὸς, & ὤψ. Hinc

Ἀγανῶπις, ιδος, ἡ, placidum adſpectum habens, blando adſpectu intuens.

Ἀγαπάζοντι, *Dor.* pro ἀγαπάζουσι, ab

Ἀγαπάζω, amo, comiter excipio, amplexor; (2) curo, condo, *de funere.* Ab

ΑΓΑΠΑΩ, f. ήσω, amo, diligo; (2) amice & hilare excipio; (3) oſculor; (4) præfero; (5) contentus ſum, adquieſco, probo, ἠγάπα, εἰ δύναιτο τὴν χώραν ἀδήωτον διαφυλάττειν. Xenoph. hiſt. 3. contentus erat ſi modò regionem a direptione immunem ſervare poſſet. ἀγάπησον, dilige, Ph. a. 1. act. ἀγαπηθεὶς, dilectus, Ph. a. 1. part. paſſ. ἠγαπημένος, dilectus, Ph. dilectiſſimus, perf. part. paſſ. Ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, ἀντὶ, ſ. πρὸ ἐκείνης, μᾶλλον ἢ præferre; τοῖς παροῦσι, ſorte contentus eſſe.

Ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio, caritas; (2) oſculum. ἀγάπαι, convivia Chriſtianorum ſacra. Ab ἀγαπάω.

Ἀγάπημα, ματος, τὸ, dilectio; (2) res, ſ. perſona, quæ amatur. Ab eod.

Ἀγαπήνωρ, ορος, ὁ, fortis, ſtrenuus, virtutis amans. *Il.* 8, 114. Ex ἀγαπάω & ἠνορέη *fortitudo.*

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπησμὸς, ε, ὁ, dilectio. Ab eod.

Ἀγαπητέον, ſc. ἐστὶ, adquieſcendum eſt, contentum eſſe oportet. Ab eod.

Ἀγαπητὸς, ἐα, ἐον, amandus. Ab eod.

Ἀγαπητικὸς, ἡ, ὸν, vim diligendi habens.

Ἀγαπητικῶς, *Adv.* amanter, benevole.

Ἀγαπητὸς, ἡ, ὸν, dilectus, carus, amabilis; (2) unicus, ſ. unigenitus; (3) vir cum diaconiſſa habitans, ut ἀγαπητὴ, virgo habitans cum monachis cælibatum profeſſis; (4) ἀγαπητόν ἐστι, boni conſulendum eſt, non reſpuendum eſt. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπητῶς, *Adv.* grate, amabiliter; (2) cupide, libenter; (3) ſatis. (ἀγαπητῶς ἔχειν, contentus eſſe. *Herodian.*) (4) vix ægre. *Ern.*

Ἀγαπήω, *diligam*, 1. ſing. præſ. opt. act. *Att.* pro ἀγαπῶμι.

Ἀγαπωμένη, ης, ἡ, amaſia, amica. Ab

Ἀγαπώμενος, ὁ, amaſius, amicus. Ab ἀγαπάω.

Ἀγαπῶν, p. part. act. c. pro ἀγαπάων.

Ἀγαπῶντας, pro ἀγαπάοντας.

Ἄγαρ, ἡ, Agar. Nomen ſervæ Hebr. indeclinabile. *Peregrina*, ſive *Timida.*

ΑΓΑΡΙΚΟΝ, ε, τὸ, agaricum. Nomen fungi arboris.

Ἀγάρρητος, ε, ὁ ἡ ὸ, valde ingratus, & inviſus. *Phav.* Ex ἄγαν & ἄρρητος, (5.)

Ἀγάρρως, *contr.* ἀγαρρόος, ε, ὁ ἡ ὸ, celeriter fluens, æſtuoſus; *Hom. Il.* 2, 845. Ex ἄγαν, & ῥέω, *fluo.*

Ἀγασαίμλιν, *admiratus ſim*, a. 1. opt. med.

Ἀγάσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγάσαντο, ab ἄγαμαι.

Ἀγαστὸς, ἡ, ὸν, inclitus, celebris. Ab ἄγαμαι.

Ἀγαῦς, præſ. inf. med. verbi ἄγαμαι.

Ἀγασθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ.

Ἄγασμα, ματος, τὸ, veneratio; (2) res veneratione digna. Ab eod.

Ἀγάσομαι, *admirabor*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἀγασσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἀγασάμενος.

Ἀγάστονος, ε, ὁ ἡ ὸ, multum gemens, valde ſuſpirans; (2) luctuoſus. Ex ἄγαν, & στόνος.

Digitized by Google

Ἀγασὸς, ἡ, ὸν, admirandus; (2) ſtuporem adferens. Ab ἄγαμαι, *admiror*.

Ἀγάστωρ, ορος, ὁ, frater uterinus; (2) gemellus; (3) conſanguineus. Ex α notante ὁμῦ, & γαστὴρ, *venter*.

ΑΓΑΣΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, frutex, unde liquor Ammoniacus elicitur.

Ἀγαυόμαι, admiror. Ab ἀγάω.

Ἀγαυὸς, ἡ, ὸν, admirabilis, præclarus, nobilis; (2) ſuperbus, arrogans. Ab eod.

Ἀγαυρίαμα, τος, τὸ, elevatio animi. Ab

Ἀγαυρόω, ῶ, valde inſolesco. A ſeq.

Ἀγαυρὸς, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγαυροῦ.

Ἀγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, ſuperbus, inſolens, ferox; (2) elegans; (3) inops; (4) delicatus. Ex α int. & γαῦρος, *ſuperbus*.

Ἀγάφθεγκτος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, valde ſonans. Ex ἄγαν, & φθέγγομαι, *ſono*.

ΑΓΑΩ, ῶ, & ἀσμαι, ᾶμαι, *uſitatius*, demiror, ſtupeo; (2) invideo; (3) odi. Ἀγασθαί τινος τὴν φρόνησιν.

Ἀγάφαρα, ων, τὰ, manſiones, ſ. ſtationes, in quas οἱ ἀγγαροι, peracto die penſo, divertebant. Ab ἄγγαρος.

Ἀγγαρεία, ας, ἡ, ſervitus coacta & invita, miniſterium, officium expreſſum, Ph. prenſatio. Ab ἀγγαρεύω.

Ἀγγαρεῖον, ὁ, τὸ, curſus angarorum. Ab eod.

Ἀγγαρδυτὴς, ὁ, ὁ, qui alium cogit ad curſum aut aliud ſervitium præſtandum. Ab eod.

Ἀγγαρεύω, angario, cogo ad currendum, vel aliquid ferendum; (2) adigo, impello. Ab

ΑΓΓΑΡΟΣ, ὁ, ὁ, nuncius, vel tabellarius regum Perſarum, qui in ſtatione ſua poſitus literas ab altero angaro acceptas alteri tradebat, ut ita celerius perferrentur; (2) quivis, qui aliquid bajulat, vel perfert; ſervus, miniſter, operarius.

Ἀγγαροφορέω, ῶ, f. ήσω, bajulo velut ἄγγαρός.

Ἀγγειδίον, ὁ, τὸ, vaſculum. Dim. ab ἀγγεῖον.

Ἀγγειολογέω, ῶ, venas lego. Ex ἀγγεῖον, *vena*, & λέγω, *lego*. Hinc

Ἀγγειολογία, ας, ἡ, ipſe actus venas legendi.

Ἀγγεῖον, ὁ, τὸ, vas liquoris capax, receptaculum; (2) vena. Ab ἄγγος.

Ἀγγειόσπερμον, & ἀγγειοσπέρματον, ὁ, ὁ ἡ ὸν, vaſculo, ſive vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἀγγεῖον, & σπέρμα, *ſemen*.

Ἀγγειῶδης, ὁν, ὁ ἡ ὸν, vaſis formam, vel capacitatem habens. Ab ἀγγεῖον.

Ἀγγελίσσι, *nunciabunt*, 3. plur. f. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀγγελοῦσι, ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίαν, f. 1. part. act. *Ion.* pro ἀγγελῶν.

Ἀγγελία, ας, ἡ, nuncium, denunciatio; (2) mandatum a nuncio perlatum; (3) rumor, relatio. Ab ἀγγέλλω, *nuncio*. Hinc

Ἀγγελίας, ὁ, ὁ, nuncius; *Hom. Il.* 3. 206.

Ἀγγελιαφόρος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, nuncius, tabellarius. Gl. V. famiger. Ab ἀγγελία, & φέρω.

Ἀγγελιαφορίω, tabellarius ſum, nuncio. (*Sch. ad Æſch.* Pr. 965.)

Ἀγγελίζομαι, nuncio.

Ἀγγελίη, *res quæ nunciatur*, item, *poteſtas renunciandi oracula*, *Ion.* pro ἀγγελία.

Ἀγγελικὴ, ῆς, ἡ, ſalutatio quædam, quæ exercebatur inter pocula. Ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελικὸς, ὴ, ὸν, angelicus, ad angelum pertinens. Ab ἄγγελος.

Ἀγγελίοιτον, g. pl. part. pr. act. qui *Attice* etiam poni ſolet pro 3. pl. præſ. imp. act. ab

ΑΓΓΕΛΛΩ, f. γελῶ, p. ἤγγελκα, nuncio, certiorem facio, a. 1. ἤγγειλα, in med. ἠγγειλάμην. Ἀγγέλλειν τί τινι, γικῶ εἰς τὸν θόλον, τινὶ ὦδε τινος.

Ἄγγελμα, ματος, τὸ, nuncium, res quæ nunciatur. Ab ἀγγέλλω.

Ἄγγελος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, nuncius, nuncia; *Hom. Il.* 1, 333. (2) angelus, ſ. nuncius Dei; (3) nuncium. Ab eod.

Ἀγγεσι, *vaſis*, dat. pl. cum ν ἐφελκ, ab ἄγγος.

Ἀγγήιον, *vas*, *Ion.* pro ἀγγεῖον.

Ἀγγοθήκη, ης, ἡ, apotheca vaſorum; (2) capſa & theca poculi. Ex ἄγγος, & θήκη.

Ἀγγεκῶσι, ῶν, αἱ, favi, ſeu cellæ apum, *Heſ. Suid.* Ex ἄγγος, & κώνη, *tela*, quia in modum telæ ſtructæ ſunt. Unde

Ἀγγεκωνίτης, ου, τὸ, idem, *Heſ. Suid.*

Ἄγγος, ους, τὸ, vas quodlibet, ut dolium, urna, &c. *Hom. Il.* 2, 471.

ΑΓΓΟΤΡΙΟΝ, ὁ, το, cucumis.

Ἄγγρον, ὁ, τὸ, idem.

ΑΓΓΟΤΡΟΣ, ὁ, ὁ, placentæ genus.

Ἀγγρίζω, f. ίσω, irrito, dolore adficio. Ab

ΑΓΓΡΙΣ, ὁ, dolor. *Heſ. Var.*

Ἀγγρισμὸς, ὁ, ὁ, irritatio. Gl. V. Ab ἀγγρίζω.

Ἀγγρισὴς, ὁ, ὁ, irritator. Gl. V. Ab eod.

ΑΓΓΥΑΗ, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum. (f. ἀγκύλη, *Steph.*)

Ἄγε, *Adv. hortantis*, age, agedum, ageſis, eja, *Hom. Il.* 1, 61. Ab ἄγω.

Ἀγέβοχα, perf. ind. act. *Bœot.* pro ἀγήοχα, ab ἄγω.

Ἄγειραν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤγειραν, ab ἀγείρω.

Ἀγείρατος, ὁ ἡ ὸν, inhonoratus; (2) valde honoratus, R. Ex α pr. vel int. & γέρας.

ΑΓΕΙΡΩ. f. ερῶ, p. ἤγερκα. *Att.* ἀγήγερμα. paſſ. ἀγήγερμαι, congiego, colligo; (2) mendicando corrogo, circulatorum more peto; (3) vagor victoriæ, aut alius rei cauſa. Ἀγείρειν τὰ χρήματα, δωτίνας ἐκ τῆδ' ἀθλίαν, τλῶ δυΐαμιν.

Ἀγείσαντος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, ſuggrunda non inſtructus. Ex α priv. & γείσαν, *ſuggrunda*.

ΑΓΕΙΤΗΣ, ὁ, ὁ, injurius. *Heſ.* Etym.

Ἀγεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Dor.* & *contr.* pro ἠγέετο, ab ἄγομαι, *duco*.

Ἀγείτων, ονος, ὁ ἡ ὸν, vicinum non habens.

Ἀγελάζω, f. άσω, congrego. ἀγελάζεσθαι, congregari, gregatim vivere. Ab ἀγέλη, *grex*.

Ἀγελαιοκομικὸς, ὴ, ὸν, ad pecorum curam pertinens. Ex ἀγέλη, & κομέω, *curo*.

Ἀγελαῖος, αία, αῖον, armentalis, qui eſt e grege. Gl. V. gregarius, gregalis; *Hom. Il.* 11, 728. (2) congregabilis, ſocialis; (3) e trivio, vilis; (4) imperitus, rudis. Ab ἀγέλη.

Ἀγελαιοτροφία, ας, ἡ, pecuaria, *Ern.* gregaria nutritio. *Plat.*

Ἀγελαιοτροφικὸς, pecuarius, *Ern.* qui gregariè ali ſolit. ib.

Ἀγελαών, ῶνος, ὁ, locus armenti, locus, in quo paſcuntnr armenta. Ab eod.

Ἀγελαρχέω, ῶ, f. ήσω, præſum armento, vel gregi. Ex ἀγέλη, & ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀγελάρχης, ὁ, ὁ, armenti præfectus, armentarius, gregarius, Ph. (2) taurus, armenti dux. Ex iiſdem.

Ἀγέλαρχος, ὁ, ὁ, idem & ex iiſdem, *Suic.*

Ἀγελαρχῆσα, part. præſ. act. ἀγελαρχέσσα, ab ἀγελαρχέω.

Ἀγελαστέω, ῶ, f. ήσω, riſu abſtineo, non rideo. Ex α priv. & γελάω, *rideo*.

ΑΓΕΛΑΣΤΗΣ, ὁ, ὁ, anguilla, *Heſ.*

Ἀγελαστὶ, *Adv.* ſine riſu, citra riſum, ſerio. Ab ἀγέλαστος.

Ἀγελασία, ας, ἡ, riſus abſtinentia; (2) vultus tetricus. Ab eod.

Ἀγέλαστος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, riſu non dignus; (2) riſus expers, non ridens; (3) tetricus, ſeverus. Ex α priv. & γελάω.

Ἀγελείη, ας, ἡ, Epitheton Palladis, qs. dux populi, vel quæ prædam ducit; *Hom. Il.* 4, 128. Gl. V. Ex ἄγω, & λαός, vel etiam ex ἄγω, & λεία, *præda*, qs. prædatrix.

ΑΓΕΛΗ, ης, ἡ, armentum, grex, proprie boum, deinceps etiam equorum, luporum, avium, hominum, &c. *Hom. Il.* 2, 480.

Ἀγεληδὸν, *Adv.* gregatim; (2) turmatim, catervatim. Ab ἀγέλη.

Ἀγέλησι, *Adv.* ex armento, e grege. Ab eod.

Ἀγελητὴς, ὁ, ὁ, qui ex armento, vel grege eſt.

Ἀγέλας, ωτος, ὁ ἡ ὸν, non ridens, ſeverus. Ab α pr. & γελάω, *rideo*.

Ἀγέμεν, *ducere*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἄγειν.

Ἀγεμονεύειν, pr. inf. act. *Dor.* pro ἡγεμονεύειν.

Ἀγεμόνι, dat. ſ. *Dor.* pro ἡγεμόνι, ab ἡγεμών.

Ἄγεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦγεν, vel *Dor.* pro ἄγειν, ab ἄγω.

Ἀγενεαλόγητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, ſine genealogia, ſine ſerie generis; vel cujus proſapia enarrari non poteſt.

Ἀγένεια, ας, ἡ, ignobilitas; (2) vilitas; (3) animus ignobilis, non generoſus. Ab ἀγενὴς.

Ἀγένειος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, imberbis. Ex α pr. & γένειον, *barba*.

Ἀγενὴς, ὴς, ὁ ἡ ὸν, ignobilis, humili loco natus; (2) degener, ignavus, minime generoſus; (3) abjectus, vilis, humilis, improbus; (4) qui eſt ſine prole. Ex α & γένος.

Ἀγένητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, non generatus, non creatus; (2) non generans; (3) ignobilis.

Ἀγένητια, (ſive ἀγενεια, *Suid.*) ας, ἡ, ignobilitas generis; (2) ignavia, ἀνανδρία, *Ern.* Ab

Ἀγενὴς, ὴς, ὁ ἡ ὸν, ignobilis, idem quod ἀγενὴς. Ex α pr. & γεννάω, *genero*.

Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, orbitas. Ex α pr. & γέννησις, *generatio*.

Ἀγέννητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, non genitus, non creatus. Ex α priv. & γεννάω, *genero*.

Ἀγενῶς, *Adv.* ignobiliter; (2) timide, ignaviter, parum viriliter. Ab ἀγενὴς.

Ἄγεο, *duc*, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἧγεσο, ab ἡγέομαι.

Ἄγεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ἄγεσο, ab ἄγω.

Ἀγέομβοι, *qui ducuntur*, nom. plur. præſ. part. med. *Dor.* pro ἠγεόμβοι, ab ἡγέομαι.

Ἀγέρας, ὁ ἡ ὸν, ſine munere, præmio carens, *Hom. Il.* 1, 118. Ex α pr. & γέρας.

Ἀγερίδω, colligo, congrego. Vocabulum poeticum. Ab ἀγείρω.

Ἀγέριδι, præſ. inf. paſſ. *Att.* pro ἀγείρεσθαι, ab ἀγείρω.

Ἀγερθεν, *congregati ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἠγέρθησαν.

Ἀγέρθλω, 1. ſing. a. 1. *Ion.* pro ἠγέρθλω.

Ἀγερμὸς, ὁ, ὁ, congregatio. Idem quod ἀγυρμὸς, (3) *Sylb.*

Ἀγέροντο, *congregati ſunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἠγέροντο.

Ἀγέρρω, *congrego*, *Æol.* pro ἀγείρω.

Ἀγερσις, εως, ἡ, collectio. Ab eod.

Ἀγερώσατο, *neglexit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγερώσατο, ab ἀγερώομαι.

Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, ferocia. Gl. V. arrogantia; (2) ſtrenuitas. Ab

ΑΓΕΡΩΧΟΣ, ὁ, ὁ ἡ ὸν, ſuperbus, ferox, *Hom. Il.* 2, 654. Gl. V. protervus, inſolens; (2) valde honoratus. Ab α int. (vel ἄγαν) γέρας ἔχων, *Euſtath.* ἀγέρων ὀχὴν, *Heſ.* ἄγαν αὐχεῖν, vel γερεχᾶν. E. M. Hinc

Ἀγερώχως, *Adv.* ſuperbe, ferociter.

Ἄγες, 2. ſ. pr. ind. *Dor.* pro ἄγεις, ab ἄγω.

Ἀγεσὶ, *duci*, præſ. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Ἀγησίλαος, ὁ, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ductor populi, quoniam mortales omnes ad ſe ducit. Ab ἄγω, & λαὸς, *populus*.

Ἀγησίλας, ὁ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγήσιρατος, ὁ, ὁ, dux exercitus. Ab ἄγω, & ςρατὸς.

Ἀγησκεν, *ducebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *cum* ν ἐφελκ. pro ἦγε.

Ἀγήτης, ὁ, ὁ, dux, ductor. Ab ἄγω, *duco*.

Ἀγητὸι, admirabiles, *Heſ.* Ab. ἀγάω, *admiror*.

Ἀγήτοια, ας, ἡ, obſtetrix, *Heſ.* Ab ἀγήτης.

Ἀγθυσία, ας, ἡ, jejunium, inedia. Ab

Ἀγθυσὸς, ὁ, ὁ ἡ ὸν, qui guſtari non poteſt, vel guſtatus non fuit. Gl. V. inſipidus; (2) qui non guſtavit. Gl. V. impaſtus, jejunus. Ex α pr. & γεύομαι, *guſto*.

Ἀγεωμέτρητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, Geometriæ ignarus. Ex α priv. & γεωμετρία, *Geometria*.

Ἀγεωργησία, ας, ἡ, agriculturæ neglectus, imperitia. Ex α priv. & γεωργέω, *agrum colo*. Unde

Ἀγεώργητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, incultus, deſertus.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, admiratio cum ſtupore conjuncta; (2) honor, veneratio; (3) gaudium; (4) diffidentia; (5) æmulatio; (6) ſtupor. Ab ἀγάω.

Ἀγὴ, ῆς, ἡ, fractura, contuſio; (2) littus; (3) fractio fluctus; (4) pernicies. Ab ἄγω.

Ἀγὴ, *fractus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἦγη, ab ἄγνυμι.

Ἀγηγίρατα, *Hom. Il.* 4, 211. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro ἠγερμένοι εἰσὶ, ab ἀγείρω.

Digitized by Google

Ἀγήγερκα, perf. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro ἤγερκα.
Ἀγῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀγέλλω.
ΑΓΗΛΑΤΕΩ, servo, *Hes.* Etym.
Ἀγηλατέω, ῶ, f. ήσω, fugo, abigo, ut piaculum; (2) impello, ago. Ab ἀγήλατος. Unde
Ἀγηλατίζω, f. ίσω, persequor, fugo, abigo.
Ἀγήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, valde manu impulsus. Plur. ἀγήλατοι, fulmina. Ex ἄγαν, & ἐλαύνω.
Ἀγήλεως, ω, ὁ, prædator, *Hes.* Ex ἄγω, & λεία, *præda*.
Ἄγημα, τος, τό, agmen; (2) stupor. Gl. V. ubi etiam, vehementia. Ab ἄγω, vel ἄγη.
Ἀγλωρίω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco.
Ἀγλωρία, ας, ἡ, virilitas, strenuitas; (2) audacia; (3) arrogantia; *Hom. Il.* 9, 696. Ab
Ἀγλώρ, ορος, ὁ, admodum virilis, ob fortitudinem admirandus, strenuus, fortissimus; (2) audax, præfidens; (3) superbus, arrogans; *Hom. Il.* 2, 276. Ex ἄγαν, & ἀνήρ.
Ἀγήοχας, *Hom. Il.* 1, 98. *duxisti*, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro ἤχας, ab ἄγω.
Ἀγήρατος, ω, ὁ ἡ ὄν, senectutis expers, *Hom. Il.* 2, 447. Gl. V. insenescibilis; (2) incorruptus. Ex α pr. & γῆρας, *senectus*.
Ἀγήρατος, ω, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisdem.
Ἄγηρατον, ω, τό. Dioscor. 4, 59. Ageraton herba, *Plin.* l. 27, 84. c. 4. Angl. Wauflin tanſie. Ex iisdem.
Ἀγήρως, ω, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἀγήραος.
ΑΓΗΣ, ίος, ὁ ἡ ὄν, sceleſtus, frequentius ἀναγής. Ab ἄγος.
Ἀγήσανδρος, ω, ὁ, Epitheton Plutonis, qs. ducens homines, ſ. vires. Ab ἄγω, & ἀνήρ.
Ἀγήσασθαι, *narraſſe*, a. 1. inf. med. *Dor.* pro ἠγήσασθαι, ab ἡγέομαι.
Ἄγησι, 3. ſ. pr. ind. act. v. ἄγνυμι.
Ἀγησίλαος, ω, ὁ, idem quod Ἀγησίλαος.
Ἀγησίχορος, ω, ὁ ἡ ὄν, ducens, vel moderans chorum. Ex ἄγω, & χορός.
Ἀγητήρ, *dux*, *ductor*, *Dor.* pro ἡγητήρ.
Ἀγητός, ὴ, όν, admirabilis; *Hom. Il.* 5, 788. Ab ἀγάω, *admiror*.
Ἁγιάζω, f. άσω, ſanctifico, conſecro; (2) veneror; (3) Deo ſacrifico, & ſancte adoleo. Ab ἅγιος.
Ἁγίασμος, γιάσματος, τό, ſanctificatio, purificatio; (2) ſanctimonia; (3) Templum Dei. Ab ἁγιάζω.
Ἁγιασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἁγιαστήριον, ω, τό, ſanctuarium. Ab eod.
Ἁγιαστία, ας, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.
Ἁγίζω, f. ίσω, ſanctifico, conſecro; (2) adoleo, ſancte uro. Ab ἅγος, *veneratio*, vel etiam pro ἁγιάζω.
Ἀγιθία, ago, duco; *Il.* 18, 692. Ab ἄγω.
Ἁγινω, idem & ab eod.
Ἁγιόγραφα, ων, τά, Scripta ſancta, pars ſacrorum librorum. Ex ἅγιος, & γράφω.
Ἁγιόγραφος, ω, ὁ ἡ ὄν, ſancte ſcriptus. Ex iisd.
Ἅγιον, ω, τό, ſanctuarium. Ab ἅγιος.
Ἁγιοπρεπής, ής, ὁ ἡ ὄν, ſanctis conveniens. Ex ἅγιος, & πρέπω.
Ἁγιοπρεπῶς, *Adv.* convenienter ſanctis.
Ἅγιος, ία, ιον, ſanctus, ſacer; (2) purus; (3) venerandus. Hinc
Ἁγιοσύνη, ης, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia.
Ἁγιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Ἁγιόω, ῶ, f. άσω, ſanctifico, ſanctum reddo.
Ἁγιστεία, ας, ἡ, ſanctimonia, puritas; (2) cultus Deorum, ſacrorum peractio, ſacrum, res divina, cerimoniæ. Ab
Ἁγιστεύω, f. εύσω, ſanctifico; (2) veneror; (3) pietatem colo; (4) caſtimoniam ſervo. Ab ἅγος.
Ἁγιτεύω, f. εύσω, idem & ab eod.
Ἁγιτεύς, ῦ, ὁ, rixator, contumelioſus, *Hes.*
Ἁγιτία, ας, ἡ, idem quod ἁγιστεία.
Ἁγίως, *Adv.* ſancte. Ab ἅγιος.
Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, aliis ἁγιοσύνη, quod vide.
Ἀγκάζω, f. άσω, ulnis amplector, ulnis attollo, in ulnas ſumo. Ab ἀγκάη.
Ἄγκαθεν, pro ἀνέκαθεν.
ΑΓΚΑΙ, ῶν, αἱ, ulnæ; *Hom. Il.* 5, 371, Ἀγκαλίδα, *Poet.* pro ἀγκαλίδα, *revinciam*.
Ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Gl. V. gremium. Ab ἀγκαί.
Ἀγκαλιτζω, idem quod ἀγκαζω. E. M.
Ἀγκαλιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, manipulos, ſ. faſciculos veho. Ab
Ἀγκαλιδαγωγός, ὰ, ὁ ἡ ὄν, qui manipulos, ſ. faſciculos navigio, aut ſuper jumento vehit; (2) bajulus. Ex ἀγκαλίς, & ἄγω.
Ἀγκαλιδοπάλης, ου, ὁ, qui manipulos vendit. E. M.
Ἀγκαλιδοφορέω, ω, f. ήσω, manipulos porto, faſciculos geſto. Ab
Ἀγκαλιδοφόρος, & ἀγκαλιδηφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui manipulos, ſ. faſciculos portat; (2) bajulos. Ex ἀγκαλίς, & φέρω.
Ἀγκαλίζω, uſitatius ἀγκαλίζομαι, ulnis amplector, in ulnis geſto. Ab ἀγκάλη.
Ἀγκαλικὰς, *Adv.* ulnatim, amplexabunde.
Ἀγκαλίς, ίδος, ἡ, ulna; *Hom. Il.* 18, 554. (2) manipulus, faſciculus. Ab ἀγκαλίζω. Unde
Ἀγκόλισμα, καλίσματος, τό, quod ulnis amplexamur, quod in ulnis geſtamus, quantum complecti ulnis poſſumus.
Ἄγκαλος, ου, ὁ, faſciculos. Ab ἀγκάλη.
ΑΓΚΑΛΠΙΣ, ίδος, ἡ, præcipitium; (2) fovea, *Hes.*
Ἀγκὰς, *Adv.* in ulnis. Ἀγκὰς ἔχειν, *Theoc.* amplecti. Ab ἀγκαί.
Ἄγκεα, *valles*, nom. pl. ab ἄγκος, εος.
Ἄγκεισαι, *recubas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Poet.* pro ἀνάκεισαι, ab ἀνάκειμαι.
Ἀγκεδάτευσι, *ſupra cornua*, *Poet.* pro ἀναεδάτευσι, & ἀνακεδάτευσι, pro ἀνάκεδάτισι, quod eſt ex ἀνά, *ſupra*, & κέρας, *cornu*.
ΑΓΚΗΘΗΣ, ίος, ὁ ἡ ὄν, innoxius, *Hes.*
ΑΓΚΗΣ, ίος, ὁ ἡ ὄν, ſeſonans, *Hes.*
Ἀγκίον, ω, τό, vallis parva, Dim. ab ἄγκος.
Ἀγκιστρεία, ας, ἡ, piſcatio, quæ fit hamo. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρωτὴς, οῦ, ὁ, hamiota, piſcator hamo utens. Ab ἀγκιστρεύω.
Ἀγκιστρωτικὸς, ὴ, όν, piſcatorius, ad piſcationem pertinens. Hinc ἡ ἀγκιστρωτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars piſcatoria. Ab eod.
Ἀγκιστρεύω, f. εύσω, ineſco, allicio. Gl. V. uncino, hamo, adhamo. *Metaph.* venari, *Hes.* Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστριώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, hamatilis. Gl. V.
Ἀγκιστροειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, hamatus, aduncus in hami modum. Ab ἄγκιστρον, & εἶδος.
ΑΓΚΙΣΤΡΟΝ, ω, τό, hamus; (2) uncus quilibet.
Ἀγκιστρος, ω, ὁ, idem.
Ἀγκιστροφάγος, ω, ὁ ἡ ὄν, hamivorus; (2) avarus. Ex ἄγκιστρον, & φάγω, *vorax*.
Ἀγκιστρόω, ῶ, f. ώσω, capio hamo. ἠγκιστρωμένος, hamo captus; perf. paſſ. part. Ab ἄγκιστρον.
Ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν, hamatus, hami formam habens; (2) hamis conſertus. Ab ἀγκιστρόω.
Ἀγκλειτον, pro ἀνάκλιτον, *jactabundum*.
ΑΓΚΛΕΤΩ, ſervo, *Varin.*
Ἄγκλιμα, ατος, τό, locus in nave ad quem reclinatur gubernator. Ab
Ἀγκλίνω, *Poet.* pro ἀνακλίνω.
ΑΓΚΛΟΣ, ὴ, όν, obliquus, tortuoſus, *Hes.* (f. pro ἀγκύλος, *Steph.*)
ΑΓΚΟΙΝΗ, ης, ἡ, ulna, quod tamen uſitatius in plurali eſt; *Hom. Il.* 14, 213. Unde
Ἀγκοίνιζω, idem quod ἀγκαλίζομαι, *Steph.*
Ἀγκομίζειν, *Poet.* pro ἀνακομίζειν.
Ἀγκυίω, ῶ, f. ήσω, ſtudioſe in opere verſor, opus accelero. Ex ἀνά, & κυίω, *moveo*.
Ἀγκονὶς, ίδος, ἡ, miniſtra, ſerva. V. Lex. Ab
Ἀγκων, ωνος, ὁ, miniſter, famulus, *Hes.* Ab ἀγκονίω.
ΑΓΚΟΣ, ίος, τό, vallis, convallis.
Ἀγκρεμάνυμι, ſuſpendo. ἀγκρεμάσας, ἄορ. 1. part. Dicitur pro ἀνακρεμάσας, qualia plura.
Ἀγκρίνει, *Poet.* pro ἀναγρίνει.
Ἀγκρύσομαι, *Poet.* pro ἀναγρύσομαι, ab ἀναγρύω.
Ἀγκυλαδιάζω, f. άσω, ſuffoco, ſtrangulo, *Hes.* Ab ἄγχω, *ango*.
Ἀγκύλη, ης, ἡ, id quo conſtringimus aliquid; quale vinculum; fibula; (2) locus in collo, in quo fit ſuffocatio. Ab eod. Hinc
Ἀγκυληιάζω, f. άσω, ancipere-conſtringo.
Ἀγκληιασμὸς, ὁ, conſtrictio per ancterem.
Ἀγκυλέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, jaculor. Ab
ΑΓΚΥΤΑΗ, ης, ἡ, jaculi gexus; (2) amentum; (3) curvatura cubiti; (4) flexus poplitis, *Poët.* poples; (5) genus peculi; (6) adſtrictio, vel contractio articuli; (7) vitium linguæ.
Ἀγκυλιδωτὸν, ω, τό, anſulatum, vel anſulam habens. A præc.
Ἀγκυλίζομαι, jaculor. Ab ἀγκύλη. Unde
Ἀγκύλιον, ω, τό, hamus, ſ. annulus catenæ; (2) genus ſcuti, ancile; (3) vitium linguæ.
Ἀγκυλιστὴς, ὰ, ὁ, jaculator. Ab ἀγκυλίζομαι.
Ἀγκυλοβλέφαρον ω, τό, palpebrarum commiſſura. Ex ἀγκύλη, & βλέφαρον, *palpebræ*.
Ἀγκυλόγλωσσον, ω, τό, linguæ impedimentum. Ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, *lingua*.
Ἀγκυλόγλωσσος, ω, ὁ ἡ ὄν, præpeditam habens linguam. Ex iiſd.
Ἀγκυλοειδὴς, ὲς, cavus, depreſſus & ſimul tortuoſus, de *locis*, *vallibus*.
Ἀγκυλόεις, id. quod ἀγκύλος, *Poet.*
Ἀγκυλομήτεω, gen. ſing. *Ion.* pro ἀγκυλομήτου, ab
Ἀγκυλομήτης, ω, ὁ, doloſis conſiliis utens, verſipellis, verſutus. Gl. V. *Hom. Il.* 2, 205. habens curva conſilia. Ex ἀγκύλος, & μῆτις, *conſilium*. Hinc
Ἀγκυλομήτις, ιος, ἡ, quæ obliqua agitat conſilia, verſuta, vafra.
Ἀγκυλόομαι, ῶμαι, incurvo; (2) laboro ἀγκυλίαι, morbo, ſ. vitio linguæ. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκυλόπους, ὁδος, ὁ, curulis ſella, *Poll.*
ΑΓΚΥΤΑΟΣ, ὴ, όν, curvus, aduncus, tortuoſus.
Ἀγκυλοτόμον, ω, τό, inſtrumentum, chirurgicum, quo ἀγκύλη. ſ. vitium linguæ tollitur. Ab ἀγκύλη, & τέμνω, *ſeco*.
Ἀγκυλότοξος, ω, ὁ ἡ ὄν, qui curvo arcu utitur; *Hom. Il.* 2, 848. Ex ἀγκύλος, & τόξον.
Ἀγκυλοχείλαι, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχείλης, ω, ὁ, curva habens labra, vel curvum habens roſtrum. Ex χεῖλος.
Ἀγκυλόχειλος, ω, ὁ ἡ ὄν, habens curvum labrum. Gl. V. Ex iiſd.
Ἀγκυλοχῆλαι, nom. pl. ab
Ἀγκυλοχήλης, ω, ὁ, habens curvas chelas, curvos ungues. Ex ἀγκύλος, & χηλὴ, *cibela*.
Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, curvo, tortuoſum reddo. ἠγκυλωμένος, curvatus, curvus, perf. part. paſſ. Ab ἀγκύλη.
Ἀγκύλω, curvo, retro flecto. Ὀπισθότονος κατόπιν ἀγκύλει τ' ἄνθρωπον, *Aret.* 1, 6.
Ἀγκύλως, *Adv.* aduncе, tortuoſe. Ab ἀγκύλος.
Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, incurvatio, recurvatio; (2) morbus quidam articularis. Ab ἀγκυλόω.
Ἀγκυλωτὸς, ὴ, όν, incurvus. Ab eod.
ΑΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, ancora; (2) præſidium, columen; (3) uncus; (4) membrum genitale.
Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplanto. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκύριον, ω, τό, ancora parva. Dim. ab eod.
Ἀγκύρισμα, ματος, τό, ſupplantatio, genus artificii in luctâ; (2) inſtrumentum, quo ficus capiuntur. Ab ἀγκυρίζω.
Ἀγκυροβολέω, ancoram jacio; (2) infero ita, ut tenaciter hæreat.
Ἀγκυροβόλιον, ω, τό, ancora, ſ. inſtrumentum ad jaciendam ancoram. Ex ἄγκυρα, & βάλλω.
Ἀγκυροειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὄν, ancoræ formam habens. Ex ἄγκυρα, & εἶδος.
Ἀγκυρομήλη, ης, ἡ, hamus, ſ. uncus.
Ἀγκυροχία, ας, ἡ, ancoræ retentio. Ex ἔχω.
Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, anccra firmo. Ab ἄγκυρα.
Ἀγκυρωτὸς, ὴ, όν, ancoris firmatus, fundatus.
ΑΓΚΩΝ, ῶνος, ὁ, cubitus, flexus brachii; *Hom. Il.* 5, 582. (2) quælibet curvatura; (3) cornua citharæ.
Ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, ſinuor. Ab ἀγκὼν.
Ἀγκωνίσκος, ω, ὁ, parvus cubitus; (2) catenatio, commiſſura; (3) inſtrumentum torturæ & carnificinæ. Dim. ab eod.
Ἀγκωνόδεσμος, ω, ὁ, cubitul. Gl. V. Ex ἄγκων.
Ἀγλαόθριξ, ὁ ἡ, ſplendidam comam habens. Ex ἀγλαὸς, & θρὶξ, *coma*.

Ἀγλαὸς

Digitized by Google

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, splendor, nitor; (2) pulchritudo; (3) ornatus, decus; (4) voluptas, lætitia; (5) una ex tribus Gratiis. Ab ἴλαος.
Ἀγλαΐαων, gen. pl. *Æol.* pro ἀγλαιῶν, ab ἀγλαία.
Ἀγλαϊέσσι, *Hom. Il.* 10, 331. f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀγλαΐσασθαι, ab
Ἀγλαΐζω, f. ίσω, illustro, splendidum reddo; (2) honesto, decoro, orno. Inde ἀγλαΐζομαι, illustror; (3) splendeo, splendesco, niteo; (4) gaudeo. Ab eod. Hinc
Ἀγλάϊσμα, Καίσματος, τὸ, ornamentum.
Ἀγλαϊσμός, ῦ, ὁ, ornatus, splendor.
Ἀγλαϊτός, ὴ, όν, optabilis, pretiosus.
Ἀγλαόφυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, pulchra membra habens; (2) pulchra membra faciens. Ex ἀγλαός, & φυλον, *membrum.*
Ἀγλαόδενδρος, ος, ὁ ἡ ὸν, quod pulchras fert arbores. Ex ἀγλαός, & δένδρον, *arbor.*
Ἀγλαοθηλής, ής, ὁ ἡ ές, tener. Ex ἀγλαός, & τήθηλα, à θάλλω, *vireo.*
Ἀγλαόθρονος, ος, ὁ ἡ ὸν, splendida sede residens.
Ἀγλαόθωκος, ος, ὁ ἡ ὸν, pulchram sedem, vel splendidum solium habens.
Ἀγλαόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui pulchrum habet fructum; (2) formosus.
Ἀγλαοκοίτος, ος, ὁ ἡ ὸν, splendidum lectum habens; (2) valde honoratus.
Ἀγλαόκουρος, ος, ὁ ἡ ὸν, pulchros habens pueros.
Ἀγλαόκωμος, ος, ὁ ἡ ὸν, pulchram ducens choream; (2) qui ornat & decorat comitatum aliquem.
Ἀγλαομήτης, ος, ὁ, consilio clarus, prudentia insignis. Ex ἀγλαός, & μῆτις, *consilium.*
Ἀγλαόμητις, ος, ὁ ἡ ἰος, ἰν, consilio clara.
Ἀγλαομητία, ας, ἡ, præclarum & illustre consilium, magnus senatus. Ex iisd.
Ἀγλαόμορφος, ος, ὁ ἡ ὸν, conspicuus forma, splendidam formam habens. Ex ἀγλαὸς, & μορφή.
Ἀγλαόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὸν, pulchros pueros, aut liberos habens.
Ἀγλαόπιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, præclare fidelis.
ΑΓΛΑΟΣ, ος, ὁ, splendidus, clarus, fulgens, limpidus, illustris, insignis.
Ἀγλαότιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, valde honoratus. Ex ἀγλαὸς, & τιμὴ, *honor.*
Ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, tridente inclytus, *Pind.*
Ἀγλαόφημος, præclarus, celeberrimus.
Ἀγλαόφωνος, ος, ὁ ἡ ὸν, præclaram vocem habens. Ex ἀγλαὸς, & φωνὴ, *vox.*
ΑΓΛΑΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, stultus. *Hes.*
ΑΓΛΑΣΙΝΟΣ, ὴ, όν, pulcher, venustus, formosus, *Hes.*
Ἄγλαυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, ubi gratæ auræ flant. Ex ἀγλαὸς, & αὔρα, *aura.*
Ἀγλἠφυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, inelegans, invenustus.
Ἀγλαφύρως, *Adv.* inelegantèr, invenustè.
Ἀγλαῶπις, ιδος, ἡ, pulchros habens oculos. Ex ἀγλαὸς, & ὤψ, *oculus.*
Ἀγλαῶς, splendidè, liberaliter. Ab ἀγλαός.
Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ ἡ ὸν, adspectu splendidus, pulchros oculos habens. Ex iisd.
Ἀγλεῦκής, ἐος, ὁ ἡ ὲν, minime dulcis, insuavis, insipidus. Ex α priv. & γλεῦκος, *mustum.*
Ἄγλευκος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisdem.
Ἄγλωσος, ος, ὁ ἡ ὸν, pupillas non habens; cæcus. Ex α pr. & γλῶσσα, *pupilla oculi.*
Ἀγλίδια, ων, τὰ, spicarum divisiones in allio. Ab
ΑΓΛΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, allium.
ΑΓΛΙΗ, ης, ἡ, subalba cicatrix in oculis.
Ἀγλίθες, ων, αἱ, alliorum capita, s. nuclei. Ab ἀγλίδιον.
Ἀγλιχρος, ος, ὁ ἡ ὸν, non lentus, non viscosus.
Ἀγλυκής, ἐος, ὁ ἡ ὺ, amarus, expers dulcedinis. Ex α priv. & γλυκὺς, *dulcis.*
Ἀγλύομαι, lædor, offendor, *Hes.*
Ἄγλυφος, ος, ὁ ἡ ὸν, non sculptus, non cælatus. Gl. V. Ex α priv. & γλύφω, *sculpo.*
Ἀγλωσσέω, ῶ, f. ήσω, lacero conviciis, maledico.
Ἀγλωσσία, vel ἀγλωττία, ας, ἡ, inopia loquendi, taciturnitas. Ab
Ἄγλωσσος, vel ἄγλωττος, ος, ὁ ἡ ὸν, linguam non habens, elinguis; (2) qui loqui non potest, qui obmutuit; (3) dicendi imperitus; (4) barbarus. Ex α priv. & γλῶσσα.
Ἄγμα, ματος, τὸ, fragmentum. Ab ἄγω.
ΑΓΜΕΙΟΝΕΣ, ων, οἱ, bubones, s. tumores in inguinibus, *Hes.*
ΑΓΜΗ, ῆς, ἡ, focus, *Hes.*
ΑΓΜΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, quietus, *Hes.*
Ἀγμίζω, f. ίσω, frango, concutio. Ab ἄγμα.
Ἄγμος, ους, ὁ, fractio; (2) locus præceps ac præruptus; (3) littus. Ab ἄγω, *frango.*
Ἀγνᾶ, *castæ*, dat. sing. f. g. *Dor.* pro ἁγνῇ.
Ἀγναῖος, αία, αῖον, purus, castus, *Hes.* Ab ἁγνὸς.
Ἀγναμπτοπόλεμος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui invicti est roboris, bello insuperabilis, ex *Hes.*
Ἄγναμπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui flecti nequit, durus, inexorabilis.
Ἄγναπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a fullone nondum purgatus, impexus. Ex α priv. & γνάπτω.
Ἀγναρος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. Ph. rudis. Ex iisd.
Ἁγνεία, ας, ἡ, castitas, pudicitia, castimonia, puritas; (2) expiatio, lustratio. Ab ἁγνεύω, Ἁγνεύμα, ματος, τὸ, idem & ab eodem.
Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit expiatio; (2) monasterium; (3) sacrarium. Gl. V.
Ἁγνευτικὸς, ὴ, όν, castitatem servans, non proclivis in Venerem. ἁγνευτικὸν, piaculare. Gl. V. ab eod.
Ἁγνεύτρια, ας, ἡ, piatrix. Gl. V. ab eod.
Ἁγνεύω, f. εύσω, castus sum, castitatem colo; (2) purus sum ab aliqua re; (3) purum reddo, expio. Ab ἁγνὸς.
Ἀγνήκαμβ, *ignoravimus*, 1. pl. perf. ind. act. *Æolic.* pro ἠγνοήκαμεν, ab ἀγνοέω.
Ἁγνὴς, ῆος, ὁ ἡ ὲς, idem quod ἁγνὸς.
Ἁγνίζω, f. ίσω, purifico, lustro, expio; (2) adoleo; (3) corrumpo. Ab ἁγνὸς. Hinc
Ἁγνισμα, ματος, τὸ, purificatio, lustratio, expiatio, Ph. ἁγνίσματα, piacula; (2) combustio in sacris.
Ἁγνισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eodem.
Ἁγνιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi fit expiatio, s. lustratio. Ab eodem.
Ἁγνιστὴς, ῆ, ὁ, purificus. Gl. V. Ab eodem.
Ἁγνιστικὸς, ὴ, όν, expiandi vim habens.
Ἁγνίτης, ου, ὁ, expiatus a scelere; (2) qui alium expiat. Ab eodem.
Ἀγνόδικος, ος, ὁ ἡ ὸν, justum ignorans, *Hes.* Ex ἀγνοέω, & δίκη.
Ἀγνοέω, ῶ, f. ήσω, ignoro, non intelligo. Ex α priv. & νοέω, *intelligo.*
Ἄγνόημα, νοήματος, τὸ, ignoratio; (2) peccatum per ignorantiam commissum, erratum. Ab ἀγνοέω.
Ἀγνοητέον, ignorandum. Ab eodem.
Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia, inscitia, imperitia, imprudentia. Ab eodem.
Ἀγνοίαν, *Hom. Il.* 1, 536. idem quod ἀγνοίαν.
Ἀγνοίησιν, *ignoret*, 3. sing. præs. conjunct. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἀγνοῇ, ab ἀγνοίαω.
Ἀγνοῆν, præs. part. act. pro ἀγνοίαν.
Ἁγνοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, purificans, purum reddens. Ex ἁγνὸς, & ποιέω.
Ἁγνοπόλος, ος, ὁ ἡ ὸν, purus. Ex πωλέω, *verso.*
Ἁγνόῤῥοος, ους, ῥοῦν, ῥοῦς, pure fluens.
ΑΓΝΟΣ, ὴ, όν, castus, pudicus, purus, nullo scelere pollutus; *cum Gen.* ut ἁγνὸς γάμων, ἁγνὸς φονῆ.
Ἄγνος, ου, ἡ, vitex, salix amerina, agnus castus; (2) piscis quidam; (3) avis, *Suid.*
Ἁγνοτέλης, ἐος, ὁ ἡ ὲν, absolutè purus. Ab ἁγνὸς & τέλος.
Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, puritas, sanctitas.
ΑΓΝΩΘΕΣ, ων, lapides, quos stamini inter texendum appendunt textores.
Ἄγνυμι, f. ἀγνύω, f. ὄξω, a. 1. ἔαξα, p. act. ἔαχα, p. m. ἔαγα, a. 2. pass. ἐάγην. Ab ὄγω.
Ἀγνώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, q. d. viticcus. Ab ἄγνος.
Ἀγναμοσύνη, ης, f. ήσω, ignoranter & imperite ago; (2) inique & improbe ago; (3) ingrate me gero. Gl. V. ἀγναμονῶ, tergiversor, fidem rumpo. ἀγναμονεῖ, inficiatur. Gl. V. Ab ἀγνώμων. Unde
Ἀγναμόνως, *Adv.* stulte; (2) ingrate.
Ἀγνώμων, ος, ὁ ἡ ὸν, stultus, imperitus; (2) malignus; (3) ingratus. Ex α & γνώμη.
Ἀγναμοσύνη, ης, ἡ, mens consilii expers; (2) stoliditas; (3) improbitas; (4) inficiatio debiti, Ph. perfidia, fraus, fraudatio. Ab
Ἀγνάμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, mente & consilio carens, stolidus; (2) improbus, malignus; (3) inclemens, qui veniam non dat; (4) non agnoscens debitum, ingratus; (5) carens dentibus qui gnomones dicuntur, annosus; (6) sententiam contrariam habens. Ex α pr. & γνάμη. (7) Qui est ejusdem sententiæ. *Hes.* ubi α pro ὁμῶ.)
Ἀγνορίζω, f. ίσω, ignoro, (vox suspecta. *Steph.*) Ex α pr. & γνορίζω, *cognosco.* Hinc
Ἀγνώριστος, ος, ὁ ἡ ὸν, non agnitus, qui non innotuit, incertus, incognitus.
Ἀγνώσασκε, 3. sing. a. 1. act. *Ion.* pro ἠγνόησε, ab ἀγνοίαω.
Ἀγνὼς, νῶτος, ὁ ἡ ὸν, ignotus, incognitus; (2) inglorius; (3) ignarus, insscius. Ex α pr. & γιγνώσκω.
Ἀγνῶς, *Adv.* pure, caste, sancte. Ab ἁγνὸς.
Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia, ignoratio; (2) ignobilitas. Ex α priv. & γνῶσις, *cognitio.*
Ἀγναυδόσκω, ignoro; supponitur propter ἀγνώσασκε, (f. rectiùs ἀγνώασκε,) quod est imperf. *Ion.* Ab
Ἀγνώω, ignoro, nescio. Ex α priv. & γιγνώσκω, *cognosco.*
Ἄγνωστος, ος, ὁ ἡ ὸν, incognitus, ignotus; (2) ignobilis, inglorius; (3) obscurus, in sermone.
Ἀγνώστως, ignobiliter, inglorièe. *Steph.*
Ἄγνωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. Ex
Ἀγόγγυστος, ος, ὁ ἡ ὸν, non murmurans, non mussans, *Suic.* Ex α pr. & γογγύζω.
Ἀγοήτευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui fascinari non potest. Ex α priv. & γοητεύω. Hinc
Ἀγοητεύτως, *Adv.* citra præstigias & fucum.
Ἄγοι, 3. sing. præs. opt. act. v. ἄγω.
Ἀγοίατο, 3. pl. pr. opt. pass. *Ion.* pro ἄγοιντο.
Ἀγόμφωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, nullis compactus clavis; (2) incompactus.
Ἀγόνατος, ος, ὁ ἡ ὸν, genu carens, non geniculatus. Ex α pr. & γόνυ.
Ἄγον, 1. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦγον. Ab ἄγω.
Ἀγονίω, ῶ, f. ήσω, sterilesco; (2) sterilis sum, infecundus sum. Ex α priv. & γόνος.
Ἀγονία, ας, ἡ, sterilitas, infertilitas. Gl. V. Ab ἄγονος.
Ἀγονόμοχθος, ος, ὁ ἡ ὸν, mulus, seu mula, *Hes.* Ex ἄγονος, & μόχθος, quoniam sterile animal.
Ἄγονος, ος, ὁ ἡ ὸν, non natus, *Hom. Il.* 3, 40. (2) sterilis, infecundus; (3) *Exp.* malè genitus, ap. Soph.) *cum Gen.* ut Ζῆος ἄγονος κακῶν. Ex α pr. & γόνος.
Ἄγοντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ἄγουσι, ab ἄγω.
Ἀγοος, ος, ὁ ἡ ὸν, indefletus. Ab α priv. & γοος, *luctus.*
ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, forum judiciale; (2) concio congregata; (3) concio, s. oratio, quæ habetur in foro; (4) forum rerum venalium; (5) annona, commeatus; (6) emptio; (7) idem quod ἀγορητὺς, *Il.* ζ. 370.)
Ἀγορᾴδδ, præf. inf. med. *Poet.* pro ἀγοράσδ, ab ἀγοράομαι, *Hom. Il.* 1, 72.
Ἀγοράζω, f. άσω, in foro rerum venalium versor, emo, mercor; (2) consulto, delibero, ἠγόρασα, emi. Gl. V. a. 1. act. ἀγορασθὲν emptum, Ph. a. 1. part. pass. ἀγορασθείη ematur, Ph. a. 1. opt. pass. Ab ἀγορά.
Ἀγοραῖος, ος, ὁ ἡ ὸν, forensis, qui in foro est, vel ad forum pertinet; (2) Deus fori præses, cujus statua in foro stat, colitur; (3) patronus causarum; (4) mercator imprimis pusillus, qui emit, quæ statim vendat; (5) subrostranus, concionalis.
Ἀγόραιος, ος, (sub ἡμέρα) Dies, quo forum agitur, conventus; (2) qui forensibus sordibus & artibus inquinatus est. Ab eod. Hinc

Ἀγο-

Digitized by Google

Ἀγοράως, *Adv.* circumforaneorum modo; (2) scurriliter, non graviter.

Ἀγορανομέω, ῶ, f. ήσω, ædilitatem exerceo, præfectum fori, f. annonæ ago.

Ἀγορανομία, ας, ἡ, ædilitas, agoranomi munus.

Ἀγορανομικός, ἡ, όν, ædilitius, ad agoranomum pertinens.

Ἀγορανόμιον, τὸ, id. quod ἀγορανομία. Ab

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, ædilis, magistratus, qui foro rerum venalium præest, præfectus annonæ. Ex ἀγορά, & νέμω, *distribuo.*

Ἀγοράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, concionor; (2) consulto; (3) dico. Ab ἀγορά.

Ἀγορδοδεῖν, *Dor.* pro ἀγοράζειν, ab ἀγορδζω.

Ἀγορασείω, empturio, emere cupio. Ab eod.

Ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. Ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγόρασμα, γορασματος, τὸ, res venalis; (2) res, quæ empta est. Ab eod.

Ἀγορασμός, ῦ, ὁ, merces, res venalis; (2) emptio. Ab eod.

Ἀγορασόμην, *ememus*, 1. plur. f. 1. ind. act.

Ἀγόρασον, *eme*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Ἀγορασης, ου, ὁ, emptor, opsonator. Ab ἀγοράζω. Hinc

Ἀγορασικός, ἡ, όν, ad emptionem pertinens.

Ἀγορασὸς, ἡ, όν, emptitius, emptus. Gl. V.

Ἀγοράστρια, ας, ἡ, emptrix. Gl. V. Ab eod.

Ἀγορεύμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀγορεύειν, ab

Ἀγορεύω, f. εύσω, concionor in foro, *Hom. Il.* 1, 108. (2) orationem quamlibet habeo; (3) dico, liquor, denuncio; (4) appello, nomen impono. Ἀγορεύειν τινὶ, χώρῳ, f. ἐπί τινος. Ἐμέλε τὲς τοιύτυς κακῶς ἠγόρευον, Luc. *vituperabam.* Ἀγορὰς ἀγόρευον, *conciones habebant*, Hom. Il. 2, 781. Ab ἀγορά.

Ἀγορίω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eodem. Usitatum in compositis.

Ἀγορίων, *fororum*, gen. pl. *Ion* pro ἀγορῶν.

Ἀγορὴ, *forum*, *Ion.* pro ἀγορά.

Ἀγορῆθεν, *Adv.* e foro, e concione.

Ἀγορηθὸν, *Adv.* in forum, *Hom. Il.* 1, 53.

Ἀγορήσατο, *concionatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, orator, concionator, *Hom. Il.* 1. 247. Ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, eloquentia, concionandi facultas. Ab eod.

Ἀγορὸς, ὁ, ὁ, congregatio, exercitus; (2) concionatur, R. Ab ἀγορά.

ΑΓΟΣ, ους, τὸ, veneratio; (2) res sacra, quam veneramur; (3) puritas; (4) lustratio, purificatio; (5) piaculum, scelus; (6) cubitus.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ ἡ, dux. *Hom. Il.* 3, 231. Ab ἄγω.

Ἀγοσίω, ῶ, f. ήσω, immundus sum, sordibus inquinatus sum, unde apud *Hom. Il.* ζ. v. 506. ἀγοσήσας, ut aliqui Veterum legebant, pro ἀνοσήσας. Ab ἄγος, vel ἄγος.

ΑΓΟΣΤΟΣ, ου, ὁ, interior pars manuum, vola, *Hom. Il.* 11, 425. (2) extrema pars manus; (3) cubitus, ulna; (4) palma, *Hom. Il.* λ. v. 425.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, captura; (2) venatio; (3) piscatio; (4) res, quam capimus aut venamur, præda.

Ἀγραῖος. Ἄγραία Ἄρτεμις, Diana capturæ præses; venatrix. Ab ἄγρα.

Ἀγραμματία, ας, ἡ, literarum imperitia. Ab

Ἀγράμματος, ου, ὁ ἡ, illiteratus, indoctus, expers litterarum. Ex α pr. & γράμμα.

Ἄγραπτος, ου, ὁ ἡ, non scriptus.

Ἀγραυλίω, ῶ, f. ήσω, ruri, seu in agro pernocto, excubo die vel nocte. Gl. V. ruro, rusticor, villico; item, vigilo. Ab ἀγραυλος.

Ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio in agro, pernoctatio ruri. Ab eod.

Ἀγραυλος, ου, ὁ ἡ, in agro stabulans, *Hom. Il.* 10, 155. Ex ἀγρὸς, & αὐλὴ, *stabulum.*

Ἀγραυλοῦντες, nom. pl. part. præs. pro ἀγραυλίοντες, ab ἀγραυλία.

Ἀγράφιστον; ἀγράφια δίκη, lis non scripti aut deleti nominis. Vid. *Poll.* A seq.

Ἄγραφος, ου, ὁ ἡ, non scriptus, ut lex non scripta, ut crimen ἄγραφον; stellionatus: quod nullum certum nomen habet, contra quod e nulla certa lege actio est, cujus delatio est εἰσαγελία; (2) quod sine scriptura ac litteris fit ut ἄγραφος διαθήκη, nuncupatio. Gl. V. item qui nondum adscriptus est alicui numero, societati, &c. Ex α pr. & γράφω, f. γραφὴ, *scriptura.* Hinc

Ἀγράφως. *Adv.* extra scripturam, sine scripto.

Ἄγρει, *Hom. Il.* 5, 765. & in pl. ἄγρεῖτε, *Hom. Od.* 20, 149. imper. age agesis, agite. Ab ἀγρέω.

Ἀγρεῖος, εία εῖον, rusticus. Ab ἀγρὸς.

Ἀγρειτόω, ῶ, fum violentus, R. Ab ἀγρίω.

ΑΓΡΕΙΦΝΑ, sive ἀγρύφνη, ης, ἡ, furcilla, rastellum, *Suid.*

Ἀγρίμος, ου, ὁ ἡ, qui in venatione captus est. Ab ἄγρα.

Ἀγρεμὼν, όνος, ὁ, vel ἀγρέμων, ονος, venator, *Hes. Suid.* Ab ἄγρα.

Ἀγρεσία, ας, ἡ, venatio, captura. Ab eod.

Ἄγρευμα, ματος, τὸ, quod venatu captum est, præda; (2) res omnis studio ac labore parta; (3) spolium; (4) rete, reticulum, *Æsch.* Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, έως, ὁ, venationi præfectus, ut Pan & Apollo. Ab ἄγρα.

Ἀγρεύσις, εως, ἡ, venatio; (2) prædatio. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρεύτεω, ῶ, infero injuriam. *Hes.* ubi, ἀγρευτεῖ, ὑβρίζει. Ab ἀγρευτὴς.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab ἀγρεύω.

Ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἀγρευτικὸς, ἡ, όν, venandi peritus. Gl. V. captiosus. A præc.

Ἄγρευτος, ὁ ἡ, venationis studiosus. *Sch. ap. Arist.*

Ἀγρία, ας, ἡ, aquifolia; arboris nomen.

Ἄγρια, τὰ, (*sub ζῶα*) feræ; (2) pro ἀγριότητα, Il. α. 41. (3) adv. pro ἀγρίως.

Ἀγρεύω, f. εύσω, venor, venatu capio feras, pisces, aves, &c. (2) capto, allicio. Ἀγρεύειν ἰχθῦς, δόξαν, ὕπνον; ἀγρευθεὶς δ' ὑπ' ὕρδυσι, ipse captus cepit. Ab ἄγρα.

Ἀγρίω, ῶ, idem & ab eodem.

Ἀγρηθεν, *Adv.* ex venatione. Ab ἄγρα.

Ἄγρηυ, acc. sing. *Ion.* pro ἄγραν.

Ἄγρηυον, ου, τὸ, rete; (2) vestis lanea, reti similis. Ab ἄγρα.

Ἀγριάζω, ferus sum, efferor, *Hes.* Ab ἄγριος.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, agreste reddo; (2) effero, exaspero. Gl. V. ferum facio, irrito, instigo; item asper sum, ἀγριαίνομαι, ferocio, sævio. Gl. V. Ἀγριανθεὶς βασιλεὺς τὸ Νότε, Dan. 11. 11. Ab eod.

Ἀγρ.-άμπελος, ου, ἡ, labrusca, Ph.

Ἄγριαμπη, ἡ, bryonia herba, *Hes.*

Ἀγριάς, άδος, ἡ, agrestis. Ab ἄγριος. Unde

Ἀγριδιον, ου, τὸ, agellus, villula. Gl. V. Dim.

Ἀγριελαία, ας, ἡ, agrestis oliva, oleaster.

Ἀγρίελαιος, ου, ὁ ἡ, oleaster; (2) ex agresti oliva, f. oleastro confectus. Ex iisdem.

Ἀγρίευς, ὁ, rusticus, *Hes.*

Ἀγριζομαι, irritor, ferocio, asperè ago.

Ἀγριμαῖος, αία, αῖον, ferinus, ferus. Ab ἄγριος.

Ἀγριμέλισσα, ἡ, apis sylvestris, *Hes.*

Ἀγριόεις, εσσα, εν, agrestis; (2) ferum reddens. Ab ἄγριος.

Ἀγριόθυμος, ου, ὁ ἡ, fero animo præditus.

Ἀγριοκάρδαμον, ου, τὸ, nasturtium agreste, herba Iberis.

Ἀγριοκάρυον, τὸ, nux sylvestris, *Hes.*

Ἀγριοκήπιον, ου, τὸ, hortulus incultus. Ex ἄγριος, & κῆπος, *hortus.*

Ἀγριόμηλα, ων, τὰ, mala sylvestria.

Ἀγριόμορφος, ου, ὁ ἡ, qui adspectu agresti & truculento est, ferinam faciem habens. Ex μορφὴ.

Ἀγριομυρίκη, ης, ἡ, myrica agrestis.

Ἀγριόμορος, ου, ὁ ἡ, ferociter, rusticè stultus, *Suic.* Ex ἄγριος, & μωρὸς, *stultus.*

Ἀγριοπηλὶ, ὦν, οἱ, carpentarii, plaustrorum artifices; (2) ex quibusvis agrestibus lignis opera conficientes. Ex ἄγριος, & πήγνυμι.

Ἀγριοποιὸς, ου, ὁ ἡ, ferum reddens, feritatem inducens; (2) flagitiosus, immanis. Ex ἄγριος, & ποιέω.

Ἀγριορείγανος, ου, ὁ, origanum silvestre.

Ἀγριόρνιθες, ων, αι, gallinæ feræ. Ex ὄρνις.

Ἀγριόρριδον, ου, τὸ, saliunca.

Ἄγριος, ία, ιον, agrestis, ruralis, rusticus; (2) inurbanus; (3) ferus, ferinus; (4) ferox, immanis, atrox, barbarus; (5) fortis; (6) pædera sta. Ab ἀγρὸς.

Ἀγριοσέλινον, ου, τὸ, apium silvestre.

Ἀγριοσκαφυλὶς, ίδος, & ἀγριοσκφυλις, ιος, ἡ, ἕνα agrestis, f. silvestris.

Ἀγριοσυνη, ης, ἡ, feritas, immanitas, sævitia. Ab ἄγριος.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, idem & ab eodem.

Ἀγριότης, ου, ὁ, agricola, R. Ab ἄγριος.

Ἀγριόφρων, ονος, ὁ ἡ, mente ferox. Ex φρὴν.

Ἀγριόφυλλον, ου, τὸ, peucedanum.

Ἀγριόφωνος, ου, ὁ ἡ, feram & immanem vocem habens. Ex ἄγριος, & φωνη.

Ἀγριοχωλάρια, ων, τὰ, anserculi feri. Ex ἄγριος, & χὴν.

Ἀγριόψυχος, ὁ ἡ, ferox, sævus.

Ἀγριοψωρια, ας, ἡ, scabies fera. Ex ψώρα.

Ἀγριόω, ῶ, f. ώσω, agreste, vel ferum reddo, exaspero. ἠγριωμένος, efferatus, Ph. perf. part. pass. Ab ἄγριος.

Ἀγρίππας, α, ὁ, Agrippa. Nomen viri.

ΑΓΡΙΠΠΟΣ, ου, oliva silvestris, oleaster.

ΑΓΡΙΦΗ, ης, ἡ, ligo, bidens, rastrum, *Suid.*

Ἄγριωδης, ους, ὁ ἡ, ferus, feritatem præ se ferens. Ab ἄγριος.

Ἀγριωπὸς, ου, ὁ ἡ, qui vultu fero est; (2) impudens; (3) insolens; (4) salvus, horribilis, *Ern.* Ex ἄγριος, & ὤψ, *vultus.*

Ἀγρίως. *Adv.* fere, immaniter, duriter, asperè. Ab ἄγριος.

Ἀγριώτης, ου, ὁ, agricola.

Ἀγριωτὸς, ὴ, όν, efferatus. Ab ἀγριόω.

Ἀγριοβότης, ου, ὁ, qui in agris pascit. Ex ἀγρὸς, & βόω, *pasco.*

Ἀγροβείτων, ονος, ὁ, vicinum agrum habens, accola, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γείτων.

Ἀγροβυνὴς, ους, ὁ ἡ, rurigena, Gl. V. Ex ἀγρὸς, & γίνομαι.

Ἀγροδιαιτος, ου, ὁ ἡ, in agro vitam agens, rusticam vivendi rationem sectans, Gl. V. agricola; (2) rusticus, inscitus, illepidus. Ex ἀγρὸς, & δίαιτα, *vitæ ratio.*

Ἀγροδότης, ου, ὁ, agrorum dator. Ex ἀγρὸς, & δότης; vel venationis dator. Ex ἄγρα.

Ἀγρόθεν, *Adv.* rure, ex agro. Ab ἀγρὸς.

Ἀγροθι, *Adv.* ruri, in agro. Ab eodem.

Ἀγροικοβιέμαι, f. βιέσομαι, sum moribus agrestibus & rusticis. Ab ἀγροικος.

Ἀγροικία, ας, ἡ, rusticorum habitatio, ager, rus, villa; (2) inurbanitas, rusticitas. Ab ἀγρὸς.

Ἀγροικίζω, f. ίσω, rustice ago, vel loquor; (2) ineptio; (3) morosus sum. Ab ἄγροικος.

Ἀγροικικὸς, ἡ, όν, rusticanus. Ab eod.

Ἄγροικος, ου, ὁ ἡ, & Attice ἀγροῖκος, ου, ὁ ἡ, ruri, f. in agro habitans; (2) rusticus; (3) imperitus, illepidus, inurbanus; (4) sævus. Ab ἀγρὸς.

Ἀγροικοτέρως, subrustice.

Ἀγροίκως, *Adv.* rustice; (2) imperite.

Ἀγροιώτης, ου, ὁ, homo rusticus, *Hom. Il.* 11, 548. Ab ἀγρὸς.

Ἀγροκόμος, ου, ὁ, villicus. Ab ἄγρος & κόμέω, *curo.*

Ἀγροκύδοιμος, ου, ὁ ἡ, qui in agris tumultuatur.

Ἀγρολίτειρα, ἡ, quæ agrum perdidit. *Hes.*

Ἀγρομαι, congrego, f. congregor.

Ἀγρομήνης, ου, ὁ, in agro manens, vitam in agro degens, *Hes.* Ex ἀγρὸς, & μήω, *maneo.*

Ἀγρομήσιν, *Hom. Il.* 2, 481. *congregatis*, dat. plur. f. g. part. præs. *Ion.* pro ἀγρομήσασις, per *Synecp.* pro ἀγειρομήσασις, ab ἀγείρω.

Ἀγρόνδε, *Adv.* in agrum. Ex ἀγρὸς.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, agri suburbani administratio. Ab

Ἀγρονόμος, ου, ὁ ἡ, qui in agro pascitur; (2) vitam in agro degens. Ex ἀγρὸς, & νέμω, *pasco.*

Ἀγρονόμος, ου, ὁ ἡ, in agro pascens, aut agrestia pascens, pastor, agricola, villicus;

(2)

Digitized by Google

(2) magiſtratus adminiſtrans, quæ ad rura ſuburbana pertinent. Ex iiſdem.

ἌΓΡΟΣ, ου, ὁ, rus, ager, fundus, prædium, villa; (2) fines, regio, ditio; (3) ruſticitas.

Ἀγρότερος, ἡρα, ερον, ruſticus, agreſtis, *Hom. Il.* 2, 852. Ἄγροτέρα Ἄρτεμις, Diana venatrix. Ab ἄγρος, vel ἄγρα.

Ἀγρότης, ου, ὁ, ruſticus.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, ruſticitas.

Ἀγροτις, ιδος, ruſtica, ruri educata; (2) venatrix. Ab ἄγρος, vel ἄγρα.

Ἀγροφος, montanus, *Suid. Phav.*

Ἀγροφύλαξ, ακος, ὁ, agri cuſtos, ſaltuarius.

Ἀγρόω, id. quod ἀγρίυω. *Steph.*

Ἀγουξία, ας, ἡ, ſilentium, taciturnitas. Ex α pr. & γρύζω, *biſco.*

Ἀγρυπνέω, ω, f. ήσω, vigilo, inſomnem noctem duco; (2) invigilo, vigili & attenta mente obſervo, lucubro, Gl. V. Ἀγρυπνεῖν τοῖς πλήθεσι, τοῖς καιροῖς. Ab ἄγρυπνος. Unde

Ἀγρυπνητης, ου, ὁ, vigil, excubitor, Gl. V.

Ἀγρυπνητικός, ὴ, όν, vigil, inſomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilium, lucubratio. Ab eodem.

Ἀγρυπνίη, *Ion.* pro ἀγρυπνία.

Ἀγρυπνις, ίδος, ἡ, feſtum quoddam Bacchi.

Ἄγρυπνος, ου, ὁ ἡ, inſomnis, vigil. Ex α priv. & ὕπνος, inſertiſque per Epentheſin literis γρ, pro ἄυπνος.

Ἀγρυπνώδης, ες, vigilias afferens.

Ἀγραυλος, ίας, ὁ, ruſticus, *Heſ.* Ab ἄγρός.

Ἀγράσω, venor, in venatu capio, dicitur & de piſcatu. Ab eod.

Ἀγρώτης, ου, ὁ, venator; (2) operarius; (3) genus phalangii. Ab eodem.

Ἀγρωστινος, η, ὁ, venator; (2) ruſticus. Ab ἄγρα, vel ἄγρός.

Ἀγρωστις, ιος, ἡ, genus herbæ, gramen. Ab ἄγρός.

Ἀγρώτωρ, ορος, ὁ, venator. Ab ἄγρα.

Ἀγρώτης, ου, id. quod ἀγρότης.

ΑΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, vicus, via, ſc. urbis; regio, platea; (2) vicinia; (3) angiportum.

Ἀγυιάτης, ου, ὁ, cognomen Apollinis, quatenus viis præeſt urbanis. Ab ἀγυιά.

Ἀγυιάτις, ιδος, ἡ, ad Apollinem ἀγυιάτην, pertinens, ſc. ara. Ab eod.

Ἀγυιεύς, ίως, ὁ, columna acuminata ante foribus, ſacra Apollini viarum in urbe præſidi; (2) cognomen Apollinis, qui viis præeſſe credebatur. Ab eod.

Ἀγυιοπλαστέω, in vico, via, fingo, de avibus, v. g. hirundinibus, nidos ponentibus. Ex ἀγυιὰ & πλάστης, *fictor.*

Ἄγυιος, ου, ὁ ἡ, inarticulatus, carens membris; (2) imbecillis, infirmus. Ex γυῖον.

Ἀγυία, eo. Ab ἀγυιά.

Ἀγυμναστία, ας, ἡ, excertitationis omiſſio, defectus; (2) inertia, deſidia.

Ἀγύμναστος, ου, ὁ ἡ, inexercitatus; (2) qui non eſt aſſuetus exercere corpus; (3) valde exercitatus, *Heſ.* Ex α priv. vel int. & γυμνάζω.

Ἀγυμνάστως, *Adv.* inexercitate, imperite.

Ἀγύναικος, ου, qui uxore caret. Ex α priv. & γυνὴ, *mulier.*

Ἀγυῖος, ου, ὁ ἡ, idem.

Ἀγυϊχτος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀγυιώς, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀγυρέω, ῶ, congrego, colligo in unum, *Heſ.*

Ἀγυρίζω, f. ίσω, idem & ab

ΑΓΥΡΙΣ, ιος, ἡ, cœtus, multitudo congregata.

Ἀγυρισμὸς, ῦ, ὁ, congregatio, collectio. Ab ἀγυρίζω.

Ἀγυρμὸς, ῦ, ὁ, cœtus, turba; (2) ſtrepitus; (3) circuitio colligendæ ſtipis cauſſa; (4) mendicitas. Ab ἄγυρις.

Ἀγυραλίζω, f. άσω, congrego, cogo in unum, colligo, χρήματα, *Hom.* Ab ἀγύρτης.

Ἀγύρτεια, ας, ἡ, circulatio, præſtigiæ, impoſturæ; (2) mendicitas; (3) cœtus, congregatio. Ab

Ἀγύρτης, ου, ὁ, qui congregat & cogit in unum; (2) circulator & præſtigiator, circumforaneus; (3) mendicus, qui ſtipem colligi; (4) jactus quidam teſſerarius; (5) confuſaneus. Ab ἄγυρις. Hinc

Ἀγυρτία, id. quod ἀγυρμὸς. Ap. *Ath.*

Ἀγυρτικὸς, ὴ, όν, futilis, mendax, vanus, de trivio.

Ἀγυρτὸς, ὴ, ὸ, congregatus, collectus. Ab eod.

Ἀγυρτρια, ἡ, circulatrix, mendica.

Ἀγυρτωδης, ους, ὁ ἡ, confuſaneus. Ab eod.

Ἀγχάζω, *Poet.* pro ἀνάχαζω, ab ἀναχάζω, *recedo.*

Ἀγχαλάω, *relaxo, Poet.* pro ἀναχαλάω.

Ἀγχαοδὴς, *recede*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀγχάζῃς, ab ἀγχάζω. pro ἀναχάζω.

Ἀγχαυρος, ου, ὁ, mane gelidum ac pruinoſum, diluculum, crepuſculum, *Suid.* Ex ἄγχι, & αὔρα.

Ἀγχεῖος, εία, εῖον, propinquus, vicinus, *Suid.* Ab Ἄγχι.

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ ἡ, cominus pugnans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

ΑΓΧΙ, *Adv.* prope, juxta; (2) brevi.

Ἀγχιαλος, ου, ὁ ἡ, mari vicinus, maritimus, littoralis. Ex ἄγχι, & ἅλς, *mare.*

Ἀγχιβαθὴς, ὁς, ὁ ἡ, vicinus profundo, qui prope fundum eſt; (2) prope littus, vel ripam profundus; (3) profundus, altus, prælatus, Gl. V. (Ἀγχιβαθὲς, τὸ, altitudo, profunditas. *Steph.*) Ex ἄγχι, & βάθος.

Ἀγχιβαίνω, f. ήσω, prope accedo.

Ἀγχιβατέω, ῶ, f. ήσω, prope accedo; (2) ambigo, dubito. Ex iiſd.

Ἀγχιβάτης, ου, ὁ, qui propius accedit.

Ἀγχιβέβακα, *prope acceſſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἀγχιβέβηκα, ab ἀγχιβαίνω.

Ἀγχίγειος, ου, ὁ ἡ, terræ noſtræ vicinus; (2) conterminus, propinquus. Ex ἄγχι, & inuſ. γία, *terra.*

Ἀγχιγείτων, ονος, vicinus.

Ἀγχίγυος, ου, ὁ ἡ, arvis noſtris vicinus; (2) vicinus. Ex ἄγχι, & γύα, *arvum.*

Ἀγχιθάλασσος, & ἀγχιθάλατος, ου, ὁ ἡ, vicinus mari, maritimus. Ex θάλασσα.

Ἀγχιθανὴς, ὲς, ὁ ἡ, morti vicinus, ſemimortuus. Ex ἄγχι, & inuſ. θανέω, *morior.*

Ἀγχίθεος, ου, ὁ ἡ, propinquus ſimilis Deo.

Ἀγχιθρονος, ὁ ἡ, ſedem alteri propinquam habens.

Ἀγχίθυρος, ου, ὁ ἡ, propinquus foribus; (2) vicinus, proximus. Ex ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχικέλαδος, ου, ὁ ἡ, qui prope viam eſt.

Ἀγχιμαχητὴς, ου, ὁ, cominus pugnans; *Hom. Il.* 2, 604. (2) in pugna ſtataria præſtans. Ex ἄγχι, & μάχομαι, *pugno.*

Ἀγχίμαχος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀγχίμολον, *Adv.* e propinquo, prope; (2) conſeſtim. Ab

Ἀγχίμολος, ου, ὁ ἡ, e propinquo veniens; (2) qui prope accedit; *Hom. Il.* 4, 529. Ex ἄγχι, & μολέω, ſ. μόλω, *venio.*

Ἀγχινεφὴς, ὲς, ὁ ἡ, nubibus propinquus; (2) altus. Ex ἄγχι, & νέφος, *nubes.*

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ingenii acumen, ſagacitas. Ab

Ἀγχίνους, *contr.* ἀγχίνους, ου, ὁ ἡ, qui ſs. mentem in propinquo habet, ingenioſus, perſpicax, ſolers, ſagax. Hinc

Ἀγχινόως, *Adv.* ſolerter, ſagaciter, ingenioſe.

Ἀγχίνοψ, herba quædam.

Ἀγχίπλους, *contr.* ἀγχίπλους, ου, ὁ ἡ, prope navigans, brevis, non longinquus.

Ἀγχίπορος, ου, ὁ ἡ, prope accedens; (2) propinquus.

Ἀγχίπους, οδος, ὁ ἡ, prope nos pedem habens; (2) propinquus.

Ἀγχίπολις, ιος, ὁ ἡ, urbi propinquus.

Ἀγχίῤῥους, *cont.* ἀγχίῤῥους, ου, ὁ ἡ, cujus fluenta prope ſunt, vicina fluenta habens.

Ἀγχίσαο, *Æol.* pro Ἀγχίσου, ab Ἀγχίσους.

Ἀγχισβατέω, ῶ, contendo, pugno. Ex *Varin.*

Ἀγχίσπορος, ου, ὁ ἡ, propinquus, adfinis genere. Ex ἄγχι, & σπόρος, *ſatio, ſemen.*

Ἄγχιστα, *Adv.* proxime; (2) maxime; *Hom. Il.* 2, 58. Superlat. ab ἄγχι.

Ἀγχιστεία, ας, ἡ, propinquitas, adfinitas, proximitas; (2) jus propinquitatis; (3) jus ſucceſſionis legitimæ; jus ſuccedendi ab inteſtato. Ab ἀγχιστεύω.

Ἀγχιστεῖον, ου, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀγχίστευς, ου, ὁ, vicinus, proximus; (2) cognatus, genere propinquus, affinis; ἀγχιστεῖς, cognati, Gl. V. Ab ἄγχιστα.

Ἀγχιστεύω, f. εύσω, genere propinquus ſum; (2) propinquitatis jure ſuccedo; (3) jure propinquitatis hereditatem cerno, aut peto; (4) jure cognationis rem venditam redimo; (5) jure propinquitatis uxorem duco, vel retineo. Ab ἀγχιστεύς.

Ἀγχιστιλῶν, ῶν, ῶσα, ῶν, prope ſtans; (2) denſus. Ex ἄγχι, & ἱστάναι, *ſtare.*

Ἀγχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vicinus, propinquus. (*Met.* cauſa. *vid.* Theſ. Gr. P.)

Ἀγχιστικὸς, ὴ, όν, ad propinquitatem pertinens. Ab Ἀγχιστα.

Ἀγχιστίνδην, *Adv.* ſecundum gradum propinquitatis, pro jure propinquitatis. Ab eodem.

Ἀγχιστῖνος, ίνη, ῖνον, prope ſtans; (2) coacervatus; *Hom. Il.* 5, 141. Ex ἄγχι, & ἵσημι.

Ἄγχιστος, ου, ὁ ἡ, proximus, propinquiſſimus. Ab ἄγχι.

Ἀγχίστροφα, *Adv.* celeriter. Ab

Ἀγχίστροφος, ου, ὁ ἡ, converſioni mutationique propinquus; (2) ſubinde mutabilis, verſatilis, volubilis; (3) qui verſatili ingenio eſt. Hinc τὸ ἀγχίστροφον, ου, inconſtantia. Ex ἄγχι, & στρέφω, *verto.*

Ἀγχιστρόφως, *Adv.* ſubita & repentina converſione ſeu mutatione. Ab Ἀγχίστροφος.

Ἀγχιτίλης, ου, ὁ ἡ, appropinquans, cujus eventus prope eſt. Ex ὄγχι, & τίλος.

Ἀγχιτίρμων, ονος, ὁ ἡ, metæ proximus; (2) conterminus, finitimus, vicinus. *Philox.* affinis.

Ἀγχίτοκος, ου, ὁ ἡ, in propinquo natus. Ex ἄγχι, & τίκτω, *pario.*

Ἀγχιφανὴς, ὁ ἡ, ὲς, ex propinquo apparens; (2) propinquus. Ex φαίνομαι.

Ἄγχιον, ονος, ὁ ἡ, propior. Ab ἄγχι.

Ἀγχόθεν, *Adv.* cominus, e propinquo.

Ἀγχόθι, *Adv.* prope; *Hom. Il.* 14, 412.

Ἀγχονάω, ῶ, f. ήσω, ſtrangulo, ſuffoco; (2) ſuſpendo.

Ἀγχόνειος, ſtrangulans, ad ſtrangulandum comparatus. *Epitò.* Laquei. Ab

Ἀγχόνη, ης, ἡ, ſuffocatio, ſtrangulatio; (2) laqueus, funis, reſtis; (3) ſuſpendium; (4) res, quæ angit & cruciat. Ab ἄγχω.

Ἀγχονὴ, ῆς, ἡ, ipſa actio ſtrangulandi, (rejicit hanc diſtinctionem, *Steph.*)

Ἀγχονιμαῖος, ου, ὁ, ad laqueum pertinens. *Steph.*

Ἀγχονίτης, ου, ὁ, necator, quaſi ab ἀγχονίζω, quod eſſet *ſtrangulo.*

Ἀγχορος, ου, ὁ ἡ, conterminus. Ab ὅρος.

Ἄγχος, ſuffocatio, ſtrangulatio. Ab ἄγχω.

Ἀγχοτάτω, *Adv.* proxime. Ab ἄγχι.

Ἀγχότερος, ἡρα, ὅτερον, propinquior. Ab eod.

Ἀγχοῦ, *Adv.* prope. Genitivo adjungitur, *Hom. Il.* 24, 709. Dativo, *Aret.* 2, 7.

Ἄγχυ, 2. ſ. pr. imper. paſſ. *Att.* pro ἄγχεο, & hoc *Ion.* pro ἄγχεσο, ab ἄγχω.

Ἀγχυσα, ης, ἡ, anchuſa, herba quædam vim ſuffocatoriam habens. Gl. V. Ebulum, vaccinium, *Arg.* Alkanet. Ab ἄγχω.

Ἀγχυσίζω, ſ. ίσω, anchuſa inficio, anchuſa coloro. Ab ἄγχυσα.

ΑΓΧΩ, f, ξω, neco, ſtrangulo, ſuffoco, fauces conſtringo; *Hom. Il.* 3, 371. (2) conſtringo, coarcto quovis modo; (3) mœrore adficio. ἄγχομαι, angor.

Ἀγχώμαλα, *Adv.* æqualiter, æqua vi. Ab

Ἀγχώμαλος, ὁ ἡ, propemodum æqualis; (2) æqualis. Ex ἄγχι, & ὁμαλὸς. Hinc

Ἀγχωμάλως, *Adv.* ferme æqualiter; (2) ex æquo, a quo Marte.

Ἄγω, f. ἄξω, p. ἦχα, *Att.* ἤνοχα, duco, adduco, adfero. ἤγαγον, duxi, aor. 2. ἤγαγον, detulit, *Philox.* ἄχθεις, perductus, *Philox.* aor. 1. part. paſſ. ago; (2) æſtimo, duco; (3) appendo; (4) rego; (5) accipio, auſero rapio, abigo. Ἄγειν πένθος, lugere; εἰρήνην, quieſcere; ἀσιτίαν, jejunare; γάλακτα, ti-

Digitized by Google

dere; ἐπὶ τὸ θανάτῳ, rapere; εἰς ὑποψίαν, adducere; ἐν ἐντιμῷ, æstimare; διὰ φροντίδος curare; διὰ μήνυσις, mandare; δι' εὐχῆς, optare; δι' αἰδῦς, venerari; παρ' ἐδὲν, παρὰ πολὺ nihili, plurimi facere; ἄλλην ἢ φέρειν τὸς πολεμίους, *Isocrat. in Archid.* agitare & diripere; ἐπ' ἀγκυρῶν, in ancoris ſtare. Ἄγομαι, *duco, ducor*; ἄγεσθαι φόνῳ, accuſari; καλῶς, erudiri; ὡς τιμῇ, honorari; υἱῷ γυναῖκα πρὸς γάμου, deſpondere; differt etiam act. et med. ἄγω γυμφην et ἄγομαι, hoc de ſponſa, illud v. c. de patre nuptiarum auctore dicitur.

Ἄγω, f. ξω, frango, rumpo, pro quo uſitatius dicitur ἄγνυμι, quod videndum.

Ἀγωγεύς, έως, ὁ, dux viæ; (2) qui litem intendit, actor; (3) lorum equi, habena.

Ἀγωγή, ῆς, ἡ, ductus, adductio; (2) abductio; (3) portatio, importatio; (4) vectio, vectura; (5) opus, quod vehitur; (6) ſenſus, v. g. legis; (7) eductio; (8) mutatio; (9) inſtitutio, educatio, diſciplina, ſecta; (10) ratio victus, dieta; (11) ratio vitæ; (12) cultura herbarum & arborum; (13) contextus & ſtructura orationis; (14) via; (15) profectio novæ nuptæ ad maritum. Ab. ἄγω, *duco*.

Ἀγώγιμος, ος, ὁ ἢ ὸν, duci, aut vehi facilis, ductilis; (2) proclivis, pronus; (3) qui advehi, vel importari poteſt, vel ſolet; ἀγώγιμα, merces; (4) in quem jus eſt prehenſionis. (5) Qui a creditore domum, velut in ſervitutem ductus eſt. Ab ἀγωγή.

Ἀγώγιον, ου τὸ, onus, quod plauſtro vehitur.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, lenocinium, illecebræ.

Ἀγωγὸς, ὸς, ὁ ἢ ὸν, dux viæ; (2) valens ad ducendum vel alliciendum; (3) habens vim educendi, eliciendi, ciendi; (4) *Subſt.* aquæ ductus. Ἀγωγότερος, *Aret.* Χρον. 1, 2.

Ἀγώμενος, *demirans*, præſ. part. med. *contr.* pro ἀγαομένος, Ab ἀγάομαι.

ΑΓΩΝ, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, certamina ludorum; (2) locus, in quo certamen editur; *Hom. Il.* 23, 273. (3) cœtus, multitudo certamen ſpectantium; *Hom. Il.* 23, 617. (4) bellum, belli certamen; *Hom. Il.* 23, 530. (5) concertatio quævis; (6) judicium, actio forenſis; (7) cum quis reus eſt. (8) periculum, diſcrimen; (9) moleſtia; (10) templum; *Hom. Il.* 7, 298. (11) exercitatio ad certamen.

Ἀγωναρχὴς, ου, ὁ, qui ludis & certaminibus præeſt, præſes certaminis, agonotheta. Ex ἀγὼν, & ἄρχων, *princeps*.

Ἀγωνία, ας, ἡ, certamen; (2) palæſtra. (3) Sollicitudo, angor, trepidatio. Ab ἀγών. Hinc

Ἀγωνιάζω, f. άσω, certo; (2) trepido.

Ἀγωνιάτης, ὁ, certator; (2) trepidator. Ab

Ἀγωνιάω, ῶ, certo; (2) anxius ſum, doleo; (3) vereor, timeo; (4) periclitor. ἀγωνιῶντα, ſuſpenſum, Phil. Ab ἀγωνία.

Ἀγωνιδὼ, *Hom. Il.* 12, 431. 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠγωνισμένα εἰσὶ, ab ἀγανίζω.

Ἀγωνίδμαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀγανιᾶμαι, quod *Attice* dicitur pro ἀγανίσομαι.

Ἀγωνίζομαι, certo, certamen ineo, dimico, prælior, prælium ineo; (2) ago fabulam; (3) certo judicio, cauſſam dico. (4) in aliqua re trituræ verſatus ſum. Ἀγωνιζεσθαι μάχῃ, κίνδυνος, κρίσιν, τὰ τοιαῦτα, ἀυτῷ, τῶτο ἐπὶ τινα, ἀθλῳ, ſ. ὑπὲρ δόξης ὀνειδίου, in ludis funebribus. Ab ἀγών.

Ἀγώνιος, ος, ὁ ἢ ὸν, ad certamen pertinens; (2) trepidationem, ſ. angorem adferens; (3) cognomen Mercurii, certaminum præſidis. Ab eod.

Ἀγώνις, ις, ὁ ἢ ὶν, angulo carens. Ex α priv. & γωνία, *angulus*.

Ἀγωνίσαι, *certaviſſe*, a. 1. inf. act.

Ἀγωνίσαο, *certato*, 2. ſing. a. 1. imperat. med.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγώνισμα, ίσματος, τὸ, certamen; (2) præmium certaminis; propoſitum, omninoque præmium alicujus rei ut virtutis; (3) ſtudium, diligentia; (4) quicquid oſtentandæ artis ingeniive cauſa fit; (5) actio fabulæ; (6) recitatio; (7) res qua quis maxime in certamine confidit, argumentum graviſſimum. Ab eod.

Ἀγωνισμὸς, ὺ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀγωνιστέον, certandum, *Phil.* Ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιστήριον, υ, τὸ, locus certaminis; (2) quod datur certatoribus. Ab eod.

Ἀγωνιστὴς, ῦ, ὁ, certator, pugil, athleta; (2) propugnator; (3) ludio, hiſtrio, actor ſcenicus. Ab eod.

Ἀγωνιστικὸς, ὴ, ὸν, certatorius; (2) aptus ad certamina. Ab ἀγωνιστὴς.

Ἀγωνιστικῶς, *Adv.* certatorie, certatorum more.

Ἀγωνοδίκης, υ, ὁ, deſignator, judex certaminis. Ex ἀγὼν, & δίκη.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis; (2) munus agonothetarum. Ex ἀγὼν, & τίθημι.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certaminibus præſum; (2) certamina, ſ. ludos inſtituo, edo; (3) cieo, moveo, auctor ſum alicujus rei. Ab

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, certaminum arbiter, ſ. moderator, agonotheta, qui præeſt ludis ſcenicis. Gl. V. munerarius. Ex ἀγὼν, & θέτης.

Ἀγώνυμος, id. quod φειδώνυμος. *Heſ.*

Ἄδα, *orco*, dat. ſing. *Dor.* pro ᾅδῃ, ab ᾅδης *orcus*.

Ἄδαγμός, υ, ὁ, pruritus. *Heſ.* Ab ἀδάζω.

Ἀδαδὼς, υ, ὁ ἢ ὸν, tædam non habens. Ex. α pr. & δὰς, *tæda*.

Ἀδαδέχητος, υ, ὁ ἢ ὸν, cui fax prælata non eſt. Ex α priv. δὰς, & ἔχω.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, imperitia. Ab

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ἢ ὸν, imperitus, indoctus, inſcius; *Hom. Il.* 5, 634.

Ἀδαὴς, ής, ὁ ἢ ὸν, ignarus, imperitus. Ex α priv, & δαίω, *ſcio*.

Ἀδάητος, υ, ὁ ἢ ὸν, incognitus. Ex iiſd.

Ἀδαίδαλτος, υ, ὁ ἢ ὸν, non varius, non variegatus; (2) artificio carens, Ex α priv. & δαιδάλλω, *variego*.

Ἀδαίστος, ὁ ἢ ὸν, indiviſus, integer. Ab α pr. et δαίω, *divido*.

Ἀδαΐζω, f. ίσω, exclamo, ingemo. Ex α priv. & δαΐζω. Hinc

Ἀδαΐκελος, υ, ὁ ἢ ὸν, non dilaceratus, *Heſ.* ἀδαΐκελον, purum, mundum.

Ἀδαΐος, υ, ὁ ἢ ὸν, qui bello devaſtatus non eſt; (2) injucundus, ignavus.

Ἀδαΐὸς, υ, ὁ ἢ ὸν, non diviſus; (2) largus. Ex α priv. & δαΐζω.

Ἀδαῖος, αία, αῖον, qui ſatiat, abundans, largus, ſatietatem adducens. Ab ἄδω; (2) non uſtus, ex α priv. & δαίω, *uro*.

Ἀδαΐσι, *Adv.* imperite. Ex α priv. & δαΐος, *peritus*.

Ἀδαιτος, ὁ ἢ ὸν, qui non ſolet. *Ern.* non epulandus. Ab α pr. & δαὶς. (Vid. *Theſ.* Gr. P.)

Ἀδαίτρυτος, υ, ὁ ἢ ὸν, indiviſus. Ex. α priv. & δαιτρύω, *divido*.

Ἀδαίτρος, υ, ὁ ἢ ὸν, non diſtributus, non indiviſus. *Heſ.* Ex α pr. & δαίω, *divido*.

Ἀδακρυς, υος, ὁ ἢ ὺ, non lacrimans, lacrimarum expers, qui ſine lacrimis ſit, lacrimis carens. Ex α pr. & δάκρυ.

Ἀδακρυτὶ, *Adv.* ſine lacrimis. Ab ἄδακρυς.

Ἀδάκρυτος, υ, ὁ ἢ ὸν, non lacrimans. Gl. V. illacrimabilis, inflectus; (2) multum lacrimans, multis lacrimis dignus. Ab eod.

Ἀδαλὴς, ὲς, illæſus, integer. *Ern.* Sanus, innocuus. *Heſ. Phav.*

Ἀδὰμ, ὁ, Adam. Nomen primi hominis, Hebr. indeclinabile. *Homo.*

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, adamantinus; (2) validiſſimus, firmiſſimus, (3) ſolidiſſimus, duriſſimus. Ab ἀδάμας.

Ἀδαμαντέδετος, υ, ὁ ἢ ὸν, adamante ligatus, compactus clavis ferreis; (2) tenax, firmus. Ex ἀδάμας, & δέω, *ligo*.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas lapis duriſſimus, ferrum. Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμαστὶ, *Adv.* indomite, effrænatè. *Ern.* Ex iiſd.

Ἀδάμαστος, υ, ὁ ἢ ὸν, indomitus, qui domari nequit, qui domitus non eſt; indomabilis, Gl. V. *Hom. Il.* 9, 159. (2) ὴ, quæ nondum nupſit, non compreſſa; (3) Epitheton Minervæ. Ex α priv. & δαμάζω.

Ἀδάματος, υ, ὁ ἢ ὸν, indomitus (2) refractarius, *Heſych.* Ex α priv. & δαμάω.

Ἀδαμὴς, ῆος, ὁ ἢ ὴν, fortis, robuſtus, validus, durus. Ex iiſd.

Ἀδαξίω, ήσω, pruritum moveo. A δάκνω.

Ἀδαξῆται, *prurire*, a. 1. inf. act.

Ἀδάξω, & ἀδάξομαι, ἀδακῶ. *Heſ.* prurio, appeto, cupio. Ab eod.

Ἀδαπάνητος, υ, ὁ ἢ ὸν, inexhauſtus, inconſumptus. Ex α pr. & δαπανάω.

Ἀδάπανος, υ, ὁ ἢ ὸν, ſumptum non faciens; (2) ſine ſumptu. Ex iiſdem.

Ἀδαπάνως, *Adv.* ſine ſumptu. Ab ἀδάπανος.

Ἀδαπὴς, υ, ὁ ἢ ὸν, qui dilaniatus non eſt; (2) qui dilaniari nequit; (3) nudus, excoriatus; (4) apella. Ex α pr. & δαπάω.

ΑΔΑΡΚΗΣ, υ, ὁ, adarces, ſalſugo quædam gelata ſeu concreta.

Ἀδαρτὸς, υ, ὁ ἢ ὸν, flagris non examinatus. Gl. V. incæſus. Ex α pr. & δέρω, *flagris cædo*.

Ἀδασμὸς, υ, ὁ ἢ ὸν, tributum non ſolvens.

Ἀδασὺς, υ, ὁ ἢ ὺν, non diviſus. Ex α pr. & δαΐζω.

ΑΔΑΧΈΩ, ῶ, pruriginem excito, titillo, ſcabo.

Ἀδδὲς, *audax*, *Poet.* pro ἀδὲς, ab ἀδὴς.

Ἀδδηκότες, *Hom. Il.* 10, 98. *qui laboribus defeſſi fucrunt*, nom. pl. perf. part. act. *Poet.* pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.

ΑΔΔΗΛΟΣ, υ, ὁ, ſinus, *Heſych.*

Ἄδδιν, affatim, multum, *Poet* pro ἄδην.

Ἀδδοφάγος, pro ἀδηφάγος, quod vide.

Ἀδδὶ, ὁ, Addi. Nomen viri Hebr. indecl. *Viator*.

ΑΔΔΙΞ, menſura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδε, *huc Dor.* pro ᾧδε.

ΑΔΕΆΖΩ, ſuſpiro, ſucclamo. Ex *Heſ.*

Ἀδείσιρον, *Adv.* ſecurius, tutius. Ab

Ἀδεὴς, ής, ὁ ἢ ὲν, metu carens, metus expers; (2) periculo carens; (3) audax, intrepidus; (4) contumax, temerarius; (5) tutus, ſecurus. Ex α priv. & δέος, *metus*.

Ἀδέητος, υ, ὁ ἢ ὸν, non indigus, cui omnia ſuppetunt. Ab ἀδεὴς.

ἄδῃ, *cantat*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ᾄδω, quod *contr.* dicitur pro ᾀδέτω, *canto*.

Ἀδῆι, *dulci*, dat. ſing. *Dor.* pro ἡδεῖ, ab ἥδυς.

Ἀδεια, ας, ἡ, metus vacuitas, ſecuritas, fiducia; (2) libertas, immunitas, licentia, facultas; (3) vacatio. Ab ἀδεὴς.

Ἀδεὶς, *Hom. Il.* 7, 117. *Dor.* pro ἀδεὴς.

Ἀδείμαντος, υ, ὁ ἢ ὸν, impavidus, intrepidus; (2) ſpectris liber, terriculamentorum expers. Ex α priv. & δεῖμα, *metus*. Hinc

Ἀδειμάντως, impavidè.

Ἀδείμος, υ, ὁ ἢ ὸν, idem & ex iiſd.

Ἀδεῖν, *placere*, præſ. inf. act. *Poet.* pro ἀδέειν, ab ἄδω, *places*, vel *placuiſſe*, a. 2. inf. act. ab ἄδω, immo etiam ab eod.

Ἀδειπνος, υ, ὁ ἢ ὸν, incœnatus. Ex α priv. & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀδεισιδαιμονία, ὴ, ſine ſuperſtitione. *Hipp.*

Ἀδίκαστος, υ, ὁ ἢ ὸν, muneribus non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & δικάζω,

Ἀδικάστως, *Adv.* incorrupte, ſincere; (2) ſine ulla participatione.

Ἀδικάτευτος, υ, ὁ ἢ ὸν, non decimatus. Ex α priv. & δικατεύω *decimo*.

Ἀδικτος, υ, ὁ ἢ ὸν, non acceptus, non admiſſus; (2) qui non accepit; (3) expers; (4) incredibilis. Ex α pr. & δίκομαι.

Ἀδελφεκλόνος, fratricida. Ex κλείνω.

Ἀδελφιὸς, *Hom. Il.* 2, 409. & ἀδελφεὸς, *id. ib.* 5, 21. frater, pro ἀδελφὸς,

Ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ſoror, germana; (2) *Adject.* ſimilis, congrua. Ab. ἀδελφὸς.

Ἀδελφιδῆ, ῆς, ἡ, neptis ex ſorore, vel ex fratre. Ab ἀδελφὸς.

Ἀδελφίδιον, υ, τὸ, fraterculus. Ab eod.

Ἀδελφιδὸς, contr. quod uſitatius, ἀδελφιεδῆς. ὺ, ὁ, filius fratris, vel ſororis, nepos ex fratre vel ſorore; (2) patruelis, Gl. V. ἀδελφιδεῖ, fratrueles. Ab eod,

Digitized by Google

Ἀδελφίζω, f. ίσω, fratrem meum appello. ἀδελφίζεσθαι, conjungi proximitate. Ab eod.
Ἀδελφικός, ή, όν, fraternus, germanus; (2) adfinis. Ab. eod.
Ἀδελφικῶς, *Adv.* fraterne.
Ἀδελφιξις, εως, ἡ, fraterna communio & societas, fraternitas, germanitas. Ab. ἀδελφός.
Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, frater Dei, f. Christi. Cognomen D. Jacobi.
Ἀδελφόθεος, ου, ὁ, patruus, patris frater. Ab ἀδελφός.
Ἀδελφοκλονίω, ῶ f. ήσω, fratrem occido.
Ἀδελφοκλονία, ας, ἡ, fratricidium, sororicidium, Gl. V. Ab
Ἀδελφοκλόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, fratricida. Ex ἀδελφος, & κλείνω.
Ἀδελφόπαις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore. Gl. V. fratris filius.
Ἀδελφοποιέω, ῶ, fratrem reddo, vel facio, Suic. Ex ἀδελφός, & ποιέω, *facio.*
Ἀδελφοποιός, ὁ ἡ ὁ, fratres faciens. *Epith. Amoris.*
Ἀδελφορ, *frater Æol.* pro ἀδελφός.
ΑΔΕΛΦΟΣ, ου, ὁ, frater; (2) cognatus, consanguineus, adfinis; (3) proximus; (4) Christianus; (5) popularis; (6) qui ejusdem est sectæ; (7) *Adject.* ος, η, ον, geminus; (8) similis, congruens; τετέων ἀδελφά, & τέτοις ἀδελφά, his similia; (9) germanus. Hinc
Ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas, germanitas, Gl. V. (2) congregatio seu cœtus fratrum.
Ἀδέματος, ε. ὁ ἡ ὁ, corpore exutus; (2) mortuus. Ex α pr. & δέμας, *corpus.*
ἀδέμεν, *canere*, præs. inf. act. *Ion.* pro ᾄδειν.
Ἀδέμνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, expers cubilis, qui cubile non habet. Ex α pr. & δέμνιον *lectus.*
Ἀδένδρος, ου, ὁ, ἡ ὁ, purus ab arboribus, arboribus carens. Ex α pr. & δένδρον.
Ἀδενώδης, & ἀδενοειδής, ες, ὁ ἡ ὁ, glandulosus. Ab ἀδήν.
Ἀδέξιος, ου, ὁ ἡ ὁ, minime, seu parum dexter; (2) incivilis. Ex α pr. & δεξιά.
Ἀδεξιώτως, *Adv.* sine dexterarum apprehensione, sine ulla blanda salutatione. Ex iisd.
Ἀδέρκης, ες, ὁ ἡ ὁ, non videns; (2) invisibilis, obscurus. Ex α priv. & δέρκω.
Ἀδερκής, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ἀδέρκως, *Adv.* limis & conniventibus sc. aversis oculis.
Ἀδέσμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, non ligatus, non vinctus, liber. Ex α priv. & δέσμιος, *ligatus.*
Ἀδεσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.
Ἀδεσποτος, ου, ὁ ἡ ὁ, sine domino. Gl. V. indominabilis; (2) sine auctore. Ab α priv. & δεσπότης, *herus.* Hinc
Ἀδεσπότας, *Adv.* sine hero.
Ἀδετος, ου, ὁ ἡ ὁ, non ligatus.
Ἀδδυκής, ές, ὁ ἡ ὁ, amarus; (2) inopinatus. Ex α pr. & δεῦκος, *dulcedo.*
Ἀδέψητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inclaboratus, rudis, crudus. Ex α priv. & δέψω.
ΑΔΕΩ. ῶ, placeo; (2) gratificor. Ὡς ὄφελεν θανατός μοι ἀδεῖν κακὸς, *Hom. Il.* 3, 173.
Ἀδέω, ῶ, f. ήσω, tædio adficior. Μὴ τοί μοι καμόντω ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ. *Il.* 10, 98. Ab ἄδην.
Ἀδεῶς, *Adv.* sine metu; (2) tuto; (3) impune, licenter. Gl. V. (4) imprudenter. Ab ἀδεής.
Ἄδη, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἀδέω, *placeo.*
Ἀδηκότες, *qui laboribus defessi fuerunt*, nom. pl. part. perf. act. *Ion.* pro ἀδηκότες, ab ἀδέω.
Ἀδηκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non morsus, immorsus, Gl. V. (2) cariem non sentiens; (3) non mordax. *Dioscor.* Ἀδηκτότατον, *Hesiod.* Ἔργ. 418. Ex α priv. & δάκνω, *mordeo.*
Ἀδήκτως, *Adv.* sine morsu, sine ægritudine.
Ἀδήλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, illæsus, incolumis, ab omni noxa integer. Ex α priv. & δηλέω, *lædo.*
Ἀδηλία, ἡ, incertitudo; (2) ignorantia. Ab
Ἄδηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non apparet, imperspicuus, non manifestus, obscurus, occultus; (2) incertus, dubius. Hinc
Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo, obscuritas.
Ἀδηλόφλεβος, ου, ὁ ἡ ὁ, habens venas obscuras, cujus venæ non apparent. Ex ἄδηλος, & φλέψ, *vena.*
Ἀδηλόω, ῶ, f. ώσω, obscuro; (2) ignotum reddo. Ab ἄδηλος.
Ἀδήλως, *Adv.* obscure, non manifeste; (2) incerto.
Ἀδημίμητος, ὁ ἡ ὁ, rudis, imperfectus. Ex α, & δημιεργέω.
Ἀδημοκράτητος, ὁ ἡ ὁ, a statu populari reip. abhorrens. Ex α pr. & δημοκρατέομαι.
ΑΔΗΜΟΝΕΩ, ῶ f. ήσω, gravissime angor, præ dolore pæne exanimor; (2) terreor, terrefio, pavesco. Ἀδημονῆσαι τὰς ψυχὰς, Xen.
Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, ingens mœror, cura, sollicitudo. Gl. V. angor, tædium. Ab ἀδημονέω.
Ἀδημονίω, ῶ, idem quod ἀδημονέω.
Ἄδημος, ου, ὁ ἡ ὁ, absens a populo, seu patria, peregrinans. Ex α priv. & δῆμος.
Ἀδημοσίευτος, ου, non publicatus.
ΑΔΗΝ, *Adv.* adfatim, abunde, largiter; (2) ad satietatem usque; (3) vehementer.
ΑΔΗΝ, ένος, ὁ, glandula, tonsilla.
Ἀδηνέως, *Adv.* sine consilio; (2) simpliciter, citra dolum; (3) negligenter, incuriose; (4) sine molestia. Ab
Ἀδηνὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui est sine consilio. Ex α pr. & δηνὸς, *consilium.*
Ἀδηρις, non contentiosus, contentione carens; (2) non controversus; (3) invictus; (4) expers prælii; (5) qui nullo labore fatigari potest. Ex α priv. & δῆρις, *contentio.*
Ἀδήριτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisdem.
Ἀδηρίτως, *Adv.* sine contentione; (2) sine controversia, sine dubio.
ΑΔΗΣ, ου, ὁ, orcus, tartarus, inferi; (2) Pluto, deus inferorum; (3) mors; (4) sepulchrum. Φθίνουσι γὰρ τοι χ' οἱ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἤδη τ' ἄδλιοι εἰσορῶσιτ' βίᾳ, Soph. Antig. 586.
Ἀδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, injucundus, insuavis. Ex α pr. & ἡδὺς, *suavis.*
Ἀδήσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. v. ὀδάω.
Ἀδήσω, *placebo*, f. 1. ind. act. verbi ἀνδάνω.
Ἀδηφαγία, ῶ, f. ήσω, ad satietatem usque comedo; (2) vorax sum.
Ἀδηφαγία, ας, ἡ, voracitas, edacitas, insatiabilis edendi aviditas, (2) esus ad satietatem usque. Ab
Ἀδηφάγος, ὁ ἡ ὁ, ad satietatem comedens, edax, cibo se ingurgitans, gulosus, vorax; (2) in quem magni erogantur sumptus; (3) insatiabilis. Gl. V. edax. Ex ἄδλω, & φαγεῖν.
Ἀδῆωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non vastatus. Ex α pr. & δήω, *vasto.*
ΑΔΙΑ, ας, ἡ, dolor; (2) focus, ara, *Hesych.*
Ἀδιαβατος, ου, ὁ ἡ ὁ, inaccessus; (2) qui transiri, s. trajici, nequit. Ex α priv. & διαβαίνω.
Ἀδιαβλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, irreprehensiblis, omnis calumniæ expers. Ex α pr & διαβαλλω.
Ἀδιαβλήτως, sine reprehensione, infamiâ.
Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisdem.
Ἀδιάγνωστος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad dignoscendum difficilis. Ex α priv. & διαγινώσκω, *dignosco.*
Ἀδιάδοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, jugis, perpetuus, *proprie* successoribus carens. Ex α & διάδοχος.
Ἀδιάδρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, inevitabilis. Ex α pr. & διαδιδράσκω, *effugio.*
Ἀδιάθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui dispositus non est, indispositus, inordinatus; (2) intestatus. Ex α priv. & διατίθημι, *dispono.*
Ἀδιάθητος, ab intestato, Gl. V. A præc.
Ἀδιαίρετος, ου, ὁ ἡ ὁ, indiscretus, indivisus, inseparabilis, individuus, partium expers.
Ἀδιαίτητος, ὁ ἡ ὁ, alienus, insuetus. *Suid.* Ab α pr. et διαιτάομαι.
Ἀδιάκλειστος, ου, ὁ ἡ ὁ, non intercluſus. Ex α priv. & διακλείω, *intercludo.*
Ἀδιακόπτος, ου, cui non obeditur, paretur,
Ἀδιακόνητος, ου, spissus, crassus, et propterea stupidus, item invulnerabilis. Ex α et διακονίζω.
Ἀδιάκριτος, ου, ὁ ἡ ὁ, indiscretus, individuus, non interruptus, non diremptus. Ex α pr. & διακόπτω.
Ἀδιακόπως, *Adv.* sine divisione, non interruptè.
Ἀδιακόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, inordinatus, qui compositè distinctus non est. Ex α pr. & διακοσμέω, *ordino.*
Ἀδιακρισία, ἡ, malum judicium, confusio rerum.
Ἀδιάκριτος, ου, ὁ, qui discerni, s. distingui non potest; (2) indistinctus, indiscretus; (3) non judicatus, non dijudicatus, qui est sine disceptatione; (4) qui nescit, quid cuique loco & tempori conveniat, imperitus, stultus. Ex α pr. & διακρίνω.
Ἀδιακρίτως, *Adv.* non distincte, promiscue, sine judicio, perperam.
Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non intermissus, indesinens, assiduus, perpetuus, continuus, Philox. Ex α pr. & διαλείπω, *intermitto.*
Ἀδιαλείπτως, *Adv.* sine intermissione, jugiter, indesinenter.
Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, implacabilis, irreconciliabilis, cum quo in gratiam rediri non potest; inexorabilis, Philox. Ex α priv. & διαλλάττω.
Ἀδιαλλάκτως, *Adv.* implacabiliter, odio capitali.
Ἀδιάλυτος, ὁ ἡ ὁ, indissolubilis, Ph. ἀδιάλυτα. inexplicabilia. Ex α pr. & διαλύω.
Ἀδιαλώβητος, ου, ὁ ἡ ὁ, non mutilatus, illæsus. Ex α pr. & διαλωβάω.
Ἀδιαμέριστος, ον, indivisus.
Ἀδιανέμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, non dissectus; (2) indivisus. Ex α priv. & διανέμω.
Ἀδιανόητος, ου, ὁ ἡ ὁ, non intelligendus; (2) stultus, insulsus. Ex α priv. & διανόομαι, *cogito.*
Ἀδιανοήτως, obscurè; (2) stultè, imperitè.
Ἀδίαντον, ου, τό, herba perpetuo virens, capillus Veneris. Ab ἀδίαντος, *non adspersus*, quia folium ejus aqua perfusum non madescit. *Angl.* Maiden-hair.
Ἀδίαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, non humectatus, siccus. Ex α pr. & διαίνω, *humecto.*
Ἀδιάνυτος, ὁ ἡ ὁ, inextricabilis, Gl. V. qui perfici non potest. Ab α pr. & διανύω.
Ἀδιάπαυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non desinens. Ex α pr. & διαπαύομαι, *cesso.*
Ἀδιαπαύστως, *Adv.* indesinenter, subinde, sine intermissione.
Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, nondum formatus, informis, rudis. Ex α pr. & διαπλάσσω.
Ἀδιάπνευστος, ου, qui aliquid sine respiratione facit, assiduus. Ex α & διάπνέω, *respiro.*
Ἀδιαπνεύστως, sine respiratione, assiduè.
Ἀδιαπλασία, ἡ, vacuitas ab errore.
Ἀδιάπλωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non labitur; (2) stabilis, firmus; (3) in quo error non admittitur. Ex α pr. & διαπίπλω, *intercido.*
Ἀδιαπλάτως, *Adv.* sine lapsu & errore.
Ἀδιάρθρος, ου, ὁ ἡ ὁ, inarticulatus, articulis & nodis non distinctus; (2) non perspicuus. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*
Ἀδιάρθρωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & διαρθρόω, *articulatim discerno.*
Ἀδιαρθρώτως, confusè, obscurè.
Ἀδιαρρίπιστος, ον, propriè, vento non perflatilis, non perflatus; (2) imperitus, stultus. Ab α & διαρριπίζω, *perflo.*
Ἀδιασείστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, Gl. V. Ex α priv. & διασείω, *concutio.*
Ἀδιασκέδαστος, ον, non dissipatus.
Ἀδιάσκευος, ου, ὁ ἡ ὁ, incompositus, inornatus, incultus, neglectus, non instructus. Ex α priv. & διασκευή.
Ἀδιάσπαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, indistractus, indivulsus. Ex α priv. & διασπάω, *distrabo.*
Ἀδιασπάστως, indistracte, sine divulsione.
Ἀδιάστατος, ου, ὁ ἡ ὁ, nullis intervallis discretus, nondum distinctus, indivulsus; (2) dimensione carens. Ex α pr. & διάστατος.
Ἀδιαστάτως, *Adv.* sine intervallo; (2) sine controversia.
Ἀδιαστίκτως, indistincte, Gl. V.
Ἀδιάστολος, ου, confusus, obscurus. Ab α pr. & διαστέλλω.
Ἀδιάστροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, non distortus, non perversus; (2) inconcussus.
Ἀδιαστρόφως, firmiter, inconcussè.
Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, non dississus, indivisus. Ex α priv. & διασχίζω, *dissindo.*

Ἀδιάτακτος,

Digitized by Google

Ἀδιάτακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inordinatus, confusus. Ex α pr. & διατάσσω, *ordino.*

Ἀδιάτμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non diffectus, indiviſus; (2) inſecabilis. Ex α pr. & διατίμνω, *diſſeco.*

Ἀδιάτορμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ἀδιάτρεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, immotus, firmus. Ex α priv. & διατρέπω, *muto.*

Ἀδιατρέπτως, *Adv.* firmiſſime, conſtanter.

Ἀδιατρεψία, ας, ἡ, conſtantia, firmitas in propoſito tenendo; (2) pervicacia; (3) nullius reverentia.

Ἀδιατύπωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non figuratus, informis. Ex α priv. & διατυπόω, *informo.*

Ἀδιαφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas, integritas, quum quis corrumpi non poteſt. Ex α priv. & διαφθείρω.

Ἀδιάφθαρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incorruptus, integer; (2) corruptioni non obnoxius. Ex iiſd.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, idem quod ἀδιαφθαρσία.

Ἀδιαφθόρως, incorruptè.

Ἀδιάφθορος, ος, ὁ ἡ ὄν, incorruptus, integer; inviolatus, Ph. Ex iiſd.

Ἀδιαφορία, ῶ, f. ήσω, rem aliquam pro media habeo; (2) non ſtudioſus ſum in aliqua re, neglectim tranſmitto, contemno, negligo. Ex α pr. & διαφορέω. Hinc

Ἀδιαφόρησις, εως, ἡ, contemptus, neglectus.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, indifferentia, quum quis rem pro media habet, negligentia, rei alicujus neglectus vel contemptus. Ex

Ἀδιάφορος, ος, ὁ ἡ ὄν, medius, promiſcuus; (2) qui nihil momenti habet, negligens & diſcrimen rerum non attendens.

Ἀδιαφόρως, *Adv.* indifferenter; (2) licentius, promiſcue, Ph.

Ἀδιαφράκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non interſeptus, non ſeptus. Ex α pr. & διαφράσσω, *interſepio.*

Ἀδιαφράκτως, *Adv.* ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non diffunditur, qui non diſſolvitur. Ex α pr. & διαχύω.

Ἀδιαχώριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inſeparabilis. Ex α pr. & διαχωρίζω, *ſeparo.*

Ἀδιάψευστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui falli, aut decipi nequit. Ex α pr. & διαψεύδομαι, *fallo.*

Ἀδίδακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, indoctus, ignarus; indocilis, Gl. V. (2) a ſe ipſo doctus.

Ἀδιδάκτως, nullo docente, citra doctrinam.

Ἀδιεξδίκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, indefenſus. Ex α priv. & διεκδικέω, *defendo.*

Ἀδιεκδύτως, *Adv.* ſine tergiverſatione. Ex α priv. & διεκδύνω, *elabor.*

Ἀδιεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui perquiri nequit; (2) inenarrabilis. Ex α pr. & διεξιτάζω.

Ἀδιεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui percurſus non eſt, tranſitu carens, qui percurri nequit oratione & cogitatione. Ex α pr. & διέξειμι.

Ἀδιεξόδευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, viam non inveniens; (2) inextricabilis, impervius, invius, R. Ex α pr. & διεξοδεύω, *exeo, per.*

Ἀδιέξοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, qua tranſiri nequit; (2) unde exire non licet; (3) detentus. Ex α priv. & διέξοδος.

Ἀδιέργαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inelaboratus, incultus. Ex α priv. & διεργάζομαι, *elaboro.*

Ἀδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inexploratus, inſcrutabilis, imperveſtigabilis. Vet. Lex. Ex α priv. & διερεύνάω, *perveſtigo.*

Ἀδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, imperveſtigatus, imperſcrutabilis. Ex iiſd.

Ἀδιευκρίνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, indiſtinctus. Ex α pr. & διευκρίνω, *bene ſecerno.*

Ἀδιήγητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inenarrabilis, inexplicabilis, Ex α pr. & διηγέομαι, *enarro.*

Ἀδιήθητος, ον, non colatus. Ab α & διηθέω, *percolo.*

Ἀδικαίαρχος, ος, ὁ ἡ ὄν, injuſtus magiſtratus. Ex α pr. & δικαιαρχία.

Ἀδικαιοπραγία, ῶ, f. ήσω, inique, vel injuſte ago, R. Ex α pr. & δικαιοπραγέω. Hinc

Ἀδικαιοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio, R.

Ἀδίκαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non judicatus, indemnatus. Ex α pr. & δικάζω, *in jus voco.*

Ἀδικέσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἀδικῆσαι, a verbo

Ἀδικέω, ῶ, f. ήσω, injuſte ago, contra fas ac jus ago, ſcelus admitto, injuria adficio, injurius ſum in aliquem, lædo, noceo, ἀδικεῖμαι, lædor, injuriam patior, Gl. V. τοῖς ἀδικουμένοις, injuriam accipientibus, Ph. pr. part. paſſ. ἠδικημένος, injuriam paſſus, p. part. paſſ. ἀδικηθείς, idem, a. 1. part. paſſ. Ἀδικῶ τᾶτό σε, σι εἰς τᾶτο, ὦει σι, ὦεί τὰς θεὰς· πάνθ' ὅσα ἠδίκησέ με, *Dem.* Οἱ γέ με φρόδιον τολμῶσ' ἀδικειν, Eur. Med. 165. Ex ἄδικος. Hinc

Ἀδίκημα, ματος, injuſta actio, ſcelus, maleficium; (2) injuria; læſio, Gl. V.

Ἀδικητικὸς, ὴ, ὸν, injurius, injurioſus, proclivis ad inferendam injuriam. Ab eod.

Ἀδικητος, ον, idem.

Ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia, injuria, iniquitas, Ph. Ex Ἄδικος.

Ἀδικοδοξία, ας, ἡ, abſurdum convitium, injuſta maledicentia, *Suid.* Ex ἄδικος, *injuſtus,* & δόξα, *gloria.*

Ἀδικοπραγέω, ῶ, f. ήσω, injuſte, inique ago. Ex α pr. δίκη, *jus,* & πραγέω, pro πράτω.

Ἀδικοπραγία, ας, ἡ, injuſta actio.

Ἄδικος, ος, ὁ ἡ ὄν, injuſtus, iniquus, *tam de re, quam de homine,* improbus, injurius. ἀδικωτατος, periniquus, iniquiſſimus, Gl. V. (2) præter modum magnus, ut *Lat.* improbus. Ex α pr. & δίκη.

Ἀδίκως, injuſte, inique, per injuriam, immerito, abs re, injuria.

ΑΔΙΝΟΣ, ἡ, ὸν, confertus, denſus, multus, frequens; *Hom. Il.* 2, 87. (2) continuus, non intermiſſus; (3) non magnus, gracilis; (4) mollis; *Hom. Od.* 1, 99. (5) miſerabilis, gemitu dignus.

Ἀδινῶς, confertim; (2) miſerabiliter; (3) ſenſim, paullatim. Ab ἀδινός.

Ἀδινώτερον, *Adv.* miſerabilius. Ab eod.

Ἀδιόδευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, invius, impervius. Ex α pr. & διοδεύτός, *pervius.*

Ἀδιοίκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, nondum conſtitutus, aut in ordinem redactus. Ab α pr. & διοικέω.

Ἄδιον, *ſuavius, Dor.* pro ἥδιον, ab ἡδύς, *ſuavis.*

Ἀδιοπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incuſtoditus, adminiſtratore & rectore carens. Ex α pr. & διέπω.

Ἀδιόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inemendabilis, non correctus. Ex α pr. & διορθόω, *corrigo*

Ἀδιόριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, indiſtinctus, promiſcuus. Ex α pr. & διορίζω, *diſtermino.*

Ἀδιορίστως, indiſtincte, promiſcuè.

Ἀδίσακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, indubitatus, certus. Ex α pr. & δισάζω, *dubito.*

Ἀδισάκτως, haud dubiè, Gl. V. aliquando activè, ſine dubitatione petere quid.

Ἄδιψος, ος, ὁ ἡ ὄν, non ſitiens; (2) ſitim extinguens. Ex α pr. & δίψα, *ſitis.*

Ἄδμης, μητος, ὁ ἡ ὄν, indomitus, non ſubactus; *Od.* 4, 637. Ex α pr. & δαμάω.

Ἀδμᾶτις, ιδος, ἡ, indomita, nondum ſubacta; *Hom. Il.* 23, 655. (2) nondum a viro compreſſa, *Suid.* Ex iiſdem.

Ἀδμητος, ος, ὁ ἡ ὄν; idem quod ἄδμης.

Ἄδοιμι, *placuerim,* a. 2. optat. act. verbi ἄδω.

Ἀδόκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inopinatus, improviſus; (2) qui exſpectationem fallit. Ex α priv. & δοκέω, *video.*

Ἀδοκήτως, *Adv.* inopinato, ex improviſo.

Ἀδοκία, ας, ἡ, inopinatus eventus. *Heſ.*

Ἀδόκιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, non probatus, non exploratus. Ex α pr. & δοκιμάζω, *probo.*

Ἀδοκιμάστως, *Adv.* temere, inexplorato.

Ἀδόκιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, reprobus, non probatus, rejectus; (2) adulterinus.

Ἀδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, deblatero, garrio; (2) meditor. Ab ἀδόλεσχος.

Ἀδολεσχης, ου, ὁ, nugator, garrulus; (2) ſophiſta; (3) fabuloſus. Ab eodem.

Ἀδολεσχία, ἡ, intempeſtiva loquacitas, continua garrulitas, nugatio. Gl. V. argutia. (2) aſſidua meditatio, Gl. V. exercitatio. Ab eod.

Ἀδολεσχικὸς, ἡ ὸν, garrulus.

Ἀδόλεσχος, ος, ὁ ἡ ὄν, garrulus, loquax, qui ad ſatietatem usque ſermocinatur; verbotus, Gl. V. Ab ἀδος, *ſatietas,* & λέσχη, *ſermocinatio.*

Ἄδολος, ος, ὁ ἡ ὄν, doli expers, dolo carens, candidus; (2) non callidus; (3) non adulteratus. Ex α pr. & δόλος,

Ἀδόλως, *Adv.* ſincere, candide, ſine dolo, incorruptè. Ph. ſedulo.

Ἄδον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἦδον, ab ἄδω, *cano.*

Ἀδονὰ, *voluptas, Dor.* pro ἡδονή.

Ἀδόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconcuſſus, immobilis. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἀδόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconcuſſus, immotus. Ex α pr. & δονέω, *agito.*

Ἀδοξάστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inſperatus; (2) nihil opinans. Ex α pr. & δοξάζω, *opinor.*

Ἀδοξέω, ῶ, f. ήσω, inglorius ſum, ignobilis ſum; (2) malæ ſum famæ, male audio; (3) non honeſtum puto; (4) non habeo in pretio, non probo, Ἠδόξεν ἀνιαμοτὶ φόγεν, *Joſeph.* Ex α pr. & δόξα, *opinio.*

Ἀδοξία, ἡ, infamia, dedecus, ignominia. Ab

Ἄδοξος, ος, ὁ ἡ ὄν, inopinabilis; (2) ignobilis, inglorius; (3) ignominia notatus. Ex α pr. & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἀδόξως, *Adv.* inglorie, ignominioſe, probroſe.

Ἀδορατία, ας, ἡ, ceſſatio, ſive vacatio a bello & armis; (2) ignavia, ſcordia, otium. Ex α pr. & δόρυ, *haſta.*

Ἀδορεί, ſine excoriatione. Ex α pr. & δέρος.

Ἄδορος, ὁ ἡ ὄν, non excoriatus. Ex iiſd.

Ἀδορύληπτος, ὁ ἡ ὄν, qui haſta capi nequit; (2) haſta non captus; (3) invictus, inexpugnabilis. Ex α pr. δόρυ, & λαμβάνω.

Ἀδορυφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſatellitibus haſtatis non ſtipatus. Ex α pr. & δορυφορέω.

Ἄδος, εος, τὸ, & ἄδος, ος, ὁ, ſatietas; (2) defatigatio, faſtidium; *Hom. Il.* 11, 88. Ab ἄδω, *ſatio.*

Ἄδος, ος, ὁ, gaudium. Ab ἄδω, *placeo.*

Ἀδοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, indotatus, cui nihil datum eſt. Ex α pr. & δίδωμι.

Ἀδούλευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii, *Heſ.* Ex α pr. & δουλεύω.

Ἀδουλία, ας, ἡ, ſervorum inopia, quum quis ſervum non habet. Ab

Ἄδουλος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſervos non habens, Gl. V. ſine ſervo.

Ἀδούλωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non redactus in ſervitutem; (2) invictus; (3) ſervitutis impatiens. Ex α pr. & δουλόω.

Ἀδούπητος, ος, ὁ ἡ ὄν, expers ſtrepitus. Ex α pr. & δοῦπος, *ſonitus.*

Ἀδρακὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, cæcus; (2) cæcutiens. Ex α pr. & δέρκω.

Ἀδράνεια, ας, ἡ, imbecillitas, ignavia; inertia, ſocordia, *Ph.* Ab ἀδρανής.

Ἀδρατέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum, languco. Ab

Ἀδρανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, infirmus, imbecillus. *Ph.* ſegnis, inefficax, ſocors, ignavus, iners, ineptus, futilis. Ex α pr. & δρανέω, *facio.*

Ἀδρανία, ας, ἡ, idem quod ἀδρανεια.

Ἀδράστεια, ας, ἡ, Nemeſis. Nomen Deæ gentilis.

Ἄδραστος, ος, ὁ ἡ ὄν, a fuga alienus; (2) infectus, irritus, inevitabilis, Gl. V. Ex α pr. & δράω, *fugio, facio.*

ΑΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, adrachne. Arbor unedoni ſimilis.

Ἀδρέπανος, ος, ὁ ἡ ὄν, falce carens. Ex α pr. & δρέπανον, *falx.*

Ἀδρεπόλεως, & ἀδρεπόλεως, ὁ ἡ ὄν, felix in aſſequendis rebus magnis. Ex ἄδρος & πόλος.

Ἄδρεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non carptus; (2) quem decerpere non licet. Ex α pr. & δρέπω

Ἀδρέω, ῶ, f. ήσω, ad maturitatem vigorem, que perduco. Unde ἠδρηκὼς, adultus. Ab ἄδρις, *multus.*

Ἀδρησις, εως, ἡ, maturitas. Ab ἀδρέω.

Ἀδρησις, εως, ἡ, deſidia, Varin. Ex α priv. & δράω.

Ἀδρήστεια, *Nemeſis, Adraſtea, Ion.* pro ἀδράστεια.

Ἄδρηστος, *minime fugitivus. Ion,* pro ἄδραστος.

Ἀδρίας, ος, ὁ, Adria, mare Adriaticum.

Digitized by Google

Ἀδμυς, υος, ὁ ἡ ὑ, minime acerbus, non amarus.
Ἀδρισατικὸς, ὴ, ὸν, terram, f. solum calcans, Ex ἄδρος, & βαίνω.
Ἀδρόβολος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui crassis, seu grandibus glebis est; (2) plenus glebis; (3) fertilis, uber. Ex ἄδρος, & βῶλος.
Ἀδρομερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, crassis particulis constans, crassus. Ex ἄδρος, & μέρος, *pars*.
Ἀδρόμισθος, ος, qui permagnam mercedem exigit; velut meretrices deviæ.
ΑΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, multus, abundans, magnus, crassus, opulentus, validus, vehemens, largus, maturus, adultus. *Pb.* grandis, gravis.
Ἀδροσία, inopia roris, siccitas.
Ἀδροτὴς, ητος, ἡ, magnitudo; (2) robur (3) proceritas; (4) crassitudo; (5) abundantia, exuberantia. Ab ἄδρος.
Ἀδρότης, ητος, idem & ab eod.
Ἀδροτέρως, copiosius.
Ἀδρόχαρος, vel Ἀδροχᾶρες, ος, ὁ ἡ ὑ, qui uberem regionem habitat.
Ἀδρόω, ad maturitatem perduco; ἀδρύομαι, ῦμαι, ad maturitatem pervenio, adolesco. Βλαστάνει τε καὶ ἀδρᾶται, *Plat.* Ab ἄδρος.
Ἀδρωσις, εως, ἡ, crassatio; (2) maturitas, perfectio fructuum. Ab
Ἀδρώω, f. ώσω, crassum reddo; (2) in justam magnitudinem adduco; ἀδρώομαι, crassesco, turgesco; (2) superbio. Ἀδρωῖ τὲς ὄγκως, ἢ καρπὸν, *Theocr.* Ab ἄδρος.
Ἄδυς, υος, ὁ ἡ ὑ, carens arboribus.
Ἀδρύφακλος, ος, ὁ ἡ ὑ, non circumseptus, cancellis non circumdatus; (2) incustoditus; (3) carens judicio. Ex α pr. & δρύφακτος.
Ἁδὺ, *dulce*, nom. sing. n. g. *Dor.* pro ἡδὺ.
Ἁδυγέλως, *dulce ridens*, *Dor.* pro ἡδυγέλως.
Ἁδύγλωσσος, *dulcilinguis*, *Dor.* pro ἡδύγλωσσος.
Ἁδυεπὴς, *dulciloquus*, *Dor.* pro ἡδυεπὴς.
Ἁδυλέξος, *suaviloquus*, *Dor.* pro ἡδυλέξος.
Ἁδυμελὴς, *dulcisonus*, *Dor.* pro ἡδυμελὴς.
Ἀδυνάμαι, non possum.
Ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas; (2) virium defectus ad aliquid agendum; (3) impotentia. Ex α pr. & δυνάμις.
Ἀδυναμία, *impossibilitas*, *Ion.* pro ἀδυναμία.
Ἀδυνάμος, ος, ὁ ἡ ὑ, imbecillis, viribus defectus. Ex iisd.
Ἀδυνασία, & ἀδυνατία, ας, ἡ, imbecillitas.
Ἀδυνατὶ, *Adv.* impossibiliter, invalide.
Ἀδυνατίω, ῶ, f. ήσω, non possum. Gl. V. ἀδυνατεῖ, nequit. Ἀδυνατῶ γράφειν. οὐδὲν ἀδυνατήσει ὑμῖν, *Matt.* 17, 20. Ab eod.
Ἀδυνάτος, ος, ὁ ἡ ὑ, non potens, invalidus ad aliquid, impossibilis, impotens; infirmus, *Pb.* Al. Gl. V. inops. Imprimis Athenis sic dicti, qui ob corporis debilitatem laborare non poterant, eaque de causâ stipendium publicè, obolum in dies accipiebant; unde patres Gr. sic vocant viduas, pupillos aliosque publicè alendos. *Ern.* (3) ἀδύνατον, quod fieri nequit. Ex α pr. & δυνατὸς, *potens*.
Ἀδυνάτως, *Adv.* impossibiliter; (2) invalide, sine viribus; (3) insciè, ineptè.
Ἁδυσμος. *suaviter clens*, *Dor.* pro ἡδύσμος.
Ἁδυτρος. *dulce spirans*, *Dor.* pro ἡδύπνοος.
Ἁδὺς, *suavis*, *Dor.* pro ἡδύς.
Ἀδυσάπητος, ος, ὁ ἡ ὑ, impudens; (2) inexorabilis, *Pb.* Ex α pr. & δυσωπία, *pudore adficio*.
Ἀδυσωπήτως, *Adv.* sine pudore, inverecunde.
Ἄδυτον, ου, τὸ, adytum, sacrarium, Gl. V. Ab
Ἄδυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, ad quem non patet ingressus. (2) non occidens. Ex α pr. & δύω, vel δάω, *subeo*.
Ἀδύτη, *adyto*, dat. sing. ab. ἄδυτον, *adytum*.
ΑΔΩ, f. άσω, a. 1. inf. ἆσαι, imperat. m. ἆσαι, satio, expleo.
ᾄδω, f. ᾄσω, p. act. ᾖκα, p. pass. ᾖσμαι, cano, canto; (2) celebro; ᾄδειν τῷ φαλῷ, τὰ ἀληθέα, τῷ Διΐ, ἀρχέα ἄσματα. Pro ἀείδω.
Ἀδῶ, *placebo*, f. 2. ind. act. verbi ἀνδάνω sive ἄδω, *placeo*.
Ἀδώμητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui structus non est. Ex α pr. & δωμάω, *exstruo*.
Ἀδὼν, *qui placuit*, a. 2. part. act. verbi ἄδω.
Ἀδωνεῖος, *Adonici*, gen. sing. ab Ἄδωνις.
Ἀδωνιάζω, sacra *Adonidis*, celebro.
Ἄδωνιν, *Adonim*, acc. sing. ab Ἄδωνις, *Adonis*.
Ἀδώρητος, ος, ὁ ἡ ὑ, indonatus. Ab ἄδωρος.
Ἀδωρία, ας, ἡ, quum quis donis corrumpi se non sinit, iintegritas. Ab eod.
Ἀδωροδόκητος, ὁ ἡ ὑ, qui muneribus non corrumpitur. Gl. V. immunis. Ex α priv. & δωροδοκία, *muneribus corrumpo*.
Ἀδωροδοκήτως, integre, incorrupte.
Ἀδωξοδονία, ὴ, abstinentia a donis accipiendis, integritas.
Ἀδωρόλητος, ὁ ἡ ὑ, incorruptus donis.
Ἄδωρος, ος, ὁ ἡ ὑ, donorum expers, qui munera non accipit; (2) qui non dat; (3) incorruptus muneribus; (4) muneris mali & inauspicati. Ex α pr. & δῶρον, *munus*.
Ἀδώρως, *Adv.* gratis, sine præmio; (2) incorrupte.
Ἀδώτιτος, ος, ὁ ἡ ὑ, muneribus non corruptus, *Hes.* Ex α priv. & δόσις, *donatio*.
Ἄδωτη, ει, *qui nihil dat*, dat. sing. ab
Ἀδώτης, ος, ὁ, qui nihil dat. Ex α priv. & δώτης, *dator*.
Ἀεδνος, ος, ὁ ἡ ὑ, dotis expers; (2) multa dotatus, *Hes.* Ex α pr. vel intens. & ἕδνα *dos*. Hinc
Ἀέδνατος, ος, ὁ ἡ ὑ, indotatus; (2) innupta.
Ἀεθλήτηρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab
Ἀεθλέω, f. ήσω, certo, dimico, pugno; (2) mala perfero, malis exerceor. Ἀεθλέειν βασιλῆϊ, φρὸ ἄνακτος. Ὅπότ' ἄνδρες ἀγῶνα ἀεθλέωσιν, *Hesiod.* Scut. 435. Ab ἄεθλος.
Ἀεθλέωσιν, *colluctentur*, 3. pl. pres. conjunct.
Ἀεθλίω, ῶ, f. ήσω, certo, dimico. Ab eod.
Ἀεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, certator. Ab ἀεθλέω.
Ἀεθλητὴς, ὴ, ὁ, idem & ab eod.
Ἆεθλον, ου, τὸ, certaminis præmium; (2) certamen ipsum. Ab eod.
Ἀέθλιος, ος, ὁ ἡ ὑ, præmium reportans; (2) aptus ad certamen. Ab eod.
Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis auctor; (2) qui certaminum curam agit. Ex ἆεθλον, *certamen*, & τιθημι, *pono*.
Ἀεθλον, ου, τὸ, præmium certaminis, (2) labor. Ab ἄεθλος.
Ἀεθλονικία, ας, ἡ, victoria, quæ ex certamine reportatur, R. Ex. ἀεθλον, & νίκη, *victoria*.
ΑΕΘΛΟΣ, ου, ὁ, certamen; (2) labor.
Ἀεθλοσυνη, ης, ἡ, certamen, concertatio; (2) miseria. Ab ἀεθλος.
Ἀεθλοφορος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui præmium ex certamine reportat. Ex ἀεθλον, & φέρω.
ΑΕΙ, *Adv.* semper, perpetuo; *Hom. Il.* 1, 51; (2) sine intermissione; (3) usque ad, donec; (4) subinde; (5) perpetua quadam successione. Hinc ὁ ἀεὶ, sc. ὤν, qui semper est; ἀείποτε, semper; ἐς ἀεὶ, idem; δὲς ἐπ' ἀεὶ, huc usque. In compositione interdum abjicitur, ut ἀίνεως, pro ἀείνεως.
Ἀειβλαστέω, f. ήσω, semper germino. Ex ἀεὶ, & βλαστέω, *germino*. Unde
Ἀειβλαστὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper germinans.
Ἀειβλάστησις, εως, ἡ, perpetua germinatio.
Ἀειβλύω, semper adfluo, perpetuo scaturio, *Hes.* Ex ἀεὶ, & βλύω, *scaturio*.
Ἀειβρυὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper scaturiens; (2) semper germinans. Ex ἀεὶ, & βρύω.
Ἀειγενετάων, *sempiternarum*, gen. plur. *Æol.* pro ἀειγενετῶν, ab
Ἀειγενέτης, ου, ὁ, sempiternus. Ex ἀεὶ, & γενέτης, *genitor*.
Ἀειγενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, qui semper fuit & erit, sempiternus. Ex ἀεὶ, & γινομαι, *fum, fio*.
Ἀείγνωτος, ὁ ἡ ὑ, idem.
Ἀείδελος, ος, ὁ, ἡ ὑ, inconspicuus, qui non cernitur; (2) obscurus. Ex α priv. & εἴδω. (3) α int. valde conspicuus, *Stepb.* Ex Nic.
Ἀείδειν, *canere*, præs. inf. *Dor.* pro ἀείδειν.
Ἀείδεο, *cane*, 2. sing. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἀείδεσο, a verbo eod.
Ἀειδὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, qui non videtur, qui cerni non potest, obscurus, tenebricosus; (2) deformis. Ex α pr. & εἶδος, *species*.
Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, *Suid.* Ex iisd.
Ἀειδίνητος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper in vorticem, seu gyrum actus, qui semper circumagitur. Ex ἀεὶ, & δινέω, *gyro*.
Ἀείδιος, ία, ον, sempiternus, perpetuus, æternus, perennis, Gl. V. Ab ἀεὶ.
Ἀειδιότης, ητος, ἡ, æternitas, perpetuitas, perennitas, Gl. V. A præc.
Ἀείδουσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἀείδουσα.
Ἄειδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤειδον.
Ἀείδοντι, *Dor.* pro ἀείδουσι, ab ἀείδω.
Ἀειδουλία, ας, ἡ, perpetua servitus. Ex ἀεὶ, & δοῦλος, *servus*.
ΑΕΙΔΩ, f. εἴσω, cano, canto, carmine celebro.
Ἀειεὼ, όος, ἡ, sempiternitas, æternitas. Ab ἀεὶ, & ἐσὶ, ἐσσὶ, vel ἵςαμαι, *ſtare*.
Ἀειζωία, ας, ἡ vitæ sempiternitas, æterna vita. Ex ἀεὶν & ζωὴ, *vita*.
Ἀείζωον, ου, τὸ, sedum, *Pb. Angl.* Sengreen.
Ἀείζωος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper vivens. Ex ἀεὶ, & ζωὸς, *vivus*.
Ἀείζωτος, ὁ ἡ ὑ, semper cinctus, semper paratus, pro ἀειζωστος. Ex ἀεὶ & ζωννυμι.
Ἀειθαλίω, ῶ, f. ήσω, semper vireo. Ab
Ἀειθαλὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper virens, semper florens. Ex ἀεὶ, & θαλίω, f. θάλλω.
Ἀειθερὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper calidus, f. calefaciens. Ex ἀεὶ, & θέρος, *æſtas*.
Ἀείκαρπος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper fructificans, semper fructus habens. Ex ἀεὶ, & καρπὸς.
Ἀεικέα, *durum*, acc. sing. ab ἀεικὴς, *durus*.
Ἀείκεια, ας, ἡ, indecentia (2) contumelia; (3) indignitas, indignum facinus, peccatum. Ab ἀεικὴς.
Ἀεικεῖν, *indignitas*, *Ion.* pro ἀείκεια.
Ἀεικέλιος, ος, ὁ ἡ ὑ, indecorus, *Hom. Il.* 14, 84. (2) indignus; (3) vilis, contemnendus, contemptus. Ab eod.
Ἀεικελίως, *Adv.* indecenter, indigne.
Ἀεικὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, non consentaneus, indecens, indecorus; *Hom. Il.* 1, 340. (2) fœdus; *Hom. Il.* 10, 453. (3) indignus; (4) durus, asper. Ex α pr. & εἴκω, *similis sum*.
Ἀεικὶς, ίος, ἡ, idem quod ἀείκεια.
Ἀεικίζω, f. ίσω, indecenter aliquem tracto; *Hom. Il.* 3. 546. (2) contumelia adficio. Ἀεικίζειν ἐ νεκρὸν, τῷ γλῶ. Ὡς ὁ μὴ Ἕκτορα δῖον ἀεικίζειν μενεαίνων, *Il.* 24, 22. Ab ἀεικὴς.
Ἀεικινησία, ας, ἡ, motus sempiternus. Ex ἀεὶ & κίνησις, *motus*.
Ἀεικίνητος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper motus, qui semper & assidue movetur. Ex ἀεὶ, & κίνητος.
Ἀεικινήτως, *Adv.* cum perpetuo motu.
Ἀεικῶς, *Adv.* indecenter, indigne, præter morem. Ab ἀεικὴς, *indecens*.
Ἀείλαλος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper loquax. Ex ἀεὶ, & λαλία, *loquor*.
Ἀειλαμπὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper lucens, & splendens. Ex ἀεὶ, & λάμπω, *luceo*.
Ἀειλιβὴς, ὲος, ὁ ἡ ὑ, semper distillans & defluens; (2) perennis. Ex ἀεὶ, & λείβω.
Ἀειλογίω, ῶ, f. ήσω, semper loquor. Ex ἀεὶ, & λόγος, *ſermo*. Unde
Ἀειλογία, ας, ἡ, verbositas, multiloquium, loquacitas, vel earundem rerum in loquendo inepta iteratio, vel perpetua garrulitas; (2) facultas, qua quis semper rei gestæ vel gerendæ rationes in promptu habet.
Ἀείλιος, ος, ὁ ἡ ὑ, sole carens, opacus. Ex α priv. & ἥλη, *solis ſplendor*.
Ἀείμπαι, *ſpirare*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἀείμπειν, & hoc *Dor.* pro ἄειν a verbo ἄω.
Ἀειμνημένευτος, ον, immortalis memoriæ.
Ἀειμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, semper memor.
Ἀείμνηστος, ος, ὁ ἡ ὑ, semper memorandus, Gl. V. memorabilis. Ex ἀεὶ, & μιμνήσκω.
Ἀειμνήστως, immortaliter.
Ἀειναύταν, gen. pl. ab. ἀειναῶν.
Ἀείνεως, ος, ὁ ἡ ὑ, semper fluens; (2) perennis, perpetuus. Ex ἀεὶ & νέω, *fluo*.
Ἀείνηος, ηστος, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἀειναῦται, ων, οἱ, semper nautæ, magistratus quidam Milesiorum. Ex ἀεὶ, & ναῦτης.

Ἀειπρὲς,

Digitized by Google

Ἀειδείς, ίδος, ἡ, cæcitas, quum oculi alicui semper nubecula sunt obducti. Etym. Ex ἀεὶ, & νέφος, *nubes.*

Ἀειπάθεια, ας, ἡ, passio perpetua, nunquam deficiens adfectio. Ab

Ἀειπαθὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, semper patiens, sempiternæ passioni obnoxius. Ex ἀεὶ, & πάθος.

Ἀείπαις, αἴδος, ἡ, semper virgo, *Suic.*

Ἀειπαλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu agitur. Ex ἀεὶ, & πάλος, *vibratio.*

Ἀειπαρθένος, ε, ἡ, semper virgo.

Ἀειπλανὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, semper vagus, qui perpetuis erroribus jactatur, vagabundus; (2) nugatorius, futilis. Ex ἀεὶ, & πλάνης.

Ἀείπλαξ, ε, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisdem.

Ἄειρα, *suscepi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦειρα, a verbo ἀείρω, *suscipio.*

Ἀεῖραι, *suscepisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.

Ἄειρε, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. act.

Ἀείρρους, *contr.* ἀείῤῥους, ε, ὁ ἢ ἡ, semper & jugiter fluens. Ex ἀεὶ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀείῤῥυτος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisdem.

ΑΕΙΡΩ, tollo, attollo, erigo, eveho; (2) adfero, præbeo, infero. Ἀείρειν τεύχεα, δῶρος, οἶνόν τινι· ἀείρειν πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, *inferre.*

Ἀείς, *flans*, præs. part. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἀείσατ' pro ἀείσατο, *cecinit*, 3. sing. a. 1. indic. med. verbi ἀείδω, *cano.*

Ἀείσατε, *canite*, 2. plur. a. 1. imper. act.

Ἄεισης, *cecineris*, 2. sing. a. 1. conjunct. act.

Ἀεισθενὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, semper viribus pollens. Ex ἀεὶ, & σθένος, *robur.*

Ἄεισιν, *spirant*, Æol. & *cum* ν ἑλκ. pro ἄεισι.

Ἀείσιτος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui quotidie victum ex publico Athenis in Pritaneo accipiebat. Ex ἀεὶ, & σῖτος, *cibus.*

Ἀεισκώπης, ων, αἱ, noctuæ certi generis. Ex ἀεὶ, & σκώψ, *noctua.*

Ἄεισμα, τος, τὸ, cantio; (2) laus. Ab ἀείδω, *cano.*

Ἀεισώος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper servans. Ex ἀεὶ, & σάω, *servo.*

Ἀεισωφὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, semper volubilis. Ex ἀεὶ, & σῳφέω, *verto.*

Ἀείσυρος ε, ὁ ἢ ἡ, semper trahens, vel qui tarde incedit. Ex ἀεὶ, & σύρω, *trabo.*

Ἀείυπνος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper dormiens. Epith. mortis, vel mortui. Ex ἀεὶ, & ὕπνος, *somnus.*

Ἀείφαὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, semper apparens, semper conspicuus. Ex ἀεὶ, & φαίνομαι.

Ἀείφλεγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, semper ardens. Ex ἀεὶ, & φλέγω, *uro.*

Ἀείφορος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper ferens; (2) semper vernans; (3) semper ferens fructus. Ex ἀεὶ, & φέρω, *fero.*

Ἀειφρούρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper custoditus, seu præsidio instructus. Ex ἀεὶ, & φρουρέω.

Ἀείφρουρος, ε, ὁ ἢ ἡ, idem; (2) semper custodiens. Ex iisdem.

Ἀειφυγία, ας, ἡ, perpetuum exsilium. Ex ἀεὶ, & φεύγω, *fugio.*

Ἀειφυλλία, ας, ἡ, frondium perpetuitas. Ab

Ἀείφυλλος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper frondens, perpetuo virens. Ex ἀεὶ, & φύλλον, *folium.*

Ἀείχλωρος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper virens.

Ἀείχρηστος, ε, ὁ ἢ ἡ, semper utilis, perpetuo bonus. Ex ἀεὶ, & χρηστὸς, *utilis.*

Ἀεκαζόμβιος, *invitus*, præs. part. pass. Ab

Ἀεκάζω, cogo. Πόλλ' ἀεκαζομβρίη, *Il.* 6, 458. Ex α priv. & ἑκάζω.

Ἀεκήλιος, ε, idem quod ἀεικέλιος, *Suid. Steph.* al. *Hes. Eustath. Il.* 6, 77.

Ἀεκητί, *Adv.* invito, Gl. V. ἀεκήτι, ingratis, *Hom. Il.* 11, 636. Ab eisdem.

Ἀέκοντε, *inviti*, nom. dual. ab ἀέκων, οντος.

Ἀεκήσιος, ε, ὁ ἢ ἡ, invitus; (2) invito factus, expressus. Ex α priv. & ἑκήσιος, *voluntarius.*

Ἀέκων, ουσα, ον, invitus, *Hom. Il.* 1, 300. (2) imprudens, imperitus. Ex α pr. & ἑκών.

Ἀελίοιο, g. s. *Dor. Poet.* & *Ion.* pro ἡλίου.

ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella, turbo.

Ἀελλαῖος, ος, ον, procellosus, rapidus.

Ἀελλάω, ῶ, f. ήσω, convolvo, vario. Ab ἄελλα.

Ἀελλήεις, εσσα, εν, procellosus, turbinis in morem convolutus. Ab eod.

Ἀελλὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, idem & ab eod.

Ἀελλόθριξ, τριχος, ὁ ἢ ἡ, densos habens capillos; (2) capillos habens varie intortos. Ab ἄελλα, & θρὶξ, *capillus.*

Ἀέλλομαι, flo, spiro, Etym. Ab ἄελλα.

Ἀελλόμαχος, ε, ὁ ἢ ἡ, pugnans cum procella. Ex ἄελλα, & μάχη, *pugna.*

Ἀελλόποδες, *Hom. Hymn.* in Vener. *veloces*, nom. pl. ab ἀελλόπους, *velox, celeripes.*

Ἀέλλοπος, ὁ ἢ ἡ, velox tanquam procella, *Hom. Il.* 8, 409. Ex ἄελλα, & πούς, *pes.*

Ἀελλόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀελλὰς, άδος, ος, ἡ, Aello. Nomen Harpyiæ. Ab ἄελλα, quasi *procellosa.* Unde

Ἀελλάδης, σος, ὁ ἢ ἡ, procellosus; (2) velox.

Ἀελπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, insperatus, præter spem.

Ἀελπὴς, ε, ὁ ἢ ἡ, idem.

Ἀελπίειν, diffidendum. Ab ἀελπίειν.

Ἀελπίεω, ῶ, despero. Ab ἄελπος.

Ἀελπία, ας, ἡ, desperatio. Ab eod.

Ἀελπὴς, ε, ὁ ἢ ἡ, insperatus, insperabilis, desperandus. Ex α priv. & ἐλπὶς, *spes.*

Ἄελπος, *Adv.* insperato, præter spem.

Ἄελπτος, non spero, despero. Καὶ ῥ' ἦγον φρετὶ ἄσυ, ἀέλπουτες ζόον ἕξειν, *Il.* 7, 310. Ex α priv. & ἐλπὶς, *spes.*

Ἄεμμα, ατος, τὸ, nervus arcus, chorda, qua tenditur arcus; (2) arcus; (3) vestimentum. Quasi ἄμμα, ab ἄπτω, *necto.*

Ἀέναος, *perpetuo fluens*, Poet. pro ἀένναος.

Ἀέναος, vel ἀέννασος, ε, ὁ ἢ ἡ, ἀέναον ὕδωρ, jugis aqua, Gl. V. idem quod ἀένναος, abjecto scilicet ν. Ex ἀεὶ.

Ἀενάως, jugiter. A præc.

Ἀενάδδω, *perfundi*, præs. inf. pass. *Poet.* pro ἀενάσθαι, a verbo ἀενάομαι, *perfundor.*

Ἀενάεντος, ον, inopinatus, inexpectatus.

Ἀέντων, *flantium*, gen. pl. part. præs. act. verbi ἄημι, *flo.*

Ἀεξε, *augebat*, *Ion.* pro ἤυξε, ab αὐξάω.

Ἀεξίσυος, ε, ὁ ἢ ἡ, membra augens; (2) robustius reddens. Ex αὐξάω, *augeo*, & σθένος.

Ἀεξιτόκος, ε, ὁ ἢ ἡ, fœtum augens; (2) prolificus, fœtificus. Ex αὐξάω, & τόκος.

Ἀεξιτρόφος, ον, bene nutriens.

Ἀεξίφυτος, ὁ ἢ ἡ, plantas augens, plantis dans incrementum. Ex αὐξάω, & φυτὸν.

ΑΕΞΩ, augeo, accumulo, *Hom. Il.* 6, 261. (2) proveho, promoveo; αὐξόμαι, creico. Ἄξηλον αὐξει, extollit, *Hesiod.* Ἔργ. 6. Ποίη φυσιν ὧδὸ ῥαδινὴσιν αὐξιτο, Id.

Ἀργίω, ῶ, f. ήσω, cesso ab omni opere, otior; (2) jum desis, piger.

Ἀργηλὸς, λὴ, λὸν, iners, otiosus, negotiis vacuus. Ab

Ἀργὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui seriatur ab omni opere, nullum opus agens; (2) iners, piger, deses. Ex α priv. & ἔργον, *opus.* Hinc

Ἀίργαστος, ον, idem.

Ἀργία, ας, ἡ, cessatio ab opere, inertia, desidia, pigritia, cessatio ab aratione terræ.

Ἀργίη, otio, dat. sing. *Ion.* pro ἀργία.

Ἀργὸς, ὴ, όν, idem quod ἀργὴς.

Ἀίρδω, *Adv.* portando. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἀρδάω, tollo, *Hom. Il.* 2, 449. (2) suspendo; ἀρδάομαι, pendeo, suspensus sum; (3) inconstans sum, dubius sum, pendeo animi. Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσιοι ἠρτάρτοντο, *Il.* 2, 448. Ab ἀείρω, *tollo.*

Ἄρδεις, *evectus*, a. 1. part. pass. verbi seq.

Ἄρδεν, *Hom. Il.* 8, 74. *evecti sunt*, 3. plur. a. 1. indic. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo ἀείρω, *tollo.*

Ἀρήϊος, ε, ὁ ἢ ἡ, aërius; multus, immensus. Ab ἀὴρ, ἀέρ. Unde

Ἀρία, ας, ἡ, caligo, aër tenebrosus.

Ἀρίζω, f. ίσω, aërius sum, aëria natura præditus sum. Ἀρίζων ἀτμὰς, Dioic. Ab ἀέριος.

Ἀρίσκος, ω, aërius.

Ἀέριος, ε, ὁ ἢ ἡ, aërius, qui est in aëre; (2) altus, magnus. Ab ἀὴρ.

Ἀέτις, ίδος, ἡ, apis, *Hes.*

Ἀρ ἀδὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, aërius; (2) obscurus, caliginosus. Ab ἀήριος.

Ἄρκλος, ε, ὁ ἢ ἡ, non septus, nullo septo cinctus. Ex α priv. & ἕρκος, *septum.*

Ἀρροβατέω, ῶ, f. ήσω, propriè, incedo, vel ambulo per aërem, nugas sublimes capto, superbio. Ἀρροβατῶ ἢ ἀεροπερνῶ ἢ ἥλιον, *Aristoph. Nub.* 225. Ex ἀὴρ, & βαίνω.

Ἀρροβάτης, ε, ὁ, res sublimes & inanes tractans, superbus, alta petens.

Ἀρροδόντος, ον, volans, ales. Ab ἀὴρ, & δοτὸς, *agito.*

Ἀρροδρομέω, ῶ, f. ήσω, per aëriem curro. Ex ἀὴρ, & inus. δρίμω, *curro.*

Ἀρόεις, εσσα, εν, caliginosus, obscurus. Ab ἀὴρ, ἀέρ.

Ἀροειδὴς, ὲς, idem, item aërius.

Ἀρολέσχης, ου, ὁ ἢ ἡ, sublimis in dicendo, inflato sermone utens; (2) qui de rebus inanibus & nugatoriis multum & magnificè loquitur. Ex ἀὴρ, & λέσχη, *fermocinatio.*

Ἀρομαχέω, ῶ, f. ήσω, in aëre pugno.

Ἀρομαχία, ας, ἡ, pugna aëria, quæ fit in aëre, i. e. inanis & imaginaria.

Ἀρομέλι, ιτος, τὸ, aërium mel, quod quidam idem ac manna biblicum esse putant. Ex ἀὴρ, & μέλι, *mel.*

Ἀρομέτρέω, ῶ, f. ήσω, aëtem metior; (2) res inanes & captum humanum transcendentes consector. Ex ἀὴρ, & μετρέω, *metior.*

Ἀρομιγὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, permixtus aëri. Ex ἀὴρ, & μίγνυμι, *misceo.*

Ἀρόμορφος, ον, aërius, *aeriformis.*

Ἀρονηχὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, per aëriem, sive in aëre natans. Ex ἀὴρ, & νήχω, *nato.*

Ἀρονομέω, de saltatore, cum pedibus in aere velut suspensus est. Ex ἀὴρ, & νόμος, ut χειρονομέω.

Ἀροπετὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ex aëre delapsus. Ex ἀὴρ, & πίπτω, *cado.*

Ἀροπέτης, ες, ὁ ἢ ἡ, in aëre volans. Ex ἀὴρ, & πέτομαι, *volo.*

Ἀροπορέω, ῶ, f. ήσω, in aëre gradior. Ab

Ἀροπόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, aërigradus, aërivagus. Ex ἀὴρ, & πόρος, *transitus.*

Ἀροσκοπία, ας, ἡ, divinatio ex aëre. Ex ἀὴρ, & σκοπὸς.

Ἀροτόμος, ε, ὁ ἢ ἡ, aërem secans & findens. Ex ἀὴρ, & τέμνω, *seco.*

Ἀροφεγγὴς, ὁ ἢ ἡ, splendens, lucidus, sc. in modum aëris. Ab ἀὴρ, & φέγγος, lumen.

Ἀροφοίτης, ε, ὁ, aërem colens, in aëre versans. Ex ἀὴρ, & φοιτάω, *ventito.*

Ἀρόχρως, *contr.* ἀρόχρους, ε, ὁ ἢ ἡ, colorem aëris tenuem ac dilutum habens. Ex ἀὴρ, & χρόα, *color.*

Ἄρσα, *ros*, Dor. pro ἔρση.

Ἀρσίλιος, ε, ὁ, conum habens altum & sublimem. Ex ἀείρω, *tollo*, f. Æol. αἴρσω, & λόφος.

Ἀρσίνους, *contr.* ἀρσίνους, ε, ὁ ἢ ἡ, attollens mentem, superbus. Ab ἀείρω, & νοῦς.

Ἀερσιπνους, ὁ ἢ ἡ, quod facit ut animi tollantur, spiritus sumantur. Ex ἀείρω & πνεῦς, *spiritus.*

Ἀρσιποδὶς, *coleres*, nom. pl. ab ἀρσίπους, οδος.

Ἀρσιπέτης, ες, ὁ, alte volans. Ab ἀείρω, *tollo*, & πέτομαι, *volo.*

Ἀρσιπότητος, ε, ὁ ἢ ἡ, in sublimi se librans. Ex ἀείρω, & ποτάομαι, *volo.*

Ἀρσίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, pedes in currendo, s. saltando, in altum tollens; (2) agilis, celer, *Hom. Il.* 3, 327. Ex ἀείρω, *tollo*, & πούς, *pes.*

Ἀέρσω, *tollam*, f. 1. ind. act. Æol. pro ἀρῶ, a verbo ἀείρω, *tollo.* Unde

Ἀρτάζω, f. άσω, tollo, attollo, elevo; (2) aufero. Ἤρταζε κάρη ὑπαμαδὸν, *Apoll.*

Ἀρτάω, idem & ab eod.

Ἀρώδης, ὁ ἢ ἡ, obscurus caliginosus.

Ἀέσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. ab ἄω, *spiro.*

Ἀεσίμαινα, ης, ἡ, (ut, Θάλασσα, mare) ventis, agitatum, inquietum. Ex ἄω, *flo*, & μαίνομαι, *furo.*

Ἀεσίφρων, *flatilidum*, acc. sing. ab ἀεσίφρων.

Ἀεσιφροσύνη, ης, ἡ, levitas, stultitia. Ab

Ἀεσίφρων,

Digitized by Google

Ἀσσίφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ventosa mente præditus, levis, inconstans; (2) stultus, temerarius. Ex ἄω, *flo*, & φρὴν, *mens*.

Αἰτιος, α, ον, ὁ ἡ ὄν, aquilinus. Ab ἀετὸς.

Ἀετιδέα, ίδος, ὁ, pullus aquilæ. ἀετιδεῦς, aquilæ pulli. Ab eod.

Ἀετίτης, ου, ὁ, sc. λιθος, aëtites lapis. Ab

ΑΕΤΟΣ, οῦ, ὁ, aquila; (2) fastigium ædificiorum triangulari forma supra tectum elevatum; (3) uniuscujusque radii in rota ferramentum; (4) omen ut οἰωνὸς.

Ἀετοφόρος, ου, ὁ, aquilifer, signifer. Ab ἀετὸς, & φέρω, *fero*.

Ἀιταδινὸς, ίνη, ὁ ἡ ὄν, aquilinus. Hinc τὸ ἀιτώδις, genus aquilinum, item mos aquilinus. Ab ἀετὸς, *aquila*.

Ἀετωμα, ατος, τὸ, fastigii quoddam genus in tectis ædificiorum, præcipue templorum. Gl. V. fastigium. Vide ἀετὸς.

Ἀεχλώδες, ων, ες, pauperes, *Hes.* Ex ἀεὶ, *semper*, & χαίνω, *inhio, appeto*.

ΑΖΑ, ης, ἡ, fuligo, sordes ex ignis flammis adhærentes camino; (2) nigredo, ex putredine, squalor; (3) reliquiæ, v. c. lactis in vase, arcfactæ.

Ἀζαίνω, ficco, exficco. Ab ἄζω. Hinc

Ἀζάλεος, α, ον, ὁ ἡ ὄν, aridus, siccus.

Ἀζαλέοιο, *aridi*, gen. sing. *Ion.* pro ἀζαλέου.

Ἀζαλέος, έα, έον, *Hom. Il.* 7, 239. idem.

Ἀζάνω, arefacio, sicco. Ab eod.

Ἀζαχὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, magnum sonum edens, *Dor.* pro ἀζηχὴς. Ex α intens. & ἠχος.

Ἀζᾷ, *ficcat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἄζω.

Ἀζείω, ferveo, *Suid.* Ex α intens. & ζίω.

Ἀζειρέω, ῶ, sicco, *Hes.* Ab ἀζαίνω.

Ἀζειρος, α, ον, ὁ ἡ ὄν, non variegatus, nullis distinctus coloribus. Ex α priv. & ζειρός.

Ἄζεο, *cole*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἄζεσο, seu ἄζῃ, a verbo ἄζομαι, *colo*.

Ἄζεῦ, *cole*, 2. sing. præs. ejusd. sed *Dorice*.

Ἄζυγος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, non jugatus; (2) cælebs, virgo. Ex α priv. & ζεύγνυμι, *jungo*.

ΑΖΗΚΗΣ, έος, ὁ ἡ ὄν, aridus, *Hom. Il.* 15, 25. (2) difficilis, gravis. Hinc ἀζηχὴς, *Adv.* Il. 4, 435. magno cum clamore, vel indesinenter.

Ἀζηλία, ἡ, ab æmulatione vacuitas. Ab

Ἄζηλος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, quem nullus æmulatur; (2) levis, vilis, neglectus; (3) qui zelo, s. zelotypia, non ducitur. Ex α priv. & ζῆλος, *zelus*.

Ἀζηλοτύπητος, ος, ὁ ἡ ὄν, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet. Ab

Ἀζηλότυπος, ος, ὁ ἡ ὄν, zelotypia & invidia carens, a suspicione alienus. Ex α priv. & ζηλότυπος, *invidia percussus*.

Ἀζήλωτος, ον, præter modum magnus, & supra invidiam aut spem assequendi positus; (2) contemptibilis, non invidendus. *Ern.*

Ἀζήμιος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, indemnis, damni expers; (2) impunitus. Inde τὸ ἀζήμιον, ου, impunitas. Ex α priv. & ζημία, *damnum*.

Ἀζημίως, *Adv.* sine damno; (2) impune.

ΑΖΗΝ, ένος, barba. Etymol.

Ἀζήτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, indiscussus, de quo quæstio non est habita. Ex α priv. & ζητέω, *inquiro*.

Ἀζητὸς, ὴ, όν, augustus, venerandus, *Suid.* Ab ἄζω, *veneror*.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, magnum sonum edens; (2) durus & aridus; (3) indefinens, continuus, perpetuus, qui fit sine intermissione. Ex α intens. & ἠχος, *sonus*.

ΑΖΟΙ, αι, οἱ ἡ αἱ, servi, servæ; famuli, famulæ.

Ἄζυγὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, injugatus, cælebs. Ex α priv. & ζυγὸς, *jugum*.

Ἀζυγία, ας, ἡ, q. d. injugatio, cælibatus. Ab

Ἄζυγος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἄζυγὴς, & ab eod. *Phil.* impar. dispar.

Ἄζυμα, ων, τὰ, festum apud Judæos, quo a fermentatis abstinebant. Ab

Ἄζυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, non fermentatus, fermenti expers; (2) sincerus. Ex α priv. & ζύμη, *fermentum*.

Ἀζυμοφαγία, ας, ἡ, usus panis insermentati, *Suic.* Ex ἄζυμος, & φαγεῖν.

Ἄζυξ, γος, ὁ ἡ ὄν, qui non est sub jugo; (2) cælebs, innupta; (3) singularis, cum alio non junctus. Ex α priv. & ζυγὸς, *jugum*.

ΑΖΩ, ficco, arefacio, unde & ἄζομαι, aresco. Κεφαλὴ δὲ γόνατα Σείριος ἄζει, *Hesiod.* Ἔργ. 58 c.

ΑΖΩ, veneror, colo, *Hom. Il.* 1, 20. Ταῦτ' ἄρα ἀζόμβρος τίμα ἀριδείκετον υἱὸν. *Hesiod.* Θεογ. 532.

ΑΖΩΔΕΩ, ῶ, irascor, *Hes.*

Ἄζωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sine zona est, discinctus. Ex α priv. & ζώνη, *zona*.

Ἄζωος, ος, ὁ ἡ ὄν, animal non procreans; (2) vita carens. Ex α priv. & ζῶον, *animal*, vel ζάω, *vita*.

Ἄζωτὼ, Nomen proprium viri Hebr. indecl.

Ἄζωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, bene temperatus. Ex α intens. & ζωρὸς, *merus*.

Ἄζωστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non est cinctus. Gl. V. discinctus. Ex α priv. & ζωστὸς, *cingo*.

Ἄζωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἄη, *spirabat*, 3. s. imp. ind. act. v. ἄημι.

Ἀηδέω, ῶ, tædio afficior, fastidio. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδηκότες, *tædio adfecti, laboribus defessi*, nom. plur. perf. part. act. *Poet.* pro ἠηδηκότες.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, injucundus, insuavis, tædiosus, odiosus, *Phil.* Ex α priv. & ἡδυς.

Ἀηδία, ας, ἡ, insuavitas, injucunditas, molestia, tædium. Ab ἀηδὴς.

Ἀηδίζομαι, f. ισομαι, tædio adficior, fastidio; (2) abhorreo. Ἀηδίζεσθαι τῷ ξένῳ, a novitate rei abhorrere. Ab ἀηδία.

Ἀήδιζον, *infestabant*, 3. plur. imperf. indic. act. *Ionice* pro ἠήδιζον, a verbo ἀηδίζω.

Ἀηδονεὼς, ῆος, ὁ ἡ ὄν, & ἀηδόνιος, cantui luscinize similis, lugubris. Ab ἀηδὼν, *luscinia*.

Ἀηδονίδης, έω, ὁ, luscinize pullus; pl. ἀηδονεῖς. Ab eod.

Ἀηδονίηες, nom. pl. *Ion.* pro ἀηδονίεες.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, luscinia; (2) luscinia. *Dim.*

Ἀηδὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, idem quod ἀηδών.

ΑΗΔΩΝ, όνος, ἡ, luscinia; (2) tibiarum lingula.

Ἀηδὼς, *Adv.* insuaviter, injucunde; tædiose, Gl. V. (2) gravatim; (3) inimicè. Ab ἀηδὴς.

Ἀήθεια, ας, ἡ, insolentia, insueta novitas; desuetudo, Gl. V. Ab ἀηθὴς.

Ἀηθείη, *insolentia, Ion.* pro ἀηθεία.

Ἀήθεσκον, *Hom. Il.* 10, 493. *insuetus eram*, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἠήθεσκον, ab

Ἀηθέσασα, insuetus sum. Ἀήθεσκον γὰρ ἔτ' ἀυτῆς, *Il.* 10, 493. Ab ἄηθὴς.

Ἀηθέω, ῶ, f. ήσω, insuetus sum, non adsuetus sum. Ab eod.

Ἀήθης, έος, ὁ ἡ ὄν, insuetus, insolens; (2) qui non format & instituit mores. Ex α priv. & ἦθος, *mos*.

Ἀηθ' ζομαι, desuesco, Gl. V. non fero propter insolentiam, ap. *Strab.* Ab ἀήθης.

Ἀήθης, *Adv.* præter morem; (2) inexperte.

Ἀήκης, έος, ὁ ἡ ὄν, aciem non habens, non acutus, obtusus, hebes. Ex α priv. & ἀκὴ.

Ἀημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flatus venti, spiraculum. Ab ἄω, s. ἄημι, *spiro*.

Ἀημῦναι, præs. inf. med. *Dor.* pro ἀλωᾶν. Ab

Ἄημι, flo, spiro. ἄη, flabat. ἀεὶς, ἀεῖτος, spirans, part. ἄημαι, spiro, ἄητο, spirabat. Τοῖον ἀνὴρ οἷόν τε κορυθρύσιν Ἀφροδίτης. *Hesiod.* Ἀσπ. 8. Ab ἄω, *spiro*.

Ἀημερία, ας, ἡ, immitis & immansueta animi adfectio. Ex α priv. & ἥμερος, *mitis*.

ΑΗΡ, έρος, ὁ, aër; (2) cœli temperies; (3) ἡ ἀὴρ, caligo, aër tenebrosus.

Ἀησις, ἴσως, ἡ, ventus, flatus, spiritus. Ab ἄω, *flo*.

Ἀήσατος, ος, ὁ ἡ ὄν, invictus; (2) incomparabilis, *Dor.* pro ἀήττητος, ἀήττητος. Ex α priv. & ἡσσάομαι, *vincor*.

ΑΗΣΤΑΟΣ, όλη, υλον, molestus; (2) iniquus, injustus, *Hom. Il.* 5, 876.

Ἀήσυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, levis, agilis; (2) tenuis; (3) sublimis, in sublimi agens, qui in aëre suspensus fertur. Ex ἀήω, *aër*, & σύρω.

Ἀήτας, accus. plur. ab ἀήτης, ου, *flatus*.

Ἀητίομαι, volo. Ab ἀήτης, avis.

Ἀήτη, ης, ἡ, ventus, flatus. Ab ἄω, *flo*.

Ἀήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. item avis, ap. *Arat*.

Ἄητο, *spirabat*, 3. sing. imp. med. verbi ἄημαι, *flo, spiro*.

Ἀητόρρους, *contr.* ἀητόῤῥους, ου, ὁ ἡ ὄν, ventis fluens. s. ex quo fluente venti oriuntur. Ex ἀήτη, *ventus*, & ῥέω, *fluo*.

Ἀητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui vento perflatur, ventis ac flatibus expositus, *Hom. Il.* 18, 410. (2) insatiabilis; (3) magnus. Ab ἄω, *flo*.

Ἀήττητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inexpugnabilis, invictus, insuperabilis; (2) qui nulli labori succumbit. Ex α priv. & ἡττάομαι, *vincor*.

Ἀηχὼ, ους, ὁ ἡ ὄν, sine voce. Ἀηχὼ φωνὴ, *Arct.* De causis & signis diut. morb. 1, 11. Ab α priv. & ἦχος, sonus, vox.

Ἀθ' pro ἄτ', ob sequentem adspiratam, & ἄτ' pro ἄτε, *quippe*.

Ἀθαλασσία, s. ἀθαλαττία, ας, ὁ ἡ ὄν, maris expers. Ex α priv. & θάλασσα. Unde

Ἀθαλάσσατος, s. ἀθαλάττατος, ος, ὁ ἡ ὄν, maris inexpertus, rei nauticæ rudis, insolens navigandi.

Ἀθαλλὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, non virens, aridus. Ex α priv. & θάλλω, *vireo*.

Ἀθαλπέως, *Adv.* sine calore, seu æstu. Ex α priv. & θάλπω, *calefacio*.

Ἀθαμβεῖ, *Adv.* intrepide, impavide. Ab

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, qui stupore non percellitur, intrepidus, impavidus. Ex α priv. & θάμβος, *stupor*. Unde

Ἀθαμβία, ας, ἡ, terroris vacuitas.

Ἄθαυβος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἀθαμβὴς.

Ἀθάνα, *Minerva*, *Dor.* pro Ἀθηνᾶ.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀθανάτησι, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ἀθανάτοις.

Ἀθανάτην, acc. sing. f. g. *Dor.* pro ἀθανάτῳ.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, immortalem reddo.

Ἀθανατισμὸς, ου, immortalitas.

Ἀθάνατος, ος, ὁ ἡ ὄν, immortalis; (2) sempiternus, æternus, perpetuus; & *in plurali* οἱ ἀθάνατοι, Dii immortales; (3) decem millia militum selectorum in exercitu Persarum, qui ita dicebantur, quod uno mortuo, vel occiso, statim legeretur alius, numerusque adeo ipsorum semper constaret sibi. Ex α priv. & θάνατος, *mors*.

Ἀθαπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, insepultus, inhumatus. Ex α priv. & θάπτω, *sepelio*.

ΑΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus.

Ἄθαρσὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, fiduciæ expers, timidus, tiepidus. Ex α priv. & θάρσος, *fiducia*.

Ἀθαυμασία, ἡ, & ἀθαυμασίη, vacuitas ab admiratione. Ab

Ἀθαύμαστος, ος, expers admirationis. Ab α pr. & θαυμάζω, *miror*. Hinc

Ἀθαυμάστὶ, & ἀθαυμαστεὶ, *Adv.* citra admirationem.

Ἀθεάμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui non spectat. Ex α priv. & θεάομαι, *specto*. Unde

Ἀθέατος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non spectatur, invisibilis, non visus; (2) qui non vidit.

Ἀθεεὶ, *Adv.* sine Deo, sine numine. Ex α priv. & θεὸς, *Deus*.

Ἀθέητα, nom. pl. n. g. *Ion.* pro ἀθέατα, ab ἀθέατος.

Ἀθεησίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀθεωσία, copia videndi adempta, *Arct.* De curat. diut. morb. 1, 4. Ex α priv. & θεάομαι, *specto*.

Ἀθείη, ας, ἡ, impietas. Ex ἄθεος.

Ἀθείαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, numine divino non adflatus, non divinus. Ex eod.

ΑΘΕΙΡΗΣ, vel ἀθηρὴς, vel ἀθηρὸς, accuratus, exquisitus; (2) contemptus, vilis, *Hes.*

Ἀθελ-

Digitized by Google

'ΑΘΕΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fugo.
'Αθελητος, ε, ὁ ἡ, qui præter voluntatem fit. Ab ἀθέλω.
'Αθελήτας, *Adv.* involuntarié.
'Αθελκ⊖, ον, immitis, implacabilis. Ab α pr. & θελγω. *Lenio.*
'Αθελξίς, εως, ἡ, attractio. Ab ἀθέλξω.
'Αθέλω, f. θελήσω, nolo. Ex α pr. & θέλω.
'ΑΘΕΜΒ'ΕΩ, ῶ, lascivio. *Hes.*
'Αθεμέλιος, ε, ὁ ἡ ὁ, fundamento carens, sine fundamento. Ex α pr. & θεμέλιον.
'Αθέμελος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
'Αθεμις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, illicitus, nefastus.
'Αθεμίστιος, ε, ὁ ἡ ὁ, injustus. Ex α pr. & θέμις, *jus.*
'Αθέμιστος, ε, ὁ ἡ ὁ, injustus, nefarius.
'Αθεμιστεργία, ας, ἡ, facinus nefarium, scelus. Ex ἀθέμιστος, & ἔργον, *opus.*
'Αθεμιτογαμία, f. αθεμιστογαμεω, incestas nuptias celebro. *Pseudo-Clem.* ap. *Euseb.*
'Αθεμιτοσαμία, ας, ἡ, incestæ nuptiæ. Suic. Ex ἀθέμιτος, & γάμος, *nuptiæ.*
'Αθεμιτόγαμ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, qui incestas init nuptias, Suic. Ex iisd.
'Αθεμιτοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, infanda faciens, infanda gerens, Gl. V. Ex ἀθέμιτον, & ποιῶ.
'Αθέμιτ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, nefarius, infandus, nefandus, illicitus, *Phil.* Hinc τὸ ἀθέμιτον, ε, nefas. Ex α pr. & θεμιτός.
'Αθεμιτεργία, ῶ, nefanda patro, Suic. Ex ἀθέμιτος, & ἔργον, *opus.*
Αθε⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, qui fine Deo est, deum tollit, impius. Ex α pr. & Θεὸς. Hinc
'Αθεότης, ητ⊖, ἡ, ignorantia Dei, impietas.
'Αθεραπδσία, ας, ἡ, cultus negligentia, item omnino, cum corpus malè habetur; (2) neglectus, contemptus, sc. ejus, quem colere, curare, tueri debebamus. Ex α pr. & θεραπδύω, *colo.*
'Αθεράπευτ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, incultus, qui corpore horrido & inculto est; (2) neglectus; (3) immedicabilis, insanabilis. Ex iisd.
'Αθερηγενὲς, ἐ⊖, ὁ ἡ ὁ, spicas, seu aristas habens, vel generans. Ex ἀθὴρ, & γείνομαι.
'Αθέρηγενὴς, ἐ⊖, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
'Αθερὴς, ἐ⊖, ὁ ἡ ὁ, inspicatus, acutus; (2) contemptus. Ab ἀθὴρ, *spica, arista.*
'Αθέριζον, *parvi penderunt*, 3, pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠθέριζον, a verbo
'Αθερίζω, f. ἰσω, sperno, rejicio, contemno, sc. velut spicas degeneres. Ανδρὸσιν ὡμίλησα, ϗ ἠ σοτέ μ' οἴϗ' ἀθέριζον, *Il.* 1, 261. Ab ἀθὴρ, *spica.*
'Αθέριον, ης, ἡ, atherina piscis. Ab eod.
'Αθέριξ, ιξ⊖, ὁ, arista, cuspis spicæ. Ab eod.
'Αθερ.σω, f. ἰξω, idem quod ἀθερίζω.
'Αθέριος⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non demessus, qui est adhuc in spica; neglectus. Ab ἀθερίζω, vel ex α pr. & θέρ⊖, *messis.*
'Αθέρμαντ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non calefactus; (2) qui non calefit. Ex α pr. & θέρμαντ⊖
'Αθερμ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, calore vacans. Ab α pr. & θερμὸς, *calidus.*
'Αθερολόγ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, spicilegus, qui aristas, seu spicas colligit. Ex αθηρ, & λεγω.
'Αθερώδης, ε⊖, ὁ ἡ ὁ, aristatus, aristas habens. Ab αθὴρ.
'Αθέρωμα, ατ⊖, τὸ, tuberculum in capite nasci solitum, cui subest aliquid humoris. Ab αθέρα.
'Αθεσία, ας ἡ, inconstantia in pactis, pactorum violatio, perfidia, prævaricatio. Ex α pr. & θέσις, *positio.*
'Αθεσμία, ας, ἡ, transgressio legis, iniquitas, scelus.
'Αθέσμι⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, lege carens, exlex, qui legem non observat; (2) de quo lex non est posita; (3) illicitus, iniquus.
'Αθεσμέζιος, ον, improbus, nullis legibus obediens.
'Αθεσμόλεκτρος, ον, in incesto matrimonio vivens.
'Αθεσμ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, idem, quod ἀθέσμιος. Ex α pr. & θεσμὸς, *lex.*
'Αθέσμως, *Adv.* illicite, nefarie, contra leges.
'Αθέσφαλος, ε, ὁ ἡ ὁ, ineffabilis, ingens, *Hom. Il.* 3, 3. Ex α pr. & θέσφαλ⊖, à *Dco pronunciatus.*
'Αθετεῖ, *rejicit*, 3. sing. præs. pro ἀθετέει, ab
'Αθετέω, ῶ, f. ήσω, abrogo, aboleo, irritum facio; (2) rejicio, improbo; (3) sperno; (4) contumelioſè tracto; (5) prævaricor. *Phil.* ἀθετῶ, reprobo, decipio; ἀθέτει, refellit, decipit, idem; ἠθέτησα, reprobavi, Gl. V. decepi; ἠθέτησαν, deceperunt, *Phil.* aor. 1. ἀθετηθ⊖, abrogatus, perf. part. pass. 'Αθετεῖν τῶ χάριν τῶ Θεῦ, τὴν ἀρχὼν. Ουκ ἠθέτησεν αὐτὼ ἀθετῆσαι, *Marc.* 6, 26. Ex α pr. & θετὸς *positus.* Hinc
'Αθέτημα, ἀτ⊖, τὸ, abrogatio, improbatio.
'Αθέτησις, εως, ἡ, abrogatio; (2) deceptio.
'Αθετ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, irritus, abdicatus; (2) ineptus, inutilis. Gl. V. inhabilis. Ex α pr. & θετὸς, *positus.*
'Αθέτως, *Adv.* scelerate, impie. Ab ἄθετ⊖.
'Αθεωρησια, ἡ, negligentia, in spectando, considerando.
'Αθεωρητὶ, *Adv.* sine contemplatione. Ab
'Αθεώρητ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non spectabilis, in adspectum non cadens; (2) improvisus; (3) a contemplatione alienus, negligens in cognoscendo, considerando. Ex α pr. & θεωρητὸς, *spectabilis.*
'Αθεωρήτως, *Adv.* non spectabiliter, invisibiliter; (2) imperite, negligenter, temerè.
'Αθέως, *Adv.* impie, scelerate, sine Deo.
'Αθηλ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non perspicuus, non visus, latens, occultus, *Ion.* pro ἀθήλεος.
'Αθηλ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, uberibus insuetus, ablactatus; (2) qui lac non suxit. Ex α pr. & θηλὴ, *papilla.*
'Αθήλυλλος, ε, ὁ ἡ ὁ, non femineus, non effeminatus, virilis, indomitus, durus. Ex α pr. & θῆλυς, *femineus.*
'Αθηλυς, εως, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
'ΑΘΗΝΑ, ας, ἡ, Minerva, Pallas.
'Αθηναζε, *Adv.* Athenas. Ab 'Αθῆναι.
'Αθῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ, urbs Atticæ.
'Αθηναίη, ης, ἡ, idem quod 'Αθηνᾶ, *Ionic.*
'Αθηναῖον, ε, τὸ, Athenæum, templum Minervæ. Ab 'Αθηνᾶ.
'Αθηναῖ⊖, αία, αῖον, Athenienſis.
'Αθήνη, ης, ἡ, Minerva Pallas, poëtice.
'Αθηνήθεν, *Adv.* Athenis, *from Athens.*
'Αθήνησι, *Adv.* Athenas, *to Athens.* Ab eod.
'Αθηνογήραος, ου, ὁ, senex scholasticus, qui in senectute literis operam navat. Ex 'Αθηνᾶ, Minerva, quæ studiorum præses credebatur, & γήρων, *senex.*
'ΑΘΗΡ, ἠρ⊖, ὁ, arista, pars spicæ acuta; (2) spica; (3) spica degener; (4) summa pars cuspidis sagittæ; (5) mucro gladii.
'Αθήρα, ας, ἡ, idem quod ἀθέρα.
'Αθήρευ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, a venatore non indagatus; (2) a venatore non captus; (3) sine feris. A θηρεύω, *venor.*
'Αθηρηλογὸς, ὁ, ὁ, ventilabrum, minutissimas paleas dissipans. Ex ἀθὴρ, & λοιγὸς.
'Αθηρία, ας, ἡ, penuria ferarum. Ab ἄθηρος.
'Αθηρόβρεμον, ε, τὸ, ventilabrum; (2) cochlear, quo puls in olla agitatur. Ex ἀθὴρ, *arista*, vel ἀθέρα, *puls*, & βρύκω, *comedo.*
'Αθηρ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, feris, seu belluis carens; (2) expers venationis; (3) qui capi non potest. Ex α pr. & θὴρ, *fera.*
'Αθήραμα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέραμα.
'Αθησαύριστος, ε, ὁ ἡ ὁ, non repositus in thesauro; (2) qui recondi & adservari nequit; (3) qui nihil recondit in crastinum, prodigus. Ex α pr. & θησαυρίζω.
'Αθητεύ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, nemini mercenarius, qui nulli servit ob mercedem. Ex α priv. & θητεύω. *mercede servio.*
'Αθίγγανο⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, abhorrens à tangendo. Ex α pr. & θιγγάνω, *tango.*
'Αθιγὴς, ές⊖, ὁ ἡ ὁ, intactus. Ex α pr. & θιγω, *tango.*
'Αθικτος, ε, ὁ ἡ ὁ, *intactus*; (2) integer, illibatus, intemeratus. Ab iisd.
'Αθίλιαρ, ορ⊖, ὁ, idem & ex iisd. *Hes.*
'Αθλεύσε, f. εύσω, certo, certamen ineo; *Hom. Il.* 7, 453. (2) mala tolero, malis exerceor. Ab ἄθλ⊖, *certamen.*
'Αθλέω, ῶ, f. ήσω, *Hom. Il.* 7, 453, idem & ab eod. 'Εὰν ὁ ἡ ἀθλῆ τις, ϗ στεφανῶται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ, 2 Tim. 2, 5.
'Αθλημα, ατος, τὸ, certamen, pugna. Ab ἀθλέω.
'Αθλησις, εως, ἡ, certatio athletica; (2) certamen, seu certatio quævis. Ab eod.
'Αθλητὴρ, ῆρ⊖, ὁ, certator, athleta; (2) certaminum peritus. Ab eod.
'Αθλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
'Αθλητικὸς, ἡ, ὸν, athleticus, ad athletas seu certatores pertinens; (2) robustus ac firmus. Ab ἀθλητὴς.
'Αθλητικῶς, *Adv.* athleticè, athletarum more.
'Αθλητῶν, *luctatorum*, gen. plur. ab ἀθλητὴς.
'Αθλι⊖, ία, ιον, miser, ærumnosus, malis exercitus. Ab ἄθλ⊖. Hinc
'Αθλιότης, ητ⊖, ἡ, miseria, ærumna.
'Αθλίως, *Adv.* misere, ærumnosè, infeliciter.
'Αθλοθεσία, ας ἡ, præmii propositio; ipsum munus & officium athlothetarum. *Steph.*
'Αθλοθέτεω, ῶ, f. ήσω, ludos præbeo. Ab ἄθλον, & τίθημι, *pono.*
'Αθλοθετὴς, ε, ὁ, munerarius certaminis, s. qui præmium certaminis constituit; (2) qui quodvis præmium proponit. Ex iisd.
'Αθλον, ε, τὸ, certaminis præmium; (2) præmium quodlibet; (3) merces sceleris, *i. e.* pœna; (4) labor, ærumna. Ab ἄθλ⊖.
'Αθλ⊖, ε, ὁ, certamen; (2) labor, laboriosum negotium. Ab eod.
'Αθλοφόρ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, victor, qui præmium certaminis reportat, *Hom. Il.* 9, 124. Ex ἄθλον, & φέρω, *fero, reporto.*
'Αθολ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non turbidus, non turbatus, purus, limpidus. Ex α pr. & θολὸς.
'Αθολωτ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non turbatus, limpidus. Ex α pr. & θολὸω, *turbulentum reddo.*
'Αθόρυβητ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non pertubatus; (2) qui non perturbatur. Ex α pr. & θόρυβος.
'Αθόρυβ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & iisd.
'Αθορύβως, *Adv.* sine tumultu, tranquille.
'ΑΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor quædam, ex qua optima igniaria fiunt.
'Αθραυσ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, infractus, inquassatus; (2) integer, non vulneratus, aut minutus. Ex α pr. & θραυσὸς, *fragilis.*
'Αθρεπτ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, non nutritus. Ab α pr. & θρεπτὸς, *nutritus.*
'ΑΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, video, cerno, intueor; (2) dispicio, considero, perpendo; (3) circumspicio & cum intentione intueor. 'Αθρεῖν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς· πῶς, φέτερον, μὴ τι γένηται. 'Αλλ' ἄθρησον σῶμα γυμνάζων ἰσχνῶ, *Eur. Hec.* 674.
'Αθρήματα, των, τὰ, munera à cognatis novis sponsis missa, quum se primum conspiciendas præbebant, *Hes.* Ab ἀθρέω.
'ΑΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, genus apis, *Suid.*
'Αθρηνεῖ, f. ἀθρηνεῖ, *Adv.* sine luctu, sine lacrimis. Ex α pr. & θρηνῶ⊖, *luctus.*
'Αθρίγγωτος, ὁ ἡ ὁ, non septus, loricatus. Ab α, pr. & θρίγγος. *Septum, lorica.*
'Αθρικλος, ον, illætus, indeceptus. *Ern.*
'Αθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, capillis, sive pilis carens, glaber, *Aret.* Ex α pr. & θρὶξ, *pilus.*
'Αθριπήδε⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, à vermibus non arrosus, sive exesus. Ex α pr. θρὶψ, *vermis*, & ἔδεστος, *edulis*, ab ἔδω, *edo.*
'Αθροίζω, f. ίσω, congrego, colligo, coacervo; & (2) *in passivo*, sum apud me. 'Αθροιζειν εἰς ἕνα τόπον, πολὺς σολίτας· ἀθροιζεδζ εἰς ἑαυτὸν, apud se esse. 'Αλλ⊖ ὃ Κάδμε λαὸν ὧδ' ἀθροίζεις τόδε, *Soph. Oed. Tyr.* 143. Πολλὼ ἀθροίσας ἀσπιδ' Ἀργείων, exercitum, *Eur. Ph.* 78. Ab ἀθρόος.
'Αθροίσασα, *quæ congregavit*, par. f. aor. 1.
'Αθροίσιμ⊖, ε, ὁ ἡ ὁ, frequens, celebris, confertus; (2) congregans, congregando inserviens. Ab ἀθροίζω.
'Αθροισις, εως, ἡ, congregatio, coacervatio, conventus, *Phil.* Ab ἀθροίζω.
'Αθροισμα, ατ⊖, τὸ, congerics, collectio, acervus; (2) cœtus, multitudo. *Phil.* globus, caterva. Ab eod.
'Αθροισμαλικὸς, ὴ, ὸν, congregativus, collectivus. Ab ἄθροισμα, *collectio.*

'Αθρισμὸς,

Digitized by Google

Ἀθροισμός, οῦ, ὁ, idem quod ἄθροισμα.
Ἀθροιστήριον, ου, τὸ, congregationis locus.
Ἀθροιστὴς, οῦ, ὁ, congregator, collector.
Ἀθροιστικὸς, ὴ, ὸν, vim congregandi habens, collectivus. Ab ἀθροίζω, congrego.
Ἀθροιστικῶς, *Adv.* catervatim, Gl. V.
Ἀθρόον, *Adv.* pro ἀθρόως, quod vide.
ΑΘΡΟΌΣ, ὰ, όον, *contr.* ᾶθρους, *quod minus frequens*, confertus, in unum collectus, coacervatus; (2) universus, simul totus; Ἀθρόον, ᾗ ἠδύ, ᾗ γήϊνον ὕπνον ἰδίξατο, *Chrysost. Hom.* 2. ad pop. *Antioch. Hom. Il.* 22, 270. (3) frequens, densus. Comp. ἀθρόστερος, ἀθρότερος, ἀθρώτερος.
Ἄθρος, ου, ὁ ᾗ ὴ, nullam edens vocem, vel strepitum. Ex α pr. & θρόος.
Ἀθρότης, ητος, ἡ, universitas. Ab ἄθροος.
Ἀθρόως, *Adv.* confertim; (2) universe, summatim; (3) confestim, celeriter. Ab ἄθροος.
Ἀθρυπτος, ου, ὁ ᾗ ὸν, infragilis; (2) non fractus deliciis, non delicatus; (3) non mollis, virilis; (4) non inflatus. Ex α pr. & θρύπτω, *frango*.
Ἀθρύπτως, *Adv.* non delicate; (2) viriliter.
Ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω, animum despondeo, animum abjicio, animo sum dejecto, animo sum fractus; (2) timeo, angor metu. Ἀθυμεῖν τοῖς παροῦσι πράγμασι, ὅτι τότοις, τῷ πολεμίῳ· ἀθυμῶ ὅτι χειρώσεται. Τοῖς ἀνοήτοις ἰατροῖς ἀθυμοῦντες, ob cædem suorum. Plut. Ab ἄθυμος. Hinc
Ἀθυμήτης, ου, ὁ, anxius, mœrore adfectus.
Ἀθυμία, ας, ἡ, animi dejectio; (2) tristitia; (3) anxietas; (4) desperatio. Ab ἄθυμος.
Ἀθυμίλιν, acc. sing. *Ion.* pro ἀθυμίαν.
Ἄθυμος, ου, ὁ ᾗ ὸν, qui animo est dejecto; (2) anxius; (3) mœstus, tristis; (4) pusillanimus, non animosus, Ex α pr. & θυμὸς, *animus*.
Ἀθύμως, *Adv.* animo dejecto, anxie.
Ἀθυρεύομαι, f. εύσομαι, ludo, lusito; (2) saltito. Ab ἀθύρω.
Ἀθυρέω, f. ήσω, idem & ex iisdem.
Ἀθυρίδιος, ου, ὁ ᾗ ὸν, fenestris destitutus. Ex α pr. & θυρὶς. *fenestra*.
Ἄθυρμα, ατος, τὸ, ludus puerilis; (2) ludus quilibet; (3) oblectamentum; (4) ornamentum, *Hom. Il.* 15, 363. Ab ἀθύρω
Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, idem, sed diminutive.
Ἀθυρμλατέω, ῶ, nugas, ludicra loquor, item, petulanter loquor, linguæ non tempero. Suic. Ex ἄθυρος, *incontinens*, & λαῦσα.
Ἀθυρμλατία, ας, ἡ, incontinentia linguæ, garrulitas, studium nugandi, lasciviendi. Ab
Ἀθυρόγλωττος, ου, ὁ ᾗ ὸν, qui lingua est effreni, loquax, garrulus.
Ἀθυρογλώττης, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui leges ludos facit, iisque pro sua libidine abutitur. Ex ἀθύρω, & νόμος, *lex*.
Ἄθυρος, ου, ὁ ᾗ ὴ, janua carens, janua non clausus; (2) incontinens. Ex α pr. & θύρα, *janua*.
Ἀθυροστομέω, id quod ἀθυρογλωττέω.
Ἀθυροστομία, ας, ἡ, oris incontinentia & petulantia. Ab
Ἀθυρόστομος, ου, ὁ ᾗ ὸν, cujus os apertum est; (2) qui linguæ temperare nequit, loquax, garrulus. Ab ἄθυρος, & στόμα, *os*.
ΑΘΥΡΩ, ludo, lusito. Ἀψ ἄυτις συμίχευι πασσὶν ᾗ χερσὶν, ἀθύρων, *Iliad* 15, 364.
Ἀθύρωλος, ου, ὁ ᾗ ὴ, janua carens, nullis foribus clausus; (2) incontinens, effrenis, effieratus, & qui regi nescit. Ab ἄθυρος.
Ἀθῦτος, ου, ὁ ᾗ ὸ, non sacrificatus, non immolatus; (2) qui est sine sacrificio, sacrificiis caret. Ex α pr. & θύω, *sacrifico*.
Ἀθῴατος, ου, ὁ ᾗ ὸν, cui mulcta imposita non est, impunis. Ab
Ἀθῷος, ου, ὁ ᾗ ὸν, mulctam non passus, impunis, indemnis, damni expers; (2) innocens, innoxius, insons, criminis expers. Ex α pr. & θωὴ, *mulcta*.
Ἀθῳόω, ῶ, f. ώσω, absolvo mulcta seu pœna libero; (2) innoxium declaro, probo. Ἀθῳῶν τινα τῷ ἐγκλήματος, τὸ φόνου. Ab ἀθῷος.
Ἀθῳτευσις, & ἀθῳπευσία, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui blanditiis & adulatione emolliri nequit, immitis, misericordiæ expers, incorruptus, qui adulatione & blanditiis, &c. capi non potest. Ex α pr. & θωπεύω, *adulor*.
Ἀθωρᾴκιστος, ου, ὁ ᾗ ὸν, qui thoraceatus, aut loricatus non est; (2) inermis. Ex α pr. & θωρακίζομαι, *lorica munior*.
Ἀθώρηλος, ου, ὁ ᾗ ὸν, non ebrius, non temulentus. Ex α pr. & θαρήσομαι, *poto*.
Ἀθώως, *Adv.* citra mulctam & damnum; (2) innoxiè. Ex ἀθῷος.
Ἀθῴωσις, σεως, ἡ, impunitas; (2) absolutio rei. Ab ἀθῳόω, *absolvo*.
Αἰ, heu! hei! eheu! (2) utinam!
Αἰ, *ſi*, *Dor.* pro εἰ.
Αἶ, heu! eheu! *Interject.*
Αἶα, per aphær. pro γαῖα, terra, *Hom.*
Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus gemitus. Ab
Αἰάζω, f. άξω, lugeo, lamentor. Ἐμοὶ ϗ τὸν ἐμὸν δαίμον' ἀιάζειν πάρα. *Eur. Med.* 1350. Ab αἶ, *heu!*
Αἰαλοὶ, οἱ, qui duas sorores in matrimonio habent. *Ern.*
Αἰακίδαο, *Ion.* pro Αἰακίδου, ab Αἰακίδης.
Αἰακίδος, ὴ, ὸν, deflendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus. Ab αἰάζω, *lugeo*.
Αἰακὸν, *Ajax*, voc. sing. ab Αἴας, αντος.
ΑΙΆΝΗΣ, ίος, ὁ ᾗ ὴ, gravis, acerbus, luctuosus; (2) tenebricosus; (3) perpetuus.
Αἰανὲς, ὴ, ὸν, idem.
Αἰανῶς, perpetuò; (2) graviter.
Αἴαντε, *Ajaces duo*, Telamonius & Oilei, nom. dual. ab Αἴας.
ΑΙ'ΒΟΙ, *vox dolentis seu indignantis*, heu! hei! (2) *admirantis*, papæ!
Αἶγα, acc. sing. ab αἴξ.
Αἰγάγρος & αἰγαγρος, ου, ὁ, capra vel caper silvestris. Ex αἴξ, *capra*, & ἄγριος.
Αἰγάθιν, ab *Ægis*. *Dor.* pro Αἰγῆθιν.
ΑΙΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, *Ion.* αἰγανίη, jaculum, spiculum, tragula, *Hom. Il.* 2. 774.
Αἰγάδλω, *Adv.* subito; (2) impetuose. Ab αἴασω, *ruo, cum impetu feror*.
Αἰγάν, ης, ἡ, pellis caprina. Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγεῖος, ου, ὁ ᾗ ᾶ, vel εος, εία, εῖον, caprinus, *Hom. Il.* 3, 247. Ab eodem.
Αἰγείπυρος, ου, ὁ, herbæ nomen, quasi capræ triticum. Ex αἴξ, *capra*, & πυρὸς, *triticum*.
Αἰγείφιτον, τὸ, unguentum populeum, *Rob.* Ab
ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, populus, alnus, *Phil.*
Αἰγειρότμος, ου populorum succisor. *Steph.* Ab ἄγειρος, & τέμνω, *cædo*.
Αἰγελάτης, ου, ὁ, caprarius, quasi caprarum agitator. Ex αἴξ, & ἐλαύω, vel ἐλαύνω.
Αἰγεὺς, idem quod αἰγεῖος.
Αἰγιαλεὺς, ῆος, ὁ, piscator. Ab αἰγιαλὸς.
Αἰγιαλίτης, ου, ὁ, littoreus; (2) in littore habitans. Ab eodem. Hinc
Αἰγιαλῖτις, ιδος, ἡ, littorea; (2) quæ in littore habitat.
ΑΙΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, littus, ora maritima, *Hom. Il.* 2, 210. Hinc.
Αἰγιαλώδης, ους, ὁ ᾗ ὴ, littoreus.
Αἰγιβότης, ου, ὁ, capras pascens, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *pasco*.
Αἰγίβοτος, ου, ὁ ᾗ ὸν, capras pascens, capris pascendis aptus. Ex iisd.
Αἰγίδ', pro αἰγίδα, acc. s. ab αἰγὶς.
Αἰγίδιον, ου, τὸ, capella, hœdus, *Dim.* Ab αἴξ.
Αἰγίζω, f. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, tempestate adfligo; (2) capras pasco. Ab αἴξ, *capra*, &c.
ΑΙΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, parus, avis quædam; (2) certa herba; (3) quoddam saltationis genus.
ΑΙΓΙΘΟΣ, ου, ἰ, salus, avis quædam.
Αἰγίκναμος, *Dor.* pro
Αἰγίκνημος, ου, ὁ ᾗ ὸν, capricrus, crura caprina habens. Ex αἴξ *capra*, & κνήμη, *crus*.
Αἰγικορεὺς, ῆος, ὁ, caprarius, qui capras satiat, & pascit; (2) cujusvis pecoris pastor; *usitatum plurale* αἰγικορεῖς, pars Athenienſium. Ex αἴξ, *capra*, & κορέω, *satio*.
Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ ᾗ ὴ, præaltus. Ex αἴξ *capra*, & λείπω, *linquo*, qu. *ad cujus fastigium pervenire capræ nequeant*; *sive*. Ex αἴξ, procella, Hes. *quem fluctus & procellæ* attingere nequeunt.
Αἰγιλὸς, ου, ὁ, herba quædam capris grata, Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγίλωψ, *Ægili* sive *Capraria*, genit. sing. *Dor.* pro Αἰγίλου. ab Αἰγιλὸς, Ægilus, *insula maris Ligustici*.
Αἰγίλωφ, ωπος, ὁ, vitium oculi capris familiare; (2) festuca, avenæ quoddam genus; (3) herba, quæ hordeum enecat: (4) arboris glandiferæ genus. Ex αἴξ, & ὤψ, *oculus*.
Αἰγινόεις, εσσα, εν, capris abundans. Ab αἴξ.
Αἰγιόχοιο, *Ion.* pro αἰγιόχου, ab
Αἰγίοχος, ου, ὁ ᾗ ὴ, ægida gestans, seu habens, vel etiam a capra nutritus. Jovis epith. *Hom. Il.* 1. 201. Ex αἰγὶς, *ægis*, & ἔχω, *habeo*, vel etiam ex αἴξ, *capra*, & ὀχὴ, *cibus*.
Αἰγίπαν, ανος, ὁ, capripan, semicaper Pan, qui sic dicitur, quod caprino fuisse corpore fingitur. Gl. V. semicaper. Ex αἴξ, *capra* & Πὰν, *Pan*.
Αἰγιπόδης, ου, ὁ, capripes. Ab αἰγίπους.
Αἰγίπους, οδος, ὁ ᾗ ὴ, pedibus caprinis præditus. Ex αἴξ, & πούς, *pes*.
Αἰγίπυρος, ου, ὁ, idem quod αἰγείπυρος.
Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis caprina; (2) munimentum pectoris, ægis; (3) genus retis; (4) quiddam, quod meditullio pini arboris innascitur. Ab αἴξ, *capra*.
Αἰγίσκος, ου, ὁ, caprifex juvenis, hœdus. *Dim.*
ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, fulgor, splendor.
Αἰγλᾶντα, *Dor.* & *contr.* pro αἰγλίεντα, ab
Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, fulgens, splendidus coruscus, *Hom. Il.* 1, 531. Ab αἴγλη.
Αἰγοβοσκὸς, οῦ, ὁ, caprarius, pastor caprarum. Ex αἴξ, & βόσκω, *pasco*.
Αἰγοβότας, *Dor.* pro
Αἰγοβότης, ου, ὁ, idem ac αἰγοβοσκὸς.
Αἰγογενὴς, ίος, ὁ ᾗ ὴ, caprigenus, Gl. V. Ex αἴξ, & γίνομαι, *nascor*.
Αἰγοδίαξ, capras persequens. Ex αἴξ, *capra*, & διάκω, *persequor*.
Αἰγοθήλης, ου, ὁ, ἡ, caprimulgus, avis quædam. Ex αἴξ, & θηλὴ, *mamma*.
Αἰγόκερας, ατος, τὸ, fœnum Græcum, sic dictum, quod semen habet corniculis simile. Ex αἴξ, & κέρας, *cornu*.
Αἰγοκερεὺς, έως, ὁ, capricornus. Ex iisd.
Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Ex iisd.
Αἰγοκέφαλος, ου, ὁ, capriceps, caprinum caput habens; (2) avis quædam. Ex αἴξ, *capra*, & κεφαλὴ, *caput*.
Αἰγόλεθρος, ου, ὁ, herba capris noxia. Ex αἴξ, & ὄλεθρος, *perditio*.
Αἰγομέλης, pastor caprarum. Ab αἴξ & μέλει.
Αἰγομεὺς, έως, ὁ, caprarius, pastor caprarum.
Αἰγονόμιον, ου, τὸ, grex caprarum. Ex
Αἰγονόμος, ου, ὁ, caprarius; (2) locus, qui capris pascua suppeditat. Ex αἴξ, & νέμω.
Αἰγόνυξ, υχος, ὁ ᾗ ὴ, ungulas caprinas habens. Ex αἴξ, & ὄνυξ, *ungula*.
Αἰγοπόδης, ου, ὁ, capripes. Ex αἴξ, & πούς.
Αἰγοπρόσωπος, ου, ὁ ᾗ ὴ, caprinam habens faciem. Ex αἴξ, & πρόσωπον, *facies*.
Αἰγὸς, *capræ*, gen. sing. ab αἴξ, *capra*.
Αἰγοτριχέα, ῶν, caprarum in merem hirtus sum, *Suic.* Ex αἴξ, & θρὶξ, *pilus*.
Αἰγοφάγος, ου, ὁ ᾗ ὸν, caprivorus, capras comedens. Ex αἴξ, & φαγεῖν, *comedere*.
Αἰγόφθαλμος, ου, ὁ ᾗ ὴ, oculos habens caprinos. Ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, *oculus*.
ΑΙΓΥΠΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, vultur; *Hom. Il.* 7.
Αἰγυπτιάζω, f. άσω, Ægyptios imitor; (2) valde me gero, ut Ægyptii; (3) aduro.
Αἰγύπτιος, ία, ιον, Ægyptius.
Αἰγυπτιστὶ, dolose, more Ægyptiorum. Ab
ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ου, ὁ, Ægyptus, regio Africæ percelebris; (2) Nilus.
ΑΙΓΩΛΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, ulula.
Αἰγών, ῶνος, ὁ, caprile. Ab αἴξ, *capra*.

Αἰγπὶς,

Digitized by Google

Αἰγωπὸς, υ, ὁ, habens oculos caprinos. Ex αἶξ, & ὤψ, oculus.

Αἴδαο, Æol. pro Ἀΐδυ, ab Ἀΐδης.

Αἰδε, quæ, nom. pl. a masc. sing. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, inf. med. contr. pro αἰδέεσθαι, ab

Αἰδέομαι, ῆμαι, f. ἐσομαι, & ησομαι, p. ᾔδεσμαι, veneror, revereor, Hom. Il. 1, 22. (2) timeo, metuo; (3) pudet me, verecundor; (4) non audeo; (5) placor, injuriam remitto; (6) placo, exoro; ᾐδέσθην, a. 1. pass. veritus sum. Ἀιδεῖδ τὸν ωρισσυτέρυς, θεὺς ἀιδέμαι τάδε, pudet. Ἀλλ' αἰδέσαι μὲν ακλέηρα φ σὺν, ἐν λυγρῷ γήρα ωρολείπων, Soph. Aj. 506. Ab αἰδώς.

Αἰδὶς, obscurum, neutr. ab ἀϊδὴς, obscurus.

Αἰδιῶεν, Hom. Il. 7, 93. 3. pl. aor. 1. ind. pass. Ion. & Bæot. pro ᾐδέσθησαν, ab αἰδέομαι.

Αἰδοίσιμος, υ, ὁ ἡ ἡ, venerabilis, reverentia dignus; honestus, Gl. V. observabilis, Gl. V. (2) dignus qui exoret; (3) inviolatus, intactus. Ab eod. Hinc

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, veneratio.

Αἰδοσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; (2) venia; (3) misericordia. Ab αἰδέομαι.

Αἰδεσσαι, 2. sing. aor. 1. imperat. med. Poet. pro αἰδεσαι, a verbo eod.

Αἰδεσικὸς, ἡ, ὸν, pudicus, Pb. Ab αἰδέομαι.

Αἰδεσικῶς, pudenter, Pb. A præc.

Αἰδεσὸς, ἡ, ὸν, reverentia dignus. Ab eod.

Αἰδεύμεθα, reveremur. 1. plur. præs. ind. med. Dor. pro αἰδέμεθα, vel αἰδιόμεθα,

Αἴδια, Ion. pro Ἄϊδα, ab Ἀΐδης.

Αἴδη, inferno, Orco, dat. sing. ab eod.

Αἰδηλος, υ, ὁ ἡ ἡ, tenebricosus; (2) arcanus; (3) inexspectatus, Hom. Il. 2, 476. (4) e conspectu tollens, exitialis. Ab ἄϊδης, vel ex α pr. & δῆλος, manifestus.

Αἰδήλως, Adv. obscure, ut conspectus adimatur, exitiose. Ab ἀϊδηλος.

Αἰδημονίζομαι, verecundior. Ab αἰδήμων.

Αἰδημονία, ῶ, f. ησω, verecundus sum, verecundiam servo. Ab αἰδήμων.

Αἰδημόνως, Adv. verecunde, pudenter. Ab

Αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, verecundus; puditus, Gl. V. Ab αἰδώς.

Ἀΐδης, ίου, ὁ ἡ ἡ, qui cerni nequit; (2) abolitus. Ex α priv. & εἰδω, video.

Ἀΐδης, ου, ὁ, orcus; (2) mors; (3) sepulchrum; (4) inferi.

Ἀϊδίζω, perpetuo, Gl. V. A seq.

Ἀΐδιος, υ, ὁ ἡ ἡ, perpetuus, æternus. Ab ἀεὶ, semper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, æternitas. Ab ἀΐδιος.

Ἀϊδιως, Adv. sempiterne, in perpetuum.

Ἀϊδνὴς, tenebricosis, dat. plur. Ion. pro ἀϊδναῖς, ab ἀϊδνὸς, quod est fem. ab ἀϊδνος.

Ἀϊδνὸς, & ἀϊδνὸς, ὴ, ὸν, tenebricosus. Ex α pr. & ἰδεῖν, videre.

Αἰδοῖ, contr. pro αἰδόει, ab αἰδάς, ὁ.

Αἰδυίσεσθαι, maxime venerandus, superl. Poet. pro αἰδοσέσθαι, ab αἰδοῖος, venerandus.

Αἰδόιας, gen. Ion. pro αἰδοίας, ab eod.

Αἰδοίκος, ὴ, ὸν, ad inguen pertinens. Ab

Αἰδοῖον, υ, τὸ, inguen, veretrum; αἰδοῖα, pudenda. Ab αἰδώς.

Αἰδοῖος, οία, οῖον, venerabilis, venerandus; (2) verecundus, Hom. Il. 2, 514. Ab eodem.

Αἰδοιοσκὸς, σος, ὁ ἡ ὃ, formam inguinis habens. Ab αἰδοῖον.

Αἰδόιως, Adv. cum reverentia. Ab αἰδοῖος.

Αἰδομαι, revereor. Ἀιδομένων τ' ανδρῶν ακλέ-ονες εσσι, Hom. Il. 5, 531. Ab αἰδώς,

Αἰδομένω, reveriti, dual. ab αἰδόμενος.

Ἀϊδος, Orci, gen. sing. ab ἄϊς, Orcus.

Αἶδος, εος, το, idem quod αἰδώς,

Αἰδὼ, revereor, 2. sing. præs. imp. med. contr. pro αἰδέυ, ab αἰδέομαι.

Αἰδὼς, gen. f. contr. pro αἰδόος, ab αἰδώς.

Ἀΐδω, Orci, gen. sing. ab. Ἀΐδης, υ, Orcus.

Αἰδωφοίτης, υ, ὁ, qui ad inferos ventitat. Ex ἄϊδης, orcus, inferi, & φοιτάω, ventito.

Αἰδωφρων, ονος, ὁ ἡ ὃ, verecundam mentem habens, verecundus. Ex αἰδὼς, & φρὴν.

Αἰδρεία, ας, ἡ, & ἀϊδρία, insciti, imprudentia, Hom. Od. 12, 41. Ex α pr. & ἰδρεία, scientia.

Ἀϊδρείησι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις.

Ἀϊδρήτης, gen. sing. Ion. pro ἀϊδρείας.

Ἀϊδρηεις, ησσα, ηεν, insciti, imprudentis.

Ἀϊδρις, ιος, & Poet. ιδος, ὁ, ἡ ἡ, ignarus insciti, imperitus. Ἀϊδρὴ φωλὶ ἐοικὼς, Hom. Il. 3, 219. Ex α pr. & ἴδρις, sciens.

Ἀϊδρόδικος, ον, propriè justitiæ nescius, 2. perniciosus, sævus.

Ἀΐδρυλος, υ, ὁ ἡ ἡ, instabilis. Ex α pr. & ἱδρυτὸς, fundatus.

Αἰδρῶς, Adv. imperite; (2) perspicue. Ab ἄϊδρις.

ΑἴΔΤΑΟΣ, ύλη, υλον, audax, Hesych. Suid. Etym.

Αἰδὼ, acc. f. contr. pro αἰδόα, ab αἰδὰς.

Ἀϊδωνεὺς, ῆος, ὁ, Pluto, Orcus, Hom. Il. 5, 190. Ab ἄϊδης.

Ἀϊδωνῆος, gen. f. Ion. pro ἀϊδωνέος,

ΑΙΔΩΣ, όος, contr. οῦς, ἡ, pudor, verecundia; (2) reverentia, veneratio, observantia; (3) membrum genitale, inguen, pudenda.

Ἀϊδὰς, Adv. invisibiliter (2) modo incomprehensibili. Ab ἀϊδὴς.

Αἰεὶ, semper, Poet. pro ἀεὶ.

Αἰειγενετάων, Hom. Il. 1, 400. gen. pl. Poet. & Æol. pro ἀειγενετῶν, ab ἀειγενέτης.

Αἰείλιοι, οἱ, iidem qui ἀειλόι.

Αἰετὸν, Hom. Il. 8, 247. Att. pro ἀετόν.

Αἰζηὸς, υ, ὁ, juvenilis. Ab

ΑΙΖΗΟΣ, υ, ὁ, juvenis, qui robore juvenili viget, Hom. Il. 2, 660.

Αἰνὲς, ἐος, dirum, lamentabile; (2) grave valde & molestum; (3) æternum. Ab αἰ.

Αἶνος, Hom. Il. 2, 162. Ion. pro ἄϊνος.

Αἰπήεσσα, Æol. pro Αἰπήτυ, ab Αἰπήτης, υ.

Αἰπὺ, ob seq. literam aspiratam pro ἀιπὺ, & hoc pro αὖτε, nom. pl. ab ἧτε, quæ.

Αἰπαλὸς, ὴ, ὸν, cineritius, sc. color. A seq.

Αἰπάλη, ης, ἡ, fuligo, favilla. Ab ἀίπω, uro.

Αἰπαλὸς, ὴ, ὸν, splendidus, illlustris. Ern.

Αἰπαλὶς, ἡ, splendida.

Αἰπαλίτης, υ, ὁ, fumosus, suliginosus, R.

Αἰπαλίων, ωνος, ὁ, ardens.

Αἰπαλόεις, εσσα, όεν, ardens, Hom. Il. 2, 415. Ἔχων αἰπαλόεντα κεραυνὸν, Hesiod. Θεογ. 73, & 504. Ab αἰπάλη.

Αἰπαλοκομπία, ας, ἡ, fumi instar vana jactantia, magniloquentia. Ex αἰπάλη, fuligo, & κομπὸς, jactus.

Αἰπαλόω, ῶ, f. ώσω, uro, comburo; (2) nigrefacio. Ab αἰπάλη. Hinc

Αἰπαλωδὴς, ες, splendidus, suliginosus, fumeus, obscurus; (2) in favillas conversus.

Αἰπαλωτὸς, ὴ, όν. ustus, combustus.

Αἰπᾶν, gen. pl. Dor. pro αἰπῶν, ab αἰπὴ, nigra, quod ab αἴπος.

Αἰπὲ, utinam, Hom. Il. 1, 127. Dor. pro εἴθε.

Αἰπερημβατία, ῶ, f. ήσω, per ætherem incedo. Ex αἰπὴρ, æther, & inus. βατέω, vado.

Αἰπὴρι, Adv. in æthere. Ab αἰπὴρ, æther.

Αἰπήριος, ὴ, ὸν, vel αἰπήρι, ία, ιον, ætherius. Ab eod. Hinc

Αἰπηρίως, purè, instar aëris, Steph.

Αἰπηριώνης, (& αἰπηρώδης, Steph.) ας, ὁ ἡ ἡ, idem.

Αἰπηροδοξατέω, ῶ, idem quod αἰπηρὶ υξατέω.

Αἰπηροδρόμος, υ, ὁ ἡ ἡ. per ætherem currens. Ex αἰπὴρ, æther, & inus. δρέμω, curro.

Αἰπηροειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, ætheris formam habens. Ex αἰπὴρ, & εἶδος, forma.

Αἰπηρονόμος, υ, ὁ, qui in aëre, aut in altis locis pascitur.

Αἰπηρόπλαγκτος, ον, qui in aëre vagatur, ut avis, vel cœlo, ut stellæ. Ex πλάζω, erro.

Αἰπήεις, εσσα, εν, ex ustione niger. Ab ἀίπω.

ΑΙΘΗΡ, έρος, ὁ, æther; (2) aër; (3) cœlum, Deorum domicilium; Hom. Il. 2, 412. (4) inflammatio.

Αἰθαὶς, εσσα, εν, aptus comburi, quod facile comburitur. Etym. Ab ἀίθω, uro.

Αἰθιόπα, acc. sing. ab Αἰθιὼψ.

Αἰθιόπηας, acc. plur. Ion. pro Αἰθιοπέας, ab Αἰθιοπεὺς, Æthiops.

Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Æthiops, Hom. Il. 1, 422. (2) fuscus. Ex αἴθω, uro, & ὤψ, facies.

Αἰθιοπίζω, more Æthiopum utor.

Αἰθιοπικὸς, ὴ, ὸν, Æthiopicus.

Αἰθίοπις, ιδος, ἡ, Æthiopica fœmina, lingua, &c.

Αἴθονες, ων, Hes. αἰθόλικες, Suid. pustulæ in summa cute, ex igne vel aliunde. Ab ἄιθω.

Αἰθομένοιο, Ion. pro αἰθομένυ, ab ἄιθομαι.

Αἰθοπα, ardentem, acc. sing. ab αἴθοψ, ardens.

Αἴθος, εος, τὸ, æstus, ardor; (2) ignis flamma. Ab eod.

Αἰθὶς, ὴ, ον, niger, in carbonem redactus. Eustath. Ab eod.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, Hom. Il. 6, 244.

Αἰθούσῃ, dat. f. præs. part. ab αἴθω.

Αἴθοψ, οπος, ὁ ἡ ἡ, niger; Hom. Il. 1. 461. (2) rutilus; (3) calidus; (4) splendidus. Ex αἴθω, uro, & ὄψις, facies.

ΑΙΘΡΑ, ας, ἡ, aëris serenitas, suda tempestas, Hom. Il. 17, 645.

Αἰθρέω, ῶ, f. ήσω, conturbo tempestate, seu procella. Ab αἴθρα.

Αἰθρηγενέτης, υ, ὁ, frigus & pruinam, vel etiam serenitatem inducens. Ex αἰθὴρ, & γίνομαι, nascor. Unde

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Hom. Il. 15, 170.

Αἰθρης, ατρα, gen. f. Ion. pro αἴθρας.

Αἰθρία, ας, ἡ, aër sudus, serenitas, sudum; (2) serenum nocturnum; (3) dium, ut ἐν αἰθρίᾳ, sub dio. Ab αἴθρα.

Αἰθριάζω, f. άσω, sereno, serenum induco; (2) in sereno cœlo versor. Ἀιθριάζειν ἀέρα, τὰς νεφέλας. Ab αἰθρία.

Αἰθριάω, ῶ, f. άσω, nocturno sereno expono, sub dio per noctem expono. Ab eod.

Αἰθρινὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.

Αἰθριοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, sub dio cubo. Ex αἰθρία, & κοίτη, cubile.

Αἴθριος, υ, ὁ ἡ ἡ, serenus, sudus; apricus, clarus, Gl. V. (2) subdialis, qui est sub dio; ab αἰθρία, serenitas; (3) frigidus. Ab αἴθρος, frigus.

Αἰθριόω, sereno, Gl. V. Ab αἴθρα.

Αἰθροβάτης, ου, ὁ, qui in aere ambulat.

Αἶθρος, υ, ὁ, pruina, frigus matutinum.

Αἴθρος, ου, ὁ, ventus a serena parte cœli flans. Ab αἰθρία.

ΑΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, mergus, fulica.

Αἰθυγμα, ατος, τὸ, fomes, suscitabulum; (2) incitamentum.

Αἰθυιόδρεπτος, ον, Epith. piscatoris, qui perpetuo in mari versatur, & e mari victum quærit, ut mergi, ex ἄιθυια, & τρεφομαι, alor.

Αἰθυκτὴρ, ῆρος, ἡ, violentus, impetuosus. Ab αἰθύσσω.

Αἰθυλικώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui refert formam pustularum. Ab αἰθύλικες, quod idem est ac αἰθόλικες.

Αἰθύσσω, f. ξω, splendeo; (2) calefacio; (3) fuscito; (4) moveo, quatio; (5) jacio; (6) extendo; (7) prorumpo. Ἀιθύσσαν λιπαρὰς ἄνδος ὑπερθε κόμας, Ep. Ab

ΑΙΘΩ, uro, accendo; cremo, Gl. V. (2) fulgeo, splendeo; (3) ardeo. Σίλας ὡς ωύρις αἰθομένοιο ἐσάσε ἐν δίφρῳ, Hesiod. Ἀσπ. 60. Ἄιθειν ἱερὰ, sacra facere, Soph. Phil. 1025.

Αἴθω, exspiro. Ab ἄϊα.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, flagrans; (2) comburendi vim habens; (3) splendidus, fulgidus; (4) fervidus, agilis; (5) niger, seu rutilus. Ab ἀίθω.

Αἶκ' vel αἴκεν, Hom. Il. 1, 66. pro αἴκα, αἴκε, si quidem, Dor. pro ἐάν.

ΑΙΚΑΑΩ, blandior, adsentior, adulor. Τὰ μὲν λόγι αἰκάλλῃ μι, Arist. Eq. 211. Hinc

Αἰκάλλων, υ, ὁ, adulator, adsentator.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, motus alicujus, qui irruit; (2) motus violentus quivis, impetus, Hom. Il. 15, 708. Ab διαίσσω, ruo.

Digitized by Google

ΑΙΚΙΑ, ας, ἡ, plaga, verberatio, pulsatio; (2) injuria, quæ fit cædendo, aut pulsando.

Αἰκίζω, f. ἰσω, verberibus indigne adficio, pulso, contumelioſe tracto, mutilo; ἀικίζει, cruciat, *Pb.* αἰκίζομαί σε. verbero, affligo te, mulcto te; ἀικίζομαι ὑπὸ σε, affligor de te, mulctor de te, Gl. V. unde & de iis dicitur, qui gravius lugendo ſe ipſi malè tractant. Καὶ νὺν κατ' ὀικεῖ συνδίτως αἰκίζεται, *Soph.* Aj. 65. Ἥ τις τυράννων ἑστίαν ἡκισμένην, χαίρεις κλύουσα; *Eur. Med.* 1133. A præc.

Αἰκίον, ου, τὸ, læſio, damnum. Ab αἰκία.

Αἴκισμα, ατος, τὸ, idem quod

Αἰκισμός, οῦ, ὁ, verbera, pulſatio, plaga, flagellatio. Ab αἰκίζω.

Αἰκιστικὸς, ἡ, ὸν, ad pulſandum proclivis, contumelioſus. Ab eod.

Αἰκίστρια, ας, ἡ, quæ pulſat. Ab eod.

Αἶκλον, ου, τὸ, veſpertina cœna; (2) poſtcœnium. Ab

ΑΙΚΛΟΣ, ου, ον, veſpertinus, *Heſ.*

Αἴκτος, ου, ὁ, inacceſſus; (2) ingens. Ex α pr. & ἱκνέομαι, *venio.*

Αἰκῶς, *Adv.* indecenter, turpiter, contumelioſe, *Hom. Il.* 22, 335. Ab αἰκία, vel etiam pro ἀικιὰς, quod ſuo loco videndum.

Αἰλινα, *Adv.* lugubriter.

Αἴλινος, miſer, lamentabilis.

Αἰλουρίων, ου, ὁ, radix quædam, qua cati utuntur. Ab αἴλουρος.

Αἰλουρόμορφος, ου, ὁ ἡ ὸν, cati ſeu felis formam habens, R. Ex αἴλουρος, & μορφὴ.

ΑΙΛΟΤΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὸν, felis, catus; (2) piſcis quidam.

ΑΙΜΑ, ατος, τὸ, ſanguis, cruor; (2) cædes, homicidium; (3) conſanguinitas; (4) genus, nati, poſteri.

Αἱμακορία, & αἱμακείαι, parentatio, inferiæ. Ex αἷμα, & κορέω, *ſatio.*

Αἱμακτὸς, ἡ, ὸν, ſanguinolentus. Ab αἷμα.

Αἱμαλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Αἱμαλωπὶς, ίδος, ἡ, color ſanguinem præ ſe ferens. A ſeq.

Αἱμαλωψ, ωπος, ὁ, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; (2) cui oculi ſunt cruentati. Item adjective, ſanguineus, ut χυμὸν αἱμάλωπα, Aret. Ex αἱμαλέος, & ὤψ.

Αἱμάξασα, aor. 1. part. act. f. verbi αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, ᾶς, ἡ, *Hom. Od.* 18. 358. ſepes, proprie quæ ſpinas habet, maceria, ſeptum murale. Ab αἷμα, *ſanguis*, quia αἱμάττουσι, vel per αἱμασιὰν ingrediuntur. Hinc

Αἱματιδεῖς, έων, ὁ ἡ ὲν, maceria e lapidibus temerè congeſtis ſine luto aut calce ſtructa, *Ern.*

Αἱμάσσω, vel αἱμάττω, fut. ξω, cruento, vellicando ſanguinem elicio; (2) ſanguinem fundo, cruentus ſum; ἡμαγμένος, cruentatus, perf. part. paſſ. Ὡς ἐν τοιῶσδε χεῖνες αἱμάξαι βροτοῖς *Soph.* Aj. 453. Κράτ' ἐνὸν τὸ αὐτίκα φίτρας φίτρας ἀναθὲν αἱμάξω σισὰν, *Id. Phil.* 994. Ab αἷμα.

Αἱματικχυσία, ας, ἡ. ſanguinis effuſio. Ex αἷμα, & ἔκχυσις, *effuſio.*

Αἱματη, ης, ἡ, enſis, gladius, Etym. Ab αἷμα.

Αἱματηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſanguinolentus, cruentus

Αἱματηφόρος, ου, idem.

Αἱματία, ας, ἡ, jus nigrum apud Lacedæmonios in primis uſitatum. Ab eod.

Αἱματίζω, f. ίσω, ſanguinem elicio. Ab eod.

Αἱματικὸς, ἡ, ὸν, ſanguineus. Ab eod.

Αἱμάτινος, η, ὁ ἡ ὸν, idem & ab eod.

Αἱμάτιον, ου, τὸ, exiguus ſanguis. *Dim.* ab αἷμα.

Αἱματίτης, ὁ, λίθος, hæmitites lapis. Hinc

Αἱματίτης, ίδος, ἡ. ſanguinaria.

Αἱματόεις, εσσα, όεν, cruentus; (2) purpureus. Ab αἷμα.

Αἱματόεσσαι, nom. plur. fem. gen. ab αἱματόεις.

Αἱματολιχὸς, ὁ, ſanguinem lambens. Ab αἷμα & λιχμα, *lambo.*

Αἱματοποιητικὸς, ἡ, ὸν, ſanguificandi vim habens, ſanguificus. Ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοποσία, ῶ, ſanguinem poto. Ab

Αἱματοπότης, ου, ὁ, ſanguinem bibens. Ex αἷμα, & πότης, *potator.*

Αἱματορροέω, ſanguine fluo.

Αἱματορρόφος, ὁ ἡ ὸν, ſanguinem ſorbens, ab αἷμα & ῥοφέω, *ſorbeo.*

Αἱματόῤῥυτος, η, ὁ ἡ ὸν, ſanguine fluens. Ex αἷμα, & ῥυτὸς, *fluidus.*

Αἱματοσταγὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, ſanguine diſtillans. Ex αἷμα, & στάζω, *ſtillo.*

Αἱματοσφαγὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, ſanguinolente jugulatus. Ex αἷμα, & σφάζω, *jugulo.*

Αἱματοφλεβοισάσεις, αι, ſuppreſſiones ſupertumeſcentis ſanguinis; (2) plenæ ſanguine & tumeſcentes venæ. Ex αἷμα, *ſanguis*, φλὲψ, *vena*, & σάσις, *ſtatio.*

Αἱματόφυρτος, η, ὁ ἡ ὸν, ſanguine permixtus, ſanguinolentus. Ex αἷμα, & φύρω.

Αἱματοχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, ſanguine gaudens, ſanguinarius. Ex αἷμα, & χαίρω, *gaudeo.*

Αἱματόω, ῶ, futur. ώσω, cruento, cruore ſeu ſanguine inficio, ſanguinolentum reddo; (2) interficio; (3) in ſanguinem verto. Καὶ τὰ ἀκόντια ἐδείκνυε μὴ ὦ, κατίδοιεν ἢ ἡματωμένα ὅπως ὦτο τὸν φάρμον ὀψέσθαι, Xen. Cyr. 1, 17. Ab αἷμα.

Αἱματώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, ſanguinolentus, ſanguineus, cruentus. Ab eod.

Αἱματωπὸς, ῦ, ὁ, ſanguineum adſpectum habens. Ex αἷμα, & ὤψ, *oculus.*

Αἱμάτωσις, εως, ἡ, quaſi ſanguificatio. Ab Αἱματόω.

Αἱμιυτὴς, ῦ, ὁ, ſalgamarius. Ab αἷμα.

Αἱμοπότης, ου, ὁ, ſanguinis potor. Ex αἷμα, & πότης, *potator*, ſ. *potor.*

Αἱμορὸς, ά, όν, idem, quod αἱματηρὸς.

Αἱμυτὴν, ῆνος, τὸ, vas, quo excipitur ſanguis. Ab αἷμα.

Αἱμυσαφὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, ſanguine tinctus, cruentus. Ex αἷμα, & βαφὴ, *tinctura.*

Αἱμοβόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, ſanguivorus. Ex αἷμα, & βορὰ, *pabulum, cibus.*

Αἱμοδιψὴς, ῆος, ὁ ἡ ὲς, ſanguinem ſitiens, R. Ex αἷμα, & διψὰω, *ſitio.*

Αἱμοδόχος, ου, ὁ ἡ ὸν, ſanguinem recipiens. Ex αἷμα, & δέχομαι, *recipio.*

Αἱμόδωρος, ου, τὸ, genus herbæ.

Αἱμόκερνον, ου, τὸ, quidquid in ſanguinis profluvio inducit κέρκνον. Ex αἷμα, & κέρκνος.

Αἱμομίκτης, ου, ὁ, qui ſuo ſanguine miſcetur; (2) inceſtus, inceſtuoſus. Ex αἷμα, & μικτὸς, *mixtus.*

Αἱμονα, acc. ſing. per *Aphæreſin* pro δαίμονα, ab δαίμων pro δαίμων, *ſciens.*

Αἱμοπότης, ου, ὁ, ſanguinarius, ſanguinarius ſerpens, Gl. V. idem quod αἱματοπότης.

Αἱμοπλοϊκὸς, ἡ, όν, ſanguinem exſpuens. Ex αἷμα, & πτύω, *exſpuo.*

Αἱμορῥαγέω, ῶ, f. ήσω, ſanguinem effundo, vel emitto. Ex αἷμα, & ῥήγνυμι.

Αἱμορῥαγὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, ſanguinis eruptione oppreſſus, adflictus, *Soph. Phil.* 825.

Αἱμορῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμορῥαγικὸς, ἡ, όν, idem quod αἱμορραγὴς.

Αἱμόῤῥαντος, η, ὁ ἡ ὸν, ſanguine conſperſus. Ex αἷμα, & ῥαντὸς, *adſperſus.*

Αἱμορῥοέω, ῶ, f. ήσω. ſanguinis profluvio laboro. Γυνὴ αἱμορροοῦσα, *Mat.* 9, 20. Ex αἷμα, & ῥόος, *fluxus.*

Αἱμορῥοΐα, ας, ἡ, fluxus ſanguinis, ſanguinis profluvium.

Αἱμορῥὼς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, ſanguinis fluxus, ſc. per venas ani; (2) genus quod dam ſerpentum.

Αἱμορρυϊκὸς, ἡ, όν, idem qui

Αἱμορροϊκὸς, *contr.* αἱμόῤῥως, η, ὁ ἡ ὸν, profluvio ſanguinis laborans; (2) in femina menſtruum patiens. Ex αἷμα, & ῥέω.

Αἱμορραδὴς, ες, idem.

Αἱμορραγχία, ας, ἡ, roſtri cruentatio. Ex αἷμα, & ῥυγχὸς, *roſtrum.*

Αἱμορυγχία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Αἶμος, ου, ὁ, locus arboribus denſus, dumus. Ab αἷμα.

Αἱμοσταγὴς, ὶς, ſanguine ſtillans. Ab αἷμα, & στάζω, *ſtillo.*

Αἱμόσταγμα, τος, τὸ, ſtillatio ſanguinis.

Αἱμοφόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, ſanguinem metuens; (2) metuens ſanguinis miſſionem. Ex αἷμα, & φέρω, *metus.*

Αἱμοφόρυκτος, η, ὁ ἡ ὸν, ſanguine inquinatus. Ex αἷμα, & φορύσσω, *polluo.*

Αἱμόφυρτος, η, ὁ ἡ ὸν, id. q. αἱματόφυρτος.

Αἱμόχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, id. q. αἱματοχαρὴς.

Αἱμόχροος, *contr.* αἱμόχρως, η, ὁ ἡ ὸν, ſanguineo colore infectus. Ex αἷμα, & χρόα.

Αἱμόω, id. quod ἀματόω. *Heſ.*

Αἱμυλία, ας, ἡ, feſtivitas, lepor.

Αἱμύλιος, η, ὁ ἡ ὸν, idem quod αἱμύλος.

Αἱμύλλω, decipio. Ab

ΑΙΜΥΛΟΣ, η, ὁ ἡ ὸν, blandus feſtivus, lepidus, adfabilis; (2) illiciens, blanditiis decipiens.

Αἱμαδίω, ῶ, f. ήσω, dentium dolore obſtupeſco; (2) obſtupeo. Ex αἷμα, & ὀδὼς.

Αἱμάδης, ες, ὁ ἡ ὲς, ſanguine ſuffuſus, aut miſtus; (2) ſanguineus, ſanguine præditus. Ab αἷμα.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium dolor, ſtupor. Ex αἷμα, & ὀδὼς, *dens.*

Αἱμωδιασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ex iiſdem.

Αἱμωδιάω, id. quod ἀμωδίω.

Αἴμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, *Hom. Il.* 5, 49, peritus, gnarus, *Heſ.* (2) cruentus. Vel pro δαίμων, *peritus*, vel ab αἷμα, *ſanguis.*

Αἱμωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ὸν, idem quod αἱματωπὸς.

Αἰνὰ, infeliciter, graviter, malo fato, *Hom. Il.* 1, 414.

Αἰναὶ, *graves*, nom. pl. f. g. ab αἰνὸς, ὰ.

Αἰναρίτης, ου, ὁ, cujus virtus gravis eſt & perniciosa, *Hom. Il.* 16, 31. Ex αἰνὸς, *infelix*, & ἀρετὴ, *virtus.*

Αἰνεῖτε, *contr.* pro αἰνέετε, ab αἰνέω, *laudo.*

Αἰνησία, ας, ἡ, conſilium, cohortatio, inſtinctus. Ab αἴνησις. Unde

Αἰνήσιμος, η, ὁ ἡ ὸν, laudabilis, laude dignus.

Αἴνησις, εως, ἡ, laudatio; laus, Gl. V. (2) adſenſus. Ab αἰνέω, *laudo.*

Αἰνήτης, ου, ὁ, laudator.

Αἰνητὸς, ὴ, ὸν, laudabilis, laude dignus.

Αἰνέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, laudo; (2) approbo, comprobo; (3) adſentior; (4) renuo, recuſo. Αἰνέω σε φρεσὶν ὀμαρτεῖν, *Soph.* Aj. 526. Ἀλλ' ἤτοι αἰνῶ μὲν ἀεὶ φάντα, *Eur. Med.* 1160. Ἃ δ' ὑμᾶς μοι δίκαια ἔμολε θεῶν, ταῦτά μοι πρᾶξον, promiſiſti, *Soph. Phil.* 1388. Ab αἶνος.

Αἶνη, ης, ἡ, laus. Ab αἶνος.

Αἰνήθυστος, ſ. αἰνόθυστος, ον, precibus non facilè placandus, *Heſ.* ex αἶνος, & θύομαι, *colo.*

Αἰνῆσι, *gravibus* dat. pl. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro αἰναῖς, quod ab αἶνος.

Αἰνήσειε, *laudaverim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Poet.* pro αἰνήσαιμι, a verbo αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τὸ, ænigma, obſcurus ſermo; (2) occulta ſignificatio alicujus rei, Gl. V. quæſtio, prodigium. Ab αἰνίσσομαι.

Αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, obſcuro ſermone utor. Ab αἴνιγμα. Unde

Αἰνιγματιστὴς, οῦ, ὁ, ſermone ænigmatico utens.

Αἰνιγματώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, ænigmaticus, ænigmatice dictus vel ſcriptus; (2) obſcurus, Gl. V. monſtroſus. Ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματωδῶς, *Adv.* ænigmatice, per ænigmata.

Αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod αἴνιγμα.

Αἰνίζομαι, f. ίσομαι, laudo, admiror; *Hom. Il.* 13, 374. (2) obſcure ſignifico. Ab αἶνος.

Αἰνικτήριος, η, ὁ ἡ ὸν, ænigmaticus, obſcure dictus. Ab αἰνίζομαι.

Αἰνικτηρίως, *Adv.* ænigmatice, obſcure.

Αἰνικτὸς, ὴ, ὸν, ænigmaticus, obſcurus. Ab

Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, obſcure ſignifico, occulte, ſ. ænigmate innuo; (2) alludo ad aliquid etiam ſenſu reprehendendi & irridendi. ἤνιξατο ἀραὸ Σιμωνίδης

Digitized by Google

ποιητικῶς τὸ δικαιον ὁ ἴσιν, *Plat.* de Rep. 1. Ab αἶνος, *oratio obscura.*

Αἰνοβάκχευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter bacchans; (2) horribili furore percitus. Ex αἰνὸς, *gravis*, & βακχεύω, *bacchor.*

Αἰνοβίας, *Ion.* αἰνοβίης, ε, ὁ, immani robore & vi præditus; (2) fortis, strenuus. Ex αἰνὸς, & βία.

Αἰνογαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelici, item incesto matrimonio junctus; (2) adulter, furtivis amoribus deditus. Ex αἰνὸς, *infelix*, & γάμος, *nuptiæ.*

Αἰνογένειος, ε, ὁ, ἡ ἡ, terribiles malas habens; (2) terribilis, sævus. Ex αἰνὸς, *terribilis*, & γένειον, *mentum.*

Αἰνοδότειρα, ας, ἡ, dirorum malorum datrix. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & δότειρα, *datrix.*

Αἰνόθεν, *Adv.* à re gravi; *Hom. Il.* 7, 97. Ab αἰνὸς.

Αἰνόθρυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem male decent deliciæ; (2) perdite delicatus, valde mollis, luxu diffluens. Ex αἰνὸς, & θρύπτομαι.

Αἰνολαμπὴς, ὲς, terribiliter fulgens.

Αἰνόλεκτρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀνόγαμος.

Αἰνολεχὴς, ὲς, idem.

Αἰνολέτης, ε, ὁ, horrendum in modum perditus; (2) grave exitium inferens. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & ὄλλυμι, *perdo.*

Αἰνολέων, οντος, ὁ, sævus ac formidabilis leo. Ex αἰνὸς, *horribilis*, & λέων, *leo.*

Αἰνόλυκος, ε, ὁ, horrendus ac sævus lupus. Ex αἰνὸς, & λύκος, *lupus.*

Αἰνομανὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, gravi & immani furore percitus. Ex αἰνὸς, & μαίνομαι.

Αἰνόμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix, miserandus, gravi cum fortuna conflictans. Ex αἰνὸς, *gravis*, & μόρος, *fatum, infortunium.*

Αἰνοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, gravia patiens. Ex αἰνὸς, *gravis*, & πάσχω, *patior.*

Αἰνοπάτηρ, ερος, ὁ, parens infelix.

Αἰνοπίλαρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde monstrosus, immanis. Ex αἰνὸς, & πίλαρος.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, graviter percutiens. Ex αἰνὸς, & πλήσσω, *percutio.*

Αἰνόποτμος, ον, infelix, sævi fati homo.

ΑΙΝΟΣ, ε, ὁ, apologus, fabula; (2) proverbium, item dictum quodlibet; (3) adsensio; (4) laus, oratio laudatoria, collaudatio.

ΑΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, gravis; (2) horribilis, horrendus, terribilis; (3) malus, infelix; (4) vehemens.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas. Ab αἰνός.

Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, quæ duriter peperit, mater infelix, R. Ab αἰνὸς, & τίκτω.

Αἰνοτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum gravi dolore pariens, vel infeliciter, h. e. malos, infelices liberos pariens. Ex iisd.

Αἰνοτύραννος, ε, ὁ, gravis horrendus tyrannus, *Steph.*

Αἰνύτων, gen. plur. part. *contr.* pro αἰνεόντων, a verbo αἰνέω, *laudo.*

ΑΙΝΥΜΑΙ, capio, aufero; *Hom. Il.* 4, 521. Τοῖσι γὰρ αἶσα λιν πόδος ἄκυιο ποιμένι λαῶν, *Hesiod.* Ἀσπ. 41.

Αἰπᾶς, *Adv.* graviter; (2) horrende; (3) valde.

ΑΙΞ, αἰγὸς, ἡ, vel ὁ, capra, caper; (2) signum cœleste.

Αἶξ, ικος, ἡ, impetus violentus, impetus fluctus, Ab αἴσσω, *ruo.*

Αἴξας, nom. s. part. a. 1. act. verbi αἴσσω.

Αἰξὶν, *capris*, dat. plur. cum ν ἐφελκ. ab αἴξ.

Αἰξοπώλης, ἐκος, ὁ, caprarum emptor, *Suid.* Ex αἴξ, & ὠνέομαι, *emo.*

Αἰοῦσα, *audiens*, part. *Dor.* pro ἀΐουσα, ab ἀίω.

Αἰολάω, ῶ, vagor, erro. Ab αἰόλος, *varius.*

Αἰολέω, ῶ, f. ήσω, vario, variego; (2) verto, volvo. Ab αἰόλος.

Αἰολὶς, *Æolica*, Poct. pro Αἰολίς.

Αἰολίδα, *Æoliam*, acc. sing. ab Αἰολίς.

Αἰολίζω, f. ισω, vario, variego; (2) versute ago. Ab end.

Αἰολλα, idem quod αἰολάς. Ὅτ' ἐμφυκιε αἰόλλονται, mutant colorem, *Hesiod.* Ἀσπ. 399.

Αἰολόβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, varius & versutus in consiliis. Ex αἰόλος, & βουλὴ, *consilium.*

Αἰολοβρόντης, *Dor.* αἰολοβρόντας, qui velocia tonitrua excitat, R. Ex αἰόλος, & βροντὴ.

Αἰολόδειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, versicolorem cervicem habens. Ab αἰόλος, & δειρὴ, *cervix.*

Αἰολόδερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, variam habens cutem, s. pellem. Ex αἰόλος, & δέρμα.

Αἰολόδικος, ὁ ἡ ἡ, Epith. solis. Ex αἰόλος, & δίκη, *jacio.*

Αἰολοδῶρον, ε, τὸ, donum varium, ex variis rebus constans. Ab

Αἰολοδώρος, ε, ὁ ἡ ἡ, varia donans. Ex αἰόλος, & δῶρον, *donum.*

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, vario thorace indutus. Ex αἰόλος, & θώραξ, *thorax.*

Αἰολομήτας, *Dor.* pro

Αἰολομήτης, ε, ὁ, varius consiliis, astutus. Ex αἰόλος, & μῆτις, *consilium.*

Αἰολομῆτις, ιδος, ἡ, callida.

Αἰολομίτρης, ε, ὁ, qui mitram varie ornatam gerit, mitram variegatam habens, *Hom. Il.* 5, 708. Ex αἰόλος, & μίτρα, *mitra.*

Αἰολόμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multiformis, Ex αἰόλος, & μορφὴ, *forma.*

Αἰολόπαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, variegatum tergum habens. Ex αἰόλος, & πάλος, *tegumen.*

Αἰολόπαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, velocem equum habens vel maculosum; (2) benè equitans, *Hom. Il* 3, 185. Ex αἰόλος, & πῶλος, *pullus equinus.*

ΑΙΟΛΟΣ, ε, ον, varius, variegatus; (2) multiplex, implicitus; (3) velox; (4) *Subst.* species scari piscis. Αἴολος, *proparox.* Deus ventorum Æolus.

Αἰολόστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, habens os varium; (2) ambiguus, obscurus, perplexa loquens. Ex αἰόλος, & στόμα, *os.*

Αἰολόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, varie sonans, variam vocem edens. Ex αἰόλος, & φωνὴ, *vox.*

Αἰολοχαίτης, ε, ὁ, varium capillum habens. Ex αἰόλος, & χαίτη, *capillus, coma.*

Αἴον, imp. ind. act. *Ion.* pro ἤιον, ab ἀΐω.

ΑΙΟΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, adspergo, perfundo, irrigo. Ἐλαίῳ αἰονᾶν. Gal.

Αἰόνησις, εως, ἡ, perfusio. Ab αἰονάω.

Αἰπεῖαν, acc. sing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπεινὸς, ὴ, ὸν, excelsus, in edito loco positus, *Hom. Il.* 2, 573. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἶτρ, *ubi*, *Dor.* pro ἦπαρ.

Αἰπήεις, ήεσα, ήεν, altus. Ab αἰπὺς.

Αἰπολίων, ῶ, f. ήσω, sum pastor caprarum; (2) versor inter capras. Αἰ δέ τι λῇς με ἢ αὐτὸν ἅμ' αἰπολίοντα διδέξαι, Theoc. Id. 8, 85. Ab αἴξ, *capra*, & πολέω, *versor.*

Αἰπολικὸς, ὴ, ὸν caprariis usitatus, utilis. 2. pastoritiæ vitæ deditus. Ab αἰπόλος.

Αἰπόλιον, ὠ, τὸ, grex caprarum. Ab eod.

Αἰπόλος, ε, ὁ, caprarius, pastor caprarum, *Hom. Il.* 2, 474. Ex αἴξ, *capra*, & πολέω

Αἶπος, εος, τὸ, altitudo, celsitas; (2) cacumen montis; (3) labor. Ab αἰπὺς, *altus.*

Αἰπὸς, ὴ, ὸν, altus. Ab αἰπύς.

Αἰπόω, valde noceo. Ab α int. & ἴπτω. *noceo.*

Αἰπύδμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, alte exstructus. Ex αἰπὺς, & δομέω, *ædifico, exstruo.*

Αἰπύκερως, ω, ὁ ἡ ἡ, cornua alta gerens. Ex ωπὺς, & κέρας, *cornu.*

Αἰπυμήτης, ε, ὁ, consilia alta capiens, alta appetens; (2) prudens, callidus; (3) grandiloquus. Ex αἰπὺς, & μῆτις, *consilium.*

Αἰπυωπὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, excelsum tergum habens; (2) altus, excelsus. Ex αἰπὺς, & πρότον, *tergum.*

ΑΙΠΥΣ, εῖα, ὺ, altus, excelsus, in alto positus, *Hom. Il.* 2, 538. (2) gravis; (3) ingens; (4) difficilis.

Αἰπύτ ος, ίη, ιον, altus. Ab αἰπύς.

ΑΙΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) securis; (3) lolium, graminis genus, *Angl.* Darnell.

Αἶρας, nom. s. a. 1. part. act. ab αἴρω.

Αἶρει, *capiebat*, 3. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤρει, a verbo αἱρέω, *capio.*

Αἱρεθέασι, *capti sint*, *Ion.* pro διρεθέωσι, ab eodem.

Αἱρέθη, *captus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἡρέθη.

Αἱρεθήσομαι, *capiar*, f. 1. ind. pass.

Αἱρεθήτι, *capiaris*, 2. sing, a. 1. imperat. pass.

Αἱρεῖ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro αἱρέει.

Αἱρεῖσθ, *contr.* αἱρέεσθ, a verbo eod.

Αἱρεσαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum auctor sectæ. Ab

Αἱρεσιάρχης, ε, ὁ, sectæ auctor ac caput. Ex αἵρεσις, & ἀρχὸς, *princeps.*

Αἱρεσιάρχος, ε, ὁ, idem & ex iisd.

Αἱρεσιμάχος, ε, ὁ, ἡ ἡ, hæreseos, s. sectæ propugnator, qui pro secta pugnat; (2) qui sectas impugnat. Ex αἵρεσις, & μάχομαι, *pugno.*

Αἱρέσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui capi potest, capi aptus. Ab

Αἵρεσις, εως, ἡ, expugnatio; (2) optio, electio; (3) conditio; (4) animus, voluntas, propositum; (5) secta, dogma; (6) institutum, vitæ ratio. Ab αἱρέω, *capio, eligo.*

Αἱρεσιώτης, ε ὁ, hæreticus. Ab eod.

Αἱρεσιώτις, ιδος, ἡ, hæretica. Ab αἱρεσιώτης.

Αἱρετὸς, ὴ, ὸν, eligendus. Ab αἱρετός.

Αἱρέτης, ε, ὁ, electo. Ab αἱρέω.

Αἱρετιᾶ, *eligat*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro αἱρετίσει, a verbo seq.

Αἱρετίζω, f. ίσω, eligo, deligo, optabile duco, amplector; (2) sectæ hæreticorum adhæreo, Ἐξελέξατο Κύριος τὼ Σιὼν, ἠρετίσατο αὐτὼ. Psal. 132, 13. Ab αἵρεσις.

Αἱρέτις, ιδος, ἡ, electrix. Ab αἱρέτης.

Αἱρετιστὴς, ὴ, ὁ, qui sectam aliquam suscepit; (2) sectator, etiam in politicis. Ab αἱρετίζω.

Αἱρετὸς, ὴ, ὸν, eligendus præ aliis, optabilis, expetendus; (2) electus, delectus, creatus; αἱρετώτερον, potius. Ab αἱρέω.

Αἱρῇ, 2. s. pr. imp. med. *Dor.* pro ἄιρω, ab αἴρω.

ΑΙΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, capio, prehendo, corripio, invado, occupo; (2) deturbo, everto; (3) expugno, subigo; (4) vinco, obtineo, teneo; (5) convinco & damno; (6) interficio, tollo; (7) perdo aliquem. Et αἱρέομαι adhuc; (8) capesso, eligo; (9) antepono, pluris facio; (10) volo; (11) opinor, censeo; (12) sectam aliquam confector; ἠρημένος optati, Gl. V. p. pass. part. Αἱρεῖν τὼ ἀρχιὸ, πρώτιν τὼ δίκιω, γράφω, vincere judicio; τί παρὰ τίνος αἱρεῖ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, reum peragunt; αἱρεῖς ὕπνον, Citer. ἀντὶ πόνων τὸ καλὸν, πρότιμον πρὸ ἡδονῆς, ζῆλω θανάτου malle; ὅτι τῶν ἀρχῶν eligere; αἱρεθεῖς ἀοχῶ, evectus ad Τῶν ἐμὲν εἶναι βίον ἀρίδοτον, prodiderunt, Soph. El. 209. Πόθῳ δ' ποδμήτε κόρας αἱρῇ, Eur. Med. 623.

Αἱρῇ, *capiat*, vel *capiat*, 3. sing. præs. conjunct. act *contr.* pro αἱρέῃ, a verbo αἱρέω.

Αἱρησιτείχης, εος, ὁ ἡ ἡ, murorum captor. Ex αἱρέω, *capio*, & τεῖχος, *murus.*

Αἱρήσω, *capiam*, f. 1. ind. act. verbi αἱρέω.

Αἰρικὸς, ὴ, ὸν, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium.*

Αἰσιος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Αἰσόπιον, ε, τὸ, cribrum rarum, Etym. Ex ἀ- ρω, *tollo*, & σίνος, *sordes.*

Αἴσων, ε, ὁ, cui infeliciter nomen Iri inditum. Ex α notante κακὸν, & Ἶρος, *Irus.*

Αἰσύμνα, *construct.* pro αἰσύμνᾳ, a verbo αἰσύω.

ΑΙΡΩ, f. ἄρω, p. ἦρκα, tollo, attollo, sursum tollo, everto; (2) augeo, amplificō; (3) capio, sumo; (4) tollo e medio, subverto; (5) moveo, solvo, proficiscor, abeo: Et præterea αἴρομαι (6) erigo; (7) porto, gesto; (8) suscipio, aggredior; (9) fero, reporto. Αἴρειν φορτίον ὅτι τῆς ἁμαξ, κλίσις, s. δίξαι, ἅρσιος ταῦν solvere; ὄχεα, superbire; τραπέζας, apponere; χεῖρας, supplicis ritu extendere; αἴρεσθ δίκας παρὰ τὴν φονδισάντων, φυγὴν, μισθὸν, φόλεμον, κλέους· αἴρεσθις εἰς ὕψος, ταῖς ἐλπίσι.

Αἰσάδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, lolio plenus, sive lolio permixtus, loliaceus. Ab αἶρα, *lolium.*

Digitized by Google

Ἀΐδ, ᾅδος, ὁ, Orcus, Pluto, *Hom. Il.* 1, 3. (2) imbecillis; (3) invisibilis, qui non videtur. Vel pro ἀϊδής, vel ex α priv. & ἴς, *virtus*, vel ex α priv. & ϝιδω, *video*.

Ἄϊς, dat. pl. f. g. art. poſtpoſ. ab ὅς, *qui*.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ, Parca, fati præſes; *Hom. Il.* 1, 415. (2) fatum; (3) ſors; (4) pars, portio; (5) inſania. Servit etiam periphraſi ut, ἡματος αἶσα, *dies*.

ΑΙΣΑΚΟΣ, ου, ὁ, ramus lauri vel myrti, *Heſ.* Etym.

ΑΙΣΑΛΩΝ, ὁ, æſalo, accipitris ſpecies.

Αἰσάομαι, *canam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀείσομαι, & hoc pro ᾄσομαι, ab ᾄδω.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ, f. αἰσθήσομαι, ſentio, proprie ſenſu corporis; (2) audio; (3) ſentio ſenſu quolibet; (4) mente percipio, intelligo, cognoſco; (5) ſcio; ἠσθόμην, ſenſi, a. 2. ἦσμαι, ſenſi, p. paſſ. Αἰσθάνεσθ' ψύχος, κραυγῆς, φωνῆς. τῷ ἀκοῇ. τῷ ψόφου, φωνῆ, ὦεί τινος. Πολλὰς μὲν θρῄων ἡδὲ, πολλὰς δ' ἀντήρεις ἤσθη, Soph. El. 88. Ἐπεὶ πρὸς ἀνδρὸς ἤσθετ' ἠδικημένην, Iædi, *Eurip. Med.* 26.

Αἴσθημα, ατος, τὸ, ſenſio, ipſe ſentiendi actus. Ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus; (2) ſenſio, ſentiendi actio, vel paſſio; (3) cognitio, notitia, intell gentia. Ab eod.

Αἰσθήσομαι, *ſentiam*, 1. ſing. f. 1. indic. med. verbi αἰσθάνομαι.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, ſentiendi inſtrumentum; (2) domicilium ſenſus; (3) inſtrumentum cujuſvis ſenſus; (4) intelligendi & judicandi facultas. Gl. V. αἰσθητήριος, ſenſificus. Ab αἰσθητός.

Αἰσθητικὸς, ἡ, όν, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus; (2) qui ſentiri poteſt, qui in ſenſus cadit. Ab eod.

Αἰσθητικῶς, ſenſibiliter, ut ſentias.

Αἰσθητὸς, ἡ, όν, ſenſibilis, qui ſenſu percipi poteſt. Ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητῶς, *Adv.* ſenſibiliter, ita ut ſenſu percipiatur. Ab αἰσθητός.

Αἰσθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. αἰσθάνομαι.

Αἴδω, audio; (2) exſpiro. Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἀΐδας κῆρυγεν, *Hom. Il.* 20, 403. Ab ἀΐω, *audio*, vel ἄω, *flo*.

Αἰσιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro αἰσιῶν, ab αἰσία, fem. ab αἴσιος, *fauſtus*.

Αἰσίῃσι, *fauſtis*, dat. plur. *Ion.* pro αἰσίαις.

Αἰσιμία, ας, ἡ, divinatio, vaticinium; (2) officium, quod decet. Ab αἶσα. Unde

Αἰσίμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fatalis, *Hom. Il.* 8, 72. (2) decens; (3) bonus, utilis, *Hom. Il.* 6, 62.

ΑΙΣΙΜΟΩ, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo.

Αἰσονται, *canent*, pro ᾄσονται, 3. pl. f. 1. med. ind. verbi ᾄδω, *cano*.

Αἰσιοποιῶ, obſecundo, ſecundo, proſpere facio, Gl. V. αἰσιοποιηθήσεται, proſperabitur, Gl. V. f. 1. paſſ. Ex αἴσιος, & ποιῶ.

Αἴσιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fauſtus, auſpicatus, fortunatus, proſper, ſecundus. Ab αἶσα, *fatum*.

Αἰσιόω, ῶ, f. ώσω, auſpicatum, ſ. fauſtum reddo; (2) auſpicium accipio. Αἰσιώμενοι τὸ χωρίον. Ab αἴσιος.

Αἰσίως, *Adv.* fauſte, auſpicate, proſpere; (2) decenter.

Αἴσιος, ος, ον, inæqualis, impar. Ex α priv. & ἴσος, *æqualis*.

Αἴσονδε, 3. pl. imperf. ind. med. verbi

ΑΙΣΣΩ, vel αἴτλω, f. ξω, ruo, cum impetu feror, ingruo, irruo; (2) erumpo, proſilio; (3) feſtino; (4) vagor; (5) impello. Αἴασεν κατ' ἰχνος, τοῖς ὅπλοις, ὅθι τινα. Ἀμφὶ ᾧ χαῖλῳ ὦμοις αἴασονται, *Hom. Il.* 6, 510.

Αἴασω, vel αἴτλω, f. ξω, irruo; (2) laboro. aor. 1. ἤξα. Ab αἴασα.

Αἰσὼρ, ῆρος, ὁ, torris, titio; (2) incenſor, qui incendit. Ab αἴθω, *uro*.

Αἴσιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus, *Hom. Il.* 14, 258. Ex α priv. & ἴσημι, *ſcio*.

Αἰσῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo; (2) deleo, ſimpliciter. Σὺ γὰρ μιν ταχέως ἠΐσωσας δορὶ, *Soph. Aj.* 516. Ex iiſdem.

Αἴσωρ, ορος, ὁ ἡ, ἡ, imperitus, inſcius, ignarus. Ex α priv. & ἴσωρ, *peritus*.

Αἴσθθλω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠΐσθθλω, ab αἰσόω, *Hom. Od.* 10, 259.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, *Hom. Il.* 24, 347. adoleſcens valde robuſtus; (2) decens, moderatus; (3) paſtor; (4) qui facile huc illuve movetur. Ex α intenſ. & σύω, *ruo*, vel ab αἶσα, *officium*, vel ab αἴσσω, *ruo*.

Αἰσυνήτης, ου, ὁ, idem & ex vel ab iiſd.

Αἰσυλεργὸς, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui nefaria perpetrat. Ex αἴσυλος, *iniquus*, & ἔργον, *opus*.

ΑΙΣΤΑΟΣ, ου, ὁ ἡ, ἡ vel αἴσυλος, ὕλη, ὕλον, iniquus, nefarius, injuſtus, flagitioſus.

ΑΙΣΤΜΝΑΩ, ῶ, fut. ήσω, regno, impero. Ὃς αἰσυμνᾷ χθονὸς, *Eurip. Med.* 19.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, regia poteſtas per electionem alicui data. Ab αἰσυμνήτης.

Αἰσυμνητὴρ, ῆρος, ὁ, certaminis præſes & curator; (2) lex. Ab αἰσυμνάω.

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, idem & ab eod. *Hom. Od.* 8, 258.

Αἰσυμνῆτις, ιδος, ἡ, regina.

Αἴσιοι, dat. plur. ab ἄϊσσος, ος.

Αἴσισις, εως, ἡ, dedecoratio. Ab

Αἰσχία, ῶ, f. ήσω, dedecoro, infamo. Ab αἶσχος, *turpitudo*.

Αἴσιστος, η, ον, turpiſſimus; αἰσχιων, turpior. Ab αἴσχρος.

ΑΙΣΧΟΣ, ους, τὸ, turpitudo, fœditas, deformitas; (2) probrum, dedecus, infamia.

Αἰσχραυδράπυδα, famoſa mancipia, Gl. V. Ex αἴσχρος & ἀνδράποδον, *mancipium*.

Αἰσχρίων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, turpis. Ab αἴσχος.

Αἰσχρεπία, turpia loquor. *Steph.*

Αἰσχροεπὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, qui turpia loquitur. Ex αἴσχρος, *turpis*, & ἔπος, *verbum*.

Αἰσχουργία, ῶ, turpiter ago. Ex αἴσχρος, *turpis*, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχοκέρδεια, ας, ἡ, turpis lucri comparatio. Ex αἴσχρος, *turpis*, & κέρδος, *lucrum*.

Αἰσχρκερδία, ῶ, f. ήσω, turpiter lucrum facio.

Αἰσχροκερδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, deditus turpi lucro, turpis lucri cupidus. Gl. V. turpi-lucris.

Αἰσχροκίρδια, ας, ἡ, ſordidi quæſtus aviditas.

Αἰσχροκερδῶς, *Adv.* cum turpi lucro, faciendo turpe lucrum, turpiter adfectato lucro, ſtudio turpis lucri.

Αἰσχρολογία, ῶ, f. ήσω, turpia loquor.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium, turpitudo verborum, ſermo turpis & obſcœnus.

Αἰσχρολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, turpiloquus, turpia loquens, obſcœnus. Ex αἴσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχρόμαντις, turpia conſilia capiens, ad turpia conſilia deſcendens.

Αἰσχρομυθία, turpia loquor.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἴσχρὸς, & ποιέω, *facio*.

Αἰσχροποΐα, ας, ἡ, fœda actio, turpe & flagitium facinus. Ab

Αἰσχροποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, turpia perpetrans; (2) fœdus; (3) fellator; *Pb.* obſcœnus.

Αἰσχροπραγία, ῶ, f. ήσω, turpia ago. Ex αἴσχρὸς, & πρᾶγμα, *agro*. Hinc

Αἰσχροπραγία, ας, ἡ, turpis actio.

Αἰσχρεπρημοσύνη, ης, ἡ, turpiloquium, fœda & turpis oratio. Ab

Αἰσχρόρρημων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, turpiloquus, fœda loquens. Ex αἴσχρὸς, & ῥῆμα, *verbum*.

Αἰσχρὸς, ά, όν, turpis, fœdus, deformis; (2) inhoneſtus, probroſus. Compar. αἰσχρότερος, & αἴσχιων. Superlat. αἰσχρότατος, & αἴσχιστος, turpiſſimus, fœdiſſimus. Αἰσχρὸν φαίνεσθαι, turpe viſu. Ab ἄϊσχος.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, turpitudo, fœditas, obſcœnitas, dedecus. Ab αἴσχρος, *turpis*.

Αἰσχουργέω, ῶ, f. ήσω, fœde & turpiter ago.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, fœdum facinus. Ab

Αἰσχρεργὸς, ὸς, ὁ ἡ, ἡ, fœda patrans. Ex αἴσχρὸς, & ἔργον, *opus*.

Αἰσχοῶς, *Adv.* turpiter. Ab αἴσχρὸς.

Αἰσχυνέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro αἰσχύνειν.

Αἰσχύνεο, *face te pudeat*, 2. ſingul. imperat. paſſ. *Ion.* pro αἰσχύνεσο, ab αἰσχύνω.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor, verecundia; (2) ignominia, dedecus, dehoneſtamentum; (3) pudenda. Ab ἄϊσχος, *pudor*.

Αἰσχυνθείην, 1. ſing. aor. 1. opt. paſſ.

Αἰσχυνθήμεν, aor. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro αἰσχυνθῆναι. Ab

Αἰσχύνομαι, pudet me, pudefio, verecundor, Gl. V. ἠσχύνθη, pudefactus, veritus eſt, a. 1. Αἰσχύνομαι γράφειν, γράφων, τοῖς δικρεῖς· τῇ αἰτίᾳ, ob culpam; ὅτι τινι, ἐν τοῖς ἔργοις· ἢ Θεὸν, revereor.

Αἰσχυνομένως, *Adv.* reverenter, *Suic.*

Αἰσχυνὸν, verecundandum eſt. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυνηλία, ας, ἡ, verecundia. Ab

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, verecundus, pudens, pudicus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχυντὴρ, ῆρος, ὁ, impudentia perpetrans, ut adulter, &c.

Αἰσχυνὴρὸς, ρὰ, ρὸν, verecundus. Ab αἰσχύνω.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, pudor, verecundia. Ab

Αἰσχυντὸς, ἡ, ον, pudendus. Ab αἰσχύνη, *pudor*.

Αἰσχύνω, f. νῶ, pudefacio, pudere facio; (2) infamo, dedecore adficio, *Hom. Il.* 6, 210. (3) vitium offero, ſtupro. Hinc αἰσχύνομαι, pudefio, me pudet, revereor. Αἰσχύνειν φρόσωπον, γλῶσσαν, ἰυνήν. Αἰσχύνομαι τὰς ἐμαυτῆ ξυμφορᾶς, Ariſt. Plut. 773. Αἰσχύνομαι τοι ταῖς φρότερον ἁμαρτίαις, Id. Eq. 1351. Ab αἶσχος, *pudor*.

Αἴτας, *Dorice*, pro αἴτης.

Αἴτε, *ſive*, *vel. Dor.* pro εἴτε.

Αἰτεῖ, 2. ſing. præſ. imperat. act.

Αἰτεῖο, *pete*, 2. ſ. pr. imp. med. *Dor.* & *Æol.* pro αἰτοῦ

Αἰτεύμενος, præſ. part. med. *Dor.* pro αἰτούμενος, ab

ΑΙΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, peto, poſtulo, poſco. αἰτοῦμαι, m. peto utendum, mutuum; (2) poſtulo. Αἰτεῖν τὸν θεὸν τὰγαθὰ, τοῦτο παρὰ σοῦ, θυγατέρα φρὸς γάμον· αἰτῶ λαβεῖν, σὺ τῶν γνώμην· αἰτεῖσθ' δίκαια, ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν. Αἰτήσομαι ὑ σ' ἐμ μακρον γίρας λαβεῖν, Soph.

Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio; (2) poſtulatum, quod petitur. Ab αἰτέω.

Αἰτημι, idem quod αἰτέω.

Αἰτης, ου, ὁ, mendicus. Ab αἰτέω.

Αἴτης, ου, ὁ, ſocius, qui amatur libidinoſe. Ab ἄω, *flo*.

Αἰτῆς, ῆτας, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *contr.* pro αἰτῇς, a verbo αἰτέω, *peto*.

Αἰτῆσαι, *petere*, *ſeu petiviſſe*, aor. 1. infin. act.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, poſtulatio.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, petitor, poſtulator.

Αἰτητικὸς, ἡ, όν, qui non veretur petere.

Αἰτητὸς, ἡ, όν, petendus, qui peti debet, vel poteſt. Ab αἰτέω, *peto*.

ΑΙΤΙΑ, ας, ἡ, cauſſa, ratio, occaſio; (2) culpa, crimen; (3) accuſatio; (4) controverſia, lis. Alia præterea ſignificat cum certis verbis junctum, quæ ſimpliciter verbo tribui non poſſunt.

Αἰτιάζω, f. άσω, accuſo, culpo. Ab αἰτία.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, criminatio, accuſatio. Ab

Αἰτιάομαι, ώμαι, f. άσομαι, cauſſam attribuo, adſigno, imputo, acceptum fero, cauſſor, Gl. V. *Hom. Il.* 10, 220. αἰτιώμαι, crimino, accuſo, culpo, incuſo. Αἰτιᾶσθ τινα ὕβριος, ἰκέλον συμβλήκοτον, αὐτὸν δ' κακίας· τὰς θεὰς, acceptum referre; αὐτὸν εἰς ὑπερφρασίαν, de ſuperbia. Τί ταῦτα τὰς Λάκωνας αἰτιώμεθα; accuſamus, *Ariſt. Ach.* 519. Κἀκ αἰτίαμαι κεῖνον ὡς τὰς ἐν τέλει, Soph. Phil. 384. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτιασις, εως, ἡ, accuſatio, querela, litis principium. Gl. V. conqueſtio, incuſatio. Ab αἰτιάζω.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſſa tribuenda. Ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ἡ, όν, criminatorius, accuſatorius, accuſativus; αἰτιατικὴ, ſc. πῶσις, accuſativus, ſcil. caſus. Ab eod.

Αἰτιατικῶς, accuſatoriè, in accuſativo.

Αἰτιατὸς, ἡ, όν, ex alio tamquam ex cauſſa procedens; (2) qui pro cauſſa, ſ. ratione adfertur. Ab αἰτία, *cauſſa*.

Αἰτίης,

Digitized by Google

Αἰτίας, *causſæ*, gen. ſing. *Ion.* pro αἰτίας.
Αἰτίζω, f. ίσω, peto, mendico. Ab αἴτέω.
Αἰτιολογέω, ῶ, f. ήσω, rationem, ſc. cauſſam reddo; αἰτιολογοῦμαι, idem.
Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſſæ redditio, demonſtratio.
Αἰτιολογικὸς, ἡ, όν, peritus reddendi rationem ejus, quod verſatur in quæſtione; (2) ſenſualis, rationalis, cauſſativus, juridicialis, *Pb.* Ab
Αἰτιολόγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui cauſſam, ſ. rationem reddit, qui ſequitur rationem & utitur probationibus. Ex αἰτία, *cauſſa*, & λόγος, *ſermo*, vel λέγω, *dico*.
Αἴτιον, ου, τὸ, cauſſa, ratio; (2) culpa, accuſatio; (3) noxa. Ab αἰτία.
Αἴτιος, ία, ον, qui in cauſſa eſt, culpandus, accuſandus; (2) auctor. Ab αἰτία.
Αἰτιαζὴς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, cauſſalis. Ab cod.
Αἰτιῶντο, 3. pl. præſ. opt. med. *contr.* pro αἰτιάοιντο, ab αἰτιάομαι.
Αἴτνα, *Ætna*, *Dor.* pro Αἶτνη.
Αἰτοῦντι, *petenti*, dat. ſing. part. præſ. act. *contract.* pro αἰτέοντι, a verbo αἰτέω, *peto*.
Αἰτᾶμεν, 1. pl. præſ. conjunct. *contr.* pro αἰτέωμεν.
Αἴφνης, *Adv.* repente, ſubito. Ab ἄφνω, *repente*.
Αἰφνίδιον, *Adv.* idem. Ab αἴφνης.
Αἰφνίδιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, repentinus, improviſus, ex improviſo advenienſ. Ab eod.
Αἰφνιδίως, *Adv.* repente, ſtatim, ex improviſo.
Αἴχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀΐσσω.
Αἰχμάζω, f. άσω, vibro, jaculor; *Hom. Il.* 4, 324. Ἡ ϰ᾽ ἔπειτ᾽ Ἀτρεΐδῃσιν ἔχμασας χέρα; Soph. Aj. 97. Ab αἰχμή.
Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, captivitas. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἅλωσις, *captura*.
Αἰχμαλωτάω, f. ήσω, captivum duco. Αἰχμαλωτεύοντες τὰ χωρία, 2 Tim. 3, 6. Ab αἰχμάλωτος.
Αἰχμαλωτίζω, f. ίσω, captivum abduco, in ſervitutem abduco. Βλέπω δ᾽ ἕτερον νόμον ——αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, Rom. 7, 23. Αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη, Luc. 21, 24. Ab eod.
Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, captiva. Ab eod.
Αἰχμαλωτίσθην, *captivus abductus ſum*, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠχμαλωτίσθην.
Αἰχμαλωτιστὴς, οῦ, ὁ, captivator, Gl. V. qui captivos ducit. Ab αἰχμαλωτίζω.
Αἰχμαλωτικὸς, ἡ, όν, captivus, ap. *Eur.*
Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, bello captus, manu captus, captivus. Ex αἰχμὴ, *bellum*, & ἁλωτὸς, *captus*.
Αἰχμάσαι, idem quod αἰχμάζω.
Αἰχματὰ, *bellator*, *Dor.* pro αἰχμητὴς.
AΙΧΜΗ, ῆς, ἡ, cuſpis, mucro; (2) haſta, lancea, haſtile, ſpiculum, telum; (3) bellum, arma.
Αἰχμήεις, ὁ, bellicoſus.
Αἰχμητὰ, *bellator*, voc. ſing. ab αἰχμητὴς.
Αἰχμητάων, gen. plur. *Æol.* pro αἰχμητῶν.
Αἰχμητήριος, α, ον, bellicus.
Αἰχμητὴς, ου, ὁ, bellator, bellicoſus; *Hom. Il.* 1, 150. Ab αἰχμή.
Αἰχμητρὶς, ίδος, ἡ, bellatrix, perita haſtæ.
Αἰχμὶν, ου, τὸ, haſtile, telum, haſta, *Heſ. Dim.* Ab αἰχμή.
Αἰχμοδέτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, bello captus & vinctus. Ex αἰχμὴ, & δέω, *vincio*.
Αἰχμοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, haſtam gerens, haſtatus; (2) ſatelles. Ex αἰχμὴ, & φέρω.
ΑΙΨΑ, *Adv.* ſtatim, continuo, cito, celeriter, *Hom. Il.* 1, 303.
Αἰψηρόπλοος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, celeriter viam conficiens. Ex αἶψα, & πλόος, *via*.
Αἰψηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, velox. Ab αἶψα.
ΑΙΩ, audio; *Hom. Il.* 10, 160. (2) efflo; (3) intelligo, ſcio.
ΑΙΩΝ, ῶνος, ὁ, ævum, æternitas; ſeculum, Gl. V. (2) vita, tempus vitæ hominis; *Hom. Il.* 4, 478. hominum memoria; (3) improbi homines; (4) ſpinæ medulla.
Αἰὼν, *littus*, *Dor.* pro ἰὼν.
Αἰωνίζω, f. ίσω, æternum reddo; (2) perenno, duro perpetuo. Ab αἰών.
Αἰώνιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, & αἰώνιος, ία, ιον, æternus, ſempiternus, perennis. Ab eod.
Αἰωνίως, *Adv.* æterne, æternum. Ab αἰώνιος.
Αἰώρα, ας, ἡ, exaltatio; (2) geſtatio, ſ. penſilis exercitamenti genus; (3) vas penſile; (4) ſuſpendium; (5) reſtis, quo quis ad ſuſpendium utitur.
Αἰωρέμην, imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠωρούμην.
ΑΙΩΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, in ſublime attollo, ſurſum tollo, elevo, eveho; (2) ſuſpendo; & ad hæc αἰωροῦμαι, pendeo, ſpe ſuſpenſus ſum; (3) rebus novis immineo. Αἰωρῶν τι ὑπὲρ τῆ ϰεφαλῆς, αἰωρεῖδε τῇ ψυχῇ, ἐλπισιν αἰωρηθεὶς ὑπὲρ μεγάλαν, magna aggreſſus. Hinc
Αἴωρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio, exaltatio, ſubvectio; (2) ſuſpenſio; (3) geſtatio.
Αἰώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Αἰώρητο, *evectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠώρητο, a verbo αἰωρέω.
Αἰωρίζω, f. ίσω, geſto, Gl. V. αἰωρίζεται, geſtatur. Ab αἴωρα.
Ἀκᾶ, *tacite*, *Dor.* pro ἀκῇ.
Ἀκαδήμεια, ſive Ἀκαδημία, ας, ἡ, Academia, locus quidam publicus Athenis. Ab Ἀκάδημος, *Academus*.
Ἀκαδημιακὸς, ἡ, όν, Academicus, pertinens, ad Academiam; (2) Philoſophus Academicus.
Ἀκάζω, f. άσω, acuo. Ab ἀκὴ, *acies*.
Ἀκαὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non uſtus, uſtionem non expertus. Ex α priv. & ϰαίω, *uro*.
Ἀκαθαίρητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, inexpugnabilis, qui everti ſeu dirui non poteſt. Ex α priv. & ϰαθαιρέω, *everto*.
Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas, ſpurcitia, illuvies. Ex α priv. & ϰαθαίρω.
Ἀκαθαρότης, ητος, ἡ, immunditia, R. Ex iiſd.
Ἀκάθαρτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, impurus, immundus, ſpurcus, obſcœnus, pollutus, ſceleſtus.
Ἀκαθαρτοφαγία, ας, ἡ, impurorum comeſtura, *Suic.* Ex ἀκάθαρτος, & φαγεῖν.
Ἀκάθεϰτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui non poteſt retineri. Ex α priv. & ϰατέχω, *contineo*.
Ἀκαθίλως, *Adv.* incontinenter.
Ἀκαινα, ης, ἡ, ſpina; (2) ſtimulus; (3) virga decempedalis. Ab ἀϰὴ, *acies*.
Ἀκαιρίομαι, οῦμαι, opportunitate temporis deſtituor. Ἐφ᾽ ᾧ ϰ᾽ ἐφρονεῖτε, ἠϰαιρεῖσθε δέ, *Phil.* 4, 10. Ab ἄϰαιρος.
Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, non opportunum tempus; (2) moleſtia incommodè interpellans; (3) immodicitas. Ab eod.
Ἀϰαίριμος, η, ον, intempeſtivus.
Ἀκαιροβόας, ας, ὁ, intempeſtive clamans; (2) loquax, blatero. Ex ἄϰαιρος, & βόης.
Ἀκαιρολογία, ας, ἡ, intempeſtiva ſermocinatio. Ex ἄϰαιρος, & λόγος, *ſermo*.
Ἄϰαιρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, intempeſtivus, non opportunus; (2) importunus, tempus opportunum non obſervans; (3) qui non habet vacuum tempus; (4) immodicus. Ex α priv. & ϰαιρὸς, *tempus opportunum*.
Ἀκαίρως, *Adv.* intempeſtive, non opportune; (2) immodicè.
ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, ſemen fruticis Ægyptiaci.
Ἀϰαϰίμφατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, malâ fama liberatus, qui male audire deſiit. Ex α priv. & ϰαϰίμφατος, *male audiens*.
Ἀκάκης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, non nocens; (2) nullo malo dignus. Ab ἄϰαϰος.
Ἀκακήσιον, (ἀϰάϰητον, *Suid.*) Epith. Mercurii ab urbe ſ. monte, ubi cultus. *Erm.*
Ἀκακήτης, ου, ὁ, nihil male faciens; (2) nullo malo dignus; (3) pacificus. Ab eod.
Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, mens ab omni malo abhorrens. Ab eod.
Ἄϰαϰος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, minimè malus, ab omni malo remotus, ab omni malitia alienus; (2) innocens, ſimplex; (3) apertus. Ex α priv. & ϰαϰὸς, *malus*.
Ἀκακώτατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a malo intactus, nullo maleficii facto aut depravatus. Ex α priv. & ϰαϰώτατος, *maleficus ſum*.
Ἀκάκτεργος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ innocens, a maleficio vacuus, *Suic.* Ex α priv. & ϰαϰεργός.
Ἀϰαϰόφρων, ὁ, bonæ, innoxiæ mentis homo; innocens.
Ἀκάκως, *Adv.* pure, ſimpliciter, ſine fraude.
Ἀκάμαντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non affectus malo; moleſti expers. *Heſ.*
ΑΚΑΛΑΝΘΙΣ, ίδος, ἡ, carduelis avis; (2) canis.
Ἀκαλαρρέητα, *quiete fluentis*, gen. ſing. *Æol.* pro ἀκαλαρρέητος, ab
Ἀκαλαρρεὴς, ους, ὁ, placide & quiete fluens, *Hom. Il.* 7, 422. Ab ἀκαλὸς, & ῥέω.
Ἀκαλήφη, ου, idem.
ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica; (2) ſpina; (3) concha quædam marina exigua.
Ἀκαλλὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, invenuſtus, deformis, inelegans. Ex α priv. & ϰάλλος, *pulchritudo*.
Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui non litavit. Ex α priv. & ϰαλλιερέω, *ſecundâ ſacra facio*.
Ἀκαλλώπιστος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non comptus, non ornatus; (2) curam pulchritudinis negligens; (3) qui non gloriatur. Ex α priv. & ϰαλλωπίζω, *culturæ nimium ſtudioſus*.
ΑΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, quietus.
Ἀκάλυπτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non tectus, inopertus, apertus. Ex α priv. & ϰαλυπτὸς, *tectus*.
Ἀκαλύψεις, acc. plur. *contr.* pro ἀκαλύψιας, ab
Ἀκάλυψις, ἡ, revelatio.
Ἀκαλῶς, *Adv.* quiete, leniter, ſine ſtrepitu.
Ἀκάμαντι, *indefeſſo*, dat. ſing. ab ἀκάμας.
Ἀκαμαντολόγχης, ὁ, infatigabilis haſta, ſ. fortiſſimus bellator.
Ἀκαμαντομάχης, ου, ὁ, infatigabilis pugnator. Ex ἀκάμας, & μάχομαι.
Ἀκαμαντόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui pedes habet indefeſſos. Ex ἀκάμας, *indefeſſus*, πούς, *pes*.
Ἀκάμας, αντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, indefeſſus, infatigabilis. Ex α priv. & ϰάμνω, *fatigor*.
Ἀκαμάτησι, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἀκαμάτοις, ab
Ἀκάματος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, labore carens, laborem non ſentiens; (2) infatigabilis, indefeſſus; *Hom. Il.* 5, 4. (3) qui non laboravit. Hinc *Adv.* ἀκάματα, indefeſſe, ſine intermiſſione, ſine laſſitudine. Ex iiſd.
Ἀκαματοχάρμης, ου, ὁ, indefatigabilis bello. Ex ἀκάματος, & χάομαι, *bellum*.
Ἀκαμάτως, *Adv.* indefatigabiliter, indefeſſe.
Ἀκάμμυος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, non connivens. Ex α priv. & ϰαμμύω, *connivco*.
Ἀκαμπὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, inflexibilis, rigidus. Ex α priv. & ϰάμπω, *flecto*.
Ἀκαμπίας, ου, ὁ, qui rectè curſit. Ex iiſdem.
Ἀκαμπτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, rectus in longitudinem, non reflexus. Ex iiſd.
Ἀκαμπὴς, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, inflexus, curvari neſcius. Ex iiſd. Unde
Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas; (2) conſtantia.
ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, ſpina, vepres, ſentis; (2) difficultas, moleſtia, ſalebræ.
Ἀκανθιών, ῶνος, ἡ, ſpinetum, ſenticetum, dumetum. Ab ἄϰανθα.
Ἀκανθίεις, ήεσα, ῆεν, ſpinoſus, ſpinis abundans. Ab eod.
Ἀκανθίζ, ου, ὁ, cicadæ ſpecies, vel potius epitheton tantum cicadæ, eo quod inter ſpinas cantet; (2) ſpinax, piſcis. Ab eodem.
Ἀκανθίζω, f. ίσω, ſpinoſum reddo; (2) ſpinoſus ſum, ſpinis horreo. Ab eod.
Ἀκανθικὸς, ἡ, όν, ſpinoſus. Ab eod.
Ἀκανθίνος, ου, ὁ, ſpincus, ex ſpinis factus & contextus. Ab eod.
Ἀκάνθιον, ου, ſpina.
Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab eod.
Ἀκανθίων, ωνος, ὁ, echinus. *Gal.*
Ἀκανθοβάτης, ου, ὁ, per ſpinas, ſeu ſentes gradiens, ſpinigradus. Ex ἄϰανθα, *ſpina*, & βατέω, *gradior, vado*.
Ἀκανθοβατὶς, ίδος, ἡ, quæ per ſpinas incedit.
Ἀκανθοβλὴς, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſpinas jaciens, vel emittens. Ex ἄϰανθα, & βάλλω, *jacio*.
Ἀκανθολίγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſpinas colligens, ſpinarum collector, vel collectrix. Ex ἄϰανθα, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.
Ἀκανθόπλευρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, dorſum ſpinis horrens habens; (2) echinus. Ex ἄϰανθα, & πλεύρα.

Ἀϰανθο-

Digitized by Google

Ἀκανθοπλήξ, ῆγος, ὁ, ἡ, a spina, vel stimulo ictus. Ex ἄκανθα, & πλήττω, *percutio.*

Ἄκανθος, ε, ἡ, acanthus, frutex, *Angl.* Brank-Ursine, or Bearsbreech (2) o, echinus, ericaceus. Ab ἄκανθα, *spina.*

Ἄκανθος, ὁ, ἡ, ἡ, carduo fullonio non carminatus. Ab eod.

Ἀκανθοστεφὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, spinis cinctus. Ex ἄκανθα, & στέφω, *cingo.*

Ἀκανθοφυΐα, spinis vesci r. *Steph.*

Ἀκανθοφάγος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, spinis vescens. Ex ἄκανθα, & φάγω, *edax.*

Ἀκανθοφέρω, f. φοίσω, spinas fero. Ex ἄκανθα, & φέρω, *fero.* Hinc

Ἀκανθοφορὸς, ε, ὁ, ἡ, ἡ, spiniger, spinas ferens.

Ἀκανθοφυτεύω, ῶ, f. ῦσω, spinas produco. Ex ἄκανθα, & φύω, *gigno, profero.*

Ἀκανθόφυλλος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, spinosa folia habens.

Ἀκανθόχοιρος, ε, ὁ, porcus spinis horrens, i. e. echinus terrestris. Ex ἄκανθα, & χοῖρος.

Ἀκανθόω, spinosum reddo. *Steph.*

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, carduelis. Ab ἄκανθα.

Ἀκανθώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, spinosus, sentosus, sentus, Gl. V. *Metaph.* molestiis plenus, id. Ab ἄκανθα. Unde

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, dumetum, vepretum.

Ἀκανίζω, f. ίσω, acanum imitor, acani speciem gero. Ab ἄκανος.

Ἀκανικὸς, ἡ, όν, acanicus, qui acani est.

Ἀκάνιον, ε, τὸ, spinula. *Dim.* Ab eod.

Ἀκανόνιστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non canonicus, in canonem non relatus. Ex α priv. & κανὼν.

Ἀκανονίστως, *Adv.* non canonice, contra canonem & regulam, *Suic.*

Ἄκανος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, acanus, spinæ genus.

Ἀκαπήλευτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui non cauponatur; (2) integer, simplex, sincerus, non adulteratus. Ex α priv. & καπηλεύω.

Ἀκάπηλος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, caupone carens. Ex α priv. & κάπηλος, *caupo.*

Ἀκάπνιστος, η, ον, *Epith.* mellis, idem quod ἄκαπνος, acapnum. ap. *Plin.*

Ἄκαπνος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, sine fumo; (2) incruentus, cum est, *Epith.* sacrificii. Ex α priv. & καπνὸς, *fumus.*

Ἀκάρδιος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, vecors, sine corde, excors. Ex α priv. & καρδία, *cor.*

Ἀκαρεὶ, *Adv.* puncto temporis, momento.

Ἀκαείως, *Adv.* idem.

Ἀκαρῆ, *Adv.* brevissimo tempore, puncto temporis. Ab

Ἀκαρὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, brevis, individuus; (2) exiguus; (3) minimum interjectum habens spatium, Gl. V. momentarius; ἀκαρὲς, momentum, Gl. V. (4) ferè, propè. Ex α priv. & κεῖρω, *secare.*

Ἀκάρηνος, ον, caput non habens.

Ἀκάρι, animal minutissimum, quale innascitur ceræ, caseis, & cuti hominum. Ex iisd.

Ἀκαριαῖος, αία, αῖον, minimus, pauxillus; (2) brevis, momentaneus. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκαριδιὸν, ε, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ab eod.

ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

Ἀκαρὶς, cerebrum; (2) caput, Etym. Ex α pleon. & κάρη, *caput.*

Ἀκαρπέω, ῶ, f. ήσω, sine fructu sum, sterilis sum, fructum non gigno. Ab ἄκαρπος.

Ἀκαρπία, ας, ἡ, sterilitas.

Ἀκάρπιστος, idem quod

Ἄκαρπος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, infructuosus, fructus expers, sterilis; (2) inutilis. Ex α priv. & καρπὸς, *fructus.*

Ἀκάρπως, sine fructu; (2) sine prole, de mulieribus.

Ἀκάρπατος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, infructuosus. Ex α priv. & καρπῶμαι, *fruiscor.*

Ἀκαρτέρητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, intolerabilis. Ex α priv. & καρτερία, *tolero.*

Ἄκαρτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, intonsus. Ex α priv. & κάρτις, *tonsus.*

Ἀκαρφὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, qui arefactus non est, nec succo plane privatus. Ex α priv. & κάρφω, *seco.*

Ἀκαρὼς, *Adv.* puncto temporis. Ab ἀκαρὴς.

Ἀκάσκα, vel ἀκασκὶ, quiete, placide, molliter, lente, pedetentim, *Etym. Eust.* Ab ἀκάω, *tacite.*

Ἀκασκεῖος, ον, valde ornatus, ap. *Æsch.*

Ἀκασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, prudens, acuta mente præditus, *Hesych.* Ex ἀκαζα, & φρὴν.

Ἀκατάεικτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non coactus, *Suic.* Ex α priv. κατὰ, & βιάζω, *cogo.*

Ἀκατάζλητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui dejici non potest; (2) invictus, invincibilis. Ex α priv. & καταβάλλω, *dejicio.*

Ἀκατάγγελτος, ὁ, ἡ, ἡ, non denunciatus, sine denunciatione illatus.

Ἀκατάγνωστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui damnari, aut reprehendi nequit, in quem reprehensio non cadit. Ex α priv. & καταγινώσκω, *damno.*

Ἀκαταγώνιστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, inexpugnabilis. Ex α priv. & καταγωνίζω, *certamine vinco.*

Ἀκαταδίκαστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, indemnatus, Gl. V. Ex α priv. & καταδικάζω, *condemno.*

Ἀκατάθυμιος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui animo non est ingratus. Ex α pr. & καταθύμιος.

Ἀκαταίτιατος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non accusabilis, culpa vacans, inculpatus. Ex α priv. & καταιτιάομαι, *accuso.*

Ἀκατακάλυπτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non velatus, non opertus, non tectus.

Ἀκατακόσμητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, inexornatus, indispositus. Ex α priv. & κατακοσμέω, *orno.*

Ἀκατάκριτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non damnatus, Ph. indemnatus; (2) cui indicta causa pœna infligitur. Ex α pr. & κατακρίνω, *damno.*

Ἀκατακρίτως, *Adv.* sine judicio, indicta causa.

Ἀκατάλημπτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non cessans, non desinens. Ex α pr. & καταλήγω, *desino.*

Ἀκαταλήκτως, *Adv.* indesinenter.

Ἀκατάληπτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui comprehendi, includi, circumiri non potest, *de locis*; (2) quem assequi quocunque modo non licet; (3) *philosophis*, incomprehensibilis. Ex α priv. & καταλαμβάνω.

Ἀκαταλήπτως, ita ut assequi eum non liceat, *cursu*, ubi est velocissime, *oculis*, ubi est vel tenuissimè, vel celerissime, vel *mente*, ubi est obscurissime, *Ern.*

Ἀκαταληψία, ας, ἡ, incomprehensibilitas. Ex α priv. & καταλαμβάνω, *comprehendo.*

Ἀκατάλλακτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, implacabilis. Ex α pr. & καταλλάσσω, *placo.*

Ἀκαταλλάκτως, *Adv.* implacabiliter.

Ἀκατάλληλος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, incongruus, absonus, Gl. V. præposterus, mutabilis. Ex α pr. & κατάλληλος, *congruus.*

Ἀκαταλλήλως, *Adv.* incongrue, inconcinne.

Ἀκατέλυτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, indissolubilis, æternus, perpetuus, invictus. Ex α pr. & καταλύω, *dissolvo.*

Ἀκατάμαθητος, ον, qui disci, intelligi non potest.

Ἀκατάμακτος, ον, qui propter duritiem contundi aut molliri non potest.

Ἀκατάμαχητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, inexpugnabilis, qui nullis laboribus frangi potest; inelectabilis, Ph. Ex α pr. & κατάμαχομαι.

Ἀκατάμετρητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, immensus. Ex α pr. & καταμετρέω, *dimetior.*

Ἀκατανόητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui intelligi, aut percipi nequit, Gl. V. inconsideratus, item immensus. Ex α pr. & κατανοέω *intelligo.*

Ἀκατάπαλαιστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, incluctabilis, insuperabilis, lucta non superandus. Gl. V. inextricabilis. Ex α pr. & καταπαλαίομαι, *luctâ vinco.*

Ἀκατάπαυστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, irrequietus, cessare nescius, finem non habens; (2) qui sedari, seu cohiberi nequit. Ex α pr. & καταπαύω, *sido.*

Ἀκατακαπάύστως, *Adv.* irrequiete, sine quiete; (2) sine fine.

Ἀκατάπληκτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non attonitus, imperterritus. Ex α pr. & καταπλήττω.

Ἀκαταπλήκτως, *Adv.* intrepide.

Ἀκατάπονητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, infatigabilis, invictus, implacabilis. Ex α pr. & καταπονέω, *fatigo.*

Ἀκατάποτος, ε, ὁ, ἡ, qui deglutiri nequit. Ex α pr. & καταπίνω, *absorbeo, deglutio.*

Ἀκατάπλητος, ον, qui terreri non potest.

Ἀκαταπράϋτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui sedari & delinîri nequit, implacabilis, implacatus. Ex α pr. & καταπραΰνω, *delinio, placo.*

Ἀκατάρδυτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non rigatus, siccus. Ex α pr. & ἀρδύω, *rigo.*

Ἀκατάσειστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui decuti, seu detarbari non potest, firmus, inconcussus. Ex α pr. & κατασείομαι, *decutio.*

Ἀκατασήμαντος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui non est obsignatus. Ex α pr. & κατασημαίνω.

Ἀκατασκεπτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, inconsideratus. Ex α pr. & κατασκέπτομαι, *considero.*

Ἀκατασκέπτως, *Adv.* inconsiderate.

Ἀκατασκεύαστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non elaboratus; (2) informis, rudis; inconditus, incompositus, Gl. V. Ex α pr. & κατασκεύαστος, *exstructus, conditus.*

Ἀκατασκεύάστως, *Adv.* incondite, incomposite.

Ἀκατάσκευος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, solutus, incompositus; (2) non probatus argumentis; (3) carens elocutionis arte; (4) omnino simplex, sine apparatu, magnificentia, ut βίος ἀκατάσκευος. Ex α pr. & κατασκευὴ.

Ἀκατασκεύως, *Adv.* sine ulla arte.

Ἀκατάσκιος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non opacus, non umbrosus; (2) apertus. Ex α priv. & κατάσκιος, *umbrosus.*

Ἀκατάσκοπος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, inconsideratus, qui nihil explorat. Ex α pr. & κατασκοπέω.

Ἀκατάσκαπτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, calumniæ non obnoxius, Suic. Ex α priv. & κατασκάπτω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, turba, tumultus, seditio. Ex α pr. & καθίστημι, *consisto.*

Ἀκατάστατος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, inconstans, incertus, infirmus. Ex iisd.

Ἀκαταστάτως, *Adv.* incomposite, confuse.

Ἀκατάστροφος, ον, finem, exitum non habens.

Ἀκατάσχετος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui coërceri nequit. Ex α pr. & κατέχω, seu κατάσχετος.

Ἀκαταχέτως, *Adv.* incontinenter.

Ἀκατάτριπτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui absumi non potest, Suic. Ex α pr. & καταντρίβω.

Ἀκατάφρακτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui non est cataphractus. Ex α pr. & καταφράκτος.

Ἀκαταφρόνητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non contemnendus, satis v. c. fortis, doctus. Ex α pr. & καταφρονέω, *contemno.*

Ἀκατάψεκτος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui non vituperatur, vel reprehenditur, Suic. Ex α priv. ψόγος, & ψεκτὸς, *reprehensibilis.*

Ἀκαταψέκτως, *Adv.* citra reprehensionem.

Ἀκατάψευστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, haud mendacius, non fictus. Ex α pr. ψεύδω, & ψεῦδος, *mentior.*

Ἀκατέργαστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, incompositus, rudis, impolitus, Gl. V. infectus. Ex α pr. & κατεργάζομαι, *confecio, compono.*

Ἀκατεύνάστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, insomnis, vigilans. Ex α pr. & κατευνάζω, *sedo, quiesco.*

Ἀκατηγόρητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, accusationi non obnoxius, irreprehensibilis. Ex α priv. & κατηγορία, *accuso.*

Ἀκατηγορήτως, *Adv.* irreprehensibiliter, citra reprehensionem, vel accusationem, Suic.

Ἀκατήχητος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui primis religionis Christianæ fundamenta nondum percepit. Ex α priv. & κατηχέω.

Ἀκάτιον, τὸ, parvi navigii genus, genus naviculæ piscatoriæ; Gl. V. cymba. Dim. Ab.

ΑΚΑΤΟΣ, ε, ὁ, ἡ, ἡ, vel ὸς, genus navigii actuarii; (2) genus poculi.

Ἀκατονόμαστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, innominatus, qui nomen non habet; (2) obscurus, ignobilis. Ex α pr. κατὰ, & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἀκαυλὸς, ε, ὁ, ἡ, ἡ, qui sine caule est, caulis expers. Ex α pr. & καυλὸς, *caulis.*

Ἀκαυστεῖατος (& ας) non signatus causterio.

Ἄκαυστος, ε, ὁ, ἡ, ἡ, non ustus, inustus; (2) qui aduri nequit. Ex α pr. & καυστὸς.

Ἀκαυχησία, ας, ἡ, jactantiæ vitatio, non jactantia, Suic. Ex α pr. & καυχάω.

Ἀκαχίατο, *tristati erant*, 3. pl. pluq. ind. pass. *Ion.* pro ἀκάχατο, ab.

Ἀκαχὼν, ῶ, f. ήσω, & ἀκάχημι, tristitia adficio. Hinc ἀκαχήμενος, tristis. Κακὸν ἐπὶ ἀκαχήμενος,

Digitized by Google

ἀκαχήμενος, Hesiod. Θεογ. 99. Ex α pleon. & ἄχος, *tristitia.*

Ἀκαχήμενος, *Hom. Il.* 5, 24. *animo dolens,* præs. part. pass. verbi ἀκάχημαι.

Ἀκάχησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠκάχησα.

Ἀκαχῆσθαι, perf. infi. pass, *Ion.* pro ἠκαχῆσθαι.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, tristitia adficio. Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ, *Hom. Il.* 6, 486. Ab eod.

Ἀκαχμένος, perf. part. pass. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠκαχημένος, ab ἀκάχημαι.

Ἀκαχμίω, ῶ, fut. ώσω, acuo. Εἵλετο δ' ὄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ, *Hom. Od.* 1, 99. Ab ἀχμή, *acies.*

Ἀκάχω, dolore, mœstitia, tristitia adficio. Ῥεῖα δέ μιν θυμῷ ἀκάχων ἐς Τάρταρον εὐρὺν, *Hes.* Θεογ. 868. Ex α pleon. & ἄχος.

Ἀκίαρος, ου, leguminis genus rotundum ac durum ita, ut ægre frangi queat. Ex α priv. & κίω, *findo.*

Ἀκίαστος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui frangi, findi, aut dissolvi nequit. Ex α pr. & κιάζω, *findo.*

Ἀκειόμενος, *sanans,* part. presf. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἀκεόμενος, a verbo ἀκέομαι.

Ἀκειρικόμας, *intonsus, Dorice* pro ἀκειροκόμης.

Ἀκειροκόμης, ου, ὁ, non tonsus. Ex α pr. κείρω, *tondeo,* & κόμη, *coma.*

Ἀκειρόκομος, ου, ὁ ἡ ὄν; idem & ex iisd.

Ἀκιλδαμά, ager sanguinis. Vox Syriaca, indecl.

Ἀκίλευθος, ου, invius. Ex α pr. & κέλευθος.

Ἀκίλευς, υος, ὁ ἡ ὄν, injussus. Ex α pr. & κελεύω, *jubeo.*

Ἀκίλυφος, ου, ὁ ἡ ὄν, nullo putamine tectus. Ex α pr. & κέλυφος.

Ἀκινοδοξία, ας, ἡ, contemptus vanæ gloriæ. Ex α pr. & κενοδοξία.

Ἀκινόδοξος, ου, ὁ ἡ ὄν, vanæ gloriæ non appetens, carens ostentatione.

Ἀκινόσπουδος, ου, ὁ ἡ ὄν, vanarum rerum non appetens, contemptor. Ab α pr. κενὸς, & σπουδὴ, *studium gloriæ.*

Ἀκίντητος, ου, ὁ ἡ ὄν, stimulo, seu aculeo non ictus. Ex α pr. & κεντέω, *stimulo.*

Ἀκίντρος, ου, ὁ ἡ ὄν, stimulo, aculeo, calcaribus carens. Ex α pr. & κέντρον.

Ἀκένωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, non evacuatus. Ex α pr. & κενόω, *vacuo.*

ΑΚΕΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. έσομαι, & ἀσομαι, sano, medeor, medicor; (2) medeor, *metaphor.* expio, sarcio, resarcio, revoco, retracto. Ἀκεδὴς ἕλκος, δίψαν, τὰ διιππόγλοια, ὑποδήματα, δυσίαις αἰδικήματα, Ἀπορίας τῶν φίλων τὰς δ' ἄγοιαν ἐπειρῶτο γνώμῃ ἀκεῖσθ. Xenoph.

Ἀκίρατος, ου, ὁ ἡ ὄν, immistus, sincerus, purus, integer, illibatus; (2) innocens, placidus. Ex α pr. & κεράω, *misceo.* Hinc

Ἀκιρατότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas.

Ἀκιρατως, *Adv.* sincere, Phil. Ab ἀκίρατος.

Ἀκίρατος, ου, ὁ ἡ ὄ, cornibus vacans. Ex α pr. & κέρας, *cornu.*

Ἀκεραύνωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, non tactus, non ictus fulmine. Ex α pr. & κεραυνόω.

Ἀκίρδεια, ας, ἡ, detrimentum, damnum. Ab

Ἀκιρδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non lucrosus; (2) damnosus. Ex α pr. & κέρδος, *lucrum.*

Ἀκιρκος, ου, ὁ ἡ ὄν, cauda carens. Ex α pr. & κέρκος, *cauda.*

Ἀκιρμία, ας ἡ, rei pecuniariæ summa inopia. Ex α pr. & κέρμα, *nummus.*

Ἀκερως, ω, ὁ ἡ ὄν, cornua non habens, cornuum expers. Ex α priv. & κέρας, *cornu.*

Ἀκερσικόμης, ου, ὁ, intonsus, *Hom. Il.* 20, 39. Ex α pr. κείρω, *tondeo,* & κόμη, *coma.*

Ἀκιρσίκομος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀκίρυκος, ου, ὁ ἡ ὄν, asperitatis expers. Φάρμακον ἀστρυφνὸν ἀκήρυκον, Aret. Ab α pr. & κήρυξ.

Ἀκίρως, ω, ὁ ἡ ὄν, qui cornua non habet, cornibus carens. Ex α pr. & κέρας, *cornu.*

Ἀκισάμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠκεσάμην.

Ἀκίσασθαι, aor. 1. inf. med. v. ἀκέομαι.

Ἀκισσήτης, ου, ὁ ἡ ὄν, mortales sanans. Ex ἀκέομαι, *sano,* & βροτὸς, *mortalis.*

Ἀκίσιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, medicabilis, sanabilis; (2) valens ad sanandum. Ab ἀκέομαι.

Ἀκίσιος, ου, ὁ ἡ ὄν, Epith. Apollinis, ab arte medendi.

Ἀκισίπονος, ου, ὁ, dolorem mitigans, qui vim medendi habet. Ex ἀκέομαι, & πόνος.

Ἀκεσις, εως, ἡ, sanatio, medela.

Ἀκισμα, ατος, τὸ, idem; (2) sanitatis recuperatio. Ab ἀκέομαι.

Ἀκίσμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, sanabilis, medicabilis.

Ἀκεσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄκισμα.

Ἀκισσάμην, *Poetice,* idem quod ἀκεσάμην.

Ἀκισσήιος, ου, ὁ ἡ ὄν, sanans. Ab ἀκέομαι.

Ἀκιστηρ, ῆρος, idem quod

Ἀκιστὴς, ῆ, al. ἀκέστης, ου, ὁ, medicus; (2) sartor. Ab eod.

Ἀκεστικὸς, ὴ, όν, ad sarciendum aptus, sarciendi peritus. Ab ἀκεστὴς.

Ἀκιστὶς, ίδος, ἡ, fornacis ferreæ genus *Dosc.*

Ἀκεσορία, ας, ἡ, *Ionice* ἀκεσορίη, medicina, ars medicinæ. Ab ἀκέσωρ.

Ἀκεσορικὸς, ὴ, όν, medicinalis. Ab ἀκέσωρ.

Ἀκεστὶς, ὴ, όν, sanabilis, medicabilis, sanatu facilis. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκέστρα, ας, ἡ, acus. Ab eod.

Ἀκέστρια, ας, ἡ, medicatrix; (2) sartrix. Gl. V. sarcinatrix. Ab eod.

Ἀκίστριον, τὸ, idem quod ακιστρα. *Epitib.*

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, medicatrix. Ab ἀκέσωρ.

Ἀκέσωρ, ορος, ὁ, medicus. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκιστόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, remedium adferens, salutaris. Ex ἄκισις, & φέρω, *fero.*

Ἀκεσώδυνος, ου, ὁ ἡ ὄν, dolores sanans, doloribus medens. Ex ἄκισις, & ὀδύνη, *dolor.*

Ἄκεσμα, τος, τὸ, idem quod ἄκισμα.

Ἀκεύμενος, *audiens,* part præs. med. *Æol.* & *Dor.* pro ἀκούμενος, a verbo ἀκέω, *audio.*

Ἀκίφαλος, ου, ὁ ἡ ὄν, caput non habens, Ph. truncus; (2) qui caret principio; (3) qui sine auctore certo est; (4) imperfectus; (5) honoris & dignitatis expers; (6) nomen herbæ certæ. Ex α pr. & κεφαλή.

Ἀκεφάλως, *Adv.* sine capite; (2) sine exordio.

Ἀκέων, ουσα, tacitus, ne hiscens quidem; *Hom. Il.* 1, 33. Ex α pr. & χαίνω, *hisco.*

Ἀκέων, *Adv.* tacite. Ex iisd.

ΑΚΗ, ῆς, ἡ, acies ferri; (2) cuspis; (3) quies; (4) urbs Phœniciæ.

Ἀκήδεια, ας, ἡ, incuria, neglectus. Ab ἀκηδὴς.

Ἀκηδεμόνευτος, ου, ὁ ἡ ὄν, quem nemo curat, neglectus. Ex α pr. & κηδεμονεύω, *curo.*

Ἀκήδεστος, ου, ὁ ἡ ὄν, non curatus, neglectus, cujus nulla cura habetur; (2) infuneratus, insepultus, inhumatus; *Hom. Il.* 6, 60. Ex α pr. & κηδεύω, *curo.*

Ἀκηδέως, *Adv.* sine ulla cura, temere; (2) sine misericordia, inhumaniter.

Ἀκήδευτος, ου, ὁ ἡ ὄν, inhumatus. Ex α pr. & κηδεύω, *funero.*

Ἀκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo. Τῶν δ' ἄλλων ὅ τις ἦν ἀκήδησ', ubi ἦν pro ἦο vel ἔ ponitur, h. e. ἀυτῶν, Hom. Il. 14, 427. Ab

Ἀκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, nullam curam gerens, negligens; (2) neglectus, qui curæ non est, (3) inhumatus, insepultus; (4) tristitia vacuus; (5) securus; *Hom. Il.* 21, 123. Ex α priv. vel intens. & κῆδος, *cura.* Hinc

Ἀκηδία, ας, ἡ, vacuitas mœroris; (2) mœroris abundantia; (3) contumelia; (4) incuria; (5) dolor; (6) tristitia.

Ἀκηδιάω, ῶ, futur. άσω, negligenter ago; (2) animo concido; (3) mœrore gravi adficior. Μὴ ἀκηδιάσαμεν ὥρις τὰ πυρέτια, Basil. Ab eod.

Ἀκηδῶς, *Adv.* sine sepultura. Ab ἀκηδὴς.

Ἀκήκοα, *audivi,* 1. sing. perf. med. *Attice* pro ἤκουα, a verbo ἀκούω.

Ἀκίλητος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui decipi nequit; (2) immutabilis; (3) qui deliniri nequit. Ex α pr. & κηλέω, *mulceo.*

Ἀκηλίδωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, immaculatus, maculæ expers; (2) incorruptus. Ex α pr. & κηλιδόω, *maculo.*

Ἄκεμα, ατος, τὸ, sanatio, medela; (2) medicamentum. Ab ἀκέομαι, *sano.*

Ἀκῆν, *Adv.* tacite, quiete; *Hom. Il.* 3. 95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ, fuerunt taciti. Ex α pr. & χαίνω, *hisco.*

Ἄκηπος, ου, horto carens, horti nomine indignus.

Ἀκηρασίος, ου, ὁ ἡ ὄν, purus, incorruptus; (2) illæsus; (3) immortalis. Ex α pr. & κεράω, *misceo.*

Ἀκήρατος, ου, ὁ ἡ ὄν, *Hom. Il.* 15, 497. idem.

Ἀκήρος, ου, ὁ ἡ ὄν, exanimis, cor non habens; *Hom. Il.* 5, 199. ex α pr. & Κῆρ, cor. (2) immortalis, fato lethifero non obnoxius; (3) illæsus, (4) *act.* non lethifer. Sch. ap. *Nic.* Ex α pr. & κῆρ, *fatum.*

Ἀκηροφανὴς, ὲς, id. quod ἀκηρυφὴς.

Ἀκηρυκτεί, *Adv.* nullo feciali misso; (2) implacabiliter. Ab

Ἀκήρυκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, per caduceatorem non denunciatus; (2) inglorius, ignotus; (3) implacabilis. *Steph.* Ex α pr. & κηρύσσω.

Ἀκηρύκτως, *Adv.* idem quod ἀκηρυκτεί.

Ἀκήρωτος, ου, non ceratus, non oblitus cera. Ab α pr. & Κηρὸς, *cera.*

Ἀκηχάται, 3. pl. perf. ind. passi *Ion.* pro ἀκήκηνται, ab ἀκαχέω.

Ἀκηχέατο, *tristitia adfecti erant,* 3 plural. pluſq. ind. pass. *Ionice* pro ἀκήκηντο.

Ἀκηχέδαται, *Hom. Il.* 17, 636. f. 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἀκήκηνται.

Ἀκηχεσίη, όνος, ὁ, dolor, tristitia.

Ἀκήχεμαι, vel ἀκήκεμαι, tristor. Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴσχειν, Hom. Il. 18, 29. Ex α pleon. & ἄχος, *mœror.*

Ἀκιδδήλευτος, ου, ὁ ἡ ὄν, non adulteratus, sincerus, incorruptus. Ex α pr. & κιδδηλεύω, *adulterc.*

Ἀκιδδηλος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui scoria nulla admixta est; (2) purus, sincerus. Ex α pr. & κιδδηλος, *cui scoria admixta ſt.*

Ἀκιδδήλως, *Adv.* sine scoria; (2) sincere, pure, Ph sedulo.

Ἀκιδνὸς, ὴ, όν, infirmus, qui se vix movere potest. Ex α pr. & κινέω, *moveo.*

Ἀκιδάδης, ες, ὁ ἡ ὄν, cuspidatus, acuminatus in medium cuspidis. Ab ἀκὶς.

Ἀκιδωτὸς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod. m.

Ἀκίζω, ίσω, acuo. Ab eodem.

Ἀκίκυς, υος, ὁ ἡ ὄν, impotens, imbecillis; (2) qui non est velox. Ex α pr. & κίκυς.

Ἀκίνημα, ατος, τὸ, concussio complosio, Etym. Ex α pleon. & τινάσσω, *quatio,* mutatio sc. τ in κ.

Ἀκίναδος, ου, ὁ, pudicus, castus, qui cinædus non est, *Suid.* Ex α pr. & κινέω, *moveo,* & αἰδὼς, *membrum virile.*

ΑΚΙΝΑΚΗΣ, ου, ὁ, acinaces, gladius Persicus.

Ἀκινδυνὶ, *Adv.* citra periculum, sine periculo.

Ἀκίνδυνος, ου, ὁ ἡ ὄν, sine periculo, liber, extra periculum constitutus. Ex α priv. & κίνδυνος, *periculum.*

Ἀκινδυνόδης, άδες, idem.

Ἀκινδύνως, *Adv.* sine periculo, secure.

Ἀκινησία, ας, ἡ, immobilitas, quies, privatio motionis. Ex α pr. & κίνησις, *motio.*

Ἀκινήτα, *Dor.* pro ἀκινήτη, ab ἀκίνητος.

Ἀκινητέω, ῶ, f. ήσω, immobilis sum.

Ἀκινητίζω, f. ίσω, immotus sto, caveo ne movear, quiescere cupio. Ab

Ἀκίνητος, ου, ὁ ἡ ὄν, immobilis; (2) qui moveri aut mutari nequit, immotus; (3) non movendus; (4) segnis. Ex α pr. & κινέω, *moveo.*

Ἀκινήτως, *Adv.* sine motu, citra motionem.

ΑΚΙΝΟΣ, ου, ὁ, acinus; (2) herbæ genus.

Ἄκιος, ου, ὁ ἡ ὄν, vermibus non obnoxius, a vermibus non corrosus; (2) incorruptus. Ex α pr. & κὶς, *vermis.* Ἀκίατα ἱστόδαις, Hesiod. Ἔργ. 432.

Ἀκίρος, ὰ, όν, ignavus, nihil agens; (2) Eoreas, Aquile. *Err.*

Ἀκὶ ὦς, remisse, sine motu. *Hes.*

Ἀκὶς, ίδος ἡ, acies; speculum, Gl. V. metaph. dolor acutus. Dim. ab ἀκὴ, *acies.*

Ἀκίχεμα, *Hom. Il.* 17, 72. pro ἀκηχέατο tristitia.

Digitized by Google

frustra; cum aliquem sequimur & non assequimur.

Ἀκίχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem non possumus adsequi, qui comprehendi nequit; (2) inaccessus; (3) quem mente & cogitatione comprehendere non possumus. Ex α pr. & κίχημι, *comprehendo.*

Ἀκίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, nullis fultus columnis. Ex α pr. & κίων, *columna.*

Ἀκιώτατοι, *firmissimi*, nom. pl. ab ἀκιώτατος, quod est superlat. ab ἄκιος.

Ἀκκιζομαι, f. ἰσομαι, simulare recuso. Ab Ἀκκώ, muliere, quæ simulate recusabat, quod maxime cupiebat. Μικκὰ μὲν δὴ ἀκκίσαντο παραιτεόμενοι, Plut. Hinc.

Ἀκκιτισμὸς, οῦ, ὁ, simulata recusatio.

Ἀκλαὴς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, iliacrimabili. Ex α pr. & κλαίω, *flco.*

Ἀκλέρωτος, *exsors*, *Dorice* pro ἀκλήρωτος.

Ἄκλας, ἄδος, ἡ, cui sarmenta non sunt fracta. Ex α pr. & κλάω, *frango.* Unde

Ἄκλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non fractus, infractus.

Ἀκλαυτὶ, f. ακλαυστεὶ, *Adv.* sine fletu. Ab ἄκλαυστος.

Ἄκλαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, indeploratus, indefletus. Gl. V. indeflebilis. Ex α pr. & κλαίω, *fleo.*

Ἀκλαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀκλεὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, inglorius. Ex α pr. & κλέος, *gloria.*

Ἀκλεία, ας, ἡ, f. ακλεΐα, ignobilitas, infamia. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκλεὴς, ἧος, ὁ, ἡ ἡ. *Poët.* pro ἀκλεὴς.

Ἄκλειστος, ε, ὁ ἡ ἡ non clausus. Ex α pr. & κλειστὸς, *clausus.*

Ἀκλειῶς, Poët. *Adv.* sine gloria. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκλεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ non furans; (2) qui non aliud in corde occultum, aliud in lingua promptum habet. Ex α pr. & κλέπτω.

Ἀκλεῶς, *Adv.* inglorie. Ab ἀκλεὴς.

Ἀκλεὼς, *Adv.* sine gloria, fama, Ab α pr. & κλεὼς, *famo.*

Ἀκλήϊστος, f. ακλῆστος, id. quod ἄκλειστος.

Ἀκληρέω, ῶ, f. ήσω, sum exsors, miseriis adfligor. Ex α pr. & κλῆρος, *sors.* Hinc

Ἀκλήρημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas.

Ἀκληρία, ας, ἡ, egestas, infelicitas. Ab

Ἄκληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, exsors; (2) pauper, egenus. Ex α pr. & κλῆρος, *sors.*

Ἀκληρωτεὶ, *Adv.* citra sortem.

Ἀκληρωτὶ, *Adv.* Idem ab

Ἀκλήρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, sorte non lectus; (2) exsors, expers. Ex α pr. & κληρόω, *sorte lego.*

Ἀκλητὶ, *Adv.* sine vocatione. Ab

Ἄκλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non vocatus, non invitatus; (2) nomine carens. Ex α pr. & κλητὸς.

Ἀκλήτως, *Adv.* sine invocatione, vel invitatione. *Stepl.*

Ἀκλινὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non vacillans; (2) firmus, rigidus, qui flecti nequit; Ph. durus. Ex α pr. & κλίνω. Unde

Ἄκλιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non declinatur.

Ἀκλίτως, indeclinabiliter, sine declinatione.

Ἀκλόνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, imperturbatus, non agitatus, inconcussus. Ex α pr. & κλονέω.

Ἄκλονος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α pr. & κλόνος, *motus.*

Ἄκλοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, furum injuriæ non expositus non deceptus; (2) non furtivus. Ex α pr. & κλοπὴ, *furtum.*

Ἀκλυδώνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, fluctibus non agitatus, tranquillus. Ex α pr. & κλυδωνίζομαι, *fluctibus agiter.*

Ἀκλυδωνίστως, *Adv.* sine fluctibus.

Ἄκλυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non ablutus; (2) undis non agitatus; tranquillus, ut portus. Ex α priv. & κλύζω, *abluo.*

Ἄκλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ramulis carens. Ex α pr. & κλών, *ramulus.*

Ἄκλωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, nendo non ductus, tortus, seu connexus. Ex α pr. & κλώθω, *neo.*

Ἀκμάζω, f. άσω, floreo ætate, ætate sum firma; (2) sum vegetus & validus per ætatem, polleo robore juvenili; (3) facio ea, quæ juvenes decent; (4) polleo, vigeo, floreo re quacumque; Gl. V. vigeo, adolesco, pubesco, vireſco, vireo, ἀκμάζων, vegetus, vigens, Phil. ἀκμάζουσα, vivida, fortis, Phil. Ἀκμάζειν τὰ ἡλικίαν, τὴν ἡτητι σωλῆ, σωλήτω, χρήμασι, σωζῆ στρατιᾷ, σφὸς δύναμιν· ἀκμάζων σῖτος, maturum, μᾶλλα σώλημος, ἀκμάζουσα ἡμέρα, νύξ, βίος, medius. Ab ἀκμὴ.

Ἀκμαῖος, αία, αῖον, vigens, florens ætate, florens re quacumque; (2) juvenis; adultus; (3) vegetus; (4) maturus, tempestivus; (5) vigoris plenus; Ph. (6) opportunus; (7) qui in ipso temporis articulo rem aliquam adgreditur. Ab eod.

Ἀκμαίως, *Adv.* florenter, vegete; (2) mature.

Ἀκμὰν, acc. sing. *Dor.* pro ἀκμὴν, ab ἀκμὴ.

Ἀκμαστὴς, οῦ, ὁ, strenuus, validus, robustus. Ab ἀκμάζω.

Ἀκμὴ, ῆς, ἡ, cuspis, acies, *Hom. Il.* 10, 173. (2) vigor, maturitas seu flos ætatis, summa ætas, juventus; (3) punctum, seu articulus temporis, quo aliquid agi debet; (4) varus.

Ἀκμὴν, *Adv.* adhuc, etiam nunc; (2) sedulo, strenue; (3) eo tempore; (4) aliquamdiu. Ab ἀκμὴ, vel etiam pro κατ' ἀκμὴν.

Ἀκμηνὸς, ὴ, ὸν, adultus; (2) florens; (3) exuberans. Ab eod.

Ἀκμηνὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, jejunus, qui non gustavit, item, qui non bibit, siccus.

Ἀκμὴς, ῆτος, ὁ, non defatigatus, non defessus, recens, integer. Ex α pr. & κάμνω, *defatigo.*

Ἀκμήτης, ε, ὁ, idem.

Ἀκμητὶ, *Adv.* sine lassitudine. Ab ἀκμὴς.

Ἄκμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, & ἄκμητος, ὴ, ον, idem.

Ἀκμόθετον, ε, τὸ, incudis repositorium, *Hom. Il.* 18, 410. Ex ἄκμων, & τίθημι.

Ἀκμονας, *incudes*, acc. pl. ab ἀκμὼν.

Ἀκμονίδας, *Acmonides*, *Dor.* pro Ἀκμονίδης.

Ἄκμων, ονος, ὁ, incus, *Hom. Il.* 15, 19. Ex α pr. & κάμνω, *fatigor.*

Ἀκναμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inflexibilis. Ex α pr. & κάμπτω, *flecto.*

Ἀκναπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, fullonem non expertus a fullone non purgatus, fubacus. Ex α pr. & κνάπτω.

Ἀκναφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; Gl. V. rudis, impolitus. Ex iisd.

Ἀκνημος, ε, ὁ ἡ ἡ, tibiis, seu cruribus carens, qui non habet suras. Ex α pr. & κνήμη, *tibia, crus.*

Ἄκνησες, ιδος, ἡ, spina dorsi. Ex α pr. & κνάω, *scalpo*, seu *scabo*, quia animalia eam scabere non possunt.

Ἄκνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, insulsus, insipidus; proprie nidoris expers. Ex α pr. & κνίση.

Ἀκνίσωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vacuus a nidore, expers sacrificiorum.

Ἀκοὴς, *auditus*, gen. sing. *Dor.* pro ἀκοῆς.

Ἀκοὴ, ῆς, ἡ, auditus; (2) fama, rumor, sermo; (3) auris. Ab ἀκούω, *audio.*

Ἀκοίλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cavus non est, in quo est nihil cavum, cavitatis expers. Ex α pr. & κοῖλος, *cavus.*

Ἀκοιμήτος, ε, ὁ ἡ ἡ, insomnis, non dormiens. pervigil. Ex α pr. & κοιμάω.

Ἀκοιμήτων, *insomnium*, gen. plur. ab ἀκοίμητος.

Ἀκοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, non communis; (2) non pollutus. Ex α pr. & κοινὸς, *communis.*

Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, nullum commercium; (2) excommunicatio. Ex α pr. & κοινωνία.

Ἀκοινώνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, incommunicabilis; (2) fere societate, insociabilis; (3) parcus, tenax. Ex iisd.

Ἀκοινωνήτως, *Adv.* insociabiliter.

Ἀκοίτης, ε, ὁ, unum & idem cubile habens, maritus. Ex α pro ἑμοῦ, & κοίτη.

Ἀκοίτις, ιδος, ἡ, uxor, marita. A prec.

Ἀκοίτος, ε, ὁ ἡ ἡ, sine cubili, cubili carens; (2) at τὸ ἀκοίτον, est mel sedimento carens.

Ἀκολάκευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui adulationibus capi nequit. Ex α pr. & κολακεύω, *adulor.*

Ἀκόλακος, ε, ὁ ἡ ἡ, alienus ab adulatione. Ex α pr. & κόλαξ, *adulator.*

Ἀκολασία, ας, ἡ, intemperantia, luxuria, incontinentia, in quacunque cupiditatum genere, Gl. V. protervia. Ex α priv. & κόλασις.

Ἀκολασαίνω, intemperanter, seu petulanter ago; (2) proterve & libidinose vivo. Gl. V. nepotor, protervio. Ab ἀκόλασος.

Ἀκολασία, ἡ, idem & ab eod. Hinc

Ἀκολάσημα, ατος, τὸ, factum petulans; (2) scelus; (3) stuprum per proterviam illatum.

Ἀκόλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, intemperans, protervus, lascivus, libidinosus, flagitiosus; (2) non punitus; (3) qui peccatis frena laxat; (4) audax; (5) injuriosus; (6) castigatione dignus. Ex α pr. & κολάζω, *punio.*

Ἀκολάστως, *Adv.* intemperanter, petulanter, Gl. V. impune.

Ἀκόλλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, inglutinatus, Gl. V. qui conglutinari vel uniri nequit. Ex α pr. & κολλῶ, *glutino.*

Ἄκολλος, ε, ὁ ἡ ἡ, glutinis expers; (2) qui conglutinari nequit; (3) qui coire nequit, incoërcibilis. Ex α pr. & κόλλα, *gluten.*

Ἄκολος, ε, ὁ, frustrum panis, parva buccella; (2) cibus. Ex α ex parte pr. & κόλον, *cibus.*

Ἀκολουθέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, comitor; (2) facio idem aliis, imitor, congruo, similis fio; (3) obsequor, obtempero. Ἀκολουθεῖν τινι, μετά τινος, κατόπιν τινος, ἀλλήλοις· τῷ λόγῳ, animo assequi, intelligere. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκολούθημα, ατος, τὸ, consequentia; (2) adsectatio, consectatio. Ab ἀκολουθέω.

Ἀκολούθησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀκολουθητικὸς, ὴ, ὸν, sequax, proclivis ad sequendum. Ab eod.

Ἀκολουθία, ας, ἡ, adsectatio, comitatus; (2) series, cohærentia; nexus, consequentia, Gl. V. (3) convenientia, congruentia; (4) officium (5) cærimonia, ritus sacer. Ab

Ἀκόλουθος, ε, ὁ ἡ ἡ, pedissequus, vel pedissequa, assecla, comes, adsectator; (2) consequens, consentaneus, conveniens, congruens, similis; (3) genus ministri. *Eccles.*

Ἀκολουθοῦσιν, *sequentibus*, dat. plural. præs. part.

Ἀκολούθως, *Adv.* consequenter; (2) convenienter. Ab ἀκόλουθος.

Ἀκόλυμβος, ε, ὁ ἡ ἡ, natandi insciis. Ex α pr. & κολυμβάω, *nato.*

Ἀκομία, ας, ἡ, comæ defectus. Ab ἄκομος.

Ἀκομισία, ας, ἡ, neglectus, incuria. Ab

Ἀκόμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, neglectus, squalidus, sine cura necessaria. Ex α pr. & κομίζω.

Ἄκομος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui nulla est coma, qui comatus non est. Ex α pr. & κόμη.

Ἀκόμπαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, alienus a jactantia, alienus ab ostentatione. Ex α pr. & κομπὸς, *jactator.*

Ἄκομπος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Ἀκόμψευτος, ον, non curiose ornatus.

Ἀκόμψως, ε ὁ ἡ ἡ, inelegans, non festivus; (2) vilis, simplex (ineptus, *Steph.*) Ex α pr. & κομψὸς, *scitus, elegans.*

Ἀκόμψως, *Adv.* inelegenter, illepide.

Ἀκονᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀκονάειν.

Ἀκονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) impello, incito. Τὸν κεραυνὸν ἀκονήσαντες, Luc. Ex ἀκόνη, *cos.*

Ἀκόνδυλος, ον, expers tuberum. Ab α & κόνδυλη.

Ἀκονή, ῆς, ἡ, *cos.*

Ἀκόνημα, τὸ, incitamentum. Ab ἀκονάω.

Ἀκονητὴς, ε, ὁ, qui acuit. Ph. cotiarius.

Ἀκόνιον, ε, τὸ, coticula, Dim. Ab ἀκόνη.

Ἀκονιτὶ, *Adv.* sine pulvere; (2) sine pugna, citra laborem, facile. Ex α pr. & κόνις.

Ἀκονιτικὸς, ὴ, ὸν, ex aconito confectus. Ab

Ἀκονιτον, τὸ, aconitum, herba venenata, quæ ἐν ταῖς ἀκόναις, seu cautibus nascitur. *Angl.* Wolfsbane, Monkshood.

Ἀκόνιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulveris expers; (2) qui sine pulvere fit; (3) non illitus calce, opere tectorio

Digitized by Google

tectorio non obductus; (4) non picatus. Ex α pr. & κόνις, *pulvis, cinis.*

Ἀκονίτας, *Adv.* sine pulvere; (2) sine difficultate.

Ἀκοντε, *invoiti*, nominat. dual. ab ἄκων.

Ἀκοντι, *Adv.* invito, coactè. Ex α pr. & ἑκοντὶ, *sponte.*

Ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, serpentis genus; (2) *in plur.* stellæ, quæ jaculi modo feruntur. Ab ἀκοντίειν. Unde

Ἀκοντίζω, f. ίσω, jaculor, jaculum vibro, intorqueo; (2) jaculo peto. Ἀκοντίζειν τὰ φύλλα, εἰς τοῦτον, τινὰ ἔγχεϊ τινός. Ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. *Hom. Il.* 4, 496.

Ἀκοντικὸν, ου, τὸ, medicamentum ad sananda vulnera ἀκόντων, s. jaculorum. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντιον, ου, τὸ, jaculum, telum, spiculum, pilum; (2) teli jactus; (3) spina dorsi. Ab ἄκων, *jaculum.*

Ἀκόντισις, εως, ἡ, jaculatio, jactus. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, idem; (2) jaculum.

Ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἀκοντισσαι, aor. 1. inf. act. *Poet.* pro ἀκοντίσαι.

Ἀκοντιστὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator; (2) jaculandi peritus. Ab eod.

Ἀκοντιστὴς, οῦ, idem. Hinc

Ἀκοντιστικὸς, ἡ, όν, jaculandi peritus.

Ἀκοντιστὺς, ύος, ἡ, jaculatio, *Hom. Il.* 26, 621. (2) jaculandi peritia. Ab ἀκοντίζω.

Ἀκοντοβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculi vibrator, jaculator. Ex ἄκων, οντος, & βάλλω, *jacio.*

Ἀκοντοδόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui jacula observat, ut eorum ictus evitet. Ex ἄκων, & δέκομαι, *recipio*, vel potius δοκάζω, *observo.*

Ἀκοντοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, jaculum ferens. Ex ἄκων, *jaculum*, & φέρω, *fero.*

Ἀκόντως, *Adv.* invite. Ab ἄκων.

Ἀκοπὶ, sine labore, ac molestia. Ab α pr. & κόπος.

Ἀκοπίαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefessus, indefatigabilis; (2) lassitudinem & laborem nullum adferens. Ex α pr. & κοπιάω *laboro.*

Ἀκοπιάστως, *Adv.* sine labore.

Ἄκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, indefessus; (2) corruptioni non obnoxius. Ex α pr. & κόπος, *labor.*

Ἀκόπρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non est stercoratus, cui fimus non est ingestus. Ex α pr. & κόπρος, *stercus.*

Ἄκοπρος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀκοπρώδης, ους, ἐς, purus a stercore.

Ἀκόπως, *Adv.* sine lassitudine; (2) sine vermium noxa.

Ἀκόρεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, insatiatus, insatiabilis. Ex α pr. & κορέω, *satio.*

Ἀκορέστως, sine satietate.

Ἄκορητος, ου, ὁ ἡ ὁ, *Hom. Il.* 7, 117. idem; (2) non ornatus, non mundatus. Ab eod.

Ἀκορία, ας, ἡ, insatiabilitas. Ab eod.

Ἀκορίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum ex acere confectum. Ab ἄκορον.

ΑΚΟΡΝΑ, ης, ἡ, nomen plantæ cujusdam.

ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, acorum, herba sive radix quædam medica. *Angl.* The sweet sedging flag, or Calamus.

Ἄκορος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀκόρητος.

Ἀκόρυφος, ου, ὁ ἡ ὁ, verticem, seu fastigium non habens. Ex α pr. & κορυφὴ, *vertex.*

Ἄκος, εος, τὸ, medela, medicina, sanatio, curatio, remedium, *Hom. Il.* 9, 250. Ab ἀκέομαι.

Ἀκοσμέω, ῶ, f. ήσω, incomposite me gero; (2) improbus sum. Κολασσοι τὰς ἀκοσμευτας, Ilocr. Ex α pr. & κοσμέω, *orno.*

Ἀκοσμήεις, εσσα, εν, inornatus. Ab ἀκοσμία.

Ἀκόσμητος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Ἀκοσμήτως, confuse, sine ornatu.

Ἀκοσμία, ας, ἡ, status rerum perturbatus, res incompositæ; dedecus, Ph. Ab eod.

Ἄκοσμος, ὁ ἡ ὁ, inornatus, indecorus, incultus, inordinatus, incompositus; incomptus, inhonestus, Gl. V. Ex α priv. & κόσμος.

Ἀκόσμως, *Adv.* turpiter.

Ἀκοτέω, ῶ, futur. ήσω, abundo esu hordei, pascor hordeo. Ἀκοτήσας ὅλῃ φύτῃ, *Hom. Il.* 6, 506. Ab

ΑΚΟΣΤΗ ης, ἡ, hordeum; (2) quilibet cibus.

Ἀκοῦος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui simultates non alit. Ex α pr. & κότος.

Ἀκουάζω, audio; (2) invocor. Πρώτω γὰρ ἡ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο, Il. 4, 343. Ab ἀκούω.

Ἀκούμεν, *audire*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀκουειν.

Ἀκούτω, *audiat*, 3. sing. præs. imper. act.

Ἀκουὴ, ῆς, ἡ, auditus, auditio. Ab eod.

Ἀκουκα, 1. s. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤκουκα.

Ἀκούοντα, *audientem*, acc. sing. præs. part. act.

Ἀκούουσαι, dat. pl. part. præs. *Ionice & Poet.* pro ἀκούσαι.

Ἀκούουσι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἀκούουσι.

Ἀκρεύτος, ου, ὁ, intonsus. Gl. V. Ex α pr. & κυρεύω, *tondeo.*

Ἄκρηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, intonsus; (2) qui est sine liberis. Ex α pr. & κείρω, vel κόρος.

Ἀκυς, υτος, ὁ, jaculum, telum. Ab ἄκων.

Ἀκύσαιεν, *audiverint*, 3. plur. aor. 1. opt.

Ἀκύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἀκούσας.

Ἀκυσας, *qui audivit*, vide antecedens ακύσαις.

Ἀκυσάτασαν, *audiant*, 3. pl. a. 1. imp. act.

Ἀκύσιαι, *audies*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Ionice* pro ἀκούσεαι, vel ἀκύσῃ.

Ἀκυσίζω, cogo. Ab ἀκύσιος.

Ἀκυσίθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui a Deo exauditur. Ex ἄκουσις, & Θεὸς, *Deus.*

Ἀκύσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἀκύσιος, ία, ον, prim. prod. non voluntarius, coactus, invitus, Gl. V. Ex α pr. & ἑκὼν, *sponte.*

Ἄκουσις, εως, ἡ, auditio. Ab ἀκούω, *audio.*

Ἀκουσίως, *Adv.* præter voluntatem, invite.

Ἀκουσμα, ατος, τὸ, res, quæ auditur, auditio; (2) auditio discipuli, quod discipulus ex præceptore audit; (3) fama, rumor. Ex ἀκούω, *audio.*

Ἀκουσμάτιον, ου, τὸ, auditiuncula, narratiuncula, Dim. Ab ἄκουσμα.

Ἀκουστὴς, ου, ὁ, auditor, qui audit; (2) discipulus. Ab ἀκούω. Hinc

Ἀκουστιάω, paratus sum ad audiendum

Ἀκουστικὸς, ἡ, όν, ad auditum pertinens.

Ἀκουστικῶς, attente, ad audiendum paratè.

Ἀκουτὸς, ἡ, όν, sub auditum cadens. Ab ἀκούω.

Ἀκούσασιν, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Ἀκουτιεῖς, *audire facies*, 2 sing. f. 1. indic. act. *Attice* pro ἀκουτίσεις. Ab

Ἀκουτίζω, f. ίσω, audire facio. Ab

ΑΚΟΥ'Ω, fut. ύσω, audio, auribus percipio, auisculto; (2) auditor, s. discipulus sum; (3) audiens sum dicto, obtempero; (4) intelligo & interpretor, item sentio; (5) vocor, appellor, dicor; (6) novi, teneo; (7) *est ubi verti potest*, lego: ducta inde significatione, quod olim anagnostis utebantur. *Ern.* Ἀκούειν τινος, θορύβου, φωνὴν τινος· τοῦτο παρά σου, πρός σε, ex; ταυτα παρεισου, παρὲι τῶ πραγματος· σῶ παρὲι τούτων, σὲ ἐντα. ἐδηλος, κακὸς, appellor; εὖ ἀκούειν λέγῃ, ὦτό, πρός τινος, laudari; κακῶς vituperari. ἀκούομαι ὑπό σου audior. Λέγως δ' ἄκουσιν, ἐς ἦκω φέρων. Soph. Phil. 1255.

Ἀκοὼ, *audiam*, futur. 2. indic. act. verbi ἀκούω.

Ἄκρα, ας, ἡ, summitas, fastigium, culmen; (2) arx; (3) promontorium; (4) littus, omnino de extremitate dicitur, maximè extremitatibus corporis. Ab ἄκρος.

Ἀκράαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus. Ex α pr. & κραιαίνω, *efficio.*

Ἀκραγὴς, ἐς, mutus. Ab α pr. & κραγω.

Ἀκράδαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus. Ex α pr. & κραδαίνομαι, *moveo, concutior.*

Ἀκρὰς, ίος, ὁ ἡ ὁ, fluus in superficie, vehemens. Ex ἄκρος, *summus*, & ὦω, *flo.*

Ἀκρᾶος, ου, ὁ, summus; (2) qui est in arce; (3) qui præest arci (unde Ακρόια, Venus. vid. *Thes. M.*) Ex ἄκρος, *summus*, vel. ἄκρα, *arx.*

Ἀκρᾰίπαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, non sentiens crapulam; (2) alienus a crapula; (3) arcens crapulam. Ex α pr. & κραιπάλη, *crapula.*

Ἀκραιφνὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, purus; (2) alacer; (3) recens. Ex ἀκήρατος, & φαίνομαι.

Ἀκραφνιὰς, *Adv.* sincere. Ab ἀκραιφνὴς.

Ἀκραντος, ου, ὁ ἡ ὁ, imperfectus; (2) irritus, *ut promissum*, prædictio. Ex α pr. & κραίνω, *efficio.*

Ἀκρεξόνιον, ου, τὸ, summa pars axis. Ex ἄκρος, & ἄξων, *axis.*

Ἀκρασία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia, incontinentia. Ex α pr. & κρᾶσις. Hinc

Ἀκράσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, intemperans.

Ἀκρατεύομαι, fut. εύσομαι, intemperanter vivo. Ab ἀκρατὴς.

Ἀκρατευτικὸς, ἡ, όν, incontinens.

Ἀκρατὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, incontinens, intemperans; (2) invalidus, debilis; (3) qui contineri nequit, Ex α pr. & κρατος.

Ἀκράτητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui contineri & cohiberi nequit. Ex α pr. & κρατέω, *cohibeo.*

Ἀκρατὶ, impotenter, per impotentiam. Ex α pr. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατίζω, f. ίσω, jento; (2) merum bibo; ἀκρατιζομαι, jento, Gl. V. Ab ἄκρατος. Hinc

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, jentaculum.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀκράτις, ου, ὁ ἡ ὁ, qui non jentavit; (2) qui jentaculo non facile caret; (3) validus. Ex α pr. & κρατίζω, vel α int. & κράτος.

Ἄκρατον, ου, τὸ, vinum merum, meracum. Ex α pr. & κιράννυμι, *misceo.*

Ἀκρατοποσία, ας, ἡ, meracioris vini potatio. Ex ἄκρατος, & πόσις, *potatio.*

Ἀκρατοποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. Ab

Ἀκρατοπότης, ου, ὁ, qui merum potat. Ex ἄκρατος, & ποτέω, *poto.*

Ἄκρατος, ου, ὁ, merus, meracus; (2) purus, sincerus; (3) validus, vehemens in utramque partem, immoderatus, immitis; (4) perspicuus. Ex α pr. & κιράω, *misceo*, vel α intens. & κράτος, *robur.*

Ἀκρατότης, *Ion.* ακρητότης, meracitas.

Ἀκρατοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui meracum fert; qui ad ferendum meracum aptus est, nomen vasis vinarii. Ex ἄκρατος, & φέρω, *fero.*

Ἀκράταρ, ορος, ὁ, impotens; (2) incontinens. Ex α pr. & κράτος.

Ἀκρατὰς, *Adv.* incontinenter, intemperanter; (2) graviter, vehementer, impense.

Ἀκράτως. *Adv.* mere, pure, sine admixtione.

Ἀκραχολία, ας, ἡ, ira repentina & levi de caussa. Ab

Ἀκράχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad iram valde proclivis, iracundus. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira.*

Ἀκρεμονικὸς, ἡ, όν, ramos grandes habens. Ab

ΑΚΡΕΜΩΝ, ονος, ὁ, ramus major, ramus prægrandis; (2) ramus quivis.

Ἀκρεὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἄκρεος, ία, εον, non carneus, excernis. Ex α pr. & κρέας, *caro.*

Ἀκρίσπερον, *Adv.* summa vespera, extremo vespere. Ab

Ἀκρεσπερος, ου, ὁ ἡ ὁ, vesperæ principium faciens, vesperam inducens. Ex ἄκρος, *summus*, & ἑσπερος, *vesper.*

Ἀκρη, *summa*, *Ion.* pro ἄκρα,

Ἀκρὶβης, ους, ὁ ἡ ὁ, valde juvenis. Ex ἄκρος, & ἥβη, *ætas.*

Ἄκρηβος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀκρητόχολος, ου, id. quod ακρόχολος. Hipp.

Ἀκρία, ας, ἡ, cognomen Minervæ. Ab ἄκρος.

Ἀκριβάζω, f. άσω, probo, diligenter indago. Ab ἀκριβὴς, *accuratus.* Hinc

Ἀκριβασμὸς, οῦ, ὁ, accuratio, exquisitum examen.

Ἀκριβαστὴς, οῦ, ὁ, diligens explorator, exquisitor. Gl. V. scrupulosus. Ab eod.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, accuratio, accurata diligentia, summa cura; (2) summum jus; (3) tenacitas, parsimonia; χαλεπὰς ἔφησε τὰς τῶ πολέμου ἀκριβείας, ὀλίγα καὶ κακὰ μικρὸν αὐτῶ χρήσιμα. Plut. in Pericle, c. 30. (4) vita exacta; (5) accuratum examen; (6) forma eximia. Ab

Digitized by Google

ἈΚΡΙΒΗΣ, ἐος, ὁ, ἡ ἠ, certus, accuratus, subtilis, exquisitus, diligens, scrupulosus; (2) certus, exploratus; (3) plenus, justus, copiosus; (4) ad rem attentus, tenax. Sic *Angl.* dic. an exact man.

Ἀκριβοδίκαιος, ε, ὁ, ἡ ον, summo jure utens, s. agens. Hinc τὸ ἀκριβοδίκαιον, ε, jus summum. Ex ἄκρος, *summus*, & δίκη, *jus*.

Ἀκριζολογέω, ῶ, f. ήσω, accurate perpendo, examino.

Ἀκοιζολογία, ας, ἡ, accurata discussio, & examinatio. Ab

Ἀκριζολόγος, ε, ὁ, ἡ ον, accurata & curiosa diligentia utens; (2) accurato sermone utens. Ex ἀκρίζης, & λόγος, *sermo*.

Ἀκριβόω, ῶ, f. ώσω, plane cognosco, diligenter exploro; (2) probe calleo, compertum exploratumque habeo; (3) summa cura ac diligentia aliquid facio; (4) facio, ut aliquis sit accuratus, & exquisitus. Ἀκριβῶν λόγως τὰς τάξεις, τὰς διαθέσεις, δικαιοσύνην, εἴ τι ἠκριβωμένην σύνισε, Ἠκριβωσε παρ' αὐτῶν ὁ χρόνος τὸ φαινόμενον ἀσφαλές, Matt. 2, 7. Ab ἀκρίβης.

Ἀκριβῶς, *Adv.* diligenter, exacte, accurate, exquisite; (2) plane, plene, penitus, perfecte; (3) summo jure; (4) severe, parcè.

Ἀκριβωσις, ἡ, diligentia, accuratio.

Ἀκρίδιον, ε, τὸ, locustula. Dim. Ab ἀκρις.

Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad capiendas locustas. Ab ἀκρις, & θήρα, *captura*.

Ἀκριδοφάγος, ε, ὁ, ἡ ον, qui locustis victitat, locustas comedens. Ex ἀκρίς, & φάγος.

Ἀκρίζω, f. ίσω, cacumina, seu summa lœca perambulo; (2) summis pedibus ambulo; (3) summa cædo. Ab ἄκρις, *summitas*.

ΑΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locusta.

Ἄκρις, ιος, ἡ summitas, cacumen montis. Ab ἄκρος, *summus*.

Ἀκρασία, ας, ἡ, inconsiderantia; (2) res controversa & non judicata; (3) judicii inopia, & temeritas; (4) malum judicium; (5) perturbatio, confusio, turbulentus rerum status. Ex α pr. & κρίσις.

Ἀκριτὶ, *Adv.* injudicato, indicta causa; (2) nullo judicio, sine judicio, sine delectu; (3) indiscrete, confuse, nullo discrimine. Ab ἄκριτος.

Ἀκριτοβάλος, ον, imprudens.

Ἀκριτόμυθος, ε, ὁ, ἡ ον, qui loquitur inconsiderate & sine judicio. Ex ἄκριτος, & μύθος, *verbum*.

Ἄκριτος, ε, ὁ, ἡ ον, injudicatus, indemnatus; (2) confusus, indiscretus; (3) anceps; (4) qui in controversiam non cadit; (5) qui componi aut decerni non potest; (6) sine ratione & judicio factus, inconsideratus; (7) immodicus, immensus, innumerabilis. Ex α priv. & κριτὸς, *judicatus*.

Ἀκριτόφυλλος, ε, ὁ, ἡ ον, frondes habens indiscretas; (2) frondosus; multis arboribus constitus, ita ut folia arborum discerni nequeant; (4) umbrosus. Ex ἄκριτος, & φύλλον, *folium*.

Ἀκριτόφυτος, ε, ὁ, ἡ ον, consertus, miscellaneus Ex ἄκριτος, & φύρω, *misceo*.

Ἀκριτόφανος, ε, ὁ, ἡ ον, indistinctam & confusam vocem habens. Ex ἄκριτος, & φανὴ.

Ἀκρίτως, *Adv.* idem quod ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur; (2) ipsa persona, quæ auditur. Ab ἀκροάομαι. Hinc

Ἀκροαματικὸς, ἡ, όν, ad auditionem pertinens; (2) in auditione, s. nuda scientia et contemplatione positum.

ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἀκροάσομαι, audio; (2) audio discendi causa; (3) dicto sum audiens, pareo. Ἀκροᾶσθε τινος λέγοντος, τῶν λεγομένων, ἐπαθεν· τῶν ἀρχόντων, τῶ προστάττοντος, parere. Ἀκρατέον ἡμῖν τῶν κρειττόνων, cedere oportet.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio, ipsa audiendi actio; (2) recitatio. Ab ἀκροάομαι.

Ἀκροατήριον, ε, τὸ, auditorium; (2) locus in quo judices ad cognoscendam causam conveniunt. Ab eod.

Ἀκροατὴς, ε, ὁ, auditor, discipulus; (2) qui obedit præceptis. Ab eod.

Ἀκροατικὸς, ἡ, όν, auditorius, ad auditionem pertinens. Ab ἀκροατὴς.

Ἀκροβάμων, ονος, ὁ, ἡ ων, erectus in summos pedum digitos; (2) erectus incedens. Ex ἄκρος, & βαίνω, *eo, incedo*.

Ἀκροβατέω, ῶ, f. ήσω, in digitos pedum erigo, suspensus incedo. Ex ἄκρος, & βατέω, *vado*.

Ἀκροβαφὴς, έος, ὁ, ἡ ές, summa parte tinctus, leviter imbutus. Ex ἄκρος, & βάπτω, *mergo*.

Ἀκροβελὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές, acutam cuspidem habens. Ex ἄκρος, & βέλος, *telum*.

Ἀκροβολὶς, ίδος, ἡ, jaculi genus. Ex iisd.

Ἀκροβηματίζομαι, f. ίσομαι, sto in summo suggestu, vel tribunali. Ex ἄκρος, & βῆμα.

Ἀκροβλαστὸς, ε, ὁ, ἡ όν, germen in cacumine habens. Ex ἄκρος, & βλαστὸς, *germen*.

Ἀκροβολέω, ῶ, futur. ήσω, e summo jaculor; (2) jaculor. Ex ἄκρος, & βάλλω. Hinc

Ἀκροβολία, ας, ἡ, velitatio, præludium pugnæ.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ἀκροβολίζομαι, quacunque jaculor; (2) velitor; (3) velitor verbis & certamen lacesso. Ἀκροβολίζεσθαι τοῖς ἵπποις, τοῖς λίθοις. Ab ἀκροβολία. Hinc

Ἀκροβόλισις, ἡ, idem quod

Ἀκροβολισμὸς, ε, ὁ, jaculatio; (2) velitatio, præludium pugnæ; (3) irritatio; (4) omnino lapidum aliorumque missilium conjectus.

Ἀκροβολιστὴς, ε, ὁ, jaculator; (2) veles.

Ἀκροβολὸς, ε, ὁ, jaculator, sagittarius.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium; (2) gentes profanæ, non circumcisæ; (3) corruptio humanæ naturæ. Ab

Ἀκρόβυστος, ε, ὁ, ἡ ον, præputiatus. Ab ἄκρος, & βύω, *tego*, quod præputium extremam membri virilis partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, quod in summo angulo est; (2) imus. Ex ακρος, & γωνία, *angulus*.

Ἀκροδακτύλιον, ε, τὸ, summa pars digiti. Ex ἄκρος, & δάκτυλος, *digitus*.

Ἀκρόδετος, ε, ὁ, ἡ ον, in summo ligatus. Ex ἄκρος, & δετὸς, *ligatus*.

Ἀκροδικαιον, ε, τὸ, summum jus. Ex ἄκρος, & δίκη, *jus*.

Ἀκρόδρυα, ων, τὰ, fructus arborei, & proprie quidem, qui putamen lignosum habent. Gl. V. cacumen rami. ἀκρόδρυα, baccæ. Ex ἄκρος, & δρυς.

Ἀκρόζεστος, ε, ὁ, ἡ ον, leviter fervefactus; (2) leviter coctus. Ex ἄκρος, & ζεστος.

Ἀκροζάνη, ης, ἡ, instita, Ph. Ex ἄκρος, & ζάνη, *zona*.

Ἀκρόθαλπὴς, ε, ὁ, ἡ ές, in summo calefactus & tostus; (2) leviter calefactus. Ex ἄκρος, & θάλπω, *foveo, calefacio*.

Ἀκροθιγὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές, leviter attingo. Ex ἄκρος, *summus*, & θιγγάνω, *tango*.

Ἀκροθιγῶς, summis digitis. Gl. V. summatim, captim. A præced.

Ἀκροθινίαζω, futur. άσω, summam partem attingo; (2) primitias offero; (3) aliquid pro primitiis offero; (4) deligo quod egregium optimum. *In med.* deligo mihi, mea causa. Ab

Ἀκροθίνιον, ε, τὸ, & quod usitatius, ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ frugum; (2) primitiæ quælibet; (3) primitiæ manubiarum, quæ Diis offeruntur; (4) manubiæ, spolia. Ex ἄκρος, *summus*, & θίν, θινὸς, *acervus*, quod primitiæ a summitate acervi sumebantur.

Ἀκροθώραξ, ακος, ὁ, ἡ ηξ, leviter ebrius. Ex ἄκρος, & θωρήσσω, *inelrio*.

Ἀκρόκαρπος, ε, ὁ, ἡ ον, in summitate fructum habens. Ex ἄκρος, & καρπὸς, *fructus*.

Ἀκροκελαινίδων, ῶν, in summo, vel superficie nigrico, s. ater sum. Hinc ἀκροκελαινίδων pro ἀκροκελαινῶν. Ex ἄκρος, & κελαινὸς.

Ἀκροκέρκια, ων, τὰ, extremitates, s. cornua antemnarum. Ex ἄκρος, & κέρας.

Ἀκροκιόνιον, ε, τὸ, summa, seu extrema columnæ pars, fastigium columnæ. Ex ἄκρος, & κίων, *columna*.

Ἀκροκνέφαιος, ε, ὁ, ἡ ον, vespertinus. Ex ἄκρος, & κνέφας, *tenebræ, caligo*.

Ἀκροκνεφὴς, έος, ὁ, ἡ ές, idem & ex iisdem.

Ἀκροκόμης, ε, ὁ, in vertice comam alens; (2) largiter comatus. Ex ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκόμος, ε, ὁ, ἡ ον, idem.

Ἀκροκόρυφος, ον, summus. Ex ἄκρος, & κορυφὴ, *fastigium*.

Ἀκροκυματόω, ῶ, summis innato fluctibus. Ex ἄκρος, & κυματόω, *undis agito*.

Ἀκρωκωλία, ας, ἡ, extremitas membrorum, h. e. brachiorum, ubi humeris inseruntur. Ex ἄκρος, & κῶλον, *membrum*.

Ἀκρόλιθον, ε, τὸ, primitiæ manubiarum, s. prædæ; (2) primitiæ quælibet. Ex ἄκρος, & λεία, *præda*.

Ἀκρόλιθος, ε, ὁ, ἡ ον, in summitate lapidis positus; (2) summus lapis, s. summitas lapidis. Ex ἄκρος, & λίθος, *lapis*.

Ἀκρολίπαρος, ε, ὁ, ἡ ον, per summa pinguis, in superficie pinguis. Ex ἄκρος, *summus*, & λίπαρος, *pinguis*.

Ἀκρολογέω, ῶ, f. ήσω, in summitate lego, seu carpo, summa lego. Ex ἄκρος, & λέγω.

Ἀκρολόγος, ε, ὁ, ἡ ον, summa colligens.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summitas collis.

Ἀκρολοφίτης, ε, ὁ, qui in summitatibus colliuum & tumulis versatur. Ab

Ἀκρόλοφος, ε, ὁ, summitas collis, cacumen tumuli, s. montis. Ex ἄκρος, & λόφος.

Ἀκρόμαλλος, ε, ὁ, ἡ ον, summe villosus. Ex ἄκρος, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀκρομανὴς, ἐος, ὁ, ἡ ές, summe insanus, extrema insania laborans. Ex ἄκρος, & μαίνομαι.

Ἀκρομάθιον, ε, τὸ, papilla, Ph. Ex ἄκρος, & μαθὸς, *mamma*.

Ἀκρομέθυσος, planè plenus, depositus vino.

Ἀκρομόλιβδον λίνον, rete plumbum in extrema seu ima sui parte habens. Ex ἄκρος, & μόλιβδος, *plumbum*.

Ἀκρομφάλιον, ε, τὸ, mediana umbilici pars, umbilici meditullium. Ex ἄκρος, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἀκρομφάλον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Ἄκρον, ε, τὸ, apex, summum cacumen, fastigium, culmen; (2) crepido, margo. Gl. V. Ab ἄκρος.

Ἀκρόνηον, ε, τὸ, summa, seu extrema pars navis. Ex ἄκρος, & ναῦς, *Ion.* νηῦς, *navis*.

Ἀκρονύκτιον, ε, τὸ, prima noctis pars. A seq.

Ἀκρονυκτὸς, ε, ὁ, ἡ ον, vespertinus. A seq.

Ἀκρόνυξ, κτος, ἡ, prima pars noctis, primæ noctis tempus. Ex ἄκρος, & νὺξ, *nox*.

Ἀκρόνυχος, ε, ὁ, ἡ ον, vespertinus.

Ἀκροπαγὴς, έος, ὁ, ἡ ές, in summo fixus. Ex ἄκρος, & πηγνύω, *figo*.

Ἀκρόπαστος, ε, ὁ, ἡ ον, in summa parte adfectus. Ex ἄκρος, & πάθος, *adfectus*.

Ἀκρόπαστος, ε, ὁ, ἡ ον, per summa conspersus. Gl. V. ἀκρόπαστον, parce salsum, Ex ἄκρος, & πάσσω, *conspergo*.

Ἀκρόπενθὴς, ές, summè tristis.

Ἀκρόπηλος, ε, ὁ, ἡ ον, valde cœnosus, lutulentus. Ex ἄκρος, & πηλὸς, *lutum*.

Ἀκροποδητὶ, al. scrib. ἀκροποδιτὶ, *Adv.* summis pedibus insistendo, summis pedum digitis. Ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν ὀκανθῶν ἐπιβαίνοντες ἀκροποδητὶ, *Lucian. Dial. Mort.* Ex ἄκρος, & πούς, ποδὸς, *pes*.

Ἀκροποδιτὶ, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx; (2) quod summum est. Ex ἄκρος, & πόλις, *urbs*.

Ἀκρόπολος, ε, ὁ, ἡ ον, altissimum habens verticem. Ex ἄκρος, & πόλος, *vertex*.

Ἀκρόπορος, ε, ὁ, ἡ ον, extrema parte acutus. Ex ἄκρος, & πείρω, *transfodio, infigo*.

Ἀκροπόρφυρος, ε, ὁ, ἡ ον, in extremitate, vel summitate purpuram habens, purpura prætextus. Ex ἄκρος, & πορφύρα.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præputium; (2) glans. Ex ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροποσθιον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Ἀκροπρωτον, τὸ, summa pars proræ.

Ἀκρόῤῥιζος, ε, ὁ, ἡ ον, in superficie habens radicem

Digitized by Google

dicem, leviter irradicatus. Ex ἄκρ-, & ῥίζα, *radix*.

Ἀκροῤῥίνιον, ου, τὸ, tota naſi ſummitas, totus ambitus naſi. Ex ἄκρ-, & ῥὶν, *naſus*.

Ἀκροῤῥύμιον, ου, τὸ, ſummus temo, extrema temonis pars. Ex ἄκρ-, & ῥυμὸς, *temo*.

ΑΚΡΟΣ, ρα, ρον, ſummus, extremus; (2) ſummus, i. e. ſupremus; (3) ſummum in aliqua re gradum obtinens, perfectus, præſtantiſſimus, ſingularis.

Ἀκροσαπὴς, ὁος, ὁ ἡ, qui in ſuperficie putreſcit; (2) qui leviter putreſcere & mutari cœpit. Ex ἄκρ-, & σήπω, *putrefacio*.

Ἀκρόσοφος, impenſè ſapiens, peritus.

Ἀκροσπάδια, ων, τὰ, hypochondria, ita dicta, quod velut in extremitate coſtarum ſita ſint. Ex ἄκρ-, & σπάθαι, *coſtarum oſſa*.

Ἀκροστήθιον, ου, τὸ, ſumma pars pectoris. Ex ἄκρ-, & στῆθ-, *pectus*.

Ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ, initium verſus; (2) carmen, in quo deinceps e primis verſuum literis aliquid connectitur. Ex ἄκρ-, & στίχ-, *verſus*.

Ἀκροστίχιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἀκροσόλιον, ου, τὸ, ſummitas vel ora navis. Ex ἄκρ-, & σόλος, *pars navis*.

Ἀκροσφαλὴς, ὲος, ὁ ἡ, proclivis ad lapſum; (2) lubricus, pronus, proclivis. Ex ἄκρ-, & σφάλλομαι, *labor*.

Ἀκρόσφυρον, ου, τὸ, extrema malleoli pars; (2) genus calceamenti muliebris. Ex ἄκρος, & σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Ἀκροχιδὴς, ὲος, ὁ ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, in cacumine diviſus. Ex ἄκρ-, & χίδη, *fiſſura*.

Ἀκροτελεύτιον, ου, τὸ, finis, ſeu extremitas carminis. Ex ἄκρ-, & τελευτὴ, *finis*.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas, apex, faſtigium. Ab ἄκρ-.

Ἀκρότητος, ὁ ἡ, non pulſatus; (2) non congruens ad numeros, Ex α pr. & κρότος.

Ἀκροτομίω, ῶ, f. ήσω, ſummas partes amputo. Ἀκροτομεῖν ϑ Σίτον, de meſſoribus, *Xen.* Gl. V. ἀκροτομεῖ, truncat. Ab

Ἀκρότομος, ου, ὁ ἡ, cujus ſummæ partes ſectæ ſunt; (2) durus; (3) excelſus; (4) aſper & tranſitu difficilis. Ex ἄκρ-, & τέμνω, *ſeco*.

Ἀκρότονος, ου, ὁ ἡ, in ſummo tentus; (2) qui extremas partes, ſc. manus & brachia ſumma vi intendit. Ex ἄκρ-, & τείνω.

Ἄκρυτος, ου, ὁ ἡ, plauſu carens, cui non plauditur. Ex α priv. & κρότος, *ſtrepitus*.

Ἀκρωρία, ας, ἡ, ſummitas cœli, vertex cœli. *Luc. in Lex.* Ex ἄκρος, & οὐρανὸς, *cœlum*.

Ἀκρωτὴς, ὲος, ὁ ἡ, ſummo diluculo apparens; (2) qui tenuem tantum & non plenam lucem habet; (3) qui apparere incipit. Ex ἄκρ-, & φαίνομαι, *appareo*.

Ἀκρωφὴς, ὲος, ὁ ἡ, in cacumine proveniens, in ſummo naſcens; (2) excelſa indole præditus. Ex ἄκρ-, & φυὴ, *natura*.

Ἀκροφύλαξ, ακος, ὁ, arcis præfectus. Ex ἄκρα, *arx*, & φύλαξ, *cuſtos*.

Ἀκροφυλλὴς, ὲς, ὁ ἡ, in ſummitate folia habens. Ex ἄκρος, *ſummus*, & φύλλον, *folium*.

Ἀκροφύσιον, ου, τὸ, follium pars ſumma, ſeu extrema, quæ fornacis ori immittitur. Ex ἄκρος, & φῦσα, *follis*.

Ἀκροχάλιξ, ικος, ὁ ἡ, ſupra modum laxatus; (2) ebrius. Ex ἄκρος, & χάλιξ, *vinum*.

Ἀκροχανὴς, ὲος, ὁ ἡ, in ſummo vel extremo hians, apertus; (2) immani vaſtus hiatu. Ex ἄκρ-, & χαίνω, *hiſco*.

Ἀκροχεὶρ, ρος, ἡ, pars brachii, a cubito ad extremos uſque digitos.

Ἀκροχειρία, ἡ, idem cum ἀκροχειρισμός.

Ἀκροχειρισμὸς, ου, idem.

Ἀκροχείρισις, εως, ἡ, idem.

Ἀκροχειρίζομαι, ſumma manu capto, & quidem proprie, velut pancratiaſtæ ſolent. Ex ἄκρος, & χεὶρ, *manus*. Hinc

Ἀκροχειρισμὸς, ου, ὁ, exercitatio pancratiaſtarum, qua alter alterum manu captat.

Ἀκροχειριστὴς, ου, ὁ, qui ſe exerſet ἀκροχειρισμῷ. Ab eodem.

Ἀκροχλωίσκοι, ων, οἱ, extremitates ejus partis jugi, quæ ζυγὸν dicitur. Ex ἄκρος, & χλωίσκος, *anſerculus*.

Ἀκροχλιαρὸς, ου, ὁ ἡ, ſubtepidus.

Ἀκροχλιάω, ſubtepide.

Ἀκροχολάω, ῶ, f. ήσω, ſubito iraſcor, repente ad iram concitor. Ab ἀκρόχολος.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, proclivitas ad iram. Ab

Ἀκρόχολος, ου, ὁ ἡ, iracundus, proclivis ad iram; (2) qui leviter iraſcitur. Ex ἄκρος, & χολὴ, *ira*.

Ἀκροχορδόνιον, ου, τὸ, verruca, Ph. A ſeq.

Ἀκροχορδωδὴς, ὼδος, verrucoſus. Cognomen Fabii Maximi.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ὁ, verruca rotunda & calloſa, Gl. V. verruca, nævus. Ex ἄκρος, & χορδὴ, *chorda*, eo, quod vertice ſuo ſimilis eſt reſectæ chordæ ſecundum extremitatem.

Ἀκρόχωλος, ου, ὁ ἡ, ſubtè claudus.

Ἀκρόψιλος, ου, ὁ ἡ, in ſummo nudus.

Ἀκρόψαλος, ου, ὁ ἡ, qui in ſumma tantum parte recutitus eſt. Ex ἄκρος, & ψωλός.

Ἀκροῶντ' pro ἀκροᾶνται, *audiunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *contr.* pro ἀκροάονται.

Ἄκρω, *ſummi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἄκρου.

Ἀκρυπλὸς, ου, ὁ ἡ, non occultus; incelatus, Gl. V. Ex α priv. & κρυπλὸς, *occultus*.

Ἀκρύσαλλος, ου, ὁ ἡ, glacie carens, non glaciatus; (2) nihil cryſtallinum habens. Ex α priv. & κρύσαλλος, *glacies*, *cryſtallus*.

Ἀκρωκελία, ας, ἡ, extremitas panis, qui ὀκελίας dicitur. Ex ἄκρος, & ὀκελίας.

Ἀκρωλένιον, ου, τὸ, ſummitas, vel extremitas cubiti; (2) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὠλένη, *cubitus*.

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminentia, vel ſummitas humeri; (2) montis vertex. Ex ὦκρος, & ὦμος, *humerus*.

Ἀκρώμιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.

Ἄκρων, ωνος, ὁ, extremitas membri. Ab ἄκρος.

Ἀκρωνία, ας, ἡ, partium extremarum amputatio. Ab ἄκρων.

Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, qui ſummis fit, ſeu imprimitur unguibus; (2) ſumma unguis pars; (3) montis cacumen. Ex ἄκρος, & ὄνυξ, *unguis*.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, extremitas unguium.

Ἀκρώνυχος, ου, ὁ ἡ, idem quod ἀκρώνυξ. Ph. ἀκρώνυχον, articulare.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas, ſive ſumma pars montis; collis jugum, Gl. V. vertex montis, Ph. Ex ἄκρος, & ὄρος, *mons*.

Ἄκρως, ſumme, excellenter, eximie, Ph.

Ἀκρωτηριάζω, f. ήσω, extremitates corporis amputo, corpus mutilo. Gl. V. trunco, mutilo, decacumino; ἀκρωτηριάζει, obtruncat, mutilat, detruncat. Ph. ἠκρωτηριασμένος, mutilus, Gl. V. detruncatus, Ph. perf. part. paſſ. Ἀκρωτηριάζειν τὸ ϑαρσοῦντα, τὰς ῥίνας, τὰς φρένας τῷ νηΐ, τας τριήρεις· ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, labefactantes, *Dem.* Ab ἀκρωτήριον.

Ἀκρωτηρίασις, εως, ἡ, truncatio, mutilatio, Gl. V. A præc.

Ἀκρωτηριασμὸς, ὁ, idem.

Ἀκρωτήρισμα, ατος, τὸ, quod reſecatur ab extremo corpore.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, extremitas, ſummitas, cacumen, vertex ſpeciatim; (2) promontorium; (3) extremitates corporis, ut *manus*, *pedes*, &c. (4) roſtrum navis; (5) pinna murorum; (6) ſimulacra, vexilla & ſimilia in faſtigio ædium, turrium, navium, quæ vel ornamenti vel venti indicandi cauſa imponuntur.

Ἀκρωτιάζω, vel ἀκρωτίζω, in littore genio indulgeo; *Plut. Symp.* 4. *Probl.* 4. (2) alacri ſum animo, elevo me. Ab ἀκρὴ.

Ἀκρωτὶς, ίδος, ἡ, ſambucus, Gl. V. Ab ἀκρὴ.

Ἀκρωτικὸς, ἡ, όν, littoralis, maritimus.

Ἀκρωτηρίω, ῶ, f. ήσω, littora cuſtodio. Ab

Ἀκρωτὴρ, ῆρος, ὁ ἡ, littorum cuſtos. Ex ἀκρὴ, *littus*, & τήρος, *cuſtos*.

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ἡ, impotens, qui nihil poſſeſſionum habens; (2) pauper, egenus. Ex α priv. & κτῆσις, ἐως, *poſſeſſio*.

Ἀκτίνισος, ου, ὁ ἡ, impexus. Ex α pr. & κτὶς, ἰνὸς, *pecten*.

Ἀκτερίτιστος, ου, ὁ ἡ, inſuneratus, cui non parentatum eſt, nec juſta facta ſunt. Ex α priv. & κτέρεα, *exſequiæ*.

Ἀκτίριτος, ου, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

ΑΚΤΗ, ης, ἡ, littus; *Hom. Il.* 2, 395. (2) fruges; *Hom. Il.* 11, 630. (3) ſambucus; *Dioſcor.* 4. *Angl.* Elder.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, poſſeſſionum inopia, pauperias. Ab

Ἀκτήμων, ονος, ὁ ἡ, inops, pauper. Ex α priv. & κτάομαι, *poſſideo*.

Ἀκτησία, ας, ἡ, paupertas, inopia. Ex iiſd.

Ἄκτητος, ου, ὁ ἡ, non poſſeſſus; (2) qui adquiri non poteſt. Ex iiſd.

ΑΚΤΙΝ, ῖνος, ἡ, radius ſolis, *Hom. Il.* 10, 537. (2) radius fulminis; *Luc. in Timon.*

Ἀκτινηδὸν, *Adv.* in formam radiorum, vel radii. Ab ἀκτὶν.

Ἀκτινοβολέω, ῶ, f. ήσω, radios ejaculor. Gl. V. ἀκτινοβολῶ, radio; ἀκτινοβολεισθαι, radiare.

Ἀκτινοβολία, ας, ἡ, radiorum ejaculatio. Ab

Ἀκτινοβόλος, ου, ὁ ἡ, radios ejaculans. Ex ἀκτὶν, *radius*, & βάλλω, *jacio*, *jaculor*.

Ἀκτινοειδὴς, ὲος, ὁ ἡ, radiatus. Ex ἀκτὶν, & εἶδος, *ſpecies*.

Ἀκτινοφόρος, ου, ὁ ἡ, radiatus, *Ph.* Ex ἀκτὶν, & φέρω, *fero*.

Ἀκτινωτὸς, ὴ, όν, radiatus, quaſi ab ἀκτινόω.

Ἀκτιος, ου, ὁ ἡ, littoralis; (2) cognomen Apollinis. Ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius; (2) ſambucus; (3) vas, in quo conjiciuntur oboli. Ab ἀκτὶν.

Ἄκτιστος, ου, ὁ ἡ, non creatus, increatus, inconditus, Gl. V. Ex α priv. & κτίσος.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, littoralis, in littore commorans. Ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἀκτίτος, ου, ὁ ἡ, non ædificatus. Ex a priv. & κτίζω, *condo*, *ædifico*.

Ἀκτωρ, ορος, ὁ, ductor; (2) lorum, vel funis, quo ducimus aliquid. Ab ἄγω.

Ἀκταρέω, ῶ, ago cuſtodem littorum. Ab

Ἀκτάρης, ου, ὁ, littorum cuſtos. Ex ἀκτὴ, *littus*, & ἄρος, *cuſtos*.

Ἀκυβέρνητος, ου, ὁ ἡ, gubernatore carens. Ex α priv. & κυβερνάω, *guberno*.

Ἀκυητήριον, ου, τὸ, medicamentum conceptum impediens. Ex α priv. & κύω. Unde

Ἀκυθος, ου, ὁ, ἡ, quæ non concipit, ſterilis.

Ἀκύκλιος, ου, ὁ ἡ, qui ambitum diſciplinarum non comprehendit, indoctus. Ex α priv. & κύκλος, *circularis*.

Ἀκύλας, α, ὁ, Aquila. Nomen viri.

Ἀκύλιστος, ου, ὁ ἡ, qui non volvitur; (2) immotus, ſtabilis, rigidus. Ex α pr. & κυλίω, *volvo*.

ΑΚΤΑΟΣ, ου, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμαντος, ου, ὁ ἡ, fluctibus non agitatus; (2) ſedatus, tranquillus. Ex α pr. & κῦμα, *fluctus*. (3) fœtu carens, ſterilis. Ex α pr. & κυμὰ, *fœtus*.

Ἀκυμάντως, ſine fluctu, tranquillè, placidè.

Ἀκύματος, ον, id. quod ἀκύμαντος.

Ἄκυμος, *Eurip. Herc. fur.* 698. (ſi vera ſit lectio) pro

Ἀκύμων, ωνος, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἄκυπρος, ου, ὁ ἡ, Veneris expers, *Heſ.* Ex α priv. & Κύπρος, *Venus*, quæ ita dicitur ab inſula Cypro, in qua educata & in primis culta fuit.

Ἀκύρημα, ατος, τὸ, infortunium, quo nihil adquiritur. Ab ἀκυρὴς.

Ἀκυρὴς, ὲος, ὁ ἡ, qui nihil adquirit; (2) infortunatus. Ex α priv. & κύρω, *nanciſcor*.

Ἀκυρία, ας, ἡ, improprietas. Ab ἄκυρος.

Ἀκυρίβυτος, ου, ὁ ἡ, nullius dominio ſubjectus. Ex α priv. & κυριεύω, *dominor*.

Ἄκυρμα, ατος, τὸ, idem quod ἀκύρημα.

Ἀκυρολογέω, ῶ, f. ήσω, improprie loquor.

Ἀκυρολογία, ἡ, improprium loquendi genus, ſermonis improprietas, & abſurditas. Ab

Ἀκυρολόγος, ου, ὁ ἡ, qui improprie loquitur. Ex ἄκυρος, & λόγος, *ſermo*.

Ἀκυρολόγως, valdè impropriè.

Ἄκυρος, ου, ὁ ἡ, auctoritate privatus. jus & poteſtatem non habens; (2) irritus; (3) improprius;

Digitized by Google

impropriis; (4) obſoletus; (5) incertus. Ex α priv. & κῦρος, *auctoritas*. Hinc

Ἀκυρόω, ῶ, f. ώσω, auctoritate privo; (2) infirmo, irritum reddo, abrogo, antiquo. Ἠκυρώσατε τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ *Matt.* 15.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, antiquatio, abrogatio.

Ἄκυρτος, ον, non firmatus, fancitus; irritus.

Ἀκυτήριον, ου, τὸ, idem quod ἀκυντήριον.

Ἄκυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀκυθὲς.

Ἀκωδώνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui exploratus non eſt. Ex α pr. & κωδωνίζω, *tintinnabuli ſono & ſtrepitu exploro*, veluti ſolebant explorari equi, an bellicos ſtrepitus ferre poſſent.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, mucro, cuſpis, acumen, *Hom. Il.* 5, 16. Per reduplicationem. Ab ἀκὴ.

Ἀκώλιστος, membro aliquo carens, vel truncatus.

Ἄκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, membris truncus; (2) ſpeciatim pedibus carens. Ex α pr. & κῶλον.

Ἀκώλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non impeditus. Ex α priv. & κωλύω, *impedio*.

Ἀκωλύτως, improhibito, licenter, Gl. V.

Ἀκωμῳδήτως, ſine ludibrio. A α pr. & κωμῳδία.

ΑΚΩΝ, ωνος, ὁ, pen. corr. jaculum, ſpiculum, telum. *Hom. Il.* 4, 137.

Ἄκων, ωντος, ὁ ἄκουσα, ης, ὴν, pen. prod. invitus, a. Ex α priv. & ἑκών.

Ἄκωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, cono & faſtigio carens. Ex α priv. & κῶνος, *conus*.

Ἄκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, remo carens. Ex α priv. & κώπη, *remus*.

Ἄλα, *mare*, acc. ſing. ab ἅλς, *mare*.

Ἀλαδα, atramentum. Vox Cypria.

Ἀλαδάρχης, (& ἀλάβαρχος) alabarcha, propriè magiſter ſcripturæ, vectigalibus præfectus, deinde idem qui Ethnarcha.

Ἀλαδαρχία, (ſ. ἀλαβαρχεῖν, *Poët.*) principatus ſc. Ethnarchæ.

Ἀλαδαρχία, ſum alabarcha. Quidam autem volunt αραβ. in his omnibus. *Ern.*

Ἀλάβαστος, et ἀλάβαστρος, id. quod ἀλαβαστρον.

Ἀλαβαστροειδὴς, ὲς, alabaſtri ſpeciem referens.

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, parvus alabaſter. *Dim.*

Ἀλαβαστρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, alabaſtrites, ſc. lapis. Ab eod.

Ἀλαβαστροῖτις, ιδος, ἡ, ſc. λίθος, idem.

Ἀλαβαστροθήκη, ης, ἡ, vas, in quo alabaſtra reponuntur. Ex ἀλαβάστρον, & θήκη.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, alabaſtrum; (2) genus vaſis unguentarii (ex alabaſtro) ſine anſis, myrotheca lapidea; lecythus.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ, vel ἡ, idem.

Ἀλαβαστροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, alabaſtra ferens.

Ἀλαβὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens; (2) qui prehendi nequit. Ex α priv. & λαβὴ, *prehenſio*.

Ἀλαδ', per *Apoſtr.* pro ἄλαδε, *Adv.* ad mare.

Ἀλάδρομος, ον, in mari vagans, ut nauta, mercator.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, faſtus, oſtentatio, jactatio, gloriatio, vanilocquentia, jactantia, inſolentia, arrogantia. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζόνδυμα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio propter aliquod facinus; (2) facinus inſolens. Ab

Ἀλαζονδόομαι, f. δώσομαι, me oſtento, me vendito, falſa de me prædico, glorior; (2) mentior. Τῶ ἀλαζονδώδη ἀποτρέπειν τοὺς ζωόντας, *Xenoph.* τὰ ἴδη, *Ariſt.*

Ἀλαζονικὸς, ὴ, όν, ad oſtentationem pertinens, compoſitus; (2) oſtentator, jactator. Ab ἀλαζών.

Ἀλαζονικῶς, jactanter, glorioſe.

Ἀλαζονοχωνοφλύαρος, ου, ὁ, oſtentator, animo tamen remiſſo & nugax. Ex ἀλαζών, *jactator*, χαυῖνος, *laxus*, & φλύαρος, *inepti*æ.

ΑΛΑΖΩΝ, όνος, ὁ ἡ ἡ, inanis jactator, oſtentator, glorioſus, ſuperbus, arrogans; (2) mendax; (3) vagus.

Ἀλάθεια, *veritas*, *Dor.* pro ἀλήθεια.

Ἀλαθεῖς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀλάω, ſive ἄλημι, *vagor*, *erro*.

Ἀλάθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui latere nequit, qui oblivioni mandari non poteſt; (2) quem nihil latet. Ex α priv. & λανθάνω, *lateo*.

Ἀλαίνω, erro, vagor. Ab ἀλάομαι.

Ἀλαὸς, αία, άιον, cæcus, captus oculis. Ab ἀλαός.

Ἀλαὸς, antiquus. A ϖαλαιὸς.

Ἀλαπάτα, *colus*, *Dor.* pro ἠλακάτη.

Ἀλάκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſtrepitum non edens. Ex α priv. & λακέω, *ſono*, *ſtrepo*.

Ἀλαλὰ, vox inarticulata, quæ a militibus ante pugnam edi ſolebat.

Ἀλαλαγὴ, ῆς, ἡ, lætus clamor.

Ἀλάλαγμα, ατος, τὸ, lætus clamor militum; (2) læta vociferatio. Ab ἀλαλάζω.

Ἀλαλαγμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) hymnus, qui ob partam victoriam canitur. Ab eodem.

Ἀλαλάζω, f. άξω, clamo alala, fremitum edo inter pugnandum; (2) tollo clamorem lætum; (3) tollo clamorem triſtem, ululo; (4) tinnio. Gl. V. ululo, tintinno; ἀλαλάζων, tinnulus, Gl. V. Κύμβαλον ἀλαλάζον. 1 *Cor.* 13, 1. Ab ἀλαλὰ.

Ἀλαλὴ, idem quod ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, *Hom. Il.* 23, 73. *erravi*. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠλάλημαι, a verbo ἀλάομαι.

Ἀλάλημι, vagor, erro. Ἄλλα ἦ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται, *Heſiod.* Ἔργ. 100.

Ἀλαλητία, idem.

Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, clamor militum dicentium ἀλαλὴ; (2) fremitus militum quivis in pugna, vociferatio militaris. Ab ἀλαλὴ.

Ἀλάλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inenarrabilis, ineffabilis, *Hom. Il.* 2, 149. Ex α priv. & λαλητὸς.

Ἀλαλκέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀλαλκεῖν.

Ἀλαλκέμεναι, *arcere*, præſ. idem, ſed *Dorice*.

Ἀλαλκέω, ῶ, f. ήσω, depello, propulſo, arceo. Τῷ μὲν ἐγὼ ϖειρήσω ἀλαλκεῖν ἄφρα φύλα, *Hom. Il.* 19, 30. Ab ἀλκέω.

Ἀλαλκομένηϊς, ιδος, ἡ, auxiliatrix, Epitheton Minervæ, *Hom. Il.* 4, 8. Ex ἀλάλκω, *juvo*, & μῆτις, *robur*.

Ἀλαλκομένιος, nomen menſis, *ap. Bœot.*

Ἄλαλκον, 1 ſ. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤλαλκον.

Ἀλαλκητήριον, ου, τὸ, remedium, auxilium. Ab ἀλκητὴρ, *auxiliator*.

Ἀλαλκὼ, depello, arceo. Ἀλλὰ κύων μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ, *Il.* 23, 185. Τρώεσσι δ' λοιγὸν ἀλάλκοι, a Trojanis, *Il.* 21, 138. Ab ἀλκέω.

Ἄλαλος, ὁ ἡ ἡ, qui loqui non poteſt, mutus. Ex α pr. & λαλέω, vel λάλος.

Ἀλαλύκημαι, erro; (2) moleſte fero; (3) metuo. Οὐδέ μοι ἧτορ ἐμπέδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, *Hom. Il.* 10, 94. Ab ἀλύσκω.

Ἀλάμπετος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſplendoris expers, non ſplendens, obſcurus. Ab

Ἀλαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & λάμπω, *luceo*, *ſplendeo*.

Ἀλάμπλεος, α, ον, idem.

ΑΛΑΌΜΑΙ, ώμαι, vagor, erro; (2) incertus ſum. Ἦτοι ὁ ϖαπτήδιον τὸ Ἀλίῃον οἷος ἀλᾶτο, *Hom. Il.* 6, 201.

ΑΛΑΟΣ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, non videns, cæcus; (2) obſcurus, caliginoſus, *Steph.*

Ἀλαοσκοπία, ας, ἡ, *Hom. Il.* 10, 515. *Ion.* ἀλαοσκοπίη, cæca ſpeculatio. Ex ἀλαὸς, & σκοπέω, *ſpeculor*.

Ἀλαοτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cæcos fœtus gignit; (2) cæcum pariens. Ex ἀλαὸς. & τίκτω.

Ἀλαὸω, ῶ, f. ώσω, cæco; (2) ærumnis frango. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος—ὀφθαλμῶ ἀλάωσεν, *Hom. Od.* 9, 516. Ab ἀλαὸς.

Ἀλαπαδὸς, ὴ, όν, vaſtatu facilis, imbecillis, *Hom. Il.* 2, 675. Ab

Ἀλαπάζω, f. άξω, vaſto, diripio, diſſipo, exinanio, ſolo æquo. Νίαν δὲ ἀλάπαξε φαλάγγας, *Hom. Il.* 11, 503. Ἀλαπάζοντα στίχας ἀνδρῶν, *Hom. Il.* 5, 166. Ex α pl. & λαπάζω, *vaſto*.

Ἀλάπαξ pro ἀλάπαξα, *diſſipavi*, vel ἀλάπαξε, *diſſipavit*, a. 1. indicat. act.

Ἄλας, ατος, τὸ, ſal. Ab ἅλς.

Ἀλασαίνω, crucior, mœrore adficior. Ab

Ἀλασίω, ῶ, f. ήσω, idem. Καὶ ἀλασήσας ὕπος ἠύδα, *Il.* 12, 163. Ab ἄλαστος, *gravis*.

Ἀλαστορία, ας, ἡ, ultrix conſcientia; (2) diræ.

Ἄλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, non obliviſcendus, cujus indelebilis eſt memoria, *Hom. Il.* 12, 163. (2) intolerabilis, gravis, *Hom. Il.* 22, 260.

Ἀλάστωρ, ορος, ὁ, qui perpetravit non obliviſcenda; (2) ſceleſtus, exſecrandus; (3) dæmon acerbus & ſanguinarius. Ex α priv. & λανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀλᾶτο, 3. ſing. imp. ind. med. *Ion.* pro ἠλᾶτο, & hoc *contr.* pro ἠλάτο, ab ἀλάομαι.

Ἄλατο, *ſaliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἅλατο, a verbo ἄλλομαι, *ſalio*.

Ἀλατοπαλία, ας, ἡ, ſalis venditio; (2) arbitrium vendendi ſalis. Ex ἅλς, *ſal*, & ϖαλέω, *vendo*.

Ἀλάχανος, ου, ὁ ἡ ἡ, oleribus carens. Ex α priv. & λάχανον, *clus*.

Ἀλαωπὶς, ιδος, ἡ, cæca, obſcura. Ex ἀλαὸς, & ὤψ, *oculus*.

Ἀλαωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, cæcus, obſcurus.

Ἀλάωσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠλάασα.

Ἀλαωτὺς, ύος, ἡ, cæcitas. Ab ἀλαὸς, *cæcus*.

Ἀλγεινὸς, ὴ, όν, moleſtus, aſper, gravis, dolorem adferens. Ἄλγεινὸν, τὸ, & ἀλγεινὰ, τὰ, dolor, ærumna. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλγεινῶς, moleſte, cum dolore.

Ἀλγέω, ῶ, f. ήσω, doleo de animo & de corpore. Ἀλγεῖν ϖαιδὸς τοῖς κακοῖς, ὅτι τοῖς κακοῖς ἥδ' φίλαν, θάνατόν τιν' τλῆ κεφαλῇ, ϕ δάκλυλον. Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; *Soph. Aj.* 377. Ab eod. Hinc

Ἀλγηδὼν, όν', ὁ, dolor, cruciatus.

Ἄλγημα, ατ', τὸ, dolor, ægritudo.

Ἀλγηρὸς, ὰ, όν, dolorem adferens, moleſtus.

Ἀλγήσας, a. 1. part. act. verbi ἀλγέω.

Ἀλγήσις, εως, ἡ, dolor. Ab ἀλγέω.

Ἀλγητικὸς, ὴ, όν, dolori exprimendo aptus; (2) dolorem afferens.

Ἀλγινόεις, εσσα, εν, moleſtus, acerbus. Ab

ΑΛΓΟΣ, ε', τὸ, *Hom. Il.* 1, 2, dolor; (2) mœror, triſtitia; (3) moleſtia; (4) calamitas, malum. Hinc *Comp.* ἀλγίων, & *Superlat.* ἄλγιϛ', moleſtior, moleſtiſſimus.

Ἀλγῆσα, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀλγήσασα.

Ἀλγύττω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀλγύνθην, a verbo ἀλγύω.

Ἀλγύνω, f. υνῶ, dolore adficio; (2) mœrorem creo; ἀλγύνομαι, doleo, mœreo. Τοῖσδε σ' ὧν ἀλγύνομαι, *Soph. Antig.* 474. Μὴ σίγησον ἀλγύνοιμι τοῖσδε τοὺς λόγους, idem, *Trach.* 489. Τέμενι ἀλγύνει πίαρ, *Eur. Med.* 398. Ab ἄλγος.

Ἀλδαίνω, augeo. Ἀθλιὴν ὄγχι ϖαρισαμβρὸν μίλε' ἤλδανε ϖοιμὴν λαῶν, *Od.* 18, 69. Ab

ΑΛΔΕΩ, ῶ, f. ήσω, augeo, do incrementum, *juvo*.

Ἀλδησάκω, idem.

Ἀλδήσκω, f. ἀλδήσω, augeor, creſco, incrementum capio. Ὡσεί τε ϖῶϱ σαχύεσσιν ἐέρση λήϊα ἀλδήσκοντος, *Il.* 23, 599.

ΑΛΕΑ, ας, ἡ, calor, ſ. tepor, qui eſt ex ſole; (2) calor quilibet; (3) vitatio, declinatio, effugium.

Ἀλεάζω, f. άσω, tepeo, calco, calore fruor; (2) vito. Ab ἀλέα.

Ἀλεαίνω, calco; (2) calefacio. Ab eod.

Ἀλέασθαι, *Hom. Il.* 13, 456. *vitare*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀλέσθαι, a verbo ἀλέω.

Ἀλεγεινὸς, ὴ, όν, curæ plenus, moleſtus, *Hom. Il.* 2, 787. (2) triſtis; (3) difficilis. Ab ἄλγος, *dolor*.

Ἀλεγίζω, f. ίσω, curo. Πατρός γε δυσαεύμα ἐκ ἀλεγίζει, *Heſ.* Θεογ. 171. Ab ἀλέγω.

Ἀλεγύνω, accuro, apparo. Ab eod.

ΑΛΕΓΩ, curo, rationem habeo alicujus rei. Θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντες, *Il.* 16, 388. & *Heſ.* Ἔεγ. 249. Οὐ γάϱ τι γυναικὸς ἀλέγω, *Il.* 8, 483.

Ἀλείνειν, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠλίνειν.

Ἀλεινὸς, ὴ, όν, tepidus, calidus; (2) æſtivus. Ab ἀλέα, *tepor*.

Ἀλείϖω, effugio, declino, evito. Ὑπεξασίας

Digitized by Google

ἀλιεῶν, *Hesiod.* Ἔργ. v. ult. πάντοι ἀνθρώπων, *Il.* 6, 202. Ab ἁλίομαι.

Ἀλίες, in unum congregati; (2) frequentes, multi simul. Ab ἅλις.

Ἀλιή, ῆς, ἡ, fuga. Ab ἁλίω, *vito.*

Ἀλιεία, ἡ, piscatus, ut ἁλιείη.

Ἀλιείη, ἡ, peregrinatio.

Ἀλείαντος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; (2) qui lævigari nequit; (3) non mollitus. A λειαίνω, *lævigo.*

Ἄλειαρ, ατος, τὸ, farina, Ab ἀλέω, *molo.*

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, unctio, ipsa actio ungendi; (2) unguentum; (3) incitamentum. Ab ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλεινός, ἡ, όν, tenuis, imbecillus; (2) idem quod ἀλεωνός.

Ἀλειπλήριον, ου, τὸ, unctarium, locus in balneo unctui destinatus. Ab eod.

Ἀλείπλης, ου, ὁ, unctor; (2) qui alios ad certamina instruit & exercet; (3) certaminis moderator, excitator, cohortator.

Ἀλειπλον, ου, τὸ, suffitus præparatus. Ab eod.

Ἀλειδ, præs. part. act. verbi ἄλπομαι.

ΑΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, poculum cælatum, *Hom. Il.* 11, 773. (2) poculum.

Ἀλειτοία, ας, ἡ, peccatum, *Suid.* Ab ἀλείτω.

Ἀλείτης, ου, ὁ, peccator, *Hom. Il.* 3, 28.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus, vectigalibus. Ex α priv. & λειτουργέω.

Ἀλειτούργητος, ου, ὁ ϗ ἡ, immunis, Gl. V.

Ἀλείτω, idem quod ἁλιτέω.

Ἄλειφα, unguentum, pro ἄλειφαρ.

Ἄλειφαρ, ατος, τὸ, unguentum; (2) oleum; (3) adeps; (4) pix et quocunque aliquid oblinitur. Ab eod.

ΑΛΕΙΦΩ, f. ψω, ungo, oleo vel unguento lino, illino; (2) incito, instigo, exhortor. Ἀλείφειν μύλας τοῖχον, dealbare. Τῷ ῥ' ἤγε χρόα καλὸν ἀλειψάμενον, *Il.* 14, 175.

Ἄλειψις, εως, ἡ, unctio. Ab ἀλείφω.

Ἀλείψωσιν, *ungerent*, 3. plur. a. 1. conjunct. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀλείφω.

Ἀλειπτήρ, ῆρος, ὁ, propulsator, per Syncop. pro ἀλεξητήρ. Ab ἀλέξω, *arceo.*

Ἀλεκτόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad gallum, vel gallinam pertinens. Ab ἀλέκτωρ, *gallus.*

Ἀλεκτορίς, ίδος, ἡ, gallina. Ab eod.

Ἀλεκτρύαινα, ἡ, idem.

Ἀλεκτορόλοφος, ος, ὁ ϗ ἡ, gallinacei cristam habens. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & λόφος, *crista.*

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium. Ex ἀλέκτωρ, *gallus*, & φωνὴ, *cantus.*

Ἀλεκτος, ος, ὁ ϗ ἡ, ineffabilis, non dicendus, celandus. Ex α pr. & λέγω, *dico.*

Ἀλεκτρυονοπώλης, ου, ὁ, gallinarum venditor. Ex ἀλεκτρυών, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλεκτρυοπώλης, ου, ὁ, idem.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur gallinæ. Ex iisd.

Ἀλεκτρυών, όνος, ὁ ϗ ἡ, gallus, gallina. Ab Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus. Ex α priv. & λέκτρον, *lectus*, quia cantu suo facit, ut homines lectos relinquant.

Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux; (2) innupta. Ex α congr. vel privat. & λέκτρον, *lectus.*

Ἄλες, *Hom. Il.* 22, 11. pro ἅλησαν, *concluserunt*, aor. 2. pass. *Ion.* verbi ἁλίσκω, *capio.*

Ἁλέσαι, *juvisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandrea, s. Alexandria, urbs. Ab Ἀλέξανδρος. Hinc

Ἀλεξανδρεύς, έως, ὁ, civis Alexandrinus.

Ἀλεξανδρίζω, Alexandrum imitor; (2) ejus partes defendo.

Ἀλεξανδρῖνος, ίνη, ῖνον, Alexandrinus. Ab eod.

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, Alexander. Ab ἀλέξω, *juvo*, & ἀνὴρ, *vir*, quasi *fortis auxiliator.*

Ἀλεξήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ventum, frigus arcens. Ab ἀλέξω, *arceo*, & ἄνεμος, *ventus.*

Ἀλέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀλέξω.

Ἀλεξεῖν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀλεξέειν.

Ἀλεξέμεναι, pr. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀλέξειν.

Ἀλεξέω, ῶ, f. ήσω, arceo, depello; (2) opitulor, auxilior, juvo. Δαναοῖσιν ἀλεξήσειε καὶὴ ἦμαρ, *Il.* 9, 251. Ab ἀλέξω.

Ἀλέξημα, ατος, τὸ, id quod arcet, remedium. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήσειε, *avertisset*, 3. singul. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀλεξήσαι.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulsatio; (2) defensio, opitulatio; (3) remedium. Ab eod.

Ἀλεξήσω, *Hom. Il.* 6, 109, *juvabo*, futur. 1. indic. act. verbi ἀλεξέω, pro ἀλεξέω, *juvo.*

Ἀλεξήτειρα, ας, ἡ, propulsatrix; (2) auxiliatrix. Ab

Ἀλεξητήρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulsator; (2) defensor, auxiliator. Ab ἀλεξέω. Hinc

Ἀλεξητήριον, ου, τὸ, remedium; (2) amuletum; (3) munimen.

Ἀλεξητήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulsatorius; (2) defensorius; (3) remedium præstans.

Ἀλεξητικός, ἡ, όν, arcendi depellendique vim habens. Ab ἀλεξέω.

Ἀλεξήτωρ, idem quod ἀλεξητήρ.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ, imprecationum expultrix. Ex ἀλέξω, *arceo*, & ἀρὰ, *imprecatio, dira.*

Ἀλεξιάρης, ου, ὁ, imprecationum depulsor.

Ἀλεξιβέλεμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens, seu depellens sagittas. Ex ἀλέξω, & βέλος, *sagitta.*

Ἀλεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens, seu depellens malum; *Hom. Il.* 10, 20. (2) qui a vitio purgat & liberat. Ex ἀλέξω, & κακὸν.

Ἀλεξίλογος, ον, adjuvans orationem, dicendi facultatem.

Ἀλεξίμαχος, ον, arcens bellum, vim hostilem.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, propulsans ab hominibus mala. Ex ἀλέξω, sc. κακὰ, & βροτὸς, *homo.*

Ἀλεξίμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, arcens mortem. Ex ἀλέξω, & μόρος, *mors.*

Ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, remedium adversus venenum, amuletum; (2) remedium quodvis; (3) præsidium. Ab

Ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ab ἀλέξω, & φάρμακον, *venenum.*

ΑΛΕΞΩ, futur. ξήσω, depello, arceo, *Hom. Il.* 1, 589. (2) auxilior. Ἀλέξειν τοῖς φίλοις, Χεν. ἀλλήλοις, *Iliad.* 3, 9.

Ἀλιός, ᾶ, ὁ, calidus, tepidus. Ab ἁλέα.

Ἀλεάτης, ητος, ἡ, collectio, congeries. Ab ἀλέω, *congrego.*

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, demens, mente captus. Ex ἀλεὸς, pro ἠλεὸς, *stolidus*, & φρὴν, *mens.*

Ἀλέπαδνος, ου, ὁ ϗ ἡ, non habens lora lata. Ex α priv. & λέπαδνα, *lora lata.*

Ἀλεπίδωτος, ος, ὁ ϗ ἡ, non squamatus, squamis carens. Ex α priv. & λεπίδωτὸς.

Ἀλέπιτος, ος, ὁ ϗ ἡ, non decorticatus. Ex α priv. & λεπίζω, *decortico.*

Ἀλεσέον, molendum est. Ab ἀλέω.

Ἀλεσέος, έα, έον, molendus. Ab eodem.

Ἀλεσὴ, ῆς, ἡ, acus, gluma. Ab eod.

Ἀλεσὴς, ος, ὁ, molendinarius, Gl. V. Ab ἀλέω. Unde

Ἀλειτος, ε, ὁ, ipsa molendi actio, molitura.

Ἀλετρεύω, fut. εύσω, molo. Ab eod.

Ἀλετριζάνος, ου, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἀλέω, *molo*, & τρίζω, *tero.*

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor.

Ἀλετὼν, ὰνος, ὁ, pistrinum. Ab ἀλέω.

Ἀλευσάμην, *devitans*, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἀλευσάμενος, a verbo ἀλεύω, *devito.*

Ἀλεῦμαι, *vitor*, vel *vito*, præs. indic. pass. vel med. *Dorice*, pro ἀλεῦμαι, a verbo ἀλέω, *vito.*

Ἀλευρίτης, farinaceus. Ab ἄλευρον.

Ἀλευρόμαντις, εως, ὁ, cognomen Apollinis, quod ex farina vaticinia daret. Ex ἄλευρον, & μάντις, *vates.*

Ἄλευρον, ου, τὸ, farina. Ab ἀλέω.

Ἀλευροποιέω, ῶ, futur. ήσω, farinam facio, pinso, molo. Ex ἄλευρον, & ποιέω, *facio.*

Ἀλευρότησις, εως, ἡ, farinæ in cribro tenuiori agitatio, ut tenuissima farina transeat, unde et quidam interpretantur *Policn.*

Ἀλευσάμην, a. 1. ind. med. *Ionice* pro ἠλευσάμην.

Ἀλεύω, f. εύσω, fugio, vito. Νῦν δ' αὖτ' ἐμὸν ἴχνος ἀλευομ (γρ. ἀλευε) χάλκεον, *Il.* 22, 285. Ἀλίνετο κῆρα μέλαιναν, mortem, *Il.* 14, 462. Ab ἀλέω.

ΑΛΕΩ, ῶ, futur. ήσω, vel ήσω, molo; (2) caveo, vito; (3) congrego. Ὥπτηρεί κάχρυς γυναῖκ' ἀλήσαν, *Arist. Nub.* 1361.

Ἀλεώμεθα, 1. pl. præs. conj. med.

Ἀλεωρὴ, ῆς, ἡ, evitatio; *Hesiod.* (2) munimentum, tutamen. Ab ἀλέω.

Ἀλέως, *Adv.* confertim. Ab ἅλις, *satis, abunde.*

Ἄλη, ης, ἡ, error, erratio, vagatio. Ab ἀλάω.

Ἀληθάργης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui lethargo, seu veterno non corripitur. Ex α priv. & λήθαργος, *veternus.*

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas. Ex α, & λήθη, *oblivio.*

Ἀληθείη, *veritas*, *Ion.* pro ἀληθεια.

Ἀληθὲς, *Adv.* revera, profecto; (2) *Adv.* admirantis. Ab eod.

Ἀληθευτικός, ἡ, όν, verax. Ab ἀληθεύω.

Ἀληθεύω, f. εύσω, vera loquor; (2) verus sum; (3) integer, sincerus sum, non fucatus; (4) verum esse doceo, pro vero probo.

Ἀληθεύω σοι τοῦτο, ἀληθεύομαι, idem. Ὥστε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Gal. 4, 16. Ab

ΑΛΗΘΗΣ, ές, ὁ ϗ ἡ, verus, verax; (2) certus; (3) rectus, conveniens, idoneus; (4) memor; (5) sincerus. Hinc

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, vera dico.

Ἀληθινολογία, ἡ, veritas, ap. Plat.

Ἀληθινὸς, ἡ, όν, verus, verax; (2) non fictus, non fucatus; (3) certus, firmus. Ab eod.

Ἀληθινῶς, *Adv.* vere, veraciter.

Ἀληθογνασία, ας, ἡ, veri cognitio. Ab ἀληθὴς, & γνῶσις, *cognitio.*

Ἀληθοεπὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, veriloquus, verax. Ex ἀληθὴς, & ἔπω, *dico.*

Ἀληθόμαντις, εως, ὁ, vates verus. Ex ἀληθὴς, & μάντις, *vates.*

Ἀλήθω, f. ἀλήσω, molo. Ab ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, *Adv.* vere. Ab ἀληθὴς, *verus.*

Ἀλήϊος, ος, ὁ ϗ ἡ, fegetes non habens; (2) sine præda; (3) pauper. Ex α priv. & λήϊον, *seges*, vel λεία, *præda.*

Ἀλήϊς, ος, ὁ ϗ ἡ, tutus a prædonum injuria. Ex α priv. & λῃστὴς, *prædo.*

Ἀληκὴς, ος, ὁ ϗ ἡ, indesinens, qui nunquam cessat. Ex α priv. & λήγω, *desino.*

Ἀλητὸς, ος, ὁ ϗ ἡ, communis, sorte non divisus, *Hom. Il.* 2, 453. Ex α priv. & λαγχάνω, *sortior.*

Ἀλήλικα, *molui*, 1 s. perf. ind. act. *Att.* pro ἤληκα.

Ἀλήλισμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἠλεσμένος.

Ἀλήλημαι, *vagor.* perf. pass. indic. *Æol.* pro ἄλημαι, vel *erravi*, *Att.* pro ἤλημαι.

Ἀλήλιμμαι, *unctus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἤλειμμαι, a verbo ἀλείφω, *ungo.*

Ἀλήλιφα, 1. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἤλειφα.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio; (2) fraus, machinatio; (3) homo astutus, & fraudulentus. Ab ἀλάομαι, *erro.*

Ἀλήμβυμαι, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀλῆναι.

Ἀλημὲς, erro, congrego. Ἀργείους ἐκέλευσεν ἀλήμβυμαι ἐνθάδε πάντας, *Il.* 5, 823.

Ἀλημοσύνη, ης, error vagatio; (2) peritia regionum e pergrinationibus multis et diuturnis.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, erro, vagus. Ab eod.

Ἀλῆναι, *Hom. Il.* 2, 374. *captum esse*, aor. 2. inf. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶναι, *capio.*

Ἀλητὸς, ος, ὁ ϗ ἡ, qui captus non est; (2) qui capi aut vinci nequit; (3) irreprehensibilis; (4) incomprehensibilis. Ex α priv. & λητὸς, *captus.*

Ἀλήτως, *Adv.* more eorum, quæ capi nequeunt; (2) sine reprehensione, absque crimine vel condemnatione.

Ἀλὴς, ὲος, ὁ ϗ ἡ, congregatus, confertus. Ab ἅλις, *affatim.*

Ἀλήσιον, quidquid moli potest. Ab ἀλήθω.

Ἀλήσις, ἡ, id. quod ἄλη, ap. *Arat.*

Ἀλήσυτος, ον, latronibus non obnoxius. Ab α pr. & λῃστεύω, *prædor.*

Ἀλητεία, ἡ, idem quod ἄλη.

Ἀλητὴς, ος, ὁ ϗ ἡ, idem, quod ἅλης.

Ἄλητο, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi ἅλλομαι, *salio.*

Ἀλήτης, *vagus*, *Dorice* pro ἀλήτης.

Ἀλητόω, f. ώσω, vagor, erro. Ζεὺς ὅτε πὲρ δὴς κακὸς

δύσηνον ἀλητδὶ κρὶ δῶμα, mendicantium more vagatur, Odyſſ. 17, 501. Ab

᾿Αλήτης, ου, ὁ, vagus, erro. Ab ἀλάομαι. Hinc

᾿Αλῆτις, ιδος, ἡ, erratrix, vagabunda.

᾿Αλητοειδὴς, ες, farinæ ſimilis. *Hipp.* Ab

᾿Αλητον, το, farina.

᾿Αλθαία, & *Ionice* ἀλθαίη, ας, ἡ, malvæ ſilveſtris genus. Ab ἄλθω, *ſano.*

᾿Αλθαίνω, medeor. Ab eod.

᾿Αλθιξις, εως, ἡ, ſanatio. Ab eod.

᾿Αλθετο, *ſanabatur*, 3. ſ. imp. paſſ. *Ion.* pro ἤλθετο. *Il.* 5, 425.

᾿Αλθεὺς, έως, ὁ, medicus. Ab

᾿Αλθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod.

᾿Αλθήεις, εσσα, ῆεν, ſanitati utilis, ſaluber. Ab eod.

᾿Αλθήσκω, f. θήσω, ſano, medeor. Ab eod.

᾿Αλθητήριον, ου, τὸ, medela, remedium.

᾿Αλθτὴρ, ῆρος, ὁ, ſanatio, medela, medicamentum. Ab

᾿Α Λ Θ Ω, ſano; (2) augeo.

᾿Αλία, ας, ἡ, congregatio, cœtus, conſilium. Ab ἅλις, *ſatis, abunde.*

᾿Αλία, ας, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebatur. Ab ἅλς, *ſal.*

᾿Αλιάετος, ου, ὁ, aquila marina. Ex ἅλς, *mare*, & ἀετὸς, *aquila.*

᾿Αλιαὶς, ίος, ὁ ἡ ἡ, per mare ſians. Ex ἅλς, *mare*, & ἄημι, *flo.*

᾿Αλιαιετὸς, ου, ὁ, idem, quod ἁλιάετος.

᾿Αλίαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſale conditus. Ab ἅλς.

᾿Αλιας, άδος, ἡ, navicula, cymba; (2) piſcatrix. Ab eod.

᾿Αλίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inevitabili, *Hom. Il.* 2, 797. (2) vehemens; (3) non deſinens. Ex α priv. & λιάζω, *propero, agito, exeo.*

᾿Αλιβάνου, ου, ὁ ἡ ἡ, cui thure accenſo honos non eſt habitus. Ex α priv. & λιβανὸς, *thus.*

᾿Αλίβας, αντος, ὁ, mortuus, defunctus; (2) fluvius apud inferos; (3) acetum, quaſi vinum mortuum; ἀλιβαντὶς, anni. Ex α priv. & λιβὰς, *fons*, quaſi expers vitalis humoris.

᾿Αλίβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, marigradus. Ex ἅλς, *mare*, & inuſ. βατέω, *gradior.*

᾿Αλίβατος, altus, *Dor.* pro ἠλίβατος, q. v.

᾿Αλιβδύω, futur. ύσω, ſubmergo in mari; (2) occulto. Ex ἅλς, *mare*, & δύω, *mergo.*

᾿Αλίβρικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, mari immerſus, madefactus. Ex ἅλς, & βρέχω. Unde

᾿Αλίβροχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui a mari abluitur.

᾿Αλίβρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, marinum quemdam fremitum edens, quaſi marifremus. Ex ἅλς, *mare*, & βρίμαω, *fremo.*

᾿Αλίβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſalem comedens; (2) a mari exeſus. Ex ἅλς, *ſal*, vel *mare*, & βρώσκω, *comedo.*

᾿Αλιγείτων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mari vicinus. Ex ἅλς, & γείτων, *vicinus.*

᾿Αλιγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mari genitus, vel natus. Ex ἅλς, *mare*, & γένομαι, *naſcor.*

᾿Α Λ Ι Γ Κ Ι Ο Σ, ου, ὁ, ſimilis.

᾿Αλιδινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui in mari verſatur, qui per mare circumagitur. Ex ἅλς, & δίνη.

᾿Αλιδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, per mare currens. Ex ἅλς, *mare*, & δρομέω, *curro.*

᾿Αλιδύω, ſubmergo in mari. Ex ἅλς, & δύω.

᾿Αλιεία, ας, ἡ, piſcatio, piſcatus. Ab ἁλιεὺς.

᾿Αλιεῖς, pro ἁλιῆες vel ἁλιέας, *piſcatores*, nom. vel accuſat. plural. ab ἁλιεὺς, έως.

᾿Αλιεργὸς, ὸς, in mari laborans, piſcator; (2) purpureus, quaſi e mari factus.

᾿Αλιερκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, & ἕρκος, *ſeptum.*

᾿Αλίευμα, ατος, τὸ, piſcatio. Ab ἁλιεύω.

᾿Αλιεὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) marinator. Ab ἅλς, *mare.*

᾿Αλιεύτης, ου, ὁ, idem. Ab ἁλιεύω. Hinc

᾿Αλιευτικὸς, ὴ, όν, piſcatorius, ad piſcationem, ſeu piſcatorem pertinens. Hinc ἡ ἁλιευτικὴ, ſcil. τέχνη, ars piſcatoria.

᾿Αλιευτικῶς, *Adv.* more piſcatorio.

᾿Αλιεύω, f. εύσω, piſcor. Ὑπάγω ἁλιεύειν, *Joan.* 21, 3. Ab ἁλιεὺς.

᾿Αλίζω, f. ίσω, congrego, colligo; (2) ſale condio, conſpergo. ᾿Αλίζειν, σρατὸν, ἁλὶ ἁλισθήσεται, ſale condietur. Ἐὰν τὸ ἅλας μαρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται; *Matt.* 5, 13. Ab ἅλς, *ſal*, vel ἅλις, *ſatis, coacervatim.*

᾿Αλίζωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, mari cinctus. Ab ἅλς, *mare*, & ζωννύω, *cingo.*

᾿Αλιήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, per mare remigans; (2) marinus. Ex ἅλς, & ἐρέσσω, *remigo.*

᾿Αλιήτωρ, ορος, ὁ, piſcator. Ab ἅλς, *mare.*

᾿Αλιηχέα, *mariſonum*, accuſ. ſing. ab ἁλιηχὴς.

᾿Αλιηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mariſonus. Ex ἅλς, *mare*, & ἠχὴ, *ſonus.*

᾿Αλίθιος, *ſtultus*, *Dor.* pro. ἠλίθιος.

᾿Αλιθὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, minime lapidoſus. Ex α priv. & λίθος, *lapis.*

᾿Αλικὶς, ίδος, ἡ, ſalſilago, ſalſugo. Ab ἅλς.

᾿Αλίκλυστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mari alluitur: ut littus, urbes maritimæ; qui in mari habitat, ut Nymphæ; in mari ſitus eſt, ut inſulæ. Ex ἅλς, & κλύζω, *alluo.*

᾿Αλικὸς, ὴ, όν, maritimus. Ab ἅλς, *mare.*

᾿Αλίκος, *quantus*, *Dorice* pro ἡλίκος.

᾿Αλίκρας, ατος, ὁ ἡ ἡ, mari, ſ. ſalſugini marinæ commiſtus. Ex ἅλς, & κρᾶσις, *miſceo.*

᾿Αλικρήιον, ου τὸ, ὁ, maris regnum obtinens. Ex ἅλς, & κρεῖον, *regnans.*

᾿Αλικρηπὶς, ίδος, ἡ, maritima, habens fundamentum a mari. Ex ἅλς, & κρηπὶς.

᾿Αλικρόκαλος, ου, marinis calculis obſitus. Ex ἅλς, & κροκάλη, *lapillus litoralis.*

᾿Αλίκτυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, mari, ſeu undis marinis reſonans, mariſonus; (2) ventus, quia in mari ſtrepitum excitat; eſt et *Epith.* maris ipſius. Ex ἅλς, & κλυπέω.

᾿Αλικώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſalſus. Ab ἁλικὸς.

᾿Αλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator. Ex ἅλς, & μέδω, *regno.*

᾿Αλίμβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, portu carens, Gl. V. importuoſus. Ex α priv. & λιμὴν, *portus.*

᾿Αλιμβρωτος, ου, idem. *Heſ.*

᾿Αλιμηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in mari agitans conſilia, ſollicitus in mari. Ex ἅλς, & μῆδος.

᾿Αλιμεικὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, mari permiſtus. Ex ἅλς, *mare*, & μίγνυμι, *miſceo.*

᾿Αλιμὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, maritimus; (2) aridus. Ab ἅλς, *mare.*

᾿Αλιμὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, famem pellens. Ex α pr. & λιμὸς, *fames.*

᾿Αλιμυρήεις, εσσα, ῆεν, in mare cum ſonitu fluens, *Hom. Il.* 21, 190. Ex ἅλς, & μύω.

᾿Αλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto. Ab ἁλίνδρα, ας, ἡ, volutabrum.

᾿Αλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab ἁλινδέω.

᾿Αλινέω, & ἁλείνω, ungo.

᾿Αλινήκτειρα, ας, ἡ, in mari natans. Ex ἅλς, *mare*, & νήχω, *nato.* Unde

᾿Αλινηχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in mari natans.

᾿Αλίνιτρον, ου, τὸ, ſalpetrum, ſal-petræ. Ex ἅλς, & νίτρον, *nitrum.*

᾿Αλινὸς, ίνη, ινον, ex ſale confectus. Ex ἅλς.

᾿Αλινὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non ſit. Ex α priv. & λίνον, *rete.*

᾿Αλιπὸς, όν, venuſtus, lepidus.

᾿Αλιξ, *ſtatura*, *Dor.* pro ἥλιξ.

᾿Αλιος, *Ion.* pro ἁλιεὺς, ab ἅλις.

᾿Αλιόκαυστος, *ſole toſtus*, *Dor.* pro ἡλιόκαυστος.

᾿Αλιος, *ſol*, *Dor.* pro ἥλιος.

᾿Αλιος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, vel ἁλιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) vanus, irritus, *Hom. Il.* 4, 26. Ab ἅλς, *mare.*

᾿Αλιοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in mari nutritus. Ex ἅλς, & τρέφω, *nutrio.*

᾿Αλίοω, f. ώσω, vanum, ſeu irritum reddo. Οὐδ' ἁλιώσει βέλος, fruſtra miſit, *Il.* 16. 737. Ab ἅλς, *mare.*

᾿Αλίπαινα, ων, τὰ, quæ conſtant ex medicamentis non pinguibus. Ab ἁλιπὴς.

᾿Αλιπαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ſqualidus; (2) ſupplex. Ab eod.

᾿Αλίπασος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, ſale conſperſus; (2) mari, ſeu unda marina conſperſus. Ex ἅλς, *mare*, ſeu *ſal*, & πάσσω, *conſpergo.*

᾿Αλίπεδον, ου, τὸ, ſolum, quod aliquando mari coopertum fuit; (2) quilibet campus; (3) planities ſive ager juxta mare. Ex ἅλς, *mare*, & πέδον, *campus.*

᾿Αλιπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pinguedine carens; (2) macilentus; (3) ſiccus, aridus. Ex α priv. & λίπος, *pinguedo.*

᾿Αλίπλαγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, marivagus, pontivagus. Ex ἅλς, & πλαγκτὸς, *vagus.*

᾿Αλιπλανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἅλς, & πλανάω, *erro, vagus.* Hinc

᾿Αλιπλανία, ας, ἡ, erratio, ſeu vagatio in mari.

᾿Αλίπλοος, *Hom. Il.* 12, 26, *contr.* ἁλίπλους, ου, ὁ ἡ ἡ, per mare navigans, ſeu natans. Ex ἅλς, *mare*, & πλόος, *navigatio.*

᾿Αλίπνοος, ου, ὁ ἡ ἡ, odorem maris habens, mare redolens; (2) per mare, in mare flans. Ex ἅλς, & πνέω, *ſpiro.*

᾿Αλιπορφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens, purpureus. Ex ἅλς, *mare*, & πορφύρα, *purpura.*

᾿Αλιρρόθιον, ου, τὸ, fluctus marinus.

᾿Αλιρρόθιος, ου, marinus. Ab

᾿Αλίρροθος, ου, ὁ ἡ ἡ, marifluus, in mare fluens; (2) qui fluctibus marinis agitatur; (3) *Suſt.* ὁ, fluctus maris. Ex ἅλς, *mare*, & ῥόθος, *undarum ſtrepitus.*

᾿Αλίρροος, *contr.* ἁλίρρους, ου, ὁ ἡ ἡ marifluus, circa mare, ad mare, in mare fluens. Ex ἅλς, *mare*, & ῥέω, *fluo.*

᾿Αλίρρυτος, ου, marinus, quod mari alluitur.

᾿ΑΛΙΣ, *Adv.* ſatis, abunde; (2) adſatim, magna copia; (3) conſertim, coacervatim.

᾿Αλὶς, ίδος, ἡ, ſalſugo. Ab ἅλς, *ſal.*

᾿Αλὶς, *Elis*, *Dor.* pro Ἦλις.

᾿Α Λ Ι Σ Γ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, contamino, polluo. *Malach.* 1, 12. *Dan.* 1, 8.

᾿Αλίσγημα, ατος, τὸ, contaminatio, pollutio, contagio ex cibo vetito. Ab ἁλισγέω.

᾿Α Λ Ι Σ Κ Ω, fut. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, capio; (2) deprehendo; (3) convinco, reum pergo; (4) damno; (5) vinco; ἑάλω, captus eſt, Gl. V. a. 2. Ἁλίσκειν τῶ σόλιν ἁλῶναι τ' κόρυς ἴρωτι, δηϊκακοῖς ἴργοις, μανίᾳ, ἀπάτῃσι, capi; κλοπῆς, μιᾷ ψήφῳ, damnari; ἁλίσκεσθαι ψευδομάρτυσι, convinci; τῶ γραφὴν, damnari; ὑπὸ τῶν λῃσῶν, capi. Γυναῖκες δὲ ὅσαι ξυπίπονῖο αὐλοῖς, ἑάλωσαν πᾶσαι κ' τὰ παιδάρια, κ' ἡ λεία πᾶσα ἑάλω. Mulieres, quotquot eos ſequebantur, omnes captæ ſunt. Pueri quoque & præda omnis abducta, *Arian.* 1, 1. Ἀσεβῶν ὕτος ἥλωκε, convictus eſt impietatis, *Dem.*

᾿Αλισις, εως, ἡ, ſalitura, Gl. V. Ab ἁλίζω.

᾿Α Λ Ι Σ Μ Α, ατος, τὸ, aliſma, planta.

᾿Αλισμὸς, οῦ, ὁ, ſalitura, ipſe actus ſaliendi. Ab ἁλίζω, *ſalio.* Unde

᾿Αλισθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. ἁλίζω.

᾿Αλίσπαρτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſale conſperſus, (per contumeliam;) (2) graviter per injuriam verberatus, et vix ſanabilia vulnera inde habens; ap. *Com.* Ern.

᾿Αλισφὴς, ὲς, mari cinctus.

᾿Αλίσχων, ον, a maris allapſu ſtrepens, reſonans.

᾿Αλισὸς, ὴ, όν, ſalitus, ſale conditus.

᾿Αλίσρα, ας, ἡ, volutabrum, locus ubi ſe volutant animalia. Ab ἁλίω, *voluto.*

᾿Αλίσριπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, marivagus. Ex ἅλς, *mare*, & σρέφω, *verto.*

᾿Αλίσροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

᾿Αλίσω, *volvam*, f. 1. ind. act. verbi ἁλινδέω, pro ἁλίω, *volvo.*

᾿Αλιταίνω, pecco, offendo, lædo. Ab ἁλιτέω.

᾿Αλιτένδυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui ſupplicari non poteſt; (2) qui ſupplicando exorari non poteſt, inexorabilis. Ex α priv. & λιτανδύω, *ſupplico.*

᾿Αλιτενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mari adjacens; maritimus; (2) demiſſus, humilis; (3) vadoſus Ex ἅλς. *mare*, & τείνω, *tendo.*

᾿Αλιτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mari finitimus, ſeu conterminus. Ex ἅλς, & τέρμα, *terminus.*

᾿Αλιτέω, fut. έσω, pecco. Ab

᾿Α Λ Ι Τ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo; (2) ſcelus admitto; (3) violo; (4) offendo; (5) decipio, fallo. Hinc ἁλιτήμων, peccans, peccator, nocens. Δίος δ' ἁλίτηται ἰφθιμὰς, *Il.* 24, 586. Hinc

᾿Αλίτημα,

Digitized by Google

Ἁλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, scelus, flagitium.

Ἁλιτημοσύνη, ης, idem.

Ἁλιτημός, part. perf. pass. *Ion.* pro ἁλιτημένος.

Ἁλιτήμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, peccator, peccatrix; *Hom. Il.* 24, 156. (2) inexorabilis.

Ἁλιτήμωρος, al. ἁλίτημορος, ος, ὁ ἡ ὁν, mente captus, stultus. Ex ἁλιτέω, & μωρὸς.

Ἁλιτήριος, ος, ὁ, peccator, sceleratus, flagitiosus; (2) qui voto ac spe excidit, qui scopum non est adsecutus.

Ἁλιτηριώδης, ες, ὁ ἡ ὁν, exsecrabilis, exitiosus. Ab ἁλιτήριος.

Ἁλιτηρὸς, ὁῦ, ὁ, sceleratus, fœdus. Ab ἁλιτέω.

Ἁλιτόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὁν, vanam seu inanem habens prolem. Ex ἁλιτέω, & καρπὸς, *fructus.*

Ἁλίτυλο, *offendibant*, 3 pl. imperf. indic. pass. *Ionice* pro ἠλίτυλο, a verbo ἁλίτομαι.

Ἁλιτόξενος, ου, qui hospitem violavit.

Ἁλιτραίνω, pecco, scelerate ago. Ὡς τί τω ἀφραδίῃ ἁλιτραίνετε ὄρφνῃ τέμνειν, *Hesiod.* Ἔργ. 328. Ab ἁλιτρός.

Ἁλιτρία, ας, ἡ, scelus. Ab eod.

Ἁλιτρίζω, ος, ὁ ἡ ὁν, improbè vivens. Ab ἁλιτρὸς, & βίος, *vita.*

Ἁλιτρόνους, ους, ὁ ἡ ὁν, mente peccans, peccator. Ex ἁλιτρὸς, & νόος, *mens.*

Ἁλίτρυπος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui huc illuc in mari jactatur. Ex ἅλς, *mare*, & τρίπω, *verto.*

Ἁλιτρὸς, ος, ὁ, peccator, sceleratus, *Hom. Il.* 8, 361. Ab ἁλιτέω.

Ἁλιτροσύνη, ης, ἡ, peccatum. Ab ἁλιτρὸς.

Ἁλίτροφος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui ex mari alitur, v. g. piscatu, vel esu piscium marinorum. Ex ἅλς, *mare*, & τρέφω, *nutrio.*

Ἁλίτρυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, vel ἁλίτρυτος, ύτη, υτον, in mari vexatus, in mari absumptus, vel attritus. Ex ἅλς, & τρύω, *vexo.*

Ἁλίτυπος, ος, ὁ ἡ ὁν, a mari percussus. Ex ἅλς, & τύπτω, *percutio, verbero.*

Ἁλίτυπτος, idem & ex iisd.

Ἁλιφθορία, ας, ἡ, *Ionice* ἁλιφθορίη, perditio in mari, naufragium. Ab

Ἁλιφθόρος, ος, ὁ ἡ ὁν, in mari perdens, prædo marinus. Ex ἅλς, *mare*, & φθείρω, *perdo.*

Ἁλιφλοιός, ος, ὁ ἡ ὁν, quasi mari-cortex, seu sali-cortex, species quercus. Ex ἅλς, & φλοιὸς, *cortex.*

Ἁλιχλαινος, ος, ὁ ἡ ὁν, ex mari lænam habens, purpuratus. Ex ἅλς, & χλαῖνα, *læna.*

ΑΛΙΏ, fut. ἰσω, volvo, voluto.

Ἄλιος, *Adverb.* frustra. Ab ἄλης, *irritus.*

Ἀλκὴ, *robur*, *Dor.* pro ἀλκή. Unde

Ἀλκίζω, fortiter ago, pugno, *Etym.*

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda leonis, quia caudam quatiendo leo sibi robur addere solet; item cæterorum animalium. Ab eod.

Ἀλκαΐδιος, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλκαίου.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium, remedium, tutamen, munimentum, præsidium, *Hom. Il.* 5, 644. Ab ἀλκὴ.

Ἀλκέα, ας, ἡ, alcea, malvæ silvestris genus.

Ἀλκείδαο, *Alcidæ*, gen. sing. *Æol.* pro Ἀλκείδου, ab Ἀλκείδης, *Alcides*, i. e. *Hercules.*

Ἀλκέω, ῶ, fut. ήσω, arceo, auxilior. Ab

ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, validitas; (2) fortitudo, strenuitas; (3) auxilium, remedium; (4) impetus, dum conseruntur manus; quia tum res venit ad vim pugnantium. *Etm.*

Ἀλκήεις, ήεσσα, ῆεν, robustus; (2) fortis, strenuus. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκὶ, *volori*, dat. sing. ab ἀλξ, *robur.*

Ἀλκίβιδι, herba quæ iam faciens contra ictum serpentum, species anchusæ.

ΑΛΚΙΒΙΟΣ, idem.

Ἀλκίμα, *Dor.* pro ἀλκίμη, ab ἄλκιμος.

Ἀλκιμαχος, ος, ὁ ἡ ὁν, strenuus in pugna, strenue pugnans. Ex ἀλκὴ, & μάχομαι.

Ἀλκιμος, ος, ὁ ἡ ὁν, *Hom. Il.* 3, 338. vel ἀλκιμος, ίμη, ιμον, robustus, fortis. Ab ἀλκὴ, *robur.*

Ἀλκιφρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, fortis & prudens. Ex ἀλκὴ, & φρὴν, *mens.*

Ἀλκμαιονίδαι, *Alcmæonidæ*, nom. pl. ab Ἀλκμαιονίδης, *Alcmæonides, filius vel unus ex posteris Alcmæonis.*

Ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator, *Hom. Il.* 14, 485. Ab ἀλκὴ. Hinc

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, auxilium, remedium.

Ἀλκυδὼν, όνος, ὁ, halcedo, avis marina. Ex ἅλς, *mare*, & κύω, *gravida sum*, quoniam in mari nidificat & parit.

Ἀλκύονειον, sive ἀλκυόνιον, ου, τὸ, spuma maris concreta, admistis sordibus tenuissimis.

Ἀλκυόνη, ης, ὁ ἡ ὁν, halcedonius. Ab ἀλκυών.

Ἀλκυονίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀλκυδὼν & (2) adjective halcyonia, tranquilla. Ab eod.

Ἀλκυονίτιδες, αἱ, dies, quæ Halcyonia dicuntur.

Ἀλκυὼν, όνος, ἡ, halcedo, sive halcyone. Ex ἅλς, & κύω. vide ἀλκυδών.

Ἄλκω, vel ἀλάλκω, f. ξω, id. quod ἀλκέω.

Ἀλλὰ, sed, ast, at, quin. ἀλλὰ γὰρ, quin, *Pb.* ast enim, ἀλλὰ δὴ κ, quinimo, Gl. V. sed &; ἀλλ' ἐπειδὴ, quoniam vero, *Pb.* ἀλλὰ μὴν, quin, verum etiam, *Th.* imo, vero, sed enim, Gl. V. ἀλλ' ὅμως, attamen, *Pb.*

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) contractus, commercium; (3) vicissitudo; (4) mansio iter facientium. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλαγμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.

Ἀλλακτικὸς, ὴ, όν, ex pacto sequens, pacto consentaneus. Ab eod.

Ἄλλακτις, ῖδος, ἡ, lignum quo gestabantur onera. Sic dictum a permutatione gestationis ex humero in humerum. Ab ἀλλάσσω.

Ἀλλάλοισι, *Dor.* & *Ion.* pro ἀλλήλοις.

Ἀλλαλοφονία, *Dor.* pro ἀλληλοφονία.

Ἄλλαν, *aliam*, *Dor.* pro ἄλλην, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοποιέω, ῶ, fut. ήσω, farcimina, vel lucanicas facio. Ab

Ἀλλαντοποιὸς, οῦ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor. Ex ἀλλᾶς, & ποιέω, *facio.*

Ἀλλαντοπώλιον, vendo farcimina.

Ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, qui facit lucanicas, seu farcimina quævis vendit. Gl. V. ἀλλαντοπῶλαι, fartores. Ex ἀλλᾶς, & πωλέω, *vendo.*

Ἀλλᾷ, *Adv.* permutatim, mutatis vicibus, vicissim. Ab ἀλλάττω.

Ἀλλάξαιτο, 3. s. a. 1. optat. med. v. ἀλλάσσω.

Ἀλλαξις, εως, ἡ, mutatio, permutatio.

ΑΛΛΑ'Σ, ᾶντος, ὁ, lucanica, botulus, farcimen.

ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, seu ἀλλάττω, f. άξω, muto, immuto, commuto; (2) permuto, vendo; (3) excuso, a culpâ libero; ἀλλάσσομαι, mutor, & muto; ἠλλάγη, mutatus est, a. 2. pass. ἠλλαγμένος, mutatus, Gl. V. Ἀλλάσσειν χρυσὸν ἄργυρον, τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, χρωτὸς· ἀλλάσσεσθαι ὅταν σῖτα, νόμισμα χρημάτων, ἀδοῦλις ἀντὶ τῆς δικαιοσύνης ἐλευθερίαν τ' σφῶν αὐτῶν· cæde redimere; τοσοῦτον ἠλλακτο ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης, *Luc.*

Ἀλλαχῆ, *Adv.* alibi, alio. Ab ἄλλος.

Ἀλλαχόθεν, *Adv.* aliunde. Ab eod.

Ἀλλαχόθι, *Adv.* alibi. Ab eod.

Ἀλλαχόσε, *Adv.* alio, aliorsum, alium in locum, alibi. Ab eod.

Ἀλλαχὼ, *Adv.* alibi, alio. Ab eod.

Ἀλλάων, *Æol.* pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἄλλεγον, *Hom. Il.* 23, 252. *congregabam*, imperf. indic. act. *Poët.* & *Ionice* pro ἀνέλεγον, a verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλέες, *Poët.* pro ἀολλέες, ab ἀολλὴς.

Ἀλλέξαι, *congregasse*, a. 1. infin. act. *Poët.* pro ἀναλέξαι, a verbo ἀναλέγω, *congrego.*

Ἀλλεπαλληλία, ας, ἡ, alternitas; (2) continuitas. Ab

Ἀλλεπάλληλος, ος, ὁ ἡ ὁν, alternus; (2) creber, continuus. Ex ἄλλος, ὅσος, & ἀλλήλων.

Ἄλλη, *Adv.* aliter, alia ratione; (2) alio, ad alium locum; (3) alibi, alio in loco. Ab ἄλλος.

Ἀλληγορίω, ῶ, fut. ήσω, aliud verbis, aliud sensu ostendo; (2) aliter interpretor, ac verba præ se ferunt. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα, *Gal.* 4, 24. Ex ἄλλο, *aliud*, & ἀγορέω, *prædico.* Hinc

Ἀλληγόρημα, ατος, τὸ, interpretatio allegorica. Ab

Ἀλληγορικὸς, ὴ, ὁ ἡ ὁν, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, figura, qua aliud dicitur, aliud intelligitur. Hinc

Ἀλληγορικὸς, ὴ, όν, allegoricus, per allegoriam dictus.

Ἀλληγορικῶς, *Adverb.* allegorice.

Ἀλληγορούμενα, nom. pl. præs. part. pass. n. g. ab ἀλληγορέω.

Ἀλληκτος, *non cessans*, *Æol.* pro ἄληκτος.

Ἀλληλίζουσι, ων, οἱ, qui mutua fidejubent, satisdant. Ex ἀλλήλων, & ἰ, ζύω, *sponsio.* Hinc

Ἀλληλίζυον, ου, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλληλίζως, *Adv.* cum mutua fidejussione.

Ἀλλήλησι, *Ionice* pro ἀλλήλοις.

Ἀλληλίζω, aliud atque aliud loquor, seu dico, *Hes.* Ab ἀλλήλων.

Ἀλληλογενία, ας, ἡ, mutua procreatio, *Suic.* Ex ἀλλήλων, & γίνομαι, *nascor.*

Ἀλληλογραφία, ας, ἡ, mutua scriptio. Ex ἀλλήλων, & γράφω.

Ἀλληλοδιάδοχος, ος, ὁ ἡ ὁν, continua serie succedens. Ab ἀλλήλων, & διάδοχος, *successor.*

Ἀλληλοδωδόται, οἱ, qui se mutuo devorant. Ab ἔδω, *cibus.*

Ἀλληλοκτενεῖν, mutuo se interficere. Ab ἀλλήλους, & κτείνειν.

Ἀλληλομαχεῖν, mutuo pugnare. Ex ἀλλήλων, & μάχομαι, *pugno.* Hinc

Ἀλληλομαχία, ας, ἡ, mutua pugna.

Ἀλληλοτομέω, ῶ, f. ήσω, mutuo seco. Ex ἀλλήλων. & τέμνω, *seco.*

Ἀλληλοτυπίω, ῶ, f. ήσω, mutuo ferio. Ex ἀλλήλων, & τυπίω, *ferio, verbero.* Hinc

Ἀλληλωυπία, ας, ἡ, mutua conflictio.

Ἀλληλούϊα, Alleluja, laudate Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλοχίω, ῶ, f. ήσω, connecto, coaduno.

Ἀλληλυχία, ας, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se connexarum, Gl. V. compago, compages. Ab

Ἀλληλέχω, ος, ὁ ἡ ὁν, mutuam connexionem habens. Ex ἀλλήλων, & ἔχω, *habeo.*

Ἀλληλοφαγεῖν, mutuo vorare. Ex ἀλλήλους, & φαγεῖν, *comedere.* Hinc

Ἀλληλοφαγία, ας, ἡ, mutua devoratio.

Ἀλληλοφάγοι, ων, οἱ ἡ αἱ, mutuo se devorantes.

Ἀλληλοφθονία, ἡ, mutua invidia.

Ἀλληλοφθορεῖν, mutuo se destruere, perdere. Ex ἀλλήλους, & φθορὰ, *perditio.*

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, mutua consumptio, mutua perditio. Ex iisd.

Ἀλληλοφονία, ας, ἡ, mutua cædes. Ab

Ἀλληλοφόνοι, ων, οἱ ἡ αἱ, mutuo se interficientes, mutua cæde pereuntes. Ex ἀλλήλων, & φόνος, *cædes.*

Ἀλληλοσφάγται, οἱ, idem.

Ἀλληλοφυεῖς, ῶν, οἱ ἡ αἱ, ex se invicem enascentes, mutuum ortum habentes. Ex ἀλλήλων, & φυὴ, *natura*, sive φύω, *nascor.*

Ἀλλήλαις, *Dat.* ἀλλήλοις, αις, οις, *Acc.* ἀλλήλας, invicem, mutuo; alius alium, alter alterum. Ab ἄλλος, *alius.*

Ἀλλήλως, mutuo, *Adv.* Gl. V. A præc.

Ἄλλην, *Adv.* aliorsum; ἄλλην ἡ ἄλλην, hinc atque illinc, alias atque alias. Ab eodem.

Ἀλλογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, aliunde genus habens, alienigena, peregrinus, ex alia tribu, aliave gente oriundus. Ex ἄλλος, & γένος.

Ἀλλόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁν, aliena lingua utens; (2) externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἀλλογνώων, desipiens, delirans. Ex ἄλλος, & γινώσκω, *cognosco.*

Ἀλλόγνωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, aliis cognitus, nobis ignotus, externus, peregrinus. Ex ἄλλος, & γνωτὸς, *notus.*

Ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, externus, extraneus, peregrinus, *Hom. Il.* 3, 48. Ex ἄλλος, *alius*, & δάπεδον, *solum.*

Ἀλλοδαπία, ας, ἡ, peregrinatio. Ab ἄλλος, & δᾶμος.

Ἀλλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, aliud opinor, quam verum est. Ex ἄλλος, & δόξα, *opinio.* Hinc

Ἀλλοδοξία,

Digitized by Google

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοεθνὴς, ές, ὁ, ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, & ἔθνος, *gens.*
Ἀλλοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, *forma.*
Ἀλλόθεν, *Adv.* aliunde. Ab ἄλλος.
Ἀλλόθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eodem.
Ἀλλόθροος, ος, ὁ, ἡ, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θρόος, *vox.*
Ἀλλοιόνια, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, *vinum.*
Ἀλλοιόθρους, ον, e diversis versibus compositum carmen.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπίω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab
Ἀλλοιότροπος, ος, ὁ, ἡ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, *mores.*
Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ῶμαι, mutor. Ἀλλοιοῦσι τὰς γνάμας, *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.
Ἀλλοιώδης, ες, ὁ, ἡ, mutabilis.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.
Ἀλλοιωτικὸς, ἡ, όν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab
Ἀλλοιωτὸς, ἡ, όν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.
Ἀλλόκοτος, ος, ὁ, ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τόκος, *partus.*
ΑΛΛΟΜΑΙ, futur. ἅλμαι, salio, salto; ἅλατο, a. 1. Κὰν εἰς πῦρ ἄλλοιτο, *Xen.* Ἀνήριτ'-ψύλλαν ὑπόσας ἄλλοιτο τὰς αὐτῆς πῶδας, scil. ψύλλα, *Ariſt. Nub.* 145.
Ἀλλοπρόσαλλος, ος, ὁ, ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, *Epith.* Martis, sc. fortunæ bellicæ, Gl. V. versipellis, *Hom. Il.* 5, 831. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, *alius.*
ΑΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.
Ἀλλοσι, *Adv.* alio, alium in locum.
Ἄλλοτε, *Adv.* alias, alio in tempore.
Ἀλλοτρόπος, *alienus, Æol.* pro ἀλλότριος.
Ἄλλοτι, *Adv.* utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλοτι ἢ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἤ; quid aliud, quam? Ἄλλοτι ἢ ᾤει πλείστου ποιῇ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἔσονται, id est, *nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi?* quasi esset, τί ἄλλ' ἢ ᾤει πλείστου ποιῇ, *quid aliud, nisi plurimi facis?*
Ἀλλοτριόγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui alienum sectatur torum, *Suic.* Ex ἀλλότριος, & γάμος.
Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ος, ὁ, ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis & nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότριος, & ἐπίσκοπος, *inspector.*
Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομερτροδίαιτος, ον, aliam semper speciem habens. *Epith.* Naturæ.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νόμος, *lex.*
Ἀλλοτριοπραγία, ας, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, desciſco a fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότρια, & πράσσω, *ago.*
Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.
Ἀλλοτριόσιος, ος, ὁ, ἡ, diversæ naturæ, *Suic.* Ex ἀλλότριος, & οὐσία.
Ἀλλοτριοφαγία, ας, aliena comedo.
Ἀλλοτριοφάγος, ος, ὁ, ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος, & φαγεῖν, *vorax.*
Ἀλλοτριοφθονέω, ῶ, alienis invideo.
Ἀλλοτριοφρονέω, diversa sentio, diversas partes sequor; item, alieno sum animo.
Ἀλλοτριόχαρος, ον, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, *Pb.* a. 1. part. pass. Ἀλλοτριωθέντας σωμάτων τῶν πόλιν, evacuantes, *Thuc.* Ab ἀλλότριος. Unde
Ἀλλοτρίως, *Adv.* aliene.
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλοτροπέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & τρέπω, *verto.*
Ἀλλοφανὴς, ές, ὁ, ἡ, qui alius & diversus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, *appareo.*
Ἀλλοφάσκω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος, & φάσκω, *dico.*
Ἀλλόφθορος, ος, ὁ, ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φθείρω, *occido.*
Ἀλλοφράζω, aliter dico, pronuncio.
Ἀλλοφροσέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, s. in animo habeo; *Hom. Il.* 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, & φρήν, *mens.*
Ἀλλοφυὴς, ές, ὁ, ἡ, qui alius naturæ est.
Ἀλλοφυλισμὸς, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab
Ἀλλόφυλος, ος, ὁ, ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ, Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλὴ, *tribus.*
Ἀλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.
Ἀλλόφωνος, ος, ὁ, ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, & φωνὴ, *vox.*
Ἀλλοχροΐω, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. Ab
Ἀλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρως, ος, ὁ, ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur, *Pb.* ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος, & χρόα, *color.*
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος, & χρόα, vel χρώς.
Ἀλλυδὶς, *Adv.* alibi; (2) alio; (3) aliorsum, *Hom. Il.* 11, 486. Ab ἄλλος.
Ἀλλύσκει, *resolvebat, Poëtice* pro ἀνέλυε.
Ἄλλυτος, *insolubilis, Poët.* pro ἀνάλυτος.
Ἄλλως, *Adv.* aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
Ἄλλως τε, *Adv.* ἄλλως τι, præsertim, Gl. V. præsertim cum, *Pb.* Ab eod.
Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, *salio.*
Ἅλμων, *saltans,* præsens part. med. *per Syncop.* pro ἀλλόμενος, a verbo ἅλλομαι.
Ἅλμυσις, εως, ἡ, muria; (2) actio servandi in muria. Ab ἁλμύω.
Ἁλμυτὴς, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
Ἁλμύω, f. ύσω, muria condio, in muria servo. Ab ἅλμη.
Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Ab ἅλς, *mare.* Hinc
Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus.
Ἁλμυπότις, ἡ, maribiba, muriam bibens.
Ἁλμυρίζω, salsus sum.
Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
Ἁλμυρὸς, ρὰ, ρὸν, salsus. Ab ἅλμη.
Ἁλμυρίτης, ἡ, salsugo.
Ἁλμυρώδης, ους, ὁ, ἡ, idem quod ἁλμυρός.
Ἁλμώδης, ους, ὁ, ἡ, idem & ab eodem.
Ἅλξ, ἁλκὸς, ἡ, occurrit dativus ἁλκὶ, robur.
Ἁλοηθεὶς, *tritus,* a. 1. part. pass. ab ἁλοάω.
ΑΛΟΑΩ, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo, (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἁλοῶντα, 1 *Corinth.* 9, 9. Αἰθοῖς ἁλοῶν τινα, *Ælian.*
Ἀλοεῖς, ος, ὁ, ἡ, non habens λοεῖν. *Epith.* victimæ, cujus extra, velut jecur, cor, non habent caput, *Ern.* Ex α priv. & λοεῖς.
Ἀλογάομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde
Ἀλογάω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligo, non curo; ἀλογῶμαι, ratione destituor.
Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium.
Ἀλογίστι, *Adv.* sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.
Ἀλογιστία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab
Ἀλογιστος, ος, ὁ, ἡ, sine ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, *rationem inco.*
Ἀλογίστως, *Adv.* inconsiderate, incogitanter.
Ἀλογοθέτητον, indiscussum, Gl. V. Ex α priv. & λογοθετῶ, *ratiocinor, discutio.*
Ἄλογος, ος, ὁ, ἡ, rationis expers; (2) *in neut.* a ratione alienum; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) *in neut.* incommodum, molestum, ap. *Plat.* Ex α priv. & λόγος.
Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον.
Ἀλόγως, *Adv.* sine ratione; immerito, *Pb.* (2) brutorum more; (3) absurde.
ΑΛΟΗ, ης, ἡ, Aloë, herba.
Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.
Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, *Pb.* Ab ἁλοᾶν.
Ἀλοητος, ὁ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἁλοάω, *trituro.*
Ἁλόθεν, *Adv.* e mari. Ab ἅλς, *mare.*
Ἁλοία, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠλοίας, ab
Ἁλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν ἀκλυδόρῃσιν χερσὶν ἁλοίαι, *Iliad.* 9, 564. Ab ἁλοάω.
Ἀλοεδόρητος, ος, ὁ, ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, *convicior.*
Ἀλοιδορήτως, sine conviciis.
Ἀλοίδορος, ον, idem.
Ἁλοίην, *captus sim,* 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶν, *capio.*
Ἀλοιητὴρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Ab ἁλοιάω.
Ἁλείμαν, *saliverim,* 1. sing. aor. 2. optat. med. *Dor.* pro ἁλοίμην, a verbo ἅλλομαι.
Ἁλιμὸς, ὁ, ὁ, tectorium parietum, *Eust.* Ab ἀλείφω.
Ἀλοΐτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.
Ἁλοίτις, ιδος, ὁ, peccator. Ab ἁλιτέω, *pecco.*
Ἁλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. *Hom. Il.* 9, 208. Ab ἀλείφω. *ungo.*
Ἀλοκιζω, f. ίσω, sulco. Ab ἄλοξ.
Ἁλόντε, *capti,* nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόν, *capio.*
Ἄλοξ, οκος, ὁ, sulcus; vulnus, *Eurip. Herc. Fur.* 164. Idem quod αὖλαξ.
Ἁλοπήια, ων, τὸ, salinæ, locus, in quibus sal concrescit. Ab
Ἁλοπηὸς, οῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, *sal,* & πήγνυμι, *compingo.*
Ἄλοπος, ος, ὁ, ἡ, cortice carens; (2) squamarum expers. Ex α priv. & λέπος.
Ἄλος, *clavus, Dor.* pro ἧλος.
Ἁλοσύχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, *mare,* & ἀχνὴ, *spuma.*
Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Hom. Il.* 20, 207. Ex ἅλς, *mare,* & ὕδωρ, *aqua.*
Ἁλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand.
Ἁλότριψ, ιβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, *sal,* & τρίβω, *tero.*
Ἁλουργὴς, ές, ὁ, ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare,* & ἔργον, *opus.*
Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem.
Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iisd.
Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.
Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὶς, & πωλέω, *vendo.* Hinc
Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vendendi purpuram.
Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὸς

Digitized by Google

Αλυργὸς, ἡ, ὸν. purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον.

Ἀλὸς, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλυσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λύω, *lavo*.

Ἀλυτίω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus.

Ἄλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, illotus. Ex α priv. & λέω, *lavo*.

Ἄλοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, cristam non habens, *Hom. Il.* 10, 258. Ex α priv. & λόφος, *crista*.

Ἀλόχευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario*.

Ἄλοχος, ε, ὁ, sterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμὸ, & λέχος, *lectus*.

ΑΛΟΩ, f. ώσω, capio, inusitatum; unde ἀλισκω sumit tempora quædam.

Ἀλόω, *erra*, 2. sing. imperat. med. *Poëtice* pro ἀλῶ, ex ἀλάω, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.

Ἀλπνὸς, ἡ, ὸν, suavis; ἀλπνίστος, *superl.* pro ἀλπνίσατος, *suavissimus*.

Ἅλς, ἁλὸς, sal, mare; ἅλες, sales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινανήσαμεν, eodem convictu usi sumus, *Luc. Asin.* in princip.

Ἀλσηΐδες, αι, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.

Ἀλσηΐτιδες, αἱ, idem.

Ἀλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. *Angl.* Chickweed. Ab eod.

Ἄλσις, vel ἄλσις, εως, ἡ, saltatio; (2) palpitatio. Ab ἄλλομαι, *salio*.

Ἀλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad saltuarios. Ab

Ἀλσοκόμος, ε, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω.

ΑΛΣΟΣ, ους, τὸ, lucus, nemus, saltus.

Ἀλσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, nemorosus, frondosus.

Ἀλτῆρις, ων, οἱ, halteres, instrumenta exercitii gymnastici. Ab ἄλλομαι, *salio*.

Ἀλτικὸς, ἡ, ὸν, saltatorius, ad saltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subst.* saltator, Gl. V. ἀλτικοί, saltatores. Ab eodem.

Ἄλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *saliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ionice & per Syncop.* pro ἤλατο.

Ἄλυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui sine flagello est, *Hes.* Ex α priv. & λύκτος, *flagellum*.

Ἀλύζω, jactor, hæsito.

ΑΛΤΗ, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiva.

Ἀλυκὶς, ίδος, ἡ, salsula aqua.

Ἀλυκὸς, ἡ, ὸν, salsus. Ab ἅλς, *sal*. Hinc

Ἀλυκύτης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo.

Ἀλυκτάζω, f. άσω, rationem solvendi me non invenio; (2) metuo, anxius sum, animo concido. Ab ἀλύω, *animo inquieto sum*.

Ἀλυκτίω, ῶ, f. ήσω, non sum quietus. Ab ἄλυκτος.

Ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, pedica.

Ἀλυκτοπίδῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἀλυκτοπίδαις.

Ἄλυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, insolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς.

Ἀλυκτοσύνη, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.

Ἀλύμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæsus. Ex α priv. & λυμαίνω.

Ἀλύξας, a. 1. part. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἀλύσκω.

Ἀλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἀλύσκω.

Ἀλυπητος, ε, ὁ ἡ ἡ, tristitia non adfectus; (2) qui tristitia adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *tristitia adficio*.

Ἀλυπίτως, *Adv.* citra dolorem.

Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.

Ἀλυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, doloris & tristitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *tristitia*.

Ἀλύπως, *Adverb.* sine dolore & molestia, absque animi ægritudine.

Ἄλυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui sine lyra est. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.

Ἄλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) sollicitudo, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσθαίνω, viribus destituor; (2) dolore adficior, ex anxietate & inquietudine. Ab ἄλυς.

Ἀλυσθήσω, idem.

Ἀλυσθμαίνω, idem & ab eod.

Ἀλυσθενέλα, ης, imbecillitas.

Ἀλυτίδετος, ε, ὁ ἡ ἡ, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena*, & δετὸς, *vinctus*.

Ἀλυσιδωτὸς, ῆ, ὁ, idem hamatus.

Ἀλύσιον, ε, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἅλυσις.

Ἅλυσις, vel ἄλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *solvo*.

Ἄλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω.

Ἀλυσιτελεία, ης, incommodum. Ab

Ἀλυσιτελὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, inutilis, quasi qui non solvit vectigalia. Ex α pr. λύω, & τέλος.

Ἀλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἀλυσιτελὴς.

Ἀλυσκάζω, id. quod ἀλυσκω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.

Ἀλύσκω, fut. ύξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος ἐκ ἀλύξιτον μόρον κακιστον, *Soph. Antig.* 494. Θράσος τόδ' ἐκ ἀλύξεις, *Id. El.* 629. Ἀλύξεται ἄιθοπα λιμὸν, *Hesiod.* Ἔργ. 361. Ab ἀλόομαι.

Ἀλυσμὸς, ῦ, ὁ, anxietas animi, mæror. Ab ἀλύω. Hinc

Ἀλυσμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, anxius, mæstus.

Ἄλυσσον, ε, τὸ, *Dioscor.* 3, 105. Alyssum, nomen accepit quod a cane commorsos rabiem sentire non patitur, potus ex aceto adalligatusque, *Plin.* 24. §. 57. c. 11. *Angl.* Madwort.

Ἀλύσσω, fut. ξω, anxius sum; (2) indignor; (3) rabie percitus sum, insanio, non sum compos mentis; (4) tremo. Οἱ κ' ἐμὲν ἔτιμα σιῶντες, ἀλύσσοντες ἀδὲι θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἀλύω.

Ἀλυσσαίνω, imbecillus sum. Ab eod.

Ἄλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, indissolubilis, insolutus, inexplicatus. Ex α & λυω.

Ἀλύτως, *Adverb.* indissolubiliter.

ΑΛΤΩ, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto consilii, hinc que adeo sollicito, mæsto sum, item ad desperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus sum; ei enim licet in dulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo sum. Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας ἢ ἀλίτην; exultas, *Odyss.* 18, 332. Ab ἄλυς.

Ἀλυώδης, ώδες amœnus. *Epith.* loci ap. *Hisp.*

ΑΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.

Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.

Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.

Ἀλφαίω, idem & ab eod.

Ἀλφάνω, idem & ab codem. Φθόνον πορὸς ἀσῶν ἀλφάνεσι δυσμενῆ, sibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.

Ἀλφεσίοιαι, ῶν, αι, virgines, quæ propter formam sponsos invenerunt, atque ab his boves dono accepere; *Hem. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formosæ. Ex ἀλφέω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.

Ἀλφέω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc

Ἀλφησιὸς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piscis quidam.

Ἀλφησῖσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφησαῖς.

Ἀλφι, τὸ, indecl. farina, *Hes. Suid.* Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτομοιξὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιτόν, & ἀμείβω, *permuto*.

Ἀλφιτεῖον, ε, τὸ, pistrinum. Ab ἄλφιτον.

Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eodem.

Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius, Gl. V.

Ἀλφιτοθήκη, ης, theca servandæ farinæ.

Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.

ΑΛΦΙΤΟΝ, ε, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) ad victum necessarium.

Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, & ποιέω, *facio*.

Ἀλφιτοπώλης, ε, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *vendo*.

Ἀλφιτίπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.

Ἀλφιτοσκόπος, ε, τὸ, farinæ inspector, seu vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σκοπέω, *inspicio*.

Ἀλφιτόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον, & χρόα, *color*.

ΑΛΦΟΣ, ὴ, ὸν, albus, *Hes.*

Ἀλφὸς, οῦ, ὁ, species albæ vitiliginis; impetigo, Gl. V. Ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἄλφω, invenio, *Hom. Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.

Ἀλῶ, *ceperim*, 1. s. a. 2. conj. act. v. ἁλίσκω.

Ἀλωὰ, ᾶς, ἡ, area, in qua trituratur frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus consitus, arbustum, arboretum, vinea; *Hom. Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) feges, fata. *Ab* ἄλως.

Ἀλῶα, ων, τὰ, festum anvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eod.

Ἀλωαῖος, α, ον, &

Ἀλωὰς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* Cereris.

Ἀλώβητος, ε, ὁ ἡ ἡ, illæsus, nulla injuria adfectus. Ex α priv. & λαβέω.

Ἀλωεινὸς, ἡ, ὸν, arealis, idem quod ἀλωϊος.

Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἄλως.

Ἀλφὼ, *Hom. Il.* 9, 588. *capius sit, capiatur*, 3. singul. a. 2. opt. act. *Dor.* & *Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.

Ἀλωὴ, *Alcæi*, *Ion.* pro Ἀλωέος, ab Ἀλωεὺς.

Ἄλωθι, 2. s. a. 2. imp. pass. v. ἄλωμι.

Ἀλώιδος, ε, ὁ ἡ ἡ, arealis, cujus usus est ad areas. Ab ἄλως.

Ἄλωκα, *Ionice* pro ἥλωκα, ab ἄλωμι.

Ἀλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.

Ἀλῶναι, a. 2. inf. med. verbi ἄλωμι.

Ἀλωνεύομαι, trituro frumentum in area, *Suid.*

Ἀλώνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, sale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant. Ex ἅλς, *sal*, & ὠνέομαι, *emo*.

Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἄλων.

Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area versor, seu commoror. Ab eod.

Ἀλώνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui areæ vel ex area est. Gl. V. ἀλώνιον, area. Ab eod.

Ἀλαπεκάω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.

Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλωπηξ, *vulpes*.

Ἀλωπεκίας, ε, ὁ, vulpinaris; (2) piscis quidam. Ab eod.

Ἀλωπεκίσεις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπηκία.

Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω. vulpinor, astute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, ὅτ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον, *Aristoph. Vesp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.

Ἀλωπέκιον, ε, τὸ, vulpecula. *Dim.*

Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.

Ἀλωπέκουρος, ε, ἡ, vulpina cauda, genus hastæ. Ex ἀλώπηξ, & οὐρὰ, *cauda*. *Angl.* Fortail.

Ἀλωπεκώδης, εως, ὁ ἡ ἡ, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis & impostoris utens. Ab

ΑΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.

Ἀλωπόχρως, *contract.* ἀλωπίχρως, ὁ ἡ ἡ, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, & χρόα, *color*.

ΑΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, seu circulus siderum; (3) circulus lucidus, circa solem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Digitized by Google

Ἀλλοδοξία, ας, ἡ, opinionis diversitas.
Ἀλλοεθνής, ές, ὁ ἡ, alius gentis, alienigena, externus. Ex ἄλλος, & ἔθνος, *gens.*
Ἀλλοειδής, ές, ὁ ἡ, aliam formam habens. Ex ἄλλος, & εἶδος, *forma.*
Ἀλλοθεν, *Adv.* aliunde. Ab ἄλλος.
Ἀλλοθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eodem.
Ἀλλοθροος, ος, ὁ ἡ, alia voce utens; (2) externus. Ex ἄλλος, & θροος, *vox.*
Ἀλλοινία, ας, ἡ, varietas & mutatio vini. Ex ἄλλος, & οἶνος, *vinum.*
Ἀλλοιόθεν, ος, ὁ ἡ, varie positus. Ex ἀλλοῖος, *varius*, & τιθημι, *pono.*
Ἀλλοῖος, οία, οῖον, alius atque alius, diversus, varius. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοιόστροφος, ον, e diversis versibus compositum carmen.
Ἀλλοιότης, ητος, ἡ, diversitas, variatio.
Ἀλλοιοτροπέω, ῶ, f. ήσω, varie muto. Ab
Ἀλλοιότροπος, ος, ὁ ἡ, variis moribus præditus. Ex ἀλλοῖος, & τρόπος, *mores.*
Ἀλλοιόω, ῶ, f. ώσω, diversum reddo, muto, immuto, vario; ἀλλοιόομαι, ώμαι, mutor. Ἀλλοιῶσι τὰς γνάμας, *Thuc.* Ab ἀλλοῖος.
Ἀλλοιώδης, ες, ὁ ἡ, mutabilis.
Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio.
Ἀλλοιωτικός, ἡ, όν, immutativus, ad mutandum aptus. Ab
Ἀλλοιωτός, ἡ, όν, mutabilis, mutationis capax. Hinc τὸ ἀλλοιωτὸν, οῦ, mutabilitas.
Ἀλλόκοτος, ος, ὁ ἡ, monstrosus, prodigiosus; (2) inusitatus; (3) absurdus, rationi non consentaneus; (4) peregrinis moribus præditus. Ex ἄλλος, & τόκος, *partus.*
ΑΛΛΟΜΑΙ, futur. ἄλοῦμαι, salio, salto; ἤλατο, a. 1. Κἂν εἰς πῦρ ἄλλοιτο, *Xen.* Ἀνήρητ' ὑλάκαν ὁπόσας ἄλλοιτο τὰς αὐτῆς ᾠόδας, scil. ᾠδῆς, *Arist. Nub.* 145.
Ἀλλοπρόσαλλος, ος, ὁ ἡ, ab alio ad alium se transferens, nunc huic, nunc illi adhærens; mutabilis, inconstans, *Epitb.* Martis, sc. fortunæ bellicæ, Gl. V. versipellis, *Hom. Il.* 5, 831. Ex ἄλλος, πρὸς, & ἄλλος, *alius.*
ΑΛΛΟΣ, η, ον, alius, a, ud; (2) alter; (3) reliquus.
Ἄλλοσε, *Adv.* alio, alium in locum.
Ἄλλοτε, *Adv.* alias, alio in tempore.
Ἀλλότριος, *alienus*, Æol. pro ἀλλότριος.
Ἄλλοτι, *Adv.* utrum? numquid? Ab eodem. Ἄλλοτι ἢ; num, numquid? quasi esset, τί ἄλλο ἤ; quid aliud, quam? Ἄλλοτι ἢ ᾠδεῖ σκλείσε ποιεῖ ὅπως ὅτι βέλτιστοι οἱ νεώτεροι ἴσονται, id est, *nunquid hoc plurimi facis, quomodo juniores evadant, quam optimi?* quasi esset, τί ἄλλ' ἢ ᾠδεῖ σκλείσε ποιεῖ, *quid aliud, nisi plurimi facis?*
Ἀλλοτριόγαμος, ος, ὁ ἡ, qui alienum sectatur torum, *Suic.* Ex ἀλλότριος, & γάμος.
Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ος, ὁ ἡ, alienarum rerum inspector, alieni speculator, curas alienas agens, ardelio, qui sese alienis & nihil ad se attinentibus rebus immiscet. Ex ἀλλότριος, & ἐπίσκοπος, *inspector.*
Ἀλλοτριολογέω, aliena, absurda loquor.
Ἀλλοτριομερδείατος, ον, aliam semper speciem habens. *Epitb.* Naturæ.
Ἀλλοτριονομέω, ῶ, f. ήσω, alieno more vivo, alienas leges imitor. Ex ἀλλότριος, & νομος, *lex.*
Ἀλλοτριοπραγία, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia curo; (2) res novas molior, desciscо a fide. Ex ἀλλότριος, & πράττω.
Ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ, alienorum cura.
Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ης, ἡ, mala sedulitas in alienis. Ex ἀλλότρια, & πράσσω, *ago.*
Ἀλλότριος, ία, ιον, alienus, non proprius, qui est alterius; (2) peregrinus, extraneus; (3) non consentaneus. Ab ἄλλος. Hinc
Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, alienus animus, abalienatio animi.
Ἀλλοτριούσιος, ος, ὁ ἡ, diversæ naturæ, *Suic.* Ex ἀλλότριος, & οὐσία.
Ἀλλοτριοφαγία, ῶ, aliena comedo.
Ἀλλοτριοφάγος, ος, ὁ ἡ, aliena comedens, aliena vivens quadra. Ex ἀλλότριος, & φάγω, *vorax.*
Ἀλλοτριοφθονία, ῶ, alienis invideo.
Ἀλλετρεπφροσύνη, diversa sentio, diversas partes sequor; item, alieno sum animo.
Ἀλλοτριόχαρος, ον, alienigena.
Ἀλλοτριόω, ῶ, fut. ώσω, alieno, abalieno, alienum reddo; ἀλλοτριωθέντα, abalienata, *Pb.* a. 1. part. pass. Ἀλλοτριωθέντες σωμάτων τῶν πόλιν, evacuantes, *Thuc.* Ab ἀλλότριος. Unde
Ἀλλοτρίως, *Adv.* aliene.
Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio, abalienatio.
Ἀλλοφρεπέω, ῶ, fut. ήσω, muto, immuto. Ab ἄλλος, & τρέπω, *verto.*
Ἀλλοφανής, ές, ὁ ἡ, qui alius & diversus apparet. Ex ἄλλος, & φαίνομαι, *appareo.*
Ἀλλοφάσω, aliud loquor; (2) animo turbato & anxio sum; (3) desipio. Ex ἄλλος, & φάσω, *dico.*
Ἀλλόφατος, ος, ὁ ἡ, ab alio interfectus. Ex ἄλλος, & φάω, *occido.*
Ἀλλοφράζω, aliter dico, pronuncio.
Ἀλλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, aliud ago, s. in animo habeo; *Hom. Il.* 23, 697. mentem non ad id attendo, quod cerno; (2) insanio; (3) exanimor. Ex ἄλλος, & φρήν, *mens.*
Ἀλλοφυής, ές, ὁ ἡ, qui alius naturæ est.
Ἀλλοφυλισμός, ῦ, ὁ, ritus extraneus, vel alienigenarum; (2) degeneratio in alienos mores. Ab
Ἀλλόφυλος, ος, ὁ ἡ, qui est ex alia tribu, qui diversæ est gentis, seu nationis, externus, peregrinus, diversi generis, seu diversæ naturæ, Gl. V. extraneus, alienigena. Ex ἄλλος, & φυλη, *tribus.*
Ἀλλοφωνία, ἡ, diversitas linguæ.
Ἀλλόφωνος, ος, ὁ ἡ, alia vel peregrina voce utens. Ex ἄλλος, & φωνη, *vox.*
Ἀλλοχροΐα, ῶ, f. ήσω, alium atque alium colorem induo, colorem muto, alio colore sum. Ab
Ἀλλόχροος, *contr.* ἀλλόχρως, ος, ὁ ἡ, qui est alio colore, in quo color subinde mutatur, *Pb.* ἀλλόχροος, discolor, ἀλλόχροοι, discolores. Ex ἄλλος, & χρόα, *color.*
Ἀλλόχρως, ωτος, ὁ ἡ, aliam corporis speciem gerens. Ex ἄλλος, & χρόα, vel χρώς.
Ἀλλυδις, *Adv.* alibi; (2) alio; (3) aliorsum, *Hom. Il.* 11, 486. Ab ἄλλος.
Ἀλλύσκω, *refolvebat*, Poëtice pro ἀνέλυε.
Ἄλλυτος, *insolubilis*, Poët. pro ἀνάλυτος.
Ἄλλως, *Adv.* aliter, aliorsum, alio modo, alia ratione; (2) alioqui; (3) præcipue; (4) frustra, incassum. Ab ἄλλος.
Ἀλλως τε, *Adv.* ἄλλος τι, præsertim, Gl. V. præsertim cum, *Pb.* Ab eod.
Ἅλμα, ατος, τὸ, saltus. Ab ἅλλομαι, *salio.*
Ἁλμάρ, *saltans*, præsens part. med. *per Syncop.* pro ἁλλόμενος, a verbo ἅλλομαι.
Ἁλμυσις, εως, ἡ, muria; (2) actio servandi in muria. Ab ἁλμύω.
Ἁλμυτής, οῦ, ὁ, qui condituras facit in muria, salgamarius; (2) salsamentarius. Ab eod.
Ἁλμύω, f. ύσω, muria condio, in muria servo. Ab ἅλμη.
Ἅλμη, ης, ἡ, salsugo, salsilago; (2) mare. Ab ἅλς, *mare.* Hinc
Ἁλμήεις, ήεσσα, ῆεν, salsus, salsuginosus.
Ἁλμυπότις, ἡ, maribiba, muriam bibens.
Ἁλμυρίζω, salsus sum.
Ἁλμυρίς, ίδος, ἡ, salsilago, aqua salsa, muria.
Ἁλμυρός, ρά, ρόν, salsus. Ab ἅλμη.
Ἁλμυρότης, ητος, ἡ, salsugo.
Ἁλμυρώδης, ες, ὁ ἡ, idem quod ἁλμυρός.
Ἁλμώδης, ες, ὁ ἡ, idem & ab eodem.
Ἀλξ, ἄλκος, ἡ, occurrit dativus ἄλκι, robur.
Ἀλοηθείς, *tritus*, a. 1. part. pass. ab ἀλοάω.
ΑΛΟΑΩ, ῶ, fut. ήσω, & άσω, trituro; (2) comminuo, (3) cædo, percutio. Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα, 1 *Corinth.* 9, 9. Αἰδοῖος ἀλοῶν τινα, *Ælian.*
Ἄλοβος, ος, ὁ ἡ, non habens λοβόν. *Epitb.* victimæ, cujus extra, velut jecur, cor, non habent caput, *Ern.* Ex α priv. & λοβός.
Ἀλογάομαι, a ratione aberro, non sum compos rationis. Ab ἄλογος. Unde
Ἀλογέω, ῶ, f. ήσω, adspernor, negligo, non curo; ἀλογῶμαι, ratione destituor.
Ἀλογία, ας, ἡ, rationis privatio; (2) incogitantia; (3) contemptus; (4) silentium.
Ἀλογιστὶ, *Adv.* sine ratione. Ex α priv. & λογίζομαι.
Ἀλογισία, ας, ἡ, incogitantia, temeritas. Ab
Ἀλογιστος, ος, ὁ ἡ, sine ratione & consilio aliquid faciens, inconsideratus; irrationabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & λογίζομαι, *rationem inco.*
Ἀλογίστως, *Adv.* inconsiderate, incogitanter.
Ἀλογισθήτων, indiscussum, Gl. V. Ex α priv. & λογισθητῶ, *ratiocinor, discutio.*
Ἄλογος, ος, ὁ ἡ, rationis expers; (2) *in neut.* a ratione alienum; (3) sermonis expers; hoc est, cum quis non loquitur, aut qui orationem alterius non audit, ut surdus; (4) nefandus, non dicendus; (5) irritus; (6) innumeratus; (7) *in neut.* incommodum, molestum, ap. *Plat.* Ex α priv. & λόγος.
Ἀλογοτροφεῖον, ου, τὸ, brutorum animantium stabulum. Ex ἄλογος, & τροφεῖον.
Ἀλόγως, *Adv.* sine ratione; immerito, *Pb.* (2) brutorum more; (3) absurde.
ΑΛΟΗ, ης, ἡ, Aloë, herba.
Ἀλοηδάριον, ου, τὸ, medicina ad solvendum ventrem aloën habens. Ab ἀλόη.
Ἀλόησις, εως, ἡ, tritura, *Pb.* Ab ἀλοᾶν.
Ἀλοητος, ὁ, ὁ, tritura; (2) triturandi tempus. Ab ἀλοάω, *trituro.*
Ἀλόθεν, *Adv.* e mari. Ab ἅλς, *mare.*
Ἀλοία, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἠλοίας, ab
Ἀλοιάω, ῶ, fut. ήσω, percutio, contundo. Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία, *Iliad.* 9, 564. Ab ἀλοάω.
Ἀλοιδόρητος, ος, ὁ ἡ, conviciis non obnoxius. Ex α priv. & λοιδορέω, *convicior.*
Ἀλοιδορήτως, sine conviciis.
Ἀλοίδορος, ον, idem.
Ἀλοίην, *captus sim*, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλῶν, *capio.*
Ἀλοιητήρ, ῆρος, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Ab ἀλοιάω.
Ἀλείμαν, *saliverim*, 1. sing. aor. 2. optat. med. *Dor.* pro ἀλοίμην, a verbo ἅλλομαι.
Ἀλοιμὸς, οῦ, ὁ, tectorium parietum, *Eust.* Ab ἀλείφω.
Ἀλοΐτις, ιδος, ἡ, aloë Gallica. Ab ἀλόη.
Ἀλοιτὸς, οῦ, ὁ, peccator. Ab ἁλιτέω, *pecco.*
Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pinguedo, unguentum, oleum. *Hom. Il.* 9, 208. Ab ἀλείφω, *ungo.*
Ἀλοκίζω, f. ίσω, sulco. Ab ἄλοξ.
Ἀλόντε, *capti*, nom. dual. a. 2. partic. act. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio.*
Ἄλοξ, οκος, ὁ, sulcus; vulnus, *Eurip. Herc. Fur.* 164. Idem quod αὖλαξ.
Ἁλοπήγια, ων, τὸ, salinæ, locus, in quibus sal concrescit. Ab
Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui in salinis salem concrescere facit, salarius. Ex ἅλς, *sal*, & πήγνυμι, *compingo.*
Ἄλοπος, ος, ὁ ἡ, cortice carens; (2) squamarum expers. Ex α priv. & λέπος.
Ἄλος, *clavus*, *Dor.* pro ἦλος.
Ἁλοσόχνη, ης, ἡ, arida spuma maris. Ex ἅλς, *mare*, & ἀχνὴ, *spuma.*
Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, una Nereidum; (2) epitheton Thetidos, *Hom. Il.* 20, 207. Ex ἅλς, *mare*, & ὕδωρ, *aqua.*
Ἁλοσύνη, ης, ἡ, dementia. Apud Nicand.
Ἁλότρίψ, ιβος, ὁ, pistillus, quo sal teritur. Ex ἅλς, *sal*, & τρίβω, *tero.*
Ἁλουργὴς, ής, ὁ ἡ, purpureus; (2) violaceus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον, *opus.*
Ἁλουργιαῖος, α, ον, idem.
Ἁλουργὶς, ίδος, ἡ, vestis purpurea. Gl. V. palmaris. Ex iisd.
Ἁλουργὸν, οῦ, τὸ, purpureus color; (2) purpura. Ex iisd.
Ἁλουργοπώλης, ου, ὁ, venditor purpuræ. Ex ἁλουργὸν, & πωλέω, *vendo.* Hinc
Ἁλουργοπωλικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars vendendi purpuram.
Ἁλουργοπώλιον, ου, τὸ, locus ubi purpura venditur. Ab eod.

Ἁλουργὸς,

Digitized by Google

Ἁλυργὸς, ἡ, ὸν. purpureus, marinæ purpuræ colore tinctus. Ex ἅλς, *mare*, & ἔργον.
Ἁλδὲ, *captus*, *Hom. Il.* 2, 374. a. 2. part. pass. verbi ἁλίσκω, pro ἁλόω, *capio*.
Ἁλεσία, ας, ἡ, illuvies, quum quis non lavatur. Ex α priv. & λύω, *lavo*.
Ἁλετέω, ῶ, f. ήσω, illotus sum, abstineo a lotionibus.
Ἁλυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, illotus. Ex α priv. & λύω, *lavo*.
Ἀλόφος, ος, ὁ ἡ ὸν, cristam non habens, *Hom. Il.* 10, 258. Ex α priv. & λόφος, *crista*.
Ἀλόχευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, partu non editus; (2) non conceptus, aut genitus. Ex α priv. & λοχεύω, *pario*.
Ἄλοχος, ος, ὁ, ἡ, sterilis; (2) virgo, quæ nondum peperit; (3) conjux, uxor. Ex α priv. vel pro ὁμὸς, & λέχος, *lectus*.
ΑΛΟΩ, f. ώσω, capio, inusitatum; unde ἁλίσκω sumit tempora quædam.
Ἀλόω, *erra*, 2. sing. imperat. med. *Poëtice* pro ἀλᾶο, ex ἀλάω, a verbo ἀλάομαι, *vagor*.
Ἁλπνὸς, ὴ, ὸν, suavis; ἅλπνις, *superl.* pro ἀλπίσατος, *Pind.*
Ἅλς, ἁλὸς, sal, mare; ἅλες, sales, lepores. Ἁλῶν ἐκοινανοῦμεν, eodem convictu usi sumus, *Luc. Asin.* in princip.
Ἁλσηΐδες, ων, αἱ, nemorenses. Cognomen Nympharum. Ab ἄλσος, *nemus*, *lucus*.
Ἁλσηΐτιδες, αἱ, idem.
Ἁλσίνη, ης, ἡ, alsine, herba in lucis nasci solita. *Angl.* Chickweed. Ab eod.
Ἅλσις, vel ἄλσις, ιος, ἡ, saltatio; (2) palpitatio. Ab ἅλλομαι, *salio*.
Ἁλσοκομικὸς, ἡ, ὸν, qui pertinet ad saltuarios. Ab
Ἁλσοκόμος, ος, ὁ, qui luci curam gerit, luci custos, saltuarius. Ex ἄλσος, & κομέω.
ΑΛΣΟΣ, εος, τὸ, lucus, nemus, saltus.
Ἁλσώδης, εος, ὁ ἡ ὸν, nemorosus, frondosus.
Ἁλτῆρες, ων, οἱ, halteres, instrumenta exercitii gymnastici. Ab ἅλλομαι, *salio*.
Ἁλτικὸς, ἡ, ὸν, saltatorius, ad saltum pertinens; (2) agilis; (3) *Subst.* saltator, Gl. V. ἁλτικοὶ, saltatores. Ab eodem.
Ἅλτο, *Hom. Il.* 1, 531. *saliit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ionice & per Syncop.* pro ἥλατο.
Ἅλυκος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui sine flagello est, *Hes.* Ex α priv. & λύγος, *flagellum*.
Ἁλύζω, jactor, hæsito.
ΑΛΥΗ, ης, ἡ, lignum, cui infigitur stiva.
Ἁλυκὶς, ίδος, ἡ, salsula aqua.
Ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, salsus. Ab ἅλς, *sal*. Hinc
Ἁλυκίτης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo.
Ἁλυκτάζω, f. άσω, rationem solvendi me non invenio; (2) metuo, anxius sum, animo concido. Ab ἁλύω, *animo inquieto sum*.
Ἁλυκτία, ᾶς, f. ήσω, non sum quietus. Ab ἄλυκτος.
Ἁλυκτοπέδη, ης, ἡ, indissolubilis pedica. Ex ἄλυκτος, & πέδη, pedica.
Ἁλυκτοπίδῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἁλυκτοπήδαις.
Ἄλυκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, insolubilis; (2) inevitabilis. Ex α priv. & λυκτὸς pro λυτὸς.
Ἁλυκτοσύνη, ης, ἡ, status incompositus, tumultuatio. Ab ἄλυκτος.
Ἁλύμαντος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui detrimentum inferri nequit; (2) illæsus. Ex α priv. & λυμαίνω.
Ἁλύξας, a. 1. part. act. v. ἁλύσκω.
Ἁλυξὶς, εως, ἡ, evitatio, effugium; (2) anxietas. Ab ἁλύσκω.
Ἁλύξω, fut. 1. ind. act. v. ἁλύσκω.
Ἄλυπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, tristitia non adfectus; (2) qui tristitia adfici nequit. Ex α priv. & λυπέω, *tristitia adficio*.
Ἀλυπήτως, *Adv.* citra dolorem.
Ἀλυπία, ας, ἡ, vacuitas doloris, animus ab omni ægritudine liber. Ab ἄλυπος.
Ἄλυπος, ος, ὁ ἡ ὸν, doloris & tristitiæ expers. Ex α priv. & λύπη, *tristitia*.
Ἀλύπως. *Adverb.* sine dolore & molestia, absque animi ægritudine.
Ἄλυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui sine lyra est. Ex α priv. & λύρα, *lyra*.
Ἅλυς, υος, ὁ, propriè error; (2) sollicitudo, anxietas animi, mœror. Ab ἁλύω.
Ἁλυσθαίνω, viribus destituor; (2) dolore adficior, ex anxietate & inquietudine. Ab ἅλυς.
Ἁλυσθέρω, idem.
Ἁλυσθμαίνω, idem & ab eod.
Ἁλυσθενέια, ἡ, imbecillitas.
Ἁλυσίδωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, catenatus, catena vinctus. Ex ἅλυσις, *catena*, & δίτος, *vinctus*.
Ἁλυσιδωτὸς, ὴ, ὸν, idem hamatus.
Ἁλύσιον, ου, τὸ, catenula, *Dim.* Ab ἅλυσις.
Ἅλυσις, vel ἄλυσις, εως, ἡ, catena. Ex α priv. & λύω, *solvo*.
Ἁλυσις, εως, ἡ, anxietas animi, mœror. Ab ἁλύω.
Ἁλυσιτελέια, ἡ, incommodum. Ab
Ἁλυσιτελὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲς, inutilis, quasi qui non solvit vectigalia. Ex α pr. λύω, & τέλος.
Ἁλυσιτελῶς, *Adv.* inutiliter. Ab ἁλυσιτελὴς.
Ἁλυσκάζω, id. quod ἁλυσκάω. Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἁλυσκάζοντι μάχεσθαι, *Iliad.* 5, 253.
Ἁλύσκω, fut. ὑξω, evito, fugio. Αὐτή τε χ' ἡ ξύναιμος ἐκ ἁλύξιτον μόρον κακιῶν, *Soph. Antig.* 494. Θράσος τόδ' ἐκ ἁλύξεις, *Id. El.* 629. Ἁλύξεται ἀίδοπα λιμὸν, *Hesiod.* Ἔργ. 361. Ab ἁλίομαι.
Ἁλυσμὸς, ὗ, ὁ, anxietas animi, mœror. Ab ἁλύω. Hinc
Ἁλυσμώδης, εος, ὁ ἡ ὲς, anxius, mæstus.
Ἅλυσσον, ου, τὸ, *Dioscor.* 3, 105. Alysson, nomen accepit quod a cane commorsos rabiem sentire non patitur, potus ex aceto adalligatusque, *Plin.* 24. §. 57. c. 11. *Angl.* Madwort.
Ἁλύσσω, fut. ξω, anxius sum; (2) indignor; (3) rabie percitus sum, insanio, non sum compos mentis; (4) tremo. Οἱ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἁλύσσοντες δὲ θυμῷ, *Iliad.* 22, 70. Ab ἁλύω.
Ἁλυσσαίνω, imbecillus sum. Ab eod.
Ἅλυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, indissolubilis, insolutus, inexplicatus. Ex α & λυω.
Ἁλύτως, *Adverb.* indissolubiliter.
ΑΛΤΩ, propriè, vagor, erro; (2) animo per varias rerum imagines tacitè erro. Unde (3) animo inquieto, fracto, incerto consilii, hinc que adeo sollicito, mœsto sum, item ad desperationem furoremve redigor; (4) nihil ago, a negotiis vacuus sum; ei enim licet in dulgere cogitationum varietati; (5) læto hilarique animo sum. Ἦ ἁλύεις ὅτι Ἴρον ἐνίκησας ἠδ' ἀλήτην; exultas, *Odyss.* 18, 332. Ab ἅλυς.
Ἁλυώδης, ώδες amœnus. *Epith.* loci ap. *Hisp.*
ΑΛΦΑ, τὸ, prima litera Alphabeti Græci; (2) qui primas in re aliqua tenet; (3) principium.
Ἀλφάζω, excogito, *Varin.* Ab Ἄλφα.
Ἀλφαίνω, invenio, *Eurip. Med.* 297. Ab eod.
Ἀλφάω, idem & ab eod.
Ἀλφάνω, idem & ab eodem. Φθόνον πρὸς ἁπάντων ἀλφάνοισι δυσμενῆ, sibi conciliant ab, *Eur. Med.* 297.
Ἀλφεσίβοιαι, ῶν, αι, virgines, quæ propter formam sponsos invenerunt, atque ab his boves dono accepere; *Hom. Il.* 18, 593. (2) plurium boum pretio dignæ; (3) bene dotatæ; (4) formosæ. Ex ἀλφάω, *invenio*, & βοῦς, *bos*.
Ἀλφάω, ῶ, invenio. Ab ἄλφα.
Ἀλφὴ, ῆς, ἡ, inventio; (2) honor. Ab eod. Hinc
Ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, inventor, excogitator; (2) vir honoratus; (3) piscis quidam.
Ἀλφηστῆσιν, dat. pl. *Ion.* pro ἀλφησταῖς.
Ἄλφι, τὸ, indecl. farina, *Hes. Suid.* Ab ἄλφιτον.
Ἀλφιτομοιχὸς, οῦ, ὁ, permutator farinæ, pistor. Ex ἄλφιτον, & ἀμείβω, *permuto*.
Ἀλφιτεῖον, ου, τὸ, pistrinum. Ab ἄλφιτον.
Ἀλφιτεὺς, έως, ὁ, farinam faciens. Ab eodem.
Ἀλφιτικὸς, ἡ, ὸν, polentarius, Gl. V.
Ἀλφιτοθήκη, ης, ἡ, theca servandæ farinæ.
Ἀλφιτόμαντις, εως, ὁ, e farina vaticinans. Ex ἄλφιτον, & μάντις, *vates*.
ΑΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina hordeacea; *Hom. Il.* 11, 630. (2) polenta; (3) ad victum necessarium.
Ἀλφιτοποιΐα, ας, ἡ, farinæ confectio; (2) molitura; (3) ars conficiendi pultem. Ex ἄλφιτον, & ποιέω, *facio*.
Ἀλφιτοπώλης, ου, ὁ, farinæ venditor. Ex ἄλφιτον, & πωλέω, *vendo*.
Ἀλφιτόπωλις, ιδος, ἡ, farinæ venditrix.
Ἀλφιτοσκόπος, ου, τὸ, farinæ inspector, seu vaticinans ex farina. Ex ἄλφιτον, & σκοπέω, *inspicio*.
Ἀλφιτόχρους, ωτος, ὁ ἡ ὸν, farinæ colorem habens. Ex ἄλφιτον, & χρόα, *color*.
ΑΛΦΟΣ, ὴ, ὸν, albus, *Hes.*
Ἄλφος, ου, ὁ, species albæ vitiliginis; impetigo, Gl. V. Ab ἀλφὸς, *albus*.
Ἄλφω, invenio, *Hom. Il.* 21, 79. Ab ἄλφα.
Ἀλῶ, *ceperim*, 1. f. a. 2. conj. act. v. ἁλίσκω.
Ἄλως, ἄος, ἡ, area, in qua triturator frumentum; (2) locus vitibus, vel arboribus constitus, arbustum, arboretum, vinea; *Hom. Il.* 5, 90. (3) campus frumentarius; (4) seges, sata. Ab ἅλος.
Ἄλωα, ων, τὰ, festum arvale in honorem Cereris Athenis celebrari solitum. Ab eod.
Ἀλωαῖος, α, ον, &
Ἀλωάς, άδος, ἡ, arealis. *Epith.* Cereris.
Ἀλάβητος, ος, ὁ ἡ ὸν, illæsus, nulla injuria adfectus. Ex α priv. & λαβέω.
Ἀλωεινὸς, ὴ, ὸν, arealis, idem quod ἀλῳῖος.
Ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in area frumentum terit; (2) vinitor; (3) agricola. Ab ἄλως.
Ἀλόη, *Hom. Il.* 9, 588. *captus sit*, *capiatur*, 3. singul. a. 2. opt. act. *Dor.* & *Att.* pro ἁλοίη, verbi ἁλίσκω pro ἁλόω, *capio*.
Ἀλωὴ, *Aloëi*, *Ion.* pro Ἀλωέος, ab Ἀλωεὺς.
Ἄλωθι, 2. f. a. 2. imp. pass. v. ἅλωμι.
Ἀλώιος, ος, ὁ ἡ ὸν, arealis, cujus usus est ad areas. Ab ἄλως.
Ἄλωκα, *Ionice* pro ἤλωκα, ab ἅλωμι.
Ἄλων, ωνος, ὁ, area. Ab eod.
Ἀλᾶναι, a. 2. inf. med. verbi ἅλωμι.
Ἀλωνεύομαι, trituro frumentum in area, *Suid.*
Ἀλώνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, sale emptus; (2) mancipium, quia Thraces olim mancipia sale emebant. Ex ἅλς, *sal*, & ὠνέομαι, *emo*.
Ἀλωνία, ας, ἡ, area. Ab ἄλων.
Ἀλωνίζω, f. ίσω, in area versor, seu commoror. Ab eod.
Ἀλώνιος, ία, ιον, qui areæ vel ex area est. Gl. V. ἀλώνιον, area. Ab eod.
Ἀλωπεκόω, ῶ, idem quod ἀλωπεκίζω.
Ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis, *contr.* pro ἀλωπεκέη. Ab ἀλωπηξ, *vulpes*.
Ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum; (2) defluvium pilorum quorumliber; (3) vulpis latibulum, seu cavernula. Ab eod.
Ἀλωπεκίας, ου, ὁ, vulpinaris; (2) piscis quidam. Ab eod.
Ἀλωπεκίασις, εως, ἡ, idem quod ἀλωπεκία.
Ἀλωπεκίζω, fut. ίσω. vulpinor, astute ago, dolis utor. Οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, ἠδ' ἀμφοτέρους γήθησαι φίλον, *Aristoph. Vesp.* 1232. Ab ἀλώπηξ.
Ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. *Dim.*
Ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis; (2) canis e vulpe & cane progenitus; (3) vitis genus. Ab eod.
Ἀλωπέκουρος, ος, ἡ, vulpina cauda, genus hastæ. Ex ἀλώπηξ, & οὐρὰ, *cauda*. *Angl.* Fortail.
Ἀλωπεκώδης, εος, ὁ ἡ ὲς, vulpinus, vulpinaris; (2) vulpem imitans; (3) fraudulentus, astutus, dolis & impostoris utens. Ab
ΑΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, vulpes; (2) homo astutus; (3) piscis quidam; (4) avis quædam; (5) genus saltationis; (6) idem quod ἀλωπεκία; (7) *Plur.* partes musculosæ circa clunes, vel etiam interiores musculi lumborum.
Ἀλώπεχρους, *contract.* ἀλωπέχρως, ὁ ἡ ὸν, vulpicolor, vulpis colorem habens; (2) canus. Ex ἀλώπηξ, & χροὰ, *color*.
ΑΛΩΣ, ω, ἡ, area, in qua teritur frumentum; (2) corona, seu circulus siderum; (3) circulus lucidus, circa solem, aut lunam; (4) circumferentia clypei; (5) circulus quidam in oculis.

Digitized by Google

Ἁλώσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile capi, vel expugnari potest. Ab ἅλωσις.
Ἅλωσις, εως, ἡ, captura, excidium. Ab ἁλόω.
Ἁλωσομένης, expugnandæ seu expugnaturæ, gen. f. part. fut. 1. indic. act. v. ἁλόω.
Ἁλωτος, ὴ, ὸν, idem quod ἁλώσιμος.
Ἀλέφαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, indesinens, jugis, adsiduus. Ex α priv. & λωφάω, respiro.
ΑΜΑ, Adverb. una cum, simul cum, eodem tempore. Dativo jungitur. Ἅμα τῷ βασιλεῖ ἀναβεβηκέναι. Herod. 3, 2.
Ἀμαγάμιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, mangonio carens; (2) purus, sincerus. Ex α priv. & μαγγανεύω, præstigiis utor.
Ἁμαδρυάδες, ων, αι, Hamadryades, genus Nympharum, quæ cum arboribus, imprimis quercubus nasci & interire credebantur. Ex ἅμα, simul cum, & δρῦς, quercus, arbor.
Ἀμαθαίνω, in ignorantia versor, indoctus sum. Ἀμαθαίνειν ταῦτα seu ἐις ταῦτα, Plat. Ab ἀμαθής.
Ἀμαθεί, Adverb. sine disciplina, sine doctrina.
Ἀμάθεια, ας, ἡ, inscitia, ignorantia, imperitia rerum; (2) rusticitas; (3) imprudentia, inconsiderantia; (4) stupiditas. Ab
Ἀμαθής, ές, ὁ ἡ ὄν, indoctus, literarum rudis; (2) rusticus; (3) imperitus, ignarus, nescius; (4) insuetus; alienus ab aliqua re; qui non didicit aliquid facere. Ex α priv. vel μεινω, & μαθέω, disco.
Ἀμαθία, ας, ἡ, idem, quod ἀμάθεια.
Ἀμαθίτιδες, ων, αι, gaudentes arena littorea. Epith. quarumdam concharum. Ab ἄμαθος.
Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus, Hom. Il. 2, 76.
Ἄμαθος, ου, ἡ, arena; (2) campi pulvis. A ψάμμος, vel ψάμαθος, arena.
Ἀμαθύνω, redigo in pulverem; (2) perdo, destruo. Πόλιν δέ τε σῦν ἀμαθύνῃ, Il. 9, 589. Ab ἄμαθος.
Ἀμαθώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, arenosus. Ab eodem.
Ἀμαθῶς, Adverb. inscite, imperite, indocte; (2) rustice, more hominis imperiti.
Ἀμαίθυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, obstetricis manum non expertus. Ex α priv. & μαῖα obstetrix.
ΑΜΑΙΜΑΧΕΤΟΣ, ος, ὁ ἡ ὄν, inexpugnabilis, indomitus, invictus; Hom. Il. 6, 179. (2) qui animo in prælia prono est; (3) immensus.
Ἀμαλακιζία, ας, ἡ, firmitas. Ex α pr. & μαλακιζω.
Ἀμάλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui molliri nequit, durus, rigidus. Ex α priv. & μαλάσσω.
Ἀμαλδύνω, perdo, corrumpo, destruo. Οὐ σοτε γάδοις Τρίτωνος ἀμάλαψε χάρμα κύων, scil. cetus, Lycoph. 34. Ab ἀμαλός.
Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ut molle; (2) demolior, everto, solo æquo; (3) deleo, oblittero. Τεῖχος ἀμαλδῦναι, Iliad. 12, 18. ἀμαλδύνηται, Iliad. 7, 463. Ab eod.
ΑΜΑΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, capra cœlestis, quæ Jovem lactasse dicitur.
Ἀμαλθεύω, dito, Hes. Ab ἀμάλθεια.
ΑΜΑΛΑ, ης, ἡ, manipulus, fasciculus manipulorum. Plut. in Public. Hinc
Ἀμαλλάω, fut. ἄσω, in manipulos colligo.
Ἀμάλλιον, ου, τὸ, funis ad ligandos manipulos.
Ἀμαλλοδετήρ, ῆρος, ὁ, manipulorum ligator, Hom. Il. 18, 552. Ex ἀμαλλα, & δέω, ligo.
Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀμαλλοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, manipulos ferens.
ΑΜΑΛΟΣ, ὴ, όν, mollis, tener; (2) debilis, imbecillis.
Ἀμαλόω, ῶ, futur. ώσω, aboleo. Ab ἀμαλός.
Ἀμαλῶς, Adv. molliter; (2) imbecille.
ΑΜΑΜΤΞ, υκος, five ἀμάμυξις, vel ἀμάμαξις, ἡ, vitis quoddam genus.
Ἀμᾶν, contr. pro ἀμάειν, ab ἀμάω.
ΑΜΑΝΙΤΑΙ, fungi.
Ἀμάντευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non vaticinans; (2) de quo nemo vaticinatus est, aut vaticinatur. Ex α priv. & μαντεύω, vaticinor.
ΑΜΑΞΑ, vel ἄμαξα, ης, ἡ, currus, plaustrum; (2) septemtriones, a figura plaustri.
Ἀμαξαία, ας, ἡ, currus, Ionic. Ab ἄμαξα.
Ἀμαξάριον, ου, τὸ, parvus currus, Dim.
Ἀμαξεία, ας, ἡ, veles, onus, quod vehitur curru. Ab eod.
Ἀμαξεύω, fut. εύσω, plaustrum duco, aurigor. Ab eod.
Ἀμαξήλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, vehicularis, seu plaustraria via. Ex ἄμαξα, & ἐλαύνω.
Ἀμαξίπους, ους, οι, idem, quod ἀμαξίπους, quod usitatius.
Ἀμαξήρης, ους, ὁ ἡ ὄν, plaustrarius, plaustralis. Ab ἄμαξα.
Ἀμαξιτὸς, ὸν, ὴ, via vehicularis. Ab eod.
Ἀμαξηφόρητος, ον, qui in plaustris fertur.
Ἀμαξία, ας, vel ἀμαξιά, ᾶς, ἡ, via, qua plaustrum agitur. Ab eod.
Ἀμαξίτης, αία, αῖον, plaustralis, plaustrum implens. Ab eod.
Ἀμαξιτόκος, ους, ὁ, auriga, aurigator.
Ἀμαξικὸς, ὴ, όν, plaustralis, ad plaustrum pertinens.
Ἀμάξιον, ου, τὸ, plaustellum, Dim. Ab ἄμαξα.
Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Unde
Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plaustralis, curulis.
Ἀμαξιτὸς, ὸν, ὴ, via vehicularis, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi potest currus, seu plaustrum; (2) via publica.
Ἀμαξόβιος, ος, ὁ ἡ ὄν, in plaustro vivens. Ex ἄμαξα, & βίος, vita.
Ἀμαξοδίτης, ου, ὁ, idem, & ex iisdem.
Ἀμάξοικοι, ων, οι, in curribus degentes. Ex ἄμαξα, & οἰκέω, dego, habito.
Ἀμαξοκυλισαὶ, ῶν, οἱ, quasi currus devolutores, quomodo quidam Megaris dicebantur. Ex ἄμαξα, & κυλίω, volvo.
Ἀμαξοποιέω, ῶ, plaustra fabricor. Et
Ἀμαξοποιία, ὴ, plaustrorum fabricatio. Ab
Ἀμαξοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, curruum fabricator. Ex ἄμαξα, & ποιέω, fabricor.
Ἀμαξοπλήθης, ίος, ὁ ἡ ὄν, plaustrum implens, magnus. Ex ἄμαξα, & πλήθω.
Ἀμαξόποδες, ων, οι, quasi d. plaustripedes, arbusculæ, in quibus versantur rotarum axes. Ex ἄμαξα, & πούς, pes.
Ἀμαξοτροχία, ας, ἡ, curriculi orbita. Ex ἄμαξα, & τροχὸς, orbita.
Ἀμαξουργία, ας, ἡ, plaustri fabricatio. Ab
Ἀμαξουργὸς, ὸν, ὁ, plaustrorum fabricator. Ex ἄμαξα, & ἔργον, opus.
Ἄμαρ, dies, Dor. pro ἦμαρ.
ΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, aquæductus, sulcus in prato, per quem aqua ducitur irrigandæ terræ caussa; (2) cloaca, meatus subterraneus; (3) fossa.
Ἀμαράκινον, ίνη, ινον, amaracinus, ex amaraco confectus, aut amaraco conditus.
Ἀμαρακόεις, όεσσα, όεν, amaraco similis. Ab
ΑΜΑΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, & ἀμάρακος, ου, ὁ, antepen. prod. amaracum, amaracus, herba, Angl. Marjerome.
Ἀμαράντινος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est ex amaranto. Ex α priv. & μαραίνω, marcesco.
Ἀμάραντος, ος, ὁ ἡ ὄν, immarcescibilis; (2) amarantus, flos. Pb. veneria, Angl. Flower Gentle.
Ἀμαργαρος, ος, ὁ ἡ ὄν, margaritis carens. Ex α priv. & μάργαρον.
Ἀμάρδημα, τὸ, aquæ, aut sordes, quæ per aquarum sulcum, aut cloacam defluunt. Ab
Ἀμαρδω, permeo more aquarum, quæ per aquarios sulcos derivantur.
Ἀμαρία, ας, ἡ, idem cum primitivo ἀμάρα.
Ἀμαριαῖος, αία, αῖον, qui per aquarios sulcos influit. Ab ἀμάρα.
Ἄμαρις, ίδος, ἡ, idem quod ἀμάρα.
ΑΜΑΡΤΑΝΩ, fut. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, ab inusitat. ἁμαρτίω, aberro, proprie a scopo, vel via; (2) erro, fallor, allucinor, pecco, delinquo, peccatum admitto; ἥμαρτον, peccavi, Gl. V. a. 2. Ἁμαρτάνειν τῆ ὁδῷ, σκυλὸς δικαίου, τῆ ὁραίσις, τῆς ἐλπίδος· ἐν λόγοις, ἐν σολίμῳ· εἰς τὸς γονεῖς. ὡς τοῦτο· ἁμαρτανόμενα ὡς τῷ σόλιν, τῇ τῆ αἱρῆ ἀκρασία, depravata. Οὐ γὰρ ἑκὼς ὅτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ', οὐθ' ὑμᾶς ἐμέ, non consequi, Soph. Phil. 240.
Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum. Ab ἁμαρτανω.
Ἁμαρτεν, erravit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἥμαρτεν, cum ν ἐφελκ. ab ἁμαρτάνω.
Ἁμαρτηθὲν, peccatum, a. 1. part. pass. n. g.
Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum, erratum, lapsus. Ab eod.
Ἁμαρτηρὸς, ὰ, όν, erroneus. Ab eod.
Ἁμαρτήσω, peccabo, 1. sing. f. 1. ind. act.
Ἁμαρτητικὸς, ὴ, όν, qui sæpe offendit in aliqua re; offensator, Gl. V. Ab eod.
Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, delictum, error, noxa. Ab eod.
Ἀμαρτίνοος, ος, ὁ ἡ ὄν, mente errans, cujus mens est prava; (2) furiosus. Ex ἁμαρτάνω, & νόος.
Ἁμαρτοεπὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, errans verbis. Ex ἁμαρτάνω, & ἔπος, verbum.
Ἀμαρτόλογος, ος, idem.
Ἀμαρτόρχης, ος, ὁ ἡ ὄν, carens testibus. Gl. V. intestabilis. Ex α priv. & μαρτυρία, testor.
Ἀμάρτορος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex α priv. & μάρτυρ, testis.
Ἀμαρτύρως, Adv. sine testimonio.
Ἁμαρτωλὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, peccator, vel peccatrix; qui peccatis deditus est, noxius. Ab ἁμαρτάνω.
Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor emicans.
Ἀμάρυγμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
ΑΜΑΡΤΣΣΩ. Splendeo, fulgeo. Ὑπ' ὀρφνοι σῶρ ἀμάρυσαν, Hesiod. Θεογ. 827.
Ἀμᾶς, nos, Dor. pro ἡμᾶς.
ΑΜΑΣ, άδος, ἡ, navis, Etym.
Ἀμάσας, Dor. pro ἀμήσας, ab ἀμάω, meto.
Ἀμάστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non mansus. Ex α priv. & μασάομαι, mando, manduco.
Ἀμᾶσθ, inf. med. contr. pro ἀμάεσθ.
Ἀμαστίγωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non flagellatus; (2) flagris non examinatus. Ex α priv. & μαστιγόω, flagello.
Ἀμασυκάδες, ων, αι, mala, seu pira, quæ una cum ficis florent & proveniunt. Ex ἅμα, simul, & συκῆ, ficus.
Ἀμάσυκον μῆλον, malum simul cum ficu florens. Ex iisd.
Ἁματροχάω, ῶ, simul curro. Ex ἅμα, simul, & τρέχω, curro. Hinc
Ἁματροχία, ας, ἡ, rotarum concursus.
Ἀμαυρόβιος, ος, ὁ ἡ ὄν, otiose, molliter, adeoque obscure vivens. Ex ἀμαυρὸς, & βίος, vita.
Ἀμαυρόκαρπος, ος, ὁ ἡ ὄν, nigrum fructum ferens. Ex ἀμαυρὸς, & καρπὸς, fructus.
ΑΜΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, obscurus; (2) evanidus; elanguidus; (3) ignobilis; obsoletus, Gl. V.
Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obscuratio. Ab eod.
Ἀμαυρωθῆν, interierit, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi ἀμαυρόω.
Ἀμαυρόω, ῶ, fut. ώσω, obscuro, obfusco, oblittero, & tantum non extinguo; deformo, decoloro, Gl. V. ἀμαυρῶμαι, evanesco, dispareo. Ἀμαυρῶν τῷ φράξιν τινὸς, ὑπὸ σκλήθος ἠμαυρωμένῳ· τὸ ἀξίωμα, dignitate, τὰς ὄψεις. Τὰ δὲ φόρτι' ἀμαυροῦσθαι, Hesiod. Ἔργ. 691. Ab ἀμαυρὸς.
Ἀμαυρῶς, Adv. obscure, ita, ut oculis vix percipi queat. Ab eod.
Ἀμαύρωσις, ως, ἡ, obscuratio; (2) hebetatio, obtusio. Ab ἀμαυρόω.
Ἀμαυρωτικὸς, ὴ, όν, obscurandi vim habens, obscurans, hebetans. Ab eod.
Ἀμαχανία, difficultas, Dor. pro ἀμηχανία.
Ἀμαχεὶ, Adv. sine pugna, sine controversia. Ex α priv. & μάχη, pugna.
Ἀμαχητὶ, Adv. idem & ab eodem.
Ἀμαχὶ, idem.
Ἀμάχητος, pro ἀμάχητος, idem quod (2)
Ἄμαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non pugnat, non litigiosus; (2) invictus, inexpugnabilis; (3) qui difficulter expugnari potest, qui difficulter fieri potest. Ex α priv. & μάχη.
ΑΜΑΩ, ῶ, fut. ήσω, meto; (2) colligo, accumulo; (3) abscindo, demeto; (4) fructum & utilitatem percipio. Ἀμῆν δίφρον ἐκκίτριον· ἀμᾶσθ καρπὸν, κάματον ἀλλότριον ἐς σφετέρην γαστέρα, immittere. Ἰδού, ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, Jac. 5, 4.
Ἀμβαίνειν, Poet. pro ἀναβαίνειν.

Ἀμβάλλω

Digitized by Google

Ἀμβάλευ, *differ, fac diſtuleris*, 2. ſ. a. 2. imp. med. *Dor.* & *Poët.* pro ἀναβάλλυ. Ab ἀμβάλλομαι, *differo*, *Poët.* pro ἀναβάλλομαι.

Ἀμβασε, *impoſuit in*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἀνέβησε.

Ἀμβάσῃ, *aſcendes*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Poët.* & *Dor.* pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω.

Ἀμβασις & ἀμβάτης. *vid.* ἀναβ.

ΑΜΒΗ, ης, ἡ, ſupercilium petræ, ſupercilioſa prominentia petræ, crepido.

ΑΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla; (2) cadus; (3) calix.

Ἀμβλήδην, interruptè, velut alternis, aut cum ſingultu, de lamentante et plorante, unde et vehementer explicant; item cum procemio. *Vid.* ἀναβαλλω.

Ἀμβλίσκω, abortior. Ab ἀμβλὺς, *Plut.*

Ἀμβλόω, ῶ, ſ. ἀμβλώσω, p. ἠμβλωκα, obtundo & hebeto; (2) abortior; abortum pario. Ἀμβλῦνται γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Ἀμβλυγώνιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, obtuſum angulum habens. Ex ἀμβλὺς, & γωνία, *angulus.*

Ἀμβλυωπικὸς, ἡ, ὸν, hebetativus, hebetandi vim habens. Ab ἀμβλύνω.

Ἀμβλύνω, futur. υνῶ, obtundo, hebeto; (2) tardo, impetum frango; ἀμβλύνομαι, hebeſco, Gl. V. Ἀμβλύνειν τὴν δύναμιν, *Plut.* τὴν ὄρεξιν, τὸ ἄλγος, *Aret.* Ab

ΑΜΒΛΥΣ, εῖα, ὺ, *Genit.* έος, είας, έος, obtuſus, hebes, cujus acies eſt obtuſa; (2) cæcutiens, cujus acies oculorum obtuſa eſt; (3) languidus, remiſſus.

Ἀμβλυτέρως, obtuſius; (2) remiſſius, negligentius, minus cupidè.

Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, hebetudo; (2) tarditas ingenii, inſcitia; (3) remiſſio animi, ignavia. Ab ἀμβλὺς.

Ἀμβλυωμὸς, ὁ, hebetudo oculorum. Ab ἀμβλυωπέω.

Ἀμβλυωπία, ῶ, fut. ήσω, cæcutio, ſum obtuſis & hebetibus oculis. Ab ἀμβλυωπὸς.

Ἀμβλυωπὶς, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ.

Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, viſus obtuſus, hebes oculorum acies. Ab

Ἀμβλυωπὸς, ὸν, ὁ ϰ᾽ ἡ, hebetem habens oculorum aciem. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, *viſus.*

Ἀμβλυώσαω, vel ἀμβλυώττω, f. ὄξω, cæcutio, obtuſum cerno, caligo, hebetem habeo oculorum aciem. Ab ἀμβλὺς.

Ἀμβλωθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ἀμβλόω.

Ἄμβλωθρίδιον, ου, τὸ, partus abortivus; (2) medicamentum ad partum abigendum. Ab ἀμβλόω.

Ἄμβλωμα, ατος, τὸ, abortus, *Heſ.*

Ἀμβλωπὶς, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, cæcutiens, qui hebetibus eſt oculis. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ.

Ἀμβλώσῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀμβλόω.

Ἀμβλωσις, εως, ἡ, abortio. Ab ἀμβλόω.

Ἀμβλωσμὸς, οῦ, ὁ, abortio, abortus. *Aret.*

Ἀμβολάδην, *vid.* ἀναβολάδην & ἀμβλάδην.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, rejectio, dilatio. Pro ἀναβολὴ.

Ἀμβολιδρὸς, οῦ, ὁ, dilator operis, cunctator. Ex ἀμβολὴ, & ἔργον.

Ἀμβολὶη, ης, ἡ, dilatio. Ab ἀμβολὴ.

Ἀμβροσία, ας, ἡ, ambroſia, cibus Deorum. Ab ἄμβροτος.

Ἀμβροσιάων, *ambroſiarum*, gen. plur. *Dorice* pro ἀμβροσιῶν, ab ἀμβροσία, *ambroſia, ſive cibus Deorum.*

Ἀμβρόσιος, ία, ον, immortalis, divinus; (2) dulcis; (3) placidus. Ab eod.

Ἀμβροτίω, ῶ, aberro, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη.

Ἄμβροτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, immortalis; (2) divinus; (3) incorruptus. Ex α priv. & βροτὸς, *mortalis*, inſerto μ.

Ἀμβρότη, aberro. Ab ἀβρότη, *nox*, inſerto μ.

Ἀμβωμοῖσι, *Poët.* & *Ion.* pro ἀνὰ βωμοῖς.

ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, umbo, quidquid in plano protuberat (2) acclivitas & faſtigium montis; (3) pulpitum, ſuggeſtus, cathedra.

Ἀμβώσας, a. 1. part. act. *Poët.* & *Ion.* pro ἀναβώσας, ab ἀναβοάω.

Ἀμὲ, *me*, *Dor.* pro ἐμὲ, ab ἐγὼ, *ego.*

Ἀμεγαρτος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, immenſus, magnus; (2) invidia carens; (3) cui non invidetur; (4) non invidendus. Ex α & μέγας, vel μεγάιρω, *invideo.*

Ἀμεγέθης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, magnitudine carens, non magnus. Ex α priv. & μέγεθος.

Ἀμεθέϰτος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, non tactus, non communis, cujus quis non poteſt fieri particeps. *Suic.* Ex α priv. & μεθέϰτος, *particeps.*

Ἀμεθέϰτως, *Adv.* citra participationem, *Suic.*

Ἀμεθεξία, ας, ἡ, qu. d. imparticibilitas, quum quis alicujus rei particeps fieri nequit. *Suic.* Ex α priv. & μέθεξις.

Ἀμέθοδος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, via & compendio carens. Ex α priv. & μέθοδος, *via.*

Ἀμέθυσος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, non ebrius; (2) ebrietatem arcens; (3) herba & gemma ebrietati reſiſtens. Ex α priv. & μεθύω, *inebrio.*

Ἀμέθυσος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμείϛετο, 3. ſ. imp. ind. med. verbi

Ἀμείβω, f. ψω, muto, commuto, permuto; (2) alterno; (3) ſuccedo; (4) prætereo, tranſeo; (5) remuneror, gratiam refero, par pari refero; (6) reſpondeo; ἀμείβομαι ψε, rependo tibi, *Pb.* Ἀμείβειν ὄνομα ἀντὶ ὀνόματος, χρῶμα, χῶν τὲ ϰραναὸν γόνυ γυνὸς ἁπλῶς· τῶν ὁδὸν ἴσα ἴσοις, τίνα τ᾽ φιλίας ἀμείψεται φόνος, viciſſim ſit cædes; τοιούτοισι ἀμείψατο Κρῖσον, *Herodot.* reſpondit; χρηςοῖσί τινα, gratiam referre. ἀμείψων δώματα τάδε, domos has exi, *Eur. El.* 750. Hinc

Ἀμείβων, ονος, ὁ, trabs ædificium ſuſtinens.

Ἀμειδὴς, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, triſtis, non ridens. Ex α priv. & μειδάω, *ſubrideo.*

Ἀμείδητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείλιϰτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, implacabilis, aſper, durus. Ex α priv. & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ab eod.

Ἀμείνων, ὁ ϰ᾽ ἡ, ϰ᾽ τὸ ἄμεινον, ονος, melior, commodior, aptior, potior. *Compar.* irreg. Ab ἀγαθός.

Ἀμείρω, privo aliquem portione. Ex α priv. & μείρω, *diſtribuo.*

Ἀμείφθην, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠμείφθην.

Ἀμείψεται, *tranſibit*, 3. ſ. f. 1. ind. med. verbi ejuſd.

Ἀμειψις, εως, ἡ, mutatio; (2) compenſatio. Ab ἀμείβω.

Ἀμείωτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non imminutus, integer; (2) de quo nihil imminui poteſt. Ex α priv. & μείων, *minor.*

Ἀμίλησις, *Dor.* pro ἀμίλησις. Ab

ΑΜΕ᾽ΛΓΩ, f. ξω, mulgeo; (2) fructus immaturos decerpo, ut fur. Ἀμέλγειν τὴν ξίνην τὰς ϰαρπίμους, *Ariſt. Eq.* 326. Μυρίαι ἐσβήσαν ἀμελγόμεναι γάλα λᾶϊχὸν, *Il.* 4, 434.

Ἀμέλᾳ, *ne cura*, 2. ſing. imper. act. *contr.* pro ἀμέλει, a verbo ἀμελέω, *non curo*; item *Adv.* certe, profecto, utique, plane, ſane, omnino, Gl. V. etenim, nimirum. Unde

Ἀμέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentia, incogitantia. Ex α priv. & μελετάω, *meditor.*

Ἀμελέτητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non exercitatus, Gl. V. ἀμελέτητον, extemporaneum.

Ἀμελία, ῶ, f. ήσω, ſuperſedeo, curæ non habeo, negligo, contemno. Ἀμελεῖν τ᾽ ὑγιείας, ἢ τινος. Πῶς δὴ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν ϰαλόν; *Soph. El.* 239. Ἀμελῶ τὰ ὀργίζεσθαι, miſſam facio, *Xen.* Ab ἀμελὴς.

Ἀμεληθέντος, *neglecti*, part. perf. paſſ. *Ion.* pro ἠμεληϰότος, a verbo ἀμελέω.

Ἀμελὴς, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui curam non gerit, negligens; (2) qui negligitur, cujus cura non geritur. Ex α priv. & μέλω, *curæ eſt.*

Ἀμελησία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab ἀμελέω.

Ἀμελητέον, non oportet curare, negligere oportet. Ab eod.

Ἀμεληταίος, ία, ον, negligendus, contemnendus. Ab eod.

Ἀμελητὶ, *Adv.* negligenter, ſine cura & ſtudio. Ab ἀμελὴς.

Ἀμελητὶ, ſine mora, ſine cunctatione. Ab

Ἀμέλητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, non futurus; (2) non differendus; (3) qui non differtur. Ex α priv. & μέλλω, *futurus ſum.*

Ἀμελλήτως, *Adv.* ſine mora.

Ἀμέλξης, 2. ſ. a. 1. conj. act. ab ἀμέλγω.

Ἀμελξὶς, ιος, ἡ, mulſio. Ab ἀμέλγω.

Ἀμελῶς, *Adv.* ſine cura & ſtudio, negligenter, contemptim. Ab ἀμελὴς.

Ἀμεμπτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, inculpatus, irreprehenſibilis; (2) non querulus. Ex α priv. & μέμφομαι, *queror.*

Ἀμεμπτὶ, *Adv.* inculpate, ita, ut queri nemo poſſit; (2) ſine querelis.

Ἀμεμφὴς, ὁ ϰ᾽ ἡ, id. quod ἄμεμπτος. Hinc

Ἀμεμφία, ας, ἡ, nulla quærela, probri aut ſceleris immunitas, factum, quod reprehenſione caret.

Ἀμέμφως, ſine querela.

Ἀμενηνὸς, ὴ, όν, debilis; (2) evanidus, qui cito perit. Ex α priv. & μένος, *robur*, vel μένω, *maneo.* Hinc

Ἀμενηνόω, ῶ, fut. ώσω, imbecillem reddo, debilito. Ἀμενήνασιν δέ οἱ ἀίχμὴν ϰυανοχαῖται Ποσειδάων, *Iliad.* 13, 562.

Ἀμενηνὶ, *Adv.* impatienter, *Suid.* Ab ἀμενής.

Ἀμέρα, *dies*, *Dor.* pro ἡμέρα.

Ἀμέρασι, dat. pl. *Dor.* & *Ion.* pro ἡμέραις.

Ἀμερδὲς, ίος, τὸ, nox intempeſta. Ab ἀμερδής.

ΑΜΕ᾽ΡΓΩ, f. ξω, exſugo, proprie amurcam exprimo; (2) ſtringo.

Ἀμέρδω, fut. σω, privo viſu, excæco; (2) obſcuro; (3) obtundo. Κύϰνον γλυϰερὸς ὕπνος ἀμέρσῃς, ſpoliaveris, *Heſiod.* Ἄσπ. 331. Αὐτὸς ἧ φίλης αἰῶνος ἄμερδε ϰῆρ, *Iliad.* 22, 58. Ex α priv. & μέρδω, *intueor.*

Ἀμερὴς, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, individuus; (2) indiviſus, partes non habens. Ex α priv. & μέρος, *pars.*

Ἀμερία, ας, ἡ, cum res non habet partes, nec dividi poteſt. Ab ἀμερὴς.

Ἀμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, ſecurus ſum, animo ſum libero. Ab ἀμέριμνος.

Ἀμεριμνία, ας, ἡ, ſecuritas. Ab eod.

Ἀμέριμνος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſecurus, vacuus curis. Ex α priv. & μέριμνα, *cura.*

Ἀμέρϊμνος, *Adv.* ſine cura, ſecure.

Ἀμέριστος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, individuus, qui dividi nequit, indiviſus. Ex α priv. & μερίζω.

Ἀμερμνεὶ, *Adv.* citra curam & ſollicitudinem. Ex α priv. & μέρμνα, *cura.*

Ἀμέρσαι, aor. 1. inf. act. *per Syncop.* pro ἀμερίσαι, ab ἀμερίζω.

Ἀμέρσης, 2. ſing. aor. 1. conj. act. v. ἀμέρδω.

Ἀμεροίγαμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui nuptiis privat. Ex ἀμείρω, *privo*, & γάμος, *nuptiæ.*

Ἀμερσινόος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mente privans. Ex ἀμείρω, *privo*, & νόος, *mens.*

Ἀμέρσιφραν, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, id. (2) noxius, *Heſ.*

Ἀμερὸς, *Adv.* non per partes, ex toto, integre. Ab ἀμερὴς.

Ἀμερσασις, *qui manſuefecit*, 2. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἠμερώσας, ab ἠμερόω.

Ἀμες, ηες, *Dor.* pro ἡμεῖς, ab ἐγὼ, *ego.*

Ἀμεσος, ον, ὁ ϰ᾽ ἡ, medio carens, immediatus. Ex α priv. & μέσος, *medius.*

Ἀμέσως, *Adv.* ſine medio, immediate.

Ἀμεταβατος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, intranſitivus. Ex α priv. & μεταβαίνω, *tranſeo.*

Ἀμεταβάτως, *Adv.* intranſitive.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, incommutabilitas. Ex α priv. & μεταβάλλω.

Ἀμεταβλητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, immutabilis.

Ἀμεταβολος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀμετάγωγος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, immutabilis, *Pb.* qui ſententiam non mutat. Ex α priv. & μεταγνώσκω, *ſententiam muto.*

Ἀμετάδοτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui nihil impertitur, immunificus, avarus. Ex α priv. & μεταδίδωμι, *dono.*

Ἀμεταδότως, *Adv.* nemini quidquam impertiendo.

Ἀμετάθετος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, immutabilis, conſtans. Ex α priv. & μετατίθημι.

Ἀμετακίνητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, immotus, conſtans, certus. Ex α priv. & μετακινέω, *commoveo.*

Ἀμετακινήτως, *Adv.* immutabiliter.

Ἀμετάϰλητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, irrevocabilis, qui revocari nequit. Ex α priv. & μετακαλέω.

Digitized by Google

Ἀμεταλλήπ(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, cujus expositio adferri non potest. Ex α priv. & μεταλληπτός.
Ἀμεταμέλητ(ο)ς, ε, ὁ ἡ ὀ, cujus non pœnitet. Ex α priv. & μεταμέλομαι.
Ἀμεταμελήτως, *Adverb.* sine ulla pœnitentia.
Ἀμετανόη(τ)ος, ος, ὁ ἡ ὀ, animum mutare nescius; (2) quem non pœnitet. Ex α priv. & μετανοέω, *respiscо.*
Ἀμετανοήτως, *Adverb.* sine ulla pœnitentia; (2) non mutato animo, firma sententia.
Ἀμετάπει(σ)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, cui aliquid persuaderi non potest. Ex α priv. & μεταπείθω.
Ἀμεταπείστως, *Adv.* pertinaciter, contumaciter.
Ἀμετάπλα(σ)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, non transformatus; (2) qui transformari nequit. Ex α priv. & μεταπλάσσω, *transformo.*
Ἀμεταποίη(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, immutabilis. Ex α priv. & μεταποιέω, *muto.*
Ἀμετάπλαι(σ)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui cadere, sc. offendere nequit; (2) constans; immutabilis. Ex α priv. μή, & σφάλλω, *labor.*
Ἀμετάπτω(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui transire in aliam speciem ac degenerare nequit; (2) immutabilis. Ex α priv. & μεταπίπτω.
Ἀμεταπλάτως, *Adv.* sine lapsu.
Ἀμετάσ(σ)αι(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, immutabilis, constans. Ex α priv. & μεθίστημι, *muto.*
Ἀμεταστρεπτ(ε)ί, *Adv.* sine conversione. Oculo irretorto, *Plat.* de *Legg.* 10. Ex α priv. & μεταστρέφω.
Ἀμεταστρεπτ(ε)ί, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἀμετάστρο(φ)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui converti nequit, immutabilis. Ex iisd.
Ἀμετάτρο(π)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, immutabilis, mutationis, seu conversionis expers; (2) inexorabilis, inflexibilis. Ex α priv. & μετατρέπω, *converto.*
Ἀμεταφόρ(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, immutabilis, qui transferri nequit. Ex α priv. & μεταφέρω.
Ἀμεταχείρι(σ)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, intractabilis. Ex α priv. & μεταχειρίζω, *tracto.*
Ἀμετέρα, *nostra, Dor.* pro ἡμετέρα.
Ἀμετιώρι(σ)τος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui non evagatur, *Suic.* Ex α priv. & μετεωρίζω.
Ἀμέτοχ(ο)ς, ε, ὁ ἡ ὀ, non particeps, expers. Ex α priv. & μετέχω, *habeo cum aliquo.*
Ἀμέτρη(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, immensus, immodicus. Ex α priv. & μετρέω, *mensuro, metior.*
Ἀμετρήτως, sine mensura, sine modo.
Ἀμετρί, *Adv.* sine mensura, supra modum.
Ἀμετρία, ας, ἡ, excessus mensuræ, immodicitas; (2) intemperies. Ab ἄμετρ(ο)ς.
Ἀμετροβάθης, ἐ(σ)ς, ὁ ἡ ὀ, immense profundus. Ex ἄμετρ(ο)ς, & βάθ(ο)ς.
Ἀμετροεπής, ἐ(σ)ς, ὁ ἡ ὀ, sine modo loquax, immoderatus in verbis. Ex ἄμετρ(ο)ς, & ἔπω, *loquor.*
Ἀμετρόκακ(ο)ς, ε, ὁ ἡ ὀ, immense malus, qui est malitia immensa. Ex ἄμετρ(ο)ς, & κακός, *malus.*
Ἄμέτρ(ο)ς, ε, ὁ ἡ ὀ, mensura carens; (2) certam mensuram non habens; (3) immoderatus, immodicus. Gl. V. abnormis, enormis. Ex α priv. & μέτρον.
Ἀμέτρας, *Adv.* immodice. Ab ἄμετρ(ο)ς.
Ἀμυδσιεπής, ἐ(σ)ς, ὁ ἡ ὀ, respondens, verbis, seu sermonibus, mutuos sermones reddens, mutuo compellans. Ex ἀμοιβή, & ἔπω, *dico.*
Ἀμόδσιμ(φ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, pertransibilis, pervius. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιδσιπορ(φ)ος, ὁ ἡ ὀ, gressus repetens. Ex ἀμοιβή, & πορ(φ)ος, *transitus.*
ΑΜΕΤΩ, fut. ἥσω, transeo, pertranseo, vado; (2) muto.
Ἀμή, ῆς, ἡ, falx; (2) ligo. Ab ἀμάω, *meto.*
Ἀμῆχι, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo; (3) quodammodo, quadantenus. Ab ἄμος.
Ἀμηχόπι, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἀμηχόποι, *Adv.* quemcumque ad locum.
Ἀμηχόπου, *Adv.* ubique, ubivis. Ab eod.
Ἀμηχόπως, *Adv.* aliquo modo. Ab eod.
Ἀμήν, *Adv.* Hebr. vere. Gl. V. certe.
Ἀμήνι(φ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, non iratus, ira vacuus. Ex α priv. & μηνία, *iracor.*

Ἀμηνίτως, *Adv.* sine ira, animo placido.
Ἀμήρυτ(φ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, colo non deductus, perpetuus; (2) imperfectus. Ex α priv. & μηρύω, *revolvo, filum deduco.*
ΑΜΗΣ, ητ(φ)ος, ὁ, genus placentæ lacteæ.
Ἀμήσεις, 2. s. fut. 1. ind. act. v. ἀμάω. Unde
Ἀμητήρ, ῆρ(φ)ος, ὁ, messor; (2) deletor.
Ἀμητίσκ(φ)ος, ε, ὁ, parvus ἄμης. *Dim.*
Ἄμητ(φ)ος, ε, ὁ, messis, collectio frugum; (2) ipsa metendi actio. Ab ἀμάω, *meto.*
Ἄμητ(φ)ος, ε, ὁ, messis tempus. Ab eod.
Ἀμήτωρ, ορ(φ)ος, ὁ, qui caret matre, sive sine matre natus, ut Minerva; sive matre orbatus; (2) matrem sævam, seu negligentem habens; (3) obscura & sordida matre natus; (4) cujus mater ignoratur. Ex α priv. & μήτηρ, *mater.*
Ἀμηχανέω, ῶ, fut. ήσω, sum inops consilii, sum anxius animi; (2) non possum. Ἀμηχανεῖν τῷ ἤρωτι, ὧδέ τινος, τοῦτο. Ἔνθα ἀμηχανήσεις χρήμασ(σ)ι ὠδυνές, *Herodot.* Ab
Ἀμηχανής, ές, ὁ ἡ ὀ, inops consilii, anxius.
Ἀμηχάνητ(φ)ος, ον, invictus.
Ἀμηχανία, ας, ἡ, mentis & consilii inopia; (2) difficultas & angustiæ rerum.
Ἀμηχανίη, *Ion.* pro ἀμηχανία.
Ἀμηχανοποιέω, male fabricari machinas, vel ineptas machinas conficere. Ex α priv. & μηχανοποιός, *machinarum fabricator.*
Ἀμήχανος, ὁ ἡ ὀ, cui nullum commentum suppetit ad aliquid agendum, stupidus, minime solers; (2) nullis machinis expugnabilis, omnia artificia & commenta superans et irrita reddens; (3) cujus magnitudo & præstantia æstimari non potest, inæstimabilis, singularis; (4) impossibilis. Gl. V. intractabilis. Ex α priv, vel κακόν, notante, & μηχανή, *machina.*
Ἀμηχάνως, *Adverb.* impossibiliter.
ΑΜΙΑ, ας, ἡ, piscis genus.
Ἀμίαντος, ε, ὁ ἡ ὀ, immaculatus, impollutus. Ex α priv. & μιαίνω, *polluo.*
Ἄμιγ(φ)ής, ές, ὁ ἡ ὀ, non mixtus, purus, sincerus. Ex α priv. & μίγνυμι, *misceo.*
Ἀμιγῶς, immixtim, Gl. V. citra mixturam, pure. A præc.
Ἀμίθεο-, *semideus. Dor.* pro ἡμίθεος.
Ἀμιθρεῖν, *per Metath.* pro ἀριθμεῖν.
Ἀμικτος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem quod ἄμιγ(φ)ής; (2) abhorrens ab alio; (3) inhospitalis, difficilis aditu.
Ἀμίκλας, *Adv.* sine mistura, pure, sincere.
ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, certamen, contentio; (2) studium.
Ἀμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, certo, contendo, enitor; (2) æmulor, invideo. Ἀμιλλᾶσθ' ὡρός τινα, τινί ὧδέ τινες, τόνδε λόγον, ὡρὸς τὺν τύχην, ὅτι τὰ θηρία, ἤτὲρ τι ος, ὧδὲ δόξης, ἵπποις. Τόνδ' ἀμιλλώμαι λόγον, *Eur. Hec.* 277. Ab ἄμιλλα. Hinc
Ἀμίλλημα, ατος, τὸ, certatio, contentio.
Ἀμιλλητήρ, ῆρος, ὁ, certator, contentiosus.
Ἀμιλλητήριον, ε, τὸ, locus, in quo certatur.
Ἀμιμητόβιος, ε, ὁ ἡ ὀ, inimitabilem vivens vitam. Ex ἀμίμητος, & βίος, *vita.*
Ἀμίμητος, ε, ὁ ἡ ὀ, inimitabilis. Ex α priv. & μιμητός, *imitabilis.*
Ἀμῖν, *nobis*, dat. pl. *Dor.* pro ἡμῖν.
Ἀμιξία, ας, ἡ, dicitur esse inter eos, quibus nihil est commercii. Ex α priv. & μίξις, *mistio.*
Ἄμιππος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui simul cum equis est, equis adjunctus; & in *Plur.* ἄμιπποι, pedites equitibus juncti; (2) ipsi equi copulati sine rheda, equi desultorii; (3) equites desultorii. Ex ἅμα, *simul*, & ἵππος, *equus.*
ΑΜΙΣ, ίδος, ἡ, vas urinarium, matula.
Ἀμίσαλλος, ε, ὁ ἡ ὀ, difficilis & morosus. *Etymol.* Ex α priv. μίσγω, *misceo*, & ἄλλος, *alius*, quasi qui aliis non miscetur.
Ἄμισθε, ος, ὁ ἡ ὀ, carus, sine odio, non odiosus. Ex α priv. & μῖσος, *odium.*
Ἀμισθεί, *Adv.* gratis, sine mercede.
Ἀμισθί, *Adv.* idem. Ab
Ἄμισθος, ε, ὁ ἡ ὀ, sine mercede, gratuitus; (2) non mercenarius, stipendio carens, mercedis expers. Ex α priv. & μισθός.
Ἀμίσθωτος, ον, mercede non conductus; (2) non corruptus, de judice.
Ἀμίσυλλος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui nondum sectus est in frusta. Ex α priv. & μισύλλω.
Ἄμιτος, ε, ὁ ἡ ὀ, carens pediculo, sive caule. Ex α priv. & μίτος, *pediculus.*
Ἄμιτρος, ε, ὁ ἡ ὀ, mitram, seu zonam non habens. *Epith.* virginis immaturæ. Ex α priv. & μίτρα.
Ἀμιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὀ, cujus tunica cincta non est. Ex α pr. μίτρα, & χιτών.
Ἀμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, inaccessus, importuosus. Ex ἄμιτλος, & ἁλς, *mare.*
Ἄμμα, ατος, τὸ, nexus, vinculum, amentum. Ab ἅπτω, *necto.*
Ἄμμας, *nos*, acc. plur. *Æolice* pro ἡμᾶς.
Ἄμμε, *nos*, accus. plur. *Poët.* pro ἡμᾶς.
Ἀμμίγα, *permagnum. Poët.* pro ἀνὰ μίγα.
Ἀμμείνας, *qui exspectavit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀνεμείνας, a verbo ἀναμένω.
Ἀμμεναι, *satiatum esse*, præs. infin. pass. *Dor.* pro ἆσθαι, a verbo ἄω.
Ἄμμιν(φ), pr. part. med. *Dor.* pro ἧμαι(φ), ab ἧμαι.
Ἀμμίνομεν, 1. plur. præs. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro ἀναμίνομεν.
Ἀμμίσου, *in medio, Poët.* pro ἀνὰ μίσου.
Ἀμμίων, gen. pl. *Æol.* pro ἡμῶν.
AMMI, εως, τὸ, nomen seminis cujusdam cumino minoris. *Angl.* Bishopsweed.
Ἀμμιγα, *Adv.* simul, una cum, qs. permixtim. Qs. ex ἀνὰ, & μίγνυμι, *misceo.*
Ἀμίγδαν, *Adv. Poët.* pro ἀναμίγδην.
Ἄμμιν, seu ἄμμι, dat. plur. *Dor.* pro ἡμῖν.
AMMION, ε, τὸ, minium.
Ἀμμίξας, *qui miscuit*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναμίξας, a verbo ἀναμίγνυμι.
Ἀμμοδάκτης, ε, ὁ, per arenam incedens; (2) dipsas, serpentis genus. Ex ἄμμ(ο)ς, *arena*, & βαίνω, *vado, incedo.*
Ἀμμοδύτης, ε, ὁ, arenam subiens, serpens quidam. Gl. V. arenarius serpens. Ex ἄμμ(ο)ς, & δύω, *subeo.*
Ἀμμοδυάτης, ε, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀμμοιρία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
Ἄμμοιρ(ο)ς, ε, ὁ ἡ ὀ, expers, non particeps; (2) immortalis, lethali fato non obnoxius, *Hes.* Ex α priv. & μοῖρα, *pars*, item *fatum.*
Ἀμμόνιτρον, ε, τὸ, arena nitro immista. Ex ἄμμ(ο)ς, & νίτρον, *nitrum.*
Ἀμμορία, ας, ἡ, infortunium, calamitas. Ab
Ἄμμορ(ο)ς, ε, ὁ ἡ ὀ, expers; (2) infelix. Ex α priv. & μορ(φ)ή, *portio, fatum.*
Ἀμμός, ε, ἡ, arena, fabulum. A ἄμμ(ο)ς.
Ἀμμόχρυσ(φ)ος, ε, ὁ, gemma, in qua aurum videtur arenis mistum. Ex ἄμμος, & χρυσός, *aurum.*
Ἀμμώδης, ἐ(σ)ς, ὁ ἡ ὀ, arenosus, fabulosus. Ab ἄμμ(ο)ς.
Ἄμμων, ων(φ)ος, ὁ, Hammon, cognomen Jovis. Ab ἄμμ(ο)ς, *arena*, ut vulgo creditur.
ΑΜΝΑΜΟΣ, ε, ὁ, nepos, *Suid. Etymolog.* (2) omnimodæ proles, filius.
Ἀμνάμων, *immemor. Dor.* pro ἀμνήμων.
Ἀμνάσ(σ)ω, 3. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἀμνήσθω.
Ἀμνός, ἀδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός, *agnus.*
Ἄμνας(φ), *ignotus, Dor.* pro ἄμαθ(ο)ς.
Ἀμνεί(φ)ος, εία, εῖον, agninus. Ab eod.
Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna.
Ἀμνημόνη(τ)ος, ε, ὁ ἡ ὀ, immemorabilis; (2) immemoratus, silentio præteritus. Ab
Ἀμνημονέω, non memoro, mentionem non facio, obliviscor. Ἀμνημονεῖν τῶ καθήκοντος. Ab ἀμνήμων.
Ἀμνημονήσω, ῶ, futur. ήσω, immemor sum. Ab eod.
Ἀμνημοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ex α priv. & μνημοσύνη, *memoria.*
Ἀμνημόνως, *Adv.* sine recordatione. Ab
Ἀμνήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, immemor, obliviosus. Ab α, & μνάω.
Ἀμνησικακέω, ῶ, fut. ήσω, illatæ injuriæ obliviscor; (2) non ulciscor.

Digitized by Google

Ἀμνησικακία, ας, ἡ, injuriæ oblivio. Ab
Ἀμνησίκακος, ε, ὁ ἡ ἡ, injuriæ immemor, *Suic.* (2) vindictæ non ſtudioſus. Ex α priv. & μνησίκακος.
Ἀμνησικάκως, *Adv.* ſine illatæ injuriæ memoria, *Suic.* (2) abſque vindictæ ſtudio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio præteritorum. Ab ἄμνηστος.
Ἀμνήστος, ε, ὁ ἡ ἡ, innuptus, a. Ex α priv. & μνηστεύω, nuptias ambio.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, abolitio, Phil. Idem quod ἀμνηστεία.
Ἄμνηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, oblivione deletus. Ex α priv. & μιμνήσκομαι, *recordor.*
ΑΜΝΙΟΝ, ε, τὸ, membrana fœtum involvens; (2) vas ad excipiendum ſanguinem.
Ἀμνὶς, ἰδος, ἡ, agna. Ab ἀμνός.
Ἀμνοκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, paſtor, ſeu tonſor ovium. Ex ἀμνός, & κόπτω, *ſeco.*
Ἀμνοκῶν, ῶνος, ὁ, agni mentem habens; (2) ſimplex, fatuus. Ex ἀμνός, & κέω, pro νέω, *intelligo.*
ΑΜΝΟΣ, ε, ὁ, agnus.
Ἀμνοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, ovis fœta. Ex ἀμνός, & φέρω, *fero.*
Ἀμογητί, *Adverb.* ſine labore. Ab
Ἀμόγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, indefeſſus R. Ex α priv. & μόγος, *labor, ærumna.*
Ἀμόθεν, unde? (2) ab aliqua parte, ex parte. Ab ἀμός.
Ἀμοῖ, idem.
Ἀμοῖ, *Adv.* in aliquem locum. Ab ἀμός.
Ἀμοιβαδὶς, *Adverb.* viciſſim, alternatim. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod. Gl. V. invicem, alternatim.
Ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, & ἀμοιβαῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, alternus, mutuus, quod permutari poteſt. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβαίως, *Adv.* alternis, viciſſim; alternatim, Gl. V.
Ἀμοιβάς, άδος, ἡ, mutatoria. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, mutatio, permutatio; (2) viciſſitudo; (3) compenſatio, retributio. Gl. V. vix, vicis, talio. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιβήδην, *Adv.* viciſſim, per vices, alternatim. Ab ἀμοιβή.
Ἀμοιβηδὶ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀμοιβηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀμοιβός, ε, ὁ ἡ ἡ, mutuus. Ab ἀμείβω.
Ἀμοιρέω, ῶ, fut. ήσω, expers ſum, careo, deſtituor. Ἀμοιρεῖν τ' ἀληθείας, συμφορᾶς, χάριτος. Ab ἄμοιρος.
Ἄμοιρμα, ατος, τὸ, quando quis exſors eſt rei; (2) infortunium. Ab eod.
Ἄμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, carens. Ex α priv. & μοῖρα, *ſors.*
Ἀμολγάζω, meridior, *Heſ.* Ab ἀμολγός.
Ἀμολγαῖος, αία, αῖον, lacteus, qui mulgetur, paſtoritius. Ab ἀμέλγω, *mulgeo.*
Ἀμολγεὺς, έως, ὁ, mulctra. Gl. V. mulctrale. Ab eod.
Ἀμολγὸς, οῦ, ὁ, tempus, quo mulgetur; (2) veſpera; (3) nox extrema. Ab eod.
Ἀμόλυντος, ε, ὁ ἡ ἡ, impollutus, intemeratus, Gl. V. Ex α priv. & μολύνω, *polluo.*
Ἀμορφήτος, ον, &
Ἄμορφος, ον, inculpatus, non reprehendendus. Ab α, & μέμφομαι.
Ἀμὸν, *noſtrum, Dor.* pro ἡμέτερον.
ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, ſimilago cocta cum melle.
Ἀμορβαῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus, obſcurus; (2) paſtoralis. Ab ἀμορβός. Unde
Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.
Ἀμορβεὺς, έως, ὁ, paſtor; (2) ſequax.
Ἀμορβέω, f. ήσω, ſequor, adſector, comitor.
Ἀμορβὴς, & ἀμορβὰς, media nox, *Etym.* Ex α intenſ. & ὀρθρὸς, quaſi ἀμορθρὶς.
Ἀμόργιος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus. Ab
ΑΜΟΡΒΟΣ, ε, ὁν, tenebricoſus, obſcurus; (2) comes, adſecla, ſectator.
Ἀμορυγὸς, έως, ὁ, qui exſugit oleas; (2) qui exprimit amurcam. Ab
Ἀμόργη, ης, vel ἀμορχὴ, ῆς, ἡ, amurca, oleæ expreſſæ recrementum; (2) herba quædam purpurea. Ab ἀμέργω, *exſugo.*
Ἀμοργίδιον, ε, τὸ, veſtimentum ex amorgide.
Ἀμόργινος, ε, ὁ ἡ ἡ, purpureus, ruber.
Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum purpurei coloris.
Ἀμοργὸς, ὴ, όν, qui exſugit; (2) frondator, lignator. Ab ἀμόργη.
Ἀμορία, ας, ἡ, conterminatio, confinium. Ex ἅμα, *ſimul,* & ὅρος, *terminus.*
Ἀμορίτης, ε, ὁ, panis mellitus, & dulciarius. Ab ἀμόρα.
Ἀμορμδέω, idem quod ἀμορβέω.
Ἄμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, expers, infelix, non particeps; (2) infortunatus, calamitoſus. Ex α priv. & μόρος, *portio, fatum.*
Ἀμορφίτερος, deformior. Ab ἄμορφος.
Ἀμορφία, ας, ἡ, abſentia formæ, deformitas, deformatio, Gl. V. Ab
Ἄμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, formam non habens, informis, deformis, ſqualidus, incultus. Ex α priv. & μορφὴ, *forma.*
Ἀμόρφως, *Adv.* deformiter, turpiter.
Ἀμόρφωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui formatus non eſt, formam non habens. Ex α priv. & μορφόω, *formo.*
Ἄμος, *per Sync.* pro ἄμαθος, arena.
ΑΜΟΣ, ε, ὁ, unus, aliquis; (2) meus, noſter.
Ἄμοτον, *Adv.* inſatiabiliter. Ab ἄμοτος.
Ἄμοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quod linimentis vulnerariis oppleri nequit; (2) inexplebilis, inſatiabilis. Ex α priv. & μοτός.
Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia, inelegantia; (2) diſcrepantia modulorum muſicorum.
Ἀμουσολογία, ας, ἡ, inerudita & intempeſtiva oratio. Ex ἄμουσος, & λόγος, *oratio.*
Ἄμουσος, ε, ὁ ἡ ἡ, Muſis non initiatus; (2) muſicorum modulorum imperitus; (3) indoctus, rudis; (4) inſulſus, illepidus, ruſticus. Ex α priv. & μοῦσα, *Muſa.*
Ἀμούσως, *Adv.* imperite, inſcite, illepide.
Ἀμοχθεὶ, *Adv.* citra laborem. Ab ἄμοχθος.
Ἀμοχθὶ, *Adv.* idem & ab eodem.
Ἄμοχθος, ε, ὁ ἡ ἡ, labore carens, laboris expers. Ex α priv. & μόχθος, *labor.*
Ἀμπαιανίζω, f. ίσω, pæanem recanto. Ex ἀνὰ, & παιανίζω, *pæanem canto.*
Ἀμπαιδες, ων, οἱ, puerorum curatores apud Lacedæmonios. Ex ἀνὰ, & παῖδες, *pueri.*
Ἀμπαλόω, *reſortitio, Poët.* pro ἀναπαλόω.
Ἀμπαλὼν, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμπαύω, vide Ἀναπαύω, & ſic etiam cetera, in quibus αμ per Syncopen ponitur pro ανα. Ἀμπαύεσθαι τῆ κλίνης, *Herodot.*
Ἀμπεδίον, *per campum, Poët.* pro ἀνὰ πεδίον.
Ἀμπείρας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναπείρας.
Ἀμπέλεος, ε, ὁ ἡ ἡ, viteus, vitigineus, vinealis. Ab Ἄμπελος. Unde
Ἀμπελεών, ῶνος, ὁ, vinetum, vinea.
Ἀμπελικὸς, ὴ, όν, vincarius, Gl. V.
Ἀμπέλινος, ε, ὁ ἡ ἡ, & ἀμπέλινος, ίνη, ινον, viteus, vinealis.
Ἀμπέλιον, ε, τὸ, viticula, *Dim.*
Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, vitis, Gl. V. viticula; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἀμπελίτης, ίδος, ἡ, vinealis. Ab eod.
Ἀμπελογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, vitigineus, vites gignens. Ex ἄμπελος, & γίνομαι, *naſcor.*
Ἀμπελόεις, όεσσα, όεν, vitifer. Ab ἄμπελος.
Ἀμπελουργὸς, *contr.* ἀμπελεργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, vinitor. Ex ἄμπελος, & ἔργον, *opus.*
Ἀμπελόκαρπον, ε, τὸ, herba quædam; (quæ & σπαρίνη, *Dioſc.*) Ex ἄμπελος, & καρπὸς, *fructus.*
Ἀμπελομιξία, ας, ἡ, commiſtio cum vitibus. Ex ἄμπελος, & μίγνυμι, *miſceo.*
Ἀμπελόπρασον, ε, τὸ, porrum in vite naſcens, porrum agreſte, quod naſcitur in vineis; Species allii. Ex ἄμπελος, & πράσον, *porrum. Angl.* Vine Leeke.
ΑΜΠΕΛΟΣ, ε, ἡ, vitis; (2) vinea.
Ἀμπελουργεῖον, τὸ, vinea.
Ἀμπελουργία, ῶ, f. ήσω, vites colo, vel puto, vinitorem ago; (2) ex aliquo prædari, cum *Accuſ.* Ἀμπελουργῆσαι τινος τὴν πόλιν, *Æſchin.* Ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, vineæ cultura, putatio vitium.
Ἀμπελύργημα, ατος, τὸ, vitium cultura.
Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars vitium colendarum. Ab
Ἀμπελουργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, vinitor.
Ἀμπελοφάγος, ὁ ἡ ἡ, vites rodens, exedens.
Ἀμπελοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitifer, vini ferax. Ex ἄμπελος, & φέρω, *fero.*
Ἀμπελοφύτης, ε, ὁ, vitiſator, Gl. V. Ex ἄμπελος, & φύω, *fero.*
Ἀμπελόφυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitibus conſitus. Ex ἄμπελος, & φύτος, *ſatus.*
Ἀμπελοφυτωρ, ορος, ὁ, vitium Sator. Ab ἀμπελος, & φυτωρ, Sator.
Ἀμπελῶδης, ες, ὁ ἡ ἡ, vinealis, Gl. V.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Ab ἄμπελος.
Ἀμπῶλας, acc. pl. *Dor.* pro ἀμπέλους.
Ἀμπεμψας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνεπέμψας, a verbo ἀναπέμπω.
Ἀμπεπαλὼν, *ſurſum vibrans,* a. 2. part. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀναπαλὼν, ab ἀναπάλλω.
Ἀμπίσαι, induiſſe, *Lac.* vel *Æol.* pro ἀμφίσαι, ex ἀμφίνυμι.
Ἀμπίτασον, *fac explicueris,* 2. ſ. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀνάπτασον, ab ἀναπετάζω.
Ἀμπεχόνη, ης, ἡ, cultus corporis, veſtitus; (2) veſtimentum, indumentum. Ab
Ἀμπίχονον, ε, τὸ, indumentum. Ab
Ἀμπέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, occupo; (2) induo, amicio. Ἀμπίχεσθαι τινα τριβωνίον, μέλανα pullatam veſtem; ἀλυρχίδα. Πέπλους ποικίλως ἠμπέχετο, induit, *Eur. Med.* 1162. Ex ἀμφὶ, & ἔχω, *habeo.*
Ἀμπιχνύμαι, idem. Ex ἀμφὶ, & ἴχω, pro ἔχω.
Ἀμπίχω, idem & ex iiſd.
Ἀμπλακέω, erro, pecco. Hinc
Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.
Ἀμπλάκιον, τὸ, idem.
Ἀμπλάκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, non aberrans.
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum, peccatum, *Poët.* pro ἀναπλακία.
Ἀμπλάκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, peccato carens, juſtus. Ex α priv. & πλακία, *error, peccatum.*
Ἄμπλακον, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω.
Ἀμπνεύθη, *reſpiravit,* 3. ſing. a. 1. ind paſſ. *Ion.* pro ἀνεπνεύσθη, a verbo ἄμπνυμαι.
Ἀμπολεῖν, pro ἀναπολέειν, ab ἀναπολία.
Ἀμπόλιν, *per urbem, Ionice* pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπρόω, f. όσω, traho more boum, ſeu jumentorum; (2) bajulo. Ab
ΑΜΠΡΟΝ, ε, τὸ, funis, quo boves onera trahunt, helcium.
Ἀμπτάμενος, a. 2. part. med. *Poët.* pro ἀναπτάμενος, ab ἀνίπταμαι, *revolo.*
Ἀμπυκάζω, f. άσω, religo; (2) freno; (3) corono. Ab ἄμπυξ.
Ἀμπυκίζω, f. ίσω, antias & capronas religo & adſtrictas tento. Ab eod.
Ἀμπυκτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἄμπυξ in equis.
ΑΜΠΥΞ, υκος, ὁ, funiculus auratus, quo comæ in equorum frontibus religantur; (2) reticulum muliebre, vitta; (3) rota; (4) operculum vaſis.
Ἄμπασις, εως, ἡ, reciprocatio æſtus marini; (2) æſtus; (3) revocatio humoris ab externis corporis partibus ad interiores. Gl. V. gurges. Ex ἀνὰ, & πάομαι pro πίνω.
Ἀμπωτίζω, f. ίσω, reſorbeo. Ab
Ἄμπωτις, εως, vel ιδος, ἡ, reciprocatio æſtus marini. Ab ἄμπασις.
ΑΜΥΓΔΑΛΕΑ, ας, *contr.* ἀμυγδαλὴ, ῆς, ἡ, amygdala, ſ. amygdalus arbor. Hinc
Ἀμυγδάλη, ης, ἡ, amygdala, fructus.
Ἀμυγδάλινος, ε, ὁ ἡ ἡ, ίνη, ινον, amygdalinus, confectus ex amygdalis. Ab eod.
Ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, amygdala, ſ. amygdalum, fructus. Ab eod.
Ἀμυγδαλίτης, ε, ἡ, amygdalites, ſimilitudinem aliquam habens cum amygdalo.
Ἀμυγδαλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, amygdalæ ſpeciem habens. Ex ἀμυγδάλη, & εἶδος.
Ἀμυγδαλόεις, όεσσα, όεν, amygdalæ ſpeciem habens. Ab ἀμυγδάλη.
Ἀμυγδαλοκατάκλης, ε, ὁ, amygdalarum fractor, homo, vel inſtrumentum quoddam. Ex ἀμυγδάλη, & ἀγνύω, *frango.*
Ἀμύγδαλον, ε, τὸ, amygdalum, fructus.

Ἀμύγδαλος

Digitized by Google

Ἀμύγδαλος, ου, ἡ, amygdalus, arbor.
Ἀμυγδαλώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, amygdalæ similis.
Ἄμυγμα, ατος, τὸ, laniatus & laceratio cutis; (2) evulsio capillorum. Ab ἀμύσσω.
Ἅμυδι, *Adv.* simul, cum. Ab ἅμα.
Ἀμυδρίεις, ἴεσσα, ἴεν, idem quod primitivum
ΑΜΥΔΡΟΣ, ά, όν, subobscurus, vix apparens; (2) exilis, tenuis. Hinc
Ἀμυδρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, hebeto.
Ἀμυδρῶς, *Adv.* obscure; (2) exiliter.
Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, obscuratio, hebetatio. Ab ἀμυδρόω.
Ἀμύελος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, carens medulla. Ex α priv. & μυελὸς, *medulla.*
Ἀμύζω, f. ύσω, fugo; (2) lac premo; (3) sicco. Ex α pleon. & μύζω, *fugo.*
Ἀμύητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, non initiatus, profanus; (2) nondum baptizatus; (3) imperitus, ignarus. *Pb.* ἀμύητοι, profani. Ex α priv. & μυέω, *initio.*
Ἀμύθητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & μυθέομαι, *dico.*
Ἄμυθος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, fabularum expers, in quo sunt nullæ fabulosæ narrationes. Ex α priv. & μῦθος, *fabula.*
Ἀμυκλαὶ, ῶν, αἱ, cuspides jaculorum, *Hesiod.* Ab ἀμύσσω.
Ἀμύκητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, expers mugitus. Ex α priv. & μυκάομαι, *mugio.*
Ἀμυκλαΐδειν, *Laconice loqui*, præs. infinit. act. *Dorice* pro ἀμυκλαΐζειν, a verbo ἀμυκλαΐζω, *Laconice, sive ut Amyclæi, loquor.*
Ἀμυκλὴρ, ῆρος, ὁ, naso carens, ap. *Strab.*
Ἀμυκλικὸς, ὴ, όν, vim habens dilacerandi & dilaniandi. Ab ἀμύσσω.
Ἀμυκλικῶς, *Adv.* vellicatim, discerptim.
Ἀμύλιον, ου, τὸ, amylium, placentæ genus. Ab ἄμυλος, *non molitus.*
Ἄμυλον, ου, τὸ, amylum, farina triticea sine mola facta. Ab
Ἄμυλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, non molitus. Ex α priv. & μύλη, *mola.*
ΑΜΥΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, inculpatus; (2) laudabilis, laudatissimus, celeber, præclarus; (3) egregius, strenuus; (4) elegans; (5) faustus.
Ἀμυνα, ας, ἡ, ultio, vindicta, injuriæ propulsatio. *Pb.* adminiculum, ultio. Ab ἀμύνω.
Ἀμυνάθω, auxilior. Ab eod.
Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. verbi ἀμύνω.
Ἀμυνίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀμύνειν.
Ἀμυνίμβρια, *auxiliari*, præsens idem, sed *Dorice.*
Ἀμυνεῦσι, *auxiliabuntur*, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀμυνοῦσι, a verbo eod.
Ἀμύνη, *ultio*, *Ion.* pro ἄμυνα.
Ἀμυνίας, ου, ὁ, auxiliatorius; vindictæ cupidus.
Ἀμύντειρα, ας, ἡ, ultrix, *Pb.* A seq.
Ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator; (2) ultor; (3) propulsator; (4) pars cornu cervini. Ab ἀμύνω.
Ἀμυντήριος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius. Ab ἀμυντὴρ.
Ἀμυντικὸς, ὴ, όν, ad injuriam propulsandam aptus. Ab ἀμύνω.
Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, auxiliator; (2) ultor. Ab
ΑΜΥΝΩ, f. υνῶ, auxilior, opem fero; (2) defendo aliquem ab injuria; (3) propello, arceo; (4) ulciscor: & adhuc *in Medio* (5) dimico pro, propugno; (6) resisto; (7) par pari refero. Ἀμύνειν αὐτοῖς, ὡς τε τεθνηκότος, Ἀμύνεσθαι ὡς, ὑπὲρ, πρὸς πατρίδος, pugnare pro; τοὺς ἀδικοῦντας. τινὰ ὑπὲρ τινος, τινὰ τινος. τοῖς ἴσοις, ὁμοίοις. Εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε, *Soph. Oed.* Col. 1228. Ὅπισθεν ἀμύνασιν κακὰ, *Id. Pb.* 603. Ἕως ἠμύναντο ὁ Θεὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν, *Josuæ* 13, 13. *Pb.* ἀμυνθῆ, ulciscetur, refutat.
Ἀμυξὶ, *Adv.* vellicatim, discerptim.
Ἀμυξὶς, υχος, ἡ, vellicatio, laniatio, laceratio.
Ἀμυξις, εως, ἡ, idem, scarificatio. Ab
ΑΜΥΣΣΩ, f. ξω, rado unguibus, vellico, lacero, discerpo; (2) lancino, scarifico, exulcero animum, saucio mentem alicujus. Σύ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος, *Iliad.* 1, 243. Τὴν γνάμιν ἀμύξει, *Æschin.*
Ἀμυσηγώτης, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mysteria, seu sacra non edoctus. Ex α priv. & μυσταγωγία.
Ἀμυσταίατος, ὁ, ἡ, ἡ, non initiatus. *Sch.* ap. *Theoc.*
Ἀμυσὶ, *Adv.* raptim, sine labiorum compressu, patente ore. Ex α priv. & μύω.
Ἀμυσίζω, f. ίσω, hiante ore & largo haustu bibo. Ab
Ἄμυσις, ιδος, vel ιος, ἡ, potandi genus, quum poculum largius ἀμυσὶ, sive sine respiratione & labiorum compressione exhauritur; (2) poculi genus, *Eurip. Rhes.* 419. Ab ἀμυσὶ.
Ἄμυσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἀμυητος.
Ἀμυχρὸς, ὰ, όν, nullo contaminatus scelere & piaculo. *Etym.* (pro quo ἀμυγνὸς, *Suid.*) Ex α priv. & μῦσος.
Ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, vellicatio, laceratio; (2) ulcus parvum, vulnus leve, quo summa tantum cutis perstringitur. Ab ἀμύσσω. Hinc
Ἀμυχδὸν, *Adverb.* primoribus digitis, summis digitis; (2) vellicatim, discerptim.
Ἀμυχὶ, *Adverb.* cum vellicatione, superficialiter, quasi radendo summam cutem.
Ἀμυχώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, similis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis velut carpta & vellicata unguibus videtur. Ab eod.
Ἀμφ' pro ἀμφὶ, *circa.*
Ἀμφαγαπάζω, amice habeo, valde diligo. Ex ἀμφὶ, & ἀγαπάω, *diligo.*
Ἀμφαγαπάω, f. ήσω, idem & ex ῆσδ.
Ἀμφαγείρω, fut. ερῶ, congrego circa aliquem, *in pass.* coeo ad vel circa aliquem. Θεοὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο σῶσαι, *Il.* 18, 37.
Ἀμφαγνοίω, ῶ, fut. ήσω, ex parte ignoro; (2) dubito; (*vox incertæ fidei*, Ern.)
Ἀμφαδὰ, *Adv.* palam. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι.
Ἀμφαδὶν, *Adverb.* palam. Ab ἀμφάδιος.
Ἀμφάδιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, manifestus. Ex ἀνὰ, & φαίνομαι, *appareo.*
Ἀμφαδὸν, *Adv.* palam, manifeste, *per Syncop.* pro ἀναφαδὸν.
Ἀμφαινε, *ostendebat*, 3. sing. imperf. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφαινε, a verbo ἀναφαίνω.
Ἀμφάκης, *utrimque acutus*, *Dor.* pro ἀμφύκης.
Ἀμφαμιῶται, ῶν, οἱ, servi apud Cretenses indigenæ, sed tamen bello capti.
Ἄμφαν, *ostendit*, 3. singul. aor. 1. indic. act. *Poët.* pro ἀνέφηνε, a verbo ἀναφαίνω, *ostendo.*
Ἀμφεζυγίω, ῶ, exorbito, quum ἄξων currus, in utrumque latus vergit, & non recte hæret. Ex ἀμφὶ, & ἄξων, *axis.*
Ἀμφεραΐζω, ῶ, f. ίσω, circumstrepo. Τεύχεά τ' ἀμφεραΐζεσι, *Il.* 21, 408.
Ἀμφεραΐζω, idem, Ἄρμαλα δ' ὑποίνια ἐν ἄντυγι ἀμφεραΐζεν, *Hesiod.* Ἀσπ. 64. Ex ἀμφὶ, & ἐραΐζω, *strepitus.*
Ἀμφερισσὸς, ὴ, ὸν, lævus utraque manu, qui dextra ut sinistra utitur; (2) sinister, infelix. Ex ἀμφὶ, & ἀριστερὸς, *sinister.*
Ἀμφεσχίη, ης, ἡ, truncus abietis post ramos recisos. Ex ἀμφὶ, & ἔσχω.
Ἀμφεύω, circumsono, *Hes.* Ex ἀμφὶ, & εὔω.
Ἀμφεφαδὲς, *circum tractari*, præs. infin. pass. pro ἀμφεφάδε, a verbo seq.
Ἀμφεφάω, & ἀμφεφάομαι, contrecto; ἀμφεφάων. *Ion.* & *Poët.* pro ἀμφεπῶν, ἀμφεφάων. Μαλακώτερος ἀμφεφάδοι. Ἕκτορ, *Iliad.* 22, 273. Ex ἀμφὶ, & ἐφάω, *tango.*
Ἀμφέφυτο, *fovebat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἀμφέπομαι, *foveo.*
Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus*, seu *circumtonsus*, 3. sing. aor. 2. ind. pass. verbi ἀμφικείρω.
Ἀμφελίσσω, idem quod ἀμφιελίσσω. Hinc
Ἀμφελικτὸς, ὸν, circumvolutus, convolutus.
Ἀμφέλκω, fut. ἑλξω, circumquaque traho.
Ἀμφελυτρόω, involvo, tego. Ab ἀμφὶ, & ἔλυτρον, *involucrum.*
Ἀμφελύτρωσις, ὴ, involutio.
Ἀμφέξω, *induam*, f. 1 ind. act. verbi ἀμπέχω.
Ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀμφιπονέομαι, *consumo.*
Ἀμφέπω, amplector, circumdo; (2) tracto, versor circa aliquid; (3) curo, foveo; (4) persequor. Ὡς ὄχλος τὸν ὕστερον αὖθι κατοπλος ἀμφέπῃ, *Eur. Ph.* 150. Τὰς δ' ἀμείψει Ὑερμὸς αὖτμὴ Τιτῆνας χθονίς, *Hesiod.* Θεογ. 696. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *curo.*
Ἀμφερέξῃς, *rejicere*, præs. infin. med. *Poëtice* pro ἀναφέρῃς, a verbo ἀναφέρω, *rejicio.*
Ἀμφέσχον, *circumsteti*, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφίσχομαι, *circumcolloco.*
Ἀμφιτέτυμος, verus, ut *simplex* τέτυμος.
Ἀμφιβόεσθον, 3. plur. a. 2. ind. pass. *Boëot.* pro ἀμφιβοήσαν, a verbo ἀμφιβοάω.
Ἀμφίβρωτες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιβαίνω, *evado.*
Ἀμφίχυτο, *circumfusus erat*, 3. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφικέχυτο, ab ἀμφιχέω.
Ἀμφικὴς, ές, ὁ, ἡ, ἡ, utrimque acutus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *mucro, cuspis.*
Ἀμφίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ἡ, adolescens ad justam ætatem accedens. Ex ἀμφὶ, & ἡλικία.
Ἀμφημερινὸς, ὴ, όν, quotidianus. Ex ἀμφὶ, & ἡμέρα, *dies.*
Ἀμφήμερος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ex iisd.
Ἀμφηρεφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἡ, undique tectus. Ex ἀμφὶ, & ἐρέφω, *tego.*
Ἀμφήρης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, utrimque instructus remis, a cujus utraque parte remigari potest; (2) utrimque instructus dentibus, utrimque comedens. Ex ἀμφὶ, & ἐρίσσω.
Ἀμφηρικὸς, ὴ, όν, ambiremis. Ab ἀμφήρης.
Ἀμφήρις, ος, ὁ, ἡ, ἡ, anceps, controversus. Ex ἀμφὶ, & ἔρις, *contentio.*
ΑΜΦΙ, Præpositio, circa, circum, circiter, am-, juxta; *aliquando* propter, præ, οἱ ἀμφὶ Σωκράτεα, Socratici. οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα, Orphici. Cum *gen.* de, propter, per; *dat.* circum, propter, prope, apud; *accus.* circa, ad.
Ἀμφιάζω, f. άσω, induo. Ἀμφιασθῆναι τὴν σολὴν, *Herodot.* Ab ἀμφίεννυμι.
Ἀμφίαλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, utrimque mare habens. Ex ἀμφὶ, & ἅλς, *mare.*
Ἀμφιάσκιοι, ων, οἱ, Poëtæ dithyrambici, ita dicti, quod carmina eorum fere inciperent: Ἀμφὶ μοι αὖθις ἄναλα——vel etiam Ἀμφὶ μοι αὖτε Φοῖβε ἄναξ Δήλιε. Ex ἀμφὶ, & ἄναξ, *rex.*
Ἀμφιαναλίζω, fut ίσω, proœmio utor; (2) Hymnos in Apollinem cano, in primis vero istum Terpandri: Ἀμφὶ μοι αὐλὸν Ἀπόλλωνος ἑκατηβόλου ἀδέτω φρήν.
ΑΜΦΙΑΣ, ου, ὁ, vinum moderatum, *Hes.*
Ἀμφίασις, ιος, ἡ, amictus, indumentum, vestis. Ab ἀμφιάζω, *induo.*
Ἀμφίασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἀμφιασμὸς, ὸ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀμφιαχέω, ῶ, f. ήσω, circumsono. Ex ἀμφὶ, & ἀάχω, *sono.*
Ἀμφιάχω, idem & ab eod.
Ἀμφιβαίνω, fut. βήσομαι, p. βέβηκα, circumeo, lustro. Ἀμφιβαίνει μοι δράκων, ἑπτος φῶτας. Ὅς Χρύσῃ ἀμφιβέβηκας, *Il.* 1, 37.
Ἀμφιβάλῃ, *circumjecerit*, 3. singul. aor. 2. conjunct. med. verbi ἀμφιβάλλω.
Ἀμφιβάλλω, fut. βλήσω, p. βέβληκα, circumjicio, circumpono, induo, accingo; (2) dubito, *Pb.* Ἀμφιβαλοῦσα κάρα συγεραὸν δυλοσύλῳ, τὸ ξιφος. Ἀμφιβάλλει μαστὸν ἁλίτυποι ματρὸς, *Eur. Ph.* 313.
Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. verbi ἀμφιβαίνω.
Ἀμφιβασία, ας, ἡ, contentio, altercatio, defensio. Ab ἀμφιβαίνω. Unde et
Ἀμφιβασις, εως, ἡ, circumventio, (3) protectio, defensio; (3) contentio, altercatio.
Ἀμφιβιβάω, ῶ, circumeo, obeo. Ex ἀμφὶ, βαίνω, *vado, eo.*
Ἀμφιβέβηκας, *circumivisti*, 2. singul. perf. indic. act. verbi ἀμφιβαίνω.
Ἀμφίβιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, in terra & in aqua vivens. Ex ἀμφὶ, & βίος, *vita.*
Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ex ἀμφιβάλλω.
Ἀμφιβληστρικὸς, ὴ, όν, retiformis, retis vim & usum præstans. Ab

Ἀμφίβληστρον,

Digitized by Google

Ἀμφίδληστρον, ου, τὸ, rete; (2) tunica; (3) munitio. Ab eod.

Ἀμφιδόλιος, ου, ὁ ἡ ὁν, circumquaque celebratus. Ex ἀμφὶ, & βοάω, *clamo.*

Ἀμφιδρυτεύς, έως, ὁ, piscator. Ab ἀμφιδάλλω.

Ἀμφιδολία, ας, ἡ, ambiguitas in sermone, dictio duas, aut etiam plures res proprie significans, ita ut eandem diverso sensu intelligere possimus. Ab

Ἀμφίδολος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui undique feritur; (2) ambiguus, dubius, anceps. Ab ἀμφιδάλλω.

Ἀμφιδόσκομαι, depasco. Ex ἀμφὶ, & βοσκω.

Ἀμφίδυμος, ον, ambiguus, incertus animi.

Ἀμφιδρύγχια, ων, τὰ, loca circum tonsillas.

Ἀμφίδρυχυς, υος, ὁ, utrimque brevis, ab initio & a fine brevis, pes prosodicus, Amphibrachys. Ex ἀμφὶ, & βραχὺς, *brevis.*

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ ἡ ὁν, circa hominem tegens undique; (2) hominem undique tegens.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ ἡ ὁν, undequaque madidus; (2) ebrius, temulentus. Ex ἀμφὶ, & βρίχω.

Ἀμφιδώτης, idem quod ἀμφιδόμος.

Ἀμφιζήνδι, *circum oblectatus est*, 3. sing. perf. ind. med. verbi seq.

Ἀμφιζηδίω, ῶ, fut. ήσω, & ἀμφιζήδω, valde gaudeo.

Ἀμφιζηνόω, ῶ, futur. ήσω, aliqua ex parte cognosco; (2) dubito. Ἵνα δὲ ἂν ἀμφιζηνοῖς, ἴσχε τὺς συνδοκιμάζοντας, *Isocr.* Ex ἀμφὶ, & νοέω, *intelligo.*

Ἀμφίζυγος, ου, ὁ, privignus, qui ex priore uxore est. Ex ἀμφὶ, & γίνομαι, *nascor.*

Ἀμφιζύες, ήων, ἡ, utroque pede claudus; (2) epitheton Vulcani. *Pb.* Mulciber. Ex ἀμφὶ, & ζυιὸς, *claudus.*

Ἀμφίζυξ, υος, ὁ ἡ ὑ, utrimque acutus, fortis, robustus. Ex ἀμφὶ, & ζυιὸς, sive ζυῖον, *membrum.*

Ἀμφιζύω, ῶ, f. ώσω, extremas partes amputo; (2) utrimque terræ infigo, utrimque depango. Ex ἀμφὶ, & ζυιόω.

Ἀμφιδᾶς, άδος, ὁ ἡ ὰν, utrimque secans. Ex ἀμφὶ, δαίω, *seco*, *divido.*

Ἀμφιδαίω, circum accendo. Σίω δ' ἵπεκ' ἀϋτή τι, σφὸλμός τι ἄϋν τόδ' ἀμφιδήῃ, *Il.* 6. 329.

Ἀμφιδάκρυτος, ον, flebilis, luctuosus.

Ἀμφιδάσιαν, acc. sing. f. g. ab

Ἀμφίδασυς, δάσεια, δασυ, utrimque hirsutus; (2) ubique hirsutus; (3) valdè hirsutus.

Ἀμφίδεια, ων, τὰ, armillæ. Ex ἀμφὶ, & δέω.

Ἀμφιδέαι, ῶν, αἱ, catenæ; (2) armillæ; (3) periscelides. Ex iisd.

Ἀμφιδέδηε, 2. s. perf. ind. med. v. ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδέες, ων, αἱ, catenæ; (2) annuli. Ex ἀμφὶ, & δέω.

Ἀμφιδεὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, admodum meticulosus. Ex ἀμφὶ, & δίος, *metus.*

Ἀμφιδέμω, circum ædifico. Τὸ ἱερὸν ἀμφιδεδμῆσθαι, *Joseph.* Ex ἀμφὶ, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, ου, ὁ ἡ ὁν, ambidexter. Gl. V. æquimanus. Ex ἀμφὶ, & δεξιὰ, *dextra.*

Ἀμφιδεξίως, *Adv.* admodum dextre & apte.

Ἀμφιδέρκομαι, & ἀμφιδέρκω, circumspicio.

Ἀμφιδεδρχθης, *circumspectus es*, 2. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀμφιδέδρχθης.

Ἀμφίδετος, ου, ὁ ἡ ὑ, utrimque ligatus, circumligatus. Ex ωμφιδέω.

Ἀμφιδέυτατος, ου, ὁ ἡ ὑ, postremus; (2) minutissimus. Ex ἀμφὶ, & δεῦτατος.

Ἀμφιδέω, ῶ, fut. ήσω, circumligo.

Ἀμφιδιάσομαι, ῶμαι, decerto, contendo.

Ἀμφιδήριτος, ου, ὁ ἡ ὑ, anceps; dubius; (2) æqualis. Ex ἀμφὶ, & δῆρις, *pugna.*

Ἀμφιδιδίσω, circum irrigo, madefacio.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo.

Ἀμφιδινίω, idem, ἓ περὶ χεῦμα ῥαιστῆ κασσιτέροιο ἀμφιδεδίνῃ, *Il.* 23. 562.

Ἀμφιδοκάω, f. ήσω, circum observo, observo capiendi caussa, insidio.

Ἀμφιδονέω, ῶ, f. ήσω, utrimque commoveo, seu agito. Ex ἀμφὶ, & δονέω, *agito.*

Ἀμφιδοξέω, ῶ, fut. ήσω, ambigo, dubito. Ab

Ἀμφιδοξος, ου, ὁ ἡ ὁν, anceps, dubius. Ex ἀμφὶ, & δόξα, *opinio.*

Ἀμφιδορος, ου, ὁ ἡ ὁν, pelle undique tectus; (2) utrimque excoriatus, seu cui circumquaque detracta pellis est. Ex ἀμφὶ, & δορὰ, vel δέρμα, *pellis.*

Ἀμφίδουλος, ου, ὁ ἡ ὁν, natus quoque parente servo & ipse servus. Ex ἀμφὶ, & δοῦλος.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, dies quintus a natis infantibus, quo obstetrices illos circa focum ferebant currentes. Ex

Ἀμφίδρομος, ου, ὁ ἡ ὁν, circum currens; (2) qui cursu obiri potest; (3) qui in gyrum rotatur. Ex ἀμφὶ, & δρόμος, *cursus.*

Ἀμφιδρυπτος, ου, ὁ ἡ ὑ, undique laceratus. Ex ἀμφὶ, & δρύπτω, *lacero.*

Ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδρυφος, ου, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Ἀμφίδυμος, ου, ὁ ἡ ὑ, quod utrimque potest subiri, geminos aditus habens. Ex ἀμφὶ, & δύω, *subeo.*

Ἀμφιδύς, a. 2. part. act verbi

Ἀμφιδύω, fut. ύσω, circumquaque induo. Φράζ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν κεῖνα σαίροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ, *Soph. Trach.* 614.

Ἀμφίειμαι, perfect. indic. pass. &

Ἀμφίεμμαι, part. verbi ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελικτος, ου, ὁ ἡ ὑ, circumvolubilis, circumquaque volubilis.

Ἀμφιέλισσα, ης, ισσον, qui utrimque volvitur, agitur, impellitur. Ab

Ἀμφιελίσσω, fut. ξω, circumvolvo, circumquaque volvo, circumplico.

Ἀμφίεσμαι, induor. Ab

Ἀμφίεννυμι, vel ἀμφιεννύω, f. ἀμφιέσω, induo, circuminduo; ἀμφιεσμένος, indutus, perf. pass. part. Ἡμφίεσε ἐκεῖνον τὰ ἑαυτοῦ χιτῶνα, *Xen.* Ἵν' ἀμφιέσω τὸν συνεφήβων τινὰ, *Arist. Plut.* 934. Στολὴν γυναικὸς ἠμφιεσμένον, *id. Thesm.* 98.

Ἀμφιέπολες, præs. part. act. verbi

Ἀμφιέπω, circumtracto; (2) circa quidpiam versor, curo; (3) persequor. Ὣς ὅτε μ' ἀμφίεπεν τέρεν Ἔκλορος ἱπποδάμοιο, *Il.* 24, 804. Ex ἀμφὶ, & ἕπω, *ago*, *operor.*

Ἀμφίεργυς, υος, ὁ ἡ ὑ, qui dimidia ex parte irrigatur aquis cælestibus, & dimidia ex parte solaribus incalescit radiis, adeoque utrumque naturæ opus experitur. Ex ἀμφὶ, & ἔργον, *opus.*

Ἀμφιεσάμενος, a 1. part. med. v. ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεση, 3. sing. aor. 1. conj. act.

Ἀμφίεσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.

Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, vestimentum, indumentum. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιεσρὶς, ίδος, ἡ, penula, amiculum, stragulum. Ab eod.

Ἀμφιέσω, *induam*, fut. 1. ind. act.

Ἀμφιετάζομαι, quotannis recurro, & quasi in orbem redeo. Ex ἀμφὶ, & ἔτος. Unde

Ἀμφιετὲς, *Adv.* quotannis, unoquoque anno.

Ἀμφίετες, *Adv.* idem & ex iisd.

Ἀμφιετέω, ῶ, quotannis sacrificio. Ex iisd.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, festum anniversarium.

Ἀμφιέτηρος, ον, annuus, anniversarius: item cui quotannis, certa die sacra sunt, *Ern.*

Ἀμφιετὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, idem.

Ἀμφιετίζομαι, idem quod ἀμφιετάζομαι.

Ἀμφιζάνω, adhæreo, circumiedeo. Νεκλαρίῳ ᾧ χιτῶνι μίλαιν' ἀμφίζαν τίφρη, *Il.* 18, 25. Ex ἀμφὶ, & ἰζάνω, *sedeo.*

Ἀμφίζυκλος, ου, ὁ ἡ ὑ, utrimque junctus. Ex ἀμφὶ, & ζευγνύω, *jungo.*

Ἀμφικὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, & ἀκὴ, *acies.*

Ἀμφιθάλαμος, ου, ὁ ἡ ὴ, amphithalamus, utrimque thalamos habens.

Ἀμφιθάλασσος, vel ἀμφιθάλαττος, ου, ὁ ἡ ὴ, utrimque mare habens, ab utroque latere mari cinctus, bimaris. Ex ἀμφὶ, & θάλασσα, *mare.*

Ἀμφιθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, circumfloridus, circumviriens; (2) utrumque parentem vivum habens, patrimus & matrimus. Ab

Ἀμφιθάλλω, circum vireo, undique vireo, planè floreo; ἀμφιτίθηλα; perf. med.

Ἀμφιθέατρον, ου, τὸ, Amphitheatrum, locus, in quo undique spectari possunt, quæ in ipso fiunt. Ex ἀμφὶ, & θέατρον, quod est a θεάομαι, *spectо.*

Ἀμφίθετος, ου, ὁ ἡ ὸ, qui utrimque poni potest, qui ex omni parte potest statui. Ex ἀμφὶ, & τίθημι, *pono.*

Ἀμφιθέω, fut. θεύσομαι, circumcurro.

Ἀμφίθηκτος, ον, utrimque acutus. Ex ἀμφὶ, θήγω, *acuo.*

Ἀμφιθηλαθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ἀμφιθλάω.

Ἀμφιθλασις, ὴ, contusio undique facta. Ab

Ἀμφιθλάω, ῶ, fut. άσω, undique frango, contundo, quatio. Ab ἀμφὶ, & θλάω, *frango.*

Ἀμφιθορία, undique assulto.

Ἀμφιθρίπτος, ου, ὁ ἡ ὑ, circum concretus & coagulatus. Ex ἀμφὶ, & τρίφω.

Ἀμφιθρυπτος, ου, ὁ ἡ ὑ, undique fractus, contusus. Ab ἀμφὶ, & θρύπτω.

Ἀμφίθυρος, ου, ὁ ἡ ὑ, utrimque januam habens, fores anticas & posticas habens. Ex ἀμφὶ, & θύρα, *janua.*

Ἀμφικαλύπτω, f. ύψω, circumtego. Μήπω σ' ὑρανόθεν σκοτόεις νέφος ἀμφικαλύψῃ, *Hesiod.* Ἔργ. 553. Ex ἀμφὶ, & καλύπτω.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. sing. a. 1. conj.

Ἀμφικάρηνος, ου, ὁ ἡ ὸ, utrimque caput habens, biceps. Ex ἀμφὶ, & κάρηνον, *caput.*

Ἀμφικαρὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, idem; (2) utrimque ansatus. Ex ἀμφὶ, & κάρη, *caput.*

Ἀμφίκαρπος, ου, ὁ ἡ ὸ, utrimque, vel ab utraque parte fructum habens.

Ἀμφικείζω, fut. άσω, circumcirca findo, circumscindo, divido. Τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας, *Odyss.* 14. 12. Ex ἀμφὶ & κείζω.

Ἀμφικεάσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀμφικείσας.

Ἀμφίκειμαι, jaceo.

Ἀμφικείρω, f. ρσω, circumtondeo.

Ἀμφικίλυθος, ου, ὁ ἡ ὑ, utrimque viam habens. Ex ἀμφὶ, & κίλυθος, *via.*

Ἀμφικόθω, fut. θσω, diligenter occulo, circumtego. Ex ἀμφὶ, & κεύθω.

Ἀμφικίφαλος, ου, ὁ ἡ ὑ, utrimque caput habens, biceps; ἀμφικίφαλος κλίνη, genus lecti ita dictum, quod utrimque pulvinar habeat. Ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, *caput.*

Ἀμφικιυρόμαι, circumlamentor, passim queror. Ex ἀμφὶ, & κιυρόμαι.

Ἀμφικίονες, ων, οἱ, circumcirca columnis fulti. Ex ἀμφὶ, & κίων, *columna.*

Ἀμφίκλαστος, ου, ὁ ἡ ὸ, ex omni parte fractus, undique fractus. Ex ἀμφὶ, & κλάω, *frango.*

Ἀμφίκλαυστος, ου, ὁ ἡ ὸ, qui ubique fletur, *Rob.* Ex ἀμφὶ, & κλαίω, *fleo.*

Ἀμφικλύζω, circumluo, undique alluo, vel abluo.

Ἀμφίκλυστος, ου, ὁ ἡ ὸ, qui utrimque abluitur, vel alluitur, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, *abluo.*

Ἀμφικλίφαλος, ου, utrimque pulvinum habens.

Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, undique caliginosus, seu tenebrosus, circumquaque nebulis septus. Ex ἀμφὶ, & κνέφας, *caligo.*

Ἀμφίκοιλος, ου, ὁ ἡ ὸ, utrimque cavus.

Ἀμφίκοιτος, ου, ὁ ἡ ὸ, lectum ambiens. Ex ἀμφὶ, & κοίτη, *lectus.*

Ἀμφίκολλος, ου, ὁ ἡ ὸ, utrimque glutinatus, seu ab utraque parte glutine coagmentatus. Ex ἀμφὶ, & κόλλα, *gluten.*

Ἀμφικομέω, curo, orno, ut *simplex.*

Ἀμφίκομος, ου, ὁ ἡ ὸ, undique comas habens; (2) late comans, undique frondosus. Ex ἀμφὶ, & κόμη, *coma.*

Ἀμφίκοπος, ου, ὁ ἡ ὸ, utrimque scindens. Ex ἀμφὶ, & κόπτω, *scindo.*

Ἀμφίκορος, ου, ὁ ἡ ὸ, medius inter tres fratres, *Hes. Suid.* Ex ἀμφὶ, & κόρος, *puer.*

Ἀμφίκυρτος, ου, ὁ ἡ ὸ, circumquaque rasus; (2) ὄν, quam ab utraque parte viri amplectuntur. Ex ἀμφὶ, κεῖρω, vel κῦρος, *puer.*

Ἀμφικραδαίνω, circumcirca vibro, undique quasso.

Ἀμφικραδάω, ῶ, idem.

Ἀμφίκρανος, ου, ὁ ἡ ὸ, utrimque habens caput. Ex ἀμφὶ, & κρανον.

Ἀμφικρίμαμαι, futur. άσω, circumpendeo. Ex ἀμφὶ, & κρεμάω, *pendeo.* Unde

Ἀμφικ-

Digitized by Google

Ἀμφικρεμὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, utrimque pendens.

Ἀμφικρημνος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque præcipitium habens, circum præceps.

Ἀμφικτίονες, ων, οἱ, vicini. Ex ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, *habito*.

Ἀμφικτίονες, Græcæ civitates, ad concilium Græcorum apud Thermopylas haberi solitum convenientes.

Ἀμφικτυονὶς, ίδος, *Epith.* civitatis ad fœdus Amphictyonum pertinentis.

Ἀμφικτυονία, ἡ, fœdus & societas Amphictyonum.

Ἀμφικυλίσασκε, aor. 1. part. act. *Æol.* & *Poët.* pro ἀμφικυλίσας, ab

Ἀμφικυλίω, fut. ίσω, circumvolvo.

Ἀμφικύπελλον, ου, τὸ, poculum rotundum & utrimque ansas habens. Ex ἀμφὶ, & κύπελλον, *poculum, cyathus*.

Ἀμφίκυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque declivis, gibbosus, ut luna apparet nondum semiplena. Ex ἀμφὶ, & κυρτὸς.

Ἀμφίκαλος, ος, ambiguus.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus.

Ἀμφίλαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, loquax.

Ἀμφιλαμβάνω, undique accipio, amplector.

Ἀμφιλήθεια, ας, ἡ, amplitudo, copiositas, exuberantia. Ab

Ἀμφιλαφὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, amplus, multus, copiosus; (2) undique plenus, exuberans; (3) umbrosus; (4) cingens. Ex ἀμφὶ, & λαμβάνομαι, quasi ἀμφιλαβὴς, *qui utraque manu prehendi potest*.

Ἀμφιλαφῶς, *Adv.* ample, abunde. Ab eod.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio.

Ἀμφιλίγω, fut. ξω, quasi ab utraque parte dico, in utramque partem dico, discepto, contendo; (2) dubito, ambigo. Hinc

Ἀμφίλεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, dubius, anceps.

Ἀμφιλέκτως, dubiè, ambiguè.

Ἀμφιλογέω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἀμφιλίγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguitas sermonis, sermo ambiguus; (2) disceptatio. Gl. V. altercatio. Ab

Ἀμφίλογος, ος, ὁ ἡ ὄν, controversus, de quo dubitatur; (2) qui ambigit, dubius. Ex ἀμφὶ, & λόγος, *ratio*.

Ἀμφιλόγως, idem quod ἀμφιλίκτως.

Ἀμφίλοξος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque obliquus.

Ἀμφίλοφος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque cristam, vel collem habens. Ex ἀμφὶ, & λόφος, *crista*, vel *collis*.

Ἀμφιλύκη, νυξ, subl. stris nox, ultima pars noctis sub exortum auroræ. Ex ἀμφὶ, & λύκη, *lux prima*.

Ἀμφιλυκος, antelucanus, Gl. V.

Ἀμφίμακρος, ος, ὁ ἡ ὄν, Pes prosodicus ex brevi utrimque longam syllabam habente. Amphimacrus, vel Amphimacer.

Ἀμφίμαλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque villosus & hirsutus. Ex ἀμφὶ, & μαλλὸς, *vellus*.

Ἀμφιμάρπω, prenso.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrimque manicata. Ex ἀμφὶ, & μασχάλη, *axilla*.

Ἀμφιμάτωρ, *Dor.* pro ἀμφιμήτωρ.

Ἀμφιμάχητος, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo pugnatur, seu pugnandum est, excellens. Ab

Ἀμφιμάχομαι, pro aliquo pugno, R. Ἀχαιοί τε Τρωΐς τε τείχεος ἀμφιμάχοντο θυράων ἔκτοθι νηῶν, *Il.* 15, 391.

Ἀμφιμάχωμαι, 1. sing. præs. conj. med.

Ἀμφιμέλαιναι, omnino nigræ, nom. plur. f. g. Ab ἀμφὶ, & μέλας, *niger*.

Ἀμφιμέμυκα, *circummugii*, 1. sing. perf. ind. med. verbi ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμερίζομαι, divido, in duas partes seco.

Ἀμφιμήτριος, ος, ὁ ἡ ὄν, quod circum matricem est in utero. Ex ἀμφὶ, & μήτρα, *matrix*.

Ἀμφιμήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre.

Ἀμφιμιγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, benè, varie mixtus. Ex ἀμφὶ, & μίγνυμι, *misceo*.

Ἀμφιμυκάω, ῶ, circummugio.

Ἀμφινεικὴς, &

Ἀμφινείκητος, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo contenditur; (2) excellens. Ex ἀμφὶ, & νεῖκος, *rixa*. Hinc

Ἀμφίνεικος, ος, ὁ ἡ ὄν, de quo est contentio.

Ἀμφινέμομαι, circumquaque pascor; (2) circum habito, incolo, habito. Οὐδέ τις ἄλλος ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάνιφον ἀμφινέμονται, *Il.* 18, 186. Ex ἀμφὶ, & νέμω.

Ἀμφινίω, ῶ, fut. ήσω, ambigo. Ἐς δικαστήριον τέρας ἀμφινεῖν τόδε, considero, refero, *Soph. Antig.* 382. Ex ἀμφὶ, & νοέω.

Ἀμφιξέω, f. ξέσω, circumrado. Unde

Ἀμφίξυος, *contr.* ἀμφίξους, υος, ὁ ἡ ὄν, utraque parte radens; (2) bene dolans, vel poliens.

Ἀμφίον, ου, τὸ, indumentum, amictus, pallium. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præstitum. Ex ἀμφὶ, & ὅρκος.

Ἀμφιπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, circumquaque firmus; (2) firmiter hærens. Ex ἀμφὶ, & πήγνυμι, *compingo*.

Ἀμφίπαλτος, ος, ὁ ἡ ὄν, peltis densus, R. Ex ἀμφὶ, & πάλτον, *jaculi genus*.

Ἀμφιπαλύω, undique conspergo.

Ἀμφιπατάσσω, assiduè, crebro percutio.

Ἀμφιπάτορες, οἱ ἡ αἱ, ex diversis patribus, sed eadem matre nati. Ex ἀμφὶ, & πατὴρ.

Ἀμφίπεδος, ος, ὁ ἡ ὄν, campis undique cinctus. Ex ἀμφὶ, & πέδον, *solum, terra*.

Ἀμφιπελέκιν, εως, ἡ, securis anceps, bipennis Ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, *securis*.

Ἀμφιπέλεκυς, εως, ὁ, capulus securis, bipennis, manubrium. Ex iisd.

Ἀμφιπέλομαι, adsum, exsisto.

Ἀμφιπένομαι, operam pono, occupatus sum in aliquâ re. Τὸν μὴ Πᾶφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφιπένοντο, *Il.* 13, 656.

Ἀμφιπερικλάω, ῶ, fut. άσω, circumvibro.

Ἀμφιπερίκλυστοι, αν, οἱ, circumhabitantes, vicini. Ex ἀμφὶ, & κλύζω, *cendo*.

Ἀμφιπερίστασι, Vicinis, dat. pl.

Ἀμφιπερίπλαζω, oberro.

Ἀμφιπερίπλυδην, circumplexè, ita ut circumplectantur, &c.

Ἀμφιπερίστρεφω, fut. ψω, circumverto, converto. Ex ἀμφὶ, & περιστρέφω, *converto*.

Ἀμφιπερίστρωφα, *circumvertebat*, 3. s. imp. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἀμφιπερίστρωφε. Ab

Ἀμφιπερίστροφάω, circumverto. Ab ἀμφιπερίστροφος.

Ἀμφιπερίτιζα, vel ἀμφιπερίτρυζα, f. σω, vel ξω, circumstrideo.

Ἀμφιπερίφθιτύθω, planè corrumpor & pereo.

Ἀμφιπερίσσυσις, *amplexæ*, gen. sing. acr. 2. part. act. f. g. a verbo ἀμφιπίπλω.

Ἀμφίπηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque mutilus, mancus. Ex ἀμφὶ, & πηρὸς, *mancus*.

Ἀμφιπιέζω, f. άσω, circumcirca premo, vel constringo. Τραχὺς γὰρ χαλαὶς ἀμφιπιέζει λύκος, *Theoc. Ep.* 6, 4.

Ἀμφιπίπλω, collum alicujus invado et amplector, præluctu imprimis; amplector. Ὡς ὅ γυνὴ κλαίησι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα, *Odyss* 8, 523.

Ἀμφιπίτνω, idem: ad genua procumbo, eaque amplector.

Ἀμφιπλεκὴς, ὲς, convolutus.

Ἀμφιπλεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ab

Ἀμφιπλέκω, circumnecto, amplector.

Ἀμφιπληκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque percutiens, vel feriens; (2) qui utrimque percutitur. Ex ἀμφὶ, & πλήσσω, *percutio*.

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀμφιπλὴξ, pedibus alternatim motis. Ab

Ἀμφιπλίσσω, circumeo.

Ἀμφιπλύνω, benè eluo, vel abluo, vel subigo.

Ἀμφίπνυμα, τὸ, respiratio fortis, & difficilis.

Ἀμφίποκος, ος, ὁ ἡ ὄν, lanatus, seu villosus. Ex ἀμφὶ, & πόκος, *vellus*.

Ἀμφιπολέω, f. ήσω, comitor; (2) famulor alicui; (3) laboro circa quidpiam seu famulus. Ἐν πίμπλη γὰρ φασιν Ἐρινύας ἀμφιπολεύειν, *Hesiod.* Ἤμερ. 39.

Ἀμφιπολία, ῶ, fut. ήσω, versor circum; (2) obeo, lustro; (3) ministro, famulor, curo. Θείαις ἀμφιπολᾶν τιθήναις, *Soph. Oed. Col.* 672. Ex ἀμφὶ, & πολέω, *versor*. Unde

Ἀμφίπολος, ος, ὁ ἡ ὄν, famulus, famula.

Ἀμφιπονέω, ῶ, fut. ήσω, satago, occupor in aliqua re; (2) absumo. Τὸν μὴ Τυδείδης δυσικλυὴς ἀμφιπονεῖτο, *Iliad.* 23, 681.

Ἀμφιποτάομαι, ῶμαι, circumvolito. Μήτηρ δ' ἀμφιπόλεσκε ὀδυρομένη φίλα τέκνα, *Iliad.* 2, 315. Ex ἀμφὶ, & ποτάομαι, *volo*.

Ἀμφίπποι, ων, οἱ, milites, qui duobus equis una ligatis, sine ephippiis vehuntur, atque ex uno in alterum transiliunt, si usus requirat. Ex ἀμφὶ, & ἵππος, *equus*.

Ἀμφιππολοξόται, ῶν, οἱ, equites sagittarii. Ex ἀμφὶ, ἵππος, & τόξον, *arcus*.

Ἀμφιπρονδέω, undique promineo, seu propendeo, R.

Ἀμφιπρόσυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, ab anteriore & posteriore parte columnas habens. Ex ἀμφὶ, & πρόσυλος,

Ἀμφιπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, bifrons, cognomen Jani. Ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, *facies*.

Ἀμφιπρυμνος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque puppim habens. Ex ἀμφὶ, & πρυμνὶς, *puppis*.

Ἀμπέπλαμαι, futur. πλήσομαι, circumvolo. Ex ἀμφὶ, & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀμφίπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque portas habens. Ex ἀμφὶ, & πύλη, *porta*.

Ἀμφίπυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, undique ardens, totus in igne. Ex ἀμφὶ, & πῦρ.

Ἀμφιρρέπὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, utramque in partem inclinans; (2) ambiguus, anceps. Ex ἀμφὶ, & ῥέπω, *propendeo*.

Ἀμφίρρυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, undique adspersus, probè irrigatus. Ex ἀμφὶ, & ῥάζω, *adspergo*.

Ἀμφίῤῥυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, circumfluus. Ex ἀμφὶ, & ῥέω, *fluo*.

Ἀμφιῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ὄν, undiquaque ruptus. Ex ἀμφὶ, & ῥῶξ, *fissura*.

Ἀμφίρυτος, idem quod ἀμφίῤῥυτος.

Ἀμφὶς, *Adv.* utrimque; (2) in medio; (3) sine, seorsum, extra. Ab ἀμφὶ.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, quasi utrinquegrada, qui videtur duo capita habere. Ab ἀμφισβαίνω, quia ἑκατέρωθεν βαίνῃ.

Ἀμφίσβατος, ος, ὁ ἡ ὄν, controversus, ambiguus, quasi de quo in utramque partem itur, *Hes. Suid.* Ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφισβησία, ας, ἡ, *Ion.* ἀμφισβησίη, controversia, contentio. Ab

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, controversor, contendo de aliqua re, contendo in judicio, litigo; (2) ambigo. dubito. Ἀμφισβητεῖν τῶν τε τῶν λόγων, τοῖς φαινομένοις, τοῦτο, τοῦτο, τῷ ἰσότητα τῷ πράγματος σοὶ ἀρχῆς, tecum de; ne sis, *Plat.* Ex ἀμφὶ, & βίνις, πρὸς ἄλληλος.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, res de qua disceptatur; (2) quæstio; (3) dubitatio. Ab ἀμφισβητέω.

Ἀμφισβητήσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, controversus, dubius. Ab eod.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, disceptatio, contentio; (2) dubitatio; (3) actionis quoddam genus.

Ἀμφισβητικὸς, ὴ, όν, contentiosus, contentionibus deditus. Ab eod.

Ἀμφίσγονος, ος, ὁ ἡ ὄν, diverso semine genitus. Ex ἀμφὶ, & γόνος, *generatio*.

Ἀμφίδαμαινα, ης, ἡ, serpentis genus, idemque quod ἀμφίσβαινα, *Etym.*

Ἀμφίσκιος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque umbram habens. Ex ἀμφὶ, & σκιὰ, *umbra*.

Ἀμφίσκω, induo, induor. Ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίσκωμοι, qui circumjacentes pagos inhabitant. *Hes.* Ex ἀμφὶ, & κώμη, *pagus*.

Ἀμφίσταμαι, undique circumsto. Ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ ἀμφίσταντο δῆν, *Iliad.* 11, 732. Ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι, *sto*.

Ἀμφίσαυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, bifurcatus, Gl. V.

Ἀμφισειλάμψος, aor. 1. part. med. ab

Ἀμφισείλω, circumcirca amicio, vel orno; (2) circumcirca adstringo, cohibeo. Κάμφισειλαμένα τὰν ξυσίδα τᾶς Κλεαρίσας, *Theocr. Id.* 2, 74. Ex ἀμφὶ, & σείλω.

Ἀμφισεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, coronatus, redimitus; (2) plenus, redundans; (3) sibi mutuo innexus. Ex ἀμφὶ, & σέφω, *corono*.

Ἀμφίσμος,

Digitized by Google

Ἀμφίσμυγος, ου, ὁ ἡ ὄν, verſipellis; (2) utrimque acutus. Gl. V. anceps. Ex ἀμφὶ, & σμύη, os, acies.
Ἀμφισφόγγυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, undique rotundus.
Ἀμφισωπὸς, ός, ὁ ἡ ὄν, undique conſpicuus & patens. Ex ἀμφὶ, & ὤψ, oculus.
Ἀμφιτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque libratus. Ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.
Ἀμφιτέμνω, ſeco, v. c. vomere agrum, &c. Ern.
Ἀμφιτάπης, ητος, ὁ, tapes utrimque villoſus. Ex ἀμφὶ, & τάπης, tapes.
Ἀμφίταπις, ιδος, idem & ex liſdem.
Ἀμφίταπος, ος, ὁ, idem; (2) ὁ ἡ ὄν, tapetibus circumdatus. Ex iiſd.
Ἀμφιταθεὶς, aor. 1. part. paſſ. ab. ἀμφιτείνω.
Ἀμφιταρβὴς, ὲς, exterritus. Ex τάρβος, timor.
Ἀμφιτείνω, circum extendo.
Ἀμφιτειχὴς, ὁ ἡ ὄν, mœnia circumdans, obſidens.
Ἀμφιτίμνω, circumcido. Ex ἀμφὶ, & τίμνω.
Ἀμφιτίθη, circumpone, 2. ſing. præſ. imperat. – act. verbi inuſ. ἀμφιτιθέω, pro
Ἀμφιτίθημι, circumpono; (2) involvo, velo. Ἀμφιθεὶς κάρα πίλοις, Eur. Hec. 434. Ἂν τότ' Ὀδυσσεὺς πίλαθεν κάρα ἀμφιτιθεῖσα, Il. 10, 271.
Ἀμφιτινάσσω, fut. ἄξω, utrimque quatio.
Ἀμφίτομος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque ſcindens, anceps; (2) circumciſus, undiquaque amputatus. Ex ἀμφὶ, & τέμνω, ſeco.
Ἀμφίτορνος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque tornatus, utrimque tornando excavatus.
Ἀμφιτόρνωτος, ος, idem.
Ἀμφιτρέμω, undiquaque tremo. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμζρόσιοι ἑανὸς τρέμε, Il. 21, 507.
Ἀμφιτρίχω, circumcurro, circumfundo.
Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὄν, Eurip. Cycl. 703. utrimque perforatus, utraque parte pertuſus. Ex ἀμφὶ, & τράω, foro.
Ἀμφίτρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.
Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, Amphitrite, conjux Neptuni; (2) mare. Ex ἀμφὶ, & τρίζω, ſono.
Ἀμφιτρομέω, ῶ, fut. ήσω, tremo ab omni parte. Ex ἀμφὶ, & τρομέω, tremo.
Ἀμφιτρυὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, undique attritus. Ex ἀμφὶ, & τρύω, tero.
Ἀμφιτρυχὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.
Ἀμφιφανὴς, έος, ος, ὁ ἡ ὄν, plenam ubique lucem habens. Ex ἀμφὶ, & φάος, luces.
Ἀμφιφαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, circumcirca ornatus clavis ſeu cuneolis. Ex ἀμφὶ, & φαλός.
Ἀμφιφανὴς, id. quod ἀμφιφαὴς, de aſtris, eſt ſtella mane et veſperi conſpicua.
Ἀμφιφάω, ῶ, circumcirca luceo, colluceo igni, ſeu facibus accenſis.
Ἀμφίφλεξ, ογος, ὁ ἡ ὄν, dubiæ & ancipitis flammæ. Ex ἀμφὶ, & φλέξ, flamma.
Ἀμφιφορὰς, έως, ὁ, amphora, ſ. vas utrimque auriculas habens, quibus geſtari poteſt. Ex ἀμφὶ, & φέρω, fero.
Ἀμφιφύα, ας, ἡ, idem quod ἄμφαυξις.
Ἀμφιφὼν, ῶντος, ὁ, placentæ genus, quæ in ædem Munychiæ Dianæ ferebatur, facibus ardentibus circumcirca adfixis. Ab ἀμφιφάω.
Ἀμφιχάνω, inhio; (2) abſorbeo, devoro. Ex ἀμφὶ, & χάινω, hio.
Ἀμφίχαιτος, ὁ ἡ ὄν, utrimque comatus.
Ἀμφιχαλκιφάλαρος, ὁ ἡ ὄν, æreus, ære ornatus. Vox comica ap. Ariſtoph. Ex ἀμφὶ, χάλκος, & φαλαρα, phaleræ.
Ἀμφιχίαι, aor. 1. inf. act. Poët. pro ἀμφιχεῦσαι, a verbo ſeq.
Ἀμφιχέω, ῶ, circumfundo, fundo, ſeu ſpargo circa. Καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ χρυσῆν Ἀφροδίτην, Heſiod. Ἔργ. 65.
Ἀμφιχορδάω, f. ήσω, circum choreas ago.
Ἀμφιχρὼς, contr. ἀμφίχρως, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque coloratus; (2) bicolor. Ex ἀμφὶ, & χρόα, color.
Ἀμφίχρυσος, ος, inauratus.
Ἀμφιχυθεῖσα, circumfuſa, a 1. part. paſſ. f. g. verbi ἀμφιχύω.
Ἀμφίχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, circumfuſus; (2) terra adgeſta utrimque munitus. A ſeq.
Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω.
Ἀμφίχωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, utroque pede claudus. Ex ἀμφὶ, & χωλὸς, claudus.
Ἀμφοδάρχης, ου, ὁ, magiſter pagi, Pb. Ex ἄμφοδον, & ἄρχω, impero.
Ἀμφόδιον, ου, τὸ, parvus vicus, parva platea; ἀμφόδια, compitalia, Pb. Dim. ab
Ἄμφοδον, ου, τὸ, via urbis, platea, vicus; compitum, Pb. Ab
Ἄμφοδος, ου, ὁ ἡ ὄν, bivium, vicus; (2) circuitus. Ex ἀμφὶ, & ὁδὸς, via.
Ἀμφόδους, οντος, ὁ ἡ ὄν, utrimque dentatus, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, dens.
Ἀμφοῖν, gen. vel dat. dual. ab ἄμφω.
Ἀμφόνιον, per cædem, Poët. pro ἀπὸ φόνου.
Ἀμφορεαφόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, amphoræ gerulus, qui amphoras bajulat mercede conductus; (2) mercenarius. Ex ἀμφορεὺς, & φέρω, fero.
Ἀμφορεὺς, έως, ὁ, idem quod ἀμφιφορεύς.
Ἀμφορίδιον, ου, τὸ, amphorula, vaſculum teſtaceum vinarium, Dim.
Ἀμφοτεράπις, Adv. utroque modo. Ab ἀμφότερος. Unde
Ἀμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo; (2) utrimque cingo, vel attingo.
Ἀμφοτερόγλωσσος, vel ωττος, ου, ὁ ἡ ὄν, in utramque parte diſputans; (2) callidus, acutus in diſputando. Ex ἀμφότερος, & γλῶσσα.
Ἀμφοτεροδέξιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ambidexter, qui ſiniſtra pro dextra utitur, & hanc illa debiliorem habet; item ad utrumque paratus.
Ἀμφοτερόπλους, contr. ἀμφοτερόπλους, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ab utraque parte navigari poteſt. Ex ἀμφότερος, & πλόος, navigatio.
Ἀμφότερος, ρα, ρον, uterque; ἀμφότεροι, ambo. Ab ἄμφω. Hinc
Ἀμφοτέρωθεν, Adv. utrimque.
Ἀμφοτέρωθι, Adv. utrobique. Ab eodem.
Ἀμφοτέρως, Adv. utroque modo. Ab eodem.
Ἀμφοτέρωσε, Adv. utroque, in utramque partem. Ab eod.
Ἀμφουδὶς, Adv. in terram, humi. Ex ἀμφὶ, & ἔδος, ſolum, humus.
Ἀμφραίσαιτο, 3. ſing. a. 1. opt. med. Poët. pro ἀναφράσαιτο, a verbo ἀναφράζω.
Ἀμφυλάω, ῶ, circumlatro, undique oblatro.
Ἀμφύω, fut. σω, undique adnaſcor, vel adhæreo. Ab ἀμφὶ, & φύω, naſcor.
Ἄμφω, οἱ, αἱ, τὰ, ambo, ambæ, Gen. & Dat. ἀμφοῖν, Accuſ. ἄμφω.
Ἀμφώβολα, ων, τὰ, vaticinia ex inſpectione viſcerum. Ex ἀμφὶ, & ὀβελὸς, veru.
Ἀμφώβολος, miſſile. Ab ἄμφω, & βολή.
Ἀμφώδων, οντος, ὁ ἡ ὄν, utrimque dentes habens. Ex ἀμφὶ, & ὀδὼς, dens.
Ἀμφώης, ους, ὁ ἡ ὄν, utrimque aures habens; (2) utrimque anſatus. Ex ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς, auris.
Ἀμφωλένιον, τὸ, armilla. Ex ἀμφὶ, & ὠλένη, ulna.
Ἀμφωμοσία, ας, ἡ, juramenti utrimque præſtatio, quum utraque litigantium pars jurat. Ex ἄμφω, & ὄμνυμι, juro.
Ἄμφωτις, ιδος, ἡ, poculi genus, utrimque anſas habens. Ex ἀμφὶ, & οὖς, auris.
Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) tegmen, vel munimentum auris; (2) auris, ſeu anſa vaſis. Ex iiſd.
Ἄμφωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, utrimque auritus, binas aures habens; (2) utrimque anſatus.
Ἀμωμήτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inculpatus, irreprehenſibilis. Ex α priv. & μωμέομαι, culpo.
Ἀμωμήτως, Adv. inculpate, irreprehenſibiliter.
Ἄμωμις, ίδος, ἡ, herba quædam amomo ſimilis. Ab ἄμωμον.
Ἀμωμίτης, ου, ὁ, amomum ſimilitudine aliqua referens. Ab eod.
Ἄμωμον, ου, τὸ, amomum, nomen fructicis.
Ἄμωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, maculæ expers, irreprehenſibilis. Ph. immaculatus. Ex α priv. & μῶμος, dedecus, probrum.
Ἀμῶνται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. contr. pro ἀμάονται, a verbo ἀμάω, meto.
Ἀμῶς, metas, 2. ſing. præſ. opt. act. contr. pro ἀμάοις, a verbo eod.
Ἀμῶς, quodammodo. Ex ἀμὸς, unus.
Ἀμωσγέπως, Adv. quodammodo, quovis modo, aliquo pacto; omnino; aliquatenus. Plut. in Pericle. Ex ἀμὸς, γε, & πως.
ΑΜΩΤΑ, ων, τὰ, caſtaneæ.
ΑΝ, Conjunctio potentialis, cum Optat. & Conjunctivo, Imperfecto & Aoriſtis Indicativi addit vim Optativi & Conjunctivi; (2) Conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, ſi.
ΑΝΑ, Præpoſ. per, re- P. ſus- Gl. V. apud Poëtas, ſuper, in, cum; ἀνὰ μίρος viciſſim, alternis, Pb. ἀνὰ πέντε, quini, Phil.
Ἀνα, ſurrexit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. per Apocopen. pro ἀνέστα, quod Ionice dicitur ἀνέστη, a verbo ἀνίστημι, ſurgere facio. Ἀνα, pro ἀνάσηθι, ſurge, Hom. Il. 6, 331. 9, 247. Eurip. Troad. 98.
Ἀνάβα, aſcende, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. per Apocopen, pro ἀνάβαθι, ſive ἀνάβηθι, a verbo ἀναβαίνω, aſcendo.
Ἀναβάδην, Adv. pedibus in altum extenſis, ſeu exporrectis. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαδὸν, Adv. ſcanſim. Ab eod.
Ἀναβαθμικὸς, ὴ, όν, gradualis, gradatim factus. Et
Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus ſcalæ. Ab
Ἀναβαθμὸς, ὁ, adſenſus; (2) gradus ſcalæ; (3) ſedile; (4) reditus Judæorum ex captivitate Babylonica. Ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβαθρα, τὰ, ἡ, ſcalæ navis. Ab eodem.
Ἀναβάθρον, ου, τὸ, ſcala; (2) pulpitum; (3) ſubſellium. Ab eod.
Ἀναβαίνω, fut. ἀναβήσομαι, p. ἀναβέβηκα, aſcendo, conſcendo; (2) emergo; (3) ſuccreſco; ἀνάβα, adſcende, Gl. V. pro ἀνάβαθι, ἀναβήθι, quaſi ab ἀνάβημι. Ἀναβαίνειν ὅθι ἅρμα ἵππον, ὅθι δίνδρον, εἰς τὸ ὄρος, εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι, Marc. 4, 7. Ex ἀνὰ, & βαίνω, gradior, incedo, eo.
Ἀναβακχεύω, valde bacchor.
Ἀναβάλλιδι, differri, præſ. inf. paſſ. verbi
Ἀναβάλλω, rejicio, retardo, remoror; reſupino, Gl. V. protraho, Gl. V. ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino, Pb. (2) præludo, Gl. V. ἀναβαλλίδι, præfari, Gl. V. Ἀναβάλλειν τινὰ ὅθι ἅρμα ἵππον, ſuſtollere; τινὰ remorari; χρήνη λιθικὸν ὕδωρ ἀναβάλλειν, Callim. Ἀναβάλλιδι τῳ δίκην, μάχαι· (3) induo me vel mihi; (4) incipio canere; (5) cano.
Ἀναβάντες, aſcendentes, nom. pl. maſc. aor. 2. part. act. verbi ἀναβαίνω.
Ἀναβαπτίζω, rebaptizo, baptiſmum itero. Hinc
Ἀναβάπτισις, εως, ἡ, iteratio baptiſmi, Suic.
Ἀναβάπτισμα, ατος, τὸ, idem & ab eodem.
Ἀναβαπτισμὸς, idem & ab eodem, Suic.
Ἀναβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qs. d. rebaptizator, qui baptiſmum iterat. Ab eod.
Ἀναβᾶς, nom. ſ. a. 2. verbi ἀναβαίνω.
Ἀναβάσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ubi aſcendere poſſumus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀνάβασις, εως, ἡ, adſenſio, adſenſus; (2) clivus; (3) augmentum. Ab eod.
Ἀναβασμὸς, οῦ, ὁ, adſenſus. Ab eodem.
Ἀναβάσομαι, conſcendam, 1. fut. 1. ind. med. Dor. pro ἀναβήσομαι, ab ἀναβαίνω.
Ἀναβαστάζω, fut. άσω, tollo in altum ad portandum. Ἐς ὕψος ἀναβαστάσας ἀντίπαλον, Luc. Ex ἀνὰ, & βαστάζω, porto.
Ἀναβάτης, ου, ὁ, quicquam conſcendit, Gl. V. admiſſarius equus. Ab ἀναβαίνω.
Ἀναβατικὸς, ὴ, όν, propriè, equos conſcendendi peritus, qui celeriter & facilè ſe in equum conjicere poteſt.
Ἀναβατὸς, οῦ, ὁ, qui conſcendi poteſt, ſcanſilis. Ab eod.
Ἀναβεβήκειν, 3. ſing. perf. ind. act. v. ejuſd.
Ἀναβεβιακὼς, perf. part. act. v. ἀναβιόω.
Ἀναβέβρυκεν, ſcatuit, 3. ſing. perf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀναβρύω, ſcateo.
Ἀνάβηθι, 2. ſing. a. 2. imp. act. v. ἀναβαίνω.
Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, tuſſio; (2) tuſſiendo exſpuo; (3) exſcreo; (4) rejicio.
Ἀναβιβάζω, fut. άσω, adſcendere facio, impono, ſubduco, proveho, eveho, Pb. ſubrigo,

Digitized by Google

ριζο. Ἀναζιφάζειν ἐφ' ἅρμα, τὲς παῖδας ἐπὶ ἵππυς, εἰς τιμήν. Τὲν δυτὸν ἐ ἀρανὸν ἀναζιφάζεις τλὼ γυναῖκα, extollis, *Luc.*

Ἀναζιφρώσκω, corrodo, exedo.

Ἀναζιοίην, *reviviſcam*, 1. ſing. præſ. optat. act. *Att.* pro ἀναζιῶμι, a verbo

Ἀναζιόω, ῶ, f. ώσω, reviviſco.

Ἀναζίωσις, εως, ἡ, reditus ad vitam, reviviſcentia, reſurrectio. Ab ἀναζιόω.

Ἀναζιώσκομαι, reviviſco; (2) reviviſcere facio, vitæ reſtituo. Ab eod.

Ἀναζλαστάνω, fut. ἀναζλαστήσω, repullulo, regermino, renaſcor; (2) germino; (3) *act.* edo, profero de terrâ. Ὅταν ἡ κοπὴ, μὴ τρίτον ἔτος ἐνθὺς ἀναζιζλάστηκε, *Theophr.* Ex ἀνὰ, & βλαστάνω.

Ἀναζλαστέω, idem. Hinc

Ἀναζλάστημα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus in ſublime. A ſeq.

Ἀναζλέπω, f. ψω, oculos attollo; ſuſpicio, Gl. V. (2) viſum recipio; (3) intueor, conſpicio. Ἀναζλέπειν εἰς ἐ ἀρανὸν, εἰς τινα, πρός τινα. Ἀνέζλεψεν πρὸς αὐτὸν χωλὸν, ὥσπερ οἱ λέοντες, ſæve, *Dion.*

Ἀναζλέψασα, nom. pl. part. a. 1. act. f. g.

Ἀνάζλεψις, εως, ἡ, viſus recuperatio. Ab ἀναζλέπω.

Ἀναζλήδην, *Adv.* amictim, in modum amiculi. Ab ἀναζάλλω. Unde

Ἀναζλησις, εως, ἡ, procraſtinatio, dilatio.

Ἀναζλητικῶς, tardè, cunctanter.

Ἀναζλίζω, fut. ύσω, ſcaturio; ſcateo, ebullio, redundo, Gl. V. Φλόγες ἐκ γῆς ἀναζλύσασαι, *Ariſtot.* Ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναζλυσις, εως, ἡ, ſcaturigo. Ab ἀναζλύζω.

Ἀναζοάω, ῶ, f. ήσομαι, exclamo.

Ἀναζοῆσαι, aor. 1. part. act. n. g.

Ἀνάζοησις, ἡ, exclamatio.

Ἀναζοῤῥάω, effodio, effodiendo egero, *Heſ.*

Ἀναζολάδην, idem quod ἀναζλητικῶς.

Ἀναζόλαιον, ι, τὸ, amictus, *Pb.* amiculum. Ex ἀνὰ, & βάλλω.

Ἀναζολεύς, έως, ὁ, id, in quo impoſito pede adſcendimus equum, ſtapes, ſtapeda; (2) homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum, qui alios in equum levat. Ph. ſtrator. Ab eod.

Ἀναζολή, ῆς, ἡ, egeſtio; (2) terra egeſta; (3) cunctatio, dilatio; (4) amictus; (5) proœmium carminis. Ab eod.

Ἀναζολικῶς, per dilationem, cunctanter.

Ἀναζορρύζω, f. ύσω, exclamo.

Ἀναζρύζω, fut. άσω, fervefacio, bullire facio. Gl. V. bullio; fervendo ejicio, de mari, v. c. ſpumam. Hinc

Ἀναζρασις, εως, ἡ, æſtuatio, ebullitio.

Ἀναζράσαι, vel πλῶ, idem quod ἀναζράζω.

Ἀναζρασ⊙ς, ή, ὸ ϰὴ ἡ, ſervefactus, elixus.

Ἀναζρέχω, f. ξω, madefacio.

Ἀναζρόξειμι, *repluerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀναζρόξαιμι, ab

Ἀναζρόχω, f. ξω, reſorbeo. Ἀλλ' ὅτ' ἀναζρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ, *Odyſſ.* 12, 240. Ex ἀνὰ, & βρόχω, *ſorbeo.*

Ἀναζρυάζω, vociſero, exclamo. Ex βρυάζω, *lætor, præ lætitia exclamo.*

Ἀναζρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, infremo, fremitus, ſeu rugitus edo; (2) cum fremitu & rugitu defleo.

Ἀναζρύω, fut. ξω, ſcaturio, ſubſilio. Ὀϑ' ἅλις ἀναβίβρυχεν ὕδωρ, *Il.* 17, 54.

Ἀναζρύω, f. ύσω, idem. Ex ἀνὰ, & ζρύω.

Ἀναζραϑείς, εῖσα, έν, undique corroſus, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναζράσκω.

Ἀνάζρασις, εως, ἡ, corroſio, exeſio. Ab

Ἀναζιάσκω, f. άσω, corrodo, exedo.

Ἀναζρ⊙τικός, ἡ, όν, corroſivus, excedendi, corrodendi vim habens. Ab eodem.

Ἀναζαλαίω, ῶ, glebarum everſio per arationem. Ab ἀνὰ, & βῶλαξ, *gleba.*

ΑΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, *Dioſcor.* 2, 209. anagallis, *Plin.* 25. §. 92. c. 13. morſus gallinæ, herba. *Angl.* Brook Lime, Pimpernel.

Ἀναγαργαρίζω, fut. ίσω, gargarizo, fauces colluo. Ex ἀνὰ, & γαργαρίζω.

Ἀναγαργάρισμα, ſc. φάρμακον, medicamentum, quo fauces colluuntur in angina.

Ἀναγεῖλαι, a. 1. inf. act.

Ἀναγείλον, 2. ſing. a. 2. imp. act.

Ἀναγιλεῖ, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi

Ἀναγίλλω, f. λῶ, renuncio, nuncio, expono, narro. Ἀναγίλειν τινί τι, ϖρὲ τίνος. Ἀνηγίλθη τάδε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆ, Act. 7, 13. Ex ἀνὰ, & γαρίζω, *cognoſco.*

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio rei vel perſonæ, ante non notæ.

Ἀναγνωρισμὸς, οῦ, ὁ, idem; (2) ſpecimen, documentum. Ab eodem.

Ἀναγνώρισμα, ατ⊙ς, τὸ, id ex quo aliquid agnoſcitur.

Ἀναγνωσέα, lecturio, Gl. V. Ab ἀναγινώσκω.

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, agnitio; (2) recognitio; (3) lectio; ipſa legendi actio; (4) perſuaſio. Ab eod.

Ἀνάγνωσμα, ατος, τὸ, agnitio; (2) lectio, quæ legitur, recitatio. Ab eod.

Ἀναγνωστήριον, ι, τὸ, lectorium, locus in quo legitur. Ab eod.

Ἀναγνώστης, ου, ὁ, lector, cujus munus eſt legere alicui. Ab eod.

Ἀναγνωστικός, ἡ, όν, ad legendum aptus.

Ἀναγοι, *reducebant*, 3. pl. imperfect. act. *Ion.* pro ἀνῆγον, a verbo ἀνάγω, *reduco.*

Ἀναγορὰν, *in forum*, pro ἀνὰ ἀγορὰν.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, prædicatio, proclamatio; (2) renuntiatio, declaratio. Ph. nuncupatio, recitatio. Ab

Ἀναγορεύω, fut. εύσω, publice pronuncio, proclamo, per præconem declaro, denuncio, prædico; (2) saluto, declaro, renuncio, ut conſulem, imperatorem. Ἀναγορεῦσαι ἐν τῷ θεάτρῳ τινὰ αὐτοκράτορα. Νικῶν ἀναγορεύεται, νικῆσαι φατέρα καλεῖ, Herod. Ex ἀνὰ, & ἀγορεύω, *concionor, dico.*

Ἀνάγραμμα, ατ⊙ς, τὸ, literarum trajectio & poſitio, qua vocabuli alicujus literis trajectis fit alia (& diverſum ſignificans) vox, ut ἀριτὴ, ἰρατὴ, μυθ⊙ς, θυμὸς, &c. Ex ἀνὰ, & γράμμα, *litera.* Unde

Ἀναγραμματίζω, f. ίσω, tranſpoſitis literis effero & dico. Hinc

Ἀναγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἀνάγραμμα.

Ἀναγραπτ⊙ς, ή, ὸ ϰὴ ἡ, perſcriptus, literis proditus; (2) in acta relatus. Ab ἀναγράφω. Unde

Ἀναγραφεὺς, έως, ὁ, perſcriptor, ſcriba.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio; (2) commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio; (3) perſcriptio, acta. Gl. V. titulus. Ab

Ἀναγράφω, fut. ψω, ſcribo, conſcribo, perſcribo, literis mando; (2) proſcribo, propono; (3) perſcribo, in acta refero; (4) inſcribo; (5) adſcribo; (6) pingo; (7) colores addo imaginibus delineatis. Ἀναγράφειν εἰς κατάλογον, τινὰ ἐ τοῖς φίλους, εἰς τὰ τοῖχον, τὰ ὑποτυπωθέντα. Νόμοι μεγάλοις γράμμασιν ἀναγεγραμμένοι, Luc.

Ἀναγρύομαι, venor.

Ἀναγρία, ας, ἡ, tempus non venandi. Ex α priv. & ἄγρα, *venatio.*

Ἀναγρύζω, f. ύξω, grunnio; (2) hiſco, mutio. Ex ἀνὰ, & γρύζω, *grunnio, biſco.*

Ἀναγυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo.

ΑΝΑΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, vel ἀνάγυρ⊙ς, ου, ὁ, vel ἡ, anagyris, vel anagyrus, frutex.

Ἀνάγω, fut. ἀνάξω, tollo, eveho; (2) reduco, refero; (3) refero, defero; (4) redhibeo; (5) offero; (6) abduco; (7) rejicio, remitto; (8) evado; (9) educo, extraho, ejicio; (10) retrocedo; (11) inſtituo, educo, duceo; (12) indico ſceleris auctorem & in eum tendo; (13) acceptum fero, adſcribo; (14) idem quod ſimplex ἄγω, ἀνήγαγον, aor. 2. ἀναχθείς, ſubductus, evectus, aor. 1. part. paſſ. Ἀνάγειν τὰς νῆας πρὸς ἐ ἰθμὸν, per pelagus deducere, κατάγειν, ad terram appellere; εἰς θεὸς, referre; εἰς τιμὰς, promovere; ἐϖὶ πόδα, ἴξιν βίλυς, retrocedere; τῷ βασιλεῖ τὰ ϖρὶ αὐτῆ, narrare. Ἀνάγεσθαι ἀπὸ

Digitized by Google

πῶπυ, solvi, ναυσὶ ἐς τόπον. Κλεῖ γὰρ ἀνὴρ ὅμμα, κανάγει κάρα, Soph. Phil. 868.

Ἀναγαγὼς, ἴους, ὁ, quod adligatnr alicui rei, quasi ad eam sustollendam. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, subvectio, elatio; (2) exitus e portu; (3) reductio, relatio; (4) rejectio, remissio; (5) redhibitio; (6) institutio, disciplina. Ab eodem.

Ἀναγώγια, τὰ, festum in honorem Veneris, quo die e Sicilia in Africam abire (ἀναγίδιαι) creditur.

Ἀναγωγία, ας, ἡ, defectus disciplinæ, mala educatio; (2) vita dissoluta, animus indomitus. Ex α priv. & ἀγωγή.

Ἀναγωγικὸς, ἡ, ὸν, subvectivus, subvectitius; (2) mysticus, qui à sensibus subvehit ad intellectualia; (3) sensus remotissimos & abstractissimos exquirens. Ab ἀνάγω.

Ἀναγωγικῶς, *Adv.* mystice.

Ἀναγωγὸς, ὥ, ὁ ἢ ὸν, in sublime evehens in theol. mystica. (2) vim alliciendi, attollendi habens.

Ἀνάγωγ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, qui institutus non est; (2) contumax, intractabilis; (3) intemperans, petulans; (4) indoctus, imperitus; (5) ineptus. Ex α priv. & ἀγωγή.

Ἀναγώγως, *Adv.* contumaciter; (2) petulanter, injurioſe, contumelioſe; (3) imperite, indocte; (4) inepte; (5) citra inductionem & certum nexum.

Ἀναγώνισ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, qui non certat, qui certamen non experitur; (2) iners. Ex α priv. & ἀγὼν, *certamen*.

Ἀναδάζομαι, fut. ἀσομαι, & act. ἀναδάζω, divido. Ἀναδασάμενοι τὴν χώραν, *Plut.*

Ἀναδαίω, divido.

Ἀναδαίρετον, perſpicué, apud Ariſtoph.

Ἀναδάκνω, f. δήξω, remordeo; (2) mordeo.

Ἀναδάσασθαι, a. 1. ind. med. ἀναδάζομαι.

Ἀναδάρκης, ες, idem qui ἀδρικής. Ern.

Ἀναδασμὸς, ὥ, ὁ, diviſio. Ab ἀναδάζομαι.

Ἀνάδασ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, diviſus, diſtributus; (2) viritim æqua portione diviſus; (3) reſciſſus. Ab eod.

Ἀναδάσως, inequaliter, nulla portione.

Ἀναδίδρομα, *percurri*, 1. ſing. perfect. ind. med. verbi ἀνατρέχω pro ἀναδέδρομα.

Ἀναδέδρομεν, *ſurſum cucurrimus*, 1. plur. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἀναδεδρόμαμεν.

Ἀναδεύματα, τὰ, ſigilla, ſeu imagunculæ, quæ in tragicis ſcenis oſtenduntur; (2) lora ſeu habenæ circa æquorum colla. Ab

Ἀναδείκνυμι, vel ἀναδεικνύω, f. δείξω, demonſtro, oſtendo; (2) deſigno, creo; (3) edo; (4) dico, conſecro; (5) inſtituo, conſtituo; (6) pando, *de portis*. Ὕπατον ἀνεδείξατο ἑαυτὸν· ἱερὸν ἀναδειχθὲν Καίσαρι τῷ σεβασῷ· τὰς φύλας τινὶ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος ἑτέρους ἑβδομήκοντα, Luc. 10, 1.

Ἀναδέϊξαι, *oſtendiſſe*, a. 1. inf. act. Hinc

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, demonſtratio; (2) deſignatio, creatio; (3) dedicatio, conſecratio de qua etiam Scriptoribus Eccleſ. dicitur in Euchariſtia.

Ἀναδείπνια, ων, τὰ, poſtcœnia, menſa ſecunda, bellaria. Ex ἀνὰ, & δεῖπνον, *cœna*.

Ἀναδέχεσθαι, *recipere*, præſ. inf. med. *Ionice* pro ἀναδέχεσθαι, a verbo ἀναδέχομαι.

Ἀνάδελφ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, fratre carens. Ex α priv. & ἀδελφὸς, *frater*.

Ἀναδίμων, ædificium inſtauro.

Ἀναδενδάς, άδ-ος, ἡ, vitis arbuſtiva, vitis arborem conſcendens; labruſca, Ph. (2) locus vitibus conſitus; (3) arbuſtum. Ex ἀνὰ, & δένδρον, *arbor*.

Ἀναδενδρίτης, ου, ὁ, ſcil. οἶν-ος, vinum ex vite arbuſtiva. Ab ἀναδενδράς.

Ἀναδενδρομαλάχη, ης, ἡ, althæa, ibiſcus, ſpecies malvæ ſilveſtris.

Ἀναδέξω, *oſtendiſſe*, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀναδεῖξαι, a verbo ἀναδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀναδέρκω, ſuſpicio; (2) adſpicio.

Ἀναδέρω, fut. ἐρῶ, excorio; (2) nudo, revelo; (3) aperte dico, differo, in aliud tempus rejicio. Ex ἀνὰ, & δέρω, *excorio*.

Ἀνάδοσις, ἡ, religatio. Ab ἀναδέω. Hinc

Ἀναδοσμάω, fut. ώσω, religo.

Ἀναδοσμίω, idem:

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, redimiculum, ſimile quidpiam diademati:

Ἀνάδε-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, religatus, revinctus.

Ἀναδεύω, f. δεύσω, irrigo, imbuo, miſceo, ſubigo. Ἀναδεύω τοῖς ἤθεσι παιδὰς νόμους, Plut. Ex ἀνὰ, & δεύω, *irrigo*.

Ἀναδέχομαι, fut. ξομαι, ſuſcipio, recipio, excipio; (2) ſuſcipio apud me, receptum apud me do; (3) recipio in me, polliceor ſc. me præſtiturum; (4) recipio in me ſc. crimen, offero me crimini, agnoſco rem perpetratam; (5) do pœnas; (6) exſpecto patienter, ſuſtineo; (7) promitto pro infante in baptiſmo, ago ſuſceptorem. Ἀναδέχεσθαι τίνα φιλοφρόνως, τινὰ ὅλη ἡμέρα νώτων, ἃ παῖδα· ἀναδέχομαι ἥξειν, ἐφ' ἑαυτόν τι· δίκην, τὸ ἔγκλημα· τιὼ τιμαρίαν, pœnas dare. Ex ἀνὰ, & δέχομαι.

Ἀναδέω, ῶ, f. ήσω, religo, vincio; (2) redimio, corono. Ἀναδεῖν χρυσῷ στεφάνῳ, δᾶδας πρὸς ἕκαστον κίρας· εἰς θεὸν, referre. Λήρους ἀναδῶν τοὺς τυκῶνας, Ariſtoph. Plut. v. 588. Ex ἀνὰ, & δέω, *vincio*. Hinc

Ἀνάδημα, ατ-ος, τὸ, diadema, corona.

Ἀναδῆσαι, *religaſſe*, aor. 1. inf. act.

Ἀναδηχθεὶς, *remorſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀναδάκνω, pro ἀναδήκω, *remordeo*. Unde

Ἀναδῆξις, εως, ἡ, morſus, morſio.

Ἀναδιδάσκω, fut. άξω, doceo, (2) meliora edoceo. Τῷ θεῷ σὺ χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐλὸν, ὡς ἔχει, Ariſt. Eq. 153.

Ἀναδίδωμι, fut. ώσω, reddo; (2) emitto, produco. Ἀναδιδόναι καρπὸν, ὁσμὴν, τὴν πίστιν, ἐπιστολὴν· ῥῆμα, permittere ut ſententiam dicat. Ex ἀνὰ, & δικάζω.

Ἀναδικία, ας, ἡ, lis, ſeu judicium de re, judicata quidem ſed irrita. Ab

Ἀνάδικ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, in jus retrahendus, priori judicio irrito. Ex ἀνὰ, & δίκη, *jus, lis*.

Ἀναδινέω, ῶ, f. ήσω, in vorticem, ſeu gyrum revolvo. Ex ἀνὰ, & δῖνη, *vortex*.

Ἀναδιπλασιάζω, fut. άσω, reduplico. Hinc

Ἀναδιπλασιασμὸς, ῦ, ὁ, reduplicatio.

Ἀναδιπλόω, ῶ, f. ώσω, reduplico.

Ἀναδίπλωσις, ἰώς, ἡ, reduplicatio; (2) figura rhetorica. Ab ἀναδιπλόω.

Ἀναδοθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἀναδίδωμι.

Ἀναδουδάζω, fut. άσω, commiſceo, confundo, proprie piſtillo in mortario. Ex ἀνὰ, & δουδὺξ, *piſtillum*.

Ἀναδορὴ, ῆς, ἡ, detractio cutis, excoriatio, nudatio. Ab ἀναδέρω, *excorio*.

Ἀναδοσις, εως, ἡ, productio; (2) eruptio, quæ ſurſum verſus fit; (3) ſcaturigo, pullulatio; (4) diſtributio. Ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδοτικὸς, ἡ, ὸν, diſtributivus. Ab eod.

Ἀνάδοτ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, reddendus. Ab eod.

Ἀνάδου, *redde*, aor. 2. imp. med. *Att.* pro ἀνάδοσο, a verbo ἀναδίδωμι.

Ἀναδούλωσις, εως, ἡ, revocatio, ſ. retractio in ſervitutem. Ex ἀνὰ, & δουλόω, *in ſervitutem redigo*.

Ἀναδοχὶς, ίος, ὁ, idem quod ἀνάδοχ-ος.

Ἀναδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) ſponſio, repromiſſio; (3) ſuſceptio in baptiſmo. Ab ἀναδέχομαι.

Ἀνάδοχ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, receptor, receptum dans alicui; (2) repromiſſor, ſponſor, fidejuſſor, Ph. præs, redhibitor; (3) ſuſceptor in baptiſmo. Ab eodem.

Ἀναδρομὴ, ῆς, ἡ, recurſus; (2) elevatio in altum; (3) germinatio; (4) adſcenſio, adſcenſus. Ab ἀνατρέχω.

Ἀναδῦμι, vel ἀναδύω, f. ύσω, exſiſto, emergo, prodeo; (2) orior; (3) retrocedo, pedem refero; (4) reſpuo, recuſo, fugio, detrecto; (5) retracto. ἀναδύομαι, recuſo. Ἀνέδυ σοὶ λῖς ἄλις, Il. 1, 359. ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, emerſit, Ib. 406. ἀναδύεσθαι τὰς συμπωσίας εἰς τόπον. Πολλὰ δ' ἦν ὑπερθεν, ἀναδύομαι, *Nem.* Ex ἀνὰ, & δύω, *ſubeo*. Hinc

Ἀναδυσις, εως, ἡ, emerſio; (2) retrocesſio; (3) fuga; (4) perfugium; (5) retractio pacti; (6) emerſio in baptiſmo.

Ἀναδύω, vide ἀναδῦμι.

Ἀνάδυτ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, dote carens, indotata. Ex α priv. & ἔδνα, *dos*.

Ἀναείρω, tollo, elevo. Ex ἀνὰ, & ἀείρω, *tollo*.

Ἀνάελπτα, *inſperata*, nom. plur. n. g. ab

Ἀνέλπτ-ος, ε, ὁ ἢ ὸν, inſperatus. Ex α priv. & ἔλπτ-ος, *inſperatus*.

Ἀναιρτάζω, fut. άσω, tollo in altum. Ab ἀναείρω.

Ἀναζάω, ῶ, fut. ήσω, reviviſco, ad vitam redeo; (2) reſipiſco ab improba vita; (3) innovor. Ἐλθούσης γὰρ ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, Rom. 7, 9. Ex ἀνὰ, & ζάω.

Ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυω, f. ζεύξω, equos rurſum jungo; (2) redeo; (3) moveo, ſc. caſtra; (4) ſolvo; (5) reduco. Ἀναζεύγνυεν δὲ τόπῳ, εἰς τόπον, ἐπ' οἶκον, ἐπ' οἰκουντὰς νῆας, ſolvere; τὸν στρατὸν, abducere. Ex ἀνὰ, & ζεύγνυμι, *jungo*.

Ἀναζεύξαι, aor. 1. inf. act.

Ἀναζεύξις, εως, ἡ, caſtrorum motio; (2) reditus domum. Ab ἀναζεύγνυμι.

Ἀνάζεμα, τος, τὸ, Ebullitio. Ab

Ἀναζέω, ῶ, futur. ήσω, effervco, ebullio; (2) fervefacio, & ad hæc ἀναζέομαι, ſcaturio, effundo. Ab ἀνὰ, & ζέω, *efferveo*.

Ἀναζητέω, ῶ, fut. ήσω, requiro; (2) inquiro. Ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι, Luc. 2, 44. Τὰ ὑπὸ γῆν κρυπτὰ ἀνεζητημένα, Plat. Hinc

Ἀναζήτησις, ἡ, inquiſitio.

Ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ, mutatio caſtrorum.

Ἀναζυγόω, ῶ, jugo exſolvo; (2) aperio, reſero, pando. Ab ἀναζυγνυμι.

Ἀναζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento.

Ἀναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, delineo, depingo.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, fut. ήσω, in vitam revoco, exſuſcito; (2) inſtauro.

Ἀναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, f. ζώσω, ſuccingo. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆ διανοίας ὑμῶν, 1 Pet. 1, 13.

Ἀναζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, in vitam revoco.

Ἀναζώω, ῶ, f. ώσω, refocillo, recreo.

Ἀναζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, exſuſcito, reſuſcito; (2) in vitam revoco; (3) renovo. Ἀναζωπυρεῖ δὲ τρόφῃ τῶν ὅλων, Plut. τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ. 2 Tim. 1, 6.

Ἀναζωπύρησις, ἡ, refectio virium, potentiæ.

Ἀναζωσάμενος, *qui ſuccinxit*, aor. 1. part. med. verbi ἀναζώννυμι, pro ἀναζώω.

Ἀναζωτικὸς, ἡ, ὸν, refocillandi vim habens. Ab ἀναζώω.

Ἀναθαλίω, ῶ, idem quod

Ἀναθάλλω, fut. αλῶ, repullulo, regermino; (2) vegetor, vigeſco, vires reparo; (3) reviresco facio. Ἐγω Κύριος ἀναθαλλαν ξύλον ξηρὸν, Ezek. 17, 24.

Ἀναθάλπω, f. ψω, refoveo, refocillo.

Ἀναθαῤῥέω, ῶ, fut. ήσω, fiduciam reſumo, animum recipio. Ex ἀνὰ, & θαῤῥέω.

Ἀναθαῤῥύνω, fut. υνῶ, fiduciam, ſ. ſpem, animum reddo, erigo. Ἀναθῤῥύναμεν τὰς ἀνδρας, Xen.

Ἀναθαρσέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ἀναθαῤῥέω.

Ἀναθαρσύνω, f. υνῶ, idem quod ἀναθαῤῥύνω.

Ἀνεθείνην, *retulerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀνενέγκω, *refero*. Unde

Ἀνάθεμα, ατ-ος, τὸ, exſecratio; (2) ſeparatio, alienatio; (3) ſegregatio a communi uſu ad uſum ſacrum; (4) homo exſecrabilis, homo ſacer, exitio deſtinatus. Ph. domum.

Ἀναθεματίζω, f. ίσω, exſecror, diris devoveo, anathema declaro. Πολλοὶ τῶν τὰ περίεργα συνενεγκάντων ἀναθεματίσαντες ἐκαύσαν, Act. 23. 12. Ab ἀνάθεμα. Hinc

Ἀναθεματισμὸς, ῦ, ὁ, exſecratio, anathematiſmus.

Ἀναθεῖναι, *imponere*, aor. 2. inf. act. *Ionice* pro ἀνενέγκαι, a verbo ἀνατίθημι, *impono*.

Ἀναθερμαίνω, recalefacio, calefacio.

Ἀνάθεσις, εως, ἡ, dicatio, conſecratio; (2) dilatio, cunctatio, attributio h. e. cum alicui aliquid velut culpam, tribuimus, ad aliquem

Digitized by Google

auctorem, ad causam referimus. *Ern.* Ab ἀνατίθημι.

Ἀναθέω, ῶ, fut. θεύσομαι, sursum curro; (2) recurro; (3) cursito. Ex ἀνά, & θέω.

Ἀναθεωρέω, ῶ, attente contemplor, diligenter considero. Διερχόμενος γὰρ καὶ ἀναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, Act. 17, 23. Hinc

Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, diligens consideratio, contemplatio.

Ἀναθεωρισμὸς, οῦ, ὁ, recognitio. Ab eodem.

Ἀναθήκη, ης, ἡ, idem quod ἀνάθεσις, Hes.

Ἀναθηλάω, revireſco. A Θάλλω, *vireo.*

Ἀνάθημα, ατος, τὸ, donarium Deo in templo ſuſpenſum; (2) perſona Deo conſecrata ac dicata; (3) ornamentum quodlibet. Ab ἀνατίθημι, *ſepono.*

Ἀναθήσουσι, *ſeponent*, 3. plur. f. 1. ind. act.

Ἀναθλίζω, fut. ίψω, elido; (2) exprimo.

Ἀναθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, certaminibus inhabilis, imbecillis. Ex ἀνὰ, & ἄθλος, *certamen.*

Ἀναθολόω, ῶ, fut. ώσω, perturbo, infuſco.

Ἀναθόλωσις, εως, ἡ, perturbatio, confuſio, permixtio, obſcuratio. Ab ἀναθολόω.

Ἀναθορία, ας, exſilio; (2) profilio; (3) reſilio. Ἀναθορεῖν τῷ σκίμποδι, ἐκ δ' εἰδόδου. Ἀναθορόντες ἔφυγον, Syneſ.

Ἀναθρύω, irruo, *Ern.*

Ἀναθορυβία, ας, tumultuor; (2) rebello.

Ἀνάθρεμμα, ατος, τὸ, alumnus, omne quod nutritur, alitur, educatur. Ex ἀνὰ, & θρέμμα, *quod alitur.*

Ἀνάθρεπτος, ὁ καὶ ἡ, alumnus. Ab ἀνατρέφω.

Ἀνάθρεψις, εως, ἡ, reſtauratio, reparatio, refectio. Ab eod.

Ἀναθρία, ας, f. ήσω, perſpicio, attente conſidero. Ex α intenſ. & ἀθρέω, *video.*

Ἀναθρώσκω, f. θράσω, exſilio, ſaltu conſcendo; reſulto, Gl. V. Ἅψι τ' ἀναθρώσκων πίτνλα, Il. 13, 140.

Ἀναθύω, ῶ, macto, ſacrifico. Ex ἀνὰ, & θύω, *macto.*

Ἀναθυμιάζω, futur. άσω, vaporo, ſuffio, exhalare facio. Gl. V. exhalo:

Ἀναθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, ſuffimen, vapor; (2) reſpiratio. Ab

Ἀναθυμιάω, ῶ, fut. άσω, idem quod ἀναθυμιάζω. Ἀναθυμιᾶσι ἐκ δ' θαλάσσης, ὑπὸ θερμότητος.

Ἀνάθυρμα, ατος, τὸ, luſus, ludus, ludicrum; (2) id, quo quis ludit. Ex ἀνὰ, & ἄθυρμα, *luſus.*

Ἀνάθυσις, εως, ἡ, immolatio.

Ἀναθύω, f. ύσω, opus intermiſſum reſumo; (2) exſultim ludo, laſcivio.

Ἀναθυάω, vociferor, exclamo.

Ἀναίδεια, ας, ἡ, impudentia, importunitas. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιδείῃφι, *impudentiæ*, dat. ſing. *Ionice & per Paragogen τῆ φι*, ab ἀναίδεια.

Ἀναιδέλομαι, impudentia utor, impudenter me gero. Ab eod.

Ἀναιδημόνως, *Adv.* ſine ulla reverentia, impudenter. Ab eod.

Ἀναίδω, *Ion.* idem & ab eod.

Ἀναιδὴς, ής, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Hinc τὸ ἀναιδὲς ής, inverecundia. Ex α priv. & ἀιδὼς, *pudor.*

Ἀναιδῶς, impudenter, Gl. V. Ab ἀναιδὴς.

Ἀναιθύσσω, quatiendo, movendo excito flammam; (2) accendo; (3) moveo; (4) prorumpo. Ex ἀνὰ, & αἰθύσσω.

Ἀναίθω, uro, accendo. Ex ἀνὰ, & αἴθω, *uro.*

Ἀναίκλια, ſeu ἀναίκλεια, ων, τὰ, incœnia, Heſ. Ex α priv. & αἴκλον, *cœna veſpertina.*

Ἀναίμακτὶ, ſine ſanguine, incruente. Ab

Ἀνάιμακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, non cruentus, incruentus. Ex α priv. & αἱμακτὸς.

Ἀναιμία, ας, ἡ, ſanguinis privatio, defectus. Ab

Ἄναιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, exſanguis. Ex α pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμόσαρκος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus caro ſanguinis eſt expers. Ex α priv. αἷμα, & σὰρξ, *caro.*

Ἀναιμόχρως, contr. ἀναιμόχρους, ους, ὁ καὶ ἡ, qui eſt colore exſangui, pallidus. R. Ex α priv. αἷμα, & χρόα, *color.*

Ἀναίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, exſanguis. Ex α pr. & αἷμα, *ſanguis.*

Ἀναιμωτεὶ, *Adv.* ſine cruore. Ex iiſdem

Ἀναιμωτὶ, *Adv.* idem & ex iiſd.

Ἀναίνεται, *recuſat*, 3. ſing. præſ. indic. Ab

ΑΝΑΊΝΟΜΑΙ, abnuo, renuo, recuſo, detrecto; (2) inficior; (3) reſpuo, repudio. Οὐδ' οἷόν τ' ἀνήνασθαι πόσιν, licet repudiare, Eur. Med. 237. Σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, Il. 9, 675.

Ἀναίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναΐσσω.

Ἀναιρεθῆναι, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀναίρω.

Ἀναίρεμα, το, præda, ſpolium.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, ablatio, ſublatio; (2) everſio; (3) abrogatio; (4) interfectio, cædes. Ab ἀναιρέω. Unde

Ἀναιρέτης, ου, ὁ, ablator, ſublator; (2) everſor; (3) interfector, interemptor.

Ἀναιρετικὸς, ὴ, όν, exitiabilis, lethalis, mortifer.

Ἀναιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, tollo; (2) everto; (3) abrogo; (4) tollo de medio, interficio; (5) condemno; (6) capio, in manus ſumo; (7) reddo reſponſum, *de oraculo*; & *in Medio*; (8) tollo, *de liberis*, pro ſuſcipio, vel educo; (9) ſuſcipio, adgredior; (10) excipio, recipio ad me; (11) eligo; (12) demereor, vel concilio mihi aliquem; (13) concipio, gravida fio; (14) vinco, reporto præmium; (15) tollo mortuum, ſepelio. Ἀναιρεῖν τι ἐκ δ' πόλιος, πόλεις, νόμους, ἑαυτόν· ἀναιρεῖσθαι τῷ συγγραφεῖ, expungere; πᾶδας, tollere; τὺς νεκρὺς, efferre ad ſepult. πόλεμον, ἔχθρας, πόνους, ſuſcipere. Ab ἀνὰ, & αἴρω, *capio.*

Ἀναίρω, tollo, ſurſum tollo.

Ἀναισθησία, ας, ἡ, defectus ſenſuum, ſtupor, ſtupiditas; (2) ſtoliditas, dementia. Ex α priv. & αἴσθησις, *ſenſio.*

Ἀναισθητάομαι, idem, quod

Ἀναισθητέω, ῶ, f. ήσω, careo ſenſu, non ſentio; (2) ſum ſtupidus, vel vecors. Ἐπεπίσμην δ' ὥσπερ ἐμαυτὸν, τυχὸν μὴ ἀναισθητῶν, Dem. Ab

Ἀναίσθητος, ος, ὁ καὶ ἡ, carens ſenſu, expers facultatis ſentiendi; (2) qui non ſentitur, ſenſum effugiens, qui non cadit ſub ſenſum; (3) ſtupidus, ſtolidus, demens. Ex α priv. & αἰσθητὸς, *ſenſibilis.*

Ἀναισθήτως, *Adv.* ſine ſenſu; (2) ſtupide, ſtolide; (3) lentè, patienter.

Ἀναισιμεῖν, *impendere*, præſ. inf. act. *contr.* pro ἀναισιμόειν, a verbo

Ἀναισιμόω, ῶ, f. ώσω, inſumo, impendo. Ἀναισιμώθη ἐκ τῦ τάφυ ἡ γῆ. *Her.* Hinc

Ἀναίσιμωμα, ατος, τὸ, ſumptus.

Ἀναΐσσω, fut. ξω, ſurſum ruo, ſurgo, proſilio. Μὴ ὥρις ἀναΐξειαν ἀρῆιοι υἷες Ἀχαιῶν, Il. 4, 114. Ex ἀνὰ, & αἴσσω, *ruo.*

Ἀναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens ſum, impudenter ago. Τί ἂν ἓν εἶποι πρὸς ταῦτα τὶς, ὅτε τοιαῦτα ποιῶν ὀὐ' ἀναισχυντεῖ; Ariſt. Θεσμ. 715.

Ἀναισχύντημα, τὸ, facinus impudens.

Ἀναισχυντία, ας, ἡ, impudentia, inverecundia. Ab

Ἀναίσχυντος, ος, ὁ καὶ ἡ, impudens, inverecundus. Ex α priv. & αἰσχύνω.

Ἀναισχύντως, *Adv.* impudenter, inverecunde.

Ἀναιτιολόγητος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt. Ex α priv. & αἰτιολογέω.

Ἀναιτία, ἡ, innocentia.

Ἀναιτιολόγητος, ος, ὁ καὶ ἡ, cujus ratio reddi non poteſt.

Ἀναίτιος, ος, ὁ καὶ ἡ, cauſſam non habens, cujus cauſſa nulla eſt; qui in cauſſa non eſt, cur aliquid fiat. (2) innocens. Ex α priv. & αἰτία.

Ἀναιτίως, *Adv.* ſine cauſſa. Ab ἀναίτιος.

Ἀναιχαχάζω, fut. άσω, cachinnor, effuſe rideo. Ἀκούσας ἀνεκάγχασε μάλα Σαρδάνιον, Plut.

Ἀνακαθαίρω, expurgo, perpurgo. Hinc

Ἀνακάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) explicatio allegoriarum.

Ἀνακαθαρτικὸς, ὴ, όν, purgativus. Ab eod.

Ἀνακάθημαι, ſedeo erectus; (2) recumbo, reſideo.

Ἀνακαθίζω, f. σω, reſideo. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, Luc. 7, 15.

Ἀνακαινίζω, fut. ίσω, innovo, inſtauro. Ἀνακαινίεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, Pſal. 104, 30. Εἰς μετάνοιαν, Heb. 6, 6. Ex ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀνακαίνισις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνακαινισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀνακαινόω, ῶ, fut. ώσω, innovo, inſtauro. Ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον, &c. Col. 3, 10. Ab ἀνὰ, & καινὸς, *novus.* Hinc

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio, inſtauratio.

Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer, in quem conjiciebantur ſervi mali & liberti, qui a dominis ſuis defecerant, Suid. Harpocration.

Ἀνακαίω, fut. καύσω, accendo, incendo; (2) incito. Ἀνακαύσαντες τὸ σῶμ, *Herodot.*

Ἀνακαλέω, ῶ, fut. έσω, p. κέκληκα, inclamo, alta voce appello, voco; (2) invoco; (3) revoco; (4) ſarcio, rependo. Ἀνακαλεῖν τ' ἐυεργέτεω, ἀγαθὸν· ἀνακαλεῖσθαι τῷ σθλοπίγλι τὺς στρατιώτας, τὺς ἐν ἀπορίαις τῷ σάσιν, labantem reparare.

Ἀνακαλινδέω, ῶ, f. ήσω, verſo, volvo.

Ἀνακαλυπτήρια, ων, τὰ, dies, quo ſponſa facie retecta prodit; (2) munus, quod ſponſæ eo die a viro aliiſque dabatur. Ab

Ἀνακαλύπτρα, της, id. quod præc. (2) Ab

Ἀνακαλύπτω, fut. ψω, revelo, retego, patefacio. Ἀνακαλύπτειν μυστήρια· λόγυς, aperte loqui; βλέφαρον. Ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίυ κατοπτριζόμενοι, 2 Cor. 3, 18.

Ἀνακαλύψις, εως, ἡ, revelatio.

Ἀνακάμπτω, f. ψω, reflecto; (2) revertor, redeo; (3) declino, deflecto. Πάλιν ὑ ἀνακάμψω πρὸς ὑμᾶς, Act. 18, 21.

Ἀνακάμψαι, *reverti*, a. 1. inf. act.

Ἀνακάμψαρος, ἰρωῖος, ὁ, herba quæ amorem reducere credebatur. Ex ἀνακάμπτω, *redeo*, & ἔρως.

Ἀνακαμψίπους, ους, ὁ καὶ ἡ, qui reflexo itinere flat, qui reflexos flatus habet. Ex ἀνακάμπτω, *reflecto*, & πνῦς, *flatus.*

Ἀνάκαμψις, εως, ἡ, reflexio; (2) reciprocatio. Ab ἀνακάμπτω.

Ἀνάκανθος, ος, ὁ καὶ ἡ, ſpinis, ſeu aculeis carens. Ex α priv. & ἄκανθα, *ſpina.*

Ἀνακάπτειν, *deglutire*, præſ. ind. act. verbi ſeq.

Ἀνακάπτω, f. ψω, devoro, deglutio, abſorbeo.

Ἀνάκαρ, *Adv.* ſurſum verſus, in ſuperiorem partem. Ex ἀνὰ, & κάρ, pro κάρα, *caput.*

Ἀνακάρδιον, ου, τὸ, arbor quædam Indica fructu aviculæ corculo non diſſimili. Ex ἀνὰ, & καρδία, *cor.*

Ἀνάκαρδος, ος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iiſd.

Ἀνάκαυσις, εως, ἡ, accenſio, incenſio. Ab ἀνακαίω, *incendo.*

Ἀνακεχλάζω, ebullio, efferveſco, ut *ſimplex*

Ἀνακέχλασις, ἡ, Ebullitio.

Ἀνάκλασις, ἡ, devoratio. Ab ἀνακλάω.

Ἀνακλάω, f. άσω, findo.

Ἀνακλίνται, *dicati ſunt*, 3. plur. præſ. indic. med. *Ion.* pro ἀνάκεινται, a verbo ἀνάκειμαι.

Ἀνάκεια, ων, τὰ, feſtum Dioſcurorum, Caſtoris & Pollucis, qui & ἄνακες dicti.

Ἀνάκειμαι, f. κείσομαι, accumbo, recumbo; (2) conſecratus, dicatus ſum; (3) deditus, addictus ſum; (4) ſitus, poſitus ſum; (5) tribuor, adſcribor alicui. Ἀνάκειται εἰς ὀλίγυς, ὅλῳ σοι, σῶν ἐς σε. τοῖς βιβλίοις, συμπεσοῦσι, incumbere; τῷ θεῷ· ἀνάκειται ὑπομνήματα. Ex ἀνὰ, & κεῖμαι, *jacio.*

Ἀνάκειον, ου, τὸ, templum ἀνάκων, ſeu Dioſcurorum. Ab ἄνακες.

Ἀνακείρω, tondeo; (2) abſcindo; (3) diſſeco, lacero. Ex ἀνὰ, & κείρω, *tondeo.*

Ἀνακεκαλυμμένως, *Adv.* revelate, aperte. Ab ἀνακαλύπτω.

Ἀνακε-

Digitized by Google

Ἀνακεκραγὼς, part. perf. act. v. ἀνακράζω.
Ἀνακλαδία, ſtrepo, garrio. Ab
Ἀνακλαγ-ος, ὁ, ſuſurrus.
Ἀνακεράννυμι, vel ἀνακιρναύω, vel ἀνακιράω, commiſceo, permiſceo; (2) tempero. Ἀνακεκραθῆναι καινῇς ὑπογαμίαις τῷ γενεῖ, Plut.
Ἄνακες, ωϱ, οἱ, Dioſcuri, Caſtor & Pollux. Ab ἄναξ, unde ἀνακᾶς, ſedulo, quod Athenienſibus credebantur conſulere.
Ἀνάκεσ-ος, ὁ, ἡ, ὄν, immedicabilis, inſanabilis. Ex α priv. & ἀκέομαι, ſano, medeor.
Ἀνακεφαλαίδεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. contr. pro ἀνακεφαλαιόεται.
Ἀνακεφαλαιόω, ῶ, fut. ώσω, capitulatim & ſummatim repeto; (2) peroro; (3) partes disjectas in unum corpus colligo; (4) renovo, inſtauro; (5) impleo, perficio. Ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριϛῷ, Eph. 1, 10. Ἐν τούτῳ τῷ λογῳ ἀνακεφαλαιοῦται, Rom. 1, 13. Hinc
Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria repetitio; (2) repetitio ante dictorum per capita; (3) conſummatio; (4) relatio.
Ἀνακεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, ad repetitionem pertinens, quo quid repetitur. Ab eod.
Ἀνακεχύκα, ſurſum feror, erumpo, profilio, ſubſilio. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφίν ἁρμινοῖσιν κεραίσις ὠκυὸς ἀνακεχυκὼς ἴδρις, Il. 13, 705.
Ἀνακήρυκ-ος, ὁ, ἡ, ὸν, præconis voce renunciatus, deſignatus. Et
Ἀνακήρυξις, εως, ἡ, renunciatio, declaratio per præconem.
Ἀνακηρύσω, vel ἀνακηρύττω, f. ξω, voce præconis renuncio, promulgo, proclamo; (2) renuncio quovis modo, denuncio; (3) laudo, prædico. Ἀνακηρύσσομαι γενικῶς, Luc. Ex ἀνὰ, & κηρύττω, prædico.
Ἀνακινδυνεύω, præſ. inf. act. verbi
Ἀνακινδυνεύσω, fut. εύσω, iterum periclitor, vel periculum adeo. Ἀνακινδυνεύσω συμβάλλων ναυμαχίᾳ.
Ἀνακινέω, ῶ, f. ήσω, moveo, impello; (2) ſuſcito, excito; (3) excito, i. e. produco. Ex ἀνὰ, & κινέω, moveo. Hinc
Ἀνακίνημα, idem quod
Ἀνακίνησις, εως, ἡ, commotio; (2) ſuſcitatio.
Ἀνακίρναμαι, permiſceo. Ex ἀνὰ, & κιρνάω.
Ἀνακλάζω, fut. ἄγξω, clango, clamo.
Ἀνακλαίω, f. αὐσω, defleo; (2) vehementer fleo; (3) viciſſim fleo; (4) *in medio* ploratum incipio, quem deinde alii ſequuntur. Ἀνακλαίομαι παρῦσι τοῖς εἰωθόσιν, Soph. Phil. 933.
Ἀνάκλασις, εως, ἡ, reflexio, repercuſſio. Ab ἀνακλάω. Unde
Ἀνακλασμὸς, οῦ, ὁ, fractio, reflexio.
Ἀνάκλασ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, reflexus. Ab eod.
Ἀνακλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab ἀνακλαίω.
Ἀνάκλαυσις, εως, ἡ, deploratio. Ab eod.
Ἀνακλαυσμὸς, οῦ, ὁ, fletus. Ab eod.
Ἀνακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀνὰ, & κλάω, frango.
Ἀνακλίπλομαι, retrocedo.
Ἀνάκλημα, ατ-ος, τὸ, idem quod ἀνάκλησις; (2) pars cantus. Ab ἀνακαλέω.
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio; (2) revocatio; (3) revocatio ab exilio; (4) invocatio & evocatio, quæ fit cantu; (5) imploratio & invocatio in auxilium; (6) compellatio, adlocutio. Ab eod.
Ἀνακλητικὸν, οῦ, τὸ, cantus tubæ revocantis ignavos ad prælium; (2) ſignum receptus. Ab eodem.
Ἀνακλυτικὸς, ἡ, ὸν, excitans, evocans, revocans. Ab eod.
Ἀνάκλητ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, revocatorius. Ab eod.
Ἀνακεῖθαι, *repoſitum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
Ἀνακεῖθήσονται, 3. plur. fut. 1. ind. paſſ.
Ἀνακεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἀνακλίνω.
Ἀνακλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, in quo quieſcimus interdiu. Ab
Ἀνακλίνω, f. νῶ, p. κέκλικα, repono, reclino; (2) diſcumbere facio; (3) aperio, expando, explico. Ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκώνᾳ, ὅτι δεῖπνον, οὐ τῇ φατνῃ. Ἀνακλιθήσονται μετ' Ἀβραὰμ, Matt. 8, 11. Hinc
Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio, recubatio.
Ἀνακλισμὸς, idem; (2) recubitorium.
Ἀνακλιτικὸς, ἡ, ὸν, diſcubitorius, reclinatorius. Ab eod.
Ἀνάκλιτ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem &
Ἀνάκλιτον, τὸ, *ſubſt.* ſella, quæ habet in quod reclinari dorſum poſſit: recubitorium.
Ἀνακλύζω, fut. ύσω, abluo.
Ἀνακλώθω, f. ώσω, filum retorqueo; (2) involutos fuſos revolvo; (3) retracto mutando fatum, de Parca.
Ἀνάκλωσμα, τὸ, revolutio, ap. *Nic.* (ſi lectio vera, *Ern.*)
Ἀνακογχίζω, contineo, cohibeo, fulcio.
Ἀνακογχυλιάζω, f. άσω, os, ſ. fauces colluo, gargarizo. Ex ἀνὰ, & κογχύλιον. Hinc
Ἀνακογχυλιασμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio, oris colluvio. Et
Ἀνακογχυλιαστὸς, ὴ, ὸν, quo fauces colluuntur; (2) qui gargarizari ſolet, vel poteſt.
Ἀνακογχυλίζω, fut. ίσω, idem quod ἀνακογχυλιάζω. Hinc
Ἀνακογχυλισμὸς, οῦ, ὁ, gargarizatio.
Ἀνακοὶ, ῶν, οἱ, idem quod ἀνακες.
Ἀνάκοιλ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, cavus.
Ἀνακοίλωμα, τὸ, cavitas, cavum, v. c. arboris.
Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, dormio, cubo.
Ἀνακοίνοω, *communica*, 2. ſing. præſ. imp. verbi
Ἀνακοινόω, ῶ, f. άσω, communico aliquid cum aliquo; (2) communico cum aliquo de re aliqua, conſulo cum aliquo de re quapiam; ἀνακοινόεσθαι, communicare, Ph. Ἀνακοινῶν τε τῷ φίλῳ, ᾧτινί τιν-ος, μετὰ τινο-ς, τινί. Βυλίυσασθε, ἢ τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακοινώσατε, Arist. Lyſ. 1181.
Ἀνακοίνωσις, εως, ἡ, communicatio; (2) ſchema quoddam rhetoricum.
Ἀνακοιρανίω, ῶ, dominor, rego, obeo.
Ἀνακολλάω, ῶ, f. ήσω, glutino aliquid fluens, glutine adſtringo & contineo. Hinc
Ἀνακόλλημα, ατ-ος, τὸ, glutinamentum, quo aliquid conſtringitur.
Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, quæ fit glutine. Ab eod.
Ἀνακολουθία, ας, ἡ, conſequentiæ defectus, quum ſequentia prioribus non reſpondent. Et
Ἀνακόλουθον, ου, τὸ, vitium orationis, quando non ſequitur, quod ſuperioribus reſpondeat. Ab
Ἀνακόλουθ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, inconſequens, non reſpondens præcedentibus; (2) non conſentaneus, ineptus. Ex α priv. & ἀκόλουθ-ος.
Ἀνακολούθως, neglecta conſecutione legitima; (2) parum convenienter.
Ἀνακολπάζω, ſuccingo, *al.* ἀνακολπίζω, ap. *Ariſtoph.* E κολπίζω, nam κολπάζω, non reperitur.
Ἀνακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, ſupernato; (2) emergens adſero.
Ἀνακομάω, ῶ, comas recipio; (2) refloreſco.
Ἀνακομιδὴ, ἡ, relatio, reportatio; (2) recuperatio, receptio; (3) reditus; (4) delatio mortuorum ex uno ſepulchro in aliud. Ab
Ἀνακομίζω, f. ίσω, refero; (2) eveho; ἀνακομίζομαι, redeo, revertor, retro trajicio. Ἀνεκομίσαντο τὼ βασιλέα, receperunt, Plut. Τὰ ὅπλα εἰς τὼ ἀκρόπολιν, Xen.
Ἀνακοντίζω, f. ίσω, ejaculor; (2) erumpo.
Ἀνάκο-ος, *Dor.* pro οὐνήκο-ος.
Ἀνακοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum; (2) repercuſſio, reciprocatio. Ab
Ἀνακόπλω, futur. ψω, retundo, inhibeo; (2) arceo, propulſo; (3) elido. Ἀνακόπτειν τὸ ῥεῦμα, σὺ δ' ὀρμῆς, τὰς ὀφθαλμὰς. Οὔτω μὴ ἀνακόπτειν δ' ὀργῆς, Luc. Τις ὑμᾶς ἀνακόψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, Gal. 5, 7. Ex ἀνὰ, & κόπλω.
Ἀνάκρ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, audibilis, ſub auditum cadens. Ex ἀνὰ, & ἀκρ-ος, *audibilis*.
Ἀνακουφίζω, f. ίσω, ſublevo. Ἐς βραχὺ ἀνεκουφίσθησαν, Aret. Hinc
Ἀνακούφισις, εως, ἡ, ſublevatio, allevatio.
Ἀνακούφισμα, τὸ, idem.
Ἀνακύω, inaudio, auſculto. Θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ, κανακύσωμεν χόων; Soph. El. 81.
Ἀνακραγάζω, ſuccamo, Heſ. Ab ἀνακράζω.
Ἀνακραδάω, vibro, quatio, quaſſo.
Ἀνακραδάω, ῶ, idem.
Ἀνακράζω, f. άξω, exclamo; (2) loquor, proloquor. Ἀνέκραξε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 4.
Ἀνακραθεὶς, *permixtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi ἀνακεράννυμι, pro ἀνακράω, *permiſceo*.
Ἀνάκρασις, εως, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio. Ab ἀνακεράννυμι, *immiſceo*.
Ἀνακρατ-ος, *Adv.* totis viribus, omni ſtudio. Ex ἀνὰ, & κρατ-ος, *vis*.
Ἀνακρίκομαι, ſono, loquor. Ex ἀνὰ, & κρίκω, *pectine pulſo*.
Ἀνακρέμαμαι, ſuſpenſus ſum, pendeo ex alto.
Ἀνακρέμασαν, *ſuſpenderunt*, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεκρέμασαν.
Ἀνακρεμάω, ῶ, vel
Ἀνακρεμάννυμι, vel
Ἀνακρεμαννύω, vel
Ἀναρέμνημι, ſuſpendo, in altum; (2) ſpe ſuſpendo. Ἀνακρέμασαν εἰς ἀκρόπολιν, Herodot. Ἀνακρεμάσας ὑπὸ τῇ ἐλπίδων, Æſchin. Ex ἀνὰ, & κρεμάω.
Ἀνακρίνω, f. νῶ, quæſtionem habeo, ſcrutor; (2) dijudico; (3) examino, æſtimo. Ἀνακρίνειν τὰ σπυδαῖα τῶν πραγμάτων ταῖς ἡδοναῖς, Iſocr. Ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων, 1 Cor. 14, 24. Hinc
Ἀνακρίσις, εως, ἡ, interrogatio; (2) inquiſitio, quam ſinguli magiſtratus faciunt ante judicia de rebus ad litem pertinentibus.
Ἀνακριτικὸς, ἡ, ὸν, interrogatorius, interrogativus. Ab eod.
Ἀνακροταλίζω, plaudo, ut ſeq.
Ἀνακροτέω, ῶ, f. ήσω, plaudo, edo plauſum, plauſu comprobo, complodo; (2) celebro.
Ἀνάκρυσις, εως, ἡ, retractio, inhibitio. Ab
Ἀνακρύω, fut. ύσω, retro ago, retro pello; (2) reprimo, coërceo; (3) canendi initium facio. Ἀνακρύειν τὼ ναῦν εἰς πίλαγ-ος, τὸ σῶμα τῇ ἵππῳ ἢ αὐτὸν λόγου, exordiri.
Ἄνακλα, *regem*, acc. ſing. ab ἄναξ, *rex*.
Ἀνακλάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero, recipio, reparo; (2) refocillo, recreo; (3) demereor, mihi concilio, mihi amicum facio. Ἀνακλᾶσθαι τὼ ἀρχὴν, τὼ δύναμιν τῶν σώματ-ος, ἀνεκλήσατο τὰς πολίτας.
Ἀνακλίον, reducendum, ſubvehendum, ab ἀνάγω.
Ἀνακλήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἀνακλάομαι. Hinc
Ἀνάκλησις, εως, ἡ, recuperatio; (2) refocillatio, recreatio; (3) conciliatio gratiæ.
Ἀναπτητικὸς, ἡ, ὸν, recuperatorius, recuperandi vim habens; (2) recrcatorius, refocillatorius. Ab eod.
Ἀνακλίζω, f. ίσω, renovo, reædifico, rurſum creo, reformo. Ex ἀνὰ, & κλίζω, *creo*.
Ἀνάκλισις, ἡ, inſtauratio.
Ἀνακλίτης, ὁ, gemma, quæ alias χαλαζίτης. Ab ἀνάκλις, *Dii*.
Ἀνακλορία, ας, ἡ, imperium, regnum, dominatus. Ab ἀνάκλωρ.
Ἀνακλόρι-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ſ. ἀνακλόρι-ος, ία, ον, herilis. Ab eod.
Ἀνάκλορον, ου, τὸ, regium palatium; (2) templum, imprimis Dioſcurorum. Ab eod.
Ἀνακλοτελέσαι & ἀνακλοτέλιται, Sacerdotes Dioſcurorum, omninoque Deorum.
Ἀνάκλωρ, ορ-ος, ὁ, rex; (2) herus. Ab ἄναξ.
Ἀνακυίσκω, abortum facio. Ex ἀνὰ, & κύω.
Ἀνακυκάω, ῶ, f. ήσω, permiſceo, commiſceo. Ἀνακυκᾷ τὸ φάρμακα, Ariſtoph. Plut. 302.
Ἀνακύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκλωσις.
Ἀνακυκλισμὸς, ὁ, idem.
Ἀνακυκλόω, ῶ, f. όσω, cingo, circumdo; (2) repeto; (3) revolvo.
Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumactio, circulatio. A præc.
Ἀνακυλισμὸς, οῦ, ὁ, revolutio, converſio. Ab
Ἀνακυλίω, f. ίσω, replico, revolvo; (2) ſurſum volvo. Ex ἀνὰ, & κυλίω, *volvo*.

Ἀναμο-

Digitized by Google

Ἀνακυμβολίζω, cum ſonitu everto.
Ἀνακυπτόω, everto. Et
Ἀνακυπτόω, ῶ, f. ώσω, ſubverto, in dorſum reclino & reſupino, Heſ. Ab
Ἀνακύπτω, f. ψω, oculos & caput erigo, ut aves bibentes ſolent; (2) exſiſto, emergo; propriè & tropicè ut e malis, curis, &c. (3) orior; (4) ſpe erigor, animoque recreor. Μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παραυτίκα, Luc. 13, 11.
Ἀνακυρίασις, εως, ἡ, gravitas, auctoritas. Ex ἀνὰ, & κυρόω, *auctoritatem do.*
Ἀνακυρτός, ή, ὁ, ἡ, repandus, Gl. V. Ex ἀνὰ, & κυρτὸς, *incurvus.*
Ἀνακύψατε, *ſuſpicite*, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ἀνακύπτω, *ſuſpicio.*
Ἀνακωκύω, fut. ύσω, deploro, defleo.
Ἀνάκωλος, ή, ὁ ἡ ὁ, breviſſimus. Ex ἀνὰ, & κῶλον, *membrum.*
Ἀνακωλύω, f. ύσω, arceo. Ex ἀνὰ, & κωλύω.
Ἀνακωμῳδέω, ῶ, comice decanto vel dico; (2) comice taxo.
Ἀνακῶς, *Adv.* ſedulo, rigide. Ex ἄνω.
Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, ſurdum reddo.
Ἀνακωφόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀνακωχόω, f. όσω, navem in ancoris retineo; (2) retineo, inhibeo, recedo.
Ἀνακωχίω, idem. Heſ. Ab
Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, eſt, cum naves in ſalo tenentur in ancoris, ne a vento illidantur ſcopulis; receſſio navium a litore verſus altum in tempeſtate; (2) induciæ; ſed in hoc ſenſu ſcribendum ἀνοκωχὴ potius. Ab ἀνέχω, vel ἀνοκίχω, *Ern.*
Ἀναλαβεῖν, aor. 2. inf. act. ἀναλαμβάνω.
Ἀναλάζομαι, fut. άσομαι, rurſum capio.
Ἀναλαμβάνω, f. λήψομαι, p. ἀνείληφα, recipio, recupero; (2) reparo, inſtauro; (3) repeto, itero, revoco; (4) aſſumo; (5) excipio, ſc. convivio, &c. (6) animo voluto, cogito; (7) corrigo; (8) retineo; (9) cohibeo, &c. Ἀναλαμβάνειν τι ἐκ τινος, τόπον τινὶ εἰς μνήμην, εἰς τὸν διάνοιαν· τὸν ἰχῦν, ἑαυτὸν, ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, ἐκ τῆς νόσου τινὰ ὅπλα τὸν ἁρμάμαξαν, τινὰ ἱστίοισι κὴ ἄγκυρῃσι κίνδυνον, ſuſcipere; τὸν ἵππον, ſiſtere; αἰτίαν τὸν ἐπικθέσαν, culpam objectam delere; τὸν ἀρχὴν, recuperare; τὸν διασκεδαθέσαν δύναμιν, reſumere. Τὴν ἁμαρτίην αἰχρὴν ἁμαρτῶν, ἀναλαβεῖν πειράσομαι, *Soph. Philoct.* 5, 123. reſarcire.
Ἀναλαλάζω, ululo, acclamo.
Ἀναλάμπω, futur. ψω, reſplendeo, reluceo; (2) illuſtro. Ex ἀνὰ, & λάμπω, *luceo.*
Ἀναλγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, doloris expers. Ex α priv. & ἄλγος, *dolor*, Hinc
Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia:
Ἀνάλγητος, ή, ὁ ἡ ὁ, ſine dolore, expers doloris; (2) crudelis, qui nullo dolore miſericordia tangitur; (3) multorum dolorum auctor.
Ἀναλγήτως, *Adv.* inhumaniter; (2) ſine doloris ſenſu, absque moleſtia.
Ἀναλδαίνω, augeo, eo incrementum. Ex α intenſ. & ἀλδέω, *augeo.*
Ἀναλδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non creſcens, incrementum non capiens. Ex iiſd.
Ἀναλδήσκω, ſuccreſco, augeor. Ab ἀναλδὴς.
Ἀναλεαίνω, contero. Ex ἀνὰ, & λεαίνω.
Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. pr. paſſ. verbi
Ἀναλέγω, f. ξω, colligo; ἀναλέγομαι, recito, lego, Gl. V. Ἀναλέγειν τὰ πάντα εἰς ἑαυτὸν, *Philo.* Ἀναλέγεσθ τὸν βασιλέως ἐν χρόνον ταῖς διαδοχαῖς τῶν βασιλευόντων, ſupputare.
Ἀνάλειπτος, ον, non unctus.
Ἀναλειψις, cum quis non ungitur. Ex α priv. & ἀλείφω.
Ἀναλείχω, fut. ξω, lambo, delingo.
Ἀνάλεκτα, ων, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa. Ab
Ἀνάλεκτος, ή, ὁ ἡ ὁ, collectitius, collectus, collectaneus. Ab ἀναλέγω, *colligo.*
Ἀναλήθης, ες, falſus.
Ἀναλήθως, falſò.
Ἄβαλίμμα, ατος, τὸ, altitudo; (2) quicquid in edito eſt, ut horti penſiles, &c. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀναληπλικὸς, ή, όν, recuperatorius; (2) reſocillatorius, recreatorius. Ab eod.
Ἀναληπλικῶς, *Adv.* reſocillatorie, apte ad reſocillandum corpus.
Ἀνάληψις, εως, ἡ, reſumptio, recuperatio, receptio; (2) virium refectio, reconvaleſcentia; (3) adoptio; (4) perceptio rei alicujus; (5) ſchema rhetoricum. Ab ἀναλαμβάνω.
Ἀνάλθης, ίος, ὁ ἡ ὁ, inſanabilis, incurabilis. Ex α priv. & ἀλθέω, *ſano.*
Ἀνάλικι, ος, ὁ ἡ ὁ, diſſimilis. Ex α priv. & ἀλίκιος, *ſimilis.*
Ἀναλικμάω, ventilo, vanno purgo.
Ἀναλιχμάομαι, lambo.
Ἀνάλιπος, *diſcalceatus*, *Dor.* pro ἀνύλιπος.
Ἀναλίσκησα, *Dor.* pro ἀνάλισκησα, ab
Ἀνάλισκω, fut. ἀνᾰλώσω, p. ἀνάλωκα, abſumo, inſumo, impendo; (2) mercedem do, impenſas ſuppedito; (3) conſumo, extinguo, perdo, interficio. Ἀναλίσκειν χρόνον, φόνον, λόγως ὅλῃ τινι· τὰ χρήματα εἰς τὰς στρατιώτας, τινὶ ἀργύριον· κάλλος, Iſoc. Ταχὺ ἢ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνήλωκε, Xen. Pæd. 1. Τίνος χάριν τοσοῦδ' ἀνήλωσα λόγου; Soph. Aj. 1068. Βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλαθῆτε, Gal. 5, 15. Ex ἀνὰ, & ἁλίσκω, *capio.*
Ἀναλκεία, ας, ἡ, impotentia; (2) ignavia, timiditas. Ex α priv. & ἀλκὴ, *robur.*
Ἀναλκία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀνάλκιδας, *impotentes*, acc. pl. ab ἀνάλκις.
Ἀναλκίη, *ignaviæ*, *Ion.* pro ἀναλκία.
Ἄναλκις, ίος, ὁ ἡ ὁ, impotens. Ex iiſd.
Ἀνάλλακτος, immutabilis.
Ἀναλληγόρητος, ον, propriè, & ſine allegoria dictus.
Ἀναλλίξας, *qui collegit*, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ἀναλέξας, a verbo ἀναλίγω, *colligo.*
Ἀναλογῦσα, *quæ ſimilis eſt*, part. pr. act. f. g. *contr.* pro ἀναλογέουσα, ab ἀναλογέω.
Ἀναλλοίατος, ή, ὁ ἡ ὁ, immutabilis; (2) qui ægre mutatur. Ex α priv. & ἀλλοιωτός.
Ἀνάλλομαι, aſſilio, inſilio.
Ἄναλμος, ή, ὁ ἡ ὁ, ſalſuginis expers. Ex ἅλμη.
Ἀναλογάδην, *Adv.* ſecundum proportionem. Ex ἀνάλογος.
Ἀναλογεῖον, ή, τὸ, locus in quo reponuntur libri, ſc. rationum. Ab eod.
Ἀναλογέω, ῶ, f. ήσω, proportione reſpondeo, ſimilis ſum. Ab eod.
Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ſimilis ratio:
Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æſtimo. Ἀναλογίζεσθαι τὸς χρόνος, τὸς τόκος. Ἀναλογισασθε γὰ, &c. Hebr. 12, 3.
Ἀναλογικὸς, ή, όν, proportionalis. Ab eod.
Ἀναλόγισμα, τὸ, idem quod
Ἀναλογισμὸς, ῦ, ὁ, ratiocinatio, ſubductio; (2) cogitatio.
Ἀναλογιστικῶς, probabiliter, per conjecturam.
Ἀνάλογος, ή, ὁ ἡ ὁ, conſentaneus. Ex ἀνὰ, & λόγος, *ratio.*
Ἀναλόγως, *Adv.* convenienter, congruè.
Ἄναλος, ή, ὁ ἡ ὁ, inſulſus, non ſalitus. Ex α priv. & ἅλς, *ſal.*
Ἄναλτος, ή, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, inſatiabilis; (2) non augeſcens; (3) non ſalitus. Ex α priv. & ἄλις, *ſatis*, vel ἄλδω, *augeo*, vel ἅλς, *ſal.*
Ἀναλυέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀναλύειν, a verbo ἀναλύω.
Ἀναλύζω, ingemiſco, ſingultio.
Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio, diſſolutio, ſolutio alicujus compoſiti; (2) abrogatio, remiſſio; (3) migratio, diſceſſus, abitus; (4) explicatio; (5) modorum ex figura in figuram reſolutio. Ab ἀναλύω.
Ἀναλυτὴρ, ῆρος, ὁ, liberator.
Ἀναλυτικὸς, ή, όν, reſolutorius.
Ἀναλυτρόω, redimendum concedo, redemtum reddo. *In med.* redimo.
Ἀναλύω, f. ύσω, reſolvo, diſſolvo, retexo; (2) abrogo; (3) redeo, revertor; (4) abeo, diſcedo, migro. Ἀναλύειν τὰ γνώμενα, irrita facere; ὀπίσω, reverti. Πότε ἀναλύσῃ ἐκ τῆς γάμου, Luc. 12, 36.
Ἀνάλφαβητος, ή, ὁ ἡ ὁ, qui ne alphabetum quidem callet, plane illiteratus. Ex α priv. ἄλφα, & βῆτα.
Ἀνάλωκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἀνήλωκα, a verbo ἀναλίσκω.
Ἀνάλωμα, ατος, τὸ, ſumptus, impenſa. Ab
Ἀναλῶσαι, *conſumpſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἀναλίσκω, pro ἀναλόω.
Ἀνάλωσις, εως, ἡ, conſumptio, inſumptio, et
Ἀναλωτὴς, οῦ, ὁ, conſumptor, abſumptor, impenſor. Ab eod.
Ἀναλωτικὸς, ή, όν, abſumptivus, conſumptivus. Ab
Ἀνάλωτος, ή, ὁ ἡ ὁ, invictus, inexpugnabilis. Ex α priv. & ἁλωτὸς, *expugnabilis.*
Ἀναλωφάω, ῶ, f. ήσω, iterum reſpiro, interquieſco, *Hom. Odyſſ.* 9, 460.
Ἀναμαιμάω, ῶ, furibundo impetu ſurſum deorſum feror, furo. Ἀναμαιμάει σῦρ, Il. 20, 490. Ex ἀνὰ, & μαιμάω.
Ἀναμαλάσσω, vel ἀναμαλάττω, fut. άξω, remollio, de integro mollio, ſubigo.
Ἀναμανθάνω, fut. θήσομαι, de integro diſco; (2) diſco, attendo.
Ἀναμαντίνομαι, augurium capio, vaticinor. E μαντεύομαι.
Ἀναμάξωτος, ή, ὁ ἡ ὁ, qui nullis plauſtris permeari poteſt. Ex α priv. & ἅμαξα.
Ἀναμαρμαίρω, ſplendeſco.
Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, cum quis non peccat, innocentia. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, *pecco.*
Ἀναμάρτητος, ή, ὁ ἡ ὁ, peccati expers, qui ſine peccato eſt; (2) qui peccare nequit, innocens. Ex iiſd.
Ἀναμαρτήτως, *Adv.* ſine peccato, juſte & recte.
Ἀναμαρτιπὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, qui verbis non peccat, qui falſum non dicit, Suic. Ex α priv. & ἁμαρτάνω, *pecco*, & ἔπος, *verbum.*
Ἀναμασάομαι, ῶμαι, iterum mando, rumino; (2) diligenter, iterum, iterumque cogito, exploro.
Ἀναμάσσω, vel ἀναμάττω, f. ξω, pinſo, ſubigo farinam; (2) abſtergo; (3) luo, de pœna, et *in med.* (4) exprimo, imitor. Ἀναμάσσειν τι ἑαυτῦ κεφαλὴν, in periculum ſe inferre. Ἐν θυείᾳ σφῦρα ἀναμάττετο, mortario rotundo ſubigebat, Ariſtoph. Nub. v. 676.
Ἀναμασῶμαι, f. ήσω, quæro; (2) requiro; (3) diligenter quæro, perveſtigo.
Ἀναμασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, axillaris. Ex ἀνὰ, & μασχάλη, *axilla.*
Ἀνάματος, ή, ὁ ἡ ὁ, fluentis catens. Ex α priv. & νᾶμα *fluentum.*
Ἀναμαχέσθ, præſ. infin. med. v.
Ἀναμάχομαι, f. ἰσομαι, vel ήσομαι, rurſum, ſeu denuo pugno, pugnam repeto, item cum effectu; iterum pugnando rem reſtituo, cladem reparo. Ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τῷ φθορᾶν, compenſat, Ariſtot. Ex ἀνὰ, & μάχομαι.
Ἀνάμεμπτος, ή, ὁ ἡ ὁ, inaſcenſus, qui conſcendi non poteſt. Ex α priv. & ἀμεπτὸς, pro ἀναπτὸς, *ſcanſilis.*
Ἀναμίλητος, ή, ὁ ἡ ὁ, non emulctus; (2) qui nequit mulgeri. Ex α priv. & ἀμέλγω.
Ἀνάμελκτος, ον, idem.
Ἀναμέλπω, f. ψω, decanto, cano, celebro cantu; (2) exordior hymnum. Ex ἀνὰ, & μέλπω, *cano.*
Ἀναμεμιγμένως, *Adv.* mixtim, promiſcue. Ab ἀναμεμιγμένος.
Ἀναμεμίχαται, *permixti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, a verbo ἀναμίγνυμι, *permiſceo.*
Ἀναμένω, f. ενῶ, exſpecto; (2) permaneo, conſtans maneo; (3) maneo aliquem. Ἀναμένειν τὸν ὥραν, ἐν τοῖς ὕδασι· κινδυνον ἐτέρως ἀναμενῶσι. Ἀναμένειν τ' ὑσὶν αὐτῦ ἐκ τῆς ὁρατῶν, 1 Theſſ. 1, 10.
Ἀναμίρος pro ἀνὰ μίρος, *Adv.* viciſſim.

Ἀνάμιστος

Digitized by Google

Ἀμέσ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est medius aliquo in loco. Ex ἀνά, & μέσ-ος, *medius*.

Ἀνάμε-ος, ὁ ἡ ὄν, plenus, refertus. Hinc

Ἀναμε-όω, ῶ f. ώσω, repleo. Κατ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἠμῶν ὑπὸ γραμματίων ἀνεμεσώθη, Arist. Ran. 1202.

Ἀναμετρέω, ῶ f. ήσω, metior, ; (2) denuo metior, remetior ; (3) denuo iter per locum facio ; (4) narro, commemoro, *in med.* ferè eadem notat. item per mensuram dividere, ut agros colonis. Ἀναμετρεῖν τὸ χαρίεν, τῷ θαλασσαν, τὰς προξεις· ἀναμετρεῖσθαι τὸς κινδύνος· Τί ἄρρητ' ἀναμετρήσασθαί με δεῖ ; Eur. Or. 14. Hinc

Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, (quæ fit de integro.)

Ἀναμυρυάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ruminò, remando. Ἀναμυρυάμβ-ον τῇ μνήμῃ τὰ βιβλία, Luc.

Ἀναμύρομαι, f. ρύσομαι, fila dilapsa, seu fluentia fuso circumacto recolligo.

Ἀναμυχαλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι rursum machinor, ; rursus molior.

Ἀναμίγδω, *Adv.* mixtim, promiscue. Ab

Ἀναμίγνυμι, f. ίξω, immisceo, permisceo, commisceo. Ἀναμίγνυσι τῷ ἀριστῷ πρὸς ἀνθρωπείας χρείας, ἀναμιχθέντες, τῷ πολίτῃ, πρὸς ἀλλήλους.

Ἀναμιγνύω, idem.

Ἀναμίλλητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non controversus ; (2) non contentiosus. Ex α priv. & ἄμιλλα.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. Ἀναμιμνήσκειν τινά τιν-ος, τ' παιδείας. Ὃς ὑμᾶς ἀναμνήσει τὰς ὁδὸς μου, 1 Cor. 4. 17. Ἀναμιμνήσκεσθαι ἢ τὰς πρότερον ἡμέρας, Heb. 10, 32. Ex ἀνά, & μιμνήσκω, *recordor*.

Ἀναμίμνω, maneo. Ex ἀνά, & μίμνω, *maneo*.

Ἀναμινυρίζω, f. ισω, cantillo, parva sc. & querula voce.

Ἀναμίξ, *Adv.* promiscue, mixtim.

Ἀνάμιξις, εως, ἡ, permistio, commistio.

Ἀναμίσγω, permisceo, remisceo.

Ἀναμισθαρνέω, ῶ mercedem capio. Ex ἀνά, μισθὸς, *merces*, & ἄρνυμαι, *capio*.

Ἄναμμα, ατ-ος, τὸ, quod accensum est, ignitum ; (2) fax ardens, seu accensa. Ab ἀνάπτω, *accendo*.

Ἀνάμματ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, enodis, vinculo seu nodo carens. Ex α priv. & ἄμμα.

Ἀναμφι-ος, *amictus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀνημφι-ος, a verbo ἀναπλομαι, *induo*.

Ἀναμνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, reminiscor, recordor. Ἀναμνησθεὶς τὰς τῆ πατρὸς φρατριρίσεως, ἀφεῖ τιν-ος.

Ἀναμνησθάμβω, *recordemur*, sive *recordati simus*, 1. pl. a. 1. conjunct. pass. verbi ἀναμνήσκομαι pro ἀναμιμνήσκομαι, *recordor*. Hinc

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, reminiscentia, recordatio ; (2) commonefactio.

Ἀναμνησικὸς, ἡ, όν, qui reminiscentia valet ; (2) facile reminiscens. Ab eod.

Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remansio, sustentatio, toleratio, patientia. Ab ἀναμβίω, *remanec.*

Ἀναμόργυμι, f. ξομαι, imprimo, inuro.

Ἀναμορμύρω, cum murmure ebullio, immurmuro. Πᾶσ' ἀναμορμύρησκε κυκωμβὴν, Odyss. 12, 238.

Ἀναμορφόω, ῶ, f. ώσω, reformo. Hinc

Ἀναμόρφωσις, εως, ἡ, reformatio.

Ἀναμοχλέω, f. έσω, vectibus submoveo, amolior ; (2) tollo, submoveo. Τί τάσδε κἀνομοχλεῖς φύλας ; Eur. Med.

Ἀναμπέχον-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non habens ἄμπεχόνιον, s. certum vestitum ; (2) non togatus, seu lænatus. Ex α priv. & ἀμπεχόνη, *cultus, seu vestitus corporis*.

Ἀναμπλάκητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non errans, peccato carens, justus. Ex ἀνά, & ἀμπλακητ-ος.

Ἀνάμπυξ, υκ-ος, ὁ ἡ ὄν, non habens vittam. Ex α priv. & ἄμπυξ, *catena*. vel *vitta aurata*.

Ἀναμυρίζω, f. ίσω, semel in baptismo unctum denuo chrismate inungo. Hinc

Ἀναμυρισμὸς, οῦ, ὁ, reunctio.

Ἀναμυχθίζομαι, f. ίσομαι, irrideo ; (2) suspiro.

Ἀναμύω, f. ύσω, aperio oculos, visum recipio. Ex ἀνά, & μύω, *conniveo*.

Ἀναμφίρι-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, certus, indubitatus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίρι-ος.

Ἀναμφιρίστως, sine dubio.

Ἀναμφίσολ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, minime dubius, non ambiguus. Ex α priv. & ἀμφίσολ-ος.

Ἀναμφίσολως, sine dubitatione.

Ἀναμφίδοξ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, minime dubius. Ex α priv. & ἀμφίδοξ-ος, *dubius*.

Ἀναμφιδόξως, *Adv.* proculdubio, indubie ; (2) omnium consensu.

Ἀναμφίε-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non indutus, nudus, Suic. Ex α priv. & ἀμφιέννυμι, *induo*.

Ἀναμφίεστως, *Adv.* nude, sine vestibus, Suic.

Ἀναμφίλεκ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non dubius, extra controversiam positus. Ex α priv. & ἀμφίλεκ-ος, *in controversia positus*.

Ἀναμφιλέκτως, *Adv.* sine controversia.

Ἀναμφίλογ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non dubius, certus, non controversus. Ex α priv. & ἀμφίλογ-ος.

Ἀναμφισβήτητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non ambiguus, non controversus, qui constat & convenit. Ex ἀνά, & ἀμφισβητέω, *controversor*.

Ἀναμφισβητήτως, *Adv.* sine controversia, proculdubio.

Ἀνανάγκας-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, voluntarius, minime coactus. Ex α priv. & ἀνάγκας-ος.

Ἀναυδρία, ας, ἡ, ignavia. Ab ἄναυδ-ος.

Ἀνανδρίες, οἱ, Eunuchi, ap. Hipp.

Ἀνανδρ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, parum virilis, ignavus, effeminatus, mollis ; (2) ἡ innupta. Ex α priv. & ἀνὴρ, *vir*. Hinc

Ἀνανδρόω, ῶ, f. ώσω, ignavum reddo, eviro.

Ἀνάνδρως, *Adv.* non viriliter, ignave.

Ἀνάνδρωτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, viro viduata, marito orbata. Ab ἀνανδρόω.

Ἀνανεάζω, f. άσω, renovo, instauro ; ἀνανεάζομαι, muto me in novam formam. Ἀνανεάζειν Ζαυτὸν αἰεὶ, Arist. Ran. 602.

Ἀνανέμω, recenseo ; (2) distribuo. Ἀνανεμέετο τ' μητρος τὰς μητέρας, Herodot. quæ lectio suspecta est.

Ἀνανεῶδαι, pr. inf. pass. *contr.* pro ἀνανεόεσθαι. Ab

Ἀνανεόω, ῶ, ώσω, renovo instauro. Ἀνανεώσασθαι τὰς ξυνάς, τῷ ἀρχῷ, τῷ μάχῃ, Ἀνανεοῦσθαι ἢ τῷ πνεύματι τὸ νοὸς ὑμῶν, Ephes. 4, 23. Ex ἀνά, & νεόω, *novo*.

Ἀνάνητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, remissionis expers, qui non remittitur. Ex α priv. & ἄνητ-ος.

Ἀνανεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνανεύω.

Ἀνάνευσις, εως, ἡ, recusatio, repulsa, (2) elevatio capitis et oculorum, requies a malis, ac liberatio.

Ἀνανεύω, f. εύσω, renuo, abnuo, nutu veto ; (2) suspicio, oculos & caput attollo ; (3) emergo, respiro ab ærumnis. Ἀνὰ δ' ὀρθοὶ νεῦον ἑκάστῳ, Od. 9, 468.

Ἀνανέωσις, εως, ἡ, renovatio, instauratio, regeneratio. Ab ἀνανέω, *renovo*.

Ἀνανηπιεύομαι, repuerasco.

Ἀνανήφω, f. ψω, ad sobrietatem redeo ab ebrietate ; (2) respiscо ; (3) cum εκ, liberor ab aliquo malo, expedio me e malo ; item (4) desino. Καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τ' τῦ διαβόλου παγίδ-ος, 2 Tim. 2, 26.

Ἀνανήχομαι, f. ξομαι, supernato, enato, emergo ; (2) recreor e calamitate.

Ἀναθέω, ῶ, f. ήσω, refloresco. Ab

Ἀνανθὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὄν, flore carens ; (2) infirmus. Ex α priv. & ἄνθ-ος, *flos*.

Ἀνανίας, ου, ὁ, Dominus commiseratus est, Nomen viri.

Ἀνάνι-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, mœrore carens ; (2) innocuus, innoxius ; (5) superbus. Ex α priv. & ἀνία, *mœror*. Hinc

Ἀνανίως, *Adv.* sine dolore & molestia, indolenter.

Ἀνανομὴ, ῆς, ἡ, distributio ; (2) iterata recensio. Ab ἀνανέμω, *distribuo*.

Ἀνανοσέω, ῶ, f. ήσω, in morbum recido, remorbesco. Ex ἀνὰ, & νοσέω, *ægroto*.

Ἀνανται, acclivia.

Ἀναντα-ώτιστ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui nullus est æmulus, unde pro invicto. Ex α priv. & ἀνταγωνίζομαι, *depugno*.

Ἀναντα-πόδοτον, ου, τὸ, ubi consequens in oratione omittitur. Ex α priv. & ἀνταποδίδωμι, *reddo*.

Ἀνάντης, ες-ος, ὁ ἡ ὄν, acclivis, arduus, sursum tendens ; (2) difficilis. Ex α priv. & ἀντάω.

Ἀναντιλίπτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, contra quem non ausit aliquis oculos aperire. Ex α priv. & ἀντιλείπω, *contra aspicio*.

Ἀναντίλεκτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντίλεκτ-ος.

Ἀναντιλέκτως, *Adv.* citra controversiam.

Ἀναντιῤῥήτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, quem contra dici nequit. Ex α priv. & ἀντιῤῥήτ-ος.

Ἀναντιῤῥήτως, *Adv.* citra contradictionem.

Ἀναντιφώντ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui nihil respondetur ; (2) quem contra dici non potest. Ex α priv. & ἀντιφωνέω, *respondeo*.

Ἀνάντυτα, *inutiliter, Dor.* pro ἀνάντατα.

ΑΝΑΞ, ακτ-ος, ὁ rex, ἡ regina ; (2) herus, dominus ; (3) nomen diis commune, *Eurip. Ipbig. Aul.* 739. Ἄναξ κώπης, remex, *Id. Cycl.* 86.

Ἄναξα, *regnavi*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦναξα, a verbo ἀνάσσω, *regno*.

Ἀναξαίνω, f. ανῶ, rursum carmino ; (2) iterum discerpo, lacero.

Ἀναξηραίνω, f. ανῶ, sicco. Hinc

Ἀναξήρανσις, εως, ἡ, reseccatio ; (2) siccatio.

Ἀναξιδώρα, ας, ἡ, munera e terra submittens. Cognomen Cereris ab ἀνάγω, *submitto*, & δῶρον, *munus*.

Ἀναξιπαθέω, ῶ, f. ήσω, indigna patior ; (2) indignum duco, repudio, contemno. Ex ἀναξιος, & πάσχω.

Ἀναξιοπόθω, idem et ex iisdem.

Ἀναξιοπάθησα, a. 2. part. act. f. g.

Ἀνάξιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, indignus ; (2) inhonoratus, qui nullo habetur loco. Ex α priv. & ἄξιος, *dignus*.

Ἀναξίφορμιγξ, γος, ὁ ἡ ὄν, in cithara regnans. Ex ἀνάσσω, & φόρμιγξ.

Ἀναξίως, *Adv.* indigne, immerito.

Ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca ; *inPiur.* ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ, & σύρω.

Ἀναξύω, f. ύσω, rado.

Ἀναπαιδεύω, rursus instituo.

Ἀνάπαισ-ος, ου, ὁ, pes carminis primam & secundam syllabam breves, tertiam longam habens ; (2) versus Anapæsticus, Ab ἀναπαίω, *repercutio*.

Ἀναπαισ-ρίδες, ων, αι, mallei fabrorum. Ab

Ἀναπαίω, f. αίσω, repercutio, referio.

Ἀναπαλαίω, f. αίσω, luctam redintegro, certamen luctæ reparo ; (2) pugnam reparo, instauro. Ex ἀνὰ & παλαίω, *luctor*.

Ἀναπάλεκτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, indelebilis. Ex ἀνὰ, & ἀπαλείφω, *deleo, dungo*.

Ἀναπάλη, ης, ἡ, genus saltationis. Ex ἀνὰ, & πάλη, *luctu*.

Ἀνάπαλιν, *Adv.* e contrario, in vice.

Ἀναπαλινδρομέω, ῶ, recurro.

Ἀναπάλλομαι, exsilio. Ἀναπάλλετ' ἰχθῦς βῆν ἐπὶ φυκιόεντι, Il. 23, 692. *Poet.* pro ἀναφάλλομαι. Ab ἀνὰ, ὄπ, & ἅλλομαι, *salio*.

Ἀναπάλλω, f. αλῶ, vibro, evibro ; (2) percutio, τὰ κῦλά τ' ἀμπλάτετε, pro ἀνὰ ——. Arist. Ran. 1486. Hinc

Ἀναπαλσις, εως, ἡ, vibratio, quassatio.

Ἀναπαριάζω, f. άσω, muto sententiam, pactum irritum facio, more sc. Pariorum. Ex ἀνὰ, & Πάριος, *Parius*.

Ἀναπάρτισ-ος, ου, imperfectus, mancus.

Ἀνάπας, ασα, αν. Gen. αντος, άσης, αντες, omnis, universus. Ex ἀνὰ & πᾶς, *omnis*.

Ἀναπάσσω, f. άσω, adspergo ; (2) affero, addo alicui rei ; item edo.

Ἀναπατάσσω, f. άξω, repulso, iterum pulso.

Ἀναπατέω, ῶ, f. ήσω, sursum versus gradior.

Ἀναπαύδητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, indefatigabilis. Ex α priv. & ἀπαυδάω, *defatigor*.

Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, quies, requies ; (2) cessatio ; (3) diversorium, locus quietis ; (4) finis periodi, ap. *rhetores* ; (5) intervalla respirandi. Ab ἀναπαύω.

Ἀναπαυλὶς, idem & ab eod.

Ἀνάπαυμα,

Digitized by Google

Ἀνάπαυμα, ατος, τό requies, intermissio a labore. Ab eod.

Ἀναπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀναπαυστήριον, ν, τό, locus quietis, seu in quo quies capitur; (2) lituo datum signum ad castra metanda. Ab eod.

Ἀναπαυτήριον, ν, τό, idem & ab eod.

Ἀναπαύω, f. αύσω, requiescere facio, sedo, do requiem, seu laxationem; (2) recreo, refocillo; ἀναπαύομαι, quiesco, requiesco, cesso a re aliqua; (2) donor immunitate; (3) consero me cubitum; (4) morior, excedo e vita. Ἀναπαύειν σαυτον, τὸ γράτευμα, τὰς ἐπῳδὰς τὸ βαδίζειν ἀναπαύσεις τὸν πόνον, ἐκ καμάτου τοῦ βίου, mori. Ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, Philem. 20. Ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὑπὸ πάντων ὑμῶν, 2 Cor. 7, 13.

Ἀναπείθω, f. είσω, persuadeo; (2) sollicito ad mutandam sententiam, ad rebellandum. Τὰς ἄνδρας ἀναπείσειεν ἐκ τῆς Ὑδῆς, Arist. Θεσμ. 458. Παρὰ τὸ νόμου ὑπὸ ἀναπειθεῖς τὰς ἀνθρώπους σέβεσθαι τὸν Θεὸν, Act. 18, 13.

Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) exercitatio; (3) communis usus; (4) conatus, inceptum. Ex ἀνὰ & πεῖρα, *experimentum.*

Ἀναπειράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, iterum experior, iterum tento (2) tento, experior.

Ἀναπείρω, f. ερῶ transfadigo, tranfigo, transfodio.

Ἀναπεισμα, ατος, τὸ funis, quo aliquid religatur, & præsertim quidem quo naves religantur ad littus; (2) fiducia adgrediendi aliquid. Ab ἀναπείθω.

Ἀναπεισήριος, ν, ὁ ἡ ὁ, persuasorius, aptus ad persuadendum. Ab eod.

Ἀνάπειστος, ν, ὁ ἡ ὁ, palam factus, manifestatus; (2) qui in aliam opinionem impellitur. Ab eod.

Ἀναπεμπάζω, f. άσω, iterum numero repeto; (2) animo verso, præterita repeto, rumino. Ὥσπερ τινὰ ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὸν παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν, Luc. Ἀναπεμπάζων φρενὶ πυκνῇ Lyc. 9.

Ἀναπέμπω, f. ψω, remitto; (2) emitto; (3) sursum mitto; (4) exhalo, exhalando sursum mitto. Ἀναπέμπειν χρήματα, τί ἐκ τινος, δυσωδίαν. Ἐπὶ ᾧ τίσδε τόδ' ἀνέπεμψεν ἴυγὴν, Arist. Θεσμ. 1054.

Ἀναπεπλήρωνται, *completæ sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἀναπληρόω, *compleo.*

Ἀναπεπλαμένος, part. perf. pass. *per Sync.* pro ἀναπεπωτασμένος. Ab ἀναπετάζω.

Ἀναπέσω, fut. ψω, iterum coquo, recoquo.

Ἀναπεπλωκὼς, *qui discubuit*, part. perf. act. v. ἀναπίπτω, pro ἀναπλόω.

Ἀνάπεσαι, *accumbe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. verbi ἀναπίπλω, pro ἀναπέτω.

Ἀναπεσεῖν, *discumbere*, a. 2. infin. act.

Ἀναπετάζω, f. άσω, idem quod sequens.

Ἀναπετάννυμι, expando, explico; (2) aperio; (3) laxo. Ἀναπετάσαι ἱερία λευκα, τὰς θύρας, τὸ συνέζηκὸς τοῦ πόρου. Ἦν ἅπασιν ἀναπετάσης τὸ ὦτα, Luc. Ἀνὰ σῇ' ἱερία λευκὰ πετάσας, Odyss. 10, 506. Ex ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

Ἀναπετανύω, idem & ex iisd.

Ἀναπετάω, ῶ, f. άσω, idem & ex iisd.

Ἀναπέτομαι, f. ἀναπτήσομαι, in altum evolo.

Ἀναπίπλω, recoquo

Ἀναπέφυκα, *visus sum*, 1. sing. perf. indic. med. verbi ἀναφαίνω, *exhibeo.*

Ἀναπηγάζω, f. άσω, emitto in modum fontis & scaturiginis.

Ἀναπήγνυμι, fut. ήξω, suffigo, suspendo. Πῆξαι κεφαλὴν ἀνασκολοπίσαι, Il. 18, 177.

Ἀναπηδάω, ῶ, f. ήσω, subsilio, sursum salio; (2) prosilio, exsilio; (3) resilio, retrorsum salio. Ἀναπηδᾶν δὲ ἵππον, πρὶν ἢ πάντον ἐκ μέσων. Ἐπὶ τὸν κατήλιφ' ἐυθὺς ἀναπηδήσομαι, Arist. Ran. 575. Hinc

Ἀναπήδησις, ἡ exsultatio, procursio.

Ἀναπηλίζω, f. ίσω, fico circumacto recolligo.

Ἀνάπηρία, ἡ, q. d. mutilitas, mutilatio, læsio, membri alicujus vitium, s. vitiatio. Ab

Ἀνάπηρος, ν, ὁ ἡ ὁ, mutilus, quovis corporis membro mancus ut cæcus, claudus; &c. Ex ἀνὰ, & πηρὸς, *mutilus.* Hinc

Ἀνάπηρόω, ω f. ώσω, mutilo, mutilum reddo.

Ἀναπιδύω, f. ύσω, scaturio, erumpo e scaturigine.

Ἀναπίζω, f. σω, iterum premo. Ἀναπίζει φλεγμονας, Aret.

Ἀναπιμπλάνω, præs. inf. act. verbi

Ἀναπίμπλημι, f. ήσω, repleo, impleo. Ἀναπιμπλόσειν τινα φοβε, φιλίαν ἀπιστίας.

Ἀναπίνω, q. d. rebibo, resorbeo, *Hippocr.*

Ἀναπιπράσκω, f. άσω, revendo, emptum vendo.

Ἀναπίπτω, recumbo, decumbo, procumbo; (2) accumbo in mensa; (3) supinus sum, (4) animo concido, animum abjicio; (5) frigeo, remissus sum; (6) pœnitentia ducor, sententiam muto. Ἀναπίπτειν ὅπῃ τιὼ χῶν, ὅπῃ δ' γῆς, παρά τινα· Νικαμβροι ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτωσι, *Thuc.* Ἀλλ' ὅταν κλιθῶς, φορυθιὸς ἀνάπισον εἰς ἰσχατον τόπον, Luc. 14, 10.

Ἀναπισεύω, f. εύσω, confido, spero, bono animo esse incipio.

Ἀναπιτναμαι, præf. inf. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀναπιτνάναι, ab ἀναπίτνημι, pro ἀναπίτνω, *supinus jacio.*

Ἀναπιτνημι, expando, explico. Ab ἀνὰ, & πετάω, *pando.*

Ἀναπλάκητος, ον, *poet.* pro ἀπλημελ.

Ἀναπλάσαντες, *qui formavere*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ἀνάπλασω, *formo, fingo.*

Ἀνάπλασις, εως, ἡ fictio seu formatio de integro, ut restitutio membri fracti in integrum; (2) regeneratio.

Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ figmentum id quod fictum est; (2) mendacium, commentum.

Ἀναπλασμὸς, ῦ, ὁ q. d. refictio, reformatio; (2) fictio, formatio de integro; fictio, s. ipsa fingendi actio; (4) fictio rerum, quæ non sunt, aut esse possunt. Ab

Ἀναπλάσω, vel ἀναπλάττω, f. πλάσω. denuo fingo, reformo; (2) fingo, comminiscor, imaginor apud me, quæ non sunt. Ἀναπλάσειν τὸν οἰκίαν, τι εἰς τροχίσκως.

Ἀναπλέοντι, *implicant*, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἀναπλέκουσι, Ab

Ἀναπλέκω, f. ξω, implico, innecto; (2) redimio. Ex ἀνὰ & πλέκω, *plico.*

Ἀναπλεύσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi ἀναπλέω.

Ἀνάπλεως, ω, ὁ ἡ ὁ, plenus, refertus. Ex ἀνὰ, & πλέος, *plenus.*

Ἀναπλέω, f. εύσω, provehor in altum, e portu solvo; (2) navigo. Ἐς Τροίλω νήεσιν ἀναπλεύσεσθαι ἐμελλον, Il. 11. 22.

Ἀναπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo. Ἀναπλήθειν τινὰ τινος· κακὸν, οἷον ἀναπλήσαντες ὅλονται, Il. 8, 35. Ex ἀνὰ, & πλήθω.

Ἀναπλημμυρέω, redundo, exundo.

Ἀναπληρόω, ῶ, f. άσω, expleo, suppleo, impleo. Τὸ ὑμῶν ὑστέρημα ἦτοι ἀναπλήρωσαν, 1 Cor. 16, 17. Καὶ ἀναπληροῦται ἐπ' αὐτοῖς ἡ προφητεία, Matt. 13, 14. Hinc

Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, supplementum, explementum.

Ἀναπληρωματικὸς, ἡ, ὸν. expletivus, explendi vim habens, explendo aptus.

Ἀναπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, suppletio.

Ἀναπλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναπλήθω.

Ἀναπλησικὸς, ἡ, ὸν, expletivus, impletivus. Ab ἀναπλήθω.

Ἀνάπλοος, *contr. usitatius*, ἀνάπλους, ου, ὁ, navigatio ejus qui solvit e portu; renavigatio. Ex ἀνὰ & πλοος, *navigatio.*

Ἀναπλόω, ῶ f. άσω, expando, explico.

Ἀνάπλωσις, ἡ, explicatio, interpretatio.

Ἀναπλύνω, f. υνῶ eluo, iterum lavo. Hinc

Ἀναπλυσις, εως, ἡ ablutio, elotio.

Ἀναπλώσειν, *solvere portu*, præs. inf. act. *Ion.* pro ἀναπλεῖν, a verbo ἀναπλέω.

Ἀναπλώσω, f. όσω, idem quod ἀναπλέω,

Ἀναπνέειν, præs. inf. act. verbi ἀναπνέω.

Ἀναπνευσις, εως, ἡ, respiratio; (2) recreatio, relaxatio. Ab ἀναπνέω.

Ἀναπνευστικος, ἡ, ὸν, respirativus, vi respirandi præditus, respirationi serviens. Ab eod.

Ἀνάπνους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui respirare non potest; (2) exanimis; (3) flatu venti carens. Ex α pleon. & πνους.

Ἀναπνύω, f. ύσω, respiro; (2) recreo, relaxor animo; (3) desidero, adspiro ad aliquid; (4) in mente habeo. Ἀνέπνευσε δ' ὀδύνας, Soph. Aj. 274. Ἀναπνύσσουσι δ' ἀρίστοι ὕδατος Ἀχαιῶν, Il. 11. 799. Ex ἀνὰ, & πνέω, *spiro.* Hinc

Ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio; (2) relaxatio animi.

Ἀναπόβλητος, ν, ὁ ἡ ὁ, non rejiciendus, qui amitti, vel rejici non potest, aut debet. Ex α priv. & ἀποβάλλω, *rejicio.*

Ἀναπόγραφος, ν, ὁ ἡ ὁ, a publicano non recensus nec scriptus, non census, non inscriptus. Ex α priv. & ἀπογράφω, *censeo.*

Ἀναπόδεικτος, ν, ὁ ἡ ὁ, improbabilis, quasi indemonstrabilis. Ex α priv. & ἀποδείκτος.

Ἀναποδείκτως, *Adv.* sine probatione vel demonstratione.

Ἀναπόδεκτος, ν, ὁ ἡ ὁ, non recipiendus. Ex α priv. & ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀναποδίζω, f. ίσω, retrocedo, pedem refero; (2) revoco, retro ago; (3) diligenter expendo, exacte perpendo, excutio. Ἀναποδίζειν εἰς τὸ ὑστερον τὰ γραμματία. Hinc

Ἀναπόδισις, ἡ, remeatio, retrocessio.

Ἀναποδισμὸς, ν, ὁ, diligens inquisitio; (2) regressus, retrogradus motus; (3) resolutio.

Ἀναπόδοτος, ν, ὁ ἡ ὁ, non redditus, non reddendus, gratuitus. Ex α priv. & ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀναπόδρατος, ν, ὁ ἡ ὁ, inevitabilis. Ex α priv. & ἀποδράω, *effugio.*

Ἀνάποινος, ν, ὁ ἡ ὁ, non redemtus pretio. Ex α priv. & ἄποινον, *pretium redemptionis.*

Ἀναπόϊτως, gratis.

Ἀναπόκριτος, ν, ὁ ἡ ὁ, cui non respondetur, seu cui non responsum est. Ex α priv. & ἀποκρίνω, *respondeo.*

Ἀναπόλαυστος, ν, ὁ ἡ ὁ, jejunus; (2) vacans voluptate; (3) quo non frui licet. Ex α priv. & ἀπολαύω, *fruor.*

Ἀναπολεμόω, bellum infero.

Ἀναπολέω, ῶ, f. ήσω, revoco in animum, instauro rem abolitam memoria hominum, in animo volvo; (2) rumino, de brutis. Δεῖ ταῦτα βούλῃ ἡ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἐπη; repetere, Soph. Phil. 1267.

Ἀναπόλησις, εως, ἡ, ipsa actio revolvendi in animo, recordatio, revocatio in mentem, ruminatio. Ab ἀναπολέω.

Ἀναπολητικὸς, ἡ, ὸν, revolvendi facultatem habens. Ab eod.

Ἀναπολίζω, celebro carmine vel oratione, ap. *Pind.* propriè, instauro.

Ἀναπολόγητος, ν, ὁ ἡ ὁ, inexcusabilis; (2) indefensus. Ex α priv. & ἀπολογέομαι, *excuso.*

Ἀνάπολυτος, ν, ὁ ἡ ὁ, non absolutus, indissolutus; (2) indissolubilis. Ex α priv. & ἀπολύω, *solvo.*

Ἀναπομπὴ, ῆς, ἡ, sursum missio; (2) effossio. Ex ἀνὰ & πέμπω, *mitto.*

Ἀναπόμπιμος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui remittitur.

Ἀναπομπὸς, ὁ, ὸν, qui mittit ad superos.

Ἀναπόνιπτος, ν, ὁ ἡ ὁ, illotus, qui se non abluit. Ex α priv. & ἀπονίπτω, *abluo.*

Ἀναπορεύομαι, procedo, in locum editiorem imprimis.

Ἀναπόσβεστος, inextinctus, semper lucens. Ex α, & ἀποσβέννυμι.

Ἀναπόστατος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui desciscere nequit. Ex α priv. & ἀφίστημι, *desicio.*

Ἀναπόταμαι, avolo.

Ἀναποτιασμὸς, ὁ, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii; (2) divini numinis imploratio.

Ἀναπότριπτος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui detergi nequit; (2) indelebilis. Ex α priv. & ἀποτρίβω.

Ἀνάπρασις, ἡ, ὁ, qui sibi vendita revendit.

Ἀναπράσσω, vel ἀναπρᾶτω, f. ἄξω, exigo, reposco, recupero. Ἀναπράσειν τὰ χρήματα. Διὰ δὲ τοῦτο χρείαν τῷ μὴ βουλομένῳ ἀναπράξαι, τῷ αὐτὸς δοῦναι, Thuc.

Ἀναπρεσβεύω, legatos mitto.

Ἀναπρήθω, f. ήσω, incendo, inflammo; (2) cum gemitu effundo. Δάκρυ' ἀναπρήσας, Il. 9. 433.

Ἀναπτε-

Digitized by Google

Ἀναπλαισ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, inoffensus, qui non offendit. Ex α priv. & ἀπλαισ-ος.

Ἀναπλᾶσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀνιπλαμαι,

Ἀναπλεῖν, animum addere, præs. inf. act. contract. pro ἀναπλεράειν. Ab

Ἀναπλερόω, ῶ f. ώσω, alatum facio, pennis, seu alis instruo; (2) excito, instigo, animum addo, in spem erigo. Ἀναπλεροῦσαι (δεῖ) πᾶν τὸ σῶμα, Arist. Lys. 672. Ex ἀνα, & πλερὸν, ala.

Ἀνάπλημι, sursum volo. Ex ἀνα, & πλῆμι, volo.

Ἀναπλῆναι, a. 2. inf. act. verbi præc.

Ἀναπλήσσομαι, ττομαι, consternor, pavefio, perterreor; ἀνιπλήσσομαι, spe erigor & animo, perf. pass.

Ἀναπλομβώσω, Ion. pro ἀναπλομένω. Ab ἀνάπλω.

Ἀναπλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, intactus; (2) suspensus et nexus per fibulam. *Epith.* vestis. Ex α priv, & ἅπτομαι, *tango.*

Ἀναπλύξις, εως, ἡ, expansio, apertio; (2) explicatio, explanatio. Ab

Ἀναπτύσσω, f. ξω, expando, explico; (2) aperio; (3) explano, expono; (4) patefacio, revelo. Ἀναπτύξας τὸ βιβλίον, Luc. 4, 17. τὰς χεῖρας, προβλήματα. Οὐκ ἂν ἀναπτύξαι φρίττει φρὸς φῶς, Soph. El. 641. Ex ἀνὰ, & πτύσσω, *plico.* Hinc

Ἀναπτυχὴ, ῆς, ἡ, explanatio, expositio.

Ἀνάπτυχ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, apertilis, seu adapertilis; (2) apertus; (3) explicatus.

Ἀναπτύω, f. ύσω, exspuo, exspuendo ejicio. Gl. V. sputo; (2) despuo, conspuo; (3) contemno. Ex ἀνὰ, & πτύω, *spuo.*

Ἀνάπτω, f. ψω, ligo, religo, suspendo ad; (2) circumpono, appono; ἀναπτομαι, induo. Ἀνάπτειν τί τινι, αὐτῷ τῶν χέριν. Ex ἀνα, & ἅπτω, *necto.*

Ἀνάπτω, f. ψω, p. ἀνῆφα, p. pass. ἀνῆμμαι, accendo, incendo. *Metaph.* incendo, suscito. Ἀνάπτειν ὕλιμ, πυρά. Ἐγὼ δ' ὑπὲρ σοῦ πυρὸς ἐφῆψα φως νόυτμον ἐν γάμοις, Eur. Ph. 346. Νέφ- δεμώγης ὡς τάχ' ἀνάψ μείζονι θυμῷ, Id. Med. 107. Ἤδη ἀνῆφθη (τὸ πῦρ) Luc. 12, 49. Ex ἀνὰ, & ἅπτω, *incendo.*

Ἀνάπτωσις, εως, ἡ, decubitio, accubitio; (2) resupinatio; (3) animi remissio. Ab ἀναπίπτω.

Ἀνάπτωδόνομαι, interrogo, quæro. Hinc

Ἀνάπυστος, ὁ ἡ ὁ, pervulgatus, passim auditus, omnibus notus.

Ἀναπυρόω, ῶ, accendo, inflammo.

Ἀναπυρσεύω, incendo.

Ἀνάπωλάω, ῶ, f. ήσω, rursus vendo, revendo.

Ἀνάπωτις, εως, ἡ, discessus & reciprocatio maris; quasi ἀνάπωσις, quia resorbetur. Reperitur & ἀνάπωσις. Frequentius ἄμπωτις.

Ἀναραίζω, f. ίσω, convalesco, ex morbo recerco. Ex ἀνὰ & ῥαίζω, *convalesco.*

Ἀναρπαστὸς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Att.* pro ἀνηρπακὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναράομαι, ῶμαι, imprecationem, aut votum factum revoco. Ex ἀνα, & ἀράομαι, *precor.*

Ἀνάρζυλ-ος, ου, discalceatus.

Ἀνάργυρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, argento carens, pecunia destitutus; (2) qui largitionibus non corrumpitur; (3) qui gratis aliquid facit, ut medicus gratis sanans. Ex α priv. & ἄργυρ-ος, *argentum.*

Ἀνάρδευτ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, non irriguus, sicc[illegible]. Ex α priv. & ἀρδεύω, irrigo.

Ἀναρθρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, inarticulatus, ar[illegible] carens. Ex α priv. & ἄρθρον, *articulus.*

Ἀναριθμέω, ῶ, f. ήσω, enumero, din[illegible]. Gl. V. ἀναριθμεῖ renumerat.

Ἀναριθμητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, innumerabilis; (2) immensus; (3) ignobilis, *Eurip. Helen.* 1695. Ex α priv. & ἀριθμητὸς, *numerabilis.*

Ἀνάριθμ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, innumerus (2) qui in nullo numero est, vilis. Ex α priv. & ἀριθμὸς, *numerus.*

Ἀναρισαω, ῶ, non prandeo, unde ἀνηρισηκὼς, impransus. p. pass. part. Ab ἀνάρισος.

Ἀναρισητ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, impransus.

Ἀνάρισ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, impransus, non pransus; (2) prandio carens. Ex α priv. & ἄρισον *prandium.*

Ἀνάριτος, ου, ὁ ἡ ὁ, piscis e concharum genere.

Ἀναριτοτρόφ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, nutriens, vel alens anaritas. Ex ἀναρίτης, & τρέφω, *nutrio.*

Ἀναρχ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, nullius imperio subjectus; (2) non ortus, principio carens. Ex α priv. & ἀρχω, impero; vel ἄρχομαι, incipio.

Ἀναρμόδι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, non idoneus, inconveniens & incongruens. Ex α priv. & ἁρμόδιος, *aptus.*

Ἀναρμόδιως, non convenienter.

Ἀναρμόζω, f. ἐσω, adapto, copulo. Πρωτοτύπῳ τῷ φρισβυτέραν ἀναρμόσας, Dion.

Ἀναρμοσία, ας, ἡ incongruentia, inconvenientia; (2) ineptiæ. Ab

Ἀνάρμος-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, incongruus, inconveniens, non quadrans, non habilis, incompositus, ineptus, Ph. ἀνάρμοσον, absonum, absurdum. Ex α priv. & ἁρμοσὸς, *aptus.*

Ἀναρμόσως, *Adv.* incongrue, inconvenienter, inepte.

Ἀναρμοστω, idem quod ἀναρμοσία.

Ἀναριζόω, ῶ, f. ήσω, resorbeo, absorbeo.

Ἀναρπάδην, cum impetu, vi. Ab

Ἀναρπάζω, f. άσω, sursum rapio, abripio; (2) subito e medio tollo; (3) ad pœnam rapio; (4) e sede evello; (5) diripio; (6) vi opprimo. Ἀνηρπασμέν- εἰς Ἀιδεω· φρὸ ὥρας, morte præreptus. Ἀλλά μιν αὐτις ἀναρπάξασα θύελλα, Odyss. 23, 316.

Ἀναρπάσας, a. 1. part. act.

Ἀναρπάξανδρος, ὁ ἡ ὁ, homines devorans.

Ἀνάρπας-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, abreptus, sursum raptus; (2) repente raptus; (3) oppressus. Gl. V. abreptitius.

Ἀναρραγήσεται, f. 2. inf. pass. v. ἀναρρήγνυμι.

Ἀναρραιρηκὼς, *qui sustulit*, perf. part. act. *Ion.* pro ἀνηρηκὼς, a verbo ἀναιρέω, *tollo.*

Ἀναρράπλω, f. ψω, resarcio, reconcinno; (2) consuo, consarcino. Ex ἀνὰ, & ῥάπλω, *suo.*

Ἀναρραψῳδία, rhapsodi more decanto.

Ἀναρρέω, refluo, sursum fluo.

Ἀναρρήγνυμι, f. ξω, diffindo, dirumpo, abrumpo, defringo; ἀναρρήγνυμαι, diffringor; (2) erumpo, confero se, pugnam; ἀνερράγη, erupit, a. 2. ἀνερράγως, passus, patens, Gl. V. Τεῖχ- ἀναρρῆξας, Il. 7, 461.

Ἀνρρήνύω, idem & ex iisd.

Ἀναρρήκτας, *Adv.* sine disruptione, Ξυωμόσαμεν, ὅπως ἀναρρήκτως ἴσχῃ, rata sint, Arist. Lys. 182.

Ἀνάρρημα, ατ-ος, τὸ, edictum præconis voce enunciatum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

Ἀναρρῆξεν, f. 1. inf. act. v. ἀναρρήσω.

Ἀνάρρηξις, εως, ἡ disruptio, discissio. Ex ἀνὰ, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Ἀνάρρησις, εως, ἡ, renunciatio, creatio, proclamatio; (2) refutatio. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *dico.*

Ἀναρρῆτα, disrumpo, discerpo.

Ἀνάρρινον, ου, τὸ, per nares rediens. Ex ἀνὰ, & ῥὶς, *nasus.*

Ἀναρριπίζω, f. ίσω, ignem extinctum flatu resuscito; (2) accendo, suscito, exsuscito. Ἀναρριπίζειν πόλεμον, Chrys.

Ἀναρρίπτέω, ῶ, f. ήσω, sursum, seu in altum jacio, sublime jaculor; (2) temere & præcipitanter adeo; (3) adeo, suscipio; (4) pœnitet me, muto consilium. Ἀναρριπτεῖν ἐ κίνδυνον, μάχλω, κύβον. Ἀναρριπτεῖν ἅλα ωνδῳ, remis percutere, Odyss. 7, 328. Ex

Ἀναρρίπτω, f. ψω, id. Gl. V. subacto, jacto.

Ἀναρρίχέομαι, ῶμαι, f. χήσομαι, manibus & pedibus in altum enitor.

Ἀναρρίχομαι, idem & ex iisd.

Ἀνάρριψις, εως, ἡ, ipsa actio sursum jaciendi. Ab ἀναρρίπτω.

Ἀνάρρυσις, εως, ἡ, refluxus undarum. Ex ἀνὰ, & ῥέω, *fluo.*

Ἀναρρυσιδέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo; (2) absorbeo. Δῖα Χαρυβδὶς ἀναρρυσιδεῖ μιλαν ὕδωρ, Odyss. 12, 104. Hinc

Ἀναρρύσιδησις, εως, ἡ, absorptio, vel ejaculatio aquarum.

Ἀναρρονία, ας, ἡ, τὸ, sursum vergere; acclivitas. Ab ἀναρρόπ-ος.

Ἀναρρόπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, sursum vergens; (2) retro cedens, retro fugiens. Ex ἀνα, & ῥίπτω, *vergo.*

Ἀναρρυς, υ, refluxus. Ex ἀνὰ, & ῥῦς, *fluxus.*

Ἀναρρύφεω, vel ἀναρρυφέω, ῶ, f. ήσω, resorbeo; (2) absorbeo. Ex ἀνὰ, & ῥυφέω, *sorbeo.*

Ἀναρρύσις, εως, ἡ, redemptio; (2) sacrificium; (3) libertas. Ab

Ἀναρρύω, f. ύσω, redimo, libero captivum; (2) reparo, resarcio; (3) jugulo, macto, sacrifico. Ex ἀνὰ, & ῥύω, *redimo?*

Ἀναρρωγὼς, *apertus*, perfect. part. med. *Ion.* pro ἀνερρωγὼς, a verbo ἀναρρήγνυμι, *aperio.*

Ἀναρρώννυμι, vel ἀναρρώω, f. ώσω, robur pristinum reddo; ἀναρρώννυμαι, convalesco, Ph.

Ἀναρρωδιόντες, nom. plur. a. 1. part. pass.

Ἀνάρσ-ις, εως, ἡ, confirmatio, reconvalescentia.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, hostis implacabilis; (2) intolerabilis, iniquus. Ex α priv. & ἄρω, *apto.*

Ἀναρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; ἀναρτῶμαι, suspendor; suspensus sum, pendeo; (2) concilio mihi, adscisco; Gl. V. devincio. Ἀναρτᾶν τινα βρόχω· ἑαυτὸν εἰς τινα, præsidium in eo locare; ἀναρτῶσι ἐλπισιν, ἐξ ἐλπίδων, ἐν τῷ νόματός τι-ος, ἑαυτὸν εἰς ἐ δῆμον, τῷ λόγῳ τινά. Ταχὺ δ' τὰς φατίρας αὐτῷ ἀνήρτητο, Xen. Hinc

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, suspensio; (2) obstrictio, devinctio.

Ἀνάρτι-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, impar. Ex α priv. & ἄρτι-ος, *par.*

Ἀναρτύω, adorno, exstruo, molior.

Ἀναρύκη, arbor eadem quæ φιλοδρυς.

Ἀναρυσ-ήρ, ῆρ-ος, ὁ, vas quo hauritur vinum. Ab

Ἀναρύτω, f. ύσω, haurio. Ex ἀνὰ & ἀρύτω.

Ἀναρχία, ας, ἡ, status eorum qui domino carent, ubi nullus est magistratus; (2) soluta licentia. Ab ἀναρχ-ος.

Ἀνάρχομαι, denuo ordior.

Ἀναρχ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, principio carens. Ex α priv. & ἀρχὴ, *principium*, seu *principatus.*

Ἀνασαλεύω, f. εύσω, concutio, quasso, agito; succutio, Gl. V. Ex ἀνὰ, & σαλεύω.

Ἀνασειράζω, f. άσω, retraho, catena; (2) retraho, revoco, averto; (3) refreno, reprimo. Ex ἀνὰ, & σειρὰ, *catena.*

Ἀνασεισιφαλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, concutiens penem. Ex ἀνασείω, & φαλὸς.

Ἀνασεισμὸς, ὁ, conquassatio, concussio. Ab

Ἀνασείω, f. είσω, concutio, quatio; (2) incito, concito. Ph. ἀνασείᾳ, solicitat, concitat. Ἀρχὴν ἐς ἀνάσειαν ἔ ὄχλου, Masc. 35, 11. Αἰγὶδ' ἀνασείσασα, Hes. 344.

Ἀνασειλαίνομαι, petulanti injuria adficior. Ex ἀνὰ, & ἀσελγαίνω, *petulanter ago.*

Ἀνασεσυρμέν-ος, perf. part. pass. verbi ἀνασύρω.

Ἀνασκάω, ῶ, f. ήσω, addo, quod deest; (2) ad equabilitatem libro; (3) par pari refero, rependo, resarcio.

Ἀνασκμαίνω, significo.

Ἀνάσιλ-ος, ου, ὁ, et

Ἀνάσιλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, comam e fronte, versus verticem capitis, versam habens: quæ forma comæ et ipsa τὸ ἀνάσιλον vel ἀνάσιμον vocatur.

Ἀνάσιμ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, resimus, repandus; (2) informis, deformis. Ex ἀνὰ & ζεμὸς.

Ἀνασιμόω, ῶ, resimo, resimum facio; (2) odoror, *Ern.*

Ἀνασκαλεύω, f. εύσω, sarculo laxo, resodio, effodio; (2) exsuscito; (3) scrutor, scrutando eruo. Ex ἀνὰ, & σκαλεύω, *fodio.*

Ἀνασκάπλω, f. ψω, effodio; (2) evello radicitus. Ex ἀνὰ, & σκάπλω, *fodio.*

Ἀνασκίπλομαι, f. ψομαι, confidero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, labefacto, destruo; (2) reædifico, instauro, reparo; (3) refuto. Ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, Act. 15, 24.

Digitized by Google

Ἀνασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, instaurandi vim habens; (2) destructivus, refutatorius.

Ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, reædificatio, instauratio, molitio; (2) destructio, eversio, refutatio. Ex ἀνὰ & σκεῦος, *instrumentum*.

Ἀνασκήπτω, f. ήψω, irruo, ingruo.

Ἀνασκησία, ας, ἡ, inertia, imperitia. Ex α priv. & ἀσκέω, *exerceo*.

Ἀνάσκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, inexercitatus, inexercitus. Ex iisd.

Ἀνασκήτως, *Adv.* sine exercitio.

Ἀνασκιδνημαι, sursum deorsumque dissipor, huc illuc dispergor. Ex ἀνὰ & σκιδνάω.

Ἀνασκιρτολοφόομαι, vel ἀναχιτολολόομαι, in crucem seu palum tollor, suspensor. Ex ἀνὰ, & σκίζω, *findo*.

Ἀνασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsilio, exsultim ludo, lascivio, exsiliendo; (2) prosilio; (3) resilio.

Ἀνασκολοπίζω, f. ίσω, in crucem tollo, cruci adfigo, suspendo. Ἀνασκολοπίζειν, ὅτι ξύλα, Luc. Ex ἀνὰ, & σκολοπίζω, *cruci adfigo*.

Ἀνασκολύπτειν, nudare glandem penis.

Ἀνασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, respicio; (2) meditor. Πάντ' ἀνασκόπει καλὰς, Arist. Θεσμ 673. Ex ἀνὰ & σκοπέω, *video*.

Ἀνασμύχω, f. ξω, lentè absumo vel corrumpo, sive idem quod σμυχω.

Ἀνασοβέω, ῶ, f. ήσω, sursum rejiciendo expello, excutio. Διαμηχανάμενοι τινα τρόπον ἀνασοβήσαι με, Plat.

Ἀνασπαράσσω, dilacero.

Ἀνάσπασις, ἡ, exscidium; (2) contractio.

Ἀνασπαστήριος, ον, vim vel convellendi vel contrahendi habens.

Ἀνάσπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, extractus alicunde; (2) pulsus, ablegatus e loco aliquo, vid. ἀνασπάω, n. 4. (3) cui provincia adimitur & successor mittitur. Ab

Ἀνασπάω, ῶ, f. άσω, revello, convello, evello, excindo; (2) attollo ut supercilia; (3) contraho; (4) expello, velut in exilium; dicitur imprimis de incolis eversæ urbis, cum alio traducuntur, *Ern.* Ἀνασπάσῃ αὐτὸν, Luc. 14, 5. Τίλος δ' ἐπαίξας διὰ θυρῶν ζκιᾶ τινι λόγες ἀνέσπα, prolixe locutus est, Soph. Aj. 301.

Ἀνασπογγίζω, spongia detergo.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina, emphatice de quavis dearum, *vid.* Eurip. Androm. 934. Ab ἄναξ, *rex*.

Ἀνάσσατοι, *invicti*, *Dor.* pro ἀνήνυτοι.

Ἀνασσιτήσασα, a. 1. part. act. f. g. *Poët.* pro ἀνασείσασα, a verbo ἀνασείω, *quatio*.

Ἀνασσίμῳ, *Ion.* pro ἀνάσσειν.

Ἄνασσον, *regnabam*, 1. sing. imp. ind. act. *Ion.* pro ἤνασσον.

Ἀνάσσυτος, ον, revulsus, sursum vadens, ruens.

Ἀνάσσω, f. άξω, regno impero, regno imperio potior. Ἀνάσσειν τινὲς, τινὶ ἐν ἀθανάτοισιν. Μετὰ ὃ τριτάλοισιν ἄνασσεν. Il. 1. 262. Ἀνάσσουσι δ' ἐμοὶ αὐτῷ, reguntur Odyss. 4, 177. Ab ἄναξ.

Ἀνάσσω, *fungo*, a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνέσχον, ab ἀνίσχω. Unde

Ἀνασσὰν, *Adv.* stando desuper, consurgendo.

Ἀνασταλμένος, *sublatus*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀνεσταλμένος, a verbo ἀναστέλλω.

Ἀναστολικὸς, ἡ, ὸν, reprimendi & cohibendi vim habens. Ab ἀναστέλλω, *reprimo*.

Ἀνασὰς, a. 2. part. act. verbi ἀνίσχω.

Ἀνασὰς, άδος, ἡ, porticus, ap. Ap. Rh.

Ἀναστασιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, resuscitandi vim habens. Ab

Ἀνάστασις, εως, ἡ, surrectio a sedili, vel cubili, vel e somno; (2) resurrectio a morte; (3) resurrectio a lapsu; (4) eversio; (5) expulsio e sede, evocatio; (6) erectio, exstructio; prominentia; (7) reditus ab exilio; (8) migratio. Ab ἀνίσχω, *erigo*.

Ἀναστατὴρ, ῆρος, , eversor, vastator. Ab eod.

Ἀναστατήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* victimæ factæ ob valetudinis recuperationem.

Ἀναστατης, ὁ, eversor,

Ἀναστατικὸς, ἡ ον, idem quod ἀναστάσιμος.

Ἀναστατικῶς, seditiose. A præc.

Ἀνάστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, eversus, vastatus; (2) sede expulsus. Ab eod. Hinc

Ἀναστατόω, ῶ f. ώσω, everto, vasto; (2) sede pello; (3) conturbo, seditionem, tumultum excito. Οἱ τὸν ὅμιλον ἀναστατώσαντες, Act. 17, 6.

Ἀναστάτωσις, εως, ἡ, eversio; conturbatio.

Ἀναστανρόω, ῶ, f. ώσω, in crucem attollo, cruci adfigo. Ἀναστανροῦντας ἑαυτοῖς τὸν υἱὸν τὸν Θεὸν, Heb. 6, 6.

Ἀναστάχυσις, εως, ἡ, suspendium, Gl. V.

Ἀναστάχυω, spicas emitto, & cresco, surgo, de segete.

Ἀναστε, 2. plur. a. 2. imp. act. per *Syncopen*, pro ἀνάστατε, ab ἀνίστημι,

Ἀναστενάω, ῶ, f. άσω, adstringo.

Ἀναστείλασα, aor. 1. part. act. f. g.

Ἀναστίλλω, f. ελῶ, inhibeo, reprimo, coërceo; (2) sursum tollo; ἀναστίλλεσθαι, tergiversari, Gl. V, item dissimulare, tegere, ap. *Polyb.* ἀνεσταλμένος, alticinctus, Gl. V. p. pass. part. Ἀνεστάλκασι, εἰς τὰς Ἄλπεις, se receperunt, Plut.

Ἀναστενάχω, f. άξω, alte ingemisco; suspiro, Ph. (2) vehementer deploro. Ἀναστενάξας τῷ πνεύματι αὐτοῦ Marc. 8, 12.

Ἀναστενάχω, graviter suspiro. Τὸν πάντες ἀναστενάχυσιν Ἀχαιοὶ, Il. 23, 218.

Ἀναστένω, gemo, gemitus & suspiria duco.

Ἀναστέφω, f. ψω, corono, redimio, cingo.

Ἀναστῇ, 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίστημι.

Ἀνιστηλόω, ῶ, f. ώσω, erigo, statuo cippum. Εἰκόνα χαλκῆν ἀναστηλώσας, Plut.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio; (3) quod adsurgit in altum; (3) statura; (4) proceritas; (5) altitudo montis, ædificii; (6) animal, ap. LXX. Ab ἀνίστημι, *erigo*.

Ἀναστῆσαι, *surrexisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Ἀναστήσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.*

Ἀναστήσετε, 3. sing. f. 1. indic. med.

Ἀνάστητι, *surgitote*, 2. plur. a. 2. imp. act.

Ἀναστίζω, rursum compungo; (2) pungo.

Ἀναστοιχειόω, ῶ, f. ώσω, informo, quasi ab elementis incipiendo; (2) resolvo, quasi in elementa; (3) reformo, regenero. Ex ἀνὰ, & στοιχεῖον *principium*, *elementum*. Hinc

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, informatio quæ fit a primis elementis; (2) resolutio qu. in elementa; (3) renovatio, regeneratio, reformatio.

Ἀναστόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, apertus, laxus, dehiscens. Ex ἀνὰ, & στόμα, ος. Hinc

Ἀναστομόω, ῶ, f. ώσω, laxo, relaxo, capacitem reddo, aperio; (2) arcto, angusto, in fauces comprimo; (3) evacuo, purgo; (4) lato ore effundo, de fluminibus in mare se exonerantibus. Ἀναστομοῦν τὸ χεῖλος, τὰς τόφρας.

Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, laxatio, relaxatio; (2) arctatio, compressio in fauces; (3) exacutio palati.

Ἀναστοματήριος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Ἀναστοματικὸς, ἡ, ὸν, aperiendi vim habens & oris patefaciendi; (2) exacuendi palati vi pollens. Ab ἀνάστομος.

Ἀναστραγαλίζω, ος, ὁ ἡ ἡ, talo, seu talis carens. Ex α priv. & ἀστράγαλος, *talus*.

Ἀναστρατεύομαι, rursus militiam sequor.

Ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum motio. Ab

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo; revertor cum exercitu. Ex ἀνὰ, & στρατοπεδεύω.

Ἀναστρέφω, f. ψω, inverto, converto; (2) revertor, regredior, remeo, Gl. V. convertor, Ph. ἀναστρέφομαι, inverto; (2) versor; ἀναστραμμένος, contortum, Ph. p. pass. part. Ἀναστρέφειν τὰ πράγματα, τὲς στρατιώτας· δεῖ τ' ὁμῶς φ λογον, perpendere; ἀναστρέφεσθαι, τῷ γλῶ, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, θεῖ τι versari. Ἐπ' ἀμ' ἀνάστρεφ' ἰυρύθμω ποδί, Arist. Θεσμ. 994. Τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε, Joan. 2. 15. Ἐν πᾶσι καλῶς διάκοντες ἀναστρέφεσθαι, Heb. 13, 18.

Ἀναστρολόγητος, ον, expers astronomiæ.

Ἀναστροφάδὸν, *Adv.* inverse, præposterè, ordine inverso, Ab ἀναστροφή.

Ἀναστροφεῦν, *convertere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀναστρέφειν.

Ἀναστροφὰς, ὰς, verto, verso; (2) converto, subverto. Πάντα ἀναστροφᾶν ἡ ἀρχεμάχην, ἃς κε δύνηαι, Hesiod. Ἄσπ. 121. Ab

Ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio; retrorsum, seu in contrariam partem, reciprocatio; (2) reditus, reversio; (3) conversatio, commoratio, tempus, mora. Ab ἀναστρέφω.

Ἀνασύνταξις, εως, ἡ, recensio, census, cognitio, census iterum habitus. Ab

Ἀνασυντάσσω, vel ἀνασυντάττω, f. ξω, recognosco census, iterum constituo census. Ex ἀνὰ, σὺν, & τάσσω, *ordino*.

Ἀνάσυρμα, ατος, τὸ, quod sursum retractum est, aut sursum retrahendo retectum. Ab

Ἀνασύρω, sursum traho, seu retraho vestes tegentes pudenda; (2) detego, quod later.

Ἀνασφαδάζω, f. άσω, resilio, recalcitro, exsilio. Ex ἀνὰ, & σφαδάζω, *pedes agito*.

Ἀνασφάλλω, resurgo ex lapsu, vel morbo; ἀνισφηλε, convaluit, a. 1.

Ἀνασφῆλαι, a. 1. inf. act. v. ἀνασφάλλω.

Ἀνασφραγίζω, f. ίσω, resigno, signum tollo.

Ἀνεχίθω, attollo, erigo. Ex ἀνὰ, & χίθω.

Ἀνάχιο, *suffer*, *Ion.* pro ἀνάχισο, seu ἀνάχυ, a verbo ἀνάχω, *patior*.

Ἀνάχισις, εως, ἡ, emersio, ortus, exortus; (2) tolerantio, tolerantia.

Ἀναχιτὸς, ὴ, όν, tolerabilis. Ab

Ἀναχίω, ῶ, occurrit in futuro ἀναχήσω, pro ἀνέχω, emergo, orior, existo; (2) molestiam adfero. Ex ἀνὰ, & χαω, pro ἰχω.

Ἀναχίζω, f. ίσω, discindo, seco, dissecto. Hinc

Ἀναχισυδυόμαι, f. δυσομαι, in palum, seu in crucem tollor.

Ἀναχοίμην, 1. sing. a. 2. optat. med.

Ἀναχὼν, a. 2. part. act. verbi ανχω.

Ἀνασάζω, f. άσω, servo, salvum præsto; (2) recupero. Ἀνασώζειν τινα φησὶ Αἰσχίνης τὸν πατρώων δίκαν, στρατηγήματι τὰς ἐν Φαρσάλῳ ἐπαίσεις. Ἀνασωθεὶς εἰς τὴν πατρίδα, restitutus, Diod.

Ἀνασώσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀναταράσσω, vel ἀνταράττω, f. άξω, conturbo, perturbo, permisceo; (2) commoveo, agito. Ὥστε τὴν πόλιν ἅπασι ὑπὸ τῶν λόγων τούτων ἀναταραχθῆναι, Plut.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extensio. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατάσσω, vel ἀνατάττω, f. άξω, compono; (2) colloco, ordino. Ἀνατέξασθαι δίκην, Luc. 1, 1, τὰ μαθήματα, Plut.

Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, extensus; (2) aptus ad extendendum sursum; (3) vehemens, gravis. Ab ἀνατείνω.

Ἀνατατικῶς, *Adv.* cum extensione quadam elato quodam modo; (2) rigide, imperiose.

Ἀνατεὶ, *Adv.* sine damno, impune. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατείλαντος, *exorti*, gen. sing. part. a. 1. act verbi ἀνατέλλω, *exorior*.

Ἀνατείνω, f. τείνω, sursum extendo, attollo; (2) intento, v. c. manus, gladium; (3) porrigo manum, ut amicitiæ signum; (4) surrigo, v. c. gladium, quod est signum tentis se victum, *Ern.* Ἀνατείνειν τὰς ὄψεις πρὸς ὑρανὸν, τὸ ξίφος, τὰς χεῖρας ἀνατείνασθαι τὰς μαχαίρας, unde *Met.* minor. Ἐκεῖνος μὲν ἐδόκει ἔχειν ὑμῖν ἀνατείνασθαι φιλοσοφίαν, Dem.

Ἀνατειχίζω, f. ίσω, reædifico muros, instauro mœnia. Hinc

Ἀνατειχισμὸς, ος, ὁ, instauratio & refectio murorum.

Ἀνατείλει, 3. sing. f. ind. act. verbi

Ἀνατέλλω, f. ελῶ, p. ἀνατέταλκα, orior facio, exsistere facio, produco, emitto; (2) enascor, exsisto, germino, orior, ut sol, luna; ἀνατέταλκα, ortus, Ph. a. 2. part. Τὸν ἥλιον αὐτὸν ἀνατέλλει, Matth. 5, 45. Conf. Eurip. Herc. fur. 1596. Ἐξ ἁγνὸς ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, Heb. 7, 14. Ex ἀνὰ, & τέλλω, *orior facio*.

Ἀνατέμνω, f. τεμῶ, dissecto, incido.

Ἀνατέταλκα

Ἀνατίταλκα, 1. sing. perf. ind. act. v. ἀνατέλλω.

Ἀνατιταμίνως, valdè, magna vi.

Ἀνατιτμημένος, *dissectus*, perf. part. pass. verbi ἀνατίμνω, *dissico*.

Ἀνατήκω, f. ξω, liquefacio, liquo; (2) macero, consumo, tabefacio; (3) mollio; (4) attenuo. Ex ἀνὰ, & τήκω, *liquo*.

Ἀνατὶ, *Adv.* idem quod ἀνατεί.

Ἀνατίθεσι, *transferunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro ἀνατιθέᾶσι, a verbo ἀνατίθημι.

Ἀνατιθέτω, *reponito*, 3. sing. præs. imp. act.

Ἀνατίθημι, f. ήσω, sursum pono, tollo; (2) impono alicui pro onere; (3) impono, injungo aliquid; (4) expono, narro, refero; (5) attribuo, acceptum fero, adscribo; (6) dedico, consecro; ἀνατίθεμαι, differo, rejicio in crastinum, retracto, revoco. Ἀνατίθεται ὅτι κρημνόν τινα, σκιὴν τινι, τινὶ τὰ πράγματα, τοῦτο θύοντα θεῶν, ἐσπίδας πρὸς ἢ καινὸν νεὼν, εἰς τὸ Ἡραῖον ἀνατίθεσθαι τῷ πᾶξιν τινι, committere, τα κατηγορημένα, revocare. Ἀνατίθημι αὐτοῖς τὸ ἐναγὲς τοῦτο, Gal. 2, 2.

Ἀνατιμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνατιμάειν. Ab

Ἀνατιμάω, ῶ, f. ήσω, augeo pretium, supra modum magni facio. Ex ἀνὰ, & τιμὴ, *pretium*.

Ἀνατιναγμὸς, οῦ, ὁ, concussio, motio e loco suo in alium. Ab

Ἀνατινάσσω, f. άξω, concutio, vehementer quatio.

Ἀνατιταίνω, idem quod ἀνατείνω.

Ἀνατίτραίνω, perforo, terebro.

Ἀνατιτράω, ῶ, f. ἀνατρήσω, idem. Ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῆς σκολήκων, Dioſc.

Ἀνατλὰς, a. 2. part. act. v. ἀνατλῆμι pro

Ἀνατλάω, f. ήσω, perfero, tolero. Ἀνατλᾶν σῖτον, Xen. τὰ φορμακα, Odyſſ. 10, 327. ἵππος ὀπισθεν ἐστὶ, ἢ ὀπίσω κηδὸ' ἀνίπλης, ibid. 14, 47. Ex ἀνὰ, & τλάω. Hinc

Ἀνάτλημα, ατος, τὸ, toleratio, tolerantia.

Ἀνάτλημι, idem quod ἀνατλάω.

Ἀνατμηθεὶς, *ſectione aperius*, a. 1. part. pass. verbi ἀνατέμνω, *ſectione aperio*.

Ἀνατοιχέω, ῶ, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex ἀνὰ, & τοῖχος.

Ἀνατοκίζω, f. ίσω, usuram renovo. Ex ἀνὰ, & τόκος, *usura, fœnus*. Hinc

Ἀνατοκισμὸς, ὁ, usuræ renovatio anniversaria.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ortus, oriens. Ab ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ἡ, ὸν, orientalis. Ab ἀνατολὴ.

Ἀνατολμάω, ω, f. ήσω, audeo.

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, dissectio, præcipue corporis. Ab ἀνατέμνω, *dissico*.

Ἀνατομικὸς, ὴ, ὸν, ad anatomen pertinens, anatomicus.

Ἀνάτονος, ος, ὁ ἡ ὸν, sursum tendens; (2) nimis in altum tendens. Ab ἀνατείνω.

Ἄνατος, ος, ὁ ἡ ὸν, illæsus; (2) innocuus. Ex α priv. & ἄτη, *noxa*.

Ἀνατρεπτικὸς, ἡ, ὸν, subversorius, evertendi vim habens. Ab

Ἀνατρέπω, f. ψω, subverto, everto, prosterno; ἀνατράπη, sublatus est, Ph. a. 2. pass. diruo, tollo, labefacto, confuto, Ph. Ἀνατρέπειν τὸ φλοῖον, τῷ σωλιτικῷ κοινωνίαν, τὰς σωλίας. Ἀνατρέπεσι τῷ τινων πίστιν, 2 Tim. 2, 18. Ἀνατρέψας ἴτι τὸν φίλιν. ἀδ ἴχνη ῥοπᾶς, quæ vergit ad ruinam, Ariſt. Veſp. 1227.

Ἀνατρέφω, nutrio, alo, educo. Ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱὸν, Act. 7, 21.

Ἀνατρέχω, recurro, redeo currens; (2) attollor in altum erigor, cresco; (3) aupere, v. c. divitiis. Ἀνατρέχειν ὅτι τῷ σωρίκεσθαι τῇ διηγήσεως, ὡρὸς τὴ ὑρανὸν τοῖς χρόνοις, altius repeter.

Ἀντρησις, εως, ἡ, perforatio, perfossio. Ab ἀνατρέω, *perforo* Unde

Ἀνατρητὸς, ὴ, ὸν, perforatus, pertusus.

Ἀντρισιάω, vel potius ἀνατριαι.όω, permisceo, perturbo. Ἀτρισία, *fuscina*.

Ἀνατρίβω, f. ψω, contero, frico; (2) misceo. Hinc

Ἀνάτριμμα, ος, τὸ, attritus, frictio. Ab eodem.

Ἀνάτριψις, εως, ἡ, attritus, frictio. Ab eodem.

Ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, subversor, eversor. Ab ἀνατρέπω, *everto*.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, eversio, subversio. Ab eod.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἀνατρέφω, *nutrio*.

Ἀνατροχάω, ῶ, idem quod ἀνατρέχω.

Ἀνατυλίσσω, f. ξω, repeto, revolvo animo, verso, reglomero.

Ἀνατυπόω, ῶ, reformo, iterum formo; (2) informo aliquid in animo, imàginor. Hinc

Ἀνατύπωμα, τὸ, species rei, figura.

Ἀνατύπωσις, εως, ἡ, reformatio, formatio; (2) imaginatio.

Ἀνατυρβάζω, f. άσω, conturbo, perturbo. Καὶ τῷ σώλιτ ἅπασαν ἡμῶν ἀνατιτυρβακὼς, Ariſt. Eq. 310.

Ἀναύγητος, ος, ὴ ὸν, ater, obscurus, non splendens. Ex α priv. & αὐγὴ, *lux*.

Ἀναυδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, mutus, non vocalis; (2) ineffabilis, non fandus. Ex α priv. & αὐδὴ, *vox*. Hinc

Ἀναύδητος, ος, ὁ ἡ ὴ, idem.

Ἀναυδία, ας, ἡ, τὸ loqui non posse.

Ἀναυλὸς, ος, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἀναυδὴς.

Ἀναύδως, *Adv.* sine voce ulla.

Ἀναυλεὶ, *Adv.* sine naulo. Ex α priv. & ἰαῦλον, *naulum*.

Ἄναυλος, ος, ὁ ἡ ὴ, tibiarum expers, sine tibiis; (2) imperitus tibiarum. Ex α priv. & αὐλὸς, *tibia*.

Ἀναυλόχητος, ὁ ἡ ὴ, *Epith.* navis parvæ, quæ in iis quæ in portu sunt, non numeratur, cujus ratio nulla habetur.

Ἀναυμαχίον, ου, τὸ, desertio pugnæ navalis; quum quis ad navale prælium non venerat. Ex α priv. & ναυμαχία.

Ἀναυξὴς, ὁ ἡ ὴ, qui non auget; (2) qui non augetur. Ex α pr. & αὔξω. Hinc

Ἀναυξησία, ας, ἡ, quum quid alimentum, aut incrementum non capit, R.

Ἀναύξητος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui non augetur.

Ἀναύξω, increscо, multum augeo. Ex α intens. & αὔξω, *cresco*.

Ἄναυος, ος, ὁ ἡ ὴ, vocis expers. Ex α priv. & αὐὼ, *clamo*.

Ἄναυρος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui est sine aura; (2) torrens. Ex α priv. & αὔρα, *aura*, vel α intens. & ναὼ, *fluo*.

Ἀγάυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνέυσαν, a verbo ἀναύω, *acclamo*.

Ἀναύξης, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀναύσας.

Ἀναύχην, ενος, ὁ ἡ ὴ, cervice carens. Ex α priv. & αὐχὴν, *cervix*.

Ἀναύω, accendo. Ex ἀνὰ, & αὔω, *arefacio*.

Ἀναύω, acclamo. Ab ἀνὰ, & αὐὼ, *clamo*.

Ἀνεφάνη, f. ανῶ, manifesto, ostendo, exhibeo, edo; ἀναφαίνομαι, conspicuus fio, manifestus reddor; ἀναφανίσατο, extat, Ph. ἀνεφάνη, exorta est, apparuit, Ph. a. 2. ἀναφανίσθη, extans, Ph. Ἀναφανίσθη ἔχειν, habere; γράφειν, scribere. Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο, κομψότερον ἴτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφυκεν, Ariſt. Θεσμ. 467.

Ἀναφαιρετὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, qui auferri non potest. Ex α priv. & ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, calvus, recalvus, recalvaster. Ab

ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. Hinc

Ἀναφαλαντίασις, εως, ἡ, calvities in supercilиis; (2) calvities omnino.

Ἀναφαλάντωμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀναφανδὰ, *Adv.* aperte, manifeste, palam. Ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. verbi ἀναφαίνω.

Ἀναφαντάζω, f. άσω, apparere facio, phantasia adficio.

Ἀναφέρω, f. οἰσω, a. 1. ἀνήνεγκα, sursum fero, sustollo, subveho; (2) perfero, fero, patior; (3) produco, edo, emitto, evomo; (4) offero, confero ad cultum divinum; (5) refero, attribuo; (6) refero, ut ad senatum; (7) refero, commemoro; (8) transfero, rejicio; (9) recreor, reficio me, colligo me, convalesco. Ἀναφέρειν εἰς τόπον, τὰς ὀδόντας, θυσίας τῷ Θεῷ, τῷ τῷ γένος ἐπαδεχθῶ εἰς τινα, τὶ ὡρὶς τῷ ζύγκλητον, εἰς τῷ ζύγκλητον φέρ τινος, τὸ ἀρχαῖον ὡρός τινα, τῷ αἰτίαν ἐπ' ἄλλον· ἐκ τῆ ἀρχαίας, πλουσίας, μέθης. Ex ἀνὰ, & φέρω, *fero*.

Ἀναφεύγω, f. ξομαι, sursum fugio; (2) refugio, confugio. Ἀναφεύγειν ἐλεθρον ἀνόσιον, effugere. Ex ἀνὰ, & φεύγω, *fugio*.

Ἀναφὴς, ής, ὁ ἡ ὴ, intactilis; intactus, non tactus. Ex α priv. & ἅφη, *tactus*.

Ἀναφθέγξομαι, f. ξομαι, reclamo, respondeo; (2) exclamo, proclamo. Ἀναφθέγξεται χρησμὸς, Plut. ex ἀνὰ, & φθέγξομαι.

Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo.

Ἀναφθὰς, a. 1. part. pass. verbi ἀνάπτω.

Ἀναφλασμὸς, ὁ, masturbatio. Ab

Ἀναφλάω, f. άσω, masturbo. Ex ἀνὰ, & φλάω.

Ἀναφλεγμαίνω, rursus ardeo, vel æstuo; (2) rursum intumesco. Ex ἀνὰ, & φλεγμαίνω.

Ἀναφλέγω, f. ξω, rursum incendo; rursum comburo; (2) inflammo, excito; ἀναφλέγομαι, exardeo ira.

Ἀναφλογίζω, incendo.

Ἀναφλυχθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀναφλύζω, f. φλύσω, iursum ferveo; (2) ferveo. Ex ἀνὰ, φλύζω, *ferveo*.

Ἀναφλυκλαίνατος, ος, ὁ ἡ ὴ, ex quo pustulæ non erupere, nec erumpunt, R. Ex α priv. & φλύκλαινα, *pustula*.

Ἀναφλύω, idem quod ἀναφλύζω. Ph. ἀναφλύει, emanat.

Ἀναφοβέω, terreo, minor.

Ἀναφοιβάζω, f. άσω, r pu go.

Ἀναφοιτάω, ῶ, f. ήσω, rursum eo, redeo, repeto. Εἰς ὑραυὸς ἀνεφοίτησεν, He odot.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ latio rursum vers s, subvectio, emersio; (2) relatio; (3) criminis relatio in alium; (4) refugium, præsidium; (5) oblatio; (6) reditus, proventus; (7) erectio ejus, quod cecidit; (8) virium & animi collectio; (9) Anaphora, figura rhetorica. Ab ἀναφέρω. Unde

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, vectis; (2) lorum; (3) bajulus, qui humeris aliquid gestat:

Ἀναφορίω, ῶ, f. ήσω, in altum erigo, adscendere facio, sursum impello. Ab eod.

Ἀναφορικὸς, ὴ, ὸν, relativus, ap. Gram. (2) qui cruenta e pectore extussit. *Dioſc.*

Ἀναφορικῶς, relative. Ab ἀναφορά.

Ἀνάφορον, ου, τὸ, fulcimentum dossuarium, seu humerarium, vectis humerarius, quo bajuli utuntur. Ab ἀναφέρω.

Ἀναφορύσσω, vel ἀναφορύττω, f. ύξω, subigo in modum farinæ; (2) commisceo.

Ἀναφράσσω, vel ἀναφράττω, f. άξω, obstipo, occludo; (2) aperio, explico, quod septo clausum erat. Ex ἀνὰ, & φράσσω, *sepio*.

Ἀναφρίσσω, vel ἀναφρίττω, f. ξω, horreo pilis; (2) horreo. Ex ἀνὰ, & φρίσσω.

Ἀναφροδισία, ας, ἡ, rerum venerearum nulla cupido; (2) invenustas, inelegantia. Ex α priv. & Ἀφροδίτη, *Venus*. Unde

Ἀναφρόδιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non venereus, a re venerea alienus; (2) invehustus.

Ἀναφωνέω, ῶ, respicio.

Ἀναφροντίζω, f. ίσω, animo volvo, excogito.

Ἄναφρος, ος, ὁ ἡ ὸν, spumæ expers, non spumans, non spumosus. Ex α priv. & ἀφρὸς.

Ἀνάφυμι, idem quod ἀναφύω.

Ἀνάφυξις, εως, ἡ, effugium, refugium. Ab ἀναφεύγω, *refugio*.

Ἀναφυράω, ῶ, idem quod ἀναφύσσω.

Ἀναφύρω, commisceo, permisceo, confundo; (2) inquino, fœdo. Ex ἀνὰ, & φύρω.

Ἀνάφυσσω, ῶ, sursum flo; (2) suffio, insto; (3) elatum reddo, superbire facio. Hinc

Ἀνάφυσημα, ατος, τὸ, inflatio; (2) evaporatio, spiraculum:

Ἀναφύσησις, εως, ἡ, inflatio; (2) spiraculum:

Ἀναφυσιάω, ῶ, anhelo, hinc ἀ ἀφυσιῶντες, *Ion.* pro ἀναφυσιῶντες, ἀναφυσιάοντες.

Ἀναφυσσάω, resero, Gl. V

Ἀναφύω, f. υσω, renasci facio; produco, emit-

Digitized by Google

το; ἀναφύομαι, recrefco, Gl. V. ἀνεφύη, orta eft, Gl. V. a. 2. Ex ἀνά, & φύω.
Ἀναφωνέω, ῶ, f. ήσω, alta voce pronuncio, exclamo, proloquor, pronuncio. Ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, Luc. 1, 42. Hinc
Ἀναφώνημα, ατος, τό, exclamatio, pronunciatio rei alta voce.
Ἀναφώνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀναχάζω, f. άσω, retrocedo, greffum inhibeo. Τυδείδης δ' ἀναχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω, Il. 5, 443. Ex ἀνά, & χάζω, *recedo.*
Ἀναχαίνω, hifco, dehifco. Ex ἀνά, & χαίνω.
Ἀναχαιτίζω, f. ίσω, ferocio, contumaciter efferor, in licentiam erumpo; (2) inhibeo, retro ago, reprimo, *Eurip. Bacch.* 1070. Ex ἀνά, & χαίτη, *juba.*
Ἀναχαλασμός, ὁ, relaxatio.
Ἀναχαλαστικός, ἡ, όν, relaxativus, relaxandi vim habens. Ab
Ἀναχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo.
Ἀναχαράσσω, vel ἀναχαράττω, f. ξω, denuo fculpo, rurfum incido.
Ἀναχάσκω, hifco.
Ἀναχάσασθαι, *receffiffe*, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχάσασθε, a verbo ἀναχάζω.
Ἀναχειρίζομαι, impedio. Ex ἀνά, & χειρίζομαι, *tracto.*
Ἀναχειλύσμαι, exfcreo, extuffio.
Ἀναχέω, f. εύσω, refundo; (2) infundo; (3) conturbo, moveo.
Ἀναχλαινόω, ῶ, f. άσω, induo, veftio. Ex ἀνά, & χλαῖνα, *læna.*
Ἀναχλαίνω, f. ανῶ, tepefacio, calefacio.
Ἀναχναίνομαι, lanugine obfitus fum; (2) primam lanuginem emitto. Ex ἀνά, & χνόος, *lanugo.*
Ἀναχοή, ῆς, ἡ, refufio; (2) meatus. Ab ἀναχέω.
Ἀναχορεύω, f. εύσω, tripudio, falto, choreas ago; celebro cantu & chorcis.
Ἀναχόω, ῶ, f. ώσω, aggero, e terra congefta extruo. Τὼ ὀδὸν ἀνακεχωκότε, Dem.
Ἀναχράομαι, interficio, ut καταχρ.
Ἀναχραίνω, rurfum ungo.
Ἀναχρώννυμι, f. ώσω, colore aliquo inficio, tingo; (2) contagio inficio; (3) ungo.
Ἀναχραννύω, idem. Hinc
Ἀνάχρωσις, εως, ἡ, infectio, coloratio; (2) inunctio; (3) contagium.
Ἀναχύρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non paleatus, paleis non mixtus, non aceratus. Ex α priv. & ἀχυρόω, *paleis admifceo.*
Ἀναχυθείς, a. 1. part, paff. verbi ἀναχέω.
Ἀνάχυσις, εως, ἡ, refufio; (2) maris æftuarium navigabile; (3) confufio; (4) animi viriumque exfolutio, mollities. Ab
Ἀναχύω, f. ύσω, refundo.
Ἀναχωμάτισμός, ὁ, agger. Ex ἀνά, & χῶμα, *agger.*
Ἀναχωνεύω, f. εύσω, conflo; (2) refundo. Ex ἀνά, & χωνεύω, *conflo.*
Ἀναχώντυμι, idem quod ἀναχέω.
Ἀναχωρέω, ῶ, f. ήσω, retrocedo, redeo, reverfor; (2) remotus fum a via; (3) abhorreo. Ἀναχωρεῖν ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐς φυγὴν ἀπ' ὄκνου, ἐκ τούτου. Καλέσαντος βασιλέως σημῆναι τὸ ἀνακλητικὸν, ἀνεχώρησαν ἐς τὸ στρατόπεδον, receptui canere, Diod. Hinc
Ἀναχώρημα, ατος, τό, receffus; feceffus; (2) locus, qui eft in feceffu.
Ἀναχωρησάντων, *digreffurum*, gen. plur. a. 1. part. act, verbi ἀναχωρέω.
Ἀναχώρησις, εως, ἡ, receffus, feceffus; (2) reditus; (3) receptus ex pugna & periculo; (4) locus femotus, folitudo; (5) locus refugii, refugium. Ab eod.
Ἀναχωρητής, οῦ, ὁ, receffor, feceffor; (2) qui in folitudine vivit, eremita, anachoreta.
Ἀναχωρίζω, f. ίσω, feparo, fecerno; (2) facio reverti, aut fecedere, in locum reduco, fuæ terræ reftituo. Ὁ λοχαγὸς αὐτοὺς ἀνεχώρισεν, Xen.
Ἀναψελάσω, contundo, retundo.
Ἀναψάω, ῶ, f. ήσω, tergo; (2) tergendo demulceo; (3) detergendo colligo & excipio.
Ἀναψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio; (2) inveftigatio, indagatio.
Ἀνάψης, *adfigas*, five *adfixeris*, 2. fing. a. 1. conj. act. verbi ἀναπήγω, *adfigo.*
Ἀναψηφίζω, f. ίσω, rurfus in fuffragio mitto; (2) abrogo; (3) retracto. Hinc
Ἀναψήφισις, εως, ἡ, repetitio fuffragiorum; (2) abrogatio; (3) retractatio.
Ἀναψύχω, f. ξω, idem quod ἀναψύχω.
Ἀναψις, εως, ἡ, accenfio. Ab ἀνάπτω.
Ἀναψυκτήρ, ῆρος, ὁ, recreans.
Ἀναψυκτικός, ἡ, όν, refrigeratorius, Gl. V.
Ἀναψύξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναψύχω.
Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio; (2) recreatio, refocillatio:
Ἀναψυχή, ῆς, ἡ, idem. Ab
Ἀναψύχω, f. ξω, refrigero, eventilo; (2) abftergo, deficco; (3) refocillo, recreo; (4) animum reduco. Ἀναψύχειν τὰς νῆας, reficere; τινὰ σίτῳ καὶ ποτῷ. Ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, 2 Tim. 1, 16. Ὅτι παρὰ νησὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ, Il. 13.
Ἀγνοίη, *agnoverit*, 3. fing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἀγνοίη, a verbo ἀγνινόσκω, *agnofco.*
ΑΝΑΓΝΩ, placeo. Ἀλλ' ἐκ Ἀτρείδη Ἀγαμέμνονι ἤνδανε θυμῷ, Il. 1, 24, & 378. Δίχα δέ σφισιν ἤιδατο βουλὴ, Il. 18, 510.
Ἀνδεῖδε, *coronari*, præf. inf. paff. *Dor.* pro ἀναδεῖσθαι, a verbo ἀναδέω, *corono.*
Ἄνδιμα, *vitta*, Poët. pro ἀνάδεμα.
ΑΝΔΗΡΟΝ, ὁ, τό, fummitas, cacumen; (2) fluviorum labra, f. agger, Hef.
Ἀνδησάμενος, *qui religavit*, a. 1. part. med. *Dor.* pro ἀναδησάμενος, a verbo ἀναδέω.
Ἀνδίκλης, *laqueus*, Poët. pro ἀναδίκλης.
Ἀνδιχα, diviſim, inter. Ex ἀνά, & δίχα.
Ἀνδραγαθέω, ῶ, f. ήσω, fortiter, ſeu ſtrenue me gero, virum me præbeo. Ex ἀνὴρ, *vir*, & ἀγαθὸς, *bonus, fortis.* Hinc
Ἀνδραγάθημα, ατος, τό, facinus viro forti dignum, actio fortis viri, res fortiter & præclare geſta, Gl. V. facinus; ἀνδραγαθήματα, merita, Gl. V.
Ἀνδραγαθητής, οῦ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna, fortiter ſe gerens:
Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo; (2) actio digna forti viro; (3) officium boni viri; (4) probitas. Hinc
Ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, fortiter me gero; (2) bonum virum me præſto.
Ἀνδράγρια, ων, τὰ, ſpolia homini detracta. Ex ἀνὴρ, & ἄγρα, *præda, ſpolium.*
Ἀνδραγχής, ής, ὁ ἡ ές, qui viros ſtrangulat. Euſt. Ex ἀνὴρ, & ἄγχω, *ſtrangulo.*
Ἀνδραγχος, ος, ὁ ἡ ον, idem & ex iiſdem.
Ἀνδράδελφος, ος, ὁ, levir, Ph. Ex ἀνὴρ, & ἀδελφὸς, *frater.*
Ἀνδρακάς, *Adv.* viritim. Ab ἀνὴρ, *vir.*
Ἀνδραποδιοῦνται, *mancipabuntur*, 3. plur. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀνδραποδοῦνται, quod *Attice* dicitur pro ἀνδραποδίσονται, ab
Ἀνδραποδίζω, f. ίσω, in ſervitutem redigo, captivum abduco liberum hominem; (2) ſervum alteri furor & meum facio; (3) ſubjugo, in poteſtatem redigo, velut urbem. Ab ἀνδραποδών. Hinc
Ἀνδραποδισμός, οῦ, ὁ, redactio in ſervitutem, eo, quo de ἀνδραποδίσῃ, dictum eſt, modo; (2) plagium.
Ἀνδραποδισις, εως, ἡ, idem.
Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, qui liberum furatur & in ſervitutem redigit, vel legitimo domino furatur & ſuum facit. Gl. V. plagiarius. Ab eodem.
Ἀνδραποδιστήριος, ος, ον, plagio ſerviens, aptus.
Ἀνδραποδιστικός, ἡ, όν, idem.
Ἀνδραποδοκάπηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui mancipia vendit, mango, venalitiarius. Ex ἀνδράποδον, & κάπηλος, *inſtitor, propola.*
Ἀνδράποδον, ος, τό, mancipium. Ex ἀνὴρ, & πούς, *pes.* Hinc
Ἀνδραποδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ad mancipium pertinens; (2) illiberalis, ſervilis ingenii, degener, voluptatibus & cupiditatibus ſerviens, Gl. V.
Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, ſervilis turpitudo, vilitas mancipii. Ab eod.
Ἀνδραποδωδῶς, *Adv.* ſerviliter.
Ἀνδράριον, ου, τό, homuncio, vir exiguus. Ab ἀνὴρ, *vir.*
Ἀνδραχθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, viro ponderoſus, viro gravis, virum gravans, ſeu onerans, ſufficiens ad onerandum virum. Ex ἀνὴρ, & ἄχθος, *pondus.*
ΑΝΔΡΑΧΑΛΗ, ης, ἡ, ſcabellum muliebre, foramen habens & ſubjectos carbones.
ΑΝΔΡΑΧΑΟΣ, herba quædam.
ΑΝΔΡΑΧΝΗ, ης, ἡ, portulaca, *herba*, Angl. Purſlain.
Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilis ætas. Gl. V. vigor; (2) virilitas; fortitudo. Ab ἀνὴρ, *vir.*
Ἀνδρείκελον, ου, τὸ, ſimulacrum, ſtatua. Ab
Ἀνδρείκελος, ος, ὁ ἡ ὁν, viro ſ. homini ſimilis. Ex ἀνὴρ, & εἰκελος, *ſimilis.*
Ἀνδρειόθυμος, ος, ον, fortis, virili animo præditus.
Ἀνδρεῖον, ου, τό, virile robur, fortitudo. Ab
Ἀνδρεῖος, εία, εῖον, virilis; (2) fortis, ſtrenuus. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρεποφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido.*
Ἀνδρείως, *Adv.* viriliter, ſtrenue. Ab ἀνδρεῖος.
Ἀνδρερασία, ας, ἡ, virorum amatrix. Ex ἀνὴρ, & ἐράσμια, *amatrix.*
Ἀνδρεύομαι, virilem ætatem attingo.
Ἀνδρόμμυος, præſ. part. paff. *Dor.* pro ἀνδρύμμυος, quod eſt *contr.* ex ἀνδροόμμυος, a verbo ἀνδρόω.
Ἀνδριὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ἀνδρὼν; (2) domus magna.
Ἀνδρίων, *virorum*, gen. plur. *Ion.* pro ἀνδρῶν.
Ἀνδρηλατέω, ῶ, f. ήσω, in exſilium pello, in exſilium mitto. Ex ἀνὴρ, & ἐλαύνω.
Ἄνδρια, ων, τὰ, convivia quædam apud Cretenſes, ad quæ ſoli viri admittebantur.
Ἀνδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.
Ἀνδριάντα, acc. ſing. ab ἀνδριάς. Unde
Ἀνδριαντίσκος, ου, ὁ, parva ſtatua. Dimin.
Ἀνδριαντόγλυφος, ὁ, idem quod
Ἀνδριαντοπλάστης, ου, ὁ, ſtatuarius. Ab ἀνδριάς, & πλάσσω, *fictor.* Hinc
Ἀνδριαντοπλαστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars fingendi ſtatuas.
Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſtatuas facio. Ex ἀνδριὰς, & ποιέω, *facio.* Hinc
Ἀνδριαντοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi ſtatuas.
Ἀνδριαντοποιΐα, ας, ἡ, ſtatuarum confectio, ipſa actio faciendi ſtatuas; (2) ars ſtatuaria. Ab
Ἀνδριαντοποιὸς, οῦ, ὁ, ſtatuarius, ſtatuarum artifex. Ab ἀνδριαντοποιέω.
Ἀνδριαντουργίον, ſtatuas facio.
Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua, cippus, Gl. V.
Ἀνδρίζω, f. ίσω, & ἀνδρίζομαι, ætatem virilem ingredior, viriliter ago. Ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε, 1 Cor. 16, 13. τῷ σώματι, roborari, Luc.
Ἀνδρικὸς, ἡ, όν, virilis, ad viros pertinens; (2) virilis, fortis, ſtrenuus; (3) viro forti dignus. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρικῶς, *Adv.* viriliter, fortiter, ſtrenue; (2) valide, robuſte; (3) vehementer.
Ἀνδρίον, τό, parvus vir, homuncio. Dim.
Ἀνδρισὶ, *Adv.* viriliter, fortiter, ſtrenue.
Ἀνδρίφιλος, ος, ὁ ἡ ἡ, viri amans, viri amicus. Ex ἀνὴρ, & φίλος, *amicus.*
Ἀνδροφόντης, ου, ὁ, homicida. Ex ἀνὴρ, & φένω.
Ἀνδρόζαρης, ες, viros gravans.
Ἀνδρόζασμος, ου, ὁ, via anguſta, quæ uni tantum homini ſufficit, Heſ. Ex ἀνὴρ, & βαίω, *vado, eo.*
Ἀνδροζατέω, ῶ, cum viris ſc. pueris conſuefco, rem habeo, amore ſc. nefando. Ex ἀνὴρ, & βατέω.
Ἀνδροζόρος, ος, ὁ ἡ ὁν, hominem vorans. Ex ἀνὴρ, & βόρος, *vorax.*
Ἀνδρόζυλος, ὁ ἡ ὁν, virilis conſilii, fortis, ſ. viris inſidians.
Ἀνδροζρὼς, viros devorans. A βιβρώσκω, *edo.*

Ἀνδρό-

Digitized by Google

Ἀνδράδελφος, idem.
Ἀνδραγίνεια, ας, ἡ, virorum genitura, hominum propagatio; (2) per viros succeſſio generis. Ex ἀνὴρ, & γίνομαι, *genus*.
Ἀνδραγίναι, gigas.
Ἀνδρογόνος, ου, ὁ, ἡ, virum generans, virum gignens, vivipara. Ex ἀνὴρ, & γίγνομαι, a γείνομαι, *naſcor*.
Ἀνδρογύης, ου, ὁ, idem quod
Ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, androgynus, ſemimas, ſemiſemina, ſemivir, Gl. V. (2) caſtratus; debilis, imbecillis, invalidus; (4) effeminatus, muliebri animo præditus; (5) ſocors, parum ſtrenuus. Ex ἀνὴρ, & γυνὴ, *femina*.
Ἀνδροδαΐκτης, ου, ὁ, ἡ, viros ſ. homines perimens. Ex ἀνὴρ, & δαΐζω, *occido*.
Ἀνδροδάμαν, acc. ſing. *Dor.* pro ἀνδροδάμαντα.
Ἀνδροδάμας, αντος, ὁ, & ἀνδροδάμη, ης, ἡ, virum domans; (2) gemma quædam. Ex ἀνὴρ, & δαμάω, *domo*.
Ἀνδροδόμιον, ου, triclinium, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & δόμος, *domus*.
Ἀνδρόθεν, *Adv.* ex viro. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδροθνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod
Ἀνδροκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ἡ, a viro interfectus; (2) homines perdens, vexans. Ex ἀνὴρ, & κάμνω. Unde
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ab homine laboratus, ſeu factus; (2) in quo vir jacet.
Ἀνδροκόταλος, ου, ὁ, homo maleficus, nequam veterator, Heſ. Suid. Ex ἀνὴρ, & κόταλος.
Ἀνδροκλασία, ας, ἡ, *Ion.* ἀνδροκλασίη, cædes virorum.
Ἀνδροκλωΐα, viros interficio.
Ἀνδροκλωΐα, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροκλώψ, ὁ, ἡ, ἡ, homicida, virum occidens. Ex ἀνὴρ, & κλέπτω, *occido*.
Ἀνδρολέτειρα, ἡ, viros perdens.
Ἀνδρολῆμα, ης, ἡ, virilem habens animi elationem, Heſ. Ex ἀνὴρ, & λῆμα.
Ἀνδρολημψία, ας, ἡ, jus homines prehendendi, quo ſcil. Athenienſes, ſi civis extra Atticam interfectus eſſet, tres ejus urbis incolas prehendebant, cædis pœnam daturos, niſi ipſe criminis reus traderetur; clarigatio, Gl. V. Ex ἀνὴρ, & λαμβάνω, *prehendo*.
Ἀνδρολήψιον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.
Ἀνδρολογέω, ῶ, f. ήσω, viros lego, delectum militarem habeo. Ex ἀνὴρ, & λέγω, *lego*, i. e. *deligo*. Hinc
Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, delectus; (2) collectio quævis, quæ viritim fit.
Ἀνδρολογίζω, f. ίσω, idem quod ἀνδρολογέω.
Ἀνδρομανὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ἡ, viris inſaniens, virorum amore inſaniens, viros inſane appetens. Ex ἀνὴρ, & μαίνομαι, *inſanio*. Hinc
Ἀνδρομανία, ας, ἡ, inſanus virorum amor.
Ἀνδρομάχος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cum viris, vel viro pugnans. Ex ἀνὴρ, & μάχομαι, *pugno*.
Ἀνδρόμεος, α, ον, virilis; (2) humanus.
Ἀνδρομήκης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, ad ſtaturam & altitudinem viri adſurgens. Ex ἀνὴρ, & μῆκος.
Ἀνδρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, virile robur, vel ætatem virilem adſumo, ad ætatem virilem pervenio, vir fio; *in med.* ſtupro fœminam; ἀνδραθεὶς, adultus, Gl. V. a. 1. part. paſſ. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρόπαις, αιδος, ὁ, puer virili animo, qui ante ætatem virilem, viriliter ſentit, cogitat, agit. Ex ἀνὴρ, & παῖς, *puer*.
Ἀνδροπλαστία, ας, ἡ, virorum formatio. Ex ἀνὴρ, & πλάσσω, *formo*.
Ἀνδροπληθεία, ας, ἡ, hominum multitudo, ſeu conventus. Ex ἀνὴρ, & πλῆθος.
Ἀνδρόπωνος, ὁ, ſcortum maſculinum.
Ἀνδροπρεπὴς, ὁ, ἡ, ἡ, virum decens. Ex ἀνὴρ, & πρέπει, *decet*.
Ἀνδρόπρωρος, ον, hominis faciem habens, *in neut.* humana facies. Ex ἀνὴρ, & πρῶρα, prora, metaph. *facies*.
Ἀνδροσάθης, ου, ὁ, virilia grandiora habens. Ex ἀνὴρ, & Σάθη, *pudendum virile*.
Ἀνδροσάθων, ονος, ὁ, idem & ex iiſd.
Ἀνδρόσαιμον, ου, τὸ, Dioſcorid. 3, 173. ruta ſilveſtris, *Plin.* 17, 5. c. 4. Ex ἀνὴρ, & αἷμα, *ſanguis*, quia herba hæc digitis trita ſanguineo ſucco fluit, *Angl.* St. Johns wort.
Ἀνδρόσαιμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ἀνδρόσπις, ιδος, ὁ, ἡ, ἡ, hominibus noxius, peſtifer. Ex ἀνὴρ, & Σίνω, *noceo*.
Ἀνδρόσφιγξ, γγος, ὁ, ſtatua, quæ viri & Sphingis figuram habet. Ex ἀνὴρ, & Σφίγξ.
Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo.
Ἀνδρῶθῆναι, *fieri virum*, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἀνδρόεσθαι, ab ἀνδρόομαι, *vir fio*.
Ἀνδροτυχὴς, ὲς, maritum nactus; in matrimonio agens femina.
Ἀνδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor. Ab
Ἀνδροφάγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, humana carne veſcens.
Ἀνδροφονία, ας, f. ήσω, ſum homicida; (2) occido:
Ἀνδροφονία, ας, ἡ, homicidium. Ab
Ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida, ſicarius; ἀνδροφόνη, ης, ἡ, interfectrix viri. Ex ἀνὴρ, & φένω, *occido*.
Ἀνδροφόρτης, ου, ὁ, homicida.
Ἀνδρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, virilem vocem habens. Ex ἀνὴρ, & φρὴν, *vox*.
Ἀνδρόω, ῶ, f. ώσω, virilem reddo, virile robur ſubminiſtro. Ab ἀνὴρ. Hinc
Ἀνδρώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, virilis, virum decens, forti viro dignus; (2) forti animo præditus, magnanimus.
Ἀνδρωδὰς, *Adv.* viriliter, fortiter.
Ἀνδρωθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνδρόω.
Ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domus, in qua viri a mulieribus ſeorſim agunt; (2) exponitur etiam ſchola, ubi ſtudioſi ſapientiæ erudiuntur. Ab ἀνὴρ.
Ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem & ab eod.
Ἀνδρῶος, ᾶα, ῶον, virilis, ad virum pertinens.
Ἀνδύεται, 3. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἀναδύεται.
Ἄνδωκα, *reddidit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἀνέδωκε, ab ἀναδίδωμι, *reddo*.
Ἀνέβη, *conſcendit, adſcendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναβαίνω, *conſcendo, adſcendo*.
Ἀνεβορύαξαν, *exclamarunt*, 3. plur. a. ind. act. verbi ἀναβορύζω, *exclamo*.
Ἀνέβραχε, *inſonuit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἀναβρέχω, *inſono*.
Ἀνέβησε, *clamavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀνεβόησε, a verbo ἀναβοάω, *clamo*.
Ἀνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, fide jubeo.
Ἀνέγγυος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſine ſponſione actus; ἀνέγγυος, ου, ἡ, non deſponſa. Ex α priv. & ἐγγύη, *ſatis dationi obnoxius*.
Ἀνεγείρω, f. ερῶ, expergefacio, excito; (2) ædifico; ἀνεγείρομαι, reſurgo, Gl. V. evigilo. Ὀδυσῆα ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε, Il. 10, 138. Hinc
Ἀνέγρτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, inexpergiſcibilis, inexperrectus.
Ἀνεγίρτως, *Adv.* citra reſtitutionem vitæ.
Ἀνέγκλητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, inculpatus, irreprehenſus, Gl. V. inacculabilis. Ex α priv. & ἐγκαλέω, *culpo*.
Ἀνεγκλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem, inculpate.
Ἀνέγνυ, ου, ὑ, quæ uterum non fert, quæ non eſt gravida. Ex α priv. & ἔγγυος.
Ἀνεγνωμίασε, ου, ὁ, ἡ, ἡ, illaudatus, nulla laude adfectus. Ex α pr. & ἐγκώμιον, *laus*.
Ἀνεγράμπλοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. ἀναγναμπτω.
Ἀνεγνορίδιον, *agnitus eſt*, 3. ſing a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγνωρίζω, *notum facio*.
Ἀνέγνυσμαι, *lectus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναγινώσκω pro ἀναγνάω, *lego*.
Ἀνέγνωτε, *legiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἀνέγρετο, *concitabatur*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncopen*, pro ἀνεγείρετο, a verbo
Ἀνέγρομαι, expergiſcor, *per Sync.* pro ἀνεγείρομαι.
Ἀνεγχώρητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui fieri, concedi, admitti, nequit; impoſſibilis. Ex α priv. & ἐγχωρέω, *admitto*.
Ἀνεδάφιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui pavitus non eſt, qui ſolo æquatus non eſt. Ex α priv. & ἐδαφίζω, *pavio, ſolo æquo*.
Ἀνεδίγμεθα, *ſuſcepti eramus*, 1. pl. pluſq. ind. paſſ. *per Sync.* pro ἀνεδεδέγμεθα, ab ἀναδέχομαι.
Ἀνεδίξατο, *ſuſcepit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἀνέδειξεν, *demonſtravit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδείκνυμι pro ἀνέδειξα.
ΑΝΕΔΗΝ, *Adv.* licenter, impune; (2) effuſe; (3) promiſcue; (4) palam, aperte; Οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι ἐπεδὴ βούλονται ἀνίδην τοῖς πᾶρ' αὐτοῖς ξυγγενέσθαι σοφισταῖς. Lacedæmonii vero quotieſcunque volunt licentius cum ſuis ſophiſtis verſari, *Plat.* in *Protag.* pag. 342.
Ἀνέδρακον, *ſuſpexi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἀνέδαρκον, verbi ἀναδέρκω.
Ἀνεδραμὸν, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀνατρέχω pro ἀνεδράμην, *curro*.
Ἀνέδρας, ου, non ſtabilis. Ab α & ἕδρα, *baſis*.
Ἀνέδυ, *prodiit*, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀναδύομαι.
Ἀνεδύσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀναδύω, *emergo*.
Ἀνέδωκεν, *reddidit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναδίδωμι, *reddo*.
Ἀνέζεξεν, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζέζυγμαι pro ἀναζέζυγα, *diſcedo*.
Ἀνέζω, f. ίσω, ſublatum in ſede colloco & pono. Ἐς δίφρον δ' ἀνίσαντες ἄγον πρότι Ἴλιον ἱρὴν, Il. 13, 657. Ex ἀνὰ, & ἵζω, *colloco*.
Ἀνεθελησία, ας, ἡ, cum quis non vult, Suic. Ex α priv. & ἐθέλω, *volo*.
Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, coactus; invitus; (2) inexſpectatus; (3) triſtis, adverſus. Ex iiſd.
Ἀνεζήτει, *requirebant*, 3. pl. imp. act. *contr.* pro ἀνεζήτουν, ab ἀναζητέω.
Ἀνεζωπύρησε, *revixit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀναζωπυρέω, *reviviſco*.
Ἀνέηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνίημι, *remitto*.
Ἀνεθάλετε, *reviruiſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀναθάλλω, *revireſco*.
Ἀνεθεὶς, *remiſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἀνίημι, *remitto*.
Ἀνέθης, ου, non adſuefactus.
Ἀνέθηκα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνατίθημι, pro ἀναθέω, *repono*.
Ἀνέθη, *laxatus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι, *remitto, laxo*.
Ἀνεθρεψάμεν, *nutrivi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀνατρέφω, *nutrio*.
Ἀνείδεος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, forma carens, informis. Ex α priv. & εἶδος, *forma*.
Ἀνειδωλοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem & imaginem fingo, animo propono.
Ἀνειδωλοποιΐα, ἡ, imaginum efficitio in animo.
Ἀνείκαστος, ὁ, ἡ, ἡ, qui nulla imagine exprimi poteſt, quem nulla conjectura adſequi poſſis. Ph. inexiſtimabilis. Ex α priv. & εἰκάζω, *adſimilo*.
Ἀνεικόνιστος, ον, qui imagine exprimi non poteſt, ut Deus.
Ἀνειλείθυια, ſ. ἀνειλήθυια, ας, ἡ, quæ nondum peperit, quæ Lucinæ labores nondum experta eſt. Ex α priv. & Εἰλείθυια, Lucina, parturientium Dea.
Ἀνείλεω, ῶ, f. ήσω, evolvo, involutum explico. Ex ἀνὰ, & εἱλέω, *involvo*. Hinc
Ἀνείλημα, ατος, τὸ, evolutio; (2) involutio, involucrum.
Ἀνείληπται, *contractum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἀναλαμβάνω pro ἀναλήφθω.
Ἀνείλησις, εως, ἡ, convolutio, Aret.
Ἀνειλίσσω, & ἀνειλίττω, revolvo.
Ἀνείλλω, idem quod ἀνειλέω.
Ἀνεῖλεν, *ſuſtuli*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀναιρέω pro ἀνέλω, *tollo*.
Ἀνειμένη, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀνίημι.
Ἀνειμένως, *Adv.* remiſſe, ſolute, licenter, negligenter. Ab ἀνειμένος.
Ἄνειμι, redeo, redibo. Ex ἀνὰ, & εἶμι, *eo*.
Ἀνείμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, non veſtitus, nudus; (2) male veſtitus. Ex α pr. & εἷμα, *veſtis*.
Ἀνεῖν, *conficere*, præſ. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνύειν, a verbo ἀνύω, *confacio*.
Ἀνεῖναι, *remiſiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀνίημι.

Digitized by Google

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.
Ἀνείργω, f. ξω, arceo, revello, propello, inhibeo. Ex ἀνὰ, & ἔργω, *cohibeo*.
Ἀνείρεαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρωαι, a verbo ἀνείρομαι.
Ἀνειρξις, εως, ἡ, inhibitio, Ab ἀνείργω.
Ἀνείρυσαν. 3. pl. a. 1. ind. act. Ab
Ἀνειρύω, f. ύσω, ſurſum traho. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram ſubducere, Herodot. Ab ἀνὰ, & εἰρύω, *trahe*.
Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἴρω, *necto*.
Ἀνεῖσαν, *aſcenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἄνειμι.
Ἀνεῖσθε, perf. inf. paſſ. verbi ἀνίημι.
Ἀνείσοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, inacceſſus, ad quem non patet ingreſſus. R. Ex α priv. & εἴσοδος.
Ἀνεισφορία, ἡ, immunitas a tributo.
Ἀνείσφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, immunis, qui tributum non ſolvit. Ex α pr. & εἰσφορὰ, *tributum*.
Ἀνεῖχεν, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.
Ἀνεῖω, *remitto*, præſ. ind. act. *Poët.* pro ἀνέω, ſive ἀνίημι.
Ἀνέκαθεν, *Adv.* deſuper, e loco alto; (2) ab origine generis & juxta ſeriem priſcorum, quibus quis ortus eſt. Ab
Ἀνεκὰς, *Adv.* ſurſum, ſuperne, eminus. Ex ἀνὰ, & ἑκὰς, *procul*.
Ἀνέκβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex quo non eſt egreſſus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exeo*.
Ἀνεκβίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vi compelli neqcit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω.
Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter.
Ἀνεκδαρτὶ, *Adv.* ſine excoriatione.
Ἀνεκδαρτος, ου, non excoriatus. Ab α priv. & δαρω, *excorio*.
Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor*.
Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inerrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ, & διήγεομαι, *enarro*.
Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter. A præc.
Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inultus, indefenſus. Ex α priv. & ἐκδικέω, *ulciſcor*.
Ἀνέκδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata. Ex α priv. & ἔκδοτος, *editus*.
Ἀνέκδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, excurſum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & ἔκδρομος, *excurſio*.
Ἀνεκθέρμαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui calefieri non poteſt, caloris expers. Ex α priv. & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.
Ἀνέκθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio*.
Ἀνεκλαγον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάζω.
Ἀνεκκλεσίαστος, ου, cœtu populi carens, inanis.
Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.
Ἀνέκλειπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non deficiens (2) perpetuus; (3) inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκλείπω, *deficio, ceſſo*.
Ἀνεκλείπτως, perpetuo, ſemper inexhauſtè.
Ἀνέκλινεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.
Ἀνεκλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, indeficiens, indefinitus. Ex α priv. & ἐκλιπὴς, *deficiens*
Ἀνεκλογίστος, ου, ὁ ἡ ἡ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι.
Ἀνεκλογίστως, ſine ratione, ſine modo, intemperanter
Ἀνέκνιπτος, ου, elotu difficilis. Ab α priv. & ἐκνίπτω, *lavo*.
Ἀνεκόμισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακομίζω.
Ἀνέκπτη. 2. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀνακόπτω.
Ἀνεκφαύστος, ου, ὁ ἡ ἡ, manifeſtus, exauditus; (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἐκφαύσκω, *exaudio*.
Ἀνεκπίμπλημι, repleo.
Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. & ἐκπλήσσομαι, *obſtupeſco*.
Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* imperterrite, impavide, intrepide.
Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπλήω, *expleo*.
Ἀνέκπλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλύω, *eluo*.
Ἀνεκτοίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli. Ex α priv. & ἐκποιέω.
Ἀνεκπύητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inſuppurabilis, qui ad ſuppurationem perduci non poteſt. Ἀνεκπύητον ἕλκος, *Aret.* Ex α priv. & ἐκπυέω.
Ἀνέκπυος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.
Ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακράζω.
Ἀνεκρίζοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non radicitus evulſus. Ex α priv. & ἐκριζόω, *radico*.
Ἀνεκτικὸς, ἡ, όν, patiens, qui tolerare poteſt. Ab ἀνέχομαι.
Ἀνεκτὸς, ὴ, όν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, *tolero*.
Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode.
Ἀνεκτριπὴς, ου, qui deleri, deteri non poteſt.
Ἀνεκφευκὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, quem nemo effugere poteſt; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. & ἐκφεύγω, *effugio*.
Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. & ἐκφοιτάω.
Ἀνέκφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod efferre non licet. Ex α priv. & ἐκφέρω, *effero*.
Ἀνέκφραστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, *eloquor*.
Ἀνεκφώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis, inexpreſſus. Ex α priv. & ἐκφωνέω, *exclamo*.
Ἀνέλαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſine oleo. Ex α priv. ἔλαιον, *oleum*.
Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreprehenſibilis; (2) qui refelli non poteſt, aut non convinci; (3) manifeſtus. Ex α priv. & ἐλέγκω, *arguo, convinco*.
Ἀνελέγκτως, *Adv.* ſine reprehenſione; (2) ſine probatione.
Ἀνελέγχω, arguo, convinco.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, immiſericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.
Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter, immiſericorditer.
Ἀνελεὴς, ὲς, immiſericors.
Ἀνελεία, ſine miſericordia,
Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.
Ἀνελευθερία, ας, ἡ, illiberalitas, illiberalis, moroſitas; (2) avaritia, ſordities.
Ἀνελευθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab
Ἀνελεύθερος, ου, ὁ ἡ ἡ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhoneſtus, indecens. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liberalis*.
Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter; (2) ſordide.
Ἀνέλευσις, εως, ἡ, reditus.
Ἀνέλιγμα, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.
Ἀνέλλην, ὁ ἡ ἡ, alienus a moribus Græcorum.
Ἀνελεύνω, tempus, tero, otior.
Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.
Ἀνέλιπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *verſo*, & πούς, *pes*.
Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν, τὰ βιβλία, ἱστορίας.
Ἀνελκὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui trahi non poteſt.
Ἀνελκύω, f. υσω, idem quod
Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν, ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὃ ὃ τόξα πῆχαν ἀνέλκει, Il. 11, 374, & 13, 583. Ex ἀνὰ, & ἕλκω.
Ἀνέλκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non ſenſit. Ex α priv. & ἑλκόω.
Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, helleniſmum non recipiens, alienus a Græca conſuetudine. Ex α priv. & ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*.
Ἀνελλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cui nihil deeſt, non deficiens; (2) cui nihil detrahi poteſt. Ex α priv. & ἐλλείπω, *deficio*.
Ἀνελόντα, acc. ſing. a. 2. part. act.
Ἀνέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.
Ἀνέλπις, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſine ſpe.
Ἀνελπιστία, ſpei expers ſum.
Ἀνελπίστως, *deſperes*, ſeu *deſperaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *deſpero*.
Ἀνελπισία, ἡ, vacuitas ſpei, deſperatio. Ab
Ἀνέλπιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπὶς.
Ἀνελπίστως, *Adv.* ſine ſpe, citra ſpem, præter ſpem, inſperato.
Ἀνέλυτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, non involutus, ſine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἔλυτρον, *involucrum*.
Ἀνέλασι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.
Ἀνεμβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inacceſſus, invius. Ex α priv. & ἐμβαίνω, *accedo*.
Ἀνέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.
Ἀνεμέσητος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens invidia, non inviſus. Ex α priv. & νεμεσάω.
Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam.
Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, & ἐμέω.
Ἀνέμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, indiviſus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω.
Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος, *ventus*.
Ἀνεμίδιον, ου, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.
Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμαιος.
Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπίζομένῳ, Jac. 1, 6. Ab ἄνεμος.
Ἀνέμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.
Ἀνεμνήσθην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμνάομαι.
Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, curſor, qui a ventis impellitur, curſor, qui cum ventis currit. Ex ἄνεμος, & δρόμος, *curſus*.
Ἀνεμόεις, όεσσα, όεν, ventoſus, vento plenus. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμοκοίται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex ἄνεμος, κοῖτος, *cubile*.
ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; (2) anima.
Ἀνεμοσκέπης, ους, ὁ ἡ ἡ, a vento tegens, ventum arcens. Ex ἄνεμος, & σκέπω, *tego*.
Ἀνεμόστροφος, ου, a vento agitatus.
Ἀνεμοστεφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, vento perſtrepens, R. Ex ἄνεμος, & στρέφω.
Ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.
Ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀνεμοφθορίαι, ας, ἡ, corruptio quæ fit a vento. Ab
Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ ἡ ἡ, vento periens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω.
Ἀνεμοφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a vento disjectus, a ventis in diverſas partes latus. Ex ἄνεμος, & φορέω, *fero, porto*.
Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. & ἐμπλήκτος.
Ἀνέμπλοος, ου, ὁ ἡ ἡ, non navigans, quieſcens. Ex α priv. & ἐμπλέω, *navigo*.
Ἀνεμποδίστος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui nihil impedimento eſt, liber ab obſtaculo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedes implico*.
Ἀνεμποδίστως, *Adv.* ſine impedimento & obſtaculo.
Ἀνέμπλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui incidere non poteſt; (2) irreprehenſibilis, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.
Ἀνέμφαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐμφαίνω, *oſtendo*. Unde
Ἀνέμφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens efficacia; (2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſa; (3) luculentam ſpeciem non præbens.
Ἀνεμφάτως, *Adv.* ſine efficacia; (2) non expreſſè.
Ἀνεμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, vento plenus, ventoſus; (2) venti naturam habens. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμωκὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, venti celeritatem habens.

Digitized by Google

bens. *Eurip. Phœniss.* 166. Ex ἀνεμος, & ὠκὺς, *celer.*

'Ανεμαλία, ας, ἡ, nomen herbæ.

'Ανεμώλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμος. Unde et

'Ανεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, saliuncula; (2) vanitas.

'Ανεμῶτις, ιδος, ἡ, cognomen Minervæ ventum pernicioſum ſedantis. Ab eod.

'Ανενδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεὴς, *indigus.*

'Ανένδεικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, alienus ab oſtentatione. R. Ex α priv. & ἔνδειξις.

'Ανένδεικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui fieri nequit, nunquam contingens, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐνδέχομαι, *fieri poſſum.*

'Ανενδεῶς, *Adv.* ſine neceſſitate ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεὴς.

'Ανενδοίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito.*

'Ανενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.

'Ανένδοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non remiſſus, non languidus; (2) in quo non eſt remiſſio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remiſſior fio.*

'Ανενδότως, *Adv.* non remiſſe, non languide, non perfunctorie.

'Ανένδυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non indutus. Gl. V. inveſtis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, *induor.*

'Ανενίγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.

'Ανενίκατο, *emiſit.* 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνήνεγκατο, a verbo eod.

'Ανένδυσεν, *renuit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνανδύω.

'Ανενεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργὴς, *efficax.*

'Ανενέργητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐνεργῶ, *operor.*

'Ανειλιωχυῖα, *erumpens, quæ erupit*, part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνειλιωχυῖα. Ab ἀναφέρω, pro ἀνενίγκω.

'Ανενθουσίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non adflatus divino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α priv. & ἐνθουσιάζω.

'Ανεννόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor eſt; (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. & ἐννοέω, *cogito.*

'Ανενόχλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.

'Ανέντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

'Ανεντυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non adfabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis, morosus, difficilis, ſuperbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor.*

'Ανεντρεχὴς, ἐς, tardus, non velox.

'Ανέντροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *revereor.*

'Ανεξάλειπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo.*

'Ανεξάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, immutabilis, invariabilis, conſtans, Suic. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto.*

'Ανεξάντλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inexhauſtus. Ab α priv. & ἐξαντλάω, *exhaurio.*

'Ανεξαπάτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui decipi, falli non poteſt. Ex α priv. & ἐξαπατάω.

'Ανεξάρνητος, ος, qui non abnegat.

'Ανεξέλεγκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui refutari & coargui non poteſt. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo.*

'Ανεξελεγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat.

'Ανεξέρευνητος, idem quod ἀνεξιχνίαστος.

'Ανεξιχνίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, imperſcrutabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *perſcrutor.*

'Ανεξετάζω, exploro, examino.

'Ανεξέταστος, non examinatus, non exploratus. diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconſultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.

'Ανεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine; (2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

'Ανεξεύρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. ἐξεύρισκω, *invenio.*

'Ανεξήγητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non expoſitus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico.*

'Ανεξικακίω, ῶ, f. ήσω, malos tolero.

'Ανεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

'Ανεξίκακος, ος, ὁ ἡ ὄν, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακὸς, *malus.*

'Ανεξικάκως, cum incommodo.

'Ανεξίκμαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui exſiccari non poteſt; (2) qui exſiccatus non eſt; (3) non exſuccus. Ex α priv. & ἰκμάζω, *humecto.*

'Α ξιλαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἐξιλάσμαι, *propitio.*

'Ανεξίτηλος, ον, non delendus, non eluendus.

'Ανέξιτηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo.*

'Ανεξιχνίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo.*

'Ανέξοδος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδος, *exitus.*

'Ανέξοις, ος, ὁ ἡ ὄν, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω.

'Ανέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

'Ανέωνται, *laxati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a verbo, ἀνίημι, *laxo.*

'Ανεόρτας, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

'Ανέορτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. V. profeſtus. Ex α priv. & ἑορτὴ, *feſtum.*

'Ανεός, mutus, tacitus, vocis expers, Heſ. Ex α priv. & αὐω, *clamo.*

'Ανεπάγγελτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio.*

'Ανεπαίσθητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non ſentitur. Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, *ſentio.*

'Ανεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

'Ανεπάϊστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. & ἐπάϊστος.

'Ανεπαίσχυντος, ος, ὁ ἡ ὄν, inverecundus, impudens. Ex α priv. & ἐπαισχυνομαι, *erubeſco.*

'Ανεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

'Ανεπάλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non alternans, ſeriem continuam habens; (2) cui ſunt dentes continui. Ex α priv. & ἐπαλλάττω.

'Ανεπάλμενος, *reſiliens*, Poët. & per Sync. pro ἀνεφαλόμενος, ab ἀνεφάλλομαι, *reſilio.*

'Ανέπαλτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *per Sync.* & *Dor.* pro ἀνεφήλατο. Ab eod.

'Ανεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui corrigi aut emendari non poteſt, non emendabilis; (2) inemendatus. Ex α priv. & ἐπανορθόω.

'Ανέπαφος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) ſincerus, purus. Ex α priv. & ἅπτομαι, *attingo.*

'Ανεπαφρόδιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſine venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, *venuſtus.*

'Ανεπαχθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non moleſtus; (2) non invidioſus, nullam invidiam faciens. Ex α priv. & ἐπαχθὴς, *oneroſus.*

'Ανεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate.

'Ανέπεισα, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

'Ανεπίλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non redux. Ab α priv. & ἐπανέρχομαι.

'Ανεπιμέλ ψα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀνεπιμέλομαι.

'Ανέπεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.

'Ανεπήδησε, 3 ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπηδάω.

'Ανεπηρίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inoffenſus, injuriæ immunis. Ex α priv. & ἐπηρεάζω.

'Ανεπὴς, ἐος, ος, ὁ ἡ ὄν, nihil dicens, mutus, Heſ. Etym. Ex α priv. & ἐπος, *verbum.*

'Ανεπίβατος, ος, ὁ ἡ ὄν, inacceſſus, impervius, Ex α priv. & ἐπιβαίνω, *accedo.*

'Ανεπιβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus. Ex α priv. & ἐπιβουλεύω.

'Ανεπίγραφος, ος, ὁ ἡ ὄν, titulo carens, carens inſcriptione. Ex α priv. & ἐπιγραφὴ.

'Ανεπιδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. & ἐπιδεὴς.

'Ανεπίδεικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo.*

'Ανεπιδεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt; (2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio.*

'Ανεπίδετος, ος, ὁ ἡ ὄν, non obligatus. Ex α priv. & ἐπιδέω, *obligatus.*

'Ανεπιδηκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, minime mordens. Ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, *mordeo.*

'Ανεπίδικος, ος, ὁ ἡ ὄν, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. Ex α priv. & ἐπίδικος, *controverſus.*

'Ανεπίδοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

'Ανεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

'Ανεπιεικὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄν, durus, immitis, iniquus, ſævus. Ex α priv. & ἐπιεικὴς.

'Ανεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

'Ανεπιθύμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, vacuus concupiſcentia, Suic. Ex α priv. & ἐπιθυμέω.

'Ανεπικαλύπτως, ſine tegmine, nudè; (2) apertè, palam.

'Ανεπίκαυς, ος, ὁ ἡ ὄν, aduſtione carens, non aduſtus. Ex α priv. & ἐπικαύω, *aduro.*

'Ανεπικαυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſdem.

'Ανεπίκλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo.*

'Ανεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

'Ανεπικοινώνητος, ον, incommunicabilis.

'Ανεπικούρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, auxilio deſtitutus, cui nemo fert opem. Ex α priv. & ἐπικουρέω, *auxilior.*

'Ανεπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconſultus, temerarius, inconſulte, & temerarie factus. Ex α priv. & ἐπικρίνω, *compiobo.*

'Ανεπίκρυπτος, ον, qui non occultat.

'Ανεπικώλυτος, ον, liber, non interdictus.

'Ανεπικωλύτως, ſine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

'Ανεπίλημπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω.

'Ανεπιλήπτως, ſine reprehenſione, culpa.

'Ανεπίλησος, ος, ὁ ἡ ὄν, inoblitus, ſine oblitione; (2) non abſconditus. Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor.*

'Ανεπιλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconſideratus. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

'Ανεπιλογίστως, *Adv.* inconſiderate.

'Ανεπιμέλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, incurioſus, qui nullam curam habet; incuratus, Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμελέομαι, *curo.*

'Ανεπίμικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non permixtus; (2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

'Ανεπιμίκτως, *Adv.* non admittendo permiſtionem.

'Ανεπίμονος, ος, ὁ ἡ ὄν, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπιμένω, *permaneo.*

'Ανεπίμομος, ος, ὁ ἡ ὄν, inculpabilis. Ab α priv. & ἐπίμομος, *culpabilis.*

'Ανεπινόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconſideratus; (2) improviſus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. & ἐπινοέω.

'Ανεπίξεις, ος, ὁ ἡ ὄν, impolitus, imperfectus. Ex α priv. & ἐπιξέω.

'Ανεπίπλαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, nulla imitatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino.*

'Ανεπίπλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui aliis non permiſcetur, R. Ex α priv. & ἐπιπλύνω.

'Ανεπίπληκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ἐπιπλήττω. Hinc

'Ανεπιπλήκτως, *Adv.* ſine reprehenſione.

'Ανεπιπληξία, ας, ἡ, vacuitas a reprehenſione.

'Ανεπίρρικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, nondum confectus, vel libatus. Ex α priv. & ἐπιῤῥίζω, *confic.*

ANTH.

Digitized by Google

Ἀνειπεῖν, edicere, proclamare, publice pronunciare. Ex ἀνὰ, & εἰπεῖν, *dicere*.
Ἀνείργω, f. ξω, arceo, revello, propello, inhibeo. Ex ἀνὰ, & ἔργω, *cohibeo*.
Ἀνείρεα, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro ἀνείρῃσαι, a verbo ἀνείρομαι.
Ἀνειρξις, εως, ἡ, inhibitio, Ab ἀνείργω.
Ἀνείρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ab
Ἀνειρύω, f. ύσω, ſurſum traho. Ἀνειρύσαι τὰς νῆας, in terram ſubducere, Herodot. Ab ἀνὰ, & εἴρυω, *trahe*.
Ἀνείρω, necto, adnecto. Ex ἀνὰ, & εἴρω, *necto*.
Ἀνεῖσαι, *aſcenderunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἄνειμι.
Ἀνεῖδε, perf. inf. paſſ. verbi ἀνίημι.
Ἀνείσοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, inacceſſus, ad quem non patet ingreſſus. R. Ex α priv. & εἴσοδος.
Ἀνεισφορία, ἡ, immunitas a tributo.
Ἀνείσφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, immunis, qui tributum non ſolvit. Ex α pr. & εἰσφορὰ, *tributum*.
Ἀνεῖχεν, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἀνέχω.
Ἀνεῖω, *remitto*, præſ. ind. act. *Poët.* pro ἀνίημι, ſive ἀνίημι.
Ἀνέκαθεν, *Adv.* deſuper, e loco alto; (2) ab origine generis & juxta ſeriem priſcorum, quibus quis ortus eſt. Ab
Ἀνεκὰς, *Adv.* ſurſum, ſuperne, eminus. Ex ἀνὰ, & ἑκὰς, *procul*.
Ἀνίκατος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex quo non eſt egreſſus; (2) invius; (3) carens eventu. Ex α priv. & ἐκβαίνω, *exeo*.
Ἀνεκβίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vi compelli nequit, inviolabilis. Ex α priv. & ἐκβιάζω.
Ἀνεκβιάστως, *Adv.* inviolabiliter.
Ἀνεκδαρτὶ, *Adv.* ſine excoriatione.
Ἀνεκδαρτος, ον, non excoriatus. Ab α priv. & δέρω, *excorio*.
Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non peregrinatur, peregrinatione carens. Ex α priv. & ἐκδημέω, *peregrinor*.
Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inerrabilis, ineffabilis. Ex α pr. ἐκ, & διήγεομαι, *enarro*.
Ἀνεκδιήγητος, inenarrabiliter. A præc.
Ἀνεκείητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inultus, indefenſus. Ex α priv. & ἐκδικέω, *ulciſcor*.
Ἀνέκδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non editus, non vulgatus; (2) non elocata. Ex α priv. & ἔκδοτος, *editus*.
Ἀνέκδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, excurſum & effugium non habens, impervius. Ex α priv. & ἔκδρομος, *excurſio*.
Ἀνεκθέρμαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui calefieri non poteſt, caloris expers. Ex α priv. & ἐκθερμαίνω, *excalefacio*.
Ἀνέκθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexpiabilis. Ex α priv. & ἐκθύομαι, *expio*.
Ἀνεκλαγον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀνακλάζω.
Ἀνεκκλησίαστος, ον, cœtu populi carens, inanis.
Ἀνεκλάλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. ἐκ, & λαλέω, *loquor*.
Ἀνεκλείπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non deficiens (2) perpetuus; (3) inexhauſtus. Ex α priv. & ἐκλείπω, *deficio, ceſſo*.
Ἀνεκλείπτως, perpetuo, ſemper inexhauſtè.
Ἀνέκλιν, 3. ſing a. 1. ind. act. v. ἀνακλίνω.
Ἀνεκλιπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, indeficiens, indefinitus. Ex α priv. & ἐκλιπὴς, *deficiens*
Ἀνεκλόγιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, a quo rationes non petuntur, cujus rationes ſubduci non poſſunt. Ex α priv. & ἐκλογίζομαι.
Ἀνεκλογίστως, ſine ratione, ſine modo, intemperanter
Ἀνέκπτος, ου, elotu difficilis. Ab α priv. & ἐκπίπτω, *elio*.
Ἀνεκοινώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀνακοινόω.
Ἀνέκπιν, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ἀνακόπλω.
Ἀνεκπόδιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, manifeſtus, exauditus; (2) ineffabilis, infandus. Ex α priv. & ἐκποδίζω, *exaudio*.
Ἀνεκπίμπλημι, repleo.
Ἀνέκπληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non obſtupefactus, imperterritus, impavidus. Ex α priv. & ἐκπλήσσομαι, *obſtupeſco*.
Ἀνεκπλήκτως, *Adv.* imperterrite, impavide, intrepide.
Ἀνεκπλήρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, inexplebilis, Gl. V. Ex α priv. & ἐκπληρόω, *expleo*.
Ἀνέκπυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, indelebilis, non elutus. Ex α priv. & ἐκπλύνω, *eluo*.
Ἀνεκτοίητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non poteſt educi, extrahi, aut expelli. Ex α priv. & ἐκποιέω.
Ἀνεκπύητος, ου, ὁ ἡ ἡ, inſuppurabilis, qui ad ſuppurationem perduci non poteſt. Ἀνεκπύητον ἕλκος, *Aret.* Ex α priv. & ἐκπυέω.
Ἀνέκπυστος, non divulgatus, celatus; (2) non divulgandus, celandus.
Ἀνέκραγον, 3. pl. a. 2. indic. act. v. ἀνακράζω.
Ἀνεκρίζωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non radicitus evulſus. Ex α priv. & ἐκριζόω, *eradico*.
Ἀνεκτικὸς, ἡ, ὸν, patiens, qui tolerare poteſt. Ab ἀνέχομαι.
Ἀνεκτὸς, ὴ, όν, tolerabilis, commodus. Ab ἀνέχω, *tolero*.
Ἀνεκτῶς, *Adv.* tolerabiliter, commode.
Ἀνεκλιπὴς, ον, qui deleri, deteri non poteſt.
Ἀνεκφυκὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, quem nemo effugere poteſt; (2) cui non licet effugere. Ex α priv. & ἐκφεύγω, *effugio*.
Ἀνεκφοίτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non prodiens, foras non emanans. Ex α priv. & ἐκφοιτάω.
Ἀνέκφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, quod efferre non licet. Ex α priv. & ἐκφέρω, *effero*.
Ἀνέκφραστος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis. Ex α priv. & ἐκφράζω, *eloquor*.
Ἀνεκφώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ineffabilis, inexpreſſus. Ex α priv. & ἐκφωνέω, *exclamo*.
Ἀνέλαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſine oleo. Ex α priv. ἔλαιον, *oleum*.
Ἀνέλεγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreprehenſibilis; (2) qui refelli non poteſt, aut non convinci; (3) manifeſtus. Ex α priv. & ἐλέγκω, *arguo, convinco*.
Ἀνελέγκτως, *Adv.* ſine reprehenſione; (2) ſine probatione.
Ἀνελέγχω, arguo, convinco.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, immiſericors, durus, rigidus. Ex α priv. & ἐλεήμων.
Ἀνελεημόνως, *Adv.* crudeliter, immiſericorditer.
Ἀνελεὴς, ἐς, immiſericors.
Ἀνελεία, ſine miſericordia,
Ἀνελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.
Ἀνελευθερία, αἱ, ἡ, illiberalitas, illiberalis, moroſitas; (2) avaritia, ſordities.
Ἀνελεύθεριότης, ητος, ἡ, idem. Ab
Ἀνελεύθερος, ου, ὁ ἡ ἡ, illiberalis; (2) ſordidus, avarus; (3) inhoneſtus, indecens. Ex α priv. & ἐλεύθερος, *liberalis*.
Ἀνελευθέρως, *Adv.* illiberaliter; (2) ſordide.
Ἀνέλιυσις, εως, ἡ, reditus.
Ἀνέλιγμα, τὸ, convolutio, cincinnus. Ab ἀνελίττω.
Ἀνέλλην, ὁ ἡ ἡ, alienus a moribus Græcorum.
Ἀνελιτνύω, tempus, tero, otior.
Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involutio, volutatio; (2) explicatio. Ab ἀνελίσσω.
Ἀνέλιπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non torquens, non trahens pedem, i. e. non incedens. Ex ἀνελίσσω, *verto*, & πούς, *pes*.
Ἀνελίσσω, vel ἀνελίττω, f. ίξω, volvo, evolvo, revolvo, voluto, verſo; (2) explico, aperio. Ἀνελίσσειν, τὰ βιβλία, *ἱστορίας*.
Ἀνελκτὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui trahi non poteſt.
Ἀνελκύω, f. υσω, idem quod
Ἀνέλκω, f. ξω, ſurſum traho, attollo attrahendo; (2) ſubduco; (3) extraho, retro traho; (4) traho. Ἀνέλκειν, ἰχθὺν ἀγκίστρῳ, τὰς ναῦς. Ὃ δὴ τόξα πῶχαν ἀνείλκει, Il. 11, 37⁴, & 13, 583. Ex ἀνὰ, & ἕλκω.
Ἀνέλκωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ulceratus, qui ulcus non ſenſit. Ex α priv. & ἑλκόω.
Ἀνελλήνιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, helleniſmum non recipiens, alienus a Græca conſuetudine. Ex α priv. & ἑλληνίζω, *cum Græcis facio*.
Ἀνελλιπὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, cui nihil deeſt, non deficiens; (2) cui nihil detrahi poteſt. Ex α priv. & ἐλλείπω, *deficio*.
Ἀνελόντα, acc. ſing. a. 2. part. act.
Ἀνέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀνείλοντο. Ab ἀναιρέω, pro ἀνέλω.
Ἀνελπὶς, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſine ſpe.
Ἀνελπιστία, ſpei expers ſum.
Ἀνελπίσῃς, *deſperes*, ſeu *deſperaveris*, 2. ſing. a. 1. conjunct. act. verbi ἀνελπίζω, *deſpero*.
Ἀνελπιστία, ἡ, vacuitas ſpei, deſperatio. Ab
Ἀνέλπιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, inſperatus, præter ſpem accidens; (2) non ſperans, deſperans, nullam ſpem habens. Ex α priv. & ἐλπὶς.
Ἀνελπίστως, *Adv.* ſine ſpe, citra ſpem, præter ſpem, inſperato.
Ἀνέλυτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, non involutus, ſine tegmine, velamine. Ex α priv. & ἔλυτρον, *involucrum*.
Ἀνέλωσι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀναιρέω, pro ἀνέλω.
Ἀνεμβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, inacceſſus, invius. Ex α priv. & ἐμβαίνω, *accedo*.
Ἀνέμεινε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναμένω.
Ἀνεμείσητος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens invidia, non inviſus. Ex α priv. & νεμεσάω.
Ἀνεμεσήτως, *Adv.* citra invidiam.
Ἀνεμέω, ῶ, f. ήσω, vomo. Ex ἀνὰ, & ἐμέω.
Ἀνέμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, indiviſus, individuus, non diſtributus. Ex α priv. & νέμω.
Ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἀνεμιαῖος, αία, αῖον, vento plenus, vanus, evanidus, ſubventaneus; (2) levis, inconſtans. Ab ἄνεμος, *ventus*.
Ἀνεμίδιον, ου, τὸ, ventulus, Dim. Ab eod.
Ἀνεμίδιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμαῖος.
Ἀνεμίζω, f. ίσω, ventis agito. Gl. V. ventilo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπίζομένῳ, Jac. 1, 6. Ab ἄνεμος.
Ἀνίμιος, ία, ιον, idem quod ἀνεμιαῖος.
Ἀνεμιῶδιον, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναμυόομαι.
Ἀνεμόδρομος, ου, ὁ, curſor, qui a ventis impellitur, curſor, qui cum ventis currit. Ex ἄνεμος, & δρόμος, *curſus*.
Ἀνεμόεις, όεσα, όεν, ventoſus, vento plenus. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμοκοίται, ῶν, οἱ, qui apud Corinthios incantamentis ventos ſedabant. Ex ἄνεμος, κοίτη, *cubile*.
ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, ventus; (2) anima.
Ἀνεμοσκέπης, ης, ὁ ἡ ἡ, a vento tegens, ventum arcens. Ex ἄνεμος, & σκέπω, *tego*.
Ἀνεμόσρηρος, ον, a vento agitatus.
Ἀνεμοστρεπὴς, ὁ ἡ ἡ, vento perſtrepens, R. Ex ἄνεμος, & στρέπω.
Ἀνεμοτραφὴς, ὁ ἡ ἡ, a vento nutritus, a vento auctus & corroboratus. Ex ἄνεμος, & τρέφω, *nutrio*.
Ἀνεμοτρεφὴς, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, corruptio quæ fit a vento. Ab
Ἀνεμόφθορος, ου, ὁ ἡ ἡ, vento periens, a vento corruptus. Ex ἄνεμος, & φθείρω.
Ἀνεμοφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a ventis diſjectus, a ventis in diverſas partes latus. Ex ἄνεμος, & φορέω, *fero, porto*.
Ἀνεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo, vento agitari facio. Ab ἄνεμος.
Ἀνεμπλήκτως, *Adv.* intrepide, audacter, imperterrite. Ex α priv. & ἐμπλήσσω.
Ἀνέμπλοος, ου, ὁ ἡ ἡ, non navigans, quieſcens. Ex α priv. & ἐμπλέω, *navigo*.
Ἀνεμποδιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui nihil impedimento eſt, liber ab obſtaculo. Ex α priv. & ἐμποδίζω, *pedes implico*.
Ἀνεμποδίστως, *Adv.* ſine impedimento & obſtaculo.
Ἀνέμπλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui incidere non poteſt; (2) irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐμπίπτω, *incido*.
Ἀνέμφαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, non demonſtratus. Ex α priv. & ἐμφαίνω, *oſtendo*. Unde
Ἀνέμφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens efficacia; (2) ſine emphaſi ſeu ſignificatione expreſſa; (3) inculentam ſpeciem non præbens.
Ἀνεμφάτως, *Adv.* ſine efficacia; (2) non expreſſe.
Ἀνεμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, vento plenus, ventoſus; (2) venti naturam habens. Ab
Ἄνεμος.
Ἀνεμωκὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, venti celeritatem habens.

Digitized by Google

bens. *Eurip. Phœniss.* 166. Ex ἀνεμ-, & ἀκύς, *celer*.

Ἀιμαλίκ, ας, ἡ, nomen herbæ.

Ἀνεμάλι-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, futilis, ventosus, vanus. Ab ἄνεμ-. Unde et

Ἀνεμώνη, ης, ἡ, anemona, herba, Gl. V. vaccinium, saliuncula; (2) vanitas.

Ἀνεμῶτις, ιδ-ος, ἡ, cognomen Minervæ ventum pernicioſum ſedantis. Ab eod.

Ἀνενδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non indigus. Ex α priv. & ἐνδεὴς, *indigus*.

Ἀνένδεικ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, alienus ab oſtentatione. R. Ex α priv. & ἔνδειξις.

Ἀνένδεικ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui fieri nequit, nunquam contingens, impoſſibilis. Ex α pr. & ἐνδέχομαι, *fieri poſſum*.

Ἀνενδεῶς, *Adv.* ſine neceſſitate ex inopia; (2) largiter, abunde. Ab ἀνενδεὴς.

Ἀνενδοίαστ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, indubitatus, indubitabilis. Ex α priv. & ἐνδοιάζω, *dubito*.

Ἀνενδοιάστως, *Adv.* indubitanter, haud dubie.

Ἀνένδοτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non remiſſus, non languidus; (2) in quo non eſt remiſſio nec languor; (3) rigidus, inexorabilis. Ex α priv. & ἐνδίδωμι, *remiſſior fio*.

Ἀνενδότως, *Adv.* non remiſſe, non languide, non perfunctorie.

Ἀνένδυτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non indutus. Gl. V. inveſtis. Ex α priv. & ἐνδύομαι, *induor*.

Ἀνενίγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω.

Ἀνενίκατο, *emiſit*. 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνῆκε, a verbo eod.

Ἀνένδυσιν, *renuit*, a. 1. ind. act. verbi ἀνανδύω.

Ἀνεργὸς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, effectu carens. Ex α priv. & ἐργὸς, *efficax*.

Ἀνέργαστ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inefficax. Gl. V. effectu carens. Ex α priv. & ἐργάζω, *operor*.

Ἀνειλιοχυῖα, *erumpens, quæ erupit*, part. perf. med. f. g. *Att.* pro ἀνειλιοχυῖα. Ab ἀναείρω, pro ἀνανίσσω.

Ἀνενθεσίαστ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non adflatus divino numine, non fanaticus, non veſanus, non inſanus. Ex α priv. & ἐνθεσιάζω.

Ἀνεννόητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, indoctus, qui non cogitat aliquid, non memor eſt; (2) inexcogitatus, imperceptus. Ex α priv. & ἐννοέω, *cogito*.

Ἀνενόχλητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non perturbatus, placatus, quietus. Ex α priv. & ἐνοχλέω.

Ἄνεντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἀνίημι.

Ἀνέντευκτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non adfabilis, hominum congreſſus refugiens, inſociabilis, moroſus, difficilis, ſuperbus. Ex α priv. & ἐντυγχάνω, *convenio, alloquor*.

Ἀνεντρεχὴς, ἐς, tardus, non velox.

Ἀνέντροπ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, irreverens, Gl. V. Ex α priv. & ἐντρέπομαι, *revereor*.

Ἀνεξάλειπτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, indelebilis. Ex α priv. & ἐξαλείφω, *deleo*.

Ἀνεξάλακτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, immutabilis, invariabilis, conſtans, Suic. Ex α priv. & ἐξαλλάσσω, *muto*.

Ἀνεξάντλητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inexhauſtus. Ab α priv. & ἐξαντλάω, *exhaurio*.

Ἀνεξαπάτητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui decipi, falli non poteſt. Ex α priv. & ἐξαπατάω.

Ἀνεξάρνητ-ος, ον, qui non abnegat.

Ἀνεξέλεγκτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui refutari & coargui non poteſt. Ex α priv. & ἐλέγχω, *arguo*.

Ἀνεξελέγκτως, citra refutationem, ut nil contra dici queat.

Ἀνεξέραστ-ος, idem quod ἀνεξέτασ-τος.

Ἀνεξέρευνητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, imperſcrutabilis. Ex α priv. & ἐξερεύνάω, *perſcrutor*.

Ἀνεξετάζω, exploro, examino.

Ἀνέξέτασ-τος, non examinatus, non exploratus. diligenti examine non cognitus. Gl. V. inconſultus. Ex α priv. & ἐξετάζω.

Ἀνεξετάστως, *Adv.* ſine examine, inexplorato, ſine delectu, vel diſcrimine; (2) ſine rationis reddendæ neceſſitate.

Ἀνεξεύρετ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui inveniri nequit; (2) non inventus, incompertus. Ex α priv. ἐξευρίσκω, *invenio*.

Ἀνεξήγητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non expoſitus, non explicatus, non enarratus; (2) inenarrabilis, inexplicabilis. Ex α priv. & ἐξηγέομαι, *explico*.

Ἀνεξικάκ-ος, ω, f. ους, malos tolero.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, tolerantia malorum, tolerantia, patientia. Ab

Ἀνεξίκακ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, tolerans malorum, vel injuriarum patiens, Gl. V. Ex ἀνέχομαι, *tolero*, & κακὸς, *malus*.

Ἀνεξικάκως, cum incommodo.

Ἀνέξικμασ-τος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui exſiccari non poteſt; (2) qui exſiccatus non eſt; (3) non exſuccus. Ex α priv. & ἰκμάζω, *humecto*.

Ἀ ξίλασ-τος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, implacabilis, qui placari nequit. Ex α priv. & ἱλάσκομαι, *propitio*.

Ἀνεξίπλ-ος, ον, non delendus, non eluendus.

Ἀνεξιτητ-ος, ος, ὁ ἡ ὁ, exitum non habens, impervius. Ex α priv. & ἔξειμι, *exeo*.

Ἀνεξιχνίαστ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, imperveſtigabilis. Ex α priv. & ἐξιχνιάζω, *inveſtigo*.

Ἀνέξοδ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui nullum habet exitum, unde exiri non poteſt, impervius; (2) cui exitus non permittitur. Ex α priv. & ἔξοδ-ος, *exitus*.

Ἀνεξόϊς-τος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, quem efferre non licet, non evulgandus. Ex α priv. & ἐκφέρω.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. ind. med. verbi ἀνέχω.

Ἀνέοιται, *laxati ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνεῖνται, a verbo, ἀνίημι, *laxo*.

Ἀνεόρτας-τος, ον, parum feſtus, feſto diei non aptus.

Ἀνέορτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, incultus, incelebris; (2) non feriatus, non hilariter tranſactus. Gl. V. profeſtus. Ex α priv. & ἑορτὴ, *feſtum*.

Ἀνέω-ος, mutus, tacitus, vocis expers, Heſ. Ex α priv. & αὐω, *clamo*.

Ἀνεπάγγελτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non vocatus, invocatus; (2) non denunciatus, non indictus. Ex α priv. & ἐπαγγέλλω, *denuncio*.

Ἀνεπαίσθητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui non ſentitur. Ex α priv. & ἐπαισθάνομαι, *ſentio*.

Ἀνεπαισθήτως, *Adv.* citra ſenſum, ita ut non ſentiatur.

Ἀνεπάϊς-τος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non auditus, qui audiri nequit. Ex α priv. & ἐπάϊς-τος.

Ἀνεπαίσχυντ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inverecundus, impudens. Ex α priv. & ἐπαισχύνομαι, *erubeſco*.

Ἀνεπαισχύντως, *Adv.* inverecunde, impudenter.

Ἀνεπάλλακτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non alternans, ſeriem continuam habens; (2) cui ſunt dentes continui. Ex α priv. & ἐπαλλάττω.

Ἀνεπάλμφ-ος, *reſiliens*, Poët. & per Sync. pro ἀνεφαλόμφ-ος, ab ἀνεφάλομαι, *reſilio*.

Ἀνέπαλτο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *per Sync. & Dor.* pro ἀνεφάλατο. Ab eod.

Ἀνεπανόρθωτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui corrigi aut emendari non poteſt, non emendabilis; (2) inemendatus. Ex α priv. & ἐπανορθόω.

Ἀνέπαφ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, intactus, liber, quem attingere nequeas; (2) ſincerus, purus. Ex α priv. & ἅπτομαι, *attingo*.

Ἀνεπαφρόδιτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui ſine venere & gratia eſt, invenuſtus, illepidus. Ex α priv. & ἐπαφρόδιτ-ος, *venuſtus*.

Ἀνεπαχθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non moleſtus; (2) non invidioſus, nullam invidiam faciens. Ex α priv. & ἐπαχθὴς, *oneroſus*.

Ἀνεπαχθῶς, *Adv.* non moleſte, non gravate.

Ἀνέπεισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπείθω.

Ἀνεπίλυτ-ος, ον, non redux. Ab α priv. & ἐπέρχομαι.

Ἀνεπίμψα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπέμπω.

Ἀνέπισε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπίπτω.

Ἀνεπίδησε, 3 ſing. a. 1. ind. act. v. ἀναπιδάω.

Ἀνεπιρρίαστ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inoffenſus, injuriæ immunis. Ex α priv. & ἐπηρεάζω.

Ἀνεπὶς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, nihil dicens, mutus, Heſ. Etym. Ex α priv. & ἐπ-ος, *verbum*.

Ἀνεπιστατ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus, impervius, Ex α priv. & ἐπίσταμαι, *accedo*.

Ἀνεπιτήδευτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, cui inſidiari nemo poteſt, inſidiis non obnoxius, ab inſidiis tutus. Ex α priv. & ἐπιτηδεύω.

Ἀνεπίγραφ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, titulo carens, carens inſcriptione. Ex α priv. & ἐπιγραφὴ.

Ἀνεπίδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non indigens, nullius rei indigus. Ex α priv. & ἐπιδεὴς.

Ἀνεπίδεικ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui eſt ſine oſtentatione, non oſtentator. Ex α priv. & ἐπιδείκνυμι, *oſtendo*.

Ἀνεπιδεκ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non capax, non admittens, qui recipere non poteſt; (2) qui non accidit, impoſſibilis. Ex α priv. & ἐπιδέχομαι, *recipio*.

Ἀνεπίδετ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non obligatus. Ex α priv. & ἐπίδετ-ος, *obligatus*.

Ἀνεπιδηκ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, minime mordens. Ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, *mordeo*.

Ἀνεπίδικ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, purus & controverſia vacuus, de quo nulla controverſia eſt. Ex α priv. & ἐπίδικ-ος, *controverſus*.

Ἀνεπίδοτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, nihil proficiens, qui proficere nequit. Ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

Ἀνεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immanitas, iniquitas. Ab

Ἀνεπιεικὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, durus, immitis, iniquus, ſævus. Ex α priv. & ἐπιεικὴς.

Ἀνεπιεικῶς, *Adv.* inique, immaniter.

Ἀνεπιθύμητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, vacuus concupiſcentia, Suic. Ex α priv. & ἐπιθυμέω.

Ἀνεπικαλύπτως, ſine tegmine, nudè; (2) apertè, palam.

Ἀνεπίκαυ-στος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, aduſtione carens, non aduſtus. Ex α priv. & ἐπικαύω, *aduro*.

Ἀνεπικαυτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſdem.

Ἀνεπίκλητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, nulli criminationi obnoxius, irreprehenſus, inculpatus. Ex α priv. & ἐπικαλέω, *crimini do, reprehendo*.

Ἀνεπικλήτως, *Adv.* citra reprehenſionem.

Ἀνεπικοινώνητ-ος, ον, incommunicabilis.

Ἀνεπικούρητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, auxilio deſtitutus, cui nemo ferat opem. Ex α priv. & ἐπικουρέω, *auxilior*.

Ἀνεπίκριτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inconſultus, temerarius, inconſulte, & temerarie factus. Ex α priv. & ἐπικρίνω, *comprobo*.

Ἀνεπίκρυπτ-ος, ον, qui non occultat.

Ἀνεπικώλυτ-ος, ον, liber, non interdictus.

Ἀνεπικωλύτως, ſine impedimento, nemine impediente, liberè, fortiter.

Ἀνεπίληπτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui reprehendi non poteſt, reprehenſioni non obnoxius. Gl. V. irreprehenſibilis. Ex α priv. & ἐπιλαμβάνω.

Ἀνεπιλίπλως, ſine reprehenſione, culpa.

Ἀνεπίλησ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inoblitus, ſine oblivione; (2) non abſconditus. Ex α priv. & ἐπιλανθάνομαι, *obliviſcor*.

Ἀνεπιλόγιστ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inconſideratus. Gl. V. inrecogitatus. Ab ἐπιλογίζομαι.

Ἀνεπιλογίστως, *Adv.* inconſiderate.

Ἀνεπιμέλητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, incurioſus, qui minimam curam habet; incuratus, Gl. V. Ex α priv. & ἐπιμελέομαι, *curo*.

Ἀνεπίμικτ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non permixtus; (2) ab omni commercio ſejunctus, nulla commercia exercens. Ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

Ἀνεπιμίλικτως, *Adv.* non admittendo permiſtionem.

Ἀνεπίμον-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, non permanens, non durabilis. Ex α priv. & ἐπιμένω, *permaneo*.

Ἀνεπίμωμ-ος, ον, ὁ ἡ ὁ, inculpabilis. Ab α priv. & ἐπιμωμάομαι, *culpabilis*.

Ἀνεπιπόνητ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inconſideratus; (2) improviſus; (3) incogitabilis, qui mente concipi nequit. Ex α priv. & ἐπιπονέω.

Ἀνεπίξυ-στος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, impolitus, imperfectus. Ex α priv. & ἐπιξύω.

Ἀνεπιπλαγ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, nulla ſimulatione fucatus, non fictus. Ex α priv. & ἐπιπλάσσω, *illino*.

Ἀνεπιπλεκ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, qui aliis non permiſcetur, R. Ex α priv. & ἐπιπλέκω.

Ἀνεπίπληκ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, inculpatus, irreprehenſus. Ex α priv. & ἐπιπλήττω. Hinc

Ἀνεπιπλήκτως, *Adv.* ſine reprehenſione.

Ἀνεπισκεψία, ας, ἡ, vacuitas a reprehenſione.

Ἀνεπίῤῥᾰκ-ος, ᾱ, ὁ ἡ ὁ, nondum confectus, vel libatus. Ex α priv. & ἐπιῤῥέζω, *conficio*.

Ἀνεπ-

Digitized by Google

'Ανεπισήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non notabilis, nulla nota insignitus; (2) inglorius, obscurus. Ex α priv. & ἐπισημαίνω, noto.
'Ανεπισημείωτος, ον, non notatus, s. explicatus.
'Ανεπίσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconsideratus; (2) inexplicatus. Ex α priv. & ἐπισκέπτομαι.
'Ανεπισκέπτως, Adv. inconsiderate, inexplorate.
'Ανεπισκεύαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreparabilis. Ex α priv. & ἐπισκευάζω, reparo.
'Ανεπισκόπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectore & inspectore carens, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοπέω, inspectorem ago.
'Ανεπισκότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui tenebræ non offunduntur, Suic. Ex α priv. & ἐπισκοτέω, tenebras offundo.
'Ανεπισταθμευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis ab hospitiis præbendis exercitui in transitu, a copiarii & parochi munere immunis. Ex α priv. & ἐπισταθμεύω.
'Ανεπιστασία, ας, ἡ, inconsiderantia, incogitantia. Ex α priv. & ἐφίστημι, considero.
'Ανεπιστάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui sine curatore est, incustoditus, inobservatus. Ex α pr. & ἐπιστατέω, præsum, præfectus sum.
'Ανεπίστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui animum non advertimus, nulla diligentia consideratus. Ex α priv. & ἐφίστημι, considero.
'Ανεπιστάτως, Adv. sine animadversione, inconsiderate.
'Ανεπιστημόνως, Adv. imperite, inscite, inepte.
'Ανεπιστημοσύνη, ης, ἡ, inscitia, imperitia. Ab
'Ανεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, insciens, ignarus, nescius; (2) inscius, indoctus, imperitus. Ex α priv. & ἐπιστήμων, sciens, gnarus.
'Ανεπιστρεπτεὶ, Adv. idem quod ἀνεπιστρέπτως.
'Ανεπιστρεπτὶ, Adv. sine reditu, sine reversione. Ab
'Ανεπίστρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non mutatur, qui non convertitur. Ex α priv. & ἐπιστρέφω, converto.
'Ανεπιστρέπτως, Adv. ita ut non convertaris, nec faciem convertendo, nec pedem reflectendo.
'Ανεπιστρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, securus; (2) negligens, v. c. scelera; (3) inexorabilis, ad veniam flecti nescius. Ex α priv. & ἐπιστρέφω, converto.
'Ανεπίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) qui non redit.
'Ανεπιστρόφως, Adv. sine retrogressu; (2) incuriose.
'Ανεπιστρεψία, ἡ, neglectus.
'Ανεπίσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui inhibitus, aut repressus non est; (2) qui inhiberi, aut reprimi nequit, effrenatus. Ex α priv. & ἐπέχω, contineo.
'Ανεπισχέτως, sine remissione, ut reprimi nequeat.
'Ανεπίτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, injussu aliquid agens; (2) invictus, fortis. Ex α priv. & ἐπιτάττω.
'Ανεπιτάκτως, Adv. injussu.
'Ανεπίτατος, ου, ὁ καὶ ἡ, expers intentionis, qui intendi non potest. Ex α priv. & ἐπιτείνω.
'Ανεπιτευκτος, ον, infelix, non consequens petita.
'Ανεπιτεχνήτως, Adv. sine arte; (2) inconsulto, non ex industria. Ex α priv. & ἐπιτέχνητος, arte factus.
'Ανεπιτήδειος, ου, ὁ καὶ ἡ, non idoneus, ineptus, Gl. V. incongruus, inhabilis, Ph. importunus; (2) dissentiens, alienus; (3) non cognatus. Ex α priv. & ἐπιτήδειος, idoneus, aptus. Hinc
'Ανεπιτηδειότης, ητος, ἡ, inhabilitas, ineptudo.
'Ανεπιτήδευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non accuratus, incompositus. Ex α priv. & ἐπιτηδεύω.
'Ανεπιτηδεύτως, Adv. non accurate, negligenter.
'Ανεπιτίμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehensus, non increpandus. Ex α priv. & ἐπιτιμάω.
'Ανεπίτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, tutoribus carens; (2) qui non revertitur; (3) qui non curat aliquid. Ex α priv. & ἐπιτρέπω.
'Ανεπιφανὴς, ές, obscurus, ignobilis.

'Ανεπίφαντος, ον, idem; (2) parum ornatus, non conspicuus.
'Ανεπιφάντως, sine ostentatione.
'Ανεπίφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, non invidendus, minime invidiosus, Gl. V. sine invidia; (2) non reprehensus; reprehensioni non obnoxius. Ex α priv. & ἐπίφθονος, invidiæ expositus.
'Ανεπιφθόνως, Adv. non invidiose; (2) citra reprehensionem.
'Ανεπιχείρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, insuperabilis, inaccessus, quem conatu nullo adsequaris. Ex α priv. & ἐπιχειρέω, manum admoveo.
'Ανεπόπτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non inspexit, proprie sc. mysteria Cereris. Ex α priv. & ἐποπτεύω, inspicio.
'Ανεπόψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non videtur, inadspectabilis, Suid. Ex α priv. & ἐπόπτομαι, inspicio.
'Ανεπτάμαν, 1. sing. a. 1. ind. med. Dor. pro ἀνεπτάμην, ab ἀνίπταμαι.
'Ανεπτοίητο, obstupuerat, 3. sing. plusq. ind. pass. verbi ἀναπτοιέομαι, obstupesco.
'Ανέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inamabilis; (2) ab amore alienus. Ex α priv. & ἐράω, amo.
'Ανέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inelaboratus, incultus, rudis, qui factus, seu fabrefactus non fuit. Gl. V. infectus. Ex α priv. & ἐργάζομαι.
'Ανερεθίζω, f. ίσω, instigo, irrito. Παντὶ δὲ τρόπῳ, ἀνηρέθιστο ἡ πόλις, Thuc. τῆς ἀρχαίας ἀρετῆς, excitari ad, Xen.
'Ανέρεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non fresus, s. fractus, mola sc. aut pistillo; (2) non cribratus; (3) qui cribrari non potest. Ex α priv. & ἐρείκω, frango.
'Ανερείπτω, f. ψω, rapio, corripio. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν, Il. 20, 234.
'Ανερειψάμενοι, part. a. 1. med. f. g.
'Ανερεύγω, f. ξω, eructo, emitto, 'Ανερεύγεσθαι εἰς ἅλα, Apoll.
'Ανερευνάω, ῶ, f. ήσω, investigo, scrutor, invenio.
'Ανερίναστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incaprificatus, cui non sunt admoti fructus caprifici, ut maturescat. Ex α priv. & ἐρινὸς, caprificus.
'Ανέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, de quo non contenditur. Ex α priv. & ἐρίζω, contendo.
'Ανερμάτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non saburratus, saburra non stabilitus; (2) non stabilitus; non firmatus. Ex α priv. & ἑρματίζω.
'Ανερμήνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplicabilis, ineffabilis. Ex α priv. & ἑρμηνεύω.
'Ανέρομαι, interrogo; rogito, percontor, Gl. V.
'Ανερπύζω, f. ύσω, sursum serpo; (2) adrepo; (3) co.
'Ανέρπω, idem. Ex ἀνα, & ἕρπω, serpo.
'Ανερράγην, 1. sing. a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγνω.
'Ανερραμμένος, consutus, part. perf. pass. Ion. pro ἀνεῤῥαμμένος, verbi ἀναῤῥάπτω, consuo.
'Ανέρρωγε, rescissum est, 3. sing. perf. ind. med. verbi ἀναῤῥήγνυμι, pro ἀναῤῥήγω, rescindo.
'Ανερυθριάω, erubesco.
'Ανερύω, f. ύσω, sursum traho; (2) retraho. 'Ανὰ δ' ἱστία λευκ' ἐρύσαντες, Odyss. 9, 77.
'Ανέρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, adscendo, scando, conscendo. Gl. V. subeo; (2) redeo; a. 2. ἀνῆλθον, part. ἀνελθών. 'Ουδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα, Gal. 1, 17.
'Ανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo; (2) sæpe rogo. Καί μιν ἀνηρώτων, Odyss. 4, 251.
'Ανες, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἀνίημι.
'Ανέσαιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. v. ἀνέζω.
'Ανεσις, εως, ἡ, relaxatio, Ph. requies, remissio, otium, imprimis diebus festis; (2) voluptas, et voluptarium vitæ genus; (3) immodica libertas, lascivia; (4) condonatio, v. c. debitorum, delictorum. Ab ἀνίημι.
'Ανέσιμος, ον, otiosus.
'Ανέσπερος, ου, ὁ καὶ ἡ, vespere carens. Ex α priv. & ἕσπερος, vespera.
'Ανέσσυτο, 3. sing. plusq. ind. pass. per Metath. pro ἀνασέσυτο, ab ἀνασεύω.
'Ανέσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀνίημι.
'Ανεστήκασι, resurrexerunt, 3. plur. perf. ind. act. Ion. pro ἀνεστήκασι, a verbo ἀνίστημι.

'Ανέστην, surrexi, 1. sing. a. 2. ind. act.
'Ανέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domo et sede propria carens. Ex α priv. & ἑστία, domus.
'Ανεστραμμένως, Adv. perverse, præpostere. Ab ἀναστρέφω, verto.
'Ανέσχετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἀνέχω.
'Ανετάζω, f. άσω, inquiro, quæstioni subjicio. 'Απέστησαν ἀπ' αὐτοῦ οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, Act. 22, 29. 'Εκέλευσεν — μάστιξιν ἀνετάζεσθαι αὐτὸν, ibid. 24.
'Ανέταιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nullos habet amicos, carens sodalibus. Ex α priv. & ἑταῖρος, sodalis.
'Ανέτειλα, a. 1. ind. act. verbi ἀνατέλλω.
'Ανετέος, έα, έον, remittendus, laxandus; (2) condonandus, ignoscendus. Ab ἀνίημι, remitto.
'Ανετοίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutatus; (2) immutabilis. Ex α priv. & ἑτεροιόω, muto.
'Ανετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἀνατίθημι. Unde
'Ανετικὸς, ἡ, όν, vim habens remittendi, resolvens; (2) remissionem indicans.
'Ανέτοιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus. Ex α priv. & ἕτοιμος, paratus.
'Ανετος, ου, ὁ καὶ ἡ, laxus; (2) patens, omnibus apertus; (3) remissus, dissolutus; (4) solutus omni imperio; Gl. V. otiosus; ἀνετώτεροι, omissiores, Ph. ἀνετώτερον, remissius, Gloss. Vet. Ab ἀνίημι, remitto.
'Ανέτως, Adv. solute, laxe, remisse, licenter; otiose.
'ΑΝΕΥ, Adv. absque, sine, præter, citra; (2) injussu alicujus.
'Ανευάζω, f. άσω, evan clamo; evo; (2) ovando celebro. Ex ἀνὰ, & εὐάζω, idem.
'Ανευθε, Adv. absque, sine. Ab ἄνευ.
'Ανευθεν, Adv. idem & ab eod. 'Ανευθεν ἐὼν, quanquam absens sit, Hom. Il. 2, 64. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν, Id. 16, 89.
'Ανεύθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non appositus. Ex α priv. & εὔθετος, appositus.
'Ανευθυνία, ας, ἡ, immunitas a reddenda ratione. Ab
'Ανεύθυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, crimine carens, sine pœna, non obnoxius, noxa solutus. Gl. V. insons, innocens. Ex α priv. & εὐθύνω.
'Ανευθυνὶ, Adv. sine rationibus reddendis, non redditis rationibus.
'Ανευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non optabilis, non optandus; (2) non optans, non petens. Ex α priv. & εὔχομαι, opto.
'Ανευλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, irreligiosus; (2) non timens, irreverens; (3) incautus, non circumspectus. Ex α priv. & εὐλαβὴς.
'Ανευπαράδεκτος, ὁ καὶ ἡ, non acceptus, non admissus, ingratus, Suic. Ex α pr. & εὐπαράδεκτος, acceptus.
'Ανεύρεσις, εως, ἡ, inventio, adinventio.
'Ανεύρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, non inventus, incompertus, irrepertus, quod inveniri, s. excogitari nequit. Ab
'Ανευρίσκω, f. ήσω, reperio, invenio, adinvenio. Πυκνῶς τε ποικίλας λόγας ἀνεῦρεν εὖ διεζητημένας, Arist. Θεσμ. 445.
'Ανεῦρον, inveni, 1. sing. a. 1. ind. act.
'Ανευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, enervis, non nervosus; (2) debilis, infirmus, sine vi. Ex α priv. & νεῦρον, nervus.
'Ανευρύνω, dilato, amplio, diffundo. Hinc
'Ανευρυσμὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, dilatatio.
'Ανευφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro faustis ominibus prosequens; (2) lamenta edo seu clamorem cum ejulatu, præ dolore exclamo. Ex ἀνὰ, vel etiam α priv. & εὐφημέω, celebro.
'Ανεύφραντος, ον, non lætabilis, molestus.
'Ανευφωνέω, ῶ, cum planctu & gemitu ejulo; R. Ex α priv. & εὔφωνος, canorus.
'Ανεύχομαι, deprecor, R.
'Ανεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. med. v. ἀναφαίνομαι.
'Ανεφάλλομαι, resilio. Ab ἀνὰ, ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio.
'Ανεφάνατο, 3. sing. a. 1. indic. med. v. ἀναφαίνομαι.

Digitized by Google

Ἀνίφαπ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, intactus. Ex α priv. & ἰφάπτομαι, *attingo.*
Ἀνίφελ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, non nubilus, serenus.
Ἀνίφικτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, incomprehensibilis; intactus, Ph. inaccessus, quo perveniri nequit. Ex α priv. & ἱφικτός.
Ἀνεφῶησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀναφαίνω.
Ἀνεχάζετο, *recedebat*, 3. s. imp. ind med. v. ἀναχαζω.
Ἀνεχθέντ(Θ), *anracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. a verbo ἀνάγω, aliis ab ἀνέχω, al. ab ἀναφέρω.
Ἀνεχοίμαν, *sustineam*, 1. sing. præs. opt. med. *Dor.* pro ἀνεχοίμην, a verbo ἀνέχω.
Ἀνέχοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
Ἀνεχώρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναχωρέω.
Ἀνέχω, f. ἀνέξω, s. ἀνεχήσω. p. ἀνέχηκα, sursum tollo, in altum erigo; (2) prominco, orior; (3) retineo, inhibeo; ἀνέχομαι, patior, sustineo, tolero, fero; (2) suscipio. Ἀνέχειν χέιρας, τὰς ἑαυτῦ νεῦς· τῦ πολέμυ, cessare. Ἀνέχιεν δυχερῆ, πολλὰ κακὰ, ψύχη, θάλπη· ἐκ ἀνέχομαι ζῶν, ἀνέχε τὸ ἴσον ἔχειν. Ἄνεχον Ζοὶ φάος, Ζωτήριον, attuli Eur. Med. 482. Ex ἀνὰ, & ἔχω, *habeo.*
Ἀνέψα(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, incoctilis. Ex α priv. & ἕψω, *coquo.*
Ἀνέψητ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, incoctus, non coctus, non elixus. Ex iisd.
Ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, consobrina, patruelis.
Ἀνεψιαδῆ, ῆς, ἡ, filia consobrini, vel consobrinæ, vel patruelis, sive amitini.
Ἀνεψιαδῦς, ῦ, ὁ, sobrinus, Ph. Ab
ΑΝΕΨΙΟΣ, ῦ, ὁ, Ph. consobrinus, sobrinus, adfinis, frater, patruelis; ἀνεψιοὶ ἐκ δύο ἀδελφῶν ἀρρένων, *ex duobus fratribus maribus* patrueles, sobrini, consobrini, Gl. V. ἐκ δύο ἀδελφῶν θηλειῶν, *ex duabus sororibus*, amitini, Gl. V.
Ἀνεψιότης, ητ(Θ), ὁ. patruelitas, propinquitas, ἀνεψιων, Gl. V. consobrinitas, sobrinitas. Ab ἀνεψιός.
Ἀνέψυχθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἀνεψύχθησαν, ab ἀναψύχω.
Ἀνεω, *Adv.* mute, tacite. Ab ἄνεως.
Ἀνέωγα, *aperui*, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ἀνῴγα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*
Ἀνέωγμαι, *apertus sum*, perf. ind. pass.
Ἀνεωγμένος, *apertos*, acc. plur. part. perf. pass.
Ἀνεωγότως, *Adv.* patule, Gl. V. Ab ἀνέωγε, patet. Ab ἀνοίγω, *aperio.*
Ἀνέωνται, *dimissi sunt*, 3, plur. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνεῖνται, a verbo ἀνίημι.
Ἀνέῳξα, *aperui*, 1. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἤνοιξα, a verbo ἀνοίγω, *aperio.*
Ἄνεως, ω, ὁ, silens, mutus. Ex α priv. & αὔω, *clamo.*
Ἀνέῳχα, 1. s. perf. ind. act. *Att.* pro ἤνοιχα.
Ἀνεῳχθεν, *aperti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἠνοιχθησαν, a verbo eod.
Ἀνή, ῆς, ἡ, perfectio, absolutio; *Æsch. in Sept.* 724. (2) factum. Ab ἄνω, *perficio.*
Ἀνῆ. 3. sing. a. 2. conj. act. v. ἀνίημι.
Ἀνηβᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀνηβάειν.
Ἀνηβάσκω, idem quod
Ἀνηβάω. ῶ, f. ήσω, repubesco; (2) pubesco. Νῦν δεῖ ἀνηβῆσαι πάλιν, Arist. Lys. 671.
Ἀνηβητήρι(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, repubescens, revigescens. Ab ἀνηβάω.
Ἀνηβ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, impuber, qui nondum ad maturam ætatem pervenit ætatem. Ex α priv. & ἥβη.
Ἀνήγαγον, *subduxi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἀνῆγον, ab ἀνάγω.
Ἀνήγαλαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. ἀναγάλλω.
Ἀνηγεμόνευτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, duce & rectore carens. Ex α priv. & ἡγεμονεύω, *duco.*
Ἀνήγειρ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, ex quo excitari aliquis nequit. Ex α priv. &, ἐγείρομαι, *excito.*
Ἀνήδυν(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, illætabilis, injucundus, insuavis, gravis, molestus. Ex α priv. & ἡδονὴ, *voluptas.*
Ἀνήδυντ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, insuavis, insulsus, inconditus. Ex α priv. & ἡδύνω.
Ἀνήδυς(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, idem ex iisd.
Ἀνηδῶς, *Adv.* moleste, R. Ex α priv. & ἡδὺς.
Ἀνήισαν. *redierant*, 3. plur. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀνῆισαν, a verbo ἀνίημι, *redeo.*
Ἀνῆκ, *dimisisset*, 3. sing. a. 2. conjunct. act. *Poët.* pro ἀνῇ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω.
Ἀνηθίκευτ(Θ), *Adv.* mores non bene exprimens, servans, *de poeta.* Ab α priv. & ἠθικός.
Ἀνηθι(Θ), ίνη, ινον, anethinus, anetho confectus. Ab
ΑΝΗΘΟΝ, ε, τὸ, anethum, herba, *Angl.* Dill.
Ἀνηθοποίητ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, non moratus, citra decorum; (2) non instructus bonis moribus. Ex α priv. & ἠθοποιέω.
Ἀνῆιξα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναΐσσω.
Ἀνῆκα, *adscendi*, perf. ind. act. verbi ἀνήκω.
Ἀνῆκε, 3. sing. perf. ind. act. v. ἀνίημι.
Ἀνήκε(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, insanabilis, Ph. intolerabilis, intolerandus, atrox, implacabilis, gravis. Omnia gravia mala dicuntur ἀνήκεςα; (2) irrevocabilis, ubi pœnitentiæ locus non est. Ex α priv. & ἀκέομαι, *sano.*
Ἀνηκέσως, *Adv.* insanabiliter, atrociter, nullo pœnitentiæ loco relicto.
Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, auditionis carentia; (2) imperitia; (3) contumacia. Ab
Ἀνήκο(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, qui non audit, expers auditus; (2) ignarus, imperitus; (3) qui audire monentem non vult, contumax. Ex α priv. & ἀκέω. *audio.*
Ἀνηκεστέω, ῶ, f. ήσα, non audio; (2) non obtempero, non sum dicto audiens. Ἀνηκεστεῖν τοῖς στρατηγοῖς. Οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκέστησιν Ἀπόλλων, Il 15, 236, & 16, 676.
Ἀνηκεστία, ας, ἡ, contumacia, dedignatio aurem præbendi. Ab
Ἀνήκεσ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, non exaudibilis, qui audiri nequit; (2) non auscultandus, non admittendus; (3) qui non audivit. Ex α priv. & ἀκέω, *audio.*
Ἀνηκόως, *Adv.* sine auditione; (2) ignare, imperite. Ab ἀνήκο(Θ).
Ἀνήκω, convenio, Ph. ἀνήκῃ, attinet, pertinet; ἀνῆκεν, competit, pertinet, attinet, idem; (2) ascendo, evado, pervenio; (3) conjunctus sum cum aliquo, ut cognatione, &c. Τοῦτο ἐς ὐδὲν ἀνήκῃ, nullius est momenti; ἐς τοῦτο θρασέως ἀνήκει, ἐς τὰ μέγιστα ἀριτῆς πέρι· χρήμασι ἐς τὰ πρῶτα, ad maximos honores. Ex ἀνὰ, & ἵκω, *accedo.*
Ἀνήκων, ουσα, ον, adscendens, perveniens; (2) elatus. Ab ἀνήκω.
Ἀνηλέατ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, destitutus colo, colum non tractans; (2) coli tractandi imperitus. Ex α priv. & ἠλακάτη.
Ἀνήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀνάλλομαι.
Ἀνήλατ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, inobediens, contumax, nondum domitus. Ex α priv. & ἐλαύνω.
Ἀνηλεήσως, *Adv.* contemptim. Ab
Ἀνηλεής, ές, ὁ ἡ ἡ, non curans; (2) neglectus. Ex α priv. & ἀλέγω, *curo.*
Ἀνηλεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, immisericors, crudelis, immitis. Ex α pleon. & ἠλεὴς.
Ἀνηλέητ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, non miserandus. Ex α priv & ἐλεάω, *misereor.*
Ἀνήλειφ(Θ) & ἀνήλιφ(Θ), ὁ ἡ ἡ, non unctus, non oblitus; (2) non venenatus.
Ἀνηλειφία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur ob diutius intermissa balnea, & unctionem. Ab ἀνηλιφὴς.
Ἀνηλεῶς, *Adv.* immisericorditer, crudeliter.
Ἀνῆλθεν, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *contr.* & cum ν ἐφελκ. pro ἀνῆλυθε, ab ἀνέρχομαι.
Ἀνηλίσω, *soli expono.*
Ἀνήλικ(Θ), impuber.
Ἀνήλι(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, opacus, sine sole. Ex α priv. & ἥλι(Θ), *sol.*
Ἀνήλιτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, excalceatus, discalceatus, sine calceis. Ex α priv. & ἥλιψ, *calceus.*
Ἀνηλιφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & ἀλείφω, *ungo.*
Ἀνήλυσις, σως, ἡ, adscensus, Ab ἀνέρχομαι.
Ἀνηλώθω. *absumptus sum*, 1. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀναλίσκω pro ἀναλόω, *absumo.*
Ἀνήλωκα, *impendi*, 1. sing. perf. ind. act.
Ἀνῆμψ, *dimisimus*, 1. plur. a. 2. ind. act. pro ἀνέμψ, a verbo ἀνίημι, pro ἀνέω, *dimitto.*
Ἀνήμελκ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, non mulctus, qui non mulgetur. Ex α priv. & ἀμέλγω, *mulgeo.*
Ἀνήμερ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, immansuetus, immitis, agrestis, ferus, ferox. Ex α priv. & ἥμερ(Θ), *mitis.* Hinc
Ἀνημερίτης, ητ(Θ), ἡ, inclementia, Gl. V.
Ἀνημερόω, ῶ, f. ώσα, mansuefacio, cicuro.
Ἀνημιωλιαῖ(Θ), αία, αῖον, semiobolaris, valens pretium semiboli. Ab
Ἀνημιωλιον, ε, τὸ, semiobolus. Ex ἀνὰ, & ἡμιώλι(Θ).
Ἀνηνεμία, ας, ἡ, ventorum vacuitas, tranquillitas. Ab ἀνήνεμ(Θ).
Ἀνῆν, *relaxavi*, 1. sing. a. 2. verbi ἀνίημι.
Ἀνῆναξ, a. 1. inf. med. verbi ἀναίνομαι.
Ἀνήνεγκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἀναφέρω.
Ἀνηνέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἀνήνθη, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνανθέω.
Ἀνήνοθα, 1. sing. perf. ind. med. *Att.* & *per Epenthes.* τῦ ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω.
Ἀνήνορα, *inertem*, accus. singul. ab ἀνήνωρ, *iners.*
Ἀνήνεμ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, sine ventis, tranquillus. Ex α priv. & ἄνεμ(Θ), *ventus.*
Ἀνήνυς(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, qui perfici nequit. Ex α priv. & ἀνύω, *perficio.*
Ἀνήνυτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀνήνωρ, ορ(Θ), ὁ, non virilis, ignavus, iners. Ex α priv. & ἀνὴρ.
Ἀνῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀνάπτω.
ΑΝΗΡ, ἀνέρ(Θ), per Syncop. ἀνδρὸς, vir; (2) homo; (3) vir, i. e. virilem ætatem habens; (4) vir, i. e. virili animo præditus, strenuus, fortis; (5) vir, i. e. maritus; (6) ille, ipse.
Ἀνηρέθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀναιρέω.
Ἀνήρειπτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, non fractus. Ex α priv. & ἐρείκω, *frango.*
Ἀνηρείψαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀνερείπτομαι.
Ἀνηρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, altus, alte tectus; (2) tecto carens. Ex ἀνὰ, vel α priv. & ἐρέφω.
Ἀνηρικὼς, part. perf. act. verbi ἀναιρέω,
Ἀνήριθμ(Θ), ον, idem quod ἀνάριθμ(Θ).
Ἀνηριθμησάμην, *enumeravi*, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi ἀναριθμέω, *enumero.*
Ἀνήροτ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, inaratus. Ex α priv. & ἀρόω, *aro*, Hom. Od. 9, 110.
Ἀνήρπασε, *rapuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁναρπάζω, *rapio.*
Ἀνηρώτων, *interrogabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνηρώτουν, a verbo ἀνερωτάω, *interrogo.*
Ἀνησιδωρ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, munera emittens, spargens. Ex ἀνίημι, *dimitto*, & δάν(Θ), *munus.*
Ἀνησίδωρ(Θ), ώρα, ωον, idem.
Ἀνήσητ(Θ), vel ἀνήτητ(Θ), ε, ὁ ἡ ἡ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. & ἡσσάομαι.
Ἄνησις, εως, ὁ ἡ ἡ, jejunus; (2) non jejunus, R. Ex α pleon. vel priv. & νῆσις.
Ἀνῆσω, 1. sing. f. 1. ind act. verbi ἀνίημι.
Ἀνήφαις(Θ), ον, ignis expers, qui fit sine igni.
Ἀνηχέω, ῶ, f. ήσω, resono. Ἀνήχεε μολπὴ, Epigr. Ex ἀνὰ, ἠχέω, *sono.*
Ἀνηφθεν, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάπτω.
Ἀνήχθεν, 1. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀνάγω.
Ἀνήω, 1, sing. a. 2. conjunct. act. *Æol.* pro Ionico ἀνέω, & hoc pro ἀνῶ, ab v. ἀνίημι.
Ἀνθαιρίομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, in locum alterius eligo, sufficio in locum alicujus; (2) antefero, antepono. Οὐδεὶς ἑαυτὸν ἀνθαιρήσεται, Eur. Hec. 655. Ex ἀντὶ, & αἱρέομαι, *capio.*
Ἀνθαλίσκομαι, contra, vicissim damnor. Ex ἀντὶ, & ἁλίσκομαι.
Ἀνθάμιλ(Θ), æmulus, qui alicui in certamine est adversarius. Ex ἀντὶ & ἄμιλλα, *certamen.*
Ἀνθάπτομαι, f. ψομαι, contra manus injicio; (2) e contrario attingo; (3) præsto, efficio; (4) increpo, reprehendo. Ἀνθάπτεσθ πολέμυ, ἔργων, suscipere; φρενῶν, affligere; πρὸ πραγμάτων, res publicas administrare. Καὶ διώδυνον Σπαραγμὸς αὐτὸ πανδάματος ἀν-

Digitized by Google

θλ̓ατο, Soph. Trac. 790. Ταχὲς βελέεσσι τερμίναι ἀνθήπλητο, attigit, Eur. Med. 1185. Τᾶς σᾶς καρδ ας ἀνθαψάμιν, fauciavi, Ibid. 1363. Ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, tango.

'Ανθάψω, 2. fing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀνθάψατο, ab ἀνθάπτομαι.

'Ανθεῖ, 3. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀνθέϊ, ab ἀνθέω.

'Ανθελκυστο, *in alterius locum delegerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ἀνθαιρέω, pro ἀνθέλω.

'Ανθεινὸς, ἡ, ὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθεκτέον, inhærendum, amplectendum, conſequendum, vendicandum, reſiſtendum eſt. Ab ἀντέχομαι, *amplector*, &c.

'Ανθελιγμὸς, ὁ, ὁ, volutatio, convolutio contraria; (2) contrarius vortex. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo*.

'Ανθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, in cujus medio cavitas, ſ. κόγχη eſt. Ex ἀντὶ, & ἕλιξ.

'Ανθελκόντας, *Adv.* in contrariam partem trahendo. Ab ἀνθέλκων, quod eſt ab

'Ανθέλκω, f. ξω, contra traho, in diverſum traho; (2) manum diſtineo; (3) diſtineo; remoror; (4) reſiſto. 'Ανθέλκειν φρὶς ἀυτὸν τὼ δύναμιν ἑκαστον τοῖς ἄλλοις νόμοις, reſiſtere. Ex ἀντὶ, & ἕλκω, *trabo*.

'Ανθέμβων, *qui reſpuit*, h. 2. part. med. *Poët.* pro ἀνθεμβόμενος, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανθεμίζομαι, defloro. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila, *Angl.* Camomel. Gl. V. ἄνθεμις, liguſtrum. Ab eodem.

'Ανθεμίεις, ίεσσα, ίεν, floridus. Ab eod.

'Ανθεμον, ου, τὸ, flos; ἄνθεμα, flores.

'Ανθεμὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab eod.

'Ανθεμόῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ὴ, a flore fluens. Ex ἄνθεμον, & ῥύω, *fluo*.

'Ανθεμουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὴ, ex floribus opus ſuum conficiens, ut apis. R. Ex ἄνθεμον, & ἔργον.

'Ανθεμώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, floridus, florens, vernans. Ab ἄνθεμον, *flos*.

'Ανθεξις, εως, ἡ, retentio, amplexus mutuus. Ab ἀντέχομαι, *retineo*.

'Ανθέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἀντέχω.

'Ανθέο, *depone*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀνάθεσο, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανθεσιὰν, ῶνος, ὁ, mentum ab ἄνθος.

'ΑΝΘΕΡΙΚΟΣ, ὺ, aſphodeli fructus, ſ. caulis; (2) albacum. Hinc

'Ανθερικώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, antherici formam habens.

'Ανθέρικξ, ικος, ἡ, ariſta. Ab ἄνθηρ.

'Ανθεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθεσαν, ab ἀνατίθημι.

'Ανθέσηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. ἀνθίσημι.

'Ανθεστήρια, ων, τὰ floralia, ſ. feſta Bacchi, Dionyſio. Ab ἄνθος, *flos*. Hinc

'Ανθεστηριὼν, ῶνος, ὁ, Antheſterion, octavus anni menſis, Dionyſo. ſ. Baccho ſacer.

'Ανθεστιάω, ῶ, f. άσω, viciſſim & mutuo convivio accipio. Ex ἀντὶ, & ἑστιάω.

'Ανθεσφόνια, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex ἄνθος, *flos*, & φέρω, *fero*, quod Pluto Deam dictam flores legentem rapuerat.

'Ανθεσφόρος, ον, florea ſertа gerens.

'Ανθετο, *ſuperpoſuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Poët.* pro ἀνέθετο, a verbo ἀνατίθημι.

'Ανθεῦσαν, *florentem*, acc. ſing. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ἀνθέσαν, a verbo ἀνθέω.

'Ανθεῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἀνθοῦσι.

'Ανθέω, ῶ, f. ήσω, floreo; (2) floreo, metaphorice, velut artes floreant; (3) ſcateo, exubero. Ὥστε ἤσραηλ μὴ χαλκῷ, ἢ θῇ ᾧ φοινικίοι πᾶσα ἠγρατιὰ, Xen. Cyr. 6, 24. Ἀνθεῖν πασιν τε καὶ ἁγρίαις ἐπιθυμίαις, Luc. Πρὶν σφᾶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰᾶλος ἀνθῆσαι, Odyſſ. 11, 319, Ab ἄνθος.

'Ανθὴ, ῆς, ἡ, flos, floreſcentia. Ab eod.

'Ανθηδὼν, όνος, ἡ, apis, Gl. V. veſpa. Ex ἄνθος, & ἔδω, *edo*.

'Ανθήλη, ης, ἡ, panicula, i. e. lanoſus flos panici, milii & ſimilium.

'Ανθήλιον, ου, τὸ, floſculus, Dim. Ab ἀνθήλη.

'Ανθήλιος, ου, ὁ ἡ ὸν, ſoli obverſus, vel oppoſitus, *Sophocl. in Ajac.* 2. Ἀνθήλιον φρόσωπον ἐκφαίνῃ θεᾶν, *Eurip. Ion.* 1550. Deorum oſtendit faciem ſolis inſtar ſplendentem.

'Ανθημα ατος, τὸ, florum productio. Ab ἀνθέω.

'Ανθηματικὸς, ὴ, ὸν, floridus, floribus ornatus.

'Ανθήμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, floridus. Ab eod.

'Ανθηρογραφέω, ῶ, floride ſcribo.

'Ανθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθηρῶς, floridè.

'Ανθησις, εως, ἡ, florum productio, ipſa florendi actio. Ab eod.

'Ανθιαδόμαι, ῶμαι, viciſſim vincor, viciſſim ſuccumbo; (2) cedo. Ex ἀντὶ, & ἡσσάομαι.

'Ανθητικὸς, ὴ, ὸν, ad florendum aptus; (2) florendi vim habens; (3) floridus, fœcundus. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθηφόρος, ὸς, ὁ ἡ ὸν, floriger.

'Ανθιερόω, ῶ, f. ώσω, viciſſim conſecro, R. Ex ἀντὶ, & ἱερόω, *ſacro*.

'Ανθίζω, f. ίσω, floribus orno; (2) coloro, variego. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθινὸς, ὴ, ὸν, floridus. Ab eod.

'Ανθιππάζομαι, equitans occurro; (2) contra aliquem equo invehor. Ex ἀντὶ, & ἱππάζω.

'Ανθιππασία, ας, ἡ, decurſio equeſtris.

'Ανθιππεύω, f. εύσω, idem quod ἀνθιππάζω. 'Ανθιππεύειν ἀλλήλοις, Xen. Ex ἀντὶ, & ἱππεύω, *equito*.

'Ανθίσαμβων, præſ. part. paſſ. v. ἀνθίσημι.

'Ανθίσατο, *reſiſtebat*, 3. ſing. imperf. act.

'Ανθίσημι, f. ἀντιστήσω, reſiſto, repugno; ἀντίστη, obſtitit, reſtitit, Ph. a. 2. τῷ βελήματι ἀυτῷ τις ἀνθίσταται; Rom. 9. 19. 'Ανθίσασαν τροπαῖον, *Thuc.* e regione ſtatuerunt. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, *ſtatuo*.

'Ανθοβαφὴς, ὲς, pulchrè coloratus.

'Ανθοβάφος, ου, ὁ, tinctor. Ex ἄνθος, *flos*, & βάπτω, *tingo*.

'Ανθοβολέω, ῶ, f. ήσω, flores jacio, flores ſpargo; (2) fragro, redoleo. Ab

'Ανθοβόλος, ος, ὁ ἡ ὸν, flores jaciens, vel emittens; (2) fragrans; (3) florulentus. Ex ἄνθος, *flos*, & βάλλω, *jacio*.

'Ανθοβόσκον, flores alens, Heſ. Ex ἄνθος, *flos*, & βόσκω, *alo*, *paſco*.

'Ανθοδμὸν, ος, τὸ, flos odoratus, floris odor. Ex ἄνθος, *flos*, & ὄζω, *oleo*.

'Ανθοκομία, flores edo.

'Ανθόκομος, ὸ ἡ ὸν, floriger.

'Ανθοκρασέω, floribus abundo.

'Ανθόκροκος, ὸ ἡ ὸν, ſubtemen habens, quod flores varii coloris exprimit. *Epith.* veſtis pictæ. Ex ἄνθος, & κρόκη.

'Ανθολκὴ, ῆς, ἡ, tractus in contrariam partem libramentum & contralibramentum; (2) repugnandi ſtudium. Ex ἀντὶ, & ἕλκω.

'Ανθολογέω, ῶ, f. ήσω, flores decerpo, flores colligo.

'Ανθολογία, ας, ἡ, florum collectio, florilegium.

'Ανθολόγιον, ου, τὸ, idem. Ab

'Ανθολόγος, ου, ὁ ἡ ὸν, florilegus, flores decerpens. Ex ἄνθος, & λέγω.

'Ανθομιλέω, verſor cum aliquo.

'Ανθομολογέω, ῶ, f. ήσω, paciſcor, conventum & pactum ineo; (2) laudo, celebro; (3) gratias ago. 'Ανθομολογεῖτο, τῷ Κυρίῳ, Luc. 2, 38. χάριν τινι. Ex ἀντὶ, & ὁμολογέω, *confiteor*. Hinc

'Ανθομολόγησις, εως, ἡ, laus, celebratio.

'Ανθομολογία, ας, ἡ, repromiſſio. Gl. V.

'Ανθονέμω, ὸ ἡ ὸν, flores depaſcens.

'Ανθοπλίζω, f. ίσω, contra armo. Ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, *armo*.

'Ανθοποιὸς, ὸς, ὁ, florificus, flores procreans. Ex ἄνθος, *flos*, & ποιέω, *facio*.

'Ανθοπωλέω, ῶ, f. ήσω, flores vendo.

'Ανθορε, *exſiliit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνέθορε, a verbo ἀνάθορε, *exſilio*.

'Ανθορίζω, f. ίσω, contrariam, definitionem facio, contrario modo definio Ph. ἀνθορίζῃ, reſtipulat. Ex ἀντὶ, & ὁρίζω, *definio*.

'Ανθορισμὸς, ὸ, ὁ, reſtipulatio, Ph. A præc.

'Ανθορμέω, ῶ, f. ήσω, ſto contra inſtatione. 'Ανθορμεῖν πρός τινα, ἀλλήλοις, Thuc. Ex ἀντὶ, & ὁρμέω, *ſto in ſtatione*.

'ΑΝΘΟΣ, ους, τὸ, flos; (2) præcipuum rei alicujus; (3) decor corporis, orationis, &c. (4) ornamentum; (5) color venuſtus.

'Ανθοσμίας, ας, ὁ, ut οἶνος, vinum habens odorem ſuavem, fragrans; (2) floriger, floribus abundans, ut pratum. Ex ἄνθος, & ὀσμὴ, *odor*.

'Ανθοσύνη, ης, ἡ, floriditas. Ab ἄνθος, *flos*.

'Ανθοφορέω, ῶ, f. ήσω, flores fero.

'Ανθοφόριον, ου, τὸ, idem quod ἀνθισφόριον. Ab

'Ανθοφόρος, ος, ὁ ἡ ὸν, floriger, florifer. Ex ἄνθος, & φέρω, *fero*.

'Ανθοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὲν, florulentus, producens flores. Ex ἄνθος, & φύω, *gigno*, *produco*.

'Ανθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius. Ab ἄνθραξ.

'Ανθρακεύω, f. εύσω, carbones conficio. 'Απειλήσαντας ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν, Ariſt. Lyſ. 342.

'Ανθρακιὰ, ᾶς, ἡ, carbonum congeries.

'Ανθρακίας, ου, ὁ, ater, ut carbonarius. Ab eod.

'Ανθρακίη, *Ion.* pro ἀνθρακιὰ.

'Ανθρακίζω, f. ίσω, in carbones redigo; (2) carbonis, ſ. carbunculi ſpeciem habeo.

'Ανθρακιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, niger, ut carbo, carbonis colorem habens.

'Ανθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna; (2) ignis e congeſtis carbonibus.

'Ανθρακόεις, όεσσα, όεν, e carbonibus factus.

'Ανθρακοπάλης, ου, ὁ, carbonum venditor. Ex ἄνθραξ, & πωλέω, *vendo*.

'Ανθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, in carbones converto. Ab ἀνθρακὸς.

'Ανθρακώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, carbonem referens, carbonis more ardens. Ab eod.

'ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo; (2) carbunculus, gemma; (3) carbunculus, ulcus; (4) ſpecies piſcis.

'ΑΝΘΡΗΝΗ, ης, ἡ, crabro, veſpa.

'Ανθρηνίον, ου, τὸ, favus veſpæ. Ab ἀνθρηνὶη.

'Ανθρωπ', *homo*, pro ἄνθρωπε, ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπαρίσκεια, ας, ἡ, ſtudium placendi hominibus. Ab

'Ανθρωπάρεσκος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſtudet hominibus placere, qui auram captat popularem, placens hominibus. Ex ἄνθρωπος, *homo*, & ἀρέσκω, *placeo*.

'Ανθρωπάριον, ου, τὸ, homulus, homuncio. Dim.

'Ανθρωπέη, ης, *contr.* ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ humana pell s.

'Ανθρώπειος, ος, ον, humanus, ad homines pertinens, ad humanum genus pertinens.

'Ανθρωπείως, *Adv.* humano more, hominum more, ut homines decet, humanitus.

'Ανθρωπίομαι, ούμαι, f. ίσομαι, homo fio.

'Ανθρωπόμαι, humano more ago, ea quæ hominis ſunt uſurpo, ex humana natura ago. Ab ἄνθρωπος.

'Ανθρώπωσις, εως, ἡ, incarnatio, Suic. Ab ἀνθρωπόομαι.

'Ανθρωπίζω, f. ίσω, homines imitor, humaniter ago; (2) hominem facio, & *in Paſſ.* homo fio, incarnor. Ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπικὸς, ὴ, ὸν, humanus, ad homines pertinens. Ab eod.

'Ανθρωπικῶς, *Adv.* humano more, ut hominem decet.

'Ανθρώπινος, ίνη, ινον, humanus, ad homines pertinens, humanæ naturæ conveniens.

'Ανθρωπίνως, *Adv.* humanitus, humano more, homini convenienter.

'Ανθρώπιον, ου, τὸ, homuncio, homulus, homunculus. Dim. ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπίσκος, ου, ὁ, idem & ab. eod.

'Ανθρωπισμὸς, ὸ, ὁ, humanitas, humani & compoſiti mores. Ab ἀνθρωπίζω.

'Ανθρωποσορία, ας, f. ήσω, homines voro. Ab

'Ανθροποσόρος, ος, ὁ ἡ ὸν, homines vorans. Ex ἄνθρωπος, & βορὰ, *cibus*.

'Ανθρωπόσφαγος, ος, ὁ ἡ ὸν, ab hominibus devoratus, Suic. Ex ἄνθρωπος, & σφάγω.

'Ανθῳω-

Digitized by Google

Ἀνθρωπόγλωσσος, vel ἀνθρωπόγλωττος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui humana loquitur lingua. Ex ἄνθρωπος, & γλῶσσα, *lingua.*

Ἀνθρωπηγαφεῖον, ου, τὸ, balneum, Suic. Ex ἄνθρωπος, & γηαφεῖον, *officina fullonis.*

Ἀνθρωπογονία, ας, ἡ, hominum generatio. Ex ἄνθρωπος, & γόνος, *generatio.*

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, Deus ex homine factus. Ex ἄνθρωπος, &, δαίμων.

Ἀνθρωπόδηκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab homine morsus. Ex ἄνθρωπος, & δῆκτος, *mordeo.*

Ἀνθρωποδιδακτός, ος, ὁ ἡ ὁ, ab homine doctus, Suic. Ex ἄνθρωπος, διδάσκω, *doceo.*

Ἀνθρωποειδής, ής, ὁ ἡ ὁ, humanam formam habens. Ex ἄνθρωπος, & εἶδος, *forma.*

Ἀνθρωποειδῶς, *Adv.* humana specie.

Ἀνθρωποθυμός, ος, ὁ ἡ ὁ, hominum animum, vel iram habens. Ex ἄνθρωπος, & θυμὸς.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio. Ab

Ἀνθροποθύω, f. ύσω, hominem immolo vel sacrifico. Ex ἄνθρωπος, & θύω, *sacrifico.*

Ἀνθρωποθυτέω, idem.

Ἀνθρωποκτονία, ῶ, f. ήσω, hominem vel homines occido. Ab

Ἀνθρωποκτόνος, ος, ὁ ἡ ὁ, hominem vel homines occidens, homicida. Ex Ἄνθρωπος, & κτείνω, *occido.*

Ἀνθρωπολατρεία, ας, ἡ, hominum cultus, Suic.

Ἀνθρωπολατρέω, ῶ, hominem colo, Suic.

Ἀνθρωπολάτρης, ης, ὁ, hominum cultor. Ex ἄνθρωπος, & λάτρης, *servus.*

Ἀνθρωπόλιθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, homicida; (2) homini perniciosus. Ex ἄνθρωπος, & ὄλεθρος.

Ἀνθρωπολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, de hominibus loquens. Ex ἄνθρωπος, & λέγω, *dico.*

Ἀνθρωπομορφίανοι, ων, οἱ, hæretici. Deo humanam formam tribuentes, Suic.

Ἀνθρωπομόρφιται, ῶν, οἱ, idem & ab

Ἀνθρωπομορφος, ος, ὁ ἡ ὁ, humanam formam habens, Suic. Ex ἄνθρωπος, & μορφὴ.

Ἀνθρωπομορφόω, ῶ, f. ώσω, humanam formam tribuo. Ab ἀνθρωπόμορφος.

Ἀνθρωπονομικὸς, ὴ, όν, ad homines pascendos pertinens, R. Ex ἄνθρωπος, & νέμω.

Ἀνθρωπόομαι, ῶμαι, homo fio; (2) homo sum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus adfectus.

Ἀνθρωποπαθέω, ῶ, f. ήσω, humano more adficior. Ab

Ἀνθρωποπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, humanis adfectibus obnoxius. Ex ἄνθρωπος, & πάθος.

Ἀνθρωποπαθῶς. *Adv.* humano adfectu; (2) humano more.

Ἀνθρωποποιία, ας, ἡ, humanarum formarum fabricatio. Ab

Ἀνθρωποποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, hominum, f. humanarum formarum fictor. Ex ἄνθρωπος, & ποιέω, *facio.*

Ἀνθρωποπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, hominem decens, homini conveniens, Ex ἄνθρωπος, & πρέπει, *decet, convenit.*

Ἀνθρωποπρεπῶς, *Adv.* convenienter humanæ naturæ.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, homo.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura; (2) genus humanum. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποτόκος, ος, ὁ, ἡ, quæ hominem peperit, hominipara, Suic. Ex ἄνθρωπος, & τίκτω.

Ἀνθρωπουργία, ας, ἡ, hominum fabricatio. Ab

Ἀνθρωπουργὸς, ὸς, ὁ, hominum fabricator. Ex ἄνθρωπος, & ἔργον, *opus.*

Ἀνθρωποφαγέω, ῶ, homines voro. Ab

Ἀνθρωποφάγος, ος, ὁ ἡ ὁ, hominum vorator, homines vorans, humana carne vescens. Ex ἄνθρωπος, & φάγος, *vorax.*

Ἀνθρωποφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, hominis naturam habens. Ex ἄνθρωπος, & φυὴ, *natura.*

Ἀνθρωπώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, humanus. Ab ἄνθρωπος.

Ἀνθυβρίζω, f. ίσω, vicissim contumelia adficio. Ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, *contumelia adficio.*

Ἀνθυλατέω, ῶ, f. ήσω, vicissim latro, oblatro. Ex ἀντὶ, & ὑλακτέω, *latro.*

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, anthyllium, salsola, herba.

Ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem, ab ἄνθος.

Ἀνθυπάγω, recriminor, vicissim accuso. Ex ἀντὶ, & ὑπάγω, *accuso.*

Ἀνθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio. Ex ἀντὶ, & ὑπαλλάττω, *commuto.*

Ἀνθυπατεία, ας, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, f. εύσω, proconsul sum, pro consule provinciam administro. Γαλλίωνος δὲ ἀνθυπατεύοντος τῆς Ἀχαΐας, Act. 18, 12.

Ἀνθύπατικὸς, ὴ, όν, proconsularis. Ab

Ἀνθύπατος, ου, ὁ, proconsul. Ex ἀντὶ, & ὕπατος, *consul.*

Ἀνθυπείκω, f. ξω, cedo, vicissim do locum. Ex ἀντὶ, & ὑπείκω, *cedo.* Hinc

Ἀνθύπειξις, εως, ἡ, cessio, qua vicissim alicui locum damus; (2) submissio, exsequium.

Ἀνθυπερβάλλω, invicem supero.

Ἀνθυπιχνέομαι, contra polliceor.

Ἀνθυπηρετέω, ῶ, f. ήσω, ei, qui mihi obsecutus est, vicissim obsequor, obsequium reddo. Ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, *obsequor.*

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti. Ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, *subjicio.*

Ἀνθυποκαθίζημι, in locum alicujus substituo, sufficio. Ex ἀντὶ, & ὑποκαθίζημι.

Ἀνθυποκίνομαι, vicissim simulo. Ex ἀντὶ, & ὑποκρίνω, *simulo.*

Ἀνθυπόμνυμαι, litem differo præstito juramento, est rei jurantis, se justa de causa abesse. Ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι.

Ἀνθυποπτεύω, f. εύσω, vicissim suspicio, contra suspectum habeo. Ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω.

Ἀνθυποστρέφω, revertor.

Ἀνθυπόστακτος, subjunct. modus, ap. Gramm.

Ἀνθυποτιμάομαι, mulctam tertio loco æstimo, v. ὑποτιμάομαι.

Ἀνθυπουργέω, ῶ, f. ήσω, penso beneficium, remunero. Ex ἀντὶ, & ὑπουργέω. Hinc

Ἀνθυπούργημα, ατος, τὸ, mutuum officium.

Ἀνθυπούργησις, εως, ἡ, mutuum officium.

Ἀνθυποφέρω, f. ἀνθυποίσω, a. 1. ἀνθυπήνεγκα, per sermonis exceptionem objicio, refero, replico. Ἀνθυποφέρομέν αὐτοῖς, Naz. Ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, *subjicio.* Hinc

Ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ, exceptio, s. quæ objectioni opponitur subjectio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus. Ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, *sensim redeo.*

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur; (2) adsumptio, quæ opponitur Prolepsi. Ex ἀντὶ & ὑφαιρέω, *subtraho.*

Ἀνθυφίσαμαι, pariter sustineo, vel suscipio aliquid. Ab ἀντὶ, & ὑφίσαμαι.

Ἀνθώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, flore plenus, florulentus. Ab ἄνθος, *flos.*

Ἀνθωμολογέομαι, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ἀνθωμολογεέτο, a verbo ἀνθομολογέομαι, *palam confiteor.*

Ἀνθωρᾴζομαι, f. ίσομαι, vicissim decorem ostento, æmula pulchritudine certo. Ex ἀντὶ, & ὡραΐζω, *decoro.*

ΑΝΙΑ, ας, ἡ, tristitia, mœror.

Ἀνιάζω, f. άσω, tristitiam adfero, mœrore adficio. Τρῶάν θ' ὃς κλειτὸν ἀνιάζει ὑπερφιάλως ἀνιάζει, Il. 18, 300. Ab ἀνία.

Ἀνιάκη, oleo, *Phav.*

Ἀνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, mœrorem adferens, tristis, mœstus; (2) gravis, adversus, comp. ἀνιαρότερος, reperitur tamen et ἀνιαρίτερος. Ab eod.

Ἀνιαρῶς, *Adv.* moleste, acerbe, cum mœrore, misere,

Ἀνιαχῶ, a. 1. conj. pass. v. ἀνιάζω.

Ἀνιᾶσι, *sursum jaciunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Att.* pro ἀνέασι, a verbo ἀνίημι.

Ἀνίατος, ος, ὁ ἡ ὁ, insanabilis, immedicabilis. Ex α priv. & ἰάομαι, *medeor.*

Ἀνιάτρευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non sanabilis (2) non fanatus. Ex α priv. & ἰάομαι, *sano.*

Ἀνιατρολόγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ignarus eorum, quæ de medicina disseruntur, rationis medicæ expers. Ex α priv. & ἰατρολογέω.

Ἀνιάτως, *Adv.* insanabiliter. Ab ἀνίατος.

Ἀνιάχος, ος, ὁ ἡ ὁ, streperus, resonans, tumultuosus. Ab

Ἀνιάχω, & ιω, resono, clamo; (2) alta voce celebro, de poetis. Ex ἀνὰ, & ἰάχω, *clamo.*

Ἀνιάω, ῶ, idem quod ἀνιάζω, ἀνιάομαι, mœreo, discrucior, lugeo, Gl. V. Ἀνιᾶσθ' ὑμῶν τὸ πρᾶγμα, διὰ τί. Ἥμας ἦ τὰς φρονεύσας νῦν ξυνὰν, Soph. Aj. 273.

Ἀνιγρὸς, ὸν, ὁ, molestus, contristans, malus; pro ἀνιαρός.

Ἀνίδιος, ὁ ἡ ὁ, nihil habens proprium. Ex α priv. & ἴδιος, *proprius.*

Ἀνιδιτὶ, & ἀνιδιτὶ, *Adv.* sine sudore, sine labore. Ex ἀνὰ, & ἰδίω, *sudo*, vel ἴδρὼς.

Ἄνιδρος, ον, sudoris expers.

Ἀνιδρόω, ῶ, f. άσω, resudo, denuo sudorem emitto. Ex ἀνὰ, & ἰδρόω, *sudo.*

Ἀνίδρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non sixus, instabilis, sine fundamento. Ex α priv. & ἰδρόω.

Ἀνιδρωτὶ, *Adv.* sine sudore vel labore, *Herodian.* 2, 14. Ex α priv. & ἰδρόω, *sudo.*

Ἀνιδρωτος, ον, qui non sudavit.

Ἀνίεμαι, vid ἀνίημι.

Ἀνιεὶς, *relaxans*, præs. part. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνίερος, ος, ὁ ἡ ὁ, profanus, pollutus. Ex α priv. & ἱερὸς, *sacer.*

Ἀνιερόω, ῶ, f. άσω, sacrum facio, consecro, voveo. Ex ἀνὰ, & ἱερόω, *sacro.* Hinc

Ἀνιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀνίεσκε, *relaxabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀνίη, a verbo ὀνίημι, *relaxo.*

Ἀνιῦνται, *relaxantur*, 3. pl. pr. ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro ἀνιῶνται, ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

Ἀνίη, mœror, *Ion.* pro ἀνία.

Ἀνιηθεὶς, aor. 1. partic. passiv. v. ἀνιάω.

Ἀνίημι, f. ἀνήσω, p. ἀνεῖκα, remitto, relaxo; (2) emitto, submitto; (3) dimitto, relinquo; (4) omitto, intermitto; (5) condono, remitto; (6) stimulo, urgeo. Ἀνίεναι τὼ ψυχὼ, τὰ σώματα ὅθ' ἁδικεῖται, ἢ φιλονεικίας· τὸ φρίσσοπον, exporrigere; ἢ πόλεμον, τὸ ἢ ὀργῆς, emittere; τῇ τύχῃ, condonare; τῷ θρασυΐχεσθαι, desistere; θυμὸν ἀνίεμεν, excitare; τὰ σήματρα, obsignatas literas aperire. Πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη, Act. 16, 26. Νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας, versatur, Arist. Nub. 953. Ex ἀνὰ, & ἵημι, *mitto.*

Ἀνιλὺν, *tristitiam*, acc. sing. *Ion.* pro ἀνίαν.

Ἀνιπρὰ, *tristia*, neut. plur. *Ion.* pro ἀνιαρά.

Ἀνιήσειε, *molestet*, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀνιήσαι, a verbo ἀνιάω, *molesto.*

Ἀνίησι, 3. sing. pr. ind. act. v. ἀνίημι.

Ἀνίκα, *quando*, *Dor.* pro ὅτε.

Ἀνίκατος, *invictus*, *Dor.* pro ἀνίκητος.

Ἀνικὲ, *Adv.* sine certamine, atq; adeo sine parta victoria.

Ἀνικέτευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui supplicatum non est; (2) non supplex. Ex α priv. & ἱκετεύω, *supplico.*

Ἀνίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, invictus, insuperabilis. Ex α priv. & νικάω, *vinco.*

Ἀνικμάζω, f. άσω, humecto; (2) exsicco. Ab

Ἄνικμος, ος, ὁ ἡ ὁ, siccus, humore carens, squalidus, aridus. Ex α priv. & ἰκμὰς.

Ἀνίλαος, ον, non placatus.

Ἀνίλεως, ω, ὁ ἡ ὁ, immisericors. Ex α priv. & ἵλαος, *Attice* ἵλεως, *misericors.*

Ἀνίλλομαι, dedignor, despicio, Suid. Ex ἀνὰ, & ἴλλω, *oculis conniveo.* Unde

Ἀνίλλωμα, ατος, τὸ, adspectus, despectus, *Poll.*

Ἀνίμας, ος, ὁ ἡ ὁ, loro non cæsus. Ex α priv. & ἱμάσω, *loris cædo.*

Ἀνιμάω, ῶ, f. ήσω, loreo fune sursum traho, extraho, haurio; (2) elevo, sustollo, eveho. Ἀνιμᾶν ἀλλήλες τοῖς δόρασι, τὸ σῶμα τῇ ἀριστερᾷ, τὸ δηκύριον, τὸν ἀληθειαν. Ἀνιμᾶθω ὁ ἰχθὺς, Luc. Ex ἀνὰ, & ἱμὰς, *lorum.*

Ἀνίμησις, εως, ἡ, extractio, quæ fit fune, aut loro, extractio in altum. Ab ἀνιμάω.

Ἀνίον, *habena*, *Dor.* pro ἡνίον.

Ἀνιπλὸς, *equito*, equos ago.

Ἀνίππευε, *equito*, equos ago.

Ἀνίππος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui est sine equo. Ex α priv. & ἵππος, *equus.*

Digitized by Google

Ἀνίπλαμαι, f. πλήσομαι, fursum volo. Ex ἀνὰ, & ἵπλαμαι, volo.

Ἀνιπλόπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, illotos pedes habens; (2) qui ob puritatem lotione non eget. Ex α priv. νίπτω, abluo, & πῆς, pes.

Ἀνίπλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illotus. Ex α priv. & νίπλω. abluo.

Ἄνις, Adv. sine, absque. Bœot. pro ἄνευ.

Ἀνισάζω, f. άσω, compenso, adæquo. Ex ἀνὰ, & ἰσάζω, æquo.

Ἀνισόμετρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, sine justa, vel æquali mensura. Πολυπτοΐη ἀνισόμετρος, Aret. Ab α priv. ἴσος, æqualis, & μίτρος, mensura.

Ἀνισοειδὴς, ἐς, q. d. inæqualiformis, qui disparem formam habere videtur.

Ἀνισασμὸς, ὁ, compensatio, remuneratio.

ΑΝΙΣΟΝ, ε, τὸ, anisum.

Ἄνισος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inæqualis, impar, diversus, superior. Ex α priv. & ἴσος. Hinc

Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.

Ἀνισότιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inæqualis dignitatis. Ex α priv. & ἰσότιμος, æqualis dignitatis, quod est ex ἴσος, æqualis, & τιμὴ.

Ἀνισοφυὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, dissimilis naturæ. Ex α priv. ἴσος, æqualis, & φυὴ, natura.

Ἀνισόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἀνισόζω, Ἀνισωθεὶς πλήθῃ, Herodot.

Ἀνισχάμβρος, præs. part. pass. v. ἀνίσχαμαι.

Ἀνίσῃ, 3. sing. imperf. ind. act. Ab

Ἀνίσχαμαι, f. ήσω, surgere facio, erigo, excito jacentem, vel mortuum; (2) everto, subverto; (3) exstruo, ædifico; (4) excito, exstimulo; ἀνίσχαμαι, surgo, resurgo, exsurgo; ἀνέστη, surrexit, a. 2, Ἀνιστάναι πόλιν, ædificare; τοὺς δήμους, ex suis sedibus ejicere; ἐς τὴν ἀρχὴν, promovere; τὸ στρατόπεδον, movere; τινὰ ὑπὸ τῆς ἰρηρασίας, submovere; πόλεις ἐκ βάθρων, evertere. Ἀλλ' ὅτου γε ἐξ οἴδα σαγκοίνῳ λίμνας σατὴρ ἀνεστεῖς, ὅττι χόεσιν, ὑλιτᾶς, Soph. El. 136. Ἐπὶ τὴν χύτραν τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀνίσταμαι, Arist. Plut. 682. Ex ἀνὰ, & ἵσημι.

Ἀνισχρίω, ῶ, f. ήσω, interrogo, scisciter; (2) commentor. Οὐδ' ἀνισχρῶν μακρὸν, Soph. Trach. 321. Ex α priv. & ἰσχρέω.

Ἀνισορνσία, ας, ἡ, historiam ignoratio. Ex α priv. & ἰσχρία, historia.

Ἀνισόρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui historias non novit; (2) cujus nulla in historia fit mentio. Ex α priv. & ἰσχρέω, memoriæ trado.

Ἀνισορήτως, Adv. sine cognitione historiæ.

Ἀνίσω, surge, 2. sing. præs. imp. pass. Att. & Ion. pro ἀνίσασο, ab ἀνίσημι.

Ἀνίσχεο, sustine, 2. sing. præs. imper. act. Ion. pro ἀνίσχεσο, a verbo ἀνίσχω, erigo.

Ἀνίσχιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cluniuin tumore vacans. Ex α priv. & ἰσχὶς, lumbus.

Ἀνίσχυρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invalidus, infirmus. Ex α priv. & ἰσχυρὸς, validus.

Ἀνισχυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, infirmus. Ex α priv. & ἰσχὺς, robur.

Ἀνίσχω, attollo; (2) orior; (3) emitto, produco; (4) sustineo. Πῶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνισχοντες, Il. 8, 347. Ἂν δ' ἰσχον τελαμῶνα, Il. 5, 798. Ex ἀνὰ, & ἴσχω.

Ἀνίσως, Adv. inæqualiter. Ab ἄνισος.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, adæquatio, exæquatio. Ex ἀνισόω, adæquo.

Ἀνιχθυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, qui est sine piscibus. Ex α priv. & ἰχθὺς, piscis.

Ἀνιχνεύω, f. εύσω, pervestigo, indago, persequor. Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν ἕυρῃ, Il. 22, 192. Διὰ γῆς ᾗ θαλάσσης ἀνιχνεύων, Plut. Ex ἀνὰ, & ἰνεύω.

Ἀνιχνευτος, idem quod

Ἀνιχνιαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui investigari nequit, impervestigabilis. Ex α priv. & ἰχνιάζω.

Ἀνιόδνης, ου, ὁ ᾗ ἡ, molestus, gravis. Ab ἀνία, molestia.

Ἀνιάμεθα, 1. plur. præs. ind. pass. v. ἀνιάω.

Ἀνιῶν. tristitiarum, genit. pl. ab ἀνία.

Ἀνίστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, rubiginem non sentiens, æruginem non contrahens. Ex α priv. & ἰος, rubigo.

Ἀνιῶτο, mœstum reddat, 3. singul. præs. optat. med. contr. pro ἀνιάοιτο, a verbo ἀνιάω.

Ἄννα, ας, ἡ, Anna. Nomen mulieris. Hebr. Gratiosa.

Ἄννας, α, ὁ, Annas. Nomen viri. Hebr. Gratiosus.

Ἄνυειν, perficere, præs. inf. act. Poët. pro ἄνειν, a verbo ἄνω pro ἀνύω, perficio.

Ἀνυφελῶς, sine nubibus, Poët. pro ἀνέφελος.

Ἀνοδία, ας, ἡ, iter impervium. Ex α priv. & ὁδὸς, via.

Ἄνοδμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, odore carens, non odoratus. Ἄνοδμα ὑρα, Aret. Ex α priv. & ὀδμὴ, odor.

Ἄνοδος, ε, ὁ ᾗ ἡ, invius; (2) ἡ, via sursum ferens, adscensus. Ex α priv. vel ἀνὰ, & ὁδὸς, via.

Ἀνόδους, οντος, ὁ ᾗ ἡ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. Ex α priv. & ὀδὼς.

Ἀνοδύρομαι, lamentor, vehementer deploro. Ἀνοδύρεσθαι τὴν συμφορὴν, Suid. Ex ἀνὰ, & ὀδύρομαι.

Ἀνόδυρτος, ον, indeploratus.

Ἄνοζος, ε, ὁ ᾗ ἡ, enodis, sine nodo. Ex α priv. & ὄζος, nodus.

Ἀνοήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, non compos mentis; stultus, insipiens. Ex α priv. & νοήμων.

Ἀνοησία, ας, ἡ, insipientia. Ex α priv. & νόησις, cogitatio.

Ἀνοηταίνω, desipio, insipiens sum, imprudenter & temere ago:

Ἀνοητεύω, f. εύσω, idem. Ab

Ἀνόητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, demens, insipiens, mente carens, stultus; (2) qui intelligi nequit. Ex α priv. & νοητὸς, intelligibilis.

Ἀνοήτως, Adv. imprudenter, stulte.

Ἀνόθευτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, germanus, non fictus, legitimus, non spurius. Ex α priv. & νοθεύω, notium reddo, adultero.

Ἄνοια, ας, ἡ, & Ion. ἀνοίη, amentia, stultitia. Ab ἄνος, amens.

Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reseratio.

Ἀνοιγνύω, idem quod

Ἀνοίγω, f. ξω, p. pass. ἀίωγμαι, aperio, reseio, pando, expando, patefacio, Gl. V. ἀνοίγομαι, patesco, Gl. V. ἀνέωγμαι, pateo, Gl. V. perf. pass. Πύλας ἀνοίξας σῶν τίκνων ὄψει φόνον, Eur. Med. 1316. Ἀνεῴχθη ᾧ τὸ στόμα αὐτῦ παραχρῆμα, Luc. 1, 64. Ἀνῆξε ᾧ Βύβλινον αὐτοῖς, relevi, Theoc. 14, 15. Ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

Ἀνοιδαίνω, tumefacio; (2) tumeo, intumesco. Ab

Ἀνοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumeo, intumesco, turgeo; (2) irascor. Ἀνοιδέει θυμὸς, Herodot. Ex ἀνὰ, & οἰδέω, tumeo.

Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ab ἀνοιδέω.

Ἀνοιδίσκω, idem quod ἀνοιδαίνω.

Ἀνοίκειος, σία, σιον, & ἀνοίκειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non familiaris, non domesticus; (2) non conveniens, non congruus; (3) improbabilis, incredibilis. Ex α priv. & οἰκεῖος, familiaris, aptus. Hinc

Ἀνοικειότης, ητος, ἡ, nulla familiaritas; (2) mores a familiaritate alieni.

Ἀνοίκητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inhabitabilis. Ex α priv. & οἰκέω, habito.

Ἀνοικίζω, f. ίσω, instauro, rœdifico; (2) migro, habitationem transfero. Ἀνοικίζειν τὰς πόλεις· ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον, Thuc. Ab ἄνοικος.

Ἀνοικισμὸς, ε, ὁ, instauratio. Ab ἀνοικίζω.

Ἀνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, instauro ædificium. Ἀνοικοδομέω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπτωκυῖαν, Act. 15, 16. Ex ἀνὰ, & οἰκοδομέω.

Ἀνοικονόμητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, prodigus; (2) male dispositus. Ex α priv. & οἰκονομέω.

Ἄνοικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, extorris, sine domo.

Ἀνοικλείρμων, ὁ ᾗ ἡ, immisericors.

Ἀνοικτὸς, ὴ, όν, apertus; (2) apertilis. Ab ἀνοίγω.

Ἀνοικτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immisericors. Ex α priv. & οἶκτος, misericordia.

Ἀνοικτρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, non miserandus, immiserabilis. Ex α priv. & οἰκτρὸς, miserandus.

Ἀνοίκλως, Adv. immisericorditer. Ab ἄνοικτος.

Ἀνοιμώζω, f. ξω, ingemisco, fleo, edo gemitum. Ex α priv. & οἰμώζω, fleo. Hinc

Ἀνοιμωκτὶ, f. ἀνοιμωκτὶ, sine fletu.

Ἀνοίμωκτος, ον, indefletus.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνοίξαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratio; (2) ostium. Ab ἀνοίγω, aperio.

Ἄνοισις, εως, ἡ, revectio. Ab ἀνοίσω, refero.

Ἀνοιστέον, referendum est. Ab eod.

Ἀνοιστρίω, ῶ, f. ήσω, incito, stimulo.

Ἀνοίσω, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἀνοίσω.

Ἀνοκωχὴ, inducia. Ab ἀνακωχὴ.

Ἀνολέϊα, ας, ἡ, miseria:

Ἀνόλεῖος, ε, ὁ ᾗ ἡ, infelix, miser. Ab

Ἄνολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex α priv. & ὄλος.

Ἀνόλεθρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ab exitio & damno immunis, Hom. Il. 13, 761. Ex α priv. & ὄλεθρος, perditio.

Ἀνολκὴ, ῆς, ἡ, tractio quæ fit sursum versus. Ab ἀνέλκω, sursum trabo. Hinc

Ἀνολκητὸν, ῦ, τὸ, id, quo aliquid sursum trahitur.

Ἀνολολύζω, f. ξω, cum clamore ploro, ejulo, exclamo. Ἀνωλόλυξε δ' ἀεναίαν, Soph. El.

Ἀνολοφύρομαι, deploro, lamentor.

Ἄνομαι, perficio, Poët. pro ἀνύομαι.

Ἀνομβρίω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) scaturio; (3) effundo tanquam pluviam, effundo more imbris.

Ἀνμβρίος, ία, ον, pluvialis, pluvius, pluviosus:

Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum penuria. Ab

Ἄνομβρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, imbribus carens. Ex α priv. & ὄμβρος, pluvia.

Ἀνομέω, ῶ, f. ήσω, inique ago, leges transgredior. Ἀνομεῦντες ἐς ἰρὸν, Herodot. Ex α priv. & νόμος, lex. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, iniquitas, flagitium.

Ἀνομία, ας, ἡ, legum contemtus, iniquitas. Ab ἄνομος.

Ἀνομίζω, idem quod ἀνομέω.

Ἀνομιλέω, versor cum aliquo; (2) concumbo cum aliqua vel aliquo.

Ἀνομίλητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, insociabilis. Ex a priv. & ὁμιλέω, converso.

Ἀνόμιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, illegitimus. Ab ἄνομος.

Ἀνόμιχλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, innubilis, innubis, nebula vacans. Ex α priv. & ὁμίχλη, nebula.

Ἀνόμματος, ε, ὁ ᾗ ἡ, oculorum expers. Ex α priv. & ὄμμα, oculus.

Ἀνομοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui est diversæ speciei, specie dissimilis. Ex α priv. & ὁμοειδὴς.

Ἀνομοθέτητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, lege male ordinatus; (2) nullis legibus constitutus. Ex α priv. & νομοθετέω, legibus constituo.

Ἀνομογενὴς, e diversis generibus.

Ἀνομοιομερὴς, ἐος, ὁ ᾗ ἡ, partibus dissimilibus constans. Ex α priv. & ὁμοιομερὴς.

Ἀνομοιόπλατος, ον, dissimiliter desinens.

Ἄνομοιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, dissimilis, absimilis, dispar. Ex α priv. & ὅμοιος, similis. Unde

Ἀνομοιόσχρος, ον, e dissimilibus compositus ac mixtus:

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo:

Ἀνομοιόχρονος, ον, disparem quantitatem habens; de syllabis.

Ἀνομοιόω, ῶ, f. ώσω, dissimilem facio.

Ἀνομοίως, Adv. inæqualiter, non perinde, non æqualiter.

Ἀνομοίωσις, εως, ἡ, dissimilitudo.

Ἀνομολογέω, ῶ, f. ήσω, fateor, adsentior; (2) concedo. Ἀνομολογῆται παρὰ τοῖς ἀληθῆ δοξάζουσι, Philo.

Ἀνομολογία, ας, ἡ, incongruentia, inconvenientia; (2) dissensio inter aliquos de re aliqua. Ex α priv. & ὁμολογία, consentiens.

Ἄνομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, exlex, lege carens; (2) iniquus; (3) improbus. Ex α priv. & νόμος, lex.

Ἀνόνητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, inutilis, futilis; (2) injucundus. Ex α priv. & ὀνίνημι, juvo.

Ἀνονόμαστος, ον, obscurus, ignobilis.

Ἄνος, ον, ...stitatus, ἄνους, ε, ὁ ᾗ ἡ, amens. Ex α priv. & νόος, mens.

Ἀνόπαια,

Digitized by Google

Ἀνόπαια, ſ. ἀνοπαῖα, ας, ἡ, anopæa, avis ex aquilarum genere.
Ἀνόπιν, *Adv.* retro, retrorſum. Ex ἀνὰ, & ὀπίσω, *retro.*
Ἄνοπλ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*
Ἀνόπλως, ſine armis.
Ἀνοπτ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὁπτομαι, *video.*
Ἀνόρατ⊙, ον, idem.
Ἀνοργάζω, f. άσω, commoveo; (2) exſilio.
Ἄνόργαν⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, inſtrumentorum expers. Ex α priv. & ὄργανον, *inſtrumentum.*
Ἀνοργία, ας, ἡ, quando quis origiis ſ. ſacris non eſt initiatus, Ex α priv. & ὄργια.
Ἀνοργιάζ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſacris non initiatus.
Ἀνόργ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ira carens. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*
Ἀνορία, ας, ἡ, fortitudo, ſtrenuitas. *Dor.* pro ἀνδρία. Ab ἀνὴρ, *vir.*
Ἀνορεξίω, ῶ, f. ήσω, faſtidio cibos. Ab
Ἀνορέξι⊙, ε, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Ex α priv. & ὀρέγομαι, *appeto.*
Ἀνορεξία, ας, ἡ, morbus, quum ſtomachus omnia reſpuit, faſtidium cibi. Ex iiſd.
Ἀνορθόω, ῶ, f. ώσω, ſurrigo, rurſum erigo. Ἀνορθώσω αὐτὴν, Act. 15, 16. Παραχρῆμα ἀνορθώθη, Luc. 13, 15.
Ἀνορμάω, ῶ, f. ήσω, animo incitor, commoveor, magno impetu in aliquid feror.
Ἄνορμ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſtationem navium non habens, incommodus ſtationi navium. Ex α priv. & ὅρμ⊙, *ſtatio navium, portus.*
Ἀνόρνυμι, excito.
Ἀνόρνυε, *ſurrexit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠνόρνυσε, ab
Ἀνορύσσω, f. ξω, exſurgo, proſilio. Ὁ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρυσε, Hom. Il. 10, 162. Ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκ λίμνης ἀνορύσας, Il. 21, 246.
Ἀνορρωπύγι⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, cui cauda deeſt; (2) qui inter volandum non regitur cauda. Ex α priv. & ὀρρωπύγιον.
Ἀνόροφ⊙, ον, tecto carens, non tectus.
Ἀνορταλίζω, incipio in altum ferri, Ariſt. Eq. 1340.
Ἀνορύξας, a. 1. part. act. verbi
Ἀνορύσσω, vel ἀνορύττω, f. ξω, effodio, quod defoſſum erat, eruo e terra; (2) exſtirpo, ſubverto. Τῶν δ᾽ ἀποθανόντων τὰς νεκρὰς ἀνορύξαντες ἐξέρριψαν ὑπὲρ τὰς ὄρυς, Plut. Τὰς ὑδρίας ἀνορύττω, Ariſt. Av. 609.
Ἀνορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, exulto, exſilio; (2) ſalto.
Ἄνορχ⊙, ον, teſticulis carens. Ex ὄρχις.
Ἀνόρω, excito.
Ἀνόσητ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, non ægrotus. Ex α priv. & νόσος, *ægroto.*
Ἀνόσι⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, non ſanctus, impius, ſceleratus; profanus, ſceleſtus, nefarius, Gl. V. Ex α priv. & ὅσι⊙, *ſanctus.*
Ἀνοσιότης, ητ⊙, ἡ, impietas. Ab ἀνόσι⊙.
Ἀνοσιουργέω, ῶ, f. ήσω, impia perpetro, impie ago. Hinc
Ἀνοσιούργημα, τὸ, idem. Ab
Ἀνοσιουργὸς, ὸν, ὁ ϰ᾽ ἡ, impium factum, ſcelerata actio.
Ἀνοσιουργία, ας, ἡ, impie & ſcelerate agens. Ex ἀνόσι⊙, *ſceleratus, impius,* & ἔργον, *opus.*
Ἀνοσίως, *Adv.* impie, ſcelerate. Ab ἀνόσι⊙.
Ἀνοσμ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſine odore, non odoratus. Ex α priv. & ὀσμὴ, *odor.*
Ἄνοσ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, immunis a morbis. Ex α priv. & νόσ⊙, *morbus.*
Ἀνόσως, ſine morbo.
Ἀνόσ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſine oſſibus, exoſſis. Ἀνόσῳ πορεζολὴ, *Aret.* Ex α priv. & ὀστέον, *os.*
Ἀνόστ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, reditus expers. Ex α priv. & νόσ⊙, *reditus.*
Ἀνόστιμ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἄνος⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἄνυ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, exos, Gl. V. oſſibus carens. Ex α priv. & ὀστοῦν, *os.*
Ἀνότι⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſiccus, non humidus. Ex α priv. & νοτίζω, *humecto.*
Ἀνοτοτύζω, lamentor, per ὀνοματοποιίαν, e ſono lamentantis.
Ἀνυθέτητ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, repudians admonitionem. Ex α priv. & νυθετέω, *admoneo.*
Ἄνυς, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, amens, demens, vecors, ſtultus, Ph. mente captus, ſine ſenſu, al. Gl. V. Ex α priv. & νὺς, *mens.*
Ἀνύσι⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, carens ſubſtantia. Ex α priv. & ὐσία, *ſubſtantia.*
Ἀνύστατ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, non vulneratus. Ex α priv. & ὐτάω, *vulnero.*
Ἀνυστητὶ, *Adv.* ſine vulnere.
Ἀνόχευτ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, expers coitus, qui non coit. Ex α priv. & ὀχεύω, *coëo.*
Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. Ab ἀνέχω, *tolero.*
Ἀνοχλίζω, f. ίσω, vecte ſubmoveo, vel elevo.
Ἄνοχλ⊙, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, inoffenſus, nulla moleſtia adfectus, turba, ſeu hominum multitudine carens. Ex α priv. & ὀχλ⊙, *turba.*
Ἀνοχμάζω, f. άσω, geſto tollens in altum, ſublatum geſto. Ex ἀνὰ, & ὀχμάζω.
Ἀνοχύρ⊙, ον, non munitus.
Ἀνοψία, ας, ἡ, opſoniii penuria. Ab ἄνοψ⊙.
Ἄνοψος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, opſonio carens. Ex α priv. & ὄψον, *opſonium.*
Ἄνσα, 2. ſing. a. 2. imp. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἄυσον, a verbo ἀνίημι.
Ἀνσὰς, a. 2. part. act. *Poët.* pro ἀναδὰς.
Ἀνσήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro ἀναδῆναι.
Ἀνσῆτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἀνεδήτην.
Ἀνσρίφεται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἀναριφεται, ab ἀναρίφω.
Ἀνσχεθέειν, *emergere*, præſ. inf. act. verbi ἀνσχεθέω, quod *Poët.* dicitur pro ἀνίσχω, *emergo.*
Ἀνσχέο, *tolera*, 2. ſing. a. 2. imp. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἀνάσχεσο, ſ. ἀνόσχυ, ab ἀναχάω ſive ἀνδοχμι, pro ἀνέχω, *ſuſtineo.*
Ἀνσχησεσθαι, f. 1. inf. med. *Poët.* pro ἀναχρήσεσθαι.
Ἀνσχοιτο, *toleraret*, 3. ſing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀνάσχοιτο.
Ἄντα, *Adv.* coram, e regione, *Hom. Il.* 2, 626. Ab ἀντὶ.
Ἀνταγοράζω, viciſſim emo; (2) permuto.
Ἀνταγορεύω, adverſarium me gero, liti me offero; (2) obloquor. Ex ἀντὶ. & ἀγορεύω.
Ἀνταγωνίζομαι, ſ. ίσομαι, decerto; (2) repugno. Πρὸς τὸ ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, Hebr. 12, 4. Hinc
Ἀνταγώνισμα, ατ⊙, τὸ, adverſatio, obſtaculum, Suic.
Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat, adverſarius; æmulus, Gl. V. Ab eod.
Ἀνταγωνιστῶς, more adverſantium.
Ἀνταδελφ⊙, ε, ὁ, qui eſt loco fratris. Ex ἀντὶ, & ἀδελφὸς, *frater.*
Ἀνταδικέω, ῶ, f. ήσω, injuriam illatam ulciſcor, viciſſim injuria adficio.
Ἀνταδω, cccino; (2) cantu provoco, cantu reſpondeo. Ex ἄντὶ, & ᾄδω.
Ἀνταείρω, adverſus aliquem aliquid tollo, vel ſuſcipio. Ἀνταείρειν τὰς χεῖρας τινι, πόλεμον βασιλεῖ, πρός τινα· Ex ἀντὶ, & ἀείρω, pro αἴρω.
Ἀντάϊος, *contrarius*, *Dor.* pro ἀντίος.
Ἀνταῖ⊙, αία, αῖον, adverſus; (2) hoſtis, infenſus. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.
Ἀνταείρω, idem quod ἀνταείρω; (2) Gl. V. rebello; (3) arma contrafero, etiam *in med.* omnincque (4) reſiſto, repugno.
Ἀνταιτέω, peto, ambio, pro aliquo, ſuffragor petenti honores.
Ἀνταιτιάομαι, contra accuſo.
Ἀνταϰολουθέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim ſequor.
Ἀνταϰολουθία, ἡ, mutuus comitatus.
Ἀνταϰοντίζω, contra jaculor.
Ἀνταϰύω, f. ύσω, viciſſim audio.
Ἀνταϰροδομαι, idem.
Ἀνταλαλίζω, f. όξω, reclamo, viciſſim, vel contra clamorem attollo.
Ἀντάλλαγμα, άλ⊙, τὸ, commutatio; (2) expiatio; (3) pretium redemptionis. Ab
Ἀνταλλάσσω, vel ἀνταλλάττω, f. άξω, muto, permuto. Ἀντήλλαξε τῇ ἑταίρᾳ τὸν οἰκέτην ἀξίωσιν εἰς τὰ ἔργα, Plut. Τῆς δὲ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς ϰ᾽ χαρᾶς, τὸ τῆς ὠφελείας Συμφέρον ἀνταλλαττόμενοι, Dem.
Ἀνταμείλετο, 3. ſing. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀνημείλετο, ab
Ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, gratiam rependo, compenſo, remunero.
Ἀνταμείβω, ſubmuto, Gl. V. Σὺ δ᾽ ἀντάμειψαι μ᾽, Eur. Ph. 293. Ἀθέμις ἐργεῖς γὰρ ἀνταμειψόμεθά σ᾽, ὥσπερ εἰώθεις, ἀντὶ τοῦ ἔδ, Ariſt. Θεσμ. 728.
Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, retributio, compenſatio; permutatio, ſubmutatio, Gl. V.
Ἀνταμοιβὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Ἀνταμοιβὸς, ὸ ϰ᾽ ἡ, remuneratorius.
Ἀνταμώομαι, viciſſim auxilior; (2) obſiſto ruiſum; (3) me ulciſcor. Ex ἀντὶ, & ἀμεύω, *auxilior.*
Ἀνταμφοδέω, obviam iens oberro. Ex ἀντὶ, & ἀμφοδ⊙, *bivium, circuitus.*
Ἀνταναζεύγνυμι, viciſſim impono.
Ἀνταναγιγνώσκω, viciſſim lego; (2) relego. Hinc
Ἀνταναγνώστης, ε, ὁ, qui viciſſim legit, qui relegit, recognitor.
Ἀνταναγω, & ἀνταναγομαι, ex adverſo in hoſtem prodeo, obviam hoſti prodeo. Ἀντανῆγον ναυσὶ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἀνάγω.
Ἀνταναδιδαμι, remitto, ut in reciprecatione ferræ.
Ἀνταναιρέομαι, οῦμαι, viciſſim ſumo, ſeu accipio. Ex ἀντὶ, & αἱρέω, *capio.*
Ἀνταναίρεσις, ἡ, idem quod ἀνθυφαίρεσις.
Ἀνταναιρω, contra attollo, ſuſtollo, erigo; (2) contra deſtruo. Ex ἀντὶ, & αἴρω, *tollo.*
Ἀνταναϰλασις, ἡ, ἐν, recciprecus. Ab
Ἀνταναϰλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀναϰλάω, *refringo.*
Ἀνταναϰλασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἀνταναϰλαστικὸς, ἡ, ὸν, recciprecus. Ab
Ἀνταναϰλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, repercutio. Ex ἀντὶ, & ἀναϰλάω, *refringo.*
Ἀνταναϰοπὴ, ῆς, ἡ, repercuſſio. Ab
Ἀνταναϰόπτω, repercutio.
Ἀνταναλίσκω, viciſſim conſumo.
Ἀνταναμένω, viciſſim exſpecto.
Ἀνταναπληρόω, ῶ, f. άσω, ſuppleo. Ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῆς θλίψεως τῶν Χριϛῶ ἐν τῇ σαρκί μου, Col. 1, 24.
Ἀνταναστέλλω, idem.
Ἀνταναστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀνταναίσημι.
Ἀνταναφέρω, refero.
Ἀνταναφὴς, ὁ ϰ᾽ ἡ, in alius viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus, vicarius. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ.
Ἀντανίημι, ex adverſo inſurgo, contra ſurgo. Ἀνταΐσσῃ αὐτῷ, Thuc. Ex ἀντὶ, & ἄνιμι.
Ἀνταναίσημι, e regione excito.
Ἀνταναίσομαι, f. ἀνταναστήσομαι, contra inſurgo, adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, reluctor. Ἀνταναῆναι ἕρατι, Plut.
Ἀνταναίσω, orior, contra exorior.
Ἀνταναισαμα, ατ⊙, τὸ, parilis quantitas, v. c. numerus militum occiſis par. Ex ἀντὶ, & ἀναίσω, *æquo.*
Ἀνταξ, *Adv.* viciſſim, Heſ. Ab ἀντὶ.
Ἀντάξι⊙, ία, ιον, exiſtimatione par, æqualis pretii, *Hom. Il.* 1, 135. Ex ἀντὶ, & ἄξι⊙, *dignus.* Hinc
Ἀνταξίω, ῶ, f. άσω, paria rependo.
Ἀνταπαιτίω, ῶ, f. ήσω, repoſco.
Ἀνταπαμείβομαι, reſpondeo.
Ἀνταπαρράπτω, f. ψω, contra fulgero, ex adverſo fulgero, fulgero adverſus fulgurantem. Ex ἀντὶ, & ἀπαρράπτω, *refulguro.*
Ἀνταποδείϰνυμι, contra demonſtro.
Ἀνταποδίδαμι, viciſſim reddo; (2) rependo, retribuo; (3) *in paſſ. dicitur* de oppoſito *ap. philoſophos.* Ἀνταποδιδόναι τὸ ὅμοιον, par pari referre. Δίϰαιον παρὰ Θεῷ ἀνταποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλῖψιν, 2 Theſſ. 2, 6. Ἀνταποδοθήσῃ γάρ σοι ἐν τῇ ἀναϛάσει τῶν διϰαίων, Luc. 14, 14. Hinc
Ἀνταποδόθησομαι, 1. ſing. fut. 1. ind. paſſ.
Ἀνταπόδομα, ατ⊙, τὸ, retributio.
Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, retributio, ſatisfactio.

Ἀνταπο-

Digitized by Google

Ἀνταποδοτέον, reddendum.
Ἀνταποδοτικὸς, ἡ, ὸν, retributivus.
Ἀνταποδοτικῶς, conſecutive, in conſequente.
Ἀνταποδύομαι, viciſſim me accingo, contra aliquem accingor.
Ἀνταποδόσω, f. 1. ind. act. v. ἀνταποδίδωμι.
Ἀνταποκρίνομαι, reſpondeo; (2) altercor. Καὶ ὃς ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα, Luc. 14, 6. Hinc
Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, reſponſio.
Ἀνταποκτείνω, v. ciſſim occido, contra interficio.
Ἀνταπολαμβάνω, viciſſim accipio. Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, Dem.
Ἀνταπόλλυμι, viciſſim perdo.
Ἀνταπολογοῦμαι, viciſſim mutuo excuſo, defendo.
Ἀνταποπέμπω, viciſſim dimitto, ſeu amando.
Ἀνταποπέρδω, crepitum ventris emittenti viciſſim oppedo.
Ἀνταποσφάλλω, viciſſim emitto, remitto.
Ἀνταποστροφὴ, ἡ, digreſſus, divortium duarum rerum in diverſas partes ſitus.
Ἀνταποταφρεύω, viciſſim vallo includo.
Ἀνταποτειχίζω, viciſſim obſtruo.
Ἀνταποτίω, f. ἴσω, viciſſim ſolvo, rependo.
Ἀνταποφαίνω, viciſſim oſtendo, demonſtro.
Ἀνταποχὴ, ῆς, ἡ, ſcriptum quo debitum creditori fatetur debitor, aut quo quis ſe obligat. Ex ἀντὶ, & ἀποχή.
Ἀνταπτέος, capeſſere, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἀνθάπτεσθαι, ab ἀνθάπτομαι.
Ἀνταπωθέω, ῶ, viciſſim repello; (2) retrudo, repello. Hinc
Ἀνταπώθησις, εως, ἡ, repulſio, renixus, reliſio.
Ἀνταρτὴς, ου, ὁ, conjuratus.
Ἀνταρκέω, ῶ, f. ήσω, par ſum ad reſiſtendum; (2) reſiſto, ad ultimum uſque reſiſto.
Ἀνταρκτικὸς, ἡ, ὸν, ſeptemtrionali oppoſitus. Ex ἀντὶ, & ἄρκτικος, *ſeptemtrionalis.*
Ἀνταρσις, εως, ἡ, inſurrectio, ipſa actio attollendi manus adverſus aliquem. Ex ἀνταίρω, *attollo.* Unde
Ἀντάρτης, ου, ὁ, qui manus attollit adverſus legitimum regem, rebellis.
Ἀνταστάζομαι, f. άσομαι, viciſſim ſaluto, reſaluto, viciſſim amplector.
Ἀνταστράπτω, idem quod ἀνταπαστράπτω.
Ἀνταυγάζω, reſplendeo. Hinc
Ἀνταυγασία, ας, ἡ, reluminatio, Ph.
Ἀνταύγεια, ας, ἡ, lucis, ſ. ſplendoris reflexio, Gl. V. reluminatio:
Ἀνταυγέω, ῶ, lucem, ſeu ſplendorem reflecto.
Ἀνταυγὴς, ές, ὁ ἡ, lucis ſeu ſplendoris reflexionem habens. Ex ἀντὶ, & αὐγή.
Ἀνταυδάω, ῶ, viciſſim loquor, reſpondeo.
Ἀνταφαιρέω, ῶ, viciſſim aufero.
Ἀνταφίημι, viciſſim dimitto, aut emitto.
Ἀνταχάτης, ου, ὁ, lapis, ſeu gemma achates, quum uritur, myrrham redolens, ſ. ſuccini ſpecies bituminoſa. Ex ἀντὶ, & ἀχάτης.
Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, obvius fio, occurro; (2) conſequor, nanciſcor. Ἀντᾶν τι τοῦ τινος, pati; τινὸς, conſequi. Μή σε γέ σε δύσπ. ἀντήσας θάνοι, Soph. Aj. 533. Ab ἀντὶ, vel ἄντα.
Ἀντεβόλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφιλκ. Ab ἀντιβολέω, *occurro.*
Ἀντεγγράφω, reſcribo in locum ejus, quod deletum eſt; (2) in aliorum loco ſufficio. Ex ἐγγράφω, in literas refero.
Ἀντεῖρα, contra erigo, alterius loco erigo.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recriminor, recriminando objicio; (2) excuſo culpam alicujus. Ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω.
Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, recriminatio.
Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, ad recriminandum pertinens.
Ἀντεγχειρίζω, viciſſim trado.
Ἀντεικάζω, f. άσω, viciſſim adſimilo, comparo. Ἀντήκασ' αὐτὸν πάθροπι, Ariſt. Veſp. 1300.
Ἀντεῖλας, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀντεῖλας, ab ἀνατέλλω.
Ἀντεῖνον, 2. ſing. a. 1. imp. act. *Poët.* pro ἀντεῖτον, ab ἀντείνω.
Ἀντειπεῖν, *contradicere*, ſive *contradixiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀντέπω. Ἀντιπεῖν δίκαιον λόγον τινι, πρὸς τὸς λόγος τινος. Οὐ βούλομαι ἓ μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς, Soph. Antig. 1065.
Ἀντείρῃς, præſ. infin. med. verbi
Ἀντείρομαι, viciſſim interrogo item; (2) contra dico, fut. ἀντερήσομαι. Ex ἀντὶ, & εἴρω, *interrogo.*
Ἀντεισάγω, f. άξω, viciſſim introduco, vel in alterius locum introduco. Ἀντεισάγειν τὸν ἑαυτῆ γνώμον, Naz. Hinc
Ἀντεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum; Ph. ſubrogatio.
Ἀντεισβάλλω, contra irrumpo, bellum infero.
Ἀντεισέρχομαι, f. ελθύσομαι, viciſſim ingredior, in alterius locum ſubeo, ſuccedo.
Ἀντεισφέρω, contra infero, in locum alterius infero, refero, v. c. gratiam. Ἀντεισφέρειν τῷ θέλήματι τὸ θέλημα, Naz.
Ἀντεκδραμέντες, a. 2. patt. act. v. ἀνεκτρέχω.
Ἀντεκκόπτω, f. ψω, viciſſim exſcindo.
Ἀντέκλινεν, *adverſo incubabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφιλκ. a verbo ἀντικλίνω.
Ἀντεκθλίβω, ruſus, viciſſim extero, exprimo.
Ἀντεκκλέπτω, viciſſim furor, furto eripio.
Ἀντεκκομίζω, ruſus effero.
Ἀντεκπέμπω, viciſſim emitto.
Ἀντεκπλέω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato.
Ἀντέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. Ex
Ἀντεκτείνω, contendo, confero, comparo.
Ἀντεκτίθημι, contra expono.
Ἀντεκτίνω, viciſſim luo, rependo.
Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Ab
Ἀντεκτίω, f. ίσω, idem quod ἀντεκτίνω.
Ἀντεκτρέφω, viciſſim enutrio & educo.
Ἀντεκτρέχω, procurro, prorumpo, ſc. in hoſtes.
Ἀντεκφέρω, viciſſim effero & exporto.
Ἀντελαχεῖν, 2. ſing. imperf. ind. act. v. ἀντιλάχω.
Ἀντελαχμὸς, οῦ, ὁ, converſio & replicatio contraria. Ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, *volvo.*
Ἀντέλλοισα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀντέλλουσα, a verbo ἀντέλλω, *orior.*
Ἀντελωδέρᾳ, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀντελοιδορεῖ, ab ἀντελοιδορέω.
Ἀντελπίζω, f. ίσω, novam ſpem concipio; (2) contra ſpero. Ex ἀντὶ, & ἐλπίζω.
Ἀντεμβάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius repono; (2) rependo, refundo; (3) contra irruo, contra impetum facio.
Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum, viciſſim impono.
Ἀντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Ex ἀντεμβάλλω.
Ἀντεμπίμπρημι, viciſſim incendo.
Ἀντεμπλέκω, f. ξω, mutuo implico, ſ. amplector.
Ἀντεμπλήθω, f. ήσω, viciſſim impleo. Τὴν τ' οἰκίαν αὐτῆς ἀντεμπλήσαντες τῆσ ὀδυνηδείου, Xen.
Ἀντεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, mutuus complexus, complexus mutuo hærentium. Ab ἀντεμπλέκω.
Ἀντεμφαίνω, contra dico, refellere tento.
Ἀντεμφασις, εως, ἡ, diverſitas apparitionis, ſive ſpeciei externæ.
Ἀντεναγωγὴ, ῆς, ἡ, compenſatio; (2) mutua acculatio. Ex ἀντὶ, & ἐναγωγὴ.
Ἀντεναντίασις, εως, ἡ, figuræ nomen, quum per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictum intelligi volumus. Ex ἀντὶ, & ἐναντιασις, *repugnantia.*
Ἀντενδείκνυμι, contra indico, contrariam indicationem habeo. Hinc
Ἀντένδειξις, εως, ἡ, obnunciatio, conſilii capti & agitati diremptio.
Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu induo me.
Ἀντενίδραι, ῶν, αἱ, mutuo inſidiæ. Ex ἀντὶ, & ἐνίδρα, *inſidiæ.*
Ἀντενιδρεύω, contra inſidior.
Ἀντενίχυρον, τὸ, pignus, quod contradatur, vel accipitur.
Ἀντενεχυράζομαι, contra pignus capio.
Ἀντενεργέω, ῶ, ἀντενεργῆν, efficacem vim habere contra aliquid; operari adverſus aliquid. Ex ἀντὶ, & ἐνεργέω, *operor.*
Ἀντεξάγω, viciſſim educo, e contrario educo; (2) reſiſto, repugno. Ἀντεξῆγον τὸς Ῥωμαίος οἱ ὕπατοι, Plut.
Ἀντεξαιτέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim expoſco.
Ἀντεξαπατάω, viciſſim decipio.
Ἀντέξειμι, contra prodeo in aciem.
Ἀντεξελαύνω, f. λάσω, viciſſim invado; (2) repello. Ἀντεξελάσας ἐκείνος ἱππεῦσι ἀγαθοῖς, Plut.
Ἀντεξέρχομαι, idem quod ἀντέξειμι.
Ἀντεξετάζω, f. άσω, contra, vel ex adverſo examino, viciſſim examino; (2) contendo, comparo; ἀντεξετάζομαι, contra examinor; ad cauſam accurro, judicio me ſiſto, adverſor. Hinc
Ἀντεξέτασις, εως, ἡ, collatio, comparatio.
Ἀντεξετασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντεξορμάω, ῶ, f. ήσω, contra irruo & impetum facio. Hinc
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo concurſu; (2) contrarius incurſus.
Ἀντεπάγω, refero, Gl. V. reduco in aciem, adverſus aliquem; contra eo.
Ἀντεπάδω, contra accino.
Ἀντεπαινέω, ῶ, viciſſim laudo.
Ἀντεπακόλουθος, ου, ὁ, viciſſim reduco, e contrario reveho, occurro.
Ἀντεπανέρχομαι, ruſus redeo.
Ἀντέπειμι, occurro, contra eo, ut ἀντέξειμι.
Ἀντεπεισάγω, viciſſim ſeu e contrario introduco.
Ἀντεπείσοδος, ου, ἡ, mutuus, ſeu alternus ingreſſus, aditus alternus. Ex ἀντὶ, & εἴσοδος, *ingreſſus.*
Ἀντεπεισφέρω, viciſſim adfero vel addo.
Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior; (2) in occurſum ruo; invadenti hoſtiliter occurro.
Ἀντεπέξειμι, idem.
Ἀντεπεξελαύνω, idem.
Ἀντεπεξέρχομαι, idem.
Ἀντεπεξέσσαι, *ierant*, 3. plur. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀντεπεξήεισαι, ab ἀντεπέξειμι.
Ἀντεπέξοδος, ου, eruptio in hoſtes irruentes. Ex ἀντὶ, & ἐπέξοδος, hoſtilis aggreſſio.
Ἀντεπειρείδομαι, obnitor, renitor, Gl. V.
Ἀντεπερώτησις, εως, ἡ, reſtipulatio, Gl. V.
Ἀντεπερωτῶ, reſtipulor, Gl. V.
Ἀντεπηχέω, ῶ, viciſſim reſono.
Ἀντεπικαίω, contra adſcendo; (2) adverſor.
Ἀντεπικελεύω, inſidiantibus e diverſo inſidior, contra inſidias tendo.
Ἀντεπιγράφω, in locum alterius, v. c. nomen, inſcribo.
Ἀντεπιδείκνυμι, viciſſim oſtendo.
Ἀντεπίδοσις, ἡ, inſidiæ viciſſim factæ.
Ἀντεπιθυμέω, ῶ, & ἀντεπιθυμοῦμαι, contra cupio, rivalis, competitor ſum. Ἀντεπιθυμεῖσ τ' ἐμοιτσίας, Xen.
Ἀντεπικηρύτλω, contra proſcribo aliquem.
Ἀντεπικηρία, ῶ, contra auxilior, viciſſim auxilior.
Ἀντεπικρατέω, viciſſim vinco.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra niters retineo.
Ἀντεπιμιλέομαι, οῦμαι, viciſſim curam gero.
Ἀντεπιμίλλω, contra cunctor in re aliqua, viciſſim cunctor.
Ἀντεπιμετρέω, ῶ, remetior, eadem menſura retribuo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito & comminiſcor.
Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnavigo, hoſtium claſſi occurro.
Ἀντεπιῤῥέω, viciſſim adfluo.
Ἀντεπίῤῥημα, pars parabaſeos chori, reſpondens ἐπιῤῥήματι.
Ἀντεπισκώπτω, repungo dicterio.
Ἀντεπιστέλλω, per epiſtolam reſcribo, reſpondeo.
Ἀντεπιστρατεύω, viciſſim bellum infero.
Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto.
Ἀντεπιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio mutua, vel contraria, vel in contrariam partem.

Ἀντεπι-

Digitized by Google

Ἀντιπιτάτλω, contra injungo, vicissim impono.
Ἀντιπῖτειχίζω, vicissim munitionem excito.
Ἀντιπιτίθημι, vicissim vel contra aliquid impono; (2) rescribo, contra do mandata alicui ad aliquem.
Ἀντιπιφέρω, refero, Gl. V. ἀντιπενιχθεὶς, relatus, Gl. V.
Ἀντιπιφορά, ᾶς, ἡ, relatio, Gl. V. A præc.
Ἀντιπιχειρία, ᾶς, contra adgredior, vicissim molior; (2) contra invado; (3) contra argumentor. Hinc
Ἀντιπιχείρησις, εως, ἡ, ex adverso adgressio.
Ἀντίπνων, *contra spirabat*, 3. sing. imperf. ind. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀντιπνέω.
Ἀντιρανίζω, f. ίσω, vicissim corrogo, vicissim exigo; ἀντιρανιζόμενον, quod sic exigitur.
Ἀντιραστὴς, οῦ, ὁ, rivalis, æmulus alicujus in amore. Ex ἀντὶ, & ἐραστὴς, *amator*.
Ἀντιράστρια, ας, ἡ, pellex, Gl. V. Ex ἀντὶ, & ἐράστρια, *amatrix*.
Ἀντιράω, ῶ, redamo, vicissim amo, mutuo amore prosequor.
Ἀντιργολαβία, ῶ, contendo cum aliquo in redemptura operis faciendi.
Ἀντερείδω, renitor; (2) innitor; (3) certo cum aliquo. Ἀντερειδὲ νῦν βασιν σῷ, fiste, Soph. Phil. 1394.
Ἀντερεῖν, *contradicere*, præs. inf. act. *contr.* pro ἀντερεῖν, ἀντερυκα, *contradixi*.
Ἀντερείσαις, a. 1. part. act. masc. gen. *Æol.* pro ἀντερείσας, a verbo ἀντερείδω. Unde
Ἀντέρεισις, εως, ἡ, renixus, obluctatio.
Ἀντέρεισμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἀντεριδαίνω, contra contendo.
Ἀντερίζω, contendo cum aliquo, certo cum aliquo per æmulationem.
Ἀντερις, ίδος, ἡ, obluctatio. Ex ἀντὶ, & ἔρις, *contentio*.
Ἀντέρομαι, vicissim interrogo. Ἐγώ σε ἀντερήσομαι. Naz.
Ἀντερύσαδζ, a. 1. inf. med. v. ἀντερύω.
Ἀντέρως, ωτος, ὁ, amor mutuus.
Ἀντερωτάω, ῶ, f. ήσω, vicissim interrogo, vicissim percontor.
Ἀντερώτησις, ησις, ἡ, mutua interrogatio, interrogatio quæ fit vicissim.
Ἀντεσδζ, præs. inf. med. verbi ἄντομαι.
Ἀντέχλω, 1. sing. a. 2. ind. act. v. ἀντίσημι.
Ἀντεχραμμένος, *in contrarium versus*, partic. perf. pass. verbi ἀντεγράφω. Hinc
Ἀντεχραμμένως, *Adv.* vice versa.
Ἀντέτατται, 3. sing. perf. indic. pass. *Poët.* pro ἀνατέτατται, ab ἀνατείνω.
Ἀντέτειν, *erexit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἀντετόρσεν, Il. 5. 337, *transfixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιτορέω.
Ἀντετύχθη, Hom. Il. 8, 163. *similis eras* seu *furas*, 2. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀντιτεύχω.
Ἀντευεργετέω, ῶ, vicissim benefacio, gratiam refero. Hinc
Ἀντευεργέτης, ου, ὁ, qui gratiam refert.
Ἀντευεργητικὸς, ὴ, όν, beneficium reddens, seu referens.
Ἀντέυκρατος, ου, ὁ ἡ ὴ, temperato oppositus. Ex ἀντὶ, & ἔυκρατος, *temperatus*.
Ἀντεύνοέω, ῶ, vicissim benevolus sum.
Ἀντευπάχω, vicissim beneficium accipio.
Ἀντευποιέω, ῶ, beneficium rependo.
Ἀντιφέροντο, *referebantur*, 3. pl. imp. ind. pass. v. ἀντιφέρω.
Ἀντιφιλάω, ῶ, vicissim convivio accipio.
Ἀντεφίλησε, *redamavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀντεφίλησε, ab ἀντιφιλέω.
Ἀντεφοδίζω, & ἀντεφοδίζομαι, ingruo, irruo. Ab ἀντὶ, & ἐφοδίζω.
Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in statione habeo, ad prælium paratas.
Ἀντέχρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀντεχράω.
Ἀντέχω, f. ἀνθέξω, detineo, inhibeo, prohibeo, Gl. V. retineo, duro, possum; ἀντέχομαι, retineo, sufficio, Gl. V. vendico; sufficio; ἀντέχει, inhibuit, Ph. Ἀντέχειν τῷ πόνῳ, sustinere; τί τίνι, suppeditare; τοῖς πολεμίοις, resistere; ἀντέχεσθαί τινος πραγμάτων, adhærere. Ἔρως με ἀπόλυσι, ᾗ ἐκ ἔτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινὸν, Luc. Ἀντέχεσθε τῆς παιδείας, 1 Thess. 5, 14.
Ἀντέω, Il. 7, 423. *Ion.* pro ἀντάω, obviam eo, occurro. Ab ἀντὶ.
Ἀντημείβετο, *respondebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνταμείβομαι.
Ἀντημοιβός, ὁ ἡ ὴ, remuneratorius.
Ἀντῖω, *Adv.* coram; (2) ex adverso; (3) manifeste, aperte. Ab ἀντὶ.
Ἀντήρης, εος, ὁ ἡ ὴ, qui vicissim remigat; (2) qui vicissim datur. Ex ἀντὶ, & ἐρέσσω.
Ἀντηρὶς, ίδος, ἡ, structura lapidea, utrimque editiora ædificia fulciens; ἀντηρίδες, tibicines, Gl. V. Ab ἀντερείδω.
Ἀντῆρισε, 3. s. a. 1. ind act. v. ἀντερίζω.
Ἀντησις, εως, ἡ, occursus, supplicationes, supplices preces. Ab ἀντάω, vel ἀντέω.
Ἀντηχέω, ῶ, f. ήσω, resono.
Ἀντηχήσης, g. s. præs. part. act. v. ἀντηχέω.
ΑΝΤΙ, Pro, re-- Ph. contra; in Comp. re-- vicissim, & quandoque parilitatem significat, ut ἀντίθεος, Deo par.
Ἀντία, *Adv.* ex adverso, contra. *Neutrum Plur.* ab ἀντίος.
Ἀντιάασθε, 2. plur. imp. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἠντιάσθε, ab ἀντιάω.
Ἀντιάγχη, ης, ἡ, q. d. præfocatio obluctans & resistens; (2) tumor inveteratus faucium, qui discuti nequit. Ex ἀντὶ, & ἄγχω, *suffoco*.
Ἀντιάζω, f. άσω, obviam procedo; (2) obtestor. Ἀντιάζειν τὰ στρατὸν, occurrere. Καὶ σ' ἀδελφὸν πρὸς τ' ἐφετρίου Διὸς, Soph. Aj. 492. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Id. Phil. 805. Ab ἀντίος.
Ἀντιαμοιβὸς, id. quod ἀνταμ.
Ἀντιάνειρα, ας, ἡ, virago, viris æquiparanda, *Hom. Il.* 3, 189. Ex ἀντὶ, & ἀνὴρ, *vir*.
Ἀντιαξῇ, 3. sing. f. 1. ind. *Dor.* pro ἀντιάσῃ, a ἀντιάω.
Ἀντιάξων, ονος, ὁ, axis, seu polus, qui nostro oppositus est; (2) aura australis nobis incognita. Ex ἀντὶ, & ἄξων, *axis*.
Ἀντιάομαι, interfum, *Hom. Il.* 24, 62.
Ἀντιαόμην, *occurrebam*, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἠντιαόμην.
Ἀντιάς, άδος, ἡ, tonsilla. Ab ἀντίος.
Ἀντιάσας, *qui occurrit*, vel *affectus est*, Hom. Il. 1, 67. a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, non ἀντιάω; hujus enim penultima in aoristis & futuris longa est.
Ἀντιάσειν, *occursurum esse*, f. 1. inf. act.
Ἀντιαχίω, ῶ, reclamo, contradico.
Ἀντιάω, ῶ, f. άσω, obviam eo, vel venio, occurro; (2) adsequor, consequor; (3) precor, supplico. Ἔτι γὰρ πολέμοιο μέσσου ἀντιάων, Il. 13, 215. Ab ἀντὶ.
Ἀντιβάδην, obnixè, contra nitendo.
Ἀντιβαίνω, refragor, adversor, obnitor; obsto.
Ἀντιβάλανος, ου, ἡ, galla, Hes. Ex ἀντὶ, & βάλανος, *glans*.
Ἀντιβάλλω, contra jacio, ex adverso jacio; (2) inter se confero, reputo. Gl. V. confero, recognosco, retracto. Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους; Luc. 24, 17.
Ἀντιβασιλεὺς, έος, ὁ, prorex, qui regis locum obtinet. *ap. Hist. Rom.* interrex.
Ἀντίβασις, εως, ἡ, contra itio, occursus; (2) refragatio. Ab ἀντιβαίνω.
Ἀντιβάτης, ου, ὁ, repagulum januæ, quod velúti renititur & obsistit. Ab eod.
Ἀντιβατικὸς, ὴ, όν obvius. Ab eod.
Ἀντιβῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀντιβαίνω.
Ἀντιβίξ, *Adv.* contra, e contrario, ex adverso; (2) coram, in conspectu. *Dativus fœm.* ab ἀντίβιος.
Ἀντιβιάζομαι, f. άσομαι, reluctor vim adhibens, vi obsisto.
Ἀντιβιβρώσκω, vicissim comedo.
Ἀντιβίη, *contraria*, *Ion.* pro ἀντιβίᾳ.
Ἀντιβίην, *Adv.* idem quod ἀντιβίην.
Ἀντίβιον, *Adv.* idem. Ab
Ἀντίβιος, ία, ιον, & ἀντίβιος, ου, ὁ ἡ ὴ, contrarius, adversus. Ex ἀντὶ, & βίη, *vis*.
Ἀντιβλάπτω, f. ψω, vicissim noceo, lædo, lædo.
Ἀντιβλέπω, f. ψω, ex adverso intueor; (2) adversis oculis adspicio; (3) renitor, obsisto.
Ἀντίβλεψις, εως, ἡ, obtutus. Ab ἀντιβλέπω.
Ἀντιβοάω, ῶ, reclamo. Ex ἀντὶ, & βοάω.
Ἀντιβοηθία, f. ήσω, vicissim auxilior.
Ἀντίβοος, ου, ὁ ἡ ὴ, bovis pretium æquans, tantum valens, quantum valet bos. Ex ἀντὶ, & βοῦς, *bos*.
Ἀντιβολεῖν, præs. inf. act. verbi
Ἀντιβολέω, ῶ, f. ήσω, occurro, consequor, interfum; (2) supplico, oro, Gl. V. ἀντιβολῶ, oro, quæso, precor, sodes, obsecro, obtestor. Μάχης καυτειῆς ἀντιβολήσω, Il. 4. 342. Ἴθι μοι παράσχηθ', ἀντιβολῶ πρὸς πάντ θεῶν, Arist. Vesp. 1377. Ex ἀντὶ, & βάλλω, *jacio*.
Ἀντιβολὴ, ῆς, ἡ, occursus; (2) conflictus (3) collatio. Ab ἀντιβάλλω.
Ἀντιβόλησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἀντιβόλησα, ab ἀντιβολέω. Unde
Ἀντιβόλησις, εως, ἡ, supplicatio, postulatio, adhortatio, deprecatio.
Ἀντιβολία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντιβρεκολέω, lenibus verbis demulceo, sc. illudentem.
Ἀντιβραδύνω, vicissim cunctor.
Ἀντιβροντάω, ῶ, f. ήσω, contra tonantem tono, obtono.
Ἀντιγαγωνίω, ῶ, reclamo.
Ἀντιγενεαλογέω, ῶ. f. ήσω, e diverso progeniem recenseo.
Ἀντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo.
Ἀντιγνωμονέω, ῶ, contra sentio, dissentio, refragor. Ab
Ἀντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui contrariæ est sententiæ seu opinionis. Ex ἀντὶ, & γνώμη.
Ἀντίγραμμα, ατος, τὸ, contrarium scriptum; (2) litera alia sibi respondens.
Ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ, exscriptio, descriptio, Gl. V. rescriptum. ἀντιγραφαὶ, constitutiones, Ph. item accusatio ejus, a quo ante reus factus fuit; denique lites, controversiæ.
Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplar, exemplum, v. c. libri.
Ἀντίγραφος, ου, ὁ ἡ ὴ, scriptus; transcriptus, descriptus. Ab
Ἀντιγράφω, f. ψω, rescribo, scripto respondeo.
Ἀντιδάκνω, f. δήξομαι, remordeo.
Ἀντίδειπνος, ου, ὁ ἡ ὴ, vicarius alicujus in sumenda cœna, alterius loco in cœna suffectus. Ex ἀντὶ, & δεῖπνον, *cœna*.
Ἀντιδεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, vicissim amice excipio, vicissim dextram porrigo, item vicissim gratificor, liberaliter, comiter tracto.
Ἀντιδιερκομαι, contra tueor, non timeo aliquem; quod aliis ἀσκαρδαμυτίειν, *Ern.*
Ἀντιδίκομαι, f. ξομαι, vicissim accipio.
Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, vicissim mihi populum concilio, R.
Ἀντιδημιεργέω, ῶ; f. ήσω, vicissim (simile quid) fabricor, opus contrarium fabricor, Suic.
Ἀντιδιαβαίνω, vicissim transeo mare.
Ἀντιδιαβάλλω, vicissim criminor.
Ἀντιδιαίρεσις, εως, ἡ, divisio in contraria, ut, virtus, vitium, &c. Ab
Ἀντιδιαιρέω, ῶ, in opposita divido, oppono.
Ἀντιδιάκονος, ου, ὁ ἡ ὴ, vicissim serviens. Ex ἀντὶ, & διακονέω, *servio*.
Ἀντιδιαλλάσσομαι, vel ἀντιδιαλλάττομαι, permuto, velut captivos, muto in contrarium, contrario modo, v. c. narro.
Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo; metaph. replico, obtexo.
Ἀντιδιαστέλλω, distinguo. Hinc
Ἀντιδιαστολὴ, ῆς, ἡ, discrimen, differentia, distinctio.
Ἀντιδιατάσσω, vel ἀντιδιατάττω, contra statuo, seu decerno.
Ἀντιδιατιθέμενος, *contrario animo affectus*, præs. part. pass. verbi ἀντιδιατίθημι.
Ἀντιδιατίθημι, contrarie dispono, repello, ulciscor, Hinc ἀντιδιατιθέμενος, resistens, contrario

Digitized by Google

mario animo adfectus. Ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιατιθεμένους, 2 Tim. 2, 25.

Ἀντιδιδάσκω, alia, contraria doceo.

Ἀντιδιέξεμι, contra enarro, differo.

Ἀντιδιεξέρχομαι, idem.

Ἀντιδιίστημι, distinguo in contraria.

Ἀντιδίδοται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi

Ἀντιδίδωμι, f. ἀσω, do vicissim, rependo; (2) mutuo dare, cum sc. uterque dat. (3) offero permutationem fortunarum. v. ἀντίδοσις. Α δ' ἀντιδέναι δεῖ σ' ἀπαιτήσας ἐμέ, ἄκουσον, Eur. Hec. 278. Τῶ Θεσμοφόρα δ' ἡμῖν ἀγαθῶ τέταν χάριν ἀντιδώτω, Arist. Thesm. ult.

Ἀντιδικάζω, f. άσω, contra judicio contendo.

Ἀντιδικασία, ας, ἡ, adversatio, Gl. V. A præc.

Ἀντιδικία, ῶ, f. ἡσα, ad causam occurro, judicio me sisto; (2) contra litigo, Gl. V. ἀντιδικῶ, adversor, reluctor. Ab ἀντίδικος.

Ἀντιδικησις, τας, ἡ, refragatio, Gl. V.

Ἀντιδικία, ας, ἡ, contra litigatio, oppositio litigantium inter se. Ab

Ἀντίδικος, ου, ὁ ἡ, adversarius in lite, litigans, contra al quem; (2) hostis, adversarius. Ex ἀντὶ, & δικη, lis.

Ἀντιδιορύττω, contra cuniculos ago.

Ἀντιδογματίζω, f. ίσω, contraria dogmata introduco, vel tueor.

Ἀντιδοκία, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam habeo.

Ἀντιδοξάζω, f. άσω, opinionis contrariæ sum, contrarium dogma foveo; (2) glorifico.

Ἀντιδοξία, ῶ, f. ήσω, contrariam sententiam habeo. vel sequor; (2) refragor. Ab

Ἀντίδοξος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui est contrariæ sectæ vel opinionis. Ex ἀντὶ, & δόξα opinio.

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula, quæ subjicitur & opponitur tergori & pelli, Suid. Ex ἀντὶ, & δέρας, pellis.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio; (2) verbum forense actionis, qua is qui recusat tributum vel munus impositum, propterea, quod id suas facultates superet, defert alium, qui censum habeat, cui tributum illud conveniat, eoque negante, permutationem rei familiaris se cum illo factuum promittit. Sic est hæc vox accipienda in Isocratis orat. περὶ ἀντιδόσεως, Ern. Ab ἀντιδίδομαι. Unde

Ἀντίδοτον, ου, τὸ, remedium, medicamentum, quod adversus malum aliquod datur.

Ἀντίδοτος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui remedii gratia contra malum datur.

Ἀντίδοτος, ου, ἡ, idem quod ἀντίδοτον.

Ἀντιδουλεύω, vicissim servio.

Ἀντίδουλος, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui loco servi est; (2) vicissim serviens, seu ministrans.

Ἀντίδυπος, ου, ὁ ἡ, ὁ, contra sonans. Ex ἀντὶ, & δῦπος, sonus.

Ἀντιδράω, f. άσω, vicissim facio; (2) rependo.

Ἀντιδυσχεραίνω, contra iracor.

Ἀντιδωρεὰ, ᾶς, ἡ, remuneratio, retributio. Ex ἀντὶ, & δῶρον, donum.

Ἀντίδωρον, ου, τὸ, idem & ex iisd. scriptores eccl. de eulogiis utuntur.

Ἀντιδωρῶμαι, remuneror.

Ἀντιζηλημα, æmulor.

Ἀντιζηλία, contra, pariter quæro me quærentem.

Ἀντιζῆσθαι, castra castris opposita habere, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθίζεσθαι, a verbo ἀνθίζω.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ex adverso respondens; (2) adversus, oppositus, Ex ἀντὶ, & ζυγὸς.

Ἀντιζυγόω, renitor.

Ἀντιθάλπω, vicissim mutuo foveo.

Αντιη, adversa, Ion. pro ἀντία, ab ἀντὶος.

Ἀντίθεος, ου, ὁ ἡ, ὁ, æquiparandus Deo, similis Deo, divinus, semideus, Il. 1, 262.

Ἀντιθεραπεύω, f. εύσω, vicissim colo & observo, mutua observantia colo.

Ἀντιθερμαίνω, f. ανῶ, contra calefacio.

Ἀντιθεσις, εως, ἡ, oppositio. Ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθετος, ου, ὁ ἡ, ὁ, contra positus, oppositus. Ab eod.

Ἀντιθυσόμενος, qui contra aliquem ist cursurus, f. 1. part. med. verbi ἀντιθέω.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro.

Ἀντιθλίβω, f. ψω, vicissim premo, contra premo.

Ἀντιθρονος, ου, ὁ ἡ, ὁ, ex opposito sedens. Ex ἀντὶ, & θρόνος, thronus, sedile.

Ἀντιθρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, vicissim, vel contra sonans. Ex ἀντὶ, & θρόος, clamor, tumultus.

Ἀντιθύρετρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, vicem januæ præstans. Ex ἀντὶ, & θυρὰ, janua.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ἡ, ὁ, januæ oppositus, januæ obversus. Ex iisd.

Ἀντικαθίζομαι, bellum gero contra aliquem.

Ἀντικάθημαι, in conspectu hostium castra habeo; castra castris oppono.

Ἀντικαθίζω, f. ίσω, ex adverso colloco; (2) in med. ex adverso sedeo; (3) castra castris opposita habeo.

Ἀντικαθίστημι, contra statuo, adversus aliquem statuo, oppono; (2) substituo, sufficio in locum alterius; subrogo, Gl. V. ἀντικαθίσησι, repræsentat Ph. ἀντικαθίσταμαι, sufficio, sufficio, Gl. V. ἀντικαθιστάμενος, altercator, Gl. V. Οὔπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε, Heb. 12, 4.

Ἀντικακκρίνω, ῶ, vicissim malum infero, Suic. Ἀντικακῶ, idem.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco, invito. Μήποτε κὰι ὑμεῖς σε ἀντικαλέσωσι, Luc. 14, 12.

Ἀντικανονίζω, contra canones constituo, vel decerno Suic. Ex ἀντὶ, & κανὼν, canon.

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, cavum illud, quod sub pectore est, carneum molleque os ventris. Ex ἀντὶ, & καρδία, cor.

Ἀντικαρτέρεω, resisto incommodo, perfero incommodum.

Ἀντικατελαμβάνω, e regione occupo.

Ἀντικατελέγω, lego in locum aliorum; de militibus.

Ἀντικατολείπω, vicissim relinquo v. c. liberos, hæreditatem liberis.

Ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. A seq.

Ἀντικατάλλαγμα, τὸ remuneratio, compensatio.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto.

Ἀντικαλλάσσω, permuto, Gl. V.

Ἀντικατάμυω, contra s. vicissim conniveo.

Ἀντικατασκευάζω, contra apparo v. c. bellum, naves.

Ἀντικαταπλήττω, vicissim perterrefacio.

Ἀντικατάστασις, εως, ἡ, restitutio, refectio, redhibitio; (2) dimicatio, refutatio, contra disputatio. Ab ἀντικαθίστημι.

Ἀντικαταστρατοπεδεύω, castra castris oppono.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ retentio. Ex ἀντὶ, & κατάσχω, retineo.

Ἀντικατατείνω, contra contendo, contra differo.

Ἀντικαταστρίχω, vicissim incurrionibus infesto.

Ἀντικαταφρονέω, contemnentem me contemno.

Ἀντικατηγορέω, ω, f. ήσω, vicissim accuso. Hinc

Ἀντικατηγορία, ας, ἡ, mutua accusatio, recriminatio.

Ἀνθικάτησθε, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθικάθησθαι, a verbo ἀνθικάθημαι.

Ἀντικαθίζεσθε, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθικαθίζεσθαι, a verbo ἀντικαθίζω.

Ἀντίκειμαι, f. εἴσομαι, ex adverso situs, seu positus sum, oppositus sum; obsto, refragor, officio, Gl. V. ἀντικεῖσθε, obest, Gl. V. ἀντικείμενος, adversarius, obtrectator, objectus, adversus, Gl. V. ἀντικεῖσθε, obesse, officere, Ph. Καὶ εἴ τι ἕτερον, τῇ ὑγιαινούσῃ διδασκαλία ἀντίκειται, 1 Tim. 1, 10.

Ἀντικειμένως, Adv. more eorum, quæ opposita sunt, ex opposito.

Ἀντικέλευθος, ου, ὁ ἡ, ὁ, obvius; (2) adversus, oppositus. Ex αντὶ, & κέλευθος.

Ἀντικελεύω, f. εύσω, contra jubeo, vicissim jubeo; (2) contraria jubeo.

Ἀντίκεντρον, τὸ, par stimulo, stimuli vim habens, incitamentum.

Ἀντικενδύω, colo in modum, v. c. patris.

Ἀντικήδομαι, rursus colo.

Ἀντικηρύττω, contra prædico, dico, edico.

Ἀντικινέω, ῶ, f. ήσω, contra moveo, vicissim moveo.

Ἀντικιχράω, ῶ, vicissim commodo.

Ἀντικλάζω, f. γξω, reboo, clangorem vicissim edo.

Ἀντικλαίω, contra, vicissim ploro.

Ἀντικλάω, refringo, de radiis solis.

Ἀντίκλειθρον, ου, τὸ, adulterina clavis, Gl. V. Ex ἀντὶ, & κλεῖθρον, claustrum.

Ἀντικλίνω, contra declino & dejicio; (2) ex adverso adnuo.

Ἀντικνήμιον, ου, τὸ, pars suræ opposita, pars cruris anterior. Ph. tibia. Ex ἀντὶ, & κνήμη, tibia.

Ἀντικολάζω, vicissim punio (2) contra supplicio adficio, sc. loco præmii.

Ἀντικολακεύω, f. εύσω, vicissim adulor, adsentando par pari refero.

Ἀντικομίζομαι, f. ίσομαι, vicissim reporto; vicissim recipio. Ex ἀντὶ, & κομίζω, fero.

Ἀντικομπάζω, contra, vicissim me jacto.

Ἀντικόντασις, εως, ἡ, renixus, qui fit conto, quum quis loco cruris conto corpus fulcit. Ex ἀντὶ, & κοντὸς, contus.

Ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ, repulsus, ipse repellendi actus; (2) conflictatio, collisio. Ab

Ἀντικόπλω, f. ψω, retundo, refero, repercutio; (2) propulso.

Ἀντικορύσσομαι, vel ἀντικορύττομαι, oppugno; (2) ad prælium me comparo. Ex ἀντὶ, & κορύσσω, galea armo.

Ἀντικοσμέω, ῶ, vicissim orno; (2) contra orno, instruo, apparo. Hinc

Ἀντικόσμησις, ἡ, apparatus ad bellum contra aliquem.

Ἀντικράζω, contra clamo.

Ἀντικρίνω, comparo.

Ἀντίκρισις, εως, ἡ, repulsus, impulsus contrarius, seu in contrariam partem; (2) obstaculum. Ab

Ἀντικρόω, f. ωσω, retundo, repello; (2) incurro, offendo; (3) resisto, repugno, dissentio; (4) occupo, præter opinionem evenio.

Ἀντικρὺ, Adv. e regione contra; Hom. Il. 3, 359. (2) penitus; (3) aperte. Οὐ περιπλοκάς ὐδὲ σκρεμψάς ἀλλ' ἀντικρυς ἔφη, Plut. Fab. Max. c. 3. Ab ἀντὶ.

Ἀντικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, emo pecunia, vel alterius rei permutatione mihi comparo.

Ἀντικτερίζω, contra, vel vicissim funero.

Ἀντικτόνος, ου, ὁ ἡ, ὁ, vicissim interficiens.

Ἀντίκλυσμα, contra fragorem, strepitum edo.

Ἀντίκλυστος, ου, ὁ ἡ, ὁ, obstrepens, contra sonans. Ex ἀντὶ, & κλύστος, sonitus.

Ἀντικυμαίνομαι, undabundus jactor, contra aliquid. Ex ἀντὶ, & κυμαίνω, fluctuo.

Ἀντικυρία, ας, ἡ, potestas opposita. Ex ἀντὶ, & κῦρος, auctoritas.

Ἀντικύρικον, ου, τὸ, helleborus, sic dictus ab Anticyra.

Ἀντικύρσας, a. 1. part. act. verbi

Ἀντικύρω, f. ύρσα, incido in aliquem, nanciscor, offendo. Ex ἀντὶ, & κύρω, incido.

Ἀντικωλύω, impedio.

Ἀντιλαβὶς, ίδος, ὁ, scuti fibula, vel uncus scuti fibulam accipiens. Ab ἀντιλαμβάνω. Unde

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio; (2) apprehensionis ansa; (3) sententia brevis hemistichio potissimum comprehensa.

Ἀντιλάβοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλαγχάνω, resortior, vel vicissim sortior; (2) denuo judicio experior in eadem causa.

Ἀντιλάζομαι, prehendo.

Ἀντιλακίζω, f. ίσω, recalcitro.

Ἀντιλαμβάνω, recipio, vicissim accipio; (2) rem aliam alterius loco accipio; (3) intelligo, percipio, quo sensu usitatius est med. ἀντιλαμβανομαι, quod præterea significat (2) prehendo, manum injicio; (3) teneo; (4) capesso. Gl. V. suscipio; (5) affecto, vindico mihi; (6) corripio, reprehendo; (7)

Digitized by Google

opitulor, fustineo cadentem, *cum genit.* Ἀντιλαμβάνεσθε τῶν πραγμάτων. *Dem.* Κώπῃσιν ἐπαρθείς ἀντελάβετο τῦ θρόνυ, Arist. Ran. 795. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῦ, Luc. 1, 54.

Ἀντιλάμπω, f. ψω, e contrario, splendeo, f. fulgeo; (2) splendorem reflecto; refulgeo, renideo, Gl. V.

Ἀντιλεγόμενον, acc. part. præs. pass. ab

Ἀντιλέγω, f. ξω, contradico; (2) nego, recuso; (3) ambigo; (4) altercor, dissentio, reclamo, Gl. V. Κἀγὼ βέλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι τῷ Μελανίωνι, contra hunc narrare, Arist. Lys. 809. Hinc

Ἀντίλεξις, εως, ἡ, contradictio, in tragœdiis & comœdiis opponuntur μονῳδίαις, suntque partes, quibus duo aut plures colloquuntur, *Ern.*

Ἀντίλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, controversus, dubius.

Ἀντιλέων, ὁ, similis leoni.

Ἀντιλεχαίνω, oggannio, adversus aliquem effutire aliquid.

Ἀντιληκιθικὸς, est genus versus Iambici, ap. *Aristoph.*

Ἀντίληξις, εως, ἡ, qu. resortitio, cum in causa ea, in qua v. c. ob vadimonium ante desertum, damnatus fis, iterum adversus actorem & victorem experiare. Ab ἀντιλαγχανω.

Ἀντιληπτέος, α, ον, suscipiendus. Ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιληπτικὸς, ἡ, ὁν, susceptivus, apprehensivus; (2) ad percipiendum aptus, comprehensibilis; (3) sustinendo, s. opitulando aptus.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor, propugnator. Ab eod.

Ἀντιληψις, εως, ἡ, apprehensio; (2) opitulatio, subsidium, patrocinium; (3) reprehensio, objectio; (4) perceptio sementis; (5) perceptio alicujus, commodi.

Ἀντιλίβανος, ε, ὁ, Antilibanus, mons Libano oppositus, Ex ἀντὶ, & Λίβανος.

Ἀντιλιπαρῶ, vicissim supplico, R.

Ἀντιλοβιον, ε, τὸ, pars auris contra posita λοβῷ. Ex ἀντὶ, & λοβὸς, quod vide.

Ἀντιλοβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἀντιλογικὸς, id. quod ἀντιλογικὸς, *Pbav.*

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, disputatio doctorum hominum, s. altercatio, convicium. Ab αντιλεγω.

Ἀντιλογίζομαι, f. ίσομαι, vicissim, vel rursum cogito; contendo, Gl. V. Ab eod.

Ἀντιλογικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars contentiosa & concertatoria Sophistarum. Ab eod.

Ἀντιλογικὸς, ἡ, όν, contradictorius; (2) refutandi peritus; (3) argutus. Ab eod.

Ἀντιλογικῶς, contra dicendi causa, contra dicentium modo.

Ἀντίλογος, ον, contra dicens, contrarius.

Ἀνλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, convicium regero, Gl. V. ἀντιλοιδορω, remaledico. Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντιλοιδόρει, 1 Pet. 2, 23.

Ἀντιλυπέω, ῶ, ήσω, vicissim molestus sum, vicissim negotium facesso. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, molestia, quæ vicissim alicui exhibetur.

Ἀντίλυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, lyræ respondens, lyræ consonans. Ex ἀντὶ, & λύρα, *lyra.*

Ἀντίλυτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium. Ex ἀντὶ, & λύτρον, quod idem significat. Hinc

Ἀντιλυτρόω, ῶ, f. ώσω, vicissim redimo.

Ἀντιμαίνομαι, furo contra aliquem, per furorem alicui adversor.

Ἀντιμανθάνω, contra disco; vicissim disco.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, contrarium testor; (2) reclamo; (3) palam attestor. Ἀντιμαρτυρῶ πρὸς αἴδησιν, Plut.

Ἀντιμάχησις, εως, ἡ, depugnatio adversus aliquem; repugnatio, refragatio, Gl. V. Ab

Ἀντιμάχομαι, pugno adversus aliquem; repugno, reluctor, adversor. Ἀντιμάχεσθαι τῇ κρίσει, τέτο.

Ἀντιμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui pugnat adversus aliquem; adversarius. Ex iisd.

Ἀντιμεθίκω, f. ἴξω, in contrariam partem traho. Τῷ ἡ τῇ θαμινῶς ἀντιμεθικόμῳ, scil. βίῳ, Epigramm.

Ἀντιμεθίστημι, in contrariam partem transfero; (2) vicissim loco moveo; ἀντιμεθίσταμαι, in locum discentis subeo. Ψηφίσματα ἡ νόμον ζητῶσ' ἀντιμεθιέναι, Arist. Θεσμ. 369.

Ἀντιμειραδόμαι, f. άσομαι, vicissim erga aliquem juveniliter, vel adolescentis more ago.

Ἀντιμελίζω, f. ίσω, contra modulor.

Ἀντιμέλπω, contra cunctor, vicissim cunctor.

Ἀντιμέμφομαι, f. ψομαι, vicissim queror & expostulo.

Ἀντιμένω, contra perduro, permaneo resistendo.

Ἀντιμέρεια, vel ἀντιμερία, ας, ἡ, partis unius pro alia positio. Ex ἀντὶ, & μέρος, *pars.*

Ἀντιμεσημβρίνω, ῶ, in opposito cœli umbilico sum.

Ἀντιμεταβάλλω, in contrarium muto.

Ἀντιμετάβασις, εως, ἡ, obluctatio in transitu. Ex ἀντὶ, & μεταβαίνω, *transeo.*

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio in contrarium. Ex ἀντὶ, & μεταβάλλω, *transmuto.*

Ἀντιμεταλαμβάνω, vicissim accipio; (2) suscipio, velut odium. Hinc

Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, participatio, quæ vicissim fit; (2) commutatio, quum vices redduntur.

Ἀντιμεταλλεύω, id. quod ἀντιδιορυτ̃ω.

Ἀντιμεταρρέω, refluo.

Ἀντιμετασπάω, alio traduco.

Ἀντιμετάστασις, εως, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio. Ab ἀντιμεθίστημι, *in contrariam partem transfero.*

Ἀντιμετατάνομαι, pugno, prælior contra aliquem.

Ἀντιμεταχωρέω, progredior in contrarias partes.

Ἀντιμετίρχομαι, vicissim seu contra ambio.

Ἀντίμετρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim metior; (2) rependo. Τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν, Luc. 6, 38.

Ἀντιμετρηθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἀντιμέτρησις, εως, ἡ, æqua remensio.

Ἀντεμέτωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, oppositam frontem habens. Ex ἀντὶ, & μέτωπον, *frons.*

Ἀντιμηνίω, f. ίσω, vicissim irascor, ob illatam injuriam irascor.

Ἀνπιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinis machinas oppono, repugno, vim defendo, vim vi repello.

Ἀντιμιχάνημα, remedium adversus vim, fraudes, insidias, machinationes.

Ἀντιμίμησις, εως, ἡ, imitatio hostium, h. c. cum vim vi, fraudes fraudibus defendas.

Ἀντίμιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aliquem imitatur æmulatione; (2) similis. Ex ἀντὶ, & μίμεομαι, *imitor.*

Ἀντιμισέω, ῶ, f. ήσω, contra odi. Κεῖνος ὑμᾶς ἀντιμίσει τὺς πονηρὺς ἀνδρας ἀεὶ, Arist. Lys. 820.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, meritis respondens, remuneratio; Gl. V. mercedis retributio. Ex ἀντὶ, & μισθὸς, *merces.*

Ἀντιμισθωτὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui est vice mercenarii, qui pro alio mercede est conductus. Ex iisd.

Ἀντιμοιρέω, vicissim sortiri, i. e. partem accipere tantam, quantam alter accepit.

Ἀντιμολέω, ῶ, f. ήσω, obviam eo, obvio, contra aliquem eo.

Ἀντίμολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, contrarius in cantu, diversi cantus. Ex ἀντὶ, & μολπὴ.

Ἀντίμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, adversam formam imitans, *veluti speculum.*

Ἀντιμυκάομαι, vicissim mugio.

Ἀντιμυκτηρίζω, f. ίσω, vicissim subsanno, seu irrideo, vicissim naso suspendo.

Ἀντιναυπηγέω, ῶ, f. ήσω, contra seu vicissim naves fabricor, contra machinor in navium fabricatione.

Ἀντινήχομαι, nato contra, seu adversum.

Ἀντινομία, ας, ἡ, legis adversus legem repugnantia, legum inter se pugnantia, legum contrarietas, leges contrariæ. Ex ἀντὶ, & νόμος, *lex.* Hinc

Ἀντινομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad ἀντινομίαν, habens legum contrarietatem.

Ἀντινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, legem fero adversum.

Ἀντινουθετέω, ῶ, f. ήσω, vicissim admoneo.

Ἀντίνυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, oppositum tergum habens. Ex ἀντὶ, & νῶτος, *tergum.*

Ἀντιξεῖν, contrarium esse. A seq.

Ἀντίξοος, ε, *contr.* ἀντῖξυς, υ, ὁ ἡ ἡ, oppositus, adversus, contrarius. Ex ἀντὶ, & ξέω, *rado, polio.*

Ἀντιξύω, f. ύσω, vicissim scalpo, seu distringo, mutuum scabo.

Ἀντίον, *Adv.* ex adverso, e regione, contra. Ab ἀντὶ.

Ἀντίον, ε, τὸ, liciatorium, lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, Gl. V. insubulum, insubula; (2) magnus malus, nauticus. Ab eod.

Ἀντιόομαι, ώμαι, obsisto, adversor. Ἀντιῦσι τοῖς τιὸς πρήγμασι, τινὶ ἐς μάχλω. Ἀντιῦσθαι Φ βάρζαρον, Herodot. Ab

Ἀντίος, ία, ίον, adversus, ex adverso stans, qui est in conspectu; (2) obvius.

Ἀντιῦσι, præs. inf. med. *comr.* pro ἀντιόεσθαι, a verbo ἀντιόομαι.

Ἀντιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, contraria sentiens. Ex ἀντὶ, & φρὴν, *mens.*

Ἀνπιόω, ῶ, adversor, repugno. Ab ἀντίον.

Ἀντιόων, præs. part. act.

Ἀντιπαγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, e contrario compactus, ex adverso fixus. Ex ἀντὶ, & πηγνύω, *compingo.*

Ἀντιπάθεια, ας, ἡ, naturalis dissensio & repugnantia. Ab

Ἀντιπαθὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, contrariam adfectionem habens, contrarius. Hinc τὸ ἀντιπαθὲς, ής, remedium adversus aliquid. Ex ἀντὶ, & πάθος, *adfectus.*

Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas. Ab ἀντίπαις.

Ἀντιπαίζω, obludo, ludo contra ludentem; (2) vicissim jocor.

Ἀντίπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, puer jam adultus, adolescens, valde juvenis, Gl. V. puerastor, juvenis. Ex ἀντὶ, & παῖς, *puer.*

Ἀντιπαίω, f. αίσω, contra percutio, vicissim percutio, repercutio.

Ἀντιπαλαιστὴς, ε, ὁ, colluctator.

Ἀντιπαλαίω, f. αίσω, reluctor, obluctor, resisto.

Ἀντιπαλαμάομαι, idem.

Ἀντίπαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, obluctator, adversarius in lucta; (2) adversarius, hostis, inimicus, æmulus; (3) æquas vires habens, viribus par; (4) oppositus, contrarius. Unde de pugna ambigua, de timore mutuo dicitur. Ex ἀντὶ, & πάλη, *lucta.*

Ἀντιπάλως, *Adv.* æquis viribus, æquo Marte.

Ἀντιπανυργέω, fraudes fraudi oppono.

Ἀντιπαραβάλλω, confero inter se, comparo, Ἀντιπαραβάλλει τὰ ἑαυτῦ ταῖς ἐκείνυ πράξεσι, Plut. Hinc

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, collatio, comparatio.

Ἀντιπαραγγελία, ας, ἡ, ipse actus, quo quis renunciat mulieris παραγγελίαν, seu denunciationem de gravitate ex ipso negat; (2) omnino, certamen, velut candidatorum, &c. ejusque professio, denunciatio, *Ern.* Ab

Ἀντιπαραγγέλλω, mulieris παραγγελίᾳ contradico; (2) competitor sum alicui magistratum petenti; (3) denuncio, sc. arma capere contra hostes.

Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, formula, qua quis occurrit ei, qui exceptione utitur, replicatio, Gl. V. replicatio, proscriptio, perscriptio. Ab

Ἀντιπαραγράφω, exceptione utenti occurro, Ph. remancipo.

Ἀντιπαράγω, ex adverso procedo; (2) hostium exercitum captans, cum exercitu ipse adequito. Hinc

Ἀντιπαραγωγὴ, ῆς, ἡ, copiarum suarum copiis hostium oppositio; (2) obtrectatio secundæ fortunæ.

Digitized by Google

Ἀντιπαραδίδωμι reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.
Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, qua aliquid cum alio contendimus, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι.
Ἀντιπαραινία, viciſſim cohortor.
Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrarium hortor, contra hortor.
Ἀντιπαρακελεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo.
Ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.
Ἀντιπαραλυτία, ᾶς, viciſſim moleſtia adficio.
Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens præternavigo.
Ἀντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.
Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, παρὰ, & σκευὴ.
Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra inſtructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. *Ern.* Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *ſiſto.*
Ἀντιπαρασταστικὸς, ἡ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligenti explicatione ac demonſtratione.
Ἀντιπαρατροπεδάω, contra caſtra pono.
Ἀντιπαραχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρίχω, pro ἀντιπαραχέω, *retribuo.*
Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.
Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo: unde in voce med. apud Thucyd. lib. 1. οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντιπαρετάξαντο ὡς καλύσοντες.
Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab
Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo.
Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*
Ἀνθιπαραχωρέω, ῶ, alicui iuvicem cedo, Gl. V. ἀντιπαρεχωρῶ, reconcedo.
Ἀντιπάρειμι, contra eo.
Ἀντιπαρίκτασις, εως, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.
Ἀντιπαρικτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. c. murorum, aciei.
Ἀντιπαριξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco.*
Ἀντιπαρίξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito; (2) decedo invicem via alicui; (3) adverſor; (4) perſequor; (5) ſubinde me oppono.
Ἀντιπαρεξιτάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.
Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10, 31.
Ἀντιπαρίχω, refero, retribuo.
Ἀντιπαρηγορία, ᾶς, conſolor, allocutionibus contrariis obito ad conſolandum.
Ἀντιπαρίκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρήκει ὃ τοῖς εἰρημένοις ὁ κόσμος, Ariſtot. de mundo.
Ἀντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *prætereo.*
Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.
Ἀντιπαρίστημι, repræſento, Ph.
Ἀντιπαῤῥησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim liberè loquor.
Ἀντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio, adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσκολίαις. *Diſc.*
Ἀντιπατάγιον, ου, contra vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo.
Ἀντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.
Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & πελαργὸς, *ciconia,* quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc
Ἀντιπελάργησις, εως, ἡ, idem quod
Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.
Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμψει ταῖς φωναῖς ἦχον.
Ἀντιπεπονθὸς, ότος, τὸ, æquale repenſum, æqualitas viciſſitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.
Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* oppoſite. Ab eod.
Ἀντιπέρας, ατος, ατον, ex adverſo ſitus. Οἳ δ' ὑπερον ἔχον, κὰδ' ἀντίπερας ἐνέμοιτο, Hom. Il. 2, 635. Ex ἀντὶ, & πέραν *trans.*
Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverſo, tranſ.
Ἀντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.
Ἀντιπέρην, idem.
Ἀντιπερίάγω, in contrarium converto, in diverſum circumago.
Ἀντιπερίζημι, comprimo, coarcto, intra cohibeo; & ἀπερίσταμαι, comprimor, cohibeor; (2) reſiſto contrario modo; (3) circumobſiſto.
Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.
Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab
Ἀντιπερισπάω, ῶ, retraho, revoco; (2) retracto; (3) in contrariam partem vim convertere cogo.
Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.
Ἀντιπερισφέρω, contrario, circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc
Ἀντιπερισυρεὰ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.
Ἀντιπεριχαράω, circumvenio hoſtem, circumeo a tergo.
Ἀντιπεριψύχω, viciſſim perfrigero, ſ. refrigero.
Ἀντιπερκαθίω, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc
Ἀντιπερκασις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio.
Ἀντιπεφάδαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφαω, *occido pro altero.*
Ἀντίπετρος, ον, valde durus ut ſaxum; ſaxi locum tenens.
Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio.
Ἀντίπηξ, γος, ὁ, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. Ion.* 19, & 1338. & 1391. Ex ἀντὶ, & πήγνυμι.
Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.
Ἀντιπίζω, f. ίσω, viciſſim premo, prementem premo.
Ἀντιπίμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.
Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo, viciſſim uro.
Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Τιμεῖς δὲ τῷ σωθέντι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51. Ex ἀντὶ, & πίπτω, *ruo.*
Ἀντίπλασος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, ὸν, ἡ, similiter, ſ. e ſimili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & πλάσσω, *fingo.*
Ἀντιπλέκω retorqueo, Gl. V.
Ἀντίπλευρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, qui eſt contra latus, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & πλευρὰ.
Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.
Ἀντιπληκτίζω, contra percutio.
Ἀντιπλὴξ, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.
Ἀντιπλήρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo quod deeſt.
Ἀντιπλήσσω, vel ἀντίπλήττω, f. ξω, repercutio, referio.
Ἀντίπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo,* ſ. πλόος, *navigatio.*
Ἀντιπλεῖν, præſ. inf. act. verbi
Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. Ἀντιπνεῖν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & πνέω, *flo.* Unde
Ἀντίπνοος, reflatus, flatus contrarius.
Ἀντίπνοια, ας, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.
Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντίπνους, ουν, ὁ, ἡ, ὁ, ſpiritans adverſus, reflans.
Ἀντιπνόως, *Adv.* in contrarium.
Ἀντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph. Ab ἀντίπους.
Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.
Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; ἀντιποιοῦμαι, vendico, mihi attribuo, adfecto, adſequi conor. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τῆς ἀρχῆς, τῆς τιμῆς, arrogare.
Ἀντιποίησις, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀριτῆς.
Ἀντιποιούμενος, præſ. part. paſſi
Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, *pœna.*
Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus, bello laceſſitus viciſſim bello infeſto.
Ἀντιπολέμιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex ἀντὶ, & πόλεμος, *bellum.*
Ἀντιπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, idem & ex iiſd.
Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex
Ἀντίπολις, urbs urbi oppoſita & æmula.
Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, a quo obſidebar antea.
Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. adminiſtratione; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, Ph. Ex ἀντὶ, & πόλιτεία.
Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθε τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.
Ἀντιποτέομαι, f. έσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor.
Ἀντιπορέω, idem.
Ἀνθιποσθίω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.
Ἀντιπορδμος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, oppoſitus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, & πορθμὸς.
Ἀντίπορος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ, & πόρος.
Ἀντίπους, οδος, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πούς, *pes.*
Ἀντιπρακτικὸς, adverſarius, inimicus.
Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia. Ab
Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra ſeu contraria facio, in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor, Gl. V. officio.
Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & πρέσβευς. Hinc
Ἀντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. V.
Ἀντιπρόσωπον, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπράσσω.
Ἀντιπροκάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Ex ἀντὶ, & προκάλλω.
Ἀντιπρόκολπος, ου, ἡ, nominatio alterius, contra alterum. A præc.
Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſ. progredior.
Ἀντιπροΐσταν, 3. pl. plusq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροῆσαν.
Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo.
Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & πρῖνα, *ſine mercede.*
Ἀντιπροΐχω, viciſſim do, retribuo. Heſ.
Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari. Hinc
Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferendi.
Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino.
Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.
Ἀντιπροσαμύνομαι, ῦμαι, e contrario adgero.
Ἀντιπροσιλάνω, e contrario parte adequito.
Ἀντιπροσίρχομαι, e contraria parte, adcurro, accedo.
Ἀντιπροσειπεῖν, reſalutare.
Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.
Ἀντιπροσρία, reſalutio.

Ἀντε-

Digitized by Google

Ἀντιπροσιμι, contra in aciem eo.
Ἀντιπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, facies.
Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppositio propositio. Ab
Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.
Ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. c. edicta.
Ἀντίπρωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui proram habet in aliquem conversam; (2) adversus alicui, s. faciem obversam aliqui habens. Ex ἀντὶ, & πρῶρα.
Ἀντίπτωσις, εως, ἡ, figura, quum Casus pro Casu ponitur. Hinc
Ἀντιπτωτικῶς, casuum permutatione.
Ἀντίπυος, ὁ ἡ ὄν, adversas clunes habens.
Ἀντιπυκλίω, repugno, adversor, obluctor.
Ἀντίπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositam januam, s. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.
Ἀντιπυνθάνομαι, contra interrogo, percunctor.
Ἀντίπυργος, ος, ὁ ἡ ὄν, quod turri opponi & comparari potest. Ex ἀντὶ, & πύργος.
Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.
Ἀντιρητορίνω, contra concionor.
Ἀντιῤῥίπτω, in contrariam partem vergo.
Ἀντιῤῥῆσθαι, contradici.
Ἀντίῤῥησις, εως, ἡ, contradictio, responsio contradicens alicui; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controversia. A præc.
Ἀντιῤῥητικὸς, ἡ, ὸν, refutatorius. Ex iisd.
Ἀντίῤῥινον, ου, τὸ, herba quædam ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ, & ῥὶν, nasus. *Angl.* Calves-snout, Snap-dragon.
Ἀντιῤῥοπία, *Ion.* ἀντιῤῥοπίη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.
Ἀντίῤῥοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, seu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥίπτω, *vergo.*
Ἀντιῤῥόπως, *Adv.* æquipollenter.
Ἀντισάζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, *æquo.*
Ἀντισέβομαι, vicissim colo.
Ἀντισεμνύομαι, f. ὔμαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; (2) vicissim glorior & me jactito.
Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc
Ἀντισήκωμα, τὸ, contrapondium; remuneratio.
Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repensio, remuneratio.
Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.
Ἀντισιαπάω, alternis silere, ut & alius loqui possit.
Ἀντισκάπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ, & Σκάπτω, *cavillor.*
Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, Sophismatis certo contra, Sophismatis contra Sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc
Ἀντισοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui contra Sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui sapienter oppugnat.
Ἀντισόω, f. άσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, *æquo.*
Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum: revulsionem medici vocant in arte suâ.
Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, causa dissidii vel discordiæ; (2) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententia mutet, adversatio, *Ern.*
Ἀντισπαστικὸς, ἡ, ὸν, Antispastis constans:
Ἀντίσπαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, in contrarium abstractus; (2) contra nitens; (3) Pes Prosodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi constans. Ab
Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, seu vello, in diversum averto; (2) contrarius sum, repugno; (3) reprehendo. Ἀντίσπασε σφᾶς Κειῆ, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & Σπάω, *trabo.*
Ἀντισπεύδω, f. σω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.
Ἀντισποδος, ος, ὁ ἡ ὄν, cineris vicem præstans, qui est pro cinerula, s. spodio. Ex ἀντὶ, & Σποδὸς, *cinis.*
Ἀντισποδίζω, obtrecto, Ph. (2) contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.
Ἀντισταθμάω, ῶ, f. ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς.
Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, in æquilibrio repono, Gl. V. repenso. Ab
Ἀντισταθμος, ος, ὁ ἡ ὄν, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, *libra, statera.*
Ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίστημι.
Ἀντισασιάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor. Ex ἀντὶ, & στάσις, *factio.* Hinc
Ἀντισασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis:
Ἀντιστάσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ejusdem ponderis par.
Ἀντισασιώτης, ου, ὁ, qui est contrariæ factionis.
Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc
Ἀντισταίω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.
Ἀντιστάτης, ου, ὁ, reluctator, adversarius.
Ἀντιστατικὸς, ἡ, ὸν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.
Ἀντίστηθον, ου, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & στέρνον, *pectus.*
Ἀντιστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀνθίστημι.
Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum contra quidpiam. Ab
Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.
Ἀντιστοιχίω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione:
Ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum opposita collocatio. Ab
Ἀντιστοιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, e regione oppositus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & στοῖχος, *ordo.*
Ἀντιστοίχως, *Adv.* opposita serie.
Ἀντίστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ, & στόμα, *os.*
Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem; (2) adversor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. V. Βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23.
Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) sum hostium dux. Ab
Ἀντιστράτηγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hostium imperator.
Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra ex adverso metor.
Ἀντιστρατοπέδευσις, εως, ἡ, castrametatio adversus castra hostium.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorsus ago, seu repello. Hinc
Ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars.
Ἀντίστροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.
Ἀντιστρόφως, *Adv.* converso, reciproce; (2) contrario modo.
Ἀντισυγκρίνω, comparo.
Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogismo refuto. Hinc
Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogismus contrarius.
Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio accipio.
Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, vicissim consentio.
Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.
Ἀντισφάττω, vicissim occido.
Ἀντιχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc
Ἀντιχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.
Ἀντίχειν, pr. inf. act. v. ἀντίχω.
Ἀντιχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, seu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ ἢ ἀντιχυρίζειν πρὸς ἀμφότερα, Plut.
Ἀντιχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.
Ἀντίχω, teneo ante, oppono. Ἀντίχουσε τραπεζάς ἰῶν ἀκυμόρων, Odyss. 22, 74.
Ἀντισωζώ, f. άσω, vicissim servo; (2) instauro.
Ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.
Ἀντιτακτικὸς, ἡ, ὸν, qui declinat, adversatur.
Ἀντιταλαντίζω, f. ίσω, rependo, æquali pondere retribuo.
Ἀντιτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui paris, seu æqualis est ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον.
Ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. Ὅυς ὁ γβαιὸς αὐτὸς ἔχων ἀντίταλλεν ἐϋξέϊσῳ ὅτι φάτνῃ, Il. 24, 280. *Ion.* pro ἀντιθάλλω.
Ἀντιταμίας, ου, ὁ, proquæstor.
Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem; (2) repugnantia. Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.
Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obsistentia. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. ξω, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς κἀγαθοῖς, τινὶ περὶ τινος, πρός τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.
Ἀντιτείνω, f. ενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppositus sum. Ἀντιτείνειν τινι, τὶ αὐτί τινος, πρός τι.
Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, *munio.* Hinc
Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri opposita.
Ἀντιτέρπω, f. ψω, vicissim delecto, vicissim delectationem adfero.
Ἀντίτευχος, ος, ὁ ἡ ὄν, contrarius. Ex ἀντὶ, & τεῦχος, *instrumentum.*
Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.
Ἀντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἀντίτεχνος.
Ἀντιτεχνίω, ῶ, f. ίσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc
Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:
Ἀντίτεχνος, ος, ὁ ἡ ὄν, adversarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τέχνη, *ars.*
Ἀντιτίειν, *lucre,* præs. inf. act. verbi ἀντιτίω.
Ἀντιτίθημι, ex adverso pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθως ἀντὶ τῆς λίθων. Ex ἀντὶ, & τίθημι, *pono.*
Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro; (2) contra æstimo. Ἀντιτιμῆσαι τινα πᾶσι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ ἢ τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc
Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æstimatio litis, quam reus actoris æstimationi opponit, multa, quam reus sibi contra actorem statuit.
Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντίτιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. Ab ἀντίτιω.
Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Digitized by Google

Ἀντιπαραδίδωμι reddo, trado alteri, ſc. quod & ipſe ab alio accepi.
Ἀντιπαράθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, qua aliquid cum alio contendimus, ſ. comparatio. Ex ἀντὶ, & παρατίθημι.
Ἀντιπαραινέω, viciſſim cohortor.
Ἀντιπαρακαλέω, ῶ, in contrarium hortor, contra hortor.
Ἀντιπαρακαλεύω, f. εύσω, viciſſim hortor; (2) contraria ſuadeo.
Ἀντιπαράκειμαι, in locum alterius pono.
Ἀντιπαραλυτέω, ῶ, viciſſim moleſtia adficio.
Ἀντιπαραπλέω, viciſſim præternavigo; (2) adverſus hoſtem tendens præternavigo.
Ἀντιπαρασκευάζω, viciſſim inſtruo.
Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, qui fit ex parte contraria. Ex ἀντὶ, παρὰ, & σκευὴ.
Ἀντιπαράστασις, εως, ἡ, contrariis frontibus conflictio; acies contra inſtructa; (2) genus argumentationis rhetoricæ, quo in refellendo magna cum vi utuntur. *Ern.* Ex ἀντὶ, & παρίστημι, *ſiſto.*
Ἀντιπαραστατικὸς, ἡ, ὸν, quo quid negatur non ſimpliciter, ſed cum diligenti explicatione ac demonſtratione.
Ἀντιπαρασταλοπεδεύω, contra caſtra pono.
Ἀντιπαραχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀντιπαρέχω, pro ἀντιπαραχέω, *retribuo.*
Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, acies contra inſtructa.
Ἀντιπαρατάσσω, vel ἀντιπαρατάττω, contra colloco in acie, aciem contra inſtruo: unde in voce med. apud Thucyd. lib. 1. οἱ Μακεδόνες ἱππεῖς ἀντιπαρετάξαντο ὡς καλύσοντες.
Ἀντιπαράτασις, εως, ἡ, contentio; (2) comparatio, collatio. Ab
Ἀντιπαρατείνω, contendo, compono, comparo, prætendo.
Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono; (2) confero, *Acc. & Dat.* Τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας τὰς τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ, &c. comparatione cum hac nocte, *Plat. in Apol.*
Ἀντιπαραχωρέω, ῶ, alicui iuvicem cedo, Gl. V. ἀντιπαραχαρῶ, reconcedo.
Ἀντιπάειμι, contra eo.
Ἀντιπαρέκτασις, ιος, ἡ, idem quod ἀντιπαράτασις.
Ἀντιπαρικτείνω, contra oppono ſecundum longitudinem, v. c. murorum, aciei.
Ἀντιπαριξάγω, contra duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes. Ex ἀντὶ, παρὰ, ἐξ, & ἄγω, *duco.*
Ἀντιπαρίξειμι, hoſtium exercitum captans cum exercitu adequito; (2) decedo invicem via alicui; (3) adverſor; (4) perſequor; (5) ſubinde me oppono.
Ἀντιπαρεξιτάζω, contra diſquiro & perſcrutor, oppono; (2) viciſſim compono, ex adverſo comparo.
Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverſo prætereo. Καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν, Luc. 10, 31.
Ἀντιπαρίχω, refero, retribuo.
Ἀντιπαρηγορέω, ῶ, conſolor, allocutionibus contrariis obſto ad conſolandum.
Ἀντιπαρίκω, contrario gradu incedo, contravenio, me contra infero. Ἀντιπαρικὼς τοῖς εἰρημένοις ὁ κόσμος, Ariſtot. de mundo.
Ἀντιπαρῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀντιπαρέρχομαι, *præterco.*
Ἀντιπαριππεύω, contra adequito, equeſtrem aciem admoveo.
Ἀντιπαρίστημι, repræſento, Ph.
Ἀντιπαρρησιάζομαι, f. άσομαι, viciſſim libere loquor.
Ἀντιπάσχω, contra patior, contrariam adfectionem habeo; (2) viciſſim beneficio, adficior, vel maleficio, *cum dat.* ἀντιπάσχειν ταῖς δυσκρασίαις. *Diſc.*
Ἀντιπατάγέω, ῶ, contra vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo.
Ἀντιπατέω, ῶ, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco.
Ἀντιπελαργέω, ῶ, f. ήσω, vicem rependo, beneficium retribuo. Ex ἀντὶ, & πελαργὸς, *ciconia,* quæ parentes ſenio confectos viciſſim alere creditur. Hinc
Ἀντιπελάργησις, ιως, ἡ, idem quod
Ἀντιπελαργία, ας, ἡ, beneficii accepti remuneratio.
Ἀντιπέμπω, f. ψω, remitto. Ἀντιπέμπουσι ταῖς φωτιαῖς ἦχον.
Ἀντιπεπονθὸς, ὁτος, τὸ, æquale repenſum, æqualitas viciſſitudinis, talio. Ab ἀντιπάσχω.
Ἀντιπεπονθότως, *Adv.* oppoſite. Ab eod.
Ἀντιπέρας, αία, αῖον, ex adverſo ſitus. Οἳ δ' ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέρας ἐνέμοντο, Hom. Il. 2, 635. Ex ἀντὶ, & πέραν *trans.*
Ἀντιπέραν, *Adv.* e regione, ex adverſo, tranſ.
Ἀντιπέρας, *Adv.* idem & ex iiſd.
Ἀντιπέρυθεν, idem.
Ἀντιπερίάγω, in contrarium converto, in diverſum circumago.
Ἀντιπεριέχω, comprimo, coarcto, intra cohibeo; & περιέχομαι, comprimor, cohibeor; (2) reſiſto contrario modo; (3) circumobſiſto.
Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplector.
Ἀντιπερίστασμα, ατος, τὸ, ſtratagema, quum hoſtes alibi detinentur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. Ab
Ἀντιπερίστασις, εως, ἡ, dicitur in humano corpore, quum e loco ſuperiore ſpiritus coërcetur infra, aut contra. Ab ἀντιπερίστημι.
Ἀντιπερίστρεφος, contrario, circumverto, circumagendo verto in contrariam partem. Hinc
Ἀντιπερίστροφὴ, ῆς, ἡ, circumactio e contrario, vel circumactio in partem contrariam.
Ἀντιπεριχωρέω, circumvenio hoſtem, circumeo a tergo.
Ἀντιπεψύχω, viciſſim perfrigero, ſ. refrigero.
Ἀντιπερυθία, ῶ, comprimo, coarcto, cohibeo intra. Hinc
Ἀντιπέρυσις, εως, ἡ, obnixus & compreſſio.
Ἀντιπεφάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ἀντιφάω, *occido pro altero.*
Ἀντίπετρος, ον, valde durus ut ſaxum; ſaxi locum tenens.
Ἀντιπηδάω, ῶ, f. ήσω, viciſſim & ipſe ſalio.
Ἀντίπηξ, γος, ἡ, arca lignea, ciſta, *Eurip. Ion.* 19, & 1338. & 1391. Ex ἀντὶ, & πήγνυμι.
Ἀντιπηρόω, ῶ, f. ώσω, mutilum reddo, mutilo.
Ἀντιπιέζω, f. ίσω, viciſſim premo, prementem premo.
Ἀντιπίμπλημι, rurſus, viciſſim impleo.
Ἀντιπίμπρημι, viciſſim incendo. viciſſim uro.
Ἀντιπίπτω, contra irruo, obnitor. Τμεῖς ἀεὶ τῷ σωθέντι τῷ ἀγίῳ ἀντιπίπτετε, Act. 7, 51. Ex ἀντὶ, & πίπτω, *ruo.*
Ἀντίπλαστος, ὁ, ἡ, ὸν, ſimiliter, ſ. e ſimili materia fictus; (2) ad exemplar alterius fictus. Ex ἀντὶ, & πλάσσω, *fingo.*
Ἀντιπλέκω, retorqueo, Gl. V.
Ἀντίπλευρος, ὁ, ἡ, ὸν, qui eſt contra latus, qui adverſo eſt latere. Ex ἀντὶ, & πλευρὰ.
Ἀντιπλέω, contra navigo, navi occurro.
Ἀντιπλήκτίζω, contra percutio.
Ἀντιπλὴξ, ὁ, ἡ, ὸν, percuſſus, ictibus crebris obnoxius, ut litus.
Ἀντιπληρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario repleo, viciſſim impleo; (2) vires exhauſtas repleo; (3) ſuppleo quod deeſt.
Ἀντιπλήσω, vel ἀντιπλήσω, f. ήξω, repercutio, referio.
Ἀντιπλοια, ας, ἡ, navigatio, quæ fit averſo utrimque remorum actu & impulſu; (2) æquabilitas, parilitas. Ex ἀντὶ, & πλέω, *navigo,* ſ. πλόος, *navigatio.*
Ἀντιπνεῦν, præſ. inf. act. verbi
Ἀντιπνέω, reflo, contrarium flatum emitto; (2) adverſus ſum. Ἀντιπνεῦσιν ἀνέμοισι, Phocyl. Ex ἀντὶ, & πνέω, *flo.* Unde
Ἀντιπνοὴ, reflatus, flatus contrarius.
Ἀντίπνοια, ας, ἡ, flatus adverſus, ventus contrarius.
Ἀντίπνοος, *contr.* ἀντιπνους, ους, ὁ, ἡ, ſpiritus adverſus, reflans.
Ἀντιπνόως, *Adv.* in contrarium.
Ἀντίποδες, ων, οἱ, adverſipedes, Ph. Ab ἀντίπους.
Ἀντιποθέω, ῶ, f. ήσω, mutuo alicujus deſiderio tangor.
Ἀντιποιέω, ῶ, f. ήσω, contra facio; (2) *in Paſſ.* contra fio, viciſſim fio; ἀντιποιέομαι, vendico, mihi attribuo, adfecto, adſequi conor. Τῶν ἀλλοτρίων ἀντιποιεῖσθαι, τῆς ἀρχῆς, τῆς τιμῆς, arrogare.
Ἀντιποίησις, ἡ, ſtudium alicujus rei comparandæ, ut ἀριστῆς.
Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, ἡ, præſ. part. paſſ.
Ἀντίποινον, ου, τὸ, pœna pro delicto. Ex ἀντὶ, & ποινὴ, *pœna.*
Ἀντιπολεμέω, ῶ, f. ήσω, belligero adverſus, bello laceſſitus viciſſim bello infeſto.
Ἀντιπολεμικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, bellum contra aliquem gerens, hoſtis. Ex ἀντὶ, & πόλεμος, *bellum.*
Ἀντιπόλεμος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iiſd.
Ἀντιπολίζω, urbem vel munimenta urbis inſtar exſtruere, ad oppugnandam urbem. Ex
Ἀντίπολις, urbs urbi oppoſita & æmula.
Ἀντιπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, viciſſim obſideo, obſeſſorem obſidione cingo, obſideo eum, a quo obſidebar antea.
Ἀντιπολιτεία, ας, ἡ, contraria factio, proprie in reip. adminiſtratione; ἀντιπολιτεῖαι, ſimultates, Ph. Ex ἀντὶ, & πόλιτεία.
Ἀντιπολιτεύομαι, f. εύσομαι, adverſor alicui in adminiſtranda republica; (2) contrariam factionem ſequor; (3) contrario modo rempubl. adminiſtro; (4) reclamo, refragor, intercedo. Ἀντιπολιτεύεσθε τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι, Plut.
Ἀντιπορεύομαι, f. εύσομαι, contra eo, vado in contrariam partem; (2) reſiſto, refragor.
Ἀντιπορέω, idem.
Ἀντιποτθέω, ῶ, f. ήσω, vaſto viciſſim.
Ἀντιπορθμὸς, ὁ, ἡ, ὸν, oppoſitus ex ulteriori parte freti. Ex ἀντὶ, & πορθμὸς.
Ἀντίπορος, ὁ, ἡ, ὸν, contra gradiens, in contrariam partem tendens; (2) oppoſitus, e regione ſitus. Ex ἀντὶ, & πόρος.
Ἀντίπους, οδος, ὁ, ἡ, ὸν, adverſa veſtigia figens; (2) pedes nobis obvertens. Ex ἀντὶ, & πούς, *pes.*
Ἀντιπρακτικὸς, adverſarius, inimicus.
Ἀντίπραξις, ἡ, refragatio, reſiſtentia. Ab
Ἀντιπράσσω, vel ἀντιπράττω, f. ξω, contra ſeu contraria facio, in contrarium laboro; (2) reſiſto, repugno, renitor, Gl. V. officio.
Ἀντιπρεσβεύομαι, f. εύσομαι, e contrario legatos mitto. Ex ἀντὶ, & πρέσβεις. Hinc
Ἀντιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, prolegatus, Gl. V.
Ἀντιπρήσσειν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἀντιπράσσειν, a verbo ἀντιπρήσσω.
Ἀντιπροβάλλομαι, contra propono & nomino deſignandum. Ex ἀντὶ, & προβάλλω.
Ἀντιπροβολὴ, ῆς, ἡ, nominatio alterius, contra alterum. A præc.
Ἀντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſ. progredior.
Ἀντιπροΐσται, 3. pl. plŭſq. ind. act. *Att.* pro ἀντιπροήεισαν.
Ἀντιπροθυμέομαι, curo alterum, alterius vice curo.
Ἀντίπροικα, ων, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Ex ἀντὶ, & πρῶτα, *ſine mercede.*
Ἀντιπροΐχω, viciſſim do, retribuo. Heſ.
Ἀντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco; (2) optione provoco, viciſſim conditionem fero, vel offero, viciſſim conditionem ſtipulor. Gl. V. ἀντιπροκαλεῖσθαι, reſtipulari. Hinc
Ἀντιπρόκλησις, εως, ἡ, mutua provocatio, ſtipulatio viciſſim facta conditionum ferendi.
Ἀντιπροπίνω, viciſſim propino.
Ἀντιπροσαγορεύω, reſaluto, viciſſim ſaluto.
Ἀντιπροσάγομαι, οῦμαι, e contrario adgero.
Ἀντιπροσιλάνω, e contrario parte adequito.
Ἀντιπροσίρχομαι, e contraria parte, adcurro, accedo.
Ἀντιπροσειπεῖν, reſalutare.
Ἀντιπροσκυνέω, viciſſim adoro, veneror.
Ἀντιπρόσρησις, reſalutio.

Ἀντι-

Digitized by Google

Ἀντιπροσιμι, contra in aciem eo.
Ἀντιπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὀ, oppositam faciem habens; (2) contraria fronte alium adspiciens. Ex ἀντὶ, & πρόσωπον, facies.
Ἀντιπρότασις, ὐ, oppositа propositio. Ab
Ἀντιπροτείνω, vicissim porrigo, v. c. manum.
Ἀντιπροτίθημι, contra vicissim propono, v. c. edicta.
Ἀντίπρωρος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui proram habet in aliquem conversam; (2) adversus alicui, s. faciem obversam aliqui habens. Ex ἀντὶ, & πρῶρα.
Ἀντίπτωσις, εως, ὐ, figura, quum Casus pro Casu ponitur. Hinc
Ἀντιπτωτικῶς, casuum permutatione.
Ἀντίπυργος, ὁ ἡ ὀ, adversas clunes habens.
Ἀντιπυκλεύω, repugno, adversor, obluctor.
Ἀντίπυλος, ε, ὁ ἡ ὀ, oppositam januam, s. portam habens. Ex ἀντὶ, & πύλη.
Ἀντιπυθάνομαι, contra interrogo, percunctor.
Ἀντίπυργος, ε, ὁ ἡ ὀ, quod turri opponi & comparari potest. Ex ἀντὶ, & πύργος.
Ἀντιπυργόω, contra munio, turres ædifico.
Ἀντιρητορεύω, contra concionor.
Ἀντιρρέπω, in contrariam partem vergo.
Ἀντιρρηθῆναι, contradici.
Ἀντίρρησις, εως, ἡ, contradictio, responsio contradicens alicui; (2) refutatio. Gl. V. altercatio, refragatio, controversia. A præc.
Ἀντιρρητικὸς, ἡ, ὀν, refutatorius. Ex iisd.
Ἀντίρρινον, ε, τὸ, herba quædam ita dicta, quod semine sit vituli naribus simili. Ex ἀντὶ, & ῥὶν, nasus. Angl. Calves-snout, Snap-dragon.
Ἀντιρροπία, Ion. ἀντιρρόπιη, nisus in contrariam partem, æquilibrium.
Ἀντίρροπος, ε, ὁ ἡ ὀ, in contrariam partem vergens; (2) æquipollens, æquale pondus, seu momentum habens; Gl. V. æquilibris. Ex ἀντὶ, & ῥέπω, vergo.
Ἀντιρρόπως, Adv. æquipollenter.
Ἀντισάζω, f. άσω, contra æquo, oppono adæquando. Ex ἀντὶ, & ἰσάζω, æquo.
Ἀντισέβομαι, vicissim colo.
Ἀντισεμνύομαι, f. ὔσομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque contumacia respondeo, gravitatem præ se ferenti pari gravitate occurro; (2) vicissim glorior & me jactito.
Ἀντισηκόω, ῶ, f. ώσω, quasi ad æquilibrium rependo, ex æquo rependo. Hinc
Ἀντισήκωμα, τὸ, contrapondium; remuneratio.
Ἀντισήκωσις, εως, ἡ, adæquatio in pondere; (2) repensio, remuneratio.
Ἀντισημαίνω, f. ανῶ, contra significo, significationem do in contrariam partem; (2) contrarium & adversum futuri præsagium edo.
Ἀντισιωπάω, alternis silere, ut & alius loqui possit.
Ἀντισκώπτω, f. ψω, vicissim mordacibus dictis incesso. Ex ἀντὶ, & σκώπτω, cavillor.
Ἀντισοφίζομαι, f. ίσομαι, Sophismatis certo contra, Sophismatis contra Sophistam argumentor; (2) fraudem fraudi oppono. Hinc
Ἀντισοφιστὴς, ε, ὁ, qui contra Sophismatibus certat; (2) qui ingeniosis commentis utitur ad aliquid evertendum, qui sapienter oppugnat.
Ἀντισόω, f. ώσω, æquo, comparo; (2) permuto. Ex ἀντὶ, & ἰσόω, æquo.
Ἀντίσπασις, εως, ἡ, tractio in contrariam partem, abstractio in diversum: revulsionem medici vocant in arte suâ.
Ἀντίσπασμα, ατος, τὸ, causa dissidii vel discordiæ; (2) quicquid contra dicitur, vel dici potest, quicquid alicui opponitur, ut sententia mutet, adversatio, Ern.
Ἀντισπαστικὸς, ὴ, όν, Antispastis constans:
Ἀντίσπαστος, ε, ὁ ἡ ὀ, in contrarium abstractus; (2) contra nitens; (3) Pes Prosodicus, Syllaba brevi, duabus longis & iterum brevi constans. Ab
Ἀντισπάω, f. άσω, in contrariam partem traho, seu vello, in diversum averto; (2) contrarius sum, repugno; (3) reprehendo. Ἀντίσπασε σίστρης Σκιῆς, prehendit, Apollon. Ex ἀντὶ, & σπάω, trabo.
Ἀντισπεύδω, f. εύσω, contra contendo, contrarium efficere enitor, repugno, obsisto.
Ἀντισποδος, ε, ὁ ἡ ὀ, cineris vicem præstans, qui est pro cinerula, s. spodio. Ex ἀντὶ, & σποδος, cinis.
Ἀντισποδάζω, obtrecto, Ph. (2) contra aliquem studeo, studio meo adversor alicui.
Ἀντισταθμίω, ῶ, f. ήσω, rependo, e contrario pondero. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς.
Ἀντισταθμίζω, f. ίσω, rependo, in æquilibrio repono, Gl. V. repenso. Ab
Ἀντισταθμος, ε, ὁ ἡ ὀ, æquale pondus habens, æqualis ponderis; (2) æquipollens, æquivalens, æqualis, seu paris momenti. Ex ἀντὶ, & σταθμὸς, libra, statera.
Ἀντιστὰς, a. 2. part. act. v. ἀνίστημι.
Ἀντισταστάζω, f. άσω, contrariam factionem moveo, vel sequor. Ex ἀντὶ, & στάσις, factio. Hinc
Ἀντιστασιαστὴς, οῦ, ὁ, qui est contrariæ factionis:
Ἀντιστάσιος, ε, ejusdem ponderis par.
Ἀντιστασιώτης, ε, ὁ, qui est contrariæ factionis.
Ἀντίστασις, εως, ἡ, resistentia, obluctatio, renixus, obstaculum, Gl. V. (2) comparatio; (3) intentio; (4) factio contraria. Ab ἀνθίστημι. Hinc
Ἀντιστατέω, ῶ, f. ήσω, obsisto, obluctor, reluctor, contra eo in prælium; (2) factiosus sum; factiones cogo.
Ἀντιστάτης, ε, ὁ, reluctator, adversarius.
Ἀντιστατικὸς, ὴ, όν, reluctativus, ad reluctandum valens, vim reluctandi habens.
Ἀντίστηθος, ε, τὸ, spina dorsi, quæ pectori opponitur. Ex ἀντὶ, & στέρνον, pectus.
Ἀντιστῶμαι, a. 2. inf. act. v. ἀνθίστημι.
Ἀντιστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum, seu firmamentum contra quidpiam. Ab
Ἀντιστηρίζω, f. ίξω, contra fulcio; (2) protego.
Ἀντιστοιχέω, ῶ, f. ήσω, oppositus sum e regione:
Ἀντιστοιχεία, ας, ἡ, duarum rerum oppositа collocatio. Ab
Ἀντιστοιχος, ε, ὁ ἡ ὀ, e regione oppositus; (2) æqualis. Ex ἀντὶ, & στοῖχος, ordo.
Ἀντιστοίχως, Adv. oppositа serie.
Ἀντίστομος, ε, ὁ ἡ ὀ, os, seu faciem adversam habens. Ex ἀντὶ, & στόμα, os.
Ἀντιστρατεύω, f. εύσω, expeditionem suscipio contra aliquem; (2) adversor alicui, repugno; ἀντιστρατεύομαι, adversus milito, Gl. V. Βλέπω ἓν ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου, Rom. 7, 23.
Ἀντιστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris locum obtineo; (2) sum hostium dux. Ab
Ἀντιστράτηγος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui est loco imperatoris, vicem gerens imperatoris. Gl. V. proprætor, pro prætore; (2) contrariæ partis imperator, hostium Imperator.
Ἀντιστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra ex adverso metor.
Ἀντιστρατοπέδευσις, ἡ, castrametatio adversus castra hostium.
Ἀντιστρέφω, f. ψω, in contrarium verto; obverto, converto, reciproco, retorqueo, Gl. V. (2) retrorsus ago, seu repello. Hinc
Ἀντιστροφὴ, ἧς, ἡ, inversio, conversio retrorsum, reciprocatio; (2) Schema rhetoricum; (3) Dramatis, & Odæ Pindaricæ pars.
Ἀντίστροφος, ε, ὁ ἡ ὀ, oppositus, e regione situs, obversus. Gl. V. reciprocus; (2) contrarius; (3) ex adverso respondens; (4) æquipollens.
Ἀντιστρόφως, Adv. conversio, reciproce; (2) contrario modo.
Ἀντισυγκρίνω, comparo.
Ἀντισυλλογίζομαι, f. ίσομαι, contrario Syllogismo refuto. Hinc
Ἀντισυλλογισμὸς, οῦ, ὁ, Syllogismus contrarius.
Ἀντισυμποσιάζω, rursus convivio accipio.
Ἀντισυμφωνέω, ῶ, f. ήσω, vicissim consentio.
Ἀντισφαιρίζω, pila contra ludo.
Ἀντισφάττω, vicissim occido.
Ἀντισχηματίζω, eadem figura contra utor, imitor figuram alterius. Hinc
Ἀντισχηματισμὸς, ὁ, imitatio ejusdem figuræ.
Ἀντίσχειν, pr. inf. act. v. ἀντίσχω.
Ἀντισχυρίζω, f. ίσω, e contrario firmo, seu corroboro, obfirmo; (2) obnitor; (3) e contrario adfirmo, contendo. Δεῖ ἢ ἀντισχυρίζεσθαι πρὸς ἀμφότερα, Plut.
Ἀντισχύω, f. ύσω, obnitor viribus, contra nitor, obluctor, resisto.
Ἀντίσχω, teneo ante, oppono. Ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰσὰν ὠκυμόροιν, Odyss. 22, 74.
Ἀντισωζω, f. άσω, vicissim servo; (2) instauro.
Ἀντίταγμα, τὸ, quod alicui opponitur, quo vim alterius arcemus.
Ἀντιτακτικὸς, ὴ, όν, qui declinat, adversatur.
Ἀντιτελαυνίνω, f. εύσω, rependo, æquali pondere retribuo.
Ἀντιτάλαντος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui paris, seu æqualis est ponderis; (2) paris momenti; (3) æqualis. Ex ἀντὶ, & τάλαντον.
Ἀντιτάλλω, f. λῶ, contra vireo; (2) virere facio, alo. Ὅυς ὁ γλαῦξ αὐτὸς ἔχων ἀντίταλλεν ἐὺξέσσῳ ὄβρι φάτνῃ, Il. 24, 280. Ion. pro ἀντιτάλλω.
Ἀντιταμίας, ε, ὁ, proquæstor.
Ἀντίταξις, εως, ἡ, aciei instructio adversus hostem; (2) repugnantia. Gl. V. refragatio. Ab ἀντιτάσσω.
Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, obsistentia. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτάσσω, vel ἀντιτάττω, f. άξω, ex adverso instruo ad prælium; (2) oppono; ἀντιτάσσομαι, refragor, Gl. V. Ἀντιτάσσεσθαι καλοῖς κἀγαθοῖς, τινὶ ὥσπερ τινος, πρὸς τινα. Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Jac. 4, 6.
Ἀντιτείνω, f. τενῶ, in contrariam partem tendo, seu traho; (2) vicissim tendo, obtendo, oppono; (3) renitor, repugno, refragor; (4) oppositus sum. Ἀντιτείνειν τινι, τὶ ἀντί τινος, πρός τι.
Ἀντιτειχίζω, f. ίσω, contra mœnibus munio; (2) contra munio, munitionem oppono. Ex ἀντὶ, & τειχίζω, munio. Hinc
Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, munitio alteri oppositа.
Ἀντιτέρπω, f. ψω, vicissim delecto, vicissim delectationem adfero.
Ἀντίτευχος, ε, ὁ ἡ ὀ, contrarius. Ex ἀντὶ, & τευχος, instrumentum.
Ἀντιτεχνάζω, f. άσω, alterius artificiis alia oppono, contra machinor.
Ἀντιτεχνάω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab ἀντίτεχνος.
Ἀντιτεχνίω, ῶ, f. ήσω, aliquem in arte quapiam æmulor, eandem artem exerceo. Hinc
Ἀντιτέχνησις, εως, ἡ, æmulatio alterius eandem artem profitentis; (2) contraria machinatio, contraria molitio:
Ἀντίτεχνος, ε, ὁ ἡ ὀ, adversarius alicui in arte quapiam; (2) æmulus; (3) contrarius commodis alicujus. Ex ἀντὶ, & τέχνη, ars.
Ἀντιτίω, luere, præs. inf. act. verbi ἀντιτίνω.
Ἀντιτίθημι, ex adverso pono; (2) comparo, confero; (3) pono rem aliquam loco alterius; obdo, obtendo, objicio, oppono, Gl. V. ἀντιτίθεται, refertur, Ph. Ἀντιτιθέναι τὰ χρήματα τῇ βασιλείᾳ, λίθους ἀντὶ τῆς λίθων. Ex ἀντὶ, & τίθημι, pono.
Ἀντιτιμάω, ῶ, f. ήσω, vicissim honoro; (2) contra æstimo. Ἀντιτιμᾶσαι τινα ὥσασι τοῖς καλοῖς. Ἐγὼ ἢ τίνος ὑμῖν ἀντιτιμήσομαι; Plat. Hinc
Ἀντιτίμημα, ατος, τὸ, æstimatio litis, quum reus actoris æstimationi opponit, multa, quam reus sibi contra actorem statuit.
Ἀντιτίμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀντίτιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, quem aliquis vicissim punit, qui vicissim pœnas luit. Ab ἀντίτιω.
Ἀντιτιμωρέω, ῶ, f. ήσω, vicissim punio, pœnas reposco.

Digitized by Google

Ἀντιπιτάσω, vicissim percutio. concutio.
Ἀντιτίνω, vicissim luo, vicissim pendo:
Ἀντίτισις, εως, ἡ, mutua pœnæ luitio:
Ἀντίτιτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vicissim punitus, vicissim pœnam passus. Ab
Ἀντιτίω, f. ίσω, vicissim punio, seu ulciscor, vicissim pœnas sumo; (2) *in Pass.* vicissim pœnas luo.
Ἀντιτολμάω, ῶ, f. ήσω, contra audeo, adversor alicui sumpta audacia, audacter obsisto.
Ἀντίτολυς, υν, adversarius.
Ἀντίτονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in contrarium tendens, renitens. Ab ἀντιτείνω.
Ἀντιτοξεύω, contra sagittas mitto.
Ἀντιτορίω, ῶ, f. ήσω, transfodio, perfodio. Εἶδαρ ἢ δόρυ χροὸς ἀντιτόρησιν, Il. 5, 337.
Ἄντιτος pro ἀντίτιτος, *per Syncopen*, vicissim punitus. Τοτ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο σοιδοὶς ἐμοῖ, Hom. Il. 24, 213.
Ἀντιτρέφω, f. ψω, vicissim alo, alimenta reddo.
Ἀντιτρίχω, curro contra, seu in contrariam partem.
Ἀντιτριταίνω, iependo, compenso.
Ἀντιτυγχάνω, vicissim adipiscor, vicissim adsequor. Γυναικὸς ἀρ' ἀντίτιτυξο, Il. 8, 163.
Ἀντιτυπίω, ῶ, f. ήσω, repercutio, relido; (2) renitor, resisto:
Ἀντιτυπής, ής, ὁ ἡ, ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) durus, difficilis, refractarius:
Ἀντιτυπία, ας, ἡ, renixus; (2) durities, asperitas; (3) contrarietas, Ph. repercussio:
Ἀντίτυπον, ου, τὸ, exemplum, exemplar, typus, & figura; (2) exemplum ex alio expressum. Ab
Ἀντίτυπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ictum repellens, repercutiens; (2) refractarius, durus, asper; (3) contrarius, adversarius; (4) eandem formam & figuram habens, similis. Ex
Ἀντιτύπτω, repercutio, Gl. V.
Ἀντιτύπως, *Adv.* repercussione, cum repercussione; (2) cum renixu; (3) dure, aspere.
Ἀντιτύχοις, 2. sing. a. 2. opt. act. v. ἀντιτυγχάνω, pro ἀντιτύχω, *consequor*.
Ἀντιφάρμακον, ου, τὸ, resistens venenis, antidotum, quod venenis resistit; Ph. remedium. Ex ἀντὶ, & φάρμακον, *venenum*.
Ἀντίφασις, εως, ἡ, contradictio. Ab ἀντίφημι.
Ἀντιφατικὸς, ἡ, όν, contradictorius. Ab eod.
Ἀντιφάω, f. άσω, occido loco alterius. Τρεῖς ἑνὸς ἀντιφάᾳς, Il. 13, 447. Αἶψ' ἅμα πάντες Ἔκτορος ὠφέλιτ' ἀντὶ θοῆς ὀδὸν ἡνυσὶ πειρόδης, Il. 24, 254.
Ἀντιφερίζω, obviam me offero; (3) contendo, concerto, æquiparo me, oppono. Ἥφαιστ', ἄττις Ζοὶ γε θεῶν δώπατ' ἀντιφερίζειν, Il. 21, 357. Τῷ ἢ ἀπ' αἰῶνος κακὸν εἰδότι ἀντιφερίζῃ, Hesiod. Theog. 609.
Ἀντιφερίζαι, *obviam se obtulisse*, a. 1. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀντιφέρισαι.
Ἀντίφερνα, ων, τὰ, ea, quæ vicissim a marito sponsæ dotis loco dantur. Ex ἀντὶ, & φερνή.
Ἀντιφέρω, oggero, regero, Gl. V. ἀντιφέρομαι, obviam me fero, offero me, occurro, resisto. Οὔτε σφοτ' ἀντιφέροντο μάχῃ, contra ferebantur, Il. 5, 701. Ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι, resisti, Il. 1, 589.
Ἀντιφερίζω, idem; (2) par sum ut ἴσοφ.
Ἀντιφεύγω, alterius loco fugio, in exilium eo.
Ἀντίφημι, contradico.
Ἀντιφθέγγομαι, f. ξομαι, obloquor, contradico; (2) vicissim sonum edo; Gl. V. respondeo, reclamo.
Ἀντίφθεγμα, τὸ, Echo.
Ἀντίφθογγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vicissim sonum edens; (2) contrarium sonum edens. Ex ἀντὶ, & φθόγγος, *sonus*.
Ἀντιφιλέω, ῶ, f. ήσω, redamo, vicissim amo.
Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, redamatio, mutuus amor. Χοίσεισι φάλαγ ἀνδρες, ἐκ' ἀντιφίλησ' ὁ φιληθεὶς, Theoc. 12, 16. Ab ἀντιφιλέω.
Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, f. ήσω, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Ἀντιφιλοδοξοῦντες οἱ τῷ ἀλεφάντων ὄπασεν ὦρος ἐπ' Ἀσδρούβᾳ, Polyb. Ex ἀντὶ, & φιλοδοξέω.
Ἀντιφιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, ex adverso contendo; (2) pertinaciter & contentiose resisto.
Ἀντιφιλοσοφέω, contraria statuo, doceo, contrariæ sectæ addictus sum.
Ἀντιφιλοσοφία, ας, ἡ, secta philos. alteri contraria. Ab
Ἀντιφιλόσοφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, secta contrariæ addictus, philosophus alteri contraria defendens.
Ἀντιφιλοτιμέομαι, οῦμαι, invicem certo, seu contendo; (2) ex adverso largior; (3) munificentia cum aliquo certo.
Ἀντιφιλοφρονέω, ῶ, f. ήσω, vicissim amanter complector.
Ἀντιφλέγω, vicissim illustro, R.
Ἀντιφονέω, vicissim interficio.
Ἀντίφονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cædem compensans; (2) qui pro cæde rependitur. Ex ἀντὶ, & φόνος, *cædes*.
Ἀντιφορικῶς, idem quod ἀντιφραστικῶς.
Ἀντιφορτίζομαι, f. ίσομαι, pro pretio rerum venditarum alias merces emo & mecum absporto. Ex ἀντὶ, & φορτίζω, *onero*.
Ἀντιφράζω, f. άσω, per contrarium loquor; (2) contraria appellatione nomino. Hinc
Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppositio, objectio; Ph. adversitas; (2) figura grammatica, qua quid ex contrario dicitur.
Ἀντίφραξις, εως, ἡ, obstructio, oppositio. Ab
Ἀντιφράσσω, vel ἀτλω, f. ξω, contra obstruo, obstructioni obstructionem oppono; (2) obstruo; (3) oppono. Ἔκλειπει ἡ Σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τῷ γλιῷ αὐτῆ, Alex. Aphr.
Ἀντίφρουρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui est loco custodis; (2) contrariam, aut æqualem custodiam habens. Ex ἀντὶ, & φρυρὸς, *custos*.
Ἀντιφυλακὴ, ῆς, ἡ, mutua custodia, custodia quæ fit ex altera parte.
Ἀντιφυλάσσω, vel ἀντιφυλάτλω, f. άξω, contra, vel vicissim custodio; ἀντιφυλάσσομαι, vicissim caveo.
Ἀντιφυτεύω, f. εύσω, vicissim gigno.
Ἀντιφωνέω, ῶ, f. ήσω, contra clamo, contra dico; (2) proclamo; (3) reclamo; (4) respondeo; (5) constituo me soluturum, expromitto. Hinc
Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio; (2) sonus contrarius; (3) expromissio; pecunia constituta, Ph.
Ἀντιφωνία, ας, ἡ, responsio; (2) sonus contrarius:
Ἀντίφωνον, ου, τὸ, ecloga ex Psalmo aliquo in Liturgiis Græcorum, qua sacerdoti chorus respondet. Ab
Ἀντίφωνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, contra sonans; (2) respondens; (3) qui est contrariæ vocis, dissonus. Ex ἀντὶ, & φωνὴ, *vox*.
Ἀντιφωτισμός, οῦ, ὁ, adversum lumen, i. e. quod sit ante oculos positum.
Ἀντιχαίρω, pariter gaudeo.
Ἀντιχαλεπαίνω, obsævio, contra sævio; (2) vicissim succenseo.
Ἀντιχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratiam repono, beneficium rependo, mutuam gratiam refero. Ab
Ἀντίχαρις, ιτος, ἡ, beneficii remuneratio. Ex ἀντὶ, & χάρις, *gratia*.
Ἀντιχασμάομαι, ώμαι, vicissim oscito.
Ἀντίχειρ, ειρος, ὁ, pollex. Ex ἀντὶ, & χειρ, *manus*, quod solus tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, s. quod oppositus est & adversus manui.
Ἀντιχειροτονία, ῶ, f. ήσω, contraria scisco suffragia ferendo, refragor. Hinc
Ἀντιχειροτονία, ας, ἡ, refragatio, suffragatio contraria.
Ἀντίχθων, ονος, ἡ, opposita pedibus nostris terra, terra antipodum. Ex ἀντὶ, & χθών.
Ἀντίχορδος, ου, ὁ ἡ, ἡ, contrarias chordas habens, contrarium sonum chordis edens; (2) contrarius; (3) consonus, respondens. Ex ἀντὶ, & χορδὴ, *chorda*.
Ἀντιχορηγία, ῶ, sum antichoragus, in choragio certo.
Ἀντιχόρηγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, antichoragus, æmulus alterius choragi, qui in choragio certat cum alio chorago, sive choragi aliarum tribuum, qui eodem tempore fabulas edunt suo sumtu. *Ern.* Ex ἀντὶ, & χορηγός.
Ἀντιχορία, ας, ἡ, opposita chori pars; (2) quod opposita chori pars canit. Ex ἀντὶ, & χορὸς, *chorus*.
Ἀντιχρῆν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀντιχράειν, a verbo ἀντιχράω, *sufficio*. Unde
Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus usus.
Ἀντιχρισος, ου, ὁ, Antichristus, Christi adversarius.
Ἀντιχρόνισμα, ατος, τὸ, temporis pro tempore positio. Ex ἀντὶ, & χρόνος, *tempus*.
Ἀντιχρονισμός, οῦ, ὁ, idem & ex iisdem.
Ἀντιψάλλω, psallo vicissim; (2) alteri in psallendo respondeo; (3) plaudo vicissim. Τοῖς σοῖς ἑλίγοις ἀντιψάλλων ἑλιφαντόδοτον φόρμιγγα, Arist. Av. 225. Hinc
Ἀντίψαλμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui vicissim canitur, ex adverso respondens carmini.
Ἀντιψίγω, vicissim invideo.
Ἀντίψηφος, adversarius, qui alteri refragatur.
Ἀντιψηφίζομαι, f. ίσομαι, contra decerno, contra statuo, seu scisco; Gl. V. refragor.
Ἀντίψυχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vicem animæ præstans, qui pro altero se devovet & mori cupit; (2) qui pro anima, s. vita datur. Ex ἀντὶ, & ψυχὴ, *anima*.
Ἀντιψύχω, f. ξω, vicissim refrigero.
Ἀντιοᾶσθαι, a. 1. inf. verbi ἀντιόομαι.
Ἀντλέω, ῶ, f. ήσω, haurio, exhaurio; (2) infundo; (3) exhaurio laborem, exantlo. Πατρῴαν κλῆσιν Αἰγισθος δόμων ἀντλεῖ, Soph. El. 1304. Οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ, Joan. 2, 9. Ab ἄντλος.
Ἄντλημα, ατος, τὸ, hausus; (2) vas ad hauriendum; (3) perfusio. Ab ἀντλέω.
Ἀντλῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀντλέω.
Ἀντλήσαντες, *qui hauserunt*, nom. pl. part.
Ἄντλησις, εως, ἡ, hausus, actio hauriendi.
Ἀντλητήριον, ου, τὸ, vas ad hauriendum, haustrum. Ab eod.
Ἀντλητήρ, ῆρος, ὁ, haustor. Ab eod.
Ἀντλητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀντλία, ας, ἡ, sentina; (2) ministerium & pœna hauriendi sentinam; Gl. V. haustus:
Ἀντλίον, ου, τὸ, haustrum:
Ἄντλον, ου, τὸ, sentina. Ab
ΑΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, sentina; (2) mare; (3) manipulorum acervus.
Ἀντοικοδομέω, alterius loco ædifico, si vel collapsum sit, vel periculum sit ne diruatur, v. c. murus in obsidione.
Ἀντοικοδομία, extructio muri talis.
Ἀντοικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ex adverso habitans.
Ἀντοικτίζω, f. ίσω, e diverso, vel vicissim misereor.
Ἀντοικτέρω, idem.
Ἀντοίομαι, contra aliter opinor.
Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, *Poët.* pro ἀνατολὴ.
Ἄντομαι, occurro, obvius fio; (2) supplico. Ἑρμῆν τε Νόμιον ἄντομαι, Arist. Thesm. 986. Διπλόος ὧστιτο θάρηξ, Il. 4, 133. Ab ἄντα.
Ἀντομμάτεω, ῶ, obnitor, obsisto, Suic. Ex ἀντὶ, & ὄμμα, *oculus, adspectus*.
Ἀντόμνυμι, f. ἀντομόσω, contra juro, juro vicissim, propriè de juramento calumniæ.
Ἀντομύω, idem. Hinc
Ἀντομοσία, ας, ἡ, jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accusatoris.
Ἀντομόω, ῶ, contra juro; (2) adjuro vicissim, adhortor. Ex ἀντὶ, & ὀμόω, *juro*.
Ἀντονομάζω, f. άσω, transnomino, nomen commuto; (2) contra alium nomino. Hinc
Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua nomen proprium ponitur pro communi, aut contra.
Ἀντοργίζομαι, vicissim irascor.
Ἀντορύσσω, vel ἀντορύττω, f. ξω, contra fodio; (2) e diverso, vel contrario fodio.
Ἀντορχέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, vicissim vel contra salto, saltationem alterius imitor, ut simiæ faciunt. Ex ἀντὶ, & ὀρχέομαι, *salto*.

Ἀντο-

Digitized by Google

Ἀντοφείλω, f. ὀφειλήσω, seu ὀφλήσω, p. ὠφείληκα, seu ὤφληκα, vicissim debeo, debitor sum alicui ob acceptum aliquod officium.

Ἀντοφθαλμίω, ῶ, f. ήσω, contra intueor; (2) obluctor, obnitor, audacter contra eo, non timeo. Ἀντοφθαλμεῖν τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 15.

Ἀντόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἤ, adversis oculis intuens, obtuens; (2) oppositus oculis. Ex iisd.

Ἀντοχή, ῆς, ἡ, mutua retentio. Ab ἀντέχω.

Ἀντοχυρόω, ῶ, f. ώσω, e contrario munio.

Ἀντρᾶος, αία, αῖον, cavernosus. Ab ἄντρον.

Ἀντριάς, άδος, ἡ, quæ libenter in antris versatur. Ab eod.

Ἀντροδιαίτος, ὁ ἡ ἤ, in spelunca vivens.

Ἀντροειδής, ές, ὁ ἡ ἤ, antri formam habens. Ex ἄντρον, & εἶδος, *forma*.

ΑΝΤΡΟΝ, ου, τὸ, antrum, caverna, spelunca.

Ἀντροφυής, ής, ὁ ἡ ἤ, in antris natus. Ex ἄντρον, & φύω, *nascor*.

Ἀντροχαρής, ὁ ἡ ἤ, antris gaudens, libenter in antris agens.

Ἀντρώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, antris plenus, cavernosus. Ab ἄντρον.

Ἄντυγες, *habenæ*, nom. plur. ab ἄντυξ.

Ἀντυγωτός, ή, ὁ ἡ ἤ, colligatus, ut orbes rotarum ferro. Ab ἀντυγόω, *illo modo colligo*.

ΑΝΤΤΞ, γος, ἡ, orbiculus additus summæ sellæ currûs, e quo habenæ suspendi possunt, si currus sistendus sit, *Eur.* (2) currus; (3) ambitus aliarum rerum; orbis, fornix, Ἐξ ἄντυγος ἱππία τείνας, *Hom. Il.* 5, 262. Ph. ἀντυγες, clitellæ.

Ἀντυπουργεῖν, *vicissim inservire*, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἀνθυπουργεῖν.

Ἄντω, occurro, obvius fio. Ab ἀντί, vel ἀντα.

Ἀντῳδή, ῆς, ἡ, cantus, quo alteri occinitur, cantus alteri respondens. Ex ἀντί, & ᾠδή.

Ἀντῳδός, οῦ, ὁ, qui cantu mutuo respondet, qui occinit. Ex ἀντί, & ᾠδός, *cantor*.

Ἀντωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ἄσω, repello, renitor, obnitor.

Ἀντωμοσία, ας, ἡ, idem quod ἀντομοσία.

Ἀντωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vicissim, vel contra emo; (2) in auctione mercor contra licendo; (3) emo loco alterius.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, Pronomen, pars orationis. Ex ἀντί, & ὄνομα, *nomen*. Hinc

Ἀντωνυμικός, ή, όν, ad pronomen pertinens, pronominalis, reperitur & ἀντωνυμιακός.

Ἀντωνυμικῶς, usu Pronominis, pronominaliter.

Ἀντωπίω, ῶ, obtueor, contra intueor:

Ἀντώπιος, ου, ὁ ἡ ἤ, obtuens; (2) adversus:

Ἀντωπόν, *Adv.* adversa facie, e regione, ex adverso. Ab

Ἀντωπός, ου, ὁ ἡ ἤ, ex adverso intuens; (2) splendidus. Ex ἀντί, & ὤψ, *oculus*.

Ἄντωσις, εως, ἡ, occursus; (2) repulsus. Ab ἄντω, *obvio*, vel ἀντάω, *repello*.

Ἀντωφιλίω, ῶ, f. ήσω, vicissim adjuvo; (2) refero gratiam, beneficium rependo.

Ἀντίζρις, ου, ὁ ἡ ἤ, contumeliæ expers. Ex α priv. & ὕβρις, *contumelia*.

Ἀνυγιάζω, ον, insanabilis. Ab α priv. & ὑγιάζομαι.

Ἀνυγραίνω, humecto, madefacio. Ex ἀνά, vel α pleon. & ὑγραίνω, *madefacio*.

Ἀνυδρόομαι, ex fonte haurio, exhaurio. Ex ἀνά, & ὑδρόω, *aquor*.

Ἄνυδρος, ου, ὁ ἡ ἤ, non rigatus. Ex α priv. & ὑδρόω, *rigo*.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, ariditas. Ab

Ἄνυδρος, ου, ὁ ἡ ἤ, aridus, siccus, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua*.

Ἀνύδρων, *arentium*, gen. plur. ab ἄνυδρος.

Ἄνυε, *perficiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤνυε, a verbo ἀνύω.

Ἀνύκλιπος, ου, ὁ ἡ ἤ, non caliginosus, Suic. Ex α priv. & νύκλιψ, *nocturnus*.

Ἄνυλος, ου, ὁ ἡ ἤ, silva carens, non silvosus; (2) expers materiæ, incorporeus. Ex α priv. & ὕλη, *materia, silva*.

Ἀνυμφίευτος, ου, ἡ, carens honoribus nuptialibus, justos hymeneos non passa. Ex α priv. & ὑμφιεύω.

Ἄνυμεν, *perficiebamus*, 1. pl. imp. ind. act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἠνύομεν, ab ἀνύω.

Ἀνυμνίω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo, decanto. Ex ἀνά, & ὑμνίω, *celebro hymno*.

Ἀνύμφευτος, ου, ὁ ἡ ἤ, innupta. Ex a priv. & νυμφεύω, *nubo*.

Ἄνυμφος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui sponsam non habet, expers connubii; (2) quæ nuptum dari nequit, illocabilis. Ex α priv. & νύμφη.

Ἀνυπαίτιος, ου, ὁ ἡ ἤ, insons, innocens. Ex α priv. & ὑπαίτιος, *noxius, sons*.

Ἀνύπαρκτος, ου, ὁ ἡ ἤ, non exsistens, commentitius; (2) qui in rerum natura esse nequit. Ex α priv. & ὑπάρχω, *exsisto*. Unde

Ἀνυπαρξία, ας, ἡ, interitus, essentiæ privatio.

Ἀνύπεικτος, ου, ὁ ἡ ἤ, immitis, non cedens. Ex α priv. & ὑπείκω, *obedio*.

Ἀνυπεξάιρετος, sine exceptione.

Ἀνυπέρβλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, insuperabilis; inexsuperabilis, Gl. V. (2) incredibilis; (3) eximius. Ex α priv. & ὑπερβάλλω, *supero*.

Ἀνυπερβλήτως, *Adv.* magnopere, summopere, vehementissime.

Ἀνυπερήφανος, ου, ὁ ἡ ἤ, minime superbus, R. Ex α priv. & ὑπερήφανος, *superbus*.

Ἀνυπέρθετος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui differri & procrastinari nequit. Ex α priv. & ὑπερτίθημι, *differo*. Hinc

Ἀνυπερθέτως, *Adv.* sine mora, absque dilatione & cunctatione. Gl. V. incunctanter.

Ἀνυπεύθυνος, ου, ὁ ἡ ἤ, innoxius; (2) legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur. Ex α priv. & ὑπεύθυνος, *reus*.

Ἀνυπευθύνως, *Adv.* cum summâ libertate agendi, quæ velis, ut rationi reddere nemini cogare, ita ut non sis obnoxius; (2) libere quasi nemini sis obnoxius.

Ἀνυπήκοος, ου, ὁ ἡ ἤ, non obediens, non obtemperans. Ex α priv. & ὑπήκοος, *obediens*.

Ἀνύπηνος, ου, ὁ, imberbis. Ex α priv. & ὑπήνη, *barba*.

Ἀνυπηρίτητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ministris carens. Ex α priv. & ὑπηρέτης, *minister*.

Ἀνυπόδατος, *Dor.* pro ἀνυπόδητος.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas.

Ἀνυποδητίω, ῶ, calceis careo, non sum calceatus. Ab

Ἀνυπόδητος, ου, ὁ ἡ ἤ, non calceatus, qui est nudis pedibus. Ex α priv. & ὑποδέω.

Ἀνυπόθετος, ου, ὁ ἡ ἤ, non suggestus; (2) non suppositus, non spurius. Ex α priv. & ὑποτίθημι, *suppono*.

Ἀνύποιος, ου, ὁ ἡ ἤ, intolerabilis, non ferendus. Ex α priv. ὑπὸ, & οἶος.

Ἀνυποίστως, *Adv.* ita ut sufferri nequeat, intolerabiliter.

Ἀνυπόκριτος, ου, ὁ ἡ ἤ, minime simulatus, non fucatus, Gl. V. non fictus, sincerus. Ex α priv. & ὑποκρίνομαι, *simulo*.

Ἀνυποκρίτως, sine simulatione.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ ἡ ἤ, intolerabilis, Gl. V.

Ἀνυπομόνητος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui sustineri nequit, intolerabilis, it. impatiens. Ex α priv. & ὑπομένω.

Ἀνυπονόητος, ου, ὁ ἡ ἤ, non suspicans; (2) non suspectus; non provisus.

Ἀνυπονοήτως, *Adv.* non suspicioše; (2) non suspecte; inopinato & inspersto.

Ἀνυπόπτευτος, ου, ὁ ἡ ἤ, non suspectus, suspicione vacans. Ex α priv. & ὑποπτεύω.

Ἀνύποπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem, & *act.* nihil mali de aliquo cogitans.

Ἀνυπόπτως, *Adv.* citra suspicionem.

Ἀνυποσημείωτος, ον, non annotatus.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ ἡ ἤ, intolerabilis; (2) cujus impetus sustineri nequit; (3) Theologis, qui non potest subsistere, subsistentiam non habens. Ex α priv. & ὑφίστημι, *subsisto*.

Ἀνυπόστολος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui in dicendo nihil timet, aut veretur, qui libere loquitur, non prævaricans. Ex α priv. & ὑποστέλλομαι.

Ἀνυποστόλως, *Adv.* sine timore, libere; (2) citra prævaricationem; (3) nihil remittendo.

Ἀνυπόστροφος, ον, idem quod

Ἀνυπόστρεπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, irrevocabilis, irreparabilis, Ph. Ex α priv. & ὑποστρέφω, *revertor*.

Ἀνυπότακτος, ου, ὁ ἡ ἤ, refractarius, Gl. V. indomitus. Ex α priv. & ὑποτάκτος.

Ἀνυποτίμητος, ου, ὁ ἡ ἤ, non census, non æstimatus; (2) cui lis æstimata non est, mulcta, vel pœna non æstimata; (3) impunitus, unde (4) effrænis, v. c. insolentia, impietas. Ex α priv. & ὑποτιμάω, *censeo, æstimo*.

Ἀνυποτιμήτως, *Adv.* impune; (2) licenter, liberè.

Ἀνύπουλος, ου, ὁ ἡ ἤ, non simulatus, sincerus; sine suspicione; sine vitio occulto; propriè sub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ex α priv. & ὕπουλος.

Ἄνυπτος, οδος, ὁ ἡ ἤ, qui pedibus celeriter confecit, Hes. Ex ἀνύω, *perficio*, & πούς.

Ἀνυσάμαν, *confeci*, 1. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἠνυσάμην, a verbo ἀνύω.

Ἀνύσας, *qui perfecit*, a. 1. part. act.

Ἄνυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνυσε.

Ἀνυσίπονος, ου, ὁ ἡ ἤ, laboriosus, R. Ab ἄνυσις, & πόνος.

Ἀνύσιμος, ου, ὁ ἡ ἤ, expeditus, efficax; (2) utilis. Ab ἀνύω, *perficio*.

Ἀνυσίμως, *Adv.* efficaciter, strenue, perfecte.

Ἄνυσις, εως, ἡ, perfectio; effectio, Gl. V. efficacitas, effectus, efficacia, Gl. V. *Hom. Il.* 2, 347. (2) profectus, commodum. Ab ἀνύω.

Ἀνύσας, qui *perfecit*, *Poët.* pro ἀνύσας.

Ἀνυσέον, perficiendum. Ab eod.

Ἀνυστικός, ή, όν, efficax, effectum magnum habens. Ab eod.

Ἀνυστός, ή, όν, qui effici potest, facilis, promptus. Ab eod.

Ἄνυτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ἤνυτο, a verbo ἀνύω, *perficio*.

Ἀνύτω, & ἀνύτίω, idem quod ἀνύω.

Ἀνυφαίνω, retexo, Gl. V. Ex ἀνά, & ὑφαίνω.

Ἀνύφαντος, ου, ὁ ἡ ἤ, rudis, non textus, intextus, Gl. V. Ex α priv. & ὑφαντός, *textus*.

Ἀνύφαμμος, ου, ὁ ἡ ἤ, non arenosus. Ex α priv. & ψάμμος, *arenosus*.

Ἀνυψόω, ῶ, f. ώσω, elevo, erigo, sublevo. Ex ἀνά, & ὑψόω, *erigo*.

ΑΝΥΩ, f. ύσω, perficio, efficio, conficio, perago; (2) prorsum, confero; (3) impleo, (4) perdo; (5) lucror; (6) iter facio, consumo, *in med.* festino; (2) impetro; (3) consequor, lucror. Σιγῇ τὲμὲν ἔρχον ἤνυτον, Soph. Trach. 323. Τὸδ' ὑφημοσύνα κοινὰν ἤνυσιν ἐς φίλας ἀραγάν, id. Phil. 1135. Οὐ γὰρ οἷα πάντα γε ζώντος ἀνυσθῇ τάδε ἔργα, perfectum iri, Odyss. 16, 373.

ΑΝΩ, *Adv.* sursum, supra, in loco, vel ad locum. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, ἄνω, superior superius; ἄνω τα κὰτω, sursum & deorsum. *Eurip. Bacch.* 740.

Ἀνῶ, *deferam*, f. *defuerim*. 1. sing. a. 2. conj. act. verbi ἀείρω, pro ἐνείκω, *defero*.

Ἄναγα, 1. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro ἦναγα, a verbo ἀνάω.

Ἀναγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀνάγειν.

Ἀνάγεον, ου, & ἀναγέαν, ῶ, τὸ, cœnaculum. Ab

Ἀνάγειος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui supra terram est. Ex ἀνὰ, & γῆ, *terra*.

Ἀναγίω, suadeo. Ab

Ἀναγή, ῆς, ἡ, jussum, adhortatio. Ab ἀνάγω.

Ἀνάγηθι, 2. sing. pr. imp. act. v. ἀνάγνυμι.

Ἀνάγμαι, 1. s. perf. ind. pass. v. ἀείρω.

Ἄναγεν, *jubebam*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἤνωγεν, a verbo ἀναγίω.

ΑΝΩΓΩ, jubeo, hortor, suadeo, instigo. Τί δητ' ἀναγας; Soph. Phil. 53. Σιωπᾶν λαὸν ἀνάγω, Il. 2, 280.

Ἀνάγων, imp. ind. act. *Ion.* pro ἠνάγων.

Ἀναδής, non canens, *Epith.* avis.

Ἀναδίνω, ου, ὁ ἡ ἤ, partus dolores non sentiens; doloris expers. Ex α priv. & ὠδίν.

Ἀνάδυια, ας, ἡ, doloris carentia. Ab

Ἀνώδυνος, ου, ὁ ἡ ἤ, doloris expers; (2) quæ dolores partus non sentit, sine dolore pariens; (3) dolores pellens. Ex α priv. & ὀδύνη, *dolor*.

Ἀναδυίας, *Adv.* sine dolore. Ab ἀνώδυνος.

Ἀναδύη,

Digitized by Google

Ἄνωθεν, *Adv.* desuper ſuperne, e loco ſuperiori; (2) cœlitus, e cœlo; (3) a principio, altius repetendo; (4) denuo, rurſum; οἱ ἄνωθεν dicuntur majores noſtri, omnino veteres, antiqui, priſci. Ab *ἄνω.*

Ἀνωθέω, ῶ, f. θήσω, vel ὤσω, ſurſum impello; (2) repello, retrudo. Ὅτι μὴ ἀνώσαντες πλοῖον εἰς πόλιν, Odyſſ. 15, 552. Ἀνῶσαι εἰς πολεμίους τὼ πόλει, objectare, Thuc. Ex *ἀνὰ*, & *ὠθέω*, *pello.* Hinc

Ἀνώθησις, εως, ἡ, impulſio ſurſum verſus; (2) repulſio.

Ἀνωϊστὶ, *Adv.* clam, inopinato, inſperato. Λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ, ἑλομένης ἀλόχοιο, *Hom. Od.* 4, 92. Ab

Ἀνώϊστος, ος, ὁ ἡ ἤ, inopinatus, improviſus. Τῷ δ' ἆρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖον Ἀχιλλεύς, *Hom. Il.* 21, 39. Ex *α* priv. & οἶομαι.

Ἀνωΐστως, *Adv.* inopinato, præter opinionem.

Ἀνωΐχθλω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. *per Dialyſin* pro ἀνῴχθλω, ab *ἀνοίγω.*

Ἀνῶχλαι, *apertus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἀνάλεθρος, ος, ὁ ἡ ἤ, interitus expers, interitui non obnoxius. Ex *α* priv. & ὄλεθρος, *perditio.*

Ἀνολόφυρτος, ον, indefletus. Ab *α* priv. & ὀλοφύρομαι.

Ἀνωμαλὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, non planus, ſalebroſus, confragoſus; (2) inæqualis, non æquabilis. Ex *α* priv. & ὁμαλὸς, *planus.* Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, aſperitas; (2) inæqualitas; (3) inconſtantia.

Ἀνώμαλος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem quod *ἀνωμαλὴς.*

Ἀνωμαλότης, ητος, id. quod *ἀνωμαλία.*

Ἀνωμάλως, *Adv.* ſalebroſe; (2) inæqualiter, inæquabiliter.

Ἀνωμάλωσις, εως, ἡ, inæqualis diſtributio.

Ἄνωμος, ος, ὁ ἡ ἤ, humero carens. Ex *α* priv. & ὦμος, *humerus.*

Ἀνώμοτι, *Adv.* ſine jurejurando. Ab

Ἀνώμοτος, ος, ὁ ἡ ἤ, injuratus; (2) non addictus jurejurando, citra jusjurandum. Ex *α* priv. & ὄμνυμι, *juro.*

Ἄνων, præſ. part. act. v. *ἄνω*, pro *ἀνύω.*

Ἄνωνις, Dioſcorid. anonis, herbæ genus, *Angl.* Reſt-harrow, or Camock.

Ἀνωνόμαστος, ος, ὁ ἡ ἤ, quaſi innominabilis, nefandus; (2) qui ſine nomine eſt. Ex *α* priv. & ὀνομάζω, *nomino.*

Ἀνωνυμὶ, & ἀνανυμεὶ, *Adv.* ſine nomine. Ab

Ἀνώνυμος, ος, ὁ ἡ ἤ, expers nominis, ſine nomine; (2) non nominatus, incelebris; *ἀνώνυμα*, etiam dicuntur, quæ narrantur, ſuppreſſo nomine ejus a quo veniunt, aut ad quem pertinent; ut indicium *ἀνώνυμον.* Ex *α* priv. & ὄνομα, *nomen.*

Ἄνωξαι, *juſſiſſe*, a. 1. inf. act. verbi *ἀνάγω.*

Ἀνωξις, εως, ἡ, juſſum. Ab *ἀνάγω.*

Ἀνώπιον, ου, τὸ, locus editior & a conſpectu ſemotus. Ex *α* priv. & ὤψ, *oculus.*

Ἀναρθώθω, *in altum erectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνορθόω, *ſurrigo.*

Ἀνωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas. Ab ἄνωρος.

Ἄνωρος, ος, ὁ ἡ ἤ, intempeſtivus; (2) immaturus, precox. Ex *α* priv. & ὥρα, *tempus.*

Ἀνώρυφος, ὁ ἡ ἤ, tectum non habens. Ab *α* pr. & ὄροφος, *tectum.*

Ἀνάῤῥοθία, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam navis marginem attollitur. Ex *ἄνω*, & *ῥοθος.*

Ἀνωῤῥοπος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſurſum vergens, reſupinus. Ex *ἄνω*, & *ῥοπὴ, inclinatio.*

Ἀνοῤῥύομαι, magno cum ululatu exclamo; (2) graviter ejulo, lamentor. Ex *ἀνὰ*, & *ὠρύομαι, ululo.*

Ἀνοσιάμβων, part. a. 1. med. v. *ἀναθέω*, pro *ἀνάθω, propello.*

Ἀνῶσαι, *retuliſſe*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro *ἀνοῖσαι*, a verbo ἀναφέρω, pro ἄνομαι, *refero.*

Ἀνώτατος, η, ον, ſummus, ſupremus, Gl. V.

Ἀνωτάτω, *Adv.* in ſupremo loco. Ab *ἄνω.*

Ἀνωτερικὸς, ἡ, όν, ſupernus, Ph. al. Gl. V. ſuperans. Ab

Ἀνώτερος, α, ον, ſuperior, Gl. V. Ab *ἄνω.*

Ἀνωτέρω, ſuperius. Ab *ἀνώτερος.*

Ἀνωφελὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, inutilis; infructuoſus, incommodus, Gl. V. *ἀνωφελῆ*, irrita, Ph. (2) damnoſum. Ex *α* priv. & *ὠφελέω, juvo.*

Ἀνωφίλητος, ος, ὁ ἡ ἤ, non adjutus, nullo commodo affectus; (2) inutilis. Ex iiſd.

Ἀνωφελῶς, *Adv.* inutileter, nullo commodo.

Ἀνωφέρεια, ας, ἡ, adſcenſus, acclivitas. Ab

Ἀνωφερὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens. Ex *ἄνω*, & *φέρω.*

Ἀνώφορτος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſurſum tendens. Ex *ἄνω*, & *φορτάω, eo.*

Ἀνωφορέω, ſurſum fero, veho.

Ἀνώφορος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem quod *ἀνωφερὴς.*

Ἀνῳχα, 1. ſing. perf. indic. act. v. *ἀνοίγω.*

Ἀνωχθω, *jubete*, pro *ἀνώχθητε*, *Eurip. Herc. fur.* 241. A verbo *ἀνάγνυμι*, *jubeo.*

Ἀνωχθι, *jube*, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Syncopen* pro *ἀναγνθι*, *Hom. Il.* 10, 63.

Ἀνώχθω, *jubeto*, 3. ſing. præſ. imper. act. *per Sync.* pro *ἀναγνθι*, *Hom. Il.* 11, 189.

Ἀνώχυρος, ος, ὁ ἡ ἤ, non munitus, intutus, indefenſus. Ex *α* priv. & ὀχυρός.

Ἄξαιμι, *fregerim*, 1. ſing. a. 1. opt. act. verbi ἄγω, vel ἄγνυμι, *frango.*

Ἄξας, a. 1. part. act. verbi *ἄγω, duco.*

Ἄξι, *age*, pr. imp. v. poëtici *ἄξω* pro *ἄγω.*

Ἄξεια, *fregerim*, 1. ſing. a. opt. act. *Æol.* pro *ἄξαιμι*, a verbo *ἄγω, frango.*

Ἄξεινος, *ſine hoſpite*, *Poët.* pro *ἄξενος.*

Ἀξεναγώγητος, ος, ὁ ἡ ἤ, non ductus ab hoſpite, non receptus. Ex *α* priv. & *ξεναγωγία, hoſpitor.*

Ἀξενία, ἡ, inhoſpitalitas, inhumanitas erga peregrinos.

Ἄξενος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſine hoſpite; (2) inhoſpitalis; (3) cui non eſt hoſpes, a quo ſuſcipiatur. Ex *α* priv. & *ξένος*, *hoſpes.*

Ἄξεσος, ος, ὁ ἡ ἤ, radendo non politus. Ex *α* priv. & *ξεσὸς, raſus.*

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum, dignatio; (2) æſtimatio, juſtum pretium. Ab *ἄξιος.*

Ἀξιαγάπητος, ον, amore dignus.

Ἀξιάγαστος, ος, ὁ ἡ ἤ, admiratione dignus; (2) fide dignus; Gl. V. memorabilis; *ἀξιάγαστον*, operæ pretium, memorabile, Gl. V. Ex *ἄξιος*, & *ἄγαστὸς, admirabilis.*

Ἀξιάκουστος, ος, ὁ ἡ ἤ, auditu dignus; (2) memorabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἀκούω, audio.*

Ἀξιακροάτος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex *ἄξιος*, & *ἀκροάομαι, audio.*

Ἀξιαφήγητος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus memoratione, memorabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἀφήγησις.*

Ἀξιεπαίνετος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus laude. Ex *ἄξιος*, & *ἐπαινος*, *laus.*

Ἀξιεπιθύμητος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus, qui expetatur. Ex *ἄξιος*, & *ἐπιθυμία, deſidero.*

Ἀξιέρατος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus amore, amabilis. Ex *ἄξιος*, & *ἐράω, amo.*

Ἀξιοῦμαι, *dignum cenſeo*, 1. ſ. pr. indic. med. *Dor.* pro *ἀξιῶμαι*, ab *ἀξιόομαι.*

Ἀξινάριον, ου, τὸ, parva aſcia; Gl. V. dolabella. Dim. ab

ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, aſcia, dolabra, ſecuris. Ἕλκεο καλὴν ἀξίνην ἐΰχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, *Hom. Il.* 12, 612.

Ἀξινίδιον, ου, τὸ, aſcia parva. Dim. ab *ἀξίνη.*

Ἀξινομαντεία, ας, ἡ, divinatio per ſecures. Ex *ἀξίνη*, & *μαντεία, divinatio.*

Ἀξιοβιωτος, dignum vivere. Ex *ἄξιος*, & *βιωτὸς, vitalis.*

Ἀξιοδάκρυτος, ον, deflendus, deplorandus, lacrimabilis.

Ἀξιοεπιθύμητος, ὸν, appetitione, ſtudio dignus, amabilis.

Ἀξιόεργος, ον, pretio dignus aliquo.

Ἀξιόζηλος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus quem æmulemur, dignus æmulatione; (2) optabilis. Ex *ἄξιος*, & *ζῆλος, æmulatio.*

Ἀξιοζήλως, *Adv.* laudabiliter.

Ἀξιοζήλωτος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex *ἄξιος*, & *ζηλόω, æmulor.*

Ἀξιοθάνατος, ον, morte dignus.

Ἀξιοθαύμαστος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus admiratione. Ex *ἄξιος*, & *θαυμάζω, admiror.*

Ἀξιοθέατος, ος, ὁ ἡ ἤ, ſpectatu dignus, ſpectabilis. Ex *ἄξιος*, & *θεάομαι, ſpecto.*

Ἀξιοθήτος, *Ion.* pro *ἀξιοθέατος.*

Ἀξιόθρηνος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus lamentatione, lamentabilis. Ex *ἄξιος*, & *θρῆνος.*

Ἀξιοκοινώνητος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus quocum communicemus, dignus, cujus conſortium expetamus. Ex *ἄξιος*, & *κοινωνία.*

Ἀξιόκτητος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus, qui quæratur & poſſideatur, digno vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. Ex *ἄξιος*, & *κτάομαι.*

Ἀξιόλεκτος, ος, ὁ ἡ ἤ, dictu dignus, laudabilis. Ex *ἄξιος*, & *λέγω, dico.* Unde

Ἀξιόλογος, ος, ὁ ἡ ἤ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis; (2) non adſpernandus, magni pretii. Ph. honeſtus, egregius; *ἀξιόλογον*, operæ pretium. Gl. V. *ἀξιολογώτατον*, digniſſimus, perfectiſſimus, Ph.

Ἀξιολόγως, *Adv.* egregie, præſtanter, ita ut ſit mentione dignum, laudabiliter.

Ἀξιομακάριστος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus, quem beatum omnes prædicent. Ex *ἄξιος*, & *μακάριστος*, *beatus.*

Ἀξιόμαχος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui alicui pugnando reſiſtere poteſt, par viribus. Ex *ἄξιος*, & *μάχομαι, pugno.*

Ἀξιομιμήμαι, imitor.

Ἀξιομισὴς, ὁ ἡ ἤ, odio dignus:

Ἀξιομισητος, ος, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex *ἄξιος*, & *μισῶ, odi.*

Ἀξιομνημονθητος, ος, ὁ ἡ ἤ, memorabilis, commemorabilis, Gl. V. Ex *ἄξιος*, & *μνημονεύω, memoro.*

Ἀξιόνικος, ος, ὁ ἡ ἤ, victoria dignus. Gl. V. *ἀξιόνικον*, palmarium. *ἀξιονικοτερος*, *Herodot.* Ab *ἄξιος*, & *νίκη, victoria.*

Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, ſpecies, auctoritas fide digna. Ph. honeſtas. Ab

Ἀξιοπιστος, ος, ὁ ἡ ἤ, fide dignus, gravis; (2) veriſimilis, haud impar fidei, certus, Ph. ſeverus, honeſtus, idoneus. Ex *ἄξιος*. & *πίστις, fides.*

Ἀξιοπίστως, *Adv.* fideliter, ita ut fide ſit dignum.

Ἀξιόποινος, ος, ὁ ἡ ἤ, pœna dignus; (2) qui meritas pœnas accipit. Ex *ἄξιος*, & *ποινή.*

Ἀξιοπραγία, ἡ, rerum honeſtarum ſuſceptio, actio.

Ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Ab *ἀξιοπρεπὴς.*

Ἀξιοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, dignus, decorus, laude dignus. Ex *ἄξιος*, & *πρέπω, convenio.*

Ἀξιοπρεπῶς, digne, decore.

Ἀξιοπροστάτευτος, ον, imperio dignus.

ΑΞΙΟΣ, ία, ιον, dignus; (2) æſtimabilis, pretium & æſtimationem habens; (3) ſalubri pretio parandus.

Ἀξιοσκεπὴς, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione, conſiderandus. Ex *ἄξιος*, & *σκέπτομαι, conſidero.*

Ἀξιοσπούδαστος, ος, ὁ ἡ ἤ, dignus ſtudio, dignus quem ſtudioſe ſectemur. Ex *ἄξιος*, & *σπουδάζω, ſtudeo.*

Ἀξιοστρατήγητος, ον, dignus imperatore; imperatori laudem gignens.

Ἀξιοστρατηγικὸς, ον, ὁ ἡ ἤ, idem.

Ἀξιοστράτηγος, idem.

Ἀξιοτέκμαρτος, ος, ὁ ἡ ἤ, probatus ſufficientibus argumentis. Ex *ἄξιος*, & *τεκμαίρω.*

Ἀξιότης, ητος, ἡ, dignitas; (2) dignatio.

Ἀξιοτίμητος, ος, ὁ ἡ ἤ, pretioſus, Ph. Ex *ἄξιος*, & *τιμῶμαι, æſtimo.*

Ἀξιόχρεως, ως, ὁ ἡ ἤ, qui eſt ſolvendo; (2) fide dignus; (3) idoneus ad aliquid; (4) dignus; (5) ſatis magnus & amplus. Ex *ἄξιος*, & *χρέος*, *debitum, munus*, &c.

Ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum cenſeo, dignor; (2) peto, poſtulo; (3) exiſtimo, puto; (4) ſtatuo, inſtituo, aggredior; (5) oportet me, decet me; τὸ ἀξιῶν, opinio; *ἀξιοῦμαι*, mereo, Gl. V. dignus habeor; *ἀξιωθῆ* meruerit, Ph. Ἀξιώματος ὑγιατρὸν τὸ σῶς, τὸ βελῆς, τιμορίας, τῷ δωρεῶν, τῷ ἐπακούειν, πάντων πρὸς σῶ βελήματων. Οὐκ ἠξίωσαν τῷ Ἀχιλλέως ὅπλων, Soph. Phil. 61. Οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν, Luc. 7, 7. Πλείονος γὰ δόξης ἔτυχε παρὰ Μωσῆν ἠξίωται, Heb. 3, 3. Ab *ἄξιος*. Hinc

Ἀξίωμα, ατος, τὸ dignitas, auctoritas; dignatio, honos, meritum, Ph. (2) enunciatio,

Digitized by Google

effatum, pronunciatum ; (3) voluntas ; (4) ſupplex oratio, preces.

'Αξιωματικὸς, ὴ, ὸν, habens auctoritatem, auctoritate præditus ; (2) dignatione & majeſtate venerandus ; honorarius, Gl. V. in precibus conſumtus, ſc. ſermo, &c. *Ern.*

'Αξιωματικῶς, *Adv.* cum auctoritate, cum dignitate ; (2) pro axiomate, axiomatice.

'Αξίως, *Adv.* merito, digne, prout dignum eſt ; (2) ſatis levi & ſalubri pretio. Ab ἄξιος.

'Αξιώσεια, 1. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀξιώσαιμι, a verbo ὀξιόω. Unde

'Αξίωσις, εως, ἡ, petitio, oratio, poſtulatio, deſiderium, rogatio, poſtulatum, Gl. V. (2) dignatio, prærogativa, Gl. V. (3) opinio, imprimis de ſe, virtutibuſque ſuis ; (4) ſignificatio, vis verborum ; (5) ſalutatio honorifica, omninoque honos, qui alteri habetur.

'Αξιφος, enſe carens, quod ſine gladio peragitur.

'Αξόανος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, ſculptili imagine carens. Ex α priv. & ξόανον, *ſculptum, politum.*

Αξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. ἄγω.

'Αξον, 2. ſing. a. 1. imp. act.

'Αξονίλατος, ον, agitatus. Ex ἄξων, & ἐλαύνω.

'Αξόνιος, ία, ιον, ad axim pertinens. Ab ἄξων.

'Αξος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, non politus. Ex α priv. & ξέω, *rado, polio.*

'Αξυγκρότητος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, qui conflatus, ſeu coactus non eſt ; (2) qui conflari, ſeu cogi nequit. Ex α priv. & συγκρότεω.

'Αξύλωτος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, in quem nemo lignatum ivit, e quo nemo ligna collegit. Ex α priv. & ξυλόω, *lignor.*

'Αξυλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

'Αξύλιστος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, unde nemo ligna petiit. Ab

'Αξυλος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, non lignoſus, ligno carens ; (2) lignis plenus, ex quo nemo ligna petiit. Ὅτι ϖῦρ ἀίδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπίσῃ ὕλῃ, *Hom. Il.* 11, 155. Ex α priv. vel intenſ. & ξύλον, *lignum.*

'Αξύμβλητος, ον, ὁ ϰὴ ἡ, non conferendus ; (2) quod intelligi non poteſt, de quo nemo poteſt conjecturam facere. 'Αξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν, Soph. Tiach. 707. Ab α priv. & συμβλητὸς, vel ξυμβλητός.

'Αξύνετος, vid. 'Ασύνετος.

'Αξυρος, ὁ, ὁ, irraſus, Gl. V. intonſus, Ex α. priv. & ξύρομαι, *rador.*

'Αξυς, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, irraſus, Gl. V. rudis. Ex α priv. & ζύω, *rado.*

Αξω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi ἄγω.

ΑΞΩΝ, ονος, ὁ, axis, *Hom. Il.* 16, 378.

'Αοδμος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, odore carens, inodorus. Ex α priv. & ὀδμὴ, *odor.*

Αοζος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, qui eſt ſine nodis, enodis ; (2) ramoſus, plenus ramorum ; (3) nodoſus ; (4) qui multa ligna comburit. Ex α priv. vel intenſ. & ὄζος, *nodus arboris.*

'Αοιδᾶν, gen. plur. *Dor.* pro ἀοιδῶν, ab

'Αοιδὴ, ῆς, ἡ, cantus ; (2) carmen ; (3) fama. Ab ἀείδω, *cano.*

'Αοιδιαω, ῶ, cano, canto. Καλὸν ἀοιδιάᾳ, Odyſſ. 10, 227. Ἦ ῥ' ἦνδανε ἀοιδιάσσῃ ὀπὶ καλῇ, Odyſſ. 5, 61. Ab eod. Unde

'Αοίδιμος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, celebris, decantatus.

'Αοιδοβίτης, ὁ, ὁ, poëta, qui componit cantilenas. Ex ἀοιδὴ, & τίθημι, *pono.*

'Αοιδομάχος, ὁ, qui cantando certat.

'Αοιδόπολος, ὁ, ὁ, qui verſatur circa carmina, poëta. Ex ἀοιδὴ, *carmen*, & πολέω.

'Αοιδὸς, ὁ, ὁ, cantor ; (2) poëta ; (3) cantus peritus. Ab eod.

'Αοιδοσύνη, ης, ἡ, cantio, cantilena. Ab ἀοιδός.

'Αοίκητος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, inhabitatus, inhabitabilis, Gl. V. Ab

'Αοικος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, domo carens ; (2) exterris ; (3) pauper. Ex α priv. & οἶκος.

'Αοιτος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, invius, vagus. Ex α priv. & οἶμη, *via.*

'Αοινίω, vino abſtineo, non utor.

'Αοινος, ὁ, ἡ, abſtinens a vino.

'Αοινος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, vino carens ; (2) abſtemius. Ex α priv. & οἶνος, *vinum.*

'Αοκία, ἡ, ſtrenuitas.

'Αοκνος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, impiger ; (2) intrepidus ; indefeſſus, Gl. V. Ex α priv. & ὄκνος.

'Αόκνως, *Adv.* impigre. Ab ἀόκνος.

'Αολλέω, ῶ, f. ήσω, confertos reddo, congrego. Καὶ ῥ' ἄρ ἀόλλησαν (alii ἀόλλισαν) ϰῦ ἄσυ γεραιὸς, Il. 6, 287.

'Αολλίδλω, *Adv.* confertim, ſimul. Ab

'Α Ο Λ Λ Η Σ, ίος, ὁ ϰὴ ἡ, confertus, congregatus ; ἀολλίσσι, conferti, denſi.

'Αολλίζω, f. ίσω, idem quod ἀολλέω. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ϖάντες ἀολλίδθησαν Ἀχαιοὶ, Il. 19, 54.

'Αοπλος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, inermis. Ex α priv. & ὅπλα, *arma.*

'Αοπος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, qui nullam vocem edit, mutus ; (2) inviſibilis. Ex α priv. & ὄπ.

'Αοπτος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, inviſibilis. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

'Α Ο Ρ, ſ. ἄορ, ορος, τὸ, enſis, Gl. V. ſpatha.

'Αορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α priv. & ὁράω.

'Αόρατος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, inviſibilis ; (2) quem nefas eſt videre ; (3) *act.* qui non videt.

'Αοράτως, *Adv.* inviſibiliter. Ab ἀόρατος.

'Αοργησία, ας, ἡ, vacuitas ab iracundia, lenitudo. Ex α priv. & ὀργὴ, *ira.*

'Αόργητος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, qui non iraſcitur, aut iraſci ſolet. Ex iiſd.

'Αοργήτως, *Adv.* ſine ira, lente, leniter.

'Αορις, ωος, αἱ, mulieres ; (2) tripodes.

'Αορισταίνω, hæſito, dubito. Ab ἀόριστος. Unde

'Αοριστίω, ῶ, f. ήσω, indefinitus ſum.

'Αοριστία, ας, ἡ, infinitas. Ab eod.

'Αοριστικὸς, ὴ, ὸν, indefinitus. Ab eod.

'Αόριστος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, infinitus, indefinitus, indeterminatus. Ex α priv. & ὁρίζω.

'Αορίστως, *Adv.* infinite, indeterminate.

'Αορνος, ὁ, ὁ ϰὴ ὄ, avibus carens ; (2) Avernus, lacus. Ex α priv. & ὄρνις, *avis.*

'Α Ο Ρ Τ Η', ῆς, ἡ, arteria magna, quæ a ſiniſtro cordis ſinu oritur.

'Αορτηδὸν, ſuſpenſus, appenſus, affixus, a. 1. paſſ. ab ἀορτεῖδζ, *ſuſpendi.*

'Α Ο Ρ Τ Η' Ρ, ὁ, lorum ſeu funis, quo enſis, vel clypeus, vel pera appenditur. Hinc

'Αορτηρ, τὸ, pars pulmonis utrimque ſuſpenſa.

'Αορτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind paſſ. *Ion.* pro ἤορτο, ab ἀείρω, *tollo.*

'Αορχις, ὁ, cui teſticuli exſecti ſunt, Eunuchus. Ex α priv. & ὄρχις.

'Αοσμία, ας, ἡ, odoris carentia, odor nullus ; (2) odor malus, fœtor. Ab

'Αοσμος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, odoris omnis expers ; (2) odore gravis & fœtidus ; (3) *Subſt.* ὁ idem quod ἀοσμία. Ex α priv. & ὀσμὴ.

'Αοσσία, auxilior, *Steph.* Unde

'Αοσσητὴρ, ῆρος, ὁ, auxiliator, adjutor, qui juvat ἄνδ ὄσσης, nec omine, nec augurio aliquo impulſus, ſed ſponte.

'Αοτος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, illæſus. Ex α priv. & ὀτάω, *læſo.*

'Αοχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbis. Ex α priv. & ὀχλος, *turba.*

'Αόχλητος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, qui turba & moleſtia vacat. Ex iiſd.

'Αοψ, οπος, ὁ ϰὴ ἡ, viſus, expers, cæcus. Ex α priv. & ὄπτομαι, *video.*

'Απαγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπαγγέλλω.

'Απαγγείλατε, 2. plur. a. 1. imper. act.

'Απαγγελία, ας, ἡ, narratio ; (2) recitatio, quæ fit memoriter ; (3) phraſis ; (4) oratio ; (5) notatio, explicatio. Ab

'Απαγγέλλω, f. ελῶ, annuncio, refero, narro ; (2) pronuncio ; (3) enuncio ; (4) memoriter recito ; (5) ſalutem nuncio ab aliquo ; ἀπήγγειλεν, retulit, Ph. a. ἀπαγγέλθη, relatum eſt, Ph. a. 1. paſſ. Ex ἀπὸ, & ἀγγέλλω *nuncio.* Hinc

'Απαγγελτέον, pronunciandum, renunciandum.

'Απαγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index renuncius.

'Απαγγελτικὸν, ὴ, τὸ, enunciatio. Ab eodem.

'Απαγγελτικὸς, ὴ, ὸν, renunciativus, enunciativus, commemorans, explicans.

'Απαγε, *Adv.* apage, apagefis ; (2) auſer ; (3) abſit, ne feceris. Ex ἀπὸ, & ἄγε.

'Απαγὴς, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, qui compactus non eſt. Ex α priv. & ἐπάγω a ϖηγνυμι.

'Απαγινέω, abduco, auſero. 'Απαγινεῖν φορτίον, ὀργύριον, φόρον, pendere tributum, Herodot. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.*

'Απαγκαλίζω, in ulnis foveo. Ab ἀγκαλαι.

'Απαγκυλὸν, curvo, obliquo.

'Απαγκωνίζομαι, f. ίσομαι, cubitos intendo. Ex ἀπὸ, & ἄγκων, *cubitus.*

'Απαγλαΐζω, deturpo, dehoneſto. Ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, *illuſtro.*

'Απαγόρδυμα, ατος, τὸ, interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

'Απαγόρδυσις, εως, ἡ, interdictum, prohibitio.

'Απαγορδυτικὸς, prohibitorius, vetans.

'Απαγορδίω, f. δσω, abdico, interdico, renuncio, ſuccumbo, Gl. V. ἀπαγορδῶ, execrat, Ph. ἀπηγορδυμδόν, interdictum, Ph. ἀπηγορδυμδος, inteſtabilis, Ph. 'Απαγορδεύειν τινὶ φόνον· ϖρὸς τὰς ϖόνους, abhorrere ; μὴ ϲιφανδῦ. Καπαγορδεύετε μήτ' ἐξελθεῖν, μήτ' ἐγκύψαναι ἀλλᾶναι, Ariſt. Θεσμ. 797.

'Απαγρέυω, eripio, aufero, propriè quidem venatione.

'Απαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſte reddo, èffero, exaſpero ; ἀπαγριῶμαι, efferor, exaſperor. Ex ἀπὸ, & ἄγριος, *agreſtis.* Hinc

'Απαγρίωσις, εως, ἡ, efferatio, exaſperatio.

'Απαγροικίζομαι, ad mores ruſticos reducor.

'Απαγρος, ὁ, ὁ, infelix & infortunatus venator, Heſ. Ex ἀπὸ, & ἄγρα, *venatio.*

'Απαγχονέω, et

'Απαγχονίζω, f. ίσω, ſtrangulo, ſuffoco.

'Απάγχω, f. ἄγξω, idem. *in med.* ſtrangulare ſe, laqueo ſibi gulam frangere ; (2) ita ægro animo aut irato eſſe, ut parum abſit, quin tibi laqueo vitam finias. Ὅ μὲν λάϐε νεϱὸν ἀπάγχων, Odyſſ. 19, 230. Καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο, Matt. 27, 5. Ex ἀπὸ, & ἄγχω.

'Απαγω, f. ἄξω, abduco, avoco ; (2) abduco in carcerem, ad ſupplicium ; (3) reduco ; (4) pendo, ſolvo. 'Απάγειν τινὰ δὴ ϖρὸς βυλὴν, deducere in ſenatum ; τινὰ ϖρὸς ἐπιθυμίαν, abducere ; φόρον, δασμὸν, pendere ; οἰκαδε, reducere. Κλυόντ' ἄρα ὅσσε ϖ' ἀπάξῃ, τυπτόμενον τῇ λαμπάδι, Ariſt. Θεσμ. 924. Εἰ μ' ὕτ' ἐκ ϖρῶ σὰν ἀπαξίβια, Sopn. Phil. 979. Μετὰ ϖολλῆς βίας ἐκ ϖρῶ χειρῶν ἡμῶν ἀπήγαγε, Act. 24. 7. Ex ἀπὸ, & ἄγω, *duco.* Hinc

'Απαγωγὴ, ῆς, ἡ, abductio ; (2) abductio in carcerem ; (3) reductio ; (4) penſio tributi ; (5) reductio, ut reductio ad impoſſibile, ad abſurdum ; (6) libellus, quo quis magiſtratui aperit, aliquem in judicium eſſe rapiendum.

'Απαγωγὸς, ὁ, ὁ, expulſor, abductor.

'Απαδεῖν, *diſplicere*, ſ. *diſplicuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ἀπάδω.

'Απαδὶς, ἡ, vis mentis, providentia, ap. Pind.

'Απαδω, in cantu diſcrepo ; (2) diſſentio, diſcrepo ; ἄπαδέ abhorret, diſcrepat, ἀπάδων, abhorrens, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ᾄδω, *cano.*

'Απαειρόμενος, *diſcedens*, part. præſ. med. verbi ἀπαείρω, *diſcedo.*

'Απαείρω, f. ερῶ, tollo ab, attollo. *Metaph.* diſcedo. Μή μ' ἀπαειρόμενον ϖόλεως ϖαδίονδε νόηϲθ, Il. 21, 563. Ab ἀπὸ, & ἀείρω.

'Απαθανατίζω, f. ίσω, reddo immortalem, Ex ἀπὸ, & ἀθανατίζω, *reddo immortalem.*

'Απαθανάτισις, εως, ἡ, conſecratio, relatio inter deos.

'Απάθεια, ας, ἡ, adfectuum vacuitas ; (2) indolentia ; (3) ſtupor. Ab ἀπαθὴς.

'Απαθὴς, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, non obnoxius adfectibus, carens paſſionum & adfectuum animi perturbatione, unde & placidus, lenis, velut ἔρως ἀπαθὴς ; (2) illæſus ; (3) nullis malis obnoxius ; (4) expers, & immunis alicujus rei ; (5) non commotus. Ex α priv. & ϖάθος, *adfectus animi.* Hinc

'Απάθητος, ὁ, ὁ ϰὴ ἡ, q. impatibilis, patiendi neceſſitati non obnoxius.

'Απαθῶς, *Adv.* ſine ulla paſſione, ſ. adfectu ut ἀπαθῶς ὁρᾷν, non amore capi ejus quam videas.

'Απαι, *Præpoſ. Poët.* a, ab. pro ἀπὸ.

'Απαιγειρόμαι, in alnum commutor. Ab ἀίγειρος.

'Απαιδαγώγητος, ὁ ϰὴ ἡ, qui regi nequit ; (2) indocilis, intractabilis ; (3) qui rectorem non habet. Ex α priv. & παιδαγωγία.

'Απαι-

Digitized by Google

'Απαιδαγωγ-ος, ου, ὁ ἡ, idem.
'Απαιδαγώγητως, *Adv.* sine institutione; (2) indocte, imperite.
'Απαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Ex α priv. & παιδεύω, *instituo*. Unde
'Απαίδευτ-ος, ου, ὁ ἡ, ineruditus, imperitus, indoctus.
'Απαιδεύτως, *Adv.* imperite, indocte.
'Απαιδία, ἡ, orbitas liberorum. Ab ἄπαις.
'Απαιδοτριβήτ-ος, ου, ὁ ἡ, sub magistro non exercitatus; (2) inexercitatus. Ex α priv. παῖς, *puer*, & τρίβω, *exerceo*.
'Απαιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, torrefacio.
'Απαιθριάζω, f. άσω, sub dio ago; (2) sereno, serenum reddo. Ex ἀπὸ, & αἴθριος.
'Απαιθύσσω, ventilo, concutio facem, sc. ignis excitandi causa.
'Απαίνυμαι, aufero. Τίον δ' ὡς ἴδεν ἥνιοχον 'Αλέξανδρ-ον, θεοειδὴς τόξοι' ἀπαινύμενον 'Απισάων-ος, Il. 11, 582. Κῦδ-ος ἀπαινυτο, Il. 15, 595. Ex ἀπὸ, αἰνυμαι, *capio*.
'Απαιολάω, & ῶ, decipio, fraudo, Eur. I, 549. Ab ἄτλ-ος.
'Απαιόλη, ης, ἡ fraus. *Aristoph. Nub.* 1144.
'Απαιόλημα, τὸ, idem.
'Απαιόλησις, ἡ, fraudatio, imprimis in mercede, usura, &c.
'Απαιρηθέω, 1. sing. a. 1. conj. pass. *Ion.* pro ἀφαιρεθῶ. a verbo ἀφαιρέω.
'Απαιρεημένοι, *fraudati*, nom. plural. partic. perf. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἀφῃρημένοι.
'Απαίρω, tollo, aufero; (2) discedo, abeo, solvo, discedo navi; (3) morior. Ἡμεῖς μὲν ἐκ γῆς τῆσδ' ἀπαίρομεν εὐγε, discedimus, Eur. Med. 938. Καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τ' αὐτῶν ἀπάραντας, a patria, Luc. Ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, Luc. 5, 35.
'Απαις, αιδ-ος, ὁ ἡ, liberis carens. Ex α priv. & παῖς, *puer*.
'Απαίσι-ος, ου, ὁ ἡ, infaustus, inauspicatus, mali auguris, obscœnus, Ph. Ex ἀπὸ, & αἶσα, *sors, fatum*.
'Απαισίως, infauste.
'Απαίσω, f. ξω, prosilio cum impetu; (2) abeo. Κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα κἠ φρένες διεσφοτ γνάμης ἀπῆξαν τ' ἰκμὰς, resiluerunt, Soph. Aj. 447. Ex ἀπὸ, & αἴσσω, *prosilio*.
'Απαιχύνομαι, pudorem exuo.
'Απαιτέω, ῶ, f. ήσω, reputo, postulo, exigo. 'Απαιτεῖν τι παρά τιν-ος, τινὰ ἀργύριον. Τάθ' ὅπλ' ἀπήτουν τῷ πατρὸς, τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν, Soph. Phil. 361. Εἰ καί τύ κεν δικαίως ἄλλο μεῖζον ἀπαιτήσειας, Il. 23, 593. Hinc
'Απαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.
'Απαιτητέ-ος, α, ον, repetendus, efflagitandus. Ab eod.
'Απαιτητικὸς, ἡ, ὸν, repetens, agens repetitorem. Ab eod.
'Απαιτίζω, f. ισω, postulo. exigo. Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοῦεν, Odyss. 2, 78. Ab ἀπαιτέω.
'Απαιωρέω, ῶ, ἀπαιωρέομαι, immineo, impendeo, dependeo. Ἔτι ὃ ζώοντι δράκοντι δουρὶ ἀπαρεῦντ', Hesiod. 'Asp. 234. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, pro αἴρω, *tollo*.
'Απακοντίζω, f. ίσω, jaculor.
'Απακριβόω, ῶ, f. ώσω, diligenter aliquid facio, elaboro accurate; (2) studiose exquiro; (3) exacte respondeo. Ex ἀπὸ, & ἀκριβὴς, *accuratus*.
'Απακλίν-ω, ία, ιον. retrahendus, abducendus. Ab ἀπάγω, *abduco*. Unde.
'Απακλ-ος, ου, ὁ ἡ, ablatus, abductus.
'Απαλα, *mollis, Dor.* pro ἁπαλὴ, ab ἁπαλὸς.
'Απάλαιστ-ος, ου, ὁ ἡ, lucta invictus, insuperabilis, R. Ex α priv. & παλαιστὴς.
'Απαλαιστ-ος, ου, ὁ ἡ, palæstræ imperitus. Ex α priv. & παλαίστρα, *palæstra*.
'Απαλαλκίμην, *Dor.* pro ἀπαλαλκεῖν.
'Απαλάλκοι, 3. sing. a. 1. opt. act. Ab 'Απαλάλκω, arceo, depello. Ὦι ὲν ἴδ', ὅς σῆς γε κηλεκιφαλῆς ἀπαλάλκοι, Il. 22, 348.
'Απαλαμ-ος, ου, ὁ ἡ, industria carens; (2) consilii inops; (3) difficilis. Ex α priv. & παλάμη, *ars, via*.
'Απαλδομαι, ῶμαι, deerro, vagor, 'Αυτὸς δ' ἀπαλήσας ἄλλη χάρμ ἄιδρις ἐὼν, Hesiod. 'Asp. 406. Ex ἀπὸ, & ἀλάομαι, *erro*.
'Απαλγία, ῶ, f. ήσω, dedoleo, dolere desino; (2) animum despondeo. Ὅστινες ἀπηλγηκοτες ἑαυτὲς παρίδακαν τῇ ἀσιλγείᾳ, Eph. 4, 19.
'Απαλέξησις, ἡ, propugnaculum, auxilium.
'Απάλειφον, 2. f. α. 1. imp. act. Ab
'Απαλείφω, f. ψω, deungo; (2) deleo, obtero. Δίκην δ' ἀσαλείφων ἄμυναν, Phocyl.
'Απαλεξικακέω, ῶ, ὁ ἡ, a quo malum depelli non potest, Ex ἀπὸ, ἀλέξω, *depello*, & κακὸν, *malum*.
'Απαλίξω, paopulso, repello; (2) auxilior. Ἄλλα κεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι, Il. 24, 371. Ex ἀπὸ, & ἀλίξω, *depello*.
'Απαλιόομαι, devito, evito, effugio. Ex ἀπὸ, & ἀλέω, *vito*.
'Απαληθεύω, f. εύσω, vera prædico.
'Απαλήσω, 3. f. f. 1. ind. med. v. ἀπαλάομαι.
'Απαλθέομαι, f. ήσομαι, curo. Οὐδέ κεν ἐς δεκάτης ἐξειτιλομένης ἐνιαυτὸς ἕλκε' ἀπαλθήσεσθαι, Il. 8, 405, & 419. Ex ἀπὸ, & ἀλθέω, *curo*.
'Απαλίας, ου, ὁ, hædus tenellus & delicatus. Ab ἁπαλὸς, *mollis, tener*.
'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, discessus, migratio; (2) reconciliatio; (3) liberatio.
'Απαλλακτικὸς, ἡ, ὸν, liberandi vim habens, salutaris.
'Απαλλακτῶς, ἔχειν, liberari, defungi velle.
'Απαλλαξ. *Adv.* vicissim.
'Απαλλαξεία, defungi cupio, volo discedere, liberari. Desiderativum a fut. 1. verbi ἀπαλλάσσω, *discedo*. 'Απαλλαξείοντες τῷ Μηδικῷ πολεμῷ, Thuc.
'Απάλλαξις, εως, ἡ, discedendi facultas. Ab
'Απαλλάσσω, vel ἀπαλλάττω, f. άξω, dimitto, abire jubeo; (2) libero; (3) amoveo, dimoveo; (4) tollo e medio; (5) defungor vita; ἀπαλλάσσομαι, abeo, discedo; ἀπηλλαγμέν-ος, ου, liberatus, perf. part. pass. ἀπηλλαγη, discessit, a. 2. pass. 'Απαλλάτλειν ἀπὸ τινὸν, discedere; ἐκ τ' χάρις, τινὰ τ' ὀφθαλμίας· ἀπαλλάτλεδ δυλοσύνης, τ' κακῶν, ἐς τα οἰκια. Δίκαι-ος εἰμι τῶδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν, Soph. Antig. 496. Μηδέ σ' ἐκγενέσθω τῆδ νῦν ἀπαλλάξαι οἱ κάτω θεοί, Id. El. 294. 'Απήλλαγμαι φίλων πρὸς τῶνδε, quod ad hanc ibid, 785. Καὶ νῦν ἀπαμαχθέντε τ' μαχρᾶν λόγων, omissis, ibi. 1340.
'Απαλλοτριόω, ῶ, f. άσω, abalieno; ἀπηλλοτριωμέν-ος, abalienatus, Gl. V. p. part. pass.
'Απηλλοτριωμένοι τ' πολιτείας τῶ Ισραὴλ, Ephes. 1, 12. Hinc
'Απαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio.
'Απαλόθριξ, χος, ὁ ἡ, mollem comam habens.
'Απαλόω, ῶ, f. ήσω, idem quod sequens ἀπαλοιέω. Ex ἀπὸ & ἀλοάω, *tritu-o*.
'Απαλοιάω, ῶ f. ήσω, contero, confringo; (2) tero, trituro. 'Αμφοτέρω ἢ τέοντε κὴ ὀστέα λᾶας ἀνοιδὴς ὀχρὶς ἀπηλοίησεν, Il. 4, 522. Ex ἀπὸ, & ἀλοιάω, *tero, tritu-o*.
'Απαλοιὴ, ῆς, ἡ, litura. Ab ἀπαλείφω.
'ΑΠΑΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus.
'Απαλόσαρκ-ος, ου, ὁ ἡ, carne mollis, molli carne præditus. Ex ἁπαλὸς, & σάρξ, *caro*.
'Απαλότης, ητ-ος, ἡ, teneritas, mollities. Ab ἁπαλὸς.
'Απαλοτρεφὴς, ίσ-ος, ου, ὁ ἡ, delicate nutritus, faginatus. Ex ἁπαλὸς, & τρέφω.
'Απαλοφόρ-ος, ου, delicatis vestibus utens.
'Απαλόφρων, molli animo præditus. Ab ἁπαλὸς, & φρὴν.
'Απαλόχρο-ος, contr. ἀπαλόχρως, ου, ὁ ἡ, cute tenera, & molli præditus. Ex ἁπαλὸς, & χρόα, *cutis*.
'Απαλύνω, f. υνῶ, tenerum reddo, emollio, Gl. V. mollio, mollifico; ἀπαλύνομαι, molleſco, Gl. V. Ab ἁπαλὸς.
'Απαλῶς, *Adv.* molliter; (2) delicate.
'Απαμαλδύνω, perdo, corrumpo, deleo, obtero, demolior, everto, solo æquo.
'Απαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, tenebras offundo.
'Απαμάω, f. ήσω, meto, abscindo. Ἀπ' ἴκατα πηλεῖ χαλκῷ ῥινὸς τ' ἀμήσαντες, Odyss. 22, 300. Ab ἀπὸ, & ἀμάω, *meto*.
'Απαμβλύνω, hebeto, obtundo. Ὧν ἄρη μὲν ἀπαμβλύνει, Hom. Hymn. ad sacerd. Samiam, v. 4. Ex ἀπὸ, & ἀμβλύνω.
'Απαμβρότω, aberro, deerro. Σαρπηδὼν δ' αὐτῶ μὴ ἀπήμβροτε δυρὶ φαεινῷ, Il. 16, 466. Ex ἀπὸ, & ἀμβρότω, pro ἁμαρτάω.
'Απαμείσετο, 3. sing. imp. ind. m.d. verbi
'Απαμείσομαι, f. ψομαι, respondeo. Τὸν δ' αὖτ' 'Απείλας ἀπαμείσετο, εὐπσίντε, Il. 20, 199. Ex ἀπὸ, & ἀμείβω, *respondeo*.
'Απαμείρω, separo, privo, aufero, *pass.* privor; (2) expers sum, careo. Ἐνάστες ἧ θεῶν ἀπαμείρε' αἴων ἐόντων, Hes. Θ. 801.
'Απαμιλάω, ῶ, negligo, prorsus negligo.
'Απαμερδὰ, privo.
'Απαμμέν-ος, ου, *suspensus*, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφαμμέν-ος, a verbo ἀφάπτω.
'Απαμπίχα, exuo.
'Απαμύνω, propello, arceo; (2) resisto. Ὡς ὁ μὲν 'Αιταλῶσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ, Il. 9, 593. ἀπαμυνέδ τῶι σινίαν, Herodot. Ὅ σ' οὐκ ἀπαμύνετο χδσι, Odyss. 11, 578.
'Απαμφιάζω, vestimenta detraho, nudo, spolio.
'Απαμφιέννυμι, f. φιῶ, idem.
'Απαμφίσκω, idem. Ex ἀπὸ, & ἀμφίσκω.
'Απανείνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* & *Dor.* pro ἀπηνήνατο.
'Απανήνασθαι, a. 1. inf. med. Ab
'Απαναίνομαι, respuo, renuo, recuso, rejicio; ἀπαναίνηται, aspernatur, Ph. Πείδιον δ' ἀπανώσδη, σαρὰ δ' ἔργα βόεσιν, Hesiod. Ἔργ. 452. Θεῦ δ' ἄνευ Odyss. 10, 297.
'Απαναισχώνομαι, impudenter attento; ἀπηναισχώτησε, depuduit, Ph. a. 1.
'Απαναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me gero, impudentia utor.
'Απαναλίσκω, f. ἀλώσω, absumo, detero, erogo. Ex ἀπὸ, & ἀναλίσκω. Hinc
'Απανάλωσις, ἡ, consumtio.
'Αγανάστασις, εως, ἡ, migratio, transmigratio. Ab ἀπανίστημι.
'Απανδρόω, ῶ, f. άσω, virilem reddo; ἀπανδρῶμαι, virilitatem, seu viriles annos adsumo.
'Απανθὼ, *Adv.* sine, procul, seorsim. Ex ἀπὸ, & ἀνθὼ, *sine*.
'Απανθέω, ῶ, f. ήσω, defloreo, ernarcesco, florem amitto, flore exuor. Hinc
'Απάνθησις, εως, ἡ, defloreſcendi actio; (2) florum marcor & fluxus.
'Απανθίζω, f. ίσω, defloro, decerpo. Hinc
'Απανθισμὸς, ὁ, linea subtilis & visum effugiens.
'Απανθρακίζω, f. ίσω, carbones accendo; (2) torreo, assо; (3) anthracas, s. pisces ita dictos, comedo. Ex ἀπὸ, & ἄνθραξ, *carbo*, s. *piscis genus*. Hinc
'Απανθρακὶς, ίδ-ος, ἡ, piscis genus cui convenit assatio; (2) placentæ, seu lagani genus.
'Απανθράκισμα, ατ-ος, τὸ, quidvis tostum in prunis.
'Απανθρακόω, ῶ, f. άσω, in carbones verto, seu redigo, exuro.
'Απανθρωπάζομαι, inhumaniter, vel crudeliter ago.
'Απανθρωπία, ἡ, inhumanitas, crudelitas. Ab
'Απάνθρωπ-ος, ου, ὁ ἡ, inhumanus, crudelis; (2) hominum frequentia carens.
'Απανθρώπως, *Adv.* inhumaniter, crudeliter.
'Απανισαμένης, *discedentis*, pr. part. med. f. g.
'Απανίσαω, ῶ, idem quod
'Απανίσημι, f. σω, excito alicunde, surgere facio; ἀπανίσαμαι, surgo, exsurgo, discedo, migro. 'Απανίσαμαι ἀπὸ τ' πολι-ος, Herodot. Ex ἀπὸ & ἀνίσημι.
'Απάνυσ-ος, ου, tenuis, non exquisitus.
'Απάνυσος, simpliciter, tenuiter, sine arte multa.
'Απαντῶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπαντάειν, a verbo ἀπαντάω.
'Απανταχῆ, *Adv.* ubique, passim. Ab ἅπας.
'Απανταχόθεν, *Adv.* undique, undiquaque, quaquaversum. Ab eod.
'Απανταχόθι, *Adv.* idem quod ἀπανταχῆ.
'Απανταχόσε, *Adv.* quaquaversum.
'Απανταχῦ, *Adv.* in omnem partem, quoquoversum; ubique. Ab ἅπας.

'Απαν-

Digitized by Google

Ἀπαντάω, ῶ, f. ήσω, obviam procedo, occurro; (2) me confero; (3) pervenio; (4) respondeo; (5) congruo; (6) evenio; contingo; (7) ap. LXX. percutere, interficere.

Ἀπαντᾶν τοῖς πολεμίοις, εἰς ἃ ἀγῶνα· εἰς τιμὰς τιμησιν, deprecari; πρός σε, ὅπως τιμὰς μνησθέωσι· πρὸς τὸ δικαστήριον τοῖς ἐναντίοις. Ex ἀπό, & ἀντάω.

Ἀπάντη, ubique, undiquaque. Ab ἅπας.

Ἀπάντημα, ατος, τό, occursus, congressus; (2) pernicies. *Sym.* Ab ἀπαντάω. Unde

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursus; (2) responsio; (3) supplicatio, dies festus.

Ἀπαντικρύ, *Adv.* e regione.

Ἀπαντίον, *Adv.* idem. Ex ἀπό, & ἀντί.

Ἀπαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio; (2) minuo; (3) lenio. Ἀπαντλεῖν βάρος ψυχῆς, Eur.

Ἀπάντομαι, resisto. Ab ἀπαντάω.

ΑΠΑΞ, *Adv.* semel; (2) omnino, prorsus.

Ἀπαξάπας, ασα, απαν, simul omnis, universus, cunctus. Ex ἅπαξ, & ἅπας, *omnis.*

Ἀπαξαπᾶς, *Adv.* universe, in universum, omnino. Ex ἅπαξ, & ἁπλῶς.

Ἀπαξία, ας, ἡ, indignitas. Ab ἀπάξιος.

Ἀπάξιος, α, ὁ ἡ ὁ, indignus. Hinc

Ἀπαξιόω, ῶ, f. ώσω, dedignor, indignum reputo. Οὐδ' αὐτῶν ἠξίωσαν ἀπιστίας, Aristot. Hinc

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia.

Ἀπόρος, *remotus, Dor.* pro ἀπήρος,

Ἀπαπποι, οι, non cognatus, alienus.

Ἀπαράβατος, ε, ὁ ἡ ὁ, non transitorius; (2) perpetuus; qui non transit in alium, v. c. honos; (3) qui non violatur, inviolabilis, *Epith.* legis; (4) act. qui non fallit, peccat, legem violat. Ex ἀπό, & παραβαίνω.

Ἀπαραβάτως, *Adv.* citra transgressionem.

Ἀπαράβλαστος, ε, ὁ ἡ ὁ, nullam sobolem proferens; (2) non renascens, non recrescens, a radice non regerminans. Ex α priv. & παραβλαστάνω, *circumpullulo.*

Ἀπαράβλητος, ε, ὁ ἡ ὁ, incomparabilis; (2) dissimilis; (3) insociabilis. Ex α priv. & παράβλητος, *comparabilis.*

Ἀπαραγγίλτως, *Adv.* injussu. Ex α priv. & παραγγίλλω, *jubeo.*

Ἀπαράδεκτος, ε, ὁ ἡ ὁ, non receptus; (2) qui accipi nequit; (3) non recipiens. Ex α priv. & παραδέχομαι, *recipio.*

Ἀπαράθετος, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* libri in quo nulla ex aliis loca afferuntur; ap. *Diog. L.* Ex α priv. & παρατίθεμαι.

Ἀπᾶραι, *sustulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαραιρημένος, part. perf. pass. *Ion.* & *per reduplic.* pro ἀφῃρημένος. Ab ἀφαιρέω.

Ἀπαρατίτητος, ε, ὁ ἡ ὁ, inexcusabilis; (2) implacabilis, indeprecabilis, severus, qui nec precibus, nec pretio flecti potest; (3) inevitabilis, necessario subeundus. Ex α priv. & παρατίθεμαι, *deprecor.*

Ἀπαρατίτως, *Adv.* inexorabiliter; (2) ut evitari nequeat.

Ἀπαρακάλυπτος, ε, ὁ ἡ ὁ, non occultatus, apertus, manifestus. Ex α priv. & παρακαλύπτω, *occulo.*

Ἀπαρακαλύπτως, *Adv.* manifeste, aperte; (2) impudenter.

Ἀπαρακολούθητος, ον, innumerabilis, quem mens nulla assequi potest.

Ἀπαρακολουθήτως, temere, sine consilio.

Ἀπαράλειπτος, ον, non deficiens, perennis, perpetuus.

Ἀπαράκλητος, ε, ὁ ἡ ὁ, inconsolabilis; (2) non vocatus, se offerens, spontaneus. Ex α priv. & παρακαλέω, *consolor, advoco.*

Ἀπαράλλακτος, ε, ὁ ἡ ὁ, immutabilis; (2) non differens, per omnia similis. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλλάξως, *Adv.* absque ulla differentia, similiter per omnia, constanter.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, immutabilitas, constantia. Ex α priv. & παραλλάττω, *muto.*

Ἀπαραλόγιστος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui decipi nequit; (2) non decipiens, non conflictus ad decipiendum. Ex α priv. & παραλογίζομαι.

Ἀπαραλογίστως, *Adv.* ita, ut non decipiaris, vel decipi possis.

Ἀπαράλογος, ον, non absurdus, non adeo inopinatus.

Ἀπαραμίλλητος, ε, ὁ ἡ ὁ, incomparabilis, qui in certamen & contentionem non venit, nihil par habens. Ex α priv. παρὰ, & ἀμιλλάομαι, *contendo.*

Ἀπαραμύθητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferus; (2) inconsolabilis. Ex α priv. & παραμυθέομαι.

Ἀπαράμυθος, idem.

Ἀπαραμυθήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαραπόδιστος, ε, ὁ ἡ ὁ, non præpeditus, liber ab impedimentis, non intricatus. Ex α priv. & παραποδίζω, *pedes implico.*

Ἀπαραποδίστως, *Adv.* sine impedimento.

Ἀπαραποίητος, ε, ὁ ἡ ὁ, non adulteratus, germanus, genuinus, verus. Ex α priv. & παραποιέω, *falso adsimilo, adultero.*

Ἀπαραποιήτως, *Adv.* non adulterate, genuine.

Ἀπάρας, a. 1. part. verbi ἀπαίρω.

Ἀπαρασάλευτος, ε, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus, firmus. Ex α priv. & παρασαλεύω.

Ἀπαρασαλεύτως, *Adv.* instar rei inconcussæ.

Ἀπαρασήμαντος, ε, ὁ ἡ ὁ, non designatus; (2) incelebris. Ex α priv. & παρασημαίνω.

Ἀπαρασημείωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, non insignitus, non adnotatus. Ex α priv. & παρασημείδω, *insignio.*

Ἀπαράσημος, ε, ὁ ἡ ὁ, nullo insigni notus; (2) incorruptus, illæsus, integer, sanus. Ex α priv. & παρασημόω.

Ἀπαρασκευασία, ἡ, negligentia.

Ἀπαρασκεύαστος, ε, ὁ ἡ ὁ, imparatus. Ex α priv. & παρασκευάζω, *paro.*

Ἀπαράσκευος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem, item simplex, tenuis, de genere vitæ. Ex α priv. & παρασκευὴ, *apparatus.*

Ἀπαρασκεύως, *Adv.* imparate, sine præmeditatione.

Ἀπαράσπειστος, ον, implacabilis. Ab α, παρὰ, & σπείδω.

Ἀπαράσσω, vel ἀπαράττω, f. ἄξω, abscindo, amputo; (2) depello, deturbo. Ἀντικρὺ σφ' ἀπάραξε, Il. 16, 116. Ἀπήραξαν ἢ χαμάζε, Il. 14, 497. Οὐδ' ἀπαράξαι πρᾶτα βίᾳ θέλει μολὼν τῷ συγρεῖ, Soph. Trach. 1032. Ex ἀπό, & ἀράσσω.

Ἀπαραχρημάτιστος, ον, qui mutari non potest.

Ἀπαρατήρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, inobservatus; (2) inobservabilis. Ex ἀπό, & παρατηρέω.

Ἀπαρατηρήτως, *Adv.* sine observatione, negligenter.

Ἀπαρατίλτος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui vulsus non est, hirsutus. Ex ἀπό, & παρατίλλω, *vello.*

Ἀπάρατος, ε, ὁ ἡ ὁ, execrabilis, execrandus; (2) deprecandus. Ex ἀπό, & ἀράομαι.

Ἀπαρατρεπτος, ε, ὁ ἡ ὁ, indeclinatus; (2) indeclinabilis; (3) non declinans, nec oblique faciens. Ex α priv. & παρατρέπω.

Ἀπαρατρέπτως, *Adv.* recta nullo diverticulo.

Ἀπαράφθαρτος, ε, ὁ ἡ ὁ, incorruptus, Suic. Ex α priv. & παραφθείρω, *corrumpo.*

Ἀπαράφθορος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀπαραφυλάκτως, *Adm.* incaute. Ex α priv. & παραφυλάσσω, *observo.*

Ἀπαραχάρακτος, ε, ὁ ἡ ὁ, non perperam signatus; (2) non adulterinus; (3) illæsus, inviolatus. Ex α priv. & παραχαράσσω.

Ἀπαράχυτος, ον, merus. *Epith.* vini.

Ἀπαραχώρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, nihil cedens, pertinax. Ex α priv. & παραχωρέω, *cedo.*

Ἀπαραχωρήτως, pertinaciter, constanter.

Ἀπαρεγχείρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, quem comprehendere manibus non licet, adversus quem nihil moliri possumus, inexpugnabilis, Suic. Ex α priv. & παρεγχειρέω.

ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ certæ nomen.

Ἀπαρχμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἀπαργυρίζω, f. ίσω, ære muto, vendo. Τὸν οἶνον καὶ τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, Themist. Ex ἀπό, & ἄργυρος, *argentum.* Hinc

Ἀπαργυρισμὸς, ε, ὁ, æstimatio rei in pecunia numerata.

Ἀπαργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυρῶσαι, in argentum verti. Ex α & παργυρόω, ῶ, f. ώσω, in argentum verto, argento muto; ἀπαργυρῶσαι, in argentum verti.

Ἀπαρεγχείρητος, ὁ ἡ ὁ, inviolabilis, non movendus, vel mutandus.

Ἀπαρεγχειρήτως, ut nemo audeat aggredi rem, perfecte; ap. *Diod. Sic.*

Ἀπαρέγχυτος, ον, id. quod ἀπαράχυτος.

Ἀπαρεμπόδιστος, ε, ὁ ἡ ὁ, minime implicitus, non impeditus, qui impediri non potest. Ex α priv. & παρεμποδίζω, *impedio.*

Ἀπαρέμφατος, ε, ὁ ἡ ὁ, q. d. minime declarativus, cui nulla subest declaratio, indefinitus; infinitivus; ἀπαρέμφατον, infinitivus, Gl. V. Ex α priv. & παρεμφαίνω.

Ἀπαρεμφάτως, *Adv.* absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum.

Ἀπαρεμθύμητος, ον, attentus, diligenter cogitans.

Ἀπαρεμθυμήτως, diligenter, cogitate.

Ἀπαρενόχλητος, ε, ὁ ἡ ὁ, minime perturbatus. Ex α priv. & παρενόχλέω, *perturbo.*

Ἀπαρίσκω, f. ρίσω, displiceo, improbor; (2) improbo, repudio; & (3) ἀπαρίσκομαι, ægre fero. Ἀπαρίσκεί μοι τοῦτο γρόφειν. Ἐν μύτοι μα τὴν ῥηθέντων ἀπαρίσκῃ, Plat. Hinc

Ἀπάρος, ε, ὁ ἡ ὁ, ingratus, injucundus, ita ut non placeat.

Ἀπαρηγόρητος, ε, ὁ ἡ ὁ, inconsolabilis. Ex α priv. & παρηγορέω, *consolor.*

Ἀπαρηγορήτως, *Adv.* inconsolabiliter.

Ἀπαρήγω, f. ξω. juvo, auxiliando propulso.

Ἀπαρθένευτος, ε, ὁ ἡ ὁ, non decens virginem. Ex α priv. & παρθενεύω.

Ἀπαρθένος, ε, ὁ ἡ ὁ, non amplius virgo, devirginatus. Ex α priv. & παρθένος.

Ἀπαρθρόω, sejungo, ut sit peculiaris pars, velut articuli sunt ἀπηρθρωμένοι.

Ἀπαρθῶ, 1. sing. a. 1 conj. pass. v. ἀπαίρω.

Ἀπαριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; (2) numero, enumero, recenseo. Ἀπαριθμεῖσθαι ἅπαν τὸ στράτευμα, Xen.

Ἀπαριθμήσας, a. 1. part. act. v.

Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recensio.

ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, Aparine, herba quædam. *Ang.* Cleavers, Goose-grass.

Ἀπαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum.

Ἀπαρκὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, sufficiens. Ex iisd.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, ventus septemtrionalis. Ex ἀπό, & ἄρκτος, *septemtrio.*

Ἀπαρνέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, abnego. Οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι, Marc. 14, 31. Hinc

Ἀπάρνησις, εως, ἡ, abnegatio, Gl. V.

Ἀπαρνητὴς, ου, ὁ, abnegator, Gl. V.

Ἀπαρνοῦμαι, aufero.

Ἀπαρνοῦμαι, ὁ ἡ ὁ, qui pernegat.

Ἀπάρνυμαι, aufero.

Ἀπαρόδευτος, ον, non accessus, per quem via non datur, non munita est, &c. Ex ὁδεύω, *iter facio.*

Ἀπάρον, 2. sing. a. 2. imp. act. v. ἀπαίρω.

Ἀπαρόρμητος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui nulla re incitatur, immotus, languidus, stupidus. Ex α priv. & παρορμάω, *incito.*

Ἀπαρρενόω, ῶ, f. ώσω, masculum reddo.

Ἀπαρρησίαστος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui libere loqui non audet; (2) qui omni fiducia laudabili destituitur, adeoque semper inter spem metumque vivit. Ex α priv. & παρρησιάζω.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus. Ex ἀπό & αἴρω, *tollo, sc. sarcinam.*

Ἀπαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo; (2) dirimo, sejungo, seorsim suspendo; (3) colloco; (4) proficiscor. Ἀπαρτᾶν τὰς ἐλπίδας ἔκ τινος, Luc. ἀπαρτᾶσθαι, separor, disto. Hinc

Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appensio.

Ἀπάρτι, *Adv.* plane, omnino *al.* ab hoc tempore, *nullo idonco auctore.* Ex ἀπό, & ἄρτι, *nunc.*

Ἀπαρτὶ, *Adv.* plene, omnino. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, suppellex, qua se instruunt

profi-

Digitized by Google

proficiſcentes ; (2) profectio. Ex ἀπὸ & αἴρω, *tollo.*

Ἀπαρτιζόντως, *Adv.* abſolute & perfecte, conſummato & completo numero. Ab

Ἀπαρτίζω, f. ίσω, perfectum & abſolutum reddo, omnibus numeris expleo ; (2) quadro, æquiparo, adæquo ; (3) in jure antiquo, tranſigo ; (4) divido, diſjungo ; (5) deſino, finior ; Gl. V. perficio, conſumo ; ἀπαρτίζεται, peragitur, Ph. ἀπαρτισθέντων, peractis, Ph. a. 1. part. paſſ. Ἀπαρτίζειν φησὶ τὸ μηκέτι καὶ τὸ εἰς μακρὰν τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ἄρτιος.

Ἀπαρτιλογέω, planè, perſpicuè loquor.

Ἀπαρτιλογία, ας, ἡ, integra ſumma, rotunda ratio. Ex ἀπὸ, ἄρτιος, & λόγος.

Ἀπάρτισις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, conſummatio. Ab eod.

Ἀπαρτιστικὸς, ἡ ὸν, abſolutorius, ad perfectionem & abſolutionem alicujus rei pertinens. Ab eod.

Ἀπαρτίως, *Adv.* accurate, perfecte.

Ἀπαρύτω, idem quod

Ἀπαρύω, f. ύσω, haurio, detraho.

Ἀπαρχαΐζω, f. αΐσω, antiquum reddo ; (2) antiquo nomine appello ; (3) antiquitatis formam tribuo.

Ἀπαρχαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquum reddo, obſoleſcere facio ; ἀπαρχαιῶμαι, antiquor, obſoleſco. Ex ἀπὸ, & ἀρχαιόω, *antiquus.*

Ἀπάρχεσθαι, præſ. inf. med. v. ἀπάρχομαι.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, primitiæ. Ex ἀπὸ, & ἀρχὴ.

Ἀπαρχὴμα, τος, idem. Qs. Ab ἀπαρχία.

Ἀπαρχὴς, *Adv.* ſtatim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, f. ἀρξομαι, primitias ſolvo & decerpo ; (2) libamenta facio ; (3) primas partes recipio, primitias occupo. Ἀλλ' ὁγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν, Odyſſ. 14, 442. Ex iiſd.

Ἀπαρχὸς, ου, ὁ, dux, præfectus, ap. *Æſch.*

Ἅπας, ασα, αν, *Gen.* αντος, άσης, αντος, omnis, omnino, univerſus ; ἅπαντες, univerſi. Ex α collect. & πᾶς, *omnis.*

Ἀπασβολόομαι, ῶμαι, fuliginem excutio. Ex ἀπὸ, & ἀσβολὴ, *fuligo.*

Ἀπασίων, gen. pl. *Ion.* pro ἁπασῶν, ab ἅπας.

Ἀπασκαρίζω, f. ίσω, deſilio, deſulto ; (2) exſilio gaudio.

Ἀπασπαίρω, palpito, ſingultio, *ut ſimplex.*

Ἀπασὶ, *Adv.* jejune. Ab ἅπας.

Ἀπαςία, αι, ἡ, jejunium, Ab eod.

Ἄπαστος, ος, ὁ, ἡ, qui non guſtavit ; (2) jejunus. Ex α priv. & πάω, *guſto.*

Ἀπασταβάπλω, f. ψω, fulguro, corruſco.

Ἀπασχολέω, ῶ, f. ήσω, negotium faceſſo ; (2) impedio, occupo, abſtraho.

Ἀπασχολία, ἡ, occupatio, *ut ſimplex.*

Ἀπατᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro ἀπατάει.

Ἀπαταγὴ, *Adv.* ſine ſtrepitu, ſeu crepitu. Ex α priv. & πάταγος, *ſtrepitus.*

Ἀπατάτω, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἀπαταίτω. Ab

ΑΠΑΤΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio, impono, ſeduco. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις, Eph. 5, 6. Καὶ Ἀδὰμ οὐκ ἠπατήθη. 1, Tim. 2, 14.

Ἀπάτηθεν, & ἀπάτηθεν, *Adv.* procul, ſeorſum. Ex ἀπὸ, & ἄτη, *fine.*

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, decipior, veterator. Ab

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. ἀπατάω.

Ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, ἡ, fallax, deceptorius, fraudulentus, doloſus. Ab ἀπάτη.

Ἀπατηλὸς, ὴ. ὸν, idem & ab eod.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fallacia, impoſtura, fraus. Ab ἀπατάω.

Ἀπατεὼν, ορος, ὁ, ἡ, virum decipiens. Ex ἀπατάω & ἀνὴρ, *vir.*

Ἀπατήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio. Ab eod.

Ἀπάτητος, ος, ὁ, ἡ, inculcatus, non calcatus ; (2) inculcabilis, qui calcari nequit. Ex α priv. & πατέω, *calco.*

Ἀπατιμάζω, et

Ἀπατιμάω, ῶ, f. ήσω, dedecore afficio. Οὔτικ' ἀπατιμήσει θοὸν ἵππον Πηλείαο, Il. 13, 113.

Ἀπατμίζω, f. ίσω, exhalo, emitto vaporem.

Ἀπατῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro ἀπατάοντες. Ab ἀπατάω.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſine patre natus ; (2) patre, orbatus ; (3) poſthumus ; (4) abdicatus a patre aut neglectus ; (5) ſpurius extra matrimonium natus ; (6) obſcuro, ſordido patre natus ; (7) cujus pater ignoratur.

Ἀπαυγάζω, f. άσω, lucem edo, ſplendorem reddo. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *ſplendor.* Hinc

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, effulgentia, ſplendor.

Ἀπαυγασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ſplendor, lucis effulgentia. Ex ἀπὸ, & αὐγὴ, *fulgor.*

Ἀπαυδᾶν, pr. inf. act. pro ἀπαυδάειν. Ab

Ἀπαυδάω, ῶ, f. ήσω, renuncio ; (2) veto, interdico, prohibeo ; (3) deficio, defatigor. Ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ὧνδρ' τ' Ἀτρειδῶν, τῷ τιν ζύμπαντος σφατῆς, Soph. Phil. 1282. Τὸ λιμῷ τριῶν ἓξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκὼς, Luc.

Ἀπαυδήσαντες, nom. plur. a. 1. part. act.

Ἀπαυθαδιάζομαι, f. άσομαι, arroganter me gero ; (2) pertinaci contumacia utor.

Ἀπαυθαδεῖσθαι, f. 1. inf. med. *Att.* pro ἀπαυθαδίσεσθαι. Ab

Ἀπαυθαδίζομαι, f. ισομαι, idem.

Ἀπαυθημερίζω, f. ίσω, eo ipſo die redeo.

Ἀπαύλια, ων, τὰ, dies quo ſponſus apud ſocerum ſeorſim a ſponſa pernoctat. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *domicilium, ſtabulum.*

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſeorſim ſtabulor, ſeorſim ſtationem habeo ; (2) ſeorſim pernocto. Ex ἀπὸ, & αὐλὴ, *ſtabulum.*

Ἀπαυλισήριος, ία, ιον, qui die ἀπαυλίων a ſponſa mittitur ſponſo. Ab ἀπαυλία.

Ἀπαυλόσυνος, innoxius, qui non nocet, *Ern.* ſeorſim ſtabulans, *Steph.*

Ἀπαυράω, ῶ, q. d. reſpirationem aufero, i. e. occido ; (2) aufero, eripio. Μηλίφρονα θυμὸν ἀπαύρα, Heſiod. Ἀσπ. 428. Ex ἀπὸ, & αὔρα, *aura.* Hinc

Ἀπαυρίσκω, accipio, fruor.

Ἀπαυστὶ, *Adv.* indeſinenter, inceſſanter. Ab

Ἀπαυστος, ος, ὁ, ἡ, indefinens, non ceſſans, irrequietus ; (2) fine carens, perpetuus. Ex α priv. & παύω, *finio.*

Ἀπαυτίκα, ſtatim, illico.

Ἀπαυτομαστίζω, f. ίσω, ſponte ſubminiſtro. Ex ἀπὸ, & αὐτόματος, *ſpontaneus.*

Ἀπαυτομολίω, ῶ, aufugio, transfugio, perfuga fum.

Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, ſ. frango ; contumaciter reluctor ; (3) fræno. Ex ἀπὸ, & αὐχὴν, *cervix.*

Ἀπαφίσκω, fallo, decipio. Οὔτοι Ζεὺς Πρόσερπνα Διὸς θυγάτηρ ἀπαφίσκει, Odyſſ. 11, 216. Ab ἀπάφω.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, deſpumo. Ex ἀπὸ, & ἀφρὸς, *ſpuma.*

ΑΠΑ'ΦΩ, decipio, fallo. Μή τις με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν, Odyſſ. 23, 216.

Ἀπαχθεὶς, a. 1. part. paſſ. ἀπάγω.

Ἀπαχλυόμενος, η, ὁ ἡ ἡ, caligine offuſcatus, *Abret.* Ex ἀπὸ, & ἀχλὺς, *caligo.*

Ἀπαχρειόομαι, obſoleſco, inutilis fio. Ab ἀχρεῖος, *inutilis.*

Ἀπάψας, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἁφάψας, a verbo ἁράπτω, *necto.*

Ἀπέβα, *ſucceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἀπέβη, a verbo ἀποβαίνω, pro ἀποβάω.

Ἀπέβαλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποβάλλω.

Ἀπέβη, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποβαίνω.

Ἀπεβήσατο, *diſceſſit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπεγαλακτίσθην, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογαλακτίζω, *ablacto.*

Ἀπέγγονος, ου, ὁ, pronepos. Ex ἀπὸ, & ἔγγονος, *nepos.*

Ἀπεγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manus porrigo, præbeo.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evaſit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπογλυκαίνω, *dulcem reddo.*

Ἀπεγνακότως, *Adv.* deſperate, per deſperationem. Ex ἀπογινάσκω, *deſpero.* Unde

Ἀπεγνώθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεδανὸς, ὴ, ὸν, ἡ, pro ἠπεδανὸς, *Steph.*

Ἀπεδάσατο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεδάσασο, ſ. ἀπεδάσω. Ab ἀποδαζομαι.

Ἀπέδειξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀπεδειροτόμησεν, 3. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποδειροτομία, *caput amputo.*

Ἀπεδίξατ' pro ἀπεδέξατο, *recipit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἀποδέχομαι, *recipio.*

Ἀπεδήμησα, *peregre profectus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀποδημέω.

Ἀπεδίδυ, 2. ſing. imp. ind. paſſ. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδίδυν, 3. pl. imp. ind. act. *Ion.* pro ἀπεδίδοσαν.

Ἀπέδιλος, ος, ὁ, ἡ, calceis carens, excalceatus. Ex α priv. & πέδιλον, *calceus.*

Ἀπεδοκιμασεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἀποδοκιμάζω, *reprobo.*

Ἀπέδοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπεδος, ος, ὁ, ἡ, planus, campeſtris. Ex α idem quod ὁμὸς, & πέδον, *Steph.*

Ἀπέδωκε, 2. pl. a. 2. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, *aufugi*, a. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* & *per Apocopen*, pro ἀπέδρασα, a verbo ἀποδιδράσκω, pro ἀποδράω, *aufugio.*

Ἀπεδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἀποδύω.

Ἀπέδω, abedo, inuſ. ſed hinc ἀπεδίδωμι, a. 1. paſſ. Βούκας ἀπέδεσθαι φησὶ μὲ τοὺς δακτύλους, Ariſt. av. 26.

Ἀπέδωχ' ob ſeq. adſpiratam, & ἀπέδωκ' pro ἀπέδακε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποδίδωμι.

Ἀπείπεν, *negabat*, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἀπεῖπεν, a verbo ἀπέπω, *nego.*

Ἀπέῤῥων, *arcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπεῖργεν, a verbo ἀπείργω, *arceo.*

Ἀπεὸς, ου, pedem non habens.

Ἀπεσασμένος, *exauctoratus*, partic. perf. paſſ. verbi ἀποζώνυμι, *exauctoro.*

Ἀπέστω, *aberat*, 3. ſing. imperf. ind. *Poët.* pro ἀπῆν, a verbo ἄπειμι, *abſum.*

Ἀπέθανον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀποθνήσκω.

Ἀπέθεντο, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀποτίθημι.

Ἀπέθλης, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποθλάω.

Ἀπεθίζω, f. ίσω, deſuefacio ; ἀπεθισμένος, deſuetus, Ph. p. part. paſſ.

Ἄπει, *abi*, 2. ſ. præſ. imp. pro ἄπιθι. Ab ἄπειμι.

Ἀπειθαρχία, ἡ, in obedientia. Ex α priv. & πειθαρχέω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, contumacia. Ab ἀπειθὴς.

Ἀπειθέω, ῶ, f. ήσω, non pareo ; (2) incredulus ſum. Ὁ δ' ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, Joann. 3. 36. Ab eod.

Ἀπειθὴ, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀφείθη, a verbo ἀφίημι, *dimitto.*

Ἀπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, contumax, inobediens ; (2) incredulus. Ex α pr. & πείθω.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, perſuaſionis obedientiæque contraria contumacia, diffidentia ; (2) incredulitas ; (3) intractabilitas. Ab ἀπειθὴς.

Ἀπείθως, non obedienter, &c.

Ἀπεικάζω, f. άσω, adſimilo ; (2) comparo. Ὡς δὲ θεὸς αὐτὸν ἀπεικάζει, Luc. Ἀπεικάζω τοῖς μέτροις, Plat. Hinc

Ἀπεικασία, ας, ἡ, adſimiliata & expreſſa figura.

Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimulacrum, imago.

Ἀπεικονίζω, f. ίσω, effingo ad imaginem, ſeu exemplar. Ἀνάγκη πρὸς τὰ ἐκπίμπορτα τὰ διχόμηνον ἀπεικονίζειν, Philo. Hinc

Ἀπεικόνισμα, ατος, τὸ, adumbratio, imago, effictio ad exemplar ; (2) effigies ; ſpecimen, ſimulacrum, Gl. V.

Ἀπεικὴς, υῖα, ὸς, abſimilis, ſurdus, incongruus. Ab ἀπείκω.

Ἀπειλείσας, part. pr. act. *Poët.* pro ἀπειλήσας. Ab

ΑΠΕΙΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, minor, minitor, interminor,

Digitized by Google

terminor; (2) graviter præcipio, cum minis jubeo; (3) glorior. Ἀπειλῆν θάνατόν τινι, τινι εἰ μὴ, κατά τινος. Ἀρ' ἀπειλᾶσί γε νῶϊν, Arist. Av. 315. Μισάλας ζημίας ἀπειλῶν καὶ τῷ μὴ ὑπακούσαντος, Plut. Hinc

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, comminatio, minæ; (2) gloriatio.

Ἀπείλημα, τὸ, minæ.

Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, comminatrix. Ab ἀπειλητὴρ.

Ἀπειλήτλω, *minati sunt*, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion. & per Sync.* pro ἀπειλησάτλω.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, minator, minax. Ab ἀπειλέω.

Ἀπειλητήριος, ία, ον, minax. Ab eod.

Ἀπειλητικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Ἀπειλητικῶς, minaciter.

Ἀπειληφόρος, ον, minax.

Ἀπειλήφασιν, *receperunt*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro ἀπολελήφασι, ab ἀπολαμβάνω.

Ἄπειμι, f. ἴσομαι, abſum. Ex ἀπὸ, & εἰμί.

Ἄπειμι, abeo, proficiſcor; (2) abibo. Ex ἀπὸ, & εἶμι, *vado, eo.*

Ἀπεισπάμλω, 1. ſing. a. 1. ind. med.

Ἀπέῖπε, *abdicavit*, 3. ſing. a. 1. vel 2. ind. act. Ab

Ἀπειπεῖν, abnuere, interdicere; (2) deponere honorem, abdicare ſe magiſtratu; (3) repudio; (4) deficio, deſpero; (5) nego alicui; (6) diſſuadeo. Ἀπείπασ παῖδας, τὴν πρόσοδον, τὴν ὄψιν, ὀδυκρίαν. Τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπεῖν διὰ τ' χάρας ὑμετέρας μὴ διαφοιτᾶν, Ariſt. Av. 564. Ex ἀπὸ, & εἰπεῖν.

Ἀπειραγθία, ας, ἡ, nimia item infinita beneficentia, item nimia magnificentia, Gl. V. infirmitas. Ab

Ἀπειράγθος, ος, ὁ ἡ, infinite bonus; (2) imperitus. Ex ἄπειρος, & ἀγαθὸς, *bonus.*

Ἀπειραγάθως, imperitè.

Ἀπειράκις, *Adv.* infinitis modis ſ. vicibus. Ab ἄπειρος.

Ἀπέραντος, ος, ὁ ἡ, infinitus. Ab eod.

Ἀπίρας, ος, ὁ ἡ, intentatus; (2) qui tentari nequit. Ex α priv. & πειράζω.

Ἀπίρατος, ος, ὁ ἡ, inexpertus; (2) intentatus, cujus periculum non eſt factum. Ex α priv. & πειράω, *tento.*

Ἀπειραχῶς, *Adv.* infinitis modis. Ab ἄπειρος.

Ἄπειργα, f. ξα, arceo, excludo, prohibeo; (2) deterreo, abigo; (3) inhibeo; (4) dirimo; (5) relinquo, præterco. Τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις, ἃν εἴθισεν ἡ πόλις, Ariſt. Veſp. 465.

Ἀπειρίσιος, ος, ὁ ἡ, & ἀπειρίσιος, ία, ιον, infinitus, immenſus. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia. Ex α priv. & πεῖρα, *ſpecimen, experimentum.*

Ἀπειρίδακτος, ος, ὁ ἡ, indeterminatus. Ex α priv. & πέρας, *terminus.*

Ἀπειρίτος, ος, ὁ ἡ, infinitus. Ex iiſd.

Ἀπεῖρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀπείργω.

Ἀπειρξις, εως, ἡ, repulſio, cohibitio. Ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγαμος, ος, ὁ ἡ, nuptiarum expers, cælebs. Ex ἄπειρος, *inexpertus*, & γάμος.

Ἀπειρόδακρυς, ſine fine & modo plorans.

Ἀπειροδυνάμος, ος, ὁ ἡ, infinitam habens poteſtatem, Suic. Ex ἄπειρος, & δυνάμις.

Ἀπειρόζυγος, ος, ὁ ἡ, expers jugi, Suic.

Ἀπειροθάλασσος, vel ἀπειροθάλατος, ος, ὁ ἡ, maris ſeu navigandi inexpertus. Ex ἄπειρος, & θάλασσα, *mare.*

Ἀπειροκακίας, ω, f. ήσω, malitia non utor, ſimplicitate utor. Ab

Ἀπειρόκακος, ος, ὁ ἡ, malorum inexpertus; (2) minime malus, ſimplex. Ex ἄπειρος, & κακὸν, *malum.*

Ἀπειροκαλέω, ineptio, parum eleganter, frigidè facio, loquor.

Ἀπειροκαλία, ας, ἡ, ignorantia boni honeſtique. Gl. V. inſolentia, infirmitas. Ab

Ἀπειρόκαλος, ὁ ἡ, decori ignarus, ineptus; inſolens, Ph. Ex ἄπειρος, & καλός.

Ἀπειροκάλως, *Adv.* inepte, præter decorum.

Ἀπειρολέχης, ές, ὁ ἡ, expers tori, cælebs. Ex ἄπειρος, & λέχος, *lectus.*

Ἀπειρομάχης, ες, ὁ ἡ, *Dor.* ἀπειρομάχας, imperitus prælii, R. Ex ἄπειρος, & μάχη.

Ἀπειρομεγέθης, ες, immenſus.

Ἀπείρονα, *infinitum*, acc. ſing. ab ἀπέραντ.

Ἀπειροπάθεια, ας, ἡ, immenſitas perturbationum; (2) vacuitas a perturbationibus, ſ. moleſtiis. Ab

Ἀπειροπαθὴς, ἐως, ὁ ἡ, immenſitati perturbationum obnoxius; (2) vacuus a turbis animi, a moleſtiis. Ex ἄπειρος, & πάθος.

Ἀπειροπλάσιος, ος, ὁ ἡ, infinitiplex; (2) mulciplex. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπειρόπλους, ους, ὁ ἡ, navigatione non expertus, navigationis imperitus. Ex ἄπειρος, & πλοῦς, *navigatio.*

Ἀπειροπολεμος, ος, ὁ ἡ, rei militaris imperitus. Ex ἄπειρος, & πόλεμος, *bellum.*

Ἀπειροπολέμως, contra rationem belli benè gerendi.

Ἄπειρος, ος, ὁ ἡ, imperitus; (2) infinitus, immenſus, interminatus. Ex α priv. & πεῖρα, *experimentum*, vel πέρας, *terminus.*

Ἀπειροσυνη, ης, ἡ, inexperientia, inſcitia. Ab ἄπειρος.

Ἀπειρότοκος, ος, ὁ ἡ, quæ non peperit, ſterilis, Suic. Ex ἄπειρος, & τίκλω, *pario.*

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, dolores partus non experta. Ex ἄπειρος, & ὠδὶν.

Ἀπειρων, ωνος, ὁ ἡ, infinitus. Ab ἄπειρος.

Ἀπείρως, *Adv.* imperite. Ab ἄπειρος.

Ἀπέρας, *Adv.* infinite, immenſe. Ab ἄπειρος, *infinitus.*

Ἀπεισαγγελία, ας, ἡ, denunciatio læſæ majeſtatis, (eadem putatur eſſe quæ εἰσαγγελία, *Ern.*)

Ἄπεῖσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἀπειστέω, ῶ, f. ήσω, non pareo, incredulus ſum. Ab ἄπειστος.

Ἀπειστον, ου, τὸ, pertinacia, contumacia. Ab

Ἄπειστος, ος, ὁ ἡ, nulla perſuaſione flexibilis, contumax. Ex α priv. & πείθω.

Ἀπεῖχεν, 3. ſing. imp. ind. act. v. ἀπέχω.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπεκάλεε, ab ἀποκαλέω.

Ἀπεκάλυψε, 3. ſ. a. ind. act. v. ἀποκαλύπλω.

Ἀπέκρονος, ου, ὁ, abnepos. Ex ἀπὸ, & ἔκγονος, *nepos.*

Ἀπεκδέχομαι, f. ἐξομαι, exſpecto. Τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, Rom. 8, 19. Ex ἀπο, ἐκ, & δέχομαι, *capio.* Hinc

Ἀπεκδοχὴ, ῆς, ἡ, exſpectatio.

Ἀπεκδυω & δυμι, fut. υσω, exuo; (2) *in med.* accingor ad aliquid, qu. depoſitis veſtibus. Ex ἀπὸ, & ἐκδυω. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus.

Ἀπεκλαίοντο, 3. plur. imp. paſſ. v. ἀποκλαίω.

Ἀπεκλανθανω, obliviſcor. Ex ἀπὸ, ἐκ, & λανθάνω, *lateo.*

Ἀπέκλασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, non eligo.

Ἀπέκλεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποκλείω.

Ἀπεκλιλαθόμλω, 1. ſing. a. 2. ind. med. *Poët.* & *Att.* pro ἀπεζελαθόμλω, ab ἀπεκλανθάνω.

Ἀπεκλυζη, ης, reprobatio.

Ἀπεκλύω, f. ύσω, eluo, abluo, eluendo abſtergo. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *eluo.*

Ἀπεκλύω, f. ύσω, reſolvo; (2) debilito; (3) libero. Ex ἀπὸ, & ἐκλύω, *reſolvo.*

Ἀπέκτεφε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀπεκρίθη, *reſpondit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἀπεκρίνατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀπεκροφέω, exhaurio, exſorbeo.

Ἀπεκρυφόμλω, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. ἀπακρυπίω.

Ἀπέκλασεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. Ab ἀποκλάω.

Ἀπεκτάνειν, extendo, diffundo, prolato.

Ἀπεκλητος, ος, ὁ ἡ, impexus. Ex α priv. & πεκλίω, *pecto.*

Ἄπεκλος, ος, ὁ ἡ, idem. A πέκω, *pecto.*

Ἀπελάζω, concionor, quod & ἀπελλάζω, ſcribitur, & vocabulum Laconicum eſt.

Ἀπελάμπετο, 3. ſing. imp. ind. med. v. ἀπολάμπω.

Ἀπιλασία, ας, ἡ, abactio, Heſ. Ex ἀπιλαύνω.

Ἀπίλας, ος, ὁ ἡ, inacceſſus, cui appropinquare non eſt tutum. Ex α priv. & πίλας, *prope.*

Ἀπιλάτης, ες, ὁ, abigens, abigator, abactor, Ph. Ab ἀπελαύνω.

Ἀπίλαυσα, 1. ſ. a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπελαύνω, f. άσω, expello, abigo, arceo, abduco. Τὰς ἐμὰς ἀπελάθων φρὸς τῆϊ ἐμαυτῦ σπδμάταν, a mea ſobole, Soph. Oed. Col. 591.

Ἀπελαφρυόω, ſublevo. Ex ἀπὸ, & ἐλαφρὸς.

Ἀπίλεγμα, ατος, τὸ, refutatio, confutatio:

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, refutatio, redargutio; (2) probrum.

Ἀπίλεγξις, εως, ἡ, idem quod ἀπίλεγμα. Ab

Ἀπελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto, confuto. Ἀπελέγξαι τινὰ ψδδόμενον, Chryſ.

Ἀπίλεθρος, ος, ὁ ἡ, immenſus. Ex α priv. & πέλεθρον, *jugerum.*

Ἀπελέκητος, ος, ὁ ἡ, non dedolatus, ſecuri non complanatus. Ex α priv. & πελέκυς, *ſecuris.*

Ἀπελέσθ, a. 2. inf. med. *Ion.* pro ἀφελέσθαι, ab ἀφαιρέω pro ἀφέλω.

Ἀπελδυθερία, ας, ἡ, manumiſſio, adſertio in libertatem, Vulg. Lex:

Ἀπελδυθερικὸς, ὴ, ὁ ἡ, libertinus:

Ἀπελδυθέριος, ος, ὁ, idem. Ab

Ἀπελδύθερος, ος, ὁ ἡ, libertus, libertate donatus. Ex ἀπὸ, & ἐλδύθερος, *liber.* Hinc

Ἀπελδυθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto.

Ἀπελδυθέρωσις, εως, ἡ, manumiſſio.

Ἀπελδυθερωτὴς, ὴ, ὁ, manumiſſor.

Ἀπίλευσις, εως, ἡ, abitus, diſceſſus. Ab ἀπέρχομαι.

Ἀπέλδύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπέλιπεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελίλακε, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ἀπίλακε, a verbo ἀπελαύνω pro ἀπελάω.

Ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἀπελήλυθε, *abiit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. & Ἀπελθὲ, *abi*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi ἀπέρχομαι, pro ἀπελδύω, *abeo.*

Ἀπέλιπεν, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀπολείπω.

Ἀπελλάζω, vide ἀπελαζω.

ΑΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, fana; (2) conciones, Heſ.

Ἀπελόμλοι, *qui eripuerunt*, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφελόμλοι, a verbo ἀφαιρέω.

ΑΠΕΛΟΣ, ους, ὁ, ulcus, vulnus.

Ἀπελπίζω, f. ίσω, inde ſpero; (2) deſpero. Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, Luc. 6, 35.

Ἀπελπίσας, *qui viciſſim ſperavit*, a. 1. part. act.

Ἀπελπισμὸς, ῦ, ὁ, deſperatio.

Ἀπελύθη, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀπολύω.

Ἀπίλυμαίνοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. v. ἀπολυμαίνω.

Ἀπέλυσε, *abſolvit, dimiſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπολύω.

Ἀπιλαξάθη, *contumeliam accepit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπιλακέω.

Ἀπίμαθον, *didici*, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀπομανθάνω pro ἀπομαθέω. *dedico.*

Ἀπεμαράνθη, *emarcuit*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπομαραίνω.

Ἀπίμεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion. & Poët.* pro ἀπεμεσε, ab

Ἀπεμέω, ῶ, f. ήσω, revomo, evomo, vomitu ejicio. Ex ἀπὸ, & ἐμέω, *vomo.*

Ἀπεμνήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἀπομνήσομαι.

Digitized by Google

Ἀπεμόργνυ, 3. sing. imp. ind. act. v. ἀπομόργνυμι.
Ἀπεμπολάω, ῶ, idem quod
Ἀπεμπολέω, ῶ, f. ήσω, vendo, venundo; (2) ut emptum abduco, seu rapio. Ἀπεμπόλησε τὰς μὴ ὅπλ πολλῶν, οἵνεκ ἧ μνᾶς Ἀτλικῆς, Luc. Hinc
Ἀπεμπολή, ῆς, ἡ, venditio; (2) nundinatio; (3) negotiatio.
Ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, venditio; (2) nundinatio.
Ἀπεμπολητὴς, οῦ, ὁ, venditor, seu qui lucrum e venditionibus facit, institor.
Ἀπεμυθιόμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀποθιόω.
Ἀπεμφαίνω, non convenio, dissimilis sum. Hinc
Ἀπέμφασις, εως, ἡ, declaratio, expositio, demonstratio, R.
Ἀπεμφὴς, ές, ὁ ἧ ὁ, dissimilis, abssimilis. Ex ἀπὸ, & ἐμφερὴς, *similis*.
Ἀπεναντὶ, *Adv.* coram; (2) e regione, contra. Ex ἀπὸ, & ἐναντι, *coram*.
Ἀπεναντίον, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἀπεναντίως, contra.
Ἀπενίγκαδζ, *abstulisse*, a. 1. inf. med. verbi ἀποφέρω pro ἀπενίγκω, *aufero*.
Ἀπενεγκοῦσα, part. a. 2. sem. gen.
Ἀπένεγθεὶς, a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπενίχθεὶς.
Ἀπενείχθη, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἀπενίχθη.
Ἀπεννίπω, s. ἀπενίπω, interdico; (2) adversor.
Ἀπενεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. ἀποφέρω.
Ἀπενθεῖν, *abiisse*, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἀπελθεῖν, a verbo ἀπέρχομαι pro ἀπελθάω.
Ἀπενθὴς, ές, ὁ ἧ ὁ, luctu carens. Ex α priv. & πένθος, *luctus*. Hinc
Ἀπένθητος, ε, ὁ ἧ ὁ, quem luctu nemo prosecutus est, vel prosequitur; (2) indefletus.
Ἀπενιαυτίζω, f. ίσω, per annum absum, vel cesso. Ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτὸς, Plat. Ex ἀπὸ, & ἐνιαυτὸς, *annus*. Hinc
Ἀπενιαυτισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. abannatio, i. e. exsilium s. omnino absentia & discessus in unum annum.
Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, nom. pl. a. 2. part. act. *Ion.* pro ἀφέντες, a verbo ἀφίημι.
Ἀπενόσφισεν, *separavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἀπονοσφίζω, *separo*.
Ἀπεξαμαρτάνω, delinquo, pecco.
Ἀπεξεδυσάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπεκδύω.
Ἀπεξελαθόμην, *oblitus sum*, 1. sing. a. 2. ind. med. verbi ἀπεκλανθάνω pro ἀπεκλήθω.
Ἀπεξεργάζομαι, perficio, absolvo.
Ἀπεξηρυμμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro ἀπεξηραμμένος, ab ἀποξηραίνω.
Ἀπέοικα, absimilis, & dissimilis sum; p. med. Ex ἀπὸ, & ἔοικα, *similis sum*. Hinc
Ἀπεοικότως, *Adv.* absimili modo, diversimode; (2) non verisimiliter, absurde:
Ἀπεοικὼς, υῖα, ὸς, absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus.
Ἀπέοντα, acc. s. *Ion.* pro ἀπόντα, ab ἀπὼν, *absens*.
Ἀπεπλάγχθη, *resiliit, aberravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἀποπλάζω.
Ἀπέπαντος, ε, ὁ ἧ ὁ, ad maturitatem non perductus. Ex α priv. & πέπαλος, *coquo*.
Ἀπέπειρος, ε, ὁ ἧ ὁ, idem & ex iisd.
Ἀπέπλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλέω.
Ἀπέπλος, ε, ὁ ἧ ὁ, peplo carens. Ex α priv. & πέπλος, *peplum*.
Ἀπέπλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀποπλωίω.
Ἀπέπνει, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἀπέπνεε, a verbo ἀποπνέω.
Ἀπέπνευσε, *exspiravit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἀπέπνιξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποπνίγω.
Ἀπέπομαι, abdico, renuncio. Ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆ αἰσχύνης, 2 Cor. 4, 2. Ab ἀπὸ, & ἔπω, *dico*.
Ἀπεπλάμην, 1. s. a. 2. ind. med. v. ἀφιπλάμαι.
Ἀπέπλω, 1. sing. a. 2. ind. act.
Ἀπεπτία, ῶ, cibum non concoquo. Ab
Ἀπεπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, non coctus; (2) qui coqui nequit. Ex α priv. & πέπτω.
Ἀπέπρας, crudè.
Ἀπερανθολογία, ας, ἡ, verbosa oratio, loquacitas. Ab
Ἀπεραντολόγος, ε, ὁ ἧ ὁ, nullum finem loquendi faciens, verbosus, loquax. Ex ἀπέραντος, & λέγω, *fermo*.
Ἀπέρατος, ε, ὁ ἧ ὁ, infinitus. Ex α priv. & πέρας, *terminus*.
Ἀπεράντως, *Adv.* infinite.
Ἀπέρασις, εως, ἡ, rejectio per vomitum. Ab α & ἐράω, *fundo, vomo*.
Ἀπέρατος, ε, ὁ ἧ ὁ, infinitus, non habens exitum; (2) qui transiri nequit, impervius. Ex α priv. & πέρας, *finis*, vel πορεύω, *transeo*.
Ἀπερατότατος, ε, ον, finem, exitum non habens. Ex α priv. & περατόω.
Ἀπεργάζομαι, f. άσομαι, efficio, facio, conficio, fingo. Τὰ ξύλινα τῶ τείχεϊ τίνες ἀπεργάσανται; Arist. Av. 1159. Hinc
Ἀπεργασία, ας, ἡ, effectio, absolutio; (2) amolitio, ut morbi curatio.
Ἀπεργατέος, ία, ιον, peragendus.
Ἀπεργαστικὸς, ἡ, όν, operosus, efficax.
Ἀπεργαστικῶς, *Adv.* efficaciter, operose.
Ἀπέργειν, *Ion.* pro ἀπείργειν, ab ἀπείργω.
Ἀπεργμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἀπέργω, id. quod ἀπείργω.
Ἀπερείδω, f. ρείσω, firmiter figo, defigo; ἀπερείδομαι, incumbo, innitor. Ἀπηρεισάμην τῶ ὤμω ἐς τὸ ἀτειὲς, Luc. Ἀπερείδοιτο ὅπλ τὰς τελευταίας Σωσθήκας, Polyb.
Ἀπερείσαδζ, *effudisse*, a. 1. inf. med.
Ἀπερείσι' pro ἀπειρείσια, & hoc *per Metathesin*. pro ἀπειρισια. Ab
Ἀπερείσιος, ε, ὁ ἧ ὁ, infinitus, multus, per Metathes. pro ἀπειρίσιος. Ab ἄπειρος.
Ἀπέρισις, εως, ἡ, innixus, actio innitendi. Ab ἀπερείδω.
Ἀπερύγω, f. ὔξω, eructo, sursum ructo; (2) emitto, *de fluviis*.
Ἀπέρυξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.*
Ἀπείρω, inusitatum; sed hinc ἀπείρηκα, p. act. deficior; tam de hominibus cum fatigati sunt, quam de rebus, cum defisse cæperunt; ἀπείρημαι, p. pass. interdictum est; ἀπειῶ, negabo, renuam, f. 2. quod *Ionice* ἀπερέω. Vid. ἀπειρηκώς.
Ἀπειρημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, eremum facio; ἀπειρημῶμαι, desolor, Gl. V.
Ἀπειρητέω, reprimo, cohibeo.
Ἀπερίκλιπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, non circumspectus; (2) cujus non facilis circumspectus, qui non facilè cavetur. Ex α priv. & περικλίπω, *circumspicio*.
Ἀπερίκλυστος, ε, ὁ ἧ ὁ, non circumvestitus, purus, nudus. Ex α priv. & περικλύω.
Ἀπερίκμητος, ον, insuperabilis. A περικμέομαι, *vinco*.
Ἀπερίγραπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, non circumscriptus; (2) incomprehensibilis; (3) perpetuus, æternus. Ex α priv. & περιγράφω, *circumscribo*.
Ἀπερίγράπτως, *Adv.* incircumscripte, Suic.
Ἀπεριγραφος, ε, ὁ ἧ ὁ, incircumscriptus.
Ἀπεριγράφως, idem quod ἀπεριγράπτως.
Ἀπερίεργος, ε, ὁ ἧ ὁ, non exquisitus; (2) non superfluus, non supervacaneus; (3) non curiosus. Ex α priv. & περίεργος.
Ἀπερίεργως, *Adv.* non exquisite, non curiose.
Ἀπερίμητος, ον, non explicatus.
Ἀπερίμπτος, ον, quem nullus strepitus aut sonus circumsonat.
Ἀπερικάθαρτος, ε, ὁ ἧ ὁ, non mundatus, immundus. Ex α priv. & περικαθαίρω.
Ἀπερικάλυπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, detectus, apertus, sine dissimulatione. Ab α priv. περὶ, & καλυπτὸς, *tectus*.
Ἀπερικάλυπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, idem quod ἀπερικάλυπτος.
Ἀπερικόπως, sine molestia, nemine impediente.
Ἀπερικλάκητος, ε, ὁ ἧ ὁ, infans, fari nescius; (2) quem non facile verbis compescas; (3) qui blaterandi finem non facit, garrulus. Ex α priv. vel intens. περὶ, & λαλέω, *loquor*.
Ἀπερίκλητος, ε, ὁ ἧ ὁ, nullo loco, vel tempore circumscriptus nec compreheasus, Gl. V. incomplexus, item finem non habiturus, sc. de oratione, ap. *Jos.* Ex α priv. & περιλαμβάνω, *comprehendo*.
Ἀπερίμερίμνος, ε, ὁ ἧ ὁ, qui nullas animo curas versat, inconsideratus. Ex α priv. & μέριμνα, *cura*.
Ἀπερίμερίμνως, *Adv.* inconsiderate.
Ἀπερινόητος, ε, ὁ ἧ ὁ, qui mente comprehendi nequit. Ex α priv. & περινοέω.
Ἀπερινοήτως, *Adv.* temere atque inconsiderate.
Ἀπερίοδος, ον, periodis carens, non periodo expressus.
Ἀπερίοπτος, negligens.
Ἀπερίοπτως, negligenter.
Ἀπεριόριστος, ε, ὁ ἧ ὁ, indeterminatus, indefinitus. Ex α priv. & περιορίζω.
Ἀπερίπλυτος, non tectus, obvolutus.
Ἀπερίπλωτος, ε, ὁ ἧ ὁ, qui talis est, ut non incidat. Ex α priv. & περιπίπτω.
Ἀπερισάλπιγκτος, ε, ὁ ἧ ὁ, qui tubarum clangore non circumsonat; (2) quem nihil circumsonat. Ex α priv. & περισαλπίζομαι, *tubæ sonitu excitor*.
Ἀπερίσκεπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, non circumspectus, inconsideratus. Ex α priv. & περισκέπτομαι, *circumspicio*.
Ἀπερισκέπτως, *Adv.* inconsiderate, imprudenter; incaute, Gl. V.
Ἀπερισκεψία, ας, ἡ, negligentia, imprudentia.
Ἀπερισκόπητος, & ἀπερίσκοπος, ον, idem quod ἀπερίσκεπτος.
Ἀπερίσπαστος, ε, ὁ ἧ ὁ, inconcussus; (2) non distractus, qui non occupatur multis. Ex α priv. & περισπάω, *distraho*.
Ἀπερισπάστως, *Adv.* sine ulla distractione, s. cura, otiosè, tranquillè, constanter.
Ἀπερισσεία, ας, ἡ, cum in aliqua re nil redundat. Ex α priv. & περισσὸς, *abundans, superfluus*.
Ἀπερισσόχρονος, ε, ὁ ἧ ὁ, suppar ætate, qui non excedit alium tempore. Ex α priv. περισσὸς, *excedens*, & χρόνος, *tempus*.
Ἀπερίστατος, ε, ὁ ἧ ὁ, quem nihil circumstat; (2) desertus, derelictus. Ex α priv. & περιίστημι, *circumsto*.
Ἀπερίστροπος, ε, ὁ ἧ ὁ, qui non circumvertitur; (2) qui circumagi nequit. Ex α priv. & περιστρέφω, *circumago*.
Ἀπέρτμητος, ε, ὁ ἧ ὁ, non circumcisus. Ex α priv. & περιτέμνω, *circumcido*.
Ἀπερίτρεπτος, ε, ὁ ἧ ὁ, qui circumagi nequit, qui non commutatur, non volubilis, non versatilis; (2) non revertens; (3) non curans. Ex α priv. & περιτρέπω, *circumago*.
Ἀπερίτροπος, ε, ὁ ἧ ὁ, idem & ex iisd.
Ἀπέριττος, vel ἀπέριστος, ε, ὁ ἧ ὁ, supervacaneum nil habens; (2) luxu carens; (3) simplex, elegans; (4) negligenter factus. Ex α pr. & περιττὸς.
Ἀπερίττως, negligenter, simpliciter, sine sollicita cura elaborandi, vel ornandi.
Ἀπερίτμητος, ε, ὁ ἧ ὁ, excrementis carens, quæ περιττώματα.
Ἀπερίφορὴς, ές, ὁ ἧ ὁ, non orbiculatus. Ex α priv. & περιφέρω, *circumfero*.
Ἀπέρξας, a. 1. part. act. v. ἀπορρήγνυμι.
Ἀπέρρι, *abi in malum rem*, 2. sing. præs. imper. act. verbi ἀπέρρω, *Æol.* pro ἀπείρω.
Ἀπέρρω, abeo, facesso in malam rem.
Ἀπερρώγως, perf. part. med. v. ἀπορρήγνυμι.
Ἀπερυθριάω, ῶ, f. άσω, non erubesco, pudorem depono, impudenter ago. Ἀλλὰ κρεῖττον ἦν ὑυθὸς τοτε ἀπερυθριάσαι γε μᾶλλον, ἢ χρῆν πράγματα, Arist. Nub. 1218. Ex ἀπὸ, & ἐρυθριάω, *erubesco*, ab ἐρυθρὸς, *ruber*.
Ἀπερυκόμην, *prohibens*, pr. part. med. Ab
Ἀπερύκω, f. ξω, repello, propulso, abigo. Ἀπερύκειν τοὺς λύκους ἀπὸ τῆ ποιμνίου, Xen. τίνος τὸν ἐπιχειροῦντας ἀδικεῖν τινα. Αὐτὸς βελέων ἀπερυκοι ἰοειδέων, Il 4, 542.
Ἀπερυσιβόω, ῶ, rubiginem ingenero, rubiginem consumo; ἀπερυσιβῶμαι, rubiginem sentio. Ex ἀπὸ, & ἐρυσιβόω, ῶ.
Ἀπερύω, f. ύσω, abstraho, detraho. Ἀπὸ ἐρύσαι ἐρύσας, Odyss. 14, 134.
Ἀπέρχομαι, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, abeo, discedo;

Digitized by Google

discedo; (2) morior. Ἀπιλθεῖν ἧβ οἴκοι, abesse a domesticis; τῷ λόγῳ, omittere; τῷ βίῳ, mori; ἐκ τ' ἐκκλησίας, ἐς τὴν πόλιν, πρός τινα.

Ἄπιραθος, ίους, ὁ, qui impetum alicujus impedit, s. inhibet. Ab

Ἀπιροίω, ῶ, cohibeo; (2) discedo. Τῷ κε συγερῶς πολέμε ἀπειρωίσειας, Il. 16, 723.

Ἀπειρωίσειας, 2. sing. a. 1. opt. Æol. act.

Ἀπίρωτος, ον, durus, asper, immitis. Ab α priv. & ἴρας.

Ἄπις, dimitte, 2. sing. a. 2. imp. Ion. pro ἄφες, a verbo ἀφίημι, dimitto.

Ἀπίσαξα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσάτλω.

Ἀπίσζας, 2. sing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἀπίσσης, ab ἀποσζίννυμι pro ἀποσβέω.

Ἀπίσζεσι, exstinxit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπιδίω, abedo, exedo, erodo.

Ἀπισκίμφθαι, a. 1. inf. pass. v. ἀποσκίμπλω.

Ἀπισκολυμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσκολύπλομαι.

Ἀπίσομαι, 1. s. f. 1. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπισπασα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσπάω.

Ἀπίσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. & Poët. pro ἀπεσύθησαν, ab ἀποσύομαι.

Ἀπίσυτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. Poët. pro ἀπεσύσυτο.

Ἀπισ-άλλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσίλλω.

Ἀπίσαλτο, misit, 3. sing. perf. ind. act.

Ἀπίσαλμένοι, missi. perf. part. pass.

Ἀπίσασαν, desiderunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. pro ἀπίσησαν, a verbo ἀφίημι.

Ἀπίσειλε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποσίλλω.

Ἀπισίρησε, 3. s. a. 1. ind. act. ἀποσερέω.

Ἀπίσλω, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀφίημι.

Ἀπίσιχον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποσέχω.

Ἀπίσολε, 3. s. perf. ind. med. v. ἀποσίλλω.

Ἀπισραμμένος, perf. part. pass. v. ἀποσρέφω.

Ἀπίσραφον, averti, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπίσρεψε, avertit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπίσω, abſit, 3. s. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἀπισῶ, ῦς, οῖ, ἦ, absentia. Ab ἄπειμι.

Ἀπισφάλλω, 1. s. a. 2. ind. pass. v. ἀποσφάλλω.

Ἀπίχνικα, abfui, 1. sing. perf. ind. act. verbi ἀπίχω pro ἀποχίω, abſtineo.

Ἀπίχον, abſtinui, 1. sing. a. 2. ind. act.

Ἀπίταμον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀποτίμνω.

Ἀπιτίθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀποτίθημι.

Ἀπίτηλος, ε, ὁ ἢ ἦ, sine foliis. Ex α priv. & φύταλον, folium.

Ἀπιτίνυον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποτινύω.

Ἀπίτραγον, 1. s. a. 2. ind. v. ἀποτρώγω.

Ἀπίτρωπῶντο, non audebant, 3. pl. imp. ind. pass. contr. pro ἀπετρωπόοντο, ab ἀποτρωπάω.

Ἀπιυδιασμός, ε, ὁ, serenitas, tranquillitas cœli, aëris, maris. Ex ἀπο, & ευδία.

Ἀπιυδοκίω, improbo, repudio.

Ἀπόθανατίζω, f. ίσω, felicem mortem oppeto, honeſta morte perfungor. Ex ἀπὸ, & θάνατος, bene & honeſte morior.

Ἀπόθης, ίος, ὁ ἢ ἦ, fama inauditus, incognitus; (2) imperitus. Ex ἀπὸ, & φυθάνομαι, audio.

Ἀπόθος, ε, ὁ ἢ ἦ, idem & ex iisd.

Ἀπόθύνω, adæquo; (2) rego, diſpono, dirigo; (3) corrigo, emendo; (4) punio. Ἀπόθύνειν τὴν πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 103. Σὶ ἀ τὰς χέρας δισμοῖς ἀπόθύνοντα, προσμολεῖν καλῶ, id. Aj. 72.

Ἄπόκος, ε, ὁ ἢ ἦ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ex α priv. & φόκη, tæda.

Ἀπόκαίος, ε, ὁ ἢ ἦ, idem quod

Ἀπόκλις, ὴ, όν, abominandus, exſecrandus; (2) vitandus, averſandus. Ab ἀπόχομαι.

Ἀπόκόζω, f. άσω, ſopio.

Ἄπός, ε, ὁ ἢ ἦ, inauditus. Ex α priv. & φυθάνομαι, audio.

Ἀπυταξία, id. quod ἰυταξία.

Ἀπύχος, ον, idem quod ἀπευχής.

Ἀπόχομαι, f. ξομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire; (2) abominor, exſecror. Ἔῦτο μήτοι μὴ γένοιτο μαθαμῶς ἀπόχομαι, Ariſt. Θεσμ. 721.

Ἀπόωτίζω, f. ίσω, vilem reddo. Ex ἀπο, & ἰωτός, vilis.

Ἀπόφθυγον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἀποφθύγω.

Ἀπόφνάμην, oſtendi, 1. sing. a. 1. ind. med. v. ἀποφαίνω.

Ἀπόφνε, oſtendit, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπόφθαρμένος, perf. part. pass. v. ἀποφθείρω.

Ἀπόφθίξατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἀποφθίζομαι.

Ἀπόφθιτο, interierat, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἀποφθίω, corrumpo.

Ἄπόφθος, ε, ὁ ἢ ἦ, sæpe coctus, ut ἄπόφθος χρυσὸς, aurum excoctum, obryzum. Pro ἀφεπτός, decoctus.

Ἀπόφυγον, 1. s. a. 2. ind. act. pass. v. ἀποφθύγω.

Ἀπίχθ, ſufficit, imp. alias 3. sing. præs. ind. act. v. ἀπίχω, abſtineo.

Ἀπίχθαίρω, f. αρῶ, odio proſequor; (2) inviſum reddo. Τὰς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἐκπαγλ' ἐφίλησε, Il. 3, 415.

Ἀπεχθάνομαι, f. χθήσομαι, inviſus ſum, odio ſum; (2) odi, infenſus ſum. Ὅσις ὦ δύσλω, ἀπίχθε πᾶσι κὴ τοῖς γείτοσιν, Ariſt. Lyſ. 702.

Ἀπίχθεια, ας, ἡ, inimicitia, odium, ſimultas. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπεχθέμεναι, odio proſequi, præſ. inf. act. Dor. pro ἀπίχθειν, a verbo ἀπέχθω.

Ἀπεχθέναι, odio ſis, 2. sing. præſ. conj. pass. Ion. pro ἀπίχθησαι, ſ. ἀπίχθη.

Ἀπίχθημα, τὸ, res odioſa & inviſa.

Ἀπεχθὴς, ές, ὁ ἢ ἦ, inviſus, infenſus. Ex ἀπὸ, & ἔχθος, invidia, odium.

Ἀπεχθήσομαι, odio ero, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi ἀπεχθάνομαι, odio ſum.

Ἀπεχθητικὸς, ὴ, όν, qui in hominum odia ſolet incurrere. Ab ἀπεχθὴς.

Ἀπίχθομαι, f. θήσομαι, offendor; (2) ſum hoſtis; (3) triſtor; (4) odio ſum; ἀπίχθημαι, idem. Κρεῖσσον δὲ μοι νῦν πρὸς σ' ἀπίχθεσθαι, Eur. Med. 290. Ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται πρὶν κῆρι, Il. 4, 53. Ab eod.

Ἀπεχθόμενος, 1. s. a. 2. ind. med. Ion. pro ἀπεχθόμενος.

Ἀπεχθῶς, Adv. odioſe, inviſe. Ab eod.

Ἀπεχρέτο, ſatis erat, imperf. pro ἀπέχρη.

Ἀπέχρη, ſatis erat, imperf. ind. verbi impersonalis ἀποχρῆ, ſatis eſt.

Ἀπεχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio.

Ἀπέχω, f. σχήξω, abſtineo; (2) diſto, abſum, differo; (3) recipio, reporto; (4) ſatis ſum, ſufficio; ἀπέχομαι, abſtineo. Οἶνο τ' ἀπέχῃ κὴ γυμνασίαν, abſtineas, Ariſt. Nub. 416. Τοσοῦτον ἀπέχετο τοῦ τι καταπράξαθ' ὧν ἐβούλετο, tantum abfuit, ut conficeret, Them. Οὐδ' ἀπείχοντο οὐδ' ἀπὸ τῆβ φίλων, Plut. τῷ λέγειν, id. Ex ἀπὸ, & ἔχω.

Ἀπέψια, ας, ἡ, indigeſtio. Ex α priv. & πέψις, coctio.

Ἀπεψύχοντο, 3. s. imp. ind. med. v. ἀποψύχω.

Ἀπέψω, decoquo, coquo.

Ἀπέων, abſens, Ion. pro ἀπὼν, ab ἄπειμι.

Ἀπέωσε, repulit, 3. sing. a. 1. indic. act. Att. pro ἄπωσε, a verbo ἀπωθέω, repello.

Ἀπῆ, abſit, 3. sing. præſ. conj. verbi ἄπειμι.

Ἀπήγαγεν, 3. s. a. 1. ind. act. Att. & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆγεν, ab ἀπάγω.

Ἀπήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀπαγγέλλω.

Ἀπηγήσαθ', narraſſe, a. 1. inf. med. Ion. pro ἀφηγήσαθαι, a verbo ἀφηγέομαι.

Ἀπηγξάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπάγχω.

Ἀπηγορέω, ῶ, f. ήσω, accuſationi reſpondeo. Ex ἀπὸ, & ἀγορέω, concionor. Hinc

Ἀπηγόρημα, ατος, τὸ, reſponſio ad accuſationem; (2) narratio, relatio.

Ἀπῆγχε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπάγχω.

Ἀπηδάλη, ος, ὁ ἢ ἦ, gubernaculo carens. Ex α priv. & πηδάλιον, gubernaculum.

Ἀπῆειν, 1. s. pluſq. ind. med. v. ἄπειμι.

Ἀπηθέω, ῶ, f. ήσω, excolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Ex ἀπὸ, & ἠθέω. Hinc

Ἀπήθημα, ατος, τὸ, cremor percolatus; (2) quicquid percolatum eſt.

Ἀπῆκεν, dimiſit, 3. sing. perf. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἀφῆκε, a verbo ἀφίημι.

Ἀπηκριβωμένως, Adv. abſolute, ad amuſſim. Ab ἀπηκριβόω.

Ἀπηκτος, ε, ὁ ἢ ἦ, incompactus; (2) non concretus. Ex α priv. & πηγνύω, compingo.

Ἀπήλακε, abegit, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἀπελαύνω, pro ἀπελάω, abigo.

Ἀπήλασα, abegi, 1. sing. a. 1. ind. act.

Ἀπήλαυον, 1. s. imp. ind. act. v. ἀπελαύω.

Ἀπηλεγέω, non curo, contemno:

Ἀπηλεγέως, Adv. sæve, intrepide, atrociter. Ab

Ἀπηλεγὴς, ές, ὁ ἢ ἦ, nullius curam gerens, nullius reſpectum habens; (2) sævus, atrox. Ex ἀπὸ, & ἀλέγω, non curo.

Ἀπῆλθον, 1. s. a. 2. ind. act. v. ἀπέρχομαι.

Ἀπηλεασὴς, ῶ, ὁ, alienus a judiciis & litibus, ſeu cauſſis judiciariis, alienus a foro. Ex α priv. & ἠλεία, quod erat forum certum Athenis.

Ἀπηλιθιόω, ῶ, f. ώσω, facio fatuum, ad fatuitatem redigo.

Ἀπηλιώτης, ε, ὁ, ventus ſubſolanus. Ex ἀπὸ, & ἥλιος, ſol.

Ἀπηλοίην, 3. s. a. 2. ind. pass. v. ἀπαλοάω.

Ἀπηλοτρίωσε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπαλοτριόω.

Ἀπηλοίησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀπηλοιάω.

Ἀπηλπικε, 3. s. perf. ind. act. v. ἀπελπίζω.

Ἀπήμαντος, ε, ὁ ἢ ἦ, illæſus. Ex α priv. & πημαίνω, lædo, damnum adfero.

Ἀπήμαρτεν, 3. s. a. 2. ind. act. Poët. & cum ν ἐφελκ. pro ἀφήμαρτεν, ab ἁφαμαρτάνω.

Ἀπημελημένος, perf. part. pass. v. ἀπαμελέω.

Ἀπημελημένως, Adv. neglectim. Ab ἀπημελημένος, neglectus, quod eſt ab ἀπαμελέω.

Ἀπήμην, 1. pl. pluſq. ind. act. per Sync. pro ἀπῆειμεν, a verbo ἄπειμι, abeo.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas. Ab ἀπήμων.

Ἀπήμυνεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω.

Ἀπήμων, ων, ὁ ἢ ἦ, nullo damno adfectus, illæſus, ſalvus, incolumis; (2) non nocens; innoxius. Ex α priv. & πῆμα, damnum.

Ἀπὶλω, 1. sing. imp. ind. verbi ἀπείμι.

Ἀπήνιγκα, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀποφέρω.

Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, sævitia. Ab ἀπηνὴς.

Ἀπήνεμος, ε, ὁ ἢ ἦ, vento carens. Ex ἀπὸ, & ἄνεμος, ventus.

Ἀπηνέος, atrocis, gen. sing. ab ἀπηνὴς, atrox.

Ἀπηνώθη, obſtupefactus eſt, 3. s. a. 1. Dan. cap. 4, 19. ind. med. v. ἀπηνέομαι.

Ἀπηνηνάμην, 1. s. a. 1. ind. med. v. ἀπαναίνομαι.

ΑΠΗΝΗ, ης, ἡ, rheda, curriculum viatorium.

ΑΠΗΝΗΣ, ές, ὁ ἢ ἦ, crudelis, immitis, sævus; durus, trux, Gl. V.

Ἀπῆνθεν, abiit, 3. sing. a. 2. ind. act. Dor. & cum ν ἐφελκ. pro ἀπῆλθε, ab ἀπέρχομαι.

Ἀπήντησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἀπαντάω.

Ἀπηνῶς, inclementer, Gl. V. A præc.

Ἀπηόριος, ε, ὁ ἢ ἦ, deſuper impendens; (2) altus, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἀπὸ, & ἄειρω, tollo.

Ἀπήορος, ε, ὁ ἢ ἦ, idem & ex iisd. item diſtans, remotus.

Ἀπήραξεν, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἀπαράσσω.

Ἀπηρεσάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπειρεσίω.

Ἀπηρὴς, ές, ὁ ἢ ἦ, nullo membro captus, aut mutilus. Ex α priv. & πηρος, mutilus.

Ἀπήρθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἀπαίρω.

Ἄπηρος, ε, ὁ ἢ ἦ, idem quod ἀπηρὴς.

Ἀπηρτημένος, perf. part. pass. v. ἀπαρταω.

Ἀπήρτισμαι, 1. s. perf. ind. pass. v. ἀπαρτίζω.

Ἀπηρτισμένως, planè, perfectè. Ab ἀπαρτίζω.

Ἀπηρυθριασμένως, Adv. impudenter, depoſito pudore, perfricta fronte. Ab ἀπηρυθριασμένος, quod eſt ab ἀπηρυθριάω.

Ἀπήρυτος, ε, ὁ ἢ ἦ, non mutilatus, integer, illæſus. Ex α priv. & πηρός.

Ἀπήσαν, f. 1. part. act. Ion. pro ἀφήσων, ab ἀφίημι.

Ἀπηύρα, auferebas, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπηύρας, a verbo ἀπαυράω, auferο.

Ἀπῦρα-

Digitized by Google

Ἀπηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἀπηύρων, a verbo ἀπαυράω, *aufero*.

Ἀπῆυρα, *privavi*, a. 1. ind. act. per *Syncop.* pro ἀπηύρησα.

Ἀπηύρων, 3. pl. imp. ind. act. *contr.* pro ἀπηύρων.

Ἀπηχέω, ῶ, f. ήσω, dissono, absono; (2) resono. Ab α pr. & ἠχέω. Hinc

Ἀπήχημα, ατος, τὸ, resonantia; imprimis quæ in fine auditur, durante aliquamdiu sono. Unde (2) pro effectu alicujus rei naturali.

Ἀπηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, absonus; (2) ingratus, odiosus. Ex ἀπὸ, & ἠχος, *sonus*.

Ἀπήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

Ἀπηχθετο, 3. s. imp. ind. passf. v. ἀπάχθομαι sive ἀπεχθάνομαι.

Ἀπηχθημαι, *odio exceptus fui*, perf. ind. passf.

Ἀπήχθω, *abductus fui*, 1. sing. a. 1. ind. passf. verbi ἀπάγω, *abduco*.

Ἀπήχθωρε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀπεχθαίρω.

Ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. vid. ἀπήχθετο.

Ἀπηωρεῦντ', *suspensi erant*, pro ἀπηωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. passf. *Dor.* pro ἀπηωρεῦντο, *contr.* ex ἀπηωρέοντο, a verbo ἀπαιωρέω.

Ἀπηωρ, ορος, ὁ ἡ, suspensus, elevatus; (2) distans. Ex ἀπὸ, & αἰωρέω, *suspendo*.

Ἀπιασι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἄπεισι, ab ἄπειμι.

Ἀπίδω, 1. sing. a. 2. conj. v. ἀπείδω.

Ἀπιεμὲν, *omittimus*, 1. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ἀφιεμὲν, a verbo ἀφίημι.

Ἀπίεναι, *abire*, præs. inf. act. verbi ἄπειμι.

Ἀπίενται, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro ἀφίενται, a verbo ἀφίημι, *emitto*.

Ἀπίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἄπειμι.

Ἄπιης, *abeas*, 2. sing. præs. conjunct. act.

Ἀπίθανος, ὁ ἡ ὁ, improbabilis; (2) cui non creditur, non paretur, Gl. V. ineptus. Ex α priv. & πίθανος. Hinc

Ἀπιθανότης, ἡ, improbabilitas; (2) defectus auctoritatis in suadendo, jubendo.

Ἀπιθάνως, *Adv.* improbabiliter; (2) inscite, absurde.

Ἀπιδεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro ἀπιθεῖν.

Ἀπιθέω, ῶ, f. ήσω, inobediens sum, non obtempero. Ἀπιθεῖν τῷ ἄρχοντι, Xen. Ex α priv. & πείθω, *persuadeo*.

Ἀπίθησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠπίθησα.

Ἀπιθύνω, dirigo, Gl. V. Ἀπιθύνειν τ' ὀϊστὸν τὰ διάτορα, *Act.*

Ἀπίκαζ, 3. pl. perf. passf. *Ion.* pro ἀφίκαζ, & hoc pro ἀφιγμένοι εἰσὶ, ab ἀφικνέομαι.

Ἀπίκη, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἀφίκῃ.

Ἀπικνεῖσθ, præs. inf. passf. *Ion.* & *contr.* pro ἀφικνεῖσθαι.

Ἀπικόμενος, a. 2. part. med. *Ion.* pro ἀφικόμενος.

Ἄπικρος, ος, ὁ ἡ ὁ, non amarus, amaritudinis expers. Ex α priv. & πικρὸς, *amarus*.

Ἀπικρόχολος, ος, ὁ ἡ ὁ, non biliosus, flavæ bilis expers. Ex α priv. & πικρὸς, & χολὴ.

Ἀπιλήθη, 3. s. a. 1. ind. passf. v. ἀπιλάω.

Ἀπίλλω, vel ἀπείλλω, arceo, excludo. Ex ἀπὸ, & ἴλλω, *cogo*.

Ἀπιμελὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, pinguedinis expers. Ex α priv. & πιμελὴ, *pinguedo*.

Ἀπίμελος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

Ἀπινὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, purus a sordibus. Ex α priv. & πίνος, *sordes*.

Ἀπινύσσω, desipio; (2) efflo. Κὴρ' ἀπινύσσων, Il. 15, 10. Δοκέεις δὲ μοι ἦκ ἀπινύσσειν, Odyss. 6, 258. Ex α priv. & πινύσσω.

Ἀπίξεσθ, *veniet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀφίξεται, ab ἀφικνέομαι.

Ἄπιον, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἄπειμι.

Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Ab ἄπιος.

ΑΠΙΟΣ, ου, ὁ, pirus; (2) Apios, Thymalli species. *Angl.* Knobbed Spurge.

Ἄπιος, ία, ον, longinquus. Ab ἀπὸ.

Ἀπισόν, *i. ὅσον*, adæquo, exæquo. Εἶτα δώσειεν ἀπισάσαι αὐτὸς, Luc.

Ἀπίσατος, ος, ὁ ἡ ὁ, non picatus. Ex α priv. & πίσσα, *pix*.

Ἀπισσᾶναι, *discedere*, pr. inf. act. v. ἀφίσημι.

Ἀπισχάται, *defecerunt*, 3. pl. perf. ind. passf. *Ion.* pro ἀφίσανται, ab eodem.

Ἀπισχέω, ω, f. ήσω, diffido. Οὔτι σοῖς ἀπιστήσω λόγοις, Eur. Med. 927. Πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τῶδ', ὅς ἵππους ὧν ἐμοὶ παρήνεσας; Soph. Phil. 1339. Ab ἄπιστος.

Ἀπίσημι, *ad defectionem solicito*, *Ion.* pro ἀφίσημι.

Ἀπιστικὸς, ὴ, όν, incredulus.

Ἀπιστία, ας, ἡ, diffidentia, incredulitas; (2) incredibilitas; (3) perfidia. Ab eod.

Ἄπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, incredulus, infidelis, qui non credit; (2) incredibilis; (3) infidus, cui non creditur; perfidus. Ex α priv. & πίστις, *fides*.

Ἀπιστοσύνη, ης, ἡ, perfidia. Ab ἄπιστος.

Ἀπίστως, *Adv.* fraudulenter, perfide, infide, incredibiliter. Ab eod.

Ἀπισχναίνω, emacio, extenuo.

Ἀπισχνόω, idem.

Ἀπισχυρίζομαι, f. ίσομαι, obnitor; (2) ad fortitudinem me compono; (3) denego acrius, abnuo, pernego.

Ἀπίσχω, abstineo; (2) aversum teneo, amoveo. Ex ἀπὸ, & ἴσχω, *habeo*.

Ἀπίσωσις, εως, ἡ, adæquatio. Ab ἀπισόω.

Ἄπιτ' pro ἄπιτε, 2. pl. pr. imp. act. v. ἄπειμι.

Ἄπιτης, υ, ὁ, ut οἶνος ἀπίτης, vinum e piris factum. Ab ἄπιον, *pirum*.

Ἀπίτλητος, υ, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀπίασητος.

Ἀπιχθυς, υος, ὁ ἡ ὁ, qui non vescitur piscibus. Ex ἀπὸ, & ἰχθὺς, *piscis*.

Ἄπίων, ονος, ὁ ἡ ὁ, non pinguis. Ex α priv. & πίων, *pinguis*.

Ἀπλόκητος, ὁ ἡ ὁ, qui nihil peccat, *Hes.* e *Soph.* (*nisi verum est* ἀμπλ.) Ab α & πλαζομαι, *Errr.*

Ἀπλάνεια, ας, ἡ, stabilitas, vacuitas ab errore. Ab

Ἀπλανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, non erraticus, non vagabundus. Ex α priv. & πλάνη, *error*.

Ἀπλάνητος, υ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd. Suic.

Ἀπλανῶς, fine errore.

Ἀπλασίωτος, ον, non fraudatus.

Ἄπλαστος, υ, ὁ ἡ ὁ, informis, ineffigiatus; (2) simplex. Gl. V. infictus. Ex α priv. & πλαστὸς, *fictus*.

Ἀπλάστως, *Adv.* simpliciter, non ficte, non dissimulanter.

Ἀπλατὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, latitudine carens. Ex α priv. & πλατὺς, *latitudo*.

Ἄπλατος, υ, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus. Ex α priv. & πλάω pro πελάω, *appropinquo*.

Ἄπλατος, *Dor.* pro ἄπλητος.

Ἀπλειτομεγέθης, ες, immensus.

Ἀπλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui latus non est stipatum. Ex α priv. & πλευρὰ, *latus*.

Ἄπλευστος, ον, innavigabilis.

Ἀπλήϊος, ος, ὁ ἡ ὁ, simplex, innocens, innocuus. Ab

Ἁπλοῆς, ἴδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

Ἀπλήθης, ους, ὁ ἡ ὁ, non plenus; (2) strigosus, R. Ex α priv. & πλῆθος, *plenitudo*.

Ἄπληκτος, υ, ὁ ἡ ὁ, non percussus. Ex α priv. & πλήσσω, *percutio*.

Ἀπλημμελὴς, ὴς, delicti expers, insons. Ab α priv. & πλημμελέω.

Ἀπλήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis. Ex α priv. & πλέος, *plenus*.

Ἄπληξ, γος, ὁ ἡ ὁ, non percussus, non læsus. Ex α priv. & πλήσσω, *percutio*.

Ἀπλήρωτος, υ, ὁ ἡ ὁ, inexpletus, non completus. Gl. V. incomplebilis, insatiabilis. Ex α priv. & πληρόω, *impleo*.

Ἀπληστάως, insatiabiliter.

Ἀπλησθόμαι, f. θόμαι, sum insatiabilis; (2) sum avidus. Ab ἄπλητος.

Ἀπλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas. Ph. avaritia; (2) immensitas. Ab eodem.

Ἀπλήσιονος, ον, insatiabilis vini.

Ἄπλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexplebilis, insatiabilis; (2) immensus. Ex α priv. & πλήθω.

Ἀπλήτως, *Adv.* inexplebiliter, insatiabiliter, avare, Gl. V. (2) immense.

Ἄπλυτος, υ, ὁ ἡ ὁ, inacceſſus; (2) immensus. *Poët.* ἄπλητος. Ab eod.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἁπλοθρίξ, χος, ὁ ἡ ὁ, qui promissum vel porrectum capillum habet; (2) qui raro est capillitio. Gl. V. recto capillo. Ex ἁπλόος, & θρίξ, *capillus*.

Ἁπλοια, ας, ἡ, tempus, quo navigari non potest. Ex α priv. & πλόος, *navigatio*.

Ἁπλοίζομαι, f. ίσομαι, simplicitate utor. Ἁπλοίζεσθ πρός τινα, Xen. Ab ἁπλόος.

Ἁπλοϊκὸς, ὴ, όν, simplex, non versutus; (2) inadfectatus.

Ἁπλοϊκῶς, *Adv.* simpliciter, citra dolum.

Ἁπλοῖς, ίδος, ἡ, vestis simplex. Ab ἁπλόος.

Ἄπλοκος, υ, ὁ ἡ ὁ, non plicatus. Ex α priv. & πλέκω, *plico*.

Ἄπλοκύων, ὁ, Cynicus verissimus. Ex ἁπλόος, & κύων, *canis*.

ΑΠΛΟΟΣ, ου, όον, usitate, ἁπλῆς, ῆ, οῦν, simplex; (2) candidus, ingenuus; sincerus, Gl. V. (3) stultus; (4) plane verus & extra controversiam positus.

Ἄπλοος, *contr.* ἄπλους, ὁ ἡ ὁ, navigatione carens; (2) impar navigationi, innavigabilis. Ex α priv. & πλόος, *navigatio*.

Ἁπλοχήμων, eandem simplicem speciem habens.

Ἁπλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor. Ab ἁπλόος.

Ἁπλοτέρως, simplicius.

Ἄπλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, divitiis carens, pauper. Ex α priv. & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἁπλόω, ῶ, f. ώσω, explico, expando, extendo; ἁπλῶμαι, pandor. Gl. V. ἁπλῶσθ, porrigi, Ph. ἁπλωμένος, patulus, Gl. V. perf. part. passf. ἁπλασον, expande, Gl. V. a. 1. Ab ἁπλόος.

Ἁπλυσία, ας, ἡ, immundities, illuvies; (2) spongia, quæ elui nequit. Ex α priv. & πλύω, *lavo*. Unde

Ἄπλυτος, υ, ὁ ἡ ὁ, illotus, immundus.

Ἄπλωμα, τος, τὸ, expansio, dilatatio.

Ἁπλῶς, *Adv.* simpliciter; (2) non accurate, negligenter; (3) temere, frustra; (4) uno modo; (5) omnino, prorsus; (6) ingenue, candide; (7) necessario. Ab ἁπλόος.

Ἄπλωτος, υ, ὁ ἡ ὁ, innavigabilis. Ex α priv. & πλώω, *navigo*.

Ἄπνους, ὁ ἡ ὁ, valde spirans; (2) non spirans, flatu destitutus. Ex α intens. vel priv. & πνέω, *spiro*.

Ἀπνεύματος, υ, ὁ ἡ ὁ, a vento non perflatus. Ex α priv. & πνεῦμα, *spiritus*.

Ἀπνευσὶ, *Adv.* uno spiritu, sine respiratione; (2) confertim; (3) sine labore.

Ἀπνευσία, ας, ἡ, spiritus repressio. Ab ἄπνους. Hinc

Ἀπνευσιάζω, f. άσω, spiritum reprimo & contineo.

Ἄπνευστος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *spiro*.

Ἄπνοια ας, ἡ, ubi nullus est flatus; (2) sedata tempestas, tranquillitas a ventis. Ab

Ἄπνους, ους, *contr.* ἄπνους, υς, ὁ ἡ ὁ, flatu, seu respiratione carens, flatum non emittens; (2) mortuus, exanimis. Ex α priv. & πνέω, *spiro*.

Ἄπνυν, *mortuum*, acc. sing. *contr.* pro ἄπνουν.

ΑΠΟ', Præpos. a, ab, abs, de, e, re-dis-Ph. Soli Gen. jungitur.

Ἀπο, *Adv.* longe, procul. Ab ἀπὸ.

Ἀποαίνυμαι, aufero, detraho, adimo. Τὸ κταμένου ἀποαίνυμαι, Il. 13, 262. Θεὸς δ' ἀποαίνυτο, νόστον, Odyss. 12, 419.

Ἀποαιρεῖσθ, pr. inf. passf. *Ion.* & *contr.* pro ἀφαιρεῖσθαι.

Ἀποαίρεο, *aufer*, 2. s. pr. imp. med. *Ion.* pro ἀφαίρεσο, seu ἀφαίρει. Ab

Ἀποαιρέομαι, ἄμαι, *Ion.* pro ἀφαιρέομαι, aufero, adimo. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθ, Il. 1, 230. Μήτε σὺ τόνδ', ἀχαιὲ φίλ' ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην, ibid. 275. Ex ἀπὸ, & αἱρέομαι.

Ἀποβαδίζω, f. ίσω, abeo, discedo.

Ἀποβάθρα, ας, ἡ, scala navalis. Ex

Ἀποβαίνω, descendo; (2) discedo, abeo; (3) evenio, contingo, accido; ἀπέβη, evenit, Gl. V. a. 2. ἀποβᾶς, digressus, Ph. part. a. 2.

Digitized by Google

a. 2. Ἀποβαίνειν ἐς τὸ χῆν, τ' νῆσυ, παρά τινος, τῆς ἵππυ, ἀπὸ τῆ πλοίων. Τροίας ἀνδῖων ἀπίξεσθαι, Eur. Hec. 143. Ἄριστοι ἀνδρες ἀποβαίνουσι, evadunt, fiunt, Luc. Τοιοῦδ' ἀπίξι τόδε πρᾶγμα, Eur. Med. 1422.

Ἀποβάλητε, 2. pl. a. 2. conj. act. Ab

Ἀποβάλλω, abjicio; (2) amitto; (3) repudio, rejicio; ἀποβληθεὶς, repulsus, Ph. a. 1. part. pass. ἀποβληθεῖσα, explosa, Ph. Ἀποβάλλειν τὸ τυραννίδα, τὰ ἀγαθὰ, τὰ πατρῷα, κρατόν. Μὴ ἀποβάλητε ὃν τὸ παῤῥησίαν ὑμῶν, Heb. 10, 35.

Ἀποβάπτω, f. ψω, intingo, immergo. Ἀποβάπτειν εἰς ὕδωρ, Dioſc.

Ἀπόβασις, εως, ἡ, deſcenſus, Ph. digreſſio; (2) exitus, eventus. Ab ἀποβαίνω.

Ἀποβαστάζω, deporto, Ph. ἀποβασταχθεὶς, devectus, Ph. a. 1. part. pass.

Ἀποβεβληκότων, eorum, qui abjicerunt, gen. plur. part. perf. act. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβιῶναι, a. 2. inf. act. verbi ἀποβιόω, deſcendo.

Ἀποβήσομαι, deſcendam, f. 1. ind. med.

Ἀποβήσω, vel ἀποβήτω, f. ξω, extuſſio, tuſſiendo ejicio.

Ἀποβιάζομαι, f. άσομαι, vim adfero, vi cogo; (2) enitor, de muliere pariente. Ἀποβιάζεσθαι ταῖς ἐπιμελείαις, Xen.

Ἀποβιβάζω, f. άσω, deſcendere in terram facio; (2) trajicio. Ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid. Ἐς τὸ Ταινάρου ἀπεβίβασεν αὐτὸς, Thuc.

Ἀποβιῶναι, mori, pr. inf. act. v. ἀποβιόω. Ab

Ἀποβιόω, ῶ, f. ώσω, de vita decedo, morior; ἀποβιώσας, defunctus, Gl. V. a. 1. part. Ex ἀπὸ, & βίος, vita. Hinc

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, mors, obitus, interitus.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo; (2) privo. Ἀποβλαφθῆναι φίλυ, Soph.

Ἀποβλαστάνω, f. στήσω, germino, egermino.

Ἀπόβλαστημα, ατος, τὸ, germen; (2) proles. A præc.

Ἀποβλάστησις, εως, ἡ, germinatio. Ab eod.

Ἀποβλαφθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποβλάπτω.

Ἀποβλημα, ατος, τὸ, adſpectus; (2) reſpectus.

Ἀποβλεπτος, ὴ, ὁ ἢ ἡ, conſpicuus; (2) celeber; (3) venerandus. Ab

Ἀποβλέπω, f. ψω, reſpicio, intueor, adſpicio; (2) ſuſpicio, admiror, colo; (3) rationem habeo; (4) ſpecto. Ἀποβλέπειν εἰς τινα, πρὸς τινα. Εἰς ἑαυτὸς ἀποβλέψονται, Luc.

Ἀποβληθεὶς, a. 1 part. pass. v. ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλητικὸς, ὴ, ὸν, qui abjecit, vel amiſit; (2) qui abjiciendo eſt. Ab

Ἀπόβλητος, ὴ, ὁ ἢ ἡ, abjectus, abjiciendus, reſpuendus, Ph. rejectus, amotus; ἀπόβλητα, rejectanea, idem. Ab ἀποβάλλω.

Ἀποβλίττω, f. ξω, exprimendo aufero, detero. Οὐ ἀπέβλισε θοιμάτιον μυ, Ariſt. Av. 504.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, ſcaturio, emitto aquas; (2) vomo, evomo. Ἀποβλύζων ἐν νηπίῃ ἀλιγίῃ, Il. 9, 487. Ex ἀπὸ, & βλύζω.

Ἀποβολεὺς, ἑως, ὁ, abjector, rejector. Ab ἀποβάλλω. Unde

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, rejectio, ejectio, amiſſio, repudium, projectio, jactura, Ph.

Ἀποβολιμαῖος, ὴ, ὸν ἢ ἡ, rejectaneus, Gl. V. rejectitius. Ab eod.

Ἀποβόσκομαι, depaſco. Ἀμβρωσίων μηλίων ἀποβόσκοιτο, Ariſt. Av. 755. Ex ἀπὸ, & βόσκω, paſco.

Ἀποβουκολέω, ῶ, f. ήσω, abgrego, a grege ab duco; (2) aberrare facio, decipio. Τὴ θυγατρὶ τὸ παῖδά τινος ἀποβουκολήσαι, Xen. Μὴ ἀποβουκοληθῇς, Luc. Hinc

Ἀποβούκολημα, ατος, τὸ, e grege alieno abductus; (2) impoſtura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, id. quod ἀποβουκολέω.

Ἀποβράζω, f. άσω, fervendo, ſeu æſtuando exſpuo, per æſtum exſpuo; (2) exæſtuo, deferveſco. Hinc

Ἀπόβρασμα, ατος, τὸ, ſpuma; (2) furfur tritici.

Ἀποβράσσω, vel ἀποβράττω, idem quod ἀποβράζω.

Ἀπόβρεγμα, ατος, τὸ, dilutum; (2) aqua, qua quid perfuſum eſt. Ab

Ἀποβρέχω, f. ξω, perfundo, madefacio, intingo.

Ἀποβρίζω, f. ίξω, crapulam edormio; (2) dormio. Ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμψ ἠῶ δῖαν, Odyſſ. 9, 151.

Ἀπόβρῖθω, f. ίσω, degravo; (2) præ pondere devergo.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, madefactio. Ab ἀποβρέχω.

Ἀποβροχθίζω, ſorbeo, glutio, voro. Ex ἀπὸ, & βρόχθος, guttur, fauces.

Ἀποβροχίζω, illaqueo, laqueis implico. Ex ἀπὸ, & βρόχος, laqueus.

Ἀποβρύκω, f. ύξω, demordeo, abeo.

Ἀποβρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo conſumo.

Ἀποβύω, f. ύσω, obturo, conſtruo.

Ἀπόβωμος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui non in altari peragitur, ſed in terra, ſc. (2) impius, contemtor deorum. Ex ἀπὸ, & βωμὸς, altare.

Ἀπόβωμος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, ab altari remotus, profanus, Heſ. Ex iiſd.

Ἀπογαιον, ὸς, τὸ, funis, quo navis in terra alligatur. Ab

Ἀπόγαιος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, a terra remotus, terreſtris, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γαῖα, terra.

Ἀπογαιόω, in terram verti. Ex ἀπὸ, & γαῖα.

Ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, ablacto, a lacte depello. Ex ἀπὸ, γάλα, lac. Hinc

Ἀπογαλακτισμὸς, ὃ, ὁ. ablactatio.

Ἀπογαῖος, ὰς, ἡ, ventus, qui e terra ortus, in mare fertur.

Ἀπόγαιον, ὸς, τὸ, funis, quo navis alligatur in littore, Ph. ἀπόγαια, retinacula; (2) ſumma planetæ altitudo & maxima a terra diſtantia. Ab

Ἀπόγαιος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, a terra remotus. Ph. terreſtris. Ex ἀπὸ, & γαῖα, vel γῆ, terra.

Ἀπογειρόω, ῶ, f. ώσω, imbrico, imbricatim, vel ſuggrundiorum modo tego. Ex ἀπὸ, & γεῖσον, ſuggrunda.

Ἀπογεμίζω, impleo.

Ἀπογέμω, demo, ex eo quod plenum eſt, minus plenum reddo. Heſ. Ex ἀπὸ, & γέμω, impleo.

Ἀπογενάω, ῶ, genero, produco, Vet. Lex.

Ἀπογέννημα, τὸ, proles, fœtus.

Ἀπογεννησις, ἡ, idem.

Ἀπογεύομαι, f. σομαι, deguſto.

Ἀπογεφυρόω, ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono. Ex ἀπὸ, & γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσκοντας, acc. pl. pr. part. act. Ab

Ἀπογηράσκω, f. ράσω, conſeneſco.

Ἀπογίγνομαι, f. ἀπογίνομαι, abſum; (2) decedo; (3) morior.

Ἀπογινώσκω, f. γνώσομαι, p. γνωκα, rejicio, non agnoſco, repudio; (2) cenſeo, ſtatuo aliquid non eſſe faciendum; (3) abſolvo; (4) deſpero; ἀπεγνωσμένος, perditus, Ph. perf. part. pass. Ἀπογινώσκειν τὸ γραφὴ, τὸ ἔνδειξιν τινὰ τῶ ἐγκλήματος, abſolvere; ἑαυτῶν, τ' πατρίδος, τὸ σωτηρίαν, deſperare.

Ἀπογλαυκόω, ῶ, f. άσω, cæſium reddo. Ex ἀπὸ, & γλαυκὸς, cæſius. Hinc

Ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo. A præc.

Ἀπόγλυτος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui exiguus eſt clunibus, depygis. Ex ἀπὸ, & γλυτὸς, clunis.

Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco; γλυκαίνω, dulceſcere.

Ἀπογλωττίζω, elinguo, Gl. V. mutum reddo. Ex ἀπὸ, & γλῶττα, lingua.

Ἀπογομῶ, exonero, Gl. V. Ex ἀπὸ, & γομόω, onero.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio. Ab ἀπογινώσκω.

Ἀπογνάμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui dentes ætatis indices amiſit. Ab eod.

Ἀπογνῶς, 2. ſing. a. 2. conj act. v. ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, deſperatio; (2) negatio, vel abſentia. Ab eod.

Ἀπογνώστης, ὰ, ὁ, deſperator. Ab eod.

Ἀπογονὴ, ῆς, ἡ, ſoboles, proles, progenies, propago; poſteritas, Ph. Ab

Ἀπόγονος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, nepos, et qui longius diſtant, unde Τρίτος ἀπόγονος, pronepos; ἀπόγονος τέταρτος, abnepos. Hiſtorici tamen et pro *filio* dixere. Ex ἀπὸ, & γείνομαι, naſcor.

Ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) cenſus; (3) enumeratio, profeſſio, Gl. V.

Ἀπόγραφον, ὸ, τὸ, exemplum libri vel tabulæ, deſcriptum, exſcriptum.

Ἀπογραφος, ὸ, ὁ ἢ ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar deſcriptus, f. effictus. Ab

Ἀπογράφω, f. ψω, deſcribo; (2) in tabulas refero; (3) depingo; (4) ἀπογράφομαι, nomen do, ſeu profiteor quacunque de cauſa, in primis in cenſu. Πρὸς τὸ φρατείαν ἀπογράφεσθαι, Diod. Πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, Heb. 12, 23.

Ἀπογυιόω, ῶ, f. ώσω, enervo, membra debilito, deartuo, delumbo. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, Il. 6, 265. Ex ἀπὸ, & γυῖον.

Ἀπογυμιάζομαι, exercreor, exerceo me.

Ἀπογυμνόω, ῶ, f. ώσω, nudo, denudo. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνώϊστα θέσι, Odyſſ. 10, 301.

Ἀπογυμνωθεὶς, a. 1. part. pass.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio.

Ἀπογυναικωσις, εως, ἡ, effœminatio. Ex ἀπὸ, & γυνὴ, fœmina.

Ἀπογωνιόομαι, ὥμην, f. ώσομαι, in angulum me colligo. Ex ἀπὸ, & γωνία, angulus.

Ἄπουδα, pedibus carentem, acc. ſing. Ab ἄπους.

Ἀποδάζομαι, f. άσομαι, divido, diſtribuo, partior, impertio. Ἀποδασάμψος τ' στρατὸς μοῖραν, Herodot. Ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς ἀλλ' ἀποδάσεσθε, Il. 22. 118. Ex ἀπὸ, & δαίω, divido.

Ἀποδαιμονίζω, f. ίσω, furo, inſanio. Ex ἀπὸ, & δαίμων, dæmon.

Ἀποδακνῶ, f. δήξω, demordeo, præmordeo.

Ἀποδακρύω, f. ύσω, lacrimis prodo; (2) illacrimo; (3) lacrimarum more deſtillo. Gl. V. delacrymo.

Ἀποδαμεῖν, peregre proficiſci, præſ. inf. act. Dor. pro ἀποδημεῖν, a verbo ἀποδημέω.

Ἀποδάπτω, demordeo, reſeco.

Ἀποδάσμιος, ὸς, ὁ ἢ ἡ, qui tributum pendit. Ab

Ἀποδασμὸς, ὃ, ὁ, diviſio, partitio; (2) pars, portio. Ab ἀποδάζομαι, divido.

Ἀποδασύς, ὺς, ὑ, idem.

Ἀποδάσασθαι, a. 1. inf. med. Poët. pro ἀποδάσασθαι, a verbo ἀποδάζομαι.

Ἀποδαυλίζω, titione dedolo, vel contundo; (2) contundo. Ex ἀπὸ, & δαυλὸς, titio.

Ἀποδέδειγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδεγμένος, receptus, part. perf. (juſſ.

Ἀποδεδιλιακότας, Adv. timide, meticuloſe, eorum more, qui animo concidere. Ab ἀποδεδιλιακὼς, quod eſt ab ἀποδειλιάω.

Ἀποδεδιδύμασι, auſugerunt, 3. plur. perf. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, pro ἀποδρᾶω.

Ἀπόδεης, ἐος, ὁ ἢ ἡ, inferior, deficiens, vacuus, cui aliquid deeſt. Ab ἀποδέω, abſum.

Ἀποδεδιδίεσομαι vel ἀποδεδιδίτομαι, imperf. ἀποδεδιδιεσόμην, deterreo, abſterreo. Ἀπὸ γὰ δεδίεσαι πόρος θύρης, Il. 12, 53.

Ἀποδείκνυμι, f. ξω, oſtendo, demonſtro, rationibus probo; (2) efficio, reddo; (3) creo, deſigno, mando; (4) edo, pario, *de fœmina*; ἀποδεδειγμένος, probatum Gl. V. item quod ad certos uſus deſtinatum & accommodatum eſt. Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους ἐσχάτους ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, 1 Cor. 4, 9. Hinc

Ἀποδεικτικὸς

Digitized by Google

Ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, demonstrativus.
Ἀποδεικτικῶς, *Adv.* demonstrative.
Ἀπόδεικτος, ος, ὁ ἡ, demonstrabilis, probabilis.
Ἀποδειλίασις, ἡ, timor. Ab
Ἀποδειλιάω, ῶ, f. άσω, reformido ; præ timore refugio. Πρὸς τὸ θάνατον ἀποδειλιᾶς. Luc.
Ἀποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ἀποδείκνυμι.
Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio, declaratio, probatio ; (2) specimen. Ab ἀποδείκνυμι.
Ἀποδειπνίω, ῶ, ἀποδειπνῆσαι, percœnare, Gl. V.
Ἀποδειπνίδιος, ον, e cœna reliquus.
Ἀποδειπνος, ος, ὁ ἡ, qui cœnam finiit, qui cœnatus est ; (2) cœnæ expers. Ex ἀπὸ, & δεῖπνον, *cœna.*
Ἀποδείρειν, *excoriare*, præs. inf. act. *Poët.* pro ἀποδέρειν, a verbo ἀποδέρω, *excorio.*
Ἀποδειροτομέω, ῶ, f. ήσω, obtrunco, cervicem abscindo, decollo, abscindo a cervice. Τῆς σ' ὅτι δὴ Πρόσθε κεφαλὴ ἀποδειροτομήσει, Hesiod. Θεογ. 280. Ἀποδειροτομήσω τράχηλα σὰ τέκνα, Il. 18, 336.
Ἀποδειχθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποδείκνυμι.
Ἀποδεκάτωσις, ἡ, edecumatio, Gl. V. Ab
Ἀποδεκατόω, ἀποδεκατοῦνται, decimantur, Ph.
Ἀποδεκατόω, ῶ, f. ώσω, decimo, decimas accipio ; (2) decimas do. Gl. V. edecumo. Ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατεῖν τὸν λαὸν κατὰ νόμον, Heb. 7. 5. Hinc
Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio.
Ἀποδέκεσθαι, pr. inf. med. *Ion.* pro ἀποδέχεσθαι, a verbo ἀποδέχομαι.
Ἀποδεκτέος, έα, έον, recipiendus, admittendus. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως, Arist. Lys. 502. Ab ἀποδέχομαι. Hinc
Ἀποδεκτήρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ἀποδέκτης, ου, ὁ, receptor, coactor tributi & vectigalis. Gl. V. ærarii tribunus.
Ἀποδεκτὸς, ὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, dignus, qui admittatur & recipiatur ; (2) acceptus, gratus, probatus.
Ἀποδίκτας, gratè, jucundè, rectè.
Ἀποδενδρόομαι, ώμαι, arboresco.
Ἀποδέξαι, *demonstrasse*, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποδεῖξαι, a verbo ἀποδείκνυμι.
Ἀποδεξις, *demonstratio*, pro ἀπόδειξις.
Ἀπόδερμα, ατος, τὸ, cutis, seu pellis, detracta ; (2) spolium. Ab ἀποδέρω. Hinc
Ἀποδερματόω, ῶ, f. ώσω, excorio, corium detraho.
Ἀποδέρω, f. ῥῶ, deglubo, excorio, Gl. V. (2) verberibus cædo. Κἀθ' ὑπ' ἀποδειρόμενον Arist. Vesp.
Ἀπόδεσις, εως, ἡ, religatio. Ab ἀποδέω.
Ἀποδεσμέω, f. έσω, religo, devincio.
Ἀποδεσμίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab
Ἀπόδεσμος, ου, ὁ, fasciculus, linteum ; (2) fascia circa caput mulierum, vel mammas earum continens, Gl. V. alligamen. Ab ἀποδέω.
Ἀποδετμόω, ῶ, f. ώσω, colligo, religo. Ab ἀπόδετμος.
Ἀποδεχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi
Ἀποδέχομαι, f. ξομαι, excipio, recipio, ad mitto ; (2) probo, approbo ; (3) commendo, laudo. Ἀποδεξάσθω χώμιλλα χρησιμωτάτη, dare ; λαμπρὸν ἔχων ἀποδέχεσθαι στρατείαν, expeditionem facere ; ἐμοὶ μὲν οὐκ ἀποδέχεται, a me sententia dicta est ; εἰς τὰς ὑπηκόους εὐδαιμονίας, conferre.
Ἀποδέχυ, *recipe*, 2. sing. præs. imper. *contr.* pro ἀποδέχεο ex ἀποδέχεσο.
Ἀποδέω, ῶ, f. ήσω, religo, alligo, prælligo, adnecto. Ex ἀπὸ, & δέω, *ligo.*
Ἀποδέω, absum, ἀποδεῖ, abest, deest. Τοσοῦτον ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸ θάνατον, ὥστε ἤδη καὶ ἔχειν αὐτῷ ἔρωτα, tantum abest, ut extimescam, Plat. Ex ἀπὸ, & δέω, *deficio.*
Ἀποδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifestum reddo, declaro.
Ἀποδημέω, ῶ, f. ήσω, absum domo seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. Πάσαισιν ἡμῖν ἐστιν ἀποδημῶν ἀνὴρ, Arist. Lys. 101. Ἀποδήμησον εἰς χάρακα μακράν, Luc. 15, 13. Ab ἀπόδημος. Hinc
Ἀποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrinator.
Ἀποδημητικὸς, ὴ, όν, peregrinari solitus.
Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis absentia, peregrinatio. Ab
Ἀπόδημος, ος, ὁ ἡ, peregre agens, absens a domo vel patria. Ex ἀπὸ, & δῆμος.
Ἀποδία, ας, ἡ, pedum carentia. Ex α priv. & πούς, *pes.*
Ἀποδιαιρέομαι, divido, disjungo.
Ἀποδιαιτάω, ῶ, f. ήσω, arbitrio absolvo. Ἀποδιαιτᾶν τινος τινὰ δίκην, Dem. Ex ἀπὸ, & διαιτα, *arbitrium.*
Ἀποδιαστέλλω, dispesco, interspio, divido.
Ἀποδιατρίβω, f. ψω, immoror, consumo tempus.
Ἀποδιδαξω, f. ξω, dedoceo.
Ἀποδιδόει, pr. inf. act. v. ἀποδίδωμι, adeoque pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδιδόω.
Ἀποδιδόντες, *retaliantes*, nom. pl. pr. part. act.
Ἀποδιδράσκω, f. δράσω, aufugio.
Ἀποδιδόμι, f. ώσω, reddo ; (2) attribuo, assigno ; (3) permitto, concedo ; (4) explico, narro, definio ; (5) *imprimis eleganter* facio, efficio, perficio ; (6) *in med.* vendo ; ἀποδόναι, dependere, Ph, a. 2. inf. Ἀποδιδόναι τὸ σῶμα τῇ γῇ, χάριν, ὅρκους τινὶ τὸ πρωτεῖον· ἐς τὸ δημοσιον, deferre ; τὰ ἀξίως ἀποδιδοῦς, vendi ; ἑκάστῳ τῶν ἰδίων, τινὶ τιμὴν ὁμοίαν, referre. Ὅσοις ἀποδόσεται (s. ut nonnulli ἀποδώσεται) μοι τιμὰ ψῆφον, Luc. Ἀναχ. c. 4. Οὐκ ἀποδώσει ταχίως ὁ Ζεὺς τὸ Σκῆπτρον τῶν Δρυοκολάπτη, Arist. Av. 486.
Ἀποδιίστημι, dirimo, distinguo ; ἀποδιίσταμαι, disto, intervallo sejungor.
Ἀποδικάζω, f. άσω, absolvo ; abjudico, Gl. V.
Ἀποδικέω, ῶ, f. ήσω, causam meam defendo. Ex ἀπὸ, & δίκη, *jus.*
Ἀποδίκω, abjicio, removeo, repello.
Ἀποδινέω, ῶ, f. ήσω, devolvo.
Ἀποδίομαι, idem quod simplex δίω, expello.
Ἀποδιοπομπέω, ῶ, & ὁμαι, ῶμαι, ablego, procul amando ; (2) abjicio ; (3) expurgo, expio, lustro ; (4) invocando Jove depello. Ex ἀπὸ, Διὸς, *Jovis*, & πέμπω, *mitto.* Hinc
Ἀποδιοπόμπησις, εως, ἡ, sacrum piaculare, piamentum.
Ἀποδιορίζω, segrego suis limitibus ; (2) separo. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποδιορίζοντες ἑαυτούς, Judæ, 19.
Ἀποδισκεύω, discum dejicio ; (2) disci more jacio. Ex ἀπὸ, & δίσκος, *discus.*
Ἀποδιφθογγόω, ῶ, in diphthongum conflo, sive contraho. Ex ἀπὸ, & δίφθογγος.
Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, conflatio in diphthongum.
Ἀποδιωθέω, expello, extrudo.
Ἀποδιωκίρια, ἡ, expultrix, propulsatrix.
Ἀποδιώκω, f. ώξω, abigo, expello. Hinc
Ἀποδίωξις, εως, ἡ, expulsio.
Ἀποδοθεὶς, 2. s. a. 1. opt. pass. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδοθλιῶσαι, *redditum esse*, a. 1. inf. pass.
Ἀποδοκεῖ, non videtur ; ἀπέδοξε, non visum est, non placuit. Ex
Ἀποδοκέω, ῶ, displiceo, R. Ex ἀπὸ, & δοκέω.
Ἀποδοκιμάζω, f. άσω, improbo, non approbo, rejicio ; reprobo, Gl. V. ἀποδοκιμάζεσθαι, refutari Ph. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, Matt. 21, 42. Hinc
Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio ; repulsio, repulsa, Gl. V.
Ἀποδοκιμαστέος, έα, έον, reprobandus.
Ἀποδοκιμίω, ῶ, improbo, abjicio, R. Ab
Ἀποδόκιμος, ος, ὁ ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. Ex ἀπὸ, & δόκιμος, *probus.*
Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus, donum, oblatio. Ab ἀποδίδωμι.
Ἀποδόμεναι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποδοῦναι, a verbo ἀποδίδωμι, *reddo.*

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, sordium circa dentes expurgatio. Ex ἀπὸ, & ὀδὼς, *dens.*
Ἀποδόσιμος, ος, ὁ ἡ, qui reddi, aut restitui debet. Ab ἀποδίδωμι.
Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio ; (2) enarratio, explicatio ; (3) propositio πρωτάσεως respondens. Ab eod.
Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor, R. ab eod.
Ἀπόδουλος, ος, ὁ ἡ ὸν, ex servo genitus. Ex ἀπὸ, & δοῦλος, *servus.*
Ἀποδοῦναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. verbi ἀποδίδωμι, communiter formatus.
Ἀπόδος, *redde*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium. Ab ἀποδέχομαι.
Ἀπόδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio ; (2) honos, qui (in excipiendo) habetur ; (3) approbatio. Ab eod.
Ἀποδοχίνω, recipio, exigo, vectigal sc. *ap. Jos. e lectione C. Vat. autem est.*
Ἀποδοχεὺς, έως, ὁ, exactor.
Ἀποδοχμόω, ῶ, obliquo, incurvo. Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα, Odyss. 9, 372.
Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu decerptum prehenditur. Ab ἀποδράττω.
Ἀποδρυθεῖν, *dormisse*, a. 2. inf. act. *per Metath.* pro ἀποδαρθεῖν, a verbo ἀποδαρθάνω.
Ἀπόδραθι, 2. i. a. 2. imp. act. v. ἀπόδρημι.
Ἀποδραίη, *aufugerit*, 3. sing. a. 2. opt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω pro ἀποδράω.
Ἀποδρὰς, a. 2. part. act. v. ἀποδρημι.
Ἀποδράσεια, *aufugerim*, 1. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀποδράσαιμι. Ab ἀποδιδράσκω.
Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio. Ab ἀποδράω.
Ἀποδράττω, & ἀποδράσσομαι, decerpo.
Ἀποδράω, ῶ, f. άσω, fugio, aufugio, effugio. Ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδρας, Soph. Aj. 167. Ἐκ νηὸς ἀποδρὰς ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς ἑσθμὸν, Odyss. 16, 65.
Ἀποδρέπω, f. ψω, & ἀποδρέπομαι, decerpo, Ph. ἀπεδρέπετο, decerpit.
Ἀποδρῆναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἀποδρᾶναι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδρομὴ, ἡ, perfugium.
Ἀπόδρομος, ος, ὁ ἡ, qui recurrit, cursu revertens ; (2) cursu inferior. Ex ἀπὸ, & τρέχω, vel *potius*, δρέμω, *curro.*
Ἀποδρύπτω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Ἀποδρύψασι ᾗ φάγτα, Odyss. 17, 480.
Ἀποδρύφω, f. ψω, idem.
Ἀποδράω, *aufugerem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro ἀποδράσαιμι, a verbo ἀποδιδράσκω.
Ἀποδυρμὸς, οῦ, ὁ, deploratio, Gl. V. A seq.
Ἀποδύρομαι, f. δυρήσομαι, lamentor, graviter conqueror ; defleo, deploro, ejulo, Gl. V. ἀποδύρονται, queruntur, Ph.
Ἀποδὺς, pr. part. act. v. ἀποδῦμι.
Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio. Ab ἀποδύω.
Ἀποδυσπετίω, ῶ, f. ήσω, stomachor, ægre fero, impatienter agitor ; (2) renitor, resisto, difficulter cedo. Hinc
Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia.
Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur. Gl. V. spoliarium, conclave. Ab
Ἀποδύω, f. ύσω, exuo, spolio, despolio, detraho, *in med.* exuo me ; (2) amoveo, repudio ; (3) accingor, aggredior. Ἀποδύτας καταράτους ἐμέλαδας, Arist. Vesp. 1151. Τὰ ὀρχῆς γὰρ σοιπρὰς κἀταῦτ' (ἐξωμίδα) ἀπίδω ἐγω, id. Lys. 1024. Ἀπίδυσας μὲ τὸ θαυμάσιον τωῦτο ὄν, id. Θεσμ. 751.
Ἀποδῶ 1. s. a. 2. conj. act. v. ἀποδίδωμι.
Ἀποδῴω, 1. s. a. 2. opt. act. *Att.* pro ἀποδοίην.
Ἀποδωσέμαι, id. quod simplex.
Ἀποδῷς, *reddideris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Ἀποδῶν, *pedibus carentium*, gen. plur. ab ἄπους.
Ἀποείπ' pro ἀπόειπε, *fac refutaveris*, 2. sing. a. 2. imper. act. verbi ἀπόειπω, *refuto.*
Ἀποέννυμι, exuo, spolio. Ex ἀπὸ, & ἕννυμι.

Ἀποερ-

Digitized by Google

Ἀπαρτάω, feparo, prohibeo, coërceo. Ab
Ἀποίργω, arceo, *Poët.* pro ἀπείργω, ſeu ἀπειρ-γω. Ὅθι κλιτὸς ἀποίργῃ αὐχένα τε σπδ τε, Il. 8, 325. Ex ἀπὸ, & ἔργω, *arceo.*
Ἀπάρρω, f. σω, perdo, corrumpo abreptum. Ἐν δὲ μὲ κῦμ' ἀπόιρσε, Il. 6, 348.
Ἀπόιρσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* & *Æol.*
Ἀποζάω, ῶ, f. ήσω, parce & tenuiter vivo, vitam quoquo modo ago; inf. ἀποζῆν.
Ἀποζεύγνυμι, vel ἀποζεύγνύω, f. ζεύξω, diſjungo, ſejungo, ſeparo, divido; ἀπεζευγμένον, ſejunctum, Ph.
Ἀπόζεμα, ατ, τὸ, decoctum. Ab
Ἀπεζέω, ῶ, f. έσω, fervefacio.
Ἀποζυγόω, dejugo, Gl. V.
Ἀποζέω, redoleo, oleo. Ex ἀπὸ, & ὄζω, *oleo.*
Ἀποζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, effingo, depingo, Ph. Ἀποζωγραφεῖ, depingit.
Ἀποζώνυμι, ſ. ἀποζωννύω, f. ζώσω, diſcingo, zonam aufero; (2) exauctoro. Gl. V. decingo. Ph. ἀπέζωσεν, diſcinxit, a. 1.
Ἀποζωδῆναι, a. 1. inf. paſſ.
Ἀποθάλλω, defloreſco.
Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποθνήσκω.
Ἀποθανοῦσα, *mortua*, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποθανοῦσα.
Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, confido, magnopere fido.
Ἀποθαρσέω, ῶ, idem.
Ἀποθαυμάζω, f. άσω, demiror, ſuſpicio. Ἄφαρ σ' ἀπιθαύμαζ' ὄνειρον, Odyſſ. 6, 49.
Ἀποθεάομαι, ῶμαι, deſpecto ex alto.
Ἀποθειάζω, numine divino adflor.
Ἀποθεμελιόω, ῶ, funditus everto.
Ἀποθέμεν, a. 2. part. med. v. ἀποτίθημι.
Ἄποθεν, *Adv.* longe, ſeorſim, eminus, extra, procul; unde ὁ, ἡ, τὸ ἄποθεν, remotus, a, um. Ab ἀπό.
Ἄποθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſine Deo eſt; (2) impius. Ex ἀπὸ, & θεὸς, *Deus.*
Ἀποθεόω, ῶ, f. ώσω, facio deum, in deos vel divos refero, conſecro, divinos honores tribuo. Gl. V, divino, deum facio; ἀποθεοῦμαι, deus fio, ad deos abeo. Ex iiſd.
Ἀποθεραπεία, ας, ἡ, cultus, veneratio; (2) cura poſt remedia vehementiora; (3) cura poſt exercitationem adhibita. Ab
Ἀποθεραπεύω, f. εύσω, curo, ſano; (2) colo.
Ἀποθεραπευσις, ἡ, curatio.
Ἀποθερίζω, f. ίσω, demeto; (2) abſcindo, ſuccido.
Ἀποθερμος, ος, ὁ ἡ ὁ, caloris expers, *Aret.* Ex ἀπὸ, & θερμὸς, *calidus.*
Ἀποθέσθαι, a. 2. part. med. ind. v. ἀποτίθημι.
Ἀποθέσιμος, repoſitus, reconditus.
Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio, abjectio; (2) expoſitio partus; (3) finis, *vox grammaticorum.* Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθεσπίζω, f. ίσω, vaticinor, oraculum profero, edo.
Ἀποθέσπισις, εως, ἡ, oraculum.
Ἀπόθεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, deteſtabilis, abominandus contemtus. Ex ἀπὸ, & θέσμομαι, *deſidero.*
Ἀπόθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui reponi ſolet in apothecis; (2) repoſitus, reconditus, conditus. Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθεσπόμενος, f. 1. part. med. verbi
Ἀποθέω, f. θεύσομαι, curro, aufugio.
Ἀποθεωρέω, ῶ, f. ήσω, longe proſpecto; (2) ſpeculor, exploro; (3) diligenter animadverto.
Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos, ſ. divos, conſecratio. Ab ἀποθεόω.
Ἀποθήκη, ης, ἡ, repoſitorium, reconditorium; (2) horreum, granarium. Ab ἀποτίθημι.
Ἀποθηλασμὸς, ὁ, ὁ exſuctio, ſuctus, qu. ex ἀποθηλάζω.
Ἀποθηλύνω, effemino, emollio.
Ἀποθηριόω, ῶ, effero, efferatum reddo, ad feritatem, ſeu crudelitatem incito.
Ἀποθησαυρίζω, f. ίσω, recondo, congero pro theſauro. Ἀποθησαυρίζοντες ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλλον, 1 Tim. 6, 19.
Ἀποθησαυρισμὸς, ὁ, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei.
Ἀποθήσομαι, 1. ſ. f. 1. ind. med. v. ἀποτίθημι.
Ἀποθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non concupitus, qui non deſideratur, Gl. V. inamabilis. Ex α priv. & ποθέω, *deſidero, concupiſco.*
Ἀποθινόω, ῶ, f. όσω cumulo, ; (2) aggere obſtruo; (3) exaggero. Ex ἀπὸ, & θὶς.
Ἀποθλασμὸς, ὁ, ὁ, fractio, fractura. A ſeq.
Ἀποθλάω, extundo; Gl. V. deſringo.
Ἀποθλίβω, f. ψω, exprimo; (2) elido; (3) adfligo vehementer; (4) excludo, abigo. Οἱ ὄχλοι συνίχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, Luc. 8, 45. Hinc
Ἀποθλιμμα, ατ, τὸ, ſuccus expreſſus.
Ἀπόθλιψις, εως, ἡ, expreſſio; eliſio; (3) adflictio, calamitas. Ab eod.
Ἀποθνήσκει, 3. ſ. pr. opt. verbi
Ἀποθνήσκω, f. 2. m. θανοῦμαι, morior; ἀποθανεῖν. emori, Ph. a. 2. inf. ἀποθνόντος, defuncto, Ph. ἀποθνήσκων, moribundus, Gl. V. ἀπεθνήσκει, decedit, Ph.
Ἀποθορεῖν pr. inf. act. *contr.* pro ἀποθορέειν. Ab
Ἀποθορία, ῶ, deſilio. Ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, Herod. Ex ἀπὸ, & θορέω, *ſalio.*
Ἀποθέν, 3. pl. pr. ind. paſſ. v. ἀποθέω.
Ἀποθρασύνω, f. υνῶ, fiduciam adfero, animum reddo, *in med.* animum ſumo.
Ἀπόθραυσις, εως, ἡ, fractura, perfractio; (2) friatura, comminutio. Ab
Ἀπόθραυσμα, τὸ, fragmentum. Ab
Ἀποθραύω, f. αύσω, confringo, perfringo; (2) frio.
Ἀποθρηνέω, ῶ, f. ήσω, vehementer lugeo, lamentor.
Ἀποθριάζω, f. άσω, folia fici arboris decerpo & colligo; (2) aufero. Ex ἀπὸ, & θρίον, *folium fici.*
Ἀπόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, impubes; (2) depilis, carens pilis. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *pilus.*
Ἀποθρισμα, τος, τὸ, fruſtum, ſegmentum.
Ἀποθρομεῖν, exgrumare, degrumari, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θρόμος, *grumus.*
Ἀπόθρονος, ος, ὁ ἡ ὁ, a throno veniens, a ſede emanans. Ex ἀπὸ, & θρόνος, *thronus.*
Ἀποθρύπτω, f. ψω, frango luxu & deliciis.
Ἀποθρώσκουσιν, 3. pl. pr. conj. verbi
Ἀποθρώσκω, deſilio; (2) reſilio; (3) exſilio.
Ἀποθυμέω, ῶ, animum deſpondeo. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus.*
Ἀποθυμίασις, ἡ, exhalatio, evaporatio. Ab
Ἀποθυμιάω, ῶ, f. άσω, evaporo, exhalo; (2) odorem cieo.
Ἀποθύμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ingratus animo, inviſus, moleſtus. Ex ἀπὸ, & θυμὸς, *animus.*
Ἀπόθυμος, ος, remiſſus, negligens.
Ἀποθυνίζω, expungo, repudio, decipio.
Ἀποθυρίζω, evalvo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & θύραι, *valvæ*, Gl. V.
Ἀποθυρόω, ῶ, excludo, foras ejicio.
Ἀποθυσάνιον, ος, τὸ, genus poculi. Ex ἀπὸ, & θυσία, *ſacrificium*, quod ejus in hoc uſus.
Ἀποθύω, f. ύσω, polluceo, in ſacrificium abſumo; (2) offero. Δικάζω τῷ ὃν τ' λείαις τῷ Διῒ ἀπίθυσε, Xen.
Ἀποθώμεθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi ἀποτίθημι.
Ἀποίδησις, ἡ, tumor. Ex ἀπὸ, & οἰδέω.
Ἀποίητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſine arte factus. Gl. V. inhabilis. Ex α priv. & ποιέω, *facio.*
Ἀποικέω, ῶ, f. ήσω, aliunde habitatum venio; (2) migro in coloniam; (3) procul habito. Ἀποικεῖν ἐκ τῆς πόλεως, εἰς τόπον, μακράν. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.* Unde
Ἀποικία, ας, ἡ, colonia, tranſmigratio.
Ἀποικίζω, f. ίσω, in coloniam deduco; (2) migrare amando, facio, procul habitare facio. Τοὺς εἰς ἑτέραν ἀποκισμὸν συγμένειαν, adoptatus, Plut. Ex ἀπὸ, & οἰκίζω.
Ἀποικὶς, ίδος, ἡ, in coloniam miſſa.
Ἀποικισμὸς, ὁ, ὁ, coloniæ deductio; (2) deportatio; (3) migratio. Ab Ἀποικίζω.
Ἀπόικιλος, ος, ον, ſimplex.
Ἀποικίλτος, ος, ον, non variegatus.
Ἀποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, obſtruo; (2) deſtruo, demolior. Ἀποικοδομῶν τὰς ὁδὸς, Thuc.
Ἀποικονομέω, ῶ, f. ήσω, ab adminiſtratione, ſeu diſpenſatione removeo; (2) removeo.
Ἀποικος, ος, ὁ ἡ ὁ, *propriè* domo abſens, aut domo emiſſus, ejectus; (2) colonus, in coloniam miſſus; (3) peregrinus, externus. Ex ἀπὸ, & οἶκος, *domus.*
Ἀποικτίζω, f. ίσω, miſeror, deſleo, deſleo miſerabiliter; (2) conqueror.
Ἀπόιμαντος, ος, carens pabulo, ſ. paſcuis, ſ. paſtore.
Ἀποιμώζω, f. ώσω, ejulo, lamentor; (2) deſleo, lamentor. Αὐτὴ πρὸς αὐτῷ πατρὶ ἀποιμώξῃ φίλον, Eur. Med. 31. Ποῖ ἀποιμώξαι (δοκεῖς) κακά; Soph. Phil. 277.
Ἀποινᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποινάειν. Ab
Ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, debitæ pœnæ eximo; (2) redimo; (3) pecuniam exigo. Ab
Ἄποινον, ος, τὸ, pretium, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ſ. quo pœna debita penſatur; (2) pœna; (3) pecunia, cujus uſus eſt in recompenſatione rerum. Ex ἀπὸ, & ποινὴ, *pœna.*
Ἄποινος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſine pœna.
Ἀποίνυτος, ος, ον, impunitus.
Ἀποινύθιος, ος, ον, ultor, ultrix.
Ἄποιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſine qualitate, qualitatis expers. Ex α priv. & ποῖος, *qualis.*
Ἀπόιστον, 2. vel 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω.
Ἀποιστέον, auferendum, perferendum. Ex ἀπὸ, & οἰστέον, *ferendum.*
Ἀποισὼ, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποίσω, a verbo ἀποφέρω.
Ἀποιωνίζομαι, abominor, Gl. V.
Ἀποίχομαι, f. οιχήσομαι, abeo, diſcedo.
Ἀποιχόμενος, præſ. part. med.
Ἀποκαθαίρω, expurgo, abſtergo.
Ἀποκαθαρίζω, purgo, mundo, Suic, Hinc
Ἀποκάθαρμα, ατος, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum; (2) piaculum, piamentum.
Ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, expurgatio, repurgatio, purgatio; (2) expiatio, luſtratio.
Ἀποκαθαρτικὸς, ἡ, όν, purgatorius, expurgativus, purgandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.
Ἀποκαθέζομαι, reſideo, Gl. V. ἀποκαθέζου abſidet, Ph.
Ἀποκαθεύδω, f. θεύδήσω, ſeorſim dormio, ſecubo; (2) obdormio.
Ἀποκαθηλόω, ῶ, reſigo. Hinc
Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, qs. d. reſixio.
Ἀποκάθημαι, deſes ſum, deſideo; (2) languidus ſum; (3) ſeorſim ſedeo; ἀποκαθήμενος, ſeſſilis, reſes, Gl. V.
Ἀποκαθίζομαι, ſedem repeto; ſeorſim ſedeo.
Ἀποκαθιστᾶ, *reſtituit*, 3. ſing. præſ. indic. act. *contr.* pro ἀποκαθιστάῃ, a verbo ἀποκαθιστάω.
Ἀποκαθιστάνω, et
Ἀποκαθιστάω, idem quod ἀποκαθίστημι, Ph. ἀποκαθιστῶ, remancipo, reſarcio; ἀποκαθιστᾶν, repræſentare, Ph. ἀποκαταστῆσαι, repræſentare, Ph. a. 1. inf.
Ἀποκαθίστημι, reddo, Ph. reſtituo, repræſento, redintegro; ἀποκαθίσησιν, exhibet, redintegrat, Ph.
Ἀποκαθίστων, *reſtituebam*, vel *reſtituebant*, 1. ſ. vel 3. pl. imper. ind. act. *contr.* pro ἀποκαθίστασαν, a verbo ἀποκαθίστάω.
Ἀποκαίνυμαι, vinco, ſupero, Τῷ σ' αὖτ' Εὐρύλοχος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους, Odyſſ. 8, 127.
Ἀποκαίριος, ος, ὁ ἡ ὁ, intempeſtivus; (2) abſurdus. Ex ἀπὸ, & καιρὸς, *tempus.*
Ἀποκαίω, f. αύσω, aduro, exuro.
Ἀποκακέω, ῶ, f. ήσω, præ malo deficio, ſuccumbo malo; (2) ſuccumbo; (3) male me habeo; (4) ignaviter fugio. Ex ἀπὸ, & κακὸν, *malum*, vel κακὴ, *ignavia.* Unde
Ἀποκακίζομαι, malus fio, degenero.
Ἀποκαλέω, ῶ, voco, appello, Gl. V. ſevoco; (2) invoco; (3) interdico, veto; ἀποκαλῶμαι, devoco, Gl. V. Ἀποκικλήσκομαι Διοσκούρους θεοὺς μήκιστα γε τῶν ἐμῶν διαπε-

Digitized by Google

ρᾶν πολιν, clamando vetuimus, Ariſt. Av. 1267.

Ἀποκαλλωπίζω, ornatu privo.

Ἀποκαλύπτικός, ἡ, ὸν, qui revelare, ſeu patefacere ſolet, aut poteſt. Ab

Ἀποκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo. Σὰρξ καὶ αἷμα, οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, Matt. 16, 17. Ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ, Rom. 1, 18.

Ἀπεκαλύφθην, a. 1. inf. paſſ.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio, detectio, patefactio.

Ἀποκάμνω, f. αμοῦμαι, defatigor, deficio, fatiſco; ἀπεκάμοσα, laſſa, defeſſa, Ph. a. 2. part.

Ἀποκάμπτω, f. ψω, deflecto; (2) deflecto me a recto curſu, Ph. ἀποκάμψαι, degenerare. Ex ἀπὸ, & κάμπτω, flecto. Hinc

Ἀπόκαμψις, εως, ἡ, deflexus.

Ἀποκαπνίζω, f. ίσω, ſuffio, ſuffumigo. Hinc

Ἀποκαπισμὸς, ὁ, ὁ, exceptio rei ſuffitæ per infundibulum ſive arundinem.

Ἀποκαραδοκέω, ῶ, f. ήσω, ſolicite & quaſi exſerto capite exſpecto. Hinc

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, ſolicita & anxia exſpectatio.

Ἀποκαρατομέω, caput abſcindo.

Ἀπόκαρμα, ατος, τὸ, quod tondendo reſecatur. Ab ἀποκείω, *detondeo.*

Ἀποκαρπόω, ῶ, fructum edo, pullulo.

Ἀπόκαρσις, εως, ἡ, tonſura. Ab ἀποκείρω.

Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, mortis oppetitio per inediam; (2) tolerantia doloris victa, abruptio patientiæ præ dolore.

Ἀποκαρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, ſeu feſtucas alicunde lego.

Ἀποκατοικίζω, deſcendo.

Ἀποκαταλλάσω, vel ἀποκαταλλάττω, f. άξω, reconcilio. Καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, Col. 1, 20.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, circuitus ſolis, lunæ, & aliarum ſtellarum errantium anno vertente in eodem ſigno; (2) reſtitutio in priſtinam formam, vel ſtatum, Gl. V. reſtitutio, redhibitio. Ab ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατάσχεσις, εως, ἡ, detentio, Ph. abſtentio. Ab ἀποκατέχω.

Ἀποκατίονται, *reſident*, 3. pl. pr. ind. med. *Ion.* pro ἀποκάθηνται. Ab ἀποκαθημαι.

Ἀποκατιζάθω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi ἀποκαθίστημι.

Ἀποκατατίθημι, depono.

Ἀποκατοφαίνω, de ſpeculo, figuram reddente rei objectæ, inſpicientis.

Ἀποκατέχω, detineo, Ph. ἀποκατασχεθῶσι, detineri, Ph.

Ἀποκαυλίω, ῶ, f. ήσω, decauleſco, caulem amitto. Ab ἀπόκαυλος. Hinc

Ἀποκαύλησις, εως, ἡ, caulis amiſſio & abjectio, extirpatio.

Ἀποκαυλίζω, f. ίσω, decutio, decurto; (2) revello una cum caule. Ἀποκαύλιζε τὸ πρόσχυν τῆς ἐμβολῆς, eludebat, Thuc. Ex ἀπὸ, & καυλὸς, *caulis.* Unde

Ἀπόκαυλος, ὁ, ὁ ἡ, caule reciſo non germinans.

Ἀπόκαυσις, εως, ἡ, exuſtio. Ab ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι, f. κείσομαι, ſponor, reponor; (2) ſtatutus ſum; (3) immineo, impendeo; ἀπόκειται depoſitum eſt, Gl. V. ἀποκείμενος, conditus, repoſitus, conditivus, Gl. V. ἀποκείμενον, reconditum Ph. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, Heb. 9, 27.

Ἀποκείρω, tondeo, detondeo; (2) amputo, abſcindo; (3) privo, ſpolio, imminuo; ἀποκεῖραι τὰ πρόβατα τὰς κεφαλάς. Στὰς ἀπάνθυθι πυρῆς ξανθὴν ἀποκείρατο χαίτην, Il. 23, 141.

Ἀποκεκαλυμμένως, *Adv.* aperte palam. Ab ἀποκεκαλυμμένος. Ab ἀποκαλύπτω.

Ἀποκεκλέατο, 3. pl. pluſq. ind paſſ. *Ion.* pro ἀποκέκλειντο. Ab ἀποκλείω.

Ἀποκεκλεισμένας, acc. pl. part. perf. paſſ.

Ἀποκεκληρωμένους, diſtributè, diſcretè.

Ἀποκεκρυμμένας, occultè.

Ἀποκεκρυμμένων, *occultatorum*, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, *occulto.*

Ἀποκεκύλισαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀποκυλίω.

Ἀποκέλλω, deflecto, declino a via, quæ ad portum tendit; (2) declino a recta via.

Ἀπόκενος, ος, ὁ ἡ, ὸν, vacuus, inanis. Hinc

Ἀποκενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo.

Ἀποκένωσις, εως, ἡ, exinanitio, vacuitas, Gl. V.

Ἀποκεντέω, ῶ, f. ήσω, compugno, transfigo.

Ἀποκερδαίνω, lucrifacio, lucror ex aliqua re.

Ἀποκερδαντίζω, f. ίσω, in æris minutulos nummos redigo; (2) facultates diſſipo.

Ἀποκέρσω, *detondebo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἀποκερῶ, a verbo ἀποκείρω.

Ἀποκεφαλίζω, ίσω, capite privo, caput amputo; Ph. decollo. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, Luc. 9, 9. Ex ἀπὸ, & κεφαλὴ.

Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, capitis amputatio; (2) ſordes, quibus caput repurgatum fuit. Ab ἀποκεφαλίζω.

Ἀποκεφαλισμὸς, ὁ, ὁ, capitis amputatio.

Ἀποκηδεύω, et

Ἀποκηδέω, ῶ, f. ήσω, negligo, non curo, luctum finio. Ex ἀπὸ, & κῆδος, *cura.*

Ἀποκήρυκτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, abdicatus, excommunicatus.

Ἀποκήρυγμα, τος, τὸ, et

Ἀποκήρυξις, εως, ἡ, venditio per præconem; (2) proſcriptio; (3) abdicatio; (4) excommunicatio. Ab

Ἀποκηρύσσω, vel ἀποκηρύττω, f. ξω, per præconem vendo, auctionor; (2) proſcribo: (3) abdico; (4) finibus expello, in exſilium ejicio; (5) excommunico; (6) edicto publico interdico. Ἀποκηρύσσειν τὰ ὄντα, τὰ σωτήρια, τῶν σωτηρίων. Πόσα τοῦτον ἀποκηρύττεις; Luc.

Ἀποκίδνημι, diſſipo.

Ἀποκικλήσκω, avoco. Ab ἀποκαλέω.

Ἀποκινδυνεύω, f. εύσω, periculum facio, periclitor; (2) periculum adeo, aleam ſubeo. Ἀποκινδυνεύειν περί τινος, πρός τινα.

Ἀποκινέω, ῶ, f. ήσω, amoveo, removeo, Gl. V. ἀποκινῶ, dimoveo, (*verius* demoveo) ſummoveo; ἀποκινηθέντες, amotus, Ph. ἀποκινηθέντες, emoti, Ph. ἀποκινηθῆναι, Ph. a. 1. paſſ. Hinc

Ἀποκινήσασκε, *ſubmoviſſet*, 3, ſing. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπεκίνησε.

Ἀποκίνησις, εως, ἡ, remotio, emotio, Ph.

Ἀπόκιος, ος, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga; (2) genus ſaltationis. Ἀλλ' ἴυρέ τιν' ἀπόκιον τοῦ δεσπότου, Ariſt. Eq. 20.

Ἀποκιαυσομαι, ὔσομαι, in hederam degenero, hedera fio. Ex ἀπὸ, & κισσὸς.

Ἀποκλάζω, f. άξω, clango, clangorem edo; (2) cano, veluti cum clangore quodam.

Ἀποκλαίω, f. αύσω, defleo.

Ἀποκλάξας, *qui exclusit*, a. 1. part. act. *Dor.* pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo.*

Ἀποκλαξον, *exclude*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ἀποκλεισον, a verbo eod.

Ἀπόκλαρος, *exſors*, *Dor.* pro ἀπόκληρος.

Ἀπόκλασμα, ατος, τὸ, abruptio. Ab

Ἀποκλάω, ῶ, f. άσω, defringo; ἀποκλᾷ, præfringit, Gl. V.

Ἀπόκλεισις, εως, ἡ, excluſio, intercluſio.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, locus, quo aliquid iucluditur; (2) res, qua aliquid includitur; (3) carcer.

Ἀπόκλειστος, ος, ὁ ἡ, incluſus. Ab

Ἀποκλείω, excludo, arceo, prohibeo; (2) includo; (3) claudo. Ἀποκλείδῃ τὴν θύρα, τῷ ἄστει, τὴν ὄψιν. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκλείεσθαι ὑπὸ πυλῶν, Ariſt. Lyſ. 426.

Ἀποκλέπτω, f. ψω, furor, furripio.

Ἀποκληρονόμος, ος, ὁ, expers hæreditatis, exhæredatus.

Ἀπόκληρος, ος, ὁ ἡ, ὸν, idem; (2) exſors, expers, liber. Ex ἀπὸ, & κλῆρος, *hæreditas.* Hinc

Ἀποκληρόω, ῶ, f. ώσω, ſortior, ſorte lego; (2) ſorte diſtribuo; (3) ſegrego, ſorte privo, exhæredo. Τοῖς ὁπλίταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀποκλήρωσι πολλοῖς, Plut.

Ἀποκλήρωσις, εως, ἡ, electio, ſeu creatio, quæ fit per ſortes; delegatio, deputatio, Ph.

Ἀπόκλητος, ος, ὁ ἡ, ὸν, vocatus, evocatus. Ab ἀποκαλέω, *evoco.*

Ἀπόκλιμα, τος, τὸ, declivitas.

Ἀποκλινθείς, a. 1. part. paſſ. *Poët.* pro ἀποκλιθείς. Ab

Ἀποκλίνω, declino, inclino, vergo, deflecto; (2) inclino animo ad aliquid; (3) deflecto, deficio ab aliquo; ἀποκλίνῃ, devertit, Ph. Ἀποκλινεῖν πρὸς ἕτερα ἤπιλω, εἰς εἰρηνικὸν, τὸ ῥᾳθυμεῖν· ἀποκλινεῖν εἰς ὕπνον, εἰς ὄχθους. Ἀπόκλισις, εως, ἡ, inclinatio. Ab ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, f. ύσω, eluo. abluo; deluo, Gl. V. Ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη, *Ariſtot.*

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, moleſtatio, vexatio. Ab

Ἀποκναίω, tædio adficio, adfligo; (2) obtundo; (3) exhaurio, accido. Ὃν ἔρως τῆς γυναικὸς ἢ μητρὸς ἀποκναίῃ με, Luc.

Ἀποκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, abrado.

Ἀποκνέω, ῶ, f. ήσω, pigror, metu ab aliquo deterreor; (2) per ignaviam aliquid adgredi recuſo.

Ἀπόκνησις, εως, ἡ, detrectatio alicujus rei ex ignavia aut metu. Ab ἀποκνέω.

Ἀποκνίζω, f. ίσω, vellico, ungue aliquid abſcindo, vel abrumpo; (2) ungue vulnero; (3) dedolo, extenuo. Hinc

Ἀπόκνισις, -εως, ἡ, vellicatio, abſciſſio, quæ fit ungue.

Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum rei alicujus proprie ungue abſciſſum; (2) ſegmentum.

Ἀποκογχίζω, f. ίσω, concha aut teſta excipio, aut in ipſam diffundo ac repono. Ex ἀπὸ, & κόγχη, *concha.*

Ἀποκοιμάομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, ſeorſim dormio, ſecubo, ſeorſim cubo; (2) dormio.

Ἀποκοιμίζω, idem quod

Ἀποκοιτία, ῶ, f. ήσω, ſecubo, obnocto; emaneo, Gl. V. Ab

Ἀπόκοιτος, ος, ὁ ἡ, ὸν, ſecubans, ſeorſim dormiens. Ph. emanens; diſcretus lectus, Ph. ἀπόκοιτοι, emanſores, Gl. V. emanſiones, Ph. Ex ἀπὸ, & κοίτη, *cubile.*

Ἀποκολακεύω, eblandior, Gl. V.

Ἀποκολάπτω, f. ψω, tundendo aufero; pertundo; (3) inſculpo.

Ἀποκολοβόω, f. ώσω, detrunco, mutilo; (2) infringo.

Ἀποκολπόω, ῶ, f. ώσω, ſinuo, in ſinus excavo.

Ἀποκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato, natando evado.

Ἀποκομάω, ῶ, f. ήσω, comis nudo, tondeo. Ex ἀπὸ, & κόμη, *coma.*

Ἀποκομιδὴ, ῆς, ἡ, aſportatio; (2) deportatio; (3) reditus. Ab

Ἀποκομίζω, f. ίσω, aſporto, porto, deporto; aufero, Gl. V. ἀποκομισθεὶς, latus, Ph. ablatus, a. 1. part. paſſ. Κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, Ariſtot. Ἀπεκομίζοντο σίμπτῳ μηνὶ τὰς ἐκ τῆς φορᾶς, Xen.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum; ἀποκόμματα, ſegmenta, præſegmina, Gl. V. Ab ἀποκόπτω.

Ἀποκομπάζω, f. άσω, inſolentius me effero, vel jacto.

Ἀποκοπείσης, g. f. a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀποκόπτω.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, amputatio; præfectio, deſectio, Gl. V. (2) figura grammatica, qua a fine vocis aliquid aufertur.

Ἀπόκοπος, ος, ὁ ἡ, ὸν, abſciſſus; (2) ſpado, debilis, imbecillis; Ph. eviratus; caſtratus, Gl. V. Ab

Ἀποκόπτω, f. ψω, abſcindo, amputo, recido, præcido, minuo; (2) repello, abjungo, ſeparo, avoco, abſtraho. Ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιὸν, Joan. 18, 10.

Ἀποκορέννυμι, obſaturo, Gl. V.

Ἀποκορύσσω, ῶ, f. ώσω, detondeo.

Ἀποκορυφοῦν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποκορυφόειν. Ab

Ἀποκορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo; (2) paucis rem expedio. Ex ἀπὸ, & κορυφὴ.

Ἀποκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine collocata aufero; (2) ornatum aufero, ornatu privo; *omnino-*

Digitized by Google

que privo, *sed re pulcra, ut regno, &c.* Ἀποκοσμῶσι, dedecorant, Ph. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *ornatus.*

Ἀποκόσμιος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, qui procul a cœtu hominum degit, qui in secessu s. monasterio vivit. Ex ἀπὸ, & κόσμος, *mundus.*

Ἀποκοτταβίζω, f. ίσω, effundo cum sonitu, quod a potu in poculo remanserat. Hinc

Ἀποκοτταβισμός, οῦ, ὁ, certamen illud potorum, quo postquam biberant, reliquum sic e poculo ejiciebant, ut resonaret.

Ἀποκρέω, detondeo.

Ἀποκρή, ῆ, tonsura.

Ἀποκόρμιος, ον, tonsus, vel tondendus.

Ἀποκοφίζω, f. ίσω, levo, sublevo, exonero. Οὐδὲν ἀναθέων ἀποκοφίζεσ', Eur. Hec. 105. Ἀποκοφίζων ἀσυλυπράγμονος ὄχλε τὴν πόλιν, Plut.

Ἀποκόψειν, f. 1. inf. act. v. ἀποκοπτω. Unde

Ἀποκόψιμον, succidaneum, Gl. V.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo aufero. Ex ἀπὸ, & κράδη, *ramus ficulneus.*

Ἀποκραιπαλάω, ῶ, crapulam edormio, seu exhalo. Ἐξυπνισθεὶς καὶ ἀποκραιπαλήσας, Plut. in Anton. *cap.* 30.

Ἀποκραιπαλίζομαι, f. ίσομαι, idem. Ex ἀπὸ, & κραιπάλη, *crapula.* Unde

Ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ exhalatio, reditio ad sobrietatem.

Ἀποκρανίζω, f. ίσω, caput amputo & reseco. Ex ἀπὸ, & κράνον, *caput.*

Ἀποκρατέω, ῶ, f. ήσω, cohibeo, compesco; (2) retineo.

Ἀποκρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo; ἀποκρέμαμαι, dependeo, Gl. V.

Ἀποκρέω, in carnem muto, carnem facio. Ex ἀπὸ, & κρέας, *Att.* κρέως.

Ἀπόκρεως, ῶ, ὁ, carnisprivium, tempus, quo a carne abstinetur. Ex iisd.

Ἀποκρημνος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, abruptus, præruptus, præceps; ἀποκρημνον, præceps, Ph. abruptum, præcipitium, Gl. V. Ex ἀπὸ, & κρημνὸς, *præcipitium.*

Ἀποκριδὸν, *Adv.* selectim, separatim:

Ἀποκριθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποκρίνομαι.

Ἀποκριθῆναι, *respondisse*, aor. 1. inf. pass.

Ἀποκριθόω, f. ωῶ, secerno, excerno:

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, responsio, responsum; (2) condemnatio; sententia.

Ἀποκρίνασθαι, *respondisse*, a. 1. inf. med.

Ἀποκριθέντες, *semoti*, nom. dual. part. a. 1. pass. *Poët.* pro ἀποκριθέντε, ab

Ἀποκρίνω, f. ινῶ, secerno, eximo, separo, deligo, eligo; (2) incerno, excerno; (3) rejicio, improbo, abjudico; ἀποκρίνομαι, respondeo; *in pass.* desino, pertineo, vergo. Ἀποκρίνειν ἐν δυοῖν κακοῖν· Ἀποκρίνασθαί τι τινι, πρός τινα. Σὺ δ' ἀπόκριναί μοι τόδε, Arist. Θεσμ. 747. Ἀπεκρίθη ἐς τοῦτο πάντα, convertebantur, Thuc. Hinc

Ἀποκρίσεσιν, dat. pl. cum v ἐφελκ. ab

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, responsio, responsum; (2) excretio, seu ipsa actio excernendi.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, όν, excretivus. Ab eod.

Ἀπόκριτος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, selectus; ἀπόκριτον, excretum, Gl. V. Ab eod.

Ἀποκροτέω, ῶ, f. ήσω, crepito, plausito:

Ἀποκρότημα, ατος, τὸ, digiterum concrepitatio. Ab

Ἀπόκροτος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, durus, asper, rigidus; (2) pavitus. Ex ἀπὸ, & κρότος, *pulsus.*

Ἀποκρύπτεσθαι, præs. inf. med. v. ἀποκρύπτω.

Ἀπόκρυσις, εως, ἡ, depulsio, repulsio, propulsatio:

Ἀποκρυστικὸς, ἡ, όν, repulsivus, depulsivus, vim depellendi habens:

Ἀπόκρυστος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, qui repellitur, seu rejicitur. Ab

Ἀποκρύω, f. ύσω, repello, depello, propulso, reprimo; (2) excutio; & ἀποκρύομαι, propulso, refello, refuto. Ἀποκρύειν τί τινος. ἀποκρύεσθαι τῷ ἵππῳ, Xen.

Ἀποκρύπτασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀπέκρυπτε, ab

Ἀποκρύπτω, f. ύψω, abscondo, occulto, contego, operio, celo, obscuro; (2) dignitate & præstantia supero, vinco; ἀποκρύπτομαι, deliteo, delitesco, celo, Gl. V. ἀποκεκρυμμένον, abditum, abstrusum, absconsum, reconditum, Ph. ἀπέκρυψεν, abdidit, Ph. Ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν, καὶ συνετῶν, Matt. 11, 25. Οὐδὲν ἀποκρύψομαί σε, Plut. Ἀποκρύπτειν τί τινα, πρός τίνα, ὥσει τινος. Ex ἀπὸ, & κρύπτω, *abscondo.* Hinc

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latebra, latibulum.

Ἀπόκρυφος, ᾱ, ὁ καὶ ἡ, occultus, absconditus; ἀπόκρυφον, abditum, absconditum, absconsum, secretum, arcanum, Ph. obscurum, Gl. V.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, absconsio, occultatio, Gl. V. latitatio.

Ἀποκρυσταλλῶμαι, in glaciem concresco, conglacio.

Ἀποκτάμμι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ἀποκτεῖναι, a verbo ἀποκτείνω.

Ἀποκταθῆναι, *interfectum esse*, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτάομαι, ῶμαι, possessionem alicujus rei amitto; alieno, a dominio meo emitto, emancipo.

Ἀπόκλητος, ον, alienus.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. ind. act.

Ἀποκτείνας, *qui interfecit*, a. 1. part. act. ab

Ἀποκτείνω, f. ενῶ, interficio, occido; perimo, Gl. V. Ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, Joan. 5, 16.

Ἀποκτυεῖτε, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀποκτυνῦσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἀποκτείνω.

Ἀποκτίνω, idem.

Ἀποκτίννυμι, & ἀποκτιννύω, idem.

Ἀποκτιννύντα, acc. s. præs. part.

Ἀποκτονέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ἀπόκλισις, ἡ, colonia. Ab ἀπὸ, & κλίζω.

Ἀποκτυπέω, ῶ, f. ήσω, sonum edo, vel cieo.

Ἀποκυδεύω, aleam tento, fortunæ casum subeo.

Ἀποκυδιάω, desilio, præcipitem me do.

Ἀποκυέω, ῶ, pario, gigno; ἀποκυήσασα, enixa, connixa, Ph. effœta, al. Gl. V. a. 1. act. part. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκύει θάνατον, Jac. 1, 15. Hinc

Ἀποκύησις, εως, ἡ, partus, puerperium:

Ἀποκυίσκω, pario, fœtum depono. Ex ἀπὸ, & κύω, *in utero gesto.*

Ἀποκυλίζω, f. ίσω, devolvo, volvendo amoveo, volvendo amolior. Τίς ἀποκυλίσῃ ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Marc. 16, 3.

Ἀποκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἀποκυλίσῃ, 3. s. f. 1. ind. act. v. ἀποκυλίζω.

Ἀποκυλίω, f. ίσω, devolvo; (2) amoveo.

Ἀποκυματίζω, undis agito, R. Ex ἀπὸ, & κῦμα, *fluctus.*

Ἀπόκυνον, ᾱ, τὸ, frutex, qui canes in primis ab ipsis comestus necare traditur. Ex ἀπὸ, & κύων, *canis.* *Ang.* Dogsbane.

Ἀποκυρτόω, gibbosum reddo.

Ἀποκυρόω, ῶ, f. άσω, abrogo, irritum facio, auctoritate privo; ἀποκυροῦσθαι, abroget, Ph. Ex ἀπὸ, & κυρόω, *auctoritatem do.* Hinc

Ἀποκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio, Gl. V.

Ἀποκύω, gigno.

Ἀποκωκύω, flendo conficio.

Ἀποκωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, impedio.

Ἀποκώλυσις, ἡ, impeditio.

Ἀποκωφόω, ῶ, mutum reddo; (2) exsurdo, surdum reddo.

Ἀπολᾶσωμεν, 1. pl. 2. a. conj. act. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαγχάνω, sortior. Ἀπολαγχανειν τῆς κτημάτων, τῆς γῆς, τὸ μέρος τινος.

Ἀπολαιμοτομέω, ῶ, jugulum incido.

Ἀπολαιμότομος, ον, cui gula incisa est.

Ἀπολακτίζω, f. ίσω, calce ferio, calce repello; (2) despicio, sperno. Hinc

Ἀπολακτισμὸς, οῦ, ὁ, calcitratio.

Ἀπολαλέω, ῶ, f. ήσω, garrio, effutio; (2) renuo, sermone recuso.

Ἀπολαμβάνω, f. λήψομαι, recipio, recupero, Gl. V. (2) seduco; (3) intercludo, intercipio, dirimo; (4) capio, accipio; ἀπείληφεν, recipit, Ph. ἀπολάβωσιν, consequerentur, Ph. Ἀπολαμβάνειν τῶν ἀρχῶν, τὸ μισθὸν, τὰς ὅρκους, τι παρά τινος· τὸ πρὸς λόγον, reducere.

Ἀπολαμπρύνω, splendidum reddo, illustro. *pass.* ἀπολαμπρύνεται, gloria quæritur, paratur.

Ἀπολάμπω, f. ψω, emico, effulgeo, resplendeo; (2) ejaculor, emitto. Ὀφθαὶ ναυταχῇ ἀκτῖνες ἀπολαμπσουν, Arist. Av. 1015. Χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλὴ, Il. 14, 183.

Ἀπολαμφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* pro ἀπολημφθέντες, qu. a. fut. λάμψω, pro pro λήψω, ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολάπτω, f. ψω, lambendo absorbeo.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio, usus, commodum, fructus, quem ex aliqua re percipimus; (2) voluptas, oblectatio:

Ἀπόλαυσμα, ατος, τὸ, oblectamentum:

Ἀπολαυστικὸς, ἡ, όν, in voluptate vivens; (2) voluptatem adferens. Ab

Ἀπολαυσὸς, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, ad voluptatem pertinens. Ab

Ἀπολάνω, f. αύσω, fruor; commodum, fructum, emolumentum capio; (2) *in deteriorem partem*, damnum capio, punior. Φίλων ἥδιστος καὶ σωθεντότατος ὄψεσι ἀπολαῦσαι, Philo. Ἀπολαύσομαι τί γ', εἰ διαγραφήσομαι; Arist. Av. 178.

Ἀπολαφθέντες, *Dor.* pro ἀπολημφθέντες.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀπολαγχάνω.

Ἀπολεαίνω, lævigo, complano; (2) contero, comminuo.

Ἀπολέγω, f. ξω, deligo, seligo; (2) decerpo; (3) rejicio, repudio; (4) declaro; (5) interdico, veto. Ἀπολέγειν τῶν ἐν τῇ ψυχῇ δυσγενείαν· ἀπολέγεσθαι τῶν δείκνυσι, σώζεσθαι τῷ ψυχῷ, despondere.

Ἀπελεῖ, *peribis*, f. 2. ind. med. *Att.* pro ἀπολῇ, a verbo ἀπόλλυμι pro ἀπολέω, *perdo.*

Ἀπολείβω, distillo, fundo. Καιροσέων δ' ὀθονίων ἀπολείβεν ὑγρὸν ἔλαιον, Odyss. 7, 107.

Ἀπόλειμμα, τος, τὸ, reliquum, reliquiæ. Ab

Ἀπολείπω, f. ψω, relinquo, derelinquo; (2) desero, destituo; (3) supero, vinco, præsto, a tergo relinquo; (4) desisto, desino; *eleganter cûm particip.* (5) absum, *in formulâ*, parum abest, *cum gen. & infin.* Μικρὸν ἀπέλιπε τοῦ μὴ πιεῖν, ἀπολείπεσθαί τ' κυρίας, vadimonium deserere; τ' σχολῆς, abesse. Ἦπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα; Arist. Plut. 832. Ἀπὸ γὰρ βίου αὐτίκα λείψω, Soph. Phil. 1150.

Ἀπολεῖς, 2. sing. f. 2. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολεῖσθε, *peribitis*, 2. plur. f. 2. ind. act.

Ἀπολειτεργέω, ῶ, munere defungor.

Ἀπολείχω, f. ξω, lingendo, s. lambendo tollo, aufero. Οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ, Luc. 16, 21.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio; (2) defectus, deliquium. Ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεκτος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, electus, eximius. Ab ἀπολέγω.

Ἀπολελεγμένως, negligenter.

Ἀπολελαμμένος, part. perf. pass. v. ἀπολαμβάνω.

Ἀπολέλαυκα, 1. s. perf. ind. act. v. ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. med. verbi ἀπολείπω, *relinquo.*

Ἀπολελυμένος, perf. part. pass. v. ἀπολύω.

Ἀπολελυμένως, *Adv.* solute, absolute, libere. Grammaticis dicitur etiam de positivo adjectivorum gradu. Ab ἀπολύω.

Ἀπολέμητος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, bello non vexatus, bello non lacessitus. Ab

Ἀπόλεμος, ᾱ, ὁ ἡ ἦ, imbellis, inhabilis ad bellum; (2) inexpugnabilis; (3) pacificus.

Ἀπολέμως, *Adv.* non pugnaciter & instanter.

Ἀπόλεμμα, τος, τὸ, corium, pellis. Ab ἀπὸ, & λέπω. Unde

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, decortico.

Ἀπολέπισμα, τος, τὸ, cortex resectus, item minutæ partes oleum, plantarum resectæ.

Ἀπολεπτύνω, f. υνῶ, in mucronem colligo; (2) extenuo.

Ἀπολέπω, f. ψω, decortico.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόλλυμι.

Digitized by Google

Ἀπολέσκομαι, pereo; quasi hinc sit ἀπολεσκετο, imperf. quod tamen *Ionicum* est pro ἀπώλετο, ab Ὄλλυμι.

Ἀπολέσθαι, a. 2. infin. med.

Ἀπόλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro Ὄλεσαν.

Ἀπολέσω, *perdam*, 1. sing. f. 1. ind. act.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio. Ex Ἀπὸ, & λευκὸς, *albus*.

Ἀπολήγει, *desinat*, 3. sing. præs. opt. verbi

Ἀπολήγω, desino. Ἀλλά τε ἢ ῥεῖ δυῒ ποταμοῖϕι ἐκ ἀπολήγϕ ἀλκῆς, Il. 21, 577.

Ἀπολικέω, ῶ, crepo, crepitum edo.

Ἀπολικυθίζω, f. ίσω, detraho λικύθιον, seu ornamentum oratorium.

Ἀπόληξις, εως, ἡ, finis, clausula.

Ἀπολληρίω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro.

Ἀπόλλῃ, 3. s. a. 2. conjunct. med. v. Ὄλλυμι.

Ἀπολῃφθεὶς, part. a. 1. pass. v. ἀπολαμβάνω. Unde

Ἀπόλημψις, εως, ἡ, receptio, retentio, recuperatio; (2) intercluſio, ſuppreſſio.

Ἀπολιάνομαι, liveſco.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, recedo, aufugio Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκις ἀπολύμβϕ; Ariſt. Av. 1473. Ab ἀπολείβω, *deſtillo*.

Ἀπολιγαίνω, ſtrepitum facio, turbas excito. Ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τὰς ἀγορανόμους καλῶ, Ariſt. Arch. 973.

Ἀπολιθόω, ῶ, f. άσω, in lapidem verto, lapideſcere facio; ἀπολιθοῦμαι, lapideſco. Ex Ἀπὸ, & λιθϕ, *lapis*. Hinc

Ἀπολίθωσις, εως, ἡ, mutatio in lapidem.

Ἀπολιμπάνω, relinquo. Ab ἀπολείπω.

Ἀπολινόω, ῶ, f. άσω, lino vincio. Hinc

Ἀπολίνωσις, εως, ἡ, ligatio proprie quæ fit lino.

Ἀπολιόρκητος, ον, qui obſideri, expugnari non poteſt.

Ἀπολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, extorris, patria pulſus. Ex α priv. & πόλις, *urbs*.

Ἀπολιχαίνω, delabor; (2) non attingo, non adhæreſco.

Ἀπολιχίω, ῶ, f. ήσω, delabor; (2) lapſante greſſu, ut in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam; (3) non attingo, non adhæreſco; (4) labor.

Ἀπολιταργίζω, celeri gradu a foribus me propripio, celeriter aufugio, me abripio; ἀπολιθαργῶ, f. 1. *Att.* pro ἀπολιθαργίσω. Ex ἀπὸ, & λίτη, *janua*, & ἀργὸς, *celer*.

Ἀπολίτευτος, ον, ὁ ϗ ἡ, nequaquam civilis, non urbanus, ſine politia. Ex α priv. & πολιτεία, *verſor in republica*.

Ἀπολίτης, ου, ὁ, qui civis eſſe deſiit; alienus a reip. negotiis. Ab ἄπολις, *extorris*.

Ἀπολιτικὸς, ἡ, όν, qui non eſt πολιτικὸς, qui eſt reip. ignarus. Ab eod.

Ἀπολιχμάω, ῶ, delambo, delingo. Ἐνταυθοῖ κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλὴς αἷμ' ἀπολιχμήσονϑ' ἀκηδέες, Il. 21, 123.

Ἀπολλήγω, *deſino*, *Poët.* pro ἀπολήγω.

Ἀπολλυμι, ſ. ἀπολλύω, perdo, vaſto; f. 1. ἀπολέσω, f. 2. ἀπολῶ, p. ἀπολώλεκα, a. 1. ἀπώλεσα; ἀπόλλυμαι, pereo, intereo, diſpereo; ἀπώλετο, periit, Gl. V. a. 2. Τὸ μὴ ζῆϕ τὰς πόλεις ϗ τἄλλα πάντα, τὸ ϗ ἀπόλλυσι ϗ ἀνατρέπϕ, Plat. Ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν ἐκ ἀπώλεσον, Soph. El. 26. Ἀλλά με λόγοις ἀπώλυσ, ibid. 1376.

Ἀπόλλυϑ, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Ἀπολογαριάζω, rationem ineo, computo. Ab ἀπολογίζομαι.

Ἀπολογαριασμὸς, ὁ, ſupputatio. A præc.

Ἀπολογεῖϑ, 3. ſ. præſ. ind. med. *contr.* pro ἀπολογείϑ, ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, deſendo ſermone; (2) excuſo. Ἀπολογεῖϑ' ὡρὸς τὰ ἐγκλήματα, ὡεῖ τινοϑ, τῷ δήμῳ, ὑπέρτινοϑ. Εὐθυμότερον τὰ ὡεῖ ἐμαυτοῦ ἀπολογοῦμαι, Act. 24, 10. Ex Ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*. Hinc

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio; (2) refutatio.

Ἀπολογησαμβίῳ, dat. ſing. a. 1. part. med.

Ἀπολογητικὸς, ἡ, όν, defenſorius, ad defenſionem pertinens. Ab eod.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio; excuſatio, purgatio, ſatisfactio, Ph. Ex Ἀπὸ, & λόγος.

Ἀπολογίζομαι, f. ίσομαι, rationes reddo, ſeu refero; (2) imputo, impenſum refero; (3) rationem ineo, ratione inita colligo. Καὶ τἄλλα διοικῶν ἀπελογίζετο καϑ' ἑαυτὸν, Xen. Hinc

Ἀπολογισμὸς, ὁ, rationis redditio & relatio; (2) expenſi relatio; (3) rationum codex; (4) narratio, expoſitio rei qua apparet, rem bene actam; (5) mentis abalienatio.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, narratio longa & verboſa; (2) fabula, apologus, narratio ficta. Ex ἀπὸ, & λόγος, *ſermo*.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, reliquus.

Ἀπόλοιτο, *pereat*. 3. ſ. a. 2. opt. med.

Ἀπολολύζω, f. ύξω, clamore & vociferatione lætitiam præ me fero.

Ἀπολυθήσιϑε, 2. pl. f. 1. ind. paſſ. verbi ἀπολύω.

Ἀπολῦμαι, f. 2. ind. med. v. ἀπολλυμι.

Ἀπόλυμα, τὸ, lavacrum, ſ. quod lavando abluitur, ſordes e lotione.

Ἀπόλυσις, ἡ, lotio. Ab

Ἀπολύω, f. ύσω, abluo. Πάτροκλον λύσσιαν ἀπὸ ῥῶτον εἱματόεντα, Il. 18, 345. Ἀπόλυσαι τὰς ἁμαρτίας σου, Act. 22, 16.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro.

Ἀπολοχμόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, frutico, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Ex ἀπὸ, & λόχμη.

Ἀπολυμαίνεϑαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἀπολυμαίνομαι, purgor; (2) corrumpo. Ἀλλὰ σὺ Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεϑ' ἀνωγεν, Il. 1, 313. Hinc

Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, perniciem adferens, pernicies.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπολύω.

Ἀπολυπραγμόνητος, ον, nihil laboris habens.

Ἀπολυπραγμονήτως, ſine multo labore.

Ἀπολυπράγμων, ον, non curioſus.

Ἀπολύσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberativus, abſolutivus. Ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, liberatio, abſolutio; (2) refutatio; (3) diſceſſus, profectio; (4) deceſſus, obitus; (5) confectio ſc. negotiorum. Ab eod.

Ἀπόλυσον, *dimitte*, 2. ſing. a. 1. imperf. act.

Ἀπολύσασι, 3. plur. a. 1. conjunct.

Ἀπόλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſolutus, liberatus. Ab eod.

Ἀπολυτρόω, ῶ, f. ώσω, redimo; (2) accepto pretio dimitto. Χρημάτων ὀλίγων ϑ' Ἕκτορος νεκρὸν ἀπελύτρωσας, Luc. Hinc

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio.

Ἀπολύτως, *Adv.* ſolute, libere; (2) abſolute.

Ἀπολύω, f. ύσω, ſolvo, exſolvo, ſejungo; (2) abſolvo reum; (3) dimitto, remitto; do veniam abeundi; (4) libero dato pretio redemtionis; & (5) ἀπολύομαι, diluo, refuto; (6) diſcedo, proficiſcor; (7) dimitto redemtum ab altero. Ἀπολύειν ζαυτὸν αἰτίας, ϑ φονέα, τὰ κατηγορημένα, τῷ γυναῖκα. Ἐμὲ ἀπόλυσον ταύτης ϑ ὁπωμιλείας, Xen. Ἀπολύσϑ τὰς διαζολάς, Plat.

Ἀπολυωδέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio, contumelia laceſſo. Μανίᾳ γὸ ἄλεϑ' ἡμῖν ὁ κλεινὸς. Νὺκτερϕ Αἴας ἀπολωλεκϑῆναι, Soph. Aj. 216.

Ἀπόλαλα, 1. ſ. perf. ind. med. *Att.* pro ἀπώλα.

Ἀπολαλεῖ, 3. ſ. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἀπώλει.

Ἀπολώλεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἀπόλεκα.

Ἀπολελεκέναι, *perdidiſſe*, inf. perfecti ejuſd.

Ἀπολαλὸς, neutr. ſing. part. perf. med.

Ἀπολελότα, *perdita*, acc. pl. n. g. part.

Ἀπολελπίζω, f. ίσω, veſte exuo.

Ἀπολατίζω, detraho, avello, more eorum, qui lotum carpunt, h. e. optimum quodque.

Ἀπολαφάω, ῶ, f. ήσω, ſedo, ceſſare facio.

Ἀπομαγδαλία, ας, ἡ, ſ. ἀπομαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, v. μαγδαλία, quod idem eſt. Ab ἀπομάσσω, *abſtergo*. Unde

Ἀπόμαγμα, ατος, τὸ, abſtergimentum, ſive id, quod ex abſtergione colligitur.

Ἀπομαδαρόω, tondeo.

Ἀπομαδίζω, idem.

Ἀπομάθημα, τὸ, quod oblivioni dedimus:

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, doctrinæ oblivio. Ab ἀπομανθάνω, *dediſco*.

Ἀπομαθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀπομαθοῦσα, ab ἀπομανθάνω.

Ἀπομαίνομαι, f. νοῦμαι, furo, inſanio; (2) furere, inſanire deſino.

Ἀπομακρύνω, longè removeo.

Ἀπομάκτης, ου, ὁ, abſterſor. Ab ἀπομάττω.

Ἀπομαλακίζομαι, f. ίσομαι, effeminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum. Ex ἀπὸ, & μαλακίζω.

Ἀπομαλθακίζομαι, idem.

Ἀπομαλθακόομαι, idem.

Ἀπομανεῖσα, a. 2. part. paſſ. f. g. v. ἀπομαίνομαι.

Ἀπομανθάνω, dediſco. Ὡς ἀπίμαθϑ ϗ ταῦτα, α πρωτὸ ὡμὶν εἰδέναι, Plat.

Ἀπομαντεύομαι, divino.

Ἀπομάξω, *abſtergo*, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἀπομάξομαι, ab ἀπομάττω.

Ἀπόμαξις, εως, ἡ, abſterſio. Ab ἀπομάσσω.

Ἀπομαραίνω, tabefacio; ἀπομαραίνομαι, deficio, collabor.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, teſtor, atteſtor.

Ἀπομάσω, vel ἀπομάττω, f. ξω, abſtergo; (2) exprimo, effingo, mentior aliquem, i. e. ſimilis ei plane ſum; *in med.* (3) veneficiis defixum & devotum libero. Καὶ ϑ κοινοτὸν ϑ κολληθέντα ἡμῖν ἐν τῃς πόλεως ὑμῶν ἀπομασόμεϑα ὑμῖν, Luc. 10, 11.

Ἀπομαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, vehementer flagello.

Ἀποματαΐζω, f. ίσω, crepitum ventris emitto.

Ἀπομάχομαι, propugno, propulſo hoſtes, pugnam ſuſtineo; item, arceo *ſimpliciter*.

Ἀπόμαχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt extra pugnam; (2) pugnæ inutilis. Ex ἀπὸ, & μάχη, *pugna*.

Ἀπομεθύσκομαι, ebrius eſſe deſino, ebrietate liberor, crapulam dormio. Ex ἀπὸ, & μεθύσκω.

Ἀπομειλίσσω, vel ίττω, f. ίξω, demulceo, delinio, placo.

Ἀπομείρει, 3. ſing. præſ. ind. med. verbi

Ἀπομείρομαι, f. ρέομαι, præbco, diſtribuo; (2) ſortior. Ἠὼς γὸ τ' ἔργοιο τρίτῳ ἀπομείρει αἴσαν, Heſiod. Ἔργ. 576.

Ἀπομείωσις, εως, ἡ, diminutio. Ex ἀπὸ, & μείωσις, quod idem ſignificat.

Ἀπομελαίνω, denigro, nigrum reddo.

Ἀπόμελι, ιτος, τὸ, decoctum dulciſſimorum favorum acceto mixtorum. Ex ἀπὸ, & μέλι, *mel*.

Ἀπομέμαρμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἀπομείρομαι.

Ἀπομέμαχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀπομάσσω.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, accuſo, incuſo; (2) reprehendo. Ἀπομεμφομένην ϑ' ἑτέραν αὐτὸν ὅτι ταῖς παραδόσεσι τοῦ ὁρκου, Plut.

Ἀπομένω, f. νῶ, remaneo; (2) permaneo; (3) maneo. Κἢν ἀπομείνωσι, ſi convaleſcant a morbo, *Aret*.

Ἀπομερίζω, f. ίσω, diſpertio, divido, ſeparo; tribuo, Gl. V. Ex ἀπὸ, & μερίζω.

Ἀπομερμηρίζω, f. ίσω, depoſitis curis dormio.

Ἀπομετρέω, f. ήσω, metior, dimetior, Gl. V. demetior. Hinc

Ἀπομέτρημα, ατος, τὸ, demenſum, Ph.

Ἀπομηκύνω, f. υνῶ, longum facio, produco.

Ἀπομνησάντος, g. ſ. a. 1. part. act. v. ab

Ἀπομνίω, f. ίσω, iraſcor. Κεῖτ', ἀπομνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, Il. 2, 772. Ex ἀπὸ, & μῆνις, *ira*.

Ἀπομίγνυμι, f. ίξω, miſceo, commiſceo.

Ἀπομιμεῖσϑ, *imitari*, præſ. inf. med. *contr.* pro ἀπομιμεῖσϑαι, ab

Ἀπομιμέομαι, ὅμαι, imitor, effingo. Ἀπομιμεῖσϑ βροτὰς ϗ κεραυνὸς, Plut. Hinc

Ἀπομίμημα, τὸ, imitatio, ſimulacrum.

Ἀπομίμησις, εως, ἡ, imitatio, expreſſio ad exemplar alicujus.

Ἀπομι-

Digitized by Google

'Απομιμνήσκομαι, f. μνήσομαι, recordor. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο κὴ ἐν Θανάτοιο φορῇ αἴσῃ, Il. 24, 428. Ab ἀπομνάομαι.

'Απόμιξις, ἡ, commistio. Ab ἀπομίγνυμι.

'Απόμισθος, ου, ὁ κὴ ἡ, cui merces non datur, cui merces aut stipendium detrahitur; (2) mercede aliquid faciens, mercenarius. Ex ἀπὸ, & μισθὸς, merces. Hinc

'Απομισθόω, f. ώσω, eloco mercede conductâ, eloco; (2) conduco:

'Απομίσθωμα, ατος, τὸ, res mercede conducta, aut locata.

'Απομνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, recordor; (2) memorem me ostendo beneficii referendo gratiam, vel injuriæ, ulciscendo. Ex ἀπὸ, & μνάομαι, memini.

'Απομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile; (2) res, quæ memoratur, historia; (3) commentarii rerum gestarum:

'Απομνημόνευσις, ἡ, commemoratio. Ab

'Απομνημονεύω, f. εύσω, recordor, reminiscor; (2) memoriter recito; Gl. V. commemoro; (3) idem quod ἀπομνάομαι, (2).

'Απόμνησαι, 2. f. a. 1. imp. med. v. ἀπομνάομαι.

'Απομνησικακέω, ῶ, f. ήσω, memor sum injuriæ; (2) non sum memor injuriæ.

'Απόμνυμι, f. ἀπομνύω, f. ἀπομόσω, abjuro, jurejurando nego; ejuro, ἀπομόσαι, inficiari, dejerare, Gl. V. a. 1. Ἀπώμοσ' ἀγνῷ ζωὸς ὕψιστον Ζῆνα, Soph. Phil. 1278.

'Απόμοιρα, ας, ἡ, pars, portio, pars reditus, ab agro, v. c. decimæ. Ex ἀπὸ, & μοῖρα, portio.

'Απομονόω, ῶ, f. ώσω, derelinquo, desero; (2) privo, separo, excludo; (3) non comprehendo, v. c. studere.

'Απόμοργμα, ατος, τὸ, quod est expressum ex alio; ut signum annulo expressum.

'Απομόργνυμι, f. ἀπομοργνύω, f. ξω, exprimo; (2) abstergo; (3) lacrimor. Σπόγγῳ σ' ἀμφὶ φρόσωπα, κὴ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόρξω, Il. 18, 414. Hinc

'Απόμορξις, εως, ἡ, absterfio; (2) expressio.

'Απομόσαι, a. 1. inf. act. v. ἀπόμνυμι. Unde

'Απόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio.

'Απομοτικῶς, ejurandi sensu.

'Απόμουσος, ου, ὁ κὴ ἡ, Musis alienus; (2) indoctus. Ex ἀπὸ, & Μοῦσα, Musa.

'Απομούσως, indoctè.

'Απόμυγμα, τος, τὸ, excretio muci. Ab ἀπομύττω.

'Απομύζηρις, ιδος, ἡ, fellatrix. Ex ἀπὸ, & μύζηρις.

'Απομυδάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehortor, dissuadeo, prohibeo. Μάλα γάρ τοι ἔγωγε φόβ' ἀπεμυδάμην, Il. 9, 109. Ex ἀπὸ, & μυθέω, verbum.

'Απόμυιος, ου, ὁ, abactor muscarum; (2) cognomen Jovis. Ex ἀπὸ, & μυῖα, musca.

'Απομυκάομαι, ῶμαι, mugio.

'Απομυκτηρίζω, subsannando repudio.

'Απομυλαίνω, intorqueo, incurvo. Ex ἀπὸ, & μυλὸς, curvus.

'Απμυξία, ας, ἡ, id quod emungendo detrahimus. Ab

'Απομύσσω, vel ἀπομύττω, f. ξω, mungo, emungo; (2) decipio. Ἀπομύσσειν τινὰ ῥῖν' τῇ χειρί, Epigr.

'Απομύω, f. ύσω, claudo, tego.

'Απομυξόλιγνος, ου, ὁ κὴ ἡ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Ex α priv. & σμυξολυγάω, bullio.

'Απομωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ex ἀπὸ, & μωρὸς, stultus, fatuus.

'Απομασία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι.

'Απομαστικὸς, ἡ, όν, abjurativus. Ab eod.

'Απόματος, ου, ὁ κὴ ἡ, q. d. abjurabilis; (2) vitandus, fugiendus. Ab eod.

'Απεναίω, migro, sedem muto, alio habitatum eo.

'Απόναμαι, vel ἀπόνημι, f. ἀποήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio, fruor. Μηδέ σοι ἐλπίδας ἀπωσάμενος τοιάδ' ἀνύσαντες ἴῃμεν, Soph. El. 213. Σὺ δ' ἦλθ' ἀπωσάμενος, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, fruor.

'Απόναντο, 3. plur. imperf. ind. med.

'Απονάρκαω, & όω, torpesco, torpeo, piger sum.

'Απονάσσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act. Poët. pro ἀπονάσωσιν, ab

'Απονάω, f. άσω, commigro, ad habitandum me confero; (2) migrare facio. Ἀτὰρ οἱ πρέκαλλέν κέρδιον ἀψ ἀπονάσασιν, Il. 16.

'Απονίεσθαι, redire, pr. inf. med. v. ἀπονίομαι.

'Απονίκρομαι, emorior, item obrigeo (frigore) & emorior.

'Απονίμησις, εως, ἡ, distributio; attributio, adsignatio, deputatio, Ph:

'Απονεμητικὸς, ἡ, όν, distributivus.

'Απονεμητὴς, οῦ, ὁ, distributor, Gl. V. Ab

'Απονέμω, f. μῶ, tribuo, attribuo, adsigno, dispertio, Gl. V. ἀπονεμηθεὶς, disputatus, Ph. a. 1. part. pass. ἀπονενεμημένος, deputatus, tributus, Gl. V. p. part. pass. Ἀπονέμειν χάριν τινὶ, agere gratias; εὐχαριστίαν, referre; ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, Συλλογόμην τινὶ, tribuere. Εἰτ' ἀπίνεμον' ἑταῖσθα τὰ ψηφίσματα, Arist. Av. 1494. Τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμήν, 1 Pet. 3, 7.

'Απονενομμένος, part. perf. pass. v. ἀπονέομαι.

'Απονενομμένως, Adv. dementer, fastuose. Ab ἀπονενο.

'Απονέομαι, f. νήσομαι, abeo; (2) redeo, revertor. Ex ἀπὸ, & νέω.

'Απονεοττέω, f. εύσω, nidifico; nidificationem relinquo.

'Απόνευμα, τὸ, declivitas.

'Απονευρόω, ῶ, enervo, nervos incido. Hinc

'Απονεύρωσις, εως, ἡ, enervatio, nervorum incisio; (2) coitio multorum nervorum; (3) tendo.

'Απονεύω, f. εύσω, abnuo, respuo, aversor; (2) nuto, ad ruinam inclino, declino, flecto, vergo, inclino. Ἀπονεῦσιν πρὸς ἠῶ αἰθέρα, Philo; πρὸς τὴν γεωμετρίαν, Plat.

'Απόνημαι, f. ονήσομαι, utilitatem ex aliqua re capio; (2) fruor. Σὺ δ' ἦλθ' ἀπόνηαι, Il. 24, 556. Ex ἀπὸ, & ὄνημι, juvor.

'Απόνηρος, ου, ὁ κὴ ἡ, minime malus, non depravatus, noxa carens. Ex α priv. & πονηρὸς, malus.

'Απονηστίζομαι, jejunium finio.

'Απονητί, Adv. facile, sine labore, Xenoph. Κυρ. Παίδ. 2, 9. Ab

'Απόνητος, ου, ὁ κὴ ἡ, illaboratus; (2) labore carens, facilis. Ab ἄπονος.

'Απονήχομαι, f. νήξομαι, nato; (2) enato. Ἀπονήξας πρὸς ῥοῦμα, Plut.

'Απονία, ας, ἡ, Ion. ἀπονίη, vacatio e labore; (2) aversatio laboris, laborum detrectatio; (3) desidia, inertia. Ab ἄπονος.

'Απονίζω, f. ίσω, abluo, abstergo. Τὼ ἀπονίζεσα φρασσόμεθα, agnovi, Odyss. 23, 75. Αὐτοὶ σ' ἰδρῷ πολλὸν ἀπονίζοντο θαλάσσῃ ἑσσάντες, Il. 10, 572.

'Απονικάω, f. ήσω, vinco, supero.

'Απονικῆσαι, a. 1. inf. act.

'Απόνιμμα, ατος, τὸ, malluvium:

'Απόνιπτρον, ου, τὸ, idem. Ab

'Απονίπτω, f. ψω, abstergo, abluo. Ἀλλὰ μὲν ἀμφίπολοι ἀπονίψατε, Odyss. 19, 317. Ἀλλ' ἰχὼ μὴ ἀποτρίχων, ἀπονίψομαι, Arist. Av. 1168.

'Απονοσφίομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, nihil pensi habeo, mentem & rationem abjicio; (2) insolesco, vesana quadam mente efferor; dicitur de omnibus generibus robustioris improbitatis, ut maledicere improbè, incestare, &c. de quibus Latini furorem dicunt, Ern. ἀπονενονηκότος, temerarius, demens, desperatus. Ex ἀπὸ, & νόος, mens.

'Απονοσία, ad amentiam, &c. redigo; Gl. V. ἀπενοῶ, amento.

'Απόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia. Ph. dementia; (2) vesania, confidentia, insolentia & animi elatio; contumacia, Ph. Ex iisd.

'Απονομάζω, f. άσω, denomino, appello.

'Απονομὴ, ῆς, ἡ, partitio, distributio. Ab ἀπονέμω.

'Απονος, ου, ὁ κὴ ἡ, labore carens; (2) minime impeditus; (3) lenis; (4) non dolens; (5) facilis. Ἀπονώτερος, Comp. legitur apud Thucyd. & ἀπονώτατος, apud Aristot. Ex α priv. & πόνος, labor.

'Απονοσήσας, part. a. 1. act. Dor. pro ἀπονοσήσας, ab

'Απονοστέω, ῶ, f. ήσω, redeo, revertor. Μή σ' ἀπὸ δυσφήμοιο τέφρα ἀπονοσήσαντα, Hesiod. Ἔργ. 733. Ἀψ ἀπονοστήσειν φρονεῖ Ἰλιον ἠμαθόεσσαν, Il. 8, 499.

'Απονοστήσας, qui aliunde redit, a. 1. part. act.

'Απονοστήσειν, redituram esse, f. 1. inf. act.

'Απονόστησις, εως, ἡ, reversio, reditus.

'Αποσοφίζω, f. ίσω, separo, sejungo; (2) (2) privo. Ὁ ξυλλαβέν με, κἀπεσοφίσατο ὅπλων, Soph. Phil. 970.

'Απονυκτοδέω, pernocto foris, abnocto.

'Απονύμφης, ου, ὁ, qui a contrahendis sponsalibus, h. e. ducenda uxore abhorret; (2) qui mulierum commercio non delectatur:

'Απονυμφος, ου, ὁ, idem, & ex ἀπὸ, & νυμφη.

'Απονυσάζω, f. άξω, obdormisco, dormito; (2) negligenter ago; (3) secubo, foris cubo.

'Απονυχίζω, f. ίσω, ungues reseco. Hinc

'Απονυχισμα, ματος, τὸ, unguium resegmen.

'Απόνως, Adv. facile, fine labore. Ab ἄπονος.

'Απονωτίζω, exdorsuo, Gl. V. (2) fugo; (3) fugio. Ex ἀπὸ, & νῶτος, dorsum.

'Απόξενος, ου, ὁ κὴ ἡ, inhospitalis, inhospitus. Ex ἀπὸ, & ξένος, hospes. Hinc

'Αποξενίζω, idem quod

'Αποξενόω, ῶ, f. ώσω, peregre abigo, expello; (2) facio exsulem, in exsilium ablego; (3) abalieno; (4) abdico, ἀπεξενούμην, ῦμαι, extra patriam dego, peregrinor; (2) reus agor peregrinitatis; (3) externum me simulo. Ἀπεξενῶτο πολὺν χρόνον ἔξω τ' οἰκίας, Aristot. Hinc

'Απεξένωσις, εως, ἡ, peregrinatio, migratio in externam regionem; (2) commoratio extra patriam.

'Αποξυστέος, α, ον, repudiandus, abjiciendus, Aret. Ab eod.

'Αποξύω, f. ύσω, abrado, dedolo, Gl. V. (2) polio, expolio.

'Αποξηραίνω, exsicco, arefacio; ἀποξηράνομαι, exarefco, Gl. V.

'Αποξιφίζω, idem quod simplex.

'Αποξυλίζω, f. ίσω, lignum, seu quod est lignum detraho; (2) ligno spolio.

'Αποξυόω, f. υῶ, acidum reddo; (2) acutum reddo, exacuo; ὀξυώσομαι, acesco. Ἀποξυώσειν ἑστιὰ, Odyss. 6, 269.

'Αποξυρέω, ῶ, f. ήσω, novacula rado, detondeo.

'Αποξυρίω, ῶ, f. ίσω, idem. Ὅς ἐμ' ἀποξύρασε πώγωνος, Arist. Θεσμ. 1032.

'Αποξύρομαι, rador, detondeor.

'Αποξυρὸς, ου, ὁ κὴ ἡ, abrasus; (2) exsurs. Ex ἀπὸ, & ξυρὸς, acutus, aptus ad radendum.

'Αποξυς, υος, ὁ κὴ ἡ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fastigiatus. Ex ἀπὸ, & ὀξὺς, acutus.

'Αποξύσας, a. 1. part. act. v. ἀποξύω. Unde

'Αποξυσμα, ατος, τὸ, quod abraium est, rasmentum:

'Αποξυστρόω, ῶ, f. άσω, hebeto, aciem aufero. Ab

'Αποξύω, f. ύσω, abrado; derado; (2) destringo; (3) abstergo; (4) lævigo; (5) detraho; in med. exuo, deponо.

'Αποπαγήσομαι, concrescam, 1. sing. f. 2. ind. pass. verb. ἀποπήγνυμι, pro ἀποπήξω.

'Αποπαίζω, f. ξω & σω, ludo, lusito; (2) ludere desino.

'Αποπαλαιόω, ῶ, f. άσω, abrogo, antiquo.

'Αποπάλλω, evibro, jaculor. Ὄφιας τὼ λιονίδα, ἄλλοτε μὲν πρόσω μάλα βάλλεσκε τῷ ὑραγῷ, ἄλλοτε δ' ἀποπαλλομένῃσι βιὸς ἀκίας, Aret.

'Απόπαππος, ου, ὁ, abavus. Ex ἀπὸ, & πάππος, avus.

'Απόπαππος, ου, ὁ, in pappos verto.

'Αποπαπταίνω, circumspicio.

'Αποπαρθενεύω, f. εύσω, idem quod

'Αποπα-

Digitized by Google

Ἀποπαρθενόω, ῶ, devirgino, virginate privo. Ex ἀπὸ, & παρθένος, virgo.
Ἀπόπας, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non guſtavit, jejunus. Ex ἀπὸ, & πάω, guſto.
Ἀποπατέω, ῶ, f. ήσω, a via recedo, a via deflecto; (2) ventrem exonero, caco, excerno. Hinc
Ἀπόπατμα, ατος, τὸ, excrementum, quod ejectum eſt, merda:
Ἀπόπατος, ου, ὁ, feceſſus, quem quærimus ad levandum ventrem, locus, ubi venter exoneratur; (2) evacuatio ventris.
Ἀποπαύω, 2. ſing. præſ. imper. med. Ion. pro ἀποπαύσο, ſ. ἀποπαύε.
Ἀποπαυσις, εως, ἡ, & Ion. ιος, finis, ceſſatio, vel deceſſio. Aret.
Ἀποπαύστωρ, ορος, ὁ, finem, requiem afferens. Ab
Ἀποπαύω, f. αύσω, ceſſare facio, compeſco, cohibeo; ἀποπαύομαι, deſiſto, deſino. Ἤ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμαδὸν ἰέναι, Odyſſ. 12, 126. Οὐδέποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι, ceſſabo, Soph. El. 233.
Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experimentum; (2) conatus, inceptum. Ex ἀπὸ, & πεῖρα. Hinc
Ἀποπειράζω, f. άσω, tento, periculum facio; (2) conor, nitor. Ἀποπειραζοντας τῆδ' ἀγραυλεύντων, Ariſt.
Ἀποπειράω, ῶ, f. άσω, experior, periclitor. Ἀποπειρᾶσθ' γναμης τινος, τῶν μαντείων, τόπε. Τοὐμὲ σ' αὖθις ἀποπειράσομαι, Ariſt. Ran. 667. Ἀποπειρασαι ταῖς γαυσὶν ἐξέλωντο, Thuc. Ab eod.
Ἀποπέκω, f. ξω, detondeo.
Ἀποπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri aufero; (2) ſecuri dolo & complano. Πελεκήντες, οἱ τοῖς ῥύγχεσιν ἀπεπελέκησαν τὸς σῦλας, Ariſt.
Ἀποτεμπλόω, ῶ, f. άσω, quintam partem perſolvo. Ex ἀπὸ, & πεμπλη, quinta pars.
Ἀπόπεμπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, dimiſſus; (2) dignus, qui rejiciatur ob improbitatem. Ab
Ἀποπέμπω, dimitto, poteſtatem abeundi concedo; (2) dimitto cum comitatu; (3) amando, ablego; (4) in exſilium mitto; (5) remitto; (6) emitto, evulgo; (7) rejicio, repudio; (8) non agnoſco. Ἀποπέμπειν τινὰ ἐς τὸ τόπον, ἐξ ὀφθαλμῶν· τὸ 'ποῤῥησ' ἐκ τόπου, evulgare, Ariſt. Ran. 361. Κἀπεμπόμλω πρὸς ταῦτα, ἡ τὸ πᾶν φράσω, hac de cauſa, Soph. El. 682.
Ἀποπεμπτέον, 3. ſ. f. 1. ind. act. Dor. pro ἀποπέμψ.
Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) repudium.
Ἀποπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo; (2) elugeo.
Ἀποπεπλάνηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλάναω.
Ἀποπέπλεκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλέω.
Ἀποπέπνυκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπνέω.
Ἀποπέπτακε, 3. ſ. perf. ind. act. v. ἀποπλέω, pro ἀποπλόω, decido.
Ἀποπράω, f. ανῶ, ad finem perduco, efficio, perago.
Ἀποπρᾶτόω, ῶ, f. ώσω, idem.
Ἀποπειράω, ω, trajicio alicunde.
Ἀποπέρδω, f. 2. ἀποπαρδῶ, crepitum ventris emitto.
Ἀποπεσπόω, ῶ, f. ύσω, averto; (2) circumductum abſtraho.
Ἀποπέτομαι, avolo; (2) revolo. Εἰς ταπὶ Θράκης ἀποπέτω, κἀκεῖ μάχη, Ariſt. Av 1375. Οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπεταίρεθα, id. Pace, 719. Ἀποπετήσει θᾶττον εἰς Ἑλύμιον, ibid. 1135.
Ἀποπεφασμένως, Adv. palam, manifeſte. Ab ἀποπεφασμένος, quod eſt ab ἀποφαίνω.
Ἀποπήγνυμι, f. ξω, frigore cogo & adſtringo, concreſcere facio. Ἐυδὸς γὰρ ἀποπήγνυσι ταὐτικήματα, Ariſt. Ran. 126.
Ἀποπηδάω, ῶ, f. ήσω, deſilio; (2) reſilio; (3) aufugio, celeriter abſcedo. Ἀποπηδᾷ ἀπὸ τῆς πυελος, Theophr.
Ἀποπιέζω, f. ίσω, exprimo, comprimo. Hinc
Ἀπόπισμα, ατος, τὸ, retrimentum ab expreſſo ſucco reliquum, fraces.
Ἀποπίμπλημι, f. πλήσω, impleo, expleo; (2) ſatio, ſaturo.
Ἀποπινόω, ῶ, f. άσω, ſordibus emaculo; (2) ſordibus inquino.
Ἀποπίπλω, decido. Ἐπεὶ κὲ τις ἀποπέσησιν ὁρμαθὲ ἐκ πίτρης, Odyſſ. 24, 7.
Ἀποπιστεύω, f. εύσω, fido, credo.
Ἀποπλάζω, f. άξω, a. 1. paſſ. ἀπεπλάγχθην, aberrare, vel evagare facio; ἀποπλάζομαι, aberro, evagor. Ἥ μὲν ἀποπλάγχθεῖσα, χαμαὶ πίσε, Il. 13, 578.
Ἀποπλανάω, ῶ, f. ήσω, aberrare facio, evagor; (2) impello in errorem, decipio; ἀποπλανῶμαι, aberro. Ἀποπλανᾶν τ' ὑποθέσεως, ἀπὸ τ' ὑποθέσεως. Ἀποπλανᾶν ἐ βελομαι τ' λόγιν, Luc. Ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τ' πίστεως, 1 Tim. 6, 10. Hinc
Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, aberratio, evagatio; (2) Figura certa rhetorica.
Ἀπόπλανος, ου, ὁ, impoſtor. Ex ἀπὸ, & πλάνος.
Ἀποπλεῖσν, pr. inf. act. Poët. pro ἀποπλεῖν, ab
Ἀποπλέω, f. βύσω, navi diſcedo, ſolvo.
Ἀποπλήθω, f. ήσω, impleo, expleo; (2) ſaturo, ſatio.
Ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν, attonitus; (2) ad apoplexiam pertinens. Ab
Ἀπόπληκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui laborat apoplexia; (2) inſanus, amens, attonitus. Ab ἀποπλήσσω, percutio, attonitum reddo.
Ἀποπλήκτως, Adv. inſane, ſtupide, ſtolide.
Ἀποπληρόω, ῶ, f. άσω, impleo, compleo; (2) perficio, præſto; (3) expleo, ſatio, ſaturo. Hinc
Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, expletio.
Ἀποπληρωτὴς, ου, ὁ, qui aliquid complet ac perficit, exſecutor. Ab eod.
Ἀποπλήσσω, vel ἀποπλήττω, f. ξω, percutio; (2) repercutio; (3) attonitum reddo, perterrefacio.
Ἀποπλίσομαι, vel ἀποπλίτομαι, f. ξομαι, abſilio, ſaltu me proripio, ſeu aufugio. Ex ἀπὸ, & πλίσσω, gradior.
Ἀπόπλους, contr. uſitatius ἀπόπλους, ου, ὁ, diſceſſus, proprie navi. Ab ἀποπλέω.
Ἀποπλουτέω, ῶ, f. ήσω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo. Ex ἀπὸ, & πλοῦτος, divitiæ.
Ἀπόπλυμα, τος, τὸ, aqua ſordida, in qua aliquid lavamus. Ab
Ἀποπλύνω, f. υνῶ, abluo. Οἱ δ' ἀλεῖς ἀποξάντες ἀπ' αὐχῆ ἀπίπλυνον τὰ δίκλυα, Luc. 5, 2.
Ἀποπλεῖν, renavigare, præſ. inf. act. verbi Ionici ἀποπλώω pro ἀποπλέω.
Ἀποπνείσα, reſpirans, præſ. part. act. fem. g. Poët. pro ἀποπνέουσα, a verbo ἀποπνέω.
Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio. Ab
Ἀποπνέω, f. εύσω, efflo, exhalo, ſpiro. Gl. V. redoleo, proſpiro; (2) efflo animam, morior; (3) pedo, flatum ventris emitto. Δεινὸν ἀποπνείσα πυρὸς μῆλον αἰθομένοιο, Heſiod. Θεογ. 324. Θυμὸν ἀποπνεύσαν, Il. 4, 524.
Ἀποπνιγησόμενον, part. f. 2. paſſ. Ab
Ἀποπνίγω, f. ξω, ſuffoco, ſtrangulo; (2) vexo, diſcrucio. Ὀδ' ἐτοσί με νῦν ἀποπνίξαι βέλεται, Ariſt. Veſp. 1128.
Ἀποπνίξαις, a. 1. part. act. Æol. pro ἀποπνίξας.
Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, exſpiratio, efflatio. Ab ἀποπνέω.
Ἀπόπνοια, ας, ἡ, flatus, exhalatio. Ab eod.
Ἀποποιέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio. Gl. V. ἀποποιοῦμαι, ablego; (2) improbo, non admitto, repudio; (3) renuncio alicui amicitiam. Ex ἀπὸ, & ποιέω, facio. Hinc
Ἀποποίησις, εως, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio.
Ἀποπομπαῖος, αία, αῖον, depulſorius, ad pellendum aptus; (2) depulſor malorum; (3) emiſſarius, de hirco Levit. xvi. Ab ἀποπέμπω. Unde
Ἀποπομπία, ῶ, depello prodigia:
Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſſio; (2) miſſio; (3) rejectio, repudiatio; (4) ablegatio; (5) procuratio, aut depulſio prodigii, ſceleris; (6) ſtatus dies, quo ſacrificabatur.
Ἀποπονέω, ῶ, f. ήσω, finem laborandi facio, laborare deſino. Ἀλλ' ὐκ ἔτ' ἐδέν πρᾶγμά Σοι, τὰ πλεῖστα γὰ ἀποπεπόνηκας, Ariſt. Θεσμ. 252.
Ἀποποντόω, in mari ſubmergo.
Ἀποπορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris. Ab ἀποπέρδω, pedo.
Ἀποπορεία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus; (2) reditus, reverſio. Ab
Ἀποπορεύομαι, f. εύσομαι, diſcedo, abſcedo, abeo, tranſeo. Ἀποπορεύεσθ ὅρος τὲς ἐναντίους, Ariſt. Hinc
Ἀποπορευτέον, abeundum eſt.
Ἀποπρεσβεία, ας, ἡ, expoſitio actorum in legatione; (2) renunciatio legationis. Ab
Ἀποπρεσβεύω, f. εύσω, acta in legatione expono.
Ἀποπρίαμαι, emo. Ex ἀπὸ, & πρίαμαι, emo.
Ἀπόπρισμα, ατος, τὸ, ſcobs, ſcobis, Gl. V. Ab
Ἀποπρίω, f. ίσω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo.
Ἀπόπρο, Adv. procul. Ex ἀπὸ, & πρό.
Ἀποπροβάλλω, procul abjicio.
Ἀποπροίηκε, 3. ſ. a. 1. ind. v. ἀποπροίημι.
Ἀποπρομνήμενα, τὰ, rejecta, poſtpoſita. Vox Stoicorum de malis corporis & fortunæ; opponuntur προηγμένα.
Ἀπόπροθι, ſ. ἀπόπροθεν, e longinquo, eminus; (2) ſine. Ab ἀπὸπρό.
Ἀπόπροθι, Adv. procul, longe. Ab eod.
Ἀποπροθέω, procul, longè fugio,
Ἀποπροΐημι, emitto. Τὸν ᾗ τέταρτον ἀποπροίηκε φάλαγγι, Odyſſ. 14, 26. Ἰὸν ἀποπρίεις βάλε σῆθος παρὰ μαζὸν, ib. 22, 82.
Ἀποπρολείπω, relinquo longe.
Ἀποπροσοφείζω, f. ίσω, ſeparo a.
Ἀποπροσποιέομαι, proprie nego ad me pertinere, repudio, rejicio.
Ἀποπροσαπίζομαι, f. ίσομαι, faciem purgo, ſordes facici abſtergo. Ex ἀπὸ, & πρόσωπον, facies.
Ἀποπροτέμνω, f. μῶ, abſcindo. Νόθε (υἱὸς) ἀποπροταμὼν, Odyſſ. 8, 475.
Ἀποπτάμενος, a. 2. part. med. v. ἀποπλαμαι pro ἀφίπταμαι, avolo.
Ἀποπλάνα, circumſpicio.
Ἀποπλανίσει, Ion. pro ἀποπλάνσει.
Ἀποπλίζω, f. ίσω, calce peto. Ex ἀπὸ, & πλίσρα, calcaneus.
Ἀποπλύνομαι, f. ξωμαι, alas pando & quatio.
Ἀποπλῶαι, a. 2. inf. med. v. ἀφίπλαμαι.
Ἀπόπλους, ου, ὁ, ſpectator, qui ex editore loco aliquid ſpectat. Ab ἀπόπλομαι.
Ἀποπλώμαι, avolabo, f. 2. ind. v. ἀφίπλαμαι.
Ἀποπλώω, ῶ, exterrefacio, obſtupefacio.
Ἀπόπολις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, extorris, exſul. Ex ἀπὸ, & πόλις, urbs.
Ἀπόπλομαι, f. ψομαι, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco adſpicio.
Ἀποπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſpectari ex alto poteſt; (2) qui videri alicunde poteſt; (3) qui eminus conſpicitur. Ab ἀποπλομαι.
Ἀποπτύω, abſterreo, deterreo, Gl. V.
Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, aſpernator, contemptor:
Ἀπόπτυστος, ου, ὁ ἡ ὁ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus. Ab
Ἀποπτύω, ſpuo, exſpuo; (2) reſpuo, averſor. Ἀποπτύει σ' ἀλὸς ἀχνὸν, Il. 4, 426.
Ἀπόπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſio, ruina. Ab ἀποπίπτω.
Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἀποπυδαρίζω, ſaltare nates calce feriendo. Ἀπεπυδάρισα μόδωνα, Ariſt. Eq. 694.
Ἀποπυητικὸς, ὴ, όν, purulentus. Ex ἀπὸ, & πύος, pus.
Ἀποπυίσκομαι, purulentus fio.
Ἀποπυνθάνομαι, f. πεύσομαι, ſciſcitor ex aliquo, interrogo.
Ἀποπυργίζω, in modum turris exſtruo.

Ἀποπυ-

Digitized by Google

'Αποπυρίας, ου, ὁ, ut ἀποπυρίας ἄρτος, panis, qui ſuper carbonibus coquitur. Ex ἀπὸ & πῦρ, ignis.

'Αποπυρίδες, ων, αἱ, piſces quidam. Ex iiſd.

'Αποπυρίζω, f. ισω, aſſo, igni torreo. Ex iiſd.

'Αποπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo; ἀποπυρόομαι, ωμαι, igneſco, Ex iiſd.

'Αποπυτίζω, f. ισω, reſpuo, ſpuendo ejicio vel eructo. 'Αποπυτίζει τὼ θάλασσαν, Ariſt. Ab ἀποπτύω.

'Αποραφανίδωσις, εως, ἡ, raphani in podicem intruſio, raphani per podicem trajectio, quæ pœna erat mœchorum. Ex ἀπὸ, & ῥαφανίδωσις, raphano in anum immiſſo cruciari, a ῥάφανος, raphanus.

'Απορηνής, ής, ὁ ἡ ἡ, iracundus. Ex ἀπὸ, & ὀργὴ, ira.

'Απορηνίζω, f. ισω, irrito; & ἀπορηνίζομαι, iraſcor. Ex iiſd.

'Απορήγνυμι, f. ξω, deſterto.

'Απορεῖ, 3. ſ. pr. ind. act. contr. pro ἀπορίᾳ. Ab ἀπορέω.

'Απορέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, dubito, perplexus ſum. 'Απορέμενος ὃ ἐγὼ εἰς τὼν ἐξ τὼν τύτε ζήτησιν, Act. 25, 20. Ex α priv. & πόρος, ratio excogitata efficiendi aliquid.

'Απόρευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qua iter non eſt, invius. Ex α priv. & πορεύομαι, eo.

'Απορέω, ῶ, f. ήσω, ad anguſtias detruſus inexplicabiles hæſito; (2) dubito, æſtuo, neſcio quo me vertam; (3) nequeo, non poſſum; (4) egeo, deſtitutus ſum. 'Απορεῖν τὸ πρᾶγμα, τὼν αἰτίαν τινός, egere. Οὐδεὶς πώποτε λόγων ἠπόρησεν, Iſocr. Μήτιν' ἀπορήσειν ἠδάων, Heſiod. Θεογ. 393. Ab ἄπορος. Hinc

'Απόρημα, ατος, τὸ, res, de qua quæritur, dubitatio in medium allata; (2) dubitatio.

'Απορηματικὸς, ὴ, όν, dubitandi vim habens.

'Απορηματικῶς, vi dubitandi.

'Απορητικὸς, ὴ, όν, qui dubitare ſolet, dubitator, hæſitator. Ab eod.

'Απόρθητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexpugnabilis, incolumis. Ex ἀπὸ, & πέρθω, diruo, everto.

'Απορθόω, f. ώσω, erigo; (2) dirigo, directum reddo. Ex ἀπὸ, & ὀρθόω, erigo.

'Απόρθασις, εως, ἡ, planatio, Gl. V. A præc.

'Απορία, ας, ἡ, inopia conſilii, res dubiæ & perplexæ, anxietas, anguſtia, difficultas; (2) inopia, egeſtas. Ab ἄπορος.

'Απορνιόω, ῶ, f. ώσω, avem reddo. Ex ἀπὸ, & ὄρνις, avis.

'Απορνιθόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iiſd. Hinc

'Απορνίθωσις, εως, ἡ, converſio ſeu transformatio in avem.

'Απορυμμαι, nom. pl. pr. part. paſſ. f. g. Ab

'Απόρνυμι, excito, concito; & ὄρνυμαι, prodeo cum impetu, concitus alicunde feror. Εἰ ἐτιόν με ὦσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν, Il. 5, 105.

'Απορος, ος, ὁ ἡ ὁ, invius, non pervius; (2) difficultatibus impeditus; (3) conſilii inops, ſtupidus, hebes; (4) difficilis; (5) pauper, inops, egenus, indigus; (6) perplexus, dubius. Ex α priv. & πόρος, via, tranſitus.

'Απόρσω, 3. ſ. a. 1. ind. act. Ab

'Απορύω, f. ὑσω, profilio, erumpo; (2) diſcedo. Ἰδαῖος δ' ἀπόρυσε, λιπὼν πεδίον λαλίαν δίφρον, Il. 5, 20.

'Απορραγείλω, 1. ſ. a. 2. optat. paſſ. v. ἀπορήγνυμι.

'Απορραθυμέω, ῶ, f. ήσω, pigreſco, ignavia impedior, quo minus aliquid ſuſcipiam.

'Απορραίνω, ſpargo, adſpergo, irroro. 'Απορραίνειν τῷ θορᾷ, Herodot. τὼ ὑγρότητα, Ariſtot. Ex ἀπὸ, & ῥαίνω, perfundo.

'Απορραίω, deſtruo; (2) careo. Μὴ δή ὁγ' ἄλλοθι πὰρ ὄφρα ἀέκοντα βίηφι Κτήματ' ἀπορραίσει, Odyſſ. 1, 404. Τὸν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ, Odyſſ. 16, 428.

'Απορραίς, id, quod amputatum, ſeu avulſum eſt. Ab ἀπορραίω.

'Απόρραξις, εως, ἡ, modus ludendi pila, quo hæc fortiter ſolo alliſa ei remittebatur, qui miſerat. Ab eod.

'Απορράπιζω, obturo, obſtruo.

'Απορράπτειν, præſ. inf. act. verbi

'Απορράπτω, f. ψω, conſuo, conſuendo obſtruo. 'Απορράπτειν τὸ βαλάντιον, Plut. τὸ στόμα, Æſchin.

'Απορράσσω, vel ἀπορράττω, f. ξω, amputo, revello.

'Απορραψῳδέω, ῶ, f. ήσω, metro dico, recito, canto.

'Απερρεμζομαι, latius evagor, aberro.

'Απορρέω, f. ρύσω, effluo, defluo; (2) emano, promano, profluo. Φάσας ἀπορρεῖν φῦλα πᾶσ' ςεφάνων, Dem. Οτε δ' ἀπορρεῖ μνῆσις εὖ ποιηθότος, beneficii, Soph. Aj. 523.

'Απορρέω, veto. Ex ἀπὸ, & ῥέω, inuſ. dico.

'Απόρρημα, ατος, τὸ, ſegmentum, fragmentum avulſum, *Heſych.*

'Απορρήγνυμι, vel ἀπορρηγνύω, f. ξω, abrumpo, diſrumpo, frango; (2) abrumpo, divello; (2) erumpo. Δεσμὸν ἀπορρῆξαι θείῃ πειθοῖσι κραίνων, Il. 6. 507. 'Απορρήξαι δ' εἰρήνης τὼ ζυμμαχίαν, Æſch. Τὸν βίον, Eur.

'Απορρηθὲν, *vetitum*, eſt, ἀπορρηθεὶς. vetitus, item abdicatus, repudiatus, ἀπορρηθῆσεσθαι, diſſolvi, de induciis ap. *Lyſ.*

'Απόρρημα, το, interdictum, Gl. V. diverbium. Ex ἀπὸ, & ρεω, *dico*, inus.

'Απορρήξας, a. 2. part. act. v. ἀπορρήγνυμι. Unde

'Απερρηξις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, eruptio, *Aret.*

'Απόρρησις, εως, ἡ, interdictio, (2) renunciatio; (3) inopia, *Hes*, ſed videtur eſſe debere ἀπόρησις; (4) defatigatio, *Ern.*

'Απορρήσσω, vel ἀπορρήττω, f. ξω, idem quod ἀπερρήγνυμι.

'Απόρρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, vetitus; (2) arcanus; (3) inenarrabilis, ineffabilis; (4) contumelioſus, in contumeliam dictus aut factus, et quidem majorem; (5) nefandus; ἀπόρρητον, penetrale, ſecretum, arcanum, inauditum, nefandum, Ph. ἀπόρρητα, ſacra, Ph. arcana, Gl. V. item merces quas exportare non licet, (idque maximè) denique maledicta graviora, quæ lege nominatim vetita erant, ut ἀνδροφόνος, ῥιψασπις, &c. Ab ἀπορρέω.

'Απορρήτως, *Adv.* clam, ſecreto; (2) ita ut dici nequeat, ſ. non debet.

'Απορρηγέω, ῶ, f. ήσω, exhorreo, extimeſco. Ὅι πάτρος μὴ ἐς εἶκον ἀπιρρ.γασι νέεσθαι, Odyſſ. 2. 52.

'Απορριζόω, ῶ, f. ώσω, radicitus evello. Ex ἀπὸ, & ῥίζα, *radix*.

'Απόρριμμα, ατος, τὸ, retrimentum, Gl. V. Ab ἀπορρίπτω.

'Απορρινάω, ῶ, f. ήσω, lima aufero, limo. Ex ἀπὸ, & ῥίνη, *lima*. Hinc

'Απορρινημα, τὸ, limatura.

'Απορριπίζω, f. ίσω, flatu diſcutio, depello, abigo.

'Απορρίπτω, f. ψω, abjicio, rejicio, projicio, Gl. V. (2) dicitur & ut jacio ap. Lat. de maledicta in aliquem conferentibus, ἀπερρίμμενος, abjectus, deſpectus, ſpretus, Gl. V. perfect. part. paſſ. Μνησθμὸν ἀπορρίψαι, Il. 16, 282. 'Απωσὸς γῆς απορριφθησομαι, Soph. Aj. 1031. Hinc

'Απορρίψαντος, acc. ſ. a. 1. part. act.

'Απόρριψις, εως, ἡ, abjectio, projectio.

'Απορρυὴ, ῆς, ἡ, profluvium, defluvium; (2) effluxus, profluentia, emanatio; (3) ſuccus alicunde effluens. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo*.

'Απόρροια, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

'Απορροιζδέω, ῶ, f. ήσω, cum ſonitu eructo, ſeu emitto.

'Απόρρος, *contr. uſitatius*, ἀπόρρους, ος, ὁ ἡ ἡ, profluens, manans, emanans. Ex ἀπὸ, & ῥέω, *fluo*.

'Απορροφάω, ῶ, & ἀπορροφέω, ῶ, f. ήσω, abſorbeo, exhaurio.

'Απορρυπτω, f. ψω, abluo, ſordibus, expurgo.

'Απόρρυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, effluens, defluens. Ab

'Απορρύω, f. ύσω, effluo, deſluo.

'Απορρῶγες, ἀδος, ἡ, rupta, ſeu ruptura avulſa. Ab ἀπορρήγνυμι.

'Απορρῶξ, ῶγος, ὁ ἡ, ἡ, abruptus, præruptus; *Subſtant.* fragmentum avulſum, pars, portio, emanatio, ſtillamentum, latex, rivus. 'Απορρῶγες τῶ σπλάγχνω, *Aret.* Ab eod.

'Απορύσσω, ſ. ἀπορύττω, f. ξω, defodio.

'Απόρυψις, ἡ, deterſio, ut ſimplex.

'Απορφανίζω, f. ίσω, orbo, orphanum reddo. 'Απορφανισθέντες, ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας, 1 Theſſ. 2, 17. Ex ἀπὸ, & ὀρφανὸς.

'Απόρφυρος, ος, ὁ ἡ ὁ, nulla purpura inſignis. Ex α priv. & πορφύρα, *purpura*.

'Απορχέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, deſulto, id eſt, imperite ſaltando perdo. 'Απορχήσαο γάμον, Herodot.

'Απόρως, *Adv.* perplexe; (2) tenuiter. Ab ἄπορος.

'ΑΠΟΣ, ους, τὸ, labor, laſſitudo.

'Απισαλδάω, f. δήσω, e portu in alium proveho; (2) in ſalo ſto, jactis ancoris commoror; unde additur interdum, ἐπ' ἀγκυρῶν, ἐπ' ἀγκυραῖς; (3) me ſtabilio. 'Απισαλδῶντες ἡμέραν ἢ νύκτα ὑπὲρ τὸ χρατηπέδε, Thuc.

'Απισαρκόω, ῶ, f. ώσω, in carnem concreſcere facio; ἀπισαρκόομαι, ῶμαι, in carnem concreſco, in carnem vertor; (2) me totum carni dedo, carnis voluptates ſector. Ex ἀπὸ, & σὰρξ, *caro*.

'Απισάπλω, f. ξω, depono clitellas, deonero.

'Απισαφέω, ῶ, f. ήσω, declaro, ſignifico, oſtendo. Ex ἀπὸ, & σαφὴς, *clarus, manifeſtus*.

'Απισβέννυμι, & ἀπισβέω, f. σβέσω, exſtinguo, ceſſare facio. Hinc

'Απίσβεσις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, extinctio. Ἦν ὃ ζουγμὸι πρὸς ἀπίσβεσιν ἐῶσι, *Aret.*

'Απισβέσασι, 3. pl. a. 1. conj. *Poet.* pro ἀπισβέσωσι. Ab ἀπισβέννυμι.

'Απισεισαμένω, a. 1. part. med. v. ἀπισείω.

'Απίσεισις, εως, ἡ, excuſſio; (2) ſaltatio quædam impudica. Ab

'Απισείω, f. είσω, excutio, concutiendo a me repello; (2) amolior, ablego; (3) de medio tollo. 'Απισείσασθαι τὸ χῆρας, Ariſt. Lyſ. 673.

'Απισεμνύνω, magnifice celebro; (2) *in med.* jacto me, oſtendo, vendito, arrogans ſum.

'Απισθόω, idem quod ἀπισύω, quod vide.

'Απισήθω, excutio cribro.

'Απισκηόω, ώ, f. ώσω, in ſtabulo includo, includo tanquam in ſtabulo. Ex ἀπὸ, & σκηὸς, *ſtabulum*.

'Απισημαίνεσθαι, *deſignare*, præſ. inf. med. verbi

'Απισημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico; ἀπισημαίνομαι, annoto.

'Απισηπω, f. ψω, putrefacio.

'Απισηψις, ἡ, putrefactio.

'Απίσιγησις, ἡ, reticentia, taciturnitas.

'Απισιμόω, ῶ, ſimum reddo; (2) a loco cavo elevo ſurſum; (3) extollo, effero.

'Απισιτέω, ῶ, (ἀπισιτίζω, *Ern.*) a cibo abſtineo. Ab ἀπόσιτος.

'Απισιτία, ας, ἡ, abſtinentia a cibo, inedia; (2) cibi faſtidium. Ab eod.

'Απισιτικὸς, ὴ, όν, abſtinentiam a cibo inducens. Ab eod.

'Απόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, a cibo abſtinens, abhorrens a cibo. Ex ἀπὸ, & σῖτος, *cibus*.

'Απισιωπάω, ῶ, f. ήσω, ſileo, taceo; (2) reticeſco, conticeſco. Καὶ μεταξὺ λόγων ἀπισιώπα, ἢ διέλειπε, Plut. Hinc

'Απισιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura rhetorica.

'Απισκάπλω, defodio, fodiendo detraho.

'Απισκαρίζω, f. ίσω, palpitans pedes in averſum jacto; (2) palpitans animam efflo, Anthol. Judic. cap. 4. (3) cachinnum tollo. 'Απισκαριῶ ἐγὼ γέλωτι τὴμερον, Menand.

'Απισκεδάζω, 1. ἀπισκεδάω, f. άσω, diſſipo, diſpello. Ὡς εἰπὼν, ἄλλυς μὲν ἀπισκέδασαν βασιλῆας, Il. 19, 300. Ἀλλ' αὐτὸς αὐτῶ τῶτ ἀπισκεδῶ μύθω, Soph. Oed. Tyr. 137.

'Απε-

Digitized by Google

Ἀποσκεδάννυμι, f. ἀποσκεδάνῡ, idem.
Ἀποσκεπάζω, detego, retego, Gl. V. ἀποσκιπασμένα, detecta, Ph.
Ἀποσκεπαρνισμός, ὅ, ὁ. certa fractura cranii. Ex ἀπὸ, & Σκεπαρνίζω, *ascia percutio.*
Ἀποσκέπλομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.
Ἀποσκέπω, detego. Ex ἀπὸ, & σκέπω, *tego.*
Ἀποσκευάζω, f. άσω, vasa aufero; (2) abjicio, depono, excutio; (3) onus ventris depono; (4) rejicio, repudio, non admitto; (5) amolior, de medio submoveo; (6) ablego, amando; (7) tollo de medio, neco; (8) demolior, everto; (9) refuto, refello. Ἀποσκευασάμενοι ἐξήϊσμεν ἐς Ἱερουσαλήμ, Act. 21, 15. Ex ἀπὸ, & Σκεῦος.
Ἀποσκευή, ῆς, ἡ, vasa viatoria & farcinæ; (2) impedimenta exercitus; (3) amolitio, sublatio de medio; (4) exoneratio alvi, & ipse locus, ubi alvus exoneratur. Ex iisd.
Ἀπόσκημμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum; (2) decubitus, id est, humor, qui, relicta ea parte, quam infestabat, in aliam transit. Ab
Ἀποσκηπίω, f. ψω, idem quod ἀποσκηπίλω.
Ἀπόσκηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, semotum ab aliis tentorium seu tabernaculum habens; (2) procul ab alio habitans. Ex ἀπὸ, & Σκηνή.
Ἀποσκηνόω, ῶ, f. ώσω, seorsum, seu longe remotum tabernaculum habeo; (2) seorsum habito; (3) tentorium moveo.
Ἀποσκηπίω, f. ψω, decumbo in, incumbo, innitor; (2) decido, allidor; (3) evado, erumpo; (4) desino. Ἀποσκηψαντος εἰς ἑλαῦνον, *Herodot.* 33, 10.
Ἀποσκήψας, a. 1. part. act.
Ἀπόσκηψις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, decubitus, eruptio, Hippocr. Ab ἀποσκήπτω.
Ἀποσκιάζω, f. άσω, obumbro. Hinc
Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio; (2) umbra.
Ἀποσκιασμὸς, ὁ, ὁ, idem & ab eod.
Ἀποσκίδναμαι, dissipor. Μυρμιδόνες δ' ἐκ εἶα ἀποσκίδνασθε Ἀχιλεύς Il. 23, 4.
Ἀποσκίμπτω, fulcio.
Ἀποσκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in scirrhum induro, induro; ἀποσκιρρᾶσθαι, occallescere. Hinc
Ἀποσκίρρωμα, ατος, τὸ, durities, quæ in scirrhum abiit.
Ἀποσκιρτάω, ῶ, f. ήσω, resilio.
Ἀποσκλῆμι, exarescо; (2) morior; (3) tabefio; (4) obdurescо.; ἀποσκλικῶς, tabidus, Gl. V. perf. part. pass. Ex σκλῆ, & Σκλέω.
Ἀποσκλῆναι, *emortuum esse*, a. 2. inf. act.
Ἀποσκληρόω, ῶ, f. ώσω, duro, induro, obduro; ἀποσκλήρωμα, obdurescо, indurescо.
Ἀποσκληρύνω, induro; præduro, Gl. V. ἀποσκληρύνομαι, indurescо.
Ἀποσκολύπτω, f. ψω, decortico, excorio; (2) detrunco, mutilo; (3) circumcido.
Ἀποσκοπέω, f. ήσω, diligenter confidero & intueor, contemplor.
Ἀποσκοπίω, f. ίσω, ex alto despicio; (2) eminus contueor; (3) custodio, observo, Gl. V. speculor, *pro* ignoro *Jos.* Ab
Ἀπόσκοπος, ος, ὁ, eminus intuens. Ex ἀπὸ, & Σκέπτομαι, *speculor.*
Ἀποσκορακίζω, f. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello; (2) in locum desertum amando; (3) vilipendo, contemptui habeo. Hinc
Ἀποσκορακισμὸς, ὁ, ὁ, amandatio alicujus in malam rem, contumelioſa repulsio; (2) increpatio.
Ἀποσκοτίζω, f. ίσω, obtenebro, obscuro; (2) tenebras submoveo, corpus, quo obumbrabam aliquid, amoveo.
Ἀποσκοτόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro, obscuro, tenebris obductum oculis eximo; (2) adumbro, picturam umbra decoro, Ph. ἀποσκοτόω, obsto, obsum. Ex ἀπὸ, & Σκότος, *umbra.*
Ἀποσκυβαλίζω, f. ίσω, rejicio, repudio, tamquam rem contemnendam.
Ἀποσκυδμαίνω, irascor, succenseo. Ἥρη, μὴ δὴ θάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν, Il. 24, 64.
Ἀποσκύζω, f. ύσω, irrito.
Ἀποσκυβίζω, f. ίσω, Scythico more tondeo; (2) contumelioſa tonsura illudo.
Ἀποσκυλάω, ῶ, f. ήσω, deprædor, eripio prædando.
Ἀποσκυλδίω, f. δίσω, idem.
Ἀπόσκωμμα, ατος, τὸ, dicterium mordax, irrisio per scomma. Ab
Ἀποσκώπτω, f. ψω, scommata jacio, scommate incesso. Ἀποσκώπτειν ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας, Luc.
Ἀποσμάω, ῶ, f. ήσω, detergo, abstergo. Ἀποσμᾶν τὸ ῥυπόν, Luc.
Ἀπόσμιγμα, ατος, τὸ, retrimentum. Ab
Ἀποσμίχω, f. ξω, detergo. Ἀκριβῶς τὰ τρύβλια τῷ λιχανῷ ἀποσμίχων, Luc.
Ἀποσμικρύνω, ad parvitatem redigo, imminuo. Τὸ μεῖζον ἀποσμικρύνει, πρὸς τὸ ταπεινότερον κατασπώμενον, Luc. pro imag.
Ἀποσμίλδωμα, τὸ, segmen scalpello factum, quod scalpello undique resecatur. Ab
Ἀποσμιλδίω, δίσω, scalpello amputo, seu reseco; (2) scalpro purgo; (3) polio, expolio.
Ἀποσμύχω, f. ξω, igni latente absumo; (2) lenta tabe absumo; (3) dolore occulto et diuturno conficio.
Ἀποσοβέω, ῶ, abigo, expello. Ἀποσοβῆσαι τὴν γλαῦκα, Arist. Ran. 45. Οὐκ ἀποσοβήσεις ὑμᾶς ταχέως, ἐυράξ, καταξ; id. Av. 1263.
Ἀπόσος, ος, ὁ ἡ ἡ, quantitatis expers. Ex α priv. & πόσος, *quantus.*
Ἀποσπάδιον, ου, τὸ, excerptum, decerptum. Ab ἀποσπάω, *extrabo, evello.*
Ἀπόσπαδων, ωνος, ὁ, cui testiculi sunt avulsi, vel exsecti. Ab eod.
Ἀποσπαράσσω, lacerando avello.
Ἀποσπαργανόω, ῶ, f. ώσω, fascia exsolvo.
Ἀπεσπαρδάζω, palpito, vibro, pulso. Ex ἀπο, & Σπαίρω, *palpito.*
Ἀπόσπασις, εως, & *Ion.* ιος, avulsio, evulsio, *Auct.* Ab ἀποσπάω, Unde
Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, pars rei avulsa; (2) evulsio, Gl. V. lacinia; fragmentum.
Ἀποσπασμὸς, ὁ, ὁ, idem.
Ἀποσπασμάτιον, ου, τὸ, particula excerpta, seu avulsa, Dim. ab ἀπόσπασμα.
Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, abstraho, avello, ab aliquâ re, impr. uxorem abduco ab aliquo; (2) ἀποσπάσθαι, recedere. Ἀποσπᾶδε τῆς μνήμης θεᾶ. Basil. Πῶς σ' ἀποσπάσω φίλης ὑπὸ δίνης κυδοντος; Soph. Aj. 1043. ἀποσπασθείς, avulsus, item regressus, Gl. V. a. 1. part. pass.
Ἀποσπείρω, dissemino.
Ἀποσπένδω, f. Σπείσω, libo, effundo, Ph. delibo; ἀπέσπεισεν, delibavit, Ph. a. 1. Πολλὰ δ' Ἀθήνη ἔυχετ' ἀποσπένδων, Odyss. 3. 394.
Ἀποσπερμαίνω, semino, semen jacio.
Ἀποσπέρματίζω, f. ίσω, semen emitto, semine genitali polluor.
Ἀποσποδέω, f. δέσω, ab aliqua re deterreo, dehortor. Τῶν Μαντινέων τινες ἀπέτριπον καὶ ἀπέσποδον, Thuc.
Ἀποσπογγίζω, f. ίσω, spongia abstergo, seu detergo. Hinc
Ἀποσπόγγισμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes spongia deterſæ.
Ἀποσποδέω, ῶ, f. ήσω, cinerem detergo; (2) ictu decutio; (3) in cinerem redigo; (4) e medio tollo. Ἀποσποδήσας τοὺς ὀνυχας ἀπὸ δακτύλων, attriviſſe, Av. 8.
Ἀπόσποδος, ος, ὁ ἡ ἡ, alienus & excludendus a libationibus, impius, profanus. Ex σπονδὴ, & Σπονδὴ.
Ἀπόσπορος, ος, ὁ ἡ, ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Ab ἀποσπείρω, *semino.*
Ἀποσπουδάζω, f. άσω, studioſus alicujus rei esse desino; (2) negligo, contemno, repudio, Ἀποσπουδάζειν τῆδε κείνῃ Philoſt.
Ἀπόσυρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, excitatus. Ab ἀποσύρω.
Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, liquor defluens; (2) distillatio; (3) stiria, stilla. Ab ἀποσύρω.
Ἀποσυδί, *Adv.* eminus. Ab ἀφίημι.
Ἀποσυδόν, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀποσύρω, f. ξω, distillo, stillatim fundo. Ἀποσύρει λόγων αὐτων χρυσὸς, Luc.
Ἀποσυθμάω, ῶ, f. ήσω, dependo, appensum trado.
Ἀποσυλάζω, destillo. Ab ἀποσύρω.
Ἀποσυλάω, ῶ, idem & ab eod.
Ἀποσυξις, ις, ἡ, stillatio, distillatio. Ab eod.
Ἀποσυσία, ας, ἡ, defectio, discessio, discidium, Gl. V.
Ἀποσόσιον, ου, τὸ, repudium; (2) derelictio justi domini, unde ἀποσατὸς δικη.
Ἀπόστασις, εως, ἡ, abscessio, defectio; rebellio, segregatio, abitus, discidium, prævaricatio, Ph. venditio per libram. Ab ἀφίστημι.
Ἀποστατέον, desistendum est. Ab ἀφίσταμαι.
Ἀποστατέω, ῶ, f. ήσω, non adsum, non præsto sum; (2) deficio, desero. Ὀυτοσί πάλαι παρέμι, κἀκ ἀποστατῶ φίλων, Arist. Av. 320. Ab ἀποστάτης.
Ἀποστάτης, ου, ὁ, qui deficit, qui secessionem facit; (2) retractator, faciens desistere. Ab ἀφίστημι. Unde
Ἀποστάτης, ου, ὁ, transfuga, desertor; (2) rebellis; (3) religionis Christianæ desertor.
Ἀποστατικὸς, ὴ, όν, rebellis, contumax, Gl. V. suppuratorius. Ab ἀποστάτης.
Ἀποστάτις, ιδος, ἡ, rebellis, defectrix.
Ἀποσαυρόω, ῶ, f. άσω, vallis, seu palis ligneis in terram depactis munio seu cingo; (2) adfigo cruci.
Ἀποσαφιδόω, ῶ, f. άσω, in uvam passam converto, seu muto. Ex ἀπὸ, & σαφὶς, *uva.*
Ἀποσιγάζω, f. άσω, detego; (2) tego, operio. Ἀπεσίγασαν τῷ σίγλῳ ὅπου ἦν, Marc, 2, 4.
Ἀποσίγασμα, ατος, τὸ, tegmen, operculum; (2) protectio.
Ἀποσιγνόω, ῶ, f. ώσω, tego.
Ἀποσείχω, intus coërceo, cohibeo; (2) arceo, inhibeo, propulso.
Ἀποσείω, abeo.
Ἀποσείχω, f. ξω, abeo, discedo. Ὅικαδ' ἀποσείχειν, Odyss. 11, 131.
Ἀποσιλῶ, 3. f. f. 1. ind. act.
Ἀποσιλίζισμα, τὸ, strigmentum.
Ἀπισίλλω, f. ελῶ, mitto; (2) mitto cum mandatis; (3) amando, ablego; (4) vi submoveo, *ap. Thuc.* ἀποσίλλειν, renunciat. ἀποσίλλεσθαι, *pass. etiam dicuntur*, quos abeuntes prosequuntur; ἀποσαλεῖς, directus, Ph. a. 2. part. pass. Τίς με' ἑκατι γῆς ἀποσίλλεις; Eur. Med. 282. Φυγὰς ἀποσαλεὶς ὁμαίμων λάβα, id. Ph. 323. Ex ἀπὸ, & σίλλω, *mitto.*
Ἀποσινόω, ῶ, f. ώσω, anguſtum reddo. Ex ἀπὸ, & στενὸς, *anguſtus.*
Ἀποσυνωτικὸς, ὴ, όν, ad brevitatem in pauca redigens sententiam.
Ἀποσεπτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ademptionem coronæ. Ab ἀποσέφω, *adimo coronam.*
Ἀποσίργω, f. ξω, ejicio ex animo amorem, desino amare; (2) sustineo, tolero. Suid.
Ἀποσερέω, ῶ, f. ήσω, privo, fraudo, defraudo, abnego, Gl. V. ἀποσερεῖ, inficiatur, Ph. Ἀποσερεῖν τινα τὰ χρήματα, τῶ χρήματος, ἀποσερεῖδης Σωτυχίας τινος. Ἀποσέρηκας ἡ βίον τὰ τοῦ ἑλεῖν, Soph. Phil. 954. Τὸ μόνε τεκνε μὴ σοφιόψιδος ἀποσερ-μῦθίου; Arist. Thesm. 705. Ἀποσερεῖς ἡ σωτέρα ἡ τυραννίδος; id. Av. 1611. Hinc
Ἀποσέρησις, εως, ἡ, privatio, defraudatio.
Ἀποσερητὴς, ῆ, ὁ, fraudator, fraudulentus, inficiator, Ph. Ab eod.
Ἀποσερητὶς, ίδος, ἡ, fraudatrix.
Ἀποσερητικὸς, ὴ, όν, fraudativus, ad fraudandum valens. Ab eod.
Ἀποσιρίζω, & ῥίσκω, privo.
Ἀποσιφανόω, ῶ, f. ώσω, corona privo; ἀποσιφανῶμαι, corona privor. med. coronam depono.
Ἀποσίφω, f. ψω, idem. Ex ἀπὸ, & σεσυφα.
Ἀποσῆς, 3. f. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.
Ἀποσταθίζω, f. ίσω, ex pectore depromo, aut eloquor. Ex ἀπὸ, & στῆθος.
Ἀπόστημα, ατος, τὸ, abscessus, apostema.

Gl.

Digitized by Google

Gl. V. vomica, suppuratio, ulcus; (2) spatium & intervallum, quo absistimus; (3) locus remotior ac secretior. Ab ἀφίστημι. Hinc

'Αποστηματίας, ου, ὁ. qui abscessu, seu apostemate laborat.

'Αποστηματίζω, resisto, subsisto. Ab eod.

'Αποστηματικός, ὴ, όν, separativus. Ab eod.

'Αποστημάτιον, ου, τὸ, parvum apostema, parvus abscessus, Dim. Ab eod.

'Αποστηματίω, ία, ον, apostemate laborans.

'Αποστηματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, apostematis, seu abscessus naturam habens. Ab eodem.

'Αποστῆναι, a. 2. inf. act. v. ἀφίστημι.

'Αποστηρίζω, f. ξω, fulcio, sustento. Τοῖς Σκίλλαισι τὰς μηρὰς ἀποστηρίζόμενοι, Aristot.

'Αποστῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀφίστημι.

'Αποστήσομαι, 1. pl. f. 1. ind. med.

'Αποστιλβόω, ῶ, splendidum reddo.

'Αποστίλβω, f. ψω, splendeo, niteo, rutilo, illustro, splendorem emitto. 'Αποστίλβοντας ἀλείφατι, Odyss. 3, 408. Gl. V. renideo.

'Απόστιχε, 2. s. a. 2. imper. act. v. ἀπόστειχε.

'Αποστλίγίζω, destringo, abrado. Hinc

'Αποστλίγισμα, ατος, τὸ, strigmentum.

'Αποστολεύς, έως, ὁ, qui classi præest, magistratus rei nauticæ præfectus.

'Αποστολὴ, ῆς, ἡ, missio; (2) dimissio; (3) remissio; (4) profectio navi; (5) munus apostolicum.

'Αποστολικός, ὴ, όν, ad apostolos pertinens; (2) apostolos decens; (3) ab apostolis profectus.

'Αποστολιμαῖος, αία, αῖον, missitius, emissitius.

'Απόστολος, ου, ὁ, apparatus classium & expeditio maritima; classis, Gl. V. (2) imperator classis; (3) literæ dimissoriæ; (4) qui cum mandatis ab aliquo mittitur; (5) Apostolus; & (6) *Adjective* ὁ ἡ ὁ, qui huc illuve mitti solet; Gl. V. missus. Ab ἀποστέλλω.

'Αποστοματίζω, f. ίσω, memoriter recitare jubeo; (2) allicio ad loquendum; (3) memoriter recito, refero. Ἤρξαντο οἱ γραμματεῖς —— ἀποστοματίζειν αὐτὸν ὀφεὶ σλεύσεαν, Luc. 11, 53, Gl. V. dicto. Ex ἀπὸ, & στόμα, os.

'Αποστομίζω, f. ίσω, idem; (2) os obstruo; (3) aciem retundo, hebeto. Πολίκιων λαβὸν ἀποστομισμένον ὑπὸ τῦ σκληροῦ, Philostr. Ex iisdem.

'Αποστομόω, ῶ, os obturo, occludo; (2) aciem hebeto; ore facto aperio. Hinc

'Αποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio; (2) apertura, patefactio.

'Απόστοργος, ου, ὁ ἡ ὁ, amoris expers; (2) inimicus. Ex α priv. & στοργὴ, amor.

'Αποστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego.

'Αποστρακόω, f. όσω, in testam muto; (2) induro in testæ modum.

'Αποστρατεύω, f. εύσω, dimittor a militia, exauctoror; ἀποστρατεύομαι, emereor, Gl. V. ἀποστρατευσάμενος, emeritus.

'Αποστράτηγος, ου, ὁ ἡ ὁ, dux exauctoratus, imperatoris vel ducis loco motus.

'Αποστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo, castris motis revertor.

'Αποστραφείης, 2. s. a. 2. op. pass. v. ἀποστρέφω.

'Αποστραφῶ, *aversor*, a. 2. conjunct.

'Αποστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo.

'Αποστρέφω, f. ψω, averto; (2) obverto; (3) retro ago, retro flecto; (4) converto; (5) discedo, alio iter flecto; ἀποστρέφομαι. devertor, avertor, aversor, abhorresco, fastidio, Gl. V. ἀπεστραμμένος, aversus, Ph. part. perf. pass. 'Αποστρέφοντα τ' λαὸν, Luc. 23, 14. 'Αποστρεφομένων τὸ ἀληθειαν, Tit. 1, 14. Νυνὶ δ' ἀποστρέψαντες ἂν ὀρνιθομανῆσι, Arist. Av. 1289. 'Αποστρέφω τ' δῆμον, aversa refugit, id. Pace, 681. Hinc

'Αποστρέψας, a. 1. part. act.

'Αποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, aversatio; (2) perfugium. receptus, unde v. c. ἀποστροφὴ τῦ βίυ, ratio vitæ tolerandæ; (3) effugium; (4) depulsio, purgatio; (5) Figura rhetorica.

'Αποστροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris hominem ab inconcessa libidine avertentis. Ab

'Αποστροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, aversus, abhorrens. *Substantive* est Figura grammatica, literæ abjectæ nota.

'Αποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo, avertor. 'Αποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, Rom. 12, 9.

'Αποστυγοῦντες, nom. pl. part. pr. act.

'Αποστυφελίζω, depello, deturbo. Τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν 'Απόλλων, Il. 16, 703.

'Αποσύρω, f. ψω, adstringo.

'Αποσῶ, *discesserim*, 1. s. a. 2. conj. act. v. ἀφίστημι.

'Αποσυκάζω, f. άσω, ficus decerpo; (2) exploro more eorum, qui ficus carpunt; (3) ficus comedo.

'Αποσυλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἀποσυλῆσαι. Ab

'Αποσυλάω, ῶ, f. ήσω, despolio, deprædor, depeculor, spoliando aufero, eripio, Gl. V. ἀπεσυλῶ, expilo.

'Αποσυμβολάω, ῶ, concurro, occurro. Ex ἀπὸ, & Συμβάλλω, *cieo*.

'Αποσυμβουλεύω, f. εύσω, dehortor, dissuadeo.

'Αποσυνάγω, f. ξω, idem.

'Αποσυνάγωγος, ου, ὁ ἡ ὁ, synagoga motus, cui interdictum est synagoga. Ex ἀπὸ, & Συναγωγὴ, *synagoga*.

'Αποσύραξ, ακος, ὁ, idem.

'Αποσύρομαι, erumpo, prosilio, exsilio. Ex ἀπὸ, & Σεύω, *cieo. agito.*

'Αποσυρίγόω, ῶ, f. όσω, in fistulam converto; ἀποσυρίγωδης, in fistulam verti.

'Αποσυρίζω, sibilo, cum sibilo emitto.

'Αποσυρίσσω, sive ἀποσυρίπω, f. ξω, exsibilo, sibilis ejicio.

'Απόσυρμα, ατος, τὸ, id, quod detractum, seu abrasum est, frustum alicunde, abrasum, evulsum, excussum; (2) locus desquamatus. Ab

'Αποσύρω, detraho, retraho; abstraho, subtraho, subduco, Gl. V.

'Αποσυσσιτίω, ῶ, desum sodalitati, absum a sodalitio, seu convivio.

'Αποσύσσεισις, ἡ, destructio.

'Αποσφαγεὶς, a. 2. part. pass. v. ἀποσφάζω.

'Απόσφαγμα, ατος, τὸ, fæculentum, quod per colum transmissum est. Ab

'Αποσφάζω, f. ἀποσφάξω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio. Αὐτὴ δ' ἀποσφαγήσῃ μᾶλ' αὐτίκα, Arist. Θεσμ. 757.

'Αποσφαιρίζω, f. ίσω, ejaculor & pilam repello; (2) retorqueo & relido in modum pilæ.

'Αποσφαίρισις, ἡ, excussio.

'Αποσφαιρόω, in globi formam redigo.

'Αποσφακιλίζω, f. ίσω, infestor, f. laboro Σφακέλῳ, sive membri inflammationem passi mortificatione; (2) Σφάκελον induco; (3) debilito, putrefacio.

'Αποσφαλεὶς, a. 2. part. pass. verbi

'Αποσφάλλω, subverto, pessumdo; (2) a via aberrare facio, seduco; (3) facio excidere ab incepto, impedio. 'Αποσφάλλεσ τ' ὁδὸν, τ' ἐλπίδ. Μίγα δέ Σφας ἀποσφάλεις σθένος. Il. 5, 567.

'Αποσφαλμίω, ῶ, collabor, concido. Ὁ ἵππος ἀπὸ τ' σκληῦ ἀποσφαλμήσας, Polyb.

'Αποσφαῦ, ἀγος, ἡ, excelsum præcipitium, præcipitium in rupibus a se divulsis. Ab

'Αποσφεῖν, f. 1. inf. act. verbi

'Αποσφεῖσαι, f. ξω, idem quod ἀποσφάζω; ἀποσφάτῃ, enecat, Ph.

'Αποσφενδονάω, ῶ, f. ἀποσφενδονῶ, ῶ, f. ησω, funda torqueo, funda tortum emitto. 'Αποσφενδονῦντες ἀλλήλους, Luc. Hinc

'Αποσφενδόνητος, ου, ὁ ἡ ὁ, funda emissus; (2) funda repulsus.

'Αποσφενδονίζω, id. quod ἀποσφενδονάω.

'Αποσφηνῶ, in cunei formam redigo.

'Αποσφήλεια, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro 'Αποσφήλαι. Ab ἀποσφάλλω.

'Αποσφίγγω, f. ξω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto, restringo, Gl. V. Ὅις μὲ τὰς Σιαγόνας ἀπισφίγξατε, Luc.

'Αποσφίγξις, ἡ, constrictio.

'Αποσφραγίζω, f. ίσω, resigno; (2) signo; (3) reddo, perfero. Μαθόντα δὲ τῦτο τὰ Θιραπόντια ἀποσφράγισε, Diog. Laert. Hinc

'Αποσφράγισμα, ατος, τὸ, signaculum, sigillum.

'Αποσφραγιστὴς, ῦ, ὁ, resignator, Gl. V.

'Αποσφρονίνομαι, odoror, olfacio.

'Αποχάζω, f. άσω, scarifico, venam aperio. Τῷ φλέβα ἀποχάσαι, *Hippocr.*

'Αποχαλιδόω, ῶ plagas erigo, & furcis fulcio. Ex ἀπὸ, & χαλὶς, *furcula, qua attolluntur retia.*

'Αποχάω, ῶ, idem quod ἀποχάζω.

'Αποχιδιάζω, f. άσω, ex tempore dico; (2) temere & inconsulte ago.

'Αποχεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποχέω.

'Απόχεο, *abstine*, 2. sing. a. 2. imperat. med. *Ion.* pro ἀπόσχεσο, seu *Attice* ἀπὸχυ.

'Απόχεσις, ἡ, abstinentia, temperantia. Ab

'Αποχέω, abstineo. Ab ἀπέχω.

'Αποχήσεται, *arcebunt*, 3. plur. f. 1. ind. act.

'Αποχίζω, f. ίσω, abscindo, reseco, fissu avello, abrumpo. 'Αποχίζειν τινὰ τῦ λόγυ, Arist. Hinc

'Απόχις, ιδος, ἡ, *Aret.* (propago, *Ern.*) id. quod

'Απόχισις εως, ἡ, abscissio, avulsio, quæ scindendo, aut findendo fit.

'Αποχοινίζω, f. ίσω, fune circumscriptum sejungo; (2) sejungo, separo. Ex ἀπὸ, & χοινίζω, *fune circumscribo.*

'Αποχολάζω, f. άσω, vaco rei alicui.

'Αποχόμενος, a. 2. part. med. v. ἀποχέω.

'Αποσώζω, f. όσω, servo, sanitati restituo. Πρὸς τὰς μὴ ἂν Σε τῳ δέτ' ἴμπυον βάσιν σαύσαντας ἄλγος, πάσοσώζοντας τόσε, Soph. Phil. 1369.

'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. pass.

'Αποταγὴ, ῆς, ἡ, renunciatio. Ab ἀποτάσσω.

'Αποτάδην, *Adv.* prolixe. Ab ἀποτείνω.

'Αποταθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποτείνω.

'Αποτακεὶς, a. 1. part. pass. v. ἀποτήκω.

'Απότακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad certum usum sepositus. Ab ἀποτάσσω.

'Αποταμιεύω, f. εύσω, recondo.

'Αποτάμνω, *Ionice* pro ἀποτέμνω, quod vide.

'Απόταξις, εως, ἡ, renunciatio.

'Απότασις εως, ἡ, extensio; (2) consilium, propositum, argumentum, materia tractanda. Ab ἀποτείνω.

'Αποτάσσω, f. ἀποτάξω, f. ξω, colloco certo in loco, sepono, secerno; (2) centurio, in stationibus certis pono; (3) destino, despondeo; ἀποτάσσομαι, renuntio, jubeo valere, a me submoveo, abstineo; (2) vale dico, de abeunte. Τὰς ἢ λοιπὰς Σημαίας ὁ στρατηγὸς ἀποτάξει, Polyb. Ἐπίτριφόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς τ' οἰκόν μυ, Luc. 9, 61.

'Αποτάτω, *Adv.* longissime. Ab ἀπὸ, *a.*

'Απότταυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, tauro carens.

'Αποταυρόω, ῶ, f. ώσω, taurum facio; & ἀποταυρίζω, taurinas iras concipio, tauri in modum efferor. Καί τοι τοκάδος δίρμα λεαίνης ἀποταυρεῖ δμωσὶν, Eur. Med. 188.

'Απόταφος, ου, ὁ ἡ ὁ, privatus sepulchro; (2) seorsum ab aliis sepultus. Ex ἀπὸ, & τάφος, *sepulchrum.*

'Αποτάφρευσις, εως, ἡ, circumvallandi actio, circumvallatio, Ab

'Αποτάφρεύω, f. εύσω, circumdo fossa, muro includo, murum duco, circumvallo, munio. Ἐλεῖν ἢ ὑ δυνάμυος, ἀποτάφρευσι, Appian.

'Αποτεθεῖεν, *reserventur*, 3. pl. a. 1. opt. pass. *per Sync.* pro ἀποτεθείησαν. Ab ἀποτίθημι.

'Αποτείνω, extendo, produco in longum, v. c. orationem, convivium; (2) intendo; ἀποτείνομαι, invehor, Gl. V. Οἱ δ' ὅτι τύτων μακρωτέρως ἀποτείνεσι μισθὸς παρὰ Διὸς, Plat.

'Αποτειχαθῶ, 1. sing. a. 1. conj. pass. v. ἀποτειχόω.

'Αποτειχίζω, f. ίσω, muro obstruo, muro inter-

Digitized by Google

terſepio ; (2) muro arceo, exitu vel aditu, vallum condo, adverſus aliquem, urbem circumvallo. Ἀποτείπισε τὰς καταδρομὰς τῆς Θρᾳκῆς, Plut. Hinc

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, obſtructio per murum ; (2) muroium ablatio.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, murus circumductus ad obſtruendum munimentum loci.

Ἀποτειχισμὸς, ου, ὁ, obſtructio, quæ fit muro circumducto ; (2) circumvallatio, munitio.

Ἀποτεκνόω, liberis orbo.

Ἀποτελειόω, ῶ, perficio ; (2) conſecro, ſacro, initio.

Ἀποτέλισμα, ατος, τὸ, effectio, effectus ; (2) effectus ſtellarum ; (3) eventus. Ab ἀποτελίω. Hinc

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, effectum habens ; unde ἡ ἀποτελεσματικὴ, ſcilicet τέχνη, ſcientia docens ἀποτελίσματα, *imprimis* ars auguralis.

Ἀποτελεσματικῶς, cum vi efficiendi, effective.

Ἀποτελεστικὸς, ἡ, ὸν, efficiendi vim habens.

Ἀποτελδυτάω, ῶ, f. ήσω, finem habeo, deſino ; (2) finem do, termino.

Ἀποτελύτησις, ἡ, finis, determinatio.

Ἀποτελίω, ῶ, f. ίσω, efficio, perficio, præſto ; conſummo, Gl. V. Ἀποτελεῖν τὰ νομιζόμενα ἐπὶ καρπὸν, producere ; εἰς τὴν ἡλικίαν, adhibere. Ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκτέννει θάνατον, Jac. 1, 15.

Ἀποτέμνω, f. τεμῶ, abſcindo ; deſeco, recido, reſeco, Gl. V. Κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερὶ, Soph. Phil. 1198.

Ἀπετεμὼν, f. 1, part. act.

Ἀποτέτμεδαι, f. 1. inf. med. v. ἀποτίκτω.

Ἀπότιξις, εως, ἡ, partus. Ab ἀποτίκτω.

Ἀποτερματίζω, f. ίσω, definio, determino ; (2) extermino, excludo. Hinc

Ἀποτερματισμὸς, οῦ, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Ἀποτερμίζω, f. ίσω, finio, definio. Ex ἀπὸ, & τέρμα, *terminus*.

Ἀποτεταμβῶν, perf. part. paſſ. v. ἀποτείνω.

Ἀποτέτμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἀπετέτμητο. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτδυμα, ατος, τὸ, res, quæ male & præter animi ſententiam ſucceſſit ; (2) damnum. Ab ἀποτυγχάνω, *non adſequor*.

Ἀποτδυπικὸς, ἡ, ὸ, qui ſolet aberrare & fruſtrari. Ab eod.

Ἀπότδυξις, εως, ἡ, repulſa, finiſter & infelix ſucceſſus ; Gl. V. offenſatio. Ab eodem.

Ἀποτεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, e ſartagine comedo.

Ἀποτήκω, f. ξω, liquo ; (2) macero, tabefacio, conſumo.

Ἀποτῆλε, *Adv.* procul. Ex ἀπὸ, & τῆλε.

Ἀποτηξις, εως, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto. Ab ἀποτήκω.

Ἀποτιεῖ, 3. ſing. f. 1, ind. act. *Att.* pro ἀποτισῖ. Ab ἀποτίω, *luo*.

Ἀποτιθημι, depono, repono, Gl. V. ἀποτίθεμαι, omitto, depono, recondo, condo, Gl. V. Ἀποτίθεσθε τὸν ἀρχαῖον, ἐχθραν, ὀργὴν, ἐπ' ἀνθράκων, εἰς ἀγνοίαν.

Ἀποτίκτω, partum emitto ; (2) gigno.

Ἀποτίλλω, avello, revello. Hinc

Ἀπότιλμα, ατος, τὸ, id quod avulſum eſt, ſeu vellendo abſtractum.

Ἀποτιμᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀποτιμάειν.

Ἀποτιμάω, ῶ, f. ήσω, æſtimo ; (2) æſtimatum do ; (3) pignus conductionis domus do, at ἀποτιμάομαι, pignus ejuſmodi accipio ; (4) ignominia adficio, Gl. V. ἀποτιμῶμαι, cenſeor. Ἀποτιμήσασθαι τὸ χωρίον, Dem. Hinc

Ἀπότιμημα, ατος, τὸ, pignus, quod dotis loco datur ; (2) pignus, quod dare cogebatur, qui domum pupilli ab Archonte conducebat.

Ἀποτίμησις, εως, ἡ, deſcriptio, cenſus. Gl. V. æſtimatio ; (2) vectigal, tributum.

Ἀποτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui pignus conductionis certo pretio æſtimatum accipit. Gl. V. cenſor.

Ἀποτιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, honore carens, inhonoratus ; (2) oppignoratus. Ex α priv. & τιμὴ, *honor*.

Ἀποτινάγμα, ατος, τὸ, id quod decutitur, ſeu excutitur. Ab

Ἀποτινάξαι, a. 1. inf. med. verbi

Ἀποτινάσσω, vel ἀποτινάττω, f. ξω, excutio, decutio ; (2) ἀποτίνοσεν, decuſſit, Ph. a, 1. Τὸν κοπρῶνα ἀπὸ τῆς σοδὸς ἀποτινάξατε, Heſiod. Ἔργ. 245. Ab ἀποτίω.

Ἀποτινύω, perſolvo, luo, Gl. V.

Ἀποτίνω, luo pœnas, ſolvo, dependo. Τρεῖς δραχμὰς τῷ ἰδιώτῃ, δύο δ' ἄλλας ἀποτίνειν εἰς τὸ δημοτικὸν, Plut.

Ἀποτισάμβων, a. 1. part. med. v. ἀποτίω.

Ἀποτίσῃ, *luet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ἀπότισις, εως, ἡ, reſtitutio, redhibitio, Gl. V. Ab eod.

Ἀπότιτθος, ου, ὁ ἡ ὁ, a matris uberibus amotus. Ex ἀπὸ, & τιτθὸς, *mamma*.

Ἀποτίω, f. ίσω, punio ; (2) perſolvo, luo, dependo, reddo ; ἀπίτισεν, luit, Ph. Ἐπειδὰν ἀποτίσω τὰ τρία τάλαντα, ἃ ὤφλον, Dem. Τὰ παράνομα τάττ' ἀνόσια δεῖς ἀποτίνῃ, Ariſt. Θεσμ. 692. Ἀποτίνειν ἀργύριον ὀκ κραιπάλης, h. e. poſt id. Veſp. 1246.

Ἀποτμήγω, f. ξω, abſcindo. Πολλὰς ἢ κλειτὸς τὸτ' ἀποτμήγεσι χαράδρας, Il. 16, 390.

Ἀποτμὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, abſciſſus, abruptus. Ab ἀποτμήσω.

Ἀποτμήξας, a. 1. part. act. v. ἀποτμήγω.

Ἀπότμησις, εως, ἡ, proſectio, abſciſſio. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτμήσω, abſcindo, abrumpo.

Ἀπότμος, ου, ἡ, ὁ ἡ ὁ, miſer, infelix. Ex α priv. & πότμος, *ſors*.

Ἀπότοκος, ου, ὁ ἡ ὁ, enaſcens, enatus. Τοιχαρῦν τὰ ἀπότοκα τῶν νοσήματα ἄφυκτα γίγνεσ, *Aret.* Ab ἀπόλικα.

Ἀποτολμάω, ῶ, f ήσω, confidenter audeo, confidenter aggredior ; facinoroſe audeo. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, Rom. 10, 20.

Ἀπότολμος, ου, ὁ ἡ ὁ, audax. Ex ἀπὸ, & τόλμα, *audacia*.

Ἀποτομὰς, άδος, ἡ, abrupta, abſciſſa ; (2) jaculi genus. Ab ἀποτέμνω.

Ἀποτομίας, ίως, ἡ, abſciſſor. Ab eod.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abſciſſio, ſciſſura ; proſectio, Gl. V. (2) jaculum parvum.

Ἀποτομία, ας, ἡ, abſciſſio, inciſio ; (2) nimius rigor, ſeveritas nimia, qua res omnes ad vivum reſecantur ; Ph. crudelitas. al. Gl. V. temeritas, ſeveritas, acerbitas.

Ἀπότομος, ου, ὁ ἡ ὁ, abſciſſus, abruptus, præruptus ; (2) durus, rigidus, ſeverus, inexorabilis, Ph. crudelis, immanis, acerbus, durus ; ἀποτομώτατος, duriſſimus, Gl. V. Ab eod.

Ἀποτόμως, *Adv.* abſciſſe, abrupte ; (2) ſevere, rigide ; (3) plane, præciſe, temere.

Ἀποτοξδύω, f. δύσω, ſagitta appeto ; (2) ſagitta arceo, propulſo.

Ἀποτορνδύω, f. δύσω, detorno ; (2) expolio, elaboro, exorno ; (3) in orbem redigo.

Ἄποτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſine potu vivit ; (2) ad potandum non idoneus. Ex ἀπὸ, & πίνω, *bibo*.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποτρώγω. Unde

Ἀποτράγημα, ατος, τὸ, cibi reliquiæ.

Ἀποτραχηλίζω, f. ίσω, ſtrangulo, frango collum. Gl. V. decollo, detrunco. Ex ἀπὸ, & τράχηλος, *collum*.

Ἀποτραχύνω, exaſpero ; (2) audeo.

Ἀποτριπτικὸς, ἡ, ὸν, avertendi, ſ. depellendi vim habens ; (2) diſſuaſorius, dehortatorius. Ab

Ἀποτρίπω, f. ψω, averto ; (2) avoco, revoco, deterreo, dehortor ; ἀποτρίπομαι, pedem averto, retro converto ; (3) averſor, repudio, repello. Ἀποτρίπειν τῷ γάμῳ, τῆς ἁμαρτημάτων. Ὅπως ἀποτρίψαις ἂν ἀτιδικὰν δίκην ; Ariſt. Nub. 174. Οὐδὲν τέτταν ἀπίτριπί ζε, μὴ ὐχὶ πίνειν παρ' αὐτῶν, prohibuit, quo minus, Luc. ἀποτραμμήγος, alienus ab aliqua re ; ἐκ ἀποτ. non alienus, immo cupiens aliquid facere.

Ἀποτρέχω, currendo abeo, recurro, revertor.

Ἀπότρεψις, ἡ, averſio. Ex ἀποτρέπω.

Ἀποτριάζω, tres ictus infligo ; (2) vinco, ſupero ; (3) triumphum cano.

Ἀποτριαδίζω, idem.

Ἀποτριάσιω, f. άξω, idem.

Ἀποτριδὴς, ῆς, ἡ, attritus, detritus. Ab

Ἀποτρίδω, f. ψω, detero, attero, contero ; (2) aboleo, expello ; (3) fricta ſeu tritu abſtergo ; ἀποτρίδομαι, detergo, diluo ; (2) ſubmoveo, amolior. Gl. V. ἀπότριψον, defrica. Πλευρὰ ἀποτρίψασι, Odyſſ. 17, 232. Ἀποτριδειν διαδολὰς, Diod. Sic. Hinc

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, quod deterendo decidit, ramentum deterendo detractum. Gl. V. retrimentum.

Ἀποτριτόω, ῶ, f, ώσω, ad tertiam partem redigo. Ph. ἀποτριτῶ, decoquit.

Ἀπότριχες, ων, οἱ ἡ αἱ, impuberes. Ex ἀπὸ, & θρὶξ, *crinis, pilus*. Unde

Ἀποτρίχω, f. θρίξω, pilos avello. Εἴδετε πάρ' ἄκρας ὡς ἀπίθριξε τρίχας, Eur.

Ἀπότριψις, εως, ἡ, deterſio ; tritura, Ph. Ab ἀποτρίδω.

Ἀποτροπάδδω, pr. inf. med. v. ἀποτροπάομαι.

Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ ἡ ὁ, malorum depulſor ; (2) averruncus ; (3) averruncandus, avertendus, abominandus, fugiendus, odio dignus. Ab ἀποτροπὴ.

Ἀποτροπάομαι, ᾶμαι, averſor, declino. Ex ἀπὸ, & τροπάω, *verto*.

Ἀποτροπάω, ῶ, averto. Ἡμεῖς πὴρ μὲν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσω αὐτὸθεν, Il. 20, 119.

Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, averſio ; (2) amolitio, depulſio ; (3) dehortatio, diſſuaſio. Ab ἀποτρέπω, *averto*.

Ἀποτροπιάζομαι, f. άσομαι, averſor, abominor, odio proſequor, exſecro ; (2) placo, expio.

Ἀποτροπιάζω, pro piaculo expio, Gl. V. Ab ἀποτροπὴ. Hinc

Ἀποτροπίασμα, ατος, τὸ, ſacrificium quod fit malorum avertendorum cauſſa, piaculum, piamentum, expiatio.

Ἀποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, averruncatio iræ deorum ; (2) averſatio. Ab eod.

Ἀποτρόπιος, ου, avertendi vim habens.

Ἀπότροπος, ου, ὁ ἡ ὁ, averſandus, abominandus, refugiendus ; (2) ſeparatus ac quaſi exterminatus ; (3) depulſor mali, averruncus, averruncator. Ab ἀποτρέπω.

Ἀπότροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui procul a parentibus nutritus fuit ; (2) peregrinus ; (3) qui philoſophiæ non eſt alumnus. Ex ἀπὸ, & τρέφω, *nutrio*.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.

Ἀποτρύχω, f. ξω, attero, conſumo, exhaurio. Ἀποτρύχειν ἑαυτὸς, Plut.

Ἀποτρύω, f. ύσω, detero, attero ; (2) abjicio ; (3) defatigo, conficio laboribus. Φαμὶ γὰρ ἂν ἀποτρῦναι ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρόνῳ σε, Soph. Trach. 126.

Ἀποτρώγω, f. ξομαι, abedo, avello morſu ; dentibus exſcindo.

Ἀπότρωκτος, ου, demorſus, reſectus ; Grammatici de Apocope dicunt.

Ἀποτυγχάνω, aberro, non adſequor ; (2) fruſtror ; (3) perdo, amitto ; & (4) ex voto non ſuccedo, præter ſpem evenio ; repulſam fero, Gl. V. ἀπέτυχον, deceptus ſum, Ph. a. 2. ἀποτυχὼν, deceptus, Ph. part. Ἀποτυγχάνειν τῶν ζκήπτρου ἐλπίδος, Dem.

Ἀποτυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco ; ἀποτυλῶμαι, occalleo, Gl. V. ἀποτυλῶδες, callefcere.

Ἀποτυμπανίζω, f. ίσω, fuſtibus concido ; (2) tympanis & fidiculis extendo ; (3) crudeliter interficio.

Ἀποτυπόω, ῶ, f. άσω, effingo, exprimo, Gl. V. ἀπότυπος, effingo, ἀποτυποῦ, effingit, Ph. Πρὸς τὸ τῷ παραδείγματος ἀποτυπώμενον φύσιν, Plat.

Ἀποτύπτειδε, præſ. inf. med. verbi

Ἀπο-

Digitized by Google

'Αποτύπτω, f. ψω, verberare desino, *in med.* verberare me desino, plangere desino.
'Αποτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco; (2) obturo, sc. fontem, fenestram.
'Αποτύχημα, στος, τὸ, infortunium. Ab ἀποτυγχάνω, Unde
'Αποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa.
'Αποτυχίζω, a lapide assulas & cementa malleo rostrato decutio ad eum complanandum, Ex ἀπὸ, & τύχος, seu τύκος, quod v.
'Αποτυχόντας, *Adv.* præter spem, præter votum. Ab ἀποτυγχάνω.
'Αποτυχων, aor. 2. part. act. v. ἀποτυγχάνω.
'Απουλόω, ῶ, f. ώσω, cicatrice obduco. Ex ἀπὸ, & οὐλόω, *cicatricem duco.* Hinc
'Απούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio.
'Απουλωτικὸς, ἡ, ὸν, cui vis inest cicatricem inducendi.
'Απραγίω, ῶ, f. ήσω, extremum agmen duco, a tergis agmen duco. Ex ἀπὸ, & ἀγραγίω.
'Απρανθεν, cælitus.
'Απραμψιος, a. 2. part. med. *per Sync.* pro ἀπερισάμψιος. Ab ἀπερίζω, pro ἀφορίζω. *desinio.*
'Απύρας, a. 1. part. act. *per Sync.* pro ἀπερίσας, a verbo eod.
'Απερίω, ῶ, f. ήσω, urinam reddendo ejicio, in urina dejicio, cum urina excerno. Ex ἀπὸ, & οὐρίω, *urinam mitto.*
'Απερίζω, f. ίσω, aufero, separo. Ἄλλοι γάρ οἱ ἀπερίσασιν ἀέθλους, Il. 22, 489. Ab ἀφορίζω, *aufero.*
'Απέρησις, εως, ἡ, & *Ion.* ιος, ipsa actio mingendi, vel urinam reddendi. 'Απερήσιος προθυμίη, *Aret.*
'Απερος, ος, ὁ ϰ' ἡ, qui abest a terminis. Ex ἀπὸ, & ὅρος, *terminus.*
'Απερόω, ῶ, f. ώσω, destituor vento secundo, adverso vento utor. Ex ἀπὸ, & ἄρος.
'Απες, οδος, ὁ ϰ' ἡ, pedibus carens.
'Απὸν, *absens*, præs. part. f. g. verbi ἄπειμι.
'Απουία, ας, ἡ, absentia; (2) detrimentum. Ab ἄπειμι, *absum.*
'Απουσίζω, f. άσω, bonorum partem do alicui. Ex ἀπὸ, & οὐσία, *bona, facultates.*
'Αποφάγω, comedo.
'Αποφαίνω, ostendo, demonstro, palam facio; (2) probo; (3) exhibeo, profero; (4) defero; (5) efficio, reddo, effectum exhibeo; (6) declaro, explico; ἀποφαίνομαι, pronuncio, decerno, sententiam dico. 'Αποφαίνειν γνώμην περί τινος, τὴν διαθήκην, τί χρὴ τὸ δημόσιον εἰς τὸ κοινόν. Hinc
'Αποφανῶμις, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀποφανοῦμεν, ab ἀποφαίνω.
'Απόφανσις, εως, ἡ, enunciatio, seu pronunciatio; (2) sententia, breve dictum; (3) rei quæsitæ probatio; (4) index, recensio, commentarius. Ab ἀποφαίνω.
'Αποφαντικὸς, ἡ, ὸν, enunciativus, pronunciativus, adfirmationem aut negationem habens, qui sive adfirmans, sive negans aliquid pronunciat; (2) qui aliquid negat. Ab ἀποφαντός.
'Αποφαντικῶς, *Adv.* enunciative, more eorum qui de aliquid pronunciant.
'Απόφαντος, ὴ, ὸν, enunciatus, pronunciatus. Ab ἀποφαίνω.
'Απόφασθε, 2. pl. a. 2. imp. med. v. ἀπόφημι.
'Απόφασις, εως, ἡ, negatio; (2) descriptio bonorum, qua particulatim indicatur, quantum quis in bonis habeat. Ab ἀπόφημι.
'Αποφάσκω, nego, inficior; (2) enuncio aliquid; (3) interdico. Ex ἀπὸ, & φάω.
'Αποφατικὸς, ἡ, ὸν, negativus, negans.
'Αποφατικῶς, *Adv.* negative.
'Αποφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, parvi, flocci facio.
'Αποφέρβομαι, pascor, seu alor ex, pasco, seu alo me ex. Ex ἀπὸ, & φέρβω, *alo.*
'Απεφοίατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro ἀποφέροιντο. Ab
'Αποφέρω, aufero, abduco, tollo; (2) refero, reporto; (3) pendo, persolvo; (4) adhibeo; (5) renuncio, designo, nomen alicujus edo; (6) refero; ἀποφέρομαι, effluo, emano, expiro, Gl. Vet. 'Αποφέρειν τὸν φόρον, solvere; νόσος ἀπώλεσε αὐτὸν, necavit; παρανόμων χρεῶν κατὰ τινος, accusare. 'Απόφερε τὰ ζκύλα λαοῖν ταυτὶ πάλιν, Arist. Pace. 287. Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, κἀκ ποιᾶς ἕξεως, reddere idem, Conc. 449.
'Αποφεύγω, f. ξομαι, effugio, evado; (2) absolvor. 'Αποφεύγειν τὸν τόπον, νόσον, πάθος, αἰτίαν· τὸ ἐγκλημα, δίκην, ψηφίσματα, absolvi. Εὖ γιγνῶσθ', ὅτι ζοὶ κῆρα τάνδ' ἀποφευξεῖν, Soph. Phil. 1158. Εἰ μή τι τούτῳ δόντες ἀποφεύξεσθε, Arist. Av. 938. Hinc
'Αποφευκτικὸς, ἡ, ὸν, effugiendi peritus; (2) qui habet fortunam, ut facile effugiat.
'Απόφευξις, εως, ἡ, effugium, evasio.
'Αποφλοιζω, decerpo, seu deligo ficus immaturas; (2) vim adfero, cogo, Suid. Ex ἀπὸ, & φλιξ, *ficus immatura.*
'Απόφημι, f. φήσω, contradico; (2) nego, inficior; (3) profiteor, effero; (4) censeo, autumo; (5) declaro; (6) demonstro. Ἀλλ' ὑμεῖς ἀρχεσθε, ϰ' ἀγελείω ἀπόφασθε, Il. 9. 645.
'Απόφημος, ος, ὁ ϰ' ἡ, qui est mali ominis, inominatus. Ex ἀπὸ, & φήμη, *omen.*
'Αποφῆναι, a. 1. inf. act. v. ἀποφαίνω.
'Απόφαρμα, ατος, τὸ, pharmacum abortum faciens. Ex ἀποφθείρω, *corrumpo.*
'Αποφθέγξομαι, f. ξομαι, eloquor, sententiose dico; vaticinor, oraculum edo. Ἐπῆρε τῷ ἐσελῷ αὐτῷ, ϰ' ἀπεφθέγξατο αὐτοῖς, Act. 2, 14. Hinc
'Αποφθεγτος, ος, ὁ ϰ' ἡ, a sermone remotus & separatus, indignus quem alloquamur.
'Απόφθεγμα, ατος, τὸ, dictum sententiosum & breve. Hinc
'Αποφθεγματικὸς, ἡ, ὸν, peritus apophthegmata loquendi; (2) qui apothegmatis loquendis gaudet.
'Αποφθείρω, corrumpo, perdo; (2) corruptum fœtum edo, abortum patio. 'Αποφθείρειν τὸ ἔμβρυον, Hippocr.
'Αποφθίμενος, part. pr. med. *per Syncop.* pro ἀποφθιόμενος. Ab ἀποφθίω.
'Αποφθινύθω, perdo, profligo; (2) pereo, intereo. 'Αποφθινύθουσι ϝ λαοὶ, Il. 5, 643.
'Αποφθίνω, intereo, pereo; (2) corrumpo, perdo. Οὐτ' ἄνδρας ἀποφθίσειε θάλασσα, Hesiod. Ἔργ. 664. Ex ἀπὸ, & φθίνω.
'Αποφθισεις, *perdideris*, 3. sing. a. 1. opt. act. v.
'Αποφθίσθω, 3. sing. præs. imper. med. vel pass. *per Syncop.* pro ἀποφθίεσθω. Ab
'Αποφθίω, f. ίσω, perdo, inficio; pereo, ἀποφθίμενος, perditus, interfectus, mortuus. Ἐν δ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπίσθιον ἐσθλοὶ ἑταῖροι, Odyss. 5, 110. Ex ἀπὸ, & φθίω.
'Αποφθορὰ, ᾶς, ἡ, abortus, editio fœtus in utero corrupti. Ab ἀποφθείρω.
'Αποφιμόω, ῶ, f. άσω, siccella capistro; (2) os obturo.
'Αποφλαυρίζω, f. ίσω, floccifacio; (2) derideo; (3) malum averto.
'Αποφλαυρίξασα, a. 1. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀποφλαυρίσασα. Ab ἀποφλαυρίζω.
'Αποφλιγμαίνω, ardere, seu æstuare desino, inflammari tumore desino, tumorem depono.
'Αποφλιγματίζω, f. ίσω, pituita purgo, pituitam elicio. Ex ἀπὸ, & φλέγμα. Hinc
'Αποφλιγματισμὸς, ου, ὁ, purgatio a pituita; (2) id, quo utimur, ad eliciendam pituitam.
'Αποφλοιόω, ῶ, f. ώσω, decortico. Ex ἀπὸ, & φλοιὸς, *cortex.*
'Αποφλύζω, effio, ebullio.
'Αποφυζέζω, expurgo; (2) oracula reddo.
'Αποφυτάω, ῶ, f. ήσω, abeo, abscedo, resilio, recedo; (2) non frequento; (3) renuncio; (4) morior. 'Αποφοιτᾶτε ἀπὸ ἐκκλησίας, Philostr. Hinc
'Αποφοίτησις, εως, ἡ, abitio, discessus.
'Απόφονος, φόνου, injusta, inconveniens cædes. Ex ἀπὸ, & φόνος, *cædes.*
'Αποφορὰ, ᾶς, ἡ, ablatio; (2) lucrum, emolumentum; (3) vectigal, tributum; (4) pensio, pensitatio; (5) exhalatio, exspiratio, effluxio; (6) reditus, proventus; (7) graveolentia. Ab ἀποφέρω, *aufero.*
'Αποφόρητος, ον, auferendus; τὰ ἀποφόρητα, dona convivis data.
'Απόφορος, ος, ὁ ϰ' ἡ, infirmus, imbecillis, qui non est oneri ferendo; (2) non tolerandus, aversandus. Ab eod.
'Αποφορτίζομαι, f. ίσομαι, exonero, onus abjicio. Ἐκεῖσε γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτισόμενον τὸν γόμον, Act. 21, 3. Ex ἀπὸ, & φόρτος, *onus.*
'Αποφράγνυμι, sive ἀποφραγνύω, obstruo, obturo, communio vulgo scepto. Ex ἀπὸ, & φράσσω, *sepio.*
'Απόφραξις, εως, ἡ, obturatio, obstructio.
'Απόφρας, άδος, ἡ, nefastus, sceleratus, infandus, inauspicatus; ἀποφράδες, nefasti dies, Ph. Ex ἀπὸ, & φράζω, *loquor.*
'Αποφράσσω, sive ἀποφράττω, f. ξω, obstruo, obturo, insepio. 'Αποφράσσειν τὸ στόμα.
'Απόφρικος, ὁ ϰ' ἡ, inhorrescens, exterritus, *Aret.* Ex ἀπὸ, & φρικὸς, *horrendus.*
'Απόφυας, άδος, ἡ, appendix; (2) ramulus adnascens majoribus. Ab ἀπόφυω.
'Αποφυγεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀποφεύγω. Unde
'Αποφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium.
'Αποφυλος, υ, ὁ ϰ' ἡ, tribum non habens, peregrinus. Ex ἀπὸ, & φυλὴ, *tribus.*
'Αποφυλλίζω, folia, seu frondes, amputo, Gl. V. defolio. Ex ἀπὸ, & φύλλον. Hinc
'Αποφύλλισις, εως, ἡ, foliorum amputatio, frondatio.
'Απόφυσάω, ῶ, f. ήσω, efflo; (2) perflo; (3) flatu expello, flatu dissipo, flatu dejicio; (4) respuo. 'Αποφυσᾷς πολύτα, μεγέθει, Philo.
'Αποφύσια, ας, ἡ, eminentia; (2) bulla. Ab
'Απόφυσις, εως, ἡ, excrescentia, pars ab alia enata & procedens; (2) pars ossis extuberans. Ab ἀποφύω.
'Αποφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, quum flore evulsus seritur. Ab
'Αποφυτεύω, f. εύσω, florem evulsum sero; (2) transplanto.
'Αποφύω, emitto surculum; ἀποφύομαι, enascor, exorior, abnascor; (2) adnascor.
'Αποφλιος, ος, ὁ ϰ' ἡ, vanus, irritus; (2) monstrosus, prodigiosus; (3) indoctus. Ex ἀπὸ, & φολὶς, *lusirum, in quo feræ latent.*
'Αποχάζω, f. άσω, abscedo, recedo. Ἀλλ' ἀποχάζεο βίβρε, Odyss. 11, 94.
'Αποχαλασμὸς, οῦ, ὁ, relaxatio. Ab
'Αποχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, remitto, resolvo. 'Αποχαλᾶν τὸν φρουτίδα.
'Αποχαλιόω, ῶ, f. ώσω, frenum detraho, effreno. Gl. V. refreno.
'Αποχαλκεύω, f. εύσω, ære tego; (2) fabricor.
'Αποχαλκίζω, f. ίσω, ære privo, seu spolio.
'Αποχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo, seu aggere includo.
'Αποχάραξις, εως, ἡ, vestigii impressio. Ab
'Αποχαράσσω, f. ἀποχαράττω, f. ξω, scarifico, derado; (2) impresso vestigio signo, vel noto.
'Αποχαρίζομαι, f. ίσομαι, elargior.
'Αποχειμάζει, hiems desinit, desciviit. Ex ἀπὸ, & χειμάζω, *hiemo.*
'Αποχειρίζω, f. ίσω, manum amputo, manu privo.
'Αποχειρίζομαι, ος, ὁ ϰ' ἡ, manibus victum quærens, manuum labore victitans, artem sellulariam exercens. Ex ἀπὸ, & χειρίζομαι.
'Αποχειροβιωτος, ος, ὁ ϰ' ἡ, idem, Gl. V. manicinicus.
'Αποχειροτονία, ας, ἡ, suffragio meo improbo, vel antiquo; (2) veto, abrogo; (3) plebiscito absolvo. Ἀποχειροτονηθῆναι τινὰ ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ, Arist. Pace, 665. Τὰ φαπρηγμένα ἀνύσας ὁ ἐμὸς ἀποχειροτόνησε Μενδις, Dem. Hinc
'Αποχειροτονία, ας, ἡ, antiquatio, quæ sit suffragio; (2) abrogatio.
'Αποχετὸς, ὸς, ὁ, per canalem in alium

Digitized by Google

locum deduco, derivo ; (2) averto rem molestam.
'Αποχέω, & ἀποχεύω, effundo.
'Αποχή, ῆς, ἡ, oistantia ; (2) scriptum, quo pecuniam debitam creditor se accepisse testatur. Gl. V. apocha, acceptilatio ; (3) abstinentia. Ex ἀπὸ, & ἔχω, *habeo*.
'Αποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore aut insania, proprie in pallorem. Ex ἀπὸ, & χλωρός.
'Απόχορδος, ος, ὁ ἡ, ἡ, absonus. Ex ἀπὸ, & χορδὴ, *chorda*.
'Αποχόω, ῶ, f. ώσω, terra adgesta averto ; (2) aggere communio.
'Αποχρᾶ, sufficit, satis est. Ab ἀποχράομαι.
'Αποχρᾶν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἀποχρῆν, a verbo imperf. ἀπόχρη, *satis est*.
'Αποχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, abutor ; (2) utendo consumo, usu attero ; (3) vehementer utor ; (4) utor ; ἀποχρᾶται, usurpat, Ph. (5) interficio ; (6) contentus sum. 'Αποχρᾶτο τῷ στρατοπέδῳ, Aristot.
'Απόχρεμμα, ατος, τὸ, excreatum. Ab
'Αποχρίμπλημαι, f. ψομαι, excreo, screatu ejicio. Hinc
'Αποχρεμπλικὸς, ὴ, όν, excreabilis.
'Απόχρεμψις, εως, ἡ, excreatio.
'Αποχριόμμυος, *contentus, Ion.* pro ἀποχρώμμυος, quod est ab ἀποχράομαι.
'Απόχρη, f. ήσῃ, satis est. sufficit. 'Εμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι, Arist. Av. 1609. Ex ἀπὸ, & χρῆμι pro χράομαι.
'Αποχήνσις, εως, ἡ, abusus ; (2) interfectio, occisio. Ab ἀποχράομαι.
'Αποχρίω, f. ίσω, detraho, seu derado, quod inunctum fuit ; (2) derado. Gl. V. relino.
'Αποχρυσόω, ῶ, f. ώσω, inauro. Ex ἀπὸ, & χρυσὸς, *aurum*.
'Αποχρώντως, *Adv.* satis ; abunde. Ab ἀποχρών, *sufficiens*, quod est ab ἀποχρᾶ.
'Απόχρωσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. Ex ἀπὸ, & χρόα, *color*.
'Αποχυθεὶς, part. pass. a. 1. v. ἀποχύω.
'Αποχυλίζω, f. ίσω, succum extraho.
'Αποχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ex ἀπὸ, & ὀχυρὸς, *munitus*.
'Απόχυμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est.
'Απόχυσις, εως, ἡ, effusio ; (2) spicæ emissio in frumento. Ab
'Αποχύω, effundo, profundo.
'Αποχωλόω, ῶ, f. ώσω, claudum reddo.
'Αποχωλόω, ῶ, f. ώσω, idem.
'Αποχωρέω, ῶ, f. ήσω, abscedo, discedo, recedo, decedo, Gl. V. 'Αποχώρησον δόμων, Arist. Ach. 460. Διὸρ' ὡς ἐμ' ἀποχώρησον, accede, id. Av. 1653. 'Αποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, Act. 13, 13. Hinc
'Αποχώρημα, ατος, τὸ, retrimentum.
'Αποχώρησις, εως, ἡ, abscessus, discessus, decessus ; (2) egestio.
'Αποχωρίζω, f. ίσω, sejungo, secerno, segrego, revoco, sequestro, abstraho, abjugo, Gl. V. Εἰγένετο ὧν παροξυσμὸς ὥστε ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς, ἀπ' ἀλλήλων, Act. 15, 39. Hinc
'Αποχωριστὴς, οῦ, ὁ sevocator, Gl. V.
'Απόχωσις, εως, ἡ, munitio, quæ fit aggere. Ab ἀποχόω.
'Αποψαλίζω, forfice reseco.
'Αποψάλλω, perstringendo evello.
'Αποψάω, f. ήσω, abstergo, detergo. 'Αλλ' ἀποψήσασ' ἐγὼ καίτοι γε πάνυ σὼ πρῶτ' εἰ. Arist. Lys. 1036.
'Αποψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, fingo, confingo.
'Απόψημα, ατος, τὸ, ramentum, strigmentum, purgamentum. Ab ἀποψήχω, *derado*
'Απόψημα, ατος, τὸ, quod abrasum gendo. seu radendo detractum est. Ab ἀποψάω. Unde
'Απόψης, ης, ὁ ἡ, ἡ, detersus, deratus.
'Αποψηφίζομαι, suffragio meo absolvo, absolvo ; (2) suffragio meo antiquo, abrogo, repello suffragio meo aliquem a magistratu ; (3) censeo ; (4) sententiam fero. Εἰ γὰρ ἀποψηφιεῖσθε τούτου, absolveretis, Dem. νόμων, abrogare.
'Αποψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum iteratio.
'Αποψήχω, f. ξω, derado, detergo, destringo.
'Αποψιλόω, ῶ, f. ώσω, nudo, privo ; (2) deglabro, depilo. Hinc
'Αποψίλωσις, εως, ἡ, nudatio ; (2) depilatio.
'Αποψις, εως, ἡ, adspectus ; conspectus, prospectus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ὄπλομαι.
'Αποψοφέω, ῶ, magnum strepitum edo ; (2) crepitum ventris emitto, pedo.
'Απόψυγμα, ατος, τὸ, id, quod excernitur, stercus. Ab
'Αποψύχω, f. ξω, frigefacio ; (2) restinguo ; (3) exspiro, animam efflo, morior, Gl. V. derigeo ; (4) animi deliquium patior ; (5) exsicco, depurgo ; (6) excerno, alvum exonero ; (7) consumo. Ἐς' ἀπέψυξεν βίον, Soph. Aj. 1050. 'Αποψυχόντων ἀνθρώπων ὑπὸ φόβου, Luc. 21, 26.
'Αποψωλίω, ῶ, f. ήσω, præputium detraho, glandem nudo ; (2) apellam facio. Ex ἀπὸ, & ψωλὸς, *apella, verpus*.
'Αποώμυνε, 2. s. imp. ind. act. *Poët.* pro ἀπώμυνε. Ab ἀπόμυμι.
'Αππαπαῖ, *Adverbium annuentis & approbantis*.
'Απραγία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis. Ex α priv. & πράσσω.
'Απραγμάτευτος, ος, ὁ ἡ, ὁ, circa quem studium adhibitum non fuit, non curiose excogitatus, levi labore partum. Ex α priv. & πραγματεύω.
'Απραγμόνως, *Adv.* sine molestia ; (2) incuriose ; (3) modeste, quiete ; (4) sine affectatione imperii, potentiæ.
'Απραγμοσύνη, ης, ἡ, vacatio a negotiis ; (2) tranquillitas a negotiis vacui ; (3) negligentia, Gl. V. otium, incuriositas, incuria. Ab
'Απράγμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, negotiis vacuus, quietus ; (2) a negotiis abhorrens, iners ; (3) qui placidis est moribus & nulli negotium facessit ; (4) qui lites non amat, fugitans litium ; (5) ignarus rerum & incuriosus. Ex α priv. & πρᾶγμα, *negotium*.
'Απραγόπολις, εως, ἡ, urbs negotiis vacua, otii altrix. Ex α priv. πρᾶγος, *negotium*, & πόλις, *urbs*.
'Απραξίω, ῶ, nihil proficio ; (2) non impetro, quod peto ; (3) nihil ago, otiosus sum. Παρὰ ἀνθρώποις ἀπραξίειν, Xen.
'Απρακτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, infectus, non factus ; (2) inultus, impunitus ; (3) qui nihil efficit, inefficax, et qui effici nequit ; (4) intractabilis ; (5) ignavus, otiosus, Gl. V. (6) in quo a laboribus & negotiis abstinetur, ut ἄπρακτοι ἡμέραι, feriæ, Gl. V. (7) unde nil redit, ut γῆ ἄπρακτος, non vectigalis. Ex α priv. & πρακτὸς.
'Απράκτως, *Adv.* re infecta, irrite, sine profectu.
'Απραξία, ας, ἡ, cessatio a rebus agendis ; (2) otium ; (3) ignavia. inertia ; (4) justitium. Ex α priv. & πρᾶξις, *actio*.
'Απρασία, ας, ἡ, emptorum penuria quum nihil vendere possumus. Ex α priv. & πρᾶσις, *vendo*.
'Απρατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui nondum venditus est ; (2) qui non venditur. Gl. V. invenalis, non vendibilis. Ex iisd.
'Απράυντος, ος, ον, implacabilis. Ab α priv. & πραΰνω.
'Απρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum, dedecus, fœditas, Gl. V. Ab ἀπρεπὴς.
'Απρεπέστερον, *Adv.* indecentius.
'Απρεπίως, *Adv.* indecenter, contra decorum. *Ion.* pro ἀπρεπῶς.
'Απρεπὴς, ής, ὁ ἡ, ἡ, indecens, indecorus. Ex α priv. & πρέπω, *convenio*.
'Απρεπῶς, *Adv.* indecenter, Gl. V. dedecore, illicite.
'Απρικλοισι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἀπράκτοις.
'Απρικτος, idem quod ἄπρακτος, *Ion.*
'Απριάτως, *Adv.* non redempte, sine pretio, gratis. Ex α priv. & πρίαμαι, *emo*.
'Απριγδα, idem quod
'Απτιγδα, *Adv.* tenaciter, ita ut serra dissecari nequeat, tenaciter, mordicus, totis viribus, enixe, firmiter. Ex α priv. & πρίω.
'Απροαιρεσία, ας, ἡ, temeritas, inconsiderantia. Ex ἀπὸ, & προαίρεσις.
'Απροαίρετος, ος, ὁ ἡ, ἡ, involuntarius, qui non fit consulto. Ex iisd.
'Απροαιρέτως, *Adv.* involuntarie, non sponte, non consulto, non de industria.
'Απροβούλευτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. & προβουλεύω.
'Απροβούλευτος, ον, idem.
'Απροβουλεύτως, *Adv.* inconsulto, non præmeditate.
'Απροβουλία, ας, ἡ, temeritas. Ex ἀπὸ, πρὸ, & βουλὴ, *consilium, deliberatio*.
'Απροβούλως, improvide, incaute.
'Απροδιηγήτως, sine duce. Ex α, διὰ, & ἡγοῦμαι.
'Απροδιορίστως, indefinite.
'Απροδίτως, *Adv.* sine certo consilio, temere. Ex ἀπὸ, & προτίθημι, *propono*.
'Απρόθυμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, minime alacer, tardus. Ex α priv. & πρόθυμος.
'Απροθύμως, *Adv.* non alacriter, non libenter, tergiversando.
'Απροΐδης, ές, ὁ ἡ, ἡ, improvisus, non prævisus, inopinatus. Ex α priv. & προείδω.
'Απροικος, ος, ὁ ἡ, ἡ, dotis expers, indotatus. Ex α priv. & πρόϊξ, s. προῖξ, *dos*.
'Απροκαλύπτως, *Adv.* sine velamento & colore quæsito, prætextu nullo, aperte, palam. Ex α priv. & προκαλύπτομαι.
'Απροκατασκεύαστος, ον, necessaria præstructione, aut præparatione carens.
'Απρόλογος, ον, prologo carens.
'Απρόμηθεια, ἡ, incogitantia, temeritas.
'Απρομύθητος, ον, non prædictus.
'Απρονοησία, ας, ἡ, imprudentia. Ex α priv. & προνοέω, *ante mente percipio*.
'Απρονόητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non provisus ; (2) qui providentia non regitur ; (3) improvidus, imprudens. Ex iisd.
'Απρονοήτως, *Adv.* imprudenter, incaute, non proviso eventu.
'Απρονόμευτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non direptus, in quem excursiones non sunt factæ, ante nondum pastus. Ex α priv. & προνομεύω, *prædatum* vel *pabulatum egredior*.
'Απρόοπλος, ος, ὁ ἡ, ὁ, improvisus. Ex α priv. & προόπλομαι, *provideo*.
'Απροόπλως, *Adv.* ex improviso, præter exspectationem.
'Απροόρατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non provisus, improvisus. Ex α priv. & προοράω, *provideo*.
'Απροοράτως, *Adv.* ex improviso, de improviso.
'Απροπτωσία, ἡ vacuitas a temeritate in assentiendo, abstinentia a temeraria assensione. Ex α, & προπίπτω. Unde
'Απρόπτωτος, ος, non temere adsentiens.
'Απροσάντατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, ad quem non patet accessus, inaccessus. Ex α priv. & προσαντάω, *in occursum eo*.
'Απροσαύδητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, non compellatus, insalutatus. Ex α priv. & προσαυδάω.
'Απρόσβατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inaccessus. Ex α priv. & πρόσβατος, *ad quem accessus patet*.
'Απρόσβλητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, cui nemo resistere potest, inaccessus. Ex α priv. & προσβάλλω, *applico, adorior*.
'Απροσδεὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, qui nulla re indiget. Ex α priv. & προσδεὴς, *indigens*.
'Απρόσδεκτος, et
'Απρόσδεκτος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui admittendus non est. Ex α priv. & προσδέχομαι.
'Απροσδιόνυσος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui nihil ad rem facit ; (2) absurdus. Ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, *Bacchus*.
'Απροσδιόριστος, ος, ὁ ἡ, ἡ, indefinitus. Ex α priv. & προσδιορίζω, *definio*.
'Απροσδιορίστως, *Adv.* indefinite.
'Απροσδόκητος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inexspectatus, inopinus. Ex α priv. & προσδοκάω, *exspecto*.
'Απροσδοκήτως, *Adv.* præter exspectationem, ex improviso, inopinato.
'Απροσίλλιστος, ab ἐλαύνω, idem quod
'Απροσήλατος, ος, ὁ ἡ, ἡ, inaccessus, ad quem accedere non licet. Ex α priv. & ἔρχομαι.
'Απρόσκλος, ον, negligens.

'Απρο-

Digitized by Google

Ἀπροσιξία, ας, ἡ, negligentia, segnities. Ex α priv. & προσίχω, deditus sum rei alicui.
Ἀπροσηγόρητος, ε, ὁ ἡ ἤ, insalutatus. Ex α priv. & προσηγορία, saluto.
Ἀπροσηγορία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; (2) neglectum salutandi officium. Ab
Ἀπροσήγορος, ε, ὁ ἡ ἤ, quem nemo appellare nec salutare ob severitatem audet, qui propter morum asperitatem non est adfabilis; (2) qui non libenter salutat. Ex α priv. & προσήγορος, salutator.
Ἀπρόσικλος, ον, intactus. Ab α priv. & προσικλέω.
Ἀπρόσιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, inaccessus, R. non adsequendus. Ex α priv. & προσιχομαι, accedo.
Ἀπρόσιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, inaccessus, Gl. V. inaccessibilis, Gl. V. Ex α priv. & πρόσειμι.
Ἀπρόσκοπος, ε, ὁ ἡ ἤ, improvisus, inconsideratus. Ex α priv. & προσκόπλομαι.
Ἀπροσκόπλας, Adv. inconsiderate.
Ἀπρόσκλητος, ε, ὁ ἡ ἤ, dicitur actio contra eum instituta, qui non est rite vocatus in judicium. Ex α priv. & προσκαλέω.
Ἀπροσκλινὴς, ὲς, non inclinans se, non adsentiens, non amans, non studiosus.
Ἀπροσκλινῶς, sine adsensione, accessione ad partes alicujus, studio alicujus rei.
Ἀπρόσκλιτος, ον, id. quod ἀπροσκλινὴς.
Ἀπρόσκοπος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui inoffenso gradu procedit; (2) inoffensus. Ex α priv. & προσκόπλω, allido.
Ἀπροσκόπως, Adv. sine offendiculo.
Ἀπροσκορὴς, ἐς, ὁ ἡ ἤ, satietatem nullam adferens, Suic. Ex α priv. & πρόσκορής.
Ἀπρόσλητος, ε, ὁ ἡ ἤ, non adsumptus, Suic. Ex α priv. & προσλαμβάνω, adsumo.
Ἀπρόσλογος, ον, ineptus, abhorrens a re proposita, alienus.
Ἀπροσλόγως, ineptè. A πρὸς λόγον, aptè.
Ἀπρόσμαστος, ε, ὁ ἡ ἤ, intractabilis, qui tangi nequit, intactus. Ex α priv. & προσμάσσω, attingo.
Ἀπρόσμαχος, ε, ὁ ἡ ἤ, inexpugnabilis, invictus; (2) intolerabilis. Ex α priv. & προσμάχομαι, expugno.
Ἀπροσμήχανος, ε, ὁ ἡ ἤ, contra quem nullæ valent machinæ, inexpugnabilis. Ex α priv. & μηχάνη, machina.
Ἀπρόσμικλος, ε, ὁ ἡ ἤ, cui nullum cum alio commercium est. Ex α priv. & πρόσμίγνυμι, admisceo.
Ἀπροσόδευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui nullis adiri viis potest, inaccessus. Ex α priv. & πρόσοδος.
Ἀπρόσοις, ε, ὁ ἡ ἤ, intolerandus, non ferendus. Ex α priv. & προσφέρω, tolero.
Ἀπροσοίως, Adv. intolerabiliter.
Ἀπρόσοιτος, idem. Hes.
Ἀπροσόμιλος, idem.
Ἀπρόσοπος, ον, idem quod
Ἀπροσόρατος, ε, ὁ ἡ ἤ, adspectu difficilis, horrendus, difficilis aditu. Ex α priv. & προσόρατος.
Ἀπροσόρμιος, ον, stationem navium non habens.
Ἀπροσπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀπροσκλινὴς.
Ἀπροσπαθῶς, idem quod ἀπροσκλινῶς.
Ἀπροσπέλαστος, ε, ὁ ἡ ἤ, inaccessus. Ex α priv. & προσπελάζω, adpropinquo.
Ἀπροσπόριτα, ων, τὰ, quæ patrifamilias per filium non adquiruntur, bona adventitia. Ex α priv. & προσπορίζω, adquiro.
Ἀπρόσπλαιστος, ον, in quo nihil offensionis est, planus, tutus. Ab α priv. & προσπλάσω.
Ἀπροσπλωσία, ας, ἡ, securitas ab hostili impetu. Ex α priv. & προσπίπλω.
Ἀπρόσπλωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri non est tutum.
Ἀπρόσρητος, ε, ὁ ἡ ἤ, non ulli adfabilis; (2) in quo salutationibus supersedetur. Ex α priv. & πρόσρητος.
Ἀπροστάτευτος, ε, ὁ ἡ ἤ, rectore & adjutore carens. Ex α priv. & προστατεύω.
Ἀπροστάτητος, ον, idem.

Ἀπρόστομος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui acuta cuspide præfixus non est, non acutus in summa sui parte. Ex α priv. & πρόστομος.
Ἀπρόσφορος, ε, ὁ ἡ ἤ, incommodus, inconveniens. Ex α priv. & πρόσφορος.
Ἀπρόσφυλος, peregrinus, alienus, abhorrens.
Ἀπροσφώνητος, inexorabilis, qui flecti nequit.
Ἀπρόσψαυστος, intactus, non tangendus.
Ἀπροσωπολήπτης, ε, ὁ, respectu personarum carens. Vulg. Lex. Ex α priv. & προσωπολήπτης, reperitur & ἀπροσωπόληπτος.
Ἀπροσωπολήπτως, Adv. citra personarum respectum.
Ἀπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἤ, impersonalis, cum personæ non fit mentio; (2) qui personam, i. e. larvam non habet; (3) qui faciem pulchram non habet, adspectu turpis, deformis. Ex α priv. & πρόσωπον.
Ἀπροσώπως, Adv. sine persona, impersonaliter.
Ἀπροτίμαστος, ε, ὁ ἡ ἤ, intactus, incontaminatus, Hom. Il. 19, 262. Ex α priv. & προτιμάσσω, attingo.
Ἀπροτίπτος, ε, ὁ ἡ ἤ, quem adspicere non licet, invisibilis. Ex α priv. πρός, & ὄπτομαι, video.
Ἀπροφανὴς, ὲς, improvisus.
Ἀπροφάσιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, prætextu & excusatione carens; (2) qui sine prætextu & simulatione aliquid agit, inflexibilis, implacabilis. Ex α priv. & πρόφασίζομαι, prætexto.
Ἀπροφασίστως, Adv. sine prætextu & excusatione; (2) præcise, simpliciter, ἀποτόμως.
Ἀπρόφατος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀπροφάσιστος; (2) non prædictus, ex improviso accidens. Ex α priv. πρό, & φάω, dico.
Ἀπροφάτως, Adv. sine prætextu.
Ἀπροφύλακτος, ε, ὁ ἡ ἤ, incustoditus; (2) nulla cautione prævisus. Ex α priv. & προφυλάσσω, custodio.
Ἀπροχυλάκλως, incaute, improvide.
Ἀπλαισία, ας, ἡ, immunitas a peccato. Ex α priv. & πλαίω.
Ἄπλαιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, non impingens. Gl. V. irreprehensibilis. Ex iisdem.
Ἀπλαίστως, Adv. sine offensione, citra offensionem, sine peccato.
Ἀπλάστως, velocissime. Ex α pro ἅμα, & πλάσσω.
Ἄπλαστος, ε, ὁ ἡ ἤ, non alatus, alas non habens. Gl V. implumis. Ex α priv.
Ἀπλέπυγος, ε, ὁ ἡ ἤ, alas non habens. Ex α priv. & πλέπυξ, ala.
Ἀπλερόμαι, alas quatio, signum lætitiæ in volatilibus. Ex α int. & πλερόμαι.
Ἀπλέρως, Adv. celerrime. Vid. ἀπλέρως.
Ἀπλέρως, ε, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀπλαστος; (2) velox.
Ἄπλιδον, 2. dual. imp. med. v. ἄπλομαι, tango.
Ἀπλίς, ῖδος, ε, ὁ ἡ ἤ, involucris, implumis. Ex α priv. & πλίς, volucris.
Ἀπλῖσι, dat. plur. ab ἀπλίς.
Ἀπλικὸς, ἡ, ὸν, tangendi vim habens. Ex ἄπλομαι, tango.
Ἄπλιλος, ε, ὁ ἡ ἤ, implumis, non volucris. Ex α priv. & πίλος, penna, pinna.
Ἄπλις, ε, ὁ ἡ ἤ, qui pinsus & tusus non est; (2) integer, indivisus. Ex α priv. & πλίσσω, pingo.
Ἀπλοηπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, in dicendo intrepidus; (2) mordax in verbis, audax. Ex α priv. πλοέω, perterrefacio, & ἔπος, verbum, vel ex ἄπλομαι, tango, & ἔπος, verbum.
Ἀπλόητος, ε, ὁ ἡ ἤ, intrepidus; impavidus, Ph. Ex α priv. & πλοέω, consterno.
Ἀπλοίητος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.
Ἀπλόλιμος, ε, ὁ ἡ ἤ, imbellis. Ex α priv. & πόλεμος, vel πέλεμος, bellum.
Ἄπλομαι, f. ψομαι, tango, hæreo, attingo, Gloss. Vet. ἤψατο, tetigit, attigit, Gloss. Vet. Ἄπλεσθ᾽ πολιτικῶν πραγμάτων, πολιτείας, λόγων, μουσικῆς, πολέμου. Μὴ τῷ ἀρίστῳ ἅπλεται βουλευμάτων, Soph. Antig. 185. Ὡς μὴ χρησμὸς ἄπλοιτο φρενῶν, Arist. Eq. 1233.

Ἄπλες, ἡ, ὸν, qui tangi potest, sub tactum cadens, tractabilis. Ab ἅπλω, tango.
Ἅπλω, f. ψω, necto, annecto, alligo, apto; ἧψεν, aptavit, a. 1. ἡμμένος, aptatus, annexus, perf. part. pass.
Ἅπλω, f. ψω, accendo; ἅπλεμαι, accendor; ἡμμένος, accensus, perf. part. pass. Τῶδ᾽ λίθον ταύτῳ ἰάρας, ἀφ᾽ ἧς τὸ πῦρ ἅπλεται; Arist. Nub. 766. Ἧπται μὰ νόος, Soph. Trach. 1027.
Ἁπλῶς, ῶτος, ὁ ἡ ἤ, qui non cadit, stabilis, firmus, constans. Ex α priv. & πίπλω.
Ἄπλωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, indeclinabilis, carens πλώσει, i. e. casu.
Ἁπλώτως, Adv. citra lapsum, sine defectu. Ab ἁπλάς.
Ἁπλωχεύτως, sine pauperie.
Ἄπυγος, ε, ὁ ἡ ἤ, nates non habens, perexiles nates habens. Ex α priv. & πυγή.
Ἀπύδμενος, fundum non habens.
Ἄπυκνος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui densus, seu creber non est. Ex α priv. & πυκνὸς, densus.
Ἀπύλωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui porta clausus, seu munitus non est, qui obstrui nequit, patens; (2) effrænis, de lingua. Ex α priv. & πύλη, porta.
Ἀπυνδάκωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, fundo carens. Ex α priv. & πύνδαξ, fundum.
Ἄπυος, ε, ὁ ἡ ἤ, inulceratus, qui sine ulcere, sive sine pure est. Ex α priv. & πύον, pus.
Ἄπυργος, ε, ὁ ἡ ἤ, turres non habens, turribus non munitus. Ex α priv. & πύργος.
Ἀπύρακτος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iisd.
Ἀπύρικος, ε, ὁ ἡ ἤ, non febricitans, febri non laborans. Ex α priv. & πυρίασσω.
Ἀπυρικία, ας, ἡ, carentia febris, τὸ non laborare febri. Ex iisd.
Ἀπύρετος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem quod ἀπύρικτος. Ex α priv. & πυρετός.
Ἀπύρηνος, ε, ὁ ἡ ἤ, nucleum non habens. Ex α priv. & πυρὴν, nucleus.
Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet. Ex α priv. πυρὴν, & μήλη, specillum.
Ἄπυρος, ε, ὁ ἡ ἤ, ignis expers, ignem non expertus. Ex α priv. & πῦρ, ignis.
Ἀπύρως, sine igni.
Ἀπύρωτος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex α priv. & πυρωτὸς, ignitus.
Ἄπυστος, ε, ὁ ἡ ἤ, fando inauditus, de quo nihil fama, aut auditione cognoscitur; (2) qui fando non audivit. Ex α priv. & πυνθάνομαι, audio.
ΑΠΤΩ, sono, sonitum reddo; (2) vociferor, clamo; (3) loquor; (4) dico. Τί φυτ᾽ ἀπύσω; Eur. Hec. 156.
Ἀπφὰ, frater, vel soror, velut a blandientibus ipsi appellantur, Hes.
Ἀπφάριον, ε, τὸ, amasius. Ab eod.
Ἀπφίον, ε, τὸ, amasia. Ab eod.
ΑΠΦΤΣ, ύος, ὁ, pater, qui ita dicitur a blandientibus.
Ἀπφὼ, idem. Ab ἀπφὸς; (2) nunc, etiamnum; (3) occultus, absconditus, quæ vox Hebræa est.
Ἀπώγων, ωνος, ὁ ἡ ἤ, imberbis. Ex α priv. & πώγων, barba.
Ἀπωδέω, ῶ, f. ήσω, in cantu discrepo; (2) sum absonus. Ab
Ἀπῳδὸς, ὸν, ὁ ἡ ἤ, absonus, dissonus; (2) abhorrens; (3) non placens. Ex α priv. & ᾠδὴ, cantus.
Ἀπαδύσετο, 3. s. imp. med. v. ἀποδύρομαι.
Ἀπαθὲν, Adv. procul, eminus. Ab ἀπὸ, ab.
Ἀπαθέω, ῶ, f. ήσω, vel ώθήσω, repello, abjicio, detrudo, Gl. V. ἀπαθῶ, detrudo, repello, repudio, depello, trudo; ἀπεθῦμαι, expellor, repellor, propellor; (2) pello, depello, depulso, propulso, retrudo, repudio; ἀπάθησεν, dispulit, Ph. a. 1. act. ἀπαθηκέναι, depulsitasse, Gl. V. ἀπάσασθαι, propellere, Ph. a. 1. med. ἀπαθεὶς, repudiatus, repulsus, abactus, Gl. V. a. 1. part. pass. ἀπαθῆναι, depelli, Ph. a. 1. inf. pass.

Ἀνδρὶς

Digitized by Google

Ἀνδρὸς τῶδ' ἁπάσαντες κρίτου, Soph. Aj. 446. Αὐθαδίᾳ φίλος ἁπαθὴς, Eur. Med. 622. Φυλάξαι σ' ἀπαθῆ τῆσδε Πολυτείκους χθονὸς, id. Ph. 76. Σὺ μὴ παλίμπους ἁπασαμένη μιτ' ἐμοῦ τῆ φίλα χόρδοισιν, Arist. Pace 776.

Ἀπώθητος, ον, repudiatus, repulsus.

Ἀπωκισμένος, perf. part. pass. v. ἀποικίζω.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, exitium, perditio, amissio. Ab ἀπόλλυμι, perdo.

Ἀπόλουτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non domitus eruditusque, ut pulli domari erudirique solent. Ex α priv. & πωλδάω, pullos equinos domo.

Ἀπώλισα, 1. s. a. 1. ind. act. v. ἀπόλλυμι.

Ἀπολόμην, a. 2. ind. med.

Ἀπόλοντο, extincti sunt, 3. plur. a. ejusd.

Ἀπομαπικῶς, abjurative.

Ἀπομοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum. Ab ἀπόμνυμι, abjuro.

Ἀπώμοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἀπωμοτικος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, abjurativus.

Ἀπώμοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, vitandus, lege interdictus. Ab eod.

Ἀπὼν, absens, part. præs. verbi ἄπειμι, absum.

Ἀπόρυξ, υγος, ὁ, canalis sub terra fossus; (2) propago in vite; (3) propago; (4) scissura, fissura. Ab ἀπορύσσω, defodio.

Ἀπαρχήσαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀπηρχήσασο vel ἀπαρχήσω, ab ἀπορχέομαι.

Ἀπάρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui callum non obduxit, adeoque nondum coiit. Ex α priv. & πῶρος, callus.

Ἀπασάμην, a. 1. ind. med. verbi ἀπαθέω.

Ἀπασις, εως, ἡ, repulsio, rejectio, deturbatio. Ab ἀπαθέω, pello.

Ἀπασμὸς, ὗ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀπασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀπαθέω.

Ἀπασικὸς, ὴ, ὸν, vim habens expellendi:

Ἀπωσὸς, ὴ, ὸν, expulsus, detrusus. Ab eod.

Ἀπώτερος, έρα, ερον, remotior, & ἀπώτατος, άτη, ατον, remotissimus. Ab ἄπω, procul.

Ἀπατέρω, *Adv.* remotius, & ἀπατάτω, remotissime. Ab ἀπώτερος, & ἀπώτατος.

Ἀπώχοντο, 3. pl. imp. ind. med. v. ἀποίχομαι

ΑΡ', apud *Poëtas* pro ἄρα, ergo, utique, certe.

ΑΡΑ, utique, nempe; (2) tandem; (3) forte; (4) nam, *Adjectio*, ut quis *nam?* (5) igitur, ergo, cum γε, vel ἔν, ut ἄραγε, ἄρα ἔν, *igitur, quamobrem?*

Ἆρα, *Adv.* an, utrum. Hinc (2) ἆρά γε, utrum, numquid? (3) ἆρα ἔν, utrum, nonne igitur? (4) ἆρα μὴ, numquid? (5) ἆρ' οὐ, nonne? ἆρ' οὐν ε, nonne.

ΑΡΑ', ᾶς, ἡ, preces; (2) preces supplices; (3) diræ, imprecatio; (4) nexa, damnum.

Ἀραξος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est sine virga, seu baculo. Ex α priv. & ῥάξ, virga.

Ἀραιζῦσαι, *comatientes non sine fragore*, nom. pl. part. pr. act. *Dor.* p.o ἀραιζύσασαι, ab

Ἀραιζέω, ῶ, f. ήσω, strepitum, seu fragorem edo. Λοῦκοὶ ἀραιζεῦσαι ὀδόντας, Hesiod. Asp. 249. Ab ἀραιός.

Ἀράιζησε, *insonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia, regio Asiæ. Ab Ἄραψ.

Ἀραβίζω, f. ίσω, Arabice loquor; (2) partibus Arabum faveo. Ab eod.

Ἀραβικὸς, ὴ, ὸν, Arabicus; (2) repentinus & procellosus. Ab ἄραβος.

Ἄραβος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) Arabs.

ΑΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, strepitus, stridor dentium in frigore aut consternatione.

Ἄραγμα, τος, τὸ, &

Ἀραγμὸς, ὁ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Ab ἀράσσω, pulso.

ΑΡΑΔΟΣ, ου, ὁ, pulsus cordis post vehemens exercitium.

Ἀραι, *subsulisse*, a. 1. inf. act. verbi αἴω.

Ἀραιὰ, ᾶς, ἡ, venter & intestina, ubi est multa ἀραιότης. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, meatus, seu foramina rara habens. Ex ἀραιὸς, & πόρος.

ΑΡΑΙΟΣ, ὰ, όν, rarus; (2) tenuis; (3) angustus; (4) imbecillis.

Ἀραῖος, α, ον, imprecationibus & diris devotus. Ab ἀρά, *imprecatio.*

Ἀραιόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, raram, seu laxam carnem habens. Ex ἀραιὸς, & σάρξ, *caro.*

Ἀραιόστημος, ον, rarum stamen habens.

Ἀραιόστυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, raras columnas habens. Ex ἀραιὸς, & στύλος, *columna.*

Ἀραιοσύγκριτοι, quibus corpus est laxe concretum, cui libera corporis transpiratio est. Ex ἀραιὸς, & συγκρίνομαι, *concresco.*

Ἀραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa. Ab ἀραιὸς.

Ἀραιόφυλλος, ον, rara folia habens.

Ἀραιρημένος, perf. part. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἠρημένος, a verbo αἱρέω, *capio.*

Ἀραιῶς, *Adv.* rare, raris intervallis, leviter.

Ἀραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio; ἀραιοῦμαι, rarefio, rarefio. Ab eod. Hinc

Ἀραίωμα, ατος, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas:

Ἀραίωσις, εως, ἡ, laxatio, rarefactio, attenuatio.

Ἀραιωτικὸς, ὴ, ὸν, rarefaciendi vim habens.

Ἀρακίδες, species leguminis.

Ἀρακος, ος, ὁ, species leguminis.

ΑΡΑΚΤΟΝ, ὔ, τὸ, atramenti sutorii species.

Ἀράμην, a. 1. part. med. verbi αἴρω.

Ἄραξαι, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤραξαν, a verbo ἀράσσω, *amputo.*

Ἄραξεῖ, 3. s. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀράξῃ.

Ἄρασο, *amabas*, 2. sing. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἤρασο, a verbo ἔραμαι.

Ἀράσμαι, ῶμαι, precor, facio vota; (2) imprecor, maledico. Ἤ σε πωλλάκις θεοῖς ἀρᾷ ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν, Soph. Aj. 509. Ab ἀρά, *preces.*

Ἄραρα, *me accommodavi*, 1. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἦρα, a verbo ἄρω, *apto.*

Ἀράρισκε, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἠάρισκε, ab

Ἀραρίσκω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρόατο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. *Att.* & *Ion.* pro ἀροίντο, a verbo ἄσω.

Ἄραρον, 1. s. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦρον.

Ἀράρω, apto. Ab ἄρω.

Ἀραρὼς & ἀρηρὼς, aptè, commodè.

Ἀραρὼς, idem.

Ἀραρὼς, *qui se accommodavit, qui placuit*, perf. part. med. *Att.* pro ἠρὼς, a verbo ἄρω.

Ἄρας, *qui justulit*, a. 1. part. act. verbi αἴρω.

Ἀράσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, exsecrandus, detestalis. Ab ἀράομαι.

Ἀρασσ, *fodisse*, a. 1. inf. med. verbi αἴρω.

ΑΡΑΣΣΩ, vel ἀράττω, f. ξω, pulso, illido. Ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κάνθεν, Soph. Aj. 736. Ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν, ibid. 373. Πρώτιστα ἀράξας νύσσαν ὡς πλησὶς δρεμάδις, Lyc. 15.

Ἀρᾷ, 3. s. pr. ind. med. *contr.* pro ἀράεται, ab ἀράομαι.

Ἀρατροφορέω, ῶ, aratrum fero. Ex ἄρατρον, *aratrum*, & φορέω, *fero.*

Ἄράτω, 3. sing. a. 1. imp. ind. v. αἴρω.

ΑΡΑΚΙΔΝΑ, ης, ἡ, planta quædam.

Ἀραχνοῦν, αῖα, αῖον, ad araneam pertinens; (2) ab aranea factus. Ab ἀράχνη.

Ἀράχνεος, εία, εον, idem & ab eod.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; (2) tela aranea. Ab

ΑΡΑΧΝΗ, ης, ὁ, araneus, vel aranea.

Ἀραχνικὸς, ὴ, ὸν, idem quod ἀραχνεῖος.

Ἀράχνιον, ου, τὸ, aranææ tela; (2) araneus, vel aranea; (3) vitium olivis & vitibus peculiare. Ab ἀράχνης.

Ἀραχνιόω, ῶ, & ἀραχνιόομαι, ῶμαι, araneis squaleo, araneis vitior. Ab eod.

Ἀραχνιώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) araneæ speciem imitans. Ab eod.

ΑΡΑΨ, ᾰβος, ὁ, Arabs.

ΑΡΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ΑΡΒΥΛΗ, ης, ἡ, genus quoddam calceamenti cavi & profundi, idoneique in primis ad lutum calcandum. Hinc

Ἀρβυλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) calceus venatorius.

Ἀρβυλόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, alas adfixas habens calceis. Ex ἀρβύλη, & πτερὸν, *ala.*

Ἀργαλίνω, albico, albesco. Ab ἀργὸς, *albus.*

Ἀργαλέος, έα, έον, difficilis, molestus, qui alicui operosus est. Ab ἔργον, *opus*, aliis ab ἄλγος, *dolor*, quasi ἀλγαλέος.

Ἀργαλέως, *Adv.* difficulter.

ΑΡΓΑΣ, ἄντος, ὁ, f. ἄργας, ᾶ, ἄργης vel ἀργῆς, genus serpentis; (2) qui callidioris, quam pro ætate, est ingenii; (3) qui ferinis & violentis moribus est.

Ἀργῆαι, ῶν, αἱ, genus pretiosorum calceamentorum, quæ Argis conficiebantur. Ab Ἄργος.

Ἀργείνος, ος, ὁ, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀργεῖος, εία, εῖον, Argivus. Ab Ἄργος.

Ἀργεφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, epitheton Mercurii. Ab Ἄργος, & φόντης, pro φονεύτης, *occisor.*

Ἀργέλοφοι, οἱ, extremæ & inutiles rei partes.

Ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, vel oculi ulcusculum, quod in iridis circulo nascitur. Ab ἀργὸς.

Ἄργεμον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἀργεμὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Ἀργεννὸς, ὴ, ὸν, albus. Ab eod.

Ἀργεστὴρ, ῆρος, ὁ, albus, splendidus:

Ἀργέστης, ου, ὁ, albus; (2) velox; ἀργέστης ventus quidam. Ab eod.

Ἀργέτι, *albo*, dat. fing. ab ἀργὲς, pro ἀργῆς.

Ἀργέω, cesso, ferior, pigresco, Gl. V.

Ἀργέω, ῶ, f. ήσω, otior, Gl. V. feriatus sum, cesso, vaco. Ὅσα τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, 2 Pet. 2, 3. Οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖ πρᾶγμα δεσμῶν, Xen. Ab ἄργος, *otiosus.*

Ἀργήεις, ήεσσα, ῆεν, albus. Ab ἀργὸς.

Ἀργῆς, f. ἄργης, vide Ἀργᾶς.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, albus; (2) velox. Ab ἀργὸς.

Ἀργία, ας, ἡ, otium; (2) segnities, socordia; (3) festivitas qua Deo otiamur. Ab ἀργὲς, *otiosus.*

Ἀργικέραυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, albicans, s. lucidum. Ex ἀργὲς, *albus*, & κεραυνὸς, *fulmen.*

ΑΡΓΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, argilla, terra alba & pura. Hinc

Ἀργιλλώδης, ες, ἀργιλλώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, argillosus, argillaceus; (2) sordidus.

Ἀργινέεις, όεσσα, όεν, albus, candidus, splendidus. Ab ἀργὸς, *albus.*

Ἀργιόδους, ους, ὁ ἡ ἡ, albos dentes habens. Ex ἀργὸς, & ὀδὼς, *dens.*

Ἀργιόδων, οντος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Ἀργίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, celer, velox; (2) albis pedibus.

Ἄρχμα, ατος, τὸ, primitiæ. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχμήρος, *qui capit, qui inceptus est*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἠρχμένος, ab ἄρχομαι.

Ἀργολογέω, ῶ, verba otiosa & supervacua facio.

Ἀργολογία, ας, ἡ, sermo otiosus & supervacuus.

Ἀργοναύτης, ου, ὁ, Argonauta, qui in navi Argo Jasonem comitatus est. Ex Ἀργὼ, *Argo navis*, & ναύτης, *nauta.*

Ἀργοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, inertiam adferens; inertem reddens. Ex ἀργὸς, *otiosus*, & ποιέω.

ΑΡΓΟΣ, ους, τὸ, Argos, urbs Peloponnesi celeberrima, unde & pro ipsa Græcia quandoque ponitur; (2) ου, ὁ, Argus, pastor centum oculis præditus, a Mercurio demum occisus.

ΑΡΓΟΣ, ὴ, ὸν, albus; (2) otiosus, piger; (3) incultus, Gl. V. segnis, desidiosus, socors, lentus; (4) rudis, de lapide non cæso.

Ἀργοτροέομαι, otiose & molliter vivo.

Ἀργοφάγος, inutilis homo fruges consumere natus.

Ἀργυρόγχη, ης, ἡ, quum quis muneribus corruptus tacet, & ab argento quasi suffocatur. Ex ἀργυρος, *argentum*, & ἄγχω, *suffoco.*

Ἀργυραμοιβικῶς, *Adv.* argentariorum more. Ab inus. ἀργυραμοιβικὸς, quod est ab

Ἀργυραμοιβὸς, ὸς, ὁ, nummularius, argentarius, trapezita, qui monetam minutiorem vel æream argentea permutat. Ab ἄργυρος, *argentum*, & ἀμείβω, *muto.*

Ἀργύρα-

Digitized by Google

Ἀργύρασπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, argentum clypeum habens. Ex ἄργυρος, & ἀσπὶς, *clypeus.*
Ἀργυρεῖον, υ, τὸ, argentarii officina; (2) argentifodina. Ab ἄργυρος, *argentum.*
Ἀργύρεος, argenteus, Gl. V. Ab eod.
Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, idem.
Ἀργυρεῖος, ία, ίον, *contr.* ἀργυροῦς, ᾶ, οῦ, idem.
Ἀργύρεος, idem.
Ἀργυρεύω, *f.* εύσω, argentum effodio. Ab eodem.
Ἀργυρηλάτης, ου, ὁ, argenticusor. Ex ἄργυρος, & ἐλαύνω.
Ἀργυρίδιον, υ, τὸ, pecuniola. Ab ἄργυρος.
Ἀργυρίζω, *f.* ίσω, pecunia corrumpo. *In med.* capturas facio, nundinor, lucror; corrumpi me patior.
Ἀργυρικός, ὴ, όν, pecuniarius. Ab eod.
Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti, seu pecuniæ theca. Ex ἄργυρος, & θήκη.
Ἀργυροκόπος, ου, ὁ, argenticusor; (2) argentarius. Ex ἄργυρος, & κοπὴ, *sectio.*
Ἀργύριον, υ, τὸ, argentum, pecunia, nummi argentei; (2) nummus argenteus minutior. Ab ἄργυρος.
Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, argentea phiala, item argenteum vas quodvis. Ab eod.
Ἀργυρισμὸς, οῦ, ὁ, capturarum consectatio, quæstus, pecunia capta. Ab ἀργυρίζω.
Ἀργυρίτης, ου, ὁ, qui pecunia abundat.
Ἀργυρίτις, quæ pecunia abundat; (2) quæ argento abundat.
Ἀργυρόζυξ, υ, ὁ ἡ οὖ, arcum argenteum habens. Ex ἄργυρος, & ζυὸς, *arcus.*
Ἀργυρογνώμων, ων, ὁ ἡ ὠ, argenti spectator, sive explorator, qui argentum ad Lydium lapidem probat. Ex ἄργυρος, & γνώμων.
Ἀργυροδίνης, υ, ὁ, argenteos, i. e. limpidos ac claros habens vortices. Ab ἄργυρος, & δίνη, *vortex.*
Ἀργυροειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, argenti speciem habens. Ex ἄργυρος, & εἶδος, *species.*
Ἀργυρόηλος, υ, ὁ ἡ ὠ, argenteis clavis confixum. Ex ἄργυρος, & ἦλος, *clavus.*
Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, argenti theca. Ex ἄργυρος, & θήκη, *theca, repositorium.*
Ἀργυροκαπηλος, υ, ὁ ἡ ὠ, qui argentariam exercet. Ex ἄργυρος, & κάπηλος.
Ἀργυροκοπεῖον, υ, τὸ, officina argentaria, in qua nummi argentei cuduntur. Ab
Ἀργυροκοπέω, ῶ, *f.* ήσω, argenteos nummos cudo, argentum signo. Ab
Ἀργυροκόπος, υ, ὁ ἡ ὠ, argentarius, argenti signator; monetarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & κόπτω, *cudo, cædo, ferio, tundo.*
Ἀργυροκοπτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Ἀργυρολαγέω, ῶ, *f.* ήσω, pecuniam posco & exigo. Ab ἀργυρολόγος.
Ἀργυρολόγητος, η, ὁ ἡ ὠ, ad pecuniam colligendam institutus. Ab ἀργυρολογέω.
Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio. Ab
Ἀργυρολόγος, υ, ὁ ἡ ὠ, qui pecuniam colligit. Ex ἄργυρος, & λέγω, *colligo.*
Ἀργυρομιγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, argento mixtus. Ex ἄργυρος, & μίγνυμι, *misceo.*
Ἀργυρόπεζα, ας, ἡ, quæ pedes argenteos, i. e. candidos & formosos habet. Ex ἄργυρος, & πέζα.
Ἀργυρόπους, ουν, ὁ ἡ οῦν, qui pedes argento similes habet. Ex iisd.
Ἀργυρόπους, οδος, ὁ ἡ ὠ, argenteis pedibus præditus, sive instructus. Ex ἄργυρος, & πούς, *pes.*
Ἀργυροπράκλης, ου, ὁ, nummularius. Ab ἄργυρος, & πράσσω, *facio.*
Ἀργυροπρακτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, argentaria, ic. ars. Ab
Ἀργυροπρακτικὸς, ὴ, όν, ad argentum elaborandum faciens, *f.* pertinens. Ex ἄργυρος, & πράσσω, *facio.*
Ἀργυροπράτης, ου, ὁ, nummularius. Ex ἄργυρος, & πράτης, *venditor.*
Ἀργυροπωλέω, ῶ, *f.* ήσω, pecunia numerata vendo. Ex ἄργυρος, & πωλέω, *vendo.*
Ἀργυρορρύτης, ου, ὁ, q. d. argentifluus, fluenta habens argentum vehentia. Ex ἄργυρος, & ῥύω, *fluo.*

Ἄργυρος, υ, ὁ, argentum; (2) pecunia; (3) vasa argentea.
Ἀργυροστρὶξ, ὶγος, ὁ, furax. Ex ἀργ. & στρέφω.
Ἀργυρόστοιχος, ον, parietes argento ornatos habens.
Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ἡ ὸν, argenteo arcu decorus. Ex ἄργυρος, & τόξον, *arcus.*
Ἀργυροτράπεζα, ης, ἡ, mensa argentaria; (2) mensa argentea.
Ἄργυρον, *argenteum*, nom. sing. n. g. *contr.* pro ἀργύρεον, ab ἀργύρεος, *contr.* ἀργυροῦς.
Ἀργυροφάλαρος, ου, ὁ ἡ ὸν, argenteis phaleris insignis. Ex ἄργυρος, & φάλαρα.
Ἀργυροφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, instar argenti splendens. Ex ἄργυρος, & φαίνομαι, *splendeo.*
Ἀργυροφεγγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, argento splendens. Ex ἄργυρος, & φέγγος, *splendor.*
Ἀργυροφύλαξ, κος, ὁ, argentarius, Gl. V. Ex ἄργυρος, & φύλαξ, *custos.*
Ἀργυροχάλινος, υ, ὁ ἡ ὸν, argenteis frenis ornatus. Ex ἄργυρος, & χαλινὸς, *frenum.*
Ἀργυροχοέω, ῶ, *f.* ήσω, argentum fundo, vel conflo, de vascullariis. Ab
Ἀργυροχόος, υ, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Ex ἄργυρος, & χέω, *fundo.*
Ἀργυρόω, ῶ, deargento. Ab ἄργυρος. Hinc
Ἀργύρωμα, ατος, τὸ, vas argenteum.
Ἀργυρώνητος, υ, ὁ ἡ ὸν, argento-emptus, servus. Ex ἄργυρος, & ὠνέομαι, *emo.*
Ἀργυφὲι, dat. sing. ab ἀργυφὴς.
Ἀργύφεος, υ, ὁ ἡ ὸν, albus propter texturam, ex alba textura constans; (2) albus. Ex ἀργὸς, *albus*, & ὑφὴ, *textura.*
Ἀργυφὴς, ὲος, ὁ ἡ ὲν, idem & ex iisd.
Ἄργυφος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.
ΑΡΓΩ, ὁῦς, ἡ, Argo, navis Jasonis; (2) fidus quoddam.
Ἀργῶς, *Adv.* otiosè, segniter; (2) temere, frustrà. Ab ἀργὸς, *otiosus.*
Ἄρδα, inquinamentum. Hinc
Ἀρδαλὸς, ὸ ἡ ὸν, immundus. Hinc
Ἀρδαλόω, ῶ, inquino, contamino.
Ἀρδάνιον, υ, τὸ, vas fictile; (2) vas ex quo pecudes bibunt; (3) vas, quod ante fores defunctorum ponebatur, ut ex eo se adspergerent introeuntes. Ab ἄρδω.
Ἀρδεία, ας, ἡ, irrigatio, *f.* e pluvia, *f.* e rivis. Ab eod.
Ἀρδεῖν, pr. inf. act. *Att.* & *Dor.* pro ἄρδειν.
Ἄρδυσις, ιος, ἡ, irrigatio. Ab
Ἀρδύω, *f.* ύσω, rigo, irrigo; (2) adaquo. Ἀρδύόμβα τοῖς ψυχροῖς, *Theophr.* Ab ἄρδω.
Ἄρδιν, *Adv.* funditus, plane, omnino. Εἰ δυνηθεῖν τὰς ἰχθῦς ἄρδην ἀφανίσαι, *Polyb.* 1. *cap.* 82. Ab αἴρω, *tollo.*
ΑΡΔΙΣ, ίδος, ἡ, cuspis teli; (2) arma, quibus cominus pugnabant.
Ἀρδμὸς, ὲ, ὁ, irrigatio; (2) adaquatio.
Ἄρδοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἄρδουσι. Ab
ΑΡΔΩ, *f.* σω, rigo, irrigo; (2) potum præbeo, adaquo. Ἄρδειν τὸς κήπους, ἵππον. Ἐξίστημί μοι ταχέως οἶνα χοᾶ, ἢ νῶν ἐν ἄρδω, Arist. Eq. 96. Ἄρδω σ' ὅπως ἀναβλαστάνῃς, id. Lys. 387.
Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *Poët.* ἀρειὴ, minæ. Ab ἀρά.
Ἀρειθύσανος, ὁ, fimbria Martis.
Ἀρεικὸς, ὴ, όν, Mavortius, Gl. V. Ab Ἄρης.
Ἀρειμανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, Marte furens, bellicosus. Ex Ἄρης, *Mars*, & μαίνομαι, *furo.*
Ἀρειμάνιος, υ, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.
Ἀρειομανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, Arianus, Arii studio furens. Ab Ἄρειος, *Arius*, & μαίνομαι, *furo.*
Ἀρειομανίτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἀρειοπαγίτης, ου, ὁ, Arcopagita, senator Areopagi; (2) proverbialiter homo tetricus, severus & taciturnus. Ab
Ἀρειοπάγος, υ, ὁ ἡ ὸν, Areopagus, curia Athenis, qs. Martis collis. Ex Ἄρης, *Mars*, & πάγος, *collis.*
Ἄρειος, ου, ὁ ἡ ὸν, Martius; (2) Marti sacer, *f.* ad Martem pertinens; (3) bellicosus. Ab Ἄρης.
Ἀρειτόλμος, υ, ὁ ἡ ὸν, Marte audaciam sumens, Martius; (2) bellicosus. Ex Ἄρης, *Mars*, & τόλμα, *audacia.*
Ἀρεῖῳ, 3. *f.* ῇ. 2. ind. med. v. αἴρω.

Ἀρείφατος, υ, ὁ ἡ ὸν, Martius, bellicosus, fortis, proprie in bello, sive a Marte interemptus. Ex Ἄρης, *Mars*, & φάω.
Ἀρείων, ων, ὁ ἡ ὸν, ἡ τὸ ἄρειον, præstantior, proprie Marte; (2) melior, potior, præstantior. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρέμβατος, immotus, constans. Ab α priv. & ῥέμβαζω.
Ἄρεϊ, *Martis*, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἀρήσκω.
Ἀρησαίμαν, 1. *f.* a. 1. opt. med. *Dor.* pro ἀρησαίμην.
Ἀρίσαιτο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἠρήσαντο.
Ἀρῖσται, 1. *f.* a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἀρήσαιμι.
Ἀρίδῃ, *fustul sse*, a. 2. inf. med. verbi αἴρω.
Ἀρίσκεια, ας, ἡ, comitas adsentatrix, lepos in sermone, facetosa urbanitas, blanditia. Gl. V. venustas. Ab ἀρίσκω, *placeo.*
Ἀρίσκευμα, ατος, τὸ, blanda & adulatoria appellatio. Ab
Ἀρισκεύομαι, comiter appello, comiter cum aliquo ago. Ἀρισκεύεσθαί τινι τῇ κρίσῃ, τοῖς σαφέσι. Θεὸς ἱερεῖς, Xen.
Ἀρισκόντως, *Adv.* grate.
Ἀρισκος, ίσκη, ίσκον, blandus, placendi studiosus, gratiæ occupator. Ab
ΑΡΕΣΚΩ, *f.* έσω, placeo, amicum reddo; (2) placeo; ἀρέσκομαι, adquiesco, placet conditio, satis sit mihi; ἀρέσῃ, libeat, Gl. V. a. 1. Conj. ἀρέσαν, placitum, Gl. V. ἀρέσκων, placitus, Gl. V. ἀρέσκῃ, placet, libet, juvat, Gl. V. ἀρέσκομαι, placo, Gl. V. Σὺ ἢ ταῦτ' ἀρέσκῃ; Arist. Ran. 103. Τὰ χρῆμα τοῦτό μ' ἐκ ἀρέσκῃ τ' κόρης, Arist. Θεσμ. 413. Οἱ ἢ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι ὐ δύνανται, Rom. 8, 8.
Ἀρέσσομαι, *placebo*, 1. sing. *f.* 1. ind. med. verbi ἀρέσκω pro ἀρέω, *placeo.*
Ἀρεσσάμβρος, a. 1. med. *Poët.* pro ἀρεσάμβρος.
Ἀρεστὴρ, ῆρος, ὁ, libum, genus placentæ diis gratum. Ab ἀρέσκω. Hinc
Ἀρεστήριον, υ, τὸ, sacrificium gratum.
Ἀρεστὸν, ῆ, τὸ, decretum, placitum. Ab ἀρέσκω.
Ἀρεστὸς, ὴ, όν, gratus, æquus; placidus, Gl. V. Ab eod.
Ἀρεστῶς, *Adv.* grate.
Ἀρετσίνω, idem quod ἀρετάω.
Ἀρετ' pro ἄρετο, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἤρετο, a verbo αἴρω, *tollo.*
Ἄρεται, 3. sing. præs. ind. med. v. αἴρω.
Ἀρετᾶν, gen. pl. *Dor.* pro ἀρετῶν.
Ἀρετάω, ῶ, virtutis felicitatem adsequor; (2) feliciter procedo; (3) virtutis studiosus sum; (4) virtutis laudem quæro. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα, Odyss. 8, 329. Ab
ΑΡΕΤΗ, ῆς, ἡ, virtus; industria, fortitudo, navitas, Gl. V.
Ἄρευς, *Martis*, gen. sing. *Dor.* pro Ἄρεως, ex Ἄρεος, ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρέων, gen. plur. *Ion.* pro ἀρῶν.
Ἄρη, pro Ἄρηα, *Martem*, acc. sing. ab Ἄρης.
Ἀρηαὶ, 2. *f.* a. 2. conj. med. *Ion.* pro ἄρῃ.
Ἀρηγέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἀρήγειν.
Ἀρήγουσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἀρήγουσα.
ΑΡΗΓΩ, *f.* ξω, auxilior, opem fero, prodesse in bello; ἀρήγειν, opitulari, Ph. Ἀρήγειν τοῖς φίλοις, Xen. Καί τί μοι φησὶ μάχῃ Τρῶεσιν ἀρήγειν, Il. 1, 521.
Ἀρηγὼν ονος, ὁ ἡ ὼν, auxiliator; (2) defensor. Ab ἀρήγω.
Ἀρηϊθοος, υ, ὁ ἡ ὸν, bellicosus, proprie agilis in prælio. Ex Ἄρης, *Mars*, & θοὸς, *velox.*
Ἀρηΐος, υ, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἄρειος.
Ἀρηϊφατος, υ, ὁ ἡ ὸν, idem quod ἀρείφατος.
Ἀρηϊφιλος, υ, ὁ ἡ ὸν, Marti carus, Martis amicus; (2) cui Mars est carus, bellator. Ex Ἄρης, *Mars*, & φίλος, *amicus.*
Ἀρηὶω, ut hinc sit ἀρῆς, ἀρῆ, ἄρνα, ἄρνες, per Syncop. pro ἀρήνος, &c. agnus, agna.
Ἄρηϊος, *Martem*, acc. sing. ab Ἄρης, Ἄρηος.
Ἀρῆξαι, a. 1. inf. med. v. ἀρήγω.
Ἀρῆξις, ὴ, auxilium. Ab ἀρήγω.

Ἀρηρε-

Digitized by Google

Ἄρηρα, 1. s. perf. ind. med. *Att.* pro ἦρα. Ab ἄρω.
Ἀρήρειν, 1. s. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν.
ΑΡΗΣ, ος, ὁ, Mars; Gradivus, Gl. V. (2) prælium; (3) bellum; (4) vulnus, plaga; (5) cædes; (6) ferrum.
Ἀρῆς, gen. ſing. *Ion.* pro ἄρεως.
Ἀρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ἀράομαι.
Ἄρῃ 3. ſing. a. 2. conj. v. αἴρω.
Ἀρητῆρας, ας, ὁ, ſacerdos. Ab ἀρά, *preces.*
Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, precator; (2) ſacerdos. Ab eodem.
Ἀρητιὰς, άδος, ἡ, Martia, bellicoſa. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρητὸς, ὴ, όν, funeſtus, noxius, perniciosus. Ab ἀράομαι, *damno adficio.*
Ἀρηφίνεων, *Martem præ ſe ferens*, qs. part. præſ. act. ab ἀρηφάνω, ex Ἄρης, & φάνω, *oſtendo.*
Ἀρθείς, *ſublatus*, a. 1. part. paſſ. verbi αἴρω.
Ἄρθεν, *ſublati ſunt*, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἤρθησαν, a verbo eod.
Ἄρθης, 2. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρθης.
Ἀρθήσουσι, *ſurgent*, 3. plur. f. 1. ind. paſſ.
Ἀρθητι, *ſublatus eſto*, 2. ſ. a. 1. imp. paſſ.
Ἀρθμέω, ῶ, f. ήσω, amicitiæ vinculo jungor cum aliquo. Ἠδ' ἄυτ' ἐν φιλότητι δίετμαγεν ἀρθμήσαντε, Il. 7, 302. Ab ἄρθμός.
Ἀρθμία, ας, ἡ, amic tia, concordia.
Ἀρθμιος, ος, ὁ, amicus. Ab eod.
Ἀρθμὸς, ὅ, ὁ, amicitia. Ab ἄρω, & θυμός.
Ἀρθρικὸς, ὴ, όν, articularis, articulis quadrans & conveniens; (2) articulis laborans, podagricus, chiragricus, articularis.
Ἀρθριτικὸς, ὴ, όν, idem.
Ἀρθρῖτις, ιδος, ἡ, morbus articularis, dolor articulorum. Ab
ΑΡΘΡΟΝ, υ, τὸ, artus, articulus, naturalis oſſium compages; copula, Gl. V. (2) Articulus, vox Grammaticorum. Hinc
Ἀρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo, fingo, formo.
Ἀρθρώσαι, *formaverit*, 3. ſing. a. 1. opt. act.
Ἀρθρώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, articuloſus.
ΑΡΙ, particula inſeparabilis, quæ vocabulis præfixa ſignificationem eorum auget per Valde, vehementer, multum, cito, ſtatim, facile, ut ἀρίδηλος, valde clarus, valde manifeſtus.
ΑΡΙΑ, ας, ἡ, arbor quædam ſero florens. *Angl.* The white Beam tree.
Ἀρίγνωτος, ος, ὁ ἡ ὴ, valde notus, clariſſimus, qui facile noſci poteſt. Ex ἄρι, *valde*, & γινώσκω, *noſco.*
Ἀριδάκρυος, ος, ὁ ἡ ὴ, multum lacrimans, propenſus ad lacrimandum. Ex ἄρι, & δάκρυ, *lachryma.*
Ἀρίδακρυς, υος, ὁ ἡ ὴ, idem & ab eod.
Ἀριδείκετος, ος, ὁ ἡ ὴ, præclarus, valde inclitus. Ex ἄρι, & δείκνυμι, *oſtendo.*
Ἀρίδηλος, ος, ὁ ἡ ὴ, valde clarus, præclarus, valde manifeſtus. Ex ἄρι, & δῆλος.
Ἀριδήλως, *Adv.* manifeſte.
Ἀρίζηλος, ος, ὁ ἡ ὴ, multum æmulandus; (2) valde clarus, manifeſtus, ζ poſito pro δ. Ex ἄρι, & ζῆλος, *æmulatio.*
Ἀριζήλως, *Adv.* clare, manifeſte; (2) ſtudioſe.
Ἀριζήλωτος, ος, ὁ ἡ ὴ, valde æmulandus. Ex ἄρι, & ζηλόω, *æmulor.*
Ἀρίηκος, ος, ὁ ἡ ὴ, obediens, dicto audiens; (2) acute audiens. Ex ἄρι, & ἀκούω.
Ἀριθμεῦντ, 3. pl. pr. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμοῦνται. Ab
Ἀριθμέω, ῶ, f. ήσω, numero. Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, Odyſſ. 13, 215. Ἀλλ' ἢ αἱ τρίχες τ' ἠφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠριθμῆσθ', Luc. 12, 7. Ab ἀριθμός. Hinc
Ἀριθμηθήμεναι, a. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ἀριθμηθῆναι.
Ἀρίθμημα, τὸ, numerus.
Ἀριθμησις, εως, ἡ, numeratio, enumeratio.
Ἀριθμητικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, arithmetica, ars numerorum & numerandi. Ab
Ἀριθμητικὸς, ὴ όν, numerandi peritus; (2) ad arithmeticam pertinens.
Ἀριθμητικῶς, modo numerandi. Ab
Ἀριθμητὸς, ὴ, όν, numerabilis; (2) paucus; (3) dicitur & de paucis eleganter. Ab ἀριθμέω.
ΑΡΙΘΜΟΣ, ῦ, ὁ, numerus; (2) homo nullius pretii.
Ἀρικύμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, quæ facile fit gravida; (2) fœcunda, Ex ἄρι, & κύω.
Ἄριν, ινος, ὁ ἡ ὶν, naſo, ſeu naribus carens; (2) non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*
Ἄρινος, υ, ὁ ἡ ὶν, idem & ex iiſd.
Ἀριοβαρζάνης, ους, ὁ, nomen emplaſtri. Ab Ariobarzane.
Ἀρίπικρος, ον, valde amarus.
Ἀριπρεπὴς, nom. pl. ab. ἀριπρεπῆς.
Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, decus eximium.
Ἀριπρεπέως, *Adv.* valde decenter. Ab
Ἀριπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, valde decorus; (2) valde illuſtris & excellens. Ex ἄρι, *valde*, & πρέπω, *decorus ſum, convenio.*
Ἄρις, ινος, ὁ ἡ ὶν, idem quod ἄριν.
ΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, inſtrumentum fabrile; (2) herba quædam, *Angl.* Friers-cowl.
Ἀρίσαμος, *bello clarus*, *Dor.* pro ἀρίσημος.
Ἄρίσημος, ος, ὁ ἡ ὸν, clarus, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis. Ex ἄρι, *valde*, & σῆμα, *ſignum.*
Ἀρίσθαρμαξ, victor certamine curuli.
Ἀρισπουδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, valde indignans, ſeu iracundus. Etymol. Ex ἄρι, & σκύζομαι.
Ἄρισα, *Adv.* optime, Gl. V. Ab ἄριστος.
Ἀρίσαθλος, ος, ὁ, optime decertans, præſtantiſſimus in certaminibus. Ex ἄριστος, *optimus*, & ἆθλος, *certamen.*
Ἀρισαρχεῖον, τὸ, templum Dianæ ſacrum. Ab
Ἀρισαρχέω, ῶ, optime impero, optime gero magiſtratum. Ex ἄριστος, & ἄρχω, *impero.*
Ἀρισαφυλος, ον, abundans uvis.
Ἀρισάω, ῶ, f. ήσω, prandeo. Ἡράσατ' αὐτὸν φαρισαῖός τις ὅπως ἀρισήσῃ παρ' αὐτῷ, Luc. 11, 37. Ab ἄριστον, *prandium.*
Ἀρισεία, ας ἡ, fortitudo, ſtrenuitas; ἀρισεία, fortia facta, Gl. V. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρισεῖον, υ, τὸ, præmium, proprie fortitudinis ergo datum. Ab eod.
Ἀρισερὰ, ας, ἡ, ſc. χεὶρ, ſiniſtra ſc. manus. Ph. ſcæva. Ab
ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, ſiniſter; (2) infauſtus; (3) ſtultus.
Ἀρισεροστάτης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Ex ἀρίστερὰ, & ἵστημι, *qui ſtetit.*
Ἀρισερόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὴ, qui tantum ſiniſtram habet; (2) qui ſola ſiniſtra utitur, R. Ex ἀρίστερὰ, & χεὶρ, *manus.*
Ἄρισεύσας, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρίστευσε, ab ἀρίστεύω.
Ἀρίσευμα, τος, το, præclarum facinus.
Ἀρισεύσασα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἀρίστεύουσα.
Ἀρισεύς, έος, ὁ, princeps; (2) omnium fortiſſimus. Ab ἀρίστεύω.
Ἀρισεύσασα, a. 1. part. act. fem. g.
Ἀρισευτικὸς, ὴ, όν, qui quaſi a natura ita eſt comparatus, ut omnium fortiſſime ſe gerat; (2) ſtrenuus. Ab
Ἀρισεύω, f. εύσω, fortiſſime me gero; (2) ſtrenuum me præſto; fortiter facio, Gl. V. (3) excello; (4) dominor. Τὰ πεῖτα καλλίσει' ἀρίστευσας στρατῷ, nactus ſumma præmia, Soph. Aj. 435. Ab ἄριστος.
Ἀρισῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἀρίστεῖς, ab ἀρίστεύς.
Ἀρίστης, ὁ, pranſor, qui prandere ſolet.
Ἀρίστίζω, f. ίσω, prandio excipio, prandium præbeo; (2) prandeo, *in act. & med.* Ab ἄριστον.
Ἀριστινδὸν, *Adv.* optimos quoſque deligendo, ſecundum delectum virtutis. Ab ἄριστος.
Ἀρισόβουλος, ος, ὁ ἡ ὴ, cujus optimum eſt conſilium. Ex ἄριστος, & βουλὴ, *conſilium.*
Ἀρισογένεθλος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui optimos generat. Ex ἄριστος, & γενέθλη, *origo, ortus.*
Ἀρισογόνος, ος, ὁ ἡ ὴ, parens optimæ prolis. Ex ἄριστος, & γόνος, *ſoboles.*
Ἀρισόδειπνος, ος, ὁ ἡ ὴ, prandium cœnæ conjunctum, ad cœnam perductum. Ex ἄριστον, & δεῖπνον.
Ἀρισοεπέω, recte loquor, dico.
Ἀρισοεπὴς, ὲς, recte loquens.
Ἄρισοι, αι, οἱ, optimates, primores, ſummates, proceres, viri præcipui ac præſtantiſſimi. Ab ἄριστος.
Ἀρισοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reipublicæ, quæ ab optimatibus gubernatur. Ex ἄριστος, & κρατέω, *impero.*
Ἀρισοκρατέω, ῶ, f. ήσω, optime impero; & (2) ἀρισοκρατέομαι, οῦμαι, ſub optimatum regimine vivo, ab optimatibus gubernor. Ἀρισοκρατεῖσθ' ὅλως εἴ ζητῶν, Arist. Av. 123. Ex iiſd.
Ἀρισοκρατία, ίας, ἡ, idem quod ἀρισοκρατεια.
Ἀρισοκρατικὸς, ὴ, όν, ad ariſtocratiam, ſive imperium optimatum pertinens; (2) ariſtocratiæ ſtudioſus. Ab eod.
Ἀρισοκρατικῶς, *Adv.* ut convenit ariſtocratiæ, more optimatum remp. gubernantium.
Ἀρισολοχία, ας, ἡ, herba puerperis opitulans. Ex ἄριστος, & λοχὸς, *gravida.* Angl. Birthwort.
Ἀρισόμαντις, ιος, ὁ ἡ ὶν, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Ex ἄριστος, & μάντις.
Ἀρισόμαχος, ος, ὁ ἡ ὸν, præſtantiſſimus in prælio. Ex ἄριστος, & μάχη, *prælium.*
ΑΡΙΣΤΟΝ, υ, τὸ, prandium.
Ἀρισονομία, ας, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Ex ἄριστος, & νομὸς, *præfectura.*
Ἀρισόνους, ους, ὁ ἡ ὸν, benevolus, optima mente præditus. Ex ἄριστος, & νοῦς, *contr.* νόος.
Ἀρισοποιέω, ῶ, prandium facio, cibum apparo; ἀρισοποιέομαι, οῦμαι, prandeo. Ex ἄριστον, & ποιέω, *facio.*
Ἀρισοπόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, optime laborans. Ex ἄριστος, & πόνος, *labor.*
Ἄρισος, ίση, ισον, optimus, præſtantiſſimus, proprie Marte, five armis; (2) optimus, generaliter; egregius; (3) maxime idoneus. Ab Ἄρης, *Mars.*
Ἀρισοσαλπιγκλὴς, ῆος, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Ex ἄριστος, & σαλπιγκλής.
Ἀρισοτέχνης, ους, ὁ, optimus & præſtantiſſimus artifex. Ex ἄριστος, & τέχνη, *ars.*
Ἀρισοτόκος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui vel quæ optimos parit. Ex ἄριστος, & τίκτω, *pario.*
Ἀρισόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ὸν, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ex ἄριστος, & χεὶρ, *manus.*
Ἀρισωτὸς, ὴ, ὁ, tempus prandii, Heſ. Ab ἄριστον.
Ἀρισφαλὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, valde lubricus; (2) fallax. Ex ἄρι, *valde*, & σφάλλω, *decipio.*
Ἀρισφραδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, valde manifeſtus, inſignis. Ex ἄρι, & φραδὴς, *prudens.*
Ἀρισφραδὼς, valde perſpicue.
Ἀρίφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, valde prudens. Ex ἄρι, & φρὴν *mens.*
Ἀρκεῖ, *ſufficit*, 3. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro ἀρκέϊ. Ab ἀρκέω,
Ἄρκειον, ου, τὸ, perſonata, *Plin.* l. 25, § 58. c. 9. herba quædam paluſtris, *Angl.* Butbuck. Ab ἄρκτειον.
Ἀρκείος, εία, ειον, urſinus. Ab ἄρκτος.
Ἀρκίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἀρκέω.
Ἀρκιαδησομεῦσα, *arcebimur*, 1, plur. f. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἀρκιαδησόμεθα.
Ἀρκισίγυιος, roborans membra. Ex ἄρκεω, & γυῖον.
Ἀρκισις, εως, ἡ, auxilium; (2) utilitas.
Ἄρκεσμα, ατος, τὸ, auxilium.
Ἀρκετὸς, ὴ, όν, ſufficiens. Ab ἀρκέω.
Ἀρκετῶς, *Adv.* ſufficienter.
Ἀρκεύθις, ιδος, ἡ, bacca juniperi maturitate nigreſcens, Gl. V. juniperus, juniperum. Ab
ΑΡΚΕΥΘΟΣ, υ, ἡ, juniperus, arbor & fructus.
ΑΡΚΕΩ, ῶ, f. έσω, propulſo; (2) auxilior, opitulor; (3) ſufficio, ſatis ſum, (4) par ſum; (5) contentus ſum, adquieſco; ἀρκεῖ, ſufficit, ſatis eſt, Ph. ἀρκείσθω, contenti eſtote, Gl. V. imperat. ἀρκείσθητι, contentus eſto, Ph. a. 1. imp. paſſ. Πέφυκεν ἰσθλὸς, ὡς' ἀρκεῖν φίλοις, Soph. El. 324. Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,

ccn-

Digitized by Google

conficiens, idem, Aj. 439. Ἀρκέσθω τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν, Luc. 3, 14.

Ἀρκῐ͂ος, ᾱ, ὁ ἢ ἡ, sufficiens; (2) satis dignus, ab ἀρκέω; (3) septentrionalis. Ab

Ἄρκος, ὑρσα, pro ἄρκτος.

Ἀρκέντως, *Adv.* sufficienter, satis, abunde. Ab ἀρκέων, quod est ab ἀρκέω.

Ἀρκέϊα, ας, ἡ, consecratio virginum Dianæ. Ab ἀρκεΐω.

Ἀρκτῐ͂ος, εια, ῖον, ursinus. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτῐ͂ος, ία, ῖον, incipiendus. Ab ἄρχω.

Ἀρκεΐδα, f. ἄσω, in ursæ occisæ honorem virgines Dianæ consecro. Ab ἄρκτος.

Ἀρκτικός, ὴ, όν, septemtrionalis. Ab eod.

Ἀρκομύς, ὸς, ὁ, mus ursinus, sic dictus, quod velut ursus binis pedibus incedit, R. Ex ἄρκτος, *ursus*, & μῦς, *mus*.

ΑΡΚΤΟΣ, υ, ὁ ἢ ἡ, ursus, ursa; (2) signum cœleste; (3) piscis quidam; (4) pars orbis septemtrionalis.

Ἀρκτῦρος, υ, ὁ, Arcturus, stella post ursæ majoris caudam. Ex ἄρκτος, & οὐρά.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, Arctophylax, custos ursæ, Sidus quod & Bootes. Ex ἄρκτος, & φύλαξ.

Ἀρκτῶος, ώα, ῶον, arctous, septemtrionalis. Ab ἄρκτος.

Ἄρκυον, υ, τὸ, reticulum, Gl. V. Ab ἄρκυς.

Ἀρκυοστασία, ὴ, retium tentio. Ex ἄρκυς, & στάσις.

ΑΡΚΤΣ, υος, ἡ, rete; ἄρκυες, casses, Gl. V.

Ἀρκυστάσιον, υ, τὸ, locus, ubi tenduntur retia. Ex ἄρκυς, & στάσις, *statio*.

Ἀρκύστατα, ων, τὰ, loca, ubi retia tenduntur. Ex ἄρκυς, & στατὸς, *qui stat*.

Ἀρκύστωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, q. d. retium tentor.

Ἀρκυωρίω, ῶ, f. ήσω, retia custodio, sto ad retia, s. ad indaginem. Ab

Ἀρκυωρὸς, οῦ, ὁ, retiarius, custos, qui retia custodit. Ex ἄρκυς, & οὖρος, *custos*.

ΑΡΜΑ, ατος, τὸ, currus, vehiculum, quadrigæ; (2) pondus, onus.

Ἄρμαλιά, s. *Ionice*, ἁρμαλιή, cibus, alimentum, demensum. Ab ἄρω, *adapio*.

Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, carruca, carpentum, paulo commodius quam ἅρμα. Ab ἅρμα.

Ἁρμάτειος, εία, ειον, ad currum pertinens, curulis, Eurip. Oreſt. Ab ἅρμα.

Ἁρματόω, f. ώσω, aurigo, aurigor. Ab eod.

Ἁρματηλασία, ας, ἡ, agitatio currus. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω, *agito*.

Ἁρματηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigo, currum ago. Ab

Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, agitaror currus, Ph. quadrigarius, al. Gl. V. vehicularius. Ex iiſd.

Ἁρμάτιον, υ, τὸ, curriculum, Gl. V. curriculus, Dim. ab ἅρμα. Unde

Ἁρματῖται, ῶν, οἱ, bigales, bigarii.

Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, certamen curule. Ex ἅρμα, & δρόμος, *curſus*.

Ἁρματόδρομος, curru certans auriga.

Ἁρματόεις, όεσσα, όεν, curulis. Ab ἅρμα.

Ἁρματομαχέω, ῶ, f. ήσω, ex curru pugno. Ex ἅρμα, & μάχομαι, *pugno*.

Ἁρματοπηγέω, ῶ, currus fabricor. Ab

Ἁρματοπηγὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, curruum fabricator, plauſtrorum compactor. Ex ἅρμα, & πήγνυμι, *compingo*.

Ἁρματοποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, currum fabricator. Ex ἅρμα, & ποιέω, *facio*.

Ἁρματοτροφία, ας, ἡ, f. ήσω, equos curules alo. Ex ἅρμα, & τρέφω, *alo*.

Ἁρματοτρῐφία, ας, ἡ, equorum curulium nutritio. Ex iiſd.

Ἁρματοτροχία, ας, ἡ, & ἁρματοτροχιὰ, ᾶς, ἡ, orbita. Ex ἅρμα, & τρόχος, *rota*.

Ἁρματαλία, ας, ἡ, aurigatio; vox Comica Ariſtophanis, in qua confunduntur ἁρματηλασία, & ἁμαρτωλία, peccatum.

Ἁρμῶμα, nom. vel. acc. pl. pr. part. paſſ. n. e. *per Syncop.* pro ἀρέμμενα, ab ἄρω.

Ἁρμόζω, vel. fico, Gl. V. A ſeq.

Ἁρμόνιον, υ, τὸ, velum navis, carbaſus; (2) inſtrumentum; armamentum, Gl. V. Ab ἅρω, *apio*.

Ἁρμός, ὸ, ὁ, idem & ab eodem.

Ἁρμὴ, ῆς, ἡ, compages, commiſſura. Ab eod.

Ἁρμηλατέω, ῶ, f. ήσω, aurigor; (2) aurigatione certo in certamine curuli. Ab

Ἁρμηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex ἅρμα, & ἐλαύνω.

Ἁρμίως, *Adv.* conſeſtim. Ab ἁρμοῖ.

Ἁρμονὴ, ῆς, ἡ, apta junctura, ſeu commiſſura, compages, coagmentatio, aptus ordo, aptatio. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμοδίαις, dat. pl. f. g. ab

Ἁρμοδίος, ία, ιον, aptus, concinnus, idoneus, Ph. adfabilis; ἁρμόδιον, congruum, Gl. V. Ab eod.

Ἁρμοδίως, competenter, Gl. V. A præc.

Ἁρμόζουσα, pr. part. act. *Dor.* pro ἁρμόζουσα.

Ἁρμοζόντως, *Adv.* convenienter, congruenter.

Ἁρμόζω, fut. όσω, quadro, convenio, congruo; (2) apto, adapto; (3) jungo connubio, do nuptum. Ἁρμόζεσθ' τὰς νόμως τοῖς πολίταις. Ἃ σ' ἁρμοσει μοι τῷ παρόντι νυν χρόνῳ, Ζήμειν', Soph. El. 1306. Ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἑνὶ ἀνδρὶ, 2 Cor. 11, 2. Ab ἁρμός.

Ἁρμοῦ, *Adv.* modo, nuper.

Ἁρμοῖ, convenienter, congruenter. Ab ἁρμός.

Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto. Ἡρμολόγησε τάφον, *Epigr.*

Ἁρμολόγησις, εως, ἡ, compaginatio. Gl. V.

Ἁρμολογία, ὴ, coaptatio, conjunctio.

Ἁρμολόγος, υ, ὁ, coagmentarius, Ph. Ex ἁρμός, & λέγω, *eligo*.

Ἁρμονία, ας, ἡ, compages; (2) concentus, harmonia. Ab ἁρμὴ.

Ἁρμονίης, gen. ſing. *Ion.* pro ἁρμονίας.

Ἁρμονικὸς, ὴ, όν, ad harmoniam pertinens; (2) Muſicæ peritus. Ab ἁρμονία.

Ἁρμόνιος, ος, ὁ ἢ ἡ, conveniens. Ab ἁρμονία.

Ἁρμὸς, οῦ, ὁ, commiſſura, compages, articulus. Ab ἄρω, *apio*.

Ἁρμοσία, ας, ἡ, gubernatio. Ab ἁρμόζω. Hinc

Ἁρμοσις, εως, ἡ, aptatio, compaginatio, Gl. V.

Ἁρμοσμα, τος, τὸ, idem.

Ἁρμόσαω, vel ἁρμότλω, f. όσω, idem quod ἁρμόζω. Ἁρμόσασεν τινι, ὡσὸς τι. Τόδε ὡρος τὰς Ζωωσίας ἁρμότλει, Ion. Ab ἁρμός.

Ἁρμοσαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἥρμοσαι.

Ἁρμοστὴρ, ῆρος, ὁ, moderator, magiſtratus, gubernator. Ab eod.

Ἁρμοστὶς, ῖδος, ὁ, idem, Gl. V. aptator.

Ἁρμοστικὸς, ὴ, όν, ſponſalis, Gl. V. Ab

Ἁρμοστὸς, ὴ, όν, conveniens, congruens, Gl. V. aptus, habilis; ἁρμοστὴ, ſponſa. Ab ἁρμόζω.

Ἁρμόστωρ, ορος, ὁ, id. qui ἁρμοστὴρ.

Ἁρμόσωνοι, moderatores, apud Laced.

Ἁρμόσλοιεν, 3. pl. pr. opt. act. v. ἁρμόσλω.

Ἁρμοτλόωντες, aptè.

Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ovina cum lana; Ph. pellis lanata. Ab ἄρης.

Ἄρνας, *agnos*, accuſ. plur. ab ἄρις, *ovis*.

Ἀρνεῖον, υ, τὸ, locus, ubi agninæ carnes venduntur, Heſ. Ab eod.

Ἀρνεῖος, εία, ειον, agninus. Ab eod.

Ἀρνειὸς, οῦ, ὁ, agnus adultus. Ab eod.

Ἀρνεῖσθαι, pr. inf. med. Ab ἀρνέομαι.

Ἀρνεσθύνης, ου, ὁ, agnis veſcens. Ex ἄρις, & θοίνη, *convivium*.

Ἀρθύτηρ, ῆρος, ὁ, urinator. Ab ἄρης, *agnus*, ad cujus imitationem urinator in caput deſilire ſolet.

ΑΡΝΕΟΜΑΙ, ῆμαι, f. ήσομαι, recuſo, nego, inficior, denego, detrecto. Οὐκ ἠρνησω τὸ ὄνομά μου, Apoc. 3. 8.

Ἀρνησάμενος, a. 1. part. med.

Ἀρνήσασθαι, a. 1. inf. med.

Ἀρνησιθεος, ου, ὁ ἢ ἡ, Deum negans, infidelis. Ex ἀρνέομαι, *nego*, & θεὸς, *Deus*.

Ἀρνησις, εως, ἡ, negatio, recuſatio. Ab ἀρνέομαι

Ἀρνῆται, 3. ſ. præſ. conj. *contr.* pro ἀρνέηται.

Ἀρνητικὸς, ὴ, όν, negativus. Ab eod.

Ἀρνίον, υ, τὸ, agnellus. Dim. ab ἄρης, *agnus*.

Ἀρνόγλωσσον, υ, τὸ, plantago, ſeu lingua agnina. Ex ἄρης, & γλῶσσα, *lingua*. Anglı. Plantain.

Ἀρνόγλωσσος, υ, ὁ, idem & ex iiſd.

Ἀρνὸς, *agni*, gen. ſing. ab ἄρης, *agnus*.

Ἀρποφάγος, υ, ὁ ἢ ἡ, qui agnum devorat, vel comedit. Ex ἅρπη, & φάγω, *edax*.

Ἀρνόφυλλον, υ, τὸ, q. d. agni folium, cytiſi ſ, herba, qua agni delectantur. Ex ἄρης, & φύλλον, *folium*.

ΑΡΝΤΜΑΙ, capio, conſequor, recipio. Ὦ ἐγὼ μεθύζηδον, ὅτ' ἐκέτ' ἁρπεῖ, τλὼ μεθῆσιν ἁρνυμαι, cum nil prodeſt, Soph. Trach. 724. Καιρὸς—πολὺ παρὰ φύδας κράτος ἄρνυθ', ſuppeditat, id. Phil. 833.

Ἀρνύσθλω, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἠρνύθησαν.

Ἀρνῳδὸς, ὁ, ὁ, cantor, cui agnus propoſitus eſt præmium. Ex ἄρης, & ἀείδω, *cano*.

Ἀρνὸν, ὄνος, ὁ, agnile, Gl. V. Ab ἄρης.

Ἀρξάμην, a. 1. part. med. v. ἄρχομαι.

Ἀρξάμαι, *incipiam*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro ἄρξομαι.

Ἀρῄς, 2. ſ. pr. conj. act. v. ἀρέω.

Ἀροίμαν, 1. ſ. a. 2. opt. med. *Dor.* pro ἀροίμλω, Ab αἴρω.

Ἀροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med.

Ἄρροιο, *tuleris*, 2. ſing. a. ejuſd.

Ἀρόμμεναι, pr. inf. act. *Poët.* & *Dor.* pro ἀρόειν.

APON, υ, τὸ, arum, herba, *Angl.* Cuckow-pintle, Make-Robin.

ἄρον, *tolle*, 2. ſing. a. 2. imper. act. verbi αἴρω.

Ἄροντο, *tulerint*, 3. plur. a. 2. ind. med.

Ἄρος, utilitas, apud Æſchylum.

Ἀρόσης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. ἀρόω.

Ἀρόσιμος, υ, ὁ ἢ ἡ, arabilis, ſegetibus accipiendis aptus. Ab

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio; (2) agricultura; (3) ager frumentarius. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, arator; (2) pater. Ab ἀρόω.

Ἀροτὴς, υ, ὁ, idem & ab eod.

Ἀροτήσιμος, υ, ὁ ἢ ἡ, arabilis. Ab eodem.

Ἀροτήσιος, υ, ὁ ἢ ἡ, ad arationem pertinens. Ab eod.

Ἀρότοιο, *arationis*, gen. ſing. *Ion.* pro ἀρότου.

Ἄροτος, υ, ὁ, aratio, Gl. V. ſeges, ſementis; (2) generatio prolis. Ab eod.

Ἀροτὲς, ῆ, ὁ, tempus arandi. Ab eod.

Ἀροτὶς, ὶν, ὶν, arabilis. Ab eod.

Ἀροτρὰς, ὰος, ὁ, arator. Ab eod.

Ἀροτρωτὴρ, ῆρος, ὁ, arator. Ab

Ἀροτρόω, f. ώσω, aro. Ab ἀροτρὰς.

Ἀροτρητὴς, οῦ, ὁ, ruſticus.

Ἀροτριάζω, f. άσω, aro. Ab ἄροτρον. Hinc

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, aratura, Ph.

Ἀροτριάω, ῶ, f. άσω, idem & ab eodem. Ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλῃ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, 1 Cor. 9, 10.

Ἀρότριος, ruſticus, arationi favens, &c.

Ἀροτρίωμον, τὸ, ager aratus.

Ἀροτρίωσις, εως, ἡ, aratio. Ab ἀροτρίόω.

Ἀροτροειδὴς, ὲς, aratri figuram habens.

Ἄροτρον, υ, τὸ, aratrum. Ab ἀρόω.

Ἀροτροπόνος, υ, ὁ ἢ ἡ, aratro laborans.

Ἀροτρόπους, οδος, ὁ, vomer. Ex ἄροτρον, & πους, *pes*.

Ἀροτροφορέω, aratrum traho.

Ἀρᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro ἀρόειν.

Ἄρουρα, ης, ἡ, arvum, arata terra, ager, Gl. V. ſeges; (2) terra, tellus; (3) terræ menſura centum cubitorum. Ab ἀρόω. Hinc

Ἀρουραῖος, αία, αῖον, ruralis.

Ἀρύριον, υ, τὸ, agellus, Dim. Ab ἄρουρα,

Ἀρουροπόνος, υ, ὁ ἢ ἡ, in arvo laborans, agricola. Ex ἄρουρα, & πονέω, *labor*.

Ἀρῦσαι, *tollent*, 3. pl. f. ind. act. verbi αἴρω.

ΑΡΟΩ, ῶ, f. ώσω, aro. Εἰ δέ κεν ἠλίοιο τρόπαις ἀρόῃς χθόνα δῖαν, Heſ. E. 477.

Ἀρπάγδην, *Adv.* raptim. Ab ἁρπάζω.

Ἁρπαγέντα, acc. ſ. a. 2. part. paſſ. v. ἁρπάζω.

Ἁρπαγὴ, ῆς, ἡ, raptus, ipſa rapiendi actio; rapina. Ab eod.

Ἁρπάγη, ὴ, harpago, harpix, inſtrumentum, quo e puteis attolluntur vaſa aquaria.

Ἁρπαγματικὸς, ὴ, όν, idem quod

Ἁρπάγιμος, ος, ὁ ἢ ἡ, rapto quæſitus.

Digitized by Google

Ἁρπαγίμως, *Adv.* raptim, Ph.
Ἅρπαγμα, ατος, τὸ, quod raptum eſt, rapina, præda rapta. Ab eod.
Ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, ipſa rapiendi actio, raptus.
Ἁρπάζοντι, n. dual. part. præſ. act. v.
Ἁ Ρ Π Α Ζ Ω, f. άσω, vel άξω, rapio; prædor, Gl. V. ἥρπασα, rapui, Gl. V. a. 1. ἡρπαγμένος, raptus, Ph. p. part. paſſ. Ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τῷ κλέπτων ἥρπασαν, Luc. Καὶ οὐδεὶς δυνήσῃ ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου, Joan. 10, 29. Καὶ ἡρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεὸν, Apoc. 12, 5. Πεῖραν ἐχθρων ἁρπάσαι, Soph. Aj. 2. hoſtium conſilia præripere, *Cic. Off.* 1, 30. Hinc
Ἁρπάκτειρα, ης, raptrix.
Ἁρπακτὴρ, ῆρος, ὁ, raptor.
Ἁρπακτὶς, ῖδος, ἡ, idem. Hinc
Ἁρπακτικὸς, ἡ, όν, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, *Adv.* rapaciter; (2) raptim.
Ἁρπακτὸς, ἡ, όν, ereptus. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπακτὸς, οῦ, ἡ, raptus, direptio. Ab cod.
Ἁρπαλέος, έα, έον, rapax, rapidus; (2) celer. Ab eod.
Ἁρπαλέως, *Adv.* rapide; (2) raptim.
Ἁρπάλιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, deſideratus; (2) qui rapitur. Ab eod.
Ἅρπαξ, αγος, ὁ, rapax, raptor. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπάξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἁρπάξας.
Ἁρπάξασα, *quæ rapuit*, a. 1. part. act. f. g.
Ἁρπαξίβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, rapto vivens. Ex ἅρπαξ, & βίος, *vita, victus.*
Ἁρπαξῶ, 1. ſ. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἁρπάξω.
Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπασικὸς, ἡ, όν, rapax. Ab eod.
Ἁρπαστὸν, οῦ, τὸ, harpaſtum, genus pilæ grandioris. Ab
Ἁρπαστὸς, ἡ, όν, raptitius. Ab ἁρπάζω.
Ἁρπεδὶς, ſolo æquale, planum. Ex ἅρω, & πέδον, *ſolum.* Hinc
Ἁρπεδίζω, ſolo æquo, complano, pavio, Heſ.
Ἁοπεδόεις, όεσα, όεν, planus. Ab eod.
Ἁρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, funis. Ab ἁρπεδών.
Ἁρπεδονίζω, f. ίσω, prædor, illaqueo. Ab ἁρπεδόνη.
Ἁρπεδών, όνος, ὁ, funis, laqueus. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπιζα, ης, ἡ, pes, vel imum montis. Ex ὄρος, *mons*, & πέζα, *pes.*
Ἅρπη, ης, ἡ, falx; (2) avis quædam, harpe, e genere aquilarum. Ab eod.
Ἁρπὶς, ſ. ἁρπὶς, ίδος, ἡ, crepidæ, aut calcei genus, A ῥαπίζω. *ſuo*, quaſi ῥαπὶς.
Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpyia, monſtrum rapax fictitium; procella. Ab ἁρπάζω.
Ἅρπυς, υος, ὁ, amor, Heſ. Ab eod.
Ἀῤῥάδωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non virgatus. Ex α pr. & ῥάδδος.
Ἀ Ῥ Ῥ Α Β Ω Ν, ῶνος, ὁ, arrhabo, arrha, pignus.
Ἀῤῥαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, non fractus, infragilis. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*
Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non temerarius. Ex α priv. & ῥᾳδιουργέω.
Ἀῤῥαὶς, ος, ὁ ἡ ἡ, non corruptus, incorruptus. Ex α priv. & ῥαὶς, *corruptus.*
Ἄῤῥαξιν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* & *Poët.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, Ab ἀράσσω.
Ἀῤῥαφὴς, ὲς, ὁ ἡ ἐς, inſutilis, inconſutus, Gl. V. Ex α priv. & ῥάπτω, *ſuo.*
Ἀῤῥαφὴς, ὲς, idem.
Ἀῤῥεκτὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, infectus, imperfectus. Ex α priv. & ῥέζω, *facio.*
Ἀῤῥενικὸς, ἡ, όν, maſculinus. Ab ἄῤῥην, *mas.*
Ἀῤῥενικῶς, *Adv.* maſculine, maſculino genere apud Grammaticos.
Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, maſculorum generatio; ſeu procreatio; virilis ſexus, Ph. A ſeq.
Ἀῤῥενογόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, mares generans. Ex ἄῤῥην, *mas*, & γίνομαι, *genero.*
Ἀῤῥενόθηλυς, υος, ὁ ἡ ἡ, generis, mas & femina, incerti ſ. ambigui. Ex ἄῤῥην, & θῆλυς.
Ἀῤῥενοκοίτης, ου, ὁ, qui cum maribus concumbit. Ex ἄῤῥην, & κοίτη, *cubile.*
Ἀῤῥενοκυέω, prolem maſculam edo.
Ἀῤῥενομανέω, ῶ, f. ήσω, maſculos depereo, Suic. Ex ἄῤῥην, & μαίνομαι, *inſanio.*
Ἀῤῥενοτοκέω, ῶ, f. ήσω, partum ſexus virilis edo. Ab
Ἀῤῥενοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, maſculum pariens vel generans. Ex ἄῤῥην, & τίκτω, *pario.*
Ἀῤῥενοφθορέω, ῶ, f. ήσω, maſculos corrumpo, Suic. Ex ἄῤῥην, & φθείρω, *corrumpo.*
Ἀῤῥενόω, ῶ, f. ήσω, maſculum reddo; ἀῤῥενωθῆναι, maſculum evadere. Ab ἄῤῥην. Hinc
Ἀῤῥενωδὴς, ές, ὁ ἡ ἐς, maſculus, fortis.
Ἀῤῥενωδῶς, *Adv.* maſcule, fortiter.
Ἀῤῥενωνυμία, maſculino nomine appellio.
Ἀῤῥενωπὸν, οῦ, τὸ, maſcula facies; (2) animus virilis & generoſus. Ab
Ἀῤῥενωπὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui virili facie eſt; (2) fortis, virilis. Ex ἄῤῥην, & ὤψ.
Ἀῤῥενωπῶς, *Adv.* viriliter, maſcule.
Ἀῤῥεπὴς, ές, ὁ ἡ ἐς, non vergens quoquam, in neutram partem inclinans. Ex α priv. & ῥέπω, *inclino, vergo.*
Ἀῤῥεπῶς, *Adv.* non vergendo in alterutram partem.
Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, animus in neutram partem magis inclinans. Ex α priv. & ῥέπω.
Ἀῤῥηκὴς, ος, ὁ ἡ ὲς, non fractus. Ex α priv. & ῥήσσω, *frango.*
Ἀῤῥήκλας, firme, ſtabiliter.
Ἀῤῥήκλοισι, dat. pl. *Poët.* pro ἀῤῥήκλοις.
Ἀῤῥήκλω, gen. ſing. *Dor.* pro ἀῤῥήκλου.
Ἀῤῥημοσύνη, ης, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab
Ἄῤῥημων, ονος, ὁ ἡ ἡ, tacitus, taciturnus, mutus. Ex α priv. & ῥῆμα, *verbum.*
Ἄ Ῥ Ῥ Η Ν, ενος, ὁ, mas, maſculus; (2) ὁ ἡ ἡ, fortis, virilis.
Ἀῤῥησία, ας, ἡ, ſilentium. Ex α priv. & ῥέω.
Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, nefandum facinus, imprimis fœda Venus. Ab
Ἀῤῥητοποιὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, nefanda perpetrans. Ex ἀῤῥητος, *nefandus*, & ποιέω, *facio.*
Ἄῤῥητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non dictus, indictus; inauditus, ineffabilis; (2) non dicendus, celandus; (3) non dicendus ex lege, de conviciis gravioribus lege prohibitis. Unde ἄῤῥατα, fœda convicia; (4) infandus, nefandus, nefaſtus, Gl. V. (5) fœdus, odioſus. Ex α & ῥέω.
Ἀῤῥητουργία, ίας, ἡ, nefandum facinus, nefanda libido. Ex ἀῤῥητος, & ἔργον, *opus.*
Ἀῤῥήτως, *Adv.* infande, ineffabiliter, arcane.
Ἀῤῥηφορία, ας, ἡ, ſacra arcana fero.
Ἀῤῥησφορία, ας, ἡ, arcanorum geſtatio. Ab
Ἀῤῥηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, nefanda & arcana geſtans. Ex ἀῤῥητος, & φέρω, *fero.*
Ἀῤῥὴχος, ου, ὁ ἡ ἡ, admodum aptus ſepimentis. Ex α intenſ. & ῥῆχος, *ſepimentum.*
Ἀῤῥίγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, exhorreſcere neſcius, impavidus. Ab
Ἀῤῥιγὴς, ος, ὁ ἡ ὲς, non frigens, frigori non obnoxius. Ex α priv. & ῥῖγος, *frigus.*
Ἀῤῥιζὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, radicibus carens, radices nullas agens. Ex α priv. & ῥίζα, *radix.*
Ἀῤῥίζωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex α priv. & ῥιζόω, *radices ago.*
Ἄῤῥιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, naſo, aut naribus carens; (2) malum habens naſum, non ſagax. Ex α priv. & ῥὶν, *naſus.*
Ἄῤῥις, ινος, ὁ ἡ ἡ, idem. & ex iiſd.
Ἀ Ῥ Ρ Ι Χ Α Σ Θ Α Ι, manibus & pedibus ſurſum tendere, Heſ. alias ἀναῤῥιχᾶσθαι.
Ἀ Ῥ Ρ Ι Χ Ο Σ, ου, ὁ ἡ ἡ, cophinus, vas vimineum.
Ἀῤῥοια, ας, ἡ, retentio menſium, ſ. menſtrui, Ex α priv. & ῥοὴ, *fluxus.*
Ἀῤῥυθμία, ας, ἡ, diſſonantia, diſcrepantia. Ab ἄῤῥυθμος.
Ἀῤῥυθμοπότης, ου, ὁ, qui non bibit ad rhythmum & menſuram, ſed plenis poculis & ſine ordine. Ex ἀῤῥυθμος, & πίνω, *bibo.*
Ἄῤῥυθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, numeris & modulatione carens, inconcinnus. Ex α priv. & ῥυθμὸς.
Ἀῤῥύθμως, *Adv.* ſine numeris, inconcinne.
Ἀῤῥύπαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, non ſordidatus, non contaminatus. Ex α priv. & ῥύπος. Unde
Ἀῤῥυπαρὸς, ὰ, ὸν ἡ ἡ, non ſordidus
Ἀῤῥύπωτος, ον, idem.
Ἀῤῥυσίαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pignori opponi non poteſt. Ex α priv. & ῥυσιάζω.
Ἀῤῥύσονται, *haurient*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἀναῤῥύσονται, a verbo ἀναῤῥύω.
Ἀῤῥυτίδωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui rugas non habet. Ex α priv. & ῥυτιδόω, *corrugo.*
Ἀῤῥωδέω, non timeo, contemno. Ex α priv. & ὀῤῥωδέω, *timeo*, ap. Ammon. ſed *Herod.* dixit pro ὀῤῥωδέω.
Ἀῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, non fractus, non ſciſſus. Ex α priv. & ῥάξ, *ſiſſura.*
Ἀῤῥωστέω, ῶ, f. ήσω, infirmus ſum, adverſa valetudine laboro, Gl. V. ἀῤῥωστῶ, ægroto, langueſco. Ex α priv. & ῥώννυμι.
Ἀῤῥώστημα, ατος, τὸ, languor, ægritudo.
Ἀῤῥωστία, ας, ἡ, infirmitas, morbus, ægritudo, invaletudo, Gl. V.
Ἄῤῥωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, infirmus, ægrotus. Ab eod.
Ἄ Ρ Σ, ἀρὸς, ὁ, agnus.
Ἀρσάμην, a. 1. part. med. *Æol.* pro ἁρπάμην.
Ἀρσαντες, nom. pl. a. 1. part. a&. *Æol.* pro ἄραντες. Ab ἄρω.
Ἀρσενικὸς, ἡ, όν, maſculinus; ἀρσενικὸν, maſculinum, auripigmentum, Gl. V.
Ἀρσενογενὴς, ὲς, maſculini generis.
Ἀρσενόθηλυς, idem quod ἀῤῥενόθηλυς.
Ἀρσενοκοίτης, idem quod ἀῤῥενοκοίτης.
Ἀρσενόμορφος, ου, maſculina facie præditus.
Ἀρσενόπαις, cui maſculus eſt filius. Ex ἄρσην, & παῖς, *filius.*
Ἀρσενοπληθὴς, ές, plenus maribus.
Ἄρσην, Attice idem eſt quod ἄῤῥην, unde & reliqua ab ἄρσην incipientia ſub ἄῤῥην videnda ſunt.
Ἄρσις, εως, ἡ, elevatio, ſubvectio; (2) ablatio, detractio; (3) onus, tribntum. Ab αἴρω, *tollo.*
Ἄρσον, a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἄρον. Ab ἄρω.
Ἄρσω, 1. ſing. f. 1. ind. *Æol.* pro ἀρῶ.
Ἀ Ρ Τ Α Β Η, ης, ἡ, genus menſuræ Perſicæ ſive Medicæ medimnum Atticum capiens.
Ἀρταμέω, ῶ, f. ήσω, concido in fruſtra; (2) trucido. Ab
Ἀ Ρ Τ Α Μ Ο Σ, ου, ὁ, lanius; (2) coquus.
Ἀρτάνη, ης, ἡ, laqueus; (2) ſuſpendium. Ab
Ἀ Ρ Τ Α Ω, ῶ, f. ήσω, ſuſpendo, appendo; & (2) ἀρτάομαι, ῶμαι, pendeo ex aliquo, ſpem in aliquo collocatam habeo.
Ἀρτεμία, *integrum*, acc. ſing. ab ἀρτεμὴς.
Ἀρτεμίω, ῶ, f. ήσω, incolumis ſum, valeo, ſum integris viribus. Ab
Ἀ Ρ Τ Ε Μ Η Σ, ές, ὁ ἡ ἐς, incolumis, integer, ſanus, ſalvus. Hinc
Ἀρτεμία, ας, ἡ, incolumitas, ſalus, ſanitas.
Ἀρτεμιδόβλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Diana, ſive Luna percuſſus, lunaticus, lymphaticus, R. Ex Ἄρτεμις, *Diana*, & βλητός.
Ἄρτεμις, ιος, vel ιδος, ἡ, Diana, qs. ab ἀρτεμὴς, quod puerperas ſervet.
Ἀ Ρ Τ Ε Μ Ι Σ Ι Α, ας, ἡ, Artemiſia, herba. *Angl.* Mugwort.
Ἀρτεμίσιον, ου, τὸ, Dianæ ſtatua, aut templum, urbs Dianæ ſacra. Ab Ἄρτεμις.
Ἀ Ρ Τ Ε Μ Ω Ν, ονος, ὁ, artemo, velum navis majus.
Ἀρτεπίβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, pani inſidians; nomen muris in Batrach. Ex ἄρτος, *panis*, & ἐπίβολος, *inſidiator.*
Ἀρτίω, ῶ, f. ήσω, paro, apparo. Ab ἄρτιος.
Ἄρτημα, ατος, τὸ, quidquid pendet ex aliquo loco ſuſpenſum, appenſum, etiam monilia, inaures; (2) de centro, ad quod nituntur partes corporis, v. c. terræ, quia ex eo corpus quaſi ſuſpenſum eſt. Ab ἀρτάω.
Ἀ Ρ Τ Η Ρ, ῆρος, ὁ, calceamenti genus; (2) inſtrumentum bajulorum.
Ἀ Ρ Τ Η Ρ Ι Α, ας, ἡ, arteria, ſpiritus ſemita, ſpiritus conceptaculum, Gl. Vet. vena vitalis.
Ἀρτηριακὸς, ἡ, όν, arteriacus, ad arteriam pertinens; (2) raucus. Ab ἀρτηρία.

Ἄρτη-

Digitized by Google

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ diſſectio. Ex ἀρτηρία, & τέμνω, ſeco.
Ἀρτηριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arterioſus.
ΑΡΤΙ, *Adv.* modo paullo ante, nuper; (2) nunc, jamprimum; (3) in compoſitione notat perfectionem, brevitatem, vel novitatem; ἕως ἄρτι, huc uſque; ἀπ' ἄρτι, ſ. ἀπάρτι, ex hoc tempore, jam nunc.
Ἀρτιάζω, f. άσω, ludo par impar; (2) præparo. Στατῆρσι δ' οἱ ἀβάπονες ἀρτιάζομεν χρυσοῖς, Ariſt. Plut. 816. Ab ἄρτιος.
Ἀρτιάκις, *Adv.* pariter, pari numero, ſecundum numerum parem. Ab eod.
Ἀρτιασμός, οῦ, ὁ, luſus eorum, qui ludunt par impar, micatio. Ab ἀρτιάζω.
Ἀρτιβλαστής, ές, ὁ ἡ ἡ, recens germinans. Ex ἄρτι, & βλαστάνω, *germino.*
Ἀρτιβρεχής, ές, ὁ ἡ ἡ, nuper irrigatus. Ex ἄρτι, & βρέχω, *irrigo.*
Ἀρτιγαμέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, qui modo uxorem duxit, vel recens nupta. Ex ἄρτι, & γάμος, *nuptiæ.*
Ἀρτιγένθλος, ος, ὁ ἡ ἡ, recens genitus, modo natus. Ex ἄρτι, & γένθλη.
Ἀρτιγένειος, ος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* lanuginis. Ex ἄρτι, & γένειον, *barba.*
Ἀρτιγενής, ές, ὁ ἡ ἡ, modo natus. Ex ἄρτι, & γένομαι, *naſcor.*
Ἀρτιγέννητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἄρτι, & γεννάω, *genero, gigno.*
Ἀρτιγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, modo natus, recens genitus. Ex ἄρτι, & γόνος, *generatio.*
Ἀρτιγραφής, ές, modo ſcriptus.
Ἀρτιδακής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui nuper didicit; (2) qui nuper diſcere cœpit; (3) qui nuper cognitus & mente perceptus eſt. Ex ἄρτι, & δαίω, *diſco.*
Ἀρτιδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, qui modo lachrymavit. Ex ἄρτι, & δακρυ, *lachrymæ.*
Ἀρτιδακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, recens doctus, qui modo didicit. Ex ἄρτι, & διδάσκω, *doceo.*
Ἀρτίδιον, τὸ, parvus panis, Dim. Ab ἄρτος.
Ἀρτιδομέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, recens exſtructus. Ex ἄρτι, & δομέω, *exſtruo.*
Ἀρτιέπεια, ας, ἡ, verum dictum; (2) vera dicendi ſtudium.
Ἀρτιεπής, ές, ὁ ἡ ἡ, verborum concinnator, in dicendo perfectus; (2) garrulus & conſummatæ loquacitatis; (3) veridicus. Ab ἄρτιος, & ἔπω, *dico.*
Ἀρτιζυγία, ἡ, recens conjunctio.
Ἀρτίζω, f. ίσω, compono, perficio; (2) paro, inſtruo. Ὕδατι δ' ἐν μίσγω νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο, Theoc. 13, 43. Ab ἄρτιος.
Ἀρτίζωος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt brevis vitæ. Ex ἄρτι, & ζωή, *vita.*
Ἀρτιθαλής, ές, ὁ ἡ ἡ, recens ortus, ut flos, planta, &c. Ex ἄρτι, & θάλλω.
Ἀρτιθανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, modo mortuus, recens mortuus. Eq ἄρτι, & θνήσκω, *morior.*
Ἀρτικολλος, ος, recens, ſ. accurate conglutinatus. Ab ἄρτι, & κόλλα.
Ἀρτιμαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui nuper diſcere cœpit; (2) qui nuper certior factus eſt. Ex ἄρτι, & μανθάνω, *diſco.*
Ἀρτιμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui membris eſt integris & perfectis. Ex ἄρτιος, & μέλος.
Ἄρτινος, ὁ ἡ ἡ, cui mens eſt ſana.
Ἀρτιοπέριασος, ος, ὁ ἡ ἡ, par impar. Ex ἄρτιος, & περισσός, *impar.*
Ἄρτιος, ος, ὁ ἡ ἡ, par, ut numerus; (2) integer, perfectus, omnibus partibus ſuis conſtans; (3) integer, ſanus, incolumis; (4) conſentaneus; (5) conſummatus pleneque inſtructus ad omnia pietatis officia; (6) paratus ad aliquid faciendum.
Ἀρτιπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens compactus & coagmentatus. Ex ἄρτι, & πήγνυω.
Ἀρτιπαις, αιδος, ὁ, adultus puer. Ex ἄρτι, & παῖς, *puer.*
Ἀρτίπλουτος, ον, recens ditatus.
Ἀρτίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedibus integer & valens, integros pedes habens. Ex ἄρτι, & πούς, *pes.*
Ἀρτισις, ιος, ἡ, cultus, ornatus. Ab ἀρτίζω.
Ἀρτισκαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens foſſus, nuper effoſſus. Ex ἄρτι, & σκαφὴ, *fodio.*
Ἄρτισκος, ου, ὁ, parvus panis, paſtillus, *Athen.* Dim. ab ἄρτος.
Ἀρτισυλλαβία, ας, ἡ, idem quod ἀρτιζυγία.
Ἀρτιτελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens initiatus. Ex ἄρτι, & τέλη, *myſteria.*
Ἀρτιτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, nuper natus. Ὡς ἐν ζάοις ἀρτίτοκα, *Aret.* Ex ἄρτι, & τίκτω.
Ἀρτιτόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui, vel quæ nuper peperit. Ex iiſd.
Ἀρτιτομος, ος, ὁ ἡ ἡ, nuper cæſus, nuper vel recens ſectus. Ex ἄρτι, & τέμνω, *ſeco.*
Ἀρτιτόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nuper ſecuit, ſeu incidit; (2) qui nunc ſecat. Ex iiſd.
Ἀρτιτριφὴς, ές, *Epith.* infantis.
Ἀρτιτροπος, puerilem ætatem vix egreſſus.
Ἀρτίτυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, recens formatus. Ex ἄρτι, & τύπος, *forma, figura.*
Ἀρτιύπωχρος, ον, vepallidus. Ab ἀρτὶ, ὑπὸ, & ὠχρὸς.
Ἀρτιφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui viſum modo recuperavit. Ex ἄρτι, & φάος, *lux.*
Ἀρτιφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nuper in lucem editus. Ex ἄρτι, & φαίνω, *in lucem profero.*
Ἀρτιφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, recens peremptus. Ex ἄρτι, & φάω, *interficio.*
Ἀρτιφρονίως, ſana mente præditus ſum. Ab
Ἀρτίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mente integra, ſana præditus. Ex ἄρτι, & φρὴν.
Ἀρτιφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, recens natus. Ex ἄρτι, & φύω, *naſcor.*
Ἀρτιφυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, nuper plantatus, vel natus. Ex eod.
Ἀρτιφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui vox eſt integra & perfecta; (2) qui verba accurate & integre pronunciat. Ex ἄρτι, & φωνὴ, *vox.*
Ἀρτίχαινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui recens hiare cœpit. Ex ἄρτι, & χαίνω, *biſco.*
Ἀρτιχάραχτος, ος, ὁ ἡ ἡ, recenter ſculptus, ſeu inſculptus. Ex ἄρτι, & χαράσσω.
Ἀρτίχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, cui manus ſunt integræ & perfectæ; (2) qui utraque manu utitur. Ex ἄρτι, & χεὶρ, *manus.*
Ἀρτιχόρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, recens choreis celebratus. Ex ἄρτι, & χορεύω, *choros agito.*
Ἀρτίχριος, ος, recens unctus.
Ἀρτίχυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, recens fuſus. Ex ἄρτι, & χύω, *fundo.*
Ἀρτίως, *Adv.* modo, nuper, recens, paullo ante; (2) integre, perfecte, proriſus; (3) aptè, ut cohæreat. Ab ἄρτιος.
Ἀρτόδειγμα, ατος, τὸ, ſpecimen frumenti in pane ex eo confecto. Ex ἄρτος, & δεῖγμα.
Ἀρτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, panem do, panem diſtribuo. Ex ἄρτος, & δίδωμι, *do.*
Ἀρτοζώτης, cibum quærens, ad cibum veniens.
Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, locus, in quo panis reponinitur, panarium. Ex ἄρτος, & θήκη.
Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, piſtrinum. Ex ἄρτος, & κόπτω, *conficio.*
Ἀρτοκοπέω, ῶ, f. ήσω, piſtrinum exerceo.
Ἀρτοκοπικὸς, ὴ, όν, ad piſtrinum pertinens. Gl. V. piſtrinicus, Cerealis.
Ἀρτοκόπιον, ου, τὸ, idem quod ἀρτοκοπεῖον. Ab
Ἀρτόκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, piſtor, piſtrix. Ex ἄρτος, & κόπτω, *ſcindo, pinſo.*
Ἀρτόκρεας, ατος, τὸ, panis carni mixtus, cibus pane & carne conſtans. Ph. viſceratio. Ex ἄρτος, & κρέας, *caro.*
Ἀρτολάγανον, ου, τὸ, panis genus delicatum. Ex ἄρτος, & λάγανον, *laganum.*
Ἀρτολάγυνος πήρα, pera panem & lagenam habens. Ex ἄρτος, & λάγυνος, *lagena.*
Ἀρτοποιέω, ῶ, ſ. ήσω, conficio panem, artem piſtoriam exerceo; (2) in panes formo. Ab ἀρτοποιός. Hinc
Ἀρτοποιΐα, ας, ἡ. panificium, piſtura.
Ἀρτοποιϊκὸς, ἡ, όν, ad piſtoriam, ſ. piſtrinum, pertinens, piſtorius.
Ἀρτοποιεῖον, ου, τὸ, panificium, Gl. Vet. Ab
Ἀρτοποιὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, unde panis coquitur; (2) piſtor, vel piſtrix. Ex ἄρτος, & ποιέω, *facio.*
Ἀρτοπλείον, ου, τὸ, vas, vel officina ubi panes coquuntur. Ex ἄρτος, & πλέω, *coquo.*
Ἀρτόπλης, ου, ὁ, qui panes coquit. Ex iiſd.
Ἀρτοπωλεῖον, ου, τὸ, taberna, in qua panes venduntur. Ab
Ἀρτοπωλέω, ῶ, f. ήσω, panes vendo. Ex ἄρτος, & πωλέω, *vendo.*
Ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit. Gl. V. panarius. Ex iiſdem.
Ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi panis venditur. Ex iiſd.
Ἀρτοπῶλις, ιδος, ἡ, quæ vendit panem.
ΑΡΤΟΣ, ου, ὁ, panis; (2) quivis cibus.
Ἀρτοσιτέω, ῶ, f. ήσω, pane veſcor. Ex ἄρτος, & σιτέω, *nutrio.*
Ἀρτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, pane alo. Ex ἄρτος, & τρέφω, *alo.*
Ἀρτοφαγέω, ῶ, f. ήσω, pane vrſcor. Ex ἄρτος, & φαγεῖν, *edere.* Hinc
Ἀρτοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, panivorus, qui pane veſcitur.
Ἀρτοφόρον, ου, τὸ, vas, quo panis fertur; panarium, Gl. V. Ex ἄρτος, & φέρω, *fero.*
Ἀρτοχάριτες, ων, αἱ, placentarum genus. Ex ἄρτος, & χάρις, *gratia.*
ΑΡΤΤΑΙ'Α, ας, ἡ, teſtamentum, Heſ.
Ἄρτυμα, ατος, τὸ, condimentum; conditura, pulmentum, Gl. V. Ab ἀρτύω. Hinc
Ἀρτυματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, in condiendis cibis uſum habens.
Ἀρτύνω, apto, adorno. Ἀρτύνειν τιλὼ ὄπλα, parare, Herodot. Οἱ δέ τι σωρηδὸν ζφίας αὐτὰς ἀρτύναντες, Il. 12, 43.
Ἄρτυσις, ιος, ἡ, ipſa actio condiendi. Gl. V. conditura. Ab eod.
Ἀρτυτικὰ, ῶν, τὰ, fructus cinaræ.
Ἀρτυτικὸν, conditaneum, Gloſſ. Vet. Ab
Ἄρτυτος, ὴ, όν, condimentarius, conditaneus, conditus, Gl. V. Ex ἀρτύω.
ΑΡΤΤΩ, f. ύσω, apparo, adorno, inſtruo; (2) condio; ἠρτυμβύον, conditum, Gl. V. perf. part. paſſ.
Ἀρύσαλλος, ου, ὁ, marſupium quoddam plexile, quod trahendo clauditur, & aperitur, crumena. Ex ἀρύω, *traho*, & βάλλω, *jacio.*
Ἀρυσάμβυξ, a. 1. part. med. v. ἀρύω.
Ἀρυσάνη, ης, ἡ, cyathus. Ab ἀρύω.
Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, quoddam menſuræ genus, cyathus; (2) hauſtrum. Ab eod.
Ἀρύταινα, ης, ἡ, genus cyathi aut poculi; (2) hauſtrum. Ab eod.
Ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, cochlear; (2) hauſtrum.
Ἀρύτω, idem quod ſequens ἀρύω.
ΑΡΤΩ, f. ύσω, haurio, ex profundo traho; ἀρύομαι, haurio, Gl. V. ἀρύσταμαι, exantlat, Ph. *in med.* eſt etiam deſtringo, extraho, ſc. gladium, item orior, de ſole & ſtellis.
Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, archangelus, princeps angelorum. Ex ἄρχων, & ἄγγελος, *angelus.*
Ἀρχαγέτας, *dux*, *Dor.* pro ἀρχηγέτης.
Ἀρχᾶθεν, *antiquitus*, *Dor.* pro ἀρχῆθεν.
Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, primitiæ. Ab ἀρχὴ, *initium.*
Ἀρχαΐζω, f. ίσω, antiquitatem, ſeu antiquos imitor, antiquo, Gl. V. Ab ἀρχαῖος.
Ἀρχαϊκὸς, ὴ, όν, antiquitatem, ſeu antiquam ruſticitatem præ ſe ferens, ſine moribus; (2) ſtultus, ſimplex. Ab eod.
Ἀρχαϊκῶς, *Adv.* antiquo more loquendi & vivendi.
Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, antiqua origo, antiquitas. Gl. V. origo originalis. Ab
Ἀρχαιόγονος, ος, ὁ ἡ ἡ, primigenius, primordialis. Ex ἀρχαῖος, & γνομαι, *naſcor.*
Ἀρχαιογράφος, ου, ὁ, antiquarius, Ph. Ex ἀρχαῖος, & γράφω, *ſcribo.*
Ἀρχαιοειδὴς, ές, antiquitatem redolens.
Ἀρχαιέστιν, antiquitus, Gl. V.
Ἀρχαιολογέω, ῶ, f. ήσω, de rebus antiquis diſſero; (2) antiquo ſermone utor.
Ἀρχαιολογία, ας, ἡ, hiſtoria, de rebus antiquis. Gl. V. origo, *vcrius*, origines, antiquitates.

Digitized by Google

Ἀρχαιολογικὸς, ἡ, ὸν, qui antiquitatem rimatur; antiquitatis peritus. Ab

Ἀρχαιολόγ-ος, ὁ, ἡ, ὸν, de rebus antiquis differens; (2) antiquo sermone utens. Ph. ἀρχαιολογοι, Attellani. Ex ἀρχαῖος, & λόγος.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, fors usurarum; (2) bonum avitum, bona, unde pro sorte & capite fructus & reditus manat. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιοπρεπὴς, ὲς, antiquitatem redolens. Ab ἀρχαῖος, & πρέπος.

Ἀρχαιόπλουτος, ὁ, ἡ, ὸν, jam inde a majoribus dives. Ex ἀρχαῖος, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, pristinus, antiquus, vetustus; (2) stultus, ineptus, fatuus, simplex; (3) rusticus. Hinc

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas, vetustas.

Ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ, prisca vivendi ratio. Ab

Ἀρχαιότροπος, ος, ὁ, ἡ, antiquis moribus præditus, ap. *Thuc. sed in contumeliam.* Ex ἀρχαῖος, & τρόπος, *mos*.

Ἀρχαιότροπως, more antiquo. A præc.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio seu creatio; (2) magistratuum eligendorum tempus; (3) magistratus electi. Gl. V. ἀρχαιρεσία, comitia. Ex ἀρχὴ, & αἵρεσις.

Ἀρχαιρέσια, ἰων, τὰ, comitia consularia. Gl. V. comitia. Ex iisdem. Unde &

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, ad magistratus creandos convenio, magistratum creo; (2) magistratum peto, (quo sensu & *in med.* dicitur); (3) gratiam hominum capto; ambitione utor.

Ἀρχαιρεσιακὸς, ἡ, όν, comitialis, Gl. V.

Ἀρχαΐσμὸς, ου, ὁ, veterum, seu priscorum imitatio; (2) antiqua loquendi ratio. Ph. antiquitas. Ab ἀρχαΐζω.

Ἀρχαίως, *Adv.* antique, antiquo more; (2) stulte. Ab ἀρχαῖος.

Ἀρχάριος, ου, ὁ, tiro, novellus, incipiens, Suic. Ab ἄρχομαι.

Ἀρχᾶς, gen. sing. *Dor.* pro ἀρχῆς.

Ἀρχέγονος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, primogenius, prior natu; (2) priscus. Gl. V. primævus; (3) auctor generis; item causa genitrix, causa gignendi. Ex ἀρχὴ & γονος.

Ἀρχεδίκης, ὁ, proprie, auctor juris, justus possessor.

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, magistratuum curia; (2) tabularium publicum, archivum. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχεῖ-ος, εία, εῖον, antiquus, priscus.

Ἀρχέκακ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, auctor, seu origo malorum. Ex ἀρχὴ, & κακὸς, *malus*.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, ἡ, populi rector; (2) nomen proprium. Ex ἀρχὴ, & λαὸς, *populus*.

Ἀρχέναυς, ω, ὁ, ἡ, qui nunc primum navigat; (2) navi imperans. Ex ἀρχὴ, & ναῦς, *navis*.

Ἀρχέπλουτ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, penes quem administrandarum ac dispensandarum divitiarum potestas est; (2) dominus divitiarum & pristinæ fortunæ restituendus. Ex ἀρχὴ, & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ἀρχέπολις, ιος, ὁ, ἡ, ὶν, civitati imperans, R. Ex ἀρχὴ, & πόλις, *civitas*.

Ἀρχεσίμολπος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui cantui præest. Ex ἀρχὴ, & μολπὴ, *cantus*.

Ἀρχέσπερ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, vesperæ principium afferens. Ex ἀρχὴ, & ἕσπερος.

Ἄρχετο, 3. s. imp. ind. med. *Ion.* pro ἤρχετο.

Ἀρχέτυπον, ου, τὸ, exemplar primigenium, exemplar primum, ad quod reliqua effingantur; Ph. principale. Ab

Ἀρχέτυπ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, archetypus, qui alteri dat initium, qui primam rei alicujus formam exhibet. Ex ἀρχὴ, & τύπος.

Ἀρχέω, imp. med. *Dor.* pro ἄρχω.

Ἀρχέω, f. εύσω, impero. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχέχορ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui præest choro, choragus. Ex ἀρχὴ, & χορὸς.

Ἀ Ρ Χ Η, ῆς, ἡ, principium, exordium, initium, fundamentum; (2) principatus, imperium, dominatus, magistratus; (3) causa, origo. *in Ἀ. s. adverbialiter* principio, ante omnia, in primis, primo, statim. *in plur.* Angeli.

Ἀρχηγὲτης, ὁ, ἡ, ὸν, auctor.

Ἀρχηγετέω, f. ήσω, principatum obtineo, præsum:

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, præses, princeps, dux; (2) auctor. Ab ἀρχηγὸς.

Ἀρχηγέτις, ιδ-ος, ἡ, præses, princeps, dux femina.

Ἀρχηγικὸς, ἡ, όν, principalis, præcipuus. Ab

Ἀρχηγὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, præses, dux, auctor, magister, inventor, causa rei. Ex ἀρχὴ, & ἡγέομαι, *dux sum, præeo*.

Ἀρχῆθεν, *Adv.* ab initio, antiquitus, denuo. Ph. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχθέντα, acc. s. a. 1. part. pass. v. ἄρχω.

Ἀρχιάτρ-ος, ου, ὁ, medicorum princeps primarius inter medicos. Gl. V. archiater. Ex ἀρχὴ, & ἰατρὸς, *medicus*.

Ἀρχιβούκολ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, bubulcorum princeps. Ex ἀρχὴ, & βούκολος, *bubulcus*.

Ἀρχιβουλὸς, ου, ὁ, ἡ, ὸν, principens consilii.

Ἀρχιγένεθλος, ὁ, ἡ, ὸν, auctor vitæ.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, scribarum præfectus, inter scribas primarius; ἀρχιγραμματεῖς, cancellarii.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps, s. præfectus carceris.

Ἀρχιδιάκονος, ου, ὁ, archidiaconus, primarius inter diaconos. Ex ἀρχὴ, & διάκονος.

Ἀρχιδιακὸνης, ου, ὁ, præses, seu præfectus judicum. Ex ἀρχὴ, & διακὸνης, *judex*.

Ἀρχίδικ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, præses judicii, qui exercet judicium, judex quæstionis. Ex ἀρχὴ, & δίκη, *jus*.

Ἀρχίδιον, ου, τὸ, imperiolum, parvum imperium, parvus magistratus. Dim. ab ἀρχὴ.

Ἀρχιερεσία, ας, ἡ, principatus inter remiges, remigatio, Suid. Ex ἀρχὴ, & ἐρεσία.

Ἀρχιέρασμαι, ᾶσμαι, summus sacerdos sum, summo sacerdotio fungor.

Ἀρχιερατεύω, εύσω, idem.

Ἀρχιερατικὸς, ἡ, όν, pontificius, ad summum sacerdotem pertinens. Ab ἀρχιέρασμαι.

Ἀρχιέρεια, ἡ, pontificatus maximus.

Ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, summus pontifex, summus sacerdos. Ex ἀρχὴ, & ἱερεὺς. Hinc

Ἀρχιέρεως, *nomin.* idem.

Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium. Gl. V. pontificatus. Ab ἀρχιερεὺς.

Ἀρχιεταῖρ-ος, ου, ὁ, princeps sodalium.

Ἀρχιευνοῦχ-ος, ου, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps. Ex ἀρχὴ, & εὐνοῦχος, *eunuchus*.

Ἀρχίζω-ος, ου, ὁ, ἡ, vitæ initium præbens, vitæ auctor. Ex ἀρχὴ, & ζωὴ, *vita*.

Ἀρχιθιάρ-ος, ου, ὁ, ἡ, præfectus eorum, qui scisitatum oracula mittebantur.

Ἀρχιθιασίτης, ὁ, Dux chori Bacchici, *in ant. inscript.*

Ἀρχικεραυν-ος, ὁ, ἡ, ὸν, auctor fulminis.

Ἀρχικυβερνήτης, ου, præfectus summus.

Ἀρχικὸς, ἡ, όν, primarius, princeps, Gl. V. principalis; (2) peritus imperandi, aptus ad regendum; (3) imperans. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχικυνηγὸς, ὁ, magister rei venaticæ.

Ἀρχιλῃστὴς, οῦ, ὁ, princeps prædonum, s. latronum. Ex ἀρχὴ, & λῃστὴς, *latro, prædo*.

Ἀρχιμάγειρ-ος, ου, ὁ, præfectus, seu magister coquorum. Ex ἀρχὴ, & μάγειρος, *coquus*.

Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, Archimandrita, præfectus cœnobii, abbas. Ex ἀρχὴ, & μάνδρα.

Ἀρχιμανδρῖτις, ιδ-ος, ἡ, abbatissa, Gl. V. præfecta cœnobii.

Ἀρχίμιμ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, mimorum princeps; (2) princeps histrionum.

Ἀρχιποιητικὴ, ἡ, dignitas & officium ejus, qui principatum inter pocillatores tenet. Ab

Ἀρχιποιητικὸς, ἡ, όν, princeps pocillatorum.

Ἀρχιπρᾶτ-ος, ου, ὁ, princeps familiarum.

Ἀρχιπειρατὴς, οῦ, ὁ, piratarum princeps, archipirata. Ex ἀρχὴ, & πειρατὴς.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps.

Ἀρχιπόσιον, ου, ὁ, principatus bibendi; (2) primus bibendi locus. Ex ἀρχὴ, & πόσις, *potio*.

Ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, princeps legationis.

Ἀρχιῥαβδοῦχ-ος, ου, ὁ, lictor primus, summus lictor, Ph. Ex ἀρχὴ, & ῥαβδοῦχος.

Ἀρχισιτοποιὸς, οῦ, ὁ, pistorum princeps; (2) pistor. Ex ἀρχὴ, σῖτος, & ποιέω.

Ἀρχισρατήγ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, imperator exercitus, princeps militiæ, summus imperator.

Ἀρχισύμβολον, ου, τὸ, inter Symbola princeps, Suic. Ex ἀρχὴ, & Σύμβολον, *Symbolum*.

Ἀρχισυναγωγ-ος, ου, ὁ, princeps Synagogæ.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus satellitum, princeps stipatorum, præcipuus custos corporis.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, f. ήσω, fabricor, architector. Ab ἀρχιτέκτων.

Ἀρχιτεκτόνημα, ατ-ος, τὸ, opus ab architecto fabricatum, structura. Ab ἀρχιτεκτονέω.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectonica ars.

Ἀρχιτεκτονικὴ, sc. τέχνη, ars architectonica, architectura. Ab

Ἀρχιτεκτονικὸς, ἡ, όν, architectonicus, ad architecturam pertinens. Ab

Ἀρχιτέκτων, ον-ος, ὁ, architectus, fabrorum princeps, structor, machinator.

Ἀρχιτελώνης, ου, ὁ, magister publicanorum.

Ἀρχιτρίκλιν-ος, ου, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio.

Ἀρχιυπασπιστὴς, οῦ, ὁ, princeps satellitum.

Ἀρχίφυλος, præfecti, s. principes tribuum.

Ἀρχιφὼρ, ῶρ-ος, ὁ, princeps furum; nomen magistratus, ap. *Diodor*.

Ἀρχίφωτ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, princeps, seu auctor luminis. Ex ἀρχὴ, & φῶς, *lumen*.

Ἀρχμᾶν-ος, pr. part. pass. *per Sync.* pro ἀρχόμενος.

Ἀρχοελυπλάδης, ου, ὁ, magistratus ambiens. Etym. Eust. Ex ἀρχὴ, & ἐλύφω, *sculpo*.

Ἀρχοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν, principii formam habens; (2) primigenius; (3) primarius. Ex ἀρχὴ, & εἶδος, *forma, species*.

Ἀρχολάβ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, magistratuum hospes, susceptor. Ex ἀρχὴ, & λαμβάνω.

Ἀρχολίπαρ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, magistratum ambiens; (2) ex magistratu pinguescens. Ex ἀρχὴ, & λίπαρὴς, studiosus, vel λίπαρος, *pinguis*.

Ἄρχομαι, f. ξομαι, incipio, cœpto, inchoo, cœpi, Gl. V. ἀρχόμενος, ineuntis, Ph. ἠρξάμην, orsus sum, cœpi, inchoavi, Gl. V. ἀρξάμενος, orsus, exorsus, Gl. V. Ἄρχεσθαί τινος, ἐκ τινος, ὑπό τινος, τῷ ἀρχῷ, τῷ γράφειν.

Ἀρχοντεύω, εύω, principatum ambio, Suic. Ab ἄρχων.

Ἀρχοντικὸς, ἡ, όν, ad magistratum pertinens.

Ἀρχὸς, ὸ, ὁ, princeps, dux; (2) podex, intestinum rectum. Ab

Ἄρχω, f. ξω, perf. pass. ἦργμαι, Incipio, initium facio; (2) principium, auctor, vel origo sum; (3) priores partes occupo, prior aliquid incipio; (4) principatum obtineo, impero, dominor, præsum; (5) magistratu fungor; ἄρχομαι, incipio; (2) sum sub dominatu, sum subditus, pareo, obtempero; ἀρχομένων, subjectorum, Ph. Ἄρχειν τ' μάχης, τ' διαφορᾶς, τῷ ἀρχὴν. Οὐκ ἔστιν εὖ ἄρχειν μὴ ἄρχθέντα, nemo potest bene imperare, nisi ipse sub imperio fuerit, Aristot. Ab ἀρχὴ.

Ἀρχώμεθα, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro ἀρχόμεθα.

Ἄρχων, οντ-ος, ὁ, principatum, seu imperium obtinens, princeps, Ph. præpositus, moderator, rector, præses, magistratus. Ab ἄρχω.

Ἀ Ρ Ω, f. ἀρῶ, apto, adapto; (2) congruo, quadro. Νῆ ἄρτας ἱμαντῶσιν ἔκοσιν, Odyss. ι, 280.

Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, auxilium, remedium. Ab ἀρόω.

Ἀρωγοαύτης, ου, ὁ, nautarum auxiliator, sive fautor. Ex ἀρωγὸς, & ναύτης, *nauta*.

Ἀρωγὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, auxiliator, vindex; (2) defensor. Item *Adj.* ut Πυρὶ μὴ ὂν καίειν τὸ σῶμα ἀρωγὸν, *Aret.* Ab ἀρήγω.

Ἄ Ρ Ω Μ Α, ατ-ος, τὸ, aroma, odoramentum, suavitas odorum, Gl. V. ἀρώματα, odores, Ph.

Ἀρωμα-

Digitized by Google

Ἀρωματίζω, f. ίσω, aromata resipio; (2) aromatis imbuo. Ab ἄρωμα. Unde
Ἀρωματικός, ἡ, όν, aromaticus, odoratus:
Ἀρωματίτης, ου, ὁ, aromaticus, & aromatibus confectus. Ab eod.
Ἀρωματῖτις, ιδος, ἡ, ex aromatibus confecta, aromatica.
Ἀρωματοπώλης, ου, ὁ, aromatum venditor. Gl. V. odorarius. Ex ἄρωμα, & πωλῶ.
Ἀρωματοφορέω, ῶ, f. ήσω, aromata fero. Ab
Ἀρωματοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aromata ferens. Ex ἄρωμα, & φέρω, fero.
Ἀρωρεύς, pro ἀρωρεύς.
Ἀρώσιμος, ον, idem quod ἀρόσιμος.
Ἄρως, heros, Dor. pro ἥρως.
Ἅς, quas, acc. pl. artic. postpos. ὅς, qui.
Ἆσα, a. 1. ind. act. Dor. pro ἧσα, ab ἄημι.
ἄσα, cecini, 1. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀείδω.
Ἀσαγήνευτος, ου, ὁ ἡ ὁ, nondum captus, Suic. Ex α priv. & σαγηνεύω, irretio, capio.
Ἀσαγής, ές, ὁ ἡ ὁ, oneribus ferendis non adsuetus, Suic. Ex α priv. & σάγη.
Ἀσάζω, fastidio, nauseo; (2) tristor. Ab ἄσος.
Ἄσαι, satiasse, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, satio. sed ἄσαι est ab ἄδω, cano.
Ἀσαίνω, idem quod ἀσάζω.
Ἀσαλεύτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non conculcatus, non oneratus. Ex α priv. & σαίλω, conculco, onero.
Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, rei nauticæ imperitus, maris expers. Ex α priv. & Σαλαμίνιος, quia Salaminii rei navalis fuere peritissimi.
Ἀσαλία, ας, ἡ, tranquillitas, securitas; (2) incogitantia, Etym. Ab ἀσάλης.
Ἀσάλευτος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus, inquassatus. Ex α priv. & σαλεύω.
Ἀσαλεύτως, Adv. intrepide, constanter.
Ἄσαλης, ές, ὁ ἡ ὁ, tranquillus, cura vacuus, Etym. Ex α priv. & σάλος, cura.
Ἀσαλπιγκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, tuba non proclamatus. Ex α priv. & σάλπιγξ, tuba.
ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium, labrum, in quo veteres se lavabant, balneis nondum repertis.
Ἀσᾶν, pr. inf. act. contr. pro ἀσάειν, ab ἀσάω, fastidio adficio.
Ἀσάνδαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, sandalis carens. Ex α priv. & σανδάλιον, sandalium.
Ἀσαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, non ablandiens, sc. more canum caudam agitantium, Hes. Ex α priv. & σαίνω, agito.
Ἀσάομαι, ώμαι, nauseo, fastidio. Ab ἄσος.
Ἀσαπὴς, ὁ ἡ ὁ, non putrefactus, putredini non obnoxius. Ex α priv. & σήπω.
Ἀσαρίτης, οῦ, ὁ, asarites, s. vinum ex asaro herba confectum. Ab ἄσαρον.
Ἀσαρκέω, gracilis, s. macilentus sum.
Ἀσαρκία, ας, ἡ, macies, gracilitas. Ab
Ἄσαρκος, ου, ὁ ἡ ὁ, carnis expers; (2) gracilis, macilentus. Ex α priv. & σάρξ, caro.
Ἀσαρκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem. Aret.
ΑΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, asarum, nardus silvestris. Angl. Asarabacca.
Ἀσάρωτος, ον, qui non verritur. τὸ ἀσάρωτον, pavimentum, ex marmore, &c. quod non purgatur verrendo. Ab α & σαρόω.
ἄσας, 2. s. a. 1. ind. act. Ion. pro ἧσας, ab ἄδω.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. Ab
Ἀσαφὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, obscurus; (2) incertus.
Ἀσαφῶς, Adv. obscure.
Ἀσβεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, extinguibilis, inextinctus, nunquam cessans. Ph. calx. Ex α priv. & σβέννυμι.
Ἀσβολάω, fusco. Gl. V. ἀσβολάουσι, fuscatur. Ab
ΑΣΒΟΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla. Hinc
Ἀσβόλοες, όεσσα, όεν, fuliginosus.
Ἄσβολος, ου, ἡ, idem quod ἀσβόλη. Hinc
Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, fuligine inficio.
Ἀσβολώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀσβολόεις.
Ἀσέβεια, ας, ἡ, contemptus cultus divini, impietas. Ab ἀσεβὴς.
Ἀσεβέω, ῶ, f. ήσω, irreligiosus & impius sum, impie ago; impie tracto aliquem; *in pass.* impiè tractari, & impiè fieri. Ἐξελέγξαι — περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεβείας αὐτῶν, ὧν ἠσέβησαν, Judæ 15. Ab eod.
Ἀσέβημα, ατος, τὸ, facinus impium, facinus nefarium. Gl. V. nefas. Ab ἀσεβέω.
Ἀσεβὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, qui numen divinum, vel nullum Deum colit, irreligiosus, impius, qui Deum non novit. Ex α priv. & σέβω, colo.
Ἀσέβησις, εως, ἡ, actio impia & nefaria. Ab ἀσεβέω.
Ἀσεβῶς, impie, Ph. Ab ἀσεβὴς.
Ἄσειρος, ου, ὁ ἡ ὁ, habena carens; (2) non vinctus. Ex α priv. & σεῖρα, catena.
Ἀσείρωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ἄσειστος, ου, ὁ ἡ ὁ, inconcussus, immotus, non quassatus. Gl. V. inquassatus; (2) qui quassari & concuti nequit. Ex α priv. & σείω, quatio.
Ἀσελγαίνω, petulanter & lascive ago; (2) petulanter aliquem injuria adficio; (3) potervæ libidini indulgeo. Οὐκ εἰς ἐμὲ ἠσέλγαινον μόνον, Dem. Gl. V. lascivio:
Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, protervitas, improbitas; (2) petulans & proterva injuria, lascivia, luxus, impudentia:
Ἀσελγέω, ῶ, f. ήσω, quod idem ἀσελγαίνω:
Ἀσελγέως, Adv. proterve, petulanter, improbè, libidinosè. Ab
ΑΣΕΛΓΗΣ, ές, ὁ ἡ ὁ, petulans, insolens, protervus, improbus, petulanter injurius; (2) lascivus. Ph. ganearius, libidinosus, luxuriosus, impudica; obscœnus, flagitiosus, impudicus, incestus, al. Gl. V.
Ἀσελγόκερως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, cornibus lasciviens, item magna cornua habens. Ex ἀσελγὴς, & κέρας, cornu.
Ἀσελγομανέω, ῶ, per lasciviam insanio, insana impudicitia teneor, vel prurio. Ex ἀσελγὴς, & μαίνομαι, insanio.
Ἀσελγὼς, idem quod ἀσελγέως.
Ἀσέληνος, ου, ὁ ἡ ὁ, illunis; (2) obscurus. Ex α priv. & σελήνη, luna.
Ἄσεμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, minime venerandus, inhonoratus; (2) incastus, impudicus, Gl. V.
Ἀσεμνῶς, parum decorè.
Ἀσεπέω, impius sum.
Ἀσεπὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, impius, irreligiosus. Ex α priv. & σέβω, colo.
ἄσεσμαι, canam, f. 1. ind. med. Dor. pro ἄσομαι, a verbo ἄδω, cano.
Ἄσης, ες, ἡ, fastidium, nausea; (2) molestia animi; (3) sordes; (4) dolor. Ex ἄδω, satio.
ἀσῆ, 2. s. f. 1. ind. med. Dor. pro ἄσῃ, ab ἄδω.
Ἀσηθέω, 1. s. a. 1. opt. pass. v. ἀσάομαι.
Ἀσηθῆς, 2. s. a. 1. conj. pass.
Ἀσήκορος, fastidiens & satietate.
Ἀσήμαντος, ου, ὁ ἡ ὁ, non signatus, nullo sigillo obsignatus; (2) incustoditus; (3) incertus; (4) rectore carens. Ab ἄσημος.
Ἀσημείωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui signum, seu nota non est impressa; (2) obscurus; (3) qui nihil significat. Ex α priv. & σῆμα.
Ἀσημόσυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, ignobilitas. A præc.
Ἄσημος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀσήμων.
Ἀσήμως, Adv. obscure; (2) ignobiliter. Οὐ πάνυ ἀσήμως, Aret.
Ἀσηπὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, putredine non vitiatus, incorruptus. Ex α priv. & σήπω, putrefacio.
Ἀσηρὸς, ά, όν, fastidium adferens, molestus; (2) impurus; (3) nullus habens vermes, Suid. Ab ἄσης.
Ἀσηρῶς, Adv. molestè. Ab ἀσηρὸς.
Ἄσηρον, 2. sing. a. 1. conj. med. v. ἄσομαι.
ἀσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἄζω.
Ἀσθένεια, ας, imbecillitas, debilitas; ægritudo, languor, infirmitas, fragilitas, Gl. V.
Ἀσθενέω, ῶ, f. ήσω, imbecillis, infirmis sum, langueo, ægroto; (3) nihil ago. Καὶ μὴ ἀσθενήσας τῇ πίστει, Rom. 4, 19.
Ἀσθενήσις, ἡ, idem quod ἀσθένεια.
Ἀσθένημα, ατος, τὸ, idem.
Ἀσθενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, imbecillis, invalidus; debilis, æger, infirmus, ægrotus, tenuis, Gl. V. Ex α priv. & σθένος, robur.
Ἀσθενικὸς, ἡ, όν, imbecillis, languidus, valetudinarius; (2) pauper. Ab ἀσθενὴς.
Ἀσθενοποιὸς, όν, languidum faciens.
Ἀσθενόρριζος, ου, ὁ ἡ ὁ, imbecilli radice hærens. Ex ἀσθενὴς, & ῥίζα, radix.
Ἀσθενούντων, gen. pl. præs. part. act. contr. pro ἀσθενεόντων, ab ἀσθενέω.
Ἀσθενόψυχος, ου, imbecillis animo.
Ἀσθενόω, ῶ, f. ώσω, infirmum reddo, debilito, robur vireſque alicujus frango. Ab ἀσθενὴς.
Ἀσθενῶς, Adv. imbecilliter, invalide.
Ἄσθη, detrimentum passus est, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἤσθη, a verbo ἄω.
ΑΣΘΜΑ, ατος, τὸ, flatus, spiritus, anhelitus, anhelatio; (2) respiratio difficilior, suspirium.
Ἀσθμάζω, f. άσω, anhelo. Ab ἆσθμα. Hinc
Ἀσθμαίνω, anhelo, halo. Ἐν γὰρ τοῖσι παροξυσμοῖσι ἀσθμαίνουσι καὶ ὀιδέ, Aret:
Ἀσθματικὸς, ἡ, όν, ad anhelationem, seu respirationem pertinens; (2) suspiriosus, difficulter spirans. Gl. V. anhelator.
Ἀσία, ας, ἡ, Asia, nomen regionis.
Ἀσιανὸς, ἡ, όν, Asianus. Ab Ἀσία.
Ἀσιάρχης, ου, ὁ, Asiarcha, princeps Asiæ. Ex Ἀσία, & ἄρχω, princeps.
Ἀσιατογενὴς, ές, Asiaticus.
Ἀσιγησία, ας, ἡ, tacendi impotentia. Ex α priv. & σιγάω, taceo.
Ἀσίγητος, non tacens, non silens, tacere non valens, garrulus. Ex iisd.
Ἄσιγμος, ου, ὁ ἡ ὁ, stridore carens; (2) carens litera Sigma. Ex α priv. & Σίγμις, stridor, vel Σίγμα, sigma.
Ἀσίδηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sine ferro est; (2) qui sine ense est.
Ἀσίης, gen. sing. Ion. pro ἀσίας, ab Ἄσιος.
Ἄσιχος, ου, ὁ ἡ ὁ, delicatioris cibi non appetens; (2) non injucundus.
ΑΣΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædem aliis sese implicans.
Ἄσινὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, illæsus, nullo malo adfectus, innocuus, Æschyl. Agam. 1530. Gl. V. sine vitio. Ex α priv. & σίνω, noceo.
Ἀσινῶς, Adv. innocue, innoxie, sine nexa.
Ἄσιος, ία, ιον, limosus. Ab ἄσις, limus.
ΑΣΙΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, locustæ genus, carens pinnis.
ΑΣΙΣ, εως, ἡ, limus, fordes, cœnum.
Ἀσιτέω, ῶ, f. ήσω, cibum non capio, abstineo a cibo, panem non comedo:
Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, esuries, jejunium, abstinentia a cibo; (2) inopia frumenti s. commeatus. Ab
Ἄσιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus. Ex α priv. & σῖτος.
Ἀσίτως, jejunè.
ΑΣΚΑΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, stellio, animalculum lacertæ simile.
Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, idem.
ΑΣΚΑΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, avis nomen.
Ἀσκάλαφος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde durus. Ex ἀσκαλὸς, & ἀφὴ, Suid.
Ἀσκάλευτος, ὁ ἡ ὁ, non fossus, non circumfossus, seu sarritus. Ex α pr. & σκαλεύω.
Ἄσκαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex α priv. & σκάλλω, fodio.
Ἀσκαλτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
ΑΣΚΑΛΩΠΑΣ, ου, ὁ, gallinago, avis gallinæ magnitudine.
Ἀσκαμωνία, ας, ἡ, genus herbæ medicæ.
ΑΣΚΑΝΤΗΣ, ου, ὁ, vilis lectus, lectus non habens stoream, grabbatus; (2) scamnum, sellæ genus.
Ἀσκαρδαμυκτεὶ, & ἀσκαρδαμυκτὶ, Adv. oculis fixis, oculis intentis, ita ut non nicteris:
Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non conniveo, non nicto, fixis & immotis oculis intueor. Ab
Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, non nictans, non connivens. Ex α priv. & σκαρδαμύσσω.
Ἀσκαρὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, non exsultans, non palpitans. Ex α priv. & σκαίρω, salio.
Ἀσκαρθμὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ἀσκαριδάδης, ου, ὁ ἡ ὁ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis. Ab ἀσκαρὶς.

Ἀσκα-

Digitized by Google

Ἀσκαρίζω, f. ίσω, salio, exsulto. Ex α pleon. & Σκαρίζω, salio.
ΑΣΚΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, genus lumbricorum.
Ἀσκάριστος, ὁ, ἡ, ὁ, non saliens, non exsultans. Ab ἀσκαρής.
ΑΣΚΑΡΟΣ, ὁ, calceorum, seu sandaliorum genus, ex Hes. (2) genus quoddam crepitaculi, Pollux.
Ἄσκαφος, ὁ, ἡ, ὁ, non fossus. Ex α priv. & Σκάπτω, fodio.
Ἀσκεθής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, illæsus, incolumis. Ex α priv. & σκέθω, habeo.
Ἀσκεία, ἡ, id. quod ἄσκησις.
Ἀσκεῖον, idem quod ἀσκιον.
Ἀσκελὲς, Adv. dure, graviter. Ab ἀσκελής.
Ἀσκελέως, Adv. duriter; (2) assidue; (3) graviter; (4) sine cruribus; (5) pari mensura. Ab
Ἀσκελής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, qui non obduruit; (2) qui supra modum exaruit, vel obduruit, præ-durus; (3) cruribus carens; (4) immobilis, adsiduus, indefinens. Ex α priv. vel intens. & Σκέλλω, vel Σκέλ, crus.
Ἀσκίπαρνος, ὁ, ἡ, ὁ, rudis, impolitus, non elaboratus, non exasciatus, securi non tactus. Ex α priv. & Σκεπαρνον.
Ἀσκίπαστος, ὁ, ἡ, ὁ, Ph. intectus. Ex α priv. & Σκιπάζω, tego.
Ἀσκίπαστρος, ὁ, ἡ, ὁ, qui tectus non est, operimento carens. Ex α pr. & Σκίπαστρον.
Ἀσκεπὴς, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex α & Σκέπη.
Ἄσκεπτος, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἄσκεπτος, ὁ, ἡ, ὁ, inconsideratus, non circumspectus; inconsultus, incognitus, Gl. V. Ex α priv. & Σκέπτομαι, contemplor.
Ἀσκέπτως, Adv. inconsiderate, temerarie, inconsulto, temere.
ΑΣΚΕΊΑ, ας, ἡ, calceamenti Attici genus, quod hirsutum erat & commodum tempori hiemali.
Ἀσκειακὸν, τὸ, idem.
Ἀσκεύης, ους, ὁ, ἡ, imparatus.
Ἄσκευος, ὁ, ἡ, ὁ, vasis utensilibusque carens, omni instrumento ac supellectile carens, non instructus, inops; (2) simplex & omni apparatu carens. Ex α & σκεῦος.
Ἀσκεύωρητος, ὁ, ἡ, ὁ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus. Ex α priv. & Σκευωρέω, perscrutor.
ΑΣΚΕΈΩ, ῶ, f. ήσω, colo, exerceo, percolo, meditor, Gl. V. ἀσκῶμεν, erudimus, Ph. ἤσκησα, percolui, Ph. a. 1. (2) polio; ἠσκημένος, politus, Ph. p. part. pass. Ἀσκεῖν ἀνδρείαν, ἀληθείαν· ἡ γὰρ ὀπτικὴ τρόπον, Arist. ph. Plut. 47. Ἐν τούτῳ ᾧ αὐτὸς ἀσκῶ, scil. ἐμαυτὸν, Act. 24, 16. Σὺ ἀριστῶ (Εὐτυχίν) τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν, Epigr.
Ἀσκηθὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, non læsus, incolumis.
Ἄσκημα, ατος, τὸ, quod exercemus, institutum. Ab ἀσκέω.
Ἄσκηλως, Adv. ὁ, ἡ, ὁ, tentorio sive tabernaculo carens; (2) subdialis, sub dio positus; (3) non fictus. Ex α priv. & Σκηνὴ, scena, tentorium.
Ἀσκήλως, Adv. non ficte.
Ἄσκησις, εως, ὁ, exercitatio, institutio, industria, cultus. Gl. V. studium; (2) vita monastica. Ab ἀσκέω.
Ἀσκητέος, έα, έον, exercendus. Ab eod.
Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus, in quo exercitatio instituitur, gymnasium; (2) cœnobium, monasterium. Ab eod.
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, q. d. exercitator. Gl. V. curator; (2) athleta; (3) qui in rerum divinarum meditatione se exercet. Ph. ἀσκηταὶ, cælibes. Ab eod. Hinc
Ἀσκητικὸς, ὴ, όν, ad exercitationem comparatus; (2) exercitationi vacans; (3) meditationi sacræ incumbens; (4) discendi cupidus, sapientiæ studiosus.
Ἄσκητος, ὴ, όν, elaboratus arte, affabre factus; (2) ornatus; (3) qui exercitatione adquiri ac disci potest ac debet. Ab ἀσκέω.
Ἀσκήτρια, ας, ἡ, virgo, seu quævis mulier meditationibus sacris vacans, monialis. Gl. V. ἀσκήτριαι, sanctimoniales. Ab ἀσκητὴς.
Ἀσκίαστος, ον, qui occultari non potest.
Ἀσκίδιον, ου, τὸ, parvus uter. Dim. ab ἀσκός.
Ἀσκίον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἄσκιος, ὁ, ἡ, ὁ, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram; (2) umbra carens; inopacus, Gl. V. Ex α int. vel pr. & Σκιά.
Ἀσκίπων, ωνος, ὁ, ἡ, ὁ, scipione non nitens, qui fine baculo incedit, qui adhuc vegeta est senecta. Ex α priv. & Σκίπων.
Ἀσκίτης, ου, ὁ, ut ἀσκίτης ὕδρωψ, species aquæ intercutis, sive hydropis, in quo humor aquosus cum exiguo spiritu in membrana abdominis interiore inter peritonæum & intestina, velut in utre quodam continetur. Ab ἀσκός.
Ἀσκληπιάδαι, medici. Ab Ἀσκληπιός.
Ἀσκληπιὸς, οῦ, ὁ, Æsculapius.
Ἀσκοκήλης, ου, ὁ, hernioſus, Gl. V. Ex ἀσκὸς, & κήλη, hernia.
Ἀσκοπήρα, ας, ἡ, marsupium, pera, crumena. Ex ἀσκὸς, & πήρα, pera.
Ἄσκοπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, inconsideratus, non circumspectus; (2) mente & cogitatione non perceptus; (3) multus, longus; (4) inopinatus; (5) non feriens scopum. Ex α priv. & Σκοπέω, considero.
Ἀσκοπυτίνη, ης, ἡ, lagena coriacea. Ex ἀσκὸς, & πατίνη, lagena.
Ἀσκόπως, Adv. inconsiderate; (2) inopinate.
Ἀσκορδίνατος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, non agitans membra. Ex α priv. & Σκορδινάομαι, pandiculor.
ΑΣΚΟΣ, οῦ, ὁ, uter, utris, pellis; follis, culeus, Gl. V.
Ἀσκοτεινὸς, ὴ, όν, non tenebrosus.
Ἀσκυρώτις, ὶς, ἡ, ursa minor.
Ἄσκωμεν, 1. pl. præs. ind. act. Dor. & contr. pro ἀσκέομεν, ab ἀσκέω.
Ἀσκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, utrem ferens. Ex ἀσκὸς, & φέρω, fero.
Ἀσκυλεύτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, inspoliatus, non spoliatus. Ex α priv. & Σκυλεύω, spolio.
Ἄσκυλτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, infatigabilis, Gl. V. Ex α priv. & Σκύλλω, fatigo.
Ἀσκύλτως, Adv. ita, ut non vexeris, aut fatigeris. Ex α priv. & Σκύλλω, vexo.
ΑΣΚΥΡΟΝ, ου, τὸ, hyberici genus, herba. Angl. St. Peter's wort.
Ἀσκώλια, ων, τὰ, Ascolia, festum Bacchi Athenis. Ab ἀσκὸς, quia super ἀσκὸς, unico pede saltabant, ut lapsi risum excitarent. Hinc
Ἀσκωλιάζω, f. άσω, super utrem salio; (2) salto unico pede innitendo; (3) claudico. Hinc
Ἀσκωλιασμὸς, οῦ, ὁ, saltatio ἀσκωλιαζόντων.
Ἄσκωμα, ατος, τὸ, pellis muniens remos, qua parte scalmo incumbunt; (2) lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab ἀσκὸς.
Ἄσμα, ατος, τὸ, cantus, canticum, cantilena, carmen. Ab ᾄδω, cano.
Ἀσμάτιον, ου, τὸ, cantiuncula. Dim. ab ᾆσμα.
Ἀσματοκάμπλης, ου, ὁ, cantuum inflexor, qui variis carminum inflexibus utitur, velut poëtæ Dithyrambici solent; vox Aristophanica. Ex ᾆσμα, & κάμπτω.
Ἀσμένίζω, f. ίσω, libens suscipio, comiter accipio; (2) adquiesco. Ab ἀσμένος.
Ἀσμένίσειε, 1. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἀσμενίσαιμι.
ΑΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, gaudens, alacris. Gl. V. ultroneus, libens.
Ἀσμένως, Adv. cum gaudio, libenter; jucunde, Gl. V.
Ἀσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ᾆσμα. Ab ᾄδω, canc.
Ἀσολοικίσας, fine solœcismo.
Ἀσόλοικος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, vitio carens, non solœcus, non barbarus.
Ἀσολοίκως, Adv. sine vitio; (2) simpliciter.
Ἀσοφία, ας, ἡ, insipientia, stultitia. Ab
Ἄσοφος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, insipiens, imperitus.
Ἀσόφως, Adv. insipienter, stulte. Ab ἀσοφος.
ΑΣΠΆΖΟΜΑΙ, f. άσομαι, amplector, amplexor, comiter excipio, amanter complector, saluto, complector, cupide apprehendo; ἄσπασαι, saluta, Gl. V. a. 1. imp. m. Καὶ μ' ἐνθὺς ἐν κύκλῳ φρατὸς ἐκδύντα πᾶς ἠσπάζετο, Soph. Phil. 355. Μηδένα χρὴ τῶν ὁδὸν ἀσπάσασθαι, Luc. 10, 4.
Ἀσπαίρω, tremo, palpito. Ex α pleon. & Σπαίρω, palpito.
ΑΣΠΆΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, frutex multis spinis horrens.
ΑΣΠΆΛΑΞ, ακος, ὁ, talpa; (2) herbæ genus.
Ἀσπαλιεία & ἀσπαλεία, ἡ, piscatus, (pro quo vitiose vulgo ἀσπαλια, Ern.) Unde
Ἀσπαλιεὺς, ἕως, ὁ, piscator. Ab ἀσπαλος.
Ἀσπαλιεύομαι, f. εύσομαι, piscor. Hinc
Ἀσπαλιευτὴς, οῦ, ὁ, piscator.
Ἄσπαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, piscis, Hes. Ex α priv. Σπάω, trabo, & ἅλς, mare.
Ἀσπαραγία, ας, ἡ, asparagi plantarium. Ab
ΑΣΠΆΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, asparagus.
Ἀσπαρίζω, f. ίσω, tremo, palpito. Ab ἀσπαίρω.
Ἄσπαρτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, non satus, non seminatus, inseminatus; (2) cui semen non committitur, qui non seminatur. Ex α priv. & Σπείρω, semino.
Ἀσπάρτως, Adv. semente non facta, citra sationem.
Ἄσπασαι, 2. s. a. 1. imp. med. v. ἀσπάζομαι.
Ἀσπάσαιεν, salutavisse, a. 1. inf. med.
Ἀσπάσαισθε, 2. pl. a. 1. conj. med.
Ἀσπάσιος, ία, ον, & ἀσπάσιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, amplectendus, optatus, gratus, acceptus. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπασίως, Adv. grate, lubenter, comiter, amice, amanter.
Ἄσπασμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπασμὸς, οῦ, ὁ, amplexatio, amplexus; salutatio. Ab eod.
Ἀσπαστικὸν, οῦ, τὸ, salutatorium, quod erat locus extra basilicam, ubi peregrini excipiebantur:
Ἀσπαστικὸς, ὴ, όν, salutatorius, Gl. V. Ab
Ἄσπαστὸς, ὴ, όν, quem quis amplecti velit, amplectendus, optatus, gratus, jucundus; divinam speciem præ se ferens:
Ἀσπαστὸς, ύος, ὁ, ἡ, salutatio. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπαστῶς, Adv. lubenter. Ab ἀσπαστός.
Ἄσπειστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, irreconciliabilis, implacabilis. Ex α priv. & Σπένδω, fœdus inco.
Ἄσπορμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, sine semine & prole, semine carens. Ex α pr. & Σπέρμα, semen.
Ἀσπουδὶ, Adv. sedulo, studiose, sine cessatione, diligenter, continue. Ex α intens. & Σπέρχω, urgeo.
Ἄστιτος, ὁ, ἡ, ὁ, quem adsequi nequeas; (2) multus, immensus. Ex α pr. & ἔπομαι.
Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, qui aspidem, sive clypeum abjecit, desertor militiæ; vox comica. Ex ἀσπὶς, & ἀποβάλλω, abjicio.
Ἀσπιδὴς, ους, ὁ, ἡ, in clypei modum rotundus. Ab ἀσπὶς.
Ἀσπιδηφόρος, ον, idem quod
Ἀσπιδηφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, clypeum ferens, scutatus, scutiger. Ex ἀσπὶς, & φέρω, fero.
Ἀσπίδιον, ου, τὸ, parvus clypeus, clypeolus, scutulum. Dim. ab ἀσπὶς.
Ἀσπιδισκάριον, ου, τὸ, parma. Gl. V. parmula. Ab
Ἀσπιδίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod. Hes.
Ἀσπιδίσιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἀσπιδιώτας, Dor. pro
Ἀσπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens.
Ἀσπιδόδηκτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ab aspide morsus, sive ictus. Ex ἀσπὶς, & δάκνω, mordeo.
Ἀσπιδόδυπος, ου, ὁ, scutum pulsans, item scutatus. Ex ἀσπὶς, & δύπος.
Ἀσπιδόεις, όεσσα, όεν, scutatus, in clypei formam factus. Ab ἀσπὶς.
Ἀσπιδοειδὴς, ὲς, idem.
Ἀσπιδοθρέμμων, ου, bello vivens, bellicosus.
Ἀσπιδὸν, Adv. clypeatim, testudine facta, Suid. Ab eod.

Ἀσπιδο-

Digitized by Google

Ἀσπιδοπηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi clypei compinguntur. Ab ἀσπιδοπηγός.
Ἀσπιδοπήγιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἀσπιδοπηγὸς, οῦ, ὁ, clypeorum compactor, seu fabricator. Ex ἀσπὶς, & πηγνύω, *compingo.*
Ἀσπιδοποιΐα, ας, ἡ, clypeorum fabricatio. Ab
Ἀσπιδοποιὸς, οῦ, ὁ, clypeorum fabricator, Gl. V. scutarius. Ex ἀσπὶς, & ποιέω, *facio.*
Ἀσπιδότροφος, ος, ὁ ἡ, qui vescitur aspidibus, sive serpentibus. Ex ἀσπὶς, & τρέφω.
Ἀσπιδοῦχος, ος, ὁ ἡ, clypeum tenens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & ἔχω.
Ἀσπιδοφόρβιον, ου, ὁ ἡ, qui clypeo se alit, qui bello vivit, bellicosus. Ex ἀσπὶς, & φόρβω, *alo.*
Ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ ἡ, clypeum gerens, clypeatus. Ex ἀσπὶς, & φέρω, *fero.*
Ἀσπίζω, f. ίσω, clypeo protego, defendo. Ab ἀσπὶς.
Ἄσπιλος, ος, ὁ ἡ, immaculatus, intemeratus, sine macula. Ex α priv. & σπῖλος.
Ἀσπίλωτος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus, scutum, clypeatorum agmen; (2) aspis, serpentis genus.
Ἀσπισάων, g. n. pl. *Æol.* pro ἀσπιστῶν, ab
Ἀσπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus, miles. Ab ἀσπὶς.
Ἀσπίσωρ, ορος, ὁ, idem.
Ἀσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ, non habens cor; (2) timidus, ignavus; (3) immitis, crudelis, inhumanus. Gl. V. immisericors. Ex α priv. & σπλάγχνον, *viscera.*
Ἄσπλωνον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia; (2) herba quædam. Ab
Ἄσπλωτος, ος, ὁ ἡ, lienis expers. Ex α priv. & σπλὴν, *splen.*
Ἀσπονδεῖ, *Adv.* sine amicitia; (2) sine sacrificio, sine libationibus:
Ἀσπονδέω, ῶ, f. ήσω, fœdus, aut inducias non servo; (2) fœdus non admitto. Ab
Ἄσπονδος, ος, ὁ ἡ, fœderis, seu induciarum expers; (2) qui est sine libamento; (3) irreconciliabilis. Ex α priv. & σπένδω, *libo.*
Ἄσπορος, ος, ὁ ἡ, non seminatus, inseminatus; (2) seminis expers. Ex α priv. & σπείρω, *semino.*
Ἀσπούδαγος, ὁ ἡ, neglectus, Gl. V. insedulus, improperatus. Ex α priv. & σπουδή.
Ἀσπουδεῖ, *Adv.* sine cura, sine studio, negligenter. Ex iisd.
Ἀσπουδῇ, *Adv.* sine molestia. Ex iisd.
ΑΣΠΡΟΣ, ος, ἡ, quercus species.
Ἀσσάριον, ου, τὸ, assarium, assis, quarta pars unciæ. Vox Lat.
Ἄσσομαι, idem quod ἀσάομαι. *Aret.*
ΑΣΣΟΝ, *Adv.* prope, propius. Item, *Adj.* prope, fere omnia, pleraque. Ὧν τοῖς ξυγγράμμασι ἄσσον μοι παρόδιον γεγράφαται, *Arct.* Hinc ἀσσοτέρω, propius, & ἀσσοτάτω, proxime.
Ἀσσότατος, η, ον, proximus. Ab ἄσσον.
Ἀσσότερος, α, ον, propior. Ab eod.
Ἀσσυρία, ας, ἡ, Assyria. Nomen regionis.
Ἀσσύτερον, *propius, Æol.* pro ἀσσότερον, comp. ab ἄσσον, *prope.*
Ἀσσώδης, idem quod ἀσσώδης.
Ἀσταγὴς, ἐος, ὁ ἡ, non stillatus, vel stillativus, non destillans, sed copiose fluens. Ex α priv. & στάζω, *stillo.*
Ἀσταθὴς, ἐος, ὁ ἡ, instabilis. Ex α priv. & ἵστημι, *sisto.*
Ἀστάθμητος, ος, ὁ ἡ, immunitatem habens ab tributis publicis; (2) qui caret castris. Ex α priv. & σταθμάω.
Ἀστάθμητος, ος, ὁ ἡ, instabilis, incertus; (2) improvisus, inopinatus, Gl. V. inconsideratus; (3) a quo nemini cautum est, quod omnibus accidere potest. Ex α priv. & σταθμητός.
ΑΣΤΑΚΟΣ, οῦ, ὁ ἡ, astacus, cancer marinus. Gl. V. locusta, squilla.
Ἀσταλὶ, *Adv.* non stillatim; (2) affatim; (3) cum multis lachrymis. Ab
Ἀσταλὸς, ος, ὁ ἡ, non destillans. Ex α priv. & στάζω, *destillo.* Unde
Ἀσταλαὸς, ος, ὁ ἡ, non stillatus, non stillativus, non destillans.
Ἀσταλὴς, ὁ ἡ, non instructus, vestimentis non indutus. Ex α pr. & στέλλω.
ΑΣΤΑΊΝΔΗΣ, ος, ὁ, nuntius, f. tabellarius Persicus, Angarus.
Ἀστασία, ας, ἡ, instabilitas, inconstantia. Ex α priv. & στάσις, *statio.*
Ἀστασίαστος, ὁ ἡ, seditione carens, nullis seditionibus turbatus. Ex iisd.
Ἀστατέω, ῶ, f. ήσω, inconstans sum, vacillo; (2) incertis sedibus vagor, 1 Cor. 4. Ab
Ἄστατος, ος, ὁ ἡ, instabilis, inconstans.
Ἀστάτως, *Adv.* inconstanter. Ab ἄστατος.
Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa. Ex α pleon. & σταφὶς.
Ἀσταφύλινος, ος, ὁ, pastinaca herba; (2) genus quoddam insecti. Ex α pleon. & σταφυλῖνος, quod idem significat.
Ἀστάφυλος, ον, uvis carens.
Ἄσταχυς, υος, ὁ, spica; arista, culmus, Gl. V. Ex α pleon. & στάχυς, *spica.*
Ἀστέγαστος, ος, ὁ ἡ, non tectus, non co-opertus. Ex α priv. & στεγαστὸς, *tectus.*
Ἄστεγος, ος, ὁ ἡ, non tectus; (2) multis tectis clausus. Ex α priv. vel intens. & στέγω, *tego.*
Ἄστεγος, ος, ὁ ἡ, tecto ædibusque destitutus; (2) qui non retinet arcana in pectore, loquax; (3) qui sustineri nequit, intolerabilis. Ex α priv. & στέγω, *tego.*
Ἀστεΐζομαι, ίσομαι, urbanitate sermonis utor, festivus sum, jocor. Ab ἄστυ.
Ἀστειολόγος, ος, ὁ ἡ, eloquens, disertus, Ph. Ex ἀστεῖος, & λέγω, *dico.*
Ἀστειολογία, ἡ, urbanitas, lepos orationis.
Ἀστειομημονία, lepore orationis utor.
Ἀστεῖος, ος, ὁ ἡ, urbanus, festivus, lepidus, comis, venustus, elegans, honestus, bellus. Ab ἄστυ. Hinc
Ἀστειοσύνη, ης, ἡ, urbanitas; (2) festivitas:
Ἀστειότης, ητος, ἡ, festivitas, elegantia, sales, facetiæ, Gl. V.
Ἀστεισμὸς, οῦ, ὁ, urbanitas; (2) festivitas; (3) Figura rhetorica. Ab ἀστεΐζομαι.
Ἀστείως, *Adv.* festive, urbane. Ab ἀστεῖος.
Ἄστεκλος, ος, ὁ ἡ, idem quod ἄστεγος. Hinc
Ἀστέκλως, *Adv.* intolerabiliter, intoleranter.
Ἀστελέχης, ους, ὁ ἡ, caudice, trunco carens. Ex α priv. & στέλεχος.
Ἀστέλεχος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀστέμφακλα, lamentabiliter, flebiliter. Ab
Ἀστέμφακλος, ος, ὁ ἡ, contumeliis probrisque carens; (2) firmus, stabilis. Ex α priv. & στέμφω, *contumelia afficio, moveo.*
Ἀστεμὴς, ἐος, ὁ ἡ, immotus, firmus; (2) non perturbatus, stupore non attonitus, metu non perculsus. Ex iisd.
Ἀστεμφὴς, ἐος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀστέμφως, *Adv.* immote, rigide, firmiter.
Ἀστεναχεῖ, *Adv.* sine gemitu:
Ἀστεναχῖ, *Adv.* idem. Ab
Ἀστέναχτος, ος, ὁ ἡ, non gemebundus; (2) qui non gemit, qui sine gemitu aliquid agit. Ex α priv. & στένω, *gemo.*
Ἀστέναχτως, *Adv.* sine gemitu, ita, ut non ingemiscas.
Ἄστεπτος, ον, non coronis ornatus, honoratus, item, cultus. Ex α, & στέφω.
Ἀστεργάνωρ, ορος, ὁ, non grata marito.
Ἀστεργὴς, ὁ ἡ, inamabilis; (2) inexorabilis, implacidus. Ex α pr, & στέργω.
Ἀστέρεως, ος, ὁ ἡ, stellans, sidereus. Ab ἀστὴρ.
Ἀστερίας, ου, ὁ, stellarius. Ab eod.
Ἀστερίζω, f. ίσω, in stellam verto. Ab eod.
Ἀστέριον, ου, τὸ, phalangium. Ab eod.
Ἀστέριος, ος, ὁ ἡ, stellans. Ab eod.
Ἀστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus; (2) herba quædam. Dim. ab ἀστὴρ.
Ἀστεροειδὴς, ὲς, stellatus.
Ἀστερόμματος, ον, *Epith.* noctis, stellata, *proprie,* oculorum loco stellas habens.
Ἀστερόεις, όεσσα, όεν, stellatus, stellis distinctus & ornatus. Gl. V. sidereus. Ab eod.
Ἀστεροπᾷ, dat. sing. *Dor.* pro ἀστεροπῇ.
Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. Ab ἀστράπτω. Hinc
Ἀστεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator, fulminator.
Ἀστροσκόπος, ος, ὁ ἡ, stellarum contemplator. Ex ἀστὴρ, & σκοπὲς, *spectator.*
Ἀστροφεγγὴς, ὲς, stellis fulgens.
Ἀστρωπὸς, ὸς, ὁ ἡ, stellarum faciem habens, stellatus. Ex ἀστὴρ, & ὤψ, *facies.*
Ἀστέφανος, ος, ὁ ἡ, coronam non habens, corona non redimitus.
Ἀστεφάνωτος, ος, ὁ ἡ, idem.
Ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis femina. Ab ἄστος.
Ἄστηλος, ος, ὁ ἡ, cippum non habens, *Epith.* sepulti vel sepulcri. Ex α priv. & στήλη, *cippus.*
Ἀστλῶ, λῶος, ὁ ἡ, infortunatus, infelix, ærumnosus, qui nullam stationem nec sedem habet, Hes. Ex α priv. & στλῶσαι, *stare.*
Ἄστλωος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd. Hes.
Ἀστὴρ, έρος, ὁ, stella.
Ἀστήρικτος, ος, ὁ ἡ, instabilis, infirmis. Ex α priv. & στηρίζω, *stabilio.*
ἀστὴς, οῦ, ὁ, cantor, Gl. V. Ab ἀείδω, *cano.*
Ἀστιβὴς, ἐος, ὁ ἡ, non calcatus, non tritus; (2) non pervius. Ex α priv. & στείβω, *calco.*
ἀστικὸς, ὴ, όν, canorus, Gl. V. Ab ἀστὴς.
Ἀστικὸς, ὴ, όν, qui in urbe habitat; (2) urbanus, civilis, scitus, festivus; (3) prudens, circumspectus. Ab ἄστυ, *urbs.*
Ἀστικῶς, *Adv.* festive, urbane, prudenter.
Ἄστικτος, ος, ὁ ἡ, qui punctus non est; (2) nullo stigmate signatus. &Ex α priv. & στικτὸς, *punctus.*
Ἀστοιχος, ος, vas rotundum, quod infusa pice, sulphure, & stuppa, injectoque igne ejaculabatur, Hes.
Ἀστοιχείωτος, ον, *prop.* elementis carens; (2) rudis literarum, indoctus. Ex α priv. & στοιχεῖα.
Ἄστοιχος, ος, ὁ ἡ, in quo versus seu ordines nulli sunt. Ex α priv. & στοῖχος, *ordo, versus.*
Ἄστομος, ος, ὁ ἡ, qui os non habet; (2) qui loquendi facultate destitutus est; (3) cui parvum est os; (4) durioris oris; (5) ingratus ori. Ex α priv. & στόμα, *os.*
Ἀστόμωτος, ος, ὁ ἡ, qui exactus non est; (2) qui non tinctus est, postquam candefactus fuit. Ex α priv. & στομόω.
Ἄστονος, ον, dolore vacuus; (2) valde tristis. Ex α & στένω.
Ἀστόξενος, ος, ὁ ἡ, cujus majores erant cives, quum ipse sit peregrinus. Ex ἄστος, & ξένος, *peregrinus.*
Ἄστοργος, ος, ὁ ἡ, naturalis amoris expers; Ph. inamabilis, sine affectione. Ex α priv. & στοργὴ, *amor naturalis.*
Ἀστὸς, ὸς, ὁ, civis. Ab ἄστυ.
Ἀστοχέω, ῶ, f. ήσω, non recta ad scopum tendo; aberro a scopo; (2) non gratificor, desum alicui, ap. *Polyb.* Περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν, 1 Tim. 6, 21. Ὧν τινες ἀστοχήσαντες, ibid. 1, 6. Ab ἄστοχος. Hinc
Ἀστόχημα, ατος, τὸ, erratum, proprie ejus, qui non recte ad scopum tendit.
Ἀστοχία, ας, ἡ, quum quis non bene collineat, quum quis aberrat a scopo; (2) opinionis & spei frustratio. Ab
Ἄστοχος, ος, ὁ ἡ, qui non bene collineat; (2) qui non bene conjicit. Ex α priv. & στοχάζομαι, *collineo.*
Ἀστόχως, *Adv.* more eorum, qui non bene conjiciunt.
ΑΣΤΡΑΒΗ, ης, ἡ, sella lignea, ephippium; (2) asinus, mulus.
Ἀστραβηλάτης, ου, ὁ, agaso, mulio. Ex ἀστράβη, & ἐλαύνω, *agito.*
Ἀστράβηλος, ος, ὁ, idem quod στράβηλος.
Ἀστραβὴς, ἐος, ὁ ἡ, non tortus, seu tortuosus, qui non fallit, certus. Ex α priv. & στρέφω. Hinc
Ἀστραβίζω, & ἀστραβαλίζω, complano.
Ἀστραγαλίζω, f. ίσω, talis ludo. Ab ἀστράγαλος.
Ἀστραγάλιον, ου, τὸ, taxillus, parvus talus. Dim. ab ἀστράγαλος.
Ἀστραγαλίσκος, ου, ὁ, taxillus. Ph. Ab eod.
Ἀστραγαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus taxillorum, vel alcæ. Ab ἀστραγαλίζω. Unde

Ἀστραγᾶς

Digitized by Google

Ἀστραγαλικός, vel ἀστραγαλιτικός, ή, όν, talarius.
Ἀστραγαλίτης, ου, ὁ, astragalo similis.
ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, ου, ὁ, vertebra, spondylus; (2) talus lusorius.
Ἀστραγαλωτός, ή, όν, talaris, Philox. A præc.
Ἀστραπαῖος, αία, αῖον, fulguralis. Ab
Ἀστραπή, ῆς, ἡ, fulgur, coruscatio. Ab ἀστράπτω.
Ἀστραπηφορέω, ῶ, f. ήσω, fulgura fero. Τῷ ὄρματ' ἐλθὰν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ, Arist. Pace, 721. Ex ἀστραπή, & φέρω, fero. Ab
Ἀστραπηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, fulgura ferens.
Ἀστραπόειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, coruscus. Gl. V. Ex ἀστραπή, & εἶδος, forma.
Ἀστραπτεύς, έως, fulgurator.
Ἀστραπτικός, ή, όν, idem.
ΑΣΤΡΑΠΤΩ, f. ψω, fulguro; (2) fulgeo, coruscо, mico; (3) ejaculor, emitto, spiro. Κατάχαλκον ἅπαν φοιβὸν ἀστράπτῃ, Eur. Ph. 111. Ἥραπλι χαλκῷ, Xen. Cyr. 6, 24.
Ἀστράρχης, ου, ὁ ἡ ἡ, princeps siderum.
Ἀστρατεία, ας, ἡ, militiæ vacatio; (2) desertio militiæ; (3) pax. Ex α priv. & στρατὸς, exercitus.
Ἀστράτευτος, ὁ ἡ ἡ, immunis a militia; (2) qui non militavit. Ex α priv. & στρατεύω.
Ἀστρατηγησία, ας, ἡ, imperatoriæ artis imperitia. Ex α priv. & στρατηγία.
Ἀστρατήγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, imperitus ducendi exercitum; (2) duce carens. Ab eod.
Ἀστρατηγήτως, Adv. sine duce, sine imperio.
Ἀστρατηγικὸς, ή, όν, imperatoriæ artis ignarus, malus imperator. Ex α priv. & στρατηγὸς, imperator.
Ἀστραφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui flecti nequit; durus, immobilis. Ex α priv. & στρέφω.
Ἄστρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui flecti aut torqueri nequit; (2) quem vertere, aut circumagere non licet. Ex iisd.
Ἀστρία, ἡ ἄστριος, taxilli. Ab ἀστράγαλος.
Ἀστρίζω, f. ίσω, taxillis ludo. Ab ἀστρία.
Ἀστρικὸς, ή, όν, sideralis. Ab ἄστρον.
Ἄστριος, ία, ον, ἡ, idem quod ἀστρία.
Ἀστρόβακτρος, ου, ὁ, astronomus, qui de astris loquitur. Ex ἄστρον, & βάζω, loquor.
Ἀστροβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ, ἡ, sideratus, a sidere perculsus. Ex ἄστρον, & βάλλω, jacio.
Ἀστροβλησία, ας, ἡ, sideratio. Ex iisd.
Ἀστρόβολητος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἀστροβολέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, sidere percellor. Ex iisd.
Ἀστροβολία, ας, ἡ, idem quod ἀστροβλησία.
Ἀστροβολιζόμαι, sideror, Gl. V. ἀστροβολιζόμενοι, sideroti, Gl. V. Ex ἄστρον, & βολὴ.
Ἀστροβολισμὸς, οῦ, ὁ, sideratio. A præc.
Ἀστρογείτων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ita editus, ut astris vicinus videatur. Ex ἄστρον, & γείτων.
Ἀστρογωτεία, ας, ἡ, astrologia præstigiatrix, Suic. Ex ἄστρον, & γοητεία, præstigiæ.
Ἀστροδιαιτος, ον, sub dio etiam noctu agens, Epith. pastoris.
Ἀστροειδὴς, ὲς, sideribus similis, sc. motu, aut alia re.
Ἀστροθεσία, ας, ἡ, plures stellæ simul positæ, quæ astrum, sive sidus efficiunt; (2) constellatio, positus siderum. Ex ἄστρον, & θέσις, positus, positio.
Ἀστροθετέω, stellas quasdam vicinas conjungere (imaginem, ἀστερισμὸν vocant) eisque nomen tribuere.
Ἀστροθέτημα, τὸ, asterismus, astrum ipsum.
Ἀστροθέτης, ου, ὁ, qui conjungit stellas & iis nomen facit.
Ἀστρόθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad stellarum positum pertinens. Ex ἄστρον, & τίθημι, pono.
Ἀστροθύτης, ου, ὁ, qui astris sacrificat, astrorum cultor. Ex ἄστρον, & θύω, sacrifico.
Ἀστρολογέω, ῶ, f. ήσω, astrologiam tracto, profiteor.
Ἀστρολόγημα, τὸ, constellatio, horoscopus.
Ἀστρολογία, ας, ἡ, astrologia, scientia astrologorum
Ἀστρολογικὸς, ή, όν, ad astrologiam pertinens, astrologicus. Ab
Ἀστρολόγος, ου, ὁ, qui ex astris futura prædicit, astrologus. Ex ἄστρον, & λόγος, sermo.
Ἀστρόμαντις, εως, ὁ, qui ex astrorum contemplatione futura prædicit. Ex ἄστρον, & μάντις, vates.
Ἄστρον, ου, τὸ, sidus, astrum; (2) stella; (3) canis, canicula. Ab ἀστὴρ.
Ἀστρονομέω, ῶ, astronomiam tracto.
Ἀστρονομία, ας, ἡ, astrorum scientia, astronomia.
Ἀστρονομικὸς, ή, όν, ad astronomiam pertinens, astronomicus.
Ἀστρονόμος, ου, ὁ, astrorum scientiæ peritus, astronomus. Ex ἄστρον, & νέμω, distribuo.
Ἀστροπλὴξ, sidero sus, Ph. Ex ἄστρον, & πλήσσω, ferio.
Ἀστροπολέω, ῶ, f. ήσω, circa astrorum scientiam versor. Ex ἄστρον, & πολέω.
Ἀστρόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui radiculæ succo elótus purgatusque non est. Ex α priv. & στρῤῥιζόω, radiculæ succo purgo.
Ἀστροφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, stellis, s. in modum stellarum resplendens. Ex ἄστρον, & φάω, splendeo.
Ἀστροφόρος, ου, ὁ, astrifer. Ex ἄστρον, & φέρω.
Ἀστροχίτων, ὁ ἡ ἡ, stellis, velut tunica indutus, stellis amictus. Ex ἄστρον, & χιτὼν.
Ἀστρῷος, ου, ὁ ἡ ἡ, sidereus. Ab ἄστρον.
Ἀστραπὸς, ὸν, lidereus, sideris modo splendens.
Ἀστρασία, ας, ἡ, cubatio sine stragulis. Ex α priv. & στρωννύω, sterno.
Ἄστρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui stratus, seu instratus non est, stragula non tectus, item sine stragulis cubans. Ἄστρωτος ὑπὸ χαμαὶ, Aret. Ex iisd.
ΑΣΤΥ, υος, τὸ, urbs, astu, s. asty; peculiariter Athenæ.
Ἀστυδώτης, ου, ὁ ἡ ἡ, per urbem clamitans, Ex ἄστυ, & βοάω, clamito.
Ἀστυκειτονέω, in vicinia (urbis) habito.
Ἀστυκειτονικὸς, ή, όν, idem quod
Ἀστυκείτων, ονος, ὁ ἡ ἡ, urbi vicinus, vicinus, conterminus, finitimus, propinquus; confinis, proximus, urbi, Gl. V.
Ἀστυδρομέω, per urbem vagor.
Ἀστυκὸς, ή, όν, qui in urbe habitat, oppidanus; (2) urbanus, scitus. Ab ἄστυ.
Ἄστυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, columnis carens.
Ἀστυνομέω, ædilis sum.
Ἀστυνομία, ας, ἡ, viarum ædificiorumque publicorum gerendi munus, ædilitas.
Ἀστυνομικὸς, ή, όν, ad astynomos, s. ædiles pertinens.
Ἀστυνόμιον, τὸ, edictum ædilitium.
Ἀστυνόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui viarum ædificiorumque curam gerit, ædilis, curator urbis. Ex ἄστυ, & νέμω, distribuo, colo, rego.
Ἀστύσχος, ου, ὁ ἡ ἡ, urbem tuens, seu protegens. Ex ἄστυ, & ἴσχω, habeo.
Ἀστυπολέω, ῶ, per urbem incedo, in publicum prodeo, in forum, &c. Ex ἄστυ, & πολέω, versor.
Ἄστυρον, vel ἀστυρὸν, οῦ, τὸ, oppidulum. Dim.
Ἄστυτος, ου, ὁ, qui penem extendere nequit. Ex α priv. & στύω.
Ἀστυφέλικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non disturbatus, inconcussus, immotus; (2) non dissectus. Ex αι priv. & συφελίζω, disturbo.
Ἀστυφελὴς, ὁ ἡ ἡ, minime durus, non asper, vel salebrosus.
Ἀστυφὴς, ὴς, ἡ, adstrictionis vacuitas. Ex α priv. & στύφω, adstringo.
Ἀστυψία, ας, ἡ, idem & ab eod.
Ἀσυγγενὴς, ὁ ἡ ἡ, nihil adfinitatis habens, alienus genere.
Ἀσυγγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, non propensus ad ignoscendum; (2) qui veniam non dat; (3) immitis, immisericors.
Ἀσύγγνωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, indignus venia, indignus cui ignoscatur.
Ἀσυγνώστως, Adv. ita ut ignosci non possit, vel debeat,
Ἀσύγγραφος, ου, Epith. pecuniæ sine syngrapha datæ.
Ἀσυγχώνευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui simul non exercetur, vel qui simp. non exercetur.
Ἀσυγκέρασος, ου, ὁ ἡ ἡ, intemperatus, Gl. V. Ex α priv. & συγκεράννυμι, commisceo.
Ἀσύγκλειστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non conclusus; (2) qui concludi nequit. Ex α priv. & συγκλείω, concludo.
Ἀσύγκλωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nendo connexus non est; (2) qui connecti nequit. Ex α priv. & συγκλώθω, consuo, necto, connecto
Ἀσυγκόμιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui comparatus, seu collectus non est. Ex α priv. & συγκομίζω, convebo, comporto.
Ἀσύγκρατος, simplex, non mixtus; (2) qui cum altero conciliari, coire, non potest, planè contrarius.
Ἀσύγκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui concretus non est; (2) qui concrescere, aut coalescere nequit; (3) qui cum alio commercium non habet; (4) qui cum alio contendi & comparari nequit; incomparabilis, Gl. Vet. Ex α priv. & συγκρίνω, coagmento.
Ἀσυγκρίτως, Adv. citra concretionem, more eorum, quæ concreta non sunt.
Ἀσυγκρότητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui conflatus, seu coactus item compactus non est; (2) qui conflari, aut cogi non potest. Gl. V. sine sustentatione. Ex α priv. & συγκροτέω, consto.
Ἀσυγκροτήτως, dispersè, negligenter.
Ἀσυγχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non confusus, non permixtus, distinctus. Ex α priv. & συγχύω.
Ἀσυγχύτως, Adv. citra confusionem, distincte.
Ἀσυγχώρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non concedendus, non permittendus; (2) venia non dignus, cui non est ignoscendum; (3) qui ad veniam dandam non est propensus, non conciliandus, placendus, &c. (4) nimium severus, inclemens. Ex α priv. & συγχωρέω, concedo.
Ἀσυγχωρήτως, Adv. ita, ut venia dari non possit, citra veniam.
Ἀσυζυκτος, ον, inſociabilis, abhorrens, qui coire cum altero non potest.
Ἀσυκοφάντητος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sycophantose delatus non est; (2) qui calumniose deferri nequit. Gl. V. sine calumnia. Ex α priv. & συκοφαντία.
Ἀσυκοφαντήτως, citra calumniam.
Ἀσυλαῖος, αία, αῖον, ad asylum pertinens. Ab ἄσυλον.
Ἀσυλαρχὴς, ου, ὁ, inviolabilis & sacer magistratus, qualis apud Romanos Tribuni plebis erant. Ex ἄσυλος, & ἀρχὴ.
Ἀσυλεὶ, Adv. tuto, sine spoliationis periculo; (2) ita ut sine scelere summo violari nequeas. Ab ἄσυλος.
Ἀσύλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non spoliatus, inviolatus, firmus, item non violandus.
Ἀσυλία, ας, ἡ, sanctitas loci; (2) jus libertatis & veniæ, quod quis apud aras consequitur; (3) Asylum ipsum, ap. Jos.
Ἀσύλληπτος, ὁ ἡ ἡ, qui comprehendi non potest. Gl. V. incomprehensus; ἡ quæ concipere nequit. Ex α priv. & συλλαμβάνω.
Ἀσυλληψία, ας, ἡ, privatio facultatis concipiendi. Ex iisd.
Ἀσυλλόγιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, non probe collectus, & ratiocinando conclusus; ἀσυλλόγιστον, inexputabile, Gl. V. Ex α priv. & συλλογίζομαι, ratiocinando colligo.
Ἀσυλλογίστως, Adv. sine ratiocinatione; (2) inconsiderate.
Ἄσυλον, ου, τὸ, asylum, locus a violatione tutus. Ab
Ἄσυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, inspoliatus, tutus, Gl. V. intemeratus; (2) a violentia tutus, sacer inviolabilis. Ex α priv. & σύλη, spolium.
Ἀσύλωτος, ον, idem.
Ἀσύμβατος, ον, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Ἀσύμβατος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui compositionem non admittit, a pacificatione alienus; (2) non conveniens, non congruens, non cohærens. Ex α priv. & συμβαίνω, convenio.
Ἀσυμβάτως, Adv. animo a compositione alieno.

Ἀσυμβλη-

Digitized by Google

Ἀσύμβλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non comparandus, impar, non adsequendus, obscurus. Ex α priv. & συμβάλλω.

Ἄσύμβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui symbolam non confert (2) iners, inutilis; (3) qui nihil in medium attulit. Ex iisd.

Ἀσυμβόλως, *Adv.* sine symbolo, gratis.

Ἀσυμβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nemine consultore utitur; (2) quem nemo consilio adjuvat, *dæsymbúlleutos*, insuasum, Ph. Ex α priv. & συμβουλεύω, *consilium do.*

Ἀσύμβουλος, ος, ὁ ἡ ὄν, consilio vacans, inconsultus. Ex α priv. & σύμβουλη, *consilium.*

Ἀσυμμετρία, ας, ἡ, symmetriæ carentia; (2) chorda in circulo. Ab

Ἄσύμμετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconcinnus, incongruus. Gl. V. immoderatus; (2) qui nullam quantitatis proportionem sive nullum commensum habet cum alio.

Ἀσυμμέτρως, *Adv.* sine symmetria.

Ἀσυμμιγής, ὲς, qui misceri cum altero non potest.

Ἀσυμμίκτος, ον, idem.

Ἀσυμπαγής, ές, ὁ ἡ ὄν, qui compactus, & coagmentatus non est. Ex α priv. & συμπήγνυμι, *compingo.*

Ἀσυμπάθεια, ας, ἡ, vacuitas ab adfectu, inclementia, nulla misericordia. Ab

Ἀσυμπαθής, ές, ὁ ἡ ὄν, adfectus, s. naturæ consensu carens, cui nullus est consensus adfectuum cum alio; (2) qui commiseratione alieni mali non tangitur; Ph. inclemens, immitis. Ex α priv. & συμπαθής.

Ἀσυμπαθῶς, sine misericordia.

Ἀσυμπλεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui copulatus non est, qui non est consertus; (2) qui complicari aut connecti nequit. Ex α priv. & συμπλέκω, *complico.*

Ἀσυμπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, incompletus; (2) qui compleri nequit. Ex α priv. & συμπληρόω, *compleo.*

Ἀσύμπλοκος, ον, qui conjungi, coire cum altero non potest, insociabilis.

Ἀσυμπόρωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non consolidatus. Ex α priv. & συμπορόω.

Ἀσυμφανής, ές, ὁ ἡ ὄν, non conspicuus, non perspicuus. Ex α priv. & συμφανής.

Ἀσυμφανῶς, *Adv.* obscure, tecte, ænigmatice.

Ἀσύμφορος, ος, ὁ ἡ ὄν, incommodus, inutilis, damnosus. Ex α priv. & σύμφορος.

Ἀσυμφόρως, *Adv.* inutiliter, damnose.

Ἀσυμφυής, ές, ὁ ἡ ὄν, non coalescens.

Ἀσύμφυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, nullam cognationem habens; (2) abhorrens, alienus; (3) non quadrans. Ex α priv. & σύμφυλος.

Ἀσύμφυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non commixtus, non confusus. Ex α priv. & σύμφυρτος.

Ἀσύμφυτος, ον, alienus, abhorrens ab alterius natura.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, inconsensus, Gl. V. Ab

Ἀσύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, absonus, discors, dissentiens. Gl. V. abhorrens, inconveniens, incongruens, inconsonans. Ex α priv. & σύμφωνος, *consonus.*

Ἀσυμφώνως, *Adv.* absone, inconvenienter, inconcinniter; absurde.

Ἀσυνάγωγος, ος, ὁ ἡ ὄν, alienus a Synagoga, exclusus a Synagoga. Ex α priv. & Συναγωγὴ, *Synagoga.*

Ἀσυναίρετος, *Adv.* incontracte, sine contractione. Ex α priv. & Συναιρέω, *contraho.*

Ἀσύναλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui congregari non potest, insociabilis. Ex α priv. & Συνάγω.

Ἀσυναλὴς, ὁ ἡ ὄν, ab omni commiseratione alienus, Suic. Ex α priv. & Συναλγέω.

Ἀσυναλοιφὴ, sine Synalœphe, sine elisione. Vox Gramm.

Ἀσυνάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest; (2) cui nihil est commercii cum vita civili; (3) insociabilis. Ex α priv. & Συναλλάσσω.

Ἀσύναπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non conjunctus, non cohærens; (2) qui conjungi nequit, incoibilis, insociabilis. Ex α priv. & Συνάπτω.

Ἀσύναρθρος, vox Gramm. qui articulo non copulatur substantivo.

Ἀσυνάρθρως, sine articulo.

Ἀσυναρίθμητος, qui connumerari non potest.

Ἀσυνάρτητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non connexus, non cohærens; (2) non consentaneus, non conveniens. Ex α priv. & Συναρτάω, *connecto.*

Ἀσυναρτήτως, non connexe.

Ἀσύνδετον, ου, τὸ, conjunctionis copulativæ defectus, Figura Grammatica. Ab

Ἀσύνδετος, ος, ὁ ἡ ὄν, non connexus, non copulatus. Ex α priv. & Σύνδεω, *copulo.*

Ἀσυνδέτως, *Adv.* sine copula; (2) modo Asyndeti.

Ἄσύνδηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, non manifestus, non cognitus.

Ἀσυνδύαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non copulatus; (2) qui copulari, aut conjungi nequit; (3) cælebs. Ex α priv. & Συνδυάζω.

Ἀσυνδυάστως, *Adv.* sine coitu, sine copulatione.

Ἀσυνείδητος, ος, ὁ ἡ ὄν, inconsciens, Gl. V. Ex α priv. & Συνειδέναι, *conscire.*

Ἀσυνειδότως, *Adv.* inconscio alio. Ex α priv. & Σύνοιδα, *conscius sum.*

Ἀσυνείκαστος, ον, obscurus, nulla conjectura aut ingenio assequendus.

Ἀσυνεσία, ας, ἡ, insipientia, mentis in judicando nulla vis, insicitia. Ex α priv. & Συνίημι, *intelligo.*

Ἀσυνετία, ᾶς, desipio; (2) non intelligo. Ab

Ἀσύνετος, ος, ὁ ἡ ὄν, insipiens, inconsultus; qui in judicando non est perspicax. Gl. V. imprudens. Ex α priv. & Συνετὸς.

Ἀσυνετοποιέω, stulte facio, dementer ago.

Ἀσυνέτως, dementer.

Ἀσυνηγόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, patrocinio destitutus. Ex α priv. & Συνηγορέω, *patrocinor.*

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia, novitas insueta. Gl. V. desuetudo. Ab

Ἀσυνήθης, ους, ὁ ἡ ὄν, insuetus, insolens. Ex α priv. & Συνήθης, *consuetus.*

Ἀσυνήθως, insolenter.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, transgressio & violatio pactorum, seu fœderis. Ex α priv. & Συντίθημι, *compono.*

Ἀσύνθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, non compositus aut concretus, simplex; incompositus, Gl. V. (2) qui fœdera & pacta non servat, qui pacta non iniit, qui non est pactus, qui fœdus non fecit, cum quo nemo pactum inire potest, ab omni commercio cum aliis abhorrens. Ex iisd.

Ἀσυνθέτως, distracte, divulse, per Tmesin.

Ἀσυνίετωρ, ορος, ὁ inconscius, Gl. V.

Ἀσυνίζω, parum prudens.

Ἀσυνόδευτος, ον, non comitatus.

Ἀσύνοπτος, ον, obscurus, quem oculis adsequi non licet.

Ἀσυνουσίαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, cum nemine versans, cum nemine consuetudinem habens. Ex α priv. & Συνουσία, *conversatio.*

Ἀσύνταχτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inordinatus, indispositus; (2) immunis a muneribus. Ex α priv. & Συντάττω, *compono.*

Ἀσυντασία, ας, ἡ, ordinis perturbatio. Ex α priv. & Σύνταξις, *ordo.*

Ἀσυντέλεστος, imperfectus.

Ἀσυντελὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, imperfectus, ad finem non perductus; (2) inutilis, qui nihil prodest; *dæsyntelḕ chṓria*, immunes fundi, Gl. V. Ex α priv. & Συντελέω, *perficio,*

Ἀδυντελῶς, imperfecte.

Ἀσύντονος, ὁ ἡ ὄν, non contentus, laxus, remissus, languidus. Ex α priv. & Συντείνω.

Ἀσυντόνως, *Adv.* sine contentione, remisse.

Ἀσύντριπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inquassatus, Gl. V. Ab Συντρίβω, *contero.*

Ἀσυνύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui simul non subsistit, Vox Eccles. Suic. Ex α priv. & Συνυπάρχω.

Ἄσυρος, ὁ ἡ ὄν, scelestus, temerarius; (2) abjectus, sortis infimæ. Ex α priv. & Σύρω.

Ἀσύριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non exsibilatus, intactus a sibilo. Ex α pr. & Συρίσσω.

Ἀσυσκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non complicatus, ut farcina, non convasatus; incondítus, non digestus. Ex α priv. & Συσκευάζω.

Ἀσυστασία, ας, ἡ, non consistentia, non cohærentia. Ab

Ἀσύστατος, ος, ὁ ἡ ὄν, male compactus, non cohærens, qui consistere non potest, parum sibi constans. Ex α priv. & Συνίστημι.

Ἀσυσόλως, *Adv.* citra systolen sive correptionem. Ex α priv. & Συσολέω.

Ἀσύστροφος, ον, inconcinnus, incompositus.

Ἀτύφλος, ὁ ἡ ὄν, vilis, abjectus; (2) stolidus, Ph. absurdus, (*reperitur & ασυμφλος, sed dubia scriptura*, Ern) Ex ἄτως, & φῦλος.

Ἄσυχα, *quiete, Dor.* pro ἥσυχα.

Ἀσυχίμως, acc. pl. *Dor.* pro ἡσυχίμους.

Ἀσυχίω, gen. sing. *Dor.* pro ἡσυχίᾳ.

Ἀσφάλαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, expers jactationis pedum, seu convulsionis modo huc, modo illuc. Ex α priv. Σφαδάζω.

Ἀσφαδάστως, *Adv.* sine palpitatione, ita, ut non convellaris, nec pedibus terram pulses.

Ἀσφακέλιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non infestatus σφακέλω, quod vide.

Ἀσφάκλος, non mactatus. Ab α & σφάττω.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas; (2) cautio, pignora, sponsores; cautela, Gl. V. (3) fides publica, salvus conductus, libera potestas huc illucve commeandi; (4) præsidium firmum, munitio; (5) veritas, certitudo; stabilitas, Gl. V.

Ἀσφαλέως, *Adv.* tuto, secure, sine periculo; (2) certo, haud dubie; (3) diligenter, accurate. Ab

Ἀσφαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, minime lubricus; (2) tutus, nonpericulosus; (3) qui non potest everti & dejici, firmus; (4) tutus adversus fortunæ incursus, seu insidias; cautus, Gl. V. *dæsphalḕs*, cautum, Gl. V. Ἀσφαλίζεσθαι, ἐς κίνδυνον, minus periculosi, *Aret.* Ex α priv. & σφάλλω, *supplanto, everto.*

Ἀσφαλίζω, f. ίσω, tutor, firmo, stabilio, proprie in lubrico lapsantem; (2) confirmo, adfirmo, pro certo adsevero; (3) tutum reddo, munio; (4) caveo sponsoribus, sive pignoribus; (5) propulso, arceo; ἀσφαλίζομαι, caveo, communio, munio, Gl. V. ἠσφαλίσω, cavisti, Ph. a. 1. med. ἠσφαλισμὸν, munitum, cautum, perf. part. pass. Τὰς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον, Act. 16, 24. Τὰς κατευθυνὰς ἐξ μαχαιρῶν ἀσφαλίζεσθ, Polyb. Ab ἀσφαλὴς. Unde

Ἀσφάλιος, ος, ὁ, stabiliter, epith. Neptuni, quia inconcussa terræ fundamenta servat.

Ἀσφαλίσασθε, 2. pl. a. 1. imp. med. v. ἀσφαλίζω.

Ἀσφάλισις, ἡ, stabilitio, munitio, firmatio.

Ἀσφαλίσμα, ατος, τὸ, cautela, Gl. V. munitio; *dæsphalísma* πλοίᾳ, saburra, Gl. V. ἀσφαλίσματα, instrumenta, Ph. Ab ἀσφαλίζω, *caveo.*

Ἀσφαλίτης, ος, ἡ, bitumen fundens.

Ἀσφαλῖτις, ίδος, ἡ, idem *de femineo.* Ab

Ἄσφαλτος, ος, ἡ, bitumen. Hinc

Ἀσφαλτόω, ῶ, f. ώσω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, bituminosus.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, illitio bitumine, q. d. bituminatio. Ab ἀσφαλτόω.

Ἀσφαλῶς, *Adv.* tuto, firmiter, stabiliter, certe, Ab ἀσφαλὴς.

Ἀσφαραγέω, ῶ, valde strepo. Ex α intens. & σφαραγέω, *strepo.*

Ἀσφάραγος, idem quod σφάραγος; (2) asparagus.

Ἄσφιγκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui constringi nequit; (2) non constrictus. Ex α priv. & σφίγγω, *constringo.*

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ος, ὁ, asphodelus, planta, habens folia longa & caulem esculentum, Proserpinæ cæterum & Manibus sacra. Ph. ebulum. *Angl.* King's Spear, or Asphodel.

Ἀσφοδελὲς, asphodelum generans, ubi asphodelus invenitur. Ab ἀσφόδελος.

Ἀσφοδελώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, asphodelo similis, qui de asphodeli genere est. Ab eod.

Ἄσφράγιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, non signatus, non obsignatus;

Digitized by Google

signatus; (2) non custoditus; (3) non baptizatus. Ex α priv. & σφραγίζω.

Ἀσφυκτίω, ῶ, pulsu destitutus sum, venæ mihi conciderunt. Ab

Ἄσφυκτος, ος, ὁ ἡ ὄ, non pulsans, pulsu destitutus, ubi pulsus tam exilis est, ut deprehendi nequeat. Ex α priv. & σφύζω, *pulso*.

Ἀσφυξία, ας, ἡ, privatio seu defectio pulsus in animali. Ex α priv. & σφύξις.

Ἀχαλάω, ῶ, idem quod sequens ἀχάλλω. Ἀχαλάων παρὰ νησὶ κορωνίσι, Il. 2, 297.

ΑΣΧΑΛΩ, doleo, mœreo, tristor; (2) indignor, ægre fero. Ἦν κ' ἐπὶ θυμῷ τίναν ἀχάλλῃς, Odyss. 2, 193.

Ἄχετος, ος, ὁ ἡ ὄ, intolerabilis; (2) qui cohiberi nequit. Ex α priv. & χω, pro ἔχω.

Ἀχίτως, *Adv.* immoderate.

Ἀχημάτιστος, ος, ὁ ἡ ὄ, figura carens, figuras, seu schemata non habens, non figuratus; (2) male figuratus. Ex α priv. vel κακὸν notante, & χηματίζω, *figuro*.

Ἀχηματίστως, sine figuris.

Ἄχήματος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem. Ex α priv. & χῆμα, *figura*.

Ἀχημονέω, ῶ, ήσω, indecore ago; ἀχημονήσαντες, deformati Ph. a. 1. part. Ἀχημονεῖν δὴ τῷ παρθένον δυτῶ. 1 Cor. 7, 36.

Ἀχημόνως, *Adv.* indecore, indecenter.

Ἀχημοσύνη, ἡ, fœda actio cum turpibus gestibus; (2) deformitas, turpitudo. Ab

Ἄχήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, figura, seu forma carens. indecorus, turpis, Gl. V. inhonestus, ignominiosus, indecorus. Ex α priv. & χῆμα, *figura*.

Ἀχιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, non fissus, fissura carens, indivisus, individuus. Ex α priv. & χίζω.

Ἀχιζὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, idem & ab eod.

Ἄχίσος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem; (2) qui scindi nequit. Ex iisd.

Ἀχολέω, ῶ, negotium facesso, occupo in opere, detineo. Gl. V. ἀχολῶ, avoco; ἀχολῶμαι, occupatus sum, Ph. ἀχολωθεὶς, districtus, Ph. negotiis distringor. Ἀχολωθῆναι πρός τι, Æsop. Ἀπόντος, ᾧ ἀχολεμβῦν, τῷ Σεβήρῳ, *Herod*. Ab ἄχολος.

Ἀχόλημα, ατος, τὸ, negotium, occupatio.

Ἀχολία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἄχολος, ος, ὁ ἡ ὄ, cui otium non est, occupationibus & negotiis districtus. Ex α priv. & χολὴ, *otium*.

Ἀχόλως, sine otio.

Ἀσῶ, 2. f. pr. imp. pass. pro ἀσάω, ab ἀσάομαι.

Ἀσώδης, ους, ὁ ἡ ὄ, fastidio & nausea laborans, ex repletione cibum fastidiens; (2) arenosus, palustris, *Ern.* Ἀσώδεις πυροὶ, *Aret.* Ex ἄση, & ἄδω.

Ἀσωματοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, corpoream formam non habens, incorporeus, Suic. Ex α priv. & σωματοειδὴς, *corpori similis*.

Ἀσώματος, ος, ὁ ἡ ὄ, incorporeus. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*. Hinc

Ἀσωματότης, ητος, ἡ, incorporea natura, Suic.

Ἀσωμάτως, *Adv.* sine corpore.

Ἄσωμος, ος, ὁ ἡ ὄ, incorporeus, incorporalis, cui corpus non est. Ex α priv. & σῶμα, *corpus*.

Ἄσως, ος, ὁ ἡ ὄ, idem quod ἀσωτος.

Ἀσωτεία, ας, ἡ, luxus, luxuria, prodigalitas, profusio; nequitia. Ab ἀσωτος.

Ἀσωτεῖον, ος, τὸ, locus, in quo homines luxuriose epulantur ac libidines exercent, ganeum. Ab eod.

Ἀσωτβύομαι, f. βύσομαι, luxuriose vivo, omnia per luxum profundo. Gl. V. luxurior, prodigo, helluor. Ab eod.

Ἀσωτία, ας, ἡ, idem quod ἀσωτεία. Gl. V. luxus, luxuria, lascivia.

Ἀσωτοδιδάσκαλος, ος, ὁ ἡ ὄ, luxurioforum magister. Ex ἄσωτος, & διδάσκαλος.

Ἀσωτοποσία, ας, ἡ, luxuriosa potatio, crapula. Ex ἄσωτος. & πόσις, *potatio*.

Ἄσωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui servari seu sospitari nequit, de cujus salute spes nulla est, perditus, desperatus, Ph. ganearius, lascivus, luxuriosus, prodigus, profusus, sumptuosus, helluo, exoletus, balatro. Ex α priv. & σάῳζω, *servo*.

Ἀσώτως, *Adv.* luxuriose, luxuriosorum more, Gl. V. prodige. Ab ἄσωτος.

Ἀσωφρόνιστος, ος, ὁ ἡ ὄ, non castigatus aut emendatus; (2) qui non castigat & emendat. Ex α priv. & σωφρονίζω.

Ἄταισι, dat. plur. *Ion.* pro ἄτοις.

Ἀταίω, stupeo, obstupesco, cum stupore admiror.

Ἀτακτίω, ῶ, f. ήσω, inordinatus sum, ordinem non servo; (2) in manipulo, aut turma me non contineo; (3) inhoneste & petulanter me gero, flagitiose vivo. Gl. V. ἀτακτῶ, tumultuor. Οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν ὑμῖν, 2 Thess. 3. 7. Ab ἄτακτος.

Ἀτάκτημα, ατος, τὸ, quod ab aliquo petulantur factum est; (2) confusio; (3) turbatus rerum status. Ab ἀτακτίω.

Ἀτακτιδακρύω, inordinate, seu intempestive lacrimor; (2) affatim lacrymor. Ex ἄτακτος, & δακρύω, *lacrimor*.

Ἄτακτος, ος, ὁ ἡ ὄ, inordinatus, in quo nullus servatur ordo, perturbatus, confusus; (2) qui in numerum non est redactus, de milite; (2) incompositis moribus; (4) qui nulla moderatione utitur; (5) curiosus & qui præter officium ac decorum aliquid facit. Ph. inquietus, inordinatus, petulans; ἀτακτότερος, tumultuosiores, Ph. Ex α priv. & τάκω, *ordino*.

Ἀτάκτως, *Adv.* inordinate, incomposite, indigeste; (2) more ejus, qui incompositus est moribus; (3) nulla moderatione; (4) petulanter.

Ἀταλαίπωρος, ος, ὁ ἡ ὄ, laborum & ærumnarum expers; molestiis carens; (2) segnis, iners; (3) qui ex tempore & sine demonstratione dicitur; (4) facilis & manifestus. Ex α priv. & ταλαίπωρος.

Ἀταλαιπώρως, *Adv.* segniter, negligenter, incuriose.

Ἀταλαιπώρητος, ον, durus, immisericors.

Ἀταλαιπωρήτως, sine misericordia.

Ἀτάλαντος, ος, ὁ ἡ ὄ, paris ponderis; (2) æqualis, par, similis. Ex α similitudinis, & τάλαντον, *pondus*.

Ἀταλάφρων, ονος, ὁ ἡ ὄ, puerilia sapiens, tener, impotens. Ex ἁτάλος, & φρὴν.

Ἀτάλλω, delicate nutrio; (2) cresco, adolesco; (3) præ gaudio exsulto. Ἀτάλλειν νέαν ψυχὴν, Soph. Aj. 560. Ab

ΑΤΑΛΟΣ, ἡ ὸν, tener, puerilis, juvenilis.

Ἀταλόφρων, ὁ ἡ ὄν, id. quod ἀταλάφρων.

Ἀταλόψυχος, ος, ὁ ἡ ὄ, pusilli, anguisti animi est; (2) animi mollis et teneri. Ex ἀτάλὸς, & ψυχὴ, *anima*.

Ἀταμίδυτος, ος, ὁ ἡ ὄ, non reconditus, qui non reconditur; (2) qui nihil recondit; (3) non providens res in futurum necessarias; (4) qui vim suam uno impetu effundit, qui abutitur potentia, opibus, imperio, ad crudelitatem, luxuriam, &c. Ex α priv. & ταμίδω, *recondo*.

Ἀταμίδτως, *Adv.* more eorum, quæ non reconduntur, non recondendo.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio; (2) incontinentia; (3) ordinis in militia desertio. Gl. V. enormitas, tumultuatio. Ex α priv. & τάξις, *ordo*.

Ἀτάξιος, ος, ὁ ἡ ὄ, confusus, minime regularis. Ἀτάξιοι σφυγμοὶ, *Aret.* Ab eod.

Ἀταπείνωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, celsus, minime abjectus. Ex α priv. & ταπεινὸς, *humilis*.

ΑΤΑΡ, *Conjunct.* sed, verum, cæterum, at, Gl. V.

Ἀταραξία, constanti, impavido animo sum.

Ἀταραχτοποιοῦσιν, ας, ἡ, actio imperturbata. Ex ἀτάραχτος, & ποιέω, *facio*.

Ἀτάραχτος, ος, ὁ ἡ ὄ, imperturbatus, qui perturbari nequit, tranquillus, quietus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, sine pavore.

Ἀταραξία, ας, ἡ, status animi imperturbatus, tranquillitas animi. Ex α priv. & ταραξις.

Ἀτάρβητος, ος, ὁ ἡ ὄ, vacuus a perturbationibus; (2) intrepidus; (3) sedatus ac defæcatus. Ex α priv. & ταράττω, *turbo*.

Ἀταράχως, *Adv.* citra perturbationem, intrepide, tranquillè.

Ἀτάρβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, intrepidus, minime pavidus & meticulosus. Ex α priv. & τάρβος, *terror*.

Ἀτάρβητος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem; (2) inculpatus, irreprehensus. Ex α priv. & ταρβέω.

Ἀταρβήτως, *Adv.* intrepide, impavide.

Ἀτάρίχευτος, ος, ὁ ἡ ὄ, non conditus, aut maceratus sale. Ex α priv. & ταριχεύω.

Ἀτάρμυκλος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui oculos non claudit; (2) intrepidus, impavidus. Ex ἀτρὸ, & μύω, vel α priv. & ταρμύσσω.

Ἄταρνον, ος, τὸ, ferrum in modiolo rotæ. Ex α priv. & τείρω, *tero*.

Ἀτάρτηρός, ρὰ, ρὸν, & ἀτάρτηρος, ος, ὁ ἡ ὄ, noxius, damnosus; (2) contumeliosus. Ex α priv. & ἀτηρὸς, *noxius*.

Ἀτάφχυτος, ος, ὁ ἡ ὄ, insepultus. Ex α priv. & τάφχια, *inferiæ*.

Ἀταυθαλία, ας, ἡ, improbitas, amentia, vesania, vecordia, petulantia.

Ἀταυθάλλω, inepte ago, proterve me gero. Ab

ΑΤΑΥΣΘΑΛΟΣ, ος, ὁ ἡ ὄ, magnorum damnorum auctor, improbus, scelestus, pernicioſus, injustus, impius.

Ἄταυρος, ος, ὁ ἡ ὄ, tauro non tactus, taurum non expertus. Ex α priv. & ταυρος. Hinc

Ἀταύρωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, tauri expers, taurum non expertus; (2) expers conjugii.

Ἀταφία, ας, ἡ, inopia sepulchri, jactura sepulchri. Ab

Ἄταφος, ος, ὁ ἡ ὄ, sepulchro carens, non sepultus; inhumatus, insepultus, Gl. V.

ΑΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, noxam seu damnum infero.

ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti; ἅτε δὴ, utpote, quippe, Ph.

Ἀτεγκτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui tinctus & madefactus non est; (2) qui tingi & humectari nequit; (3) cujus cor emolliri non potest; (4) qui nullis consolationibus mitigari potest, qui nullam consolationem admittit; (5) qui nulla miseratione movetur.

Ἀτέγκτως, *Adv.* ita ut humectari & aqua tingi nequeat; (2) duriter, rigide.

Ἀτειρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὄ, indomitus. Ex α priv. & τείρω, *domo*.

Ἀτείχιστος, ος, ὁ ἡ ὄ, sine muris; (2) non circumvallatus; (3) non munitus. Ex α priv. & τεῖχος, *murus*.

Ἀτέκμαρτα, *Adv.* sine certis signis, indiciis aut argumentis, absque conjectura, Rob. Ab

Ἀτέκμαρτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui ad finem & exitum perduci nequit; (2) de quo nulla certa conjectura fieri potest, obscurus; (3) inconsideratus; (4) nullas conjecturas sequens; (5) ex cujus volatu nullum augurium capi potest. Ex α priv. & τέκμαρ.

Ἀτεκμάρτως, sine conjectura, nullam sequendo conjecturam. Ab ἀτέκμαρτος.

Ἀτεκνία, ῶ, f. ήσω, liberis, seu prole careo, sterilis sum.

Ἀτεκνία, ας, ἡ, orbitas. Ab

Ἄτεκνος, ος, ὁ ἡ ὄ, liberis, seu prole carens. Ph. orbus, sine liberis, sterilis. Ex α priv. & τέκνον, *proles, filius, filia*.

Ἀτέκνία, ῶ, f. ώσω, liberis & prole orbo; (2) sterilem efficio. Ab eod.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, imperfectio; (2) immunitas a publicis oneribus. Ex α priv. & τέλος.

Ἀτελέωτος, ος, ὁ ἡ ὄ, imperfectus; (2) qui effici nequit. Ab ἀτελὴς.

Ἀτέλεσα, *Adv.* frustra; (2) fine fine. Ab

Ἀτέλεστος, ος, ὁ ἡ ὄ, infectus, imperfectus; (2) rudis, Ph. (3) infinitus, Ph. (4) non initiatus, non baptizatus. Ex α priv. & τέλος, *finis*.

Ἀτελεσφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄ, ad maturitatem non perductus. Ex ἀτελὴς, & φέρω, *fero*.

Ἀτελεύτητος, ος, ὁ ἡ ὄ, interminatus, ad finem non perductus; (2) finc carens, æternus;

Digitized by Google

πος; ἀτελεύτητον, sempiternum, Gl. V. Ex α priv. & τελευτάω, finio.

Ἀτέλευτος, idem.

Ἀτελήεις, gen. sing. Ion. pro ἀτελέος.

Ἀτελής, ές, ὁ ἡ ὄ, imperfectus; (2) mutilus; (3) immunis a pendendo vectigali; (4) immunis; (5) qui nihil perficit; (6) non sumptuosus, Ph. inefficax. Ex α priv. & τέλος, finis, vectigal.

Ἀτελώνητος, ος, ὁ ἡ ὄ, ex quo vel de quo vectigal non penditur. Ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo.

Ἀτέμβιος, ος, ὁ ἡ ὄ, querulus, miser. Ab

ΑΤΕ'ΜΒΩ, contristo, tristitia adficio; (2) privo, frustror. Ἐξ ἧς ἀτίμβει θυμὸν ἐνὶ φρήσιν Ἀχαιῶν, Odyss. 2, 90. Ἄμφω γὰρ ἀτίμβονται νιότητος, Il. 23, 445.

Ἀτενὲς, Adv. intentis, seu fixis oculis, valde attente; (2) omnino; (3) confestim; (4) valde, vehementer; (5) simpliciter. Ab

Ἀτενὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, intentus; (2) admodum intentus; (3) qui intentis et fixis oculis aliquid intuetur; (4) qui eumdem semper tenorem servat, rigidus, inflexilis; (5) pervicax, obstinatus. Hinc

Ἀτενίζω, f. ίσω, intentis oculis adspicio, oculos defigo, Gl. Vet. contemplor, contueor, intueor; ἀτενίζειν, intuens, Ph. Ἀτενίζειν τινι, εἰς τινα, εἰς τὸ πρόσωπόν τινος. Ἀτενίσαντες εἰς αὐτὸν ἅπαντες, Act. 6, 15.

Ἀτενισμός, οῦ, ὁ, intuitus fixus & rigidus obtutus, intuitus, Gl. V. Ab ἀτενίζω.

Ἀτενῶς, Adv. idem quod ἀτενὲς. Ab ἀτενὴς.

Ἀτιξ, ῆ, sterilis, orba, Suic. Ex α priv. & τίκω, pario.

ΑΤΕΡ, Adv. fine, citra, extra, præter, absque.

Ἀτερμονίη, ης, ἡ, incoctilis natura; Ion. Ab

Ἀτέρμονος, ος, ὁ ἡ ὄ, durus, præfractus, indomitus, pervicax, qui non facile mutatur, fatigatur, vel mollitur; (2) inhabilis concoctioni, Gl. V. ἀτέρμονοι, capitones. Hinc

Ἀτερμονότης, ητος, ἡ, durities et pervicacia in concoquendo, incoctilitas.

Ἀτέρμων, duri, gen. sing. Dor. pro ἀτερήμονα.

Ἀτερμονίδης, ου, ὁ ἡ ῆ, natura incoctilis.

Ἄτερμων, ονος, ὁ ἡ ῆ, id. quod ἀτέρμονος.

Ἀτηδονίζομαι, ος, ὁ ἡ ῆ, a teredinibus non exesus; (2) teredinibus non obnoxius. Ex α priv. & τηδονίζομαι.

Ἀτηδῶς, fine, Æol. pro ἀτηδέως.

Ἀτηδῶ, f. ἀτηδήσω, absque, fine, præter. Ab ἄτη.

Ἀτημάτιστος, ος, ὁ ἡ ῆ, interminatus, infinitus; (2) infirmus, instabilis; (3) incertus, fundamento carens. Ex α priv. & τέρμα, terminus.

Ἀτήμων, ονος, ὁ ἡ ῆ, idem & ex iisd.

Ἄτηος, prim. prod. alter, Att. pro ὁ ἄτερος.

Ἀτηρὸς, ός, ὁ ἡ ὄ, insuavis, injucundus. Εἴ τις ὑπερβάλλοι τὸ μέτριον, τὰ ὀδυνηρίσματα ἀτηρίσματα ἂν γίγνοιτο, Stob. Ex α priv. & τέρπω, delecto.

Ἄτηρος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Ἀτηρία, ας, ἡ, molestia. Ex α priv. & τέρψις, delectatio.

Ἀτευχέω, ῶ, f. ήσω, non attingo, non adsequor; (2) aberro; (3) spe frustror. Ab

Ἀτεύκτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui consecutus non est, voti non compos. Ex α priv. & τυγχάνω, adsequor.

Ἀτεύχης, ές, ὁ ἡ ές, armis destitutus, inermis. Ex α priv. & τεῦχος,

Ἀτεχνὴς, ές, ὁ ἡ ές, rudis, imperitus, sine arte. Gl. V. iners; (2) qui est sine fraude. Ex α priv. & τέχνη, ars, fraus.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia, nulla ars, Gl. V. inertia. Ex iisd.

Ἀτεχίτευτος, ον, non elaboratus arte.

Ἀτεχνος, ος, ὁ ἡ ον, inartificialis; (2) calidus, astutus; (3) imperitus; (4) artibus dolosis carens, Ph. rudis, iners. Ex α priv. vel intens. & τέχνη, ars, dolus.

Ἀτέχνως, Adv. sine artificio, sine arte, imperite, negligenter; insabre, Gl. V.

Ἀτεχνῶς, Adv. utique, certe; (2) prorsus, omnino; (3) valde, vehementer; (4) sine versutia, simpliciter; (5) ferè; (6) fortasse, ni fallor. Ab ἀτεχνὴς, (quatenus hoc dicitur pro ἀτενὴς, Hed.)

Ἀτέω, lædo, noceo, damno, adficio.

Ἄτη, ης, ἡ, damnum, noxa; ærumna, Gl. V. peccatum; (3) Ate, dea hominibus nocens. Ab ἀτάω, lædo.

Ἄτηκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non liquescens; (2) non liquefactus. Ex α priv. & τηκτος.

Ἀτημέλεια, ας, ἡ, negligentia, incuria, contemptus.

Ἀτημελέω, ῶ, f. ήσω, negligo. Ab

Ἀτημελὴς, ές, ὁ ἡ ές, incuratus, inornatus; neglectus. Ex α priv. & τημελὴς.

Ἀτημέλητος, ος, ὁ ἡ ὄ, idem.

Ἀτημελήτως, Adv. negligenter, incuriose; (2) inornate, insicite, inculte.

Ἀτημελία, ας, ἡ, idem quod ἀτημέλεια.

Ἀτημελῶς, Adv. idem quod ἀτημέλητως.

Ἀτηρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, contumeliosus, ærumnosus. Ab ἀτάω, noceo.

Ἀτθὶς, ίδος, Attica, v. c. dialectus.

Ἀτίητος, ος, ὁ ἡ ὄ, inultus; (2) qui non valet punire; (3) qui non punit aut ulciscitur, Rob. Ex α priv. & τίω, punio.

Ἀτίζω, f. ίσω, vilipendo; (2) privo. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιθάσευτος, ος, ὁ ἡ ὄ, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus. Ex α pr. & τιθασεύω, mansuefacio.

Ἀτιθασος, ος, ὁ ἡ ὄ, asper, intractabilis.

Ἀτιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγέλης.

Ἀτιμαγελάω, ῶ, gregem sperno, armentum fastidio; (2) seorsim pascor a grege; (3) segregor, separor a grege. Vid. Erasm. Adag. p. 44. b. Ex ἀτιμάω, & ἀγέλη. Unde.

Ἀτιμαγέλης, ος, ὁ, qui spernit gregem; (2) refractarius et gregem domini deserens.

Ἀτιμάζεσκε, 3. s. f. imperf. act. Ion. pro ἠτίμαζε. Ab

Ἀτιμάζω, f. άσω, contemno, dedignor; (2) contumelia adficio; (3) honore privo, nihil honoris tribuo, Ph. contumelior, dehonesto, insamo, deformo; ἠτιμασμένον, dehonestatum, Ph. perf. part. pass. Ἀτιμάζειν τινά. Ἀτιμάζεσθαι πρός τινος, ὑπό τινος. Ὑμεῖς δ' ἠτιμάσατε κ' ἔπιωχόν, Jac. 2, 6. Ex α priv. & τίω.

Ἀτιμασθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀτιμαστέος, ία, έον, qui contemni debet, contemnendus. Ab ἀτιμάζω.

Ἀτιμαστὴς, οῦ, ὁ, contumeliosus, Ph. a præc.

Ἀτιμαστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Ἀτιμάω, ῶ, f. ήσω, despicio, vitupero, dehonesto. Ph. ἀτιμῶ, dehonesto, inhonoro. Μὴ νῦν ἀτίμα θεὸς, Soph. Aj. 1148. Ἠτίμηται, ὅτι ἐψεύσατο, Dem. Ab ἄτιμος.

Ἀτιμήσει, 3. s. f. 1. ind. act. v. ἀτιμάω.

Ἀτίμητος, ος, ὁ ἡ ὄ, inhonoratus, contemptus, neglectus; (2) non æstimatus; (3) qui non æstimari solet, Epith. δίκης, causæ, in qua leges pœnam constituerunt, ut non sit opus τιμήσει actoris vel judicis. Ab ἀτιμάω.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, infamia, contumelia, famositas, ignobilitas, dehonestamentum, dehonestatio, Ph. Ab

Ἄτιμος, ος, ὁ, inhonoratus, Ph. Ex α priv. & τιμὴ, honor.

Ἀτιμοπενθὴς, ὲς, contumeliam lugens.

Ἀτιμοποιὸς, ὸς, ὁ, qui alium ignominia adficit, ignominiosus. Gl. V. famosus. Ph. capitalis. Ex ἄτιμος, & ποιέω, facio.

Ἄτιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, inhonoratus, honore carens; (2) ab omni honore excluſus. Ph. famosus, ignobilis, infamis, al. Gl. V. inhonoratus, intestabilis, infimus. Ex α priv. & τιμὴ, honor. Hinc

Ἀτιμόω, ῶ, ignominia adficio, insamia noto. Ἀπέσειλαν ἠτιμωμένον, Marc. 12, 4.

Ἀτιμωρησία, ας, ἡ, impunitas, Ph. Ex α priv. & τιμωρία, punio. Unde

Ἀτιμωρητὶ, Adv. impune. Ab

Ἀτιμώρητος, ος, ὁ ἡ ὄ, de quo pœna non est sumpta; (2) cujus injuriam nemo ultione prosecutus est, inultus; (3) cui auxilium non est latum; (4) malus, improbus, Gl. V. inultus, impunitus.

Ἀτιμωρήτως, Adv. impune.

Ἀτίμως, Adv. sine honore; (2) ignominiose, cum infamia. Ab ἄτιμος.

Ἀτίμωσις, εως, ἡ, ignominiosa damnatio. Ab ἀτιμόω. Unde

Ἀτιμωτικὸς, ὴ, όν, ignominiosum reddens, ad contumeliam valens.

Ἀτιμωτικῶς, cum ignominia & infamia.

Ἄτιν' pro ἄτινα, quæ neutr. plur. Ab ὅστις,

Ἀτίνακτος, ος, ὁ ἡ ὄ, inconcussus, immotus, non agitatus, inquassatus, Gl. V. Ex α priv. & τινάσσω, concutio.

Ἀτισανδρόω, ῶ, contemno virum, Hes. Ex ἀτίζω, & ἀνὴρ, vir.

Ἀτιτάλλιμεναι, pr. ind. act. Dor. pro ἀτιτάλλειν.

Ἀτιτάλλω, delicate nutrio, curo; (2) augeo. Πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλῃ Ἄδωνιν, Theoc. 15, 111. Ab ἀτηλὸς, mollis.

Ἀτιτέω, ῶ, f. ήσω, injuria adficio. Ex α priv. & τίω, f. τίσω, punio.

Ἀτίτης, ος, ὁ, inhonoratus. Ex α priv. & τίω, honoro.

Ἄτιτος, ος, ὁ ἡ ὄ, inhonoratus; (2) impunitus, inutilis. Ex α priv. & τίω.

Ἀτλαγενίων, gen. plur. ab

Ἀτλαγενὴς, ές, ὁ ἡ ές, Atlante genitus. Ex Ἄτλας, & γείνομαι, nascor.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, nomen proprium; (2) extrema colli vertebra; (3) qui aliquid more Atlantis cælifieri bajulat; (4) statua aliquid capite sustinens; (5) qui non est audax; (6) qui nihil patitur. Ex α priv. vel pleon. & τλῆμι, perfero.

Ἄτλατος, intolerabilis, Dor. pro ἄτλητος.

Ἀτλησία, ας, ἡ, intolerantia, impatientia.

Ἀτλητίω, ῶ, f. ήσω, tolerare, vel perpeti non possum; (2) sum intolerabilis; (3) metuo, animo sum abjecto. Ab

Ἄτλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, intolerabilis, intolerandus. Ex α priv. & ταλάω, seu τλῆμι.

Ἀτμᾷ, vapori, dat. sing. Dor. pro ἀτμῇ, ab ἀτμὸς, vapor.

Ἀτμενίαι, ας, ἡ, servitus; (3) infortunium, calamitas; (3) administratio.

Ἀτμένιος, ος, ὁ ἡ ὄν, laboriosus. Ab

ΑΤΜΕ'ΝΟΣ, ος, ὁ, famulus, servus.

Ἀτμεύω, servio. Pro ἀτμεύσω, ab ἀτμεύω.

Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, vapor. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμὴν, ένος, ὁ, idem quod ἀτμὸς.

Ἄτμητος, ος, ὁ ἡ ὄν, non sectus, sectionem non passus; (2) non exsectus, non castratus; (3) indivisibilis. Gl. V. imputatus, inceduus. Ex α priv. & τέμνω, seco.

Ἀτμιάω, ῶ, exhalo, vaporo. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμιδέχος, ος, ὁ, vaporem habens, vaporosus. Ex ἀτμὶς, & ἔχω, habeo.

Ἀτμιδώδης, ώδες, idem.

Ἀτμίζω, f. ίσω, vaporo, exhalo. Ab ἀτμὸς.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, flatus, halitus, exhalatio, vapor, fumus. Ab eod.

Ἀτμοειδὴς, ές, ὁ ἡ ές, fumi speciem habens, vapori similis. Ex ἀτμὶς, & εἶδος.

Ἀτμοειδῶς, Adv. in fumi, s. vaporis modum.

ΑΤΜΟ'Σ, ῶ, ὁ, flatus, vapor, halitus, fumus, Hinc

Ἀτμώδης, ώδες, ὁ ἡ ές, plenus vaporis, vaporiferus, vapores multos emittens.

Ἄτοιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, parietem non habens.

Ἄτοκος, sine prole; (2) sine usura.

Ἀτόκιον, ου, τὸ, medicamen sterilitatem inducens. Ab

Ἀτόκιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui conceptionem impedit, qui sterilitatem adfert. Ab

Ἄτοκος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nondum peperit; (2) qui non parit, sterilis; (3) mutuo datus sine usura. Ex α priv. & τίκτω, pario.

Ἀτόκως, quod ἄτοκος, (2).

Ἀτολμάτῳ, gen. sing. Dor. pro ἀτολμήτου.

Ἀτολμάω, ῶ, f. ήσω, inaudax sum, timidus sum, formido.

Ἀτόλμητος, ον, non audendus, non sustinendus.

Digitized by Google

Ἀτολμία, ας, ἡ, timiditas, formido, ignavia. Ab
Ἄτολμος, ου, ὁ ἡ ἡ, audacia carens, timidus, imbellis, formidolosus. Ex α pr. & τόλμα.
Ἀτόλμας, timide.
Ἄτομος, ου, ὁ ἡ ἡ, insectilis, individuus; (2) qui sectus non est; (3) ἡ, corpusculum minutissimum, quod divisionem non admittit; (4) momentum, temporis spatium brevissimum. Ex α priv. & τέμνω, *seco*.
Ἀτονέω, ῶ, f. ήσω, deficio, infirmus sum, langueo, Ph. ἀτενεῖ, deficit.
Ἀτονία, ας, ἡ, defectus, defectio, imbecillitas, infirmitas. Ab
Ἄτονος, ου, ὁ ἡ ἡ, incontentus, infirmus, inefficax, lassus, Ph. Ex α priv. & τείνω.
Ἀτόνως, *Adv.* leviter, remisse.
Ἀτόξευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, quem sagitta non possis attingere; (2) qui sagitta non est ictus. Ex α priv. & τοξεύω, *sagitta ferio*.
Ἄτοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sine arcu est; (2) qui arcu uti nequit. Ex α priv. & τόξον, *arcus*.
Ἄτόπημα, ατος, τὸ, factum vel dictum ineptum atque absurdum. Ph. flagitium, facinus. Ab ἄτοπος.
Ἀτοπηματοποιὸς, ὁ, facinorosus, Gl. V. Ex ἀτόπημα, & ποιέω, *facio*.
Ἀτοπία, ας, ἡ, insolentia, insolita novitas; (2) turpitudo, malitia, fœditas; (3) absurditas. inconvenientia. Ab
Ἄτοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, insolens, novus, etiam mirabilis; (2) incommodus, importunus; (3) absurdus; (4) stolidus; (5) improbus. Gl. V. absurdus, inconsequens; item facinorosus, flagitiosus, Gl. V. Ex α priv. & τόπος, *locus*.
Ἀτοπως, *Adverb.* absurde, inconvenienter, in-
Ἀτρύγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, incælatus, Gl. Vet.
Ἄτρυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, insatiabilis. Ex α priv. & ἄδω.
Ἀτραγῴδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tragœdiæ non similis; (2) indecens. Ex α priv. & τραγῳδὸς.
Ἀτραγῴδητος, ου, ὁ ἡ ἡ, tragico fastu & ostentatione carens; (2) qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est. Ex iisd.
Ἀτραγῴδως, sine tragico tumore, sine strepitu, tumultu; leniter, modeste.
Ἀτράκτιον, ου, τὸ, fusus, Gl. V. Ab ἄτρακτος.
Ἀτρακτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, fuso similis. Ex ἄτρακτος, & εἶδος, *forma, species*.
ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, fusus, colus; (2) jaculum, sagitta.
Ἀτρακτυλὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus, Gl. V. colus. Ab ἄτρακτος. *Angl.* The Distaff Thistle.
Ἀτράνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui declaratus non est, non manifestus, obscurus. Ex α priv. & τρανὸς, *perspicuus*.
Ἀτράπελος, ου, ὁ, ἡ ἡ, qui difficulter moveri potest; (2) morosus. Ex α priv. & τρέπω.
Ἀτραπίζω, eo, vado, viam carpo, iter facio, Hes. Ab ἀτραπὸς, *via*.
Ἀτραπιτὸς, οῦ, ἡ, idem quod
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, via trita, semita, callis, trames, Ph. Ex α intens. & τραπὸς, *calo*.
Ἀτραυμάτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, invulneratus; (2) invulnerabilis. Ex α priv. & τραυματίζω.
ΑΤΡΑΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, atriplex, genus oleris. *Angl.* Orache.
Ἀτράφυξις, υος, ἡ, idem.
Ἀτρεΐδαι, *Atridæ, Dor.* pro Ἀτρεΐδαι.
Ἀτρείδα, *Atridæ*, nom. dual.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas. Ab
ΑΤΡΕΚΗΣ, ίος, ὁ ἡ ἡ, verus, certus, accuratus.
Ἀτρεκίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ἀτρέκεια.
Ἀτρεκὲς, *Adv.* vere. Ab ἀτρεκὴς.
Ἀτρέμα, *Adv.* sine aliquo motu, quiete, tranquille; (2) intrepide. Ab ἄτρομος.
Ἀτρεμαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab ἀτρέμα.
Ἀτρέμας, *Adv.* idem quod ἀτρέμα.
Ἀτρεμιεῖν, præs. inf. med. verbi
Ἀτρεμίζω, immotus maneo. Ἀτρεμίει ἡ χελὺς, *Aret.* Ab ἄτρομος.
Ἀτρεμὴς, ὲς, imperterritus.
Ἀτρεμίη, ης, ἡ, quies, audacia. Ab eod. Hinc
Ἀτρεμίζω, immotus subsisto; (2) stabilio, firmo. Ἀτρεμίζειν τινὰ ψυχὴν, Herodot.
Ἀτρεπὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, immotus, firmus, constans; (2) rectus. Ex α priv. & τρέπω, *verto*. Hinc
Ἀτρεπτότης, ητος, ἡ, immutabilitas, nulla conversio, Suic.
Ἀτρίπλοος, *Adv.* immutabiliter; (2) recte.
Ἄτρίς, ου, ὁ ἡ ἡ, intrepidus. Ex α priv. & τρίω, *tremo*.
Ἀτρίως, *Adv.* intrepide. Ab ἄτριος.
Ἀτριψία, ας, ἡ, idem quod ἀτρεπτότης, Suic. Ex α priv. & τρίπω, *verto*.
Ἄτρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non cavus, non perforatus nec pertusus, non terebratus; (2) cui meatus ani coaluit.
Ἀτρήτως, *Adv.* sine foramine, more eorum, qui foramine carent.
Ἀτρύγωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, asperitatis expers. Ἀτρύγωτον ἔλαιον, *Aret.* Ab α priv. & τρυγάω, *lov.* pro τρυγόω, *exsicco*.
Ἀτρίκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, invictus.
Ἄτριπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non tritus, insufitatus; (2) inexercitatus, imperitus. Ex α priv. & τρίβω, *tero*.
Ἄτριβων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, pallio carens trito; (2) non tritus in aliqua re.
Ἀτριπὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἄτριβὴς; (2) indomitus, laboris inexpertus. Ex iisd.
Ἄτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, sine capillis, capillis carens. Ex α priv. & θρὶξ, *capillus*.
Ἀτρὶψ, ὸ, imperitus, in re aliqua non versatus. Ex α priv. & τρίβω, *tero*.
Ἀτρομέω, ῶ, f. ήσω, non tremo. Ab
Ἄτρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, intrepidus. Ἄτρομον μένος, Il. 5, 126. Ex α priv. & τρομέω.
Ἀτροπία, ας, ἡ, male morata natura, improbitas, malignitas; (2) temeritas; (3) immutabilitas; (4) nox intempesta, media nox. Ab
Ἄτροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus; (3) ἡ, una Parcarum, Atropos. Ex α priv. & τρέπω, *verto*.
Ἀτροφέω, ῶ, f. ήσω, tabesio, non nutrior, Gl. V. tabesco. Ex α priv. & τρέφω, *nutrio*.
Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; inedia, Gl. V. (2) tabes; (3) morbus. Ab
Ἄτροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, impastus; (2) non alens. Ex α priv. & τροφὴ, *alimentum*.
Ἀτρύγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, sterilis, infructuosus. Ab
Ἀτρυγὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui vindemiari non potest, ineptus vindemiæ. Ex α priv. & τρυγὴ, *vindemia*.
Ἄτρυγος, ου, ὁ ἡ ἡ, fæce carens; (2) purus. Ex α priv. & τρὺξ, *virus recens*.
Ἀτρύμων, ονος, idem quod ἄτευτος.
Ἀτρύπητος, ου, ὁ ἡ ἡ, non perforatus, nullo foramine pervius, Gl. V. insolitus; (2) solidus. Ex α priv. & τρύτη, *foramen*.
Ἀτρύπωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, æruminosus; (2) qui multos subit labores nec iis frangitur. Ex ἀτρυτὴ, & ὠτὸς, *labor*.
Ἄτρυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, indefessus, indomitus; (2) venemens; (3) ingens. Ex α priv. et τρύω, *tero*. Hinc
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, *Epith.* Minervæ.
Ἀτεύτως, sine defatigatione, fortiter, constanter.
Ἀτρυφερὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, minime mollis, non delicatus, deliciis non addictus; (2) inculcus. Ex α priv. & τρυφὴ, *deliciæ*.
Ἀτρυφήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἄτρυφος, idem; (2) delicatus, ap. *Ath.*
Ἀτιτὰς, ᾶτος, ὁ ἡ ἡ, invulneratus; (2) illæsus; (3) insolens. Ex α priv. & τιτράσκω *vulnero*.
Ἀτρωσία, q. d. invulnerabilitas, corpus quod vulnerari nequit, quale fuit Cæneo.
Ἄτρωτος, *Adv.* sine vulnere; (2) invicte.
ΑΤΤΑ, ων, τὰ, aliqua, quædam; (2) *vocula* in sermone plane abundans.
ΑΤΤΑ, vox, qua juniores senes compellant, sodes, amabo, pater.
Ἀτταγὰς, ᾶ, ἀττάγας, avis picto dorso, gallinago, rusticula, coturnix, attagen.
ΑΤΤΑΓΗΝ, ῆνος, ὁ, idem.
ΑΤΤΑΡΑΧΟΣ, vel ἀτταράγη, ου, ὁ, pustula, seu minutum fragmentum, quod pani nimium cocto, deraditur, aut sponte decidit.
ΑΤΤΑΤΑΙ, *Interjectio*, atat.
ΑΤΤΑΤΑΙΑΞ, *Interjectio flentis*.
ΑΤΤΕΛΑΒΟΣ, ου, ὁ, locustæ species.
Ἀττηλεύς, έως, ὁ, idem.
Ἀττηλεόφθαλμος, ον, locustæ oculus habens.
Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, Atticus ager.
Ἀττικίζω, partes Athenienfium sequor; (2) Atticorum dicendi genius imitor. Ab Ἀττικὸς.
Ἀττικισμὸς, ῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus. Ab ἀττικίζω.
Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus.
Ἀττικῇσι, Attice, more Attico.
Ἀττικεργέω, more Atrico facio, elaboro.
Ἀττικεργὴς, ὲς, more Attico factus.
ΑΤΤΩ, profilio, subsilio, subsulto. Ἄτταν δεῦρο κάκεῖσε, Dem.
Ἀτυζηλὸς, ὴ, ὸν, terribilis, terrificus. Ab
ΑΤΤΖΩ, f. ξω, terreo, metu percello; (2) perturbo; (3) obstupefacio, stupore percello, attono. Πατρὸς φίλου ὀψὲ ατυχθεὶς, Il. 6, 486.
Ἀτυκὴς, ὴ, ὸ ἡ ἡ, infectus. Ex α priv. & τεύχω, *fabricor*.
Ἀτύμβευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, carens sepultura, insepultus, non humatus, R. Ex α priv. & τυμβεύω, *tumulo*.
Ἀτυμία, ας, ἡ, idem.
Ἄτυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui non satis expedite lingua utitur, non satis verba exprimens, aërem nempe non recte feriendo; (2) decenti & justa membrorum proportione destitutus. Ex α priv. & τύπος.
Ἀτύπητος, ου, ὁ ἡ ἡ, incæsus, Gl. V. Ex α priv. & τύπτω, *cædo*.
Ἀτύπωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, non formatus, non expressus; (2) rudis. Ex α priv. & τυπόω.
Ἀτυράνευτος, ου, ὁ ἡ ἡ, liber a tyrannis, sive a dominatu tyrannico. Ex α priv. & τυραννεύω, *tyrannus sum*.
Ἀτύρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in caseum densatus & coagulatus non est; (2) qui lac coagulari non finit. Ex α priv. & τυρόω.
Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, modestia, vacuitas a fastu. Ab
Ἄτυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, minime fastuosus.
Ἀτύφως, *Adv.* sine fastu, modeste, quasi sine jactantiæ fumo.
Ἀτυχέω, ῶ, f. ήσω, miser sum, non adsequor. Ab ἀτυχὴς. Hinc
Ἀτύχημα, ατος, τὸ, miseria, infortunium.
Ἀτυχὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, infelix; (2) impos voti Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.
Ἀτύχησις, εως, ἡ, et
Ἀτυχία, ας, ἡ, casus adversus, infortunium; (2) culpa, flagitium, ap *Polyb*. Ex α priv. & τύχη, *fortuna*.
Ἀτυχῶς, *Adv.* infeliciter; (2) præter votum.
Ἄτω, f. άσω, lædo, noceo. Ab ἄτη, *noxa*.
Ἄτ, *Adv.* rursum; (2) retro, retrorsum; (3) vice versa, contra; (4) vicissim; (5) vero, pro δέ; (6) αὖ, αὖ, vox ficta latratum canis exprimens.
Ἀυαίνω, vel ἀυαλίω, f. ανῶ, arefacio, exsicco. Ἀφιλὸν ἀυαίνω βίον, Soph. El. 821, Ab ἄυω, *sicco*.
Ἀυαλέος, έα, έον, siccus, aridus; (2) squallidus, horridus, *de capillis*. Ab αὐω.
Ἀυσίδης, 2. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠυσθης, a verbo ἀυαίνω.
Ἀυαισις, εως, ἡ, arefactio; (2) fenium et tabes plantarum. Ab ἀυαίνω.
Ἀυαντὴ, ἡ, nomen morbi ap. *Hipp.*
Ἀυαντικὸς, ὴ, ὸν, exsiccans aliquid. Ab eod.
Ἀυασμὸς, οῦ, ὁ, exsiccatio; (2) siccitas.
Ἀυγάζω, f. άσω, illustro; (2) video, adspicio; (3) splendeo, illucesco. Ἐις τὸ μὴ ἀυγάσαι τὸ φωτισμὸν, &c. 2 Cor. 4, 4. Οὐδὲ σφὶς ἄλλος ἀυγάσειε, Hesiod. Ἔργ. 476. Ab αὐγὴ.
Ἀυγάσσο, *inspice*, 2. sing. præs. imperat. med. *Dor.* pro ἀυγάζεο, et hoc *Ion.* pro ἀυγάζεσο, seu ἀυγάζυ, a verbo ἀυγάζομαι.
Ἀυγά-

Digitized by Google

Αὐγάσομαι, respicies, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἀυγάσεαι, ſ. ἀυγάσῃ.
Αὐγασμα, ατος, τὸ, ſplendor. Ab ἀυγάζω.
Αὐγασμίς, ῖδος, ὁ, idem & ab eod.
Αὐγήω, ῶ, f. ήσω, ſplendeo. Ab ἀυγὴ.
ΑΥΓΗ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux; jubar, lumen, Gl. V. (4) locus illuſtratus; (3) oculus; (4) diluculum.
Αὐγήεις, ήεσα, ῆεν, ſplendidus; (2) oculorum acie valens. Ab ἀυγὴ.
Αὐγήτειρα, ἡ, illuminatrix, *Epith.* Luna.
Αὐδαζομαι, loquor, proloquor.
Αὐδαξάσθαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro ἀυδήσασθαι.
Αὐδάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἀυδήσομαι. Ab
Αὐδάω, ῶ, f. ήσω, vocem edo, loquor; (2) alloquor. Χρὴν ἀντὶ τούτων ἀυτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν, Soph. Phil. 430. Ab ἀυδὴ.
ΑΥΔΗ, ῆς, ἡ, vox, oratio, ſermo; (2) nuncium.
Αὐδήεις, ήεσα, ῆεν, voce præditus, vocalis; (2) clarus, celebris, qui voce hominum celebratur. Ab ἀυδὴ.
Αὐδήσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤυδησε, a verbo ἀυδάω.
Αὐδρία, ας, ἡ, aquæ penuria. Ab
Αὔδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, aqua carens. Ex α priv. & ὕδωρ, *aqua.*
Αὖθ', *rurſus*, pro αὖθι.
Αὐθάδεια, ας, ἡ, arrogantia; (2) moroſitas; (3) amor ſui; (4) pertinacia; (5) temeritas, Ph. contumacia, præſumptio, temeritas, inſolentia. Ab
Αὐθάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſibi placens, ſe ipſum admirans; (2) ſuperbus; (3) contumax; procax, inſolens, præfractus, cerebroſus, petulans, ferox, Gl. V. Ex αὐτος, & ἀδάω.
Αὐθαδία, ας, ἡ, idem quod ἀυθαδεία. Hinc
Αὐθαδιάζω, f. άσω, contumacem reddo, & ἀυθαδιάζομαι, pertinaciter reſiſto.
Αὐθαδίζομαι, inſolenter, temere ago. Gl. V. præſumo.
Αὐθαδικός, ὴ, όν, idem quod ἀυθάδης.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia. A præc.
Αὐθαδίσομαι, ος ὁ ἡ ἡ, contumaci ore & temerario. Ex ἀυθάδης, & στόμα, *os.*
Αὐθαδῶς, *Adv.* contumaciter, pertinaciter.
Αὐθαιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ejuſdem ſanguinis. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis.*
Αὐθαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd. R.
Αὐθαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, volun'arius, ultroneus, Gl. V. Ex αὐτὸς, & αἱρέω, *eligo.*
Αὐθαιρέτως, *Adv.* ſponte, ultro.
Αὐθίκας, ος, ὁ ἡ ἡ, ſeverus, rigidus; (2) juſtus. Ex αὐτὸς, & ἵκας.
Αὐθεντέω, ῶ, auctoritatem in aliquem uſurpo, dominor, auctoritate utor; (2) auctoritate mea probo; (3) auctorem me præbeo. Gl. V. αὐθεντῶ, auctoro. Αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, 1 Tim. 2, 12. Ab αὐθέντης. Hinc
Αὐθέντημα, ατος, τὸ, auctoramentum, Gl. V.
Αὐθέντης, ου, ὁ, qui ſua manu ſe perimit; (2) auctor cædis; (3) auctor quilibet; (4) dominus, auctor, qui ſua auctoritate aliquid facit. Ex αὐτὸς, & ἕντεα, *arma* ſive ἵεσθαι, *mittere.* Hinc
Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, auctoritas.
Αὐθεντικός, ὴ, όν, authenticus, auctoritate munitus. Gl. V. αὐθεντικὸν, auctoratitium, authenticum.
Αὐθεντικῶς, *Adv.* cum auctoritate, authentice.
Αὐθημάνυτος, ον, facilis explicatu.
Αὐθημερίζω, eodem die perficio, v. c.
Αὐθημερὶν, eodem die, eo ipſo die.
Αὐθήμερος, ος, ὁ ἡ ἡ, eodem die factus, qui eſt ejuſdem diei, ſubitus, extemporalis. Ex αὐτὸς, & ἡμέρα, *dies.*
Αὐθημερινός, idem.
Αὖθι, *Adv.* illic, ibi; (2) huc. Ab ἀυτόθι. Quandoque etiam id. quod αὖθις.
Αὐτόγενης, ές, ὁ ἡ ἡ, indigena, in aliquo loco natus; (2) perennis. Ex αὖθι, & γίνομαι, *naſcor.*
Αὐθιμής, ής, ὁ ἡ ἡ, indigena, nativus. Lex Vulg. Ex αὖθι, & μήω, *maneo.*
Αὖθιν, *Adv.* idem quod
Αὖθις, *Adv.* denuo, rurſus, iterum; (2) poſthac, in poſterum; (3) retro. Hinc (4) ὁ ἡ, τὸ, αὖθις, ſequens, poſterus. Ab αὖ.
Αὐθόμαιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, conſanguineus; (2) frater. Ex αὐτὸς, & αἷμα, *ſanguis.*
Αὐθομολογέομαι, ῶμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico.
Αὐθύπαρκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, per ſe ſubſiſtens. Ex αὐτὸς, & ὑπάρχω, *ſubſiſto.*
Αὐθυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex αὐτὸς, & ὑφίστημι, *ſubſiſto.*
Αὐθυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per ſe eſt Subjunctivi modi. Ex αὐτὸς, & ὑποστάσις.
Αὐθυποτάκτως, *Adv.* ita ut per ſe ſit Subjunctivi modi.
Αὐθωρὶν, *Adv.* ea ipſa hora, eadem hora. Ex αὐτὸς, & ὥρα, *hora.*
Αὐϊάχω, ος, ὁ ἡ ἡ, clamans, ut canes latrantes; (2) clamoſus, R. Ex αὖ, & ἰάχω.
Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina, velum ſcenæ. Ab αὐλὴ, *aula.*
Αὐλαχάρμης, ος, ὁ, ſulcorum efficiens, *Epith.* vomeris. Ex αὔλαξ, *ſulcus*, ἔρμα, *operarius.*
Αὐλακίζω, f. ίσω, ſulco, hiulco, imporco, Ph. Αὐλακίζειν τὸ χαρίεν, Ariſt. Ab
ΑΥΛΑΞ, ακος, ἡ, ſulcus, lira, Gl. V.
Αὐλακισμὸς, ῦ, ὁ, ſulcatio, Gl. V. αὐλακισμοὶ, inſectiones. Ab αὐλακίζω.
Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps, Suic. Ex αὐλὴ, & ἄρχω, *princeps.*
Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua. Ab αὐλὴ.
Αὐλειον, ου, τὸ, veſtibulum, atrium. Ab αὐλὴ.
Αὐλειος, θύρα, janua atrii, h. e. viæ proxima, antica.
Αὐλειος, ος, ὁ ἡ ἡ, veſtibularis, atrialis.
Αὐλείτης, ου, ὁ, villicus. Ab αὐλὴ.
Αὐλίω, ῶ, f. ήσω, tibia cano. Ab αὐλὸς.
ΑΥΛΗ ῆς, ἡ, locus ſubdialis; (2) atrium; (3) ſtabulum, caula, ovile; (4) domus regia, ſ. principis.
Αὐλημα, ατος, τὸ, carmen ad tibiarum ſonum. Ab αὐλέω.
Αὐλησεῦντι, *tibia laudabunt*, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro αὐλήσουσι, ab αὐλέω. Unde
Αὐλησις, εως, ἡ, ipſa tibiarum inflatio.
Αὔλησον, *tibia cane*, 2. ſing. a. 1. imper. act.
Αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητὴς, οῦ, ὁ, tibicen. Ab eod.
Αὐλητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars inflandi tibias, ſeu canendi tibiis. Ab
Αὐλητικὸς, ὴ, όν, ad tibicinem pertinens.
Αὐλητικῶς, *Adv.* more tibicinum.
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, theca tibiarum. Ab eod.
Αὐλητριδιον, ου, τὸ, tibicinula. Dim. ab
Αὐλητρὶς, ίδος, ἡ, tibicina. Ab αὐλητὴς.
Αὐλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor, ſtabulor, pernocto, dormio; (2) cuſtodio caſtra loco. Gl. V. commoror. Αὐλίζεσθαι κατὰ τινος, abeſſe; δεῖν τ' ἐμὲ, jacere. Ab αὐλὴ.
Αὐλικός, ὴ, όν, tibialis, fiſtularis; (2) tibicen, fiſtulator. Ab αὐλὸς.
Αὐλιον, ου, τὸ, ſtabulum; (2) domicilium. Ab αὐλὴ.
Αὐλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad ſtabulum pertinens, vel ducens. Ab eod. Unde
Αὐλις, ιδος, ἡ, aula; (2) tentorium; (3) cubile, lectus; (4) ſtabulum, caula, ovile.
Αὐλίσκος, ου, ὁ, parva tibia, fiſtula, Dim. Ab αὐλὸς.
Αὐλισμὸς, ῦ, ὁ, pernoctatio, ſtabulatio. Ab αὐλίζομαι.
Αὐλοθετέω, ῶ, f. ήσω, fiſtulas, ſeu tibias compingo. Ex αὐλὸς, & τίθημι, *compono.*
Αὐλοθήκη, ἡ, loculus tibiarum.
Αὐλοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi tibias.
Αὐλοποιητικῶς, ex arte tibiarum conficiendarum.
Αὐλοποιία, ας, ἡ, idem.
Αὐλοποιΐη, ἡ, idem. Ab
Αὐλοποιὸς, ὸῦ, ὁ, qui fiſtulas conficit, Gl. V. tibiarius. Ex αὐλὸς, & ποιέω, *facio.*
Αὐλοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, aulæ conveniens. Ex αὐλὴ, & πρέπω, *convenio.*
ΑΥΛΟΣ, ῦ, ὁ, tibia; follis; (3) pars haſtilis, annulus fibulæ; (4) ſanguinis e naribus torrens.
Αὔλος, ος, ὁ ἡ ἡ, materiæ expers. Ex α pr. & ὕλη, *materia.*
Αὐλοτούπης, ου, ὁ, qui tibias perforat. Ex αὐλὸς, & τρύπα, *foramen.*
Αὐλῳδία, ας, ἡ, tibiarum cantus, tibiæ ſonus.
Αὐλῳδικὸς, ὴ, όν, tibialis, fiſtularis. Ab
Αὐλῳδὸς, οῦ, ὁ, cantor, auletes, tibicen. Ex αὐλὸς, & ᾠδὴ, *cantus.*
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, vallis, convallis, locus planus circa montem. Ab αὐλὸς.
Αὐλωνίσκος, ου, ὁ parva vallis. Dim. ab αὐλὼν.
Αὐλωνίας, άδος, ἡ, in vallibus commorans, habitans, v. c. Nympha.
Αὐλωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vallis figuram habens, anfractuoſus. Ex αὐλὼν, & εἶδος.
Αὐλώπιδι, *galeæ*, dat. ſing. ab αὐλῶπις.
Αὐλώπις, ιδος, ἡ, anguſta, oblonga, quaſi in fiſtulam abiens. Epitheton galeæ, ab
Αὐλωπὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, fiſtulæ inſtar oblongos habens oculos; (2) piſcis quidam. Ex αὐλὸς, & ὤψ, *oculus.*
Αὐλωτὸς, ὴ, όν, fiſtulatus, tibiis inſtructus. Ab αὐλὸς.
Αὐξάνω, f. ξήσω, augeo, incrementum do; αὐξάνομαι, creſco, gliſco, oleſco, integraſco, augeſco, Gl. V. αὐξῆσαι, augere, Ph. a. 1. inf. αὐξηθέντα, creta, Ph. a. 1. paſſ. part. ἠυξημμένος, ampliatus, Ph. perf. part. paſſ. (2) *interdum tamen eſt.* creſco. Τῶις κ' μικρὸν προσθήκαις αὐξάνεσθαι, Greg. Ἴσον ὕντας αὐτὸν ἠυξῆσι, *Iſocr.* Αὐξάνονται αἱ πόλεις ἐκ τῶν ἡσυχίαις, *Id.* Ab ἄυξω.
Αὔξε, 2. ſing. præſ. imper. act. ab αὔξω.
Αὔξη, ης, ἡ, incrementum. Ab eod.
Αὐξηθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. αὐξάνω.
Αὔξημα, ατος, τὸ, incrementum, Gl. V.
Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. v. αὐξάνω.
Αὔξησις, εως, ἡ, incrementum, augmentum, auctus, Gl. V. Ab αὐξάνω.
Αὐξῆς, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠυξῆσθαι.
Αὐξητικὸς, ὴ, όν, augendi vim habens, auctificus; (2) crefcens, creſcendi vim habens, Gl. V. augmentarius. Ab eod.
Αὐξητικῶς, augendi cauſa.
Αὐξιθαλὴς, ὲς, viriditatem largiens, vireſcens. Ex αὐξω, & θάλλω.
Αὐξιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad augendum & incrementum accommodatus. Ab eod.
Αὔξις, εως, ἡ, auctus, incrementum, augmentum. Ab eod.
Αὐξιτρόφος, alens; αὐξίτροφος, adoleſcens.
Αὐξόμβιος, præſ. part. med. verbi
Αὔξω, f. ξήσω, augeo, amplifico, cumulo. Gl. V. creſco, gliſco; ἄυξομαι, creſco, oleſco, Gl. V. Ἐνδέξεσθαι προσθήκην τῇ Ἑλλωνικῇ ἄυξειν τὴν ἀρχαίαν, Ariſtid. Τὰ μὲν γὰρ σώματα τοῖς συμμέτροις σίτοις ἡ ὑγρὰ ψυχὴ τοῖς στερεωτέροις λόγοις ἄυξεσθαι πέφυκε, *Iſocr.* Ab αὔξω, *augeo.*
Αὐόνη, ης, ἡ, ſiccitas, ariditas, Etym. (2) clamor, Varin. Ab ἄυω, *ſicco*, vel *clamo.*
Αὖος, αὕα, αὖον, ſiccus, aridus; (2) qui (terrore) obriguit, obſtupefactus. Ab ἄυω.
Αὐοτης, ητος, ſiccitas, ariditas. Ab αὖος.
Αὐπνίη, ας, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatio. Ab
Αὔπνος, ος, ὁ ἡ ἡ, inſomnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil; (2) in quo ſomnus non capitur. Ex α priv. & ὕπνος, *ſomnus.*
ΑΥΡΑ, ας, ἡ, aura, ventus lenior; (2) exſpiratio ex humido prodiens; (3) ventus.
Αὐριζω, procraſtino, in craſtinum diem differo; (2) algeo, Etym. Ab ἄυριον.
Αὔριον, *Adv.* cras, craſtino die. Unde ὁ, ἡ, τὸ, ἄυριος, *craſtinus.*
Αὔσαι, *clamaſſe*, a. 1. inf. act. verbi ἄυω.
Αὔσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤυσε.
Αὐσταλέος, ος, ον, ſiccus, aridus; (2) ſqualens, ſqualidus. Ab αὖος.
Αὐστηρία, ας, ἡ, auſteritas, tetricitas. Ab
ΑΥΣΤΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, auſterus, ſeverus, agreſtis; tetricus, durus, Gl. V. Hinc

Αὐστη-

Digitized by Google

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, austeritas, severitas.
Αὐστηρῶς, *Adv.* austere; (2) severe; (3) tenuiter.
Αὖτ', *rursus*, pro αὖτε.
Αὐτὰ, *ipsa*, *Dor.* pro αὐτή.
Αὔτὰ, *pugna*, *Dor.* pro αὐτή.
Αὐτάγγελος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sibi est nuncius, qui sua ipse nunciat; (2) qui ultro nuncius venit. Ex αὐτὸς, & ἄγγελλω, *nuncio.*
Αὐτάγγελος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuncius, qui rei interfuit, qui non alio utitur nuncio. Ex iisd.
Αὐτάγιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, sui ipsius admirator, R. Ex αὐτὸς, & ἄγαμαι, *admiror.*
Αὐτάγητος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd. R.
Αὐτάγρετος, ου, ὁ ἡ ὁ, a se ipso collectus, sumptus, electus; (2) ultro oblatus; (3) sponte collectus, congregatus. Ex αὐτὸς, & ἀγείρω, *congrego.*
Αὐτάδελφος, ου, ὁ, frater germanus, frater ex utroque parente.
Αὗ, hæ, nom. plur. f. g. ab ἕος, *hic.*
Αὐτὰν, *ipsam*, acc. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτὴν.
Αὐταυδὶ, *Adv.* cum ipsis viris. Ab
Αὐτανδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, cum ipsis hominibus, seu viris. Ex αὐτὸς, & ἀνὴρ, *vir.*
Αὐτανεψιός, οῦ, ὁ, consobrinus, patruelis; fratris, vel sororis filius.
ΑΤΤΑ'Ρ, sed, autem; (2) cæterum; (3) deinde.
Αὐταρίσκεια, ἡ, nimius amor sui, suarumque rerum. Ab
Αὐτάρεσκος, ου, ὁ ἡ ὁ, sibi placens. Ex αὐτὸς, & ἀρίσκω, *placeo.*
Αὐτάρκεια, ας, ἡ, animus sua sorte contentus, sufficientia; (2) frugalitas.
Αὐταρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, duro; αὐτάρκησον, contentus esto, Ph. a. 1. imperat. Ab
Αὐτάρκης, ες, ὁ ἡ ὁ, contentus, frugalis; (2) sibi sufficiens, habens necessaria, nec aliena ope indigus; (3) opportunus, commodus, idoneus. Ex αὐτὸς, & ἀρκέω.
Αὐταρκία, ας, ἡ, idem quod αὐτάρκεια.
Αὐτάρκως, *Adv.* sufficienter, contente, satis; abunde, prolixe, commode, Gl. V.
Αὐταρχία, ας, f. ήσω, ipse summæ rerum præsum. Ab
Αὐτάρχης, ου, ὁ, qui summæ rerum præest, qui summam rerum potestatem obtinet. Ex αὐτὸς, & ἄρχω, *princeps.* Hinc
Αὐταρχία, ας, ἡ, summa rerum potestas.
Αὐτᾶς, gen. sing. f. g. *Dor.* pro αὐτῆς.
Αὐτάων, *ipsarum*, gen. plur. *Dor.* pro αὐτῶν.
Αὖτε, *Adv.* rursum, iterum, postea. Ab αὖ.
Αὐτενέργητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ipse per se operans & efficiens. Ex αὐτὸς, & ἐνεργέω, *operor.*
Αὐτεξούσιον, ου, τὸ, liberum arbitrium. Ab
Αὐτεξούσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sui juris, sive suæ potestatis est. Gl. V. licentiosus, suæ potestatis, sui juris; (2) de imperio infinito, de regno, cujus potestas nullis limitibus circumscribitur. Ex αὐτὸς, & ἐξουσία.
Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.
Αὐτεξουσίως, libere.
Αὔτιον, *exclamabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ηὔτεον, a verbo αὐτέω, *exclamo.*
Αὐτίν, *ipsa*, *Ion.* pro αὐτὴ.
Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὁ, sponte aliquid indicans, vel pollicens; Ph. ultroneus, Isocrat. ad Demon. Ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλλω.
Αὐτεπίβουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, suis ipsius captus insidiis. Ex αὐτὸς, & ἐπιβουλὴ, *insidiæ.*
Αὐτεπίσκοπος, ὁ, sui juris, sui ipse curam gerens.
Αὐτεπίσπαστος, ου, ὁ ἡ ὁ, quem quis sibi ipse accersivit atque attraxit.
Αὐτεπιτάκτης, ου, ὁ, qui ipse per se aliquid injungit, qui jure suo jussa imponit. Ex αὐτὸς, & ἐπιτάσσω, *impero.*
Αὐτεπίταξις, ὁ, idem.
Αὐτεπιταξίη, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars suo imperio regendi. Ab
Αὐτεπιτακτικὸς, ἡ, όν, ad imperium absolutum pertinens. Ab αὐτεπιτάκτης.
Αὐτεπιτακτικῶς, *Adv.* more eorum, qui per se jubendi potestatem habent.
Αὐτεπάνυμος, ὁ ἡ ὁ, cui idem nomen est impositum, cognominis. Ex αὐτὸς, & ὄνομα.
Αὐτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipsemet remigat.
Αὔτεω, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ηὔτευν, ab
Αὐτέω, ῶ, clamo. Ab ἄυω.
Αὐτὴ, ῆς, ἡ, clamor, vox pugnæ commissæ; (2) pugna. Ab αὐτέω.
Αὐτήν, *ipsa*, *Att.* pro αὐτὴ.
Αὐτήκοος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui suis aliquid auribus audivit; (2) qui sui est juris. Ex αὐτὸς, & ἀκούω, *audio.*
Αὐτῆμαρ, *Adv.* eodem die.
Αὐτῆς, *ipsis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro αὐταῖς.
Αὐτὶκ', *statim*, pro αὐτίκα.
Αὐτίκα, *Adv.* mox, statim, protinus, illico, continuo, extemplo, illicet. actutum, Gl. V. (2) exempli causa; (3) primum, jam primum.
Αὖτις, *Adv.* idem quod αὖθις.
Αὐτίτης, ου, ὁ, hornus, qui unius ejusdemque anni est; (2) purus, merus; (3) solus in solitudine vivens. Ex αὐτὸς, & ἔτος, *annus.*
Αὐτίχ, pro αὐτίκ', ob sequentem adspiratam.
ΑΥΤΜΗ', ῆς, ἡ, halitus, spiritus; (2) vapor; (3) fumus; (4) ardor.
Αὔτμην, ενος, ὁ, idem.
Αὐτοάγαθος, ὁ ἡ ὁ, ipse per se bonus. Hinc
Αὐτοαγαθότης, ητος, ἡ, ipsamet bonitas.
Αὐτοαγιότης, ητος, ἡ, sanctitas naturæ interna, Suic.
Αὐτόγε, *hic profecto*, *Dor.* pro αὐτόγε.
Αὐτοδάμας, αντος, ὁ, ipsissimus adamus, Suic.
Αὐτοαλήθεια, ας, ἡ, ipsa veritas.
Αὐτοαληθῶς, verissime.
Αὐτοάνθρωπος, ου, ὁ, homo ipse per se.
Αὐτοάπειρος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se infinitus, Suic.
Αὐτοαρετὴ, ῆς, ἡ, ipsa virtus, Suic.
Αὐτοβοάω, ῶ, ipse me mea voce prædico, ipse mei præconem ago. Ex αὐτὸς, & βοάω.
Αὐτοβοεὶ, *Adv.* ipso clamore, primo statim clamore. Ex αὐτὸς, & βοὴ, *clamor.*
Αὐτοβοηθὸς, ὁ, qui sibi ipse sufficit, consulere potest.
Αὐτοβοητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ipse sua voce de se testatur. Ab αὐτοβοάω.
Αὐτοβορέας, ου, ὁ, ipse boreas.
Αὐτοβουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, sua sponte, suo instinctu per se aliquid volens; Ph. arbiter. Ex αὐτὸς, & βουλὴ, *consilium.*
Αὐτογένεθλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui ipsi ex se ipso genus est, qui a se ipso est. Ex αὐτὸς, & γενέθλη, *origo, genus.*
Αὐτογενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex αὐτὸς, & γένομαι, *nascor.* Unde
Αὐτογένητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex se genitus.
Αὐτογναμονίω, ῶ, f. ήσω, ex animi mei sensu & arbitratu facio ac judico. Ab
Αὐτογνάμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui suam dumtaxat sententiam sequitur. Ex αὐτὸς, & γνάμη, *sententia.*
Αὐτογναμόνως, suo arbitrio, consilio.
Αὐτογνωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, suam sententiam secutus. Ex αὐτὸς, & γιγνώσκω, *cognosco.*
Αὐτογνώτως, ου, ὁ ἡ ὁ, ipse per se genitus, a se ortum habens. Ex αὐτὸς, & γόνος.
Αὐτογράμμη, ης, ἡ, linea mathematica.
Αὐτόγραφον, ου, τὸ, scriptum propria manu exaratum. Ab
Αὐτόγραφος, ου, ὁ ἡ ὁ, propria manu scriptus. Ex αὐτὸς, & γράφω, *scribo.*
Αὐτογυιον, υ, το, aratri dentale, lignum, cui vomer includitur. Ex αὐτὸς, & γύη.
Αὐτοδαὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui ex se ipso & sine magistro didicit. Ex αὐτὸς, & δαίω, *disco.*
Αὐτοδάικτος, ου, ὁ ἡ ὁ, a se ipso interfectus. Ex αὐτὸς, & δαΐζω, *occido.*
Αὐτόδαιτος, idem quod αὐτόδαιτον.
Αὐτοδάξ, *Adv.* mordicus, ipsis dentibus.
Αὐτόδειπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui vocatus secum ipse adfert, quæ cœnet, (*sive potius*, pauper, parasitus, *ut αὐτοσίτος, Ern.*) Ex αὐτὸς, & δεῖπνον.
Αὐτοδεκαέτης, solidis decem annis. Ex αὐτὸς, δέκα, *decem*, & ἔτος, *annus.*
Αὐτοδέσποτος, ὁ, dominus absolutus, summus.
Αὐτόδηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se manifestus.
Αὐτοδημιούργητος, a se factus.
Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, quum quis sui ipsius ministerio, non alieno, utitur. Ab
Αὐτοδιάκονος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ipse sibi ministrat & famulatur. Ex αὐτὸς, & διακονέω, *ministro.*
Αὐτοδίδακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sua ipsius industria aliquid didicit, a se ipso doctus; (2) suapte natura aliquid faciens.
Αὐτοδιδάκτως, *Adv.* naturæ instinctu.
Αὐτοδιήγητος, ου, ὁ ἡ ὁ, ab ipso seu per se narratus, ab ipso auctore commemoratus. Ex αὐτὸς, & διηγέομαι, *narro.*
Αὐτοδιηγήμων, ου, ὁ, ipse ex sua persona narrans. Ex iisd.
Αὐτοδικαιοσύνη, ης, ἡ, ipsa justitia.
Αὐτοδικέω, ῶ, f. ήσω, mihi ipsi jus dico. Ex αὐτὸς, & δίκη, *jus.*
Αὐτοδίκη, ης, ἡ, litigatio per se ipsum, & non per alium. Ex iisd.
Αὐτόδικος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui se ipso judice utitur. Ex iisd.
Αὐτόδιον, *Adv.* statim, e vestigio. Ex αὐτὸς, & ὁδὸς, *via.*
Αὐτοδόξα, ἡ, opinio, vel gloria ipsa per se spectata.
Αὐτοδόξαστος, ον, proprie & magis opinabilis.
Αὐτοδρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se & sua natura currens; (2) qui per se & sua natura movetur. Ex αὐτὸς, & inus. δρέμω, *curro.*
Αὐτοδύναμος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se potens. Ex αὐτὸς, & δύναμαι, *possum.*
Αὐτόδωρον, τὸ, donum ipsum, totum.
Αὐτοειδὴς, ες, prorsus similis.
Αὐτοεῖναι, ipsum esse, per seipsum esse.
Αὐτοίκας, ου, ὁ, pro se quisque.
Αὐτοίλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, sua sponte volutatus, qui per se contorquetur, vel vorticibus circumagitur. Ex αὐτὸς, & ἑλίσσω.
Αὐτοενεργητικὸς, ὴ, όν, vocem passivam, sed activam significationem habens.
Αὐτοιντεὶ, *Adv.* propria manu. Ab
Αὐτοίντης, ου, ὁ, interfector, percussor; (2) qui sibi ipse manum infert; (3) dominus, ap. Eur. *Ern.* Ex αὐτὸς, & ἵημι, *mitto.*
Αὐτοεξουσία, ἡ, libera potestas.
Αὐτόϊτες, *Adv.* eodem anno. Ab
Αὐτοιτὴς, ἰου, ὁ ἡ ἑ, eodem anno, qui ejusdem anni est. Gl. V. anniculus. Ex αὐτὸς, & ἔτος, *annus.*
Αὐτοκέλμι, qui se ipse punit.
Αὐτοκλήτος, qui se ipse offert, qui non quæsitus reperitur.
Αὐτοζωὴ, ῆς, ἡ, ipsa vita, cum quis per se vivit. Ex αὐτὸς, & ζωὴ, *vita.*
Αὐτοθάνατος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ipse sibi mortem infert. Ex αὐτὸς, & θάνατος, *mors.*
Αὐτοθελεὶ, ultro.
Αὐτοθελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, quod ipse quis vult, voluntarius. Ex αὐτὸς, & θέλω, *volo.*
Αὐτοθέμελος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se habens fundamentum. Ex αὐτὸς, & θέμελον.
Αὐτόθεν, *Adv.* illic, istinc, inde, ex isto loco; indidem, Gl. V. (2) ab hoc tempore; (3) ex tempore, confestim, protinus; (4) jam inde. Ab αὐτὸς.
Αὐτοθεὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, per se Deus, vel Dea, Deus verissimus, Suic. Ex αὐτὸς, & θεὸς, *Deus.*
Αὐτοθήριον, ου, τὸ, ipsa bellua, Suic.
Αὐτόθι, *Adv.* illic, istic, ibi; inibi, Gl. V. Ab αὐτὸς.
Αὐτόθροος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex sua ipsius voce profectus, quem quis de se ipso dicit. Ex αὐτὸς, & θρέω, *clamor, loquor.*
Αὐτοῖο, *ipsius*, gen. sing. *Ion.* pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς, *ipse.*
Αὐτοκάβδαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, utcumque subactus; (2) brevi tempore & levi opera compactus, tumultuarie factus. Ex αὐτὸς, & κάβος, *farina*, de qua proprie dicitur.
Αὐτοκάθαρσις, εως, ὁ, ipsamet purgatio, per se purgatio. Ex αὐτὸς, & κάθαρσις.
Αὐτόκαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, per se bonus, Suic.

Αὐτογα-

Digitized by Google

Ἀυτοκασίγνητη, ης, ἡ, soror germana.
Ἀυτοκασίγνητος, ου, ὁ, frater germanus.
Ἀυτοκατάκριτος, ος, ὁ ἡ ὸν, suopte judicio condemnatus. Ex *αὐτὸς*, & *κατακρίνω*.
Ἀυτοκατασκεύαστος, non factus opera humana, natus.
Ἀυτοκέλευθος, ος, ὁ ἡ ὸν, per se iter faciens.
Ἀυτοκέλευστος, ος, ὁ ἡ ὸν, injussus, sua sponte. Ex *αὐτὸς*, & *κελεύω*, *jubeo*.
Ἀυτοκλὴς, ἐς, (a *κέλομαι*) idem.
Ἀυτοκέρας, ατος, ὁ ἡ ὸν, ipse per se mixtus ac temperatus. Ex *αὐτὸς*, & *κεράννυμι*.
Ἀυτοκέφαλον, ου, τὸ, ipsum caput.
Ἀυτοκινησία, ας, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res aliqua sua sponte, vel suopte impulsu movetur, aut moveri potest. Ex *αὐτὸς*, & *κίνησις*, *motus*.
Ἀυτοκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui per se movetur, aut moveri potest, suapte natura mobilis. Ex *αὐτὸς*, & *κινέω*, *moveo*.
Ἀυτόκλαδος, ος, ὁ ἡ ὸν, ipse cum suis ramis.
Ἀυτόκλητος, ος, ὁ ἡ ὸν, a se ipso vocatus, qui non invitatus ad epulas venit.
Ἀυτοκλήτως, *Adv.* suâ ipsius vocatione.
Ἀυτομὰς, ἄδος, ὁ ἡ ὸν, a se ipso fabricatus & elaboratus. Ex *αὐτὸς*, & *κάμνω*.
Ἀυτόκομος, ος, ὁ ἡ ὸν, ipse per se comatus, sua sponte comatus. Ex *αὐτὸς*, & *κόμη*.
Ἀυτόκομον ἱμάτιον, ου, τὸ, vestis comica, vulgo *Cupia* dicta. Ex *αὐτὸς*, & *κόπτω*, *succido*.
Ἀυτοκρὰς, άος, ὁ ἡ ὸν, ipse per se mistus & temperatus; (2) cui aliunde temperamentum accersere opus non est. Ex *αὐτὸς*, & *κεράννυμι*, *misceo*.
Ἀυτόκρας, ατος, ὁ ἡ τὸ, idem.
Ἀυτοκράτειρα, ης, imperatrix, liberum arbitrium habens.
Ἀυτοκρατὲς, έος, τὸ, libera potestas.
Ἀυτοκρατὴς, έος, ὁ ἡ ὸν, qui sui juris est, qui pro suo arbitrio de re aliqua statuit. Ex *αὐτὸς*, & *κράτος*, *potestas*.
Ἀυτοκρατορεύω, imperator sum, summum imperium teneo.
Ἀυτοκρατορία, ας, ἡ, libera potestas, potestas *αὐτοκράτορος*, Gl. V. principatus:
Ἀυτοκρατορικὸς, ὴ, όν, ex libero arbitrio manans; (2) imperatorius, pertinens ad imperatorem; imperialis, Gl. V.
Ἀυτοκρατορικῶς, *Adv.* pro suo arbitrio, plena potestate.
Ἀυτόκρατος, ὁ, vinum sapore medium inter dulcem & austerum.
Ἀυτοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸν, qui sui juris est, qui liberam plenamque potestatem habet, ut legatus, Dux belli. Unde (2) Imperator Rom. a Græcis sic vocatur. Ex *αὐτὸς*, & *κράτος*, *potestas*.
Ἀυτοκτείνω, ipse interficio me.
Ἀυτόκτιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, sua sponte structus. Ex *αὐτὸς*, & *κτίζω*.
Ἀυτοκτίτως, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.
Ἀυτόκτονος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui se ipsum interfecit, qui sibi manus intulit. Ex *αὐτὸς*, & *κτείνω*, *occido*.
Ἀυτοκτόνως, sua cæde manu.
Ἀυτοκυβερνητὶ, sua ipsius gubernatione.
Ἀυτοκύλις, ος, ὁ ἡ ὸν, per se volutus, suapte natura volubilis.
Ἀυτοκύριος, ος, ὁ ἡ ὸν, per se dominus.
Ἀυτόκωπος, ον, adnatum capulum habens ensis.
Ἀυτολάλητος, ον, secum loquens.
Ἀυτολεξεὶ, *Adv.* verbo tenus, ad verbum. Ex *αὐτὸς*, & *λέξις*, *verbum*.
Ἀυτολάπυδος, ος, ὁ ἡ ὸν, pauper; (2) parasitus.
Ἀυτολήτωρ, ὁ, peremtor. Ex *ὄλλυμι*.
Ἀυτολίθινος, ος, ὁ ἡ ὸν, lapideus, saxeus; (2) durus, qui flecti nequit.
Ἀυτολόγος, ος, ὁ, ipsum verbum, filius Dei.
Ἀυτολόχευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, per se genitus. Ex *αὐτὸς*, & *λοχεία*, *pario*.
Ἀυτολυρίζω, t. ίσω, ipsemet lyra cano.
Ἀυτομαθὴς, ίος, ὁ ἡ ὸν, qui ex se ipso didicit; qui nullo præceptore usus est. Ex *αὐτὸς*, & *μανθάνω*, *disco*.
Ἀυτομαθῶς, *Adv.* discendo a & ex se ipso, sine præceptore.
Ἀυτομαρτυρία, ὡ, f. ήσω, de me ipso testor.
Ἀυτόμαρτυς, υος, ὁ, qui sibi ipse testis est, seu testimonium exhibet.
Ἀυτοματὲ, *Adv.* sponte, ultro. Ab *αὐτόματος*.
Ἀυτομάτιλλω, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀυτοματὶ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἀυτοματία, ας, ἡ, fortunæ temeritas, eventus fortuitus. Ab *αὐτόματος*.
Ἀυτοματίζω, f. ίσω, sponte facio; injussus non coactus. Hinc
Ἀυτοματισμὸς, οῦ, ὁ, actio, quæ sponte fit.
Ἀυτόματος, ος, ὁ ἡ ὸν, ex se ipso aliquid faciens, non alieno impulsu, spontaneus, ultroneus; (2) fortuito eveniens. Ex *αὐτὸς*, & *μάτην*, *frustra*, vel *μάομαι*, *excitor*.
Ἀυτόματος, *Adv.* sponte, ultro, sine alieno impulsu; (2) temere, fortuito.
Ἀυτοματουργὸς, ὸν, ὁ, faber *αὐτοματος*, artifex operis se ipsum moventis. Ex *αὐτόματος*, & *ἔργον*, *opus*.
Ἀυτομαχέω, ῶ, per me pugno; (2) per me ipse, non per alium, litigo ac judicio contendo. Ex *αὐτὸς*, & *μάχομαι*, *pugno*.
Ἀυτομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸν, eadem matre natus.
Ἀυτομολέω, ῶ, f. ήσω, ad hostes deficio, transfugio, meos defero & ad hostes deficio, ut ipsis militem; (2) ruo in aliquid, amplexor aliquid. Ἀυτομολεῖν πρός τινα, ἐς τινα, ἔκ τινος. Ab *αὐτόμολος*. Unde
Ἀυτομολία, ας, ἡ, transfugium, defectio, qua quis sponte ad hostes transit; (2) stolo, seu soboles e trunco vitis propullulans.
Ἀυτόμολος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui sua sponte & a nullo incitatus it; (2) qui sua sponte ad partem alteram transit ac deficit; transfuga, Ph. perfuga, al. Gl. V. Ex *αὐτὸς*, & *μολέω*, *venio*, *eo*.
Ἀυτομόλως, *Adv.* more transfugæ, in modum proditoris ac transfugæ.
Ἀυτονομέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, meis legibus utor, meique juris sum:
Ἀυτονομία, ας, ἡ, potestas vivendi suis legibus, vel suo jure utendi. Gl. V. privilegium. Ab
Ἀυτόνομος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui suis legibus vivit; magister morum, Ph.
Ἀυτονόμως, *Adv.* suis vivendo legibus, suo utendo jure.
Ἀυτοντιμωρέμφως, ος, ὁ, se ipsum puniens. Ex *αὐτὸς*, & *τιμωρέω*, *punio*.
Ἀυτονυκὶ, *αὐτονυχεὶ*, & *αὐτονυχὶ*, ea ipsa nocte.
Ἀυτόξυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, ex ipso ligno adhuc rudi confectus; (2) qui est e vernaculo ligno. Ex *αὐτὸς*, & *ξύλον*, *lignum*.
Ἀυτοουδέτερον, ος, τὸ, per se, sive absolute neutrum. Vox gramm. ex *αὐτὸς*, & *οὐδέτερος*.
Ἀυτοπαγὴς, ὲς, a semet ipso factus sibi.
Ἀυτοπάθεια, ας, ἡ, innata passio; (2) reciprocatio, qua persona agit & patitur. Ab
Ἀυτοπαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸν, ex se, vel intrinsecus patiens; (2) reciprocus. Ex *αὐτὸς*, & *πάθος*, *passio*.
Ἀυτοπαθῶς, *Adv.* cum passione innata, patiendo intrinsecus; (2) ex proprio adfectu; (3) ex vero animi sensu.
Ἀυτόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὸν, filius genuinus.
Ἀυτοπαράκλητος, ὁ, qui sponte aliquid facit, non indigens adhortatione.
Ἀυτοπάραγκτος, ος, ὁ ἡ ὸν, a se ipso productus. Ex *αὐτὸς*, & *παράγω*, *produco*.
Ἀυτοπαρξία, ας, ἡ, per se ipsum productio, Suic. Ex iisd.
Ἀυτοπάτωρ, ορος, ὁ, qui a se est, nullo patre natus.
Ἀυτοπήμων, ὁ, sibi ipse nocens.
Ἀυτόπιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, per se fidem faciens, per se credibilis. Ex *αὐτὸς*, & *πίστις*, *fides*.
Ἀυτοποδὶ, suis pedibus.
Ἀυτοποδία, ας, ἡ, actio, quum quis suis pedibus iter facit. Ex *αὐτὸς*, & *πούς*, *pes*.
Ἀυτοποίητος, ος, ὁ ἡ ὸν, a se ipse factus. Ex *αὐτὸς*, & *ποιέω*, *facio*.
Ἀυτοποιὸς, ὸς, ὁ, sua sponte & per se factus, s. faciens.
Ἀυτόπολις, ίως, ἡ, civitas, quæ suis ipsius legibus utitur, urbs, quæ per se sola civitatis nomine censetur. Ex *αὐτὸς*, & *πόλις*.
Ἀυτοπόνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, per se elaboratus. Ex *αὐτὸς*, & *πονέω*, *laboro*.
Ἀυτόπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, qui suis ipsius pedibus iter facit; (2) suis pedibus sine duce incedens. Ex *αὐτὸς*, & *πούς*, *pes*.
Ἀυτοπραγία, ας, ἡ, actio, quum quis per se & suo arbitrio aliquid facit; (2) potestas vivendi, ut vel s. Ex *αὐτὸς*, & *πράττω*.
Ἀυτοπραγματεύτως, sine arte.
Ἀυτόπρεμνος, ος, ὁ ἡ ὸν, per se radicatus, nativus, sua sponte proveniens. Ex *αὐτὸς*, & *πρέμνον*, *stirps*.
Ἀυτοπρεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὸν, se ipsum decens, sibi ipsi conveniens; (2) difficilis; (3) qui cum ipsis radicibus evellitur; (4) magnus. Ex *αὐτὸς*, & *πρέπω*, *convenio*.
Ἀυτοπροαίρετος, ος, ὁ ἡ ὸν, libero arbitrio agens, Gl. V. ultroneus, voluntarius.
Ἀυτοπροαίρετως, *Adv.* suo ipsius arbitratu, sua sponte.
Ἀυτοπρόσωπον, ου, τὸ, scriptum, in quo auctor ex sua persona docet, nulla extrinsecus adsumpta. Ab
Ἀυτοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὸν, non personatus; (2) personam, qualis est, veram gerens. Ex *αὐτὸς*, & *πρόσωπον*, *persona*.
Ἀυτοπροσώπως, *Adv.* in, vel sub propria persona; (2) coram.
Ἀυτοπτέω, ῶ, ipse meis oculis cerno. Ab
Ἀυτόπτης, ου, ὁ, qui suis oculis vidit, oculatus testis. Ex *αὐτὸς*, & *ὄπτομαι*, *video*.
Ἀυτόπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ipse visus & deprehensus. Ex iisd.
Ἀυτοπυρίτης, ου, ἡ, ut *ἄρτος αὐτοπυρίτης*, panis, cui furfur ademptum.
Ἀυτόπυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem. Ex *αὐτὸς*, & *πυρὸς*.
Ἀυτοπώλης, ου, ὁ, qui non vendit ab alio empta. Unde
Ἀυτοπαλικὴ, ἡ, mercatura rerum non aliunde emptarum, ut frugum in agro suo natarum.
Ἀυτορέγμαν, ανος, ὁ ἡ ὸν, quod ipse sibi struit, sive sibi conciliat aliquis. Ex *αὐτὸς*, & *ῥέζω*, *struo*.
Ἀυτόρροος, ος, ὁ ἡ ὸν, tectum ex se ipso habens, se ipsum contegens. Ex *αὐτὸς*, & *ὀροφὴ*.
Ἀυτόῤῥιζος, ος, ὁ ἡ ὸν, cum ipsa radice, cujus radix non avulsa est; (2) radices, fundamenta habens a se.
Ἀυτορῥὰφὴς, ὲς, sua sponte cadens, labens.
Ἀυτορρύτος, ος, ὁ ἡ ὸν, sponte profluens. Ex *αὐτὸς*, & *ῥύω*, *fluo*.
ΑΥΤΟΣ, ὴ, ὸ, ipse, ipsa, ipsum; (2) ipsemet; (3) qui sponte aliquid facit; (4) soles, ab aliis non adjutus; (5) idem; (6) ego; (7) dominus. Hinc *Superl.* *αὐτότατος*, ipsissimus.
Ἀυτόσαρκες, οἱ ἡ αἱ, cuticulam nimis curantes, voluptarii.
Ἀυτόσε, *Adv.* illuc, huc; (2) eodem.
Ἀυτοσίδηρος, ὁ ἡ ὸν, ferreus.
Ἀυτόσιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ipse sibi cibum comparat; (2) qui cum alio cœnaturus ipse suas secum adfert dapes; (3) pauper; (4) parasitus. Ex *αὐτὸς*, & *σῖτος*.
Ἀυτοσκίνας, idem quod
Ἀυτόσκελος, ος, ὁ ἡ ὸν, rudis, simplex & inconditus, nullo constans artificio.
Ἀυτόσαυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, sponte excitus, veniens. Ex *αὐτὸς*, & *σεύομαι*, *excito*.
Ἀυτοσαδία, ας, ἡ, pugna stataria, qua nimirum pede collato cum hoste pugnatur. Ex *αὐτὸς*, & *στάδιος*, *stationarius*, *stabilis*.
Ἀυτόστεγος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ipse sibi tecti loco est, vel tecto natura sua instructus; (2) perfectus, absolutus.
Ἀυτόστοιχος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui solus secum meditatur, qui ipse ad se animum advertit.

Ἀυτόστο-

Digitized by Google

Αὐτόπολος, ου, ὁ ἡ, qui sine navi trajicit, ipse sibi navis est, *de nante.*

Αὐτοσιγος, ον, tacite gemens.

Αὐτοστράτηγος, ου, ὁ ἡ, summus dux belli, qui auspicia habet.

Αὐτόσυλος, ου, ὁ ἡ, per se & suapte natura columnis fultus.

Αὐτοσφαγὴς, ές, ὁ ἡ, ipse a se jugulatus, qui se ipse occidit. Ex αὐτὸς, & σφαγή.

Αὐτοσχεδὸν, *Adv.* illico; (2) cominus.

Αὐτοσχεδία, ας, ἡ, sc. μάχη, pugna, quæ cominus fit. Ab αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore & tumultuarie facio, sive (2) temere, inconsulte, v. c. judico, loquor, &c. (3) sponte ago. Αὐτοσχεδιάζειν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, Isocr. εἰς τὰ Σώματα, Æschin. Ab eod.

Αὐτοσχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore & tumultuarie factum. Ab αὐτοσχεδιάζω.

Αὐτοσχεδιασμὸς, οῦ, ὁ, dictio extemporalis:

Αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui extemporalem habet orationem; (2) qui ex tempore & tumultuarie aliquid facit:

Αὐτοσχεδιαστὶ, *Adv.* ex tempore, non præmeditate:

Αὐτοσχεδιαστικὸς, ὴ, όν, extemporalis.

Αὐτοσχέδιος, ίᾱ, ιον, & αὐτοσχέδιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, extemporalis, ex tempore factus, inelaboratus, tumultuarius, Gl. V. αὐτοσχέδιον, præ oculis dictio.

Αὐτοσχεδίως, *Adv.* ex tempore, tumultuarie; (2) temere, fortuito casu; (3) sponte sua.

Αὐτοσχόδιον, *Adv.* cominus.

Αὐτοτελεια, ας, ἡ, perfectio, absolutio; (2) integritas. Ab αὐτοτελὴς.

Αὐτοτέλιος, ᾱ, ον, per se perfectus. Ab

Αὐτοτελὴς, ές, ὁ ἡ, ὸν, in se finem suum habens; (2) per se absolutus & consummatus; (4) ipse sibi sufficiens, cui propriæ vires ad aliquid perficiendum sufficiunt, Ph. αὐτοτελὲς, absolutum. Ex αὐτὸς, & τέλος, *finis.*

Αὐτοτελῶς, *Adv.* absolute, perfecte.

Αὐτότεχνος, ου, ὁ ἡ, ὸν, per se peritus, per se artem tenens. Ex αὐτὸς, & τέχνη, *ars.*

Αὐτότοκος, ου, ὁ ἡ, ὸν, editus cum ipso partu. Ex αὐτὸς, & τίκλω, *pario.*

Αὐτότροφος, idem quod αὐτοσιτος.

Αὐτότυπος, ου, ὁ ἡ, ὸν, a se ipso impressus.

Αὐτῦ, *Adv.* ibi, illic; (2) hic. Ab αὐτὸς.

Αὐτυπέρβασις, ου, ὁ ἡ, ὸν, per se supra-essentialis, Suic. Ex αὐτὸς, & ὑπερβάσις.

Αὐτῶ ῥέω, ῶ, f. ήσω, per me facio. Ab αὐτουργὸς. Hinc

Αὐτώρητος, ου, ὁ ἡ, ὸν, extemperalis, inelaboratus; (2) sponte natus.

Αὐτώρυμα, τὸ, quod quis ipse facit.

Αὐτωρυσία, ας, ἡ, operatio ejus, qui per se aliquid efficit. Ab

Αὐτουργὸς, ὁ ἡ, ὸν, qui per se facit & operatur, non aliena opera utens; (2) qui manu sua victum sibi quærit; (3) opifex; (4) qui sua manu cædit, pulsat, vel pugnat. Gl. V. auctor rei. Ex αὐτὸς, & ἔργον.

Αὐτουργικὸς, ὁ, qui sua manu victum quærit potius, quam ab alio datis fruitur.

Αὐτοχειτευκτος, ον, subito, ex tempore factus

Αὐτόσε, f. αὐτόφι, *Adv.* ibi; (2) ipsis pro *Dativo* αὐτοῖς.

Αὐτοφιλανθρωπία, ἡ, humanitas ipsissima.

Αὐτοφίλαυτος, ον, sui amans.

Αὐτόφλοιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ipsum corticem adhuc habens, nondum a cortice sejunctus.

Αὐτοφονεύτης, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui se ipsum perimit, vel perimit. Ex φονεύω.

Αὐτοφόνος, ου, ὁ ἡ, ὸν, idem.

Αὐτόφωτος, ου, ὁ, idem; (2) qui alii sua manu cæcum infert. Ex ii fd.

Αὐτοχείρ, ρος, ὁ ἡ, ὸν, suo ictu, sua manu.

Αὐτοφυὴς, ὁ ἡ, ὸν, qui ipse voravit. Ex αὐτὸς, & φυσάω, *voro.*

Αὐτόφορτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, cum ipso onere & mercibus. Ex αὐτὸς, & φέρτος, *onus.*

Αὐτοφυρτος, ου, a semet ipso servatus.

Αὐτοφυὴς, ές, ὁ ἡ, ὸν, nativus, opere non factus, arte carens; (2) genuinus, germanus. Gl. V. spontaneus, naturalis. Ex αὐτὸς, & φύω, *nascor.*

Αὐτόφυτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ex se ipso natus, ex se ipso procreatus. Ex αὐτὸς, & φυτὸς.

Αὐτοφυὼς, *Adv.* suapte natura, sponte naturæ; (2) native, genuine; (3) sine arte, elaboratione. Ab αὐτοφυὴς.

Αὐτόφωνος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui sua ipse voce utitur ad dicendum. Ex φωνὴ.

Αὐτόφωρος, ου, ὁ ἡ, ὸν, deprehensus in ipso furto, deprehensus in ipsa re, sive scelere, ita ut non sit inficiando. Gloss. Vet. manifestarius; ἐπ' αὐτοφώρῳ, in furto, in scelere ipso; Gl. V. manifesto.

Αὐτοφῶς, τὸ, ipsa lux; (2) Spiritus Sanctus.

Αὐτόχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, ipsa per se gratia, Suic.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ἡ, ὸν, qui sua manu aliquid facit; (2) qui sua manu victum quærit; qui sua manu vim facit, cædem patrat; (4) quod propria manu patratur; (5) qui se ipsum interficit; (6) αὐτόχειρ τινος, etiam est qui aliquem sua manu capit, v. c. in prælio. Hinc

Αὐτοχειρὶ, *Adv.* propria manu, proprio Marte.

Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu sua patratum; neque solum in semet ipso, sed & in aliis, *unde interdum* facinus *possis vertere:*

Αὐτοχειρία, *Adv.* sua ipsius manu:

Αὐτοχειρίζω, f. ίσω, propria manu facio:

Αὐτόχειρος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui se ipsum occidit.

Αὐτοχειροτόνητος, ου, ὁ ἡ, ὸν, suo ipsius suffragio electus, per se creatus. Ex αὐτὸς, & χειροτονέω, *creo.*

Αὐτοχειρωτὸς, idem quod αὐτοχειρὶ.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, ex ipsa terra ortus, ex ipsa tellure oriundus; (2) indigena, domesticus; patricius, Ph. αὐτόχθονες, aborigines, Ph. Ex αὐτὸς, & χθὼν.

Αὐτοχόλωτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui sua sponte iram concipit; (2) sibi ipsi iratus. Ex αὐτὸς, & χολὸς, *iracer.*

Αὐτοχώνη, ὁ ἡ, ὸν, crassa Minerva fusus, veluti sua sponte fusus. Ex αὐτὸς, & χώνη.

Αὐτόχημα, *Adv.* re ipsa, re vera, plane, omnino. Ex αὐτὸς, & χῆμα, *res, negotium.*

Αὐτόχρως, *contr.* υς, ου, ὁ ἡ, ὸν, nativi coloris, Gl. V. αὐτόχρωτος, nativa.

Αὐτόχυτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, per se & sponte sua fusus, vel diffusus. Ex αὐτὸς, & χύω.

Αὐτοχώνωτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, idem quod αὐτοχώνη. Ex αὐτὸς, & χωνὸω, *fundo.*

Αὐτόχωνος, ου, ὁ ἡ, ὸν, idem.

Αὐτωία, ας, ἡ, quum quis suis oculis vidit, oculata fides. Gl. Vet. in conspectu. Ex αὐτὸς, & ὄψις, *visus.*

Αὐτῳ, *sibi ipsi* dat. sing. *Att.* pro ἑαυτῷ.

Αὐτως, sive αὔτως, *Adv.* sic, hoc modo; (2) eodem modo, pariter; (3) utcumque; (4) temere, frustra. Ab αὐτὸς.

Αὐχένα, *cervicem, Dor.* pro αὐχένα.

Αὐχενιας, ου, ὁ, cervicosus, Gl. V. Ab αὐχὴν. Unde

Αὐχενίζω, f. ίσω, cervicem incido, cervicem frango; (2) loro caput equi constringo:

Αὐχενιστὴρ, ὁ, gulam frangens, *Epith.* laquei.

Αὐχένιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ad cervicem pertinens.

ΑΥΧΕΩ, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto me. Αὐχῶν τιὼ ὀλίγιστον, *Aristid.* Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ὀτὶ χαίρει, Hom. Batr. 57. Hinc

Αὐχὴ, ῆς, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχήεις, ήεσσα, ῆεν, jactabundus, gloriabundus, ad jactantiam comparatus; (2) alacris, cui cervix erecta est. Ex αὐχὴ, vel αὐχέω.

Αὐχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio, fastus.

ΑΥΧΗΝ, ένος, ὁ, cervix; (2) angustia loci, locus angustus; (3) pars clavis & gubernaculi, in quam gubernator incumbit, Gl. V. αὐχένες, gubernaculum; αὐχὲω πλοίου, gubernaculum, Gl. Vet. αὐχὲω πηδαλίου, temo, Ph.

Αὐχητικὸς, ὴ, όν, idem quod αὐχένιος.

Αὐχμάω, ῶ, f. ήσω, arco præ æstu; (2) squaleo. Ab αὐχμὸς.

Αὐχμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Αὐχμαλέος, ον, &

Αὐχμήεις, ήεσσα, ῆεν, squalidus. Ab eod.

Αὐχμηρὸς, ρὰ, ρὸν, squalidus, hispidus, hirsutus, Gl. Vet. (2) obscurus, caliginosus; (3) siccus; (4) pauper. Ab eodem.

Αὐχμηροκόμης, ου, ὁ, comam squalidam habens.

ΑΥΧΜΟΣ, ου, ὁ, siccitas ex æstu vehementi; (2) squalor, situs, pædor, illuvies.

Αὐχμώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, æstuosus, aridus præ æstu; (2) squalidus. Ab αὐχμὸς.

ΑΥΩ, vel ἄω, sicco, arefacio, accendo.

Αὔω & per dialys. ἀΰω, clamo, resono, boo. Αὖϊ σ' ἑταῖρος, Il. 11, 461.

Ἀφ', *ab*, pro ἀπὸ, ob sequentem literam aspiratam.

Ἀφαγίζω, f. ίσω, purifico, expio; (2) consecro; (3) spolio, exuo. Ex ἀπὸ, & ἁγίζω.

Ἀφαγιεδόω, ώσω, idem. Ἀφαγιεδῶσας ἀ χρῶ, Soph. Antig. 253. Ab eod.

Ἀφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, consecratio.

Ἀφαδὴς, ές, ὁ ἡ, ὲς, qui non placet, ingratus; (2) hostis, inimicus. Ex ἀπὸ, & ἀδέω, *placeo.*

Ἀφαιμαξις, εως, ἡ, sanguinis detractio. Ab

Ἀφαιμάσσω, vel ἀπλῶ, sanguinem elicio, sanguinem detraho. Ex ἀπὸ, & αἱμάσσω.

Ἀφαιρεθὴς, a. 1. part. pass. v. ἀφαιρέω.

Ἀφαιρεῖται, *aufert*, 3. sing. præs. ind. med.

Ἀφαίρεμα, ατος, τὸ, quod aufertur; (2) ablatio; (3) quod pro donario eximitur & seligitur. Ab ἀφαιρέω. Hinc

Ἀφαιρεματικὸς, ὴ, όν, ablativus, abstractivus.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio, abstractio; (2) Figura grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; (3) id, quod ex cæsi animalis interaneis extrahitur. Ab ἀφαιρέω.

Ἀφαιρέτις, ereptrix. Epith. Parcæ.

Ἀφαίρετος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui auferri potest; (2) exemptilis. *Fam.* quoque ἀφαιρετὴ occurrit. Ab eod.

Ἀφαιρέω, ῶ, f. ήσω, aufero, adimo, detraho; (2) vindico, adfero; (3) eximo. Ph. ἀφαιρεῦμαι, adimo, demo, deripio, detraho, aufero, eximo, subtraho; ἀφείλετο, abstulit, dempsit, Gl. V. a. 2. ἀφωμοῦσαν, detractis, Ph. perf. part. pass. Ἀφαιρεῖν τί τινος, τί τινι, τὶ τινα, ἀπό τινος. Καλὼ μὴ αἰεὶ βασιλέων θυμικῆσιν ἐρῆς ἀφέλεσθαι, Eur. Med. 456. Ἀιθραπ', ἀφαιρήσῃ μεν τῶν τραγῳδίαν; auferes? Arist. Ach. 469. Εἰ τἄμα κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό μοι, Soph. Phil. 374. Τὸν βίον μή μ' ἀφέλῃς, Ibid. 926. Ex ἀπὸ, & αἱρέω, *capio.*

Ἀφαίρημα, ατος, τὸ, idem quod ἀφαίρεμα.

Ἀφαιρήσεσθε, f. 1. int. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφαιρητικὸς, ὴ, όν, idem quod ἀφαιρετικὸς.

Ἀφάκη, ης, ἡ, leguminis & quidem in specie viciæ genus, Gl. V. vicia. *Angl.* Pease tow Tittchling.

Ἀφάλμομαι, desilio, ex uno loco in alium salio, resilio; exilio, desilio, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἅλλομαι, *salio.*

Ἄφαλος, ου, ὁ ἡ, ὸν, clavis, seu scutulis ex auro splendentibus non insignis; (2) sine cono, aut crista. Ex α priv. & φαλὸς.

Ἄφαλσις, εως, ἡ, resultatio. Ab ἀφάλλομαι.

Ἄφαλτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, resiliens. Ab eod.

Ἀφαμαρτάνω, f. ήσω, abeo; (2) privor. Ἀφαμαρτάνειν τῆ ὁδῷ ὁδοῦ, Prov.

Ἀφάμαρτε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἀφήμαρτε.

Ἀφαμαρτωτὴς, ές, ὁ ἡ, ὸν, errans in verbis; (2) futilis. Ex ἀφαμαρτάνω, & ἔπος.

Ἀφανδάνω, displiceo. Ex ἀπὸ, & ἥνδανον.

Ἀφάνδον, non manifestum, Gl. V.

Ἀφάνεια, ης, ἡ, obscuritas; (2) incertitudo. Ab

Ἀφανὴς, ές, ὁ ἡ, ὸν, obscurus, non manifestus, occultus, latens; (2) incertus. Gl. V. ignotus; (3) ignobilis; (4) qui e medio sublatus est, periit, discerptus a bestiis, &c. Ex α priv. & φαίνω, *ostendo.* Hinc

Ἀφανίζω, f. ίσω, ab adspectu removeo, e conspectu aufero, ex oculis tollo; (2) perdo, inter-

Digitized by Google

Interficio; (3) inquino, polluo, contamino; (4) quovis modo corrumpo, deformo, vasto, excido; (5) levo, imminuo v. c. laborem, ne sentiatur; (6) in exilium pello; (7) in deos refero, *cum additur* ἐξ ἀνθρώπων; (8) abeo, e conspectu discedo, *int.* ἠμαυλόν. ἀφανίζομαι, evanesco abolesco, pereo, &c. Ab ἄφαντος.

Ἀφάνισις, εως, ἡ, abolitio, ex conspectu hominum ablatio. Ab ἀφανίζω. Unde

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evanescentia; interitus, exterminium, *Gl. V.* obscuratio rei, v. c. veritatis.

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, destructor, exterminator, vastator, corruptor.

Ἀφανιστικὸς, ἡ, ὸν, vim habens e medio tollendi.

Ἀφανιστὸς, ἡ, ὸν, destructilis, Gl. V.

Ἀφαντασίαστος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui nullis perturbatur visis & insomniis. Ex α priv. & φαντασία, *apparitio, visio.*

Ἀφαντασιωτος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui non habet vim perspicuas rerum imagines concipiendi. Ex iisd.

Ἀφάντος, ος, ὁ ἡ ὸ, visionibus carens. Ex α priv. & φαντὸς.

Ἄφαντος, ος, ὁ ἡ ὸ, ab adspectu remotus, qui non videtur; (2) qui discessit, abiit quocunque modo & quacunque de causa; (3) cujus memoria nulla est, qui funditus extinctus est. Ex α priv. & φαίνω, *ostendo.*

Ἀφανῶς, *Adv.* ita, ut non appareat, occulte, clanculum. Gl. V. obscure, pedetentim.

Ἀφάπλω, f. ψω, suspendo; (2) alligo; (3) admoveo, applico. Ex ἀπὸ, & ἅπλω, *necto.*

ΑΦΑΡ, *Adv.* statim, continuo, facile.

Ἀφαρεῖ, vel ἀφαρὶ, *Adv.* festinanter & inconsiderate, statim, celeriter. Ab ἄφαρ.

ΑΦΑΡΕΤΟΣ, έας, ὁ, pinna, quam thynnus fœmina sub ventre habet.

ΑΦΑΡΚΗ, ης, ἡ, Apharca, arbor semper virens.

Ἀφαρμάκευτος, ος, ὁ ἡ ὸ, medicamenti expers, sine medicamentis. Ex α priv. & φαρμακεύω.

Ἀφάρμακος, ος, ὁ ἡ ὸ, non venenatus, non infectus. Ex α priv. & φάρμακον, *venenum.*

Ἀφαρμακτος, ος, ὁ ἡ ὸ, veneficio non infectus. Gl. Vet. innocuus. Ex α priv. & φαρμάσσω.

Ἀφαρμόζω, f. όσω, non convenio, dissonus sum. Ex α priv. & ἁρμόζω, *quadro.*

Ἀφαρμοστὶ, idem & ex iisd.

Ἀφαρμόζωμος, ος, ὁ, jusculum ex tempore, vel cito factum. Ex ἄφαρ, & ζωμὸς.

Ἄφαρος, ος, ὁ ἡ ὸ, investis; (2) inaratus, incultus. Ex α priv. & φάρος, *vestis exterior,* it. *aratio,* Etym. Unde

Ἀφάρωτος, ος, ὁ ἡ ὸ, inaratus, Etym.

Ἀφαρόω, ῶ, aro, Suid. Ex ἀπὸ, & ἀρόω.

Ἁφαρπάζω, f. άσω, vel άξω, abripio, eripio, diripio, arripio, rapto; deripio, Gl. V. ἁφαρπάξαι, deripere, Ph. ἁφήρπασε, diripuit, Ph. a. 1. Ἀναλίψας ὑφ' ἑαυτὸν τὰς φθονερὰς ἁφαρπάζοντας, Arist. Plut. 676.

Ἀφάρτερος, έρα, ον, celerior. Comp. Ab ἄφαρ.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus. Ex α priv. & φημὶ, *loquor.*

Ἄφασσε, vel ἄπτω, tango, contrecto. Ἐν χρῆσιν ἀφάσσειν, Apoll. Ab ἁφὴ, *tactus.*

Ἄφατος, ος, ὁ ἡ ὸ, ineffabilis, non dicendus. Gl. V. nefandus; (2) incelebris.

Ἀφάτως, ineffabiliter. Ab ἄφατος.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exsicco. Δίψῃ γὰρ, ἂς ἐοικεν, ἀφαυανθησομαι, Arist. Conc. 146.

ΑΦΑΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, imbecillis, debilis.

Ἀφαύω, fut. αὑσω, sicco, uro; ἀφαύομαι, siccor, inedia exaresco. Ἄφαυε τῆδ φασήλου, ὦ γωὶξι, τρεῖς χοινικας, Arist. Pace, 1153. Ex ἀπὸ, & αὔω, *sicco.*

Ἀφάω, ῶ, tango, contrecto. Ex ἀπὸ, & ἀφὴ.

Ἀφεγγὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, cæcus, obscurus, lumine carens. Ex α priv. & φέγγος.

Ἀφεδράζω, eloco, Gl. Vet. Ex ἀπὸ, & ἑδράζω.

Ἀφεδρεία, ας, ἡ, idem quod ἀφεδρος.

Ἀφεδρία, f. δύσω, sellæ insideo, in sella sedeo. Ex ἀπὸ, & ἕδρα, *sella.* Unde

Ἀφεδρος, ου, ὁ, purgatio menstrua mulierum.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, latrina, cloaca, Gl. V.

Ἀφέντε, *dimiseritis,* 2. plur. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἀφῆτε, ab ἀφίημι.

Ἀφεθεὶς, aor. 1. part. pass. a verbo eod.

Ἀφειδεύω, ῶ, f. ύσω, non parco; (2) contemno, nullam curam habeo. Ἀφειδεῖν τῆδ ἀλλοτρίων, τῆδ ζωμάτων. Ab ἀφειδὴς.

Ἀφειδέως, *non parce Ion.* pro ἀφειδῶς.

Ἀφειδῶς, non parce, liberaliter. Ab eod.

Ἀφειδὴς, ές, ὁ ἡ ὸ, non parcens, profusus. Gl. V. largus; (2) rigidus, asper. Gl. V. Ex α priv. & φείδομαι, *parco.*

Ἀφειδήσαντα, *securum, qui non pepercit,* acc. sing. a. 1. part. act. verbi ἀφειδέω.

Ἀφειδία, ας, ἡ, crudelitas; (2) imparsimonia. Ab ἀφειδὴς.

Ἀφειδῶς, sine parsimonia, Gl. V. (2) aspere, crudeliter. Ab eod.

Ἀφείθης, 2. sing. a. 1. ind. pass. v. ἀφίημι.

Ἀφεικλίον, abstinendum est. Ab ἀπέχομαι.

Ἀφεικλικὸς, ἡ, ὸν, abstinens. Gl. V. distans. Ab ἀπέχομαι, *abstineo,* vel ἀπέχω, *disto.*

Ἀφείλεν, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφεῖμαι, 1. sing. perf. pass. v. ἀφίημι.

Ἀφεῖμμεν, 1. pl. a. 2. opt. *per Sync.* pro ἀφείημεν,

Ἀφεῖναι, *dimisisse,* aor. 2. infin. act.

Ἀφεὶς, *derelinquens,* a. 2. part. act.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas. Ab ἀφελὴς.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖται, *auferet,* 3. sing. f. 2. med.

Ἀφελεῖν, *abstuliste,* aor. 2. inf. med.

ΑΦΕΛΗΣ, ές, ὁ ἡ ὸ, simplex; (2) tenuis, frugalis.

Ἀφελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero, vulnero; ἀφέλκωσαι, exulceret, Ph. Ex ἀπὸ, & ἕλκος.

Ἀφέλκυσις, εως, ἡ, deductio, Gl. V. Ab

Ἀφελκύω, f. ύσω, abstraho, retraho, avoco, abduco; ἀφέλκυσεν, abstraxit, Ph. ἀφελκύσαι, detrahere, Ph. Ex ἀπὸ, & ἑλκύω.

Ἀφίλκω, abstraho, substraho, detraho, Gl. V. ἀφίλκει, detrahit, Ph. ἀφίλκεσθαι, detrahi, Ph. Κἄτα κεινὸν ἀπ' ὀὐλακον οἰκαδ' ἀφεῖλκον, Arist. Av. 509. Φέρε δὴ κατίδω σοῦ τὰς λίθους ἀφίλξομεν, Id. Pace, 361.

Ἀφίλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἀφελκόω.

Ἀφελόμην, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἀφειλόμην.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, simplicitas. Ab ἀφελὴς.

Ἀφίλωμαι, 1. sing. a. 2. conj. med. v. ἀφαιρέω.

Ἀφελὼν, *auferens,* a. 2. particip. act.

Ἀφελῶς, *Adv.* simpliciter, nude, sine artis affectione. Ab eodem.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, id. quod demittitur. Ab ἀφίημι, *demitto.*

ΑΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, ους, τὸ, divitiæ, opes, qs. reditus annui, lucrum.

Ἀφέντες, nom. pl. a. 2. part. act. Ab ἀφίημι.

Ἀφέντι, *relinquenti,* dat. aor. ejusd.

ΑΦΕΝΤΙΝΔΑ, ης, ἡ, nomen lusus.

Ἄφεξις, εως, ἡ, abstinentia. Ἄφεξις δριμέων, *Aret.* Ab ἀπέχω, *abstineo.*

Ἀφέξω, 1. sing. f. 1. indic. act. v. ἀπέχω.

Ἀφερκὶς, ος, ὁ ἡ ὸ, conclusus, inclusus, velut carcere. Ex ἀπὸ, & εἴργομαι.

Ἀφερμηνεύω, f. εύσω, enarro, explico.

Ἀφερπύζω, idem quod ἀφέρπω.

Ἀφέρπω, f. ψω, abeo. Ex ἀπὸ, & ἕρπω.

Ἀφερτὸς, ος, ὁ ἡ ὸ, non ferendus, non tolerabilis, minime tolerandus; ἀφέρτερος, ἀφέρτατος, minus, minime ferendus.

Ἀφέρψω, *serpendo abibo,* f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφέρπω, a verbo ἀφέρπω.

Ἄφες, a. 2. imper. act. verbi ἀφίημι.

Ἀφέσιος, ος, ὁ, q. d. dimissor, liberator. Epitheton Jovis. Ab ἀφίημι, *dimitto.*

Ἄφεσις, εως, ἡ, dimissio uxoris, &c. (2) carceres, ultima meta; (3) remissio, debiti v. c. delicti, pœnæ, Gl. V. emancipatio. Ab eodem.

Ἀφεσμὲς, ῦ, ὁ, examen, congregatio apum; (2) agmen. Ex ἀπὸ, & ἰσμὸς, *examen.*

Ἀφεσσάιλω, *dimittercm,* 1. sing. a. 2. opt. act. *Poët.* pro ἀφιεσαίλω, a verbo ἀφίεσμι.

Ἀφέσσασι, *cessant,* 3. plur. præs. ind. act. pro ἀφεσσᾶσι, a verbo ἀφίεσμι, *cesso.*

Ἀφέσσατε, *cessaveritis,* 2. plur. perf. imper. act. *per Syncop.* pro ἀφεσήκατε.

Ἀφεστήκω, absisto, absum.

Ἀφέστως, ος, ὁ ἡ ὸ, absens, qui a domo abest, non domesticus. Ex ἀπὸ, & ἑστία.

Ἄφετε, 2. pl. a. 2. imper. act. v. ἀφίημι. Unde

Ἀφιτέος, έα, έον, dimittendus.

Ἀφετὴρ, ῆρος, ὁ, dimissor. Ab eod.

Ἀφετηρία, ας, ἡ, sc. γραμμὴ, θύρα, &c. carceres, unde equi cursu certaturi dimittuntur; (2) principium ineundæ viæ, aut profectionis; (3) quodlibet principium.

Ἀφετήριον, ίου, τὸ, portus unde navigatur, *Strabo lib.* 10. Ab

Ἀφετήριος, ος, ὁ ἡ ὸ, missilis, qui mittere, seu dimittere potest, missorius, seu immissorius. Ab ἀφίημι.

Ἄφετης, ου, ὁ, emissor; (2) manumissus, e servitute dimissus, libertus. Ab eod. Hinc

Ἀφετικὸς, ἡ, ὸν, emissorius, remittendi vel emittendi potestatem & vim habens.

Ἄφετος, ος, ὁ ἡ ὸ, dimissus, liber; (2) solutus & cujusque libidini expositus; (3) pro derelicto habitus; (4) absolutus. Ab ἀφίημι.

Ἀφευκτος, ον, non effugiendus. Unde

Ἀφεύκτως, *Adv.* sinè ullo effugio, inevitabili lege.

Ἀφθω, f. θύσω, accendo, inflammo. Ἀποξυρεῖν ταδὶ, τὰ κάτω δ' ἀφθέειν, Arist. Θεσμ. 223. Ἄφθυσεν αὐτὸν, Ibid. 597. Ex ἀπὸ, & θύω, *uro.*

Ἀφιεῖον, ου, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω.

Ἀφιψὶον, ου, f. ήσω, decoquo. Ex ἀπὸ, & ἕψω.

Ἀφεψὴ, ῆς, ἡ, decoctio. Ab eod.

Ἄφεψημα, ατος, τὸ, decoctum.

Ἀφέψησις, ἡ, coctio, decoctio. Ab ἀφεψέω.

Ἀφεψὶς, εως, ἡ, idem.

Ἀφέψω, idem quod ἀφεψέω.

Ἀφέωκα, *remisi,* 1. sing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἀφεῖκα, a verbo ἀφίημι.

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. pass. *Att.* pro ἀφεῖνται.

Ἀφεώρα, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀφώρα, & hoc pro ἀφόρα. Ab ἀφοράω.

Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio; (2) commissura; (3) ictus, plaga; (4) accensio, incensio; (5) color lepræ. Ab ἅπτομαι, *tango,* vel ἄπτω, *incerdo.*

Ἀφηβάω, ῶ, f. ήσω, ex pubertate egredior, depubesco. Ab ἀφηβος. Hinc

Ἀφηβηκὼς, ότος, ὁ, vergens ad senectutem.

Ἄφηβος, ος, ὁ ἡ ὸ, qui pubertatem excessit. Ex ἀπὸ, & ἥβη, *adolescentia.*

Ἀφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, duco, sum, dux, præco; (2) narro, enarro, commemoro. Ἀφηγεῖσθ' ἃ χολᾶς· καὶν τὸ γεγονὸς, τὼ ζυμφορὰν. Ex ἀπὸ, & ἡγέομαι.

Ἀφήγημα, ατος, τὸ, narratio.

Ἀφηγηματικὴς, ἡ, ὸν, narratione constans, narrationem continens.

Ἀφηγηματικῶς, modo narrationis.

Ἀφηγήμων, ονος, ὁ ἡ ὸ, dux viæ.

Ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, narrator; (2) dux viæ.

Ἀφηδύω, f. ύνω, jucundum reddo.

Ἀφῆκα, *dimisi,* a. 1. ind act. verbi ἀφίημι.

Ἀφῆκα, f. ἥξω, pervenio. Ex ἀπὸ, & ἥκω.

Ἀφῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ἀφάλλομαι.

Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ὸ, qui florentes annos exegit, adultæ ætatis, Ph. (2) impuber. Ph. minor; Ἀφηλικίσδος, adultior, jam senior, quæ antiqua est significatio, *Ern.* Ex ἀπὸ, & ἥλιξ, *coævus.*

Ἀφηλιώτης, ου, ὁ, subsolanus, Gl. V. Ex ἀπὸ, & ἥλιος.

Ἀφήμαρτε, 2. ind. act. v. ἁφαρτάνω.

Ἀφήμενος, η, ον, ὁ, sedens procul, sedens seorsim. Ex ἀπὸ, & ἧμαι, *sedeo.*

Ἀφημερόω, f. ώσω, interdiu absum; (2) diem ab[illegible]. Ex ἀπὸ, & ἡμερόω.

Digitized by Google

Ἀφημ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui fama celebris non est, non nominatus, non memoratus. Ex α priv. & φήμη, *fama*.

Ἀφήμων, ον-ος, ὁ ἡ ὄν, Idem & ex iisd.

Ἀφήμως, *Adv.* tacite; (2) decore (indecore, *Ern.*)

Ἀφιππάζω, f. άσω, habenas detracto, & excutio, frena respuo; (2) contumax sum, non pareo, contumaciter recedo. Ἀρετῆς δ' ἀφιππάσαντας, spernentes, Philo. Ex ἀπὸ, & ἱππάζ, *frenum*. Hinc

Ἀφιππασμός, οῦ, ὁ, frenorum excussio, ferocia habenas non admittens; (2) contumacia; (3) rebellatio.

Ἀφιππαστὴς, οῦ, ὁ, habenarum excussor; (2) ferox. Ab eod.

Ἀφιππόω, ῶ, idem quod ἀφιππάζω.

Ἀφηρῐ́ζω, ἀφηρόζω, & *Dor.* ἀφηροῖζω, heroum honore adficio; in numerum heroum refero. Ab ἥρως. Ex ant. insc.

Ἀφηρῐ́δωμι, a. 1. ind. pass. v. ἀφαιρέω.

Ἀφ-συχάζω, ad quietem redigor, conquiesco.

Ἀφῆτε, 2. plur. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.

Ἀφήτωρ, ορ-ος, ὁ, emissor, jaculator, vaticinator. Ab ἀφίημι.

Ἀφητωρεία, ας, ἡ, vaticinatio; (2) jaculatio. Ab ἀφήτωρ.

Ἀ Φ Θ Α Ι, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris superficie.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, incorruptibilitas; (2) immortalitas. Ex α priv. & φθάρσις, *corruptio*.

Ἀφθαρτίζω, f. ίσω, incorruptibilem reddo; (2) immortalem reddo. Ab

Ἄφθαρτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, incorruptibilis, immortalis, Ph. incorruptus, inviolatus, inlibatus, intemeratus, al. Gl. V. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθάστως, celerrime, ut adsequi nemo possit. Ex α & φθάω.

Ἀφθάω, ῶ, aphthis laboro. Ab ἄφθαι.

Ἀφθεγκτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, non vocalis.

Ἄφθεις, a. 1. part. pass. verbi ἅπτομαι.

Ἄφθη, *conflagravit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἥφθη, a verbo ἅπτω, *incendo*.

Ἀφθιτόμητις, ι-ος, ὁ ἡ ὄν, qui consilium habet incorruptum. Ex ἄφθιτ-ος, & μῆτις.

Ἄφθιτ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, incorruptibilis. Ex α priv. & φθίω, *corrumpo*.

Ἀφθιφ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἄφθογγ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, mutus, non vocalis.

Ἀφθόνητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, invidiæ non obnoxius. Ex α priv. & φθονέω, *invideo*.

Ἀφθονήτως, sine invidia.

Ἀφθονία, ας, ἡ, invidiæ carentia; (2) *usitatius* abundantia; copia. Gl. V. Ex α priv. & φθόν-ος, *invidia*.

Ἄφθον-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, invidia carens; nulli invidens, sine invidia, Gl. V. (2) copiosus. Gl. V. opimus. Ex iisd.

Ἀφθόνως, *Adv.* sine invidia, copiose, affatim.

Ἀφθορία, ας, ἡ, incorrupta conditio. Ph. pudicitia. Ab

Ἄφθορ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, incorruptus. Ex α priv. & φθείρω, *corrumpo*.

Ἀφθώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὄν, aphthis laborans. Ab ἄφθαι.

Ἀ Φ Ι Ά, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀφιδρόω, ῶ, f. ώσω, desudo, exsudo, sudorem emitto. Ex ἀπὸ, & ἱδρὼς, *sudor*.

Ἀφίδρυμα, ατ-ος, τὸ, statua; simulacrum, delubrum, effigies, Ph. Ab ἀφιδρύω.

Ἀφιδρύνω, idem quod ἀφιδρύω.

Ἀφίδουσις, εως, ἡ, collatio, dedicatio. Ab

Ἀφιδρύω, f. ύσω, statuo, colloco, firmum stare facio. Gl. V. erigo. Ex ἀπὸ, & ἱδρύω.

Ἀφιδρωσις, εως, ἡ, sudatio, desudatio; (2) sudoris evocatio. Ab ἀφιδρόω.

Ἀφιερίζω, f. ίσω, sacrum & sanctum reddo, purifico. Ex ἀπὸ, & ἱερὸς, *sanctus*.

Ἀφιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico, devoveo; ἀφιερωθέντες, dicati, Ph. ἀφιερωμέν-ος, sacrosanctus, Pn. Ex iisd. Hinc

Ἀφιέρωμα, ατ-ος, τὸ, donarium.

Ἀφιέρωσις, εως, ἡ, consecratio, dedicatio.

Ἀφιζάνω, f. ζήσω, e sede surgo ac descendo.

Ἀφίζω, idem. Ex ἀπὸ, & ἵζω, *sedere facio*.

Ἀφίημι, f. ήσω, p. εἶκα, dimitto, repudio; (2) absolvo, remitto; (3) omitto, missum facio; (4) permitto, sino; (5) emitto; (6) projicio, conjicio; (7) jacio, ἀφίεμαι, dimittor, Gl. V. emereor; ἀφεὶς, sine, omitte, dimitte, remitte, Gl. V. a. 2. part. ἀφειμέν-ος, solutus, Ph. perf. part. pass. ἀφειθεὶς, missus, Ph. a. 1. part. pass. Ἀφεῖναί τινα ὅπῃ τόπον, τὴν ψυχὴν, τὴν γυναῖκα, τινὰ τῆς ἐγκλήματος, τινὰ τῆς χρίσεως ἀφεῖσθαι τῆς δόξης, sententiam repudiare; τῶν ἐγκλήματος, absolvi. Τὰ μὲν ἀφειασθέντα τῆς λόγων ἄφεσις, Soph. El. 1301. Ἀφεῖνται αἰτίας οὐδὲ σοὶ φυγῆς, liberati sunt, Eur. Med. 1002. Ex ἀπὸ, & ἵημι.

Ἀφίησιν, 3. sing. præs. ind. act.

Ἀφίενται, *remittuntur*, 3. plur. præs. ind. act.

Ἀφικάνω, advenio, pervenio. Ἡ μὲν δὴ ὥρα τείχους ἐπειγομένη ἀφικάνει, Il. 6, 388.

Ἀφικέσθαι, a. 2. inf. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφικέσθω, 2. s. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἀφίκου.

Ἀφίκνα, *advenerit*, 2. sing. a. 2. conjunct. med. *per Paragogen*, pro ἀφίκῃ.

Ἀφικνέομαι, οῦμαι, f. ἀφίξομαι, pervenio, advenio, adsequor. Ἀφικνεῖσθ τοσοῦτον τύχης διὰ μάχης τινι, prælium committere cum; ἐς λόγους τινι, ἐς λέσχην ἔκ τινος, colloqui; ἐς διαπειράν τινος, periculum facere; ἐς χεῖρας νόμων, manus conserere. Κἀγὼ σοὶ λιὼν σὺν ὠκὺς τάχεϊ ἀφίξομαι, Eur. Med. 757. Τίν' ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα ταχεῖ πεδίλῳ; Arist. Θεσμ. 1108. Ex ἀπὸ, ἱκνέομαι, *venio*. Hinc

Ἀφίκτωρ, ορ-ος, ὁ ἡ ὄν, Supplex.

Ἀφιλάγαθ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, minime amans bonorum aut bona. Ex α priv. φίλ-ος, & ἀγαθὸς.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, inclementia. Ab

Ἀφιλάνθρωπ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, inhumanus, inclemens. Ex α pr. φίλ-ος, & ἄνθρωπ-ος.

Ἀφιλανθρώπως, *Adv.* inhumane, inclementer, inhumaniter.

Ἀφιλαργυρία, ας, ἡ, absum ab avaritia.

Ἀφιλαργυρία, ἡ, vacuitas ab avaritia.

Ἀφιλάργυρ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, alienus ab avaritia. Ex α priv. φίλ-ος, & ἄργυρ-ος, *argentum*.

Ἀφιλέταιρ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui suos sodales odit, inimicus sodalium.

Ἀφιλεχθρως, sine amore inimicorum.

Ἀφιλήδον-ος, ου, voluptatem contemnens.

Ἀφίλητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, inamabilis, Gl. V. Ex α priv. & φιλῶ, *amo*.

Ἀφιλία, ας, ἡ, amicorum defectus; (2) inimicitiæ.

Ἀφιλίατ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui conciliari nequit, cum quo familiaritas iniri non potest. Ab

Ἀφιλ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, alienus ab amicitia, amicis carens. Ex α priv. & φίλ-ος, *amicus*.

Ἀφιλοδοξία, ας, ἡ, gloriæ comtemptus. Ab

Ἀφιλόδοξ-ος, ὁ ἡ ὄν, minime gloriæ cupidus, non ambitiosus. Ex α priv. φίλος, & δόξα.

Ἀφιλοδόξως, sine gloriæ cupiditate.

Ἀφιλοεργέω, ὁ, f. ήσω, in otio dego.

Ἀφιλοθεάμων, ον-ος, ὁ ἡ ὄν, non cupidus spectandi, spectaculorum non amans.

Ἀφιλοθεία, ας, ἡ, impietas, Suic. Ab

Ἄφιλόθεος, ου, ὁ ἡ ὄν, Dei non amans, Suic.

Ἀφιλοικτίρμων, ον-ος, ὁ ἡ ὄν, immisericors, immitis. Ex α priv. & φιλοικτίρμων.

Ἀφιλοικτιρμων, ον-ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀφιλοκαλία, ας, ἡ, rerum honestarum negligentia. Ab

Ἀφιλόκαλος, ον, rerum honestarum minimè studiosus.

Ἀφιλοκομπέω, ῶ, fastum contemno, Suic.

Ἀφιλοκομπία, ας, ἡ, arrogantiæ & fastus contemptus, Suic. Ab

Ἀφιλόκομπος, ου, ὁ ἡ ὄν, alienus ab arrogantia & fastu, Suic.

Ἀφιλομαθὴς, ους, ὁ ἡ ὄν, discendi non cupidus; (2) imperitus, Suic. Hinc

Ἀφιλομαθία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Suic.

Ἀφιλόμαχ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, a pugna abhorrens, Suic. Ex α priv. & φιλόμαχος.

Ἀφιλόνεικος, ου, ὁ ἡ ὄν, a contentione alienus, non pertinax. Ex α priv. & φιλόνεικος.

Ἀφιλονείκητος, ον, idem.

Ἀφιλονείκως, *Adv.* sine contentionis studio.

Ἀφιλοξενία, ας, ἡ, ab hospitalitate alienus fuga, Suic. Ex α priv. & φιλοξενία.

Ἀφιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum contemptus.

Ἀφιλοπόλεμος, ου, ὁ ἡ ὄν, belli non amans, non bellicosus.

Ἀφιλόπονος, ου, ὁ ἡ ὄν, instudiosus, sine studio, Ph. Ex α priv. & φιλόπονος.

Ἄφιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, amicis carens; (2) ab amicitia alienus. Ex α priv. & φίλος.

Ἀφιλοσόφητος, ου, ὁ ἡ ὄν, philosophiæ & literarum expers. Ex α priv. & φιλοσοφία.

Ἀφιλόσοφος, ου, ὁ ἡ ὄν, a philosophia alienus; (2) philosophiæ non conveniens.

Ἀφιλοστοργέω, ῶ, f. ήσω, a caritate sum alienus. Suic. Ab

Ἀφιλόστοργος, ου, ὁ ἡ ὄν, non amans, a caritate alienus. Ex α priv. & φιλόστοργος.

Ἀφιλοτεκνία, ας, ἡ, non amatio liberorum. Ex α priv. & φιλότεκνος, *amans liberorum*.

Ἀφιλοτιμία, ας, ἡ, animus ab honorum cupiditate alienus. Ab

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, liber ab ambitione; (2) illiberalis, qui laudem non meretur.

Ἀφιλοχρηματία, ας, ἡ, contemptus neglectusque divitiarum.

Ἀφιλοχρήματος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui pecuniam non amat, qui opes contemnit, Suic.

Ἀφματόω, ῶ, vestes exuo, veste exuo, vestimentis spolio. Ex ἀπὸ, & ἱμάτιον.

Ἄφιξις, εως, ἡ, adventus, accessus, interventus; (2) discessus, profectio. Ab

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. med. v. ἀφικνέομαι.

Ἀφιππάζομαι, f. άσομαι, equo aufugio. Ex ἀπὸ, & ἵππος, *equus*.

Ἀφιππόω, f. ώσω, idem & ex iisdem.

Ἀφίππεια, vel ἀφιππία, ἡ, inscitia equitandi; (2) fuga quæ fit equo.

Ἄφιππος, ου, ὁ ἡ ὄν, equitandi imperitus; equitari non aptus. Ex iisd.

Ἀφιπποτιξότης, ου, sagittarius equester.

Ἀφίπταμαι, avolo, Gl. V. Ex α priv. & ἵπταμαι, *volo*.

Ἀφισάω, idem quod ἀφίσημι.

Ἀφισάω, idem quod ἀφίσημι.

Ἀφίσημι, scjungo, elongo, abscedo, abfisto, Gl. V. ἀφίσαμαι, abfto, abfisto, desero; abscedo, discedo, recedo, desisto, suppuro, Gl. V. ἀπόσησον, remove, Ph. a. 1. imperat. ἀποσῆσαι, per libram vendere; ἀποζήσασθαι, libra appensum accipere. ἀπίσης, destitit. Ph. a. 2. Ἀφισάναι τινα τῆς σολεμικῶν. Ἀπὸ τινος, τὴν διανοιαν τῆς ἐχομένων, avocare; ἀφίσασθαι τῆς ἀρχῆς, abdicare; ἀφισάναι φρενῶν, deficere, Soph. Phil. 867. Παμπόλυ τῆς τε σατρὸς ἐγκλήματαν ἀφεσικὼς, remotus, Luc. Τὸ γὰ ἀποζῆναι χαλεπὸν φύσεως, ἣν ἔχῃ τις ἀεί, Arist. Vesp. 1446.

Ἀφίχθαι, perf. inf. pass. v. ἀφικνέομαι.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, summa pars puppis. Ex α priv. & ϝλαστὸς, *qui contundi nequit*.

Ἄφλεβος, ου, ὁ ἡ ὄν, venis carens, seu privatus. Ex α priv. & φλὲψ, *vena*.

Ἀφλέγματος, ου, ὁ ἡ ὄν inflammatione carens; (2) inflammationem prohibens. Ex α priv. & φλεγμαίνω, *inflammo*.

Ἄφλεκτος, ὁ ἡ ὄν, non ustus; (2) non coctus, non tostus. Ex α pr. & φλέγω.

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ἡ ὄν, non ustulatus. Ex α priv. & φλογίζω, *ustulo*.

Ἄφλοιος, ου, ὁ ἡ ὄν, igni carens.

Ἄφλοιος, ου, ὁ ἡ ὄν, cortice carens, vel privatus. Ex α priv. & φλοιὸς, *cortex*.

Ἀφλοισμὸς, οῦ, ὁ, (et ἀφλυσμὸς) spuma. Ab ἀφρὸς, mutato ρ in λ.

Ἀφλύαρος, ον, nugis, garrulitate abstinens.

Ἀφλυκταίνωτος, ου, ὁ ἡ ὄν, pustulas non sentiens, ex quo pustulæ non erumpunt. Ex α priv. & φλυκταινόομαι, *in pustulas erumpo*.

Ἀφνείομαι, ditesco. Ab

Ἀφνειὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἀφνιός· ἀφνειότερος, ditior; ἀφνειότατος, ditissimus.

Ἀφνεύω.

Digitized by Google

'Αφνειὸς, ὰ, ὁ ἡ ὐ, dives, opulentus; ἀφνειότερος, ditior. Ab ἄφνος.
'Αφνίω, ῶ, ditesco, Eust. Ab ἀφνειός. Hinc
'Αφνήμων, ονος, ὁ, dives, opulentus.
'Αφνος, εος, τὸ, idem quod ἄφενος.
'Αφνύω, dito. A præc.
'Αφνύω, dito. Ab eod.
'Αφτω, *Adv.* repente, subito; protinus, Gl. V. Ab ἀφανῶς.
'Αφόβητος, ὰ, ὁ ἡ ὐ, metu non perculsus, non metuens. Ex α priv. & φοβέομαι.
'Αφυλία, ας, ἡ, securitas, imperterritus animus. Ab
'Αφυλος, ὰ, ὁ ἡ ὐ, metu carens, intrepidus; interritus, Gl. V. (2) metum non adferens. Ex α priv. & φόβος, *metus*.
'Αφύλως, *Adv.* sine metu, intrepide.
'Αφυλόσπλαγχνος, ον, audax, timoris expers.
'Αφόδυμα, ατος, τὸ, stercus, Gl. V. Ab
'Αφοδύω, f. ὔσω, caco, alvum exonero. Ab
'Αφοδος, ὰ, ὐ, discessus, digressus; (2) reditus; (3) secessio ad exonerandam alvum; (4) latrina; (5) excrementum, stercus. Ex ἀπὸ, & ὁδὸς, *via*.
'Αφοίτητος, ὰ, ὁ ἡ ὐ, qui frequentari nequit, inaccessibilis. Ex α priv. & φοιτάω.
'Αφολκος, ὰ, ὁ ἡ ὐ, levis. 'Αφολκότερος, *Strabo, lib.* 15. Ex ἀπὸ, & ὁλκὴ, *pondus*.
'Αφόμοιος, ὰ, ὁ ἡ ὐ, absimilis, dissimilis, ficto simili. Ex ἀπὸ, & ὅμοιος. Hinc
'Αφομοιόω, ῶ, f. ώσω, similem reddo, adsimilo.
'Αφομοίωμα, ατος, τὸ, similtudo alicujus rei ficta, simulacrum, effigies. Gl. V.
'Αφομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio. Ab eod.
'Αφοπλίζω, f. ίσω, exarmo, armis spolio; (2) arma exuo. 'Οι δ' ἵντα' ἀφοπλίζοντο ἑκάεσε χάλκεα, Il. 23, 26. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, *arma*.
'Αφοράω, ῶ, f. άσω, intueor, respicio, Gl. V. adspecto. 'Ατενὶς ἀφιδρα ἰς ἐμὲ, Luc. 'Αφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν, Heb. 12, 2.
'Αφόρδιον, ὐ, τὸ, excrementum. Ab ἄφοδος, *inserto* ρ.
'Αφόρητος, ὰ, ὁ ἡ ὐ, intolerabilis, molestus. Ex α priv. & φέρω. Hinc
'Αφορητότης, ητος, ἡ, intolerabilitas, Gl. V.
'Αφορήτως, ut tolerari nequeat.
'Αφορία, ας, ἡ, infæcunditas, sterilitas frugum, sterilitas agrorum, quum non sunt frugiferi. Ab ἄφορος.
'Αφοριεῖ, 3. s. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἀφορίσῃ, ab ἀφορίζω.
'Αφορίζω, f. ίσω, separo, segrego, distinguo; (2) finio, termino; (3) designo, adsigno, attribuo. Gl. V. delego, destino, determino, limito; (4) extermino, excommunico; (5) repudio; (6) alicui abjudico aliquid, ut virtutem, &c. ἀφορίζομαι, destinor, deportor, deputor, Gl. V. ἀφώρισεν, delegavit, Ph. 2. 1. act. ἀφαρισμῶμα, destinata, Ph. perf. part. pass. 'Αφόρισε τὺς μαθητὰς, Act. 19, 9. 'Αφοριεῖ αὐτὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζῃ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, Matt. 25, 32. Ex ἀπὸ, & ὁρίζω, *definio*. Hinc
'Αφόρισμα, ατος, τὸ, suis terminis descriptum & definitum.
'Αφορισμένος, part. perf. pass. *Ion.* pro ἀφωρισμένος.
'Αφορισμὸς, ὐ, ὁ, determinatio, distinctio, separatio; (2) brevis sententia. Ab eod.
'Αφοριστικὸς, ὴ, ὸν, secernendi & distinguendi vim habens. Ab eod.
'Αφοριστικῶς, distinguendi causa.
'Αφορμάω, ῶ, proripio me ex aliquo loco; (2) discedo, proficiscor. Δίδυκ) ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, Eur. M. 1240.
'Αφορμίω, ῶ, f. ήσω, e statione navium discedo, solvo, enavigo. 'Αφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν Λιβύην, Polyb.
'Αφορμὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) perfugium, auxilium; (3) materia alicujus rei perficiendæ, occasio, opportunitas; (4) pecunia, et res familiaris universa; (5) merces, mercatus, negotiatio. Ex ἀπὸ, & ὁρμὴ. Unde
'Αφορμος, ον, erumpens, profugus, abiens.
'Αφορμιγκτὴς, ὰ, ὁ ἡ ὴ, qui cithara caret. Ex α priv & φόρμιγξ, *cithara*.
'Αφορολόγητος, ὰ, ὁ ἡ ὴ, a quo non exigitur tributum. Ex α priv. & φορολογέω.
'Αφορος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, sterilis, non frugifer. 'Αφοροι γυναῖκες, Hippocr. Ex α priv. & φέρω.
'Αφόρυκτος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, impollutus, non inquinatus. Ex α priv. & φορύσσω, *polluo*.
'Αφοσιόω, ῶ, ἀφοσιώσομαι, ὦσμαι, expio; (2) sacro, devoveo; (3) justa facio; (4) abominor; (5) persunctorie ago, *unde est*, leviter defungor, velut auspicandi tantum causa; (6) deprecor, recuso. Πόλιν τὸ πρὸς τὺς θεὺς ἀφοσιῶ, Æschin. Ex ἀπὸ, & ὅσιος, *sanctus*. Hinc
'Αφοσίωμα, ατος, τὸ, piaculum.
'Αφοσίωσις, εως, ἡ, expiatio. Ab eod.
'Αφυ, 2. s. a. 2. imp. med. *Att.* pro ἄφεο, & hoc *Ion.* pro ἄφεσο, ab ἀφίημι.
'Αφόωντα, acc. sing. præs. part. act. *Poët.* pro ἀφῶντα, ex ἀφάωντα. Ab ἀφάω.
'Αφραδέοντι, dat. s. part. pr. act. v.
'Αφραδίω, ῶ, f. ήσω, inconsulte ago; (2) stulte loquor, insanio. Ab ἀφραδὴς.
'Αφραδίως, *Adv.* stulte, temere, inconsiderate.
'Αφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, temerarius, inconsultus. Ex α priv. & φραδὴς, *consultus*.
'Αφραδία, ας, ἡ, imprudentia, temeritas, stultitia. Ab ἀφραδὴς.
'Αφραδμόνως, quod ἀφραδέως.
'Αφράδμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, idem quod ἀφραδὴς. Ex α priv. & φράδμων, *circumspectus*.
'Αφράζω, desipio. Ex α priv. & φράζω, *dico*.
'Αφρᾶίνω, f. ανῶ, insanio, desipio. 'Αφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφὲς, Il. 7, 109. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.
'Αφρακὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲν, non septus; (2) non munitus. Ex α priv. & φραχὶς, *septus*.
'Αφράμων, idem quod ἀφράδμων.
'Αφρασμόνως, quod ἀφραδμόνως.
'Αφρᾶς, ᾶος, ὁ ἡ ᾶν, ineffabilis; (2) improvisus, inexspectatus; (3) occultus. Ex α priv. & φράζω, *dico*. Hinc
'Αφρασότης, ητος, ἡ, ineffabilitas.
'Αφρᾶσὺς, ύος, ἡ, idem quod ἀφραδία.
'Αφράζως, *Adv.* inconsiderate; (2) ex improviso. Ab ἀφρᾶς.
'Αφρέω, ῶ, f. ήσω, spumo, spumesco. Ab ἀφρὸς, *spuma*.
'Αφρήτωρ, ορος, ὁ, qui est extra tribum; (2) ossor civilis societatis. Ex α priv. & φράτωρ, *contribulis*.
'Αφρίζω, f. ίσω, spumo, spumam excito, Marc. 9, 18. Ab ἀφρὸς, *spuma*. Hinc
'Αφρισμὸς, ὁ, spumatio.
'ΑΦΡΙΚΗ, ῆς, ἡ, Africa. Quasi ex α priv. & φρίκη, *frigus*.
'Αφρικὶ, sine horrore. Ab α & φρικὶὸς.
'Αφρόγαλα, ακτος, τὸ, spuma lactis, lac spumosum, lac, quod cunctum in spumam abiit. Ex ἀφρὸς, & γάλα, *lac*.
'Αφρογένεια, ας, ἡ, spuma genita. Epitheton Veneris. Ex ἀφρὸς, *spuma*, & γίνομαι.
'Αφρογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, spuma prognatus.
'Αφροδίσια, ων, τὰ, res Venereæ; (2) festum Veneris. Ab 'Αφροδίτη.
'Αφροδισιάζω, & ἀφροδισιάζομαι, utor rebus Veneris, Venerem exerceo; (2) *passive* muliebria patior. Ab eod.
'Αφροδισιακὸς, ὴ, ὸν. Venereus; (2) ὁ sc. λίθος, gemma Aphrodisiaca. Ab eod.
'Αφροδισιὰς, άδος, ἡ, Acoron, Veneria.
'Αφροδισιασμὸς, ὔ, ὁ, rerum Venerearum usus. Ab 'Αφροδισιάζω.
'Αφροδισιαστικὸς, ὴ, ὸν, Venereus, salax, libidinosus. Ab eod.
'Αφροδίσιος, ία, ίον, f. ἀφροδίσιος, ὰ, ὴ, ὴ, idem. Ab
'ΑΦΡΟΔΙ'ΤΗ, ης, ἡ, Venus, Dea amoris; (2) Venerea libido; (3) venustas, gratia.
'Αφρόκομος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, spumicomus, spumantes capillos habens. Ex ἀφρὸς, & κόμη.
'Αφρολόγος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, spumilegus. Ex ἀφρὸς, & λέγω, *colligo*.
'Αφρονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non sapio, mens sum. Ex α priv. & φρὴν, *mens*. Hinc
'Αφρόνησις, εως, ἡ, dementia.
'Αφρόνιτρον, ὰ, τὸ, spuma nitri, aphronitrum.
'Αφρονὶς, ίδος, ὁ ἡ ὶς, curæ expers, securus. Ex α priv. & φροντὶς, *cura*.
'Αφροντισία, ἡ, negligentia.
'Αφροντιζία, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, non curo, negligo. Ab ἀφροντὶς.
'Αφροντιστὶ, sine cura.
'Αφρόντιστος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, curis vacuus, securus; (2) curis abundans. Ex α priv. vel intens. & φροντίζω, *curo*.
'Αφροντίστως, *Adv.* sinè cura, secure; (2) negligenter, contemptim.
'Αφρόνως, *Adv.* insipienter, imprudenter. Ab ἄφρων.
'ΑΦΡΟΣ, οῦ, ὁ, spuma; (2) piscis quidam.
'Αφροσέληνος, ὰ, ὁ, spuma lunæ, lapis quidam. Ex ἀφρὸς, & σελήνη, *luna*.
'Αφρόσι, *insipientibus*, dat. plur. Ab ἄφρων.
'Αφροσκόροδον, ὰ, τὸ, allii prægrandis genus. Ex ἀφρὸς, & σκόροδον, *allium*, eo, quod tritum multam spumam reddat.
'Αφροσύνη, ης, ἡ, amentia, imprudentia. Ab ἄφρων.
'Αφρούρητος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, incustoditus, nullo præsidio munitus. Ex α priv. & φρουρέω.
'Αφρουρος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, idem; (2) immunis ab excubiis. Ex α priv. & φρουρὰ, *custodia*.
'Αφροφόρος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, spumam ferens, spumans. Ex ἀφρὸς, & φέρω, *fero*.
'Αφριφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲν, spumam innatam habens. Ex ἀφρὸς, & φύω, *nascor*.
'Αφρὺν, ῆς, ἡ, apua, piscis e spuma nasci solitus. Ab ἀφρὸς. Unde
'Αφρὼ, οῦς, ἡ, Venus, idem quod 'Αφροδίτη.
'Αφρώδης, ίος, ὁ ἡ ὲς, spumosus. Ab eod.
'Αφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, amens, desipiens, stolidus, stultus, imprudens. Ex α priv. & φρὴν, *mens*.
'Αφυζρίζω, f. ίσω, desævio, petulantiam meam compesco, injuria, vel contumelia adficere desino. Ex ἀπὸ, & ὑζρίζω.
'Αφυιάζω, sanum reddo, sano.
'Αφυιασμὸς, ὁ, sanatio.
'Αφυδραίνω, abluo.
'Αφύδιον, τὸ, Dim. Ex
'Αφύη, ης, ἡ, apua, piscis quidam. Pro ἀφρύη.
'Αφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, natura minime aptus ad aliquid; (2) indoctus, imperitus. Ex α priv. & φυὴ, *natura*. Hinc
'Αφυία, ας, ἡ, natura ad aliquid inepta.
'Αφυκὸς, ὰ, ὁ ἡ ὸν, fuca carens.
'Αφυκτὸς, ὰ, ὁ ἡ ὸν, inevitabilis, necessarius. Ex α priv. & φεύγω, *fugio*.
'Αφύκτως, *Adv.* sine spe fugæ.
'Αφυλακτέω, ῶ, f. ήσω, mihi non caveo, incaute me gero. Ab
'Αφύλακτος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, qui sibi non cavet, incautus, securus; (2) incustoditus, non observatus. Ex α priv. & φυλακτὸς, *custodio*.
'Αφυλακτὶ, *Adv.* incaute; (2) incustodite.
'Αφυλαξία, ας, ἡ, custodiæ defectus; (2) incuria custodum & excubitorum. Ex α priv. & φύλαξ, *custos*.
'Αφυλίζω, f. ίσω, defæco. Ex ἀπὸ, & ὑλίζω.
'Αφύλισμα, ατος, τὸ, sedimentum, crassamentum. Ab ἀφυλίζω.
'Αφυλλος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, foliis carens.
'Αφύξιμος, ὰ, ὁ ἡ ὸν, qui hauritur; (2) exhaustus. Ab ἄφυσσω, *haurio*.
'Αφυξῶ, *hauriam*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀφύξω, a verbo ἀφύσσω, *haurio*.
'Αφυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e somno excito. Ex ἀπὸ, & ὕπνος, *somnus*. Unde
'Αφυπνος, ον, expergefactus.
'Αφυπνόω, ῶ, f. όσω, sopior, obdormisco. Πλεόνεσσι ἢ ἀυτῆσι ἀφύπνωσε, Luc. 8, 23.
'Αφύρτητος, non mixtus vel subactus. Ab α & φυράω.
'Αφυσητὴς, ῆ, ὁ, haustus; (2) sordes, cœnum. Ab ἀφύω, *haurio*.
'Αφύσητος, ον, non inflatus. Ab α & φυσάω.
'Αφυσιολόγητος, ον, alienus a scientia naturali, non consentiens doctrinæ naturali.
'Αφυσμὸς, ὔ, haustio, exhaustio. Ab ἀφύω.

Digitized by Google

Αφυσ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, expers flatuum, non inflans. Ex α priv. & φύσα, follis.
Ἀφύσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro ἀφῦσαι. Ab ἀφύω.
Ἀφύσαν, f. ξω, p. χα, haurio, hauriendo promo, colligo. Ἀφυσ⊙ ἡ κλῶτον ἀφύξειν, Il. 1, 171. Ὅπου δή ἐκ κρατῆρ⊙ ἀφυσαμεθα, Il. 3, 295. Ab ἀφύω.
Ἀφυστερέω, ῶ, f. ήσω, subtrahor; (2) defraudor Ex ὑπὸ, & ὑστερέω, posterior sum.
Ἀφύτευτ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, non plantatus, non satus; (2) non consitus. Ex α priv. & φυτεύω, planto.
Ἀ Φ Τ Ω, f. ύσω, p. υκα, haurio, hauriendo promo; (2) dealbor. Εἰς ἄγγη ἀφύσαι δᾶρα Διὸς νύσῃ κλυζηφί⊙, Hesiod.
Ἀφυώδης, ε⊙, ὁ ἡ ὑ, apuam referens, in apuæ modum albidus. Ab ἀφύη.
Ἀφυῶς, Adv. natura inhabili; (2) male temperate. Ab ἀφυὴς.
Ἀφωμοιωμένω⊙, part. perfect. pass. v. ἀφομοιόω.
Ἀφώνητ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, privatus facultate edendi vocem. Ex α priv. & φωνέω, vocem edo.
Ἀφωνία, ας, ἡ, defectus vocis; (2) silentium. Ab
Ἄφων⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, mutus, voce destitutus. Ex α priv. & φωνὴ, vox.
Ἀφώνως, Adv. mute, sine ullo vocis usu, vocem non emittendo.
Ἀφώρατ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, non deprehensus in furto; (2) non deprehensus. Ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo.
Ἀφώριζον, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἀφορίζω.
Ἀφωρισμένως, separatim.
Ἀφώτιστ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, lucis expers; (2) non illuminatus; (3) mysteria religionis Christianæ non edoctus; (4) non baptizatus. Ex α priv. & φωτίζω, illumino.
Ἀφῶσιν, 3. pl. a. 2. conj. act. v. ἀφίημι.
Ἀ Χ Α Ι Ἀ, ας, ἡ, Achaia. Nomen regionis.
Ἀχαΐς, ΐδ⊙, ἡ, & Ἀχαιὶς, idem.
Ἀχαϊκὸς, ἡ, όν, & Ἀχαικὸς, Achaicus, pertinens ad Achæos. Ab eod.
Ἀ Χ Α Ι Ο Σ, ά, όν, Achæus, Achivus.
Ἀχάλιν⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, effrenatus.
Ἀχαλίνωτ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, idem; (2) freno carens. Ex iisd.
Ἀχάλκευτ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, qui non est ex ære fabricatus. Ex α priv. & χαλκεύω.
Ἀχαλκέω, ῶ, f. ήσω, sum sine ære, pecuniam non habeo. Ab
Ἀχάλκης, ὁ ἡ ὑ, ære carens; (2) non habens pecuniam. Ex α pr. & χαλκὸς.
Ἄχαλκ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, idem.
Ἀ Χ Α Ν Η, ης, ἡ, genus mensuræ frumentariæ apud Persas; cista frumentaria.
Ἄχανὴς, ές⊙, ὁ ἡ ὑ, non hians, unde (2) mutus, ob defectum virium vel animi, qui hiscere non potest. Ab α pr. & χαίνω. (3) α int. valde hians, vastum hiatum habens, unde et, (4) non tectus, de ædificio; (5) vastus, immensus.
Ἀχαράκτ⊙, ὁ ἡ ὑ, nullas sibi impressas habens notas, nullis notatus signis; (2) ineffigiatus, informis. Ex α priv. & χαράσσω.
Ἀχαράκωτ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, vallo non munitus. Ex α priv. & χαρακόω, vallo munio.
Ἀχαρὴς, ιτ⊙, ὁ ἡ ὑ, ingratus, insuavis, invenustus. illepidus, insulsus, molestus; (2) tristis, durus, acerbus; (3) ingratus, officii immemor. Ex α priv. & χάρις, gratia.
Ἀχαριζόμω, ῶ, f. ήσω, ingratus sum; (2) non gratificor, non indulgeo, non obsequor; & (3) in Passivo, non accipio debitam gratiam. Ἀχαρίσεῖν φησὶ τὰς φίλας ἀδικῶν ἐστι, Xen.
Ἀχαριστία, ας, ἡ, animus ingratus, animus beneficii immemor. Ab
Ἀχάριστ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, ingratus, injucundus. Ex α priv. & χάρις, gratia.
Ἀχαρίστως, Adv. ingrate, animo ingrato; (2) gravate, non libenter. Ab ἀχάριστ⊙.
Ἀχαρίτη, ἡ, ingratus animus.
Ἀχαρίτας, ingrato animo.
Ἀχαρίτωτ⊙, ον, invenustus, indecorus. Ab α & χαρίτοω.
Ἀ Χ Α Τ Η Σ, ου, ὁ, achates, gemma.
Ἄχει, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. & contr. pro ἤχει, ab ἠχέω.
Ἀχειλ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, labiis carens; (2) qui sine ora, sive margine est.
Ἀχείμαντ⊙, ὁ ἡ ὑ, tranquillus, nullis tempestatibus agitatus. Ex α pr. & χείμα.
Ἀχείμας⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.
Ἄχειρ, ρ⊙, ὁ ἡ ὑ, τὸ, manibus carens, mancus. Ex α priv. & χεὶρ, manus.
Ἀχειρὴς, ί⊙, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.
Ἀχειρία, ὴ, opp. ἐυχειρίας, defectus manus, tarditas manus.
Ἀχειραγώγητ⊙, ον, immansuetus, sævus.
Ἀχειροήθητ⊙, ον, non cultus manu humana.
Ἀχειρόπλας⊙, ον, non fictus manu.
Ἀχειροποίητ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, non manu, vel manibus factus; (2) non humano structus opere. Ex α priv. & χειροποίητ⊙.
Ἀχειροπόνητως, Adv. sine manuum opera.
Ἀχειρ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἄχειρ.
Ἀχειροτόνητ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, qui nullis electus est suffragiis. Ex α priv. & χειροτονητὸς.
Ἀχειρότευκτ⊙, ον, non factus humana manu.
Ἀχείρωτ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, qui subigi non potest, insuperabilis; (2) manu non factus.
Ἀχίσασα, part. pr. act. f. g. Dor. pro ἠχίσασα. Ab ἀχίω, dolco.
Α Χ Ε Ρ Δ Ο Σ, υ, ὴ, spina quædam.
Ἄ Χ Ε Ρ Ω Ι Σ, ίδ⊙, ὴ, populus alba.
Ἀχέρων, ουτ⊙, τὸ, Acheron fluvius. Ex ἄχ⊙, dolor, & ῥέ⊙, fluvius.
Ἀχεῦσιν, resonant, 3. plur. præs. ind. act. Dor. Æol. & cum ν ἐφελκ. pro ἠχέσι.
Ἀχθέω, f. θέσω, doleo, ægre fero. Θυμὸν ἀχθέων, Il. 5, 869.
Ἀχεύω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἀχέω, resono, Dor. pro ἠχέω.
Ἄχην, ἐν⊙, ὁ ἡ ὑ, pauper, mendicus. Ex α priv. & ἴχω, habeo. Hinc
Ἀχηνία, ας, ἡ, pauperies, mendicitas.
Ἀχηρὴς, ί⊙, ὁ ἡ ὑ, dolorificus, molestus. Ab ἄχ⊙.
Ἄχης, ί⊙, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἄχλυς.
Ἀχήσῃ, Dor. pro ἠχήσῃ, ab ἠχέω.
Ἀχθεινὸς, ὴ, όν, gravis, onerosus; (2) molestus; (3) invisus; (4) laboriosus. Ab ἄχθ⊙.
Ἀχθεινῶς, molestè, graviter.
Ἀχθεὶς, ductus, a. 1. partic. pass. verbi ἄγω.
Ἀχθέσει, 2. sing. f. 1. ind. med. Att. pro ἀχθέσῃ, a verbo ἀχθέω, doleo.
Ἀχθηδὼν, όν⊙, ὴ, dolor, tristitia. Ab eod.
Ἀχθῆναι, adduci, a. 1. inf. pass. verbi ἄγω.
Ἀχθηρὸς, ί⊙, ὁ ἡ ὑ, onerosus, gravis, molestus. Ab eod.
Ἀχθηρῶς, Adv. gravate, gravatim.
Ἀχθήσομαι, dolebo, f. 1. ind. med. verbi
Ἀχθομαι, f. Σομαι, vel θήσομαι, gravor, pondere premor, ingemo sub pondere; (2) gravate fero, ægre & molestè fero; (3) succenseo. Ἀχθεσθῆ σεῖ τιν⊙ πράγματ⊙. Ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνὼν, Eurip. Med. 244. τοῖς φρίσσουσι, Arist. Ach. 62. Οὕτω τοῖς παισὶν ἀχθομαι, Soph. Phil. 961. Πολλ' ὑπὲρ ἡμῶν ἦδη γυναικῶν ἄχθομαι, Arist. Lys. 10. Σαπρὸν τὸ χοινίκι, ὁμως γε μὴ τοι τριςὶ μῆνιν ὧν ἄχθῃ, Id. Vesp. 1333. Ab ἄχθ⊙.
Ἄ Χ Θ Ο Σ, ι⊙, τὸ, pondus, onus; (2) dolor, gravis molestia.
Ἀχθοφορία, ῶ, f. ήσω, onera fero, onera sustineo. Ex ἄχθ⊙, & φέρω, fero.
Ἀχθοφορία, ας, ἡ, Ion. ἀχθοσύνη, molestia in oneribus ferendis. Ab eod.
Ἀχθοφόρ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, qui sarcinas & onera fert, bajulus, farcinarius. Ex iisd.
Ἀχὶ, vel ἄχι, Adv. facile, Suid.
Ἄχι, ubi, Dor. pro ἔχι.
Ἀχιλλῆα, acc. sing. Ion. & Poët. pro Ἀχιλλέα, ab Ἀχιλλεύς.
Ἀχιλ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, sine succo, aut nutrimento; (2) pabulo destitutus; (3) pabulo abundans. Ex α priv. vel intens. & χυλὸς.
Ἀχίτων, ων⊙, ὁ ἡ ὑ, qui tunicam non habet.
Ἀχλαινία, ὴ, defectus lænæ.
Ἀχλαιν⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, qui est sine læna, vel veste. Ex α priv. & χλαῖνα, læna.
Α Χ Α Α Ξ, ακ⊙, ὁ, arena lapidosa, glarea; (2) lapillus.
Ἀχλόντ⊙, ον, idem quod
Ἄχλο⊙, ἄχλυς, υ, ὁ ἡ ὑ, virore destitutus. Ex α priv. & χλόα, herba virens.
Ἀχλυόεις, όεσα, όεν, caliginosus. Ab
Α Χ Λ Υ Σ, ύ⊙, ὴ, caligo; (2) tenebræ; (3) nebula; (4) oculorum caligatio.
Ἀχλύω, f. ύσω, & ἀχλυόω, f. ώσω, caligo, obtenebror; (2) obtenebro. Ab ἄχλυς.
Ἀχλυώδης, ε⊙, ὁ ἡ ὑ, caliginosus, nebula obtectus. Ab eod.
Α Χ Ν Α, vel ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus; (2) fumus, fuligo; (3) spuma; (4) sordes; (5) tenuissima & minima pars alicujus rei.
Ἄχνο⊙, υ, contr. ἄχνους, ὁ ἡ ὑ, lanugine carens, imberbis; (2) impuber.
Ἀχνυμαι, f. ύσομαι, doleo. Ab ἄχ⊙.
Ἀχνύμέν⊙, præs. pass. med.
Ἀχνύς, ύ⊙, ὴ, mæror. Ab ἀχνυμαι.
Ἄχοι, Ecbo, dat. sing. Dor. & contr. pro ἠχοῖ, ab ἠχὼ, Echo.
Ἀχολία, ὴ, mens non biliosa, nulla bilis. Ab
Ἀχολ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, bile, seu felle carens. Ex α priv. & χολὴ, fel, bilis.
Ἀχορδ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, sine fidibus. Ex α priv. & χορδὴ, chorda.
Ἀχόρδυτ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, carens choreis; (2) illætabilis. Ex α priv. & χορδύω, choreas duco.
Ἀχορηγία, ας, ἡ, inopia commeatus, s. apparatus. Ex α priv. & χορηγία, sumptus præbeo.
Ἀχορήγητ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, cui non subministratur, non suppetit, egens. Ex iisd.
Ἀχορ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἀχόρευτ⊙.
Ἀχόρτας⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, insatiatus, inexpletus, inexplebilis. Ex α priv. & χορτάζω.
Α Χ Ο Σ, ε⊙, τὸ, mæror, dolor, tristitia.
Ἀχραὴς, ί⊙, ὁ ἡ ὑ, impollutus, incontaminatus, purus, intactus. Ex α priv. & χράω.
Ἀχρανὴς, ί⊙, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.
Ἄχραντ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.
Α Χ Ρ Α Σ, άδ⊙, ὴ, pirus silvestris; (2) fructus piri silvestris.
Ἀχρειόγελως, ωτ⊙, ὁ ἡ ὑ, temere, vel sine causa ridens; (2) qui ob inutilia ridet; (3) ineptus, stultus. Ex ἀχρεῖος, & γέλως.
Ἀχρείον, Adv. leviter, indecore. Ab ἀχρεῖος.
Ἀχρειοποιὸς, ὁ, inutilia faciens.
Ἀχρεῖ⊙, εία, εῖον, inutilis; (2) ineptus. Ex α priv. & χρεία, utilitas.
Ἀχρειόω, ῶ, f. ώσω, inutilem reddo; & (2) in Pass. inutilis fio. Ab ἀχρεῖ⊙.
Ἀχρείως, Adv. turpiter. Ab eod.
Ἀχρεῖος, όεσσα, ῆον, inutilis. Ex α priv. & χρεία, utilitas.
Ἀχρηματία, ας, ἡ, inopia pecuniæ. Ab
Ἀχρήματ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, carens pecunia, inops. Ex α priv. & χρήματα, opes.
Ἀχρημονέω, ῶ, f. ήσω, pecunia careo, sum inops.
Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, inopia, pecuniæ defectus. Ab
Ἀχρήμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, idem quod ἀχρήματος.
Ἀχρηστία, ας, ἡ, idem quod ἀχρησία.
Ἀχρήσιμος, ον, inutilis.
Ἀχρησία, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, inutilis sum; (2) inusitatus sum.
Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas; (2) non usitatus. Ab
Ἄχρηστος, υ, ὁ ἡ ὑ, inutilis, incommodus; (2) inusitatus; (3) improbus.
Ἀχρήστως, Adv. inutiliter; (2) inusitate.
Ἄχρι, vel ἄχρις, Adv. usque ad, tenus, quoad; (2) donec
Ἄχριστος, υ, ὁ ἡ ὑ, non unctus, non illitus. Ex α priv. & χρίω, ungo.
Ἀχροάω, f. ήσω, sum coloris expers; (2) nativum colorem amisi; (3) sum pallidus. Ab ἄχροος.

Ἄχρως,

Digitized by Google

Ἀχροΐα, ας, ἡ. coloris carentia, nullus color; (2) pallidus color; (3) color amisso colore nativo. Ab eod.

Ἄχροος, ον, exanguis, coloris expers.

Ἄχρονος, ος, ὁ ἡ ὄν, expers temporis, æternus.

Ἀχρόνως, *Adv.* sine tempore, citra temporis principium; (2) subito, statim.

Ἀχρονοτριβὴς, ὁος, ὁ ἡ ὄν, celeriter, seu subito factus; (2) qui tempus non terit. Ex α priv. & χρονοτριβία, *tempus tero.*

Ἄχροος, *contr.* ἄχρους, ους, ὁ ἡ οὖν, coloris expers, nullo colore imbutus; (2) qui nativum clorem amisit, decolor. Ex α priv. & χρόα, *color.*

Ἀχρυσόπτερος, ὁ ἡ ὄν, carens veste aurea.

Ἄχρυσος, ος, ὁ ἡ ὄν, auro carens, pauper.

Ἀχρωμάτιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, nullo colore imbutus, coloris expers. Ex α priv. & χρωματίζω, *colore imbuo.*

Ἄχρωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex α priv. & χρῶμα, *color.*

Ἄχρως, ος, ὁ ἡ ὄν, idem; (2) inverecundus, impudens. Ex α priv. & χρώζω.

Ἀχυλὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, exsuccus; (2) insipidus; (3) fatuus. Ex α priv. & χυλὸς, *succus.*

Ἄχυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ἄχυμωτος, ον, idem.

Ἀχύτος, ος, ὁ ἡ ὄν, longe lateque & in multas partes fusus, copiose fluens. Ex α intens. & χύω, *fundo.*

Ἀχύρινος, ἡ, ὸν, e paleis constans.

Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab ἄχυρον.

Ἀχυροδόκη, ης, ἡ, locus, ubi paleæ volitantes coguntur, palearium. Ex ἄχυρον, & δέκομαι, pro δέχομαι, *recipio.*

Ἀχυροθήκη, ης, idem.

ΑΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, festuca; (2) folliculus tritici.

Ἀχυρότριψ, βος, ὁ ἡ ὄν, paleam terens. Ex ἄχυρον, & τρίω, *tero.*

Ἀχυροφαγέω, paleas comedo.

Ἀχυρόω, f. ώσω, paleis sterno & respergo; (2) paleis immisceo. Ab ἄχυρον.

Ἀχυρτίδιος, αῖ, paleolæ.

Ἀχυράνης, ου, ὁ ἡ ὄν, aceroſus. Ab eod.

Ἀχυρὼν, ῶνος, ὁ, acervus palearum; (2) receptaculum palearum. Ab eod.

Ἀχυρωσις, εως, ἡ, q. d. paleatio, constructio quæ fit paleis, paleata constructio. Ab ἀχυρόω.

Ἀχὼ, *Echo, Dor.* pro ἠχώ.

Ἀχώνευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non conflatus, qui conflari nequit. Ex α priv. & χωνεύω, *conflo.*

ΑΧΩΡ, ῶρος, manans capitis ulcus, sordes capitis.

Ἀχώρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui comprehendi non potest, immensus. Ex α priv. & χωρέω, *capio.*

Ἀχώριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, inseparabilis. Ex α priv. & χωρίζω, *separo.*

Ἀχωρίστως, inseparabiliter, indivise.

Ἄχωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui sine loco est, extorris, cui igni & aqua interdictum est.

ΑΨ, *Adv.* retro, retrorsum, in aversum; (2) rursus, iterum; (3) ἀψ δ' αὖθις, rursus autem.

Ἀψάλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui tactus non est; (2) qui tangi nequit; (3) immotus, immobilis. Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, inultum tulit, Arist. Lys. 27. Ex α priv. & ψαλάσσω, *tango.*

Ἄψαλτος, ος, ὁ ἡ ὄν, fidium pulsu, vel cantu carens. Ex α priv. & ψάλλω, *cano.*

Ἀψάμαθος, ος, ὁ ἡ ὄν, arenis carens, non fabulosus. Ex α priv. & ψάμαθος.

Ἄψαμμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ἄψαο, *tetigisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἥψω, a verbo ἅπτω, *tango.*

Ἀψαῦς, *tetigisse*, a. 1. inf. med. v. ejusd.

Ἀψαυστέω, ῶ. f. ήσω, non tango, non attingo. Ab ἄψαυστος.

Ἀψαυστὶ, *Adv.* citra tactum. Ab eod.

Ἄψαυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus, illibatus; (2) non tangendus; (3) qui non tetigit. Ex α priv. & ψαύω, *tango.*

Ἀψεγὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, irreprehensus. Ex α priv. & ψέγω, *reprehendo.*

Ἀψεγὼς, *Ion.* ἀψεγέως, sine reprehensione.

Ἄψεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Ἀψευδία, ας, ἡ, veracitas, veritas.

Ἀψευδέω, ῶ, f. ήσω, verum dico, non mentior.

Ἀψευδέως, *Adv.* vere, citra mendacium, revera. Ab

Ἀψευδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, mentiri nescius, verax.

Ἀψευδίω, ῶ, f. ήσω, non mentior, veritatem loquor.

Ἄψευδος, ος, ὁ ἡ ὄν, non mentiens, minime fallax. Ex α priv. & ψεύδω, *mentior.*

Ἄψηκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non rasus (2) non detersus; (3) durus, non mollis. Ex α priv. & ψήχω, *rado.*

Ἀψηλάφητος, ος, ὁ ἡ ὄν, intactus.

Ἄψηφις, ος, ὁ ἡ ὄν, qui non tulit suffragium; (2) non computatus. Ex α priv. & ψηφίζω, *suffragor.*

Ἄψηφος, ος, ὁ ἡ ὄν, suffragio carens.

Ἀψηφοφόρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui nondum suffragium tulit. Ex ἄψηφος, & φορέω, *fero.*

Ἀψιδοειδὴς, ὲς, in modum absidis formatus, s. structus. Ex ἀψὶς, & εἶδος.

Ἀψικάρδιος, ον, vim habens in animum.

Ἀψικορία, ας, ἡ, fastidium. Ab

Ἄψικορος, ος, ὁ ἡ ὄν, fastidiosus. Ex ἄψις, & κόρος, *satietas.*

Ἀψιμαχέω, ῶ, f. ήσω, velitor, proludo ad pugnam.

Ἀψιμαχία, ας, ἡ, velitaris pugna, velitatio; leve certamen, quo nil decernitur; (2) quælibet rixa. Ab

Ἀψιμάχος, ος, ὁ ἡ ὄν, pugnam leviter attingens, veles. Ex ἄψις, *tactus*, & μάχη.

Ἀψιμισία, ας, ἡ, odium vel simultas non diuturna. Ex ἄψις, & μῖσος, *odium.*

ΑΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium, herba amara. *Angl.* Wormwood. Hinc

Ἀψινθίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, absinthites, vinum absinthio conditum.

Ἀψινθος, ου, ὁ, absinthium.

Ἄψις, vel ἀψὶς, ἴδος, ἡ, connexio, vinculum; (2) testudo, fornix, arcus; (3) ligneus rotæ circulus. Ab ἅπτω, *necto.*

Ἄψις, εως, ἡ, tactus; (2) contrectatio. Ab ἅπτομαι, *tango.*

Ἀψίχολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui cito irascitur, sed iram etiam facile deponit. Ex ἄψις, & χολὴ, *ira.*

Ἄψορρον, *Adv.* retro, retrorsum; (2) iterum.

Ἀψόρρους, *contr.* ἀψόρροος, ους, ὁ ἡ οὖν, retrogada, seu reciproca fluenta habens, refluus. Ex ἀψ, & ῥόος, *fluentum.*

Ἀψορρόος, ος, ὁ ἡ ὄν, retrogradus, retro vestigia referens. Ex iisd.

Ἄψος, ους, τὸ, junctura membrorum; (2) membrum. Ab ἅπτω, *connecto.*

Ἀψοφητὶ, *Adv.* sine strepitu. Antonin. 1, 6. sed in sensu metaphorico. Ab

Ἄψοφητος, ος, ὁ ἡ ὄν, nullum edens sonum, vel strepitum. Ex α priv. & ψοφέω.

Ἄψοφος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ἀψυδρακίωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, non infestatus pustulis, quæ ψύδρακες dicuntur.

Ἄψυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui refrigerari nequit; (2) qui refrigerationem non sentit. Ex α priv. & ψύχω, *refrigero.*

Ἀψυχέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, animæ expers sum; (2) animo linquor, exanimor.

Ἀψυχία, ας, ἡ, τὸ, inanimum esse; (2) animi deliquium; (3) timiditas, ignavia. Ab

Ἄψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, anima carens, inanimus; (2) timidus, ignavus. Ex α priv. & ψυχὴ, *anima.*

Ἄω, f. ἀήσω, flo, spiro.

Ἀώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, inodorus, non olens. Ex α priv. & ὄζω, *oleo.*

Ἄωθεν, *mane*, *Dor.* pro ἠῶθεν.

Ἀωρίω, ῶ, f. ήσω, non custodio, negligo.

Ἀωρὶ, *Adv.* intempestive.

Ἀωρία, ἡ, intempestivitas, immaturitas. Ab

Ἄωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, intempestivus, *act.* & *pass.* (2) indecorus; (3) difficilis custoditu; (4) non curans, negligens. Ex α priv. & ὥρα, *tempus*, sive ὥρος, *custos*, vel ὥρα.

Ἀώρως, idem quod

Ἀωρουκτὶ, ον, media nocte veniens, abiens, &c.

Ἀωροτοκος, ος, ὁ ἡ ὄν, immaturo, seu intempestivo partu editus. Ex ἄωρος, & τόκος.

Ἄωρτο, *Hom. Il.* 3, 272, *pependerat*, 3. sing. plusq. ind. pass. per *Syncop.* & *Ion.* pro ἀσάρητο, a verbo ἀτωρέω, *sursum vello.*

Ἀὼς, *aurora, Dor.* pro ἠὼς.

Ἀωτέω, f. ήσω, flores decerpo; (2) texo; (3) dormio. Ab

Ἀωτίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ab

ΑΩΤΟΝ, ου, τὸ, flos; (2) præstantissimum cujusque rei.

Ἄωτος, ος, ὁ, idem.

Ἄωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, aures non habens; (2) ansa carens. Ex α priv. & οὖς, ὠτὸς, *auris, ansa.*

B

Β Secunda litera Alphabeti, quæ βῆτα dicitur ab Hebræorum Beth; (2) nota numeralis significans *duo*, & cum lineola inferne posita β, *duo millia.*

Βᾶ, *incede*, 2. sing. a. 2. imper. *Dor.* & *per Apoc.* pro βῆθι, a βαίνω, *eo.*

Βαάλ, ὁ ἡ ὁ, Baal, Bal, Bel. Nomen Hebr. ἄναξ, *Dominus.*

ΒΑ'ΑΞ, mollis, Suic.

ΒΑΑ'ΡΑΣ, radix quædam.

Βαβάζω, f. άσω, vel άξω, inarticulate loquor, vocem inarticulatam edo. Gl. Vet. βαβάζειν, lallare. A βάζω.

ΒΑΒΑΙ', *Interjectio* admirantis, papæ! (2) βαβαὶ, βαβαιὰξ, idem.

Βαβαίλης, ου, ὁ, loquax, garrulus, nugator; (2) insanus (3) saltator. A βαβάζω.

Βαβάλιον, ου, τὸ, cunabula. A βαβάζω.

Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ. Ab eod.

Βάβαλον, ου, τὸ, pudenda.

Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, loquax; (2) vanus; (3) impudens. A βάζω. Unde Βάξ, & per reduplicationem βάβαξ.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, Babylon, urbs. Hebræo *confusio.*

Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio; (2) rumor, fama; (3) vaticinium. A βάζω.

Βαγώας, ὁ, eunuchus. Vox Persica.

Βάδαν, *pedetentim*, *Dor.* pro βάδην.

Βαδδὶν, linea vestis, stola. Vox Hebræa.

Βάδην, *Adv.* pedetentim, gradatim, lento gradu. A βαίνω.

Βαδιζοντι, *Dor.* pro βαδίζουσι.

Βαδίζω, f. ίσω, p. ικα, vado, eo. Βαδίζειν ὁδὸν, ὁδῷ, πορὸς, ὅπῃ, εἰς οἰκίαν· εἰς τὸ πολίτευμα, se conferre; ὅπῃ τὸ βῆμα. Ἀπάσῃ τῇ Στρατείᾳ βαδίζειν ὅπῃ τὲς πολεμίους, Luc. Διὰ ταῦτα τὰ βάδην βαδίζομεν, Arist. Av. 42. Ab eod.

Βαδιξῶ, 1. s. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βαδίσω.

Βαδιύμαι, 1. s. f. 1. ind. med. *Att.* pro βαδίσομαι.

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressus. A βαδίζω. Hinc

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus.

Βαδισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Βαδισματίας, ου, ὁ, idem qui βαδιστικός.

Βαδίσιον, *Adv.* posit. eundum est. *Arist. Ran.* 671. Ab eod.

Βαδιστὴς, ῦ, ὁ, tolutarius, cursor. Ab eod.

Βαδιστικὸς, ὴ, όν, qui ambulare potest, qui veloces pedes habet. Ab eod.

Βαδιστὸς, ὴ, όν, per quem incedi potest.

Βαδιῶ, *ibo*. futurum idem ac βαδιοῦμαι & eadem dialecto formatum in activo.

Βάδος, ου, ὁ, iter; (2) gressus, Ab eod.

ΒΑ'ΖΩ, f. άσω, & άξω, loquor, dico, facio verba, orationem habeo.

Βαθίλω, acc. sing. *Ion.* pro βαθέαν.

Βαθὲ, *profunde*, dat. sing. *contr.* pro βαθεῖ.

Βάθεαιν, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro βάθεσι, a βάθος, ους.

Βαθίσε-

Digitized by Google

Βαθέως, *Adv.* profunde, alte; (2) graviter.
Βαθμηδόν, *Adv.* gradatim. A *βαθμός.*
Βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus; (2) basis. Ab eod.
Βαθμός, οῦ, ὁ, gradus; (2) limen; (3) gradus dignitatis; (4) statio pœnitentium. A *βαίνω, scando.*
ΒΑΘΟΣ, ους, τὸ, profunditas; (2) locus penitior, locus intimus; (3) acies militaris; (4) εἰς βάθος, penitus, introrsum, alte, profunde.
Βαθράδιον, τὸ, *Dim.* ex
Βάθρα, ας, ἡ, scala domus, vel navis. A *βαίνω.*
Βάθρον, ου, τὸ, scala; (2) fundamentum, basis, scamnum, subsellium. Ab eod.
Βαθυαγκὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, profundas valles habens. Ex *βαθὺς*, & *ἀγκος, vallis.*
Βαθύβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, profundi consilii, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *βουλὴ, consilium.*
Βαθύγειος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus solum profundum est, fertilis, pinguis. Ex *βαθὺς*, & *γαῖα.*
Βαθυγένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, profundam barbam habens, egregie barbatus. Ex *βαθὺς*, & *γένειον, barba, mentum.*
Βαθύγεως, α, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βαθύγειος.*
Βαθύγηρας, ω, ὁ ἡ ἡ, provectam senectutem agens, decrepitus, valde senex. Ex *βαθὺς*, & *γῆρας, senectus.*
Βαθύγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, eloquens. Ex *βαθὺς*, & *γλῶσσα, lingua.*
Βαθυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, homo abstrusi ingenii & consilii, taciturnus. Ex *βαθὺς*, & *γνώμη, sententia.*
Βαθυδίνης, ου, ὁ ἡ ἡ, profundos vortices habens. Ex *βαθὺς*, & *δίνη, vortex aquarum.*
Βαθύδοξος, ου, ὁ ἡ ἡ, gloriosissimus, celeberrimus. Ex *βαθὺς*, & *δόξα, gloria.*
Βαθύζωνος, ὁ ἡ ἡ, infra cinctus. Ex *βαθὺς*, & *ζώνη, zona.*
Βαθυζώνους, acc. pl. *Dor.* pro *βαθυζώνους.*
Βαθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, denso vellere insignis. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus.*
Βαθυκαμπὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, longe lateque curvatus, valde curvus. Ex *βαθὺς*, & *κάμπη.*
Βαθυκήτης, ους, ὁ ἡ ἡς piscosus; (2) profundus, altus; (3) in profundis recessibus cetos habens. Ex *βαθὺς*, & *κῆτος.*
Βαθυκλεὴς, ὲς, illustris.
Βαθύκληρος, ου, ὁ ἡ ἡ, opulentus.
Βαθύκολπος, ου, ὁ ἡ ἡ, profundum sinum habens. Ex *βαθὺς*, & *κόλπος, sinus.*
Βαθυκόμης, ου, ὁ, bene comatus.
Βαθύκρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, profunda præcipitia habens. Ex *βαθὺς*, & *κρημνός.*
Βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, profundum fundamentum habens. Ex *βαθὺς*, & *κρηπὶς.*
Βαθυκτήανος, ου, ὁ ἡ ὁν, prædives. Ex *βαθὺς*, & *κτέανον, possessio, opes.*
Βαθυκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, habens undas profundas. Ex *βαθὺς*, & *κῦμα, unda.*
Βαθυλέιμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βαθυλήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferax, fertilis. Ex *βαθὺς*, & *λήϊον.*
Βαθύμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, villosus.
Βαθυμήτης, ου, ὁ, prudentissimus. Ex *βαθὺς*, & *μῆτις.*
Βάθωσις, εως, ἡ, excavatio. A *βαθόω.*
Βαθύνω, f. *ωσῶ*, p. *υγκα*, excavo, profundum facio. A *βαθὺς.*
Βαθύξυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, opacus, densus arboribus. Ex *βαθὺς*, & *ξύλον, lignum.*
Βαθυπέδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, f. *βαθυπέδιος, ία, ιον*, latum campum, seu planitiem habens. Ex *βαθὺς*, & *πεδίον, campus.*
Βαθύπικρος, ου, ὁ ἡ ἡ, valde amarus.
Βαθυπλεκὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, valde nexus, perplexus. Ex *βαθὺς*, & *πλέκω, necto.*
Βαθυπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, comam densis cincinnis nexam habens.
Βαθυπλούσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, prædives.
Βαθύπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βαθυπόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui magnum & grave bellum movet. Ex *βαθὺς*, & *πόλεμος.*
Βαθύπρῳρος, ἡ, navis alta prora.
Βαθυῤῥαίτας, gen. s. *Æol.* pro *βαθυῤῥείτης*, a
Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ ἡ ἡ, profunde fluens, profundum alveum habens. Ex *βαθὺς*, & *ῥέω.*
Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas:
Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ἡ, altas radices habens. Ex *βαθὺς*, & *ῥίζα, radix.*
Βαθύῤῥοος, *contr. βαθύῤῥους*, ου, ὁ ἡ ἡ, profunde fluens. Ex *βαθὺς*, & *ῥέω, fluo.*
Βαθὺς, εῖα, ὺ, profundus; (2) longus & extremus; (3) crassus; (4) plenus; (5) *in compositione* profundus, magnus, gravis. *Compar. βαθύτερος*, *βαθίων*, & *βάσσων. Superl. βαθύτατος*, & *βάθιστος.* A *βάθος.*
Βαθυσκαφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, altè effossus. Ex *βαθὺς*, & *σκάπτω.*
Βαθύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex *βαθὺς*, & *σκιὰ.*
Βάθυσμα, τὸ, profunditas, altitudo. A *βαθύς.*
Βαθύσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui profunde seritur; (2) in quo profundæ sationes fieri possunt.
Βαθύστερνος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui altum est pectus; (2) profundos habens recessus. Ex *βαθὺς*, & *στέρνον, pectus.*
Βαθυστήριγξ, γος, ὁ ἡ ἡ, fulcimentum profundum habens, altè defixus.
Βαθύστομος, ου, altas fauces habens.
Βαθύστρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, alte stratus, molliter stratus. Ex *βαθὺς*, & *στρώννυμι, sterno.*
Βαθύσχοινος, ου, ὁ ἡ ἡ, densos juncos ferens, juncis obsitus, juncosus.
Βαθύτης, ητος, ἡ, profunditas. Ab *βαθὺς.*
Βαθύτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, villosus, multos & prolixos capillos habens. Ex *βαθὺς*, & *θρὶξ, capillus.*
Βαθύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, profunda mente præditus, callidus, prudens. Ex *βαθὺς*, & *φρὴν, mens.*
Βαθύφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, profunda folia habens, frondosus. Ex *βαθὺς*, & *φύλλον, folium.*
Βαθύφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, profundus labio, ex quo non exit vox distincta. Ex *βαθὺς*, & *φωνὴ, vox.*
Βαθυχαῖτος, ον, valde nobilis. Ex *βαθὺς*, & *χαος.*
Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui densam habet cæsariem. Ex *βαθὺς*, & *χαίτη, coma.*
Βαθύχειλος, ου, ὁ ἡ ἡ, profunda habens labia.
Βαθύχθων, ονος, fertilis, pinguis.
Βαθύχροος, *contr. βαθύχρους*, ου, ὁ ἡ ἡ, profunde coloratus, qui densa & saturo est colore. Ex *βαθὺς*, & *χρόα, color.*
Βάϊεν, *iverint*, 3. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro *βαίησαν*, a verbo *βάϊω, eo.*
Βάϊνος, ου, ὁ ἡ ἡ, palmeus. A *βάϊον.*
ΒΑΊΝΩ, f. *βήσω*, vel *βήσομαι*, p. *βέβηκα*, gradior, incedo, eo; (2) abeo; (3) coëo, ineo, de animalibus; (4) *in Perf. etiam* situs & fixus sum, fundatus sum. Βαίνειν ὀπὶ ζμικρὴ, basin exiguam habere; ἐν ῥυθμῷ, σπρὸς ῥυθμὸν μεγάλα, ἴσα, ἀζρὰ, superbe, æquis passibus, molliter; εὖ, bene succedere, ἄνδρας ὅθι τὰς καμήλους ἵζησεν, imposuit. βεβηνῖα ἐν δαπέδῳ, fundata. Ὅν δὴ πάλαι ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκοι, mortuus sit, Soph. Phil. 494.
Βάϊον, ου, τὸ, Dim. a *βαΐς.*
Βάϊον, *Adv.* paullisper, parum. A *βαΐος.*
ΒΑΙΟΣ, ὰ, όν, parvus, modicus, paucus, unus.
Βαϊοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, palmifer. Ex *βαΐον, φέρω, fero.*
ΒΑΙΣ, ἡ, ramus palmæ.
ΒΑΙΤΑ, ης, ἡ, læna consuta ex corio, seu pellibus.
Βαϊφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod *βαϊοφόρος.*
ΒΑΙΩΝ, όνος, ὁ, piscis gobio adsimilis, alias *βλίνιος*, dictus.
ΒΑΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, raphani, sive brassicæ semen.
ΒΑΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, homo magna statura præditus, sed excors & effeminatus; (2) eunuchus, spado; (3) mollis.
Βάκκάριον, ου, τὸ, unguentum ex baccari. A
ΒΑΚΚΑΡΙΣ, εως, ἡ, baccar, s. baccaris, herba odorata.

Βακλιηρόω, f. *ώσω*, baculo nitor. A
ΒΑΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, baculus, scipio.
Βακτήριον, τὸ, idem.
Βακτηρίδιον, ου, τὸ. bacillum.
Βάκτρωμα, ατος, τὸ, nixus in baculum; (2) baculus ipse, quo nitimur. A
Βακτρόω, fut. *ώσω*, idem quod *βακτηρόω.*
Βάκτρον, ου, τὸ, idem quod *βακτήριον.*
Βακτροπροσαίτης, *Epith.* Cynici baculum gestantis, & mendicantis.
Βακχεία, ας, ἡ, bacchatio. A *Βάκχος.*
Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.
Βακχέιος, εία, εῖον, furore Bacchico adflatus; (2) Bacchicus, ad Bacchum pertinens; sed *subst.* ὁ, Bacchius, pes poëticus syllaba brevi & duabus longis constans.
Βακχειώτης, ου, ὁ, idem quod *βακχίωτωρ.*
Βακχεύματα, ων, τὰ, Bacchanalia. Ab eod.
Βακχεύτης, ου, ὁ, bacchicus. A *βακχεύω.*
Βακχευτικὸς, ὴ, όν, bacchativus, ad bacchationem pertinens. Ab eod.
Βακχεύτωρ, ορος, ὁ, bacchator. Ab eod.
Βακχεύω, f. *εύσω*, debacchor, Orgia celebro; (2) *βακχεύομαι*, furiosus sum:
Βάκχη, ης, ἡ, furore percita; (2) sacerdos Bacchi:
Βακχία, ας, ἡ, debacchatio, insania:
Βακχιάζω, bacchor.
Βακχικὸς, ὴ, όν, bacchicus. A
Βακχιακὸς, ὴ, όν, & *Βακχιος*, α, ον, idem.
ΒΑΚΧΟΣ, ου, ὁ, furore percitus; (2) Bacchus, Deus vini; (3) Orgia celebrans; (4) coronæ quoddam genus.
Βάκχων, ονος, ὁ, Bacchulus. Dim. a *βάκχος.*
Βαλαὰμ, ὁ, Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Vetustas populi.*
Βαλὰν, ὁ, Nomen Hebræum ἄκλιτον. *Eximaniens.*
Βαλανάγρα, ας, ἡ, claustrum, cui inseritur pessulus. Ex *βάλανος*, & *ἄγρα.*
ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ, ου, τὸ, balineum, balneum.
Βαλανεὺς, έως, ὁ, balneator. A *βαλανεῖον.*
Βαλανεύτρια, ας, ἡ, balneatrix. Ab eod.
Βαλανεύω, f. *εύσω*, aquam in balneo administro; (2) servio, ministro. Ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, κἀγὼ μαυτὴν βαλανεύσω, Arist. Pace, 1112. Ab eod.
Βαλανηρὰ, ῶν, τὰ, quæ glandium genere comprehenduntur. A *βάλανος.*
Βαλανηφαγίον, glandibus vescor.
Βαλανηφάγος, ὁ ἡ ἡ, qui glandes edit, qui glandibus vescitur. Ex *βάλανος*, & *φαγεῖν.*
Βαλανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui glandes fert, glandifer. Ex *βάλανος*, & *φέρω, fero.*
Βαλανίζω, f. *ίσω*, glandes excutio; (2) glandem sedi subjicio:
Βαλάνιος, ίνη, ιον, qui e glande fit:
Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.
Βαλανίτης, ου, ὁ, glandem referens. A
ΒΑΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, glans, fructus quercus; (2) fructus similis quivis; (3) arbor glandifera; (4) animalculum quoddam aquatile; (5) medicamentum quoddam in glandis formam effigiatum, quod sedi imponitur ad dejiciendam alvum; (6) extrema pars penis; (7) obex, pessulus.
Βαλανόω, ῶ. f. *ώσω*, obice objecto obsero. Νῦν μὲν γὰρ ὕστερ βεβαλάνωκε τὴν θύραν, Arist. Conc. 361. A *βάλανος.*
Βαλαντίδιον, ου, τὸ, Dim. a
ΒΑΛΑΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, crumena, marsupium.
Βαλαντιοτομέω, crumenas seco. A
Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, crumenarum sector, fur zonarum, sacculorius. Ex *βαλάντιον*, & *τέμνω, seco.*
ΒΑΛΑΤΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, flos mali silvestris Punici.
Βαλὴν, vel *βαλλὴν*, O rex. Unde
Βαληνάϊος, vel *βαλληνάϊος*, regius.
ΒΑΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui cursu certant, emittuntur.
Βᾶλε, 2. s. a. 2. imper. act. verbi *βάλλω.*
Βᾶλε, & *βάλεν, demisit*, 3. sing. a. 2. indic. act. *Ionice*, pro ἔβαλε.

Βαλίεν,

Βαλέειν, a. 2. inf. act. *Ion. & Poët.* pro βαλεῖν.
Βαλεόντι, dat. sing. f. 2. part. *Ion.* pro βαλοῦντι.
Βαλέω, 1. sing. a. 2. conj. *Ion.* pro βαλῶ.
Βαλῃς, *jeceris*, 2. sing. a. 2. conjunct. act.
Βαλήσω, *jaciam*, fut. 1. indic. act.
Βαλιὸς, ὁ, ὸν, & βαλίος, ία, ιον, varius, maculosus; (2) *velox*, rapidus. A βάλλω.
Βάλλεαι, 2. s. pr. conj. pass. *Ion.* pro βάλλῃ.
Βάλλεο, præs. imp. med. *Ion.* pro βάλλου.
Βαλλίσκετο, *jaciebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion. & Poët.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβάλλετο.
Βάλλῳ, præs. imp. med. *Dor.* pro βάλλου.
Βάλλησα, *jeci*, 1. sing. a. 1. ind. *Ion. & Poët.* pro ἐβάλλησα, a verbo inus. βαλλέω.
Βάλοι, 3. s. a. 2. optat. act. verbi βάλλω.
Βαλλίζω, f. ίσω, tripudio. Quasi ex βάλω, *eo*, & ἅλλομαι, *salio*, vel potius a βάλλω.
Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium. A βαλλίζω.
ΒΑ'ΛΛΩ, f. βλήσω, p. βέβληκα, jacio, jaculor; (2) ferio, figo, saucio; (3) attingo; (4) projicio; (5) emitto, profundo; (6) pono, immitto; (7) trado, committo; (8) condo, ædifico; (9) verro, flecto. Βάλλειν πέτροις, petere; λόγοις, lacessere; Σκοπὸν, s. ἐπὶ Σκοπὸν, attingere; δάκρυα, effundere; ἐν θυμῷ, s. ἐν φρεσὶ, cogitare; βάλλειν εἰς νοῦν, animum advertere; ἐφ' ἑαυτῷ, apud se cogitare, τὶ ἐς θυμὸν.
ΒΑΛΑΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum. *Angl.* Stinking Horehound.
Βαλοῖσαι, nom. pl. a. 2. act. f. g. *Dor.* pro βαλοῦσαι, a verbo βάλλω.
Βαλσαμίνη, ης, ἡ, balsamine, herba quædam. Ab
ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, υ, τὸ, balsamum. Hinc
Βαλσαμώδης, ες, cassia quædam, odore simili odori balsami.
Βαλῶ, *jaciam*, f. 2. ind. act. verbi βάλλω.
Βάλωμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. a. βάλλω, *jacio, dejicio.*
Βᾶμα, *incessus, gressus, Dor.* pro βῆμα.
Βάμβα, *tinctura, Dor.* pro βάμμα.
Βαμβαλίζω, tremo labiis, strideo.
Βαμβάλω, idem.
Βᾶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Dor.* pro βῶμεν, a verbo βαίνω, *eo.*
Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura. A βάπτω, *tingo.*
ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, inarticulate loquor, balbutio, confusum quemdam sonum edo; (2) dentibus præ metu crepito.
Βαν, *iverunt*, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion. & per Syncop.* pro ἔβασαν, a βαίνω.
Βαναυσία, ας, ἡ, ars, quæ ad caminum exercetur; (2) opus, quod ad ignem conficitur; (3) mechanica, ars illiberalis; (4) inepta & prodiga magnificentia.
Βαναυσικὸς, ἡ, ὸν, ad artifices mechanicos pertinens. A
ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, υ, ὁ ἡ ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, proprieque, qui opus suum ad ignem conficit, qui manibus sibi victum quærit, sellularius, sedentarius; (2) inepte magnificus; (3) trivialis, vilis; (4) negligens.
Βαναυσοτεχνέω, opificium exerceo.
Βαναυσουργία, idem.
Βαναυσουργὸς, ὁ, ὁ, qui manu opera conficit, quæ sunt artis sedentariæ & sellulariæ. Ex βάναυσος, & ἔργον, *opus.*
Βαναύσως, *Adv.* more βαναύσων. A βάναυσος.
Βάντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. βαίνω.
Βάξις, εως, ἡ, fama, fermo. A βάζω.
Βαπτίζω, f. ίσω, mergo, immergo, aqua obruo; (2) abluo, lavo; (*quibuscunque in rebus tr. pice mergere dicitur Latinis, inde & pro* opprimere, urgere v. c. tributis, ære alieno, ebriare, *Ern.*) (3) baptizo, *significatu sacro.* Βαπτίζειν εἰς τὸν λίμνην, *Heliod.* l. 1. Ψυχὴ τοῖς μὴ Συμπίνουσι δυσχεραίνουσα, τοῖς δὲ ἅπασι βαπτιζομένη. *Plut.* de educat. Τῇ Συμφορᾷ βεβαπτισμένος, *Heliod.* l. 2. Τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, *Æsop.* A βάπτω.

Βαπτισθῆναι, *baptizari*, aor. 1. inf. pass.
Βαπτισθήσεσθε, 2. plur. f. 1. ind. pass.
Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum. A βαπτίζω. Unde
Βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, intinctio; (2) Baptismus:
Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, idem:
Βαπτιστήριον, υ, τὸ, lavacrum; (2) Baptisterium, locus, ubi baptismus peragitur:
Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, qui abluit; (2) baptizator, baptista.
Βαπτὸς, ὴ, όν, tinctus, infectus colore aliquo; (2) hauriendus; (3) gemma quædam. A βάπτω.
Βαπτρία, ας, ἡ, tinctrix. Ab eod.
ΒΑ'ΠΤΩ, f. ψω, mergo, immergo; (2) tingo, intingo; (3) lavo; (4) haurio, impleo hauriendo; (5) pereo, de navi. Βάπτειν τι ἐς ὕδατα· ἔγχος πρὸς Ἀργείαν Στρατῷ, Soph. Aj. 95.
ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, υ, τὸ, fovea in terra excavata; (2) hiatus terræ profundior; (3) locus apud Athenienses, in quem malefici præcipitabantur; (4) pernicies. Hinc
Βαραθρόω, ῶ, f. ώσω, in barathrum præcipito:
Βαραθρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, barathro similis; (2) profundæ altitudinis, voraginosus.
Βαρβαΐζω, f. ίσω, barbaris faveo; (2) barbaros imitor; (3) barbarice loquor. A βάρβαρος.
Βαρβαρικὸς, ὴ, όν, barbaricus, ad barbarorum mores accedens. A βάρβαρος.
Βαρβαρικῶς, *Adv.* barbare, barbarorum more.
Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbarismus. A βαρβαρίζω.
Βαρβαρισὶ, *Adv.* barbaros imitando, barbarice. Ab eod.
Βαρβαρόγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, barbare loquens.
Βαρβαρόκλοπος, ὁ ἡ ἡ, a barbaris interfectus.
ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, υ, ὁ ἡ ἡ, barbarus, pronuntiatione insuavi & peregrina utens; omninoque peregrinus, cujus orationem non intelligimus; (2) ineruditus, imperitus; (3) agrestis; (4) non Græcus.
Βαρβαροσομία, ας, ἡ, vitium, quo quis linguam barbare pronunciat. A
Βαρβαρόσομος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui barbare verba linguæ alicujus effert. Ex βάρβαρος, & Στόμα, *os.*
Βαρβαρότης, ητος, ἡ, barbaries.
Βαρβαροφωνία, ῶ, f. ήσω, barbare loquor; (2) barbaro sermone utor. A
Βαρβαρόφωνος, υ, ὁ ἡ ἡ, barbaram vocem habens. Ex βάρβαρος, & φωνὴ, *vox.*
Βαρβαρόω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo, effero, agrestem, ferum facio, (2) barbarorum potestati subjicio. A βάρβαρος.
Βαρβάρως, *Adv.* barbare. A βάρβαρος.
ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, υ, ἡ, barbilus. Nomen arboris.
Βαρβιτίζω, f. ίσω, barbitum pulso, barbito cano. A
ΒΑ'ΡΒΙΤΟΝ, υ, τὸ, barbitum, instrumentum musicum multis chordis intentum.
Βάρβιτος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βαρβιτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui barbito canit. Ex βάρβιτος, & ᾠδὸς, *cantor.*
Βάρδιστος, *tardissimus*, nom. sing. superl. per *Metathes.* pro βράδιστος, a βραδὺς, *tardus.*
Βαρεῖδω, *gravetur*, 3. sing. præs. imper. pass. *contr.* pro βαρείεσθω, a
Βαρέω, ῶ, f. ήσω, gravo, degravo, deprimo pondere. A βαρὺς.
Βαρέως, *Adv.* graviter, moleste, valde.
Βαρηκοΐα, difficulter audio.
Βάρημα, ατος, τὸ, gravitas, pondus. A βαρέω.
Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, Bartholomæus. Nomen Hebræum. *Filius haurientis aquam.*
Βαρία, ας, ἡ, & *Ion.* βαρίη, gravitas. Ὑπὸ βαρίης τῆ ἡμέρᾳ, *Aret.* A βάρος, *pondus.*
ΒΑ'ΡΙΣ, ιδος, vel ιδος, ἡ, *proprie* quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, respondetque Lat. *mœnia.* Dëinde de variis speciebus dicitur ut navi; (2) turri; (3) domo turrita & regia; (4) muro; (5) porticu; (6) sphæra.

Βαρνάβας, ᾶ, ὁ, Barnabas. Nomen Hebræum. *Filius consolationis.*
ΒΑ'ΡΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus; (2) molestia; (3) auctoritas, gravitas.
Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, Barsabas. Nomen Hebræum. *Filius quietis.*
Βαρτιμαῖος, ου, ὁ, Bartimæus. Nomen Hebræum. *Filius Timæi.*
Βαρυαλγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gravi dolore percitus, graviter dolens; it. gravem dolorem inferens. *Epith.* Furiarum. Ex βαρὺς, & ἄλγος.
Βαρυάλγητος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) qui gravem dolorem adfert.
Βαρυβόας, gravi clamore boans. Ex βαρὺς, & βοάω, *clamo.*
Βαρυβρεμέτης, graviter fremens, tonans, *Fœm.* βαρυβρεμέτειρα.
Βαρύβρομος, υ, ὁ ἡ ἡ, graviter fremens, vel strepens. Ex βαρὺς, & βρίμω, *fremo.*
Βαρυβρὼς, ῶτος, valde mordens, acerbus.
Βαρύγδουπος, υ, ὁ ἡ ἡ, graviter sonans. Ex βαρὺς, & δουπέω, *sono.*
Βαρύγλωσσος, vel βαρύγλωττος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus lingua gravis est; (2) maledicus.
Βαρυγνάτος, & βαρύγναθος, ον, tardus.
Βαρύγυιος, ον, gravans, conficiens membra; item, membra gravatus, tardus.
Βαρυδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, gravi fortuna premor, miser sum:
Βαρυδαιμονία, ας, ἡ, gravis fortuna. A
Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, infelix, miser.
Βαρύδακρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, graviter lacrymans.
Βαρυδάκρυος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Βαρύδεσμος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravi vinculo ligatus.
Βαρυδότειρα, ἡ, graviter adfligens, vexans.
Βαρύδουπος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem quod βαρύγδουπος.
Βαρυεγκέφαλος, ὁ, gravedo.
Βαρύζηλος, υ, ὁ ἡ ἡ, æmulus, invidus; (2) invidiosus; (3) infestus.
Βαρυηκοΐα, ἡ, hebetudo aurium.
Βαρυήκοος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui hebetes sunt aures. Βαρυήκοοι νότοι, *Hippocr.* Ex βαρὺς, & ἀκοὴ, *auditus.*
Βαρυηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, gravisonus. Ex βαρὺς, & ἠχος, *sonus.*
Βαρυθυμέω, ῶ, f. ήσω, irascor, animum despondeo.
Βαρυθυμία, ας, ἡ, ira; (2) abjectio animi. A
Βαρύθυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, difficilis, animo ferox; (2) abjectus animo.
Βαρυθύμως, *Adv.* irate, ægre.
Βαρύθω, f. ύσω, gravor, premor. Βαρύθει δ' ὑπ' αὐτῆς, Hesiod. Ἔργ. 213. A βαρὺς.
Βαρυκάρδιος, υ, ὁ ἡ ἡ, excors. Ex βαρὺς, & καρδία.
Βαρυκέφαλος, υ, ὁ ἡ ἡ, grave caput habens. Ex βαρὺς, & κεφαλή.
Βαρύκομπος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravem strepitum edens. Ex βαρὺς, & κόμπος, *sonitus.*
Βαρύκοτος, ὁ ἡ ἡ, invisus.
Βαρύκλυπος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravistrepus, graviter fremens. Ex βαρὺς, & κλυπέω, *resono.*
Βαρύλαιλαψ, valde sonans, fremens.
Βαρύλλιον, υ, τὸ, pondusculum. Dim. a βάρος.
Βαρυλόγος, υ, ὁ ἡ ἡ, maledicus.
Βαρύλυπος, υ, ὁ ἡ ἡ, graviter dolens; (2) gravem dolorem adferens. Ex βαρὺς, & λύπη, *dolor.*
Βαρυμάνος, *Dor.* pro
Βαρυμήνος, υ, ὁ ἡ ἡ, iracundus, valde iratus. A
Βαρύμηνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Βαρυμηνιάω, valde irascor.
Βαρύμας, ου, mammosus.
Βαρύμιτον, τὸ, idem quod βάρβιτον.
Βαρυμοχθος, υ, ὁ ἡ ἡ, laboriosus.
Βάρυνθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. & Bœot.* pro ἐβαρύνθησαν, a βαρύνω.
Βαρύνοος, υ, ὁ ἡ ἡ, gravi morbo laborans; (2) graves morbos adferens.
Βαρυντικὸς, ὴ, όν, gravandi vim habens. A
Βαρύνω, f. υνῶ, gravo, premo; (2) molestiæ adficio. Βαρύνειν τὰς διανοίας, τινά τινι, βαρύνειν καμάτοις, χόλῳ, γήρᾳ, ὑπό τινος. A βαρὺς.

Βαρύνω-

Digitized by Google

Βαρύνατος, ε, ὁ ἡ ὀ, gravi testa, ſ. tergore onuſtus. Ex *βαρὺς*, & νῶτος, *dorſum*.
Βαρυοδμία, ας, ἡ, & *Ion.* βαρυοδμίη, graveolentia. A
Βαρύοδμος, ε, ὁ ἡ ὀ, graviter olens.
Βαρύοπας, *gravisonus*, *Dor.* pro *βαρύοπης*.
Βαρύοργητος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui gravi ira exardeſcit. Ex *βαρὺς*, & ὀργὴ, *ira*.
Βαρύσμος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem quod *βαρύοδμος*.
Βαρυπαθέω, ægre fero.
Βαρυπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, tardus ad parendum. Ex *βαρὺς*, & πείθω.
Βαρυπενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, gravi luctu oppreſſus. Ex *βαρὺς*, & πένθος, *luctus*. Hinc
Βαρυπένθεια, ας, ἡ, gravis luctus.
Βαρύπενθος, id quod *βαρυπενθὴς*.
Βαρυπήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, gravi detrimento adfectus; (2) gravia detrimenta adferens. Ex *βαρὺς*, & πῆμα, *damnum*.
Βαρυπνίω, graviter flo. Ex *βαρὺς*, & πνέω.
Βαρύπνοος, ε, ὁ ἡ ὀ, grave olens.
Βαρύποτμος, ε, ὁ ἡ ὀ, miſer, infelix. Ex *βαρὺς*, & πότμος.
Βαρυπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, valde decorus; (2) ſumptuoſus. Ex *βαρὺς*, & πρέπω.
Βαρύπυκνος, ε, ὁ, ſonus in muſicis, qui velut regiones primas ſpiſſus retentat.
Βαρὺς, εῖα, ὺ, ponderoſus, gravis; (2) robuſtus; (3) gravis, de ſono; (4) violentus; (5) moleſtus, onerosus; (6) opulentus, potens, amplus. A *βάρος*.
Βαρυσίδηρος, ε, ὁ ἡ ὀ, gravis ferro.
Βαρυσαθμίω, ῶ, f. ήσω, pondus & gravitatem addo. A *βαρύσαθμος*.
Βαρυσαθμίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Βαρύσαθμος, ε, ὁ ἡ ὀ, graviter ponderans, gravis. Ex *βαρὺς*, & ζυγὸς, *libra*.
Βαρυσεύχω, f. ξω, graviter gemo.
Βαρύσονος, ε, ὁ ἡ ὀ, graviter ſuſpirans; (2) infelix; (3) luctuoſus.
Βαρυσόνως, ægre, magno cum gemitu.
Βαρυσύμφορος, ε, ὁ ἡ ὀ, infelix. Ex *βαρὺς*, & συμφορὰ.
Βαρυσυμφοώτατα, infeliciſſime.
Βαουσφάραγος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui gravem edit ſtrepitum, graviſtrepus.
Βαρύσωμος, robuſtus.
Βαρυταρὴς, ἐς, terribilis.
Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas, acerbitas, dolor. A *βαρύς*.
Βαρύτιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, gravis pretii, pretioſus. Ex *βαρὺς*, & τιμὴ, *pretium*.
Βαρύτλητος, ον, intolerabilis.
Βαρυτονέω, ῶ, gravi tono profero.
Βαρυτόνησις, pronunciatio cum tono gravi. A
Βαρύτονος, ε, ὁ ἡ ὀ, gravitonus, qui gravi tono pronunciatur. Ex *βαρὺς*, & τόνος.
Βαρυτόνως, *Alſ.* gravi tono. A *βαρύτονος*.
Βαρύϋμνος, hymnus grave ſonans.
Βαρύφθογγος, ε, ὁ ἡ ὀ, gravum ſonum edens.
Βαρύφορτος, ε, ὁ ἡ ὀ, gravis, onuſtus.
Βαρυφροσία, ῶ, f. ήσω, graviter mente ſum adfectus. A *βαρύφρων*. Hinc
Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, ægritudo animi.
Βαρύφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, æger animo. Ex *βαρὺς*, & φρὴν, *mens*.
Βαρυφωνία, ας, ἡ, gravis vox, gravitas vocis. A
Βαρύφωνος, ε, ὁ ἡ ὀ, cui vox eſt gravis. Ex *βαρὺς*, & φωνὴ, *vox*.
Βαρύχειλος, ον, vaſte loquens.
Βαρύψυχος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui ignavo eſt animo. Ex *βαρὺς*, & ψυχὴ, *animo*.
Βαρυώδυνος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui graves dolores patitur; (2) qui graves dolores adfert. Ex *βαρὺς*, & ὀδύνη, *dolor*.
Βαρυωπέω, ῶ, f. ήσω, viſu ſum obtuſiore. Ex *βαρὺς*, & ὤψ, *oculus*.
Βᾶε, *qui ivit*. a. 2. part. act. verbi *βαίνω*, ſeu potius *βῆμι*, ex *βάω*, *eo*.
Βᾶταν, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g.
Βασανιζόμενος, *qui cruciatur*, pr. part. paſſ. v.
Βασανίζω, f. ίσω, exploro, probo, examino; (2) torqueo ad eruendam veritatem, quæſtionem habeo de aliquo; (3) torqueo, adigo quocumque modo. Βασανίζειν ταῖς ἱμπειρίαις ἔκασα, ἢ ἀλάσορα. Βασανίζει δὲ ἡ παῖδα τυτονὶ λαζὼν, Ariſt. Ran. 636. Ἐγὼ ᾔ βασανιῶ τῦτον μόνος, id. Ach. 110. A *βάσανος*.
Βασανισμὸς, ῦ, ὁ, exploratio, quæſtio, tormenta, cruciatus. A *βασανίζω*.
Βασανιστέον, ferendum. Ἀλλὰ βασανιστέον τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ, Ariſt. Lyſ. 481. Ab eod.
Βασανιστήριον, ε, τὸ, inſtrumentum ad explorandum; (3) locus in quo habetur quæſtio; (3) locus cruciatus quivis. Ab eod.
Βασανιστὴς, ῦ, ὁ, explorator; (2) tortor. Ab eod. Hinc
Βασανίστρια, ας, ἡ, exploratrix; (2) tortrix.
ΒΑΣΑΝΟΣ, ε, ἡ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius; (2) exploratio, probatio, inquiſitio, examen; (3) quæſtio per tormenta; (4) tormenta; (5) cruciatus quivis.
Βασεῦμαι, *ibo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* & *Æol.* pro *βήσομαι*, a verbo *βαίνω*.
Βασεῦνται, *progredientur*, 3. plur. futuri ejuſd.
Βασίλεια, ας, ἡ, regina. A *βασιλεύς*.
Βασιλεία, ας, ἡ, regnum; (2) diadema. Ab eod. Hinc
Βασιλειάω, ῶ, f. άσω, regnum adfecto.
Βασιλείδης, ε, ὁ, regius filius, Suid. Ab eod.
Βασιλειδίδιον, ε, τὸ, regulus. Dim. ab *βασιλεύς*.
Βασίλειον, ε, τὸ, regia, regia domus. A
Βασίλειος, ε, ὁ ἡ ὀ, regalis. A *βασιλεύς*.
Βασιλεύμεν, præſ. inf. *Ion.* pro *βασιλεύειν*.
ΒΑΣΙΛΕΥΣ, έως, ὁ, rex; (2) regulus avis.
Βασιλευτήριος, ε, ὁ, qui regiam majeſtatem magis præ ſe fert, quam cæteri, auguſtior; (2) regno dignior. A *βασιλεύς*.
Βασιλευτὸς, ὴ, ὸν, qui regnum ferre natura aptus eſt. A
Βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, rex ſum; (2) regnum adipiſcor; (3) regem creo. Βασιλεῦσαι τ' Ἄιας, ὡ Πέρσαις· Βασιλεύεσθαι ὑπό τινος. Πάσης γῆς βασιλεύσεις, Ariſt. Eq. 1048. A *βασιλεύς*.
Βασιλῆ, ἡ, regnum, Heſ. ex Soph. Ab eod.
Βασιλῆι, *regi*, Dat. ſing. *Ion.* pro *βασιλεῖ*.
Βασιλῆδα, *regiam*, acc. ſing. a. *βασιλῆς*.
Βασιλίζομαι, ίσομαι, regis more ago, regiam ſpeciem præ me fero. Ab eod.
Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, regius, regalis. Hinc *βασιλικὴ*, ῆς, ἡ, regia domus; (2) baſilica, ædificium amplum tranſigendis negotiis deſtinatum. Ab eod.
Βασιλικῶς, *Adv.* regie, regaliter.
Βασιλίνδα, ης, ἡ, ludi genus, in quo, qui ſorte rex factus, facienda imperat.
Βασίλιννα, ης, ἡ, regina, apud Men.
Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina. A *βασιλεύς*.
Βασιλίσκος, ε, ὁ, regulus; (2) avicula quædam; (3) ſerpens quidam; (4) ſtella in corde leonis. Dim. a *βασιλὶς*.
Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.
Βάσιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, pervius; (2) acceſſibilis; (3) acceſſus; (4) ſtabilis, fixus, conſtans. A *βάσις*.
Βάσις, εως, ἡ, greſſus, gradus, inceſſus; (2) pes, planta pedis; (3) fulcimentum, fundamentum. A *βαίνω*, *eo*, *incedo*.
ΒΑΣΚΑΙΝΩ, f. ανῶ, faſcino; (2) invideo; (3) criminor, reprehendo. Βασκαίνειν τινὶ, τί τινι, ὅτι τινι.
Βασκανίτικὸς, ὴ, ὸν, invidiæ pronus.
Βασκανία, ας, ἡ, faſcinatio; (2) invidia, invidentia; (3) obtrectatio. A *βάσκανος*.
Βασκάνιον, ε, τὸ, faſcinum; (2) odium. A
Βάσκανος, ε, ὁ ἡ ὀ, faſcinator, faſcinatrix; (2) invidus; (3) obtrectator, malevolus; (4) inviſus, intolerandus. A *βασκαίνω*.
Βασκάνως, *Adv.* invide, animo invido.
Βασκοσύνη, ης, ἡ, faſcinatio, faſcinum.
Βάσκω, vado. Poëticum.
Βασμὸς, ῦ, ὁ, id. quod *βάσις*.
Βασσῦνται, *gradientur*, 3. pl. f. 1. ind. med. *Æol.* pro *βήσονται*, a verbo *βαίνω*.
Βάσσα, *concavitas*, *Dor.* pro *βῆσσα*.
ΒΑΣΣΑΡΑ, ας, ἡ, genus calceamenti; (2) Baccha; (3) meretrix; (4) vulpes.
Βασσάρειος, εία, ειον, vulpinus. A *βασσάρα*.
Βασσαρικὸς, ὴ, ὸν, bacchicus. Ab eod.
Βασσάριον, & ειον, τὸ, Dim. a *βασσάρα*.
Βασσαρὶς, ίδος, ἡ, Baccha; (2) vulpes femina; (3) meretrix. Ab eod.
Βάσσαρος, ὁ, ἡ, onus, quod portatur:
Βάσαγμα, ατος, τὸ, geſtamen. A
ΒΑΣΤΑΖΩ, f. άσω, vel *Dor.* άξω, porto, bajulo; (2) examino, exploro, proprie ſcilicet, onus; (3) exporto; (4) tolero, ſuffero; (5) e medio tollo, deleo, ſepelio. Βαστάζειν τι ὑπὸ φρὼ ὤμων, Ariſtot. ὑζριν, Epig. Πάντα φ' ἰδάσασιν φρονὶ, Ariſt. Θεσμ. 444.
Βαστακτῶς, bajulantis modo.
Βαστὸν, ῦ, τὸ, calceus.
Βασάσαι, a. 1. inf. act. verbi *βασάζω*.
Βασάσασι, dat. pl: a. 1. part. act.
Βάσωμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro *βάσωμεν*.
Βαταλίζομαι, f. ίσομαι, turpiter & effeminate vivo. A
ΒΑΤΑΛΟΣ, ε, ὁ, mulierioſus, effeminatus, cinædus; (2) tibicen quidam effeminatus Epheſius; (3) podex.
Βατάνιον, ε, τὸ, patella. Dim. a *φατάνη*.
Βᾶτι, *ite*, 2. pl. a. 2. imper. act. *Dor.* pro *βῆτε*, a *βαίνω*.
Βατδίω, f. δίσω, coëo, de maribus, ut *βατδιόμαι*, de feminis. A *βατίω*.
Βατίω, ῶ, idem; (2) calco, pro *φατίω*, a *βαίνω*.
Βάτλω, 3. d. a. 2. ind. act. v. *βαίνω*.
Βατὴρ, ῆρος, ὁ, qui incedit; (2) meta; (3) limen. Ab eod.
Βατήριος, ία, ιον, ſcanſorius. A *βατὴρ*.
Βατία, ας, ἡ, rubus. A *βάτος*.
ΒΑΤΙΑΚΗ, ης, ἡ, poculi genus.
Βατιδοσκόπος, & *βατιοσκόπος*, idem qui ὀψοφάγος. Ex *βάτις*, vel *βατία*, *piſcis*, & σκοπέω.
Βάτινος, ίνη, ινον, rubeus, e rubo. Ab eod.
Βάτιον, ε, τὸ, parvus cadus. Dim. a *βάτος*.
Βατις, ίδος, ἡ, herbæ nomen; (2) piſcis quidam, raia, Gl. V. avis quædam.
Βατοδρόπος, ε, ὁ ἡ ὀ, rubos decerpens. Ex *βάτος*, & δρέπω, *decerpo*.
ΒΑΤΟΣ, ε, ἡ, rubus, ſentis.
ΒΑΤΟΣ, ε, ὁ, batus, menſura liquidorum apud Hebræos.
Βατὸς, ὴ, ὸν, pervius, acceſſu facilis. A *βαίνω*, *eo*.
Βατράχειος, ε, ὁ ἡ ὀ, q. d. ranalis, ad ranas pertinens. A *βάτραχος*.
Βατραχίζω, f. ίσω, p. ιχα, in morem ranæ nato. Ab eod.
Βατράχιον, ε, τὸ, ranunculus; (2) genus herbæ, *Plin.* l. 25. §. 109. c. 13. cujus ſucco inficiebant faciem ante inventas perſonas. Scribitur & *βατράχειον*, unde et color ſic dictus. Dim. ab eod. *Angl.* Crowfoot.
Βατραχὶς, ίδος, ἡ, veſtis habens colorem, qui ex *βατραχίῳ* fit.
Βατραχίσκος, ε, ὁ, pars quædam in cithara.
Βατραχίτης, ε, ὁ, ſc. λίθος, batrachites lapis.
Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum & murium pugna, titulus Carminis Homero tributi. Ex *βάτραχος*, μῦς, & μάχη.
ΒΑΤΡΑΧΟΣ, ε, ὁ, rana.
Βαυλαρίζω, f. ίσω, balbutio, lingua titubo & hæſito; (2) blatero, garrio. A *βαύλος*. Hinc
Βαυλαρισμὸς, ῦ, ὁ, titubantia & hæſitantia linguæ, linguæ offenſio in loquendo.
Βαυλαριστὴς, ῦ, ὁ, titubator, hæſitator, qui impedite loquitur.
Βαυλολογέω, ῶ, f. ήσω, idem quod *βαυλαρίζω*. Ex *βαύλος*, & λόγος, *ſermo*.
Βαυλολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio; (2) loquacitas. A *βαυλολογέω*.
ΒΑΥΤΟΣ, ε, ὁ, Battus, princeps Cyrenæorum, balbus & exili voce præditus.
ΒΑΥΤΑΗ, ης, ἡ, femina nana.
Βάτω, 3. ſing. aor. 2. imp. verbi *βαίνω*.

Digitized by Google

Βατώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rubeus, rubo similis. A βάτος.
Βαυζάω, ῶ, f. ήσω, dormio; (2) ſopio. A
Βαυζὼ ὁ, contr. οῦς, ἡ, Baubo, nutrix Cereris.
Βαῦσδειν, præſ. inf. act. Dor. pro βαύζειν.
ΒΑΎΖΩ, f. ξω, latro, baubor. βαύζει τὲμὲν ζῶμα βάλιστα ψόγῳ, Ar. Θεσ. 902.
Βαυκαλάω, ῶ, f. ήσω, ſopio cantu nutricum more. A βαυζάω.
Βαυκαλίζω, f. ίσω, idem quod βαυκαλάω.
Βαυκάλιον, ι, τὸ, vas anguſti oris. A βαύζω.
Βαύκαλις, εως, ἡ, vas ad refrigerandum.
Βαυκίδες, genus calceamentorum.
Βαυκίζω, f. ίσω, delicior, laſcivio. A βαυκός.
Βαύκισμα, ατος, τὸ, deliciæ. A βαυκίζω.
Βαυκισμός, ῦ, ὁ, genus laſcivæ ſaltationis.
ΒΑΥΚΟΣ, ὴ, όν, jucundus, delicatus.
ΒΑΥ̓ΝΟΣ, ι, ὁ, fornax, caminus.
Βαφεῖον, ι, τὸ, officina tinctoris, f. infectoris. A βάπτω.
Βαφεύς, έως, ὁ, tinctor. Ab eod.
Βαφὴ, ῆς, ἡ, immerſio; (2) tinctura; (3) color; (4) macula. Ab eod.
Βαφικὸς, ὴ, όν, tinctorius. Hinc ἡ βαφικὴ, ſc. τέχνη, ars tinctoria. Ab eod.
Βάψας, aor. 1. part. act. v. βάπτω.
Βάψις, εως, ἡ, tinctio, ipſe tingendi, aut mergendi actus. Ab eod.
ΒΑ΄Ω, inuſ. unde βῶμι, & βαίνω, eo.
ΒΔΑ΄ΛΛΩ, f. αλῶ, mulgeo; (2) ſugo. Hinc
Βδέλσις, εως, ἡ, mulctus; (2) ſuctus.
Βδέλλα, ης, ἡ, hirudo, ſanguiſuga; Prov. 30, 15. (2) arbor quædam. Ab eod.
Βδέλλιον, ι, τὸ, arbor quædam Arabica; (2) lacryma iſtius arboris. Dim. a βδέλλα.
Βδελλολάρυγξ, ὁ, convicium in paraſitum.
Βδέλλω, mulgeo, ſugo.
Βδέλυγμα, ατος, τὸ, exſecratio, abominatio; (2) res exſecranda. A βδελύσσω.
Βδελυγμία, ας, ἡ, abominatio; (2) nauſea. Ab eod.
Βδελυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod βδέλυγμα.
Βδελυκτὸς, ὴ, όν, abominabilis, exſecrabilis.
Βδελυκτρόπος, idem. A βδ. & τρέπω.
Βδελυρίομαι, idem quod βδελύσσομαι.
Βδελυρία, ας, ἡ, ſumma impudentia, ingens protervia; (2) ſcurrilitas; (3) vita impura & flagitioſa. A βδελυρός.
Βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt frontis proſtitutæ, protervus, flagitioſus, impurus, ſcedæ libidini deditus. A βδέω.
Βδελυρῶς, Adv. impure, flagitioſe. Ab eod.
Βδελύσσομαι, vel βδελύττομαι, f. ξομαι, exſecror, abominor, deteſtor, proprie ob fœtorem; (2) formido, exhorreo. Βδελύττομαι γὸ τὸς λόφους, Ariſt. Ach. 592. Οὕτω τὰς γωνᾶικας ἐβδελύχθη κεῖνος, Id. Lyſ. 797. A βδέω.
Βδελυχρὲς, ὰ, όν, quod βδελυρός.
βδὴνυμαι, alvum evacuo. Ab eod.
Βδίσμα, ατος, τὸ, flatus ventris.
ΒΔΕ΄Ω, f. ίσω, vel ήσω, pedo, flatum ventris emitto; (2) fœteo, puteo.
Βδόλος, ι, ὁ, flatus ventris; (2) crepitus; (3) fœtor extinctæ lucernæ. A βδέω.
Βδύλλω, idem quod βδέω; (2) timeo, tremo. Τί βδύλλεσθ' ἡμᾶς; Ariſt. Lyſ. 356.
Βέβαα, 1. ſing. perf. ind. act. Ion. pro βέβηκα, a βαίνω.
Βεβαιότις, ι, ὁ ἡ ἡ, firmus & conſtans in fide. Ex βέβαιος, & πίστις, fides.
ΒΕ΄ΒΑΙΟΣ, ὴ, ὁ ἡ ἡ, & αιὸς, αιὰ, αιὸν, firmus, ſtabilis; (2) de quo fiducia concipitur, de quo nobis aliquid certo perſuademus. Hinc
Βεβαιότης, ητος, ἡ, firmitas, ſtabilitas.
Βεβαιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo, firmum reddo; (2) confirmo; (3) præſto, ut ei habere liceat, cui ſponſione & ſtipulatione evictionis cautum eſt; (4) fidem facio, adfirmo. Βεβαιῶν τὼ εἰρώνω, νόμως, τὼ ἀρχὼ τινι. Ab eod.
Βεβαίως, Adv. firme; (2) certo, explorato.
Βεβαιῶσαι, confirmaſſe, a. 1. inf. act.
Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio, firmamentum. A βεβαιόω.
Βεβαιωτὴς, ῆ, ὁ, confirmator, ſancitor.
Βεβαιωτικὸς, ὴ, όν, confirmativus. Ab eod.
Βεβακὼς, perf. part. act. Dor. pro βεβηκὼς, a βαίνω.
Βεβήλως, profanos, acc. pl. Dor. pro βεβήλους.
Βέβαμμι, 1. pl. perf. ind. act. per Sync. pro βεβήκαμεν, a βαίνω.
Βεβαρμμένος, part. perf. paſſ. verbi βαρέω.
Βεβαρηὼς, perf. part. act. Ion. pro βεβαρηκὼς.
Βέβασαν, ingreſſi erant, 3. pl. pluſq. ind. act. Ion. & per Syncop. pro ἐβεβήκεισαν.
Βέβαρε, 3. ſing. perf. ind. act. v. βάπλω.
Βεβαὼς, perf. part. act. Ion. pro βεβηκὼς, a βαίνω.
Βέβηκας, iviſti, 2. ſing. perf. ind. act.
Βέβηλος, ι, ὁ ἡ ἡ, profanus, non initiatus. A βηλὸς, limen domus. Hinc
Βεβηλόω, ῶ, f. ώσω, profano, contamino.
Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. A βεβηλόω.
Βεβιασμένως, coacte.
Βέβικα, 3. ſing. perf. ind. act. act. v. βιάω.
Βεβίωμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. βιόω.
Βέβλακα, 3. ſing. perf. ind. med. v. βλάπλω.
Βέβλαμμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ.
Βεβλάσηκε, 3. ſ. perf. indic. act. v. βλαστάνω.
Βέβλαφι, 3. ſing. perf. ind. act. v. βλάπλω.
Βέβλησαι, vulneratus es, 2. ſing. perf. ind. paſſ. Ion. pro βέβλησαι, a βάλλω.
Βεβλήσται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro βέβληνται.
Βεβλήτο, fuerant, 3. pl. pluſq. paſſ. Ion. pro βεβλημένοι ἦσαν.
Βέβληκας, jaculatus es, 2. ſing. perf. ind. act.
Βέβληται, decumbit, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Βεβόηται, clamati ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro βεβόληται, a βοάω.
Βέβοκα, pavi, perf. ind. act. verbi βόσκω.
Βεβολήαι, ejecti ſunt, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro βέβληνται, a βάλλω.
Βεβολημένος, perf. part. paſſ. v. βολέω.
Βέβυκα, 1. ſ. perf. ind. med. v. βύλομαι.
Βεβύλδομαι, 1, ſing. perf. ind. paſſ. v βυλδόω.
Βεβυλδόμενος, conſulto.
ΒΕΒΡΑ΄Σ, δδος, ἡ, ſpecies piſcis.
Βέβρεγμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. βρέχω, rigo.
Βεβρέμηκε, ſtrepuit, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρέμω, ſtrepo.
ΒΕ΄ΒΡΗΚΕΣ, pars illa, quæ inter maxillas eſt.
Βέβριθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. βρίθω,
Βεβριθότι, onuſto, dat. ſing. perf. part. med.
Βεβρισμένος, obrutus. perf. part. paſſ.
Βέβροχας, 2. ſ. perf. ind. act. Att. pro βέβρεχας, a βρέχω.
Βέβρυχε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi βρύχω.
Βέβρωθα, comedi, perf. ind. med.
Βεβρώθοις, 2. ſing. perf. optat. med. a βρώσκω.
Βεβρώθω, f. ώσω. comedo, depaſco. A βρώθω, inuſitato.
Βέβρωκας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi βρώσκω, βεβρώσκω, βρώμι, βρώω, vel βρόω.
Βέβρωκε, pavit, 3. ſing. perf. ind. act.
Βεβρωκοσιν, dat. pl. perf. part. act.
Βέβρως, qui comedit, perf. part. act. per Sync. pro βεβρωκὼς, a verbo eod.
Βεβωμμένος, celebris, clarus, perf. part. paſſ. Ion. & Dor. pro βεβομμένος, a verbo βοάω.
Βεβὼς, perf. part. act. Att. & Ion. pro βεβηκὼς, a βαίνω.
Βεελζεβὺλ, ὁ, Beelzebub. Nomen Hebr. ἀκλιτον. Dominus muſcarum.
Βέη, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. Ion. pro βῇ, a βαίνω.
Βεηντιάω, ῶ, Venerem appeto. A βείνω, in uſu βεηντιᾶν.
ΒΕΊΝΩ, in uſu βιεῖν, ineo, coëo.
Βείομαι, vivam, 1. ſing. f. 1. ind. med. Poët. pro βείσομαι, a verbo inuſ. βείω, vivo.
Βείω, ivero, 1. ſ. a. 2. conj. Poët. pro βῶ, a βαίνω.
Βεκκεσίλλως, ος, ὁ ἡ ἡ, delirus, ſtupidus; (2) antiquus, quaſi ante βίκκον, panem, & Σελλώιον, lunam.
ΒΕ΄ΚΚΟΣ, ι, ὁ, panis, Phrygum lingua; (2) amens.
Βίκυλος, ι, ὁ ἡ ἡ, pecuinus, ovillus, Suid.
ΒΕ΄ΛΕΚΟΣ, legumen, lathyro ſimile, Suid.
Βέλεμνον, ι, τὸ, telum, ſagitta. A βέλος.
Βελεμνίτης, ι, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem habet. Ab eod.
ΒΕ΄ΛΕΝΟΣ, ι, ὁ, piſcis quidam.
Βέλεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro βέλεσι, a βέλος, telum.
Βελεσιτιχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſagittis, ſive jaculis gaudens. Ex βέλος, & χαίρω, gaudeo.
Βελιὰλ, ὁ, Belial. Nomen Hebræum ἄκλιτον, ſine jugo, vel nequam.
Βελόκνον, ι, τὸ, q. d. telorum remedium, dictamnus. Ex βέλος, & ἀκέομαι, ſano.
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra. Ex βέλος, & θήκη, theca.
Βελομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, quum ſagittæ nominibus inſcriptæ mittuntur in pharetram miſcenturque, ut videatur, cujus nomen primum exeat, ex eoque conſilium capiatur. Ex βέλος, & μαντεία.
Βελόνη, ης, ἡ, acus; (2) piſcis quidam. A βέλος.
Βελονίς, ίδος, ἡ, acicula, Dimin. a βελόνη.
Βελονοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, acus formam habens. Ex βελόνη, & εἶδος, ſpecies.
Βελονοποικίλτης, ε, ὁ, qui acu veſtes variegat. Ex βελόνη, & ποικίλλω, variego.
Βελονοπώλης, ε, ὁ, qui acus vendit. Ex βελόνη, & πωλέω, vendo. Unde
Βελονόπωλις, ιδος, ἡ, quæ acus vendit.
Βελοποιΐα, ας, ἡ, telorum fabricatio. A
Βελοποιὸς, ε, ὁ, telorum fabricator.
ΒΕ΄ΛΟΣ, έος, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, & quicquid vulnerat; (2) fulmen; (3) ictus & dolor ex ictu illatus.
Βελόσασις, εως, ἡ, locus ad tela conſtitutus; (2) machina bellica, aries, baliſta. Ex βέλος, & σάσις, ſtatio.
Βελοσφενδόνη, ης, ἡ, phalarica; (2) ſagitta. Ex βέλος, & σφενδόνη, funda.
Βελοτόκος, ε, ὁ, dictamnus, pulegium ſilveſtre, quod ſagittarum & partuum remedium ſit. Ex βέλος, & τόκος, partus.
Βελουλκέω, ῶ, f. ήσω, tela extraho.
Βελουλκία, ας, ἡ, teli inſixi extractio.
Βελουλκικὸς, ὴ, όν, ad telorum extractionem pertinens. A
Βελουλκὸς, ὴ, όν, tela miſſilia extrahens. Ex βέλος, & ἕλκω, traho.
ΒΕ΄ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ον, melior. Compar. irreg. ab ἀγαθός.
Βελτιόω, ῶ, f. ώσω, meliorem reddo. A βελτίων.
Βέλτισα, Adv. optime.
Βέλτιστος, ίστη, ίστον, optimus. Superlat. ab ἀγαθός.
Βελτίω, nom. & acc. pl. comp. n. g. Ion. & Att. pro βελτίονα. A
Βελτίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, melior.
Βελτίωσις, εος, ἡ in meliorem ſtatum reſtitutio; (2) emendatio; (3) profectus. A βελτιόω.
Βεμβέω, f. βέσω, idem quod βεμβηκίζω.
Βεμβέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Βεμβηκιάω, idem quod
Βεμβηκίζω, f. ίσω, in gyrum ago, circumago, volvo. Ἴν ἐφ' ἡσυχίας ἡμᾶν φρόνησιν βεμβηκίζουσιν ἑαυτὸς, Ar. V. 1506. A
ΒΕ΄ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, turbo, trochus.
Βέμβιξ, ικος, ἡ, idem.
Βεμβικώδης, ες, turbinis formam habens.
Βεμβρὸς, idem quod βεβρὸς. Piſcis genus.
Βεμβρόω, f. όσω, idem quod βεμβέω.
Βεμβρόω, ῶ, f. ήσω, idem quod βεμβέω.
Βένθος, ους, τὸ, profunditas, fundum. A βάθος.
Βενιαμὶν, ὁ, Benjamin, Nom. Hebr. ἄκλιτον. Filius dextræ, vel dierum.
Βέντις, optimus, Dor. pro βέλτις.
Βέομαι, vivam. 1. ſing. f. 1. ind. Poët. pro βείσομαι, a verbo inuſ. βείω, vivo.
ΒΕ΄ΡΒΕΡΙ, τὸ, concha uniones continens. Vox Indica.
Βέρεθρον, barathrum, foſſa, Att. pro βάραθρον.

Digitized by Google

BE'TION, ου, τὸ, betium, herba; (2) dictamnus.
ΒΕΤΑΟΣ, ου, τὸ, vestis genus varium, purpureum.
ΒΗ, vox ovium balantium.
Βῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβη.
Βῆμα, ατος, τὸ, quod tussiendo exspuitur; (2) tussis ipsa. A *βήσσω, tussio.*
Βήζω, clamo, *βε*, ut oves; (2) clamo. A *βη*.
Βηθαβαρὰ, ᾶς, ἡ, Bethabara. Vox Hebr. *Domus transitus.*
Βηθανία, ας, ἡ, Bethania. Vox Hebr. *Domus afflictionis.*
Βηθεσδὰ, Bethesda. Vox Syr. *Domus misericordiæ, s. beneficentiæ.*
Βῆθι, *vade*, 2. sing. a. 2. imp. verbi *βαίνω*.
Βηθλεὲμ, ἡ, Bethlehem. Vox Hebr. *ἀκλῖνος, Domus panis.*
Βηθσαϊδὰ, ἡ, s. Βηθσαϊδὰν, Bethsaida. Vox Heb. *ἀκλιτος. Domus piscationis.*
Βηθφαγὴ, Bethphage. Vox Hebr. *Domus ficuum præcocium.*
Βηκα, ων, τὰ, oves, Hes. A Βή.
ΒΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, limen domus.
Βῆμα, ατος, τὸ, gressus; (2) vestigium; (3) tribunal, suggestus. A *βαίνω*. Hinc.
Βηματέω, ῶ, f. ήσω, pedibus calco, ingredior.
Βηματίζω, f. ίσω, per passus metior, per gressus distinguo; (2) rem divinam in bemate, sive suggestu perago. Ab eod. Hinc
Βηματιστὴς, οῦ, ὁ, mensor itinerum.
Βήμβημι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *βλῶναι*, a *βαίνω*.
Βλῶ, *ivi*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβλω,
ΒΗ'Ξ, βηχὸς, ἡ, tussis.
ΒΗ'ΡΗΚΕΣ, ων, αἱ, mazæ factæ e farinis percolatis; (2) gladii recti.
Βηρύλλιον, ου, τὸ, beryllus, gemma. Dim. a
ΒΗ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) herbæ genus.
Βησάμβηρ, α. 1. part. med. a *βαίνω*.
Βῆσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβησαν.
Βῆσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔβησε.
Βήσιδι, *iturum esse*, f. 1. inf. med.
Βησειτο, 3. s. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐβήσετο.
Βήσομαι, *progrediar*, 1. sing. f. 1. ind. med.
Βήσομβι, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
ΒΗ'ΣΣΑΙ, ῶν, αἱ, loca in montibus, per quæ gradi possumus; (2) saltus; (3) convalles, valles profluæ, reperitur & *Sing.*
Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, saltuosus. A *βῆσσαι.*
Βήσσης, *vallibus*, dat. plur. *Ion.* pro *βήσασι.*
ΒΗ'ΣΣΟΣ, ου, τὸ, caverna.
Βήσσω, vel *βήττω*, f. ξω, tussio. Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην ἴκτηβε, τριχίδων ἐμπλησμὸν, Arist. conc. 56. A *βήξ*.
Βηταρμὸς, οῦ, ὁ, saltatio concinno gressu, seu ad sonum. Ex *βάω*, & *ἁρμόζω*.
Βητάρμων, ονος, ὁ, saltator ad sonum.
Βήττω, 3. d. a. 2. ind. *Poët.* & *Ion.* pro ἐβήττω.
Βηχικὸς, ἡ, ὸν, ad tussim pertinens. A *βηξ*.
Βήχιον, ου, τὸ, tussilago, *Plin.* l. 26. §. 16. c. 6. s. tussicularis, *Cæl. Aur.* herba. Ab eodem. *Angl.* Coltsfoot.
Βηχώδης, ους, ὁ ἡ ες, tussi laborans. A *βήξ*.
ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robur; (2) violentia, violentus impetus; (3) injuria, contumelia violenta.
Βιάζεο, 2. s. pr. imp. med. *Ion.* pro *βιά*.
Βιάζεν, 2. sing. pr. imper. med. *Dor.* pro *βιάζε*.
Βιάζω, s. άσω, usitatius *βιάζομαι*, vim adfero, urgeo; (2) opprimo; (3) vi efficio; (4) pervinco; (5) stupro, stuprum infero. Βιάζεσθε ῥᾶν ποταμὸ, Eccl. 4, 31. adversus flumen navigare, h. e. frustra agere. A *βια*.
Βιαιοκλὼψ, ῶπος, vi extortus.
Βιαιομάχης, ου, ὁ, violentus pugnator, strenuus bellator, proprie qui vi corporis, non dolo, pugnat. Ex *βιαιος*, & *μάχομαι*.
Βιαιομαχεῖν, vi certare. A præc.
Βιαιος, αία, αιον, & *βίαιος*, ου, ὁ ἡ ὁν, violentus, injurius, vehemens; (2) coactus. A *βία*.
Βιαιότης, ητος, ἡ, violentia. A *βίαιος*.
Βιαίως, *Adv.* vi, violenter. Ab eod.
Βιαρκὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, ad vitam sufficiens, vitam & victum suppeditans. Ex *βιος*, & *ἀρκέομαι, sufficio.*
Βιαρχος, ου, ὁ, victui, seu commeatui præfectus. Ex *βίος*, & *ἀρχὸς*.
Βιᾶδε *cogere*, præs. inf. med. verbi *βιάω*.
Βιάδωμαι, 3. sing. præs. imper. med. per *contr.* pro *βιαίδω*, a verbo eod.
Βιασμὸς, οῦ, ὁ, violatio, vis adhibita. A *βιάζω*.
Βιαστὴς, οῦ, ὁ, violator, qui vim infert, *Dor.* *βιατὰς*, fortis, strenuus, ap. *Pind.* Ab eodem.
Βιαστικὸς, ἡ, όν, violentus. A *βιαστὴς*.
Βιάω, ῶ, ex *βιάομαι, βιῶμαι*, vim infero, violo. A *βία*.
Βιβάζω, f. άσω, venire facio; (2) admitto, admissario admoveo. A *βαίνω*, *eo*.
Βιβὰς, præs. vel a. 2. part. act. verbi *βίβημι*, pro *βαίνω*.
Βιβάδωμαι, vado, traaseo, ambulo. Ab eod.
Βίβασις, εως, ἡ, genus saltationis apud Lacedæmonios. A *βιβάζω*.
Βιβαστὴς, οῦ, ὁ, admissarius. Ab eod.
Βιβάω, ῶ, eo, gradior, incedo. A *βαίνω*.
Βίβημι, idem & ab eod.
Βιβλαρίδιον, ου, τὸ, libellus. Dim. a *βιβλάριον*.
Βιβλάριον, ου, τὸ, idem. Dim. a *βίβλος*. Unde
Βιβλιακὸς, ἡ, όν, in librorum lectione versatus; (2) biblicus, ad libros pertinens.
Βιβλιαφόρος, ὁ ἡ ὁν, tabellarius.
Βιβλινος, ίνη, ίνον, Biblinus, natus in Biblinis montibus Thraciæ; (2) chartaceus.
Βιβλιογραφία, ας, ἡ, librorum scriptio. A
Βιβλιογράφος, ου, ὁ ἡ ὁν, librorum scriptor. Ex *βιβλίον*, & *γράφω, scribo.*
Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, Bibliotheca, libraria. Ex *βιβλίον*, & *θήκη, theca, repositorium.*
Βιβλιοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ὁν, venditor librorum, qui libros venales habet.
Βιβλίον, ου, τὸ, liber; (2) scheda; & *in Plur.* *τὰ βιβλία*, Biblia, Scriptura sacra. A *βίβλος*.
Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, Bibliopola, venditor librorum. Ex *βιβλίον*, & *πωλέω, vendo.*
Βιβλιοτάφος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui libros occultat, & illis lucem invidet. Ex *βιβλίον*, & *θάπτω*.
Βιβλιοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, libellio, tabellarius. Ex *βιβλίον*, & *φέρω, fero.*
Βιβλιοφυλάκιον, ου, τὸ, locus ubi libri custodiuntur & adservantur. Ex *βιβλίον*, & *φυλακὴ, custodia.*
ΒΙ'ΒΛΟΣ, ου, ἡ, liber.
Βιβλοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁν, idem quod *βιβλιοφόρος*.
Βιβρώσκω, f. *βρώσω*, p. *βέβρωκα*, edo, comedo, depasco. A *βρώσκω*.
Βιβύντες, n. pl. pr. part. act. *Dor.* pro *βιῶντες*.
Βιήμαχος, ου, ὁ ἡ ὁν, vi & robore, non arte, pugnans. Ex *βία*, & *μάχη, pugna.*
Βίης, gen. sing. *Ion.* pro *βίας*.
Βιήσατο, *cogebat*, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion*, pro ἐβιήσατο, verbi *βιάω, cogo.*
Βίησι, *vi*, per *Paragogen. Poët.* & *Ion.* pro *βίᾳ*.
Βικίδιον, ου, τὸ, idem quod s.
Βικίον, ου, τὸ, urceolus. Dim. A
ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, urna ansata; (2) urceus; (3) doliolum.
ΒΙΝΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, ineo, coëo.
Βιντιδάω, ῶ, coïre cupio, libidinor. A *βινέω*.
Βιοδότης, ὁ, vitæ dator. Ex *βίος*, & *δίδωμι*.
Βιοδόσια, ας, ἡ, victum largiens, altrix. Ex *βίος*, & *δῶρον, donum.* Unde
Βιόδωρος, ου, ὁ ἡ ὁν, victum largiens, altor.
Βιοδώτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Βιοδώτωρ, ορος, ὁ, idem. Ex *βίος*, & *δίδωμι*.
Βιοθάλμιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui diuturnæ vitæ est, longævus. Ex *βίος*, & *θάλλω, vigeo.*
Βιοθανατέω, violenta morte pereo.
Βιοθάνατος, qui violenta morte periit.
Βιοθρίμμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, vitam alens & sustentans. Ex *βίος*, & *τρέφω, alo.*
Βιοθρέπτειρα, ἡ, vitæ nutrix.
Βιοῖ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro *βιόει*.
Βιομηχανία, ας, ἡ, industria in vita sustentanda & victu comparando. A
Βιομήχανος, ου, ὁ ἡ ὁν, docilis & ad vitæ munera ingeniosus, qui omnia ad vitam sustentandam machinatur. Ex *βίος*, & *μηχανὴ, machina.*
Βιοπλανὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, qui victus parandi caussa huc illuc vagatur, mendicus.
Βιοπορισικὸς, ἡ, όν, victum parans & suppeditans. Ex *βίος*, & *πορίζω, paro.*
ΒΙ'ΟΣ, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates; (4) certa vivendi ratio; (5) annona; (6) res omnis ad vitam sustentandam necessaria; (7) vulgus, populus.
Βιὸς, οῦ, ὁ, arcus; (2) nervus arcus. A *βία*.
Βιοσῶος, ου, ὁ ἡ ὁν, vitam servans, salutifer. Ex *βίος*, & *σῴζω, servo.*
Βιοτεύω, ὁ ἡ ὁν, cui victus & ad vitam sustentandam necessaria non suppetunt. Ex *βίος*, & *στερέω, privo.*
Βιοτεία, ας, ἡ, vitæ institutum. A *βιοτὴ*.
Βιοτεύω, vivo; (2) victum quæro. A
Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita; (2) vivendi ratio. A *βίος*.
Βιότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Βιοτήσιος, ου, ὁ ἡ ὁν, vitalis. A *βιοτὴ*.
Βιοτικὸς, ἡ, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens. Dimin. a *βίοτος*.
Βιότιον, ου, τὸ, parvus victus. Ab eod.
Βιότοιο, *victus*, gen. sing. *Ion.* pro *βιότου*.
Βιοτὸς, ου, ὁ, vita; (2) victus; (3) facultates. A *βίος*.
Βιὼς, a. 2. part. act. verbi inus. *βίωμι*.
Βιῶσζ, *vivere*, præs. inf. med. a verbo *βίόω*.
Βιοφθορία, ἡ, pernicies vitæ, pestis.
Βιοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁν. vitam corrumpens. Ex *βίος*, & *φθείρω, corrumpo.*
Βιοχρησος, ου, ὁ ἡ ὁν, vitæ utilis.
Βιόω, ῶ, f. ώσω, vivo. Ab hoc *βιῶμι*, unde usitata ἔβιων, βιὰς, βιῶναι. A *βίος*.
Βιτιννα, crepidæ, sandalia, Suid.
Βιώατο, *urgerent*, 3. pl. imperf. opt. *Ion.* pro *βιώντο*, a verbo *βιάω*.
Βιῶλιω, *viverem*, 1. sing. præs. opt. act. *Att.* pro *βιοίμι*, a *βίοω*.
Βιῶθι, *vive*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Βιῶναι, a. 2. inf. act. verbi inus. *βίωμι*.
Βιώνης, ου, ὁ, qui bona alicujus sub hasta emit, sector. Ex *βίος*, & *ὠνέομαι, emo.*
Βιῶσαι, *vixisse*, a. 1. inf. act. verbi *βιόω*.
Βιώσιμος, ου, ὁ ἡ ὁν, spem vitæ habens; (2) vitalis. A *βιόω*.
Βιωσίμως, *Adv.* vitaliter.
Βίωσις, εως, ἡ, ipsa vivendi actio; (2) vita anteacta. Ab eod.
Βιώσκομαι, vivisco. Ab eod.
Βιωτικὸς, ἡ, όν, vitalis, ad vitam sustentandam pertinens; (2) civilis, laicus. A *βίος*.
Βιωτικῶς, *Adv.* ut sit in communi vita, populariter. A *βιωτικὸς*.
Βίωτὸς, ἡ, όν, vitalis. A *βίος*.
Βιώτω, *vixerit*, 3. sing. a. 2. imp. act. verbi *βίωμι*, pro *βιόω, vivo.*
Βιωφελὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, vitæ utilis. Ex *βίος*, & *ὠφελέω, prosum.*
Βλαβεὶς, *læsus*, a. 2. part. pass. verbi *βλάπτω*.
Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, noxius, damnosus. A *βλάβη*.
Βλαβερῶς, *Adv.* perperam.
Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum. A *βλάπτω, noceo.*
Βλαβόεις, όεσσα, όεν, noxius.
Βλάβος, ου, τὸ, idem quod *βλάβη*.
Βλάβω, Antiquum pro Βλάπτω.
Βλαβῶ, *nocebo*, 1. sing. f. 2. ind. act.
Βλαδὰ, ᾶν, τὰ, immatura, fatua, Hes. A *βλαστὸς, germen.*
Βλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, flaccidus, dissolutus. A *βλάζω, flultus sum.*
Βλαδὺν, *Adv.* tarde. Ab eod.
Βλάζω, flultus sum. A *βλάξ*.
Βλαισώδης, v. *βλαισόδης*.

Digitized by Google

Βλαισόπους, οδος, ὁ vel ἡ, pedibus mancus, vel oblæsus. Ex βλαισὸς, & ποῦς, *pes*.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, όν, valgus, distorta habens crura. Hinc

Βλαισότης, ητος, ὁ, distortio.

Βλαισόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, distorqueo.

Βλαίωσις, εως, ἡ, distortio. A βλαισόω.

Βλακθυμία, ατος, τὸ, quod per ſocordiam fit; (2) arrogantia; (3) ſtupor, dementia.

Βλακθύω, f. ύσω, ſocordiæ me dedo, torpeo, ſtupeo. A βλάξ.

Βλακεία, ας, ἡ, ſocordia, ſtupor. Ab eod.

Βλακικὸς, ἡ, όν, ignavus, ſocors, piger, ſtultus. Ab eodem.

Βλακικῶς, *Adv.* ignave, tarde.

Βλακοδὲς, βλακοδέσδον, ignave, ignavius, Pollux. A βλακώδης, *ignavus*.

Βλάμμα, ατος, τὸ, detrimentum. A βλάπτω.

Βλενὸς, idem quod βλεννός.

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis; (2) ſtultus, ignavus, iners, ſocors, ſupinus.

Βλαπῇ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. βλάπτω.

Βλαπλικὸς, ἡ, όν, noxius, lædens, nocens. A

ΒΛΑΠΤΩ, f. ψω, lædo, noceo, damno, adficio. Οὐ νῦν με σῳῦτον ἔβλαψε δόξα, Eur. Med. 293. Βλαπλεῖς δέ τοι Ζεὺς Ζεύτον, Ariſt. Av. 1648.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, f. βλαςήσω, p. βεβλάςηκα, germino, fruticor, pullulo; (2) originem duco; (3) produco, profero. Τοιαυτ' ἀπ' ἀνδρῶν βλαςάνῃ βυλεύματα, manant, Ariſt. Lyſ. 409.

Βλαςεῖον, ὐ, τὸ, germen, propago. A βλαςάνω.

Βλάςη, ης, ἡ, idem & ab eod.

Βλάςημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλαςησάτω, *germinet*, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi βλαςάνω, pro βλαςέω. Unde

Βλάςησις, εως, ἡ, germinatio; (2) fructuum inchoatio.

Βλαςήσω, *germinabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act.

Βλαςητικὸς, ἡ, όν, germinandi vim habens; (2) ad germinandum propenſus. Ab eod.

Βλαςικὸς, ἡ, όν, idem & ab eod.

Βλαςοκοπίω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα, germina detraho, germina corrumpo. Ex βλαςὸς, & κόπλω, *ſecco*.

Βλαςολογέω, ῶ, f. ήσω, pro ηκα, lego germina, pampino. Ex βλαςὸς, & λέγω.

Βλαςολογία, ας, ἡ, germinum collectio, pampinatio. A βλαςολογέω.

Βλαςὸς, ὔ, ὁ, germen. A βαςάνω.

Βλασφημέω, ῶ, f. ήσω, impie loquor, maledictis laceſſo. Βλασφημεῖν τινα, εἴς τινα, κατά τινος.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia. Ab

Βλάσφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, blaſphemus, maledicens; ἀπὸ τῦ βλάπλειν τιμὴν φήμην.

ΒΛΑ'ΤΤΙΟΝ, ε, τὸ, os anterius narium purpuræ; (4) concha Indica.

ΒΛΑΤΤΑΙ, ῶν, αἱ, genus calceamenti. Hinc

Βλαυτίον, ὐ, τὸ, ſolea, crepida, ſandaliolum.

Βλαφθεὶς, *læſus*, a. 1. part. paſſ. verbi βλάπλω.

Βλαψιγονία, ας, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio. Ex βλάψις, & γονὴ, *genitura*.

Βλάψις, εως, ἡ, læſio. A βλάπλω.

Βλεψίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens eſt læſa, ſtolidus. Ex βλάψις, & φρὴν, *mens*.

Βλέμαν, *percuſſerim*, 1. ſing. a. 2. opt. act. verbi βλήμι, *percutio*, a βάλλω.

Βλεὶς, *percuſſus*, a. 2. part. act. v. ejuſd. vel *juctus*, a. 2. part. paſſ. *per Sync.* pro βαλεὶς.

Βλεμμυζος, υ, ὁ ἡ ἡ, Heſ. mucoſus; (2) ignavus; (3) deceptu facilis. Ex βλάξ, & μύξα, *mucus*.

Βλεμμύζω, trucibus oculis circumſpicio, minor. A

Βλεμμα, ατος, τὸ, adſpectus, intuitus, vultus. A βλέπω.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, mucus.

Βλεννὸς, ἡ, όν, ignavus. A βλέννα.

Βλεννώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, mucoſus. A βλέννα.

Βλεπιδάιμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, retortis oculis horrificoque adſpectu intuens; (2) ſtrabus; (3) attonitus. Ex βλέπω, & δαίμων, *dæmon*.

Βλέπησις, εως, ἡ, adſpectus.

Βλέποισα, *Dor.* pro βλεπουσα.

Βλέπος, εος, τὸ, adſpectus. A βλέπω.

Βλεπλικὸς, ἡ, όν, acutè cernens.

ΒΛΕΠΩ, f. ψω, adſpicio, intueor; (2) ſpecto, pertineo; (3) ſedulo caveo; (4) rationem habeo; (5) vivo. Βλέπειν φιλεφρόνως πρός τινα, amice intueri; πρὸς, ſ. εἰς τινα, exſpectare aliquid ab; ἀπὸ, cavere. Βλέπουσι εἰς σε κάμοὶ, Ariſt. Av. 316.

Βλεσὸς, ἡ, όν, valgus, varus, incurvus; (2) cui membra ſunt ſoluta, paralyticus; (3) cui lingua eſt impedita, blæſus. A βλαισός.

ΒΛΕ'ΤΤΙΕΣ, Heſ. nugæ.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro conniveo.

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, cilium, pili palpebrarum; (2) palpebræ. A

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ε, τὸ, palpebra. pellis tegens oculos.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus. A βλέπω.

Βλήδην, *Adv.* jactim, jaciendo. A βάλλω.

Βληθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθῆναι, projici. a. 1. inf. paſſ. verbi ejuſd.

Βληθήσῃ, *conjiciaris*, 2. ſing. f. 1. conj. paſſ.

Βλῆμα, ατος, τὸ, jactus, ictus; (2) vulnus; (3) plaga. Ab eod.

Βλημάζω, alias βλιμάζω, βλημάπλω, contrecto, tactu exploro; *impr.* mammas fœminæ contrecto. *Vox comica*. Unde appeto.

Βλήμενος, *ictus*, perf. part. paſſ. *per Sync.* pro βεβλημένος, a βάλλω.

Βλῆδῆς, pro βεβλῆδῆς, perf. inf. paſſ.

Βλησρίζω, f. ίσω, jacto cum vi & impetu. Βλησρίζεσθαι ἐν τῇ πλατείᾳ κοίτῃ, *Aret.* A βάλλω. Hinc

Βλησρισμὸς, ὔ, ὁ, jactatio aſſidua & vehemens corporis, v. c. ægrotantium.

Βλήσω, *jaciam*, f. 1. ind. act. verbi βάλλω.

Βλῆτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβέβλητο, a verbo cod.

Βλητίζω, dejicio, vinco.

Βλητὸς, ἡ, όν, ictus, attonitus, apoplecticus, Vox medicorum de iis qui e lateris inflamatione difficulter reſpirant, & livores in latere habent, velut e percuſſione. A βάλλω.

Βλῆτρον, ὐ, τὸ, clavus ferreus, peſſulus.

Βλητρόω, immitto, v. c. clavum.

Βλήτλω, favos apum eximo, ap. *Plut.*

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, balo ut ovis; (2) vagio ut infans.

Βλήχεδξ, *balare*, v. βλήχομαι pro βληχάομαι.

Βληχὴ, ῆς, ἡ, balatus. A βληχάομαι.

Βλῆχμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Βλῆχρον, ὐ, τὸ, filix, herba. A βληχρός.

Βληχρὸν, ὔ, τὸ, leguminis genus. Ab eod.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ά, όν, debilis, imbecillus; (2) validus, robuſtus.

Βληχάδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, q. d. balatorius; (2) mente ſimilis ovi. A βληχάομαι.

Βλήχαν, ωνος, ἡ, pulegium, herba.

Βληχανίας, ὐ, ὁ, ut βληχανίας κυκεὼν, potio cui pulegium admiſtum.

Βλιμάζω, idem quod βλημάζω. Οἰδ' ὠνῆ) βλιμάζοντες, Ariſt. Av. 536.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ε, τὸ, blitum, olus inſipidum; (2) fœmina fatua.

Βλιτομάμας, ε, ὁ, ſtultus, fatuus.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, exprimendo aufero, ut mel è favis. Ἦν μὴ τὶς ὥσπερ σφηκιὰν βλίτῃ με κἀρεθίζῃ, Ariſt. Lyſ. 478.

Βλιχωδὴς, (ſ. βλιχώδης) pituitoſus.

Βλοσρισμὸς, ὁ, e *Gal.* laudat *Pbav.* & interp. ἀπορίαν.

Βλοσρονύχιος, α, όν, acerrime pungens.

Βλοσυρόφρων, ſævus, immitis.

Βλοσυρῶν, gen. ſing. *Ion.* pro βλοσυρῦ, a

ΒΛΟΣΤΡΟ'Σ, ρά, ρόν, terribilis adſpectu, torvus, truculentus; (2) auctoritate præditus.

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, habens oculos truces. Ex βλοσυρὸς, & ὤψ, *oculus*. Unde

Βλοσυωπὶς, ὶς, ὸν, terribilis adſpectu.

ΒΛΥ'ΖΩ, f. βλύσω, ſcaturio, mano; (2) effundo.

Βλύσα, & βλύτλω, idem.

Βλυσμὸς, ῦ, ὁ, ſcatebra. A βλύζω.

Βλυσπὶς, ίδος, ἡ, q. d. ſcaturitrix, ſcaturiens & fluens. A βλύζω.

Βλύω, f. ύσω, p. υκα, idem quod βλύζω.

Βλωθρὸς, ρά, ρὸν, celſus, procerus; (2) viridis; (3) tener. A βλώσκω, *adſcendo*.

Βλωμίδιον, ὐ, τὸ, parva buccella, offula, fruſtulum. Dim. a

ΒΛΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, buccella, fragmentum panis, portio.

Βλῶσις, εως, ἡ, adventus. A βλώσκω.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, advenio; (2) adſcendo; (3) creſco.

Βλώσω, *veniam*, f. 1. ind. act. verbi βλώσκω.

Βοᾶ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro βοάει.

Βοᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Pœt.* pro βοᾷσι.

Βοάσκυν, 1. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβόων.

Βοάγριον, ὐ, τὸ, ſcutum ex boum agreſtium pelle. Ex βοῦς, & ἄγριος. *agreſtis*.

Βοαθόος, *bellator*, *Dor.* pro βοηθόος.

Βοανεργὲς, Beanerges. *Syr. filii tonitrui*.

Βόαξ, ακος, ὁ, piſcis quidam, qui & βόηξ dicitur. A βοάω.

Βοᾶσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro βοᾶη, a βοάω, *clamo*.

Βοάσας, *Dor.* pro βοήσας.

Βοᾶσαι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro βοῶσι.

Βοαύλιον, ὐ, τὸ, boum ſtabulum, bubile. Ex βοῦς, & αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boo, clamo; (2) vociferor; (3) clamando dico, cum clamore dico; (4) inclamo, clamando voco; (5) celebro; (6) uſurpatur & de inanimatis. Τῶνδε σ' ἐκλεδεν βοᾶν ἃ τάδ' αὐτῆς κῆ τὰ πρὸ φίλων κακὰ Soph. El. 805. Τίς ὁ βοῶν ἢ δεσπότης; Ariſt. Av. 60.

Βοείη, ας, ἡ, pellis bubula; (2) ſcutum, ſive clypeus e corio bubulo factus. A βοῦς.

Βοειακὸς, ἡ, όν, e bubula pelle factus; (2) bubulus. A βοῦς.

Βοεικὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Βόειος, εία, ειον, bovinus, bubulus. Ab eod.

Βόεος, , έα, εον, idem & ab eod.

Βόες, *boves*, nom. plur. a βοῦς, *bos*.

Βοθὶς, ίως, ὁ, lorum e corio bubulo. Ab eod.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor; (2) pugna. A βοάω.

Βοηγενὴς, ὶος, ὁ ἡ ἡ, bove genitus. Ex βοῦς, & γείνομαι, *naſcor*.

Βοηδρομέω, ῶ, f. ήσω, currens vociferor; (2) auxilior.

Βοηδρόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, auxiliaris. A

Βοηδρόμος, ε, ὁ, ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator. Ex βοάω, & δρόμω, *curro*.

Βοηθαρχὸς, ε, ὁ, præfectus auxiliorum.

Βοήθη, *ſuccurre*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro βοήθεε, a verbo βοηθέω.

Βοήθεια, ας, ἡ, adjumentum, auxilium; (2) depulſio malorum; (3) perſecutio fugientium, &c. A

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, auxilior, opitulor, ſuccurro; (2) occurro hoſtibus, propugnatum advenio; (3) patrocinor. Βοηθῶν τινι πρὸς τὰς ἐπιλίτας ὅθι τὰς ψολομίους, adverſus; ἐς τινα τόπον procurrere.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium; (2) remedium. A βοηθέω.

Βοηθηματικὸς, ἡ, όν, auxiliatorius, auxiliandi vim habens. A βοήθημα.

Βοηθητικὸς, ἡ, όν, auxiliaris, qui auxiliari poteſt, aptus ad auxiliandum. A βοηθέω.

Βοηθὸς, ῦ, ὁ, auxiliator, opitulator. Ab eod.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio; (2) præda. Ex βοῦς, & ἐλαύνω, *abigo*.

Βοηλατέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, boves agito; (2) boves abigo. A βοηλάτης.

Βοηλάτης, ε, ὁ, bovum agitator, bubulcus; (2) boum abactor. Ex βοῦς & ἐλαύνω.

Βοηλάτις, ιδος, ἡ, boum agitatrix. A βοηλάτης.

Βῆμα, ατος, τὸ, clamor, *Dor.* βάαμος. A βοάω.

Βοῆν, *clamare*, *Dor.* & *centr.* pro βοᾶειν.

Βοϊωόμος, ε, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex βοῦς, & νέμω, *paſco*.

Digitized by Google

Βόησον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. *βιάω*.
Βοητὸς, ὑός, ἡ, clamor. Ab eod.
Βοθρίζω, f. *ίσω*, obruo. A *βοθρὸς*, *fovea*.
Βόθριον, ι, τὸ, parva ſcrobs. Dim. ab eod.
Βοθροειδὴς, ὲς, in ſcrobis modum cavatus.
ΒΟΘΡΟΣ, ι, ὁ, fovea, ſcrobs.
Βόθωξ, ι, ὁ, idem. A *βαθύω*, *excavo*.
Βοϊδάριον, ι, τὸ, bucula. A *βοῦς*.
Βοίδιον, ſ. *βοΐδιον*, ι, τὸ, idem & ab eod.
Βοϊκὸς, ἡ, όν, bubulus. Ab eod.
Βοϊκλεψ, ωξ, ὁ, boum, fur. Ex *βοῦς*, & *κλέπτω*, *furor*.
Βοϊσὶ, bubulci more.
Βοϊσιάζω, & *βοϊσιαλίζω*, Bœotorum partibus faveo, ſtudeo.
Βλαῦξ, αῖα, αῦον, impetuoſus; (2) irretitus; A *βολὴ*, *jactus*.
Βολβάριον, ι, τὸ, bulbulus, parvus bulbus. Dim. a *βολβὸς*.
Βόλβιον, ι, το, idem & ab eod.
Βόλβιτον, ι, τὸ, ſtercus bubulum; (2) fimus. A *βόλμα*, *jacio*, quoniam ejicitur.
Βολβοειδὴς, έξ, ὁ ἡ ἡ, bulboſus, bulbum referens. A
ΒΟΛΒΟ'Σ, ῦ, ὁ, bulbus; (2) radix quævis rotunda.
Βολβώδης, έξ, ὁ ἡ ἡ, bulboſus. A *βολβὸς*.
Βολέω, ῶ, f. *ήσω*, p. *ηκα*, jacio. A *βάλλω*. Hinc
Βολεὼν, ῶνξ, ὁ, fimetum, ſterquilinium.
Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; (2) ictus, plaga. A *βάλλω*.
Βολίζω, f. *ίσω*, p. *ικα*, bolidem demitto. A
Βολὶς, ίδξ, ἡ, jaculum, ſagitta; (2) funis cum alligato plumbo, quo nautæ profunditatem maris explorant. A *βόλλω*.
Βολίτινξ, ίνη, ινον, ſtercoreus. A *βόλιτον*.
Βόλιτον, ι, τὸ, ſtercus, fimus. A *βάλλω*.
Βόλιτξ, ι, ὁ, ἡ, idem & ab eod.
Βολοκυτπία, ας, ἡ, jactus teſſerarum in alea.
Βόλξ, ι, ὁ, jactus vel teſſeræ aut tali, vel reris, unde & captura; (2) dentitio.
Βομβαίνω, ſonum bombo ſimilem edo. A *βόμβξ*.
Βομβαύλιξ, ι, ὁ, tibicen. Vox comica. Ex *βόμβξ*, & *αὐλὸς*, *tibia*.
Βομεῖσθαι, *Dor.* pro *βομεῖσθαι*, a
Βομεῖω, ῶ, fut. *ήσω*, bombum edo. A *βόμβξ*.
Βομηδὸν, *Adv.* edendo bombum.
Βομβήεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, bombum edens; (2) ſtridulus. Ab eod.
Βόμβησις, εως, ἡ, editio bombi. A *βομβέω*.
ΒΟ'ΜΒΟΣ, ι, ὁ, bombus, ſonus, quem edunt apes; (2) ſtrepitus quivis. Hinc
Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis ſtreperæ.
Βομβυλιάζω, f. *άσω*, p. *ακα*, ventris murmur edo. A
Βομβύλιξ, ι, ὁ, idem quod *βομβύλη*; (2) inſecta canora omnia; (3) genus poculi. A *βόμβξ*.
Βόμβυξ, υκξ, ὁ, bombyx, vermis. Ab eod.
ΒΟ'ΝΑΣΟΣ, ι, ὁ, animal ſilvaticum, monops.
Βοσβοτκὸς, ῆ, ὁ, boum paſtor, bubulcus. Ex *βοῦς*, & *βόσκω*, *paſco*.
Βοώπις, ιδος, ἡ, editio bombi. A *βομβέω*.
Βοώπις, ιδος, ἡ, boum paſtor, bubulcus. Ex *βοῦς*, & *ὄπτομαι*, *video*.
Βοῶν, ὁ, Booz, ſ. Boas. Nomen Hebr. *ἀκλιτον*. *In quo robur eſt*.
Βοωζύγιον, ι, τὸ, boum jugum. Ex *βοῦς*, & *ζυγὸς*, *jugum*.
Βοωθύτης, ου, ὁ, qui bovem mactat. Ex *βοῦς*, & *θύω*, *macto*.
Βοωκλόπξ, ὁ, boum raptor. E *κλέπτω*.
Βοόκρανξ, ι, bubulum caput habens.
Βοοκτασία, ας, ἡ, boum occiſio. Ex *βοῦς*, & *κτείνω*, *occido*.
Βοονόμξ, ι, bubulcus.
Βοοσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex *βοῦς*, & *σφάττω*, *macto*.
Βωτρόφξ, ου, ὁ ἡ ἡ, qui boves alit, vel paſcit. Ex *βοῦς*, & *τρέφω*, *alo*.
ΒΟΡΑ', ᾶς, ἡ, eſca, pabulum, proprie brutorum.
Βορβορίζω, f. *ίσω*, cœnum refero; (2) cœno inquino A *βορβορξ*.
Βορβορόθυμξ, ὁ ἡ ἡ, cœnoſus, ſtercus *clens*.
Βορβοροκοίτης, ου, ἡ, qui cubat in cœno. Ex *βορβορξ*, & *κοίτη*, *cubile*.
ΒΟ'ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cœnum, limus, lutum.
Βορβορόω, ῶ, f. *ώσω*, cœno contamino. A *Βόρβορξ*.
Βορβοροτάραξις, εως, ὁ, turbulentus, qui ſtatum civitatis fœdum & turbulentum reddit. Vox Comica. Ex *βόρβορξ*, & *ταράσσω*, *commoveo*.
Βορβορυγὴ, ῆς, ἡ, idem quod
Βορβορυγμὸς, ῦ, ὁ, inteſtinorum ſtrepitus. A
ΒΟΡΒΟΡΥ'ΖΩ, f. *ύσω*, ſtrepo, proprie de inteſtinis crepitantibus.
Βορβοροπὸς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui cœni ſpeciem refert, fœdus, turpis. Ex *βόρβοξ*, & *ὤψ*.
Βορέας, *boreæ*, gen. ſing. *Æol.* pro *βορέης*, a
ΒΟΡΕ'ΑΣ, ου, ὁ, boreas, aquilo; (2) ſeptemtrio.
Βορίηθεν, *Adv.* a plaga ſeptemtrionali, a ſeptemtrione. A *βορέας*.
Βόρειξ, ου, ὁ ἡ ἡ, borealis, ſeptemtrionalis.
Βόρκὶ, *pabulum*, acc. ſing. *Ion.* pro *βορὰν*.
Βόρξ, ρα, ρον, edax, vorax. A *βορά*.
Βορὶς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.
Βόρρας, ᾶ, ὁ, Boreas. A *βορίας*.
Βόσις, εως, ἡ, paſtus, cibus. A *βόω*, *paſco*.
Βοσκάδιξ, ία, ιον, paſcens, altilis. A ſeq.
Βοσκὰς, άδξ, paſcens, a *βοσκω*; (2) avis quædam marina; (3) piſcis quædam ſpecies.
Βόσκημα, ατξ, τὸ, pecus; (2) paſcua. A *βόσκω*, *paſco*.
Βόσκησις, εως, ἡ, paſtio. Ab eod.
Βοσκήσω, *paſcam*, 1. 1. ind. act.
Βοσκησέωσθε, *paſcamini*, 2. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *βοσκήσεσθε*, a *βοσκέω*, vel *βόσκω*.
Βόσκοντι, pro *βόσκουσι*, a
Βόσκω, f. *βοσκήσω*, paſco. *Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι φυγάδας, ἀς λόγξ*, Eur. Ph. 399. *Βόσκω κύφις πανδάμασιν*, Soph. Aj. 559. *Ἅ (παιδεία) ἐγὼ μόλις ςηπαιπλοκῶν ἔβοσκον*, Arist. Θεσμ. 455. A *βόω*.
Βόσμερξ, frumenti Indici genus, Strabo, lib. 15. Quaſi dicas *βόσεως μόρος*, *morum eſculentum*.
Βοσπόρια, ας, ἡ, boſporius. A
Βόσπορξ, ου, ὁ, boſporus, quaſi boum trajectus, fretum. Ex *βοῦς*, & *πόρξ*.
ΒΟ'ΣΤΡΥΞ, χξ, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; (2) capillus, cæſaries.
Βοστρυχηδὸν, *Adv.* in cincinni modum, in formam ciiri. A Βόστρυξ.
Βοστρυχίζω, f. *ίσω*, in cincinnos plecto, capillum compono, calamiſtro. Ab eod.
Βοστρύχιον, ι, τὸ, cincinnulus, Dim. ab eod.
Βοστρυχόομαι, ώμαι, unde *βεβοστρυχωμένξ*, cincinnatus.
Βόστρυχξ, ι, ὁ, idem quod *βόστρυξ*.
Βοστρυχώδης, έξ, ὁ ἡ ἡ, cincinni ſeu cirri formam habens. A *βόστρυχξ*.
Βόσω, *paſcam*, f. 1. ind. act. a *βόω*.
Βοτάμια, ων, τὰ, paſcua. A *βόω*.
Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen. Ab eod. Hinc.
Βοτανίζω, f. *ίσω*, herbas carpo, vello.
Βοτανικὸς, ἡ, όν, herbarius, ad herbas pertinens. Hinc ἡ *βοτανικὴ*, ῆς, ſc. *τέχνη*, Botanica, peritia herbarum. Ab eod.
Βοτάνιον, ι, τὸ, herbula, herba puſilla, Dim.
Βοτανισμὸς, ῦ, ὁ, evulſio herbarum. A *βοτανίζω*.
Βοτανολογία, ας, ἡ, herbas lego, colligo. Ex *βοτάνη*, & *λέγω*.
Βοταγώδης, έξ, ὁ ἡ ἡ, herbaceus, herboſus, herbis abundans. A *βοτάνη*.
Βότειρα, ας, ἡ, femina paſtoris. A *βοτήρ*.
Βοτὴρ, ῆρξ, ὁ, paſtor. A *βόσκω*.
Βοτηρικὸς, ἡ, όν, paſtoralis. A *βοτήρ*.
Βοτὸν, ῦ, τὸ, pecus, armentum, quod paſcitur. *Plur.* τὰ *βοτά*, ῶν, oves. A *βόσκω*.
Βοτὸς, ῆ, ὁ, paſcuum, alimentum. Ab eod.
Βοτρύδιον, ι, τὸ, racemulus; (2) acinus. Dim. a *βότρυς*.
Βοτρυδὸν, *Adv.* denſe inſtar racemi.
Βοτρυόδης, ου, ὁ ἡ ἡ, racemos elargiens, dans uvas, botrorum largitor. Ex *βότρυς*, & *δῶρον*, *donum*.
Βοτρυόεις, όεσσα, όεν, racemoſus, racemi inſtar collectus & intortus. A *βότρυς*.
Βοτρυόκοσμξ, ὁ ἡ ἡ, racemis ornatus.
Βοτρυόμαι, ῶμαι, racemor. Ab eod.
Βοτρυόπαις, αιδξ, ὁ ἡ ἡ, vitis, quæ botros, ut l beros fert. Ex *βότρυς*, & *παῖς*.
Βοτρυοσταγὴς, έξ, ὁ ἡ ἡ, ab uvis diſtillans. Ex *βότρυς*, & *ςάζω*, *ſtillo*.
Βοτρυοςέφανξ, ου, ὁ ἡ ἡ, botrorum ſertis redimitus. Ex Βότρυς, & *ςέφανξ*.
Βοτρυοχαίτης, ου, ὁ, botros crinibus implexos habens. Ex *βότρυς*, & *χαίτη*, *coma*.
ΒΟ'ΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva; racemus; (2) nomen herbæ; (2) *metaph.* uſurpatur e capillis. Hinc
Βοτρυώδης, έξ, ὁ ἡ ἡ, racemoſus.
Βοτρυφόρξ, ὁ ἡ ἡ, uvas ferens.
Βυ, *Particula* augendi, ut *βύλιμος*, *βύπαις*.
Βυάγρ. ορξ, ὁ ἡ ἡ, paſtor, armenti ductor. Ex Βῦς, & *ἄγω*, *ago*, *duco*.
Βύβαλις, ιδος, ἡ, bubala, vacca ſilveſtris. A
Βύβαλος, ὁ, bubalus, bos ſilveſtris. A *βοῦς*.
Βυβάρας, ὁ, qui inſtar bovis eſt gravis; (2) tardus, ſtupidus. Ex *βοῦς*, & *βάρος*.
Βυβίσιον, ι, τὸ, locus, ubi paſcuntur boves. Ex *βοῦς*, & *βόσκω*.
Βυβοσις, εως, ἡ, voracitas. Ex iiſd. Unde
Βυβότας, *boum paſtor*, *Dor.* pro *βυβότης*.
Βυβότης, ου, ὁ, boum paſtor, bubulcus.
Βύβοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, pabulo abundans.
Βύβρωσις, εως, ἡ, magna fames; (2) triſtitia, acerbus dolor. Ex *βῦ*, & *βρῶσις*.
ΒΟΤΒΩ'Ν, ῶνξ, ὁ, inguen; (2) tumor circa inguina, vel etiam in quacumque corporis parte.
Βυβωνίδα, ᾶ, laboro tumore circa inguen; (2) laboro tumore quovis. A *βυβών*.
Βυγάδιξ, ι, ὁ ἡ ἡ, qui valde jactat, magnus jactator. Ex *βῦ*, & *γαίω*, *glorior*.
Βυγενὴς, έξ, ὁ ἡ ἡ, bove genitus. Ex *βοῦς*, & *γίνομαι*, *naſcor*.
Βώγλωσσον, ου, τὸ, lingua bubula, herba. Ex *βοῦς*, & *γλῶσσα*, *lingua*. Angl. Bugloſs, Borage.
Βύγλωσσξ, ου, ὁ, idem; (2) ſolea, piſcis.
Βυδίριον, ι, τὸ, bovinum corium. Ex *βοῦς*, & *δέρω*, *excorio*.
Βύδορξ, ι, ὁ ἡ ἡ, boves excorians. Ex *βοῦς*, & *δέρω*, *excorio*.
Βυδρομία, ᾶς, ἡ, accelero, curſu incitato curro. Ex *βῦ*, & *δρόμος*, *curſus*.
Βυδρομία, ας, ἡ, curſus citatus, ſ. incitatus.
Βυθιρὴς, έξ, ὁ ἡ ἡ, qui a bobus depaſcitur. Ex *βοῦς*, & *θέρος*, *æſtas*, *meſſis*.
Βύθορξ, ὁ, inſiliens vaccis, *Epith.* tauri.
Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum. Ex *βοῦς*, & *θύω*, *macto*.
Βυθυτία, ᾶς, f. *ήσω*, boves macto & immolo; (2) ſacrifico. *Ἔνθα βυθυτεῖν μᾶλλον πρέπει*, Eur. Hec. 263. Ex iiſd.
Βυθύτης, ου, ὁ, qui boves mactat. Ex iiſd.
Βύθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad boum mactationem pertinens. Ex iiſd.
Βυκαῖος, ου, ὁ, bubulcus; (2) agricola, ruſticus, meſſor. A *βοῦς*.
Βυκόπαι, ῶν, αἱ, boum præſepia. Ex *βοῦς*, & *κόπη*, *præſepe*.
Βυκάρδιξ, ι, ὁ, ſc. *λίθος*, bucardia, ſc. gemma. Ex *βοῦς*, & *καρδία*, *cor*.
Βύκιστρον, ου, τὸ, ſtimulus, quo boves impelluntur. Ex *βοῦς*, & *κίντρον*, *ſtimulus*.
Βυκίρας, fœnum Græcum.
Βύκιρας, ω, ὁ ἡ ἡ, bubulis præditus cornibus; (2) fœnum Græcum. Ex *βοῦς*, & *κέρας*, *cornu*.
Βυκίφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, taurino & magno capite præditus; (2) equus Alexandri Magni.
Βυκολία, ᾶς, f. *ήσω*, boves paſco; (2) paſco; (3) *paſſ.* erro, vagor; (4) inani ſpe lactare, item, blandis verbis, narratiunculis, &c. fallo, ac decipio, *item*, demulceo, delinio. *Κατεκώμα βίψας με βυκολήσεται*, Arist. Pace, 153. *Βυκολεῖν τὸν δήμιον*, id. Conc. 81. A *βυκόλος*. Unde
Βυκόλημα, ατξ, τὸ, lenimen, ſolamen.
Βυκόλησις, εως, ἡ, delinitio, deceptio.

Βυκολία.

Digitized by Google

Βυκολία, ας, ἡ, armentum, grex boum.
Βυκολιάζω, f. άσω, & άξω, *Dorice*, pastoritium carmen cano. Ab eod.
Βυκολιασδεις, *Dor.* pro Βυκολιάζεις.
Βυκολιασμὸς, ὑ, ὁ, pastoritii carminis modulatio. A Βυκολιάζω.
Βυκολιαστὴς, οῦ, ὁ, pastoritii carminis modulator. Ab eod.
Βυκολικὸς, ἡ, ὸν, pastoritius, pastoralis. A Βυκόλος. Unde
Βυκόλιον, ὑ, τὸ, armentum boum.
Βυκολὶς, ἡ, ad boves pascendos apta, v. c. herba.
Βυκολισμὸς, οῦ, ὁ, pastoralis cantilena.
Βυκόλος, ὑ, ὁ, bubulcus, armentarius. Ex βοῦς, & κόλον, *cibus*.
Βυκόρυζα, ἡ, magna gravedo.
Βυκόρυζος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, admodum mucosus; (2) stolidus. Ex βῦς, & κορύζα.
Βῦκος, ὑ, ὁ, bubulcus; (2) messor. A βοῦς.
Βυκράνιον, ὑ, τὸ, vitis nigra. A βύκρανον.
Βύκρανον, τὸ, caput bubulum; (2) galea facta ex corio bubulo. Ex βοῦς, & κράνον.
Βύκρανος, ον, bubulum caput habens.
Βυλαῖος, αία, αῖον, consiliarius. A βυλὴ.
Βυλαρχέω, ῶ, f. ήσω, consilii vel curiæ sum princeps. Ex βυλὴ, & ἄρχω.
Βύλαρχος, ὁ, consilii publici princeps.
Βυλαφόρας, acc. pl. *Dor.* pro βυληφόρας.
Βύλῃ, *vis*, 2. sing. præs. ind. *Att.* pro βούλῃ.
Βυλεῖα, ἡ, munus senatorium.
Βυλεῖον, ὑ, τὸ, curia, Herodot. A βυλὴ.
Βύλεο, *velis*, 2. sing. præs. imper. *Dor.* pro βούλω, seu βύλισο, a verbo βέλομαι.
Βυλεύεο, *consultare*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro βυλεύεσο, a βυλεύω.
Βυλεύῃσθα, 2. s. pr. conj. act. *Ion.* pro βυλεύσῃς.
Βύλευμα, ατος, τὸ, consilium. A βυλεύω.
Βυλεύμενος, *volens*, præs. part. med. *Dor.* & *Poët.* pro βυλόμενος, a verbo βέλομαι.
Βύλευσαι, 2. sing. a. 1. imp. med. v. βυλεύω.
Βυλεύσαντε, nom. dual. a. 1. part. act.
Βύλευσεν, *consultavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐβύλευσε.
Βύλευσις, εως, ἡ, consultatio; (2) accusatio; (1) insidiarum vitæ nostræ factarum; (2) pecuniæ in publicum per calumniam petitæ, *Harpoc.* Ab eod.
Βυλευτήριον, ὑ, τὸ, consilii locus, curia, senatus. Ab eod.
Βυλευτὴς, οῦ, ὁ, consultor, senator. Ab eod.
Βυλευτικὸς, ἡ, ὸν, consultus; (2) senatorius, ad senatum pertinens. Ab eod.
Βυλευτὸς, ἡ, ὸν, in deliberationem cadens. Ab eodem.
Βυλεύω, f. εύσω, p. βουκα, consulto, delibero, consilia agito. Βυλεύειν νεώτερα πεοί τινος, ὀλιθρόν τινι, moliri. Ὅσις ςρατῷ ξύμπαντι βυλεύσας φόνον, Soph. Aj. 1074. Ἀλλ' ἄμεινον βιβέβλυμαι τάδε, Eur. Med. 893. Τί βεβέβλυ) περὶ τῆς Σπερδῶ ἐν τῇ ςήλῃ παραγράψαι ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Arist. Lys. 515. A βυλὴ.
Βυλέων, *consiliorum*, gen. pl. *Ion.* pro βυλῶν.
ΒΟΤΛΗ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio; (2) curia, consilium. Lucian, de Saltat.
Βύλησαι, 2. s. pr. ind. med. *Ion.* pro βούλῃ.
Βυλήθειλω, *voluerim*, 1. sing. a. 1. opt. pass.
Βυληθεὶς, *qui voluit*, a. 1. part. pass.
Βύλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium propositum. A βυλὴ.
Βυλῆσιν, *consiliis*, dat. plur. *Ion.* pro βυλαῖς.
Βύλησις, εως, ἡ, voluntas. A βυλὴ. Unde
Βυλητικὸς, ἡ, ὸν, voluntarius.
Βυλητὸς, ἡ, ὸν, sub voluntatem cadens; τὸ βυλητὸν, voluntas.
Βυληφόρος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, consultor, consiliarius. Ex βυλὴ, & φέρω, *fero*.
Βυλιμία, ας, ἡ, bovina, i. e. ingens fames. Ex βοῦς, & λιμὸς, *fames*.
Βυλιμίασις, εως, ἡ, idem quod βυλιμία. A
Βυλιμιάω, ῶ, f. άσω, fame ingenti & intolerabili premor. A βυλιμία.
Βύλιμος, ὑ, ὁ, idem quod βυλιμὶς.
ΒΟΤΛΟΜΑΙ, f. βυλήσομαι, volo, cupio; (2) malo; (3) opto.
Βυλόμαχος, ὁ, pugnandi semper cupidus, id quod Θυμομαχῶν.
Βυλυτὸς, ὕ, ὁ, vespera, tempus, quo boves solvuntur. Ex βοῦς, & λύω, *solvo*.
Βύμαδος, vel βύμαξος, ὕ, ὁ, uva quædam a crassitudine ita dicta. Ex βῦς, & μαζὸς.
Βυμελία, ας, ἡ, q. d. bubula fraxinus, species fraxini. Ex βοῦς, seu βῦ, & μελία.
Βυμίλιος, ὑ, ὁ, idem & ex iisd.
Βυμολγος, ὕ, ὁ, bumulgus, qui vaccas mulget. Ex βοῦς, & ἀμέλγω, *mulgeo*.
Βυμυκαὶ, & βύμυκοι, mugitus. A βῦς, & μυκὴ, mugitus.
Βύνεος, ὑ, ὁ, hinnulus magnus. Ex βῦ, & νεβρὸς, *binnulus*.
Βυνιὰς, napi genus. A βυνὸς.
Βυνίζω, f. ίσω, accumulo, adgrego. Ab eod.
Βύνιον, ὑ, τὸ, idem quod βυνιάς.
Βυνὶς, ίδος, ἡ, sc. γῆ, terra collibus frequens. A βυνὸς.
Βυνοβατέω, ῶ, per colles incedo. Ex βυνὸς, & βατέω, *vado*.
Βυνοειδὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ, montosus. Ex βυνὸς, & εἶδος, *species*.
Βύνομος, a bobus depastus.
Βυνόμος, bobus pascendis aptus. Ex βοῦς, & νέμω, *pasco*.
Βυνοπατέω, ῶ, f ήσω, colles calco, per colles ingredior. Ex βυνὸς, & πατέω.
ΒΟΥΝΟΣ, ὕ, ὁ, collis, tumulus, clivus; (2) tumulus, acervus.
Βυνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, collibus, seu tumulis frequens, clivosus, colli similis. A βυνὸς.
Βύπαις, αιδος, ὁ, puer vel adolescens grandis, & apicularum epitheton, quia e bobus nascuntur. Ex βῦ, & παῖς, *puer*.
Βυπάλειος, ον, magnus.
Βύπαλις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, multam luctam habens. Ex βῦ, & πάλη, *lucta*.
Βύπαλος, ὑ, ὁ, magnus luctator; (2) magnus; (3) magnus asinus. Ex iisd.
Βυπάμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, boum possessor, pecoris dives. Ex βοῦς, & ἄνδω, *possideo*.
Βύπεινα, ης, ἡ, magna fames. Ex βῦ, & πεῖνα, *fames*.
Βυπελάτης, ὑ, ὁ, bubulcus. Ex βοῦς, & πελάζω, *propinquo*.
Βυπλάσης, ὑ, ὁ, qui boves singit.
Βύπλουρον, ὑ, τὸ, herba quædam. Ex βοῦς, & πλοῦρα, *latus*.
Βύπλημνον, ὑ, τὸ, bovis stimulus.
Βυπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex βοῦς, & πλήσσω, *ferio*.
Βυποίμιον, ὑ, ὁ, boum pastor, bubulcus.
Βυπόλος, ὑ, ὁ, idem. Ex βοῦς, & πολέω, *versor*.
Βυπόρος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, ad boves transfigendos aptus. Ex βοῦς, & πείρω, *transfigo*.
Βύπρησις, εως, ἡ, infectum ex cantharidum genere, scarabæo simile; (2) oleris silvestris species. Ex βοῦς, & πρήθω, *injicio*. quia a bobus in herba devorata eos inflammat ac rumpit.
Βυπρῳρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui bovem in prora habet; (2) in quo bos antecedit. Ex βοῦς, & πρῷρα, *prora*.
ΒΟΤΡΑΣΣΟΣ, ὑ, ὁ, fructus, qui clauditur spathe, s. clate, i. e. palma suo involucro inclusa.
ΒΟΤΣ, βοὸς, ὁ ἡ ἡ, taurus, vaccca; (2) bovina pellis; (3) flagellum factum e corio bubulo, item scutum; (4) piscis quidam; (5) numisma Atticum bovis imagine signatum.
Βυσκαφέω, subruo, proruo. E σκάπτω.
Βυσκάδιον, ὑ, τὸ, bubile. A βοῦς, & ἴσαμαι.
Βύσκαθμον, ὑ, τὸ, idem. Ex βοῦς, & σαθμὸς.
Βυσκάσιον, ὑ, τὸ, idem. Ex βοῦς, & σάσις.
Βυσασία, ἡ, &
Βύσασις, εως, ἡ, idem.
Βυτροφηδὸν, *Adv.* vertendo & flectendo se more boum arantium. Ex βοῦς, & τρέφω.
Βύτροφος, ον, aratus.
Βυσφαγέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. Ex βοῦς, & σφάζω, *macto*.
Βυσφαγία, ας, ἡ, boum mactatio. Ex iisd.
Βύτας, *pastor*, *Dor.* pro βώτης.
Βύτης, ου, ὁ, pastor boum, bubulcus. A βοῦς.
Βύτιμος, ὑ, ὁ, bovis pretium æquans. Ex βοῦς, & τιμὴ, *pretium*.
Βύτουον, ὑ, τὸ, butomon, herba, sive frutex palustris. Ex βοῦς, & τίμνω, *seco*.
Βύτους, ὑ, ὁ, idem & ex iisd.
Βύτυρος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, boves penetrans & transfigens. Ex βοῦς, & τορεω.
Βυτρόφος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, boves alens. Ex βοῦς, & τρέφω, *alo*.
Βύτυπος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, boves cædens, qui boves mactat; (2) species animalculi. Ex βοῦς, & τύπλα, *ferio*.
Βυτύρινος, ίνη, ινον, e butyro factus. A
Βύτυρον, ὑ, τὸ, butyrum. Ex βοῦς, & τυρός.
Βυφάγος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, boves vorans; (2) valde vorax, valde edax.
Βυόθαλμον, ὑ, τὸ, buphthalmum, herba. Ex βοῦς, & ὀφθαλμὸς. *oculus*, quia flores ejus oculis bovinis similes sunt. *Angl*, Ox eye.
Βυφονέω, ῶ, f. ήσω, boves macto. A βυφόνος.
Βυφόνος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui boves cædit & mactat; (2) sacerdos boves immolans. Ex βοῦς, & φονὴ, *cædes*.
Βυφορβέω, ῶ, f. ήσω, boves pasco.
Βυφόρβια, ων, τὰ, armenta. A
Βυφορβὸς, ὑ, ὁ, qui boves pascit, bubulcus. Ex βοῦς, & φορβέω, *pasco*.
Βυχανὸς, ὁ, ὕς, valde capax, amplissimus, de cratere, lebeto, &c. Ex βοῦς, & poëtico χανδάνω, *capio*.
Βύχιλος, ον, herbosus, alendo pecori aptus. Ἐ χιλὸς.
Βυάλω, 1. sing. pr. opt. *Att.* pro βοῴμην, a verbo βοάω, *clamo*.
Βόων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐβόων.
Βωόνης, ὑ, ὁ, boum emptor, sive ad sacra, sive in macellum nomine publico, nomen curationis publicæ, ejusdem valdè honestæ. Ex βοῦς, & ὠνέομαι, *emo*.
Βωόνητος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, bove emptus. Ex iisd.
Βωόντι, *clamantibus*, dat. plur. præs. part. act. *Dor.* pro βοῶσι, a verbo βοάω.
Βωπις, ὑ, ὁ, & βωπὶς, ίδος, ἡ, magnos, (i. e. pulcros) oculos habens. Ex βοῦς, & ὤψ, *oculus*.
Βωάτης, ὑ, ὁ, bubulcus.
Βώαλ, βώαπος, piscis quidam. Ex iisd.
Βραβεία, ας, ἡ, actio moderandi certamen & constituendi de eo; (2) dijudicatio & disceptatio. A βραβεύς.
Βραβεῖον, ὑ, τὸ, victoriæ præmium. Ab eod.
Βραβεύετω, *palmam ferat*, 3. sing. præs. imp. act. verbi βραβεύω, *palmam fero*.
ΒΡΑΒΕΥΣ, έως, ὁ, qui dat præmium certaminis, judex certaminis; (2) arbiter rerum aliarum & præmia diribens.
Βραβευτὴς, ὕ, ὁ, idem.
Βραβεύω, f. εύσω, præmium do certaminis, certaminis sum arbiter & moderator; (2) moderor, dispenso, *simpliciter*, tribuo, præbeo, do. Βραβεύειν τῶν δίκων, Plut. A βραβεύς.
ΒΡΑΒΤΑΟΝ, ὑ, τὸ, prunum Damascenum.
Βραγχαλίω, ία, ίον, raucus. A βράγχος.
Βράγχια, ων, τὰ, branchiæ, quibus pisces spirant; (2) fauces porci. Ab eod.
Βραγχιάω, ῶ, rauceſco. Ab eod.
Βραγχιειδὴς, ὲς, branchiis similis.
ΒΡΑΓΧΟΣ, ὑ, ὁ, vel ος, τὸ, raucedo, raucitas.
Βραγχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, raucus. A βράγχος.
Βραδέως, *Adv.* tarde, sero; (2) segniter, cunctanter. A βραδὺς.
Βραδύγλωσσος, vel βραδύγλωττος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, tardiloquus, qui tardioris est linguæ. Ex βραδὺς, & γλῶσσα, *lingua*.
Βραδυδινὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui tardo vortice circumagitur; (2) tardus ad motum. Ex βραδὺς, & δῖνη, *vortex*.
Βραδύκαρπος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, tardos, seu seros dans fructus. Ex βραδὺς & καρπὸς, *fructus*.
Βραδυκινητος, ον, tardus, tarde incedens.
Βραδυμία, ας, ἡ, tarditas mentis & ingenii. A

Βρα-

Digitized by Google

Βραδυώδης, *contr.* βραδυώδους, ες, ὁ ἡ ἥ, qui tardo est mente & ingenio. Ex βραδὺς, & νόος, *mens.*

Βραδύω, f. ὑνῶ, tardo, cunctor. A βραδύς.

Βραδυπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἥ, qui tarde & ægre sibi persuaderi finit. Ex βραδὺς, & πείθω.

Βραδυπεπέω, ῶ, f. ήσω, tarde coquo; (2) tarde concoquo. Ex βραδὺς, & πέπτω, *coquo.*

Βραδυπειφία, ας, ἡ, tarda & imbecilla concoctio. Ex iisd.

Βραδυπλοΐα, f. ήσω, tarde navigo. Ἐν ἱκανοῖς ἢ ἡμέραις βραδυπλοοῦντες, Act. 27, 7. Ex βραδὺς, & πλέω, *navigatio.*

Βραδύπνοος, ος, ὁ ἡ ὄν, spiritum ægre trahens, *Aret.* Ex βραδὺς, & πνόος, *spiritus.*

Βραδυποδέω, ῶ, f. ήσω, tarde progredior.

Βραδυπόους, ους, ὁ ἡ οῦν, tarde, seu lente pertransiens. Ex βραδὺς, & πούλομαι, *transeo.*

Βραδύπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, tardigradus; (2) lentus. Ex βραδὺς, & πούς, *pes.*

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, tardus, segnis; (2) tardus ingenio. *Comp.* βραδίων, vel βράσσων, vel βραδύτερος, *Superl.* βράδιστος, vel βραδύτατος.

Βραδυσκελὴς, ές, tardigradus, tarde incedens. Ex βραδὺς, & σκέλος, *crus.*

Βραδυσομέω, ῶ, f. ήσω, impedite & difficulter loquor. Ex βραδὺς, & στόμα, *os.*

Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, traditas, cunctatio; (2) segnities. A βραδύς.

Βραδυτόκος, ος, ον, tarde pariens. Ex βραδὺς, & τίκτω, *pario.*

Βραδυχρόνιος, ον, serus.

ΒΡΑΖΩ, f. άσω, ferveo, bullio. Βραδῦ τὰ ὕδατα τῷ θώρηκος, *Aret.*

ΒΡΑΘΥ, υος, τὸ, sabina, s. savina, herba.

Βραθεὶς, a. 1. part. pass. v. βράζω.

Βράκανα, τὰ, olera agrestia quæ non facile purgantur.

Βράσμα, ατος, τὸ, ebullitio, fervor; (2) agitatio, velut aquæ ferventis. A βράζω.

Βρασματίης, ου, ὁ, qui fit cum ebullitione; (2) ebullitioni similis. A βράσμα.

Βρασματώδης, ους. ὁ ἡ ες, immodicus, qui quasi fervet. Ab eod.

Βεσσὶς, ῦδος, ὁ, idem quod βράσμα.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βρᾶχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔβραχε, a βράχω.

Βραχέα, τὰ, brevia. Quasi a βραχος, ους,

Βραχέϊν, nom. sing. f. g. *Ion.* pro βραχεῖαι.

Βραχεῖς, *perfusus*, a. 2. part. pass. verbi βέβρεχμαι, seu βρέχω, *madefacio.*

Βραχέως, *Adv.* breviter; (2) paucis; (3) ad breve tempus.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ονος, ὁ, brachium, lacertus; (2) armus vituli.

Βραχυβίοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui brevis est vitæ. Ex βραχὺς, & βίος, *vita.* Hinc

Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ brevitas.

Βραχυβλαβὴς, ὲς, parum, leviter nocens.

Βραχυβῶλος, ον, parum glebæ habens. *Epith.* prædioli parvi.

Βραχυγηρέων, ὁ ἡ ὧν, tardus consilio.

Βραχυδρόμως, ον, tardus, tarde currens.

Βραχυεπὴς, έος, ὁ ἡ ές, breviloquus, brevitatis in dicendo studiosus. Ex βραχὺς, & ἔπος, *verbum.*

Βραχυεπῶς, *Adv.* breviter, paucis verbis.

Βραχυκαταλήκτέω, ῶ, f. ήσω, in brevem sc. syllabam desino; (2) pede uno brevior sum. A

Βραχυκατάληκτος, ος. ὁ ἡ ὄν, in brevem desinens; (2) pede uno brevior. Ex βραχὺς, & καταλήγω, *desino, terminor.*

Βραχυκομέω, ῶ, f. ήσω, comam brevem gesto. Ex βραχὺς, & κόμη, *coma.*

Βραχύκωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, brevibus membris constans. Ex βραχὺς, & κῶλον, *membrum.*

Βραχυλεκτὴς, ον, brevis in dicendo.

Βραχυλογέω, brevis sum in loquendo.

Βραχυλογία, ας, ἡ, breviloquentia. A

Βραχυλόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, brevis in sermone. Ex βραχὺς, & λέγω, *dico* vel λόγος.

Βραχυμέρεια, ας, ἡ, *Brevitas*, tenuitas partium. A βραχυμερὴς.

Βραχυμερὴς, ὲς, ὁ ἡ ἥ, cujus partes sunt breves & exiguæ, tenuis. Ex βραχὺς, & μέρος, *pars.*

Βραχυμυθία, ας, ὁ, breviloquentia. Ex βραχὺς, & μῦθος, *oratio, sermo.*

Βραχυστικὸς, ὴ, όν, breviandi vim habens. A

Βραχυώ, f. ωσῶ. corripio, breve reddo. A βραχύς.

Βραχώντης, ου, ὁ ἡ ὧν, brevis tergo, breve dorsum habeo. A βραχὺς, & νῶτος.

Βραχυόνειρος, ος, ὁ ἡ ον, pauca habens somnia. Ex βραχὺς, & ὄνειρ, *somnium.*

Βραχυπαρύλλικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus penultima brevis est. Ex βραχὺς, & παραλήγω.

Βραχύπνους, *contr.* βραχύπνους, ους, ὁ ἡ οῦν, breves simulque tardos spiritus ducens. Ex βραχὺς, & πνοὴ, *spiritus.*

Βραχύπολις, parva, *Epith.* Urbis.

Βραχύπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, breves meatus habens. Ex βραχὺς, & πόρος, *meatus.*

Βραχυπότης, ος, ὁ, parum potans. Ex βραχὺς, & πότης, *potor.*

Βραχυποτος, ος, ὁ, idem & ex iisd.

Βραχυρίζιος, ος, ἡ, brevitas radicum. A

Βραχύρριζος, ος, ὁ ἡ ὄν, breves radices habens. Ex βραχὺς, & ῥίζα, *radix.*

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, brevis, parvus, exiguus. Hinc (2) ἐν βραχεῖ, brevi, brevi tempore, subito, repente, paucis; (3) κατὰ βραχὺ, sensim, paullatim; (4) βραχύ, aliquantum, interdum, paullisper, parvi momenti.

Βραχυσίδιος, brevis, *Epith.* teli.

Βραχυσελὴς, qui parvo sed brevi caudice est. Ex βραχὺς, & σελίχος, *caudex.*

Βραχυσεμία, ἡ, brevitas cris.

Βραχυσημος, ὁ ἡ ὄν, qui brevi est ore, sive parvo orificio. Ex βραχὺς, & στόμα.

Βραχυσυλλαβία, ἡ, brevitas orationis, carminis.

Βραχυσύλλαβος, ὁ ἡ ὄν, paucis syllabis constans, *Epith.* pedis, numeri.

Βραχυσύμβολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui parvum seu exiguum symbolum ad convivium confert. Ex βραχὺς, & Συμβολον, *symbolum.*

Βραχυτελὴς, ὲος, ος, ὁ ἡ ὄν, brevem finem habens. Ex βραχὺς, & τέλος, *finis.*

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitas. A βραχύς.

Βραχυτομία, ας, f. ήσω, curte recido. A

Βραχύτομος, ος, ὁ ἡ ὄν, curte recisus. Ex βραχὺς, & τέμνω, *seco.*

Βραχυτράχηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, breve collum habens. Ex βραχὺς, & τράχηλος.

Βραχύυπνος, ος ὁ ἡ ὄν, brevi contentus somno.

Βραχυφαγία, ἡ, tenuitas victûs, paucitas.

Βραχυφεγγίτης, ος, ὁ, breve & exiguum lumen habens. Ex βραχὺς, & φέγγος.

Βραχύφυλλος, ος, ὁ ἡ ον, brevia habens folia.

Βραχυχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, brevi tempore durans. Ex βραχὺς, & χρόνος, *tempus.*

Βραχύωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, brevis habens auriculas. Ex βραχὺς, & ὦς, *auris.*

ΒΡΑΧΩ, sono, sonitum seu crepitum edo, strepo. Est onomatopœia. Hinc ἔβραχε, & βόαχε, apud poëtas.

Βοίγμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βεγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΚΕΚΕΞ, vox ranarum.

Βρέμειν, *fremere*, pr. inf. med. verbi

ΒΡΕΜΩ, fremo, murmuro. Μυρίοις δ' ὀπίσσω βρέμων, Eur. Ph. 113.

ΒΡΕΝΘΙΞ, vel βρένθις, lactuca.

Βρένθιον, & βρένθεον, τὸ, unguentum e floribus. Unde βρενθιόω.

ΒΡΕΝΘΟΣ, ους, ὁ, tumor, fastus; (2) avicula incerta.

Βρενθύομαι, & βρενθύνομαι, superbio, elato animo sum, eumque gestu & vultu prodo. *ap. antiquiores*, vox comica; (2) *apud posteriores*, varia, quæ ab superbia fiunt, aut cum superbia quadam conjuncta sunt, ut indignor, irascor, fastidio, aut superborum moribus sunt, ut severo & composito vultu aliquid dicere, v. c. meditari, *Ern.* Ὑπὸ φρονήματος βρενθυῇ), Arist. Pac. 26. A βρίνθος.

Βρίξις, εως, ἡ, pluvia. A βρέχω.

Βρίξω, *fluere*, a. 1. inf. act. verbi βρέχω, *pluo.*

ΒΡΕΤΑΣ, τὸ, simulacrum.

Βρεφικὸς, ὴ, όν, infantilis.

Βρεφικῶς, infantiliter.

Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium.

Βρεφοκτόνος, ος, ὁ ἡ ὄν, infanticida. Ex βρέφος, & κτείνω, *occido.*

ΒΡΕΦΟΣ, εος, τὸ, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis & educandis infantibus destinatus. Ex βρέφος, & τρέφω, *alo.*

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, infantulus. Dim. a βρέφος.

Βρέχμα, ατος, τὸ, sinciput. A βρέχω.

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΒΡΕΧΩ, f. ξω, madefacio, irrigo, pluo. Ἤρξατο βρέχειν τοὺς πόδας αὐτῷ τοῖς δάκρυσι, Luc. 7, 38. Βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, Matt. 5, 45.

ΕΠΙ, *Partic.* insep. quæ in *Compositione* intensionem notat, redd. turque fere per *valde*, vel *vehementer.*

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, fortis, robustus, validus.

Βριαρόχειρ, ὁ ἡ ὁ, robustus.

ΒΡΙΑΩ, ῶ, f. άσω, robustum reddo; (2) robustus sum; (3) extollo; (4) tumesco. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δ' ἔμπαλιν ἀμφὶς ἀείρει, Hesiod. Ἔργ. 5.

Βριζόμαντις, εως, ὁ ἡ ὶς, qui ex somniorum interpretatione futura prædicit. Ex βρίζω, & μάντις, *vates.*

ΒΡΙΖΩ, f. ίσω, vel ξω, post cibum dormio. Ἐνθ' ὡς ἂν βρίζοῖα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον, Il. 4, 223.

Βρικτυος, ος, ὁ ἡ ὺν, vehementer clamans. Ex βοὴ, & ἠπύω, *clamo.*

Βρίθος, εος, τὸ, pondus, gravitas. A βρίθω.

Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod. Ut et

Βριθὺς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, gravis.

Βριθύκερως, ως, ὁ ἡ ὼ, gravia habens cornua. Ex βριθὺς, & κέρας, *cornu.*

Βριθυμόνος, *contr.* βριθυνος, ους ὁ ἡ ὸν, gravem & prudentem mentem faciens.

ΒΡΙΘΩ, sum gravis, ingravesco, onustus sum; (2) deorsum vergo præ pondere, inclinor; (3) ingruo, impressionem facio; (4) abundo; (5) gravo. Ἡ χειρὶ βρίθεις, ἢ μακρὰ πάλαι βάρει, polles manu, vel opibus, Soph. Aj. 130.

Βριμάζω, f. άσω, leonis voce utor. A βριμάομαι, *fremo.* Unde et

Βριμαίνω, f. αιῶ, idem; (2) excandesco.

Βρίμη, ης, ἡ, robur, potentia. A βριάω,

Βριμάω, ῶ, fremo.

Βριμηδὸν, *Adv.* cum fremitu, fremebunde.

Βρίμημα, ατος, τὸ, fremitus.

Βρίμης, ης, iracunda. A βρῖ, & μῆνις.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, ῦμαι, f. ώσομαι, fremo, excandesco ira, frendeo. Ἐβρίμᾶτο πᾶσι τε Κύροι, καὶ τοῖς Μίδοις, Xen.

Βρισάρματης, ου, ὁ ἡ ὁ, currum gravans. Ex βρίθω, *gravo*, & ἅρμα, *currus.*

ΒΡΙΣΣΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

Βρόγχια, ων, τὰ, pulmonis concavitates. A βρόγχος.

Βρογχιὴ, ἡ, arteria cartilaginea.

Βρογχιάζω, f. άσω, p. ακα, deglutio, devoro.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor in gutture seu, aspera arteria exoriens, tumidum guttur. A βρόγχος, & κήλη, *hernia, ramex.*

ΒΡΟΓΧΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces; (2) aspera arteria.

Βρομέω, ῶ, f. ήσω, fremo. A βρόμος.

Βρομιάζω, f. άσω, baccher. A βρόμιος.

Βρόμιος, ου, ὁ, Bromius, cognomen Bacchi. A βρόμος. Unde

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor; (2) avena.

Βρουάσης, εος, ὁ ἡ ες, fremitum, seu sonum edens. A βρόμος.

Βροντειος, αία, αῖον, tonitrualis, tonans.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, tono. A

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, tonitru.

Βρόντημα, ατος, τὸ, idem. A βροντάω.

Digitized by Google

Βροντεῖον, τὸ, machina theatralis, qua tonitrum fragorem imitantur.
Βροντησικέραυνος, ε, ὁ ἡ ὀ, tonans & fulminans.
Βροντογενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, filius, vel filia tonitrûs, Ex βροντὴ, & γείνομαι, nascor.
Βροντόπαις, αἰδος, ὁ ἡ ὀ, idem.
Βροντοποιὸς, ὃ, ὁ ἡ ὀ, tonitru faciens. Ex βροντὴ, & ποιέω, facio.
Βροντόφωνος, ον, vocem gravem, tonitrubus similem, habens.
Βροτεᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro βροτέων. A
Βρότειος, ε, ὁ ἡ ὀ, mortalis, humanus. A βροτός.
Βρότεος, ἑα, εον, idem & ab eod.
Βροτήσιος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ab eod.
Βροτοβάμων, *Dor.* pro
Βροτοβήμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, calcator hominum. Ex βροτὸς, & βῆμα, gressus.
Βροτόμηρυς, υος, ὁ ἡ ὀ, voce humana loquens.
Βροτοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui est humana specie; (2) homini similis. Ex βροτὸς, & εἶδος, species.
Βροτόεις, ὁεσσα, ὁεν, sanioſus, cruore respersus. A βρότος, cruor.
Βροτοκτονέω, hominem interficio.
Βροτοκτόνος, ε, ὁ ἡ ὀ, homicida. Ex βροτὸς, & κτείνω, occido.
Βροτολοιγὸς, ὃ, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex βροτὸς, & λοιγὸς.
ΒΡΟΤΟΣ, ὃ, ὁ, mortalis; (2) homo.
ΒΡΟΤΟΣ, ε, ὁ, sanies, cruor; (2) sanguis pulvere permixtus. Hinc
Βροτοσκόπος, ον, hominum eorum actiones spectans, inspiciens, *Epith.* Furiarum.
Βροτόσυλος, ον, salutaris hominibus.
Βροτοσυλὴς, ἐς, invisus hominibus.
Βροτοφθόρος, ον, hominibus perniciosus.
Βροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inficio, cruento.
ΒΡΟΤΤΚΟΣ, ſeu βρόχος, ε, ὁ, species loculi, Lev. 11, 22.
Βρόχετος, ὁ, laqueus.
Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. A βρέχω, humecto.
Βροχθίζω, f. ίσω, ſorbeo; (2) voro; (3) helluor. A βροχθος.
Βρόχθος, ε, ὁ, guttur; (2) lagena. A βρόγχος.
Βροχώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, inaquoſus, aridus.
Βροχὶς, ίδος, ἡ, laqueus.
Βρόχος, ε, ὁ, idem.
Βρόχω, ſorbeo, voro, deglutio, *inuſ.* unde ἀναβρόξειε, καταβρόξειεν, apud Hom.
Βρυάζω, i. άσω, floreo, germino; (2) lætor, exſulto. A βρύω.
Βρύδλιν, *Adverb.* cum ſtridore dentium; (2) ſtrictim. A βρύχω.
Βρύγμα, ατος, τὸ, morſus. Ab eod.
Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, ſtridor dentium; (2) fremitus; (3) rugitus. Ab eod.
ΒΡΤΚΩ, f. ξω, mordeo; (2) rodo; (3) deglutio. βρύκουσά σε τὰς ἀνθρώπους, Ariſt. Lyſ. 369.
Βρύλλω, potito, ſubbibo; (2) ſorbeo, ſorbillo; inebrior. A βρυω.
ΒΡΤΝ, vox infantium potum petentium.
Βρυόεις, ὁεσσα, ὁεν, Gen. ὁεντος, ὁεσσης, ὁεντος, muſcoſus; (2) mollis, friatilis. A
ΒΡΤΟΝ, υ, τὸ, muſcus. *Angl.* Moſs. (2) alga, *Plin.* 23. §. 48. c. 25. *Angl.* Seaweed.
Βρυοφόρος, ε, ὁ ἡ ὀ, muſcifer, muſci fertilis. Ex βρύον, & φέρω, fero.
Βρυόω, ῶ, f. ώσω, muſco oppleo. Ab eod.
Βρύσις, εως, ἡ, quaſi d. ſcaturitio. A βρύω.
Βρύτια, ων, τὰ, reſiduum poſt preſſuram calcatarum uvarum. A βρύτος.
ΒΡΤΤΟΝ, ε, τὸ, cereviſia, potus ex hordeo, vinum hordeaceum.
Βρύτος, ε, ὁ, idem & ab eod.
Βρύτλω, idem quod βρύχω, edo, devoro.
Βρυχαλέος, ἑα, ἑον, rugiens. A βρύχω. Hinc
Βρυχανδομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ejulo.
Βρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, rugio.
Βρυχὴ, ἡ, ſtridor e contritu, v. c. dentium, ſtrepitus.
Βρυχηδὸν, *Adv.* cum rugitu, cum fremitu.
Βρυχηθμὸς, ῦ, ὁ, rugitus, ejulatio, gemitus.
Βρύχημα, ητος, τὸ, idem.
Βρύχιος, ε, ὁ ἡ ὀ, ſubmerſus, ſubmerſorius.
Βρυχμὸς, ῦ, ὁ, morſus, roſio. A βρύκω.
ΒΡΤΧΩ, f. ξω. frendo, ſtrideo, mordeo cum ſtidore dentium; (2) fremo; (3) mugio; (4) gemo; (5) *med.* furo. Ἔβρυχαν τὰς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, Act. 7, 54.
Βρυχώδης, ες, ſtrepens fluctibus.
ΒΡΤΩ, f. ύσω, ſcateo; (2) fundo; (3) germino; (4) floreo; (5) abundo, circumfluo; (6) ſcatere facio; (7) mano. Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; Jac. 3, 11. βρύων μελίτταις καὶ πυροδάτοις, Ariſt. Nub. 45.
Βρυώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, id. quod βρυόεις.
Βρυωνία, ας, ἡ, vitis genus, bryonia. A βρύον. *Angl.* Bryony.
Βρυωνὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Βρωθεὶς, ῥοῦς, a. 1. part. paſſ. v. βρώσκω.
Βρῶμα, ατος, τὸ, eſca, cibus; (2) quod exeſum & eroſum eſt. A βρώσκω. Hinc
Βρωμαομαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, propriè, de ruditu aſinorum, tum; (2) de clamore aliarum belluarum, ut leonis atque etiam hominum iratiorum; (3) fœteo.
Βρωματίζω, f. ίσω, cibum do. Ab eod.
Βρωμίαν, ῶ, f. ήσω, fœteo. A βρῶμος.
Βρώμιν, ης, ἡ, cibus, edulium, eſca. A βρώσκω.
Βρωμήεις, ήεσσα, ῆεν, rudens. A βρωμάομαι.
Βρώμησις, εως, ἡ, ruditus. Ab eod.
Βρωμητὴς, ε, ὁ, q. d. ruditor, rudens.
Βρωμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Βρωμολόχος, ε, ὁ, fœtores loquens, Vox inepta. apud *Lucian.*
ΒΡΩΜΟΣ, ε, ὁ, graveolentia, fœtor; (2) virus.
Βρωμώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, fœtidus. A βρῶμος.
Βρωσέω, eſurio, edere cupio. A βρώσκω.
Βρώσιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, eſculentus, edulis. A βρῶσις.
Βρῶσις, εως, ἡ, cibus, edulium; (2) ipſa comedendi actio; (3) eroſio, adeſio. A
ΒΡΩΣΚΩ, f. βρώσω, comedo, depaſco, conſumo. Βεβρωκὰς κακὰ φάρμακ', gramina, Il. 22, 94.
Βρωτικὸς, ἡ, ὀν, edulis, cibo aptus.
ΒΤ, vox infantis vagientis.
ΒΤΑΣ, ε, ὁ, bubo, avis nocturna.
Βυβλάριον, ε, τὸ, chartula ex papyro. Dim à βύβλος.
Βύβλινος, ίνη, ινον, chartaceus, papyraceus, junceus. Ab eod.
Βυβλίον, τὸ, papyracea charta, in qua nihil ſcriptum eſt; (2) funiculus nauticus. A
ΒΤΒΑΟΣ, ε, ὁ, papyrus Ægyptia; (2) herba quædam papyro ſimilis; (3) liber.
Βύζλω, *Adv.* denſe. A βύζω.
Βύζω, f. ίσω, confertim impleo; (2) vagio; (3) bubulo. A βύω, *obturo*, vel βδ, *voce infantium*, vel βύας, *bubo.*
Βυθίζεδαι, *demergi*, præſ. inf. paſſ. verbi
Βυθίζω, f. ίσω, mergo. A βυθός.
Βύθιος, ία, ιον, qui eſt in profundo, profundus, unde τὰ βύθια, aquatilia. Ab eod.
Βυθίως, *Adv.* ſub fluctibus. A βύθιος.
ΒΤΘΟΣ, ε, ὁ, gurges, profundum.
Βυθοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, in profundo nutritus. Ex βυθὸς, & τρέφω, *nutrio.*
ΒΤΚΑΝΗ, ης, ἡ, buccina. Hinc
Βυκάνημα, ατος, τὸ, clangor buccinarum.
Βυκανίζω, f. ίσω, buccino. Ab eod.
Βυκανιστήριον, ε, τὸ, buccina. A βυκανιστὴς.
Βυκανιστὴς, ε, ὁ, buccinator. A βυκανίζω.
Βύκλης, ε, ſonans, ſpirans. A βύζω.
ΒΤΝΗ, ης, ἡ, hordeum maſ factum, malta.
Βυπλέω, ῶ, f. ήσω, mergo. A βάπλω.
ΒΤΡΣΑ, ης, ἡ, corium, pellis.
Βυρσεὺς, έως, ὁ, coriarius. A βύρσα. Unde
Βυρσεύω, f. εύσω, corium apparo, concinno.
Βύρσινος, ίνη, ινον, coriaceus. Ab eod.
Βυρσὶς, ίδος, ἡ, corium, pellis. Dim. ab eod.
Βυρσοδεψέω, ω, f. ήσω, corium concinno, tingo. Ex βύρσα, & δεψέω.
Βυρσοδέψης, ε, ὁ, coriarius. Ex iiſd. Hinc
Βυρσοδεψικὸς, ἡ, ὀν, ad coriarios pertinens.
Βυρσοπηγὸς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, corio contectus, corio compactus. Ex βύρσα, & πηγνύω.
Βυρσοποιὸς, ὃ, ὁ, coriarius.
Βυρσοπώλης, ε, ὁ, corii venditor.
Βυρσοτενὴς, ἐς, corio obductus. Ep. tympani.
Βυρσοτόνος, ον, idem.
Βυρσόω, ῶ, f. ώσω, corio contego. A βύρσα.
Βύσιος, ε, ὁ, menſis quidam apud Delphos. A φύω, *germino*, quia eo omnia germinant.
Βύσμα, ατος, τὸ, obturamentum. A βύω.
Βυσσινος, ίνη, ινον, byſſinus. A βύσσος.
Βυσσοβαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, in profundum labens præ pondere. Ex βυσσὸς, & βάρος.
Βυσσοδομέω, f. ήσω, profunde cogito, machinor. A βυσσὸς, & δομέω.
Βυσσόθεν, *Adv.* ex imo. A βυσσὸς, pro βυθός.
Βυσσός, ῦ, ὁ, fundum, profunditas. A βυθός.
ΒΤΣΣΟΣ, ε, ἡ, byſſus, lini pretioſiſſimi genus.
Βυσσίφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, profunda cogitans. Ex βυσσὸς, & φρὴν, *mens.*
Βύσσωμα, ατος, τὸ, profunditas. A βυσσός.
Βύστρα, idem quod βύσμα.
ΒΤΩ, f. ύσω, obturo, obſtruo; (2) impleo; (3) tego. Χρυσίῳ τοῦτ' ταῦτα πανύστατον ἐδύσω τὸ σῶμα, Ariſt. Pace, 643. Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμένον, Odyſſ. 4, 134.
Βῶ, 1. ſing. a. 2. conj. act. v. βαίνω.
Βῶδιον, τὸ, bucula. Ex βοῦδιον, Dim. a βοῦς.
Βωθεῖν, præſ. inf. act. *Ion. & contr.* pro βοηθεῖν.
Βωκολιαξεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro βωκολιάσεις, a βωκολιάζω.
Βωκόλως, *bubulci*, gen. ſing. *Dor.* pro βωκόλου.
Βῶκον, *bubulcum*, acc. ſing. *Dor.* pro βοῦκον.
Βωλάκιον, υ, τὸ, glebula. Dim. A
Βῶλαξ, κος, gleba. Job 7, 5. A βῶλος.
Βωλήριον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Βωληδὸν, *Adv.* in glebæ modum. Ab eod.
Βώλιον, υ, τὸ, glebula. Dim. ab eod.
Βωλίτης, ε, ὁ, boletus, fungi genus.
Βωλοκοπέω, ῶ, f ήσω, glebas ſcindo, vel frango, occo. Ex βῶλος, & κοπὴ, ſectio.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, glebarum comminutio, occatio. Ex iiſd.
ΒΩΛΟΣ, ε, ὁ, gleba; (2) ager; (3) maſſa; (4) bolus.
Βωλοτριφία, ας, ἡ, glebarum inverſio. Ex βῶλος, & τρίφω, verto.
Βωλοτόμος, ε, ὁ ἡ ὀ, glebas ſecans. Ex βῶλος, & τέμνω, ſeco.
Βωλώδης, ες, ὁ ἡ ὀ, gleboſus. A βῶλος.
Βωμάκδυμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum, aut dictum. A βωμάξ.
Βώμαξ, ακος, ὁ ἡ ὀ, ſacrilegus, ſcurra; (2) ara parva. A βωμὸς. Unde
Βώμβυσις, εως, ἡ, exſtructio.
Βωμιαῖος, ον, idem quod
Βώμιος, ε, ὁ ἡ ὀ, ad aram pertinens.
Βωμὶς, ίδος, ἡ, arula. Dim. ab eod.
Βωμίσρια, ας, ἡ, quæ ad aram ſacra peragit, ſacerdos, ſacerdotiſſa. Ab eod.
Βωμοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὀ, aræ ſimilis. Ex βωμὸς, & εἶδος, *forma, ſpecies.*
Βωμολόχδυμα, ατος, τὸ, ſcurrile factum aut dictum. A βωμολόχος.
Βωμολοχέω, f. ήσω, ſcurram ago.
Βωμολοχία, idem.
Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas.
Βωμολοχικὸς, ἡ, ὀν, ſcurrilis. A
Βωμολόχος, ε, ὁ ἡ ὀ, propriè adſiduus aræ & quaſi inſidians. Hinc (2) paraſitus; (3) adulator; (4) ſcurra; (5) avis quædam e monedularum genere. Ex βωμὸς, & λέχος, *inſidiæ.*
Βωμονείκης, ε, ὁ, qui ad aram contendit. Ex βωμὸς, & νεῖκος, *contendo, rixor.*
ΒΩΜΟΣ, ε, ὁ, baſis; (2) ara.
Βῶν, *bovem*, acc. ſing. *Ion. & Dor.* pro βοῦν.
Βωνίτης, ε, ὁ, bubulcus. A βοῦς.
Βωξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam. A βοάω, *clamo.*
Βῶς, *boves*, accuſ. plur. *Dor.* pro βόας.

Βῶσις.

Digitized by Google

Βῶσαι, *vocare*, a. 1. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro βοῆσαι, a βοάω.

Βώσαντι, *Poët.* pro βοήσαντι.

Βώσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro βοήσας.

Βωσρέομες, *vocemus*, 1. pl. præs. conj. act. *Dor.* & *Poët.* pro βωσρέωμεν. A

Βωσρίω, f. ήσω, clamo, voco. Τί με βωσρεῖς, vocas? Arist. Ach. 964. Πεῖσα τήμβον τὰς δημότας βωσρεῖν σ' ἐγὼ πικτύνευον, id. Lys. 688. Τὸν τε Μαιλῶ ἡ Σύρα βωσρῆσάτω τῇ χαρίᾳ, id. Pace, 1155. A βόάω, *clamo*.

Βώτων, *pastorem*, acc. sing. *Dor.* pro βοτῆρα.

Βώτης, pastor, *Fem.* βωτις. A βόσκω, *pasco*.

Βωτιπειρη, *populicie*, dat. sing. f. g. a

Βωτιάνειρ, ορος, ὁ, ἡ, ἄν, alens & educans viros. Ex βώτις, & ἀνὴρ, *vir*.

Βώτις, ιδος, ἡ, femina pastoris. A βώτης.

Βώτωρ, ορος, ὁ, pastor. A βόσκω, vel βόω, *pasco*.

Γ.

Γ, Tertia Alphabeti Græci litera, quæ Γάμμα ab Hebræorum *Gimel*, dicitur; (2) nota numeralis, significans tria, at cum lineola inferne apposita γ, *tria millia*.

Γ', pro γε, per apostrophum, ob sequentem vocalem vel diphthongum.

Γᾶ, *Dor.* pro γῆ, *terra*, vel eadem dialecto pro γέ.

Γαββαθᾶ, ἡ, Gabbatha. Vox Hebræa indeclinabilis. *Pavimentum elatum*.

Γαβριὴλ, Gabriel. Nomen ἄκλιτον, Hebr. *Robur Dei*.

ΓΑΓΑ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, pen. prod. Gagates, lapis.

ΓΑΓΓΑΛΙ΄ΖΩ, f. ίσω, titillo.

Γαγγαμβὺς, έος, ὁ, qui rete in aquam ejectum extrahit, piscator. A Γαγγάμη.

ΓΑΓΓΑ΄ΜΗ, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium.

Γάγγαμον, τὸ, idem.

Γαγγαμαλκος, ου, ὁ, idem quod γαγγαμβὺς. Ex γαγγάμη, & ἵλκω, *trabo*.

Γαγγίτης, ου, ὁ, vel γαγγίτις, Gangites, gemma, A Γάγγης,

ΓΑΓΓΑΛΙ΄ΟΝ, ου, τὸ, nervi præter naturam contorsio, (tuberculum circa nervos sub cute nasci solitum, *Ern.*)

Γαγγλιαδης, ες, ὁ, ἡ, ganglio similis; (2) e ganglionum genere. A γαγγλιον.

ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, gangræna, partis alicujus corporis mortificatio. Hinc

Γαγγραινικὸς, ἡ, όν, gangrænæ similis.

Γαγγραιόομαι, οῦμαι, f. άσομαι, gangræna laboro, gangræna corripior. Ab eod.

Γαγγραίνωσις, εως, ἡ, gangrænæ ingruescentia. A γαγγραίνω.

Γὰδ' ὁ, Gad, Nom. Hebr. ἄκλιτον, *Turma*.

Γαδαρὶς, ίδος, ἡ, Gadarensis. A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlo-Syria.

Γαδαρὶωνὸς, οῦ, ὁ, Gadarenus. Ab eod.

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, gaza, opes, divitiæ; (2) thesaurus. Vox Persica.

Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, gazophylacium; (2) ærarium ecclesiasticum. A

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, thesauri custos.

Γαθὶ, *bone*, voc. sing. *per Aphæres.* pro ἀγαθὲ.

Γαθεῖν, *gaudere*, præs. inf. act. *Dor.* pro γηθεῖν.

Γαθίμβαι, præsens idem, *Dor.* pro eod.

Γάθησεν, *gavisus est*, 3. sing. a 1. ind. act. *Dor.* & *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἐγήθησε.

Γαῖ, *terra*, per apostr. pro γαῖα.

ΓΑΙ΄Α, ας, ἡ, terra, tellus; (2) regio; (3) patria.

Γαιᾳ, *terræ*, dat. sing. *Ion.* pro γαίᾳ.

Γαιηγενὴς, ὲς, terra natus.

Γαίηθεν, *Adv.* a terra. A γαῖα.

Γαϊ΄ϊνος, η, ον, ὁ, ἡ, terrenus, terrestris.

Γαιήοχος, ου, ὁ, ἡ, terram cingens & continens. Ex γαῖα, & ἔχω, *contineo*.

Γαιηφόος, ου, ὁ, ἡ, qui terra vescitur.

Γαιογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui terram describit. Ex γαῖα, & γράφω, *scribo*.

Γαιοδότης, ου, ὁ, terræ dator.

Γάϊος: ου, ὁ, Caius, vel Gaius. Nomen viri.

Γαϊσχος, idem quod γαίηοχος.

ΓΑΙΣΟ΄Σ, ὑ, & γαῖσον, γαῖσα, gæsum, contus, armaturæ genus.

ΓΑΙ΄Ω, glorior, superbio, efferor. Κύδεϊ γαίων, Il. 1, 405.

Γαιώδης, ες, ὁ, ἡ, ὀν, terreus. A γαῖα.

Γαιωμορία, v. γεωμ.

ΓΑ΄ΛΑ, γάλακτος, τὸ, lac; (2) succus plantæ vel arboris apud med ces, ut Lat. *lac*.

Γαλαθλιὼς, ὼ, όν, lacteus. A γάλα. Unde

Γαλακλιάω, ῶ, lacte abundo, lacte plena sum.

Γαλακτίζω, f. ίσω, candorem lactis imitor, candore lac refero.

Γαλακτικὸς, ὴ, όν, lac referens, lacteus.

Γαλάκτινος, ίνη, ινον, lacteus, Ab eod.

Γαλόκλιον, τὸ, idem quod γάλα.

Γαλακτὶς, ίδος, ἡ, &

Γαλακτίτης, ου, ὁ, lapis quidam, ita dictus quod lacteum quendam succum emittat.

Γαλακτοδόχος, ον, lacti recipiendo factus, ut mulctra.

Γαλακτοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, lacteus, lac referens. Ex γάλα, & εἶδος, *forma, species*.

Γαλακτοθρέμμων, ον, lacte nutritus.

Γαλακτοκόμος, ου, ὁ, pastor. Ex γάλα, & κομέω, *curam gero*.

Γαλακτόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, lacteſco, in lac vertor, in naturam lactis degenero.

Γαλακλοπίνω, lac bibo.

Γαλακλοποιητικὸς, ὴ, όν, lacti augendo aptus.

Γαλακλοποιΐα, ἡ, lactis augendi vis.

Γαλακτοποσία, ἡ, usus lactis ad bibendum.

Γαλακτοπόταν, acc. sing. *Dor.* pro γαλακτοπωτὸν.

Γαλακλοτιτία, ῶ, f, ίσω, lac bibo. A

Γαλακτοπότης, ου, ὁ, qui lac bibit. Ex γάλα, & πώτης, *potor*.

Γαλακτοτροφέω, ῶ, f. ήσω, lacte alo. Ex γάλα, & τροφὴ, *cibus*.

Γαλακλοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit lacte.

Γαλακλυργία, lacticinia conficio.

Γαλακλουργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, lacticiniorum confector. Ex γάλα, & ἔργον, *opus*.

Γαλακλοχέω, ῶ, f. ήσω, lacto. A γαλακτοῦχος.

Γαλακλοχία, ας, ἡ, lactatio. Ab eod.

Γαλακτοῦχος, ου, ὁ, ἡ, ὀν, lac habens, lactans, lacte nutriens. Ex γάλα, & ἔχω, *habeo*.

Γαλακλοφάγος, ου, ὁ, ἡ, lacte victitans, lac comedens. Ex γάλα, & φαγεῖν, *comedere*.

Γαλακλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lacti generando, augendo utilis.

Γαλακλόχρους, contr. γαλακλόχρως, ῶ, ὁ, ἡ, lactei coloris. Ex γάλα, & χρόα, *color*.

Γαλακλώδης, ες, ὁ, ἡ, lacteus, albidus, unde τὸ γαλακτῶδες, ους, lac & lactis serum. A γάλα.

Γαλακτώσις, εως, ἡ, degeneratio in lac.

Γαλάνας, gen. sing. *Dor.* pro γαλήνης.

Γαλαξίας κύκλος, circulus lacteus in cœlo. Et γαλαξίας λίθος, lapidis genus.

Γαλάτης, ου, ὁ, Galata; (2) Gallus. Hinc

Γαλατία, ας, ἡ, Galatia; (2) Gallia.

Γαλατικὸς, ὴ, όν, Galaticus; (2) Gallicus.

Γαλεάγρα, ας, ἡ, cavea ferrea & quoddam carceris genus; (3) decipula. Ex γαλέη, & ἄγρα, *captura*.

ΓΑΛΕ΄Η, ης, *contr.* γαλῆ, ῆς, ἡ, mustela; (2) catus, felis, Lev. 11, 29.

Γαλεοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, qui ex mustelino genere est; (2) mustelæ similis. Ex γαλεὸς, & εἶδος, *species*.

Γαλεομυομαχία, ας, ἡ, prælium inter felem & mures. Ex γαλέη, μῦς, *mus*, & μάχη.

Γαλεὸς, οῦ, ὁ, mustela; (2) piscis quidam; (3) stellio; (4) felis. A γαλέη.

Γαλῆνος, ρὰ, ρὸν, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλώη.

Γαγλωπὸς, ὴ, ὁ, oculis lætus & hilaris. Ex γαλῆνος, & ὤψ, *oculus*.

Γαλιάδης, ες, ὁ, ἡ, idem quod γαλεοειδὴς.

Γαλεώτης, ου, ὁ, stellio. A γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis; (2) mustella. A γαλέη, ex quo contractum est.

Γαλωαῖος, αία, αῖον, tranquillus. A γαλώη.

ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas & hilaritas vultus.

Γαλῆνις, ίδος, ὁ, ἡ, idem quod γαλωός.

Γαλωσία, ῶ, serenus sum, tranquillus sum.

Γαλωσίζω, f. ίσω, serenus fio, tranquillor.

Γαλωσίος, ία, ιον, tranquillus, serenus; (2) hilaris. A γαλώη.

Γαλωσισμὸς, ου, ὁ, serenitas. A γαλωσίζω.

Γαλωσῶσαν, acc. f. part. præs. act. f. g. a. γαλωσάω.

Γαλωὸς, ὴ, όν, idem quod γαλωσίος.

Γαλωότης, ητος, ἡ, serenitas, tranquillitas; (2) titulus imperatoris. A γαλωός. Unde

Γαλωόω, ῶ, f. ώσω, sereno, tranquillo.

Γαλωῶς, Adv. tranquille, tranquillo animo.

Γαληπὸς, ὴ, ὁ, ἡ, ὀν, serenus & hilarem vultum habens. Ex γαλῆνος, pro γαληνὸς, & ὤψ, *oculus, vultus*.

Γαλιόγκων, ονος, ὁ, ἡ, ὠν, qui est breviori brachio, qu. mustelæ cubitum habens, ancus. Ex γαλῆ, & ἀγκὼν.

Γαλιλαία, ας, ἡ, Galilæa. Nomen regionis. Hebr. *limes*.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, Galilæus. A γαλιλαία.

Γάλιον, ου, τὸ, galium, herba. A γάλα, quod lac coaguli modo cogat.

ΓΑΛΙ΄ΟΨΙΣ, εως, ἡ, frutex, urticæ similis, urtica mortua, lamium, *Plin.* 22. §. 16. c. 14. *Angl.* Archangel.

Γαλλαῖος, αία, αῖον, pertinens ad gallos, qui gallorum est. A

ΓΑ΄ΛΛΟΣ, ου, ὁ, gallus eviratus, spado.

Γαλοχίω, ῶ, f, ίσω, lacte abundo, lac habeo. Ex γάλα, & ἔχω, *habeo*.

Γαλοχία, ας, ἡ, abundantia lactis. Ex iisd.

Γάλοας, ὴ, ὁ γάλοω, & γάλως, ὴ, τὸ γάλα, item γάλακος, glos, soror mariti; (2) uxor fratris.

Γᾶμαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro γαμῆσαι.

Γαμαλιὴλ, ὁ, Gamaliel. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Retributio Dei*.

Γαμβρόω, f. ώσω, connubio jungo, vèl socio. Ἐγιγάμβρωτο ᾗ ἤδη καθ' ὁμολογίαν τῇ Τρκάνῃ γίνει, Joseph.

Γάμβρια, ων, τὰ, munus, seu convivium a genero dari solitum. A

Γάμβρις, ος, ον, pretiosus, v. c. vestitus, qualis rex Persarum generis dabat.

ΓΑΜΒΡΟ΄Σ, ὑ, ὁ gener; (2) socer; (3) frater uxoris; (4) sponsus, impr. ap. *Dor.* & *Æol.*

Γαμείτωσαν, 3. pl. præs. imper. act. v. γαμέω.

Γάμβω, 3. f. a. 1. ind. *Ion.* & *Bæot.* pro ἐγάμησεν.

Γαμίσωται, pro γαμίσηται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* pro γαμίσεται.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uxor. A γαμέω.

Γαμέτης, ου, ὁ, maritus.

Γαμέτις, ιδος, ἡ, uxor, conjux. Ab eod.

ΓΑΜΕ΄Ω, ῶ, fut. ήσω, uxorem duco; (2) nubo. Εἰ κακὸν ἐσμὲν, τί γαμεῖτ' ἡμᾶς; Arist. Thesm. 796. Οὐ γὰρ γαμοῦμαι τῷ κασιγνήτῳ σοτέ, ib. 907.

Γαμηλία, ἡ, pecunia quam dat novus maritus pro uxore, cum in curiales suos inducit.

Γαμήλιον, ου, τὸ, munus nuptiale. A γάμος,

Γαμήλιος, ος, ὁ, ἡ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, al. Januarius.

Γαμησείω, nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero. Ab eod.

Γαμίζω, f. ίσω, nuptum do. Ab eod.

Γαμικὸς, ὴ, όν, nuptialis. A γάμος.

Γάμιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Γαμίσκω, idem quod γαμίζω.

Γάμοιο, gen. sing. *Ion.* pro γάμου.

Γαμοῖτο, *nubat*, 3. sing. præs. opt. med. *contr.* pro γαμέοιτο. A γαμέω.

Γαμοκλοπέω, ῶ, f. ήσω, furtivas nuptias quæro. Ex γάμος, & κλοπὴ *furtum*.

Γαμοκλόπος, ου, ὁ, ἡ, nuptiarum fur, adulter. Ex iisd.

Γαμοποιΐα, ἡ, nuptiarum apparatio.

Γαμόρως, *agricolæ*, gen. sing. *Dor.* pro γεωμόρου.

Γάμος,

Digitized by Google

Γάμος, ου, ὁ, nuptiæ ; (2) connubium, matrimonium, conjugium. A γαμέω.

Γαμοστολέω, ῶ, f. ήσω, nuptias paro. A

Γαμοστόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuptias parans, ornans. Ex γάμος, & στέλλω, *orno.*

Γαμοτελέω, ῶ, nuptias celebro. Ex γάμος, & τελέω, *perficio.*

Γαμυμένη, dat. f. pr. part. pass. f. g. v. γαμίω.

Γαμφαί, ῶν, αἱ, maxillæ. A γαμψός.

Γαμφηλαί, ῶν, αἱ, idem & ab eod.

Γαμψός, ή, όν, incurvus inflexus, aduncus. A κάμπτω, *flecto.* Hinc

Γαμψότης, ητος, ἡ, curvitas, curvatura, flexura.

Γαμψωλὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.

Γαμψώνυχες, *quibus curvi sunt ungues*, nom. pl. a γαμψώνυξ.

Γαμψώνυξ, χος, ὁ ἡ ὁ, cui curvi sunt ungues. Ex γαμψὸς, & ὄνυξ, *unguis.*

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.

ΓΑ'ΝΟΣ, ους, τὸ, lætitia ; (2) voluptas ; (3) splendor ; (4) hortus ; (5) vinum.

Γανόω, ῶ, f. ώσω, lætitia adficio ; (2) splendeo. A γάνος.

Γάνυμαι, lætor, gaudeo. Γάνυδε τῷ ἐπαίνῳ, Luc. Τοῖσιν ἐγὼ γάνυμαι, Arist. Vesp. 610. Ab eod.

Γανύομαι, f. ύσομαι, idem & ab eod.

Γαυτελέω, ῶ, opipare apparo ; (2) lætitiam efficio, jucunditatem adfero. Ex γάνος, & τελέω, *perficio.*

Γάνυμα, ατος, τὸ, lætitia ; (2) splendor. A γανόω.

Γάποτος, ον, *Dor.* pro γήπ. a terra bibendus, hauriendus.

ΓΑ'Ρ, *Conjunctio postpos.* enim, nam.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΩ, f. αρῶ, splendeo ; (2) vibro ; (3) palpito ; (4) multiplico.

ΓΑΡΓΑΛΙ'ΖΩ, f. ίσω, titillo ; (2) lætitia adficio. Γαργαλίζειν τὸ ἄνθρωπον, Cebes.

Γαργαλισμὸς, ου, ὁ, titillatio. A γαργαλίζω.

Γάργαλος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γάργαρα, ων, τὰ, dicitur de multitudine insigni. Alioquin urbs Troadis. A γαργαίρω.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, fistula, qua spiratur.

Γαργαρίζω, f. ίσω, gargarizo. A præc. Hinc

Γαργαρισμὸς, ῦ, ὁ, ipsa gargarizandi actio.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, garum, liquamem piscium sale conditorum.

Γάρος, ου, ὁ, idem,

Γαρύεμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro γηρύειν.

Γαρύει, præs. idem, *Dor.* formatum.

Γαρύομαι, *conqueror*, *Dor.* pro γηρύομαι.

Γᾶς, *terræ*, gen. sing. *Dor.* pro γῆς, a γῆ,

ΓΑΣΤΗ'Ρ, ῆρος, *per Syncop.* γαστρὸς, ἡ, venter ; (2) ventriculus in quem cibus recipitur ; (3) uterus.

Γάστρα, ας, ἡ, fundum vasis, navis, & similium. A γαστήρ.

Γάστρη, ης, ἡ, idem & ab eodem.

Γαστρίδιον, ου, τὸ, parvus venter. Dim.

Γαστρίζω, f. ίσω, ventrem expleo, ventrem saburro ; (2) opipare & laute accipio ; (3) in ventrem cædo. Παρέδωκεν κύκλῳ, ἡ γάστριον ἑαυτὸν, Arist. Vesp. 1517.

Γαστριμαργία, ας, ἡ, ingluvies, helluatio. A

Γαστρίμαργος, ου, ὁ, gulosus, cibi avidus. Ex γαστὴρ, & μάργος, *insanus.*

Γαστριμάργως, cum cibi aviditate.

Γάστρις, ιδος, ὁ, gulosus, lurco, ventri deditus ; (2) lumbricus. A γαστήρ.

Γαστρισμὸς, οῦ, ὁ, ventris impletio, ingluvies. A γαστρίζω.

Γαστροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, formam ventris habens, ventrosus. Ex γαστὴρ, & εἶδος, *forma.*

Γαστροκνημία, ἡ, sura, pars tibiæ posterior ; (2) pulpa carnis. Ex γαστὴρ, & κνήμη.

Γαστροκνήμιον, ου τὸ, idem & ex iisd.

Γαστρολογία, ας, ἡ, liber de ventris cupediis, ridiculi causa Archestrati opus. A

Γαστρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui de rebus ventri gratis disserit & eas exponit. Ex γαστὴρ, & λόγος, *sermo.*

Γαστρομαντεύομαι, f. εύσομαι, ventre vaticinor. Ex γαστὴρ, & μαντεύομαι, *vaticinor.*

Γαστρονομία, ας, ἡ, lex ventris, jocose de Archestrati libro. Ex γαστὴρ, & νόμος, *lex.*

Γαστροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui ventre tumidus est. Ex γαστὴρ, & οἰδέω, *tumeo.*

Γαστορραφία, ας, ἡ, ventris vulnerati connexio. Ex γαστὴρ, & ῥάπτω, *suo.*

Γαστρόφιλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventri deditus. Ex γαστὴρ, & φίλος.

Γαστρόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, manuum labore vivens. Ex γαστὴρ, & χείρ, *manus.*

Γαστρώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ventrosus. A γαστὴρ.

Γάστρων, ωνος, ὁ, gulosus, lurco. Ab eod.

ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, mulctra, mulctrale, situla.

Γαυλικὸς, & γαυλιτικὸς, ἡ, όν, navalis, χρήματα γαυλικὰ pecunia de navibus coacta. A

Γαῦλος, ου, ὁ, navigii genus ; (2) sentina.

Γαυλὸς, *mulctras*, acc. plur. *Dor.* pro γαυλούς.

Γαυνάκη, ἡ, mantile villosum, ap Cl. Al.

Γαυριαμὸς, ατος, τὸ, exsultatio, gloriatio. A

Γαυριάω, ῶ, f. άσω, glorior, superbio, efferor, me jacto. Οἱ ἐγαυριῶντο ὅτι ξίφισιν, Job 3, 14. Γαυριῶντες ὅτι τοῦ Ζυκόφαι ἦσαν παιδοτρωγόν, Plut. A γαῦρος.

Γαυρικὸς, ἡ, όν, elatus, superbus. Ab eod.

Γαυριόωντες, *superbientes*, nom. pl. pr. part. act, *Poët.* pro γαυριῶντες. A γαυριάω.

Γαῦρος, ρα, ρον, superbus, arrogans. ferox ; (2) qui elatus est & aliqua re exsultat. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, superbia, elatio, ferocia.

Γαυρόω, ῶ, f. ώσω, superbio, glorior, efferor. Ab eodem.

Γαύσαπος, ὁ, gausape.

ΓΑΥΣΟ'Σ, ἡ, όν, vel γαῦσος, η, ον, curvus, tortuosus.

Γαυσόω, ῶ, f. όσω, curvo. A γαυσός.

ΓΕ, *Particula*, aliis vocibus fere adnecti solita, certe ; (2) cum pronominibus quidem ; (3) abundat omnino ; (4) saltem ; (5) καίγε, idem quod γε ; (6) δέγε, tamen ; (7) καιτοιγε, etsi ; (8) μὴνῦνγε, immo vero.

Γέα, ας, *contr.* γῆ, ῆς, ἡ, terra ; (2) patria. A γαῖα.

Γεδοχὼς, ους, ὁ ἡ ὁ, terram complectens. Ex γέα, & ἔχω, *contineo.*

Γέγαα, 1 s. perf. ind. med. *Ion.* pro γέγηκα, a v. poët. γάω, pro γείνομαι.

Γεγάασιν, *geniti sunt*, 3. plur. perf. ejusd.

Γεγάατε, *geniti estis*, *estis*, 2. plur. perf.

Γεγαθὼς, perf. part. act. *Dor.* pro γεγηθὼς, & hoc *per Sync.* pro γεγηθηκὼς, a γηθέω.

Γεγάμμαι, *natum esse*, perf. ind. med. *Dor.* & *Poët.* pro γεγηκέναι, a verbo γάω.

Γεγαυμένος, perf. part. pass. v. γαυόω pro γαυόω.

Γεγαμμένος, *genitus*, perf. part. pass. *Dor.* pro γεγονημένος, a verbo γίνομαι, *fio*, *nascor.*

Γεγένημαι, *natus fui*, 1. sing. perf. ind. pass.

Γεγενημένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass.

Γεγενῆσθαι, *fuisse*, præs. inf. pass.

Γεγενοίμην, *Poët.* & *Ion.* pro γενοίμην.

Γέγηθα, *per Sync.* pro γεγήθηκα, a γηθέω.

Γεγηθότως, *Adv.* cum gaudio, cum lætitia. A γεγηθὼς, quod est a γηθέω.

Γεγηρήκα, 1. s. perf. ind. act. v. γηράσκω.

Γεγόνα μᾶλλον, *facti sumus*, 1. plur. perf. ind. med.

Γεγόνη, *natus fuerat*, 3. sing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ἐγεγόνη, a verbo γίνομαι, *sum.*

Γέγονεν, *factum est*, 3. sing. perf. ind. med.

Γεγραμμένος, perf. part. pass. verbi γράφω.

Γέγραπται, *scriptum est*, 3. sing. perf. ind. pass.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, perf. act. v. γυμνασιαρχέω.

Γεγυμνασμένος perf. part. pass. v. γυμνάζω.

Γεγωνέμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro γεγωνεῖν.

Γεγωνέω, ῶ, f. ήσω, clare clamo, clare vociferor. Ab *inus.* γάω. Hinc

Γεγάνησις, εως, ἡ, vociferario, altus clamor.

Γεγωνίσκω, idem quod γεγωνέω.

Γεγωνὸς, ὴ, όν, alto clamore enunciatus, clare pronunciatus. A γάω.

Γεγὼς, *natus*, perf. part. med. pro γεγαὼς, & hoc pro γεγηκὼς, a verbo γάω, *nascor.*

Γεδεὼν, Gideon. Nomen Hebr. ἄλλυτον, *Evulsor.*

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, gehenna, vallis Hinnom ; (3) locus suppliciorum. Vox Hebr.

Γεηπονία, ας, ἡ, terræ, seu agri cultura. A

Γεηπόνος, ὁ ἡ ὁ, agricola. Ex γέα, & πόνος.

Γηρὸς, ρὰ, ρον, terrenus, terrestris. Ex γέα.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, & ἄρόω.

Γεινυμένοιο, *nati*, gen. sing. part. a. 1. med. *Ion.* pro γειναμένοιο, a verbo γείνομαι.

Γεινύμην, 1. s. a. 1. med. *Ion.* pro ἐγεινάμην.

Γείνατο, 2. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro γείνασο.

Γείναδε, *natum esse*, a. 1. inf. med. verbi ejusd.

Γείναι, 2. sing. præs. ind. *Ion.* pro γείνῃ.

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ, a. 1. ἐγεινάμην, gignor, nascor ; (2) *active de mare & femina*, gigno, procreo ; (3) sum.

Γεωκόμος, ου, ὁ, agricola. Ex γέα, s. γῆ, & κομέω, *curo.*

Γεωμόρες, ων, οἱ, coloni, qui agrum inter se dividunt. Ex γῆ, & μόρος, *portio.*

Γεωπόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, agricola. Ex γῆ, & πονέω.

Γεωτόμον, ου, τὸ, aratrum. A

Γεωτόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui terram scindit, agricola. Ex γέα, pro γῆ, & τέμνω, *seco.*

Γείσιον, ου, τὸ, septum, lorica ; (2) suggrundium. A γεῖσον.

Γεισιποδίζω, f. ίσω, suggrundia fulcio. A γεισίπους. Hinc

Γεισιπόδισις, εως, ἡ, suggrundatio.

Γεισιπόδισμα, ατος, τὸ, suggrundiorum fulcrum.

Γεισίπους, οδος, ὁ, idem. Ex γεῖσον, & πούς.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, ου, τὸ, suggrunda, suggrundium.

Γέισος, εος, τὸ, idem ; (2) capitellum. A γεῖσον.

Γεισόω, vel γειαρόω, f. άσω, suggrundo, suggrundis imbrico ; (2) in suggrundæ modum conformo. Ab eod. Hinc

Γειαρωμα, ατος, τὸ, suggrundatio, suggrundamentum, imbricamentum.

Γείασασις, εως, ἡ, suggrundatio, imbricatio.

Γείτονια, ης, ἡ, vicina. A γείτων.

Γειτνία, ης, ἡ, vicinitas. Ab eod.

Γειτνιάζω, f. άσω, vicinus sum ; (2) adfinis, cognatus sum. A γειτνία.

Γειτνίασις, εως, ἡ, vicinitas. A γειτνιάζω.

Γειτνιάω, ῶ, f. άσω, idem quod γειτνιάζω.

Γειτν.ῶσα, *vicina*, præs. part. act. fem. g. verbi γειτνιάω, *vicinus sum*

Γειτονίω, ῶ, f. ήσω, idem quod γειτνιάω.

Γειτόνυμα, ατος, τὸ, vicinitas, *Aret.*

Γειτονδίο, f. δίσω, vicinus sum. A γείτων.

Γειτόνισις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, vicinitas. A γειτονίω.

Γειτονία, ας, ἡ, idem. A γείτων.

Γείτοσι, *vicinis*, dat. plur. a γείτων.

Γειτόσωσις, ωὴν, ωσεν, vicinus. Ab eod.

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ἡ ὁ, vicinus ; (2) adfinis ; (3) similis.

Γειώρας, ᾶ, ὁ, advena ; (2) proselytus ; al. γείωρας. Vox Syro-Chald.

Γελᾷ, *ridet*, 3. sing. præs. pro γελάει.

Γελᾶῖς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. *Æol.* pro γελᾷς, & hoc per *contr.* pro γελάεις.

Γελᾶν, *ridens*, præs. part. act. *Dor.* pro γελῶν.

Γελανὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, hilaris. A γελάω.

Γελασξῶ, *ridebo*, 1. sing. f. 1. *Dor.* pro γελάσω.

Γελάδοισα, præs. part. *Dor.* pro Γελάουσα.

Γελασείω, ridere cupio. Ab eod.

Γελάσιμος, ὴ, ὁ ἡ ὁ, ridiculus, risu dignus.

Γέλασμα, ατος, τὸ, risus. Ab eod.

Γελάσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro γελάσαι.

Γελαστικὸς, ἡ όν, ridendi facultate præditus.

Γέλαστὴς, οῦ, ὁ, risor, irrisor. Ab eod.

Γελαστὸς, ὴ, όν, risu dignus. Ab eod.

Γελαστὸς, ὸς, ὴ, risus. Ab eod.

Γελάσσαμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

ΓΕΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, rideo ; (2) irrideo ; (3) splendeo, niteo, floreo. Γελάουσι πρὸς σὲ γε ἡ ἀμφὶ Ἀτρέως διπλῶν ἑρκείων ἕδρας ab, Soph. Phil. 1014. Ἐγέλασ' ἐμοὶ κεκραγότα μ' οἱ Θεσσαλοί, Arist. Vesp. 1278.

Γελάσσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro γελῶσα. a γελάω, *Ion.* pro γελάω.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, omnis generis merces farcina variarum mercium ; (2) color, tinctura.

Digitized by Google

Γελωθεύω, f. εύσω, decipio. A γέλως.
Γελωϊδόομαι, ώμαι, in γέλωδας evado, in nucleos, seu spicas divido, & discerno. A
ΓΕΛΓΙΣ, ιος, & γελγίς, ίδος, ἡ, allii caput, seu nucleus.
Γελωποπαλίω, ῶ, f. ήσω, scruta vendo. Ex γέλως, & πωλέω, vendo.
Γελωποπώλης, ου. ὁ, scrutorum venditor.
Γελωποπώλις, ίδος, ἡ, scrutorum venditrix.
Γελῶς, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro γελᾷς.
Γελοιάζω, f. άσω, ridicula dico, jocor. A γελοῖος.
Γελοιασμός, ου, ὁ, jocatio. A γελοιάζω.
Γελοιαστὴς, οῦ, ὁ, jocator, facetus. Ab eodem.
Γελοίης, gen. sing. Ion. pro γελοίας.
Γελοίοισι, ridiculi, gen. sing. Ion. A
Γελοῖος, οία, οῖον, jocosus, facetus, urbanus; at γελοιὸς, ut Grammaticis placet, ridiculus, irridendus.
Γελοιότης, ητος, ἡ, ridiculum rei.
Γελοίοντες, ridentes, Poët. pro γελῶντες.
Γελοίως, Adv. ridicule. A γελοῖος.
Γέλως, ωτος, vel ω, ὁ, risus; (2) maris serenitas. A γελάω.
Γελωτοποιέω, ῶ, f. ήσω, risum excito, scurra sum. Ex γέλως, & ποιέω.
Γελωτοποιία, ας, ἡ, excitatio risus, scurrilitas. A
Γελωτοποιὸς, οῦ, scurra.
Γεμίζω, f. ίσω, impleo; (2) onus impono. Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος, Joan. 2, 7. Ἐπιθυμῆ γεμισαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κεράτιων, Luc. 15, 16. A γέμω.
Γεμίσας, a. 1. part. act.
Γεμίσατε, implete, 2. piur. a. 1. imperat. act.
Γεμισθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass.
Γέμισμα, ατος, τὸ, impletio, implementum. A γεμίζω.
Γέμουσις, pleni fumus, Dor. pro γέμοντος.
ΓΕΜΩ, plenus sum, onustus sum, proprie de navi, tum vero de variis aliis, adeoque & de rebus animi. Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, Soph. Oed. Tyr. 4.
Γενάρχης, ου, ὁ, gentis & familiæ auctor; unde Aborigines, γενάρχαι, (2) princeps, nomen magistratus. Ex γένος, & ἀρχή.
Γενεὰ, ᾶς, ἡ, generatio; (2) progenies, genus; (3) tempus, spatii, non satis certi: non tamen infra 25 annos.
Γενεαλογέω, ῶ, f. ήσω, genus recenseo, natales progenitorum investigo; (2) annumero in prosapia aliqua. A γενεαλόγος.
Γενεαλόγημα, τὸ, idem quod.
Γενεαλογία, ἡ, genealogia, generis recensio.
Γενεαλογικὸς, ἡ, όν, ad generis recensionem, sive ad genealogiam pertinens.
Γενεαλόγος, ου, ὁ, qui originem & genus alicujus recenset. Ex γενεὰ, & λέγω, dico.
Γενεήθεν, genere.
Γενέηφιν, generatione, dat. sing. Ion. & per Paragogen τῇ φιν, pro γενεῇ, a γενεα.
Γενέθλη, ης, ἡ, generatio. A γενεά. Hinc
Γενέθλια, ων, τὰ, natalitia.
Γενεθλιάζω, natalitia ago.
Γενεθλιακὸς, ἡ, όν, ad natalitia pertinens; (2) genethliacus, planetarius. A γενέθλια.
Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, prædictio ex natali die, notatio ex sideribus natalitiis. A
Γενεθλιαλογίω, genethliacus sum.
Γενεθλιαλόγος, ου, ὁ, qui prædictiones e natali die facit. Ex γενέθλια, & λέγω, dico.
Γενεθλιὰς, άδος, ἡ, dies natalis, nativitas, θεοὶ γενεθλιοι, penates.
Γενεθλίδιος, α, ὁ, natalitius.
Γενεθλιολόγος, ου, ὁ, idem quod γενεθλιαλόγος.
Γενέθλιον, ου, τὸ, dies natalis hominis, urbis, &c. A γενέθλη. Hinc
Γενέθλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, natalis, natalitius.
Γενεθλίωμα, τὸ, genus, sexus.
Γένεθλον, ου, τὸ, genus, filius vel filia, proles.
Γένει, dat. sing. contr. pro γένεϊ, a γένος.
Γενειάζω, f. άσω, pubesco. A γένειον, barba.
Γενειῶν, præs. inf. act. contr. pro γενειάειν.
Γενειὰς, άδος, ἡ, lanugo; (2) barba; (3) genæ. Ab eod.
Γενειάσδων, præs. part. Dor. pro γενειάζων.
Γενειάσκω, barbam emittere incipio. A γενειάς.
Γενειάω, ῶ, barbam gesto; (2) pubesco. A γένειον. Hinc
Γενειήτην, acc. sing. Dor. pro γενειήτην, a
Γενειήτης, ου, ὁ, & γενειάτης, barbatus.
Γένειον, ου, τὸ, mentum; (2) barba. A γένυς.
Γένετο, fuisti, 2. sing. a. 2. med. Ion. pro ἐγένου, a verbo γίνομαι, sum.
Γενέσιος, Att. & Ion. pro γενίσιος, a γένεσις.
Γενέσθαι, a. 2. Inf. med. verbi γίνομαι.
Γενέσια, ων, τὰ, natalitia & quidem proprie de mortuo cujus natalis celebratur. A γένεσις.
Γενεσιάρχης, ου, ὁ, originis auctor. Ex γένεσις, & ἀρχή.
Γενεσιεργὸς, οῦ, ὁ, originis causa. Ex γένεσις, & ἔργον.
Γένεσις, εως, ἡ, ortus, origo; (2) creatio; (3) generatio, nativitas; (4) genitura, positus cœli tempore nativitatis. A γίνομαι.
Γενέτειρα, ας, ἡ genitrix, parens. A γενετὴρ.
Γενετὴ, ῆς, ἡ, ortus, nativitas. A γίνομαι.
Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor, pater. Ab eod.
Γενέτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Γενέτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Γενέτο, fuit, 3. a. 2. Ion. pro ἐγένετο.
Γένδυ, 2. a. 2. ind. med. Ion. & Dor. pro ἐγένου.
Γένη, fueris, 2. sing. a. 2. conj. med.
Γενὶς, ίδος, ἡ, securis. Ἐκεῖ γὰρ ἢ τέ τε γενὶς ἐμὴ κλινεῖ, ἢ δικέλλης ἐκζολή, Soph. Antig. 255. Ξίφος εἰ σοῦθεν, ἢ γένοιτ', ἢ βελέων τε, φροπίμψατε, id. Phil. 1249.
Γενηθεὶς, natus, a. 1. part. pass. verbi γίνομαι.
Γενήθητι, nascaris, 2. sing. a. 1. imp. pass.
Γενηθήτω, fiat, 3. sing. a. ejusd.
Γενήσει, erit, 3. sing. f. 1. ind. med.
Γένησθε, fueritis, 2. plur. a. 2. conjunct. med.
Γενήσομαι, ero, 1. sing. f. 1. ind. med.
Γενῆ, ῶν, οἱ, qui ejusdem generis sunt, gentiles. Ab eod.
Γένῃ, 3. sing. a. 2. conjunct. med.
Γεννητὸς, ἡ, όν, creatus, factus. Ab eod.
Γενικὸς, ἡ, όν, generalis, γενικὴ φιλοσοφία, genitivus, casus. A γένος.
Γενικῶς, Adv. generaliter. A γενικός.
Γένος, ους, ἡ, genus, progenies. A γίνομαι.
Γενναδας, ου, ὁ, generosus; (2) ingenuus. A γεννάω.
Γενναῖος, αῖα, αῖον, ingenuus; (2) nobili loco ortus; (3) naturalis, avitus, insitus; (4) generosus, strenuus; (5) vehemens, validus. Ab eod.
Γενναιοπρεπῶς, generose.
Γενναιότης, ητος, ἡ, generositas. A γενναῖος.
Γενναίως, Adv. generose, fortiter. Ab eod.
Γεννᾶται, nascceretur, 3. sing. præs. conjunct. pass. contr. pro γεννάοιτο, a γεννάω.
Γέννατο, fuit, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. & Æol. pro ἐγένετο, a verbo γίνομαι, sum.
Γεννάω, ῶ, genero, progigno, de viris, pario, de mulieribus; (2) pario, metaph.
Γεννητὸς, natus, masculinum.
Γεννηθὲν, aor. 1. part. pass. n. g. A γεννάω.
Γεννηθέντος, gen. sing. a γεννηθείς.
Γέννημα, ατος, τὸ, quod natum seu procreatum est, progenies; (2) fructus. A γεννάω.
Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. verbi γεννάω.
Γεννησαρὲτ, τὸ, Gennesaret. Nomen urbis Hebr. ἀκλιτον. Hortus principis.
Γέννησις, ιος, ἡ, nativitas, generatio. A γεννάω. Unde
Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix, parens, mater.
Γεννητὴς, οῦ, ὁ, generator.
Γεννητικὸς, ἡ, όν, generandi vim habens, genitalis.
Γεννητὸς, ὴ, όν, genitus, natus; (2) mortalis.
Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens.
Γεννικὸς, ἡ, όν, generosus, fortis.
Γεννικῶς, Adv. generose, fortiter.
Γεννοδότειρα, genetrix, Epith. Veneris.
Γεννῶσα, generans, præs. part. act. contr. pro γεννάουσα, a verbo γεννάω.
Γενοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. Dor. pro γενοίντο.
Γενόμβιος, natus, aor. 2. part. med.
Γένος, ους, τὸ, genus, progenies, familia; (2) gens, natio; (3) Genus, cui opponitur Species. A γίνομαι.
Γενοῦ, σο, 2. sing. aor. 2. imper. med.
Γενοῦμαι, fiam, f. 2. ind. med.
Γένυς, generis, g. f. contr. pro γένιος, a γένος.
Γενύτης, ου, ὁ, genere propinquus. A γένος.
ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.
ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ῆς, ἡ, gentiana, herba. Angl. Gentian, or Feltwort.
Γέντο, fuit. 3. sing. a. 1. med. Poët. pro ἐγένετο, a verbo γίνομαι, sum, nascor.
ΓΕΝΥΣ, υος, ὁ, ἡ, mentum, maxilla. (2) barba.
Γενόμαι, fiam, a. 2. conj. med. v. γίνομαι.
Γενοίμεθα, efficeremur, 1. plur. a. ejusd.
Γεοειδὴς, ὲς, terreus.
Γεόμαι, ῶμαι, in terram vertor.
Γεόχος, ου, ὁ, terram continens, qui terram suo ambitu complectitur. Ex γέα, & ἔχω.
Γεράεσσι, vel γεράεσσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro γέρασι, a γέρας, munus.
Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, anus; (2) matrona. A γεραιὸς.
Γεραιὸς, ὰ, όν, senilis; (2) masc. senex. A γέρων.
Γεράιρω, muneror honoris causa, orno. Τραπεζηοῖσι χοροῖσι αὐτὸν ἐγήραιρον, Herodot. Μίλητε, ἢ γέραιρε φαεσίμβροτα ἔργα, χορμαγεῖ τρόπω, Aristoph. Θεσμ. 970. A γέρας.
Γεραίτερος, senior, per Syncop. pro γεραιότερος.
Γεράνδρυον, ου, τὸ, (al. γεράνδριον) arbor annosa. Ex γέρων, & δρῦς, arbor.
Γερόνιον, ου, τὸ, grus, machina; (2) Geranium, herba, Plin. l. 26. §. 68. c. 11. A γέρανος. Angl. Cranesbill.
Γερανίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, geranites, lapis quidam. Ab eod.
Γερανοβοσία, ας, ἡ, grex gruum pascentium. Ex γέρανος, & βόσκω, pasco.
Γερανομαχία, ας, ἡ, pugna cum gruibus. Ex γέρανος, & μάχη, pugna.
ΓΕΡΑΝΟΣ, ου, ἡ, grus, avis; (2) saltationis genus; (3) machina scenica; (4) machina tollendis oneribus comparata.
Γεραὸς, οῦ, ὁ, senex; (2) honoratus. A γέρων.
Γεράρω, a. 1. inf. act. verbi γεράιρω.
Γεραιρὸς, ρὰ, ρὸν, honorandus, venerandus, augustus. Ab eod.
ΓΕΡΑΣ, ατος, τὸ, præmium, munus. (2) honor.
Γερασιμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, honoratus, honore & præmio dignus; (2) honorificus; (3) senilis. A γέρας.
Γερασφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, præmium ferens; (2) præmium capiens. Ex γέρας, & φέρω.
Γερατοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράτων, a γέρας.
Γεριχέρμος, ὁ ἡ ἡ, Epith. Olivæ, estque decidua, quæ ob maturitatem sponte decidit.
Γεργεσλωὸς, ὴ, ὸν, Gergesenus. Vox Hebr. Vicinus peregrinationi.
Γέρια, nom. pl. Ion. pro γέρατα, a γέρας.
Γερηνίος, ου, ὁ ἡ ἡ, epitheton Nestoris ap. Hom. honoratus. A γέρας, aut a loco Γερηνα.
Γερηφορία, ἡ, honores.
Γέρον, senex, vocat. sing. a γέρων, senex.
Γεροντοταγία, ῶ, f. ήσω, senem instituo, seniles mores formo. A
Γεροντοταγὸς, οῦ, ὁ, qui senem instituit, seu erudit. Ex γέρων, & ἀγωγὴ, ductus.
Γεροντεῖος, εία, εῖον, senilis. A γέρων.
Γεροντιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.
Γεροντία, ἡ, senectus.
Γεροντιάω, ῶ, senium & delirium resipio, senile delirium resipio Ab eod.
Γεροντικὸς, ἡ, όν, senilis. Ab eod.
Γερόντιον, τὸ, vetulus, senecio.
Γεροντικῶς, Adv. seniliter. A γεροντικός.
Γεροντοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui senis atque adeo parum docilis præceptor est. Ex γέρων, & διδάσκαλος, præceptor.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus ubi senes tractantur & curantur. Ex γέρων, & κομέω, curo.
Γέρουσι, senilus, dat. plur. a γέρων.
Γερουσία, ας, ἡ, senatus. A γερουσίος.
Γερουσιαστὴς, οῦ, ὁ, senator. A γερουσία.

Γερουσίος,

Digitized by Google

Γερούσιος, α, ὁ ἡ ἡ, ad ſenes pertinens; (2) honorabilis. A γέρων.

Γερρίδια, ων, τὰ, ſtoreæ ex vimine, aut junco. A γέρρον.

ΓΕ'ΡΡΟΝ, ου, τὸ, ſcutum Perſicum ex vimine textum, (2) quodvis defenſaculum.

Γερροφόρος, milites, qui ſcuto vimineo utuntur.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, ſenex; (2) *in Plural.* ſenatores, curia; (3) colus.

Γερωχία, ἡ, pro γερυχία, i. e. γερουσία, ſenatus.

Γεύθμὶς, ῦ, ὁ, guſtus. A γεύω.

Γεῦμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Γευματίζω, f. ίσω, guſto. A γεῦμα.

Γεύμιθα, 1. plur. perf. ind. paſſ. *Ion. & Dor.* pro γεγεύμεθα, a γεύω.

ΓΕΤ'ΟΜΑΙ, guſto, experior. Εἰ μὴ γεύσεται ζειᾶ ἢ χάρη τὰ ὑπὸ Διὸς, Herodot. irrigetur pluviis. Μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τ' Ὑδρας, Ariſt. Ran. 461. Ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτος, 1 Sam. 14, 29.

Γευσάμενος, a. 1. part.

Γεῦσις, εως, ἡ, guſtatio. A γεύω. Unde

Γευστήριον, ου, τὸ, guſtandi inſtrumentum; (2) poculum, quo vinum guſtatur.

Γευστικὸς, ἡ, ὸν, guſtatorius.

Γευτὸς, ἡ, ὸν, guſtabilis.

ΓΕΤ'Ω, fut. θσω, guſtare facio, guſtum præbeo.

ΓΕ'ΦΥΡΑ, ας, ἡ, pons; (2) intervallum inter binos inſtructæ aciei ordines.

Γεφυρίζω, f. ίσω, e ponte ſcommata in aliquem jacio; (2) derideo, cavillor, ſubſanno. A γέφυρα.

Γεφύριον, ου, τὸ, ponticulus. Dim. a γέφυρα.

Γεφυρισμὸς, ἡ, ὁ, deriſio, cavillatio. A γεφυρίζω. Unde

Γεφυριστὴς, ἁ, ὁ, cavillator, irriſor.

Γεφυροποιέω, ῶ, f. ήσω, pontem facio. A

Γεφυροποιὸς, ὁ, ὁ, pontifex, qui pontem facit. Ex γέφυρα, & ποιέω, *facio.*

Γεφυρὸν, præſ. inf. pro γεφυρόειν. A

Γεφυρόω, ῶ, f. όσω, ponte jungo, pontem impono. Γεφυροῦν διαβασιν, Polyb. τὰς ποταμὸς νεκροῖς, Luc. Ex γέφυρα.

Γεφύρωμα, ατος, τὸ, ipſum opus jungendi ponte fluvium; (2) tranſitus. A γεφυρόω.

Γεφύρωσις, ιος. ἡ, pontium exſtructio.

Γεφυροτὴς, ᾶ ὁ, qui pontes exſtruit. Ab eod.

Γεωγραφίω, ῶ, f. ήσω, terrarum orbem deſcribo. A γεωγράφος.

Γεωγραφία, ας, ἡ, deſcriptio terræ. Ab eod.

Γεωγραφικὸς, ἡ, όν, ad terræ deſcriptionem pertinens; (2) terræ deſcriptionis peritus; hinc (3) γεωγραφικὰ, ῶν, τὰ, commentarii de terræ deſcriptione. Ab eod.

Γεωγραφικῶς, Geographice, more Geographi.

Γεωγράφος, ου, ὁ, qui terram, ſeu terræ ſitum deſcribit. Ex γέα, & γράφω, *ſcribo.*

Γεωδαισία, ας, ἡ, terræ diviſio, diſtributio, partitio. Ex γέα, & δαίω, *divido.*

Γεώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terreus, terrenus. A γέα.

Γεωλοφία, ας, ἡ, tumulus, collis. A γεώλοφον,

Γεώλοφος, ου, τὸ, collis, tumulus, mons. A

Γεώλοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, e terra inſtar tumuli, ſ. collis elevati; (2) *Subſt.* ὁ, tumulus; (3) homo craſſus, ſtupidus inutile terræ pondus. pondus. Ex γέα, & λόφος.

Γεωμετρέω, ῶ, f. ήσω, terram metior. Γεωμετρῆσαι βύλομαι τ' ἄρα ὑμῖν, Ariſt. Av. 1001. A

Γεωμέτρης, ου, ὁ, Geometra, agri menſor. Ex γέα, & μετρέω, *metior.*

Γεωμετρία, ας, ἡ, Geometria, terram dimetiendi ſcientia. A γεωμέτρης.

Γεωμετρικὸς, ἡ, όν, ad Geometriam, ſ. Geometram pertinens; (2) Geometriæ peritus. Ab eod.

Γεωμετρικῶς, *Adv.* geometrice, proportione. A γεωμετρικὸς.

Γεωμιξὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, terræ mixtus; (2) terrenus. Ex γέα, & μίσγυμι, *miſceo.*

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. A γεωμόρος.

Γεωμόριον, ου, τὸ, terræ portio. Ab eod.

Γεωμορικὸς, ἡ, όν, (νόμος) agrarius.

Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, colonus. Ex γέα, & μείρω, *divido.*

Γεωνόμος, ου, ὁ, qui agrum diſtribuit. Ex γέα, & νέμω, *diſtribuo.*

Γεωπεινὴς, ὴς, ὁ, ἡ, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet; (2) famelicus. Ex γέα, & πεῖνα, *fames.*

Γεωπονέω, ῶ, f. terram colo. Ex γέα, & πόνος, *labor.*

Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. Ex iiſd.

Γεωπονικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens, ſ. ſpectans. A γεωπονία.

Γεωπόνος, ου, ὁ, agricola.

Γεωργέω, ῶ, f. ήσω, terram colo, agriculturam exerceo. Γεωργεῖν τῷ χῷ, Dem. A γεωργὸς.

Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio. A γεωργέω.

Γεωργήσιμος, ὁ ἡ ἡ, ad colendum idoneus, fertilis.

Γεωργία, ας, ἡ, Agricultura. A γεωργὸς.

Γεωργικὸς, ἡ, όν, ad agriculturam pertinens; hinc Γεωργικὰ, ῶν, τὰ, liber de agricultura.

Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio; (2) arvum, ager aratus. Ab eod.

Γεωργὸς, οῦ, ὁ, agricola; (2) vinitor; (3) colonus quivis. Ex γέα, & ἔργον, *opus.*

Γεωργώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ruſticus. Hinc κατὰ τὸ γεωργῶδες, agricolarum, ſive ruſticorum more. A γεωργὸς.

Γέωρες, ων, οἱ, & γεῶραι, αἱ, qui terram cuſtodiunt, agrorum cuſtodes. Ex γέα, & ὄρος, *cuſtos.*

Γεωρυχέω, ῶ, f. ήσω, terram fodio. A

Γεωρύχος, ου, ὁ, qui terram fodit, ſuffoſſor. Ex γέα, & ὀρύσσω, *fodio.*

Γεωτόμος, ου, ὁ, qui terram ſcindit, agricola. Ex γέα, & τέμνω, *ſcindo.*

Γεωτραγία, ἡ, victus e rebus terræ natis, *in infantibus opp.* Lacti, & eſt cibus alius non liquidus quivis. Ex γέα, & τράγω.

Γεωφάνιον, ου, τὸ, locus, in quo metalla naſcuntur, ſ. apparent. Ex γέα, & φαίνομαι.

Γῆ, γῆς, ἡ, terra; (2) regia. *Contr.* ex γέα.

Γηγενίτης, ου, ὁ, terrigena, terræ filius. Ex γῆ, & γίνομαι, *naſcor.*

Γηγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem, (2) indigena; (3) gigas. Ex iiſd.

Γήδειον, ου, τὸ, agellus. Dim. a γῆ.

Γῆθεν, *Adv.* e terra. Ab eod.

Γήθεον, *Ion.* pro ἐγήθεον. A

ΓΗΘΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, gaudeo, lætor. Τίε ἂν τάδε γηθήσειε; Il. 9, 77. Γήθησεν ᾗ μέλι φρεσὶ ζωῖκ πελάρη, Heſiod. Θεογ. 173.

Γήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. *Ion.* pro ἐγήθησαν.

Γηθήσειε, *lætatus ſit*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro γηθήσαι.

Γῆθος, εος, τὸ, gaudium. A γηθέω.

Γηθόσυνη, ης, ἡ, idem. A γῆθος.

Γηθόσυνος, υνη, υνον, lætus, lætabundus.

Γηθοσύνως, *Adv.* læte, lætabunde.

Γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, idem; (2) olus porro ſimile. A

ΓΗ'ΘΥΟΝ, υ, τὸ, genus cepæ.

Γήθω, idem quod, γηθέω.

Γήϊνος, η, ὁ ἡ ἡ, terrenus; (2) corruptioni obnoxius; (3) mortalis. A γῆ.

Γήϊος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Γηΐτης, ᾱ, ὁ, agricola, ruſticus. Ab eod.

Γήκινος, η, ὁ ἡ ἡ, qui terram quatit, vel movet. Ex γῆ, & κινέω, *moveo.*

Γηλεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, humi cubans, cui humi lectus eſt. Ex γῆ, & λέχος, *lectus.*

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, pro γεώλοφος.

Γῆμαι, aor. 1. inf. *per Sync.* pro γαμῆσαι.

Γήμας, *qui uxorem duxit*, part. aor. 1.

Γήμασθαι, aor. 1. inf. med. *per Sync.* pro γαμήσασθαι.

Γημόρος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & μείρω.

Γηοχέω, ῶ, f. ήσω, terram habeo, agrum poſſideo. Ex γῆ, & ἴχω, *habeo.*

Γηὔχος, ου, ὁ, terram habens; (2) terram continens, *de Neptuno.* Ex iiſd.

Γηπάταλος, ου, ὁ, paxillus terræ. Ex γη, & πάτταλος, pro πάταλος, *paxillus.*

Γήπεδον, ου, τὸ, ager, fundus, ſolum; (2) ſolum, quod adjacet prædii urbanis. Ex γῆ, & πέδον, *ſolum.*

Γηπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, *in* terram delapſus. Ex γῆ, & πίπτω, *cado.*

Γηπεύω, ῶ, f. ήσω, agrum colo. A γηπόος.

Γηπονία, ας, ἡ, agricultura. A eod.

Γηπόνος, ου, ὁ, agricola. Ex γῆ, & πόνος.

Γηπονικὸς, ruſticus, more agricolarum.

Γήρα, dat. ſ. *Ion. & Att.* pro γήρατι, γῆρας.

Γηραιὸς, αιὰ, αιὸν, ſenex, ſenilis, ſenio confectus, grandævus. A γῆρας.

Γηραλέος, έα, έον, idem & ab eod.

Γηράλεος, α, ον, idem, (2) triſtis, acerbus.

Γήραμα, ατος, τὸ, ſeneſcentia; (2) floccus vaneſcentis floris. A γηράω.

Γηράνας, præſ. inf. act. v. γήρημι, *ſeneſco.*

Γηράντεσσι, *ſeneſcentibus*, dat. pl. a. 1. part. act. *Poët. & Ion.* pro γηράσι, & hoc pro γηράσασι, a γηράσας, verbi γηράω, *ſeneſco.*

Γηρὰς, *ſeneſcens*, præſ. part. verbi γήρημι.

ΓΗΡΑΣ, ατος, τὸ, ſenectus, ſenium.

Γηράσης, *ſenueris*, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. Γηράσκω, f. άσω, ſeneſco. A

Γηράω, ῶ, idem. Αὐτὸς ἐπὶ Λυκόργῳ ἐγὼ μεγάροισιν ἐγήρα, Il. 7, 148. A γῆρας.

Γήρειον, ου, τὸ, idem quod γήραμα. Ab eod.

Γηροβοσκέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.

Γηροβοσκία, ας, ἡ, ſuſtentatio ſenis.

Γηροβοσκὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, ſenum nutritor, qui aliquem in ſenectute alit. Ex γῆρας, & βόσκω, *paſco, alo.*

Γηροκομεῖον, ου, τὸ, locus, quo aluntur ſenes. A γηροκόμος. Unde

Γηροκομέω, ῶ, f. ήσω, curam ſenis gero.

Γηροκομία, ας, ἡ, cura & nutritio ſenum.

Γηροκομικὸς, ἡ, όν, ad curam alendi ſenes pertinens.

Γηροκόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui curam habet ſenum. Ex γῆρας, & κομέω, *curam, gero.*

Γηροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſenes aluntur. A γηροτρόφος. Unde

Γηροτροφέω, ῶ, f. ήσω, in ſenectute alo.

Γηροτροφία, ας, ἡ, actio & cura alendi ſenes.

Γηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſenes nutriens. Ex γῆρας, & τρέφω, *nutrio.*

Γηρυόνας, *vocalis*, *garrulæ*, gen. ſing. *Dor.* pro γηρύονης, a γηρύονη, *garrula.*

ΓΗ ΡΥΣ, υος, ἡ, vox.

Γήρυμα, ατος, τὸ, vox. A γηρύω.

Γηρύω, f. ύσω, ſono, (2) loquor, dico, conqueror. Γηρύετ' ἀνθρώπων ἀδικον νίον, Heſiod. Ἔργ. 258. A γῆρυς.

Γίρας, gen. ſing. *Ion. & Att.* pro γήρατος.

Γήτειον, ου, τὸ, idem quod γήθυον.

Γητης, ᾱ, ὁ, agricola ruſticus. A γηΐτης.

Γητόμέω, ῶ, fut. ήσω, terram ſcindo, ſ. findo.

Γητόμος, ου, ὁ, qui terram findit, ſeu ſcindit. Ex γῆ, & τέμνω, *ſcindo.*

Γηφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui terra veſcitur; (2) pauper, qui terræ oleribus ſe ſuſtentat. Ex γῆ, & φάγω, *comedo.*

Γήχυτον, ου, τὸ, exterior pars terræ mollis & minime lapidoſa. Ex γῆ, & χύω, *fundo.*

Γιγαντεῖος, αία, αῖον, giganteus. A γίγας.

Γιγάντειος, εία, ειον, giganteus. Ab eod.

Γιγαντιάω, ῶ, gigantes imitor, gigantum ſimilis ſum.

Γιγαντολίτειρα, ας, ἡ, gigantum perditrix. Ex γίγας, & ὀλετειρα, *peraitrix.*

Γιγαντολέτης, ου, ὁ, gigantum perditor & extinctor. Ex γίγας, & ὄλλυμι, *perdo.*

Γιγαντολίτης, ιδος, ὁ, ἡ, quod γιγαντολίτειρα.

Γιγαντολίτωρ, ορος, ὁ, quod γιγαντολίτης.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, pugna gigantum. Ex γίγας, & μάχη.

Γιγαντόραισιος (Ἁ ραίω) idem quod

Γιγαντοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui gigantes interficit. Et γίγας, & φόνος, *cædes.*

Γιγαντώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, giganti ſimilis.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino vinaceo oſſeum, ſ. lapidoſum eſt, granum acini. Num. 6, 4. Hinc

Γιγαρτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, plenus γιγάρτων.

ΓΙ'ΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas.

ΓΙΓΓΙ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, herbula, paſtinacæ ſilveſtri ſimilis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, titillatio; (2) riſus petulans.

Digitized by Google

Γιγλυμοειδὴς, ἐος, ἔς, ὁ ἡ ὁ, ginglymo similis. Ab εἶδος, *species*, & seq.

ΓΙΓΓΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur; (2) ossium quædam junctura instar vertebræ.

Γιγλυμοῦν, ginglymo jungi.

Γιγλυμώδης, ους, ες, ὁ ἡ ὁ, quasi vertebrosus.

Γιγράινα, f. ανω, cano tibia, quæ gingras dicitur. A Γιγρας. Hinc

Γιγραντὲς, ὴ, ὲν, qui ad gingras cantatur.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ᾶ, ὁ, parvula quædam tibia lamentabilem sonum edens.

Γιγρασμὸς, οῦ, ὁ, cantus, seu sonitus τῶ γίγρᾳ. A γίγρας.

Γίγνομαι, vide γινομαι.

Γιγνάσκω, vide γινώσκω.

Γίνεσθαι, *fieri*, præs. inf. med. verbi γίνομαι.

Γίνετ', *fiebat*, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* & per *Apostr.* pro ἐγίνετο. A γίνομαι.

ΓΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, equus parvulus; (2) fœtus asininus, vel equinus, qui in ventre matris corrumpitur, & inde membris depravatis nascitur.

ΓΙΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, f. γενήσομαι, p. m. γέγονα, nascor, gignor; (2) orior; (3) fum, fio; (4) accido, evenio, contingo. Γίνεσθαι πρός τινος, μετά τινος, ab aliquo stare; Κατὰ τινος, opponere; Ἐπὶ σῶμα, incidere; ἐν φυλάσσει, versari; ἐξ ἴσου, æquare, τὰ αὐτὰ ἐχθρὰ, inimicus esse; Ὅσα ταύτης τῆς γνώμης, idem sentire; ἐπ' ἐλπίδος, sperare; Ὅσα τῆς γῆς, appellere.

Γινώσκειν, præs. inf. act. *Dor.* pro γινώσκειν.

Γινώσκετε, *scitis*, 2. plur. præs. ind. act.

Γινώσκοντι, *Dor.* pro γινώσκουσι.

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, f. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, nosco, cognosco, agnosco, intelligo, novi; (2) meum agnosco; (3) approbo; (4) censeo, existimo, judico, statuo; (5) sentio; (6) cognosco, coëo cum aliqua. Ἔγνως ἄνδρα δυσχίστατον, Arist. Θεσμ. 9, 8. Ἄδικα ἔγνωκε ὧδε ἰυῦ ὁ Ζεὺς, statuit, Luc.

Γλαῖδος, ου, ὁ, &

Γλυγόεις, όεσσα, όεν, lacteus. A

Γάλα, ακτος, τὸ, lac. A γάλα.

Γαλακτοπὴξ, γος, qui lac concrescere facit, s. in quo lac concrescit. E γλ. & πηγνυμι.

Γαλακτοτροφος, ον, qui lacte alitur.

Γαλαξιφαὴς, lac habens, *Epith.* uberis.

Γαλαξίας, ου, ὁ, lacteſcens & nondum satis adultus. Ab eod.

Γαλάζω, cano.

Γαλακάω, lacte plenus sum.

Γλαμάω, ῶ, f. ήσω, gramia laboro, lippio. A

Γλάμη, ης, ἡ, gramia, lippitudo; (2) oculorum sordes. A λήμη, *lippitudo.*

Γλαμυξιάω, ῶ, idem quod γλαμάω. A

Γλαμυζος, ου, ὁ ἡ ὁ, oculi, quorum anguli scabri sunt, s. scabra lippitudine laborant. A γλαμάω.

Γλαμυρὸς, ρὰ, ρὸν, gramiosus, lippus.

Γλάμωσις, εως, ὁ ἡ ὁ, idem.

Γλάων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, idem. A γλάμη.

ΓΛΑΝΙΣ, ίδος, ἡ, pisces quidam.

Γλανὶς, ὶδος, ἡ, Hyæna.

Γλαρὶς, ίδος, ἡ, instrumentum architecti.

Γλαῦξ, pro γλαῦκα, *noctuam*, acc. sing. a γλαυξ, *noctua.*

Γλαυκιάω, ῶ, *Poet.* γλαυκιῶ, glaucis oculis terribiliter intueor; (2) glauceſco. A γλαυκὸς.

Γλαυκίζω, f. ίσω, ad glaucum colorem accedo; (2) obtuse video. Ab eod.

Γλαύκιον, & γλαυκίον; herba quædam; (2) avis a glaucis oculis nomen habens.

Γλαυκιῶ, *Poet.* pro γλαυκιάω.

Γλαυκιῶν, præs. part. act. *Poet.* pro γλαυκιάων.

Γλαυκίσκος, ου, ὁ, piscis quidam, qui & γλαυκίδιον. Ab eod.

Γλαυκόμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, glaucos oculos habens, cæsius. Ex γλαυκὸς, & ὄμμα, *oculus.*

ΓΛΑΥΚΟΣ, ὴ, όν, glaucus, cæsius, cæruleus.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, glaucus color. A γλαυκὸς.

Γλαυκόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cæsiis est oculis.

Γλαυκοχαίτης, ου, ὁ ἡ ὁ, cæsiam jubam, vel comam habens. Ex γλαυκὸς, & χαίτη.

Γλαυκόχρως, *contr.* γλαυκόχροος, ου, ὁ ἡ ὁ, glauci coloris. Ex γλαυκὸς, & χρόα, *color.*

Γλαυκόω, ῶ, cæsium reddo. A γλαυκὸς.

Γλαυκώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, noctuæ speciem gerens. Ab eod.

Γλαύκωμα, ατος, τὸ, vitium in oculo, glaucedo, suffusio, glaucoma. A γλαυκόω.

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, cæsios habens oculos. Minervæ epith. Ex γλαυκὸς, & ὤψ.

Γλαυκωπὶς, ὶς, ὁ ἡ ὁ, glaucis oculis præditus.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, idem quod γλαύκωμα.

Γλαυκῶψ, ωπος, ὁ ἡ ὁ, qui cæsios oculos habet. Ex γλαυκὸς, & ὤψ, *oculus.*

Γλαὺξ, κὸς, ἡ, mula, noctua. A γλαυκὸς.

Γλαύσσω, splendeo, cerno. Ab eod.

Γλάφυ, τὸ, spelunca, antrum, caverna. A γλάφω.

Γλυφυρῆσι, & γλαφυρῆς, *Ion.* pro γλαφυρᾶς.

Γλαφυρία, ας, ἡ, elegantia, concinnitas. A

Γλαφυὸς, ρὰ, ρὸν, cavus, profundus; (2) scitus, elegans, venustus; (3) lautus; (4) aptus, appositus. A γλάφω.

Γλαφυρῶς. *Adv.* scite, eleganter, venuste.

ΓΛΑΦΩ, f. ψω, cavo; (2) sculpo.

Γλευκοσαγὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, mustum vehens. Ex γλεῦκος, & ἄγω, *fero, veho.*

Γλεύκινος, ίνη, ον, musteus. A γλεῦκος.

ΓΛΕΥΚΟΣ, ους, *contr.* γλοῦκος, τὸ, mustum, decoctum, defrutum; (2) dulce, h. e. potus quilibet dulcis factitius.

Γλεῦξις, εως, ἡ, idem.

Γλευκοπότης, ου, ὁ, musti, dulcioris potionis amans.

Γλήμη, ης, ἡ, lippitudo. A λήμη.

Γλῆσις, εως, τὸ, res ornatæ, pretiosæ, spectaculo dignæ. A γλιὼν.

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, pupilla oculi; (2) oculus; (3) pupa; (4) puella; (5) cavitas ossis quæ aliud os recipit.

Γλῆος, ους, τὸ, stella; (2) lumen. A γλιὼν.

ΓΛΗΧΩΝ, ωνος, ἡ, pulegium, herba. *Angl.* Pennyroyal.

Γληχανίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum e pulegio confectum. A γλήχων.

ΓΛΙΑ, ας, ἡ, gluten.

ΓΛΙΝΟΣ, s. γλῆνος, genus aceris campestris, gallica.

Γλιχραίνω, f. ανῶ, viscosum sive lentum reddo. A γλίχρος.

Γλιχραντιλογιξιπιτριπὶς, ος, ὁ ἡ ὁ, qui damnosæ & levis litis est. Ex γλιχρὸς, ἀντιλογία, *lis*, ἴξ, *ex*, δὶς τρὶς πὶς, *quod conteri potest.* Vox Comica.

Γλίσχρασμα, ατος, τὸ, viscositas. A γλίσχρος.

Γλιχρεύομαι, f. εύσομαι, parcus & tenax sum.

Γλιχρία, ίας, ἡ, miseria. Ab eod.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, lentus, viscosus, tenax, glutinosus; (2) lubricus; (3) tenax, parcus; (4) strictus; (5) jejunus; (6) valde sordidus; (7) ærumnosus; (8) gulosus; (9) suavis; (10) humilis; (11) adulator.

Γλισχότης, ητος, ἡ, viscositas, lentor, tenacitas; (2) lubricitas; (3) parcitas. A γλίσχρος.

Γλισχόχολος, ου, glutinosus & biliosus; γλισχόχολα, excrementa glutinosa, & biliosa. E χολὴ, *bilis.*

Γλισχὰς, άδος, ὁ ἡ ὁ, lentus, tenax, viscosus. Ab eod.

Γλίχρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui aliquid discupit; (2) infelix, infortunatus. Ab eod.

Γλίχρως, *Adv.* tenaciter, more viscosorum; (2) lubrice; (3) parce, tenuiter; (4) vix, difficulter, ægre. Ab eod.

ΓΛΙΧΟΜΑΙ, cupio, adfecto, appeto. Γλίχεσθαί τινος, τί, περί τινος. Τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεσθαι, Aristot.

Γλοιάζω, connivendo oculos obvolvo.

Γλοιὰς, άδος, ἡ, equa maligno ingenio.

Γλοῖνις, ιτος, ὁ, invalidus. A

ΓΛΟΙΟΣ, ου, ὁ, invalidus; (2) sordidus; (3) malignus, malis imbutus moribus; *Substantive* (4) sordes olei, strigmenta.

Γλοιόω, ῶ, f. ώσω, lentum & viscosum reddo; *Pass.* lenteſco, viscosus fio. A γλοιὸς.

Γλοιώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, strigmentosus, glutinosus, viscosus. Ab eod.

Γλοιωδῶς, *Adv.* more eorum, qui nuunt capite inter dormiendum; (2) conniventer.

Γλῆτια, ων, τὰ, naticulæ, corpora duo dura in cerebro ad latera illius eminentia. A

ΓΛΟΤΤΟΣ, ου, ὁ, nates, clunes.

Γλυκάζω, f. άσω, dulce reddo; (2) dulceſco. A γλυκὺς. Hinc

Γλυκαίνω, f. ανῶ, dulce reddo.

Γλύκανσις, εως, ἡ, q. d. dulcificatio. A γλυκαίνω.

Γλύκεσμα, ατος, τὸ, dulcedo. A γλυκάζω.

Γλυκασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Γλυκεῖα, ας, ἡ, radix prædulcis, al. γλυκύρριζος; ab Hippocrate vocatur γλυκύμη.

Γλυκερὸν, *dulcis*, gen. sing. *Ion.* pro γλυκεῖος, a γλυκερὸς.

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, dulcis.

Γλυκεροχρὼς, ὁ ἡ ὁ, formosus, tener.

Γλυκέσεις, έσσα, έεν, dulciusculus, subdulcis.

Γλυκύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, dulces fundens lachrymas. Ex γλυκὺς, & δάκρυ, *lacrymæ.*

Γλυκυδερκὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, dulce videns, aut adspiciens, qui dulcis adspectus est. Ex γλυκὺς, & δέρκω, *video.*

Γλυκύδορος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui suavia, vel dulcia largitur. Ex γλυκὺς, & δῶρον, *donum.*

Γλυκυηχὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, dulcisonus. Ex γλυκὺς, & ἠχέω, *sono.*

Γλυκυθυμία, ας, ἡ, animæ suavitas, animi hilaritas. A

Γλυκύθυμος, ου, ὁ ἡ ὁ, exhilarans; (2) delicatus; (3) placido & miti animo præditus. Ex γλυκὺς, & θυμὸς.

Γλυκύκαρπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui dulcem fructum fert. Ex γλυκὺς, & καρπὸς, *fructus.*

Γλυκυμείλιχος, ου ὁ ἡ ὁ, dulciter mitis, dulciloquus. Ex γλυκὺς, & μείλιχος, *blandus.*

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, malum prædulce. Ex γλυκὺς, & μῆλον.

Γλυκυπάρθενος, ου, virginea suavitate præditus.

Γλυκυπίκρος, ου, ὁ ἡ ὁ, dulcedinem amarori permixtam habens. Ex γλυκὺς, & πικρὸς, *amarus.*

Γλυκύρριζα, ης, ἡ, dulcis radix. Ex γλυκὺς & ῥίζα, *radix.* Hinc *Angl.* Liquorice.

Γλυκυρρίζιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

ΓΛΥΚΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, dulcis; (2) jucundus.

Γλυκυσίδη, Glycyside, planta quædam.

Γλυκύστυφος, ου, ὁ ἡ ὁ, sapore dulci simul & acerbo præditus.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo; (2) Schema oratorium.

Γλυκυτράχηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, dulcem cervicem seu dulce collum habens.

Γλυκύφθογγος, ου, dulce sonans.

Γλυκυφανία, ας, ἡ, dulcis vox, cantus dulcis. Ab

Γλυκύφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui dulcis est vox. Ex γλυκὺς, & φωνὴ, *vox.*

Γλυκύχυλος, ου, dulcem succum habens.

Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura, quod sculptum est. A γλύφω.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, sculptor, cælator.

Γλύπτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Γλυπτὸς, ὴ, όν, sculptilis; (2) sculptus.

Γλυφάνιον, gen. s. *Ion.* pro γλυφάνου. A

Γλύφανον, ου, τὸ, scalprum, instrumentum ferreum, quo metalla scalpuntur & cælantur.

Γλύφανος, ου, ὁ, scalptura, cælatura.

Γλυφεῖον, ου, τὸ, scalprum.

Γλυφεὺς, έως, ὁ, sculptor.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, sculptura, cælatura.

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, incisura & crena sagittæ. A

Γλύφω, f. ψω, scalpo, sculpo. Γλύφειν τὸ ναῦς, *Arist.* A γλάφω.

ΓΛΩΣΣΑ, *Attice*, γλῶττα, ης, ἡ, lingua; (2) di-

Digitized by Google

(2) dicendi facultas; (3) sermo unicuique genti peculiaris; (4) vocabulum peregrinum obscurum & exoletum; (5) lingua seu lingula tibiæ; (6) calceamentorum vincula.

Γλωσσαλγέω, ῶ, f. ήσω, lingua doleo; (2) lingua prurio. Ex γλῶσσα, & ἀλγέω, *doleo.*

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor; (2) linguæ prurigo; (3) loquax maledicentia. Ex γλῶσσα, & ἄλγος, *dolor.*

Γλωσσαργία, ας, ἡ, garrulitas, loquacitas; (2) linguæ ignavia. A γλωσσαργός.

Γλωσσαργός, ός, ὁ ἡ, ή, garrulus, locutuleius, blatero, nugator. Ex γλῶσσα, & ἀργός.

Γλωσσάριον, ε, τὸ, lingula, Dim. A γλῶσσα.

Γλωσσασπίς, ίδος, ὁ ἡ, ή, qui lingua pro clypeo utitur, qui sua se defendit facundia. Ex γλῶσσα, & ἀσπὶς, *clypeus.*

Γλωσσηματικὸν, ός, τὸ, vocabulum peregrinum, aut rarum, explicatione indigum. A γλῶσσα.

Γλωσσηματικῶς, voce antiqua, rara, exquisita.

Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui linguæ ministerio ventrem alit, qui lingua victum quærit. Ex γλῶσσα, & γαστὴρ, *venter.*

Γλωσσογράφος, ου, ὁ ἡ, ή, qui de glossemata interpretatione scribit. Ex γλῶσσα, & γράφω, *scribo.*

Γλωσσοειδὴς, ές, ὁ ἡ, ή, linguæ similis. Ex γλῶσσα, & εἶδος, *species.*

Γλωσσοκάτοχος, ου, ὁ ἡ, ή, linguam continens. Ex γλῶσσα, & κατέχω, *contineo.*

Γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, vas, quod lingulas tibiarum recipit; (2) receptaculum quodvis. A γλωσσόκομος, ου, τὸ, theca condendis lingulis tibiarum idonea; (2) loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; (3) marsupium; (4) arca in templo collocata, in quam conjiciebatur pecunia. Ex γλῶσσα, & κομέω, *curo.*

Γλωσσοκρατέω, ῶ, f. ήσω, linguam coërceo, taceo. Ex γλῶσσα, & κρατέω, *contineo.*

Γλωσσομανία, ἡ, linguæ incontinentia, petulantia, &c.

Γλωσσορροφία, ῶ, f. ήσω, linguam agiliter verso, blatero. Ex γλῶσσα, & ῥέφω.

Γλωσσότμητος, ου, ὁ ἡ, ή, cui lingua præcisa est. Ex γλῶσσα, & τέμνω, *scindo, seco.*

Γλωσσοτομέω, ῶ, f. ήσω, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτέω, ῶ, f. ήσω, lingua blandior. Ex γλῶσσα, & χάρις, *gratia, blanditiæ.*

Γλωσσώδης, ες, ὁ ἡ, ές, lingulatus; (2) linguæ similis; (3) linguax, locutuleius.

Γλῶττα, ης, ἡ, vide γλῶσσα.

Γλωττικὸς, ἡ, όν, ad linguam pertinens.

Γλωττισμὸς, ὁ, ὁ, osculum, quo linguæ basiantium se contingunt mutuo. Ab eod.

Γλωττοδιφία, ας, fello, ore morigeror. Ex γλῶττα, pro γλῶσσα & διφάω.

Γλωττόκομον, ου, τὸ, idem quod γλωσσόκομον.

Γλωττοποιία, verba fingo, formo, sed talia fere, qualia philosophi solent.

Γλωττορροφέω, ῶ, idem quod γλωσσορροφέω.

ΓΛΩΧΙ'Ν, ῖνος, ὁ, cuspis teli, angulus, acies.

Γλωχὶς, ῖνος, ὁ, idem.

Γναθμὸς, οῦ, ὁ, mala, maxilla. A γνάθος.

ΓΝΑ'ΘΟΣ, ου, ἡ, mala, maxilla; (2) dentes; (3) bucca. Hinc

Γναθόω, ῶ, f. ώσω, cædo in malas.

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus; (2) nomen proprium. Ab eod.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro γναμπτοῖς. A

Γναμπτὸς, ἡ, όν, incurvus, flexibilis. A

Γνάμπτω, f. ψω, inflecto carpendo vel vellicando polio. A κάμπτω.

Γνάπτω, f. ψω, carpendo vel vellicando polio. Ab eod.

Γναφάλιον, ου, τὸ, herba, cujus foliis nonnulli pro gnaphalo utuntur. A γνάφαλον.

Γνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus e panno inter pectendum; (2) tomentum, quod culcitris infarcitur. A γνάπτω. Unde

Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Γναφεὺς, έως, ὁ, fullo; (2) piscis quidam.

Γναφευτικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, fullonica, sc. ars. A γναφεύς.

Γναφευτικὸς, ἡ, όν, ad fullones pertinens.

Γναφεύω, fullonicam exerceo. Ab eod.

Γνάφος, ου, ὁ, carduus fullonis. A γνάπτω.

Γνέψις, εως, ἡ, politio, quæ fit a fullonibus carpendo & vellendo. Ab eod.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ου, ὁ ἡ, ή, legitime genitus; (2) genuinus, sincerus. A γίνομαι. Hinc

Γνησιότης, ητος, ἡ, sinceritas, germanitas.

Γνησίως, *Adv.* legitime, genuine. Ab eod.

Ἔγνων, 1. sing. a. 2. opt. act. v. γινώσκω.

Γνὺς, *sciens.* a. 2. part. act. verbi ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus.

Γνοφέω, ῶ, f. ήσω, obtenebro.

ΓΝΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (2) turbo. Hinc

Γνοφόω, ῶ, f. ώσω, obtenebro.

Γνοφώδης, ες, ὁ ἡ, ές, calignosus. Ab eod.

Γνῦξ, *Adv.* genuflexo. A γόνυ, *genus.*

Γνῶ, *cognovit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔγνω, a verbo γινώσκω.

Γνάμας, *mentis*, gen. sing. *Dor.* pro γνώμης. A γνώμη, *mens.*

Γνωμάτδυμα, τὸ, decretum, judicium.

Γνωματδύω, f. δύσω, sententiose loquor; (2) dignosco, judico. A γνώμη.

Γνάμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro γνῶναι.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; (2) voluntas; (3) consilium; (4) sententia, s. dictum aliquod insigne; (5) rogatio ad populum, relatio ad senatum; (6) senatus auctoritas, sc. cum intercessione tribuni SCtum impeditur. A γινώσκω.

Γνωμηδὸν, *Adv.* per singulorum sententias.

Γνωμίδιον, τὸ, sententiola.

Γνωμικὸς, ἡ, όν, sententiosus. A γνώμη.

Γνωμοδοτέω, ῶ, f. ήσω, consilium do, sententiam pronuncio. Ex γνώμη, & δίδωμι, *do.*

Γνωμολογέω, ῶ, f. ήσω, sententiose dico, sententias loquor. A γνωμόλογος. Unde

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio sententiæ; (2) sententiarum collectio.

Γνωμολογικὸς, ἡ, όν, sententiis utens.

Γνωμολογικῶς, sententiose.

Γνωμολόγος, ου, ὁ ἡ, ή, sententiis frequenter utens. Ex γνώμη, & λέγω.

Γνωμονικὸς, ἡ, όν, peritus, sciens, doctus; (2) ad sciatherica pertinens. Hinc ἡ γνωμονικὴ, sc. τέχνη, Gnomonica, quæ est ars confiiciendi solaria. A γνάμων.

Γνωμονικῶς, *Adv.* gnomonice.

Γνωμοσύνη, ἡ, scientia, acumen judicii.

Γνωμοτυπέω, sententiis acutis utor.

Γνωμοτυπικὸς, ἡ, όν, frequens acutis sententiolis.

Γνώμων, ονος, ὁ ἡ, ή, cognitor; (2) index; (3) norma, amussis; (4) dens, ætatis index. A γινώσκω.

Γνῶναι, a. 2. inf. act. v. γινώσκω.

Γναριζέσθω, 3. sing. pr. imp. pass. A

Γναρίζω, f. ίσω, noscito, agnosco, cognosco; (2) probo, exploro; (3) notum facio, indico; (4) in memoriam revoco. Γναρίζειν τὲς λέγοντας, ὁποῖοί ἡ τινες εἰσι, Isoc. γναρίζεσθαι πρός τινος, ab. Luc.

Γνώριμος, ου, ὁ ἡ, ή, notus, cujus notitiam habemus; (2) notus, familiaris; (3) clarus, celebris; (4) discipulus. A γναρίζω.

Γναρίμως, *Adv.* familiariter.

Γνωρισμα, ατος, τὸ, indicium, nota; (2) proprietas; (3) insigne, ornamentum, decus.

Γνωρισμὸς, οῦ, ὁ, agnitio e signis, &c.

Γνωριστικὸς, ἡ, όν, notitiam præbens, indicans. A γναρίζω.

Γναρῶ, *notum faciam*, 1. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro γναρίσω, a verbo γναρίζω.

Γνώσομαι, 2. f. 1. ind. med. *Ion.* pro γνώσσομαι.

Γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro γνώσσομαι, a γινώσκω.

Γνωσθεὶς, *cognitus*, a. 1. part. pass.

Γνωσθήτω, *notum fit*, 3. sing. a. 1. imper. pass.

Γνωσιμαχέω, ῶ, f. ήσω, repugno sententiæ meæ eamque muto, pœnitentiam ago, resipisco. Ex γνῶσις, & μάχομαι, *pugno.*

Γνωσίμαχος, inimicus sententiæ; nomen hæreticorum.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; (2) cognitio judicis; (3) sententia, doctrina, sapientia. A γινώσκω.

Γνώσσομαι, 1. f. f. 1. ind. med. v. γινώσκω.

Γνώστης, ου, ὁ, cognitor, ariolus. Ab eod.

Γνωστικὸς, ἡ, όν, cognoscendi facultate præditus. Hinc οἱ γνωστικοὶ, qui in mysteria Dei altius quam cæteri se penetrasse credebant, (iique vel christiani recte sentientes ut ap. Cl. Al. sæpe, vel hæretici ap. Epiphan. *Enn.*) A γνώστης.

Γνωστὸς, ἡ, όν, notus, cognitus; (2) amicus.

Γνωτὴ, ῆς, ἡ, soror. A γνατὸς.

Γνωτὸς, οῦ, ὁ, notus; (2) consanguineus, propinquus, frater. A γινώσκω.

Γνωτοφόντις, ἡ, intersectrix fratris, propinqui.

Γνώτω, *noscito*, 3. sing. a. 2. imper. act.

Γνώσοι, 3. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* γνῶσι.

Γοάοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro γοάουσι. A

ΓΟΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, & γοάσομαι, ῶσαι, gemo, deploro, defleo. Γοᾷδέ μ' ὦ γωῶκες, Aristt. Θεσμ. 1045.

Γόγγρος, ου, congrus, vel conger, piscis; (2) arborum tuberculum rotundum, olivæ simile.

Γογγροειδὴς, ὲς, congro similis.

Γογγροκτόνος, ὁ, qui congrum occidit.

Γογγραινη, ης, ἡ, tumor gutturis, aliarumque nervosarum partium.

Γογγύζω, f. ύσω, murmuro, musso.

Γογγύλλωμα, ατος, τὸ, coagmentum rotundum, opus teres, orbis. A

Γογγυλλόω, f. δύσω, rotundo, rotundum efficio. A Γογγύλος.

Γογγυλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Γογγύλη, ης, ἡ, rapum rotundum; *Angl.* Turnep; (2) maza rotunda. Ab eod.

Γογγυλίδιον, ου, τὸ, rapulum; (2) pillulæ minutæ. Dim. a γογγύλη.

Γογγυλίζω, f. ίσω, idem quod γογγυλόω.

Γογγύλιος, ου, ὁ ἡ, ή, idem quod γογγύλος.

Γογγυλὶς, ίδος, ἡ, rapa. A γογγύλος.

Γογγύλος, ὴ, όν, rotundus. A στρογγύλος.

Γογγυλοσκιλωτὸς, ου, ὁ ἡ, ή, tabernaculum seu domicilium habens rotundum. Ex γογγύλος, & σκηνὴ, *tabernaculum.*

Γογγυλωπὸς, ὴ, όν, qui rotunda est facie, rotundus visu seu adspectu: Ex γογγύλος, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Γογγυσμὸς, οῦ, ὁ, murmur, mussitatio, fremitus. A γογγύζω.

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. Ab eod.

Γογγυστικὸς, ἡ, όν, ad murmurationem propensus.

Γοήδων, ον, q. d. luctu dotatus, lugens. Ex γόος, & ἔδνον.

Γοηρὸς, ρὰ, ρὸν, lugubris, flebilis, lamentabilis. A γοάω.

Γοηρὰς, lamentabiliter.

Γοήμμαι, præs. inf. act. *Hom.* pro γοᾶσθαι, a γόημι, *gemo.*

Γοήμων, ονος, ὁ ἡ, ή, gemibundus, lamentabilis. Ab eod.

Γοητλανὴς, ές, ὁ ἡ, ή, q. d. luctu vagus. Ex γόος, & πλάνη, *error.*

Γόης, ητος, ὁ, incantator, præstigiator; (2) impostor quivis. Hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Γοήτευμα, ατος, τὸ, idem.

Γοητευτικὸς, incantandi, fascinandi causa.

Γοητεύω, f. εύσω, incanto, fascino, incantatione & præstigiis decipio; (2) illicio, pellicio. Ἐξαπατῶντες ἡ γοητεύοντες, Plat. A γόης.

Γοητικὸς, ἡ, όν, incantatorius. Ab eod.

Γολγοθᾶ, Golgotha, Nomen Syr. κρανίου. *Locus Calvariæ.*

Γόμορρα, ας, ἡ, Gomorrha. Nomen urbis Hebr. *Habitatio.* Hinc

Γομορρῆος, ου, ὁ ἡ, ή, Gomorrhæus.

Γόμος, ου, ὁ, onus navis; (2) merces. A γέμω.

Γομοφόρος, ου, ὁ ἡ, ή, farcinarius. Ex γόμος, & φέρω.

Γομφ-

Digitized by Google

Γομόω, ῶ, f. ώσω, onero. A γόμος.
Γομφάριον, τὸ, parvus clavus; (2) piscis quidam.
Γομφίασις, εως, ἡ, mobilitas dentium, morbi genus.
Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, confractio, vel ſtupor dentium. Ab eod.
Γόμφιος, ὁ, dens molaris. A γόμφος.
Γομφίστωρ, ορος, ὁ, idem; (2) accuratus, exquiſitus.
ΓΟΜΦΟΣ, υ, ὁ, cuneus; (2) clavus; (3) piſcis quidam. Hinc
Γομφοτήριον, υ, τὸ, clavus ligneus.
Γομφότομος, ὁ, clavis fixus. Ex γόμφος, & τέμνω, *ſeco*.
Γόμφωμα, ατος, τὸ, coagmentatio per clavos.
Γόμφωσις, εως, ἡ, idem.
Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, coagmentator, fabricator.
Γομφωτὸς, ἡ, ὸν, coagmentatus, compactus. A
Γομφόω, ῶ, f. ώσω, clavis compingo; (2) compingo. A γόμφος.
Γονατίζω, f. ίσω, geniculo, genua flecto; (2) in genua procumbere facio. A γόνυ.
Γονάτιον, υ, τὸ, geniculum. Dim. ab eod.
Γονατίδεσμος, υ, ὁ, genuale. ſcil. ligaculum. Ex γόνυ, & δεσμός.
Γονατόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, geniculor, in geniculum nodor. Ab eod.
Γονατώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, geniculatus, geniculis cinctus, nodis geniculatus. Ab eod.
Γονεια, ας, ἡ, fœtificatio. A γονεύς.
Γονεῖς, *parentes*, nom. pl. *contr.* pro γονέες. A
Γονεύς, έως, ὁ, parens. A γονὴ, *genitura*.
Γονὴ, ῆς, ἡ, genitura; (2) ſemen genitale; (3) fœtus, ſoboles. Ab eod.
Γονῆος, g. ſ. *Ion.* pro γονέος, a γονεύς.
Γόνιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, genitalis, prolificus; (2) fœcundus; (3) generoſus. Ab eod.
Γονίμως, *Adv.* fœcunde.
Γονιμότης, ητος, ἡ fœcunditas.
Γονιμώδης, ώδες, fœcundus.
Γονόεις, όεσσα, όεν, fœcundus, fertilis. A γίνομαι, *naſcor*.
Γονοποιία, ας, ἡ, fœtura, fœtificatio.
Γονόῤῥοια, ας, ἡ, ſeminis genitalis profluvium. A
Γονόῤῥοος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſeminis fluxum patitur. Ex γονὴ, & ῥέω, *fluo*. Unde
Γονορρύη, idem quod γονόῤῥοια.
Γονορρυὴς, ε, ἑ, idem quod γονόῤῥοος.
Γονορρύω, ῶ, f. ήσω, fluxum ſeminis patior.
Γονὸς, ε, ὁ, ſoboles, proles; (2) generatio; (3) genus; (4) filius. A γίνομαι, *naſcor*.
Γονὸς, ε, ὁ, locus, vel ſolum fertile. Ab eod.
ΓΟΝΥ, υος, & γόνατος, & *Poet.* γουνὸς, τὸ, genu; (2) internodium.
Γουναλγὴς, ὁ ἡ ἡ, genuum dolore laborans.
Γουνκλινία, ας, f. ήσω, genu flecto. A
Γουνκλινὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, genua flectens. Ex γόνυ, & κλίνω, *flecto*.
Γουνκλισία, ας, ἡ, genuflexio, ſupplicatio quæ fit genibus flexis. Ex γόνυ, & κλίσις.
Γούνκροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, blæſus; (2) cui genua trepidant; (3) timidus; (4) cinædus, mollis. Ex γόνυ, & κρότος.
Γουπετία, ας, f. ήσω, ad genua accido. A
Γουπετὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, accidens ad genua alicujus. Ex γόνυ, & πίπτω.
Γόος, ου, ὁ, luctus. A γοάω.
Γόργειος, εία, ειον, Gorgonius. A γοργώ.
Γοργόω, f. ώσω, gradum cito, feſtino. A γοργὸς.
Γοργιάζω, Gorgiæ dictionem tumidam imitor.
Γοργίειος, α, ον, γοργόνειος, & γοργωπὸς, idem quod γόργειος.
Γοργολόφα, ης, ἡ, galeam habens ex capite Gorgonis, caput Gorgonis in cono galeæ geſtans. Ex γοργὸς, & λόφος.
Γοργολόφος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Γοργόνειος, α, ον, idem quod γόργειος.
Γοργόνωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, in tergore Gorgonis caput pictum habens. Ex γοργὸς, & τῶτος.
Γοργύομαι, ῦμαι, fut. ώσομαι, agiliorem & vivaciorem me præbeo; (2) feroçio, efferor. Ab eod.
ΓΟΡΓΟΣ, ὴ, ὸν, velox, vividus, torvus.
Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas; (2) torvitas. A γοργὸς.
Γοργῦς, *Gorgonis*, gen. ſing. *contr.* pro γοργόος, a nom. γοργὼ, *Gorgo*.
Γοργοφονη, ης, ἡ, Gorgonis interfectrix.
Γοργοφόνος, ὁ ἡ ἡ, interfector, vel idem.
Γοργόφθαλμος, idem quod γοργῶπις.
Γοργὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, celeritas; (2) Gorgo, una filiarum Phorci, Meduſa ſcilicet, vel Sthenio, vel Euryale, quæ junctim γοργόνες dicuntur. A
Γοργὼν, όνος, ὁ, idem; (2) animal noxium in Africa.
Γοργῶπις, ιδος, ἡ, adſpectu horrenda, ut Gorgo.
Γοργωπὸς, οῦ, ὁ, adſpectu horrendus ut Gorgo. Ex γοργὸς, & ὤψ, *oculus, vultus*.
Γοῦν, igitur; (2) certe, quidem; (3) ſaltem; (4) etiam. Ex γε, & οὖν.
Γουνάζομαι, f. άσομαι, genua amplectens oro. Τῶν ὑπὲρ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι ἠ παρεόντων, Il. 15, 665. A γόνυ.
Γούνατ', pro γούνατα, acc. pl. *Ion.* pro γόνατα.
Γουναλγὴς, ὲς, id. quod γουναλγὴς.
Γούνασμα, τος, τὸ, ſupplicatio.
Γουνοῖσιν, *fertilibus*, dat. plur. *Ion.* pro γονεῦσι. A γονὲς, *fertilis*.
Γουνόομαι, ώμαι, genua amplector ſupplex.
Γουνοπαχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, genua pinguis, tumida habens genua. Ex γόνυ, & παχὺς, *craſſus*.
Γουνὸς, ὴ, ὸν, fertilis; (2) *Subſtantive* ſolum fertile vel ferax.
Γούνων, gen. pl. *Ion.* pro γονέων, a γόνυ.
Γοώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lugubris. A γοάω.
Γοῶσα, *contr.* pro γοάουσα, a γοάω.
Γράδδω, *Adv.* expreſſe, quaſi depictim. A γράφω.
ΓΡΑΒΙΟΝ, υ, τὸ, tædæ genus.
ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, anus, vetula; (2) cutis circa umbilicum, quia in ea rugæ ſenectutem indicant; (3) una γραιῶν, quæ certæ Deæ gentilium erant.
Γραῖα, ἡ, arca panaria.
Γραΐδιον, υ, τὸ, anicula. Dim. a γραῖα.
Γραϊκὸς, ὴ, όν, anilis. Ab eod.
ΓΡΑΙΚΟΣ, ὴ, όν, Gtæcus. a, um.
Γραινόομαι, ώμαι, anus fio, ſenelco. A γραῖα.
Γραῖνα, comedo, quaſi a γράω.
Γραῖς, ιδος, ἡ, anus. Ab eod.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera ſcripta; (2) *antiq. pro* libro; (3) ſcriptum quodcunque, ut tabulæ publicæ, leges, libri rationum, &c. et *in Plurali* epiſtola, literæ; (5) literæ, doctrina; (6) acta publica, tabulæ; (7) chirographum.
Γραμμάριον, υ, τὸ, ſcrupulum, vigeſima quarta pars unciæ. A γράμμα.
Γραμματεία, ας, ἡ, ſcriptura, literatura.
Γραμματεῖον, υ, τὸ, tabella, libellus, codicillus, album; (2) volumen quodcunque; (3) teſtamentum, teſtamenti exemplum; (4) chirographum, cautio; (5) ludus literarius; & *in Plural.* (6) acta & documenta publica; (7) rationes argentarii.
Γραμματεὺς, έως, ὁ, ſcriba; (2) magiſtratus nomen variæ in variis civitatibus poteſtatis; (3) *in S. lib.* legis divinæ interpres, Theologus, Theologiæ Doctor.
Γραμματεύω, f. εύσω, ſum ſcriba; ſcribæ partes ago. A γραμματεύς.
Γραμματίδιον, υ, τὸ, epiſtolium *inpr.* amatorium; (2) ſchedula teſtificantis; (3) tabella, libellus. Dim. a γράμμα.
Γραμματικεύομαι, f. εύσομαι, grammaticum, ſeu literatorem ago. A γραμματικός.
Γραμματικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, Grammatica, ſc. ars. Ab eodem.
Γραμματικὸς, ὴ, όν, literator grammaticus; (2) calculo, numeris tractandis peritus.
Γραμματικῶς, *Adv.* grammatice.
Γραμματίζω, f. ίσω, literas, initia linguæ trado, i. e. legendi & ſcribendi ſcientiam.
Γραμμάτιον, τὸ, idem quod γραμματίδιον.
Γραμματιστὴς, οῦ, ὁ, Grammaticæ præceptor. A γραμματίζω.
Γραμματοδιδασκαλεῖον, υ, τὸ, ludus literarius. A
Γραμματοδιδάσκαλος, υ, ὁ, qui literas docet, ludi litterarii magiſter. Ex γράμμα, & διδάσκαλος, *magiſter*.
Γραμματοεισαγωγὺς, έως, ὁ, publicarum literarum promulgator; (2) ad literas introductor. Ex γράμμα, & εισαγωγὺς.
Γραμματοκύφων, ονος, ὁ, pueros docens, ſc. legere vel ſcribere (vilis & contemptibilis ut γραμματίστης.) Ex γράμμα, & κύφων.
Γραμματοφορέω, ῶ, fut. ήσω, literas fero. A
Γραμματοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, tabellarius. Ex γράμμα, & φέρω.
Γραμματοφυλάκιον, υ, τὸ, locus, ubi ſcripta publica adſervantur. Ex γράμμα, & φύλαξ, *cuſtos*.
Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea; (2) carceres ſive initium curriculi, quod olim ducta linea notabatur; (3) tabula, in qua latrunculis ludebatur. A γράφω. Hinc
Γραμμίζω, fut. ίσω, latrunculis ludo.
Γραμμικὸς, ὴ, όν, linearis; (2) linearum peritus. Ab eod.
Γραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ludus latrunculorum. A γραμμίζω.
Γραμμοπύκιλος, ον, lineis variis diſtinctus, virgatus, ſcutulatus.
Γραμμοειδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, lineæ ſimilis. A γραμμὴ.
Γραολογία, ἡ, aniles nugæ, fabulæ aniles.
Γραοπρεπὴς, ὲς, aniculas decens, anilis.
Γραόφιλος, ὁ, aniculæ amans.
Γραοσόος, ε, ὁ, qui vetulas abigit, proprie ab emendis piſcibus. Vox Comica. A γραῦς, & Ζοέω, *abigo*.
Γράπις, ιδος, ἡ, ſenecta, ſeu exuviæ ſerpentis, cicadæ, & ſimilium; (2) avis ſpecies.
Γραπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcriptor. A γράφω.
Γράπλης, ε, ὁ, rugoſus. Ab eod.
Γραπτὸς, ὴ, όν, ſcriptus. Ab eod.
Γραπτὸς, ὸς, ἡ, inſcriptio corporis vulneribus; (2) ſcarificatio. Ab eod.
ΓΡΑΣΣΟΣ, ε, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur; (2) alarum fœtor.
ΓΡΑΣΣΟΣ, ε, ὁ, clamor militum in conſictu primo.
Γραὸς, ες, ἡ, gramen. A γράω.
Γράσων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, hircoſus, cui fœteat alæ; (2) fatuus, ſtultus, demens. A γράσος.
Γραῦς, αὸς, ἡ, anus. A γραῖα.
Γραφεῖδιον, υ, τὸ, ſtilus; (2) penicillus.
Γραφεῖον, υ, τὸ, idem. A
Γραφεὺς, έως, ὁ, ſcriptor; (2) pictor.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura; ſcriptio; (2) pictura; (3) accuſatio.
Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. paſſ. v. γράφω.
Γραφίδιον, τὸ, ſtilus. *Dim.*
Γραφικὸς, ὴ, όν, ſcriptorius; (2) pingendi peritus.
Γραφικῶς, *Adv.* graphice, expreſſe, ſignanter.
Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtilus. A
ΓΡΑΦΩ, f. ψω, ſcribo; (2) pingo; (3) inſculpo; (4) decerno, ſancio. Γράφω Ζε μυρίας δραχμὰς, accuſo, Ariſt. Av. 1057. Γραφεὶς τινα παρανόμων, ὀφλὼν τινος, accuſare coram; δίκην, impingere.
Γραφεῖον, ſcripturio.
Γράψης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. γράφω.
Γράψον, *ſcribe*, 2. ſing. a. 1. imper. act.
ΓΡΑΩ, ῶ, f. άσω, comedo.
Γραῶδης, ες, ὁ ἡ ἡ, anilis. A γραῦς.
Γρηγορέω, ῶ, f. ήσω, v'gilo. Ab ἐγρηγορέω.
Γρηγόρησις, εως, ἡ, vigilantia. A γρηγορέω.
Γρηγορικὸς, ὴ, όν, vigil, pervigil. Ab eod.
Γρηγορὼς, perf. part. med. *Ion.* pro ἐγρηγορὼς, a verbo γρηγορέω, *vigilo*.
Γρηΐς, ὶς, ὁ ἡ ἡ, anilis; (2) antiquus. A γραῖα.
Γριπόομαι, & γριφόομαι, it. γριπομαι, & γριφομαι, *ap. Hipp.* vellico, lancino, de doloribus e ſpaſmo.
Γριπὺς, έως, ὁ, piſcator; (2) qui conſuit, vel farcit retia. A γρίπος.
Γριπεύω, piſcor.
Γριπίζω, f. ίσω, piſcor. Hinc

Γρίπισμα,

Digitized by Google

Γρίπισμα, ατος, τὸ, lucrum, captura.
ΓΡΙΠΟΣ, υ, ὁ, rete.
Γρίπων, ὁ, piscator. A γρίπος.
Γριφώσω, f. ώσω, griphos dissolvo. A
Γρίφος, υ, ὁ, vel γρῖφος, ου, τὸ, rete; (2) sagena; (3) convivalis quæstio ænigmatica; (4) ænigmaticus & ambiguus sermo quivis, griphus. A γρίπος.
Γριφώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, gripho similis; (2) intricatus. A γρῖφος.
ΓΡΟΝΩΝ, primum rudimentum tibicinum, modulus, quem primum docentur, s. qui tibias inflare discunt.
ΓΡΟΣΦΟΣ, υ, ὁ, teli genus, pilum, hastæ cuspis, quam terræ infigimus; (2) glans qualis funda excutitur.
Γροσφόμαχος, ὁ, miles levis armaturæ, veles.
Γροσφορός, ὁ, idem.
ΓΡΥ, vel γρὺ, quicquid minimum est; (2) sordes, quæ sunt sub unguibus; (3) genus quoddam parvi numismatis; (4) vox suum, quam & edere solent, qui dedignantur respondere.
Γρύζω, f. ύξω, grunnio: (2) hisco, leniter loquor, allatro. Οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς, Arist. Lys. 511. A γρύ.
Γρύλλη, ης, ἡ, grunnitus. Ab eod.
Γρυλλίζω, f. ίσω, grunnio. A γρύλλη.
Γρυλλισμὸς, ὁ, grunnitus. A γρυλλίζω.
Γρυλλίων, ωνος, ὁ, idem. Diminut. A
Γρύλλος, υ, ὁ, idem quod γρυλλισμός.
Γρυμαία, ας, ἡ, peræ quoddam genus; (2) res vilis & minimi pretii. A γρύ.
Γρυμαιοπώλης, ου, ὁ, qui peras & scruta vendit. Ex γρυμαία, & πωλέω, vendo.
Γρυπαίνω, incurvor. A γρυπός.
Γρυπός, ὴ, ὁ, qui naso, vel rostro est adunco.
Γρυπος, ὴ, ὸν, incurvus, aduncus, inflexus. A γρύψ. Hinc
Γρυπότης, ητος, ἡ, incurvitas, aduncitas, peculiariter nasi.
Γρυσμὸς, ὅ, ὁ, grunnitus. A γρύζω.
Γρυπόω, ῶ, f. ώσω, aduncum reddo, incurvum & inflexum facio. Ab eod.
Γυτρία, ας, τὰ, scruta. A γύτ.
Γρύτη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Γρυτοπαλεῖον, locus ubi scruta venduntur.
Γρυτοπώλης, ου, ὁ, scrutorum venditor. Ex γρύτη, & πωλέω.
ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, & γρῶνος, ὁ, caverna, saxum exesum, excavatum.
ΓΥΑ, ας, ἡ, arvum, jugerum; (2) via; (3) fossa.
Γύαια, ων, τὰ, funes, quibus naves terræ alligantur. A γύα.
Γυάλαι, ων, αἱ, pocula. Vox Megarica.
Γυάλιον, gen. sing. *Ion.* pro γυάλου.
ΓΥΑΛΟΝ, υ, τὸ, cavitas; (2) vola; (3) vallis. Hinc
Γυαλὸς, ὴ, ὸν, qui manu comprehendi potest.
Γυαρκὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, qui facit membra apta ad ferendos labores; (2) vegetus. Ex γυῖον, *membrum*, & ἀρκέω, *sufficio*.
Γύης, υ, ὁ, dentale, pars aratri. A γύα.
Γυήτης, υ, ὁ, claudus. A γυιός.
Γυιοβαρὴς, ὲς, membra gravans, malè afficiens.
Γυιοβόρος, ὁ ἡ ὁ, membra depascens. Ex γυῖον, & βορὸς, *edax*.
Γυιοδαμὰς, ὰ, ὁ, qui membra domat. Ex γυῖον, & δαμάω, *domo*.
Γυιόκολλος, ὁ ἡ ὁ, membra, pedes constringens.
Γυιοκόρος, ὁ ἡ ὁ, membra depascens; (2) membra fatigans. Ex γυῖον, & κείρω.
ΓΥΙΟΝ, υ, τὸ, membrum, in primis majus, ut pes manusve.
Γυιοπαγὴς, ὲς, qui membra facit torpida, rigida, ut frigus.
Γυιοπέδη, ης, ἡ, pedica.
Γυιὸς, ὴ, ὸν, claudus. A γυῖον.
Γυιοτακὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, membra tabefaciens. Ex γυῖον, & τήκω, tabesco.
Γυιοτόρος, ὁ ἡ ὁ, membra transfigens, lacerans.
Γυιοφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, membra excedens. Ex γυῖον, & φαγεῖν, *comedere*.
Γυιόω, ῶ, f. ώσω, membra frango; (2) claudum reddo; (3) enervo. A γυιός.
Γυιωθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi γυιόω.
Γυλιὸχλιν, ενος, ὁ ἡ ὁ, cervicem prælongam & gracilem habens. Vox Comica. Ex γυλιὸς, & αὐχὴν, *cervix*.
ΓΥΛΙΟΣ, ὸ, ὁ, & γύλιος, vasculum militare, vimineum in primis, in quo cibus adservabatur.
Γυμνάζω, f. άσω, exerceo. A γυμνός.
Γυμνὰς, άδος, ἡ, exercitationi dedita. Ab eod.
Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. A γυμνάζω.
Γυμνασιαρχία, ῶ, f. ήσω, exercitationibus præsum, sum gymnasiarcha. A
Γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnasii præfectus, gymnasiarcha. Ex γυμνάσιον, & ἄρχω, *princeps*.
Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnasii præfectura.
Γυμνασιάρχος, υ, ὁ, idem & ex iisd.
Γυμνάσιον, υ, τὸ, exercitatio; (2) palæstra, gymnasium, locus, in quo se nudi exercent. A γυμνάζω.
Γύμνασις, εως, ἡ, exercitatio. Ab eod.
Γύμνασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præfectus pueris exercendis.
Γυμναστικὸς, ὴ, όν, exercitatorius. Ab eod.
Γυμναστικῶς, more palæstrico.
Γυμνὴς, ὴ, ὸν, inops. A γυμνός.
Γυμνῆς, ῆτος, ὁ, miles levis armaturæ, veles. Ab eod.
Γυμνησίαι, & γυμνήτιδες, insulæ Baleares.
Γυμνητία, & γυμνητία, ἡ, levis armatura, i. e. milites levis armaturæ. A γυμνῆς.
Γυμντεύω, f. εύσω, sum miles levis armaturæ; (2) nudus sum. Γυμντεύομεν καὶ κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. Ab eod.
Γυμνήτης, ου, ὁ, idem quod γυμνῆς.
Γυμνητικὸς, ὴ, όν, levis armaturæ; (2) qui nudus degit. A γυμνήτης.
Γυμνικὸς, ὴ, όν, gymnicus. A γυμνός.
Γυμνοδειρίομαι, ιάσομαι, nudus conspicior. Ex γυμνὸς, & δέρκω, *conspicio*.
Γυμνόκαρπος, υ, ὁ, ἡ, ὁ, cujus fructus nudi sunt, qui non habet fructus involucro tectos. Ex γυμνος, & καρπὸς, *fructus*.
Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, nudorum puerorum exercitatio. Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex γυμνὸς, & παῖς, *puer*.
Γυμνοποδέω, ῶ, f. ήσω, nudis pedibus incedo; (2) nudipedalia exerceo. A γυμνόπους.
Γυμνοπόδης, idem quod γυμνόπους.
Γυμνοποδία, ας, ἡ, incessus nudis pedibus; (2) saltationis genus; (3) nudipedalia. A γυμνόπους.
Γυμνόπους. οδος, ὁ ἡ ὁ, qui nudis pedibus est, vel incedit. Ex γυμνὸς, & πῶς.
ΓΥΜΝΟΣ, ὴ, όν, nudus; (2) inermis; (3) destitutus rebus quibusvis; pauper, inops; (4) solus; (5) puer imberbis; (6) manifestus, apertus.
Γυμνοσοφισταὶ, ῶν, οἱ, Indorum sapientes, qui nudi vitam voluptatis expertem agebant. Ex γυμνὸς, & Σοφισὴς, *sapiens*.
Γυμνόσπερμος, & γυμνοσπέρματος, υ, ὁ ἡ ὁ, cujus semen nudum, i. e. nullis involucris tectum est.
Γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas; (2) paupertas. A γυμνός.
Γυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo; (2) spolio, privo; (3) aperio, detego. Ab eod. Hinc
Γυμνωθέντα, acc. s. m. g. a. 1. part. pass. v. γυμνόω.
Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio; (2) nuditas.
Γυνὰ, *mulier*, *Dor.* pro γυνή.
Γυνάι, *o mulier!* voc. sing. ab inus. γυνάιξ pro γυνή.
Γυναικάδελφος, ὁ, uxoris frater.
Γυναικάνηρ, mollis, effeminatus. Ex γυνὴ, γυναικὸς, *mulier*, & ἀνὴρ, *vir*.
Γυναικάριον, υ, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.
Γυναικεῖον, υ, τὸ, gynæceum, conclave mulierum. A
Γυναικεῖος, α, ον, muliebris. Hinc τὰ γυναικεῖα, ων, menstrua.
Γυναικείως, *Adv.* muliebriter.
Γυναικίας, ου, ὁ, muliebris, effeminatus.
Γυναικίζω, f. ίσω, cultu gestuque feminam reddo; (2) effemino. *In med.* (1) cultu femineo utor; (2) muliebriter, effeminate vivo, muliebria patior.
Γυναικικὸς, ὴ, όν, effeminatus, muliebris.
Γυναικισ-ὸς, ὴ, imitatio muliebris.
Γυναικισμὸς, υ, ὁ, superstitio, metus aliave pars indolis muliebris. A γυναικίζω.
Γυναικιστὶ, muliebriter.
Γυναικοβάλος, ὁ ἡ ὁ, muliebriter consulens, a muliere excogitatus, muliebris.
Γυναικοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, qui est specie muliebri. Ex γυνὴ, & εἶδος, *species*.
Γυναικόθυμος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui muliebri est animo. Ex γυνὴ, & Θυμὸς, *animus*.
Γυναικοθύμως, *Adv.* muliebriter.
Γυναικοῖέρακες, ων, οἱ, qui mulieribus, ut accipitres avibus inhiant. Ex γυνὴ, & ἱέραξ.
Γυναικοκήρυκλος, ου, a muliere celebratus, laudatus.
Γυναικόκλαψ, adulter.
Γυναικόκοσμοι, ων, οἱ, magistratus, qui Athenis mulieres petulantiores multa admonebant. Ex γυνὴ, & κόσμος.
Γυναικοκρασία, ὴ, mollitudo muliebris.
Γυναικοκρατέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, feminarum imperio regor, feminæ pareo. Ex γυνὴ, & κρατέομαι, *regor*. Unde
Γυναικοκρατία, ίας, ἡ, muliebre imperium.
Γυναικομανέω, ῶ, amore mulierum insanio. Γυναικομανῶ γὰρ, περιξέω δ' ὑμᾶν αεὶ, Arist. Θεσμ. 583. A seq.
Γυναικομανὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, mulierum amore insanus, mulierosus. Ex γυνὴ, & μαίνομαι, *furo*. Hinc
Γυναικομανία, ίας, ἡ, insanus mulierum amor.
Γυναικόμιμος, ὁ ἡ ὁ, mulieres imitans. Ex γυνὴ, & μιμέομαι, *imitor*.
Γυναικομορφος, υ, ὁ ἡ ὁ, mulieris formam habens. Ex γυνὴ, & μορφὴ, *forma*.
Γυναικονομία, ας, ἡ, mulierum disciplina. A
Γυναικονόμοι, ων, οἱ, magistratus modestiæ matronali præfecti. Ex γυνὴ, & νόμος.
Γυναικοπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior, effeminor. Ex Γυνὴ, & πάσχω, *patior*.
Γυναικοπίπτης, ὁ, venator mulierum.
Γυναικοπλὴθὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, mulieribus plenus. Ex γυνὴ, & πλήθω, *plenus sum*.
Γυναικοπρεπὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, mulieres decens. Ex γυνὴ, & πρέπω, *decet*.
Γυναικοπρεπῶς, *Adv.* muliebriter, ita ut mulieres decet.
Γυναικὸς, *mulieris*, gen. sing. a γυνή.
Γυναικοφίλας, *Dor.* pro.
Γυναικοφίλης, υ, ὁ, mulierum amator; (2) effeminatus. Ex γυνὴ, & φίλος, *amicus*.
Γυναικόφρων, muliebriter sentiens, cogitans.
Γυναικόφωνος, υ, ὁ ἡ ὁ, muliebrem vocem habens. Ex γυνὴ, & φωνὴ, *vox*.
Γυναικώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, muliebris, effeminatus. A γυνή.
Γυναικὼν, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. Ab eod.
Γυναικωνίτης, υ, ὁ, idem.
Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem; (2) cœtus mulierum. A γυναικών.
Γυναιμανὴς, idem quod γυναικομανὴς.
Γυναιον, υ, τὸ, muliercula. Dim. a γυνή.
Γυνάνδρος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui masculi & feminei sexus est. Ex γυνὴ, & ἀνὴρ, *vir*.
ΓΥΝΗ, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, γυναὶ, mulier, femina; (2) uxor. Hinc
Γύνις, & γυνὶς, ιδος, ὁ, mollis, effeminatus.
Γυπαίετος, υ, ὁ, aquila vulturis speciem referens. Ex γὺψ, *vultur*, & ἀετὸς, s. αἰετὸς.
Γυπάριον, υ, τὸ, avis nidus. Ab eod.
Γυπὴ, ῆς, vel γύπη, ης, ἡ, vulturis nidus; (2) tugurium; (3) lustrum, domicilium subterraneum. A γὺψ.
Γύπινος, ίνη, ινον, vulturinus, qui e vulture est. Ab eod.
Γυπαλέος, ία, έον, inflexus, curvus. A γυρός.
ΓΥΡΓΑΘΟΣ, υ, ὁ, canistrum e vimine.
Γυρεία, ας, ἡ, fossio, scrobs, repastinatio, ambitus. A
Γυρόω, f. ώσω, in orbem verso; (2) fodio; (3) in scrobibus condo. A γυρός.
Γυρότομος, υ, ὁ ἡ ὁ, in orbem scissus. Ex γύρος, & τέμνω, *scindo*.

Γυρτὸ-

Digitized by Google

Γυροτόμος, in orbem findens.
Γυρῖνος, ranæ rotundæ minores & imperfectæ. A γῦρος. Ἐξ ὕδατος φατίσσει βάσσει γυρῖναν. Aratus 947.
Γύσιος, ία, ον, orbiculāris. Ab eodem.
ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, pollen.
Γυρίδρομος, ε, ὁ, in orbem currens, aut motus. A γῦρος, & inus. δρόμω, curro.
ΓΥΡΟΣ, ρά, ρόν, curvus, incurvus; (2) rotundus; (3) ὁ, Subst. scrobs.
Γῦρος, ε, ὁ, gyrus, circulus, ambitus; (2) placentæ quoddam genus. A γυρόω.
Γυρόω, ῶ, f. ώσω, incurvo; (2) in gyrum colligo, in orbem verto; (3) in scrobem condo. A γυρός.
Γύραμα, ατος, τὸ, circumactio in orbem; (2) circus. A γυρόω.
Γύρασις, εως, ἡ, idem & ab eod.
ΓΥΨ, γυπὸς, ὁ, vultur.
ΓΥΨΟΣ, ε, ἡ, gypsum, res calci cognata. Hinc
Γυψόω, ῶ, f. ώσω, gypso illino, gypso obduco.
Γώ, ego, per Aphæresin, pro ἐγώ.
ΓΩΛΕΑ, ᾶς, spelunca & latibula, seu lustra ferarum.
Γῶν, saltem, Ion. pro γοῦν.
Γώνατα, nom. vel acc. pl. Dor. pro γόνατα.
ΓΩΝΙΑ, ας, ἡ, angulus; (2) locus abditus.
Γωνιαῖος, αία, αῖον, angularis. A γωνία.
Γωνιασμος, ῦ, ὁ, angulus concurrentium parietum. A γωνιάζω.
Γωνίδιον, ε, τὸ, parvus angulus; (2) locus angustus & abditus. Dim. a γωνία.
Γωνιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, anguli formam habens, angularis. Ex γωνία, & εἶδος, forma.
Γωνιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, angulo, in angulum formo, angularem reddo. A γωνία.
Γωνιόφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, angulosa folia habens. Ex γωνία, & φύλλον, folium.
Γωνισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod γωνιασμός.
Γωνιώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ, angulosus, angularis. A γωνία.
Γωνιῶδῶς, Adv. in formam anguli.
ΓΩΡΥΤΟΣ, ῦ, ὁ, pharetra.

Δ.

Δ, Quarta Alphabeti litera, quæ Δίλτα. ab Hebræorum *Daleth* dicitur; (2) nota numeralis significans *quatuor*, & cum lineola inferne oppositā δ, *quatuor millia*; (3) pars Ægypti.
Δα, Particula, inseparabilis augens significationem vocum, quibus componitur, v. gr. δάσκιος, valde umbrosus, ex δά, & σκιά, umbra, δαφοινὸς, cædis admodum avidus, ex δά, & φόνος, cædes.
Δαβὶδ, ὁ, David. Nomen Hebr. ἄκλιτον. Dilectus.
ΔΑΙΤΣ, ίδος, ἡ, (pen. prod.) Theocr. 2, 110. ubi exponunt; (1) glacies; (2) simulacrum cereum; (3) ornamentum quoddam muliebre; (4) corolla.
Δαχκάνω, mordeo. Ex δηκω.
ΔΑΙΞ, ικος, ἡ, mensuræ genus.
Δαδίον, ε, τὸ, facula. A δαίω, uro.
Δαδοκοπέω, ῶ, f. ήσω, tædam excido. Ex δάς, & κόπτω, scindo.
Δαδουργέω, ῶ, f. ήσω, tædas conficio. A
Δαδουργὸς, ὁ, ὁ, qui tædas conficit. Ex δάς, & ἔργον, opus.
Δαδυχέω, ῶ, f. ήσω, facem præfero, præluceo; (2) illumino, illustro. A δαδοῦχος.
Δαδοχία, ας, ἡ, facis gestatio. Ab eod.
Δαδοχίης, gen. sing. Ion. pro δαδυχίας.
Δαδοῦχος, ε, ὁ, facem, seu tædam gestans. Ex δάς, & ἔχω, habeo.
Δαδουχέω, ῶ, f. ήσω, facem, seu tædam gesto. A
Δαδοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod δαδοῦχος.
Δαδόω, ῶ, fut. ώσω, in tædam converto.
Δαδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tædaceus; (2) tædæ similis; (3) tædis abundans. Ab eodem.
Δᾴδων, gen. plur. a δᾰ́ς, tæda. A δαΐς.
Δᾰ́δωστις, εως, ἡ, in tædam mutatio. A δαδόω.
Δάειρα, ἡ, Proserpina, Atticis dicta.
Δαειρίτης, ε, ὁ, Proserpinæ sacerdos.
Δαεὶς, dictus, a. 2. part. pass. verbi δαίω.
Δαείω, disco. A δαίω.
Δαίω, ῶ, disco, doceor; (2) scio. A δαιω.
Δᾴζομαι, f. δάσομαι, p. δεδάσμαι, divido; (2) lacero, disseco. Ab eod.
Δάη, ης, ἡ, pugna. A δαίω, incendo.
Δαηθμὸς, ῦ, ὁ, incendium. Ab eod.
Δαήμβαι, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι, a δαίω.
Δαημόνεσσι, peritis, dat. plur. Ion. & Poët. pro δαήμοσι, a verbo δαήμων, peritus.
Δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, scientia. A δαήμων.
Δαήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, doctus, gnarus, peritus. A δαίω.
Δαῆναι, aor. 2. infin. pass. verbi δαίω.
ΔΑΗΡ, ἐρος, ὁ, levir, mariti frater.
Δαήσω, discam, f. 1. ind. act. verbi δαίω.
Δαί, vero. A δή, Attice, in interrog.
Δαιδαλείοιο, gen. sing. Ion. pro δαιδαλέου.
Δαιδαλέος, έα, έον, vel δαιδάλεος, vel δαιδάλεως, artificiosus, artificiosè factus; (2) varius.
Δαιδαλόδωμος, ον, suavissimè olens. Epith. unguenti.
Δαιδαλοεργὸς, ὁ, artifex.
Δαιδάλλω, f. αλῶ, artificiosè facio; (2) variego.
Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiosum & egregium. A δαιδάλλω. A
ΔΑΙΔΑΛΟΣ, ε, ὁ, Dædalus, artifex summe ingeniosus; (2) artificiosus; (3) varius.
Δαιδαλόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, artificiosas manus habens, solers. Ex δαίδαλος, & χεὶρ.
Δαιδαλόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, artificiosè resonans. Ex δαίδαλος, & φωνὴ, vox.
Δαιδαλόω, ῶ, idem quod δαιδάλλω.
Δαίδων, facum, gen. pl. a δαΐς, fax.
Δαίε, 3. s. imperf. ind. act. Ion. pro ἴδαιε, a δαίω.
Δαΐζω, fut. ίσω, vel ίξω, divido, partior; (2) discerpo, lanio; (3) occido. A δαίω.
Δαιθμὸς, δαΐθμὸς, divisio. Ex δαιω, & δαΐζω.
Δαιλήρ, ὁ, & δαΐκλωρ, vi cogens, domans, infestus, hostilis.
Δαιμονάω, ῶ, fut. ήσω, sum dæmoniacus; (2) insanio, furore correptus sum.
Δαιμονιάζω, f. άσω, idem. A δαίμων.
Δαιμονιακὲς, ὴ, όν, a dæmone obsessus aut adflatus. Ab eod.
Δαιμονιάω, ῶ, idem quod δαιμονάω.
Δαιμονίζω, f. ίσω, pro dæmone habeo, & δαιμονίζομαι, a dæmone possideor, vexor, torqueor. Ab eod.
Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, a δαιμόνιος.
Δαιμονικὸς, ὴ, όν, dæmonicus, qui est dæmonis. Ab eod.
Δαιμόνιον, υ, τὸ, dæmonium, i. e. spiritus impurus, diabolus in N. T. apud Profanos, Numen; (2) larva; (3) genius; (4) fortuna. Ab eod.
Δαιμονιόληπτος, ον, a Dæmone afflatus.
Δαιμόνιος, ία, ον, divinus; (2) felix; (3) augustus; (4) admiratione dignus; (5) præter modum magnus; (6) miser, miserandus. Ab eodem.
Δαιμονιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dæmoniacus.
Δαιμονίως, Adv. vehementer, mirum in modum.
Δαιμονιοπλαξία, ἡ, ira, vel pœna divina.
Δαιμονολάτρης, ε, ὁ, dæmonum cultor. Ex δαίμων, & λάτρις, cultor.
Δαιμονομανία, ας, ἡ, insanus dæmonum amor. Ex δαίμων, & μαίνομαι, insanio.
Δαιμονοφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui a dæmone agitatur, dæmoniacus.
ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ ἡ ἡ, Deus; (2) spiritus potens, sed Deo inferior; (3) genius; (4) fortuna cum bona, tum adversa; (5) diabolus, in N. T.
Δαίνυ, 2. sing. præs. imperat. act. per Apocopen, pro δαίνυθι, a δαίνυμι.
Δαίνυμαι, convivor, epulor. A δαίω. Hinc
Δαίνυμι, epulas do, convivium præbeo.
Δαίνυσ' pro δαίνυσι, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδαίνυντο, a δαίνυμαι.
Δαίνυσθ' pro δαίνυσθε, epulari, perf. inf. med.
Δαΐξαι, divisisse, a. 1. inf. act. verbi δαΐζω.
Δαΐος, ία, ον, peritus, prudens; (2) hostilis. Ab eodem.
Δαίρα, ἡ, pro δάειρα.
Δαίρω, flagello, verbero, cædo. A δέρω.
Δαΐς, ίδος, ἡ, tæda; (2) pugna, prælium, bellum. A δαίω.
Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum, convivium.
Δαισάμενος, aor. 1. part. med. verbi δαίω.
Δαίσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, edulis, vescus. Ab eod.
Δαῖτα, cibus, acc. sing. a δαὶς, cibus.
Δαιταλεὺς, ῆος, ὁ, conviva; (2) epulo. A δαίτη.
Δαιταλεργία, ας, ἡ, coquendi ars. Ex δαίω, & ἔργον, opus.
Δαιταλόω, ῶ, fut. ώσω, convivor, epulor. A
Δαίτη, ης, ἡ, epulum, epulæ. A δαίω.
Δαίτηθεν, Adv. e convivio. A δαίτη.
Δαῖτις, ίδος, ἡ, fax major; (2) aliorum capita colligata. A δαίω, uro.
Δαιτρεύω, f. εύσω, divido cultro; (2) coquum ago. A δαιτρὸς.
Δαιτροπόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, pistor, coquus. Ex δαιτρὸς, & πονέω.
Δαιτρὸν, Adv. divisim. A δαιτρὸς.
Δαιτρὸς, ῦ, ὁ, qui carnes dividit, coquus. A δαίω.
Δαιτροσύνη, ης, ἡ, scientia ministrandi more δαιτρὸς. A δαιτρὸς.
Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, epulo, conviva; (2) qui convivium instruit. A δαίω.
Δαιτὺς, ύος, idem quod δαὶς.
Δαίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, bellicosus; (2) prudens. Ex δαὶς, & φρὴν, mens.
Δαΐχθείς, a. 1. part. pass. verbi δαΐζω.
ΔΑΙΩ, f. αίσω, perf. m. δέδηα, pl. perf. ἐδιδήειν, disco; (2) epulum præbeo; (3) divido; (4) incendo, uro; (5) epulor, edo.
ΔΑΚΑΡ, genus cassiæ.
Δάκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔδακε, a δάκνω.
Δακέειν, a. 2. inf. act. Poët. pro δακεῖν.
Δακέθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, mordens animum; (2) gravis, molestus. A δάκνω, & θυμός.
Δάκετον, ε, τὸ, animal venenosum. A δάκος.
Δακετίζω, idem quod.
ΔΑΚΝΩ, f. δήξω, perf. δέδηχα, aor. 2. ἔδακον, mordeo; (2) pugno. Ἀλλ' ἐγὼ ὧν Σε μυρίοις ὀνείδεσι δάκοιμι, Eur. Med. 1347. Δηχθεὶς πρὸς ἀ ξήκεσεν, ægre ferens, Soph. Phil. 377.
Δακτώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, mordax. A δάκνω.
Δακόντος, g. s. aor. 2. part. act. v. δάκνω.
Δάκος, εος, τὸ, animal venenosum. Ab eod.
ΔΑΚΡΥ, υος, τὸ, lacrima; (2) humor, vel succus e plantis distillans.
Δακρύγελως, ατος, ὁ ἡ ἡ, fletu misto ridens. Ex δάκρυ, & γέλως, risus.
Δακρύδιον, υ, το, lacrimula. Dim. a δάκρυ.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lacrima, fletus.
Δακρυτὸς, ὴ, όν, lacrymabilis, flebilis.
Δακρυόεις, όεσσα, όεν, Gen. όεντος, οεσσης, όεντος, lacrimosus, lacrimabundus.
Δακρυόεν, Adv. lacrimis effusis. A δακρυόεις.
Δακρυοποιὲς, ὴ, όν, lacrimas ciens. Ex δάκρυον, & ποιέω.
Δακρυόσακτος, υ, ὁ ἡ ἡ, lacrimis stillans, lacrimosus.
Δακρυπλώω, lacrimis exundo. Ex δάκρυ, & πλώω, pro πλέω, fluito.
Δακρυρροέω, ῶ, f. ήσω, lacrimis fluo, lacrimor. A
Δακρυρρόος, ε, ὁ ἡ ἡ, lacrimis fluens, lacrimas fundens. Ex δάκρυ, & ῥέω, fluo.
Δακρύσας, a. 1. part. act. v. δακρύω.
Δάκρυσι, lacrimis, dat. plur. a δάκρυ, lacrima.
Δακρυσιστακλος, idem quod δακρυόεις.
Δακρυχέω, f. ύσω lacrimas fundo.
Δακρύω, f. ύσω, lacrimor, deploro. Ἐδάκρυσά γ' ἐμὰν πατέρων ἰκάνω, Arist. Av. 547. A δάκρυ.

Δακρυώδης,

Digitized by Google

Δακρυοδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lacrimosus.
Δακτυλήθρα, ας, ἡ, digitale, digitorum involucrum; (2) tormentum digitis manuum & pedum adhiberi solitum; (3) annuli pala. A δάκτυλος. Unde
Δακτυλιαῖος, αία, αῖον, digitalis.
Δακτυλίδιον, ου, τὸ, annellus. A δακτυλίς.
Δακτυλικὸς, ἡ, ὸν, digitalis; (2) dactylicus, dactylis pedibus constans.
Δακτυλικως, per dactylos.
Δακτυλιογλυφία, ας, ἡ, annulorum sculptura sive cælatura. A
Δακτυλιογλύφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui annulos sculpit, aut cælat. Ex δακτύλιος, & γλύφω.
Δακτυλιοθήκη, ης, ἡ, annulorum theca, sive repositorium. Ex δακτύλιος, & θήκη, theca.
Δακτύλιος, ου, ὁ, annulus. A δάκτυλος.
Δακτυλιουργὸς, οῦ, ὁ, annulorum artifex, s. faber. Ex δακτύλιος, & ἔργον, opus.
Δακτυλὶς, ίδος, ἡ, digitalis. A δάκτυλος.
Δακτυλῖτις, ιδος, ἡ, dactylitis, herbæ genus.
Δακτυλιώτης, ου, ὁ, digitus annularis.
Δακτυλοδεικτίαν, ου, digito monstro. A
Δακτυλοδεικτῆς, ου, ὁ, qui digito monstrat. Ex δάκτυλος, & δείκνυμι, monstro.
Δακτυλοδεικτῶ, ου ὁ ἡ ἡ, qui digito monstratur.
Δακτυλοδειξία, ἡ, demonstratio facta digito.
Δακτυλοειδὴς, ές, digito similis.
Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus minor. Ex δάκτυλος, & δοχμὴ, palmus.
ΔΑΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, digitus; (2) pes metricus, e syllaba longa & duabus brevibus constans; (3) fructus palmæ; (4) gramen aculeatum; (5) conchæ genus.
Δακτυλότριπλος, ον, digito tritus.
Δακτυλωτὸς, ἡ, ὸν, digitatus. A δάκτυλος.
Δακὼν, a. 2. part. act. verbi δάκνω.
Δᾶλε, *Dele*, voc. sing. *Dor.* pro Δᾶλος, a Δᾶλος.
Δαλέϊτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδαλεῖτο, a verbo δηλέω.
Δαλὸς, ρὰ, ρὸν, torridus, calidus. A δαλός.
Δάλιον, ου, τὸ, torris, titio. A δαλός.
Δάλιος, *Dor.* pro Δήλιος, *Delius.*
Δελμανθὰ, ἡ, Dalmanutha. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον. *Hæreditas pauperis.*
Δελματικὴ, ἡ, vestis sacerdotalis, ferè clavata.
Δηλὸς, ἡ, ὸν, pen. prod. titio, torris; (2) funale. A δαίω.
Δαμᾶ, pro δαμάσει, a δαμάω. Unde
Δαμάζω, f. άσω, domo; (2) interficio. Ὁ ἀυτὸς ἑαυτὸν ἐοῖς βιλέεσι δαμάζῃ, Epigr.
Δαμάλη, ης, ἡ, juvenca, vitula, bucula. Ab eodem.
Δαμαλέοτος, ου, ἡ ἡ ἡ, depastus a juvencis. A δαμάλη, & βόσκω, *pasco.*
Δαμαλοφαγος, ου, ὁ ἡ ἡ, bucularum, seu juvencarum esor, qui buculas devorat.
Δαμαλίζω, idem quod δαμαζω.
Δαμάλλω, lacero, avidè voro.
Δάμαλις, ιος, ἡ, juvenca, vitula, bucula.
Δάμαρ, αρτος, ἡ, uxor. A δαμάω, quia domatur jugo mariti.
Δαμάσαι, a. 1. inf. act. verbi δαμάω.
Δαμάσδειν, *Dor.* pro δαμάζειν.
Δαμασίβροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, domitor mortalium. A δαμάω, & βροτὸς, *mortalis.*
Δάμασις, ιος, ἡ, domitio, domitura; (2) colum. A δαμάζω.
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui domat mentem. Ex δαμάζω, & φρὴν, *mens.*
Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, hominum domitor. Ex δαμάζω, & φὼς, *vir.*
Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, Damascus. Urbs Syriæ. Hinc Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, Damascenus.
Δάμασσα, *Ion.* & *Poët.* pro ἐδάμασα, a δαμάζω.
Δαμαστήριον, ου, τὸ, tormentum, quo quis cogitur fateri, aut facere, quæ nolit. A δαμάζω.
Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.
Δαμάτειρα, ἡ, victrix, domitrix, Domina.
Δαμάτωρ, ορος, domitor, victor. A
ΔΑΜΑΩ, ῶ, fut. άσω, p. ακα, aor. 2. ἔδαμον, domo, subigo; (2) adfligo; (3) occido. Εἰ δὲ ὁμῶ ἀπόλοιτό τι δαμῶ ἡ λοιμὸς Ἀχαιὸς, Il. 1, 61. Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσῃ ὠκὺς Ἀχιλλεὺς, Il. 12, 478.
Δαμεὶη, *domitus sit*, 3. singul. aor. 2. opt. pass. verbi δάμνω, vel δαμάω, pro δαμάσ.
Δάμη, 3. pl. aor. 2. ind. pass. *Poët.* & *Bœot.* pro ἐδάμησαν, a verbo δαμάω.
Δαμῆτε, nom. dual. a. 2. part. pass.
Δαμήμεναι, aor. 2. inf. pass. *Dor.* pro δαμῆναι.
Δαμναίμαν, *domer*, 1. sing. præs. opt. pass. *Dor.* pro δαμναίμην, a δάμνημι.
Δαμνάω, ῶ, idem quod δαμάω.
Δάμνημι, idem & ab eodem.
Δάμνησι, 3. sing. præs. ind. act. v. δάμνημι.
Δαμνιππος, ου, eques, bene equitans.
Δᾶμον, acc. s. *Dor.* pro δῆμον, a δῆμος.
Δαμόταν, acc. sing. *Dor.* pro δημότην.
Δαμοσώμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. med. *Dor.* pro δημωσώμεθα, a verbo δημόομαι.
ΔΑΝΑΗ, ης, ἡ, laurus Alexandrina; (2) nomen mulieris.
Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, Argivi. A Δαναὸς.
Δανάκη, ης, ἡ, nummus quidam barbaricus; (2) obolus Charonti solvi solitus. A δαίω.
Δαναοὶ, ῶν, οἱ, Danai, sive Græci a Danao, Beli filio, sic dicti.
Δαναστὰς, ὴ, ὸν, mutuus. A δάνειον.
Δανειζω, f. έσω, mutuum do, fœnero. Ἐς χοιρίδιον μοι τὸν δάνεισον τρεῖς δραχμὰς, Arist. Pace, 374. *in med.* mutuum sumo. A
Δάνειον, ου, τὸ, fœnus, mutuum, æs alienum. A δανὸς, *donum.*
Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. v. δανείζω.
Δάνεισμα, ατος, τὸ, pecunia fœneratitia; (2) ipsa fœneratio. A δανείζω.
Δανεισμὸς, οῦ, ἡ, fœneratio, mutuatio.
Δανειστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. Hinc
Δανειστικὸς, ἡ, ὸν, fœneratorius, fœneratitius.
Δανιὴλ, ὁ, Daniel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Judex Dei.*
ΔΑΝΟΣ, ου, τὸ, donum; (2) mutuum; (3) mors. Macedonibus.
Δανὸς, ἡ, ὸν, pen. prod. aridus. A δαίω, *uro.*
Δαὸς, ω, vel Δαὸς, οῦ, ὁ, lumen; (2) ignis; (3) lampas; (4) lupus, Phrygibus; (5) Davus. Ab eod.
Δαπανᾶν, præs. inf. pro δαπανάειν.
Δαπανάσιμι, 1. sing. a. 1. opt. act. A
ΔΑΠΑΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, consumo, impendo, sumptus facio; (2) exhaurio; (3) splendide vivo & bona obligurio. Δαπανᾶν τὴν οὐσίαν, πολλὰ εἰς ἡδονὰς, τὴν πόλιν. Hinc
Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium.
Δαπάνημα, ατος, τὸ, impensa, sumptus.
Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus; (2) in quem magni sumptus fiunt. A δαπάνη.
Δαπανηρῶς, *Adv.* sumptuose, magnis sumptibus.
Δαπανητικὸς, ἡ, ὸν, consumendi vim habens. Ab eod.
Δάπανος, ου, ἡ ἡ ἡ, consumptor, consumendi vim habens; (2) sumptuosus, profusus.
ΔΑΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum; (2) solum.
Δαπίδιον, ου, τὸ, parvus seu vilis tapes. A
Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, tapetum. A τάπης.
Δαπὶς, ιδος, ἡ, vorax, at δαπταὶ μυῖαι, mordaces muscæ, a δάπτω.
Δάπτριος, ου, ὁ, lacerator, edax. Ab eod.
ΔΑΠΤΩ, f. ψω, voro, dilanio, dilaniando voro. Πίπλον ἣ λεπτοὶ λευκὼ ἐδάπτων Σάρκα τ' δυσθαίμονος, Eur. Med. 1192.
Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod δάπτω, cum reduplicatione. Καὶ τὰς φλυαρὰς δαρδάπτουσι, Arist. Nub. 710. Τοιούτοισι τοίνυν με δαρδάπτει φόβος Eurip. invadit, id. Ran. 66.
Δαρδάπτομαι, 1. sing. f. 2. indic. pass. δέρω.
Δάρειος, ου, ὁ, nummus aureus Persicus.
ΔΑΡΘΑΝΩ, f. δαρθήσομαι, a. 2. ἔδαρθον, dormio. Ἐδράθην ἐν ἁρδόμῳ, per metath. pro ἔδαρθον, Odyss. 23, 143. A
Δαρθίω, ῶ, dormio. *Inusitatum.*
Δαρὶς, ιος, ὁ ἡ ἡ, longævus. Ex δαρὲς, pro δυσος, & βιος, *vita.*
Δάρσις, εως, ἡ, excoriatio. A δέρω, *excorio.*
Δαρτος, ὴ, ὸν, excoriatus. Ab eod.
Δαὶς, δαΐδος, ἡ, tæda, fax. Ex δαΐς.
Δάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐδάσαντο, a δάζω.
Δάσας, a. 1. parf. act. *Dor.* pro δήσας, a δέω.
Δασάσκετο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* & *Ion.* pro ἐδάσατο, a δάζω.
Δασεῖται, 3. s. f. 1. ind. med. *Dor.* pr δάσεται.
Δασέως, *Adv.* aspirate. A δασύς.
Δαδάσομαι, *dividar*, f. 1. ind. pass. v. δάζω.
ΔΑΣΚΙΑΛΟΣ, ου, ὁ, dascillus, piscis quidam.
Δάσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, umbrosus. Ex δα, & Σκιὰ.
Δάσμα, ατος, τὸ, partitio. A δάζομαι, *divido.*
Δάσμευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Δασμολογία, ῶ, f. ήσω, tributum colligo, & δασμολογῶμαι, tributum pendo. Δασμολογεῖν τὲς νησιώτας, Isoc. παρὰ τὴν ἄλλων ἀρχῶν, Dem.
Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. A
Δασμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, tributorum collector. Ex δασμὸς, & λέγω, *colligo.*
Δασμὸς, ου, ὁ, divisio; (2) portio; (3) tributum, vectigal. A δάζομαι.
Δασμοφορία, ῶ, f. ήσω, tributum solvo, seu pendo. A
Δασμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui tributum pendit, tributarius. Ex δασμὸς, & φέρω, *fero.*
Δάσος, ους, τὸ, locus silvosus, fruticeum. A δασύς.
ΔΑΣΠΑΗΣ, ητος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, gravis, atrox. Ex δα intensivo, & πίμπλημι, repleo, quasi malo augens; vel a πελάζω, quasi accessu nocens.
Δασπλῆτις, ιος, ἡ, gravis; (2) accessu difficilis. A δασπλὴς.
Δάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδάσαντο, v. δάζω.
Δασυγένειος, ὁ, barbatus.
Δασυθρὶξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, qui denso capillo est. Ex δασὺς, & θρὶξ, *capillus.*
Δασύκερκος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui villosa est cauda. Ex δασὺς, & κέρκος, *cauda.*
Δασυκέρκως, *Dor.* pro δασυκέρκως.
Δασυκνήμων, ὁ, hirsutos pedes habens.
Δασύμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, lanosus, cui densum est vellus. Ex δασὺς, & μαλλὸς.
Δασώω, fut. ώσω, denso, pilosum reddo; (2) spiritu aspero vocabulum signo. A δασύς.
Δασυπόδειος, ου, ὁ ἡ ἡ, leporinus. A
Δασύπους, οδος, ὁ, lepus; (2) cuniculus. Ex δασὺς, & πῶς, *pes.*
Δασύπρωκτος, ου, hirsutum anum habens.
Δασυπώγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, densam barbam habens, hispida & hirsuta barba præditus.
ΔΑΣΤΟΣ, εία, ὺ, *Gen.* ύος, είας, έος, densus; (2) pilosus, hirsutus. Hinc δασὺ πνεῦμα, spiritus asper, sive densus, apud Grammaticos.
Δασύσκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densam umbram faciens. Ex δασὺς, & Σκιά.
Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, densatio, densitas. A δασύω.
Δασύστερνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hirsutum pectus habens. Ex δασὺς, & στέρνον, *pectus.*
Δασύτης, ητος, ἡ, densitas; (2) pilositas; (3) adspiratio vocis apud Grammaticos. A δασύς.
Δασυτόνως, idem quod δασέως, *ap. Gramm.*
Δασύτριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod δασύθριξ
Δασύφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, densum, vel hirsutum, habens corticem. Ex δασὺς, & φλοιὸς.
Δασυχαίτης, ου, ὁ, densam jubam, seu comam habens.
Δατέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, divido, partior. Ἀποθιμβρὺν ἢ διὰ κτῆσιν δατέονται χαρασσαὶ, Hesiod. Θεογ. 606. Ἁρμαλιὴν δατέεσθαι, id. Hμ. 3.
Δατέοντο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδατέοντο, *contr.* ἐδατῶντο.
Δατεῦντο, *Ion.* pro ἐδατοῦντο.
Δατεόμεθα, *dividimur*, 1. pl. præs. conj.
Δατήμιος, α, ον, dividens.
Δάτησις, εως, ἡ, divisio, partitio. A δατέομαι.
Δατητὴς, οῦ, ὁ, divisor, distributor. Ab eod.

Digitized by Google

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, Datiſmus, i. e. barbariſmus vel ſolœciſmus, v. gr. χαίρομαι, pro χαίρω, quo loquendi genere in Græcia utebatur Datis, Perſarum ſatrapa.

Δατύσσω, helluor, voro. A δαίω.

Δαυκίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum dauci radice conditum. A

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, herba quædam Cretica.

Δαυλὸς, ὴ, ὸν, denſus. Ex δὰ, & ὕλη, *ſilva*.

Δαυλὸς, οῦ, ὁ, titio, torris. Æolicum, a δαλός.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus, Epitheton Apollinis. A δάφνη.

Δαφνέλαιον, ου, τὸ, laurinum oleum.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus; (2) nomen proprium Nymphæ in laurum converſæ.

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, laureus. A δάφνη.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lauri comeſtor. Dicuntur ita vaticinantes.

Δαφνηφορία, ᾶς, ἡ, laurum fero; (2) ſum laureatus. A

Δαφνηφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lauriger.

Δαφνιακὸς, ὴ, ὸν, laureus, laurinus. A δάφνη.

Δαφνικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Δάφνινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Δάφνις, ίδος, ἡ, laurea; (2) bacca laurina.

Δαφνίτης, ου, ὁ, idem quod δαφναῖος; (2) qui laurum aliqua ſimilitudine refert. Ab eod.

Δαφνίτις, ίδος, ἡ, planta quædam lauro quodammodo ſimilis. A δαφνίτης.

Δαφνοχαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, lauro gaudens. Ex δάφνη, & χαθέω, *gaudeo*.

Δαφνοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, lauri ſpeciem gerens. Ex δάφνη, & εἶδος, *ſpecies*.

Δαφνόκομος, ὁ ᾗ ἡ, laureatus.

Δαφνοπώλης, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Δαφνόσκιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lauris umbroſus.

Δαφνοφορέω, ῶ, f. ήσω, id. quod δαφνηφορέω. A

Δαφνοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, lauriger.

Δαφνοφόρως, *Adv.* cum lauro, ſeu laurea.

Δαφνώδης, ες, lauris conſitus.

Δαφνὼν, ῶνος, ὁ lauretum, locus conſitus lauris. A δάφνη.

Δαφοίνιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, valde funeſtus, cruentus. Ex δα *intenſ.* & φόνος, *cædes*.

Δαφοινὸς, ὴ, ὸν, cædis avidus, valde cruentus; (2) rufus, valde fulvus. Ex iiſd.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι, f. εύσομαι, copioſe & abundanter ſubminiſtro; (2) valde ſolicitus ſum.

Δαψιλῶς, *contr.* δαψιλᾶς, *Adv.* copioſe, abundanter, laute. A

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, ές, ὁ ᾗ ἡ, dapſilis, largus, copioſus.

Δάω, μι, 1. pl. a. 2. conj. act. v. δαίω.

ΔΕ, *Conj.* vero, autem; (2) ſed, verum; (3) enim; (4) igitur; (5) ſane.

Δέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδίαται, & hoc pro δέδινται, a δίνω.

Δέγμενος, perf. part. paſſ. *Æol.* pro δεδεγμένος. A δέχομαι.

Δέδαα, perf. ind. act. *Ion.* pro δεδάηκα. A δαίω.

Δεδάηκα, *didici, novi*, 1. ſing. perf. ind. act.

Δεδάασται, *diviſi ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δέδασνται, a verbo δάσω, *divido*.

Δεδαιγμένος, perf. part. paſſ. v. δαΐζω.

Δέδαμαι, *diviſus ſum*, perf. ind. paſſ. v. δαίω.

Δεδάκρυσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. δακρύω.

Δεδάασμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαμάζω.

Δέδαον, *diviſi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδαον, a verbo δαίω, *divido*.

Δεδάρθηκα, perf. ind. act. verbi δαρθάνω.

Δέδαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέρω.

Δέδασμαι, perf. ind. paſſ. A δάζω.

Δεδαὼς, *doctus*, perf. part. med. al. perf. part. act. *Ion.* pro δεδαηκὼς, a verbo δαίω.

Δεδέημαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δέομαι.

Δέδειγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δείκνυμαι.

Δέδειγα, *timui*. perf. ind. act. verbi δείδω.

Δεδείπνημαι, 1. pl. perf. ind. med. a δειπνέω.

Δεδεῖσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro δεῖσαι, a δείδω.

Δέδεικα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δείκνυμι.

Δέδιλαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δίχομαι.

Δέδημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δέω.

Δεδημόσιλω, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g.

Δεδίμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δίμω.

Δέδεντο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδέδεντο, verbi δέω, *ligo*.

Δεδέξεται, *mox capiet*, 3. ſing. paulo poſt. fut. ind. paſſ. verbi δέχομαι, *capio*.

Δέδεξο, 2. ſing. perf. imper. paſſ.

Δέδρχα, *vidi*, perf. ind. act. verbi δέρκω.

Δεδέσθαι, perf. ind. paſſ. verbi δέω.

Δέδετο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδέτο.

Δεδίχαται, *ceperunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι εἰσὶ, a verbo δέχομαι.

Δέδηα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δαίω.

Δέδηγμαι, perf. ind. paſſ. verbi δάκνω.

Δεδηλώκαμεν, 1 plur. perf. ind. act. v. δηλόω.

Δεδημεύεηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δημεύω.

Δέδημαι, *ligatus ſum*; perf. ind. paſſ. A

Δεδῆσθε, 2. pl. perf. opt. paſſ. pro δεδημένοι εἶητε, a δέω, *ligo*.

Δεδήσομαι, 1. ſing. paulo poſt fut. ind.

Δέδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδήεμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δηέω, ſ. δηΐω.

Δέδι, pro δέδια, 1. ſing. perf. ind. med. v. δείδω.

Δεδίηθι, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδιδάχθαι, perf. infin. paſſ. v. διδάσκω.

Δεδιηκόνηκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. διακονέω.

Δεδιήτημαι, *arbitratus ſum*, pro δεδιαίτημαι, 1. ſing. perf. ind. act. verbi διαιτάω.

Δεδίθει, 2. ſ. a. 2. imper. paſſ. v. δεδίττομαι.

Δεδικαίωμαι, perf. indic. paſſ. v. δικαιόω.

Δέδιμεν, *veremur*, 1. plur. perf. ind. med. per *Syncop.* pro δεδίαμεν, a verbo δείδω.

Δεδιότως, *Adv.* timidè.

Δεδίσκομαι, idem quod δεδίττομαι.

Δεδίττομαι, f. ίξομαι, terreo, terrefacio; (2) metuo, trepido, timeo. Τῷ χάσματι δεδιττόμενος, Luc. A δείδω.

Δεδιωγμένοι, nom. pl. part. perf. paſſ. verbi διώκω.

Δεδιώκηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro διώκηλαι, a verbo διωκάω.

Δέδμανθ' pro δέδμανται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro δεδμῶνται, a δέμω.

Δεδμήατο, *domiti ſunt*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδεδμῆντο, a verbo δαμάω.

Δεδμηκα, *ædificavi*, perf. ind. act. per *Syncop.* pro δεδόμηκα, a verbo δέμω.

Δέδμημαι, perfect. ind. paſſ. per *Syncop.* pro δεδόμημαι, ab inuſ. δέμω, pro δαμάω.

Δέδμητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & per *Syncop.* pro ἐδεδέμητο, a δέμω.

Δέδεγμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ. v. δοκέω.

Δέδοια, *timui*, perf. ind. med. *Ion.* pro δέδοικα.

Δέδοιγμαι, 1. plur. perf. ind. med. per *Sync.* pro δεδοίκαμαι, a δέδοικα, euphroniæ gr. pro δέδοιδα, a δείδω.

Δεδοίκαμες, *timuimus, Dorice*, pro Δεδοίκαμεν.

Δεδόκηκα, perf. ind. act. verbi δοκέω.

Δεδόκημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. paſſ. v. δοκιμάζω.

Δέδοκται, *viſum eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi δοκέω, *video*.

Δεδόρατο, *percuſſus erat*, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Dor.* & *Ion.* pro ἐδεδορήτο. A δορέω.

Δεδοξασμένος, perf. part. paſſ. v. δοξάζω.

Δέδορκα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δέρκω.

Δέδοται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δίδωμι, *do*.

Δεδόκλυκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δυκλόω.

Δεδυκλυμένος, perf. part. paſſ. v. δυκλόω.

Δέδυπα, 1. ſing. perf. ind. med. v. δυπέω, *ſono*.

Δέδοχα, perf. ind. act. v. δόκω, pro δοκέω.

Δέδρακα, 1. ſing. perf. ind. act. v. δράω.

Δεδράμηκα, 1. ſing. perf. ind. act. v. τρέχω.

Δέδρασαι, *excoriatus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. per *Metath.* pro δέδαρται, a δέρω.

Δέδορκα, *vidi*, 1. ſing. perf. ind. med. per *Metath.* pro δέδορκα, a verbo δέρκω, *video*.

Δέδρομας, 2. ſing. perf. ind. med. v. τρέχω.

Δεδροσαμένος, part. perf. paſſ. verbi δροσόω.

Δέδυκα, *ſubii*, 1. ſ. perf. ind. act. v. δύω vel δυόω.

Δεδύκῃ, 3. ſ. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδεδύκῃ.

Δεδύομαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. v. δυάομαι.

Δεδυσύχηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. δυσυχέω.

Δέδωκας, 2. ſ. perf. ind. act. verbi δίδωμι.

Δεδόρηται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. δαρίομαι.

Δείλος, *manifeſtus, Poët.* pro δῆλος.

Δείῃ, 3. ſing. præſ. conj. act. v. δεῖ, *oportet*.

Δείθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. a. δέομαι.

Δέημα, ατος, τὸ, precatio, preces. A δέομαι.

Δείησαν, a. 1. part. act. n. g. v. δεῖ, *oportet*.

Δείηϊ, dat. ſing. *contr.* pro δεήσει. A

Δέησις, εως, ἡ, Obſecratio. A δέομαι.

Δεήσομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. δέομαι.

Δεητικὸς, ὴ, όν, precatorius, rogatorius; (2) ſupplex. Ab eod.

Δεῖ, fut. δεύσῃ, aor. 1. ἐδέησε, oportet, convenit, opus eſt. Δεῖ σ' ἔπως φατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς εἶος ἐξ οἵου τράφης, Soph. Aj. 588. Ἐρέσθαι δεῖν σειραίτιον ἔξ), tentandum putavit, Plat. Οὐδὲν ὅπῃ χήσιος ἀυτῷ δεῖ, Ariſtot. Πολλοῦ δεῖ ἵτας ἔχειν, multum abeſt, Plat. Οὐδέν γε δεήσῃ με ταῦτα ἔχοντα, Luc. A δέω. Unde

Δεία, ας, ἡ, penuria, indigentia, Heſ.

Δείγμα, ατος, τὸ exemplum; (2) ſpecimen alicujus rei, quod oſtenditur emturientibus; (3) locus in Piræo, ubi ſpecimina talia proponebantur mercium. A δείκνυμι.

Δειγματίζω, f. ίσω, palam traduco, in exemplum propono. Ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παῤῥησίᾳ, Col. 2, 15. A δείγμα.

Δεδεικτ' pro δέδεικλο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδεδείκλο, a v. δείκνυμι.

Δεδιδίχαται, *exceperunt*, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro δεδεγμένοι, εἰσὶ, a verbo eod.

Δειδήμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, timidus, meticuloſus.

Δειδία, ας, ἡ, nox obſcura, nox obſcuritate ſua terrorem incutiens, Suid. Euſt.

Δεδία, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poët.* pro δέδια, a verbo δειδω, *timeo*.

Δειδίζω, timeo. A δειδω.

Δείδιθι, *timueris*, 2. ſing. perf. imper. med. *Poët.* pro δεδιθι, & hoc pro δέδια.

Δειδίμεν, *timuimus*, 1. pl. perf. ind. med. *Poët.* pro δέδιαμεν.

Δειδίξεται, *perterrebit*, 3. ſing. f. 1. indic. med. *Poët.* pro δειδίξεται, a δειδίττομαι.

Δειδιότες, nom. pl. perf. part. med. v. δειδω.

Δειδίσκομαι, timeo; (2) humaniter excipio.

Δειδίσσεο, præſ. imp. *Ion.* pro δειδίασο. A

Δειδιάομαι, vel δειδίττομαι, f. ίξομαι, terreo; (2) metuo. Ὣς ῥα φ' ὡκ ἐδειάοντο δύω Αἰαντε κορυσσὰ Ἕκτορα Πριαμίδῃ δὴ νηκερδεῖ δειδίξασθ', Il. 18, 163, 164. Δειμόνι' ἔ ζε ἴκοις, κακὲν ὥς, δειδίασθ', Il. 2, 190.

Δειδοικα, *timui*, 1. ſing. perf. ind. med. *Poët.* vide δέδοιγμεν.

ΔΕΙ'ΔΩ, f. δείσω, timeo, paveo, trepido. Δείδιεν τὸν τίσιν, ὃν τινα, ὧτέρ τινος, ὧν τοῖσιν Ἕλλησι, ἀμφὶ τινι. Ἦν ζὺ μὴ δείσῃς φόβον, Soph. El. 1322. Ὑπὲρ λῃστῶν δίδοικα, Iſoc.

Δειελίαι, ῶν, f. ήσω, meridior. Hom. Od. 17, 599. δειελίησας, ubi exponunt etiam cœnatus.

Δειελινὸς, ὴ, όν, pomeridianus; (2) veſpertinus.

Δείελον, ου, τὸ, merenda; (2) crepuſculum.

Δειελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, veſpertinus. A δείλη.

Δειηκανάασι, præſ. inf. act. verbi inuſ. δειηκανάω, *offendo*.

Δειηκανάᾳσι, comiter & benigne excipere, ſalutare, apud Hom. Il. 15, 86. ubi δειηκανόωντο, pro ἐδειηκανῶντο, quaſi a δείκομαι, *Ion.* pro δέχομαι, ap. Theoc. autem eſt vel porrigere vel ſimile quid.

Δειηλιγὴς, ές, ὁ, qui velut imaginem quotidianæ vitæ in ſcena repreſentat, mimus; quaſi a δειηλίζω, ſimulacrum repræſento. Hujus verbi f. 1. δειηλίξω, *Dor.* unde ὁ δειηλίστας, *Dor.* idem quod δειηλιγής. ΔΕΙ'ΚΕΛΟΝ, ου, τὸ, ſimulacrum.

Δειηλίστας, ου, ὁ, idem quod δειηλιγής.

Δείηλον, ου, τὸ, idem quod δείκελον.

ΔΕΙ'-

Digitized by Google

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ, vel δεικνύω, fut. δείξω, oſtendo; monſtro, indico, declaro, manifeſto, pro δείκω. Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ πιτύσματα τ' δυσγενείας οἷα δαρὸν θεοί, Soph. El. 1398. Δείκνυμι οἰκοδομῶν, me ædificare, Plat.

Δεικνύναι, præſ. infin. act. v. δείκνυμι.

Δεικτήριάς, άδος, ἡ, proſtibulum ap. Alexandrinos.

Δεικτήριον, ου, τὸ, pulpitum, ſuggeſtum. A δείκνυμι. Unde

Δεικτής, ου, ὁ, oſtenſor, demonſtrator.

Δεικτικὸς, ἡ, όν, demonſtrativus, oſtenſivus.

Δεικτικῶς, *Adv.* demonſtrative.

Δειλαιοῦμαι, timidus ſum. A δειλὸς.

Δείλαιος, αία, αῖον, timidus. Ab eod.

Δειλαῖος, *timidus, Dor. & Att.* pro δειλαιος.

Δειλαιρίαν, ονος, ὁ ἡ ἡ, extreme timidus, Ariſtoph. A

Δειλακρὸς, δειλάκρα. Ariſtoph. idem, Ex δειλὸς, & ἄκρος, *ſummus.*

Δείλαν, *veſperi Dor.* pro ἑσπερίαν.

Δειλανδρέω, ῶ, f. ήσω, terreor, paveo. Ex δειλὸς, & ἀνὴρ, *vir.*

Δειλανδρία, ας, ἡ, timiditas. Ex iiſd.

Δειλιάτω, *formidet*, 3. ſing. præſ. imperat. act. *contr.* pro δειλιάτω, a verbo δειλιάω.

ΔΕΙ'ΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum; (2) veſpera; (3) diluculum; (4) crepuſculum.

Δειλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, timidus, meticuloſus. A δειλὸς,

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. Ab eod.

Δειλιάζω, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. Ἀπὸ φωνῆς βροντῆς ζε δειλιάσουσι, Pſal. 104, 7. A δειλία.

Δειλιαίνω, f. ανῶ, terrefacio. Ab eod.

Δειλίασις, εως, ἡ, pavor, formido. A

Δειλιάω, ῶ, f. άσω, formido, ob ignaviam refugio. A δειλία.

Δείλιγος, g. ſ. *Poët. & Ion.* pro δειλινοῦ,

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, merenda. A δεῖλη.

Δειλινὸν, *Adv.* veſperi, veſpertino tempore.

Δειλινὸς, ἡ, όν, pomeridianus. Ab eod.

Δειλόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, timeo, paveo. A

ΔΕΙΛΟ'Σ, ἡ, όν, timidus, ignavus; (2) miſer; (3) debilis; (4) improbus, malus.

Δειλότης, ητος, ἡ, timiditas. A δειλὸς.

Δειλόψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, timidus, timidi animi.

Δεῖμα, ατος, τὸ, timor, motus.

Δείμαινον, f. ανῶ, timeo. Δείμαίνειν τὸν δυνάμιν τινος, οὐκ ἐαυτὸν, ἀπέρ τινος. Δείμαίνω τὰν ζὰν ἀλλὰν, Eur. Ph. 264.

Δειμαλέος, έα, έον, timidus; (2) terribilis.

Δειμάομαι, ώμαι, timeo, Heſ. A δεῖμα.

Δείμας, aor. 1. part. act. verbi δίμω.

Δειματόεις, οεσσα, όεν, timidus, pavidus.

Δειματόω, ῶ, f. άσω, terrefacio. Ἐδειμάτωσε τὰς Ἴωνας, Herodot. Ab eod. Hinc

Δειματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terribilis, terrificus.

Δειμὸς, ῦ, terror, metus. A δείδω. Hinc

Δειμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, terribilis, terrificus.

Δεῖν, *oportere*, præſ. inſ. act. verbi imperſ. δεῖ, *oportet.*

ΔΕΙ'ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, Gen. δεῖνος, Dat. δεῖνι, Acc. δεῖνα. quidam.

Δεινὰ, *Adv.* vehementer. A δεινὸς.

Δεινάζω, f. άσω, ægre fero, indignor. Ab eod.

Δεῖναι, vortices, alias δῖναι, Heſ.

Δεινακρὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, ſummopere acutus. Ex δεινὸς, & ἄκρος, *acutus.*

Δεινεύω, f. εύσω, contorqueo, in gyrum circum ago. A δεῖνος.

Δεινέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δείνησις, εως, ἡ, converſio. A δεινέω.

Δεινοδίνης, ου, ὁ, ſortiſſimus. A δεινὸς, & βία.

Δεινοθέτην, *Dor.* pro δεινοθέτης.

Δεινοθέτης, ου, ὁ, graviter adficiens, maliſicus, noxius. Ex δεινὸς, & τίθημι.

Δεινοῖο, *terribilis*, gen. ſing. *Ion.* pro δεινοῦ.

Δεινοκαθέκτης, magna vi coercens, præpotens. Ex δεινὸς, & κατέχω.

Δεινολεχὴς, ὲς, infelix conjugii.

Δεινόλιτος, *Dor.* pro δειλὸς, & λίτος, *ſum*, ſc. Parcarum.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, graviter conqueror. Ex δεινὸς, & λέγω, *dico.*

Δεινολογία, ας, ἡ, oratio amplificans & exaggerans rei indignitatem. Ex iiſd.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, querela. A δεινοπαθὴς.

Δεινοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ægre fero. Ab eod.

Δεινοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, gravi adfectus injuria, ægre ferens. Ex δεινὸς, & πάσχω.

Δεινοποιέω, ῶ, f. ήσω, augeo crimen amplificoque dicendo. Ex δεινὸς, & ποιέω, *facio.*

Δεινόπους, ὁ ἡ ἡ, celer; (2) cujus adventus gravis eſt.

Δεινοπροσωπία, ῶν, terribili ſum viſu, ſeu adſpectu. Ex δεινὸς, & πρόσωπον, *vultus.*

ΔΕΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, *univerſe*, qui eſt in aliquo genere multus, vehemens, excellens, *unde ſpeciatim*; (2) dirus; (3) gravis; (4) ſolers; (5) peritus; (6) validus; (7) magnus; (8) nefarius, improbus; (9) terribilis; (10) graviter aliquid faciens; (11) ſplendidus.

Δεῖνος, ου, ὁ, gyrus, turbo; (2) vortex, gurges; (3) poculi genus: (4) ſaltationis genus, A δῖνος.

Δεινότης, ητος, ἡ, atrocitas, acerbitas; (2) callicitas, ſolertia; (3) eloquentia, dicendi vis. A δεινὸς.

Δεινόω, ῶ, fut. ώσω, contorqueo, in orbem ago; (2) exaggero. Δεινώσας φάντα ὑπὲρ τὸ μεῖζον, Thuc. ἔοικεν ἐνταῦθα δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς, Plut. *in* Pericle. 28. Videtur hoc loco exaggeraſſe patriæ calamitates. A δεῖνος.

Δεινὼ, *terribiles*, nom. dual. a δεινὸς, *terribilis.*

Δεινωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, torvus. Ex δεινὸς, & ὤψ.

Δεινῶς, *Adv.* vehementer, graviter; (2) terribiliter; (3) mire; (4) accurate; (5) indigne.

Δείνωσις, εως, ἡ, converſio; (2) exaggeratio.

Δεινωτικῶς, *Adv.* cum exaggeratione. A δεινόω. Unde

Δεινωτὸς, ὴ, όν, converſus; (2) tornatus.

Δείνωψ, ωπὸς, ὁ ἡ ἡ, terribilis adſpectu, Ex δεινὸς, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Δείξαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. v. δείκνυμι.

Δεῖξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδειξε.

Δεῖξις, εως, ἡ, oſtentio, oſtentatio; (2) indicium; (3) argumentum. A δείκνυμι.

Δεῖξον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. δείκνυμι.

Δείξω, *oſtendam*, 1. ſing. fut. 1. ind. act.

Δειπάριον, ου, τὸ, cœnula, Dim. a δεῖπνον.

Δειπνεύσαντες, *Dor.* pro δειπνήσαντες. A

Δειπνέω, ῶ, f. ήσω, cœno; (2) comedo. Ἀπὸ τραπέζων δειπνεῖν, Plato. δειπνήσῃ φολυτελῆ δεῖπνα, Luc. Ab eod.

Δείπνημι, unde δειπνάναι, idem & ab eod.

Δειπνησὸς, ου, ὁ, idem quod δειπνητὸς.

Δειπνήσω, *cœnabo*, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi δειπνέω.

Δειπνητήριον, ου, τὸ, cœnaculum, cœnatorium.

Δειπνητικὸς, ἡ, όν, ad cœnam pertinens, cœnæ inſtruendæ peritus.

Δειπνητικῶς, lautè, opipare.

Δειπνητὸς, ὴ, όν, lautus in epulando.

Δείπνητος, ου, ὁ, cœnæ tempus. A δειπνέω.

Δειπνίδιον, ου, τὸ, cœnula, Dim. a δεῖπνον.

Δειπνίζω, f. ίσω, cœnam præbeo. Δειπνίζοντες Ξίρξεα, Herodot. Τοιούτοις φολλοῖς δειπνίζουσαι, Xen. Ab eod.

Δειπνίτις, ἡ, convivalis, *Epith.* φολῆς qua in in cœna utebantur.

Δειπνοκλήτωρ, ορος, ὁ, qui convivas ad cœnam vocat, vocator. Ex δεῖπνον, & κλήτωρ.

Δειπνοκλητόριον, τὸ, epulæ, convivium.

Δειπνολογία, ας, ἡ, ſermo de cœna. A

Δειπνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de cœnis loquitur. Ex δεῖπνον, & λέγω, *dico, loquor.*

Δειπνολόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui conviviis inſidiatur; (2) paraſitus, lurco. Ex δεῖπνον, & λόχος.

Δειπνομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui inſano cœnarum amore ducitur. Ex δεῖπνον, & μαίνομαι, *inſanio.*

ΔΕΙ'ΠΝΟΝ, ου, τὸ, cœna; (2) cibus; (3) convivium, epulum.

Δειπνοποιέω, ῶ, f. ήσω, cœnam paro.

Δειπνοποιΐα, ἡ, apparatio cœnæ vel convivii.

Δειπνοποιὸς, ὸν, ὁ, qui cœnam aut convivium parat. Ex δεῖπνον, & ποιέω, *facio.*

Δειπνοσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui inter cœnam de rebus eruditis diſſerit. Ex δεῖπνον, & Σοφιστὴς.

Δειπνοσυὼν, ος, ἡ, cœna. Fictum ridiculi cauſa in Parodia, εὖ εἰδὼς δειπνοσυὼν, ut Hom. εὖ εἰδὼς τυξοσυὼν. A δεῖπνον.

Δειπνῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. *contr.* pro δειπνίοντα, a δειπνίω.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ portatio. A

Δειπνοφόρος, ου ὁ ἡ ἡ, cœnam ferens, ad cœnam ferendam comparatus. Ex δεῖπνον, & φέρω, *fero.*

Δειράς, άδος, ἡ, jugum montis. A δειρὴ.

Δείρας, a. 1. part. act. verbi δέρω.

Δειραχθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, collo oneroſus. Ex δειρὴ, & ἄχθος, *onus.*

Δειρὴ, ῆς, ἡ, collum; (2) cervix. A δέρω.

Δειρὰω, ῶ, probris ſcindo. Laconicum. A δείρω, *verbero.*

Δείρειν, præſ. inf. *Ion.* pro δέρειν, a δέρω.

Δειροκύστελλον, ου, τὸ, poculum oblongo collo. Ex δειρὴ, & κύστελλον, *poculum.*

Δειροπίδη, ης, ἡ, monile, torquis, collare. Ex δειρὴ, & πέδη, *pedica.*

Δειρὸς, ῦ, ὁ, collis, Heſ. A δέρω.

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, decollo, caput amputo. Ex δειρὴ, & τέμνω, *ſeco.*

ΔΕΙ'ΣΑ, vel δεῖσα, ης, ἡ, humor; (2) ſtercus; (3) ſœtor, L. G.

Δεισαλέος, έα, έον, ſtercoreus. A δεῖσα.

Δεισαλία, ἡ, impuritas.

Δείσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. v. δείδω.

Δεῖσε, 3. f. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδεισε.

Δεῖσθαι, præſ. inf. *contr.* pro δείδεσθαι, a v. δίομαι.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitioſus, religioſus ſum.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, metus deorum, ſuperſtitio; (2) religio. A δεισδαίμων.

Δεισιδαιμονίας, religioſe.

Δεισδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſuperſtitioſus. Ex δείδω, *metuo*, & δαίμων.

ΔΕ'ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, decem. Hinc οἱ δέκα, decemviri.

Δεκάζομος, ου, ὁ ἡ ἡ, decem boum pretio eſtimabilis. Ex δέκα, & βοῦς.

Δεκαγονία, ας, ἡ, generatio ad decimum uſque gradum. Ex δέκα, & γονὴ, *generatio.*

Δεκαγράμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, decem literis conſtans. Ex δέκα, & γράμμα, *litera.*

Δεκαδάκτυλος, ὁ ἡ ἡ, decem digitos habens, non numeratis pollicibus.

Δεκαδάρχης, ου, ὁ, decurio; (2) decemvir. Ex δέκα, & ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemviratus; (2) decurionatus. A

Δεκάδαρχος, ου, ὁ, idem quod δεκαδάρχης.

Δεκάδελτος, ου, ὁ ἡ ἡ, decem tabularum.

Δεκαδεὺς, έως, ὁ, decurialis. A δέκα.

Δεκαδικὸς, ἡ, όν, denarius. Ab eod.

Δεκαδοῦχος, ου, ὁ, decemvir. Ex δέκα, & ἔχω.

Δεκαδύο, duodecim. Ἀκλιτον.

Δεκάδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, decem palmos longus. Ex δέκα, & δῶρον, *palmus.*

Δεκατεννέα, novemdecim.

Δεκατὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, ſedecim.

Δεκατεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptemdecim.

Δεκατετρὶς, ίδος, ἡ, decennalis. A δεκατὰς.

Δεκατίτης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſdem.

Δεκατὸς, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex δέκα, & ἔτος.

Δεκατία, ας, ἡ, decennium. A δεκατὰς.

Δεκάζω, f. άσω, do decimam; (2) munere corrumpo; (3) corrumpo, perverto. Τῷ Σπεῖραν ἐδέκασε χρυσῶν ἑκάστῳ διανέμων, Plut. A δέκα.

Δεκάκις, *Adv.* decies. Ab eod.

Δεκάκλινος, ου, decem lectos habens.

Δεκακότυλος, ου, decem cotylos habens.

Δεκακυμία, ας, ἡ, decumanus, i. e. magnus fluctus. Ex δέκα, & κῦμα, *fluctus.*

Δεκάκαλος, ου, decem verſiculis conſtans.

Δεκάλιτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui decem librarum vel obolorum eſt. Ex δέκα, & λίτρα.

Δεκάλογος, ου, ὁ, Decalogus, decem præcepta Dei. Ex δέκα, & λόγος, *verbum, ſermo.*

Δεκαμηναῖος, αία, αῖον, decimum menſem agens, decimeſtris. Ex δέκα, & μὴν.

Δεκαμηνιαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Digitized by Google

Δεκαμναῖος, αία, αῖον, qui decem minarum est. Ex δέκα, & μνα, *mina*.

Δεκάμνους, idem & ex iisd.

Δέκαμνον, τὸ, merces decem minarum.

Δεκάμφορος, ον, decem amphoras capiens.

Δεκανόομαι, ώμαι, humaniter excipio, Hes. A *Dor.* δέκομαι pro δέχομαι.

Δεκανάϊα, ὴ, idem, ap. *Strab.*

Δεκανία, ὴ, decuria.

Δικανικός, ὴ, ὸν, ad decuriam pertinens.

Δεκαοκτώ, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.

Δεκαπαλαι, *Adv.* q. d. decies olim.

Δεκαπέντε, quindecim. Ex δέκα, & πέντε.

Δεκάπηχυς, υος, ὁ ἡ ὴ, decem cubitorum.

Δεκαπλασιάζω, f. άσω, decuplo.

Δεκαπλάσιος, α, ὁ ἡ ὴ, decuplus. A δεκάπλους.

Δεκαπλεθρος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui decem jugerum est. Ex δέκα, & πλέθρον, *jugerum*.

Δεκαπλοῦς, decuplus, A δέκα.

Δεκάπολις, εως, ὴ, decem habens civitates; (2) regio quædam Judææ. Hinc

Δεκαπολίτης, ου, ὁ, qui ex regione Decapoli est.

Δεκάπους, οδος, ὁ ἡ ὴ, qui decem pedum est.

Δεκαπρατεία, ας, ἡ, decemprimatus. A

Δεκάπρατοι, ων, οἱ, decemprimi senatores.

Δεκάρχης, ου, ὁ, decurio. Ex δέκα, & ἄρχων.

Δεκαρχία, ας, ἡ, decurionatus. A δεκάρχης.

Δεκαρχικὸς, ὴ, ὸν, decurionalis. Ab eod.

Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius; (2) decuria. A δέκα.

Δεκάσκαλμος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem scalmis instructus. Ex δέκα, & Σκαλμὸς, *scalmus*.

Δεκασμὸς, ὁ, decimatio; (2) decimæ; (3) corruptio munerum largitione. A δεκάζω.

Δεκάσπορος, ου, ὁ ἡ ὴ, in quo decem sementes factæ sunt; (2) decennalis. Ex δέκα, & Σπόρος, *satio*.

Δεκάστατος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem stateribus valens. Ex δέκα, & στατὴρ, *stater*.

Δεκάστεγος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem tabulata habens. Ex δέκα, & στέγος, *tectum*.

Δεκάστυλος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem columnas habens. Ex δέκα, & στύλος, *columna*.

Δεκάσχοινος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem schœnes longus, vel latus. Ex δέκα, & σχοῖνος, *schœnus*.

Δεκατεῖος, αία, αῖον, qui decimo die v.c. venit.

Δεκατεύω, f. εύσω, decimo, decimam partem excerpo; (2) decimum quemque interficio. Δεκατεύειν τὸν ὄσιον, Herodot. A δέκα.

Δεκάτη, ης, ἡ, decima pars, decima.

Δεκατηλογία, ας, ἡ, decimarum exactio.

Δεκατηλόγιον, ου, τὸ, locus in quo decimæ colliguntur. A

Δεκατηλόγος, ου, ὁ ἡ ὴ, decimarum exactor. Ex δέκα, & λέγω, *colligo*.

Δεκατημόριον, ου, τὸ, decima pars. Ex δέκα, & μόριον, *portio*.

Δέκατος, άτη, ατον, decimus. A δέκα. Hinc

Δεκατόω, ῶ, fut. ώσω, decimas accipio; (2) decimo. Δεδεκάτωκε ἐκ Ἀβραὰμ, Heb. 7, 6. δεδεκατωται, ib. v. 9.

Δεκατώνης, ου, ὁ, qui decimas redimit, decumanus, genus publicani. Ex δεκάτη, & ὠνέομαι, *emo*.

Δεκόφυλος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem tribus habens, in decem tribus divisus. Ex δέκα, & φυλὴ, *tribus*.

Δεκάχαλκον, τὸ, decem chalci, decemærei nummi, denarius. Ex δέκα, & χαλκὸς.

Δεκάχιλοι, αι, α, decies mille. Pro δεκαχίλιοι, Homerus. Ex δέκα, & χίλιοι, *mille*.

Δεκάχορδος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem chordas habens. Ex δέκα, & χορδὴ.

Δεκήμοζος, ου, ὁ ἡ ὴ, decem instructus rostris. Ex δέκα, & ἔμβολὴ, *rostrum*.

Δεκετηρὸς, ου, ὁ ἡ ὴ, decennalis.

Δεκέτης, ους, ὁ ἡ ὴ, idem. Fœm. δεκέτις.

Δέκω, *accipe, Dor.* & *Ion.* pro δέχου, & δέχομαι.

Δεκήρης, ους, ὁ ἡ ὴ, decem ordines remorum habens navis. Ex δέκα, & ἐρέσσω, *remigo*.

Δέκομαι, *capio, Ion.* pro δέχομαι.

Δεκτὸς, ὴ, όν, accipiendus, excipiendus, recipiendus. A δέχομαι.

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliquos accipit vel suscipit. Ab eod.

Δέκτης, ου, ὁ, acceptor; (2) mendicus.

Δεκτικὸς, ὴ, όν, ad recipiendum aptus.

Δέκτο, *Ion.* pro ἐδέξατο. A δέχομαι.

Δεκτὸς, ὴ, όν, acceptus, gratus. Ab eod.

Δέκτρια, ας, ἡ, acceptrix, suscepitrix, receptrix. A

Δεκτὴρ, ῆρος, ὁ, suscepitor. A δεκτὸς.

Δέκτωρ, ορος, ὁ, idem.

Δελεάζω, f. άσω, ineſco, esca capio; (2) escam impono; (3) *metaphorice* allicio. Δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους. 2 Pet. 2, 14. Ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐπιθυμιῶν ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος, Jac. 1, 14. A

ΔΕΛΕΑΡ, ατος. τὸ, esca, qua animalia capiuntur; (2) illecebræ quævis; (3) fraus, dolus.

Δελέασμα, ατος, τὸ, ineſcamentum, quod escæ loco imponitur hamo vel laqueis, illectamentum. A δελεάζω. Hinc Dim.

Δελεασμάτιον, ου, τὸ, ineſcamentum exiguum.

Δελεασμὸς, ὁ, illectamentum. A δελεάζω.

Δελίαστρα, ας, ἡ, decipula, laqueus, transenna, in quam esca imponitur. Ab eod.

Δελιαστρὶς, ίδος, ὁ, ineſcator, qui esca decipit. Ab eod.

Δελεδρᾶπαξ, γος, ὁ ἡ ὴ, escam rapiens.

ΔΕΛΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, laterna, fax.

Δελευτὸν, τὸ, idem quod δελεαρ.

Δελητήριον, ου, τὸ, idem.

Δελήτιον, ου, τὸ, idem.

Δέλτα, τὸ, litera quarta Alphabeti Græci; (2) pars Ægypti; (3) pudendum muliebre.

Δελτάριον, ου, τὸ, tabellula. Dim. A δέλτος.

Δελτίον, ου, τὸ, parvi pugillares, tabellulæ. Dim. ab eod.

Δελτογράφος, ὁ, qui aliquid in literas refert.

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro δέλτοις, a δέλτος, *liber*.

Δέλτος, ου, ἡ, pugillares, qui forma litera Δ plicabantur; (2) liber quilibet; (3) tabula legum; (4) testamentum; (5) tabula pictoria. A δίλτος.

Δελτόω, ῶ, fut. ώσω, in formam literæ Δ plico vel effingo. Ab eod.

Δελτωτὸς, ὴ, όν, in formam triangularem literæ Δ effectus. Hinc Δελτωτὸν, triangulum, signum quoddam cœleste. & δελτωτὰ, libri in Δ figuram complicati. A δελτόω.

Δελφάκειος, ου, porcinus.

Δελφάκινος, ὴ, όν, idem.

Δελφάκιον, ου, τὸ, porcellulus lactens; (3) pudendum muliebre. Dim. a δέλφαξ.

Δελφακίομαι, succresco in porcam.

ΔΕΛΦΑΞ, ακος, ὁ ἡ ὴ, porcellus.

Δελφὶν, ῖνος, ὁ, delphin, piscis; (2) nauticum instrumentum, quo utebantur ad demergendas naves.

Δελφινίζω, delphinos imitor.

Δελφίνιον, ου, τὸ, delphinium, herba. *Angl.* Larks-spur; (2) templum Apollinis hoc nomine Athenis fuit, & hinc judicium ἐπὶ Δελφινίῳ. A δελφὶν.

Δελφινίσκος, ου, ὁ, delphinulus. Dim. a δελφὶν.

Δελφινοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, delphini formam habens. Ex δελφὶν, & εἶδος.

Δελφινόσημος, ον, delphino signatus; (2) mensa Delphica, abacus marmoreus.

Δελφὶς, ῖνος, ὁ, idem quod δελφὶν.

ΔΕΛΦΥΣ, ύος, ἡ, vulva, uterus.

Δέλω, ineſco.

Δέμα, ατος, τὸ, vinculum; fasciulus. A δέω.

ΔΕΜΑΣ, τὸ, corpus. *Nomen indeclinabile.*

Δεμάτιον, ου, τὸ parvus fasciculus. A δέμα.

Δέμειν, *ædificare*, præs. inf. act. verbi δέμω.

ΔΕΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, stratum, lectus.

Δεμνιοτήρης, ου, ὁ, qui strata custodit. Ex δέμνιον, & τηρέω, *observo, custodio*.

ΔΕΜΩ, *ædifico, struo*; est insuſitatum sicut & δέμομαι; *in usu hæc*; ἔδειμα, ἐδειμάμην, δέδμηκα.

Δενδίλλω, oculos huc illuc verto; (2) oculis nuo, vel adnuo. A δινέω, & ἄλλος, *oculus*.

Δένδρεα, *arbores*, nom. plur. a δένδρεον, *arbor*.

Δένδρεον, ου, τὸ, arbor. A δένδρον.

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, nemorosus, arboribus abundans. A δένδρον, *arbor*. Hinc

Δενδρίζω, arboresco, arboris figura sum.

Δενδρικὸς, ὴ, όν, arboreus.

Δένδριον, ου, τὸ, arbuscula.

Δενδρίτης, ου, ὁ, vitis arborescens, *Strabo* 5.

Δενδροβατέω, ῶ, fut. ήσω, arbores scando. Ex δένδρον, & βαίνω, *scando*.

Δενδροειδὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, arboris figuram habens. Ex δένδρον, & εἶδος, *species*.

Δενδρικολάπτης, ου, ὁ, picus. A κολάπτω, *scalpo*.

Δενδρόκομος, ου, ὁ ἡ ὴ, arboribus ornatus. Ex δένδρον, & κομέω, *orno*.

Δενδροκοπέω, ῶ, f. ήσω, arbores exscindo. Ex δένδρον, & κόπτω, *cædo*.

Δενδρολάχανα, ων, τὰ, olera arborescentia. Ex δένδρον, & λάχανον, *olus*.

Δενδρολίβανος, ου, ὁ, thus arbor, seu arbor ipsa, quæ thus fert; (2) ros marinus coronarius.

Δενδρομαλάχη, ης, ἡ, malva arborescens, althæa. Ex δένδρον, & μαλάχη, *malva*.

ΔΕΝΔΡΟΝ, ου, τὸ, arbor; (2) stirps.

Δενδροπήμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, arboribus nocens. Ex δένδρον, & πῆμα, *damnum*.

Δένδρος, ους, τὸ, (unde δένδρεσι) idem quod δένδρον.

Δενδρότης, ητος, ἡ, arborum incrementum.

Δενδροτομέω, ῶ, f. ήσω, arbores exscindo, vasto, populor. Ex δένδρον, & τέμνω, *seco*.

Δενδροφορία, ὴ, feracitas arborum.

Δενδροφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, arborum ferax. Ex δένδρον, & φέρω, *fero*.

Δενδρίφυτος, ου, ὁ ἡ ὴ, arboribus consitus. Ex δένδρον, & φύω, *nascor*.

Δενδρυάζω, fut. άσω, quercus subeo, inter quercus me abscondo. A δένδρον.

Δενδρύλλιον, ου, τὸ, arbuscula. Ab eod.

Δενδρύφιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Δενδρώδης, ους. ὁ ἡ ὴ, arboreus, arborarius; arborosus, ad arboris magnitudinem accedens. Ab eod.

Δενδρώεις, ώεσσα, ῶεν, arboribus abundans.

Δενδρων. ῶνος, ὁ, Arbustum, arboretum, locus arboribus consitus.

Δενδρῶτις, ὶδ, arboribus densa.

Δενάζω, f. άσω, maledico, probris inceſſo, *Euripid. Rhes.* 926. A δένος.

Δενατὸς, ὴ, όν, convitiis & maledictis obnoxius. Ab eod.

ΔΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, probrum, contumelia.

Δέξαι, 2. sing. a. 1. imper. med. A δέχομαι.

Δεξαμβὴ, ῆς, ἡ, receptaculum; (2) lacus; (3) cisterna; (4) piscina. A δέχομαι.

Δεξάμενος, a. 1. part. med. v. δέχομαι.

Δέξασθαι, *recipisse*, aor. 1. inf. med.

Δέξασθε, *suscipite*, 2. plur. aor. 1. imper. med.

Δέξατο, 3. s. a. ind. med. *Ion.* pro ἐδέξατο.

Δεξιὰ, ᾶς, ἡ, sc. χεὶρ, dextra sc. manus; (2) fides per dextram data; (3) pacta, conventa; (4) potentia & auxilium.

Δεξιάδλω, *Adv.* a dextra. A δεξιὸς. Hinc

Δεξιάομαι, ώμαι, dextra prehendo, dextra prehensum amplector, saluto. Præsupponitur propter Homericum δεξιόωντα, quod est pro δεξιῶντο, ἐδεξιῶντο, ex ἐδεξιόωντο.

Δεξιδωρος, ου, ὁ ἡ ὴ, dono accipiens. Ex δέχομαι, & δῶρον, *donum*.

Δεξίμηλος, ου, ὁ ἡ ὴ, oves excipiens, vel suscipiens. Ex δέχομαι, & μῆλον, *ovis*.

Δεξιοβόλος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui dextra manu telum jacit. Ex δεξιὸς, & βάλλω, *jacio*.

Δεξιόγυιος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui dextra & agilia membra habet. Ex δεξιὸς, & γυῖον.

Δεξιολάβος, ου, ὁ, satelles, stipator. A δεξιὰ, & λαμβάνω, *sumo*.

Δεξιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, dextram jungo, dextra prehendo; (2) humaniter, ac comiter excipio. A δεξιὰ.

ΔΕΞΙΟΣ, ὰ, ὸν, dexter; (2) faustus, prosper; (3) solers, acutus, ingenii dexteritate præ-

Digitized by Google

præditus; (4) ſcitus, eruditus, catus, urbanus, lepidus; (5) agilis, promptus, expeditus.

Δεξιόσιππος, ου, ὁ, ſcil. ἵππος, equus jugali equo ad dextrum latus alligatus. Hinc metaphorice **δεξιόσιππος** Ἄρης apud Sophoclem. Mars in dexterum cornu inclinans Eſt a *Σειραί, habenæ*.

Δεξιοστάτης, ου, ὁ, qui a dextra ſtat; (2) qui in dextra chori parte præſidet. Ex **δεξιός**, & ἵστημι, *ſiſto*.

Δεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas, ſolertia. A **δεξιός**.

Δεξιόπτερυξ, υγος, ὁ ἡ, in dextra parte navis remigans. Ex **δεξιός**, & πτέρυξ.

Δεξιοῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poëtic.* pro ἐδεξιώντο, a **δεξιόομαι**.

Δεξιπυρος, ου, ὁ ἡ, ignem ſuſcipiens, vel excipiens. Ex **δέχομαι**, & πῦρ, *ignis*.

Δέξις, εως, ἡ, modus alicujus excipiendi, tractandi.

Δεξιτερός, ρὰ, ρὸν, dexter. A **δεξιός**.

Δεξίωμα, ατος, τὸ, id, quod comiter accipimus, & quaſi dextra prehendimus, res grata, jucunda, expetita; (2) exoeptio liberalis, modus liberalis excipiendi adeuntem. A **δεξιόομαι**.

Δεξιόνομος, ον, fauſtus.

Δεξιῶς, *Adverb.* dextre; (2) proſpere; (3) ſolerter.

Δεξίωσις, ωσις, ἡ, id. quod **δέξις**, & ferè in bonam partem, amplexus, gratulatio, etiam ſi cui occurrimus gratulabundi, amplectimur. A **δεξιόομαι**.

Δεξιώτατα, *Adv.* commodiſſime. A **δεξιώτατος**, quod eſt Superl. a **δεξιός**.

Δέξομαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. v. **δέχομαι**.

Δέξωται, 3. pl. a. 1. conjunct. med.

Δεῦρο, *metus*, *Poëtic.* pro **δεῦρ'**.

Δέομαι, f. **δεήσομαι**, oro, rogo; (2) indigeo, mihi opus eſt, **δεόμενος** etiam qui aliquem cupiunt conventum. **Δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τυτὶ σμίνυ μικρὸν**, Ariſt. Nub. 428. **σκωχικῷ βακτηρίῳ**, id. Ach. 452. **Παιδαγωγῷ γὰρ ἐδεόμην τοῦ παιδὸς καλῷ ὄντι μοι**, *Lucian*, *Vitar. Auct.* 12. A **δεῖ**, *opus eſt*.

Δέον, ουτος, τὸ, decens, æquum, commodum; (2) deficiens; (3) neceſſarium. Ab eod.

Δέον, *ligabant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδεον, a verbo **δέω**, *ligo*. Hinc

Δέοντος, *Adv.* decenter; (2) commode.

Δεός, δέους, τὸ, metus. A **δείδω**.

Δεπάεσσιν, dat. pl. *Ion.* pro **δέπασι**, a **δέπας**.

ΔΕΠΑΣ, ατος, τὸ, poculum; (2) patera.

Δέπαστρον, ου, τὸ, poculum, crater. A **δέπας**.

Δεραγχὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, collum conſtringens & ſuffocans. Ex **δέρη**, & ἄγχω, *ſtrangulo*.

Δέρασιν, ου, τὸ, collare, torques. A **δέρη**.

Δερασιοπίδη, υος, ἡ, laqueus, quo aves capiuntur, laqueus aucupatorius. Ex **δέρασιον**, & πεδὴ, *pedica*.

ΔΕΡΑΣ, ατος, τὸ, pellis, corium.

Δέρβη, ης, ἡ, Derbe. Nomen urbis Hebr. *Stimulus*.

Δερβιστὴρ, ῆρος, ὁ, pellis, corium, Su.d. Pleonaſmo τοῦ β. A **δέρας**.

Δέργμα, ατος, τὸ, adſpectus. A **δέρκω**.

Δρῆμις, ῆ, ὁ, idem & ab eod.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, cervix, collum.

Δέρις, collum, Heſ. A **δέρη**.

Δερκέσκετο, Apud Homerum eſt. a **δέρκομαι**, video. Imperfectum Ionicum, ut τύπτεσκον, & τυπτέσκετο.

Δερκηνὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, inter dormiendum videns. Ex **δέρκω**, & κεῖνω, *cubile*.

Δερκιόωμαι, ὄψομαι, video. A **δέρκω**.

Δερκιόωνται, *vident*, 3. pl. præſ. ind. med. *Poëtic.* & *contr.* pro **δερκιόονται**.

ΔΕΡΚΟΜΑΙ, vel **δέρκω**, video. *Poëtic.*

Δερκομήσαν, *Æol.* pro **δερκομέναν**.

Δερκομένοιο, *Ion.* pro **δερκομένου**.

Δέρμα, ατος, τὸ, pellis, cutis. A **δέρω**.

Δερματίνος, ίνη, ίνον, coriaceus. A **δέρμα**.

Δερμάτιον, ου, τὸ, pellicula, Dim. A **δέρμα**.

Δερματουργικὸς, ὴ, ὸν, e corio conficiens.

Δερματοφαγεῖον, pellem edo.

Δερματοφορέω, ῶ, f. ήσω, pellem geſto, pelle amictus ſum. Ex **δέρμα**, & **φέρω**, *fero*.

Δερματώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, coriaceus; (2) cuteus. A **δέρμα**.

Δερμηστὴς, οῦ, ὁ, animalculum quoddam a conſumendis pellibus ita dictum. A **δέρμα**.

Δερμόπτερος, ου, ὁ ἡ ὸν, membranis volitans, cui membranulæ loco pinnarum ſunt. Ex **δέρμα**, & πτερὸν, *ala*.

Δερμύλλω, ſanguinem poto; (2) excorio. Lexicogr. Græc. A **δέρμα**.

Δέρξις, ιος, ἡ, viſio, ipſa actio videndi. A **δέρκω**.

Δέρος, ους, τὸ, pellis, corium. A **δέρας**.

Δερρίδιον, ου, τὸ, umbraculum coriaceum, umbella ex pellibus confecta. A **δερρὶς**.

Δέρρινον, ου, τὸ, cilicium. A **δέρας**.

Δερρὶς, ιος, ἡ, pellis; (2) craſſum ſeu vile veſtimentum, cilicium. A **δέρρις**.

Δερρίστηρ, ῆρος, ὁ, monile equi Heſ. Ab eod.

Δέρτρον, ου, τὸ, membrana; (2) omentum; (3) roſtrum. A **δέρας**.

Δρυδεὶς, *obtuitus*, aor. 1. part. paſſ. verbi **δέρκω**.

Δέρω, f. **δρῶ**, a. 2. ἔδαρον, excorio, pellem detraho; (2) cædo, verbero. Εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρῃ, 2 Cor. 11, 20.

ΔΕΣΙΟΣ, ου, ὁ, menſis Junius apud Macedones, ut quidem nonnulli volunt.

Δέσις, εως, ἡ, ligatio; (2) nodus; (3) junctura, conjunctio. A **δέω**.

Δέσμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab eod.

Δεσμευτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad ligandum. A

Δεσμεύω, fut. εύσω, ligo, vincio, colligo. **Δεσμεύων ὕδωρ ἐν ἱμᾶσι**, Job 26, 8. A **δεσμὸς**.

Δεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. A **δέω**.

Δέσμιος, ου, ὁ ἡ ὸν, vinctus. Ab eod.

Δεσμὶς, faſciculus. Dim. a **δεσμὸς**.

Δεσμὸς, οῦ, ὁ, vinculum, ligamen. A **δέω**.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὸν, commentarienſis, cuſtos vinctorum. A **δεσμὸς**, & **φύλαξ**.

Δεσμόω, ῶ, f. ήσω, vincio, ligo; (2) in carcerem conjicio. A **δεσμὸς**.

Δέσμωμα, ατος, τὸ, vinculum. A **δεσμόω**.

Δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer. Ab eod.

Δεσμώτης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Ab eod.

ΔΕΣΠΟΖΩ, f. όσω, dominor, dominium obtineo; (2) & *in Paſſivo* dominio alicujus pareo, adquiror. Hinc

Δέσποινα, ης, ἡ, hera, domina, regina.

Δεσπόσιος, ου, ὁ ἡ ὸν, herilis. Ab eod.

Δεσποσυραύτης, ου, ὁ, q. d. herilis navis magiſter; genus libertorum Laconicorum, quorum opera in navibus utebantur.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, dominium, imperium. A

Δεσπόσυνος, ου, ὁ ἡ ὸν, herilis. **δεσποσύνη**, filia h. A **δεσπόζω**.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, dominatus.

Δεσπότειρα, ας, ἡ, domina, hera. A **δεσπότης**.

Δεσποτεύω, fut. εύσω, idem quod

Δεσποτέω, ῶ, f. ήσω, dominor. Ab eod.

Δεσπότης, ου, ὁ, herus, dominus; (2) rex, imperator; (3) rei alicujus poſſeſſor. A **δεσπόζω**. Hinc

Δεσποτικὸς, ὴ, ὸν, herilis; (2) qui dominari novit; (3) imperioſus, dominandi cupidus.

Δεσποτικῶς, *Adv.* heriliter, more dominorum.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, hera, domina. A **δεσπότης**.

Δεσποτίσκος, ὁ, herus vel blandiendo vel contemnendo.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, dominabilis. A **δεσπόζω**.

Δέστας, gen. ſing. *Dor.* pro **δέσμης**, a

Δέστη, ης, ἡ, fiſtula. A **δέω**.

Δεστὴ, ης, ἡ, faces in faſciculum colligatæ.

Δεστὸς, ὴ, ὸν, vinctus, ligatus. Ab eod.

Δεῦε, imperf. ind. *Ion.* pro ἔδδε, a **δδέω**.

Δεύεται, *inferior*, es, 2. ſing. pr. ind. med. *Ion.* pro δεῖ, v. **δέομαι**, *Poëtic.* pro **δέομαι**.

Δεύησεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro **δεύῃ**.

Δεύησομαι, *indigebo*, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Poëtic.* pro **δεήσομαι**, a verbo **δέομαι**.

Δεῦμος, τὸ, idem quod γλεῦμος, *Ern.*

Δεῦμα, ατος, τὸ, irrigatio. A **δδέω**.

Δευόμενος, *indigerent*, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* & *Poet.* pro **δεοίντο**, a verbo **δέομαι**.

Δευόμενοι, *madentes*, nom. pl. part. præſ. part. paſſ. f. g. a verbo **δδόω**, *madefio*.

Δευόμβρος, pro **διόμβρος**, a **διομαι**, *egeo*.

Δεῦον, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐδδέοντο, a verbo *Poet.* **δδόομαι**, pro **δέομαι**.

Δεύοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδδύοντο, a **δδύομαι**, vel **δδύω**.

Δεῦρ', pro **δεῦρο**, *huc*.

ΔΕΥΤΡΟ, *Adv.* huc; (2) adeſdum.

Δεύσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. v. **δδύω**.

Δευσοποιέω, tingo, inficio, (v. c. fuco) humecto. E **δδύω**, *idem*.

Δευσοποίησις, ἡ, infectio, fucatio, &c.

Δευσοποιὸς, ὸς, ὁ, infector, tinctor, (2) bene tinctus; (2) indelibilis. Ex **δδύω**, & ποιέω.

Δεύτατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus.

Δεῦτε, *Adv.* huc, agite, adeſte, venite. A **δεῦρο**.

Δευτεραγωνιστέω, ῶ, f. ήσω, ſecundas fabulæ partes ago; (2) ſecundam in judicio orationem habeo. A

Δευτεραγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſecundas fabulæ partes agit. Ex **δεύτερος**, & **ἀγωνίζομαι**.

Δευτεραῖος, αία, αιον, ſecundarius; (2) qui ſecunda die aliquid agit. A **δεύτερος**.

Δευτερεῖα, τὰ, ſecundæ partes. Ab eod.

Δευτερεύω, f. εύσω, ſecundus ſum, ſecundas fero, locum ſecundum obtineo; (2) diſſimilis ſum. Ab eod.

Δευτεριάζω, f. άσω, ſecundas partes ago, qs. lampada alicui trado, ut mihi in actu ſuccedat. A **δεύτερος**.

Δευτερίζει, ſc. οἶνος, vinum ſecundarium, lora.

Δευτέριον, ου, τὸ, ſecundæ, partus qs. ſecundarius. Ab eod.

Δευτέριος, ία, ίον, ſecundarius. Ab eod.

Δευτερόζωλος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui ſecunda vice dentes indices jacit. Ex **δεύτερος**, & **βάλλω**.

Δευτερογαμέω, ſecundas nuptias celebro.

Δευτερογαμία, ἡ, ſecundæ nuptiæ.

Δευτερόγαμος, bigamus.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, ſecundaria decima a Levitis olim ſacerdotibus ſolvenda. Ex **δεύτερος**, & **δεκάτη**, *decima*.

Δευτερόζυγος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui eſt ſecundæ Conjugationis. Vox Grammatica. Ex **δεύτερος**, & **ζυγὸς**, *jugum*.

Δευτερεκοιτία, ῶ, ſecundus, vel ſecunda ſum in lecto, ſocium habeo in cubili. Ex **δεύτερος**, & **κοίτη**, *cubile*.

Δευτερολογέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo loco ſermonem habeo. Secundam orationem habeo.

Δευτερολογία, ας, ἡ, ſecunda actio, ſecundæ dicendi vices.

Δεύτερον, *Adv.* ſecundo. A **δεύτερος**.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis, ſecunda lex, liber quintus Moſis. Ex **δεύτερος**, & **νόμος**, *lex*.

Δευτεροπότμος, qui pro mortuo habitus, ideoque juſtis & exequiis de more honoratus, ſalvus redit ex bello, vel ex peregrinatione. A **δεύτερος**, & **πότμος**.

Δευτεροπροσωπέω, ῶ, ſum ſecundæ perſonæ. Vox Gram. A

Δευτεροπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui ſecundæ perſonæ eſt. Vox Gram. Ex **δεύτερος**, & **πρόσωπον**, *perſona*.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ ἡ ὸν, alter primus, a ſecundo primus; *Epiſc.* ſabbathi primi a ſecundo Paſchatos die, *Scal.*

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, έρα, ον, ſecundus, alter, poſterior. Ἐκ **δευτέρου**, *ſecunda vice*.

Δευτερόχειρος, ου, ὁ ἡ ὸν, ſecundo loco ſequens, ſecundarius. Ex **δεύτερος**, & **χεὶρ**.

Δευτεροτόκος, ου, ὁ, quæ ſecundo parit vel peperit. Ex **δεύτερος**, & **τίκτω**, *pario*.

Δευτερότοκος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui ſecundo partu editus eſt. Ex iiſd.

Δευτερουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, qui ſecundas actionis partes, vel ſecundum in agendo locum obtinet; (2) manuarius. Ex **δεύτερος**, & **ἔργον**, *opus*.

Δευτερυχιεῖος, qui ſecundas tenet.

Digitized by Google

Διυτρόω, f. ῶσω, secundo facio; (2) itero, repeto. A δὶς τρ.

Διυτίρωμα, ματος, τὸ, secundus actus, repetitio.

Διυτίρως, Adv. secundo. Ab eod.

Διυτίρωσις, εως, ἡ, secundus actus aut ordo, iteratio, repetitio; (2) traditio.

Διυτρατὴς, οῦ, ὁ, traditionum doctor.

Διυτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum pistorum & coquorum. A

ΔΕΤΩ, rigo, madefacio, imbuo. Ἐρεμνὸν σῖτ' ἰδευτο, effudi, Soph. Aj. 376.

ΔΕΦΩ, f. δίψω, excorio; (2) glandem penis denudo.

Δεχάμματος, ὁ, ὁ, ἡ, decem nodos, seu vincula habens. Ex δέκα, & ἄμμα.

Δίχαται, pro διδίχαται, 3. plur. perf. ind. pass. Ion. pro διδιχμένοι εἰσὶ, a v. δίχομαι.

Δίχεσθε, capite, 2. plur. præs. imper. med.

Διχόμβος, ὁ, ὁ, ἡ, decem dies durans. Ex δέκα, & ἡμέρα, dies.

Δίχθαι, suscepisse, perf. inf. pass. Ion. & Poët. pro διδίχθαι, a verbo δίχομαι.

Δίχμος, per Syncop. pro δεχόμενος.

Δίχνυμαι, capio. A

ΔΕΧΟΜΑΙ, f. δέξομαι, capio, accipio; (2) excipio, suspicio; (3) admitto, recipio; (4) admitto, approbo. Δίχεσθαι χάριν. Φ ὅρκον, τινὰ χάριν, τὸς στρατιώτας τῷ τείχει, τὶ παρά τινος. Ὅσις ξένος δέξαιτο σοντίῳ ζώλῳ κόμοντας, Arist. Θεσμ. 479. Τις με δέξεται πόλις; Eur. Med. 286.

Δίφα, ας, ἡ, pellis, corium, Suid. A δέφω.

Διφίω, ῶ, fut. ήσω, depso, subigo, mollio coriariorum more. Ab eod.

ΔΕΩ, f. δίσω, vel δήσω, ligo, vincio; (2) in vincula conjicio. Κ' ὀπίσω τὼ χέρε δεῖ, a tergo liga. Arist. Lys. 437.

ΔΕΩ, δεήσω, absum; opus habeo. Τοσούτε δέομαι χάριτ' ἔχειν. Isoc. Τωτὶ τὸ σῶμα φορτίου δεῖται πολλοῦ, Arist. Av. 1381. Ἠλαχίστου ἐδέησαν διαφθαρῆναι, parum abfuerunt, quin, Thuc. Τί δεῖ μοχλῶν; opus est? Arist. Lys. 434. Unde δεῖ oportet, ἔδει, ἐδέησε.

Δ Η, sane, profecto; (2) porro, vero; (3) igitur, proinde; (4) videlicet, scilicet; (5) demum, duntaxat; (6) interrogationi servit; (7) ironicum est; (8) abundat.

Δῆγμα, ατος, τὸ, morsus. A δήκω, mordeo.

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Δήϊτε, invenietis, 2. plur. præs. ind. act. verbi δήω, invenio.

Δηθὲ, Adv. diu; (2) frequenter, crebro, Poët. A δηθὸ.

Δηθαγόρος, ος, ὁ, ἡ, loquax, qui diu loquitur. Ex δηθὰ, & ἀγορεύω, loquor.

Δηθαίων, ωνος, ὁ, ἡ, longævus, annosus. Ex δηθὰ, & αἰὼν, ævum.

Δηθὰκις, vel δηθάκις, Adv. diu; (2) crebro.

Δῆθεν, Adv. videlicet, scilicet. A δή.

Δηθύνω, f. υνῶ, tardo, moror, Il. 1, 27. A δηθά.

Δηΐδατος, ος, ὁ, ἡ, bello captus. Ex δηΐς, & ἁλίσκω, capio.

Δηΐδω, ῶ, igne ferroque vasto, hostiliter depopulor. Hinc δηΐδασκον, Ion. Imperfect. pro ἐδήϊον, quod est ex ἐδήϊκον. A δηΐος.

Δήϊον, acc. sing. Ion. pro δάϊον. A

Δήϊος, α, ον, hostilis, infestus, & Substantive, hostis. A δαΐω. Hinc

Δηΐοτης, ητος, ἡ, pugna; (2) bellum.

Δηΐόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δηΐδω.

Δηΐς, ΐδος, pugna; (2) bellum. A δαΐω.

Δηκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, mordax. A δήκω.

Δήκτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Δηκτικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.

Δ Η Κ Ω, f. δηξω, mordeo. Verbum inusit.

Δηλαδὴ, Adv. videlicet, scilicet, profecto. A δῆλον, δῆλα, & Partic. δη.

Δηλαίνω, lædo, corrumpo. A δηλέω.

Δηλεύμβρων, Dor. pro δηλεύμβρων. A

Δ Η Λ Ε Ω, ῶ, f. ήσω, lædo, noceo, impr. incantando & Veneficiis; (2) deludo, decipio. Οὐδεὶς κακοεργὸς δαλεῖται Δ ἰόντα, Theoc. 15, 48. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, nocumentum, pernicies.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, nocivus, pernicioſus.

Δήλησις, εως, ἡ, læsio, maleficium. A δηλέω.

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lædit. Ab eod.

Δηλητήριον, ου, τὸ, nocivum (pharmacum) venenum.

Δηλητηριώδης, εος, ὁ, ἡ, ὸν, nocivus. Ab eod.

Δηλίφαρ, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, cui mens est oblæsa, stolidus; apud Naum.

Δηλονότι, Adv. nimirum, omnino, profecto, quippe. Quasi ex δῆλον, & ὅτι.

Δηλοποιέω, ῶ, f. ήσω, manifestum reddo. Ex δῆλος, & ποιέω.

Δ Η Λ Ο Σ, η, ον, manifestus, perspicuus.

Δῆλος, ου, ἡ, Delus, insula. A δῆλος, manifestus, quod repente mari enata apparuerit.

Δηλόω, ῶ, f. ώσω, manifesto, declaro, indico. Ἔδειξεν ὅν μοι φρὸς σὲ δηλῶσαι τὸ πᾶν, Soph. Trach. 373. A δῆλος.

Δήλωμα, ατος, τὸ, indicium. A δηλόω.

Δήλως, Adv. manifeste, aperte. A δῆλος.

Δήλωσις, εως, ἡ, declaratio, manifestatio, significatio, enunciatio; (2) ap. LXX. Urim & Thummim. A δηλόω. Hinc

Δηλωτικὸς, ὴ, όν, declarativus, aptus ad declarandum, declarandi vim habens.

Δημαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, populum duco, quò volo, populi gratiam capto; (2) aliquem capio, concilio mihi, & in pass. ab aliquo capi, delectari, impr. oratione.

Δημαγωγῶν τὸς πολλὸς, Plut. A

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus & regimen; (2) concio; (3) administratio reipublicæ; (4) popularitas, gratia & auctoritas, qua quis valet apud populum; (5) ars, qua quis utitur ad conciliandum sibi populum. Ab eod.

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, cujus consiliis populus obsequitur, utpote sibi gratiosi, popularis. Ex δῆμος, & ἄγω, duco.

Δημαγωγικῶς, popularitèr, more demagogorum.

Δημάζω, ludo.

Δημακίδιον, τὸ, popellus. A δῆμος, δήμαξ, δημάκιον.

Δημάρατος, ου, ὁ, ἡ, populi precibus & votis expetitus. Ex δῆμος, & ἀράομαι, precor.

Δημαρχία, ας, ἡ, f. ήσω, tribunus plebis sum, tribunatu plebis fungor. A δήμαρχος.

Δημαρχία, ας, ἡ, tribunatus plebis. Ab eod.

Δημαρχικὸς, ὴ, όν, tribunitius. Ab eod.

Δήμαρχος, ου, ὁ, tribunus plebis, magistratus plebis quicunque etiam apud Græcos. Ex δῆμος, & ἄρχω, princeps.

Δημβασὴς, οῦ, ὁ, populi studiosus, popularis. Ex δῆμος, & ἰφάω, amo. Hinc

Δημβασία, ας, ἡ, popularitas.

Δημβόσια, ας, ἡ, proscriptio. A δημβόω.

Δήμβοσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δημβόω, f. ώσω, publico; (2) proscribo; & in Pass. bonorum publicatione, sive proscriptione multor. Δημβόωσεν ἡμῶν τὸς ἀγροὺς, Dion. Hal. A δῆμος.

Δημηγορίον, ῶ, fut. ήσω, concionor. Ἐδημηγόρησε πρὸς αὐτὸς, Act. 12, 21.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio.

Δημηγορικὸς, ὴ, όν, concionalis, concionatorius.

Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator, orator. Adject. concionatorius. Ex δῆμος, & ἀγορεύω.

Δημηλάσιος, & δημήλατος, ον, populiscitu in exilium actus. Ex δῆμος, & ἐλαύνω.

Δημήτηρ, τερος, τρος, ἡ, & Δήμητρα ας, Ceres. A δῆ, i. e. γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Doribus autem usitatum δᾶ pro γῆ. Unde & Attici Δᾶματερ in Vocativo; (2) fruges. Hinc

Δημήτρια, ων, τὰ, Cerealia, festum Cereris.

Δημητριακὸς, ὴ, όν, Cerealis. Ab eod.

Δημήτριος, ος, ὁ, ἡ, idem & ab eodem; (2) Demetrius. Nomen viri.

Δημίδιον, ου, τὸ, popellus, plebecula. A δῆμος.

Δημητριλος, vel Δημήτριλος, ου, ὁ, hymnus, qui in Cererem canitur. Ex Δημήτηρ, & ἵυλος, hymnus in Cererem.

Δημίζω, f. ίσω, populo item adlictus, faveo ut Medizo.

Δημιοπληθὴς, ὲς, quo populus abundat.

Δημιόπρασα, quæ populus vendit, quæ publicantur. Ex δήμιον, & πιπράσκω, vendo.

Δήμιος, ία, ιον, publicus, plebeius; (2) Subst. ὁ, servus publicus, lictor, carnifex. A δῆμος.

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, officina.

Δημιουργέω, ῶ, f. ήσω, sum opifex, opificium exerceo. Efficio; fabricor, condo.

Δημιούργημα, τὸ, opus artificis cujusque, item quicquid ab aliquo effectum est.

Δημιουργία, ας, ἡ, rerum popularium administratio; (2) opificium; (3) administratio, [illegible]ernatio, effectio.

[illegible]ργικὸς, ὴ, όν, ad opifices pertinens, fa[illegible]is.

Δημιουργικῶς, artificiosè. A

Δημιουργὸς, οῦ, ὁ, vel ὁ, ἡ, quilibet opifex & artifex; (2) auctor operis, creator, unde de deo, legislatore, architecto &c. dicitur, item, & conciliatrice nuptiarum; (3) administrator, gubernator, præfectus; unde interdum est nomen magistratus, v. ἐπιδ. & συνδ. Ern. Ex δήμιος, & ἔργον, opus.

Δημοβόρος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui bona populi devorat, vel consumit. Ex δῆμος, & βορὸ.

Δημογέρων, οντος, ὁ, senator; (2) qui in populo honoratior est propter ætatem.

Δημοδιδάσκαλος, ε, ὁ, populi doctor; (2) concionator ecclesiasticus.

Δημόθεν, Adv. e populo. A δῆμος.

Δημοθοινία, ας, ἡ, epulum publicum, sacrificium publicum; (2) dies festus. Ex δῆμος, & δοῖνη, epulum.

Δημόθρυς, ὁ, ὁ, ἡ, rumore vulgi celebratus, vulgatus, popularis. Ex δῆμος & θρῦς, fremitus.

Δημοκατάρατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, publicæ exsecrationi obnoxius. Ex δῆμος, & κατάρατος.

Δημοκηδὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὸν, poplicola, qui populum colit. Ex δῆμος, & κήδομαι.

Δημοκηρυξικὸς, ὴ, όν, fecialis.

Δημόκοινος, ος, ὁ, publicorum tormentorum minister, tortor. Ex δῆμος, & κοινός.

Δημοκόλαξ, ακος, ὁ, ἡ, adulator populi.

Δημόκομπος, ος, ὁ, proprie qui se jactat ad populum. Ex δῆμος, & κομπὸς, jactator.

Δημοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, populi favorem capto. A δημοκόπος.

Δημοκοπία, ας, ἡ, captatio gratiæ populi, popularitas. Ab eod.

Δημοκοπικὸς, ὴ, όν, ad popularem gratiam captandam aptus, popularis.

Δημοκοπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui populum velut concutit obrepens ei arte aliqua, qui popularitate sua populum sibi conciliat, popularis. Ex δῆμος, & κόπτω.

Δημοκρατέομαι, οῦμαι, populi imperio subsum. Ἐτὶ δημοκρατεμβύας τ' πόλιος, Plat.

Δημοκρατία, ας, ἡ, democratia, populi principatus, imperium populare; (2) respublica. Ab eod. Hinc

Δημοκρατίζω, f. ίσω, imperio populari faveo.

Δημοκρατικὸς, ὴ, όν, ad democratiam sive imperium populare pertinens.

Δημοκρατικῶς, Adv. juxta popularem statum.

Δημόκρατος, ος, ὁ, popularis.

Δημολάλητος, ος, ὁ, ὴ, populi sermone jactatus. Ex δῆμος, & λαλέω, loquor.

Δημόλευστος, ος, ὁ, ὴ, a populo lapidibus obrutus.

Δημολεχὴν, concionor.

Δημολογικὸς, ὸ, concionator plebeius.

Δημόομαι, ώμαι, populum lenociniis capto. Lexicogr. Græci; propter δαμάματα, Dor. apud Aristoph. pro δημώματα, ludicra & carmina publica. A δῆμος.

Δημοπίθηκος, ος, ὁ, qui simiam se exhibet erga populum vel adulatione, vel fraudulentia. Ex δῆμος, & πίθηκος, simia.

Δημόπρακτος, ος, publicus, a populo factus, decretus, &c.

Δημορραφὴς, ὲς, a populo jactatus, s. vulgatus, popularis. E δῆμος & ῥιπτέω.

Δ Η Μ Ο Σ, ε, ὁ, populus, plebs, vulgus; (2) partes tribuum Athenienſium dictæ δῆμοι,

Digitized by Google

δῆμοι, *impr.* cujus in carcere opera utitur civitas; (3) dicitur tamen & de honestioribus hominibus, qui civitati suas operas præstant.

ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, pinguedo, adeps.

Δημοσία, *Adv.* publice, in loco publico.

Δημοσιακός, ὴ, όν, publicus. A δημόσιος.

Δημοσιεύσις, εως, ἡ, promulgatio, divulgatio. A

Δημοσιεύω, f. εύσω, promulgo, divulgo, publico; (2) publica persona fungor, publica civitatis negotia tracto. Δημοσιεύειν τὴν πολιτείαν, Plat. A δημόσιος.

Δημόσιον, ου, τὸ, ærarium publicum, fiscus; (2) carcer. Ab eod.

Δημόσιος, ία, ιον, publicus, solennis; (2) [illegible] ὁ, minister publicus, publicanus, publ[illegible] demtor. A δῆμος. Hinc

Δημοσιόω, ῶ, fut. ώσω, publico; (2) di[illegible]

Δημοσιώνης, ου, ὁ, vilis, contemptus, *Suid.* male. *Ern.* Ex δημόσιος, & ὠνέομαι. Hinc

Δημοσιώνιον, ου, τὸ, proventus publicus.

Δημοσίως, *Adv.* publice. A δημόσιος.

Δημοτροφία, ᾶ, fut. ήσω, in populo versor. Ex δῆμος, & τρέφω, *verto, verso.*

Δημοτελέω, ῶ, f. ήσω, publicis expensis, aut publico nomine facio. A δημοτελής.

Δημοτελής, ὁ ἡ ὴ, publicis expensis factus; (2) publicus. Ex δῆμος, & τελέω.

Δημοτελῶς, *Adv.* publicis impensis; (2) publice.

Δημοτερπής, ής, ές, ὁ ἡ ὴ, populo jucundus, populum delectans.

Δημοτίθεμαι, fut. θήσομαι, popularis sum, municeps sum, populo alicui accenseor. A

Δημότης, ου, ὁ, homo plebeius; (2) popularis, certo, it. eidem δήμῳ adscriptus. A δῆμος.

Δημοτικός, ὴ, όν, popularis, plebeius; (2) popularis status amans. Ab eod.

Δημοτικῶς, *Adv.* popularitер, more popularium seu plebeiorum; (2) humaniter.

Δημοῦχος, ὁ ἡ ὴ, Præses, gubernator, rector populi.

Δημοφάγος, ου, ὁ ἡ ὴ, plebivorus.

Δημοφθόρος, populum corrumpens.

Δημοχαρίστης, ου ὁ, qui populo libenter gratificatur. Ex δῆμος, & χαρίζομαι, *gratificor.*

Δημόω, publico, usibus populi concedo. ap. *Dion.*

Δημώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, plebeius, popularis; (2) publicus. A δῆμος.

Δημωφελέω, ῶ, f. ήσω, populo prosum. Ex δῆμος, & ὠφελέω, *prosum.*

Δημωφελής, ές, ὁ ἡ ὴ, populo utilis. Hinc τὸ δημωφελές, ους, publica utilitas.

Δημωφελῶς, *Adv.* populo utiliter, δημωφελέστατα, ad utilitatem populi aptissime.

ΔΗΝ, *Adv.* diu; (2) dudum, pridem.

Δηναιός, ά, όν, diuturnus, longævus; (2) vetus, qui jam olim fuit. A δήν.

Δηνάριον, ου, τὸ, denarius.

Δήνιον, τὸ, consilium. A

ΔΗΝΟΣ, ους, τὸ, consilium; (2) ars; (3) vafrities.

Δηξ, δηκός, ἡ, teredo, vermis lignum corrodens. A δάκω, pro δάκνω, *mordeo.*

Δηξιμυθος, ου, ὁ ἡ ὴ, animum mordens; (2) molestus. Ex δῆξις, & θυμός, *animus.*

Δῆξις, εως, ἡ, morsus. A δάκω, *mordeo.*

Δῆξω, 1. fing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω.

Δῆον, *comburebant,* 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* & *Ion.* pro ἐδήϊον. A

Δηόω, ῶ, f. άσω, vasto, hostiliter populor. Δηώσασθαι τὴν νῆσον, Herodot. A δηϊς, *pugna,* vel δῆος, *hostilis.*

Δῆτα, *Adv.* saltem. Ex δή, & ἄρα.

Δήτοθεν, *Adv.* undecunque. Ex δῆ & πόθεν.

Δήποτε, *Adv.* aliquando, tandem, unquam.

Δήπου, *Adv.* utique, certe, profecto; (2) nimirum. Ex δή, & που, particula enclitica.

Δήπουθεν, *Adv.* videlicet, scilicet; (2) utique, certe; (3) alicunde, ex aliquo loco.

Δῆρις, ιος, ἡ, pugna, contentio. A δηρίς.

Δηρίαω, ῶ, contendo, pugno. Ab eod.

Δηρίζω, idem.

Δηριθμάω, & Δηρίασθαι, ejusdem significationis. Ab inusitatis, δηρίνω, & δηρίζω.

Δηριθήτω, *contendebant,* 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* ἐδηριθήτην, a verbo δηρίνω.

ΔΗΡΙΣ, ιος, ἡ, pugna, prælium, contentio, rixa.

Δηρισάντοιν, *certantibus,* gen. vel dat. dual. a. 1. part. act. verbi δηρίζω, *certo.*

Δηρίω, f. ίσω, contendo, certo. A δῆρις.

Δηρόν, *Adv.* diu, ad multum tempus. A

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, diuturnus, longævus. A δήω.

Δῆσαν, 3. pl. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησαν, a δέω.

Δησάσκετο, *colligebat,* 3. fing. imperf. ind. verbi *Poët.* δησάσκομαι, vel potius pro ἐδήσατο, 3. fing. aor. 1. med. verbi δέω.

Δήσατε, *colligate,* 2. plur. a. 1. imper. act.

Δῆσε, 3. fing. aor. 1. *Ion.* pro ἔδησε, a δέω.

Δῆτα, *Adv.* demum, certe, sane, igitur. A δή, *sane.*

ΔΗΩ, invenio, vel potius in significatione Futuri, inveniam.

Δηὼ, ὁ, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres.

Δηώσειν, fut. 1. inf. act. v. δηόω, pro δηϊόω.

Δί, pro διός, vide Διός.

ΔΙΑ, *Præpos.* cum *Genitivo,* per; (2) ex; (3) in; (4) post; (5) inter; (6) notat *causam instrumentalem,* & redditur Latine Ablativo; (7) cum Nominibus temporis redditur per *quoque,* vel *quaque,* v. g. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; (8) facit periphrasin *Adverbii,* v. gr. διὰ τάχους, celeriter, διὰ βραχέων, breviter; (9) notat *spatium,* vel *intervallum,* διὰ βίου, tota vita, δι' ἔτους, toto anno; (10) cum *Accusativo,* per; (11) propter; in *Compositione,* notat; (12) *Diversitatem,* ut διασκεδάζω, dispergo; (13) *medium,* per quod, ut διαβαίνω, transeo sive eo per; (14) *continuum* ut διαμένω, permaneo; (15) *vehementiam* aut *excellentiam,* διοπτεύω, perspicio; (16) *rem fieri inter duos plureſve,* ut διαγνωθιτέω; (17) redditurque adeo per *di,* vel *dis, per, trans, de, circum, ex, post, ob, contra,* & *sub, cum,* inter; (18) sæpissime significationem simplicis non mutat.

Διαβαδίζω, f. ίσω, pertranseo.

Διαβάθρα, ας, ἡ, scala nautica, pons; (2) scala, qua in muros adscenditur. Ex διὰ, & βάθρα, *scala.*

Διάβαθρον, ου, calceamenti genus.

Διαβαίνω, f. βήσομαι, permeo, transeo, trajicio; (2) divarico. Διαβαίνειν ἐ ποταμὸν εἰς τόπον. Πίσει διέβησαν τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, Heb. 11, 29.

Διαβάλλω, f. βαλῶ, p. βέβληκα, trajicio, transfero; (2) calumnior; (3) defero; criminor; (4) invidiam facio; unde διαβεβλημένοι, qui malè audiunt, invisi sunt. (5) fallo, decipio. Οὐ γὰρ με κῆν νῦν διαβεβαλεῖ Κλέων, calumniabitur, Arist. Ach. 507. Μή με διαβάλλῃς σρατῇ, Soph. Phil. 583. Διέβαλλε μ' ὦ γραῦς, Arist. Θεσμ. 1226. διαβάλλεται σ' ὁ θεός, id. Av. 1654.

Διαβάς, a. 2. part. act. verbi διαβαίνω.

Διαβασανίζω, diligenter examino, exploro.

Διαβασείω, transiturus sum.

Διαβασιλίζομαι, f. ίσομαι, regis more ago, regiam speciem præ me fero, regnum mihi vindico, regem ago.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus; (2) divaricatio. A διαβαίνω.

Διαβάσκω, circumeo. Ὥσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας διαβάσκει, Arist. Av. 492.

Διαβασάζω, f. άσω, porto.

Διαβασάσαι, *portasse,* a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu. A διαβαίνω.

Διαβατήριος, ου, ὁ, qui felicem transitum largitur. Epith. Jovis. Ab eod.

Διαβάτης, ου, ὁ, trajector. Ab eod.

Διαβατὸς, ὴ, όν, qui trajici, vel transiri potest.

Διαβεβαιόομαι, ώμαι, affirmo, adsevero. Περὶ τούτων βέλομαί σε διαβεβαιῶσθαι, Tit. 3, 8.

Διαβεβαίωσις, εως, ἡ, affirmatio, assertio.

Διαβῆ, 3. fing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus; (2) gressus. A διαβαίνω.

Διαβησείω, transiturio, transire cupio.

Διαβήτης, ου, ὁ, perpendiculum; it. funiculus fabrorum rubrica illitus, quo exprimunt lineam rectam in ligno; (2) circinus; (3) ap. medicos, morbus, cum vitio renum omne serum in corpore proliciunt, & per urinam continuo & copiosè effundunt, qu. transitus urinæ. Ab eod.

Διαβήσω, f. άσω, trajicio; (2) traduco. Κατὰ τὰς γεφύρας διεβίβασε τὸ σρατόν, Her.

Διαβιβάσκω, idem.

Διαβιβρώσκω, peredo, exedo, corrodo. Διεβρώθη ἡ χιονὶς, *Arct.*

Διαβιόω, ῶ, f. ώσω, vitam transigo, vitam traduco. Τῶν χαλεπῶν ἀπαλλαγὴν διαβιώσῃ, Xen. Ἀτυχῆ βίον, Iioc. Ex διὰ, & βιόω, unde διαβίωσις.

Διαβλαστάνω, f. ήσω, germino, pullulo. Hinc

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, f. ψω, perspicio, visu penetro; (2) despicio. Καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος, &c. Luc. 6, 42.

Διαβλέψεις, 2. fing. f. 1. ind. act.

Διαβλύω, ῶ, f. ήσω, divulgo, celebro. Διεβοήθη πᾶσι τοῖς ἐκεῖσε ἀνθρώποις, Plut.

Διαβόητος, ου, ὁ ἡ ὴ, celebris, insignis; (2) famosus. A διαβοάω.

Διαβλὴ, ῆς, ἡ, criminatio, obtrectatio. A διαβάλλω. Unde

Διαβολία, ας, ἡ, idem.

Διαβολίῃ, dat. fing. *Ion.* pro διαβολίᾳ.

Διαβολικὸς, ὴ, όν, calumniatorius; (2) diabolicus.

Διάβολος, ου, ὁ, calumniator; (2) diabolus, satan.

Διαβόλως, *Adv.* calumniosè. A διάβολος.

Διαβομβέω, ῶ, f. ήσω, perstrepo.

Διαβορβορύζω, & διαβορβορίζω, strepitum edo.

Διαβόρειος, ον, adversus Boream porrectus in latitudinem.

Διάβορος, ου, ὁ ἡ ὴ, absumptus, exesus; (2) peredens, exedens. Ex διὰ, & βορά.

Διαβοσρυχόω, cincinnis orno.

Διαβουκολέω, ῶ, f. ήσω, permulceo, delinio; (2) decipio. Διαβουκολεῖ ἑαυτὸς ἡ ἐπελπίζει, Luc.

Διαβουλεύομαι, f. εύσομαι, delibero, decerno.

Διαβουλία, ας, ἡ, deliberatio, dubitatio. Ex διὰ, & βουλὴ, *consilium.*

Διαβούλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Διάβουλος, ου, ὁ ἡ ὴ, dubius, consilii dubii vel duplicis, Hes.

Διαβρέχω, f. ξω, perfundo, adspergo, humecto, irroro.

Διαβρεχὴς, humefactus.

Διαβρίθω, f. ήσω, gravo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfusio, humectatio.

Διάβροχος, ου, ὁ ἡ ὴ, madidus, uvidus. A διαβρέχω.

Διάβρωμα, τος, τὸ, quod exesum est vetustate.

Διάβρασις, εως, ἡ, peresio. A seq.

Διαβράσσω, idem quod διαβιβρώσκω.

Διαβρωτικὸς, ὴ, όν, peredendi vim habens.

Διαβυνίεσθαι, præs. inf. med. verbi.

Διαβωμίομαι, Verbum rarissimum. Ap. *Her.* διαβωμιῶνται, trajiciunt, transfigunt.

Διαβώω, inferçio, indo.

Διαβῶ, 1. fing. a. 2. conj. act. v. διαβαίνω.

Διαγαλήνιζω, f. ίσω, sereno, tranquillo.

Διαγανακτέω, ῶ, f. ήσω, perægre fero, indignor. Ex διὰ, & ἀγανακτέω, *molestè fero.*

Διαγανόω, exhilaro.

Διαγγελία, ὴ, præceptum, jussum.

Διαγγέλλω, f. γελῶ, annuncio, divulgo. Διαγγέλλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, Luc. 9. Hinc

Διάγγελμα, ατος, τὸ, idem quod διαγγελία.

Διάγγελος, ου, ὁ, internuncius.

Διάγη, 3. f. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro διῆγε, a διάγω.

Διαγείρω, fut. ρῶ, congrego, colligo.

Διαγελάω, ῶ. f. άσω, derideo; (2) de serenitate & tranquillitate. Ex διὰ, & γελάω.

Διαγενόμην, a. 2. part. med. v. διαγίνομαι.

Διαγίγνομαι, idem quod διαγίνομαι.

Διαγιγνώσκω, idem quod διαγινώσκω.

Διαγίνομαι, f. γενήσομαι, intervallum; (2) intercedo; (3) duro, permanco; (4) vitam tolero; (5) evado. Ἡμῶν ὃ διαγενόμενος τιῶν, Act. 25, 13.

Digitized by Google

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero. Εἴ γε καλῶς ἐμὲ διεγνώκατε, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, Act. 24, 22.

Διαγκυλίω, ῶ, f. ίσω, digitos amento jaculi infero. Ex διὰ, & ἀγκύλη.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ, & ἀγκύλη, *jaculi ansa.*

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iisd.

Διαγκονίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus sedeo. Hinc

Διαγκωνισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

Διαγλαύσσω, illumino.

Διαγλάφασα, Homerus, quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπτω, inusitato.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, sculpo, insculpo.

Διαγνοία, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, dijudicator. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διὰ, & γνωρίζω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) cognitio causæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω, *pernosco.*

Διαγνώσης, ους, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, όν, qui est dijudicandi & dignoscendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγοράζω, f. άσω, explicate dico, scribo; edisscro. Διαγοράζει κακῶς Πλάτων, traducit, Luc. Ex διὰ, & ἀγοράζω.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica, item musicorum tabulæ musicis notis conscriptæ. A διαγράφω, *describo.*

Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, tesserarii ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describo, in areolas divido.

Διάδραπλος, ὁ, ἡ, (δίκη) deleta lis.

Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) descriptio & delineatio v. c. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio captæ controversiæ & sublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præscribo; Διέγραψεν ὁ ἄρχων κατ' ἐμοῦ νόμον τινὰ τοιοῦτον ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγράψωμες, *describemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω, *describo.*

Διαγρηγορία, ᾶς, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, Luc. 9, 32.

Διαγριαίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγυπνίω, ῶ. f. ήσω, insomnem noctem transfigo. Ἤδη αὐτὸ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρύπνησα, Arist. Ran. 1048.

Διαγρυπνητὴς, οῦ, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis, &c

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. traduco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procrastino, in longum traho vel duco, Διάγειν ἡ ζῆν μὴ φονῆσαι, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως τὸν στρατὸν, trajicere; ἀπὸ τοῦ λόγου, abducere. Τὸν ἅπαντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλοτύπτατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, Arist. Nub. 462. Ταῦτα μὲν πείθεσθέ μοι, εὐδαιμονέστερος ἡ βίον διάξετε, id. Conc. 240. Διάγαγε τὰ ζῶα, Ezech. 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio: (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

Διαγώγιον, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius sum, trepido; (2) vereor. Ex διὰ, & ἀγωνιάω.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem sive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθαί τινι, ἁρὸς τινα. Διαγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen.

Διαγωνίως, υ, ὁ, ἡ, ὐ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ, & γωνία, *angulus.*

Διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπλω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ ᾧ χρόα καλὸν δαφθῇ, Il. 5, 858.

Διαδάσασθ, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδαστέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, dispertior. Χαρωσαὶ ᾧ διὰ κλῆσιν δατέονται, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδιδωρ, ρος, hæreditate acceptus.

Διαδιδράσκω, a. 1. part. med. v. διαδίδρομαι.

Διαδίδωμι, υ, ὁ, ἡ, ὐ, faustus, lætus, prosper.

Διάδιξις, ιος, ἡ, successio, propagatio, ab alio ad alium, ut humorum ex parte in aliam. *Hippocrat.* A διαδίδρομαι.

Διαδίρκω, f. ξω, & διαδίρκομαι, perspicio, transpicio.

ΔΙΑΔΕΣΜΑ, ατος, τὸ, malva hortensis.

Διάδεσμος, ίσμου, ὁ, fascia, ligamentum.

Διαδισμόω, ῶ, f. ώσω, vincio, ligo.

Διάδατος, vinctus.

Διαδίδρομαι, f. ξομαι, excipio, accipio; (2) succedo. Διαδιξάμενος ἀρχὴν ἐκ ἀδόξου, Plut.

Διαδίω, f. ήσω, cingo, redimio; (2) corono; (3) connecto; (4) intertexo. Διότι διαδύματι τὴν κεφαλὴν διεδέετο, Luc.

Διαδηλάω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἡ ἰλὺς ἐς κύτος διεδηλήσαντο, Odyss. 14.

Διάδηλος, ος, ὁ, ἡ, ὐ, manifestus, perspicuus; (2) valde manifestus, *Aret.*

Διαδηλόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ος, ὁ, ἡ, ὐ, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, evito, effugio. Διαδιδρήσκουσι ὀλίσθους, *Aret.* Ex διὰ, & διδράω, *fugio.*

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo. Τῷ ἐξουσίαν ἐκουσῇ τῇ θηρίῳ διδάσουσιν, Apoc. 17, 13.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudicio, judicium fero; & quidem *interdum* definitivum, & in *Medio* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum censeo, ut justum adsero.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos uter dignior honore aut munere, ut divinatio *Lat.* (5) controversia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lys.* (6) Judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, disceptatio, jurgium.

Διαδικέω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, seu disputo; (2) injuria adficio. A

Διάδικος, υ, ὁ, litigator. Ex διὰ, & δίκη, *lis.*

Διάδιπλος, ος, ὁ, ἡ, ὐ, duplex. Ex διὰ, & διπλόος. *duplex.*

Διαδιδυκίζω, indecenter salto. Ex διὰ, & διδύξ, *pistillum.*

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.

Διαδοκιμαστικὸς, ὴ, όν, cui inest discernendi & dijudicandi vis inest; (2) probandi vi præditus. A διαδοκιμάζω.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex διὰ, & δοκὶς, *trabecula.*

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno. Ex διὰ, & δόρυ, *hasta.*

Διάδὸς, 2. sing. a. 2. imper. act. v. διαδίδωμι.

Διαδόσιμος, ος, ὁ, ἡ, ὐ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ος, ὁ, ἡ, ὐ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκοι, 3. s. a. 2. opt. act. v. διαδέρκομαι.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poema ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor sum. Ex διὰ, & δράμα, *fabula.*

Διαδραμοῦσα, nom. sing. a. 2. part. act. f. g. [illegible] pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

[illegible]αι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi inus. διέδρημι, pro διαδράσκω, *aufugio.*

Διαδρᾶσα, nom. sing. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σα, & inus. διέδρημι, aufugio.

Διαδρασιπολίται, qui reip. munia subterfugiunt; vox Aristophanica.

Διαδρήσονται, *diffugiat.* 3. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσονται.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διαδρομέω, ῶ, discurro. Ex διὰ, & δρόμος.

Διάδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisd.

Διάδρομος, υ, ὁ, idem & ex iisd.

Διαδυνάω, f. διαδύσω, subeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀπαμῶν, ἐπὶ ποτὶ διαδύσεται, Plat. Διελὼ δῶρα διαδύς, Dem.

Διαδὺς, *subiens*, a. 2. part. verbi διαδυάω.

Διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (3) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδυάω.

Διάδω, f. διάσω, dissono. Ex διὰ, & ᾄδω.

Διαδωρίομαι, donando destribuo.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαειδὴς, & in fut. διαείσεις.

Διαείμβω, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διείμβω, a verbo διΐημι, *trajicio.*

Διαείσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαίριος, υ, ὁ, ἡ, ὐ, aërius. Ex διὰ, & ἀήρ.

Διαζάω, ῶ f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὦ μοι ἐμοῦ μάθῃς ἐφ' ὧν διέζων, ὡς τ' ἐμὲ, ἰωχαδίου, Soph. Phil. 539. Ἀφ' ὧν διεζῆν ἄνδρα χρὴ τοσοῦτοι, Arist. Av. 1440.

Διαζεύγνυμι, f. ζεύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διαζευγνύω, idem & ex iisd.

Διαζευκτικὸς, ὴ, όν. disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

Διαζηλόομαι, æmulor, affecto.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, æmulor invideo.

Διαζητέω, exquiro, exeogito. Ποικίλως λόγῳ με ἀνεῦρεν εἰς διεζητημένος, Arist. Θ. 446.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio. Ex διὰ, & ζυγία.

Διαζύγιον, υ, τὸ, divortium. Ex διὰ, & ζυγὸς, *jugum.*

Διαζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν, Joan. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; *ut Lat.* succinctus.

Διαζωννύω, idem & ex iisd.

Διαζωτὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῆν. Ex διὰ, & ζῶ.

Διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διὰ, & ἄημι, *flo.*

Διάησι, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro διήσει, a διαΐημι pro διΐημι.

Διάητε, 3. s. pr. ind. act. *Dor.* pro διᾶσι, a διΐημι.

Διαθαλασσόω, f. ώσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expassis alis apricor.

Διαθάμβασμος, ου, admirandus.

Διαθάμβομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dispicio, considero.

Διαθεσίω,

Digitized by Google

Διαθειόω, f. ώσω, sulphure perfumo & expio. Ex διὰ, & θεῖον, *sulphur*.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, f. calefacio; (2) incalesco.

Διαθέρμασις, εως, ἡ, calor; (2) calor diffusus. Ex διὰ, & θέρμασία, *calor*.

Διάθερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, fervidus, præcalidus.

Διαθερμόω, penitus calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) caritas; (8) accuratior descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διαθ. οἰκεία, species, domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, instituo; (2) designo.

Διαθεσμὸς, οῦ, ὁ, interstitium, intervallum, ap. *Hipp.*

Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικὸς, ὴ ὸν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω, f. εὔσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. & Nov. Test. A διατίθημι.

Διάθηλυνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorsus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηρόω, ῶ, f. ώσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbo.

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contusione penetro.

Διαθλέω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo; (2) infusco.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθροέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior; (3) de cantaturo, præludiis mollibus præludente. Διαθρύψεις αὐτὰ πλάσματα, Luc.

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ου, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex διὰ, & θύρα.

Διαΐγλιν, *Adv.* cum impetu transcundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, dissereno; (2) sub dio ago. A

Διαίθρη, ου, ὁ ἡ ἡ, purus, serenus, perspicuus. Ex διὰ, & αἴθρα, *æthra*.

Διαίθυσσω, ruo, irruo.

Διαίθω, uro, succendo. Διαίθεται φλεγμαίνει, *Aret.* Ex διὰ, & αἴθω, *uro*.

Διαιμη, ου, ὁ ἡ ἡ, sanguinolentus, cruentus. Διαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex διὰ, & αἷμα, *sanguis*.

ΔΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεα ἄξων, Il. 13, 30.

Διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἰόλη.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio & differentiarum constitutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικὸς, ἡ, ὸν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi; (2) separatim.

Διαιρετὸς, ὴ, ὸν, divisibilis, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, explico; (5) respondeo, v. c. de jure, cum accus. (6) *in med.* differo, interpretor, disputo; (7) *pass.* deligor. Διαιρῶν τὰ ἀνθρώπου κῶλα μέλη ὅρους τοσούτων θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex διὰ, & αἱρέω, *capio*.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio sc. os; (3) trajicio, tranfreto. Οὐδὲ διήρα τὸ σῶμα, Dim. Ex διὰ, & αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τὰ τε ἀδυνάτα καὶ τὰ δυνατὰ διαισθάνεσθαι, Plat.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranseo; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδυνῶσι, *Hippocr.*

Διαϊστόω, ῶ, f. άσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex διὰ, & ἀϊστόω.

Διαισχύνομαι, fut. υνοῦμαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta seu victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. *Poët.* & *Dor.* pro διήτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo; (2) diaeta præscripta alo. Διαιτᾶν τοὺς νοσοῦντας εἰκοῖ, Plut.

Διαιτᾶσθαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μόλις, Xen.

Διαιταωμένη, *vitam degens*, præs. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio, & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur; (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτητήσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, arbitrarius.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus in quo judicant arbitri.

Διαιτητὴς, οῦ, ὁ, arbiter.

Διαιτητικὴ, scil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτητικὸς, ὁ, λογος, judicium, arbitrium.

Διαιωνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσει.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A

Διαιώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, sempiternus. Ex διὰ, & αἰώνιος, *æviternus*.

Διακαὴς, ἑος, ὁ ἡ ἡ, perustus, accensus, ardens. Ex διὰ, & καίω, *uro*.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diversis partibus purgo, interpurgo, interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτῆς, Mat. 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, consessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) stimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα δίκαιτε καὶ σαρώξωσι τὸν Κράνον, Plut.

Διακαλλωπίζω, orno.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure descendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cor transiens. Ex διὰ, & καρδία, *cor*.

Διακαρπόομαι, ώμαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, perfero.

Διακατασκλλω, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθάνω, obdormisco, dormio.

Διακατάκρισις, ἡ, conservatio.

Διακατακρόομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτύνας γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, Act 18, 28. A διὰ, & κατελέγχω, *redarguo*.

Διακατέχω, f. σχήξω, moror; (2) obtineo, possideo. Ex διὰ, & κατέχω. Hinc

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ου, ὁ ἡ ἡ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decaulesco. Ex διὰ, & καυλὸς, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu pertransiens. Ab eod.

Διακαῶς, ardenter, v. c. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem,

Διακείρω, f. ρῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interseco.

Διάκεισο, 2. s. pr. imper. v. διάκειμαι.

Διακεκριμένως, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμένος, quod est a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσοῦτον ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεύειν, Isoc. Hinc

Διακελευσμὸς, οῦ, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

Διακενῶς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ου, ὁ ἡ ἡ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διὰ, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. άσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo.

Διακενῶς, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διακένωσις, ίσεως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακεράννυμι, f. άσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis proscindo.

Διακεχυμένως, effuse, sine modo.

Διακεχωρισμένως, discrete, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere. Ex διὰ, & κηρυκεύω, *præconis munere fungor*.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, sive moticillam, moveor sive agitor more κίγκλι; (2) concutio, moveo, motito.

Διακινδυνεύω, periculum adeo. & *in Pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακίνει τὸν αὐτῆς, Arist. Nub. 477. Χρυσοχάλινον πάταγον φαλίαν διακινήσας φαιδροῖς ὠσὶν, id. Pace, 156.

Διακλάσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro διακλάσας.

Διακλαυτικὸς, ὴ, ὸν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ἡ, intercluſio, prohibitio.

Διακλείω, f. είσω, discludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & distraho, subduco, supprimo.

Διακληδωνίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte distribuo seu divido; (2) *in Medio* sortior. Hinc

Διακλήρασις, εως, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω ῶ, f. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. υσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, seu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) molestia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὸν φιλόζωον ἡμῶν, Arist. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cavus.

Διακοινοπολία, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, ήσω, regis more obeo & administro.

Digitized by Google

Διαγινώσκω, f. γνώσομαι, pernosco, plane cognosco; (2) statuo; (3) delibero. Εἴ γε καλῶς μὲ διεγνώκατε, Luc. Διαγνώσομαι τὰ καθ' ὑμᾶς, Act. 24, 22.

Διαγκυλίω, ῶ, f. ίσω, digitos amento jaculi infero. Ex διὰ, & ἀγκυλέω.

Διαγκυλίζω, f. ίσω, idem. Ex διὰ, & ἀγκύλη, *jaculi ansa.*

Διαγκυλόω, ῶ, f. ώσω, idem & ex iisd.

Διαγκανίζομαι, f. ίσομαι, cubito innitor, in cubitum reclinatus sedeo. Hinc

Διαγκανισμὸς, οῦ, ὁ, reclinatio in cubitum.

Διαγλαύσσω, illumino.

Διαγλάψασα, Homerus, quasi a διαγλάφω, aut διαγλάπλω, inusitato.

Διάγλυμμα, τὸ, opus cælatum. A

Διαγλύφω, f. ψω, sculpo, insculpo.

Διαγνοια, ἡ, deliberatio, decretum.

Διαγνώμη, ης, ἡ, statutum, decretum, plebiscitum; (2) consilium; (3) deliberatio, consultatio. A διαγινώσκω.

Διαγνώμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, dijudicator. Ab eod.

Διαγνωρίζω, f. ίσω, notifico, divulgo. Διεγνώρισαν πᾶσι τῷ ῥήματος τῷ λαληθέντι αὐτοῖς, Luc. 2, 17. Ex διὰ, & γνωρίζω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, discretio; (2) cognitio causæ judicum. A διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. verbi διαγινώσκω, *pernosco.*

Διαγνώστης, ου, ὁ, idem quod διαγνώμων.

Διαγνωστικὸς, ἡ, όν, qui est dijudicandi & dignoscendi peritus. Ab eod.

Διαγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro. Διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι ϰ᾽ οἱ γραμματεῖς, Luc. 15, 2.

Διαγοράζω, f. άσω, explicate dico, scribo; edisscro. Διαγορᾶζει ϰαϰῶς Πλάτων, traducit, Luc. Ex διὰ, & ἀγοράζω.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus; (2) breviarium; (3) decretum, edictum; (4) descripta tabella; (5) Diagramma, figura geometrica, item musicorum tabulæ musicis notis conscriptæ. A διαγράφω, *describo.*

Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, tesserarii ludi species. A διαγραμμίζω, verbo in ea re usitato, h. e. lineis describo, in areolas divido.

Διάγραπτος, ὁ, ἡ, (δίκη) deleta lis.

Διαγραφεὺς, έως, ὁ, qui publico scribendi munere fungitur.

Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, edictum; (2) descriptio & delineatio v. c. ædificii; (3) tabulæ rationum; (4) antiquatio captæ controversiæ & sublatio ex actis publicis. A

Διαγράφω, f. ψω, describo; (2) conscribo, deligo; (3) deleo, abrogo; (4) præscribo; Διέγραψεν ὁ ἄρχων χθὲς ϕ νόμον τὸν τοιοῦτον ἀμφισβήτησιν, Dem.

Διαγράψωμες, *describemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro διαγράψομεν, a verbo διαγράφω, *describo.*

Διαγρηγορία, ᾶς, f. ήσω, evigilo. Διαγρηγορήσαν τὴν ϑ ἐίδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, Luc. 9, 32.

Διαγριαίνω, f. ανῶ, exacerbo, effero.

Διαγυμνίω, ῶ. f. ήσω, insomnem noctem transigo. Ἦλθ᾽ ποτ᾽ ἐν μαχρῷ χρόνῳ νυϰτὸς δ᾽ ἡμερώτησα, Arist. Ran. 1048.

Διαγρυπνητὴς, ὁ, qui noctem vigilando consumit, vel in custodiis, vel in conviviis, &c

Διαγυμνάζομαι, f. άσομαι, exerceo me.

Διάγχω, f. ξω, suffoco, strangulo.

Διάγω, f. trajuco, trajicio, transmitto; (2) vitam dego, traduco; (3) rego; (4) abduco; (5) diduco, divarico; (6) procraftino, in longum traho vel duco, διάγειν ϕ ϵἰς μϵ ϕιλοσοφίαν, in studio; ἐν ἡσυχίᾳ, ἡδέως τὸν στρατιὰν, trajicere; ὑπὸ τῷ λόγῳ, abducere. Τὸν πάντα χρόνον μετ᾽ ἐμοῦ ζηλοτύπων βίον ἀνθρώπων διάξεις, Arist. Nub. 462. Ταῦτα ϰὰν πείθηδί μοι, εὐδαιμονήσετε ϕ βέλτιστε, id. Conc. 240. Διήγαγε τὰ ϹϏιλλη, Ezech. 16, 25.

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, traductio: (2) productio; (3) vita, vitæ institutum; (4) conversatio; (5) oblectamentum; (6) statio. A διάγω.

Διαγώγιον, τὸ, transvectionis merces, aut portorium.

Διαγωνιάω, ῶ, f. άσω, valde anxius sum, trepido; (2) vereor. Ex διὰ, & ἀγωνιάω.

Διαγωνίζομαι, f. ίσομαι, certo, dimico, prælior; (2) certo ad finem sive extremam dimicationem; (3) conor. Διαγωνίζεσθε τινι, ϑρὸς τινα. Διαγωνίζομαι ϑρὸς τὸς πολεμίους, Xen.

Διαγωνίος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ab angulo ad angulum perductus, diagonalis. Ex διὰ, & γωνία, *angulus.*

Διαγωνοθετία, certamen committo inter, &c.

Διαδάζομαι, f. άσομαι, divido, distribuo, unde διεδάσαντο.

Διαδάκνω, mordendo lacero.

Διαδακρύω, lacrymor.

Διαδάπλω, f. ψω, dilacero; (2) percutio, vulnero. Διὰ ϑ χρόα ϰαλὸν δαῦσεν, Il. 5, 858.

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. med. v. διαδάζομαι.

Διαδατέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, dispertior. Χηρωσὶ ϑ διὰ ϰλῆσιν δατέοντο, Il. 5, 158.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, ostendo, do documentum & specimen.

Διαδιϰάω, ῶ, f. ήσω, valde lædo; (2) premo. Ἡ ὀλίγη Ϲε νῆσος διεδιϰήσαντο, Odyss. 14.

Διαδιϰάζω, f. άσω, idem.

Διαδιϰος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, manifestus, perspicuus; (2) valde manifestus, *Arct.*

Διαδιϰόω, manifesto, declaro.

Διάδημα, ατος, τὸ, diadema, fascia candida, qua redimitur caput regum. A διαδέω.

Διαδηματοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, diadema gestans.

Διαδιδράσκω, f. άσω, aufugio, evito, effugio. Διαδιδρήσκουσι ὀλισθροι, *Arct.* Ex διὰ, & διδράω, *fugio.*

Διαδίδωμι, f. ώσω, trado per manus; (2) distribuo; (3) dissemino, spargo. Τῷ ἐξουσίαν ἐαυτῶν τῷ ϑηρίῳ διαδώσουσιν, Apoc. 17, 13.

Διαδικάζω, f. άσω, dijudicio, judicium fero; & quidem *interdum* definitivum, & in *Medio* judicio contendo, ut actor.

Διαδικαιόω, ῶ, f. ώσω, justum censeo, ut justum adfero.

Διαδικασία, ας, ἡ, disceptatio; (2) litigium; (3) altercatio; (4) contentio inter duos uter dignior honore aut munere, ut divinatio *Lat.* (5) controversia, de pecuniis publicatis aut publicandis, ap. *Lys.* (6) judicium definitivum, ut vocant. A διαδικάζω. Unde

Διαδίκασμα, ατος, τὸ, actio, petitio.

Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, lis, disceptatio, jurgium.

Διαδικίω, ῶ, f. ήσω, judicio contendo, seu disccpto; (2) injuria adficio. A

Διάδικος, ου, ὁ, litigator. Ex διὰ, & δίκη, *lis.*

Διάδιπλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, duplex. Ex διὰ, & διπλόος, *duplex.*

Διαδοιδυϰίζω, indecenter salto. Ex διὰ, & δοιδυξ, *pistillum.*

Διαδοκιμάζω, f. άσω, internosco, dijudico.

Διαδοκιμαστιϰὸς, ἡ, όν, cui internoscendi & dijudicandi vis inest; (2) probandi vi præditus. A διαδοκιμάζω.

Διαδοκὶς, ίδος, ἡ, lignum transversarium, quod cæteras trabes sustinet. Ex διὰ, & δοκὸς, *trabecula.*

Διαδονέω, ῶ, f. ήσω, agitando discutio, disturbo.

Διαδορατίζομαι, f. ίσομαι, hasta dimico vel pugno. Ex διὰ, & δόρυ, *hasta.*

Διάδὸς, 2. sing. a. 2. imper. act. v. διαδίδωμι,

Διαδόσιμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui per manus traditur, qui propagatur. A διαδίδωμι.

Διάδοσις, εως, ἡ, traditio; (2) divisio, distributio. Ab eod.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, successio, & quicquid fit per vices; (2) liberi, proles. A διαδέχομαι.

Διάδοχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, successor, succedens; (2) vicarius; (3) διάδοχα, quæ per vices fiunt.

Διαδράκοι, 3. s. a. 2. opt. act. v. διαδέρκω.

Διαδραματίζω, f. ίσω, fabulam, vel aliquod poema ago; (2) comœdiæ, tragœdiæ, vel alterius poëmatis dramatici auctor sum. Ex διὰ, & δρᾶμα, *fabula.*

Διαδραμοῦσα, nom. sing. a. 2. part. act. f. g. [illegible] pro διαδραμοῦσα, a διατρέχω.

Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi inus. διαδρήμι, pro διαδράσκω, *aufugio.*

Διαδρᾶσα, nom. sing. a. 2. part. act.

Διαδράσκω, f. σα, & inus. διαδρήμι, aufugio.

Διαδραστοπολῖται, qui reip. munia subterfugiunt; vox Aristophanica.

Διαδρῆσται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro διαδράσωνται.

Διάδρασις, εως, ἡ, effugium, fuga.

Διάδρομάω, ῶ, discurro. Ex διὰ, & δρόμος.

Διάδρομὴ, ῆς, ἡ, discursus, discursio; (2) excursio ad lacessendam pugnam. Ex iisd.

Διάδρομος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Διαδυσιᾶν, f. διαδύσω, subeo per medium; (2) permeo, perlabor; (3) effugio, elabor, vito.

Διαδύομαι, idem. Ἀπορῶν, ἐπὶ ποτὶ διαδύσεσθαι, Plat. Διελὼ δῦναι διαδυὰς, Dem.

Διαδυὰς, *subiens*, a. 2. part. verbi διαδυᾶν.

Διάδυσις, εως, ἡ, permeatio; (3) detrectatio, tergiversatio, latitatio, elusio. A

Διαδύω, f. ύσω, idem quod διαδυᾶν.

Διάδω, f. διάσω, dissono. Ex διὰ, & ἀδω.

Διαδωρίομαι, donando destribuo.

Διαείδω, perspicio, cognosco. Unde apud Homerum διαειδὴς, & in fut. διαείσεται.

Διαείμων, *trajectus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διείμων, a verbo διίημι, *trajicio.*

Διαείσομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. v. διαείδω.

Διαίριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, aërius. Ex διὰ, & ἀήριος.

Διαζάω, ῶ f. ήσω, vivo, vitam ago. Ὡ μὲ ϰ᾽ μάθῃς ἀφ᾽ ὧν διέζων, ὡς τ᾽ ἐϰεῖνο, ἐυχάρδιος, Soph. Phil. 539. Ἀφ᾽ ὧν διεζῆν ἄνδρα χρὴ τοσοῦτοι, Arist. Av. 1440.

Διαζεύγνυμι, f. ζεύξω, disjungo, disgrego; (2) repudio. Hinc

Διαζευγνύω, idem & ex iisd.

Διαζευκτὶϰὸς, ἡ, όν. disjunctivus.

Διάζευξις, εως, ἡ, separatio, disjunctio.

Διαζηλεύομαι, æmulor, assecto.

Διαζηλοτυπέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, æmulor invideo.

Διαζητέω, exquiro, exeogito. Ποιϰίλως λόγῳ τε ἀνευρὼν εὖ διεζητημένως, Arist. Θ. 446.

Διαζυγία, ας, ἡ, separatio. Ex διὰ, & ζυγία.

Διαζύγιον, ου, τὸ, divortium. Ex διὰ, & ζυγὸς, *jugum.*

Διαζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, depingo.

Διάζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) cingulum, cinctus, zona.

Διαζωμεύω, bene decoquo.

Διαζώννυμι, f. ζώσω, præcingo, succingo. Καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτὸν, Joan. 13, 4. (2) διεζωσμένος τι, *eleganter* instructus, adjutus; *ut Lat.* succinctus.

Διαζωννύω, idem & ex iisd.

Διαζωστὴρ, ῆρος, ὁ, duodecima dorsi vertebra, secundum Pollucem. A διαζώννυμι.

Διαζώω, idem quod διαζῆν. Ex διὰ, & ζῶ.

Διάημι, f. ήσω, perflo. Ex διὰ, & ἄημι, *flo.*

Διάϊσῃ, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. *Poët.* pro διήσῃ, a διαΐημι pro διίημι.

Διάϊτι, 3. s. pr. ind. act. *Dor.* pro διάησι, a διάημι.

Διαθαλασσόω, ῶ, f. ώσω, mari disjungo.

Διαθάλπω, ψω, foveo, calefacio; (2) expassis alis apricor.

Διαθαύμαστος, ον, admirandus.

Διαθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, dispicio, considero.

Digitized by Google

Διαθειόω, f. ώσω, sulphure perfumo & expio. Ex διά, & θεῖον, *sulphur*.

Διαθερμαίνω, f. ανῶ, f. calefacio; (2) incalesco.

Διαθέρμασις, εως, ἡ, calor; (2) calor diffusus. Ex διά, & θέρμασία, *calor*.

Διάθερμος, ου, ὁ ἡ ὁ, fervidus, præcalidus.

Διαθέρμω, penitus calefacio.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; (2) testamentum; (3) adfectio, adfectus; (4) venditio; (5) conditio, ratio; (6) constitutio; (7) caritas; (8) accuratior descriptio; (9) species, habitus externus rei, ut διαθ. οἰκείας, species, domus, &c. (10) dispensatio. A διατίθημι.

Διαθεσμοθετία, ῶ, f. ήσω, instituo; (2) designo.

Διαθεσμός, οῦ, ὁ, interstitium, intervallum, ap. *Hipp.*

Διαθετήρ, ῆρος, ὁ, ordinator, moderator, rector. A διατίθημι.

Διαθέτης, ου, ὁ, dispensator, curator; (2) explanator, interpres. Ab eod.

Διαθετικός, ὴ όν, adficiendi vim habens; (2) adfectum denotans. Ab eod.

Διαθέω; f. εύσομαι, discurro, percurro, pervagor. Διαθεῖν πρός τινα, Xen.

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum; (2) fœdus, pactum; (3) libri Vet. & Nov. Test. A διατίθημι.

Διαθηλυνω, f. υνῶ, effemino; (2) prorsus effemino.

Διαθηράω, ῶ, venor, venando indago.

Διαθηρεύω, ῶ, f. εύσω, effero; (2) prorsus effero, exacerbo.

Διαθῆς, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διατίθημι.

Διαθλάω, perfringo, contusione penetro.

Διαθλίβω, ῶ, f. ήσω, decerto, laboro.

Διαθλίβω, fut. ψω, premo.

Διαθολόω, ῶ, f. ώσω, perturbo; (2) infusco.

Διαθορυβέω, ῶ, f. ήσω, valde tumultuor; (2) tumultuari facio; in turbas conjicio.

Διαθραύω, f. αύσω, confringo, lacero.

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. verbi διατρέφω.

Διαθρέω, ῶ, f. ήσω, tumultuando clamo seu loquor; (2) perturbo.

Διαθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, susurro; (2) rumorem dissemino; (3) sæpius eandem rem inculco.

Διαθρύπτω, f. ψω, diffringo, comminuo, contero; (2) deliciis frango, effemino; διαθρύπτομαι, delicior; (3) de cantaturo, præludiis mollibus præludente. Διαθρύψεις αὐτὰ πλάσματα, Luc.

Διάθρυψις, εως, ἡ, enervatio, effeminatio; (2) deliciæ. A διαθρύπτω.

Διάθυρον, ου, τὸ, obex transversarius ductilis aut versatilis, repagulum. Ex διά, & θύρα.

Διαΐγλω, *Adv.* cum impetu transcundo. A διαΐσσω.

Διαιθριάζω, f. άσω, dissereno; (2) sub dio ago. A

Διαίθριος, ου, ὁ ἡ ὁ, purus, serenus, perspicuus. Ex διά, & αἴθρα, *æthra*.

Διαιθύσσω, ruo, irruo.

Διαΐθω, uro, succendo. Διαΐθεται φλεγμαίνων, *Aret.* Ex διά, & αἴθω, *uro*.

Διαιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, sanguinolentus, cruentus. Διαιμον φλέγμα, *Aret.* Ex διά, & αἷμα, *sanguis*.

ΔΙΑΙΝΩ, f. αιῶ, humecto, madefacio, irrigo. Οὐδ' ὑετὸς διαίνετο χαλκὸς ἄξων, Il. 13, 30.

Διαιολάω, decipio, fraudo. Ab αἴολος.

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distributio; (2) discriminatio & differentiarum constitutio.

Διαιρέτης, ου, ὁ, divisor, distributor.

Διαιρετικός, ὴ, όν, vim aut facultatem dividendi sive discriminandi habens; (2) aptus ad dividendum.

Διαιρετικῶς, *Adv.* cum facultate dividendi; (2) separatim.

Διαιρετός, ὴ, όν, divisibilis, qui dividi potest; (2) separabilis; (3) divisus; (4) fissilis; (5) explicabilis. A διαιρέω.

Διαιρετῶς, *Adv.* divisim, separatim.

Διαιρέω, ῶ, fut. ήσω, divido, distribuo; (2) distinguo; (3) findo, seco; (4) explano, explico; (5) respondeo, v. c. de jure, cum accus. (6) *in med.* differo, interpretor, disputo; (7) *pass.* deligor. Διαιρῶν τὰ ἀνθρώπου κατὰ μέλη καὶ μόρια τοσαῦτα θεῶν εἰκόνας, Luc. pro Imag. Διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον, Luc. 15, 12. Ex διά, & αἱρέω, *capio*.

Διαίρω, f. αρῶ, tollo, attollo, erigo; (2) aperio sc. os; (3) trajicio, tranfreto. Οὐδὲ διήρει τὸ στόμα, Dim. Ex διά, & αἴρω.

Διαισθάνομαι, fut. θήσομαι, persentisco, perspicue percipio, plane sensu percipio. Τὰ τε ἀδυνάτα καὶ τὰ δυνατὰ διαισθάνῃ, Plat.

Διαΐσσω, f. ίξω, cum impetu pertranseo; (2) emico. Διαΐσσουσιν ὀδυναι, *Hippocr.*

Διαϊστόω, ῶ, f. ώσω, memoriam alicujus aboleo, deleo, extinguo. Ex διά, & ἀϊστόω.

Διαισχύνομαι, fut. υνοῦμαι, vereor, erubesco.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitæ seu vivendi institutum, vitæ ratio, vitæ genus; (2) victus; (3) certa vivendi ratio, quod ad victum corporis attinet; (4) diæta seu victus ratio a medicis præscripta; (5) judicium, arbitrium; (6) habitatio, domicilium, cubiculum.

Διαίτασεν, *peregit*, 3. sing. a. 1. act. *Poët.* & *Dor.* pro διήτησεν, a

Διαιτάω, ῶ, f. ήσω, sum arbiter, judico, discepto, disputo; (2) diaeta præscripta alo. Διαιτᾷν τοὺς νοσοῦντας εἶκος, Plut.

Διαιτᾶμαι, victito, vitam dego; (2) habito, commoror, versor; (3) victus ratione certa utor. Ὑπὸ δεσπότῃ διαιτώμενος μιῇ, Xen.

Διαιτωμένη, *vitam degens*, præs. part. med. f. g. *contr.* pro διαιταομένη, a verbo διαιτάομαι, *vitam dego*.

Διαίτημα, ατος, τὸ, vitæ institutio, & disciplina, vitæ genus, quod quisque sequitur; (2) victus ratio. A διαιτάω. Unde

Διαιτήσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, arbitrarius.

Διαιτητήριον, ου, τὸ, locus in quo Judicant arbitri.

Διαιτητής, οῦ, ὁ, arbiter.

Διαιτητικὴ, scil. τέχνη, ης, ἡ, diætetica, medicina victum ordinans.

Διαιτικός, ὁ, λογος, judicium, arbitrium.

Διαιωνεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διαιωνίσῃ.

Διαιωνίζω, f. ίσω, perenno, perpetuo duro, in æternum maneo. A

Διαιώνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, sempiternus. Ex διά, & αἰώνιος, *æviternus*.

Διακαὴς, ής, ὁ ἡ ὁ, perustus, accensus, ardens. Ex διά, & καίω, *uro*.

Διακαθαίρω, f. αρῶ, in diversis partibus purgo, interpurgo, interputo & interluco, sc. arbores.

Διακαθαριεῖς, *repurgabis*, 2. sing. f. 1. ind. act. *Att.* pro διακαθαρίσεις. A

Διακαθαρίζω, f. ίσω, perpurgo, purifico, mundo. Διακαθαριεῖ πλὼ ἅλωα αὐτῦ, Mat. 3, 12.

Διακάθαρσις, εως, ἡ, interpurgatio, interlucatio. A διακαθαίρω.

Διακαθίζω, f. ίσω, consessum instituo ad deliberandum.

Διακαίω, f. καύσω, peruro, urendo penetro; (2) accendo; (3) stimulum addo, incito; (4) ira accendo. Ταῦτα διέκαιε καὶ παρώξυνε Κράσσον, Plut.

Διακαλλωπίζω, orno.

Διακαλύπτω, f. ύψω, detego; (2) patefacio.

Διακάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo. Hinc

Διάκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Διακανάξαι, cum murmure descendere, Eurip. Vid. ἐγκανάξαι.

Διακάρδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, cor transiens. Ex διά, & καρδία, *cor*.

Διακαρπόομαι, ώσομαι, fructus decerpo.

Διακαρτερέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque perduro, tolero, perfero.

Διακατακέλλω, infamo, invisum reddo.

Διακαταδαρθάνω, obdormisco, dormio.

Διακατάκρισις, ὴ, conservatio.

Διακατακρόομαι, interficio.

Διακατελέγχομαι, magis ac magis redarguo. Εὐτύνας γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγχετο δημοσίᾳ, Act 18, 28. A διά, & κατελέγχω, *redarguo*.

Διακατέχω, f. σχήσω, moror; (2) obtineo, possideo. Ex διά, & κατέχω. Hinc

Διακατοχὴ, ῆς, ἡ, possessio, detentio.

Διακάτοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, possessor, detentor.

Διακαυλίζω, f. ίσω, caulem amitto, decaulesco. Ex διά, & καυλὸς, *caulis*.

Διάκαυμα, ατος, τὸ, æstus & ardor perurens. A διακαίω.

Διάκαυσις, εως, ἡ, perustio, ustio penetrans seu pertransiens. Ab eod.

Διακαῶς, ardenter, v. c. amare.

Διάκειμαι, f. κείσομαι, constitutus sum, animatus, affectus ab aliquo & in aliquem,

Διακείρω, f. ρῶ, p. αρκα, tondeo, detondeo; (2) interseco.

Διάκεισο, 2. s. pr. imper. v. διάκειμαι.

Διακεκριμβῶς, *Adv.* discrete, distincte. A διακεκριμβος, quod est a διακρίνω.

Διακελεύομαι, f. εύσομαι, hortor, adhortor, cohortor; (2) præcipio, præcepta do; (3) jubeo. Τοσοῦτον ὑμῖν διακελεύομαι μνημονεῦσαι, Isoc. Hinc

Διακέλευσμος, ου, ὁ, & διακέλευσμα, τὸ, adhortatio.

Διακενῶς, *Adv.* inaniter, frustra, nequicquam.

Διάκενος, ου, ὁ ἡ ὁ, vacuus, inanis; (2) macilentus. Ex διά, & κενὸς, *inanis*.

Διακενόω, ῶ, f. ώσω, evacuo. A διάκενος.

Διακεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo; (2) adfigo.

Διάκενος, *Adv.* vane, inaniter. A διάκενος.

Διάκενωσις, εως, ἡ, evacuatio; (2) inanitas. A διακενόω.

Διακερδαννυμι, f. ράσω, misceo, permisceo, diluo.

Διακερματίζω, in minutas partes seco.

Διακέρσαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro διακεῖραι.

Διακερτομέω, ῶ, f. ήσω, conviciis prosciudo.

Διακεχυμένως, effuse, sine modo.

Διακεχωρισμένως, discrete, separate.

Διακηρυκεύομαι, f. εύσομαι, per caduceatorem seu præconem pacem peto; (2) mitto legatos de ineundo fœdere. Ex διά, & κηρυκεύω, *præconis munere fungor*.

Διακιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, sive moticillam, moveor sive agitor more κίγκλι; (2) concutio, moveo, motito.

Διακινδυνεύω, periculum adeo. & *in Pass.* in periculum adducor, cum periculo fio.

Διακινέω, ῶ, f. ήσω, permoveo, incito, concutio. Διακινεῖ τὴν νῆν αὐτῦ, Arist. Nub. 477. Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίαν διακινήσας φαιδροῖς ὠσὶν, id. Pace, 156.

Διακλάσας, a. 1. part. act. *Poët.* pro διακλάσας.

Διακλαυσικὸς, ὴ, όν, flebilis, flentis vocem exprimens. A διακλαίω.

Διακλάω, ῶ, f. άσω, frango, confringo, comminuo, findo.

Διάκλεισις, ὴ, intercluſio, prohibitio.

Διακλείω, f. είσω, discludo, intercipio; (2) ad inopiam redigo.

Διακλέπτω, f. ψω, furto diripio & distraho, subduco, supprimo.

Διακληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor, vaticinor.

Διακληρόω, ῶ, f. ώσω, sorte distribuo seu divido; (2) *in Medio* sortior. Hinc

Διακλήρωσις, εως, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) ipsa actio legendi sorte.

Διακλίνω, declino, vito.

Διακλονέω ῶ, f. ήσω, valde percutio; (2) perturbo.

Διακλύζω, f. υσω, perluo, colluo. Hinc

Διάκλυσμα, ατος, τὸ, id, quo colluimus, seu quo utimur ad colluendum.

Διακλυσμὸς, οῦ, ὁ, collutio. Ab eod.

Διακναίω, f. αίσω, corrumpo, vitio, fœdo; (2) molestia adficio; (3) tabefacio; (4) macero. Ἵνα μὴ διακναίσῃ τὸς ἀμελέτους ἡμῶν, Arist. Ran. 1345.

Διακνίζω, f. ίσω, vellicatim rumpo, ungue dirumpo.

Διάκοιλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cavus.

Διακοινωνοτέω, commune pluribus facio.

Διακοιρανέω, ῶ, ήσω, regis more obeo & administro.

Digitized by Google

Διακολλάω, ῶ, f. ήσω, conglutino, coagmento, conferrumino. Hinc

Διακολλητικὸς, ὴ, όν, ad conglutinationem, vel ferruminationem pertinens, vel faciens.

Διακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, transnato.

Διακολυμβῶντων, gen. pl. præs. part. act.

Διακομιδὴ, ῆς, ἡ, transportatio, traductio, trajectio, quæ portando vehendoque fit. A

Διακομίζω, f. ισω, transporto, transveho; (2) perfero, ut tabellarius. Hinc

Διακομιστὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid transportat vel transvehit; (2) tabellarius, qui literas perfert.

Διακομπέω, ῶ, f. ήσω, glorior, jacto.

Διακονάω, ῶ, f. ήσω, exacuo.

Διακόνειον, ου, τὸ, Diaconeum, locus, ubi diaconi congregantur, vel convenire solent. A διάκονος.

Διακονέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ancillor, ministrum ago, inservio, ministro, dicitur de legatis inpr. eleganter; (2) cædere, interficere. Ὡς βλακικῶς διακονεῖς; Arist. Av. 1328. Διηκόνει αὐτῷ ὑπὸ ὑπαρχόντων αὐτοῖς, Luc. 8, 3. Ab eod.

Διακονηθέσα, *famina, cui alii inserviunt*, a. 1. part. pass. f. g. verbi διακονέω.

Διακόνημα, ατος, τὸ, opera a ministro præstita, ministerium; (2) utensile ad supellectilem pertinens. A διακονέω.

Διακονητὴς, οῦ, ὁ, idem quod διάκονος.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium; (2) officium publicum; (3) legatio; (4) diaconatus in ecclesia; (5) instrumentum ad supellectilem pertinens. A διάκονος.

Διακονίζω, f. ίσω, idem quod διακονέω.

Διακονικὸς, ὴ, όν, ministratorius, ad ministerium pertinens; (2) promptus ad exsequendum ministeria, peritus exsequendi ministerium. Hinc τὸ διακονικὸν, sacrarium. A διάκονος.

Διακονικῶς, *Adverb.* more ministratorio, more eorum, qui ministrant.

Διακόνιον, ου, τὸ, diaconatus; (2) placentæ genus; (2) placentæ crepido; (4) jus quoddam; (5) maza. A διάκονος.

Διακονὶς, ίδος, ἡ, adornatio; (2) textura quædam; (3) homo gracilis. Ab eod.

Διακόνισσα, ης, ἡ, diaconissa. Ab eod.

Διακονίσω, f. ίσω, pulvere perlino; (2) pice perlino; & (3) διακονίω, lorico me pulvere more athletæ, in palæstra ad certamen me paro.

Διάκονος, ου, ὁ ἡ ἡ, Antep. prod. minister, famulus; (2) legatus; (3) diaconus ecclesiæ; (4) qui eleemosynas distribuebat pauperibus; (5) qui panem & calicem ministrabat in Eucharistia; *in Compar.* (6) διακονίςδος, expeditior & celerior in ministrando. Ex διὰ, & κονέω.

Διακοντίζω, f. ίσω, jaculor.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, intercisio, præcisio, separatio. A

Διακόπτω, f. ψω, discindo, dissecо; (2) dirimo, separo; (3) interrumpo, interpello, impedio; (4) perrumpo. Διακόψαι φάτναν, τὰς διαλύσεις, ἀμφισβήτησιν.

Διακόρθωσις, εως, ἡ, devirginatio, stuprum. A

Διακορυτὴς, ὁ, corruptor virginis.

Διακορεύω, f. εύσω, devirgino, stupro, vitio. Ὅσπερ μὲ διεκόρθωσεν ἔσαν ἐπίλοιπον, Arist. Thesm. 487. Ex διὰ, & κορέω.

Διακορίω, ῶ, f. ήσω, idem. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, satur, satiatus, expletus. Ἦν καὶ αὐτὸς ἡ φροσφάτως ἐπὶ τὴν κοινωνίαν, οὐ διακορὴς ὢν ἐξεστηλυς ταῖς ἀναίδην κοινωνίαις, Plut. in Lycurg. cap. 15. Ex διὰ, & κόρος, *satietas*.

Διακόρησις, εως, ἡ, devirginatio. A διακορέω.

Διακορίζω, f. ίσω, devirgino; (2) intentis oculis vel pupillis intueor. Ex διὰ, & κόρη.

Διακορκορυλάω, ῶ, f. ήσω, strepitum edere cogo. Ex διὰ, & κορκορυγὴ, *strepitus*.

Διάκορος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod διακορὴς.

Διακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, satis superque.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti; (2) duceni. Ex διὰ, & ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιονταχὴς, ές, ducentiplex.

Διακοσιοστὸς, ὴ, όν, ducentesimus.

Διακοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordino; (2) distribuo, digero; (3) compono, adorno, exorno. Στρατιὰ ἐπαργύροις καὶ χρυσοῦς ὅπλοις διακεκοσμημένη, Philo. A διάκοσμος.

Διακεκοσμηθέμεθα, *distributi sumus*, 1. plur. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακοσμηθείημεν.

Διακόσμησις, εως, ἡ, ordinatio; (2) distributio; (3) gubernatio. A διακοσμέω.

Διάκοσμος, ου, ὁ, ordo & rerum digestio, numeros omnes concinnitatis habens. Ex διὰ, & κόσμος, *ordo*.

Διακυράζομαι, f. άσομαι, Etymolog. intentis pupillis sive oculis adspicio. Ex διὰ, & κόρη, sive κύρη, *pupilla*.

Διακύω, audio ut discipulus præceptorem; (2) audio. Διήκυσεν Ἀντιόχου τοῦ ῥήτορος, Plut. Διακύσομαί σε, Act. 23, 35.

Διάκυψις, εως, ἡ, intercisio, dissectio. A διακόπτω.

Διακραδαίνω, fut. ανῶ, quasso, concutio.

Διακράζω, f. ξω, clamo, vocifero. Οἷα σπίζουσι καὶ τρίχουσι διακεκραγότες; Arist. Av. 314.

Διακρανῆτ, præs. inf. act. v. διακρανόω.

Διακρανάσαδζ, Theocr. διακρανώσατε, quod Schol. exponit ἀνοίξατε, aperuistis, & ἐπηγάσατε, i. e. e fonte manare feciſtis. Quasi a Dor. κράνα, pro κρήνη, *fons*. Al. quasi pro διακεκρανώσατε, ut si caput *dolii* aperuistis. Al. quasi διακράσατε, i. e. miscuistis.

Διακρατέω, ῶ, f. ήσω, pertinaciter obtineo vel retineo, dilabi e manibus non sino. Hinc

Διακράτησις, εως, ἡ, retentio, conservatio.

Διακραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor.

Διακρέκω, f. ξω, citharam pulso.

Διακρημνίζω, præcipito e saxo.

Διακρηνόω, fundo, e fonte refundo.

Διακριβολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, accurate discutio; (2) accurate edisserо.

Διακριβόω, ῶ, f. άσω, accurate elaboro.

Διακριδὸν, *Adv.* discrete, distincte, diligenter; (2) præter cæteros, præcipue. A διακρίνω.

Διακριθεῖτε, 2. pl. a. 1. opt. pass. *per Syncop.* pro διακριθείητε, a verbo διακρίνω.

Διακριθήμεναι, *discretum esse*, a. 1. inf. pass. *Dor.* pro διακριθῆναι.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Διακρινέει, 3. s. f. 1. ind. act. *Ion.* pro διακρινεῖ.

Διακριν̃θέντες, *discreti*, nom. pl. a. 1. part. pass. *Poet.* pro διακριθέντες.

Διακρίνομαι, discepto, judicio contendo; (2) dispicio, hæsito. A

Διακρίνω, f. ινῶ, discerno, dirimo, secerno; (2) dissipo, discutio; (3) dijudico, discepto; (4) *in pass.* (cum πρὸς) significat etiam adjungo me; (5) deficio. Διακρίνειν τῷ ἐκκυσίῳ τὸ ἀκύσιον ἢ σόλεμον, dimicare. Μαρδόνιος τῷ στρατιλῷ διέκρινε, Herodot. delectum habebat; διακρίνεσδε μάχην. Οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, Act. 15, 9. Καὶ ὃ διακρίθητε ἐν ἑαυτοῖς, Jac. 2, 4.

Διάκρισις, εως, ἡ, discretio, diremptio, discriminatio, secretio; (2) dissolutio; (3) judicium, dijudicatio; (4) certamen.

Διακριτικὸς, ὴ, όν, discernendi vim habens; (2) segregativus & præditus facultate discutiendi; (3) dissipativus. Ab eod.

Διακροδολίζομαι, f. ίσομαι, velitor.

Διακροδολισμος, οῦ, ὁ, velitatio.

Διακροτέω, pertundo.

Διάκρισις, εως, ἡ, depulsio veluti periculi, calumniæ, &c.

Διακρύσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. v. διακρόω.

Διακρυσικὸς, ὴ, όν, eludens, fraudulentus. A

Διακρύω, f. ύσω, pulsando penetrare facio; (2) *in med. potius*, depello, protelo; (3) rejicio; (4) retro ago, retro impello; (5) impello; (6) interpello; (7) eludo, fallo; (8) differo; (9) recuso. Ταύτῃ διακρυσάμενος αὐτὲς τῷ πρωρέσῃ, Dion. Hal.

Διακτενίζω, pecto.

Διακτενισμὸς, ὁ, compositio capillorum.

Διακτορία, ας, ἡ, administerium; (2) functio perferendi mandata. A διάκτορος.

Διάκτορος, ου, ὁ, minister; (2) nuncius, internuncius. Mercurii epitheton uti & sequens. Ab eod.

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. A διάγω.

Διακτυπέω, strepo, sonum gravem edo.

Διακυβερνάω, ῶ, f. ήσω, guberno, rego.

Διακυβεύω, f. εύσω, alea ludo; (2) aleam, s. periculum adeo.

Διακυκάω, ῶ, f. ήσω, permisceo; (2) confundo, perturbo.

Διακυκλόω, ῶ, f. ώσω, voluto.

Διακυλινδέω, ῶ, f. ήσω, pervolvo; (2) in diversas partes volvo.

Διακυμαίνω, fluctuare facio, concito.

Διακυνοφθαλμίζομαι, f. ίσομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio; (2) in faciem procaciter resisto.

Διακύπτω, f. ψω, per aliquem locum, ut rimam vel simile, perspicio, suspicio.

Διακυρίτιδζ, dicuntur arietes inter se cornibus decertantes; (2) Metaph. signif. repugnare, Hes. Comp. ex διὰ, & κυρίτλα, *cornu peto*.

Διακωδωνίζω, f. ίσω, tinnio; (2) tintinnabuli sono exploro; (3) diligenter exploro, examino; (4) divulgo.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum.

Διακωλυτὴς, οῦ, ὁ, qui vetat, qui impedimento est.

Διακωλυτικὸς, ὴ, όν, impediendi vim habens. A

Διακωλύω, f. ύσω, impedio, prohibeo, veto. Ἐὰν πως διακωλύσωμεν ἐόντα φόνου τοῦσιν ὁμαίμοις, imminentem fratribus, Soph. Oed. Col. 1774. Ἡ γὰρ ζῆ λιτὰ διακωλύσει ὀρφανὰν ἓξ παιδὸς μελίας, Eur. Hec. 151.

Διακωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, comice decanto, dico, vel taxo, mordacibus dictis incesso, subsanno, irrideo.

Διακωπηλατέω, remigo.

Διακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, cessatio; (2) induciæ. A διέχω, *transigo, dirimo*.

Διαλαγχάνω, sortior, sortito divido. Θησεῖ ζεδήρῳ δῶμα διαλαχεῖν τόδε, Eur. Ph. 68.

Διαλακέω, ῶ, disrumpor, cum sonitu dissilio aut crepo. Ex διὰ, & λακέω.

Διαλακπτίζω, calcitrando repello.

Διαλαλέω, ῶ, f. ήσω, colloquor; (2) divulgo. Διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, Luc. 6, 11. Διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ibid. 1, 65.

Διαλάλησις, ὴ, colloquium, divulgatio.

Διαλαμβάνω, f. λήψομαι, divisim & figillatim accipio; (2) intercipio, occupo; (3) distinguo, divido, partior; (4) comprehendo complector; (5) narro, vel differo; (6) interpello; (7) dirimo, diduco; (8) ornandi causa distinguo, orno; (9) intelligo, capio; (10) statuo, censeo, dijudico; (11) consulto; administro, rego. Ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδὸς φυλακαῖς, Polyb.

Διαλάμπω, f. ψω, illucesco; (2) excello, splendeo.

Διάλαμψις, ὴ, splendor.

Διαλανθάνω, f. λήσομαι, p. m. λέληθα, prorsus lateo. Οὐδὲ γὰρ ἐμὲ τοῦτο διέλαθε, Isocr.

Διαλαχεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλαγχάνω.

Διαλγέω, ῶ, f. ήσω, vehementer doleo, acri dolore discrucior. A

Διάλγης, ίος, ὁ ἡ ἡ, qui perdolet, qui vehementi dolore discruciatur. Ex διὰ, & ἄλγος, *dolor*.

Διαλεξδὸν, *Adv.* eximie, præcipue, insigniter. A διαλέγω, *deligo*.

Διαλέγομαι, loquor, sermocinor; (2) disputo, differo. Οὐδ' ἂν διαλεχθεῖμι αἰτέχνως τοῖς ἄλλοις, Arist. Nub. 424.

Διαλέγω, f. ξω, deligo, secerno, eligo.

Διαλείβομαι, restagno. Ex διὰ, & λείβω.

Διάλειμμα, ατος, τὸ, interstitium. A

Διαλείπω, f. ψω, intermitto, interjicio; (2) disto, absum; (3) *cum Participio* desino. Οὐ διέλιπε καταφιλῶσά με τὰς σφύρας, Luc. 7, 45. Διαλείποντες ἡμιτοὶ, *Hippocr.*

Διαλείφω,

Digitized by Google

Διαλείφω, f. είψω, perungo, perlino; (2) deleo. Ex διὰ, & ἀλείφω, *ungo.*

Διαλείχω, f. λείξω, perlambo, perlingo.

Διαλειψις, εως, ἡ, intermissio. A διαλείπω.

Διαλεπτύνομαι, subtiliter differo.

Διαλεκτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Dialectica, ars differendi, ars argumentis aliquid demonstrandi. A

Διαλεκτικὸς, ἡ, ὸν, dialecticus, differendi peritus. A διαλέγω.

Διάλεκτος, ε, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, Dialectus. Ab eod.

Διαλελαμμένος, *dissinctus*, perf. part. pass. *Ion.* pro διαλελημμένος, a διαλαμβάνω.

Διαλελυμένως, dissolute.

Διαλέξις, εως, ἡ, sermocinatio, dissertatio, colloquium. Ab eod.

Διαλεπτολογέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, argute differo, subtiliter discepto, de rebus parvis argute disputo. Ex διὰ, & λεπτολογέω.

Διάλεπτος, ε, ὁ ἡ ὸν, pertenuis, perexilis.

Διάλευκος, ε, ὁ ἡ ὸν, albo intermixtus & distinctus. Ex διὰ, & λευκὸς, *albus.*

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. v. διαλέγομαι.

Διάλημμα, ατος, τὸ, intercapedo. A διαλαμβάνω.

Διάληξις, εως, ἡ, divisio per sortem. A διαλαγχάνω.

Διαληπτικὸς, ὴ, ὸν, diligens, accuratus.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. v. διαλανθάνω.

Διάλημψις, εως, ἡ, interceptio, intercapedo; (2) consilium, propositum, institutum; (3) disceptatio, ratiocinatio; (4) explicatio rei, quæ tractatur; (5) communicatio; (6) opinio, cogitatio, existimatio; (7) constitutio, decretum, A διαλαμβάνω.

Διάλιθος, ε, ὁ ἡ ὸν, gemmatus, gemmis distinctus. Ex διὰ, & λίθος, *gemma.*

Διαλιμπάνω, relinquo temporis spatium in medio. A διαλείπω.

Διαλινίω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado seu effugio. Ex διὰ, & λίνον, *rete.*

Διαλιπεῖν, a. 2. inf. act. v. διαλείπω.

Διαλιχμάζω, f. άσω, perlambo. A διαλείχω.

Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, differentia; (2) reconciliatio. A διαλλάττω.

Διαλλάγθι, 2. s. a. 2. imp. pass. v. διαλλάσσω.

Διάλλαγμα, τὸ, reconciliatio, reconciliandi efficiens.

Διαλλακτὴρ, ῆρος, ὁ, reconciliator, pacificator. Ab eod.

Διαλλακτήριος, ε, ὁ ἡ ὸν, reconciliandi vim habens. Ab eod.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, reconciliator, pacificator.

Διαλλάσσω, vel διαλλάττω, f. ξω, muto, permuto; (2) prætereo, transeo; (2) differo, discrepo; (4) reconcilio· Καὶ διαλλάτλειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς, fœdus ferire, Arist, Lys. 631. Πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, Matt. 5, 24.

Διάλλομαι, transilio. Ex διὰ, & ἄλλομαι,

Διάλμα, ατος, τὸ, saltus. Ex διὰ, & ἅλμα.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, secretio; (2) dinumeratio; (3) oratio; (4) colloquium, A διαλέγω.

Διαλογίζομαι, f. ίσομαι, differo, discepto; (2) discerno, distinguo; (3) rationem cum aliquo ineo; (4) ratiocinor, animo verso. Διελογίζοντο πρὸς ἑαυτὰς, Luc. 20, 14. ἐν ἑαυτοῖς Marc. 2, 8. Ex διὰ, & λογίζομαι.

Διαλογικὸς, ὴ, ὸν, ad dialogos, sive dialogorum scriptionem pertinens. A διάλογος.

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, sermocinatio, confabulatio; (2) cogitatio hominis secum ratiocinantis; (3) nugæ, inanis cogitatio; (4) dubitatio. A διαλογίζομαι.

Διαλογιστικὸς, ὴ, ὸν, ratiocinativus.

Διάλογος, ε, ὁ, sermocinatio, sermo aliquorum inter se differentium aut confabulantium. A διαλέγω.

Διαλοιδορέω, ῶ, f. ήσω, & διαλοιδορέομαι, οῦμαι, convicijs lacero, maledictis insector. Hinc

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictio, maledicentia; (2) convicium, maledictum.

Διαλογίζω, f. ίσω, flecto. Hinc

Διάλογισμα, ατος, τὸ, flexio.

Διαλυμαίνομαι, noceo, detrimentum infero; (2) dilanio, dilacero, excarnifico. Καπηλὶς τῶν χοὸς ἢ πρὸ κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται, Arist. Θεσμ. 355.

Διαλύσεις, acc. pl. *contr.* pro διαλύσεας. A

Διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio; (2) solutio æris alieni & quicquid debeas, *unde et* gratiæ relatio; (3) compositio, pacificatio; (4) fœdus; (5) mors, interitus. A διαλύω.

Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, dissolutor. Ab eod.

Διαλυτικὸς, ὴ, ὸν, dissolvendi vim habens, paralyticus, νόσοι διαλυτικοὶ, *Hippocr.* Ab eod.

Διαλυτὸς, ὴ, ὸν, dissolutus. Ab eod.

Διαλυτὸς, ὴ, ὸν, dissolubilis, qui dissolvi potest.

Διαλύω, f. ύσω, dissolvo, persolvo; (3) tollo, abrogo; (4) pacem inter aliquos compono.

Διαλφιτόω, ῶ, f. άσω, farina conspergo. Verbum Aristophanicum. Ex διὰ, & ἄλφιτον.

Διαλωβάω, ῶ, f. ήσω, mutilo, depravo, fædo.

Διαμαθύνω, vasto, perdo.

Διαμαλάττω, f. ξω, emollio, penitus emollio. Ex διὰ, & μαλάττω, *mollio.*

Διαμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor; (2) oraculum peto, oraculum consulo, augurium capto.

Διαμάομαι, ῶμαι, effodio. Ex διὰ, & ἄμη.

Διαμαρτόνοι, 3. sing. præs. opt. act. A

Διαμαρτάνω, f. αρτήσω, aberro; (2) adsequi nequeo, excido; (3) fallo. Διημαρτηκότες τῆς ἐλπίδων, Luc. τῆς δόξης, Isoc.

Διαμαρτία, ας, ἡ, error, aberratio. Ex διὰ, & ἁμαρτία, *peccatum.*

Διαμάρτημα, τὸ, idem.

Διαμαρτυράμβος, *qui etiam atque etiam obtestatus est*, a. 1. part. med. verbi διαμαρτύρομαι.

Διαμαρτυρίω, ῶ, f. ήσω, de scripto contestor; & *in Med.* (2) testor, contestor.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, contestatio, obtestatio; (2) testimonium; (3) in foro Attico est genus παραγραφῆς, cum actor aut reus testes affert, actionem dari posse aut non posse, intendi posse vel non posse.

Διαμαρτύρομαι, testificor, obtestor; (2) demonstro, doceo, *impr.* in re mala. Ἑτέροις τὸ λόγοις πολέσσι διεμαρτύρατο, Act. 2, 40.

Διαμασάομαι, & διαμασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, commanduco.

Διαμάσημα, vel διαμάσνημα, ατος, τὸ, mansum, id, quod mansum, seu commanducatum est. A διαμασάομαι.

Διαμάσησις, εως, ἡ, ipsa actio commanducandi. Ab eod.

Διαμάσω, vel διαμάττω, f. άξω, subigo, pinso. Ὃν διαμάττειν ὐ καλόν, Arist. Av. 469.

Διαμαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo. Hinc

Διαμαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio.

Διαμαστροπεύω, f. εύσω, lenociniis concilio.

Διαμαχαλίζω, suffarcino.

Διαμάχη, ης, ἡ, pugna, depugnatio.

Διαμάχομαι, f. ήσομαι, έσομαι, & ἔμαι, depugno, acriter pugno, (2) repugno. Διαμάχεσθαί τινι περὶ τῆς χάριτος, ὑπὲρ τῆς ἑστίας, περὶ τινος, ὑπό τινος, τοῖς λόγοις. Ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τῆς μέρας πρὸς φαρισαίαν διεμάχοντο, Act, 23, 9.

Διαμάω, ῶ, f. ήσω, demeto, abscindo. Διάμησι χιτῶνα ἔγχος, Il. 3, 359.

Διαμείβω, f. ψω, commuto, permuto. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὐ διαμειψόμεθα τῆς ἀριτῆς πλέτου, Luc.

Διαμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aliquantum rideo. Διαμειδία τῷ προσώπῳ, Plut.

Διαμειρακεύομαι, f. εύσομαι, adolescenturio; (2) ludo, exsulto; (3) juveniliter & jactabunde contendo cum aliquo, &c. Τοῖς Σοφισταῖς διαμειρακιεύμβος, Plut.

Διάμειψις, εως, ἡ, permutatio. A διαμείβω.

Διαμειψόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διαμείβω.

Διαμελαίνω, f. ανῶ, nigro, denigro, nigrefacio.

Διαμελειτὶ, *Adv.* membratim, per partes.

Διαμελετάω, exerceo aliquid.

Διαμελίζω, f. ίσω, membratim concido; (2) trunco. Hinc

Διαμελισμὸς, οῦ, ὁ, concisio in membra.

Διαμέλλησις, εως, ἡ, cunctatio, mora.

Διαμελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator, procrastinator. A

Διαμέλλω, f. ήσω, futurus sum; (2) cunctor, moror; (3) differo.

Διαμεμβηκότες, *qui permanserunt*, nom. pl. perf. part. act. verbi διαμβάω, *permaneo.*

Διαμέμφομαι, f. ψομαι, incuso, conqueror, accuso. Διαμέμφεσθαί τινα ἀχαριτίας.

Διαμένω, f. νῶ, p. μεμένηκα, permaneo, perduro. Τιμῆς ἧς ἔτι οἱ διαμεμβηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς σπειρασμοῖς μου, Luc. 22, 28. Διέμεινεν εἰς ἡμᾶς, Plut.

Διαμερίζω, f. ίσω, partior, distribuo. Διεμέριζον αὐτὰ (κλήματα) πᾶσι, Act. 2, 45. Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 27, 35. Διαμεριδήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, Luc. 12, 53. Hinc

Διαμεριδεῖσα, *divisa*, a. 1. part. pass. f. g.

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio; (2) discidium.

Διάμεσος, ε, ὁ ἡ ὸν, intermedius; (2) qui mediocris fortunæ est. Ex διὰ, & μέσος.

Διάμεστος, ε, ὁ ἡ ὸν, plenus, refertus. Hinc

Διαμεστόω, ῶ, f. ώσω, repleo, impleo.

Διαμετρέω, ῶ, f. ήσω, dimetior, admetior; (2) distribuo. Παιδίον διαμετρήσασθαι χοίνῳ, Herodot.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, a. 1. inf. med.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio. A διαμέτρεω.

Διαμετρητὸς, ὴ, ὸν, dimensus. Ab eod.

Διάμετρος, ε, ἡ, sc. γραμμὴ, Diameter linea dimentiens, per medium secans. Hinc ὡς διαμέτρου, directe ex opposito. Ex διὰ, & μέτρον, *mensura.*

Διαμηρίζω, f. ίσω, femora diduco; (2) femoribus diductis ineo. Διαμηριῶ τῷ Ἰριν αὐτῷ, ὥστε θαυμάζειν ὅπως, Arist. Av. 1260. Ex διὰ & μηρὸς. Hinc

Διαμηρισμὸς, οῦ, ὁ, femorum diductio; (2) coitio.

Διαμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, machinor, conor. Διαμηχανέμβος τινα τρόπον ἀνασώσεσθαι με, Plut.

Διαμηχανητέον, elaborandum, quærendum.

Διαμίγνυμι, permisceo.

Διαμίσγω, idem.

Διαμικρολογίομαι, οῦμαι, nimis μικρολόγος, i. e. sordidus, & scrupulosus sum.

Διαμιλλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, magno studio decerto.

Διαμινυρίζω, exili voce cantillo.

Διαμισέω, ῶ, f. ήσω, perosus sum, penitus odi.

Διάμμος, ε, ὁ ἡ ὸν, arenosus. Ex διὰ, & ἄμμος, *arena.*

Διαμνημονεύω, f. εύσω, in memoriam revoco, commemoro. Διόγνε ἐμνημόνευε αὐτοῦ διαμνημονεύσει, Luc.

Διαμοιρηδὰ, *Adv.* æquis portionibus.

Διαμοιράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, dispartior, divido. Καὶ τὰ μὲν ἔπλαχε φῶντα διεμοιρᾶτο, Odyss. 14, 434.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, perennitas. A διαμένω.

Διαμονομαχέω, ω, f. ήσω, idem quod μονομαχέω.

Διαμορφοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, formas specto, de forma aliquorum ex diligenti inspectione judico.

Διαμορφόω, ῶ, f. άσω, deformo; (2) ad formam fingo, informo, effingo.

Διαμόρφωσις, ἡ, efformatio.

Διαμοτόω, ῶ, f. άσω, illitum linteamentum vulneri indo, linteamentum vulneri indo, ne coëat. Ex διὰ, & μοτόω.

Διαμοχλίζω, vectibus amolior.

ΔΙΑΜΠΑΞ, *Adv.* in totum, penitus, prorsus; (2) semper; (3) utrimque.

Διαμπέιρω, penitus tranfigo. Ex διὰ, & ἀμπὶ, & πείρω, *transfigo.*

Διαμπερὲς, *Adv.* prorsus, in totum penitus, perpetuo. A διαμπέιρω.

Digitized by Google

Διαμπερίως, *Adv.* idem & ab eod.
Διαμπερῶσαι, a. 2. inf. act. *Æol. & Poët.* pro διαναπραθεῖν, a διαναπέρθω.
Διαμυδάω, nimio humore, ſudore, marceſco.
Διαμυθέομαι, vulgo vocor. Hinc
Διαμύθησις, εως, ἡ, Heſ. fallens ratio, paralogiſmus.
Διαμυθολογέω, ῶ, f. ήσω, & διαμυθολογέομαι, confabulor ; (2) diſputo, diſſero. Διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, Plat.
Διαμυθολογικὸς, ἡ, ὸν, fabuloſus.
Διαμυθολογικῶς, *Adv.* fabuloſe.
Διαμυλλαίνω, f. ανω, labra torqueo, rictu os diſtraho ; (2) tortis labris illudo ; (3) paſtoritia fiſtula proſequor. Οὕτως ἢ Διαμυλλαίνει, ὡς δὴ δίζεις Ariſt. Veſp. 1304. Ex διὰ, & μυλλὸς, *curvus.*
Διαμυχίλλω, diſſeco in fruſta.
Διαμφίδιος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſeorſum poſitus ; (2) ſeparatus ; (3) diverſus ; (4) alienus. Διαμφίδιον μέλος, Æſchyl. Prometh. vinc. 557. id. quod. ἀλλοῖον, διαπαντὸς κεχωρισμένον. Ἀμφὶς γὰρ χωρίς, Heſych. A διαμφὶς.
Διαμφὶς, *Adv.* utrimque ; (2) ſeorſim. Ex διὰ, & ἀμφὶς, *utrimque.*
Διαμφισβητέω, ῶ, f. ήσω, controverſor, diſcepto. Διαμφισβητεῖν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἡγεμονίας, Dim. Hinc
Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, dubitatio ; (2) altercatio.
Διαμφοδέω, ῶ, f. ήσω, devio, in bivio ab alio divellor. Ex διὰ, & ἀμφοδος, *bivium.*
Διαμωκάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, irrideo, illudo. Hinc
Διαμώκησις, εως, ἡ, irriſio, illuſio.
Διαναβάλλω, differo, protelo, procraſtino, prolato. Ex διὰ, & ἀναβάλλω, *differo.*
Διαναγινώσκω, lego.
Διαναγκάζω, f. άσω, invitum cogo.
Διάναι, *humectaſſe*, a. 1. inf. act. verbi διαίνω.
Διανακλάω, ῶ, f. άσω, reflecto, refringo.
Διαναπαύω, f. αύσω, recreo, interquieſcere facio, refocillo, *Hippocr.*
Διανάσσω, vel διανάττω, interfarcio, farciendo premo, *Strabo*, lib. 4.
Διανάστασις, ἡ, conatus aſſurgendi.
Διαναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio dimico. Ex διὰ, & ναυμαχέω.
Διανάω, perfluo. Ex διὰ, & νάω, *fluo.*
Διάνδιχα, *Adv.* bifariam. Ex διὰ, & ἄνδιχα.
Διανεῖμαι, aor. 1. inf. act. verbi διανέμω.
Διανεμηθῇ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Διανενέμημαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Διανέμησις, εως, ἡ, diviſio, diſtributio ; (2) diſſipatio. διανέμω.
Διανεμητικὸς, ἡ, όν, diſtributivus. Ab eod.
Διανεμόω, ῶ, f. ώσω, ventilo ; (2) ventis expono.
Διανέμω, diſtribuo, divido, partior. Τοῖς πολλοῖς τὰ ἧσσ ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, Plat. Ἵνα μὴ πλείων διανεμηθῇ εἰς ἢ λαὸν, Act. 4, 17.
Διανενοημένως, cogitate, prudenter.
Διανευμα, τὸ, actus annuendi.
Διανεῦσαι, tranare. A διανέω. Ex διὰ, & νέω, *nato.*
Διανέω, enato ; (2) evado periculum, moleſtiam.
Διανήθω, f. ήσω, neo.
Διάνημα, τὸ, filum, ſtamen.
Διανηστεύω, jejuno.
Διανηστιομὸς, οῦ, ὁ, jentaculum ; (2) jentaculi ſumptio. Ex διὰ, & νῆστις, *jejunus.*
Διανήχομαι, f. ξομαι, tranſno, natando pervenio ; (2) pertranſeo. Ex διὰ, & νήχω.
Διάνηψις, εως, ἡ, evaporatio, exhalatio crapulæ. Ex διὰ, & νήφω.
Διανθέω, ῶ, f. ήσω, perfloreo. Ex διὰ, & ἄνθος, *flos.*
Διάνθης, ες, ὁ ἡ, ἡ, duplicem florem habens. Ex δὶς, pro δὶς, & ἄνθος, *flos.*
Διανθίζω, f. ίσω, floridum reddo, floridis coloribus pingo, variego.
Διανιάω, & άομαι, vehementer angor.
Διανίζω, idem quod Διανίπτω, f. ψω, perluo, eluo, abluo.
Διανίσομαι, tranſeo.
Διανίσημι, f. ήσω, excito, exſuſcito ; (2) excito, incito, *in med.* aſſurgo, ſurgere conor. Ex διὰ, & ἀνίσημι, *erigo.*
Διάνιψις, εως, ἡ, lotio, perlutio.
Διανοέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, ratiocinor, mente agito, ſentio, ſtatuo. Διανοούμενος πρὸς ἐμαυτὸν, Plut. Κακῶς διανοηθεὶς ὑπὲρ τῆς ἰδίας, Iſocr. Ex διὰ, & νοέομαι, *mente agito.* Hinc
Διανοηθεὶς, a. 1. part. paſſ.
Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio ; (2) commentatio ; (3) ſententia.
Διανοῆδι, 2. plur. præſ. conj. paſſ. v. διανοέομαι.
Διανόησις, εως, ἡ, ipſa actio cogitandi.
Διανοητικὸς, ἡ, όν, ad cogitationem pertinens, in cogitatione & commentatione poſitus ; (2) cogitatione valens, ingenioſus. Ab eod.
Διανοήτως, mente & cogitatione.
Διάνοια, ας, ἡ, mentis agitatio, cogitatio ; (2) mens, animus ; (3) ingenium ; (4) ſententia, ſenſus. Ex διὰ, & νῦς, *mens.*
Διανοίγω, f. ξω, adaperio. Διέωξεν ἡμῖν τὰς γραφὰς, Luc. 24, 32. Διεωίχθησαν αὐτῶν αἱ ἀκοαὶ, Marc. 7, 35.
Διανοίχθητι, 2. ſing. a. 1. imper. paſſ.
Διανομὸς, ἑως, ὁ, diviſor, diſtributor, diſpenſator. A διανέμω.
Διανομὴ, ῆς, ἡ, diviſio, diſtributio, largitio.
Διανομοθετέω, ῶ, f. ήσω, fero leges, ſtatuo.
Διανοσέω, diu ægroto.
Διανοσφίζω, ῶ, f. ίσω, disjungo, dirimo, divido.
Διανύμφων, præſ. part. paſſ. v. διανοέομαι.
Διαντᾶν, εία, εῖον, adverſus, ex adverſo penetrans. Ex διὰ, & ἀντὶ, ſ. ἀνταίω.
Διαντλέω, ῶ, f. ήσω, exhaurio ; (2) tolero, perfero.
Διαντλίζομαι, idem.
Διανυκλεράω, f. εύσω, pernocto. Ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ, Luc. 6, 12.
Διάνυσις, εως, ἡ, iter quod conficitur.
Διάνυσμα, ατος, τὸ, idem. A
Διανύω, & διανύτω, f. ύσω. abſolvo, expedio, perficio. Ἡμεῖς ᾗ ἡ πλεῖν διανύσαντες, Act. 21, 7.
Διαξαίνω, carmino, carpo ; (2) cædo.
Διάξεις, 2. ſing. f. 1. ind. act. v. διάγω.
Διαξηραίνω, exſicco.
Διαξιφίζομαι, digladior, gladio decerto. Ex διὰ, & ξιφος.
Διάξυσμα, τὸ, columnæ canaliculus, *ſtrigem* vulgo vocant.
Διαξύω, f. ύσω, radendo ſtrias, canaliculos facio.
Διαπαγκρατιάζω, f. άσω, pancratio certo.
Διαπαιδαγωγέω, ῶ, f. ήσω, inſtituo pueros ; (2) moderor ; (3) inſervio, accommodo me. Διαπαιδαγωγοῦντες, ὡς σοφίσει αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, Plut. Κλεοπάτρα διεπαιδαγώγει τὸν Ἀντώνιον, Plut. in Ant. c. 29.
Διαπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio, doceo.
Διαπαίζω, f. ξω, & σω, illudo, ludificor, irrideo.
Διαπαλαίω, f. αίσω, colluctor.
Διαπάλη, ης, ἡ, colluctatio.
Διαπάλλω, quaſſo, concutio.
Διαπαλύνω, in partes minutas comminuo, conſpergo, v. c. farina, nive.
Διαπαννυχισμὸς, οῦ, ὁ, pervigilium.
Διαπαννυχίζω, f. ίσω, totam noctem tranſigo, pernocto.
Διαπαντὸς, *Adv.* ſemper. Ex διὰ, & πᾶς.
Διαπαπταίνω, circumſpecto per.
Διαπαρακύπτω, f. ψω, oblique adſpicio.
Διαπαρθενεύομεν, *Ion.* pro διαπαρθενεύειν. A
Διαπαρθενόω, f. όσω, devirgino, vitio virginem.
Διαπαρθένια, δῶρα, dona quæ dantur pro virginitate adempta. Ex διὰ, & παρθένος.
Διαπαροξύνω, exaſpero, irrito.
Διαπάρσις, εως, ἡ, q. d. defixio, transfixio. *Aret.* A διαπείρω.
Διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inſperſum, unguentum, quo crines, &c. adſperguntur. A διαπάσσω.
Διαπασσαλόω, & διαπασσαλεύω, diſtendo clavis ab extrema parte fixis. Διαπασσαλεύθησ χαμαὶ, Ariſt. Eq. 370.
Διαπάσσω, vel διαπάττω, f. άσω, inſpergo.
Διαπατάω, ῶ, f. ήσω, fallo, decipio.
Διαπατέω, conculco.
Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermiſſio, ceſſatio.
Διάπαυσις, εως, ἡ, idem. A
Διαπαύω, f. αύσω, interquieſcere facio, intermiſſionem do.
Διαπειλέω, ῶ, f. ήσω, interminor, interpoſitis minis territo, minitor.
Διαπεινάω, ῶ, f. ήσω, valde eſurio.
Διάπειρα, ας, ἡ, experientia, periculum. Ex διὰ, & πεῖρα, *periculum.*
Διαπειράζω, f. άσω, pertento. Διεπειρᾶτο αὐτοῦ τὴν ψυχὴν, Herodot.
Διαπειράω, ῶ, f. άσω, tento, ſollicito ; (2) capto. Διαπειράμενος τῶ παιδὸς, Plut.
Διαπείρω, f. ερῶ, transfigo, tranſadigo. Ex διὰ, & πείρω, *tranſigo.* Σφυρᾶν Σιδηρᾶ κέντρα διαπείρας μέσον, Eur. Ph. 26.
Διαπελεκίζω, f. ίσω, ſecuri percutio ſeu ferio.
Διαπέμπω, f. ψω, tranſmitto ; (2) dimitto, in varia loca mitto. Διαπέμπειν φίλους πρός τινα, τινί. Κατὰ τὸν χάραν ἕρμηδε διεπεμψαν.
Διαπενθέω, ῶ, f. ήσω, lugeo. Διεπένθησαν ἑαυτὸν ὅλον ὅτι τῷ ἀνδρὶ, Plut.
Διαπεπονημένως, elaborato, eleganter.
Διαπέπλω, ſive διαπέτλω, f. ψω, percoquo, penitus coquo.
Διαπεραίνω, f. ανῶ, ad finem perduco, abſolvo. Σιλλὼν ἐν μιλῷ τ ἑαυτῆς διαπεραίνει κύκλον, Ariſtot.
Διαπερᾶναι, a. 1. inf. act.
Διαπεραιόω, ῶ, trajicio in ulteriorem oram, tranſporto, tranſveho. Ὡς εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε μὴ χεροῖν κλεῖσαι ἐρυσὶ διεπεραιώθη ξιφος, ſtringerentur, Soph. Aj. 741.
Διαπεραίωσις, εως, ἡ, trajectus. A διαπεραιόω.
Διαπεράσας, aor. 1. part. act.
Διαπέραμα, τὸ, trajectus ; (2) fretum.
Διαπερόσιμος, pervius.
Διαπερῶ, ῶ, f. άσω, transjicio, tranſmitto. Διαπερᾶν πόλιν, Ariſt. Av. 1270. Ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, Matt. 9, 1.
Διαπέρθω, f. πέρσω, devaſto, everto, depopulor, expugno. Τὰς διαπέρσας, ὅταν τοὶ ἀπίχθαν πρὸς κῆρ, Il. 4, 53.
Διαπερονάω, ῶ, fibula trajicio, fibula necto.
Διαπέρσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi διαπέρθω.
Διαπερῶσιν, 3. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro διαπεράσωσι, a διαπεράω.
Διαπεσεῖται, f. 2. inf. med. v. διαπίπλω.
Διαπετάζω, f. άσω, aperio, pando. Ἥξω τάχιστα, ὅσον διαπετάσασα ὑπὲ τῆς πλίνθ μοῖον Ariſt. Lyſ. 735.
Διαπετάννυμι, f. τάσω, idem.
Διαπέτομαι, f. πτήσομαι, pervolo. Σιαπῆ διαπέτῃ διὰ τ πόλεως τ ἀλωτρίας, volas, Ariſt. Av. 1222.
Διαπεττεύω, teſſerarum ludo conficio.
Διάπεψις, ἡ, concoctio. A διαπέπλω.
Διάπηγα, ων, τὰ, intercolumnia, columnæ parvæ inter majores diſpoſitæ. A
Διαπήγνυμι, f. ξω, compingo, concinno, compono. Ex διὰ, & πήγνυμι, *compingo.*
Διαπηδάω, ῶ, f. ήσω, tranſilio, ſaltu ſupero. Διαπηδᾶν τάφρους, Xen.
Διαπήδησις, εως, ἡ, tranſitus, qui ſaltu fit.
Διαπηδύω, f. ύσω, ſcaturio ; (2) Heſ. διαπηδύῃ, διαπηδᾶ, tranſilit.
Διαπηλωνίζω, f. ίσω, decipio, fallo.
Διαπήρωμα, ατος, τὸ, quod mutilatum eſt. Ex διὰ, & πηρόω, *mutilo.*
Διαπιαίνω, f. ανῶ, pinguifacio, pinguedine diſtendo.
Διαπιέζω, comprimo.
Διαπιθηκίζω, f. ίσω, ludo more ſimiæ. Ex διὰ, & πίθηξ, *ſimia.*
Διαπιδύω, ſcaturio, permeo.
Διάπικρος, ον, amarus.
Διαπίμπρημι, f. πρήσω, peruro.

Διαπίνω,

Digitized by Google

Διαπίνω, perpoto, epoto, ebibo; (2) interpoto. Ex διὰ, & πίνω, *poto*.

Διαπιπράσκω, f. πράσω, divendo.

Διαπίπτω, f. πεσοῦμαι, intercido, interlabor, elabor, quasi e manibus, *unde* (2) excido, de verbis, &c. emano in vulgus; (3) vanesco, intereo, diffluo. Ἐν τῇ μάχῃ διαπεσόντες, Xen. Λόγῳ διαπεσόντι εἰς τὰ πραττόμενα, Plut.

Διαπιστεύω, f. εύσω, credo, concredo, fidei alicujus committo; (2) διαπιστεύομαι, committitur fidei meæ; (3) creditur mihi, fides habetur mihi. Ex διὰ, & πιστεύω, *credo*.

Διαπιστόω, ῶ, f. ήσω, prorsus diffido, fidem non habeo. Νομίζω μᾶλλον ὑμᾶς τούτοις διαπιστῆσειν, Dem. Ex διὰ, & πιστις, *fides*.

Διάπλασις, εως, ἡ, formatio, conformatio; (2) species. A διαπλάσσω.

Διαπλάσσω, vel **διαπλάττω**, f. πλάσω, fingo, formo, apud medicos in locum restituo membrum. Τελειότατον ἔργον διαπλάσασθαι, Philo. Hinc

Διάπλασμα, τὸ, formatio, conformatio.

Διαπλασμὸς, ὁ, idem.

Διαπλαστικὸς, ἡ, ὸν, effingendi formandique vi præditus.

Διαπλατύνω, dilato. Ex διὰ, & πλατύνω.

Διαπλέκω, f. ξω, intertexo; (2) pertexo, contexo; (3) implico; (4) dego. Πάρθοι διαπλέξαι μᾶλλ' ἢ δυνάμενοι ἢ κρατον, perumpere, Plut. Διαπλέκειν τὸν βίον, Plat.

Διαπεπλεγμένα, diducta, divaricata.

Διαπλέξαισα, *quæ contexuit*, a. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro διαπλέξασα.

Διάπλεως, ω, ὁ, ἡ, ὁν, plenus.

Διαπλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. A

Διαπλέω, f. εύσω, navigando transeo, navi transmitto. Τὸ, τε φίλαγρον τὸ χρὴ πλεῖν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, Act. 27. 5. Διαπλεῖν ἢ βίον εὖ, Herodot. transigere.

Διαπλήθω, f, ήσω, expleo, compleo.

Διαπλησιάζομαι, f. ίσομαι, usque ad plagas pervenio in altercatione; (2) dimico, pugno. Hinc

Διαπλησιασμὸς, ὁ, altercatio, qua venitur ad manus.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu perfringo, ictu diffringo, diffindo; (2) dissipo; (3) διαπλήσσεσθαι, divaricari. Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοὶ, Il. 23, 120.

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, simultas, (2) permistio, confusio. A διαπλέκω.

Διάπλοκος, ος, ὁ, ἡ, implicitus. Ab eod.

Διάπλους, *contr.* διάπλους, ῦ, ὁ, trajectus, trajectio, transmissio. A διαπλέω.

Διαπλώω, *Poët.* navigationem conficio; (2) emetior, transigo. Ex διὰ, & πλέω.

Διάπνευμα, τὸ, vapor, exhalatio.

Διάπνευσις, ἡ, halitus, exhalatio.

Διαπνευστικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, dissipans, dissipandi vim habens, *Arist.* A

Διαπνέω, f. πνεύσω, perflo, perspiro; (2) diffio, dissipo; (3) interspiro; (4) flatum ventris emitto. Διαπνεύσαντες τὰ τιμωρίας ἐπ' ὀλίγον, Philo. Hinc

Διάπνοη, ῆς, ἡ, perflatus, dissipatio, perspiratio.

Διαποδίζω, fut. ίσω, pedibus dimetior; (2) examino. Hinc

Διαποδισμὸς, ῦ, ὁ, genus saltationis.

Διαπονέω, conficio, transigo.

Διαποικίλος, ος, ὁ, ἡ, variegatus, variis coloribus distinctus.

Διαποικίλλω, vario, variego, varie distinguo.

Διαπολεμέω, ῶ, bello decerto, depugno, bello vinco. Ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὸν τυραννίδα, Plat. Hinc

Διαπολέμησις, εως, ἡ, decertatio; (2) debellatio.

Διαπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, constanter obsideo.

Διαπολιτεία, ας, ἡ, concertatio de rebus ad reip. administrationem pertinentibus. A

Διαπολιτεύομαι, f. εύσομαι, concerto de rebus ad administrationem reip. pertinentibus; (2) in reipublicæ administratione versor.

Διαπόλλυμι, f. ολέσω, p. ολώλεκα, perdo, interimo. Ex διὰ, & ἀπόλλυμι, *perdo*.

Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, transmissio, dimissio.

Διαπόμπησις, ἡ, idem; (2) depulsio, averruncatio.

Διαπόμπιμος, ος, ὁ, ἡ, transmissus. A διαπέμπω.

Διαπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, expolio; (2) operam do; (3) excerceo; (4) factito; (5) excolo; (6) *in pass.* laboribus exerceor; (7) laboro. Διαπεπονημένος, studiosus alicujus artis eamque exercens. Διαπονεῖσθαι ἐν ὅπλοις, Plut. Διαπονήμονα διὰ τὸ διδάσκειν αὐτὸς ἢ λαὸν, Act. 4, 2. A διάπονος.

Διαπόνημα, ατος, τὸ, labor & exercitatio.

Διαπόνησις, εως, ἡ, idem.

Διαπονηρεύομαι, callide, improbe facio.

Διάπονος, ος, ὁ, ἡ, laboriosus, laborum patiens, industrius. Ex διὰ, & πόνος, *labor*.

Διαπόντιος, ος, ὁ, ἡ, qui per mare fertur. Ex διὰ, & πόντος, *mare*.

Διαπόνως, *Adv.* laboriose, magno cum labore. A διάπονος.

Διαπορεία, ας, ἡ, iter per aliquem locum; (2) interceptio. A

Διαπορεύομαι, f. εύσομαι, eo per locum aliquem; (2) eo, proficiscor; (3) enarro, ut διέρχομαι. Διεπορεύετο χρὴ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων, Luc. 13, 22. Διεπορεύοντο τὰς πόλεις, Act. 16, 4.

Διαπόρευσις, εως, ἡ, idem quod διαπορεία.

Διαπορέω, ῶ, f. ήσω, hæsito, dubito, ambigo; (2) dubitationem adfero, addubitans quæro; (3) nescio; (4) egeo. indigeo. Ἐν ἑαυτῷ διηπόρει ὁ Πέτρος, Act. 10, 7. Ἐγένετο ἐν τῇ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου, Luc. 24, 4. Ex διὰ, & ἀπορέω.

Διαπόρημα, τὸ, angor, æstuatio, corporis inquieta jactatio. A præc. Unde

Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio, addubitatio.

Διαποριτικὸς, ὴ, ὸς, dubitativus.

Διαποριτικῶς, *Adv.* dubitanter.

Διαπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, depopulor, everto. Τὴν χώραν καλῶς κατεσκευασμένην διεπόρθησαν, Thucyd.

Διαπορθμευτικῶς, *Adv.* transportando, transmittendo.

Διαπορθμεύω, f. εύσω, transfreto; (2) transporto; (3) interpretor. Τὸν Ξέρξην διεπόρθμευσε ἐς Ἄβυδον, Herodot.

Διαπόρφυρος, ος, ὁ, ἡ, ex quo aliquid purpurei coloris perlucet, purpureus. Ex διὰ, & πορφύρα, *purpura*.

Διαποστέλλω, f. ελῶ, amando in diversas partes; (2) dimitto, seu emitto nuncium. Hinc

Διαποστολὴ, ῆς, ἡ, missio internuncii.

Διαπραγματεύομαι, negotior, idem quod πραγματεύομαι. Ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο, Luc. 19, 15.

Διεπραθέην, a. 2. inf. act. *Ion.* pro διαπαρθεῖν, a verbo διαπέρθω, *devasto*.

Διεπράθομεν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεπέρθομεν.

Διαπραξάμενος, a. 1. part. med. v. διαπράττω.

Διάπραξις, εως, ἡ, confectio negotii; (2) negotium. A διαπράσσω.

Διάπρασις, εως, ἡ, venditio, divenditio. A διαπιπράσκω.

Διαπράσσω, vel **διαπράττω**, f. ξω, conficio, efficio; (2) obtineo, impetro; (3) transigo cum aliquo; (4) *in med.* dicitur & de iis, qui pecunia aliquid conficiunt, in malam partem. Διαπράσσειν μοι ἐφ' ἃ ἥκομι, Dem. Διαπράττεσθαι τὴν κατάσασιν παρ' αὐτῶν, Luc.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.

Διαπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, eximius, illustris, excellens. A

Διαπρέπω, decorus sum & excello inter alios. Διαπρέπει μορφώματι, Plat.

Διαπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie, magnifice.

Διαπρεσβεία, ας, ἡ, legatorum intercessio. A

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, legatos dimitto, & διαπρεσβεύομαι, legatus dimittor.

Διαπρήθω, f. ήσω, penitus inflammo, peruro.

Διαπρήξασθαι, *perficisse*, a. 1. inf. med. *Ion.* pro διαπράξασθαι, a verbo διαπράσσω.

Διαπρήνασα, f. 1. part. act. f. g. Et

Διαπρήσαντες, 3. plur. f. 1. ind. act. a διαπρήσσω, *pocticum*, a fut. v. διαπερῶ, πσω.

Διαπρίω, f. ίσω, serra dissecto. Οἱ δὲ ἀκούσαντες διεπρίοντο, Act. 5, 33.

Διαπρὸ, *Adv.* per totum, penitus.

Διαπρύσιος, ος, ὁ, ἡ, & διαπρύσιος, ία, ιον, penetrabilis; (2) penetrans; (3) clarus, auditui pervius. A διαπερύω.

Διαπρυσίως, *Adv.* clare, clara voce.

Διαπταίω, f. αίσω, offendo, titubo. Ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίσασα, Luc.

Διαπτερόω, f. ώσω, alas explico seu expando. Διαπτερῶσαι βρόγχον, *Hippocr.*

Διαπτερύσσω, idem.

Διαπτέρωσις, ἡ, expansio alarum; (2) purgatio aurium, quæ fere fit penna, ap. *Hipp.*

Διαπτίσσω, f. ίσω, tundo. Ex διὰ, & πτίσσω.

Διαπτοίω, ῶ, f. ήσω, perterrefacio. *Poët.* διαπτοίεσθαι; (2) amore incendo, *pass.* vehementi amore capior.

Διαπτόησις, & **διαπτοιησις**, εως, ἡ, pavor, formido; (2) vehemens libido.

Διαπτυίζω, ventilo, λικμάω. A πτύον.

Διάπτυξις, εως, ἡ, explicatio, solutio. A

Διαπτύσσω, f. ξω, explico, quod complicatum est; (2) expando, aperio.

Διάπτυστος, ος, ὁ, ἡ, despuendus, dignus despui. A

Διαπτύω, f. ύσω, despuo; (2) contemno, fastidio. Σὺ δ' ὁ ζεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τὰς ἄλλας, Dem.

Διάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, ruina; (2) opinionis vel spei frustratio. A διαπίπτω.

Διάπτωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Διαπύημα, ατος, τὸ, collectio puris universi, concocto tumore aliquo, qui præter naturam est. A διαπυΐσκω pro διαπυέω.

Διαπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.

Διαπυητικὸς, ὴ, ὸν, ad pus movendum accommodatus. Ab eod.

Διαπύθω, f. ύσω, penitus putrefacio.

Διαπυΐσκω, f. πυήσω, pus moveo, suppuro, ad suppurationem perduco. Ex διὰ, & πυέω, *suppuro*.

Διαπυκλθώω, f. ώσω, pugnis decerto; (2) contendo. Τοῖς καλαραλοῖς οἰκονόμοις διαπυκτεύων, Luc.

Διαπύλιος, ος, ὁ, ἡ, qui per portam effertur. Ex διὰ, & πύλη, *porta*.

Διαπυνθάνομαι, fut. πεύσομαι, intelligo, cognosco; (2) scisciter, percontor.

Διάπυος, ος, ὁ, ἡ, suppuratus. Ex διὰ, & πύον, *pus*.

Διαπυρίζω, f. ίσω, excandefacio; (2) accendo, inflammo; (3) ad iram commoveo. A

Διάπυρος, ος, ὁ, ἡ, igne excandefactus; (2) fervidus, ardens, vehemens, acer. Hinc τὸ διάπυρον, ardor, fervor. Ex διὰ, & πῦρ, *ignis*.

Διαπυρόω, ῶ, f. ώσω. idem quod διαπυρίζω.

Διαπυρσεύω, f. εύσω, facem accensam præfero.

Διαπύρως, acriter, vehementer.

Διάπυος, ος, ὁ, ἡ, auditus, intellectus, notus. A διαπυνθάνομαι.

Διαπυτίζω, idem quod πυτίζω.

Διαπύω, suppurare facio, ad suppurationem perduco. Διάπυον ἦπαρ, *Hippocr.*

Διαπωλέω, ῶ, f. ήσω, divendo.

Διαραίνω, vel **διαῤῥαίνω**, f. ανῶ, inspergo, irrigo.

Διαρδάω, vel **διαρδέω**, f. άξω, pertundo, perfringo. Διὰ δὴ μέγα ζάκος ἄραξα, Hesiod. Ἀσπ. 364.

Διάργυμος, ος, ὁ, ἡ, Suid. partim albus, partim niger. Ab ἄργος, *albus*.

Διάρδω, f. ἄρσω, irrigo; (2) adaquo.

Διαρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulis suis distinguo; (2) jungo, annecto; (3) effingo, conformo, exprimo;

Digitized by Google

exprimo; (4) membratim & artuatim compono, absolvo; (6) explico, explano.

Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio, artuum commissura; (2) artuum agilitas. A διαρθρόω.

Διαρθρωτικὸς, ἡ, ὸν, articulandi & membra committendi vim habens. Ab eod.

Διαριθμία, ᾶ, f. ήσω, dinumero, distincte numero, numerando discerno, enumero. Ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχῃ, Arist. Av. 1628. Hinc

Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, supputatio.

Διαριστεύομαι, certo cum aliquo.

Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio. A διαρκὴς.

Διαρκέω, ῶ, f. έσω, sufficienter vires habeo, par sum; (2) duro, perduro, permaneo; (3) suggero, subministro, suppedito, adjuvo. Διαρκεῖν πρὸς τὸ πίνθος τὸ μέγεθος, Luc. τοῖς μαγείροις, Plut. Hinc

Διαρκὴς, ές, ὁ, ἡ, sufficiens, abunde instructus; (2) durans, perdurans.

Διαρκῆς, *par sis*, 2. sing. præs. conjunct. act. *contr.* pro διαρκίῃς a διαρκέω.

Διαρκῶς, *Adv.* sufficienter; (2) perseveranter. A διαρκὴς.

Δίαρμα, ατος, τὸ, elatio; (2) trajectus. A *διαίρω, tollo.*

Διαρμόζω, f. όσω, disjungo, disgrego.

Διαρμοτὸς, f. ότω, idem.

Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio. A

Διαρπάζω, f. άσω, vel άξω, diripio. Τὰ ζωδία αὐτῆ διαρπάσαι, Matt. 12, 29. Ἐξέλιθοι διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος, Jer. 21, 22.

Διαρρᾶγείης, 2. s. a. 2. opt. pass. v. διαρρήγνυμι.

Διαρραίνω, vide διαραίνω.

Διαρραίσῃ, *vastabit*, 3. s. f. 1. ind. act. v. διαρραίω, *vasto.*

Διαρραίω, vasto, perdo, corrumpo, destruo. Νῦξ σ' ἤδ' ἠὲ διαρραίσῃ στρατὸν, ἠὲ ζαώσῃ, Il. 9, 78.

Διαρραντίζω, f. ίσω, adspergo, conspergo.

Διαρρέπω, divergo, in utramque partem moveo.

Διαρρέω, f. εύσω, per mediam regionem fluo, perfluo; (2) diffluo, dilabor. Πᾶσαν (χώραν) διαρρέουσαν, Isocr. διαρρέειν τρυφῇ.

Διαρρήγνυμι, f. ήξω, diffringo, perrumpo. Τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, Matt. 26, 65. Διερρήγνυτο ὁ τοῖχος αὐτῆς, Luc. 5, 6.

Διαρρηγνύω, idem. Ex διὰ, & ῥηγνύω.

Διαρρήδην, *Adv.* palam, clare, disertis verbis. Ex διὰ, & ῥέω, *dico.*

Διαρρήξας, a. 1. part. act. v. διαρρήγνυμι.

Διάρρηξις, ἡ, fissio, diruptio, divortium fluminis.

Διαρρήσσω, f. διffringo.

Διαρρίμμα, ατος, τὸ, disjectio, disjectus. A διαρρίπτω.

Διαρριπίζω, f. ίσω, diventilo, diffio; (2) ventilando, vel flando dispergo, disjicio.

Διαρρίπτω, f. ψω, disjicio, in diversas partes jacio. Πανταχῆ διέρριψον ὅμμα, Arist. Θεσμ. 672. Τί σ' ἂν ἔτα διά τ' ἀγάλματ' ἀντὶ τῆδε πλατῆδε γράφων διαρρίπτομι, ibid. 781.

Διάρρῑψις, ἡ, dispersio, dissipatio.

Διαρρόδινος, η, ὁ, ἡ, ex rosis compositus. Ex διὰ, & ῥόδον, *rosa.*

Διαρρόη, ῆς, ἡ meatus, canalis. A διαρρέω.

Διάρροια, ας, ἡ, fluxus, fluentum, meatus; (2) profluvium ventris. Ab eod.

Διαρροιζέω, f. ήσω, cum impetu vel stridore fluo, trajicio. Ἐς ὃ κατὰ μυκὸς σίφων διερροίζησεν, cum stridore trajecta est sagitta, Soph. Trach. 577. Ab eod.

Διαρροιζομαι, f. ίσομαι, alvi profluvio laboro. A διάρροια.

Διαρρυαω, diffluo, unde in usu διαρρυηκὰς, διαρρυείς, διαρρυᾶναι. Διερρυηκὰς ὑπὸ μαλακίης, Plut.

Διαρρύπλω, f. ψω, sordes eluo, purgo, abstergo.

Διαρρύτος, η, ὁ ῆ, ἡ, irriguus. A διαρρέω.

Διαρρωγὴ, *Ion.* διαρρηγὴ, ἡ, interruptio, rima hiatus.

Διαρρῶξ, ῶγος, ὁ ῆ, ἡ, disruptus, fissus. A διαρρήγνυμι.

Διάρσις, εως, ἡ, elatio in altum. A διαίρω.

Διαρταμίω, ῶ, f. ήσω, concido in frusta; (2) trucido.

Διαρτάω, ῶ, f. ήσω, in altum tollo; (2) diduco, dirimo, intervallo aliquo intercipio; (3) distineo; (4) decipio, fallo. Ex διὰ, & ἀρτάω.

Διαρτίζω, f. ίσω, compingo, fingo, fermo.

Διαρυθμίζω, f. ίσω, coapto.

Διαρυμβεύω, dissipo, disjicio.

Διαρύω, vel διαρρύω, f. ύσω, traduco trahendo. Διαρύσαι τὰς νῆας ἐκέλευον, Herodot. Ex διὰ, & ῥύω, *trabo.*

Διάρχω, impero usque ad certum finem.

Διασαίνω, adulor, de cane, caudam movente.

Διασαλακατίζω, f. ίσω, mollitie diffluo, deliciis facio, molli gradu incedo.

Διασαλεύω, f. εύσω, vehementer concutio, quatio, commoveo.

Διασαλπίζω, f. ίσω, pervulgo, divulgo.

Διασαρδανίζω, Sardonium risum rideo; (2) subsanno.

Διασαυλεύομαι, οῦμαι, *imus.* unde διασαυλούμενος, ίνη, ινον, delicians, luxui deditus.

Διασαφέω, ῶ, f. ήσω, do intelligendum, manifestum reddo. Διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα, Matt. 18, 31.

Διασαφηνίζω, f. ίσω, accurate & dilucide explico; (2) explano, declaro.

Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, explicatio. A διασαφέω.

Διασαφητικὸς, ἡ, όν, declarativus, explicativus. Ab eod.

Διασεισμὸς, ῦ, ὁ, concussio magistratus, quæ fit muneribus, corruptio magistratus donatione munerum. A διασείω.

Διάσεισις, ως, ἡ, ὁ ῆ, ἡ, concussus. Ab eod.

Διασείω, vehementer concutio; (2) terreo auctoritate; (3) muneribus corrumpo; (4) discutio. Μηδένα διασείσητε, Luc. 3, 14. Ὅλον δὲ διασείων ταῖς ἐλπίσι, Luc.

Διασήθω, cribro, incerno; (2) abrado, expungo, deleo.

Διασκέω, ῶ, f. άσω, pondus manu æstimo, manu sublatum pondero.

Διασημαίνω, f. ανῶ, signum do, manu designo; (2) nota insignio, signo noto. Διασήμηνον αἴτησιν ἡσυχίας καὶ σιωπῆς, Plut. Διασημαίνει τῇ ἐρρηγότος μίρι, *Ares.*

Διάσημος, ου, ὁ ῆ, ἡ, insignis, illustris. Ex διὰ, & σῆμα, *signum.*

Διασήπω, f. ψω, putrefacio, putredine ac tabe consumo. Διασαπὲν ἔντερον, *Aret.*

Διάσια, ων, τὰ, Jovialia, festum in honorem Jovis Milichii Athenis. A Gen. Διὸς, & ἄσαι, *calmitates*, quoniam has Athenienses Jovis Milichii ope quondam effugerant.

Διασιγάομαι, fileo, reticeo.

Διασιγήσομαι, *reticebo*, 1. sing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro διασιγήσομαι, a verbo διασιγάω, *reticeo, sileo.*

Διασκελλύω, irrideo, convitiis proscindo.

Διασιλλόω, ῶ, f. άσω, idem.

Διασιωπάω, ῶ, f. ήσω, silentium teneo, contiesco, obticesco. Ex διὰ, & σιωπάω, *sileo.*

Διασκαίρω, transnato, pernato.

Διασκαλιδεύω, f. εύσω, farculo terram verso. Ex διὰ, & σκαλὶς, *farculum.*

Διασκανδικίζω, Aristoph. Euripidis more me gero. Ex διὰ, & σκάνδιξ, *clus vile*, quod vendere solebat Euripidis mater.

Διασκαπτω, f. ψω, persodio, fodiendo everto.

Διασκαριφῆσαι, aves dicuntur unguibus terram scalpentes; διασκαριφήσασθαι, dissolvere.

Διάσκιδάζω, f. άσω, dissipo, disjicio, dispergo; (2) divulgo, dissemino.

Διασκιδάω, ᾶ, f. άσω, & διασκιδάννυμι, idem *in pass.* est etiam, pereo ap. *Plut.* Διασκιδᾶν χθὼ καὶ νόμους, Soph. Antig. 293. Πολλῶν δικασῶν ζοφερὰν διασκιδᾶσ, Arist. Vesp. 229.

Διασκιάζω, tego, obscuro.

Διασκίπτομαι, f. ψομαι, dispicio, considero; (2) contemplor, inspecto; (3) perspicio, consulto, delibero. Ἀλλ' ἔοικ' ἡμῖν ἅπαντα πως διασκέψθαι καλῶς, Arist. Θεσμ. 694.

Διασκευάζω, fut. άσω, adorno, compono, instruo; (2) emendo, corrigo; (3) *in med.* distrahere, v. c. rem familiarem. Τὸν μὲν γὰρ λαβοῦσα τύχη βασιλικῆς διεσκεύασε, Luc.

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, ornamentum; (2) apparatus; (3) ordo militaris. Ex διὰ, & σκευη.

Διασκευαρία, ᾶς, f. ήσω, captiose machinor, insidiose fabrico, dolose tracto; (2) conservo, tueor.

Διάσκεψις, εως, ἡ, consideratio, deliberatio, A διασκέπτομαι.

Διασκέω, ῶ, f. ήσω, exorno.

Διασκιάω, ῶ, vel διασκιόω, ῶ, f. ήσω, diversandi caussa tentoria pono; (2) dispertior tentoria; (3) castra metior; (4) tentoria dissolvo, vasa colligo.

Διασκηρίπτω, suffulcio.

Διασκιδνᾶσιν, 3. pl. præs. ind. act. v.

Διασκίδνημι, dissipo, dispergo. Διασκιδνάσί τε νῆας, Hesiod. Θωυ. 875.

Διασκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exsulto, exilio, persulto.

Διασκοπέω, ῶ, f. ήσω, contemplor, speculor; (2) contemplor animo, considero rem; (3) exploro hominem, specto, experior. Διασκοπεῖν σιωπῇ, Arist. Θεσμ. 667. Διασκοπῶν ἥδομαι τὰς λημνίας ἀμπίλας, id. Pace 1170.

Διασκοπιδομαι, ῶμαι, speculor, ex specula observo.

Διασκορπίζω, f. ίσω, dissipo, dispergo. Διασκόρπισιν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν, Luc. 1, 51. Διασκορπιεῖ τὰ ῥάβδατα τῆ σκιμνης, Matt. 26, 31. Hinc

Διασκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dispersio, dissipatio.

Διασκώπτω, f. ψω, scommata & dicteria jacio. Ταῦτα μὲν δὴ ὕτω διεσκώπτοντο, Xen.

Δίασμα, ατος, τὸ, licium. A διάζομαι.

Διασμᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro διασμάειν. A

Διασμάω, ῶ, extergo, detergo.

Διασμίω, ῶ, idem.

Διασμήκα, ης, ξω, extergendo perpurgo.

Διασμιλεύω, f. εύσω, scapello perpurgo; (2) accurate expolio.

Διασμύχω, f. ξω, lento & latente igne exuro, & cæt. quæ ἀπεσμύχω.

Διασοβίζομαι, f. ίσομαι, astu utor, sophistice ago. Διασοφίζεσθ', Μῆται Θεοὶ, ἢ μὴ ποδιδῶ, Arist. Av. 1625.

Διασπαθάω, ῶ, f. ήσω, licium inculco τῇ Σπάθῃ, instrumento quodam textorio; (2) prodige licia telæ addo; (3) dilapido, profuse insumo. Διασπαθῆσαι τὴν οὐσίαν, Plut.

Διασπαρακλὸς, ὴ, όν, dilaniatus, dilaceratus. A

Διασπαράσσω, vel διασπαράττω, f. ξω, dilacero, dilanio, discerpo.

Διασπάσιμος, ῃ, ὁ ῆ, ἡ, qui divelli & distrahi potest. A διασπάω.

Διάσπασις, εως, ἡ, divulsio.

Διάσπασμα, ατος, τὸ, distractio, divulsio.

Διασπασμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διασπάω, ῶ, dilacero, divello, dirimo. Εὐλαζεῖσθε ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Διασπασθεὶς τὸν βίον ἐτελεύτησε, Isocr.

Διασπείρω, fut. ερῶ, dispergo, disseminо, dissipo. Πᾶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον, Soph. El. 750. Πάντες τε διεσπάρησαν κατὰ τὰς χάρας, Act. 8, 1.

Διασπεύδω, f. ζω, excito ad properandum, festinare jubeo, *in med.* festino.

Διασποδέω, idem quod simplex.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, disseminatio, dispersio; (2) in s. literis Israelitæ vel Judæi extorres, & diversis locis domicilium habentes. A διασπείρω.

Διασπορεὺς, έως, ὁ, dispersor. A præced.

Διασπουδάζω, f. άσω, ambitiose ago aliquid vel expeto,

Digitized by Google

expeto; unde & de ambitu dicitur, *διασπουδάσαντες* per ambitum sc. creati sunt. *Dicitur & in med.*

Διαςαδὸν, *Adv.* Eminus, interjecto spatio, intercedente utrimque intervallo. A *διΐςημι, sejaro.*

Διαςαθμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, metor, dispono. Ex *διὰ*, & *ςαθμάω, pondero.*

Διαςαλήσονται, 3. pl. f. 2. ind. pass. v. *διαςέλλω.*

Διάςαλσις, εως, ἡ, fœdus, pactum; (2) distinctio. A *διαςέλλω.* Unde

Διαςαλτικός, ἡ, όν, ad distinguendum aptus, distinguendi causa factus.

Διαςαλτικῶς, ad distinguendum accommodate.

Διαςασιάζω, f. άσω, discordiam vel seditionem inter aliquos excito, dissidiis segrego. Ὁ δὴ Μάνλιος διαςασιάζει τὴν πόλιν, Plut. A *διάςασις.*

Διάςασις, εως, ἡ, intervallum; (2) diremptio, distractio in duas partes; (3) dissidium, animorum disjunctio; (4) mutatio in iis, quæ degenerant; (5) apta & concinna rerum dispositio; (6) drachma data arbitris ab actore. A *διΐςημι.*

Διαςατέω, ῶ, disto; (2) dissidiis implico.

Διαςατικός, ἡ, όν, dirimendi vim habens. A

Διαςατὸς, ἡ, όν, distans, diremptus. A *διΐςημι.*

Διασταυρόω, vallo intersepio, munio.

Διάςειλον, 2. f. a. 2. imper. act. v. *διαςέλλω.*

Διασείχω, permeo, pervado; (2) discedo. Διασείχων πόλιν, Eur.

Διαςέλλω, fut. ελῶ, diduco; (2) divido, separo, distermino; unde *διαστείλαι, pro* dissentire, ap. *Polyb.* (3) dispono, distinguo; *unde & pro* interpungo; (4) mando, edico, præcipio; (5) interdico. Διέςειλας αὐτὸς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, 1 Reg. 8, 53. Διεςείλατο αὐτοῖς, ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν, Marc. 7, 36.

Διάςειος, ος, ὁ ἡ ἡ, angustus.

Διάςερος, ος, ὁ ἡ ἡ, stellis distinctus, stellatus. Ex *διὰ*, & *ἀςὴρ, ſtella.*

Διάςημα, ατος, τὸ, distantia, intervallum. A *διΐςημι.* Hinc

Διαςηματίζω, f. ίσω, paulisper subsisto & cesso, intervallum facio.

Διαςηματικός, ἡ, όν, intervallis distinctus.

Διαςηρίζω, stabilio, firmo.

Διαςῆσαι, a. 1. inf. act. v. *διΐςημι.*

Διαςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διεςήτην.

Διαςίζω, f. ξω, distinguo punctis & notis; (2) in punctum desino.

Διαςίλβω, mico, pelluceo, intermico. Αἵτε θρίνακιε διαςίλβουσι πρὸς τὸ ἅλιον, Arist. Pace 565.

Διάςιξις, εως, ἡ, interpunctio. A *διαςίζω.*

Διασοιβάζω, f. άσω, constipo.

Διασολεύς, έως, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo os ægrotantis aut alia compressa diducuntur. A *διαςέλλω.*

Διαςολὴ, ῆς, ἡ, distinctio; *unde &* interpunctio; (2) divisio, discretio, distractio; (3) pacificatio, reconciliatio animorum; (4) eminentia. Ab eod.

Διαςομόω, ῶ, f. ώσω, diduco ore patefacto. Ex *διὰ*, & *ςόμα*, ος. Hinc

Διαςόμωσις, εως, ἡ, diductio & apertio oris.

Διαςομωτὶς μάλη, specillum, quo os clausum diducitur. Ab eod.

Διασοχάζομαι, f. άσομαι, conjector.

Διασράπλω, f. ψω, coruſco, fulguro, quasi diffulguro. Ex *διὰ*, & *ἀςράπλω, fulguro.*

Διαστρατεύομαι, conficio stipendia; legitime stipendia, ſ. annos militiæ, absolvo, *διαστρατευσαμένοι*, emeriti veterani.

Διαςρατηΐα, ῶ, munus imperatoris obeo.

Διασρεβλόω, torqueo, tormentis distraho.

Διάςρεμμα, τὸ, depravatio, perversitas. A

Διασρέφω, fut. ψω, perverto, distorqueo; (2) depravo. Ζητῶ διασρέψαι τὸ ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίςεως, Act. 13, 8. Διασρέφων τὰς ὁδὸς Κυρίε τὰς εὐθείας, ib. v. 10.

Διασροβέω, ῶ, f. ήσω, rapido vortice circumago, impetuose pervado.

Διασροφὴ, ῆς, ἡ, distortio, obliquitas; (2) iniquitas, perversitas. A *διασρέφω.*

Διάςρυφος, ος, ὁ, ἡ, distortus; (2) perversus, præposterus. Διάςροφος πεῖκιλος κεφαλὴ, *Aret.* Ab eod.

Διασρώννυμι, vel *διασρωνύω, ſterno.*

Διάςυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, columnis fultus. Ex *διὰ*, & *ςύλος.* Hinc

Διασυλόω, ῶ, f. ώσω, columnis fulcio.

Διασυνίσημι, commendo, jucundum reddo; (2) constituo, instituo, Gl. V.

Διασύομαι vel *διασεύομαι*, transeo. Poëtice ut hinc sit *διέσυτο.*

Διασυριγμὸς, ὁ, exsibilatio, irrisio. A

Διασυρίζω, sibilum edo.

Διασυρμὸς, οῦ, ὁ, distractio; (2) Diasyrmus, figura rhetorica, qua dictio ad duo diversa significata trahitur; (3) obtrectatio, cavillatio. A *διασύρω.*

Διασυρτικός, ἡ, όν, aptus ad obtrectandum, obtrectatorius. Ab eod.

Διασύρω, obtrecto, calumnior, graviter reprehendo. Οὐκ ἂν ςὺ λοιδορήμῳ ἢ διασύραι, Dem.

Διασφαγὴ, ῆς, ἡ, hiatus in jugulo, seu gutture dissecto; (2) hiatus quilibet.

Διάσφαγμα, τὸ, idem. A

Διασφάζω, vel *διασφάλλω*, jugulum seco, dissecto.

Διασφαιρίζω, f. ίσω, in modum pilæ disjicio.

Διασφακτὴρ, ῆρος, ὁ, jugulum alicui resolvens, aptus ad resolvendum jugulum. A *διασφάζω.*

Διασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Διασφάλλω, aberrare facio, fallo. Διέσφηλε τὸν τόκκιλον, Æschin. Διασφαλῆναι τῶν φρὸς τινος Cummachios, id.

Διασφὰξ, γὸς, ἡ, interstitium, quo duæ rupes diruptæ distant a se invicem, montis hiatus & scissura, rupes hians & diducta; (2) vallis, quasi a *διασφάζω.*

Διασφενδονάω, vel *διασφενδονέω*, f. ήσω, funda dissipo, disjicio.

Διασφενδονίζω, f. ίσω, idem.

Διασφετερίζεσθαι, sibi vendicare. Ex *διὰ*, & *ςφετερίζω, meum facio.*

Διασφηκόω, ῶ, f. άσω, in vesparn converto, vespæ figuram tribuo, v. *σφηκόω.*

Διασφιγόω, ῶ, cuneis diffindo.

Διασφίγγω, f. ξω, perstringo, valde stringo, cohibeo, colligo.

Διάσφιγξις, εως, ἡ, colligatio. *Διάσφιγξις κραταιὰ, Aret.*

Διασφύξις, εως, ἡ, pulsus *arteriarum, Aret.* Ex *διὰ*, & *ςφύζω, ſalio.*

Διαχάω, fut. χῶ, pertundo. Διαχάσαι φλέβα, *Aret.* Ex *διὰ*, & *χάω, ſcalpro aperio.*

Διαχηματίζω, f. ίσω, figuro.

Διαχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, disseco. Διέχισαι τῆ καλῆ, separatur ab honesto.

Διαχὶς, ίδος, ἡ, dissectio, fissio.

Διάχισμα, ατος, τὸ, frustum ex dissectione. A *διαχίζω.*

Διαχολέω, f. ήσω, negotiis destineo, occupo.

Διαχὼν, a. 2. part. act. verbi *διαχέω.*

Διασώζω, f. ώσω, servo, salvum & incolumem tueor, conservo, *in pass.* effugio, salvus perfugio. Ἐρωτῶ αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ ἡ δῆλον αὐτῆ, Luc. 7, 3. Διεσώθησαν δι' ὕδατος, 1 Pet. 3, 20.

Διασώσεις, *ſervaveris*, 3. ſing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro διασώσαι.

Διασώσῃ, *ſervaveris*, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Διασωστικὸς, ἡ, όν, hominum vitæ conservandæ studiosus, *Epirb.* Imperatoris.

Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, sanctio, mandatum; (2) ministerium. A *διατάτλω.* Hinc

Διάταγμα, ατος, τὸ, edictum, sanctio.

Διατάκτης, ου, ὁ, dispositor.

Διατάλαρος, ους, idem & ab eod.

Διαταλαιπωρέω, ῶ, f. ήσω, ærumnis & miseriis usque premor.

Διαταμιεύω, f. εύσω, in penu custodio.

Διατάμνω, disseco, discindo, *Ion. & Poët.* pro διατέμνω.

Διάταξις, εως, ἡ, edictum, constitutio; (2) ordinatio; (3) ordo militaris, acies. A *διατάσσω.*

Διαταράσσω, vel *διαταράτλω*, f. ξω, perturbo. Διεταράχθη ὅλη τῷ λόγῳ αὐτῦ, Luc. 1, 29.

Διάτασις, εως, ἡ, contentio virium & vocis; (2) contentio, seu oratio invectiva; (3) distentio. A *διατείνω.*

Διατάσσω, vel *διατάτλω*, f. ξω, ordino, dispono; (2) statuo, constituo; (3) impero, præcipio. Διατάσσων τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῦ, Matt. 11, 1. Ἐπείνησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ. Luc. 17, 9.

Διαταφρεύω, f. εύσω, fossam duco ad dirimendum, fossa dirimo, vel separo; (2) persodio.

Διαταχέως, *Adv.* repente, derepente, *Strabo*, lib. 7. A *διὰ*, & ταχύς.

Διατέγγω, f. ξω, humecto, mollio.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, nom. plural. perf. part. pass. n. g. verbi *διαθρυλλέω.*

Διατεθρυμμένως, *Adv.* delicate, molliter; (2) dissolute. A *διατεθρυμμένος*, quod est *Particip. Perf. Paſſivi* a *διαθρύπτω.*

Διατείνας, a. 1. part. act. verbi.

Διατείνω, protendo, extendo, porrigo; (2) duro; (3) pertineo, specto; (4) διατείνομαι, omnes nervos intendo, enitor, allaboro; (5) adfirmo, adsevero; (6) oratione contendo cum aliquo, sæpe per contentionem interrogo. Διατείνῃ ταῦτα διὰ παντὸς βίε, Aristot. Διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πελτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα, Xen.

Διατειχίζω, fut. ίσω, dirimo, distermino muro interjecto. Ἡ δὲ ὑψηλὴ ῥὶς διατέτειχικε τὰ ὄμματα, Xen. Hinc

Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus in id structus, ut separet quædam, murus intersepiens.

Διατεκμαίρομαι, a. 1. διετεκμηράμην, certis notis ostendo; (2) conjicio, conjecturis adsequor. Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι δείκνυσι διατεκμήραντο, Hesiod. Ἔργ. 396.

Διατελέω, ῶ, f. έσω, perago, traduco ævum vel vitam; (2) permaneo, persevero. Διατετιλικὼς τὰ ἐν τοῖς ἐφήβοις δίκα ἔτη, Xen. Ἄσιτοι διατελοῦτες, Act. 27, 33.

Διατελὴς, ὁ ἡ ἡ, perpetuus.

Διατελῶς, *Ion.* διατελέως, semper.

Διατέμνω, f. εμῶ, disseco, divello, perrumpo, discindo. Διατετμημένα τῷ πολιτείαν, Æschin.

Διατενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, pertendens, contendens. A διατείνω.

Διατρσαίνω, exsicco, inarefacio.

Διατεταμμένως, *Adv.* magna contentione, enixe. A διατείνω.

Διατεταχέναι, perf. inf. act, διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. v. διατινάσσω.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, perforo, perterebro, pertundo.

Διατήκω, f. ήξω, liquo, liquefacio; (2) tabefacio, mollio.

Διατηρέω, ῶ, f. ήσω, servo, conservo, tueor; (2) servo, observo; (3) attente observo, caveo. Διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, Luc. 2, 51. Hinc

Διατήρησις, εως, observatio, conservatio.

Διατίθημι, f. θήσω, dispono, compono; (2) administro quamcunque rem; κακως διατιθέναι, male pronunciare, male agere; (3) constituo; (4) aliquo modo adficio; (5) tracto; & *in Medio*; (6) testor, testamento mando; (7) paciscor, pactum ineo, fœdus pango; (8) satisfacio; (9) vendo, venum expono; (10) *in pass.* significat & habitum animi & mores, ut εὐλογίαμως διατιθῆναι, cujusdam honoris esse; (11) statum & conditionem, ut ἀγὼν' ἀδοξότερον διατεθειμένος, certamen tenue, minus gloriosum. Ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Heb. 8, 10. Διάθες ταῦτα κόσμῳ, dispone eleganter, Arist. Av. 1336.

Διατιλάω,

Digitized by Google

Διατιλάω, ῶ, f. ήσω, caco, excerno.
Διατίλλω, pervello, evello. Hinc
Διάτιλμα, ατος, τὸ, pervulsio, evulsio.
Διατιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, probo. Διατιτίμητας θεοῖς, Æschyl. Hinc
Διατίμησις, εως, ἡ, æstimatio.
Διατιμητικὸς, ἡ, ὸν, æstimandi vim habens, i. e. rei venalis pretium constituendi.
Διατινάσσω, f. άξω, discutio, quassatione discutio ; (2) quatio, vibro. Κάρα τε διστίναξ' ἄνω κάτω, Eur.
Διατινθαλὴς, ἐς, ἐον, fervidus, ignitus, candens.
Διατιτράινω, vide διατετράινω.
Διατλάω, vel διάτλημι, f. ήσω, perfero, perpetior.
Διατμήγω, f. ξω, disseco, discindo.
Διατμήσω, idem. Ex διὰ, & τμήσω, *seco*.
Διατμίζω, f. ίσω, in vaporem resolvo, perspiro. Διατμίδη τὸ ξύμπαν ζωὴ ὡς, *Aret.*
Διατοιχέω, ῶ, f. ήσω, modo in hoc, modo in illud navis latus jactor. Ex διὰ, & τοῖχος.
Διάτοιχος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, a pariete ad parietem pertinens. Ex iisd.
Διατομὴ, ῆς ἡ, incisura. A διατέμνω.
Διάτομος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, dissectus, discissus ; (2) æquali portione divisus. A διατέμνω.
Διατονθορίζω, murmuro, fremo.
Διατόνια, ων, τὰ, circuli, annuli. A διατείνω.
Διάτονος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, distentus, extentus ; (2) contentus, vehemens. Ab eod.
Διατοξεύω, f. εύσω, sagitta penetro, vel trajicio ; (2) jaculor, telum vibro.
Διατορέω, ῶ, f. ήσω, perforo, perterebro.
Διάτορος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, penetrans ; (2) trajectus ; (3) qui clare audiri potest, acutus, sonorus. Ex διὰ, & τορὸς, *penetrans*.
Διατρανόω, ῶ, f. άσω, reddo clarum & perspicuum, declaro, manifesto.
Διατραχηλίζω, f. ίσω, præcipitando collum frango ; (2) præcipito.
Διατρέπω, f. τρέψω, distorqueo, perverto ; (2) averto, avoco, deterreo ; (3) persuadeo ; (4) confundo, perterreo, ad inopiam consilii redigo. Διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, Herodian.
Διατρεπτικώτατα, efficacissime sc. ad persuadendum, ap. *Cl. Alex.*
Διατρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio, enutrio. Ἀπὸ ἀρτοποιίας οἰκίαν διατρέφῃ, Xen.
Διατρέχω, f. ξομαι, p. δεδράμηκα, discurro, percurro, cursu pertranseo.
Διατρίω, ῶ, f. ίσω, intremisco ; (2) perterrefactus diffugio ; (3) perterebro, perforo. Τρῶας ὑ διέτρισεν ἀλλυδις ἀλλος, Il. 11, 486. Ex διὰ, & τρίω, tremo, vel τρήω, *perforo*.
Διάτρησις, εως, ἡ, perforatio, pertusio, A διατρέω. Unde
Διάτρητος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, perforatus, foraminibus pertusus.
Διατριβὴ, ῆς, ἡ, mora, extractio temporis in longum, procrastinatio ; (2) commoratio in aliquo loco, conversatio ; (3) studium & opera, quæ alicui rei impenditur, exercitium, occupatio ; (4) Philosophorum congressus & disputatio ; (5) locus in quo διατριβὴ fit ; (6) schola, locus, in quo literæ discuntur. A
Διατρίβω, f. ψω, absumo, attero, perdo ; (2) moror, commoror ; (3) tempus tero in aliqua re ; (4) procrastino, differo. Διατρίβειν χρόνον, ἐπὶ, ἢ βίον, ἐν τινι, ὅτι τινι, ὡδὶ τὰ μαθήματα, πρὸς Φυσικοὺς, Plut. Διετρίβον ὑ ἐκεῖ χρόνον ὀλίγον ζωὴ τοῖς μαθηταῖς, Act. 14, 28. Hinc
Διατρίμμα, ατος, τὸ, intertrigo.
Διατριπτικὸς, ἡ, ὸν, ex attritu ortus, atterendi vim habens.
Διάτριτος, ὁ, ὁ, morbus seu febris tertia quaque die veniens. Ex διὰ, & τρίτος.
Διατριχὰ, *Adv.* trifariam, tripliciter.
Διατροπὴ, ῆς, ἡ, pudor, confusa facies ; (2) confusio, perturbatio ; (3) commiseratio. A διατρέπω.
Διάτροπος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, perversus ; (2) qui perverti solet ; (3) mutabilis. Ab eod.
Διατρόφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, victus, cibus. A διατρέφω.
Διατροχάζω, curru vehor, & quidem fere celeriter, propere.
Διατρύγιος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, frumento consitus inter vitium ordines ; (2) frugifer. Ex διὰ, & τρύγη, *triticum*.
Διατρυπάω, ῶ, f. ήσω, perterebro, perforo, pertundo ; (2) penetro, transfigo ; (3) excavo. Hinc
Διατρύπημα, τὸ, perforatio, foramen.
Διατρύπησις, ἡ, perforatio.
Διατρυπητὸς, ἡ, ὸν, perforatus.
Διατρυφάω, ῶ, f. ήσω, delicate vivo, luxurior, luxu diffluo. Διατρυφήσῃ παιδιᾷ τιθραμμένος, Plat.
Διατρυφὲις, aor. 2. part. pass. verbi διαθρύπτω.
Διατρώγω, f. τρώξομαι, peredo, perrodo, erodo.
Δ ΙΑΤΤΑ'Ω, ῶ, percribro.
Διάτλω, prosilio, desilio, huc & illuc, emico. Ex διὰ, & ἅλλω, *prosilio*.
Διατυπόω, ῶ, f. ώσω, constituo, sancio ; (2) formo, reformo ; (3) apud me constituo, animo concipio. Διατυπῶν νόμους, Luc. Hinc
Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio ; (2) constitutio, statutum, testamentum ; (3) figura rhetorica.
Διαυαίνομαι, exsiccor.
Διαναθλῶμαι, a. 1. inf. pass. v. διαναίνομαι.
Διαυγάζω, f. άσω, diffulgeo, transpareo ; (2) illucesco. Ἕως ἓ ἡμέρα διαυγάσῃ, 2 Pet. 1, 19. Hinc
Διαύγασμα, ατος, τὸ, diluculum.
Διαυγασμὸς, ὁ, ὁ, splendor translucens.
Διαύγεια, ας, ὁ, idem. A
Διαυγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, pellucidus, translucidus, limpidus. Ex διὰ, & αὐγὴ, *splendor*.
Διαυγία, ας, ἡ, splendor pellucens.
Διαυγάω, illucesco, ἡμέρα διαυγῶσα, diluculum.
Διαυλακίζω, f. ίσω, persulco, peraro.
Διαύλειον, ὁ, τὸ, diaulium, quum omnibus in scena tacentibus tibicen intus canit. Ex διὰ, & αὐλὸς, *tibia*.
Διαύλιον, ὁ, τὸ, idem quod διαύλειον.
Διαυλίσκος, ὁ, ὁ, canaliculus in dioptris, quo visus dirigitur. Ex iisd.
Διαυλοδρομία, ᾶς, quum ad calcem seu metam perventum est, rursum ad carceres redeo. A
Διαυλοδρόμος, ὁ, ὁ, qui diaulum currit, qui cursum circensem, i. e. δισσὸδιον, peragit.
Δίαυλος, ὁ, ὁ, circumacti curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes eo rursum recurrant, unde cursum inierant, cursus duplex, a carcere ad metam, & a meta ad carcerem ; (2) mensura duorum stadiorum ; (3) studium abeundi, sed & mox redeundi. Ex διὰ, & αὐλὸς, quod vide.
Διαυλωνία, ας, ἡ, locus angustus, in quo aves silvestres capiuntur. A δίαυλος.
Διαυλαυίζω, f. ίσω, per angustum fluo ; (2) meatus longos transeo. A διαυλωνία.
Διαυλωνισμὸς, ὁ, transitus per longos meatus.
Διαυχενίζομαι, f. ίσομαι, cervicem erigo ; (2) elata cervice incedo. Ex διὰ, & αὐχὴν, *cervix*.
Διαυχένιος, ὁ, ὁ ἡ ὸν, cervicalis. Ex iisd.
Διαυχέω, glorior.
Διαφαγεῖν, peredere, exedere, edendo consumere.
Διαφαίνω, f. ανῶ, ostendo, demonstro ; (2) elucco ; & διαφαίνομαι, inter alia conspicuus sum ; (3) transparens & pellucidus sum ; (4) in conspectum venio, conspicuus fio. Διεφάνη ὠδὶ πρὸς αὐτὸ ἰχὺς φέρει, ἢ ἀδυνείας, Thucyd. l. 2. c. 51.
Διαφανεία, & διαφανία, ἡ, splendor, perspicuitas, pellucidita.
Διαφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲς, pellucidus, candens ; (2) illustris, celebris, clarus. A διαφαίνω.
Διαφανέστατα, *Adv.* clarissime.
Διάφανσις, εως, ἡ, interlucentia ; (2) transparentia. Ab eod.
Διαφανῶς, *Adv.* pellucide, perspicue, clare manifeste ; (2) cum concentu suavi.
Διαφαρμακεύω, f. εύσω, medeor, medicamentum purgans præbeo.
Διάφασις, εως, ἡ, idem quod διάφανσις.
Διαφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio.
Διαφαύω, f. αύσω, illucesco.
Διαφεγγὴς, ὲς, splendidus.
Διαφενάκισις, ἡ, deceptio, imposture.
Διαφθόντως, *Adv.* excellenter, egregie ; (2) magis, maxime, vehementer. A διαφέρω.
Διαφέρω, f. διοίσω, a. 1. διήνεγκα, differo, in diversas partes fero ; (2) dissipo ; (3) divulgo ; (4) traduco, agito, bellum, ætatem, &c. (5) fero, perfero, sustineo ; (6) differo, discrepo ; (7) antecello, excello, præsto ; (8) confero prosum ; & (9) διαφέρομαι, jactor, diffundor ; (10) dissideo, dissentio ; (11) contendo, ambigo, litigo ; (12) etiam sententia judicum dicitur διαφέρεσθαι. Διαφέρειν τὰς ψυχὰς, distrahere, ἐν ἑαυτῷ, cogitare, ἀπὸ τόπου, ἐπὶ τόπον traducere ; γυναικῶν ὐδὲν differre ; ἄλλων τινὶ, antecellere in ; ἡμῖν, prodesse ; αἱ δρίαι, πρὸς πολιμικὰ, præstare, Imperf. ὧ μάλιστα διαφέρει, cujus maxime interest. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τῷ φύσει, discrepabis, Arist. Nub. 533.
Διαφεύγω, f. εύξομαι, effugio, evito. Εἰπὲ τὰ χρία διαφυξεῖται, Arist. Nub. 442. Οὐ ῥᾴδιως ἔστιν ἂν αὐτὸς διέφυγες, Id. Vesp. 459. Hinc
Διαφεύξις, ἡ, effugium.
Διαφημίζω, f. ίσω, spargo famam, divulgo, nomen indo, quod vulgetur mox. Διαφημίζειν τὸν λόγον, Marc. 1, 45. Διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ, Matt. 9, 31.
Διαφθαρὴς, 2. sing. a. 2. conj. pass. v. διαφθείρω, *corrumpo*.
Διαφθείρω, f. ρῶ, corrumpo ; (2) stupro ; (3) interficio ; (4) *de legibus est* abrogare, *de judiciis* eludere, perfringere ; *in fœtu*, elidere per abortum. Πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρεται διὰ τὰ χήματα, Arist. Pace, 323. Τὰς ὅσας τί μὴ κὴ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν, Soph. El. 308. Hinc
Διαφθονέομαι, per invidiam in periculum & mala adducor, ap. *Jos.*
Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, corruptela ; (2) stupratio, vitiatio ; (3) abortus ; (4) internecio, strages, cædes, pernicies ; (5) mors.
Διαφθορεὺς έως, ὁ, corruptor ; (2) stuprator.
Διαφθορέω, ῶ, diripio, vasto.
Διαφίημι, f. ήσω, dimitto. Διαφιῆναι τῷ δυναμιν, Dem. Ex διὰ, ἵημι, & ἰημι.
Διαφιλονεικέω, ῶ, ήσω, pervicaciter contendo.
Διαφιλοτιμέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, contendo & magno studio conor aliquid efficere.
Διαφλίγω, f. ξω, exuro. Ex διὰ, & φλέγω.
Διάφλυξις, ἡ, effusio, ebullitio. A φλυω.
Διαφοιβάζω, f. άσω, vaticinor.
Διαφοινίσσω, rubefacio, cruento.
Διαφοιτάω, ῶ, f. ήσω, pervagor, percrebesco. Τὲ ἔργα λόγος μείζων διεφοίτησεν εἰς Ῥώμην, Plut. Ex διὰ, & φοιτάω.
Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, discrimen ; (2) dissidium, dissensio, controversia, contentio, inimicitia. A διαφέρω.
Διαφορέω, ῶ, f. ήσω, differo, disjicio, distraho ; (2) diripio, spolio ; (3) discutio ; (4) digero ; & *in Pass.* exhaurior, resolvor, dissipor. Διαφορεμένης τ' αὐτῆ χαρας ὑπὸ τῆς λησταῖν, Dem. Ἵν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ dilanier, Arist. Av. 360. Διαφορήσω σ', εἴτε γρύζεις, id. Eq. 294. A διαφορὰ. Hinc
Διαφόρημα, ατος, τὸ, quod dissipatur, seu discutitur ; (2) ludicrum, ludibrium.
Διαφόρησις, εως, ἡ, dissipatio, v. c. per sudorem, resolutio ; (2) dissolutio. Ab eod.
Διαφορητικὸς, ἡ, ὸν, discutiendi vim habens, v. c. per sudorem. Vox medica.

Διάφορον,

Digitized by Google

Διάφορον, ου, τὸ, differentia ; (2) simultas, odium ; (3) pars adversa ; (4) controversia ; (5) sumptus, impensæ ; (6) ipsa pecunia, & pretium rei ; (7) tributum ; (8) utilitas.

Διάφορος, ου, ὁ ἡ ον, differens, diversus ; (2) præstans, excellens ; (3) commodus, conferens ; (4) dissidens, dissentiens, atque etiam inimicus, hostis. A διαφέρω.

Διαφορότατος, ατος, ον, idem quod διαφορά.

Διαφόρως, Adv. differenter, cum differentia ; (2) diverse, varie, multifariam.

Διάφραγμα, ατος, τὸ, intersepimentum, quod intersepit, seu intersepiendo discludit ; (2) membrana, quæ cor & pulmonem a jecore & liene distinguit, præcordia.

Διαφράγνυμι, sive διαφράσσω, sepio, munio, obstruo. Διεφράγνυτο ξύλοις ὡσπεῖς τὸ στρατόπεδον, Plut. A

Διαφράσσω, vel διαφράττω, f. άξω, intersepio, sexto interjecto discludo & separo.

Διαφραδίως, liquide, aperte.

Διαφρίττω, inhorresco.

Διαφροντίζω, f. ίσω, curo, curam suscipio & adhibeo.

Διαφυλλῶν, secundum Suidam est, suffragia ferre & sortiri. A calculo, qui φρυκτὴ ψῆφος dicebatur, & φρυκτὸς κύαμος.

Διαφυδής, άδος, ὁ, ἡ, fissura.

Διαφυγγάνω, effugio, evado. Διεφύγγανον ἐκ τῆς δικαστηρίας, Thuc. A διαφεύγω.

Διαφυγή, ῆς, ἡ, effugium. Ex διὰ, & φυγή.

Διαφύγοι, 3. s. a. 2. opt. act. v. διαφεύγω.

Διαφυή, ῆς, ἡ, interstitium inter artus, intervallum, fissura. A διαφύω.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. v. διαφυλάσσω.

Διαφυλάσσω, vel διαφυλάττω, f. άξω, conservo, custodio, tueor, retineo. Διαφυλάσσειν τὴν πόλιν, Eur.

Διαφυρῶ, ῶ, f. άσω, subigo, pinso.

Διαφυσάω, ῶ, f. ήσω, perflo ; (2) flatu discindo ; (3) efflo. Hinc

Διαφύσησις, εως, ἡ, perflatio, dissipatio.

Διάφυσις, εως, ἡ, interstitium inter artus ; (2) fissura, rima, res intercurrens & discriminans. A διαφύω.

Διαφύσσω, exhaurio. Ex διὰ, & ἀφύσσω.

Διαφυτεύω, sero, planto.

Διαφύω, f. ύσω, internascor ; (2) enascor, orior. Ex διὰ, & φύω, nascor.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, voce seu sono dissideo, dissentientem sonum edo ; (2) dissideo, discrepo ; Διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Arist. (3) a nimia vocis contentione obmutesco, unde (4) animam ago, efflo, morior, pereo, Ern.

Διαφώνησις, εως, ἡ, dissonantia, discrepantia.

Διαφωνητικός, ἡ, όν, qui est ingenio ad dissensionem propenso.

Διαφωνία, ας, ἡ, vocis seu soni discrepantia ; (2) dissensio, discordia. A

Διάφωνος, ου, ὁ ἡ ον, discrepantem vocem seu sonum habens, dissonus ; (2) dissentiens. Ex διὰ, & φωνὴ, vox.

Διαφώτως, diverse ab aliquo.

Διαφώσκω, illucesco.

Διαφωτίζω, f. ίσω, lucidum reddo, illumino, illustro ; (2) in lucem profero.

Διαχάινω, hisco, magno hiatu diducor.

Διαχάλασμα, τὸ, interstitium, hiatus.

Διαχαλάω, ῶ, f. άσω, laxo, dissolvo ; (2) resolvo, dissipo, aperio.

Διαχαράττω, f. ξω, describo, exaro.

Διαχαρίζομαι, dilargior.

Διαχάσκω, hisco.

Διαχεῖαι, a. 1. inf. act. verbi διαχέω.

Διαχειμάζω, f. άσω, hiemem traduco, hiberno.

Διαχειμαχία, traduco.

Διαχείρια, ἡ, administratio, tractatio.

Διαχειρίζω, f. ίσω, in manibus habeo, administro, rego, gero, tracto, in med. interficio. Διαχειρίζειν τὰ πραγματα, χρήματα, σωλλα τῶν κοινῶν. Ὃν ὑμεῖς διαχειρίσασθε χρημάτων ὧν ξύλα, Act. 5, 30.

Διαχείρισις, εως, ἡ. idem quod διαχειρια.

Διαχειρισμός, οῦ, ὁ, idem.

Διαχειροτονία, ῶ, f. ήσω, suffragio meo declaro, utra res ex propositis mihi placeat.

Διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, qua una e duabus rebus alteri suffragio præfertur.

Διαχέω, f. σω, diffundo, dispergo, & dissipo fundendo ; (2) divulgo ; (3) perfundo, transfundo ; (4) disseco, in frusta seco ; (5) frango, minuo, v. c. impetum, iram ; unde et lenio, placo ; (6) perdo. Καὶ μὲν δίχθουσαν ἄπαντα, Il. 7, 316.

Διαχλιδάζω, irrideo.

Διαχλιδάω, ῶ, f. ήσω, luxui deditus sum, in deliciis vivo.

Διαχόω, f. ώσω, aggerem perduco ; (2) aggere arceo.

Διαχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, utor ; (2) sustento me ; (3) interficio ; (4) mutuo sumo. Διαχρᾶσθ' ξεινικοῖσι ἤθεσι, κήρυξι, ἀδικία. Διεχρήσαντο τοιούτῳ μόρῳ, Herod.

Διαχρᾶσθ, præs. inf. pro διαχράεσθ, a διαχράομαι.

Διάχρισμα, ατος, τὸ, id, quo perungimur, unguentum ; (2) perunctio. A

Διαχρίω, fut. ίσω, perungo, perlino.

Διαχρόω, f. ώσω, coloro ; (2) contamino.

Διάχρυσος, ου, ὁ ἡ ον, auro distinctus, aurum intextum habens, inauratus.

Διαχράνυμι, vel διαχρανόω, f. χράσω, idem quod διαχρόω.

Διάχυσις, εως, ἡ, diffusio, effusio ; (2) profusio, prodigalitas ; (3) lætitia, voluptas, risus, placatio.

Διαχυτικὸς, ἡ, όν, diffundendi vim habens ; (2) prodigus. A

Διαχύω, f. ύσω, diffundo, effundo ; (2) late spargo, placo, exhilaro ; unde διαχυμένοι, læti, hilares, præsertim in conviviis, ludo ; item voluptuarii.

Διαχώννυμι, vel διαχώνυω, idem quod διαχόω.

Διαχωρίω, ῶ, fut. ήσω, pervado ; (2) excerno, onus ventris pono ; (3) admittor, probor, de nummis. Hinc

Διαχώρημα, ατος, τὸ, excrementum ; (2) hiatus.

Διαχώρησις, εως, ἡ, ipsa excernendi actio, egestio.

Διαχωρητικὸς, egerendi vim habens, (per alvum).

Διαχωρίζω, f. ίσω, disgrego, discerno, disjungo, dissolvo. Hinc

Διάχωρισις, εως, ἡ, idem quod

Διαχωρισμὸς, οῦ, ὁ, separatio, sejunctio.

Διαχωριστικὸς, ἡ, όν, separandi vim habens, qui discernit ac separat. Ab eod.

Διάχωρος, ου, ὁ, intervallum quod est inter cohortes, aut centurias, manipulorum interstitium. Ex διὰ, & χῶρος, locus.

Διάχασις, ἡ, aggeris oppositio. A διαχόω.

Διαψαθάλλω, idem quod διαψαλάτλω, Hes.

Διαψαίρω, f. αρῶ, perpurgo ; (2) perflo, perspiro ; (3) distraho ; (4) dissolutus sum, diffluo ; (5) quietus sum. Ἄνραι διαψαίρουσι σελκιδίλω κάππῳ, Arist. Av. 1721.

Διαψαλάτλα, dimitto ad scrutationem.

Διαψάλλω, f. αλῶ, tango ; (2) psallo.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, cantus & melodiæ immutatio. A διαψάλλω.

Διαψάω, ῶ, f. ήσω, radendo & tergendo penetro ; (2) perforo, persodio, effodio.

Διαψέγω, f. ξω, vitupero, reprehendo.

Διαψεύδομαι, fut. σύσομαι, fallo, declpio, mentior. Διαψευσθεὶς ὑπὸ τ' ἀρρωστίας, Isocr. in orat. ad Philip. διεψεύσθη τῶν λογισμῶν, Plut. in Lyc. opinione sua est falsus.

Διαψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, pertracto.

Διαψηφίζομαι, f. ίσομαι, calculum in urnam conjicio, sententiam fero. Ex διὰ, & ψηφίζω, calculi compuo. Hinc

Διαψήφισις, εως, ἡ, suffragiorum latio ; (2) disquisitio ; (3) recensio civium populatim tributimque citatorum, examen, quod singuli populi de popularibus instituunt, inquirentes, num quis revera cives sit, an vero peregrinus & perperam adscriptus.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, murmuro, susurro.

Διαψυκτικὸς, ἡ, όν, vim refrigerandi, reficiendi habens. A

Διαψύχω, f. ξω, refrigero, recreo, reficio ; (2) aëri seu vento perflandum expono. Τοὺς νεκροὺς διαψύξαι, Thuc.

Διάω, vel διάημι, perflo, perspiro. Ex διὰ, & ἄω, vel ἄημι.

Δίβαμος, ου, ὁ ἡ ον, bipes. Ex δὶς, & βαίνω.

Διβαφής, ου, ὁ ἡ ον, bis tinctus. Epith. purpuræ ; (2) vestis purpurea, purpura prætexta. Ex δὶς, & βάπτω, tingo.

Δίβολος, ου, ὁ ἡ ον, dupliciter injectus ; (2) anceps ; (3) duplex. Ex δὶς, & βάλλω.

Δίβουλος, ου, ὁ ἡ ον, qui duplicis est consilii. Ex δὶς, & βουλὴ, consilium.

Δίβροχος, ου, ὁ ἡ ον, bis madefactus, bis tinctus. Ex δὶς, & βρέχω, madefacio.

Διγαμία, alteras ruptias celebro.

Διγαμία, ας, ἡ, secundæ, seu iteratæ nuptiæ. A

Δίγαμος, ου, ὁ ἡ ον, qui secundo jungitur matrimonio. Ex δὶς, & γάμος.

Δίγαμμα, duplex gamma. Æolica litera, figura & vi similis Latinæ F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Διγένειος, ου, ὁ ἡ ον, qui mento est bipartito. Ex δὶς, & γένειον, mentum.

Διγενὴς, ές, ὁ ἡ ον, qui duorum est generum ; (2) qui duplicis est sexus. Ex δὶς, & γένος, genus.

Δίγλωσσος, ου, ὁ ἡ ον, binas pupillas habens. Ex δὶς, & γλωσσὶν, pupilla.

Δίγλυφος, ου, ὁ ἡ ον, bis incisus, gemina sculptura incisus. Ex δὶς, & γλύφω, sculpo.

Δίγλωσσος, vel δίγλωττος, ου, ὁ ἡ ον, bilinguis, duarum linguarum peritus ; (2) bilinguis, fallax. Ex δὶς, & γλῶσσα.

Δίγνωμος, ου, ὁ ἡ ον, qui duplicis seu dubiæ est sententiæ, anceps. Ex δὶς, & γνώμη.

Διγόνατος, ου, ὁ ἡ ον, duplici geniculorum nodo cinctus. Ex δὶς, & γόνυ, genu.

Διγενία, ας, ἡ, partus geminus, seu partus geminatio & iteratio. A

Δίγονος, ου, ὁ ἡ ον, geminus, seu bis genitus. Ex δὶς, & γίνομαι, nascor.

Δίγυος, vel δίγυος, ου, ὁ ἡ ον, qui duorum jugerum est. Ex δὶς, & γύα.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. A δίδασκω.

Διδακτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Διδακτικὸς, ἡ, όν, aptus ad docendum, docendi peritus. Ab eod.

Διδακτὸς, ὴ ὸν, doctus, peritus ; (2) qui doceri potest ; (3) qui disci potest ; (4) docendus, quem docere licet ; (5) arte excogitatus, exquisitus. Ab eod.

Διδακτρον, ου, τὸ, præmium, quod magistro pro doctrina traditur, Minerval, didactrum. Ab eod.

Διδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ον, qui duorum est digitorum. Ex δὶς, bis, & δάκτυλος.

Διδακτὼς, per doctrinam.

Δ.δάξαι, a. 1. inf. act. verbi δεδάσκω.

Διδάξει, docebit, 3. sing. f. 1. ind. act.

Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, docendi actus. A διδάσκω.

Διδοῦξω, a. 1. conj. act. v. διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi docetur, gymnasium, schola. A δ.δάσκαλος. Unde

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, institutio.

Διδασκαλικὸς, ἡ, όν, q. d. doctorius, ad doctrinam pertinens ; (2) docendi peritus.

Διδασκαλικῶς, more docentium.

Διδασκάλιον, ου, τὸ, idem quod. δίδαξιν. A

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister literarum, aut morum ; (2) magister quilibet ; (3) pœta comicus, tragicus, aut dithyrambicus. A διδάσκω.

Δ.δασκίμην, pr. inf. act. Ion. pro δ.δάσκειν.

Δ.δασκιμεναι, idem, sed Dorice.

Δ.δάσκου, 2. s. pr. imper. pass. Dor. pro δίδασκου.

Δ.δάσκῦσαι, a. 1. inf. act. v. δ.δασκία, Att. pro

ΔΙΔΑΣΚΩ, f. ξω, doceo, erudio, instituo ; (2) in Passivo, discor, certior fio ; (3) in med. eruditndum curo, loco. Δ.δάσκειν τοὺς σολίτας τὰ συμφέροντα, τινὰ περί τινος, τί ἀμείδε δρᾶμα, docere. Ἐκεῖνος ὑμᾶς δ.δάξει πάντα, Joan, 14, 26.

Digitized by Google

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, institutio, admonitio. A διδάσκω.
Διδαχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi διδάσκω.
Διδεῖσι, *ligant*, 3. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro διδίασι, vel δίδωσι, a δίδημι.
Διδίω, vel δίδημι, ligo. A δέω.
Δίδη, ligabat, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐδίδη.
Διδόαμεν, *damus*, 1. pl. præs. ind. act. per *Epenthes.* pro δίδομεν, a δίδωμι.
Διδοῖ, *dat*, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro διδόῃ, a διδόω, pro δίδωμι, *do*.
Διδόμεν, præs. inf. act. *Ion.* p.o διδόναι.
Δίδοτι, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro δίδωσι.
Διδότω, *dato*. 3. sing. præs. imperat. act.
Δίδυ, *da*, 2. sing. præs. imperat. med.
Διδῦν, *Ion.* & *Poët.* pro διδόναι.
Δι,δόω. Unde διδώσομαι, διδώσειν, ἐδίδων. Idem quod δίδωμι.
Διδράσκω, fugio, aufugio. A δράω.
Διδράσω, f. 1. ind. act. verbi διδράσκω.
Δίδραχμον, ου, τὸ, didrachmum, nummus duas continens drachmas, (Alexandrinis autem idem est, quod al. τετράδραχμον, quia drachma Alex. valet duas Atticas, *Ern.*) Ex δίς, & δραχμή.
Δίδραχμος, ου, ὁ ἡ ὁ, valens duas drachmas. Ex iisd.
Διδυμέοιν, nom dual. a διδυμέων.
Διδυματόχος, ου, ὁ, & διδυμοτόκος, gemellipara, quæ gemellos peperit. Ex δίδυμος, & τίκτω, *pario*.
Διδυμάων, ονος, ὁ, geminus. A δίδυμος.
Διδυμόω, f. ώσω, geminam habeo prolem.
Διδυμογενὴς, ὲς, eodem partu editus.
Διδυμόφθογγος, ου, ὁ ἡ ὁ, duplici voce resonans. Ex δίδυμος, & φθόγγος, *vox*.
Δ Ι'ΔΥΜΟΣ, η, ὁ ἡ ὁ, geminus, duplex; *in Plurali*; (2) gemini, gemelli; (3) testiculi.
Διδυμότης, ητος, ἡ, duplicitas; (2) gemina natura; (3) geminatio. A δίδυμος.
Διδυμοτοκέω, ῶ, f. ήσω, geminos pario.
Διδυμοτοκία, ας, ἡ, geminorum partus. A
Διδυμοτόκος, ου, ὁ, ἡ, idem quod διδυματόκος.
Διδυμόχροος, contr. διδυμόχρους, ου, ὁ ἡ ὁ, bicolor. Ex δίδυμος, & χρόα.
Δίδωθι, imperat. act. *Poët.* & *Æol.* pro δίδοθι.
Δ Ι'ΔΩΜΙ, f. δώσω, dono, do; (2) concedo, permitto; (3) do nuptum, do in patrimonium; (4) offero, porrigo; (5) dedo; (6) tribuo, adscribo alicui, *in bonam partem*, ut doctrinæ laudem, &c. (7) *in partem deteriorem*, affligere, ut δ. δόλον, πόνους, &c. *Ern.* Διδόναι τινι σοφίας ἀριστεῖον, θυγατέρα, εἰς χεῖρας, ἑαυτὸν, dedere; πληγὰς, infligere; τῷ ῥάμματι, projicere, ἀμειδίας πρὸς τὰς πόδας, injicere. Οὐκ οἶδ' ὅτῳ μ' ἴδωκας εἰς χεῖρας φωτὶ, Soph. El. 1363. Γαμικὸν χλαμίδα διδότω τὶς δεῦρό μοι, Arist. Av. 1699.
Διδῶν, *dare*, præs. inf. act. *Dor.* pro διδῦν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro δ.δόναι.
Δίδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui duorum palmorum est. Ex δίς, & δῶρον, *palmus*.
Δίε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιε, a δίω, pro δείδω, *timeo*.
Διεῖσάσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διασείζω.
Διεῖλίθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. διαζάλλω.
Διεγγυὰ, ᾶς, ἡ, fidejussio. Ex διὰ, & ἐγγύη.
Διεγγυάω, ῶ, sponsione facta recipio & libero, quod sit in adsertione, repignero; (2) oppignero; (3) *in medio* spondeo, promitto, facturum me recipio. Διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων, D. Hal. Hinc
Διεγγύησις, εως, ἡ, fidejussionis intercessio.
Διεγείρω, δῶ, excito, suscito, expergefacio; (2) excitimulo. Ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινῆ διάνοιαν, 2 Pet. 3, 1. Θάλασσα διηγείρετο, Joan. 6, 18.
Διεγρθεὶς, a. 1. part. pass. v. διεγείρω.
Διέγερσις, εως, ἡ excitatio. A διεγείρω.
Διεγερτικὸς, ἡ, όν, excitandi vim habens, concitandi vi præditus. Ab eod.
Διεγρηγορία, ῶ, f. ήσω, vigilo, expergiscor.
Διεδάσατο, *distribuit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* a διαδάζω.
Διεδέξε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro διέδεξε, a διανυμι.
Διεδίδομεν, 1. sing. imp. ind. pass. v. διαδίδωμι.
Διέδεξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. διαδοκέω.
Διέδρα, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διέδρη, a διαδρημι, *effugio*.
Διεδρία, ας, ἡ, dissidium. A διέδρος.
Διέδριον, ου, τὸ, sellula, Dim. a διέδρον.
Διέδρον, ου, τὸ, bisellium, sellæ genus. A
Διέδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, dissidens. Ex-διὰ, & ἕδρα, *sella*.
Διέδωκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. διαδίδωμι.
Διέζωσα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. διαζώννυμι.
Διέθετο, 3. s. a. 2. med. v. διατίθημι.
Διέθηκα, 1. sing. a. 1. indic. act.
Διέϊ, *transmittebat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi διΐω, aut διΐημι, *transmitto*.
Διεζευγμένος, divise, disjuncte.
Διεθίζω, f. σω, adsuefacio; & διεθίζομαι, assuefacio. Διεθίζω χρόνῳ μακρῷ τὸ ἀλγημα, *Aret.*
Διειδέναι, pernoscere.
Διειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, conspicuus, clarus. Ex διὰ, & εἶδος, *forma*.
Διείλε, 3. s. a. 2. ind. v. διαιρέω.
Διειλημμένως, *Adv.* distincte, divisim; (2) præcise, præcisa formula. A διειλημμένος, quod est a διαλαμβάνω.
Διείλησις, εως, ἡ, turbo, convolutio. Ex διὰ, & εἰλέω, *volvo*.
Διειλύω, vel διειλύσω, clam evolvo. *in pass.* clam abeo, aufugio.
Διείμι, transeo, permeo, transmitto; (2) penetro; (3) prosequor; (4) percurro oratione; (5) narro, percenseo. Ἅπαντα γὰρ διείμι σοι φ ἀέρα, narro, Arist. Av. 1398. Ex διὰ, & εἶμι, *eo*.
Δίειμι, usque sum, pergo esse. Ex διὰ, & εἰμὶ, *sum*.
Διείπω, enuncio, expono; (2) administro.
Διείρω, f. ξω, diduco, dirimo, interfepio, separo. Βρέχει σπόρῳ διείργει τ' Ἀτλικῆς ἡ νησος, Plut.
Διείρετο, imp. med. *Ion.* pro δίειρε, a
Διείρομαι, inquiro, interrogo. Ex διὰ, & εἴρω, *dico*.
Διείρω, trajicio, insero, innecto; (2) transadigo, transuo.
Διειρανόζομαι, ῶμαι, ὁ ἡ ὁ, simulato hospitio fallens, sub hospitalitatis specie decipiens. Vox Comica Aristophanis de Laconibus. Ex διὰ, εἰρωνεία, *simulatio*, & ξένος, *hospes*.
Διεισδύνω, f. δύσω, subeo, ingredior. Ex διὰ εἰς, & δύνω, *ingredior*.
Διεἰκαίνω, exeo per, inter.
Διεἰκάλλω, per medium emitto, trajicio. Hinc
Διεἰκολὴ, ῆς, ἡ, trajectus, saltus; (2) eruptio; (3) exitus per locum angustum & interceptum, & exitus quicunque.
Διεἰκολίον, τὸ, medicamentum ejiciens fœtum.
Διεἰκυλίω, ῶ, f. ήσω, tueor, defendo, sive armis, sive oratione.
Διεἰκδρομὴ, ῆς ἡ, excursus; (2) percursus. Ex διὰ, & ἐκτρέχω, *excurro*.
Διέκδυμι, & διεκδύω, exeo, erumpo. Hinc
Διέκδυσις, εως, ἡ, ambages, fuga & strophæ tergiversationum, exitus, eruptio.
Διέκειτο, 3. s. imperf. ind. med. v. διάκειμαι.
Διεκθέω, f. θεύσομαι, discurro, excurro.
Διεκθρώσκω, perrumpo, erumpo.
Διεκλύω, resolvo, exsolvo.
Διεκόπλω, 1. sing. a. 2. pass. v. διακόπτω.
Διεκπαίω, proruo, prorumpo, cum impetu egredior.
Διεκπεράω, f. ασω, absolvo & ad finem perduco rem institutam; (2) percurro.
Διεκπλέω, ῶ, f. ήσω, vel έσω, ex loco aliquo per alium transeo; (2) exeo; (3) transjicio, transeo; (4) transjicio, transfigo.
Διεκπλέκίζω, f. ίσω, perdicis more decipio & effugio. Ex διὰ, ἐκ, & πέρδιξ, *perdix*.
Διεκπίπλω, per medium elabor, & evado; (2) per rimam & foramen evado; (3) intercido. Διεκπίπλω ἐκ τῆς γραπτοῖδων, Plut.
Διεκπλέω, f. δύσω, impetum classe facio, carptim, h. e. irruendo, & mox recedendo, & deinde iterum impetum faciendo. Unde talis impetus dicitur
Διέκπλοος, *contr.* διέκπλους, ου, ὁ, & distinguitur a μάχη, *Ern.*
Διεκπλώειν, præs. inf. act. *Ion.* & *Poët.* pro διεκπλεῖν, a διεκπλέω.
Διεκπνέω, f. δύσω, exspiro per, perflo. Hinc
Διέκπνοη, ης, ἡ, perflatus, exspiratio, pertransitus.
Διεκπορεύομαι, f. εύσομαι, egredior, exeo per, transeo per; (2) progredior.
Διεκπροαλὲς, ὲς, e superiori loco pondere suo ruens.
Διέκπλασις, εως, ἡ, elapsus, effugium. A διεκπίπλω.
Διεκρέω, f. ρεύσω, perfluo, effluo per.
Διέκροος, *contr.* διέκρους, ου, ὁ, meatus per quem aliquid effluit, ostium, exitus aquæ. A διεκρέω.
Διελάσις, ὁ, pandiculatio. A διελάω.
Διελέμενος, f. εμῶ, disseco; (2) exseco.
Διεκτρέχω, excurro per, percurro.
Διεκφανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, pellucidus; (2) illustris, clarus. Ex διὰ, & ἐκφανὴς.
Διεκφεύγω, effugio.
Διεκχέω, effundo. Διεκχέω τὸ αἷμα, *Artt.*
Διέλαθον, 1. s. a. 2. ind. act. v. διαλανθάνω.
Διελέλεν, *divulgabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διελάλεον, a διαλαλέω.
Διελασία, ας, ἡ, decursio militaris. A διελαύνω.
Διέλασις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Διελαύνω, f. λάσω, perequito, equitando iter perago; (2) decurro in armis; (3) transfigo, transjicio. Ὃν ζὺ δορατίῳ διέλασας, Luc.
Διελέγετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. διαλέγομαι.
Διελέγχω, f. ξω, redarguo, refuto; (2) discepto. Διελέγχων ἅπαντας, Luc.
Διελεῖν, *divisisse*, a. 2. inf. act. verbi διαιρέω.
Διελεύσεῖ, *penetrabit*, 3. fing. &
Διελθσόμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi διέρχομαι.
Διελέχθεν, 1. s. a. 1. ind. pass. v. διαλέγω.
Διελελυθότα, acc. s. perf. part. med. verbi διέρχομαι, *transeo*.
Διέλης, 2. sing. a. 2. conj. act. v. διαιρέω.
Διελθεῖν, a. 2. inf. act. v. διέρχομαι.
Διελίνυω, cesso, desino.
Διελίπλα, pervolvo, excutio, sc. librum.
Διέλκυσμὸς, ὁ, pertractio.
Διελκυστίνδα, ης, ἡ, puerorum lusus, in quo una pars singulos alterius partis ad se pertrahere satagit. A διελκύω.
Διελκύω, f. ύσω, traho per, v. c. annulum, *præcipue dicitur*, de navibus quæ per isthmum trahuntur, v. δίολκος.
Διέλκω, f. ξω, diduco.
Διελλαμβάνω, undique amplector, λόγος διειλλαμμένος, oratio intricata, obscura,
Διελοιδοροῦντο, *conviciis adficiebantur*, 3. pl. imp. ind. pass. verbi διαλοιδορέω.
Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. pro διέλωσε, a διαιρέω, *divido*.
Διέμαι, humecto,
Διεμαρτυράμην, 1. s. a. 1. ind. med. verbi διαμαρτύρομαι.
Διεμάχετο, 3. s. imperf. med. v. διαμάχομαι.
Διεμβάλλω, injicio, immitto.
Διεμβιβάσω, 1. s. a. 1. ind. pass. verbi διαμβίζω.
Διεμμένω, f. νῶ, constanter permaneo in.
Διεμπιμπλάω, f. διεμπίμπλημι, f. διεμπιπλάω, f. πλήσω, impleo.
Διεμπολάω, ῶ, f. ήσω, coëmo, mercor; (2) divendo. Τί με χρὴ ζώντα φωτὶ διεμπολᾶν λήμοισι κερὸς σ' ὁ ναυβάτας; dictis obscuris ducit, Soph. Phil. 580.
Διεμφαίνω, f. ανῶ, ostendo.
Διενεῖκαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro διενεγκαι, a διαφέρω, *conficio*.

Διενεῶντο,

Digitized by Google

Διεγυμνοῦτο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. διανοέομαι.
Διεγνώκει, *diſtulit*. 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* verbi διαφέρω, *differo*.
Διενθυμέομαι, cogito diligenter, cum cura & ſollicitudine.
Διενιαυτίζω, f. ίσω, peranno, per totum annum duro; (2) per totum annum alicui rei incumbo.
Διενίσσομαι, f. ισθήσομαι, refragor diſſerendo.
Διενιῴθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διανοέομαι.
Δίετ-ος, ε, ὁ ἡ ἤ, biennis, bimus, qui eſt duorum annorum. Ex δὶς vel δῖς, & ἔτ-ος.
Διενοχλίω, moleſtus ſum.
Διεξάγω, f. ἄξω, traduco; (2) rego, adminiſtro; (3) tranſigo; (4) dirimo. Διεξάγειν τὸ βίον, τῷ ἀμφισβητήσει, Polyb.
Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſactio, compoſitio, controverſiæ diremptio; (2) exactio, finis rei. A διεξάγω.
Διεξέξε, *cum impetu tranſiit*, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διεξέξῃξε, a διεξαΐσσω.
Διεξεπάνθημα, ατ-ος, τὸ, puſtula. Διεξανθήματα μικρὰ, *Aret.* Ex διὰ, & ἄνθημα.
Διεξατμίζω, per vaporem emitto, evaporo.
Διεξάτλω, f. ἄξω, erumpo, proſilio, raptim emico.
Διείειμι, tranſeo; (2) narro, ediſſero, mente revolvo; (3) perlego. Ex διὰ, ἰξ, & εἶμι, *eo*.
Διείξασιν, 3. pl. præſ. ind. act.
Διειργω, prohibeo, arceo.
Διειλαύνω, f. άσω, tranſeo.
Διειλιξόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. διειλίχομαι.
Διειλιχω, refello.
Διειλυσις, ἡ, idem quod, διέξοδος.
Διειλίλυθα, *tranſii*, perfect. ind. med.
Διειλυθεῖν *tranſiſſe*, a. 2. inf. act.
Διειλίσω, diſſolvo. Φακέλλους ῥάβδων διειλίσαντες, Herodot.
Διειρήσομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, interrogo, percontor.
Διειρυκάω, ῶ, f. ήσω, perveſtigo, perſcrutor. Διειρυκώμενος χῶρον, Plat. Hinc
Διειρυκτὴς, ῆ, ὁ, perſcrutator, indagator.
Διειρωτάω, f. ήσω, erepo, prorepo. Ἀπ
Διείσπω, f. ψω, penetro, rependo.
Διεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, pertranſeo, pervado; (2) percurro narrando, explico; (3) percurro legendo; (4) conſidero, perpendo. Διεξελθεῖν κατηγορίαν κατά τινος βίν, Luc. accuſare. Ὅσους ποιήσας ἐξελθὼν πόνους, Soph. Phil. 1409.
Διεξέρχονται, 3. pl. præſ. indic. act.
Διεξετάζω, f. άσω, diligenter inquiro.
Διεξηγέομαι, narro, demonſtro, explico.
Διέξις, ιος, ἡ, idem quod, διεξοδος.
Διεξίμεναι, *enarrare*, præſ. inf. act. *Dor.* pro διεξιέναι, a verbo διέξειμι.
Διεξίημι, dimitto, emitto per.
Διεξοδεύω, exitum reperio, exeo.
Διεξοδικὸς, ὴ, όν, pervius; (2) qui aliquid ordine & prolixe narrat & explicat, ἱστορία διεξοδικὴ, Plut. in Fab. A διέξοδος.
Διεξοδικῶς, *Adv.* narratione & explicatione verboſa, perſpicua.
Διέξοδος, ου, ἡ, bivium, trivium; (2) effugium, exitus latior; (3) tranſactio; (4) explicatio verboſa, & enarratio rei; (5) curſus; (6) excretio per alvum; (7) expeditio bellica.
Διεξουρέω, per urinam emitto.
Διεορτάζω, f. άσω, feſtum celebro.
Διεπέρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi διαπεράω.
Διέπισον, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διαπίπλω.
Διεπίφραδε, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro διέφραδε, a verbo διαφράζω, *dico*.
Διέπορτι, *Dor.* pro διέπρασι, a διέπω.
Διεπραθόμεις, *perdidimus*, 1. pl. a. 2. ind. act. *Dor.* pro διεπράθομεν, a διαπέρθω.
Διέπρησσον, *efficiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro διέπρασσον, a verbo διαπράσσω.
Διείπλατο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. διΐπλαμαι.
Διέπω, adminiſtro, rego, guberno. Διέπειν ἀγῶνα, Herodot. κράτος, Il. 2, 207. Ex διὰ, & ἵπω, *curo*.
Διεπιῤῥάζω, explico, præcipio, moneo.
Διεπιφώσκω, illuceſco.
Διεργάζομαι, f. άσομαι, conficio. Καὶ μὴ ζῇ γ' αὐτὸν ἡ πόλιν διεργάσῃ, perdas, Soph. Oed. Col. 1412.
Διερεθίζω, f. ίσω, valde irrito. Hinc
Διερέθισμα, ατ-ος, τὸ, irritamentum.
Διερείδω, f. ίσω, infigo, & διερείδομαι, innitor. Κἀγὼ Σκολιῷ Σκίμπωνι χερὸς διερειδομένης, Eur. Hec. 65. Διερεισμένη τὸ χῆμα τῇ βακτηρίᾳ, Ariſt. Conc. 150.
Διερίασω, vel διερέτλω, f. ξω, remigo per.
Διερευνάω, ῶ, f. ήσω, indago, perſcrutor. Τὰς μυχὰς τῆς θαλάσσης διερεύνων, App.
Διερευνητὴς, ῆ, ὁ, inquiſitor, ſcrutator.
Διερὴν, acc. ſing. f. g. *Ion.* pro διερᾶν.
Διερίζω, f. ίσω, contendo, certo.
Διερμήνευσις, ἡ, interpretatio.
Διερμηνευτὴς. ῆ, ὁ, interpres. A διερμηνεύω.
Διερμηνεύω, f. εύσω, interpretor. Διερμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ, Luc. 24, 27.
Διέρομαι, interrogando pergo, interrogo.
Διερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, madidus; (2) recens. A διαίνω, *humecto*.
Διερπύζω, f. ίσω, penetro reptando.
Διέρπω, f. ψω, idem.
Διερρηγνύμην, 1. ſ. imp. ind. paſſ. v. διαῤῥηγνυμι.
Διερρήγνυτο, 3. ſing. imperf.
Διέρρηξε, *dirupit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διερρυμένως, negligenter. A διαῤῥίπλω.
Διέρρυψε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διαῤῥίπλω.
Διερυθρ-ος, ε, ὁ ἡ ἤ, rubro colore diſtinctus, cui ruber color permiſtus eſt. Ex διὰ, & ἐρυθρὸς, *ruber*.
Διερύκω, f. ύξω, inhibeo, impedio; (2) dirimo quaſi medium me interponendo. Διερύκων ἀψιμαχίαν τινὰ, Plut.
Διέρχομαι, f. ελεύσομαι, tranſeo, pertranſeo, prætereo; (2) diſſero, enarro, oratione percurro; (3) tranſigo, conficio; (4) pervado, dimano; (5) exire, præterire, *de certo die ac tempore*; (6) nihil prætermittere, v. c. in narrando, vexando, &c. Διέρχεσθαι τὸν βίον διὰ ἡσυχείας, pie tranſigere. Διελθόντες ἓξ τοῦ νῆσον, Act. 13, 6. Περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος, Plat. Τὸν βίον, id. πρὸς ἑαυτὸν, reputare, Iſocr.
Διερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo. Διερωτήσαντες τοῦ οἰκίαν Σίμωνος, Act. 10, 17.
Διεσάφησα, 1. ſing. a. 1. ind. act. v. διασαφέω.
Διεσθίω, f. ίσω, exedo, corrodo, erodo.
Δίεσις, εως, ἡ, diviſio; (2) tranſmiſſio; (3) perfuſio; (4) quarta pars toni muſici, quod eſt elementum toni minimum. *Unde* (5) minima rei pars. *Ern.* A δίεμι, *divido*, vel διημι, *perfundo*.
Διέσκεδασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. διασκεδάω.
Διεσκεμμένως, *Adv.* prudenter. A διασκέπτομαι, *contemplor*.
Διεσκόρτισε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασκορπίζω.
Διεσπάρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διασπαράσσω.
Διεσπάρλω, *fum*, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. διασπείρω.
Διεσπασμένως, ſparſim, diverſis partibus. A διασπαω.
Διεσπευδασμένως, accurate, diligenter.
Διέσπειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διασπείρω.
Διέσυτο, *mota eſt*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro διεσίσυτο, a διασσύω.
Διεσχελάμλω, 1. ſ. a. 1. ind. med. v. διασχέλλω.
Διέσχιν, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. διΐσημι.
Διέσχιζε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. διασχείχω.
Διεσχεμμένος, perf. part. paſſ. v. διασχίζω. Hinc
Διεσχεμμένως, *Adv.* diſtorte.
Διεσχέφλω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Διεσχὼς, *diſſitus*, perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro διεσακὼς, a διΐσημι.
Διεσφαλμένος, cum noxa.
Διέτεκε, *diviſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi δίτχω pro διέχω.
Διεσώθλω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. διασώζω.
Διέσωσε, *ſervavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Διέτραξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. διατάσσω.
Διεταράχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. διαταράσσω.
Διετεκμήραντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. διατεκμαίρω.
Διετέλει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετέλεε, a διατελέω.
Διετετάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro διατετάχμενοι ἦσαν, a διατάσσω.
Διετήρη, *conſervabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro διετήρεε, a διατηρέω.
Διετηρὶς, ίδος, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτος.
Διετὴς, ἴος, ὁ ἡ ἤ, bimulus, biennis. Διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ, Ariſt. *de gen. animal.* l. 4. ¶ Διετὴς & Διέτης. Prior, de eo dicitur, qui perannet; poſterior de bimo, *Caſaubon*, ad *Sueton*. Veſp. c. 5.
Διετήσι-ος, ε, ὁ ἡ ἤ, per totum annum durans; anniverſarius. Ex διὰ, & ἔτος.
Διετία, ας, ἡ, biennium. Ex δὶς, & ἔτ-ος.
Διετίζω, f. ίσω, totum annum duro, annum compleo; (2) bimatum compleo.
Διέτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. *Boeot.* pro διετμάγησαν, a διατμήγω.
Διέτμαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro διέτμηξεν.
Διετῆς, pro διετέος, gen. ſing. a διετὴς.
Διέτριζον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. διατρίζω.
Διέτριψεν, *dilapidavit*, 3. ſing, a. 1. ind. act.
Διευεργετέω, benefacio.
Διευθετέω, ῶ, f. ήσω, ſuo quodque loco digero & diſpono; (2) boni conſulo.
Διευθέτησις, ἡ, compoſitio, bona adminiſtratio.
Διευθυμέω, ῶ, f. ήσω, pergaudeo, bono & hilari ſum animo.
Διευθυντὴς, ῆ, ὁ, director, gubernator. A
Διευθύνω, f. υνῶ, dirigo; (2) corrigo, emendo; (3) examino, diſcepto; (4) refuto; (5) inquiro diſputando. Διευθύνειν τὸν λόγον, Luc.
Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, diſcerno, diſtinguo; (2) dijudico, diſputo, diſcutio, accurate examino, Ex διὰ, & εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis*. Hinc
Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio, diſcuſſio.
Διευλαβέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, metuo; (2) caveo; (3) vereor; (4) colo.
Διευνάζω, ſopio; (2) vitam adimo.
Διευπραγέω, res bene, feliciter gero, fortuna ſecunda utor.
Διευρυπίζω, f. ίσω, huc & illuc vagor, ſive Euripi more huc illuc agitor & recipiscor.
Διευρύνω, f. υνῶ, dilato.
Διευστοχέω, adſequor quod petii, volui.
Διευσχημονέω, decore ago, decorum conſervo.
Διεύτονέω, ῶ, f. ήσω, validus ſum, valeo viribus, poſſum. Ex διὰ, & εὔτονος.
Διευτυχέω, ῶ, f. ήσω, uſque quaque proſpera utor fortuna.
Διέφαυσεν, *illuxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum v. ἐφελκ. verbi διαφαύσκω.
Διεφθάλλω, 1. ſ. a 2. ind. paſſ. v. διαφθείρω.
Διέφθαρμαι, 1. ſing. perf. ind. paſſ.
Διεφθαρμένως, corrupte, vitioſe.
Διεφθ-ος, ε, ὁ ἡ ἤ, decoctus, concoctus. Ex διὰ, & ἑφθὸς, *coctus*.
Διέφυ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. διαφῦμι.
Διεχειρίσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. verbi διαχειρίζω, *interficio*.
Διέχθαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. διαχέω.
Διεχθ-ὸς, ὴ, ὸν, disjunctus, diſcretus. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*, *teneo*.
Διεχθρέω, f. ήσω, inimicus ſum, inimicitias gero.
Διέχρησατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi διαχράομαι.
Διέχω, disjungo; (2) pertineo, ad locum aliquem; (3) diſto. Διέχειν ἀπ' ἀλλήλων, Thuc. Ex διὰ, & ἔχω, *habeo*.
Διεψευσμένως, fallaciter, fallendi cauſa, falſo.
Διέψυξαν, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. διαψύχομαι.
Διέψω, coquo, concoquo; bene calefacio.

Digitized by Google

Διζῖο, *quære*, 2. sing. præs. imperat. mėd. *Ion.* pro δίζησο, a δίζημαι.

Δίζηαι, *quæris*, 2. sing. præs. ind. act. *Poët.* pro δίζεαι, & hoc *Ion.* pro δίζεσαι.

Δ ζήμεθα, *quærimus*, 1. pl. præs. ind. act.

Δίζημι, idem quod δίζω.

Διζήμαι, quæro, investigo, A δίζω.

Διζήμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, quæsitor, investigator. Nonnus. A δίζημι.

Δίζυγος, ε, ὁ ἡ ὴ, bijugis; (2) duplex. Ex δὶς, & ζυγὸς, *jugum*.

Διζυξ, υγος, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iisd.

Δ Ι'ΖΩ, ambigo, dubito; (2) quæro; (3) do operam, studeo. Δίζε γὰρ, ἢ μάχοιτο, &c. Il. 16, 713.

Δίζυν, *geminum*, nom. sing. g. n. *Dor.* pro δίζυν, & hoc *contr.* pro δίζοον, a δίζοος.

Δίζωος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui geminam vitam habet, vitæ geminæ, vel duplicis. Ex δὶς, & ζωὴ, *vita*.

Δ ηγειρα, 1. s. a. 1. ind. act. v. διεγείρω.

Διηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, narro, commemoro, differo. Τίς ἂν ἔτ' τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο; Arist. Av. 205. Διεῖπε δ' αὐτοῖς ἵνα μηδὲν διηγήσωνται, Marc. 9, 9.

Δ ήγημα, στος, τὸ, narratio; (2) expositio, commemoratio. A διηγέομαι.

Διηγηματικὸς, ὴ, ὸν, qui narrationibus delectatur, fabulator; (2) ad narrationem pertinens, narrativus. A διήγημα.

Διηγηματικῶς, *Adv.* narrative, narratione verbosa.

Δ ηγημάτιον, υ, τὸ, narratiuncula. Dim. a δήγημα.

Διήγησις, εως, ἡ, narratio, commemoratio, sed longior, quam δήγημα. A διηγέομαι.

Διήειν, 1. s. pluſq. ind. med. *Att.* a δίειμι.

Διηέριος, ος, ὁ ἡ ὸν, pro διαέριος, ος, ὁ ἡ ὸν, aërius, per aërem gradiens vel volans, qui est in aëre, ad aërem pertinens. Ex διὰ, & ἀήρ, *aër*.

Διηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo; (2) idem transmitto, ut lumen de corporibus pellucidis. Ex διὰ, & ἠθω, *colo*.

Διήθω, idem & ex iisd.

Διήθησις, ἡ, percolatio.

Διηκόεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. *contr.* pro διηκόεον, a διακονέω.

Διηκριβωμένως, *Adv.* accurate. Ex διὰ, & ἠκριβωμένος, *accurate*.

Διήκω, f. ήξω, pervado, pertranseo. Ἰὸμὸς εἰς τὸ πάντων διήκει, Aristot.

Διῆλθον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. διέρχομαι.

Διηλίσω, ῶ, f. άσω, insolo, sole peruro.

Διήλλατον, impert. ind. act. v. διαλλάττω.

Διηλόω, ῶ, f. ώσω, clavum adigo per, clavo transfigo per.

Διήλυσις, ισως, ἡ, excursus; (2) separatio. A διέρχομαι.

Δ ημαρτήκασι, 3. plur. perf. ind. act. v. διαμαρτάνω.

Διημερεύω, f. εύσω, diem transfigo, diem totum duro.

Διημερόω, ῶ, f. ωσω, mitigo, emollio.

Δ Ι'ΗΜΙ, humecto, perfundo, diluo.

Διΐει, ης, 3. s. aor. 1. ind. act. v. διαφέρω.

Διϊκνέεσσιν, dat. pl. *Poët.* pro διϊκνέσι, a διϊκνέω.

Διϊκνέως, *Adv.* continua & perpetua serie, jugi & continuo tenore, continuo, perpetuo, identidem. A

Διϊκνὲς, έος, ὁ ἡ ὲν, continuus, perpetuus. Hinc εἰς τὸ διϊκνὲς, vel διϊκνὲς in perpetuum, jugiter. Ex διὰ, & ἱκνέω.

Διϊκνεῶς, *Adv.* idem quod διϊκνέως.

Διήνεμος, ος, ventosus, vento expositus.

Διϊξάμην, 1. s. aor. 1. ind. act. v. διανοίγω.

Διΐξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro διήιξε, a διαΐσσω.

Διηπειρόω, ῶ, f. ώσω, in continentem redigo, continenti adjungo.

Διηπόρεν, 3. s. imperf. ind. act. v. διαπορέω.

Διηπόρεον, *mi abantur*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro διηπόρεον, a διαπορέω.

Διήρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro διήρασε, a διαρύσσω.

Διηρημένως, *Adv.* divisim, distincte. A

Διηρημένος, *divisus*, quod est a διαιρέω.

Διήρης, ες, ὁ ἡ ὴ, biremis. Ex δὶς, & ἐρέσσω, *remigo*.

Διήρπασε, 3. s. perf. ind. pass. v. διαιρέω, *distinguo*.

Διηρπάζομεν, imp. ind. act. v. διαρπάζω.

Διήρπασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. διαρπάζω.

Διήρχθην, 1. s. a. 1. ind. pass. v. διέρχω.

Διηρχόμην, 1. s. imp. ind. med. v. διέρχομαι.

Δίησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δίημι.

Διήστατο, 3. sing. imperfect. indic. med. *contr.* pro διητάτο, a διατάομαι.

Διήτησα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδιάτησα, a διαιτάω.

Διηχέω, ῶ, f. ήσω, persono. Hinc

Διηχὼ, οῦς, ἡ, facultas illa, qua, velut vehiculo, sonitus ad auditum pervehitur.

Διθάλασσος, vel διθάλαττος, ος, ὁ ἡ ὸν, bimaris, qui utrimque mari adluitur. Ex δὶς, & θάλασσα, *mare*.

Διθεία, ας, ἡ, duplex numen, duo dii. Ex δὶς, & θεὸς, numen. Hinc

Διθεῖται, ῶν, οἱ, qui duos deos statuunt.

Διθήκης, ες, ὁ ἡ ὴ, utrimque acutus. Ex δὶ, vel δὶς, & θηκτὸς, *acutus*.

Διθυμία, ας, ἡ, dissensio, discordia. A

Δίθυμος, ος, ὁ ἡ ὸν, discors. Ex δὶς, & θυμὸς, *animus*.

Διθυραμβικὸς, ὴ, ὸν, ad dithyrambos pertinens. A διθύραμβος.

Διθυραμβικῶς, *Adv.* Poëtarum dithyrambicorum more, dithyrambica licentia & audacia.

Διθυραμβογενὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, quasi duabus januis in lucem editus. Ex δὶ, θύρα, & γένομαι, *nascor*.

Διθυραμβοδιδάσκαλος, υ, ὁ, dithyramborum poeta. Ex διθυραμβὸς & διδάσκαλος.

Διθυραμβοποιέω, ῶ, f. ήσω, dithyrambos scribo & compono.

Διθυραμβοποιΐα, ας, ἡ, dithyramborum scriptio.

Διθυραμβοποιὸς, οῦ, ὁ, dithyramborum poëta, seu scriptor. Ex διθύραμβος, & ποιέω.

Διθύραμβος, υ, ὁ, Dithyrambus, cognomen Bacchi; (2) genus carminis in honorem Bacchi. Ex δίθυρος, *biforis*, & ἐμβαίνω, *ingredior*, quia Bacchus primum ex Semele, & deinde ex femore Jovis natus, adeoque bis in vitam ingressus fingitur. Hinc

Διθυραμβώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, dithyrambicam audaciam, seu dithyrambicum tumorem præ se ferens.

Δίθυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, duas januas habens, biforis. Ex δὶς, & & θύρα, *janua*.

Δίθυρσον, το, duplex thyrsus.

Διϊεύω, bene dormio, dormio.

Διΐδρος, ος, ὁ ἡ ὸν, persudans. Ex διὰ, & ἱδρὼς, *sudor*.

Διΐδρόω, ῶ, f. ώσω, persudo.

Διΐημι, transmitto, trajicio; (2) dimitto.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, rector, moderator. A

Διΐθύνω, dirigo, rego, moderor.

Διϊκμάζω, f. άσω, humecto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, f. διΐξομαι, pervado, permeo; (2) pertingo, pervenio; (3) oratione percurro, enarro. Διϊκνέομαι ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, Heb. 4, 12.

Διΐξομαι, 1. s. f. 1. ind. med. v. διϊκνέομαι.

Διΐος, ος, ὁ ἡ ὸν, Jovialis. A ζεὺς, διός.

Διϊπετὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, a Jove dilapsus, qui cœlitus decidit; (2) continuus instar torrentis, s. limpidus, &c. *ap. Hipp.* Ex διὸς, *Jovis*, & πίπτω.

Διιπόλια, Jovialia.

Διϊπολιώδης, ες, ους, unde τὰ διϊπολιώδη, prisca, obsoleta, apud Aristoph.

Διϊππασία, ας, ἡ, certamen equestre. Ex διὰ, & ἱππασία, *equitatio*.

Διϊππεύω, equo pervado v. c. flumen, equo transeo.

Διΐπλαμαι, f. διαπλήσομαι, pervolo.

Διϊπλαμένος, *pervolans*. præs. part. med.

Διΐπλημι, idem quod διΐπλαμαι.

Διϊσθμέω, ῶ, f. ήσω, isthmum trajicio. Ex διὰ, & ἰσθμὸς, *isthmus*.

Διϊσθμεύω, f. εύσω, per isthmum traduco, sive traho. Ex iisd.

Διΐσταμαι, præs. inf. act. verbi.

Διΐστημι, f. στήσω, seorsum statuo; (2) dirimo, distinguo, separo; at (3) διΐσταμαι, disto; (4) differo, dissentio. Διέστη ἀπ' αὐτοῦ, Luc. 24, 51. Ex διὰ, & ἵστημι.

Διϊσχναίνω, extenuo.

Διϊσχυρίζομαι, f. ίσομαι, adfirmo, vehementer contendo. Ἡ ἢ διϊσχυρίζετο ὅτως ἔχειν, Act. 12, 15.

Διΐσχύω, f. ύσω, viribus superior sum.

Διΐχω, idem quod διέχω.

Διΐχθαι, perf. inf. pass. v. διϊκνέομαι.

Διϊκτέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro διικτεῖναι.

Διϊκτίζω, f. άσω, jus dico, judico; (2) litigo, in jus voco; (3) *in med.* jus meum persequor, judicio cum aliquo contendo. Κατὰ μέγιθος ἀδικήματος ἱκάσῳ δικάζειν, Herodot. A δίκη.

Διϊκτία, ας, ἡ, *Ionice* pro δίκη, justitia.

Διϊκταρχία, ας, ἡ, justum imperium; (2) justorum imperium. Ex διϊκτος, & ἀρχὴ.

Διϊκτεύομαι, pr. ind. *Dor.* pro διϊκτεύομαι.

Διϊκτιοδοσία, ας, ἡ, juris administratio, jurisdictio; (2) caussa idonea. Ex διϊκτος, & δόσις, *datio*, a διδαμι, *do*.

Διϊκτιοδοτέω, ῶ, f. ήσω, jura reddo. Ex διϊκτος, & δίδωμι, *do*. Hinc

Διϊκτιοδότης, υ, ὁ, jurisdictionem exercens magistratus, juridicus.

Διϊκτιόδοτε, 2. pl. præs. imper. pass. v. διϊκτιόω.

Διϊκτιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium. Ex διϊκτος, & κρίσις, *judicium*.

Διϊκτιοκρίτης, υ, ὁ, justus judex. Ex διϊκτος, & κριτὴς, *judex*.

Διϊκτιολογία, ας, ἡ, judicio contendo; (2) accuso; (3) defendo. Ἤδειν ἂν σοι διϊκτιολογησάμενος πρὸ τῆς ἐγκλήσεως, Luc.

Διϊκτιολογία, ας, ἡ, caussæ suæ defensio, id, quod pro caussæ fundamento dici potest; (2) accusatio.

Διϊκτιολογίζω, causam alterius defendo. *In med.* me defendo, causam meam defendo, ap. *Lucian.* Erm.

Διϊκτιολογικὸς, ad defendendum pertinens, ad defendendas causas idoneus.

Διϊκτιολόγος, ος, ὁ, advocatus, caussidicus, caussarum orator. Ex διϊκτος, & λέγω, *dico*.

Διϊκτιονόμος, ὁ, juridicus, præfectus jure dicendo.

Διϊκτιόπολις, εως, ὁ ἡ ὴ, justitiam in suis urbibus colens. Ex διϊκτος, & πόλις, *urbs*.

Διϊκτιοπραγία, ας, ἡ, justo ago. Ex διϊκτος, & πράττω, *facio*. Hinc

Διϊκτιοπράγημα, ατος, τὸ, juste factum.

Διϊκτιοπραγία, ας, ἡ, actio ex æquo & bono, actio justa. Ex διϊκτος, & πράττω.

Διϊκτιος, αία, αῖον, justus, æquus; (2) dignus; (3) legitimus; (4) probus, innocens; (5) verus, *sed in causis forensibus*; (6) lenis, mitis; (7) non præter modum magnus, v. ἄδικος; (8) τὰ διϊκτια, suum cujusque jus, item res familiaris cujusque. A δίκη, *jus*. Hinc

Διϊκτιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas; (2) conformitas cum lege; (3) vita pia & sancta; (4) liberalitas, beneficentia, benignitas. Ex Hebraismo, ut (5) justificatio.

Διϊκτιότης, ητος, justitia.

Διϊκτιόω, ῶ, f. ώσω, justum & æquum censeo; (2) censeo, judico, statuo; (3) absolvo, justum & innocentem pronuncio; (4) condemno; (5) punio, supplicio addicio. Ὁ ἢ θέλων διϊκτιοῦν ἑαυτὸν, Luc. 10, 29. Οὐ διϊκτιοῖ ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, Gal. 2, 16. Οὐκ ἐν τούτῳ δεδιϊκτίωμαι, 1 Cor. 4, 4. A διϊκτιος. Hinc

Διϊκτιωθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass.

Διϊκτίωμα, ατος, τὸ, juste factum; (2) jus; (3) privilegium; (4) præsidium & firmamentum caussæ; (5) quæstio juris; (6) instrumentum, litis cautio, caussificatio.

Διϊκτίως, *Adv.* juste, per fas; (2) merito, jure.

Διϊκτωσις, ισος, ἡ, defensio; (2) postulatum; (3) arbitrium; (4) supplicium.

Διϊκτωτὴ-

Digitized by Google

Δικαιωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi (1) judicium exercetur; (2) pœnæ sumuntur.

Δικᾶν, apud Herodotum est pro δικάσειν, non a δικάω.

Δικανικός, ὴ, όν, forensis, judicialis; (2) juris peritus. A δίκη.

Δικάρηνος, ου, ὁ ἡ ὴ, biceps. Ex δὶς, & κάρηνον, caput.

Δικαρπίω, ῶ, fut. ήσω, bifarius sum, bis fructum fero. Ex δὶς, & καρπὸς, fructus.

Δίκαρπος, ου, ὁ ἡ ὴ, bis fructum gignens.

Δίκας, gen. sing. Dor. pro δίκης.

Δικάσῃς, 2. s. a. 1. conj. act. v. δικάζω, jus dico. Unde

Δικάσιμος, ου, ὁ ἡ ὴ, in quo judicatur, aut jus dicere licet, judicio præstitutus.

Δικασπολίη, ης, ἡ, Ion. pro δικασπολία in Epigramm. judicium, lis, causa, controversia. A

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circa jus; (2) rex. Ex δίκη, & πολέω, versor.

Δικάσσαι, a. 1. inf. act. Poët. pro δικάσαι, a δικάζω.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale; (2) judicium; (3) consessus judicum; (4) tribunal.

Δικαστηρίδιον, τὸ, Dim. a præc.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. A δικάζω.

Δικαστικὸν, οῦ, τὸ, merces judicum, sportulæ judiciales. A δικαστὴς.

Δικαστικὸς, ὴ, όν, ad judicem pertinens, judicialis, judiciarius; (2) judicandi peritus.

Δικαστικῶς, Adv. judicum more, ut fit in judiciis. A δικαστικός.

Δικάστρια, ας, ἡ, femina judex.

Δικατάλικτος, ου, ὁ ἡ ὴ, dupliciter desinens. Ex δὶς, & κατάληκτος, desinens.

ΔΙΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo, bidens, instrumentum rusticum. Hinc

Δικελλίτης, ου, ὁ, qui ligone utitur, fossor.

Δικέρατος, ὁ ἡ ὴ, duo cornua, sive duos apices habens. Ex δὶς, & κρᾶτα, apex.

Δικέρως, ου, ὁ ἡ ὼ, bicornis. Ex δὶς, & κέρας, cornu.

Δικῆ, ου, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iisd.

Δίκηος, ω, ὁ ἡ ὼ, idem & ex iisd.

Δικέφαλος, ου, ὁ ἡ ὸν, biceps. Ex δὶς, & κεφαλὴ, caput.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, jus, justitia, fas; (2) dea judiciorum præses, Dice; (3) ritus, mos, consuetudo; (4) dica, judicium, causa, actio, lis; (5) supplicium, pœna.

Δίκελον, ου, τὸ, imago, proprie statua Jovis. Ex διὸς, & ἐίκελον, simulacrum. Vide δείκελον.

Δίκῃσιν, dat. plur. Ion. pro δίκαις.

Δίκησις, εως, vindicta. A δίκη.

Δικηφόρος, ὁ, juris defensor, Epith. Jovis, item, judicialis v. c. dies: item judex, ultor injuriæ alteri factæ.

Δικηφορία, ας, ἡ, causarum scriptio, seu concinnatio. A

Δικηφόρος, ου, ὁ, causarum scriptor, qui orationes judiciales conficit, quas alii recitent. Ex δίκη, & γράφω, scribo.

Δικοδοσία, ας, ἡ, causæ dictio. Ex δίκη, & δίδωμι, do.

Δικοκκος, ου, ὁ ἡ ὸν, duplici grano præditus. Ex δὶς, & κόκκος, granum.

Δικολίσθης, ου, ὁ, causidicus. Ex δίκη, & λέγω, dico.

Δικολογία, ας, ἡ, f. ήσω, causas dico; (2) judiciales præceptiones do.

Δικολεξία, ας, ἡ, de jure disceptatio. A

Δικολόγος, ου, ὁ, causidicus. Ex δίκη, & λέγω, dico.

Δικόλπος, ου, ὁ ἡ ὸν, duos sinus habens. Ex δὶς, & κόλπος.

Δικόρδυλος, ου, ὁ ἡ ὸν, duo nodos habens, qui binis nodis adducitur. Ex δὶς, & κόνδυλος, nodus & articulus digiti.

Δικορραφία, ας, ἡ, causarum consarcinatio.

Δικορράφος, ου, ὁ, causarum consarcinator, calumniator. Ex δίκη, & ῥάπτω, suo.

Δίκορος, ου, ὁ ἡ ὸν, biceps. Ex δὶς, & κόρση, caput.

Δικόρυμβος, ου, ὁ ἡ ὸν, binos corymbos, seu vertices habens. Ex δὶς, & κόρυμβος.

Δικόρυφος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui duplicem verticem habet; (2) qui duplici est capillorum discrimine. Ex δὶς, & κορυφή.

Δικότυλος, ου, ὁ ἡ ὸν, duas caruncullas concavas circa cirros habens; (2) qui geminas cotylas capit. Ex δὶς, & κοτύλη.

Δικόω, ῶ, f. ώσω, supplicio adficio. Apud Cic. ἐδικώθησαν. A δίκη.

Δικρὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, biceps. Ex δὶς, & κρέας, caput.

Δίκρανος, ου, ὁ ἡ ὸν, bicornis, bifidus.

Δικραιότης, ητος, ἡ, q. d. bicornitas, bifiditas. A δίκραιος.

Δίκραιρος, ου, ὁ ἡ ὸν, biceps; (2) bifidus; (3) bicornis. Ex δὶς, & κραῖρα.

Δικραίω, in duas partes divido, bifidum facio.

Δίκρανον, ου, τὸ, fuscina.

Δίκρανος, ου, ὁ ἡ ὸν, biceps. Hinc

Δικρανόω, ῶ, f. ώσω, bifurcum reddo, biceps facio.

Δικρατὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, q. d. bipotens, divisum habens imperium. Ex δὶς, ἡ κρατέω, impero.

Δίκρος, contr. δίκρους, & Δικρόος, contr. δικρῆς, biceps, bifidus, bifurcus.

Δίκροσσος, ὁ ἡ ὸν, geminam habens fimbriam, fimbriatus, cirratus. Ex δὶς, & κρισσὸς, fimbria.

Δίκροτος, ου, ὁ ἡ ὸν, bis pulsans; (2) qui utrimque impellitur. Ex δὶς, & κρότος.

Δίκρους, ου, ὁ ἡ ὸν, duos habens fontes aquæ salientis. Ex δὶς, & κρουνός.

ΔΙΚΤΑΜΟΝ, vel δίκταμνον, ου, τὸ, & δίκταμνος, ου, ἡ, dictamnum, seu dictamnus herba, Angl. Dittany.

Δίκλης, ου, ὁ, indagator, inspector, defensor. A διζομαι.

Δικλυαγωλὸς, ου, ὁ, retiarius. Ex δίκλυον, & ἄγω, duco.

Δικλυάλατος, ου, ὁ ἡ ὸν, reti captus, irretitus. Ex δίκλυον, & ἁλίσκω, capio.

Δικλύβολος, v. δικλυοβ.

Δίκλωπα, Diana, ἀπὸ τῶν δικλύων, a retibus, quia venatrix.

Δικλύδιον, ου, τὸ, reticulum, rete parvum. Dim. a δίκλυον.

Δικλυδὰς, ἄους, ὁ, piscator retiarius. Ab cod.

Δικλυοβόλος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui rete jacit, piscator retiarius. Ex δίκλυον, & βάλλω.

Δικτυόθιτος, ου, ὁ ἡ ὸν, retium instar positus, reticulatus. Ex δίκλυον, & τίθημι.

Δικλυόκλωστος, ου, ὁ ἡ ὸν, in retia plexus, in retia fili modo intextus. Ex δίκλυον, & κλώθω, neo, nexo.

ΔΙΚΤΤΟΝ, ου, τὸ, rete; (2) plaga, cassis; (3) media cribri pars.

Δικλυοπλόκος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui retia texit. Ex δίκλυον, & πλέκω.

Δικλυοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, qui retia conficit.

Δικλυολκὸς, οῦ, ὁ, qui rete trahit, piscator retiarius. Ex δίκλυον, & ἕλκω, traho.

Δικλύω, ῶ, f. ώσω, ad retis formam compono & fabrico, reticulatum facio. A δίκλυον.

Δικλυώδης, ες, &

Δικλυωτὸς, ὴ, όν, reticulatus. A δικλυόω.

Δίκυκλος, ὁ ἡ ὸν, binas rotas habens sc. currus: unde & pro carpento tali dicitur.

ΔΙΚΩ, jacio, dejicio.

Δίκωλος, ου, ὁ ἡ ὸν, bimembris. Ex δὶς, & κῶλον, membrum.

Δικωπία, ας, ἡ, scapha, quæ duobus tantum remis agitur. A

Δίκωπος, ου, ὁ ἡ ὸν, duos remos habens. Ex δὶς, & κώπη, remus.

Διλήκυθον, ου, τὸ, gemina lecythus, binæ lecythi. Ex δὶς, & λήκυθος, lecythus.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, syllogismus ab utraque parte feriens adversarium, syllogismus cornutus, complexio. Ex δὶς, & λῆμμα, quod est a λαμβάνω, sumo.

Διλογέω, ῶ, f. ήσω, bis idem dico.

Διλογία, ας, ἡ, sermonis ambiguitas; (2) duplex vocis in eodem loco significatio. Figura Gramm.

Δίλογος, ου, ὁ, bilinguis, fallax.

Δίλογχος, ου, ὁ ἡ ὸν, duas gestans lanceas. Ex δὶς, & λόγχη, lancea.

Δίλοφος, ον, duas cristas, item duplicem verticem habens.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria. Ex δὶς, & λόχος, decuria.

Διμάχαι, οἱ, duplicem pugnam committentes, qui equites & pedites depugnant, prout necessitas exigit. Ex δὶς, & μάχομαι, pugno.

Διμάχαιρος, ον, duobus gladiis armatus.

Διμίδιμνον, ου, τὸ, mensura capiens duos modios. Ex δὶς, & μέδιμνος.

Διμερὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, bipartitus, bimembris. Ex δὶς, & μέρος, pars.

Διμερὰς, Adv. bipartito. A διμερὴς.

Διμίτρητος, ον, duas amphoras capiens.

Διμιτρος, ον, ὁ ἡ ὸν, duas habens seu continens mensuras, qui duabus mensuris seu dimensionibus constat. Ex δὶς, & μίτρον.

Διμίτωπος, ου, ὁ ἡ ὸν, bifrons; (2) anceps.

Δίμηνος, ου, ὁ ἡ ὸν, bimestris. Ex δὶς, & μὴν.

Διμήτωρ, ορος, ὁ, duas matres habens. Ex δὶς, & μήτηρ.

Δίμιτον, ου, τὸ, duplici zona cinctum; (2) duplex germen. Ex δὶς, & μίτος.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans. Ex δὶς, & μνᾶ, mina.

Δίμοιρος, ου, ὁ ἡ ὸν, duas habens partes. Ex δὶς, & μοῖρα, pars. Hinc

Διμοιρία, ας, ἡ, duæ partes, duplum; (2) bes in hæreditatibus; (3) cohors dimidia in militia.

Διμοιρίτης, ου, ὁ, qui duplam portionem capit, cui duplex portio, dupla annona, duplum stipendium datur; (2) qui διμοιρίᾳ præest.

Δίμοιρος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod διμοιρίτης.

Δίμορφος, ου, ὁ ἡ ὸν, biformis. Ex δὶς, & μορφή.

Διμυξος, ου, ὁ ἡ ὸν, duo ellychnia habens. Ex δὶς, & μύξα, ellychnium.

Δινάω, in gyrum agor, vorticosus sum, ut τόπος δινάζων, gurges.

Δίνασι, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & Dor. pro ἐδίνησε.

Διπέμψω, præs. inf. act. Ion. pro διπεῖν.

Διπλάσκε pro διπλάσκετο, volutabat se, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδιπλάσκετο.

Δίπεμμα, τὸ, circumactio in gyrum.

Διπλάω, f. ἄσω, instar vorticis circumago, gyro, verso; (2) verior, moveo me, voluto me. A δίνη.

Διπλέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Δημήτρος ἶξον ἀκλὶς διπλέμψ, Hesiod. Ἔργ. 596.

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, vertex; (2) aëris turbo.

Δινήεις, εσσα, εν, Gen. εντος, ἐσσης, εντος, vorticosus. A δίνη.

Δινηθμὸς, οῦ, ὁ, in vorticem seu gyrum circumactio. A δινέω.

Δίνησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Δῖνος, ου, ὁ, vortex ætherius, turbo; (2) gyrus; (3) vertigo; (4) saltationis genus; (5) vasculi species; (6) urca, in qua fruges teruntur. A δίνη.

Δίνω, idem quod διπέω.

Δινώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, turbineus, vorticibus plenus. A δίνη.

Δινωτὸς, ὴ, όν, turbinatus, tornatus; (2) tessellatus; (3) rotundus. A δινόω.

Δίξος, ου, ὁ ἡ ὸν, bifidus, bifurcus. Ex δὶς, & ξέω, rudo, scalpo.

Διξὸς, ὴ, όν, geminus, Ion. pro διανός.

Διο, Conjunct. ideo, propterea, proinde, quamobrem. Ex διὰ, & ὁ, quod.

Διόγλωττος,

Digitized by Google

Διοβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, a Jove tactus, seu fulmine ictus. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς & βάλλω, *jacio.* Unde

Διόβολος, η, ὁ ἡ ἡ, a Jove missus.

Διογενίτωρ, ορος, τό, Jovis parens, Jovis natalis.

Διογενὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, e Jove genitus, s. ortus; (2) generosus, divus, nobilissimus. Ex διός, & γείνομαι, *nascor.*

Διογένητος, η, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Διογκόω, ῶ, f. ώσω, tumefacio, inflo, tumidum reddo; διογκόομαι, ῶμαι, turgeo.

Διόγκωσις, εως, ἡ, tumefactio. A διογκόω.

Διόγνητος, η, ὁ ἡ ἡ, idem quod διογένητος.

Διοδεία, ας, ἡ, & διόδευσις, εως, ἡ, transitus.

Διοδάσιμος, η, ὁ ἡ ἡ, pervius, permeabilis. A

Διοδεύω, f. εύσω, iter facio per, transeo. Διὼδευε χθ' πόλιν ἡ κάμιλον, Luc. 8, 1. Διοδεύσαντες ἦ τὴν Ἀμφίπολιν, Act. 17, 1. Ex διὰ, & ὁδεύω.

Διοδοιπορέω, fut. ήσω, permeo. Ex διόδος, & πορεύω, *transeo.*

Διόδος, η, ἡ, transitus. Ex διὰ, & ὁδός.

Διόζυγος, ὁ ἡ ἡ, duos ramos habens. Ex δὶς, & ὄζος, *ramus.*

Διόθεν, *Adv.* a Jove. A ζεύς, *Gen.* διός.

Διοιγμός, ὁ, reclusio, ap. *Æsch.* (si locus sanus, *Ern.*) Ch. v. 24. ubi legendum videtur δι ἰυγμοις.

Διοίγνυμι, fut. ξω, aperio, pando, reseto. Ἁλλὰ τὰς γνάθους διοίγυτε, Arist. Conc. 349. Ex διὰ, & οἴγω, *aperio.*

Διοίγω, f. ξω, idem & ex iisd. Βοᾷ διοιγειν κλεῖθρα, Soph. Oed. Tyr. 1296.

Διοιδαίνω, intumesco, iturgesco; (2) intumesco ira; (3) emano, erumpo.

Διοιδέω, ῶ, f. ήσω, intumesco. Διοιδήσασι φλέβες, *Aret.* Διοιδήκῃ ὲκ τ' φαρμακοποσίας τὰ Σκίλη, Luc.

Διοιδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, tumidus, turgidus.

Διοικέω, ῶ, f. ήσω, seorsim habito; (2) rego, administro; (4) instituo. Διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τ βίον· οἰκονομία διοικεῖ), administrantur.

Διοικήσω, a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio; (2) quævis provincia, in qua præses jus dicit, & conventus; (3) administratio multarum provinciarum, apud Scriptores ecclesiasticos, Diœcesis. A διοικέω. Unde

Διοικητὴς, ἔ, ὁ, administrator, procurator, *impr.* fisci.

Διοικητρία, ἡ, promaconda, cellæ penuariæ præposita.

Διοικίζω, f. ίσω, dissocio, incolas dispergo, sparim colloco.

Διοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificando separo & discrimino.

Διοικονομέω, ῶ, fut. ήσω, persevero regendo.

Διοικοῦντας, acc. plur. præs. part. act. *contr.* pro διοικέοντας, a διοικέω.

Διοινοχόος, vinum ministro convivis.

Διοινόω, ῶ, f. ώσω, vino refercio. Ex διὰ, & οἶνος, *vinum.*

Διοίξις, εως, ἡ, apertio, patefactio. A διοίγω.

Διοίσω, 1. f. fut. 1. ind. act. v. διαφέρω, *differo.*

Διοιστεύω, f. εύσω, sagittam mitto per, jaculor.

Διοιστρία, vehementi cupiditate ac propè insania incendo.

Διοιχνέω, ῶ, f. ήσω, pererro, permeo. Διοίχνεσιν ἐσφῶτες αἰνιγμάτων οἶμας, Lyc. 10.

Διοίχομαι, f. οἰχήσομαι, pereo, interreo.

Διόκτυπτος, ὁ, fulmine ictus.

Διοκωχὴ, ἡ, remissio.

Διολιδαίνω, labor per; (2) dilabor e manibus; (3) labor, cado.

Διολιδάω, ῶ, fut. ήσω, idem. Διολιδᾶν τὰς χρῆσας, Arist. Nub. 433.

Διολκὴ, ῆς, ἡ, distractio, tractio per. A διέλκω, *distrabo.*

Δίολκος, ου, ὁ, Tractus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum & vicissim trahebantur. Ab eod.

Διόλλυμι, f. διολῶ, f. ολέσω, p. ολώλεκα, disperdo. Τὸ κάλλος ἀνῆκε τ βίον διώλεσε, Soph. Trach. 472.

Διόλυς, ὁ ἡ ἡ, perpetuus.

Διόλυς, *Adv.* perpetuum, Gl. V.

Διομαλίζω, f. ίσω, complano, lævigo, æqualem reddo.

Διομαλόω, idem.

Δίομβρος, η, ὁ ἡ ἡ, imbre madidus; (2) madidus. Ex διὰ, & ὄμβρος, *imber.*

Διόμνυμι, f. ομόσω, vel ομοῦμαι, dejero; (2) juro; jurejurando adfirmo.

Διομύνω, idem. Ex διὰ, & ὀμύνω, *juro.*

Διομολογίομαι, ήμαι, f. ήσομαι, confiteor; (2) paciscor, ex pacto promitto; (3) constituo; (4) adfirmo; (5) transigo; (6) decido; (7) a te contendo, ut hoc fatearis. Διωμολογησάμεθα τῳ δικαιοσύνῃ ἀριστῳ ἔῃ, Plat.

Διομολόγησις, ἡ, confessio, pactum, transactio.

Δίον, 1. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδιον, a δίω.

Διονομάζω, fut. άσω, denomino, appello. Hinc διονομασμὸς, celeber, in utramque partem.

Διονύσια, ων, τὰ, sacra Bacchia, bacchanalia. A Διόνυσος, *Dionysus*, s. *Bacchus.*

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celebro. Ab eod.

Διονυσιακὸς, ὴ, όν, Bacchicus, Bacchanalis.

Διονυσὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab eod.

Διονύσιον, υ, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Διονύσιος, ία, ιον, Bacchicus. Ab eod.

Διονυσίσκος, υ, ὁ, q. d. Bacchulus; (2) ossea eminentia, quæ prope tempora nascitur. Dim. Ab eod.

ΔΙΟ'ΝΤΣΟΣ, υ, ὁ, Dionysus, Bacchus.

Διόπαις, αἶδος, ὁ, Jovis filius. Ex ζεύς, *Gen.* διὸς, & παῖς, *filius.*

Διόπεμπτος, η, ὁ ἡ ἡ, a Jove missus. Ex ζεὺς, διὸς, & πέμπω, *mitto.*

Διόπερ, *Conjunct.* quapropter, quare, proinde, idcirco. Ex διὰ, *propter*, & ὅπερ, *quod.*

Διοπετὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, a Jove delapsus, de cœlo descendens. Ex ζεὺς, διὸς, & πίπτω.

Διοπομπέομαι, ήμαι, expio, ablego, procul amando, exigo, & procul amoveo, rejicio, nego. Ex Διὸς, *Jovis*, & πομπὴ, *missio.*

Δίοπος, ου, ὁ, administrator, inspector; (2) curator navis; (3) rex. Æschyl. in Pers. 44. v. Eust. ad Il. 2. & Od. 17. A δίοψ.

Διόπτρα, ὁ ἡ ἡ, qui habet duo foramina. Ex δὶς, & ὀπὴ, *foramen.*

Διοπτεύω, f. εύσω, inspicio, curo, custodio, impr. navem; (2) speculor, exploro. Ex διὰ, & ὄπτομαι, *video.*

Διόπτης, ου, ὁ, inspector; (2) dispensator; (3) excubitor; (4) instrumentum geometricum, cujus ope rerum altitudo æstimatur, A διόπτομαι.

Διόπτης, ου, ὁ, qui pervidet, & prospicit, inspector. Ab eod.

Διόπτομαι, f. όψομαι, pervideo, perspicio.

Διόπτρα, ας, ἡ, dioptra, instrumentum geometricum; (2) instrumentum librandis aquis aptum; (3) speculum matricis. A διόπτομαι.

Διοπτρικὸς, ὴ, όν, ad spectanda remotiora aptus.

Διορᾶν, *contr.* pro διορόειν, a διοράω.

Διορατικὸς, ὴ, όν, perspicax. A διοράω.

Διοράω, ῶ, transpicio; (2) perspicio; (3) internosco. Διορᾶν πρός τινα, Isocr.

Διοργάνωσις, εως, ἡ, partium instrumentalium in corpore humano coagmentatio. Ex διὰ, & ὄργανον, *instrumentum.*

Διοργίζω, f. ίσω, ira accendo vel inflammo.

Διόργυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas ulnas longus. Ex δὶς, & ὄργυια.

Διορθόω, ῶ, f. άσω, corrigo, emendo. Διορθῶσθαι τὸ χρίσ, reddo, Phal. Hinc

Διόρθωμα, ατος, τὸ, correctio, emendatio.

Διορθῶν, *corrigens*, *contr.* pro διορθόων, a διορθόω.

Διόρθωσις, εως, ἡ, idem, vel ipsa corrigendi vel emendandi actio, membri luxati repositio. Ab eod. Unde

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.

Διορθωτικὸς, ὴ, όν, qui corrigere potest.

Διορία, ας, ἡ, definita & præscripta dies; (2) discrimen. A δίορος. Unde

Διορίζω, f. ίσω, distermino; (2) extermino; (3) definio, distinguo; (4) explico, explano differendo; (5) statuo, decerno, adfirmo, *quo sensu* (2. 3.) & *in med. dicitur.* Διακριβέστατον διορίζειν περὶ τινος, Isocr. Hinc

Διόρισμα, ατος, τὸ, distinctio, definitio.

Διορισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Διορισμένως, distincte, definite.

Διόρνυμαι, procedo. Ex διὰ, & ὄρνυμι.

Δίορος, ου, ὁ, diremptor, discriminator. Ex διὰ, & ὅρος, *terminus.*

Διόροφος, η, ὁ ἡ ἡ, duplici tecto instructus, duplicem concamerationem, vel contignationem habens. Ex δὶς, & ὄροφος.

Διορόω, vel διορρόω, f. ώσω, in ferum converto, in ferosam qualitatem muto.

Διόρρασις, ἡ, idem quod διόρασις.

Διορυχὴ, ῆς, ἡ, fossa, perfossio. A διορύττω.

Διορυχῆναι, a. 2. inf. pass. v. διορύσσω.

Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta; (2) fovea. Ab eod.

Διορύσσω, vel διορύττω, f. ξω, perfodio. Ὅπου κλέπται ὲ διορύσσουσι, ἡ κλέπτουσι, Matt. 6, 19.

Διορχέομαι, ήμαι, f. ήσομαι, persalto, usque ad finem salto, desalto; (2) peritia saltandi cum aliquo certo.

Διόρασις, εως, ἡ, conversio in ferum.

Δίος, *Jovis*, gen. sing. a Ζεὺς, *Jupiter.*

Δῖος, δία, δῖον, a Jove oriundus; (2) divus, (3) generosus. A Ζεὺς, *Gen.* διός.

Διόσδοτος, η, ὁ ἡ ἡ, a Jove datus. Ex *Gen.* διὸς, & δίδωμι, *do*

Διοσημέα, vel διοσημία, ας, ἡ, signum a Jove datum; (2) prodigiosa tempestas; (3) prodigium, ostentum. Ex ζεὺς, διὸς, & σημεῖον, *signum.*

Διόσκορος, ου, οἱ, Jovis filii, Castor & Pollux; (2) reges. Ex ζεὺς, διὸς, & κόρος.

Διόσκουροι, ων, οἱ, idem; (2) apostemata sub auribus emergentia (παρωτίδες) in gravi morbo salutem indicantia.

Δίοσμος, η, ὁ, vis illa, quæ odorum sensum ad odoratum transmittit. Ex διὰ, & ὀσμὴ, *odor.*

Διόσπυρα, & Διόσπυρον, genus cerasi. Theophrast. hist. plant. 3, 13. Est etiam Diospyron alio nomine lithospermon dicta herba. Plin. 27. § 74. c. 11. *Angl.* Stonecrop.

Διόσυγος, η, ὁ ἡ ἡ, ex gemino constans osse. Ex δὶς, & ὄσυγος, *os.*

Διοσφαίνω, odore (s. suavi, s. fœdo) perfundo, imbuo, *unde* inquino fœdis sordibus.

Διότι, *Conjunctio*, quoniam, quamobrem, quare. Ex διὰ, *propter*, & ὅτι, *quod.*

Διοτρεφέσι, dat. pl. *Ion.* pro διοτρεφέσι, a διοτρεφὴς.

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, a Jove nutritus, Jovis alumnus. Ex ζεὺς, *Gen.* διὸς, & τρέφω.

Διερία, ῶ, f. ήσω, permingo, permeio. Hinc

Διερητικὸς, ὴ, όν, vim habens urinam ciendi.

Διοχέτεια, ἡ, aquæ deductio.

Διοχετεύω, f. εύσω, per canalem aquam deduco, aquam per tubam duco.

Διοχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, quo duo vehi possunt. Ex δὶς, & ὄχος, *currus.*

Διοχλία, ᾶ, f. ήσω, turbe, molestiam exhibeo, molestus sum.

Διοχλίζω, idem quod ὀχλίζω.

Διοχυρόω, ῶ, f. άσω, munio, firmo.

Δίοψ, οπος, ὁ, dispensator, Hes. A διόπτομαι. Hinc

Διόψις, εως, ἡ, transpectus; (2) perspectio.

Δίπαις, δος, ὁ ἡ ἡ, duorum liberorum parens; (2) bis puer.

Διπάλαιστος, η, ὁ ἡ ἡ, duorum palmorum, bipalmis. Ex δὶς, & παλαιστὴ, *palmus.*

Δίπαλτος, ὁ ἡ ἡ, qui utrimque vibrari potest; (2) utrimque telum vibrans, bina tela tenens; (3) ambidexter. Ex δὶς, & πάλτης, *vibratus.*

Διπάλτως, *Adv.* utrimque vibrando telum; (2) ambabus manibus, totis viribus.

Δίπηχυς,

Digitized by Google

Δίπηχυς, υος, ὁ ἡ ὑ, bicubitalis. Ex δὶς, & πῆχυς, *cubitus.*

Διπλάζω, f. άσω, geminus fum ; (2) duplico. A διπλόος.

Δίπλαξ, ακος, ὁ, ἡ, læna duplicata ; (2) ὁ ἡ ὑ, duas habens cruftas. Ab eod. vel etiam ex δὶς, & πλάξ, *cruſta.*

Διπλασιάζω, f. άσω, duplico, gemino.

Διπλασιασμὸς, ὁ, duplicatio ; (2) Figura grammatica, qua litera geminatur.

Διπλάσιος, ία, ιον, duplo major ; (2) duplex, geminus. A διπλόος.

Διπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὑ, duplex. Ab eod.

Δίπλεθρον, ου, ὁ ἡ ὑ, ſpatium duorum jugerum ; (2) duo jugera. Ex δὶς, & πλέθρον.

Δίπλεθρος, ον, duo jugera æquans.

Διπλεθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, duplicatus, bis plenus. Ex δὶς, & πλεθω, *impleo.*

Διπλόη, ῆς, ἡ, duplicitas ; (2) fraus, verſutia, deceptio ; (3) obſcuritas. A διπλόος.

Διπλοείματος, ον, duplicato pallio utens.

Διπλοΐζω, duplico, ap. *Æſch.* (*ſi lectio ſana* Ern.) Ag. v. 844.

Διπλοΐς, ίδος, ἡ, læna duplicata ; (2) toga Rom. quæ totum hominem ambit ; (3) pallium ; (4) chlamys. Ab eod.

ΔΙΠΛΟΟΣ, ῆ, ὁν, f. διπλὴ, ῆ, n. διπλόον, ῆν, duplex, duplus ; (2) verſipellis, verſutus ; (3) magnus.

Διπλοσήμαντος, ε, ὁ ἡ ὑ, duas habens ſignificationes. Ex διπλόος, & σημαίνω.

Διπλόω, ῶ, f. ώσω, duplico. Διπλώσατε διττῇ διπλᾷ χρυσὸν ἔργα ἀυτῶν, Apoc. 18, 6.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, diploma, literæ principum, vulgo *patentes* ; (2) vas duplex.

Διπλωσις, ὴ, duplicatio. A διπλόω.

Δίπνοος, ον, duo ſpiracula habens.

Διποδία, ὴ, genus ſaltationis Laconicæ ; (2) dimenſio verſuum per duos pedes, v. c. qui Hexameter vulgo dicitur, χρὴ διποδίαν eſt trimeter, ut et ſenarius Iambicus.

Διποδισμὸς, ὁ, idem.

Διποδίζω, f. ξω, ſalto per διποδίαν.

Διποδικὸς, αία, αίον, bipedalis, bipedaneus.

Δίπους, ους, ὁ ἡ ὑ, idem. A δίπους.

Δίπολος, ε, ὁ ἡ ὑ, bis verſus ſeu aratus. Ex δὶς, & πολέω, *verſo.*

Δίπορος, ε, ὁ ἡ ὑ, duas vias ſeu duos meatus habens. Ex δὶς, & πόρος, *meatus.*

Διπόταμος, ον, duo flumina habens, qui a duobus fluminibus alluitur.

Δίπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, bibes. Ex δὶς, & πους, *pes.*

Διπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὑ, biceps, bifrons, anceps. Ex δὶς, & πρόσωπον.

Δίπρυμνος, ε, ὁ ἡ ὑ, duplicem puppim habens. Ex δὶς, & πρύμνα, *puppis.*

Δίπρορος, ε, ὁ ἡ ὑ, duplicem proram habens. Ex δὶς, & πρῶρα, *prora.*

Διπτερὸς, ε, ὁ ἡ ὑ, bipennis, binas alas ſive pennas habens. Ex δὶς, & πτερὸν, *ala.*

Διπλέκης, υκος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.

Δίπλυξ, υχος, ὁ ἡ ὑ, duplex. Ex δὶς, & πτύσσω, *plico.*

Δίπτυχα, *Adv.* dupliciter. A δίπλυχος.

Δίπλυχος, ε, ὁ ἡ ὑ, duplex, geminus. Hinc δίπλυχον δελτίον, pugillaris duplicatus. A δίπλυξ.

Δίπυλος, duas portas habens.

Διπύρλιον, ε, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, ſpecillum, duo capita habens, averſa parte, & in ſumma cuſpide, velut nucleos.

Διπύρλων, ε, ὁ ἡ ὑ, duos nucleos habens ; (2) qui interiore ligno gemino eſt. Ex δὶς, & πυρὴν, *nucleus.*

Διπυρίτης, ὁ, bis coctus, *Epith.* panis.

Δίπυρος, ε, ὁ ἡ ὑ, idem. Ex δὶς, & πῦρ.

Δ ΙΡΡΑΙ'Α, ας, ἡ, herba quædam.

Διρράδος, ον, duabus lineis deſcriptus, notatus.

Δίρρυθμος, ον, duos rhythmos habens.

Δίρρυμος, ε, ὁ ἡ ὑ, duos temones habens. Ex δὶς, & ῥυμὸς, *temo.*

Δ Ι'Σ, *Adv.* bis, quod in compoſitis ſequente Vocali vel Diphthongo σ fere retinent, ſequente Conſona vero plerumque amittit, v. gr. δίσσυλλος, biſſextus, δίαυς, bipes. Sed dicitur tamen etiam δίφθογγος, pro δίστοφθογγος, & διδαυὴς, pro διθαυὴς.

Δὶς, διὸς, ὁ, Jupiter, ſed pro hoc Nominativo in uſu eſt Ζεύς.

Δισαλία, impuritas. A δεῖσα, *ſtercus.*

Δισεγλόγη, ης, ἡ, atneptis. A δισέγλογος.

Δισέγλογος, ε, ὁ ἡ ὑ, atnepos. Ex δὶς, & ἔγλογος, *nepos.*

Δίσεκτος, ε, ὁ ἡ ὑ, biſſextus.

Δισεξάδελφος, conſobrinus patruelis.

Δίσδυος, ε, ὁ, qui duas habet uxores. Ex δὶς, & ἐυνὴ, *cubile.*

Δίσεφθος, ε, ὁ ἡ ὑ, bis coctus, recoctus.

Δίσημος, ον, duplicem ſignificationem habens.

Διεθανὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, bis moriens. Ex δὶς, & θνήσκω, *morior.*

Δισκεύς, έως, ὁ, cometa quidam. A δίσκος.

Δισκεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio.

Δισκέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Δίσκημα, τὸ, quod jaculamur, projicimus, ut δίσκον.

Δίσκηπτρος, ον, duo ſceptra tenens.

Δίσκος, ον, perumbroſus.

Δισκήσεως, a. 1. part. act. *Æol.* pro δισκήσας, a δισκέω.

Δισκοβολία, ας, ἡ, diſci jactus. A δισκοβόλος.

Δισκοβολῶ, ε, ὁ, diſci jaculator. Ex δίσκος, & βάλλω, *jaceo.*

Δ Ι'ΣΚΟΣ, ε, ὁ, diſcus, orbis ferreus, ligneus, ſaxeus, vel plumbeus, quem exercendi corporis cauſſa jacere ſolebant olim ; (2) orbis ſolis ; (3) vas in quo cibaria apponuntur, patina, quadra ; (4) ſpeculum.

Δίσκυρα, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. Ex δίσκος, & Ionico ὖρος, pro ὅρος, *terminus.*

Δισκυφόρος, ον, diſcum ferens.

Δισμύριοι, αι, α, bis decies mille, viginti millia, reperitur & δισμύριοι, α, ον.

Δίσπαππος, ε, ὁ, atavus. Ex δὶς, & πάππος, *avus.*

Δισπιθαμαῖος, αία, αῖον, idem quod

Δισπίθαμος, ε, ὁ ἡ ὑ, duas ſpithamas longus ; (2) duos dodrantes altitudine æquans. Ex δὶς, & Σπιθαμὴ, *ſpithama.*

Δισπόνδειος, ε, ὁ, geminus, vel duplex ſpondeus.

Διστάκις, *Adv.* bis. A διστός.

Διστάρχης, ε, ὁ ἡ ὑ, princeps vel rex geminus. Ex δὶς, & ἄρχων, *princeps.*

Διστεύω, f. εύσω, duplex ſum. A διστός.

Διστολογία, vel διτλολογίω, ῶ, f. ήσω, geminato verbo loquor ; (2) bis dico ; (3) duobus modis effero. Ex δίστολος, & λέγω.

Διστολόγιος, ον, quod duobus modis pronunciatur, ſcribitur.

Δίστολος, vel διτλὸς, ὴ, όν, duplex, geminus. A δὶς.

Διστυλλαβία, ὴ, duæ ſyllabæ.

Διστύλλαβος, ε, ὁ ἡ ὑ, duabus conſtans ſyllabis.

Διστυλλαβῶς, per duas ſyllabas.

Διστυμφωνία, ῶ, f. ήσω, duarum ſum Conſonantium. A

Διστύμφωνος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui duarum eſt Conſonantium.

Δίστασις, dupliciter.

Δισταγμὸς, ε, ὁ, dubitatio. A διστάζω,

Διστάδιος, ον, duo ſtadia æquans.

Δ Ι Σ Τ Α'Ζ Ω, f. άσω, dubito, ambigo. Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας, Matt. 14, 31.

Διστακτικὸς, ὴ, όν, dubitativus.

Δίστασις, εως, ὴ, dubitatio, A διστάζω.

Διστατικὸς, ὴ, όν, dubitativus. Ab eod.

Διστέγιος, ον, bilibris ; (2) duplum ponderans.

Δισταφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, bis ſepultus. Ex δὶς, & θάπτω, *ſepelio.*

Δισοικία, ίας, ὴ, duplex tectum vel domicilium duobus tectis ſeu contignationibus duabus inſtructum. A

Δίστεγος, ε, ὁ ἡ ὑ, duas contignationes habens. Ex δὶς, & στέγη.

Δίστιχος, ε, ὁ ἡ ὑ, duos ordines habens ; (2) ex duobus verſibus conſtans.

Δισστοιχία, ας, ὴ, duplex ordo, bini ordines. A

Δίστοιχος, ε, ὁ ἡ ὑ, idem quod δίστιχος.

Δίστοκος, ε, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Δίστολος, ον, geminus.

Διστομέω, bilinguis ſum.

Δίστομος, ε, ὁ, ἡ ὑ, geminum os habens ; (2) anceps, acutus ; (3) duo habens oſtia.

Δισύλλαβος, ε, ὁ ἡ ὑ, idem quod δισυ.

Διχαδὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, bifidus. Ex δὶς, & χίζω, *findo.*

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille, duo millia.

Δίχαλος, ε, ὁ ἡ ὑ, utroque claudicans pede. Ex δὶς, & χωλὸς, *claudus.*

Δισωματος, ε, ὁ ἡ ὑ, bicorpor. Ex δὶς, & σῶμα, *corpus.*

Δίσωμος, ε, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.

Διταλαντος, duo talenta ponderans.

Διτοκέω, ῶ, f. ήσω, bis pario ; (2) gemellos pario. A

Δίτοκος, ε, quæ bis peperit. Ex δὶς, & τίκτω, *pario.*

Διτονίζω, duobus diverſis tonis utor in pronunciando.

Διτλαχῶς, *Adv.* dupliciter. A διτλόος.

Διτλογλωττία, ας, ὴ, duplex lingua. A

Διτλόγλωττος, ε, ὁ ἡ ὑ, bilinguis, duplicis linguæ. A διτλὸς, & γλῶττα, *lingua.*

Διτλογονέω, ῶ, bis pario, ſeu bina pario. Ex διτλὸς, & γίγνομαι, quod eſt a γένομαι.

Διτλολογέω, ῶ, idem quod διαυολογέω.

Διτλὸς, ὴ, όν, duplex, *Attice*, pro διαυός.

Δίτυλος, ον, duplicem gibbum habens.

Διυγραίνω, madefacio, humecto. A δίυγρος.

Δίυγρος, ε, ὁ ἡ ὑ, humidus ; (2) uliginoſus ; (3) mollis, infirmus.

Διυλαδέομαι, f. άσομαι, in materiam abeo.

Διύλίζω, f. ίσω, defæco, per colum transfundo. Οἱ διυλίζοντες τὸν κάνωπα, Matt. 23, 24. Ex διὰ, & ὑλίζω, *defæco.*

Διύλισις, εως, ὴ, defæcatio, percolatio ; (2) baptiſmus. A διυλίζω.

Διυλισμὸς, ε, ὁ, idem & ab eod.

Διυλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum. Ab eod.

Διυπνίζω, f. ίσω, expergefacio, e ſomno excito. Ex διὼ, & ὕπνος, *ſomnus.*

Διυφαίνω, intertexo, pertexo.

Διφαλαγγάρχης, ε, ὁ, præfectus duarum phalangium. Ex διὰ, & φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγαρχία, ας, ὴ, præfectura, qua quis duabus phalangibus præeſt. A

Διφαλάγγαρχος, ε, ὁ, idem quod διφαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, ας, ὴ, duplicata phalanx ; (2) duæ phalanges. Ex δὶς, & φαλαγξ ; *phalanx.*

Διφασία, ας, ὴ, duobus modis dici, ſermo duplex & ſecum non conveniens. A

Διφάσιος, ία, ιον, qui duobus modis dicitur, bifarius ; (2) duplex, geminus. Ex δὶς, & φάσις, a φάω, *dico, aio.*

Δίφατος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui duobus modis dicitur. Ex δὶς, & φάω, *dico.*

Δ Ι Φ Α' Ω, ῶ, quæro, veſtigo. Τιλὼ διφῶσα καλιὴν, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Διφήτωρ, ορος, quæſitor, inveſtigator.

Δ Ι Φ Θ Ε'Ρ Α, ας, ὴ, pellis, exuvium ; (2) veſtis coriacea ; (3) membrana, in qua ſcribitur.

Διφθβίας, ε, ὁ, qui geſtat διφθέρας.

Διφθέριον, ε, τὸ, ulcus quoddam. Ab eod.

Διφθερίτης, ε, ὁ, idem quod διφθερίας.

Διφθερίτης, ιδος, ὴ, femina, quæ veſtem coriaceam geſtat. A διφθερίτης.

Διφθεροπώλης, ε, ὁ, qui pellibus negotiatur.

Διφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego, corio intego. A διφθέρα.

Διφθογγίζω, per dipthongum ſcribo aut pronuncio.

Διφθογγραφέω, per dipthongum ſcribo.

Δίφθογγος, ε, ὁ ἡ ὑ, duplicem ſonum habens ; (2) ὴ, duæ vocales in unum ſonum conflatæ, Diphthongus. Ex δὶς, & φθόγγος.

Διφορέω, ῶ, f. ήσω, biferus ſum, bis fructum fero. Hinc

Διφόρησις, ὴ, differentia, diſcrimen.

Δίφορος, ε, ὁ ἡ ὑ, biferus, bis anno fructum ferens. Ex δὶς, & φέρω, *fero.*

Δίφραξ, ακος, ὁ, ἡ, ſolla. A δίφρος.

Digitized by Google

Διφρὰς, ἀδος, ἡ, idem & ab eod.
Διφρεία, ας, ἡ, aurigatio, currus agitatio vel circumagitatio. A διφρεύω.
Διφρελάτειρα, ἡ, currus agitatrix.
Διφουτὴς, οῦ, ὁ, auriga, currus, seu bigarum agitator, rector plaustri. Ab eod.
Διφρεύω, f. εύσω, curru aut bigis vehor; (2) aurigor, moderor currum. A δίφρος.
Διφρηλασία, ας, ἡ, currus agitatio, aurigatio. Ex δίφρος, & ἐλαύνω, *agito*. Unde
Διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator, auriga.
Διφροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sella lecticaria aliquem gestat. Ex δίφρος, & φέρω, *fero, gesto*.
Δίφρος, ὁ, iners, otiosus, deses, q. d. sellularius. Ex Hes. A δίφος.
Διφρουχος, ου, ὁ, sella curulis aurigæ. Dim. a δίφρος.
Δίφρυτις, ὁ ἡ ἡ, animi dubius.
Διφροσκηνία, ας, ἡ, vehiculorum fabrica, sellarum fabricatio. Ex δίφρος, & σκήνυμι.
Δ Ι'ΦΡΟΣ, ου, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga sedebant; (2) bigæ; (3) sella.
Διφουλκέω, ῶ, f. ήσω, currum traho. Ἄντυγα διφρελκεῖ, Epigr. Ex δίφρος, & ἕλκω.
Διφρωγία, ας, ἡ, bigarum seu sellarum fabricatio. Ex δίφρος, & ἔργον, *opus*.
Διφρωφορέω, ῶ, f. ήσω, curru veho. A
Διφροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sella lecticaria aliquem gestat. Ex δίφρος, & φέρω, *fero*.
Διφυγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, bis tostus, qui bis torretur. Ex δὶς, & φύγω, *torreo*.
Διφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui duas habet naturas; (2) bipartitus, geminus. Ex δ.ς, & φυή.
Διφυΐα, ας, ἡ, bifida partitio. Ex διφυὴς.
Δίφυλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, bina folia habens, bifolius. Ex δὶς, & φύλλον, *folium*.
Δίφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicem habens vocem; (2) duplici voce loquens, bilinguis. Ex δὶς, & φωνὴ, *vox*.
Δ φᾶσα, part. *contr.* pro διφάουσα, a διφάω.
Δίχα, *Adv.* dupliciter, dividim; (2) fine, absque, seorsim a. A δὶς.
Διχάζω, f. άσω, in duo divido, separo; (2) dissidere facio Ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄνθρωπον κατὰ πατρὸς αὐτοῦ, Matt. 10, 35. A δίχα.
Διχαίνω, idem.
Διχασμὸς, ῥ ὁ, unus dentium quatuor anteriorum. A διχάζω, quoniam dentes isti cibum dividunt.
Διχῇ, *Adv.* divisim, bifariam, dupliciter.
Διχηλάω, f. άσω, ungulam bisulcam habeo.
Διχηλέω, ῶ, f. ήσω, idem. A
Δ χηλὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, in duas chelas fissus; (2) ungulam habens bifulcam; (3) bisulcus, bifidus. Ex δὶς, & χηλή.
Διχθὰ, dupliciter, bifariam. A δίχα.
Διχθάδιος, α, ον, duplex. A διχθά.
Διχθὰς, άδος, ἡ, duplex. Ab eod.
Διχίτων, ὁ ἡ ἡ, duabus tectus tunicis. Ex δὶς, & χιτὼν.
Διχόθεν, *Adv.* a duabus partibus. A δίχα.
Διχόθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, dubius animi.
Διχοίνικον, ου, τὸ, mensura continens duas chœnicas. A
Διχοίνικος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas capiens chœnicas. Ex δὶς, & χοῖνιξ, *chœnix*.
Δ χλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicis iræ.
Δ χόμην ωνος, ὁ ἡ ἡ, in duas partes mensem secans. Ex δίχα, & μὴν. Hinc
Διχομηνία, ας, ἡ, dimidia mensis pars; (2) plenilunium.
Διχομηνιαία, ας, ἡ, sc. ἡμέρα, dies, qui mensem in duas partes æquales dividit; (2) qui e decimo quinto die mensis aliquid facit. Ab eod.
Διχόμηνις, ιδος, ἡ, luna plena & soli adversa; (2) medius mensis, Idus. Ab eod.
Διχόμυθος, ου, ὁ, idem quod δίχομυθος.
Διχόμυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplicis consilii, anceps, dubius. Ex δίχα, & μῆτις, *consilium*.
Διχόμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ambigue loquitur; (2) ambiguus. Ex δίχα, & μῦθος.
Διχονοέω, ῶ, f. ήσω, dissentio, dissideo. Ex δίχα, & νοῦς, *mens*.
Διχόνοια, ας, ἡ, duplex seu bifaria sententia mentis, dissensio. Ex iisd.
Διχορία, ας, ἡ, divisio chori in duas partes, chorus in duas partes divisus. Hinc
Διχορηδὸν, f. άσω, in duabus choreis cano.
Διχορρὰγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, duplicem rupturam habens, dupliciter ruptus. Ex δίχα, & ῥήγνυμι, *rumpo*.
Διχορρόπως, *Adv.* in duas partes.
Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio, secessio. Ex δίχα, & στάσις, *statio*.
Διχοστατέω, ῶ, f. ήσω, dissideo, dissentio, discordo; (2) dissensionem facio; (3) contendo; (4) ambigo, dubito. Ὅταν γυνὴ κρὶς ἄνδρα μὴ διχοστατῇ, Eur. Med. 15. Ex δίχα, & ἵστημι, *sisto*.
Διχοτομέω, ῶ, f. ήσω, in duas partes seco, dissecco, separo. Διχοτομήσει αὐτὸν, Matt. 24, 51. Ex δίχα, & τέμνω, *seco*.
Διχοτόμημα, ατος, τὸ, una ex duabus partibus æqua proportione divisis; (2) particula, frustum. A διχοτομία.
Διχοτομία, ἡ, divisio in duas partes. A
Διχότομος, ου, ὁ ἡ ἡ, dissectus, in duo divisus; (2) dimidiatus.
Διχοτόμος, in duo dividens. A δίχα, & τέμνω.
Διχοφρονέω, dissideo, dissentio.
Διχοφροσύνη, ης, ἡ, discordia; (2) inimicitia; (3) seditio. A
Διχόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, discors, dissentiens, qui mente est discordi. Ex δίχα, & φρὴν.
Διχόω, divido in duas partes.
Δίχροια, ας, ἡ, geminus color. A δίχρους.
Διχρονέω, ῶ, f. ήσω, sum duorum temporum, sum anceps, indifferens. A δίχρονος.
Διχρονοκατάληκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, desinens in ancipitem vocalem.
Δίχρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui duorum temporum est, anceps, indifferens, communis.
Δίχρους, *contr.* δίχροος, ου, ὁ ἡ ἡ, bicolor, qui gemini coloris est. Ex δὶς, & χρόα.
Διχρωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Διχῶς, *Adv.* dupliciter. A δίχα.
Δ Ι'ΨΑ, ης, ἡ, sitis; (2) vehemens desiderium.
Διψᾷ, *sitit*, vide διψᾶ.
Διψακὶς, ἄδος, ὁ, morbus renum, quem comitatur maxima sitis; (2) genus herbæ; *Angl.* Treasil. A διψᾶ. Unde
Διψαλέος, ία, έον, sitibundus, siticulosus.
Διψὰς, άδος, ἡ, siticulosa, bibula, arida; (2) genus viperæ veneno celerius necantis, prester, causo, melanurus; (3) genus herbæ.
Διψάω, ῶ, f. ήσω, sitio; (2) cupio, desidero, appeto. Διψᾶν ὑδάτων μάλιστα, Herodot. Πόλις ἐλεθρίως διψήσασα, Plat.
Διψᾷ, *sitit*, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro διψᾶ, *contr.* ex διψάῃ, a verbo διψάω.
Διψηδὲς, ρά, ρὲν, siticulosus, aridus. Ab eod.
Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi διψάω.
Δίψησις, ἡ, sitis.
Διψητικὸς, ἡ, όν, sitim provocans; (2) siticulosus, sitiens, sitibundus. A διψάω.
Δίψιος, α, ὁ ἡ ἡ, siticulosus, aridus. A διψᾶ.
Δίψος, ους, τὸ, idem quod δίψα.
Διψυχία, ῶ, f. ήσω, ambigo, ambiguo & duplici sum animo.
Διψυχία, ας, ἡ, dubitatio, hæsitatio. A
Δίψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, animo duplex, qui mentem habet dubiam & inconstantem. Ex δὶς, & ψυχὴ, *anima*.
Διψὰδης, ους, ὁ ἡ ἡ, siticulosus, sitibundus. A διψα, *sitis*.
Διψῶντες, pro διψάοντες, a διψάω.
Δ Ι'Ω, expello, abigo; (2) timeo; (3) celeriter curro, fugio. Πίρι γὰρ δίε φυμβρὶς λαῶν, Il. 5, 566. Μὴ σε, ἡ ὀπλότερός περ ἐών, ἀγορῆνδε δίηαι, Βάλλων χερμαδίοισι, Odyss. 21, 370.
Διωβόλιον, ου, τὸ, duo oboli. Ex δὶς, & ὀβελὸς, *obolus*.
Διώβολον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.
Δίωγμα, ατος, τὸ, id quod persequimur; (2) sacrum quoddam apud Græcos, a quo viri arcebantur. A διώκω.
Διωγμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, exagitatio, vexatio. Ab eod.
Διωδύσην, 3. f. a. 1. ind. a&. v. διοδύω.
Δ.ώδυνος, ον, acerbus, gravem dolorem adferens.
Διαθέω, f. διάσω, vel διαθήσω, dispello; (2) diluo, refello; (3) intrudo per, trajicio impellendo; (4) detrudo, deturbo; (5) ejicio, propulso. Τάδε πάντα διωθήσετο, Dem. Διωσάμβου τὼ ὀρχὼ, ἢ ὄχλον, Plut.
Διαθίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Διαθισμὸς, οῦ, ὁ, impulsio; (2) propulsio.
Διακάθω, *Att.* idem quod διάκω.
Διακέμβω, *Ion.* pro διάκειμι, a διάκω.
Διάκειν, *Dor.* pro διάκειμι.
Διακτέος, έα, έον, persequendus. Ab eod.
Διάκτης, ου, ὁ, persecutor. Ab eod.
Διακτὸς, ὴ, όν, quem persequi debemus; (2) quem consectari oportet, expetendus.
Διάκτρια, ἡ, persecutrix, venatrix.
Διακτὺς, ύος, ἡ, persecutio. A
Δ Ι'ΩΚΩ, f. ξω, & ξομαι, expello, abigo; (2) in exsilium mitto; (3) persequor, insequor; (4) adsequi conor, consector, adfecto, expeto; (5) persequor judicio, accuso, reum ago; (6) persequor oratione, describo. Διώξομαί Ϛε δεινλίας, reum agam, Arist. Eq. 367. Φῆδοι διώκοντες σε ναυτικῷ ϛόλῳ, discesserunt ut persequantur. Soph. Phil. 562. Οὐδὲ ταπεινὰς διώκῃ ἢ ἑαυτῇ βίον, Isocr.
Διαλίνιος, ία, ον, ulnas expansas habens.
Δ ΙΩΛΤΊΙΟΣ, α, ὁ ἡ ἡ, magnus; (2) vehemens; (3) late se extendens.
Διωμοσία, ας, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum de calumnia. A διόμνυμι.
Διώμοτος, ου, perjurius.
Διώνη, ης, ἡ, Dione, mater Veneris.
Διανόμασμένος, perf. part. pass. v. διονομάζω.
Διονυμία, ας, ἡ, duplex nomen. A
Διώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, binominis, duo habens nomina; (2) celebris, pervulgatus. Ex δὶς, & ὄνομα, *nomen*.
Διανυσος, idem quod διώνυμος.
Διοξάτω, 3. s. a. 1. imper. act. v. διώκω.
Διοξιπλάθης, ου, cursor, festinans.
Διόξιππος, α, ὁ, equorum agitator. Ex διώκω, & ἵππος, *equus*.
Δίοξις, ως, ἡ, persecutio. A διώκω.
Διοξόσι, 3. pl. a. 1. conj. act. v. διώκω.
Διορ α, dilatio; (2) intervallum.
Διορισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. διορίζω.
Διορισμένως, *Adv.* definite; (2) seorsim, particulatim.
Διόρυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, duplex tectum habens.
Διορυχὴ, ῆς, ἡ, fossa. A διορύσσω. Unde
Διόρυγμα, ατος, τὸ, fossa per aliquem locum ducta.
Διορυχίης, ου, ὁ, qui parietes perfodit.
Διώρυξ, υχος, vel υγος, ἡ, fossa; (2) cuniculus.
Διορύσσω, perfodio.
Διορυχὴ, ἡ, idem quod διώρυξ.
Διασάμβω, a. 1. part. med. v. διαθέω.
Διωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsio; (2) dilatatio cum pulsu. A διαθέω.
Διασμὸς, οῦ, ὁ, protrusio, extensio. Διασμὸς χειρῶν, *Act.* Ab eod.
Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum chirurgicum, quo aliquid ex vulnere detruditur; (2) vectis. Ab eod.
Διώτη, ης, ἡ, diota, genus vasis duas habentis ansas. A
Δίωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, duas habens aures; (2) duas habens ansas. Ex δὶς, & οὖς, ὠτὸς.

Δμῳδὸν,

Digitized by Google

Δμῆθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Dor. & Bœot.* pro ἐδμήθησαν, a δμάω.

Δμηθεῖσα, *domita*, a. 1. part. paſſ. f. g.

Δμηθήτω, *dometur*, 3. ſing. a. 1. imp. paſſ.

Δμῆσις, εως, ἡ, ſubactio, domitio; (2) ipſe domandi actus. A δαμάω.

Δμήτειρα, ας, ἡ, domitrix. A δμητήρ.

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor. A δαμάω.

Δμητός, ή, όν, domitus. Ab eod.

Δμωὴ, ῆς, ἡ, ſerva, ancilla. A δμώς.

Δμωὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Δμωός, οῦ, ὁ, ſervus. A δμάω.

Δμῶς, ῶος, ὁ, idem & ab eod.

Δμῶσιν, *ſervis*, dat. plur. cum ν ἐφελκ.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, f. ίσω, agito & percutio, vel excutio manibus; (2) induo. Ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἰδυοπάλιζεν, Il. 4, 472.

Δνόφιος, ία, ον, caliginoſus, ater. A δνόφος.

Δνοφερρῶσι, dat. pl. *Ion.* pro δνοφερᾶῖς. A

Δνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

ΔΝΟΦΟΣ, υ, ὁ, tenebræ, caligo.

Δοάζω, ομαι, dubito, delibero; (2) poſt dubitationem tandem decerno.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, decretum; (2) placitum, dogma; (3) ritus, inſtitutum. A δοκέω, *cenſeo.* Hinc

Δογματίζω, f. ίσω, dogma aliquod introduco, dogmata trado; (2) ritibus onero; (3) conſulto; (4) cenſeo. Τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε; Col. 2, 20.

Δογματικὸς, ὴ, όν, dogmaticus, qui certam rerum quarundam ſcientiam dari ſtatuit; (2) ad præcipiendum vel docendum aptus.

Δογματιστὴς, οῦ, ὁ, qui dogmatis alicujus eſt auctor vel defenſor. A δογματίζω.

Δογματοποιΐα, ῶ, f. ήσω, decretum facio.

Δογματοποιΐα, ἡ, inventio ſententiarum philoſophicarum, confectio ſyſtematis philoſophici.

Δεθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. δίδωμι.

Δεθείσης, *datæ*, gen. ſing. a. ejuſd. f. g.

Δεθῆναι, *datum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

ΔΟΘΙΗΝ, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnoſis corporis partibus.

Δοθίων, ωνος, ὁ, idem.

Δοιὼ, *duo*, nom. plur. n. g. *Poët.* pro δύω.

Δοιάζω, f. άσω, dubito; (2) conſulto, delibero. A δοιή.

ΔΟΙΔΥΞ, υκος, ὁ, piſtillum mortarii; (2) cochlear, quo contuſa eximuntur.

Δοιδυκοφόρος, υ, ὁ, piſtilli ſonum timens.

Δοῖεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *Bœot. & Æol.* pro δοίησαν. A δίδωμι.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, dubium, dubitatio. A δύο.

Δοίη, 3. ſ. aor. 2. opt. v. δίδωμι.

Δοιὼ, *duo*, nom. pl. m. g. *Poët.* pro δύο.

Δοιὸς, ά, όν, geminus. Ab eod.

Δοιὼ, *duo*, nom. dual. g. m. *Poët.* pro δύο.

ΔΟΚΑΖΩ, fut. άσω, obſervo, exſpecto, arbitror. Ὡρὴν φαιπλύδῃ νιν ὅτε κράναιαι δοκασεῖς, Theoc. 1, 150.

Δοκασεῖς, 2. ſ. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro δοκήσεις, a δοκέω.

Δοκεῖς, 2. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro δοκέεις.

Δοκεύω, obſervo, exſpecto; (2) inſidior. Βὶῃ Κύλασσε δοκεύων, Heſiod. a. 480. A

ΔΟΚΕΩ, ῶ, f. ήσω, videor, cenſeo, exiſtimo; (2) probo; (3) in aliqua exiſtimatione ſum, laudor, celebror. *unde* δοκοῦντες *ſunt* clari, &c. *Impers.* δοκεῖ, videtur, placet, volo, ut ὡς δοκεῖς, τί δοκεῖς, ὅσσον δοκεῖς, ſunt formulæ admirandi. *In paſſ.* δέδοκται, viſum eſt, decretum eſt. Δοκῶ μοὶ ἀδύνατος εἶναι, Plat. Κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον τῶν ὑπομεῖναι, Xen. Ἀριστος εἶ δοκεῖ, Luc. Ὡς τότ' ἐδόκει, Æſch.

Δόκημα, ατος, τὸ, idem quod δόκησις.

Δεκησιδίξιος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui ſibi acutus & dexter videtur, qui ſe fauſtum & felicem exiſtimat. Ex δοκέω, & δεξιός.

Δόκησις, εως, ἡ, exiſtimatio, opinio, ſuſpicio, exſpectatio. A δοκέω.

Δεκησισοφία, ας, ἡ, opinio, quam quis falſo de ſua ſapientia concipit. A

Δεκησίσοφος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui ſibi videtur ſapiens eſſe, quum non ſit. Ex δοκία, & Σοφὸς, *ſapiens.*

Δοκίδιον, ε, τὸ, trabecula, trabs parva, Dim. a δοκός.

Δοκιμάζω, f. άσω, exploro, probo, examino, experior; (2) approbo, in pretio habeo; (3) utile judico, conſultum cenſeo: *it. ſimpliciter*, judico, cenſeo; & *in paſſ.* (1) tutelæ meæ permittor, togam virilem ſumo; (2) de iis quorum vita & mores explorantur, an quis ſit ad honores, quos petit, admittendus. Δοκίμαζε τὸν φίλον ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ βίου ἀτυχίας, Iſocr. Πρὸς ἀνθρώπων δοκιμάζεσθαι, Plat. A δόκιμος. Hinc

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio; (2) *impr.* eorum qui honores petunt; (3) cenſura; (4) ſpecimen, documentum.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, explorator, examinator, æſtimator; (2) approbator. Ab eod.

Δοκιμαστικὸς, ὴ, όν, exploratorius. A δοκιμαστής.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia. A δόκιμος.

Δοκίμιον, υ, τὸ, exploratio. Ab eod.

Δόκιμος, υ, ὁ ἡ ἡ, probus, probatus, acceptus. A δοκέω.

Δοκίμως, planè, verè.

Δοκὶς, ίδος, ἡ, trabecula; (2) trabs. A δοκός.

ΔΟΚΟΣ, ός, ἡ, trabs, tignum; (2) haſta, lancea.

Δοκὼ, ὺς, ἡ, opinio.

Δόκωσις, εως, ἡ, contignatio. A δοκὸς, verbale.

Δολβὸς, ρὰ, ρὸν, doloſus. A δολὸς.

Δολβῶς, *Adv.* doloſe, fraudulenter.

Δολίαισι, dat. pl. *Ion.* pro δολίαις, a δόλιος.

Δολιεύομαι, fut. εύσομαι, fraudulenter ago. A δόλος. Hinc

Δολίζω, f. ίσω, adultero, corrumpo.

Δόλιος, ία, ον, doloſus. Ab eod.

Δολιόπους, ὁ ἡ ἡ, inſidiator, inſidioſo pede incedens.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. A δόλιος.

Δολιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, doloſa cogitans, fraudulentus, doloſus. Ex δολίος, & φρὴν.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, dolo utor, decipio. Ταῖς γλάσσαις αὐτῶν ἐδολεῦσαν. pro ἐδόλευσαν, Bœot. Rom. 3, 13. A δόλος.

Δολίχαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, longas tibias ſeu fiſtulas habens. Ex δολιχὸς, & αὐλός.

Δολιχαύχιος, ον, ὁ ἡ ἡ longam cervicem habens, Ex δολιχὸς, & αὐχὴν, *cervix.*

Δολιχέγχης, ές, ὁ ἡ ἡ, longam haſtam habens. Ex δολιχὸς, & ἔγχος, *haſta.*

Δολιχόω, f. όσω, dolichum, quod eſt curriculum certum, curro, decurro; (2) curſito. Δολιχεύσ' ἐπ' ἐσ φύσεως δρόμον, Philo. A δόλιχος.

Δολιχήρετμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui longis remis utitur. Ex δολιχὸς, & ἐρετμὸς, *remus.*

Δολιχογραφία, ας, ἡ, ſcriptorum prolixitas.

Δολιχόδειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, collum longum habens. Ex δολιχὸς, & δειρὴ, *collum.*

Δολιχοδρομία, ᾶς, f. ήσω, dolichum, h. e. curſum longiſſimum decurro. A

Δολιχοδρόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſexies ſtadium decurrit. Ex δολιχὸς, & δρόμος, *curro.*

Δολιχόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, longum caulem habens; (2) longum haſtile habens.

Δολιχόουρος, q. d. longam caudam habens; *Epith.* verſus cujus in fine ſyllaba redundat.

Δολίως, doloſe.

Δολόδυπος, ὁ ἡ ἡ, callide ſtrepens.

Δολιχόστομος, ὁ ἡ ἡ, quod δολιχόπους.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ὴ, όν, longus, prolixus; (2) multus.

Δόλιχος, ε, ὁ, curriculum duodecim, vel quatuor & viginti ſtadiorum. A δολιχὸς.

Δολιχόσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, longam projiciens umbram; (2) longus.

Δολόεις, όεσσα, όεν, doloſus; (2) doloſe factus. A δόλος.

Δολοκλασία, ὴ, cædes per inſidias facta.

Δολομήδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui dolos meditatur, doloſus. Ex δόλος, & μῆδος.

Δολομῆτα, voc. ſing. a

Δολομήτης, ε, ὁ, vafer, doloſus. Ex δόλος, & μῆτις, *conſilium.*

Δολόμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολομήχανος, ε, ὁ ἡ ἡ, dolorum machinator. Ex δόλος, & μηχανὴ, *machina.*

Δολόμυθος, ον, dolcſe loquens.

Δολοπεύω, f. εύσω, Lex Græc. Fraudem meditor, inſidior. A δόλοψ.

Δολοπλοκία, ίας, ἡ, dolus. A δολοπλόκος.

Δολοπλόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, dolos nectens, verſutus, doloſus. Ex δόλος, & πλέκω, *necto.*

Δολοποδὸς, ὁν, idem.

Δολόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, doloſo pede gradiens. Ex δόλος, & πούς, *pes.*

Δολορραφέω, dolos ſuere, dolum procudere. A

Δολορράφης, ου, ὁ ἡ ἡ, ex dolis confutus, doloſus. Ex δόλος, & ῥάπτω, *ſuo.*

Δολορραφία, ας, ἡ, vafrities. A δολορράφης.

ΔΟΛΟΣ, ε, ὁ, dolus, fraus.

Δολόεντες, part. pro. δολέοντες, a δολέω.

Δολοφονέω, ῶ, f. ήσω, dolo & ex inſidiis occido. Ex δόλος, & φόνος, *cædes.*

Δολοφονία, ας, ἡ, cædes dolo & ex inſidiis patrata. Ex iiſd.

Δολοφόνος, ὁ, ſicarius.

Δολοφραδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, dolos animo agitans, aſtutus. Ex δόλος, & φράζω, *dico.*

Δολοφραδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δολοφρονέω, ῶ, f. ήσω, dolos, fraudes, cogito. Τέκνα δὴ τοῦ δεύρο δολοφρονέοντα πάρεστε; Il. 3, 405. Ex δόλος, & φρονέω.

Δολοφροσύνη, ης, ἡ, doli meditatio, dolus, fraudes. A

Δολόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dolos meditans. Ex δόλος, & φρὼν, *mens.*

Δόλοψ, οπος, ὁ, ſpeculator, explorator, inſidiator, ap. Heſ. Ex δόλος, & ὄψις, *viſio.* Alioqui Δόλοπες, Theſſaliæ incolæ.

Δολόω, ῶ, f. ώσω, falſo vel doloſe ago, dolis capio, decipio; (2) adultero, depravo. Οὐκ ἄρα δόξαν δολόμεθα; Soph. Phil. 1276. A δόλος.

Δολαθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Δόλωμα, τος, τὸ, fraus.

Δόλων, ονος, ὁ, ſica, pugio, in baculo ligneo occultus; (2) minimum velum in navi. Ab eod.

Δόλωσις, εως, ἡ, fraus, deceptio. A δολόω.

Δόμα, ατος, τὸ, donum quocumque modo datum. A δίδωμι.

Δομᾶος, αία, αῖον, ad ſtructuram pertinens.

Δομίω, ῶ, f. ήσω, ædifico. Ὁ δ' Ἀρχυρίππαν ἔπαρ' Αὐτονίτιν φυλαμὸν δομήσας, Lyc. 593. A

Δομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, ſtructura; (2) murus. A δέμω, *exſtruo.*

Δόμησις, εως, ἡ, ſtructura. A δομέω.

Δομήτωρ, ορος, ὁ, architectus.

Δόμονδε, *Adv.* domum verſus. A δόμος.

Δόμος, υ, ὁ, domus. A δέμω.

Δομοσφαλὴς, ὲς, domum labefactans.

Δοναθεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. *Dor.* pro δονηθεῖσα, a δονέω.

Δοναξεῖον, ε, τὸ, arundinetum. A δόναξ.

Δοναξὺς, ύος, ὁ, arundinoſus. Ab eod.

Δοναξόεις, εσσα, εν, idem.

Δοναξὴ, acc. ſ. *Ion.* pro δοναχίαν, a δοναχὴς.

Δοναχοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, arundinifer. Ex δόναξ, & τρέφω, *alo.*

Δοναχόχλοος, *contr.* δοναχόχλης, ε, ὁ ἡ ἡ, arundinibus virens. Ex δόναξ, & χλόη.

Δοναχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, arundinoſus. A

ΔΟΝΑΞ, ακος, ὁ, arundo concava & craſſa; (2) ſagitta; (3) calamus ſcriptorius; (4) calamus pilcatorius; (5) tibia.

Δονεύω, f. εύσω, agito. A δονέω.

ΔΟΝΕΩ, ῶ, f. ήσω, idem; (2) turbo; (3) lacteſco. Ῥύμη τε ἡ σφῶϊν ἐπὶ δόξαν ἠδὲ γέλωτα ἀϊδὴν δονεῖ, Ariſt. Av. 1187.

Δόνημα, ατος, τὸ, motus. A δονέω.

Δόνησις, εως, ἡ, agitatio. Ab eod.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. δίδωμι.

Δόξα, ης, ἡ, ſententia, opinio; (2) fama, rumor; (3) gloria, laus, fama, honor; (4) exſpectatio; (5) dignitas; (6) dogma, axioma. A δοκέω.

Δοξάζητε, 2. pl. pr. conj. act. v. δοξάζω.

Δοξάζω, f. άσω, glorifico; (2) exiſtimo, opinor,

Digitized by Google

pinor, ſuſpicor, conjicio. Δοξάζειν ϕ Θεὸν, τ' ἀληθῆ, κακῶς, ϕρονέ. Δοξάζω ἀεὶ ψυχὰς ἄνας, Thuc, Ἐδοξάσθη εἶναι Σοφώτατος, Herodot. A δόξα.

Δοξάριον, ε, τὸ, parva gloria, gloriola. Dim. a δόξα.

Δοξάσαι, a. 1. inf. act. v. δοξάζω.

Δοξαδώσει, 3. pl. a. 1. conj. paſſ.

Δοξασία, ας, ἡ, opinatio, opinio, conjectura. A δοξάζω.

Δόξασμα, ατος, τὸ, quod faciendum videtur.

Δόξαστὴς, οῦ, ὁ, opinator. Ab eod. Hinc

Δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, vi opinandi præditus.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, opinabilis. A δοξάζω.

Δόξητε, 2. pl. aor. 1. conj. act. v. δοκέω.

Δοξοκαλία, ας, ἡ, opinio pulchritudinis ſuæ. Ex δόξα, & καλὸς, *pulcher*.

Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, jactito & oſtento me Ex δόξα, & κοπέω, *jactito*.

Δοξοκοπέω, ῶ, f. ήσω, de fama & gloria laboro, ambio.

Δοξοκοπία, ας, ἡ, oſtentatio, jactantia; (2) auræ popularis captatio. Ex δόξα, & κοπὴ.

Δοξολογέω, ῶ, p. ηκα, laudibus celebro.

Δοξολογία, ἡ, collaudatio, glorificatio.

Δοξολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, collaudans, glorificans. Ex δόξα, & λέγω, *dico*.

Δοξομανὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui inſano gloriæ amore tenetur. Ex δόξα, & μαίνομαι.

Δοξομανία, ας, ἡ, inſanus gloriæ amor.

Δοξομιμήτης, ου, ὁ, imitator rei non certo cognitæ.

Δοξομιμητικὸς, ἡ, ὸν, imitans rem non ſatis cognitam. *Plat.*

Δοξοπαιδατικὸς, ἡ, ὸν, ſcientiæ opinionem, inſpirans, tradens.

Δόξοπαία, ἡ, inanis opinionis ſuſceptio.

Δοξοσοφία, ας, ἡ, opinio, qua quis ſe ipſe ſapientem cenſet. A

Δοξοσοφὸς, ὁ, ἡ ϗ ἡ, qui ſe ipſe ſapientem credit. Ex δόξα, & Σοφὸς.

Δόξῦδζ, pro δοξύσδζ, a δοξύω.

Δόξω, 1. ſ. f. 1. ind. act. v. δοκέω pro δόκω.

Δοὸς, ὸ, ὸν, duplex.

Δορὼ, οῦς, ἡ, pellis detracta; (2) excoriatio. A δέρω, *excorio*.

Δορατιαῖος, αία, αῖον, haſtæ magnitudinem æquans. A δόρυ.

Δορατίζομαι, f. ίσομαι, haſtis pugno.

Δοράτιον, ε, τὸ, haſtile, ſpiculum, jaculum.

Δορατισμὸς, οῦ, ὁ, pugna, quæ fit haſtis. A δορατίζομαι.

Δορατοξύλφος, ὁ, e ligno ſtructus.

Δορατοθήκη, ης, ἡ, locus in quo haſtæ reponuntur. Ex δόρυ, & θήκη.

Δορατομαχέω, haſta pugno.

Δορατοπαχὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, qui haſtæ craſſitudine eſt. Ex δόρυ, & πάχος, *craſſus*.

Δορατοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, haſtatus, ſatelles. Ex δόρυ, & φέρω, *fero*.

Δοριάλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & ἁλίσκω, *capio*.

Δορίγαμος, ἡ, in bellum nupta (ſc. a cujus nuptiis) bellum natum eſt. Æſc. Ag. 695.

Δορίβρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, quem haſta aliquis venatus eſt, haſta captus. Ex δόρυ, & βράω, *venor*.

Δόριμος, haſtatus, bellicoſus, Æſc. Ch. 363. Ex δόρυ, *haſta*, & κέμνω, *laboro*.

Δορίλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, captus bello. Ex δόρυ, & λάομαι, *adquiro*.

Δορίλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, haſtifremus, bellicoſus. Ex δόρυ, & λέγω, *ſonitus*.

Δορίλοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, haſta captus. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio*.

Δορίμανης, ές, ὁ ϗ ἡ, haſta furens; (2) inſano belli amore captus, bellandi cupidiſſimus. Ex δόρυ, & μαίνομαι, *furo*.

Δορίμαργος, ον, bellicoſus.

Δορίμηστας, ὁ, belli peritus, amans.

Δορίπαλτος, ὁ, haſtam quatiens, haſtatus.

Δορίπετὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, qui haſta cecidit. Ex δόρυ, & πίπτω, *cado*.

Δορίπονος, ε, ὁ ϗ ἡ, fortis, laborioſus in bello. Ex δόρυ, & πόνος, *labor*.

Δορὶς, ίδος, ἡ, culter quo utuntur coqui ad excoriandum. A δορὰ, *excoriatio*.

Δορίτολμος, ε, ὁ ϗ ἡ, audax bello, ſtrenuus.

Δορκάδειος, εία, ειον, e dorcade factus, ſ. e talo, tibia hinnuli.

Δορκαδίζω, dorcadum ſive caprearum ſaltus imitor.

Δορκάδιον, ε, τὸ, damula, parva caprea ſive dorcas. Dim.

Δορκαλίδες, ων, αἱ, flagella e coreo caprearum confecta; (2) inſtrumentum, quo ſontes torquebantur. A

Δορκὰς, άδος, ἡ, caprea, dama, dorcas. A δέρκω.

Δόρκος, ε, ὁ, caprea.

Δόρκων, ὁ, idem; (2) cervus. A

ΔΟΡΞ, κὸς, ἡ, caprea, capra ſilveſtris, dama, dorcas.

Δορυδόκος, ε, ὁ, lignum, quod tectum domus ſuſtinet, trabs, *Suid.* ſed vox eſt corrupta, legendumque cum *Valeſio*, Δωροδόκος.

Δορὸς, ὕ, ὁ, uter, culeus, ſaccus e corio confectus. A δέρας, *pellis*.

Δορπία, ὼ, f. ίσω, cœno. Ἵππους λυσάμβροι δορπήσομεν ἐνθάδε ϕάντες. Il. 23, 11. A δόρπον.

Δόρπη, ης, ἡ, tempus veſpertinum. Ab eod.

Δορπηστὸς, ε, ὁ, hora cœnæ. Ab eod.

Δορπία, vel δόρπεια, ας, ἡ, prima dies Apaturiorum, qua ad cœnam conveniebant, qui ex eadem tribu erant. Ab eod.

Δόρπις, υ, ὁ, idem quod δόρπης.

ΔΟΡΠΟΝ, ε, τὸ, cœna; (2) paſtus; (3) appetitus cœnandi.

Δόρπος, ε, ὁ, idem.

ΔΟΡΥ, Gen. δόρατος, & δουρὸς pro δόρατος. Dat. δορὶ, & δορὶ, haſta; (2) lignum.

Δορυάλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, bello captus, captivus. Ex δόρυ, & ἁλωτός.

Δορυβόλος, ον, haſtam jaculans, Epith. tormenti bellici.

Δορυδρέπανον, ε, τὸ, falx præacuta infixa longurio, harpago. Ex δόρυ, & δρέπανον.

Δορυθαρσὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, bellicoſus. Ex δόρυ, & Θάρσος, *audacia*.

Δορυκλυτὸς, ὴ, ὸν, bello inclitus.

ΔΟΡΥΚΝΙΟΝ, ε, τὸ, dorycnium, herba.

Δορύκρανος, ον, cuſpidatus.

Δορύλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίλητος.

Δορύλοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod δορίλοπος.

Δορύμαχος, ε, ὁ ϗ ἡ, bellator.

Δορυμήχων, ορος, ὁ, peritus rei militaris.

Δορύξενος, ὁ ϗ ἡ, qui in bello captus atque dimiſſus eſt cum hoſpitii jure, ex hoſte factus hoſpes; (2) qui mittitur legatus de redimendis captivis. Κἀμοὶ δὲ ϕάντας ϕίλτατος δορυξένας, Eurip. Med. couſ. Æſchyl. Coëph. 560. Ex δόρυ, & ξένος, *hoſpes*.

Δορύξεον, ε, τὸ, locus ubi haſtæ raduntur aut poliuntur, Heſ. Ex δόρυ, & ξέω.

Δορυξόος, ε, ὁ, & δορύξυος, qui haſtas radit aut polit; (2) haſtarum artifex. Ex ξέω.

Δορυπαγὲς, ὲς, e ligno conſtructus.

Δορυπετὴς, ές, haſta percuſſus.

Δορυπλήκτος, ον, haſta interfectus.

Δορυπλοίητος, ε, ὁ ϗ ἡ, haſta perculſus. Ex δόρυ, & πλοία, *conſterno*.

Δορύπυρος, ε, ὁ ϗ ἡ, igneam haſtam habens.

Δορυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, haſta potens. Ex δόρυ, & σθένος, *robur*.

Δορυσσόος, ε, ὁ ϗ ἡ, haſta impetuoſus, bellicoſus. Ex δόρυ, & Σεύω, *moveo*.

Δορύσσω, f. ξω, haſta pugno. A δόρυ.

Δορυτίναχτος, ον, haſta concuſſus.

Δορυτόμος, ον, lignum ſecans, findens.

Δορυφορέω, ῶ, f. ήσω, ſtipo, comitor ut ſatelles; (2) tueor, protego; (3) ſervio. Ἐδορυφόρουν ϕ βασιλία, Herodot. Τῇ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, Iſocr. Τῶν ἐκείνου Σωτηρίαν τούτων δορυφορήσαντες, Dem.

Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium, mutæ perſonæ in ſcena. Ἦν πεδίλοις ἐοικὼς ἐν δυνάμει μείζονι τὸν Ἀρβιδαῖον ἅσπερ δορυφόρημα ἑπόμενος, Plut. in Alexandr. c. 77.

Δορυφόρησις, idem.

Δορυφορία, ας, ἡ, ſatellitium.

Δορυφορικὸς, ἡ, ὸν, ad ſatellites pertinens. A

Δορυφόρος, ε, ὁ, ſpiculator, ſatelles, haſtatus.

Δὸς, & δὸθι, 2. ſ. aor. 2. act. v. δίδωμι.

Δόσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδοσαν.

Δόσεις, nom. pl. *centr.* pro δόσεις, a δόσις.

Δοσίδικος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui peccati dat pœnas. Ex δόσις, & δίκη, *pœna*.

Δοσίπυγος, ε, ἡ, proſtibulum.

Δοσιλογία, ἡ, aviditas largitionum.

Δόσις, εως, ἡ, donum, donatio. A δίδωμι.

Δόσκον, 1. ſing. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.

Δότε, *dederitis*, 2. plur. aor. 2. imper. act.

Δότειρα, ας, ἡ, datrix. A δοτὴρ.

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. A δίδωμι.

Δότης, ε, ὁ, idem & ab eod.

Δοτικὸς, ἡ, ὸν, ad dandum propenſus.

Δοτὸς, ὴ, ὸν, qui dari poteſt; (2) datus.

Δότω, *dederit*, 3. ſ. aor. 2. imp. act. v. δίδωμι.

Δοῦ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* pro δόο, & hoc *Ion.* pro δόσο.

Δουλαγωγέω, ῶ, in ſervitutem redigo. A

Δουλαγωγὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, ſervorum ductor. Ex δοῦλος, & ἄγω, *duco*.

Δουλαπατία, ας, ἡ, ſervorum ſeductio. Ex δοῦλος, & ἀπατάω, *ſeduco*.

Δουλάριον, ε, τὸ, ſervulus Dim. a δοῦλος.

Δουλεία, ας, ἡ, ſervitus. Ab eod.

Δουλειος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δούλημα, ατος, τὸ, ſervitium, ſervitus.

Δούλωσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐδούλωσαν, a δουλόω.

Δουλώσατασαι, 3. pl. a. 1. imper. act.

Δούλωσις, εως, ἡ, ſervitium. A

Δουλόω, fut. ώσω, ſervio, ſervus ſum. Δουλεύειν ταῖς ἡδοναῖς, Xen. τοῖς νομοις, Plat. A δοῦλος.

Δοῦλα, ης, ἡ, ancilla, ſerva. Ab eod.

Δουλείης, gen. ſing. *Ion.* pro δουλείας.

Δουλικὸς, ἡ, ὸν, ſervilis. Ab eod.

Δουλικῶς, *Adv.* ſerviliter. A δουλικὸς.

Δούλιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. A δοῦλος.

Δουλὶς, ίδος, ἡ, ſerva. Ab eod.

Δουλιχόδειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, longam cervicem, ſive longum collum habens. A δουλιχὸς, pro δολιχὸς, & δειρὴ, *cervix*.

Δουλογνάμων, ὁ ϗ ἡ, ſervili animo præditus.

Δουλογράφιον, ε, τὸ, adſertio in ſervitutem. Ex δοῦλος, & γράφω, *ſcribo*.

Δουλοκρατέομαι, a ſervis me regi patior.

Δουλοκρατία, ας, ἡ, ſervorum imperium in dominos. Ex δοῦλος, & κρατέω, *impero*.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervo conveniens, ſervilis, illiberalis. Ex δοῦλος, & πρέπω.

Δουλοπρεπῶς, ſerviliter, ſervili more.

ΔΟΥΛΟΣ, ε, ὁ, ſervus; (2) *Adjective*, ος, η, ον, ſervus, a, um.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſervitus. A δοῦλος.

Δουλόσυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, ſervilis. Ab eod.

Δουλοσώματα, ων, τὸ, mancipia, ſervi, famuli. Ex δοῦλος, & Σῶμα, *corpus*.

Δουλότερος, ερα, ερον, qui magis ſervitutis jugo premitur. Comparat. a δοῦλος.

Δουλόμυλος, præſ. part. paſſ. v. δουλόω.

Δουλοφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ſervi ſpeciem gerens. Ex δοῦλος, & φαίνομαι, *appareo*.

Δουλόφρων, ὁ ϗ ἡ, ſervilis animi homo.

Δουλόω, ῶ, f. ώσω, in ſervitutem redigo, ſervum facio. Δουλοῦν ἀπάτῃ τὲς πολεμίες, Plut. τόπον τὸν ὑπὸ νομοις, Plat. Οἱ κἄρες ἐδουλώθησαν ὑπὸ Ἀρπάγε, Herodot. A δοῦλος.

Δουλωθέντες, aor. 1. part. paſſ. v. δουλόω.

Δούλωσις, εως, ἡ, ſubjugatio. A δουλόω.

Δουλωσύνη, ſervitus, *Ion.* pro δουλοσύνη.

Δοῦναι, *dediſſe*, a. 2. infin. act. verbi δίδωμι.

Δοπέω, ῶ, f. ήσω, ſonitum edo; (2) cadendo ſono. Δοῦπησιν ϗ πτώσει, Il. 4, 504.

Δοῦπησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐδούπησε.

ΔΟΥΠΟΣ, ε, ὁ, ſonitus, qui ex corpore ad terram adliſo oritur; (2) ſonitus quivis; (3) mors ejus, qui cum ſtrepitu cadit.

Δοῦρα, *ligna*, nom. vel acc. pl. *per Apocopen*. pro δούρατα, *Ion.* pro δόρατα, a δόρυ.

Δοῦρατ' pro δοῦρατα, vide antecedens δοῦρα.

Δούρατα, τὰ, ligna, haſtæ. A δόρυ.

Δούρατος, ία, ον, ligneus. A δούρατα.

Δούρειος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. A δοῦρα.

Δουρικαχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui intra haſtæ ictum eſt. Ex δόρυ, & ἰάχω, *longus*.

Δουρὶ,

Digitized by Google

δορῑ, dat. sing. *Ion.* pro δορῐ, a δόρυ.
Δορικλειτὸς, ὑ, ὁ ἡ ἡ, hasta clarus, præclarus bellator.
Δορικλυτὸς, ὕ, idem. Ex δόρυ, & κλυτὸς.
Δορίλητος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, bello captus. Ex δόρυ, & κλάομαι, *possideo.*
Δορίλητος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex δόρυ, & λαμβάνω, *capio.*
Δόρτος, ία, ιον, ligneus. A δόρυ.
Δορυδόκη, ης, ἡ, hastæ receptaculum, armarium. Ex δόρυ, & δέκομαι, pro δέχομαι.
Δορυθήκη, idem. Ex δόρυ, & θήκη, *theca.*
Δοχαῖος, αία, αῖον, capax. A δέχομαι.
Δοχεῖον, ν, τὸ, receptaculum. Ab eod.
Δοχεύς, έως, ὁ, acceptor. Ab eod.
Δοχὴ, ῆς, ἡ, epulum, convivium. Ab eod.
Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. Ab eod.
Δόχμιος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, obliquus. A δοχμός.
Δοχμόκορσος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui coma est obliqua, seu tortuosa, Hesych. Ex δοχμὸς, & κόρση, *crinis.*
ΔΟΧΜΟΣ, ὴ, ὸν, obliquus, tortus. Hinc
Δοχμόω, ῶ, f. ώσω, curvo, inflecto, obliquo. Ὅτις δέ τε λᾶαν ὀδόντα δόχμαθεὶς, Hesiod. Ἀσπ. 389. *de apro.*
Δοχμωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. δοχμόω.
Δοχὸς, ὴ, ὸν, capax. A δέχομαι, *capio.*
ΔΡΑΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen, *Angl.* Arabian Wucard.
Δράγμα, ατος, τὸ, manipulus. A δράσσω.
Δραγματολόγος, ὑ, ὁ, qui manipulos colligit. Ex δράγμα, & λέγω, *colligo.*
Δραγμεύω, & δραγματεύω, f. εύσω, manipulos colligo. A δράγμα.
Δραγμὴ, ῆς, ἡ, manipulus. Ph. At Etymologo multitudo parvæ pecuniæ.
Δραγμὸς, ῦ, ὁ, *idem* ſ. prehenſio.
Δραγμὶς, ίδος, ἡ, pugillus.
Δραθεῖν, aor. 2. inf. act. v. δαρθάνω.
Δράϊλω, 1. ſ. aor. 2, opt. act. verbi inuſit. δρᾶμι pro διδράσκω, *fugio.*
Δραίνω, f. ανῶ, facio. A δράω.
Δράκαινα, ης, ἡ, dracæna. A δράκων. Hinc
Δρακαινὶς, ίδος, ἡ, dracunculus, piſcis.
Δρακεὶς, *viſus*, a. 2. part. paſſ. verbi δέρκω.
Δράκον, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδρακον.
Δράκοντε, nom. dual. a δράκων. Unde
Δρακόντειος, είη, ειον, dracontinus, anguinus.
Δρακοντίας, ου, ὁ, anguinus; (2) lapis quidam. Ab eod.
Δρακόντιον, ου, τὸ, nomen herbæ; *Anglice.* Dragons. (2) genus vitis; (3) ſpecies morbi. Ab eod.
Δρακοντογενὴς, έος, ῆες, ὁ ἡ ἡ, ſerpentigena.
Δρακοντόθειρα, ἡ, ſerpentes in capite gerens. *Epith.* furiarum.
Δρακοντοειδὴς, ὲς, ſerpentis ſpeciem habens.
Δρακοντοειδῶς, ſpecie ſerpentis.
Δρακοντολάτης, ου, ὁ, draconis interfector. Ex δράκων, & ὄλυμι, *perimo, occido.*
Δρακοντόμαλλος, ον, anguinos crines habens.
Δρακοντόμιμος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, dracones imitans.
Δρακοντόμορφος, idem quod δρακοντοειδὴς.
Δρακοντόπαις, Gigas, ſc. e ſerpentis dentibus natus.
Δρακοντοφόνος, ὁ ἡ ἡ, ſerpentes interficiens.
Δρακοντοφύλαξ, ου, a ſerpente cuſtoditus.
Δρακοντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, draconibus, ſeu anguibus plenus. A δράκων.
Δράκος, ους, τὸ, oculus, viſus, apud Nicandrum. A δέρκω, *video.*
Δρακῶ, f. 2. ind. act. *per Metath.* pro δαρκῶ, a δέρκω, *video.*
ΔΡΑΚΩΝ, οντος, ὁ, draco: δράκοντες, catellæ, armillæ.
Δρᾶμα, ατος, τὸ, fabula, Tragœdia, vel Comœdia; (2) narratio; (3) rei repræſentatio; (4) actus, ſeu faſcinus. A δράω.
Δραματίζω, fabulam ago. A δρᾶμα.
Δραματικὸς, ὴ, όν, ad fabulam pertinens, fabularis, poëticus, activus. Ab eod.
Δραματικῶς, ſcenice.
Δραμάτιον, τὸ, fabella, Dim.
Δραματοποιέω, ῶ, f. ήσω, fabulas ſcribo. A δραματοποιὸς.
Δραματοποιία, ας, ἡ, fabularum ſcriptio.
Δραματοποιὸς, ὕ, ὁ ἡ ἡ, fabularum ſcenicarum ſcriptor.
Δραματουργεῖα, ῶ, idem quod δραματοποιεῖα; (2) aliquid machinor.
Δραματουργία, ας, ἡ, idem quod δραματοποιία. A
Δραματουργὸς, ὕ, ὁ ἡ ἡ, idem quod δραματοποιὸς. Ex δρᾶμα, & ἔργον, *opus.*
Δραμεῖν, a. 2. inf. act. v. τρέχω.
Δράμημα, ατος, τὸ, curſus. A τρέχω.
Δραμὼν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δραμεῖν.
Δραυῶσα, *quæ cucurrit*, a. 2. part. act. f. g.
Δράναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro δρᾶναι, a δρᾶμι, *facio.*
Δρᾶναι, *fugiſſe*, a. 2. inf. act. verbi διδράσκω.
Δραξὶ, ακὸς, ὁ, pugillus. A δράσσω.
Δραξάμβως, a. 2. part. med. a δράσσω.
Δραπετεύω, f. εύω, fugio, aufugio. Τὸ δραπετεύειν δεσμοῖς ἀπείργυσι, Xen. A
Δραπέτης, ου, ὁ, ſervus fugitivus. A διδράσκω.
Δραπετίδαν, *ſervum fugitivum*, acc. ſing. *Dor.* pro δραπετίδιον, a δραπετίδης.
Δραπετίδης, ου, ὁ, idem & ab ipſo.
Δραπετίνδα, ης, ἡ, genus luſus. Ab eod.
Δραπέτις, ίδος, ἡ, ancilla fugitiva. A δραπέτης. Unde
Δραπετίσκος, ου, ὁ, ſervulus fugitivus. Dim.
Δραπετοποιὸς, ὕ, ὁ ἡ ἡ, fugitivum faciens. Ex δραπέτης, & ποιέω, *facio.*
Δραπὼν, aor. 2. part. act. v. δράπτω.
Δρᾶς, aor. 2. part. act. v. διδράσκω.
Δρασεῖσθαι, facturio, facere vel patrare cupio vel cogito. Καὶ δῆλός ἐστιν ὡς τι δρασείων κακὸν, Soph. Aj. 326. A δράω.
Δράσιμος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, efficax, ſtrenuus.
Δράσις, εως, ἡ, actio. Ab eod.
Δρασκάζω, aufugio, latito. A διδράσκω.
Δρασκασία, ας, ἡ, fuga, Heſ. A præc.
Δρασμὸς, ὃ, ὁ, fuga. A διδράσκω, *fugio.*
ΔΡΑΣΣΩ, ſeu. δράττω, f. ξω, prehendo, manu arripio. Ὁ δρασσόμενος τῆς Σοφίας ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, 1 Cor. 3, 19. Τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι διδραγμός, ſretus, Soph. Antig. 241.
Δράσαι, acc. ſing. *Poët.* & *Dor.* pro δράσειν.
Δραστὴρ, ῆρος, ὁ, ſervus, miniſter. *Ion.* δρηστὴρ, unde δράστειρα, famula. A δράω.
Δραστήριος, ία, ιον, efficax, ſtrenuus, impiger, induſtrius, promptus. A δραστήρ.
Δραστηριότης, τος, ἡ, ſtrenuitas.
Δράστης, ου, ὁ, idem quod δραστὴρ. A δράω.
Δραστικὸς, ὴ, όν, efficax, ad faciendum paratus, & uſu exercitatus. A δράστης.
Δραστοσύνη, ης, ἡ, ſtrenuitas in agendo. *Ion.* pro δρηστοσύνη. Ab eod.
Δραχμαῖος, αία, αῖον, drachmæ pretium ſeu pondus æquans. A δραχμή.
ΔΡΑΧΜΗ, ῆς, ἡ, drachma, moneta Rom. denarium æquans, pondus duarum unciarum.
Δραχμιαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.
Δραχμίδιον, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Δραχμὶς, ίδος, ἡ, v. δραχμίς.
ΔΡΑΩ, ῶ, fut. άσω, facio; (2) miniſtro. Δρᾶν τινα ἀγαθὸν, κακὸν, εὖ, κακῶς, χάριν, ἁμαρτήματα. Ὁ Ζεὺς μὰ ταῦτ' ἔδρασεν, Ariſt. Plut. 87. Ἀλλὰ δράσω ταῦτα, καί τοι δύσκολόν γ' ἔφυσ' ἀνὴρ, id. Lyſ. 1031. Ἄρχια γὰρ ἡμᾶς, ὦ γυναῖκες, δρᾶ κακὰ, Id. Θεσμ. 462.
Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. A δρέπω.
Δρεπανηφόρος, ὑ, ὁ, ἡ ἡ, falcem ferens, falcatus. Ex δρεπάνη, & φέρω, *fero.*
Δρεπανὶς, ίδος, ἡ, avis Plinio Drepanis, Gazæ Falcula riparia.
Δρεπανοειδὴς, έος, ῆς, ὁ ἡ ἡ, falcis habens formam, falcatus. Ex δρέπανον, & εἶδος.
Δρέπανον, ου, τὸ, falx meſſoria.
Δρεπανουργὸς, ὕ, ὁ ἡ ἡ, falcium artifex. Ex δρέπανον, & ἔργον, *opus.*
Δρεπτὸς, ὴ, όν, qui percipi poteſt; (2) quo quis frui poteſt; (3) vindemialis. A
ΔΡΕΠΩ, f. ψω, & δρέψομαι, decerpo, *unde* (2) colligo fructus; (3) vindemio; (4) meto. Μέλισσαι ποικίλα Μουσᾶν ἄνθεα δρεψάμεναι, Epigr.
Δρεψάμεναι, *Dor.* pro δρεψάμεσθαι, & hoc *Ion.* pro δρεψόμεναι, a δρέπω.
Δρήσας, a. 1. part. act. *Ion.* pro δράσας, a δράω.
Δρησμὸν, acc. ſ. *Ion.* pro δρασμὸν.
Δρήστειρα. Δρηστοσύνη. Vid. Δραστὴρ, & Δραστοσύνη.
Δρήσω, fut. 1. ind. act. v. διδράσκω.
Δριάω, ῶ, arboribus & herbis vireo. A δρῦς.
Δρίλαξ, ακος, ὁ, hirudo, Eleis, Heſ. A
ΔΡΙΛΟΣ, ου, ὁ, lumbricus. In Epigrammate.
Δριμέως, *Adv.* acriter, vehementer.
Δριμύλος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, aliquantum acris ſeu acerbus, acriuſculus.
ΔΡΙΜΥΣ, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, qui acri guſtu eſt, acrem ſeu pungentem ſaporem habens; (2) acer, vehemens; (3) aſtutus; (4) truculentus, iracundus. Hinc
Δριμύσαρκος, acri & mordaci humore adficio.
Δριμύτης, ητος, ἡ, acrimonia, acritudo; (2) vehementia, acerbitas, aſperitas; (3) acumen, aſtutia. Ab eod.
Δριμυζωμία, ας, ἡ, acrium ciborum eſus; (2) vomitus acrium eſu provocatus. A
Δριμυφάγος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui acribus veſcitur, qui acrium eſu delectatur. Ex δριμὺς, & φαγεῖν, *edere.*
Δρίον, ου, τὸ, locus arboribus conſitus. A δρῦς, *arbor.* Unde
Δρίος, ου, ὁ, ἡ ἡ, τὸ, ſilva; (2) locus quivis arboribus conſitus, locus nemoroſus.
Δρείτη, ης, ἡ, alveus balneatorius; (2) arca funebris, vide δρύτη. Ex δρῦς, & οἶτος.
Δρομάδιμ, *Adv.* curſim. A δρόμος.
Δρομαῖος, αία, αῖον, curſu valens, velox.
Δρομαίως, *Adv.* curſim.
Δρομὰς, άδος, ἡ, curſitans, velox, curſorius. Ut δρομὰς κάμηλος, vulgo Dromedarius; (2) vagum ſcortum. A δρόμος, vel τρέχω.
Δρομεὺς, έως, ὁ, curſor. Ab eod.
Δρόμημα, το, curſus, curriculum.
Δρομικὸς, ὴ, όν, curſu valens. Ab eod.
Δρομικῶς, curſu, celeriter.
Δρομικήρυξ, υκος, ὁ, præco, nuncius curſorius. Ex δρόμος, & κήρυξ, *præco.*
Δρόμος, ου, ὁ, curſus; (2) fuga; (3) curriculum. A δρέμω, pro quo uſurpatur τρέχω.
Δρομοχαίτης, ου, ὁ, ſetas, vel jubam inter currendum agitans. Ex δρόμος, & χαίτη.
ΔΡΟΜΩΝ, ωνος, ὁ, dromo, parvus cancer.
Δρόπις, ίδος, ἡ, vindemia. Heſ. A δρέπω.
Δροσερὸς, ρὰ, ρὸν, roſcidus, rorulentus; (2) tener, mollis. A δρόσος.
Δροσίζω, irroro, adſpergo.
Δροσοβόλος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, rorem jaciens, vel ſpargens. Ex δρόσος, & βάλλω, *jacio.*
Δροσοειμὰν, ὁ ἡ ἡ, roratus, qu. rore veſtitus.
Δροσόεις, όεσσα, όεν, roſcidus, rorulentus.
Δροσόμελι, ιτος, τὸ, roſcidum mel. Ex δρόσος, & μέλι, *mel.*
Δροσοπάχνη, ης, ἡ, ros ſemiconcretus, ros pruinoſus. Ex δρόσος, & πάχνη, *pruina.*
ΔΡΟΣΟΣ, ου, ὁ, ros; (2) (*dicitur de tenuitate*, ut δρόσος ἢ χνῦς, *tenera lanugo*, Ern.) pullus. Æſc. Ag. 145. v. Etymol. in v. Ἕρσαι.
Δροσοφόρος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, roriferus.
Δροσώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, roſcidus, rorulentus.
Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ. A δρῦς.
Δρυάριον, τὸ, quercus, Dim.
Δρύϊνος, ίνη, ινον, quernus, roboreus.
Δρυΐτης, ου, ὁ, dryites, lapis. Ab eod.
Δρυοκολάπτης, ου, ὁ, picus. A δρῦς, & κολάπτω, *ſcalpo.*
Δρυμὸν, ὦ, τὸ, ſilva querna, quercetum; (2) nemus. Ab eod.
Δρυμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Δρυμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſilvoſus. Ab eod.
Δρυμὼν, ῶνος, ὁ, idem quod δρυμών.
Δρυμὼς, acc. pl. *Dor.* pro δρυμοὺς.
Δρυοβάλανος, ὁ, glans querna.
Δρυοβαφὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, quercu ſeu quercus cortice tinctus. Ex δρῦς, & βάπτω, tingo.
Δρυογενὴς, ὲς, e quercu nata. Nympha Dryas.
Δρυοκοίτης, ου, ὁ, in quercu, ſeu arbore cubans. Ex δρυὸς & κοίτη, *cubile.*

Digitized by Google

Δρυοκολάπης, ου, ὁ, picus arborarius, picus Martius. Ex δρῦς, & κολάπτω, *tundo, excavo*, quia arbores rostro tundit & cavat.

Δρυοκόπος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui quereus secat, qs. querciseca; (2) generis roborei avis. Ex δρῦς, & κόπτω, *seco*.

Δρυοπαγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, e quercubus compactus. Ex δρῦς, & πήγνυμι, *compingo*.

Δρυοπῖδὶς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ex δρῦς, & πῖδὶς, *filix*.

Δρύος, ου, ὁ, secundum quosdam pro δρίος.

Δρυοτομία, ας, ἡ, arborum amputatio.

Δρυτομικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars amputandi arbores. A

Δρυοτόμος, ου, ὁ ᾗ ὴ, quercuum amputator; (2) arborum amputator; (3) materiarius, lignarius faber. Ex ὄρυς, & τέμνω, *seco*.

Δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis; (2) securis. Ex δρῦς, & ἴσχω, *habeo*.

Δρύοψ, οπος, ὁ, nomen avis. A δρῦς.

Δρυπεπὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, oliva drupa; fructus maturus. Ex δρῦς, & πέπτω, *coquo*.

Δρυπετὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, maturus, qui ex arbore cadere solet. Ex δρῦς, & πίπτω.

Δρύπτω, ψω, ὁ ᾗ ὴ, idem & ex iisd.

Δρυπὶς, ίδος, ἡ, frutex, qui loco foliorum spinas habet. A δρύπτω, *lacero*.

ΔΡΥΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio. Δρύπτεται σαρκία, Eur. Hec. 631.

ΔΡΥΣ, υός, ἡ, quercus; (2) robur; (3) quævis arbor, *impr.* fructifera.

Δρύτη, ης, ἡ, coculus, fandapila, capulum. Alii scribunt δροίτη, Æschyl. Coëph. 999.

Δρύφακλον, ου, τὸ, cancelli, sepes. Ex δρῦς, & φράττω, *sepio*.

Δρύφακλος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Δρυφάκλωμα, ατος, τὸ, idem. *Strabo lib.* 13. A δρυφάκλωσ.

Δρυφας, αδος, ἡ, unguis; (2) laniatus, Hes. A δρύπτω.

Δρυφάσσω, lorico, munio, v. c. veste.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, carptio & laceratio, quæ fit unguibus. Ab eod.

Δρυώδης, ους, ὁ ᾗ ὴ, roboreus, quernus. A δρῦς.

Δρώοιμι, 1. sing. præs. opt. act. pro δρῷμι vel δρῴην, a verba δράω, *facio*.

Δρώντων, g. pl. præs. part. pro δρώντων.

Δρωπακίζω, fut. ίσω, adglutinatione picis calidæ evello pilos, & cutem deglabro. Hinc

Δρωπακισμὸς, οῦ, ὁ, dropacis adplicatio.

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, pix, qua evelluntur pili; (2) *Adjective*, vulsus, glaber.

ΔΥ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔδυ, a δύμι.

Δυαδικὸς, ὴ, όν, dualis. A δυάς. Unde

Δυάζω, f. άσω, dubito, (2) nugor.

Δυὰς, άδος, ἡ, binarius, dualitas, A δύο.

Δυασμὸς, οῦ, ὁ, coitus. A δυάζω.

Δυάω, ῶ, in miserias & calamitates conjicio, unde Homericum δυόωσι, pro δυοῦσι, δυόουσι. A δύη. Unde

Δυὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, calamitosus; (2) damnosus, noxius.

ΔΥΗ, ης, ἡ, calamitas, infelicitas; (2) dolor, mœror, anxietas.

Δυπαθεία, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. A

Δυπαθὴς, ους, ὁ ᾗ ὴ, laborum ærumnarumque patiens; (2) patiens. Ex δύη, & πάσχω, *patior*.

Δῦς, 2. sing. præs. conj. act. v. δύμι.

Δῦθι, *subiveris*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Δυϊκὸς, ὴ, όν, dualis. A δύο.

Δυϊκῶς, *Adv.* dualiter. A δυϊκός.

Δύμην, a. 2. inf. act. *Dor.* pro δῦναι. A

Δῦμι, subeo. A δύω, vel δύω.

Δῦναι, *voces*, 2. sing. præs. ind. *per Apocopen*, pro δύνασαι, vel *Dor.* pro δύνῃ. a δύναμαι.

Δυώζομαι, inus. unde ἐδυώδουν, potui.

Δύωτ pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. A

ΔΥΝΑΜΑΙ, f. νήσομαι, possum, valeo; (2) æstimor, *de nummis*; (3) efficio. Οὐδὲν ἀρίσαι δύνανται, Xen.

Δυωάμιες, *virtutes*, nom. pl. *contr.* δυωάμεις, a δύναμις.

Δυωάμεθα, *possumus*, 1. pl. præs. ind. act. *Poët.* pro δυνάμεθα, a δύναμαι.

Δυωαμικὸς, ὴ, όν, valens, efficax.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis, vires, facultas; (2) exercitus, copiæ; (3) multitudo, copia, *ut Lat.* vis. in *Plur.* (4) angeli; (5) miracula, in N. T. A δύναμαι. Unde

Δυωαμόω, ῶ, fut. άσω, confirmo, roboro.

Δυωασθῆναι, *potuisse*, a. 1. inf. verbi ejusd.

Δύναται, ται, ἡ, potentia. A δυωάζομαι.

Δυωατεία, ας, ἡ, potentia, dominatio, imperium. A δυωάστης.

Δυωασθήσαντας, acc. pl. part. A

Δυωαζόω, f. όσω, potentatum obtineo, sum princeps, impero, præsum; (2) polleo opibus & potentia; (3) in *Pass.* potentiæ seu imperio alicujus subjectus sum. Δυωαζόω Γάμης, Plat. χρὴ μοναρχίαν, Gal.

Δυωάστης, ου ὁ, potentatum obtinens, potens, dominus, dynasta. A δυωάζομαι.

Δυωαστικὸς, ὴ, όν, ad obtinendum potentatum aptus, potentatum referens. A δυωάστης.

Δυωάστις, ίδος, ἡ, mulier potentatum obtinens. Ab eod.

Δυωάστωρ, ορος, ὁ, vir obtinens potentatum.

Δυωατέω, ῶ, f. ήσω, potens sum. A

Δυωατὸς, ὴ, όν, potens; (2) possibilis. A δύναμαι.

Δυωατῶς, *Adv.* potenter, valide.

Δῦνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυνε, a verbo δύνω, *ingredior*.

Δυωίαται, *possunt*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro δύνανται, a δύναμαι.

Δύνῃ, *possis*, 2. singul. præs. conjunct.

Δύναι, *possit*, 2. sing. pr. conj. *Ion.* pro δύῃ.

Δωυηθείλω, 1. sing. a. 1. opt. pass.

Δωυήρὲς, ρὲς, ρὲν, potens, pollens. A δύναμαι.

Δωυήσεαι, *poteris*, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro δωυήσῃ, a δύναμαι.

Δυνήσεται, *poterit*, 3. sing. f. ejusd.

Δύνοντος, g. s. præs. part. v. δύνω.

Δύντα, *occidentem*, acc. sing. a. 2. part. act.

Δύνω, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν, Il. 3, 332. A δύω.

ΔΥΟ, *Gen.* δυοῖν, duo.

Δυοχὲν, τὸ, vox antiq. pro ζυγὸν. ap. Plat.

Δυωδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui duodecim mensium est. Ex δυωδέκα, & μὴν, *mensis*.

Δυωδεκαήμερος, ου, ὁ ᾗ ὴ, duodecim dies natus, vel duodecimo die; (2) qui duodecimo die aliquid facit.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.

Δυωειδὴς, ές, biformis.

Δυωκαιδέκα, duodecim.

Δυωκαιδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus.

Δυοχὲν, οῦ, τὸ, *int.* μέρος, pars altera; respondet quæstioni, *quota pars?* A δύο.

Δυοτοκίω, ῶ, f. ήσω, bina pario. Ex δύο, & τίκτω, *pario*.

Δύπτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. A

Δύπτω, f. ψω, aquas subeo, mergo. Φίρωνά τε ἐδυψε Νηρέως τάφος, Lyc. 164. A δύω, *subeo*.

ΔΥΣ, *Particula inseparabilis*, notans in compositione ægre, difficulter; (2) male, infeliciter; (3) in, sive non, velut α privativum; (4) intensionem, velut α ὀπτατικὸν, valde.

Δύσαγνος, ου, ὁ ᾗ ὴ, male castus, impurus, spurcus.

Δυσαγρέω, ῶ, f. ήσω, infelici captura utor, infelix sum in venando vel piscando, &c. Ἁλιεύων καὶ δυσαγρῶν, Plut. in Anton. cap. 29. Ex δὺς, & ἄγρα, *venatio*.

Δυσαγρία, ας, ἡ, infelix captura, seu venatio. Ex iisd.

Δυσαγωγὸς, ου, ὁ ᾗ ὴ, qui difficile impellitur, vel ducitur, quo volumus; intractabilis, refractarius. Ex δὺς, & ἀγωγὴ, *ductus*.

Δυσάδελφος, ὁ ᾗ ὴ, infelix in fratribus.

Δυσαερία, ας, ἡ, malus aër, aëris tempestas gravis, cœli intemperies. A

Δυσαερὸς, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, malum habens aërem.

Δυσανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, graviter spirans. Ex δὺς, & ἄημι, *spiro*.

Δυσάθλιος, ου, valde miser.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. v. δύω, vel δύνω.

Δυσαιάκτως, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, graviter & miserabiliter defletus; (2) qui non facile lugetur; (3) lugubris; (4) qui non facile luget. Ex δὺς, & ἀιάζω, *lugeo*.

Δυσαιανὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, idem.

Δυσαίνυτος, ου, infamis.

Δυσαίρετος, ου, difficilis expugnatu.

Δυσαισθησία, ας, ἡ, sensuum labefactio. Ex δὺς, & αἴσθησις, *sensus*.

Δυσαίσθητος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, sensu non valens, hebetem sensum habens; (2) hebes.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ᾗ ὴ, cui ærumnosa est vita, qui vitam miseram degit.

Δυσαλγὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, difficilem & gravem adferens dolorem, ægre tolerabilis; (2) qui ægre dolore alterius adficitur. Ex δὺς, & ἄλγος, *dolor*.

Δυσάλγητος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, idem quod δυσαλγής.

Δυσαλθὴς, ἐος, ὁ ᾗ ὴ, sanatu difficilis; (2) incurabilis. Ex δὺς, & ἄλθος, *sanatio*.

Δυσάλθητος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, idem & ab ipso.

Δυσαλλοίωτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui vix mutari potest.

Δυσάλυκτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, vix evitabilis; (2) inevitabilis. Ex δὺς, & ἀλύσκω, *evito*.

Δυσάλωτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, difficilis captu; (2) qui ægre vel difficulter corripitur vel tentatur.

Δυσάμβατος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui difficulter adiri aut scandi potest, impervius. Ex δὺς, ἀνὰ & βαίνω, *scando*.

Δυσάμμορος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, idem quod seq.

Δυσάμοιρος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, infelix, qui fata habet difficilia, Hes. Ex δὺς, & μόρος, *fatum*.

Δυσανακίβαστος, ὸ ᾗ ὴ, qui haud facile adduci, adsuefieri alicui rei potest.

Δυσανάγωγος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui ægre rejicitur, vel exscreatur, non facile excreabilis; (2) difficilis persuasu. Ex δὺς, & ἀνάγω.

Δυσανάδοτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui non facile digeritur & in membra distribuitur.

Δυσανάκλητος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, revocatu difficilis, qui ægre revocari potest. Ex δὺς, & ἀνακαλέω, *revoco*.

Δυσανακόμιστος, qui ægre reducitur. Ex δὺς, & ἀνακομίζω, *reduco*.

Δυσανάκρατος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui difficulter commiscetur seu temperatur. Ex δὺς, & ἀνακεράννυμι, *commisceo*.

Δυσανάλωτος, idem quod δυσαλγ.

Δυσανάληπτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui difficile resocillari, aut recreari potest. Ex δὺς, & ἀναλαμβάνω, *recupero*.

Δυσανάλυτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, ægre resolubilis, seu dissolubilis. Ex δὺς, & ἀναλύω, *resolvo*.

Δυσανόλωφος, ου, qui non potest absumi, confici.

Δυσανάπειστος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, qui vix dissuaderi potest; (2) qui ægre ab opinione potest deduci. Ex δὺς, & ἀναπείθω, *persuadeo*.

Δυσανάπλους, ουν, non navigabilis, adverso flumine.

Δυσανάπλωτος, ου, vix tranabilis.

Δυσανάπνους, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, ægre respirans. Ex δὺς, & ἀναπνέω, *respiro*.

Δυσανάπορος, ου, difficilis transitu, s. ad quem non facile transitur.

Δυσανάσφαλτος, ου, qui ægre e morbo convalescit.

Δυσαναχειτέω, ῶ, f. ήσω, ægre fero, gravor. Δυσαναχειτῆτες ὅτι τοῖς μεγαλυμόροις, Plut. περὶ Φανάτου, Ph. A

Δυσαναχίτω, ὸν, ὸ ᾗ ὴ, toleratu difficilis; (2) intolerabilis.

Δυσαναχίτως, *Adverb.* ægro animo, iniquo animo.

Δυσανάτρεπτος, ὰ, ὸν ᾗ ὴ, eversu difficilis. Ex δὺς, & ἀνατρέπω.

Δυσα-

Digitized by Google

Δυσαναφορικὸς, ἡ, ὸν, qui difficulter exſcreat. Ex δύς, & ἀναφέρω, *ſurſum fero, exſcreo.*

Δυσάνεκτος, idem quod δυσανδιχητος.

Δυσάνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, morosus, difficilis; (2) anxius. Ex δύς, & ἄνια, *mœror.*

Δυσάνοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, adſcensu difficilis; (2) ad quem accedi vix poteſt.

Δυσάνολβος, ος, miſer.

Δυσανταγώνιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, cum quo male & periculoſe decertatur, fortis, bellicoſus. Ex δύς, & ἀνταγωνίζομαι.

Δυσαντὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, arduus. Apud Poëtas idem quod

Δυσάντητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus malus, ſeu miniſter eſt occurſus; (2) difficilis, fævus. Ex δύς, & ἀντάω, *occurro.*

Δυσαντίσκεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, adſpectu terribilis. Ex δύς, & ἀντίσκεπω, *contra adſpicio.*

Δυσαντίλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui vix contradici poteſt, qui vix refelli poteſt; (2) cui reſiſti non poteſt.

Δυσαντίρρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui ægre contradici poteſt.

Δυσαντιρρήτως, *Adv.* ita, ut vix contradici queat.

Δυσαντοφθάλμητος, ον, cui reſiſti non poteſt, invictus.

Δυσάνωρ ορος, infelix viro, qui viro infeliciter ſuccedit.

Δυσαξίωτος, ον, inexorabilis.

Δυσαπαλλαξία, ἡ, difficultas rejectionis. A

Δυσαπάλλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter abjici poteſt; (2) qui difficulter profligatur, quo vix liberari poſſumus. Ex δύς, & ἀπαλλάττω, *dimitto.*

Δυσαπαλλάκτως, ut haud facile diſcedi, liberari poſſis.

Δυσαπάλυτος, ον, non facile abluendus.

Δυσαπάντητος, ον, idem quod δυσάντητος.

Δυσαπάτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis deceptu, qui ægre decipi poteſt. Ex δύς, & ἀπατάω, *decipio.*

Δυσαπιστέω, ῶ, f. ήσω, difficulter diffido, vix non credo.

Δυσαπόδεικτος, ον, ægre demonſtrandus.

Δυσαποδίδακτος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre dedocetur.

Δυσαποκατάστασις, ἡ, ægritudo, languor.

Δυσαπόκριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis ad reſpondendum, cui difficulter reſponderi poteſt. Ex δύς, & ἀποκρίνομαι, *reſpondeo.*

Δυσαποκρίτως, *Adv.* ita, ut ægre reſponderi queat.

Δυσαπολόγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre defenditur vel excuſatur. Ex δύς, & ἀπολογέομαι, *excuſo.*

Δυσαπολύτως, *Adv.* ita, ut difficulter avelli, vel abſolvi queat.

Δυσαπόνιπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vix deleri, vel elui poteſt. Ex δύς, & ἀπονίπτω, *eluo.*

Δυσαπόπαυστος ος, ὁ ἡ ἡ, cui vix finem imponere poſſumus, vix ſedabilis; (2) ſtrenuus in bello. Ex δύς, & ἀποπαύομαι, *ceſſo.*

Δυσαποπαύστως, *Adv.* ita, ut vix finis imponi poſſit; (2) firmiſſime.

Δυσαπόπλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter ablui poteſt. Ex δύς, & ἀποπλύω, *abluo.*

Δυσαποπτώτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vix decidit, ſeu delabitur. Ex δύς, & ἀποπίπτω, *decido.*

Δυσαπόρρυπτος, ον, qui elui non poteſt.

Δυσαπόσπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre avellitur. Ex δύς, & ἀποσπάω, *avello.*

Δυσαποσπάστως, *Adv.* ita, ut ægre avelli poſſit, more eorum, quæ difficulter avelluntur.

Δυσαποτέλεστος, ον, eventum non habens, non finiendus, aut abſolvendus.

Δυσαπότρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cum difficultate avertitur; (2) qui difficulter avocatur, refractarius. Ex δύς, & ἀποτρέπω.

Δυσαπότρεπτος, ον, qui amoveri non poteſt.

Δυσάπτελος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre citatricem ducens. Ex δύς, & ἀπτελόω.

Δυσαπτόλεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Δυσαρεσκομαι, diſplico.

Δυσάρεστος, ος, ὁ, ineptus gratiæ aucupator.

Δυσαρεσία, ῶ, non ſum hilariter adfectus, morosum me præbeo, offenſo ſum animo. A δυσάρεστος.

Δυσαρέστησις, εως, ἡ, diſplicentia ſui & tædium. A δυσαρεσία.

Δυσάρεστος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui placere difficulter queas, morosus, unde τὸ δυσαρεστον, ος, morositas. Ex δύς, & ἀρεστὸς, *gratus.*

Δυσαρέστως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δυσαρίθμητος, ον, innumerabilis.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato.

Δύσαρκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui difficile eſt imperare, contumax. Ex δύς, & ἀρχή.

Δύσαρμοσία, ας, ἡ, diſconvenientia, diſcordia. Ex δύς, & ἁρμόζω, *congruo.*

Δυσαρχία, ας, ἡ, difficultas imperandi, quando milites imperatori vix obediunt.

Δυκάχειτος, ος, ὁ ἡ ἡ, intolerabilitate moleſtus.

Δυσάτιμος, ον, idem quod ἄτιμος.

Δυσαυλία, ἡ, inhoſpitalitas loci.

Δύσαυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, & δυσαυλιστος, ad commorandum, diverſandum parum commodus. A δύς & ἀυλή.

Δυσαυξὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, cui difficulter augeſcit, auctu difficilis. Ex δύς, & αὔξω.

Δυσαύξητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσαυχὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, moleſtus ſeſe jactando. Ex δύς, & ἀυχή.

Δυσαφαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis ablatu.

Δυσαχθὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, oneroſus, moleſtus. Ex δύς, & ἄχθος, *moleſtia.*

Δυσβάσακτος, ος, ὁ ἡ ἡ. difficilis portatu.

Δυσβατιποιέομαι, ῶμαι, difficilem aditum, tranſitum, vel receptum facio. Ex δύσβατος, & ποιέομαι, *facio.*

Δύσβατος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter adiri, aut ſcandi poteſt, inacceſſus, impervius, unde τὸ δύσβατον, ος, adeundi, ſeu tranſeundi difficultas. Ex δύς, & βαίνω, *eo.*

Δυσβαύκτος, ον, lamentabilis.

Δυσβίοτος, ον, miſer, ærumnoſus.

Δυσβλαστέω, ῶ, difficulter germino. A

Δυσβλαστὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, difficulter germinans.

Δυσβοήθητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui vix ſuccurri poteſt, ægre medicabilis. Ex δύς, & βοηθέω, *auxilior.*

Δυσβόητος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δύσβολος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui jactus aleæ male cecidit. Ex δύς, & βάλλω, *jacio.*

Δυσβουλία, ας, ἡ, malum conſilium, infelicitas conſilii. A

Δύσβουλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus malum vel infelix eſt conſilium. Ex δύς, & βουλὴ, *conſilium.*

Δύσβρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non valde edulis, gratiam in cibis non habens.

Δύσβωλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui terra eſt aſpera, vel gleba difficilis. Ex δύς, & βῶλος, *gleba.*

Δύσγαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui infeliciter contraxit nuptias. Ex δύς, & γάμος, *nuptiæ.*

Δυσγάργαλις, ιος, ὁ ἡ ἡ, qui ſe ægre manibus titillari vel contrectari ſinit. Ex δύς, & γαργαλίζω, *titillo.*

Δυσγαργάλιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγάργαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Δυσγένεια, ας, ἡ, ignobilitas, generis obſcuritas; (2) animus degener, ignavia. A

Δυσγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ignobilis, qui claro genere non eſt ortus; (2) degener. Ex δύς, & γίνομαι.

Δυσγεφύρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ponte vix jungi poteſt, qui ægre fert pontem. Ex δύς, & γεφυρόω, *pontem jungo.*

Δυσγεώργητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter coli poteſt. Ex δύς, & γεωργέω, *terram colo.*

Δυσγνώρις, ος, ὁ ἡ ἡ, agnitu difficilis, qui difficulter agnoſci poteſt. Ex δύς, & γνωρίζω, *noſcito.*

Δύσγνωστος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Δυσγοήτευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non facile faſcinari poteſt; (2) qui non facile vel illecebris, vel ſtupore adficitur. Ex δύς, & γοητεύω, *faſcino.*

Δυσγράμματος, ον, ineptus ad literas diſcendas.

Δυσγρίπις, ος, ὁ ἡ ἡ, ſcriptum invenitur

δυσγρήπις, e quo non facile lucrum percipi poteſt. Ex δύς, & γρηπίζω.

Δυσδαιμονία, ἡ, infortunium, infelicitas.

Δυσδαιμόνως, infeliciter.

Δυσδαίμων, ων, ὁ ἡ ἡ, infelix, infortunatus. Ex δύς, & δαίμων, *fortuna, ſors.*

Δυσδάκρυτος, ον, lacrimabilis.

Δυσδάμαρτος, ον, infelix uxore.

Δύσδεικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, demonſtratu difficilis. Ex δύς, & δείκνυμι, *demonſtro.*

Δυσδίκης, ές, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter videri poteſt. Ex δύς, & δέρκω, *video.*

Δυσδιάβατος, ος, ὁ ἡ ἡ, tranſitu difficilis, impervius. Ex δύς, & διαβαίνω, *tranſeo.*

Δυσδιάγνωστος, ον, obſcurus.

Δυσδιάγωγος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter tractandus, regendus, coercendus. Δυσδιάγωγον πωιεῖ τὼ πόλιν ἡ πολυπληθία τῆς βαφῶν, Strabo lib. 16.

Δυσδιάθετος, ος, ὁ ἡ ἡ, diſpoſitu ſeu compoſitu difficilis; (2) non vendibilis. Ex δύς, & διατίθημι.

Δυσδιαίρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter diviſibilis. Ex δύς, & διαιρέω, *divido.*

Δυσδιαίτητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus arbitrium difficile eſt, de quo difficile eſt arbitrari. Ex δύς, & διαιτάω, *arbitror.*

Δυσδιακόμιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, portatu difficilis. Ex δύς, & διακομίζω, *porto.*

Δυσδιακριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui diſcerni, ſeu dijudicari ægre poteſt. Ex δύς, & διακρίνω, *dijudico.*

Δυσδιάλλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis reconciliatu, qui ægre placari poteſt. Ex δύς, & διαλλάττω.

Δυσδιάλυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter diſſolvi poteſt; (2) qui iram ægre deponit. Ex δύς, & διαλύω, *diſſolvo.*

Δυσδιανόητος, ον, obſcurus, difficilis.

Δυσδιάπνους, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre diſflatur; (2) qui per ſpiritales meatus ægre tranſmittitur. Ex δύς, & διαπνέω, *perflo.*

Δυσδιατύπωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre ad bonos mores formari poteſt. Ex δύς, & διατυπόω, *formo.*

Δυσδιάφθυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre evitari poteſt. Ex δύς, & διαφθύω, *evito.*

Δυσδιαφόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui difficulter ſucci perſpirabili cute digeruntur. Ex δύς, & διαφορέω, *digero.*

Δυσδιάφυκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre evitabilis. Ex δύς, & διαφύγω, *evito.*

Δυσδιαφύλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre cuſtodiri poteſt. Ex δύς, & διαφυλάττω.

Δυσδιαχώρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter excernit. Ex δύς, & διαχωρέω, *excerno.*

Δυσδίδακτος, ον, tardus, difficilis eruditu.

Δυσδιέξοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, excitatu difficilis. Ex δύς & διεξαγω, excito.

Δυσδιεξίτητος, qui difficulter percurri, ſeu tranſiri poteſt; (2) qui percurrendo vix explicari poteſt. Ex δύς, & διέξειμι, *tranſeo, percurro.*

Δυσδιέξοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre pervius, unde exiri non poteſt.

Δυσδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis inveſtigatu. Ex δύς, & διερεύνάω, *inveſtigo.*

Δυσδιήγητος, ος, ὁ ἡ ἡ, enarratu difficilis. Ex δύς, & διηγέομαι, *enarro.*

Δυσδιόδευτος, ον, idem quod δυσδιέξοδος.

Δυσδιοίκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, adminiſtratu vel moderatu difficilis. Ex δύς, & διοικέω.

Δυσδιόρθωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre emendari poteſt. Ex δύς, & διορθόω.

Δυσδοκίμαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, probatu perſpectuque difficilis. Ex δύς, & δοκιμάζω, *probo.*

Δύσεαι, 2. ſing. a. 1. conjunct. med. *Ion.* pro δύσεσαι, a δύω, *induo.*

Δυσεγχείρητος, ον, difficilis conatu.

Δύσεδρος, ον, ineptus, abhorrens.

Δυσειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, deformis, turpis. Ex δύς, & εἶδος, *forma.*

Δυσείκαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, infeliciter expreſſus, conjectu difficilis. Ex δύς. & εἰκάζω.

Δυσείματος, male veſtitus. Hinc

Δυσειματόω, ῶ, fut. ώσω, malo, ſeu ſordido veſtitu utor. Ex δύς, & ἕμα, *veſtitus.*

Δυσεμπεία,

Digitized by Google

Δυσειμαία, ἡ, malus & ſordidus veſtitus. A
Δυσείμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, ſordide veſtitus, male indutus, pannoſus. Ex δύς, & εἷμα.
Δυσειρεσία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infauſta. Ex δύς, & εἰρεσία.
Δυσείσβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, acceſſu, difficilis inacceſſus. Ex δύς, & εἰσβολὴ, *ingreſſus.*
Δυσείσπλοος, ον, idem quod
Δυσείσπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre patens navibus. Ex δύς, & εἰσπλώω, *nave intro.*
Δυσεκβίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui non facile vis adferri poteſt; (2) pertinax. Ex δύς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo.*
Δυσεκβίβαστος, ὁ ἡ ὁ, qui haud facile ab aliquo re revocari, abſtrahi poteſt.
Δυσέκδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non facile edendus vel elocabilis. Ex δύς, & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre poteſt calefieri, ſeu incaleſcere. Ex δύς, & ἐκθερμαίνω, *excalefacio.*
Δυσεκκόμιστος, ον, ægre exportandus.
Δυσέκκριτος, ον, non facile excernendus.
Δυσεκλάλητος, ον, non effandus.
Δυσέκλειπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre deficiens. Ex δύς, & ἐκλείπω, *deficio.*
Δυσεκλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre computari poteſt, adeoque perſpectu difficilis eſt. Ex δύς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor.*
Δυσέκλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre ſolvi vel exſolvi poteſt, vix exſolubilis. Ex δύς, & ἐκλύω, *exſolvo.*
Δυσέκπεπλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter elui poteſt. Ex δύς, & ἐκπέπλω, *eluo.*
Δυσεκπέρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter abſolvi & ad finem perduci poteſt. Ex δύς, & ἐκπέρω, *ad finem perduco.*
Δυσεκπλεῖν, ν, unde vix enavigari poteſt.
Δυσεκπλόητος, ον, idem.
Δυσέκπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter elui poteſt. Ex δύς, & ἐκπλύνω, *eluo.*
Δυσεκπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Δυσεκπόρθητος, ον, unde evadi, exiri non poteſt.
Δυσεκπύητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſuppuratu difficilis, qui ægre ad ſuppurandum perducitur. Ex δύς, & ἐκπυέω, *ſuppuro.*
Δυσέκτριπλος, ον, qui non facile evacuatur.
Δυσέκφυκτος, ον, vix effugiendus.
Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.
Δυσέκφορος, dure ad pronunciandum.
Δυσέλκεχλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter redargui poteſt. Ex δύς, & ἐλέγχω, *redarguo.*
Δυσέλικλος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilè evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς, & ἕλιξαν, *volvo.*
Δυσελκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς, & ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iiſd.
Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi poteſt.
Δύσελπις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt abjectæ ſpei.
Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope deſpero.
Δυσελπιστία, ας, ἡ, ſpes mala. Ex iiſd.
Δυσέλπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod δύσελπις.
Δυσελπίστως, cum mala ſpe, ſine ſpe.
Δυσέμβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo incedi ægre poteſt, qui pedibus calcari nequit.
Δυσέμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum ſuum poteſt.
Δυσέμβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis acceſſu, in quem difficulter invaſio fieri poteſt, item ad quem vix perveniri poteſt. Ex δύς, & ἐμβάλλω, *injicio.*
Δυσεμετέω, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.
Δυσευία, idem.
Δυσέμετος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex δύς, & ἐμέω.
Δυσέμφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, malæ & moleſtæ ſignificationis. Ex δύς, & ἐμφαίνω, *ſignifico.*
Δυσεντερία, ας, ἡ, inteſtinorum tormina.
Δυσεντερικὸς, ὴ, όν, dyſenter.cus; (2) qui dyſenteria laborat.
Δυσεντεριώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, idem. A
Δυσέντοξος, idem. Ex δύς, & ἐντόνη.
Δυσεντολὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem non facile patet aditus; (2) inaſſabilis. Ex δύς, & ἐντυγχάνω, *adeo.*
Δυσεντυξία, ἡ, moroſitas.
Δυσένωτος, ον, non facile in unum conjungendus.
Δυσεξάγαγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς, & ἐξάγω, *educo.*
Δυσεξάλειπτος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter deletur ſ. obliteratur. Ex δύς, & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari poteſt. Ex δύς, & ἐξαλλάττω, *muto.*
Δυσεξανάλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non facile conſumitur. Ex δύς, & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ος ὁ ἡ ὁ, difficilis deceptu. Ex δύς, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Δυσεξαρίθμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix numerabilis. Ex δύς, & ἐξαριθμέω, *enumero.*
Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item d monſtrari poteſt.
Δυσεξέλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis explicatu & evolutu. Ex δύς, & ἐξελίττω, *evolvo.*
Δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δύς, & ἐργάζομαι.
Δυσεξερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus difficilis eſt perſcrutatio, qui non facile inveſtigari poteſt. Ex δύς, & ἐξερευνάω, *inveſtigo.*
Δυσεξεύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, inventu ſeu adinventu difficilis. Ex δύς, & ἐξευρίσκω.
Δυσεξήγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix explicari poteſt. Ex δύς, & ἐξηγέομαι, *explico.*
Δυσεξήνυστος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari poteſt. Ex δύς, & ἐξημερόω, *cicuro.*
Δυσεξίτητος, ος ὁ ἡ ὁ, vix enodabilis; (2) inenodabilis; (3) effectu difficilis. Ex δύς, & ἐξανύω, *perficio.*
Δυσεξίτηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter elabitur ſeu evaneſcit. Ex δύς, & ἐξίτηλος.
Δυσεξίτιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis exitu. Ex δύς, & ἔξειμι, *exeo.*
Δυσεξόδευτος, ὁ ἡ ὁ, difficilem exitum habens.
Δυσεξόδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, elatu vel expoſitu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς, & ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix emendabilis. Ex δύς, & ἐπανορθόω, *emendo.*
Δυσεπεκτέλεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter extenditur. Ex δύς, & ἐπεκτείνω, *extendo.*
Δυσεπίβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἐπίβολος, *compos.*
Δυσεπίδεκτος, ον, aditu difficilis.
Δυσεπιδέλβυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui non facile fiunt inſidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς, & ὀπιδελβόμαι, *inſidior.*
Δυσεπικούρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui vix auxilium adferri poteſt. Ex δύς & ὀπικουρία, *auxilior.*
Δυσεπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, de quo vix judicari poteſt. Ex δύς, & ὀπικρίνω, *judico.*
Δυσεπίμικλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cum allis commercium non habet, qui non facile aliis admiſcetur. Ex δύς, & ὀπιμίγνυμι.
Δυσεπιόητος, idem quod δυσδιαν.
Δυσεπίστροφος, qui non facile converti poteſt.
Δυσεπίσχετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri poteſt. Ex δύς, & ἐπέχω, *cohibeo.*
Δυσεπίτευκτος, ον, difficilis ad aſſequendum.
Δυσεπιτήδευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando ſumma diligentia requiritur.
Δυσεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non facile invadi poteſt; (2) confectu difficilis. Ex δύς, & ὀπιχειρέω, *manum admoveo.*
Δυσέργαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, factu difficilis. Ex δύς, & ἐργάζομαι, *operor.*
Δυσεργὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, idem quod δυσεργος.
Δυσεργία, ας, difficultas; (2) ſegnities. A
Δύσεργος, ος, ὁ ἡ ὁ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operoſus. Ex δύς, & ἔργον, *opus.*
Δυσερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inſcrutabilis. Ex δύς, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*
Δυσέρημος, ος, ὁ ἡ ὁ, deſertus, deſolatus; (2) difficilis ob ſolitudinem.
Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, contentioſus, moroſus.
Δυσέριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, de quo, vel cum quo contendere difficile eſt; (2) in infelici contentione poſitus. Ex δύς, & ἐρίζω.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἑρμηνεύω, *interpretor.*
Δυσερμήνυτος, obſcure.
Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Heſ. A
Δύσερμος, ος, ὁ ἡ ὁ, infelix. *Suidæ* exſpes. A δύς, & Ἑρμῆς, *Mercurius.*
Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, invenuſtus, qui infelici & periculoſo amore tenetur, perdite amans.
Δυσερώτας, *Adv.* perdito amore.
Δύσῃ, 3. ſ. pr. ind. v. poët. δύσομαι.
Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni, malus annus. Ex δύς, & ἔτος, *annus.*
Δυσετυμολόγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus Etymologia vix reddi poteſt. Ex δύς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico.*
Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiſcere non poteſt. A
Δυσευνήτωρ, ὁ, male cubans.
Δυσεύρητος, idem.
Δυσεύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς, & εὑρίσκω, *invenio.*
Δυσεφικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem vix pervenire poſſumus; (2) cui vix pares eſſe poſſumus, Herodian, 2, 11.
Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.
Δύσζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς, & ζῆλος.
Δυσζήλως, invide.
Δυσζήτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, quæſitu, vel perveſtigatu difficilis. Ex δύς, & ζητέω, *quæro.*
Δύσζωος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus miſera eſt vita. Ex δύς, & ζωὴ, *vita.*
Δυσηκὴς, ἐος, ὄες, ſanatu difficilis. Nam Heſ. δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex δύς, & ἀκέομαι, *cura, ſano.*
Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens ſum. A δυσήκοος.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobſequentia. Ab eod.
Δυσήκοος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter audit; (2) inobſequens, inobediens. Ex δύς, & ἀκούω, *audio.*
Δυσήλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix equitablis, inequitabilis. Ex δύς, & ἐλαύνω, *agito.*
Δυσηλιὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, moleſtam habens dormitionem; (2) moleſtus, gravis. Ex δύς, & λέχομαι, *cubo, dormio.*
Δυσήλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem ſol ægre pervenit, ſoli minus expoſitus.
Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς, & ἡμέρα, *dies.*
Δυσημερία, ας, ἡ, infauſtus dies; (2) infortunium, fortuna adverſa. Ex iiſd.
Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A
Δυσημὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ægre vomens. Ex δύς, & ἐμέω, *vomo.*
Δυσθύμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς, & ἄνεμος, *ventus.*
Δυσθωίας, ος, ὁ ἡ ὁ, qui frenis vix regi poteſt. Ex δύς, & ἡνία, *frenum.*
Δυσθωίαστος, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex δυσθωίας.
Δυσθώϊος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui frenis contineri nequit; (2) moroſus; (3) doloris impatiens. Ex δύς, & ἡνία, *frenum.*
Δυσθωϊόχητος, ος, ὁ ἡ ὁ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri poteſt. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*, & ἔχω, *habeo.*
Δυσθωΐως, *Adv.* idem quod δυσθωίαστος.
Δυσθώτος, ος, ὁ ἡ ὁ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύς, & ἀνύω, *perficio.*
Δυσιαπίστων, imperf. ind. act. pro δυσαπίστουν. A δυσαπίστως, *non credo.*
Δυσήροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, aratu difficilis. Ex δύς, & ἀρόω, *aro.*
Δυσήτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, invictus, vix vincendus.
Δυσήταρ, αρος, ὁ ἡ ὁ, triſtis, qui animo triſti eſt. Ex δύς, & ἦτορ, *cor.*
Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, horriſonus. Ex δύς, & ἦχος, *ſonus.*

Δυσθαλὴς,

Digitized by Google

Δυσθαλῶς, ἴον, ὁ ἡ ὄν, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δύς, & θάλλω, *vireo.*

Δυσθαλπής, ἴον, ὁ ἡ ὄν, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατεῖν, *iniquo animo mortem ferre*, præs. inf. act. verbi δυσθανατέω.

Δυσθανατέω, iniquo animo mortem fero. A

Δυσθάνατος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficulter moriens ; (2) difficilem mortem inferens ; (3) mortifer. Ex δύς, & θάνατος, *mors.*

Δυσθανῶς, ἴον, ὁ ἡ ὄν, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δύς, & θνήσκω.

Δυσθέατος, ος, ὁ ἡ ὄν, invisus, non visus ; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δύς, & θεάομαι, *adspicio.*

Δυσθενία, deficio viribus.

Δυσθυμία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ος, ὁ ἡ ὄν, impius ; odiosus Deo. Ex δύς, & θεός, *Deus.*

Δυσθεράπευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre sanabilis. Ex δύς. & θεραπεύω, *sano.*

Δυσθερμής, ἐς, ὁ ἡ ὄν, calefactu difficilis. Ex δύς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθυμέω, ῶ, f. ήσω, malè adficio, languidum reddo. Ex δύς, & θυμός.

Δύσθυτος, ὁ ἡ ὄν, male situs ; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς, & θεωρέω, *contemplor.*

Δυσθήρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis venatu ; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, θήρα.

Δύσθηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

Δυσθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δύς, & θησαυρός.

Δύσθραυς, υς, ὁ ἡ ὑ, qui ægre frangitur. Ex δύς, & θραύω, *frango.*

Δύσθρηνος, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυσθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύσθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, graviter animo adfectus ; (2) quem pœnitentia facti subit.

Δυσθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυσί, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo.*

Δυσίατος, ος, ὁ ἡ ὄν, incurabilis ; (2) curatu difficilis. Ex δύς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς, & ἱδρώς.

Δυσιδέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico ; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δύς, & ἱδεῖν, *facere.*

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre amabilis ; (2) ægre cupidus ; (3) improbus & protervus amator. Ex δύς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ος, ὁ ἡ ὄν, equitatui minus idoneus. Ex δύς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δύς, & ἰχνεύω.

Δυσκαής, ές, ὁ ἡ ές, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δύς, & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, purgatu difficilis. Ex δύς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

Δυσκαμπής, ές, ὁ ἡ ές, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς, & κάμπω.

Δύσκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Δύσκαπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, fumum molestum habens. Ex δύς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκαρτέρητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre tolerabilis ; (2) plane intolerabilis. Ex δύς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκαταγώνιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, expugnatu difficilis. Ex δύς, & καταγωνίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, fractu difficilis. Ex δύς, & κλάω, *frango.*

Δυσκατάκλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex δύς, & καταγνύω, *frango.*

Δυσκατάκλυστος, ος, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δύς, & καταλλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre solubilis. Ex δύς, & καταλύω, *dissolvo.*

Δυσκατάμαθητος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis ad discendum. Ex δύς, & καταμανθάνω, *disco.*

Δυσκαταμάθητος, *Adv.* ita ut vix addisci, vel intelligi possit. A

Δυσκατάμαχητος, ος, ὁ ἡ ὄν, vix expugnabilis. Ex δύς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui vix potest animadverti. Ex δύς, & κατανοέω.

Δυσκατάπαυστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δύς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκατάπαυστως, *Adv.* ita, ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκατάπολεμητός, ον, vix bello subigendus.

Δυσκατάπτυστος, ον, vix efficiendus.

Δυσκατάπρακτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis deglutitu. Ex δύς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui conceptum non perficit. Ex δύς, & καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui facile extingui nequit. Ex δύς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ος, ὁ ἡ ὄν, sedatu difficilis. Ex δύς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui contemni vix potest. Ex δύς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui effici seu confici ægre potest ; (2) difficilis concoctu. Ex δύς, & κατεργάζομαι, *conficio.*

Δυσκατόπτευτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui spectari vix potest. Ex δύς, & κατοπτεύομαι, *spectio.*

Δυσκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter ex animi sententia conficitur ; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς, & κατορθόω.

Δυσκατούλωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre cicatricem ducens. Ex δύς, & κατουλόω.

Δυσκέλαδος, ος, ὁ ἡ ὄν, malum sonum edens, horrisonus ; (2) maledicus.

Δύσκιεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤδυσκιεν, a δύσκω, pro δύω, vel δύω.

Δυσκερδής, ές, ὁ ἡ ές, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδής, ές, ὁ ἡ ές, graves curas habens ; (2) difficilis ; (3) infestus. Ex δύς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus ; (2) inexorabilis, præfractus. Ex δύς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεής, ές, ὁ ἡ ές, inglorius, infamis. Ex δύς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλεής.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδόνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui male ominis est, male ominatus. Ex δύς, & κληδονίζομαι, *cmineor.*

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor ; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis & aspera, infortunium. A

Δύσκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, quem sors difficilis premit. Ex δύς, & κλῆρος, *sors.*

Δύσκλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δύς, & κλυτός, *clarus.*

Δυσκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δύς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ος, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ. ægre & non sine molestia cubo Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A.

Δύσκοιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, male & incommode cubans. Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. Δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ, ἢ βριθύθη, Arist. Lys. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

Δυσκίλλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui glutinari difficulter potest, glutine vix sociabilis. Ex δύς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilem somnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis in sumendo cibo ; (2) morosus ; (3) difficilis ; (4) acerbus. Ex δύς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, *Adv.* morosè, iniquo animo.

Δύσκολπος, ος, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre tolerabilis. Ex δύς, & κομίζω, *tolero, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δύς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, malè temperatus. Ex δύς, & κεράννυμι, *tempero.*

Δύσκριτος, ος, ὁ ἡ ὄν, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est, Ex δύς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facile sit judicare, ita, ut difficilis sit disceptatio.

Δύσκλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δύς, & κλητός.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. Ex δύς, & κύβος, *tessera.*

Δυσκύμαντος, ος, procellosus.

Δύσκωφος, ος, ὁ ἡ ὄν, surdaster.

Δύσλεκτρος, ος, infelici conjugio utens.

Δύσληπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, captu difficilis. Ex δύς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ratiocinatu difficilis ; (2) inconsideratus, cui reputatus & perpensus non est. Ex δύς, & λογίζομαι.

Δυσλοφος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλόφως, *Adv.* difficulter, periculose.

Δύσλυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui vix solvi potest.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, indoctilitas. A

Δυσμαθής, ἐς, ὁ ἡ ές, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δύς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας. ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile discendo.

Δυσμανής, ές, ὁ ἡ ές, rarefactu difficilis. Ex δύς, & μανός, *rarus.*

Δυσμαρής, ές, ὁ ἡ ές, difficilis. Ex δύς, & μάρη, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, ita, ut vix sim expugnabilis.

Δυσμάχητος, &c.

Δύσμαχος, ος, ὁ ἡ ὄν, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμειλίκτως, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficulter seu vix mulceri potest, implacabilis. Ex δύς, & μειλίσσω, *mollitum reddo, placo.*

Δυσμενέω, animo erga aliquem sum male adfecto, adversor. Ex δύς, & μένος.

Δυσμενέσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro δυσμενεῦσι. A δυσμενής.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

Δυσμενής, ἐς, ὁ ἡ ές, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δύς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενής.

Δυσμετάβλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, difficilis mutatu. Ex δύς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δύς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δύς, & μετατίθημι.

Δυσμε-

Digitized by Google

Δυσεμμενία, ἡ, malus & ſordidus veſtitus. A
Δυσεμμων, ονος, ὁ ἡ ὠ, ſordide veſtitus, male indutus, pannoſus. Ex δύς, & ἕλμα.
Δυσειρισία, ας, ἡ, difficilis remigatio ; (2) remigatio infauſta. Ex δύς, & εἰρισία.
Δυσείσβολος, ος, ὁ ἡ ὸν, acceſſu, difficilis inacceſſus. Ex δύς, & ἴσβολὴ, *ingreſſus.*
Δυσείσπλους, ουν, idem quod
Δυσείσπλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ægre patens navibus. Ex δύς, & εἰσπλώω, *navem intro.*
Δυσεκβίαστος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui non facile vis adferri poteſt ; (2) pertinax. Ex δύς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo.*
Δυσεκβίαστος, ὁ ἡ ὸν, qui haud facile ab aliqua re revocari, abſtrahi poteſt.
Δυσέκδοτος, ος, ὁ ἡ ὸν, non facile edendus vel elocabilis. Ex δύς, & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ægre poteſt calefieri, ſeu incalescere. Ex δύς, & ἐκθέρμαίνω, *excalefacio.*
Δυσεκκόμιστος, ον, ægre exportandus.
Δυσέκκριτος, ον, non facile excernendus.
Δυσεκλάλητος, ον, non effandus.
Δυσέκλειπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ægre deficiens. Ex δύς, & ἐκλείπω, *deficio.*
Δυσεκλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ægre computari poteſt, adeoque perſpectu difficilis eſt. Ex δύς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor.*
Δυσέκλυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ægre ſolvi vel exſolvi poteſt, vix exſolubilis. Ex δύς, & ἐκλύω, *exſolvo.*
Δυσέκνιπτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter elui poteſt. Ex δύς, & ἐκνίπτω, *eluo.*
Δυσεκπέρατος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter abſolvi & ad finem perduci poteſt. Ex δύς, & ἐκπεράω, *ad finem perduco.*
Δυσεκπλεῖν, ἐν, unde vix enavigari poteſt.
Δυσεκπλώτος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem.
Δυσέκπλυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter elui poteſt. Ex δύς, & ἐκπλύνω, *eluo.*
Δυσεκπλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.
Δυσεκπόρδυτος, ον, unde evadi, exiri non poteſt.
Δυσεκπύητος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſuppuratu difficilis, qui ægre ad ſuppurandum perducitur. Ex δύς, & ἐκπυέω, *ſuppuro.*
Δυσέκτακλος, ον, qui non facile evacuatur.
Δυσέκφθυκτος, ον, vix effugiendus.
Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.
Δυσέκφορως, dure ad pronunciandum.
Δυσέλκηλος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter redargui poteſt. Ex δύς, & ἐλέγχω, *redarguo.*
Δυσέλικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, difficilé evolubilis ; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς, & ἑλίσσω, *volvo.*
Δυσελκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς, & ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iiſd.
Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi poteſt.
Δύσελπις, ιδος, ὁ ἡ ὶν, qui eſt abjectæ ſpei.
Δυσελπιστέω, ῶ, f. ήσω, prope deſpero.
Δυσελπιστία, ας, ἡ, ſpes mala. Ex iiſd.
Δυσέλπιστος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem quod δύσελπις.
Δυσελπίστως, cum mala ſpe, ſine ſpe.
Δυσεμβατος, ος, ὁ ἡ ὸν, in quo incedi ægre poteſt, qui pedibus calcari nequit.
Δυσεμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum ſuum poteſt.
Δυσεμβολος, ος, ὁ ἡ ὸν, difficilis acceſſu, in quem difficulter invaſio fieri poteſt, item ad quem vix perveniri poteſt. Ex δύς, & ἐμβάλλω, *injicio.*
Δυσεμετέω, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.
Δυσεμέω, idem.
Δυσέμετος, ος, ὁ ἡ ὸν, ægre vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ ἡ ὸν, idem. Ex δύς, & ἐμέω.
Δυσέμφατος, ος, ὁ ἡ ὸν, malæ & moleſtæ ſignificationis. Ex δύς, & ἐμφαίνω, *ſignifico.*
Δυσεντερία, ας, ἡ, inteſtinorum tormina.
Δυσεντερικός, ὴ, όν, dyſenter.cus ; (2) qui dyſenteria laborat.
Δυσεντεριώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, idem. A
Δυσέντερος, idem. Ex δύς, & ἔντερον.
Δυσεντόκλιτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ad quem non facile patet aditus ; (2) inaſſabilis. Ex δύς, & ἐντυγχάνω, *adeo.*
Δυσεντυξία, ἡ, moroſitas.
Δυσένωτος, ον, non facile in unum conjungendus.
Δυσεξάγαγος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς, & ἐξάγω, *educo.*
Δυσεξάλειπτος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter deletur ſ. obliteratur. Ex δύς, & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari poteſt. Ex δύς, & ἐξαλλάττω, *muto.*
Δυσεξανάλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui non facile conſumitur. Ex δύς, & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, difficilis deceptu. Ex δύς, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Δυσεξαρίθμητος, ος, ὁ ἡ ὸν, vix numerabilis. Ex δύς, & ἐξαριθμέω, *enumero.*
Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item d monſtrari poteſt.
Δυσεξέλικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, difficilis explicatu & evolutu. Ex δύς, & ἐξελίττω, *evolvo.*
Δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δύς, & ἐργάζομαι.
Δυσεξερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, cujus difficilis eſt pericrutatio, qui non facile inveſtigari poteſt. Ex δύς, & ἐξερευνάω, *inveſtigo.*
Δυσεξεύρητος, ος, ὁ ἡ ὸν, inventu ſeu adinventu difficilis. Ex δύς, & ἐξευρίσκω.
Δυσεξήγητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui vix explicari poteſt. Ex δύς, & ἐξηγέομαι, *explico.*
Δυσεξήνυδος, ος, ὁ ἡ ὸν, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari poteſt. Ex δύς, & ἐξημδόω, *cicuro.*
Δυσεξίτητος, ος ὁ ἡ ὸν, vix enodabilis ; (2) inenodabilis ; (3) effectu difficilis. Ex δύς, & ἐξανύω. *perficio.*
Δυσεξίτηλος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter elabitur ſeu evaneſcit. Ex δύς, & ἐξιτηλος.
Δυσεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, difficilis exitu. Ex δύς, & ἔξεμι, *exeo.*
Δυσέξοδος, ὁ ἡ ὸν, difficilem exitum habens.
Δυσέξωστος, ος, ὁ ἡ ὸν, elatu vel expoſitu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς, & ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, vix emendabilis. Ex δύς, & ἐπανορθόω, *emendo.*
Δυσεπεκτάτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter extenditur. Ex δύς, & ἐπεκτείνω, *extendo.*
Δυσεπίβολος, ος, ὁ ἡ ὸν, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἐπίβολος, *compos.*
Δυσεπιβατος, ον, aditu difficilis.
Δυσεπιβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui non facile fiunt inſidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς, & ἐπιβουλεύομαι, *inſidior.*
Δυσεπικούρητος, ος, ὁ ἡ ὸν, cui vix auxilium adferri poteſt. Ex δύς & ἐπικουρία, *auxilior.*
Δυσεπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὸν, de quo vix judicari poteſt. Ex δύς, & ἐπικρίνω, *judico.*
Δυσεπίμικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui cum allis commercium non habet, qui non facile aliis admiſcetur. Ex δύς, & ἐπιμίγνυμι.
Δυσεπιπόητος, idem quod δυσδιαν.
Δυσεπίστροφος, qui non facile converti poteſt.
Δυσεπίσχετος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri poteſt. Ex δύς, & ἐπέχω, *cohibeo.*
Δυσεπιτευκτος, ον, difficilis ad aſſequendum.
Δυσεπιτήδευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando ſumma diligentia requiritur.
Δυσεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui non facile invadi poteſt ; (2) confectu difficilis. Ex δύς, & ἐπιχειρίω, *manum admoveo.*
Δυσέργαστος, ος, ὁ ἡ ὸν, factu difficilis. Ex δύς, & ἐργάζομαι, *operor.*
Δυσδρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, idem quod δυσβρὴς.
Δυσδρία, ας, difficultas ; (2) ſegnities. A
Δύσδρως, ος, ὁ ἡ ὸν, piger ad opus faciendum ; (2) difficilis, operoſus. Ex δύς, & ἔργον, *opus.*
Δυσεξεύνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, inſcrutabilis. Ex δύς, & ἐρευνάω, *ſcrutor.*
Δυσέρημος, ος, ὁ ἡ ὸν, deſertus, deſolatus ; (2) difficilis ob ſolitudinem.
Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ ὶν, contentioſus, moroſus.
Δυσέριστος, ος, ὁ ἡ ὸν, de quo, vel cum quo contendere difficile eſt ; (2) in infelici contentione poſitus. Ex δύς, & ἐρίζω.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ ἡ ὸν, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἑρμηνεύς, *interpretor.*
Δυσδερμηνύτος, obſcure.
Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Heſ. A
Δύσερμος, ος, ὁ ἡ ὸν, infelix. *Suidæ* exſpes. A δύς, & Ἑρμὴς, *Mercurius.*
Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὼν, invenuſtus, qui infelici & periculoſo amore tenetur, perdite amans.
Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.
Δύσεσ, 3. ſ. pr. ind. v. poët. δύσομαι.
Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni, malus annus. Ex δύς, & ἔτος, *annus.*
Δυσετυμολόγητος, ος, ὁ ἡ ὸν, cujus Etymologia vix reddi poteſt. Ex δύς, & ἑτυμολογέω, *origines verborum indico.*
Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiſcere non poteſt. A
Δυσευνήτωρ, ὁ, male cubans.
Δυσεύνητος, idem.
Δυσεύρετος, ος, ὁ ἡ ὸν, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς, & εὑρίσκω, *invenio.*
Δυσίρικτος, ος, ὁ ἡ ὸν, ad quem vix pervenire poſſumus ; (2) cui vix pares eſſe poſſumus, Herodian, 2, 11.
Δυσζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.
Δύσζηλος, ος, ὁ ἡ ὸν, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς, & ζῆλος.
Δυσζήλως, invide.
Δυσζήτητος, ος, ὁ ἡ ὸν, quæſitu, vel perveſtigatu difficilis. Ex δύς, & ζητία, *quæro.*
Δύσζωος, ος, ὁ ἡ ὼν, cujus miſera eſt vita. Ex δύς, & ζωὴ, *vita.*
Δυσηκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, fanatu difficilis. Nam Heſ. δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex δύς, & ἀκέομαι, *curo, ſano.*
Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio ; (2) inobediens ſum. A δυσήκοος.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas ; (2) inobſequentia. Ab eod.
Δυσήκοος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui difficulter audit ; (2) inobſequens, inobediens. Ex δύς, & ἀκούω, *audio.*
Δυσήλατος, ος, ὁ ἡ ὸν, vix equitabilis, inequitabilis. Ex δύς, & ἐλαύνω, *agito.*
Δυσηλιὴς, ἐος, ὁ ἡ ὸν, moleſtam habens dormitionem ; (2) moleſtus, gravis. Ex δύς, & λέχομαι, *cubo, dormio.*
Δυσήλιος, ος, ὁ ἡ ὸν, ad quem ſol ægre pervenit, ſoli minus expoſitus.
Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς, & ἡμέρα, *dies.*
Δυσημερία, ας, ἡ, infauſtus dies ; (2) infortunium, fortuna adverſa. Ex iiſd.
Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A
Δυσημὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, ægre vomens. Ex δύς, & ἐμέω, *vomo.*
Δυσλύμαινος, ος, ὁ ἡ ὸν, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς, & ἄνεμος, *ventus.*
Δυσηνίαστος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui frenis vix regi poteſt. Ex δύς, & ἡνία, *frenum.*
Δυσηνίαστως, *Adv.* ita ut frænis vix regi queat. Ex δυσηνίαστος.
Δυσηνίωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui frenis contineri nequit ; (2) moroſus ; (3) doloris impatiens. Ex δύς, & ἡνία, *frenum.*
Δυσηνιόχητος, ος, ὁ ἡ ὸν, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri poteſt. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*, & ἔχω, *habeo.*
Δυσηνίως, *Adv.* idem quod δυσηνίαστως.
Δυσήνυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύς, & ἀνύω, *perficio.*
Δυσηπίστων, imperf. ind. act. pro δυσπίστουν. A δυσηπίστως, *non credo.*
Δυσήρατος, ος, ὁ ἡ ὸν, aratu difficilis. Ex δύς, & ἀρόω, *aro.*
Δυσήττητος, ος, ὁ ἡ ὸν, invictus, vix vincendus.
Δυσθάτερ, ερος, ὁ ἡ ὸν, triſtis, qui animo triſti eſt. Ex δύς, & θάρος, *cor.*
Δυσηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, horriſonus. Ex δύς, & ἦχος, *ſonus.*

Digitized by Google

Δυσθαλὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δὺς, & θάλλω, *vireo.*

Δυσθαλπὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δὺς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατεῖν, *iniquo animo mortem ferre*, præs. inf. act. verbi δυσθανατέω.

Δυσθανατία, iniquo animo mortem fero. A

Δυσθάνατος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficulter moriens ; (2) difficilem mortem inferens ; (3) mortifer. Ex δὺς, & θάνατος, *mors.*

Δυσθανὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δὺς, & θνήσκω.

Δυσθέατος, ος, ὁ ἡ ὑ, invisus, non visus ; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δὺς, & θεάομαι, *adspicio.*

Δυσθενία, deficio viribus.

Δυσθυμία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ος, ὁ ἡ ὑ, impius ; odiosus Deo. Ex δὺς, & θεὸς, *Deus.*

Δυσθεράπευτος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre sanabilis. Ex δὺς. & θεραπεύω, *sano.*

Δυσθερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, calefactu difficilis. Ex δὺς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθετέω, ῶ, f. ήσω, malè adficio, languidum reddo. Ex δὺς, & θετός.

Δύσθετος, ὁ ἡ ὑ, male situs ; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ος, ὁ ἡ ὑ, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς, & θεωρέω, *contemplor.*

Δυσθήρατος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficilis venatu ; (2) difficilis intellectu. Ex δὺς, θήρα.

Δύθηρος, ος, ὁ ἡ ὑ, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

Δυσθησαύριστος, ος, ὁ ἡ ὑ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δὺς, & θησαυρὸς.

Δύθραυστος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui ægre frangitur. Ex δὺς, & θραύω, *frango.*

Δύθρηνος, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Δυθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύθυμος, ος, ὁ ἡ ὑ, graviter animo adfectus ; (2) quem pœnitentia facti subit.

Δυθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυοῖ, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo.*

Δυσίατος, ος, ὁ ἡ ὑ, incurabilis ; (2) curatu difficilis. Ex δὺς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δὺς, & ἱδρὼς.

Δυσιδέω, ῶ, f. ήσω, male sacrifico ; (2) sacrificia mihi dira portendunt. Ex δὺς, & ἱδὲς, *sacer.*

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλατλος, ος, ὁ ἡ ὑ, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre amabilis ; (2) ægre cupidus ; (3) improbus & protervus amator. Ex δὺς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ος, ὁ ἡ ὑ, equitatui minus idoneus. Ex δὺς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ος, ὁ ἡ ὑ, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δὺς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δὺς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δὺς, & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ος, ὁ ἡ ὑ, purgatu difficilis. Ex δὺς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

Δυσκαμὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δὺς, & κάμπω.

Δύσκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Δύσκαπνος, ος, ὁ ἡ ὑ, fumum molestum habens. Ex δὺς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκατέρητος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre tolerabilis ; (2) plane intolerabilis. Ex δὺς, & καρτέω, *tolero.*

Δυσκαταγάνιστος, ος, ὁ ἡ ὑ, expugnatu difficilis. Ex δὺς, & καταγανίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ος, ὁ ἡ ὑ, fractu difficilis. Ex δὺς, & κλάω, *frango.*

Δυσκατάκλιτος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem. Ex δὺς, & κατακλίνω, *frango.*

Δυσκατάλυκτος, ος, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ος, ὁ, ἡ ὑ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δὺς, & καταλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre solubilis. Ex δὺς, & καταλύω, *dissolvo.*

Δυσκαταμάθητος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficilis ad discendum. Ex δὺς, & καταμαθάνω, *disco.*

Δυσκαταμαθήτως, *Adv.* ita ut vix addisci, vel intelligi possit. A

Δυσκαταμάχητος, ος, ὁ ἡ ὑ, vix expugnabilis. Ex δὺς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκαταπόητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui vix potest animadverti. Ex δὺς, & καταποέω.

Δυσκατάπαυστος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δὺς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκατάπαυστως, *Adv.* ita, ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκατάπολεμητὸς, ος, vix bello subigendus.

Δυσκατάπτητος, ον, vix efficiendus.

Δυσκατάπρηκτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficilis deglutitu. Ex δὺς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτισος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui conceptum non perficit. Ex δὺς, & καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile extingui nequit. Ex δὺς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ ὑ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δὺς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ος, ὁ ἡ ὑ, sedatu difficilis. Ex δὺς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui contemni vix potest. Ex δὺς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui effici seu confici ægre potest ; (2) difficilis concoctu. Ex δὺς, & κατεργάζομαι, *confício.*

Δυσκατόπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui spectari vix potest. Ex δὺς, & κατόπτομαι, *specto.*

Δυσκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui difficulter ex animi sententia conficitur ; (2) qui difficulter emendatur. Ex δὺς, & κατορθόω.

Δυσκατύλωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre cicatricem ducens. Ex δὺς, & κατηλόω.

Δυσκέλαδος, ος, ὁ ἡ ὑ, malum sonum edens, horrisonus ; (2) maledicus.

Δύσκιτ, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκιν, a δύσκω, pro δύω, vel δύνω.

Δυσκλδὲς, ές, ὁ ἡ ὑ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δὺς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, graves curas habens ; (2) difficilis ; (3) infestus. Ex δὺς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δὺς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus ; (2) incxorabilis, præfractus. Ex δὺς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, inglorius, infamis. Ex δὺς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλὴς.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδόνος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui male ominis est, male ominatus. Ex δὺς, & κληδονίζομαι, *omino.*

Δυσκληρέω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor ; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis & aspera, infortunium. A

Δύσκληρος, ος, ὁ ἡ ὑ, quem sors difficilis premit. Ex δὺς, & κλῆρος, *sors.*

Δύσκλυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δὺς, & κλυτὸς, *clarus.*

Δυσκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὑ, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δὺς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ον, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ. ægre & non sine molestia cubo Ex δὺς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A.

Δύσκοιτος, ος, ὁ ἡ ὑ, male & incommode cubans. Ex δὺς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. Δυσκολαίνει φρὴς ἐμὴ, ἡ βριθύς, Arist. Lys. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

Δυσκόλλητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui glutinari difficulter potest, glutine vix sociabilis. Ex δὺς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficile somnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficilis in sumendo cibo ; (2) morosus ; (3) difficilis ; (4) acerbus. Ex δὺς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre tolerabilis. Ex δὺς, & κομίζω, *tolero, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δὺς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ος, ὁ ἡ ὑ, male temperatus. Ex δὺς, & κεράννυμι, *tempero.*

Δύσκριτος, ος, ὁ ἡ ὑ, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est, Ex δὺς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facile sit judicare, ita, ut difficilis sit disceptatio.

Δύσκλητος, ος, ὁ ἡ ὑ, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δὺς, & κλυτὸς.

Δυσκυβέω, ῶ, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. Ex δὺς, & κύβος, *tessera.*

Δυσκύμαντος, ος, procellosus.

Δύσκωφος, ος, ὁ ἡ ὑ, surdaster.

Δύσλεκτρος, ος, infelici conjugio utens.

Δύσληπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, captu difficilis. Ex δὺς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὑ, ratiocinatu difficilis ; (2) inconsideratus, cui reputatus & perpensus non est. Ex δὺς, & λογίζομαι.

Δυσλιφος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλιφῶς, *Adv.* difficulter, periculose.

Δύσλυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui vix solvi potest.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, indoctilitas. A

Δυσμαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δὺς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας. ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile discendo.

Δυσμανὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, rarefactu difficilis. Ex δὺς, & μανὸς, *rarus.*

Δυσμαρὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, difficilis. Ex δὺς, & μόρος, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, ita, ut vix sim expugnabilis.

Δυσμάχητος, &c.

Δύσμαχος, ος, ὁ ἡ ὑ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δὺς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμείλικτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui difficulter seu vix mulceri potest, implacabilis. Ex δὺς, & μειλίσσω, *mollitum reddo, placo.*

Δυσμενέω, animo erga aliquem sum male adfecto, adversor. Ex δὺς, & μένος.

Δυσμενέεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro δυσμενέσι. A δυσμενὴς.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

Δυσμενὴς, ές, ὁ ἡ ὑ, animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δὺς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενὴς.

Δυσμεταβλητος, ος, ὁ ἡ ὑ, difficilis mutatu. Ex δὺς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δὺς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ος, ὁ ἡ ὑ, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δὺς, & μετατίθημι.

Δυσμε-

Δυσειμοσία, ἡ, malus & ſordidus veſtitus. A
Δυσείμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, ſordide veſtitus, malo indutus, pannoſus. Ex δύς, & εἷμα.
Δυσερισία, ας, ἡ, difficilis remigatio; (2) remigatio infauſta. Ex δύς, & ἐρισία.
Δυσεισβολής, ές, ὁ ἡ ὁ, acceſſu, difficilis inacceſſus. Ex δύς, & εἰσβολή, *ingreſſus.*
Δυσείσπλους, ον, idem quod
Δυσείσπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre patens navibus. Ex δύς. & εἰσπλώω, *navе intro.*
Δυσεκβίαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui non facile vis adferri poteſt; (2) pertinax. Ex δύς, & ἐκβιάζω, *vi exturbo.*
Δυσεκβίαστος, ὁ ἡ ὁ, qui haud facile ab aliqua re revocari, abſtrahi poteſt.
Δυσέκδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, non facile edendus vel elocabilis. Ex δύς, & ἐκδίδωμι.
Δυσεκθέρμαντος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre poteſt calefieri, ſeu incalescere. Ex δύς, & ἐκθέρμαινω, *excalefacio.*
Δυσεκκόμιστος, ον, ægre exportandus.
Δυσέκκριτος, ον, non facile excernendus.
Δυσεκλάλητος, ον, non effandus.
Δυσέκλειπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre deficiens. Ex δύς, & ἐκλείπω, *deficio.*
Δυσεκλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre computari poteſt, adeoque perſpectu difficilis eſt. Ex δύς, & ἐκλογίζομαι, *expendo, ratiocinor.*
Δυσέκλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ægre ſolvi vel exſolvi poteſt, vix exſolubilis. Ex δύς, & ἐκλύω, *exſolvo.*
Δυσεκπίπλους, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter elui poteſt. Ex δύς, & ἐκπίπλω, *eluo.*
Δυσεκπέρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter abſolvi & ad finem perduci poteſt. Ex δύς, & ἐκπεράω, *ad finem perduco.*
Δυσεκπλεύς, εῦ, unde vix enavigari poteſt.
Δυσεκπλώτος, ος, idem.
Δυσέκπλυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter elui poteſt. Ex δύς, & ἐκπλύνω, *eluo.*
Δυσεκπλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Δυσεκπόρευτος, ον, unde evadi, exiri non poteſt.
Δυσεκπύητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſuppuratu difficilis, qui ægre ad ſuppurandum perducitur. Ex δύς, & ἐκπυέω, *ſuppuro.*
Δυσέκτατος, ος, qui non facile evacuatur.
Δυσεκφόατος, ον, vix effugiendus.
Δυσέκφορος, ον, difficilis, durus pronunciatu.
Δυσέκφορος, dure ad pronunciandum.
Δυσέλκηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter redargui poteſt. Ex δύς, & ἐλέγχω, *redarguo.*
Δυσέλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficile evolubilis; (2) difficilibus gyris perplexus. Ex δύς, & ἑλίσσω, *volvo.*
Δυσελκὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, cujus difficulter curantur ulcera vel vulnera. Ex δύς, & ἕλκος.
Δυσελκία, ας, ἡ, difficilis curatio ulceris, vel vulneris. Ex iiſd.
Δυσέλκυστος, ον, qui ægre aliquo duci, trahi poteſt.
Δύσελπις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt abjectæ ſpei.
Δυσελπιέω, ῶ, f. ήσω, prope deſpero.
Δυσελπιςία, ας, ἡ, ſpes mala. Ex iiſd.
Δυσέλπιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod δύσελπις.
Δυσελπίστως, cum mala ſpe, ſine ſpe.
Δυσέμβατος, ος, ὁ ἡ ὁ, in quo incedi ægre poteſt, qui pedibus calcari nequit.
Δυσεμβλητος, ον, qui non facile reponi in locum ſuum poteſt.
Δυσέμβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis acceſſu, in quem difficulter invaſio fieri poteſt, item ad quem vix perveniri poteſt. Ex δύς, & ἐμβάλλω, *injicio.*
Δυσεμετέω, ῶ, fut. ήσω, ægre vomo.
Δυσευρέω, idem.
Δυσέμετος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre vomens. A
Δυσεμὴς, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex δύς, & ἐμέω.
Δυσέμφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, malæ & moleſtæ ſignificationis. Ex δύς, & ἐμφαίνω, *ſignifico.*
Δυσεντερία, ας, ἡ, inteſtinorum tormina.
Δυσεντερικός, ὴ, όν, dyſentericus; (2) qui dyſenteria laborat.
Δυσεντεροειδὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, idem. A
Δυσέντερος, idem. Ex δύς, & ἔντερον.
Δυσεντευκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem non facile patet aditus; (2) inaffabilis. Ex δύς, & ἐντυγχάνω, *adeo.*
Δυσεντευξία, ἡ, moroſitas.
Δυσένωτος, ον, non facile in unum conjungendus.
Δυσεξάγαγος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile adducitur, vel exportatur. Ex δύς, & ἐξάγω, *educo.*
Δυσεξάλειπτος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter deletur ſ. obliteratur. Ex δύς, & ἐξαλείφω.
Δυσεξάλλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre mutabilis, qui in aliam naturam vix mutari poteſt. Ex δύς, & ἐξαλλάττω, *muto.*
Δυσεξανάλωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non facile conſumitur. Ex δύς, & ἐξαναλίσκω.
Δυσεξαπάτητος, ος ὁ ἡ ὁ, difficilis deceptu. Ex δύς, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Δυσεξαρίθμητος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix numerabilis. Ex δύς, & ἐξαριθμέω, *enumero.*
Δυσεξέλεγκτος, ον, qui non facile convinci, item d monſtrari poteſt.
Δυσεξέλικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis explicatu & evolutu. Ex δύς, & ἐξελίττω, *evolvo.*
Δυσεξέργαστος, ον, difficilis elaboratu. Ex δύς, & ἐργάζομαι.
Δυσεξερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus difficilis eſt perſcrutatio, qui non facile inveſtigari poteſt. Ex δύς, & ἐξερευνάω, *inveſtigo.*
Δυσεξεύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, inventu ſeu adinventu difficilis. Ex δύς, & ἐξευρίσκω.
Δυσεξήγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui vix explicari poteſt. Ex δύς, & ἐξηγέομαι, *explico.*
Δυσεξήμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis ad cicurandum, qui difficulter cicurari poteſt. Ex δύς, & ἐξημερόω, *cicuro.*
Δυσεξόντωτος, ος ὁ ἡ ὁ, vix enodabilis; (2) inenodabilis; (3) effectu difficilis. Ex δύς, & ἐξανύω. *perficio.*
Δυσεξόριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter elabitur ſeu evaneſcit. Ex δύς, & ἐξίστημι.
Δυσεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilis exitu. Ex δύς, & ἔξειμι, *exeo.*
Δυσέξοδος, ὁ ἡ ὁ, difficilem exitum habens.
Δυσέξοιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, elatu vel expoſitu, vel interpellatu difficilis. Ex δύς, & ἐκφέρω.
Δυσεπανόρθωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix emendabilis. Ex δύς, & ἐπανορθόω, *emendo.*
Δυσεπεκτέλεστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter extenditur. Ex δύς, & ἐπεκτείνω, *extendo.*
Δυσεπίβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, conjectu difficilis, quem contingere vix licet, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἐπίβολος, *compos.*
Δυσεπίβατος, ον, aditu difficilis.
Δυσεπισβούλευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui non facile fiunt inſidiæ, cui difficile imponitur. Ex δύς, & ἐπιβουλεύομαι, *inſidior.*
Δυσεπικάρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui vix auxilium adferri poteſt. Ex δύς & ἐπικουρία, *auxilior.*
Δυσεπίκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, de quo vix judicari poteſt. Ex δύς, & ἐπικρίνω, *judico.*
Δυσεπίμικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui cum allis commercium non habet, qui non facile aliis admiſcetur. Ex δύς, & ἐπιμίγνυμι.
Δυσεπιπόητος, idem quod δυσδιαν.
Δυσεπίστροφος, qui non facile converti poteſt.
Δυσεπίσχετος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter inhiberi, contineri, aut retineri poteſt. Ex δύς, & ἐπίσχω, *cohibeo.*
Δυσεπιτύγκτος, ος, difficilis ad aſſequendum.
Δυσεπιτήδευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, multis difficultatibus implicitus, in quo elaborando ſumma diligentia requiritur.
Δυσεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui non facile invadi poteſt; (2) confectu difficilis. Ex δύς, & ἐπιχειρία, *manum admoveo.*
Δυσέργαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, factu difficilis. Ex δύς, & ἐργάζομαι, *operor.*
Δυσεργὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, idem quod δυσεργος.
Δυσεργία, ας, difficultas; (2) ſegnities. A
Δύσεργος, ος, ὁ ἡ ὁ, piger ad opus faciendum; (2) difficilis, operoſus. Ex δύς, & ἔργον, *opus.*
Δυσερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inſcrutabilis. Ex δύς, & ἐρευνάω. *ſcrutor.*
Δυσέρημος, ος, ὁ ἡ ὁ, deſertus, deſolatus; (2) difficilis ob ſolitudinem.
Δύσερις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, contentioſus, moroſus.
Δυσέριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, de quo, vel cum quo contendere difficile eſt; (2) in inſelici contentione poſitus. Ex δύς, & ἐρίζω.
Δυσερμήνευτος, ος, ὁ ἡ ὁ, explicatu difficilis. Ex δύς, & ἑρμηνεύς, *interpretor.*
Δυσερμηνύτως, obſcure.
Δυσερμία, ας, ἡ, infelicitas, infortunium, Heſ. A
Δύσερμος, ος, ὁ ἡ ὁ, infelix. *Suidæ* exſpes. A δύς, & Ἑρμῆς, *Mercurius.*
Δύσερως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, invenuſtus, qui infelici & periculoſo amore tenetur, perdite amans.
Δυσερώτως, *Adv.* perdito amore.
Δύσετος, 3. ſ. pr. ind. v. poët. δύσομαι.
Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas anni, malus annus. Ex δύς, & ἔτος, *annus.*
Δυσετυμολόγητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus Etymologia vix reddi poteſt. Ex δύς, & ἐτυμολογέω, *origines verborum indico.*
Δυσευνήτειρα, ἡ, infeliciter cubans, quæ obdormiſcere non poteſt. A
Δυσευνήτως, ὁ, male cubans.
Δυσεύνητος, idem.
Δυσεύρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, inventu, intellectu, numeratu difficilis. Ex δύς, & ἑυρίσκω, *invenio.*
Δυσέφικτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem vix pervenire poſſumus; (2) cui vix pares eſſe poſſumus, Herodian, 2, 11.
Δυςζηλία, ας, ἡ, zelotypia. A δύσζηλος.
Δύσζηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, æmulus, invidus, in malam partem æmulator. Ex δύς, & ζῆλος.
Δυσζήλως, invide.
Δυσζήτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, quæſitu, vel perveſtigatu difficilis. Ex δύς, & ζητέω, *quæro.*
Δύσζωος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus miſera eſt vita. Ex δύς, & ζωὴ, *vita.*
Δυσηκὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, fanatu difficilis. Nam Heſ. δυσηκῆ exponit δυσίατον. Ex δύς, & ἀκέομαι, *curo, ſano.*
Δυσηκοέω, ῶ, f. ήσω, difficulter audio; (2) inobediens ſum. A δυσήκοος.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, difficultas auditus, aurium tarditas; (2) inobſequentia. Ab eod.
Δυσήκοος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter audit; (2) inobſequens, inobediens. Ex δύς, & ἀκούω, *audio.*
Δυσήλατος, ος, ὁ ἡ ὁ, vix equitablis, inequitabilis. Ex δύς, & ἐλαύνω, *agito.*
Δυσηλιὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, moleſtam habens dormitionem; (2) moleſtus, gravis. Ex δύς, & λίγμα, *culo, dormio.*
Δυσήλιος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad quem ſol ægre pervenit, ſoli minus expoſitus.
Δυσημερέω, ῶ, f. ήσω, ſum infelix, adverſa fortuna utor, res mihi infeliciter cedunt. Ex δύς, & ἡμέρα, *dies.*
Δυσημερία, ας, ἡ, infauſtus dies; (2) infortunium, fortuna adverſa. Ex iiſd.
Δυσημέω, ῶ, f. ήσω, ægre vomo. A
Δυσημὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, ægre vomens. Ex δύς, & ἐμέω, *vomo.*
Δυσλίμενος, ος, ὁ ἡ ὁ, gravi vento agitatus, ventis vexatus. Ex δύς, & ἄνεμος, *ventus.*
Δυσλωίας, ος, ὁ ἡ ὁ, qui frenis vix regi poteſt. Ex δύς, & ἡνία, *frenum.*
Δυσλωίασας, *Adv.* ita ut frenis vix regi queat. Ex δυσλωίας.
Δυσλώιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui frenis contineri nequit; (2) moroſus; (3) doloris impatiens. Ex δύς, & ἡνία, *frenum.*
Δυσοδιόχητος, ος, ὁ ἡ ὁ, gubernatu difficilis, qui habenis ægre retineri poteſt. Ex δύς, & ἡνία, *frenum*, & ἔχω, *habeo.*
Δυσολωίας, *Adv.* idem quod δυσλωίασας.
Δυσλώτος, ος, ὁ ἡ ὁ, effectu difficilis, inextricabilis. Ex δύς, & ἀνύω, *perficio.*
Δυσπίσειν, imperf. ind. act. pro δυσπίσιον. A δυσπίσιος, *non credo.*
Δυσήροτος, ος, ὁ ἡ ὁ, aratu difficilis. Ex δύς, & ἀρόω, *aro.*
Δυσήτλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, invictus, vix vincendus.
Δυσήταρ, αρος, ὁ ἡ ὁ, triſtis, qui animo triſti eſt. Ex δύς, & ἦτορ, *cor.*
Δυσηχὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, horriſonus. Ex δύς, & ἦχος, *ſonus.*

Digitized by Google

Δυσθαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, infeliciter aut ægre germinans, ægre virescens. Ex δύς, & θάλλω, *vireo.*

Δυσθαλπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, calefactu difficilis, frigidus. Ex δύς, & θάλπω, *foveo.*

Δυσθανατεῖν, *iniquo animo mortem ferre*, præs. inf. act. verbi δυσθανατία.

Δυσθανατία, iniquo animo mortem fero. A

Δυσθάνατος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficulter moriens; (2) difficilem mortem inferens; (3) mortifer. Ex δύς, & θάνατος, *mors.*

Δυσθανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, misere mortuus, qui infelici morte periit. Ex δύς, & θνήσκω.

Δυσθιατὸς, ὁ, ὁ ἡ ὀ, invisus, non visus; (2) horribilis vel infelix adspectu. Ex δύς, & θιάομαι, *adspicio.*

Δυσθυμία, deficio viribus.

Δυσθυσία, ἡ, languor corporis, ægritudo animi.

Δύσθεος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, impius; odiosus Deo. Ex δύς, & θεὸς, *Deus.*

Δυσθρέπτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre sanabilis. Ex δύς. & θρέπτω, *sano.*

Δυσθρὸς, ὁς, ὁ ἡ ὀ, calefactu difficilis. Ex δύς, & θέρω, *calefacio.*

Δυσθετία, ᾶς, f. ἴσω, malè adficio, languidum reddo. Ex δύς, & θετὸς.

Δύσθετος, ὁ ἡ ὀ, male situs; (2) male adfectus, languens, sibi displicens.

Δυσθεώρητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, cujus contemplatio difficilis est. Ex δύς, & θεωρέω, *contemplor.*

Δυσθήρατος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilis venatu; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, θήρα.

Δύσθηρος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, cui parum succedit venatio. Ex iisd.

Δυσθησαύριστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, reconditu difficilis, qui ægre recondi, aut adservari potest. Ex δύς, & θησαυρίς.

Δύθραυστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui ægre frangitur. Ex δύς, & θραύω, *frango.*

Δύθρηνος, ον, flebilis, lamentabilis.

Δυθυμέω, ῶ, animum despondeo.

Δυθυμία, ας, ἡ, animi mœror. A

Δύθυμος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, graviter animo adfectus; (2) quem pœnitentia facti subit.

Δυθύμως, *Adv.* ægro animo.

Δυσὶ, *duobus*, dat. plur. a δύο, *duo.*

Δυσίατος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, incurabilis; (2) curatu difficilis. Ex δύς, & ἰάομαι, *curo.*

Δύσιδρος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς, & ἱδρὼς.

Δυσιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui ægre sudat, cui difficulter elicitur sudor. Ex δύς, & ἱδρὼς.

Δυσιθάλασσος, vel δυσιθάλατος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, mare subiens seu ingrediens. Ex δύω, vel δύνω, & θάλασσα, *mare.*

Δυσίμερος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre amabilis; (2) ægre cupidus; (3) improbus & protervus amator. Ex δύς, & ἵμερος, *desiderium.*

Δύσιππος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, equitatui minus idoneus. Ex δύς, & ἵππος, *equus.*

Δύσις, εως, ἡ, occasus. A δύνω, *subeo, occido.*

Δυσίχνευτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, investigatu difficilis, ægre investigabilis. Ex δύς, & ἰχνεύω.

Δυσκαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui difficulter uri, seu cremari potest, ægre ardens. Ex δύς, & καίω, *uro.*

Δυσκαθαίρετος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui ægre sive difficulter everti potest. Ex δύς, & καθαιρέω.

Δυσκάθαρτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, purgatu difficilis. Ex δύς, & καθαίρω, *purgo.*

Δυσκάθεκτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui difficulter contineri seu cohiberi potest.

Δυσκαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui non facile flectitur, inflexibilis. Ex δύς, & κάμπτω.

Δύσκαμπτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Δύσκαπνος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, fumum molestum habens. Ex δύς, & κάπνος, *fumus.*

Δυσκαρτέρητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre tolerabilis; (2) plane intolerabilis. Ex δύς, & καρτερέω, *tolero.*

Δυσκαταγάνιστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, expugnatu difficilis. Ex δύς, & καταγανίζομαι.

Δυσκατάκλαστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, fractu difficilis. Ex δύς, & κλάω, *frango.*

Δυσκατάκλιτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex δύς, & κατακλίνω, *frango.*

Δυσκατάλυκτος, ον, obscurus.

Δυσκατάλλακτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilis reconciliatu, implacabilis. Ex δύς, & καταλάττω, *reconcilio.*

Δυσκατάλυτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre solubilis. Ex δύς, & καταλύω, *dissolvo.*

Δυσκατάμαθητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilis ad discendum. Ex δύς, & καταμανθάνω, *disco.*

Δυσκατάμαθίτως, *Adv.* ita ut vix addisci, vel intelligi possit. A

Δυσκατάμαχητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, vix expugnabilis. Ex δύς, & καταμάχομαι, *expugno.*

Δυσκατανόητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui vix potest animadverti. Ex δύς, & καταγοέω.

Δυσκατάπαυστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui vix sedari seu cohiberi potest, irrequietus. Ex δύς, & καταπαύω, *sedo.*

Δυσκατάπαυστως, *Adv.* ita, ut vix sedari possit.

Δυσκατάπληκτος, ον, terribilis, timendus.

Δυσκατάπολεμητὸς, ὸν, vix bello subigendus.

Δυσκατάπρηκτος, ον, vix efficiendus.

Δυσκατάπρωκτος, ον, idem.

Δυσκατάποτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilis deglutitu. Ex δύς, & καταπίνω, *deglutio.*

Δυσκατάρτιστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui conceptum non perficit. Ex δύς, & καταρτίζω.

Δυσκατάσβεστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui facile extingui nequit. Ex δύς, & κατασβέννυμι.

Δυσκατασκεύαστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, conditu seu fabricatu difficilis. Ex δύς, & κατασκευάζω.

Δυσκατάστατος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, sedatu difficilis. Ex δύς, & καθίστημι, *compono.*

Δυσκαταφρόνητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui contemni vix potest. Ex δύς, & καταφρονέω.

Δυσκατέργαστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui effici seu confici ægre potest; (2) difficilis concoctu. Ex δύς, & κατεργάζομαι, *confico.*

Δυσκατόπτευτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui spectari vix potest. Ex δύς, & κατόπτομαι, *spectо.*

Δυσκατόρθωτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui difficulter ex animi sententia conficitur; (2) qui difficulter emendatur. Ex δύς, & κατορθόω.

Δυσκατύλωτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre cicatricem ducens. Ex δύς, & κατυλόω.

Δυσκέλαδος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, malum sonum edens, horrisonus; (2) maledicus.

Δύσκιεν, 3. fing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδυσκιεν, a δύσκω, pro δύω, vel δύνω.

Δυσκερδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, non lucrosus, malum lucrum aut non sine summo labore adferens. Ex δύς, & κέρδος, *lucrum.*

Δυσκηδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, graves curas habens; (2) difficilis; (3) infestus. Ex δύς, & κῆδος, *cura.*

Δυσκινησία, ας, ἡ, difficilis motus, seu motus difficultas. Ex δύς, & κίνησις, *motus.*

Δυσκίνητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui difficile movetur, aut moveri potest, tardus; (2) incxorabilis, præfractus. Ex δύς, & κινέω.

Δυσκινήτως, difficulter ad movendum.

Δυσκλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, inglorius, infamis. Ex δύς, & κλέος, *gloria.*

Δύσκλεια, ας, ἡ, obscura fama, gloria pæne nulla. A δυσκλεὴς.

Δυσκλεῶς, cum fama non bona, sine gloria.

Δυσκληδόνος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui male ominis est, male ominatus. Ex δύς, & κληδονίζομαι, *omino.*

Δυσκληρίω, ῶ, f. ήσω, difficili sorte premor; (2) sorte a magistratu excludor.

Δυσκληρία, ας, ἡ, sors difficilis & aspera, infortunium. A

Δύσκληρος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, quem sors difficilis premit. Ex δύς, & κλῆρος, *sors.*

Δύσκλυτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, inglorius, inhonoratus, celebris. Ex δύς, & κλυτὸς, *clarus.*

Δυσκοίλιος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, cui alvus est adstrictior, alvo incommodus. Ex δύς, & κοιλία.

Δυσκοινώνητος, ον, alienus a societate, asper, immitis.

Δυσκοιτέω, ῶ. ægre & non sine molestia cubo Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκοιτία, ας, ἡ, mala & incommoda cubatio. A.

Δύσκοιτος, ὁ, ὁκὴ ὀ, male & incommode cubans. Ex δύς, & κοίτη, *cubile.*

Δυσκολαίνω, morosus sum, indigne fero. Δυσκολαινέ φασὶ ἐμὲ, κ' βραδύθυμον, Aristt. Lys. 889. A δύσκολος. Unde

Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, morositas.

Δυσκόλλητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui glutinari difficulter potest, glutine vix sociabilis. Ex δύς, & κολλάω, *glutino.*

Δυσκολόκαμπὴς, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficulter flexibilis, qui ægre flectitur, in quo vox varie inflectitur. Ex δύσκολος, & κάμπτω.

Δυσκολόκοιτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilem somnum efficiens. Ex δύσκολος, & κοίτη, *cubile.*

Δύσκολος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilis in sumendo cibo; (2) morosus; (3) difficilis; (4) acerbus. Ex δύς, & κόλον, *cibus.*

Δυσκόλως, *Adv.* morose, iniquo animo.

Δύσκολπος, ον, infelicem uterum habens. *Epith.* matris fœtum mortuum edentis.

Δυσκόμιστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre tolerabilis. Ex δύς, & κομίζω, *tolero, porto.*

Δυσκρασία, ας, ἡ, intemperies. Ex δύς, & κρᾶσις, *mixtio.*

Δύσκρατος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, male temperatus. Ex δύς, & κεράννυμι, *tempero.*

Δύσκριτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, judicatu difficilis, cujus disceptatio difficilis est, Ex δύς, & κρίνω, *judico.*

Δυσκρίτως, *Adv.* ita ut non facile sit judicare, ita, ut difficilis sit disceptatio.

Δύσκλητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ægre parabilis, comparatu difficilis. Ex δύς, & κλητὸς.

Δυσκυβία, ας, f. ήσω, infelix sum in ludo tesserario. Ex δύς, & κύβος, *tessera.*

Δυσκύμαντος, ον, procellosus.

Δύσκωφος, ὁς, ὁ ἡ ὀ, surdaster.

Δύσλεκτρος, ον, infelici conjugio utens.

Δύσληπτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, captu difficilis. Ex δύς, & λαμβάνω, *capio.*

Δυσλόγιστος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, ratiocinatu difficilis; (2) inconsideratus, cui reputatus & perpensus non est. Ex δύς, & λογίζομαι.

Δυσλυσος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui cervici non convenit, quod difficulter portatur.

Δυσλυσῶς, *Adv.* difficulter, periculose.

Δύσλυτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui vix solvi potest.

Δυσλύτως, *Adv.* ita, ut vix solvi queat, nexu non facile solubili.

Δυσμάθεια, ας, ἡ, tarditas ad discendum, indocilitas. A

Δυσμαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui non facile discit, tardus ad discendum. Ex δύς, & μανθάνω.

Δυσμαθία, ας. ἡ, idem quod δυσμάθεια.

Δυσμαθῶς, *Adv.* non facile discendo.

Δυσμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, rarefactu difficilis. Ex δύς, & μανὸς, *rarus.*

Δυσμαρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, difficilis. Ex δύς, & μέρος, *munus.*

Δυσμαχέω, ῶ, f. ήσω, acriter resisto, ita, ut vix sim expugnabilis.

Δισμάχητος, &c.

Δύσμαχος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, vix expugnabilis, inexpugnabilis. Ex δύς, & μάχη, *pugna.*

Δυσμείλικτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui difficulter seu vix mulceri potest, implacabilis. Ex δύς, & μειλίσσω, *mollitum reddo, placo.*

Δυσμεμάανα, animo erga aliquem sum male adfecto, adversor. Ex δύς, & μάω.

Δυσμήσεσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro δυσμοῖσι. A δυσμὴς.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus male erga aliquem adfectus, odium, inimicitia, hostilitas. A

Δυσμενὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, cujus animus male erga aliquem adfectus est, malevolus, inimicus. Ex δύς, & μένος, *animus.*

Δυσμενῶς, *Adv.* animo male erga aliquem adfecto, inimice, hostiliter. A δυσμενὴς.

Δυσμετάβλητος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, difficilis mutatu. Ex δύς, & μεταβάλλω, *muto.*

Δυσμετάδοτος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, qui difficile & non libenter impertitur. Ex δύς, & μεταδίδωμι, *trado.*

Δυσμετάθετος, ὁ, ὁ ἡ ὀ, transpositu, vel mutatu difficilis. Ex δύς, & μετατίθημι.

Δυσμε-

Digitized by Google

Δυσμετακίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile transmoveri seu mutari potest. Ex δύς, & μετακινέω, *transmoveo*.

Δυσμετάκλατος, ον, immisericors, inexorabilis.

Δυσμετακόμιστος, ον, idem quod

Δυσμετάστρεπτος, ον, vix mutabilis, s. flexibilis.

Δυσμετάτρεπτος, ον, idem.

Δυσμετάπειστος, ε, ὁ ἡ ὑ, qui ægre de sententia dimoveri potest.

Δυσμεταχείριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui capi aut teneri ægre potest; (2) qui vix tractari potest; (3) insuperabilis. Ex δύς, & μεταχειρίζω, *manu tracto*.

Δυσμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut vix tractari queat.

Δυσμέτοχος, ον, idem qui δυσαγωγός.

Δυσμέτρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem metiri non est facile. Ex δύς, & μετρέω, *metior*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occasus solis; (2) occasus quilibet; (3) finis. A δύω.

Δύσμηνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, cujus gravis est ira; (2) injuriarum acceptarum memor, ægre placabilis. Ex δύς, & μῆνις, *ira*.

Δυσμήτηρ, ερος, ὁ ἡ ἡ, mala, seu infesta mater.

Δυσμήτης, ε, ὁ, mala meditans, mala consilia animo volvens. Ex δύς, & μῆτις.

Δύσμητις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Δυσμήτωρ, ὁ, sævam, &c. matrem habens.

Δυσμηχανέω, difficultate laboro, frustra conor.

Δυσμικὸς, ἡ, ὸν, occidentalis. A δυσμὴ.

Δύσμικλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile cum alio miscere potest. Ex δύς, & μικλὸς.

Δυσμίκλως, *Adv.* non facile admittendo mixtionem.

Δυσμίμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix imitabilis. Ex δύς, & μιμέομαι, *imitor*.

Δυσμίσητος, ε, ὁ ἡ ἡ, exosus. Ex δύς, & μισέω, *odi*.

Δυσμνημόνευτος, ον, difficilis ad tenendum memoria.

Δυσμοιρία, ἡ, infelicitas.

Δύσμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix. Ex δύς, & μοῖρα, *fors*.

Δυσμορία, ας, ἡ, miseria, qua quis fatum adversum experitur. A

Δύσμορος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui difficile fatum obtingit, infelix; (2) mala infelicique morte periens. Ex δύς, & μόρος, *fatum*.

Δυσμορφία, ας, ἡ, deformitas, forma turpis & indecora. A

Δύσμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, deformis, infelici forma præditus, turpis adspectu.

Δύσμυσος, ον, abhorrens a musis, parum suavis.

Δυσνίκητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui haud facile vinci potest.

Δύσνιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre lavari, aut elui potest; (2) qui ægre deleri potest. Ex δύς, & νίπτω, *lavo*.

Δυσνοέω, ῶ, f. ήσω, malevolentia prosequor, infensus sum. Ex δύς, & νόος. Hinc

Δυσνόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre intelligi potest, vix intelligibilis, difficilis intellectu.

Δυσνόητως, *Adv.* perobscure.

Δυσνομία, ας, ἡ, malarum legum institutio; (2) improbitas. Ex δύς, & νόμος, *lex*.

Δυσνομίη, *Ion.* pro δυσνομία.

Δύσνομος, ον, abhorrens & legibus nefarius.

Δύσνος, *contr.* δύσνους, ε, ὁ ἡ ἡ, qui mala est mente adversus aliquem, malevolus, inimicus. Ex δύς, & νόος, *mens*.

Δύσνοστος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis, infaustus, *Epith.* iter facientis vel itineris.

Δυσνύμφευτος, ε, ὁ ἡ ἡ, gravis nuptiis. Ex δύς, & νυμφεύω, *nuptum do*.

Δύσνυμφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui inauspicatas contraxit nuptias, infelix sponsus. Ex δύς, & νύμφη, *sponsa*.

Δυσξήραντος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter inarescit, difficilis siccatu. Ex δύς, & ξηραίνω.

Δυσξύμβλητος, ον, obscurus.

Δυσξύμβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) cum quo non facile pacta ineuntur; (3) difficilis moribus, non affabilis. Ex δύς, & Συμβάλλω.

Δυσξύνετος, ε, ὁ ἡ ἡ, imprudens; (2) difficilis intellectu. Ex δύς, & Συνίημι.

Δύσοιγκος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde gravis. Ex δύς, & ὄγκος, *moles*.

Δυσοδέω, ῶ, f. ήσω, ægre iter facio, in malam & imperviam viam incido. A δύσοδος.

Δυσοδία, ας, ἡ, iter impervium sive malum.

Δύσοδμος, ε, ὁ ἡ ἡ, malum odorem spirans, olidus, fœtidus. Ex δύς, & ὀδμὴ, *odor*.

Δύσοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, per quem difficulter iter fieri potest; (2) invius, avius; (3) *Subst.* via difficilis, aspera, & salebrosa.

Δυσοδοιπαίπολος, ον, idem.

Δυσοίκητος, ὁ ἡ ἡ, habitatu difficilis, propemodum inhabitabilis. Ex δύς, & οἰκέω.

Δυσοικονόμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, dispensatu difficilis. Ex δύς, & οἰκονομέω, *dispenso*.

Δύσοικος, idem quod δοικός.

Δύσοικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, immisericors.

Δύσοιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod δύσοδος. Ex δύς, & οἶμη, *semita, via*.

Δύσοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, malum vinum producens; (2) non ferax vini.

Δύσοιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem difficulter ferre queas, ægre tolerabilis. Ex δύς, & οἴω.

Δυσοίστως, *Adv.* ita ut vix feras.

Δυσοιωνισμὸς, ὁ, omen infaustum.

Δυσοιώνιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, inauspicatus, sinistri auspicii. Ex δύς, & οἰωνίζομαι, *augurium*.

Δυσοκνος, ὁ ἡ ἡ, piger, segnis. Ex δύς & ὄκνος.

Δυσόκνως, *Adv.* pigre, segniter, gravatim.

Δυσόλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficulter interiens.

Δυσόμβρος, ον, pluviosus.

Δυσόμιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum quo consuetudinem habere & colloqui difficulter possumus, ægre, adfabilis. Ex δύς, & ὁμιλος, *cœtus*.

Δυσομίλητος, ον, idem.

Δυσόμματος, ον, hebes, cæcus.

Δυσόμοιος, ε, ὁ ἡ ἡ, dissimilis.

Δυσόνειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, molestis somniis molestans. Ex δύς, & ὄναρ, *somnium*.

Δύσοπλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre videtur. Ex δύς, & ὄπλομαι, *video*.

Δυσόρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vix visui est obvius, qui cerni difficulter potest. Ex δύς, & ὁράω, *video*.

Δυσοργησία, ας, ἡ, gravis ira. A δύσοργος.

Δυσοργία, ἡ, iracundia.

Δυσόργητος, ον, iracundus.

Δυσοργήτως, iracunde.

Δύσοργος, ε, ὁ ἡ ἡ, iracundus, qui graviter irascitur. Ex δύς, & ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui definiri & determinari vix potest. Ex δύς, & ὁρίζω.

Δύσορμος, ε, ὁ ἡ ἡ, stationem navium difficilem & incommodam habens.

Δύσορνις, ιθος. ὁ ἡ ἡ, qui adversa ave fit.

Δυσορρεγὴς, ες, ον, obscurus, caligonosus.

Δυσοσμία, ας, ἡ, malus odor. A δύσοσμος.

Δύσοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, malum odorem spirans, fœtidus. Ex δύς, & ὀσμὴ, *odor*.

Δυσουρέω, ῶ, f. ήσω, ægre urinam reddo, *Arct.* Ex δύς, & οὖρον, *urina*.

Δυσουρία, ας, ἡ, difficilis urinæ excretio; (2) urinæ suppressio. Ex lisd. Hinc

Δυσουριάω, ῶ, urinæ difficultate laboro.

Δυσουρικὸς, ἡ, ὸν, urinæ difficultati obnoxius.

Δυσόριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix, qui secundo vento non provehitur. Ex δύς, & ἔρος.

Δύσοψος, ε, ὁ ἡ ἡ, custoditu difficilis.

Δυσπάθεια, ας, ἡ, laborum & ærumnarum perpessio. A δυσπαθὴς.

Δυσπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, laborum miseriarumque patiens. Ex δύς, & πάθος, *passio*.

Δυσπάλαιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix eluctabilis, superatu difficilis. Ex δύς, & παλαίω, *luctor*.

Δυσπάλαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis & malis instructus artibus, Hes. Ex δύς, & παλάμη.

Δυσπαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, difficilem luctam adferens, non facile superabilis, superatu difficilis; (2) difficilis. Ex δύς, & πάλη.

Δυσπάλυ, concutio, labefacto.

Δυσπαραβούλητος, ον, cui auxilium ferri non potest.

Δυσπαράβυλος, ον, male consulens.

Δυσπαραδεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis admissu seu perceptu. Ex δύς, & παραδέχομαι.

Δυσπαραδέκτως, difficulter ad credendum, ἔχειν, vix credere.

Δυσπαραίτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, exoratu difficilis; (2) inexorabilis, implacabilis. Ex δύς, & παραιτέομαι, *exoro*.

Δυσπαράκλητος, ον, difficilis ad flectendum.

Δυσπαρακολούθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, intellectu difficilis. Ex δύς, & παρακολουθέω.

Δυσπαρακόμιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter vehitur equo, vel gestatur, qui difficulter iter facit. Ex δύς, & παρακομίζω.

Δυσπαραμύθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui verbis vix flecti potest, qui hortamenta & suasiones ægre admittit. Ex δύς, & παραμυθέομαι.

Δυσπαραπλάσιος, ία, ὁ ἡ ἡ, ad præter-navigandum difficile, *Strab.* lib. 16.

Δυσπάρδυτος, ον, in quo, s. quocum ægre cubatur, non bene dormitur.

Δυσπαρηγόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, vix consolabilis, consolatu difficilis, omninoque vehementissimus, velut amor. Ex δύς, & παρηγορέω.

Δυσπαρήγορος, ον, idem.

Δυσπαρηγορήτως, *Adv.* q. d. inconsolabiliter, consolationem non admittendo.

Δυσπάρθενος, ον, inconsolabilis.

Δυσπάρθενος, ε, ὁ ἡ ἡ, virgo misera.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, infaustus et infelix Paris; (2) infaustum et male ominatum nomen habens, ut Paris.

Δυσπάρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, progressu vel transitu difficilis. Ex δύς, & πάρειμι, *progredior*.

Δυσπόρθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, virgo misera.

Δύσπορος, ον, difficilis transitu.

Δυσπάτητος, ον, asper calcatu.

Δυσπείθεια, ας, ἡ, obsequium coactum et involuntarium, inobedientia, inobsequentia. A

Δυσπειθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre paret et obsequitur; (2) refractarius; (3) cui ægre persuaderi potest. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπειθῶς, *Adv.* inobsequenter.

Δυσπειρία, ἡ, difficultas experientiæ.

Δυσπείστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ægre sibi persuaderi quidquam sinit. Ex δύς, & πείθω.

Δυσπείστως, *Adv.* ita ut ægre aliquid alicui persuadeatur.

Δύσπεμπλος, ον, qui ægre aut non amoveri, submoveri potest.

Δυσπίμπελος, ε, ὁ ἡ ἡ, trajectu difficilis; (2) valde turbatus, tempestuosus. Ex δύς, & πίμπω, *mitto*.

Δυσπενθέω, ῶ, f. ήσω, graviter lugeo. A

Δυσπενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, graviter lugens. Ex δύς, & πένθος, *luctus*.

Δυσπιπλέω, ῶ, f. ήσω, difficulter concoquo; (2) ferre non possum. A

Δύσπεπλος, ε, ὁ ἡ ἡ, concoctu difficilis. Ex δύς, & πέπλω, *coquo*.

Δυσπέρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter transitur. Ex δύς, & πέραω, *transeo*.

Δυσπεριαθαίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter detrahi seu demi potest. Ex δύς, & περιαθαιρέω, *demo*.

Δυσπεριάθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui non facile circumpurgari potest. Ex δύς, & περιαθαίρω, *circumpurgo*.

Δυσπερίληπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter comprehendi potest. Ex δύς, & περιλαμβάνω.

Δυσπερίνοητος, ε, ὁ ἡ ἡ, difficilis intellectu. Ex δύς, & περινοέω, *intelligo*.

Δυσπερίψυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter refrigerari potest, difficulter prefrigescens.

Δυσπετία, ας, ἡ, f. ήσω, res mihi male cadunt, cum malis conflictor, adversis casibus agor; (2) male me habeo; (3) ægre fero.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, casus adversus, infortunium.

Δυσπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, male cadens, adversus; (2) difficilis. Ex δύς, & πίπτω, *cado*.

Δυσπετῶς, ægre, molestè; (2) infeliciter.

Δυσπεψία, ας, ἡ, difficultas concoctionis. Ex δύς, & πέπτω, *coquo*.

Δυσπινὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, sordibus ac illuvie deformis, squalidus, sordidus. Ex δύς, et πίνος, *sordes*.

Δυσπιστία, ας, ἡ, credendi difficultas.

Δύσπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter credit, incredulus

Digitized by Google

credulus; (2) creditu difficilis, cui fidem vix adhibeas. Ex δύς, & πίστις.

Δυσπίστως ἔχω, ægre credo.

Δυσπλαγχνος, ον, immitis, sævus,

Δύσπλαγχνος, ον, vagabundus, sed misere.

Δύσπλακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui non facile percellitur, seu perturbatur. Ex δύς, & πλήσσω.

Δυσπλήρωτος, ος, ὁ ἡ ἡ, completu, seu perfectu difficilis. Ex δύς, & πλήρόω, *complco.*

Δυσπλοος, ος, ὁ ἡ ἡ, navigatu difficilis; (2) malefidus navibus. Ex δύς, & πλόος.

Δύσπλύτος, ον, ægrè eluendus.

Δυσπνοέω, ῶ, f. ήσω, spirandi difficultate laboro.

Δυσπνόητος, ον, ægre respirans.

Δύσπνοια, ας, ἡ, spiritus difficultas.

Δυσπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, respirandi difficultate laborans. A

Δύσπνοος, *contr.* δύσπνους, idem. Ex δύς, & πνέω, *spiro.*

Δυσπολέμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui bello ægre capi potest. Ex δύς, & πολεμέω.

Δυσπόλεμος, ος, ὁ ἡ ἡ, vix habilis ad bellum, imbellis, timidus.

Δυσπολιόρκητος, ος, ὁ ἡ ἡ, obsessu difficilis. Ex δύς, & πολιορκέω.

Δυσπολίτευτος, ον, ineptus ad remp. gerendam.

Δυσπονὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, ærumnosus. Ex δύς, & πόνος, *labor.*

Δυσπόνητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficili labore fit. Ex δύς, & πονέω, *laboro.*

Δυσπόρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, impervius, invius, difficilem habens transitum.

Δυσπορία, ας, ἡ, viæ difficultas. A δύσπορος.

Δυσπόριστος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre parabilis. Ex δύς, & πορίζω, *paro.*

Δύσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter transiri potest. Ex δύς, & πόρος, *transitus.*

Δυσποτμέω, ῶ, f. ήσω, adversa fortuna utor, infelici fato adfligor.

Δυσποτμία, ας, ἡ, sors, seu fortuna adversa.

Δύσποτμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui sors est adversa, infelix. Ex δύς, & πότμος, *sors.*

Δυσπότμως, *Adv.* infeliciter, misere.

Δύσποτος, ον, amarus, *de potu*, non potabilis.

Δυσπραγία, ῶ, f. ήσω, infeliciter res gero; (2) infelix sum, adversa fortuna utor. A

Δυσπραγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, infelix in rebus agendis; (2) infelix in rebus quibuslibet. Ex δύς, & πράττω, *ago.*

Δυσπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis; (2) infelicitas quævis. A δυσπραγὴς.

Δυσπραγμάτευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter tractabilis, difficilis, morosus, cum quo rem habere difficile est. Ex δύς, & πρᾶγμα.

Δύσπρακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, factu difficilis. Ex δύς, & πράττω, *facio.* Unde

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem quod δυσπραγία.

Δυσπρεπὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, indecorus, turpis. Ex δύς, & πρέπω, *decorus sum.*

Δύσπρις, ος, ὁ ἡ ἡ, serra ægre secabilis, sectu difficilis. Ex δύς, & πρίω, *serra seco.*

Δυσπρόμαχος, ὁ ἡ ἡ, inhabilis ad defendendum alterum.

Δυσπρόπλοτος, ος, ὁ ἡ ἡ, non facile procidens. Ex δύς, & προπίπτω, *procido.*

Δυσπρόσαρκτος, ὁ ἡ ἡ, haud facilis accessu.

Δυσπρόσκλητος, idem.

Δυσπρόσδεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre admittitur, seu recipitur. Ex δύς, & προσδέχομαι, *admitto.*

Δυσπροσηγορητος, ος, ὁ ἡ ἡ, non adfabilis, qui difficilem se præbet in colloquiis. Ex δύς, & προσηγορέω, *alloquor.*

Δυσπροσηγόρως, *Adv.* ita ut alloqui difficile sit.

Δυσπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter adiri, seu accedi potest; (2) qui non est adfabilis. Ex δύς, & πρόσειμι, *adeo.*

Δυσπροσίτως, *Adv.* ita ut ægre adiri possit.

Δυσπρόσμικτος, et

Δυσπρόσοδος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem quod δυσπρόσιτος. Ex δύς, & πρόσοδος.

Δυσπρόσωτος, ον, idem; intractabilis, vix ferendus.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, adspectu difficilis; (2) qui adspectus infausti est. Ex δύς, & πρόσωπον, *adspicio.*

Δυσπρισόρμιστος, ον, quo naves appelli non possunt.

Δυσπροσπέλαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, accessu difficilis, qui ægre adiri potest. Ex δύς, & προσπελάζω, *accedo.*

Δυσπρόσρυτος, ον, non adfabilis, morosus.

Δυσπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui deformi facie est, adspectu tristis.

Δυσπύητος, ος, ὁ ἡ ἡ, suppuratu difficilis. Ex δύς, & πυίω, *suppuro.*

Δυσρηξὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, ruptu difficilis. Ex δύς, & ῥήγνυμι, *rumpo.*

Δύσρηκτος, ον, qui non facile perrumpi potest.

Δύσρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre dici seu pronunciari potest; (2) non facile dicendus. Ex δύς, & ῥέω, *dico.*

Δυσριγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Δύσριγος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui frigus ægre tolerat, frigoris impatiens, alsiosus.

Δυσροέω, non bene succedo, non prospere fluo.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, impietas. A δυσσεβὴς.

Δυσσεβέω, ῶ, f. ήσω, impius sum. Ab eod.

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, impium facinus, impietas. A δυσσεβέω.

Δυσσεβὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, impius. Ex δύς, & σέβομαι, *religiose colo.*

Δυσσεβῶς, impie.

Δύσστεγος, firmus, immobilis.

Δύστηνος, 2. sing. præs. imper. med. *Poët.* pro δύσαι, & hoc *Ion.* pro δύσεο, a δύσομαι.

Δύστομαι, *Poët.* subeo aquas, mergor. A δύνω.

Δυστομένως, *Æol.* & *Poët.* pro δυσωμένως. A δύσομαι.

Δύστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter servari potest; (2) qui vix abigi potest; (3) quem difficulter persequi possumus. Ex δύς, & σώς, *salvus*, vel σόω, *in fugam conjicio.*

Δυστύμβατος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre colens, ægre sociabilis. Ex δύς, & συμβαίνω, *coëo.*

Δυστύνακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter cogi, seu colligi potest. Ex δύς, & συνάγω.

Δυστυνοήτος, ον, &

Δυστύνοπτος, ον, obscurus.

Δύστακτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ordinatu difficilis. Ex δύς, & τάττω, *ordino.*

Δυσάλας, ανος, valde miser, ærumnosus.

Δύσανον, *Dor.* pro δύσηνον.

Δυσάραχος, ον, valde ventosus, procellosus.

Δυσεύμαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, conjectu difficilis, qui difficulter quæri, inveniri, aut comprehendi potest, Soph. Oed. Tyran. 109. Ex δύς, & τεκμαίρω, *certis signis ostendo.*

Δυσεκνία, ας, ἡ, infelicitas liberis. A

Δύσεκνος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix liberis. Ex δύς, & τέκνον, *filius*, vel *filia.*

Δυσεκτὴς, ής, molestus.

Δύσηκλος, ος, ὁ ἡ ἡ, ægre liquabilis. Ex. δύς, & τήκω, *liquefacio.*

Δυσηνία, ας, ἡ, miseria, ærumna, calamitas. A

Δύσηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, infelix, miser, ærumnosus, perditus. Ex δύς, & ἵστημι, *sisto*, quasi qui non invenit, ubi consistat.

Δυσήρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, observatu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & σηρέω.

Δυσιχνεύτος, ος, ὁ ἡ ἡ, investigatu difficilis. Ex δύς, & ἰχνεύω.

Δυσιθάρευτος, ον, ferus, qui se manuefieri non finit.

Δυσλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ærumnosus.

Δύσλητος, ος, ὁ ἡ ἡ, toleratu difficilis. Ex δύς, & τλάω, *tolero.*

Δυσοκήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. δυσοκέω.

Δυσοκέω, ῶ, f. ήσω, difficulter pario.

Δυσοκία, ας, ἡ, difficultas pariendi. A

Δύσοκος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficulter pariens.

Δύσομος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis cæsu. Ex δύς, & τέμνω, *cædo*, *seco.*

Δύσονος, ον, valde molestus, gravis. A σίνω.

Δυσοπάζω, f. άσω, difficulter conjicio. Hinc

Δυσόπαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, quem conjectura difficulter adsequi possis, difficilis conjectu.

Δυσοπος, ος, ὁ ἡ ἡ, difficilis, absurdus.

Δυσόχαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, conjectu difficilis. Ex δύς, & στοχάζω, *conjicio.*

Δυσραπίζω, ισω, nefandis cibis utens.

Δυσραπιλία, ας, ἡ, perversitas & malignitas morum, improbi mores; (2) molestia aliquid efficiendi. A

Δυσράπιλος, ος, ὁ ἡ ἡ, morosus, qui difficulter moveri potest, cujus animus ægre flecti potest, durus, rigidus; (2) qui non facile sedatur; (3) qui suæ calamitatis effugium non invenit. Ex δύς, & ἴτραπον, a τρέπω, *verto.*

Δυσραπίλως, *Adverb.* implacide, contumaciter, (2) inconcinne, incondite.

Δυσράπητος, ον, non facile loco movendus.

Δυσρᾳθυμία, ας, ἡ, difficultas morum, morositas, malignitas & pravitas animi. A

Δύστροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ingenio & moribus est difficilis; (2) qui transferri & moveri difficulter potest; (3) inutilis; (4) pravus, malignus; (5) contumax. Ex δύς, & τρόπος, vel τρέπω.

Δυστρόπως, *Adv.* maligne, morum quadam perversitate.

Δύστροφος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui difficulter alitur. Ex δύς, & τρέφω, *alo.*

Δυστρύπητος, ος, ὁ ἡ ἡ, terebratu difficilis. Ex δύς, & τρυπάω, *terebro.*

Δυσυχέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix. Δυσυχεῖν ὡσεὶ τιὰ μάχιμ, Plut. ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, Luc. A δυσυχὴς.

Δυσύχημα, ατος, τὸ, infortunium, calamitas. A δυσυχέω.

Δυσυχὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, miser, calamitosus, infelix. Ex δύς, & τύχη, *fortuna.*

Δυσυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium.

Δυσυχῦντας, acc. pl. præs. part. act. *contr.* pro δυσυχέοντας, a δυσυχέω.

Δυσυχῶς, *Adv.* infeliciter, adversante fortuna.

Δυσυπνέω, ῶ, ægre obdormisco. A δύσυπνος.

Δύσυπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre obdormiscit.

Δυσυποβίβαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, subductu difficilis. Ex δύς, & ὑποβιβάζω, *subduco.*

Δυσύποιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ægre sufferri potest, ægre tolerabilis. Ex δύς, & ὑποφέρω.

Δυσυπόστατος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus impetus vix sustineri potest. Ex δύς, & ὑφίσταμαι.

Δύσφαλτος, ος, ὁ ἡ ἡ, labefactu & subversu difficilis. Ex δύς, & σφάλλω, *labefacto.*

Δυσφανὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, vix apparens, obscurus. Ex δύς, & φαίνομαι, *appareo.*

Δυσφάντασος, ος, ὁ ἡ ἡ, non facile visiones concipiens. Ex δύς, & φαντάζω.

Δύσφατος, ος, ὁ ἡ ἡ, nefandus, non dicendus. Ex δύς, & φημὶ, *dico.*

Δυσφδὴς, ὲς, intolerandus.

Δυσφημέω, ῶ, f. ήσω, probra & convitia in aliquem jacto; (2) male ominor; (3) ominosa loquor.

Δυσφημία, ας, ἡ, maledicentia; (2) obscænitas verborum.

Δυσφήμισος, ον, male ominatus.

Δύσφημος, ος, ὁ ἡ ἡ, maledicus, famam & existimationem alicujus lædens; (2) mali ominis, infaustus. Ex δύς, & φημὶ.

Δύσφθαρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, vix corruptibilis. Ex δύς, & φθείρω, *corrumpo.*

Δυσφορέω, ῶ, f. ήσω, difficulter porto vel tolero; (2) ægre fero, indignor.

Δυσφόρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, latu toleratuque difficilis; (2) qui non facile resolvitur.

Δυσφορία, ας, ἡ, portandi seu tolerandi difficultas; (2) difficultas trahendi v. c. spiritum.

Δυσφορικὸς, ὴ, ὸν, animi molestiam exprimens, indicans. Vox Gramm.

Δυσφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, flebilis, luctuosus.

Δύσφορος, ος, ὁ ἡ ἡ, portatu difficilis; (2) molestus, gravis. Ex δύς, & φέρω.

Δυσφόρως, *Adv.* ita, ut vix portari queat; (2) molestè, ægre, iniquo animo.

Δύσφραστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui vix explicari potest. Ex δύς, & φράζω, *expano.*

Δυσφράστως, obscure in pronunciando, dicendo.

Δυσφρονέω, f. ήσω, animum abjicio, animo ægre fero. Ex δύς, & φρονέω.

Digitized by Google

Δύσφροντις, ἡ, curis plenus, sollicitus.
Δυσφρόνως, ægro animo.
Δύσφρων, æger animo.
Δυσφροσυνέων, pl. *Æol.* pro δυσφροσυνῶν.
Δυσφροσύνη, ης, ἡ, animi ægritudo, anxietas, dolor, solicitudo. A δύσφρων.
Δυσφυὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, difficile nascens, aut proveniens. Ex δύς, & φύω, *nascor*. Hinc
Δυσφυΐα, ας, ἡ, nascendi difficultas.
Δυσφύλακτος, ος, ὁ ἡ ὁ, custoditu difficilis, qui ægre custodiri potest. Ex δύς, & φυλάσσω, *custodio*.
Δύσφυσις, ἴως, ἡ, mala natura.
Δυσφωνία, ἡ, asperitas vocis, seu soni. A
Δύσφωνος, ος, ὁ ἡ ὁ, malam vocem habens, malum aut insuavem sonum edens. Ex δύς, & φωνὴ, *vox*.
Δυσφώνως, *Adv.* voce aspera, sono insuavi.
Δυσφώρατος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficile deprehendi potest. Ex δύς, & φωράω.
Δυσχαλίνωτος, ον, effrænis.
Δυσχάρις, ις, ὁ ἡ ἡ, parum gratus, Ex δύς, & χάρις, *gratia*.
Δυσχειμερινός, ἡ, όν, difficilis habitatu ob hiberna frigora; (2) infestus hiberno frigore. A
Δυσχείμερος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex δύς, & χειμών, *hiems*.
Δύσχειμος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Δυσχείμων, ονος, idem.
Δυσχείρωμα, τὸ, res invicta, invincibilis.
Δυσχείρωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, ægre superabilis, A δύς, & χειρόω, *subigo*.
Δυσχεραίνοντως, *Adverb.* cum indignatione & stomacho. A
Δυσχεραίνω, f. ανῶ, molestе fero, gravor; (2) pertæsus sum, indigne fero; (3) rem difficilem esse censeo, addubito, hæsito; (4) rem difficilem reddo; & (5) δυσχεραίνομαι, sum molestus, odiosus, invisus. Δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, Plut. ὦλη πράξει, Luc. τὸ πρᾶγμα, Dem, A δυσχερής. Hinc
Δυσχεραντικὸς, ἡ, όν, difficilis.
Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, morositas.
Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas; (2) molestia, tædium, incommodum; (3) sævitia, acerbitas quæcunque.
Δυσχερὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, manibus non facile tractabilis; (2) difficilis, arduus; (3) molestus, gravis, odiosus. Ex δύς, & χείρ.
Δυσχερῶς, *Adv.* difficulter; (2) odiosè, molestè.
Δυσχηματίστος, ος, ὁ ἡ ὁ, figuratu difficilis. Ex δύς, & χηματίζω.
Δύσχιμος, pro δύσχειμος.
Δύσχιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficulter finditur, seu scinditur. Ex δύς, & σχίζω, *findo*.
Δυσχλαινία, ας, ἡ, mala & detrita læna; (2) quævis vestis squalida. A δύσχλαινος.
Δύσχλαινος, ος, ὁ ἡ ὁ, attrita & lacera læna indutus. Ex δύς, & χλαῖνα, *læna*.
Δύσχορτος, ον, non commode habitandus, non bene munitus.
Δυσχραὴς, ὲς, fœdus, squalidus, & *hinc* invisus.
Δυσχρανὴς, ὲς, idem.
Δυσχρηστία, ας, ἡ, difficultas utendi re aliqua, incommoditas. A
Δύσχρηστος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus difficilis est usus; (2) inutilis, incommodus; (3) mala vaticinans, siniſtra oracula reddens. Ex δύς, & χράομαι, *utor*, vel *oraculum reddo*.
Δυσχρήστως, ita, ut difficile sit uti. Ab eod.
Δύσχροια, ἡ, deformis, tetar color corporis. A
Δύσχρους, *contr.* δύσχροος, ος, ὁ ἡ ὁ, male coloratus. Ex δύς, & χρόα, *color*.
Δύσχρως, ωτος, ὁ ἡ ὁ, idem.
Δυσχυλία, ας, ἡ, saporis injucunditas, sapor insuavis. A
Δύσχυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilem & ingratum habens saporem. Ex δύς, & χυλός.
Δύσχυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, difficilem & molestum succum, seu saporem habens.
Δύσχωλος, ος, ὁ ἡ ὁ, graviter claudicans.
Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci, s. regionis, loca difficilia. Ex δύς, & χῶρος, *locus*.
Δυσχώριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter sejungi aut secerni potest. Ex δύς, & χωρίζω.
Δυσώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, graviter olens, fœtidus. Ex δυς, & ὄζω, *oleo*. Hinc
Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor.
Δυσώλεθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui difficulter interit; (2) ægre moriens. Ex δύς, & ὀλεθρος.
Δυσωνέω, ῶ, f. ήσω, difficilem me præbeo in emendo; nolo tantum dare, quantum petitur. A
Δυσώνης, difficilis emptor, qui morosus est in emendo. Ex δύς, & ωνέομαι, *emo*.
Δυσώνητος, ον, male emptus.
Δυσώνυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui malum est & infaustum nomen; (2) cujus nomen odiosum est; (3) infaustus. Ex δύς, & ὄνομα.
Δυσωπέω, ῶ, fut. ήσω, pudore adficio; (2) flecto, exoro, persuadeo; (3) *omnino* moveo, sed rebus deterioribus, quæ absterrent, &c. *unde est* (4) horribili specie perterreo; (5) hæreo, hæsitabunde adspicio; (6) suspicor, vereor. Τί μάλιστά σε δυσωπεῖ τῆδε τὸν Κλεομβρότου τιθεμένων; Plut. Ex δύς, & ὤψ, *vultus, adspectus*. Hinc
Δυσώπησις, εως, ἡ, ipsa actio adficiendi aliquem pudore; (2) exoratio, persuasio.
Δυσωπητικὸς, ἡ, όν, vim habens pudoris, timoris, &c. injiciendi.
Δυσωπητικῶς, ad injiciendum pudorem, &c. accommodate.
Δυσωπία, ας, ἡ, pudor, qui nos eos intueri non sinit, qui aliquid a nobis postulant; (2) vitiosus & immodicus pudor; (3) difficultas aliquid certo comprehendendi. Ex δύς, & ὤψ, *oculus, adspectus*.
Δυσωρέω, ῶ, f. ήσω, difficulter custodio. Ex δύς, & ὄρος, *custos*.
Δυσωρήσουν, 3. pl. f. ind. med. v. *dυσωρέω*.
Δύσωρος, ον, importunus.
Δύτης, ου, ὁ, urinator. A δύνω. Hinc
Δυτικὸς, ἡ, όν, urinatorius; (2) qui aquas subire amat, seu solet; (3) occidentalis.
Δυτὸς, ἡ, όν, qui indui potest.
Δ Υ' Ω, f. δύσω, subeo, ingredior; (2) occido; (3) induo. Καὶ θᾶλυν ἀμφὶ σῶμα τλήσεται πέπλον δῦναι, Luc. 277.
Δυώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim.
Δυωδεκαδάρχης, ου, ὁ, qui duodecim viris præest. Ex δυώδεκα, & ἄρχων.
Δυωδεκάδρομος, ὁ, qui duodecim curricula absolvit.
Δυωδεκακισικοσίπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui duorum & viginti cubitorum est.
Δυωδεκάμηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim mensium est. Ex δυώδεκα, & μὴν, *mensis*.
Δυωδεκάπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim habet filios. Ex δυώδεκα, & παῖς, *filius*.
Δυωδεκάπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui duodecim cubitorum est. Ex δυώδεκα, & πῆχυς.
Δυωδεκάριθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecimus numero. Ex δυώδεκα, & ἀριθμὸς, *numerus*.
Δυωδεκὰς, άδος, ἡ, duodenarius numerus; (2) *Adjec.* pro in duodecim partes divisus; (3) pars duodecima.
Δυωδεκαταῖος, qui duodecimo v. g. die aut anno aliquid facit aut patitur. A
Δυωδέκατος, duodecimus.
Δυοῖν, gen. dual. *Att.* & *Ion.* pro δυοῖν.
Δυώνομος, ον, duo nomina habens.
Δῶ, acc. sing. *per Apocop.* pro δῶμα.
Δῶ, 1. sing. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, pro δυώδεκα.
Δωδεκάζυγος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim boum pretium valens. Ex δωδέκα, & βοῦς, *bos*.
Δωδεκαγραμμος, ον, duodecim flexus habens. *Epith.* curriculi.
Δωδεκαδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim digitos habens. Ex δώδεκα, & δάκτυλος.
Δωδεκάδαρχος, ος, ὁ, idem quod δυωδεκαδάρχης.
Δωδεκάδελτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim tabularum est, qui ex duodecim tabulis constat. Ex δώδεκα, & δέλτος, *tabula*,
Δωδεκάδραχμος, ον, duodecim drachmas valens.
Δωδεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim palmorum est. Ex δώδεκα, & δῶρον, *palmus*.
Δωδεκάεδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim basium, s. laterum est. Ex δώδεκα, & ἕδρα.
Δωδεκάεθλος, ον, decies victor.
Δωδεκαετὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim annorum est, ducdecennis. Ex δώδεκα, & ἔτος, *annus*.
Δωδεκαήμιρος, ον, decem dies durans.
Δωδεκάθεον, ος, τὸ, medicamentum quoddam antidoton; (2) herba quædam, a duodecim diis sic dicta. Sunt autem οἱ δώδεκα θεοὶ, Jupiter, Juno, Apollo, Mars, Venus, Ceres, Neptunus, Mercurius, Vulcanus, Minerva, Diana, & Vesta.
Δωδεκάθεος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim deorum est.
Δωδεκάκις, *Adv.* duodecies. A δώδεκα.
Δωδεκάκλινος, ον, decem lectos stratos habens.
Δωδεκάκλωνος, ον, decem ramos habens.
Δωδεκάκρηνος, ὁ ἡ ἡ, duodecim habens fistulas, sive scaturigines, κρηνὸς, *scatebra saliens*.
Δωδεκάκωλος, ον, decem membra, *versus* habens.
Δωδεκάλινος, ον, duodecim filis constans.
Δωδεκάμιλως, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod δυωδεκάμιλως.
Δωδεκαμήχανος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim instructus machinis; (2) duodecim artium peritus, versutus. Ex δώδεκα, & μηχανὴ.
Δωδεκάμοιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, in duodecim partes divisus. Ex δώδεκα, & μοῖρα, *pars*.
Δωδεκάπαλαι, dudum.
Δωδεκάπηχυς, εως, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim cubitorum est.
Δωδεκάπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui duodecim pedes habet; (2) qui duodecim pedum est.
Δωδεκάρχης, v. δυωδ.
Δωδεκὰς, v. δυωδ.
Δωδεκάσκαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, decem scalmis instructus. Ex δωδέκα, & σκαλμός.
Δωδεκάσκυτος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim habens pelles. Ex δώδεκα, & σκύτος, *corium*.
Δωδεκαστάδιος, ον, decem stadia æquans.
Δωδεκαστάσιος, ον, duodecim libras pendens.
Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui duodecim dierum est; (2) qui dies duodecim alicubi manet, vel alicunde abest. A δώδεκα.
Δωδεκατημόριον, ος, τὸ, duodecima pars. Ex δωδέκατος, & μόριον, *pars*.
Δωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus.
Δωδεκάφυλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, duodecim folia habens. Ex δώδεκα, & φύλλον, *folium*.
Δωδεκάφυλος, ος, τὸ, duodecim tribus.
Δωδεκαφόρος, vitis singulis mensibus uvas ferens.
Δωδεκέτης, ὁ, qui decem annorum est, fœm. δωδεκέτις.
Δωδεκηΐδες, *Ion.* pro δωδεκαΐδες, θυσίαι, quæ & δωδεκάδες dicuntur, sacrificia ex duodecim animalibus.
Δωδεκήρης, εος, ὁ ἡ ὁ, duodecim remorum ordinibus instructus. Ex δώδεκα, & ἐρίσσω.
Δώιω, 1. f. a. 2. opt. act. *Att.* pro δοίην, a δίδωμι.
Δώησι, *dederit*, 3. sing. a. 2. opt. act. *Ion.* pro δώη, & hoc *Att.* pro δοίη.
Δῶλον, *servum*, acc. sing. *Dor.* pro δοῦλον.
Δῶμα, ατος, τὸ, domus; (2) tectum planum. A δέμω, *ædifico*.
Δωμάτιον, ου, τὸ, cubiculum, conclave; (2) tectum. Dim. a δῶμα.
Δωματῖτις, ἡ, domestica.
Δωμάω, ῶ, fut. ήσω, ædifico. Οὔ ζῆμα δωμήσαντες ἴχνοροι, Lyc. 719.
Δῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. v. δίδωμι.
Δώμησις, εως, ἡ, structura, ædificatio. A δωμάω.
Δωμητὸς, ὑος, ἡ, apparatus structuræ, structura. Ab eod.
Δωμήτωρ, ορος, ὁ, ædificator, conditor. Ab eod.
Δώμεν, *dederimus*, 1. pl. a. 2. conj. act. per *Systolen* pro δώμεν, & hoc *Poët.* pro δῶμεν.

Digitized by Google

Δωρ', *dona*, pro δῶρα, pl. a δῶρον, *donum*.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum, munus, ut victus, qui publice alicui præbetur, prima sedes, immunitas, & similia, quæ in primis honoris caussa alicui dantur, sive quæ ita dantur, ut non reddantur. A δῶρον.

Δωρεάν, *Adv.* gratis, sine merito; (2) frustra, sine caussa. A δωρεά, cujus proprie Accusativus est, subaudiendumque venit τὸ κατά.

Δωρέω, ῶ, f. ήσω, & δωρεῦμαι, dono. Κροῖσος ἕκαστον δύο στατῆρσι δωρέεται, Herodot. Ἑλένη σ' ἀδελφὴ ταῖσδε δωρεῖται χοαῖς, Eur. Or. 117. A δῶρον, *donum*. Hinc

Δώρημα, ατος, τό, donum, munus.

Δωρηματικός, ἡ, όν, munificus, liberalis.

Δωρητικῶς, ἀ, όν, idem quod δωρητός.

Δωρητός, ἡ, όν, muneribus placabilis; (2) donatus, dono, sive gratis datus; (3) qui dona accipit. A δωρέω.

Δωρητικός, ἡ, όν, idem.

Δωριζω, Dorice loquor; (2) partem corporis nudo, seu nudam conspiciendam præbeo, ut Dores quondam solebant.

Δωρικός, ἡ, όν, Doricus.

Δώριος, ία, ιον, idem. A

Δ Ω Ρ Ι Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ.

Δωρίσδειν, *Dorice loqui*, præs. inf. act. *Dor.* pro δωρίζειν, a verbo δωρίζω, *Dorice loquor*.

Δωρισμός, ᾶ, ὁ, Dorica loquendi ratio.

Δωρίστ, *Adv.* Dorice. A Δωρίς.

Δωροβόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui dona vorat, donivorus. Ex δῶρον, & βόρω, vel βορός.

Δωρογραφή, ῆς, ἡ, accusatio ejus, qui remp. administrat ob dona accepta. Ex δῶρον, & γράφω, *scribo*.

Δωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, donis inhio, munera accipio; (2) muneribus corrumpo. Οἱ δωροδοκοῦντες ᾗ χρήματα λαμβάνοντες ἀδικοῦσι, Dem. Δωροδοκᾶ παρὰ ζῆ, idem. Δεδωροδόκωται ταῦτα, id. Ex iisd.

Δωροδόκημα, ατος, τό, munus per corruptionem acceptum. A δωροδοκέω.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio.

Δωροδόκιστί, avide in accipiendis donis.

Δωροδόκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, munerum acceptor, donis inhians. Ex δῶρον, & δέχομαι.

Δωροκοπέω, ῶ, f. ήσω, de donis reseco. Ex δῶρον, & κόπτω, *seco*.

Δωροληπτέω, munera accipio, muneribus me corrumpi sino.

Δωροληπτης, ε, ὁ, qui munera accipit. Ex δῶρον, & λαμβάνω, *capio*.

Δωροληψία, ας, ἡ, munerum acceptio, aviditas.

ΔΩ ΡΟΝ, ε, τό, donum; (2) palmus minor.

Δωροξενία, ας, ἡ, quum quis peregrinitatis accusatus donis judicibus datis effugit. Ex δῶρον, & ξένος, *hospes, peregrinus*.

Δωροτελέω, munera solvo, fero.

Δωροφάγος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui dona devorat, dorivorus. Ex δωρον, & φαγεῖν, *vorare*.

Δωροφορέω, ῶ, donum fero, largior. A

Δωροφορία, ας, ἡ, munerum oblatio. A

Δωροφόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui dona fert, seu portat. Ex δῶρον, & φέρω, *fero*.

Δωρς, ἡ, donatio, donum. Ἄκλιτον, a δίδωμι.

Δωσεμμαι, f. 1. inf. act. *Dor.* pro δώσειν.

Δωση, *tradat*, 3. s. a. 1. conj. act. *Poët.* pro δώῃ.

Δωσι, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro δῷ.

Δωσίδικος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ad pœnam traditur; (2) qui dat pœnas; (3) qui judicio se permittit. Ex δίδωμι, & δίκη, *pœna*.

Δωσοῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσουσι.

Δωσῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro δώσω.

Δώσω, 1. s. fut. 1. ind. act.

Δώσων, ὁ, Doson, qui semper pollicetur se daturum, nec tamen unquam dat, *Dabo, onis*, ex versione Erasmi. A δίδωμι.

Δωτηρ, ῆρος, ὁ, donator, dator. Ab eod.

Δώτης, ε, ὁ, idem & ab eod.

Δωτινάζω, dona colligo & accipio. A δωτίνη.

Δωτιναν, acc. sing. *Dor.* pro δωτίνην.

Δωτίνη, ης, ἡ, donum, sive munus, quod consumitur, ut vinum, vestis, &c. A δίδωμι.

Δωτινησι, *donis*, dat. pl. *Ion.* pro δωτίναις.

Δώτωρ, ορος, ὁ, dator, donator. A δίδωμι.

Δώσω' pro δώσει, *dedisset*, 3. pl. a. 2. conj. *Poët.* pro δῶσι, a verbo δίδωμι, *do*.

E.

E, Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive E tenue atque exile dicitur, ad differentiam τοῦ η, quod E latum, & pingue sonat; (2) nota numeralis valens *quinque*, & cum addita inferne lineola ϵ, *quinquies mille*, s. *quinque millia*.

Ἔ, ἔ, *Interjectio dolentis*, he! he!

Ἒ, ς, acc. sing. ab ἕ, *sui*.

Ἔα, *interjectio querentis*, ah; (2) *admirantis*, hem! Quasi ab Imperativo Verbi ἐάω, *sino*. Hinc ἔα δή, *age igitur*.

Ἔα, *eram*, 1. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἦα, & hoc pro ἦν, a εἰμί.

Ἔᾳ, 3. s. pr. pro ἐᾷ, a ἐάω.

Ἔᾳα, 3. s. pr. *Poët.* pro ἐᾷ.

Ἔαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἦγα, ab ἄγνυμι.

Ἐάγλω, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἤγλω, ab eodem.

Ἔαγμα, τό, fragmentum, ab ἄγω.

Ἔαδα, perf. ind. med. *Att.* part. ἕδα, ab ἅδω.

Ἐαδότα, acc. s. perf. part. med. *Att.* pro ἡδότα.

Ἔακα, perf. ind. act. ind. pro εἴακα, ab ἐάω.

Ἐάλακα, *captus sum*, perf. ind. act. *Att.* pro ἥλακα, a verbo ἁλίσκω, *capio*.

Ἐάλων, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἥλων, ab eod.

ΕΑ'Ν, *Conjunct.* si; (2) ἐὰν μὴ, nisi; (3) geminatum cum τε notat sive; (4) particula potentialis pro ἄν; (5) ἐάνπερ, si; licet.

Ἐάνδανον *placebam*, 1. sing. inf. imperf. ind. act. *Att.* pro ἤνδανον, a verbo ἀνδάνω.

Ἑανὸς, ὴ, όν, indutu pulcher; (2) splendidus; (3) tenuis, simplex, coloribus non distinctus; et (4) *Substantive* amictus, pallium, peplum. Ab ἕω, *induo*.

Ἐαντας, 3. pl. pr. ind. act. *Att.* pro ἵνται, ab ἵημι.

Ἔαξεν, *fregit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔαξε, a verbo ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*.

ΕΑ Ρ, αρος, τό, ver; (2) sanguis; (3) pinguedo. Hinc

Ἐαρίζω, fut. ίσω, vernum tempus dego; (2) verno, vernam temperiem refero.

Ἐαρινὸς, ὴ, όν, vernus. Ab eod.

Ἐαρόδροπλος, ον, verno tempore decerptus.

Ἐαροτρεφὴς, ὲς, vernus, vere natus, nutritus.

Ἐαροτρόφος, ον, & ἐαροτροφης, ὲς, idem.

Ἐαρόχροος, ον, vernum colorem, i. e. recentem, viridem habens.

Ἐάρτερος, ίρα, ίρον, vernus. Ab ἔαρ.

Ἐᾶς, *finis*, pro ἐάσεις, ab ἐάω.

Ἔασα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧσα, ab ἀνδάνω.

Ἐάσαμεν, *sivimus*, a. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἐάσιτι, *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act.

Ἔασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶας.

Ἔασι, *sunt*, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro εἰσὶ, a verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἐάσομεν, *sinemus*, f. 1. ind. act. verbi ἐάω.

Ἔασσα, *existens*, præs. part. f. g. *Dor.* pro ἔσσα, ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔατε, 2. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἦτε.

Ἐατέον, renunciandum vel valedicendum est. Ab ἐάω.

Ἑαυτῆ, ῆς, ῇ, sui ipsius. Ex ἕο pro ἑ, *sui*, & αὐτὸς, *ipse*.

Ἐάφθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἡφθην, ab ἅπτομαι.

ΕΑ Ω, ῶ, f. άσω, sino; (2) prætermitto, omitto; (3) desino; (4) valere jubeo, renuncio. Οὐκ ἐῶ ποιεῖν, Xen. Μήτε ἡ ὄχλου ὑζρίζειν ἐᾷς, μήτε ὑζριζόμενον πέιορᾷς, Isocr.

Ἑάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ἑῶν, ab ἑὸς.

Ἔβα, *venit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔβη, a βαίνω.

Ἐβάδισε, 3. s. aor. 1. ind. act. v. βαδίζω.

Ἔβαινε, 3. s. imperf. ind. act. v. βαίνω, *eo*.

Ἔβαλον, *jeci*, a. 2. ind. act. verbi βάλλω.

Ἔβαν, *iverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔβησαν, a βαίνω.

Ἐβάπλετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. βάπλω.

Ἐβαπίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. βαπτίζω.

Ἐβαρυάπησαν, *caligarunt*, 3. pl. a. 2. pass. v. βαρυόπλομαι, *caligo*.

Ἔβασον, *sine*, a. 1. imper. act. *Lacon.* pro ἔασον.

Ἐβάσασα, 1. s. a. 1. ind. act. v. βασάζω.

Ἐβάφλω, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. βάπλω.

Ἐβδελυγμένος, part. perf. pass. v. βδελύσσομαι.

Ἐβδελυξάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med.

Ἑβδομαγενὴς, ὁ, septimo die natus. *Epith.* Apollinis.

Ἑβδομαδικὸς, ἡ, όν, septimanus. Ab ἑβδομάς.

Ἑβδομαῖος, αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit; (2) septimanus. Ab ἑβδομος.

Ἑβδομάκις, *Adv.* septies. Ab eod.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, numerus septenarius; (2) hebdomas, septimana; (3) septima quæque dies. Ab eod.

Ἑβδόματος, άτη, ατον, septimus. Ab eod.

Ἑβδομηκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις, *Adv.* septuagies.

Ἑβδομηκοντούτης, septuaginta annos natus, ἑβδομηκοντοῦτες, fœm.

Ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν, septuagesimus. Ab eod.

Ἑβδομος, όμη, όμον, septimus. Ab ἑπτά.

Ἐβεβαιώθη, 3. sing. 1. ind. pass. &

Ἐβεβαίωσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. βεβαιόω.

Ἐβεβλήμην, 1. sing. plus. ind. pass. v. βάλλω.

Ἐβέβλητο, *jaciebat*, 3. sing. plusq. ejusd.

ΕΒΕΛΟΣ, ε, ὁ, ebenus, lignum gravissimum.

Ἐβένινος, ίνη, ίνον, ebeninus, ex ebeno factus. Ab

Ἔβενος, ε, ὁ, idem quod Ἔβηνος.

Ἑβὲρ, vel Ἔβὲρ, ὁ, Heber, vel Eber. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *transiens*.

Ἔβλω, *veni*, aor. 2. ind. act. verbi βαίνω, *venio*.

Ἐβήσε, *venit*, 3. sing. a. 1, ind. act.

Ἐβήσετο, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βήσομαι pro βαίνω, *eo*.

Ἐβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. βιάω.

Ἐβίᾳ, *vivebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐβίου, a verbo βιόω, *vivo*.

ΕΒΙ'ΣΚΟΣ, υ, ὁ, hibiscus, malva, althæa herba.

Ἐβίων, *vixi*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Ἔβλαξον, a. 2. ind. act. verbi βλάπτω.

Ἐβλάδυμαι, *dissolutus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλάδυμαι, a verbo βλαδύω.

Ἔβλαμμαι, *læsus sum*, perf. ind. pass. *Att.* pro βεβλαμμαι, a verbo βλάπτω, *nocco*.

Ἐβλαστηκότες, nom. plur. partic. perf. act. *Att.* pro βεβλαστηκότες, a βλαστάνω.

Ἐβλάστησεν, *germinavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔβλαστον, *germinavi*, a. 2. ind. act.

Ἐβλαστόμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βλαστομέω.

Ἔβλαψε, 3. s. a. 1. ind. act. v. βλέπτω.

Ἔβλεπες, 3. s. imperf. ind. act. v. βλέπω.

Ἔβλητο, *jactus erat*, 3. singul. plusq. ind. pass. per *Syncopen*, pro ἐβέβλητο, a verbo βάλλω.

Ἐβόα, 3. s. imperf. pro ἐβόας, a βοάω.

Ἐβοήθησα, *succurri*, aor. 1. ind. act.

Ἐβοηθησάμην, 1. sing. a. 1. ind. med. verbi βοηθέω.

Ἔβοσκον, 3. pl. imperf. ind. act. v. βόσκω.

Ἐβούλοντο, *volebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐβούλοντο, a verbo βούλομαι, *volo*.

Ἐβύλδυκε, 3. s. perf. ind. act. v. βυλδύω.

Ἐβύλδυσε, *confuluit*, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐβυλύθη, 3. s. aor. 1. ind. pass. v. βυλομαι.

Ἐβύλε, *volebat*, 2. sing. imperf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro ἐβούλετο, ab eod.

Ἐβραΐζω, f. ίσω, Ebræorum more loquor, seu vivo. Ab Ἔβραῖος.

Digitized by Google

Ἑβραϊκός, ἡ, όν, Ebraicus. Ab eod.
Ἑβραῖος, αία, αῖον, Ebræus. Ab Ἑβήρ.
Ἑβραΐς, ΐδος, ἡ, Ebræa. Ab Ἑβραῖος.
Ἑβραϊστί, *Adv.* Ebraice. Ab eod.
Ἑβράσθη, *ebullivit*, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. verbi βράζω.
Ἔβρηξε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ῥήγω.
Ἔβρηχον, *madefeci*, 1. ſing. a. 2. ind. act.
Ἔβρεξε, *madefecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐβρίντησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. βροντάω.
Ἐβρυχᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi βρυχάομαι.
Ἔβρω, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. βρῶμι.
Ἐβώσατο, *vocavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐβόησατο, a verbo βοάω.
Ἔβωσεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔβόησεν.
Ἐβώσθησαν, *celebres facti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐβοήθησαν.
Ἐγανάθλω, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. γανάω.
Ἐγαῖος, αία, αῖον, qui in terra eſt. Ex ἐν, & γαῖα, *terra*.
Ἐγαλήνιζα, f. ίσω, ſerenus fio, tranquillor. Ex ἐν, & γαλήνη.
Ἐγαλακτίσμαι, ίσμαι, lacteſco, in lac convertor.
Ἔγαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, lac habens. Ex ἐν, & γάλα, *lac*.
Ἐγαμίζω, f. ίσω, nuptui colloco.
Ἐγγαστρίζυθος, ὁ, imum ventrem penetrans.
Ἐγγαστρίμαντις, ιος, ὁ ἡ ὄ, vaticinator e ventre. Ex ἐν, γαστὴρ, *venter*, & μάντις.
Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ ἡ ὄ, ventiloquus, qui ex ventre vocem reddit; (2) qui in ventre dæmonem habet, interrogantibus reſponſa dantem. Ex ἐν, γαστὴρ, & μῦθος.
Ἔγγαστρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui in utero ſeu ventre eſt. Ex ἐν, & γαστὴρ, *venter*.
Ἐγγαστρίτης, ου, ὁ, idem qui ἐγγαστρίμυθος.
Ἐγγεγαῖα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἐγγένομαι.
Ἐγγεγαυῖα, *prognata*, part. f. g. perf.
Ἐγγεγώνκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐγγώνκα, ab ἐγγυάω.
Ἐγγεγυμασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγγυμνάζω.
Ἔγγειος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui in terra, ſeu ipſo ſolo eſt. Ex ἐν, & γῆ, *terra*.
Ἐγγειότοκος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui in ipſa terra naſcitur. Ex ἔγγειος, & τόκος, *partus*, a τίκτω, *pario*.
Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄ, habens folia humi ſerpentia. Ex ἔγγειος, & φύλλον, *folium*.
Ἐγγελαστής, οῦ, ὁ, irriſor. Ab
Ἐγγελάω, ῶ, f. άσω, irrideo. Ἐγγελᾶσα τοῖς ποιμνίοις, Soph. El. 279.
Ἐγγενέτης, ου, inquilinus, indigena.
Ἔγγενης, ίος, ὁ ἡ ὄ, indigena, ingenitus; (2) conſanguineus; (3) congenitus, inſitus.
Ἐγγένητος, *innatus fuerit*, 3. ſing. aor. 2. conjunct. med. verbi ἐγγίνομαι.
Ἐγγενάω, gigno, *ut ſimplex*.
Ἔγγιον, idem quod ἔγγιστον, terreſtre.
Ἔγγηραμα, τὸ, id, cui inſeneſcimus. Ab
Ἐγγηράσκω, f. ἐγγηράσω, f. άσω, inſeneſco.
Ἐγγηροτροφία, in ſenectute alo.
Ἐγγίγνομαι, ſ. ἐγγίνομαι, f. γενήσομαι, inſum, innaſcor; (2) interſum, interjicior, *de tempore*; (3) contingo, evenio; & (4) ἐγγίνεται, *Impers.* licet, facultas eſt; (5) pro γίγνομαι. Ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγίνηται πραγμασι, Dem. Ἵνα μὴ αὖθις ἡμῖν τοιοῦτον ἐγγένηται, Plat. Ex ἐν, & γίγνομαι, *naſcor, fio*.
Ἐγγιγνάσκω, agnoſco ineſſe. Οὔτε ὧν ἑωρακα ἐγγιγνώσκων, *Aret.* Ex ἐν, & γιγνώσκω.
Ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo, immineo, inſto, accedo. Ἐγγίζοντες ποσὶ τῶν ἀληθινῶν παιδείαν, Cebes. Ab ἐγγύς, *prope*.
Ἐγγίνομαι, vide ἐγγίγνομαι.
Ἔγγιον, *Adv.* propius. Ab ἐγγύς.
Ἐγγιστάσαν, 3. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐγγίζω. *appropinquo*.
Ἔγγιστα, *Adv.* proxime. Ab eod. Unde
Ἐγγίσαμα, ατος, τὸ, cranii fiſſura, in qua os adfectum loco naturali dimotum ad interiorem cerebri membranam pertingit.
Ἔγγλαυκος, ὁ ἡ ὄ, glaucus.
Ἐγγλίχρος, ου, ὁ ἡ ὄ, viſcoſus, glutinoſus, lentus, tenax. Ex ἐν, & γλίχρος, *viſcoſus*.
Ἐγγλυκύς, ὑ, ὁ ἡ ὄ, cui ineſt aliqua dulcedo. Ex ἐν, & γλυκὺς, *dulcis*. Unde
Ἐγγλύκασμα, dulcedinem infero.
Ἐγγλύφω, f. ψω, inſculpo. Ἐγγλύφειν ζῶα ἐν λίθοις.
Ἐγγλωσσοτυπέω, lingua crepo; (2) ſemper in ore habeo, jacto. Ex ἐν, γλῶσσα, & τυπέω.
Ἐγγλωττοκόπος, ου, ὁ, qui lingua victum quærit. Ex ἐν, γλῶσσα, & κόπτω.
Ἐγγόμφωσις, ιος, ἡ, compages dentium. Ex ἐν, & γομφόω, *compinga*.
Ἔγγονη, ης, ἡ, neptis. Ab ἔγγονος.
Ἔγγονον, ου, τὸ, ſœtus, fœtura. Ab eod.
Ἔγγονοι, οι, nepotes, *omninoque*, poſteri, progenies. Ex ἐν & γίνομαι.
Ἐγγραμματος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſcriptus. Ab ἐγγράφω.
Ἔγγραπτος, ου, ὁ ἡ ὄ, idem & ab eod.
Ἐγγραφή, ῆς, ἡ, inſcriptio. Ab eod.
Ἔγγραφος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſcriptus, ſcriptio conſtans, in literas relatus; (2) in ſcriptura extans. Ab eod.
Ἐγγράφω, fut. ψω, inſcribo; (2) refero in tabulas; *unde* ἐγγεγραμμένα, de quibus ſis inſtituta eſt in foro; (3) adſcribo, addo; (4) conſcribillo; (5) ſacrifico. Ἐγγράφειν εἰς βιβλίον, εἰς πολιτείαν, εἰς τὸ ψήφισμα· ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, τὸ διπλᾶν τινι, multari. Ex ἐν, & γράφω, *ſcribo*.
Ἐγγράφως, *Adv.* ſcripto, in ſcripto.
Ἐγγυαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, in manus trado; (2) trado. Ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξῃ, Il. 2, 436. Ex ἐν, & γύαλον, *manus cavitas*.
Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, a. 1. inf. act.
Ἐγγυάσομαι, 1. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro ἐγγυήσομαι. Ab
Ἐγγυάω, ῶ, ſpondeo, ἐγγυᾶν παῖδά τινι, Herodot. Ἀλλ' ἔχε ἐγγυᾷς σύ μοι ἔπειν ἐκείνου ὡς ἔμ', εἶτα τὰς χύτρας, Ariſt. Plut. 1203. Οὐδὲ τις βάλεται ἐγγυαλιξαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι, Dem. Ab
Ἐγγύαθος, ου, fundo vicinus.
ΕΓΓΥΗ, ῆς, ἡ, ſponſio, *fidejuſſio*.
Ἐγγυηθήκη, ης, ἡ, ſcrinium, in quo velut in fidejuſſione nummi deponuntur, & pretioſa ſupellex. Ex ἐγγύη, & θήκη.
Ἐγγύησα, aor. 1. ind. act. v. ἐγγυάω. Unde
Ἐγγύησις, εως, ἡ, fidejuſſio, vadimonium.
Ἐγγυητὴς, ᾶ, ὁ, fidejuſſor, ſponſor. Ab eod.
Ἐγγυητικὸς, ὴ, όν, ad fidejuſſionem pertinens.
Ἐγγυητὸς, ὴ, όν, promiſſus; unde ἡ ἐγγυητὰ, ſponſa, deſponſata. Ab eod.
Ἐγγύθεν, *Adv.* cominus, prope. Ab ἐγγύς.
Ἐγγυθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.
Ἐγγύθι, *Adv.* prope. Ab eod.
Ἐγγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἐγγυμνασάμενος πολίμοις, Plut.
Ἐγγυοθήκη, ης, ἡ, idem quod ἐγγυηθήκη.
Ἐγγυος, ου, ὁ ἡ ὄ, præs; (2) ſponſor. Ab ἐγγύη.
ΕΓΓΥΣ, *Adv.* prope. Hinc ἐγγύτερος, vel ἐγγίων, propior, & ἐγγύτατος, vel ἔγγιστος, *proximus*.
Ἐγγύτατα, *Adv.* proxime.
Ἐγγυτάτω, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐγγυτέρω, *Adv.* proprius. Ab ἐγγύτερος.
Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, vicinitas. Ab ἔγγυς.
Ἐγγώνιος, ου, ὁ ἡ ὄ, angulos habens. Ex ἐν, & γωνία, *angulus*.
Ἐγγράφειεν, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi γράφω, *ſcribo*.
Ἐγείνατο, *genuiſti*, 2. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐγενάσω, a verbo γείνομαι, *naſcor*.
Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. v. ἐγείρω.
Ἔγειρεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγειρομένω, *excitari*, gen. ſing. præſ. part. paſſ. *Dor.* pro ἐγειρομένου, a verbo eod.
Ἐγειρόφρων, mentem excitans, acuens.
ΕΓΕΙΡΩ, f. ῶ, excito, expergefacio; (2) incito, accendo; (3) exſtruo, ædifico; (4) vitam reddo in N. T. Μιᾷ τῶν πολίων ὀρθρίων ἐγείρετε, Soph. Oed. Col. penult. Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, Matt. 17, 23.
Ἐγέλαξα, aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐγέλασα, a γελάω.
Ἐγέλασεν, *riſit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐγέλασε.
Ἐγέμισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. γεμίζω.
Ἐγέμον, imperf. ind. act. v. γέμω, *onuſtus ſum*.
Ἐγενήθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a γενάω.
Ἐγένησε, *genuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐγενόμεν, a. 2. ind. med. verbi γείνομαι.
Ἐγεντο, *factus eſt*, 3. ſing. a. 2. med. *per Syncop.* pro ἐγένετο, a verbo eod.
Ἐγέρθεν, a. 1. ind. paſſ. v. ἐγείρω.
Ἐγερθῶσι, *expergiſci*, inf. a. ejuſdem.
Ἐγερσιβόητος, ου, ὁ ἡ ὄ, voce excitans. Ex ἐγείρω, & βοάω, *clamo*.
Ἐγερσίγελως, ωτος, ὁ ἡ ὄ, riſum excitans. Ex ἐγείρω, & γέλως, *riſus*.
Ἐγερσιθέατρις, ου, ſpectatores excitans.
Ἔγερσιμος, ου, ὁ ἡ ὄ, *Epith.* ſomni, e quo evigilamus, cui opponitur ſomnus mortis.
Ἐγερσίνοος, *contr.* ἐγερσίνους, ου, ὁ ἡ ὄ, mentem excitans. Ex ἐγείρω, & νόος, *mens*.
Ἔγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) reſurrectio. Ab ἐγείρω.
Ἐγερσιφαὴς, ῆος, ῆες, ὁ, lucem vel ignem excitans. Lapis igniarius. In Epigram. πέτρον ἐγερσιφαῆ. Ex ἔγερσις, & φάος.
Ἐγερτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab ἐγείρω.
Ἐγερτικὸς, ὴ, όν, excitativus, excitandi vim habens. Ab eod.
Ἐγεύσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. γεύω.
Ἐγηγέρατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, ab ἐγείρω.
Ἐγήγερμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔγρμαι.
Ἐγηγερμένον, *reſuſcitatum*, acc. ſing. part. perf.
Ἐγήθλω, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. γηθέω.
Ἔγημα, *uxorem duxi*, a. 1. ind. act. verbi obſoleti γάμω, *uxorem duco*.
Ἐγήνασκεν, *cognoſcebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. verbi γινώσκω.
Ἐγκαγχάζω, fut. άσω, illudo, cachinnor, effuſe rideo.
Ἐγκαίειν, præſ. inf. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐγκαίειν, ab ἐγκαίω, *incendo*.
Ἐγκαθαίρω, purgo.
Ἐγκαθαρμόζω, fut. *Ξω*, apto, quadro. Τέτων χρὴ πάσων ἐς τετράμετρον ξύλον ἐγκαθαρμόσαι λαζόντας τετορνευμένα αὐχένα, perforato ſtipite vincire, Ariſt. Lyſ. 684.
Ἐγκαθέζομαι, fut. έδομαι, inſideo.
Ἐγκαθειργνυμι, ſ. ἐγκαθειργνύω, & ἐγκαθείργω, f. ξω, includo. Βίᾳ τῷ σώματος τὸ ῥαδαῖον ἐγκαθείργειν, Plut. Ex ἐν, κατὰ & εἴργω, *includo carcere*.
Ἐγκάθετος, ου, ὁ ἡ ὄ, ſubornatus, clam ſubmiſſus. Ex ἐν, & κάθημι, *immitto*.
Ἐγκαθεύδω, fut. ευσω, indormio, incubo. Οὐκ ἔστ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἐς' ἀλόθεος, Ariſt. Lyſ. 617.
Ἐγκαθέψω, f. ψήσω, incoquo.
Ἐγκαθηβάω, ῶ, fut. ήσω, pubeſco in, juveneſco in, pubertatem conſumo in.
Ἐγκάθημαι, inſideo; (2) obſervo, inſidior.
Ἐγκαθιδρύω, f. ύσω, colloco in.
Ἐγκαθίζω, f. ίσω, colloco in v. c. in inſidiis; (2) inſideo, Ἐγκαθίζειν εἰς θρόνον, *Plato*.
Ἐγκαθίημι, f. ήσω, immitto.
Ἐγκάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio in aqua medicata; (2) inſidiæ; (3) locus depreſſus, cavus, unde in pronunciatione ἐγκάθισμα eſt in aſperitate vocis, cum vox velut ſubſidet; opp. ἀνακοπὴ, στηριγμὸς, velut offenſio ad eminentia loca. *Ern.*
Ἐγκαθισμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab ἐγκαθίζω.
Ἐγκαθίςημι, f. καταςήσω, colloco; (2) conſtituo in; (3) interpono; (4) clam ſubmitto. *in aor.* 2. *perf.* & *paſſ. etiam* (5) interſum. Ἐγκαθίσανται τύρσιν πολλοί, Dem. φρυκὰν, Luc.
Ἐγκάθορᾶν, ſpecto.
Ἐγκαθορμίζομαι, in portum inveho.

Ἐγκαθυο-

Digitized by Google

Ἐγκαθυβρίζω, f. ίσω, insolens & contumelioſus ſum in; (2) inſolens ſum.
Ἐγκαίνια, ων, τά, encænia, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus. Ex ἐν, & καινός.
Ἐγκαινίζω, futur. ίσω, renovo, inſtauro; (2) ſancio, confirmo; (3) dedico, conſecro. Ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, Heb. 10, 20. ἐγκεκαίνισαι, ibid. 9. 18. Ex iiſd. Hinc
Ἐγκαινισμός, ῦ, ὁ, renovatio, inſtauratio; (2) regeneratio; (3) dedicatio, conſecratio.
Ἐγκαινόω, ῶ, f. ώσω, innovo; (2) initio, dedico. Ex ἐν, & καινός, *novus*.
Ἐγκαιρία, ας, ὁ, opportunitas. Ab ἔγκαιρος.
Ἔγκαιρος, ος, ὁ καὶ ἡ, opportunus, tempeſtivus. Ex ἐν, & καιρός, *tempus*.
Ἐγγαίρως, *Adv.* opportune, tempeſtive.
Ἐγκαίω, f. καύσω, inuro; (2) exuro; (3) encauſtica pingo.
Ἐγκακέω, male tracto, moleſtia afficio; *item* ſegneſco, detrecto, ut ἐγκακέω, *ſi vera lectio*. Ern.
Ἐγκαλέω, ῶ, & *in med.* ἐγκαλέομαι, in jus voco; (2) peto ab aliquo aliquid actione juris, ut pecuniam; (3) accuſo, ſc. in cauſa capitis. Ἐγκαλῶν δέ μοι φόνου σατρῶος, Soph. El. 781. Οὔτ' ἐγκαλοῦντες, οὔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων, Dem.
Ἐγκαλυδόω, ῶ, f. ήσω, involvo, obvolvo, operio.
Ἐγκαλλωπίζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, glorior. Ἀγαθὸς ὢν ἐγκαλλωπισαδῆ τοῖς αἰχροῖς, Plut. Hinc
Ἐγκαλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, id, quo gloriamur.
Ἐγκαλοσκιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui habet crura in ligno ſeu numella, Heſ. Ex ἐν, κάλον, *lignum*, & Σκίλος, *crus*.
Ἐγκαλυπτήρια, vox jocantis qui ob deformitatem ſponſæ negabat ſibi ἀγκαλυπτήρια convenire ſed ἐγκ.
Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, obtego, obvolvo; (2) *in med.* velo me, faciemque meam aut caput; (3) pudore ſuffundor.
Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, velatio. Ab ἐγκαλύπτω.
Ἐγκάμνω, f. μῶ, laſſeſco. Ἐγκάμῃ τὸ δίφρου ἔργον, *Aret.*
Ἐγκάμπτω, fut. ψω, inflecto.
Ἐγκαναχήσαδῆ, Theocr. ἐγκαναχήσατο, lætus inſonuit. Ex ἐν, & καναχή.
Ἐγκανδάζαι, Ariſtoph. Eq. 105. ἐγκάνδαζον, infunde cum ſonitu; quaſi a καναχή. Vide διακανδάζαι.
Ἐγκανθὶς, ίδος, ἡ, canthorum radix; (2) tumor carneus in angulis oculorum. Ex ἐν, & κανθὸς, *oculi angulus*.
Ἐγκάπτω, fut. ψω, voro, devoro.
Ἔγκαρ, αρος, τὸ, cerebrum; (2) pediculus. Sed hæc vox cum his ſignificationibus tantum Grammaticorum auctoritate nititur, eorum qui apud Homerum. Il. 1. v. 378. pro ἐν καρδίῃ legebant ἔγκαρος, minus bene.
Ἐγκάρδιον, ου, τὸ, q. d. in quo cor eſt, medulla ligni; (2) quod in corde eſt, τὰ ἐγκάρδια, cogitata mentis, Cl. Al. Ex ἐν, & καρδία.
Ἔγκαρος, ου, ὁ, cerebrum. Ab ἐν, & κάρ, *caput*.
Ἐγκάρπιος, ον, idem quod.
Ἔγκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum in ſe habens; (2) fœcundus; (3) gravidus. Ex ἐν, & καρπὸς, *fructus*. Hinc
Ἐγκαρπόω, fructum capio, mercedem, &c. *ut ſimp.*
Ἐγκάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obliquus.
Ἐγκαρσίως, *Adv.* oblique.
Ἐγκαρτερίω, ῶ, f. ήσω, patienter vel forti animo fero, conſtans maneo in re aliqua. Ἐγκαρτερῶ ταῖς ἀλγηδόσιν, Xen.
Ἐγκάς, *Adv.* profunde, alte. *Gal. in Lex. Hipp.*
Ἔγκατα, ων, τὰ, inteſtina, viſcera, Gen. 43, 30.
Ἐγκαταβαίνω, deſcendo in, ingredior.
Ἐγκαταβιόω, ῶ, fut. ώσω, vitam conſumo in.
Ἐγκαταγέλαστος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui irridetur, ridiculus. Ex ἐν, & καταγελάω, *irrideo*.
Ἐγκαταγηράσκω, conſeneſco in.
Ἐγκαταγράφω, inſcribo.
Ἐγκατάγω, deduco in.
Ἐγκαταδαμάω, ſubigo, affligendo perdomo, affligo.
Ἐγκαταδαρθάνω, indormio.
Ἐγκαταδέω, illigo. Ex ἐν, & καταδέω, *ligo*.
Ἐγκαταδίδωμι, f. δώσω, dimitto.
Ἐγκαταδύω, ſive ἐγκατάδυμι, ſubeo in.
Ἐγκαταζεύγνυμι, f. ζεύξω, adjungo, adapto, accommodo.
Ἐγκαταθῇς, *reſoſueris*, 2. ſing. a. 2. conjunct. act. verbi ἐγκατατίθημι.
Ἐγκαταικάω, aduro, inuro.
Ἐγκατάκειμαι, f. κείσομαι, inſideo, incumbo; (2) incumbo, ſc. oraculi petendi cauſa.
Ἐγκατακεῖδῆ, *inſidere*, præſ. ind. med.
Ἐγκαταπερᾴνυμι, vel ἐγκαταπερανύω, f. περάσω, immiſceo.
Ἐγκατάκλιστος, ον, incluſus. Ab
Ἐγκατακλείω, f. είσω, includo, intercludo.
Ἐγκατακλίνω, f. ινῶ, reclino, depono; unde ἐγκατακλίνομαι, diſcumbo, accumbo.
Ἐγκαταπρύπτω, occulto.
Ἐγκαπακρύω, infigo.
Ἐγκαταλαμβάνω, f. λήψομαι, intus capio; (2) obſtringo, obligo; (3) intercipio. Ἐγκαταλημμένοι ἐντὸς τείχους, Thuc.
Ἐγκαταλέγω, f. ξω, recenſeo inter alios, adnumero; (2) adlego, adſciſco; (3) militibus accenſeo; (4) congero.
Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, monumentum. Ab ἐγκαταλείπω.
Ἐγκαταλείπω, f. ψω, derelinquo. Ὅτι ἐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδου, Act. 2, 27. Τῆς χώρας τὴν ἀπανυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc. Hinc
Ἐγκατάλειψις, εως, ἡ, derelictio; (2) cum aliquid alicubi relinquitur.
Ἐγκαταλείχω, inungo, illino.
Ἐγκατάληψις, ἡ, interceptio, interclusio: ſuppreſſio humorum evacuandorum in corpore.
Ἐγκαταλιμπάνω, idem quod ἐγκαταλείπω.
Ἐγκαταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo, adnumero.
Ἐγκαταμεμιγμένως, permixtim, immiſcendo. Ab
Ἐγκαταμίγνυμι, vel ἐγκαταμιγνύω, f. ίξω, infero, immiſceo. Καὶ τούτῳ ἐγκαταμίξαι, Ariſt. Lyſ. 583.
Ἐγκατανδάω, habitatum deduco aliquo, colloco alicubi habitandi cauſa.
Ἐγκατάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, actio exhauriendi.
Ἐγκαταπαίζω, f. ξω, vel Ζω, illudo.
Ἐγκαταπήγνυμι, f. πήξω, infigo.
Ἐγκαταπλέκω, f. ξω, innecto, inſero.
Ἐγκαταῤῥάπτω, f. inſuo in.
Ἐγκατασκευάζω, f. άσω, intus conficio, condo, & perficio.
Ἐγκατάσκυθος, ος, ὁ καὶ ἡ, concinnus; (2) locuples; (3) abſolutus. Ex ἐν, & κατασκευή.
Ἐγκατασκίνως, aptè, concinne.
Ἐγκατασκήπτω, f. ψω, invado. Hinc
Ἐγκατάσκηψις, εως, ἡ, invaſio v. c. morbi, &c.
Ἐγκατασκληρόω, ῶ, f. ώσω, in ſchirrum induro; (2) invetero.
Ἐγκατασπείρω, f. σῶ, ſpargo in, ſemino in; (2) diſſemino, divulgo.
Ἐγκατασπορά, ἡ, diſſeminatio.
Ἐγκατασπαρίζω, infero, interpono, pono in mediis.
Ἐγκατασοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, una cum primis elementis indo, Plut. in Lycurg. cap. 13. Ex ἐν, στ, & στοιχεῖον, *elementum*.
Ἐγκατασφάζω, trucido in loco aliquo.
Ἐγκαταχίζω, f. άσω, ſacrifico, ſcalpro aperio.
Ἐγκατατάσσω, vel ἐγκατατάττω, f. άξω, inter alios colloco.
Ἐγκατατίκτω, concido in loco aliquo.
Ἐγκατατίθημι, f. θήσω, depono in, repono ſeu recondo.
Ἐγκαταχόω & χεννυμι, obruo.
Ἐγκαταχαρίζω, ſuo, apto loco pono.
Ἐγκατίδα, *intravit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐγκατέδυ, a verbo ἐγκαταβαίνω.
Ἐγκατειλίω, ῶ, f. ήσω, involvo, implico.
Ἐγκατέλιπον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐγκαταλείπω, *deſero*.
Ἐγκατέχω, inſiſto. Ex ἐν, & κατέχω.
Ἐγκάτθεο, *conde*, 2. ſing. a. 2. imper. *Ion.* pro ἐγκατθοῦσο, vel ἐγκατάθυ, a verbo ſeq.
Ἐγκάτθετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syncop.* pro ἐγκατέθετο, ab ἐγκατατίθημι.
Ἐγκατιζιδῆ, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐγκαθίζιδῆ, ab ἐγκαθίζομαι.
Ἐγκατιλλάπτω, f. ψω, irrideo, cum quodam oculorum motu. Heſ. ἐγκατιλλῶψαι, ἐγκαταμυκτηρίσαι.
Ἐγκατοικέω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incola ſum in. Ἐγκατοικοῦντ' ἐν ὑμῖν, 2 Pet. 2, 8.
Ἐγκατοικίζω, fut. ίσω, introduco, colloco in vel intus.
Ἐγκατοικοδομέω, inædifico; (2) ædificatione includo, munio; (3) in carcerem compingo, it. vivum circum ædifico, includo ſtructis parietibus ut moriatur. *Ern.*
Ἔγκατοικος, ὁ, incola.
Ἐγκατορύττω, defodio.
Ἔγκατος, ὁ καὶ ἡ, interior. Ex ἐν, & κεῖμαι.
Ἐγκαυλίω, ῶ, fut. ήσω, cauleſco, caulem emitto, ſeu gigno, erumpo in caulem. Ex ἐν, & καυλὸς, *caulis*.
Ἔγκαυμα, ατος, τὸ, nota inuſta; (2) inuſtio; (3) puſtula ex uſtione contracta; (4) materia, quæ cito ignem concipit. Ab ἐγκαίω. Unde
Ἔγκαυσις, εως, ἡ, exuſtio; (2) ardor, æſtus aliqua re excitatus.
Ἔγκαυστὴς, οῦ, ὁ, inuſtor; (2) pictor, qui inuſtione aliquid pingit. Ab eod.
Ἐγκαυστικὸς, ὴ, όν, ad ἔγκαυσιν, ſive inuſtionem pertinens; (2) ἐγκαυστὸς pictus; unde & ἡ ἐγκαυστικὴ, ſcil. τέχνη, ars inuſtione pingendi. Ab ἐγκαυστὴς.
Ἔγκαυστος, ος, ὁ καὶ ἡ, inuſtus; (2) ἐγκαύστου pictus. Ab ἐγκαίω, *inuro*.
Ἐγκαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior.
Ἔγκαφος, ου, ὁ, buccella. Ab ἐγκάπτω.
Ἔγκειμαι, f. κείσομαι, jaceo in, inſum, inhæreo; (2) invado, immineo, incumbo, inſto, valde cupio. Οἷς ἄρα ἐγκείμεθα, Ariſt. Ach. 313. Ὅσοι σοὶ ἐκπαισιστιν ἔγκεινται βλάβαις, Soph. Phil. 1306.
Ἐγκείσιαι, 2. ſing. f. 1. ind. *Ion.* pro ἐγκείσῃ.
Ἔγκειται, 3. ſ. præſ. ind. verbi ἔγκειμαι.
Ἐγκεκαίνισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἐγκαινίζω.
Ἐγκεκαλυμμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγκαλύπτω.
Ἐγκέλαδος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui ineſt ſtrepitus; (2) genus inſecti, quod bombum edit.
Ἐγκέλευμα, τὸ, adhortamentum, ap. Xen.
Ἐγκέλευσμα, ατος, τὸ, idem.
Ἐγκελευσμὸς, ῦ, ὁ, hortatio.
Ἔγκελευστος, ος, ὁ καὶ ἡ, juſſus. Ab
Ἐγκελεύω, f. εύσω, & ἐγκελεύομαι, hortor, incito.
Ἐγκέλλω, f. έλσω, inſiſto, incumbo.
Ἐγκενόω, infundendo evacuo, infundo large.
Ἐγκέντρια, ων, τὰ, calcaria, Heſ. Ab ἔγκεντρος. Unde
Ἐγκεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) inſero. Δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτούς, Rom. 11, 23. Ἐγκεντριδήσονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ, ibid. 24.
Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, aculeus; (2) calcar; (3) graphium, ſtilus; (4) retinaculum ferreum, quo uti ſolent in altum nitentes.
Ἐγκέντρισις εως, ἡ, inſitio. Ab ἐγκεντρίζω.
Ἔγκεντρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aculeatus, cui aculeus eſt. Ex ἐν, & κέντρον, *ſtimulus*. Hinc
Ἐγκεντρόω, ῶ, f. ώσω, aculeum infigo.
Ἐγκεδᾶν, præſ. inf. act. v. ἐγκεδάω.
Ἐγκεδάννυμι, ſeu ἐγκεδαννύω, fut. κεδάσω, immiſceo.
Ἐγκεστρομέω, f. ήσω, convitia ingero; (2) illudo.

Ἐγκεχύκω,

Digitized by Google

Ἐγκίρχνω, exaſpero.
Ἐγκίφαλος, ου, ὁ ἡ ἦ, qui in capite eſt. Hinc ὁ ἐγκίφαλος, ſc. μυελὸς, cerebrum.
Ἐγκίχοδα, perf. ind. med. v. ἐγχίζω.
Ἐγκιχρημένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχράομαι.
Ἐγκιχυρασμένος, perf. part. paſſ. v. ἐγχυράζομαι.
Ἔγκροι, mortalis, Heſ. ἔγκροι, Θνητοί, mortales. Ex ἐν, & κῆρ, *Parca, mors.*
Ἐγκηρόω, ῶ, f. ώσω, cera obduco. Ex ἐν, & κηρος.
Ἐγκιθαρίζω, f. ίσω, citharam pulſo in.
Ἐγκικρᾶν, immiſceo. Ex ἐν, & κικρᾶν, a κρίω.
Ἐγκιλικιόομαι, f. ώσομαι, moroſus, ſeu potius improbus ſum, ingenio improbo præditus ſum, moribus Cilicum utor. Lexicogr. Gr. Ex ὀν, & Κιλιξ, *Cilix.*
Ἐγκιλικίζομαι, idem pro eodem.
Ἐγκινεμώτης, turbans, impediens, Lexicogr. Gr. Ex ἐν, & κινέω, *moveor.*
ΕΓΚΙΣΣΑΩ, ῶ, f. ήσω, coitum maris appeto. Hinc
Ἐγκίσησις, εως, ἡ, implicatio ; (2) initus, coitus Venereus.
Ἐγκισσόομαι, hederæ more volvor, ſerpo. *unde* (2) implicor ; (3) coëo.
Ἐγκισήσασι, 3. plur. a. 1. conj. act. verbi ἐγκισάω.
Ἐγκλαρίδια, τὰ, inaures.
Ἐγκλάω, f. άσω, infringo. Ex ἐν, & κλάω.
Ἐγκλείω, f. είσω, includo. Εἰ μὴ γλῶσαν ἐγκλείσοι φόβος, præcluderet, Soph. Antig. 311. Ἐγκεκλειμένον τι, aliquid occultans, occulte faciens.
Ἐγκλεισμὸς, οῦ, incluſio, occultatio.
Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen cujus aliquis accuſatur ; (2) accuſatio ; (3) querela. Ab ἐγκαλέω. Hinc
Ἐγκληματικὸς, ἡ, όν, litigioſus, accuſatorius.
Ἐγκληματικῶς, accuſatorie. A præc.
Ἐγκληματόομαι, ώμαι, ſarmentis ſilveſco.
Ἔγκληρος, ου, ὁ ἡ ἦ, conſors, particeps ; (2) hereditarius ; (3) dives. Ex ἐν, & κλῆρος.
Ἔγκλησις, εως, ἡ, criminatio, accuſatio, expoſtulatio. Ab ἐγκαλέω.
Ἐγκλητὸς, ἡ, όν, reprehenſione dignus.
Ἔγκλητος, ου, ὁ ἡ ἦ, de quo provocatio eſt ; (2) de quo provocatum eſt. Ab eod.
Ἐγκλιδὸν, *Adv.* inclinando.
Ἔγκλιμα, ατος, τὸ, inclinatio. Ab
Ἐγκλίνω, f. ίνω, inclino. Ἐγκεκλιμένοι τοῖς Κιμπωσι, innixi, Plut.
Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio ; (2) Modus, apud Grammaticos.
Ἐγκλιτικὸς, ἡ, όν, qui inclinari poteſt ; (2) encliticus, five qui accentum in vocem præcedentem reclinat, vel rejicit. Ab eod.
Ἐγκλοιόω, ῶ, f. άσω, includo, ſeu illigo vinculo, quod collo circumdatur. Ex ἐν, & κλοιὸς, *colluri*, ſive κλοιέω, *indo.*
Ἐγκλυδάζομαι, f. άσομαι, intus fluctuo. Hinc
Ἐγκλυδαζικὸς, ἡ, όν, ſolitus fluctuare vel æſtuare intus, ſ. æſtum intus movens.
Ἐγκλύζω, f. ύσω, per clyſterem indo.
Ἔγκλυσμα, ατος, τὸ, quod per clyſterem infunditur, infuſio. Ab ἐγκλύζω.
Ἐγκνήθω, f. ήσω, intero.
Ἐγκοιλαίνω, f. ανῶ, incavo, excavo.
Ἔγκοιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui in ventre eſt. Hinc τὰ ἐγκοιλια, inteſtina, viſcera. Ex ἐν, & κοιλία, *alvus.*
Ἔγκοιλος, ου, ὁ ἡ ὄν, introrſum cavus.
Ἐγκοίλωσις, εως, ἡ, excavatio. Ab ἐγκοιλόω.
Ἐγκοιμάομαι, ᾶμαι, indormio, incubo.
Ἐγκοισουρόομαι, ώμαι, Cœſyræ mores imitor, luxurioſe vivo, & in primis nimio cultu ornor, Ariſtoph. ἐγκεκοισυρωμμένοι, etiam, longo Cœſyrarum ordine ac ſerie (i. e. nobilitate) ſuperbiens, Ex ἐν, & κοισυρόομαι, quod eſt a Κοισύρα, quæ femina Athenis erat luxu & mollitie diffluens.
Ἐγκοιτάω, dormio alicubi.
Ἐγκολαβίω, idem quod ἐγκολάπτω.
Ἐγκόλαμμα, ατος, τὸ, ſculptura, celatura.
Ἐγκολαπὶς, ἡ, ἰν, inſculptus, inciſus, proprie tundendo. Ab
Ἐγκολάπτω, f. ψω, tundendo, inſculpo ; (2) inſculpo, incido. Προμάντειαν εἰς τὸ μέτωπον τῷ χαλκεῖ λύκῳ ἐγκολάπτω, Plut.
Ἐγκολλαβίζω, f. ίσω, & ἐγκολαβίω, inſtar κολλάβου deglutio. Εἶτ' ἀποτρίψας φ ὦμον, αὐτὸν ἐγκολάβισας, Ariſt. Eq. 263. Ex ἐν, & κόλλαβος, *panis genus.*
Ἐγκολπίας, ου, ὁ, ventus, qui e ſinu maris oritur. Ex ἐν, & κόλπος, *ſinus.*
Ἐγκολπίζω, f. ίσω, inſinuo, in ſinum recipio. Πλῆθος ἄλλων Ζωμάτων, ὡς οἰκεῖα ἐγκολπίσαι μέρη, Philo. Ex iiſd.
Ἐγκόλπιος, ου, in ſinu ſ. gremio jacens.
Ἐγκολπόω, ῶ, f. ώσω, in ſinum colligo vel conſtringo. Ex iiſd.
Ἐγκομβόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, induor ; (2) ornor. Τῷ ταπεινοφροσύνῃ ἐγκομβώσασθε, 1 Pet. 5, 5. Ex ἐν, & κομβόω, *orno.* Hinc
Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, amictorium ſervile.
Ἔγκομμα, ατος, τὸ, impedimentum, offenſio. Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκονέσα, præſ. part. act. f. g. Ab
Ἐγκονέω, ῶ, f. ήσω, propero, feſtino, urgeo opus. Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις ; Ariſt. Av. 1329. Ex ἐν, & κόνις, *pulvis.* Unde
Ἐγκονητὶ, *Adv.* laborioſe, cum labore.
Ἐγκονίζω, pulvere conſpergo luctatorem.
Ἐγκονίομαι, pulvere perfundor, ut luctatores.
Ἐγκονὶς, ίδος, ἡ, ancilla, famula, miniſtra.
Ἐγκοπὶς, ίδος, ὁ, inſtrumentum, quo lapides ſecantur. Ab ἐγκόπτω.
Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, inciſura ; (2) impedimentum. Ab eod.
Ἔγκοπος, ου, ὁ ἡ ὄν, laborioſus, *de rebus.* Ex ἐν, & κόπος, *labor.*
Ἐγκόπτω, f. ψω, incido ; (2) impedio, interpello ; (3) impingo ; (4) ſigo.
Ἐγκορδυλέω, ῶ, f. ήσω, involvo, Ariſtoph. ἐγκεκορδυλημένος. Ex ἐν, & κορδύλη.
Ἐγκορύπτω, f. ψω, cornibus peto. Τῷ ὃ δὐτέραν ἔπι ωλησῶ ἀθαμβὴς κριὸς ἐγκορύψῃ, incutiet, Lyc. 558.
Ἐγκοσμέω, ῶ, f. ήσω, ordine colloco, ſeu diſpono. Ex ἐν, & κόσμος, *ordo.*
Ἔγκοσμος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui eſt intra mundum, qui in mundo verſatur. Ex ἐν, & κόσμος, *mundus.*
Ἐγκοτέω, ῶ, f. ήσω, iraſcor, æſtuo ira. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*
Ἐγκότημα, ατος, τὸ, ira. Ab ἐγκοτέω.
Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔγκοτος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui veteres iras animo conditas habet ; (2) iratus, pertinaciter infeſtus. Ex ἐν, & κότος, *ira vetus.*
Ἐγκότως, *Adv.* irato animo, iracunde, irate.
Ἐγκραγλαγεῖν, Suidas ἐκβοᾶν. A ſeq.
Ἐγκράζω, inclamo. Ex ἐν, & κράζω, *clamo.*
Ἐγκρασίχολος, cui permixta eſt bilis, biliſoſus.
Ἐγκρασίχολοι, piſces quidam. Ab ἐν, & κρᾶσις, *miſtura,* & χολὴ, *bilis.*
Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio. Ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκρατεῖς, *continentes,* nom. plur. *contr.* pro ἐγκρατεῖσες, ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκρατόομαι, contineo me. Εἰ ὃ οὐκ ἐγκρατόονται, 1 Cor. 7, 9.
Ἐγκρατίω, ῶ, f. ήσω, teneo, contineo. Ἐγκρατῶ τῇ φωνῇ, Plut. Ab
Ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ ἡ ἦ, qui in poteſtate habet aliquid ; (2) ſuperior ; (3) potens, validus ; (4) qui potitur re aliqua. Ex ἐν, & κράτος.
Ἐγκρατῶς, potenter ; (2) temperanter.
Ἐγκρεμάννυμι, ἐγκρεμαννύω, & ἐγκρεμάω, ᾶς, f. άσω, ſuſpendo in. Ex ἐν, & κρεμάω.
Ἐγκρικόω, inſero, devincio, proprie annulo. A κρίκος.
Ἐγκρίνω, f. ινῶ, admitto, adopto, adjungo. Ἐπειδάν τις εἰς τὼ καλημβρίω ζυσσίαν ἐγκριθῇ, Dem.
ΕΓΚΡΙΣ, ἴδος, ἡ, opus dulciarium ex ſimila et oleo, vel oleo, melle, & aqua, Exod. 16, 31.
Ἔγκρισις, εως, ἡ, admiſſio, approbatio ; (2) ſacrum certamen. Ab ἐγκρίνω.
Ἔγκριτος, ου, ὁ ἡ ὄν, admiſſus, approbatus, probus. Ab eod.
Ἐγκροτήσασι, *pulſantes, Dor.* pro ἐγκροτήσασι, Ab
Ἐγκροτέω, ῶ, f. ήσω, pulſo, cum ſtrepitu, *impr.* de ſaltantibus.
Ἐγκρύω, f. έσω, pulſando introrſum adigo, infigo ; (2) ad numeros incedo.
Ἐγκρυμμα, τὸ, milites qui aliquo in loco occuluntur ad circumvenſendos hoſtes. Ab
Ἐγκρύπτω, f. ψω, condo, intego, oculo. Ὁμοῖα ἰσὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψε εἰς ἀλεύρου Σάτα τρία, Luc. 13, 21. Hinc
Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, genus panis qui in cinere occultatus coquitur, panis ſubcineritius.
Ἐγκτάομαι, poſſideo extra patriam. *Unde*
Ἔγκτημα, ατος, τὸ, & ἔγκτησις, poſſeſſio, extra patriæ fines.
Ἔγκτητος, ου, ὁ ἡ ὄν, adquiſitus, comparatus.
Ἐγκτυπίζω, juſta facio, funus.
Ἐγκλίζω, f. ίσω, in aliquo loco condo.
Ἔγκυδον, magna gloria præditum, Heſ. Ex ἐν, & κυδος, *gloria.*
Ἐγκυκάω, ῶ, f. ήσω, immiſceo, miſcendo confundo. Ἐσόψῃ ἐγκυκῶσαν ἀλφίτου θρόνα, Lyc. 674.
Ἐγκυκλέω, ῶ, circumvolvo ; (2) in theatris dicebantur Ἐγκυκλεῖν, cum per machinam proferebant ſpectanda, quæ intus acta eſſent, *Ern.* Hinc
Ἐγκύκλημα, τὸς, τὸ, machina, qua converſa in ſcenis proferuntur ea, de quibus ἐγκυκλεῖν dicitur.
Ἐγκύκλιος, ου, ὁ ἡ ἦ, circularis, rotundus ; (2) trivialis, vulgaris, ad omnes pertinens ; (3) anniverſarius ; (4) certis temporibus velut orbe quodam rediens, ſolennis. Ex ἐν, & κύκλος.
Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplinarum orbis ſive complexus. Ex ἐγκύκλιος, & παιδεία.
Ἔγκυκλος, ου, ὁ ἡ ὄν, orbicularis, in orbem factus, circularis. Aſt τὸ ἔγκυκλον, veſtis quædam muliebris. Ex ἐν, & κύκλος.
Ἐγκυκλόω, ῶ, f. ώσω, circo includo, circumago ; (2) circumeo, cingo. Ὥσπερ φωνὴ μὲ τὶς ἐγκεκύκλωται, Ariſt. Veſp. 394. Χωρεῖ ὃ πᾶς τις ὄγυχας ἐγκυκλομμένος, id. Av. 1185. Ab ἔγκυκλος. Hinc
Ἐγκύκλωμα, τὸ, machina quæ & ἐκκύκλημα ; (2) actio, qua proferuntur in conſpectum per machinam, quæ latebant ; quod et
Ἐγκύκλωσις, εως, ἡ.
Ἐγκυλίδωτος, ου, (ſ. *potius* ἐγκύλιν.) involutus, convolutus.
Ἐγκυλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo implico.
Ἐγκυλίω, f. ίσω, idem. Ex ἐν, & κυλίω.
Ἐγκυμονέω, ῶ, f. ήσω, gravida ſum, fero uterum.
Ἔγκυμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, fœtum habens, prægnans ; (2) plenus, refertus. Ex ἐν, & κύω.
Ἔγκυος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.
Ἐγκυόμενος, præſ. part. v. ἐγκυέομαι.
Ἐγκύπτω, f. ψω, pronus incumbo ; (2) incurvo me ad introſpiciendum ; (3) cognoſco.
Ἐγκυρέω, ῶ, f. ήσω, incurro, incido. Ab
Ἐγκύρω, f. ύρσω, idem. Ex ἐν, & κύρω.
Ἐγκύρσας, *illapſus*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐγκυρας, a verbo ἐγκύρω.
Ἔγκυσις, εως, ἡ, partus. Ab ἐγκύω.
Ἐγκυτὶ, *Adv.* ad cutem uſque, Etymologus. Ex ἐν, & κύτος, pro Σκύτος, *cutis.*
Ἔγκυτον, ου, τὸ, Laconibus pro ἐγκατον, inteſtinum, Heſ. Ex iiſd.
Ἐγκύω, f. ύσω, in utero fero, ſum prægnans.
Ἐγκωμιάζω, f. άσω, laudo. Ἀνδρὸς ἀριστῶ διὰ λόγων ἐγκωμιόζειν, Plut. Ἐγκωμιαθεὶς ἐπ' ἀνδραγαθίαις, Iſocr. Ab ἐγκώμιον, *laus.* Hinc
Ἐγκωμιαστέος, έα, έον, laudandus.
Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, laudator. Ab eod.
Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, όν, laudatorius. Ab eod.
ΕΓΚΩΜΙΟΝ, ου, τὸ, laudatio, præconium.
Ἐγλυκάνθην, a. 1. ind. paſſ. v. γλυκαίνω.
Ἔγμυν, *habere*, præſ. inf. act. *per Syncop.* pro ἐχέμεν, quod *Dor.* dicitur pro ἔχειν.
Ἔγνω, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔγνωκα, *cognovi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.
Ἐγνώκαμεν, *cognovimus*, 1. plur. perf. ejuſd.

Ἔγνων,

Digitized by Google

Ἔγνων, *sapui, cognovi*, a. 2. ind. act.
Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi γνωρίζω.
Ἐγνώρισε, *notum fecit*, 3. sing. 1. ind. act.
Ἔγνωσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. γιγνώσκω.
Ἔγνωσμαι, 1. sing. perf. ind. pass.
Ἐγξέω, ῶ, intus rado; (2) insculpo, inscalpo.
Ἐγόγγυζον, 3. pl. imperf. ind. act. v. γογγύζω.
Ἔγραφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. ind. pass.
Ἔγραψε, *scripsit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐγρακύδοιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, tumultum excitans bellicum. Ex ἐγείρω, *excito*, & κυδοιμὸς, *turba*.
Ἐγρεμάχος, ος, ὁ ἡ ὄν, incitans ad pugnam. Ex ἐγείρω, & μάχη, *pugna*.
Ἔγρει, *excitare*, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἔγειρσο, a verbo ἔγρω pro ἐγείρω.
Ἐγρεσικωμος, ος, ὁ ἡ ὄν, excitans comessationem, cognomen Bacchi. Ex ἐγείρω, & κῶμος, *comessatio*.
Ἐγρηγορε, 3. s. perf. ind. med. γρηγορέω.
ΕΓΡΗΓΟΡΕΩ, ῶ, perf. ἐγρήγορα, vigilo. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἐγρηγορῶς τὼ νύκτα πᾶσαν, Arist. Conc. 32. Hinc
Ἐγρήγορθαι, *suscitatum esse*, perfect. inf. med. *Poët.* pro ἐγρηγορέναι, a verbo præced.
Ἐγρηγόρθασιν, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro ἐγρηγόρασιν.
Ἐγρηγορικὸς, ὴ, ὸν vigil, pervigil.
Ἐγρήγορος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Ἐγρηγορότως, *Adv.* vigilanter, vigilando.
Ἐγρήγορσις, εως, ἡ, vigilantia, evigilatio. Ab eodem.
Ἐγρηγορτὶ, *Adv.* vigilanter. Ab eod.
Ἐγρήσω, idem quod ἐγρηγορέω.
Ἔγρομαι, *excitor*, *Att.* pro ἐγείρομαι.
Ἐγύμνασεν, imperf. ind. act. v. γυμνάζω.
Ἐγύμνασμαι, *exercitus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro γεγύμνασμαι.
Ἐγυμνώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. γυμνόω.
Ἐγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) valde derideo. Κοὐκ ἐγχανεῖταί σ' ἐξαπατηθὲν Ὑπέρβολος, Arist. Vesp. 1000. Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγὸν ἐγχανεῖται τῇ σβύλῃ, id. Eq. 1309.
Ἐγχαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego.
Ἐγχαλκεύω, f. εύσω, cudo in aliquo, cudendo imprimo. Ab
Ἔγχαλκος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui æs ineſt, æreus; (2) cui eſt pecunia. Ex ἐν, & χαλκὸς, *æs*.
Ἐγχάραγμα, ατος, τὸ, veſtigium.
Ἐγχάραξις, εως, ἡ, inſculptura, inciſura; (2) ſcarificatio. Ab
Ἐγχαράσσω, vel ἐγχαράττω, f. ξω, inſculpo, incido, imprimo. Ex ἐν, & χαράσσω, *ſculpo*.
Ἐγχέσκω, idem quod ἐγχαίνω.
Ἐγχίζω, f. ίσω, *Perf.* ἐγκίχυδα, caco in.
Ἔγχελα, ας, ἡ, ſive ἔγχεια, ης, haſta; (2) peritia haſta certandi. Ab ἔγχος, *haſta*.
Ἐγχεμβρομος, ὁ ἡ ὄν, bellicoſus. A βρεμω.
Ἐγχεπέρκλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui fulmine pro haſta uti ſolet, fulmina jaciens.
Ἐγχειμάζω, f. άσω, hiberno in.
Ἐγχείμαργος, ος, ὁ ἡ ὄν, haſta furens, bellicoſus. Ex ἔγχος, & μάργος, *inſanus*.
Ἐγχειρία, ῶ, f. ήσω, aggredior, tracto. Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργα πορίμως, Arist. Θεσμ. 784. Ἅπαντ' ἐᾶσεῖς κἀ' ἐγχειρεῖ πολεμίζειν, Ibid. 814. Ex ἐν, & χειρ, *manus*. Hinc
Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, cœptum, conatus.
Ἐγχειρηματικὸς, ὴ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
Ἐγχείρησις, εως, ἡ, tractatio. Ab eod.
Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid aggreditur.
Ἐγχειρητικὸς, ὴ, ὸν, ſolers in aggrediendo.
Ἐγχειρίδιον, τὸ, enchiridium, libellus; (2) pugio, gladiolus; (3) manubrium.
Ἐγχειρίζω, f. ίσω, in manum do, trado, committo, & *in Paſſ.* in manus ſumo, mihi in manus traditur. Ἐγχειρίζειν τὰς φύλακας, Dem. Αὐτοῖς χρήματα, καὶ δόξαν, καὶ φίλους ἐγχείρισα, Iſocr. Ex iiſd.
Ἐγχειρίθετος, ος, ὁ ἡ ὄν, in alicujus manu poſitus. Ex ἐν, & χειρ, *manus*, & τίθημι, *pono*.
Ἐγχείριον τὸ, mantile.
Ἐγχείρισις, εως, ἡ, idem quod
Ἐγχείρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio tradendi in manus. Ab ἐγχειρίζω. Unde
Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, molitor.
Ἐγχειρογάσορις, qui manuum labore victitant. Ab ἐν, χειρ, & γαστὴρ, *venter*.
Ἐγχειροτονέω, ῶ, f. ήσω, inter alios creo manus imponendo.
Ἐγχειρουργία, ᾶς, f. ύσω, manibus operor; (2) fabricor; (3) manu facinus perpetro; (4) medicinam manu admoveo.
Ἐγχέλειος, ος, ὁ ἡ ὄν, anguillaris. Ab ἔγχελυς, *anguilla*. Unde
Ἐγχελειὼν, ῶνος, ὁ, vivarium anguillarum.
Ἐγχέλιον, ου, τὸ, parva anguilla. Dim.
Ἐγχελύδιον, τὸ, idem.
Ἐγχελυοτόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, anguillarum nutritor. Ex ἔγχελυς, & τρέφω.
ΕΓΧΕΛΥΣ, υος, & εως, ὁ, anguilla.
Ἐγχελυσπὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, anguillæ ſimilis. Ex ἔγχελυς, & ὤψ, *vultus*.
Ἔγχεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνέχεον. Ab ἐγχέω.
Ἐγχεσίμαργος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἐγχείμαργος.
Ἐγχεσίμωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, bellicoſus. Ex ἔγχος, & ὄρα, *cura*.
Ἐγχεσίπαλος, ὁ ἡ ὄν, qui haſtam vibrat; (2) bellicoſus. Ex ἔγχος, & πάλλω.
Ἐγχίσπαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.
Ἐγχεσφόρος, ὁ ἡ ὄν, haſtatus, bellicoſus.
Ἐγχεύντα, acc. ſ. part. præſ. act. *Dor.* pro ἐγχέοντα. Ab
Ἐγχέω, f. εύσω, infundo. Ἔγχει δὴ Σπορυδὸν, καὶ πᾶν σπλάγχνων φύρε δόρυ, Arist. Pace, 1111. Ex ἐν, & χέω, *fundo*.
Ἐγχθόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in terra eſt, terrenus. Ex ἐν, & χθὼν, *terra*.
Ἐγχλαινόω, f. ώσω, læna induo. Λεὼς ἐδῆτα πρὸς τρόπαιον ἐγχλαινωμένος, Lyc.
Ἐγχλίω, f. ίσω, delicias habeo in, luxurior in.
Ἐγχλωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, viridis.
Ἔγχνοος, *contr.* ἔγχνους, ους, ὁ ἡ ὄν, lanuginoſus.
Ἐγχονδρίζω, f. ίσω, chondro adſpergo; (2) cartilaginem coapto. Ab ἐγχόνδρος.
Ἔγχονδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, grumoſus; (2) cartilagineus.
Ἔγχορδος, ut ὄργανα ἔγχορδα, inſtrumenta chordas habentia. Ex ἐν, & χορδὴ.
Ἐγχορδίω, f. ίσω, choros duco in.
ΕΓΧΟΣ, ους, τὸ, haſta; (2) enſis.
Ἔγχυσα, ης, ἡ, fucus, Anchuſa herba.
Ἐγχυσίζομαι, fuco colorari. A præc.
Ἐγχόω, ῶ, f. ώσω, uſit. ἐγχαννύω, terra adgeſta impleo.
Ἐγχραύω, infligo, impingo. Ἐνέχραυε τὸ Σκῆπτρον ἐς τὸ πρόσωπον, Herodot.
Ἐγχράω, coloro, imbuo, *paſſ.* ἐγκεχραμένος, colliſi.
Ἔγχριμμα, ατος, τὸ, quod in aliquem exſcreamus. Ab
Ἐγχρίμπλομαι, exſcreo in, inſpuo in.
Ἐγχρηΐζω, utor, opus habeo. Τὰ ἐγχρήϊα, utenſilia.
Ἐγχριμπλεῖσα, a. 1. part. paſſ. f. g. Ab
Ἐγχρίμπλω, & ἐγχρίπλω, appropinquare facio, appello; (2) accedo; (3) ſulcio me, nitor. Πρὸς κοπῶ μήτε τις ἡμῖν ἴσῃ νὺξ ἐγχρίμπλῃ βροτῷ, Soph. El. 904.
Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio ad, ſc. qua fit ob vulnus, &c. quod &
Ἔγχρισμα, τὸ, unguentum.
Ἔγχρισον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐγχρίω.
Ἔγχρις, ος, ὁ ἡ ὄν, inunctus, illitus; (2) qui inungitur, ſeu illinitur, de medicamentis. Ab ἐγχρίω.
Ἐγχρίψας, Nicand. in Theriac. 445. *admovens*, a. 1. part. act. *Poët.* pro ἐγχρίμψας, verbi ἐγχρίμπλω, *admoveo*.
Ἐγχρίω, f. ίσω. inungo, illino; (2) pungo, ſtimulo. Κολλύριον ἐγχρισιν τὰς ὀφθαλμούς Cæ, Apoc. 3, 18.
Ἐγχρονίζω, f. ίσω, diu permaneo in, immoror; (2) inveteraſco. Ab
Ἔγχρονος, ος, ὁ ἡ ὄν, per aliquod tempus durans. Ex ἐν, & χρόνος, *tempus*.
Ἐγχρόω, uſit. ἐγχρωννύω, f. ώσω, colore imbuo, tingo; (2) imbuo velut colore.
Ἔγχρωζα, vel ἐγχρώννυμι, idem.
Ἔγχρυσος, ος, ὁ ἡ ὄν, aurum in ſe habens.
Ἐγχυλίζω, f. ίσω, in ſuccum redigo. Ab ἐγχυλος. Hinc
Ἐγχύλισμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.
Ἔγχυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuccum in ſe habens, ſucculentus; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυλὸς.
Ἐγχυλόω, ῶ, idem quod ἐγχυλίζω. Hinc
Ἐγχύλασις, εως, ἡ, ſucci derivatio, *Aret*.
Ἔγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐγχύω. Hinc
Ἐγχυματίζω, f. ίσω, infundo, inſtillo. Hinc
Ἐγχυματισμὸς, οῦ, ὁ, infuſio, inſtillatio.
Ἔγχυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſucculentus, ſucci plenus; (2) ſapidus. Ex ἐν, & χυμὸς. Hinc
Ἐγχύμωμα, ατος, τὸ, ſanguinis & humorum in aliquam partem naturalis infuſio.
Ἐγχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. Ab ἐγχύω.
Ἔγχυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, infuſus, qui infundi ſolet aut poteſt. Ab eod.
Ἐγχύτρια, & ἐγχυτρίσια, quæ inferias mortuis ferunt; (2) præficæ; (3) quæ in olla exponunt. Ab
Ἐγχυτρίζω, in olla pono; (2) occido. Ex ἐν, & χύτρα.
Ἐγχύω, fut. ύσω, infundo. Ex ἐν, & χύω.
Ἐγχώννυμι, vel ἐγχωννύω, f. χώσω, p. ωκα, terra adgeſta impleo.
Ἐγχωρίω, ῶ, f. ήσω, concedo, admitto, do locum. Hinc ἐγχωρεῖ, licet, locus eſt. Καθ' ὅσον ἐγχωρεῖ, Quatenus fieri poteſt, Xen.
Ἔγχωριος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui natus eſt in ea regione in qua degit, indigena domeſticus, patrius. Ab
Ἔγχωρος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex ἐν, & χῶρος.
Ἔγχωσις, εως, ἡ, impletio, quæ fit terra adgeſta in locum cavum. Ab ἐγχόω.
ΕΓΩ, *Gen.* ἐμοῦ, per Aphæreſin μοῦ, ego.
Ἔδαεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. δαίω.
Ἐδάη, *novit*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδαΐζετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. δαΐζω, *divido*.
Ἐδαΐσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. δαΐομαι, *epulor*.
Ἔδακ', pro ἔδακε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. δάκνω.
Ἐδάμασσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐδάμασε, a verbo δαμάω, *domo*.
Ἐδάμη, *domitus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐδάμνα, *domabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐδάμνα, a verbo δαμνάω.
Ἐδανός, ὴ, όν, jucundus, ſuavis. Ab ἥδυς.
Ἔδαρ, ατος, τὸ, unde uſitatum εἶδαρ per Epentheſin τῦ, ι, eſca, edulium, cibus. Ab ἔδω, *edo*.
Ἔδαρθον, *dormivere*, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δαρθάνω, ſeu δαρθέω, *dormio*.
Ἔδαρκον, *vidi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἔδρακον, a verbo δέρκω.
Ἐδασάμην, *diviſi*, 1. ſing. a. 1. ind. med. v. δάζομαι, *divido*.
Ἐδασάμιθ' pro ἐδασάμιθα, *diviſimus*, 1. pl. *Poët.* pro ἐδασάμεθα.
Ἐδαφιεῖ, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐδαφεῖ. Ab
Ἐδαφίζω, f. ίσω, ſolo allido, ſolo æquo. Ab ἔδαφος.
Ἐδάφιον, υ, τὸ, parvum pavimentum, Dim.
Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum; (2) pavimentum; (3) fundus; (4) contextus facer. Ab ἕζομαι, *ſedeo*.
Ἔδαψεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a δάπτω.
Ἐδδεισε, *timuit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔδεισε, a verbo δείδω.
Ἐδειμεν, 2. ſ. præſ. ind. *Ion.* pro ἴδμεν. Ab ἴδομαι.
Ἐδίατρος, ου, ὁ, præguſtator; (2) convivii magiſter & curator. Ab ἔδω.
Ἐδίγμεν, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* & *Ion.* pro ἐδιδίγμεν, a δίχθαι.

Ἐδιδάξαμεν,

Digitized by Google

Ἐδιδλατο, *ligati fuerant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδίδυντο, a verbo δέω, *ligo*.
Ἐδιδῆεις, 2. ſ. pluſq. ind. med. v. δαίνω.
Ἐδιδιεν, 1. ſing. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἐδειδμήατο, *ſtructi erant*, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδείδμηντο. A δέμω.
Ἐδειδοίκη, 3. pluſq. ind. med. v. δείδω.
Ἔδεε, *oportebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔδει, a verbo δεῖ, *oportet*.
Ἐδείηθεν, *indigui*, a. 1. ind. paſſ. v. δέομαι.
Ἐδείησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δεῖ.
Ἐδείθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δέω.
Ἔδει, *oportebat*, imperf. ind. verbi imperſ. δεῖ.
Ἐδείδισαν, *timuerant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *per Syncop.* pro ἐδειδίσησαν. A δείδω.
Ἔδειμε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέμω.
Ἔδειξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. δείκνυμι.
Ἔδειρε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. δέρω.
Ἐδείθλιον, ου, τό, firmamentum, fundamentum; (2) ſolum, pavimentum. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδειθλον, ου, τό, idem & ab eod.
Ἔδεικτο, *ſuſceperat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐδιδέκτο. A δίχομαι.
Ἐδέμμαι, præſ. inf. *Dor.* pro ἔδειν. Ab ἔδω.
Ἐδέξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi δέχομαι.
Ἐδέρχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δέρκω, *video*.
Ἔδεσκε, 3. ſ. imperf. *Ion.* pro ἤδει. Ab ἔδω.
Ἔδεσμα, ατος, τό, cibus, edulium. Ab ἔδω.
Ἐδεσμάτιον, τό, idem. Dim.
Ἐδεσματοθήκη, ης, ἡ, penaria cella.
Ἐδεστής, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Ab ἔδω.
Ἐδεστός, ἡ, όν, edulis, eſculentus. Ab eod.
Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἐδιδάμησι, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Poët.* δάω, *uro*.
Ἔδῃ, 2. ſing. f. 2. ind. med. verbi ἵζω.
Ἐδηδατται, *comeſus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐδηδεσμένος ἐστὶ.
Ἐδηδε, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἤδε, a verbo ἔδω, *edo*.
Ἐδήδοκα, *edi*, 1. ſing. perfect. ind. act. *Att.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω.
Ἐδηδών, όνος, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
Ἐδηδώς, perf. part. med. verbi ἔδω.
Ἔδηκα, 1. ſing. perf. ind. act. *Ion.* pro ἤδηκα, a verbo inuſ. ἐδέω, *edo*.
Ἐδηλήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. δηλέω.
Ἐδήλου, *manifeſtabant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδήλοον, a verbo δηλόω.
Ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δέω.
Ἐδητύς, ύος, ἡ, cibus, id quod comeditur.
Ἐδήχθη, *punctus*, ſeu *morſus ſum*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi δάκνω, *mordeo*.
Ἐδίδαξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδάσκω.
Ἐδίδυ, *dabat*, 3. ſing. imperf. antecedentis.
Ἐδίδυν, *Dor.* pro ἐδίδουν, a δίδωμι.
Ἐδίζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. δίζω.
Ἔδιηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. v. διαίνω.
Ἔδισσαν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δισσεύω.
Ἔδιψησε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. διψάω.
Ἐδίωκον, imperf. ind. act. v. διώκω.
Ἐδμῶαι, præſ. inf act. *Dor.* & *per Syncop.* pro ἐδέμμαι, *Poët.* pro ἔδειν, a verbo ἔδω.
ΕΔΝΑ, vel ἔδνα, ων, τά, munera ſponſalia, quæ ſponſus ſponſæ dat.
Ἐδναία, ας, ἡ, cathedra, ſedes, Suid. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδνας, άδος, ἡ, epulum quod acceptis donis ſponſalibus paratur, Heſ. Ab ἔδνα. Unde
Ἐδνόω, idem quod ἐδνόω.
Ἐδνικός, ἡ, όν, ſponſalis.
Ἐδνόω, ῶ, f. ώσω, deſpondeo.
Ἐδνωτή, ῆς, ἡ, quæ ſponſo jam deſponſata eſt & donata ab ipſo donis ſponſalibus.
Ἐδνωτής, οῦ, ὁ, ſocer, qui filiam deſpondet alii, addita dote. Ab eod.
Ἐδόθη, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ. v. δίδωμι.
Ἔδοις, *edas*. 2. ſing. præſ. optat. act.
Ἐδόκη, 3. ſ. imperf. ind. act. v. δοκέω.
Ἐδοκέομες, 1. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐδοκέομεν.
Ἐδολίεσαν, *dolo utebantur*, 3. pl. imperf. ind. act. *Bœot.* pro ἐδελίεν, a δολιόω.
Ἔδομαι, *comedam*, 1. ſ. f. 2. ind. med. *Att.* pro ἐδήσομαι, ab ἔδω.
Ἔδον, *dederunt*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Dor.* & *Bœot.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.
Ἐδονέοντο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐδονέετο. A δονέω.
Ἔδοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔδουσι, Ab ἔδω.
Ἔδοξε, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. δάκω, *puto*.
Ἕδος, εος, τό, ſedes, ſella; (2) delubrum, templum, ædes; (3) ſimulacrum; (4) firmamentum, baſis. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi δίδωμι.
Ἔδυ, *da*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* pro δοῦ. & hoc *Ionice* pro ἔδοσο.
Ἐδύλλυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi δηλέω.
Ἐδέαται, 1. ſing. fut. 2. ind. med. v. ἵζω.
Ἔδυτον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. δυπέω.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes; (2) baſis; (3) podex hominis; (4) latrina. Ab ἵζομαι.
Ἔδρα, *cucurri*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *per Apoc.* pro ἔδραμα, a verbo διδράσκω.
Ἑδράζω, fut. άσω, colloco, ſtabilio. Ab ἕδρα.
Ἔδραθον, *dormivi*, 1. ſing. a. 2. ind. act. *per Metathef.* pro ἐδάρθην, a verbo δαρθάνω.
Ἑδραῖος, αία, αῖον, ſedentarius; (2) ſtabilis, firmus. Ab ἕδρα. Hinc
Ἑδραιόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio, firmo.
Ἑδραίωμα, ατος, τό, ſtabilimentum, firmamentum.
Ἑδραίως, *Adv.* q. d. ſeſſim; (2) ſtabiliter, firmiter.
Ἔδρακον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. act. *per Metathef.* pro ἔδαρκον, a δέρκω.
Ἔδραμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρέχω pro δρέμω, *curro*.
Ἔδραμεν, *fugimus*, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐδράμομεν, a verbo διδράσκω, *fugio*.
Ἔδραμον, *cucurri*, 1. ſing. a. 2. ejuſdem.
Ἔδρασαν, *fugerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔδρασαν, a verbo διδράσκω.
Ἕδρανον, ου, τό, ſedes; (2) baſis. Ab ἕδρα.
Ἑδρανός, ἡ, τό, ſtabilis, firmus. Ab eod.
Ἑδρανῶς, *Adv.* firmiter, ſtabiliter.
Ἔδρασε, 3. ſ. aor. 1. ind act. v. διδράσκω.
Ἕδρασμα, ατος, τό. firmamentum, fundamentum. Ab ἑδράζω.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἑδρήεις, ήεσσα, ῆεν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab ἕδρα.
Ἕδρης, *ſellæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἕδρας, ἕδρα.
Ἔδρησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔδρασα, a δράω, *facio*.
Ἑδρῆσιν, dat. plur. *Ion.* pro ἕδρασι.
Ἑδριόομαι, ſedeo. Unde ἐδριόωντο, pro ἐδριάωντο, ἐδριάοντο. Ab eod.
Ἑδρικός, ἡ, όν, ſeſſilis, ſtabilis. Ab eod.
Ἕδριον, ου, τό, Heſychio ἕδρια idem quod ζωνίδριον, conſeſſus. Ab eod.
Ἑδριόωνται, *ſedem habent*, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Poët.* pro ἑδριῶνται, a verbo ἑδριάω.
Ἑδρῖται, ſupplices, Suid. Ab ἕδρα.
Ἑδροδιαγολεύς, έως, ὁ, inſtrumentum, quo chirurgi hominis anum diducunt, ut excrementa tranſmittere poſſint. Ex ἕδρα, & διαχέλλω, *diduco*.
Ἑδροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui podicem verſat, velut luctatores inter luctandum. Ex ἕδρα, & τρέφω, *verſo*.
Ἐδύετο, 3. ſing. imperf. ind. v. δύομαι.
Ἔδυν, *jubii*, 1. ſing. a. 2. ind. act. v. δύμι.
Ἐδυνάθη, 3. ſing. a. 1. ind. *Dor.* pro ἐδυνήθη, a δυνάμαι.
Ἐδυνάιατο, 3. pl. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐδυνάντο.
Ἐδυνάζδην, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. δυνάζω.
Ἐδυνάτο, 3. ſing. imperf. ind. v. δυνάμαι.
Ἔδυνε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. δύνω.
Ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἐδυνάσθη, a δυνάμαι.
Ἐδυνήθην, *potui*, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔδυσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δύω vel δύνω.
Ἐδύσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐδύσατο.
Ἐδυσόκησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δυσοκέω.
Ἐδυσφόρει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐδυσφόρεε, a δυσφορέω.
ΕΔΩ, fut. 2. med. ἔδομαι, vel ἐδήσομαι, perf. ἐδήδοκα, edo 3 (2) rado, arrodo. Ἐδηαί τε σῖτον μῆλα, Il. 12, 319. Τῶν ἤτοι αὐτῆ τέρενα χρόα γύπες ἔδοντες, Il. 4, 237.
Ἐδαδᾶς, *cibi*, gen. ſing. *Dor.* pro ἐδαδῆς.
Ἐδωδή, ῆς, ἡ, cibus. Ab ἔδω. Unde
Ἐδωδιμος, η, ὁ ἡ ὁ, eſculentus, edulis.
Ἐδαδής, ἡ, όν, edax. Ab eod.
Ἔδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. δίδωμι.
Ἐδωλιάσαι, in tranſtris collocare remiges. Ab
Ἐδώλιον, ου, τό, ſedes; & *in Plur.* navium tranſtra, ſori. Ab ἵζομαι, *ſedeo*.
Ἔδωνται, 3. pl. præſ. conj. med. v. ἔδω.
Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. δωρέω.
Ἔδωσαν, *dederunt*, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔδοσαν, a δίδωμι.
Ἕεδνα, & ἑέδνα, ων, τά, dona ſponſalia. Ab ἕδνα.
Ἐεδιάσαδε, ab ἑεδνάζω, dotatam filiam elocare.
Ἐεδνωτής, οῦ, ὁ, qui dotatam elocat; (2) ſocer, affinis.
Ἑείδομαι, aſſimilor, unde ἐεισάμενος.
Ἑεικοσάζυια, τά, pretium viginti boum. Ex εἴκοσι, & βοῦς, bos.
Ἑείκοσι, *Poët.* pro εἴκοσι.
Ἐεικυῖα, *ſimilis eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐοικυῖα, a verbo εἴκω, *ſimilis ſum*.
Ἔειπα, 1. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro εἶπα, ab ἔπω.
Ἔειπον, 1. ſ. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἶπον.
Ἑεις, *unus*, *Ion.* pro εἷς.
Ἐεισάμενος, aor. 1. part. med. *Ion.* pro ἐισάμενος, a verbo εἴδω, *video*.
Ἐεισάμην, 1. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐισάμην.
Ἐείσατο, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσατο.
Ἐεισάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. *Ion.* pro εἰσάτην, a verbo εἶμι, *eo*.
Ἑείλδεται, *Ion.* pro ἑλδεται, ab ἕλδομαι.
Ἑείλδωρ, *deſiderium*, *Ion.* pro ἕλδωρ.
Ἑέλμαι, *obvolutus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵλμαι, a verbo εἵλω, ſeu εἰλέω.
Ἐείλπετο, *ſperabat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἤλπετο, a verbo ἔλπομαι, *ſpero*.
Ἐείλσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro εἷλσαι, quod *per Syncop.* dicitur pro ἐλάσαι. Ab ἐλαύνω.
Ἐείδυσεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνδυσεν, a verbo ἐνδύω, *induo*.
Ἐέργαθε, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἤργαθε, ab ἐργάθω.
Ἑέρξι, 3. ſing. præſ. imper. act. *Ion.* pro εἶργε. Ab εἴργω.
Ἐεργμένοι, n. pl. part. paſſ. *Ion.* pro εἰργμένοι.
Ἑέργατο, *muniti erant*, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐεργμένοι ἦσαν.
Ἔες, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦς, ab εἰμὶ, *ſum*.
Ἑέσθω, *induatur*, 3. ſing. a. 2. imper. paſſ. *Ion.* pro ἕσθω, a verbo ἕννυμι, ſeu ἵω, *induo*.
Ἔεστο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἵστο.
Ἕεται, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ζέω.
Ἔζετο, 3. ſing. ind. med. *Ion.* pro ἵζετο. Ab ἵζομαι.
Ἔζη, *vivebat*, *Dor.* & *contr.* pro ἔζεα, a ζάω.
Ἐζήλωσα, a. 1. ind. act. v. ζηλόω.
Ἐζημίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ζημιόω.
Ἔζλω, *vivebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἔζαον, a ζάω.
Ἐζήτη, *quæreba*, pro ἐζήτεε, a ζητέω.
Ἐζήτευν, *quærebam*, 3. plur. imperf.
Ἕζομαι, ſedeo.
Ἑζόμενος, præſ. part. med. verbi ἵζομαι.
Ἐζύγλω, 1. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. ζεύγνυμι
Ἐζωγρήθην, perf. part. paſſ. v. ζωγρέω.
Ἔζαον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ποët. ζάω. *vivo*.
Ἔζωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ζωννύω, pro ζώω. *cingo*.
Ἐζωσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἔη, *ſit*, 3. ſ. præſ. conj. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμὶ.
Ἔηκα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἧκα, ab ἵημι.
Ἔλω, *eram*, 1. ſing. vel *erat*, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμὶ *ſum*.
Ἐλιδανον, *placebam*, 1. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤδανον, ab ἀνδάνω.
Ἐῆος, *boni*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐοῦ, ab ἐύς.

Digitized by Google

Ἐησθα, *eras*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *sum*.

Ἐηστ, *sit*, 3. sing. præs. conjunct. *Ion.* pro ᾖ.

Ἑῆσιν, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ἑαῖς, ab ἑός, *suus*.

Ἑησον, *siveris*, 2. sing. aor. 1. imper. act. *Ion.* pro ἑασον, a verbo ἐάω, *sino*.

Ἐηται. 2. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὦσι, ab εἶμι.

Ἐθακας, 2. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔθηκας, a τιθημι.

Ἔθαλον, *vigui*, a. 2. ind. act. verbi θάλλω.

Ἔθανεν, a. 2. ind. act. v. θνήσκω.

Ἑταῖρος, ἀδ@, ὁ ᾗ, ἡ, adſuetus, amicus. Ab ἔθ@.

Ἐθαύμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. θαυμάζω.

Ἐθαύμασαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Ἔθαψα, *ſepelii*, a. 1. ind. act. verbi θάπτω.

Ἐθεασάμην, a. 1. ind. med. v. θεάομαι.

Ἐθεάσαθε, *vidiſtis*, 2. plur. a. ejuſd.

Ἔθεεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. θέω.

ΕΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, coma, cæſaries; (2) juba equorum.

Ἐθειράζω, f. άσω, comam alo. Ab ἔθειρα.

Ἑθειρᾶς, ἀδ@, ἡ, idem quod ἔθειρα.

Ἐθεὶς, *miſſus*, a. 1. part. paſſ. verbi ἵημι.

Ἐθελαριζείκε, ἡ, inanis diligentia.

Ἐθέλεσκε, *volebat*, *Ion.* pro ἤθελε, a θέλω.

Ἑθέλεχθρ@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, qui libenter cum aliquo inimicitias exercet. Ex ἑθέλω, & ἐχθρός.

Ἑθελέχθρως, *Adv.* ita ut libenter cum alio ſuſcipiantur inimicitiæ.

Ἐθελημός, ε, ὁ ᾗ, ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελήμων, ον@, ὁ ᾗ, ἡ, volens, lubens.

Ἐθελήμως, & ἑθελημῶς, *Adverb.* voluntarie, prompte.

Ἐθέλησθα, *velis*, 2. ſing. præſ. conjunct. act. *Æol.* pro ἐθέλῃς, ab ἐθέλω.

Ἐθέλησιν, *voluerit*, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ἐθέλῃ.

Ἐθελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθελοδελίω, voluntariam in ſervitutem me trado.

Ἐθελοδελία, & ἑθελοδελείκε, ας, ἡ, voluntaria ſervitus. Ab

Ἐθελόδελ@, ſervus voluntarius. Ab ἐθέλω, & δῆλ@.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, numinis cultus voluntarius; (2) ſuperſtitio.

Ἐθελοθρησκέω, ῶ, arbitratu meo numen aliquod mihi fingo & ſuperſtitionis cæremoniis colo. Ex ἐθέλω, & θρησκεύω.

Ἐθέλοι, 3. ſ. pr. opt. act. verbi ἐθέλω.

Ἐθελοκακέω, ῶ, f. ήσω, rem ultro ignaviter gero, tergiverſor. Hinc

Ἐθελοκάκησις, εως, ἡ, quum milites voluntarie vincere nolunt ob indignationem & malevolentiam erga imperatorem.

Ἐθελοκακία, ας, ἡ, idem. Ab

Ἐθελόκακ@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, malevolus, male rem data opera gerens. Ex ἐθέλω, & κακός, *malus*.

Ἐθελοκάκως, *Adv.* de induſtria ignaviter.

Ἐθελοκίνδυν@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, qui ſua ſponte ſe periculis objicit, temerarius. Ex ἐθέλω, & κίνδυν@, *periculum*.

Ἐθελοκωφία, ας, ἡ, ſponte audire nolo. Ab

Ἐθελόκωφ@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, qui ſponte ſurdus eſt & audire non vult. Ex ἐθέλω, & κωφός.

Ἐθελοντηδόν, *Adv.* ultro, ſponte. Ab ἐθέλω.

Ἐθελοντῶ, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐθελοντὴρ, ῆρ@, ὁ, voluntarius. Ab eod.

Ἐθελοντὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐθελοντῇ, ἐθελοντεῖ, ſponte.

Ἐθελόντι@, voluntarius, ultroneus.

Ἐθελόξεν@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, qui voluntarie peregrinatur. Ex ἐθέλω, & ξέν@, *hoſpes*.

Ἐθελοπδιαθρησκείκε, idem quod ἐθελοθρ.

Ἐθελόπον@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, laboris cupidus. Ex ἐθέλω, & πόν@, *labor*.

Ἐθελόπορν@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, qui ſua ſponte corpus ſuum proſtituit. Ex ἐθέλω, & πόρν@.

Ἐθελοπρόξεν@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, voluntarius hoſpes, qui ultro hoſpites recipit. Ex ἐθέλω, & πρόξεν@, *hoſpes publicus*.

Ἐθελότρεπτ@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, cujus voluntas mutabilis eſt. Ex ἐθέλω, & τρέπω, *verto*.

Ἐθελυργία, ἡ, alacritas in labore ſuſcipiendo vel conficiendo. Ab

Ἐθελυργὸς, ὸ, ὁ ᾗ, ἡ, qui ſponte opus ſubit, promptus & impiger factor operis. Ex ἐθέλω, & ἔργον, *opus*.

Ἐθελούσι@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, voluntarius. Ab ἐθέλω.

Ἐθελυσίως, *Adv.* ultro, libenter, ſponte.

Ἐθέλχθλω. a. 1. ind. paſſ. verbi θέλγω.

Ἔ Θ Ε Λ Ω, f. ἐθελήσω, volo.

Ἔθεν, *ſui*, gen. ſing. *Æol.* pro ε.

Ἔθεντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. v. τίθημι.

Ἐθεράπθε, *medebatur*, v. θεραπεύω, *medeor*.

Ἔθεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. τίθημι.

Ἔθεθ, 2. ſ. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἔθε.

Ἐθηγεν, *acuebat*, a θήγω.

Ἐθηδόμεθα, *ſpectamus*, 1. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ἐθηόμεθα, a θηέομαι.

Ἐθήησαντο, *inſpexerunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθεάσαντο, a θεάομαι.

Ἐθήπτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθάπτο.

Ἔθηκα, *poſui*, a. 1. ind. act. v. τίθημι.

Ἐθήκατο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθήκασο.

Ἐθηλε, *floruit*, a. 1. ind. act. verbi θάλλω.

Ἐθήλησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. θηλάζω.

Ἐθημοσύνη, ης, ἡ, mos, conſuetudo, adſuetudo. Ab

Ἐθήμων, ον@, ὁ ᾗ, ἡ, conſuetus. Ab ἔθος, *mos*.

Ἔθλιμ, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐθλίβη, ab ἵημι.

Ἔθιζε, 2. ſ præſ. imper. act. ab

Ἐθίζω, f. ίσω, adſuefacio, inſtituo; ἐθίζομαι, adſuefio, ſoleo. Πρὸς τὲ σώνας τὰ ζώματα ἐθίζοντες, Luc. Ἐθισμέν@ ἀπὸ σκολίμε βιοτεύειν, Xen. Ab ἐθ@. Unde

Ἐθιμ@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, conſuetus, adſuetus.

Ἔθισμα, ατ@, τὸ, adſuefactio. Ab ἐθίζω.

Ἔθισμὸς, οῦ, ὁ, adſuefactio; (2) conſuetudo; (3) inſtitutum. Ab ἐθίζω. Unde

Ἐθιστέον, adſuefaciendum eſt.

Ἐθιστὴς, ὴ, όν, qui conſuetudine parari, aſſumi poteſt.

Ἔθλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θλάω.

Ἔθναγὸς, οῦ, ἡ, dux gentis. Ex ἔθνος, & ἀγός.

Ἐθνάρχης, ε, ὁ, gentis præfectus, nomen principis, regio minus majus tetrarchæ nomine. Ex ἔθνος, & ἄρχων, *princeps*.

Ἐθναρχία, ας, ἡ, præfectura gentis.

Ἔθνη, *gentes*, acc. pl. *contr.* pro ἔθνεα, ab ἔθνος.

Ἐθνικὸς, ὴ, όν, genti alicui peculiaris ac proprius; (2) a fide Chriſtiana alienus, gentilis, ethnicus. Ab ἔθν@.

Ἐθνικῶς, *Adv.* more gentilium, gentiliter.

Ἐθνιςὴς, οῦ, ὁ, gentilis, ejuſdem gentis.

Ἐθνίτης, ε, ὁ, idem & ab eod.

Ε Θ Ν Ο Σ, ε@, τὸ, gens, natio; (2) gens a vera fide aliena; (3) ſocietas, ordo atque genus hominum; (4) ſexus; (5) multitudo; (6) pars urbis.

Ἐθοινᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi θοινάομαι.

Ἐθοίνων, *depaſcebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐθοίνεον, a verbo θοινάω.

Ε Θ Ο Σ, ε@, τὸ, ritus, mos, conſuetudo; (2) lex non ſcripta.

Ἔθυ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro ἔθεο, a τίθημι.

Ἐθόωσα, *excitavi*, 1. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐθόασα, a verbo inuſ. θοάω.

Ἔθραξε, *conturbavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐτάραξε, a verbo ταράσσω.

Ἔθρεξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. verbi τρέχω.

Ἐθρίφθην, aor. 1. ind. paſſ. v. τρέφω.

Ἔθρεψα, *alui*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ἐθρῴσθεν, *lugebant*, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐθρῴων, a θρωέω.

Ἐθύθην, aor. 1. ind. paſſ. v. θύω.

Ἐθυμώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi θυμόω.

Ἐθώυσσον, 3. pl. imperf. ind. act. v. θωύσσω.

Ἔθυσα, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. θύω.

Ἔθω, p. m. εἴωθα, conſuefco, facio aliquid ex conſuetudine. Ab ἔθ@.

Ἐθῶσι, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. v. ἵημι.

Ε Ι, *Conjunctio*, ſi; (2) an, utrum, num; (3) utinam; (4) quod. Hinc (5) εἰ δὲ, quod ſi; eja; (6) εἴπερ, ſiquidem; quoniam; ſic; (7) εἴγε, ſi modo; ſi quid; (8) εἰ ᾗ μὴν, ſin minus, alicqui; (9) εἰ ἄρα, ſi forte; (10) εἰ γὰρ, utinam enim; (11) εἰ δὴ, ſi quidem, ſi modo; (12) εἰγεν, ſi ſaltem; (13) εἰ δ' ἄγε, agedum; (14) εἰ ᾗ, etſi; (15) εἰ μὴ, εἰ ᾗ, ſi, ſin; (16) εἰ μὴ, niſi; (17) εἴ τις, ſi quis, εἴ τυ, ſi cujus, εἰ τῳ, ſi cui.

ΕΙ᾽ΑΛ, *Adv.* hortantis, eja.

Εἶα, idem; (2) ας, ἡ, herba, gramen, Heſ. & Suid.

Εἴα, 1. ſing. perf. ind. med. verbi εἴημι,

ΕΙΑΜΕΝΗ, ης, ἡ, locus humectus, irriguus; (2) locus herboſus, pratum.

Εἴαντο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.

Εἶαον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐάω.

Εἶαρ, ver; (2) ſanguis, *Poet.* pro ἔαρ.

Ἐαρινὲς, ὴ, ὲν, vernus.

Εἰαροπότης, ω, ὁ, ſanguipota. Ex εἶαρ, *ſanguis*, & πότης, *bibax*.

Ἐαρότερπὴς, ὲς, veris amicus. Ex ἔαρ, & τέρπομαι.

Εἶᾶς, *ſinebas*, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἴαες, ab ἐάω.

Εἴασε, *reliquit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.

Εἴασκε, *finebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶα, quod *contr.* dicitur pro εἴα.

Εἵαται, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἧνται, ab ἧμαι.

Εἴβεται, *diſtillat*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro λείβεται, a λείβω.

Εἰβόμ@, ὁ ᾗ, ἡ, ſtillatitius; (2) ſtillans. Ab

Εἴβω, libo; (2) perfundo; (3) εἴβομαι, deſtillo; (4) lacrimor. Ἀπὸ βρεφέρων ἐρ@ εἴβετο, Heſiod. Θεογ. 910. A λείβω.

Εἴγμα, ατ@, τὸ, imago. Ab εἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἐιδαίνομαι, adſimilor, ſimilis fio. Ab ἔιδ@.

Ἐιδάλιμ@, ε, ὁ ᾗ, ἡ, ſpecioſus, formoſus. Ab eod.

Ἐιδάλλομαι, idem quod ἐιδαίνομαι, L. G.

Εἴδαρ, ατ@, τὸ, eſca, cibus. Ab ἔδω.

Εἶδε, 2. ſ. a. 2. imper. act. verbi εἰδέω.

Ἐιδέα, ας, ἡ, idem quod ἰδέα. Ab εἶδω.

Ἐιδείλω, præſ. opt. act. verbi εἴδημι.

Εἶδεν, 3. ſing. a. 2. act. cum ν ἐφελκ. Ab εἶδω.

Ἐιδέιναι, *videre*, præſ. inf. act. verbi εἴδημι.

Ἐιδέται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. v. εἰδομαι.

Ἐιδεχθὴς, ἐ@, ὁ ᾗ, ἡ, adſpectu deformis, qui adſpectu odioſo eſt. Ex εἶδ@, & ἔχθ@.

Ἐιδίω, ſcio, inuſ. in præſ. & imperf. uſitata εἰδήσω. εἶδα. ἴδειν. εἰδήσω. ἐὰν εἰδῶσιν, εἰδῆς, &c. εἰδείλω, εἰδέναι, εἰδώς. Ὅσα γὰ ἠδειε, ἐξέχεας ἅπαντα, Ar. Θ. 561.

Ἐιδημονικῶς, &

Ἐιδημόνως, *Adverb.* ſcienter, perite. Ab

Ἐιδήμων, ον@, ὁ ᾗ, ἡ, ſciens, peritus. Ab εἶδω.

Ἐιδῆς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. εἰδέω.

Εἴδησις, εως, ἡ, ſcientia, peritia. Ab εἰδέω.

Ἐιδήσω, *ſciam*, fut. 1. ind. act. verbi εἰδέω.

Ἐιδῆτε, *ſciatis*, 2. pl. præſ. conjunct. act.

Ἐιδικὸς, ὴ, όν, ſpecialis; (2) formalis. Ab εἶδ@.

Ἐιδικῶς, *Adv.* ſpecialiter, ſpeciatim.

Ἐιδὸδ' pro εἰδότα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro εἰδηκότα, ab εἰδέω.

Εἰδομαι, εἴσομαι, ἐισόμλω, videor, aſſimilor.

Εἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. v. εἰδέω.

Εἰδομὲς, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro εἴδομεν.

Εἶδον, *vidi*, 1. ſing. aor. 2. ind act.

Ἐιδοποιέω, ῶ, f. ήσω, ſpeciem ſeu formam efficio alicujus rei, repræſento aliquid. Ab

Ἐιδοποιὸς, ὸ, ὁ ᾗ, ἡ, ſpecificus, ſpeciem efficiens, Ex εἶδ@, & ποιέω, *facio*.

Εἶδ@, ε@, τὸ, ſpecies, forma, facies; (2) genus; (3) ſtatura; (4) modus; (5) ſtatus rei & conditio. Ab εἶδα, *video*.

Εἶδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. *Bœot.* pro εἶδον, ab εἰδέω.

Ἐιδότε, *ſcientes*, nom. dual. perfect. part. act. *per Syncop.* pro εἰδηκότε.

Digitized by Google

Εἰδότες, *scientes*, nom. plur. perf. part.
Εἰδότας, *Adv.* scienter. Ab εἴδω.
Εἰδοφορέω, specimen alicujus rei effingo, geſtu, motu, &c.
Ε.δυῖα, perf. part. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐιδυῖα, ab εἰδέω.
Εἰδύλλιον, ου, τό, Idyllium, parvum poëma. Dim. Ab εἶδος.
ΕΙ῎ΔΩ, video *in præſ. & imperfect.* inuſitatum. Uſitata εἶδον, & ἴδον, a. 2. *ἰδοιμι*, Opt. ἰδεῖν infin. *ἰδών*, part.
Εἰδῶ, 1. ſ. præſ. conj. act. pro ἐιδέω.
Εἰδωλεῖον, ου, τό, delubrum. Ab εἴδωλον.
Εἰδωλικός, ὴ, όν, paganus, opp. Chriſtianus.
Εἰδωλικῶς, corporea ſpecie.
Εἰδωλόθυτον, ου, τό, quod idolo immolatur. Ex εἴδωλον, & θύω, *immolo.*
Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idololatria, cultus idoli. Ab
Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, cultor idoli. Ex εἴδωλον, & λάτρις, *ſervus.*
Εἰδωλομανία, ας, ἡ, inſanus idolorum cultus. Ex εἴδωλον, & μαίνομαι, *furo.*
Εἴδωλον, ου, τό, idolum, ſimulacrum. Ab εἶδος, *ſpecies.*
Ε.δωλόπλαστος, ον, cujus ſpecies efficta eſt animo, ſomnio. Ex εἶδος, & πλάσσω, *fingo.*
Εἰδωλοποιέω, ῶ, fut. ήσω, idola fabrico, ſimulacra conficio. Ex εἴδωλον, & ποιέω, *facio.*
Ε.δωλοποιητικός, ὴ, όν, ad ſpeciem rei vel corpoream, vel intelligibilem effingendam aptus.
Εἰδωλοποιός, ὁ, ἡ, ὴ, idem.
Εἰδωλουργικός, ὴ, όν, idem.
Εἰδωλοποιΐα, ας, ἡ, imaginis fictio; (2) perſonæ repræſentatio. Ab εἰδωλοποιέω.
Ε.δωλοφανής, ής, ὁ, ἡ, ὴ, ſimulacri ſpeciem habens Ex εἴδωλον, & φαίνομαι.
Εἰδωλοφωνῦντες, ων, οἱ, idoli ſpeciem referentes. Ex iiſd.
Εἰδώς, *qui novit*, perf. part. act. *per Syncopen*, pro ἐιδηκώς, a verbo ἐιδέω.
Εἶεν, age vero, eſto; (2) ſatis de hoc. Ab εἰμί.
Εἶεν, *eſſent*, 3. pl. præſ. opt. *per Sync. Att.* pro εἶησαν, a verbo ἴημι, *ſum.*
Εἶλω, 1. ſ. a. 2. opt. act. verbi ἵημι.
ΕΙ῎ΘΑΡ, *Adv.* ſtatim, conſeſtim.
Εἴθε, *Adv.* utinam. Ab εἰ.
Εἰθλω, 1. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ἴημι.
Ε.θικώς, *adfectus*, perf. part. act. verbi ἐθίζω.
Εἰθ.σα, *adſuevi*, a. 1. ind. act.
Εἴθισμαι, *adſuetus ſum*, perfect. ind. paſſ.
Εἶκα, perfect. indic. med. verbi εἴκω.
Εἶκα, *miſi*, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἵημι.
Εἰκαδάρχης, ου, ὁ, viginti virorum ordinis præfectus. Ab εἰκάς, & ἄρχω, *princeps.*
Ε.καδίσαι, ῶν, οἱ, q. d. viceſimarii, quo nomine appellabantur Epicurei, quia viceſimum cujuſvis menſis diem in honorem Epicuri feſtum habebant. Ab εἰκάς.
Εἰκάζω, f. άσω, adſimilo; (2) conjicio. Εἰκάζειν ἀπὸ τῆ φρονήσεως τὼ καρδίας διαθέσιν, e vultu judicare. Τί φρονεῖ δ' ὑμᾶς ἀπτ Ἄδραστος ἤκασεν, Eur. Ph. 423. Ab εἴκω, *ſimilis ſum.*
Εἰκάθω, cedo, pareo. Εἰκάθειν τοῖς κρατοῦσι, Soph. El. 391. Ab εἴκω, *cedo.*
Εἰκαιοβουλία, ας, ἡ, vana conſultatio; (2) ſtelliſitas. Ex εἰκαῖος, & βουλὴ, *conſilium.*
Εἰκαιολέσχης, garrulus.
Εἰκαιολογία, ας, ἡ, garrulitas. Ab εἰκ. & λέσχη.
Ε.καιοεπία, ῶ, f. ήσω, vana loquor. Ex εἰκαῖος. & μῦθος, *ſermo.*
Ε.καιομυθία, ας, ἡ, vaniloquentia. Ex iiſd.
Εἰκαιόμυθος, ὁ, ἡ, ὴ, vana loquens, garrulus.
Εἰκαιοῤῥημοσύνη, ης, ἡ, vaniloquentia. Ab
Εἰκαιοῤῥήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὴ, vaniloquus. Ab εἰκαῖος, & ῥῆμα, *verbum.*
Εἰκαῖος, αία, αῖον, temerarius, qui temere aliquid facit; (2) qui temere ſe offert; (3) vulgaris, trivialis; (4) vanus, futilis. Ab εἰκή.
Εἰκαιοσύνη, ης, ἡ, temeritas. Ab εἰκαῖος.
Εἰκαίτης, ητος, ἡ, idem & ab eod.
Εἰκαφόνος, ὁ, ἡ, ὴ, temere reprehendens,

Εἰκάς, άδος, ἡ, numerus vicenus; (2) viginti; (3) vigeſima dies menſis. Ab εἴκοσι.
Εἰκάσι, *miſerunt*, 3. plur. perf. ejuſd.
Εἰκασία, ας, ἡ, ſimilitudo, repræſentatio imaginis, adſimilatio; (2) conjectura, imaginatio; (3) ſimulacri effictio. Ab εἰκάζω. Unde
Εἴκασμα, ατος, τό, ſimulacrum.
Εἰκασμός, οῦ, ὁ, conjectura, conjectatio.
Εἰκάσαις, 2. ſing. a. 1. opt. act. *Poët.* pro εἰκάσαις. Ab εἰκάζω.
Εἰκαστής, οῦ, ὁ, conjector.
Εἰκαστικός, ὴ, όν, conjecturalis, dubitativus; (2) adſimilativus. Hinc (3) ἡ εἰκαστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſtatuaria, & εἰκαστικὰ, ſc. ἐπιῤῥήματα, Adverbia dubitativa, ſ. dubitandi.
Εἰκαστικῶς, per conjecturam.
Εἴκατι, *viginti*, *Dor.* pro εἴκοσι.
Εἶκε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἴκω.
Εἰκεῖν, *iveram*, pluſq. ind. act. verbi εἶμι, *eo.*
Εἰκελόνειρος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, ſomnio ſimilis; (2) vanus, inanis. Ex εἰκελος, & ὄνειρος.
Εἰκελος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, ſimilis. Ab εἴκω.
Εἰκελόφρων, ων, vocem ſimilem (ſc. alteri) habens.
ΕΙΚΗ῎, *Adv.* fruſtra; (2) temere, ſine conſilio.
Εἰκοβολέω, ῶ, f. ήσω, conjector. Ex εἰκῆ, & βάλλω, jacio, qs. *temere telum conjicio.*
Εἰκονίζω, ſ, ίσω, adſimilo, exprimo. Ab εἰκών.
Εἰκονικὸς, ὴ, όν, iconicus, omnibus lineis exemplar expreſſus. *Epith.* ſimulacri ſtaturam arcuetypi æquantis.
Εἰκόνιον, ου, τό, exigua ſtatua, parva imago. Dim. ab εἰκών.
Εἰκόνισμα, τό, ſpecies, ſimulacrum.
Εἰκονισμός, οῦ, ὁ, effictio, effigies, imago; Figura rhetorica. Ab εἰκονίζω.
Εἰκονογραφέω, ω, f. ήσω, rerum perſonarumve imaginem oratione deſcribo.
Εἰκονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio per imagines ſeu figuras. Ex εἰκὼν, & γράφω.
Εἰκονολογία, ας, ἡ, idem.
Εἰκονομαχία, ἡ, imaginum oppugnatio. Ab
Εἰκονομάχος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui imagines oppugnat atque e tem,lis deturbat. Ex εἰκὼν, & μάχομαι, *pugno.*
Εἰκονοποιέω, ſimulacrum facio.
Εἴκοντι, *Dor.* pro εἴκοσι, ab εἴκω.
Εἰκός, ότος, τό, par, decens conſentaneum, veriſimile, probabile. Ab εἰκὼν.
Εἰκοσόβοιον, boves viginti valens. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos.*
Εἰκοσιεσβρος, ου, ὁ, qui vicenorum feſſuum eſt; (2) qui viginti baſibus conſtat. Ex εἴκοσι, & ἕδρα, *baſis, ſedes.*
Εἰκοσαετὴς, ής, ὁ, ἡ, ὴ, qui viginti annorum eſt. Ex εἴκοσι, & ἔτος, *annus.*
Εἰκοσαετία, ας, ἡ, tempus viginti annorum. Ex iiſd.
Εἰκοσαετὴς, ἐος, ἐον, quæ viginti eſt annorum.
Εἰκοσάκις, *Adv.* vicies. Ab εἴκοσι.
Εἰκοσάκλινος, ον, viginti lectos habens.
Εἰκοσάκωλος, ον, viginti verſibus brevioribus conſtans.
Εἰκοσάκωπος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, viginti remos habens. Ex εἴκοσι, & κώπη, remus.
Εἰκοσάμηνος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui viginti menſium eſt, viginti menſes durans. Ex εἴκοσι, & μὴν, *menſis.*
Εἰκοσαπλασίων, ία, ον, vigecuplus.
Εἰκοσαπραπεία, ας, ἡ, viginti-primatus. Ab εἰκοσάπρωτος.
Εἰκοσάπρωτος, ου, οἱ, viginti-primi.
Εἰκοσάς, άδος, ἡ, duæ decades.
Εἰκοσάστιον, τό, ſpatium viginti ſtadiorum.
Εἰκοσάφυλλος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, viginti habens folia. Ex εἴκοσι, & φύλλον, *folium.*
Εἰκοσέτης, ου, ὁ, qui viginti annorum eſt. Fæm. εἰκοσέτις, ὴ.
Εἰκοσήριθμος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, habens viginti remos. Ex εἴκοσι, & ἐρετμὸς, *remus.*
Εἰκοσήρης, ους, ὁ, ἡ, ὴ, habens viginti remorum ordines. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*

ΕΙ῎ΚΟΣΙ, viginti, *Adj.* indeclin.
Εἰκοσίβοιος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, viginti boum pretio æſtimabilis. Ex εἴκοσι, & βοῦς, *bos.*
Εἰκοσίδρος, idem quod εἰκοσαεδ.
Εἰκοσίκλινος, idem quod εἰκοσακ.
Εἰκοσιὲξ, viginti ſex. Ex εἴκοσι, & ἕξ, *ſex.*
Εἰκοσίμετρος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, viginti menſuras capiens. Ex εἴκοσι, & μέτρον, *menſura.*
Εἰκόσιμνος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, viginti minarum. Ex εἴκοσι, & μνᾶ, *mina.*
Εἰκοσινήριτος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, de quo viginti contendunt. Ex εἴκοσι, & ἐρίζω, *contendo.*
Εἰκοσιοκτὼ, viginti octo.
Εἰκοσιπέντε, viginti quinque.
Εἰκοσίπηχυς, υος, ὁ, ἡ, ὴ, qui viginti cubitorum eſt.
Εἰκοσιτέσσαρες, ων, οἱ, αἱ, viginti quatuor.
Εἰκοσίργυιος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui eſt viginti orgyiarum. Ex εἴκοσι, & ὀργυιὰ, *orgyia.*
Εἰκόσορος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui viginti remis agitur. Ex εἴκοσι, & ἐρέσσω, *remigo.*
Εἰκοσταῖος, αία, αῖον, vigeſimo die proveniens. Ab εἰκοστὸς.
Εἰκοστολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, qui vigeſimam vectigalis colligit. Ex εἰκοστὸς, & λέγω.
Εἰκοστὸς, ὴ, όν, viceſimus. Ab εἴκοσι.
Εἰκοστώνης, publicanus viceſimæ vectigalis. Ab εἰκ. & ὠνέομαι
Εἰκοτολογέω, ῶ, f. ήσω, probabiliter dico; (2) ex conjecturis dico. Ex εἰκὼς, & λέγω, *dico.*
Εἰκότως, *Adv.* merito, ut par eſt, ut conſentaneum eſt. Ab εἰκὸς.
Εἰκτὸν, *ſimiles fuerunt*, 3. dual. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐικτέτην, a verbo εἴκω.
Εἰκτὸς, ὴ, όν, facile cedens. Ab εἴκω, *cedo.*
Εἰκτὸν, *adſimilatus erat*, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro εἰκετο.
Εἰκυῖαν, *decoram*, acc. ſ. ab εἰκῶς.
ΕΙ῎ΚΩ, fut. ξω, ſimilis ſum; (2) cedo, non repugno; (3) morem gero. Εἴκειν τινὶ τῇ ὀργῇ. Hinc ἴκει, conſentaneum eſt, par eſt. Hinc
Εἰκὼ, όος, *contr.* εἰκοῦς, ὁ, imago, effigies.
Εἰκὼν, ονος, ἡ, imago, effigies; (2) ſchema rhetoricum. Ab eod.
Εἴκων, *cedens*, præſ. particip. act. verbi εἴκω.
Εἰκὼς, υῖα, ός, *ſimilis*, *æquus*, *probabilis*, perf. part. med. verbi εἴκω.
Εἰλαδὸν, *Adv.* in gyrum, ſimul, univerſim, turmatim. Ab εἰλαδὸς.
Εἰλαμὶς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. Ab εἰλέω, *involvo.*
Εἰλαπινάζω, f. άσω, epulor. Ab εἰλαπίνη.
Εἰλαπινάστης, οῦ, ὁ, conviva. Ab εἰλαπινάζω.
ΕΙΛΑΠΙ῎ΝΗ, ης, ἡ, epulum.
Εἴλαρ, αρος, τό, propugnaculum. Ab εἰλέω.
Εἰλάρχης, ου, ὁ, præfectus agminis equitum, ordinum præfectus. Ab εἴλη, & ἄρχω.
Εἰλάω, idem quod εἰλέω. Εἰλῶνται ὀφθαλμοὶ, *Aret.*
Εἶλε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi αἱρέω.
Εἴλιγμαι, *dictus ſum*, 1. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλιγμαι, a verbo λέγω.
ΕΙΛΕΙ῎ΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, dea parturientium; (2) partus. Hinc
Εἰλείθυιον, ου, τό, templum Lucinæ.
Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab εἰλέω.
Εἴλεος, ους, ὁ, volvulus, morbus inteſtinorum; (2) menſa coquinaria; (3) latebra ferarum. Ab εἰλέω, *volvo.*
Εἴλιτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἱρέω.
Εἶλον, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro εἶλε.
Εἴλοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro εἵλῶντο. Ex εἰλίνντο, ab
ΕΙΛΕ῎Ω, ſ. εἰλίω, ῶ, fut. ήσω, conglobo, cogo, coarcto, concludo, circumago, volvo, involvo, circumvolvo. Ἤτορ ἅλλαι χείμαρροι εἰλίασιν, Il. 2, 294.
Εἰλίη, inſolo, Euſt. unde εἰλησις. Ab εἰλη.
Εἰλιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὴ, ileo ſive volvulo laborans. Hinc τὰ ἰλιώδη, ilei cruciatus, ſive torſiones. Ab ἐιλέος.
Εἶλη, ης, ἡ, globus, agmen, grex; (2) foramen. Ab εἰλέω.

Εἶλη-

Digitized by Google

Εἴλη, ης, ἡ, splendor solis; (2) calor solaris. Ab ἕλη.

Εἰληδόν, *Adv.* turmatim. Ab εἰλέω, *verso.*

Εἰληθρίαω, ῶ, fut. ήσω, ad solem caleſco, inſolor, apricor. Ab

Εἰληθρής, έος, ὁ ἡ ὁ, a ſole calefactus. Ab εἴλη, *ſplendor*, & θέρω, *caleſacio.*

Εἰλήϊον, in ſole calefactum, Heſ. Ab εἴλη.

Εἰλήλυθε, *venit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἐλήλυθε, ab ἔρχομαι.

Εἰληλύθῃ, *venerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro ἐληλύθῃ.

Εἰλήλυθμεν, *venimus*, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* & *Dor.* pro ἐληλύθαμεν, quod *Poët.* dicitur pro ἐληλύθαμεν.

Εἴλημα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum. Ab εἰλέω, *involvo.*

Εἴλημαι, *adjumptus ſum*, perf. ind. paſſ. *Att.* pro λέλημμαι, a λαμβάνω.

Εἴληπται, *adſumptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* λέλημται.

Εἴλησις, εως, ἡ, apricatio, æſtus.

Εἴλησις, εως, ἡ, convolutio, circumvolutio.

Εἰλητικός, ἡ, όν, qui ſe volvit & trahit inter incedendum, ut ſerpens, eruca. Ab εἰλέω.

Εἰλητός, ἡ, όν, convolutus; (2) convolubilis.

Εἰλητή, ap. ſch. *Ariſt.* farcimen.

Εἴληφα, *ſumpſi*, 1. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληφα, a λαμβάνω.

Εἴληχε, *ſortitus eſt*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro λέληχε, a λαγχάνω.

Εἰλιγγιάω, ῶ, f. ήσω, tentor vertigine. Ab

Εἴλιγγος, ου, ὁ, vortex, gyrus; (2) tormen inteſtinorum. Ab εἰλέω, *verſo.*

Εἴλιγμα, τὸ, involutio. Ab εἰλίττω.

Εἴλιγμαι, perf. ind. paſſ. v. εἰλίττω.

Εἰλιγματώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, tortuoſus, intortus, flexuoſus. Ab εἴλιγμα.

Εἰλιγμός, ῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab εἰλίασω.

Εἰλιδόν, *Adv.* plexim & implicatim, flexuoſe.

Εἰλικοειδής, έος, ὁ ἡ ὁ, flexuoſus, amfractus. Ex εἰλιξ, & εἶδος, *forma.*

Εἰλικόεις, εσσα, όεν, tortuoſus, voluminibus tortus. Ab εἰλίασω.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas.

Εἰλικρινέω, ῶ, fut. ήσω, ſincerum reddo. Ab

Εἰλικρινής, έος, ὁ ἡ ὁ, diſtinctus; (2) ſincerus; (3) manifeſtus. Ex εἴλη, *ſplendor ſolis*, & κρίνομαι, *ſecerno.*

Εἰλικτός, ἡ, όν, convolutus.

Εἰλινδέομαι, οῦμαι, verſor, volutor. Ab εἰλέω.

Εἰλιξ, κος, ἡ, volumen, involucrum; (2) gyrus, & hinc (3) via per ambages (4) ſpecies hederæ; (5) *Adj.* implicatus. Ab εἰλίασω.

Εἰλίπους, οδος, ὁ ᾗ ὁ, flexipes, curvos pedes habens. Ex εἰλίω, & πούς.

Εἰλισκιάσις, εως, ἡ, vertigo; (2) vertigo conjuncta cum offuſione oculorum. Ex εἰλίασω, & σκοτόω, *obtenebro.*

Εἰλίασω, f. ίξω, circumvolvo, verſo. Θοοῖς ἵπποισιν εἰλίασαν φλόγα, Eur. Ph. 3. Βιελίξει εἰλιασόμενον, Apoc. 6, 14. Ab εἰλέω.

Εἰλιτενής, έος, ὁ ἡ ὁ, qui volutatim in altum extenditur. Ex εἰλέω, & τείνω.

Εἰλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλίγμενοι ἦσαν, ab εἰλίασω.

Εἴλκει, 3. ſ. imperf. ind. act. ab ἕλκω, *traho.*

Εἵλκυσα, *traxi*, a. 1. ind. act. verbi ἕλκύω.

Εἴλλω, vel εἴλλω, in anguſtiam cogo. Πλῆθον ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων Εἰλεμένων, Il. 8, 214. Ab εἰλέω.

Εἱλόμενος, *arctatus*, præſ. part. act. v. εἴλω.

Εἵλομαι, *elegi*, a. 2. ind. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, *accepi*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.

Εἰλόπεδον, ου, τὸ, campus apricus, locus calori ſolis expoſitus. Ex εἴλη, & πέδον.

Εἶλῦ, 2. ſ. a. 2. imper. med. v. εἱρέω.

Εἴλοχε, *dixit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro λέλοχε, a λέχω.

Εἰλύαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἰλυμμένοι εἰσί, ab εἰλύω, ſeu εἴλυμαι.

Εἰλυθμός, ῦ, ὁ, latibulum. Ab εἰλύω. Unde

Εἴλυμα, ατος, τὸ, involucrum, integumentum; (2) veſtis, indumentum.

Εἰλυές, ᾶ, ὁ, latibulum, luſtrum.

Εἰλύς, ύος, ἡ, limus, cœnum. Ab εἰλύω.

Εἴλυσις, εως, ἡ, volutio, volutatio. Ab eod.

Εἰλυσπάομαι, ῶμαι, volvendo trahor. Ex εἰλύω, & σπάομαι, *trahor.* Hinc

Εἰλύσπωμα, ατος, τὸ, motus, quo quid volvendo trahitur.

Εἰλύσσω, intego, involvo. Ab εἰλύω.

Εἰλύφαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v.

Εἰλυφάζω, verſo, torqueo. Πάντη τε ἔκχεο νίαν ἀνεμος φλόγα εἰλυφάζῃ, Il. 20, 492. Ab εἰλύω.

Εἰλυφόω, ῶ, idem & ab eod. Ἱερὰ φλόγα δ' εἰλυφώντες, Heſiod. Θεογ. 692.

Εἰλυφόωντες, *Poëti.* pro εἰλυφῶντες.

Εἰλυφώσα, part. præſ. act. f. g. *Poët.* pro εἰλυφῶσα, & hoc *contr.* pro εἰλυφάσα.

Εἰλύω, vel εἰλυμι, f. ύσω, verſo, volvo; & (2) εἰλύμαι, volvor; (3) reptor, de homine qui incedere nequit; (4) involvo, occulto. Ἐκ κεφαλῆς εἵλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄρμας, Il. 16, 640. Ab εἰλέω. Unde

Εἴλω, ſive εἴλω, volvo. Μὴ νῦν ἀεὶ ζαυτὸν εἶλε τῷδε γνώμῳ ἀεί, Ariſt. Nub. 759.

ΕΙΛΩΣ, ωτος, ὁ, & εἱλώτης, ου, ὁ, Helos, Helota, ſervus Spartanus.

Εἱλωτεία, ας, ἡ, helotici miniſterii præſtatio, ſervitus; (2) turba ſervorum, mancipia. Ab

Εἱλωτεύω, f. εύσω, heloticum miniſterium præſto, ſervio. Εἱλωτεύειν τῇ πόλει, Iſocr.

Εἱλωτικός, ἡ, όν, heloticus.

Εἱλωτίς, ίδος, ἡ, ſerva, ancilla. Ab eod.

Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo.*

Εἵμαι, perfect. ind. paſſ. v. ἕω.

Εἵμαρμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro μέμαρμαι, a μείρω.

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, divinitus decretum. A μείρω, unde εἵμαρμαι.

Εἱμῦ, *ſumus*, *Poët.* pro ἐσμέν, ab εἰμί.

Εἶμεναι, *eſſe*, præſ. inf. act. *Dor.* pro εἶναι.

Εἶμες, *ſumus*, *Dor.* pro ἐσμέν.

Εἶμι, f. ἔσομαι, ſum. Ab ἔω.

Εἶμι, eo, vado; (2) venio. Ab ἔω.

Εἶν, *in*, *Poët.* pro ἐν.

Ἐνιαύτης, vel ἐναετὴς, *Adv.* per novem annos. Ex ἐνιέα, & ἔτος, *annus.* Hinc

Ἐναετίζομαι, novem annos natus ſum.

Ἐναέπηχυς, ὁ ἡ ὁ, id. q. ἐννέαπ.

ΕΙΝΑΤΕΙΡ, vel ἐνάτηρ, ρος, ἡ, fratria, i. e. uxor fratris.

Ἔνατος, pro ἔννατος, nonus.

Ἐναφώσων, ὁ ἡ ὁ, unum, vel novem vela habens. Ab ἓν vel ἐνέα & φῶσαν.

Ἕνεκα, *propter*, *Poët.* pro ἕνεκα.

Ἐνίτης, ες, novennis.

Ἐνί, *in*, *Poët.* & *Att.* pro ἐν.

Ἐνίκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐνείκαντο, vel ἤνεγκαντο, a v. φέρω.

Ἐνόδιος, in via poſitus. Pro ἐνόδιος.

Ἐνοσίφυλλος, in qua folia agitantur, i. e. frondoſus. Ab ἐνέθω, *agito*, & φύλλον.

Ἐνύω, vel ἔνω, induo. Ab ἕω.

Εἵνυ, *ſederunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. verbi inuſit. ἕω.

Εἶξα, *ſimilis ſum*, a. 1. indic. act. v. εἴκω.

Ἑοῖο, *ſui*, gen. ſing. *Poët.* pro ἕ.

Ἑοικυῖα, perf. part. med. f. g. *Poët.* pro ἐοικυῖα, ab εἴκω.

Ἔιπα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Εἶπε, *dic*, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro εἶπε.

Εἰπέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro εἰπεῖν.

Εἶπερ, ſiquidem, ſi. Ex εἰ, & περ.

Εἶπεσκε, *dixit*, 3 ſing. a. 2. ind. act. *Ion.*

Εἶπῃ, *dixerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act.

Εἶπῃς, *dixeris*, 2. ſing. a. ejuſd.

Εἰπήσθα, *dixeris*, 2. ſing. a. ejuſd. & pro cod. per *Paragogen* τὸ θα.

Εἰπόμην, imperf. ind. med. v. ἕπομαι.

Εἶπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἔπω, *dico.*

Εἶπω, *dixero*, a. 2. conjunct. act.

Εἴπως, ſi quomodo, ſi qua ratione. Ex εἰ, & πως.

Εἰράνας, *pacis*, gen. ſing. *Dor.* pro εἰρήνης.

Εἴργαθε, prohibeo, diſtraho. Ab εἴργω.

Εἰργασάμην, a. 1. ind. med. v. ἐργάζομαι.

Εἰργάδην, *confeci*, a. 1. indic. paſſ.

Εἴργμαι, perf. ind. paſſ. ab εἴργω.

Εἰργμός, ῦ, ὁ, incluſio; (2) conjectio in carcerem; (3) adulteri deprehenſi detentio. Ab εἴργω.

Εἱργμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris cuſtos. Ex εἱργμός, & φύλαξ, *cuſtos.*

Εἱργνυμι, f. ξω, cœrceo, carcere contineo. Ab εἴργω.

Εἶργον, præſ. part. act. n. g. v.

ΕΙΡΓΩ, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, excludo. Ἡ φόβος τίς σ' εἶργει νιν; Soph. Phil. 570. Εἱργειν γελώτων, Plat.

ΕΙΡΓΩ, f. ξω, includo; (2) includo carcere, conjicio in carcerem. Ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ μοιχόν, Dem.

Εἰρεσία, ας, ἡ, concio, cœtus audientium. Ab εἴρω, *dico.*

Εἰρεσαι, *interrogas*, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro εἶῃ, a verbo εἴρομαι pro ἔρομαι.

Εἰρέαται, *dicti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐρνηται, a ῥέω.

Εἰρεέσθαι, *interrogare*, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro εἰρέσθαι, a verbo εἴρομαι.

Εἰρεο, 2. ſing. præſ. imperat. med. *Ion.* pro εἶρεσο.

Εἰρερός, ῦ, ὁ, captivitas, ſervitus. Ab εἴρω.

Εἰρεσθαι, præſ. inf. med. verbi εἴρομαι.

Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio, remigium. Ab ἐρέσσω.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleæ lana velatus, inſigne ſupplicum. Ab εἴριον, *lana.*

Εἰρεῦσαι, apud Heſiodum, Θεογ. 38. *Ion.* pro ἐρέσαι, dicentes. pro ἐρέσσω, nom. plur. præſ. part. act. f. g. verbi ἐρέω.

Εἰρηκε, *dixit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἐρήνκε, a ῥέω, *dico.* Unde

Εἰρημένος, perf. part. paſſ. *Att.* pro ἐρρημένος.

Εἴρλω, ενος, Lacedæmoniis puer, qui jam fari poteſt. Ab cod.

Εἰρηναγωγέω, ῶ, f. ήσω, pacifice deduco. Ex εἰρήνη, *pax*, & ἄγω, *ago, duco.*

Εἰρηναῖος, αία, αῖον, pacificus. Ab εἰρήνη.

Εἰρηναίως, *Adv.* pacate, amice.

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, irenarcha, magiſtratus qui ſecuritatem & quietem tuetur. Gl. V. Ab εἰρήνη & ἄρχων. Hinc

Εἰρηναρχικός, ἡ, όν, ad ſecuritatem, quietem præſtandam conſtitutus, factus, &c.

Εἰρηνεῖον, templum pacis.

Εἰρηνέω, in pace vivo.

Εἰρηνεύοντες, nom. pl. pr. part. act. v.

Εἰρηνεύω, f. εύσω, & εἰρηνεύσομαι, idem. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς, 1 Theſſ. 5, 13. μὴ παντων, Rom. 12, 18.

ΕΙΡΗΝΗ, ης, ἡ, pax, quies.

Εἰρηνικός, ἡ, όν, pacificus, pacatus; (2) pacis ſtudioſus; (3) ad pacem pertinens. Ab εἰρήνη.

Εἰρηνικῶς, *Adv.* pacifice. Ab εἰρηνικός.

Εἰρηνοδίκαι, οι, feciales, quia interpretes ſunt pacis & belli.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, f. ήσω, pacem conſtituo, pacifico, paco. Εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος, Col. 1, 20. Ab

Εἰρηνοποιός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, pacificus, qui eſt ingenio pacis amante; (2) pacificator, pacis conciliator. Ex εἰρήνη, & ποιέω, *facio.*

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, pacis cuſtos; (2) pacificator.

Εἰρινεος, ου, ὁ ἡ ὁ, laneus. Ab εἶρος.

Εἴριον, ου, τὸ, & εἰρίον, lana. Ab εἶρος.

Εἶρις, ιδος, ἡ, Iris, genus aromatis, ap. *Athen.*

Εἱρκλη, ης, ἡ, carcer. Ab εἴργω.

Εἱρκτοφύλαξ, ὁ, cuſtos carceris.

Εἱρμός, ῦ, ὁ, nexus, ſeries. Ab εἴρω, *necto.*

Εἱροκόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, lanas carpens, vel tractans. Ex εἶρος, & κομέω, *curo.*

Εἴρομαι, interrogo.

Εἱροπόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, laniger. Ex εἶρος, & πόκος, *vellus.*

Εἱροπόος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui lanificio laborem impendit. Ex εἶρος, & ποιέω, *laboro.*

Εἴρπομες, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro εἱρπόμεν, a verbo ἕρπω, *repo.*

ΕΙΡΟΣ, ους, τὸ, lana.

Digitized by Google

Εἰροχαρὴς, ὲς, q. d. lætans lana; lanificus, lanam gerens.
Εἰρύαζ, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴρυνται a verbo εἰρύω pro ἐρύω.
Εἴρυκαν, *ſuſtulerunt*, 2. pl. perf. ind. act.
Εἰρύμμαι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρύεσθαι.
Εἴρυντο, 3. pl. imperf. ind. med. v.
Εἰρύομαι, ſervo, conſervo. Ab ἀρύομαι.
Εἰρύσσαδε, a. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐρύσασθαι, ab ἐρύω.
Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.
Εἴρχαται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. εἴργνυμι.
Εἶρψι, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἕρπω.
ΕΙΡΩ, unde εἴρας, nectes.
Εἴρω, dico. In præſenti & imperfecto inuſitatum, fut. ἐρῶ, & per διάλυσιν, ἐρέω, uſitatum & perf. εἴρηκα.
ΕΙΡΩΝ, ωνος, ὁ, diſſimulator in oratione, diſſimulate loquens; (2) cavillator, omnia deridens. Hinc
Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſſimulatio in oratione; (2) deriſio; (3) Tropus rhetoricus.
Εἰρωνεύομαι, f. εύσομαι, utor diſſimulatione in oratione; (2) derideo. Ἤκουσας αὐτῆς οἷον εἰρωνεύεται; Ariſt. Av. 1216.
Εἰρωνευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod εἴρων.
Εἰρωνευτικὸς, ἡ, ὸν, diſſimulatione utens.
Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab εἴρων.
Εἰρωνικῶς, *Adv.* ficte, diſſimulate, ironice.
Εἰρωτᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro εἰρωτάῃ, ab εἰρωτάω, *Ion.* & *Poet.* pro ἐρωτάω.
Εἰρωτᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶειν.
ΕΙΣ, *Præpoſ.* regens *Accuſ.* in; (2) ad; (3) erga; (4) contra; (5) ſuper; (6) poſt; (7) propter; (8) apud; (9) per; (10) inter; (11) circiter; (12) quoad; (13) ritu, modo; (14) *in Compoſitione* notat in, ad, intra; (15) *inſervit Periphraſi*, & cum Nomine redditur quandoque adverbialiter, v. g. εἰς τάχος, celeriter, εἰς ἀκριβέστατον, accuratiſſime, εἰς ὑπερβολὴν, ſumme.
ΕΙΣ, μία, ἕν, unus; (2) quidam; (3) alter. Hinc (4) εἷς καθ' εἷς, ſiguli; (5) ἂν πάρ' ἕν, viciſſim; (6) ὑφ' ἕν, conjuncte in unum.
Εἶς, *erat*, 2. ſing. imperf. ind. *contr.* ex Ionico ἔης pro ἦς, a verbo εἰμὶ, *ſum*.
Εἶς, 2. ſing. præſ. ind. act. verbi εἶμι.
Εἷς, *qui miſit*, aor. 2. part. verbi ἵημι.
Εἶσα, *ſcivi*, aor. 1. ind. act. verbi εἶδω.
Εἶσα, a. 1. ind. act. verbi ἵστημι, ſeu ἔω.
Εἰσαγάγῃ, *introduxerit*, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* εἰσάγῃ, ab εἰσάγω.
Εἰσαγγελθὲς, ἔως, ὁ, qui nuntiat adventum alicujus; (2) delator, accuſator in ſenatu. (3) Χάριτι ὁ εἰσαγγελθὲς, Plut. in Alex. 46. internuntius, Juſtin. 1, 9. Ab eod.
Εἰσαγγελία, ας, ἡ, accuſatio, delatio criminis innominati, ſtellionatus.
Εἰσαγγελικὸς, vel εἰσαγγελτικὸς, pertinens ad εἰσαγγελλιαν, ut lex, modum εἰσαγγελιῶν præſcribens.
Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ἤγγελκα, accuſo, defero; (2) renuntio, refero. Τὸ πρᾶγμα τυτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλειν, Ariſt. Θεσμ. 604.
Εἴσαγε, 2. ſing. præſ. imper. act. v. εἰσάγω.
Εἰσαγείρω, colligo, congrego.
Εἰσάγω, f. ξω, introduco; (2) eſt verbum forenſe, quod de judice & actore dicitur; (3) referre in numerum, ordinem, collegium. Hinc. Ὅταν ζῇς καιρὸς εἰσάγῃ, opportunum fuerit, Soph. El. 39. Οὐδεὶς κατ' ἐμὲ τιθνιῶτα εἰσάξει δίκην, Ariſt. Nub. 780.
Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio.
Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius.
Εἰσαγώγιμος, ος, ὁ ἡ, importatus, qui alicunde importatur; (2) actio quam intendere licet per legem, quæ jure dari petenti poteſt.
Εἰσαεὶ, *Adv.* ſemper. Hinc ὁ εἰσαεὶ, ſempiternus. Ex εἰς, & ἀεὶ, *ſemper*.
Εἴσατο, *ſtatuæ honoravit*, 3. ſing. a. 1. ind' med. verbi ἵζω.
Εἰσαθρέω, ῶ, f. ήσω, conſpicio, inſpicio.
Εἰσαίρω, infero, appono. Ex εἰς, & αἴρω.
Εἰσαΐσσω, f. ξω, irruo aliquo, irrumpo.
Εἰσαΐω, audio, inaudio. Ex εἰς, & ἀΐω.
Εἰσακοντίζω, f. ίσω, jaculor in aliquem locum; (2) jaculis inceſſo.
Εἰσακούω, exaudio. Τάτυ λέγοντος ταῦδρὸς εἰσήκυεν ἰχώ, Soph. Trach. 355.
Εἰσάλλομαι, inſilio.
Εἰσαμείζω, ingredior.
Εἰσάμβρυι, *collocantes*, nom. plur. a. 1. part. med. *Ion.* pro ἰσάμβροι, a verbo ἴω.
Εἰσάμολω, *ſivi*, a. 1. ind. med. v. εἴδω.
Εἶσαν, 3. pl. a 1. ind. act. verbi ἴω.
Εἰσαναζαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conſcendo. Ὑπερῴων εἰσαναβᾶσα, Il. 2, 514.
Εἰσαναγκάζω, cogo, compello, adigo.
Εἰσανάγω, f. ξω. introduco, induco. Εἴρερον εἰσανάγετε, Odyſſ. 8, 529.
Εἰσαναλίσκω, f. ασω, impendo, ſumptum facio in aliquid.
Εἰσανδρόω, maribus compleo.
Εἰσάνειμαι, ingredior.
Εἰσανίδω, ſurſum adſpicio, inſpicio. Ὀυρανὸν εἰσανιδών, Il. 24, 307.
Εἰσανίχω, inſurgo, exſurgo.
Εἰσανιων, a. 2. part. act. v. εἰσάνειμι.
Εἰσαντλέω, infundo, ingero.
Εἰσάπαν, *Adv.* omnino, prorſus.
Εἰσάπαξ, *Adv.* ſemel. Ex εἰς, & ἅπαξ.
Εἰσαποβαίνω, evado.
Εἰσαπτυκλέω, includo, exitu intercludo.
Εἰσαράσσω, irruere, impetum facere jubeo.
Εἰσαρπάζω, abreptum occulto.
Εἶσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi εἶδω.
Εἰσάτλε, inſilio, ſubſilio.
Εἰσαῦθις, *Adv.* in poſtremum, poſthac.
Εἰσαύριον, *Adv.* cras, in poſterum diem.
Εἰσαφίημι, ſ. ήσω, jacio intro; (2) introduco.
Εἰσαφικάνω, accedo; (2) redeo, Μάλα δ' ἄκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν, Odyſſ. 22.
Εἰσαφίκνεο, 2. ſing. a. conj. med. *Ion.* pro εἰσαφίκῃ, ab
Εἰσαφικνέομαι, ῦμαι, f. ίξομαι, idem. Πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι, Il. 22, 17.
Εἰσβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, ingredior. Οἱ δ' αἶψ εἰσβαινον, ἐς ὃν κλισιν κάθιζον, Odyſſ. 9, 103.
Εἰσβάλλω, injicio; (2) invado, ingredior.
Εἰσβάλλειν εἰς Θάλασσαν, Herodot.
Εἰσβασις, ἐως, ἡ, adſenſus; (2) ingreſſus.
Εἰσβατὸς, ἡ, ὸν, quem ingredi poſſumus.
Εἰσβιβάζομαι, fut. άσομαι, vi ingredior; (2) vim infero. Εἰσβιβάζονται εἰς τὰς οἰκίας, Plut.
Εἰσβιβάζω, f. άσω, adſcendere facio. Εἰσβιβάζουν τὰς δάκας ναύτας, Iſocr.
Εἰσβοηδία, ῶ, f. ήσω, ingredior ad ferendum auxilium.
Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus, incurſus; (2) expeditio militaris; (3) impetus & inſultus primus febris, paroxyſmus. Ex εἰς & βάλλω.
Εἰσδανείζω, fœneri colloco pecuniam.
Εἰσδιέρχομαι, inſpicio.
Εἰσδέχομαι, f. δέξομαι, admitto intro. Κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, 2 Cor. 6, 17.
Εἰσδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio. Ab εἰσδέχομαι.
Εἰσδραμοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ab εἰστρέχω.
Εἰσδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, ingreſſio; (2) invaſio, irruptio. Ab εἰστρέχω.
Εἰσδύνω, f. ύσω, ſubeo, ingredior, penetro.
Εἴσδυσις, ἐως, ἡ, introitus, ingreſſus; (2) os ſpeluncæ. Ab εἰσδύω.
Εἰσδύω, f. ύσω, & εἰσδύομαι, idem quod εἰσδύνω.
Εἶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵω.
Εἴσιαν, *ſcies*, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εἴσῃ, ab εἶδω.
Εισιάω, intromitto, intro ire ſino.
Εἰσιδραμὼν, a. 2. ind. act. verbi εἰστρέχω.
Εἰσιδὼν, *ingreſſus eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi εἰσδύομαι, *ingredior*.
Εἰσιδὼν, & εἰσιδὼν, video.
Εἰσιλίω, ῶ, f. ήσω, concludo, cogo in anguſtiam, redigo in.
Εἶσιμι, intro, ingredior. Ex εἰς, & εἶμι, *eo*.
Εἰσίσι, *immittunt*, 3. plur. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσιᾶσι, a verbo εἰσίημι.
Εἰσιλαύνω, f. λάσω, invehor, ingredior, irrumpo. Εἰσήλασε μέσον τὸν στολμίσκον, Plut.
Εἴσιλδσις, ως, ἡ, ingreſſus, introitus. Ab εἰσέρχομαι.
Εἰσιλάομαι, *ingrediar*, f. 1. ind. med.
Εἴσιλθι, *ingredere*, 2. ſing. a. 2. imper. act.
Εἰσίλθητε, *poſſitis ingredi*, 2. pl. a. 2. conj.
Εἰσιλκύω, rapio, traho aliquo, v. c. in judicium.
Εἰσιμπορέομαι, f. έσομαι, importandarum mercium cauſſa me confero aliquo.
Εἶσιες, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἴω.
Εἰσινίχης, 2. ſing. a. 1. conj. act. v. εἰσφέρω.
Εἰσιπνόχη, 3. ſing. pluſq. ind. med.
Εἰσίσθωμες, 1. pl. a. 2. conjunct. act. *Dor.* pro εἰσέλθωμεν, ab εἰσέρχομαι.
Εἰσίπειτα, *Adj.* vel *Conj.* deinde, poſtea.
Εἰσιπίρνοσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi εἰσπεράω.
Εἰσιπιδνμίω, ῶ, f. ήσω, peregre veniens aliquo diverto.
Εἰσιπίδνσι, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. εἰσπεδάω.
Εἰσίρπω, irrepo. Ex εἰς, & ἕρπω, *repo*.
Εἴσερσις, ως, ἡ, plexus, nodus.
Εἰσέρχομαι, f. ελεύσομαι, ingredior. Κατὰ ποίας πύλας εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος; Ariſt. Av. 1214. Ἐσέρχει αὐτῷ φοβος, Plat.
Εἰσεσπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi εἰσπάω.
Εἶσος, 3. ſing. f. 1. ind. med. v. εἶδω.
Εἰσίτι, *Adv.* in poſterum quoque.
Εἰσιυπορίω, ſuppedito, aor. 1. εἰσιυπορῆσαι, ap. *Diod.* niſi leg. εἰσπορίσαι.
Εἰσιφίημι, f. ήσω, intro mitto.
Εἰσίχω, pertineo, pervado. Εἰσιχεῖς ἐς ὀῖκον ἅλις, Herodot.
Εἰσιχνέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, auctor ſum & cauſa alicujus rei. *Unde varie dicitur* pro ſuadere; (2) docere; (3) legem ferre; (4) inſtituere aliquid; (5) exemplum præire; (6) explicare. Μὴ ὁκιῷ ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐταῖς, Xen. Εἰσηγήσατο ἐ νόμων, Luc.
Εἰσήγησις, ως, ἡ, omnia ſignificat, quæ verbum: h. e. in quo auctoritas aliqua, cauſa intelligi poteſt, ut ſuaſio, admonitio; doctrina, &c.
Εἰσηγητὴς, οῦ, ὁ, cujuſcunque rei quocunque modo auctor, ut ſuaſor, monitor, &c.
Εἰσηγορία, ας, ἡ, accuſatio, querimonia, Suid. Ex εἰς, & ἀγορία, *dico*.
Εἰσήθη, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. εἰσεμι.
Εἰσηθέω, ῶ, f. ήσω, *Attice* ιῶ, colo, decolo in, colando infundo, per colum inſtillo. Herodotus ἐσηθήσαντες, ubi aliqui ἐσηθίσαντες, quaſi ab ἐσηθίζω, pro εἰσηθέζω.
Εἰσηκούσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. εἰσακούω, *exaudio*.
Εἰσήλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi εἰσάλλομαι.
Εἰσήλθον, *ingreſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo εἰσέρχομαι.
Εἰσηνιγκάμην, a. 1. ind. med. v. εἰσφέρω.
Εἶδα, *is*, 2. ſing. præſ. ind. *Æol.* pro εἶς, ab εἶμι.
Εἶδε, *miſſum eſſe*, perf. inf. paſſ. verbi ἵημι.
Εἰσθίσις, ἡ, initium veluti comœdiæ, odæ, &c. Vox ſcholiaſtarum.
Εἰσθέω, irrumpo.
Εἰσθορέω, ῶ, f. ήσω, inſilio.
Εἶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. v. εἶμι.
Εἰσιασι, *ingrediuntur*, 3. pl. præſ. ind. act. *Ion.* pro εἰσεισι, ab εἰσειμι.
Εἰσίναι, *intrare*, præſ. inf. verbi εἰσειμι.
Εἰσιπμι, immitto, intromitto.
Εἰσίθμη, ης, ἡ, vicus.
Εἰσιππάνω, equo ingredior.
Εἰσιπλημι, & εἰσίπλαμαι, involo, Διὰ τῆς πυλῶν εἰσίπλατ' εἰς τὰ ἄστρα, Ariſt. Av. 1178. Ex εἰς, & ἵπλαμαι, *volo*.
Εἰσιτήριος, ία, ιον, ad ingreſſum pertinens, ingreſſorius. Ab εἴσιτμι. Hinc εἰσιτήρια, ων, τὰ, primus anni dies. & ſacra, quæ initio anni fiebant.
Εἰσιτητὸς, ἡ, όν, ad quem ingreſſus patet.

Εἰσκαλέω,

Digitized by Google

Εἰσκαλέω, ῶ, intro voco, advoco, invito. Ἀπορά γ' ἡμῖν πράγματα δαίμων τις εἰσκέκληκεν εἰς τὼ οἰκίαν, Arist. Vesp. 1464.

Εἰσκαταβάσσω, ingredior, v. c. antrum.

Εἰσκέλλω, appello, advenio. Ποίαν ᾗ χάραν εἰσκέλσαμεν Σκάφη; Arist. Θεσμ. 884.

Εἰσκηρύττω, f. ξω, voce præconis evoco, in concionem voco.

Εἰσκλύζω, inundo.

Εἰσκολυμβάω, innato.

Εἰσκομιδή, ῆς, ἡ, invectio. Ab εἰσκομίζω.

Εἰσκομίζω, f. ίσω, importo, inveho.

Εἰσκρίνω, aliquem numerum adscisco, lego, coopto; & (2) εἰσκρίνομαί, ingredior, insinuo me.

Εἴσκρισις, εως, insinuatio. Ab εἰσκρίνω.

Εἰσκυκλέω, ῶ, f. ήσω, volvendo intus verto, infero. Εἴσω τίς με τάχιστά μ' εἰσκυκλησατω, Arist. Θεσμ. 272.

Εἰσκύκλημα, ατος, τὸ, machina theatralis, que e conspectu removebantur ostensa. Ab εἰσκυκλέω.

Εἰσκυλίω, f. ίσω, involvo, immitto aliquo. Κακοδαίμων ἐγὼ ὃς' ἐμαυτὸν εἰσκύλισα πράγματα; Arist. Θεσμ. 658.

Εἰσκύπτω, f. ψω, intueor, inspicio.

Εἴσκω, adsimilo. Ab εἶκω, similis sum.

Εἰσκωμάζω, f. άσω, comessabunde & temulenter me inferò, irrumpo; (2) tropicè, irrepo, invalesco, sed semper in deteriorem partem, sæpe ap. *Chrys.*

Εἰσλαμπω, f. ψω, illuceo, *de Sole radiante.*

Εἰσμάσσω, vel εἰσμάττω, f. ξω, imprimo. Μάλα γὰρ μὲ θαιῶν ἰσιμάσσετο θυμὸν, Il. 17, 564. *in med.* idem quod

Εἰσμαστίνομαι, inserendo digito contrecto, scrutor.

Εἰσνέω, innato. Ex εἰς, & νέω, *nato.*

Εἰσνοέω, ῶ, f. ήσω. Unde ἐισνόησα, animadverti, φίλον πατερ' εἰσνόησεν ἑαυτ' ἐν διφρῳ. Il. 24, 700.

Εἰσοδιάζομαι, f. άσομαι, redeo, *de pecunia.* Ab

Εἰσόδιον, ι, τὸ, reditus honorarius, pensio honoraria; in *Plur.* reditus quivis, sumptus.

Εἰσόδιος, ι, ὁ ᾗ ὸν, ad introitum pertinens, in ingressu adhiberi solitus; (2) qui itat, ventitat ad, &c. Ab εἴσοδος.

Εἴσοδος, ι, ἡ, ingressus, introitus; (2) via, quæ in locum aliquem fert; (3) reditus, tributum, vectigal. Ex εἰς, & ὁδός.

Εἰσοικειόω, ῶ, f. ήσω, conciliо, amice jungo, familiarem & amicum reddo.

Εἰσοικίω, ῶ, f. ήσω, habitatum aliquo migro.

Εἰσοίκησις, εως, ἡ, migratio in locum aliquem.

Εἰσοικίζω, f. ίσω, domum introduco, seu recipio; (2) in urbem habitatum mitto; (3) *in med.* in domum immigrare; (4) insinuare se; (3) versari, commorari. Ἐχθὲς εἰσωκισμεθα, Arist. Pace 260.

Εἰσοικισμός, ῦ, ὁ, introductio vel receptio in ædes, deductio colonorum.

Εἰσοισεις, 2. sing. f. 1. ind. act. v. εἰσφέρω.

Εἰσοιστέος, inferendus, introducendus.

Εἰσοιχέω, ingredior. Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγοί, Odyss. 9, 120.

Εἰσοκε, & εἰσόκεν, *Poet.* donec, Ex εἰς, ὅ, *quod*, & κὲ, vel κὲν, pro ἂν.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. ind. med. verbi εἶδω.

Εἰσομόργυμι, attingo,

Εἰσοπίσω, *Adv.* postea.

Εἴσοπτος, υ, ὁ ᾗ ὸν, qui inspectus est, qui inspici potest. Ex εἰς, & ὄπτομαι.

Εἰσοπτρίζομαι, f. ίσομαι, inspicio speculum, in speculo faciem intueor. Ab

Εἴσοπτρον, ι, τὸ, speculum. Ex εἰς, & ὄπτομαι, *video.*

Εἰσορόω, ῶ, intueor, adspicio. Ἵππους τ' εἰσορόων, Il. 5, 183.

Εἰσορῶν, *videns*, præs. part. act. *Poet.* pro εἰσορῶν, quod *contr.* dicitur pro εἰσοράων.

Εἰσορμίζω, in portum invehò.

Εἴσος, ος, ον, *Poet.* pro ἴσος, æqualis, æquabilis, moderatus. Εἴσῃ *Epith.* navis, videtur esse bona, bene ædificata; diciturque & de singulis, forte & cum de cibo dicitur, significat, bonum, suavem, salubrem. *Ern.*

Εἰσοχὴ, ῆς, ἡ, quod introrsum vergit. Ab εἰσέχω.

Εἰσπαίω, f. αίσω, feriens insilio, irrumpo.

Εἰσπεμπω, f. ψω, immitto, importo.

Εἰσπεράω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, transeo, transjicio; (2) adeo.

Εἰσπέτομαι, f. πτήσομαι, involvo, volando introëo.

Εἰσπιτέομαι, vel εἰσπίτομαι, idem.

Εἰσπηδάω, ῶ, f. ήσω, insilio, irrumpo. Ἀϊστήσας ᾗ φῶτα εἰσπήδησε, Act. 16, 25.

Εἰσπίπλω, incido, irruo. Εἰσπίπλω εἰς τὼ πόλιν. Thuc.

Εἰσπλέω, f. πλεύσω, navigo introrsum, adnavigo. Εἰσέπλει εἰς τὰ λιμένα, Plut.

Εἴσπλοος, *contr.* εἴσπλους, ου, ὁ, adnavigatio; (2) locus per quem intrant naves portum. Ex εἰς, & πλοῦς, *navigatio.*

Εἰσπνέω, f. ήσω, inspiro, adflo; (2) spiritum duco; (3) amo.

Εἰσπνήλης, ου, ὁ, Laconibus amasius, amoris igne adflatus. Ab εἰσπνέω.

Εἰσπνοὴ, ῆς, ἡ, inspiratio. Ab eod.

Εἰσποιέω, ω, f. ήσω, adsciscо; (2) adopto. Τῶν πραττομένων εἰσποιῇ κοινωνὸν αὐτὸν, Dinar.

Εἰσποίησις, εως, ἡ, adoptio. Ab εἰσποιέω.

Εἰσποιητὸς, ὴ, όν, adoptatus· Ab eod.

Εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ, immissio. Ab εἰσπέμπω.

Εἰσπορεύομαι, f. εύσομαι, ingredior. Εἰσπορεύεσθαι εἰς Καπερναοὺμ, Marc. 1, 21. εἰς τὸ ἱερον, Act. 3, 2. πρὸς αὐτὸν, ib. 28, 30.

Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor.

Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Εἰσπράσσω, vel εἰσπράττω, f. ξω, pœnas, pecuniam exigo; (2) vendico alicui quid. Εἰσπραττεσθαί τινα τὰ χρήματα, ἐγύλιε, Dem.

Εἰσπλύω, f. ύσω, inspuo. Ex εἰς, & πλύω.

Εἰσρέω, f. f. εύσω, influo, illabor, interlabor.

Εἴσρους, *contr.* εἴσρους, ους, ὁ, ἡ, influxus, influxio. Ab εἰσρέω.

Εἴσρυσις, εως, idem & ab eod.

Εἶσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro εἶται, ab εἶμαι.

Εἰσᾶκειν, plusq. ind. act. v. ἵημι.

Εἰσία, *convivio excipiebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro εἰσίαε, a verbo ἐσιάω.

Εἰσιθμὶ, impono, pono in, seu intra, indo.

Εἰστιμάομαι, in censum defero, *cum accus.*

Εἰστοξεύω, sagittam immitto, sagitta ferio; *tropice*, alte in animum injicio.

Εἰστρέπομαι, f. ψομαι, vertor in, seu intra, recipio me intra, f. intus.

Εἰστρέχω, f. δραμοῦμαι, incurro. Ἕως ἂν εἰσθρίξωσιν Ἀρκεισιας δόμους, Lyc. 1163. Εἰσδραμόντα ᾗ ἀπήγγειλεν, Act 12, 14.

Εἰστρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro intro, terebrando perforo; (2) insinuo me, clam me infero.

Εἰσφέρω, f. ἐισοίσω, a. 1. ἐισωίσηκα, infero, ingero. Ξενίζοντα γάρ τινα εἰσφέρεις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, Act. 17, 20. Εἰσφέρει ζώων τὸ αἷμα, Heb. 13, 11.

Εἰσφθείρομαι, clam irrepo. Ex εἰς, & φθείρω.

Εἰσφοιτάω, ῶ, f. ήσω, ingredior, eo, vado; (2) sæpe ingredior; (3) sæpe adeo.

Εἰσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) collatio; (3) tributum. Ab εἰσφέρω.

Εἰσφράσσω, vel εἰσφράττω, f. άξω, obstruo intra. Ex εἰς, & φράσσω, *obstruo.*

Εἰσφυρέω, & εἰσφορμέω, f. ήσω, infero, intromitto.

Εἰσχειρίζω, trado.

Εἰχίω, f. ώσω, infundo.

Εἴσω, *Adv.* intra; (2) intus, *Poet.* pro ἐσω. Hinc ὁ ἴσω, interior. Ab εἰς.

Ἐισω, *sciam*, f. 1. ind. act. verbi εἶδω.

Εἰσωθέω, f. ἐισώσω, intrudo, intropello.

Εἰσωπὸς, ῦ, ὁ, ante conspectum aliquid habens. Ex εἰς, & ὤψ, *vultus.*

ΕΙΤΑ, *Adv.* postea, deinde, tum; (2) anne, numquid, itane? *cum indignatione*; (3) *in argumentaticue* atqui, enimvero; (4) sed.

Εἶτ' pro εἶτα, *deinde.*

Εἶτε, *Conjunct.* sive. Ex εἰ, & τε.

Εἶτε, *sitis*, 2. pl. præs. opt. *per Syncop.* pro εἶητε, ab εἰμὶ, *sum.*

Εἴτιν, & εἴπερ τιν, pro εἴτα, & ἔπειτα, *Ion. Adv.* idem quod εἶτα.

Εἶτω, *sit*, 3. sing. præs. imper. pro ἔστω, a verbo εἶμι vel *eat*, 3. sing. præs. imp. pro ἴτω, ab εἶμι.

Εἰχέναι, *cessisse*, perf. inf. act. verbi εἴκω.

Εἶχεο, *tenebas*, 2. sing. imperfect. ind. med. *Ion.* pro εἶχεσο, ab ἔχω.

Εἶχον, *habebam*, imperfect. ind. act.

Εἶω, *visitatum*, εἶμι, vado, eo. Ab ἔω, *eo.*

Εἶω, *misissem*, 1. sing. a. 2. conj. act. pro ὦ, ab ἵημι.

Εἰωθεν, 3. sing. perf. ind. med. v. ἔθω.

Εἰωθότως, *Adv.* consuete, more solito. Ab εἰωθὸς, *consuetus.*

Εἴων, imperf. ind. act. pro εἶκον, ab εἴω.

Εἰῶσι, 3. pl. pr. conj. act. *Poet.* pro ἐῶσι.

ΕΚ, sequente Consona, & ἐξ sequente Vocali vel Diphthongo, *Præpos.* regens Genitivum, e, ex; (2) a, ab; (3) de; (4) per; (5) propter; (6) juxta; (7) post; (8) extra; (9) in; (10) sæpe cum suo casu pro *Adverbio*, ponitur, v. g. ἐκ τῦ φανερῦ, aperte, ἐκ τῦ δικαίε, juste, ἐκ περιεργίας, ultro, consulto, ἐκ ῥιζῶν, radicitus; (11) interdum *abundat*, v. g. ἐξ ἀρχῆς, cœlitus; (12) *servit Periphrasi*, ut οἱ ἐκ τῦ Περιπάτε, Peripatetici, οἱ ἐξ ἰριθείας, rixosi; (13) notat *in Compositione* ex, vel extra, idem ab, in, re, seorsum; (14) *vehementiam*; (15) *ornatum*; (16) *contrarium.*

Ἐκάδυον, imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκὐδυον, a verbo κυδύω.

Ἑκάεργος, ου, ὁ ᾗ, ἡ, Apollinis epitheton, longe arcens, procul abigens. Ex ἑκὰς, & ἔργω, *arceo.*

Ἐκάλυ, *ustus sum*, a. 2. ind. pass. verbi καίω.

Ἐκαθαρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθαρίζω.

Ἐκαθιζόμην, imperf. ind. v. καθίζομαι.

Ἑκαθεν, *Adv.* procul, eminus. Ab ἑκὰς.

Ἐκαθέδον, imperf. ind. act. verbi καθέδω.

Ἐκαθέμην, imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκάθηρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. v. καθαίρω.

Ἐκάθητο, 3. pl. imperf. ind. med. v. κάθημαι.

Ἐκαθίζεν, imperf. ind. act. verbi.

Ἐκάθιξε, 3. f. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκάθισε.

Ἐκαίνυτο, 3. f. imperf. ind. v. καίνυμαι.

Ἐκάκωσα, a. 1. ind. act. v. κακόω.

Ἐκάλει, *vocabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐκάλεε, a καλέω.

Ἐκάλεσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκάλεσε.

Ἐκαλέμην, *vocabar*, imperf. ind. pass. *Æol.* pro ἐκαλούμην.

Ἐκαλλώπισατο, *pulchros oculos fecit*, 3. f. a. 1. ind. med. verbi καλλωπίζω.

Ἑκαλον, *quietum*, acc. sing. *Dor.* pro ἥκλον.

Ἐκάλυψα, a. 1. ind. act. verbi καλύπτω.

Ἐκάμμυον, *claudebam*, imperf. ind. act. *Poet.* pro κατέμυον, a verbo καταμύω, *claudo.*

Ἐκαμον, a. 2. ind. act. v. κάμνω.

Ἔκανον, *occidi*, a. 2. ind. act. verbi κτείνω.

Ἔκαον, *ussi*, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro.*

Ἐκάρη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. κείρω.

Ἐκαρτύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. καρτύνω.

ΕΚΑΣ, *Adv.* procul, e longinquo, eminus.

Ἑκασάτω, *Adv.* longissime. Ab ἑκασ.

Ἑκασαχῦ, *Adv.* ubique, ubilibet. Ab ἑκας.

Ἑκασαχόθεν, *Adv.* undique. Ab eod.

Ἑκασαχόθι, *Adv.* ubique gentium, passim.

Ἑκασαχόσε, *Adv.* quocumque, quoquo versum. Ab eod.

Ἑκασαχῦ, *Adv.* ubilibet, ubique.

Ἑκασέτω, *Adv.* ulterius, magis procul. Ab ἑκὰς.

Ἕκαστος, η, ον, singuli, quisque. Hinc ὁ vel οἱ καθ' ἕκαστον, singuli; καθ' ἕκαστον, figillatim; καθ' ἑκάστω, sc. ἡμέραν, καθ' ἕκαστα, semper, ubique.

Ἕκαστα,

Digitized by Google

Ἑκάςοτε, *Adv.* idem & ab cod.
Ἑκαςοτέρω, *Adv.* longius. Ab ἑκάς.
Ἑκάστω, pro ἑκαστάτω, ap. *Hipp.*
Ἑκατηβόλον, *longe jaculantem*, acc. sing. *Dor.* pro ἑκατηβόλων, ab ἑκατηβόλος.
Ἑκάτειον, & ἑκατεῖον, Hecates fanum & statua.
Ἑκατέατο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* pro ἑκάθηντο, a κάθημαι.
Ἑκατερόκις, *Adv.* alterutra seu utraque vice, bis. Ab ἑκάτερος.
Ἑκάτερθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατηρὶς, ἰδος, ἡ, genus saltationis, in qua manus alternatim movebant. Ab eod.
Ἑκατερομάσχαλος, ος, ὁ ἡ, manicis ab utraque axilla dependentibus instructus. Ex ἑκάτερος, & μασχάλη, *axilla*.
ΕΚΑΤΕΡΟΣ, έρα, έρον, alteruter, alter ex duobus, utervis; (2) uterque.
Ἑκατέρωθεν, *Adv.* utrimque. Ab eod.
Ἑκατέρωθι, *Adv.* in alterutra parte, utrobique. Ab eod.
Ἑκατέρως, *Adv.* alterutro modo; (2) utroque modo. Ab eod.
Ἑκατέρωσε, *Adv.* in alterutram partem; (2) in utramque partem. Ab eod.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate. Nomen deæ.
Ἑκατηβελέταο, g. s. *Æol.* pro ἑκατηβελέτου, ab
Ἑκατηβελέτης, ος, ὁ, longe jaculans. Ex ἑκάς, & βάλλω, *jacio*.
Ἑκατηβόλος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑκατηγόρησα, a. 1. ind. act. v. κατηγορέω.
Ἑκατήσια, τὰ, sacra Hecates.
Ἑκατι, propter, causa, *Dor.* pro ἕνεκα.
Ἑκατογκέφαλος, λος, centiceps.
Ἑκατόγκρανος, ὁ ἡ, idem.
Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ ἡ, centimanus.
Ἑκατόγχειρος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑκάτειο, gen. sing. *Ion.* pro ἑκάτου.
Ἑκατόμβαια, ων, τὰ, festum in qua hecatombe mactari solebat. Ab ἑκατόμβη.
Ἑκατομβαιών, ῶνος, ὁ, hecatombæon, mensis Athenienſium, ita dictus ab hecatombis, quæ tum immolabantur.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, sacrificium centum boum seu quorumvis pecorum, hecatombe; (2) sacrificium solennius quodvis. Ex ἑκατον, & βοῦς, *bos*.
Ἑκατόμβοιος, ος, ὁ ἡ, centum boum, seu ejus nominis nummorum pretio æstimabilis. Ex iisd.
Ἑκατονπλασίαν, ονος, ὁ ἡ, centuplus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατόμποδος, ον, centum pedes æquans.
Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum civitates.
Ἑκατόμπους, οδος, ὁ ἡ, centum habens pedes.
Ἑκατόμπυλος, ος, ὁ ἡ, centum, i. e. multas habens portas. Ex ἑκατὸν, & πύλη.
ΕΚΑΤΟΝ, οἱ, αἱ, τὰ, *Adject. indecl.* centum; (2) multi.
Ἑκατόζυγος, ος, sc. ναῦς, centum transtrorum navis, centiremis. Ex ἑκατον, & ζυγὸν.
Ἑκατονταετηνον, ου, augustum, multum, magnum. Ex ἑκατὸν, & ἔτος, *annus*.
Ἑκατονταιετης, ους, ὁ, centum annorum, qui vixit centum annos. Ex ἑκατὸν, & ἔτος.
Ἑκατονταετὴς, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑκατονταπάρυος, ος, *Dor.* pro ἑκατονταπάρθενος, *centiceps*.
Ἑκατονταπεφάλας, apud Aristoph. *Dor.* Idem.
Ἑκατονταπλάσιος, *Adv.* centies. Ab ἑκατὸν
Ἑκατονταπλίνθος, ος, ὁ ἡ, centum lectis instructus. Ex ἑκατὸν & πλίνθος, *lectus*.
Ἑκατονταπλαντία, ας, ἡ, tal nta centum.
Ἑκατονταπλαντος, ος, ὁ ἡ, qui centum talentorum est, centum talenta pondere æquans. Ex ἑκατον, & τάλαντον, *talentum*.
Ἑκατονταπόρυος, ος, ὁ ἡ, & ἑκατονταπορος qui centum cubitorum vel orgyiarum est.
Ἑκατον απλάσιος, ία, ιον, centuplus. Ab ἑκατὸν.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ ἡ, idem.
Ἑκατονταπλασίως, *Adv.* in centuplum.

Ἑκατονταπύλος, ὁ ἡ, ον, centum portas habens.
Ἑκατονταρχης, ου, ὁ, centurio. Ex ἑκατὸν, & ἄρχων.
Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria, centenarius.
Ἑκατοντατρίκλινος, ον, centum triclinia habens.
Ἑκατοντάχειρ, ὁ ἡ, centimanus.
Ἑκατοντάχειρος, *contr.* ους, ὁ ἡ, centuplum reddens. Ex ἑκατὸν, & χέω, *fundo*.
Ἑκατόντορος, sc. ναῦς, q. d. centiremis. Ex ἑκατὸν, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἑκατοντούτης, ου, ὁ ἡ, centum annorum.
Ἑκατὸς, ὴ, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστεύω, ω, ὁ ἡ, centum ostia habens. Ex ἑκατὸν, & στόμα, *os*.
Ἑκατοστὸς, ὴ, όν, centesimus. Ab ἑκατόν.
Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria. Ab eod.
Ἑκαύθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. καίω.
Ἐκβαίνω, f. βήσομαι, p. βηκα, egredior; (2) evenio, accido. Ἔστιν θεῶν ἀλειτὸς ἐκβῆναι δίκῃ, Lyc. 136. Κάκις ἀνδρῶν ἐκβέβηκ' οὐμὸς πόσις, evasit, Eur. Med. 229. Εὐτυχῶς τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν, Arist. Conc. 503. Ex ἐκ, & βαίνω.
Ἐκβακχεύω, f. εύσω, & ἐκβακχεύομαι, vehementer bacchor, debacchor; (2) ἐκβακχεύω, in furorem bacchicum impello.
Ἔκβαλε, *ejecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέβαλε, ab ἐκβάλλω.
Ἐκβαλεῖν, *ejecisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐκβάλλω, ejicio, excutio, elido, *impr.* fœtum; (2) repudio, explodo; (3) contemno, atque adeo contumelia adficio; (4) erumpo, velut fons e terra. Οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ, effundat, Eur. Hec. 304. Σκιμμάτιον εἰποτέ τι θλίβρῳ ἐκβάλλω, Arist. Vesp. 1279. Ἔλαφος ἔνθα ψυχρὸν ἐκβάλλῃ ποτὸν, Lyc. 1033.
Ἐκβάλω, aor. 2. conj. act.
Ἐκβαρβαρίσω, ῶ, f. ώσω, barbarum reddo; ἐκβαρβαρίζομαι, barbarus fio. Ἑλληνίζουσα πόλις, Isocr.
Ἐκβαρβάρωσις, ις, barbaries.
Ἐκβασανίζω, cruciatu & tormentis fateri cogo.
Ἔκβασις, ος, ὁ, exscensionius. Epitheton Apollinis. Ab
Ἔκβασις, εως, ἡ, egressus; (2) eventus, exitus; (3) evasio; (4) figura rhetorica. Ab ἐκβαίνω.
Ἐκβεβαίωσις, ις, fiducia.
Ἐκβέβλεος, ον, sine telis capiendus vel captus.
Ἐκβέβληκα, perf. ind. act. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβήσῃ, *exibis*, 2. sing. fut. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐκβήσεσαι, ab ἐκβαίνω.
Ἐκβήτω, fut. ξω, extussio.
Ἐκβιάζω, f. άσω, & ἐκβιάζομαι, vi exturbo; (2) vi adigo; (3) exprimo, extorqueo.
Ἐκβιβάζω, f. άσω, educo; (2) e navi exire facio; (3) exigo, Ἐκβιβασον ἐκ τῶ βυτόμε τερνίθοον, Arist. Av. 668. Hinc
Ἐκβιβασμὸς, οῦ, ὁ, exactio.
Ἐκβιβαστὴς, ῆ, ὁ, exactor rei judicatæ, exequutor sententiæ; (2) apparitor, viator, qui in jus vocat. Ab eod.
Ἐκβλαστάνω, f. στήσω, egermino. Ἐκβλαστήσαι ἔξοδον χλόης, *Job* 38, 27.
Ἐκβλάστημα, ατος, τὸ, germen, quod egerminat. Ab ἐκβλαστάνω.
Ἐκβλάστησις, εως, ἡ, egerminatio. Ab eod.
Ἐκβλαθήσομαι, f. 1. ind. pass. v. ἐκβάλλω.
Ἐκβλητὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ, ejiciendus, rejiciendus, ejectitius. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβλύζω, f. ύσω, effundo, emano, scaturio.
Ἐκβοάω, ῶ, exclamo; (2) proclamo; (3) celebro; (4) cum clamore erumpo.
Ἐκβοήθεια, ας, ἡ, proruptio. Ab ἐκβοηθέω.
Ἐκβοηδίαν, ῶ, f. ήσω, ad opitulandum procurro, auxilium fero.
Ἐκβόησις, εως, ἡ, exclamatio. Ab ἐκβοάω.
Ἐκβολὰς, άδος, ἡ, abortus; (2) purgamentum argenti, scoriæ. Ab ἐκβάλλω.
Ἐκβολίζω, radicitus extrudo, effodio.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; (2) alicujus loci, aut fluminis exitus. Ab eod.
Ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον, expositus, ejectitius. Ab eod.
Ἐκβολιμος, ος, ὁ ἡ, idem & ab eod.
Ἐκβόλιον, ου, τό, q. d. ejectorium, i. e. ejectrix medicina, abigens enectos in utero infantes; ἐκβόλιος οἶνος, vinum, quo partus ejicitur. Ab eod.
Ἐκβολος, ος, ὁ ἡ, idem & ab eod.
Ἐκβόσκω, f. βοσκήσω, & ἐκβοσκομαι, depasco, absumo.
Ἐκβράζω, f. άσω, ebullire seu fervere facio, Nehem. 13, 28. Hinc
Ἔκβρασμα, ατος, τὸ, quod qs. bulliendo erumpit; (2) papula ardens; (3) fragmentum navis in littus ejectum.
Ἐκβρασμὸς, ου, ὁ, ebullitio; (2) ejectio.
Ἐκβράσσω, æstus impetu ejicio, s. exspuo.
Ἐκβροντάω, ῶ, f. ήσω, tonitru emitto, instar fulminis emitto vim.
Ἐκβρυχάομαι, ῶμαι, vehementer vociferor; (2) rugio, ut leo; (3) ut alia fera.
Ἔκβρωμα, ατος, τὸ, edulium, quod editur. Ex ἐκ, & βιβρώσκω, *edo*.
Ἐκβρώσκω, excdo, consumo.
Ἐκγαμίζω, nuptui colloco, Matt. 22, 30.
Ἐκγαμίσκω, idem. Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος, τύτε γαμῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται, Luc. 20, 34.
Ἐκγαυρόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, superbus fio, insolesco; (3) effero, jacto, exaggero.
Ἐκγεγάμβρ, perf. ind. med. *Poët.* pro ἐκγεγάμηκα, *Dor.* pro ἐκγεγάνωμαι. Ab ἐκγείνομαι, *nascor*.
Ἐκγεγαὼς, perf. part. med. verbi ἐκγάω.
Ἐκγελάω, ῶ, f. άσω, in risum effundor, effuse rideo.
Ἐκγελὼς, ατος, ὁ, risus effusus.
Ἐκγενίτης, ου, ὁ, oriundus, ortus ex.
Ἐκγενάω, pario.
Ἐκγενόμεσθα, 1. pl. a. 2. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐξεγενόμεθα. Ab ἐκγείνομαι.
Ἐκγιγαρτίζω, f. ίσω, nucleum eximo, vinacea eximo. Ex ἐκ, & γιγαρτον.
Ἐκγίγνομαι, vel ἐκγινομαι, f. γενήσομαι, enascor, oriundus sum; (2) ἐκγινεται, datur, licet.
Ἐκγλυκραίνω, f. νῶ, viscosum reddo, *Aret.*
Ἐκγλυκίζω, dulce reddo.
Ἐκγονοτδύω, f. δύσω, præstigiis illudo.
Ἔκγονοι, liberi liberorum. Ab
Ἔκγονος, ου, ὁ, ortus, oriundus; (2) ἔκγονοι, proles, & quicquid alicunde natum est; (3) alumnus, discipulus. Ex ἐκ, & γονὴ, *proles*.
Ἐκγράφω, & ἐκγράφομαι, exscribo, describo. Οὐ ἐγὼ παρὰ τ' Ἀπόλλωνος ἐξεγραψάμην, Arist. Av. 588.
Ἐκγρηγορίω, ῶ, evigilo. Τυτὶ τὸ κακὸν κ' φεῦλον ἐξεγρήγορεν, Arist. Av. 1419.
Ἐκγρυτδύω, fut. δύσω, scrutor, Hes. Ex ἐκ, & γρύτη, *scrutum*.
Ἐκδακρύω, f. ύσω, illacrymor.
Ἐκδανείζω, fut. ίσω, fœnero. Ex ἐκ, & δάνος, *mutuum*.
Ἐκδαπανάω, ῶ, f. ήσω, expendo. Ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, 2 Cor. 12, 15. Ex ἐκ, & δαπάνη, *sumptus*.
Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. v. ἐκδέρω.
Ἐκδεδίκηται, *ultio data est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκδικέω, *ulciscor*.
Ἐκδείκνυμι, ostendo.
Ἐκδεὴς, ής, ὁ ἡ, cui aliquid deest, imperfectus. Ex ἐκ, & δέομαι, *egeo*. Unde
Ἔκδεια, ας, ἡ, inopia, penuria, defectus.
Ἐκδειματόω, ῶ, f. άσω, terreo, timore percello.
Ἐκδειμαίνω, idem.
Ἐκδεινόω, augeo dicendo.
Ἐκδεκατέυω, decimas do.
Ἐκδεκεσθ, præsf. inf. med. *Ion.* pro ἐκδέχεσθαι.
Ἐκδεκτικὸς, ὴ, όν, exceptivus. Ab ἐκδέχομαι.
Ἔκδεξις, εος, ἡ, exceptio, susceptio; (2) successio. Ab eod.
Ἐκδέρω, fut. δαρῶ, excorio, pellem detraho.
Ἐκδρματίζω, idem.

Ἐκδισμῦω,

Digitized by Google

Ἐκδεσμεύω, f. εύσω, revincio, religo.
Ἐκδέχομαι, fut. ξομαι, excipio, succedo; (2) exſpecto; (3) ſuſcipio; (4) inſidiis aut vi excipere, i. e. capere, interficere. Σὺ μὲν μῆνιν τὴν κείνου ἐνθάδ' ἐκδέχου, Soph. Phil. 122.
Ἐκδίκ, f, ήσω, religo. Ex ἐκ, & δέω, ligo.
Ἐκδυθυώω, f. ώσω, tardo, moror. *Arct.*
Ἐκδηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, evidens. Hinc
Ἐκδηλόω, ῶ, f. ώσω, manifeſto; (2) explico.
Ἐκδήλως, manifeſte.
Ἐκδηλότατα, *Adv.* clariſſime.
Ἐκδημαγωγέω, concionibus concilio mihi plebem.
Ἐκδημέω, ῶ, f. ήσω, e gente vel populo meo peregre abſum, peregrinor. Ex ἐκ, & δῆμος, *populus.* Hinc
Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio.
Ἐκδημοσοπέω, ῶ, f. ήσω, popularitate populum capio.
Ἐκδημος, ος, ὁ ἡ ὁ, peregre agens, peregrinus, longinquus. Ex ἐκ, & δῆμος.
Ἐκδημοσθύω, palam facio; (2) publico.
Ἐκδιαδοχή, ῆς, ἡ, ſucceſſio. Ex ἐκ, διὰ, & δέχομαι, *capio.*
Ἐκδιαιτάομαι, ῶμαι, deſciſco a diſcipllna, genere vitæ, victus. Ab ἐκ, & δίαιτα.
Ἐκδιαίτησις, εως, ἡ, diſceſſio a diſciplina; (2) vita in luxum effuſa. A præc.
Ἐκδιαπρίζω, reſecare veluti ſerra ſæpe ferendo.
Ἐκδίδαγμα, τὸ, tirocinium. Ab
Ἐκδιδάσκω, f. ξω, edoceo; ἐκδιδάσκομαι, edocendum curo. Λόγῳ δέ ζε βραχεῖ τῶτ' ἐκδιδάξω, Soph. Phil. 435.
Ἐκδιδῶν, *exonerare ſe,* præſ. inf. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐκδιδόναι, a verbo ἐκδίδωμι.
Ἐκδιδράσκω, effugio.
Ἐκδιδρήσκειν, *Ion.* pro ἐκδιδράσκειν.
Ἐκδιδύσκω, exuo. Ab ἐκδυω.
Ἐκδιδωμι, edo; (2) dedo in poteſtatem alterius; (3) do nuptui, eloco, *item* nubo; (4) erumpo; (5) in aliquem locum, influo, illabor. Τὸν ἀμπελῶνα ἐκδόσιται ἄλλοις γεωργοῖς, Matt. 21, 41.
Ἐκδικπαίω, cum vi emptionem facio.
Ἐκδιηγέομαι, ἔμαι, fut. ήσομαι, enarro, explico. Ἐκδιηγήσομαι τοῖς ὑπηρέταις τὴν ἐξοδον, Act. 15, 3.
Ἐκδίζημι, disjungo.
Ἐκδικάζω, f. άσω, judicia exerceo.
Ἐκδικέω, ῶ, f. ήσω, defendo, vindico, ulciſcor. Ἐκδίκησον με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, Luc. 18, 3. Ἐξεδίκησε τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῆς, Apoc. 19, 2. Ex ἐκ, & δίκη, *jus, ultio.* Hinc
Ἐκδίκημα, τὸ, ſcelus, pœna dignum.
Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta.
Ἐκδικητής, οῦ, ὁ, ultor. Ab eod.
Ἐκδικητικός, ulciſcendi vim, munus habens.
Ἐκδικία, ας, ἡ, defenſio, vindicta. Ab eod.
Ἔκδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, ultor, vindex, defenſor; (2) *adjective* injuſtus. Ex ἐκ, & δίκη.
Ἐκδικοῦντες, *ulciſcentes,* nom. pl. præſ. part. act. *contr.* pro ἐκδικεύοντες, a verbo ἐκδικέω.
Ἐκδίκως, *Adv.* injuſte. Ab ἔκδικος.
Ἐκδινοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro ἐκδινοῦσι, ab ἐκδινέω.
Ἐκδιόθεν, *Adv.* ex Jove, divinitus.
Ἐκδιφρεύω, f. εύσω, e curru vel ſella excutio.
Ἐκδιωκτέον, propulſare oportet. Ab
Ἐκδιώκω, f. ξω, expello; (2) vexo, affligo. Ἡμᾶς ἐκδιώξαντων, 1 Theſſ. 2, 15. Hinc
Ἐκδιωξις, εως, ἡ, inſectatio; (2) expulſio.
Ἐκδοκιμάζω, exploro, examino.
Ἐκδονέω, ῶ, f. ήσω, emoveo.
Ἐκδορά, άς, ἡ, excoriatio, evulſio. Ab ἐκδέρω, *excorio.*
Ἐκδορία, ſc. φάρμακα, ων, τὰ, medicamenta excoriatoria. Ab eod.
Ἐκδοσίμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui edi, ſ. dedi poteſt, vel debet, locatitius, elocatus. Ab ἐκδίδωμι.
Ἔκδοσις, εως, ἡ, editio; (2) deditio; (3) locatio; (4) deſponſatio; (5) nauticum fœnus. Ab eod.
Ἐκδοτέος, α, ον, edendus; (2) evulgandus; (3) dedendus.
Ἐκδοτικός, ὴ, όν, locatus mercede.
Ἔκδοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, deditus, traditus, proditus.
Ἐκδὺς, aor. 2. part. act. v. ἐκδίδωμι.
Ἐκδοχεῖον ος, τὸ, receptaculum, ciſterna. Ab
Ἐκδοχή, ῆς, ἡ, exceptio; (2) exſpectatio; (3) ſuſceptio; (4) conjectura, ap. *Polyb.* Ab ἐκδέχομαι.
Ἐκδρακοντόω, in draconem converto; (2) efferare, *in Paſſ.* gravi ira excandeſcere.
Ἐκδραμεῖν, excurrere.
Ἐκδραμών, excurrens, ab inuſ. ἐνδρέμω.
Ἐκδρᾶν, *effugere* præſ. inf. act. *contr.* pro ἐκδρᾶναι. Ab ἐκδράω.
Ἔκδραχμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui ſex drachmarum eſt. Ex ἕξ, & δραχμὴ, *drachma.*
Ἐκδρέπω, & ἐκδρέπομαι, decerpo.
Ἐκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſio, excurſus. Ab ἐκτρέχω, *excurro.*
Ἔκδρομος, qui extra inſtitutum curſum fertur. Ab eod.
Ἔκδυμα, ατος, τὸ, exuviæ. Ab ἐκδύω.
Ἐκδῦναι, a. 2. inf. act. v. ἐκδυώω.
Ἐκδυνομήσω, dat. ſing. præſ. part. paſſ.
Ἔκδυνος, emergo. Ἐκδῦναι κακῶν, ὄλεθρον, effugere.
Ἔκδυσις, εως, ἡ, ſpoliatio; (2) exitus, emerſio, effugium. Ab ἐκδύω, vel ἐκδυώω.
Ἐκδυσοπέω, abſterreo, *Joſ.*
Ἐκδυσώπησις, ἡ, ſupplicatio.
Ἐκδύω, f. ύσω, ſpolio, exuo. Ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, Mar. 15, 20. Ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὰ ἱματιὰ αὐτῶν, 1 Sam. 18, 3.
Ἐκδωριδύειν, *Dor.* loqui dedoceo.
Ἐκδώσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐκδίδωμι.
Ἐκείδασεν, *diſſipavit,* 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐκέδασε. A κιδάω.
Ἐκεῖ, *Adv.* illic; (2) illuc, eo. Ab ἐκεῖνος.
Ἐκεῖθεν, *Adv.* illinc. Ab ἐκεῖ.
Ἐκεῖθι, *Adv.* illic, ibi. Ab eod.
Ἔκειν, *cedere,* præſ. inf. act. *Poet.* pro εἶκειν.
Ἐκείνα, *illa, Dor.* pro ἐκεῖνα, ab ἐκεῖνος.
Ἐκεινέων, *illorum,* gen. pl. *Ion.* pro ἐκείνων.
Ἐκείνη, *Adv.* illic; (2) illa ratione, illa via. Ab
Ἐκεῖνος, είνη, εῖνο, ille.
Ἐκείνως, *Adv.* illo modo. Ab ἐκεῖνος.
Ἔκειτο, 3. ſing. imperf. ind. verbi κεῖμαι.
Ἐκεκάδμει, 1. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. κάζω.
Ἐκέκλετε, 3. ſing. imperf. ind. v. κέκλομαι.
Ἐκέκλιτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. κλίνω.
Ἐκεκλόφειν, 1. ſ. pluſq. ind. act. *Att.* verbi κλέπτω.
Ἐκεκοσμέατο, *ornati erant,* 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεκόσμητο, a κοσμέω.
Ἐκέκτηλο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. v. κλάομαι.
Ἐκέκλησο, 2. ſing. pluſq. indic. paſſ.
Ἐκέλδε, 2. ſing. imperf. ind. *Dor.* pro ἐκέλη, a κέλομαι.
Ἐκελδόμην, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. v. κελδέω.
Ἐκέλδουσα, *juſſi.* a. 1. indic. act. verbi cjuſd.
Ἐκέρδανεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. κερδαίνω.
Ἐκέρδησα, aor. 1. ind. act. v. κερδέω.
Ἔκερσα, *tutondi,* a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἔκειρα. A κείρω.
Ἐκεχειρία, ας, ἡ, induciæ, vacatio. Ἐκεχειρίαν ἐναύσιον ἐποιήσαντο, *Thucyd.* Ex ἔχω, *cchibeo,* & χείρ, *manus.*
Ἐκεχειρόφορος, fecialis.
Ἐκεχήλει, *hiaveram,* 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐκεχήνειν, ab ἐκχαίνω.
Ἔκζεμα, ατος, τὸ, ſervida eruptio.
Ἔκζεσις, εως, ἡ, idem.
Ἔκζεσμα, ατος, τὸ, idem. Ab
Ἐκζέω, f. έσω, efferveo, efferveſco, ebullio; (2) ebullire facio. Μὴ ἐκζέσῃς, Gen. 49, 4. Ἐξέσε Χαλκηας, Exod. 16, 20.
Ἐκζεσις, ου, fervens.
Ἐκζητέω, ῶ, requiro, exquiro. Καίπερ μετὰ δακρύων, ἐκζητήσας αὐτὸν, Heb. 12, 17.
Ἐκζητηθῇ, *repoſcatur,* 3. ſing. a. 1. conjunct. paſſ. verbi ἐκζητέω, *repoſco.*
Ἔκζητησις, εως, ἡ, exquiſitio, inquiſitio.
Ἐκζωόομαι, ώμαι, animal fio.
Ἐκζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, excito, exſuſcito ſopitum ignem; (2) aliud quidvis. Ἐκζωπυρεῖν Συρίττειαν, Plut. Hinc
Ἐκζωπυρήσις, εως, ἡ, exſuſcitatio, accenſio.
Ἐκηα, *combuſſi,* a. 1. ind. act. verbi καίω.
Ἐκηβολία, ἡ, peritia jaculandi eminus. Ab
Ἐκηβόλος, ος, ὁ ἡ ὁ, longe jaculans. Ex ἑκὰς, & βάλλω, *facio.*
Ἔκηδε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κήδω.
Ἐκήκιον, impeif. ind. act. v. κηκίω.
Ἐκηλία, ἡ, quies; (2) benigna tractatio. Ab
Ἔκηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, quietus, mitis, pacificus.
Ἐκήλως, *Adv.* quiete, pacifice.
Ἐκηρύχθιν, a. 1. ind. paſſ. v. κηρύσσω.
Ἕκητι, *Adv.* cauſſa, gratia; (2) voluntarie; (3) fine, abſque. Ab ἑκὼν.
Ἐκθαλατίδω, in maris formam redigo; mare facio, ſc. e terra continente.
Ἐκθαμβέομαι, ἠμαι, obſtupeſco, expaveſco. Ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτὸν ἐξεθαμβήθη, Marc. 9, 15. Ab
Ἔκθαμβος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui mente attonita ſtupet, attonitus, ſtupore perculſus. Ex ἐκ, & θάμβος, *ſtupor.*
Ἐκθαμνίζω, exſtirpo. Ex ἐκ, & θάμνος, *frutex,* Æſchyl. Sept. 72.
Ἐκθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, valde confido.
Ἐκθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκθαυμάζω, f. άσω, valde admiror, prædico.
Ἐκθεάομαι, ſpecto.
Ἐκθεατρίζω, f. ίσω, per theatrum traduco; (2) arguo; (3) explodo, exigo. Ταχέως ἐξεθεάτρισαν αὐτὸν, Polyb.
Ἐκθεσίζω, f. άσω, deo dedico, conſecro; (2) in numerum deorum refero; (3) divinum habeo, valde admiror. Ἐξεθεάζον αὐτὸν, App. Hinc
Ἐκθεσιασμὸς, ὁ, conſecratio, admiratio. Hinc
Ἔκθεμα, ατος, τὸ, aliquid publice expoſitum, programma publicum. Ab ἐκτίθημι.
Ἐκθέμψ, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐκθεῖν.
Ἐκθεόω, ῶ, deifico, deum efficio; ἐκθεῶθεν, deum fieri.
Ἐκθεσπίω, f. δύσω, cultu & obſervantia concilio, vel demereor; (2) fano, perfano. Ὀδύσσιον ἐξεθέσπισε δώροις, Plut.
Ἐκθερίζω, fut. ίσω, meto, demeto, reſeco.
Ἐκθερμαίνω, f. ανῶ, excalefacio.
Ἐκθερμάνασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἐκθερμαίνω.
Ἐκθεῖδς, a. 2. inf. med. v. ἐκτίθημι.
Ἔκθεσις, εως, ἡ, explicatio, expoſitio; (2) editio alicujus dogmatis, vel dogma editum & promulgatum; (3) finis, clauſula, *opp.* εἴσθεσις. Ab ἐκτίθημι.
Ἔκθεσμος, ος, ὁ ἡ ὁ, exlex; (2) lege vetitus, illicitus, nefarius.
Ἐκθέσμως, *Adv.* illegitime.
Ἐκθέσφατα, oracula, Hom. Il. ε. 64. Ubi tamen aliqui legunt ſeparatim θεῶν ἐκ θέσφατα, ut ſit, ἐκ θεῶν θέσφατα.
Ἐκθετικὸς, ὴ, όν, expoſitivus; (2) expreſſivus. Ab ἐκτίθημι.
Ἔκθετος, ος, ὁ ἡ ὁ, expoſitus. Ab eod.
Ἐκθέω, f. θεύσομαι, excurro, propero.
Ἐκθέωσις, ἡ, conſecratio, relatio in Deos.
Ἐκθεωτικὸς, ὴ, όν, deificus. Ab ἐκθεόω.
Ἐκθηλάζω, fut. άσω, exſugo.
Ἐκθήλυνσις, ἡ, effeminatio; (2) imbecillitas, extenuatio. Ab
Ἐκθηλύνω, effemino, emollio, enervo.
Ἐκθηρεύω, venor. Ex ἐκ, & θήρ, *fera.*
Ἐκθηρίζω, effero, exaſpero. Ex ἰλλ.
Ἐκθηρίσω, ῶ, f. ώσω, effero, mitem naturam in belluinam muto.
Ἐκθησαυρίζω, f. ίσω, e theſauro depremo; (2) theſaurum exhaurio.
Ἐκθλίβω, f. ψω, exprimo, elido. Hinc
Ἔκθλιμμα, τὸ, elifio; (2) ſummæ cutis exulceratio e compreſſione aut colliſione.
Ἔκθλιψις, εως, ἡ, elifio; (2) expreſſio foras; (3) figura grammatica, qua litera eliditur.

Ἐκθνή-

Digitized by Google

Ἐκθνήσκω, animo linqui ac pro mortuo jacere; (2) præternaturali morte, ut fame, site, &c. extingui.
Ἐκθορία, ᾶς, exsilio, a. 2. ἐξέθορον, ἐξίθορσε. Ἐξίθορε Χρυσάωρ τε μίγας, Hesiod. Θεογ. 281.
Ἔκθορνυμι, idem, *Aret.* Ex ἐκ, & θόρνυμι.
Ἐκθορυβέω, ῶ, f. ήσω, perturbo, *Aret.*
Ἐκθροεῖν, ἐκθροῆσαι, enunciare, indicare. Ὅς Ζεῦν θάνατον ἐξ ἀμφῖν θροεῖ, Soph. Oed. 1420. Ab ἐκ, & θροεῖν, *loqui.*
Ἐκθρομβόω, ῶ, f. ώσω, in grumos cogo, gelo & concrescere facio. Hinc
Ἐκθρόμβωσις, εως, ἡ, concretio.
Ἔκθοασκε, exsilio, prosilio.
Ἐκθύζω, effervesco, ebullio; (2) evomo, Hes. Ab ἐκθύω, *erumpo.*
Ἔκθυμα ατος, τὸ, quod per cutem quasi erumpit, pustula, papula. Ab eod.
Ἐκθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, animi promptitudo. Ab ἐκθυμος.
Ἐκθυμάω, ῶ, suffio, adoleo, accendo.
Ἐκθυμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui animo prompto est, alacer. Ex ἐκ, & θυμός, *anima.*
Ἐκθύμως, *Adv.* alacriter, prompte.
Ἐκθύομαι, placo, expio. Ex ἐκ, & θύω.
Ἐκθύσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, expiandus. A præc.
Ἐκθυσις, εως, ἡ, victimarum oblatio.
Ἐκθύω, futur. ύσω, perdo & quasi macto; (2) efferveo, crumpo.
Ἐκίνησα, σαι, a. 1. ind. act. verbi κινέω.
Ἐκιον, 1. sing. imperf. ind. act. verbi κίω.
Ἐκίρνη, *misebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐκίρνα, a κιρνάω.
Ἐκίχανε, 3. sing. imperf. ind. act. v. κιχάνω.
Ἐκκαγχάζω, f. άσω, effuse rideo.
Ἐκκαθαίρω, f. αρῶ, expurgo, ejicio. Ἐκκαθάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, 1 Cor. 5, 7.
Ἐκκαθάρατε, 2. plur. a. 1. imper. act. v. ἐκκαθαίρω.
Ἐκκαθεύδω, dormio.
Ἐκκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, sedecim.
Ἐκκαιδεκάδωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, sedecim palmos longus. Ex ἐκκαίδεκα, & δῶρον, *palmus.*
Ἐκκαιδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, sedecim annorum tempus. Ex ἐκκαίδεκα, & ἔτος, *annus.*
Ἐκκαιδεκαέτης, ες, ὁ, qui sedecim annorum est. Ex iisd.
Ἐκκαιδεκάπηχυς, sedecim cubitos æquans.
Ἐκκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus sextus.
Ἐκκαιδεκέτης, ες, ὁ, idem quod ἐκκαιδεκαέτης.
Ἐκκαιδεκόρος, ος, ἡ, sc. ναῦς, navis sedecim ordinum. Ex ἐκκαίδεκα, & ἐρέσσω.
Ἔκκαιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, intempestivus; (2) exoletus. Ex ἐκ, & καιρός, *tempus.*
Ἐκκαίω, exuro; (2) accendo, Rom. 1, 27.
Ἐκκακέω, ῶ, f. ήσω, segnesco; (2) malis succumbo. Αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου, Ephes. 3, 13. Ex ἐκ, & κακός, *malum.*
Ἐκκακῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. verbi ἐκκακέω.
Ἐκκαλαμόομαι, ῶμαι, extraho, evello. Metaphora a spicilegio, ἀπὸ τοῦ καλάμης, *a culmo, spica*; vel etiam, ἀπὸ τῶν ἀσπαλιευτικῶν καλάμων, *ab arundine piscatoria.* Καὶ σωπᾷς ἅμα τὴν γλῶτταν τριώβολον ἐκκαλαμῶν, Aristoph. Vesp. 607.
Ἐκκαλαμοῦσι, præs. infin. pass. *centr.* pro ἐκκαλαμάσθαι, ab ἐκκαλαμόομαι.
Ἐκκαλίσασθαι, a. 1. inf. med. verbi
Ἐκκαλίσαι, ῶ, & ἐκκαλίσασθαι, Aristot. Conc. 34.
Ἐκκαλύνω, deformo, corrumpo.
Ἐκκαλύπτω, f. ψω, detego, revelo, in theatrum produco spectandum.
Ἐκκάμω, defatigor labori aut dolori succumbo.
Ἐκκανάξαι, evacuare, exhaurire. Ut supra ἐγκανάξαι, infundere.
Ἐκκαπηλεύω, f. εύσω, adultero cauponum more; (2) cauponor.
Ἐκκαπίζω, f. uctus decerpo & percipio, & ἐκκαρπίζομαι, defrugo, defrugatione exinanio.
Ἐκκαρπόομαι, ῶμαι, f. ώσομαι, fructum colligo; (2) exhaurio, extenuo. Hinc
Ἐκκάρπωσις, εως, ἡ, fructuum ac commodorum perceptio.
Ἐκκατασκέλλω, indico. Ἐκκατασκείλας δηνᾶρια Plut.
Ἐκκαταλείπω, relinquo, penitus destituo.
Ἐκκατάστασις, ἡ, membri luxati per extensionem repositio, *ut simp.* (2) luxatio ipsa.
Ἐκκατείδω, inusitat. conspicor,
Ἐκκατιδών, aor. 2. part. act. v. ἐκκατείδω.
Ἐκκαυλίω, ῶ, fut. ήσω, caulesco, caulem emitto; (2) in caule marcesco. Hinc
Ἐκκαύλημα, ατος, τὸ, id quod caulis instar erumpit; (2) caulis scapus.
Ἐκκαύλησις, εως, ἡ, caulis emissio.
Ἐκκαυλίζω, caulem evello. Ab eod.
Ἔκκαυμα, ατος, τὸ, fomes, suscitabulum; id, quo aut quod accendimus. Ab ἐκκαίω.
Ἔκκαυσις, εως, ἡ, accensio, adustio.
Ἐκκαυστικός, ὴ, όν, inflammandi & accendendi vim habens. Ab eod.
Ἔκκειμαι, periculo expositus sum.
Ἔκκλαθος, ος, ὁ ἡ ὁ, devius.
Ἐκκέλευστος, subornatus; quasi ἐξ ἄλλων κελεύσεως.
Ἐκκεῖν, pro ἐκκεῖσθαι. Ab
Ἐκκενόω, ῶ, fut. ώσω, evacuo, exinanio; (2) denudo. Ex ἐκ, & κενός.
Ἐκκεντάω, ῶ, pungo, stimulo, transfigo, transverbero. Ὅστις αὐτὸν ἐξεκέντησαν, Apoc. 1, 7.
Ἐκκεντέω, ῶ, idem.
Ἐκκεντίζω, f. ίσω, idem.
Ἐκκένωσις, εως, ἡ, egestio, evacuatio. Ab ἐκκενόω.
Ἐκκεραΐζω, dirripio, populor, vasto.
Ἐκκεράννυμι, vel ἐκκερανύω, f. ἐκκεράσω, effundendo misceo.
Ἐκκεχυμένως, liberaliter, benigne. Ab ἐκχέω.
Ἐκκέχυται, *effusus est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκχύω, vel ἐκχωέω, *effundo.*
Ἐκκήρυκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, voce præconis exterminatus, publice expulsus; (2) expulsus, exactus, ejectus. Ab
Ἐκκηρύσσω, vel κω, f. ξω, præconis voce extermino, ejicio. Ἐξεκήρυξεν ἐκ τῆς πολέως, Æschin.
Ἐκκινέω, ῶ, f. ήσω, exagito; (2) *item* pro κινέω *unde pass. pro* appetere, cum præp. σαρξὶ. Σὺ γάρ μ' ἀπώνασθαι τοῦτ' ἐκκινεῖς κακῶ, Soph. Trach. 1268. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκ νησας τόδε τὸ ῥῆμα; id. Oed. Tyr. 367.
Ἐκκλάω, fut. άσω, defringo. Τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, Rom. 11, 20.
Ἐκκλείω, fut. είσω, excludo. Ἐκκλεῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, Gal. 4, 17.
Ἐκκλέπτω, f. ψω, furto eripio, clam & furtim subduco, diciturque & de reis, qui per fraudem periculo & pœna eripiuntur. Μὴ ἐκκλέψῃς λόγον, ne celes, Soph. Trach. 444. Τὸν Φιλοκτήτην δεῖ ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψαι λέγων, dictis dicere, Soph. Phil. 54. Ἔκκλεπτε ἐμέ, decipiens, ibid. 959.
Ἐκκλῃσθῆναι, *excludi*, præs. inf. pass. verbi
Ἐκκλῄζω, f. ίσω, excludo. Ab ἐκκλείω.
Ἐκκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus, convocatus; (2) locus concionis; (3) Ecclesia, cœtus corum, qui verbum Dei audiunt, eique quocumque modo credunt; (4) cœtus electorum; (5) cœtus fidelium in una aliqua civitate, vel etiam in una aliqua domo; (6) soli pastores & presbyteri, qui Ecclesiæ præsunt; (7) soli auditores; (8) locus in quo cœtus facer congregatur, templum. Ab ἐκκαλέω. Hinc
Ἐκκλησιάζω, concionor; (2) in concione delibero; (3) sum in concione, concioni interesum; (4) in concionem voco. Τοιαῦτα δὲ ἀλλήλοις ἐκκλησιάζεσθε, Thuc.
Ἐκκλησιαστής, οῦ, ὁ, concionator, qui in concione verba fecit; (2) qui in concione sententiam dicit; (3) qui in concione adest.
Ἐκκλησιαστικός, ὴ, όν, ad concionem pertinens; (2) ecclesiasticus, ad Ecclesiam Dei pertinens; τὸ ἐκκλησιαστικόν, apud Athenienses merces corum, qui concioni interfuerunt.
Ἔκκλησις, εως, ἡ, evocatio. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλητίω, f. ίσω, ob λιπομαρτυρίαν, testimonium non dictum in jus voco.
Ἐκκλητικός, ὴ, όν, evocandi, item alliciendi, eliciendi vim habens. Ab ἔκκλητος.
Ἐκκλητικῶς, *Adv.* tanquam evocando, eliciendo.
Ἔκκλητος, ος, ὁ ἡ ὁ, evocatus; (2) ad quem provocatur; (3) de quo provocatio est; (4) ad certam consultationem destinatus. Ab ἐκκαλέω.
Ἐκκλίνω, deflecto. Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, Rom. 3, 12.
Ἔκκλισις, εως, ἡ, declinatio. Ab ἐκκλίνω.
Ἐκκλύζω, f. ύσω, eluo, abluo. Τὸν ὄπι ψυχῇ ῥύπον ἐκκλύζειν. Luc. Hinc
Ἔκκλυσμα, ατος, τὸ, clutio.
Ἐκκλάζω, exsilio, explodo.
Ἐκκναισθύσω, 3 pl. fut. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ἐκκναίσουσι. Ab
Ἐκκναίω, odiose strido. Ex ἐκ, & κναίω.
Ἐκκνίζω, f. ίσω, excido, expungo, evello, excerpo.
Ἐκκοβαλικεύομαι, apud Aristophanem, fraudulentis adulationibus circumvenire, astute furari. Ὥσπερεὶ γέροντας ὑμᾶς ἐκκοβαλικεύσω, Arist. Eq. 270.
Ἐκκοιλίζω, e ventre eximo.
Ἐκκοιμάομαι, ῶμαι, somno excitor.
Ἐκκοιτίω, ῶ, excubo, dormio foris. Ab ἐκ, & κοίτη, *cubile.*
Ἐκκοκκίζω, f. ίσω, cortice ablato granum eximo; (2) spolio, viduo. Ἐκκοκκίζω τὸ γῆρας ζωῆς, Arist. Lys. 366.
Ἐκκολάπτω, f. ψω, exsculpo, tundendo eximo; (2) excido; (3) excludo ovis. Hinc
Ἐκκόλαψις, εως, ἡ, excisio, quæ tundendo fit, exclusio ovorum.
Ἐκκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, enato. Μήτις ἐκκολυμβήσας διαφύγῃ, Act. 27, 42.
Ἐκκολύπτω, cortice nudo.
Ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. Ab
Ἐκκομίζω, f. ίσω, evcho, exporto. Ἐκκομίσας ἑμαυτὸν ἡ χρήματα, Herodot. Ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, Luc. 7, 12. Hinc
Ἐκκόμισαι, 2. s. a. 1. imper. med. v.
Ἐκκομισμός, ος, ὁ, exportatio, evectio.
Ἐκκομπάζω, f. άσω, insolesco.
Ἐκκομψεύω, lepidus, venustus, argutus sum in ornatu, sermone, &c.
Ἐκκονόω, a pulvere purgo.
Ἐκκοπιάς, ίας, ὁ, scalprum ad excisiones.
Ἐκκοπή, ῆς, ἡ, excisio. Ab ἐκκόπτω.
Ἐκκοπος, ος, ὁ ἡ ὁ, fessus, lassatus, lassitudine enervatus. Ex ἐκ, & κόπος, *labor.*
Ἐκκοπρίω, & ἐκκοπρίζω, stercus edo, alvum levo.
Ἐκκοπρόω, idem.
Ἐκκόπρωσις, ἡ, alvi laxatio.
Ἐκκοπρωτικός, ὴ, όν, laxandi vim habens.
Ἐκκόπτω, excindo, extundo; (2) *omnino* de medio tollo; (3) impedio, & quantum in me est, tollo. Κλαυσει γὰρ ὦ ἄπαξ γε τὼ ὀφθαλμὼ ἐκκοπῆς, Arist. Av. 348.
Ἐκκορακίζω, ad corvos ablego, Suid. abigo, ejicio, facessere jubeo. Ex ἐκ, & κόραξ.
Ἐκκορέω, ῶ, f. ήσω, everro, verrendo, expurgo; (2) excutio; (3) deformo, corrumpo.
Ἐκκορυφόω, ῶ, fut. ώσω, summatim dico. Ex ἐκ, & κορυφή, *vertex.*
Ἐκκουφίζω, f. ίσω, levo, sublevo. Ex ἐκ, & κοῦφος, *levis.*
Ἔκκυψον, 2. sing. a. 1. imper. act. v. ἐκκύπτω.
Ἐκκραγγόνα, vociferor.
Ἐκκράζω, exclamo.
Ἐκκρέμαμαι, & ἐκκρεμάννυμαι, dependeo, suspensus sum de, pendeo ab aliquo. Ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων, Luc 19, 48.
Ἐκκρεμάννυμι, ἐκκρεμαννύω, & ἐκκρεμάω, suspendo. Ex iisd.
Ἐκκρεμής, ές, ὁ ἡ ὁ, pendulus, dependens. A præc.
Ἐκκρήμνημι, idem quod ἐκκρεμάννυμι.
Ἐκκρίνω, f. ινῶ, excerno, expello, eximo, rejicio; (2) ordine moveo, expungo; (3) ablecto.

Digitized by Google

ablacto. Ἐκκρίνεσι ἡ τῶν καμήλων διαύσιν ἢ ἴκχυσιν, Aristot. Hinc

Ἔκκρισις, εως, ἡ, excretio; (2) exhaustio; (3) evaporatio, vapor.

Ἐκκριτικὸς, ἡ, όν, excernendi vim habens, excretorius. Ab eod.

Ἔκκριτος, η, ὁ ἢ ἡ, selectus, eximius.

Ἔκκροτος, excutio sc. fragore & cum sonitu.

Ἔκκρυσις, εως, excussio, exturbatio.

Ἔκκρυτος, η, ὁ ἢ ἡ, excussus, exturbatus; (2) stupefactus. Ab

Ἐκκρύω, f. ύσω, expello, excutio; (2) repello, depello; (3) dimoveo, deterreo, deturbo; (4) rejicio a me, procrastino; (5) tero. Ἐκκρύειν ἢ καιρὸν, εἰς τὸ ὑςεραίαν, ἢ φόνον. Ἐκκρύσω τὸν παρόντος ἐμαυτὸν, Dem.

Ἐκκυπτω, cum sonitu erumpo.

Ἐκκυβεύω, f. εύτω, jacio aleam, jacta alea periclitor. Ex ἐκ, & κυβεύω, *alea ludo.*

Ἐκκυβιςάω, ῶ, præceps in caput desilio.

Ἐκκυκλέω, ῶ, f. ήσω, evolvo, revelo, conversione machinæ in scena ostendo, quod intus agitur.

Ἐκκύκλημα, τος, τὸ, machina theatralis, quæ effert res spectandas.

Ἐκκύκλις, ιος, ἡ, quasi dicas, rotatilis & volubilis corona. A seq.

Ἐκκυλίω, ἐκκυλισδέω, & ἐκκυλίνδω, evolvo, devolvo.

Ἐκκυμαίνω, fluctuando exundo; (2) fluctuo; (3) ejicio in littus.

Ἐκκύμανσις, εως, ἡ, exundatio. A præc.

Ἐκκυμαπίζω, fluctibus ad littus ejicio.

Ἐκκυνηγετέω, persequor.

Ἐκκυνοι κύνες, canes morbo quodam affecti, & hinc a canum societate remoti.

Ἐκκύπτω, f. ψω, prospicio; (2) promineo, foris appareo.

Ἐκκωδωνίζω, ebuccino, divulgo. A κώδων.

Ἐκκωμάζω, f. άσω, procax excedo.

Ἐκκωφόω, ῶ, f. ήσω, surdum facio; (2) hebeto; vim adimo. Ὅσις ἡμῶν τας Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν, Arist. Eq. 312.

Ἐκκωφόω, ῶ, fut. ώσω, idem.

Ἐκλαῖξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλάζω.

Ἔκλαγον, *clamavi*, aor. 2. ind. act.

Ἐκλαγχάνω, sortior. Ὅπως πάτρῳας τύμβον ἐκλαγχον χθονὸς, Soph. El. 762. Κακῶν μέρος ἐξέλαχον, Arist. Thesm. 1080.

Ἐκλαθόμην, a. 2. part. med. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλακίζω, fut. ίσω, calces in sublime jacto, calcibus auram verbero; (2) rejicio calcibus impetendo. Σκέλος ὑράνιον γ' ἐκλακίζων, Arist. Vesp. 1481. Hinc

Ἐκλάκισμα, ατος, τὸ, saltationis genus, quod fiebat calcibus in altum jactatis.

Ἐκλακισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἔκλαλέω, ῶ, f. ήσω, effutio, evulgo, eloquor. Παραζήτιλας, μηδενὶ ἐκλαλήσῃ, Act. 23, 22.

Ἐκλαμβάνω, f. λήψομαι, percipio, consequor; (2) excipio; (3) defigo. Οἱ παρ' ἑκατέρων ἐκλαβόντες, Philo.

Ἐκλαμπάνω, idem quod ἐκλαμπω.

Ἐκλαμπρὸς, ά, όν ἢ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνω, illustro, & ἐκλαμπρύνομαι, claresco, illustrior fio; (2) glorior.

Ἐκλάμπω, f. ψω, eluceo, effulgeo; (2) adfulgeo, illuceo; (3) majore laude enitesco. Ἀρ' ἐξέλαμψε πᾶσι γυναικῶν ἡ τροφὸς, Arist. Lys. 390. Οὔδ' ἠλίκ τηλαυγὲς ἀκτῖνον ζίλας ἐξέλαμψιν, id. Av. 1716. Ἐυπλοίων ἐκλάμψωσι θυμάτων ζίλας, Lyc. 1091.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor, splendor enitescens. Ab ἐκλάμπω.

Ἐκλανθάνομαι, obliviscor. Ἐκλήσθε τῆς παρακλήσεως, Heb. 12, 5. Ex ἐκ, & λανθάνω.

Ἐκλαξεύω, exspolio, exsculpo.

Ἔκλαπλον, a. 2. ind. pass. v. κλέπτω.

Ἐκλάπτω, lambendo ebibo, seu exsorbeo, lambendo exhaurio. Τὸν ἀντίποινον ἐκλάψας σίτρον, Lyc. 1201.

Ἔκλασα, *fregi*, a. 1. ind. act. verbi κλάω.

Ἐκλατομέω, ῶ, fut. ήσω, lapides excido; (2) lapidibus construo.

Ἔκλαυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v. κλαίω.

Ἐκλαχαίνω, f. ανῶ, effodio.

Ἐκλαχανίσαδαι, olus decerpere. Ex ἐκ, & λάχανον, *olus.*

Ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι, eligo, deligo; (2) adnoto, colligo; (3) eximo, detraho; (4) exigo, sc. tributum vel vectigal; (5) accipio, v. c. mercedem; (6) Ex *Hebr. in med.* amo, item appeto, probo. Μαρία γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, Luc. 10, 42.

Ἐκλεγμα, ατος, τὸ, ecligma, medicamentum quod alias electuarium dicitur.

Ἐκλειδὸν, ῦ, τὸ, idem. Ab ἐκλείχω.

Ἐκλειοτριβίω, ῶ, f. ήσω, tero minutissime, contero & contundo, ita, ut levissimum evadat. Ex ἐκ, λεῖος, & τρίβω.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, όν, ecliptícus, defectivus. Ab

Ἐκλείπω, futur. ψω, derelinquo, desero; (2) omitto, prætermitto; (3) deficio, desum. Ἡ Σελήνη σὴ ἐξέλιπε τὰς ὁδὸς, Arist. Nub. 384. Ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου, Luc. 22, 32.

Ἐκλείσθην, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. κλείω.

Ἐκλείχω, delingo, delambo; (2) in ecligmate sumo. Ex ἐκ, & λείχω, *lingo.*

Ἔκλειψις, εως, ἡ, defectus; (2) deliquium solis, vel lunæ, eclipsis. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλεκτικοὶ, philosophi qui nulli sectæ addicti ex omnibus deligunt, quod maxime placet.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, όν, electus; (2) eximius; (3) *Ex Hebr.* sanctus, *item* carus. Ab ἐκλέγω.

Ἐκλήθαθον, *latui*, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐξέλαθον, a verbo ἐκλανθάνω, pro ἐκλήθω.

Ἐκλελάθων, præs. part. act. v. ἐκλελάθω.

Ἐκλέλησθε, 2. pl. perf. ind. pass. v. ἐκλανθάνω.

Ἐκλελυμμένως, *Adv.* solute; (2) minus ornate, & elaborate. Ab ἐκλύω, *solvo.*

Ἔκλεμμα, τὸ, cortex, v. λέπυρα.

Ἐκλεξις, εως, ἡ, delectus, electio.

Ἐκλέξαδαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλέγω.

Ἐκλεπίζω, f. ίσω, ex cortice & putamine eximo, decortico, desquamo; (2) excludo, excudo.

Ἐκλέπισις, εως, ἡ, corticis detractio; (2) pullorum exclusio.

Ἐκλεπτὸς, όν, valde tenuis.

Ἐκλεπτυργέω, ῶ, f. ήσω, minutissima quæque persequor.

Ἐκλεπύνω, extenuo; (2) conficio tabe, macie.

Ἐκλέπω, f. ψω, idem quod ἐκλεπίζω.

Ἐκλευκαίνω, f. ανῶ, dealbo.

Ἐκλευκὸς, ή, ὁ ἢ ἡ, valde albus, candidissimus.

Ἐκλέψω, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κλέπτω.

Ἐκλήγω, f. ξω, desisto, defino ab, desero ab.

Ἐκληδάνω, obliviscí facio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκληδίω, a. 1. ind. pass. *per Sync*, pro ἐκαλήδην, a καλέω.

Ἐκλήθητε, *vocati estis*, 2. pl. a. 1. ind. pass.

Ἐκλήθω, unde ἐκλέλαθον, apud Hom. Il. 2. 600. pro ἐξελαθον, oblivisci facio.

Ἐκλήισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλῄζω.

Ἐκλήπτωρ, ορος, ὁ, exceptor; (2) susceptor. Ab ἐκλαμβάνω. Unde

Ἐκληψις, εως, ἡ exceptio; (2) susceptio; (3) collectio; (4) conductio. Ab eod.

Ἔκλησις, εως, ἡ, oblivio. Ab ἐκλήθω.

Ἐκλιθάζω, f. άσω, lapidem jacio.

Ἐκλιθολογέω, ῶ, f. ήσω, lapides eligo, i. e. legendo eximo.

Ἐκλικμάω, ῶ, f. ήσω, ventilo, ventilabro purgo.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, vehemens fames. Ab

Ἔκλιμος, η, ὁ ἢ ἡ, fame confectus, macilentus, jejunus. Ex ἐκ, & λιμὸς, *fames.*

Ἐκλιμνόω, paludę obruo, stagnum facio.

Ἐκλιμπάνω, idem quod ἐκλείπω.

Ἔκλινεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κλίνω.

Ἐκλινάτω, *declinet*, 3. sing. a. 1. imper. act.

Ἐκλινίω, ῶ, f. ήσω, de retibus evado, seu effugio. Ex ἐκ, & λίνον, *linum.*

Ἔκλι Ἡμεις, *recubuimus*, 1. pl. a. 1. ind. pass. *Poët.* & *Dor.* pro ἐκλίνθημεν, a verbo κλίνω.

Ἐκλιπαρίω, ῶ, f. ήσω, impense oro, obtestor; (2) impense orando exoro.

Ἐκλιπεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλιπὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, deficiens, prætermissus. Ab ἐκλείπω.

Ἐκλίπητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. ἐκλείπω.

Ἐκλογίομαι, excuso, crimen diluo. Ex ἐκ, & λέγω, *colligo*, vel *dico.*

Ἐκλογεὺς, έως, ὁ, exactor vectigalium, coactor. Ex sisd.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio; (2) carmen pastorale, ecloga; (3) excerpta; (4) præstantia in quoque genere. Ab ἐκλέγω, *eligo.*

Ἐκλόγω, f. ξω, eligo. Ἐκλαῖειν τῶν προιχθέντων ποιητῶν τὰς καλλιβίβλους γνώμας, Iloer.

Ἐκλογίζομαι, f. ίσομαι, numero, reputo, perpendo, æstimo. Εἰ Ζωφόντας τις ἢ ἀπόλλωνα ἐκλογίζοιτο, Thuc. Hinc

Ἐκλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, æstimatio; (2) consilium.

Ἐκλογιςὴς, ῆ, ὁ, præfectus rationibus.

Ἐκλογισία, ας, ἡ, enumeratio; (2) comparatio; (3) numeratio facta posito calculo.

Ἐκλοιόεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. κλοιόω.

Ἐκλοποφόρησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. κλοποφορίω.

Ἐκλούω, f. ύσω, eluo, abluo.

Ἐκλοχεύω, f. εύσω, partu edo, enitor. Ὃν ἡ ξύναιμος πατρὸς ἐκλοχεύσῃ, Lyc. 468.

Ἐκλοχίζω, f. ίσω, cohortes seligo; (2) in cohortes distribuo.

Ἐκλοχμόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, silvesco densis fruticibus, fruticor, fruticesco. Ex ἐκ, & λόχμη, *locus fruticosus & insidiis aptus.*

Ἐκλύζετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. κλύζω.

Ἐκλυθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass. v. ἐκλύω.

Ἔκλυον, 1. sing. imperf. ind. act. v. κλύω.

Ἐκλυπὴς, ὁ, ὴ, tristis.

Ἐκλύσαδαι, a. 1. inf. med. v. ἐκλύω, Unde

Ἔκλυσις, εως, ἡ, exsolutio, dissolutio, liberatio; (2) imbecillitas, enervatio, debilitatio; (3) deliquium animi viriumque.

Ἐκλυσιάω, ῶ, rabie & impetu feror; (2) cupide appeto; nam & λύσσα dicitur de amore insano. Ex ἐκ, & λύσσα, *rabies.*

Ἐκλυτηριον, τὸ, piaculum libertatis, qui morte sua medetur malis publicis.

Ἐκλυτὸς, ἡ, όν ἢ ἡ, dissolutus, languidus, effeminatus.

Ἐκλύτως, solute, expedite.

Ἐκλύτρωσις, ως, ἡ, redemptio.

Ἐκλύω, f. ύσω, exsolvo; (2) dirimo; (3) dissipo; (4) discedo; (5) enervo, debilito; (6) macero; (7) destituo, relinquo; (8) libero. Καὶ μὴν φίλοισι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, ablegavi, Soph. Aj. 531. Μήπως ἐκλυθῶσιν ἐν τῇ ὁδῷ, Matt. 15, 32.

Ἐκλωβία, f. ήσω, injuria afficio. Μόλις σ' ἐγὼ ἃ ἔδοξ' ὧν αὐτῶν ἐξελωβήθη μολών, Soph. Phil. 329.

Ἐκλωπίζω, f. ίσω, veste exuo. Ex ἐκ, & λάπη, *vestimentum tenue.*

Ἐκμαγεῖον, τὸ, mantile, spongia, & quocunque ad abstergendum, expurgandumve utimur; (2) expressum rei alicujus simulacrum.

Ἐκμαιόω, ῶ, f. ώσω, exprimo, effingo.

Ἔκμαγμα, ατος, τὸ, massa subacta; (2) expressum rei alicujus simulacrum, velut in cera signum, unde & σφραγὶς exponitur; (3) illud ipsum, quod recipit speciem & figuram, unde ap. *Plat.* materia susceptrix & genetrix formarum variarum sic vocatur. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαίνομαι, perfuro; (2) furo, insanio.

Ἐκμαίνω, in furorem ago; (2) amore incendo. Κύπρι, τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ; Arist. Conc. 961.

Ἐκμακαρίζω, f. ίσω, (prorsus) beatum prædico.

Ἔκμακτρον, τὸ, impressa species, vestigium.

Ἐκμαλάσσω, vel ἐκμαλάττω, f. ξω, emollio.

Ἐκμαλθακόω, ῶ, f. άσω, emollio; (2) effemino.

Ἐκμανὴς, ὁ ἢ ἡ, furiosus; (2) insane cupiens, amans. Ex ἐκ, & μανῆναι, *furere.*

Digitized by Google

Ἐκμανθάνω, f. θήσομαι, perdiſco, ediſco; (2) cognoſco, intelligo. Ἀμήχανον ὂ πάντες ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴ τε, καὶ φρόνημα, καὶ γνώμην, Soph. Ant. 181. Ἔπειτ' ἀκέως ἐξέμαθον τῷ ῥητόρων Ariſt. C. 244.

Ἐκμανῶ, a. 2. conj. paſſ. v. ἐκμαίνω.

Ἐκμανῶς, furioſe, ardenter.

Ἐκμάξας, *qui abſterſit*, a. 1. part. act. verbi ἐκμάσσω, *abſtergo*.

Ἔκμαξις, εως, ἡ, exterſio. Ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαραίνω, f. ανῶ, tabefacio, languidum reddo; (2) extinguo, perimo.

Ἐκμαρτυρέω, f. ήσω, teſtimonium abſens edo, mitto.

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, teſtimonium abſentis a judicio. Ex ἐκ, & μαρτυρία, *teſtimonium*.

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, idem.

Ἐκμάσσω, vel ἐκμάττω, f. ξω, & ἐκμάττομαι, extergo, abſtergo; (2) exprimo; (3) veneficiis defixum ac devotum libero. Ἐξέμαξε ταῖς θριξὶν αὐτῆς τὰς ᾠδὰς αὐτῆς, Joan. 12, 3. Ἄρκτε τιθήνης ἐκμεμαγμένος τρόπῳ, Lyc. 138.

Ἐκμασδάω, quæro, indago.

Ἐκματαίομαι, ῶμαι, vanus fio.

Ἐκμεθύσκω, f. θύσω, ebrium reddo, inebrio.

Ἐκμειλίσσω, demulceo, delinio.

Ἐκμιλέω, demulceo, delinio.

Ἐκμιλία, ἡ, cantus extra numerum, ſine numeris.

Ἐκμιλίτα, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ἐκμιλίτας. Ab

Ἐκμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo. Πολιτείαν τὴν ἀρίστην ἐκμελετήσαιμι, Luc.

Ἔκμελης, ἐος, ὁ ἡ ἤ, ſocors, iners; (2) qui eſt extra modulationem, abſonus, inconcinnus; (3) viribus carens, invalidus; (4) Luxatus. Ex ἐκ, & μέλη, *curæ eſt*, vel μέλος, *carmen*, ſive *membrum*.

Ἐκμηλίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco. Ex ἐκ, & μέλος, *membrum*. Unde

Ἔκμηλος, ου, ὁ ἡ ὄν, invalidus. Heſ.

Ἐκμήλως, *Adv.* cum reſolutione membrorum, ſeu luxatione.

Ἐκμεμύθηϑ, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. ἐκμυθέομαι.

Ἐκμετρέω, ῶ, f. ἐκμετρῶμαι, emetior, dimenſione exquiro, dimetior. Τὴν Κορινθίαν ἐκμετρέμενος χθόνα, Soph. Oed. 805.

Ἐκμετρησις, ἡ, dimenſio.

Ἔκμετρος, ου, ὁ ἡ ὄν, modum excedens. Ex ἐκ, & μέτρον, *menſura*.

Ἐκμέτρως, *Adv.* modum excedendo, immodice.

Ἐκμηκύνω, longum facio, extendo.

Ἐκμηνίω, f. ίσω, excandeſco ira, indignor.

Ἔκμηνος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſex menſium eſt. Ex ἐκ, pro ἕξ, & μὴν, *menſis*.

Ἐκμηνύω, f. ύσω, indico, enuncio.

Ἐκμηρύομαι, f. ύσομαι, evolvo; (2) extraho. Ex ἐκ, & μηρύω, *volvo*.

Ἐκμιαίνομαι, polluor *nominatim*. proſluvio ſeminis. Ex ἐκ, & μιαίνω.

Ἐκμιμέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, imitando exprimo. Σφιγγὸς κελαινὴς χεῖρα ἐκμιμούμενοι, Lyc. 7. Πάντα δὴ τὰ ὑπὸ τῆ ἡδονῆς ποιοῦσιν ἄπερ ὄρνιθες, ἐκμιμούμενοι Ariſt. Av. 1290.

Ἐκμισθος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui merces non datur. Ex ἐκ, & μισθὸς, *merces*. Hinc

Ἐκμισθόω, ῶ, f. ώσω, mercede eloco.

Ἐκμίσθως, *Adv.* ita ut merces non detur.

Ἐκμίσθωσις, εως, ἡ, locatio, quæ fit pacta mercede. Ab ἐκμισθόω.

Ἐκμολέω, ῶ, f. ήσω, exeo, prodeo.

Ἐκμόρξυνμι, vel ἐκμόρξυνμαι, f. ξομαι, exprimo; (2) imprimo; (3) abſtergo. Ex ἐκ, & μόργνυμι, pro ὁμόργνυμι.

Ἐκμορφόω, formam effingo, ſeu exprimo.

Ἐκμυσόω, carmine aliquid, v. c. leges, complector; (2) doceo, ſc. per carmina, proprie.

Ἐκμοχθέω, ῶ, f. ήσω, exantlo labores.

Ἐκμοχλεύω, vectibus evello, vel excutio.

Ἐκμυελίζω, medullam eximo, detraho; (2) *omnino*, detraho, v. c. pinguedinem, confricio. A μυελός.

Ἐκμυζάω, ῶ, f. ήσω, exſugo.

Ἐκμυζέω, ῶ, fut. ήσω, idem. Hinc

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, exſuctio, ipſa ſugendi actio.

Ἐκμυκτηρίζω, f. ίσω, irrideo, ſannis excipio. Ἐξεμυκτήρισεν αὐτὸν, Luc. 16, 14.

Ἐκμυρίζω, f. ίσω, uno hauſtu & ſpiritu ebibo. Ex ἐκ, & μύω, *os ſive labra claudo*.

Ἐκναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpeſco.

Ἐκναυλόω, ῶ, fut. ώσω, cum navi portu exeo.

Ἐκναυδιάω, ῶ, f. ώσω, naulo accepto exporto; (2) e fluctibus me ſolvo. Αἰγεὶς δὴ ἐκ Τίρεναν ἐκναυδιάσεις, Lyc. 726.

Ἐκνευρίζω, fut. ίσω, enervo, nervos incido. Ex ἐκ, & νεῦρον, *nervus*.

Ἐκνευροκαυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui nervoſus cauliculus eſt, nervicaulis. Ex ἐκ, & νεῦρον, & καυλὸς, *caulis*.

Ἐκνεύσαι, *enatare*, a. 1. inf. act. verbi ἐκνέω.

Ἔκνευσις, εως, ἡ, declinatio, quum quis inclinato capite ictum evitat; (2) deflexus ſive diverticulum. Ab

Ἐκνεύω, nutu jubeo; (2) propendeo, evito; (3) diverto, declino. Ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Joan. 5, 13.

Ἐκνέφιος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex ἐκ, & νέφος, *nubes*.

Ἐκνέω, f. ὕσω, enato; (2) expedio me a re aliqua, difficili & perniciosa.

Ἐκνηςεύω, jejuno.

Ἐκνήφω, f. ψω, crapulam edormio. Ἐξέγνωσαν ἀπὸ τοῦ οἴνου, 1 Reg. 25, 37. Ἐκνῆψαι ὕπνος ἀρρώστημα, Sirac. 31, 2. Hinc

Ἔκνηψις, εως, ἡ, exhalatio crapulæ.

Ἐκνήχομαι, f. ήξομαι, enato.

Ἐκνικάω, ῶ, vinco, ſupero; (2) obtineo.

Ἔκνικμα, τὸ, quod quis vincendo obtinuit.

Ἔκνικησις, τὸ, evictio. Ab ἐκνικάω.

Ἔκνιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔκνισε, a κνίζω.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo; (2) expio; (3) abſtergo. Οὐδέποτ' ἐκνίψῃ ζὺ τὰ ἐκεῖ σιπραγμένα ζαυτῷ, Dem.

Ἐκνίσθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. κνίζω.

Ἐκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, lavo nitro, nitro perfrico, nitro perfrictum expurgo. Ex ἐκ, & νίτρον, *nitrum*.

Ἔκνιψις, εως, ἡ, eluſio, abſterſio. Ab ἐκνίπτω.

Ἔκνοια, ας, ἡ, dementia. Ab ἔκνους.

Ἐκνομέω, ἡ, paſtio. Ab ἐκνέμω.

Ἔκνομος, ου, ὁ ἡ ὄν, exlex; (2) inuſitatus, vehemens, inſolens; (3) ſceleſtus, nefandus. Ex ἐκ, & νόμος, *lex*.

Ἐκνομίως, *Adverb.* enormiter, præter modum, magnopere, vehementer.

Ἐκνομος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἐκνόμος.

Ἔκνους, *contr.* ἔκνους, ου, ὁ ἡ ὄν, excors, demens, ſtultus. Ex ἐκ, & νόος, *mens*.

Ἐκνοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo.

Ἐκνοσήσαντε, n. dual. a. 1. part. act. v. ἐκνοσέω.

Ἐκνοσφίζω, f. ίσω, ſeparo ex; (2) alieno; (3) rejicio.

Ἐκξυλόω, ῶ, f. ώσω, ex alia materia in lignum verto, ex tenero & molli lignoſum reddo; & in *Paſſivo* lignum fio, in lignum mutor.

Ἐκοίλανεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. κοιλαίνω.

Ἐκοιμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐκοιμήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. κοιμάω.

Ἐκοίμισα, a. 1. ind. act. verbi κοιμίζω.

Ἐκολάσισα, a. 1. ind. act. v. κολαφίζω.

Ἐκολοβώθω, a. 1. ind. paſſ. v. κολοβόω.

Ἐκόμιζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κομίζω.

Ἐκόμιξαν, *duxerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐκόμισαν.

Ἐκομίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Ἐκόμισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόμισε.

Ἐκόμπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. κομπάζω.

Ἐκόνισεν, *pulvere ſædavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐκόνισε, a verbo κονίζω.

Ἑκοντὶ, *Adv.* ſponte, ultro. Ab ἑκών.

Ἐκόπασα, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω.

Ἐκοπίων, 3. plur imperf. ind. act. *incidebant*.

Ἐκοπάθην, a. 1. ind. paſſ. v. κοπόω.

Ἐκορέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi κορέω.

Ἐκορήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκορέσατο.

Ἐκόρυσσεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. κορύσσω.

Ἐκόσμηθεν, 3. plur. a. 1, ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐκοσμήθησαν, a κοσμέω.

Ἑκοῦσα, *volens*, fem. ab ἑκών, *voluntarius*.

Ἐκουσιάζομαι, f. άσομαι, ſponte & voluntarie aliquid ago, do, &c. Ab ἑκούσιος.

Ἐκουσιασμὸς, ου, ὁ, actio voluntaria, *inpr.* donum tale.

Ἑκούσιος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſpontaneus, voluntarius. Ab ἑκών.

Ἑκουσίως, *Adv.* ſponte, ultro, voluntarie.

Ἔκπαγλα, *Adv.* terribilem & ſtupendum in modum, immaniter, Neutr. plur.

Ἔκπαγλον, *Adv.* idem. Neut. ſing. Ab

Ἔκπαγλος, ου, ὁ ἡ ὄν, terribilis, ſtupendus, admirabilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπαγλόομαι, ῶμαι, admiratione percellor, obſtupeſco, admiror. A præc.

Ἐκπαγλότατα, *terribiliſſima*, nom. pl. n. g. grad. ſuperlat.

Ἐκπαγλότατος, η, ον, efflictim cupiens. Πατέρα μὸ σὸν ἐκπαγλότατος, Eurip. Oreſt. τέμὸν εἶδος ἐκπαγλότατον, Idem Troad.

Ἐκπάγλως, horribiliter, mirifice.

Ἔκπαθος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui nihil paſſus eſt, illæſus, incolumis; (2) immodice adfectus. Ex ἐκ, & πάθος.

Ἐκπαθῶς, *Adv.* cum immodico adfectu.

Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, inſtituo, erudio; (2) ad adultam ætatem perducere. Ἃς δὴ Πρόκλας ἐξεπαίδευε θρασύς, Lyc. 577.

Ἐκπαιφάσειν, more inſanorum excurrere, Hom. Il. 5, 803. Ex ἐκ, & παιφάσσω.

Ἐκπαίω, f. αίσω, cum impetu egredior, perrumpo.

Ἐκπαλαι, *Adv.* jam olim. Ex ἐκ, & πάλαι.

Ἐκπαλαίω, f. αίσω, eluctor; (2) contra leges gymnaſticas ago.

Ἐκπαλλακίδιοι, αι, οἱ, nothi, ſpurii, Heſ. Ex ἐκ, & πάλλαξ, *concubina*.

Ἐκπαντὸς, *Adv.* omnino, prorſus.

Ἐκπαπποῦν, præſ. inf. paſſ. *contr.* pro ἐκπαππόεσθαι, ab

Ἐκπαππόομαι, in pappos abeo vel diſſolvor. A πάππος, *lanugo carduorum*.

Ἐκπαραβόλως, audaciſſime.

Ἐκπαρθενίνω, devirgino.

Ἐκπαρίσημι, prope adpono, aor. 2. adſto. Ἐκπαραστῆναι τινὶ ἐν τῇ γνώμῃ, Dem.

Ἐκπατάγέω, perſono, obtundo aures alicujus clamore.

Ἐκπατάσσω, f. ξω, percello, attonitum reddo. Unde ἐκπεπαταγμένος, perculſus, attonitus.

Ἐκπατέω, ῶ, f. ήσω, extra viam tritam evagor, exſpatior, inambulo. Ex ἐκ, & πάτος, *via*. Unde

Ἐκπάτιος, qui extra ſemitam eſt, Æſchyl. Agam. 49. Ἐκπάτιον, τὸ ἐξω πάτου, Heſych.

Ἐκπάτριον, ου, τὸ, non patrium, diſſimile. Heſ. Ex ἐκ, & πάτριος, *patrius*.

Ἐκπαύω, libero a malo aliquo; (2) eripio.

Ἐκπαχύνω, craſſum reddo.

Ἐκπελασμὸς, ὁ, ſtridor.

Ἐκπέθω, perſuadeo.

Ἐκπειρίζω, f. άσω, tento, experior. Καί ζυ τοσοῦτον πρῶτον ἐκπειράσομαι, percontabor, Ariſt. Eq. 1230.

Ἐκπειράω, ῶ, & ἐκπειρῶμαι, idem.

Ἐκπελεκάω, ῶ, f. ήσω, ſecuri exſcindo.

Ἔκπιλοι, Heſ. ἔξεισι, licet. A πίλος, *ſum*.

Ἐκπέμπω, f. ψω, emitto. Διὰ τ' νυκτὸς ἐξέπεμψεν ὁ Παῦλον, Act. 17, 10. Hinc

Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſſio, legatio.

Ἐκπεπαίνω, prorſus percoquo, ad maturitatem plane perduco.

Ἐκπεπόρνδυκε, perf. ind. act. v. ἐκπορδύω.

Ἐκπεπότασαι, *avolaſti*, 2. ſ. perf. ind. paſſ. *Dor.* pro ἐκπεπότησαι, ab ἐκποτάομαι.

Ἐκπεπραίνω, ad finem perduco.

Ἐκπέρσαι,

Digitized by Google

Ἐκπεράω, ῶ, transeo; (2) trajicio, traduco, transporto. Κέδρῳ φαλαινὰν κλίμακ' ἐκπέρα σοδί, scande, Eur. Ph. 100.

Ἐκπερδικίζω, f. ίσω, decipio, effugio more perdicis. Ex ἐκ, & περδίξ, perdix.

Ἐκπέρθω, f. έρσω, everto, devasto. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, Il. 1, 19.

Ἐκπεριάγω, circumduco.

Ἐκπερίειμι, peragro, lustro. Ex ἐκ, περὶ, & εἰμὶ, eo.

Ἐκπεριέρχομαι, usquequaque circumdo; (2) usquequaque obeo, circumeo; (3) circumvenio, obsideo; (4) graviter constrictum teneo.

Ἐκπερίξις, ὁ, circuitio, percursio. Ab ἐκ, & περίειμι.

Ἐκπεριλαμβάνω, f. λήψομαι, p. εἴλημμαι, undique comprehendo & circumplector.

Ἐκπερισκέω, ῶ, f. ήσω, peragro, lustro.

Ἐκπεριοδεύω, undequaque cingo. *Met.* ap. *Ios.*

Ἐκπερίπλέω, f. εύσω, circumnavigo.

Ἐκπερισπασμός, ὁ, ὁ, plenior conversio militum triplici flexione constans. Ex ἐκ, & περισπασμός.

Ἐκπεριτρέχω, percurro, currendo obeo, s. ab uno ad alterum curro.

Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκπέρθω.

Ἔκπεσε, *excidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέπεσε, a verbo ἐκπίπτω pro ἐκπίτω.

Ἐκπέσαω, excoquo.

Ἐκπεσωσι, 3. pl. a. 1. conjunct. act. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπίταλος, ου, ὁ ἡ ὸν, amplus, passusque in modum foliii. Ex ἐκ, & πέταλον, *folium*.

Ἐκπέταμαι, f. πτήσομαι, evolo.

Ἐκπετάνυμι, vel ἐκπετανύω, f. ἐκπετάζω, extendo. Unde ἐξεπέτασα· ἐκπετάνυμαι. extendor. Unde ἐκπεπλαμμένος, extensus. Ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου ὅλην λαὸν ἀπειθοῦντα, Rom. 10, 21. Hinc

Ἐκπέτασις, ὁ, expansio,

Ἐκπετάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκπετήσιμος, volucris, volatilis. A præc.

Ἐκπέτομαι, volo.

Ἐκπέτω, f. ίψω, excoquo. Ἐξέπιψε τὰ ζωτικὰ *Aret.* Ex ἐκ, & πέττω, pro πέπτω.

Ἐκπέφρασαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἐκφράζω.

Ἐκπεφυυῖαι, perf. part. med. f. g. v. ἐκφύω.

Ἐκπήγνυμι, vel ἐκπήγνύω, f. πήξω, congelo, conglacio.

Ἐκπηδάω, ῶ, exsilio, saltu exeo. Hinc

Ἐκπήδημα, τὸ, saltus, procursio.

Ἐκπήδησις, εως, exitus ejus, qui exsiliit.

Ἐκπηκτικὸς, ὴ, όν, congelandi & conglaciandi vim habens. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπαιδεύω, *filum educet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Att.* pro ἐκπλώσεται. Ab

Ἔκπλοος, ίσω, extrico, Arist. Ran. 587. A πλοῦς.

Ἔκπηξις, εως, ὴ, congelatio, concretio, quæ frigore fit. Ab ἐκπήγνυμι.

Ἐκπηρόω, mutilo.

Ἔκπηχυς, υος, ὁ ἡ ὺ, qui sex cubitorum est. Ex ἐκ pro ἑξ, & πῆχυς, *cubitus*.

Ἔκπίασμα, quasi ab ἐκπιάζω pro.

Ἐκπιέζω, f. έσω, exprimo, premendo expello. Hinc

Ἔκπιεσις, εως, ἡ, expressio; (2) compressio, comprehensio.

Ἔκπίσμα, ατος, τὸ, id quod expressum est, succus seu liquor expressus; (2) fractura calvariæ in multas partes.

Ἐκπιεσμὸς, ῦ, ὁ, expressio; (2) oculi prolapsus extra suam cavitatem.

Ἐκπιεστήριον, ου, τὸ, in quo aliquid exprimimus, prelum, torcular.

Ἐκπιεστὸς, ὴ, όν, expressus; (2) qui exprimi potest.

Ἐκπικράζω, idem quod ἐκπικρόω.

Ἐκπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo, exaspero. Ab

Ἔκπικρος, ου, ὁ ἡ ὸν, vehementer amarus. Hinc

Ἐκπικρόω, ῶ, f. ώσω, peramarum reddo.

Ἐκπιμπλημι, vel ἐκπιμπλάω, f. πλήσω, impleo, compleo.

Ἐκπίνω, ebibo, epoto. Τὸν ὃ λοιδῶν ἐκπιὸν Κώκυτον, Lyc. 163. Τὸμὸν ἐκπιὼν αἰεὶ ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, Soph. El. 787. Ἐπειδὰν ἐκπίνῃς οἶνον νέα λεπαζῶν, Arist. P. 921.

Ἐκπίπτω, excido, decido; (2) expellor, explodor, repudior; (3) erumpo, edor, *ut*, de oraculis; (4) perire, *item* exitum non habere, irritum esse, *de dictis*, &c. (5) *reperitur tamen & de eventu, pro* evenire, incidere; (6) de mutatione rerum in contrarium aut diversum; (7) digredior. Ἐξέπεσεν ἐκ ἁρματος, Arist. Vesp. 1416. Λόγων ματαίων ἕνεκ' ἐκτεσῇ χθονὸς, Eur. Med. 450.

Ἐκπιτίζω, f. ίσω, pitissando exhaurio. Ab ἐκπίνω.

Ἐκπιτνίω, ῶ, excido, decido.

Ἐκπλαγείς, a. 2. part. pass. v. ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγὴς, ῆος, ὁ ἡ ὲς, perterritus, attonitus; (2) terribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλαγῶς, *Adv.* mirabiliter, egregie.

Ἐκπλεθρίζειν, plethrum, s. jugerum cursu metiri. Ab

Ἔκπλεθρος, ου, ὁ ἡ ὸν, plethri, s. jugeri mensuram excedens. Ex ἐκ, & πλέθρον.

Ἐκπλειονάζω, f. άσω, redundo.

Ἔκπλεος, έα, έον, *Attice*, ἔκπλεως, expletus; (2) cumulate expletus; (3) qui sufficit.

Ἔκπλευρος, ου, ὁ ἡ ὸν, sex latera habens. Ex ἓξ pro ἑξ, & πλευρὰ, *latus*.

Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi

Ἐκπλέω, f. εύσω, enavigo, solvo e portu; (2) impetum classe in hostes facio. Οὐ μὴ ποτ' ἐς τὸν Σκύρον ἐκπλεύσῃς ἔχων, Soph. Phil. 380. Ἡμεῖς ὃ ἐξεπλεύσαμεν χθὲς τὰς ἡμέρας ἀπὸ Φιλίππων, Act. 20, 6. Ex ἐκ, & πλέω.

Ἐκπλέως, *Adv.* cumulate, abunde.

Ἐκπληγδὸν, *Adv.* terribiliter. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπλήθω, f. ήσω, expleo. compleo; (2) luo; (3) perfungor. Ὥστε σ' ἐκπλῆσαι χαρᾶς, Eur. Ph. 174.

Ἐκπληκτικὸς, ὴ, όν, terrorem adferens, horribilis. Ab ἐκπλήσσω.

Ἐκπληκτικῶς, *Adv.* cum stupore, cum terrore.

Ἔκπληκτος, ου, ὁ ἡ ὸν, attonitus. Ab eod.

Ἐκπλημμυρέω, ῶ, f. ήσω, æstu inundo, restagno.

Ἔκπληξις, εως, ὴ, perterrefactio, consternatio, mentis abalienatio; (2) sideratio & arborum tabes. Ab eod.

Ἐκπληρόω, ῶ, f. ῶσω, impleo. Ταύτῃ ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρακε τοῖς τεκνοῖς αὐτῶν ἡμῖν, Act. 13, 32. Hinc

Ἐκπλήρωμα, το, supplementum, complementum.

Ἐκπλήρωσις, εως, ὴ, expletio, complementum.

Ἐκπληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui facit jussa, mandata.

Ἐκπλήσειε, 2. sing. præs. imperat. pass. *Ion.* pro ἐκπλήσεισο. Ab

Ἐκπλήσσω, vel ἐκπλήττω, f. ξω, percello, perterrefacio, stupefacio; (2) excutio, opprimo, amoveo; (3) de nidore nares suaviter afficiente, quod *Lat.* tangere; *unde* cupiditate incendo; (4) *in pass.* timeo, terreor. Ἔρωτι θυμὸν ἐκπλαγεῖσ' Ἰάσονος, Eurip. Med. 8. Ἐκπλησσόμενοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου, Act. 13, 12.

Ἐκπλινθόω, f. ώσω, lateres eximo.

Ἔκπλοος, *contr.* ἔκπλους, ου, ὁ, enavigatio, eruptio navium ex portu; (2) impetus classis in hostes. Ab ἐκπλέω.

Ἐκπλύνω, f. υνῶ, eluo. Ἐκπλύναντας τὰ ὁισπόπλια, Arist. Lys. 577. Ἐκπλυθῇ τὸ ἕριον εἰς γάλα, Aristot. Hinc

Ἔκπλυσις, εως, ὴ, ipsa eluendi actio.

Ἔκπλυτος, ου, ὁ ἡ ὸν, vel ἐκπλυτὸς, ὴ, όν, elutus, elotus; (2) colorem non retinens.

Ἐκπλώω, f. άσω, enavigo. Πίτρας Συμπληγάδας ἐξέπλωμεν, Apoll.

Ἐκπνεύματόω, ῶ, f. ώσω, in spiritum verto; (2) flatibus extollo. Ex ἐκ, & πνεῦμα, *spiritus*.

Ἔκπνευσις, εως, ὴ, exspiratio; (2) mors. Ab

Ἐκπνέω, f. εύσω, efflo, exspiro; (2) morior. Ὅταν γενάζαν κἄπρας ἐκπνεύσῃ βίον, Lyc. 807. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνῇ μεγάλῃ, ἐξέπνευσεν, Marc. 15, 37.

Ἔκπνοὴ, ῆς, ἡ, exspiratio, exhalatio. A præc.

Ἐκποδὼν, *Adv.* e medio, e conspectu, *tropice* e vita; (2) *cum gen. vertere licet* procul. Ex ἐκ, & πούς, *pes*.

Ἐκποιέω, ῶ, fut. ήσω, alieno, abalieno; (2) subduco, libero ab aliqua re; (3) emancipo, *item* adoptandum do; (4) sufficio; (5) perficio, consummo; (6) *impers.* suppetit, licet. Ἐκποιῶ με τῷ δικαστηρίῳ, Herodot. Hinc

Ἐκποίησις, εως, ὴ, alienatio; (2) emancipatio; (3) absolutio, perfectio.

Ἐκποίητος, ου, ὁ ἡ ὸν, emancipatus, in adoptionem datus. Ab eod.

Ἐκποικίλλω, f. ιλῶ, vario, varie distinguo.

Ἐκποκίζω, f. ίσω, vello crines, vellus adimo. Ἀλλ' ἐκποκιῶ σε τὰς φοκάδας, Arist. Θεσμ. 574.

Ἐκπολεμέω, ῶ, f. ήσω, debello, expugno. Ex ἐκ, & πόλεμος, *bellum*. Unde

Ἐκπολεμόω, ῶ, ad bellum concito, hostem alicui conciliare, infensum reddere, *in pass.* infensum fieri alicui. Ἐξεπολεμώθησαν, πρὸς τοὺς στρατιώτας, Plut.

Ἐκπολίζω, f. ίσω, urbem exstruo.

Ἐκπολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obsidione ad deditionem cogo, capio. Ἐκπολιορκηθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀπέθανεν, Xen.

Ἐκπολιτίνω, populum ad aliam formam reip., morum traduco.

Ἐκπομπεύω, f. εύσω, me effero; (2) effero, evulgo, pando secreta. Ἐκπομπεύειν τὴν κάλλη, Luc.

Ἐκπομπὴ, ῆς, ἡ, emissio; (2) deductio; (3) excursio; (4) relegatio; (5) repudium. Ab ἐκπέμπω, *emitto*.

Ἐκπονέω, ῶ, f. ήσω, elaboro, excolo, exerceo, conficio; (2) labores perfero. Ἐκπονεῖν ὑψηλὰ τείχη, Aristt. Av. 384.

Ἐκπονηρεύω, f. εύσω, pravum & vitiosum reddo, vitio. Ex ἐκ, & πονηρὸς.

Ἐκποντίζω, f. ίσω, trajicio mare. Ex ἐκ, & πόντος, *mare*.

Ἐκπορεύομαι, fut. εύσομαι, exeo, egredior. Ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, Marc. 11, 19. Hinc

Ἐκπορευσις, εως, ἡ, processio, egressio.

Ἐκπορευτὸς, ὴ, όν, procedens, egrediens.

Ἐκπορευτῶς, *Adv.* per processionem.

Ἐκπορθέω, ῶ, f. ήσω, devasto, diripio. Πᾶσαν ἀκλεῶ ἐξεπόρθησαν δορὶ, Lyc. 1339.

Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, vastator. A præced.

Ἐκπορία, ας, ἡ, quæstus, negotiatio. Ex ἐκ, & πόρος, *transitus*.

Ἐκπορίζω, fut. ίσω, excogito; (2) quæro, comparo; (3) suppedito. Τοῖς διωμόσοις τὸν βίον ἐκπορίζειν, victum suppeditare, Dem. Πάντα γὰρ κινοῦμεν ἄνδρα, κἀκπορίζομεν βίον, Arist. Vesp. 1107.

Ἐκπορνεύω, f. εύσω, effuse scortor. Αἱ ὧν αὐτὰς πόλεις ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, Judæ 7.

Ἐκποτάομαι, ῶμαι, evolo.

Ἐκποτίομαι, ῶμαι, idem. Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτόωνται, Il. 19, 357.

Ἐκποτισμὸς, ῦ, ὁ, siccitas terra.

Ἔκπραξις, εως, ἡ, exactio. Ab

Ἐκπράσσω, vel ἐκπράττω, f. ξω, perficio, exigo. Ἐκπράσσειν χρήματα, μητρῷων φόνων, ulcisci.

Ἐκπραΰνω, f. υνῶ, demulceo, permulceo.

Ἐκπρεμνίζω, exstirpo, radicitus evello.

Ἐκπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, decorus & insignis inter alios, eximius, elegans. Ex ἐκ, & πρέπω, *decorus sum*. Unde

Ἐκπρέπω, decorus sum, inter alios excello.

Ἐκπρεπόντως, decenter, ut decet.

Ἐκπρεπῶς, *Adv.* decore, eximie.

Ἐκπρήθω, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) exsilio. Hinc

Ἔκπρησις, εως, incensio, inflammatio.

Ἔκπρησμος, ὁ, fervor aquæ &c. bullientis s. stridor.

Ἐκπρήξας, a. 1ᵒ part. act. *Ion.* pro ἐκπράξας ab ἐκπράττω.

Ἐκπρίαμαι, eximo; (2) pecunia corrumpo. Τὰς κινδύνους ἐξεπρίαντο, Lysias.

Digitized by Google

Ἐκπρίαδ, præf. inf. med.
Ἐκπρίω, f. ἰσω, ferra exseco, excido.
Ἐκπροθεσμόω, ῶ, f. ὡσω, diem præstitutum excedo, in mora sum. Ab
Ἐκπρόθισμος, υ, ὁ ἡ ὐ, qui præstitutum diem non servat. Ex ἐκ, & προθίσμος.
Ἐκπροθισμως, Adv. post diem præstitutum.
Ἐκπροθυμέομαι, cupio, valde cupio.
Ἐκπρωΐημι, emitto.
Ἐκπροικίζω, f. ἰσω, doto, dote data eloco. Ex ἐκ, & πρῖξ, ικος.
Ἐκπροκαλεόμαι, οῦμαι, evoco, accerso. Ἐκπροκαλισσαμένη μεγάρων θυιαταίνταν. Odyss. 2, 400. Ex ἐκ, πρὸ, & καλέω.
Ἐκπρολείπω, fut. ψω, relinquo, dimitto. Μητέρα δ' ἐκπρολίψῃς, Phocyl.
Ἐκπρολίποις, 2. sing. a. 2. opt. act.
Ἐκπρομολέω, ῶ, f. ἡσω, egredior.
Ἐκπροπίπτω, decido.
Ἐκπροφαίνω, ostendo, præ me fero.
Ἐκπροφέρω, effero, profero.
Ἐκπροφεύγω, effugio.
Ἐκπροχέω, fut. θύσω, effundo. Χλοερὰς ἐκπροχέων πλοκάμους, Epigr.
Ἐκπτερύομαι, in altum evolo; (2) attenuo, ut levitate facile attollar.
Ἐκπτύσασομαι, f. ξομαι, alas pando & quatio, alas expassas concutio; (2) gestio.
Ἐκπτύκτω, f. ξω, expavefacio, exterrefacio. Οἷκαν μ' ὅς τ' ὄρνιν θάμβος τοῖδ' ἐξέπληξας, Eur. Hec. 181.
Ἔκπυστος, ὁ ἡ ὀν, abominandus, repudiandus.
Ἐκπτύω, f. υσω, exspuo; (2) respuo, abhorreo, Ga'. 4, 14.
Ἔκπτωμα, ατος, τὸ, prolapsio; (2) luxatio. Ab ἐκπίπτω. Unde
Ἔκπτωσις, εως, ἡ, elapsio, eruptio; (2) calamitas.
Ἔκπτωτος, υ, ὁ ἡ ὀν, delapsus. Ab eod.
Ἐκπυϊω, ῶ, f. ἡσω, suppuro; (2) ad suppurationem perduco. Ex ἐκ, & πύον. Hinc
Ἐκπύημα, ατος, τὸ, puris collectio.
Ἐκπύησις, εως, ἡ, suppuratio. Ab eod.
Ἐκπυητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens suppurandi seu pus movendi. Ab eod.
Ἐκπυΐσκω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυθάνομαι, f. πύσομαι, audio; (2) scicitor. Σκαιῶς αὐτὸ ἐκπυνθάνῃ, roges, Arist. Plut. 60. Πρὶν ἐκπύσθαι πᾶν τὸ πραγμ', ὅπως ἔχῃ, Arist. Conc. 749. Ἵν' ἐκπυσθῶμεν τόδ' ὅτι πόρσις. Eur. Cyc. 93.
Ἐκπυόω, f. ώσω, idem quod ἐκπυέω.
Ἐκπυρηνίζω, f. ἰσω, enucleo, educo velut nucleum; (2) extraho. Ex ἐκ, & πυρὴν, nucleus.
Ἐκπυρσεῦσαι, incendi, incalescere, ap. Hipp.
Ἔκπυρος, υ, ὁ ἡ ὀν, fervidus, æstuosus, ardens. Ex ἐκ, & πῦρ, ignis. Hinc
Ἐκπυρόω, ῶ, fut. ὡσω, incendo; (2) excandefacio. Αὐτῶν τ' ἐκπυρῶσι σώματα, Eur. 393.
Ἐκπυρσεύω, f. εύσω, igne luceo, ex aliquo loco. Ex ἐκ, & πυρσὸς, fax.
Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio; (2) ardor. Ab ἐκπυρόω.
Ἔκπυος, υ, ὁ ἡ ὀν, exauditus, cognitus. Ab ἐκπυνθάνομαι.
Ἐκπώλων, ονος, ὁ ἡ ὀν, cui barba excrevit, barbatus. Ex ἐκ, & πώλων, barba.
Ἐκπωλίω, ῶ, f. ήσω, vendo.
Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, phiala. Ab ἐκπίνω.
Ἐκπωτάομαι, ῶμαι, evolo.
Ἐκπωτισμὸς, ὁ, siccitas terræ.
Ἐκπλάσθεν, impleti sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Boeot. pro ἐκπλάσθησαν, a κρεμάννυμι.
Ἐκραδίζω, f. ἰσω, virgis expello. Ἐκ τῆς πόλεως ἐκκλινεῖν ἐκραδίζειν τοὺς μοχθηρούς, Arist. Lys. 578. Ab ἐκ, & ῥαδίζω.
Ἔκραγε, perf. ind. med. v. κράζω.
Ἐκραζεν, 3. pl. imperf. ind. act.
Ἔκραγὴ, ῆς, diruptio, effractura. Ab ἐκρήγνυμι, effringo.
Ἐκράμνα, implevi, a. 1. ind. act. v. κρεμάννυμι.
Ἐκρέμων, 1. sing. imperf. ind. act.
Ἐκρέθλω, mixtus sum, 1. sing. a. 2. ind. pass. per Sync. pro ἐκεράσθλω, a κεράννυμι.
Ἐκραίνω, f. ανῶ, spargo ex; (2) dispergendo effundo. Κόμης ἧ λάθρα μυελὸν ἐκραίνῃ μέσον κρατὸς διασπαρίντος, effluit, Soph. Trach. 795. Ex ἐκ, & ῥαίνω.
Ἔκρηξε, aor. 1. ind. act. v. κράζω.
Ἐκρατεῦτο, corroborabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κρατεύω.
Ἐκραύγασεν, vociferatus est, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω.
Ἐκρέματο, pendebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi κρέμαμαι.
Ἐκρέμω, pendebas, 2. sing. imperf. ejusd. Att. & Ion. pro ἐκρέμεσο.
Ἐκρέω, f. θσω, effluo; (2) excido. Ἐξερρύησαν οἱ Θεμιστοκλέες λόγοι τῆς Ἑλλάδος, Plut.
Ἔκρηγμα, ατος, τὸ, abruptum; (2) salebra, locus a torrente in campo excavatus; (3) eruptio aquarum. Ab
Ἐκρήγνυμι, vel ἐκρηγνύω, f. ῥήξω, effringo, crumpo. Καδ' ἡμᾶς δ' ὅπου ἐκρήξῃ μάχη, Soph. Aj. 786. Hinc
Ἔκρηξις, εως, ἡ, diruptio; (2) vociferatio.
Ἐκρήνηα, a. 1. ind. act. v. κρεμάννυμι.
Ἐκριζόω, ῶ, eradico, exstirpo. Ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν Χριστὸν, Matt. 13, 29 ἐκριζωθήσεται, ib. 15, 13.
Ἐκριζώσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.
Ἐκρίζωσις, εως, ἡ, eradicatio, exstirpatio.
Ἐκριτής, ατος, ὁ, eradicator, exstirpator.
Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum, quod ejicitur. Ab ἐκρίπτω.
Ἔκρις, ινος, ὁ ἡ ὀν, cui nasus est prælongus, Aret. Ex ἐκ, & ῥὶς, nasus.
Ἐκρίνατο, interpretatus est, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi κρίνω.
Ἐκρινίζω, f. ίσω, naso suspendo, subsanno. Ex ἐκ, & ῥὶς, nasus.
Ἐκριπίζω, f. ίσω, flando excito; (2) accendo; (3) flando impello; (4) excito. Πνεῦμα κορυσσόν ἄφνω τιὸ παρισκιδυσμβόλω ὕλιν ὧδε τὸν κολμίως ἐξερρίπιζε, Plut.
Ἐκριπτέω, ῶ, projicio, ejicio.
Ἐκρίπτω, f. ψω, projicio; (2) decutio, relego in locum aliquem. Hinc
Ἐκριψις, εως, ἡ, projectio, decussio, ipsa actio projiciendi.
Ἐκρὸὴ, ῆς, ἡ, effluxus. Ab ἐκρέω.
Ἔκρος, contr. ἔκρους, υ, ὁ, idem.
Ἐκρύθλω, a. 1. ind. pass. v. κρύω.
Ἐκρύσω, pepulisti, 2. sing. a. 1. ind. med.
Ἐκροφέω, ῶ, f. ήσω, exsorbeo.
Ἐκρύσλω, 1. sing. a. 2. ind. pass. v. κρύπλω.
Ἔκρυπλον, 1. sing. imperf. ind. act.
Ἔκρυσις, εως, ἡ, effluxus, profluvium. Ab ἐκρύω, effluo.
Ἔκρυφα, occultavi, 1. sing. perf. ind. act. Att. pro κέκρυφα, a κρύπλω.
Ἔκρυψα, abscondi, 1. sing. a. 1. ind. act.
Ἐκρύω, f. ύσω, effluo. Et ἐκρύομαι, eximo, libero. Τλῶ φωτ ἐς Ζαγαῖς κόμας φασγάνων ἐκρύσῃ, Lyc. 190.
Ἐκσαγλωθῶ, e sagena, seu reti explico.
Ἐκσαλεύω, agitando s. concutiendo ejici, cum vi expello.
Ἐκσαρκίζω, f. ίσω, excarnifico, carnem separo. Ex ἐκ, & σάρξ, caro.
Ἐκσαρκόω, ῶ, f. ώσω, carnem excrescere facio, carnem ingenero. Ex iisd. Hinc
Ἔκσάρκαμα, ατος, τὸ, carnis excrescentia.
Ἐκσείω, f. είσω, excutio, quassando emoveo.
Ἐκσημαίνω, f. ανῶ, declaro, aperio.
Ἐκσήπω, f. ψω, penitus putrefacio.
Ἐκσιφωνίζω, f. ίσω, siphone elicio, vel extraho.
Ἐκσκιδζω, f. άσω, ejectos dissipo, ejicio simul & dispergo.
Ἐκσκυβεύομαι, fut. άσομαι, vasa summota aliquunde exporto; (2) exporto.
Ἐκσκορπισμὸς, ῦ, ὁ, dissipatio. Ex ἐκ, & σκορπίζω, dissipo.
Ἐκσμάω, ῶ, f. ήσω, extergo.
Ἐκσοβέω, ῶ, f. ήσω, expello, abigo foras.
Ἐκσπάω, f. άσω, extraho, expello.
Ἐκσπένδω, f. σπείσω, libamina effundo, libo.
Ἐκσπερματίζω, f. ίσω, semen emitto.
Ἐκσπερματόω, ῶ, f. ώσω, ad semen pervenio, semen reddo.
Ἐκσπεύδω, festino, festinando pervenio, tendo.
Ἐκσπογγίζω, f. ίσω, spongia extergo.
Ἐκσπονδυλίζω, cervicem confringo.
Ἔκσπονδος, υ, ὁ ἡ ὀν, excluſus a fœdere vel a societate; (2) fœdifragus; (3) qui nullo fœdere tenetur. Ex ἐκ, & σπονδὴ, fœdus.
Ἐκσφάδιος, υ, ὁ ἡ ὀν, sex studiorum. Ex ἕξ, pro ἕξ, & σφάδιον, stadium.
Ἔκστασις, εως, ἡ, dimotio rei e statu, in quo erat; (2) mentis emotio, ecstasis; (3) abscessus, discessus; (4) mutatio, qua res in aliam naturam degenerat; (5) admiratio, stupor. Ab ἐξίστημι, de statu dejicio.
Ἐκστατικὸς, ἡ, όν, vim rem aliquam e statu suo dimovendi habens; (2) attonitus, mente alienatus, furiosus; (3) dementans; (4) pronus ad iracundiam. Ab eodem.
Ἐκστέλλω, fut. λῶ, emitto, extra mitto; (2) exorno.
Ἐκστέφω, f. ψω, coronam aufero, coronam depono; (2) inanio, evacuor; (3) corona exorno; (4) exorno. Πάντας ἧ βουλὴ οἰκ κατ' Ἀδμήτου δόμους προσῆλθε, κάξεστέψε, Eur. Alc. 168.
Ἐκστηθίζω, f. ίσω, ex pectore loquor; (2) memoriter non e libro aut membrana recito. Ex ἐκ, & στῆθος, pectus.
Ἐκστήσῃ, mirabitur, 3. sing. f. 1. ind. med. Att. & Ion. pro ἐκστήσεται, ab ἐξίστημι.
Ἐκστραγίζω, f. ίσω, excolo, stillatim exhaurio.
Ἐκστρατεία, ας, ἡ, eductio exercitus in expeditionem. Ab ἐκστρατεύω.
Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐκστρατεύω, f. εύσω, exercitum in expeditionem educo, infesto exeo agmine.
Ἐκστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra loco extra.
Ἐκστρέφω, fut. ψω, inverto, immuto. Ἐκστρέψω ὡς τάχιστα τὸν ζαυτῆς τρόπον, Arist. Nub. 88. Ἐκστρέψας τὰς ἁμαξίτους ἐπτέρας κακὸς κακῶς, ibid. 554.
Ἐκσύομαι, aut ἐκσεύομαι, erumpo; unde ἐξέσυντο apud Hom. Il. 7, 1.
Ἐκσυρίζω, ῶ, f. ώσω, aperio & pervium reddo velut fistulam.
Ἐκσυρίζω, sibilo, de serpente.
Ἐκσυρίσσω, vel ἐκσυρίττω, f. ξω, exsibilo, explodo.
Ἐκσφενδονάω, ῶ, f. ήσω, funda ejaculor; (2) fundatoris more ejaculor.
Ἐκσφενδονέω, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκσφραγίζω, fut. ίσω, ad exemplar, signo. Hinc
Ἐκσφώγισμα, ατος, τὸ, effigies expressa.
Ἐκχίζω, f. ίσω, scindo ex, exscindo.
Ἐκσώζω, f. άσω, e periculo servo, libero, tueor. Τύμβος δ' δυτὸν ἐκσώσῃ μόρου Ὀπλοσμίας, Lyc. 613. Πρὸς οἶκον ἧ Σὸν ἐκσωσόν μ' ἄγαν, Soph. Phil. 488. Ἰδοῦσα τάδε τὰ κασιγνήτω, φίλοι, Ὦ ἧ πατρῷον οἶκον ἐξεσασάσθην, id. El. 985.
Ἐκσωρεύω, fut. εύσω, accumulo, acervatim adgero.
Ἔκτα, occidit, 3, sing. a. 2. ind. act. Dor. pro ἔκτε, a verbo κτῆμι.
Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, delegatio. Ab ἐκτάσσω.
Ἔκταγκεν, 3. sing. perf. ind. act. v. κτίνω.
Ἐκτάδιον, Adv. extense, porrectim. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάδιος, ὁ, ἡ, ὁν, extensus, exporrectus; (2) amplus, qui longe lateque patet. Ab eodem.
Ἐκταδὸν, Adv. idem quod ἐκτάδιον.
Ἐκτάδεις, a. 1. part. pass. v. ἐκτείνω.
Ἔκταδεν, occisi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Boeot. pro ἐκτάθησαν, a κτείνω.
Ἐκταῖος, αία, αῖον, sextus; (2) sextanus. Ab ἕκτος, sextus.
Ἔκταμε, occidit, 3. sing. perf. ind. act.
Ἐκτάλαντα, talentis, i. e. magna pecunia fraudo.

Ἔκταμα,

Digitized by Google

Ἔκταμα, ατος, τὸ, extensio, productio, id quod extensum est. Ab ἐκτείνω.
Ἐκταμών, perf. part. pass. v. κτείνω.
Ἐκτάμῃσι, *exciderit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐκτάμῃ, ab ἐκτέμνω.
Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. verbi κτείνω.
Ἐκτάμνω, exseco, excido. Ἰὼς ἐκτάμνειν, Il. 11, 515. ῥίνεν, ib. 3, 62. φρυμνὸν, ib. 12, 149. Ab ἐκτέμνω.
Ἔκταν, *occiderunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἔκτασαν, a verbo κτῆμι.
Ἔκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω.
Ἐκτανθαρύζω, tremo.
Ἐκτανύω, f. ύσω, extendo. Ab ἐκτείνω.
Ἔκτασις, εως, ἡ, ordinatio, institutio aciei. Ab ἐκτάσσω, *ordino*.
Ἐκταπεινόω, ῶ, f. όσω, deprimo, humilem facio.
Ἐκπαρακλικὸς, ἡ, όν, vim turbandi habens, ap. medicos, ventrem.
Ἐκτάραξις, εως, ἡ, perturbatio, ap. medicos, ventris.
Ἐκταράσσω, vel ἐκταράττω, f. ξω, perturbo. Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσι ὑμῶν τὴν πόλιν, Act. 16, 20. Ἐταραχθεὶς πρὸς τὴν πληγὴν φόβου, Luc.
Ἐκταρσίω, ῶ, f. ήσω, extimesco; (2) exterreo.
Ἔκτας, *occidisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἔκτεινας, a κτείνω.
Ἔκτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio; (2) Figura grammatica, qua syllaba brevis producitur. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτάσσω, vel ἐκτάττω, f. ξω, instruo, in ordine pono. Ἐν τοῖς ἁπλοῖς ἐκτεταγμένοι πρὸς μάχην, Philo.
Ἐκτάσω, *possedisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἔκτησω, a κτάομαι.
Ἔκτατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. κτείνω.
Ἔκτατος, η, ον, exporrectus, extensus. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτίατο, *possessa erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκτῶντο, a κτάομαι.
Ἐκτεθῖντα, *expositum*, acc. sing. a. 1. part. pass. verbi ἐκτίθημι.
Ἐκτιθραμμένους, *enutritos*, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτρέφω.
Ἐκτείνας, a. 1. part. act. v. ἐκτείνω.
Ἔκτεινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτείνω.
Ἐκτείνω, f. ενῶ, extendo, protendo; (2) extraho, educo. Ἤδη γὰρ σοὶ νόμιζε ἐκτείνεσθαι χρόνον, Soph. Aj. 1419. Μείζω δ' ἐκτενῶ λόγον, id. Trach. 692.
Ἐκτειχίζω, f. ίσω, muris cingo. Ἆρα θαυμάζεις ὅτι ἄτω τὸ τεῖχος ἐκτετείχισται ταχύ; Arist. Av. 1170.
Ἐκτεκνόω, patio.
Ἐκτελεύομαι, liberos suscipio.
Ἐκτελεόω, ῶ, f. ώσω, perficio, consumo.
Ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v. ἐκτελέω.
Ἐκτελέσασε, *quum complevisset, qui complevit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐκτελέσας.
Ἐκτελθτάσῃ, Dor. pro ἐκτελθτήσῃ, ab ἐκτελθτάω, finio.
Ἐκτελίω, ῶ, f. ήσω, perficio. Ἐκτελεῖν τὴν δίκην, φόνον, γάμον τινι.
Ἐκτελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, perfectus. Ex ἐκ, & τέλος, *finis*.
Ἐκτέμνω, f. τεμῶ, excido, exseco; (2) castro. Ἐγὼ γὰρ ἢ λάρυγ' ἂν ἐκτέμοιμί σου, Arist. Ran. 584.
Ἐκτένεια, ας, ἡ, extensio; (2) explicatio; (3) jugis & adsidua opera; (4) copia, abundantia. Ab ἐκτείνω.
Ἐκτενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, extensus; (2) sedulus, diligens; (3) assiduus, jugis. Ab eod.
Ἐκτενία, ας, ἡ, idem quod ἐκτένεια.
Ἐκτενῶ, 1. sing. f. 1. ind. act. v. ἐκτείνω.
Ἐκτενῶς, *Adv.* vehementer, impense, prolixe. Ab ἐκτενὴς.
Ἐκτετάγμενος, ordinate, ab ἐκτάσσω.
Ἐκτετραμμένος, explicate. Ab ἐκτετραμμένος, quod est *Partic. Pass.* ab ἐκτείνω.
Ἐκτὴς, ους, ὁ, sextarius. Ab ἐκτὸς, *sextus*.
Ἐκτεφρόω, in cineres redigo.
Ἐκτέφρωσις, ἡ, cinefactio.
Ἐκτεχνάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, contechnor, comminiscor. Ex ἐκ, & τέχνη, *ars*.
Ἐκτήκω, fut. ήξω, eliquo, exprimo liquefactum; (2) emacero, extabefacio.
Ἔκτηξις, ἡ, liquefactio, percolatio.
Ἑκτημόριον, ου, τὸ, sextans, sexta pars, sextarius. Ex ἐκτὸς, & μόριον, *particula*.
Ἔκτηνται, 3. pl. perf. ind. pass. v. κτάομαι.
Ἐκτησάτην, 1. sing. a. 1. ind. med.
Ἐκτῆσθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκτῆσθαι.
Ἐκτιθεύω, f. εύσω, enutrio, educo.
Ἐκτίθημι, f. θήσω, expono, ut e navi, e vehiculo; (2) expono infantem; (3) adoptandum do filium; (4) propono, v. c. edictum, præmium, &c. (5) proscribo aliquem vel aliquid; (6) edo in publicum, ut librum; (7) venum expono; (8) *in med.* aliquo transportandum curo, securitatis causa. *Ern.* Ἐκθεῖναι ῥίψοντα, Eur. Ph. 25. Τὸν ὃν σκαπέρα Κηφία, ὃς σ' ἐξέθηκεν, ὀκνολίσιαν οἱ θεοὶ, Arist. Θεσμ. 1065. Ἐκτεθεὶς ὑπὸ μητρὸς εἰς τὴν ὁδὸν, Isocr.
Ἐκτιθλιεύω, f. εύσω, idem quod ἐκτιθεύω.
Ἐκτιθλιῶ, ῶ, f. ήσω, idem.
Ἐκτικὸς, ἡ, όν, in habitu positus; (1) qui hectico febri laborat. Ab ἔχομαι, *habeo*.
Ἐκτικῶς, *Adv.* habitualiter. h. e. firmiter, probe.
Ἐκτίκτω, fut. τέξομαι, partu edo, edo in lucem.
Ἐκτίλλω, evello.
Ἐκτιμάω, ῶ, f. ήσω, æstimo, nimio pretio æstimo; (2) valde honoro; (3) honoris causa nomine aliquo, præsertim honestiori, appello. Hinc
Ἐκτίμησις, ἡ, magni honores.
Ἐκτιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, expers honoris. Ex ἐκ, & τιμὴ, *honor*.
Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, excussio. Ab ἐκτινάσσω.
Ἐκτινύξατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi
Ἐκτινάσσω, f. ξω, excutio. Ἐκτινάξατε τὸ κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, Matt. 10, 14.
Ἐκτινύω, fut. τίσω, exsolvo, luo. Ab ἐκτίνω.
Ἐκτίνω, f. τίσω, idem & ab eod. Ἐκτίειν τὰ ὀφειλόμενα, Plat. Ὅσων κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰὼν, retulisset. Soph. Aj. 304. Ὧν θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χόριν δαίμων, Lyc. 211. Ab eod.
Ἐκτίσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κτίζω.
Ἐκτίσις, εως, ἡ, persolutio. Ab ἐκτίω.
Ἔκτισμα, ατος, τὸ, mulcta. Ab eod.
Ἔκτισσα, 3. sing. perf. ind. pass. v. κτίζω.
Ἐκτίστης, ου, ὁ, qui solvit; (2) exactor; (3) vindex. Ab eod.
Ἐκτιστθεύω, idem quod ἐκτιθεύω.
Ἐκτιτράσκω, f. τρώσω, abortum facio.
Ἐκτίω, luo, punio, solvo, rependo. Ἐνδίκως ἐκτίσῃ σώσιν, Eur. Med. 267.
Ἔκτμημα, ατος, τὸ, frustum sectione extractum, segmentum. Ab ἐκτέμνω, *exseco*.
Ἔκτμησις, εως, ἡ, exsectio; excisio; (2) castratio. Ab eod.
Ἔκτοθεν, *Adv.* extra, ex eo, seorsim. Ab ἐκτὸς.
Ἐκτοθι, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐκτοιχωρυχίω, parietes perfodio furandi causa.
Ἐκτοκίζω, f. ίσω, fœnori do. ap. *Ios.* ad audendum impello, incito. Ex ἐκ, & τόκος, *usura*.
Ἐκτολμάω, f. ήσω, audeo.
Ἐκτολμήτας, *ausus*, a. 1. part. act.
Ἐκτολυπώσας, a. 1. part. act. v.
Ἐκτολυπόω, f. ώσω, perficio.
Ἔκτομὴς, ίος, ὁ, sculptor, excisor, sector. Ab Ἐκτέμνω.
Ἔκτομὴ, ῆς, ἡ, excisio. Ab eod.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exsectus, castratus. Ab eod.
Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, sectrix. Ab eod.
Ἔκτομος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.
Ἔκτονε, 3. sing. perf. ind. med. verbi κτείνω.
Ἔκτονος, ον, abhorrens a tono, f. musico.
Ἐκτοξεύω, f. εύσω, exhaurio, proprie pharetram; (2) emitto telum. Νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, Arist. Plut. 34. Ex ἐκ, & τοξον, *arcus*.
Ἐκτοπίζω, f. ίσω, loco moveo, abigo, relego; (2) peregre abeo. Ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας, Aristot. Ab ἐκτοπος.
Ἐκτόπιος, ου, ὁ ἡ ὁ, peregrinus. Ab eod.
Ἐκτοπισμὸς, οῦ, ὁ, dilcessus, sedis mutatio; (2) luxatio; (3) longinquitas loci. Ab ἐκτοπίζω.
Ἐκτοπιστέον, abigendum.
Ἐκτοπιστέος, α, ον, exterminandus.
Ἐκτοπιστικὸς, ἡ, όν, qui loca mutare solet.
Ἔκτοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, loco suo emotus; (2) inusitatus. Ex ἐκ, & τόπος, *locus*.
Ἐκτόπως, mirum in modum, incredibiliter, nimium, impendio. A præc.
Ἐκτορία, ῶ, f. ήσω, tornando elicio.
Ἕκτος, η, ον, sextus. Ab ἕξ, *sex*.
Ἐκτὸς, *Adv.* extra. Ab ἐκ, vel ἐξ, *ex*.
Ἐκτόσθεν, *Adv.* extra. Ab ἐκτός.
Ἔκτοσε, idem & ab eod.
Ἔκτοτε, *Adv.* ex eo tempore. Ab ἐκ, & τότε, *tunc*.
Ἐκτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragœdia decanto; (3) tragice decanto & exaggero.
Ἐκτράπεζος, ου, ὁ ἡ ὁ, extra mensam constitutus, qui in mensam non infertur. Ex ἐκ, & τράπεζα, *mensa*.
Ἐκτραπελογάστωρ, ορος, ὁ, deformem ventrem habens.
Ἐκτράπελος, ου, ὁ ἡ ὁ, invenustus, fœdus, aversandus. Ex ἐκ, & τρέπω, *decorus sum*.
Ἐκτραπίλως, invenuste, fœde.
Ἐκτραπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. conj. pass. verbi ἐκτρέπομαι, *averſor*.
Ἐκτραχηλίζω, fut. ίσω, excutio & præcipitem do, de equo; (2) collum seu cervicem frango; (3) interficio, nominatim decollo; (4) insperbiam ago, effero, extollo; ἐκτραχηλίζεσθαι, excuti & in collum devolvi; (2) interfici; (3) superbire; (4) deliquium pati. Ὁ ἵππος ἐκτραχηλίζει τὸν μὴ δυναμένης ὀχεῖσθαι, Plut. Ex ἐκ, & τράχηλος, *collum, cervix*.
Ἐκτραχύνω, exaspero, exacerbo.
Ἐκτρέπομαι, diverto, deflecto iter; (2) averſor.
Ἐκτρέπω, f. τρέψω, deflecto. Πρός τι σκίμπτεσθαι ἐκτρέπω, Soph. Ai. 53. Οὕτω ἐκτρέπεται μὲ νῦν ἀπαντᾶν, Dem.
Ἐκτρέφω, fut. θρέψω, enutrio. Ἐκτρέφει νῦ θάλπει αὐτὸν, Ephes. 5, 29. Χ' ὅτις ἐξέθρεψε χώραν τὴνδε τὴν θρασεῖαν ὕτα, Arist. Θεσμ. 529.
Ἐκτρίχω, excurro, raptim proripio. Εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρίχειν χώραν, Aristot.
Ἔκτρησις, εως, ἡ, foramen, perforatio, *Arist.* Ab ex & τιτραω.
Ἐκτριαινόω, ῶ, f. όσω, tridente emoveo.
Ἐκτριβὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, extritio, deletio.
Ἐκτριβήσομαι, *perdar*, f. 2. ind. pass. verbi
Ἐκτρίβω, f. ψω, extero. Κατέχομαι κακὸν κακῶς νιν ἅμοιρον ἐκτρίψαι βίου, exigere, Soph. Oed. Tyr. 256. Σὲ γὰρ ἐκ ἴσ. βροτῶν κάκιον ὄστις ἐκτριβήσεται φωτὶ, peribit, Ibid. 436. Hinc
Ἔκτριμμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid absergimus; (2) mantile, sudarium, &c.
Ἐκτρίψαι, a. 1. infinit. act. verbi ἐκτρίβω.
Ἐκτρίψις, εως, ἡ, extritio, deletio. Ab eod.
Ἔκτροπη, ῆς, ἡ, deflexio, digressio; (2) diverticulum; (3) divortium aquarum, &c. (4) ambages. Ab ἐκτρέπω.
Ἐκτροπίας, ου, ὁ, scilicet οἶνος, vappa.
Ἐκτρόπιον, ου, τὸ, vitium palpebræ eversæ.
Ἔκτροπος, ου, ὁ ἡ ὁ, deflexus; (2) malemoratus; (3) dissentaneus. Ab eod.
Ἔκτροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, educatio. Ab ἐκτρέφω.
Ἐκτροχάζω, f. άσω, excurro, procurro, percurro.
Ἐκτρυγάω, ῶ, f. ήσω, vindemio.
Ἐκτρυπάω, ῶ, fut. ήσω, terebrando egero; (2) terebrando erumpo. Ἀλλ' ἐκτετρύπηκε λαθοῦσα μ' ἐνδοθεν, Arist. Conc. 337. Hinc
Ἔκτρυπημα, ατος, τὸ, terebramentum, ramenta, quæ terebra educit.

Ἐκτυλόω,

Digitized by Google

Ἐκτρυχόω, ῶ, f. ώσω, detero, attero, consumo, exhaurio. Ex ἐκ, & τρυχάω, *tero*.
Ἐκτρύχω, idem. Ex ἐκ, & τρύχω, *tero*.
Ἔκτρωγω, erodo, exedo. Ex ἐκ, & τρώγω, *rodo*.
Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω. Hinc
Ἐκτρωματαῖος, αία, αῖον, abortivus.
Ἔκτρωσις, εως, ἡ, abortus. Ab ἐκτιτρώσκω.
Ἔκτρωσμὸς, ὗ, ὁ, abortio. Ab eod.
Ἔκτυχχάνω, adsequor, vel sum.
Ἔκτυπος, ε, ὁ ἡ ὀ, expressus ex archetypo.
Ἐκτύπόω, ῶ, exprimo, effingo, informo. Hinc
Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies expressa.
Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, expressio, efformatio.
Ἐκτυφλόω, ῶ, f. ώσω, excæco. Hinc
Ἐκτυφλωσις, εως, ἡ, excæcatio.
Ἐκτύφομαι, & ἐκτυφόομαι, ῶμαι, in fumum evanesco. Ex ἐκ, & τύφω, *fumum excito*.
Ἐκυδάσατο, *convitiatus est*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poet.* pro ἐκυδάσατο. A κυδάζω.
Ἐκύκλασα, a. 1. ind. act. v. κυκλόω.
Ἐκυρὰ, οῦς, ἡ, socrus, mariti mater. Ab
ΕΚΤΡΟΣ, ὁ, socer, mariti pater.
Ἔκυρσα, a. 2. ind. act. *Æol.* pro ἔκυρα. A κύρω.
Ἐκυρώθην, a. 1. ind. passf. verbi κυρόω.
Ἔκυψεν, 3. sing. a. 1. ind. cum ν ἐφελκ. v. κύπτω.
Ἐκφαγεῖν, exedere, ἐξέφαγον, ἐκφαγών.
Ἐκφαιδρύνω, nitidum ac tersum reddo.
Ἔκφανὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, manifestus, apertus; (2) splendidus, illustris. Ab
Ἐκφαίνω, f. ανῶ, in lucem edo, profero, evulgo; & (2) ἐκφαίνομαι, in lucem edor; (3) appareo, conspicuus sum. Ὡς τὸ σωθικὸν θεῖ μανίσιον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί, Oed. Tyr. 250.
Ἐκφανίζω, f. ίσω, manifestum reddo, aperio.
Ἔκφανσις, εως, ἡ, patefactio, evulgatio; (2) expressio, ennarratio, significatio.
Ἐκφαντικὸς, ἡ, ὀν, enunciativus, ennarrativus.
Ἐκφαντικῶς, *Adv.* enunciative; (2) expresse, significanter.
Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum interpres. Ab ἐκφαίνω.
Ἐκφαντορικὸς, ἡ, ὀν, idem quod ἐκφαντικός.
Ἔκφαντος, ε, ὁ ἡ ὀ, patefactus, evulgatus.
Ἐκφαντωρ, ορος, ὁ, enarrator, interpres, qui arcanum aliquod patefacit.
Ἐκφανῶς, manifeste, palam. Ab ἐκφανὴς.
Ἔκφασις, εως, ἡ, edictum. Ab ἔκφημι.
Ἐκφατνίσματα, ων, τὰ, præsepium purgamenta, sordes, quæ e præsepibus ejiciuntur, reliquiæ ciborum. Ab ἐκφατνίζω, quod est ab ἐκ, & φάτνη, *præsepe*.
Ἐκφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno. Hinc
Ἐκφαυλισμὸς, ὁ, contemtus.
Ἔκφαυλος, ον, contemtus, fœdus.
Ἐκφεῖμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐκφέρειν.
Ἐκφερεμυθέω, dicta foras elimino, divulgo. Ex ἐκ, φέρω, & μῦθος, *verbum*.
Ἐκφέσομαι, effero, aufero; (2) efferor, rapior.
Ἐκφέρω, effero, exporto; (2) effero mortuum; (3) divulgo, enuntio; (4) publico, v. c. librum publice propono, recito, &c. (5) promo, edo; (6) refero, v. c. ad senatum vel populum; (7) infero, v. c. bellum; (8) uterum fero ad maturitatem fœtus, *Ern.* Ἐκφέρειν δεῖγμα τ φύσεως, Isocr. Πρὸς ὀργὴν ἐκφέρην, Soph. El. 530. Καὶ γάρ τινες ἐκφέρουσι τυτονὶ νικίαν, Arist. Ran. Ran. 171.
Ἐκφεύγω, effugio. Μικρὸν ἐξέφυγε τῶ μὴ καταπατηθῆναι, parum abfuit quin, Xen. Πῶς γὰρ ἂν τέτες δοκῆς ἐκφυγεῖν; Arist. Av. 361. Αὐλητῆρος ἐκπεφυγότα λαρυγκοδόρυς ῥιφὰς, Lyc. 235.
Ἐκφθίω, 2. f. f. 1. ind. med. v. ἐκφθίνω.
Ἐκφημι, eloquor; unde ἔκφατο, ἐκφάτο.
Ἐκφθείρομαι, inauspicato & in perniciem exeo.
Ἐκφθίνω, corrumpo, perdo, interficio.
Ἐκφλαυρίζω, f. ίσω, idem quod ἐκφαυλίζω. Ex ἐκ, & φλαῦρος, *vilis, pravus*.
Ἐκφλεγματῶδης, in phlegma converti.
Ἐκφλέγω, f. ξω, exuro. Αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν, Arist. Pace, 606.
Ἐκφλίδω, idem quod ἐκθλίβω, ap. *Hipp.*
Ἐκφλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, flammam ejaculor.
Ἐκφλυαρίζω, contemno, d. pr. mo.
Ἐκφλύζω, f. ύσω, ebullio, exundo.
Ἐκφλυδάνω, erumpo. Ex ἐκ, & φλύω.
Ἐκφλύω, f. ξω, ebullio; apud Apollon Rhod. ἐκφλύξαι, quasi exæstuare, ex corde æstuanti promere.
Ἐκφοβέω, ῶ, f. ήσω, exterrefacio, exterreo. Hinc ἐκφοβέομαι, extimesco. Ἵνα μὴ δόξω, ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν, 2 Cor. 10, 9. Ab ἐκφοβος. Hinc
Ἐκφόβητρον, ε, τὸ, terriculamentum.
Ἔκφοβημα, τὸ, idem.
Ἐκφόβησις, ἡ terror.
Ἔκφοβος, ε, ὁ ἡ ὀ, exterritus, consternatus. Ex ἐκ, & φόβος, *timor*.
Ἐκφοινίσσω, vel ἐκφοινίττω, f. ξω, rubefacio; (2) cruento.
Ἐκφοιτάω, ῶ, f. ήσω, exeo, egredior, prodeo. Παρὰ τ γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι, Plut. Hinc
Ἐκφοίτησις, εως, ἡ, egressio; (2) divulgatio rei.
Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, elatio; (2) elatio funeris; (3) divulgatio. Ab ἐκφέρω.
Ἐκφορέω, ῶ, f. ήσω, effero, exporto. Ἐκφόρησεν αὐτὸν ἡ πλῆτος ἐκ τ οἰκίας, Luc. Οτὲ μὲν ἐκφορῶ ἃ ζωμὸν ἐκφορήσεις, Arist. Eq. 359. Ab eod. Hinc
Ἐκφόρημα, ατος, τὸ, quod exportatum s. egestum est.
Ἐκφόρησις, εως, ἡ, exportatio, egestio.
Ἐκφόριον, ε, τὸ, terræ proventus, fructus, quem terra edit. *Plur.* τὰ ἐκφόρια.
Ἐκφορος, ε, ὁ ἡ ὀ, exportatitius; (2) divulgatus; (3) percitus.
Ἐκφορτίζομαι, f. ίσομαι, onus abjicio, exonero; (2) excutio velut onus.
Ἐκφοτίζω, f. άσω, eloquor, edisserо, enarro.
Ἐκφρακτικὸς, ἡ, ὀν, cui vis inest expediendi meatus obstructos. Ab ἐκφράσσω.
Ἔκφρασις, εως, ἡ, descriptio, expositio, explicatio. Ab ἐκφράζω.
Ἐκφραστικὸς, ἡ, ὀν, eloquendi facultate præditus. Ab eod.
Ἐκφρέω, vel ἔκφρημι, f. φρήσω, emitto foras; (2) effero.
Ἐκφροντίω, ῶ, f. ήσω, curo; (2) despicio; (3) animo efferor, omninoque impotenter fortunam fero. Ab ἔκφρων.
Ἐκφροντίζω, f. ίσω, excogito; (2) non curo; (3) cogito. Ἐκφροντίζειν τῶν σεαυτῶ πραγμάτων, Aristoph. Ex ἐκ, & φροντὶς.
Ἐκφρόνως, *Adv.* stulte, amenter. Ab
Ἔκφρων, ονος, ὁ ἡ ὀ, qui est extra mentem, delirans, amens. Ex ἐκ, & φρὴν, *mens*.
Ἐκφυὰς, άδος, ἡ, res quæ alii adnata est. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυγάνω, effugio.
Ἔκφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξέφυγε, ab ἐκφεύγω. Unde
Ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, fuga.
Ἔκφυλος, ίος, ὁ ἡ ὀ, naturæ modum excedens, sed ferè in bonam partem. Ex ἐκ, & φυὴ.
Ἐκφυλλοφορέω, ῶ, senatu vel ordine aliquem moveo. Ex ἐκ, & φύλλον, *folium*, quo olim suffragia ferebantur, & φέρω.
Ἐκφυλλοφορία, ας, ἡ, ejectio e tribu, senatu, vel populo. Ex iisd.
Ἔκφυλος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui non est ejusdem tribus; (2) qui nullius est tribus; (3) peregrinus, externus, barbarus, a moribus gentis abhorrens; (4) inusitatus. Ex ἐκ, & φυλὴ, *tribus*.
Ἔκφυμα, ατος, τὸ, papula. Ab ἐκφύω.
Ἐκφυσᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro ἐκφυσάειν. Ab
Ἐκφυσάω, ῶ, exsuffio, vehementer respiro, gravi respiratione laboro; (2) follibus ventilo; (3) excito spiritu. Ἐξεφυσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε, &c. Arist. Pace, 628. Hinc
Ἐκφύσημα, ατος, τὸ, efflatio, exsufflatio; (2) inflatio, morbus; (3) id, quod efflatur.
Ἐκφύσησις, εως, ἡ, efflatio, exsufflatio.
Ἔκφυσις, εως, ἡ, q. d. enascentia, exortus, germinatio; (2) eruptio germinantium post sementem; (3) generatio, procreatio, quæ nata sunt. Ab ἐκφύω.
Ἔκφυσις, εως, idem, *Ern.*
Ἐκφυτεία, translatum alicunde planto.
Ἐκφύω, f. ύσω, & ἔκφυμι, gigno; (2) nascor. Ἐγὼ δ' ἐλεύθερα μὲν ἐξέφυν πατρὸς Soph. Aj. 487. Ἡμᾶς μὲν ὡς δούλης Ζαρᾶς πατὴρ ἀρ' ἐξέφυσεν, ὁ δ' ἐλευθέρας, id. Phil. 987.
Ἐκφωνέω, ῶ, f. ήσω, exclamo; (2) pronuncio, exprimo; (3) nominatim dico. Hinc
Ἐκφώνησις, εως, ἡ, exclamatio; (2) Figura rhetorica; (3) pronunciatio, vocis emissio; (4) diserta alicujus nominatio.
Ἐκφωτίζω, f. ίσω, illumino, illustro.
Ἐκχαλάω, ῶ, f. άσω, demitto, laxando emitto; (2) dejicio.
Ἐκχαλκεύω, fabricor ex ære aut metallo alio.
Ἐκχαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum & salebrosum reddo, torrentibus impetuosis excavo. Ex ἐκ, & χαράδρα.
Ἐκχαυνόω, ῶ, laxiorem reddo, emollio; (2) tumidum reddo, *proprie & tropice. Ern.*
Ἐκχέω, f. εύσω, effundo, exhaurio; (2) *pass.* effundor, absumor, pereo. Κἀκχύθη τὸ πᾶν Σάρισμα, Soph. Phil. 14. Θαύματι ἐκχυθεὶς ἐκχύσα, Lyc. 773.
Ἐκχιλόω, ῶ, f. ώσω, pabulo privo, vasto; unde ἐκκεχιλιωμένος, desolatus.
Ἐκχοΐζω, fut. ίσω, fodio; (2) emundo. Ex ἐκ, & χόος, *humus egero*.
Ἐκχλοιόμαι, & ἐκχλοῦμαι, palleſco, sed ut aliquid viridis vel luridi admistum sit.
Ἐκχολόω, ῶ, f. ώσω, in bilem verto; (2) bile impleo; (3) iratum reddo.
Ἐκχορδόω, e fidibus excito, h. e. fidibus cano.
Ἐκχορεύω, e choro ejicio.
Ἐκχρίμπτομαι, exspuo.
Ἐκχρᾶν, præs. inf. act. pro ἐκχρᾶσθαι.
Ἐκχρηματίζομαι, f. ίσομαι, exigo pecuniam. Ex ἐκ, & χρῆμα, *pecunia*.
Ἐκχρῆσαι, sufficere; ἐξέχρησε, suffecit; ἐκχρήσῃ, ex usu erit. A χρὴ, ut ὀπόχρη.
Ἐκχρησμῳδέω, vaticinor, oraculum reddo.
Ἐκχυδαίτω, g. f. a. 1. partic. passf. v. ἐκχύω.
Ἐκχυλίζω, f. ίσω, succum elicio; (2) in succum redigo.
Ἐκχυμίζω, f. ίσω, exsugo. Ex ἐκ, & χυμὸς.
Ἐκχυμόω, ῶ, a quo ἐκχυμοῦσθαι aliquid dicitur, cum succos & humores extra vasa sua effundit, ut in suggillatione. Hinc
Ἐκχύμωμα, ατος, τὸ, sanguinis sub cutem per grumos effusio, suggillatio.
Ἐκχύμωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἔκχυντο, *effusi erant*, 3. pl. plusq. ind. passf. *Ion.* pro ἐξεκέχυντο. Ab ἐκχύω.
Ἔκχυσις, εως, ἡ, effusio. Ab ἐκχύω.
Ἐκχύτης, ε, ὁ, effusor. Ab eod.
Ἔκχυτος, ε, ὁ ἡ ὀ, effusus. Ab eod.
Ἐκχυτρίζω, f. ίσω, ex olla effundo, vel eximo; (2) effundo. Ex ἐκ, & χύτρος.
Ἐκχύω, effundo, *passf.* amore alicujus rei capior; (2) valde exhilaror, ad lætitiam, risum profundor; (3) frangor, languesco; (4) pereo, frustra consumor, de labore, impensa, *Ern.*
Ἐκχωνεύω, conflo.
Ἐκχωρέω, ῶ, excedo, discedo. Χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, Soph. Hinc
Ἐκχώρησις, ἡ, excessus, discessus.
Ἔκψημα, τὸ, ramentum.
Ἐκψύχω, f. ξω, animam efflo, exspiro; (2) deficio animo.
Ἐκώλυσα, 3. sing. a. 1. ind. act. v. κωλύω.
ΕΚΩΝ, ὖσα, ὸν, voluntarius, qui sponte aliquid facit.
Ἐλάα, ας, ἡ, oliva, fructus oleæ. Ab ἐλαία.
Ἔλαὰν, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐλάειν.
Ἐλάσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤλασον.
Ἔλαύω, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Ἐλάδιον, ε, τὸ, pauxillum olei. Ab ἐλαία.

Ἐλαθε-

Digitized by Google

Ἐλαθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐλαύνω.
Ἔλαθον, *latui*, a. 2. ind. act. verbi λανθάνω.
ΕΛΑΙ'Α, ας, ἡ, oliva, arbor; (2) olea, i. e. fructus olivæ.
Ἐλαίαγνος, ου, ἡ, oleagnus, planta. Ex ἐλαία, & ἄγνος, *vitex*.
Ἐλαιάδεις, άεσσα, άεν, oleosus, oleaceus. Ab ἐλαία.
Ἐλαιαλογία, ῶ, f. ήσω, olivarum fructus colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιέμπορος, ου, ὁ, qui olearum mercaturam exercet. Ex ἐλαία, & ἔμπορος, *mercator*.
Ἐλαΐζω, oleas colo; (2) oleagino colore fum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιήεις, ήεσσα, ήεν, oleosus. Ab eod.
Ἐλαιηρὸς, ρὰ, ρὸν, olearis, olearius. Ab eod.
Ἐλαΐνος, ίη, ον, oleaginus, ex olea arbore. Ab eod.
Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Ἐλαιόβροχος, ου, ὁ ἡ ἦ, oleo tinctus, imbutus. Ex ἐλαία, & βρέχω.
Ἐλαιόδυτος, υ, ὁ ἡ ἦ, oleo imbutus. Ex ἐλαία, & δύω, *imbuo*.
Ἐλαιοδόκος, vel ἐλαιοδόχος, υ, ὁ ἡ ἦ, oleum continens. Ex ἐλαία, & δέχομαι.
Ἐλαιοειδὴς, olivæ vel olei speciem habens.
Ἐλαιοκομία, olearum cultura. A seq.
Ἐλαιοκόμος, υ, ὁ ἡ ἦ, olearum cultor. Ex ἐλαία, & κομέω, *curo*.
Ἐλαιοκορία, ας, ἡ, albarium ex oleo. Ex ἐλαία, & κονία, *albarium*.
Ἐλαιολογία, ῶ, f. ήσω, olivas colligo. Ex ἐλαία, & λέγω.
Ἐλαιολόγος, υ, ὁ ἡ ἦ, qui olivas colligit.
Ἐλαιόμελι, ιτος, τὸ, elæomeli, oleum melleum, quod in Syria alibique ex arborum caudicibus effluit. Ex ἐλαία, & μέλι, *mel*.
Ἔλαιον, υ, τὸ, oleum. Ab ἐλαία.
Ἐλαιοπίτυης, ες, oleo imbutus, sordidus. Ex ἔλαιον, & πίτυς.
Ἐλαιοποιΐα, ας, ἡ, olivatio. Ex ἐλαία, & ποιέω.
Ἐλαιοπωλεῖον, υ, τὸ, locus, ubi venditur oleum. Ex ἔλαιον, & πωλέω, *vendo*.
Ἐλαιοπώλης υ, ὁ, venditor olei. Ex iisd.
Ἐλαιοπώλιον, υ, τὸ, idem quod ἐλαιοπωλεῖον.
Ἐλαιοτρεχεῖον, υ, τὸ, trapetum, locus, ubi olivæ teruntur, & oleum exprimitur. Ex ἔλαιον, & τρέχω, *tero*.
Ἐλαιότρυγον, υ, τὸ, olei fæx, murca. Ex ἔλαιον, & τρύξ, *fæx*.
Ἐλαιουργεῖον, υ, τὸ, locus, ubi oleum conficitur. Ex ἔλαιον, & ἔργον, *opus*.
Ἐλαιουργία, ας, ἡ, olei confectio. Ex iisd.
Ἐλαιοφόρον, υ, τὸ, vas olearium. Ex ἔλαιον, & φέρω, *fero*.
Ἐλαιοφόρος, υ, ὁ ἡ ἦ, ferens oleas, olivifer.
Ἐλαιοφυὴς, ής, ὁ ἡ ἦ, oleis confitus, in quo oleæ enatæ sunt. Ex ἐλαία, & φύω.
Ἐλαιοφυλλοφάγος, ὁ ἡ ἦ, olivæ folia edens.
Ἐλαιόφυτος, υ, ὁ ἡ ἦ, idem quod ἐλαιοφυὴς.
Ἐλαιοχρισία, ας, ἡ, olei unctio. Ex ἔλαιον, & χρίω, *ungo*.
Ἐλαιόω, ῶ, f. ώσω, olivo, olivas colligo; (2) oleo pungo. Ab ἐλαία.
Ἐλαῖς, ίδος, ἡ, oliva, olea arbor. Ab eod.
Ἐλαϊστὴς, οῦ, ὁ, qui oleas colligit. Ab eod.
Ἐλαίω, *olei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐλαίου.
Ἐλαιώδης, ους, ὁ ἡ ἦ, oleosus; (2) pinguis.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab eod.
Ἐλαιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui olivas colligit, qui olivat. Ab ἐλαιόω.
Ἐλαιωτὸς, ὴ, όν, oleo perunctus, seu imbutus. Ab eod.
Ἔλακον, a. 2. ind. act. v. λήκω.
Ἔλελυν, pro ἐλάλουν. A λαλέω, *loquor*.
Ἔλασε, *agitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε. Ab ἐλαύνω.
Ἐλαυδρὸν, ου, viros capiens.
Ἐλαυρὰς, ὁ, nomen avis, ap. *Arist.*
Ἐλάσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act.
Ἔλασαν, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐλάσασκε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤλασε.
Ἐλάσσαι, a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐλάσαιμι.
Ἐλατεία, expeditionem adfecto & apparo. Ab ἐλαύνω, *agito*. Unde

Ἐλασία, ας, ἡ, equitatio; (2) curfio; (3) expeditio militaris.
Ἐλασίβροντος, υ, ὁ ἡ ἦ, a tonitru agitatus, impetu quodam agitatus, qualis eft tonitrus. Ex ἐλαύνω, & βροντὴ, *tonitru*.
Ἐλάσιππος, ον, qui equis vehitur, eques. Ab ἐλαύνω, & ἵππος.
Ἔλασις, ιος, ἡ, agitatio equorum, feu curfus, aurigatio, equitatio; (2) expeditio; (3) remigatio; (4) expulfio, abactio. Ab ἐλαύνω. Unde
Ἔλασμα, ατος, τὸ, lamina metalli.
Ἔλασμὸς, οῦ, ὁ, idem & 2b eod.
Ἐλασσάμψυχος, *qui impulit*, a. 1. part. med. *Poët.* pro ἐλασάμψυχος, a verbo ἐλάω,
Ἔλασσε, 3. f. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἤλασε.
Ἔλασσον, *Adv.* minus.
Ἐλασσόνως, idem.
Ἐλασσόω, vel ἐλαττόω, ῶ, diminuo. Ἐλασσοῦμαι τ' τιμῆς, Thuc. Ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσω, *minorem*, acc. f. *Att.* & *Ion.* pro ἐλάσσονα, ab ἐλάσσων.
Ἐλάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, deterior conditio. Ab ἐλασσόω.
Ἐλάσσων, vel ἐλάττων, ονος, ὁ ἡ ἦ, minor; (2) deterior; (3) inferior; (4) paucior. *Comparativus*, ab ἐλαχύς.
Ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, impulfor, agitator. Ab ἐλαύνω. Hinc
Ἐλαστρία, ῶ, f. ήσω, agito, impello.
Ἐλάσω, f. 1. ind. act. v. ἐλαυνω, pro ἐλάω.
Ἐλατειρα, ας, ἡ, expultrix. Ab ἐλαύνω.
ΕΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, abies.
Ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, agitator, auriga; (2) placentæ genus. Ab ἐλαύνω.
Ἐλάτης, ου, ὁ, agitator; (2) curfor.
Ἐλατήριον, υ, τὸ, quicquid deorfum ventrem purgat; (2) fuccus cucumeris agreftis; (3) cucumer. Ab eod.
Ἐλατικὸς, ὴ, όν, impellendi, incitandi vim habens.
Ἐλατίνη, ης, ἡ, herba quædam. Ab ἐλάτη.
Ἐλάτινος, ίνη, ινον, abiegnus. Ab eod.
Ἐλατόμησα, a. 1. ind. act. v. λατομέω.
Ἐλατὸς, ἡ, όν, ductilis, ut lamina metalli. Ab ἐλαύνω.
Ἐλάττον, *Adv.* minus, parum. ἐλάττον ἔχειν, vinci, inferiorem effe, injuria affici, inultum abire. Ab ἐλάσσων.
Ἐλαττονάκις, *Adv.* minus rarius. Ab eod.
Ἐλαττονέω, ῶ, minus habeo. Ab eod.
Ἐλαττόνως, *Adv.* minus. Ab ἐλαττον.
Ἐλάττων, idem quod ἐλάσσων.
Ἐλαττόω, idem quod ἐλασσόω. Hinc
Ἐλάττωσις, ως, ἡ, diminutio.
Ἐλαττωτικὸς, ὴ, όν, diminutiens, diminuendi vim habens.
Ἐλαυνέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐλαύνειν.
Ἐλαύνοι, *impellat*, 3. fing. opt. verbi ejufd.
ΕΛΑΤ'ΝΩ, f. ἐλάσω, p. ἐλήλακα, agito, impello; (2) ftimulo, incito; (3) exerceo, exagito; (4) fatigo; (5) vexo, infector; (6) perfequor judicio, accufo; (7) verbero; (8) excutio; (9) excito, cito, moveo; (10) abigo, expello; (11) duco, ductile opus facio; (12) traduco, transfigo; (13) promoveo, progredior, evado, pervenio; (14) equito; (15) vulnero. Κείνός τε λυπῇ πᾶς ἐλήλακε καπῇ, Soph. Ajac. 275. Κρίαν μ' ἐλαύνῃ φυγάδα τῆσδ' ἔξω χθονὸς, Eur. Med. 706. Ἐπ' Ἰνδὸς στρατὸν ἤλασε, fuscepit, Luc. Ὑπὸ τ Σωσίστως τὸν ἱρὸν ἐλαυνόμενος, Herodian.
Ἐλάφειος, υ, ὁ ἡ ἦ, cervinus. Ab ἔλαφος.
Ἐλαφηβολία, ας, ἡ, fervorum jaculatio, feu venatio. Ab ἐλαφηβόλος.
Ἐλαφηβόλια, ων, τὰ, feftum in honorem Dianæ venatricis. Ab eod.
Ἐλαφηβολιών, ῶνος, ὁ, menfis Februarius, ita a figendis cervis dictus. Ab eod.
Ἐλαφηβόλος, υ, ὁ ἡ ἦ, qui fervos jaculis figit, venator cervorum; (2) venator quivis. Ex ἔλαφος, & βάλλω, *jacio*.
Ἐλαφίνης, υ, ὁ, hinnulus cervinus. Ab ἐλαφός.
Ἐλάφιον, υ, τὸ, cornu, vel caro cervi.
Ἐλαφοβόσκιον, υ, τὸ, Elaphaboícon, herba quædam valens contra morfus ferpentum. Ex ἔλαφος, & βόσκω, *pafco, alo*.
Ἐλάφοιο, *cervi*, gen. fing. *Ion.* pro ἐλάφου.
Ἐλαφοκλόνος, υ, ὁ ἡ ἦ, cervos occidens Ex ἔλαφος, & κλείνω, *occido*.
ΕΛΑΦΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, cervus, vel cerva; (2) placentæ genus.
Ἐλαφοσκόροδον, υ, τὸ, allium cervinum. Ex ἔλ. & Σκόροδον, *Angl.* Wild Parſnip.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas; (2) paucitas.
Ἐλαφρίζω, f. ίσω, levo, elevo, allevo.
Ἐλαφρόπους, celer.
ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, όν, levis & celer, velox; (2) levis, non gravis; (3) levis, non moleftus, non difficilis.
Ἐλαφροτης, ὴ, levitas, celeritas.
Ἐλαφρύνω, f. υνῶ, allevo. Ab ἐλαφρός.
Ἐλαφρῶς, *Adv.* leviter, celeriter.
Ἔλαχεν, 3. f. a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἔλαχήνε, 3. f. a. 1. ind. act. v. λαχαίνω.
Ἐλάχιστα, *Adv.* minime. Ab ἐλάχιστος.
Ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, minimus, pauciffimus, breviffimus. Ab ἐλαχύς.
Ἐλαχιστότερος, ίρα, ερον, minimo minor. Comp. a Superl. ἐλάχιστος.
Ἔλαχον, a. 2. ind. act. v. λαγχάνω.
Ἐλαχυπήβυξ, γος, ὁ ἡ ἦ, breves alas habens.
ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, υ, parvus, exiguus; Comp. ἐλάσσων, Superl. ἐλάχιστος.
Ἐλάω, abigo, ejicio. Τόνδε παῖδας γῆς ἐλᾶν Κορινθίας μέλλω Κρέων, Eur. Med. 70.
Ἐλαὼν, ῶνος, ὁ, olivetum. Ab ἐλαία.
Ἐλδιαι, 2. f. pr. ind. med. *Ion.* pro ἔλδῃ. Ab
ΕΛΔΟΜΑΙ, *Poet.* cupio, defidero, appeto.
Ἔλδωρ, ορος, τὸ, defiderium, cupido. Ab ἔλδομαι.
Ἔλε, *interfecit*, 3. fing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἕλε, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.
Ἐλεάζαρ, ὁ, Eleazar, Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *Dei auxilium*.
Ἐλεαίρω, miſereor. Ab ἔλεος, *miſericordia*.
Ἐλεακείμ, Eleachim, Nomen viri Hebr. ἀκλιτον, *Deus reſtituet*.
ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, nomen avis.
Ἐλεγεία, ας, ἡ, idem quod
Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, carmen elegiacum.
Ἐλεγειοποιὸς, οῦ, ὁ, fcriptor elegiarum. Ex ἐλεγεῖον, & ποιέω, *facio*.
Ἐλεγεῖος, εία, εῖον, ad mœftitiam factus. Ab ἔλεγος.
ΕΛΕΓΙ'ΝΟΙ, ων, οἱ, pifces gregales, elegini.
Ἐλεγκτικὸς, ὴ, όν, reprehenſorius. Ab ἐλέγχω.
Ἐλεγκτὸς, ὴ, όν, reprehenſibilis. Ab eod.
Ἔλεγμὸς, οῦ, ὁ, reprehenſio, redargutio.
Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imp. act. v. ἐλέγχω.
Ἔλεγξις, ως, ἡ, idem quod ἔλεγμὸς.
ΕΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, vox lugubris; (2) carmen elegiacum, quo lamentatio continetur.
Ἐλεγχείη, ης, ἡ, increpatio, probrum.
Ἐλεγχὴς, ές, ὁ ἡ ἦ, vituperabilis.
Ἐλεγχθῇ, 3. f. a. 1. conj. paſſ. v. ἐλέγχω.
Ἐλεγχίγαμος, ον, fidem aut perfidiam conjugis oftendens.
Ἔλεγχος, ους, τὸ, probium, dedecus.
Ἔλεγχος, υ, ὁ, elenchus, argumentum, indicium, fignum; (2) criminatio; (3) accufatio. Νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν experientia doctus, Soph. Phil. 97. Ab
ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentis demonſtro; (2) refuto; (3) redarguo, reprehendo; (4) convinco; (5) reprimo, coërceo; (6) adſpernor; (7) ſciſcitor, percontor; (8) quæſtionem de aliquo habeo. Μὴ' ἐλέγχε σχοίνου λόγους, interroga, Soph. El. 1369. Ἀμυχανῶ ἔγωγ' ὅτου τὸ ζῆν πάθημ' ἐλέγχω σφῶτον, ἢ κτῆσις σίνει, id. Phil. 336.
ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, cledona, ſpecies polypi.
Ἐλέειν, *capere*, a. 2. inf. act. *Poet.* pro ἑλεῖν, a verbo αἱρέω pro ἕλω.
Ἐλεεινολογίω, ῶ, f. ήσω, miſerabiliter loquor, mife-

Digitized by Google

miseral ilem vocem edo. Ex ἐλεεινὸς, & λέγω, *cico*. Unde

'Ελεεινολογία, ας, ἡ, oratio miserabilis.

'Ελεεινὸς, ἡ, ὸν, miserabilis. Ab ἔλεος.

'Ελεεινῶς, *Adv.* miseraliliter. Ab ἐλεεινός.

'Ελεέω, ῶ, f. ήσω, misereor; & *in Pass.* misericordiam consequor. Οὐδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον ἄλαστον ἐν κάθηλον ἕλκειν ἡμίφορα; Aristoph. Lys. 882. 'Ελέησον αὐτὸν τῷ ὀπὶ, id. Pace, 339. Ab ἔλεος.

'Ελεηθήσομαι, 3. pl. f. 1. ind. pass.

'Ελεηθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. pass.

'Ελεήμοσυνος, ἡ, ὸν misericors, benignus.

'Ελεημόνως, misericorditer. Ab ἐλεήμων.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia; (2) stips erogata pauperibus, eleemosyna; (3) omne beneficium, quo calamitosos prosequimur. Ab eod.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, misericors. Ab ἔλεος.

'Ελέησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐλεέω.

'Ελέησον, 2. sing. a. 1. imper. act.

'Ελεητικὸς, ἡ, ὸν, ad misericordiam propensus, misericors. Ab ἐλεέω.

'Ελεητὸς, ὴ, ὸν, commiseratio. Ab eod.

'Ελεῖν, *interficere*, a. 2. inf. act. v. αἱρέω.

'Ελειβάτης, ου, ὁ, qui per paludes graditur. Ex ἕλος, *palus*, & βαίνω, *eo*.

'Ελειογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, in paludstribus locis natus. Ex ἕλος, & γίνομαι, *nascor*.

'Ελειονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἐλειόνομος, in paludibus degens, palustris. Ab ἕλος, & νέμω, *colo, habito*.

'Ελειος, ου, ὁ ἡ ἡ, palustris, in paludibus nascens, vel degens. Ab ἕλος.

'Ελειὸς, οῦ, ὁ, glis; (2) sciurus; (3) species accipitris. Ab eod.

'Ελειοσίλινον, apium palustre. A Σέλινον, *apium*. Vid. ἐλεοσέλινον. *Angl.* Smallage

'Ελεσέτροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, in paludibus altos, crescens. Ex ἕλος, & τρέφω, *nutrio*.

'Ελεόχρυσος, ου, ὁ, aurelia, flos agrestis aurei coloris. Ex ἕλειος, & χρυσὸς.

'Ελείφθην, *reliqui*, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐλείφθη, a λείπω.

'Ελεχῶ, *concubuerat*, 3. sing. perf. ind. pass. *Poet.* pro ἐλέλεκτο. A λέγομαι.

'ΕΛΕΛΕΤ, acclamatio bellica, eleleu!

'Ελελήθει, *obliius erat*, 3. sing. pluſq. ind. act. *Poet.* pro ἐλελήθη, a verbo λανθάνω.

'Ελέλιζε, *torquebat*, sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἠλέλιζε. Ab

'Ελελίζω, f. ίσω, eleleu, s. alala clamo; & ἐλελίζομαι, defleo cum acclamatione τῦ ἐλελεῦ; (2) torqueor. Τὸν ἐμὲν κ' ἐὸν πολίδακρυν Ἴτυν ἐλελιζομένᾳ δι ἰδῖς μέλεσι, Arist. Av. 220. Ab ἐλελεῦ.

'Ελέλιχτο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. ἑλίσσω.

'Ελελίξαις, *qui convolvit*, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐλελίξας, a verbo ἐλελίζω.

'Ελέλιξεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.

'Ελελισφακίνας, ε, ὁ, sc. οἶνος, vinum salvia conditum. Ab

'Ελελίσφακον, ου, τὸ, vel ἐλελίσφακος, ου, ὁ, salvia obversa & implicata manu, salvia semina. A Σφάκος, *salvia*. *Angl.* Sage.

'Ελελίττω, fut. ξω, rapido volumine torqueo, convolvo, vel circumago, concutio & tremefacio. Ab ἑλίττω, *volvo*.

'Ελελιχθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐλελίχθησαν. Ab ἐλελίζω.

'Ελελίχθημα, ατος, τὸ, rapidus motus & concussio. Ab ἐλελίττω.

'Ελελίχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui terram rapido motu concutit. Ex ἐλελίττω, & χθών.

'Ελελόγχη, 3. s. pluſq. ind. med. v. λαγχάνω.

'Ελελοίπεσαν, *omiserunt*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐλελοίπεισαν, a λείπω.

'Ελεν, *invasit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro εἷλεν, a verbo αἱρέω, pro ἕλω.

'ΕΛΕΝΗ, ης, ἡ, Helena; (2) vas quoddam.

'Ελενηφόρια, τὰ, festum quoddam, dictum ἀπὸ τῆ ἑλένης, a vase, in quo mysteria portabantur.

'Ελένια, τὰ, festum apud Lacedæmonios, in honorem Helenæ.

'Ελένιον, ου, τὸ, herba quædam, quæ e lacrymis Helenæ enata fingitur, Ph. inula. Ab 'Ελένη, *Angl.* Elecampane.

'Ελέξατο, *dormivit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λέχομαι, *dormio*.

'Ελεοδύτης, ου, ὁ, mensæ coquinariæ minister. Ex ἐλεῖος, & δύω.

'Ελεόθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ. genitus seu nutritus in paludibus. Ex ἕλος, & τρέφω, *alo*.

'Ελεοῖσιν, *mensis*, dat. plur. *Ion.* pro ἐλεοῖς.

'Ελεὶν, *Adv.* misere, *per Synecp.* Ab ἐλεεινός.

'Ελεὸν, οῦ, τὸ, sive

'ΕΛΕΟΣ, ους, ὁ, mensa coquinaria; (2) avis quædam.

'ΕΛΕΟΣ, ους, ὁ, vel ους, ους, τὸ, misericordia, commiseratio.

'Ελεοσέλινον, ου, τὸ, apium palustre, heleoselinum. Ex ἕλος, & Σέλινον, *apium*.

'Ελέπισα, a. 1. ind. act. λεπίζω.

'Ελέπολις, εως, ἡ, sc. μηχανὴ, machina obsidionalis, machina, qua urbes capiuntur. Ex ἑλεῖν, *capere*, & πόλις, *urbs*.

Ελέπτολις, idem.

'Ελέσθαι, a. 2. inf. med. v. αἱρέω.

'Ελέσθαι, *sumite*, 2. pl. a. 2. imper. med.

'Ελέπλω, 3. dual. a. 2. ind. med.

'Ελετὸς, ὴ, ὸν, prensabilis, apud Homerum, Il. 9, 409. Ab ἑλεῖν, *prehendere*.

'Ελθε, *elge*, 2. sing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro ἐλοῦ. Ab αἱρέω.

'Ελθεθσίη, ἡ, libertas. Ab ἐλεύθερος.

'Ελεθθέρια, ων, τὰ, libertatis solennia.

'Ελεθθεριάζω, f. άσω, libere vagor, ut servus fugitivus; (2) libertatem usurpo, libere ago. Ab ἐλεύθερος. Hinc

'Ελεθθεριαστικὸς, ἡ, ὸν, qui libertatem amat, qui libere agere amat.

'Ελεθθερικὸς, ἡ, ὸν, liber. Ab ἐλεύθερος.

'Ελεθθέρος, α, ὁ ἡ ἡ, liberali ingenio præditus, ingenuus; (2) liberalis, libero homine dignus; (3) servator, liberator, epitheton Jovis.

'Ελεθθερότης, ητος, ἡ, ingenuitas; (2) liberalitas; (3) beneficium a sincero animo profectum. Ab ἐλεύθερος.

'Ελεθθέρως, *Adv.* liberaliter, ingenue.

'Ελεθθεροπαὶς, αιδος, ὁ ἡ ἡ cui filii sunt liberi & qui ipse etiam inde liber est.

'Ελεθθεροπράσιον, ου, τὸ, liberi hominis venditio, unde ἐλεθθεροπρασίᾳ δίκη, plagii crimen. Ab ἐλεύθερος, & πιπράσκω, *vendo*.

'Ελεθθεροπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, liberum hominem decens, liberalis. Ex ἐλεύθερος, & πρέπω, *convenio*.

'Ελεθθεροπρεπῶς, liberaliter, hominem liberum & ingenuum decet.

'ΕΛΕΤΘΕΡΟΣ, έρα, ερον, vel ος, ὁ ἡ ἡ, qui vadit quo vult; (2) liber, non servus; (3) liber, immunis, liberatus; (4) liberalis, ingenuus, generosus.

'Ελευθεροστομέω, ῶ, f. ήσω, libere loquor.

'Ελευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi. Ab

'Ελευθεροστόμος, ου, ὁ ἡ ἡ qui est ore libero, qui loquitur libere quæcumque in buccam veniunt. Ex ἐλεύθερος, & στόμα.

'Ελευθερώσαντας, *liberantes*, acc. plur. part. præs. act. *contr.* pro ἐλευθεροῦντας. Ab

'Ελευθερόω, ῶ, f. ώσω, libero, manumitto; (2) in libertatem vendico. 'Ελευθερῶν τινα ἀπὸ αἰτίας, τῦ πόνυ. 'Απὸ βαρβάρων ἐλευθέρους τῷ πόλιν, Plat. Ab ἐλεύθερος.

'Ελευθερωθήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. pass.

'Ελευθέρως, *Adv.* libere, ut liberum & ingenuum hominem decet. Ab ἐλεύθερος.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. Ab ἐλευθερόω.

'Ελευθωτὴς, οῦ, ὁ, liberator. Ab eod.

'Ελθεῖν, venio. Inusit. pro ἔρχομαι. Unde usitata, ἐλεύσομαι, ἐλήλυθα, ἦλθον. Hinc

'Ελευθὼ, ὁός, *contr.* οῦς, ἡ, Lucina, quod invocetur, ut partus veniat in lucem.

'Ελευσις, εως, ἡ, adventus; (2) itio.

'Ελεύσομαι, f. 1. ind. med. ἔρχομαι.

'Ελευσίον, eundum est. Ab eod.

'ΕΛΕΦΑΙΡΩ, decipio, noceo, lædo. 'Ελεφαίρετο φῶτ' ἀνθρώπων, Hes. Θ. 330.

'Ελεφαντάγωγὸς, ῦ, ὁ, qui elepantem agit, vel ducit. Ex ἐλέφας, & ἄγω, *ago*.

'Ελεφαντάρχης, υ, ὁ, dux eorum, qui pugnant ex elephantis, elephantorum præfectus. Ex ἐλέφας, & ἄρχω. Hinc

'Ελεφαντάρχια, ας, ἡ, præfectura elephantorum.

'Ελεφάντειος, α, ὁ ἡ ἡ, elephantinus.

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, elephantiasis, morbus lepræ similis.

'Ελεφαντιασμὸς, ῦ, ὁ, idem. Ab

'Ελεφαντιάω, ῶ, elephantiasi laboro.

'Ελεφάντινος, η, ον, eburnus.

'Ελεφαντιστὴς, ῦ, ὁ, elephantorum magister, elephantorum domitor & rector.

'Ελεφαντόδετος, η, ὁ ἡ ἡ, ebore revinctus. Ex ἐλέφας, & δέω, *vincio*.

'Ελεφαντοκόλλητος, ον, ex ebore compositus, s. ebore ornatus, eburneis figillis.

'Ελεφαντόκρανος, η, ὁ ἡ ἡ, eburneum capulum habens. Ex ἐλέφας, & κάρη.

'Ελεφαντόμαχος, υ, ὁ ἡ ἡ, cum elephanto pugnans, elephantis infestus. Ex ἐλέφας, & μάχομαι, *pugno*.

'Ελεφαντόπες, οδος, ὁ ἡ ἡ, eburneos pedes habens. Ex ἐλέφας, & πῦς, *pes*.

'Ελεφαντοφάγος, ὁ ἡ ἡ, elephanti carnem comedens.

'Ελεφαντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, elephantinus.

'ΕΛΕΦΑΣ, αντος, ὁ, elephas, elephantus; (2) ebur; (3) elephantiasis, morbus; (4) poculi genus.

'Ελέχθεν, a. 1. ind. pass. verbi λέγω.

'Ελεψῆ, 3. sing. a. 1. ind. act. v. λέπω.

'ΕΛΗ, ης, ἡ, calor, ex sole prodiens, calor solaris; (2) splendor solis.

'Ελησα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro εἵλησα. A λάω.

'Ελήῃς, *ceperis*, 2. sing. a. 2. conjunct. act. *Ion.* pro ἕλῃ, a verbo αἱρέω.

'Ελήθετο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο, a λανθάνω.

'Ελήλακα, perf. ind. act. *Att.* pro ἐλακα, a verbo ἐλαύνω.

'Εληλακότες, perf. part. act. *Att.* pro ἐλακότες.

'Ελήλαμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἐλαμαι.

'Ελησμένος, perf. part. pass. *Att.* pro ἐλαμμένος.

'Ελήλαται, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἐλαται.

'Ελήλεγκται, *rodargutus est*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ἐλεγκται. Ab ἐλέγχω.

'Ελήλεγμαι, *convictus sum*, perf. ind. pass.

'Εληλίδαται, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἠλασμένοι εἰσὶ. Ab ἐλαύνω.

'Ελήλυθώς, *qui venit*, perf. part. med. *Att.* & *Æol.* pro ἐληυθὼς. Ab ἔρχομαι.

'Ελήλυθα, p. ind. med. *Att.* pro ἐληυθα.

'Εληλύθειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro εἰληύθειν.

'Εληλυθυῖα, perf. part. med. *Att.* pro ἐληυθυῖα.

'Ελῆξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi λήγω.

'Ελήφθης, 2. s. a. 1. ind. pass. v. λαμβάνω.

'Ελθὲ, *veni*, 2. sing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro ἔλυθε, ab ἔρχομαι.

'Ελθέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐλθεῖν.

'Ελθὲν, vel ἐλθὼν, *venisse*, a. idem, *Dor.*

'Ελθῃς, 2. s. a. 2. conj. v. ἔρχομαι.

'Ελθοι, *venerit*, 3. sing. a. 2. optat. act.

'Ελθὸν, *quod venit*, a. 2. part. act. n. g.

'Ελθόντεσσιν, *advenientibus*, dat. pl. a. 2. part. act. *Poet.* pro ἐλθοῦσι.

'Ελθοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον.

'Ελθω, *venerim*, a. 2. conjunct. act.

'Ελιάδδη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. λιάζω.

'Ελίγδην, *Adv.* volutim, convolutim, volubiliter. Ab ἑλίσσω, *volvo*.

'Ελιγήσομαι, f. 2. ind. pass. v. ἑλίσσω.

'Ελιγμα, ατος, τὸ, voluratio, involutio. Ab eod. Hinc

'Ελιγματώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, tortuosus. flexuosus, intortus.

'Ελιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex, gyrus. Ab ἑλίσσω.

'Ελιθά-

Digitized by Google

Ἑλιδάδλω, a. 1. ind. pass. v. λιδάζω.
Ἑλιδολόλεον, imp. ind. act. v. λιδολόλεω.
Ἑλικάμπυξ, κος, ὁ, crines in nodum collectos habens.
Ἑλίκη, ης, ἡ, ursa major inter astra; ἑλικὴ, salix Arcadibus. Ab ἕλισσω.
Ἑλικηδὸν, *Adv.* volutatim, in orbem.
Ἑλικιαὶ, ῶν, ὁ. tortuosus, unde ἑλικίαι κεφαλαί.
Ἑλικοβλέφαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, proprie cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ; (2) pulchros oculos habens, pulchra. Ex ἑλικὸς, & βλέφαρον.
Ἑλικοδρόμος, ὁ ἡ ἡ, in orbem currens, *Epith.* solis & Lunæ.
Ἑλικοειδὴς, ές, ος, tortilis. Ab ἕλιξ, & εἶδος, *species.*
Ἑλικοειδῶς, tortuose, in gyrum.
Ἑλικόεις, εσσα, όεν, tortuosus. Ab ἑλίσσω.
Ἑλικὸς, ὴ, ὸν, volubilis, tortilis, vorticosus; (2) niger. Ab eod.
Ἑλικτὴρ, ῆρος, ὁ, armilla; (2) inauris.
Ἑλικτὸς, ὴ, ὸν, tortilis, tortuosus, Ab eod.
Ἑλίκων, ῶνος, ὁ, Helicon, mons Musis sacer; (2) instrumentum quoddam musicum. Ab eod. Hinc
Ἑλικωνιάδες, ων, αἱ, Heliconiades, Musæ.
Ἑλικώνιος, α, ον, Heliconius, ad Heliconem pertinens. Hinc αἱ ἑλικώνιαι παρθένοι, eadem sunt, quæ Heliconiades sive Musæ.
Ἑλικῶπις, ιδος, ἡ, puella, quæ amantium oculos ad se trahit; (2) cui oculi sunt nigri, vel rotundi, ac mobiles h. e. pulcri, unde (3) pulcra. Ab
Ἑλίκωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, cui oculi sunt nigri, vel rotundi, vel mobiles, pulcri. Ex ἑλικὸς, & ὤψ, *oculus.*
ΕΛΙΝΝΤΩ, ύσω, vito, caveo; (2) desino, desistо; (3) maneo, moror; (4) sedo, cessare facio. Ἑλινυσας ὑδὶνα χρόνον, Herodot.
ΕΛΙΝΟΣ, ου, ὁ, ramus, apud Nicandrum. Vitis, ap. Dionys. P.
Ἑλινύω, idem quod ἐλαινύω. Οὐκ ἐλινύειν ἔχρῳν, ἀλλὰ ζκοπεῖν ἀνδρα, Aristt. Θεσμ. 605.
Ἑλιξ, ικος, ἡ, volumen, involucrum; (2) vortex, gyrus; (3) clavicula; (4) armilla, annulus; (5) species hederæ; (6) ὁ ἡ ἡ, intortus, implicitus; (7) volubilis; (3) circumiens. Ab εἰλέω.
Ἑλιξις, ἡ, linctus. Ab ἑλίσσω, ap. *Hipp.*
Ἑλιξόκερως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, tortuosa cornua habens. Ex ἕλιξ, & κέρας, *cornu.*
Ἑλιὰδ, ὁ, *Eliud*, Nomen viri Hebræum ἀκλιτον, *Laus Dei.*
Ἔλιπον, *reliqui*, a. 2. ind. act. verbi λείπω.
Ἐλισαβὲτ, ἡ, *Elisabetha*, Nomen mulieris Hebr. ἀκλιτον, *Deus juravit.*
Ἐλισαῖος, ου, ὁ, *Eliseus*, nomen prophetæ Hebr. *A Deo salus.*
Ἑλισάμην, pr. inf. act. *Ion.* pro ἑλίσσειν.
Ἑλίσατο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi λίσσομαι, *supplico.*
Ἑλισσάμβη, part. pr. f. g. med. vel pass. v.
Ἑλίσσω, vel εἰλίττω, f. ξω, volvo, circumvolvo, complico. Σὺν δ' ἑλίσσει τμητοῖς ἱμᾶσι, Soph. El. 784. Ab εἰλέω.
Ἑλίτροχος, ον, in quo vertitur axis, *Epith. σφίγγος.*
Ἐλιφθεὶ, *relicti sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐλείφθησαν, a λείπω.
Ἑλίχρυσος, idem quod ἑλειχρυσος.
Ἔλκε, *trahebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἵλκε, ab ἕλκω.
Ἕλκεϊ, *ulceri*, dat. sing. *contr.* pro ἑλκεῖ.
Ἑλκέμβη, præs. inf. act. *Ion.* pro ἕλκειν.
Ἕλκεο, 2. sing. impert. ind. med. *Ion.* pro εἵλκε.
Ἑλκεσιπλὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, longa veste indutus, peplum inter ferendum trahens. Ex ἕλκω, *trahо*, & πέπλος.
Ἕλκετε, 3. sing. imperf. verbi ἕλκω.
Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cui longa est vestis sive tunica. Ex ἕλκω, *trahо*, & χιτὼν.
Ἑλκέω, fut. ήσω, apud Homerum traho; (2) discerpo, dilacero; (3) violo, attento, per vim traho. Σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, Il. 22, 336.
Ἑλκηδὸν, *Adv.* tractim, trahendo. A præc.
Ἑλκηθμὸς, οῦ, ὁ, violentia, tractio, vis. Ab ἑλκέω.
Ἕλκηθρον, ου, τὸ, traha; (2) buris. Ab eod.
Ἕλκημα, τος, τὸ, præda.
Ἑλκοποιέω, ῶ, ulcero, exulcero. Ab
Ἑλκοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, vulnificus; (2) exulcerans. Ex ἕλκος, & ποιέω; *facio.*
ΕΛΚΟΣ, ους, τὸ, ulcus; (2) vulnus, imprimis inveteratum.
Ἑλκόω, ῶ, f. ώσω, ulcero, exulcero. Unde *Pass.* ἑλκόομαι, ἡλκωμαι. Ab ἕλκος.
Ἑλκτικὸς, ὴ, ὸν, tractorius, attractativus. Ab ἕλκω.
Ἑλκτὸς, ὴ, ὸν, tractus, ductilis. Ab eod.
Ἑλκύδριον, ου, τὸ, uscusculum. Dim. ab ἕλκος.
Ἕλκυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἕλκυσμα, ατος, τὸ, scoria seu recrementum argenti. Ab eod.
Ἑλκυσμὸς, οῦ, ὁ, tractio. Ab eod.
Ἑλκυσ-άζω, fut. άσω, trahendo rapto.
Ἑλκυστὴρ, ῆρος, ὁ, tractor; (2) haustorius; (3) capistrum; (4) instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab eod.
Ἑλκυστικὸς, ὴ, ὸν, vim habens trahendi.
Ἑλκύω, f. ύσω, traho. Ἑλκύειν τινα εἰς οἶκον. Ὅπως λειτουργὴς κλῶσις ἑλκύσῃ σικρὰ, Lyc. 716. Ab
ΕΛΚΩ, f. ξω, traho, attraho, manu, naribus, pondere, &c. (2) fugo. Ἕλκειν τὸ γόνος ὑπό τινος. Τί δῆτα μ' ἕλκεις ἀθυμοῦσαν; Arist. Θεσμ. 625. Ἴσχε ζυνεργὸν ἡλακάτῳ ἕλκειν, κῆμα πείνητ βίῳ, Epigr.
Ἕλκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ulcerosus. Ab ἕλκος.
Ἕλκωμα, τὸ, ulceratum. Ab ἑλκόω. Hinc
Ἑλκωματικὸς, ὴ, ὸν, ulcerativus.
Ἕλκωσις, εως, ἡ, ulceratio. Ab ἑλκόω.
Ἔλλαβε, *sumpsit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαβε, a verbo λαμβάνω.
Ἑλλαδικὸς, ὴ, ὸν, Græcanicus. Ab ἑλλὰς.
Ἑλλαμβάνω, comprehensum, constrictum teneo.
Ἑλλαμπρύνομαι, splendesco, claresco; (2) magnificentiam ostendo, largitionis splendore me illustro; (3) splendida & magnifica oratione utor. Ex ἐν, & λαμπρύνω.
Ἑλλαμπὶκὸς, ὴ, ὸν, illuminativus.
Ἑλλαμπικῶς, *Adv.* illuminose.
Ἑλλάμψαδς, a. 1. inf. med. v. ἐλλάμπω.
Ἑλλάμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor, claritas; (2) illuminatio. Ab
Ἐλλάμπω, fut. ψω, illuceo; illustro, clarum reddo; (2) illumino, divinitus doceo.
Ἑλλανοδίκαι, ῶν, οἱ, judices sacrorum certaminum apud Græcos, *Dor.* pro Ἑλλανοδίκαι. Ex ἕλλαν, & δίκη, *judicium.*
Ἑλλανοδικέω, ῶ, f. ήσω, judex sum sacrorum certaminum. Ex iisd.
Ἕλλανες, *Græci*, *Dor.* pro Ἕλληνες, ab Ἕλλαν, *Græcus.*
Ἑλλὰς, άδος, Hellas, Græcia; (2) *Adj.* Græcanica, Græca, pro ἑλληνικὴ.
Ἑλλάσαι, *Poët.* pro ἐλάσαι, ab ἐλαύνω.
Ἔλλαχον, a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἔλαχον, a λαγχάνω.
Ἑλλεβορίζω, helleboro indigere.
Ἑλλεβορίζω, helleboro purgo.
Ἑλλεβορισμὸς, οῦ, ὁ, purgatio helleboro facta, *Aret.* Ab
ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, & ἑλλέβορος, ου, ὁ, helloborus, veratrum, *Angl.* hellebore.
Ἑλλεδανοῖσιν, *Ion.* pro ἑλλεδανοῖς, ab
Ἑλλεδανὸς, οῦ, ὁ, vinculum, restis. Ab ἕλλω, *stringo.*
Ἔλλειμμα, ατος, τὸ, defectus, delictum, erratum; (2) reliquum pensionis non persolutæ. Ab ἐλλείπω.
Ἐλλειπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui deest aliquid, imperfectus. Ab eod.
Ἐλλειπτὶκὸς, ὴ, ὸν, defectivus.
Ἐλλειπτικῶς, defective.
Ἔλλειπον, fut. ψω, relinquo; prætermitto; (2) deficio. Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὐτὰ λιπαρᾶς χειρουργίας, Arist. Lys. 676. Hinc
Ἔλλειψις, εως, ἡ, derelictio, prætermissio; (2) defectus; (3) Figura grammatica, qua vox eleganter omittitur. Ab ἐλλείπω.
Ἑλλειχα, f. ξω, linctu ingero, lingendo adsumo. Ex ἐν & λείχω, lingo.
Ἑλλεχὸς, ὴ, ὸν ἡ ἡ, vulgatus, qui est in omnium ore & sermone. Ex εἰ, & λέχω.
ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, Græcus; (2) filius Deucalionis, a quo Græci nomen Ἑλλήνων sortiti.
Ἑλληνίζω, fut. ίσω, Græcos sequor, seu imitor, Græcum refero, Græcus sum; (2) cum Græcis facio, Græcis faveo; (3) Græce loquor. Ab Ἕλλην.
Ἑλληνικὸς, ὴ, ὸν, Græcus, Graius, Græcanicus; (2) Græcos decens; (3) Græcis favens. Ab eod.
Ἑλληνικῶς, *Adverb.* Græce, Græco more, Græcanice.
Ἑλλήνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod Ἑλληνικός.
Ἑλλὰς, άδος, Græcia. Ab eod.
Ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio Græcorum; (2) literæ Græcæ, lepos Græcus; (3) sermo Græcanicus, seu proprietas verborum Græcorum. Ab ἑλληνίζω. Unde
Ἑλληνιστὴς, οῦ, ὁ, sectator, seu imitator Græcorum, æmulus & studiosus Græcorum.
Ἑλληνιστὶ, *Adv.* ad imitationem Græcorum, ritu & more Græcanico; (2) Græce, lingua Græca. Ab eod.
Ἑλλωδίκαι, ῶν, οἱ, idem quod ἑλλανοδίκαι.
Ἑλληνοκοπέω, Græcorum gratiam capto; (2) Græcorum more differo, ap. *Polyb.*
Ἑλλωτοταμίαι, ῶν, οἱ, quæstores Græciæ, ærarii Græci præfecti. Ex Ἕλλων, & ταμίας, *dispensator, quæstor.*
Ἔλλυξε, *Poet.* pro ἔλιξε, a λίγω.
Ἑλλησποντίας, ου, ὁ, nomen venti ab Hellesponto spirantis.
Ἑλλησπόντιος, ου, ὁ ἡ ἡ, Hellespontinus; (2) qui ad Hellespontum pervenit. Ab
Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus, mare, vel potius fretum inter Europam Asiamque. Ex Ἕλλη, *Helle*, & πόντος, *mare*, quasi πόντος τ' Ἕλλης, *mare Helles*, quæ in ipso periit.
Ἑλλιμενίζω, f. ίσω, in portu sum, in portu versor; (2) in portum venio, portum capio; (3) portorium exigo. Ex ἐν, & λιμὴν, *portus.*
Ἑλλιμένιον, ου, τὸ, portorium. Ex iisd.
Ἑλλιμενικὲς, ὴ, όν, ad portum s. portorium pertinens. Ἑλλιμενικὰ, τὰ, vectigalia e portorio.
Ἑλλιμενισὴς, οῦ, ὁ, portorii exactor, portitor. Fx ἑλλιμενίζω.
Ἑλλιμνάζω, fut. άσω, stagno, restagno.
Ἑλλιπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui deest aliquid. Ab ἐλλείπω.
Ἑλλιπῶς, defective. A præc.
Ἑλλοβίζω, filiquor. Ab ἕλλοβος.
Ἑλλόβιον, ου, τὸ, inauris. Ex εἰ, & λοβὸς.
Ἑλλοβωθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, florem in filiqua edens, in folliluco florens. Ex ἕλλοβος, & ἄνθος, *flos.*
Ἕλλοβος καρπὸς, fructus in folliculo, vel in filiqua clausus. Ex εἰ, & λοβὸς.
Ἑλλοβοσπέρματος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui semina sunt in folliculo vel filiqua. Hinc ἑλλοβοσπέρματα, semina in folliculis clausa. Ex ἕλλοβος, & σπέρμα, *semen.*
Ἑλλοβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui est e genere filiquatorum vel filiquas ferentium.
Ἑλλογεῖν, imputare. Ab ἕλλογος.
Ἐλλόγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, clarus, nobilis; (2) doctus, facundus. Ex εἰ, & λόγος.
Ἔλλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, rationis particeps, rationalis; (2) aptus, probandus; (3) eximius, insignis, clarus.
Ἐλλόγως, cum ratione, apte.
Ἑλλοπιάω, f. piscor. Ab ἕλλοψ.
Ἑλλοπιάω, f. άσω, idem & ab eod.
ΕΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, hinnulus; (2) mutus.
Ἑλλοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hinnulorum cervinorum peremptor; (2) cervorum interfector. Ex ἔλλος, *hinnulus*, & φόνος, *cædes.*

Ἑλοχάσω

Digitized by Google

Ἐλοχάω, ῶ, f. ήσω, in insidiis lateo, insidior. Ex ἐν, & λοχος, *insidiæ*.
Ἐλοχίζω, in insidiis pono. Ex iisd.
Ἔλλοψ, οπος, ὁ, qui vocem edere nequit, mutus, ut pisces; (2) pisces. Ex λείπω, & ὄψ, *vox*.
Ἕλμυπος, υ, ὁ ἡ ὑ, qui molestiarum & curarum expers non est. Ex ἐν, & λύπη.
Ἑλμυχιασμός, ellychnium habens. Ab
Ἑλμύχνιον, ὑ, τὸ, ellychnium, funale. Ex ἐν, & λύχνος, *lychnus*.
Ἑλμυχτιστόν, linamenti genus apud chirurgos ex materia ellychniorum.
Ἕλμω, contineo. Ab εἴλω, *coarcto*.
Ἑλμινθιάω, ῶ, lumbricis infestor.
Ἑλμίνθιον, υ, τὸ, lumbriculus; (2) tinea.
Ἑλμινθώδης, ὁ ἡ ὑ, lumbrico similis. Ab
ΕΛΜΙΝΣ, νθος, ὑ, (*scribitur* & ἕλμυνς) lumbricus; (2) tinea.
Ἑλμωδάν, *Elmodan*, Nomen viri Hebr. ἄκλετον, *Deus mensurabit eos*.
Ἑλξίνη, ης, ἡ, helxine, parietaria, herba. Ab ἕλκω, *traho*, eo quod prætereuntium vestes attrahat. *Angl.* Pellitory of the wall.
Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus. Ab eod.
Ἑλογίδω, a. 1. ind. pass. v. λογίζομαι.
Ἑλεῦν, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἵλουν, a λέω.
Ἑλοιδόρει, 3. pl. imperf. ind. act. v. λοιδορέω.
Ἑλοίπιν, a. 2. opt. med. verbi λείπω.
Ἕλοιμι, *ceperim*, a. 2. opt. act.
Ἑλοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro εἷλοῦσα.
Ἑλόμαν, a. 2. ind. med. *Ion.* pro εἱλόμην.
Ἕλον, *cepi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἕλαβον.
ΕΛΟΣ, ους, τὸ, palus, aqua palustris cœno mixta.
Ἕλῦ, 2. sing. a. 2. imper. med. verbi εἴρω.
Ἐλῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. pro εἱλύομεν a λέω.
Ἑλῦντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. εἴρω.
Ἑλῦσ' pro εἱλοῦσα. Vide εἱλοῖσα.
Ἐλοχεύθη, a. 1. ind. passi. verbi λοχεύω.
Ἔλπιαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἔλπεσαι, ab ἔλπομαι.
Ἔλπιο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἔλπου.
Ἐλπιδοδότης & δώτης, autor spei.
Ἐλπιδοποιῶ, spem alicui facio, spe lacto.
Ἐλπίζω, f. ίσω, spero; (2) reor, existimo, *diciturque interdum & in partem deteriorem pro* vereor, metuo; (3) & *act.* spem facio, *ut* ἐπελπίζω. Τλῶδι δ' ἔξοδον ὁλεθρίαν Αἰαντος ἐλπίζ' οἴρειν, Soph. A. 810. Τοῦτό μὲ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν ἐδίπτοτ' ἤλπισα, Arist. Av. 962. Ab ἐλπίς.
Ἐλπιῶσι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσουσι,
ΕΛΠΙΣ, ιδος, ἡ, spes; (2) exspectatio.
Ἐλπιφθείς, a. 1. part. passi. v. ἐλπίζω. Unde
Ἐλπισμα, ατος, τὸ, id, quod speratur, spes.
Ἐλπιστικός, ὴ, όν, in spe positus.
Ἐλπιστός, ὴ, όν, sperabilis, qui sperari potest.
Ἐλπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐλπίσω.
Ἔλπομαι, spero; (2) existimo, puto. Ab ἐλπίς.
Ἔλπω, sperare facio, in spem adduco, apud Homerum, Od. 2, 90. Ab eod.
Ἐλπωρή, ῆς, ἡ, spes. Ab eod.
Ἔλσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro εἰλάσαι.
Ἕλυμα, f. ἕλυμα, ατος, τὸ, pars aratri in medio, temo, buris; (2) integumentum. Ab ἕλύω, f. εἱλύω, *involvo*, *tego*.
Ἑλύμας, α, ὁ, Elymas, Nomen magi Arab.
Ἐλυμήνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi λυμαίνω.
Ἐλυμήνω, 2. sing. ejusd. mod. & temp.
Ἕλυμος, υ, ὁ, theca citharæ; (2) tibia e buxo; (3) genus leguminis, panicum herba. *Angl.* Panick. Ab εἱλύω, *involvo*.
Ἐλύπει, *dolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐλύπεε, a λυπέω.
Ἕλυσα, *solvi*, a. 1. ind. act. verbi λύω, *solvo*.
Ἕλυτρον, υ, τὸ, involucrum, integumentum; (2) pars illa, e qua nascitur cilium; (3) crusta in insectis, quæ alas claudit; (4) folliculus seminis; (5) alveus & receptaculum aquarum. Ab eod.
Ἔλυτρον, υ, τὸ, idem.
Ἐλυτρώσω, *liberasti*, 2. sing. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐλυτρώσασο, a λυτρόω.
Ἑλύω, vel εἱλύω, f. ύσω, involvo, implico, intego. Ab εἰλέω. *involvo*.
Ἕλω, a. 2. conj. act. v. αἱρέω.
Ἑλώδης, ους, ὁ ἡ ὑ, paluster. Ab ἕλος.
Ἑλωμαι, a. 2. conj. med. v. αἱρέω.
Ἕλων, *capiens*, *qui cepit*, a. 2. part. act.
ΕΛΩΡ, ορος, τὸ. captura; (2) rapina, præda; (3) pœna captionis vel interfectionis.
Ἑλώριον, υ, τὸ, idem.
Ἐμάθητε, 2. pl. a. 2. ind. act. v. μανθάνω.
Ἔμαθον, *didici*, 1. sing. a ejusd.
Ἐμάθοσαν, 3. pl. a. *Boeot.* pro ἔμαθον.
Ἐμαίμασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐμαίμαξε, a μαιμάω.
Ἐμακάρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μακαρίζω.
Ἐμαλάχθην, a. 1. ind. passi. v. μαλάσσω.
Ἐμαλοφόρει, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* & *per contr.* pro ἐμηλοφόρεε, a μηλοφορέω.
Ἐμάνην, a. 2. ind. passi. verbi μαίνομαι.
Ἐμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. μάσσω.
Ἐμάρανε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. μαραίνω.
Ἐμαράνθη, 3. sing. a. 1. ind. passi.
Ἐμαργύναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi μαργαίνω.
Ἐμαρτυρόμην, 3. d. imperf. ind. med. verbi μάρτομαι.
Ἐμαυτῦ, ῆς, ῦ, mei ipsius. Ex ἐγώ, *Gen.* ἐμοῦ, & αὐτός, *ipse*.
Ἐμαχεσάμην, a. 1. ind. m. v. μάχομαι.
Ἔμβα, *progredere*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apocop.* pro ἔμβαθι, a verbo ἐμβαίνω.
Ἐμβαδίζω, incedo.
Ἐμβάδιον, υ, τὸ, calceus, vel solea. Ab ἐμβάς.
Ἐμβαδόν, *Adverb.* pedestri itinere. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβαθμος δικαστής, in Pand. ordinarius judex. Ab eod.
Ἐμβαθρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβαθυνὲς, Hes. sapientes, prudentes, quorum cogitationes sunt profundæ. Ex ἐν, & βάθος. Unde
Ἐμβαθύνω, fut. υνῶ, profundum facio, in profundum extendo; (2) immergo.
Ἔμβαινον, imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαινον. Ab
Ἐμβαίνω, ingredior, subeo, adeo; (2) ingredior, i. e. gradum facio; (3) insulto; (4) ἐμβῆσαι, intrare facere, injicere. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβῆσαι δίφροις, Eur. Ph. 2. εἰς ἀγορὰν, Plut. Ex ἐν, & βαίνω.
Ἐμβακχεύω, bacchor in, insolenter lætor in.
Ἐμβαλεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐμβάλλω.
Ἔμβαλλε, 3. sing. imp. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβαλλε.
Ἐμβάλλω, jaculor in aliquem, immitto, injicio; (2) insero, interfero, intercalo; (3) ingredior, irrumpo; (4) hostiliter irruo, impetum in aliquem facio; (5) repono, condo. Ἥτις τέκνοισι ζοῖσιν ἐμβαλεῖν ξίφος ἔτλης, Eur. Med. 2328. Καὐτὸς ὁ Ποσειδῶν ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας, subvertat, Arist. Ach. 516. Ἔμβαλε χειρὸς σφῖσιν, Soph. Phil. 810. Ἐς τὰξ λεκάνας ἐνέβαλον αὐτοῖν τῶν σοδεῖν, Arist. Av. 1151.
Ἐμβάλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. conj.
Ἔμβαμμα, ατος, τὸ, embamma, liquamen, intinctus, jurulentum quod ad intinctus paratur. Ab ἐμβάπτω.
Ἐμβάντι, dat. sing. part. ἐμβάς.
Ἐμβαπτίζω, f. ίσω, intingo, immergo.
Ἐμβαπτίνω, idem.
Ἐμβασάνω, f. ψω, idem. Ἐνέβαψεν εἰς ἅ κηρὸν αὐτῆς τὸ σῶδε, Arist. Nub. 150.
Ἐμβαρύθω, f. ύσω, ingravo, gravo.
Ἔμβας, άδος, ἡ, solea; (2) soccus. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβάς, a. 2. part. act. v. ἐμβαίνω.
Ἐμβασιπέτης, qui intrare facit, aut intrat τὴν κόιτην cubile.
Ἐμβασιλεύω, imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐνεβασίλευον, ab
Ἐμβασιλεύω, f. εύσω, regno in. Ὁ δ' ὑμὸς ἐμβασιλεύῃ, Hesiod. Θεογ. 71.
Ἐμβάσιος, υ, ὁ, conscensorius, epithetum Apollinis, qui colebatur in littore a conscensuris navem. Ab ἐμβαίνω. Unde
Ἔμβασις, εως, ἡ, ingressus, introitus, conscensus; (2) solium, in quo lavamus.
Ἐμβασίχυτρος, υ, ὁ ἡ ὑ, in ollas repens, nom. muris in Batrachom. 208. Ex ἐμβαίνω, & χύτρα, *olla*.
Ἐμβάς, άδος, ὁ ἡ ὑ, cothurni. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβατευτικός, ὴ, όν, possessorius. Ab
Ἐμβατεύω, f. εύσω, & ἐμβατέω, f. ήσω, fastuose incedo; (2) invado, ingero me, incolo, Æschyl. in Pers. 449. (3) quæro, scrutor. Ἐμβατεύειν εἰς τινὶ ὑσίαν, Dem. εἰς τινὰ γῆν, id. Καὶ τοῦ μὴ ἀλλὰς ἐμβατεύσοντ' λεπρὰς Ἰθακησίους, Lyc. 642.
Ἐμβατεω, ingredior.
Ἐμβατὴ, ῆς, ἡ, solium, vel alveus, sive vas, quo in balineo ad lavandum utuntur. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβατήριον, υ, τὸ, genus cantus ad tibiam; (2) ingressus. Ab
Ἐμβατήριος, υ, ὁ ἡ ὑ, ingressivus. Ab ἐμβαίνω.
Ἐμβάτης, υ, ὁ, sessor, equitator; (2) miles classiarius. Ab eod.
Ἐμβατὸς, ὴ, όν, & ἐμβατὸς, υ, ὁ ἡ ὑ, qui adscendi potest; (2) facilis accessu, ad quem accedere licet. Ab eod.
Ἐμβάφειον, υ, τὸ, patina profundior. Ex ἐν, & βάπτω.
Ἐμβάφος, υ, ὁ ἡ ὑ, bibulus. Ex iisd.
Ἐμβάψας, a. 1. part. act. v. ἐμβάπτω.
Ἐμβεβαιόω, ῶ, f. ώσω, constabilio, confirmo. Ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut.
Ἐμβέβηκεν, 3. sing. perf. ind. act. *Dor.* pro ἐμβέβηκεν, v. ἐμβαίνω.
Ἐμβέβασαν, 3. pl. plusq. ind. act. *per Syncop.* pro ἐνεβεβήκεισαν, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβεβαὼς, part. perf. act. *Att.* & *Ion.* pro ἐμβεβηκὼς. Ab eod.
Ἐμβεβηλόω, ῶ, profano, contamino.
Ἐμβείη, *ingressus sit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ἐμβῇ, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβελὴς, ους, ὁ ἡ ὑ, qui est intra teli jactum. Ex ἐν, & βέλος, *telum*.
Ἔμβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἐνέβη, ab ἐμβαίνω.
Ἐμβῆν, 3. sing. a. 2. opt. act. *Poet.* pro ἐμβαίη.
Ἔμβηθι, *inscende*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Ἐμβῆναι, *ingressum esse*, a. 2. inf. act.
Ἐμβιβάζω, fut. άσω, facio ut inscendat; (2) impono; (3) impello; (4) induco, introduco; (5) deduco. Ἐμβιβάζειν τινα εἰς πλοῖον, Plat.
Ἔμβιος, ος, ὁ ἡ ὑ, vitalis, vivus, animatus cui vita, seu vitalis vis inest, vividus, vivax. Ex ἐν, & βίος, *vita*.
Ἐμβιοτεύω, f. σω, vivo in, alor. Ἐν ᾗ (διαίτᾳ) ἐμβιοτεύῃ ἡ ψυχος, *Aret.*
Ἐμβιόω, ῶ, idem. Hinc
Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita aliquo loco acta.
Ἐμβιωτήριον, τὸ, domicilium, sedes.
Ἔμβλημμα, ατος, τὸ, intuitus, rectus adspectus. Ab
Ἐμβλέπω, fut. ψω, intueor, oculos figo. Ἐμβλέψας μοι ἡ μάλα τυραννικῶς, Plat.
Ἔμβλημα, ατος, τὸ, emblema, operi alteri insertum ornatus caussa. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβλησις, ὴ, injectio.
Ἐμβοάω, ῶ, fut. ήσω, inclamo, clamorem tollo. Μεῖζον ἐμβοᾷν τῶν Στέντορος, Luc.
Ἐμβόησις, εως, ἡ, q. d. inclamatio, clamitatio, *Arct.* Ab ἐμβοάω.
Ἐμβοθρος, υ, ὁ ἡ ὑ, in foveam depressus locus; (2) qui in fovea est. Ex ἐν, & βόθρος.
Ἐμβοθρόω, in foveæ vel scrobis formam excavo vel deprimo.

Ἐμβόλας,

Digitized by Google

Ἔμβολὰς, άδος, ἡ, arbor insita; (2) fructus insitus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολάδης, ου, ὁ, adgressor, invasor.
Ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, irruptio; (2) impressio irruentis aciei vel grandinis; (3) ostium fluminis; (4) rostrum navis, *an significet non certum est*, Ern. Ab eod.
Ἐμβόλια, τὰ, retia quædam.
Ἐμβολιμαῖος, αία, αῖον, interjectitius, insertus, intercalaris. Ab
Ἐμβόλιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, intercalaris, insertus; (2) imperfectus. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβολίσματα, panni hinc inde consuti.
Ἐμβολισμὸς, οῦ, ὁ, intercalatio.
Ἔμβολος, ου, ὁ, & ἔμβολον, ου, τὸ, rostrum navis; (2) paxillus, fulcimentum; (3) acies cuneata, pars machinæ; (4) porticus in templis Græcorum. Ab ἐμβάλλω.
Ἐμβομβέω, ῶ, f. ήσω, bombos edo; (2) resono in.
Ἐμβραδύνω, f. υνῶ, immoror, moror in.
Ἐμβραχυ, *Adv.* summatim, breviter.
Ἔμβρεγμα, ατος, τὸ, liquor, succus, id, in quo aliquid tingitur & madefit; (2) id, quod in liquore aliquo madefactum parti adfectæ applicatur. Ab ἐμβρέχω.
Ἐμβρίμω, infremo. Ἀτὰρ δὲ δεινὸς ἀὐτὴς Ἰσίῳ ἐμβρίμῳ, Il. 15, 627.
Ἐμβρίχω, f. ξω, impluo, humecto.
Ἐμβρίθεια, ας, ἡ, gravitas. Ab
Ἐμβριθὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, gravis, ponderosus; (2) majoris momenti; (3) constans, solidus, firmus; (4) ferox. Ex ἐν, & βρίθω.
Ἐμβριθῶς, *Adv.* ponderose, graviter; (2) severe, rigide; (3) ferociter.
Ἐμβριμάομαι, ώμαι, fut. ήσομαι, fremo, graviter & vultu irato increpo, interminor. Ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, Matt. 9, 30. τῷ πνεύματι, Joann. 11, 33. Ab ἐμβρίμω. Hinc
Ἐμβρίμημα, ατος, τὸ, comminatio, indignatio, oratio minarum plena.
Ἐμβροντάομαι, ῶμαι, attonitus fio, obstupesco, unde ἐμβεβροντημένος, stupere; ἐμβεβροντημένος, stupefactus, stupidus. Hinc
Ἐμβροντησία, ας, ἡ, stupor; vesania.
Ἐμβρόντητος, ου, ὁ ἡ ὁ, attonitus; (2) amens. Ab eod.
Ἐμβροχὴ, ῆς, ἡ, irrigatio, quæ fit intingendo, humectatio. Ab ἐμβρέχω.
Ἔμβροχος, ου, ὁ ἡ ὁ, illaqueatus, laqueis implicitus. Ex ἐν, & βρόχος, *laqueus*.
Ἐμβρυοδόχος, ου, ὁ, receptor embryi. Ex ἔμβρυον, & δέχομαι, *capio*.
Ἐμβρυουλκὸς, ου, ὁ, uncus, seu spiculum ad educendos fœtus. Ex ἔμβρυον, & ἕλκω, *contundo, frango*. Celsi. 7. 29. Galen. Voc. Gall. Un Tire-tête. Conf. Tertull. de anima, c. 25.
Ἐμβρυοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, fœtum necans. Ex ἔμβρυον, & κτείνω, *neco*.
Ἔμβρυον, ου, τὸ, embryon, infans in utero materno adhuc conclusus, crudus & immaturus; (2) fœtus; (3) infans recens natus, vel fœtus, qui ante paucos dies ex utero prodiit. Ex ἐν, & βρύω, *pullulo*, quasi ἐν τῇ μητρὶ βρύον, in ventre sive utero pullulans.
Ἐμβρυος, ου, ὁ ἡ ὁ, prolificus, genitalis.
Ἐμβρυοτομία, ας, ἡ, umbilici sectio in infante recens edito. Ex ἔμβρυον, & τέμνω.
Ἐμβρυουλκὸς, ὁ, instrumentum, quo fœtus ex utero trahitur. Ab ἔμβρυον, & ἕλκω.
Ἔμβραμα, ατος, τὸ, jentaculum; (2) erosio, seu id ipsum, quod erosum est. Ex ἐν, & βιβρώσκω.
Ἐμβρωματίζω, f. ίσω, cibum do.
Ἐμβύθιος, ου, ὁ ἡ ὁ, quod est in profundo, profundus, immersus. Ex ἐν, & βυθὸς.
Ἐμβυκανάω, buccina cano.
Ἐμβύω, f. ύσω, obturo, obstruo; (2) impleo; (3) tego.
Ἐμεγάλυνα, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω.
Ἐμέγαρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμέγηρα. A μεγαίρω.
Ἐμεδα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. ἵημι.
Ἐμέθεν, g. f. *Æol.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
Ἐμεθύδωσαν, a. 1. ind. pass. v. μεθύω.
Ἐμεθύδωσαν, *inebriati sunt*, 3. plur. aor.
Ἔμεινα, *manfi*, aor. 1. indic. act. verbi μένω.
Ἐμεῖο, *mei*, gen. sing. *Poët.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
Ἔμελλ, imperf. ind. imperf. v. μέλλ.
Ἐμέλησε, *curæ fuit*, aor. 1. ind.
Ἐμιλλε, 3. sing. imperf. ind. v. μίλλω.
Ἐμεμικὼς, perf. part. act. verbi μείω.
Ἐμεμίγμην, pluſq. ind. pass. v. μίγνυμι.
Ἐμέμφετο, 3. s. imperf. ind. med. v. μέμφομαι.
Ἐμέμφι, *fumus*, 1. pl. præs. ind. *Poët.* pro ἐσμέν, ab εἰμί.
Ἔμμεν, *esse*, præs. inf. pro εἶναι, ab eod.
Ἔμμι, pr. inf. act. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμι.
Ἐμμοίνα, *curabat*, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμμοίνατε, a μμοινάω.
Ἔμμορον, imperf. ind. act. verbi μείρω.
Ἔμμορε, a. 2. part. med. verbi ἔμμι.
Ἐμίρισε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μερίζω.
Ἐμισσας, a. 1. part. act. verbi ἐμείω.
Ἐμισία, ας, ἡ, vomitus. Ab ἐμείω.
Ἔμισις, εως, ἡ, idem.
Ἔμισμα, τος, τὸ, quod vomitu rejicitur.
Ἐμιτέθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. μεθίημι.
Ἐμιτήρια, ων, τὰ, pharmaca vomitoria. Ab ἐμέω.
Ἐμιτιάω, ῶ, vomiturio. Ab eod.
Ἐμιτικὸς, ὴ, όν, vomitorius, vomitum provocans. Ab eod.
Ἐμιτοποιέομαι, οῦμαι, vomitum facio.
Ἐμιτοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, vomitum ciens. Ex ἔμιτος, & ποιέω, *facio*.
Ἔμιτος, ου, ὁ, vomitus, vomitio. Ab ἐμέω.
Ἐμιτὸς, ὴ, όν, vomitus ejectus. Ab eod.
Ἐμιτωδίως, *Adv.* in modum vomitus. Ab ἐμιτώδης, quod est ab ἔμιτος.
Ἐμὸ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro ἐμοῦ, ab ἐγώ.
ΕΜΕΩ, ῶ, f. έσω, vomo, evomo. Οὐδέπω τὸ ἧλαρ ἐμέμηκας, Luc. Μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου, Apoc. 3, 16.
Ἐμεωυτῦ, *mei ipsius*, *Ion.* pro ἐμαυτῦ.
Ἐμὲω, aor. 2. ind. med. verbi ἵημι.
Ἔμηνα, a. 1. ind. act. v. μαίνομαι.
Ἐμήνυε, 3. f. imperf. ind. act. v. μηνύω.
Ἐμήνυθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* a μηνύω.
Ἐμήνυσεν, *indicavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐμήσατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. μήδομαι.
Ἐμηχανέατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμηχανῶντο, a μηχανάομαι.
Ἐμίαινα, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
Ἔμιγεν, a. 2. ind. act. verbi μίγνυμι.
Ἔμιηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐμίανα, a μιαίνω.
Ἐμίκλο, *mixtus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμικτο, a μίγνυμι.
Ἐμίμησο, 2. s. a. 1. ind. med. a μιμέομαι.
Ἴμιν, dat. sing. *Dor.* pro ἡμοὶ, ab ἐγώ.
Ἔμιμνε, 3. s. imp. ind. act. v. μίμνω.
Ἔμιξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μίγνυμι.
Ἐμισγίτο, 3. s. imperf. ind. pass. v. μίσγομαι.
Ἐμίσησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. μισέω.
Ἐμιθάσαλο, 3. sing. a. 1. indic. med. v. μισθόω.
Ἐμιχθεν, *missi sunt*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Boeot.* pro ἐμίχθησαν, a μίγνυμι.
Ἐμίχθην, *mistus sum*, 1. sing. aor. ejusd.
Ἔμμαθε, *didicit*, 3. s. a. 2. ind. act. *Poet.* pro ἔμαθε, a μανθάνω pro μαθέω.
Ἐμμαίνομαι, furo in, insano. Πξιστᾶς τε ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, Act. 26, 11.
Ἔμμαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, lanatus, villosus. Ex ἐν, & μαλος.
Ἐμμανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, furibundus, lymphatus, furore plenus. Ab ἐμμαίνομαι.
Ἐμμανῶς, *Adv.* furibunde, furenter.
Ἐμμανουὴλ, ὁ, *Emanuel*. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Deus nobiscum*.
Ἐμμαὺς, ὴ, *Emmaus*, Nom. Hebr. ἄκλιτον, *propugnaculum*.
Ἐμμαπίως, dicto citius aliquid facio. Nicander ἐμματίωσα, ubi schol. ἐνεργέσα, i. e. satagens, operosa. Ex ἅμα, & ἔπος, *verbum*.
Ἐμμαπίως, *Adv.* dicto citius, simul cum dicto, prompte, studiose. Ex iisd.
Ἔμμαρτυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, testes habens, testimoniis comprobatus. Ex ἐν, & μάρτυς.
Ἐμμαρτύρας, e testimonio, ut testis idoneus adsit.
Ἐμμάσαι, Hes. ἐνερεῖσαι, impingere. Ab ἐν, & μάσαι, *contrectare*.
Ἐμματαιάζω, f. άσω, inania & futilia blatero, Suidas.
Ἐμματέω, Nicander ἐμματίον, ubi Schol. καθιεὶς τὰς δακτύλους, demittens & immittens digitos. Hes. ἐμματίαν, ψηλαφᾶν, i. e. contrectans. Ab ἐμμάσαι.
Ἐμμαχέσμαι, έσμαι pugno in.
Ἐμμεθόδως, *Adv.* methodice, artificialiter, via & ratione compendiaria.
Ἐμμεθύσκομαι, inebrior in, vel inter; (2) ebrius sum. Ex ἐν, & μεθύσκω.
Ἐμμεδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo in, vel propter.
Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. v. ἐμμένω.
Ἐμμελεία, ας, ἡ, modulatio; (2) apta modulatio; (3) genus saltationis tragicæ; (4) concinnitas, elegantia. Ab ἐμμελὴς.
Ἐμμελεστέρως, curiosius, accuratius.
Ἐμμελετάω, ῶ, f. ήσω, meditor, exerceo me in aliqua re. Hinc
Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, id, in quo se aliquis exercet.
Ἐμμελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, modulationem habens, canorus; (2) concinnus, scitus, aptus. Ex ἐν, & μέλος, *carmen*.
Ἐμμελῶς, *Adv.* concinne, apte; (2) canore.
Ἐμμελῳδέω, ῶ, f. ήσω, modulando pronuncio; (2) modis musicis mando.
Ἐμμεμαυῖα, part. perf. act. f. g. *Ion.* pro ἐμμεμηκυῖα, ab ἐμμάω.
Ἐμμεμαὼς, υῖα, ὸς, concitatus, studio incitatus, part. perf. act. *Ion.* pro μεμηκώς.
Ἐμμέμφθαι, perf. ind. med. v. ἐμμαίνομαι.
Ἔμμεν, præs. inf. *Ion.* pro εἶναι, ab εἰμί.
Ἔμμεναι, idem sed *Dorice*.
Ἐμμενετικὸς, ὴ, όν, qui permanere & perseverare potest, aut solet. Ab ἐμμένω.
Ἐμμενέως, *Adv.* constanter, alacriter, *Poët.* pro ἐμμενῶς. Ab
Ἐμμενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, permanens & constanter perseverans. Hinc τὸ ἐμμενὲς, ές, constantia, stabilitas, & ἐμμενὲς, *Adv.* constanter, firmiter, perpetuo. Ab
Ἐμμενῶ, fut. νῶ, permaneo, perfevero, v. c. in conditione, pacto, &c. *unde vertitur*, servo, observo: (2) adquiesco. Ἐμμένειν ταῖς Σωθήκαις, τοῖς λελεγμένοις, τοῖς ὅροις, ἐν τῇ τάξει. Οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, Heb. 8, 9.
Ἐμμεσιτεύω, conciliatorem, pacificatorem ago.
Ἔμμεσος, ου, ὁ ἡ ὁ, intermedius, qui medium habet. Ex ἐν, & μέσος.
Ἐμμεστος, ου, ὁ ἡ ὁ, plenus, impletus, refertus. Ex ἐν, & μεστὸς.
Ἐμμετρέω, metior, ap. *Lucian.* sed verbum est suspectum, *Ern.*
Ἔμμετρος, ου, ὁ ἡ ὁ, metricus, metro constans; (2) qui metrice scribit. Ex ἐν, & μέτρον, *metrum*.
Ἐμμέτρως, *Adv.* carmine, verbis metro vel numero adstrictis, metrice.
Ἐμμηνάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, menstruus. Ex ἐν, & μὴν, *mensis*.
Ἐμμηνος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Hinc τὰ ἐμμηνα, ων, menstrua mulierum. Ex iisd.
Ἐμμυτρος, ου, ὁ ἡ ὁ, medullam in se habens. Ex ἐν, & μύτρα, *medulla*.
Ἐμμὶ, *sum*, *Dor.* pro εἰμι.
Ἐμμίγνυμι, vel ἐμμιγνύω, f. ξω, immisceo.
Ἐμμιλτος, ου, ὁ ἡ ὁ, imbutus rubrica, rubricæ colore rubens. Ex ἐν, & μίλτος, *minium, rubrica*.
Ἐμμισθος, ου, ὁ ἡ ὁ, mercenarius. Ex ἐν, & μισθὸς.
Ἐμμονὴ, ἡ, duratio. Ab ἐν, & μένω.

Digitized by Google

Ἔμμονος, ος, ὁ ἡ, ſtabilis, permanens, conſtanter perſeverans. Ab ἐμμένω.
Ἔμμορ, ῥος, *Emmor.* Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Lutulentus.*
Ἔμμορα, perf. ind. med. *per Metath.* pro μέμορα, a μείρω, *ſortior.*
Ἔμμορος, ος, ὁ ἡ, particeps; (2) qui in fatis eſt, fatalis. Ex ἐν, & μόρος.
Ἐμμορφος, ος, ὁ ἡ, forma indutus, informatus; (2) formæ ſpeciem habens. Ex ἐν, & μορφὴ, *forma.*
Ἔμμοστον, ου, τὸ, ſc. φάρμακον, medicamentum liquidum, quod linteolis concerptis exceptum intra ulcera reconditur. Ab
Ἔμμυστος, ος, ὁ ἡ, qui ulcere cavo laborat; (2) cui μυστὲς inditus eſt. Ex ἐν, & μυστός.
Ἔμμουσος, ος, ὁ ἡ, muſicus; (2) muſicos modulos in ſe habens. Ex ἐν, & Μοῦσα.
Ἐμμούσως, *Adv.* muſice; (2) Muſarum inſtinctu.
Ἐμμοχθος, ος, ὁ ἡ, laborum & ærumnarum plenus. Ex ἐν, & μόχθος.
Ἐμύλων, ωνος, ὁ, mola. Ex ἐν, & μύλη.
Ἐμνήστατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐμνήσατο, a verbo μνάομαι.
Ἐμνήμυκα, *inclinavi*, perf. ind. act. *Att.* & *per Epenthef.* pro ἤμυκα, a verbo ἀμύω.
Ἔμνησα, a. 1. ind. act. v. μιμνήσκω.
Ἐμνήθλω, *memini*, a. 1. ind. act.
Ἐμνώοντο, *memores erant*, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐμνῶντο.
Ἐμόγησα, a. 1. ind. act. verbi μογέω.
Ἐμοί γε, *mihi quidem*, dat. ſing. ab ἐγώ.
Ἔμολε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. μολέω.
Ἐμόλυνα, a. 1. ind. act. verbi μολύνω.
Ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus. Ab ἐγὼ, *Gen.* ἐμοῦ.
Ἐμόχθι, *laboravit*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐμόχθει, a verbo μοχθέω.
Ἔμπα, *Conjunct.* tamen. Ab ἔμπας.
Ἐμπαγέντων, gen. pl. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι.
Ἐμπάζεαι, 2. ſ. pr. conj. *Ion.* pro ἐμπάζῃ. Ab
ΕΜΠΑΖΟΜΑΙ, curo, rationem habeo; (2) revereor. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἤντινα οἶδα, Il. 16, 50. Ὃ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων, Odyſſ. 17, 488.
Ἐμπάθεια, ας, ἡ, affectus commotio. Ab
Ἐμπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ, ὲς, cui inſunt adfectus ſeu perturbationes, adfectu commotus. Ex ἐν, & πάθος, *adfectus.*
Ἐμπαθέων, gen. ſing. *contr.* pro ἐμπαθέος.
Ἐμπαθῶς, *Adv.* cum adfectu, cum perturbationibus. Ab ἐμπαθὴς.
Ἔμπαιγμα, ατος, τὸ, illuſio, ludibrium.
Ἐμπαιγμὸς, οῦ, ὁ, idem ab ἐμπαίζω.
Ἐμπαιδευτριζόμαι, σθαι, in aliqua re innutritus, diu verſatus ſum.
Ἐμπαίζω, f. ξω, vel Ζω, illudo. Ἤ (Ἥρα) σῶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίζῃ, Ariſt. Θεσμ. 985.
Ἐμπαικλίων, gen. pl. *Ion.* pro ἐμπαικλῶν. Ab
Ἔμπαικλος, ου, ὁ, illuſor, irriſor. Ab ἐμπαίζω.
Ἐμπαίξομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω.
Ἔμπαιος, ος, ὁ ἡ, peritus, expertus. Ab ἐμπάζομαι.
Ἔμπαιος, a παῖω, incidens, Æſc. Ag. 195.
Ἔμπαις, αιδος, ἡ, quæ infantem utero geſtat, gravida, prægnans, Heſ. Ex ἐν, & παῖς, *puer.*
Ἔμπαισμα, ατος, τὸ, imago, ſeu pictura incuſa, ſ. impreſſa. Ab ἐμπαίω.
Ἐμπαιστικὴ, ſc. τέχνη, ης, ἡ, ars excudendi ſeu imprimendi imagines, *Athen.* l. 40.
Ἔμπαιστὸς, ὴ, όν, cui imagines ſunt impreſſæ.
Ἐμπαιχθήσεται, 3. ſ. f. 1. ind. paſſ. v. ἐμπαίζω.
Ἐμπαίω, f. αύσω, incudo, imprimo, ſc. percuſſu.
Ἐμπαλάσσω, f. ξω, inquino, involvo.
Ἔμπαλιν, *Adv.* contra, e diverſo, vice verſa; (2) retro, retrorſum. Ex ἐν, & πάλιν.
Ἐμπάλλω, cum vi injicio, immitto.
Ἐμπαλύω, *Adv.* f. υνῶ, p. υνκα, inſpergo.
Ἐπαινηχυρίζω, f. ίσω, publicos feſtoſque conventus celebro in vel ob.
Ἔμπαξ, ακος, ὁ, curator; (2) tutor; (3) educator. Ab ἐμπάζομαι, *curo.*
Ἐμπαραβάλλομαι, injicio, indo.
Ἐμπαρασκευάζω, præparo, efficio.
Ἐμπαράσκευος, ος, ὁ ἡ, ὸν, præparatus, inſtructus. Ex ἐν, & παρασκευὴ.
Ἐμπαρατίθημι, depono aliquo loco.
Ἐμπαρίχω, præbeo; (2) permitto, concedo; (3) accomodo; (4) expono. Οὐ ἂν ἐμπαραχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ, Luc.
Ἐμπαρίπτω, remitto, laxo, ἐμπαρειμένη ὀδύσι, partus doloribus fracta.
Ἐμπαροινέω, ῶ, f. ήσω, temulenter aliquid facio, per ebrietatem alicui injuriam infero, inſulto, ludibrio habeo; (2) *abſol.* inſolenter ſe gerere; inſolenter abuti alicujus benignitate. *Paſſ.* ab temulento inſolenter tractari.
Ἐμπαροινμίνα, contumeliæ ex inſolentia, *Ern.*
Ἐμπαρρήσιάζομαι, libere, magno animo diſſero, dico de re aliqua.
Ἔμπαρ, *Adv.* omnino, prorſus; (2) *Conjunct.* tamen. Ex ἐν, & πᾶς, *omnis.*
Ἐμπάσσω, & ἐμπάττω, f. άσω, inſpergo; (2) intexo. Πολίτας οἱ ἐπέπασσεν ἀέθλοις, Il. 3. 126.
Ἐμπέδα, *Adverbialiter.* tuto, accurate, Ab ἐμπεδος.
Ἐμπεδάω, ῶ, f. ήσω, compedibus conſtringo.
Ἐμπεδόκυκλος, χρόνος, tempus quod firmis jugibuſque orbibus volvitur. Nonnus.
Ἐμπεδόμητις ἀνάγκη, Neceſſitas ſtabilis conſilii. Ex ἔμπεδος, & μῆτις, *conſilium.*
Ἐμπεδόμοχθος, ος, ὁ ἡ, laborioſus, ærumnoſus. Ex ἔμπεδος, & μόχθος.
Ἐμπεδόμυθος, ος, ὁ ἡ, qui firmi & conſtantis eſt ſermonis, Nonnus.
Ἔμπεδον, *Adv.* firmiter; (2) tuto; (3) perpetuo. Ab ἐμπεδος.
Ἐμπεδορκέω, ῶ, f. ήσω, fœdus ſive jus juratum ſervo. Ex ἐμπεδος, & ὅρκος.
Ἔμπεδος, ος, ὁ ἡ, ſtabilis, firmus, in ſolo ſtans, ceu fixus. Ex ἐν, & πέδον.
Ἐμπεδοδυνὴς, ὲς, firmum robur habens, conſtans. Ex ἐμπ. & δύνος.
Ἐμπεδόφρων, ονος, ὁ ἡ, ὸν, qui mente firma præditus eſt, qui mente captus non eſt, Ex ἔμπεδος, & φρὴν, *mens.*
Ἐμπεδόφυλλος, ος, ὁ ἡ, ὸν, qui ſolia non amittit, ſed perpetuo retinet. Ex ἔμπεδος, & φύλλον, *folium.*
Ἐμπεδόω, ῶ, f. ώσω, ſtabilio; (2) firmiter & conſtanter ſervo, ſeu obſervo. Τόνδ' ὅρκον, ὃ κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, Eur. Iph. in Taur. 793. Ab ἔμπεδος,
Ἐμπέδως, vel ἐμπεδῶς, *Adv.* firmiter, certo.
Ἐμπείραμος, *Poët.* pro ἔμπειρος, peritus.
Ἐμπειρέω, ῶ, peritus ſum, calleo, ut ἐμπειρεῖν χάρας, regionis & loci peritum eſſe. Ab ἔμπειρος.
Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia; (2) empirice, ſecta medicorum. Ab eod.
Ἐμπειρικὴ, ῆς, ἡ, Empirice, medicorum ſecta.
Ἐμπειρικὸς, ὴ, όν, qui ſolum ex experientia aliquid tractat; (2) ὁ medicus ejuſmodi.
Ἐμπειρικῶς, empiricorum more.
Ἐμπειροπόλεμος, ου, ὁ ἡ, belli peritus, in bello exercitatus, veteranus. Ex ἔμπειρος, & πόλεμος, *bellum.*
Ἔμπειρος, ος, ὁ ἡ, uſu peritus; (2) peritus. Hinc τὸ ἔμπειρον, ου, peritia. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia.*
Ἐμπειροτόκος, ὁ, mulier quæ jam antea peperit.
Ἐμπείρω, fut. σῶ, p. αρκα, infigo. Σπλάγχνα οἱ ἀρ ἐμπείραντες, Il. 2, 426.
Ἐμπείρως, *Adv.* perite, more eorum qui rei periti ſunt; (2) ſcite, apte.
Ἐμπλα, *appropinqua*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* ἐμπίλας, a verbo ἐμπελάω.
Ἐμπελάζω, *Adv.* prope; (2) cum impetu.
Ἐμπελάδὸν *Adv.* prope; (2) appropinquando. Ab
Ἐμπελάζω, f. άσω, appropinquo, pervenio; (2) admoveo; (3) committo, congredi facio. Αἰεὶ κατθανεῖν ἐπιχώμιον ἀρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελαδῶσ' ἀότε, Soph. Trach. 17. Πᾶ δὴ ἐμπελάζεις τ' ἀνδρὶ ξυναρίσασα; ibid. 761.
Ἐμπελάσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
Ἐμπελαστικῶς, *Adv.* cum impetu. Ab inuſ. ἐμπελαστικὸς, quod eſt ab ἐμπελάζω.
Ἐμπελάτιδα, ας, ἡ, meretrix, Ab eod. propterea, quod omnibus corpus admoveat.
Ἐμπελάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo.
Ἐμπίλιος, ος, ὁ ἡ, ὸν, intus lividus, ſeu in quo livor ineſt. Ex ἐν, & πέλιος,
Ἐμπιπαρμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπείρω.
Ἐμπιστευμένος, perf. part, paſſ. v. ἐμπιστεύω.
Ἐμπιπραμένος, perf. part. paſſ. v. ἐμπιπράσκω.
Ἔμπειραμος, ος, ὁ ἡ, peritus; (2) qui tranſit, vel trajicit; (3) vector. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia*, vel περάω, *tranſeo.*
Ἐμπλὴς, ές, ὁ ἡ, peritus. Heſ. ex Sophocle. Ex ἐν, & πεῖρα, *experientia.*
Ἐμπλεύσα, fut. άξω, circumdo.
Ἐμπλιδέλλω, complector, comprehendo.
Ἐμπλίδολος, ος, ὁ ἡ, ornatus, elegans, artificioſus. Ex ἐν, & πλεδέλλω.
Ἐμπλειγράφω, f. ψω, ſcripto comprehendo.
Ἐμπλεικλικὸς, ὴ, όν, continens, capax, qui multa comprehendere poteſt.
Ἐμπλειρχομαι, obeo, perluſtro.
Ἐμπλείχω, contineo, comprehendo, complector. Φέρε δὴ, τὰ ἐμπλειχόμενα, καθ' ἑκάστην ἰδέαν τύπων ἐπισκεψώμεθα, Longin.
Ἐμπλικλείω, incluſum teneo.
Ἐμπλελαμβάνω, intus comprehendo; (2) comprehendo. Hinc
Ἐμπλελητικὸς, ὴ, όν, qui comprehendi, capi poteſt.
Ἐμπλελήψις, ως, ἡ, complexus, quo aliquid intra nos continemus, interior coarctatio.
Ἐμπλεόδος, ον, periodis conſtans, *Epith.* orationis.
Ἐμπλεπαθέω, ῶ, f. ήσω, indoleo; (2) ſtomachor in.
Ἐμπλεπατέω, ῶ, f. ήσω, inambulo, incedo; (2) diſcepto, proprie, inambulando, defendo; (3) verſor inter. Ὅσοι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπλεπατήσω, 2 Cor. 6, 16.
Ἐμπλεπείρω, tranſigo, configo.
Ἐμπλεπίπτω, incido.
Ἐμπλεπλέω, navigo alicubi.
Ἐμπλερήγνυμι, diſrumpo.
Ἐμπλινθεύω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula infigo, perforo, trajicio. Hinc
Ἔμπλινθημα, ατος, τὸ, veſtis fibulis nexa, ſeu perforando & fibulas trajiciendo confecta.
Ἐμπλινθόομαι, jacto me, oſtento me & artem meam, placendi cauſa.
Ἔμπλισι, *inciderat*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐνέπλησι, ab ἐμπίπλω.
Ἐμπλισεῖ, *incidet*, 3. ſing. f. 2. ind. med.
Ἐμπίσωσι, *inciderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.
Ἔμπλιταλὶς, ίδος, ἡ, edulium ex caſeo paratum. Ex ἐν, & πίταλον, *folium*, quoniam foliis inductum coqui ſolet.
Ἐμπλιτάνυμι, vel ἐμπλιτανύω, f. πλιτάσω, explico, extendo.
Ἐμπίτασμα, τος, τὸ, aulæum.
Ἔμπλιτις, 2. ſ. a. 2. ind. act. *Dor.* & *per Antithef.* pro ἐνέπλησις, ab ἐμπίπλω.
Ἔμπλιτρον, ου, τὸ, ſaxifraga, herba. Ab
Ἔμπλιτρος, ου, ὁ ἡ, ὸν, qui in petris & locis ſaxoſis provenit. Ex ἐν, & πίτρος.
Ἐμπλικρὸς, ός, ὁ ἡ, ὸν, amarus. Ex ἐν, & πλίκη, *amaritudo picea.*
Ἐμπλοκὰ, *implexa*, part. perf. act. f. g. *per Syncop.* pro ἐμπεπλυῖα, ab ἐμφύω.
Ἐμπεφύν, *innata eſt*, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεφύη.
Ἐμπλυνὶα, *implexa*, idem quod ἐμπεφυῖα, ſed magis communiter.
Ἐμπήγνυμι, f. πήξω, infigo, depango, ἐμπήγνυσθαι, concreſcere.
Ἐμπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſulto.

Ἐμπήκλως

Ἐμπέλης, ου, ὁ, minister, qui tabulas legum a legislatore accipiens in libellos compingit, Hes. Ab ἐμπήγνυμι.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, infictio. Ab eod.

Ἔμπηρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, mutilatus, mutilus.

Ἔμπης, Ion. idem quod ἔμπας, tamen.

Ἐμπιεζω, imprimo, insero firmiter.

Ἐμπικραίνω, f. ανῶ, exacerbo in ; ἐμπικραίνομαι, amarulentus & infensus sum.

Ἔμπικρος, ου, ὁ ἡ ὁν, amarulentus.

Ἐμπιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo ac constipo in.

Ἐμπίμελος, ου, ὁ ἡ ὁν, in quo pinguedo est, pinguis. Ex ἐν, & πιμελὴ, pinguedo.

Ἐμπίμπλημι, vel ἐμπίπλημι, vel ἐμπιπλάω, f. πλήσω, impleo ; (2) expleo, exfatio. Ἐμπιπλᾶναί τινα ἀνδίας, καρδίαν τῷ θείῳ ἔρωτος, ὑπὸ φιότητος οἷκε θεᾷ ἐμπλᾶδήσει. Ἐυ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπίπλαμαι ; Arist. Ach. 451.

Ἐμπίμπρημι, vel ἐμπίπρημι, vel ἐμπιπράω. f. ήσω, incendo, inflammo.

Ἐμπίνω, ebibo, exhaurio ; (2) deglutio ; (3) poto. Ἔμπιεῖν ἔμοιγ' ἁρισκ, τῷ θεῷ δ' ἰόντος καλῶς, Arist. Pace, 1152.

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. med. v. ἐμπιπλημι.

Ἐμπιπλάω, & ἐμπίπλημι, impleo. Τὰς κοφίνας ἅπαντας ἐμπίπλη σίτου, Arist. Av. 1315.

Ἐμπίπλη, 2. sing. præs. imp. act. Att. pro ἐμπίπληθι.

Ἐμπιπρασκόμενος, præs. partic. med. v.

Ἐμπιπράσκω, f. άσω, vendo.

Ἐμπιπράω, & ἐμπίπρημι. Vide ἐμπίμπρημι.

Ἐμπίπτω, incido ; (2) invado, irruo ; (3) obvius fio. Ἐμοὶ μὲν οὖν δεινὸς ἐμπίπτοιτί τις τῶδ' ἀνδρός, Soph. Phil. 956.

Ἔμπλεγξ, ίδος, ἡ, culicis genus.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, confido ; (2) concredo, fidei committo ; & ἐμπιστεύομαι, fidei meæ committitur, concreditur mihi.

Ἔμπιστος, ου, ὁ ἡ ὁν, cui fides ineft. Ex ἐν, & πίστις, fides.

Ἐμπιτνάω, ῶ, irruo, adgredior, adorior. Ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπιτνᾶν, Soph. Aj. 58. Τόσσον ἐν σοὶ μαίνεται πᾶσιν, ibid. 185.

Ἐμπλάζομαι, erro, seu vagor in ; inerro.

Ἔμπλακεῖς, a. 2. part. pass. v. ἐμπλέκω.

Ἐμπλάσσω, vel ἐμπλάττω, f. άσω, illino, inspergo ; (2) obstruo ; (3) in massam formo ; (4) imprimo, s. imprimendo figuram rei impressæ efficio, infercio. Τὸν κηρὸν ἐμπλάττουσι, Aristot.

Ἐμπλαστικὸς, ὴ, όν, ad illinendum aptus.

Ἔμπλαστὸς, ὴ, όν, idem ab ἐμπλάσσω.

Ἔμπλαστρον, ου, τὸ, sc. φάρμακον, emplastrum. Ab eod.

Ἐμπλαστρος, ου, ὁ, ἡ, sc. φαρμακεία, idem.

Ἐμπλασράδης, ους, ὁ ἡ ὁν, emplastro similis.

Ἐμπλείμεν, præs. opt. med. v. ἐμπίμπλημι.

Ἐμπλείω, idem quod ἐμπλέω, Aret.

Ἐμπλεκίνης, ου, ὁ, cinifio, Ph.

Ἐμπλεκῖν, ῖδος, τὸ, structuræ genus apud Architectos. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλέκτρια, ας, ἡ, ornatrix quæ crines intorquet, quæ capillos fucat. Ab eod.

Ἐμπλέκω, implico, irretio, intexo ; (2) confundo, permisceo. Ἰχνος ἐμπλέξας λύκοις, Lyc. 213. Χέρα δ' ἐμπλέξαι ἐμοὶ Eur. Or. 253. Ἐμπλακεὶς φοίνιος, Plat.

Ἐμπλεῖν, Att. ἐμπλεύσας, Poet. ἐμπλευσεῖν.

Ἐμπλεόω, ῶ, f. ήσω, impleo ; (2) satio ; (3) refercio. Ab eod.

Ἔμπλεως, ων, ὁ ἡ ὁν, latera plena habens. Ex ἐν, & πλευρὰ, latus. Hinc

Ἐμπλευρόω, ῶ, f. ώσω, in latus alicujus insilio, costas alicujus insulto.

Ἐμπλέω, f. εύσω, innavigo ; (2) innato. Ἐνέπλευσεν τῇσι νηυσὶ, Herodot.

Ἐμπλέως, Adv. plene. Ab ἔμπλεος.

Ἐμπλήγδην, Adv. attonite, stupide ; (2) temere ; (3) sine judicio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἔμπληξ, ὁ ἡ ὁν, qui fit verberibus, verberando, ut ἔληξις ἐμπληξ. A πλήσσω.

Ἐμπλήδην, Adv. confertim, plene. Ab

Ἐμπλήθω, impleo, expleo ; (2) exfaturo. Ἐμπλήθειν τινα χαύνης ἐλπίδος, Plat. τῶν φόλιν χρημάτων, Plut. Ὅταν ἐμπλησθῶς ὕδατος πολλοῦ, Arist. Nub. 375.

Ἐμπληκτικὸς, ὴ, όν, stupefaciens. Ab eod.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ ἡ ὁν, attonitus vel terrore, vel admiratione ; (2) stupidus. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπλήμυρος, qui implevit, a. 1. part. act. per Syncop. pro ἐμπλησάμυρος, a verbo ἐμπίμπλημι.

Ἔμπλην, Adv. prope ; Conj. tamen. Ab ἐμπελάω, appropinquo.

Ἐμπληξία, ας, ἡ, stupor, stupiditas ; (2) vecordia ; (3) pavor ; (4) admiratio. Ab ἐμπλήσσω.

Ἐμπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo. Hinc

Ἐμπλήρωσις, εως, ἡ, impletio, expletio.

Ἐμπλήσατο, implevit, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët. pro ἐνεπλήσατο. Ab ἐμπλήθω.

Ἐμπλησθεὶς, impletus, a. 1. part. pass.

Ἐμπλήσσω, vel ἐμπλήττω, f. ξω, irruo ; (2) obstupefacio. Ἐν πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐμπεπληγμένον, Arist. Thesm. 1041.

Ἐμπλησῖος, implendus. Ab ἐμπλήθω.

Ἔμπλοκὴ, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. Ab ἐμπλέκω.

Ἐμπλώω, f. άσω, innavigo, innato, Aret.

Ἐμπνεύματόω, inflo ; (2) flatu seu vi ventorum incito. Ab ἐμπνέω. Hinc

Ἐμπνευματώδης, ους, ὁ ἡ ὁν, flatus movens.

Ἐμπνεύμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, flatuum ingeneratio. Ab eod.

Ἐμπνευματωτικὸς, ὴ, όν, inflandi vi præditus, flatulentus. Ab eod.

Ἐμπνεύσαις, qui inspiravit, a. 1. part. act. Æol. pro ἐμπνεύσας, a verbo ἐμπνέω.

Ἐμπνεῦσαι, idem, sed communiter.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inspiratus. Ab

Ἐμπνέω, & Poët. ἐμπνείω, fut. εύσω, inspiro ; (2) spiro, unde ἐμπνέων, vivus, adhuc spirans ; (3) Metaph. inspiro, adspiro, inflo. Ἔτι μὴν ἐμπνεῖ, βραχὺ δ' ἀναστένει, Eur. Or. 152. Οὐ γὰρ προδώσω σ' ὀλέσαντ', ἵνπερ ἐμπνέω, Arist. Thesm. 933. Ex ἐν, & πνέω, spiro.

Ἐμπνίγω, f. ίξω, suffoco. Hinc

Ἐμπνικτὸς, ὴ, όν, suffocatus, specialiter In olla furno inclusa.

Ἔμπνοια, ας, ἡ, ipsa inspirandi actio ; (2) spiratio, vita. Ab

Ἔμπνους, contr. ἔμπνους, ου, ὁ ἡ ὁν, spirans in ; (2) spirans. Ex ἐν, & πνοὴ, flatus.

Ἐμπνύθη, respiravit, 3. sing. a. 1. ind. pass. Poët. pro ἐνεπνύσθη, a verbo ἐμπνυμαι.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, pedes implico, impedimento sum. Το θεῖον ἐνεποδίζει με, Arist. Av. 971. Ἀλλά χ' αἱ Σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζωσ' ἁμᾶ, Soph. Phil. 432. Ex ἐν, & πούς, pes.

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, impedimentum. Ab

Ἐμπόδιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui est impedimento ; (2) obvius. Ex ἐν, & πούς, pes.

Ἐμπόδισμα, ατος, τὸ, impedimentum. Ab ἐμποδίζω.

Ἐμποδισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμποδιστὴς, ου, ὁ, qui obstat, qui impedimento est. Ex ἐμποδὼν, & ἵστημι, sisto.

Ἐμποδιστὸς, ὴ, όν, qui impedimento est.

Ἐμποδιστικὸς, ὴ, όν, qui est impedimento, vel obstaculo. Ab eod.

Ἐμποδὼν, Adv. ante pedes, in promptu, significatque sæpe simplicem præsentiam ; (2) impedimento. Hinc ὁ ἐμποδὼν, obvius, τὰ ἐμποδὼν, præsentia. Ex ἐν, & πούς, pes.

Ἔμποθεν, hinc.

Ἐμποιέω, ῶ, injicio, indo, incutio, infero, immitto ; (2) facio Ἐμποιεῖν ἀπίδας ἀγαθὰς τινι, Xen. Ὅπως χιλιὰν ὧδ τις ἐμποιησμὸν, depicta, Arist. Av. 1306.

Ἐμποίησαν, fecerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐποίησαν.

Ἐμποιητικὸς, ὴ, όν, efficiens, injicien, v. c. terrorem, amorem, &c.

Ἔμποικίλμα, intertexo.

Ἔμποιμενος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui in grege est. Ex ἐν, & ποίμνη, grex.

Ἐμποίνιμος, ου, ὁ ἡ ὁν, puniendus, pœna dignus. Ex ἐν, & ποίνιμος, pœnalis.

Ἔμποινον, ου, ὁ ἡ ὁν, idem. Ex ἐν, & ποινὴ, pœna.

Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, negotiator, mercator ; (2) epitheton Mercurii ; (3) præses negotiorum. Ab ἐμπολὴ.

Ἐμπολάω, ῶ, fut. ήσω, vendo, negotior ; (2) comparo. Ex ἐν, & πωλέω.

Ἐμπολέμιος, ου, ὁ ἡ ὁν, bellicus, ad bellum pertinens. Ex ἐν, & πόλεμος, bellum.

Ἐμπόλεμος, ου, ὁ ἡ ὁν, cujus in bello usus est, aptus ad bellum. Ex iisd.

Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, negociator. Ab

Ἐμπολίω, ῶ, f. ήσω, vendo in aliquo loco ; (2) emo ; (3) comparo. Ἀλλ' ὑδὲν ἐμπόλαικά πω, ἔτ' ἀλφιτ', ἔτι τυρὸν, Arist. Pace, 367. Hinc

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, quod sibi aliquis emit, vel comparavit, merces, onera ; (2) lucrum ex negotiatione partum.

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.

Ἐμπολίζω, f. ίσω, in urbem recipio, de hominibus ; et rebus, locis, quæ mœnibus urbis amplectimur.

Ἔμπολις, ιος, ὁ ἡ ὁν, cui patria est & certa civitas ; (2) eandem civitatem incolens. Ex ἐν, & πόλις, civitas.

Ἐμπολιτεύω, f. εύσω, & ἐμπολιτεύομαι, versor in republica, administro rempublicam ; (2) versor in, habito in.

Ἐμπολίτης, ου, ὁ, incola.

Ἐμπολόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐνεπολῶντο. Ab ἐμπολάω.

Ἐμπομπεύω, f. εύσω, pompatice me in aliqua re effero ; (2) publice traduco ; (3) in triumpho duco. Ἐμπομπεύειν τοῖς κατορθώμασι, Dem.

Ἐμπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei, operam alicui rei impendo. Ab ἔμπονος.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor alicui rei impensus. Ab ἐμπονέω.

Ἔμπονος, ου, ὁ ἡ ὁν, laborum patiens ; (2) qui est in labore. Ex ἐν, & πόνος, labor.

Ἐμπορεῖον, το, emporium.

Ἐμπορευίδωσαν, 3. pl. a. 1. imp. pass. v.

Ἐμπορεύομαι, f. εύσομαι, mercaturam facio, negotior, mercor, nundinor ; (2) merces aliunde importo ; (3) ad negotiationem utor ; (4) lucror, Jac. 4, 13. Ab ἔμπορος.

Ἐμπόρευμα, ατος, τὸ, negotiatio, mercatura. Ab ἐμπορεύομαι.

Ἐμπορευτὸς, ἡ, όν, mercandus, mercium loco importandus. Ab eod.

Ἐμπορευτικὸς, ὴ, όν, rei mercatoriæ peritus, studiosus.

Ἐμπορέω, ῶ, f. ήσω, negotior, mercaturam facio. Ab ἔμπορος. Hinc

Ἐμπορητικὸς, ὴ, όν, pertinens ad mercatores.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, negotiatio, proprie, qua mare trajicitur mercium causa. Mercatus, nundinæ ; (2) merces ipsa. Ab ἔμπορος.

Ἐμπορικὸς, ὴ, όν, mercatorius, negotiatorius,

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, locus ad mercaturam exercendam aptus, emporium. Ab eod.

Ἔμπορος, ου, ὁ, vector, qui mare transjicit pro naulo in aliena nave ; (3) viator ; (4) ὁ ἡ ὁν, mercatorius. Ex ἐν, & πείρω.

Ἐμπορπάω, ῶ, f. ήσω, infibulo, fibula alligo, seu subnecto.

Ἐμπορπίω, ῶ, f. ίσω, idem. Ἐνεπορπίσαλο Σάγον ἱζηρικῶς, App. Hinc

Ἐμπόρπημα, ατος, τὸ, infibulatio ; (2) quod fibula connectimur chlamys, &c.

Ἐμπορπόω, ῶ, f. όσω, idem quod ἐμπορπάω.

Ἐμπορφύρεος, ον, purpureus, pulcher de floribus.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὁν, indutus purpura ; (2) imbutus colore purpureo ; (3) in purpuram vergens. Ex ἐν, & πορφύρα.

Ἐμπότης,

Digitized by Google

Ἐμπότ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. potabilis, *Aret.* Ex ἐν, & πότ⟨ος⟩.

ΕΜΠΟΤΣΑ, ης, ἡ, empusa, spectrum, quod ab Hecate immissum miseris apparere & in varias se formas mutare credebatur.

Ἐμπρακτικός, ἡ, όν, efficax; (2) actuosus.

Ἐμπρακ⟨τος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex ἐν, & πράττω, *ago.*

Ἐμπρακτως, *Adv.* efficaciter; (2) actuose.

Ἐμπρεπ⟨ης⟩, ους, ὁ ἡ ὁ, decorus, conveniens, Hes. Ab

Ἐμπρέπω, decorus & præstans sum inter; (2) decori sum, convenio. Hinc *Imperf.* ἐμπρέπε, decet. Ἐμπρέπειν μόνοις τοῖς ἄρχουσι.

Ἐμπρήθω, f. ήσω, incendo; (2) inflo. Ἐμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας, Arist. Lys. 383.

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act.

Ἐμπρησθεὶς, *incensus*, a. 1. part. pass.

Ἐμπρησις, εως, ἡ, incensio, inflammatio.

Ἐμπρησμός, οῦ, ὁ, idem; (2) incendium.

Ἐμπρησ⟨της⟩, ου, ὁ, qui incendit, incendiarius. Ab ἐμπρήθω.

Ἐμπρισθεὶς, a. 1. part. pass. v. Ἐμπρίω, f. ίσω, serra incido; (2) serratim incisus sum; (3) constringo, comprimo.

Ἐμπρόθεσμ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, qui intra constitutum diem aliquid facit.

Ἐμπροθέσμως, *Adv.* intra præstitutum tempus.

Ἔμποικ⟨ος⟩, dotata. Ab ἐν, & προῖξ.

Ἐμπρομελλήσαι, f. ησω, exerceo ad, v. c. bellum, *in med.* meditor, commentor, v. c. bellum, mortem.

Ἔμπροσθεν, *Adv.* ante, coram. Hinc

Ἐμπρόσθι⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, anterior.

Ἐμπροσθόκεντρ⟨ον⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, aculeum in anteriore parte habens; (2) cui aculeus est in ore. Ex ἔμπροσθεν, & κέντρον.

Ἐμπροσθοτονία, ας, ἡ, pronus raptus; (2) inclinatio colli in partes anteriores involuntaria.

Ἐμπροσθοτονικὸς, ἡ, όν, qui laborat inclinatione colli, sive ἐμπροσθοτονία. Ab

Ἐμπροσθότον⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, in anteriora tendens. Ex ἔμπροσθεν, & τείνω, *tendo.*

Ἐμπροσθουρητικὸς, ἡ, όν, anteriore parte, seu adversa mingens, ut homo, *opp.* ὀπισθουρητικὸς. Ex ἔμπροσθεν, & οὐρέω.

Ἐμπρόσωπ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, quem in oculis gerimus; (2) qui est exemplo vel spectaculo. Ex ἐν, & πρόσωπον, *facies.*

Ἔμπραρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est in prora; (2) in proram inclinatus. Ex ἐν, & πρῶρα.

Ἐμπυδήσει, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ἐμπλύω.

Ἔμπλυσις, εως, ἡ, sputi immissio in aliquid.

Ἔμπλυσμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, sputum, vel quod alicui inspuitur. Ab

Ἐμπλύω, fut. ύσω, inspuo, conspuo. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπλύειν αὐτῷ, Marc. 14, 65.

Ἔμπλωσις, εως, ἡ, lapsus, casus, prolapsus in; (2) illapsus, ut lucis in oculos, fenestras; (3) *ap. Gramm.* significat Pleonasmum e litera inserta. Ab ἐμπίπλω.

Ἐμπυέω, ω, fut. ήσω, purulentus sum; (2) pus exsereo. Ab

Ἐμπύη, ης, ἡ, morbus, quum pus ex thorace aut latere per pulmonem proveniens exsercatur. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

Ἔμπύημα, ατ⟨ος⟩, τὸ, collectio puris, suppuratio; (2) effusio, seu exscreatio puris.

Ἐμπύησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐμπυΐσκω, idem quod ἐμπυέω.

Ἐμπυκάζω, f. άσω, intego, tego.

Ἐμπύλιος, ου, janitrix. Ab ἐν & πύλη.

Ἔμπυ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo pus est, purulentus. Ex ἐν, & πύον, *pus.*

Ἐμπύρυμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, incensio, inflammatio; (2) suscitabulum, scintilla, fomentum igniarium. Ab

Ἐμπυρόω, fut. ώσω, incendo, inflammo. Ὡς ἑαυτὸν ἐμπυρώσειν, Arist. Lys. 374.

Ἐμπυρίζω, idem. Ex ἐν, & πῦρ. Hinc

Ἐμπυρισμὸς, οῦ, ὁ, incensio, inflammatio.

Ἔμπυρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, ignitus; (2) qui igni admovetur, qui crematur. Ex ἐν, & πῦρ, *ignis.*

Ἐμπυροσκόπος, ὁ ἡ ὁ, divinans ex igni in sacrificiis imprimis, cum thus in ignem conjicitur.

Ἐμπυρόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo.

Ἔμπυρρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, rufus, ruber. Ex ἐν, & πυῤῥὸς, *rufus.*

Ἐμπυτιάζω, f. άσω, coagulo, contraho, condenso. Ex ἐν, & πυτία, *coagulum.*

Ἐμπωλάω, f. ῶ, vendo in aliquo loco, mercaturam alicubi exerceo; (2) comparo mihi, alicunde emo ad revendendum; (3) comparo, adquiro, lucror. Ὦ, ἐπὶ τῷ ἐμπολῶμεν ὑδρεῖα ἅλμης, Arist. Θεσμ. 459.

Ἐμπωλὴ, ῆς, ἡ, venditio. Ab eod.

Ἐμπώλημα, ατ⟨ος⟩, τὸ, quod venditur, seu venum exponitur. Ab ἐμπωλάω.

Ἐμπώλησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Ἐμυθολόγησα, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω.

Ἔμυκην, *mugivi*, a. 2. ind. act. verbi μυκάω.

Ἐμφαγεῖν, vesci, comesse. Ab ἐν, & φαγεῖν.

Ἔμφαγων, όντ⟨ος⟩, pastus, qui comedit.

Ἐμφαίνω, f. ανῶ, repræsento, speciem præbeo, præ me fero; (2) verbis ob oculos pono, indico, innuo; (3) refero. Hinc (4) ἐμφαίνη, *impers.* videtur. Ἅπαντες δὲ πῶς ἐμφαίνουσιν οἱ παρὰ τὴ φυῆ χυλοί, Theoph.

Ἐμφάνεια, ας, ἡ, adspectus, apparitio; (2) significatio, demonstratio; (3) significatio præsentiæ, v. c. divinæ, per miracula, ut ἐμφάνεια Θεοῦ, ap. *Ios.*

Ἔμφανὴς, ές⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, qui repræsentatur oculis nostris, conspicuus; (2) manifestus, apertus, qui fit in propatulo. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφανίζω, f. ίσω, repræsento, ante oculos pono, patefacio; (2) certiorem facio, indico; (3) accuso, defero aliquem. Hinc ἐμφανίζομαι, in conspectum venio, appareo; (2) deferor, accusor. Ἐμφανίζειν τί τινι, πρός τινα. Ὅστινες ἐνεφάνισαν τῷ νομάρχῃ καὶ τῷ Πιλάτῳ, Act. 24, 1. Ab eod. Hinc

Ἐμφανισμὸς, οῦ, ὁ, patefactio, declaratio; (2) delatio, accusatio.

Ἐμφανιστικ⟨ος⟩, ὴ, όν, habens emphasin. Ἐστιν ἄρ' ὁ ἰδιωτισμὸς ἐνίοτε τῷ κόσμῳ παραπολὺ ἐμφανιστικώτερον, Longin. 31.

Ἔμφασις, idem quod ἐμφασις.

Ἐμφαντάζομαι, intelligo, cogito in re aliqua, ut in illa re latens, comprehensum.

Ἐμφαντικὸς, ἡ, όν, idem quod ἐμφατικὸς, ἡ, όν.

Ἐμφαντικῶς, *Adv.* idem quod ἐμφατικῶς.

Ἐμφανῶς, ἐμφανέστ⟨ερος⟩, clare, manifeste, palam.

Ἐμφαρυγξάμ⟨ενος⟩, vel ἐμφαρυξάμ⟨ενος⟩, qui in guttur demisit, devoravit. Hes. & Dioscor. tanquam a themate φαρύσσομαι, quod esset a φάρυγξ, *guttur.*

Ἔμφασις, εως, ἡ, repræsentatio, inanis rei exhibitio; (2) simulatio; (3) expressa rei significatio, quum verbis ineſt tacita quædam vis & significatio; (4) significatio quævis; (5) demonstratio, explicatio; (6) cognitio, ut effectus demonstrationis. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφατικὸς, ἡ, όν, habens emphasin, significans cum emphasi. Ab eod.

Ἐμφατικῶς, significanter, perspicue.

Ἔμφατον, ου, τὸ, per emphasin dictum. Hesychio ænigmatice dictum. Ab ἐμφαίνω.

Ἐμφέρεια, ας, ἡ, similitudo. Ab

Ἔμφερὴς, ές⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, similis, qui refert aliquid. Ab

Ἐμφέρομαι, deferor; (2) contineor; (3) intervenio; (4) convenio, similis sum. Ἐμφερόμ⟨ενος⟩ ἐν φιλίᾳ, Philostr.

Ἐμφερῶς, similiter. Ab ἐμφερὴς.

Ἐμφέρτερος, idem quod φέρτερος.

Ἐμφθέγξομαι, f. ξομαι, vocem edo.

Ἐμφθορὴς, ές⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, qui perüt in, *Nican.*

Ἐμφιλοδοξία, delector aliqua re.

Ἐμφιλοκαλέω, ῶ, fut. ήσω, in studio rei honestæ versor. Ἐμφιλοκαλεῖν τοῖς χρηστοτέροις, Plut.

Ἐμφιλοσοφέω, ῶ, philosophor in, philosophice commentor in, disputo in; (2) studium & operam meam colloco in. Hinc

Ἐμφιλοσόφημα, ατ⟨ος⟩, τὸ, in quo philosophamur, disputatio philosophica, studium philosophicum.

Ἐμφιλόσοφ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, philosophiæ conveniens, ad philosophum pertinens; (2) ad philosophiam aptus, idoneus, de homine.

Ἐμφιλοτιχέω, peritè in aliqua re versor, peritè & accurate considero, exploro, explico.

Ἐμφιλυχαρέω, ῶ, f. ήσω, libenter habito in, libenter commoror in; (2) adhæreo.

Ἐμφλαίω, intro deprimo, ἐμπεφλασμένος, intro depressus.

Ἐμπλιοτομέω, venam seco in loco aliquo.

Ἐμφλέγω, fut. ξω, inflammo, comburo.

Ἔμφλοι⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, corticem habens. Ex ἐν, & φλοιός.

Ἐμφλοιοσπέρματ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus semina cortice obtecta sunt. Ex ἔμφλοι⟨ος⟩, & σπέρμα.

Ἔμφλεξ, γ⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, inflammatus, ignitus. Ab ἐμφλέγω.

Ἐμφοβέομαι, ήσομαι, f. ἠσομαι, timeo. Ἐμφοβήσουσι σὲ αὐτῷ, Plut.

Ἔμφοβ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, perterritus, timens. Ex ἐν, & φόβ⟨ος⟩, *timor.*

Ἐμφόρβι⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, depascens, absumens, Nicander. Ex ἐν, & φέρβω, *pasco.*

Ἐμφορβιόω, ῶ, fut. ώσω, capistro, capistrum injicio. Unde ἐμπιφορβιομέν⟨ος⟩, tibicen apud Aristophanem, Av. 868. capistratus, capistro munitus, ut spiritus coerceretur, nec buccæ nimis inflarentur. Ex ἐν, & φορβειὰ, *capistrum.*

Ἐμφορεῖσθ, pr. inf. pass. pro ἐμφορᾶσθ, ab

Ἐμφορέω, ῶ, f. ήσω, importo; (2) infercio; (3) infligo, incutio. Hinc ἐμφορέομαι, repleor, satior, fruor copiose, etiam in malam partem, item immodice utor, v. c. potestate, nimis indulgeo, v. c. iræ. *Ern.* Πολλὰς ἀνιαρὰς τῷ προσώπῳ πληγὰς, Plut. Ἐμφορεῖσθ τὸ ἀμβροσίας, τῇ ὄψει, Luc. Ex ἐν, & φέρω.

Ἐμφόρησις, εως, ἡ, usus cibi, potus, largior & ultra satietatem ac necessitatem, nimis avidus; (2) abusus rei bonæ cujuscunque.

Ἐμφορτ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, oneratus, onustus. Ex ἐν, & φορτ⟨ος⟩, *onus.*

Ἔμφραγμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, obturamentum, septum, obex, obstructio. Ab ἐμφράσσω.

Ἐμφραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐμφρακτικὸς, ἡ, όν, obstruendi vim habens.

Ἔμφρακτ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, obstructus, septus, munitus, obturatus. Ab eod.

Ἐμφράσσω, vel ἐμφράττω, fut. ξω, obturo, obstruo; (2) infercio. Ἐμφράττειν χόμα, Dem. Ταῖς αἰτίαις ἐνέφραξας τὰς τῶν Ζεῦ τιμωρίας, Æschin.

Ἐμφρόνως, *Adv.* prudenter. Ab ἔμφρων.

Ἐμφρουρέω, ῶ, inter custodias ago. Ab

Ἔμφρουρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, cui præsidia imposita sunt, præsidiis munitus; (2) qui in præsidio est, qui custodit; (3) in custodiam inclusus, in custodiam traditus. Ex ἐν, & φρουρὸς, *custos.*

Ἔμφρων, ον⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, mentis compos; (2) prudens, sapiens. Ex ἐν, & φρὴν.

Ἐμφυὴς, ές⟨ος⟩, ὁ ἡ ὁ, natura insitus, naturalis. Ex ἐν, & φυὴ, *natura.*

Ἐμφύλ⟨ος⟩, υ, ὁ ἡ ὁ, tribulis; (2) intestinus; (3) civilis. Ab

Ἔμφυλ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex ἐν, & φυλὴ.

Ἐμφυλλίζω, insero, inoculo.

Ἐμφύναι, a. 2. tanquam ab ἔμφυμι, Unde a. 2. ἐνέφυν, ἐμφὺς, ἐμφύναι, inhærere; (2) amplecti. A φύω.

Ἐμφύομαι, inhæresco tenaciter. Ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις, ἡ κατεφίλουν, Plut.

Ἐμφύρομαι, immisceo, subigo.

Ἐμφυσάω, ῶ, fut. ήσω, influo, inspiro; (2) flatu accendo. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε, scil. αὐτοῖς, Joan. 20, 22. Hinc

Ἐμφύσημα, ατ⟨ος⟩, τὸ, insufflatio; (2) id, quod sufflatur, seu inflando immittitur; (3) Spiritus Sanctus; (4) tumor, morbus.

Ἐμφύσησ⟨ις⟩,

Digitized by Google

Ἐμφύσησις, ὑ, flatus in inteſtinis.
Ἔμφυσις, εως, ἡ, ingeneratio, ipſa actio ingenerandi. Ab ἐμφύω.
Ἐμφυσίομαι, ῶμαι, inflor, intumeſco, ſuperbio. Ex ἐν, & φυσιῶ, *inflo*.
Ἐμφυτεία, ας, ἡ, inſitio. Ab ἐμφυτεύω.
Ἐμφύτευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐμφυτεύω, fut. εύσω, inſero. Ab
Ἔμφυτος, υ, ὁ ἡ ὑ, ingenitus, inſitus a natura; (3) nativus, non fucatus; (4) ſtabilis, pertinax, conſtans, *ſic & Latini* inſitus. Ab
Ἐμφύω, f. ύσω, ingenero, inſero. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἴμας παντοίας ἐνέφυσεν, Odyſſ. 22, 348. Ex ἐν, & φύω, *gigno*.
Ἐμφωλεύω, f. εύσω, lateo in, tenebras quæro in, *Arct.*
Ἐμφωνέω, ῶ, f. ήσω, canendo declaro vel indico, *Strabo* lib. 13. Ab
Ἔμφωνος, υ, ὁ ἡ ὑ, voce præditus, canorus. Ex ἐν, & φανὴ.
Ἐμφώτειος, υ, ὁ ἡ ὑ, ſplendidus. Ex ἐν, & φῶς, *lux*.
Ἐμψηφίζω, imputo.
Ἐμψιθυρίζω, ſuſurro, fremo, obſcure & clam loquor cum aliquo, inſuſurro aliquid. Ab ἐν & ψιθυρίζω.
Ἔμφρων, υ, ὁ ἡ ὑ, cui ſonitus ineſt; (2) cum ſonitu factus. Ex ἐν, & φόφος.
Ἐμψυξις, εως, ἡ, refrigeratio. Ab ἐμψύχω.
Ἔμψυχος, υ, ὁ ἡ ὑ, animatus, ſpirans. Ex ἐν, & ψυχὴ, *anima*.
Ἐμψυχοφαγία, ἡ, eſus animalium.
Ἐμψυχόω, ῶ, f. ώσω, animum indo, animo. Ab ἐμψυχος.
Ἐμψύχω, f. ξω, refrigero, frigus ingenero.
Ἐμψύχως, *Adv.* vive, vivaciter, animate.
ΕΝ, *Præpoſ.* regens Dat. in, *quum ſignificat in loco*; (2) pro εἰς, in, *quum ſignificat in locum*; (3) inter; (4) apud; (5) ex; (6) per; (7) ad; (8) penes; (9) vice; (10) *facit Periphraſin Adverbii*, ut ἐν ἡσυχίᾳ, tranquille, ἐν καιρῷ, opportune, ἐν δίκῃ, merito; (11) *Verbi*, v. g. ἐν φόβῳ εἰμὶ, metuo, ἐν δυνάμει εἶναι, poſſe; (12) *notat tempus*, v. g. ἐν τρισὶν ἡμέραις, ſpatio trium dierum; (13) *abundat*, v. g. ἐν βέλει πεπλῆχθαι, telo percuſſus. Hinc etiam (14) ἐν ᾧ, valet dum, interea dum, propterea quod, quo facto; (15) ἐν τούτῳ, interea; (16) idem quod ἔνθα, ibi, (17) εἰδὼς *ſignificat* inſuper, item.
Ἔνα, *veſperi*, *Dor.* pro ἑνὶ.
Ἐνάβρύομαι, inſoleſco.
Ἐναγγειοσπέρματος, υ, ὁ ἡ ὑ, vaſculis ſemen incluſum habens. Ex ἐν, & ἀγγειον, *vas*, & σπέρμα.
Ἐναγείρω, congrego aliquo, convoco.
Ἔναγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, exſecrabilis, impurus, piacularis. Ex ἐν, & ἄγος, *piaculum*. Hinc
Ἐναγίζω, f. ίσω, ſacra mortuis facio, parento; (2) immolo. Ἐναγίζειν βοῦν, Plut.
Ἐναγισὸς, ὴ, ὸν, piacularis, de re.
Ἐνάγισμα, ατος, τὸ, parentatio; (2) libamen, quod parentationis cauſſa adfertur; (3) inferiæ. Ab ἐναγίζω.
Ἐναγισμὸς, οῦ, ὁ, parentatio. Ab eod.
Ἐναγκαλίζομαι, f. ίσομαι, in ulnas recipio, amplector. Ἐναγκαλισάμενος αὐτὸ, ſcil. παιδίον, Marc. 9, 36. Ex ἐν, & ἀγκάλη.
Ἐναγκάλισμα, το, quod amplectimur, deliciæ.
Ἐναγκυλάω, & ῶω, amento. Ab ἀγκύλη.
Ἐναγκωνεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro ἐναγκωνίσεις, ab ἐναγκωνίζω.
Ἐναγκωνίζω, f. ίσω, cubito incumbo, inclino. Ex ἐν, & ἀγκὼν, *cubitus*.
Ἐναγλαΐζομαι, placeo mihi in re aliqua, jacto me.
Ἔναγχος, *Adv.* paullo ante, nuper. Ex ἐν, & ἄγχι, *prope*.
Ἐνάγω, induco, incito; (2) ſuadeo, urgeo; (3) accuſo, defero, adduco in jus, judicium. Ἐνάγειν ἐς βουλὴν, Thuc. Hinc
Ἔναγωγὴ, ῆς, ἡ, accuſatio, delatio.
Ἐναγωνίζομαι, f. ίσομαι, reſiſto, adverſor; (2) certo in; (3) elaboro, exerceo me in aliqua re. Ἐναγωνίζεσθε τοῖς Ἕλλησιν, Thuc.
Ἐναγώνιος, υ, ὁ ἡ ὑ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus; (2) ad certamen pertinens; (3) peritus, præfectus in aliquo genere; (4) *Epith.* Mercurii; (5) anxius, ſolicitus. Ex ἐν, & ἀγὼν, vel ἀγωνία.
Ἐναγωνίως, militariter, perite, valde.
Ἐναδημονέω, mœreo, lugeo, angor alicubi.
Ἐναδιαφορία, ἄς, f. ήσω, rem aliquam pro indifferente habeo; (2) indifferens ſum in aliqua re; (3) contemno, non magni facio.
Ἐνδεκάμηνος, υ, ὁ ἡ ὑ, anniculus, qui unius eſt anni. Ex ἕν, & ἔνος, *annus*.
Ἐναέριζω, f. ίσω, in aërem ſubveho. Ab
Ἐναέριος, υ, ὁ ἡ ὑ, aërius. Ex ἐν, & ἀὴρ,
Ἐνάθλέω, exerceo me in aliqua re, *Perf.* exercitatus, peritus ſum.
Ἐναθρέω, ῶ, fut. ήσω, fixis oculis intueor.
Ἔναιε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ναίω.
Ἐναιθέριος, ον, ætherius.
Ἐναίθριος, υ, ὁ ἡ ὑ, qui eſt ſub dio, apricus.
Ἔναιμος, υ, ὁ ἡ ὑ, ſanguine præditus, vivus; (2) ſanguinolentus, cruentus, ſanguine adhuc ſtillans; (3) qui adhuc cruento vulneri injicitur & ſiſtendo ſanguini aptus eſt. Ex ἐν, & αἷμα, *ſanguis*.
Ἐναιμότης, ητος, ἡ, eſt attributum partium corporis, ſanguinem habentium.
Ἐναιματόω, cruento.
Ἐναίμων, ὁ ἡ ὑ, quod ἔναιμος.
ΕΝΑΙΡΩ, occido; (2) perdo; (3) ſpolio. Καὶ τὸν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλεῖ χαλκῷ, Heſiod. Θεογ. 316.
Ἐναίσιμον, *Adv.* decenter, commode. Ab
Ἐναίσιμος, υ, ὁ ἡ ὑ, fatalis, aliquid portendens; (2) idoneus, decens, utilis, æquus, juſtus. Ex ἐν, & αἶσα, *fatum*.
Ἐναισίμως, fataliter; (2) apte, decenter.
Ἐναίσιος, ον, auſpicatus, *opp.* ἐξαισ.
Ἐναιχμάζω, f. άσω, armis pugno. Ἐναιχμάσασιν ἀντανύψαι, Lyc. 546.
Ἐναιωρέομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, in ſublimi, ſuperficie nato, moveor. Ex ἐν, & αἰωρέομαι.
Ἐναιώρημα, ατος, τὸ, quod ſuperne natat, nubecula in urina, quæ non ſubſidet. Ab ἐναιωρέομαι.
Ἐνακμάζω, f. άσω, vigorem accipio, invaleſco, adoleſco.
Ἐνακμὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, vegetus, robuſtus. Ex ἐν, & ἀκμὴ, *vigor ætatis*.
Ἔνακμος, υ, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iiſd.
Ἐνακολασαίνω, f. ήσω, petulans ſum in aliquem, vel in aliqua re, libidinem meam in aliqua re exerceo.
Ἐνακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, nongenteſimus.
Ἐνακούω, exaudio.
Ἐναλδέω, ῶ, f. ήσω, intrinſecus augeo. Ἐναλδήσας κορύλιον, Nic. Ex ἐν, & ἀλδέω.
Ἐνάλειμμα, τὸ, quod illinitur.
Ἐνάλειπτος, ον, illitus, unctus. Ab
Ἐναλείφω, f. ψω, inungo, illino.
Ἐναλήθης, ες, ὁ ἡ ὑ, in veritate, verus. Τῆς ὑ ῥητορικῆς φαντασίας, κάλλιστον αἰεὶ τὸ ἐμπρακτον, ᾗ ἐναλήθες, Longin. 15.
Ἐναληθῶς, vere, veroſimiliter.
Ἐναλίγκιος, υ, ὁ ἡ ὑ, ſimilis.
Ἐναλινδέω, ῶ, f. ήσω, involvo.
Ἐνάλιος, υ, ὁ ἡ ὑ, vel ἐνάλιος, ία, ιον, *Poet.* εἰνάλιος, marinus; (2) maritimus. Ex ἐν, & ἅλς, *mare*.
Ἐναλλα, inveria, contraria, præpoſtera ap. Theocr. quaſi ἐναλλαγμένα, aut adverbialiter pro ἐναλλάξ, aut ab ἐν, & ἄλλα, *alia*.
Ἐναλλάδὶν, *Adv.* permutato ordine; (2) deciſſatim; (3) complicatim; (4) vice verſa, viciſſim, alternatim, e contrario.
Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio, ordinis mutatio.
Ἐνάλλαγμα, ατος, τὸ, permutatio; (2) pretium.
Ἐναλλὰξ, *Adv.* mutuo; viciſſim; vice verſa.
Ἐναλλαξίς, εως, ἡ, idem quod ἐναλλαγὴ. Ab
Ἐναλλάσσω, vel ἐναλλάττω, f. ξω, immuto, permuto; (2) vario, vices alterno; ἐναλλάττομαι, immutor; ἐναλλαγμένος, immutatus; *item* per vices dans & accipiens, ἄρθρα ἐναλλαγμένα, articuli vertebrarum, inſerti ſibi invicem; (3) commercium habeo, apud Thuc. ἐναλλάξασαν Ἀθηναίοις, cum Athenienſibus commercium habuerunt. Νῦν δ' ἐναλλαξεν θεὸς τὴν τῶδ' ὕβριν, Soph. Aj. 1080. Τῷ ἐκ τῶν χρὴ φύσιν εἰρμῶ, ἀκτοίχε φρὲς μυρίκε τροπὰς ἐναλλαττόμεσ πτέξιν, Longin. 22.
Ἔναλλομαι, inſilio, inſulto.
Ἐναλόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi ἐναλίσκω.
Ἐναλύω, immoror cum tædio.
Ἐναμάρτητος, ον, peccati minime expers: non purus a peccatis.
Ἐναμβλύνω, f. υνῶ, hebeto & obtundo in.
Ἐναμάω, aggero, acervo in re aliqua, ut terram in corpore inſepulto.
Ἐναμείβω, alterno.
Ἐναμίλλος, υ, ὁ ἡ ὑ, certans & contendens cum, non cedens, par, reſpondens ex æquo, comparandus, par. Ex ἐν, & ἅμιλλα.
Ἐναμίλλως, *Adv.* ita, ut contendi poſſit, pariter.
Ἔναμμα, ατος, τὸ, vinculum. Ab ἐνάπτω.
Ἐναμοιβαδὶς, *Adverb.* permutatis vicibus, viciſſim.
Ἐναναπαύομαι, conquieſco in, acquieſco.
Ἐναναφανίζω, obſcuro, deleo.
Ἐνανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, inter homines verſor. Ex ἐν, & ἄνθρωπος. Hinc
Ἐνανθρώπησις, εως, ἡ, converſatio inter homines.
Ἐνανθρωπίζω, idem quod ἐνανθρωπέω.
Ἐνανθρώποτης, ητος, ἡ, incarnatio, *vox Eccleſ.*
Ἐναντα, *Adv.* contra. Ex ἐν, & ἄντα, *coram*.
Ἐναντι, *Adv.* coram, ante. Ex ἐν, & ἀντι.
Ἐναντίβιον, *Adv.* adverſus, contra. Ab
Ἐναντίβιος, υ, ὁ ἡ ὑ, adverſarius. Ex ἐναντι, & βία, *vis*.
Ἐναντιγνωμονέω, contra ſentio.
Ἐναντιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis. Ex ἐναντίος, & γνώμη.
Ἐναντιοδρομέω, in contrarias partes curro, occurro.
Ἐναντιοδύναμος, ον, adverſus, contrarius; (2) contrariam vim habens.
Ἐναντιολογέω, ῶ, f. ήσω, contraria loquor.
Ἐναντιολογία, ας, ἡ, contradictio. Ab
Ἐναντιολόγος, υ, ὁ ἡ ὑ, contraria loquens. Ex ἐναντίος, & λέγω, *dico*.
Ἐναντίον, *Adv.* contra, ex adverſo, coram.
Ἐναντιόομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, adverſor. Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἄλλο τοῦ πω πρᾶγμ' ἐναντιώμεθα, Ariſt. Av. 390. Δῆλός ἐσθ' ὅτ' γ' ὅτι ἐναντιώσεται τι τῶν διαλλαγῶν, id. Pace, 1054. Ab ἐνάντιος.
Ἐναντιοπιτὴς, έος, ὁ ἡ ὑ, in contrariam partem lapſus, qui in adverſum cecidit. Ex ἐναντίος, & πίπτω, *cado*.
Ἐναντιοποιολογικὸς, ὴ, ὸν, qui ſemet ipſum cogit contraria dicere, *vox Platon.* de ſophiſtis.
Ἐναντιοπραγέω, adverſor, ab adverſariorum partibus ſto.
Ἐναντίος, ία, ιον, qui eſt in conſpectu, adverſus, oppoſitus; (2) contrarius. Hinc ἐξ ἐναντίας vel ἐξεναντίας, e regione, ex adverſo, & ὁ ἐναντίος, υ, hoſtis.
Ἐναντιότης, ητος, ἡ, repugnantia.
Ἐναντιοτροπὴ, ῆς, ἡ, converſio contraria. Ex ἐναντίος, & τροπὴ, *converſio*.
Ἐναντιόφημος, ον, contraria dicens, ſibi non conſtans.
Ἐναντιοφωνέω, ῶ, ὁ ἡ ὑ, contrariam vocem edens, contra ſonans. Ex ἐναντίος, & φωνὴ, *vox*.
Ἐναντιπάσχειν, mutuis beneficiis cum aliquo certare. Ex ἐν, & ἀντιπάσχειν.
Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, quicquid adverſatur, reſiſtit; (2) adverſus caſus; (3) repugnantia rerum & factorum. Ab ἐναντιόομαι.
Ἐναντιωματικὸς, ὴ, ὸν, adverſativus.

Ἐναντιο-

Digitized by Google

Ἐναντιοματικῶς, adverſative.
Ἐναντίας, *Adv.* contrarie. Ab ἐναντίος.
Ἐναντιασις, εως, ἡ, repugnantia, contrarietas. Ab ἐναντιόομαι.
Ἐναξέ, *aquavit*, a. 1. ind. act. verbi ἐνάω.
Ἐναπαιωρῶμαι, pendeo, ſ. ſuſpenſus ſum in.
Ἐναπεδεικνύατο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐναπεδείκνυντο, a ab ἐναποδείκνυμι.
Ἐναπειλέω, minor.
Ἐναπεπιαυτίζω, annum integrum commoror alicubi.
Ἐναπεργάζομαι, f. άσομαι, facio, efficio in.
Ἐναπερείδω, f. είσω, firmiter infigo; (2) retorqueo.
Ἐναπέρεισμα, το, impreſſio, quod impreſſum, infixum eſt.
Ἐναπόζαπτω, intingo.
Ἐναποβλύζω, vomo vel mingo in locum.
Ἐναποβρέχω, f. ξω, macero, perfundo.
Ἐναπογεννάω, ingenero.
Ἐναπόγραφος, ε, ὁ ἡ ὀν, adſcriptitius, adſcriptitiæ conditionis.
Ἐναποδείκνυμαι, oſtento; (2) demonſtro, probo.
Ἐναποδία, illigo in aliquid.
Ἐναποζέω, incoquo, decoquo in.
Ἐναποθνήσκω, immorior.
Ἐναποκάμνω, frangor, animo, deficio in.
Ἐναποθωπεύω, f. εύσω, blanditiis delinio in.
Ἐναπόκειμαι, repoſitus ſum in, inſum.
Ἐναποκινδυνεύω, periculum ſubeo in re aliqua.
Ἐναποκλάω, partem defringo, unde ἐναποκλασις, de haſta confracta in re aliqua.
Ἐναποκλείω, f. είσω, intus includo.
Ἐναποκλύζω, f. ύσω, aliquid abluo in, ad abluendum immergo.
Ἐναποκρύπτω, includo, intus abſcondo.
Ἐναπολαμβάνω, intercipio, intercludo.
Ἐναπολείπω, relinquo, derelinquo. Hinc ἐναπολείπομαι, relinquor, remaneo in.
Ἐναπόλειψις, εως, ἡ, reliquiæ.
Ἐναπόληψις, εως, ἡ, intercluſio, cohibitio, concluſio. Ab ἐναπολαμβάνω.
Ἐναπολλυμαι, pereo alicubi, in aliqua re.
Ἐναπολυω, abluo in.
Ἐναπομάσσω, vel ἐναπομάττω, f. ξω, in aliquo exprimo. Ἐναπεμάξατο ἡ οἰκείων χαρακτῆρα, Philo.
Ἐναπομένω, perſiſto, permaneo in.
Ἐναπομόργνυμαι, f. ξομαι, imprimo, inuro; (2) abſtergo, detergo.
Ἐναπονίζω, abluo in.
Ἐναπονίπτω, idem cum præc.
Ἐναπόνιψις, εως, ἡ, ablutio in. Ab eod.
Ἐναποξυω, erado, radendo eximo.
Ἐναποπατέω, ῶ, fut. ήσω, inambulo, congredior. Ἐναποπατεῖν γὰρ ἐς ὀλιτήδειος πόνο, Ariſt. Pace, 1227.
Ἐναποπλύνω, abluo in.
Ἐναποπνίω, fut. πνίσω, ſpiro in, immorior.
Ἐναποπνίγεσθαι, ſuffocari in, v. c. aqua, *item* fumo.
Ἐναποσβέννυμι, extinguo.
Ἐναποσημαίνομαι, imprimo, velut in cera ſignum.
Ἐναποστηρίζομαι, incumbo, decumbo in aliquid.
Ἐναποσφάττω, inſuper macto, interficio.
Ἐναποσφραγίζω, imprimo, velut in ceram.
Ἐναποσφράγισμα, τὸ, quicquid impreſſum eſt alicui rei.
Ἐναποτελέω, ῶ, perficio in; (2) efficio, reddo.
Ἐναποτέμνω, f. μῶ, inter abſcindo, *Strabo* lib. 2.
Ἐναποτιθημι, f. θήσω, depono in.
Ἐναποτιμάω, in æſtimationem accipio, rem (ſpeciem ICti vocant) pro pecunia, in ſolutum.)
Ἐναποτίω, f. ίσω, perſolvo in. Πᾶσι κοινὰ ἐναποτίσαι χρήματα, Ariſt. Av. 38.
Ἐναποτυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimendo exprimo.
Ἐναποψάω, idem.
Ἐναποχάομαι, abutor.
Ἐναποψύχω, f. ξω, efflo animam in, immorior; (2) crepitum ventris emitto in; (3) ventris excrementa ejicio in.
Ἐνάπτομαι, f. ψομαι, tango. attingo; (2) alligor, annector, induor. Unde ἐνημμένος, indutus. Πέπλῳ —— ὄρνεις ἐπ' αὐτὸν πορδαλᾶς ἐνημμένους, Ariſt. Av. 1255.
Ἐνάπτω, f. ψω, alligo, illigo, innecto, adjungo; (2) incendo, accendo.
Ἐναρα, ων, τὰ, ſpolia, arma interfectis detracta. Ab ἐναίρω, *occido.*
Ἐναράσσω, vel ἐναρατίζω, fut. άξω, illido. Οἱ κριοὶ ὅτῃ τὸ βωμὸν ἐυτόματοι, κὴ βίᾳ τὰ κέρατα ἐναράξαντες ἀποθνήσκουσι, Paulan.
Ἐνάργη, *operabatur*, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* & *Dor.* pro ἐνήργει, a verbo ἐνεργέω.
Ἐνάργεια, ας, ἡ, evidentia, illuſtratio. Ab ΕΝΑΡΓΗΣ, ές, ὁ κὴ ἡ, clarus, evidens, manifeſtus. Hinc τὸ ἐναργὲς, evidentia.
Ἐναργώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, clarus, manifeſtus. Ἐναργώδεσσ ὄνειροι, *Arct.* Ab eod.
Ἐναργως, *Adv.* evidenter, perſpicue, luculenter. Ab ἐναργὴς.
Ἐναρέσκομαι, delector aliqua re.
Ἐνάρετος, ε, ὁ κὴ ἡ, virtutis particeps, virtute præditus, commendabilis virtutis ergo. Ex ἐν, & ἀρετὴ, *virtus.*
Ἐναρέτως, honeſtè, cum virtute.
Ἐναρὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, exſecrabilis, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ.*
Ἐναρηφόρος, ε, ὁ κὴ ἡ, ſpolia ferens, ſive gerens. Ex ἔναρα, & φέρω.
Ἐνάρθρος, ε, ὁ κὴ ἡ, articulatus; (2) perfectus. Ex ἐν, & ἄρθρον, *articulus.*
Ἐνάρθρως, *Adv.* articulate, articulatim.
Ἐναρίζω, f. ίξω, interficio; (2) ſpolio. Οὐ φίτυν ἐναρίξειν Οἰταῖοις στόνυξ, Lyc. 486. Ab ἔναρα.
Ἐναριθμέω, adnumero.
Ἐναρίθμιος, ε, ὁ κὴ ἡ, adnumeratus. Ab
Ἐνάριθμος, ε, ὁ κὴ ἡ, idem.
Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ κὴ ἡ, homicida. Ex ἐναίρω, & βροτὸς.
Ἐνάρισε, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἠνάρισε, ab ἐναρίζω.
Ἐνάρκησα, a. 1. ind. act. verbi ἐναρκέω.
Ἐναρκτικὸς, ἡ, ὸν, inchoativus. Ab ἐνάρχομαι, *incipio.*
Ἐναρμόζω, f. όσω, & ἐναρμώτω, concinno, coapto; (2) adjungo, adapto; (3) convenio, quadro, cohæreo. Εἰς ὠφελίδας ἐναρμόζων ἅπαντα τὰ ῥήματα, D. Hal.
Ἐναρμονικὸς, ἡ, ὸν, ad harmoniæ muſicæ modulos compoſitus. Ab
Ἐναρμόνιος, ε, ὁ κὴ ἡ idem; (2) concinnus; apte compoſitus, cohærens. Ex ἐν, & ἁρμονία, *harmonia, concentus.*
Ἐναρμονίως, *Adv.* compoſite ad modulos muſicæ.
Ἐναρμόξαι, *aptaſſe*, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ἐναρμόσαι, a verbo ἐναρμόζω.
Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐνάρχομαι.
Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro ἤναρον, ab ἐναίρω.
Ἔναρος, ε, ὁ κὴ ἡ, diris devotus. Ex ἐν, & ἀρὰ, *diræ.*
Ἐναρροῤῥος, ε, ὁ κὴ ἡ, pro ἐναροφόρος, ſpoliator. Ex ἔναρα, & φέρω, *fero.*
Ἐνάρχομαι, incipio, auſpicor. Ἡμᾶς ὃ χρὴ ἀπὸ δευτέρων λόγων ἐνάρχεσθαι, Luc.
Ἐναρχος, ε, ὁ κὴ ἡ, principium habens; magiſtratu fungens. Ex ἐν, & ἀρχὴ.
Ἐνὰς, ἀδος, ἡ, unitas. Ab εἷς, *unus.*
Ἐνασθενέω, ῶ, f. ήσω, debilis ſum in.
Ἐνάσθω, 1. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. νάω, pro ναίω, *habito.*
Ἐνασκέω, ῶ, exerceo me in aliqua re; *in med.* diſco aliquid, exerceo me in.
Ἐνασμενίζω, f. ίσω, delector aliqua re, ad quieſco.
Ἐνασπιδόω, ῶ, f. ώσω, & ἐνασπιδόομαι, ῶμαι, clypeo armo. Ex ἐν, & ἀσπὶς, *clypeus.*
Ἔνασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔναισε, a verbo νάω pro ναίω.
Ἐνασταφάω, f. φω, q. d. infulguro; (2) interno ſplendore radio.
Ἐναστρος, ε, ὁ κὴ ἡ, aſtris apertus. Ex ἐν, & ἄστρον, *aſtrum.*
Ἐναχμονίω, ῶ, f. ήσω, turpiter in aliqua re me gero.
Ἐνατενίζω, f. ίσω, intueor, oculos defigo in, intentis oculis aſpicio.
Ἐνατμος, ον, plenus vapore, τὸ ἔνατμον, vapor.
Ἔνατος, άτη, ον, nonus. Ab ἐννέα.
Ἐναυγάζω, incendo, ignem ſc. vel candelam.
Ἐναυλήσα, 1. ſing. a. 1. ind. act. verbi ναυλέω.
Ἐναυδὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, voce præditus, vocalis; (2) vivus, ſpirans. Ex ἐν, & αὐδὴ, *vox.*
Ἐναυδος, ε, ὁ κὴ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἐναυθεντέω, ῶ, f. ήσω, auctoritatem obtineo inter, auctoritate valeo in.
Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, diverſor. Ἐναυλιζόμενον πρὸς χαριαν, Thuc.
Ἐναυλικοφοιτις, ἡ, ruſtica.
Ἐναύλιος, α, ον, interior, ἡ, ναυλία, via domus interior.
Ἐναυλισάμενος, *moratus*, a. 1. part. med.
Ἐναύλιον, ε, τὸ, domicilium. Ex iiſd.
Ἐναύλισμα, ατος, τὸ, idem.
Ἔναυλος, ε, tibiæ inſerta, *Epith.* γλασσίδος.
Ἐναυλιστηριον, τὸ, diverſorium.
Ἐναυλος, ε, ὁ, ſtabulum. Ex ἐν, & αὐλὴ.
Ἔναυλος, ε, ὁ κὴ ἡ, tibiis perſonans; (2) in tibiam inſertus; (3) inhabitans. Ex ἐν, & αὐλος, *tibia*, ſ. αὐλὴ.
Ἐναυξάνομαι, innutrior.
Ἔναυρος, ε, ὁ κὴ ἡ, in quo auræ ſunt, auris apertus & pervius. Ex ἐν, & αὔρα, *aura.*
Ἔναυσμα, ατος, τὸ, id, quo ignis accenditur, igniarium, ſuſcitabulum, fomes, fax, incitamentum. Ab ἐναύω, *incendo.*
Ἐναυχένιος, ε, ὁ κὴ ἡ, ad cervicem pertinens, qui in collo eſt, collo injectus, collo inſertus. Ex ἐν, & αὐχὴν, *cervix.*
Ἐναύω, fut. αύσω, incendo, accendo. Τὸν κεραυνὸν ἐναυσαμένου ἐκ τῆ Οἴτης, Luc.
Ἐναφανίζω, obſcuro; (2) tollo, deleo.
Ἐναφανίζομαι, fut. ίσομαι, obſcurus fio. Ὥσπερ κὴ τὰ μυδραφεῖα ἐναφανίζῃ τῇ ἡλίῳ ὠφελουμένα, Longin. 17.
Ἐναφάπτω, immitto.
Ἐναφεάω, ῶ, f. ήσω, incoquo.
Ἐναφιάω, idem.
Ἐναφίημι, f. ήσω, immitto in alium.
Ἐναφορμος, ον, occaſionem, materiam alicujus rei in ſe habens.
Ἐνγένασι, vel ἐν γένασι, ingeniculum, nomen ſideris. Ex ἐν, & γόνυ, *genu.*
Ἐνδαδος, ε, ὁ κὴ ἡ, tædam habens, ſ. qui cum facibus fit, ut nuptiæ. Ex ἐν, & δὰς, *fax.* Hinc
Ἐνδαδόω, ῶ, f, ώσω, in tædam converto, vel convertor.
Ἐνδαίνυμαι, veſcor, loco ſc. aut tempore quo.
Ἔνδαις, αιδος, idem quod ἐνδαδος.
Ἐνδαιτίομαι, ῦμαι, fut. ήσομαι, epulor, convivor. Ex ἐν, & δαὶς, *epulum præbeo.*
Ἐνδάκνω, morſus infero.
Ἐνδακρυς, υος, ὁ κὴ ἡ, cui lacrimæ oboriuntur. Ex ἐν, & δάκρυ.
Ἐνδακρυω, lacrymor, illacrimo.
Ἐνδάπιος, ε, ὁ κὴ ἡ, indigena. Ex ἐν, & δάπεδον, *ſolum.*
Ἔνδασυς, υος, ὁ κὴ ἡ, piloſus, hirſutus.
Ἐνδατέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, diſpertior; (2) valde accuſo, vitupero. *Ern.* Τὸν ὠλιστῶτα χόνδρον ἐνδατεμεῖσθαι, Lyc. 155.
Ἐνδαφιλεύομαι, fut. εύσομαι, dapſilis & largus ſum in.
Ἐνδεδομυῖος, *Adv.* remiſſe, laxatis habenis. Ab ἐνδίδωμι.
Ἐνδεδυμυῖοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. ἐνδύω.
Ἐνδεεστερον, *Adv.* non ſatis, minus quam.
Ἐνδεέστερος, idem. Ab
Ἐνδεὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, indigus; (2) qui non ſufficit, cui aliquid deeſt; (3) inferior, minor, impar. Hinc τὸ ἐνδεὲς, defectus. Ex ἐν, & δέομαι, *indigeo.*
Ἐνδεια, ας, ας, ἡ, indigentia, penuria, inopia, inedia. Ab ἐνδεὴς.
Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium. Ab
Ἐνδείκνυμι, oſtendo præ me fero, indico; (2) defero, accuſo.

Ἐνδείκνυμαι

Digitized by Google

Ἐνδείκνυμαι, ostento me, vendito me, ſpecimen præbeo; (2) defero. Unde ἐνδεξάμενος, delator, accuſator. Πολλὰ ἀρετῶν καὶ Σωφροσύνων ἐν τῷ βίῳ ἐνδεδειγμένος, Iocr.

Ἐνδείκτης, ου, ὁ, delator, quadruplator, ſycophanta. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεικτικός, ἡ, όν, oſtentatorius. Ab eod.

Ἐνδεικτικῶς, *Adv.* oſtentatorie, oſtentabunde, cum oſtentatione; (2) per indicationem.

Ἐνδείκτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Poët.* pro ἐνεδείκτο. Ab ἐνδείκνυμι.

Ἐνδεινός, ή, όν, gravis.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, indicium; (2) delatio, nomen actionis, cujus exemplum in *Lyſ. or. Adv. Andocidem.* Ab ἐνδείκνυμι.

Ἕνδεκα, undecim, οἱ ἕνδεκα, Athenis undecimviri. Ex ἕν, & δέκα, *decem.*

Ἑνδεκαετής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui undecim annorum eſt. Ex ἕνδεκα, & ἔτος, *annus.*

Ἑνδεκάζω, diem feſtum celebro, qui incidit, ſc. in diem decimum.

Ἑνδεκάκις, *Adv.* undecies. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκάκλινος, ὁ ἡ ἡ, undecim lectis inſtructus. Ex ἕνδεκα, & κλίνη, *lectus*, vel κλίνω, *inclino.*

Ἑνδεκάπηχυς, ύς, ὁ ἡ ύ, qui eſt undecim cubitorum.

Ἑνδεκάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, undecim pedum, ut ἑνδεκάπηχυς *Catò* de hora diei.

Ἑνδεκάς, άδος, ἡ, numerus undenarius. Ab ἕνδεκα.

Ἑνδεκαταῖος, αία, αῖον, qui undecima die aquid facit aut patitur; (2) qui undecimum diem agit. Ab eod.

Ἑνδεκατημόριον, ου, τό, undecima pars. Ex ἕνδεκα, & μόριον, *pars.*

Ἑνδέκατος, ατη, ατον, undecimus.

Ἐνδέκεσθαι, *admittere*, præſ. inf. med. *Ion.* pro ἐνδέχεσθαι, ab ἐνδέχομαι.

Ἑνδεκήρης, ους, ὁ, ἡ, navis undecim ordinum, undeciremus. Ex ἕνδεκα, & ἐρέσσω.

Ἐνδελέχεια, ας, ἡ, perennitas. Ab ἐνδελεχής.

Ἐνδελεχής, ές, ὁ ἡ ἡ, perennis, continuus. Ex ἐνδελής, pro ἐντελής, & ἔχω, *habeo.*

Ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, perennis, continuus ſum. Ab ἐνδελεχής. Hinc

Ἐνδελεχισμός, ῦ, ὁ, perennitas, continuatio.

Ἐνδελεχῶς, *Adv.* aſſidue, continenter.

Ἔνδεμα, ατος, τό, id, quod illigatur, alligamentum; (3) geſtamen collo appenſum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδέμω, obturo, muris vel ædificiis munio, & condo, exſtruo ſimpliciter, a. 1. ἐνέδεμα, partic. ἐνδεί μας.

Ἐνδέξια, *Adv.* dextre, apte; (2) verſus dextram. Ab ἐνδέξιος.

Ἐνδεξιόομαι, ώμαι, dextra manu teneo, vel amplector. Ab eod.

Ἐνδέξιος, ία, ιον, qui eſt ad dextram; (2) fauſtus, proſper. Ex ἐν, & δεξιά, *dextra.*

Ἐνδέξιως, apte, proſpere.

Ἐνδέομαι, indigeo, deficior, unde ἐνδεηθείς, a. 1. Ab ἐν, & δέω, *abſum.*

Ἐνδέομαι, illigor, unde ἐνδεδεμένος, *Perf.* innexus. Ab ἐν, & δέω, *ligo.*

Ἔνδεσις, εως, ἡ, illigatio, locus ubi aliquid alteri copulatum eſt.

Ἔνδεσμα, ατος, τό, vinculum. Ab ἐνδέω.

Ἐνδεσμέω, ῶ, f. ήσω, illigo, implico. Ex ἐν, & δεσμός, *vinculum.*

Ἐνδεσμόω, idem.

Ἔνδεσμος, ου, ὁ, ligatura, volumen, nodus.

Ἔνδετος, ου, ὁ ἡ ὁ, conſtrictus, nodatus. A δέω, *ligo.*

Ἐνδέχομαι, admitto, recipio. Hinc ἐνδέχει, *Impers.* convenit, licet, fieri poteſt; ἐνδεχόμενος, conveniens; τὸ ἐνδεχόμενον, contingens. Πάντα γ' ἐνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ ἀποστρηνήματα, Dem.

Ἐνδεχομένως, convenienter, quam fieri poteſt maxime.

Ἐνδέω, f. ἐνδεήσω, deficior. Ἐνδεῖ τῷ ἀριθμῷ, Luc.

Ἐνδέω, f. ἐνδέσω, & ἐνδήσω, illigo, unde ἔνδησον, illiga.

Ἐνδεῶς, *Adv.* indigenter, non ſufficienter, parum, leviter. Hinc μὴ ἐνδεῶς plane; ἐνδεῶς ἔχω, indigeo. Ab ἐνδεής.

Ἔνδηλος, ος, ὁ ἡ ὁ, manifeſtus, evidens, inſignis. Ex ἐν, & δῆλος.

Ἐνδήλως, evidenter.

Ἐνδημέω, ῶ, f. ήσω, in populo meo ſum, domi ſum præſens. Ἐνδημοῦντες ἐν τῷ Σώματι, 2 Cor. 5, 6. ἐνδημῆσαι πρὸς τὸν Κύριον, ibid. 8. Ab ἔνδημος.

Ἐνδημία, ας, ἡ, præſentia, quum quis a populo non abeſt. Ab eod.

Ἐνδήμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, populo cuidam peculiaris, aut ſolennis. Ab eod.

Ἐνδήμιοισι, dat. pl. *Ion.* pro ἐνδήμοις, ab

Ἔνδημος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in populo eſt, in civitate vel domi, domeſticus, popularis, ut ἐνδήμιος. Ex ἐν, & δῆμος, *populus.*

Ἐνδημιεργέω, gigno in, v. c. corpore.

Ἐνδιάασχον, *meridiabantur*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνεδίαζον, a verbo ἐνδιάω.

Ἐνδιαβάλλω, criminor, calumnior.

Ἐνδιάγω, agito, ſeu dego in; (2) verſor in.

Ἐνδιάζω, meridior. Ἐνδιάζοντο ἐκεῖ διὰ τὴν ζέσιν τὰ σπέρματα, Plut. Ab ἐνδιος.

Ἐνδιάθετος, ου, ὁ ἡ ὁ, mente conceptus, internus; (2) in canonem ſacrum receptus. Ex ἐν, & διατίθημι, *diſpono.*

Ἐνδιαθέτως, *Adv.* e ſententia animi.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi

Ἐνδιαθρυπτίω, ludificor, per delicias illudo; (2) delicate, molliter ago.

Ἐνδιαιτάομαι, immoror, inhabito. Hinc

Ἐνδιαίτημα, ατος, τό, locus, qui inhabitatur, habitatio, manſio, hoſpitium.

Ἐνδιακινδύνως, ſumma vi, cum contentione.

Ἐνδιαλλάττω, f. ξω, immuto.

Ἐνδιαμένω, immaneo, maneo alicubi.

Ἐνδιαπρέπω, ornatus, honoratus ſum, ſplendeo.

Ἐνδιασκευή, ου, ὁ ἡ ὁ, ornamentis inſtructus. Ex ἐν, & διασκευή.

Ἐνδιασκέως, apte, decenter.

Ἐνδιασπείρω, f. σπερῶ, diſſero, diſſemino in.

Ἐνδιατάσσω, vel ἐνδιατάττω, ordino & digero in, ſeu intus.

Ἐνδιατρίβω, tempus tero in, verſor in, operam & ſtudium pono in re aliqua, immoror, *imprimis* in laude alicujus rei, *unde interdum* laudo, *verti* poteſt. Τοῖς ἤθεσι λίαν τοῖς τ' ὀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, Ariſt. Conc. 583. Hinc

Ἐνδιατριπτέον, immorandum eſt.

Ἐνδιατριπτικός, ἡ, όν, aſſiduus in aliqua re.

Ἐνδιαφθείρω, eneco in, v. c. utero.

Ἐνδιαχειμάζω, hiberno alicubi.

Ἐνδιαχρίω, f. ίσω, illino, oblino.

Ἐνδιάω, meridior, dormio in meridie; (2) tranquillus ſum. Ab ἔνδιος.

Ἐνδιδύσκω, induo. Ἐνεδιδύσκετο πορφύραν, Luc. 16, 19. Ab ἔνδυω.

Ἐνδίδωμι, in manus trado; (2) præbeo; (3) cedo, remitto, permitto me, v. c. fluctibus, voluptatibus, &c. cedo precibus, flector; (4) inclinatus ſum ad aliquid, ſtudeo, v. c. rebus novis; (5) præeo aliis voce, cantu, ἐνδίδως, præcentor, *Ern.* Εἰ γὰρ ἐνδοσή τις ἡμῶν ταῖσδε κἀν σμικρὰν λαβήν, Ariſt. Lyſ. 675.

Ἐνδίδοσαν, *incitabant*, 3. plur. imperf. ind. act. pro ἐνεδίδοσαν, a verbo ἐνδίδωμι.

Ἔνδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, juſtus; (2) judicialis. Ex ἐν, & δίκη, *jus.*

Ἐνδίκως, jure, merito. A præc.

Ἔνδεινα, ων, τὰ inteſtina. Ab ἔνδον, *intus.*

Ἐνδινέω, ῶ, f. ήσω, inſtar vorticis aut turbinis circum ago; (2) intus converto, ſ. torqueo, v. c. oculos.

Ἔνδιον, ου, τὸ, domicilium, ſedes, habitaculum; (2) meridies. Ab

ΕΝΔΙΟΣ, ία, ιον, meridianus; (2) ſub dio agens.

Ἐνδιφριος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui in curru eſt, ſeſſor. Ab ἐν, & δίφρος, *currus.*

Ἐνδογενής, ές, ὁ ἡ ὁ, intus genitus; (2) domiciliatus. Ex ἔνδον, & γίνομαι, *naſcor.*

Ἔνδοθεν, *Adv.* ex interiore loco, intrinſecus.

Ἔνδοθι, *Adv.* intus, in. Ab ἔνδον.

Ἔνδοῖ, *intus*, *Dor.* pro ἔνδον.

Ἐνδοιάζω, fut. άσω, dubito. Μέχρις τινὸς ἐνδοιάζει, ἢ μάχης ὑπάρχειν. App. Ex ἐν, & δοιός, *geminus.* Hinc

Ἐνδοιαστός, ή, όν, dubius. A præc.

Ἐνδοιασίμως, dubie. A præc.

Ἐνδοίασις, εως, ἡ, dubitatio. Ab eod.

Ἐνδοιασμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ἐνδοιαστικός, ή, όν, ad dubitationem pronus, cum dubitatione conjunctus.

Ἐνδοιαστικῶς, dubitanter.

Ἐνδοιαστός, ή, όν, dubius. Ab eod.

Ἐνδοιαστῶς, *Adv.* ambigendo, dubie, non conſtanter.

Ἔνδομα, ατος, τό, remiſſio, laxatio; (2) indulgentia. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδομάχαν, acc. ſ. *Dor.* pro ἐνδομάχην, ab

Ἐνδομάχης, ες, *Dor.* ἐνδομάχας ὁ, intus vel domi pugnans. Ex ἔνδον, & μάχομαι.

Ἐνδομυΐα, ας, ἡ, ſupellex.

Ἐνδομησις, εως, ἡ, pila, moles erecta ad mœnia fulcienda. Quaſi ab ἐνδομέω.

Ἐνδομυχέω, ῶ, intus lateo, ἐνδομυχῶν κακὸν, latens malum. Ab

Ἐνδόμυχος, ος, ὁ ἡ ὁ, inteſtinus, abditus, occultus. Ex ἔνδον, & μυχὸς, *penetrale.*

ΕΝΔΟΝ, *Adv.* intus.

Ἐνδοξάζω, f. άσω, glorifico, ἐνδοξαζῆναι, glorificari. Ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, 2, Theſſ. 1, 12.

Ἐνδοξασθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ.

Ἐνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, gloriam in ſermone aucupor.

Ἐνδοξόπαλις, ι, ὁ ἡ ὁ, equorum pullis inclitus. Ex ἔνδοξος, & πῶλος, *pullus.*

Ἔνδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, nobilis, glorioſus; (2) opinabilis. Ex ἐν, & δόξα, *gloria, opinio.*

Ἐνδοξότης, ητος, ἡ, gloria.

Ἐνδόξως, *Adv.* honorifice, ἐνδοξοτατα, honorificentiſſime. Ab ἔνδοξος.

Ἐνδόσιμον, ου, τὸ, carminis cantus, vel orationis exordium; (2) incitatio; (3) occaſio; (4) indulgentia, conceſſio. Ab

Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio, laxatio; (2) inclinatio cedentis oneri; (3) deditio; (4) modulationis exordium. Ab ἐνδίδωμι.

Ἐνδότατος, ατη, ατον, intimus, penitiſſimus. Superl. ab ἔνδον.

Ἐνδοτάτω, *Adv.* intime. Ab ἐνδότατος.

Ἐνδότερος, ερα, ερον, interior. Comparat. ab ἔνδον.

Ἐνδοτέρω, *Adv.* interius. Ab ἐνδότερος.

Ἐνδοτικός, ή, όν, incitandi vim habens; ἄσμα ἐνδοτικὸν, idem quod ἐνδόσιμον.

Ἐνδοτικῶς, *Adv.* remiſſe, moderate.

Ἐνδυπέω, ῶ, f. ήσω, inſono, ſonum edo in. Ἄντλῳ δ' ἐνδύπησ' ἀφισῶσα, Odyſſ. 15, 478.

Ἐνδραννὴς, ής, ὁ ἡ ὁ, efficax, habilis ad faciendum, ſolers. Ab ἐν, & δραίνω.

Ἐνδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, inſultus; (2) certaminis quoddam genus. Ab ἐν, & δραμεῖν.

Ἐνδρομίδες, αι, calceamenti genus, quo utebantur curſores in certamine; (2) vinculum. Ab eod.

Ἐνδρομὶς, ίδος, ἡ, veſtimentum craſſius apud Juvenalem.

Ἐνδροσος, ος, ὁ ἡ ὁ, roſcidus, rorulentus; (2) humidus, aquoſus. Ex ἐν, & δρόσος.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arborum; (2) temo; (3) aratrum. Ex ἐν, & δρῦς.

Ἐνδυάζω, dubito, hæſito, ambigo, Heſ. Ex ἐν, & δύω, *duo.* Hinc

Ἐνδυασμός, ῦ, ὁ, dubitatio, Heſ.

ΕΝΔΥΚΕΩΣ, *Adverb.* prompto animo, diligenter.

Ἔνδυμα, ατος, τό, indumentum. Ab ἐνδύω.

Ἔνδυμι, idem quod ἐνδύω.

Ἐνδυναμόω, ῶ, f. ώσω, validum reddo, corroboro, confirmo. Ἐνεδυνάμωσεν με, 2 Tim. 4, 17. Ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, Heb. 11, 34.

Ἐνδυνατέω, f. ήσω, auctoritate valeo apud aliquem, in ditione habeo aliquem; (2) pri-

Digitized by Google

mas partes obtineo; (3) autoritate mea obtineo, perficio.

Ἐνδύτες, nom. pl. pr. part. act. v. ἐνδυμι.

Ἐνδύνω, f. δύσω, penetro, induo. Οἱ ἐμὲ κτοκτίνητ' ἐνέδυσιν, Arist. Θεσμ. 1053. Τῷ ἐξωμίδ' ἐνδύσω, Ce παρσιῆσ' ἐγώ, id. Lys. 1022.

Ἐνδύομαι, ingredior.

Ἔνδυσα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔνδυμι.

Ἐνδυσάμενος, qui induit, a. 1. part. med.

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, ingressus, introitus; (2) vestitus. Ab ἐνδύω, subeo.

Ἐνδυσχέω, ῶ, f. ήσω, infelix & miser sum in. Ἐνδυσχεῖ τῇ πόλει κακῶς βουλευσάμενος, Plut.

Ἐνδυσώμεθα, 1. plur. a. 1. conj. med. verbi ἐνδυμι.

Ἔνδυτήρ, ῆρος, ὁ, quo quis indui potest.

Ἔνδυτον, ου, τὸ, indumentum. Ab

Ἔνδυτος, ον, indutus.

Ἐνδύω, f. ύσω, induo; (2) ingredior, subeo.

Ἐνεαρίζω, vernum tempus dego in, ver alicubi transigo. Ex ἐν, & ἔαρ, ver.

Ἐνέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐμβιβάζω.

Ἐνεβριμησάμην, graviter interminatus sum, a. 1. ind. med. verbi ἐμβριμάομαι.

Ἐνεγγυάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, & ἐνεγγυάω, ῶ, f. ήσω, spondeo. Ex ἐν, & ἐγγύη.

Ἐνεγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐνεγγύησα.

Ἔνεγγυς, Adverb. prope. Ex ἐν, & ἐγγύς.

Ἐνέγκαι, tulisse, a. 1. inf. act. verbi φέρω.

Ἐνεγκεῖν, tulisse, a. 2. inf. act.

Ἐνεγκον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἤνεγκον.

Ἐνεγκῶσα, ης, ἡ, patria. Ab ἐνεγκω, foro.

Ἐνεγκωμιάζω, laudibus celebro.

Ἐνεδιδύσκετο, induebatur, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἐνδιδύσκω.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ. Ex ἐν, & ἕδρα.

Ἐνεδρευτὴς, insidiator, inceptor. A seq.

Ἐνεδρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad insidias aptus, proclivis.

Ἐνεδρεύω, f. εύσω, insidior. Ἐκεῖνον ἐνεδρεύειν αὐτὸν ὑπὸ τῆς πόλεως, Plut. Τὰ δὲ πῦρ ζώων φοβῇ ἐνεδρεύει, Xen.

Ἔνεδρον, ου, τὸ, insidiosum, insidiæ.

Ἐνεδρος, ος, ὁ ἡ ἡ, inquilinus. Ab ἐν, & ἕδρα, sedes.

Ἐνέδυσα, indui, a. 1. ind. act. verbi ἐνδύω.

Ἐνέηκεν, immisit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἐνῆκεν, a verbo ἐνίημι.

Ἐνέζομαι, insideo. Ex ἐν, & ἕζομαι, sedeo.

Ἐνεθεὶς, dilutus, a. 1 part. pass. verbi ἐνίημι.

Ἐνέθηκα, a. 1. ind. act. v. ἐντίθημι.

Ἐνεθίζω, f. ίσω, adsuefacio.

Ἐνεθυμήθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. ἐνθυμέομαι.

Ἐνείδον, ἐνιδεῖς, vidisti in, animadvertisti in. Part. ἐνιδὼν, intuitus.

Ἐνείλω, insim, præs. optat. act. verbi ἔνειμι.

Ἔνεικα, propter, gratia, Poet. pro ἕνεκα,

Ἤνεικα, attuli, a. 1. ind. act. Poët. pro ἤνεγκα, a verbo inus. ἐνεικω, pro φέρω.

Ἐνεικονίζω, fut. ίσω, specto, vel comparo imagine.

Ἐνειλέω, ῶ, implico, involvo. Καθιλὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ Ζιδόνι, Marc. 15, 46. Ἐνειλεῖς λεοντῇ, Thuc. Hinc

Ἔνείλημα, ατος, τὸ, involucrum, volumen.

Ἐνειλιδίω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto in.

Ἐνειλίσσω, fut. ξω, involvo, unde ἐνειλιγμένος, involutus.

Ἐνείλω, idem quod ἐνειλέω, a quo etiam descendit.

Ἔνειμα, distribui, a. 1. ind. act. verbi νέμω.

Ἐνείμην, 1. pl. præs. ind. act. Poët. pro ἐνεμήν. Ab

Ἔνειμι, insum. Ex ἐν, & εἰμί.

Ἐνειργνύμι, vel ἐνειργνύω, includo; (2) prohibeo. Ab

Ἐνείργω, fut. ξω, idem.

Ἐνείρω, innecto, insero, infibulo, implico; (2) confero, apto.

Ἐνεις, qui misit, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι.

Ἐνεῖσε, perfect. ind. pass.

Ἐνείχεις, in animo habebat, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐνεῖχε, a verbo, ἐνέχω.

Ἐνείχθω, latus sum, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθω, a verbo ἐνείκω, pro φέρω.

ΕΝΕΚΑ, Adv. caussa, propter.

Ἐνέκειτο, 3. s. imperf. ind. verbi ἔγκειμαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, insculptus erat, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἐγκολάπτω.

Ἔνεκεν, Adv. idem quod ἕνεκα.

Ἐνεκεντρίσθη, a. 1. ind. pass. v. ἐγκεντρίζω.

Ἐνεκέρσαν, concipiebant, 3. pl. imperf. ind. act, contr. pro ἐνεκείραον, a verbo ἐγκειράω.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, 1 sing. imperf. ind. pass. v. ἐγκόπτω.

Ἐνεκότει, odio habebat, 3. sing. imp. ind. act. contr. pro ἐνεκότει, a verbo ἐγκοτέω.

Ἐνέκοψα, a. 1. ind. act. v. ἐγκόπτω, impedio.

Ἐνέκρυψε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐγκρύπτω.

Ἐνεκτέος, έα, έον, referendus. A φέρω.

Ἐνέκυρσε, incidit, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. pro ἐνέκυρε, a verbo ἐγκύρω.

Ἐνελαύνω, inveho curru, equo ingredior, ap. Pind.

Ἐνελίπανεν, 3. s. a. 1. ind. act. ab ἐνελιπαίνω.

Ἔνεμα, ατος, τὸ, id, quod immittitur seu infunditur, scil. per inferna in alvum. Ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνέμβη, a. 2. inf, act, Ion. pro ἐνεῖναι. Ab ἐνίημι.

Ἐνέμητο, 3. s. imp. ind. pass. v. νέμω.

Ἐνεμέω, ῶ, f. ήσω, evomo in.

Ἐνεμήθης, 2. s. a. 1. ind. pass. v. νέμω.

Ἐνέμοντο, 3. imperf. ind. pass. v. ejusd.

Ἐνεμφύσᾷ, præs. inf. pass. v. ἐνφύω.

Ἐνενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta. Ab ἐννέα.

Ἐνενηκονταετὴς, ής, ες, ὁ, nonagenarius.

Ἐνενηκοντούτης, ες, ὁ, idem. Ex ἐνενήκοντα, & ἔτος.

Ἐνενῆτο, cogitaret, 3. sing. imperfect. ind. med. Ion. pro ἐνενόητο, a verbo ἐννοέω, ῶ.

Ἐνενήκασι. 3. pl. perf. ind. act. Ion. pro ἐνενοήκασι.

Ἐνενόησα, 3. pl. pluſq. ind. pass. Poët. pro ἐνενόηντο.

Ἐνεξουσιάζω, licentia utor in. Ab ἐν, & ἐξουσία.

Ἐνεορτάζω, f. άσω, festum celebro. Ex ἐν, & ἑορτή.

Ἐνεός, ὰ, όν, mutus; (2) surdus; (3) stultus. Ex ἐν, & ἄνυω, clamo. Hinc

Ἐνεότης, ὴ, surditas; (2) defectus vocis.

Ἐνεοτοποίησατο, pullos exclusit, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi νεοτοποιέω.

Ἐνεόχμῳ, 3. s. a. 2. ind. act. v. νεοχμέω.

Ἐνεπαγγέλλομαι, polliceor alicubi.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. v. ἐμπήγνυμι.

Ἐνεπαίζον, 1. s. imperf. ind. act. v. ἐμπαίζω.

Ἐνεπαίχθη, illusus est, 3. sing. a. 1. ind. pass.

Ἐνέπαξε, infixit, 3. sing. a. 1. ind. act. Dor. pro ἐνέπηξε, ab ἐμπήγνυμι.

Ἐνεπήγετο, 3. s. imperf. ind. med.

Ἐνεπίσσου, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐμπίπλω.

Ἐνεπηριάζω, insulto, vexo, calumnior.

Ἐνεπιδείκνυμι, ostendo in re aliqua.

Ἐνεπιδημέω ῶ, f. ήσω, ut peregrinus versor & commoror in.

Ἐνεπίδημος, peregrinus in urbe aliqua, advena.

Ἐνεπιδίδωμι, idem quod ἐπιδίδ.

Ἐνεπικύπλω, fut. ψω, inclinato capite incumbo; (2) inclinato capite intueor; (3) incumbo; (4) do operam.

Ἐνεπιορκέω, ῶ, f. ήσω, pejero in.

Ἐνεπίσκημμα, τὸ, actio judicialis, quam intendebant vindicantes sibi aliquid de publicatis bonis. A seq.

Ἐνεπισκήπτεσθαι, incumbere. Peculiariter creditores ἐνεπισκήπτεσθαι dicebantur, qui publicatis bonis cujuspiam experiebantur, contra populum, ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia petentes & vindicantes sibi partem eorum, quæ sibi quacunque de causa deberentur, ut uxori dos, creditori creditum.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐμπλήθω.

Ἐνέπνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐμπνέω.

Ἐνεποιήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐνεποιέω.

Ἐνέποισιν, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἐνέπουσι. Ab ἐνέπω.

Ἐνέπρησθον, 3. pl. imp. ind. act. v. ἐμπρήθω.

Ἐνέπρησα, incendi, a. 1. ind. act.

Ἐνέπλυσα, a. 1. ind. act. v. ἐμπλύω.

Ἐνέπω, Ἐνίσπω, dico, cano; (2) calumnior.

Ἐνεργάζομαι, injicio, ingenero. Ἐνεργάζεσθαι τοῖς ἄλλοις ἐπιθυμίαν τῆς ἀρχῆς, Plut.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. Ab ἐνεργὴς.

Ἐνεργέω, ῶ, fut. ήσω, operor, intus efficio, ago. Hinc ὁ ἐνεργούμενος, ε, a diabolo possessus. Hinc

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, effectus, operatio, facultas.

Ἐνεργὴς, ής, ὁ ἡ ὴ, efficax, acer. Ex ἐν, & ἔργον.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, όν, activus; (2) efficax.

Ἐνεργητικῶς, active; (2) efficaciter.

Ἐνεργίζεσθαι, vi, (v. c. divina) aliqua commutor in aliam naturam.

Ἐνεργολαβέω, quæstum in aliqua re facio; (2) opus faciendum suscipio, conduco.

Ἐνεργὸς, ὴ, ὁ ἡ ὸν, efficax, acer.

Ἐνεργῶς, Adv. efficaciter. Ab ἐνεργὴς.

Ἐνεδείδω, f. είσω, impingo, illido; (2) infigo. in med. innitor, incumbo. Hinc

Ἐνέρεισις, εως, ἡ, compressio, infixio, innixus.

Ἐνδεύγω, eructo, irructo. Unde a. 2. ἐνήρυγον.

Ἐνδευθὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, ruber, rubicundus. Ex ἐν, & ἐρυθρὸς, rubor.

Ἔνδθε, vel ἔνδθεν, Adv. infra. Ex ἐν, & ἔρα, terra.

Ἔνδοι, ων, mortui, manes, inferi. Ex iisdem

Ἐνδοχρωτὴς, mortuorum colorem habentes, luridi. Ex ἐνδὸς, & χρόα, color.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, innexio, religatio. Ab ἐνείρω.

Ἐνέρτερος, έρα, ερον, inferior. Ab ἔνδον.

Ἐνέρυθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, rubicundus. Ἐνέρυθροι ὀφθαλμοὶ, Arct. Ex ἐν, & ἐρυθρός.

Ἔνεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐνίημι.

Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium. Ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio. Ab ἐνίημι.

Ἐνέσσαι, inerit, 2. sing. f. 1. ind. med. per Syncop. pro ἐνέσσεται, a verbo ἔνειμι.

Ἐνέσταλτο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. ἐνστάζω.

Ἐνεστεῶτος, g. s. perf. part. act. Ion. & per Crasin, pro ἐνεστηκότος, ab ἐνίστημι.

Ἐνεστηκάμην insistiti, a. 1. ind. med.

Ἔνεστι, licet. Ab ἔνειμι.

Ἐνεστιάω, ῶ, convivio excipio in, convivium celebro alicubi.

Ἐνέστιος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui intra lares est, domesticus. Ex ἐν, & ἑστία, lares.

Ἐνεστὼς, perf. part. act. Ion. & Att. pro ἐνεστηκὼς, ab ἐνίστημι.

Ἐνετειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἐντέλλω.

Ἐνετὴ, ῆς, ἡ, fibula. Ab ἐνίημι.

Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum medicinale, quo infusio perficitur, clyster. Ab eod.

Ἐνετύγχανον, imp. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐνετυλίξεις, 3. s. a. ind. act. v. ἐντυλίσσω.

Ἐνέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐντυγχάνω.

Ἐνευδαιμονέω, ῶ, feliciter vivo in, felicem vitam dego in.

Ἐνεύδειν, pr. inf. act. Dor. pro ἐνεύδειν, ab ἐνεύδω.

Ἐνευδοκιμέω, ῶ, inclarefco, clarus sum in.

Ἐνεύδω, indormio. Ex ἐν, & ἕυδω, dormio.

Ἐνευημερέω, ῶ, prosperor in; ἐνευημέρησε, prospero successu usus est in.

Ἐνευθωσίδης, abundare in aliqua re.

Ἐνευκαιρέω, opportunitate utor in aliqua re.

Ἐνευκαταφρόνητος, ων, contemptibilis.

Ἐνευλογέω, ῶ, beatum reddo per, beatum prædico.

Ἐνεύνιος, ος, ὁ ἡ ὸν, in lecto positus, qui est in lecto. Ex ἐν, & εὐνὴ, cubile.

Ἔνευνος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.

Ἔνευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. νεύω.

Ἐνευσομέω, ῶ, f. ήσω, concinna suavique melodia cantillo, s. perstrepo in.

Ἐνευχημονέω, ῶ, f. ήσω, decenter me gero in.

Ἐνευχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in.

Ἐνεφτος.

Digitized by Google

Ἐνευτυχέω, ῶ, f. ήσω, felix sum in, feliciter ago in.
Ἐνεύχομαι, precor in, vel inter.
Ἐνεύωχέομαι, ούμαι, convivor in, conviviis indulgeo.
Ἐνεφάνισα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐμφανίζω.
Ἐνεφανθέν, 1. ſ. a. 1. ind. paſſ.
Ἐνεφορέετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἐμφορέω.
Ἐνέφραξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐμφράττω.
Ἐνεφύσησε, 3. ſ. 1. a. ind. act. v. ἐμφυσάω.
Ἐνέχια, a. 1. ind. act. v. ἐγχέω.
Ἐνέχεεν, *infudit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἐνεχείρ], *moliebatur*, 3. ſing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνεχείρει, a verbo ἐγχειρέω.
Ἐνέχεσθ', *detineri*, præſ. inf. paſſ. verbi ἐνέχω.
Ἐνεχθείσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. v. ἐμφέρω.
Ἐνεχθῆναι, *illatum eſſe*, inf. ejuſd.
Ἔνέχρασε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἐγχράω.
Ἐνεχυράζω, fut. άσω. pignus capiendi poteſtatem do; *de magiſtratu, at in med.* pignus capio, *de creditore, qui e poteſtate a magiſtratu data pignus aufert*; (2) pignus capio, de miniſtro magiſtratuum; (3) *denique & de creditore* in activo; (4) pignori depono; (5) beneficium do; *in paſſ.* beneficio obligor. Ab ἐνέχυρον.
Ἐνεχυρασία, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus, oppigneratum. Ab ἐνεχυράζω.
Ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ, pigneratio, oppigneratio.
Ἐνεχυριάζω, idem quod ἐνεχυράζω; ὠνεχυρίασο, pignori oppoſitum fuerat.
Ἐνεχυρίασις, εως, ἡ, pigneratio.
Ἐνεχυρισμὸς, idem quod ἐνεχυρασμὸς.
Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo. Ex ἐν, & ἔχυρὸς, *tutus*.
Ἐνέχω, inſto, urgeo. Hinc ἐνέχομαι, hæreo, teneor, teneor vinctus, obnoxius ſum. Ἐνέχει γάρ μοι Φοίβη, Ariſt. Conc. 357.
Ἐνέψεσε, ῶ, f. ήσω, incoquo, *Aret.* Hinc
Ἐνέψημα, ατος τὸ, pulmentum, quod incoquitur, *Aret.*
Ἐνεψητέον, *Adv. poſitionis.* incoquendum eſt.
Ἐνζέομαι, inferveo. Ξωὴ ἐλαίου, ἔνθα σήραγγον ἐνεζέσθη, *Aret.*
Ἔνη, ſ. ἐνη vetus; (2) ἔνη καὶ νέα, tricesimus ſeu ultimus dies menſis, Atticis, *proprie* vetus & nova ſc. luna.
Ἐνηβάω, pubeſco; (2) juveniliter laſcivio, delectationibus indulgeo.
Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus, in quo juvenes voluptatibus indulgent. Ab
Ἔνηβος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui in pubertate eſt, puber. Ex ἐν, & ἥβη.
Ἐνήδομαι, delector in. Ex ἐν, & ἥδω.
Ἐνήδονος, ου, ὁ καὶ ἡ, voluptati deditus; (2) cum voluptate conjunctus. Ex ἐν, & ἡδονὴ.
Ἐνήδρυον, imperf. ind. act. v. ἐνεδρεύω.
Ἐνηδυάω, exhilaro in, illætifico.
Ἐνηδυπαθῶ, ῶ, ſuavitate & voluptate fruor in re aliqua, *oblector*. Ex ἐν, ἡδὺς, & πάθος.
Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. Ab ἐνὴς.
Ἐνήλων, 3. ſing. imperf. ind. *Poëtis* pro ἐνίλω, ἐνίημι.
Ἐνηὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, benignus, placidus, mitis. Ab ἐὺς, *bonus*.
Ἐνηθλῆσαι, aor. 1. inf. paſſ. v. ἐνίημι.
Ἔνηκα, *immiſi*, 1. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐνήκοος, ου, ὁ καὶ ἡ, audiendi facultate præditus. Ab ἐνακούω, *inaudio*.
Ἐνήλατα, ων, τὰ, ligna recta, in quibus defiguntur & adiguntur gradus ſcalæ; (2) clavi rotam in axe continentes; (3) ſpondæ, & in *Singulari* ἐνήλατον, ſponda, *ap. Joſ.* pars throni in qua ſedetur.
Ἐνήλικος, ου, ὁ καὶ ἡ, puber. Ex ἐν, & ἡλικία.
Ἐνήλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Ἐνηλλαγμένως, *Adv.* ordine permutato, ordine inverſo, viciſſim. Ab ἐναλλάττω.
Ἐνηλύσιον, locus de cœlo tactus, bidental. Ab ἔλυσις. ſicut Jupiter *fulminator* dicitur καταιβάτης, quaſi *deſcenſor*.

Ἔνηλασις, εως, ἡ, inſertio clavorum, *item* clavi ipſi. Ab ἐν, & ἦλος.
Ἐνῆμαι, inſideo.
Ἐνήμβος, *inſidens*, partic. præſ. med.
Ἐνῆν, 1. ſ. imperf. ind. verbi ἔνειμι.
Ἐνηνύοθα, 1. ſ. perf. ind. med. v. ἐναυθάω.
Ἐνηνύχα, *tuli*, 1. ſing. perf. ind. med. *Att.* pro ἐνήνοχα, a verbo ἐνφέρω.
Ἐνήρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐναίρω.
Ἐνηρεμέω, ῶ, f. ήσω, quieſco in.
Ἐνήρης, ους, ὁ καὶ ἡ, navis remigio inſtructa. Ex ἐν, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἔνησα, 1. ſ. a. 1. ind. act. verbi νέω.
Ἐνῆσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἔνειμι.
Ἐνήσειν, fut. 1. inf. act. v. ἐνίημι.
Ἐνηχέω, ῶ, inſono; (2) inculco, doceo.
Ἔνηχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſonans, ſonorus. Ex ἐν, & ἦχος, *ſonus*.
Ἐνθ', pro ἔνθα, *hic*.
ΕΝΘΑ, *Adv.* hic; (2) ibi, illic; (3) ubi; (4 tum.
Ἐνθαδ', pro ἐνθάδε, *hic*.
Ἐνθάδε, *Adv.* hic, iſtic; (2) huc.
Ἐνθαδὶ, Attice; idem & ab eod.
Ἐνθακέω, ῶ, f. ήσω, inſideo. Hinc
Ἐνθάκησις, εως, ἡ, inſeſſio.
Ἐνθαλασσέω, vel ἐνθαλατέω, in mari verſor, mare frequento, in mari navigo, duio.
Ἐνθαλάττιος, ου, marinus.
Ἐνθάλπω, foveo, velut in ſinu.
Ἐνθανατόω, capitis condemno.
Ἐνθάπλω, f. ψω, q. d. inſepelio in, vel intra.
Ἐνθαρσέω, ῶ, & Attice, ἐνθαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo ſum in.
Ἔνθαστα, *hic*, *Ion.* pro ἐνταῦθα.
Ἐνθεάζω, & ἐνθεάζομαι, divino ſpiritu adflatus ſum. Ab ἔνθεος.
Ἐνθεαστικὸς, ἡ, όν, qui fanatico furore agitatur, fanaticus, numine adflatus, qui numine adflari ſolet. Ab eod.
Ἐιθεαστικῶς, ritu fanatico.
Ἔνθεμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui inſeritur arbori. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεματισμὸς, ὁ, inſertio.
Ἐιθέμψι, *inſirere*. aor. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐνθεῖναι, a verbo ἐντίθημι.
Ἐνθέμιον, ου, τὸ, interior pars puppis. Ab eodem.
Ἔνθεν, *Adv.* hinc; (2) illinc. Ab ἔνθα.
Ἐνθένδε, *Adv.* idem & exin. Ab eod.
Ἔνθεο, 2. ſ. a. ind. act. *Ion.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.
Ἔνθεος, & ἔνθους, ου, ὁ καὶ ἡ, numine adflatus, divinus, fanaticus. Ex ἐν, & Θεὸς.
Ἐνθερίζω, fut. ίσω, æſtatem in aliquo loco dego, per æſtatem moror.
Ἐνθερμαίνω, f. νῶ, incaleſco. Ἔϊπερ ἐνθερμάνεται πόθῳ, incenſus ſit, Soph. Trach. 572.
Ἔνθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, callidus, ſervidus.
Ἔνθες, 2. f. a. 2. imp. act. v. ἐντίθημι.
Ἔνθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio; (2) bolus, buccella. Ab ἐντίθημι.
Ἔνθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt intra leges; (2) legitimus, licitus, legi conveniens. Ex ἐν, & Θεσμὸς, *lex*.
Ἐνθέσμως, *Adv.* legitime, ut fas eſt.
Ἔνθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſitus. Ab ἐντίθημι.
Ἐνθεύτεν, *hinc*, *Ion.* pro ἐντεῦθεν.
Ἐνθέως, ſancte, pie; (2) furioſe. Ab ἔνθεος.
Ἐνθήκη, ἡ, merces, proprie, quæ imponitur navibus.
Ἐνθηλυπαθέω, ῶ, f. ήσω, muliebria patior in, muliebri libidine tabeſco. Ex ἐν, Θῆλυς, & πάθος, *paſſio*.
Ἔνθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, feras habens; (2) ferinus. Ex ἐν, & Θὴρ, *fera*.
Ἔνθης, *veneris*, 2. ſing. a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθῃς, a verbo ἔρχομαι.
Ἐνθλασις, εως, ἡ, cavitas in capite facta ex contuſione. Ab ἐν, & θλᾶν, *frangere*.
Ἐνθλάω, comundo, ſ. tundo, premo, ut ſubſidat, flectatur, cedat interiori parte vel in medio.

Ἐνθλίζω, fut. ψω, infringo, imprimo, Nicand. Alexiph. 453.
Ἐνθνήσκω, immorior.
Ἐνθορέω, ῶ, inſilio.
Ἔνθορον, *inſilui*, a. 2. ind. act. v. ἐνθόρω.
Ἔνθες, *impoſueris*, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro ἔνθεσο, ab ἐντίθημι.
Ἔνθυς, vide ἔνθεος.
Ἐνθουσιάζω, f. άσω, fanatico, ſeu divino furore agor; ἐνθουσιαζόμενος, limphaticus. Ab ἐνθεος.
Ἐνθουσιᾶν, limphari, inſanire; in *Particip.* ἐνθουσιῶν, inſtinctus, inſaniens. Πολλαχῆ γὰρ ἐνθουσιῶν ἑαυτοῖς δοκοῦντες, ἃ βακχεύουσιν ἄλλα παίζουσιν, Longin. 3.
Ἐνθουσίασις, εως, fanaticus ſeu divinitus adflatus. Ab ἐνθουσιάζω.
Ἐνθουσιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐιθουσιαστὴς, οῦ, ὁ, numine adflatus, fanaticus.
Ἐνθουσιαστικὸς, ἡ, όν, numine adflatus, qui numine adflari ſolet; (2) animos furore divino corripiens. Ab eod.
Ἐνθουσιαστικῶς, *Adv.* more eorum, qui furoris fanatici inſtinctu aguntur.
Ἐνθουσιῶδης, idem. Ab
Ἐνθουσιώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐνθουσιαστικὸς.
Ἐνθράσσω, pungo intus, affligo interiori parte.
Ἐνθρέψασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐντρέφω.
Ἐνθριῶδες, ficulneis foliis involvi. *Præt.* ἐντεθριῶδες. Ab ἐν, & θρῖον, *ficus folium*.
Ἐνθρονίζω, in throno loco. Hinc ἐνθρονίζομαι, in throno ſedeo. Ex
Ἔνθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in ſolio ſedens.
Ἐνθρυλλέω idem quod
Ἐνθρυλλίζω, f. ίσω, immurmuro, inſuſurro. Δεῖλι τινὸς προαγωγὸς ἓς ἐνεθρύλλισεν τῷ δεσπότῃ, Ariſt. Θεσμ. 348.
Ἔνθρυπτον, τὸ, intritum; (2) placenta. Ab
Ἐνθρύπτω, f. ψω, comminuo intra, intero.
Ἐνθρώσκω, inſilio. Ἐνθρώσκων πυκάζεις, Lyc. 676.
Ἐνθυμέομαι, ούμαι, cogito, mente agito, in animo concipio, expendo, conſidero, reputo. Ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐνεθυμήθη καλῶς, Ariſt. Conc. 262. Ex ἐν, & θυμὸς.
Ἐνθυμηθέντος, g. ſ. aor. 1. part. paſſ.
Ἐνθυμηθῆναι, *animo volviſſe*, inf. a. ejuſd.
Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, commentum; (2) argumentum & ſententia oratoria, *imprimis* conſtans interrogatione e contrariis; (3) ſpecies ſyllogiſmi enthymema. Ab ἐνθυμέομαι.
Ἐνθυμηματικὸς, ἡ, όν, Enthymema continens; (2) acer in argumentando, argutus orator. Ab ἐνθύμημα.
Ἐνθυμημάτιον, τὸ, ſententiola argutula.
Ἐνθυμηματώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, acutis argumentationibus refertus.
Ἐνθυμήσεις, acc. pl. pro ἐνθυμήσεις. Ab
Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, conſideratio; (2) commentatio. Ab ἐνθυμέω.
Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio. Ab ἐνθυμέω.
Ἐνθυμιῶ, ῶ, ſuffio intus.
Ἐνθυμίζεσθαι, cogitare, reputare.
Ἐνθύμιον, ου, τὸ, quicquid in animo reponitur; (2) piaculum (ἄγος) quicquid in religionem, aut omen trahi poteſt, ſ. cogitatio a tali re orta, religio; unde ἐνθυμίοις ποιεῖσθαι, in religionem vertere ſ. in omen. Ab ἐν, & θῦμος.
Ἐνθυμιτὸς, ὁ, ὁν, cujus ratio habetur in re aliqua; ἐνθυμιτὸν ποιεῖσθαι religioni ducere, Herod.
Ἔνθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui eſt animo præſenti, in quo eſt animus fortis, animoſus.
Ἐνθύμως, fortiter, alacriter.
Ἐνθυσιάζω, f. άσω, ſacrifico in. Ab ἐνθύω.
Ἔνθω, *venerim*, a. 2. conj. act. *Dor.* pro ἔλθω, a verbo ἔρχομαι.
Ἐνθωρακίζω, lorico.
Ἐνὶ, *licet*, *per Apoc.* pro ἔστι.
Ἐνὶ, *in*, *Poet.* pro ἐν.
Ἐνιαύσια, *Adv.* quotannis. Ab ἐνιαύσιος
Ἐνιαυσιαῖος, α, ον, annuus.

Digitized by Google

Ἐνιαύσιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, annuus, anniculus, anniversarius. Ab ἐνιαυτός.
Ἐνιαυτίζω. annum transigo.
ΕΝΙΑΤΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, annus.
Ἐνιαυτοφορέω, ῶ, f. ήσω, annuum fructum fero. Ab
Ἐνιαυτοφόρος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, annuum fructum ferens. Ex ἐνιαυτός, & φέρω, fero.
Ἐνιαύω, fut. αύσω, immoror; (2) indormio.
Ἐνιαχῆ, Adv. nonnullis in locis aut partibus. Ab ἔνιοι.
Ἐνιαχῇ, Adv. alicubi, aliquando, interdum.
Ἐνίγγιος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν. uno membro seu pede mutilus, claudus, Suidas. Ex ἐν, & γυῖον.
Ἔνιδε, 3. s. a. 2. ind. act. v. ἐνείδω.
Ἐνιδρόω, fut. ώσω, insudo.
Ἐνιδρύω, colloco in; (2) fundo, firmo.
Ἐνιδρύσω, f. ύσω, idem quod ἐνιδρύω.
Ἐνιδὼν, intuitus, a. 2. part. act. v. ἐνείδω.
Ἐνιεῖ, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἔνιεσε, a verbo ἐνίημι pro ἐνίω.
Ἔνιεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἔνημι.
Ἐνιέναι, immittere. præs. inf. act. v. ἐνίημι.
Ἔνιετι, immittite, 2. plur. præs. imper.
Ἐνιζάνω, f. ζήσω, insideo.
Ἐνιζδανύω, adjungo; unde ἐνιζδυχθείς.
Ἐνίζημα, τὸ, sedes.
Ἐνίζησις, εως, ἡ, q. d. insessio, Aret. Ab
Ἐνίζω, f. σω, insideo. Ἐνίζουσα τῇ γλαυκῇ χολῇ, Aret.
Ἑνίζω, unum seu unitatem pono, aduno. Ab ἕν, unum.
Ἐνίημι, immitto, infigo, injicio.
Ἔνικα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἐνίκασε, a νικάω.
Ἐνικατατίθημι, depono in, repono.
Ἔνικατθε, 2. sing. a. 2. imper. med. Poët. & Ion. ἐγκατάθεσο, ab ἐγκατατίθημι.
Ἐνικλάω, f. άσω, infringo.
Ἐνίκλειω, f. είσω, includo.
Ἔνικμος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, humidus. Ex ἐν, & ἰκμὰς, humor.
Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, penetro.
Ἐνικνήθω, f. ήσω, intero radendo ungue, vel radula carptum intero.
Ἑνικὸς, ἡ, όν, singularis. Ab ἕν, unum.
Ἑνικῶς, Adv. singulariter, numero singulari.
Ἐνιμφίνεδζ pro ἐγκριτεδζ, adnumerari, unde ἐνιμφιθμῶμαι.
Ἐνίλλαε, irrideo oculis, Eustath. Hinc
Ἐνιλλωπίζω, ῶ, f. ήσω, oculos contorqueo, seu distorqueo.
Ἐνιλλώπιζω, sum strabo. Ab eod.
Ἐνιοβολέω, ῶ, f. ήσω, veneno inficio. Ex ἐν, & ἰοβόλος, venenum ejaculans.
ΕΝΙΟΙ, αι, α, aliqui, quidam, nonnulli.
Ἔνιοτε, Adv. interdum; (2) aliquando; (3) aliquoties. Ab ἔνιος.
Ἐνιπᾶε, g. s. Dor. pro ἐνιπῆς. Ab
Ἐνιπὴ, ῆς, ἡ, increpatio. Ab ἐνίπτω.
Ἐνίπλειος, Poët. pro ἔμπλεος, plenus.
Ἐνιπλήθω, f. ήσω, impleo. Ἐισόκε πάντας ἐνιπλήσωσιν ἑταίρους, Odyss. 23, 358. ἐνιπλησθῆναι, ib. 11, 451.
Ἐνιπλήσσω, vel ἐνιπλήτλω, terrorem incutio; (2) irruo, incido.
Ἐνιππάζομαι, equo invehor.
Ἐνιππεύω, f. εύσω, idem.
Ἐνιπρήθω, f. ήσω, inuro. Ὡς φωτὶ νῆας ἐνιπρήσω. Il. 8, 182.
Ἐνιπτέζω, f. άσω, increpo. Ab
Ἐνίπτω, f. ψω, dico; (2) objurgo. Μή μοι, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἐνίπτε, Il. 3, 438. Ex ἐν, & ἔπω, dico.
Ἐνιπτύω, f. ύσω, inspuo.
Ἐνισάζω, f. άσω, exæquo. Ex ἐν, & Ἴσος.
Ἐνισκέλλω, intus arefacio.
Ἐνισκήπτω, f. ψω, innitor, incumbo. Οὐδὲ ἐνισκήψαντε κεραῖαι, Il. 17, 437.
Ἐνισκίμπτω, f. ψω, infigo. Δόρυ μακρὸν ὦδε ἐνισκίμφθη, Il. 16, 612.
Ἔνισπε, dixit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi
Ἐνισπέω, ῶ, dico. Ex ἐνὶ pro ἐν, & ἔπω.
Ἐνίσσω, dico, enarro; (2) increpo, objurgo.
Εἰ μή τις ἐ ὄνειρον Ἀχαιῶν ἀλλος ἐνίσποι, Il. 2, 80. Ex iiid.
Ἐνισσάμην, Ion. pro ἐνίσσειν, ab
Ἐνίσσω, verbis asperis incesso, objurgo, injuria adficio. Ἔπεσιν αἰκρόῃσιν ἐνίσσων, Il. 24, 238. ἐνισσόμην, Pass. Odyss. 24, 162. Ab ἐνίπτω.
Ἐνίσταν, 3. pl. pr. ind. pass. v. ἐνίστημι.
Ἐνίστημι, statuo inter, interpono; (2) colloco; (3) hinc ἐνίσταμαι, insisto, insto; (4) instituo, incipio; (5) intendo; (6) immineo, observo; (7) obsisto, repugno; (8) intercedo. Ἤδη τ' ἐν κλίνῃ δεδικασίας ἐνίστη, Dem. Ὅσον ἔργον ἐνίσταμαι τὸ μέγεθος, Isocr.
Ἐνισχνός, ή, ὁ ἡ όν, gracilis, tenuis.
Ἐνισχυρίζομαι, fiduciam colloco, innitor.
Ἐνισχύω, fut. ύσω, vires sumo, invalesco; (2) corroboro, validum reddo. Ἐνισχύων αὐτὸν, Luc. 22, 43.
Ἐνίσχω, detineo, retineo; ἐνίσχομαι, inhæreo; (2) hæsito in loquendo.
Ἐνιτρέφω, alo, seu nutrio in. Ὅς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφῃ φίλος υἱός, Il. 19, 326.
Ἐνιχρίμπτω, f. ψω, appropinquo; pro ἐγχρίμπτω. Ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν, Il. 17, 405.
Ἐνκάπτω, avide edo. Ἀλλ' ἐξαρπάσας ὁλίγῳ ἐνέκαψε παμπυκλίσας τοῖν σιδοῖν, Arist. Pac. 7.
Ἐνλείπομαι, ufitatius ἐλλείπομαι, deficio.
Ἐνναέτειρα, ας, ἡ, inhabitatrix. Ab
Ἐνναετήρ, ῆρος, ὁ, inhabitator; incola. Ex ἐν, & ναίτης.
Ἐννάετες, Adv. per novem annos. Ex ἐννέα, & ἔτος.
Ἐνναετηρὶς, ίδος, ἡ, novennium. Ab eod.
Ἐνναέτηρος, ᾱ, ὁ, novennis.
Ἐνναετὴς, novennis. Fœm. ἐνναέτις.
Ἐνναέτης, inhabitator. Fœm. ἐνναέτις, inhabitatrix. Ab ἐννάω, inhabito.
Ἐνναίρειν, pr. infin. act. Poet. pro ἐναίρειν.
Ἐνναίω, inhabito, incolo. Ἐν ἄνδρες ναίουσι πολύῤῥηνες, Tmesis, Il. 9, 154.
Ἔνναις, novies.
Ἐννακοσιαστὸς, ή, όν, nongentesimus.
Ἐννακόσιοι, αι, α, nongenti. Ab eod.
Ἐνναταῖος, αία, αῖον, qui nono die venit, moritur, &c.
Ἐνάτῃ, nonæ, dat. sing. f. g. ab
Ἔνατος, άτη, ατον, nonus. Hinc τὰ ἔνατα, ων, memoriæ mortuorum nono die celebratæ, novemdialia. Ab ἐννέα.
Ἐνναυλοχῦμαι, in portu sto, de navi.
Ἐνναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, pugna navali dimico in. Ex ἐν, ναῦς, & μάχομαι, pugno.
ΕΝΝΕ'Α, novem.
Ἐννεάζυγος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem boum, seu ejus nominis nummûm pretium valens. Ex ἐννέα, & βοῦς, bos.
Ἐννεάγηρος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem (senectutes, sive) ætates vivens. Ex ἐννέα, & γῆρας.
Ἐννεόδισμος, ᾱ, ὁ ἡ όν, qui noven vinculis seu juncturis continetur; (2) multis vinculis ligatus.
Ἐννεαδικὸς, ἡ, όν, novennarius, nonarius.
Ἐννεάζω, f. άσω, juventutem tero in, adolesco in aliquo studio.
Ἐννεακαίδεκα, novemdecim.
Ἐννεακαιδεκατηρὶς, ίδος, ἡ, cyclus novemdecim annorum. Ex ἐννέα, καὶ δέκα, & ἔτος, annus.
Ἐννεακαιδεκατῖος, αία, αῖον, undevicesimo die aliquid agens aut patiens.
Ἐνναιδεκάτος, άτη, ον, undevicesimus.
Ἐννεάκεντρος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem habens stimulos sive aculeos. Ex ἐννέα, & κέντρον.
Ἐννεάκις, Adv. novies. Ab ἐννέα.
Ἐννεάκρηνος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, novem habens fistulas aquam fundentes; (2) nomen fontis Athenis, ante Callirhoë dicebatur.
Ἐννεάλεκτος, ὁ ἡ όν, novem lectis stratis constans.
Ἐννεάλινος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novemplici lino plexus. Ex ἐννέα, & λίνον.
Ἐννεάμηνος, ᾱ, ὁ ἡ όν. qui novem mensium est. Ex ἐννέα, & μὴν, mensis.
Ἐννεάμυκλος, ᾱ, ὁ ἡ ὄν, qui novem annorum est, robustus, validus, Hes. Ex ἐννέα, & μύκλος.
Ἐννεάνυχσε, Adv. per novem noctes. Ex ἐννέα, & νὺξ, nox.
Ἐννεάπηχυς, εος, ᾱ, ὁ ἡ όν, qui novem cubitorum est.
Ἐννεαπλάσιος, ίαν τον, novemplex.
Ἐννεάπους, οδος, ὁ ἡ όν, novem pedes habens.
Ἐννεάπυλος, ὁ ἡ όν, novem portas habens.
Ἐννεὰς, άδος, ἡ, novennarius. Ab ἐννέα.
Ἐννεάφθογγος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem sonos reddens.
Ἐννεάφωνος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem voces habens. Ex ἐννέα, & φωνὴ, vox.
Ἐννεάχιλοι, apud Hom. pro ἐννακισχίλιοι, novies mille.
Ἐννεάχορδος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem chordas habens, novem intentus fidibus. Ex ἐννέα, & χορδὴ, chorda.
Ἐννέμομαι, pascor in.
Ἐννενηκοντα, nonaginta. Ab ἐννέα, novem.
Ἐννενηκοντατίτης, & ἐννενηκοντάτης, qui nonaginta annorum est, nonagenarius. Ex ἐννενήκοντα, & ἔτος, annus.
Ἐννενηκοστὸς, ή, όν, nonagesimus. Ab ἐννέα.
Ἐννεόργυιος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novem ulnas (orygas) longus. Ex ἐννέα, & ὀργυιά.
Ἐννεὸς, ά, όν, attonitus, mutus, in quo vox præ stupore oppressa. Ex ἐν, & αὔω.
Ἐννετροφεῖδζ· ἐννετροφωθεὶς, ab adolescentia innutritus.
Ἐννεοτθέω, f. θέσω, nidifico in. Ἐν τε τοῖς βαλαντίοις ἐννεοττεύουσι, Arist. Av. 1113.
Ἐννέποισα, Poët. & Dor. pro ἐνέπουσα, ab
Ἐννέπω, dico, loquor. Ex ἐν, & ἔπω, dico.
Ἐννεσία, ας, ἡ, consilium, instinctus. Ab ἐννέπω.
Ἐννεσίῃσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro ἐνεσίαις.
Ἐννεθέω, fut. θέσω, innuo, nutu significo. Ἐννέωυον ᾧ τῷ πατρὶ αὐτῷ, Luc. 1, 62.
Ἐνίαυτος, ᾱ, ὁ ἡ όν, novennis. Ex ἐννέα, & ἄρα, annus.
Ἐννῆμαρ, Adv. per novem dies. Ex ἐννέα, & ἦμαρ, dies.
Ἐννήρις, scil. ναῦς, novem ordines remorum habens navis. Ab ἐννέα, & ἔρισσω.
Ἐννηφιν, in perendinum, perendie. Ex ἔννη, pro ἔνη, & syllabica adjectione φι.
Ἐννοέω, mente concipio, cogito. Ἐπιδεῖξαι ἐθέλω τί ποτε ἐννοεῖ, Plat. Μητρὸς ἀδὲν ἐννοήμονος κακῶν, Eur. Med. 46. Ab ἔννους. Hinc
Ἐννόημα, ατος, τὸ, animi conceptus, cogitatio, intelligentia.
Ἐνόμιμος, legitime, ex lege, secundum legem.
Ἐννόησα, sensi, aor. 1. ind. act. Poët. pro ἐνόησα, a νοέω.
Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio. Ab eod.
Ἔνομα, Adv. legitime. Ab ἔννομος.
Ἐννομολόγος, ᾱ, ὁ, qui de legibus confabulatur. Ex ἐν, νόμος, lex, & λέγω.
Ἔννομος, ᾱ, ὁ ἡ όν, legitimus, legibus consentaneus, justus; (2) legi obnoxius.
Ἔννους. contr. ἔνους, ᾱ, ὁ ἡ όν, mentis compos, sapiens, prudens. Ex ἐν, & νόος.
Ἔννυς, υ, ὁ, vetus. Ab ἔνος, ἔνν.
Ἐννοσέμεν, movisse, a. 1. inf. act. Poët. & Ion. pro ἐνόσαι, a verbo ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, ᾱ, ὁ, quassator terræ, epitheton Neptuni. Ex ἐνόθω, & γαῖα, terra.
Ἐννοσσόω, pullos gigno, nidificor.
Ἐννοσσοπεία, idem.
Ἔννοσις, εως, ἡ, idem quod ἔνοσις.
Ἐννοσίφυλλος, ᾱ, ὁ ἡ όν, quatiens seu agitans folia seu frondes, in quo frondes seu folia agitantur. Ex ἐνόθω, & φύλλον.
Ἐννυστάζω, dormio in loco aliquo.
Ἐννότιος, & ἔννοτος, ὁ ἡ όν, humidus, irriguus. A νοτία, humor.
Ἐνυκλεράω, f. άσω, pernocto in.
Ἐνυμι, vel ἐννυμι, induo. Χρὴ καλὰ μὲν ἑστῶ ἐννυδζ, Odyss. 6, 28. Ex ἐν, & ἑω.
Ἔννυδε, ῦ, ἡ, nurus. Ex ἐν, & νυός.
Ἔννυτο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἔνυμι.

Ἐνύχιος,

Digitized by Google

Ἐννύχιος, α, ὁ ἡ ἡ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.
Ἐννυχον, & ἐννύχιον, *Adv.* noctu; multa nocte. Ab
Ἔννυχος, α, ὁ ἡ ἡ, nocturnus. Ex ἐν, & νύξ, nox.
Ἐννυχώτερον, *Adv.* maturius. Ab ἔννυχος.
Ἐνοῦνε, induo. Ex ἐν, & ἕω, *induo.*
Ἔνναθρος, α, ὁ ἡ ἡ, torpidus.
Ἐννάσας, *qui mente concepit*, a. 1. part. act. *Ion.* pro ἐννόησας, a verbo ἐννοέω.
Ἐνοδία, ων, τὰ, casses. Ab ἐνόδιος.
Ἐνοδία, ας, ἡ, Hecate, Diana. Ab eod.
Ἐνόδιος, α, ὁ ἡ ἡ, in via positus, obvius; (2) quod incidit seu offertur in via, aptus itineri, ut ὅπλα. Ἐνόδια, quibus uti solent viatores. Ex ἐν, & ὁδός.
Ἔνοδμος, α, ὁ ἡ ἡ, odoratus. Ex ἐν, & ὀδμὴ, *odor.*
Ἐνόθω, f. ὁσω, quatio, agito, moto.
Ἐνοδῖτις, ἡ, vialis Dea, præses viæ.
Ἐνοιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, intumescens, turgidus, tumidus. Ex ἐν, & οἴδος, *tumor.*
Ἐνοικήσιμος, ον, habitabilis.
Ἐνοικάδιος, α, ὁ ἡ ἡ, domesticus. Ἐνοικάδιοι γαλεοὶ, *Aret.* Ex ἐν, & οἶκος.
Ἐνοικειῶσαι, *familiarem reddidisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐνοικειόω.
Ἐνοικέω, ῶ, f. ἡσω, & Poët. ἐνοικείσω, incolo, inhabito. Ἄλλοι δ' ἐνοικήσουσι Σικανῶν χθόνα, Lyc. 951.
Ἐνοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio. Ab ἐνοικέω.
Ἐνοικίδιος, ον, domesticus.
Ἐνοικίζω, f. ίσω, in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio. Ἐνοικίζειν ἀλλότριον.
Ἐνοίκισμα, τὸ, inhabitatio.
Ἐνοίκιον, ου, τὸ, pretium conductæ domus; merces, quæ hospiti datur, ad quem divertimus. Ab ἔνοικος.
Ἐνοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, inædifico.
Ἔνοικος, α, ὁ ἡ ἡ, incola, inquilinus, qui domum aliquo in loco habet. Ex ἐν, & οἶκος, *domus.*
Ἐνοικυρέω, ῶ, domi maneo, servo.
Ἐνοινοφλύειν, vino se largius ingurgitare.
Ἐνοινοχοέω, ῶ, f. ήσω, vinum infundo.
Ἐνοκλάζω, f. άσω, genibus flexis subsido. Ὁ δὲ τοῖς ὀπισθίοις ἐνοκλάσας ἀνίχνευε τὸν θέρμον, Philostr. *de cane.*
Ἐνολισθαίνω, labor in, nuto.
Ἔνολμος, α, ὁ, divinus vates. Ex ἐν, & ὅλμος, pro tripode, quia ex hoc inter alia Apollo olim responsa dabat.
Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. ind. act. v. νομίζω.
Ἐνομιλέω, ῶ, f. ήσω, in consuetudine alicujus sum, conversor. Ex ἐν, & ὁμιλος.
Ἐνομίλησα, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐνομόρχυμαι, f. ξομαι, abstergo, s. detergo in.
Ἐνὸν, *Imperson.* cum liceat. Ab ἔνειμι.
Ἐνοντα, *quæ penes nos sunt*, nom. plur. part præs. verbi ἔνειμι.
Ἐνοπὴ, ῆς, ὁ, vox, clamor. Ab ἐνέπω.
Ἐνοπλίζεσθαι, armari. Στέρρᾳ ἐνοπλίσουσιν ἀλίναις σκάλαθμ, Lyc. 205.
Ἔνοπλος, α, ὁ ἡ ἡ, qui in armis est, vel fit. Ex ἐν, & ὅπλον, *arma.*
Ἔνοπλος, α, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro ἐνοπλισθῶμεν, ab ἐνοπλίζω.
Ἑνοποιέω, ῶ, ἑῶ ήσω, unum facio, unio. Ex ἕν, & ποιέω.
Ἑνοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, unum faciens, vim uniendi habens. Ex iisd.
Ἐνοπτεύομαι, f. εύσομαι, intueor in speculum.
Ἐνοπτρίζω, f. ίσω, in modum speculi illumino. Hinc ἐνοπτρίζομαι, intueor velut in speculo. Ab
Ἔνοπτρον, α, ὁ ἡ ἡ, speculum; (2) quidquid visum reflectit. Ex ἐν, & ὄπτομαι, *video.*
Ἐνορᾶν, pr. inf. act. pro ἐνορᾶσθαι, ab ἐνοράω.
Ἐνοράω, ῶ, inspicio, animadverto. Ἦ μὴν ἐνορᾷ βέλεμν' ἐν ὀρνίθων γένει, Arist. Av. 163.
Ἐνόρασις, ἡ, spectatio.
Ἐνόριος, α, ὁ ἡ ἡ, qui intra terminos est.
Ἔνορκιον, α, τὸ, juramentum. Ab ἐνόρκιος.
Ἐνόρκιος, α, ὁ ἡ ἡ, qui jurejurando fit. Ab
Ἔνορκος, α, ὁ ἡ ἡ, juratus, jurejurando comprobatus. Ex ἐν, & ὅρκος, *jusjurandum.*
Ἐνόρκως, jurato.
Ἐνορμάω, impello, *in med.* vado, venio.
Ἐνορμίζω, f. ίσω, & ἐνορμίζομαι, navem in stationem appello, portum teneo, vel capio. Τῷ νεὼν ἐνορμίζῃ λιμένισιν τίνι χαρίεντι, Synes.
Ἐνορμίτης, α, ὁ, qui in portu stationem habet. Ex ἐν, & ὅρμος, *portus.*
Ἐνορύω, f. ύσω, irruo, insilio.
Ἐνόρχαν, acc. sing. *Dor.* pro ἐνόρχιν.
Ἐνόρχιάν, gen. pl. *Ion.* pro ἐνορχῶν, ab
Ἔνορχις, ιδος, ὁ, qui unum habet testiculum. Ex ἐν, & ὄρχις, *testiculus.*
Ἔνορχος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐνόρχης, α, ὁ, testiculos habens, testiculatus. Ex ἐν, & ὄρχις.
Ἔνορχις, ιος, idem.
Ἐνόρυσσα, excito, concito in; unde occurrunt ἐνῶρσας, excitasti, ἐνῶρτο, excitabatur. Τῶσιν ὃ γόων κώκυσιν ἐνῶρσεν, Il. 6, 499. Ἐνῶρτο γάλως μακάρεσσι θεοῖσιν, 499.
ΕΝΟΣ, vel ἔνος, α, ὁ, annus.
ΕΝΟΣ, η, ον, vel ἔνος, ἕνη, ἕνον, annuus; (2) vetus. Hinc ἔνα & νέα, ultima dies mensis lunaris, quasi vetus & nova, pro vespera ἕνη dicitur ap. Theoc.
Ἐνόσφ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐνόσεις, a νοσέω.
Ἔνοσις, εως, ἡ, motio, motus. Ab ἐνόθω.
Ἐνοσίγαιος, α, ὁ, terræ motor, epitheton Neptuni. Ex ἔνοσις, & γαῖα, *terra.*
Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐνοσφιδήσαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi νοσφίζω.
Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas. Ab ἕς, ἑνός.
Ἔνυλα, ων, τὰ, gingivæ interiores, carnes dentes intrà ambientes. Ex ἐν, & ὕλη.
Ἐνυλισμὸς, ὁ, crispatio, v. c. comæ quæ fit calamistro. Ab ἐν & ὑλέω.
Ἐνουράνιος, α, ὁ ἡ ἡ, qui in cœlis est, cœlestis.
Ἐνουρέω, ῶ, fut. ήσω, meio in; (2) urinam non contineo. Hinc
Ἐνουρήθρα, ας, ἡ, matula, matella.
Ἔνουρος, α, ὁ ἡ ἡ, qui in urina est. Ex ἐν, & οὖρον, *urina.*
Ἐνούσιος, α, ὁ ἡ ἡ. substantialis; (2) substantiæ inhærens; (3) innatus; (4) opulentus. Ab ἔνειμι, *insum.*
Ἐνοφείλομαι, debeor in.
Ἐνοφθαλμέω, ῶ, oculos alicui rei adjicio, appeto. Ex ἐν, & ὀφθαλμός.
Ἐνοφθαλμίζω, f. ίσω, inoculo, gemmam cum exiguo cortice in delibratam arborem insero. Εἴ τις ἐνοφθαλμίσειε δένδρον ἢ ὑπὸ πλείόων διαφορῶν, Diosc. Ex iisd. Hinc
Ἐνοφθαλμισμὸς, α, ὁ, inoculatio.
Ἐνοχὴ, ῆς, ἡ, obligatio, nexus. Ab ἐνέχομαι, *obligo.*
Ἐνόχιον, α, τὸ, pretium pensionis. Ab eodem.
Ἐνοχλέω, ῶ, turbo, molestus sum. Νωὶ δ' ἐνοχλῆσ' ἄγαν, Arist. Conc. 303. Ἡιώχλεν, τὰς πόλεις τὰς ἐν Πελοποννήσῳ, Isocr. Ex ἐν, & ὄχλος, *turba.*
Ἔνοχος, α, ὁ ἡ ἡ, qui tenetur quasi vinctus & obstrictus; (2) obnoxius, obstrictus, reus. Ex ἐν, & ἔχω, *habeo, teneo.*
Ἐνόω, ῶ, f. άσω, unio, aduno. Ab ἕς, ἑνός.
Ἐνράπλω, fut. ψω, insuo, includo. Ἐνῤῥίψατο ἐς Φ μηρὸν, Herodot.
Ἐνρέανω, f. ξω, illido, irruo, nitendo effringo. Ὃ δ' Σαμψὼν ἐνρέαις πύλαις, Joseph. Ab
Ἐνρήσω, idem.
Ἐνριγόω, ῶ, frigeo in. Unde ἐνεριβίγωσα.
Ἐνριζόω, radices ago in.
Ἐνρίπλω, conjicio in aliquem.
Ἔνρυθμικὸς, ὴ, όν, qui certa rationis ordinem servat. Ab
Ἔνρυθμος, α, ὁ ἡ ἡ, particeps rhythmi & numerorum. Ex ἐν, & ῥύθμος, *rhythmus.*
Ἐνσαρόω, ῶ, verro, jacto. Πάντη δ' ἄσπετος ἐνσαρέμβος μυχοῖς. Lyc. 753.
Ἐνσεία, f. είσω, incutio, infligo.
Ἐνσήθω, incerno, cribro transmitto.
Ἐνσημαίνω, & ἐνσημαίνομαι, significo, exprimo, imprimo. Τῷ αἰτιᾶν ἐνσημαινόμῳ, Themist.
Ἐνσιαλδέω, inspuo. Ex ἐν, & σίαλον.
Ἔνσιμος, α, ὁ ἡ ἡ, fimus, pressis naribus.
Ἐνσκυδάζω, f. άσω, instruo, induo, orno. Ἱματίοις δ' αὖδ εἷμ ἡ κατοδύμασιν ἐνσκυδάζῃ, Plut.
Ἐνσκιωδατέω, ῶ, in scenam vel proscenium produco. Ex ἐν, & Σκιὰ, & βατέω.
Ἐνσκηπτέμεν, *Ion.* pro ἐνσκήπτειν, ab
Ἐνσκήπτω, f. ψω, ingruo, irruo ut fulmen. Τῶσι τυτέων ἐκγόνοισι ἐνίσκηψε ὁ Ζεὺς Θήλειαν νοῦσον, Herodot.
Ἐνσκιατροφέομαι, vitam umbratilem dego.
Ἐνσκιρρέομαι, schirrhum duco, in schirrum degenero.
Ἐνσκλημι, durefacio, *perf.* indurui, durus sum.
Ἐνσορεύζω, f. άσω, in loculo condo, sepelio. Ex ἐν, & Σορὸς, *tumulus.*
Ἐνσπαργανόω, ῶ, fut. ώσω, fasciis involvo. Ἐνσπαργανῶσ' ὀπτηδόμασι, a teneris unguiculis imbui, Longin. 44.
Ἐνσπείρω, insero, insemino; (2) injicio.
Ἔνσπερμος, α, ὁ ἡ ἡ, in quo semen inest; (2) qui copioso est semine. Ex ἐν, & Σπέρμα, *semen.*
Ἐνσποδος, α, ὁ ἡ ἡ, cineritius, pulverulentus.
Ἔνσπονδος, α, ὁ ἡ ἡ, fœdere junctus, fœderi inclusus, consœderatus; (2) qui a bello sit amicus. Ex ἐν, & Σπονδὴ, *fœdus.*
Ἐνσπόνδως, *Adv.* more consœderatorum.
Ἐνσφάζω, f. ξω, instillo.
Ἐνσαλάζω, f. ξω, idem.
Ἔνσασις, εως, ἡ, exordium & auspicatio rei institutæ; (2) instantia litis & causæ; (3) instantia, pugnax contentio; (4) propositum, institutum; (5) figura oratoria. Ab ἐνίσταμαι, *statuo in.*
Ἐνστάτης, α, ὁ, qui in via obsistit.
Ἔνστατικὸς, ὴ, όν, instans & urgens.
Ἐνστατικῶς, *Adv.* instanter & pugnaciter, pertinaciter inficiando.
Ἐνστέρνιζω, in pectore figo, *in med.* in pectoris sinum recipio, amplector, complector. Ex ἐν, & στέρνον, *pectus.*
Ἐνστερνομαντίας, α, ὁ, ex cujus pectore Dæmon responsa dat. Ex ἐν, στέρνον, & μάντις.
Ἐνστερνομαντις, εως, ὁ, idem & ex iisd.
Ἐνστηθίζω, idem quod ἐνστερνίζω.
Ἐνστερνίζω, infigo, adigo in.
Ἐνστοιβάζω, instipo.
Ἐνσομίζω, f. ίσω, frænum injicio. Ab ἔνσομος. Unde
Ἐνσόμιος, α, ὁ ἡ ἡ, qui in ore est.
Ἐνσόμισμα, ατος, τὸ, frænum. Ab ἐνσομίζω.
Ἔνσομος, α, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἐνσόμιος. Ex ἐν, & σόμα, *os.*
Ἐνστρατοπεδεύω, castra metor s. pono in.
Ἐνστρέφω, intorqueo. Ἔνθα τε μηρὸς ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, Il. 5, 306.
Ἐνστύφω, f. ψω, adstringo linguam; (2) spisso.
Ἐνσφηνόω, ῶ, fut. ώσω, cuneum intrudo, impingo velut cuneum; (2) inspisso, velut adacto cuneo.
Ἐνσφραγίζω, f. ίσω, signum imprimo, nota insignio.
Ἐνσχίδιος, α, ὁ ἡ ἡ, levis, inelaboratus. Ἐνσχίδιος κλύσμοις, *Aret.*
Ἐνσχολάζω, fut. άσω, immoror, versor in.
Ἐνσώματος, α, ὁ ἡ ἡ, corporeus, corporatus, corporalis. Ex ἐν, & Σῶμα. Hinc
Ἐνσωματόω, ῶ, fut. άσω, corporea natura induo, in corpus immitto.
Ἐνσωμάτωσις, εως, ἡ, animarum in corpora immissio; (2) incorporatio, incarnatio.
Ἐνσωρεύω, accumulo, obruo.
Ἔνταξις, a. 2. part. pass. verbi ἐντάσσω.

Digitized by Google

Ἐντελθεῖς, aor. 1. part. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. Ab ἐντέλλω.
Ἐνταμιεύω, fut. εύσω, recondo, in thesaurum refero.
Ἐντάμνω, incido, *Ionice*. Ab ἐντέμνω.
Ἐντανύω, fut. ύσω, intendo. Νευρὴν ἐντανύσειν, Odyss. 21, 97.
Ἔντασις, εως, ἡ, intensio. Ab ἐντείνω.
Ἐνταράσσω, turbo, perturbo.
Ἐντάσσω, vel ἐντάττω, intexicio, interpono.
Ἐντατικός, ἡ, όν, intendendi vim habens. Ab ἐντείνω.
Ἐντατός, ἡ, όν, intentus. Ab eod.
Ἐνταῦθα, *Adv.* hic, illic. huc, eo. Ab ἔνθα.
Ἐνταυθοῖ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἐνταφιάζω, f. άσω, funero, ad sepulturam corpus compono. Πρὸς τὸ ἐνταφιάσαί με ἐπείσθη, Matt. 26, 12. Ex ἐν, & θάπτω.
Ἐνταφιάσαι, *funeraſſe*, a. 1. inf. act.
Ἐνταφιασμός, οῦ, ὁ, funeratio. Ab ἐνταφιάζω.
Ἐνταφιαστής, οῦ, ὁ, funerator, libitinarius.
Ἐνταφιοπάλης, ου, ὁ, qui vendit ea, quæ ad sepulturam pertinent, libitinarius. Ex ἐντάφιος, & πωλέω, *vendo*.
Ἐντάφιος, τὸ, vestis quæ induitur cadaveri, ornandi & honoris causa.
Ἐνταφιος, ου, ὁ ἡ ὁ, sepulcralis, funebris. Ab ἐνθάπτω.
Ἔντε pro ἔντεα, *arma*.
ΕΝΤΕΑ, ων, τὰ, arma; (2) vasa convivalia.
Ἐντελαμβάνω, aor. 1. part. med. v. ἐντέλλω.
Ἐντείνω, f. τενῶ, intendo; (2) cædo, ferio; (3) versibus exprimere, nude, & addito εἰς ἕνας. Ἐντείνειν ἐν τῇ σκοπῇ, Plat. πληγάς, Luc. Ἐντείνομαι τόξον, Xen.
Ἐντειχιδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui muris se continet, qui muris inclusus est. Ab
Ἐντειχίζω, ου, ὁ ἡ ὁ, muro cingens. Ex ἐν, & τεῖχος.
Ἐντειχίζω, fut. ίσω, munimentum & murum ædifico. Hinc
Ἐντείχισις, εως, ὁ, muri seu munimenti in loco aliquo excitatio, seu muri exstructio.
Ἐντεκμαίρομαι, colligo, conjicio, judico.
Ἔντεκνος, ον, liberos habens.
Ἐντεκνίω, ῶ, fut. ώσω, liberos procreo in. Ex ἐν, & τέκνον, *filius*.
Ἐντελεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ἐντέλλω.
Ἐντελεστάω, ῶ, finio vitam in, morior in.
Ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio; (2) actus. Ab
Ἐντέλεχης, ους, ὁ ἡ ὁ, perfectus; (2) assiduus. Vide ἐνδελεχής.
Ἐντελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, perfectus, absolutus. Ἐντελὲς δεῖπνον, cœna recta, *Lucian*. Ex ἐν, & τέλος, *finis*.
Ἐντέλλω, & ἐντέλλομαι, mando, jubeo. Τοῖς κόραξιν ἐντελοῦμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ, 1 Reg. 17, 4. Ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, Act. 13, 47.
Ἐντιλομίσθιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui plenam & perfectam accipit mercedem. Ex ἐντελὴς, & μισθὸς, *merces*.
Ἐντελῶς, *Adv.* perfecte, absolute.
Ἐντεμενίζω, dedico signum Dei in æde.
Ἐντέμνω, incido; (2) cæsas seu mactatas hostias immolo sed heroïbus; (3) dedico. Ἐντεμεῖν ζεάγια Περιφήμῳ, Plut. Ex ἐν, & τέμνω.
Ἐντενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, intentus, contentus. Ab ἐντείνω, f. ίσω, oculus defigo. Ab ἐντενής.
Ἐντερδέω, exentero. Ex ἐν, & ἔντερον.
Ἐντερικὸς, ὴ, όν, intestinalis. Ab ἔντερον.
Ἔντερον, ου, τὸ, interior pars cujusvis rei, ut medulla, nucleus, &c. (2) intima pars navis. Ab eod.
Ἐντερωνὲς, ές, ὁ, idem & ab eod.
Ἐντεροκηλοκήλη, ης, ἡ, tumor scroti intestino & omento simul in ipsum devolutis. Ex ἔντερον, & ὀμφαλοκήλη, *hernia*, quum omentum descendit in scrotum.
Ἐντεροκήλη, ης, ἡ, ramex, tumor scroti ex delapso in id intestino. Ex ἔντερον, & κήλη.
Ἐντεροκηλίτης, ου, ὁ, ramicosus, Gl. Vet.
Ἐντεροκηλικὸς, idem.
Ἔντερον, ου, τὸ, intestinum, ἔντερα γῆς, lumbrici, qui ἕλκοι alias dicuntur, centipedæ. Ab ἐντός.
Ἐντερόνεια, ων, τὰ, interiora navis ligna, quæ a carina initium ducunt; (2) ipsa carina navis. Ab ἔντερον.
Ἐντεροπώλης, ὁ, qui viscera, farcimina vendit.
Ἔντεσι, dat. plur. ab ἐντὸς, plur. ἐντία.
Ἐντεσιζυγὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, subjugalis. Epith. mulorum. Ex ἔντεα, & ζυγὸς, *coërceo*.
Ἐντεσιεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, armorum opifex. Ex ἔργον, & ἔντεα.
Ἐντέτελται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντέλλω.
Ἐντεταμμένως, vehementer.
Ἐντέτακῃ, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντήκω.
Ἐντετυπαμμένη, perf. part. pass. f. g. verbi ἐντυπόω.
Ἐντετύχηκα, perf. ind. act. v. ἐντυγχάνω.
Ἐντευθεν, *Adverb.* hinc, ex eo, exinde. Ab ἔνθα.
Ἐντεῦθεν, *Adv.* idem. Attice
Ἔντευξις, εως, ἡ, aditus; (2) cujus caussa fit aditus, ut postulatio, preces, gratiarum actio; (3) lectio. Ab ἐντυγχάνω. Unde
Ἐντευκτικὸς, ὴ, όν, qui conveniri & compellari facile potest, adsabilis, comis.
Ἐντευτλανόω, cum betis coquo.
Ἔντεφρος, ου, ὁ ἡ ὁ, in quo cinis est; (2) cinereus; (3) referens id, in quo cinis est.
Ἐντεχνίη, ἡ, peritia, doctrina, eruditio. Ab
Ἔντεχνος, ου, ὁ ἡ ὁ, doctus, artibus instructus, peritus; (2) ab arte profectus, artificiosus. Ex ἐν, & τέχνη, *ars*.
Ἐντήκω, f. ξω, illiquefacio, instillo; (2) imprimo. Μισός τε γὰρ ἀκαλαῖσιν ἐντήκει μοῖ, Soph. El. 1324.
Ἐντὶ, *Dor.* pro ἐστὶ vel εἰσὶ, ab εἰμὶ.
Ἐντίθημι, fut. ήσω, impono; (2) infero, indo, immitto. Ἐνίθηκε ἧ χειρὶ ἄρπιν καρχαρόδοντα, Hesiod. Θεογ. 174.
Ἐντίλλω, ingenero, infero. Ἵνα τ' ἐκείνων ἀρετῆς τοῖς ἀκούσιν ἐντίκῃ λόγον ἄξιον, Longin. 16.
Ἐντιλάω, ῶ, fut. ήσω, incaco, caco in vel ad; (2) merda seu stercore inquino.
Ἐντιμάομαι, ώμαι, æstimatum accipio.
Ἔντιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in honore & pretio habetur, spectabilis, honorabilis, honestus, honorificus. Ex ἐν, & τιμὴ, *honor*.
Ἐντιμότης, ητος, dignitas. Ab ἔντιμος.
Ἐντίμως, *Adv.* honeste, honorifice. Ab eod.
Ἐντινάγμὸς, οῦ, ὁ, incussio. Ab ἐντινάσσω.
Ἐντινάσσω, vel ἐντινάττω, f. ξω, incutio.
Ἔντμημα, ατος, τὸ, incisura. Ab ἐντέμνω.
Ἔντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἵημι, *mitto*.
Ἔντοκος, ον, pariens, *Epith.* puerperæ, sub usuris collocata pecunia sic dicitur, quia quasi gignit.
Ἐντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum. Ab ἐντέλλομαι.
Ἐντολμάω, audeo.
Ἔντομα, ων, τὰ, insecta, ut vespæ, formicæ, &c. victimæ, inferiæ. Ab ἐντέμνω.
Ἐντομὴ, ῆς, ἡ, incisio. Ab eod.
Ἐντόμια, τὰ, insecta.
Ἐντόμίας, ου, ὁ, eunuchus, spado, exsectus.
Ἐντομίδης, ου, ὁ, qui in funere se laniat, aut qui τὰ ἔντομα, i. e. insecta macta, aut inferias infert.
Ἔντομις, ίδος, ἡ, incisio, incisura; (2) luceratio corporis, quæ ab ethnicis in luctu fiebat. Ab eod.
Ἔντομος, ὴ, ὁ ἡ ὁ, sectus, incisus, unde (2) ἔντομα, animalcula, insecta, sacra heroica, Gl. V. inferiæ.
Ἐντονία, ας, ἡ, firmitas, intensio. A seq.
Ἔντονος, ος, ὁ ἡ ὁ, intentus; (2) acer, vehemens. Ab ἐντείνω.
Ἐντόνως, *Adv.* intente; (2) acriter, enixe.
Ἐντοξεύω, sagitta ferio, & tropice animo injicio, velut amorem.
Ἐντοπίζω, fut. ίσω, in loco meo me contineo; (2) in loco aliquo dego, sedem non muto. Ab
Ἐντόπιος, ου, ὁ ἡ ὁ, inquilinus, loci incola. Ex ἐν, & τόπος, *locus*.
Ἐντόπις, ου, idem.
Ἐντορδάω, f. άσω, perforo; (2) ferro trajicio; (3) penetro; (4) cælo, insculpo, per cælaturam addo.
Ἐντορνεύω, torno addo.
Ἔντορνος, ου, ὁ ἡ ὁ, tornatus, torno confectus. Ex ἐν, & τόρνος.
Ἐντὸς, *Adv.* intus, intra. Ab ἐν.
Ἔντοσθε, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς.
Ἐντοσθιδια, τὰ, interiora pectoris, Poll. Ex ἐντὸς, & στῆθος, *pectus*.
Ἔντοσθεν, *Adv.* intus, intra. Ab ἐντὸς. Unde
Ἐντόσθια, ων, τὰ, intestina, viscera.
Ἐντοσθιδια, ων, τὰ, idem & ab eod.
Ἐντραγεῖν, comedere.
Ἐντραπεζίτης, ου, ὁ, parasitus, mensæ adsecla. Ex ἐν, & τράπεζα. Hinc
Ἐντραπεζίτις, ίδος, ἡ, femina alienas mensas sectans, parasita.
Ἐντραπῇ, 3. sing. a. 2. conj. pass. v. ἐντρέπω.
Ἔντραχυς, in quo asperitas est.
Ἐντρεπλικὸς, ὴ, όν, pudefaciendi vim habens, pudore adficiens. Ab ἐντρέπω.
Ἐντρεπλικῶς, *Adv.* pudore adficiendo.
Ἐντρέπω, fut. ψω, pudore adficio, facio, ut præ pudore aliquis faciem avertat. Hinc (2) ἐντρέπομαι, pudore suffundor, verecundor, revereor; (3) curo, curam habeo; (4) mutor, flector. Οὐκ ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, 1 Cor. 4, 14. Ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος, Luc. 18, 2.
Ἐντρέφω, f. θρέψω, innutrio, nutrio, vel alo in. Μακρῷ χρόνῳ βασιλικῇ ἐξουσίᾳ ἐντεθραμμένῳ, Herodian.
Ἐντρίχεια, ας, ἡ, solertia, industria. Ab
Ἔντρεχὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, velox; (2) solers, acutus, acer, in utramque partem.
Ἐντρέχω, incurro; (2) convenio, quadro; (3) inhæreo, insideo. Ἐντρέχοι δλαὰ γυῖα, Il. 19, 385.
Ἐντρεχῶς, citate, solerter, Ab ἐντρεχὴς.
Ἐντριαίνας, cum tridente incedens, epitheton Neptuni, Pind. Ex ἐν, & τρίαινα.
Ἐντριβὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, diligenter versatus in aliqua re, adsuetus, tritus. Ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς, Soph. Antig. 183. Ab
Ἐντρίβω, f. ψω, intero, infrico; (2) infligo, incutio, impingo; (3) tero. Hinc
Ἔντριμμα, ατος, τὸ, id, quod infricatur faciei, fucus, cerussa.
Ἔντριτος, ου, ὁ ἡ ὁ, triplex.
Ἐντριτος, ου, ὁ, sequester. Ex iisd,
Ἐντριχον, ου, τὸ, coma apposititia, galericulum. Ab
Ἔντριχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui galericulo utitur ob comarum penuriam. Ex ἐν, & θρὶξ, *coma*.
Ἐντρίχαμα, ατος, τὸ, pars sub oculis, s. extima palpebra, qua pili longiusculi enascuntur. Ab ἔντριχος.
Ἐνθρίχασις, εως, ἡ, palpebra. Ab eod.
Ἐντρίχωσις, εως, ἡ, infricatio. Ab ἐντρίχω.
Ἔντρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, tremefactus. Ex ἐν, & τρόμος, *terror*.
Ἐντροπαλίζομαι, convertor, respecto inter eundum.
Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, pudor, pudefactio, reverentia, respectus; (2) excusatio. Ab ἐντρέπω.
Ἐντροπία, *Ion.* ἐντροπίη, idem.
Ἐντροπίας, ου, ὁ, mutatus, ut ἐντροπίας οἶνος, vappa. Ab ἐν, & τροπὴ, *mutatio*.
Ἐντροπίδες, ων, αἱ, calceamenta quædam.
Ἐντροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, innutritus, adfuefactus in. Ab ἐντρέφω.
Ἐντρυλίζειν, inclamare in aurem, coturnici se victo in certamine; nam peculiariter id sic dicebatur.
Ἐντρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblecto me; (2) luxurioſe utor; (3) illudo, insulto. Τοὺς ἐντρυφῶν,

Digitized by Google

τρυφῶν τῇ μητρὶ, Plut. Ἐντρυφήσατε ὅπῃ τ' χῆς, Jac. 5, 5. Hinc

Ἐντρύφημα, ατ⊙, τὸ, oblectamentum, deliciæ.

Ἐντρώγω, unde ἐντραγεῖν, in a. 2. comedens ingero in ventriculum; (2) comedo.

Ἐντυγχάνω, f. ἐντεύξομαι, a. 2. ἐνέτυχον, perf. ἐντετύχηκα, occurro alicui; (2) compello, adeo aliquem precandi causſia, interpello; (3) invenio. Τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω, Soph. Aj. 433. Εἰ γὰρ ἐντύχῃ τις ἡραῖ ἢ βροτῶν νύκλωρ Ὀρέστῃ, Arist. Av. 1497.

Ἔντυε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐώτυε, ab ἐντύω.

Ἐντυλίσσω, vel ἐντυλίττω, f. ξω, involvo. Ἐν ἱματίοισι διδάσκεις ἐντετυλίχθαι, Arist. Nub. 983.

Ἐντυλόω, ῶ, f. ώσω, callum obduco.

Ἔντωσαν, 3. sing. aor. 1. imperat. act.

Ἐντυόω, f. ωῶ, apparo, adorno, instruo. Πλωτῆρσι λαμπαδοῦχον ἐντυοῦσι δρόμον, Lyc. 734. Ab ἔντεα, *arma*.

Ἐντυπὰς, *Adv.* impresso corporis vestigio; (2) obvolutim. Ab

Ἔντυπ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, impressus, *opp.* πρόσυπ⊙, quod vide.

Ἐντυπόω, ῶ, f. ώσω, imprimo; (2) formam & effigiem, imprimo, cælo. Φασὶ Φειδίαν τὸ ἑαυτῦ πρόσωπον ἐντυπώσαι, Aristot. Ab ἔντυπ⊙.

Ἐντύπωσις, εως, ἡ, humeri acetabulum, ubi iste cum brachio coalescit. Ab ἐντυπόω.

Ἐντυπατὴς, οῦ, ὁ, impressor, cælator.

Ἐντυραννέομαι, οῦμαι, tyranno subjectus sum.

Ἐντύφω, incendo; (2) intus foveo; (3) foveo.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congressus, colloquium, compellatio, etiam per literas, legatio. Ab ἐντυγχάνω.

Ἐντύω, paro, adorno, instruo. Ab ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. s. *Ion.* pro Ἐνυάλιε. Ab

Ἐνυάλι⊙, ε, ὁ, Mars; (2) bellicosus, Martius. Ab Ἐνυώ, *Bellona*.

Ἐνυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio, injurius & contumeliosus sum in aliquem. Τὸ Σὸν φρόνημ' αὖθις κἄλιν μοι πράγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν Soph. Phil. 341. Hinc

Ἐνύβρισμα, ατ⊙, τὸ, contumelia, ludibrium.

Ἐνυγροθηρευτὴς, οῦ, ὁ ἡ ὄ, piscator. Ex ἔνυγρ⊙, & θηρευτὴς, *venator*.

Ἐνυγροθρεπτικὸς, ὸν, in aqua venans.

Ἔνυγρ⊙, ε, ὁ ἡ ὑ, humidus, madens; (2) in humido degens, aquatilis.

Ἐνυδρέω, humesco, madesco.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio.

Ἐνυδρὶς, ίδ⊙, vel ἔνυδρις, ιδ⊙, ἡ, lutra.

Ἐνυδρίσι⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, in aqua vivens, aquatilis. Ex ἔνυδρ⊙, & βι⊙, *vita*.

Ἔνυδρ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, aquas in se habens; (2) aquis abundans, aquis irriguus; (3) in aquis degens, aquaticus. Ex ἐν, & ὕδωρ.

Ἐνυδρόω, ῶ, f. ώσω, aquosum reddo.

Ἐνυεῖον, τὸ, templum Bellonæ, vel etiam Martis. Ab Ἐνυώ.

Ἔνυλ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, cui ineſt materia, ex materia constans, materialis. Ex ἐν, & ὕλη.

Ἐνυμβόσπερμ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, semen habens membranis inclusum. Ex ἐν, ὐμὸς, & Σπέρμα.

Ἐνυμφοκόμησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. νυμφοκομέω.

Ἔνυξαν. 3. pl. aor. 1. ind. act. v. νύσσω.

Ἐνυπάρχω, f. ξω, insum, sum insitus; (2) antecedo. Ex ἐν, & ὑπάρχω, *sum*.

Ἐνυπνιάζω, & ἐνυπνιεύομαι, somnio. Ἐνυπνιάζ ἢ ζώην μάλιστα ὁ ἄνθρωπ⊙, Arist. Ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσωται, Act. 2, 17. Ab ἐνύπνιον.

Ἐνυπνιαστὴς, οῦ, ὁ, somniator. Ab ἐνυπνιάζω.

Ἐνύπνιον, ε, τὸ, insomnium. Hinc *Adv.* ἐνυπνιον, per somnum. Ex ἐν, & ὕπν⊙.

Ἐνυπνιώδης, ες, somnio similis, vanus, inanis.

Ἐνυποπνίγω, suffoco in, v. c. aqua.

Ἐνυπόσαπρ⊙, ον, cui aliquid puris ineſt, purulentus.

Ἐνυπόστα⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, qui subsistit, reveraque in rerum natura exsistit. Ex ἐν, & ὑφίστημι, *subsisto*.

Ἐνύσαξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. νυσάζω.

Ἔνυσρον, ε, τὸ, magnum intestinum. Ex ἐν, & ὕστερος, *posterior*, quia est in postrema corporis parte.

Ἐνυφαίνω, intexo.

Ἐνύφαντ⊙, ον, intextus.

Ἐνύφασμα, τὸ, quod intextum est, tela, auro, &c. intexta.

Ἐνυφίσμαι, insero, *in aor.* 2. insum, ut pars pro toto.

ΕΝΥΩ, ό⊙, *contr.* οῦς, ἡ, Enyo, Bellona, Dea belli, Martis soror.

Ἐνώμα, *quatiebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *contr.* pro ἐνόμα, a verbo νωμάω.

Ἐνωμ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, cui adhuc aliquid cruditatis ineſt, crudiusculus, acerbus.

Ἐνωμοτάρχης, ε, ὁ, qui præest certo numero militum, qui ἐνωμοτία, dicebatur.

Ἐνωμοτία, ας, ἡ, apud Laced. certus numerus militum, videlicet viginti quatuor, vel secundum alios, 25. Ab ἐνώμοτ⊙.

Ἐνώμοτ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, juratus, qui juravit, juramento obstrictus. Ex ἐν, & ὄμνυμι.

Ἐνωμότως, *Adv.* cum jurejurando, jurato.

Ἐνωπαδίως, *Adv.* coram. Ab ἐνωπὴ.

Ἐνωπαδίως, coram. Ab eod.

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, adspectus. Ex ἐν, & ὤψ, *oculus*.

Ἐνωπῇ, *Adv.* manifeste, coram proprie.

Ἐνώπια, τὰ, apud Hom. paries vicinus ostio, aut adversus, qui est in adspectu.

Ἐνωπιδίως, coram.

Ἐνώπιον, *Adv.* in conspectu, coram.

Ἐνώπι⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, qui in alicujus præsentia aliquid facit, aut dicit. Ab ἐνωπή.

Ἐναραΐζομαι, f. ίσομαι, placeo mihi, ostento me in. Γυναιξὶν ἐναραϊζόμεν⊙, Luc.

Ἐνωρ⊙, in flore ætatis constitutus, tempestivus, vegetus. Ab ἐν, & ὥρα, *tempus*.

Ἐνῶρσε, *irruit*, 3. sing. a. ind. act. *Æol.* pro ἐνῶρε, a verbo ἐώρω.

Ἐνῶρτο, *irruerat*, 3. sing. plusq. ind. pass.

Ἐνὸς, ὁ, *Enos*, Nomen viri Hebr. ἄκλητον, *lomo*.

Ἐνοσάμην, *cogitavi*, a. 1. ind. med. *per Crasin*, pro ἐνησάμην, a νοέω.

Ἐνῶσι, 3. pl. pr. conj. verbi ἴημι.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio. Ab ἑνόω.

Ἐνωτίζομαι, fut. ίσομαι, auribus percipio. Ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου, Act. 2, 14. Ab ἐν, & οὖς, *auris*.

Ἐνωτικοίτης, ε, ὁ, aures habens ad pedes usque dependentes, ut in iis dormire videatur.

Ἐνωτικὸς, ὴ, όν, vim uniendi habens. Ab ἑνόω.

Ἐνώτιον, ε, τὸ, inauris, Pl. ἐνώτια τὰ, inaures. Ab ἐν, & οὐτίον.

Ἐνωτίσασθε a. 1. pl. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι.

Ἐνὼχ, ὁ, *Enoch*. Nomen viri Hebr. ἄκλητον, *consecratus*.

Ἐνωχλήθη, a. 1. ind. pass. v. ἐνοχλέω.

Ἐνωχρ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, in quo pallor est, pallidus. Ex ἐν, & ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἔξ, οἱ, αἱ, τὰ, sex.

Ἐξ, *Præpos.* e, ex, sequente vocali, vel diphthongo, quæ ἐκ scribitur sequente consona. Vide ἐκ.

Ἑξαδίχλ⊙, ον, sex libris constans.

Ἔξαγε, *eduxit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐξῆγε, ab ἐξάγω.

Ἐξάγαγε, 2. s. a. 2. imper. act. *Att.* pro ἐξαγε.

Ἐξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐξαγειν.

Ἐξάγας⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, admiratione dignus, admirabilis.

Ἐξαγγελὲς, έως, ὁ, nuncius, nunciator. Ex ἐξ, & ἀγγελ⊙.

Ἐξαγγέλλω, f. ελῶ, enuncio, prædico, annuncio, narro, expono. Πῶς Σὺ αὐτὸ ἐξαγγείλεις; Plut.

Ἐξαγγελία, ας, ἡ, nunciatio; (2) evulgatio, enunciatio; (3) annunciatio. Ab

Ἐξάγγελ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, qui nunciat iis qui foris sunt, ea, quæ intus sunt, enunciator; (2) index, qui in fabulis aliquid e scena adfert.

Ἐξαγγελτικὸς, ὴ, όν, nunciativus. Ab

Ἐξάγγελτ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, patefactus per famam, proditus, enunciatus.

Ἐξαγγίζω, f. ίσω, effundo e vase. Ex ἐξ, & ἀγγ⊙, *vas*.

Ἐξαγίζω, impurum declaro, ob piaculum expello, item extermino simpliciter.

Ἐξαγινέω, pro ἐξάγω, *congrego*.

Ἐξάγιον, ε, τὸ, sextula, pondus pendens quatuor scrupula. Ex ἐξ, & ἄγω, *pendo*.

Ἐξάγισ⊙, impurus, piaculo obstrictus, exterminatus, exsecratus. Ex ἐξ, & ἀγ⊙, *scelus*.

Ἐξαγκανίζω, f. ίσω, medium aliquem comprehendo, ut fit in lucta. Ex ἐξ, & ἀγκὼν.

Ἐξαγοράζω, f. άσω, redimo. Ἐξαγοράζ κόσμον μεγάλης τιμῆς, Nazian.

Ἐξαγόρθωσις, ἡ, indicatio rei arcanæ. Ab

Ἐξαγορθόω, effutio, enarro, confiteor. Ἐκάστη ὃν χρόνον ἐξαγόρθοι, Od. 11, 233.

Ἐξαγριαίνω, effero, exaspero, exacerbo.

Ἐξαγριόω, ῶ, fut. ώσω, agrestem reddo; (2) effero, exaspero; (3) item, asper sum. Hinc

Ἐξαγρίασις, εως, ἡ, mutatio in naturam silvestrem; (2) efferatio, exasperatio.

Ἐξάγω, educo; (2) exporto; (3) subduco; (4) proveho; (5) induco, incito, impello; (6) perduco; (7) exeo; (8) aperio, patefacio. Οὓς ἐξῆγον κλαίοντας ἀεί, Arist. Pace, 743. Ἐξάγθη ὁ ᾠδεῖολ⊙, exstructus, Thuc.

Ἐξαγωγὲς, έως, ἡ, deductor, qui v. c. præsidia ex urbibus deducit.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio; (2) exportatio; (3) demigratio e vita, mors violenta, omninoque finis alicujus rei, exitus. Ab ἐξάγω.

Ἐξαγώγιμ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, qui exportatur. Hinc τὰ ἐξαγώγιμα, ων, merces, quæ exportantur, qui effert, educit aliquid ut cloaca, ἐξαγώγιμ⊙ sordium. Ab eod.

Ἐξαγωνίζομαι, certo.

Ἐξαγώνι⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, sexangulus, qui sex habet angulos. Ex ἐξ, & γωνία.

Ἐξάγων⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Ἐξαδάκτυλ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, sex habens digitos. Ex ἐξ, & δάκτυλ⊙, *digitus*.

Ἐξάδαρχ⊙, ε, ὁ, sex virorum præfectus. Ex ἐξ, & ἄρχων, *præfectus*.

Ἐξάδελφ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, natus ex fratre vel sorore.

Ἐξάδραχμ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, qui sex drachmarum est, qui sex drachmis venditur. Ex ἐξ, & δραχμὴ, *drachma*.

Ἐξαδρύνω, ad perfectam maturitatem pervenire.

Ἐξαδυνατέω, ῶ, elangueo, debilior fio, deficio. Ἐξαδυνατῶ τοῦ Σώματος, Plut.

Ἐξάδω, excanto, incantatione libero.

Ἐξαείρω, extollo, elevo.

Ἐξαέρω, ῶ, f. άσω, in aërem converto, extenuo. Hinc ἐξαέρομαι, in aërem convertor, evanesco, item ab aëre perflari. Ex ἐξ, & ἀὴρ.

Ἐξάετις, *Adv.* per sex annos, sexennio.

Ἐξαέτης, ε, ὁ, sexennis. Ex ἐξ, & ἔτ⊙.

Ἐξαετὴς, ῆ⊙, ὁ ἡ ὄ, idem & ex iisd.

Ἐξαετία, ας, ἡ, sexennium. A præc.

Ἐξαήμερ⊙, ε, ὁ ἡ ὄ, sex dies habens vel durans. Hinc τὸ ἑξαήμερον, ε, spatium sex illorum dierum, quo mundus a Deo conditus fuit. Ex ἐξ, & ἡμέρα, *dies*.

Ἐξαθύλω, emulgeo, exfugo.

Ἐξαθρίζω, fut. ίσω, vilipendo, contemno.

Ἐξαθλ⊙, ὁ, qui certare (ob senectutem, &c.) amplius non potest.

Ἐξαθροίζω, congrego, convoco.

Ἐξαθυμέω, ῶ, penitus deficio animo, exanimor.

Ἐξαιθριάζω, f. άσω, sereno cœlo expono, sub dio habeo, ad solem expono, insolo.

Ἐξαιμάσσω, & ἐξαιμάττω, f. ξω, cruento.

Ἐξαιματόω, ῶ, f. ώσω, in sanguinem verto. Ex ἐξ, & αἷμα, *sanguis*. Hinc

Ἐξαίμα-

Digitized by Google

Ἐξαιμάτωσις, ωσ, ἡ, ipsa actio vertendi in sanguinem, sanguinis effectio vel generatio.
Ἔξαιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, sanguine destitutus; (2) qui multum sanguinis effudit, exsanguis.
Ἐξαίνυμαι, aufero privo. Φίλον σ' ἐξαίνυτο θυμὸν ἀμφοτέρων, Il. 5, 155. Νῦν δ' ὑπὸ σφυρὴν ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα, Odyss. 15, 206.
Ἐξάιππος, ον, sex equis junctus, sc. currus.
Ἐξαιρέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. ἐξαιρέω.
Ἐξαιρεῖσθ, pr. inf. pass. pro ἐξαιρεῖσθαι.
Ἐξαιρέσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, exemptilis. A seq.
Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, exemptio; (2) eductio; (3) exceptio; (4) locus in portu, in quem merces e navibus exponuntur; (5) actio forensis, qua servum vindicamus, ap. Harp. Ab ἐξαιρέω.
Ἐξαίρετος, ος, ὁ ἡ ὁ, exemptus e numero, selectus, eximius, peculiaris. Ab eod.
Ἐξαιρέτως, Adv. eximie, præcipue, inprimis.
Ἐξαιρόμην, Dor. & Ion. pro ἐξηρόμην, imp. ind. pass. verbi
Ἐξαίρω, ῶ, & ἐξαιρόομαι, ῶμαι, eximo, eruo, educo, aufero, extraho; (2) secerno, seligo tanquam, præmium, donarium; (3) diripio, populor; (4) everto, expugno. Οὐκ ἴσθ' ὅπως ἐκ ἰξιλῶ σε τ' οἰκίας, Arist. Nub. 800. Ἐξαιρεῖσθ τ' μεμψίμοιρος, liberasi. Ἡδοναῖς ἁμαχθεὶς ἐξαίρῃ βίον, exigit, Soph. Trach. 150. Εἴτις ἀνθρ' ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρτ', elatus, id. El. 1488. Τίς τὸν ἀγαπητὸν παῖδα σε ἐξηρίσατο; Arist. Θεσμ. 768.
Ἐξαιρόομαι, ῶμαι, in lolium vertor. Ex ἐξ, & αἶρα.
Ἐξαίρω, fut. ἀρῶ, tollo, effero, extollo; (2) tollo e medio, aufero; (3) effero, exporto; (3) incito, irrito. Ἐξαίρειν τὸν ἵππον τ χαλινόν, Xen. Εἰς ὄχλον ἐξαρθεὶς, Plat.
Ἔξαισιος, ος, ὁ ἡ ὁ, iniquus; (2) indecens; (3) ingens, immensus; (4) inauspicatus. Ex ἐξ, & αἶσα, fors.
Ἐξαΐσσω, f. ξω, prosilio alicunde, cum impetu prodeo. Ἐξηξάτην ὧν δύο δράκοντ' ἐκ τῶν νεῶ, Arist. Plut. 732,
Ἐξαϊστόω, f. ὁσω, memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec sciri quidpiam nec cognosci possit; (2) deleo, extinguo.
Ἐξαιτίω, ῶ, & in med. ἐξαιτοῦμαι, deposco, exposco ad quæstionem; item ad pœnam, supplicium; (2) expeto, postulo; (3) in med. est etiam aliquem deprecor ab aliquo, h. e. deprecatione a pœna liberare cupio vel libero. Ἐξήτησεν ἂν μὴ παῖδα τ γράφοντα τὰς μαρτυρίας, Dem. Ἐξητήσαντο ὑμᾶς, Luc. 22, 31.
Ἐξαίτησις, εως, ἡ, ipsa actio deposcendi aliquem ad supplicium, vel quæstionem; (2) deprecatio pro reo. Ab ἐξαιτίω.
Ἐξαιτος, eximius, Hes. Suid. pro ἐξαίρετος.
Ἐξαίφνας, repente, Dor. pro ἐξαίφνης.
Ἐξαίφνης, Adv. subito, repente, quasi ex occulto advenendo.
Ἐξαιφνίδιος, ος, ὁ ἡ ὁ, repentinus, subitus, improvisus.
Ἐξακανθίζω, spinis privo, spinas evello.
Ἐξακανθόω, ῶ, f. ὁσω, spinosum, seu aculeatum reddo. Ex ἐξ, & ἀκανθόω, quod idem notat.
Ἐξακέομαι, ῶμαι, f. ἐσομαι, medeor, sano, persano; (2) placo; (3) sarcio. Θεοῖσιν Φθίαν ἐξακεσόμενοι θεὰν, Lyc. 1180.
Ἐξακέοντας, 3. pl. præs. ind. med.
Ἐξακέσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med.
Ἐξακέσας, medicatus, a. 1. part. act.
Ἐξάκεσις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἐξακέομαι.
Ἐξακεστήριος, ος, ὁ ἡ ὁ, sanandi vim habens; (2) expiatorius. Ab eod.
Ἐξάκις, Adv. sexies. Ab ἓξ, sex.
Ἑξακισμύριοι, αι, α, sexagies mille.
Ἐξακισχίλιοι, αι, α, sexies mille. Hinc
Ἐξακισχιλιοστός, sexies millesimus.
Ἑξάκλινος, ος, ὁ ἡ ὁ, sex lectis instructus. Ex ἓξ, & κλίνη.
Ἐξακμάζω, f. ἀσω, vigorem amitto, flaccesco.
Ἐξάκτινος, ος, ὁ ἡ ὁ, sex radios habens.
Ἐξακολουθέω, ῶ, f. ήσω, sequor, investigo, perequito, proprie & tropice. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, 2 Pet. 2, 2.
Ἐξακολούθησις, ὡ, investigandi, cognoscendi, intelligendi studium.
Ἐξακοντίζω, futur. ίσω, jaculor, jaculum emitto. Ἐξακοντίζειν ἐπί τινα, Plut. τοῖς δόρασιν, Xen. Hinc
Ἐξακοντισμα, ατος, τὸ, jaculatio; (2) fulguris genus; (3) scatebra; (4) sanguinis ductus.
Ἐξακοντισμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Ἑξακόσιοι, αι, α, sexcenti. Ab ἓξ, sex.
Ἑξακοσιοστὸς, ὴ, όν, sexcentesimus.
Ἐξάκουστος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui facile exaudiri potest; (2) celebris. Ab
Ἐξακούω, exaudio, intelligo. Δίνης σβεστὸς θόος ἐξακούεται, Ar. Av. 1203.
Ἐξακριβάζω, f. άσω diligenter & ad amussim aliquid facio.
Ἐξακριβόω, ῶ f. ώσω, idem. Οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσαις ὁμοίως, Aristot.
Ἐξακρίζω, f. ίσω, ad verticem pertineo, in cacumen evado. Ἐξακρίζειτ' αἰθέρα πτερυξὶ; Eur. Or. 265.
Ἐξακλίζω, educendus. Ab ἐξάγω.
Ἑξάκυκλος, ον, sex rotas habens, Epith. currus.
Ἐξάκωλος, ον, sex membra (versiculos breviores) habens.
Ἐξαλαόω, ῶ, f. άσω, excæco.
Ἐξαλαπάζω, f. άσω, & άξω, evacuo, exinanio; (2) vasto, diripio, depopulor. Ἔστησε σ' ἑτέρα πόλιν ἐξαλαπάξαι, Hesiod. Ἔργ. 187.
Ἐξαλαπάξω, a. 1. inf. act.
Ἐξάλατο, exsiluit, Dor. pro ἐξῆλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι.
Ἐξαλδαίνω, germino.
Ἐξαλίζω, evitare, a. 1. inf. med. per Sync. pro ἐξαλέσθαι, & hoc pro ἐξαλύσασθαι, insitato. Οὗτος ὅτι σπε ἐστὶ Διὸς νόος ἐξαλέασθαι, Hesiod. Ἔργ. 105. Ab ἐξ, & ἁλίσκομαι, vito.
Ἐξάλειπτρον, ου, τὸ, vas unguentarium. Ab
Ἐξαλείφω, fut. ψω, unguentum abstergo; (2) deleo ungendo; (3) delco, oblitero, tollo, v. c. leges; (4) ungo; (5) abjicio ex animo, omitto, veluti spem. Οὐ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐκ τ βίβλε τ ζωῆς, Apoc. 3, 5. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλειφθῆναι φρενὸς. Eur. Hec. 590. Εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, Act. 3, 19.
Ἐξαλειφθῶμαι a. 1. inf. pass.
Ἐξαλείψεια, aor. 1. opt. act. Æol. pro ἐξαλείψαιμι.
Ἐξάλειψις, εως, obliteratio, deletio.
Ἐξαλύω, devito, effugio. Ὡς ἂν μηδὲν βαρεῖαι ἐξαλύσομαι Διὸς, Soph. Aj. 665.
Ἐξαλίπλης, ου, ὁ, qui calce, vel alio tectorio illinit, unctor, pro ἐξαλείπλης, Hipp.
Ἐξαλίσρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, ubi equi volutantur, abstergendi pulveris & sudoris causa.
Ἐξάλιτρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sex librarum est, Ex ἓξ, & λίτρα, libra.
Ἐξαλίω, f. ίσω, volvendo ejicio, v. c. pulverem, evacuo; ab ἐξαλίσρα abduco. Ἅπαγε τ ἵππον ἐξαλίσας οἰκαδε, Arist. Nub. 32
Ἐξαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, varietas, discrimen. Ab ἐξάλλαττω.
Ἐξάλλαξε, 3. sing. a. 1. indicat. act. Ionice pro ἐξήλλαξε. Ab ἐξαλλάττω.
Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) diversitas. Ab
Ἐξαλλάσσω, vel ἐξαλλάττω, f. ξω, immuto; (2) differo, ἐξαλλαγμένος, inauditus, prodigiosus. Ἐξαλλάττειν τὴν ἐναντίον τιμὴν ἐκ τῶν γόμνασιν, Thuc. τ δοχείσε μοιρῆς, Aristot. Καιρὸν σὺν ὅτις μηδὲν ἐξαλλάσσεται, semper versatur, Soph. Aj. 474.
Ἐξαλμοῖος, ῶ, altero, muto.
Ἐξάλλομαι, exsilio. Καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἦεν, pro ἐξαλόμενος, Il. 17, 343.
Ἔξαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab aliis diversus; (2) inusitatus; (3) egregius; (4) peregrinus.
Ἐξαλλοτριόω, ῶ, f. ώσω, abalieno, emancipo & vendo aliis.
Ἐξάλλας, Adv. alio modo; (2) inusitate; (3) mirum in modum, insigniter.
Ἔξαλμα, ατος, τὸ, q. d. exsultatio. desultatio; (2) eruptio; (3) impetus; (4) saltus. Ab ἐξάλλομαι.
Ἔξαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, mari exemptus; (2) extra mare positus; (3) exstans mari. Ex ἐξ, & ἅλς, mare.
Ἔξαλσις, εως, ἡ, exsultus, saltus. Ab ἐξάλλομαι.
Ἐξαλύξαι, & ἐξαλύξασθ, effugere, devitare. Ab ἐξ, & ἀλύσκω, vito.
Ἐξάλφω, invenio.
Ἐξαμαρτάνω, pecco, aberro; (2) peccare facio. Ἐξαμαρτάνειν εἰς τυραννικὰς ἀνδρας, Eur. Med. 308. Ἥ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν, Soph. El. 1045. Βέλομαι σ', ἄνδ, καλῶς, ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾷν κακῶς, frustrari, Soph. Phil. 94.
Ἐξαμαρτία, ἡ, frustratio, cum quis excidit spe, aut alia qua re.
Ἐξαμαυρόω, ῶ, f. ώσω, obscuro, oblitero.
Ἐξαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto, abscindo. Βούτητά σε τὰς ἀστάμονας, ἢ τ' ἔντερ' ἐξαμήσω, Arist. Lys. 369.
Ἐξαμβλίσκω, abortio, abortum facio. Ab
Ἐξαμβλόω, ῶ, idem. Φοιτιδ' ἐξήμβλακας ἐξυβρισμέν, Arist. Nub. 137.
Ἐξάμβλαμα, ατος, τὸ, abortus.
Ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, abortio.
Ἐξαμβλώσω, fut. βλώσω, aborto.
Ἐξαμβρύω, Æsch. affluere.
Ἐξαμείσετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro ἐξημείσετο. Ab
Ἐξαμείβω, f. ψω, immuto, in varias formas muto; (2) rependo, retribuo. Κακοῖσι φαιναῖς ταῖσδε μ' ἐξαμείψατο, Æschyl. Ex ἐξ, & ἀμείβω. Hinc
Ἐξάμειψις, εως, ἡ, immutatio; (2) vicissitudo.
Ἐξαμίλγω, f. ξω, emulgeo, exfugo.
Ἐξαμιλεῖν, præs. inf. act. ab
Ἐξαμελία, ῶ, f. ήσω, negligo, contemno. Ἐξημέλητο τὰ τῆς Θεῶν δυτοῖς, Plut.
Ἐξάμετρος, ος, ὁ ἡ ὁ, sex metris constans; (2) Subst. versus hexameter. Ex ἐξ, & μέτρον, mensura, metrum.
Ἐξαμηνιαῖος, α, ον, semestris. Ab ἐξ, & μὴν, mensis.
Ἐξαμηνόζιος, ὴ, ὁ ἡ ὁ, qui sex menses vivit. Ex ἑξάμηνος, & βίος, vita.
Ἑξάμηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, semestris, sex mensium. Hinc τὸ ἑξάμηνον, ου, semestre, sex menses. Ex ἓξ, & μὴν, mensis.
Ἐξαμιλλάομαι, ῶμαι, per contentionem exigo, vel exagito, in certamine expello; (2) insequor, vexo. Τίνες πολιτῶν ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς; Eur. Or. 415. Αἳ τόνδ' ἐξαμιλλῶνται φόβῳ, ibid. 83.
Ἐξαμναῖος, αία, αῖον, qui sex minarum est. Ex ἓξ, & μνᾶ, mina.
Ἐξάμνας, idem & ex iisd.
Ἐξάμορον, ου, τὸ, sexta pars. Ex ἓξ, & μόρος, pars.
Ἐξαμπρδίω, f. ζω, traho. Χ' ὅπως σωτ' ἐξαμπρδίσωμεν τῶτ' ἀνὰ καιθηλίν, Arist. Lys. 289.
Ἐξαμυώμαι, defendo, propulso.
Ἐξαμυσίσαι, uno spiritu epotare. Ab ἐξ, & ἀμυσίζειν.
Ἐξαμφοτερίζω, f. ίσω, utroque re excido; (2) in dubium pono, dubium facio.
Ἐξαναγινώσκω, cum gen. libero purgo ab aliqua re, ap. Jul.
Ἐξαναγνώσκω, perlego, legendo evolvo. Ἐξαναγνῷς τὸ βιβλίον, Plut.
Ἐξαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello, excito. Ὁ δ' ἐχθρὸς αὐτὸς ἐξωδύνασεν, Arist. Av. 382.

Ἐξανδάω,

Digitized by Google

Ἐξανάγω, educo.
Ἐξαναδύομαι, ἐξαναδύω, ἐξαναδύομαι, emergo; (2) detrecto. Ἐξαναδῦναι μάχης, Plut. Ex ἐξ, & ἀναδύω, emergo.
Ἐξαναδῦς, a. 2. part. act.
Ἐξαναζέω, ῶ, f. ήσω, ebullio.
Ἐξαναιρέω, eximo, tollo de.
Ἐξαναπαλύπτω, e tegmentis evolvo.
Ἐξαναπολυμβάω, ῶ, f. ήσω, emergo, enato.
Ἐξαναπράω, f. άσω, retraho.
Ἐξαναπίνω, absumo, exhaurio, fut. ἐξαναλώσω, p. ἐξωλάλακα, Pass. ἐξωλάλαμαι, ἐξαναλαθείς.
Ἐξαναλαθείς, a. 1. part. pass.
Ἐξαναλύομαι, f. λύσομαι, eripio, libero; (2) Pass. penitus resolvor & evanesco.
Ἐξανανεόω, ῶ, renovo. *Strabo*, lib. 9.
Ἐξανανίφω, resipisco, ad me redeo.
Ἐξαναπείθω, persuadeo.
Ἐξαναπληρόω, ῶ, f. ώσω, repleo, compleo.
Ἐξαναπνέω, respiro.
Ἐξανάπλω, fut. ύσω, appendo, suspendo, ad vel ex. Ἐπατίδων ἐξανῆπλον ἀγκύρας, Eur.
Ἐξαναρπάζω, abripio.
Ἐξαναστάσις, εως, ἡ, reditus in vitam; (2) expulsio e sede; (3) everfio; (4) migratio e sedibus suis; (5) resistentia, ap. *Long.*
Ἐξαναστέφω, corono.
Ἐξαναστρέφω, everto.
Ἐξαναστῶσαι, a. 2. inf. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξαναστήσῃ, 3. fing. a. 1. conj. act.
Ἐξανατέλλω, exoriri facio, excito. Θόρυβον πολλὸν ἐξανατέλλ, Plut.
Ἐξαναφανδόν, *Adv.* aperte, clare.
Ἐξαναφέρω, reficio me; (2) fuffero, fuftineo.
Ἐξαναχαρίω, ῶ, f. ήσω, recedo ex. Ἐξαναχωρεῖν τῶν στρατιῶν, Herodot.
Ἐξαναψύχω, refrigero ventilando; (2) abfergo, ficco; (2) refocillo, recreo.
Ἐξανδραποδίζομαι, in fervitutem redigo.
Ἐξανδραποδιόμβροι, nom. pl. f. 1. part. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐξανδραποδισάμβροι.
Ἐξανδραπόδισις, ἡ, abreptio in fervitutem.
Ἐξανδραποδισμός, ῦ, ὁ, idem.
Ἐξανδρόομαι, ῶμαι, vir fio, evado vir.
Ἐξόνειμι, egredior, exeo; unde ἐξανιών, in a. 2.
Ἐξανεμόομαι, ῶμαι, flatu turgefco, diftendor; (2) flatu ficcor. Hinc ἐξωμαμένος.
Ἐξανήργασται, ν, ὁ, ἡ, iniectus, infabricatus, minime concoctus.
Ἐξανήρχομαι, egredior, prodeo alicunde.
Ἐξανίσω, aor. 2. ind. act. v. ἐξανίστημι.
Ἐξανίτειλα, aor. 1. ind. act. v. ἐξανατέλλω.
Ἐξανδυρίσκω, deprehendo, invenio. Οἷα καθανδυρίσκεις λέγειν, Soph. Phil. 982.
Ἐξανύχω, exfto fuper, emineo. Hinc ἐξανύχομαι, perfero, tolero, fuftineo.
Ἐξανῦκτ. 3. f. a. 1. ind. act. v. ἐξανύω.
Ἐξανψιδι, ὁι, confobrinorum filii.
Ἐξανθέω, ῶ, f. ήσω, efflorefco ex; (2) defloresco; (3) fcateo, pullulo; (4) mergo; (5) per fumma emineo; (6) emitto, a. 1. ἐξωθησα, perfect. ἐξωθηκάς. Οἱ τοιαῦτα ἐξωθήκατε ποικίλα, *Lucian. Pifcat.* 2. Hinc
Ἐξάνθημα, ατος, τὸ, quod efflorait; (2) puftula, feu papula.
Ἐξάνθησις, εως, ἡ, ipfa efflorefcendi, prorumpendi actio.
Ἐξαιθίζω, floridis coloribus tingo. Hinc
Ἐξαιθίζομαι, utor veſte diverſicolori, floribus intextis, &c.
Ἐξαιθισμὸς, οῦ, ὁ, eruptio puſtularum.
Ἐξανθρωπίω, ῶ, f. ήσω, ad humanum cultum traduco.
Ἐξανθρωπίζω, ex homine quaſi in alienam naturam tranſmuto, *in paſſ.* homo eſſe deſino, ſed contra ἐξανθρωπισμένος, ap. *Hipp.* ad naturam humanam accomodata, velut σιτία.
Ἐξάνθρωπος, ν, ὁ, ἡ, durus, ſævus, inhumanus; (2) ex homine ratione pradito inſanam belluam efficiens; (3) ex hominum numero tollens. Ex ἐξ, & ἄνθρωπος.
Ἐξανίημι, remitto, libero. Ex ἐξ, & ἀνίημι, *mitto.* Hinc ἐξανῆσω, ἐξανεῖς. Sed ἐξανίεσθαι, exſolvi, liberari, & ἐξανίει, remittit, diſſolvitur, quaſi ab ἀνίω.
Ἐξανίσανα, *funditus evertere*, præſ. inf. act.
Ἐξανίσασο, 2. ſing. præſ. imperat. paſſ. v.
Ἐξανίστημι, excito, exſurgere facio; (2) ſurgere cogo; (3) expello, ejicio; (4) funditus ejicio; (5) irrito, incendo in aliquem. Unde ἐξαναστήσω, ἐξανέστησα, ἐξαναστήσας. At ἐξανίσταμαι, ſurgo, exſurgo; unde ἐξανέστω, ἐξαναστῶσαι, ἐξαναστάς. Χρήζων γεραιὸν ἐξαναστῆσαι δόμας, Eur. Med. 1215. Εὐθὺς ἐξανίσταμαι ὀργῇ βαρεῖα, efferor, Soph. Phil. 366.
Ἐξανοίγω, aperio. Εἶτ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου, Ariſt. Ach. 325.
Ἐξάνοξις, ἡ, pateſactio.
Ἐξανορθόω, rurſus erigo; (2) in meliorem ſtatum redigo.
Ἐξαντίπλοθμος, ον, qui eſt vel fit in latere contrario.
Ἐξάντης, ες, ſenatus, morbo defunctus, ap. *Hipp.* qu. ἔξω τῆς ἄτης, *Ern.*
Ἐξαντλέω, ῶ, fut. ήσω, exhaurio, exantlo, exprimo. Ἐξαντλεῖν γόος, Eur. Hinc
Ἐξάντλημα, ατος, τὸ, hauſtrus, hauſtrum.
Ἐξανύω, fut. ύσω, perficio; (2) efficio aliquid, proſum. Λαθίπονον δὴ ὁδὸν ἀτ' ἔνδοθεν, ὅτις θύραζ' ἔνεσί μοι ἐξανύσαι βίᾳ, expellere, Soph. Trach. 1039.
Ἐξανύτω, idem, *Attice.*
Ἐξάζω, *educari*, f. 1. ind. act. verbi ἐξάγω.
Ἐξαπάλαις, ως, ὁ, ἡ, ν, qui ſex palmorum eſt. Ex ἐξ, & παλαιστή.
Ἐξαπαλλάσσομαι, unde ἐξαπαλλαγῶσι, ſubducere ſe, diſcedere.
Ἐξαπατᾶν, pr. inf. act. pro ἐξαπατάειν, ab
Ἐξαπατάω, ῶ, fut. ήσω, ſeduco, decipio. Οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἐξαπατᾶν δίς γε τρὶς τοῦτ' εἰσάγων, Ariſt. Nub. 546. Πολλάκις ἐξαπατᾶθλω ὑπὸ Ζεῦ, Ariſt. Eq. 1099. Τί ἐξαπατᾶς αὐτὸν ξένον; Id. Theſm. 899. Ἐξηπάτησεν ἡ Χάρις τῶν ἄμπελον, id. Veſp. 1281.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, fallacia, deceptio.
Ἐξαπατῆσαι, *decepiſſe*, a. 1. inf. act.
Ἐξαπατητικὸς, ὴ, όν, fallax.
Ἐξαπατίσκω, fallo, decipio, *Poët.* Ex ἐκ, & ἀπατάω.
Ἐξαπατύλλω, idem.
Ἐξαπατῶσι, *decipiunt*, *Dor.* pro ἐξαπατῶσι.
Ἐξαπαφάω, ῶ, fut. ήσω, *Poët.* fallo, decipio.
Ἐξαπαφίσκω, idem.
Ἐξαπάφιστο, 3. ſ. pr. opt. med. v.
Ἐξαπάω, decipio. Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον, Il. 14. 160.
Ἐξάπτεζος, ον, tripes.
Ἐξαπείδω, video. Ἐξαπείδομαί σ' ἀνδρὸς, ἃ μὴ ἔδαμεν πάρεστ' ἔτι, Soph. Oed. Col. 1643. Ab ἐξ, ἀπὸ, & εἶδω, *video.*
Ἐξαπέλεκυς, εως, ὁ, ἡ, cui ſex ſecures præferuntur, ut Prætori.
Ἐξαπέσειλεν, *ablegavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐξαποστέλλω.
Ἐξάπινα, *Adv.* repente, ex improviſo. Ex ἐξ, α priv. & φαίνομαι, *apparco.* Hinc
Ἐξαπίναιος, αία, αιον, vel ἐξαπιναῖος, αία, αῖον, repentinus, ſubitus, improviſus.
Ἐξαπιναίως, *Adv.* ſubito, ex improviſo, repente.
Ἐξαπίνης, *Adv.* idem quod ἐξάπινα.
Ἐξαπλάσιος, ία, ιον, ſeſcuplex, ſeſcuplo major; (2) ſexies tantus. Ab ἐξ, *ſex.*
Ἐξάπληθρος, ν, ὁ, ἡ, qui ſex jugerum eſt. Ex ἐξ, & πλέθρον, *jugerum.*
Ἐξάπλευρος, ον, ſex latera habens.
Ἐξαπλῇ, *Adv.* ſextupliciter. Ab ἐξαπλόος.
Ἐξαπλήσιος, *Ion.* pro ἐξαπλάσιος.
Ἐξαπλόος, όη, όον, *contr.* ἐξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ſextuplex. Ab ἐξ.
Ἐξαπλόω, ῶ, fut. ώσω, expando, explico, explano. Hinc
Ἐξάπλωσις, εως, ἡ, explicatio, expanſio. Ἐξαπλώσας τὴν ὑμέναν εἰς πλάτος, *Arct.*
Ἐξαποβαίνω, deſcendo, unde ἐξαπέβησαν, Hom. Ἐξαπέβησαν ἑταῖροι νηὸς, Odyſſ. 12, 306.
Ἐξαπέδης, ν, ὁ, qui ingreditur ſex pedibus; (2) ſenes pedes longus. Ex ἐξ, & πούς.
Ἐξαποδίω, ſ. ἐξαποδίομαι, expello, abigo; unde ἐξαποδίωμαι, in *Conj.* Hom. Il. 5, 763.
Ἐξαποδίωμαι, *expellam*, præſ. conj. med.
Ἐξάποδος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἐξάπους.
Ἐξαποδύνω, exuo.
Ἐξαπόλλυμαι, ſ. ἐξαπωλόμην, funditus pereo. At ἐξαπόλλυμαι, emorior, pereo. Hinc ἐξαπάλετο, ἐξαπολόμενος, & ἐξαπόλαλα, deperii, interii. Ἐξαπίλωλε δόμων κτιμάλια καλὰ, Il. 18, 290.
Ἐξαπιλοίατο, *funditus perdiderint*, 3. pl. aor. 2 opt. med. *Ion.* pro ἐξαπόλοιντο.
Ἐξιπονέομαι, ῆμαι, revertor. Σὸν δ' ὀνείδεσι μάχης ἐξαπονέσθαι, Il. 16, 253.
Ἐξαπονίζω, abluo, eluo. Τῷ ὠδὰς ἐξαπένιζεν, Odyſſ. 19, 387.
Ἐξαποξύνω, acuo, acutum facio.
Ἐξαποπατίω, excernor, alvum dejicio.
Ἐξαπορία, ῶ, & ἐξαπορέομαι, ῆμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam, neſcio, tædio vincor, egeo, debilitor.
Ἐξαποσέλλω, ablego; unde ἐξαπέσταλκα, ἐξαποσταλῶσαι, emitti. Ἅμα ᾗ τοῖς φυλάττουσιν αὐτὸν ἐξαπέσταλκε, Polyb. Hinc
Ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emiſſio, ablegatio.
Ἐξαποτίνω, punio. Οὕτω μὴ τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις, Il. 21, 412.
Ἐξάπους, οδος, ὁ, ἡ, ſex pedes habens.
Ἐξαποφαίνω, oſtendo.
Ἐξαποφθείρω, perdo, interimo.
Ἐξάπρυμνος, ον, ſex puppes habens.
Ἐξαπτέρυγος, ν, ὁ, ἡ, ſex alas habens. Ex ἐξ, & πτέρυξ, *ala.*
Ἐξάπλω, adnecto, appendo; unde ἐξάφω, ἐξῆφα. At ἐξάπτομαι, alligor, annector; unde ἐξημμένος, aptatus, junctus, dependens, ſuſpenſum habens, ἐξῆπται, dependet. Ἰκέτης ἀφυλλα σόματος ἐξάπλον λιτάς, Eur. Or. 367. Ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας ἄσπερ πυρὸς, Plat.
Ἐξάπλω, f. ψω, accendo; unde ἐξαφθις, accenſus. Πῦρ εἶδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπλωτο φλογί, Lyc. 1363.
Ἐξαπωθέω, abigo.
Ἐξάπολος, ος, ὁ, ἡ, ſex pullos ſeu equuleos habens. Ex ἐξ, & πῶλος, *pullus.*
Ἐξάραγμα, ατος, τὸ, colliſio, fractura. Ab ἐξαράπλω.
Ἐξαραιόω, ῶ, f. ώσω, rarefacio, *Att.*
Ἐξαρείρηται, *exemptus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐξῄρηται, a verbo ἐξαιρέω.
Ἐξαράομαι, ῶμαι, f. άσομαι; unde ἐξαρῶσῃ, vota perſolvere, Suid. dedicare, conſecrare.
Ἐξάρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ἐξαίρω.
Ἐξαράτλα, futur. ξω, exturbo, expello, effringo. Ἐυθὺς ἐξαράτλω πολλοῖς κακοῖς, Ariſt. Nub. 1376.
Ἐξαργέω, ῶ, fut. ήσω, otioſus ſum, obtorpeſco; unde ἐξηργηκέναι & Pass. ἐξαργηθείς. Διὰ τὸ ἐξηργηκέναι τῶν αὐτῶν δύναμιν, Ariſtot.
Ἐξάργματα, τὰ, primitiæ. Apud Apollonium membra exteriora, quæ prima amputantur in truncatione. Ab ἐξέρχω.
Ἐξαργυρίζω, & ομαι, *med.* in argentum edigo, pecunia vendo, vel permuto. Ex ἐξ, & ἄργυρος.
Ἐξαργυρισάμβρος. a. 1. partic. med.
Ἐξαργυρῶν, *contr.* pro ἐξαργυρίων, ab
Ἐξαργυρόω, ῶ, idem. Στρωμνὼ ἐξαργυρῶσαι, Thuc. Ex iiſd.
Ἐξαρεσκόομαι, placo. Ab
Ἐξαρίσκομαι, f. ρίσομαι, idem. Ἐαν τοῖς κυρίως δάροις ἐξαρίσηται, Dem. τοῖς ζώοις, Xen.
Ἐξαρθρέω, ῶ, luxo; unde ἐξηρθρικὸς, τὸ luxatum. Ab ἐξάρθρος. Hinc
Ἐξάρθρημα, ατος, τὸ luxatio.
Ἐξάρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξάρθρος, ν, ὁ, ἡ, articulis ſuis emotus;

Digitized by Google

luxatus; (2) cui articuli naturaliter prominent & exstant. Ex ἐξ, & ἄρθρον.

Ἐξαρθρόω, ῶ, fut. ώσω, artus suis sedibus emoveo. Ab ἐξάρθρ-ος. Hinc

Ἐξάρθρωμα, ατ-ος, τό, luxatio.

Ἐξάρθρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ἐξαριθμέω, enumero, recenseo. Ἐξαριθμήσας γυνὰς Ζυὸς μιλαιγῆς, Lyc. 1255.

Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio.

Ἐξάριθμος, ον, sextuplex.

Ἐξαρκέω, ῶ, sufficio, satis sum, ἐξαρκεῖ, sufficit, ἐξαρκέσ-ῃ, ἐξήρκεσε. Ταῦτα ὁ φίλ-ος πᾶσι τοῖς φίλοις ἐξήρκεσεν, Xen.

Ἐξαρκὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὴ, sufficiens. Ex iisd.

Ἐξαρκέντως, *Adv.* sufficienter, abunde.

Ἔξαρμα, ατ-ος, τὸ, sublatio; (2) elevatio poli; (3) tumor. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρμόζω, harmonico concentui non sum consonus; (2) avello, disjungo.

Ἐξαρνέομαι, οῦμαι, pernego; (2) nego. Οὐκ ἐξαρνοῦμαι πράττειν, Æschin.

Ἐξαρνησάμεν-ος, aor. 1. part. med.

Ἐξάρνησις, εως, ἡ, negatio, inficiatio.

Ἐξαρνητικὸς, ἡ, όν, inficiandi peritus.

Ἐξαρν-ος, ης, ὁ ἡ ὴ, qui negat, inficiator.

Ἐξαρπάζω, f. άσω, vel ξω, eripio; unde ἐξήρπασα, & ἐξήρπαξα, & pass. ἐξηρπάσο, ereptus fuerat. Ἐξαρπάσομαί Σε τοῖς ὄνυξι τὰ ἔντερα, Arist. Eq. 705. Τὸ παιδίον ἐξαποπάσας μοὶ φρεῶν ἀπὸ τῶν τιτθίων, Id. Θεσμ. 698.

Ἔξαρσις, εως, ἡ, ademptio. evulsio; (2) elatio. Ab ἐξαίρω.

Ἐξαρτάω, ῶ, suspendo, alligo, annecto; (2) elevo, tollo. Hinc ἐξαρτάομαι, ῶμαι, pendeo, dependeo; (3) magnopere deditus sum; (4) conjungor; unde ἐξήρτημαι, conjunctus sum, adhæreo. At in voc. Med. ἐξηρτησάμην, ἐξηρτήσω, divinxisti tibi. Ἐξήρτηῦ τῶν ἀποδησομένων, Xen.

Ἐξάρτημα, ατ-ος, τὸ, appendix.

Ἐξάρτησις, εως, ἡ, suspensio, *Aret.*

Ἐξαρτίζω, f. ίσω, absolvo; (2) præparo, perfecte instruo. *pass.* ἐξηρτισμέν-ος, perfecte instructus. Ὅτε ἦ ἐγένετο ἡμᾶς ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, Act. 21, 5.

Ἐξαρτυμένοι, *instructi*, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐξηρτυμένοι, a verbo ἐξαρτύω.

Ἐξάρτυσις, ἡ, apparatus, instructio. Ab

Ἐξαρτύω, adorno, apparo, *perf. pass.* ἐξήρτωται, ἐξηρτυμέν-ος, a. 1. ἐξαρτυθείς, instructus, Παντοδαπῇ ὅπλων σκευασκευῇ ἐξηρτυμένοι, Herod.

Ἐξάρυσις, εως, ἡ, exhaustio. Ex

Ἐξαυάω, f. ύσω, exhaurio; (2) exprimo. Οὕτ-ος γὰρ τὰ γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε βαλὼν Σκαφῆς, Soph. Phil. 423.

Ἐξαρχῆς, *Adv.* ab initio. Pro ἐξ ἀρχῆς.

Ἐξάρχ-ος, ης, ὁ ἡ ὴ, qui aliquid incipit, auctor ac princeps alicujus rei, qui in aliqua re primus est. Ex ἐξ, & ἀρχὴ, *initium.*

Ἐξάρχω, & ἐξάρχομαι, incipio, auspicor. Οἷον ὑμῶν ἐξάρξω τὼ ὄχω ἀνθαδίως; Arist. Θεσμ. 711. Στρόμβῳ δ' αἱματηρὸν ἐξήρχων νόμον, Lyc. 251.

Ἑξὰς, άδ-ος, ἡ, senarius numerus. Ab ἓξ.

Ἐξασθενέω, ῶ, f. ήσω, elanguesco, viribus deficior.

Ἐξασθενίζω. f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενίζω, f. ίσω, debilito. Ex ἐξ, & ἀσθενὴς, *debilis.*

Ἐξασκέω, ῶ, fut. ήσω, exerceo; (2) exorno, perpolio. Ἦν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἵπποι, Xen.

Ἐξαστάδιος, ον, sex stadia æquans.

Ἑξάστερον, ου, τὸ, Pleiades. Ex ἓξ, & ἀστὴρ, quoniam tantum sex plerumque stellæ in Pleiade videntur, septima vero obscura est. Ex ἓξ, & ἄστρον, *sidus.*

Ἐξασμὸς, οἱ, flocci extantes in tela, panno, e trama s. subtemine, ap. *Hipp.*

Ἑξάστιχ-ος, ης, ὁ ἡ ὴ, senis constans ordinibus; (2) sex constans versibus.

Ἐξασφάλλω, f. ψω, emico, refulgeo. Καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτῶν λευκὸς ἐξασφάλλων, Luc. 9, 29.

Ἑξάστυλ-ος, ου, ὁ ἡ ὴ, sex columnas habens.

Ἐξασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo.

Ἐξατιμόω, ῶ, prorsus infamia noto.

Ἐξατμίζω, f. ίσω, vaporem elicio, exhalationem subduco; ἐξατμιζέσθ, evaporare, exarescere, expirare; ἐξατμισθεὶς, evaporatus, in vaporem evanidus. Ἐξατμίζεσθ γὰρ ἀπ' ἀμφοτέρων Συμβαίνῃ, Aristot.

Ἐξατονία, ᾶς, f. ήσω, deficio, fatigor.

Ἐξάτλω, exilio, subsilio.

Ἐξαυαίνω, fut. ανῶ, exsicco.

Ἐξαυγὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὴ, splendens, candens. Ex ἐξ, & αὐγὴ, *splendor.*

Ἐξαύδα, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro ἐξαύδας. Ab

Ἐξαυδάω, ῶ, eloquor. Σὲ κἀκεῖ, μᾶτερ ἀοίτα, ἐξαυδάμαν, invocabam, Soph. Ph. 394. Σοφὸς ἀσφυκὼς, ἐδὲν ἐξαυδᾶς Σοφον, ibid. 1232.

Ἐξαυθαδιάζομαι, arroganter me gero.

Ἐξαυλίω, ῶ, unde ἐξαυλισμένοι γλῶτται, scil. αὐλῶν, inveteratæ & detritæ linguæ tibiarum. Ab

Ἔξαυλ-ος, ης, ὁ ἡ ὴ, cui tibia exempta aut fracta est; (2) qui tibiæ sonum non amplius edit. Ex ἐξ, & αὐλὸς, *tibia.*

Ἐξαύξεσθ, immodice augeri.

Ἐξαυτῆς, *Adv.* eodem momento, continuo. Ex ἐξ, & αὐτῆς, sc. ὥρας.

Ἐξαυτὶς, *Adv.* continuo, statim.

Ἐξαυτομολία, ᾶς, transfugio.

Ἐξαυχενισμὸς, οῦ, ὁ, contumacia pervicax, quasi ab ἐξαυχενίζομαι. Ex ἐξ, & αὐχὴν.

Ἐξαυχίω, ῶ, f. ήσω, valde glorior. Οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ, crediderim, Soph. Phil. 870.

Ἐξαυχμόω, & ἐξαυχμόομαι, ῶμαι, squalesco, exaresco. Ex ἐξ, & αὐχμὸς.

Ἐξαύω, accendo, torreo.

Ἐξαφαιρίομαι, ῶμαι, adsero ex. Hinc ἐξαφαιρέσθ εἰς ἐλευθερίαν, apud Demosth. quasi ex servitute transdare in libertatem.

Ἐξαφανίζω, deleo. Ab ἐξ, & ἀφανίζω.

Ἐξαφίημι, dimitto. Ἐξαφεῖσ τῶδε γ', ὡς ἐγὼ κλύω, Soph. Trach. 72.

Ἐξαφίσαμαι, abscedo, absisto, abducor. Ἐξαφίσασθαι λόγων σκαλαιῶν, Eur.

Ἐξαφόροι, ων, οἱ, qui seni aliquod onus gestant. Ex ἐξ, & φέρω, *fero.*

Ἐξάφορον, ου, τὸ, lectica, quæ a sex viris gestatur. Ex iisd.

Ἐξαφρίζω, f. ίσω, despumo; ἐξαφρίζομαι, in spumam redigor. Ex ἐξ, & ἀφρὸς.

Ἐξαφύω, exhaurio. Ex ἐξ, & ἀφύω, *haurio.*

Ἑξάχειρ, ειρ-ος, ὁ ἡ ὴ, qui sex manus habet.

Ἑξαχῆ, *Adv.* sexies, sex modis, in sex partes. Ab ἓξ, *sex.*

Ἑξάχορ-ος, *contr.* ἑξάχως, ους, ὁ ἡ ὴ, qui sex congiorum est. Ex ἓξ, & χοῦς, *congius.*

Ἐξαψὶς, εως, ἡ, inflammatio. Ab ἐξάπλω.

Ἐξέβαλον, a. 2. ind. act. v. ἐκβάλλω.

Ἐξέβαν, *exierunt*, 3. plur. aor. 2. ind. act. *per Syncop* pro ἐξέβησαν, a verbo ἐκβαίνω.

Ἐγγυάω, ῶ, sponsione, vel fidejussione aliquem ex, vel a custodia libero. Hinc ἐξεγγυάομαι, expromitto. Μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα, Dem. Hinc

Ἐξεγγύησις, εως, ἡ, vadimonium, fidejussio, sponsio.

Ἐξεγείρω, exsuscito. suscito; unde ἐξεγεῖραι, excitare, a. 1. Hinc ἐξεγείρομαι, exsurgo. Ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τ' δυνάμεως αὐτῦ, 1 Cor. 6, 14.

Ἐξεγένοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκγίνομαι.

Ἐξέγερσις, εως, ἡ, excitatio; (2) expergefactio, surrectio e cubili. Ab ἐξεγείρω.

Ἐξέγρομαι, exsurgo, exorior. Ἐκ τῶ κάρη ἡ μίθης ἐξήγρετο, *Aret.*

Ἐξέγρυντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *per Sync.* pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρω,

Ἐξεδαφίζω, f. ίσω, e fundamentis eruo & everto; unde ἐξεδαφισθὶς, desolatum.

Ἐξεδέχόμην, imperf. ind. med. v. ἐκδέχομαι.

Ἐξεδίκησα, a. 1. ind. act. v. ἐκδικέω.

Ἐξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. ἐκδίδωμι.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra, locus, in quo frequentes sedes, v. c. porticus; (2) popina.

Ἐξέδριον, ου, τὸ, exhedrium, parva exhedra. Dim. ab ἐξέδρα. Unde

Ἐξεδρ-ος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui in sede & domicilio suo non est, a sede & domicilio absens, remotus, aut expulsus.

Ἐξέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐκδύω.

Ἐξέδω, exedo, f. ἐξέδομαι, ἐξέδ-ῃ, exedet.

Ἔξειν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐξεθαμβήθησαν, *metu perculsi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι.

Ἐξέθλιψα, a. 1. ind. act. v. ἐκθλίβω.

Ἐξέθοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐκτίθημι.

Ἐξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐκθόρε.

Ἐξεθρίψατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐκτρέφω.

Ἔξῃ, *exi*, 2. sing. pr. imper. act. pro ἔξει, ab ἔξειμι, pro quo in usu est ἴσθι.

Ἔξῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐξειδέναι, nosse, a themate inusitato; unde & ἐξοιδα, perspectum habeo. Ἐξειδᾶσαι, accurate nosse.

Ἐξείδιον, ου, τὸ, parvus habitus. Dim. ab ἕξις.

Ἐξείης, *Poet.* pro ἑξῆς, deinceps, ex ordine.

Ἐξεικάζω, effingo, effigiem alicujus exprimo, adsimilo, ad similitudinem alicujus facio. Hinc ἐξεικάζομαι, similis sum; unde ἐξεικασμέν-ος, imagine expressus.

Ἐξεικονίζω, fut. ίσω, exemplari effingo vel exprimo, omnibus lineamentis ad exemplar exprimo.

Ἐξεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξαιρέω.

Ἐξειλέω, ῶ, f. ήσω, explico, evolvo.

Ἐξείλησεν, ἡ, evolutio.

Ἐξείλκυσα, a. 1. ind. act. v. ἐξελκύω.

Ἐξειλλ-ω, e possessione ejicio. Ἐάν τις ἐξειλλ-ῃ τινὰ τ' ἐργασίας, Dem.

Ἐξειλόμην, aor. 2. ind. med. v. ἐξαιρέω.

Ἔξειμι, exeo, egredior; (2) exibo. Hinc ἐξιέναι, exire, ἰὼν, exiens.

Ἐξεῖναι, pr. infin. verbi imperf. ἐξῆσι, *licet.*

Ἐξείπισα, *hospitio excepi*, aor. 1. ind. act. verbi ξεινίζω pro ξενίζω.

Ἐξειπεῖν, ἐνunciare, ἐὰν ἐξείπω, ἐξείπῃ, renunciet, ἐξεῖπον, edixi vel effatus sum, &c. item dicere simpliciter. Τάχα γὰρ τύχοις ἂν χρησὸν ἐξειπὼν, Arist. Av. 460. Ab ἐξ, & inus. ἔπω.

Ἐξείπω, *dicam*, *dixerim*. a. 1. conjunct. act.

Ἐξειργασμέν-ος, perf. part. pass. v. ἐξεργάζομαι.

Ἐξειργασμένως, perfectè, absolute.

Ἐξείργω, f. ξω, cohibeo, excludo; (2) interpello dicentem. Τὸς συκοφάντας ὁ θόρυβ' ἐξείρξειτ; Arist. Ach. 831. Ὀφθαλμὸν ἐδεῖς σ' σὸν ἐξείργ' δόμων, id. Conc. 11.

Ἐξειρύσαι, *extraxisse*. a. 1. inf. act. verbi seq.

Ἐξειρύω, f. ύσω, extraho.

Ἐξείρω, exsero. Ἐξειρεῖν τὼ γλῶτται, Arist.

Ἐξειρανεύομαι, irrideo; (2) pro joco, ut per jocum dictum accipio.

Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. v. ἐξίημι.

Ἔξεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἴσχω.

Ἔξεισι, 3. sing. pr. ind. act. verbi ἔξειμι.

Ἐξεκαύθησαν, *exusti*, *cremati sunt*, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἐκκαίω.

Ἐξεκέντησα, a. 1. ind. act. v. ἐκκεντέω.

Ἐξεκλησίαζω, f. άσω, concionem advoco, concilium habeo.

Ἐξεκλάδωμαι, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλάω.

Ἐξεκλείσθην, a. 1. ind. pass. v. ἐκκλείω.

Ἐξέκλεψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. ἐκκλέπτω.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω.

Ἐξεκόλαφα, a. 1. ind. act. v. ἐκκολάπτω.

Ἐξεκομιζέτο, *efferebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐκκομίζω, *effero.*

Ἐξεκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐκκρέμαμαι.

Ἐξελάαν, *expellere*, præs. inf. act. *Poet.* pro ἐξελάσειν, a verbo ἐξελάω.

Ἐξέλαθον, a. 2. ind. act. v. ἐκλανθάνω.

Ἐξελαίω, ῶ, f. άσω, oleo perungo & imbuo; (2) in oleum verto. Ἐξελάμ-

Digitized by Google

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκλαμβάνω.
Ἐξελάυσι, 3. pl. præs. ind. act. v. ἐξελάω.
Ἐξελάσαι, aor. 1. inf. act. verbi ἐξελάω.
Ἐξελάσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξελάσαι.
Ἐξέλασις, εως, ἡ, expeditio, profectio.
Ἔξέλασις, εως, ἡ, expulsio; (2) discessus; (3) expeditio militaris. Ab
Ἐξελαύνω, fut. ἐξελάσω, *Attice* ἐξῶ, p. ἐξελήλακα, expello, abigo; (2) equo erumpo. Τῆς ἐκ πατρίδος ἐξελήλαμαι φυγάς, Soph. Oed. Col. 1287.
Ἐξέλασσε, 3. sing. a. 1. *Poët.* pro ἐξέλασε. Ab
Ἐξελάω, ᾶ, unde ἐξελάαν, expellere, per Dialysin ab ἐξελᾶν, idem.
Ἔξελε, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἐξαιρέω.
Ἐξελίζοντο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi ἑλίσσω.
Ἐξελίγχω, f. ξω, redarguo, convinco; (2) deprehendo, comperio, in lucem profero; (3) *pass.* ap. *Poly.* nudare animum. Ἐξελίγξαι σάντας τὸς ἀσεβεῖς, Judæ 15.
Ἐξέλετ' pro ἐξέλετο, *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐξέλετο, a verbo ἐξαιρέω.
Ἐξελίξατο, *elegit*, 3. sing. a. sequentis.
Ἐξελίξω, *elegisti*, 2. sing. a. 1. ind. med. a verbo ἐκλέγω.
Ἐξελίσθαι, aor. 2. inf. med. verbi ἐξαιρέω.
Ἐξελεύθερικὸς, ὴ, ὸν, libertinus, Ab
Ἐξελεύθερος, ε, ὁ ἡ ὴ, *proprie*, qui ob æs alienum in servitutem a creditore redactus, post libertatem recepit; (2) idem qui ἀπελεύθερος, libertus, libertinus.
Ἐξελευθεροσμέω, ῶ, admodum libero ore loquor, apud Soph.
Ἐξελεύθερόω, ῶ, f. ώσω, liberum facio, libertate dono, manumitto.
Ἔξέλευσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
Ἐξελεύσομαι, *egrediar, proditurus sum*, f. ind. med. verbi ἐξέρχομαι pro ἐξελεύθω.
Ἐξελήλακεν, 3. pl. plusqu. ind. pass. *Att.* & *Ion* pro ἐξελήλακεισαν, ab ἐξελαύνω.
Ἐξελήλυθα, *exii*, perf. ind. med. *Att.* pro ἐξήλυθα, a verbo ἐξέρχομαι.
Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Ἐξελθὸν, aor. 2. part. act. n. g.
Ἐξέλθω, *exiverim*, a. 2. conjunct. act.
Ἐξελιγμὸς, ῦ, ὁ, evolutio, explicatio, inprimis aciei. Ab ἐξελίσσω.
Ἐξέλικτος, ε, ὁ ἡ ὸν, evolvendus, explicandus. Ab eod.
Ἐξέλιξις, εως, ἡ, idem quod ἐξελιγμὸς & ab eod.
Ἐξέλιπον, aor. 2. ind. act. act. v. ἐκλείπω.
Ἐξέλισσω, vel ἐξελίττω, f. ξω, evolvo, explico. Ἐξέλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Arist. Nub. 33.
Ἐξελκομένοιο, *extracti*, gen. sing. m. g. part. præs. pass. *Ion.* pro ἐξελκομένου, verbi ἕλκω.
Ἐξελκόω, ῶ, f. ώσω, exulcero.
Ἐξέλκυσμὸς, ῦ, ὁ, extractio. Ab
Ἐξελκύω, abstraho, extraho. Ἐξελκύσαι τῷ πᾶσιν ἑρίφιλον φίλῳ, Arist. Part. 294.
Ἐξέλκω, f. ξω, idem. Ἀμφίχρυσον φάσγανον κοπῆς λαβὼν, ἐξεῖλκε κολεοῦ, Eur. Hec. 443. Ὑπὸ τ' ἰδίας ὀπθυμίας ἐξελκόμενος, Jac. 1, 14.
Ἔξέλκωσις, εως, ἡ, exulceratio. Ab ἐξελκόω.
Ἐξελληνίζω, f. ίσω, Græcum facio; (2) a Græcis derivo, a Græco deduco; (3) ad Græcorum formam & ritum instituo; (4) ad Græcam facundiam exacte enuncio.
Ἐξελόμεν, *diripui*, a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐξελόμην, a verbo ἐξαιρέω pro ἐξέλω.
Ἐξελον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔξειλον.
Ἔξελω, *erimam*, fut. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἐξεμαξα, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω.
Ἐξέμεν, *emisisse*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐξεῖναι, a verbo ἐξίημι.
Ἐξέμεν, *servare, servaturum esse vel habiturum esse*, f. 1. inf. *Ion.* pro ἔξειν, ab ἔχω.
Ἐξεμέω, ῶ, evomo, reddo vomitione.
Ἐξεμπεδόω, constanter observo & sancio.

Ἐξεμπολάω, ῶ, f. ήσω, divendo.
Ἐξεμπωλημένος, *venditus*, part. pass. *Ion.* pro ἐξεμπεπωλημένος.
Ἐξενάιρω, interficio; unde ἐξεναρεῖν, a. 2. inf. Κύκνον τ' ἐξεναρεῖν, Hesiod. Ἀσπ. 329.
Ἐξεναρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, interficio; (2) occisum armis spolio. Ἐξεναρίξεν ὃν ποτ' ἀείρω δόλῳ νέκυς, Lyc 50.
Ἐξενάριξε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐξενείκατε, *agite, extuleritis*, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ἐκφέρω pro ἐξενέγκω.
Ἐξενείκαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro ἐξενέγκαι.
Ἐξενεχθεὶς, aor. 1. part. pass.
Ἐξενέπω, *Poet.* edico, eloquor.
Ἐξενεχυριάζω, f. άσω, pigneror; (2) pignora capio.
Ἐξενωσεγμένος, *exportatus*, perf. pass. *Ion.* pro ἐξενηνεγμένος, ab ἐκφέρω.
Ἐξενήνοχα, *extuli, exportavi*, perf. ind. med.
Ἐξενηνοφα, a. 1. ind. act. v. ἐκνηφω.
Ἐξίνθοις, *exeas*, s. *exiveris*, 2. sing. a. 2. opt. act. *Dor.* pro ἐξέλθοις, ab ἐξέρχομαι.
Ἔξεσσα, a. 1. ind. act. v. ξενίζω.
Ἐξέννυμι, exuo.
Ἐξεντερίζω, f. ίσω, exentero, eximo intestina, item medullam. Ex ἐξ, & ἔντερον.
Ἐξέντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. ἐξίημι.
Ἐξεπάδω, excanto; (2) incantationibus permulceo.
Ἐξεπαίρω, extollo; (2) effero animo; (3) impello, incito; unde ἐξεπάρη, a. 2. conjunct. 3. sing. Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναῖκας ἐξεπαίρουσιν δόλῳ καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν, Arist. Lys. 626.
Ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. v. ἐκπίρθω.
Ἐξέπεσον, *excidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπλω, pro ἐκπέτω, *excido*.
Ἐξεπέτασα, a. 1. ind. act. v. ἐκπετάννυμι.
Ἐξεπεύχομαι, glorior.
Ἐξέπιπλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπίπλω.
Ἐξεπίσαμαι, probe novi, percalleo. Ἀκριβῶς ἐξεπισάμην, Dem.
Ἐξεπίσεια, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro ἐξεπίσασαι.
Ἐξεπισφραγίζω, signo, imprimo signum.
Ἐξεπίτηδες, *Adv.* ex industria, de industria, cum ἐκ vel ἄκων *est* frustra.
Ἐξεπιτρίβω, f. ωσω, *perf.* ἐξεπιωκα, premo, urgeo onere.
Ἐξεπλάγλω, a. 2. ind. pass. v. ἐκπλήττω.
Ἐξεπλάγησαν, 3. plur.
Ἐξεπλήσσοντο, 3. plur. imperf. ind. pass.
Ἐξέπλη, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐκπλέω.
Ἐξεπόνεσα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξεπόνησα, ab ἐκπονέω.
Ἐξεπορθοῦντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ἐκπορθόμαι.
Ἐξεπράθομεν, *deprædati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. per *Metath.* pro ἐξεπάρθομεν, ab ἐκπέρθω.
Ἐξέπτη, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξίπτημι.
Ἐξέραμα, ατος, τὸ, vomitus. Ab ἐξεράω.
Ἐξέρασμα, ατος, τὸ, idem; (2) id, quod ejectum est. Ab eod.
Ἐξερέω, ῶ, f. άσω, evacuo, expromo. Τὸς γῦν μοι λιθες χαμάζε φρᾶτον ἐξεράσατε, Arist. Ach. 345. Ex ἐξ, & ἔρα, *terra*.
Ἐξεργάζομαι, *interficere*, præs. inf. med. v.
Ἐξεργάζομαι, f. άσομαι, absolvo, perficio; (2) operæ pretium facio; (3) reddo, v. c. placatum, doctum, &c. (4) malo aliquo adficio; (5) perdo, occido; unde ἐξείργασο, ἐξειργάσθαι, ἐξειργάσμενος. Ταῦτα ξυμξυλλέξειν δεῖ, ἃ τὲς πολεμίες, ὡς πλεῖστα κακὰ ἐργάσῃ, Plat. Hinc
Ἐξεργασθὲν, *absolutum*, a. 1. part. pass. n. g.
Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio; (2) Figura rhetorica, qua phrases idem significantes eleganter conjunguntur.
Ἐξεργασμένος, *factus*, perf. part. pass.
Ἐξεργαστικὸς, ὴ, ὸν, industrius, rebus agendis idoneus. Ab eod.
Ἐξερείσειε, 3. sing. imperf. act. *Ion.* pro ἐξηρείσατο, ab
Ἐξερείνω, perquiro, interrogo.
Ἐξερεθίζω, f. ίσω, irrito, prorito.
Ἐξερίπω, everto, prosterno. Ἀυχένας ἐξεριπόντες, Hesiod. Ἀσπ. 174.
Ἐξερυσται, *prostraverit*, 3. sing. a. 1. opt. act.
Ἐξερέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐξηρέοντο, ab ἐξερέομαι.
Ἐξέρυγμα, ατος, τὸ, id, quod ructu ejectum est; (2) ostium fluminis. Ab
Ἐξερεύγω, & ἐξερεύγομαι, eructo, ructu effundo, de fluminibus, quo se effundunt in mare; f. ἐξερεύξομαι, a. 2. ἐξήρυγον. Ὅταν κλύδωνας ἐξερεύγῃ γνάθων, Lyc. 474. Ἐξερεύγον σωτὰ, id, 725.
Ἐξερευνάω, ῶ, f. ήσω, pervestigo, perscrutor, 1 Pet. 1, 10. Hinc
Ἐξερεύνησις, ὴ, perscrutatio, investigatio.
Ἐξερευνητὴς, ῆ, ὁ, perscrutator, indagator.
Ἐξερευνητικὸς, ὴ, ὸν, ad investigandum acutus.
Ἐξέρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Aret.* Ab ἐξερεύγω.
Ἐξερίω, ῶ, eloquar, dicam, nempe per διάλυσιν ab ἐξείρω; ἐξερέω, & ἐξερίομαι, perquiro. Ex ἐξ, & inus. εἴρω, *dico*.
Ἐξερημόω, ῶ, f. ώσω, desolo, vasto. Τὰς ἐξερημωμένας πόλεις κατοικίζειν, Plat.
Ἐξερινάζω, caprifico.
Ἐξεριστὴς, ῆ, ὁ, litigator, contentiosus.
Ἐξερεπόντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi ἐξερείπω.
Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, interpretor.
Ἐξέρομαι, interrogo; unde ἐξείρετο καὶ ἐξήρετο, apud Homer. Ex ἐξ, & ἔρέω, *dico*.
Ἐξερπύζω, f. σω, prorepo.
Ἐξερράγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. v. ἐκρήγνυμι.
Ἐξέρρω. Hinc. ἔξερρε, abi in malam rem.
Ἐξέρρωσις, ὴ, pro ἐξέρρυσις, effluxio, evacuatio.
Ἐξερυθριάω, rubefio.
Ἐξερυθρὸς, ά, ὸν, ὁ ἡ ὴ, valde ruber.
Ἐξέρυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξερύω.
Ἐξερύσασκε, *Ion.* pro ἐξέρυσε.
Ἐξερύω, f. ύσω, extraho. Χείμαρον ἐξερύσας, Hesiod. Ἔργ. 624.
Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. Ἐξήρχοντο ἐκ καὶ εἰς, Joann. 8, 9.
Ἐξερωτάω, interrogo.
Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ξέω, *rado*.
Ἐξεσθίω, exedo, erodo.
Ἔξεσία, ας, ἡ, ablegatio, legatio publica. Ab ἐξίημι, *ablego*.
Ἔξεσις, εως, ἡ, expulsio. Ab eod.
Ἐξεσκλήκα, perf. ind. act. v. ἐκσκλέω.
Ἐξέσμων, *extergebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐξέσμαον, a verbo ἐκσμάω.
Ἐξέσπασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκσπάω.
Ἐξέσυτο, *eruperat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per *Metath.* pro ἐξεστέσυτο, ab ἐκσύω, vel ἐκσθύω.
Ἐξέσῃ, *licebit*, s. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐξέσται, a verbo imperf. ἔξεστι.
Ἐξέτ̓ω, a. 2. ind. act. v. ἐξίστημι.
Ἔξεσι, licet. Hinc ἐξὸν, cum liceat. Ab ἐξ, & εἰμὶ, *sum*.
Ἐξέστραμμαι, perf. ind. pass. v. ἐκστρέφω.
Ἐξέστραμμένως, *Adv.* e transverso; (2) more eorum, quæ inversa sunt. Ab ἐξέστραμμένος, quod est ab ἐκστρέφω.
Ἐξετάζω, f. άσω, examino, inquiro, perscrutor, exploro, probo, experimentum facio; (2) æstimo; (3) comparo, contendo; (4) recenseo, enumero; (5) adnumero; (6) *in pass. dicitur de eo inprimis*, qui in aliquo genere egregia documenta edidit, cognitus, spectatus. Πάσας δ' ἰδίας (τῶν εὖ λεγῶν) ἐξήτασεν, Arist. Θεσμ. 444. Ἐξετάσατε ἐμοὶ τῶν σαιδίν, Matt. 2, 8.
Ἐξέταμεν, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἐκτέμνω.
Ἐξετανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἐκτανύω.
Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐξετάζω.
Ἐξετάσατε, *exquirite*, 2. pl. a. 1. imper. act.
Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio, examen; (2) quæstio, criminis inquisitio; (3) comparatio; (4) exploratio; (5) recensio, lustratio; (6) specimen & documentum industriæ.

Digitized by Google

Ἐξεταστής, οῦ, ὁ, examinator, inquisitor.
Ἐξεταστικός, ἡ, όν, qui multus est in indagatione veritatis, vel alicujus rei; (2) inquirendi peritus. Ab eod.
Ἐξεταστικῶς, *Adv.* accurate, exquisite.
Ἐξέτεινα, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω.
Ἐξετέλειων, *perficerent*, 3. plur. imperf. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεον, a verbo ἐκτελέω.
Ἐξετελέσθην, *perfectus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἐξετέλεσε, *perfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐξετέλεσε.
Ἐξετιτρωτρώπα, ῶ, f. ήσω, degenero.
Ἐξέτης, ους, ὁ, ἡ, sexennis. Ex ἕξ, & ἔτος.
Ἐξέτι, *Adv.* ab illo tempore, jam inde.
Ἐξέτις, ιδος, sex annos nata.
Ἐξετιμήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἐκτίμαω.
Ἐξετιόωσαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἐκτείνομαι.
Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτράσκω.
Ἐξετύφλη, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐκτυφλόω.
Ἐξευθύνω, rationes ab aliquo exigo, muneris, rei gestæ.
Ἐξεδλαδέομαι, οῦμαι, vereor, caveo.
Ἐξεδυμαρίζω, f. ίσω, rem facilem reddo; (2) felicem reddo.
Ἐξεδυμβρίζω, fut. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξεδυνυχίζω, f. ίσω, eunuchum facio.
Ἐξεδυπορέω, ῶ, f. ήσω, suppetit mihi; (2) suggero, suppedito; (3) consequor, comparo mihi. Ταῦτα ἢ πάντα δύναμαι πᾶσιν ἐπιχειρεῖν ταῖς χρείαις ἐξεδυπορεῖν, Plat.
Ἐξεδυρεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐξεδυρίσκω.
Ἐξεδυεικότων, gen. pl. perf. part. act.
Ἐξεδύρημα, ατος, τὸ, solers inventum.
Ἐξεδύρησις, εως, ἡ, inventio, adinventio. Ab
Ἐξεδυρίσκω, f. ρήσω, invenio, excogito, comminiscor; (2) comperio, reperio. Νή μοι τὸ κάλλος ὅλως ἐξεδύρε πάντ', pariit. Soph. Trach. 25. Πῶ δ' ἀνδρα τῶνον ἐξεδυρησόμην; Arist. Eq. 145. Τέτ', ὦ γαθ', ἐξεδύρηκα καὶ ζεύσατα, id. Av. 1149.
Ἐξευρετικός, ἡ, όν, solers, ad inveniendum acutus.
Ἐξεδρόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἐξεδυτελίζω, f. ίσω, vilipendo, floccifacio, tanquam ἐυτελής; (2) tenue reddo, facio.
Ἐξεδυτελισμός, ὁ, contemtus.
Ἐξεδυτρπίζω, f. ίσω, paro, apparo, instruo.
Ἐξεύχομαι, glorior.
Ἐξεφαύθλω, a. 1. ind. pass. *Poët.* pro ἐξεφανθλω.
Ἐξέφανεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *per Syncop.* pro ἐξεφάνησαν, ab ἐκφαίνω.
Ἐξέφερον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξέφηδος, ου, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit.
Ἐξεφίημι, injicio, immitto; ἐξεφίεμαι, mando.
Ἐξεφερέομεν, 1. pl. præs. ind. act. v. ἐκφείω pro ἐκφερω.
Ἐξεχέφαρυγχος, ου, ὁ, ἡ, habens guttur prominens, *Hippocrat.* Ex ἐξέχω, & βρόγχος.
Ἐξεχήλυτος, ὁ, ἡ, habens prominentes nates.
Ἐξέχεον, *effundebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. cum ν ἐφελκ. a verbo ἐκχέω.
Ἐξέχης, έος, ὁ, ἡ, eminens, prominens. Ab ἐξέχω.
Ἐξέχρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v ἐκχράω.
Ἐξεχύθλω, a. 1. ind. pass. verbi ἐκχύω.
Ἐξέχω, emineo, exsto. Πρὶν ἦλιον ἐξέχειν, Dem.
Ἐξέψυξε, a. 1. ind. act. v. ἐκψύχω.
Ἐξέψω, excoquo.
Ἐξέδασαν, *expulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξωσαν, a verbo ἐξωθέω.
Ἐξηδος, ους, ὁ, ἡ, qui pubertatem excessit, jam grandis & adultus. Ex ἐξ, & ἥδα.
Ἐξήκεν, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐξάω.
Ἐξήκιλλα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγίλλω.
Ἐξήκιστρα, a. 1. ind. act. v. ἐξεγείω.
Ἐξηγειδω, *dux esto*. 3. sing. imperat. med. *contr.* pro ἐξηγείσθω, ab ἐξηγέομαι.
Ἐξηγέομαι, οῦμαι, dux sum, præsum; (2) expono, explico, interpretor, *impr.* res sacras, leges; (3) censeo, differo; (4) administro; (5) educo, diduco; (6) perficio. Χάριν μὲν αὐτὸς αὐτὸν ἐξηγήσομαι, Soph. Oed. Col. 1515.
Ἐξηγέρθλω, a. 1. ind. pass. v. ἐξεγείρω.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, explicatio, enarratio. Ab ἐξηγέομαι.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, dux in re aliqua; (2) sequester, transactor, conciliator; (3) interpres, enarrator, explicator; (4) magus; (5) prudens juris pontificii & sacrorum interpres, omninoque juris divini & humani, qui consulitur de iisdem rebus. Ab eod. Hinc
Ἐξηγητικὸς, ἡ, όν, enarrativus, interpretandi, narrandi peritus. Hinc τὰ ἐξηγητικὰ, ῶν, libri pontificiales.
Ἐξηγόρευσα, a. 1. ind. act. v. ἐξαγορεύω.
Ἐξηγορία, ἡ, tripudium, prædicatio accepti beneficii.
Ἐξηγούμενος, pr. part. med. v. ἐξηγέομαι.
Ἐξήεται, *egressi erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἐξήεισαν, a verbo ἐξειμι.
Ἐξήκειν, *exire*, præs. inf. act. verbi ἐξήκω.
Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Ab ἕξ.
Ἐξηκονταετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, sexagenarius. Ex ἑξήκοντα, & ἔτος, *annus*.
Ἐξηκοντάκις, sexagies.
Ἐξηκονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta quinque.
Ἐξηκοντάπηχυς, ὁ, ἡ, ἡ, sexaginta cubitos æquans.
Ἐξηκονταστάδιος, ον, sexaginta stadia explens.
Ἐξηκοντατέσσαρες, οἱ, αἱ, sexaginta quatuor.
Ἐξηκοντατέτης, ες, sexaginta annos natus.
Ἐξηκοστᾶος, qui sexagesimo die venit, agit aliquid.
Ἐξηκοστὸς, ἡ, όν, sexagesimus. Ab ἕξ, *sex*.
Ἐξηκριδωμένως, *Adv.* diligentissime, ad amussim. Ex ἐξ, & ἀκριδόω.
Ἐξήκω, discedo; (2) prætereo; (3) egressus sum. Ὁ δ' χρόνος ἐξήκει, Xen.
Ἐξήλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐξελαύνω.
Ἐξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio*.
Ἐξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἐξήλειψεν, *delevit*, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἐξαλείφω.
Ἐξήλθετε, 2 pl. a. 2. ind. act. v. ἐξέρχομαι.
Ἐξῆλθεν, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐξῆλυθον.
Ἐξηλιάζω, f. άσω, sole aduro, soli expono; (2) suspendo sub dio. Ex ἐξ, & ἥλιος.
Ἐξηλίασα, a. 1. ind. act. v. ἐξηλιάζω.
Ἐξηλλαγμένος, perf. part. pass. verbi ἐξαλλάττω.
Ἐξηλλαγμένως, perverse, abhorrenti modo.
Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus. Ab ἐξέρχομαι.
Ἐξῆμαι, *Adv.* per sex dies.
Ἐξημαρτημένως, *Adv.* falso, dolose, perperam. Ab ἐξημαρτημένος, quod est ab ἐξαμαρτάνω, *pecco*.
Ἐξημερέω, ῶ, mansuefacio. Hinc
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, cicuratio.
Ἐξήμεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐξεμέω.
Ἐξήμοιος, ου, ὁ, ἡ, permutatorius. Ab ἐξημείδω.
Ἐξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐκφέρω.
Ἐξηνὸς, ῆ, ὁ, ἡ, effrenis. Ex ἐξ, & ἡνία, *frenum*.
Ἐξήπαφε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐξαπάφω.
Ἐξηπείρησε, aggeranda terra continens solum facio.
Ἐξηπιαλόω, febri laboro, quæ ἠπίαλος dicitur.
Ἐξήπλωτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. v. ἐξαπλόω.
Ἐξῆρα, *sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαίρω.
Ἐξήραμμαι, perf. ind. pass. verbi ξηραίνω.
Ἐξήρανα, *arefeci*, aor. 1. ind. act.
Ἐξηράνθλω, a. 1. ind. pass.
Ἐξῆρες, 2. sing. imperf. ind. act. v. ἐξαίρω.
Ἐξέρετο, 3. sing. imperfect. ind. med. verbi ἐξείρομαι.
Ἐξηρθύνησα, a. 1. ind. act. v. ἐξερθιάω.
Ἐξήρης, ους, ἡ, sc. ναῦς, navis sex ordinum, hexares. Ex ἕξ, & ἐρέσσω, *remigo*.
Ἐξηρτισμένοι, perf. part. pass. v. ἐξαρτίζω.
Ἐξηετυμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi ἐξαετύω.
Ἐξήρχον, *incipiebant*, 3. plur. imperf. ind. act. verbi ἐξάρχω.
Ἐξηράνθη, *cum impetu latus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεράω.
Ἐξῆς, *Adv.* deinceps, consequenter, ordine, serie perpetua.
Ἐξήτασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐξήτασα, a verbo ἐξητάζω, *examino*.
Ἐξητριάζω, f. άσω, sumendum hinc esse, ἐξητριασμένον, quod Galeno apud Hippocratem est τὸ διὰ ἠτρίε ὑφασματος ἠθημένον, per tenue linteum percolatum. Ex ἐξ, & ἥτριον, *linteum*.
Ἐξηπλόμαι, οῦμαι, vincor.
Ἐξηχέω, ῶ, f. ήσω, personо. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήχηται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, 1 Thess. 1, 8.
Ἐξιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, sano.
Ἐξιδιάζομαι, fut. άσομαι, mihi vendico, occupo; (2) alicujus gratiam mihi concilio. Ex ἐξ, & ἴδιος.
Ἐξιδιασμός, οῦ, ὁ, usurpatio. A præc.
Ἐξιδιόομαι, οῦμαι, proprium mihi facio; unde ἐξιδιάσω, a. 1. med. peculiarem tibi feci, & privatim familiarem.
Ἐξιδιοποιόομαι, proprium mihi facio, mancipo, vendico.
Ἐξιδιοποίησις, εως, ἡ, usurpatio.
Ἐξιδίω, f. ίσω, exsudo; (2) alvum exonero.
Ἐξιδρόω, ῶ, fut. ώσω, idem.
Ἐξιδρύω, depono, colloco.
Ἐξιερόω, ῶ, f. ώσω, consecro, dedico.
Ἐξιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐξιέναι. Ab
Ἐξίημι, emitto; (2) eximo; (3) depono. Hinc ἐξίεμαι, emittere, *Poëtice*; ἐξιᾶσιν, emittunt.
Ἐξιθύνω, rego, dirigo. Ὥστε σάθμη δόρυ νηὸς ἐξιθύνῃ, Il. 15, 410.
Ἐξικίδαιν, *pervenerunt*, 3. dual. a. 2. ind. med. *Dor.* pro ἐξικέδην, ab ἐξικνέομαι.
Ἐξίκιτ' pro ἐξίκετο, 3. sing. a. 2. ind. med.
Ἐξικετεύω, f. εύσω, supplico.
Ἐξικμάζω, f. άσω, exsicco, arefacio, exfugo; (2) excoquo; (3) exhalo.
Ἐξικνεῖσθαι, pr. inf. med. *contr.* pro ἐξικνέεσθαι. Ab
Ἐξικνέομαι, οῦμαι, pervenio; (2) assequor, v. c. oculis, mente; (3) exsequor, perficio. Θεῶν δ' ἐξίκετο θάκος, Il. 8, 439.
Ἐξικόμην, *perveni*, a. 2. indicat. med.
Ἐξίκω, evenio.
Ἐξιλάσκομαι, f. άσομαι, propitium reddo, placo.
Ἐξίλασις, εως, ἡ, placatio. Ab ἐξιλάσκομαι.
Ἐξίλαστρα, ατος, τὸ, placamen. Ab eod.
Ἐξιλασμός, οῦ, ὁ, placatio, expiatio.
Ἐξιλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐξιλάσκομαι.
Ἐξιλαστήριος, ον, vim placandi habens, unde τὰ ἐξιλαστήρια, piacula iræ divinæ.
Ἐξιλεόομαι, ῶμαι, propitio, placo.
Ἐξίλιαμα, τὸ, (non ἐξιλίασμα) placamen.
Ἐξίλλειν, ejicere, arcere, interficere.
Ἐξίμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐξιέναι, ab ἐξειμι.
Ἐξινόω, ῶ, f. ώσω, evacuo purgationibus, *impr.* bilem, unde ἐξηνωμένος, purgatus. Ab ἶνις.
Ἐξιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. v. ἐξειμι.
Ἐξιπτόω, ῶ, f. άσω, exprimo, expurgo.
Ἐξιππάζομαι, f. άσομαι, equo vehor, equo exeo.
Ἐξιππος, ου, ὁ, ἡ, sex equis junctus, *Epith.* currus.
Ἐξίπλαμαι, evolo.
Ἐξιπωτικὸς, ἡ, όν, exprimendi vi, item extrahendi & expurgandi præditus. Ab ἐξιπόω.
Ἕξις, εως, ἡ, habitus, adfectio constans corporis vel animi. Ab ἔχω.
Ἐξισάζω, f. άσω, adæquo, æqualem reddo.
Ἐξίσης, *Adv.* æqualiter, perinde. Ex ἐξ, & ἴσος.

Ἐξισω-

Digitized by Google

Ἐξίσου, *Adv.* idem & ex iisd.
Ἐξισονομέω, parem portionem capio, par sum aliis, unde ὁ ἐξισονομῶν, dicitur de filio γνησίῳ.
Ἐξισος, ον, æqualis, par.
Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, æqualitas seu æquatio bonorum. Ex ἐξ, & ἰσότιμος.
Ἐξισῶζω, *adæquari*, præs. inf. pass. verbi
Ἐξισόω, ῶ, f. ώσω, adæquo. Ἐξισῶσαι τὰς πολίτας, Arist. Ran. 706.
Ἐξίσταμαι, vel ἐξιστάω, vel
Ἐξίστημι, abstisto, desisto, cedo; (2) degenero, exolesco; (3) paveſco, stupeo. Ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι, Matt. 12, 23.
Ἐξίσταντο, 3. pl. imperf. pass. v.
Ἐξίστημι, de statu mentis dejicio, mente alieno; (2) percello, stupefacio; (3) desciscere vel degenerare facio, immuto, corrumpo.
Ἐξιστορεῖν, exquirere, sciscitari. Ἐξιστορῆσαι ὁδὸν βαλβυμάταν, Eur. Hec. 733.
Ἐξοχος, ον, cui coxa eminet; (2) omnino membrum, cujus articulus vel nodus eminentior est.
Ἐρχύσητε, *valeatis*, 2. pl. a. 1. conj. act. v.
Ἐρχύω, f. ύσω, possum, valeo, Ephes. 3, 14.
Ἐρχω, emineo, promineo; (2) porrigo.
Ἐσίσωσις, εως, ἡ, exæquatio. Ab ἐξισόω.
Ἐσισωτὴς, οῦ, ὁ, exæquator; (2) peræquator, in Jure vet. dicitur, expendens census & æquans, ut æqualiter tributarii pendant tributum.
Ἐυιτηλος, ος, ὁ ϗ ἡ, evanidus, evanescens, exolescens, fugiens; (2) qui evanuit, deletus est. Ab ἔξειμι, *exeo*. Unde
Ἐυιτήριος, ος, ὁ ϗ ἡ, ad disæssum pertinens.
Ἐυιτης, ου, ὁ, senarius, de jactu in talis, qui & Cous dicitur. Ab ἔξ.
Ἐυιτητέον, exeundum est, prodeundum est.
Ἐυιτὸν, exeundum. Ab ἔξειμι.
Ἐυιχνευτὴς, οῦ, ὁ, investigator, speculator.
Ἐυιχνεύω, f. εύσω, idem quod simplex.
Ἐυιχνιάζω, f. άσω, idem. Hinc
Ἐυιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, investigatio, indagatio.
Ἐυιχνοσκοπέω, ῶ, f. ήσω, investigo, quæro per vestigia. Ex ἐξ, ἴχνος, & σκοπέω.
Ἐξιχωρίζω, f. ίσω, humorem serosum aut sanies exprimo. Ex ἐξ, & ἰχώρ.
Ἐξοιδέω, ῶ, idem quod.
Ἐξοιδόω, οῦ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio. Τάλαιναν μητέρ' ἐξώιδυνεν τάφῳ, Eur. Or. 386. Hinc
Ἐξοίδημα, τος, τὸ, tumor.
Ἐξοίδησις, ἡ, idem.
Ἐξοδεύω, iter facio ex aliquo loco; (2) exeo, procedo; (3) excedo ex hac vita.
Ἐξοδεία, ας, ἡ, exitus. Ab ἐξοδεύω.
Ἐξοδεύω, ῶ, fut. ήσω, idem quod ἐξοδεύω; (2) vendo.
Ἐξοδία, ας, ἡ, egressio, expeditio, excursio. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδιάζω, f. άσω, exire facio; (2) erogo, expendo, impendo. Ab ἔξοδία.
Ἐξοδιασις, εως, ἡ, ipsa actio expendendi seu impendendi. Ab ἐξοδιάζω.
Ἐξοδικὸς, ὴ, ὸν, ad exitum pertinens. Ab ἔξοδος.
Ἐξοδικῶς, *Adv.* obiter.
Ἐξοδιον, ου, τὸ, exodium, sive carmen, quod in exitu fabulæ canitur; (2) exitus, finis; (3) festum in Vet. Testamento quod celebrabatur in memoriam exitus ex Ægypto.
Ἐξοδιος, ος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐξοδικὸς.
Ἐξοδοιπορία, ῶ, f. ήσω, proficiscor ex aliquo loco, exeo foras, egredior.
Ἔξοδος, ου, ἡ, exitus de via; (2) egressio; (3) expeditio militaris; (4) excursio, eruptio; (5) profectio ex aliquo loco; (6) cantilena, quæ in exitu alicujus rei canitur; (7) exitus, finis; (8) finis vitæ; (9) impensæ. Ex ἐξ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐξοδυνάω, torqueo.
Ἐξόζω, oleo, redoleo.
Ἐξοιγω, f. ξω, aperio.
Ἐξοιδαίνω, idem quod

Ἐξοιδέω, ῶ, f. ήσω, extumesco.
Ἐξοιδίσκω, tumefacio. Ab ἐξοιδέω.
Ἐξοικειόω, ῶ, & ἐξοικειόομαι, ώμαι, concilio, amice conjungo, familiarem & amicum reddo. Ex
Ἐξοικίω, ῶ, fut. ήσω, domicilio & sedibus meis exeo, emigro. Ab ἐξοικος. Hinc
Ἐξοίκησις, εως, ἡ, emigratio ex ædibus.
Ἐξοικήσιμος, ον, habitabilis, ap. *Soph.*
Ἐξοικίζω, f. ίσω, domo expello & ejicio; (2) expello; & (3) *in Pass.* migro, emigro. Καὶ Λήμνιον ἄρδιν ἀρσίναν ἐξώκισαν, Eur. Hec. 876. Φρῆδοι γαρ εἰσιν (οἱ Θρᾷκες) ἐξωκισμένοι, Arist. Pace, 197. Hinc
Ἐξοίκισις, εως, ἡ, expulsio seu ejectio e domo; (2) expulsio ex quocumque loco.
Ἐξοικισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐξοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, exædifico, inceptum ædificium perficio; (2) ædifico, simpliciter.
Ἐξοικοδόμησις, ἡ, exædificatio.
Ἔξοικος, ος, ὁ ϗ ἡ, e domo sua ejectus, exsul; (2) qui e domo sua migravit.
Ἐξοιμώζω, f. άσω, ejulo, in ejulatus crumpo.
Ἐξοίνησις, ἡ, ebrietas e vino.
Ἐξοινία, ἡ, idem.
Ἐξοινος, ος, ὁ ϗ ἡ, qui vineum saporem perdidit; (2) vino expletus, ebrius. Ex ἐξ, & οἶνος, *vinum*.
Ἐξοινόω, vino inebrio.
Ἐξοισις, ἡ, divulgatio. Ab εἶπον.
Ἐξοίσομαι, 1. pl. f. 1. ind. act. v. ἐνφέρω.
Ἐξοιστράω, ῶ, œstro exagitor, furore perculsus sum, furo.
Ἐξοιστρίω, ῶ, demento, & *Active*, œstro exagito, unde *Pass.* ἐξοιστρῶμαι, œstro exagitor.
Ἐξοιχνιεδσιν, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐξιχνεῦσιν, ab
Ἐξοιχνίω, ῶ, f. ήσω, egredior.
Ἐξοιχόμαι, idem. Ἦ ἐς Ἀθωνίης ἐξοίχεται, Il. 6, 379.
Ἐξοιωνίζομαι, ominor.
Ἐξοκέλλω, a. 1. ἐξώκειλα, inf. ἐξωκεῖλαι, impingo, incurro; (2) erumpo, effundo me; (3) averto alium a portu, a recta via, *dicitur & tropice in partem malam* incido sc. in aliquod vitium, malum.
Ἐξολίσεις, *perdat*. 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐξολίσαι, ab ἐξόλυμι.
Ἐξολίσομεν, 1. pl. a. 1. conj. act.
Ἐξολιγωρία, ῶ, f. ήσω, prorsus negligo & contemno.
Ἐξολισθαίνω, &
Ἐξολισθέω, ῶ, f. ήσω, elabor, effugio; (2) delabor, prolabor, incido. Ἐξολισθαίνειν τὰς διωβόλους. Arist. Eq. 489. Πῶς ἐξολισθεῖν φῶμεν ὧν δωμεῖ; id. Pace, 141. Ὡς μὴ ποτ' ἐξολισθῇ ἡμᾶς ὁ κίνδυνος, animo excidat, id. Conc. 286.
Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio. Ab ἐξέλκω.
Ἐξόλλυμι, vel ἐξολλύω, f. ἐξολῶ, prorsus everto, omnino perdo, f. 2. ἐξολῶ, in inf. ἐξολεῖν, Perf. ἐξολώλεκα. part. ἐξολωλεκώς, a. 1. opt. ἐξολέσειε. Εἰδέ μ' ἁπορφόρος αἰθέρος ἀὴρ ἢ βαρβάρου ἐξολέσειεν. Arist. Θέσμ. 1060.
Ἐξολοθρευσις, εως, ἡ, pernicies.
Ἐξολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, vastator, deletor.
Ἐξολοθρευτικὸς, ὴ, ὸν, perniciosus. Ab
Ἐξολοθρεύω, f. εύσω, disperdo, funditus perdo; extermino. Ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ, Act. 3, 23. Ex ἐξ, & ὄλεθρος.
Ἐξολολύζω, fut. υξω, exululo, ululatus edo.
Ἐξολόλυξε, *ululavi*, a. 1. ind. act.
Ἐξομαλίζω, fut. ίσω, complano, lævigo; (2) manu permulceo.
Ἐξομβρίω, ῶ, f. ήσω, pluo, pluendo emitto; (2) effundo tanquam pluviam.
Ἐξομβρίζω, f. ίσω, id. Ab eod.
Ἐξομηρεύσις, εως, ἡ, postulatio obsidum vel obstrictio alicujus per obsides, vel obstringendi aliquem tanquam obsidibus datis. Ab
Ἐξομηρεύω, f. εύσω, obsides posco, acceptis obsidibus alicujus fidem obstringo; (2) obsidibus datis emercor & adsequor.

Ἐξομιλία, ᾶς, consuetudinem habeo.
Ἐξόμιλος, ος, ὁ ϗ ἡ, alienus, abhorrens a consuetudine. Ex ἐξ, & ὁμιλος.
Ἐξομματόω, ῶ, f. ώσω, oculatum reddo, visum restituo; (2) oculos effodio; (3) sordes ex oculis abstergo. Ἀντὶ δ' τυφλῶ ἐξωμμάτωται, Arist. Plut. 364. Ex ἐξ, & ὄμμα, *oculus*. Hinc
Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, elisio oculorum; (2) absterso sordium, quæ in oculis sunt.
Ἐξόμνυμι, & ἐξόμνυμαι, abjuro, ejuro, testimonium. Hinc ἐξομόσασθαι, a. 1. ἐξομόσατο, ἐξομόσαμαι, f. 2.
Ἐξομόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo.
Ἐξομοιόω, ῶ, similem efficio, adsimilo.
Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, qua simulacrum alicujus exprimitur. Ab ἐξομοιόω.
Ἐξομολογέω, ῶ, & ἐξομολογέομαι, οῦμαι, confiteor; (2) spondeo, polliceor. Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, Rom. 15, 9.
Ἐξομολογήσηται, 3. sing. a. 1. conj. med.
Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio; (2) prædicatio; (3) gratiarum actio.
Ἐξομόργνυμι, & ἐξομόργυμαι, imprimo, exprimo; (2) abstergo. Unde ἐξομόρξομαι, f. 1. ἐξομόρξεται, ἐξωμορξάμην, a. 1. ἐξωμόρξατο.
Ἐξόμοιξις, εως, ἡ, impressio.
Ἐξόμφαλος, ος, ὁ ϗ ἡ, cui prominet seu procidit umbilicus. Ex ἐξ, & ὀμφαλὸς.
Ἐξὸν, *licitum, cum liceat*, præs. part. n. g. v. ἔξειμι.
Ἐξονειδίζω, f. ίσω, probris incesso. Hinc
Ἐξονειδισμος, οῦ, ὁ, exprobratio, irrisio.
Ἐξονειδιστικὸς, ὴ, ὸν, ad irridendum pronus, irrisor.
Ἐξονειρασμὸς, οῦ, ὁ, seminis in somno emissio.
Ἐξονειρωτικὸς, ὴ, ὸν, cui semen per somnium effluit. Ab
Ἐξονειρόω, idem quod
Ἐξονειρώττω, f. ξω, semen in somno emitto.
Ἐξονομάζω, f. άσω, nomine voco; (2) loquor, verba facio.
Ἐξονομαίνω, nuncupo, nomine voco; ἐξωνόμηνε, a. 1. conj. 2. s.
Ἐξονυχαλίδων, *Adv.* nominatim.
Ἐξονυχίζω, fut. ίσω, ungues exscindo seu eximo; (2) ungues præcido, seu reseco; (3) examino; (4) exquisite expendo, & ad unguem exigo. Ex ἐξ, & ὄνυξ.
Ἐξοξιώω, fut. ωῶ, acidum reddo. Unde ἐξοξιώσομαι, *acesco*.
Ἐξοπάζω, præbeo, largior.
Ἐξοπίζω, succum exprimo. Ab ὀπὸς.
Ἐξόπισθεν, *Poët.* pro ἐξόπισθεν.
Ἐξοπισθεν, *Adv.* a tergo. Hinc ὁ ἐξόπισθεν, posterior.
Ἐξοπίσω, *Adv.* retro; (2) in postremum, postea.
Ἐξοπλίζω, armo; (2) exarmo. Ἐξοπλισμὸν ζεύρα, App.
Ἐξοπλισία, ας, ἡ, quum aliquis se instruit armis, quum aliquis armis instruitur; (2) exercitatio militaris; (3) procinctus.
Ἐξόπλισις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐποπλισμὸς ος, ὁ, instructio, qua armis aliquem instruimus. Ab eod.
Ἔξοπλος, ος, ὁ ϗ ἡ, armatus; (2) exarmatus. Ex ἐξ, & ὅπλα, *arma*.
Ἐξοπτάω, ῶ, f. ήσω, excoquo, asso.
Ἔξοπτος, ος, ὁ ϗ ἡ, inassatus, assus.
Ἐξορᾶω, perspicio.
Ἐξορκιάζω, ad sacra suscipienda præparo, ad sacrorum cultum expio & idoneum reddo. Ἰδοὺς τοὺς ἐξορκιάζουσιν τὸν ὑγιῆ χρῆστας, Aristot.
Ἐξορκίζω, f. ίσω, ad iram incito, irrito.
Ἐξορθιάζω, sublata voce clamo.
Ἔξορθος, ος, rectus, erectus, ap. *Sch. Arati*.
Ἔξορθος, idem.
Ἐξορθόω, ῶ, erigo; (2) instauro, corrigo. Τὸν ἐξόρθωσε βίον, Soph. Ant. 83.
Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exsilium. Ab
Ἐξορίζω, extermino, exsilio, mulcto.

Digitized by Google

Ἐξίριος, ου, ὁ ἡ ὁ. qui extra terminos eſt; (2) exſul. Ex ἐξ, & ὁρος, *terminus.*
Ἐξορισμός, ὁ, exterminatio. Ab ἐξορίζω.
Ἐξόριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, extorris, exſul. Ab eod.
Ἐξορκέω, ῶ, adjuro, adigo ad jusjurandum.
Ἐξορκίζω, f. ίσω, adjuro. Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, Matt. 26, 63.
Ἐξορκισμός, οῦ, ὁ, adjuratio. Ab ἐξορκίζω.
Ἐξορκιστὴς, οῦ, ὁ, exorciſta, adjurator.
Ἐξορκιῶ, fut. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξορκίσω.
Ἔξορκος, ος, ὁ, eximium jusjurandum; (2) jusjurandum contrarium aliorum verbis.
Ἐξορκῶν, pr. inf. act. pro ἐξορκόειν. Ab
Ἐξορκόω, ῶ, jurejurando obſtringo. Hinc
Ἔξορκωσις, εως, ἡ, jusjurandum.
Ἐξορμάω, ῶ, f. ήσω, impello, extrudo, *in paſſ. & med.* erumpo, proficiſcor, egredior; quo ſenſu & in act. *reperitur.* Ἐξορμᾶν ναῦν, Thuc. οἴκαθεν, Xen. Πρώτιστα μὲν χρὴ κἄφορμ ἐξορμᾶν πόδα, Ariſt. Θεσμ. 666.
Ἐξορμίω, ῶ, f. ήσω, e ſtatione navium diſcedo, enavigo, ſolvo.
Ἐξόρμησις, εως, ἡ, eruptio; (2) incitatio, cohortatio.
Ἐξορμίζω, f. ίσω, idem quod ἐξορμίω; (2) ſede ſua moveo, *in paſſ.* luxari.
Ἔξορμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui e ſtatione ſolvit.
Ἐξοροδώσω, concito, incito.
Ἔξορος, ος, ὁ ἡ ὁ, exſul, exterminatus. Ex ἐξ, & ὅρος, *terminus.*
Ἔξορος, ος, ον, ſex tabulata habens.
Ἔξορύω, exſilio, proſilio. Πάριδος ἢ θοὰς ἐκ κλῆρος ὄρουεν, Il. 3, 325.
Ἐξορρίζω, ſerum lactis excolo, ſerum e caſeo exprimo. Ex ἐξ, & ὀρρός.
Ἐξορρῶμαι, in ſerum vertor.
Ἐξορύσσω, vel ἐξορύττω, f. ξω, effodio; (2) perfodio. Τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες, Gal. 4, 15. Ex ἐξ, & ὀρύσσω.
Ἐξορχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, exſulto; (2) illudo; (3) enuntio, effutio.
Ἐξορῶ excito. Unde ἐξῶρτο, apud Apollon.
Ἐξόστεις, *oles*, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐξοζεις, a verbo ἐξόζω.
Ἐξοτιόω, ῶ, ſanctum reddo; (2) excipio.
Ἐξοστίζω, fut. ίσω, exoſſo, oſſa eximo; (2) luxo. Ex ἐξ, & ὀστέον, *os.*
Ἐξοστρακίζω, f. ίσω, teſtularum ſuffragiis in exſilium mitto; (2) in exſilium quocumque modo ejicio; (3) rejicio. Ex ἐξ, & ὄστρακον, *teſta.* Hinc
Ἐξοστρακισμὸς, οῦ, ὁ, exoſtracismus, relegatio, quæ per teſtarum ſuffragia fiebat; (2) exſilium.
Ἐξόστωσις, ἡ, oſſis prominentia, *impr.* circa tempora.
Ἐξότε, *Av.* ex quo tempore.
Ἐξότου, *Adv.* idem. Pro ἐξ ὅτου pro ἐξ οὗ τινος.
Ἐξοτρύω, exhortor, exſtimulo.
Ἐξουδενέω, nihil facio, contemno, ſperno. Hinc
Ἐξουδένησις, εως, ἡ, contemptus.
Ἐξουδενητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.
Ἐξουδενοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro ἐξουδενοῦντας, ab
Ἐξουδενόω, ῶ, f. ώσω, contemno, ſperno, pro nihilo habeo. Ἐξουδένωσεν δυτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑαυτῆς, 2 Sam. 6. 16. Ἵνα πολλὰ πάθῃ, καὶ ἐξουδενωθῇ, Marc. 9, 12. Hinc
Ἐξουδένωμα, τὸ, contemptus, abjectio.
Ἐξουδένωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐξουθενέω, ῶ, f. ήσω, nihili facio, pro nihilo habeo, adſpernor. Σοφίαν καὶ παιδείαν ἀπεζεῖς ἐξουθενήσασι, Prov. 1, 7. Λίθον ὁ ἐξουθενηθεὶς ἀφ ὑμῶν, Act. 4, 11. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nemo, nullius.* Hinc
Ἐξουθένημα, ατος, τὸ, quod nihili ducitur; (2) contemptus, neglectus.
Ἐξουθενίζω, f. ίσω, pro nihilo duco; (2) in nihilum redigo. Ex ἐξ, & οὐθεὶς, *nullus.*
Ἐξόλη, ejectio.
Ἐξόλης δίκη, nomen actionis, adverſus eos, qui bonis aliquem arcent; (2) actio ex interdicto, unde vi dejectus ſis; (3) adverſus eos qui judicatum non ſolvunt. Ab ἐξέλλω.
Ἔξοπρα, in anguſtum coacta. Ab ὄιος.
Ἐξοπαγία, ἡ, extremum agmen.
Ἐξουρέω, ῶ, f. ήσω, cum urina ejicio, in urina excerno.
Ἐξούριος, *Adv.* ſecundis ventis, feliciter. Ex ἐξ, & οὖρία, *ventus ſecundus.*
Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia; (2) auctoritas; (3) poteſtas, jus; (4) magiſtratus, facultas. Ab ἔξεστι, *licet.* Hinc
Ἐξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem habeo, dominor. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, 1 Cor. 7, 4. ἐξουσιασθήσομαι, 6, 12.
Ἐξουσιαστὴς, οῦ, ὁ, dominus. Ab ἐξουσιάζω.
Ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν, ex auctoritate procedens, auctoritatem præ ſe ferens. Ab eod.
Ἐξουσιαστικῶς, *Adv.* cum poteſtate, imperioſe; (2) licenter; ἐξουσιαστικώτερον, licentius.
Ἐξοφόλλω, adaugeo, amplifico, accumulo. Hom. Odyſſ. 17, 18, ἐξοφόλλειν ἔεδνα.
Ἐξόφθαλμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui oculis eſt prominentibus, cui oculi exſtant.
Ἐξοφρυόομαι, οῦμαι, ſupercilium tollo, ſeu adlevo, unde ἐξαφρυωμένος, ſupercilioſus.
Ἔξοχα, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ἔξοχος.
Ἐξοχετεία, ἡ, emiſſarium, emiſſio, deductio aquæ per foſſam, canalem, &c.
Ἐξοχετεύω, f. εύσω, derivo, & ἐξοχετεύομαι, emano, per canalem effluo.
Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominentia; (2) extuberatio, ſive excreſcentia in corpore; (3) excellentia, præſtantia. Ab ἐξέχω, *emineo.*
Ἔξοχον, *Adv.* excellenter, eximie. Ab
Ἔξοχος, ος, ὁ ἡ ὁ, eminens, præeminens; (2) excellens, præſtans. Ab ἐξέχω.
Ἐξοχυόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo.
Ἐξόχως, *Adv.* excellenter, eximie.
Ἐξυβρίζω, fut. ίσω, injuriam facio per inſolentiam; (2) præ inſolentia omne jus & fas contemno, fœdera violo, abutor poteſtate, &c. (3) inſolenter me gero; (4) extra alveum erumpo; (5) nimia ſoli ubertate laſcivio. Ἐξυβρίσαι δὐτυχεῖν, Xen. εἴς τινα, Luc. Hinc
Ἐξύβρισις, εως, ἡ, inſolentia in quocunque genere; (2) luxuria ſegetum.
Ἐξυγιάζω, et
Ἐξυγιαίνω, ſano, ſanitati reſtituo.
Ἐξυγραίνω, madefacio. Unde ἐξυγρανθεὶς, madefactus, & ἐξυγρασμός.
Ἔξυγρος, ος, ὁ ἡ ὁ, prorſus humidus ſeu aquoſus.
Ἐξυδατόω, ῶ, f. άσω, in aqueam naturam converto, in aquam reſolvo. Ex ἐξ, & ὕδωρ, *aqua.*
Ἐξυδατόω, ῶ, in aquam converto vel reſolvo. Unde Paſſ. ἐξυδατοῦμαι, acquieſcit. Hinc
Ἐξυδάτωσις, εως, ἡ, in ſubſtantiam aqueam converſio.
Ἐξυδρίας, ας, ὁ, ἄνεμος, ventus cum aquis pluviis erumpens.
Ἐξυδραπίδω, ῶ, hydrope corripior.
Ἐξυλακίω, ῶ, f. ήσω, latratum emitto, in latratum erumpo. Τὸν μυθοπλάστην ἐξυλακτήσει χόλος, Lyc. 764.
Ἐξυμμυίζω, f. ίσω, eximo membranulam, membranas demo. Ex ἐξ, & ὑμήν. Hinc
Ἐξυμμυσὴρ, ῆρος, ὁ, cultellus, quo in diſſectione membranæ ſeparantur.
Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis proſequor, celebro.
Ἐξυνῆκα, *intelexi*, a. 1. ind. act. *Att.* pro *Συνῆκα*, a *Συνίημι.*
Ἐξυπαλύξω, effugere, vitare.
Ἐξυπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio.
Ἐξυπειπεῖν, monere, jubere.
Ἐξυπερθε, *Adv.* ſupra, ſuperne.
Ἐξυπηρετέω, ῶ, & ἐξυπηρετίομαι, ῶμαι, miniſtro, inſervio, odedio.
Ἐξυπνίζω, f. ίσω, expergefacio. Πορεύομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν, Joann. 11, 11.
Ἐξυπνισὴς, οῦ, ὁ, qui e ſomno excitat. Ab
Ἔξυπνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui e ſomno evigilavit, expergefactus. Ex ἐξ, & ὕπνος.
Ἐξυπλίζω, fut. άσω, idem quod ſimplex ὑπλίζω, ſupinus ſum, ſupinor; (2) negligens ſum. Ἐξυπτιάζων ὄνομα Πολυνείκης βίαν, Δίς τ' ἐκ τειλυτῆ τ' ἔνομ' ἐκβαλέμεν, Æſchyl. contra Theb. 583. ubi Scholiaſt. ἐξυπλίζων, ἀναπλύνων, ἐτυμολογῶν. Ἐνδατέμφ. — Εἰς δύο διαιρῶν τὸ ὄνομα.
Ἐξύρατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. ξυράω.
Ἐξύρημαι, *raſus ſum*, perfect. ind. paſſ.
Ἐξύρησαν, *raſerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἐξυφαίνω, pertexo, contexo, texendo abſolvo; (2) compono, ſtruo. Unde a. 1. ἐξύφηνα, in Conj. ἐξυφήνω, ἐξυφήνωσι. Hinc
Ἔξύφασμα, τὸ, tela.
Ἐξύφηνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐξύφανα, ab ἐξυφαίνω.
Ἐξυφηγέομαι, duco, præeo.
Ἔξω, *Adv.* foras; (2) foris; (3) extra; (4) præter; (5) abſque, ſine. Hinc ἔξω, ſc. ὤν, externus, peregrinus, item *Compar.* ἐξώτερος, έρα, ερον, exterior, & ἐξώτατος, άτη, ατον, *extimus.*
Ἔξω, *habebo*, fut. 1. indic. act. verbi ἔχω.
Ἐξωδηκα, perf. ind. act. v. ἐξοιδέω.
Ἔξωθεν, *Adv.* extrinſecus, ab externo; (2) extra, exterius, foris. Ab ἔξω.
Ἐξωθέω, ῶ, f. ωθήσω, vel ώσω, extrudo, expello, ejicio; (2) e cœtu hominum exturbo; (3) ſedibus expello & extermino. Unde ἐξέωσα, a. 1. & ἔξασα, inf. ἐξῶσαι. a. 1. Paſſ. ἐξωσθῆναι. Ὅς μ' ἐξίασι, κατασύλησιν πάτρας, Soph. Oed. Col. 1325. Μὴ φθονδὰν ἐξῶσαι γλάσσας ὀδύναν, exprimere, Id. 1132. Ἐξῶσαι τὸ πλοῖον εἰς πέλαγος, Act. 27, 39. Hinc
Ἐξώθησις, εως, ἡ, expulſio, ejectio.
Ἐξωκεανιδεύω, in oceanum egredior. Ex ἐξ, & ὠκεανὸς, *oceanus.* Hinc
Ἐξωκεανισμὸς, οῦ, ὁ, egreſſio in oceanum.
Ἐξώκισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοικίζω.
Ἐξώκοιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui foris cubat, emanſor; (2) exocœtus, piſcis quidam. Ex ἔξω, & κοίτη, *cubile.*
Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio, pernicies, exitium. Ab
Ἐξώλης, ες, ὁ ἡ ὁ, perditus, deploratus; (2) perniciosus; (3) interitu dignus; (4) cinædus. Ab ἐξόλλυμι.
Ἐξωλίκειν, pluſq. ind. act. v. ἐξόλλυμι.
Ἐξώλισθον, a. 2. ind. act. v. ἐξολισθέω.
Ἐξωμίας, ου, ὁ, qui humerum e pallio, veſte exſertum habet. Ab ἐξωμος.
Ἐξωμίδιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſuperhumeralis; (2) ab humeris dependens. Ab eod.
Ἐξωμιδοποιία, ας, ἡ, opificium conficiendi exomidas. Ab
Ἐξωμιδοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, exomidum confector. Ex ἐξωμὶς, & ποιέω, *facio.*
Ἐξωμίζω, f. ίσω, humero tenus nudo. Ομῶς χειροτονητὸν ἐξωμισάμενος ἢ ἵππον βραχίονα, Ariſt. Conc. 267. Ab ἐξωμος.
Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, brevis & ſubſtricta tunica circa humeros deſinens, ſ. tunica ſervilis non tegens brachia; (2) tunica vilis. Ab
Ἔξωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui humeros exſertos habet; (2) expeditus; (3) *Subſt.* idem quod ἐξωμὶς. Ex ἐξ, & ὦμος, *humerus.*
Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abjuratio, inficiatio ſive exceptio cum jurejurando. Ab ἐξόμνυμι.
Ἐξωνέομαι, οῦμαι, redimo. Χρήματα ἐξωνοῦντο τὰς Συνελημμένους, Ariſtot.
Ἐξωνησις, εως, ἡ, redemptio. Ab ἐξωνέομαι.
Ἐξωπιος, ος, ὁ ἡ ὁ, extra conſpectum poſitus. Ex ἐξ, & ὤψ, *oculus.*
Ἐξώπλισα, a. 1. ind. act. v. ἐξοπλίζω.
Ἐξώπροικα ων, parapherna, dona, quæ ſponſa extra dotem conſtitutam fert ſecum. Ex ἔξω, & προῖξ, *dos.*
Ἐξωραΐζομαι, f. ίσομαι, exorno me.
Ἐξορχίσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐξορκίζω.
Ἐξώρκιζον, imperf. ind. act. v. ἐξορκίζω.
Ἐξωρμίθλιν, a. 1. ind. paſſ. v. ἐξορμέομαι.
Ἔξως, ος, ὁ ἡ ὁ, intempeſtivus; (2) ætati non conveniens; (3) qui ex florenti ætate jam exceſſit; qui conſenuit. Ex ἐξ, & ὥρα.

Ἐξῶρτο,

Digitized by Google

Ἐξῶρτο, 3. s. pluſq. ind. paſſ. v. ἐξόρω.
Ἐξῶσαι, a. 1. inf. act. v. ἐξαθέω.
Ἔξωσις, ωσ, ἡ, pro ἐξώθησις, expulſio, emotio, luctatio.
Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio. Ab ἐξαθέω.
Ἐξωστὴρ, ῆρος, ὁ, expulſor. Ab eod.
Ἐξώστης, ου, ὁ, idem; ἐξώστης ἄνεμος, ventus aſper & violentus. Ab eod. Unde
Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina theatralis, qua impulſu converſa oſtendebatur ſpectatoribus, quid in ſcena pararetur.
Ἐξωστρακισμένος, perf. part. paſſ. v. ἐξοστρακίζω.
Ἐξώτατος, vide ἔξω.
Ἐξωτάτω, *Adv.* extime. Ab ἐξώτατος, quod eſt Superlat. ab ἔξω.
Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, externus; (2) trivialis. Ab
Ἐξώτερος, vide ἔξω.
Ἐξωτέρω, *Adv.* foras, exterius. Ab eod.
Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus. Ab ἔξω.
Ἐξοίχοντο, 3. pl. imp ind. med. v. ἐξοίχομαι.
Ἐοχρὸς, valde pallidus.
Ἔοι, 3. ſ. pr. opt. act., *Poet.* pro ἔαν, ab εἰμὶ.
Ἑοῖ *ipſi ſibi*, dat. ſing. *Poët.* pro οἱ, ab ὅς.
Ἐοιγμὲν, 1. pl. perf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐοίκαμεν.
Ἔοικα, perf. ind. med. *Att.* pro οἶκα.
Ἔοικε, *decet*, 3. ſing. perf. ab εἴκω.
Ἐοίκεσαν, *ſimiles facti erant*, 3. pl. pluſq. ind. med. *Att.* pro ᾠκείωσαν.
Ἐοικότα, acc. ſ. perf. part. med.
Ἐοικότως, *Adv.* ſimiliter; (2) convenienter; (3) recte, jure, merito; (4) probabiliter. Ab ἐοικὼς, ſimilis, conſentaneus, convenienſ, meritus, quod eſt Part. Perf. med. Ab εἴκω.
Ἐοικὼς, *ſimilis*, nom. ſ. part. v. εἴκω.
Ἔοιμι, *immitterem*, præſ. opt. act. verbi. ἵημι.
Ἑοῖο, *ſui*. gen. ſing. *Ion.* pro ἑοῦ, ab ὅς.
Ἑοῖσα, præſ. part. *Ion.* & *Dor.* pro οὖσα, ab εἰμὶ.
Ἑοῖσι, *ſuis*, dat. plur. *Ion.* pro ἑοῖς, ab ὅς.
Ἔολπα, perf. ind. med. *Att.* ſeu *Ion.* pro ᾔλπα, ab ἔλπω.
Ἔον, imperf. ind. act. *Poët.* pro ἦν, ab εἰμὶ.
Ἐὸν, præſ. part. act. n. g. *Ion.* pro ὄν.
Ἔοργα, perf. ind. med. *Att.* pro ὄργα, a verbo inuſ. ἔργω.
Ἐοῦσαν, *ſecerunt*, 3. pl. perf. ind. med. *Att.* & *Bœot.* pro ἔοργασι.
Ἐοργῇ, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐώργῃ.
Ἔοργη, ης, ἡ, cochleare, tudicula. Unde ἐοργῶσαι, cochleari agitare, & ἐοργίζεσθαι, cochleari agitari, Lexic. Græc.
Ἑορτάζω, feſtum celebro. Ἑορτάσετε ἑορτὴν τῷ Κυρίῳ, Lev. 23, 31. Ab ἑορτὴ. Hinc
Ἑορτάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſolennis, feſtus.
Ἑόρτασμα, ατος, τὸ, feſtivitas. Ab eod.
Ἑορτασμὸς, οῦ, ὁ, feriæ. Ab eod.
Ἑορτασικὸς, ἡ, ὸν, ſolennis. Ab eod.
Ἑορτάσιον, feriandum eſt. Ab eod.
Ἑορτὴ, ῆς, ἡ, feſtus dies; (2) celebritas, dies celebris; (3) feriæ.
Ἑόρτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad feſtum pertinens; (2) ſolennis. Ab ἑορτὴ.
Ἑορτολόγιον, ου, τὸ, codicillus feſtorum, liber, in quo feſta ſolennia conſignata ſunt. Ex ἑορτὴ, & λόγος, *ſermo, recenſio.*
Ἑορτώδης, ες, feſtivus, ſolennis.
Ἑός, ἡ, ὸν, ſuus, *de uno*; (2) meus, *cum verbis primæ perſonæ*; (3) tuus, *cum verbis ſec. perſonæ*; (3) veſter, *cum pluralibus & verbis ſecundæ perſonæ.* Ab ἕ, *ſe.*
Ἑῶσα, præſ. part. act. *Ion.* pro ὦσα, ab εἰμὶ.
Ἐπαγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαγεῖν.
Ἐπαγάλλομαι, lætor aliqua re, glorior, jacto me. Ἐπ γάλλεο, *exſulta*, 2. ſing. præſ. imperfect. med. *Ion.* pro ἐπαγάλλισο, ab
Ἐπαγάλλομαι, exſulto; (2) ſuperbio.
Ἐπάγαμαι, admiror; (2) adfecto.
Ἔπαγα ἀκλέα, ῶ, f. ήσω, indignor ob.
Ἐπαγλιλάμβανος, a. 1. part. med. v. ἐπαγλάλλω.
Ἔπαγλία, ἡ, denunciatio; (2) promiſſio; (3) genus quoddam accuſationis. Ab
Ἐπαγγέλλομαι, *in med.* promitto, polliceor; (2) profiteor; *unde* (3) profiteor me inter candidatos, honores ambio, *cum acc.* v. c. ὑπατείαν, conſulatum peto. Hinc ἐπηγγειλάμην, a. 1. Ἣν (ζαλῶ ἀσφῆτον) ἐπηγγείλατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς, Tit. 1, 2.
Ἐπαγγέλλομαι, Paſſ. denuncior, deferor, indicor. Hinc ἐπηγγέλθην, a. 1. ἐπηγγελμένον, perf. part.
Ἐπαγγέλλοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐπαγγέλλουσι.
Ἐπαγγέλλω, edico, denuncio, a. 1. ἐπήγγειλα. Ἐπαγγέλλειν πόλεμον, Dem. πρὸς τὰς Φιλιππικὰς, id. Hinc
Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſio, pollicitatio; (2) profeſſio.
Ἐπαγγελτικὸς, ἡ, ὸν, ad promiſſionem pertinens. Ab eod.
Ἐπαγγελτικῶς, *Adv.* per promiſſionem.
Ἐπάγειν, præſ. inf. act. v. ἐπάγω.
Ἐπαγείρω, congrego, colligo, Il. 1, 126.
Ἐπάγδσις, εως, ἡ, collectio. Ab ἐπαγείρω.
Ἐπάγλω, a. 2. ind. paſſ. v. ἐπηγνυμι.
Ἐπαγινέειν, adducere, admovere, Herodot.
Ἐπαγλαΐζομαι, exſulto ob, inſolentius me efferο, Hom. Il. 18, 133. ἐπαγλαιεῖσθ, *in futuro*, *Att.* pro ἐπαγλαίσεσθ.
Ἐπαγμένος, perf. part. paſſ. *Ion.* pro ἐπηγμένος, ab ἐπάγω.
Ἔπαγον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπῆγον.
Ἐπάγριος, ου, ὁ ἡ ἡ, agreſtis, ferox.
Ἐπαγριόω, ῶ, f. ώσω, agreſtem reddo, effero. Ab ἐπάγριος.
Ἐπαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, invigilo.
Ἐπάγω, induco, infero, inveho; *item paſſ.* invehor, impetum faeio; (2) infligo, infero; (3) adduco, adfero poſt aliud, adjicio. Hinc (4) ἐπάγομαι, induco, inveho et invehor; (5) arceſſo; (6) mecum adduco; (7) impello, incito, allicio; (8) cito teſtem, auctorem; (9) mihi adjungo, ditionis meæ facio. Κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, 2 Pet. 2, 5. Βέλεσι ἐπάγειν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τῶ ἀνθρώπω τούτω, Act. 5, 28. Hinc
Ἐπαγωγὸς, unde ἐπαγωγεῖς, certarum litium introductores, Polluci.
Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ingreſſus; (2) introductio; (3) ſubvectio; (4) invaſio hoſtilis; (5) illecebræ; (6) ordinum ſeries; (7) criminatio, accuſatio; (8) ſociorum comparatio; (9) frequentia rerum, cum alia ſuper aliam cumulatur. (n. 5. & 8. ex ἐπάγομαι.) Ex ἐπάγω.
Ἐπαγώγιον, τὸ, præputium.
Ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸν, qui alliciendi vim habet, blandus, ad perſuadendum aptus.
Ἐπαγωνίζομαι, f. ίσομαι, decerto ob. Ἐπαγωνίζεσθ τῇ πίστει, Judæ 3.
Ἐπαγωνιστὴς, οῦ, defenſor.
Ἐπάδδε, *Poët.* ἐπαίδω, accino, incanto. Ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικὸν, Ariſt. Conc. 1147.
Ἐπαείρας, a. 1. part. act.
Ἐπαείροντι, *Dor.* pro ἐπαείρουσι, ab
Ἐπαείρω, elevo; (2) incito.
Ἔπαθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. πάσχω, *patior.*
Ἔπαθλον, ου, τὸ, præmium certaminis; (2) præmium quodvis, merces.
Ἐπαθροίζω, congrego. Τῶν δ' ὄχλων ἐπαθροιζομένων, Luc. 11, 29.
Ἐπαιδέα, illacrimor.
Ἐπαΐξδην, *Adv.* cum impetu, impetuoſe; (2) in ſuperficie, leviter. Ex ἐπὶ, & αἴσσω.
Ἐπαϊσσίζω, f. ίσω, irruo, impetuoſe ſpiro. Ex ἐπὶ, & αἴσσω, *procella.*
Ἐπαιδίομαι, ώμαι, erubeſco. Hinc ἐπαιδεδιδεῖς, ἐπαιδεδιδήσομαι. Ex ἐπὶ, & αἰδὼς.
Ἐπαιδδίθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαιδδίω.
Ἔπαικλα, & ἐπαΐκλα, ων, τὰ, bellaria, cæna ſecunda; vox *Dorica.* Ex ἐπὶ, & αἴκλον, *cibus, cæna*, pro quo etiam αἴκινον, & hinc ἐπαίκινα, dicitur.
Ἐπαινεῖ, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* ἐπαινέϊ, ab ἐπαινίω.
Ἐπαινέσαι, *laudaſſe*, a. 1. inf. act.
Ἐπαινέσεις, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπαινέσαις.
Ἐπαινίσαις, *Poët.* pro ἐπαινέσεις.
Ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, laudandus. Ab
Ἐπαινέτης, ου, ὁ, laudator.
Ἐπαινετιάω, laudem appeto.
Ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸν, qui facile laudat.
Ἐπαινετικῶς, laudandi cauſa, laudantium more.
Ἐπαινετῶς, laudabiliter. Ab
Ἐπαινητὸς, ἡ, ὸν, laudabilis. Ab
Ἐπαινίω, ῶ, laudo; (2) approbo, adſentior. Ἐπῄνεσ' Ἀλεξάνδρου τὸ μεγαλοψυχίας, Luc. Ἐπῄνεσ' ἔργον, οὐ προνοίαν, ἣν ἔδρᾶς, Soph. Aj. 536. Ab ἔπαινος.
Ἐπαινήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπαινέσας.
Ἐπαινήσῃ, 3. ſ. a. 1. conjunct. act.
Ἐπαινίζω, idem.
Ἔπαινος, ου, ὁ, laus, laudatio.
Ἔπαινος, ὴ, ὸν, inſignis, celebris; (2) durus, horrendus, atrox. Ex ἐπὶ, & αἶνος, *gravis.*
Ἐπαΐξας, a. 1. inf. act. v. ἐπαΐσσω.
Ἐπαΐξασκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαΐξε.
Ἐπαιόλημα, ατος, τὸ, impoſtura, Ariſt. Nub. 727. Ab Αἰόλος, *vafer.*
Ἐπαιονάομαι, ῶμαι, perfundo, irrigo.
Ἐπαιονέω, idem.
Ἔπαιρω, & ἐπαίρομαι, attollo, erigo; (2) effero aliquo animi motu; eadem fere notat *in med. In paſſ.* eſt etiam moveor aliqua cupiditate, ſpe, &c. item audere aliquid, item arrogantem & ſuperbum fieri, inſoleſcere. Unde ἐπάρθδς, a. 1. ἐπήρθην, impulſus ſum, ἐπῆρμαι. Ἐπαίρειν τὰς ὀφρῦς, ſ. τὰ αὐχένα, inſolenter ſe gerere, γῆμ' ἐπῆρε τὸν Ὠν μητέρα, impulit, Ariſt. Nub. 42. Ὅσις μ' ἐπάρας εἰς ἔργον ἀνοσιώτατον, Eur. Or. 286.
Ἔπαισα, 3. ſing. a. 1. act. v. παίω.
Ἐπαισθάνομαι, ſentio; (2) audio, intelligo. Οὐθ' ὕπνος οὐδεὶ πῶδε ἐπαισθάνη κακῶν, Soph. Aj. 553. Οὔτ' ἂν σοῦ ὀμφῆς τ' ἐμῆς ἐπῄσθετο, id. Oed. Col. 1346. Hinc
Ἐπαίσθημα, ατος, τὸ, ſenſus.
Ἐπαίσσοντα, acc. ſ. part. act. v.
Ἐπαΐσσω, fut. ΐξω, irruo; (2) accurro; (3) inſequor; (2) percutio; (5) invado; (6) inſurgo. Ἦ μάλ μοι μάλα πολλοὶ ἐπῄτριον μελίηνιν, Odyſſ. 14, 281.
Ἐπαΐστος, ου, ὁ ἡ ἡ, de quo auditum eſt, qui innotuit, manifeſtus; (2) deprehenſus. Ab ἐπαΐω, *audio.*
Ἐπαισχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, turpis, pudendus, infamis. Ex ἐπὶ, & αἶσχος, *turpitudo.*
Ἐπαισχύνεσθε, 2. pl. præſ. ind. paſſ. v.
Ἐπαισχύνομαι, me pudet, erubeſco. Hinc ἐπαισχυνθήσομαι, f. ἐπαισχυνθῶ, ῇς, a. 1. conj. Ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε, Rom. 6, 21. Τὴν ἅλυσιν μου οὐκ ἐπῃσχύνθη, 2 Tim. 1, 16.
Ἐπαιτίω, ῶ, f. ήσω, mendico, ſtipem peto; (2) inſuper peto, poſt aliud peto. Ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι, Luc. 16, 3.
Ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.
Ἐπαίτησις, εως, ἡ, mendicatio; (2) mendicitas. Ab ἐπαιτίω.
Ἐπαιτιάω, ῶ, & ἀομαι, αμαι, cauſſam adfigno; (2) criminor, culpo. Μηδ' ἐπαιτιῶ τὸν σῶμα, Soph. El. 635. Φοίβῳ ἐπητιᾶτο κλύειν τῶ Διός, Ariſt. Veſp. 1736.
Ἐπαίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt in culpa. Ex ἐπὶ, & αἰτία, *culpa.*
Ἐπαίχθη, 2. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παίζω.
Ἐπαΐω, idem quod ſimplex ἀΐω, *audio.*
Ἐπαιωρέομαι, ῶμαι, attollor, efferor; (2) impendeo; (3) ſuſpenſe ago. Unde ἐπῃωρεῖτο, *imperf.* 3. *ſing.*
Ἐπακαθίζειν, acculeatum eſſe, ſpinis horrere.
Ἐπακήκοα, perf. ind. med. *Att.* pro ἐπήκοας, ab ἐπακήω.
Ἐπακμάζω, fut. άσω, vigeo, ſum ætate vegeta. Ab ἀκμὴ.
Ἐπακμαζικὸς, ἡ, ὸν, invaleſcens paulatim, ſenſim efferveſcens. Ab ἐπακμάζω.

Digitized by Google

Ἐπακμ-ῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, ἡ, vegetus, robustus. Ex ἐπὶ, & ἀκμὴ, *rabur, vigor.*

Ἐπακολουθέω, ῶ, f. ήσω, subsequor; (2) sequor; (3) insto operi; (4) adsector; (5) persequor; (6) animadversione & intelligentia dicentem consequor. Ἆρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τινες ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ; Arist. Conc. 479. Ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ, 1. Pet. 2, 21. Hinc

Ἐπακολούθημα, ατ-ος, τὸ, quod consequitur ex alio; (2) appendix.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, consequentia, consecutio. Ab eod.

Ἐπακολουθητικὸς, ἡ, ὸν, consecutivus, qui consequitur. Hinc τὸ ἐπακολουθητικὸν, οῦ, consectarium.

Ἐπακοντίζω, f. ίσω, jaculor. Hinc

Ἐπακοντισμὸς, οῦ, ὁ, jaculatio.

Ἐπάκοον, acc. s. *Dor.* pro ἐπήκοον.

Ἐπακοὴ, ῆς, ὁ, auditor. Ab ἐπακούω.

Ἐπακουσμὸς, οῦ, ὁ, exauditio. Ab eod.

Ἐπάκου-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui auditur; (2) qui audiri potest; (3) cui præstatur obedientia. Ab eod.

Ἐπακούω, fut. ούσω, exaudio; (2) obedio, sum dicto audiens; (3) ex præceptore audio, discо; (4) audio. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σε, 2 Cor. 6, 2.

Ἐπακρίζω, f. ίσω, ad summum perduco; (2) finem induco. Ab ἐπακρ-ος.

Ἐπτάκρι-ος, ος, ὁ, q. d. cacuminatus, epitheton Jovis, qui in montium cacuminibus colebatur. Ab cod.

Ἐπακροάομαι, exaudio, auscultо. Ἐπακροῶνό γ' αὐτοῦ οἱ δίσμιοι, Act. 16, 25. Hinc

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, auscultatio.

Ἐπακρ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, in summitate angustus, in acutum desinens.

Ἐπακτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, venator. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτικὸς, ἡ, όν, illex; (2) advena.

Ἐπακτικῶς, *Adv.* per inductionem, singula æstimando percurrendoque.

Ἐπάκτι-ος, ος, ὁ, ἡ, littoralis. Ex ὄπι, & ἀκτὴ, *littus.*

Ἐπακτὸς, ὴ, όν, advectitius, adscititius; (2) peregrinus; ἐπακτὸς ὅρκ-ος, jusjurandum delatum; ἐπακτοὶ ἡμέραι, intercalati dies. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτὶς, ίδ-ος, ἡ, navigium piraticum, actuarium.

Ἐπακτὸν, οῦ, τὸ, navigium piscatorium. Ab ἐπάγω.

Ἐπακτροκέλης, ητ-ος, ὁ, navigium prædatorium, medium inter ἐπακτρίδα, & κέλητα.

Ἐπαλαζονεύομαι, jacto me.

Ἐπάλαιον, 3. s. imperf. ind. act. v. παλαίω.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, lætus acclamo.

Ἐπαλάομαι, ῶμαι, pervagor. Πολλὰ παθὼν, καὶ πολλὰ ἐπαληθεὶς, Odyss. 15, 176.

Ἐπαλγέω, ῶ, graviter adficior ob mala.

Ἐπαλγὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, qui valde dolet. Ἐπαλγεστέρη ἰχυρία, *Arct.* Ex ὄπι, & ἄλγος.

Ἐπάλειμμα, ατ-ος, τὸ, inunctio; (2) id, quo inunximus. Ab

Ἐπαλείφω, f. ψω, super inungo, superillino; (2) acuo, exhortor, excito. Ἐκλόμβ-ος αὐτὸν ἐπαλεῖφειν ὅπι τ' Ἀντίγονον. Polyb.

Ἐπαλεξία, f. ήσω, auxilior. Τῷδ' ἐπαλεξῆσον Σῶκ-ος, Il. 11, 428.

Ἐπαλεξήσεσα, f. 1. part. act.

Ἐπαλετρεύω, molo.

Ἐπαληθεύω, verum reddo; (2) verum esse probo, confirmo; (3) verus sum.

Ἐπαληθίζομαι, consentio cum aliqua re, convenio

Ἐπαλθέω, ῶ, euro, sano.

Ἐπαλίνδομαι, volvor, involvor.

Ἐπαλκὴς, ὲς, validus, robustus. Ex ἄλκ-ος.

Ἐπαλλαγὴ, ἡ, permutatio, variatio, vices.

Ἐπαλλαξ, *Adv.* permutato ordine, vice versa. Ab ἐπαλλαττω.

Ἐπάλλαξις, εως, ἡ, alternatio; (2) indiscretus ab altero ad alterum transitus; (3) motus celerrimus; (4) micatio digitorum; (5) contractus; (6) mixtio. Ab

Ἐπαλλάσσω, vel ἐπαλλάττω, f. ξω, alterno, varius sum, viciſſim hoc atque illo modo procedo; (2) vario, evario; (3) implico. Ταὶδ' ἐριδ-ος κρατερὰς ἠδ' ὁμοίας πολέμοιο Πείραρ ἐπαλλάξαντες, Il. 13, 359.

Ἐπάλλετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. πάλλω.

Ἐπαλληλία, ας, ἡ, series continua & sine interceſſione. Ab

Ἐπάλληλ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, alius super alium, vel post alium; (2) creber & continuus; (3) qui sine interstitio aut intercapedine succedit alteri; (4) similis. Ex ὄπι, & ἀλλήλων.

Ἐπαλλήλως, *Adv.* serie continua & sine intermissione, identidem.

Ἐπαλλόκαρπ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui aliarum plantarum fultus sustentaculo fructificat. Ex ὄπι, ἄλλ-ος, & καρπὸς, *fructus.*

Ἐπαλλόκαυλ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cujus caulis alii innititur.

Ἐπάλμῶ-ος, præs. part. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφαλλόμῶ-ος, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλξις, εως, ἡ, pinna muri.

Ἐπαλξίτης, ου, ὁ, sc. λίθ-ος, lapis pinnalis, lapis, qui est supra pinnam muri positus.

Ἐπαλπν-ὸς, ὸν, mitis, suavis.

Ἐπαλτο, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐφάλλετο, ab ἐφάλλομαι.

Ἐπαλφιτόω, ῶ, unde ἐπηλφίτωσε, farina consperſit.

Ἐπαλώστης, ου, ὁ, triturator, aut qui bobus terentibus seu triturantibus moderatur. Ex ὄπι, & ἀλοάω, *trituro.*

Ἐπαμαξεύω, tero plaustris, γῆν ἐπημαξευμένη.

Ἐπαμάομαι, ῶμαι, accumulo, coacervo.

Ἐπαμβατὴρ, ῆρ-ος, ὁ, vector, eques.

Ἐπαμβλίδην, *Adv.* cum tergiversatione; (2) procrastinando, differendo. Ab ἐπαναβάλλομαι, *differo.*

Ἐπαμείβω, & ἐπαμείβομαι, permuto; (2) alterno. Τύχα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν, Il. 6, 230.

Ἐπάμειπλο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπήμειπλο.

Ἐπαμμένως, *Poët.* pro ἐπαναμένω.

Ἐπαμπν, ὸν, acc. s. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφήμβ-ον, ab ἐφήμβ-ος.

Ἐπαμυσάμῶ-ος, a. 1. part. med. v. ἐπαμύω.

Ἐπαμοιβαδὶς, *Adv.* per vices, mutuo, implicite. Ab ἐπαμοιβὸς.

Ἐπαμοιβαδὸν, *Adv.* idem & ab eod.

Ἐπαμοιβὸς, ὴ, όν, alternans.

Ἐπαμπέχω, superinduo.

Ἐπαμπίσχω, idem.

Ἐπαμῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπαμύω.

Ἐπαμύτωρ, ορ-ος, ὁ, auxiliator; (2) vindex. Ab

Ἐπαμύω, f. ῦνῶ, defendo ab injuria, ulciſcor; (2) auxilior, succurro. Ἐπαμυνεῖν ταῖς ὠδῖσιν, Isocr.

Ἐπαμφιέζομαι, superinduor.

Ἐπαμφιένυμαι, f. έσω, induo, circuminduo.

Ἐπαμφίσκω, idem.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, in utramque partem vergo, ancipitem me præbeo; (2) utrique sufficio; (3) in neutras partes transeo, neutrum me præbeo; (4) oratione ambigua utor, & quæ in utramque partem accipi potest.

Ἐπαμφοτερίζοντως, ambigue.

Ἐπαμφοτερισ-τὴς, οῦ, ὁ, in utramque partem proclivis, medius, ambiguus.

Ἐπὰν, *Conjunct.* postquam. Ex ἐπὶ, & ἂν.

Ἐπαναβαθμὶς, ὶδ, ὁ, gradus.

Ἐπαναβαίνω, adscendo, conscendo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, præs. inf. med. verbi

Ἐπαναβάλλω, differo; (2) *in med.* induo. Καὶ δοιμάτια ταὐδρεῖα, τάπερ ἐκλέψατε, ἐπαναβάλλεσθε, Arist. Conc. 276.

Ἐπανάβασις, εως, ἡ, adscensio. Ab ἐπαναβαίνω.

Ἐπαναβιβάζω, impono, v. c. equo; (2) adduco, sed in locum editum.

Ἐπαναβλήδὸν, *Adv.* quasi injectim. Ab ἐπαναβάλλω.

Ἐπαναβοάω, ῶ, f. ήσω, acclamo.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπαναγαγὸν.

Ἐπαναγιγνώσκω, relego, ἐπαναγνωθι, lege; ἐπαναγνῶναι, recognoscere.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, cogo, compello.

Ἐπανάγκης, τὸ, necesse, necessitas; (2) necessario. Ex ὄπι, & ἀνάγκη, *necessitas.* Μὴν ἐπανάγκης ἀπηγόρδυσαν ἐδεῖσιν εἰδωλόθυτα, Origen. contra Cels. lib. 8. p. 395. Conf. Act. Apost. 15, 28.

Ἐπαναγορδύομαι, præconis voce pronuncior.

Ἐπανάγω, revoco, retrorsum ago, rejicio, commoveo, proveho in altum, sc. mare navem. *in pass.* in altum navi provehi; ἐπανῆχθον, revocavi, a. 2. Ἐπανάχθητε εἰς τὸ βάθ-ος, Luc. 5, 4.

Ἐπαναγωγὴ, ἡ, reductio ad aliquid.

Ἐπαναγωγ-ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, redux, *Epith.* Fortunæ.

Ἐπαναδέρω, cutem, corium revello.

Ἐπαναδιδωμι, crescо, augeor.

Ἐπαναδιπλάζω, &

Ἐπαναδιπλόω, ῶ, reduplico.

Ἐπαναδίπλασμα, &

Ἐπαναδίπλωμα, ατ-ος, τὸ, id, quod reduplicatum est, replicatum. Ab ἐπαναδιπλόω.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, replicatio, geminatio; (2) Figura rhetorica, quum eadem vox in una sententia primum & ultimum locum occupat; (3) Figura grammatica, quum syllaba ab initio vocis geminatur; (4) vox mediocrum de febri.

Ἐπαναδρομὴ, ῆς, ἡ, recursio, recursus; (2) reditus. Ab ἐπανατρέχω, *recurro.*

Ἐπαναζωγρέω; ἐπαναζώξαι, reverti; (2) proficiſci.

Ἐπαναθεάομαι, ῶμαι, spectо.

Ἐπαναιρέομαι, οῦμαι, suscipio, capesso; (2) occido. Ex ὄπι, ἀνὰ, & αἱρέω. Hinc

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occisio.

Ἐπαναίρω, elevo. Unde ἐπανήρατο, a. 1. med. sustulit.

Ἐπαναίσθητ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, sensus valde expers, *Arct.*

Ἐπανακαινίζω, f. ίσω, rursus renovo.

Ἐπανακαλέω, ῶ, revoco.

Ἐπανακάμπτω, f. ψω, reflecto.

Ἐπανάκειμαι, unde f. ἐπανακείσ-ομαι, repositus erit, manebit.

Ἐπανακεφαλαιόομαι, οῦμαι, summatim enumero & colligo.

Ἐπανακίρνᾶμι, rursus miscere.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio, restitutio. Ab ἐπανακαλέω.

Ἐπανακλίνω, reclino.

Ἐπανάκλισις, εως, ἡ, retrocessio; (2) aciei in sinistram partem inclinatio.

Ἐπανακοινόω, ῶ, f. ώσω, communico consilii capiendi gratia.

Ἐπανακομίζω, f. ίσω, refero, reduco.

Ἐπανακρίμαμαι, pendeo, suspensus sum.

Ἐπανακρίνω, interrogo, percontor.

Ἐπανάκρασις, εως, ἡ, repulsus, rejectio. Ab

Ἐπανακρέω, f. ύσω, repello; (2) retro inhibeo navim, currum, &c. (3) retrocedere seu remeare cogo.

Ἐπανακτίζομαι, ῶμαι, recupero; (2) colligo me, i. e. animum, vires.

Ἐπανακυκλέω, repeto, itero, revolvo.

Ἐπανακυκλόω, ῶ, idem. Hinc

Ἐπανακύκλωσις, εως, ἡ, revolutio.

Ἐπανακύπτω, attollor, erigor.

Ἐπαναλαμβάνω, apprehendo, arripio; (2) repeto, itero; (3) auxilior, quocunque modo etiam monendo, corrigendo; (4) epilogum facio.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπαναλαμβάνω.

Ἐπαναλίσκω, insumo; ἐπανήλωκα, ultra insumpsi; ἐπανηλωκότες, qui consumpserunt.

Ἐπαναλογίω, ῶ, altius repeto, ab initio, accurate explico.

Ἐπαναμεῖν-ον, ἐπανάμεινον, expecta. aor. 1. Ἀλλ' ἐπαναμείνον χρόνον, Arist. Nub. 801.

Ἐπαναμιμνήσκω, in memoriam revoco; ἐπαναμνῆσαι, commonefacere, a. 1. Ἐπαναμιμνήσκων ὑμᾶς, Rom. 15, 15.

Ἐπαναμνησις, ἡ, repetitio, recordatio.

Ἐπανανεόω, ῶ, f. ώσω, renovo. Ἐπανανεόσ-μαι ἐ Θρασυμάχυ λόγον, Plat. Hinc

Ἐπανα-

Digitized by Google

Ἐπαναίωσις, εως, ἡ, renovatio.
Ἐπαναπαύω, f. αὐσω, do requiem, reficio, recreo in. Hinc ἀναπαύομαι, requiesco super; (2) adquiesco in. Ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, Rom. 2, 17. Ἐναναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν, Luc. 10, 6.
Ἐπαναπίμπω, ſurſum pello in locum aliquem.
Ἐπαναπηδάω, ῶ, f. ήσω, inſilio, inſurgo.
Ἐπαναπίπλω, decumbo in v. c. lectum.
Ἐπαναπλάττω, fingo, formo.
Ἐπαναπλέω, ῶ, crebro navigo; (2) navibus irruo in aliquem.
Ἐπαναπνέω, ſæpe reſpiro, apud Herodot. ἐπαναπνέειν ἔπεα, effundere verba.
Ἐπαναποδίζω, f. ίσω, diligenter perpendo.
Ἐπαναποδιστέον, in medium revocandum & diligenter expendendum eſt. Ab ἐπαναποδίζω.
Ἐπαναπολάω, ῶ, f. ήσω, iterum revolvo; (2) iterum in memoriam revoco, oratione repeto.
Ἐπαναῤῥήγνυμι, erumpo.
Ἐπαναῤῥιπίζω, ſuſcito ignem flatu; (2) commoveo, fero bellum, belli cauſas.
Ἐπαναῤῥίπτω, unum ſuper aliud rejicio; ἐπαναῤῥιπτεῖν, ejaculari, in ſublime jacere.
Ἐπανασαλεύω, f. εύσω, concutio, moveo ſurſum verſus.
Ἐπανάσεισις, εως, ἡ, concuſſio armorum, vibratio, minæ. Ab
Ἐπανασείω, f. είσω, concutio arma, quod factum initio prælii. Unde (2) terreo, & in paſſ. terribilis fum alii, minis terreo; (3) intento, v. c. arma.
Ἐπανασπείρω, inſuper ſero, denuo ſemino. Hinc
Ἐπανασπορά, ᾶς, ἡ, ſatio iterata.
Ἐπανάστασις, εως, ἡ, ſeditio, rebellio; (2) eminentia, tumor; (3) eruptio. Ab ἐπανίστημι.
Ἐπαναστέλλω, reprimo, inhibeo, compeſco, contraho. Αἱ γοητεῖαι ἐπαναστέλλουσι τὰς φθορὰς, Ariſtot.
Ἐπανάστεμα, ατος, τὸ, prominentia. Ab ἐπανίστημι.
Ἐπαναστήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπανίσταμαι.
Ἐπαναστρέφομαι, revertor.
Ἐπαναστροφὴ, regreſſus, a. 2.
Ἐπαναστρέφω, retrorſus ago; (2) ſubverto; (3) redeo. Hinc
Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, teverſio, reflexus; (2) vita & conſuetudo.
Ἐπαναστόω, ῶ, f. ώσω, ſervo, iterum ſervo.
Ἐπανατάμνω, iterum exſcindo. Ἐπανατάμνειν αὖθις τὴν φλέβα, Arct. Ex ἐπὶ, ἀνὰ, & τάμνω.
Ἐπανάτασις, εως, ἡ, extenſio, intenſio; (2) ſublatio, evectio. Ab
Ἐπανατείνω, intento, ſublatum intento alicui; (2) iutendo, augeo; ἐπανατείνασθαι; ἐπανατεινάμενος, a. 1.
Ἐπανατέλλω, orior, exſiſto; (2) prorumpo, exorior.
Ἐπανατεθεῖν, præſ. inf. paſſ. verbi
Ἐπανατίθημι, impono, repono; (2) tribuo alicui, concedo, ut habeat ſc. (3) tribuo alicui, ut dederit, acceptum fero.
Ἐπανατρέπω, ſubverto, everto.
Ἐπανατρέφω, reficio, *proprie* medicorum verbum; dein *tropice* recreo, quoad rem familiarem.
Ἐπανατρέχω, recurro; (2) in ſublime excreſco; ἐπανέδραμε. ſuccrevit.
Ἐπανατρυγάω, f. ήσω, poſt vindemiam colligo, quæ ſuperſunt.
Ἐπαναφέρω, transfero, removeo, rejicio; (2) refero, renuncio; (3) refero, reduco; (4) repeto, conduplico; ἐπαναγκεῖν εἰς Δία, in Jovem removere, a. 2. Οἱ δὲ φρίσσεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας, Xen. Hinc
Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, repetitio, relatio, reductio; (2) Figura rhetorica, qua ab eodem verbo plures ſententiæ initium ſumunt.
Ἐπαναφορικὸς, ἡ, όν, (χῆμα) Figura Epanaphoræ ſimilis.
Ἐπαναφυσάω, reſpiro.
Ἐπαναχέω, gemo, queror.
Ἐπαναχρεμπτήριος, ου, exſcreationem juvans, de medicamentis.
Ἐπαναχρεμπτόμαι, exſcreo, inpr. pituitam.
Ἐπανάχρεμψις, ἡ, exſcreatio.
Ἐπαναχωρέω, recedo; (2) impetum facio; (3) redeo ad priora, poſt digreſſionem. Ἐπαναχωρήσω πάλιν, μὴ καί τις ἂν δύνῃ ὁ ἐροσιὰν τυγχάνῃ, Ariſt. Conc. 29. Ex ἐπὶ, & ἀναχωρέω, *retrocedo*.
Ἐπαναχώρησις, εως, ἡ, impetus.
Ἐπανδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, virilis, virilitatem præ ſe ferens, viripotens. Ex ἀνὴρ, & ἔφη.
Ἐπανεγείρω, excito, ſuſcito. Hinc
Ἐπανέγερσις, εως, ἡ, reſurrectio.
Ἐπανεῖμαι, f. 1. indic. paſſ. v. ἐπανίημι.
Ἐπανίημι, redeo, revertor; (2) rurſus diſputo, ad diſſerendum redeo; ἐπανίοσι, revertantur, a. 2. Conj. ἐπανέτω, redire; ἐπανιέν. Ἐπ' ἐκεῖνος γὰρ ἐπάνειμι, Luc.
Ἐπανιππεῦν, præconio anpunciare.
Ἐπανιππον, præconio promiſerunt.
Ἐπανίπτομαι, f. 1. indic. paſſ. v. ἐπανίπτω. Poët. pro ἐπανίπτομαι, ab ἐπανέρομαι.
Ἐπανὶς, a. 2. part. act. ἐπανίημι.
Ἐπανόλωσις, ἡ, reditus.
Ἐπανολωθῆναι, a. 2. inf. v. ἐπανέρχομαι.
Ἐπανολύω, attraho.
Ἐπανόμαι, ſæpe vomo.
Ἐπαυξύγομαι, ructo, ſubinde ructo.
Ἐπανόρομαι, rurſum interrogo; (2) interrogo. Μὴ δ' αὖθις ἐπανέρῃ με, Ariſt. Ran. 434.
Ἐπανέρχομαι, redeo, accedo. Ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν, Luc. 19, 15. Ἐπανέλθοντες ἐλπίσι, Dem.
Ἐπανερωτάω, ῶ, f. ήσω, interrogo rurſum.
Ἐπανέρωτος, 3. ſing. f. 1. ind. act.
Ἐπανέχω, antecello; (2) innitor.
Ἐπανήκεστος, ον, inſanabilis, irrevocabilis; de pœna, eſt ultima, graviſſima.
Ἐπανήκω, redeo; (2) venio, advenio.
Ἐπανήρετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἐπανείρομαι.
Ἐπανθέω, dicitur de rebus, quæ aliquid decoris extrinſecus addunt; (2) de iis quæ medicis ἐξανθήματα dicuntur, quæ & dicuntur ἐπανθεῖν, erumpere e cute, prorumpere, *Ern.* ſuperfloreo; (2) eniteo, effulgeo. Κύκνοι τε πολιήτραι δὴ ἀϊδ' ἐπανθῶσι τρίχες, albicant, Ariſt. Veſp. 1059.
Ἐπάνθησις, εως, ἡ, eruptio puſtularum; (2) decus extrinſecus colori, &c. additum, *id.*
Ἐπανθίδω, efflorefco, *Ion.* ίω.
Ἐπανθίζω, f. ίσω, floridis coloribus orno; floribus ſpargo, floridum reddo. Ἐπήνθιζον χρυσῷ, Luc. Hinc
Ἐπάνθισμα, ατος, τὸ, eruptio puſtularum; (2) quod inceſt, natat; ſerpit, in ſuperficie, ut lanugo in genis, ſpuma in urina, &c. Ἐπάνθισμα, ἀφρῶδες, *Hippocr.*
Ἐπανθισμὸς, ῦ, ὁ, exornatio, coloribus floridis, verbis venuſtioribus & ſententiis.
Ἐπανθρακίδες, αἱ, piſciculi quæ ſuper carbonibus aſſantur. Ab ἐπὶ, & ἀνθρακεύς.
Ἐπανθρακίζω, f. ίσω, ſuper carbonibus aſſo. Μόνον θεῶν γὰρ δεῖ σ' ἐπανθρακίζομαι, Ariſt. Av. 1452.
Ἐπανιᾶσι, 3. pl. præſ. ind act. *Att.* pro ἐπανιῶσι, ab
Ἐπανίημι, remitto, laxo; ἐπανιεῖς, Particip. Præſ. ἐπανιείς. a. 2. part. f. ἐπανεῖσα, inf. ἐπανεῖναι. Μικρὸν ἐπανεὶς τῆς ὀργῆς, Luc.
Ἐπανισῶν, exæquo.
Ἐπανίσαιτο, 3. pl. præſ. optat. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίσαιντο, ab ἐπανίσημι.
Ἐπανίσαμαι, aſſurgo; (2) emineo. Ὀρθὸς τίνες ἐπανισάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνίσι, Ariſt. Av. 1590.
Ἐπανίσανται, 3. pl. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπανίσανται, ab
Ἐπανίσημι, excito, erigo; (2) antepono, præficio; (3) *in act.* 2. & *perf.* & *med.* aſſurgo; inſurgo; (.) rebello, ſeditionem moveo; (3) ex inferis redeo; (2) exorior, naſcor, erumpo, v. c. e cute.
Ἐπανιστίον, *Adv. poſit.* redeundum eſt. Ab ἐπάειμι.
Ἐπανιστίος, idem & ab eod.
Ἐπανιών, a. 2. part. act. v. ἐπάειμι.
Ἐπανορθος, ος, ὁν, reditus; (2) Figura rhetorica. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & ὁδὸς, *via*.
Ἐπανοιδέω, ῶ, f. ήσω. intumeſco.
Ἐπανορθόμβδος, præſ. part. paſſ. *contr.* pro ἐπανορθούμβδος. Ab
Ἐπανορθόω, ῶ, f. ώσω, in integrum reſtituo, corrigo, emendo. Σφαλλομένης πάλιξ ἐπανορθοῖ, Xen.
Ἐπανόρθωμα, ατος, τὸ, recte factum; (2) emendatio, reſtitutio in integrum. Ab ἐπανορθόω.
Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, idem; (2) Figura rhetorica.
Ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, qui emendat.
Ἐπανορθωτικὸς, ἡ, όν, corrigendi vim habens, ad emendandum pertinens.
Ἐπαντίλλομαι, præſ. partic. act. verbi ἐπαντέλλω.
Ἐπάντης, ες, ὁ ἡ ὄν, acclivis; (2) excelſus altus. Ex ἐπὶ, & ἄντα, *in conſpectu*.
Ἐπαντιόλιον, precor, ſupplico.
Ἐπαντλίω, ῶ, hauſtam aquam infundo.
Ἐπάντλημα, ατος, τὸ, infuſio aquæ vel alius liquoris, fovendi potiſſimum gratia; (2) fotus, fomentum. Ab ἐπαντλίω.
Ἐπαντλησις, ἰος, ἡ, idem.
Ἐπανύω, f. ύσω, perficio. Unde ἐπηνύσθη, a. 1. Paſſ.
Ἐπάνω, *Adv.* ſupra; (2) ſupra quam.
Ἐπάνωθεν, *Adv.* deſuper. Ab ἐπάνω.
Ἐπάνωθι, *Adv.* ſupra. Ab eod.
Ἐπάξας, a. 1. part. act. verbi ἐπάγω.
Ἐπαξὶ, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπηξε, v. πήγνυμι.
Ἐπάξιος, ος, ὁ ἡ ὄν, dignus. Hinc
Ἐπαξιόω, ῶ, f. ώσω, poſtulo, rogo, precor; (2) puto, cenſeo. Τοῦτ' ἐπαξίωσα δρᾶν, Soph. Phil. 799.
Ἐπαξιως, *Adv.* digne, pro dignitate.
Ἐπαξίωσις, ἡ, æſtimatio, cenſus.
Ἐπαξόνιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui circum axem volvitur. Ex ἐπὶ, & ἄξων, *axis*.
Ἐπάξω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Dor. Att.* & *Ion.* pro ἐπήξω, a πήγνυμι.
Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, incantatio. Ex ἐπὶ, & ἀοιδὴ.
Ἐπαοιδία, ἡ, idem.
Ἐπαοιδος, ου, ὁ, incantator.
Ἐπαον, *ſedavi*, a. 2. ind. act. verbi παύω.
Ἐπαπειλίω, ῶ, p. ησα, minor. Ἐμοὶ τὰ δεινὰ ἐπηπείλησ' ἐπὶ, Soph. Aj. 312.
Ἐπαπεδέδομαι, innitor. A ſeq.
Ἐπαπεδέω, f. έσω, firmiter figo, *paſſ.* innitor.
Ἐπαπέρχομαι, diſcedo poſt, ſubſequor.
Ἐπαποδύομαι, f. ύσομαι, ſuſcipio. Ἀλλ' ἐπαποδυόμεθα τύπτειν τῷ φρενῶμαι, Ariſt. Lyſ. 618.
Ἐπαποθνήσκω, poſt aliquem morior.
Ἐπαποικίζω, iterum coloniam deduco aliquo.
Ἐπαποκτείνω, inſuper poſt alium vel alios interficio.
Ἐπαπολάω, fruor, i. e. voluptatem, fructum capio ex re aliqua.
Ἐπαπόλλυμι, peſſundo porro.
Ἐπαπολογίομαι, ῦμαι, inſuper defendo; (2) defendo.
Ἐπαπορέω, ῶ, fut. ήσω, addubito, inſuper dubito; (2) aliam inſuper dubitationem & quæſtionem moveo. Hinc
Ἐπαπόρημα, ατος, τὸ, addubitatio, quæſtio ſuper aliqua re. Hinc
Ἐπαπορηματικὸς, ἡ, όν, addubitativus.
Ἐπαπόρησις, εως, ἡ, addubitatio & quæſtio ſuper aliqua re.
Ἐπαπορητικῶς, dubitanter.
Ἐπαπορῶμι, 1. pl. pr. conj. act. *contr.* pro ἐπαπορίωμεν, ab ἐπαπορία.
Ἐπαπτείλω, mitto poſt alium.
Ἐπάπλην, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπέπληξα, a πλήσσω.
Ἐπαρὰ, ᾶς, ἡ, imprecatio. Ex ἐπὶ, & ἀρὰ.

Digitized by Google

Ἐπαράομαι, ῶμαι, imprecor. Ἐπαρησάμενος Πίστηι πολλὰ, Plat.
Ἐπάρας, a. 1. part. act. v. ἐπαίρω.
Ἐπάρσα, quæ fustulit, fem. ab ἐπάρσας.
Ἐπαρατός, ή, ὸν, exsecrabilis. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπαρδάνω, vel ἄπλω, item ἐπαρράσσω, πλω, ξω, illido; (2) irruo, incumbo, a. 1. ἐπήραξα, & ἐπήρρηξα.
Ἔπαρμαι, 2. pl. a. 1. imper. act. v. ἐπαίρω.
Ἐπάρατος, ος, ὁ ἡ ὸν, exsecrabilis; (2) diris devotus; (3) diris sacratum, ne occupetur, habitetur. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπάργεμος, leucomate s. albugine laborans, de oculo & animante; (2) cæcus, obscurus. Ἐπάργεμον σάθος, ὀφθαλμῶ τὸ κοινῶς λεγόμενον λεύκωμα, Eustath. ad Iliad. 3. Ex ἐπὶ, & ἄργεμος.
Ἐπάργυρος, ος, ὁ ἡ ὸν, inargentatus.
Ἐπαρδεύω, &c
Ἐπάρδω, f. ῶ, irrigo.
Ἐπαρίσκομαι, placo, reconcilio.
Ἐπάρη, 3. s. a. 2. indic. pass. v. πείρω.
Ἐπαρήγω, f. ξω, auxilior. Ὀδυσσῆι παρίςαζε, ὃ ἐπαρήγοι, Il. 27, 783.
Ἐπαρηγών, ονος, ὁ ἡ όν, adjutor, auxiliator.
Ἐπαρίξεις, ή, auxilium.
Ἐπαρήρει, pluſq. ind. act. verbi ἐπάρω.
Ἐπαρησάμενος, a. 1. part. med. *Ion.* pro ἐπαρασάμενος. Ab ἐπαράομαι.
Ἐπαρθείς, a. 1. part. pass. v. ἐπαίρω.
Ἔπαρθεν, a. 2. ind. act. verbi πείρω.
Ἐπαρίστερος, ος, ὁ ἡ όν, ſiniſter, perverſus, ineptus. Hinc
Ἐπαριστέρτης, ητος, ή, q. d. ſiniſteritas; (2) ineptia, inſulſitas.
Ἐπαρίστερως, *Adv.* ſiniſtre; (2) inepte.
Ἐπάρκεια, ας, ή, auxilium. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπάρκεσις, ή, idem.
Ἐπάρκεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπήρκεσεν.
Ἐπαρκέσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.
Ἐπαρκίσσας, ῶ, arceo, propulſo; (2) opitulor, opem fero; (3) ſuppedito, ſuggero, f. ἐπαρκίσω, ἐπαρκίσωτα, opem laturum, a. 1. ἐπήρκισα, inf. ἐπαρκίσαι, Poët. ἐπαρκίσαι. Ἤδειν γε θάλατταν τὰ ζείδωρα αὐτῶν βάλλοιν, ἢ τοῖς διεμβόλοις ἐπαρκίσειεν, Dem.
Ἐπαρκὴς, ής, ὁ ἡ ές, ſufficiens.
Ἐπάρκιος, ος, ὁ ἡ ος, idem. Ab ἐπαρκέω.
Ἐπαρκίως, *Adv.* ſufficienter. Ab ἐπαρκὴς, ὡς, Part. Ab ἐπαρκέω.
Ἔπαρμα, ατος, τὸ, locus ſublatus, editus; (2) tumor, tuberculum. Ab ἐπαίρω.
Ἔπαρσις, ή, idem.
Ἐπαρμένον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. *per Syn.* pro ἐπαιρόμενον, ab ἐπάρω.
Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπάρχομαι.
Ἐπάρουρος, ος, ὁ ἡ ὸν, agricola, hortulanus.
Ἔπαρσις, εως, ή, elevatio; (2) ſuperbia. Ab ἐπαίρω.
Ἐπάρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπαρῶ, ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτάω, ῶ, ſuſpendo deſuper; (2) ſed ἐπαρτάομαι, ῶμαι, impendeo, Perf. ἐπήρτημαι κίνδυνος, impendens periculum.
Ἔπαρτος, ος, ὁ ἡ ὸν, paratus, qui eſt in promptu. Ex ἔπλ, & ἀρτίομαι, *pard.*
Ἐπαρτίζω, paro, perficio.
Ἐπαρτιάδε, ή, όν, attollens, inflans. Σίσαρον φυσῶδες μέγ', ἡ σομάχῳ ἐπαρτιάδιον, *Arct* Ab ἐπαίρω.
Ἐπαρτύω, apto, adapto.
Ἐπαρυτὴρ, ῆρος, ὁ, & ἐπαρυτρὶς, ίδος, ή, hauſtrum, infuſorium. Ex ἔπλ, & ἀρύω.
Ἐπαρχία, ας, ή, præfectura, provincia. Ab ἔπαρχος.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, provincialis, F. ἐπαρχιάτις, τιδος. Ab eod.
Ἔπαρχος, ος, ὁ ἡ ον, præſes, præfectus.
Ἐπάρχω, f. ξω, impero, dominor; (2) ſum præfectus. Hinc ἐπάρχομαι, auſpicor. Τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον Iocr.
Ἐπαρωγὴ, ῆς, ή, auxilium.
Ἐπαρωγὸς, ός, ὁ, auxiliator.
Ἐπᾶραι, a. 1. inf. act. v. ἐπάω.
Ἐπάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πάω.
Ἐπασθμαίνω, anhelo.
Ἐπασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, inſtruo adverſus aliquem. Σοφίαν ἐπασκεῖ, Ariſt. Nub. 517. Hinc
Ἐπασκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator, athleta, Heſ.
Ἔπασμα, ατος, τὸ, incantamentum; (2) cantilena pueris a nutricibus cantari ſolita. Ab ἐπάδω.
Ἐπασπαίρω, palpito.
Ἐπασυτέρος, ερα, ερον, alter poſt alterum. Ex ἔπλ, & ἄσσυ, *prope.*
Ἐπασυτεροτριβὴς, ὲς, idem.
Ἐπασφαλὴς, fulgeo, emitto ſplendorem.
Ἔπαχον, imperf. ind. act. v. πάχω.
Ἐπάτασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. πατάσσω.
Ἐπατήθω, a. 1. ind. paſſ. v. πατέω.
Ἐπάτησε, *calcavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπαυγάζω, f. άσω, luminis radiis illuſtro, lucem adfero; at *in Paſſ.* ſplendeſco; (2) ſplendeo. Hinc
Ἐπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor.
Ἐπαυδάω, ῶ, f. ήσω, inſuper dico.
Ἐπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, in pertinacia perduro, pertinaciter reſiſto.
Ἐπαύλειος, ον, in aulam ferens, *Epith.* januæ.
Ἐπαυλίω, præcino, accino. Θρῆνον ἐπηύλησε τῷ Πυθαγόρᾳ, Luc.
Ἐπαυλίζομαι, f. ίσομαι, ſtabulor, in loco commoror, in tentorio ago. Τῶν νυκτὸς ἐπαυλισάμεθα τῇ μάχῃ, Luc.
Ἐπαύλιον, ου, τὸ, villa, villula; τὰ ἐπαύλια, repotia, ſecundus nuptiarium dies.
Ἐπαυλὶς, ίδος, ή, villa, caſa, ſtabulum, ovile.
Ἔπαυλος, ου, ὁ, ſtabulum.
Ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύζομαι, creſco. Ab
Ἐπαυξάνω, & ἐπαύξω, f. ξήσω, adaugeo. Ἐπαυξήσω πατρίδα, Dem. Hinc
Ἐπαυξὴ, ῆς, ή, accretio, incrementum.
Ἐπαύξησις, εως, ή, idem.
Ἔπαυξος, ος, ὁ ἡ ον, creſcens paulatim, ut febris. Ἐπαυξίας νόσους, *Hippocr.* Ab eod.
Ἐπαυρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. pro ἐπαυρίσκει, ab ἐπαυρίω.
Ἐπαυρέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐπαυρεῖν.
Ἐπαύρω, 2. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπαύρεσο.
Ἐπαυρίσκω, ῶ, ἐπαυρίσκομαι, & ἐπαύρομαι, fruor, utilitatem & fructum percipio; (2) damnum accipio, pœnas luo; (3) adſequor, contingo; (4) conſequor, nanciſcor. Παρὸς χρέα λεύκιον ἐπαυρεῖν, Il. 11, 572.
Ἐπαύρηαι, *fruaris*, 2. ſ. præſ. conj. med. *Ion.* pro ἐπαύρῃ.
Ἐπαύρησις, vel ἐπαύρισις, εως, ή, fruitio, voluptas, gaudium. Ab ἐπαυρέω.
Ἐπαυρίζω, ſpiro, flatum emitto.
Ἐπαύριον, *Adv.* cras. Hinc ὁ ἐπαύριος, craſtinus.
Ἐπαυρίσκω, fruor, idem quod ἐπαυρίω.
Ἐπαύρομαι, idem.
Ἐπαύροιτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. v. ἐπαυρέω.
Ἐπαύρωσι, 3. pl. præſ. conj. med.
Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παύω.
Ἐπαύσαλο, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἐπαΰσσων, 2. ſ. a. 1. imp. act. v. ἐπαΰω.
Ἐπαΰσω, 2. ſ. a. 1. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπαύσασο, a πάω.
Ἐπαυτικὰ, ſtatim.
Ἐπαυτοφώρω, in flagranti delicto, in ipſo facto. Sic conjunctim ſæpe invenitur, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, cujus dativi nominativus τὸ αὐτόφωρον, *ipſum furtum*, eſt indictus, cum occurrat αὐτόφωρος.
Ἐπαυχένιος, ος, ὁ ἡ ον, qui cervici imponitur. Ex ἔπλ, & αὐχὴν, *cervix.*
Ἐπαυχίω, ῶ, glorior ob. Ἐπαυχήσα ἢ τῶν ζώντ λόγοις, Ariſt. Av. 635.
Ἐπαφαίρεσις, εως, ή, detractio iterata. Ab
Ἐπαφαιρέω, ῶ, inſuper demo, ſeu detraho.
Ἐπαφαυλόω, exſicco. Sed hoc verbum præſupponitur tantum, propter ἐπαφαυώθω, ex Ariſtophanis Ranis, ubi tamen alii legunt ἀπαφαυλόθω.
Ἐπαφάσμαι, ᾶμαι, f. ήσομαι, contrecto; (2) demulceo. Ab ἐπαφή.
Ἐπαφαυλόθω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαφαυλόω.
Ἐπαφὴ, ῆς, ή, contactus, contrectatio. Ex ἔπλ, & ἁφάω.
Ἐπαφησις, ή, idem.
Ἐπόφησεν, aor. 1. indic. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπαφίημι, fut. ήσω, immitto. Ἐπαφίεναι τὰ πάλτα, Xen.
Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, Epaphras. Nomen viri, decurtatum ab Ἐπαφρόδιτος.
Ἐπαφρίζω, ſpumam ago, ſpumo.
Ἐπαφρόδιτος, ος, ὁ, Epahroditus. Nomen viri. *Venuſtus.*
Ἐπαφρος, ος, ὁ ἡ ον, ſuper quo ſpuma eſt.
Ἐπαφῶ, a. 2. conj. act. v. ἐπαφίημι.
Ἐπάχθεια, ας, ή, moleſtia, offenſa. Ab
Ἐπαχθὴς, ής, ὁ ἡ ές, gravis, moleſtus. Ex ἔπλ, & ἄχθος, *pondus.*
Ἐπαχθῶς, *Adv.* moleſte. Ab ἐπαχθὴς.
Ἐπαχλύω, tenebris obſcuratus ſum.
Ἐπάχνωσον, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. παχνόω.
Ἐπαχνώθω, a. 1. ind. paſſ. v. πάχνω.
Ἐπεάν, *Conj.* poſteaquam. Ab ἐπεί.
Ἐπέβα, *acceſſit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἐπέβη, ab βαίνω.
Ἐπέβαινον, imperf. ind. act.
Ἐπέβαλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. βάλλω.
Ἐπέβαλον, *injeci*, a. 2. ind. act.
Ἐπέβασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπεβίβασε, a verbo βιβάζω.
Ἐπέβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω.
Ἐπέβησα, a. 1. ind. act.
Ἐπεβίβασα, a. 1. ind. act. v. βιβάζω.
Ἐπέβιον, 3. ſ. a. 2. ind. act. ab βιόω.
Ἐπέβλυσε, a. 1. ind. act. v. βλύω.
Ἐπεβόλησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. βολέω.
Ἐπεβούλευσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. βουλεύω.
Ἐπεγέλα, ῶ, illudo, inſulto. Τοῖς θαῦσσ τοι φιλῦσι πάντες κειμήλιοις ἐπεγέλαν, Soph. Aj. 1008.
Ἐπήγυος, ὁ ἡ ον, per ſponſionem factus.
Ἐπέγειρε, 2. ſing. præſ. imp. act.
Ἐπεγείρω, excito. Δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κειμήλιον ἤδη κακὸν ἐπεγείρειν, Soph. Oed. Col. 525. Σφᾶς δ' αὖθις εἶναι ἐπεγερῶ, Ariſt. Av. 84.
Ἐπείγετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *per Syn.* pro ἐπειγέτο, ab ἔπειγομαι.
Ἐπεγερμὸς, ὁ, &
Ἐπεγέρσις, ή, expergefactio, incitatio.
Ἐπεγερτικὸς, ὴ, όν, incitandi, excitandi vim habens.
Ἐπεγέρτικῶς, ad incitandum aptè.
Ἐπεγκαχάζω, rideo ſuper aliqua re, & quidem in malis alienis.
Ἐπεγκάπτω, unde ἐπέγκαφον, ſuperingere, devora inſuper.
Ἐπεγκεράννυμι, inſuper miſceo.
Ἐπεγκυλάπτω, incido.
Ἐπεγκρεμάω, ſuſpendo in v. c. fumo.
Ἐπεγκυλίω, volvo in re obliqua. *paſſ.* volutor, hæreo in re aliqua.
Ἐπεγνακόσε, dat. pl. perf. part. act. v. ἐπεγνώσκω.
Ἐπεγνώδλω, a. 1. ind. paſſ.
Ἐπέγνωτε, *cognoviſtis*, 2. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπέγρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *per Sync.* pro ἐπεγείρετο, a verbo ἐπεγείρω.
Ἐπεγχαίνω, inhio, irrideo, in a. 2. ἐπεγχανεῖν, ἐπεγχανῶν.
Ἐπεγχείρησις, ή, conatus, aggreſſio.
Ἐπεγχέω, infundo.
Ἐπέγχυμα, ατος, τὸ, quod infunditur, ſeu infuſum eſt. Ab ἐπεγχέω. Hinc
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, infundo.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna. Ab eod.
Ἐπεγχύω, inſuper infundo, iterum infundo.
Ἐπεδείξατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi δείκνυμι.
Ἐπέδοσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδόω.
Ἐπεδίδα, 3. ſ. imperf. ind. act. v. διδιδόωμι.
Ἐπέδραμε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. δραμέχω.
Ἐπέδρης, *moræ*, gen. ſing. *Ion.* pro ἐφέδρας.
Ἐπέδυν, a. 2 ind. act. v. δύνω.
Ἐπέδωκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. διδόωμι.

Ἐπέεσσι,

Digitized by Google

'Επέεσσι, dat. pl. *Ion. & Poët.* pro ἔπεσι, ab ἔπος.
'Επέζησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐπιζάω.
'Επεζήτει, 3. s. imperf. ind. act. v. ἐπιζητέω.
'Επέθετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
'Επέθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act.
'Επεθύμησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐπιθυμέω.
'ΕΠΕΙ, postquam; (2) quoniam, quandoquidem; (3) alioqui.
'Επείγομαι, 2. s. indic. pass. *Ion.* pro ἐπείγῃ.
'Επείγετο, 3. s. imperfect. ind. pass. *Ion.* pro ἐπείγετο.
'Επειγομένοισι, pass. *Ion.* pro ἐπειγομένοις, ab
'ΕΠΕΙΓΩ, f. ξω, urgeo, impello; (2) instо. 'Επείγομαι festino, propero, maturo; (3) insto. 'Επείγει γάρ με τὸν θεῖον πατρὸς, Soph. Oed. 1335. Τὸν οἶκον ἔπειγον ἐγὼ, Id. Phil. 499. Ἐγὼ ἢ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη ἐπείγομαι, Arist. Conc. 1143.
'Επειδάν, postquam, quoniam. Ab ἐπεί.
'Επειδή, idem quod ἐπεί.
'Επειδήπερ, *Conj.* quandoquidem.
'Επείδοι, 3. sing. præs. opt. act. v. 'Επείδον, inspexi, ab inusitato ἐπείδω.
'Επειδή, *Poët.* quum; (2) quoniam. Ab ἐπεί.
'Επείθετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. πείθομαι.
'Επειάζω, fut. άσω, conjicio, conjecto; (2) conjectura adsequor.
'Επεικε, s. ἐπείκει, quando, postquam, *poeticum* pro ἐπειδή.
'Επείκλας, ου, ὁ, instigator. Ab ἐπείγω.
'Επειλημμένη, perf. part. pass. f. g. *Att.* pro ἐπιλελαμμένη, ab ἐπιλαμβάνω.
'Επειμι, succedo; (2) invado. 'Επειμί μοι γαῖαν, Luc.
'Επειμι, immineo, sum super & post, unde 'επιστόμιοι, *Poet.* posteri.
'Επείνα, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐφεῖναι, ab εἶμι.
'Επείνασα, a. 1. ind. act. verbi πεινάω.
'Επείνυθι, præs. inf. pass. v. πίνυμαι.
'Επειξις, εως, ἡ, festinatio. Ab ἐπείγω.
'Επειπερ, *Conj.* quoniam, quandoquidem.
'Επειρα, *transfixi*, a. 1. ind. act. verbi περάω.
'Επειράθλων, 2. 1. ind. pass. verbi πειράω.
'Επειράσσα, *tentasti*, 2. sing. a. 1. ind. med.
'Επειρᾶτο, 3. s. imperf. med. *contr.* pro 'επειράετο.
'Επείρατι, præs. inf. med. v. πείρομαι.
'Επειρε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro 'επειρα, & hoc *contr.* pro 'επείρας, a περάω.
'Επειρύσθι, inf. med. *Poet.* pro ἐπερύσθαι, ab 'Επειρύω, attraho.
'Επειρώατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro 'Επειρῶντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. ind. pass. pro 'επειράζοντο, a πείραω.
'Επειρωτάομαι, ironice loquor super aliqua re, derideo.
'Επειρωτᾶν, *rogare*, præs. inf. act. *Ion. & contr.* pro 'επερωτᾶσθαι, a verbo 'επερωτάω.
'Επειρώτων, imperf. ind. act. *Ion.* pro 'επερώτων, *contr.* ex 'επερώτεον.
'Επειρώτησεν, acc. sing. *Ion.* pro 'επερώτησιν.
'Επεισε, *adii*, a. 1. ind. act. verbi ἔπειμι, *adeo.*
'Επείσαγμα, ατος, τὸ, Sophocl. id quod superinductum est, accessio, incrementum. Ab 'επεισάγω. Sed apud Sophocl. alii legunt ὄπισαγμα, ab ὄπισαπτέω.
'Επεισάγω, super induco, aliunde inveho, adsciscо, adopto.
'Επεισαγωγή, ῆς, ἡ, superinductio, invectio, importatio.
'Επεισαγώγιμος, ος, ὁ ἢ ἡ, invectitius, importatus aliunde.
'Επείσακτος, ος, ὁ ἢ ἡ, advectitius. ascititius. Ab eod.
'Επεισβαίνω, insuper ingredior; (2) ingredior. 'Επεισβαίνων τῷ ἵππῳ ἐπὶ τὴν θάλατταν, Xen.
'Επεισχέω, super infundo, v. c. aquam vino; (2) ingredior; (3) irrumpo.
'Επεισώτης, ου, ὁ, vector, miles classiarius.
'Επεισδέχομαι, fut. δεξομαι, insuper admitto & recipio intro.
'Επείσημι, super ingredior, invado.
'Επεισίρχομαι, idem.
'Επεισηγέομαι, ἠσάμην, insuper induco; (2) in usum, consuetudinem induco, invenio; (3) celebro.
'Επείσθεσις, εως, ἡ, initium. Vox. Schol. v. 'Εισθεσις.
'Επείσθλω, a. 1. ind. pass. verbi πείθομαι.
'Επεισι, *adit*, 3. sing. præs. ind. act. verbi ἔπειμι.
'ΕΠΕΙΣΙΟΝ, ου, τὸ, aqualiculus, ima pars ventris.
'Επεισκαλέω, ῶ, intro voco.
'Επεισκρίνομαι, ingredior, insinuo me.
'Επεισκυκλέω, ῶ, advolvo; (2) infero, inculco, & ferè in malam partem, ineptè infero.
'Επεισκύπτω, incumbo alicui rei.
'Επεισκομπάζω, comissatum ad aliquem venio; (2) irrepo aliunde, insinuo me.
'Επεισόδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia, sive digressio in carmine epico, ad narrationem non necessaria, sed tamen apte cum fabula conjuncta suavitatis, & ornatus causa; (2) omne acroama, adventitium & jucundum. Ab ἐπείσοδος.
'Επεισόδιος, ος, ὁ ἢ ὁν, superinductus, adventitius. Ab eod.
'Επεισοδιόω, ῶ, tanquam episodion interjicio & interfero. Ab ἐπεισόδιον.
'Επεισοδιώδης, ους, ὁ ἢ ὁν, qui abundat crebris ἐπεισοδίοις, quod est in vitio.
'Επείσοδος, ου, ἡ ἢ ὁν, ingressio, adgressio.
'Επεισπαίω, insilio, irrumpo, ἐπεισπέπαικεν, irruit, irrupit, Aristoph. Plut. 804.
'Επεισπέμπω, immitto alicui.
'Επεισπηδάω, ῶ, f. ήσω, super insilio.
'Επεισπίπλω, super incido.
'Επεισπλέω, navigo in v. c. portum.
'Επεισπνέω, insuper spiro.
'Επεισρέω, super influo.
'Επεισφέρω, infero, intromitto. Χρεία ἢ ποία τοιὰ ἐπεισφέρεις λόγων; Arist. Θεσμ. 1174.
'Επεισφρέω, & ἐπεισφρῶμαι, insuper intro fero; (2) superintro. Hinc ἐπεισέφρησα, a. 1. ἐπεισφρήσας, & ἐπεισφρησάμενος.
'Επειτα, *Adv.* deinde, postea, tum. Hinc ἐς ἔπειτα, in posterum; οἱ ἔπειτα, posteri, τὸ ἔπειτα, posteritas; (2) nonnunquam abundat; (3) interrogantis est cum indignatione; (4) *argumentanti servit*, enimvero, atqui. Ex ἐπί, & εἶτα.
'Επειτε, postquam. Ex ἐπεί, & τε.
'Επείτοι, idem ex ἐπεί, & τοι.
'Επείχθλω, a. 1. ind. pass. v. πείγομαι.
'Επείχον, imperf. ind. act. verbi ἐπέχω.
'Επεκαθισα, a. 1. ind. act. v. ἐπικαθίζω.
'Επεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. *contr.* pro ἐπεκαλέετο, ab ἐπεκαλέω.
'Επεκαλυφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ἐπικαλύπτω,
'Επεκβαίνω, egredior, *impr.* in terram e navi.
'Επεκβοάω, infamo, *pass.* infamor, rumoribus differor.
'Επεκβοηθίω, ῶ, fut. ήσω, ad auxiliandum procurro, auxilium fero.
'Επεκδιδάσκω, f. δᾰξω, amplius doceo & demonstro.
'Επεκδίδομαι, insuper elargior, ἐπεκδοῦναι, a. 2.
'Επεκδιηγέομαι, ἠσάμην, f. ήσομαι, insuper commemoro vel enarro, insuper explico.
'Επεκδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.
'Επεκδραμεῖν, excurrere adversum. Hinc
'Επεκδρομή, ῆς, ἡ, excursio, eruptio in aliquem.
'Επέκειντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέκειντο, *jacebat super*, 3. sing. imperf. med.
'Επεκικλείετο, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi ἐπικαλέω.
'Επέκεινα, *Adv.* illic; (2) ultra; (3) ante.
'Επεκθέω, adversus aliquem excurro, erumpo.
'Επεκκυκλέω, levo.
'Επεκλέγομαι, percenseo, perlego.
'Επεκκλίνω, declino, devito.
'Επεκλώσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπικλώθω.
'Επεκπίνω, insuper ebibo; (2) ebibo in re aliqua, v. c. dum lequor, inter scribendum.
'Επέκπλοος, *contr.* ἐπέκπλους, ου, ὁ, enavigatio adversus aliquem. Ex ἐπί, & ἔκπλους.
'Επεκράτει, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπικρατέω.
'Επεκτείμασσε, a. 1. ind. act. v. ἐπικτεμέω.
'Επεκτείνω, ἐπέκτεινα, ἐπεκτάθην, extensio, dilatatio. Ab
'Επεκτείνω, idem quod ἐκτείνω, extendo.
'Επεκτετάμενος, intente, vehementer.
'Επεκτίλωσα, 2. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐπικτίλωμαι.
'Επεκχέω, prorumpo adversum; (2) excursionibus & latrocinius infesto.
'Επεκλυπέω, ῶ, f. ήσω, persono. Πᾶς δ' ἐπεκλύπησ' Ὀλυμπος, Arist, Av. 786.
'Επεκφέρω, profero, proveho.
'Επεκφεύγω, effugio, perfugio.
'Επεκφορά, ᾶς, elatio, i. e. pronunciatio.
'Επεκχέω, insuper effundo.
'Επελάσσετο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπελαύνω.
'Επελάφθητο, 3. sing. a. 2. ind. med. verbi ἐπιλανθάνομαι.
'Επέλασις, εως, ἡ, invasio, impetus. Ab
'Επελαύνω, infesto incursu in aliquem feror, invado; (2) adæquito; (3) admoveo, Χρὴ τάχιστα ἀλλήλοις ἐπελαύνειν, Xen.
'Επελαφρίζω, fut. ίσω, sursum tollo, elevo, attollo.
'Επελαφρύνω, levo.
'Επέλεγχος, ου, ὁ, sequens elenchus, elenchus elencho superadditus.
'Επέλευσις, εως, ἡ, invasio, impetus; (2) adventus. Ab ἐπέρχομαι, *advenio.*
'Επελευσιμος, ος, ον, superveniens, adventitius; (2) subito superveniens. Ab eod.
'Επελήλατο, 3. sing. pluſq. perf. pass. *Att.* pro ἐπήλατο, ab ἐπελαύνω.
'Επελθεῖν, a. 2. inf. act. v. ἐπέρχομαι.
'Επελθών, *qui supervenit*, aor. 2. part. act.
'Επέλκω, *Ion.* pro ἐφέλκω, retraho, attraho.
'Επελπίζω, cum acc. in spem adduco; (2) *cum aat*, spem pono in aliquo; item bene de aliquo spero; (3) spero.
'Επέλπομαι, spero.
'Επέλυον, a. 2. ind. act. v. ἐπέλυν.
'Επεμαίετο, 3. sing. imperf. indic. med. verbi ἐπιμαίομαι.
'Επεμάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi ἐπιμάσσω.
'Επεμβαδόν, *Adv.* adscendendo. Ab
'Επεμβαίνω, ingredior; (2) insulto. Ἄγαν ἰσχυρὸν ἡμῖν ἐπεμβαίνειν, Plut.
'Επέμβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* pro ἐπενίσαλε, ab ἐπεμβάλλω.
'Επεμβεβλιμένος, *superinjici*, præs. inf. pass.
'Επεμβάλλω, intercalo, interfero; (2) super adjicio, auctarium addo; (3) urgeo, impello; (4) in alium irrumpo. Πολλὰ ἡμεῖς πρὸ μίτραν ἕνεκα τῆς Φρατίας ἐπεμβάλλομεν, Luc.
'Επέμβασις, εως, ἡ, incursus. Ab ἐπεμβαίνω.
'Επεμβάτης, ου, ὁ, vector equi, currus, navis; miles classiarius.
'Επεμβεβαώς, perf. part. act. *per Crasin*, pro ἐπεμβεβηκώς, ab ἐπεμβαίνω.
'Επεμβοάω, ῶ, inclamo, clamorem tollo.
'Επεμβολή, ῆς, ἡ, insititia. Ab ἐπεμβάλλω.
'Επεμβολή, ῆς, ἡ, Figura grammatica parenthesi similis, interjectio.
'Επέμεινα, a. 1. ind. act. v. ἐπιμένω.
'Επεμελήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι.
'Επέμενε, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιμένω.
'Επεμέμφετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιμέμφομαι,
'Επεμμνάσθην, a. 1. ind. med. v. ἐπιμιμνήσκομαι.
'Επέμμενος, ου, fem. vid. ἔμμενος.
'Επεμπε, 3. sing. imperf. ind. act. v. πέμπω.
'Επεμπηδάω, insuper insulto calcibus; (2) insilio; (3) super aliquem ingredior.
'Επεμπίπλω, super incido; (2) invado, irruo. Τί δῆτα σοῦμαι τὴν ἐπεμπίπλῃ βασιν; Soph. Aj. 42.
'Επέμυξα, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύζω.
'Επεμφύσα, tingo in, immisceo.

Digitized by Google

Ἐπεμψα, a. 1. ind. act. verbi πέμπω.
Ἐπενήχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐπενήχετο, ab ἐπινήχομαι.
Ἐπενδιδωμι, do amplius, addo.
Ἐπένδυμα, ατος, τό, superior vestis, ut toga, pallium.
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, amiculum, indusium.
Ἐπενδύω, f. ύσω, super induo.
Ἐπενεγκεῖν, a. 2. inf. act, v. ἐπιφέρω.
Ἐπένηξις, εως, ἡ, illatio. Scribitur etiam sine γ, ἐπίνιξις. Ab ἐπιφέρω, *infero*.
Ἐπενικήαντες, nom. pl. a. 1. part. act. *Poet.* pro ἐπενίκησαντες, ab ἐπιφέρω.
Ἐπένειμα, a. 1. ind. act. v. ἐπινέμω.
Ἐπενέμετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπινέμω.
Ἐπενίλλων, 1. sing. imperf. ind. act. v. ἐπινίλλω.
Ἐπενιλλώθη, perf. ind. med. *Att.* & *per Epenth.* ω pro λλωθη, ab ἐπαγθίω.
Ἐπενήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπινήχω, *supernato*.
Ἐπήν, *lugebat*, 3. sing. imperf. indic. act. pro ἐπήνθει, a πήνθεω.
Ἐπένθετις, εως, ἡ, insertio literæ vel syllabæ; Figura Gramm. Ab ἐπιντίθημι.
Ἐπεντορίω, infilio. Unde a. 2. ἐπέντορε, irruit, ἐπεντύσαν, ἐπεντορύσα.
Ἐπεντροώσκω, infilio, irruo.
Ἐπενθύμιμαι, ἠμαι, enthymema enthymemati superaddo.
Ἐπενθύμημα, ατος, τό, enthymema enthymemati additum. Ab ἐπενθυμέομαι.
Ἐπενθύμησις, εως, ἡ, enthymematis ad enthymema adjunctio. Ab eod.
Ἐπεντών, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἐπελθών, a verbo ἐπέρχομαι.
Ἐπεντανύω, f. ύσω, insuper intendo.
Ἐπεντείνομαι, contendo me, vires.
Ἐπεντίλλω, mando, jubeo.
Ἐπεντίθημι, infero in medium.
Ἐπεντρίζω, infligo, sc. plagam, vulnus.
Ἐπενθρύπτω, luxurioſe aliqua re utor.
Ἐπενθρώγω, una comedo, inf. a. 1. ἐπενθραγεῖν.
Ἐπένθρωμα, τό, &
Ἐπένθρωσις, ἡ, voces Epicureæ de voluptatibus quæſitis & ſuperfluis. Ab ἐπενθρώγω. *Caſaub.* Al. ab ἐπενθρύπτω, *leviter vulnero*, ſtringo, ſ. pungo cutem. *Ern.*
Ἐπενθύνω, apparo, inſtruo. Ἀδάμας δὲ διὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπενθύνοντ' ἐμὴν ἴσφηλεν, Soph. 451.
Ἐπενθύω, idem.
Ἐπεξάγω, educo exercitum. Hinc
Ἐπεξάγωγή, ῆς, ἡ, eductio aciei in hoſtem.
Ἐπεξαμαρτάνω, pecco inſuper, porro.
Ἐπεξανθίζομαι, efflorescо, ἐπεξανθισμένος, nitidus, pinguis.
Ἐπεξαπαταω, fallo, decipio.
Ἐπέξειμι, egredior, exſcendo; (2) erumpo; (3) reum perago, accuſo, item impugno, *verbis* male accipio, ſ. tracto; (4) ulciſcor, punio; (5) perſequor oratione, ſcriptis; (6) operam navo; (7) exſequor.
Ἐπεξελαύνω, f. λάσω, in aliquem provehor equo; (2) immitto; (3) erumpere jubeo. Οἱ Ὀλυνθίοις ἐπεξελαύνουσι τὰς ἵππους, Xen.
Ἐπεξέλιγχος, ὁ, confutationis (ἐλεγχω) copioſior elaboratio.
Ἐπεξέλευσις, εως, ἡ, vindicta, ultio; (2) pœna; (3) exſecutio. Ab ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξελεύσομαι, 1. pl. fut. 1. ind. med. v. ἐπεξέρχομαι.
Ἐπεξελευστικός, ἡ, όν, ultor, ultrix.
Ἐπεξελθεῖν, aor. 2. infin. act.
Ἐπεξεργάζομαι, f. άσομαι, elaboro; (2) effectum opus polio; (3) abſolvo; (4) occido.
Ἐπεξεργαστής, οῦ, ὁ, exſecutor.
Ἐπεξεργαστικός, ἡ, όν, ad operis expolitionem faciens. Ab eod.
Ἐπεξεργαστικῶς, *Adv.* cum quadam operis expoſitione.
Ἐπεξέρπω, permeo, pervado, velut calor corpus.
Ἐπεξέρχομαι, f. ελεύσομαι, incurſo, invado, inſulto; (2) percurro, oratione perſequor; (3) ulciſcor, punio; (4) in jus rapio, accuſo, actionem intentatam perſequor; (5) perficio, abſolvo; (6) exſcendo aliquo.
Ἐπεξέτασις, ἡ, repetita, altera luſtratio, recenſio exercitus.
Ἐπεξεύρίσκω, f. ρήσω, ultra adinvenio.
Ἐπεξέδρομεῖν, 1. pl. a. 2. ind. act.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, narrationi juncta narratio; (2) enarratio; (3) Figura, quæ idem variis verbis explicat ornandi vel dilucidius explicandi gratia.
Ἐπεξῆς, *deinceps*, *Ion.* pro ἐφεξῆς.
Ἐπέξιθι, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi ἐπέξειμι.
Ἐπεξόδια, τα, ſacra facta ob felicem expeditionis bellicæ ſuſcipendæ eventum.
Ἔπεξοδος, ου, ἡ, eruptio, exitus adverſus aliquem. Ex ἐπὶ, & ἔξοδος, *exitus*.
Ἐπείοικε, 3. ſing. perf. ind. med. v. ἔοικω.
Ἐπεπείθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi ἐπιπείθω.
Ἐπέπεον, *inſequi*, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἐφέπειν, a verbo ἐφέπω.
Ἐπεπειράτο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπείρωτο. A πειράω.
Ἐπέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω.
Ἐπέπηγξ, *fixerat*, 3. ſing. pluſq. ind. med. v. ἐπιπήγνυμι, *figo*.
Ἐπέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἐπεπίθομεν, quod *Ion.* pro ἐπιθόμην, a πείθω.
Ἐπέπλεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐπιπλέω.
Ἐπέπλησαν, aor. 2. ind. act. *Att.* pro ἔπλησαν.
Ἐπέπληξα, a. 1. ind. act. v. ἐπιπλήσσω.
Ἐπέπλων, a. 2. ind. act. v. ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω.
Ἐπεποίθειν, 1. ſing. pluſq. ind. med. verbi ἐπιπείθω.
Ἐπεπόρθην, 1. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπεπόρθειν, ab ἐπιπέρθω.
Ἐπεπράγεσαν, 3. plur. pluſq. ind. med. v. ἐπιπράσκω.
Ἐπέπλαρον, a. 2. ind. act. v. ἐπιπλαίρω.
Ἐπεπλάκειν, 1. ſing. pluſq. ind. act. verbi ἐπιπίπλω.
Ἐπέπυσο, 3. plur. pluſq. ind. med. verbi πυνθάνομαι.
Ἐπεραιώθην, aor. 1. ind. paſſ. v. περαιόω.
Ἐπεργάζομαι, colo, aro, ſubigo. Hinc
Ἐπεργασία, ας, ἡ, jus arandi inter ſe; (2) aratio, quæ fit ultra terminos; (3) aratio, cultura.
Ἐπερεθίζω, irrito.
Ἐπερεθισμός, οῦ, ὁ, irritatio, proritatio.
Ἐπερείδω, infigo, valde firmo & impingo, imprimo; ἐπερείδομαι, innitor, incumbo. Hinc
Ἐπέρεισις, *adegit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act.
Ἐπέρεισις, εως, ἡ, illiſus; (2) intentio cogitationis in rem aliquam, repugnantia.
Ἐπερέυγω, evomo in aliquem.
Ἐπερήρεισμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπερείδω.
Ἐπέρησα, aor. 1. ind. act. v. περάω.
Ἐπέρομαι, f. ρήσομαι, ſciſcitor. Πρὶν λίγειν ὑμᾶς τοδὶ, ἐπερήσομαι τι μικρὸν, Ariſt. Lyſ. 98.
Ἐπερράγλω, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιρρήγνυμι.
Ἐπερρίφλω, aor. 2. ind. paſſ. v. ἐπιρρίπτω.
Ἐπέρρωσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιρρώννυμι.
Ἐπερρώσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Ἐπερυθριάω, erubeſco ob rem aliquam.
Ἐπερύω, fut. ρύσω, attraho.
Ἐπέρχομαι, fut. ελεύσομαι, accedo, advenio, etiam de adventu inopinato tranſeo; (2) in animum venio; (3) invado, impetum facio; (4) ulciſcor; (5) ediſſero, explico; (6) in concionem dicendi cauſa prodeo. Εἰσὶ ἐπέλθοις ἅπαντά μοι Σαφῶς, percurras, ſ. narres Ariſt. Eq. 615.
Ἐπερωτάω, ῶ, interrogo; (2) conſulo.
Ἐπερώτημα, ατος, τό, interrogatio; (2) ſponſio, ſtipulatio.
Ἐπερώτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπερωτήσας, a. 1. part. act. v. ἐπερωτάω.

Ἐπερωτῶντα, acc. ſing. part. præſ. act. *contr.* pro ἐπερωτάοντα, ab ἐπερωτάω.
Ἐπέσαξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπισάττω.
Ἐπεσβαίνω, f. βήσομαι, ingredior; (2) conſcendo, ſc. navem. Ἐπεσβαίνειν ἐς τὰς θάλασσαν, Thuc.
Ἐπεσκολίω, convicior, maledico. Ex
Ἐπεσκολία, ας, ἡ, convicium. Ab
Ἐπεσκόλοψ, ωπος, ὁ, ἡ, ὠ, maledicus, conviciator. Ex ἐπὶ, ὀς, & βάλλω, *jacio*.
Ἔπεσον, vel ἐπέσετ. *cecidit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, pro πίπτω.
Ἐπεσσύθη, per colum adſpergo, ap. *Ioſ.*
Ἐπεσθίω, poſt alium edo, inſuper edo. Ἐπεσθίειν μικρῷ ζίτῳ σολύ ὄψα, Xen.
Ἐπέσθαι, *Poët.* pro ἐπισθίω.
Ἐπείδω, 3. ſing. præſ. imperat. med. verbi ἔπομαι.
Ἔπεσσιν, dat. plur. ab ἔπος, *verbum*.
Ἐπέσκαζον, imperf. ind. act. v. ἐπισκάζω.
Ἐπέσκεπτον, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπισκέπτω.
Ἐξεσκέψασθε, 2. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπισκέπτομαι.
Ἐπεσκίασα, a. 1. ind. act, v. ἐπισκιάζω.
Ἐπεσκίρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιρτάω.
Ἐπεσκότησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω.
Ἔπεσον, *cecidi*, a. 2. ind. act. verbi πίπτω.
Ἐπέσπεσθε, præſ. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἕψεσθε, ab ἕψομαι.
Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. verbi ἐπισπάω.
Ἐπέσσυται, *erit*, 3. ſing. fut. 1. ind. act. *Poet.* pro ἐπέσεται, a verbo ἔπειμι, *ſum*.
Ἐπεσσεύοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐπεσεύοντο, ab ἐπισεύομαι.
Ἐπεσσυμένως, incitate, cum impetu, *Aret.*
Ἐπέσσυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Metathes.* pro ἐπέσεισται, ab ἐπισείω.
Ἐπεσσύθην, a. 2. ind paſſ. v. ἐφίημι.
Ἐπέσταλμαι, perf. ind. paſſ. v. ἐπιστέλλω.
Ἐπέστειλα, *miſi*, a. 1. ind. act.
Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστεναχίζω.
Ἐπέστενε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπιστένω.
Ἐπεστέψαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi ἐπιστέφω.
Ἐπεσσὰς, perf. part. act. *Ion.* pro ἐφεσακὼς, ab ἐφίημι.
Ἐπέστη, *ſuperveni*, a. 2. indicat. act.
Ἐπεστήριξε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. paſſ. v. ἐπιστηρίζω.
Ἐπεστήριξα, *confirmavi*, aor. 1. ind. act.
Ἐπέστησαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἐφίστημι.
Ἔπεστι, *Imperf.* imminet; (2) licet. Ab εἰμὶ, *immineo*.
Ἐπέστιος, *adeſt*, ὁ, *Ion.* pro ἐφέστιος, rectius autem ἐπίστιος, domeſticus, familiaris, epitheton Jovis. Ex ἐπὶ, & ἑστία.
Ἐπεστονάχιζε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἐπιστοναχίζω.
Ἐπεστραμμένα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. verbi ἐπιστρέφω.
Ἐπεστράφλω, *converſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.
Ἐπεστυφίλιζον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἐπιστυφιλίζω.
Ἐπιχάριος, ου, in foco ſitus, ſ. ardens, &c. δαλὸς ἐπιχ. titio.
Ἐπίχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἐπίχω.
Ἐπίχετο, *inhibuit*, 3. ſing. a. 2. ind. med.
Ἐπίταν, acc. *Poet.* & *Dor.* pro ἐπίτλω, ab ἐπίτης.
Ἐπετάσθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πετάννυμι, ſeu πετάζω, *pando*.
Ἐπέτειλα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτέλλω.
Ἐπετειόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, quotannis fructificans. Ex ἐπέτειος, & καρπὸς, *fructus*.
Ἐπετειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſingulis annis caulem mutans. Ex ἐπέτειος, & καυλὸς.
Ἐπέτειος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, anniverſarius. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.
Ἐπετειοφορία, ας, ἡ, *Ion.* ίης, quotannis fero, ſ. fructifico. Ab
Ἐπετειοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ſingulis annis fructum ferens. Ex ἐπέτειος, & φέρω, *fero*.

Ἐπετειό-

Digitized by Google

Ἐπετιδέων, ων, ὁ ᾱ ὸν, singulis annis folia mutans. Ex ἐπέτειος, & φύλλον.
Ἐπέτειλε, 3. sing. imper. ind. act. v. ἐπιτέλλω.
Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιτέρπομαι.
Ἐπετηδέλσι, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐπιτηδέω.
Ἐπέτης, ου, ὁ, pedisequus, famulus. Ab ἕπομαι, *sequor*.
Ἐπετήσιος, ὁ ᾱ ὸν, vel ἐπετήσιος, ία, ιον, per totum annum durans; (2) annuus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.
Ἐπετίθεν, 1. sing. imperf. ind. act. pro ἐπετίθουν qu. ab ἐπετιθέω, pro ἐπετιθημι, *impono*.
Ἐπετικὸς, ὴ, ὸν, qui sequitur; (2) qui paret, seu obsequitur. Ab ἕπομαι.
Ἐπετίμᾱ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπετίμαε, ab ἐπετιμάω.
Ἐπετίμων, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐπετίμων, imperf. ind. act. pro ἐπετιμᾶτον.
Ἐπέτις, ιδος, ὴ, pedisequa, famula. Ab ἕπομαι.
Ἐπέτοσα, a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπέτεσα, ab πετάω.
Ἐπετράπλιν, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπετράπετο, 3. plur. aor. 2. ind. pass. verbi ἐπιτρέπω.
Ἐπέτρεψα, a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέπω.
Ἐπέτυχον, a. 2. ind. act. v. ἐπιτυγχάνω.
Ἐπεὐαδον, a. 2. ind. act. *Æol.* & *Ion.* pro ἐφᾶδον, ab ἐφάδω.
Ἐπευάζω, lætis vocibus celebro, acclamo.
Ἐπευθὺ, *Adv.* recta.
Ἐπευθὺς, *Adv.* statim.
Ἐπεὐθυμεῖθε, 1. plur. imperf. ind. med. verbi εὐθυμέω.
Ἐπεὐθυμίσ, ᾶς, f. ίσω, bono seu æquo animo sum in, vel ob.
Ἐπευθύνω, dirigo; (2) rego.
Ἐπευκτὸς, ὴ, ὸν, expetendus votis, exoptandus. Ab ἐπεύχομαι.
Ἐπεὐλαβέομαι, οῦμαι, metuo.
Ἐπεὐξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπεύχομαι.
Ἐπεὔξαι, 2. sing. f. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύξῃ.
Ἐπευφημίσ, ῶ, f. ήσω, fausta acclamatione utor. Ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ' ἱερᾶ, Il. 1, 22.
Ἐπεὐφήμησα, *laudavi*, a. 1. ind. act.
Ἐπεὐφημίζω, bene precor; (2) honoris causa nomen tribuo, v. c. Sulla ἐπευφημίζετο felix, i. e. appellatus est honorifico nomine. *Ern.*
Ἐπεύχεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἐπεύχου, ab ἐπεύχομαι.
Ἐπεύχὴ, ῆς, ἡ, precatio, preces, votum.
Ἐπεύχομαι, f. ξομαι, precor, facio vota; (2) glorior, jacto me. Τοσαῦτ' ἀλιξε, σας δ' ἐπευξατο στρατὸς, Eur. Hec. 542. Ἐπεύξατο τοῖς θεοῖς, Plut.
Ἐπεὐωνίζω, fut. ίσω, vilis pretii facio; (2) vili pretio vendo. Ἐπεὐωνίσαι τῷ ἀγορᾳ, Plut. Ex ἐπὶ, εὖ, & ὠνέομαι.
Ἐπευωχέομαι, convivor.
Ἐπεφρὰν, 3. sing. a. 2. ind. pass.
Ἐπέφαντο, 3. plur. pluſq. ind. pass. pro ἐπεφασμένοι ἦσαν, a φαίνομαι.
Ἐπέφερεν, imperf. ind. act. v. ἐπιφέρω.
Ἐπέφνον, 3. sing. imperf. ind. act. v. φένω.
Ἐπέφραδον, aor. 2. ind. act. v. ἐπιφράζω.
Ἐπεφράσατο, 2. sing. a. 1. ind. med.
Ἐπεφράσατο, *Poët.* pro ἐπεφράσατο.
Ἐπεφράσω, 2. sing. a. 1. med.
Ἐπέφυκόν, 3. pl. imperf. ind. act. v. φυφύκω.
Ἐπεχαίνῃ, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπιφώνει, ab ἐπιφωνέω.
Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ἐπιχέω.
Ἐπεχείρησαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω.
Ἐπεχεῖτο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἐπιχέω.
Ἐπέχθλω, a. 1. ind. pass. verbi πέκω.
Ἐπέχρεων, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἐπιχράω.
Ἐπέχρισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ἐπιχρίω.
Ἐπέχω, 1. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, inhibeo; (2) subsisto; (3) differo; (4) adhibeo, applico; (5) attendo; (6) do, præbeo; (7) obtineo, occupo; (8) re aliqua nitor, fretus sum; (9) in animo habeo; (10) nanciscor, incido in; (11) exagito, facesso negotium; (12) irruo, invado. Ἐπίσχειν οὐκέτι τιν', hæsitare; κατὰ τῦ αἰκισμοῦ, abstinere; τινὰ λίγοντα, impedire; τινὶ γνώμην τινί, applicare; ἐπίσχεθαι τινας ἡμέρας, intermittere. Οὐ σολὺν χρόνον μ' ἐπίσχον μὴ μ' ναυσελεῖν ταχύ, permiserunt, Soph. Phil. 348.
Ἐπεψα, a. 1. ind. act. verbi πέπτω.
Ἔπη, *carmina*, nom. pl. *contr.* pro ἔπεα.
Ἐπῆ, *insit*, 3. sing. præs. conj. v. ἔπειμι.
Ἐπηβολος, ὁ ᾱ ὸν, & ἐπίβολος, *proprie* qui scopum ferit; (2) qui adeptus est, petita, optata. Ab ἐπιβάλλω.
Ἐπήγαγε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ἐπῆγε, ab ἐπάγω.
Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. indic. pass. *Att.* pro ἐπήγοντο.
Ἐπηγειλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἐπαγγέλλω.
Ἐπήγειρα, aor. 1. ind. act. v. ἐπεγείρω.
Ἐπηγκενίδες, ων, αἱ, tabulæ navium a puppi ad proram extensæ, quasi ἐπεγκενίδες. Ab ἐπεγκεῖν, *inferre*.
Ἐπηγορίσ, accuſo, incuſo; (2) queror, conqueror. Hinc
Ἐπηγορία, ας, ἡ, accuſatio, incuſatio; (2) querela.
Ἐπῆεν, 3. sing. imperf. ind. *Poët.* pro ἐπῆν, ab ἔπειμι.
Ἐπῆειν, 1. sing. pluſq. indic. med. v. ἔπειμι.
Ἐπηετανὸς, ὴ, ὸν, annuus, toto anno durans; (2) copioſus, abundans, largus. Ex ἐπὶ, & ἔτος, *annus*.
Ἐπηθρηκυῖα, part. perf. act. f. g. v. ἐπαθρέω.
Ἐπῆκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐφῆκαν, ab ἐφίημι.
Ἐπηκολούθησα, a. 1. ind. act. v. ἐπακολουθέω.
Ἐπήκοος, ὁ ᾱ ὸν, audiens, auditor, qui rem aliquam audit vel audivit; (2) unde aliquid audiri poteſt. Ex ἐπὶ, & ἀκούω.
Ἐπήκουσα, a. 1. ind. act. v. ἐπακούω.
Ἐπηκροῶντο, ab ἐπακροάομαι.
Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. φάλλω.
Ἐπήλυθον, aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπῆλυθον, ab ἐπέρχομαι.
Ἔπηλυς, ιδος, ὁ, ἡ, operculum arcæ vel ciſtæ; (2) macula a ſole. Ex ἐπὶ, & ἥλιος.
Ἐπηλυγάζω, & ἐπηλυγάζομαι, obumbro, velut umbraculo tego, *tropice*, tego, obſcuro, in *paſſ.* lateo. Ab ἐπήλυξ.
Ἐπηλυγίζω, fut. ίσω, idem.
Ἐπήλυθε, 3. ſing, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι.
Ἐπήλυξ, γος, ὁ ᾱ ὴ, obſcurus. A λύγη.
Ἔπηλυς, υδος, ὁ, ᾱ ὴ, advena, extraneus. Ab ἐπήλυδω.
Ἐπηλυσίη, ης, ἡ, pro ἐπηλυσία, ας, ἡ, adventus, aditus; (2) incantatio, quæ fit veneficiis. Ab ἔπηλυς.
Ἐπήλυσις, ή, idem.
Ἐπηλύτης, ου, ὁ, advena. Ab eod.
Ἐπήλυτος, ὁ, idem.
Ἐπημάτιος, ον, diurnus, qui interdiu facit quid, fit, &c. Ab ἦμαρ.
Ἐπήμηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐπιμαίνω.
Ἐπημοιβὸς, ὴ, ὸν, permutatorius, mutuus. Ex ἐπὶ, & ἀμείβω, *muto*.
Ἔπηλῦ, 3. ſing. imperf. ind. v. ἔπειμι.
Ἐπηνέμιος, ου, ὁ ᾱ ὴ, ventoſus; vanus, evanidus, in ventum abiturus. Ex ἐπὶ, & ἄνεμος, *ventus*.
Ἐπήνεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. ἐπαινέω.
Ἐπήνεσε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπήνισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐπήνεσαν.
Ἐπήνεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐπηνῦσθαι, perf. ind. med. v. ἐπαινέω.
Ἐπηνύτησα, aor. 1. ind. act. 1. ἐπανύω.
Ἐπηνύσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἐπανύω.
Ἐπήξατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. v. πήγνυμι.
Ἐπῆξε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐπήορος, ου, ὁ ᾱ ὸν, ſublimis, in alto ſitus. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo*.
Ἐπηπείλησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω.
Ἔπῆρα, *ſuſtuli*, a. 1. ind. verbi ἐπαίρω.
Ἐπήρατος, ον, &
Ἐπήρατος, ου, ὁ ᾱ ὴ, amabilis. Ex ἐπὶ, & ἐράω, *amo*.
Ἐπηρεαζόντων, gen. pl. part. præſ. act. v.
ΕΠΗΡΕΑΖΩ, f. άσω, noceo, damno adficio; (2) infeſto; (3) calumnior. Ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὸν ἀγαθὸν ἐν Χριſῷ ἀναστροφὴν, 1 Pet. 3, 16. Hinc
Ἐπηρεασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἐπήρεια.
Ἐπηρεαστὴς, ὴ, ὸν, injurioſus; (2) contumelioſus.
Ἐπήρεια, ας, ἡ, *proprie* injuria, *maxime* in contumeliam inferioris; (2) inſultatio; (3) calumnia ſycophantæ; (4) mulcta; (5) impetus hoſtilis; (6) odium, ſ. cupiditas judicis alicui nocendi, opp. χάρις, *Attice*.
Ἐπηρεμίω, acquieſco in re aliqua.
Ἐπῆρεν, *ſuſtulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἑφελκ. pro ἐπῆρε, a verbo ἐπαίρω.
Ἐπήρτημος, ου, ὁ ᾱ ὸν, ad remigationem accinctus; (2) remis inſtructus. Ab ἐπὶ, & ἐρετμὸς, *remus*.
Ἐπήρτο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἐπείρομαι.
Ἐπηρφίας, *tectos*, acc. pl. ab
Ἐπηρεφὴς, ἐος, ὁ ᾱ ὴ, tectus, coopertus. Ex ἐπὶ, & ἐρέφω, *tego*.
Ἐπήρης, ους, ὁ ᾱ ὴ, paratus & inſtructus, proprie ad remigationem. Ex ἐπὶ, & ἐρέσσω, *navigo*.
Ἐπήρθη, 3. ſing, a. 1. ind. paſſ. v. ἐπαίρω.
Ἐπήριτος, ου, ὁ ᾱ ὴ, de quo contenditur; (2) æmulatione dignus. Ex ἐπὶ, & ἔρις.
Ἐπήρκεῖ, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐπήρκει, ab ἐπαρκέω.
Ἐπήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἐπηρμένος, part. perf. paſſ. v. ἐπαίρω.
Ἐπῆρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐπῆρα.
Ἐπηρτημένος, perf. part. paſſ. v. ἐπαρτάω.
Ἐπήρατα, 3. ſing. imperf. ind. *contr.* pro ἐπηρώτα, ab ἐπηρωτάω.
Ἐπηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἐπηρωτήσειν, f. 1. ind. act.
Ἐπηρώτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπηρώτων.
Ἐπῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. ἔπειμι.
Ἐπησθείην, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.
Ἐπήσθιεν, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ἐπεσθίω.
Ἐπησκέατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ἐπασκέω.
Ἐπητεῖ, 3. ſing. præſ. conj. med. v. ἐπομαι.
Ἐπητεία, ἡ, ſapientia, facundia.
Ἐπητὴς, ής, ὁ ᾱ ὴ, facundus. Ab ἔπω.
Ἐπητριμὸς, ὺ, ὁ ᾱ ὴ, denſus; (2) confertus. Ex ἐπὶ, & ἤρτιον, *ſtamen*.
Ἐπητὺς, ύος, ἡ, facundia. Ab ἐπητὴς.
Ἐπηχέω, ῶ, obſtrepo, inſono.
Ἐπηχθεσμένος, perf. part. paſſ. v. ἐπέχθομαι.
Ἐπήωρ, ος, ὁ ᾱ ὴ, impendens; (2) ſublimis. Ex ἐπὶ, & ἀείρω, *tollo*.
ΕΠΙ, *Præpoſ. cum Genitivo* ſuper; (2) ſub; (3) in; (4) coram; (5) ad; (6) verſus; (7) penes; (8) erga; (9) per; (10) cum; (11) de; (12) a, in ratione officii, ut ὅπλα ἐπὶ ἱππέων, ab epiſtolis; (13) apud; (14) inſervit periphraſi, ut τὰ ἐπὶ μέρους, particularia, ὁ ἐπὶ τῆς ἱππικῆς, equitum magiſter; *cum Dativo* (15) ſuper; (16) ad; (17) penes; (18) in; (19) poſt; (20) præter; (21) ob, propter; (22) adverſus; (23) apud, juxta; (24) cum; (25) notat conditionem, ut Σωκλῆ ἐπὶ τούτοις ἐζήνετο, induciæ his conditionibus fiebant, & cautam, ut ἐφ' ᾧ, propterea quod, & propterea ut, hac conditione ut; (26) tempus, ut ἐπ' ἦματι, uno die, *vel* per unum diem; (27) abundat, ut ἐπὶ χοιρίδιαις λίσσα, rapis vixit; (28) facit periphraſin Adverbii, ut ἐπὶ τῇ ἀληθείᾳ, vere; *cum Accuſativo*; (29) ſuper; (30) ſupra; (31) ad; (32) verſus; (33) contra.

Digitized by Google

(33) contrà, adversùs; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον, scil. χρόνου, tamdiu; (39) *sine Casu*, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat*; (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem, seu depravationem: sæpe tamen redundat.—(42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αυγούστου. *Ern.*

'Επιάλλω, f. αλῶ, immitto; (2) mitto. 'Επιαλλειν οἰκαδε, Thuc.

'Επιάλμενος, præs. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι.

'Επίαλτης, ου, ὁ, insultor, insultator; (2) incubus. Ex ἐπὶ, & ἅλλομαι, *salio*.

'Επιαρδάνω, complaceo, gratus sum.

'Επιασα, *capi*, a. 1. ind. act. verbi ποιέζω.

'Επιάσθην, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.

'Επιαύω, dormio inter vel apud. Ἦσι Κυβάσης ἐδηλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, Odyss. 15, ult.

'Επιαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. 'Επιάχω, acclamo. 'Επίαχον, Il. 5, 860.

'Επ.βα, *nulta*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apoc.* pro ἐπίβηθι, ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. c. scientiam, basis.

'Επ βαθραίνω, ascendo, aggredior.

'Επιβαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβαίλω, a. 2. opt. act. v. ἐπιβαλῶ.

'Επιβαινέμεν, *Ion.* pro ἐπιβαίνειν.

'Επιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. 'Επιβαινειν τ' Λακεδαιμῶνα, Dem. ἐτῶν τεττεράκοντα, Plat. τοῖς χρώμασι, Thuc. Καλχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

'Επιβαχαλῶ, læta voce adclamo.

'Επιβάλης, 2. s. a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.

'Επιβάλλεν, 2. s. pr. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλω, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιβάλλετο.

'Επιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, sc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capesso; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, & sic ferè *in medio*. Οὐδὲ ζύμβολον ἐπίβαλλε 'Ορνίθαρχος ἰδεῖν σοι παρών; Arist. Av. 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γυναιξὶν ἐπιβάλλουσιν ζῆραι ἐπιβάλλουσιν, Arist. Θεσμ. 422.

'Επιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g.

'Επιβαλοῦσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

'Επιβαμβίζω, immergo.

'Επιβάμψω, futur. ψω, idem.

'Επιβαρέω, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

'Επιβάς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

'Επίβασις, εως, ἡ, scansio; (2) invasio; (3) incessus; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

'Επ.βαχεμβρ, præs. infin. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκειν, a verbo *Poet.*

'Επιβάσκω, induco, Hom. Il. 2, 234. ἐπιβασκέμεν, inducere.

'Επιβαστάζω, fero in v. c. manibus.

'Επιβατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adscendo; (5) minitor, insisto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) ineo, congredior, rem veneream habeo, de animalibus. 'Επιβατεύων τούτῳ τῷ ῥήματι, Herodot. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβατήριος, ου, ὁ ἡ ὁν, scansorius, ad scandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάτης, ου, ὁ, epibator, vector. Ab eod.

'Επιβατικός, ὴ, όν, ad epibatas pertinens, 'Επιβατικὴ, classiarii.

'Επιβατός, ὴ, όν, ad quem patet accessus, qui conscendi potest. Ab eod.

'ΕΠΙΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima festi Apaturiorum apud Athenienses; (2) postridiana fruriarum dies; (3) dies secunda nuptiarum.

'Επιβδάλλω, rursus mulgeo.

'Επιβεβαιόω, & ἐπιβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmationem addo, post confirmo, confirmo.

'Επιβεβαώς, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβήμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.

'Επιβήσεται, 2. s. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ.

'Επιβησόμεθα, *conscensurum esse*, fut. 1. inf. act.

'Επιβήσεο, 2. s. pr. imper. med. *Ion.* pro ἐπιβήσου.

'Επιβησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, inscensor, vel adscensor, qui navem vel equum conscendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conscendit. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adscendere. 'Επιβιβάσας ἡ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον πλοῖον, Luc. 10, 34. Ab eod.

'Επιβιβάσας, a. 1. part. act.

'Επιβιβρώσκω, insuper edo, edo una, velut obsonium cum pane.

'Επιβιῶσω, ῶ, & ἐπιβιῶμι, supervivo, ultra vivo, superstes sum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσῃ, ἐπιβιωσις, ἐπιβιωναι.

'Επιβλαβής, έος, ὁ ἡ ὁν, noxius, damnosus. 'Επιβλαβεῖς, κόποι, *Aret.*

'Επιβλαβῶς, damnosè, noxiè. Ab eod.

'Επιβλάπτω, f. ψω, insuper noceo & damnum infero.

'Επιβλαστάνω, super germino, insuper germino; (2) refrutico.

'Επιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

'Επιβλαστησις, εως, ἡ, supergerminatio, secunda germinatio.

'Επιβλαστικός, ὴ, όν, qui supergerminat, vel supergerminandi vim habet.

'Επιβλασφημία, convicior insuper, ultro.

'Επιβλέπω, f. ψω, inspicio. 'Επιβλέπειν εἴς τι, τὰς Συμφορὰς τὰς ἐπ' ἀδελφίας, Isocr.

'Επιβλέψαιεν, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλέψαιμεν.

'Επιβλῆδην, *Adv.* q. d. injectim, superinjectim, injiciendo. Ab ἐπιβάλλω.

'Επίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inserta purpura in fine vestis; (4) ornamentum domus.

'Επιβλής, ῆτος, ὁ, obex, pessulus. Ab eod.

'Επίβλητος, ου, ὁ ἡ ὁν, adjectitius, adventitius. Ab eod.

'Επιβλύζ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ, & βλύζω, *mano, scaturio.*

'Επιβόας, ὁ, valde strepens, clamosus. Ab

'Επιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Κἀπιβοῶται θεμεν δίκταιαν, Eur. Med. 168.

'Επιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, subsidium. Ab

'Επιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum supervenio, insuper auxilior, præter alios subvenio.

'Επιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

'Επιβόησις, ὁ, idem.

'Επιβόητος, ου, ὁ ἡ ὁν, famosus; in utramque partem, sed magis in malam.

'Επίβοιον, τὸ, scil. θῦμα, sacrificium, quod præter, vel post bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & βοῦς, *bos.*

'Επιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

'Επιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impositio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal. (7) impressio notæ in nummo, nota ipsa, insigne, quo quem agnoscimus. Ab ἐπιβάλλω.

'Επιβολος, ου, ὁ ἡ ὁν, compos, qui aliquid adeptus est. Ab eod.

'Επιβόλως, *Adv.* ingeniosè, sapienter; (2) feliciter.

'Επιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adsono; (2) bombos edo; (3) strepitum facio.

'Επιβόσκησις, εως, ἡ, depastio.

'Επιβοσκις, ίδος, ἡ, proboscis. Ab

'Επιβόσκομαι, pascor, depascor.

'Επιβουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.

'Επιβούλευμα, ατος, τὸ, insidiæ; (2) molimen, adgressio, conatus.

'Επιβουλεύσις, εως, ἡ, insidiatio, insidiæ.

'Επιβουλευτὴς, οῦ, ὁ, insidiator. Ab

'Επιβουλεύω, f. εύσω, insidias struo; (2) insidiosè molior; (3) consilium capio, delibero; (4) conjuro. 'Επιβουλεύειν τῷ τυραννίδι, Plat. Θάνατον τινι, Thuc. λαβεῖν, Dem.

'Επιβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium adversus aliquem initum, insidiæ. Ex ἐπὶ, & βολὴ.

'Επιβουλία, ὴ, idem.

'Επίβουλος, ου, ὁ ἡ ὁν, insidiosus.

'Επιβούλως, *Adv.* insidiosè. Ab ἐπίβουλος.

'Επιβραδύνω, cunctor, immoror.

'Επιβραχύ, *Adv.* ad breve tempus.

'Επιβρεγμα, τὸ, irrigatio, irroratio.

'Επιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

'Επιβρίχω, perfundo, irroro.

'Επιβρίθω, f. ίσω, ingravesco, magno cum pondere irruo, impressionem facio; (2) degravo, deprimo.

'Επιβρεμόμενος, ῶμαι, infrendo.

'Επιβρισῃ, 3. s. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

'Επιβρομάω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιβρέμω.

'Επιβροντάω, ῶ, f. ήσω, insuper tono, attono, intono. Hinc

'Επιβρόντητος, ου, ὁ ἡ ὁν, cui tonitrua mentem perculere, attonitus; (2) vecors, vesanus.

'Επιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio. Ab ἐπιβρέχω.

'Επιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

'Επιβρύω, f. ύσω, scateo, plenus sum.

'Επιβύρα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obstructrix. Ab

'Επιβύω, f. ύσω, obturo, obstruo. 'Επιβύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, Aristoph. 'Επιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

'Επιβωμίζω, f. ίσω, aræ sacrificandi causa impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara.*

'Επιβώμιος, ου, ὁ ἡ ὁν, altari impositus; (2) ad altare cantari solitus. Ex iisd.

'Επιβωμιοστατέω, ad aram colloco.

'Επιβώσεται, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιβοήσασθαι, ab ἐπιβοάω.

'Επιβωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιβοησόμεθα.

'Επιβωτρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

'Επιβώτωρ, ορος, ὁ, pastor.

'Επίγαιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui super terram est; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

'Επιγαμβρέω, ῶ, connubiorum junctio. Ab

'Επιγαμβρεύω, generum assumo, filiam alicui nuptum do; (2) & *in pass.* gener fio, uxorem duco.

'Επιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas, quæ ex juncto matrimonio est. Ab eod.

'Επιγαμέω, ῶ, uxorem superinduco, a. 1. ἐπίγημα. Ου γὰρ ἐπιγάμῃ πώποτε φύσις, Eur. Or. 572.

'Επιγαμία, ὴ, adfinitas, jus connubii. Ab

'Επίγαμος, ου, ὁ ἡ ὁν, nubilis.

'Επιγάννυμαι, vel ἐπιγάνυ, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

'Επιγανόω, orno, illustro.

'Επιγάστριον, ου, τὸ, epigastrium, venter exterior. Ex ὄπι, & γαστὴρ, *venter.*

'Επιγάστριος, ου, ventri deditus, ad ventrem spectans.

'Επιγαυριάω, ῶ, insulto calamitoso.

'Επιγαυρόομαι, ώμαι, exsulto, lætor; (2) efferor animo & ferocior reddor.

'Επίγαυρος, ὁ ἡ ὁν, jactabundus; (2) fortis.

'Επιγεγώνας, perf. part. med. v. ὀπιγόνομαι.

'Επιγειοκαυλος, ου, ὁ ἡ ὁν, cujus caulis humilis est, qui non erectum, sed humi stratum caulem habet. Ex ὄπιγειος, & καυλὸς.

'Επιγειον, ου, τὸ, apsis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

'Επίγειος, ου, ὁ ἡ ὁν, terrestris; (2) humi repens. Ex ὄπι, & γῆ, *terra.*

'Επιγειόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὁν, a radice tantum foliatus; (2) sparsa humi folia habens.

'Επιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, insulto. 'Επιγελάσας ἀριθμὸς ταῖς χοιρίαις, Arist. Θεσμ. 988.

'Επιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo,

'Επιγε-

Digitized by Google

'Επιγένημα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

'Επιγενὴς, ής, ὁ ἡ ἐς, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus.

'Επιγενιάω, adgenero, insuper genero.

'Επιγένημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.

'Επιγενηματικὸς, ὴ, ὸν, adnatus, adjunctus velut naturæ.

'Επιγεγόμην, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

'Επιγηράω, insuper honore adficio.

'Επιγεύομαι, f. εὔσομαι, gusto, degusto.

'Επιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.

'Επιγήτιος, ιδος, ὁ, herba quædam humilis. Ab ἐπὶ γῆς.

'Επιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγιγνόμενοι, posteri, Isocr.

'Επιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσκω, agnosco, cognosco, rescio, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo.

'Επιγλιχαίνω, viscosius reddo.

'Επιγλίσχομαι, cupio, appeto.

'Επιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.

'Επίγλυκυς, υ, ὁ ἡ ὑ, dulcis; (2) subdulcis.

'Επιγλύφω, f. ψω, insculpo, cælo.

'Επιγλωσσάομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.

'Επιγλωσσίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δ' ἐκ ἐπιγλωττίσομαι τοιοῦτον οὐδέν, Arist. Lys. 37. Ex ἐπὶ, & γλῶσσα, lingua.

'Επιγλωσσὶς, vel ἐπιγλωττὶς, ἰδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iisd.

'Επιγναμπτῶ, f. ψω, inflecto, intorqueo.

'Επιγνάμψας, a. 1. part. act.

'Επίγναφος, ος, ὁ ἡ ὀ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάπτω, polio.

'Επιγνοίη, 3. f. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.

'Επιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

'Επίγνωθι, 2. f. a. 2. imperat. act.

'Επιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.

'Επιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab

'Επιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

'Επιγνῶς, 2. sing. a. 2. conj.

'Επιγνώσεσθε, agnoscetis, 2. pl. f. 1. ind. med.

'Επιγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia. Ab eod.

'Επίγνωστος, ὁ, ἡ, ὸ cognitus, notus.

'Επιγονατὶς, ἰδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens.

'Επιγονὴ, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

'Επίγονος, ὁ, ἡ, ὸ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri filii. Ab eodem.

'Επιγονατὶς, ἰδος, ἡ, os toti genu superjectum, mola, patella; (2) femur, genu musculus. Ex ἐπὶ, & γόνυ, genu.

'Επιγουνὶς, ἰδος, ἡ, idem.

'Επιγουνὶς, ὁ ἡ ὀ, genibus impositus.

'Επιγραβδὸν, Adv. stricticim, perstringendo, leviter. Ab ἐπιγράφω.

'Επίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inscriptio, sive prosaica, sive metrica. Ab eod.

'Επιγραμματογράφος, &

'Επιγραμματοποιὸς, ὁ, scriptor epigrammatum.

'Επιγραφεὺς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit. Ab eod.

'Επιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) indictio; (3) descriptio, census. Ab

'Επιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, Arist. Ἐπιγράφεσθαι τοῖς ἀλλοτρίοις γνώμαις, subscribere, Dem. Ἀχθιδημὸς ὅτι δύτ' ἀσυμφόρῳ ψηφίσματι ἐπιγράψατο, Arist. Pace, 682.

'Επίγρυπος, υ, ὁ ἡ ὑ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.

'Επιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.

'Επιδαίομαι, in medium profero, divido.

'Επιδαίσιος, ὁ, ἡ ᾱ, ὸν, communis. Ex ἐπὶ, & δαίω, partior.

'Επιδαιτρίομαι, ὅμαι, fut. ἰσομαι, epulor, convivor, Hes. Ex ἐπὶ, & δαίω.

'Επιδαιτρον, ὁ, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ, & δαιτρὸς, coquus.

'Επιδακνῶ, mordeo, pungo.

'Επιδακρύω, f. ύσω, defleo.

'Επιδαμὸς, ὁ ἡ ᾱ, Dorice, pro ἐπίδημος.

'Επιδανείζω, f. ίσω, ultra fœnero.

'Επιδασὺς, ὺς, ὁ ἡ ὑ, aliquantum densus & hirsutus.

'Επιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.

'Επιδὶ, 2. f. a. 2. imper. act. v. ἐπείδω.

'Επιδεδωκότα, acc. f. perf. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

'Επιδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, indigens.

'Επίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen. Ab ἐπιδείκνυμι.

'Επιδείλη, Adv. post meridiem. Ab

'Επιδειλὶος, ὁ, ἡ ᾱ, ὸν, promeridianus. Ex ἐπὶ, & δείλη.

'Επιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδείκνυμαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus imprimis, poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σλυτλῶ ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Arist. Av. 627. Hinc

'Επιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.

'Επιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonstrativus, ostensivus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική.

'Επιδεικτικῶς, Adv. cum ostentatione; (2) demonstrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.

'Επιδεῖξαι, a. 1. inf. act.

'Επιδεῖξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. ipse, artis ostentandæ causa. Ab ἐπιδείκνυμι.

'Επιδειπνίω, secundariam cœnam perago.

'Επιδειπνὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.

'Επίδειπνον, ὁ, τὸ, idem.

'Επιδέκατος, ος, ον, decimus; (2) qui post decem penditur.

'Επιδεκτικὸς, ὴ, ὸν, capax. Ab ἐπιδέχομαι.

'Επιδέμνιος, ὁ, ἡ ᾱ, ὸν, in strato positus, qui in aut super strato est. Ex ἐπὶ, & δέμνιον, stratum.

'Επιδεξιλαβίρας, Adv. dextre & ingenue.

'Επιδέξιος, ὁ, ἡ ᾱ, ὸν, qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc

'Επιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

'Επιδεξίως, Adv. scite, decenter, lepide.

'Επιδεόμαι, fut. δεήσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.

'Επιδέρκου, 3. f. præs. indic. med.

'Επιδέρκομαι, inspicio.

'Επιδῆλος, ὁ, ἡ ᾱ, ὸν, visibilis. A præc.

'Επιδερμὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta & veræ cuti supertensa. Ex ἐπὶ, & δέρας, pellis.

'Επιδέσμη, ης, ἡ, idem & ex iisd.

'Επίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.

'Επιδεσμεύω, f. εύσω, innecto, obligo.

'Επιδεσμίω, ῶ, f. ίσω, idem.

'Επιδέσμιον, τὸ, fasciola. Ab

'Επιδεσμὸς, ὁ, ἡ ᾱ, & ἐπιδέσμιον, τὸ, ligamen, id, quo vulnus obligatur, fascia.

'Επιδεσμοχαρὴς, ὲς, nodis gaudens.

'Επιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

'Επιδεύεαι, 2. f. pr. conj. med. Ion. pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.

'Επιδευὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, indigens.

'Επιδεύης, 2. f. præs. conj. act. v. ἐπιδεύω.

'Επιδεύομαι, & ἐπιδεύω, indigeo.

'Επιδεύομαι, ούμαι, egeo, præs. part. med.

'Επιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto.

'Επιδέω, obligo; (2) alligo.

'Επιδεὼς, Adv. parce, non satis. Ab ἐπιδεὴς.

'Επιδηλος, ος, ὁ ἡ ὸν, manifestus.

'Επιδήλως, Adv. manifeste.

'Επιδημεύω, f. εύσω, advena fum; (2) peregre advenio; (3) domi fum, non absum. Ab ἐπίδημος.

'Επιδημίαν, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Hinc

'Επιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre.

'Επιδημητικὸς, ὴ, ὸν, domi & quasi intra populi fines manens. Ab eod.

'Επιδημία, ας, ἡ, adventus, impr. deorum.

'Επιδήμιος, ος, ὁ ἡ ὸν, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

'Επιδημιεργέω, perficio opus.

'Επιδημιεργοὶ, apud Thuc. curatores murorum reficiendorum, sed apud Procopium Thuc. imitatorem, semper de opifice.

'Επίδημος, ος, ὁ ἡ ὸν, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit.

'Επιδὴν, Adv. diu, multo, pro ἐπὶ δὴν.

'Επιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.

'Επιδιαβαίνω, post alium, qui transit, ipse etiam transeo; (2) pertranseo.

'Επιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.

'Επιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.

'Επιδιαιρέω, divido, partior, describo.

'Επιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio. Ex ἐπὶ, & διαιτάομαι.

'Επιδιαίτητος, ος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.

'Επιδιάκειμαι, adquiesco. Ex ἐπὶ, & διάκειμαι, constitutus sum. Τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον, Pollux. Æs manuarium, Gell. 18, 13. Angl. Stakes or Forfeits.

'Επιδιακλειδόω, periclitor.

'Επιδιακρίνω, insuper discerno, postea discerno.

'Επιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.

'Επιδιαμένω, permaneo. Hinc

'Επιδιαμονὴ, ῆς, permansio, immoratio.

'Επιδιανέμω, insuper distribuo.

'Επιδιαπωλέω, post excogito.

'Επιδιαπτύμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.

'Επιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.

'Επιδιαρρήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.

'Επιδιασκοδάζω, recognosco, retracto.

'Επιδιασκόδασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.

'Επιδιασυρω, perstringo, irrideo.

'Επιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατάττ. insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.

'Επιδιαθήκομαι, insuper paciscor; (2) depono.

'Επιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.

'Επιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.

'Επιδιδάσκω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.

'Επιδίδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa, & admodum valida. Ex ἐπὶ, & δίδυμοι, testiculus.

Επιδίδωμι, insuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὀρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν τὴν πολεμίαν ἰσχύν, Thuc.

'Επιδιέρχομαι, percenseo, peroensendo, obeundo recognosco.

'Επιδιετὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui biennium excessit.

'Επιδιζήμαι, insuper quæro.

'Επιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

'Επιδικαίω, litigo de re aliqua.

'Επιδι-

Digitized by Google

(33) contrà, adversus; (34) in; (35) propter; (36) per; (37) apud, inter; (38) notat tempus, ut ἐπὶ τοσοῦτον, scil. χρόνον, tamdiu; (39) *sine Casu*, desuper, superne; (40) additum adjectivis, ut ἐπὶ μέγα, valde. *In compositione notat*; (41) ad, in, super, contra, imminutionem, intensionem, proclivitatem, & vitiationem, seu depravationem: sæpe tamen redundat.—(42) *cum Gen.* Sub. in notatione temporis, ut ἐπ' Αὐγούστου. *Ern.*

'Επιάλλω, f. ἀλῶ, immitto; (2) mitto. 'Επιαλλεν οἰκαδε, Thuc.

'Επιάλμενος, præs. part. *per Sync.* pro ἐπιαλλόμενος, ab ἐπάλλομαι.

'Επιάλτης, ου, ὁ, insultor, insultator; (2) incubus. Ex ὄπι, & ἅλλομαι, *salio*.

'Επιανδάνω, complaceo, gratus sum.

'Επιασα, *cepi*, a. 1. ind. act. verbi σιάζω.

'Επιάσθλιον, *prehensus sum*, a. 1. ind. pass.

'Επιαύω, dormio inter vel apud. Ἦσι Κυκλώπεσ ἐσθλὸς ἐὼν ὑπίαυεν, Odyss. 15, ult.

'Επιαχον, 3. pl. imperf. ind. act. v.

'Επιάχω, acclamo. 'Επιαχον, Il. 5, 860.

'Επ.δα, *vulta*, 2. sing. a. 2. imper. *per Apoc.* pro ἐπίσθι, ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάθρα, ας, ἡ, pons qui machinis admovetur ad muros urbium scandendos; (2) aditus ad rem, v. c. scientiam, basis.

'Επ βαθραίνω, ascendo, aggredior.

'Επιβαθρον, ου, τὸ, naulum. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβαίλω, a. 2. opt. act. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβαινίμεν, *Ion* pro ἐπιβαίνειν.

'Επιβαίνω, f. βήσομαι, p. βέβηκα, conscendo. 'Επιβαίνειν ἐ Λακωνικῆς, Dem. ἵππων τεττάρεσσιν, Plat. τοῖς ῥώμασι, Thuc. Καλχίδα νῆα, Soph. ἐπὶ τὰς ναῦς, Thuc. εἰς λόγον, Herodot.

'Επιβαχλῶν, læta voce adclamo.

'Επιβεβλήκης, 2. ſ a. 2. conj. act. v. ἐπιβάλλω.

'Επιβέλλεν, 2. ſ. pr. imperf. med. *Dor.* pro ἐπιβάλλεο, & hoc *Att.* & *Ion.* pro ἐπιβάλλετο.

'Επιβάλλω, f. λῶ, injicio; (2) impono, velut mulctam, &c. (3) addo; (4) imprimo, ſc. notam, &c. (5) contendo aliquo; (6) urgeo, ingruo; (7) aggredior, capeſſo; (8) τὰ ἐπιβάλλοντα, quæ ad nos pertinent, officia, & ſic ferè *in medio*. Οὐδὲ Σύμβολον ἐπίβαλλον Ὀρνίθαρχος ἰδεῖν σοι παρών; Ariſt. Av. 1220. Διὰ τοῦτο ταῖς γυναικωνίτισιν ζοφαγίδας ἐπιβάλλουσιν, Ariſt. Θεσμ. 422.

'Επιβαλῶσα, a. 2. part. act. f. g.

'Επιβαλῶσι, *injicient*, 3. pl. f. 2. ind. act.

'Επιβαπτίζω, immergo.

'Επιβάπλω, futur. ψω, idem.

'Επιβαρῶ, ῶ, f. ήσω, adgravo; (2) gravi damno adficio.

'Επιβᾶς, a. 2. part. act. ab ἐπιβαίνω.

'Επίβασις, εως, ἡ, ſcanſio; (2) invaſio; (3) inceſſio; (4) iter; (5) actio. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβασιμήμεν, præſ. infin. act. *Ion.* pro ἐπιβάσκειν, a verbo *Poet.*

'Επιβάσιμον, induco, Hom. Il. 2, 234. ἐπιβασιμήμεν, inducere.

'Επιβαστάζω, fero in v. c. manibus.

'Επιβατεύω, navem ingredior; (2) navigio vehor; (3) in navi milito; (4) adſcendo; (5) minitor, inſiſto, incumbo; (6) invado, occupo, mihi vendico; (7) ineo, conegredior, rem veneream habeo, de animalibus. 'Επιβατεύων τούτῳ τῷ ῥήματος, Herodot. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβατήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſcanſorius, ad ſcandendum pertinens. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβάτης, ου, ὁ, epibator, vector. Ab eod.

'Επιβατικὸς, ὴ, όν, ad epibatas pertinens, 'Επιβατικὸν, claſſiarii.

'Επιβατὸς, ὴ, όν, ad quem patet acceſſus, qui conſcendi poteſt. Ab eod.

'ΕΠΙΒΔΑ, ἡ, dies quarta & ultima feſti Apaturiorum apud Athenienſes; (2) poſtridiana feriarum dies; (3) dies ſecunda nuptiarum.

'Επιβδάλλω, rurſus mulgeo.

'Επιβεβαιόω, & ἐπιβεβαίομαι, ῶμαι, confirmationem addo, poſt confirmo, confirmo.

'Επιβεβηκὼς, part. perf. act. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβεβήμαι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro ἐπιβῆναι.

'Επιβήσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐπιβήσῃ.

'Επιβησόμενος, *conſcenſurum eſſe*, fut. 1. inf. act.

'Επιβήσεο, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro ἐπιβήσου.

'Επιβησόμενος, f. 1. part. med. v. ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, inſcenſor, vel adſcenſor, qui navem vel equum conſcendit, qui nave vel equo vehitur; (2) mobilis, agilis; (3) qui feminam conſcendit. Ab ἐπιβαίνω.

'Επιβιβάζω, f. άσω, impono, facio adſcendere. 'Επιβιβάσας ἢ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, Luc. 10, 34. Ab eod.

'Επιβιβάσας, a. 1. part. act.

'Επιβιβρώσκω, inſuper edo, edo una, velut obſonium cum pane.

'Επιβιόω, ῶ, & ἐπιβίομαι, ſupervivo, ultra vivo, ſuperſtes ſum. Hinc ἐπιβιώσομαι, ἐπιβιώσῃ, ἐπιβιῶναι.

'Επιβλαβὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, noxius, damnoſus. 'Επιβλαβέα, κόπτε, *Aret.*

'Επιβλαβὴς, damnoſe, noxie. Ab

'Επιβλάπτω, f. ψω, inſuper noceo & damnum infero.

'Επιβλαστάνω, ſuper germino, inſuper germino; (2) refrutico.

'Επιβλαστέω, ῶ, f. ήσω, idem. Hinc

'Επιβλάστησις, εως, ἡ, ſupergerminatio, ſecunda germinatio.

'Επιβλαστικὸς, ὴ, όν, qui ſupergerminat, vel ſupergerminandi vim habet.

'Επιβλασφημία, convicior inſuper, ultro.

'Επιβλέπτω, f. ψω, inſpicio. 'Επιβλέπειν εἴς τι, τὰς Συμφορὰς τὰς ἐπ' ἀλλήλαις, Iſocr.

'Επιβλῆσαι, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐπιβλῆναι.

'Επιβλῆδὸν, *Adv.* q. d. injectim, ſuperinſectim, injiciendo. Ab ἐπιβάλλω.

'Επίβλημα, ατος, τὸ, additamentum; (2) panniculus; (3) inſerta purpura in fine veſtis; (4) ornamentum domus.

'Επιβλὴς, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus. Ab eod.

'Επίβλητος, ου, ὁ ἡ ὄν, adjectitius, adventitius. Ab eod.

'Επιβλύζ, *Adv.* abunde, adfluenter. Ex ἐπὶ, & βλύζω, *mano, ſaturio.*

'Επιβόας, ὁ, valde ſtrepens, clamoſus. Ab

'Επιβοάω, ῶ, & ἐπιβοάομαι, ῶμαι, inclamo, invoco, imploro. Κἀπιβοῶνται θεμεν δίκαιαν, Eur. Med. 168.

'Επιβοήθεια, ας, ἡ, auxilium, ſubſidium. Ab

'Επιβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum ſupervenio, inſuper auxilior, præter alios ſubvenio.

'Επιβόημα, ατος, τὸ, acclamatio. Ab ἐπιβοάω.

'Επιβόησις, ὴ, idem.

'Επιβόητος, ου, ὁ ἡ ὄν, famoſus; in utramque partem, ſed magis in malam.

'Επίβοιον, τὸ, ſcil. θῦμα, ſacrificium, quod præter, vel poſt bovis immolationem fit. Ex ἐπὶ, & βοῦς, *bos.*

'Επιβόλαιον, τὸ, velamen, amictorium. Ab

'Επιβολὴ, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio; (2) applicatio mentis; (3) impetus; (4) inceptatio; (5) mulcta; (6) tributum, vectigal. (7) impreſſio notæ in nummo, nota ipſa, inſigne, quo quem agnoſcimus. Ab ἐπιβάλλω.

'Επιβολος, ου, ὁ ἡ ὄν, compos, qui aliquid adeptus eſt. Ab eod.

'Επιβόλως, *Adv.* ingenioſe, ſapienter; (2) feliciter.

'Επιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombis adſono; (2) bombos edo; (3) ſtrepitum facio.

'Επιβόσκησις, εως, ἡ, depaſtio.

'Επιβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis. Ab

'Επιβόσκομαι, paſcor, depaſcor.

'Επιβουκόλος, ου, ὁ, bubulcus.

'Επιβούλημα, ατος, τὸ, inſidiæ; (2) molimen, adgreſſio, conatus.

'Επιβουλεύσις, εως, ἡ, inſidiatio, inſidiæ.

'Επιβουλευτὴς, ές, ὁ, inſidiator. Ab

'Επιβουλεύω, f. εύσω, inſidias ſtruo; (2) inſidioſe molior; (3) conſilium capio, delibero; (4) conjuro. 'Επιβουλεύειν τῷ τυράννῳ, Plat. Θάνατον τινι, Thuc. Καθεῖναι, Dem.

'Επιβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium adverſus aliquem initum, inſidiæ. Ex ἐπὶ, & βολὴ.

'Επιβουλία, ὴ, idem.

'Επίβουλος, ου, ὁ ἡ ὄν, inſidioſus.

'Επιβούλως, *Adv.* inſidioſe. Ab ἐπίβουλος.

'Επιβραδύτης, cunctor, immoror.

'Επιβραχύ, *Adv.* ad breve tempus.

'Επιβρέμμα, τὸ, irrigatio, irroratio.

'Επιβρέμω, & ἐπιβρέμομαι, admurmuro.

'Επιβρίχω, perfundo, irroro.

'Επιβρίθω, f. ίσω, ingraveſco, magno cum pondere irruo, impreſſionem facio; (2) degravo, deprimo.

'Επιβρομάομαι, ῶμαι, infrendo.

'Επιβρῖσαι, 3. ſ. a. 1. conj. act. v. ἐπιβρίθω.

'Επιβρομάω, ῶ, f. ήσω, adfremo, rugio. Ab ἐπιβρέμω.

'Επιβροντάω, ῶ, f. ήσω, inſuper tono, attono, intono. Hinc

'Επιβρόντητος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui tonitrus mentem perculere, attonitus; (2) vecors, veſanus.

'Επιβρυχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio. Ab ἐπιβρύχω.

'Επιβρύχω, f. ξω, infremo, fremo.

'Επιβρύω, f. ύσω, ſcateo, plenus ſum.

'Επιβύρα, ας, ἡ, obturamentum; (2) obturatrix, obſtructrix. Ab

'Επιβύω, f. ύσω, obturo, obſtruo. 'Επιβύειν τὸ στόμα τινος κέρμασι, Ariſtoph. 'Επιβύσασθαι τὰ ὦτα, Luc.

'Επιβωμίζω, f. ίσω, aræ ſacrificandi cauſa impono. Ex ἐπὶ, & βωμὸς, *ara.*

'Επιβώμιος, ου, ὁ ἡ ὄν, altari impoſitus; (2) ad altare cantari ſolitus. Ex iiſd.

'Επιβωμιοστατέω, ad aram colloco.

'Επιβώσασθαι, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro ἐπιβοήσασθαι, ab ἐπιβοάω.

'Επιβωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. pro ἐπιβοησόμεθα.

'Επιβωτρέω, ῶ, fut. ήσω, invoco.

'Επιβώτωρ, ορος, ὁ, paſtor.

'Επίγαιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſuper terram eſt; (2) humi repens. Ex ἐπὶ, & γαῖα.

'Επιγαμβρία, ὴ, connubiorum junctio. Ab

'Επιγαμβρεύω, generum aſſumo, filiam alicui nuptum do; (2) & *in paſſ.* gener fio, uxorem duco.

'Επιγαμβρία, ας, ἡ, adfinitas, quæ ex juncto matrimonio eſt. Ab eod.

'Επιγαμέω, ῶ, uxorem ſuperinduco, a. 1. ἐπίγημα. Οὐ γὰρ ἐπιγαμῆ πάσῃ σοφὸς, Eur. Or. 572.

'Επιγαμία, ὴ, adfinitas, jus connubii. Ab

'Επίγαμος, ου, ὁ ἡ ὄν, nubilis.

'Επιγάνυμαι, vel ὀπιγάνυ, gaudeo aliqua re; *impr.* malis alterius.

'Επιγανόω, orno, illuſtro.

'Επιγάστριον, ου, τὸ, epigaſtrium, venter exterior. Ex ὄπι, & γαστὴρ, *venter.*

'Επιγάστριος, ου, ventri deditus, ad ventrem ſpectans.

'Επιγαυριάω, ῶ, inſulto calamitoſo.

'Επιγαυρόομαι, ώμαι, exſulto, lætor; (2) efferor animo & ferocior reddor.

'Επίγαυρος, ὁ ἡ ὄν, jactabundus; (2) fortis.

'Επιγεγωνὰς, perf. part. med. v. ὀπιγώνυμαι.

'Επιγειόκαυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, cujus caulis humilis eſt, qui non erectum, ſed humi ſtratum caulem habet. Ex ὄπιζε, & καυλὸς.

'Επιγειον, ου, τὸ, apſis ima planetarum, auge; (2) funis quo navis terræ alligatur. Ab

'Επίγειος, ου, ὁ ἡ ὄν, terreſtris; (2) humi repens. Ex ὄπι, & γῆα, *terra.*

'Επιγειόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄν, a radice tantum foliatus; (2) ſparſa humi folia habens.

'Επιγελάω, ῶ, arrideo; (2) irrideo, inſulto. 'Επιγελάσας σραθμὰς ταῖς χοιρείαις, Ariſt. Θεσμ. 988.

'Επιγεμίζω, f. ίσω, onero, repleo,

'Επιγε-

Digitized by Google

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, id, quod ad aliquam rem quasi insuper accedit, accessio; (2) vitium vulneri accedens. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγενής, ής, ὁ ἡ ἐ, indigena; (2) natus post, adnatus, seu insuper natus.

Ἐπιγενικός, adgenero, insuper genero.

Ἐπιγέννημα, τὸ, quod adnatum est; (2) symptoma.

Ἐπιγεννηματικός, ὴ, ὸν, adnatus, adjunctus velut natura.

Ἐπιγιγνόμην, a. 2. part. med. v. ἐπιγίνομαι.

Ἐπιγλύφω, insuper honore adficio.

Ἐπιγεύομαι, f. εύσομαι, gusto, degusto.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, lætor aliqua re.

Ἐπίγηθις, ιδος, ἡ, herba quædam humilis. Ab ἐπιγηθέω.

Ἐπιγίγνομαι, vel ἐπιγίνομαι, post nascor; (2) adnascor; (3) succedo, subsequor; (4) advenio, supervenio. Οἱ ἐπιγινόμενοι, posteri, Isocr.

Ἐπιγιγνώσκω, f. ἐπιγνώσκω, agnosco, cognosco, resco, novi; (2) decerno, statuo; (3) amo, diligo.

Ἐπιγλιχραίνω, viscosius reddo.

Ἐπιγλίνομαι, cupio, appeto.

Ἐπιγλυκαίνω, reddo dulce; (2) dulcesco.

Ἐπίγλυκυς, υ, ὁ ἡ ὐ, dulcis; (2) subdulcis.

Ἐπιγλύφω, f. ψω, insculpo, cælo.

Ἐπιγλωσσάομαι, malè loquor de aliquo, malè ominor alicui, malè precor.

Ἐπιγλωττίζομαι, vel ἐπιγλωττίζομαι, idem. Πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δ' ἐπεγλωττίσαντο τοιοῦτον ὕδωρ, Arist. Lys. 37. Ex ἐπὶ, & γλῶσσα, lingua.

Ἐπιγλωττὶς, ιδος, ἡ, lingula, lingua minor; (2) membrana cartilaginosa rotunditatis oblongæ in interiore gutturis parte. Ex iisd.

Ἐπιγναμπτῶ, f. ψω, inflecto, intorqueo.

Ἐπιγνάμψας, a. 1. part. act.

Ἐπίγναφος, ὁ, ὁ ἡ ὁ, interpolitus, innovatus. Ex ἐπὶ, & γνάπτω, polio.

Ἐπιγνοίη, 3. s. a. 2. opt. v. ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Ἐπίγνωθι, 2. s. a. 2. imperat. act.

Ἐπιγνώμη, ης, ἡ, cognitio; (2) venia. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπιγνωμοσύνη, ἡ, arbitrium, cognitio. Ab

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, arbiter, judex; (2) qui veniam dat, veniæ facilis; (3) inspector sive æstimator frumenti. Ab ἐπιγινώσκω.

Ἐπίγνωσι, 2. sing. a. 2. conj.

Ἐπιγνώσεσθε, agnoscetis, 2. pl. f. 1. ind. med.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, scientia. Ab eod.

Ἐπίγνωστος, ὴ, ὸν, cognitus, notus.

Ἐπιγονατὶς, ιδος, ἡ, os latum & rotundum, quo genuum commissura tegitur, patella; (2) vestis genus ad genua pertinens.

Ἐπιγωὴ, ῆς, ἡ, instauratio generis; (2) fœtus. Ab ἐπιγίνομαι.

Ἐπίγων, ωνος, ὁ ἡ ὠ, post natus, fœtus succedaneus; (2) secundis nuptiis natus. Hinc ἐπίγονοι, ων, οἱ, posteri filii. Ab eodem.

Ἐπιγονατὶς, ιδος, ἡ, os toti genu superjectum, mola, patella; (2) femur, genu musculus. Ex ἐπὶ, & γόνυ, genu.

Ἐπιγουνὶς, ιδος, ἡ, idem.

Ἐπιγυνὶς, ιδος, ὁ ἡ ὶ, genibus impositus.

Ἐπιγράδδην, Adv. strictim, perstringendo, leviter. Ab ἐπιγράφω.

Ἐπίγραμμα, ατος, τὸ, epigramma, inscriptio, sive prosaica, sive metrica. Ab eod.

Ἐπιγραμματογράφος, &

Ἐπιγραμματοποιὸς, ὁ, scriptor epigrammatum.

Ἐπιγραφεὺς, έως, ὁ, quæstor, qui pecuniam in ærarium conferendam describit. Ab eod.

Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; (2) indictio; (3) descriptio, census. Ab

Ἐπιγράφω, f. ψω, inscribo; (2) adscribo, ut autori; (3) acceptum refero; (4) viritim collationem describo; (5) testium nomina edo, quos producturus sum; (6) subscribo. Ἐπιγράφειν τίμημά τινι, Arist. Ἐπιγράφεσθαι ταῖς ἀκροτηρίοις γράμμασι, subscribere, Dem. Ἀχθιάδεως ὅτι ἐμπρὸς σωτηρὸν προστάτην ἐπιγράψατο, Arist. Pace, 682.

Ἐπίγρυπος, υ, ὁ ἡ ὺ, nasum aliquantum aduncum habens; (2) curvus, aduncus.

Ἐπιγυμνάζομαι, insuper exerceo me.

Ἐπιδαίομαι, in medium profero, divido.

Ἐπιδαίσιος, υ, ὁ ἡ ὺ, communis. Ex ἐπὶ, & δαίω, partior.

Ἐπιδαιτίομαι, ὔσομαι, fut. ίσομαι, epulor, convivor, Hes. Ex ἐπὶ, & δαίω.

Ἐπιδαίτριος, υ, τὸ, opsonium. Ex ἐπὶ, & δαιτρὸς, coquus.

Ἐπιδάκνω, mordeo, pungo.

Ἐπιδακρύω, f. ύσω, desleo.

Ἐπίδαμος, ὁ ἡ ὸν, Dorice, pro ἐπίδημος.

Ἐπιδανείζω, f. ίσω, ultra fœnero.

Ἐπιδασὺς, ύος, ὁ ἡ ὺ, aliquantum densus & hirsutus.

Ἐπιδαψιλεύομαι, f. εύσομαι, indulgeo, liberalem, nimium me præbeo, in dando, &c. addo corollarium seu auctarium.

Ἐπιδὲ, 2. s. a. 2. imper. act. v. ἐπείδω.

Ἐπιδεδωκότα, acc. s. perf. part. act. v. ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδεὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, indigens.

Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, indicium, specimen. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειλία, Adv. post meridiem. Ab

Ἐπιδειλινὸς, ὴ, ὸν, promeridianus. Ex ἐπὶ, & δείλη.

Ἐπιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, & ἐπιδεικνύομαι, ostendo, demonstro; (2) specimen artis edo, artem ostento, de oratoribus *imprimis*, poëtis, &c. Unde (3) & pro dicere, canere, &c. Σαυτὸν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις, Arist. Av. 627. Hinc

Ἐπιδεικτιάω, ῶ, ostendere vel ostentare me cupio, ostento.

Ἐπιδεικτικὸς, ὴ, ὸν, demonstrativus, ostensivus; (2) utens genere dicendi ad ostendendum ingenium & eloquentiam comparato; quod genus ipsum ἐπιδεικτικὸν dicitur, & oratio ipsa ἐπιδεικτική.

Ἐπιδεικτικῶς, Adv. cum ostentatione; (2) demonstrative; (3) aperte, in propatulo; (4) valde ornate.

Ἐπιδεῖξαι, a. 1. inf. act.

Ἐπίδειξις, εως, ἡ, demonstratio; (2) ostentatio, artis specimen; (3) oratio, cantus, &c. ipse, artis ostentandæ causa. Ab ἐπιδείκνυμι.

Ἐπιδειπνέω, secundariam cœnam perago.

Ἐπιδείπνιος, υ, ὁ ἡ ὺ, qui post cœnam est, fit, &c. Ab ἐπιδειπνέω.

Ἐπιδεῖπνις, ιδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria. Ab eod.

Ἐπίδειπνον, υ, τὸ, idem.

Ἐπιδέκατος, άτη, ατον, decimus; (2) qui post decem penditur.

Ἐπιδελεάζω, escam impono.

Ἐπιδέμιος, υ, ὁ ἡ ὺ, in strato positus, qui in aut super strato est. Ex ἐπὶ, & δέμνιον, stratum.

Ἐπιδεξιλαβίρροε, Adv. dextre & ingenue.

Ἐπιδέξιος, υ, ὁ ἡ ὺ, qui est ad dextram, dexter; (2) scitus, elegans; (3) urbanus, lepidus. Hinc

Ἐπιδεξιότης, ητος, ἡ, dexteritas.

Ἐπιδεξίως, Adv. scite, decenter, lepide.

Ἐπιδεύομαι, fut. δεύσομαι, insuper egeo; (2) egeo, indigeo.

Ἐπιδέρκει, 3. s. præs. indic. med.

Ἐπιδέρκομαι, inspicio.

Ἐπιδηλὸς, ὴ, ὸν, visibilis. A præc.

Ἐπιδερμὶς, ίδος, ἡ, pellis, quæ est inter digitos anserum & avium hujus generis; (2) cuticula sensu destituta & veræ cuti supertensa. Ex ἐπὶ, & δέρας, pellis.

Ἐπιδεσμὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Ἐπίδεσις, εως, ἡ, alligatio, obligatio. Ab ἐπιδέω.

Ἐπιδευσαμύω, f. ύσω, incrucio, obligo.

Ἐπιδεσμέω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιδέσμιον, τὸ, fasciola. Ab

Ἐπιδεσμὸς, ὸ, ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, ligamen, il, quo vulnus obligatur, fascia.

Ἐπιδεσμοχαρὴς, ὲς, nodis gaudens.

Ἐπιδεσπόζω, f. όσω, dominor.

Ἐπιδεύσαι, 2. s. pr. conj. med. *Ion.* pro ἐπιδεύῃ, ab ἐπιδεύω.

Ἐπιδεὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, indigens.

Ἐπιδεύης, 2. s. præs. conj. act. v. ἐπιδεύῃς.

Ἐπιδεύομαι, & ἐπιδεύω, indigeo.

Ἐπιδεύομαι, ὔμαι, egens, præs. part. med.

Ἐπιδέχομαι, excipio; (2) accipio, admitto.

Ἐπιδέω, obligo; (2) alligo.

Ἐπιδιὰς, *Adv.* parce, non satis. Ab ἐπιδιὴς.

Ἐπιδηλὸς, ὴ, ὸν, manifestus.

Ἐπιδήλως, *Adv.* manifeste.

Ἐπιδημεύω, f. εύσω, advena fum; (2) peregre advenio; (3) domi fum, non absum. Ab ἐπίδημος.

Ἐπιδημέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod. Hinc

Ἐπιδήμησις, εως, ἡ, adventus peregre.

Ἐπιδημητικὸς, ὴ, όν, domi & quasi intra populi fines manens. Ab eod.

Ἐπιδημία, ας, ἡ, adventus, *impr.* deorum.

Ἐπίδημος, υ, ὁ ἡ ὺ, versans in populo; (2) civilis; (3) domesticus; (4) popularis; (5) publicus; (6) peregrinus. Ab eod.

Ἐπιδημιεργέω, perficio opus.

Ἐπιδημιοργοὶ, apud Thuc. curatores murorum reficiendorum, sed apud Procopium Thuc. imitatorem, semper de opifice.

Ἐπίδημος, υ, ὁ ἡ ὺ, advena, non inquilinus; (2) qui peregre venit.

Ἐπιδὴν, *Adv.* diu, multo, pro ἐπὶ πολύν.

Ἐπιδηρὸν, idem, pro ἐπὶ δηρόν.

Ἐπιδιαζαίνω, post alium, qui transit, ipse etiam transeo; (2) pertranseo.

Ἐπιδιαγινώσκω, iterum decerno; (2) recognosco.

Ἐπιδιαθήκη, ης, ἡ, posterius testamentum. Ab ἐπιδιατίθημι.

Ἐπιδιαίρω, divido, partior, describo.

Ἐπιδιαίτησις, εως, ἡ, dispensatio; (2) arbitrium; (3) victus ratio seu ordinatio. Ex ἐπὶ, & διαιτάομαι.

Ἐπιδιαίτητος, ον, qui iterum disceptatur, judicatur, v. c. lis.

Ἐπιδιάκειμαι, adquiesco. Ex ἐπὶ, & διάκειμαι, constitutus sum. Τὸ ἐπιδιακείμενον ἀργύριον, Pollux. Æs manuarium, Gell. 18, 13. *Angl.* Stakes or Forfeits.

Ἐπιδιαμπερὲς, periclitor.

Ἐπιδιακρίνω, insuper discerno, postea discerno.

Ἐπιδιαλάμπω, perluceo, eluceo per.

Ἐπιδιαμένω, permaneo. Hinc

Ἐπιδιαμονὴ, ἡ, permansio, immoratio.

Ἐπιδιανέμω, insuper distribuo.

Ἐπιδιαοίω, post excogito.

Ἐπιδιαπέμπω, mitto insuper, sc. post alium jam missum.

Ἐπιδιαπλέω, f. εύσω, insuper navi trajicio; (2) trajicio.

Ἐπιδιαῤῥήγνυμι, f. ήξω, disrumpo.

Ἐπιδιασκευάζω, recognosco, retracto.

Ἐπιδιασκεύασις, εως, ἡ, recognitio, retractio.

Ἐπιδιασύρω, perstringo, irrideo.

Ἐπιδιατάσσομαι, vel ἐπιδιατίθ. insuper mando, vel constituo; (2) insuper addo.

Ἐπιδιατίθημι, insuper pacisco; (2) depono.

Ἐπιδιατρίβω, tempus tero, moram traho.

Ἐπιδιαφθείρω, vitio, corrumpo.

Ἐπιδιδάσκω, doceo, quod restat, quod alter prætermisit.

Ἐπιδιδυμὶς, ίδος, ἡ, propria & intima testiculorum tunica dura, crassa, & admodum valida. Ex ἐπὶ, & δίδυμος, testiculus.

Ἐπιδίδωμι, insuper do, dono præterea; (2) do, trado, dedo; (3) cresco, augeor; (4) in convivium vocatus venio; (5) in dotem do. Ὁρῶν καθ' ἑκάστην ἐπιδιδοῦσαν ἀεὶ τὴν πολυμισθίαν ἰσχύν, Thuc.

Ἐπιδιέρχομαι, percenseo, peroensendo, obeundo recognosco.

Ἐπιδιετὴς, ής, ὁ ἡ ὲς, qui biennium excessit.

Ἐπιδιζήμαι, insuper quæro.

Ἐπιδιήγησις, εως, ἡ, repetita narratio.

Ἐπιδικάζω, litigo de re aliqua.

Ἐπιδικ-

Digitized by Google

Ἐπιδικάζω, discepto; (2) senteptia mea adjudico. Hinc ἐπιδικάζομαι, hereditatem jure peto, vel obtineo; (2) expecto. Hinc
Ἐπιδικασία, ας, ἡ, legis actio de hereditate controversia.
Ἐπιδικαστήριον, ου, arbiter familiæ herciscundæ *inpr.* deinde advocatus in quacunque re; denique expetitus aliis, utilitatis causa.
Ἐπίδικος, ου, ὁ ἢ ὄν, litigiosus, controversus.
Ἐπιδίμοιρος, ου, ὁ ἢ ὄν, plus quam duas habens partes.
Ἐπιδινέω, ῶ, f. ήσω, in orbem ago, verso.
Ἐπιδινήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιδιορθόω, corrigo & emendo, quod dixi aut feci. Hinc
Ἐπιδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio eorum, quæ dicta sunt. Ab ἐπιδιορθόω.
Ἐπιδιορθωτικὸς, ἡ, όν, qui ad corrigenda superiora adjicitur, quo corrigere volumus ea, quæ diximus. Ab eod.
Ἐπιδιέρω, insuper mingo, v. c. pus præter dolorem.
Ἐπιδιπλασιάζω, f. άσω, duplico, ingemino.
Ἐπιδιπλοΐζω, idem.
Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. άσω, idem.
Ἐπιδιφριὰς, άδος, ἡ, currus circumferentia. Ex ἐπὶ, & δίφρος, *currus.*
Ἐπιδιφριος, ου, ὁ ἢ ὄν, qui super curru est, sedet, aut pugnat; (2) sellularius, ut τέχνη, ars sellularia; (3) ignavus, effeminatus. Ex iisdem.
Ἐπιδίχα, *Adv.* seorsim, separatim.
Ἐπιδίψιος, ου, ὁ ἢ ὄν, fiticulosus.
Ἐπιδίω, f. ύσω, insudo.
Ἐπιδιώκω, f. ξω, insequor, persequor.
Ἐπιδιῶξον, 2. sing. a. 1. imper. act.
Ἐπιδοάζω, in utramque partem cogito, volvo animo.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adjectio quæ supra justam mensuram datur emptori. Ab ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοντες, nom. pl. a. 2. part. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοξος, ου, ὁ ἢ ὄν, de quo est aliqua opinio in futurum, item qui exspectatur; (2) celebris, clarus, illustris. Ex ἐπὶ, & δόξα, *opinio.*
Ἐπιδόξως, *Adv.* honorificè, glorioſe.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, ferrum lanceæ, cuspis hastæ. Ex ἐπὶ, & δόρυ, *hasta.*
Ἐπιδορπίω, cœnam secundariam sumo.
Ἐπιδορπίζομαι, f. ίσομαι, idem.
Ἐπιδόρπιος, ου, ὁ ἢ ὄν, ad cœnam utilis; (2) q. d. post-cœnius. Ex ἐπὶ, & δόρπον.
Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, q. d. post-cœnium, cœna secundaria.
Ἐπιδόρτισμα, ατος, τὸ, quod in secundis mensis apponitur, bellaria.
Ἐπιδορτισμὸς, οῦ, ὁ, cœnæ secundariæ sumptio. Ab eod.
Ἐπίδος, 2. s. a. 2. imper. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδοτίσιμος, ου, ὁ ἢ ὄν, addititius, ex accessione proveniens. Ab eod.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, accessio, additamentum; (2) largitio, erogatio publice facta, donativum, congiarium; (3) incrementum.
Ἐπιδοτικὸς, ἡ, όν, ad superaddendum seu supererogandum propensus. Ab eod.
Ἐπιδοῦναι, *addidisse*, aor. 2. inf. act.
Ἐπιδυπίω, ῶ, f. ήσω, sonitum insuper edo.
Ἐπιδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio; (2) successio. Ab ἐπιδέχομαι, *recipio.*
Ἐπιδραμόντος, g. s. a. 2. part. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπιδράσομαι, vel ἐπιδράτ. f. ξομαι, prehendo, adripio.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, irruptio, levis, & perfunctoria tractatio rei vel explicatio; (3) affluxus humorum. ap. Med. Ab ἐπιτρέχω.
Ἐπιδρομία, ἡ, idem.
Ἐπίδρομος, ου, ὁ ἢ ὄν, accessu facilis, planus; (2) incursionibus expositus; (3) in quem accedi solet.
Ἐπιδυέτω, 3. s. præs. imper. verbi ἐπιδύω.
Ἐπιδωκεσθία, f. ύσω, post alium obtineo imperium.
Ἐπιδυσφημία, ας, infami appellatione noto.
Ἐπιδύω, & ἐπιδύνω, f. ύσω, occido super.
Ἐπιδῶμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. ἐπιδίδωμι.
Ἐπιδὼς, *qui addidit*, a. 2. part. act.
Ἐπιδώσω, *addam*, f. 1. ind. act.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, æquum bonum, summi juris moderatio; (2) clementia; (3) modestia, quum quis facile cedit, vel aliquid moderate fert. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικελος, ου, ὁ ἢ ὄν, similis.
Ἐπιεικέσι, *humanis*, dat. plur. ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεικεύω, ex æquo & bono ago, sum mitis. Ab
Ἐπιεικὴς, ίος, ὁ ἢ ὄν, æquus; (2) decens, consentaneus; (3) clemens, lenis; (4) bonus, modestus; (5) mediocris, non magnus; (6) qui bonus & frugi est; (7) probabilis, verosimilis. Ex ἐπὶ, & εἶκω, *similis, vel consentaneus sum.*
Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas. Ab ἐπιεικὴς. Sed potius ἐπιεικίσις, legendum, ut fit. Ab
Ἐπιεικίζω, f. ίσω, ex fide bona, ex æquo & bono statuo, seu arbitror. Ab eod.
Ἐπιεικτὸς, ἡ, όν, tolerabilis; (2) facile cedens. Ex ἐπὶ, & εἶκω, *cedo.*
Ἐπιεικῶς, *Adv.* non absurde; (2) moderate; (3) clementer. Συ δειπνεῖ παρ' αὐτῷ μιλὰ τῶν ἄλλων ἑταίρων ἐπιεικῶς, Plut. in Anton. cap. 28. (4) valde sufficienter. Ab ἐπιεικὴς.
Ἐπιεῖφθαι, perf. part. pass. *Ion.* pro ἐφεμένος. ab ἐφίημι.
Ἐπιθυμέω, desidero, cupio.
Ἐπιλαπέσθαι, 2. s. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιλάβου, ab
Ἐπιλάμομαι, spero.
Ἐπιέναι, pr. inf. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιένυμι, induo.
Ἐπιέπομαι, insequor.
Ἐπίεσσασθαι, a. 1. inf. med. *Poët.* pro ἐφίεσθαι, ab ἐφίημι.
Ἐπίεσαι, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐπίημι.
Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ἢ ὄν, valde vehemens, ardens, fervidus.
Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ἢ ὄν, idem & ex iisd.
Ἐπιζαφελῶς, *Adv.* vehementer, ardenter.
Ἐπιζέω, ῶ, f. ήσω, vel ἔσομαι, supervivo, superstes sum; (2) diu vivo.
Ἐπίζυμα, ατος, τὸ, q. d. infervefactio, genus medicamenti. Ab ἐπιζέω.
Ἐπιζεύγνυμι, vel ἐπιζεύγνύω, f. ζεύξω, conjungo, insuper innecto, adjungo. Hinc
Ἐπιζεῦκλον, ῦρος, ὁ, catena; (2) series.
Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; (2) iteratio; (3) Figura rhetorica, quum eadem vox repetitur cum vehementia. Ab eod.
Ἐπιζέω, f. ίσω, inferveſco. Οἱ δὲ μᾶλλὰ τὶς ὑμῖν θυμὸν ἐπίζεσεν, Arist. Ach. 325. Οὐ θαυμάσιον ἐς, ὅτ' ἐπιζεῖν τῷ χολῇ, id. Θεσμ. 475.
Ἐπίζηλος, ὁ ἢ ὄν, æmulandus, invidendus.
Ἐπιζηλοτυπίω, ῶ, f. ήσω, zelotypia laboro. *In vulg. ap.* Lucian. sed ibi legendum ἐπιζηλ. *Edit.*
Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ἢ ὄν, damnosus, noxius; (2) cui mulcta est irrogata. Ex ἐπὶ, & ζημία.
Ἐπιζημιόω, multam irrogo.
Ἐπιζημίως, *Adv.* damnosè.
Ἐπιζῆν, pro ἐπιζάειν, ab ἐπιζάω.
Ἐπιζητέω, ῶ, f. ήσω, requiro, rei amissæ desiderio teneor; (2) posco. Ἐπιζητεῖν τι κακοῦ τινος, Arist. Hinc
Ἐπιζήτημα, τὸ, quæstio.
Ἐπιζήτησις, εως, ἡ, requisitio, desiderium.
Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ ἢ ὄν, qui requiri potest, aut solet, appetitibilis. Ab eod.
Ἐπιζυγόω, ῶ, f. ώσω, claudo, munio. Ab ἐπιζύγνυμι.
Ἐπιζώστρα, ας, balteus. Ex ἐπὶ, & ζώννυμι.
Ἐπίη, 3. s. a. 2. conj. act v. ἐφίημι, *immitto.*
Ἐπίηλα, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐπιάλλω.
Ἐπίηρανος, ου, ὁ ἢ ὄν, adjutor. Ex
Ἐπίηρος, ου, ὁ ἢ ὄν, auxiliator; (2) gratiam referens. Ex ἐπὶ, & ἔρδω.
Ἐπιηρὸς, *Ion.* pro ἐπήρης.
Ἐπιθεῖντες, nom. pl. a. 1. part. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐφιθέντες, ab ἐφίθημι.
Ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ, carmen nuptiale. Ab
Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ἢ ὄν, nuptialis. Ex ἐπὶ, & θάλαμος.
Ἐπιθαλασσίδιος, ία, ιον, vel ὁ ἢ ὄν, maritimus. Ex ἐπὶ, & θάλασσα.
Ἐπιθαλάσσιος, vel ἐπιθαλάττιος, idem.
Ἐπιθαλπὴς, ίος, ὁ ἢ ὄν, callidus; (2) jucundus, delectabilis. Ex ἐπὶ, & θάλπω.
Ἐπιθαμβέω, ῶ, f. ήσω, cum stupore attonito admiror, stupeo.
Ἐπιθανάτιος, ου, ὁ ἢ ὄν, morti destinatus, capitis damnatus. Ex ἐπὶ, & θάνατος.
Ἐπιθάνατος, ου, ὁ ἢ ὄν, mortem accersens, seu adferens, lethifer; (2) morti vicinus.
Ἐπιθανάτως, *Adv.* ita ut morti vicinus sit.
Ἐπιθανὴς, ίος, ὁ ἢ ὄν, morti propinquus. Ex ἐπὶ, & θνήσκω, *morior.*
Ἐπιθαρσέω, ῶ, fiducium sumo, confidentior fio.
Ἐπιθαρσύνω, f. υνῶ, audacem reddo, animum addo.
Ἐπιθαυμάζω, f. άσω, donis honoro.
Ἐπιθεάζω, f. άσω, deorum opem contra aliquem imploro; (2) deorum iram alicui imprecor.
Ἐπιθειάζω, f. άσω, numine divino adflor, instinctu divino agor; (2) vaticinor; (3) deos precor; (4) imprecor; (5) per deos obtestor, deorum testimonio utor; (6) consecro.
Ἐπιθείασις, εως, ἡ, afflatus divinus; (2) obtestatio, quæ fit per Deos vel Deum; (3) precatio, qua Dei opem imploramus. Ab ἐπιθειάζω.
Ἐπιθειασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iisd.
Ἐπιθεῖναι, a. 2. inf. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεμα, ατος, τὸ, id, quod imponitur, seu super imponitur; (2) statua, quæ defuncti sepulchro imponitur; (3) operculum; (4) corona; (5) cinctura. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio; (2) adgressio, invasio; (3) rerum novarum molitio; (4) conjuratio; (5) infidiæ, impostura; (6) amor, concupiscentia, libido. Ab eodem.
Ἐπιθεσπίζω, f. ίσω, obsequium præsto. Ἐπιθεσπίσαν τῷδ' ἑαυτὸν κλῆδον εἰς τὸν πατρίδα, Thuc.
Ἐπιθεσπίζω, oraculum reddo in, fancio oraculo, auspicio, addico aliquid.
Ἐπιθεσπισμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, scitum.
Ἐπιθετέον, *adv. pos.* imponendum, aggrediendum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέτης, ου, ὁ, impostor. Ab eod. Hinc
Ἐπιθετικὸς, ἡ, όν, aptus ad fallendum, fallax; (2) adgressu promptus, audax.
Ἐπίθετος, ου, ὁ ἢ ὄν, adfectus, adjectivus qui adjici solet; (2) aliunde invectus; (3) commentitius; (4) simulatus, adfectatus; (5) impositus, qui imponi solet. Hinc τὸ ἐπίθετον ὄνομα, apud Grammaticos est nomen adjectivum. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπιθέω, adcurro, incurro, irruo.
Ἐπιθεωρέω, ῶ, f. ήσω, prospicio, considero, contemplor.
Ἐπιθῆ, 3. s. a. 2. conj. act. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθήγω, acuo, exacuo.
Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio. Ab ἐπιτίθημι.
Ἐπίθημα, τὸ (al. ἐπίθεμα) operculum, tegmen. Ab eod.
Ἐπιθηματῶ, operculo claudo.
Ἐπιθηματουργία, ας, ἡ, januarum, tectorum, & aliorum operimentorum confectio. Ex ἐπίθημα. & ἔργον, *opus.*
Ἐπιθηραρχία, ας, ἡ, duplaria feraria, qua quis aliis θηράρχοις; vel quatuor etiam elephantis præest. Ab
Ἐπιθηραρχος, ου, ὁ ἢ ὄν, qui aliis θηράρχοις præest, qui quatuor elephantos regit.
Ἐπίθησε, 3 s. a. 1. ind. act. v. ἐπιθέω.
Ἐπιθήσει, 3. s. f. 1. ind. med. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθῆσ. 2. s. præs. imper. act. v. ἔπειμι.
Ἐπιθίγγάνω, &
Ἐπιθίγω, attingo, tango.

Ἐπιθλίβω

Digitized by Google

Ἐπιθλίβω. premo.
Ἐπιθλῖψις, εως, ἡ, compressio, *Aret.*
Ἐπιθρῴω, 1. pl. a. 2. ind. act. *per Syn.* pro ἐπιθρόμβῳ, a θρόμβος.
Ἐπιθύζω, insideo; (2) sedeo.
Ἐπιθυλάω, infuſco, obfuſco, perturbo.
Ἐπίθων, *perſuaſi*, 1. ſing. a. 2. verbi πείθω.
Ἐπιθορία, ὡ, adſilio, inſilio, ſuperſilio.
Ἐπιθορ.υμαι, ineo feminam. Ab ἐπιθορίω.
Ἐπιθορυβέω, ῶ, f. ήσω, adſtrepo, ſecundo rumore adſtrepo, admurmuro.
Ἐπιθρέξας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπιτρέχω.
Ἐπίθρεπλος, ον, bene nutritus vel auctus, de carne.
Ἐπιθρηλέω, allamentor, collamentor.
Ἐπιθρομβόω, ῶ, in grumos cogo, coagulo in. Nicand. ἢν ἐπιθρομβωθῇ.
Ἐπιθρώσκησα, præſ. part. f. g. act. v.
Ἐπιθρώσκω, inſilio; (2) ſubſilio, ſubſultim progredior.
Ἐπιθυμέω, ῶ, fut. ήσω, cupio, concupiſco, deſidero. Ὦ σ' μεγάλης ζοφίας ἐπιθυμήσας ἄνθρωπε παρ' ἡμῶν, Ariſtoph. Nub. 411. Κρδῶν ἰδίων ἐπιθυμῶν, id. Ran. 359. Ex ἐπὶ, & θυμὸς, *animus.*
Ἐπιθύμημα, ατος, τὸ, cupiditas, deſiderium. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθύμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιθυμητὴς, ὁ, qui tenetur alicujus rei deſiderio, cupidus. Ab eod. Hinc
Ἐπιθυμητικὸς, ἡ, ὸν, ad concupiſcendum propenſus, inſitam concupiſcendi facultatem habens; (2) impellens ad concupiſcendum; τὸ ἐπιθυμητικὸν, libido, cupiditas.
Ἐπιθυμητικῶς, *Adv.* ad deſiderium propenſe; cum ἔχειν, cupiditate teneri.
Ἐπιθυμητὸς, ἡ, όν, deſiderabilis. Ab ἐπιθυμέω.
Ἐπιθυμία, ας, ἡ, cupiditas, deſiderium, aviditas; (2) libido, cupiditas effrenata.
Ἐπιθυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffimentum, quod ad ſuffiendum adoletur. Ab
Ἐπιθυμιάω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odoramenta adoleo, ſeu accendo.
Ἐπιθυμοδειπνος, ὁ, ἡ, cœnarum appetens. Ex ἐπιθυμέω, & δεῖπνον, *cœna.*
Ἐπιθύνα, cotrigo, Suid.
Ἐπιθυσιάζω, rem divinam facio.
Ἐπιθύω, f. ύσω, impetu feror in aliquem; (2) immolo vel ſacrifico poſt alium; (3) immolo, ſacrifico.
Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. conj. v. ἐπιτίθημι.
Ἐπιθωρακίδιον, ὁ, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperinduitur. Ab
Ἐπιθωρακίζω, f. ίσω, inſuper lorico; (2) lorico; (3) ſuper thoracem aliquid induo.
Ἐπιθωρήσομαι, armor adverſus aliquem.
Ἐπιθωΰσσω, f. ξω, inclamo, acclamo, vociferando incito.
Ἐπίδμων, ονος, ὁ, ἡ, gnarus.
Ἐπίδνωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſciens, peritus.
Ἐπιδύζομαι, inſideo.
Ἐπιεγχάζω, f. άσω, cachinnum ſuſtollo ad aliquid.
Ἐπιεγχλάζω, ſtrepo, de aqua maritima.
Ἐπιεθαίριον, deſtruo, diruo.
Ἐπιεθέζομαι, conſido in.
Ἐπίεθδω, indormio; (2) incubo.
Ἐπιείθημαι, inſideo; (2) ſedeo.
Ἐπιεθίζάνω, inſideo.
Ἐπιεθίζω, f. ίσω, inſideo; (2) impono.
Ἐπιεθίσαντος, g. ſ. a. 1. part. act.
Ἐπιεθισμα, ατος, τὸ, inſeſſus.
Ἐπιεθίσημι, ſubſtituo, ſufficio, a. 1. ἐπιεστησα, Paſſ. ἐπιεστάθην, ἐπιεστασθείς, ſubſtitutus.
Ἐπιεπαινίζω, f. ίσω, inſtauro, innovo.
Ἐπιεπαιρία, ἡ, opportunitas.
Ἐπιεπαίριος, ὁ, ἡ, opportunus, commodus; (2) præcipuus; (3) temporarius. Ab
Ἐπιεπαιρος, ὁ, ἡ, idem.
Ἐπιεπαίρως, *Adv.* opportune.
Ἐπιεπαίω, & ἐπιεπάω, f. αυσω, accendo, incendo; ἐπιεπαυμένος, aduſtus. Τὰ Σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπιεπαυμένα, Plat.
Ἐπιεπαλαμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, ſpicilegium facio; (2) ſpolio bonis quæ ab aliis relicta ſunt.
Ἐπιεπαλίομαι, οῦμαι, invoco, imploro; (2) provoco, ſuperiorem appello; ἐπιεπαλισάμενος, a. 1. med. *Paſſ.* ἐπιεπαλοῦμαι, cognominor; ἐπιεπληθεὶς, cognominatus, a. 1. *Part.* (2) poſtulor, accuſor. Ἐπιεπαλειτο ἐμὲ Βρῦτον, Plut.
Ἐπιεπαλέω, ῶ, nomino, appello, cognomino; (2) pro ἐγκαλέω, objicio, vitio vertо; (3) invoco, imploro; (4) teſtem facio. Ἀνδραποδίσας ἑαυτὸν ἐπιεπάλει, Xen.
Ἐπιεπάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum; (2) prætextus. Ab ἐπιεπαλύπτω.
Ἐπιεπαλυπτήριον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἐπιεπαλύπτω, f. ψω, tego, contego; (2) obſcuro. Hinc
Ἐπιεπάλυψις, εως, ἡ, contectio, velatio.
Ἐπιεπαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, incurvatio, curvamen. Ab ἐπιεπάμπτω. Hinc
Ἐπιεπαμπὴς, ὲς, flexus, curvus.
Ἐπιεπέμπτιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem.
Ἐπιεπαμπὴς, ίος, ὁ, ἡ, ἡ, inflexus, incurvus. Ab eod.
Ἐπιεπάμπω, fut. ψω, inflecto; (2) perſuadeo, animum alicujus ad meam voluntatatem inflecto.
Ἐπιεπαμπύλος, ὁ, ἡ, ἡ, incurvus.
Ἐπιεπαμπὼς, flexe, curve.
Ἐπιεπαμψις, ἡ, flexus, converſio, v. c. navis.
Ἐπιεπανθίδιες, ων, αἱ, cánthorum radices. Ex ἐπὶ, & κανθὶς, *canthus.*
Ἐπίεπαρ, *Adv.* ad verticem, in caput.
Ἐπιεπαρπία, ας, ἡ, fructus, ſeu fructuum proventus; (2) uſus rei fructuoſus; (3) quæſtus, fœnus; (4) vectigal, quod a fructibus provenit. Ab ἐπὶ, & καρπὸς.
Ἐπιεπάρπιος, ὁ, ἡ, ἡ, frugifer, fructifer, qui ſemen continet. Ex iiſd.
Ἐπιεπαρπίδιος, ου, qui fructibus (pomis) ineſt, extrinſecus.
Ἐπιεπαρπολογία, ſpicilegium facio.
Ἐπιεπάρσιος, ία, ιον, vel ἐπιεπάρσιος, ὁ, ἡ, ἡ, obliquus, tranſverſus.
Ἐπιεπαρυκάδιον, inſuper condio, condimentum aliud addo.
Ἐπιεπαταβαίνω, deſcendo.
Ἐπιεπαταβαλλω, deprimo, demitto.
Ἐπιεπατάγνυμι, inſuper frango.
Ἐπιεπατάομαι, poſt alium applico, vel appello.
Ἐπιεπαταδαρθάνω, indormio; ἐπιεπαταδαρθεῖν, aor. 2. indormire, indormiſſe.
Ἐπιεπατακλείω. f. είσω, concludo, recondo.
Ἐπιεπατακλίνω, reclino in, repono in.
Ἐπιεπατακλύσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιεπατακλύζω, inundo, obruo aquis.
Ἐπιεπατακοιμάομαι, ῶμαι, indormio.
Ἐπιεπαταλεθίω, inſequor, perſequor.
Ἐπιεπαταλαμβάνω, occupo, anteverto; (2) conſequor; (3) opprimo.
Ἐπιεπαταμαμάομαι, irrideo, ſubſanno.
Ἐπιεπατανπόδω, deſilio in.
Ἐπιεπατανπίπτω, incumbo in aliquem.
Ἐπιεπατανπλάσσω, emplaſtrum impono.
Ἐπιεπατανπρίθω, comburo ſuper aliquo.
Ἐπιεπατανρίομαι, diris devoveo.
Ἐπιεπατάρατος, ὁ, ἡ, ἡ, ſacer, exſecrabilis.
Ἐπιεπαταράσσω, vel ἐπιεπαταράττω, percutio, impetuoſe impello, *in paſſ.* immittor.
Ἐπιεπαταρρέω, influo, illabor ex ſuperiore loco.
Ἐπιεπαταρρήγνυμαι, ſuper aliqua re frangor, diſcindo, v. c. veſtes, a pectore.
Ἐπιεπαταρρηγία, ſuper injicio.
Ἐπιεπαταρρύω, deſuper defluo aliquo.
Ἐπιεπατασείω, f. είσω, ſuper decutio, ſuper deturbo.
Ἐπιεπατασκάπτω, fut. ψω, ſuper fodio, diruo ſuper.
Ἐπιεπαταστάω, detraho.
Ἐπιεπαστρατοπεδίευω, caſtra loco contra aliquem.
Ἐπιεπαταστένω, f. σπείσω, libo deſuper.
Ἐπιεπαταστρέφω, fut. ψω, ſuperinverto, inverto ſuper jaciendo.
Ἐπιεπαταφάττω, f. ξω, inſuper jugulo, macto ſuper.
Ἐπιεπατατίμαω, concido, lacero.
Ἐπιεπατατρέχω, irruo in aliquem.
Ἐπιεπαταφέρομαι, deferor, delabor; præceps moveor.
Ἐπιεπαταφορὰ, ἡ, *vocabulum mathematicum*, præceps locus in octavo ab horoſcopo ſigno. Ab
Ἐπιεπαταφορος, ὁ, ἡ, ὁ, pronus, proclivis.
Ἐπιεπαταχαννύω, adobruo.
Ἐπιεπατατραφία, ſuperficiem v. c. agri leviter rado, ſarrio.
Ἐπιεπατατψεύδομαι, mentior adverſus aliquem.
Ἐπιεπατείδω, inſpicio.
Ἐπιεπάτειμι, deſuper deſcendo in, v. c. capite in ſtomachum.
Ἐπιεπατέρχομαι, idem.
Ἐπιεπατιράω, ῶ, deſuſum, tranſfuſum, ſeu decapulatum, vel elutriatum ſuperpono, vel indo compoſitioni.
Ἐπιεπατίχω, retineo.
Ἐπιεπατηγορία, inſuper exprobro; (2) inſuper explico.
Ἐπιεπατηγόρησις, ἡ, addita rei explicatio, ut in *Alba longa* τὸ longa eſt Figuræ ἐπιεπατηγόρησις.
Ἐπιεπατοικέω, inhabito, incolo.
Ἐπιεπατορθόω, bene gero inſuper.
Ἐπιεπατρύω, & ἐπιεπατρύομαι, veteramentarii ſutoris artem exerceo, coria inveterata & detrita conſuo.
Ἐπιεπαυλίερυλος, ὁ, ἡ, ἡ, a caule tantum foliatus. Ex ἐπὶ, καυλὸς, & φύλλον.
Ἐπίεπαυμα, ατος, τὸ, aduſtio; (2) id ipſum, quod aduſtum eſt; (3) genus ulceris cilica nigram oculi partem: inuſtionem Lat. medici vocant. Ab ἐπιεπαίω.
Ἐπιεπαυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπίεπαυτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, præuſtus. Ab eod.
Ἐπιεπαυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior adverſus aliquem; (2) inſulto alicui. Hinc
Ἐπιεπαύχησις, εως, ἡ, inſultatio.
Ἐπιεπαχλάζω, ſuperne ſtrepito.
Ἐπιεπάω, id. quod, ἐπιεπαίω, quod videndum.
Ἐπίεπειμαι, impoſitus ſum, ſuper impoſitus ſum; (2) imponor, ſuper imponor; (3) jaceo ſuper; (4) incumbo, immineo. Ἐπίεπεινται γὰρ ἰῷδε αὐταῖς, Ariſt. Av. 1024.
Ἐπιεπεῖδῃ, præſ. inf. med.
Ἐπιεπείρω, attondeo; (2) præcido.
Ἐπιεπικλημβίδιος, perf. part. paſſ. v. ἐπικαλέω.
Ἐπιεπικρυμμένως, occulte, obſcure.
Ἐπιεπιλευσις, ἡ, acclamantium cohortationes. Ab
Ἐπιεπιλεύω, & ἐπιεπιλεύομαι, hortor.
Ἐπιεπίλλω, *Poët.* appello, vel appellor, pervenio, f. ἐπιεπίλλω, a. 1, ἐπίεπιλλσα, ἐπιεπίλσας.
Ἐπιεπιεντος, ὁ, ἡ, ὁ, inanis, vanus.
Ἐπιεπιεντρίω, ſtimulum addo.
Ἐπιεπιράννυμι, vel ἐπιεπιράω, admiſceo. Hinc
Ἐπιεπιραςικὸς, ἡ, όν, cui attemperandi vis ineſt, obtundens vel temperans malignitatem morbi.
Ἐπιεπίρας, vel ἐπίεπιρας, ατος, τὸ, fœnum Græcum. Ex ἐπὶ, & κέρας, *cornu.*
Ἐπιεπιρδὴς, ίος, ὁ, ἡ, ἡ, quæſtuoſus, lucroſus. Hinc τὸ ἐπιεπιρδὲς, lucrum, quæſtus. Ex ἐπὶ, & κέρδος, *lucrum.*
Ἐπιεπιρτομίσασα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιεπιρτομίσασα. Ab
Ἐπιεπιρτομέω, ῶ, f. ήσω, maledictis ſeu probris inceſſo ſuper aliqua re; (2) falſum timorem incutere alicui cupio; (3) deludo, derideo. Hinc
Ἐπιεπιρτόμημα, ατος, τὸ, dictum mordax cum irriſione; (2) objurgatio.
Ἐπιεπιρτόμησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιεπιεθω, f. ύσω, occulo, celo.
Ἐπιεπιεύω, f. 1. ind. act.
Ἐπιεπιφάλαιον, ου, τὸ, capitatio, id, quod in capita ſingula penditur, tributum capitulare, Ph. Ex ἐπὶ, & κεφάλαιον, *caput.*
Ἐπιεπεφαλαίσω, in ſummam colligo.
Ἐπιεπικήδειος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, funebris. Hinc τὸ ἐπικήδειον, ου, Epicedium, carmen funebre, næenia. Ex ἐπὶ, & κῆδος, *funus.*
Ἐπιεπίκκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ridiculus; (2) infamis. Ex ἐπὶ, & κνηκάζω, *convitiis infector.*

Digitized by Google

Ἐπικήπιος, ου, ὁ ἡ ὄν, hortenſis. Ex ἐπί, & κῆπος, hortus.
Ἐπικήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem quod
Ἐπίκηρος, ου, ὁ ἡ ὄν, fato lethifero obnoxius, fatalibus morbis obnoxius; (2) caducus, fluxus. Ex ἐπί, & κήρ, fatum.
Ἐπικηρυκεία, ας, actus mittendi, legatio de pace aut fœdere; (2) alia re. Ab
Ἐπικηρυκεύομαι, per caduceatorem, ſeu præconem pacem peto. Dicitur tamen & de nunciis privatorum; (2) mentionem facio (ſc. in ſenatu vel ap. populum) pacis cum hoſte faciendæ; (3) pronuncio, prædico, edico, denuncio.
Ἐπικήρυξις, ὁ, pronunciatio pecuniæ, vel denunciatio pœnæ, per præconem.
Ἐπικηρύσσω, vel ἐπικηρύττω, f. ξω, per præconem pecuniam publice ei polliceor, qui aliquem vivum mortuumve tradiderit; item, qui alicujus rei judicium fecerit; (2) per præconem edico, denuncio, veluti capitis pœnam; (3) ſufficio, ſubſtituo. Ἐπεκήρυττον τὰ χρήματα, καὶ τὰ σώματα, Plut.
Ἐπικήρως, Adv. more eorum, qui fatalibus morbis, vel fato etiam mortifero obnoxii ſunt. Ab ἐπίκηρος.
Ἐπικίδναμαι, diſſipor ſuper, diſpergor ſuper. Ex ἐπί, & κίδνημι, diſſipo.
Ἐπικινδυνεύομαι, f. εύσομαι, in periculo verſor, in periculum adductus ſum.
Ἐπικίνδυνος, ου, ὁ ἡ ὄν, periculoſus.
Ἐπικινδυνώδης, ες, idem.
Ἐπικινδύνως, Adv. periculoſe.
Ἐπικίρναμαι, admiſceo.
Ἐπικλάζω, flecto, infringo. Ex ἐπί, & κλάω.
Ἐπικλαίω, fleo ſuper; (2) fleo. Σὶ δ' (χρὴ) ἐπικλαιειν ὕστερον, Ariſt. Θεσμ. 1072.
Ἐπικλαυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, flebilis, lamentabilis. Ab ἐπικλαίω.
Ἐπικλάω, ῶ, f. άσω, frango, flecto; (2) animum alicujus flecto; (3) reflecto; ἐπικλᾶσθαι, a. 1. Paſſ. frangi, flecti, nempe animo; ἐπίκλασμος, reflexus.
Ἐπίκλειος, ος, ὁ ἡ ὄν, glorioſus, celeber. Ex ἐπί, & κλέος, gloria.
Ἐπικλείω, celebro; (2) perhibeo, dico, nomino, appello; (3) invoco.
Ἐπικληθείς, a. 1. partic. paſſ. per ſync. pro ἐπικληθείς, ab ἐπικαλέω. Unde
Ἐπίκλημα, τὸ, criminis objectio; (2) accuſatio; (3) crimen, quod objicitur.
Ἐπίκλην, Adv. cognomento; (2) prænomine. Ab inuſit. nom. ἐπίκλυ.
Ἐπίκληρος, ου, ἡ, puella, ad quam univerſa hereditas pertinet; (2) orba; (3) locuples, opulenta. Ex ἐπί, & κλῆρος, ſors.
Ἐπικληρόω, ῶ, f. άσω, ſorte attribuo; (2) decreto aut quocunque modo aſſigno. Ἐπικληροῦν τὰ ἀρχόντα, Dem.
Ἐπικλήρωσις, ὁ, ſortitio, attributio per ſortem.
Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro ἐπικαλέσαι, ab ἐπικαλέω.
Ἐπίκλησις, εως, ὁ, cognomen; (2) invocatio; (3) ignominia. Ab eod.
Ἐπίκλητος, ου, ὁ ἡ ὄν, advocatus, evocatus, accitus; (2) mobilis, celebris; (3) attributus, adſignatus; (4) conviva extraordinarie vocatus, umbra; (5) reprehenſione dignus. Ab eod.
Ἐπικλινὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, declinans, deorſum vergens, declivis, devexus.
Ἐπίκλινε, acclina, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐπικλίνω.
Ἐπικλίντης, ου, ὁ, inclinans, faciens, ut quid inclinet. Ab eod.
Ἐπίκλιντρον, ου, τὸ, ſella, vel lectus, in quo nos reclinare vel recumbere poſſumus. Ab
Ἐπικλίνω, acclino, inclino, declino, jaceo ſuper, Appollon. ἐπικέκλιδ, adjacet; ἐπικλιμβος, inclinatus, Thuc. Hinc
Ἐπίκλισις, εως, ὁ, inclinatio; (2) acclinatio.
Ἐπικλονέω, ῶ, f. ήσω, concutio, pertúrbo; (2) valde concutio.
Ἐπίκλοπος, ου, ὁ ἡ ὄν, furax, avidus furandi; (2) furtivus, occultus; (3) ſubdolus, vaſer, verſutiloquus; (4) Subſt. fur. Ex ἐπί, & κλέπτω, furor.
Ἐπικλύζω, f. ύσω, proluo; (2) inundo, ſubmergo; (3) tropicè, ut inundo ap. Lat. (4) in aor. 1. abundo.
Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g.
Ἐπίκλυσις, εως, ὁ, proluvies, diluvium maris terram obruentis; (2) illuvio, inundatio. Ab ἐπικλύζω.
Ἐπικλυσμὸς, ου, ὁ, inundatio.
Ἐπίκλυστος, ον, inundatus, aquis obrutus.
Ἐπίκλυτὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, celebris, inclytus. Ab
Ἐπικλύω, audio, celeber ſum.
Ἐπικλώθω, neo, fatalia ſtamina duco; ἐπίκλωσεν, deſtinavit; ἐπικλώσαντο. deſtinarunt; ἐπίκλωσμος, fato deſtinata; ἐπίκλωθες, ſorte attributus.
Ἐπικναμπτω, inflecto; (2) intorqueo; propter Homericum ἐπικνάμψασα, Il. 1, 569. ſed ibi plerique legunt ἐπιγνάμψασα.
Ἐπικνάω, ῶ, idem cum ſeq. Ἐπικνᾶσιν τυρὸν, ἕλαιον, Cilpſion, ὄξος. inſuper radunt. Ariſt. Av. 539.
Ἐπικνήθω, fut. ήσω, intero.
Ἐπικνίζω, fut. ίσω, in ſuperficie ſcalpo; (2) per ſumma incido. Hinc
Ἐπίκνισις, εως, ὁ, ſcarificatio. ſcalptura; (2) inciſio, quæ per ſummas partes ſit,
Ἐπικοιλὶς, ὁ, ſuperior palpebra, cilium.
Ἐπίκοιλος, ου, cavus.
Ἐπεκοιμάρμαι, ῶμαι, indormio, incumbo.
Ἐπικοίμησις, ὁ, decubitus in aliquam corporis partem in ſomnis.
Ἐπίκοινος, ου, ὁ ἡ ὄν, communis, promiſcuus. Hinc τὰ ἐπίκοινα, ων, nomina epicœna, quæ ſub una terminatione utrumque ſexum denotant.
Ἐπικοινόω & νέομαι, communico.
Ἐπικοινωνέω, ῶ, f. ήσω, commune habeo.
Ἐπικοίνωνος, ον, particeps.
Ἐπικοίρανος, ὁ, rex, dux.
Ἐπικοιτάζομαι, cubile habeo, vel conſtituo mihi in.
Ἐπικομκάζω, arrideo, vox comica.
Ἐπικομκαστρία, arridere, adludere ſolita; Epith. Echuſ. al. ἐπικομκυστρία.
Ἐπικολλάω, ῶ, f. ήσω, adglutino. Hinc
Ἐπικόλλημα, ατος, τὸ, id, quod glutinamentis alicui rei jungitur.
Ἐπικολπίδιος, ου, ὁ ἡ ὄν, quæ in ſinu geſtatur. Ex ἐπί, & κόλπος, ſinus.
Ἐπικομίζω, f. ίσω, curo, procuro.
Ἐπικομμόω, ornatu nimis exquiſito excolo.
Ἐπικομπάζω, fut. άσω, jactabundis verbis prædico, Plut. in Camill. c. 22. (2) jactabundis verbis addo.
Ἐπικομπέω, ῶ, fut. ήσω, jactito, oſtento. Ἐπικομπῶν τὰ μέγιστα, Thuc.
Ἐπίκομψεύω, exquiſitè orno.
Ἐπικόπανον, ου, τὸ, menſa coquorum, ſupra quam carnes ſecari ſolent. Ab
Ἐπικοπὴ, ῆς, ἡ, inciſio, acciſio, præciſio, qua arborum extremæ partes præciduntur.
Ἐπίκοπος, ου, ὁ ἡ ὄν, acciſus, præciſus, decacuminatus; (2) brevis; Subſt. τὸ, lignum, quod ſupponitur rei, quæ ſecatur.
Ἐπικόπτης, ου, ὁ, reprehenſor. Ab
Ἐπικόπτω, f. ψω, incido, præcido, in cacumine cædo; (2) accido, vires attenuo, retundo, reprimo, inhibeo, reprehendo.
Ἐπικορίζω, ſperno, rejicio. Gaz. ap. Ariſtot.
Ἐπικόρμιον, τὸ, lignum quod ſupponitur rei ſecandæ.
Ἐπίκορσος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſupra tempora ſ. maxillas eſt. Ex ἐπί, & κόρσαι.
Ἐπικορύσσομαι, armor adverſum.
Ἐπικος, epicus, ut poëta, verſus. Ab ἔπος.
Ἐπικοτα, τὰ, irata, culpanda, ob quæ quis merito iraſcatur, Heſ. Ex ἐπί, & κότος.
Ἐπικοτλαζίζω, f. ίσω, defundo guttas in poculo epoto reliquas ita, ut ſonitum reddat.
Ἐπικότως, Adv. irate, iracunde, Heſ. Ab ἐπίκοτος.
Ἐπικουρέω, ῶ, f. ήσω, auxilior, auxilio venio. Ἐπικουρεῖν τοῖς διωκομένοις, Luc.
Ἐπικουρῆσαι, a. 1. inf. act.
Ἐπικούρησις, εως, ἡ, opitulatio, auxilium.
Ἐπικούρημα, τὸ, idem.
Ἐπικουρία, ας, ἡ, auxilii latio.
Ἐπικουρικὸς, ἡ, όν, auxiliaris. Hinc τὸ ἐπικουρικὸν, ῦ, auxiliares copiæ.
Ἐπικούριος, ου, ὁ ἡ ὄν, auxiliaris. Ab
ΕΠΙΚΟΤΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ὄν, auxiliator, adjutor, opitulator.
Ἐπικνφίζω, f. ίσω, allevo. Ἐπικυφίζειν τινὶ πίστιν τινος, Greg.
Ἐπικραδαίνω, evibro, quatio ſuper.
Ἐπικράζω, inclamo.
Ἐπικράδλω, amarus factus ſum, a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ὑπικράδλω, a πικράω.
Ἐπικραίνω, & ὑπικραιαίνω, efficio, perficio. Hinc a. 1. ὑπεκρήνον, ſ. ὑπεκρήνον, perfice, apud Homerum, Il. 1, 455. item, confirmo, ratum facio promiſſum, dictum. Ὅς τάδ' ἐπέκρανεν, Soph. Phil. 1458.
Ἐπικρᾶναι, a. 1. inf. act.
Ἐπικράνθω, vide ὑπικράδλω.
Ἐπικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellum. Ex ὑπὸ, & κράνον, caput.
Ἐπίκρανον, ου, τὸ, quod ſuper caput eſt, vitta, capitis ligamen; (2) munimentum, quod capiti imponitur; (3) capitulum columnæ. Ex iiſd.
Ἐπίκρασις, εως, ἡ, attemperatio. Ab ὑπικεράννυμι.
Ἐπικραταιόω, ῶ, fut. ώσω, inſuper firmo.
Ἐπικράτεια, ας, ἡ, poteſtas, ditio.
Ἐπικρατέοντα, acc. ſing. part. præſ. m. g. v.
Ἐπικρατέω, ῶ, f. ήσω, prævaleo, potior, dominium obtineo, ſupero, cohibeo. Ἐπικρατεῖν τροφῆς, Thuc. τῆς δ' φύσιος ἁμαρτίας, Iſocr. Ex ὑπὸ, & κρατέω.
Ἐπικρατέως, potenter, prævalide, Poët. pro ὑπικρατῶς. Ab
Ἐπικρατὴς, έος, ου, ὁ ἡ ὄν, in poteſtate ſua habens, alicujus rei compos; (2) fortis; potens. Ex ὑπὸ, & κράτος.
Ἐπικρατήσειας, 1. ſing. aor. 1. opt. act. Æol. pro ὑπικρατήσαιμι. Ab ὑπικρατέω.
Ἐπικρατίδες, αι, ſudaria.
Ἐπικρατίδιον, ου, τὸ, ſudarium, quo caput obvolvebatur. Ex ἐπί, & κρὰς, caput.
Ἐπικρατικὸς, ἡ, όν, cui attemperandi vis ineſt. Ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρατύνω, confirmo, roboro.
Ἐπικρατῶς, Adv. valde. Ab ἐπικρατὴς.
Ἐπικρέκω, digitis citharam vel lyram pulſo, poſito plectro quo proprie κρέκειν.
Ἐπικρεμάννυμι, vel ἐπικρεμαννύω, vel
Ἐπικρεμάω, ſuſpendo ſuper, imminere facio. Hinc a. 1. ἐπεκρέμασα· ἐπικρέμασας κίνδυνον, periculum impendere feciſti. Hinc ἐπικρέμαμαι, ſuſpenſus ſum ſuper, impendeo, immineo; ἐπικρεμάμβρος κίνδυνος, impendens periculum, in a. 1. ἐπικρεμασθείς. Hinc
Ἐπικρεμὴς, ὁ ἡ ὄν, impendens.
Ἐπικρήηνον, 2. ſing. a. 1. imper. act. per Epenth. & Aët. pro ἐπίκρανον, ab ἐπικραίνω.
Ἐπίκρημνος, ου, ὁ ἡ ὄν, præceps, in præcipitium vergens. Ex ἐπί, & κρημνός.
Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. Aët. pro ἐπικρανωμεν, ab ἐπικραίνω.
Ἐπικρῆσαι, aor. 1. inf. act. per Syncop. pro ἐπικρᾶσαι, ab ἐπικεράννυμι.
Ἐπικρητηρίδιον, ου, τὸ, operculum κρητηρίδιον ſive parvæ crateræ.
Ἐπικριδὸν, Adv. cum delectu, diligenter.
Ἐπικρίνω, judicio meo approbo, decerno.
Ἐπίκριον, ου, τὸ, antenna navis. Hinc τὰ ἐπίκρια, ων, navis tabulata.
Ἐπίκρισις, εως, ἡ, adjudicatio; (2) judicium, juramentum; (3) diſcretio; (4) cenſura; (5) dignatio. Ab ἐπικρίνω. Unde
Ἐπίκριτὴς, οῦ, ὁ, arbiter; (2) conſultor.
Ἐπίκριτος, ου, ὁ ἡ ὄν, lectus, delectus, approbatus. Ab eod.
Ἐπικροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) crepo, crepito, caſtigo, vitupero, increpo. Νηρηΐδες ἐπεκρότησαν ἐπὶ τῇ διλφίνων ἐπικροτῆσαι, Luc. Ἐπικροτος,

Digitized by Google

Ἐπίκροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulsatus, propulsatus, proculcatus. Ex ἐπὶ, & κρότος.
Ἐπίκρημα, ατος, το, pulsus, ictus.
Ἐπίκρησις, εως, ἡ, certa percussio ferulis levibus. Ab
Ἐπικρέω, fut. ήσω. impello, incito. Μᾶλλον ἐπικρήσις Ζεύς (ἢ ἧλιος). Arist. Θεσμ. 1013; (2) idem quod ἐπικρίκω.
Ἐπικρυπτικός, ἡ, όν. q. d. occultativus; (2) occultationis significationem habentia. Ab
Ἐπικρύπτω, f. ψω, abscondo; (2) celo, dissimulo. Hinc
Ἐπίκρυφος, ον, occultus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio; (2) sermo ænigmaticus. Ab ἐπικρύπτω.
Ἐπικράζω, adcrocito.
Ἐπικλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper adquiro, ultra adquiro, seu comparo.
Ἐπικλίνιον, ε, τὸ, lanugo lini adhærens pectini, dum pectinatur linum, locus supra pubem. A κτείς, quod de pube etiam dicitur.
Ἐπίκτημα, τὸ, possessio extra patriæ fines, quæ al. ἔγκτημα.
Ἐπίκλησις, ἡ, accessio possessionum. Ab ἐπικλάομαι. Unde
Ἐπίκτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, adquisitus, possessus.
Ἐπικλίζω, f. ίσω, super ædifico, superstruo.
Ἐπικλύπτω, ῶ, f. ήσω, insono, strepo, perstrepo; (2) strepitum excito.
Ἐπικυδαίνω, glorior, effero me.
Ἐπικυδεστέρως, Adv. gloriosius; (2) meliore fortuna & successu.
Ἐπικυδής, ές, ὁ ἡ ἡ, gloriosus; (2) potens; (3) magna audacia præditus. Ex ἐπὶ, & κῦδος.
Ἐπικυέω, ῶ, f. ήσω, superfœto. Hinc
Ἐπικύημα, ατος, τὸ, fœtus, qui post alium conceptum concipitur.
Ἐπικυΐσκω, idem quod ἐπικυέω.
Ἐπικυκλέω, extrinsecus infero, inculco.
Ἐπικυκλίδες, ων, αἱ, superiores palpebræ.
Ἐπικυλίκειος, ε, ὁ ἡ ἡ, inter pocula dictus vel factus.
Ἐπικυλινδέω, ῶ, volvo super, devolvo.
Ἐπικυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindris in superficie æquo & complano. Ex ἐπὶ, & κύλινδρος, *cylindrus*.
Ἐπικυλίνδω, idem quod ἐπικυλινδέω.
Ἐπικυλίω, devolvo in.
Ἐπικυμαίνω, fluctuando irruo.
Ἐπικυματίζω, f. ίσω, innato.
Ἐπικυματώσις, ἡ, fluctuatio.
Ἐπικυπτω, f. ψω, pronus vel propendens incumbo.
Ἐπικυρέω, f. ήσω, incido, nanciscor.
Ἐπικυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo, approbo.
Ἐπικύρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ἐπικυρῆσαι, ab ἐπικύρω.
Ἐπίκυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, incurvus. Hinc
Ἐπικυρτόω, ῶ, f. ώσω, incurvo.
Ἐπικυρτάουντι, nom. dual. part. præs. act. *Poët.* ἐπικυρτόουτε.
Ἐπικύρω, f. ύρσω, idem quod ἐπικυρέω, a. 1. ἐπικύρσαι, incidere; ἐπικύρσας, Partic.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio. Ab ἐπικυρόω.
Ἐπίκυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, incurvus. Ab ἐπικύπτω.
Ἐπικαθωΐζομαι, f. ίσομαι, perpoto.
Ἐπικωκύω, f. ύσω, allamentor, allacrimor. Κἀπικωκύω πατρὸς τλῶ δυσάλαινα δαΐτα, Soph. El. 285.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ. impeditio. Ab
Ἐπικωλύω, f. ύσω, impedio; (2) insuper impedio, insuper prohibeo. Τίς ἴσαι μ' ὁ ἐπικωλύσων τάδε, Soph. Phil. 1230.
Ἐπικωμάζω, fut. άσω, commissatum eo ad quem.
Ἐπικωμαστικῶς, laudantium more.
Ἐπικώμιον, ου τὸ, encomium, laus. Ab
Ἐπικώμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, laudatorius. Ab ἐγκώμιον, pro quo etiam *poëtice* dicitur.
Ἐπίκωμος, comessator. Ex ἐπὶ, & κῶμος.
Ἐπικωμῳδέω, ῶ, f. ήσω, mordacibus dictis incesso, mordeo, noto, taxo, subsanno.
Ἐπίκωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, remo admotam habens manum, remigationi accinctus; (2) remigio instructus. Ex ἐπὶ, & κώπη.
Ἐπικῶς, more carminis Epici.
Ἐπικωφώσις, ἡ, surditas.
Ἐπιλαβεῖν, a. 2. inf. med. verbi ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλαγχάνω, super alio seu post alium forte obtineo; unde ἐπιλαχών, a. 2. forte suffectus, sublectus, subsortitius.
Ἐπιλάζυμαι, prehendo, comprehendo.
Ἐπιλαθέσθαι, a. 2. infinit. med. verbi ἐπιλανθάνομαι pro ἐπιλήθομαι.
Ἐπιλαθῇ, 3. sing. aor. 2. conj. med.
Ἐπιλαις, ίδος, ἡ, curruca, avicula, quæ & ὑπολαΐς, nuncupatur.
Ἐπιλαλέω, interpello, obloquor.
Ἐπιλαμβάνω, insuper adsumo; (2) sumo post aliud; (3) excipio, succedo; (4) opprimo, invado, corripio, manum injicio; (5) occupo; (6) attingo; (7) nanciscor; (8) retineo, sisto; (9) obstruo, obturo; ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, arripio; (2) reprehendo, corripio; (3) retineo; (4) capto; (5) impedio; (6) opprimo, invado; (7) opem fero. Νυκτὸς ἐπίλαβούσης τὸ ἔγγυ, Thuc. Σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ, Dem.
Ἐπιλαμπής, ες, ὁ ἡ ἡ, clarus, illustris, manifestus.
Ἐπιλάμπρυνω, floreo, in celebritate magna versor.
Ἐπιλάμπω, superfulgeo, lucco super aut post; (2) illustro.
Ἐπιλανθανέσθαι, 3. sing. præs. imper. med. v.
Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, f. ἐπιλήσομαι, Perf. ἐπιλέλησμαι, a. 2. ἐπιλαθόμην. Νηπιος ἐστι πᾶς οἰκείων οἰχομένων χρεῶν ἐπιλάθῃ, Soph. El. 145. Ταῦτ' ἐπιλίλησαι πρὶν μαθεῖν, oblitus est, Arist. Nub. 631.
Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ, agmen militum centum viginti octo. Ex ἐπὶ, & ἰλάρχης.
Ἐπιλεαίνω, lævigo, polio; (2) commendo aliquid, laudo per assentationem.
Ἐπιλέγω, dictis addo; (2) eligo, deligo, seligo; ἐπιλέγομαι, eligo, deligo; (2) lego; (3) recenseo; ἐπελεξάμην, a. 1. ἐπιλελεγμένοι, *Perf.* delecti. Ἐπιλέγειν τεκμήρια, Thuc.
Ἐπιλειόω, lævigo.
Ἐπιλείπω, fut. ψω, deficio, desum. Κλητῆρες ἐπιλείψουσι τὰς καλυμβύας, Aristot. Vesp. 1324. Ἐπιλίποι δ' ἂν ἡμᾶς ὁ πᾶς χρόνος, Iscer.
Ἐπιλείχω, in superficie lambo; (2) lambo.
Ἐπιλειψίς, εως, ἡ, defectio, penuria. Ab ἐπιλείπω.
Ἐπιλεκτός, ε, ὁ ἡ ἡ, delectus, selectus; (2) miles extraordinarius. Ab ἐπιλέγω.
Ἐπιλεκτάρχης, ε, ὁ, præfectus militum extraordinariorum,
Ἐπιλέκλασε, cum delectu.
Ἐπιλέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro ἐπιλέλησθα, ab ἐπιλανθάνομαι.
Ἐπιλελῆσθαι, *oblivioni traditum esse*, perf. inf. pass.
Ἐπίλεξις, εως, ἡ, delectus.
Ἐπιλεπαίνω, dealbo.
Ἐπιλεύκιον, ε, ὁ ἡ ἡ, aliquantum albus, albicans
Ἐπιλεύσσω, adspicio, prospicio.
Ἐπιλήθιο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro ἐπιλήθω.
Ἐπιλήθης, ες, oblivionem afferens. Ab
Ἐπιλήθομαι, obliviscor. Κἀπιλήθομαι κακῶν, Eur. Hec. 285.
Ἐπιλήθων, apud Hom. aliqui pro ἐπιλησικόν, efficax oblivionis. Vid. mox.
Ἐπιλήθω, apud Poëtas oblivisci facio, oblivionem induco, aor. 1. ἐπέλησεν, obliviscī fecit. Ab hoc ἐπιλήθω, *Participium Neut.* ἐπιλῆθον, apud, Hom. Odyss. 4, 221. obliviscī faciens, secundum eos, qui ibi non scribunt ἐπίλησθον.
Ἐπιλησίς, ίδος, ἡ, jure belli parta, v. c. urbs. Ex ἐπὶ & λεία.
Ἐπιληκία, crepitum seu strepitum excito ad, applaudo,
Ἐπιλιλαίω, ῳ, ὁ ἡ ἡ, in festo Bacchi usitatus. Ex ἐπὶ, & λιλαῖος, *Bacchus*.
Ἐπιλιλώ, ῳ, ὁ ἡ ἡ, torcularius, ad torcular pertinens. Ex ἐπὶ, & λιλώς.
Ἐπιλιπαλίζω, f. ίσω, morbo comitiali laboro.
Ἐπιλιπαλικός, ἡ, όν, morbo comitiali laborans.
Ἐπιλιπαλόομαι, idem quod ἐπιλιπαλίζω, Ab
Ἐπιλήπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, reprehensione dignus: (2) correptus a dæmone; (3) laborans epilepsia, sive morbo comitiali; (4) conspicuus. Ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλήπτωρ, ορος, ὁ, reprehensor. Ab eod.
Ἐπιλήσμων, ης, ἡ, oblivio. Ab ἐπιλήθω.
Ἐπιλησμονή, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιλήσμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, obliviosus, quem facile capit oblivio; (2) oblitus, immemor. Ab ἐπιλήθω.
Ἐπιλήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐπιλήθομαι.
Ἐπιληστικός, ὁν, oblivionem afferens.
Ἐπιληψία, ας, ἡ, invasio, paroxysmi initium; (2) morbus comitialis, epilepsia; (3) retentio, obstructio, obturatio. Ab ἐπιλαμβάνω.
Ἐπιλήψιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, reprehensione dignus. Ab eod.
Ἐπιληψις, εως, ἡ, prehensio, apprehensio; (2) invasio, manus injectio, vendicatio; (3) morbus comitialis, epilepsia. Ab eod.
Ἐπιλίγδην, *Adv.* strictim, leviter.
Ἐπιλιμνάζω, superstagno, restagno.
Ἐπιλιπαίνω, pinguedine illino.
Ἐπιλιπής, ές, ὁ ἡ ἡ, deficiens. Ab ἐπιλείπω.
Ἐπιλλίζω, f. ίσω, oculus innuo. Ex ἐπὶ, & ἴλλος, *oculus*.
Ἐπίλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, strabus, pætus.
Ἐπιλλοπίλω, conniveo, adnicto.
Ἐπιλοβίς, ίδος, ἡ, jecinoris fibræ, Hes. Ex ἐπὶ, & λοβός, *extrema pars hepatis*.
Ἐπιλογή, ῆς, ἡ, delectus, electio. Ab ἐπιλέγω, *seligo*.
Ἐπιλογίζομαι, computo, supputo; (2) cogito, recogito, reputo. Hinc
Ἐπιλογικός, ἡ, όν, ad reddendam rationem pertinens, τὰ ἐπιλογικά, idem quod ἐπίλογος.
Ἐπιλογισμός, ὁ, computatio, enumeratio; (2) cogitatio, ἐξ ἐπιλογισμοῦ, prudenter.
Ἐπίλογος, ε, ὁ, subjuncta dictorum ratio, dicti alicujus explicatio; (2) epilogus, conclusio. Ab ἐπιλέγω.
Ἐπίλογχος, ον, *Epith.* cuspidis in hasta.
Ἐπιλοίβιος, ον, libationi serviens, sc. patera.
Ἐπιλοιδορία, convicior, in re, ob rem.
Ἐπιλοίμια ἔπη, carmina, quæ cantantur post sedatam pestem. Ex ἐπὶ, & λοιμός.
Ἐπίλοιπος, ε, ὁ ἡ ἡ, reliquus. Ab ἐπιλείπω, *relinquo*.
Ἐπίλυτρον, ε, τὸ, merces pro lotura, merces balneatoris. Ex ἐπὶ, & λοῦτρον.
Ἐπιλυπέω, ῶ, fut. ήσω, insuper molestiam adfero; (2) contristo.
Ἐπίλυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde mœstus, admodum tristis. Ex ἐπὶ, & λύπη, *tristitia*.
Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio; (2) liberatio.
Ἐπιλυτικός, nodosas quæstiones solvendi peritus. Ab eod.
Ἐπίλυχνος, ὁ, lucerna, f. ellychnium.
Ἐπιλύω, explico, solvo; (2) *med. etiam* liberos ad facultatem alicujus rei.
Ἐπιλωβάω, ignominja, injuria afficio.
Ἐπιλωβεύω, f. εύσω, cavillor, irrideo.
Ἐπιλώβητος, ον, ignominia affectus, infamis.
Ἐπιμαιμάω, ῶ, f. ήσω, vehementer cupio. Ἐπιμαιμασαι μάχης, Lyc.
Ἐπιμαίνομαι, insanio; (2) furiose amo, a. 2. ἐπεμάνην; ἐπιμανεὶς, ἐπιμανεῖσα.
Ἐπιμαίομαι, attingo; (2) instigo; (3) cupio; (4) quæro.
Ἐπίμαλθος, ε, ὁ ἡ ἡ, maltha inductus. Ex ἐπὶ, & μάλθα.
Ἐπιμᾶλλον, *Adv.* promptius, propensius, vehementius.
Ἐπιμανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, insanus, furiosus. Ab ἐπιμαίνομαι.
Ἐπιμανῶς, furiose, vehementer.
Ἐπιμάζιος, lactans, de infante, a μάζος.

Digitized by Google

Ἐπιμανθάνω, disco seu doceor post.
Ἐπίμαρτος, ον, ὁ ἡ ἡ, insanus.
Ἐπιμάρτυρος, ον, ὁ ἡ ἡ, testis factæ rei.
Ἐπιμαρτυρέω, testimonium perhibeo; (2) testimonio meo attribuo vel adscribo.
Ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ, attestatio.
Ἐπιμαρτύρομαι, testes appello, cito super aliqua re; (2) testificor, contestor. Ὁ υχίνος οὐ ἔχαν, τὴν ἐπιμαρτύρατο, Arist. Vesp. 1426.
Ἐπιμάρτυρος, Poëtice, qui testis est super aliqua re, qui testis adhibetur.
Ἐπιμασάομαι, insuper mando, s. manduco; ἐπιμασηθείς, insuper manducatus.
Ἐπιμάσσω, & ἐπιμάσσομαι, tango, attingo, contingo ita ut alius persentiscat; (2) tactu exploro, palpo; (3) prehendo; (4) abstergo.
Ἐπιμαζίδιος, ον, ὁ ἡ ἡ, mammæ admotus; (2) subrumus. Ex ἐπὶ, & μαζός.
Ἐπιμάσιος, ον, ὁ ἡ ἡν, idem & ex iisd.
Ἐπιμαχέω, ῶ, f. ήσω, fero auxilium.
Ἐπιμαχία, ας, ἡ, societas belli in propulsanda injuria, societas belli subsidiaria. Ab
Ἐπίμαχος, ον, ὁ ἡ ἡ, oppugnabilis; (2) expugnabilis; *superl.* ἐπιμαχώτατος; (3) qui auxiliatur in pugna. Ex ἐπὶ, & μάχομαι, *pugno.*
Ἐπιμειδάω, ῶ, f. ήσω, subrideo, &c.
Ἐπιμειδήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιμειδίασις, ἡ, arrisio; (2) risus. Ab
Ἐπιμειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo; (2) adrideo.
Ἐπιμείλια, τὰ, ap. Hom. Il. 9, 147. res dotales. Ex ἐπὶ, & μειλίσσω, *mulceo.*
Ἐπιμελαίνομαι, nigresco, nigredine inficior.
Ἐπιμέλας, αινα, αν, nigricans.
Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, & *Ion.* ἐπιμελίη, cura, diligentia, studium; (2) curatio, procuratio; (3) curatio muneris. Ab ἐπιμελὴς.
Ἐπιμελέομαι, ῆμαι, f. ἐπιμελήσομαι, curo, curam gero, studeo, operam do. Ἐπιμελεῖς τῶ Σώματος τῆν κοινῶν, res publicas. Ἐπεμελεῖτο ἢ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθανάτου, Isocr. Ex ἐπὶ, & μελὴ.
Ἐπιμελέστατα, *Adv.* diligentissime. Ab ἐπιμελέστατος, Superl. ab ἐπιμελὴς.
Ἐπιμελέστερον, *Adv.* diligentius. Ab ἐπιμελέστερος, quod est Compar. ab eod.
Ἐπιμελήθητι, 2. sing. a. 1. imperat. pass. v. ἐπιμελέομαι. Unde
Ἐπιμέλημα, ατος, τὸ, negotium, cujus curam gerimus, res, quæ curæ est; (2) cura.
Ἐπιμελὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, qui curam agit; (2) solicitus, diligens; (3) qui curæ est, qui curatur. Ex ἐπὶ, & μέλω, *curæ est.*
Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator; (2) procurator. Ab ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελητικὸς, ἡ, όν, aptus ad curam gerendam alicujus rei; (2) diligens & peritus curator. Ab ἐπιμελητὴς.
Ἐπιμέλλω, f. λήσω, cunctor.
Ἐπιμέλομαι, idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελῶς, *Adv.* cura adhibita, diligenter.
Ἐπίμεμπτος, ον, ὁ ἡ ἡ, culpabilis, accusabilis. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπιμενοφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιμέμφῃς, 2. sing. præs. conj. med. *Ion.* pro ἐπιμέμφεσαι, ab
Ἐπιμέμφομαι, conqueror super aliqua re, incuso; (2) reprehendo, vitupero. Ἐπιμέμφεσθε ἑαυτοῖς ἅ τόλμης, Diosc.
Ἐπίμεμψις, εως, conquestio, reprehensio.
Ἐπιμένω, permanco, persevero; (2) exspecto, a. 1. ἐπέμεινα, ἐπιμεῖναι. Ἔτι ἢ Καταλίας ὕδωρ ἐπιμένῃ μοι, Eur. Ph. 231.
Ἐπιμερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vid. ἐπιμέριος.
Ἐπιμερίζω, f. ίσω, impertior.
Ἐπιμερισμὸς, ὁ, partitio.
Ἐπίμεστος, ον, ὁ ἡ ἡ, ἐπίμεστα ῥήματα, Verba Deponentia.
Ἐπίμεστος ον, ὁ ἡ ἡ, plenus, redundans.
Ἐπιμεταπέμπομαι, arcessio novum, v. c. auxilium.
Ἐπιμετρέω, ῶ, fut. ήσω, super mensuram addo; (2) certa mensura mutuo do, quod eadem reddatur mihi; (3) admetior, addo; unde prorogo in tempus aliquod.
Ἐπίμετρον, ου, τὸ, quod super mensuram additur, auctarium; (2) quod ex abundanti additur.
Ἐπιμήδομαι, f. ήσομαι, excogito.
Ἐπιμηθία, ας, ἡ, consilium post rem jam peractam; (2) prudentia. Ab ἐπιμηθὴς.
Ἐπιμηθέομαι, consilium re jam peracta capio. Ab eod.
Ἐπιμηθὴς, ίας, qui sero sapit, qui re jam peracta consilium capit; (2) prudens; (3) Epimetheus. Ex ἐπὶ, & μῆδος, *consilium.*
Ἐπιμήθης, ές, ὁ ἡ ἡ, prudens. Ex iisd.
Ἐπιμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, oblongus; (2) sublongus; (3) prælongus; (4) procerus; *Superl* ἐπιμηκέστατος. Ex ἐπὶ, & μῆκος.
Ἐπιμηλὶς, ίδος, ἡ, mespili arboris genus; (2) apii genus. Ex ἐπὶ, & μηλὶς.
Ἐπιμηνίος, ον, ὁ ἡ ἡ, menstruus, qui singulis mensibus fit. Ex ἐπὶ, & μὴν.
Ἐπιμηρίσω, fut. ίσω, irascor.
Ἐπιμηχανάω, ῶμαι, f. ήσομαι, molior, vel machinor in aliquem.
Ἐπιμίγνυμι, vel ἐπιμιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo; (2) commercium habeo, exerceo.
Ἐπιμικτὸς, ον, ὁ ἡ ἡ, permixtus, commixtus; (3) promiscuus. A præc.
Ἐπιμιμνήσκομαι, recordor, memini; (2) *cum acc.* mentionem facio, f. ἐπιμνησομαι, ἐπιμνηθήσομαι, aor. 1. ἐπιμνήσθην, & usitatis ἐπιμνησθῶμαι. Ἐπεὶ ἢ κὴ κολακείας ἐπιμνήσθης, Luc. Ex ὄπὶ, & μνάομαι.
Ἐπιμίμνω, *Poët.* permaneo alicubi, incumbo. Ex
Ἐπιμὶξ, *Adv.* mistim, promiscue. Ab ἐπιμίγνυμι. Unde
Ἐπιμίξαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro ἐπιμίξας.
Ἐπιμιξία, ας, ἡ, permistio, commistio, coalescentia; (2) commercium; (3) congressus Ab eod.
Ἐπίμιξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἐπιμίσγομαι, commercium habeo, in consortium venio; (2) ingredior, accedo. Ab ἐπιμίγνυμι.
Ἐπιμίσθιος, ον, ὁ ἡ ἡν, mercenarius, qui mercede aliquid facit. Ex ὄπὶ, & μισθὸς.
Ἐπίμισθις, ίδος, ἡ, mercenaria meretrix.
Ἐπιμνημονεύω, memor sum.
Ἐπιμνηθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι.
Ἐπιμοιράδης, præs. inf. med. pro ἐπιμοιράδη, ab
Ἐπιμοιράω, ῶ, & άομαι, ῶμαι, impertior.
Ἐπιμοίριος, ον, fatalis.
Ἐπιμορφὰς, gen. sing. *Dor.* pro ἐπιμορφῆς. Ab
Ἐπιμορφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιμέμφομαι.
Ἐπίμομφος, ον, vituperandus, vituperio obnoxius.
Ἐπιμονὴ, ῆς, ἡ, permansio, perduratio, perseverantia; (2) mora, cunctatio. Ab ἐπιμένω.
Ἐπίμονος, ος, ὁ ἡ ἡ, constanter permanens, perdurans. Ab eod.
Ἐπιμονόω, ῶ, f. άσω, desolo, solum reddo, solitudinem adhibeo; (2) desero, destituo; unde ἐπιμονωθεὶς, destitutus.
Ἐπιμόνως, *Adv.* constanter, perseveranter. Ab ἐπιμονὴ.
Ἐπιμόριος, ον, ὁ ἡ ἡ, q. d. superparticularis, qui alium quantitatem continet & præterea partem ipsius. Ex ὄπὶ, & μόριον.
Ἐπίμορτος γῆ, tellus, pro qua colenda partem fructuum a domino capit colonus. Ex ὄπὶ, & μορτὴ.
Ἐπιμορύσσω, f. ίσω, vultum varie fingo.
Ἐπίμοχθος, ον, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, ærumnosus.
Ἐπιμόχθως, *Adv.* magno cum labore & molestia.
Ἐπιμοχλία, pessulum obdo.
Ἐπιμπλίστο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pr ἐπιμπλατο, & hoc pro ἐπιμπλατο, a πίμπλημι.
Ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro ἐπίμπλασο.
Ἐπίμπρα, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι.
Ἐπιμύζω, f. ξω, compressis labris gemo.
Ἐπιμυθέομαι, ούμαι, alloquor; (2) exhortor.
Ἐπιμυθέω, & ἐπιμυθέομαι, adfabulor. Ex ὄπὶ, & μῦθος. *fabula.*
Ἐπιμύθιον, ου, τὸ, adfabulatio, epilogus fabulæ. Ex iisd.
Ἐπιμύλιος, ον, ὁ ἡ ἡ, molaris, in mola cantari solitus, mola superior. Ex ὄπὶ, & μύλη, *mola.*
Ἐπιμυλὶς, ίδος, ἡ, patella, aut mola genu.
Ἐπίμυξις, εως, ἡ, suspirium seu gemitus, qui fit compressis labris. Ex ἐπιμύζω.
Ἐπιμύρομαι, humecto.
Ἐπισμύσσω, vel ἐπιμύττω, f. ξω, subsanno, strepitu narium fletti facio.
Ἐπιμύω, f. ύσω, claudo. Βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύῃ, *Aret.*
Ἐπιμωμάομαι, vel ἐπιμωμέομαι, vitupero, reprehendo.
Ἐπίμωμος, ον, ὁ ἡ ἡ, culpabilis.
Ἐπινάσσος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui sedibus suis relictis se habitatum contulit; pulsus patria, exsul. Ex ὄπὶ, & ναίω, *habito.*
Ἐπινάτλω, vel ἐπινάσσω, fut. άσω, oppleo, ponitur propter ἐπινεπασμένα, oppletæ; apud Aristoph.
Ἐπίνειον, ου, τὸ, navalia, statio navium. Ex ὄπὶ, & νεὼς, *navalis.*
Ἐπινέσσομαι, idem quod ἐπινίσσομαι.
Ἐπινενίσθαι, pr. inf. pass. v. ἐπινέμω.
Ἐπινεμησις, εως, ἡ, distributio, divisio; (2) indictio. Ab ἐπινέμω.
Ἐπινέμω, distribuo, partior; (2) in numeros militares refero, decurio, centurio. Ἐπινέμειν τὰ βουλήματα, Plat.
Ἐπινενεμμένος, part. perf. pass. v. ἐπινέθω.
Ἐπινενόηκα, perf. ind. act. v. ἐπινοέω.
Ἐπινεύω, f. εύσω, innuo, nutu significo; (2) annuo, adsentior; (3) vergo, deorsum vergo, propendeo. Ἐὰν μὴ γὲ ἐπινεύσας ταῦτ', Eur. Or. 274.
Ἐπίνευσις, ἡ, concessio; (2) instinctus, inspiratio, adflatus.
Ἐπινέφελος, ος, ὁ ἡ ἡ, nubibus tectus, nubibus obductus; (2) nubilosus, nubis modo innatans. Ex ὄπὶ, & νεφέλη.
Ἐπινεφέω, nubibus tego, obnubilo. Ab
Ἐπινεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nubibus tectus; s. obductus, obnubilus. Ex ὄπὶ, & νέφος.
Ἐπινεφρίδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, quod est in renibus. Ex ὄπὶ, & νεφρὸς, *ren.*
Ἐπίνεψις, εως, ὁ, actio ipsa obtegendi nubibus. Ab inus. ἐπινέφω, pro ἐπινεφέω.
Ἐπινέω, supernato, in superficie aquæ nato; (2) adnato.
Ἐπννέω, sive, ἐπινήθω, f. ήσω, fatalibus filis attribuo, fatalia fila nens tribuo, seu destino; ἐπιννησμένα, fato attributa.
Ἐπινέω, sive ἐπινήω, accumulo.
Ἐπινήσιος, ον, ὁ ἡ ἡ, qui super navi est aut fit. Ex ὄπὶ, & ναῦς, *navis.*
Ἐπίνηστρον, ου, τὸ, id, supra quod fila deducta glomerantur, fusus, seu fusum.
Ἐπινήφω, f. ψω, sobrius sum, maneo.
Ἐπινήχομαι, fut. ξομαι, innato, in superficie aquæ nato.
Ἐπινήχυτος, ον, copiosus, largus.
Ἐπινίκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ad victoriam pertinens. Hinc τὸ ἐπινίκιον, ου, epinicium, carmen triumphale. Ex ὄπὶ, & νικάω.
Ἐπινιπτὶς κύλιξ, poculum, quod post latas manus extremo convivis apponitur. Ex ὄπὶ, & νίπτω.
Ἐπινίσσομαι, adeo, convenio.
Ἐπινίφω, fut. ψω, ningo super, nive obruo; in superficie irrigo.
Ἐπινοέω, ῶ, f. ήσω, excogito, comminiscor; (2) mente agito, cogito; (3) animadverto; (4) destino, in animum induco. Ἐν γ' ἐπινόησας

Digitized by Google

ἐπινόησας αὐτὸ ἀξιοκωμικῶς, Arist. Av. 1517. Ἡν ταῦτ' ἀ ἐπίνοιᾶς κατῄδησθα, Arist. Conc. 247. Hinc

'Επινόημα, τό, commentum.

'Επιτεκμαλικός, ἡ, όν, promptus consilio. Ab ἐπινόημα.

'Επινοητικός, ἡ, όν, idem. Ab ἐπινοέω.

'Επίνοησις, ἡ, inventio consilii.

'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio; (2) commentum; (3) solertia, qua quis excogitat. Ex ἐπί, & νῶς, mens.

'Επίνομες, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐπίνεμμι, a σπίνω.

'Επινομή, ἡ, jus compascui.

'Επινομία, ας, ἡ, pastio, jus pascendi in alieno; (2) jus pascendi inter se, pascuarium commercium. Ex ἐπί, & νέμω, *pasco*.

'Επινομίς, ίδος, ἡ, strena; (2) appendix legum; (3) dialogus quidam Platonis. Ex ἐπί, & νόμος, *lex*.

'Επινομοθετέω, ῶ, f. ήσω, insuper sancio, ad leges latas aliquam addo.

'Επίνομος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, hæres, Hes. (2) idem quod σύννομος. Ab ἐπινέμω, *distribuo*.

'Επίνον, *bibebant*, 3. pl. imperf. verbi σπίνω.

'Επινοσία, ultra (superato morbo) ægroto; (2) ægroto.

'Επίνοσος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, morbis obnoxius.

'Επινόσως, *Adv.* per morbos, cum morbis.

'Επινοτίζω, fut. ίσω, in superficie humecto; (2) irroro, inspergo.

'Επινυκτίδεύω, f. εύσω, pernecto.

'Επινυκτίς, ίδος, ἡ, pustula noctu in eminentioribus corporis partibus erumpens, & noctu maxime etiam crucians; (2) nocturna hominis custodia; (3) commentarium nocturnum. Ex ἐπί, & νύξ, *nox*.

'Επινυμφίδιος, ον, Epithalamius.

'Επινύσσω, vel ἐπινύττω, f. ξω, pungo, fodico; (2) admoveo, impello.

'Επινυστάζω, f. άξω, capite declivi dormito, insuper dormito.

'Επινωμάω, ῶ, fut. ήσω, insuper distribuo; (2) lustro, inspicio. Οὐδέ τιν' αὐτῷ φαιδῶτα κακῶν ἐπινωμᾷν, Soph. Phil. 167.

'Επινώτια, dorsualia. Ab ἐπί, & νῶτος.

'Επινωτίδιον, ου, τό, mantica, quæ tergo imponitur. Ab ἐπινώτος.

'Επινώτος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, super dorsum positus. Ex ἐπί, & νῶτος.

'Επιξαίνω, exulcero.

'Επίξανθος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, subflavus.

'Επιξανίζω, hospitio excipio, *in pass.* diversor (devertor) apud aliquem.

'Επιξενόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, hospitio excipior; (2) peregrinor, peregre advenio.

'Επιξία, in superficie rado seu scalpo.

'Επίξηνον, mensa coquinaria.

'Επιξηραίνω, in superficie sicco; (2) exsicco, arefacio. Hinc

'Επιξηραντικός, ἡ, όν, exsiccandi seu arefaciendi vim habens.

'Επίξηρος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, valde siccus. 'Επίξηρος γαστήρ, *Arct.*

'Επιξιφίζω, f. ίσω, protensis ensibus salto.

'Επιξυνοέομαι, οῦμαι, excogito.

'Επίξυνος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, communis, promiscuus.

'Επιξύρω, f. ύσω, in superficie rado.

'Επιόγδοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, sesquioctavus.

'Επίδν, a. 2. ind. act. v. σπίνω.

'Επιόντα, acc. f. a. 2. part. act. v. ἔπειμι.

'Επιόπτομαι, f. ψομαι, inspicio. Τὰς ἂν ἐγὼ ἐπόψομαι, οἱ ὄ σιθίδων, Il. 9, 167.

'Επιορκία, ῶ, f. ήσω, pejero. Τὰς θεὰς ἐπιορκεῖν, Æsch. Ab ἐπίορκος.

'Επιορμήσῃς, 2. f. a. 1. conjunct. act. v. ἐφορμάω.

'Επιορκητικός, ἡ, όν, perjurus. Ab ἐπίορκος.

'Επιορκία, ας, ἡ, pejurium. Ab ἐπίορκος.

'Επιόρκιον, ου, τό, idem & ab eod.

'Επίορκος, *Adv.* pejerando. Ab eod.

'Επίορκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, perjurus.

'Επίορκος perjure, neglecto jurejurando.

'Επιοσσομαι, adloquor, significo; (2) prospicio.

'Επίπρα, τά, interstitium. Ab ἐπί, & πρός.

'Επιπρός, ῶ, ἡ, custos.

'Επιπτα, a. 2. part. act. f. g. v. ἔπειμι.

'Επιούσιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, venturus; (2) de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus, *Script. Eccles.* supersubstantialis. Ab ἐπιοῦσα, scil. ἡμέρα, *crastina dies*, quod est partic. verb. ἔπειμι, *succedo, sequor*.

'Επιόπτομαι, f. ἐπιόψομαι, video.

'Επιόψεται, *videbit*, f. 1. ind. med. verbi ἐπιόπτομαι.

'Επίπαγος, ου, ὁ, glacies superficiaria; (2) humor in summo concretus; (3) succus, qui inciso arboris cortice emanans concrescit. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπάγχυ, *Adv.* prorsus, omnino. Ex ἐπί, & πάγχυ, pro πάνυ, *valde*.

'Επιπαιανίζω, pæanis cantu celebro.

'Επιπαίζω, deludo.

'Επίπαισμα, ατος, τό, offendiculum, offensio. Ab ἐπιπαίω.

'Επιπαίω, f. άω, impingo, offendo.

'Επιπακλίς, ίδος, ἡ, herba quædam. Ab ἐπιπήγνυμι.

'Επιπακόω, ῶ, f. άσω, obsero, claudo.

'Επιπαλαμάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, machinor; (2) simulate applaudo; (3) dolose ago.

'Επιπαμφαλάω, ῶ, attonitus inspicio. Apollonius ἐπιπεμφαλόωντες, pro ἐπιπαμφαλῶντες, ἐπιπαμφαλάοντες.

'Επίπαν, *Adv.* in universum, omnino.

'Επίπαππος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, proavus, *al.* atavus.

'Επιπαραγιόμαι, supervenio.

'Επιπαρανέω, ῶ, f. ήσω, accumulo, exstruo, exaggero. 'Επιπαρήνησαν τ' ἄλλης πόλεως, Thuc.

'Επιπαρανάω, f. ήσω, idem.

'Επιπαρασκευάζω, fut. άσω, apparo, præparo.

'Επιπάρειμι, adsum; ἐπιπαεών, adstans.

'Επιπάρειμι, supervenio; (2) subsequor.

'Επιπαριμβάλλω, impetum facio in.

'Επιπαριξιμι, senfim exeo; unde ἐπιπαριξιών, paulatim evadens, seu excedens.

'Επιπαρίρχομαι, progredior, procedo.

'Επιπαροξύνω, incito, stimulo, incendo.

'Επιπαρορμάω, ῶ, f. ήσω, insuper adhortor.

'Επιπάσσω, vel ἐπιπάττω, f. άσω, q. d. insuper adspergo, inspergo. Ἀνὴρ φαντοῖα ἐπιπάτησα τῇ νύμφῃ, *Lucian*. Hinc

'Επίπας, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, conspersus condimentis; (2) qui inspergitur.

'Επιπαταγέω, ῶ, f. ήσω, adstrepo.

'Επιπατάσσω, infigo, v. c. clavum.

'Επιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus. Ex ἐπί, & πατήρ.

'Επιπαφλάζω, f. άσω, inserveo, inferveseo; (2) efferveo, æstuo.

'Επιπεδίζω, or, planior, satis planus.

'Επίπεδος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, æqualis, superficiei planus; (2) latus; (3) campestris. Hinc τὸ ἐπίπεδον, ου, superficies. Ex ἐπί, & πέδον.

'Επιπείθου, 2. f. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἐπιπείθευ, ab ἐπιπείθομαι.

'Επιπειθής, ίος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, obediens, morem gerens, obsequens. Ab

'Επιπείθω, futur. είσω, persuadeo. Hinc ἐπιπέπιθμαι, persuadeor; (2) credo; (3) obedio, morem gero. Ὅσκα θεοῖς ἐπιπειθῇ, Il. 1, 218.

'Επιπειράω, tento, periculum facio.

'Επιπελάζω, appropinquo.

'Επίπεμπτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, sesquiquintus; (2) quinta pars.

'Επιπέμπω, f. ψω, insuper mitto; (2) mitto ad; (3) mitto; (4) immitto. Εἰτα Σιτία τις ἂ τικύσης μᾶλλον ἐπιπίμψειν αν; Arist. Conc. 235. Hinc

'Επίπεμψις, εως, ἡ, missio in aliquem locum.

'Επιπεντάμοιρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, quinarius alter.

'Επίπεπλωκες, *quæ incidit*, perf. part. act. n. g. verbi ἐπιπίπτω, *incido*.

'Επιπερίστρεπτος, circumducendo ad me converte.

'Επίπρακος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, subniger, nigricans; (2) maculis nigris distinctus.

'Επιπεσών, aor. 2. part. act. v. ἐπιπίπτω.

'Επιπετάννυμι, super extendo vel pando. 'Επιπετάννυσι τῆσι ἐχάρῃσι, *Arct.*

'Επιπετάομαι, ῶμαι, advolo; (2) involo; (3) evolo.

'Επιπέτομαι, idem.

'Επιπέτρον, ου, τό, herba quædam. Ex ἐπί, & πέτρος, *petra*.

'Επιπήγνυμι, vel ἐπιπηγνύω, f. ξω, in superficie congelo, in summa parte concresco.

'Επιποδάω, ῶ, f. ήσω, infilio, insulto, invado. Κἀκίτ' εἰσιδοῦσ γ' ἐπιπήδησά γ' αὐτῷ κἀμαχόμην, Arist. Nub. 550,

'Επιπήδησις, ἡ, impetus in quem.

'Επιπήσσω, idem quod ὀπιπήσσω.

'Επίπηχυς, εως, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, qui supra cubitum est. Hinc τὸ ἐπίπηχυ, sc. μέρος, pars cubiti superior. Ex ἐπί, & πῆχυς.

'Επιπιθηκίζω, simium imitor.

'Επιπικραίνω, amarum reddo, exacerbo.

'Επίπικρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, ad amaritudinem accedens, aliquid amari habens.

'Επιπίλνημι, conspergo.

'Επιπίνω, subbibo; (2) potum potui addo.

'Επιπίπλω, irruo, incido, ingruo. 'Επέπεσε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς, Act. 11, 15.

'Επιπιστόω, concredo, ap. *Jos. si vulg. lectio vera.*

'Επιπιστωσις, εως, ἡ, confirmatio.

'Επίπλα, ων, τά, supellex; (2) omne genus instrumenti, ut in bello, arma, tela. Ab ἐπιπλέω.

'Επιπλάζομαι, erro, vagor.

'Επίπλασις, εως, ἡ, idem quod

'Επίπλασμα, ατος, τό, medicamentum quod illinitur aut imponitur. Ab

'Επιπλάσσω, vel ἐπιπλάττω, f. πλάσω, illino; (2) obstruo.

'Επίπλαστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, fictus, simulatus, commentitius, dicitur & de medicamentis, emplastris, quæ distinguuntur ab ἐπιπάσσεσι Ab ἐπιπλάσσω.

'Επιπλάστως, ficte, simulate.

'Επιπλαταγέω, ῶ, f. ήσω, plaudo super re aliqua, alicui applaudo.

'Επιπλατύνω, dilato, expando.

'Επίπλειον, *Adv.* ut plurimum; (2) ulterius, amplius, copiosius. Ab

'Επίπλειος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, refertus, plenus.

'Επιπλεῖστον, ου, *Adv.* frequentissime, maxime.

'Επιπλείων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, amplior, copiosior.

'Επιπλέκω, f. ξω, permisceo, implico, intrico.

'Επιπλεμφύσιος, gen. f. præs. part. med. *Ion. per Sync.* pro ἐπιπλεμφύσε, ab ἐπιπίλομαι.

'Επιπλέον, *Adv.* amplius, copiosius. Ab

'Επίπλεος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, plenus. Ex ἐπί, & πλέος, *plenus*.

'Επιπλέοντα, acc. f. part. præs. act. m. g. v. ἐπιπλέω.

'Επίπλοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, qui supra latus est, costis superjacens; (2) latera ampla habens. Ex ἐπί, & πλόος.

'Επίπλευσις, ἡ, ingressus navis, vel classis. Ab

'Επιπλέω, fut. εύσω, supernavigo; (2) adnavigo in; (3) classe invado, navigando oppugno; (4) appello, applico; (5) innato, fluito. Αὐθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον τοῖς Κερκυραίοις, Thuc.

'Επίπλεως, idem quod ἐπίπλεος.

'Επιπλήθω, impleo.

'Επιπλίκτης, ου, ὁ, castigator. Ab ἐπιπλήσσω.

'Επιπληκτικός, ἡ, όν, in castigando asper, ad castigationem pertinens.

'Επιπληκτικῶς, graviter, aspere reprehendendo.

'Επιπλήξαι, *increpuisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐπιπλήσσω, *increpo*.

'Επίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio, reprehensio. Ab ἐπιπλήσσω.

'Επιπληρόω, adimpleo; (2) impleo.

'Επιπλήσειε, *increpare*, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro ἐπιπλήσεσο, ab

'Επιπλήσσω, vel ἐπιπλήττω, f. ξω, increpo, objurgo, castigo. Ἡρισευτέρῳ μὴ ἐπιπλήξῃς, 1 Tim. 5, 1.

'Επίπλοκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ καὶ ἡ, amplexus, complexio. Ab ἐπιπλέκω. Unde

'Επιπλοκή, ῆς, ἡ, implicatio, implexus; (2) nexus amicitiæ, familiaritas, affinitas.

'Επιπλοκήλη, ης, ἡ, hernia, ramex, quum omentum descendit in scrotum. Ex ἐπιπλοον, & κήλη, *hernia*.

'Επιπλοος,

Digitized by Google

Ἐπιπλοΐ, ᾱ, τὸ, ſupellex. Ab ἐπίπλοι.
Ἔπιπλον, *impleverunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπιπλάω pro ἐνιμπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι.
Ἐπίπλοον, ου, τὸ, omentum. Ab ἐπίπλοι, quod reliquis inteſtinis quodammodo innatat.
Ἐπίπλοος, *contr.* ους, ου, ὁ, navigatio adverſus aliquem; (2) conflictus; (3) infeſtus claſſis adventus. Ab eod.
Ἐπιπλόουσι, 3. pl. præſ. ind. *Dor.* pro *Poët.* ἐπιπλώουσι, & hoc pro ἐπιπλέουσι.
Ἐπιπλὰς, *navigans*, aor. 1 part. act. *per Sync.* ἐπιπλασας, ab
Ἐπιπλάω, innavigo; (2) navigo adverſus. Ab ἐπίπλοι.
Ἐπιπνεύσασα, præſ. part. act. *Poët.* prc ἐπιπνέυσα, ab
Ἐπιπνέω, inſpiro, reſpiro. Ab ἐπιπνία.
Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus, inſpiratio.
Ἐπιπνευστικὸς, ἡ, ὸν, inſpiratione, adflatu factus vel conſtans, *Epith.* μαντείας.
Ἐπιπνίω, f. ήσω, adſpiro, adflo; (2) flo ſeu ſpiro ſuper; (3) ſuggero, inſpiro. Στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας αἱμαλῖ Θήβας, incitans contra, Eur. Ph. 796.
Ἐπίπνοια, ας, ἡ, adflatus inſtinctuſque divinus. Ab ἐπιπνέω.
Ἔπιπνοος, *contr.* ἐπιπνους, ου, ὁ ἡ, ἡ, adflatus.
Ἐπιπόδιος, ον, pedem irretiens, *Epith.* laquei, pedicæ.
Ἐπιποθέω, expeto, deſidero; (2) intime amo.
Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, deſiderium.
Ἐπιπόθητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, exoptatus. Ab eod.
Ἐπιποθία, ας, ἡ, deſidctium. Ab eod.
Ἐπιποιέω, ῶ, f. ήσω, adfingo.
Ἐπιποίητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fictus, commentitius. Ab ἐπιποιέω.
Ἐπιποικίλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, valde varius.
Ἔπιπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, lanatus, vellere intectus. Ex ἐπὶ, & πόκος, *vellus*.
Ἐπιπολάζω, f. άσω, innato; (2) in ſuperficie ſum, per ſumma feror, exſiſto; (3) multus & frequens ſum, redundo; (4) invaleſco; (5) emergo, emineo. Ab ἐπιπολῆς.
Ἐπιπολαιόρριζος, ον, ὁ ἡ, ἡ, cujus radices leviter ſunt fundatæ. Ex ἐπιπόλαιος, & ῥίζα.
Ἐπιπόλαιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſuperficiarius, qui in ſuperficie tantum corporis alicujus exſtat; (2) levis, non profundus, non penetrans; (3) trivialis; (4) extans, non intus latens; (5) evidens, perſpicuus, non obſcurus. Ab ἐπιπολῆς.
Ἐπιπολαίως, *Adv.* in ſuperficie, leviter, non vehementer, ſummatim.
Ἐπιπολασμὸς, οῦ, ὁ, innatatio cibi in ventriculo; (2) oberratio, pertinax & aſſidua inſultatio, vel impetus. Ab ἐπιπολάζω.
Ἐπιπολασικὸς, ἡ, ὸν, fluitans, innatans, redundans. Ab eod.
Ἐπιπολασικῶς, *Adv.* abundanter, ſupra modum.
ΕΠΙΠΟΛΗΣ, *Adv.* in ſuperficie, in ſummitate, ſupra.
Ἐπιπολιόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, ſuperne caneſco, canus fio.
Ἐπιπολὺ, *Adv.* multum, valde, admodum; (2) diu; (3) magna ex parte. Hinc ἀπ' ἐπιπολὺ, ἀφ' ἐπιτοπολὺ, plerumque, fere, pene ſemper, ut plurimum.
Ἐπιπομπεύω, triumpho, pompam duco.
Ἐπιπονέω, ῶ, f. ήσω, illaboro alicui rei; (2) labores tolero. Ab
Ἐπίπονος, ου, ὁ ἡ, ἡ, laborioſus, operoſus; (2) labores & moleſtias adferens, laſſeſcens, laſſitudinem ſentiens. Hinc τὸ ἐπίπονον, ου, labor, moleſtia.
Ἐπιποντία, ας, ἡ, q. d. ſupermarina, Veneris cognomentum. Ex ἐπὶ, & πόντος, *pontus*.
Ἐπιπόνως, *Adv.* magno cum labore, difficulter, ægre; (2) ſedulo, diligenter, magno cum ſtudio. Ab ἐπίπονος.
Ἐπισπερεύομαι, f. ἕσομαι, eo ad, proficiſcor ad; (2) eo, ſeu proficiſcor per, peragro. Τῶν κατ' πόλιν ἐπισπορευομένων πρὸς αὐτὸν, Luc. 8, 4.
Ἐπισπορπάω, fibulas necto, *in paſſ.* induor veſte fibulis nexa. Hinc
Ἐπισπόρπημα, & *Dor.* ἐπισπόρπαμα, ατος, τὸ, ornamentum ſupra fibulam; (2) fibula.
Ἐπισπορπὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ex σπορπή.
Ἐπισπορπόω, v. ἐπισπορπάω Hinc
Ἐπισπόρπωμα, ατος, τὸ, idem quod ἐπισπόρπημα, Heſ.
Ἐπισπορφυρίζω, f. ίσω, ad purpuram accedo, in purpuram candico. Ab
Ἐπισπόρφυρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, purpureus, purpuræ ſimilis.
Ἐπισπυτίομαι, ῶμαι, involo, advolo. Ab ἐπισπίτομαι.
Ἐπισπράτλομαι, addo, inſuper facio; (2) exigo, ut ἐισπάτλομαι.
Ἐπισπρεπεια, ας, ἡ, decus. Ab ἐπισπρέπω.
Ἐπισπρεπὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, decorus. Ab
Ἐπισπρέπω, decorus ſum, cum Dat.
Ἐπισπρεσβάω, & ἐπισπρεσβόομαι, legatus mitto, ſeu eo ad.
Ἐπισπρηνὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, cernuus, in faciem pronus.
Ἐπισπρίω, f. ίσω, in ſuperficie ſerro; (2) ἐπισπρίω τὸς ὀδόντας, dentibus infrendeo.
Ἐπισπρὸ, *Adv.* longo tractu, perpetim.
Ἐπισπροβαίνω, progredior, provehor.
Ἐπισπροβάλλω, ſuperinjicio.
Ἐπισπρόϊκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐπισπροῖκα, ab ἐπισπροΐημι.
Ἐπισπροέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισπρο-εῖναι.
Ἐπισπροθέω, longè procurro, provehor.
Ἐπισπροιάλλω, protendo, foras emitto.
Ἐπισπροΐημι, inſuper mitto.
Ἐπίσπροικος, ου, ἡ, dotata, quæ cum dote elocatur. Ab
Ἐπίσπροιξ, quod doti additur, quod doti accedit, Heſ. Ex ἐπὶ, & σπροίξ, *dos*.
Ἐπισπρομολέω, progredior, provehor.
Ἐπισπρονίω, idem.
Ἐπισπροπίπλα, ſuper incumbo, procumbo ad v. c. aquam bibendi cauſa.
Ἐπισπροσβάλλω, proficiſcor verſus, peto locum.
Ἐπισποσθεν, vel ἐπίσπροσθεν, *Adv.* ante, coram.
Ἐπισπρόσθησις, εως, ἡ, appoſitio, adjectio.
Ἐπισπροσθίω, ῶ, fut. ήσω, objicio, obtendo; (2) obſcure, officio luminibus, obtenebro; (3) interjectus ſum. Ab ἐπίσπροσθεν.
Ἐπισπρόσθησις, εως, ἡ, obumbratio; (2) obtentus. Ab ἐπισπροσθέω.
Ἐπισπροσπλέω, adnavigo.
Ἐπισπροσλίθημι, adjicio, adjungo.
Ἐπισπρόσω, procul.
Ἐπισπροστέρασι, *Adv.* ulterius.
Ἐπισπροφαίνω, profero, oſtendo, *in paſſ.* appareo.
Ἐπισπροφέρω, profero. promoveo.
Ἐπισπρωΐαίτερον, *Adv.* maturius.
Ἐπισπταίρω, adſternuto, ſternuto dum aliquid dicitur, vel fit; a. 2. ἐπίπταρον.
Ἐπίπταισμα, τὸ, offenſio, quum impingitur; (2) læſio pedis ex offenſione. Ab
Ἐπιπταίω, fut. αίσω, impingo, offendo; (2) titubo, vacillo; (3) labor, collabor, corruo; (4) fallor, fruſtror.
Ἐπίπταμαι, advolo, ſuperinvolo; unde occurrunt ἐπίπταλο, ἐπιπτάμενοι, ἐπιπτήσεσθε, Ab ἐπὶ, & πέτομαι, ſ. ἵπταμαι, *volo*.
Ἐπιπτόνυμαι, idem quod ἐπιπταίρω.
Ἐπιπτὰς, a. 2. inf. med. v. ἐπίπταμαι.
Ἐπίπτησις, ἡ, advolatus; (2) id. quod ἐπίπνευσις.
Ἔπιπτον, 1. ſ. imperf. ind. act. v. πίπτω, *ca'o*.
Ἐπιπτυγμα, ατος, τὸ, operculum. Ab ἐπιπτύσσω.
Ἐπίπτυξις, εως, ἡ, applicatio operculi.
Ἐπίπτυστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, dignus, qui inſputetur, contemnendus, deteſtandus. Ab ἐπιπτύω.
Ἐπιπτύσσω, fut. ξω, circumplico, circumcirca involvo; (2) circumdo, circumfundo; complector, amplector. Hinc
Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, operculum; (2) plicatura.
Ἐπιπτύω, f. ύσω, inſpuo. inſputo.
Ἐπίπτωσις, ἡ, caſus, κατ' ἐπίπτωσιν, forte fortuna.
Ἐπιπύησις, ἡ, ſuppuratio.
Ἐπιπυθάνομαι, audio (inſuper)
Ἐπιπυρέσσω, &
Ἐπιπυρετάινω, inſuper febricito & quidem gravius paulatim, *Aret.*
Ἐπιπυρρος, ον, ad ruſum colorem inclinans.
Ἐπιπολίομαι, ώμαι, obambulo; (2) luſtro.
Ἐπιπώλησις, εως, ἡ, obambulatio. A præc.
Ἐπιπωμάζω, &
Ἐπιπωματίζω, f. ίσω, operculo claudo & obturo.
Ἐπιπωματικὸς, ἡ, ὸν, claudens, v. c. corporis poros.
Ἐπιπωρόω, f. ώσω, obduro. Hinc
Ἐπιπωρωμα, τὸ, callum, clavus in unguibus.
Ἐπιπώρωσις, obſtinatio; (2) cæcitas.
Ἐπιριγόω, ſubinde, & per intervalla frigore arripior.
Ἐπίρικνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, aliquantum rugoſus aut incurvus; (2) ſuperne incurvus, aut rugoſus.
Ἐπιρροθυμέω, pigreſco, vitam otioſe ago.
Ἐπιρρέγκω, f. ανῶ, inſpergo, irroro, infundo.
Ἐπιρραιλὸς, ἡ, ὸν, incumbens cum hiatu. Ab ἐπιρράσσω.
Ἐπίρραμμα, ατος, τὸ, aſſumentum. Ab ἐπιρράπτω.
Ἐπιρραντίζω, f. ίσω, inſpergo. Ab ἐπιρράινω.
Ἐπιρραπίζω, f. ίσω, refello, reprehendo quaſi bacillis percutiendo, arguo, caſtigo. Hinc
Ἐπιρράπισις, ἡ, reprehenſio, vituperatio, caſtigatio.
Ἐπιρράπισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ἐπιρράπτω, f. ψω, aſſuo. Οὐδεὶς ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιῤῥάπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Marc. 2, 21.
Ἐπιρράσσω, vel ἐπιῤῥάττω, f. ξω, irruo, incumbo.
Ἐπιρραψῳδέω, ῶ, f. ήσω, recito more rhapſodorum.
Ἐπιῤῥεῖν, præſ. inf. act. verbi ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥέζω, f. ξω, ſacrifico.
Ἐπιῤῥέπεια, ας, ἡ, pronitas, propenſio. Ab
Ἐπιῤῥεπὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, qui propendet, propenſus, proclivis, pronus; (2) felix, ſuccedens. Ab
Ἐπιῤῥέπω, fut. ψω, propendeo, vergo; (2) vergere facio, inclino. Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιῤῥέπῃ ἄλλοτε ἄλλῳ, Epigr.
Ἐπιῤῥέω, ῥεύσω, influo; (2) fluo ſuper; (3) inundo; (4) largior copioſe.
Ἐπιῤῥήδην, *Adv.* palam, aperte; (2) nominatim. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.
Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, Adverbium, pars orationis; (2) pars comœdiæ; (3) geſtamen quoddam comicum. Ex iiſd.
Ἐπιῤῥηματικὸς, ἡ, ὸν, adverbialis, adverbii formam habens. Ab ἐπίῤῥημα.
Ἐπιῤῥημάτως, *Adv.* adverbialiter.
Ἐπίῤῥησις, εως, ἡ, vituperatio; (2) accuſatio. Ex ἐπὶ, & ῥέω, *dico*.
Ἐπιῤῥώνυσε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπίῤῥασε, ab ἐπιῤῥάσσω, obdo peſſulum, irrumpo.
Ἐπίῤῥητος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vituperabilis, reprehenſione dignus, probroſus, infamis.
Ἐπιῤῥιζόω, idem quod ἐπιριγόω.
Ἐπιῤῥίζιον, ου, τὸ, additamentum ad radicem; radicamentum; capillamentum radicum. Ex ἐπὶ, & ῥίζα, *radix*.
Ἐπίῤῥινος, ου, naſo.
Ἐπιῤῥιπτέω, ῶ, ſuperjicio, injicio. Ab
Ἐπιῤῥίπτω, f. ψω, idem. Ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτοὺς τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸ πλοῖον, Luc. 19, 35.
Ἐπιῤῥίψαντες, a. 1. part. act. v. ἐπιῤῥίπτω.
Ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus; (2) abundantia, adfluentia. Ab ἐπιῤῥέω.
Ἐπιῤῥοθέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu fremitum edo; (2) tumultuor. Ab
Ἐπίῤῥοθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, auxiliator, adjutor auxilium ferens cum magna animi alacritate; (2) utilis.
Ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, idem quod ἐπιῤῥοὴ.

Ἐπιῤῥοι-

Digitized by Google

Ἐπιῤῥοιζδίω, *Adv.* rapido cum impetu & ſtridore. Ex ἐπὶ, & ῥοῖζδω, *ſtridor.*

Ἐπιῤῥοιζίω, adclamo, minor vociferando, cum ſtrepitu irruo. Λάϊσω——σύρισσαν ἄλμη κάπιῤῥοιζῶσαν σάτιη δεινὰς ἀπειλὰς, Lyc. 217, conf. *v.* 585.

Ἐπιῤῥοφάω, ῶ, f. ήσω, ſorbeo, ſorbitione ſumo.

Ἐπιῤῥοφίω, ῶ, f. ήσω, idem.

Ἐπιῤῥυγχίς, ίδος, ἡ, curvitas roſtri in avibus rapacibus. Ex ἐπὶ, & ῥύγχος, *roſtrum.*

Ἐπιῤῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros redigo. Ἐς τὸ ἀσφαλὲς καὶ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐπιῤῥύθμισεν, *Lucian. Piſcat.* 5.

Ἐπιῤῥυπαίνω, commaculo.

Ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ. confluxio, influxio, adfluxio. Ab ἐπιῤῥέω.

Ἐπιῤῥύτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui influit; (2) adventitius; (3) in quem humor influit, irriguus. Ab eod.

Ἐπιῤῥύτως, per affluxum, inſtillando.

Ἐπιῤῥυχολογίω, & ῦμαι, racemos lego.

Ἐπιῤῥωννυμι, f. ῥώσω, corroboro.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones, qui ſupponuntur clitellis; (2) clitellæ. Ab ἐπισάσσω.

Ἐπισαλεύω, f. εύσω, concutior, agitor. Ab

Ἐπίσαλος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui agitatur, concutitur, mobilis, inſtabilis.

Ἐπισαλπίζω, buccina accino.

Ἐπίσαξις, εως, ἡ, cumulatio, adgeſtio. Ab

Ἐπισάσσω, vſl ἐπισάττω, f. ξω, impono clitellas ſeu ſtragula; (2) ſterno, inſterno; (3) impono; (4) conſtipo, inculco.

Ἐπίσειον, τὸ, pubes, pars ima ventris ſupra pudenda, *Ern.*

Ἐπίσεις, cui ἐπισείουσι αἱ τρίχες, ventilantur crines. Perſonæ quædam comicæ ſic inducebantur. Ab

Ἐπισείω, incutio; (2) vibro; (3) infero; (4) incutio timorem. Ἱκετεύω σε μὴ ἐπίσειέ μοι τὰς αἱμαλωπεὺς καὶ δρακοντώδεις κόρας, Eur. Or. 245. Οὐκ ἀκέσαν ἐπισείσω σφόλιν, ibid. 596.

Ἐπισεύω, & ἐπισεύομαι, concito, impello adverſus aliquem.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præſ. ind. paſſ. v.

Ἐπισημαίνω, f. ανῶ, indico, indicium facio, unde Deus dicitur ἐπισημήνας, oſtendere ſe, adeſſe, opem ferre; (2) portendo, unde de Deo etiam eſt promitto, ap. *Joſ.* Hinc (3) ἐπισημαίνομαι, quamcumque ſignificationem do; (4) acclamatione teſtor; (5) applaudo; (6) ſubſcribo, approbo, obſigno. Hinc

Ἐπισημασία, ας, ἡ, ſignificatio cujuscumque rei velut futuræ tempeſtatis, ſed *impr.* acclamatio faventium, plauſus; (2) dicitur tamen ſimpliciter de laude, & de reprehenſione; (3) indicium motus febrilis.

Ἐπισημειόω, ῶ, f. άσω, adnoto, ſcribo adnotationes; (2) plauſu approbo. Hinc

Ἐπισημείωσις, εως, ἡ, adnotatio.

Ἐπίσημος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, cui ſignum, ſeu nota impreſſa eſt, ſignatus; (2) ἐπισήμων τινος eſt, quod ab aliquo nomen habet; (3) inſignis, nobilis, illuſtris; (4) ἐπίσημον, *dicitur & de* nomine. Ex ἐπὶ, & σῆμα.

Ἐπισήμως, *Adv.* inſigniter; (2) perſpicue, ſignificanter.

Ἐπίσης, adæque. Ex ἐπὶ, & ἴσος, ἴση, *par.*

Ἐπίσιγμα, ατος, τὸ, canum inſtigatio. Ab

Ἐπισίζω, canes inſtigo, ſeu incito ſibilo.

Ἐπίσιτος, ίος, ὁ καὶ ἡ, cui noceri poteſt, detrimento obnoxius. Ex ἐπὶ, & σίνω.

Ἐπίσιτος, ὑ, ὁ, inſidiator, clam aliis nocere ſtudens. Ex iiſd.

Ἐπισιτιδίζω, f. άσω, viaticum ſumo. Ab ἐπισίτια.

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo, *in med.* idem ferè, frumentum, commeatum deporto, ſubveho, ſed proprie, cibaria, viaticum ſumo, paro mihi, deinde locupleto me.

Ἐπισιτιτιμύμενος, f. 1. part. med. *Dor.* pro ἐπισιτιτιμούμενος, *Att.* pro ὀνοσιτιζόμενος.

Ἐπισίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui victus cauſſa alicui operam locat. Hinc τὰ ἐπισίτια, ων, cibaria, commeatus, viatica. Ab ἐπίσιτος.

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, commeatus, cibaria. Ab ἐπισιτίζομαι.

Ἐπίσιτος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἐπισιτύλεω, ῶ, f. ήσω, incito paſtorum vel venatorum more. Ex ἐπὶ, & σίτλα.

Ἐπισίφλων, irriſione dignum, turpe, Heſ. Ex ἐπὶ, & σίφλος, *reprehenſio.*

Ἐπισκάζω, f. άσω, claudico.

Ἐπισκαλμὶς, ίδος, ἡ, lignum ſub ſcalmo.

Ἐπισκάπτω. f. ψω, fodio, circumfodio.

Ἐπισκεδάζω, f. άσω, diſſipo & diſpergo; (2) inſpergo, ſpargo.

Ἐπισκεδάνυμι, idem.

Ἐπισκέλισις, εως, ἡ, primus equi motus ad greſſus glomerandos. Ex ἐπὶ, & σκέλος.

Ἐπισκεπάζω, tego, contego.

Ἐπισκεπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, tectus; (2) a vento. Ex ἐπὶ, & σκέπη.

Ἐπισκέπτομαι, f. ψομαι, inviſo, viſito; (2) pœnas ſumo; (3) opem fero; (4) adſpicio, inſpicio, contemplor; (5) luſtro, recenſeo; (6) conſidero, animo expendo; (7) diſquiro; diſcepto mecum, commentor. Ἐπισκέψασθε ἔν, ἀδελφοὶ, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους, ἑπτὰ, Act. 6, 3.

Ἐπισκευάζω, f. άσω, ſarcio, inſtauro; (2) inſterno clitellas & onera jumentis impono. Ὡς τὸ δεῖπνον ἀνδράσιν ἐς ἐπισκευασμένον ἀπαξάπασιν, Ariſt. Conc. 1142. Hinc

Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, inſtaurator.

Ἐπισκευαστὸς, ὴ, όν, inſtauratus, redivivus.

Ἐπισκευὴ, ῆς, ἡ, inſtauratio, refectio.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, inſpectio; (2) recenſio, quæ fit luſtrando & inſpiciendo; (3) conſideratio, perpenſio, cogitatio; (4) diſputatio, diſquiſitio. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκήνιον, ὑ, τὸ, domicilium ſuper ſcena; (2) ſuperior ſcenæ pars. Ab

Ἐπισκηνος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui ſuper ſcena eſt aut fit. Ex ἐπὶ, & σκηνὴ, *ſcena.*

Ἐπισκιλώω, ῶ, in tentoriis habito. Ἵνα ἐπισκιλώσῃ ἐπ' ἐμὲ δύναμις τοῦ Χριστοῦ, 2 Cor. 12, 9.

Ἐπισκιλώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Ἐπισκίπτω, fut. ψω, irruo, ingruo in; (2) urgeo, inſto; (3) mando, injungo, *impr.* de mandatis morientium; (4) obteſtor, obſecro; (5) innitor, incumbo; (6) *impr.* eſt verbum forenſe, & (maxime *in med.*) ſignificat (1) falſi teſtimonii accuſare; (2) actionem injuriarum intendere, ob verbera vel vulnera conſulto illata; (3) reperitur etiam univerſe pro accuſare, ut cædis, ap. Plat.

Ἐπισκιρίπτω, f. ψω, innitor.

Ἐπίσκιψις, ιος, ἡ, ipſa incumbendi actio; (2) actio, qua teſti crimen falſi teſtimonii intendimus; (3) oratio, qua moriens a circumſtantibus aliquid petit, vel iis quidpiam mandat. Ab ἐπισκίπτω.

Ἐπισκιδζω, f. άσω, inumbro, obumbro; (2) tenebras offundo, obſcuro. Καὶ ἐγίνετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, Marc. 9, 7. Νεφέλη φωτεινὴ ἐπισκίασεν αὐτοῖς, Matt. 17, 5.

Ἐπισκιασμὸς, ὑ, ὁ, obumbratio; (2) tegumentum, velamentum. Ab ἐπισκιάζω.

Ἐπισκιάω, ῶ, f. άσω, obumbro.

Ἐπίσκιος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, umbra tectus, umbroſus; (2) umbratilis. Ex ἐπὶ, & σκιὰ.

Ἐπισκίως, umbroſe.

Ἐπισκιρτάω, ῶ, f. ήσω, exſulto alicubi, inſulto, exſultim ludo.

Ἐπίσκληρος, ον, durus, prædurus.

Ἐπισκόπει, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐπισκόπεε, ab ἐπισκοπέω.

Ἐπισκοπεῖον, ὑ, τὸ, domus epiſcopi. Ab ἐπίσκοπος.

Ἐπισκοπεύω, f. ευσω, epiſcopus ſum.

Ἐπισκοπέω, ῶ, f. ήσω, viſo, viſito, inviſo; (2) inſpicio; (3) curator, inſpector ſum; (4) diſpicio mecum, animo verſo, conſidero; (5) video, obſervo, animadverto; (6) etiam fidera dicuntur ἐπισκοπεῖν propter influxum ſuum. Ἐπισκοπεῖν ἢ πανταχῆ κυκλῶσαν ἅμμα χειρὶ χορᾷ κατάσασιν, Ariſt. Οισμ. 966. Ἰδὲ ὅ, τι ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκέψαι τῇ γνώμῃ, Mocr. ad Dem. Hinc

Ἐπισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, munus inſpiciendi; (2) epiſcopatus; (3) viſitatio ad opem ferendam, vel pœnam ſumendam.

Ἐπισκόπησις, ἡ, idem.

Ἐπισκοπικὸς, ὴ, όν, epiſcopalis. Ab

Ἐπίσκοπος, ὑ, ὁ, inſpector; (2) qui alicui rei curandæ præfectus eſt; (3) inſpector eccleſiæ, epiſcopus. Ab ἐπισκέπτομαι.

Ἐπισκοτάζω, idem quod

Ἐπισκοτέω, ῶ, ήσω, obtenebro, tenebras offundo; (2) luminibus obſtruo. Ex ἐπὶ, & σκότος, *tenebræ.* Hinc

Ἐπισκότησις, εως, ἡ, obtenebratio, obfuſcatio; (2) caligo.

Ἐπισκύζομαι, indignor.

Ἐπισκύζωνται, 3. pl. præſ. conj. med.

Ἐπισκυθίζω, f. ίσω, Scythas imitor, inprimis in potando.

Ἐπισκυθρωπάζω, triſti, ſevero vultu ſum in aliqua re.

Ἐπισκύνιον, ὑ, τὸ, ſupercilium; (2) faſtus.

Ἐπισκώπτω, f. ψω, ſcommata & dicteria jacio, cavillor. Ἐπισκώπτειν τινὰ, Xen. εἰς τι, Plut.

Ἐπισμαραγίω, inſono, ſtrepo, fremo.

Ἐπισμάω, f. ήσω, abſtergo.

Ἐπισμῇ, 3. ſ. præſ. ind. act. *Ion.* pro ἐπισμᾷ, ab ἐπισμάω.

Ἐπισμήχω, f. ξω, abſtergo, detergo.

Ἐπισμυγδός, ᾶ, ρὸν, ærumnoſus, miſerabilis; (2) triſtificus, cor dolore exedens.

Ἐπισμυγδῶς, *Adv.* ærumnoſe.

Ἐπισόῤῥοπος, æquabiliter, ex æquabili ſupeficie conſtans, Strabo lib. 13. Ab ἐπὶ, ἴσος, & ῥέπω.

Ἐπισος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, æqualis.

Ἐπισπαδὸν, hauſtu. Ab ἐπισπάω.

Ἐπισπαίρω, ſubſulto, velut ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπᾶδζ, præſ. inf. paſſ. pro ἐπισπάεσθαι, ab ἐπισπάω. Unde

Ἐπίσπασις, εως, ἡ, attractio, adductio.

Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, ὁ, attractor, inſtrumentum, quo aliquid attrahimus.

Ἐπισπαστικὸς, ὴ, όν, attrahendi vim habens.

Ἐπισπαστὸς, ὴ, όν, quem quis ſibi ipſe attraxit & accerſivit. Ab ἐπισπάω.

Ἐπίσπαστρον, τὸ, laqueus, quem quis ſibi ipſe attraxit & induit; (2) marculus ferreus; (3) funis, quo aliquid attrahitur; (4) velum, quod obducitur aditui. Ab

Ἐπισπάω, ῶ, fut. άσω, attraho; (2) conſequor, adquiro; (3) *in med.* adſequor, inſequor, impello. Ἐγὼ ᾔδιχα κείνων σπεύσεσθαι τῶν' ἐπισπάσειν κλέος, Soph. Aj. 780. Ἡ θάλαττα τὴν γαλήνην ἐπισπασαμένη λείαν παρεῖχεν ἑαυτὴν, *Lucian.*

Ἐπισπείρω, f. σπερῶ, inſuper ſero, denuo ſemino; (2) diſſemino; (3) infero, inſemino, ſero in aliquo.

Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libatio, libamen. Ab ἐπισπένδω.

Ἐπισπένδω, f. σπείσω, libo, infundo ex patera.

Ἐπισπερχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, incitatus, feſtinus, properans ſtudioſe aliquid. Ex

Ἐπισπέρχω, premo, urgeo.

Ἐπισπερχῶς, *Adv.* ſtudioſe, feſtinanter.

Ἐπισπεύδω, f. εύσω, accelero, propero, feſtino; (2) feſtinare cogo, incito; (3) urgeo, exhortor. Ἐπισπεύδων τοῖς ἰδίοις, Herod. τὸ δρᾶν, Plat.

Ἐπίσπῃ, 3. ſ. a. 2. conj. act. v. ἐπισπάω.

Ἐπίσποιτο, *comitetur*, 3. ſing. a. 2. opt. med. verbi *Poët.* σπίομαι, pro ἕπομαι.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, f. ίσομαι, miſericordia commoveor ſuper.

Ἐπίσπλανος, ον, lienoſus.

Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus; (2) induciæ. Ab ἐπισπένδω, *libo.*

Ἐπίσπορά, ᾶς, ἡ, ſatio iterata, qua ſatis prioribus novum ſuperſeritur; (2) inſitio, ſatio alicujus in alio. Ab ἐπισπείρω.

Ἐπισπορία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Ἐπίσπορος, ὑ, ὁ καὶ ἡ, qui inſeritur vel ſeritur. Ab eod.

Digitized by Google

Ἐπισπεδάζω, f. άσω, festino; (2) incito, instigo. Ἐπισπέδασον ἐπὶ θάσσον, *Lucian.*
Ἐπισπεδαστὴς, ου, ὁ, accelerator, exactor, qui urget. Ab ἐπισπεδάζω.
Ἐπισπάμενος, præs. part. pass. pro ἐπισπασάμενος. ab ἐπισπάω.
Ἐπίσυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, impetuosus, ingruens, incumbens. Ab ἐπισεύω.
Ἐπίσῃ, 2. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro ἐπίστασαι, ab ἐπίσταμαι.
Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, instillatio. Ab ἐπιστάζω.
Ἐπισταδὸν, *Adv.* constanter; (2) instando; (3) scite, scienter, perite. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστάζω, f. άξω, instillo; (2) super instillo.
Ἐπίσταθμα, ων, τὰ, mansiones, stativa. Ab ἐφίστημι.
Ἐπισταθμεία, ας, ἡ, stabulatio, diversatio; (2) necessitas hospites accipiendi, vel recipiendi comitatum principis, aut legati. Ab eodem.
Ἐπισταθμεύω, ῶ, f. εύσω, stabulor alicubi, stativa habeo, diversor.
Ἐπισταθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, stationarius, mansionum curator. Ab ἐφίστημι.
Ἐπισταθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ponderi adjicitur. Ex ἐπὶ, & σταθμὲς, *libra.*
Ἐπισταλάζω, f. άξω, instillo, irrigo.
Ἐπισταλάω, ῶ, idem.
Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum, quod fit per epistolam, commissio. Ab ἐπιστέλλω.
Ἐπισταλτικὸς, ὴ, όν, qui scribendis epistolis operam dat. Ab eod.
Ἐπίσταμαι, scio, peritus sum; (2) possum, soleo; (3) existimo, credo.
Ἐπισταμένως, *Adv.* scienter, perite; (2) prudenter. Ab ἐπιστάμενος.
Ἐπίσταξις, ὴ, crebra stillatio, v. c. sanguinis e naribus.
Ἐπιστὰς, *instans*, nom. sing. a. 2. part.
Ἐπιστᾶσα, fem. a præc.
Ἐπίστασαι, 2. s. præs. ind. med. v. ἐπίσταμαι.
Ἐπιστὰδὴ, *supra stare*, præs. inf. med. *Ion.* pro ἐφιστάδη, a verbo ἐφίστημι.
Ἐπιστασία, ας, ἡ, attenta consideratio; (2) præfectura, imperium; (3) cura, inspectio. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστάσιος, ου, ὁ, stator, epitheton Jovis.
Ἐπίστασις, εως, ἡ, inhibitio, cum gradum sistimus; (2) animadversio, consideratio; (3) commentatio; (4) cautio; (5) dubitatio, cogitatio; (6) cura, curatio, inspectio; (7) cohibitio, retensio; (8) impetus; (9) quod insidet, vel supernatat urinæ; (10) pars navis. Ab eod.
Ἐπίσατα, voc. sing. ab ἐπιστάτης.
Ἐπιστατεία, ας, ἡ, functio. Ab
Ἐπιστατέω, ῶ, f. ήσω, præfectus sum, præsum. Ab ἐπιστάτης.
Ἐπιστοῶ, ῶ, f. ώσω, idem & ab eod. Ἐπίστατεῖν πᾶσι τοῖς τεχνίταις, Plut. περὶ ἔργων, Xen.
Ἐπίσαλος, ου, ὁ, rostrum navis. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστάτης, ου, ὁ, qui præfectus est alicui rei, qui præest, curator; (2) qui reipublicæ præest; (3) mendicus, qui ad fores stare solet. Ab eod.
Ἐπιστατικὸς ὴ, όν, ad curatorem vel præfectum pertinens. Ab ἐπιστάτης.
Ἐπιστατικῶς, constanter, fixe.
Ἐπιστάτις, ιδος, ἡ, quæ curandis & administrandis negotiis præest. Ab eod.
Ἐπίστηλον, τὸ, basis crateris, in inscr. Sigæa.
Ἐπίστατο, 3. s. imperf. ind. med. v. ἐπίσταμαι.
Ἐπισταμένοις, nom. pl. part. præs. act. verbi ἐπιστατέω.
Ἐπισταχύας, idem quod ἐπαυθέας, de lanugine barbæ.
Ἐπίστασθαι, *sciunt*, 3. pl. præs. ind. *Ion.* pro ἐπίστανται, a verbo ἐπίσταμαι.
Ἐπιστείλαι, calco.
Ἐπιστεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπιστέλλω.
Ἐπιστείχω, adeo, accedo, advento; (2) ingredior, inambulo.
Ἐπιστέλλω, mitto ad; (2) mitto; (3) mitto literas; (4) per literas certiorem facio, literis significo; (5) mando, jubeo; (6) attraho, adduco, f. ἐπιστελῶ, a. 1. ἐπίστειλα, perf. pass. ἐπίσταλμαι, τὰ ἐπίσταλμένα. Δικὰ βραχέων ἐπίστειλα ὑμῖν, Heb. 13, 22.
Ἐπιστενάζω, f. άξω, ingemo, ingemisco ob.
Ἐπιστενάχω, idem. Ex ἐπὶ, & στενάχω, *gemo.*
Ἐπιστένω, idem. Τὶ δῆτα λίαν τοῦσδ' ἐπιστένεις τέκνοις, Eur. Med. 929.
Ἐπιστῆθιον, 3. s. imperf. ind. pass. v. φαιστύω.
Ἐπιστῆθιν, 2. sing. a. 1. ind. pass.
Ἐπιστήσομεν, 1. plur. a. 1. ind. act.
Ἐπιστεφανος, corono.
Ἐπιστέφης, ους, ὁ ἡ ὁ, corona imposita cinctus vel redimitus. Ab
Ἐπιστέφω, f. ψω, corona redimio. Κῦροι μὲν κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο, Il. 1, 470.
Ἐπιστέωνται, 3. pl. præs. ind. *Ion.* ἐπίστανται, ab ἐπίσταμαι.
Ἐπίσῃ, 2. s. pr. ind. med. *Att.* pro ἐπίστασαι.
Ἐπίστηθι, 2. s. a. 2. imper. act. v. ἐφίστημι.
Ἐπιστήθιος, ου, ὁ ἡ ὁ, in pectore recumbens. Ex ἐπὶ, & στῆθος, *pectus.*
Ἐπιστηλόω, columnam impono.
Ἐπίστημα, ατος, τὸ, columna, quæ defunctis erigi solet. stela sepulchralis. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia; (2) peritia; (3) ars. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπίστημος, hæsitans, cogitabundus. Ab ἐφίστημι.
Ἐπιστημονικῶς, *Adverb.* perite.
Ἐπιστημόνως, *Adv.* scienter, perite, scite.
Ἐπιστημοσύνη, scientia; (2) peritia. Ab
Ἐπιστήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, scientia præditus, sciens, peritus. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστοιβάζω, f. άξω, magis stabilio; (2) stabilio & firmo super. Hinc ἐπιστηρίζομαι, innitor, incumbo, fulcio me super. Ἐπιστηρίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν μαθητῶν, Act. 14, 22. Ἐπιστηρίκτο ἐπὶ τὸ δόρυ, Luc.
Ἐπίστην, 2. sing. f. 1. ind. med. a verbo ἐπίσταμαι.
Ἐπιστητὸν, *Adv. posit.* sciendum est. Ab ἐπίσταμαι.
Ἐπιστητὸς, ὴ, όν, sub scientiam cadens, quod scitur. Ab eod.
Ἐπιστίζω, f. ίξω, notis compungo; (2) in superficie notis distinguo.
Ἐπιστίλβω, splendeo, fulgeo.
Ἐπιστιος, ου, pro ἐφέστιος.
Ἐπιστοβίεσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπίστοζεν, seu ἐπιστόζεσκεν, ab
Ἐπιστοβέω, ῶ, f. ήσω, irrideo, contumelia ad ficio, convicior, apud Apollon. Rhod. Quasi ἐπιστομίω. Ex ἐπὶ, & στόμα, *os.*
Ἐπιστοιβάζω, f. άσω, construo, compono, digero super.
Ἐπιστολάδὸν, *Adverb.* ornate, succincte. Ab ἐπιστέλλω.
Ἐπιστολεὺς, έως, ὁ, epistolarum scriptor; (2) epistolarum magister; (3) tabellarius; (4) vicarius navarchi; (5) ducis, ut prætoris, &c. legatus. Ab
Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epistola, literæ, quæ ad aliquem mittuntur; (2) mandatum, jussum, præceptum. Ab eod.
Ἐπιστολίζω, vestio, velut veste tego.
Ἐπιστολικὸς, ὴ, όν, epistolaris. Ab ἐπιστολή.
Ἐπιστολιμαῖος, α, ὁ ἡ ὁ, idem, & ap. *Demosth.* conductitius.
Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, parva epistola, epistolium, Dim. ab eod.
Ἐπιστολιφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui epistolas fert, tabellarius. Ex ἐπιστόλιον, & φέρω.
Ἐπιστολογραφικὸς, ὴ, όν, epistolis scribendis serviens.
Ἐπισομίζω, f. ίσω, os obturo, & loquentem reprimo; (2) fræno injicio, inhibeo. Οὔς δει ἐπισομίζειν, Tit. 1, 11. Ex ἐπὶ, & στόμα, *os.*
Ἐπισόμιον, ου, τὸ, idem quod
Ἐπισόμισμα, ατος, τὸ, obturamentum, præpedimentum, quo os alicui obstruitur; (2) obstaculum. Ab ἐπισομίζω.
Ἐπίσοναχέω, ῶ, f. ήσω, ingemisco.
Ἐπισοναχίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπισόρνυμι, pro ἐπισείρνυμι, insterno.
Ἐπισρατεία, ας, ἡ, expeditio adversus aliquem; (2) copiæ supervenientes; (3) exercitus.
Ἐπισράτευσις, εως, ἡ, expeditio. Ab
Ἐπισρατεύω, f. ευσω, expeditionem suscipio adversus, infesto agmine tendo in. Ἐπισρατεύσω πατρίδα τὴν ταύτης, Soph. Trach. 366. Διπλᾶν γὰρ ἀνὴρ ἄκμ' ἐπισρατεύεται, infestabat, Eur. Med. 1188. Ἐπισρατεύσειν φασὶ ἄνωθεν τῷ Διΐ, Arist. Av. 1528.
Ἐπισρατοπεδεία, ἡ, castra adversus quem posita.
Ἐπισρατοπεδεύω, castra moveo adversus.
Ἐπισραφεὶς, a. 2. part. pass. v. ἐπισρέφω.
Ἐπισριπίκιος, ὴ, όν, vim habens convertendi.
Ἐπισρέπτος, ου, spectabilis, qui ora hominum convertat.
Ἐπισρέφεια, ας, ἡ, solertia, industria, sagacitas, severitas, accurata diligentia.
Ἐπισρεφέως, & ἐπισρεφῶς, *Adverb.* diligenter, accurate; (2) fraudulenter. Ab
Ἐπισρεφὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, solers, industrius, circumspectus, prudens; (2) perversus; (3) versutus. Ab
Ἐπισρέφω, fut. ψω, converto, convertere gressum cogo, retroago; (2) in diversum converto; (3) errantem in veram viam reduco; (4) intorqueo, contorqueo; (5) vexo; (6) adduco, attraho, corrugo; (7) inflecto, incurvo. Ἐπισρέφομαι pedem refero; (2) ad meliorem mentem redeo; (3) curo; (4) se respicere tandem, ad suæ utilitatis curam tandem converti. Κύαν ἐπισρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, 2 Pet. 2, 22. Ἡ εἰρήνη ὑμῶν παρὰ ὑμᾶς ἐπισρεφέτω, Matt. 10, 13. Ὀδύνη δὲ παρὰ τὰ βλέφαρ' ἔοικ' ἐπισρέφειν, Arist. Plut. 1131.
Ἐπισρέψαι, a. 1. inf. act.
Ἐπισρέψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.
Ἐπισρογγύλος, ου, ὁ ἡ ὁ, in rotundum inclinatus, subrotundus, turbinatus.
Ἐπισροφάδὸν, *Adv.* huc illuc se convertendo, in utramque partem se convertendo; (2) studiose; (3) strenue, fortiter.
Ἐπισροφεὺς, έως, ὁ, primus spondylus, qui una cum collo convertitur. Ab ἐπισρέφω.
Ἐπισροφὴ, ῆς, ἡ, conversio; (2) reversio, reciprocatio; (3) vortex; (4) turbatio; (5) turba, multitudo; (6) animadversio, cura, respectus; (7) punitio, ultio. Ab eod.
Ἐπισροφία, ας, ἡ, cognomen Veneris, quasi Antevorta, vel Versicordia. Ab eod.
Ἐπισροφίδες, ων, αἱ, crines contorti, cincinni. Ab eod.
Ἐπίσροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui convertitur, reciprocus, flexuosus; (2) qui conservatur cum aliis. Ab eod.
Ἐπισρόφως, *Adv.* diligenter.
Ἐπίσρωμα, ατος, τὸ, instragulum. Ab
Ἐπισρώννυμι, vel ἐπισρωννύω, f. σρώσω, insterno, supersterno, strato tego. Ἐπισρωννυσι τῇ γῇ νιφετὸν, Luc.
Ἐπισρωφάω, ῶ, versor in, oberro, obeo. Ἐπισρωφᾶσι πόλιας, Odyss. 17, 486. Ab ἐπισρέφω.
Ἐπισυγχάζω, tristor ob aliquid, contristor, dolore & tristitia adficior propter aliquid.
Ἐπισύλιον, τὸ, trabs, aut lapis, qui supra columnam ponitur. Ex ἐπὶ, & σύλος.
Ἐπισύρω, f. ψω, adstringo, coërceo.
Ἐπίσω, 2. s. imperf. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro ἐπίσασο, ab ἐπίσταμαι.
Ἐπισάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. πισόω.
Ἐπισυκοφαντέω, ῶ, fut. ήσω, sycophantice aliquem infector.
Ἐπισυλλόω, convoco, colligo.
Ἐπισυλλίγω, f. ξω, colligo, congrego, congero.
Ἐπισύλλησις, εως, ἡ, supersœtatio.
Ἐπισυμβαίνω, superaccido, insuper accido, postea accido.
Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, jus contrahendi societatem mutuo.

Digitized by Google

Ἐπισυμπίπτω, una incido, ἐπισυμπιπτει, præterea accidit.

Ἐπισυναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro ἐπισυναγεῖν, ab

Ἐπισυνάγω, f. ἄξω, adgrego, post alium colligo, insuper colligo; (2) colligo. Ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νεοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, Matt. 23, 37. Καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη ἦν πρὸς τὴν θύραν, Marc. 1, 33.

Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, adgregatio, congregatio. Ab ἐπισυνάγω.

Ἐπισυναθροίζω, congrego ad locum.

Ἐπισυναπτω, coagmento, conjungo; (2) adjungo; (3) committo, sc. prælium. Πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτει, Plut.

Ἐπίσυναχθεισῶν, g. pl. a. 1. part. pass. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνδεσις, ἡ, conjunctio, colligatio.

Ἐπισύνδεσμος, ὁ, vinculum, copula.

Ἐπισυνδέω, colligo, connecto.

Ἐπισυνδιδωμι, invalesco, accresco.

Ἐπισύνειμι, insuper convenio in unum. Unde ἐπισυνιόντες, supervenientes; ἐπισυνιέναι, convenire.

Ἐπισυνίχω, contineo, apto.

Ἐπισυνωμόμην, perf. part. pass. f. g. v. ἐπισυνάγω.

Ἐπισύνθεσις, εως, ἡ, cumulata conjunctio, compositio. Ab ἐπ.συντίθημι.

Ἐπισυνίσταμαι, coëo, conspiro, insurgo in aliquem; (2) concresco.

Ἐπισυνῶ, aggero.

Ἐπισυνοδοιπορία, una iter facio.

Ἐπισυνοικίζω, colonos addo.

Ἐπισυνοίσω, vel ἐπισυντάξω, f. ξω, impono aliis jam constructis.

Ἐπισυντείνω, contraho.

Ἐπισυντήκομαι, contabesco aliquam ob rem.

Ἐπισυντίθημι, insuper compono & conjungo; (2) cumulatim adnecto & adjungo.

Ἐπισυντρέχω, accurro, concurro, confluo. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, Marc. 9, 25.

Ἐπίσυρμαι, impetum facio. Unde ἐπίσυρμαι, incitatus seu concitus sum; ἐπισυρμός.

Ἐπισυρίσω, vel ἐπισυρίττω, f. ξω, sibilo ad, sibilis excipio; (2) exsibilo; (3) more gruum clamo.

Ἐπίσυρμα, ατος, τὸ, id, quod aliquis post se trahit; (2) vestigium corporis tractim se agentis.

Ἐπισυρρύω, confluo, affluo.

Ἐπισύρω, attraho, post me traho; (2) tractim duco.

Ἐπισύρωσις, εως, ἡ, conjuratio, coitio factiosa, seditio, tumultus. Ab ἐπισυνίσταμαι.

Ἐπισυστέλλω, contraho.

Ἐπισυστρέφω, f. ψω, una converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.

Ἐπισφαγεύς, έως, ὁ, jugulator, mactator.

Ἐπισφαγιάζομαι, f. άσομαι, immolo seu macto super, immolo succedaneam. Ab

Ἐπισφάζω, f. άξω, jugulo, seu macto super; (2) eneco, obtundo.

Ἐπισφακελίζω, insuper sphacelo laboro.

Ἐπισφαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui labefactari potest, lubricus; (2) instabilis, incertus; (3) periculosus; (4) damnosus. Ab

Ἐπισφάλλω, supplanto, everto, fallo.

Ἐπισφαλμα, τος, τὸ, res male, infeliciter gesta, infelix eventus.

Ἐπισφαλῶς, *Adv.* ita ut labefactari possit, lubrice, non sine periculo.

Ἐπίσφατος, ος, ὁ ἡ ὁ, perniciosus, exitialis. Ex ἐπὶ, & φάω, *occido*, Eust. (2) infamis, ap. *Amm.* A φημί.

Ἐπισφάττω, f. άξω, jugulo, seu macto super.

Ἐπισφελίστης, ου, ὁ, remex, Hes. Ex ἐπὶ, & σφέλαι, *sedes remigum*.

Ἐπισφίγγω, f. ξω, adstringo, adductum ad me stringo & arcte complector.

Ἐπισφραγίζω, fut. ίσω, signum imprimo; (2) probo, approbo, subscribo; (3) consigno; (4) concludo velut sigillo. Hinc

Ἐπισφραγισὴς, ές, ὁ, qui sigillum imprimit, obsignator.

Ἐπισφύριον, ου, τὸ, fibula ocreæ; tegumentum seu fascia malleolorum sive tibiarum. Ex ἐπὶ, & σφυρὸν, *malleolus pedis*.

Ἐπισχάζω, f. άσω, in superiore parte scarifico, seu cultro aperio.

Ἐπίσχες, 2. s. pr. imper. act. v. ἐπίσχω.

Ἐπισχεδὸν, *Adv.* propemodum.

Ἐπισχέσειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἐπισχεῖν.

Ἐπισχερὼ, *Adv.* deinceps, ordine. Tanquam ab ἔπισχω, *inhibeo*.

Ἐπίσχεσις, εως, ἡ, prætextus; (2) mora. Ab ἐπίσχω, *inhibeo*.

Ἐπίσχισις, εως, ἡ, retentio, inhibitio, repressio, remora. Ab eod

Ἐπισχετικὸς, ἡ, ὸν, inhibendi & reprimendi vim habens. Ab eod.

Ἐπισχηματίζω, f. ίσω, effingo, compono.

Ἐπισχίδιος, ον αἱ, cunei, quibus aliquid finditur aut distinetur. Ab ἐπισχίζω.

Ἐπισχίδιον, ου, τὸ, cuneus, quo aliquid finditur. Ab

Ἐπισχίζω, f. ίσω, in superficie aliquid findo, vel scindo, incido.

Ἐπισχναίνω, f. ανῶ, arefacio, extenuo. Hinc

Ἐπισχναντέον, *Adv. posit.* arefacere oportet.

Ἐπισχολάζομαι, vaco.

Ἐπισχυρίζω, f. ίσω, corroboro; (2) omni ope resisto.

Ἐπίσχυρος, ου, ὁ, auxiliator.

Ἐπισχύω, fut. ύσω, vires sumo, invalesco. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, Luc. 23, 5.

Ἐπίσχω, cohibeo, inhibeo, reprime, retardo; (2) adhibeo. Ἐπίσχες τῇ ὁρμῇ, Arist. Av. 1205.

Ἐπισχὼν, a. 2. part. act.

Ἐπισωματόω, ῶ, f. ώσω, corpus reddo, corporeum facio.

Ἐπίσωμος, ου, ὁ ἡ ὁ, corpulentus; (2) torosus. Ex ἐπὶ, & σῶμα, *corpus*.

Ἐπισωρεύω, cumulo, acervatim adgero. Καλὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσει διδασκάλους, 2 Tim. 4, 3.

Ἐπίσωτρον, ου, τὸ, ferrum curvum, quo σῶτρον munitur, ne citius deteratur.

Ἐπιταγὴ, ῆς, mandatum, imperium. Ab ἐπιτάττω.

Ἐπίταγμα, ατος, τὸ, subsidiaria cohors; (2) mandatum. Ab eod.

Ἐπιταγματινὸς, ὴ, ὸν, subsidiarius.

Ἐπιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui aliis imperat.

Ἐπιτακτικὸς, ὴ, ὸν, imperiosus; (2) ad imperium pertinens. Hinc ἐπιτακτικὴ, sc. τέχνη, ars imperandi. Ab eod.

Ἐπιτακτικῶς, *Adv.* imperiose, pro imperio, cum imperio, cum mandato.

Ἐπίτακτοι, milites triarii & subsidiarii.

Ἐπίτακτος, ον, justus, præscriptus.

Ἐπιταλαιπωρία, ῶ, f. ήσω, insuper laboro & molestias perfero.

Ἐπιτανύω, fut. ύσω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) enitor, adnitor.

Ἐπιτὰξ, *Adverb.* deinceps, ex ordine; (2) breviter, ap. Comicos; (3) longe, ap. Tragicos. Ab ἐπιτατὸς, Etym. M. Unde

Ἐπίταξις, εως, ἡ, mandatum, imperium.

Ἐπιταράξις, ἡ, perturbatio, interpellatio. Ab

Ἐπιταράσσω, vel ἐπιταράττω, f. ξω, interturbo, interpello. Ἐπιταράττῃ ὑμῶν τὰς ψυχὰς, Luc.

Ἐπιτάρροθος, ου, ὁ ἡ ὁ, auxiliator, adjutor.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intentio significationis, item (2) affirmatio, opp. σύρσις, privatio, diminutio; (3) incrementum; (4) amplificatio, exaggeratio, vehementia; (5) pars Comœdiæ. Ab ἐπιτείνω, *intendo*.

Ἐπιτάσσω, vel ἐπιτάττω, f. ξω, colloco seu disposo post; (2) mando, impero, jubeo. Hinc ἐπιτάττουσι, subditus sum alicujus potestati. Ἐν ἐξουσίᾳ ἡ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, Luc. 4, 36. Ἐπέτρεψεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, Marc. 6, 39.

Ἐπιτατικὲς, ὴ, ὸν, intendendi augendique vim habens, intensivus. Ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτατικῶς, *Adv.* intensive.

Ἐπιτάφιος, ος, ὁ ἡ ὁ, funebris, pro subst. sc. λόγος, laudatio funebris. Hinc τὸ ἐπιτάφιον, ου, carmen sepulchrale, Epitaphium. Ex ἐπὶ, & τάφος.

Ἐπιταχύνω, accelero, urgeo.

Ἐπιτεθεασμένως, *Adv.* adflatu, seu cum adflatu numinis. Ab ἐπιτεθεασμένος, quod est ab ἐπιθειάζω.

Ἐπιτεῖλαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιτέλλω.

Ἐπιτείνω, intendo, contendo; (2) augeo; (3) increscо, invalesco; (4) enitor, annitor; (5) torqueo sc. in equuleo, quia ibi homines extenduntur. Hinc ἐπέτεινα, ἐπιτεῖναι, a. 1. intendere. Pass. ἐπιτάθω, conj. ἐπιταθῶ, ἐπιταθῆσι, intendantur, augeantur, perf. ἐπιτεταμένος, intensus. Ἐπιτείνεις μοι τὸν ἱρῶτα, Luc.

Ἐπιτειχίζω, f. ίσω, munio adversus impetum hostium; (2) castellum struo, unde hostem infestemus; (3) e propugnaculo decurrendo infesto; (4) excitato muro oppugno; (5) murum addo, muro cingo. Hinc

Ἐπιτείχισις, εως, ἡ, idem quod

Ἐπιτείχισμα, ατος, τὸ, propugnaculum contra aliquem munitum; (2) *trope* quicquid ejusmodi est, ut eo uti ad vexandos alios & infestandos possimus.

Ἐπιτειχισμὸς, ῦ, ὁ, excitatio muri adversus aliquem. Ab eod.

Ἐπιτεκμαίρομαι, quæro, indago conjecturis, &c.

Ἐπιτεκνόω, insupergigno, *in pass.* insuper nascor.

Ἐπιτελετὸω, idem quod ὑπιτελίω.

Ἐπιτελείωσις, εως, ἡ, perfectio, absolutio, peractio; (2) augmentum; (3) procreatio. Ab ὑπιτελείω.

Ἐπιτελεόω, ῶ, f. ώσω, offero ἐπιτελέομαι. Ab ἐπιτελὴς.

Ἐπιτελεσθέντα, acc. s. a. 1. part. pass. v. seq.

Ἐπιτελεστικὸς, ὴ, ὸν, strenuus, acer, industrius.

Ἐπιτελέω, ῶ, f. έσω, perficio, perago, exsequor, præsto; (2) obeo, perfungor; (3) celebro. Μᾶλλον ἐπιτελεῖν τῷ σκηνῷ, Heb. 8, 5. Βυλὰς μὴ βραδίας, ἐπιτέλη δὲ ταχέας τὰ δόξαντα, Isocr. Νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Gal. 3. 3.

Ἐπιτελέσμα, ατος, τὸ, hostia succedanea, quæ post cæteras omnes immolatur, ut priora sacrificia rata fiant. Ab ἐπιτελεόω.

Ἐπιτελέως, tandem, denique, *Aret.* Ab

Ἐπιτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, ad finem perductus, absolutus; (2) non irritus; (3) maturus. Ex ἐπὶ, & τέλος, *finis*.

Ἐπιτέλλω, 2. f. præs. imperat. med. *Ion.* pro ἐπιτέλλω, ab

Ἐπιτίλλω, faciendum injungo, jubeo, mando; (2) orior, exsisto. Hinc a. 1. ἐπίτειλα, in Med. ἐπιτειλάμην, injunxi.

Ἐπιτίμνω, fut. ἰμῶ, incido, concido; (2) brevius reddo, in compendium redigo. Ὅμως ἢ σὺ ἕνεκα ἐπιτιμήσῃ τῷ ἀπολογίαν, Luc. pro imag.

Ἐπίτεξ, ικος, ἡ, partui vicina, parturiens. Ab ἐπὶ, & τίκτω, *pario*.

Ἐπιτερπάθομαι, f. υσομαι, prodigiose adfingo & adfabulor.

Ἐπιτέρμιος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui terminis seu limitibus præest. Ex ἐπὶ, & τέρμα, *terminus*.

Ἐπιτερπῶς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, delectationem & voluptatem adferens; (2) deditus rebus voluptatem adferentibus. Ab

Ἐπιτέρπω, f. ψω, oblecto, delecto.

Ἐπιτερπῶς, *Adv.* jucunde, suaviter, ita ut delectationi sit. Ab ἐπιτερπὴς.

Ἐπιτεταμένως, *Adv.* intense, vehementer. Ab ἐπιτεταμένος, quod ab ἐπιτείνω.

Ἐπιτέτροφα, 2. s. perf. ind. pass.

Ἐπιτετηδευμένως, *Adv.* accurate, perite.

Ἐπιτετμημένως, concise, &c.

Ἐπιτέτραπται, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐπιτρέπω.

Ἐπιτετρόφασι, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion* pro ἐπιτέτραμμένοι εἰσι.

Digitized by Google

Ἐπίτευγμα, ατος, τὸ, adeptio, prosper successus. Ab ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτευκτικὸς, ἡ, όν, qui solet adsequi id ad quod contendebat, successu non carens.
Ἐπίτευξις, εως, ἡ, impetratio. Ab eod.
Ἐπιτεχνάομαι, ωμαι, f. ήσομαι, insuper machinor; (2) molior, machinor, comminiscor. Hinc
Ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, adinventio; (2) commentum, inventum; (3) solertia.
Ἐπιτεχνητὸς, ἡ, όν, arte factus, artificialis.
Ἐπιτεχνολογέω, arte & ratione trado, dissero.
Ἐπιτήδειος, ος, ον, (ap. Lysiam) εια, ον, idoneus, aptus, commodus, opportunus; (2) amicus, benevolus, studiosus; (3) necessarius, amicitia conjunctus. Hinc τὰ ἐπιτήδεια, ων, ad vitam necessaria, victus, commeatus. Ab ἐπιτηδές.
Ἐπιτηδειοτέρως, aptius, amicius, &c.
Ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, opportunitas & habilitas, aptitudo. Ab ἐπιτήδειος.
Ἐπιτηδείως, Adv. commode, utiliter.
Ἐπιτηδὶς, Adv. de industria, data opera, studio. Ab ἐπιτηδές.
Ἐπιτήδευμα, ατος, τὸ, studium, institutum, quod studiose sectamur, tam in malam, quam in bonam partem; (2) professio; (3) disciplina; (4) vitæ institutum, vitæ genus. Ab ἐπιτηδεύω.
Ἐπιτήδευσις, εως, ἡ, studium accuratum, industria, opera; (2) adfectatio. Ab eod.
Ἐπιτηδευτὴς, οῦ, ὁ, studiosus, deditus alicui rei.
Ἐπιτηδευτὸς, ἡ, όν, adfectatus, nimis accurato studio factus. Ab eod.
Ἐπιτηδεύω, f. εύσω, studio & data opera aliquid facio; (2) studeo, operam do, studiose sector in bonam & in malam partem. Hinc ἐπιτηδεύομαι, exerceor, habilis reddor, instruor. Ἐπιτηδεύειν χαρακτῆρά τινος, Plat. Ab ἐπιτηδὲς.
Ἐπιτηδέως, Adv. commode, apte. Ab eod.
Ἐπίτηδες, ος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, idoneus, aptus, habilis.
Ἐπιτήθη, ης, ἡ, abavia, avi vel aviæ mater.
Ἐπιτήκω, f. ήξω, illiquefacio; (2) liquefacto obduco.
Ἐπιτηρέω, ῶ, f. ήσω, diligenter observo. Καιρὸν ἐπιτηρεῖ, Plat.
Ἐπιτηρήσας, a. 1. part. act.
Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, observatio, animadversio. Ab ἐπιτηρέω.
Ἐπιτηρητικὸς, ἡ, όν, qui observare solet, observator. Ab eod.
Ἐπιτίθεισα, 3. sing. pr. ind. act. *Ion.* pro ἐπιτίθησι.
Ἐπιτίθειν, idem quod
Ἐπιτίθημι, impono, super impono; (2) adfero, infero; (3) irrogo, infligo; (4) addo, adjicio; (5) obdo, occiudo. Et ἐπιτίθεμαι; (6) impono aliquid faciendum, injungo, mando; (7) manum impono, inchoo, adpredior; (8) hostiliter adgredior, adorior, invado; (9) toto pectore incumbo, penitus deditus sum; (10) cunctor, diem duco, differo. Ταῖς ὑπερχέσεσι τὸ νεανικάτατον ἐπίθημας, Plat.
Ἐπιτίθῃς, 2. sing. præs. conjunct. act.
Ἐπιτίκλω, insuper pario; (2) pario, partum edo.
Ἐπιτιλόω, commaculo sordibus.
Ἐπιτιμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro ἐπιτιμάῃ. Ab
Ἐπιτιμάω, ῶ, f. ήσω, rei pretium augeo seu intendo; (2) reprehendo, objurgo; (3) celebro. Μάλιστα δ' ἂν ἐδοκιμάσαμεν, εἰ φαινοιτο ταῦτα μὴ πράττων, ἀ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῶμεν, Isocr.
Ἐπιτίμημα, ατος, τὸ, id, quod alicui vertitur vitio, quod in aliquo reprehenditur.
Ἐπιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act.
Ἐπιτιμήσεσι, dat. pl. ab
Ἐπιτίμησις, εως, ἡ, reprehensio, objurgatio, increpatio, interminatio.
Ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, objurgator, castigator; (2) qui rem æstimatam denuo æstimat.
Ἐπιτιμητικὸς, ἡ, όν, ad reprehensionem pertinens, reprehensorius.
Ἐπιτιμητικῶς, acriter, aspere.
Ἐπιτιμήτωρ, ορος, ὁ, punitor, ultor, vindex. Ab ἐπιτιμάω.
Ἐπιτιμία, ας, ἡ, status, civis justus & integer, quum fama ejus & existimatio integra est; (2) increpatio.
Ἐπιτίμιον, ου, τὸ, mulcta, pœna; (2) præmium. Ab ἐπὶ, & τιμὴ. Unde
Ἐπίτιμος, ος, ον, ἡ ἡ, cui ad honores accedere licet; (2) cui honos suus integer & illæsus est, honoratus.
Ἐπιτιμῶῦ, 3. pl. præs. ind. pass.
Ἐπιτίμως, honeste, honorifice. A præc.
Ἐπιτιτθίος, ος, ὁ ἡ ἡ, fabrumus, lactens, Ex ἐπὶ, & τιτθὸς, *mamma*.
Ἐπιτλάω, vel ἐπιτλάμι, perfero, perpetior. Unde ἐπιτλάτω, *imperat.* toleret, perferat.
Ἐπιτμήγω, seu ἐπιτμήσω, incido, decurto. Ab ἔπιτέμνω.
Ἐπίτοκος, ος, ον, ἡ ἡ, fœcunda; (2) ἐπίτοκον δάνεισμα, fœneratio quæstuosa.
Ἐπιτολὴ, ῆς, ἡ, ortus siderum. Ab ἐπιτέλλομαι, *orior*.
Ἐπιτολμᾶν, pr. inf. act. pro ἐπιτολμάειν. Ab
Ἐπιτολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo.
Ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio; (2) epitome, compendium. Ab ἐπιτέμνω, *contrabo*.
Ἐπιτομος, ος, ὁ ἡ ἡ, incisione, seu præcisione brevior factus, præcisus; (2) in compendium redactus; (3) brevis, compendiarius. Ab eod.
Ἐπίτονον, τὸ, instrumentum, quo chordæ sunesve intenduntur; (2) amplificatio. Ab
Ἐπίτονος, ος, ὁ, sc. ἱμὰς, lorum, quo aliquid intenditur; (2) funis, seu rudens, qui a summa mali parte in puppim tentus malum firmat. Ab ἐπιτείνω.
Ἐπιτοξάζομαι, f. άσομαι, arcum in aliquem tendo.
Ἐπιτοξεύω, idem.
Ἐπιτοξὶς, ίδος, ἡ, crena & cavum illud, cui imponitur in arcu sagitta. Ex ἐπὶ, & τόξον, *arcus*.
Ἐπιτοπίζω, f. ίσω, in loco & sede mea me contineo, sedem non muto. Ex ἐπὶ, & τόπος, *locus*.
Ἐπιτραγίαι, ῶν, αἱ, piscium genus. Ex ἐπὶ, & τράγος, *caper*.
Ἐπιτραγία, ας, ἡ, Veneris cognomen. Ex iisd.
Ἐπιτραγῳδὸς, ος, ὁ, vitium vitis, quum carbunculatur. Ex iisd.
Ἐπιτραγῳδέω, tragice decanto & exaggero.
Ἐπιτραπεζιδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est super mensam, aut super mensa sit. Ab
Ἐπιτραπέζιος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τραπέζα, *mensa*.
Ἐπιτραπεζάματα, ων, τὰ, quæ in mensa seu super mensa apponuntur; (2) secundæ mensæ. Ex ἐπὶ, & τραπεζόω.
Ἐπιτραχήλιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui supra collum est, collaris. Ex ἐπὶ, & τράχηλος, *collum*.
Ἐπιτραχύνω, exaspero.
Ἐπιτριπτέον, permittendum est. Ab
Ἐπιτρίπω, fut. ψω, permitto, traho; (2) committo curæ alicujus. Οὐκ ἂν ποτ' ἄλλῳ τοῦτ' ἐπίτριπτον ποιεῖν, Arist. Plut. 1078. Ἐμαυτὸν ἐπιτρίπω σοὶ τυτοὶ γερονταγωγεῖν, id. Eq. 1094.
Ἐπιτρέφω, alo super, alendo superinduco, adnasci facio.
Ἐπιτρέχω, percurro; (2) adcurro; (3) incurro, incido; (4) incursionem facio. Πολλαῖς μυριάσι ἐπιτρέχειν, adoriri, Philo.
Ἐπίτριψον, 2. sing. a. 1. imper. act. verbi ἐπίτρίπω.
Ἐπιτρῖψωτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐπιτρίψουσι.
Ἐπιτρίβω, f. ψω, attero, adfligo. Hinc a. 2. ἐπιτρίβων· ἐπιτριβείης, in Conj. pereas. Perf. ἐπιτέτριφα, periisti. Οἱ δώδεκα θεοὶ ἔδοξαν ἐπιτρίψαι ζῆ, Arist. Av. 96.
Ἐπιτριπαρχία, ας, f. ήσω, munus trierarchi sustineo; (2) ultra justum tempus munus trierarchi obeo. Hinc
Ἐπιτριπάρχημα, ατος, τὸ, tempus, quo quis triremem regit.
Ἐπίτριμμα, ατος, τὸ, id, quod atteritur seu adfricatur, protrimentum. Ab ἐπιτρίβω.
Ἐπίτριπτος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, contritus; (2) dignus qui conteratur, vel perdatur; (3) sceleratus, perditus. Ab eod.
Ἐπιτρὶς, Adv. ter.
Ἐπίτριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, sesquitertius; (2) pes poeticus.
Ἐπίτριψις, εως, ἡ, ipsa conterendi actio; (2) fluctus. Ab ἐπιτρίβω.
Ἐπίτρομος, ὁ ἡ ἡ, perterritus, trepidus.
Ἐπιτροπάδην, Adv. ex commisso, non sponte. Ab ἐπιτροπὴ.
Ἐπιτροπαῖος, αία, αιον, commissus, concessus; (2) curæ alicujus traditus. Ab eod.
Ἐπιτροπάω, ῶ, idem quod ἐπιτρέπω.
Ἐπιτροπεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio.
Ἐπιτρόπευσις, ἡ, idem.
Ἐπιτροπευτικὸς, ἡ, όν, peritus aliquid procurandi, seu administrandi. Ab
Ἐπιτροπεύω, f. εύσω, sum administrator seu præfectus, procuro, administro; (2) tutor sum, in tutela habeo. Hinc (3) ἐπιτροπεύομαι, sum sub tutela. Θαυμάζω δ' ἐπως ἢ δῆμον οἷός τ' εἰμ' ἐπιτροπεύειν ἐγὼ, Arist. Eq. 212. Ab
Ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ipsa actio τῷ ἐπιτροπεύειν, sive administrandi seu procurandi aliquid, procuratio, tutela; (2) deditio. Ab ἐπιτρέπω.
Ἐπίτροπος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui cura alicujus commissa est, procurator, vicarius; (2) tutor, (3) præfectus provinciæ minoris.
Ἐπιτρυφὴ, ἡ, alimentum, ap. *Jos.*
Ἐπιτροχάδην, Adv. mature, festinanter, more ejus qui currit; (2) summatim, breviter succincte. Ab
Ἐπιτροχάζω, f. άσω, percurro.
Ἐπιτροχαλος, ὁ ἡ ἡ, velox, volubilis. Ab
Ἐπιτροχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἐπιτροχασμος, ος, ὁ, percursio; (2) verborum super se invicem effusio ad perturbandum adversarium. Ab ἐπιτροχάζω.
Ἐπιτροχάω, v. ἐπιτροχάζω.
Ἐπιτρόχως, Adv. velociter, cito cursu.
Ἐπιτροχατιρον, Adv. agillus.
Ἐπιτρύζω, f. ύσω, admurmuro, accino.
Ἐπιτράζω, una cum pane comedo.
Ἐπιτυγχάνεις, 2. sing. præs. opt. act. v.
Ἐπιτυγχάνω, adsequor, nanciscor; (2) attingo; & (3) succedo, feliciter evenio; (4) incido in aliquid; (5) convenio, adloquor. Hinc aor. 2. ἐπέτυχον; ἐπιτυχὼν, adeptus; (6) ὁ ἐπιτυχὼν, quilibet obvius, vulgaris. Perf. ἐπιτετύχηκα, nactus sum. Pass. ἐπιτετύμμαι, quo potiti sumus, quod bene successit. Τάτε δ' ἂν ἐπιτυγχάνοις, εἰ λήγοις τῆ φύσιν ἐτι φυτεύειν δυνάμενον, Isocr. ad Dem. Ἦν πως ἐπιτύχῃ διαταῖς ὕτω Σοφοῖς, Arist. Nub. 535.
Ἐπιτυμβίδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, super sepulchro positus; (2) ad sepulchrum pertinens; (3) galeritus ut alauda. Ab
Ἐπιτύμβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἐπὶ, & τύμβος, *bustum, sepulchrum*.
Ἐπιτυφλόω, ῶ, f. ώσω, obcæco.
Ἐπιτύφω, f. ψω, accendo in, inflammo.
Ἐπιτυχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, voti compos. Ab ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτυχία, ας, ἡ, adeptio, prosper successus.
Ἐπ.τυχὰν, a. 2. part. act. v. ἐπιτυγχάνω.
Ἐπιτυχὸς, Adv. prospero successu, feliciter.
Ἐπιτωθάζω, f. άσω, irrideo, derideo, convitior; (2) effuse cachinnor; (3) adsentor, adulor. Hinc
Ἐπιτωθασμὸς, ὁ, ὁ, adulatio.
Ἐπιφαγεῖν, a. 2. post aliquid edere, superedere, una cum pane edere.
Ἐπιφαιδρύνω, f. υνῶ, exhilaro; (2) splendidum reddo, purgo, lavo.

Ἐπιφαίνω

Digitized by Google

Ἐπιφαίνω, appareo ſuper aliqua re, i. e. dum res geritur; (2) intervenio, ſupervenio; (3) appareo.
Ἐπιφᾶναι, a. 1. inf. act.
Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ſpecies ſuperna, ſuperficies; (2) habitus & forma loci, item corporis, ſeu oris; (3) dignitas, honos, præſtantia; (4) celebritas; (5) apparitio Deorum, ſive vis divina, in auxilio ferendo, puniendo ſcelere, &c. conſpicua; (6) apparitio Chriſti in carne; item in judicio mundi; (7) *omninoque* majeſtas divinæ naturæ in Chriſto conſpicua, divinitas ipſa Chriſti; ſed τὰ ἐπιφάνεια, αν, dies, qua Chriſtus baptizatus fuit, item, qua gentibus manifeſtari cœpit, Magique ad eum acceſſere. Ab
Ἐπιφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐ, conſpicuus; (2) illuſtris, inſignis, clarus. Ab ἐπιφαίνω.
Ἐπιφανία, ας, ἡ, vel τὰ ἐπιφάνια, ων, idem quod ἐπιφάνεια.
Ἐπιφανῶς, *Adv.* inſigniter, inſignem in modum, ſplendide, magnifice. Ab ἐπιφανὴς.
Ἐπιφαρμακύω, aliud inſuper medicamentum ſumo.
Ἐπίχασις, εως, ἡ, ſpecies externa, cultus, apparatus, ut magiſtratuum, &c. (2) adſpectus, vultus. Ab ἐπιφαίνω.
Ἐπιφάσκω, dico
Ἐπιφατνίδιος, α, ὁ ἡ ἑ, præſepialis. Ex ἐπὶ, & φάτνη, *præſepe.*
Ἐπίφατος, ε, ὁ ἡ ἑ, qui male audit. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico.*
Ἐπιφαύσκω, luceo, ſplendeo, effulgeo; & *in Med.* in lucem profero, oſtendo. Ex ἐπὶ, & φάω, *lucco.*
Ἐπιφαύω, f. αύσω, illuceſco.
Ἐπιφάω, idem.
Ἐπιφέρουσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπιφέρουσα, ab
Ἐπιφέρω, f. ἐπίσω, a. 1. ἐπήνεγκα, infero, induco; importo, inveho; (2) objicio, accuſo; (3) adſcribo; (4) impono, ſuperimpono; (5) ſubjicio, ſubjungo, poſt cætera profero in medium, promo; (7) infero, v. c. cenſum, primitias, &c. ἐπιφέρομαι, *med.* infero, importo; (2) protero; (3) affero, etiam de dote, quæ affertur a fœmina. Αἰτίαν ἡμῖν ἂς κατατκόποις ἐπίφερεν, Philo. Ἐπίφερε σωλήμιον ἰρμὰν φονίαν, Ariſt. Av. 350.
Ἐπισημαντὴρ, ῆρος, ὁ, fauſta precans, qui bona ominatur adclamans, adſentiens. Ex ἐπὶ, & φημὶ, *dico.*
Ἐπισημίζω, ſ, ἴσω, famæ ſeu nomini alicujus adſcribo; (2) adſcribo, adſigno, tribuo; (3) pervulgo, diſſemino; (4) imprecor, appello, nomino, (per acclamationem maxime) *quo ſenſu & in med. maxime dicitur.* Hinc
Ἐπισήμισμα, ατος, τὸ, omen; (2) favor, acclamatio.
Ἐπισημισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod,
Ἐπισθὰς, a. 2. part. act. v. ἐπισθάνω.
Ἐπισθήσομαι, f. ξομαι, adſono, acclamo, reſpondeo. Hinc
Ἐπίσθημα, ατος, τὸ, acclamatio.
Ἐπισθονέω, ῶ, f. ήσω, invideo ob, vel ſuper.
Ἐπίσθονος, ε, ὁ ἡ ὁν, invidiæ expoſitus, invidioſus; (2) reprehenſione dignus.
Ἐπισθόνως, *Adv.* invidioſe.
Ἐπίσθορος, ε, ὁ ἡ ὁν, exitialis, lethalis. Ex ἔσθω, & φθορὰ, *exitium.*
Ἐπισθύσθουσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro ἐπισθύζουσα, ab ἐπισθύζω.
Ἐπισθύω, vel ἐπισθύζω, *inſpuo.*
Ἐπισκηνόω, ῶ, & ὁμαι, ώμαι, naviter alicui rei operam do.
Ἐπίσκιος, ε, ὁ ἡ ὁν, venas eminentes habens. Ex ἐπὶ, & σκιὰ.
Ἐπισκυμαίνω, valde ardeo vel tumeo.
Ἐπισκύζω, f. ξω, incendo, inflammo, comburo; (2) illuſtro. Ἥυτε πῦρ αἴθαλον ἐπισκύζῃ ἄσπετον ὕλῃ, Il. 2, 455.
Ἐπισκυλὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, flammeus, incendens. Ab ἐπισκύζω.
Ἐπισκύζισμα, ατος, τὸ, vox medica, inflammatio ſ. pars inflammatione vexata. Quaſi ab ἐπισκυζίζω, incendo, quod eſt ex ἐπὶ, & σκὸξ, *flamma.*
Ἐπισκυζίζω, f. ίσω, nugor, deblatero.
Ἐπίσκοος, ε, ὁ ἡ ὁν, metu perculſus, perterritus. Ex ἐπὶ, & φόβος, *metus.*
Ἐπισκυτινίζω, ad colorem purpureum vergo.
Ἐπισκυτινίσσω, rubefacio.
Ἐπισκυτάω, ῶ, f. ήσω, venio ad, accedo ad; (2) ventito ad aliquem audiendi cauſſa; (3) viſo; (4) pervado; (5) peragro; (6) in mentem venio; (7) conſuetudinem ſtupri habeo.
Ἐπισκυτικὸς, ἡ, ὸν, adventitius, *Hippocr.*
Ἐπισκυτόω, idem quod ἐπισκυτάω. Ἐπισκυτοῦσι γὰρ ἐς τὰ ἀνθρώπεια, *Aret.*
Ἐπισκυτησις, εως, ἡ, acceſſus, adventus; ipſa actio ſuperveniendi, *cum gen.* θεῦ, inſpiratio, adflatus divinus.
Ἐπισκορὰ, ᾶς, ἡ, vis, impreſſio; (3) impetus hoſtilis; (5) vis atque impetus imbris; (4) oratio invectiva & cum impetu prolata; (5) præmium præter ſtipendium publicum nautis dari ſolitum a trierarchis; (6) pecuniæ ſolutio & pœnæ perpeſſio; (7) humoris impetus in aliquam partem corporis influentis; (8) illatio, quæ adſumptionem ſequitur in Syllogiſmis, concluſio; (9) ſententia addita ſermoni præcedenti; (10) Figura rhetorica, verbum in fine ſententiarum repetens, Anaphoræ oppoſita. Ab ἐπισκέρω.
Ἐπισκορδίω, depaſco.
Ἐπισκορία, ῶ, f. ήσω, comporto, adgero; ingero, injicio; (2) gravidam reddo; (3) infero poſt cætera, poſtremo loco infero. Οὐ κατορύξεις κατισκορήσεις τ' γῆς πολλήν; Ariſt. Pace 167.
Ἐπισκόρημα, τὸ, menſa ſecunda, bellaria.
Ἐπισκορικὸς, ἡ, ὸν, vehemens, acer.
Ἐπισκορος, ὁ ἡ ὁν, ferens, perferens; (2) ſecundus, de vento; (3) uterum ferens; (4) proclivis, propenſus, pronus. Ab ἐπισκέρω.
Ἐπισκόρως, prone, propenſe; (2) vehementer, acriter.
Ἐπισκορτίζω, f. ίσω, onero, onus impono; (2) moleſtiam exhibeo; (3) in humeros attollo.
Ἐπίσκραγμα, ατος, τὸ, obturamentum. Ab ἐπισκράσσω.
Ἐπισκραδὲς, *Adv.* conſulte, prudenter. Ab
Ἐπισκράζω, indico, ut hinc ſit ἐπίσκρωδε, a. 2. indixit; ἐπισκράζομαι, excogito, comminiſcor, item, comperio, cognoſco, ut hinc ſit f. ἐπισκράσομαι, & *Poët.* ἐπισκρήσομαι. Ἐπισκράσσε' ὀλίθρου, Hom. Odyſſ. 15, 443.
Ἐπισκράσσω, vel ἐπισκράτλω, f. ξω, obturo, obſtruo. Ἐπισκράτλομαι τὰ ὦτα, Luc.
Ἐπισκρὶξ, horror maris, apud Homerum ἐχάλασε θόωντον ἐπισκρίξ, Il. 7, 63.
Ἐπισκρίσσω, inhorreo.
Ἐπισκροντίζω, curo.
Ἐπίσκρονα, acc. ſing. ab ἐπίσκρων. Unde
Ἐπισκροσύνη, ης, prudentia; (2) inſtinctus, adflatus, ſuggeſtio.
Ἐπισκροσύνῃσι, dat. pl. *Ion.* pro ἐπισκροσύναις.
Ἐπίσκρος, ον, cuſtos, cuſtodiæ impoſitus.
Ἐπίσκρων, ονος, ὁ ἡ ὁν, mentis compos; (2) prudens, ſapiens. Ex ἐπὶ, & φρὴ.
Ἐπισκυάδες, propagines. Ab ἐπισκύω.
Ἐπισκυλακίδες, cuſtos. Ab
Ἐπισκυλάττω. f. ξω, obſervo.
Ἐπισκυλλίζω, f. ίσω, racemationem facio, racemor; (2) accurate exquiro. Ab
Ἐπισκυλλὶς, ίδος, ἡ, racemulus, qui magno racemo ſuperjacet; (2) pampinus racematius; (3) racematio; (4) racemus poſt vindemiam relictus; (5) parvus racemus, qui ſub foliis latet. Ex ἐπὶ, & φύλλον.
Ἐπισκυλλόκαρπος, ὁ ἡ ὁν, q. d. ſuper folia fructum habens, qui in folii dorſo fructum gerit. Ex ἐπὶ, & φύλλον, & καρπὸς.
Ἐπίσκυλλος, ε, ὁ ἡ ὁν, valde foliatus, multa ac magna folia habens. Ex ἐπὶ, & φύλλον.
Ἐπισκυσόω, ῶ, f. ήσω, inflo.
Ἐπισκυτθία, f. θίσω, ſuperſero.
Ἐπίσκυσις, εως, ἡ, accretio, incrementum; (2) unitio oſſis cum alio oſſe. Ab
Ἐπισκύω, inſuper produco ſeu edo; (2) ἐπίσκυμι, & ἐπισκύομαι, adnaſcor, innaſcor; (3) adhæreo, adhæreſco; (4) adorior, invado, inſurgo. Hinc perf. ἐπίσκυκα, innatus, ἐπίσκυελε, agnatus, poſt natus, adortus; quod & ἐπίσκυς, inhærens, incumbens ἐπισκυλίω, ingruere.
Ἐπισκωνέω, ῶ, f. ήσω, acclamo; (2) dictum aliquod iis, quæ dicta ſunt, cum acclamatione adjungo. Hinc
Ἐπίσκωνημα, ατος, τὸ, acclamatio; (2) Epiphonema, dictum ſuperioribus additum cum acclamatione.
Ἐπισκωνηματικὸς, ἡ, ὸν, qui per acclamationem effertur. Ab ἐπίσκωνημα.
Ἐπισκωνηματικῶς, exclamatorie, cum epiphonemate.
Ἐπισκωνημάτιον, τὸ, parvum epiphonema.
Ἐπισκώνησις, εως, ἡ, acclamatio, inclamatio.
Ἐπισκαράω, ῶ, in furto deprehendo; (2) deprehendo in quocumque facinore.
Ἐπισκώσκω, *de ſideribus*, appareo, luceo; (2) *de die ac nocte*, incipio. Ex ἐπὶ, & φῶς.
Ἐπιχαίνω, inhio, Perf. ἐπικεχλωὼς, inhians.
Ἐπιχαιρέκακος, ε, ὁ ἡ ὁν, qui honeſtis delectatur ſtudiis, & virtutem amplectitur. Ex ἐπὶ, & χαίρω, & ὀλοὸς.
Ἐπιχαιρικακία, ἡ, lætitia & gaudium ex aliena calamitate, voluptas, ex alienis malis. Ab
Ἐπιχαιρίκακος, ε, ὁ ἡ ὁν, qui gaudet alienis malis, qui gaudium ex aliorum calamitate percipit. Ex ἐπὶ, χαίρω, & κακὸς.
Ἐπιχαίρω, proprie gaudeo aliqua re; (2) *plerumque*, ex alterius malis gaudium percipio, inſulto calamitoſo.
Ἐπιχαλαζάω, ῶ, grandine impeto, inſulto ſeu verbero.
Ἐπιχαλάω, ῶ, laxo, reſolvo; (2) demitto, deprimo; (3) remitto.
Ἐπιχαλκεύω, f. εύσω, fabricor & cudo; (2) inſuper fabricor & cudo; (3) expolio; (4) auditorum mentes mihi conciliо.
Ἐπίχαλκος, ὁ ἡ ὁν, æratus, ære obductus.
Ἐπιχάραγμα, τὸ, ſignum quod monetæ impreſſum eſt, ut noctua in nummis Atticis. Ἐπιχαράσσω, vel ἐπιχαράττω, f. άξω, inſculpo, imprimo; (2) inciſuris ſerratum reddo.
Ἐπιχαρεκακία, ἡ, venuſtas, lepos.
Ἐπίχαρις, ἴος, ὁ ἡ ἰ, gaudens & lætus ob aliquid. Ab ἐπιχαίρω.
Ἐπιχαριεις, εσσ, & ἐπιχάριτος, ον, idem quod
Ἐπίχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἰ, gratus, gratioſus, amabilis, jucundus, comis, cui gratia ineſt.
Ἐπιχαρίτως, *Adv.* gratioſe, cum gratia, venuſte, lepide. Ab ἐπιχαρὶς.
Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, res lætabilis, felix eventus; (2) lætitia ipſa, uriſio.
Ἐπιχάρσις, εως, ἡ, gaudium ob aliquam rem; (2) inſultatio.
Ἐπίχαρτος, ε, ὁ ἡ ὁν, ob quem, vel apud quem lætamur, lætitiam ac gaudium nobis adferens; (2) cujus malis atque infortuniis lætamur. Ab ἐπιχαίρω.
Ἐπιχέζω, f. έσω, caco ſuper, Perf. ἐπικέχοδα, ἐπικεχόδως.
Ἐπιχειλὴς, ές, ὁ ἡ ἐ, labra attingens, labris vicinus; (2) qui ſuper labro aut crepidine eſt; (3) qui non eſt plenus, ſed cui aliquid deeſt. Ex ἐπὶ, & χεῖλος, *labrum.*
Ἐπιχειμάζω, fut. άσω, hiemem dego in; (2) in hibernis me contineo. Hinc
Ἐπιχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas quæ poſt diem ſtatutum ſequitur.
Ἐπιχείρ, 2. ſing. pr. imper. act. pro ἐπιχείρει. Ab
Ἐπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, manum admoveo, manum injicio; (2) conor, nitor, adgredior; (3) argumentis adſtruere & probare conor. Καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειρέσει, Incer. στρέψασι νεανίσκοις, Plut.
Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, quod quis adgreditur ſeu molitur, molimentum, conatus, inceptum; (2) argumentum, quo aliquid probare ſatagimus; (3) ſyllogiſmus dialecticus. Ab ἐπιχειρέω.

Digitized by Google

Ἐπιχειρηματικός, ἡ, ὸν, exercitatus in argumentationibus; (2) qui novit petitiones athleticas & gladiatorias. Ab ἐπιχείρημα.
Ἐπιχείρησις εως, ἡ, adgressio, molitio; (2) argumentatio. Ab ἐπιχειρέω.
Ἐπιχειρητέα, pro ἐπιχειρητέον, *Adv. Pos.* adgrediendum est. Ab eod.
Ἐπιχειρίζομαι, manus admoveo; (2) curationem per chirurgiam tento.
Ἐπίχειρον, ου, τὸ, manupretium; (2) præmium militare; (3) præmium quodvis. Ex ἐπὶ, & χείρ, *manus*.
Ἐπιχειροτονία, ῶ, f. ήσω, sciſco, decerno, ſuffragia fero. Ἐπειδὰν ἐπιχειροτωνῆται τὰς γνώμας, Dem. Hinc
Ἐπιχειροτονία, ας, ἡ, plebiſcitum.
Ἐπιχερρησιάζω, f. άσω, accedo ad figuram cherronesi. Ex ἐπὶ, & χερρόνησος.
Ἐπιχέω, fut. εύσω, infundo, ſuperinfundo, addito οἶνον vel ακρατον, eſt in convivio aliquid vini effundere appellato amici vel amicæ nomine. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπίχεε φέρουσα, Odyſſ. 4, 52. Ἐπὶ ᾧ Τρῶες τε καὶ Ἕκτωρ' Ἡχῇ θεσπεσίῃ βέλεα γουνοῦντο χεόντο, Tmeſis, Il. 8, 159.
Ἐπιχηρεύω, vidua ſum, in viduitate vivo.
Ἐπιχθόνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, terreſtris, in terris verſans; (2) indigena. Ex ἐπὶ, & χθών.
Ἐπιχλιδάζω, f. άσω, lndificor, illudo.
Ἐπιχνοάω, ῶ, ſum obſitus lanugine.
Ἐπίχνοος, *contr.* ἐπίχνους, ους, ὁ ἡ ὁ, lanugine tectus; (2) pulvere velut lanugine obſitus.
Ἐπιχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, iracundus, biliоſus. Ex ἐπὶ, & χολὴ, *ira*.
Ἐπιχορδὶς, ίδος, ἡ, corpus membranoſum in medio inteſtinorum ſitum, meſenterium. Ex ἐπὶ, & χορδὴ, *inteſtinum*.
Ἐπιχορεύω, ſaltabundus accedo.
Ἐπιχορηγία, ſuppedito, ſubminiſtro, adjicio. Ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, 2 Pet. 1, 5. Hinc
Ἐπιχορήγημα, ατος, τὸ, quod inſuper ſuppeditatur, additamentum ad priorem ſuppeditationem, apparatus, ſubminiſtratio.
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. Ab eod.
Ἐπιχράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, utor; (2) ſæpe utor; (3) familiaris ſum alicui.
Ἐπιχραω, invado, vehementi cum impetu adorior, inſto, urgeo.
Ἐπιχρεμίθω, inſuper hinnio.
Ἐπιχρεμπτόμαι, inſuper exſcreo.
Ἐπιχριόμφος, *Ion.* pro ἐπιχρόμφος.
Ἐπιχρηματίζω, ſciſco, ratum facio.
Ἐπιχρηματισμός, ὁ, ſcitum, ratificatio.
Ἐπιχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ſciſcit, ratum facit.
Ἐπιχρίμπτω, f. ψω, idem quod χρίμπτω.
Ἐπίχρισις, εως, ἡ, unctio.
Ἐπίχρισμα, ατος, τὸ, id, quo illinimur, quo inungimur. Ab ἐπιχρίω.
Ἐπίχρις, ους, ὁ ἡ ὁ, illitus, inunctus. Ab
Ἐπιχρίω, f. ίσω, inungo, illino, proprie in ſuperficie.
Ἐπιχρὼς, ὡτος, ὁ, color.
Ἐπιχρονίζω, f. ίσω, immoror; (2) inveteraſco.
Ἐπιχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, diuturnus, inveteratus. Ab
Ἐπίχρονος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.
Ἐπίχρυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, inauratus; auro obductus.
Ἐπιχρωζω, fut. ώσω, coloro, colorem induco & quidem leviter, ut color non alte deſcendat; (2) leviter imbuo qua re, ἐπικεχρωσμένος, leviter doctus. Δέξαις ἐπικεχρωσμένοις, Plat.
Ἐπιχρωματίζω, idem. A χρῶμα.
Ἐπιχρώννυμι, vel ἐπιχρωνύω, f. ώσω, idem.
Ἐπίχρωσις, εως, ἡ, infectio, levis coloratio, levis macula.
Ἐπίχυλος, ου, ſuccum faciens nutritium, ad alendum valde aptus.
Ἐπιχύνω, vel χύω, infundo, ſuperinfundo. Unde uſitate, ἐπίχυντο, ἐπιχυθεὶς.
Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio; (2) vaſculum quo aliquid infundimus; (3) dealbatio; (4) numerus redundans, multitudo ingens.
Ἐπίχυτος, ου, ὁ, genus quoddam placentæ.
Ἐπίχωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, aliquantum claudus; (2) claudus.
Ἔπιχωμα, ατος, τὸ, agger, aggeſtus. Ab
Ἐπιχώννυμι, vel ἐπιχωννύω, f. χώσω, aggere munio; (2) terra aggeſta operio.
Ἐπιχωρίω, concedo, permitto. Hinc
Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, permiſſio; (2) ceſſio.
Ἐπιχωριάζω, fut. άσω, ſum indigena, ſum vernaculus; (2) ad locum aliquem ventito; (3) frequenter verſor apud; (4) in uſu ſum alicubi. Ab
Ἐπιχώριος, ία, ιον, vel ἐπιχώριος, ου, ὁ ἡ ὁ, indigena, patrius, vernaculus, *de perſona & re*. Ex ἐπὶ, & χῶρος, *locus*.
Ἐπιχωρίως, *Adv.* more regionis, more patrio.
Ἔπιχωσις, εως, ἡ, agger; (2) aggeſtio terræ. Ab ἐπιχόω.
Ἐπίψαλλω, fut. αλῶ. pſallo, cano.
Ἐπιψαύδιω, *Adv.* ita ut ſummis tantum digitis attingas; (2) ſtrictim.
Ἐπιψαύσησι, 3. ſing. a. 1. conj. *Ion.* pro ἐπιψαύσῃ.
Ἐπιψαύω, f. αύσω, attingo, attrecto leviter. Ἀκροις τοῖς ποσὶν ἐπιψαύειν τῷ ὕδατος, *Lucian.* Καξιπόδακας βροτῶν ἀρτῆς ἑκατὶ τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον, Phil. 670. Χεῖρα δεξιὰν ἐρᾷς κάπιε ἐπιψαύσαι, ibid. 1243.
Ἐπιψήχω, f. ξω, inhumo, ſepelio.
Ἐπιψακάζω, f. άσω, irroro, adſpergo; (2) inſtillo, Ariſt. Pace. 1150.
Ἐπιψεύδομαι, f. εύσομαι, adfingo, ementior. Ἐπιψεύδεσι κατηγορίαν ἀκάκοις.
Ἐπίψημα, ατος, τὸ, ſtrigmentum, ramentum, purgamentum. Ab ἐπιψήχω.
Ἐπιψηλαφάω, ῶ, leviter attrecto.
Ἐπιψηφίζω, & ἐπιψηφίζομαι, in ſuffragium mitto, rogo ſententias; (2) ſuffragio meo comprobo, deceino, *idem in medio ſæpius*.
Ἐπιψήφισις, εως, ἡ, actio ipſa mittendi in ſuffragium; (2) approbatio. A præc.
Ἐπίψογος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui reprehenſionem meretur, in vituperium incurrens.
Ἐπιψύχω, f. ξω, refrigero, perflo, perſpiro.
Ἐπιψωμίζω, bolos in buccam ingero.
Ἔπωαι, loca ubi naves ſtantes a ventorum injuria tutæ eſſe poſſunt. Ex ἐπὶ, ἰωὴ, *flatus*, & ἄγω, *frango*.
Ἔπιων, a. 2. part. act. verbi ἔπιμι.
Ἐπλάγλω, a. 2. ind. paſſ. v. πλήσσω.
Ἐπλάγχθλω, a. 1. ind. paſſ. *per Epenthef.* pro ἐπλάχθλω, vel ab inuſitato verbo πλάγλω, pro πλάζω, *errare facio*.
Ἔπλαπάτο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἐπλανάτο, a πλανάομαι.
Ἔπλαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπλασε, a πλάσσω.
Ἔπλε, 3. ſing. imperf. act. *per Syncop.* pro ἔπιλλε, a πίλω.
Ἔπλεε, 3. ſ. imperf. act. v. πλέω.
Ἔπλεο, *eras*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *per Syncop. & Ion.* pro ἔπίλω, a πίλω.
Ἔπλεον, 1. ſing. imperf. ind. act. v. πλέω.
Ἐπλεύνασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλευνάζω.
Ἔπλετο, *erat*, 3. ſing. imperf. indic. med. *per Syncop.* pro ἐπίλετο, a verbo πίλομαι.
Ἔπλευ, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. med. *Dor. & per Sync.* pro ἔπίλω.
Ἐπλήσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. v. πλήω.
Ἐπλήχλω, aor. 2. ind. paſſ. v. πλήσσω.
Ἔπλιθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πίμπλημι.
Ἐπλιμβύθλω, a. 1. ind. paſſ. v. πλυθύνω.
Ἐπλωτο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *per Syncop.* pro ἐπέπλωτο, a πίμπλημι.
Ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλήσσω.
Ἐπληρώσαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πληρόω.
Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. πλήθω.
Ἐπλήσθλω, *impletus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἐπλήσθησαν, *impleti ſunt*, 3. pl.
Ἔπλητο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. πλήμι.
Ἐπλήτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πλητίζω.
Ἐπλητίδωτε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ. v. πλητίζω.
Ἔπνυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πνίω.
Ἔπνιγε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. πνίγω.
Ἔπνιγε, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἐπνύθλω, *ſpiratus ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi inuſ. πνύνω pro πνύω.
Ἐπόγδοος, ſeſquioctavus.
Ἐπόγκιαι, ῶν, αἱ, farcinæ & onera navis, Heſ. Ex ἐπὶ, & ὄγκος, *maſſa, moles*.
Ἐπόδια, *viaticum*, *Ion.* pro ἐφόδια.
Ἐπόδυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, plenus moleſtiæ & laboris. Ex ἐπὶ, & ὀδύνη, *labor*.
Ἐποδύρομαι, fleo ſuper, defleo, deploro.
Ἐπόζω, oleo. ſuboleo, fœteo. Unde aor. 1. ἔπωζησεν.
Ἔπόθησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. πνθέω.
Ἐπόθησεν, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐποιδάλεος, α, ον, tumidus.
Ἐποιδία, intumeſco; (2) in ſuperficie tumeo.
Ἐποιδίσκω, tumefacio; (2) in ſuperficie tumefacio.
Ἐποίε, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* ἐποίει, ab ποιέω.
Ἐποίησας, *feciſti*, 2. ſing. a. 1.
Ἐποικέω, ῶ, fut. ήσω, aliis ejectis inhabito. Πίμπλη ξίνλω ἐποικήσοντας ὀθνείαν κόπιν, Lyc. 926.
Ἐποικιδία, Ceres, quaſi domeſtica.
Ἐποικίζω, ædifico, v. c. ad flumen, de urbe, condo.
Ἐποίκιον, ου, τὸ, ſupellex; (2) villa, caſa, domicilium. Ex ἐπὶ, & οἶκος, *domus*.
Ἐποικοδομέω, ῶ, ſuperſtruo, ædifico.
Ἐποικοδομὴ, ἡ, inædificatio.
Ἐποικοδομηθέντες, nom. pl. a. 1. part. paſſ.
Ἐποικοδόμησις, εως, ἡ, inædificatio, ſuperſtructio.
Ἐποικονομέω, ῶ, accuro, diſpenſo.
Ἐποικος, ου, ὁ, colonus, advena. Ex ἐπὶ, & οἶκος.
Ἐποικυρέω, ῶ, f. ήσω, inhabito.
Ἐποικτίρω, miſereor. Καὶ ἐποικτιρεῖτε με, Soph. Phil. 1062. Πεῖθ' τὸν Ζῆν ὅς τ' ἐποικτίρας τύχλω. Eur. Hec. 347.
Ἐποικτίζω, f. ίσω, commiſeror; (2) miſerabiliter queror.
Ἐποικτίστος, ου, miſerabilis.
Ἐποιμάζω, fut. άξω, illamentor, adgemo.
Ἐποίνος, ου, ὁ ἡ ὁ, vinoſus. Ex ἐπὶ, & οἶνος, *vinum*.
Ἐποῖσαι, a. 1. inf. act. v. ἐπιφέρω pro ἐποίσειν.
Ἐποίσῃ, *inferet*, 3. ſing. f. 1. ind. act.
Ἐποιστέον, inferendum. Ab eod.
Ἐποιχεο, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro ἐποίχου, ab ἐποιχόμαι.
Ἐποίχνία, ῶν, eo adverſum, irruo, invado; (2) obeo, percurro; (3) adeo, accedo.
Ἐποίχομαι, idem. Ex ἐπὶ, & οἴχομαι, *abeo*.
Ἐποιωνίζω, ominor alicui, faveo.
Ἔποκελλον, impingo, illido, a. 1. ἐπόκελα.
Ἐπολιδώνω, & ἐπολιδόω, ῶ, f. ήσω, illabor, incido.
Ἐπολιτδόντο, 3. plur. imperf. ind. med. v. πολιτθύομαι.
Ἐπολολύζω, f. ξω, ejulo, lamentor. Μίλος Χάριτες μέσας τ' ἐπολόλυξαν, Ariſt. Av. 789.
Ἐπολοφύρομαι, lamentor, lamentis proſequor.
Ἔπομαι, ſequor; (2) aſſequor, intelligo; (3) conſentio, convenio, reſpondeo; (4) τὰ ἑπόμενα τινὶ, quæ cum aliqua re conjuncta ſunt, conſentanea. Ἐπεσθ τινι, ἅμα τινὶ, μετά τινος· τῷ λόγῳ μᾶλλον ἕπεται, rationi conſentaneum eſt. Τἀχὺν γὰρ ἴχνη, ἡ σκιὰν ὅμ' ἕψεται, Soph. Aj. 825.
Ἐπομβρία, imbre rigo, irrigo. Hinc
Ἐπόμβρησις, ἡ, irrigatio per imbrem.
Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbris copia; (2) humiditas. Ab
Ἐπομβρος, ος, ὁ ἡ ὁ, imbrem habens ſeu pluviam, imbre abundans.
Ἐπόμβυον, acc. ſing. pr. part. med. v. ἔπομαι.
Ἐπομβρίως, *Adv.* conſequenter, exinde, deinde, tum; (2) pedario more ſequendo.
Ἐπόμνυθι, 2. ſing. præſ. imper. act. v.
Ἐπόμνυμι, ἐπομνύω, ἐπόμνυμαι, de re aliqua juro.

Digitized by Google

juro, jurejurando confirmo; (2) insuper vel præterea juro; (3) dejero; (4) juro. Hinc f. ἐπομοῦμαι, a. 1. ἐπόμοσα. inf. ἐπομόσαι, Part. ἐπομοσάμενος.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act.

Ἐπομόσαν, 3. sing. a. 1. conj. act. *Poët.* pro ἐπομόσῃ.

Ἐπομόργυμι, & ἐπομόργνυμι, imprimo, inuro.

Ἐπομφάλιον, ι, τὸ, quod supra umbilicum est; (2) umbo clypei. Ex ἐπὶ, & ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Ἐπομφάλιος, ν, ὁ ἡ ἡ, umbilicatus, rotundus.

Ἐπόνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ἐπόνησαν, a πονέω.

Ἐπόνη, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἐπόνει.

Ἐπονειδίζω, f. ίσω, probris & convitiis increpo, exprobro.

Ἐπονειδιστος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui probrose objici potest, probrosus. Ab ἐπονειδίζω.

Ἐπονειδίστως, *Adv.* probrose, cum probro.

Ἐπονήθλω, a. 1. ind. pass. v. πονέω.

Ἐπονηρδυντο, 3. plur. imperf. ind. pass. verbi πονηρδύομαι.

Ἐπονομάζω, f. άσω, cognomino; (2) nomen do, nominatim consecro, & consecro, dico simpliciter; (3) despondeo alicui fœminam.

Ἐπονομασία, ας, ἡ, cognominatio.

Ἐπονόμαστος, ν, ὁ ἡ ἡ, cognominatus.

Ἐπωνομάστως, *Adv.* nominatim.

Ἐπόνυν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπόνουν, a πονέω.

Ἔπονται, 3. pl. præs. ind. med. v. ἕπομαι.

Ἐποξίζω, fut. ίσω, coacesco.

Ἐποξύω, instigo.

Ἐποξύς, ύ, valde vehemens.

Ἐποπίζω, fut. ίσω, revereor, caveo.

Ἐπόπιθεν, *Adv.* a tergo, pone.

Ἐποποιία, ας, ἡ, scriptio carminis heroici. Ex ἐπος, & ποιέω, *facio*.

Ἐποποιϊκὸς, ὴ, όν, ad epopœiam pertinens.

Ἐποποιὸς, οῦ, ὁ, heroici carminis scriptor.

Ἐπόπτλω, asso insuper.

Ἐποπτεία, ας, ἡ, inspectio; (2) cura sacrorum. Ab

Ἐποπτεύω, fut. εύσω, inspicio, inspecto; (2) secretiora sacra post annum initiationis inspicio; (3) ferior. Ab ἐπόπτομαι.

Ἐποπτὴρ, ὁ, inspector, specculator.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, inspector, spectator, speculator; (2) qui aliquid inspicit & censura notat; (3) antistes sacrorum. Ab eod.

Ἐποπτικὸς, ὴ, όν, ad ἐπόπτω pertinens.

Ἐπόπτομαι, f. όψομαι, inspicio, viso, inviso; (2) diligenti facta invisione secerno ac seligo. Οἰκῆρον γὰρ οἰκῆρον κεῖν' ἐπόψομαι φάος, Lyc. 304. Τίς ἐμὸν ἂν ἐπόψιτ' ἀθῷον ἀμίαντον, ἐπὶ κακῶν παρουσίᾳ; Arist. Θεσμ. 1057. Hinc

Ἐποπτὴρ, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, aspectabilis.

Ἐπορᾶν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφορᾶσιν, ab

Ἐπορᾶω, inspicio, guberno. Ἐπορᾶν τὰ πρήγματα, Herodot.

Ἐπορνάω, ῶ, f. ήσω, impetu feror & concitor, proprie libidinis.

Ἐπορνιάζω, mysteria, orgia celebro.

Ἐπορύσσομαι, f. ξομαι, exporrecta manu prenso, protenta manu capto; (2) porrecta manu præbeo.

Ἐπορεξάμενος, a. 1. part. med. v. ἐπορέγομαι.

Ἐπορεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi πορεύομαι.

Ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass.

Ἐπορθιάζω, altum clamorem tollo.

Ἐπορθιάδω, alta voce nuncio.

Ἐπόρθυν, imperf. pro ἐπόρθυον, a πορθέω.

Ἐπορθρεύω, f. εύσω, diluculo surgo.

Ἐπορθρίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Ἐπορθρισμὸς, οῦ, ὁ, quod fit matutino tempore, consuetudo matutino tempore surgendi & agendi.

Ἐπορίνω, concito adversus quem.

Ἐπορίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi πορίζω.

Ἐπορκίζω, f. ίσω, adjuro, exorcizo. Hinc

Ἐπορκισμὸς, οῦ, ὁ, adjuratio, exorcismus.

Ἐπορκιστὴς, οῦ, ὁ, adjurator, exorcista. Ab eod.

Ἐπορμίεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐφορμίειν, ab ἐφορμίω.

Ἐπορνυμι, vel ἐπορνύω, concito & paro adversus.

Ἐπορνύμενος, pr. part. v. ἐπορνυμι.

Ἐπορσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. v.

Ἐπορσύω, f. ύσω, impetu seu gradu concitato feror, irruo, hostiliter adsilio.

Ἐπορσον, 2. sing. a. 1. imp. act. *Æol.* pro ἔπορον, ab ἐπόρω.

Ἐπορχίομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, insulto.

Ἐπόρω, incito, concito adversus. Unde a. 1. ἐπῶρσα, ἐπῶρσεν, incitavit.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, vocabulum; (2) carmen heroicum; (3) versus; (4) versus contextus biblici; (5) oraculum, φρὲς ἕπος, statim. Ab ἔπω, *dico*.

Ἐποστρακίζω, f. ίσω, concham vel testulam mitto per superficiem aquæ, quod pueri ludentes facere solent. Ex ὄστρ, & ὄστρακον.

Ἐποστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ludus, quo conchæ vel testæ per superficiem aquæ mittuntur.

Ἐπόσχιον, τὸ, palmes, ex quo quid enascitur. Ab ὄχος.

Ἐποτᾶτο, 3. sing. imperf. indic. med. pro ἐποτάτο, a ποτάομαι.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ποτίζω.

Ἐποτοτύζω, defleo, deploro, super aliquem lugeo.

Ἐποτρυνέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐποτρύνειν.

Ἐποτρυνε, instigo, excito, incito, aor. 1. Part. ἐποτρύνας.

Ἔπουλις, ίδος, ἡ, vitium gingivarum, quo tuberculum quoddam in iis provenit. Ex ὀπὶ, & ἕλκω, *gingiva*.

Ἐπουλόω, ῶ, f. ώσω, citatrice obduco, ad cicatricem perduco. Ex ὀπὶ, & οὐλὴ, *cicatrix*.

Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio.

Ἐπουλωτικὸς, ὴ, όν, efficax cicatricis.

Ἐπυραῖος, αία, αῖον, qui in cauda est; (2) cui canda est, caudatus.

Ἐπυράνιος, ν, ὁ ἡ ἡ, cœlestis.

Ἐπυρίω, meio super; (2) meio, mingo.

Ἐπυρίζω, flatu secundo impello; (2) obsecundo. Ex ὀπὶ, & πνέω, *prosperitas venti*.

Ἐπυρίζω, f. ίσω, vento secundo impello; (2) prospero, perficio. Ab

Ἔπυρος, ν, ὁ ἡ ἡ, vento secundo impellens.

Ἐπυσιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad substantiam accedens, substantiæ adjunctus. Ex ὀπὶ, & οὐσία.

Ἐποφείλω, insuper debeo, a. 1. ἐπῳφείλησα.

Ἐποφίλλω, adaugeo, amplifico, accumulo.

Ἐποφθαλμέω, ῶ, f. ήσω, oculos adjicio & concupisco; (2) invidis oculis adspicio, invideo; (3) adnicto.

Ἐποφθαλμιδίζω, idem.

Ἐποφθαλμίζω, idem.

Ἐποφθαλμιάω, ῶ, idem.

Ἐποφθάλμιος, ν, ὁ ἡ ἡ, oculo impositus, supra oculum situs. Ex ὀπὶ, & ὀφθαλμὸς.

Ἐποχετεία, ας, ἡ, derivatio. Ex ὀπὶ, & ὀχετὸς, *rivus, canalis*.

Ἐποχετεύω, per canalem deduco, derivo aliquo.

Ἐποχεύω, iterum ineo.

Ἐποχέω, ῶ, f. ήσω, veho, ἐποχοῦμαι, innitor, invehor. Ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentio, repressio; (2) remora, impedimentum; (3) dubitatio; (4) status cœli positusque siderum; (5) init.um chronologiæ, Epocha, æra. Ad ἐπέχω, *contineo*.

Ἔποχος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui vehitur curru, seu equo; (2) qui firmiter insidet ad vehendum; (3) cui quis insidet. Ex ὀπὶ, & ὄχέω, *veho, porto*.

Ἔποψ, οπος, ὁ, upupa, avis.

Ἐποψά μαι, ῶμαι, una cum pane comedo, opsonii loco vescor. Ab ὄψον.

Ἐποψὲ, serò.

Ἐποψιασμὸς, οῦ, ὁ, inspiciendi vel spectandi cupiditas. Quasi ab ἐποψιάζω, quod est ab ἐποψις.

Ἐπόψημα, ατος, τὸ, quod cum pane comeditur.

Ἐπόψησις, εως, ἡ, idem. Ab ὄψον, *opsonium*.

Ἐποψία, ας, ἡ, inspectio. Ex ὄπτ, & ὁπλομαι, *video*.

Ἐπόψιμος, ον, idem quod

Ἐπόψιος, ν, ὁ ἡ ἡ, adspectabilis, qui cernitur, visibilis; (2) epith. Jovis. Ab ἐπόπτομαι.

Ἔποψις, εως, adspectus, prospectus.

Ἐπραδεῖν, pluſq· ind. med. *Ion.* pro ἐπιπόρδειν, a πέρδω, *pedo*.

Ἐπράθλω, a. 1. ind. pass. v. πιπράσκω.

Ἔπραθον, a. 2. ind. act. *per Metathesin* pro ἔπαιθον, a πέρθω.

Ἔπραξε, a. 1. ind. act. verbi πράσσω.

Ἔπρασα, a. 1. ind. act. v. πιπράσκω.

Ἐπράχθλω, aor. 1. ind. pass. v. πράσσω.

Ἔπρηξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπραξα.

Ἔπρισι, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἔπρησε. a πρήθω.

Ἔπρησι, 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἐπρήσθλω, a. 1. ind. pass.

Ἐπριαμένμλω, 1. sing. imperf. ind. pass. *Ion* pro ἐπριαμένμλω, a πριάσθω.

Ἐπρήχθλω, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐπράχθλω.

Ἐπριόμλω, imperf. ind. med. v. πρίαμαι.

Ἐπριόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πριζω, *d.sseco*.

Ἐπρίω, 2. sing. imperf. ind. *Att.* & *Ion.* pro ἐπρίασο, a πρίαμαι.

Ἔπρωσεν, *finivit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro ἐπέρᾶτωσεν, a πέρατόω.

ΕΠΤΑ, septem. Hinc ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, numerus septenarius.

Ἑπτακασίλειον, τὸ, genus unguenti.

Ἑπταβόειος, ν, ὁ ἡ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus; (2) impenetrabilis. Ex ἑπτὰ, & βοῦς, *bos*.

Ἑπτάβοιος, ν, ὁ ἡ ἡ, septem boves, i. e. nummos bovis imagine signatos valens.

Ἑπτάγλωσσος, vel ἑπτάγλωττος, ν, ὁ ἡ ἡ, septilinguis. Ex ἑπτὰ, & γλῶσσα.

Ἑπταγράμματος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui septem literarum est. Ex ἑπτὰ, & γράμμα.

Ἑπτάγωνα, ων, τὰ, musica instrumenta quædam, q. d. septangula. Ex ἑπτὰ, & γωνία.

Ἑπτάϊνης, vel ἑπταϊνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, septennis, qui septem annorum est. Hinc

Ἑπταϊνία, ας, ἡ, septennium.

Ἑπταήμερος, ν, ὁ ἡ ἡ, qui septem dierum est.

Ἑπτάϊος, α, ων, qui septimo die venit, aliudve facit.

Ἑπταιδέκατος, ν, ὁ ἡ ἡ, septimus decimus.

Ἑπταιδεκαταῖος, idem quod

Ἑπταιδεκέτης, septemdecim annos natus.

Ἑπτακαιτεσσαρακοντάσιος, ν, ὁ ἡ ἡ, septem & viginti partibus major.

Ἑπτάκαυλος, ὁ ἡ ἡ, septem caules habens.

Ἑπτάκι, vel ἑπτάκις, *Adv.* septies.

Ἑπτακισμύριοι, αι, α, septuagies mille.

Ἑπτάκλινος, ν, ὁ ἡ ἡ, septem lectis instructus. Ex ἑπτὰ, & κλίνη.

Ἑπτακόσιοι, septingenti.

Ἑπτακοσιοπλασιάσιος, septingenties.

Ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, όν, septingentesimus.

Ἑπτάκτυπος, ν, ὁ ἡ ἡ, septisonus, septem sonos edens.

Ἑπτάκωλος, ον, septem colis, versiculis constans.

Ἑπτάλογχος, ον, septem legionibus constans.

Ἑπτάλοφος, ν, ὁ ἡ ἡ, septicollis.

Ἑπτάλυχνος, ν, ὁ ἡ ἡ, septem lucernas habens.

Ἑπτάμλω, aor. 1. ind. med. v. πτύω, vel a. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπτησάμλω, ab ἵπταμαι.

Ἑπταμηνιαῖος, αία, αῖον, septimum mensem agens; (2) qui septimo mense in lucem editus est. Ex ἑπτὰ, & μὴν, *mensis*.

Ἑπτάμηνος, ν, ὁ ἡ ἡ, idem & ex nisi.

Ἑπτάμητωρ, ορος, ἡ, septem filiorum mater.

Ἑπτάμιτος, ν, ὁ ἡ ἡ, septem habens chordas.

Ἑπτεμόριον, ν, τὸ, septima pars.

Ἑπτάμυχος,

Digitized by Google

Ἑπτάυυχος, ὁ ἡ ὄν, septem habens receſſus.
Ἕπτοξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἔπτηξαν, a πτήσσω.
Ἑπτάπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſepties vel multoties tonderi poteſt. Ex ἑπτὰ, & πώγων.
Ἑπτάπηχυς, έος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem cubitis.
Ἑπταπλασιάζω, fut. άσω, reddo ſeptuplo majorem. Ab
Ἑπταπλάσιος, α, ον, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Ἑπταπλασίως, *Adv.* ſeptuplo.
Ἑπτάπλευρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſeptem latera habet; (2) cui ſeptem coſtæ ſunt.
Ἑπλάπλους, *contr.* ἑπτάπλους, ους, ὁ ἡ ὄν, ſeptuplex. Ab ἑπτά.
Ἑπταπόδης, ας, ὁ, ſeptempedalis. Ex ἑπτὰ, & πούς, *pes.*
Ἑπτάπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem habens vias. *Epith.* Pleiados.
Ἑπτάπους, οδος, ους, ὁ ἡ ὄν, ſeptempedalis.
Ἑπτάπυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui habet ſeptem portas.
Ἑπτάπυργος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui habet ſeptem turres.
Ἕπταρον, aor. 2. ind. act. verbi πταίρω.
Ἑπτάῤῥοος, *contr.* ἑπτόῤῥους, ους, ὁ ἡ ὄν, ſeptemfluus; (2) ſeptem oſtia habens. Ex ἑπτὰ, & ῥέω, *fluentem.*
Ἑπτάς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius.
Ἑπτασταδιος, ον, ſeptem ſtadiis conſtans.
Ἑπτάστολος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem modis inſtructus ſeu ornatus.
Ἑπτάστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem ora ſeu oſtia habens, ſeptem oſtiis in mare influens.
Ἑπταπτιχὴς, ὲς, *Epith.* portarum Thebanarum, ap. *Æſch.*
Ἑπτάτονος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem tonos habens, ſeu ſeptem chordis inſtructus.
Ἑπταφαὴς, ὲς, ſeptem partibus lucens, *Epith.* Zonarum cæleſtium.
Ἑπτάφθογγος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem voces ſeu ſonos edens.
Ἑπτάφυλλος, ον, ſeptem folia habens.
Ἑπτάφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Ἑπταχᾶ, *Adv.* ſeptempliciter. Ab ἑπτά.
Ἑπταχῇ, *Adv.* idem & ab eod.
Ἑπτάχορδος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſeptem fidibus inſtructus. Ex ἑπτὰ, & χορδὴ, *fides.*
Ἑπτέρυκα, perf. ind. act. v. πτερύσσω.
Ἑπτύβγλω, a. 2. ind. paſſ. v. πτερύσσομαι.
Ἑπτέτης, ες, ὁ, ſeptennis, ſeptem annos natus. Ex ἑπτὰ, & ἔτος.
Ἑπτέτις, ιδος, ἡ, ſeptem annos nata.
Ἑπτήμερος, ος, ον, ſeptem dies durans.
Ἕπτιλον, a. 2. ind. act. verbi πτήσσω.
Ἑπτήρης, ους, ὁ ἡ ὄν, ſeptem remorum ordinibus inſtructus, ſeptiremis. Ex ἑπτὰ, & ἐρέσσω, *remigo.*
Ἕπτοιγ', *ex eo factus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi πτοιέω, *Poët.* pro πτοέω.
Ἑπτόμην, *evolabam*, imperf. ind. med. *per Syncop.* pro ἐπετόμην, a verbo πέτομαι.
Ἑπτοκὰς, perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωκὼς, a πίπτω.
Ἑπυδρις, udus, *Ion.* pro ὑφυδρος.
Ἑπυθόμην, aor. 2. ind. med. v. πυνθάνομαι.
Ἑπωθάνετο, 3. ſ. imperf. ind. med.
Ἐπύλλιον, ου, τὸ, verſiculus; (2) verbulum; (3) parvum carmen. Dim. ab ἔπος.
Ἐπύργασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω.
Ἔ Π Ω, dico; inuſitatum, a. 2. εἶπον, εἶπες, εἶπόν, a. 1. εἶπα, uſitata.
Ἔ Π Ω, ago, operor, in compoſitione uſitatum.
Ἐπαίζω, f. άσω, ovis incubo; (2) ovis incubans cano vel clamo. Ex ἐπὶ, & ᾄδω.
Ἐπάυσις, ίας, ἡ, incubatio, incubitus.
Ἐπασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐπαυκελία, ας, ἡ, ſexta pars æſtimationis litis, eo quod reus calumniæ in quamlibet drachmam obolo, qui ſexta pars drachmæ erat, mulctaretur. Ex ἐπὶ, & ὀκολίς.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantamentum; (2) carmen; (3) cantio. Ab ἐπῳδὸς.
Ἐπῳδὸς, ὠδες, fœtidus, gravcolens, ut δυσωδὴς.
Ἐποδικὸς, ὴ, όν, ſuccinens. Ab ἐποδὸς.
Ἐπωδίνω, parturio.
Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod ode accinitur, verſiculus. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ.
Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, incantator, vel incantatrix, pueros ægrotantes carminibus curans; (2) pars carminis lyrici in primis odæ Pindaricæ; (3) verſiculus brevior poſt longiorem; (4) quod vim habet amoris excitandi & conciliandi homines. Ex iiſd.
Ἐπώδυνος, ος, ὁ ἡ ὄν, dolorem inferens vel adferens; (2) dolens, gravi dolore affectus. Ex ἐπὶ, & ὀδυνάω.
Ἐποδυώσας, cum gravi dolore.
Ἐποίζω, idem quod ἐποάζω.
Ἐποθίω, ῶ, f. ἐποτσω, impello.
Ἐποθίζω, f. ίσω, idem.
Ἐπόκειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἐποκέλλω.
Ἐπολένιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in ulnis, vel ſub ulnas fertur. Ex ἐπὶ, & ὠλένη.
Ἐπώλεν, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπώλουν, a πωλέω.
Ἐπομαδίος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuperhumeralis, humeris ſuperimpoſitus. Ex ἐπὶ, & ὦμος.
Ἐπωμαδὸν, *Adv.* ſuper humeros, in humeris.
Ἐπωμίδιον, ου, τὸ, parva epomis. Dim. ab
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, ſuperhumerale, i. e. ſumma humeri pars; (2) humerus; (3) nomen veſtis muliebris humeros tegens; (4) pars eminens in navi, cui inſcriptum eſt clogium. Ex iiſd.
Ἐπωμοσία, ας ἡ, juſjurandum, quod additur ad confirmationem alicujus rei. Ab ἐπόμνυμι.
Ἐπώμοτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui juravit, adſtrictus juramento; (2) obſtrictus. Ab eod.
Ἐπώνιον, ου, τὸ, tributum, quod pro aliqua re empta penditur. Ex ὄνη, & ὠνέομαι.
Ἐπωνόμασα, aor. 1. ind. act. v. ἐπονομάζω.
Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, cognomen; (2) nomen. Ab
Ἐπώνυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, additus ad nomen, q. ſupernominis, qui pro cognomine tribuitur, item cognominis; (2) denominatus, qui nomen traxit ab alio; (3) qui nomen dat alii. Hinc τὸ ἐπάνυμον, ου, cognomen. Ex ὄνη, & ὄνομα.
Ἐπανύμως, *Adv.* nomine.
Ἐπαπάζω, inſpicio, Heſ. Ab ἐπάπης.
Ἐπαπάω, ῶ, idem, Heſ. Ab eod.
Ἐπάπης, ου, ὁ, inſpector, Heſ. Ex ὄπη, & ἀφ, *oculus.*
Ἐπάπις, ιδος, ἡ, pediſſequa.
Ἐπάρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφόρα, ab ἐφοράω.
Ἐπαρίζω, curo, ſolicitus ſum. Ab ἐπὶ, & ἄρα, *cura.*
Ἐπαπορέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπορρωγμένοι ἦσαν, ab ἐπορίζω.
Ἐπᾶσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἐπόρω.
Ἐπαρύω, ſ. ἐπαρύομαι, ululo, infremo.
Ἔπασις, εως, ἡ, impulſio. Ab ἐπαθέω.
Ἐπασκιλόμαι, inſuper cicatrice obducor, *Aret.* Ex ἐπὶ, & ἀσκελὴς, *cicatrix.*
Ἐπάτιδες, αἱ, ligna ex utraque proræ parte prominentia. Quaſi auriculæ navis. Ab ἐπὶ, & οὖς, *auris.*
Ἐπαφέλεια, ας, ἡ, utilitas. Ab ἐπαφελίω.
Ἐπαφελίω, inſuper juvo; (2) proſum.
Ἐπαφέλημα, ατος, τὸ, utilitas.
Ἐπαφελὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, uſilis.
Ἐπαφελιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ab eod.
Ἐπάχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαγμένοι ἦσαν, ab ἐπείγω.
Ἐπάχητο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἐποίγομαι.
Ἔ Π Α. ας, ἡ, terra.
Ἔραζε, *Adv.* humi, in vel ad terram. Ab ἔρα.
Ἐραίμαν, 1. ſ. præſ. opt. med. *Dor.* pro ἐραιμην, ab ἔραμαι.
Ἐραίδω, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. ῥαίω.
Ἔραμα, τὸ, vomitus. Ab ἔραω.
Ἐρᾶν, præſ. inf. act. *contr.* pro ἐράειν.
Ἐρανάρχης, ου, ὁ, proprie, qui collegio eraniſtarum præeſt; (2) qui præeſt cœnæ collatitiæ. Ex ἔρανος, & ἀρχὴ, *principatus.*
Ἐραιέμπολος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui in ſymbola mercaturam exercet.. Ex ἔρανος, & ἐμπολέω.
Ἐρανίζω, f. ίσω, *cum. acc.* peto ab amicis collationem, atque adeo obtineo; (2) corrogo, emendico; (3) *cum dat.* confero ſymbolam, largior eranon; (4) colligo, comporto; (5) *in med.* eſt eranon peto; (2) *eleganter tropice*, colligere, aucupari & captare v. c. quæſtum, laudem, &c. (3) conſequi ab aliquo aliquid. Τὸς φίλους ἐρανίσας, Dem. Ab ἔρανος.
Ἐρανικὸς, ὴ, όν, pertinens ad ἔρανες, qui fit ad corrogandam ſtipem. Ab eod.
Ἐράνιον, ου, τὸ, parva ſymbola; (2) exigua ſtips. Dim.
Ἐράνισις, εως, ἡ, &
Ἐρανισμὸς, οῦ, ὁ, corrogatio, collectio erani.
Ἐρανιςὴς, οῦ, ὁ, qui eſt ex numero ſodalium, qui ſingulis menſibus, qui ſtatis temporibus pecuniam conferunt. Ab ἐρανίζω.
Ἐρανὰς, *amœnæ*, g. f. *Dor.* pro ἐρανῆς. Ab
Ἔρανος, ος, ὁ, amabilis. Ab ἐράω, *amo.*
ΕΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, coliatitia cœna, convivium, in quod quiſque ſymbolam ſuam confert; reperitur etiam pro cœna lauta non e ſymbolis; (2) collatio pecuniæ ad juvandum aliquem ut reddatur commodo tempore; (3) collatio quæ ex pacto fit certis temporibus; (4) beneficium, beneficentia; (5) gratia, præmium, merces; *nempe quicquid paulatim variis factis conſequimur id eleganter* ἔρανος *dicitur, ut Cicero* gratiam colligere *dixit.* Ab ἔρσω, *fundo.*
Ἔρασσε, *humi*, *Dor.* pro ἔραζε.
Ἐρᾶσθω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἠράσθω, ab ἐράω.
Ἐρασίμολπος, ος, ὁ ἡ ὄν, amans carminis ſeu cantus. Ex ἐράω, & μολπὴ, *cantus.*
Ἐρασιπλόκαμος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſtudioſus capillitii. Ex ἐράω, & πλόκαμος, *cincinni.*
Ἔρασις, εως, ἡ, amatio. Ab ἐράω.
Ἐρασιχρήματος, ος, ὁ ἡ ὄν, pecuniæ deſiderio flagrans, pecuniam ſive opes amans. Ex ἐράω, & χρήματα, *opes.*
Ἐράσμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, amabilis, deſiderabilis. Ab ἐράω.
Ἔρασαι, 2. ſ. præſ. ind. *Poët.* pro ἔρασαι, ab ἔραμαι.
Ἐράσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐράσατο.
Ἐρασὴς, οῦ, ὁ, amator, amans. Ab eod.
Ἐρατεινὸς, ὴ, όν, amabilis, amœnus. Ab
Ἐρατὸς, ὴ, ὸν, amabilis, blandus. Ab ἐράω.
Ἐρατίζω, f. ίσω, amo, cupio. Ab eod.
Ἐρατοπλόκαμος, ον, pulcricomus.
Ἐρατόχρους, *contr.* ἐρατόχρως, ους, ὁ ἡ ὄν, amabili colore præditus. Ex ἐρατὸς, & χρὼς.
Ἐρατὼ, οῦς, Erato, una Muſarum.
Ἐρατῶπις, ιδος, ἡ, amabiles oculos habens. Ex ἐρατὸς, & ὤψ, *oculus.*
ΕΡΑΩ, ῶ, amo, amore proſequor; (2) cupio, adfecto; ἠράσθην, a. 1. amavi; ἐραστὲς, qui amavit; ἐρώμενος, *ſubſtantive*, amaſius; ἐρωμένη, *ſubſtantive*, amaſia, amica. Τελαπόραν γε σαγμάτων ἐρᾶς, Ariſt. Av. 135. Ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχῃ πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας, Eur. Ph. 361. Ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν, id. Med. 700. *item*, fundo, expendo, vomo.
Ἐργῶ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐργάσῃ, ab ἐργάζομαι.
Ἐργάζου, 2. ſ. præſ. imp. med. *Dor.* pro ἐργάζε.
Ἐργάζομαι, fut. άσομαι, opus facio, laboro, *impr.* in agro, mari; *unde* (2) colo agrum; (3) navigo quæſtus cauſa; (4) quæſtum facio; (5) elaboro, efficio, *de arte factis*, inprimis, *Ern.* Τὰ δεινὰ κέρδη πανοῦργος ἐργάζεται, Soph. Antig. 332. Τί μ' ἐργάσῃ τὸ δεινόν; Ariſt. Lyſ. 368.
Ἐργαθεν, 3. ſ. imperf. *Poët.* pro ἐεργαθεν, ab
Ἐργάθω, arceo, aufero, ſeparo. Ab ἔεργω.

Digitized by Google

Ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *Ion.* ἐργαλήϊον, instrumentum, ferramentum. Ab ἔργον.
Ἐργάνη, ης, ἡ, Minervæ cognomen, q. d. opifex. Ab ἔργον, & ἄνω, *perficio.*
Ἐργάξῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἠργάσῃ.
Ἐργάσαιο, *operatus ſis* 2. ſing. a. 1. opt. med.
Ἐργασθῇ, *operatus ſit*, 3. ſ. a. 1. conj. paſſ.
Ἐργασία, ας, ἡ, opus; (2) elaboratio, inpr. in operibus artificum; (3) cultus; (4) opificium, opera, labor; (5) concoctio; (6) quæſtus, lucrum; (7) factum præclarum. Ab ἐργάζομαι.
Ἐργάσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, fabricabilis, qui elaborari poteſt; (2) confectus, elaboratus; (3) cultus. Ab eod.
Ἐργασμαι, 1. ſ. perf. ind. paſſ. pro εἴργασμαι.
Ἐργάσιον, *Adv. poſ.* opera danda eſt, agendum eſt. Ab eod.
Ἐοργασὴρ, ῆρος, ὁ, operarius. Ab eod.
Ἐργασηριάρχης, ου, ὁ, manceps officinæ; tabernarius; inſtitor. Ex ἐργαστήριον, & ἀρχή.
Ἐργαστήριον, ου, τὸ, officina, taberna; (2) *in ſpecie* cella meretricia, *quam & Plautus* opificinam *vocat.* Ab ἐργάζομαι.
Ἐργαστικὸς, ἡ, όν, operarius; (2) operoſus, efficax; (3) in opere ſolicitus; (4) opere & labore præſtans. Ab eod.
Ἐεγατεύομαι, laboro.
Ἐργάτης, ου, ὁ, mercenarius, qui opus facit in quocunque genere & arte; (2) pro ἐργαστικός. Ab eod.
Ἐργατίσιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui coli & laborari poteſt. Ab eod.
Ἐργατικὸς, ἡ, όν, operarius, operoſus.
Ἐργατικῶς, *Adv.* operoſe.
Ἐεγα ἐνιεσι, dat. pl. *Poët.* pro ἐεγατίναις, ab
Ἐεγατῖνης, ου, ὁ, operarius. Ab eod.
Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix; (2) mercenaria. Ab ἐργάτης.
Ἐεγάω, ῶ, idem quod ἐργάζομαι. Ab ἔργον.
Ἐεγῇ, 3. ſ. pr. ind. act. v. ἔργω, *Ion.* pro ἐργω.
Ἐργιπεκλης, ου, ὁ ἢ ἡ, qui opus urget. Ex ἔργον, & ὑπέκλης, *inſtigator.*
Ἐεγιπεισάτην, operi præſum.
Ἐεγιπεισάτης, ου, ὁ, qui operi præeſt, operum reficiendorum curator. Ex ἔργον, & ὄπιστάτης.
Ἐργατος, ου, ὁ, ſepes, ſepimentum, impedimentum Heſ. Ab ἔργω, pro εἴργω, *includo.*
Ἔρυμα, ατος, τὸ, ſeptum, clauſtrum. Ab eod.
Ἔρυμα, ατος, τὸ, factum, opus, facinus. A ὀίζω, *facio.*
Ἐρυματι, dat. ſ. *per Metathe.* pro ῥίγματι, a ῥίγμα, *opus.*
Ἐργοδιωκτέω, ῶ, f. ήσω, opus loco. Ab
Ἐργοδότης, ου, ὁ, qui operæ diſtribuit, qui penſum dat, operis locator. Ex ἔργον, & δότης
Ἐργοεπιστάτης, ου, ὁ, idem quod ἐργεπιστάτης.
Ἐργοκανδίνης, ου, ὁ, idem.
Ἐργολαβέω, ῶ, opus faciendum ſuſcipio, operam loco, redemptoras facio. Aliquando de iis, qui judiciis corrumpendis operam ſuam locant.
Ἐργολαβία, ας, ἡ, operis faciundi ſuſceptio, redemptura, vel conductio. Ab
Ἐργολάβος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui opus faciendum ſuſcipit, redemptor. Ex ἔργον, & λαμβάνω.
Ἐοργολήϊης, ου, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iiſd.
Ἐργομαχία, ας, ἡ, adulatio. Ab ἐργόμαχος.
Ἐργομαχεύω, & ἐργομαχῶ, adſentor, adulor, ancillor.
Ἐργόμαχος, ου, ὁ ἢ ἡ, illuſor; (2) adulator. Ex ἔργον, & μάχομαι, *illuſo.*
Ἔργον, ου, τὸ, opus, factum, res; (2) difficultas; (3) ædificium; (4) labor in agro, *omniaque* in ſuo cujuſvis opificio, artificio, &c. Οὐκ ἄρα ἦμῖν ἔργον ἐγένετο, opus eſt, Ariſt. Av. 1308.
Ἐργοπρίστης, ου, ὁ, operis locator. Ex πραίχω.
Ἐργοπόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, laborioſus, ruſticus.
Ἐργοσόλος, ου, ὁ, curator, præfectus operis. Ex σέλλω.
Ἐργότυρις, inſpector operum, qui urget opus, Heſ. Ex ἔργον, & ὀτρύνω, *urgeo.*
Ἐργόχειρον, ου, τὸ, opus manuum. Ex ἔργον, & χείρ.
Ἐργοχειρόω, manibus laboro.
Ἔργω, f. ξω, arceo, prohibeo, veto, includo. Εἴργετο ἐκὰν τ' ἀπόλιος, Herodot. Ab εἴργω.
Ἐργώδης, ους, ὁ, operoſus, difficilis, laborioſus. Ab ἔργον.
Ἐργωδῶς, *Adv.* difficulter. Ab ἐργώδης.
Ἔργανης, ου, ὁ, manceps, ſ. conductor operum, *inpr.* publicorum.
Ἐργανία, ἡ, redemtura operum publicorum. Ex ὠνίομαι.
Ἔρδασκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδε.
Ἔρδον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤρδον. Ab
Ἔρδω, facio. Ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν πρὶν ἀνασόντων ὕπο, Soph. Phil. 7. Ἔρδοι τις ὧν ἕκαστος εἰδείη τίχνῳ, exerceat, Ariſt. Veſp. 1420. A ῥίζω, quod idem notat.
Ἐρέα, ας, ἡ, lana. Ab εἶρος.
Ἐρεβεννὸς, ὴ, όν, furvus, obſcurus. Ab ἔρεβος.
Ἐρέβδυσφιν, g. ſ. *Dor. & per Paragog. Poët.* pro ἐρέβεως, *contr.* ex ἐρέβεος, ab ἔρεβος.
Ἐρεβινθεος, ου, ὁ ἢ ἡ, cicerinus.
Ἐρεβινθιαῖος, αία, αῖον, idem.
Ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, idem. Ab
ΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, cicer, leguminis genus; (2) pudendum virile. Hinc
Ἐρεβινθώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, ad cicerem pertinens; (2) ciceri ſimilis.
Ἐρεβοδιφάω, orci tenebris abſcondita ſcrutor; (2) ſubterranea ſcrutor. Ex ἔρεβος, & διφάω, *quæro.*
Ἐρεβόθεν, ex erebo, ex orci tenebris.
ΕΡΕΒΟΣ, ους, τὸ, erebus, orci tenebræ ſeu caligo.
Ἐρεβώδης, ους, ὁ ἢ ἡ, tenebroſus; (2) profundus. Ab ἔρεβος.
Ἐρεβώπις, ιδος, ἡ, orcinos, nigros, ſ. terribiles oculos habens.
Ἔρεγμα, ατος, τὸ, faba freſa fractaque, molam tamen nondum experta, nec in farinam redacta; (2) legumina quævis eo modo ſe habentia. Ab ἐρείκω, *frango.*
Ἐρεγμὸς, ὔ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐρεείνω, interrogo. Ab ἐρέω, *dico.*
Ἐρεθήσιν, 2. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ἐρέθῃ, ab ἐρέθω.
Ἐρέθιζε, 2. ſ. præſ. imper. act. v. ἐρεθίζω.
Ἐρεθιζέμεν, pr. infin. act. *Ion.* pro ἐρεθίζειν.
Ἐρεθίζω, f. ίσω, irrito, laceſſo. Κύνας τ' ἀνδρας τ' ἐρεθίζων, Il. 17, 658. Ab ἐρέθω.
Ἐρεθίσδειν, *Dor.* pro ἐρεθίζειν.
Ἐρεθίσμα, ατος, τὸ, irritamentum.
Ἐρεθισμὸς, ὔ, ὁ, irritatio, provocatio; (2) roſio. Ab eod.
Ἐρεθιστὴς, ῆ, ὁ, irritator, provocator. Hinc
Ἐρεθιστικὸς, ὴ, όν, irritatorius, proritandi vim habens.
Ἐρεθιστικῶς, irritantis more, irritando.
ΕΡΕΘΩ, laceſſo, irrito, provoco. Ὀξείῃ μελεδῶνι ὀδυρομένους ἐρέθουσι, Odyſſ. 19, 517.
Ἐρεῖ, *dicit*, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ἐρέω.
ΕΡΕΙΔΩ, f. ἐρείσω, figo, firmo, fulcio, trudo; (2) ingruo. Εἰς δὲν ἐρεισας λευκὸν αἰθὼν λύκος, Lyc. 246. Ἀσπὶς ἀρ' ἀσπίδ' ἐρείδε, Il. 13, 131
Ἐρειπίδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, confractus, freſus, fiſſus. Ab
ΕΡΕΙΠΩ, frango, confringo, contundo; (2) frangor, adfringor. Ἐρειπόμενον ὣς δυρί, Il. 13, 441.
Ἐρειξις, εως, ἡ, fractio, fiſſio. Ab ἐρείκω.
Ἔρειο, *interroga*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion. & Poët.* pro ἔρω, a verbo ἔραμαι.
Ἐρειομὲν, 1. plur. præſ. ind. act. *Poët.* pro ἐρειόμεν, ab ἐρέω.
Ἐρειὸς, contentioſus, ap. Theoc. ſi ſana ſit lectio, *Ern.*
Ἐρείπιον, τὸ, ruinæ; (2) collapſi ædificii rudera.

Ἐρειπομένοις, *diruentis*, g. ſ. præſ. part. med. f. g. ab ἐρείπω.
ΕΡΕΙΠΩ, everto, diſturbo, demolior; ἐρειφθεὶς, a. 1. part. paſſ. proſtratus; a. 2. ab ἐρείπω, ruo, ἤριπον, cecidi, lapſus ſum. Οὐ γὰρ ἐὼν ὅπως πολὺν κείνῳ ἐρείψεις, Soph. Oed. Col. 1367. Δίεροις αἰπὺν ἤριψεν ἀπὸ γον, Lyc. 1348.
Ἐρεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. verbi εἴρω.
Ἐρείσατο, 3. ſ. a 1. ind. med. verbi ἐρείδω.
Ἐρεισις, ἡ, ſultura.
Ἐρεισμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum. Ab ἐρείδω.
Ἐρείτε, 2. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro ἐρίετε.
Ἐρείτω, *dicat*, 3. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro ἐριέτω, ab ἐρέω.
Ἐρείφιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, caducus, ruinoſus. Ab ἐρείπω.
Ἐρείω, interrogo. Ab ἐρέω.
Ἐρεμνὸς, ὴ, όν, tenebricoſus, obſcurus, caliginoſus; (2) terribilis, horribilis. Ab ἔρεβος.
Ἔρεξα, *feci*, a. 1. indic. act. verbi ῥίζω.
Ἐρέυντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἤρυτο, ab ἐρύομαι.
Ἐρεύς, ῆ, εῦν, laneus. Ab εἶρος, *lana.*
ΕΡΕΠΤΩ, & ἐρέπλομαι, edo; (2) tego; (3) orno; (4) corono. Ἄρτον ἐρέπλων, Nonn.
Ἐρέπλο, *projectus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἐρέπτο, a ῥίπτω.
Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio. Ab ἐρέσσω.
Ἐρεσσέμβω, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἐρέσσειν.
ΕΡΕΣΣΩ, vel ἐρέττω, remigo; (2) impello. Τινὰ δὴ μῆτιν ἐρέσσων, animo volvens, Soph. Antig. 164. Ἀλλ' ἐν μεταλλαγαῖς πολυμηχάνε ἀνδρὸς ἐρέσσῃ, id. Phil. 1125.
ΕΡΕΣΧΕΛΕΩ, ᾶ, f. ήσω, cavillor, ſcommate illudo, ludificor; (2) contendo, rixor. Hinc
Ἐρεσχιλία, ας, ἡ, ludificatio; (2) contentioſa diſputatio.
Ἐρέτης, ου, ὁ, remex. Ab ἐρέσσω.
Ἐρετικὸς, ἡ, όν, ad remos pertinens. Hinc ἡ ἐρετικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars remigandi. Ab ἐρέσσω.
Ἐρετμὸν, ου, τὸ, remus. Ab eod.
Ἐρέτμος, ου, ὁ, remus. Ab eod.
Ἐρετμόω, f. ώσω, remis inſtruo; (2) remigo. Ab ἐρετμός.
Ἐρέττω, vide ἐρέσσω.
Ἔρεθμα, τὸ, ructus. Ab ἐρεύγω. Hinc
Ἐρευγματίας, ου, ὁ ἢ ἡ, ructus movens.
Ἐρευγμάτης, ου, idem.
Ἐρεύγμος, ου, ὁ, ructatio. Ab ἐρεύγω.
ΕΡΕΥΓΩ, & ἐρεύγομαι, f. ἐρεύξομαι, ructo; (2) emitto, vel evolvo, quaſi eructando. Ἐρευγόμενοι φόνον αἱματόεντα, Il. 16, 162.
Ἐρεύθεδανον, ου, τὸ, rubia, herba quædam.
Ἐρεύθεος, ους, εον, εῦν, rubicundus.
Ἐρεύθης, έος, ὁ ἢ ἡ, ruber. Ab ἐρεύθω.
Ἐρευθιάω, ῶ, rubeſio, rubeſco, ſum ruber.
Ἐρεύθεδανον, ου, τὸ, rubia, herba. Ab
ΕΡΕΥΘΟΣ, ους, τὸ, rubor. Hinc
Ἐρεύθω, f. ύσω, rubefacio. Ὅ ᾧ Σ' αἱματόεσσαν χαλκὸν ἐρεύθων πυθοῖ, Il. 11, 394.
Ἐρεύνεικες, ὴ, όν, ructum movens. Ab ἐρεύγω.
Ἐρεύνη, ης, ἡ, indagatio; (2) quæſtio per tormenta. Ab
ΕΡΕΥΝΑΩ, ῶ, f. ήσω, indago, inveſtigo; (2) ſcrutor, perſcrutor, quæro; (3) conor. Πῆμα θαλάσσης ἐρευνήσει μυχὸς; Lyc. 28.
Ἐρευνῆ, 3. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρευνᾷ.
Ἐρευνητὴς, ῆρος, ὁ, ſcrutator. Ab ἐρευνάω.
Ἐρευνατὴς, ὴ, ὁ, idem & ab eod.
Ἔρευξις, εως, ἡ, eructatio, *Hippocr.*
ΕΡΕΥΩ, f. ψω, tego, contego, tectum impono. Εἵπυτί τοι χαρίεντ' ὄπι νιν ἐρύψας, Il. 1, 39.
Ἐρίχθω, ſcindo, agito.
Ἐρεχθὼν, *coronati*, a. 1. ind. act. v. ἐρέφω.
Ἐρεψιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, tectis idoneus. Ab
Ἔρεψις, εως, ἡ, tectura, tectum. Ab ἐρέφω.

Digitized by Google

Ἐρέω, ῶ, quæro, interrogo, nuncio; (2) dicam, quæram, nunciabo. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, Ζεὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο Ζῆσι, Il. 1, 297. Ab εἴρω, *dico.*

Ἐρᾷ, *amat*, 3. sing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐρᾷ, ex ἐράει, ab ἐράω.

Ἐρημάζεσκον, impeꝛf. ind. act. *Ion.* pro ἠρήμαζον, ab

Ἐρημάζω, f. άσω, in ſolitudine vagor, loca deſerta frequento. Ab ἔρημος.

Ἐρημαῖος, αία, αῖον, ſolitarius, deſertus; (2) privatus, orbatus. Ab eod.

Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum, ſolitudo; (2) penuria; (3) viduitas, orbitas, &c. (4) abſentia. Ab eod.

Ἐρημιάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐρημικός, ἡ, όν, ſolitarius. Ab eod.

Ἐρημίτης, ου, ὁ, ſolitarius, eremita.

Ἐρημοδατέομαι, ούμαι, qui per deſerta vagatur, qui in deſertis agit.

Ἐρημοκόμης, ὁ, calvus.

Ἐρημοδίκιον, ου, τό, deſertio vadimonii. Ex ἔρημος, & δίκη, *ſuit, lis.*

Ἐρημολαλός, ὁ ἡ ὁ, in ſolitudine loquens, canens.

Ἐρημόνομος, ου, ὁ ἡ ὁ, in deſerto paſtus. Ex ἔρημος, & νέμω, *paſco.*

Ἐρημοπλάνης, & ους, ὁ ἡ ὁ, ſolivagus, in deſertis errans.

Ἐρημοπώλης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui deſertum aliquid reddit, qui vaſtat. Ex ἔρημος, & πωλέω.

ΕΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ἔρημος, ήμη, ημον, deſertus, ſolus, ſolitarius, inhabitatus; (2) incultus; (3) præſidio deſtitutus, incuſtoditus, item qui defendi non poteſt propter abſentiam exercitus, aut aliam talem cauſam; (4) *omninoque* carens aliqua re utili, neceſſaria; (5) *Subſt.* ἡ, ſc. χώρα, eremus, deſertum; (6) ἡ ἐρήμη, ſc. δίκη, vadimonium deſertum.

Ἐρημοσύνη, ης, ſolitudo.

Ἐρημοφίλης, & ὁς, ου, ὁ, ſolitudinem amans.

Ἐρημόω, ῶ, f. ώσω, vaſto, deſertum reddo; (2) derelinquo. Φύσις ἐρημωθεῖσα ὑπ' ἐκ θείᾳ Σωτηρίας, Ariſt. Ab ἔρημος.

Ἐρημώδης, ους, ὁ, vaſtator. Ab eod.

Ἐρημώδεται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐρεσχεδόμοι εἰσί, ab ἐρείδω.

Ἐόρηκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρεικα.

Ἐρήρεισο, *nixus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.

Ἐρήρεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤρικα, ab ἐρίζω.

Ἐρήρεμμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἤρεμμαι.

Ἐρήρικα, perf. ind. act. *Att.* pro ἤοικα

Ἐρηρώκειν, perf. ind. act. *Att.* pro ἠρώτηκα, ab ἐρωτάω.

Ἐρίσσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἔρομαι, ſeu ἐρίομαι.

Ἐρπύστο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἑρπύω.

Ἐρύστθεν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐρυτύθησαν.

Ἐρητύσασκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐρύτυσε.

Ἐρητύσειε, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐρητύσαι.

ΕΡΗΤΩ, inhibeo, cohibeo, reprimo. Πολλὰ κἰλθόντ' ἐρητύῃ, Soph. Oed. C. 156.

ΕΡΙ, particula, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, v. g. ἐρίζεμος, *valde fremens.*

Ἐριαύχην, ενος, ὁ ἡ ὁ, cervicem elatam habens.

Ἐριβόας, ου, ὁ, valde clamans, clamoſus. Ex ἐρί, & βοάω, *clamo.*

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, valde fremens. Ex ἐρί, & βρίμω, *fremo.*

Ἐριβρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐριβούχαω, g. ſ. *Ion.* pro Ἐριβρύχω, ab

Ἐριβρύχης, ου, ὁ, & ἐριβρυχος, valde mugiens. Ex ἐρί, & βρύχω, *mugio.*

Ἐριβῶλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, valde gleboſus; (2) fertilis. Ex ἐρί, & βῶλος, *gleba.*

Ἐριβῶλος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἐριγάσαρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, ventroſus. Ex ἐρι, & γαστήρ, *venter.*

Ἐριγδούπιος, g. ſ. *Ion.* pro ἐριγδούπου, ab

Ἐριγδουπος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde ſonans. Ex ἐρι, & δοῦπος, *ſonus.*

Ἐριγήθης, ες, valde ridens. A γηθέω.

Ἐριγλήνος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnas pupillas habens, Nonnus. Ex ἐρι, & γλήνη, *pupilla.*

Ἐρίγμα, ατος, τὸ, faba aliaque legumina freſa. Ab ἐρείκω.

Ἐρίγμιν, ος, ὁ, genus pulmenti ex leguminibus contuſis. Ab ἐρείκω, *frango.*

Ἐριδαίνω, certo, contendo. Ab ἔρις.

Ἐριδδήσασθαι, Iliad. ψ. 279, contendere, a. 1. inf. med. verbi ἐρίζω, f. 2. analogice ἐριδῶ. Unde novum verbum ἐριδάω, *Poët.* duplicatione ἐριδδίω.

Ἐρίδηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde manifeſtus, Nonn.

Ἐριδμαι, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἐριδαίνω, ab ἐριδαίνω.

Ἐριδῆσασθαι, a. 1. inf. med. v. ἐριδάω.

Ἐριδινὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, valde vorticoſus. Ex ἔρι, & δίνη, *vortex*

Ἐριδιον, ου, τὸ, ex gua lana, Dim. ab ἔριον.

Ἐριδμοίσουσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐριδμαίνουσι, quod *Poët.* pro ἐριδαίνουσι.

Ἐριδμαίνω, vocabulum, *Poët.* pro ἐριδαίνω, contendo, certo; (2) irrito, ad contentionem provoco. Οὓς ποτίδεις ἐριδμαίνουσιν ὄσσοντες, Il. 16, 260. Ab ἔρις.

Ἐριδπος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde ſonans.

Ἔριζε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤριζεν, ab ἐρίζω.

Ἐριζέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐριζειν.

Ἐριζέμμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro ἐριζειν.

Ἐρίζοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro ἐρίζουσι.

Ἐρίζω, & ἐρίζομαι, contendo, certo; (2) exaſpero. Ab ἔρις.

Ἐρίζωος, ου, ὁ ἡ ὁ, vivax, Heſ. Ex ἐρι, & ζωή, *vita.*

Ἐρικλής, οῦς, ὁ ἡ ὁ, diligenter, ſtudioſe audiens.

Ἐρίκρος, ου, ὁ, valde congruus, amabilis. Sæpe apud Homerum, & ἐρίκρης, ἐρίκρες, per metaplaſmum. Ab ἐρι, & ἄρω, *apto.*

Ἐρικχὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, magniſonus, valde ſonans. Ex ἐρι, & ἠχέω, *ſono.*

ΕΡΙΘΑΚΗ, ης, ἡ, erithace, cibus apum, vel gluten ad conficiendos favos.

Ἐριθακίς, ίδος, ἡ, mercenaria.

Ἐριθαξ, ακος, ὁ, erithacus, avis quædam ſolitaria, quæ a quibuſdam *Silvia*, ab aliis *Rubicula* dicitur. Ab ἐριθάκη.

Ἐριθαλὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, valde vireſcens, valde pullulans vel frondens. Ex ἐρι, & θάλλω, *frondeo.* Hinc

Ἐριθαλλὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἐριθαλὶς, ίδος, ἡ, herba quædam.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio. Ab ἐριθεύω.

Ἐριθίς, ίος, ὁ, avis eadem quæ ἐριθακίς.

Ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, litigo, contendo; (2) lanam tracto; (3) laboro; (4) ſervio. Ab ἔρις, *contentio*, vel ἔριον, *lana.*

Ἐριθηλὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, valde virens, pullulans, aut frondens. Ex ἐρι, & θάλλω.

Ἐριθος, ου, ὁ ἡ ὁ, lanificus, textor, vel textrix; (2) agricola, meſſor. Ex ἔρος, *lana*, vel ἔρα, *terra.*

Ἐρίκριθες, αἱ, hordea freſa.

Ἐρικλήχλας, *Dor.* pro

Ἐρικλήχλης, ὁ, valde ſtrepens. Ex κλαγγάω.

Ἐρίκλαυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde lacrimoſus.

Ἐρικλυτὸς, οῦ, valde clarus.

Ἐριπλίαυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde dives.

Ἐριπλὸς, ὴ, όν, freſus. Ab ἐρίκω.

Ἐρίπλυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde ſonans.

Ἐρικυδὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, valde illuſtris, admodum glorioſus. Ex ἐρι, & κυδος, *gloria.*

Ἐρικύμων, ονος, valde fœcundus. A κύω.

Ἔρικτε, frango; (2) ſcindo, Il. 17, 295.

Ἐρικτὸς, ὁ ἡ ὁ, diſruptus.

Ἐρεμηκιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde longus. Ex ἐρι, & μῆκος, *longitudo.*

Ἐρίμυκος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde mugiens. Ex ἐρι, & μυκάω, *mugio.*

Ἐρινεζα, f. άσω, caprificos admoveo. Ab ἐρινεός.

Ἐρινεὰς, άδος, ἡ, caprificus. Ab eod.

Ἐρινεασμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio. Ab ἐρινεάζω.

Ἐρινεὸν, ου, τὸ, caprificus fructus, ficus ſilveſtris. Ab

ΕΡΙΝΕΟΣ, ου, ὁ, caprificus, arbor, ficus ſilveſtris; (2) caprificus fructus.

ΕΡΙΝΝΥΣ, ύος, ἡ, Erinnys, furia, Dea infernalis.

Ἐρινυώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, furioſus. Ab eod.

Ἐρινὸν, ῦ, τὸ, idem quod ἐρινεὸν.

Ἐρινὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἐρινεός.

Ἐρινόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ἐρινάζω.

Ἐρινόδων, οντος, ὁ ἡ ὁ, magnos habens dentes. Ex ἐρι, & ὀδὼς, *dens.*

Ἔριον, ου, τὸ, lana. Ab ἔερ.

Ἐριόξυλον, ου, τὸ, lana, ſeu lanugo xyli, id eſt, goſſypii fruticis. Ex ἔριον, & ξύλον.

Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, qui lanas lavat, fullo. Ex ἔριον, & πλύνω, *lavo.*

Ἐριοπωλέω, ῶ, f. ήσω, lanam vendo, ſum venditor lanæ. Ex ἔριον, & πωλέω.

Ἐριοπώλης, ου, ὁ, lanæ venditor. Hinc

Ἐριοπωλικῶς, *Adv.* more eorum qui lanam vendunt.

Ἐριοπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi lana venditur, emporium lanæ. Ab eod.

Ἐριούχος, & ἐριούτης, ου, ὁ, valde utilis, Mercurii epitheton. Ex ἔρι, & ὄνημι.

Ἐριουργέω, ῶ, f. ήσω, lanificium exerceo.

Ἐριουργία, ας, ἡ, lanificium. Ab

Ἐριουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὁ, lanificium exercens. Ex ἔριον, & ἔργον, *opus.*

Ἐριοφορέω, lanco veſtitu utor, aut lanam fero.

Ἐριοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, laniger. Ex ἔριον, & φέρω, *fero.*

Ἐριόω, exerceo lanificium. Ab ἔριον.

Ἔρεπε, *cecidit*, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἤρειπε, ab ἐρείπω.

Ἐριπλάδης, ου, ὁ ἡ ὁ, robuſtus. A πλάδη.

Ἔριπνη, ης, ἡ, cacumen. Ex ἔρι, & πνέω, *flo*, quia valde perflator.

Ἐριπόω, ῶ, f. ώσω, everto, diſturbo. Ab ἐρείπω.

ΕΡΙΣ, ιδος, ἡ, lis, contentio; (2) Dea contentionum.

Ἐρισάλπιγξ, ιγγος, ἡ, valde ſonans.

Ἐρισαντε, dual. a. 1. part. act. v. ἐρίζω.

Ἐρίσθην, pr. part. act. *Dor.* pro ἐρίζων.

Ἐρισθενὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, valde potens, præpotens. Ex ἐρι, & σθένος, *poſſum, valeo.*

Ἐρισμα, ατος, τὸ, contentio, certamen. Ab ἐρίζω.

Ἐρισμαράγοιο, g. ſ. *Ion.* pro ἐρισμαράγου, ab

Ἐρισμάραγος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde tonans. Ex ἐρι, & μάραγος.

Ἐρίσπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad ſementem recipiendam aptus. Ex ἐρι, & σπορὰ, *ſatio.*

Ἐρισταφύδοιο, g. ſ. *Ion.* pro ἐρισταφύδου, ab

Ἐρισταφύδος, ου, ὁ ἡ ὁ, grandifremus. Ex ἐρι, & ἀφύω, *ſtrepitus.*

Ἐρισταφυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, magnas ferens uvas. Ex ἐρι, & σταφυλὴ, *uva.*

Ἐριστὴς, οῦ, ὁ, litigator. Ab ἐρίζω.

Ἐριστικὸς, ὴ, όν, contentioſus. Ab ἐριστὴς.

Ἐριστὸς, ὴ, όν, de quo contenditur. Ab ἐρίζω.

Ἐριταφὴς, ῆος, ὁ ἡ ὁ, admodum pavidus & meticuloſus, Heſ. Ex ἐρι, & ταφὸς.

Ἐριτιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, pretioſus, valde honoratus. Ex ἐρι, & τιμὴ, *honor.*

Ἐριφεύς, ου, ὁ ἡ ὁ, hœdinus. Ab ἔριφος.

Ἔριφιον, ου, τὸ, parvus & tenellus hœdus, Dim. ab eod.

Ἐριφλοιος, ου, craſſum corticem habens. *Epiſb.* arboris ſterilis.

ΕΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, hœdus. Hinc οἱ, ἔριφοι, ου, hœdi, aſtrum.

Ἐριφυλλος, ὁ ἡ ὁ, valde foliatus, multa aut magna folia habens. Ex ἔρις, & φύλλον.

Ἐριώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, cui lana ineſt, lanatus, laniger. Ab ἔριον.

Ἐριώδυνος, ου, ὁ ἡ ὁ, gravem dolorem adferens, Ex ἐρι, & ὀδύνη, *dolor.*

Ἐρίωλη, ης, ἡ, vehemens procella, ſive turbo. Ex ἐρι, & ἄημι, *flo*, & εἰλέω, *volvere*, ut & ἄελλα. Apud Ariſtoph. jocoſe

ἐριωλα

Digitized by Google

ἐριώλη, dicitur vestis lanosa, quasi ἐρίων ἀπώλεια, lanæ pernicies.
Ἐριώπης, ες, ὁ, magnos habens oculos & venustos. Ex ἔρι, & ὤψ, *oculus*.
Ἐριωπις, ιδος, ἡ, quæ magnos & venustos oculos habet. Ab ἐριώπης.
Ἕρκανη, ης, ἡ, sepes, sepimentum, Eust. Ab ἔρχω, *includo*.
Ἕρκατος, ὁ, ἐρκατος, ου, ὁ, sepes, sepimentum, murus, Hes. Ab eod.
Ἕρκειος, ὁ, ἐρκεῖος, Jovis epitheton, quasi tutelaris, qui tutatur septa. Ab ἕρκος.
Ἕρκιον, ου, τὸ, septum. Ab ἕρκος.
Ἕρκιτης, ου, ὁ, servus.
Ἑρκυθρευτικὴ, ἡ, retiaria venatio.
Ἑρκυθρικὴ, ἡ, idem. A Sáp.
Ἕρκος, ους, τὸ, septum, vallum; (2) τὰ ἕρκη, retia. Ab ἔρχω, *includo*.
Ἑρκὼν, ὼς, ὁ, carcer. Ab ἔρχω, *includo*.
ΕΡΜΑ, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum; (2) confidentia; (3) saburra; (4) scopulus, saxum in mari; (5) inauris; (6) monile.
Ἑρμάδιον, ου, τὸ, Mercuriale, Suid. (nisi legendum ἑρμίδιον vel ἑρμάριον, E. M. *Ern.* Ab Ἑρμῆς.
Ἑρμάζω, f. άσω, fulcio; (2) saburro. Ab ἕρμα.
Ἑρμαθλὴν, statua Mercurii cum Minerva. Ex Ἑρμῆς, & Ἀθλωΐ.
Ἑρμαΐζω, Mercurium imitor.
Ἑρμαϊκὸς, ὴ, ὸν, Mercurialis.
Ἑρμαιον, ου, τὸ, lucrum insperatum. Ab
Ἑρμαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, vel Ἑρμαῖος, αία, αῖον, Mercurialis. Hinc τὰ Ἑρμαῖα, ων, Mercurii festum. Ab Ἑρμῆς.
Ἑρμακιὲς, saxa mari latentia; (2) cumuli lapidum.
Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, Hermas. Nomen viri.
Ἕρμας, άδος, ἡ, scopulus occultus in mari. Ab ἕρμα.
Ἕρμασις, εως, ἡ, saburra, vel quod saburræ loco ad stabiliendam justo pondere navem adhibetur. Ab ἑρμάζω.
Ἕρμασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ἑρματίζω, f. ίσω, saburro, saburra onero. Ab ἕρμα.
Ἑρματίτης, ὁ, fulciens, stabiliens. Ab ἕρμα.
Ἑρμαφρόδιτος, ου, ὁ, Hermaphroditus, filius Veneris & Mercurii; (2) semimas, ambigui sexus, androgynus. Ex Ἑρμῆς, & Ἀφρόδιτη, *Venus*.
Ἑρμέας, ου, ὁ, Mercurius.
Ἑρμείας, ου, ὁ, idem.
Ἑρμείας, ου, ὁ, *Poët.* idem.
Ἑρμίδιον, ου, τὸ, Dim. ab Ἑρμῆς.
Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, elocutio; (2) vocabulum, modus loquendi; (3) N. T. facultas interpretandi ea quæ alius peregrina lingua pronunciasset. Ab
ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, ὁ, interpres.
Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, interpretamentum, interpretatio. Ab ἑρμηνεύω.
Ἑρμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. v. ἑρμηνεύω.
Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres; (2) historicus. Ab eod. Hinc
Ἑρμηνευτικὸς, ὴ, ὸν, interpretatorius, ad interpretationem pertinens. Hinc ἡ ἑρμηνευτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars interpretandi.
Ἑρμηνεύω, fut. εύσω, interpretor, explico; (2) dicitur & de Historicis; (3) propono, demonstro, doceo. Ab ἑρμηνεύς.
ΕΡΜΗΣ, οῦ, ὁ, Mercurius.
Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum tori. Ab ἕρμα.
Ἑρμογλυφεῖον, ου, τὸ, officina ejus, qui Mercurii statuas sculpit. Ex
Ἑρμογλυφὸς, ὁ, qui Mercurii statuas sculpit; (2) statuarius quivis. Ex ἑρμῆς, & γλύφω, *sculpo*. Hinc
Ἑρμογλυφικὸς, ὴ, ὸν, ad statuarum confectionem pertinens. Hinc ἡ ἑρμογλυφικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sculpendi statuas.
Ἑρμογλυφὸς, ου, ὁ, idem quod ἑρμογλυφὸς.
Ἑρμοκοπίδης, ου, ὁ, qui mutilat statuas Mercurii. Ex Ἑρμῆς, & κόπτω, *amputo*.
Ἕρμπαν, ανος, τὸ, Pan. Ex Ἑρμῆς *Mercurius*, & Πὰν, *Pan*, qui a Mercurio fingitur genitus.
Ἑρπεσίπεπλος, ον, frondibus velatus.
Ἑρπικόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui plantas educat & curat, horrulanus. Ex ἕρπη, & κομέω.
ΕΡΝΟΣ, ους, τὸ, planta, germen; (2) ramus. Hinc
Ἑρπάδης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, similis plantæ vel germini; (2) ramosus.
Ἕρξαι, a. 1. inf. act. verbi ἕρδω pro ῥίζω.
Ἕρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἠρξαν.
Ἑρξεῖ, *faciet*, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ἑρξίππος, ου, ὁ, coercitor, Herodotus. Ab ἔρχω, *coërceo*.
Ἕρρεται, *ferri*, perf. ind. med. *per Metathes.* pro ἔρχεται, ab ἔρχω.
Ἐρόεις, όεσσα, όεν, amabilis. Ab ἐράω.
Ἕρομαι, f. ήσομαι, interrogo, rogo, inquiro. Ἀπόκριναι νῦν ἅπερ ἂν ἕρωμαι, Arist. Ab ἐρέω.
Ἔρος, ου, ὁ, amor. Ab ἔρως.
Ἑρπύζω, 1. pl. f. 2. ind. act. v. εἴρω.
Ἐρῶσιν, *dicent*, 3. pl. f. 2. ind. act.
Ἑρπάκανθα, ης, ἡ, herpacantha, genus herbæ. Ex ἕρπω, & ἄκανθα, *spina*.
Ἑρπετοδηκτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, morsus, seu ictus a reptilibus, seu serpentibus. Ex ἑρπετὸς, & δάκνω, *mordeo*.
Ἑρπετὸς, ὴ, ὸν, reptilis; (2) serpens, *maxime*. Ab ἕρπω. Hinc
Ἑρπετώδης, ὁ, ἡ, ὁ, qui est naturæ reptilis.
Ἑρπηδὼν, όνος, ὁ, idem quod ἕρπης.
Ἑρπὴν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἕρπειν.
Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus a serpendo dictus, eo quod per corpus serpat, estque tumor e bile puriore ortus, cum exulceratione. Ab ἕρπω.
Ἑρπητὴς, οῦ, ὁ, reptator. Ab eod.
Ἑρπητικὸς, ὴ, ὸν, reptilis. Ab eod.
Ἑρπυδὼν, όνος, ὁ, ἡ, ὁ, repens, serpens; (2) vim serpendi habens, ad serpendum aptus. Ab eod.
Ἕρπυλλος, ου, τὸ, serpyllum. Ab eod.
Ἑρπυσμὸς, οῦ, ὁ, reptatio. Ab ἕρπύζω.
Ἑρπυστὴρ, ῆρος, ὁ, reptator. Ab eod. Hinc
Ἑρπυστικὸς, ὴ, ὸν, reptilis, aptus ad rependum, rependi vim habens.
ΕΡΠΩ, f. ψω, serpo, repo. Ποῖός γὰρ ἐρπύζει βροτῶν ὃν μὴ οὐ φθόνος ἕρπει, ad potentem, Soph. Aj. 157. Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλὸν, Eur. Or. 808.
Ἕρπωμεν, 1. plur. pr. conjunct. act. *Dor.* pro ἕρπωμεν,
Ἑῤῥαδδίδωκα, a. 1. ind. pass. v. ῥαδδίζω.
Ἐῤῥαγὴν, a. 2. ind. pass. v. ῥηγνυμι.
Ἐῤῥάδαδ', 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro ἐῤῥωσμένοι εἰσὶ, a ῥάζω.
Ἐῤῥαμμένος, perf. part. pass. v. ῥάπτω.
Ἐῤῥαντισμένος, perf. part. pass. v. ῥαντίζω.
Ἔῤῥαος, ου, ὁ, aries, *al.* aper. ap. Lyc.
Ἐῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ῥαπίζω.
Ἐῤῥάφθην, a. 1. ind. pass. act. v. ῥίζω.
Ἐῤῥαχωδύμενος, *Adv.* per inertiam, segniter. A *perf.* verbi ῥαχωδῶ.
Ἐῤῥέφθη, a. 2. ind. pass. verbi ῥάπτω.
Ἐῤῥάφαν, *consuerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἔῤῥει, *ferri*, 2. sing. præs. imper. act. v. ἔῤῥω.
Ἔῤῥετε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ῥέω.
Ἐῤῥήθην, a. 1. ind. pass. v. ῥέω, *dico*.
Ἐῤῥῆξα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥήζω.
Ἔῤῥιτο, *abeat in malam crucem*, 3. sing. præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω.
Ἐῤῥόδυν, 2. plur. imperf. ind. act. *Dor.* & *Ion.* pro ἔῤῥετον, *contr.* pro ἐῤῥέτην, a ῥέω.
Ἐῤῥόδωσι, *fluxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἐῤῥοφήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ῥέω, *dico*.
Ἐῤῥῶγα, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.
Ἐῤῥίγα, *horrui*, perf. ind. med. verbi ῥιγέω.
Ἐῤῥίγησα, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro ἐῤῥίγω, ab ἐῤῥίγω.
Ἐῤῥιγόντι, dat. sing. præs. part. act.
Ἐῤῥιγόω, ῶ, f. ώσω, inalgeo, a. 1. ἐῤῥίγωσα.
Ἐῤῥίγω, horreo, cum horrore trepido. Ab ἔῤῥιγα, quod est Perfect. Med. a ῥιγέω.
Ἐῤῥίζωμαι, perf. ind. pass. v. ῥιζόω.
Ἐῤῥίμμαι, perf. ind. pass. v. ῥίπτω.
Ἔῤῥινυν, υς, το, medicamentum purgando capiti naribus infusum. Ex ἐν, & ῥὶς.
Ἐῤῥίπτουν, imperf. ind. act. v. ῥίπτω.
Ἐῤῥίφθαν, 3. dual. perf. imper. pass.
Ἐῤῥίφθε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ῥίπτω.
Ἔῤῥιψις, εως, ἡ, prostratio & dejectio corporis. Ex ἐν, & ῥίψις, *projectio*.
Ἐῤῥύηκα, perf. ind. act. quasi a ῥυέω pro ῥυω.
Ἐῤῥυθμισμένως, apte, concinne.
Ἔῤῥυθμος, ον, aptus, concinnus.
Ἐῤῥύπανα, 1. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐῤῥύπανα, a ῥυπαίνω.
Ἐῤῥυσάμην, a. 1. ind. med. verbi ῥύω.
Ἐῤῥύσθην, 1. sing. a. 1. ind. pass.
ΕΡΡΩ, ægre eo, dolens & adfectus eo; (2) inauspicato & cum pernicie accedo; (3) abeo in malam rem, facesso in malam crucem; (4) pereo, intereo, pessum eo. Ἔῤῥῃ ταῦτα σὺ ἐξ ἑαυτῶν χαρᾶς, perii.
Ἔῤῥαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔῤῥηγα, verbi ἐῤῥηγνυμι seu ῥήσσω, *frango*.
Ἐῤῥώγμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώγνυμι seu ῥαγνύω.
Ἐῤῥωμένως, *Adv.* robuste, fortiter. Hinc ἐῤῥωμενέστερον, & ἐῤῥωμενώτερον, fortius. Ab ἐῤῥωμένος, quod est a ῥώννυμι.
Ἔῤῥων, præs. part. act. verbi ἔῤῥω.
Ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ῥάω, vel ῥώομαι, *ruo*.
ΕΡΡΩΟΣ, ου, ὁ, aper; (2) aries.
Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ῥώννυμι.
Ἐῤῥῶσθ', perf. ind. pass.
Ἔῤῥωσο, *vale*, 2. sing. perf. imper. pass.
Ἔρσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἦρσα, ab ἔρδω.
Ἐρσαῖος, αία, αῖον, roscidus, rore imbutus. Ab
ΕΡΣΗ, vel ἔρση, ης, ἡ, ros; (2) dicitur ut δρόσος ad exprimendam teneritudinem alicujus rei, ut agni, graminis, lanuginis.
Ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, rorulentus, roscidus.
Ἔρσιλω, ων, ὁ, mas, *Ion.* pro ἄρσην.
Ἔρσις, vel ἕρσις, εως, ἡ, nexus, plexus, religatio. Ab εἴρω, necto.
Ἔρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ἐῤῥῶ, ab ἐῤῥώ.
Ἐρσώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, idem quod ἐρσήεις.
Ἐρυγγάνω, eructo. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγεῖν, *tuclasse*, a. 2. inf. act. v. ἐρεύγω.
Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυγμαίνω, eructo. Ab ἐρυγμός.
Ἐρυγματώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, ructus movens.
Ἐρύγυλλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, graviter boans; (2) eructans cibos, Ab eod.
Ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ructus, eructatio. Ab ἐρεύγω.
Ἐρυεσθ', *lilerare*, præs. inf. med. v. ἐρύω.
Ἐρυθαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v.
Ἐρυθαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeo. Ab ἐρυθρὸς, τὸ, *rubor*. Hinc
Ἐρύθημα, ατος, τὸ, rubor; (2) verecundia.
Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro ἐρυθήσας.
Ἐρυθιάω, ῶ, rubefio. Ab ἐρυθρὸς.
Ἐρυθιώωσαν, acc. sing. præs. part. act. *Poët.* pro ἐρυθιῶσαν, ab ἐρυθιάω.
Ἐρυθραίνω, rubefacio. Ab ἐρυθρὸς.
Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, ruber. Ab eod.
Ἐρύθριμα, ατος, τὸ, rubor.
Ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, rubicundus, ruber. Ab eod.
Ἐρυθρίασις, εως, ἡ, rubor.
Ἐρυθριάω, ῶ, f. άσω, erubesco, rubore suffundor. Ab eod.
Ἐρύθριον, τὸ, Malagmatis nomen, apud Æginetam.
Ἐρυθρῖνος, vel ἐρυθρινὺς, rubellio, piscis nomen.
Ἐρυθροειδὴς, ὲς, rubro colore tinctus.
Ἐρυθρόγραμμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, rubeis lineis interstinctus. Ex ἐρυθρὸς, & γράμμα, *linea*.
Ἐρυθροδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, rubros habens digitos.

Digitized by Google

Ἐρυθρόδανον, ου, τό, rubia, herba, qua tinguntur lanæ. Ab ἐρυθρός. *Angl.* Madder.
Ἐρυθροδανάμινα, apud Hes. rubra, coccinea, tincta rubiæ radice. Quasi ab ἐρυθρόδανόω.
Ἐρυθροΐς, ΐδος, ἡ, vel ἐρυθροιδὶς, tunica testium & vasorum spermaticorum, ubi extra ventrem processere. Ab ἐρυθρός.
Ἐρυθροκάρδιος, ου, ὁ ἡ ὴ, rubro corde præditus. Ex ἐρυθρός, & καρδία, *cor.*
Ἐρυθροκόμος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui rubeis est comis. Ex ἐρυθρὸς, & κόμη.
Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ ἡ ὴ, cui pedes rubent, rubeos pedes habens.
Ἐρυθρὸς, ρά, ρὸν, ruber. Ab ἔρυθος.
Ἐρυθρόστικτος, ου, ὁ ἡ ὴ, rubris maculis distinctus. Ex ἐρυθρὸς, & στικτὸς.
Ἐρυθροχρόος, ὁ ἡ ὴ, ruber, rubro colore infectus.
Ἐρυθρόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὴ, rubram cutem habens.
Ἐρυθρώδης, ες, rubicundus.
Ἐρυκακέω, & ἐρυκάνω, coërceo, Hom. ἠρύκακε, ἐρυκακέειν, ἐρυκάκοι. Ab ἐρύκω.
Ἐρυκέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἐρύκειν.
Ἐρύκοι, *contracte*, 3. sing. præs. opt. act.
ΕΡΚΩ, ξω, inhibeo, contineo, impedio; (2) servo. Ἵπποι μὲν ἔρυξαν ὅθι ςίχας, Il. 3, 313· Ἀλλ' ἀνέδην ὁδὸς χῶρος ἐρύκει, Soph. Phil. 1145.
Ἔρυμα, ατος, τό, tutamen, præsidium, propugnaculum. Ab ἐρύω, *servo.*
Ἐρυμάτιον, τὸ, parvum propagnaculum.
Ἐρυμνόνωτος, ου, ὁ ἡ ὴ, dorsum habens munitum seu loricatum. Ex ἐρυμνὸς, & νῶτος.
Ἐρυμνὸς, ὴ, ὸν, munitus, tutus. Ab ἐρύω.
Ἐρυμνότης, ητος, ἡ, munitio, qua quid est munitum. Ab ἐρυμνός.
Ἐρυμνόω, ῶ, f. ώσω, munio. Ab eod.
Ἐρῦσαι, aor. 1. inf. act. v. ἐρύω.
Ἐρυσσίατο, 3. sing. a. 1. opt. med. *Ion.* pro ἐρύσαιτο, ab ἐρύω, *traho.*
Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med.
Ἐρύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ἐρύσας.
Ἐρύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔρυσαν.
Ἐρυσάρματος, ου, ὁ ἡ ὸν, currum trahens. Hom. Il. 16, 370. ἐρυσάρματες ἵπποι, pro ἐρυσαμάτοις, per metaplasmum. Ex ἐρύω, & ἅρμα, *currus.*
Ἐρύσης, *traxeris*, 2. sing. a. 1. conj. act.
Ἐρυσιάζω, pignoris loco capio. Ab ῥυσιάζω.
Ἐρυσιβάω, ῶ, æruginem creo, ἐρυσιβᾷ, ærugine laborat Ab
Ἐρυσίβη, ης, ἡ, rubigo, morbus ex aëre superveniens segetibus. Ab ἐρυθρὸς, *rubor.*
Ἐρυσιβόομαι, ώμαι, ἐρρυσίβωμαι, ærugine vitiatur. Ab ἐρυσίβη.
Ἐρυσίθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὴ, cui rufi sunt capilli; (2) qui capillos distrahit. Ex ἐρυθρὸς, vel ἐρύω, & θρὶξ, *capillus.*
Ἐρύσιμον, ου, τὸ, erysimum, herba. Ab ἐρύω.
Ἐρυσιπελας, ατος, τὸ, tumor de tenui fervente sanguine ortus, ignis sacer, Erysipelas. Ex ἐρύω, & πέλας, *prope*, vel *in vicinia.* unde etiam *vicinitraha*, & *vicinirubia*, dicitur. Hinc
Ἐρυσιπελατώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, erysipelatis speciem habens, in ignem sacrum vergens.
Ἐρυσίπολις, ιος, ὁ ἡ ὴ, custos urbis.
Ἐρυσίσκηπτρον, Erysisceptrum. Frutex spinosus, alio nomine dictus ἀσπάλαθος.
Ἐρυσάμμυσε, aor. 1. part. med. *Poët.* pro ἐρυσάμενος, ab ἐρύω.
Ἐρυσσάμμυν, 1. plur. f. 1. ind. act. *Poët.* pro ἐρύσαμμεν.
Ἐρυτὸς, ή, όν, tractilis; (2) tractus, strictus. Ab ἐρύω.
Ἐρυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui salvum & incolumem reddit. Ab eod.
Ἐρυτο, 3. sing. imp. ind. med. *Ion.* pro εἵρυτο.
ΕΡΤΩ, traho; (2) custodio; (3) vito. Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, Il. 17, 230.
Ἐρυός, ύος, ὁ, pellis, Nicander. Ab ἐρύω.
Ἔρχαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro εἴργμενοί εἰσι, ab εἴργω. Hinc
Ἔρχατος, ὁ, sepes, septum, murus. Hinc
Ἐρχατάω, obsepio, concludo, ut hinc fit ἐρχατόωντο, apud Hom. Odyss. 14, 15.
Ἐρχατόωντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Poët.* & *Ion.* pro ἠρχατῶντο.
Ἔρχεο, 2. sing. præs. imper. *Ion.* pro ἔρχου, ab ἔρχομαι.
Ἐρχέω, 2. sing. præs. imper. *Dor.* pro ἔρχου.
Ἔρχομ' pro ἔρχομαι, *venio.*
ΕΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλυθον, *per Sync.* ἦλθον, perf. ἐλήλυθα, venio, eo; (2) adgredior, incipio; (3) invado, persequor; (4) *part.* ἐλθὼν *indicat* studium, festinationem ut ἰὼν. Σὺ δ' εἰς τοσῆτο ἦλθ' μανιῶν ἐλήλυθας; Arist. Nub. 830.
Ἕρψις, ιος, ἡ, reptatio. Ab ἕρπω, *repo.*
Ἕρψομες, 1. plur. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro ἑρψόμεθα.
Ἑρψῶ, 1. s. f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἕρψω.
Ἐρῶ, fut. 1. ind. act. v. εἶρω, *dico.*
Ἐρώ, 2. sing. pr. imper. act. pro ἐρώει, ab ἐράω.
Ἐρωδὸς, & ἐρωδιὸς, ardea.
ΕΡΩΔΙΟΣ, ου, ὁ, ardea, Lev. 11, 19.
ΕΡΩΕΩ, ῶ, f. ήσω, eo; (2) fluo; (3) impetu feror; (4) cesso; (5) retrocedo; (6) inhibeo; (7) impello. Αἷμά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσῃ (ἐξ) δυρὶ, Il. 1, 303.
Ἐρωὴ, ῆς, ἡ, impetus; (2) cessatio; (3) retrocessio; (4) fuga. Ab ἐρωέω.
Ἐρωήσῃ, 3. s. fut. 1. ind. act. v. ἐρωέω.
Ἐρμανίσιαι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ἐρωμανίσι. Ab
Ἐρωμανὴς, ής, ὁ ἡ ὴ, amore insaniens; (2) amatorius. Ex ἔρως, & μάινομαι.
Ἐρωμανία, ας, ἡ, amoris insania, perditus & insanus amor. Ab ἐρωμανὴς.
Ἐρωμανὼς, *Adv.* insano & furioso amore.
Ἐρωμβίη, ης, ἡ, amica. Ab ἐρᾶν, *amare.*
Ἐρωμβίον, ου, τὸ, scortulum; Dim.
Ἐρώμβος, amasius.
Ἐοὼν, præs. part. act. pro ἐράων, ab ἐράω.
Ἔρως, ωτος, ὁ, amor, quo prosequimur aliquem; (2) Cupido, Amor, Deus amoris; (3) amor quivis. Ab ἐράω.
Ἐρωτόριον, ου, τὸ, parvus Cupido. Dim.
ΕΡΩΤΑΩ, ῶ, f. ήσω, interrogo, rogo, scisciter; (2) oro, precor; (3) ἐρωτᾶν λόγον est proponere captiosas quæstiones, e quibus concessis conclusiunculæ ducantur, deinde argumentari. Ἠρώτησε σοφὰ μοι αὐτὸς, σώφρων ταῖς ναυσὶ κρατῆσιν, Arist. Ach. 654.
Ἐρωτεῖν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐρωτᾶν.
Ἐρωτηθεὶς, a. 1. part. pass.
Ἐρώτημα, ατος, τὸ, interrogatio, quæstio. Ab ἐρωτάω. Hinc
Ἐρωτηματίζω, fut. ίσω, interrogo.
Ἐρωτηματικὸς, ὴ, όν, interrogatorius, interrogativus, qui per interrogationem effertur; (2) ad interrogationem pertinens.
Ἐρωτηματικῶς, *Adv.* interrogative.
Ἐρωτημάτιον, ου, τὸ, interrogatiuncula. Dim.
Ἐρωτῆσαι, a. 1. inf. act. v. ἐρωτάω.
Ἐρώτησις, εως, ἡ, interrogatio, ipsa interrogandi actio; (2) quæstio; (3) propositio. Ab ἐρωτάω.
Ἐρωτίδια, ων, τα, amoris festum. Ab ἔρως.
Ἐρωτικὸς, ὴ, όν, amatorius, ad amorem pertinens, ab amatore proficiscens; (2) in amorem valde propensus; (3) rerum ad amorem pertinentium peritus. Hinc τὰ ἐρωτικὰ, ῶν, festum, quod Amori celebrabatur. Ab eod.
Ἐρωτικῶς, *Adv.* amatorie. Ab ἐρωτικὸς.
Ἐρώτιον, ου, τὸ, parvus cupido; (2) imaguncula Cupidinis. Dim. ab eod.
Ἐρατὶς, ίδος, ἡ, amicula, scortillum.
Ἐρωτογράφος, scriptor historiæ amatoriæ, vel carminis amatorii.
Ἐρωτοδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ὴ, artem amandi, seu amoris præcepta tradens. Ex ἔρως, & διδάσκαλος, *doctor.*
Ἐρωτολήπτος, ου, ὁ ἡ ὴ, amore captus; (2) cujus amor auctus est. Ex ἔρως, & λαμβάνω.
Ἐρωτολυπία, ας, ἡ, libido, perditus amor, quo quis captus est. Ex iisd.
Ἐρωτομανέω, ῶ, f. ήσω, furiose amo. Ab
Ἐρωτομανὴς, ής, ὁ ἡ ὴ, perdite & furiose amans. Ex ἔρως, & μαίνομαι. Hinc
Ἐρατομανία, ας, ἡ, furiosus amor.
Ἐρατοπαίγνιον, τὸ, poëma, quo lusus amatorius continetur. Ex ἔρως, & παίγνιον.
Ἐρωτοπλόος, ὁ ἡ ὴ, amorem fallens, ab amore avocans.
Ἐρωτοπλοΐα, ῶ, in amore navigo. Ex ἔρως, & πλόος, *navigatio.*
Ἐρωτοποιέομαι, οῦμαι, ad amorem adjicio. Ex ἔρως, & ποιέω, *facio.*
Ἐρωτοτόκοισι, *Ion.* pro ἐρατοτόκοις. Ab
Ἐρωτοτόκος, ου, ὁ ἡ ὴ, amorem pariens. Ex ἔρως, & τίκτω, *pario.*
Ἐρωτοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὴ, amorem alens. Ex ἔρως, & τρέφω, *nutrio.*
Ἐρωτύλος, ου, ὁ, amatorculus, parvus amator. Ab ἔρως.
Ἐρωτῷο, 2. sing. præs. opt. pass. *contr.* pro ἐρωτάοιο, ab ἐρωτάω.
Ἐς, *in Præpos. Poët.* & *Att.* pro εἰς.
Ἔς, *mitte*, 2. sing. a. 2. imper. verbi ἵημι.
Ἐσαγγέλλω, vide εἰσαγγέλλω, & ita vocabula etiam reliqua, in quibus ἐς *Att.* pro εἰς.
Ἐσαειράμενος, a. 1. part. med. v. ἐσαείρω.
Ἐσαθρήσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐσαθρήσαι, ab ἐσαθρέω.
Ἐσᾶλτο, *insiliebat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Dor.* pro ἐσήλτο, ab ἐσάλλομαι.
Ἔσαν, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
Ἔσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. v. ἵημι.
Ἔσανε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξαίνω.
Ἔσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro εἵσαντο, ab ἵννυμι.
Ἐσάπαξ, semel.
Ἐσάρτι, *Adv.* ad hoc tempus.
Ἐσαρτίζω, insero, immitto.
Ἐσαφάω, & ἁμαι, immitto manum concertandi causa.
Ἐσαφασσω, idem.
Ἐσάπλω, a. 2. ind. pass. verbi σήπω.
Ἐσάωθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* pro ἐσάωθησαν, a verbo ξαύζω.
Ἐσάωσα, *servavi*, a. 1. ind. act.
Ἐσξάντες, *ingressi*, nom. pl. aor. 2. part. act. v. ἐσξαίνω pro ἐισξαίνω.
Ἔσξεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ξείνυμι, *exstinguo.*
Ἐσξέω, *incendi*, a. 2. ind. act. verbi ξέω.
Ἐσδιδῦν, *influere*, præs. inf. act. *Ion. Poët.* & *Att.* pro εἰσδιδόναι, ab εἰσδίδωμι.
Ἐσδόμβρει, *Dor.* pro ἐζόμβροι, ab ἔζομαι.
Ἐσδάμεθα, 1. plur. perf. conjunct. *Dor.* pro ἐζώμεθα.
Ἔσσαι, 2. sing. f. 1. ind. m. *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἐσεδάδησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ξεδάζομαι.
Ἐσῇ, 2. sing. f. 1. ind. *Att.* pro ἔσῃ, ab εἰμί.
Ἔσισατο, 3. sing. a. 1. ind. med. v. ξείω.
Ἐσισδίλιο, *mctus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἐσσῖ, 3. sing. fut. 1. ind. *Dor.* pro ἔσει, ab εἰμί.
Ἐσιλθέϊν, aor. 2. inf. act. *Att.* pro εἰσιλθεῖν, ab εἰσέρχομαι.
Ἐσνενιχθεὶς, a. 1. part. pass. *Att.* pro εἰσενεχθεὶς, ab εἰσφέρω.
Ἐσίπλατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Att.* pro εἰσίπλατο, ab εἰσίπλαμαι.
Ἐσεργνύαι, præs. inf. act. *Att.* pro εἰσεργνύαι, ab εἰσείργνυμι.
Ἐσισσάχατο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro εἰσέσαχλο, a ξάτλω, *oncro.*
Ἐσισήρει, 3. sing. pluſq. ind. med. v. ξαίρω.
Ἐσσεῖ, *futurum esse*, f. 1. inf. verbi εἰμί.
Ἔσσυα, *concitavi*, aor. 1. ind. act. verbi ξύω.
Ἐσεύμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἔσομαι, ab εἰμί.
Ἐσίφθιω, a. 1. ind. pass. verbi ξίφω.
Ἐσίχειν, *effluere*, præs. inf. act. verbi ἰσίχω.
Ἐσίχωτο, *infusi erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro εἰσεχίχωτο, a verbo ἰσίχω.
Ἔσῃ, *eris*, 2. sing. fut. 1. ind. a verbo εἰμί.
Ἐσυθίω, infundo, instillo.

Ἐσάκαθεν.

Digitized by Google

Ἐσηκάδησεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐσηκάδησαν, a Σηκάζω.
Ἐσήλατο, *inſiliit*, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐσήλατο, ab ἐισάλλομαι.
Ἔσηλυσίν, ἡ, introitus. Ab ἔσερχομαι.
Ἐσήμανα, aor. 1. ind. act. v. Σημαίνω.
Ἔσθι, *miſiſſe*, a. 2. infinit. med. verbi ἵημι.
Ἔσθας, *veſtis*, *Dor.* pro ἐσθῆς.
Ἐσθέμεναι, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἔσθειν.
Ἔσθημα, ατος, τὸ, veſtimentum. Quaſi ab ἐσθέω, pro ἕω, *induo*.
Ἐσθημένος, perf. part. paſſ. ab inuſit. ἐσθέομαι.
Ἐσθής, ῆτος, ἡ, veſtis, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔσθησις, εως, ἡ, veſtitus. Ab inuſ. ἐσθέω.
Ἔσθια, 2. ſ. præſ. imper. act. v.
Ἐσθίω, edo, comedo ; (2) abſumo. Ab ἴδω.
Ἐ Σ Θ Λ Ο Σ, ἡ, ὸν, bonus ; (2) frugi, probus ; (3) utilis ; (4) ſtrenuus, fortis ; (5) peritus. Hinc
Ἐσθλότης, ητος, ἡ, bonitas ; (2) ſtrenuitas.
Ἔσθλωμα, ατος, τὸ, factum ſtrenuum, facinus præclarum. Ab eod.
Ἔσθορε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Poët. Ion.* & *Att.* pro ἐσήθορε, ab ἐισθορέω.
Ἐσθος, εος, τὸ, veſtis. Ab ἕω, *induo*.
Ἔ Σ Θ Ω, edo, comedo.
Ἐσκαλέω, ῶ, f. ήσω, invoco, advoco, *Ariſt.*
Ἔσδω, 3. ſing. a. 2. imper. med. v. ἵημι.
Ἐσείλαθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. Σειλάω.
Ἐσίδη, 3. ſing. a. 2. conjunct. act. *Att.* pro ἐισίδῃ, ab ἐισείδω.
Ἐσιέναι, præſ. inf. act. *Att.* pro εἰσιέναι, ab εἰσίημι.
Ἐσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. σίνω.
Ἐσίον, a. 2. ind. act. *Att.* pro εἰσίον, ab εἰσειμι.
Ἐσιππεύω, equo ingredior.
Ἐσιώπα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσιώπασε, a Σιωπάω.
Ἔσκαμμαι, perf. ind. paſſ. verbi Σκάπτω.
Ἐσκάθετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰσκατέθετο, ab εἰσκαθίζω.
Ἔσκαφα, *fodi*, perf. ind. act. verbi Σκάπτω.
Ἔσκε, *erat*, 3. ſ. imperf. ind. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἐσκέδασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Σκεδάω.
Ἔσκεμμαι, perf. ind. paſſ. v. Σκέπτομαι.
Ἐσκεμμένως, *Adv.* conſiderate, diligenter.
Ἐσκευάδαι, 3. pl. perf. ind. verbi *Ion.* pro ἐσκευασμένοι εἰσί, a Σκευάζω.
Ἐσκευασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ.
Ἐσκευώρημαι, perf. ind. paſſ. v. Σκευωρέομαι.
Ἐσκιλώσαν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. Σκιλώω.
Ἐσκιδνάτο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. Σκίδνημι.
Ἐσκίρτᾶ, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτα, a Σκιρτάω.
Ἐσκίρτων, 3. pl. imperf. ind. act. pro ἐσκίρτων.
Ἔσκλλω, *exarui*, a. 2. ind. act. verbi Σκλλω.
Ἐσκομίσαι, a. 1. inf. act. *Att.* pro εἰσκομίσαι, ab εἰσκομίζω.
Ἔσκον, imperf. ind. *Ion.* pro ἦα, ab εἰμί.
Ἐσκοτίδωλεν, aor. 1. ind. paſſ. v. Σκοτίζω.
Ἔσκωπτεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. Σκώπτω.
Ἐσμαράγησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. a Σμαραγέω.
Ἐσμέν, *ſumus*, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμί.
Ἔσμυγμαι, perf. ind. paſſ. verbi Σμήχω.
Ἐσλός, *Dorice*, pro ἐσθλός.
Ἔσμις, ιος, ἡ, ὑ, examen apum ; (2) examen quodvis, multitudo. Ab ἵω, *mitto*.
Ἔσο, *eſto*, 2. ſing. præſ. imper. verbi εἰμί.
Ἐσοιδαίνω, intus tumefio. Ἐσοιδαίνω τὸ δέρμα, *Aret.*
Ἔσοιντο, 3. pl. f. 1. optat. act. v. εἰμί.
Ἐσοιόμεθα, *fueritis*, 2. pl. f. 1. optat.
Ἔσομαι, *ero*, f. 1. ind.
Ἐσοπλίζομαι, in ſpeculum inſpicio.
Ἐσοράᾶν, præſ. inf. act, *Att.* pro ἐσοράειν, ab ἐισοράω.
Ἐσορᾷς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro ἐισορᾶς, & hoc *contr.* pro ἐισοράεις.
Ἐσορῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Att.* & *Dor.* pro ἐισορῶμεν, *contr.* ex ἐισοράομεν.
Ἐσορῶν, *Att.* & *contr.* pro ἐισοράων.
Ἐσυμαι, f. 1. ind. *Dor.* pro ἴσομαι, ab εἰμί.
Ἔσυνθ, *erunt*, 3. plur. *Dor.*
Ἐσυφίσαλο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. Σοφίζω.
Ἐσύφλομαι, fut. 1. indic. med. *Att.* pro εἰσύφλομαι, ab ἐισύπλομαι.
Ἔσφηθημένος, perf. part. paſſ. v. Σφαθάω.
Ἐσπάθων, imperf. ind. act. pro ἐσπάθων.
Ἔσπακα, perf. indic. act. verbi Σπάω.
Ἐσπάραξεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. Σπαράσσω.
Ἐσπαργανωμένον, acc. ſ. perf. part. paſſ.
Ἐσπαργάνωσεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. verbi Σπαργανόω.
Ἐσπάρθαι, perf. ind. paſſ. verbi Σπείρω.
Ἐσπαρμένος, *ſatus*, perf. part. paſſ.
Ἐσπάσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. Σπάω.
Ἔσπε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. Σπέω, pro Σπάω.
Ἔσπειρα, aor. 1. ind. act. v. Σπείρω.
Ἔσπεισα, *libavi*, a. 1. ind. act. v. Σπένδω.
Ἐσπεισάμην, a. 1. ind. paſſ.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera ; (2) veſpertina ; (3) occidens, occidentalis mundi pars. Hinc ἑσπέρας vel ἀρὸς ἑσπέραν, veſperi. Ab ἕσπερος, Hinc
Ἑσπερία, ας, ἡ, occaſus, occidens, Heſperia.
Ἑσπερίζω, veſperi edo. Ab ἕσπερος.
Ἑσπερινὸς, ἡ, ὸν, veſpertinus. Ab eod.
Ἑσπέριος, ος, ὁ ϗ ἡ, vel ἑσπέριος, ία, ιον, veſpertinus, veſperi accidens ; (2) occidentalis. Ab eod.
Ἑσπερίς, ίδος, ἡ, occidua, occidentalis, herba quædam noctu fragrantius, quam interdiu ſpirans. Ἑσπερίδες vero ſunt Heſperides, Deæ. Ab eod.
Ἑσπέρισμα, ατος, τὸ, veſpertina manducatio.
Ἕ Σ Π Ε Ρ Ο Σ, ος, ὁ, veſper, heſperus, ſtella Veneris, quæ Heſperus dicitur ſolem ſequens, Phoſphorus ſolem antecedens ; (2) veſpera ; (3) veſpertinus ; (4) occidentalis, occidentem ſpectans.
Ἔσπιδζ, præſ. inf. med. *Poët.* pro ἕπεσθαι.
Ἔσπετο, 3. ſ. imperf. indic. *Poet.* pro ἕπετο, ab ἕπομαι.
Ἔσπετε, 2. pl. pr. imper. act. v. ἔσπω, *dico*.
Ἔσπιδδον, 3. pl. imperf. ind. act. v. Σπεύδω.
Ἐσπισυμβώσε, *Adv.* cito, feſtinanter.
Ἐσπιλωμένος, perf. part. paſſ. v. Σπιλόω.
Ἐσπλαγχνίδιλο, aor. 1. ind. paſſ. v. Σπλαγχνίζομαι.
Ἐσπόμεθα, 1. pl. præſ. ind. med. *Poët.* pro ἑπόμεθα, ab ἕπομαι.
Ἔσπον, *evulſi*, aor. 2. ind. act. v. Σπάω.
Ἔσπυδα, perf. ind. med. v. Σπεύδω.
Ἐσπυδάσαμεν, aor. 1. ind. act. v. Σπουδάζω.
Ἐσπυδασμένως, *Adv.* bona fide, ſerio.
Ἔσσα, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔισα, ab ἔζω.
Ἔσσαι, a. 1. inf. act. *Poet.* pro ἔσαι.
Ἐσσαμένη, aor. 1. part. med. f. g. *Poet.* pro ἰσαμένη, ab ἕω, vel ἵννυμι.
Ἔσσαν, 3. pl. imperf. ind. *Poet.* pro ἦσαν, ab εἰμί.
Ἐσσᾶν, præſ. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἡσσάειν, ab ἠσσάω.
Ἔσσας, a. 1. part. act. *Poet.* pro ἕσας, ab ἕω, vel ἵννυμι.
Ἔσσεαι, 2. ſ. f. 1. ind. *Poet.* & *Ion.* pro ἔσῃ, ab εἰμι.
Ἐσσεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. *Poet.* & *Dor.* pro ἔσται.
Ἐσσεῖ, 3. ſ. fut. 1. ind. *Poet.* pro ἔσται.
Ἔσσθαι, a. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσυσα, a Σεύω, pro Σείω.
Ἔσσυμαι, 1. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro Σέσυμαι.
Ἐσσύοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.
Ἐσσὺν, ὑνος, rex.
Ἐσσὶ, es, 2. ſing. præſ. ind. act. *Poet.* pro εἶ, ab εἰμί.
Ἔσσο, 2. ſ. præſ. imper. *Poet.* pro ἔσο.
Ἔσσο, pro ἔσο. 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro εἶσο, ab ἕω, ſeu ἵννυμι.
Ἐσσόμενα, *futura*, nom. pl. f. 1. part. med. n. g. *Poet.* ἐσόμενα, ab εἰμί.
Ἔσσον, ου, τὸ, veſtimentum. Ab ἕω, *induo*.
Ἔσσον, pro ἔσον, *indue*, 2. ſing. a. 1. imper. act. *Poet.* a verbo ἕω vel ἵννυμι.
Ἐσσόμαι, *vincor*, *Ion.* pro ἡσσᾶμαι, & hoc *contr.* pro ἡσσάομαι, ab ἡσσάω.
Ἔσσυθεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* & *Poet.* pro ἐσύθησαν, a Σύω, vel Σεύω.
Ἔσσυμαι, *erupi*, perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro Σέσυμαι.
Ἐσσυμβρίως, *Adverb.* incitate, cum impetu, cum ſtudio. Ab ἐσσυμβρίος, a Σύω.
Ἔσσυτο, *irruit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Poet.* & *per Metath.* pro Σέσυτο.
Ἔσσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro ἔσω, ab ἕω.
Ἔσσωμαι, perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἧσσωμαι, ab ἐσσόομαι, *Ion.* pro ἡσσάομαι.
Ἔσταα, perf. ind. act. *Ion.* pro ἔστηκα, ab ἵστημι.
Ἐσταθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro ἐστάθησαν.
Ἐσταζες, 3. ſ. imperf. ind. act. v. σταζω.
Ἔσται, 3. ſ. fut. 1. ind. *per Sync.* pro ἔσεται, ab εἰμί.
Ἐσταίλω, pr optat. act. v. ἵστημι, pro ἵστημι.
Ἔστακα, 1. ſ. perf. ind. act. *Dor.* pro ἕστηκα.
Ἐσταλόμαλο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. a. στέλλω, *ſtillo*.
Ἐσταλάδαλο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστάλαλο, & hoc pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a στέλλω.
Ἐστάλαζ), 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι εἰσι.
Ἐστάλλω, *miſſus ſum*, a. 2. ind. paſſ.
Ἔσταλκα, *miſi*, perf. ind. act.
Ἔσταμαι, *ſtamus*, 1. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἵσταμεν, ab ἵστημι.
Ἐστόμην, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἑσταναι, ſeu ἑστάναι.
Ἔσταν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Bœot.* pro ἔστησαν.
Ἑστάναι, perf. inf. act. *per Sync.* pro ἑστακέναι.
Ἑστάοτα, acc. ſing. perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακότα.
Ἔστασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔστησαν.
Ἐστάσαλο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐστήσαλο.
Ἑστᾶσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poet.* pro ἑστᾶσι.
Ἑστάτω, *ſtato*, 3. ſing. præſ. imperat. act.
Ἑσταὼς, perf. part. act. pro ἑστακώς.
Ἑσταυρωμένον, perf. part. paſſ. v. σταυρόω.
Ἐστὶ, *eſtis*, 2. plur. præſ. ind. verbi εἰμι, *ſum*.
Ἐστι, *Adv.* donec. Ex ἕως, pro ἕως, & τέ.
Ἔστειλα, *miſi*, a. 1. indic. act. verbi στέλλω.
Ἔστειχον, 3. pl. imperf. ind. act. v. στείχω.
Ἐστιλάδατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσταλμένοι ἦσαν, a στέλλω.
Ἐστίναξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. στενάζω.
Ἔστενεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. στένω.
Ἐστενομένως, *Adv.* anguſte, arcte. Ab ἐστενομένος, a στενόω.
Ἐστρεώθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. v. στρέφω.
Ἔστρημαι, perf. Ind. paſſ. v. στρέω.
Ἐστεφάνιξα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐστεφάνωσα. A στεφανίζω.
Ἐστιφανῶτο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἐστεφανόετο, a στεφανόω.
Ἔστεφάνωζ), 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἔστεχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. στέφω.
Ἑστιὰς, *ſtans*, perf. part. act. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἑστακὼς, a verbo ἵστημι.
Ἔστη, *ſtetit*, 3. ſing. a. 2. indic. act.
Ἕστηκα, *ſteti*, perfect. ind. act.
Ἑστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ἑστήκασι.
Ἑστήκαλε, *ſtatis*, 2. plur. perf. ind. act.
Ἑστήκω, f. ἑστήξομαι, ſto, perſto, conſtanter ſto. Ab ἕστηκα, ab ἵστημι.
Ἔστιλον, a. 2. ind. act. v. ἵστημι.
Ἑστήξῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ἑστήκω.
Ἐστηριγμένον, perf. part. paſſ. v. στηρίζω.
Ἑστήρικ), 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἐστήριξεν, pro ἐστήριξε. 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ejuſd.
Ἔστησα, 1. ſ. a. 1. ind. act.
Ἔστησαν, *ſteterunt*, 3. plur. a. 2. ind. act.
Ἑστηὼς, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακὼς.
Ἑ Σ Τ Ι Ἀ, ας, ἡ, focus, lar ; (2) domus ; (3) ara ; (4) aſylum ; (5) Veſta, Dea. Ἀφ' ἑστίας ἀρκτέον, conſentaneum rei gerendæ initium capere, vid. Petav. ad Syneſium

Digitized by Google

neſium, p. 4. Ἀλλ' ἵνα Ἀφ' ἑστίας ἀρχόμῳ ἱπερίψω τινί, Ariſt. Veſp. 844.

Ἐστιάθω, aor. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστιάθην, ab ἑστιάω.

Ἑστίαμα, ατος, τό, epulum. Ab ἑστιάω.

Ἑστιαρχία, de domino medium, item diis, ut laribus, &c. Ab ἑστίαρχος, quod apud *Heſych.* reponendum pro ἑστιᾶχος, *Ern.*

Ἑστιάς, άδος, ἡ, Veſtalis. Ab ἑστία.

Ἑστίασις, εως, ἡ, epulatio, convivatio; (2) epulum, convivium; (3) animi pabulum.

Ἑστιατόριον, ου, τό, convivatorium, locus, in quo convivium inſtituitur.

Ἑστιάτωρ, ορος, ὁ, convivator, qui convivium præbet. Ab

Ἑστιάω, ῶ, f. άσω, lare vel domo excipio; (2) convivio excipio; (3) agito convivia; (4) convivia celebro; (5) paſco animum, oblecto. Ἑστιᾶν ἤ μέλλομέν ξένους τινὰς, Ariſt. Lyſ. 1060. Τοῖς κόσμοις ἑστιᾶν, id. Θεσμ. 949. Ἐνύπνιον ἑστιώμεθα, id. Veſp. 1212. Ab ἑστία.

Ἔστιδεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. στίζω.

Ἑστιοπάμμων, ωνος, ὁ, pater familias, domus dominus. Ex ἑστία, & πάω, *poſſideo.*

Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, domus cuſtos. Εἴ γὲ τιν' ἑστιοῦχον ὄψομαι μόνον, Longin. 3.

Ἐστιτρώσκω, fut. Ϛω, intus vulnero. Ἐστίτρασαν πῇ ὀστέῳ, *Aret.*

Ἐστιχίσθω, 3, dual. a. 2. ind. act. v. στείχω.

Ἐστιχόωντο, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. *Poet.* pro ἐστιχῶντο, a στιχάω.

Ἑστιῶτις, ιδος, ἡ, domeſtica.

Ἕστο, *induerat*, 3. ſ. pluſq. ind. act. *Poet.* ſeu *Ion.* pro εἵστο, ſeu εἶτο, ab ἕω, ſeu ἕννυμι.

Ἑστόδεον, imperf. ind. act. v. στοδέω.

Ἑστομάθθω, aor. 1. ind. paſſ. v. στομόω.

Ἐστὸν, *ſunt*, 3. du. præſ. ind. verbi εἰμί.

Ἐσταναχίζετο, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a στοναχίζω.

Ἑστοργα, perf. ind. med. verbi στέργω.

Ἑστόρεσα, a. 1. ind. act. verbi στορέω.

Ἐστόρεϑ', *ſtratus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Ἔσραμαι, perf. ind. paſſ. verbi σρέφω.

Ἐσρατοπέδευσα, aor. 1. ind. act. v. στρατοπεδεύω.

Ἐστρατώοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Poet.* pro ἐστρατοῦντο, a στρατάομαι.

Ἐστράφατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐστράμμενοι ἦσαν, a στρέφω.

Ἔστρεφον, 3. ſ. ind. paſſ. v. ejuſd.

Ἐστρέφθην, *verſus ſum*, aor. 1. ind. paſſ.

Ἔστρεφον, imperf. ind. act.

Ἐστρωίσασα, a. 1. ind. act. v. στρωννύω.

Ἔστροφα, *verti*, perf. ind. act. verbi στρέφω.

Ἔστρωμαι, perf. part. paſſ. v στρώννυμι.

Ἐστρώννυν, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἔστρωσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.

Ἔστρωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ.

Ἔστυγον, a. 2. ind. act. v. στυγέω, vel στύγω.

Ἐστυφίλιξεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. a στυφιλίζω.

Ἔστω, 3. ſing. præſ. imperat. v. εἰμὶ.

Ἑστωμυλόμην, a. 1. ind. med. v. στωμύλλω.

Ἔστων, 2. dual. præſ. imp. v. εἰμὶ.

Ἔστωρ, ορος, ὁ, clavus temonis. Ab ἵα.

Ἑστώς, *ſtans*, perf. part. act. *per Sync.* pro ἑστακώς, ab ἵστημι.

Ἕστωσαν, 3. pl. præſ. imper. act. v. εἰμὶ.

Ἑστῶτες, *ſtantes*, nom. pl. perf. part. act, *per Syncop.* pro ἑστακότες, ab ἵστημι.

Ἐσύθην, a. 1. ind. paſſ. v. *Σύω* vel *Σύω.*

Ἐσύλα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐσύλασε, a *Συλάω.*

Ἐσύλεν, 3. pl. imperf. ind. act. v. *Συλεύω.*

Ἐσωσῆκα, a. 1. ind. act. v. *Σωίημι.*

Ἐσύτερον, *Adv.* poſtea.

Ἐσφάγην, aor. 2. ind. paſſ. v. *Σφάττω*, ſeu *Σφάζω.*

Ἐσφημένος, *jugulatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσφιζεν, 3. pl. imperf. indic. act.

Ἐσφοίρατο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. *Σφαιρόω.*

Ἐσφόλλω, a. 2. ind. paſſ. v. *Σφάλλω.*

Ἐσφαλμαι, *deceptus ſum*, perf. ind. paſſ.

Ἐσφτλμένως, *Adv.* imperite.

Ἔσφυξεν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *Σφύζω.*

Ἐσφαράγιζον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *Σφαραγίζω.*

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi *Σφάλλω.*

Ἔσφιγξεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. *Σφίγγω.*

Ἔσφιξεν, *adſtrinxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.

Ἔσφασε, ῆ, depreſſio mediæ rei, v. c. oſſis. Ab

Ἐσφλάω, medium, v. c. os deprimo, tundo, ut deſidat, ap. *Hipp.* pro ἐθλάω, vel ἐνθλάω, *Ern.*

Ἐσφράγισεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. *Σφραγίζω.*

Ἐσφραγίδωται, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.

Ἐσφραγισμένος, *obſignatus*, perf. part. paſſ.

Ἔσχαρα, ας, ἡ, focus & craticula in foco; (2) focus ſ. craticula in ara; (3) ara *inpr.* Heroum; (4) vagina terebri; (5) baſis ex arrectariis & tranſverſariis compacta; (6) pars balnei; (7) pudendum muliebre; (8) cruſta ex adultione vulneri adhærens. Hinc

Ἐσχαρδὶς, ίως, ὁ, qui foco præſt in navi.

Ἐσχαρεών, ῶνος, ὁ, focus. Ab eod.

Ἐσχάριον, ου, τό, foculus; (2) craticula; (3) acerra, thuribulum. Ab eod.

Ἐσχάρτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ad focum pertinens.

Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ἐσχαρίτης, ου, ὁ, focalis, coctus in foco.

Ἐσχαρόπιπα, τά, cocta in foco. Ex ἐσχ. & πέπω.

Ἐσχάρωσα, ῶ, cruſtas obduco, in cruſtas erumpere facio. Unde Perf. ἐσχαρωμένα ἕλκη, incruſtata vulnera. Ab ἐσχάρα.

Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio. Ab ἐσχαρόω.

Ἐσχαρωτικὸς, ἡ, όν, cruſtas inducens.

Ἔσχατόω, fut. ώσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) in extremis finibus, ſub oris ſitus ſum. Ab ἔσχατος. Unde

Ἔσχατιὰ, ᾶς, ἡ, ultimæ cujuſque rei partes. ſ. extremitas; (2) agri privatorum ſuis terminis diſtincti & ſeparati, iidemque remotiores et finibus territorii, vel mari montibuſve proximi; (3) extrema pars & finis territorii; (4) explicantur etiam per ſolitudinem, ap. Heſych. *Ern.*

Ἐσχατιάω, ῶ, f. άσω, in extrema parte ſum. Ab ἐσχατιά.

Ἐσχατίζω, f. ίσω, extremus, ſ. ultimus ſum; (2) tardo. Ab ἔσχατος.

Ἔσχατος, η, ὁ ϗ ἡ, ultimus. Ab eod.

Ἐσχατογήρων, &

Ἐσχατόγηρως, ω, ὁ ϗ ἡ, extremam ſenectutem agens, decrepitus. Ex ἔσχατος, & γῆρας.

Ἐσχατίσιος, όσιος, όν, ultimus, poſtremus, in ultimis finibus ſitus. Ab eod.

Ἔσχατος, *Adv.* extreme; (2) ſumme, ita ut nihil ſupra ſit. Ab ἔσχατος.

Ἔσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἔχω.

Ἐσχέθην, *kalitus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχηκα, *kalui*, perf. ind. act.

Ἐσχηματίζετο, 3. ſing imperf. ind. paſſ. verbi σχηματίζω.

Ἐσχηματισμένως, figurate.

Ἔσχικα, *findi*, perf. indic. act. verbi χίζω.

Ἐσχίσθην, *fiſſus ſum*, a. 1. ind. paſſ.

Ἔσχόμην, *kabui*, a. 2 ind. med. v. ἔχω.

Ἔσχον, *kabui*, a. 2. ind. act.

Ἔσω, *ſedere faciam*, f. 1. ind. act. v. ἵζω.

Ἔσω, *Adv.* intra. Ab εἰς.

Ἔσωθεν, *Adv.* intrinſecus. Ab ἔσω.

Ἐσώθην, a. 1. ind. paſſ. verbi *Σώζω.*

Ἔσωσαν, *ſervavi*, aor. 1. indic. act.

Ἔσωσεν, 3. ſ. a. ejuſd. cum ν ἐφελκ.

Ἐσωτάτω, άτη, ατον, intimus, penitiſſimus, Superl. ab ἔσω.

Ἐσωφρονίσθην, aor. 1. ind. paſſ. v. *Σωφρονίζω.*

Ἐσωχὰς, άδος, ἡ, excreſcentia in ano, ſ. tuberculum, ſed intus latens, cui opponitur ἐξωχάς, ap. *Hipp.*

Ἐτάγην, a. 2. ind. paſſ. v. τάσσω.

Ἔταζω, f. άσω, examino, inquiro, ſcrutor. In compoſitione uſitatum.

Ἐτάθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τείνω.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica; (2) meretrix. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεία, ας, ἡ, ſocietas, ſodalitas, amicitia; (2) factio, ſocietas factioſa; (3) ſcortatio. Ab ἑταιρεύω.

Ἑταιρεῖος, εία, εῖον, ſodalitius; (2) qui ſodalitatibus præeſt; (3) meretricius. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιρεύω, f. εύσω, ſocietatem ago, in ſocietate verſor; (2) meretricor. Ab eod.

Ἑταιρέω, ῶ, f. ήσω, proſtituo me, mereor; ἑταιρηκὰς, perf. part. qui meruit, ſeſe proſtituit. Ab eod.

Ἑταιρήϊος, η, ον, *Ion.* id. quod ἑταιρεῖος.

Ἑταιρησις, εως, ἡ, impudicitia. Ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſodalitium. Ab ἑταῖρος.

Ἑταιριδεῖα, ων, τά, feſtum in honorem Jovis ſodalitii celebrari ſolitum. Ab ἑταιρία.

Ἑταιρίζω, ſodalem reddo, mihi adjungo, conſocio, & ἑταιρίζομαι, ſodalis fio; (2) opitulor. Ab eod.

Ἑταιρικὸς, ἡ, όν, ſodalitius, meretricius.

Ἑταιρικῶς, *Adv.* meretricio more.

Ἑταίριος, ία, ον, idem quod ἑταιρικὸς.

Ἑταιὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix.

Ἑταιρισμὸς, ῦ, ὁ, ſcortatio, vita meretricia. Ab ἑταιρίζω.

Ἑταιριστὴς, ῦ, ὁ, ſcortator, qui meretricari ſolet. Ab eod. Hinc

Ἑταιρίστρια, ας, ἡ, meretrix.

Ἑταῖρος, ου, ὁ, ſodalis; (2) familiaris; (3) ſocius; (4) adminiſtr, adjutor; (5) nomen, quo compellamus non ſatis notum; (6) diſcipulus; (7) commilito.

Ἑτάκεν, 3. ſing. imperf. indic. med. *Dor.* pro ἐτήκετο, a τήκομαι.

Ἑτάκην, 1. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. τήκω.

Ἐταλάντιζεν, 3. ſ. imp. ind. act. v. ταλαντίζω.

Ἔταμον, 1. ſ. a. 2. ind. act. v. τέμνω.

Ἐτανύθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. τανύω.

Ἔταξα, a. 1. ind. act. verbi τάσσω.

Ἐταπείνωσεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a ταπεινόω.

Ἐτάραξα, 1. ſ. a. 1. ind. act. v. ταράσσω.

Ἐταράχθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.

Ἐταράχθησαν, *perterrefacti ſunt*, 3. plur.

Ἐταρίσατο, 3. ſ. a. 1 ind. med. *Poet.* pro ἐταρίσαλο, ab ἑταρίζω.

Ἔταρον, acc. ſing. *Poet.* pro ἑταῖρον.

Ἔταρος, ου, ὁ, idem quod ἑταῖρος.

Ἔτασις, εως, ἡ, inquiſitio, examen. Compoſita uſitata ſunt. Ab ἐτάζω.

Ἐτασμὸς, οῦ, ὁ, inquiſitio; (2) tormentum, in compoſitione uſitatum. Ab eod.

Ἔτασον, 2. ſing. a. 1. imper. act. v. ἐτάζω.

Ἐτάφην, a. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω.

Ἐτάχυνον, imperf. ind. act. v. ταχύνω.

Ἔτεα, *annos*, acc. pl. ab ἔτος.

Ἐτεθήλη, 3. ſ. pluſq. ind. med. v. θάλλω.

Ἐτέθην, a. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι.

Ἐτέθητο, 3. ſing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτεθήπη, a θάπτω.

Ἐτεθνήκειν, pluſq. ind. act. v. θνήσκω.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind act. v. τέλλω.

Ἔτειναι, *extendi*, a. 1. ind. act. verbi τείνω.

Ἔτεος, εια, ειον, annuus. Ab ἔτος.

Ἐτείρεν, 3. ſ. imperf. ind. act. eum ν ἐφελκ. a τίρω.

Ἐτείρετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.

Ἔτεκε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. τίκω, pro τέκω.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. verbi τεκνοποιέω.

Ἐτέκνωθεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐτεκνώθησαν, a τεκνόω.

Ἐτελείετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτελίετο, a τελέω.

Ἐτέλεον, 3. pl. imperf. ind. act. *Poet.* pro ἐτέλεσν

Ἐτελείωσα, a. 1. ind. act. verbi τελειόω.

Ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Ἐτέλεσαν, *perfecerunt*, 3. pl.

Ἐτελέσθην, a. 1. ind. paſſ.

Ἐτέλεσσα, *Poet.* pro ἐτέλεσα.

Ἐτελέσθη, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτελέσθη, a τελευτάω.

Ἔτελε,

Digitized by Google

Ἔτελλε, 3. sing. imperf. ind. act. v. τέλλω.
Ἔτέμον, a. 2. ind. act. verbi τέμνω.
Ἑτεοδμὰς, ῶδος, ὁ, fideliter serviens, ita serviens ut bonum servum decet. Ex ἑτεὸς, & δμὼς, *servus.*
Ἑτεόκριθον, ου, τὸ, genuinum hordeum, hordei genus, quod nunquam vitiatur. Ex ἑτεὸς, & κριθὴ, *hordeum.*
Ἑτεὸν, *Adv.* vere, revera. Ab ἑτεός.
Ἑτεὸς, ὰ, όν, verus. Ab ἐτός.
Ἑτδαλκίδης, ου, *Adv.* ancipite Marte. Ab
Ἑτδαλκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dubius, anceps, q. d. anceps robur. Ex ἔτδος, & ἀλκὴ.
Ἑτδάχθης, ες, alteri parti gravis; in alteram partem incumbens. Ab ἄχθος.
Ἑτέρη, *Adv. Ion.* alia via, alia ratione, alio modo. Ab ἕτδος.
Ἑτδήμδος, ου, ὁ ἡ ἡ, alternis diebus durans; (2) vicissim & mutuas sortes habens, per dies variatus. Ex ἔτδος, & ἡμέρα, *dies.*
Ἑτδιοφάρεια, ἡ, alterius partis favor, s. studium.
Ἑτδογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, alienigena; (2) alterius & diversi generis. Ex ἔτδος, & γένος, *genus.*
Ἑτδόγλαυκος, ου, ὁ ἡ ἡ, altero oculo cæsius. Ex ἕτδος, & γλαυκὸς, *cæsius.*
Ἑτδόγλωσσος, vel ἑτδόγλωττος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alterius & diversæ linguæ est; (2) lingua ipsa diversa & peregrina. Ex ἕτδος, & γλῶσσα.
Ἑτδόγναθος, ου, ὁ ἡ ἡ, utrisque mandibulis avide comedens; (2) edax; (3) qui duro ore est. Ex ἕτδος, & γνάθος.
Ἑτδογνωμοσύνη, ης, ἡ, diversa sententia. Ab
Ἑτδογνώμων, ὁ ἡ ἡ, qui alterius, seu diversæ est sententiæ. Ex ἕτδος, & γνώμη.
Ἑτδόγονος, ου, ὁ ἡ ἡ, e vario genere natus. Ex ἕτδος, & γονὴ, *genitura.*
Ἑτδοδιδασκαλέω, ῶ, fut. ήσω, diversam doctrinam doceo. Ex ἕτδος, & διδάσκω.
Ἑτδοδοξέω, ῶ, f. ήσω, alterius sum opinionis, orthodoxis non adsentior.
Ἑτδοδοξία, ας, ἡ, opinio diversa; (2) opinio prava. Ab
Ἑτδόδοξος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui alterius est opinionis; (2) qui alterius est sectæ. Ex ἕτδος, & δόξα, *opinio.*
Ἑτδοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui diversæ est speciei. Ex ἕτδος, & εἶδος, *species.*
Ἑτδοεθνὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui diversæ est gentis. Ex ἕτδος, & ἔθνος.
Ἑτδοζήλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alio studio ducitur, alia sectans.
Ἑτδοζήλως, *Adv.* inique, alieno animo, animo erga aliam partem magis adfecto.
Ἑτδοζυγέω, diversa animalia jungo; (2) adjungor alienigenis.
Ἑτδοζύγιοι, quibus in jugo non convenit.
Ἑτδόζυγος, Phocyl. σάθμος ἑτδόζυγος, statera in alteram partem inclinans.
Ἑτδοθαλὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui altera tantum ex parte viret, vel altero ramo; (2) cujus pater vel mater tantum vivit. Ex ἕτδος, & θαλέω, *vireo.*
Ἑτδοθελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui aliud vult. Ex ἕτδος, & θέλω, *volo.*
Ἑτδοιθόος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. alterisonus; (2) qui diversæ est linguæ; (3) alienigena.
Ἑτδοῖος, οία, οῖον, alius, dissimilis, diversus a reliquis. Ab ἕτδος. Hinc
Ἑτδοιότης, τος, ἡ, dissimilitudo.
Ἑτδοιόω, ῶ, f. ώσω, altero, immuto.
Ἑτδοίως, *Adv.* alio & diverso modo, aliter, dissimiliter, diverse.
Ἑτδοίωσις, εως, ἡ, alteratio, diversitas, quum rerum qualitates aliæ atque aliæ fiunt.
Ἑτδοκάρπος, ου, diversum fructum edens, ut, v. c. surculus insitus stirpi, &c.
Ἑτδοκλινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, versatilis; (2) in alteram partem vergens. Ex ἕτδος, & κλίνω, *inclino.* Unde
Ἑτδόκλιτον, τὸ, sc. ὄνομα, Heterocliton, nomen, quod in diversas declinationes cadit.
Ἑτδόκλιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliter declinatus, a communi declinandi ratione defectens.
Ἑτδοκλίτως, *Adv.* aliter declinando.
Ἑτδοκλονέω, ῶ, f. ήσω, in diversum moveo, vel quatio. Ex ἕτδος, & κλονέω.
Ἑτδοκρανία, ας, ἡ, dolor alterum cranii partem tentans.
Ἑτδόκωφος, altera aure surdus. Hinc
Ἑτδοκωφία, altera aure surdus sum.
Ἑτδολεξία, ἡ, ejusdem rei aliis verbis expressio. A λέξις.
Ἑτδόμαλλος, ου, ὁ ἡ ἡ, altera parte villosus.
Ἑτδομάχλος, ὁ ἡ ἡ, altera tantum parte manuleatus. Ex ἕτδος, & μαχάλη.
Ἑτδομέγεθία, ῶ, f. ήσω, inæqualiter cresco. Ex ἕτδος, & μέγεθος, *magnitudo.*
Ἑτδομερεία, ἡ, studium partis alterius. Ab
Ἑτδομερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui est alterius partis, in alteram partem inclinans. Ex ἕτδος, & μέρος, *pars.*
Ἑτδομήκης, έος, ὁ ἡ ἡ, altera parte longior. Ex ἕτδος, & μῆκος, *longitudo.*
Ἑτδομήτωρ, ορος, ὁ, frater ex diversa matre. Ex ἕτδος, & μήτηρ, *mater.*
Ἑτδομόλιος, ὁ ἡ ἡ, quo, vel ad quem altera tantum pars venit, vel accedit; ut ἑτδομόλιος δίκη, in qua adversarii non comparuerunt, Suid. Ex ἕτδος, & μολέω.
Ἑτδόμορφος, ὁ ἡ ἡ, qui formæ diversæ est.
Ἑτδοπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio. Ex ἕτδος, & πάθος, *passio.*
Ἑτδόπλοος, *contr.* ἑτδόπλους, ου, ὁ ἡ ἡ, ab altera tantum parte navigationem præbens, ἑτδόπλουν δάνεισμα, pecunia mutua nautica, qua periculo creditoris transferuntur emptæ merces aliquo, non vero aliæ inde reportantur, ut in ἀμφοτεροπλῶν fit. Dicuntur & ἀμφοτερόπλοια, sc. χρήματα, vel δανείσματα.
Ἑτδοπροσαπία. ῶ, f. ήσω, persona differo.
Ἑτδοπροσωπικὸς, ὴ, όν, qui alius seu diversæ personæ est.
Ἑτδοπροσωπικῶς, *Adv.* in alia persona. Ab
Ἑτδοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἑτδοπροσωπικός. Ex ἕτδος, & πρόσωπον.
Ἑτδορρίπιος, in alteram partem vergo, seu propensus sum. Ex ἕτδος, & ῥίπω.
Ἑτδορρόπης, έος, ὁ ἡ ἡ, in alteram partem vergens, seu inclinans. Ex iisd.
Ἑτδορρόπιος, idem quod ἑτδορρόπης.
Ἑτδορρόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἑτδορρόπης.
Ἑτδόρυθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alterius rhythmi est. Ex ἕτδος, & ῥυθμὸς, *rhythmus.*
ΕΤΕΡΟΣ, έρα, έρον, alter; (2) alius; (3) diversus.
Ἑτδόσκιος, quorum alterum latus umbram facit, quorum umbra aut ad septemtrionem, aut ad meridiem spectat. Ex ἕτδος, & σκιὰ, *umbra.*
Ἑτδοσοικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alterius est ordinis & diversæ seriei.
Ἑτδόσομος, ου, ὁ ἡ ἡ, altera tantum parte acies habens, ex altera tantum parte acutus. Ex ἕτδος, & σόμα, *acies.*
Ἑτδόστροφα, metra quædam ab alteratione stropharum. Ex ἕτδος, & στροφὴ.
Ἑτδοχήμων, ὁ ἡ ἡ, qui diversæ figuræ est. Ex ἕτδος, & χῆμα.
Ἑτδότης, ητος, ἡ, diversitas. Ab ἕτδος.
Ἑτδότροπος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliusmodi, diversus; (2) alius; (3) dissimilis.
Ἑτδράς, ὁ ἡ ἡ, unam aurem habens. Ab ὠάς, pro οὖς.
Ἑτδρύσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alterius seu diversæ est essentiæ; (2) alius, diversus. Ex ἕτδος, & οὐσία, *essentia.*
Ἑτδρόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui alterum oculum amisit; (2) monoculus; (3) qui habet oculos duplicis coloris. Hinc
Ἑτδροφθαλμία, ας, ἡ, vitium in primis in equis, quum varios habent oculos.
Ἑτδροφερέτης, ου, qui ab alio custoditur.
Ἑτδρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, aliter sentiens. Ex ἕτδος, & φρὴν, *mens.*
Ἑτδρωδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, diversæ naturæ; (2) alibi natus, Ex ἕτδος, & φὺη, *natura.*
Ἑτδρίζυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est ex alia tribu; (2) qui diversæ est gentis, alienigena; (3) qui diversæ est naturæ. Ex ἕτδος, & φυλὴ.
Ἑτδροφωνία, ἡ, diversitas soni, s. vocis.
Ἑτδρόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, aliam & diversam edens vocem. Ex ἕτδος, & φωνὴ, *vox.*
Ἑτδροχροέω, alio & diverso colore sum. Ab
Ἑτδρόχροος, *contr.* ἑτδροχρους, ου, ὁ ἡ ἡ, discolor, diverso præditus colore, versicolor. Ex ἕτδος, & χρόα. Hinc
Ἑτδροχροϊστὶς, ἡ, diversitas coloris.
Ἑτδρόχρωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex ἕτδος, & χρῶμα, *color.*
Ἑτδρόχρως, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ἑτδρόω, ῶ, f. ώσω, altero, muto. Ab ἕτδος.
Ἔτεπτεν, 3. s. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ. a τέρπω.
Ἔτερσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τέρσω.
Ἐτέρφθεν, a. 1. ind. pass. verbi τέρπω.
Ἐτέρωθεν *Adv.* altera ex parte, diversa ex parte. Ab ἕτερος.
Ἐτέραθι, *Adv.* alibi, alio loco. Ab eod.
Ἑτερώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, diversum nomen habens. Ex ἕτερος, & ὄνομα, *nomen.*
Ἑτερωνύμως, *Adv.* diverso nomine, non analogice.
Ἑτέρως, *Adv.* alio modo, aliter, secus.
Ἑτέρωσε, *Adv.* alteram in partem; (2) alio.
Ἑτεραστὶς, ως, ἡ, alteratio. Ab ἑτερόω.
Ἑτεταλμένος, pluſq. ind. pass. verbi τέλλω.
Ἑτετάπεατο, 3. s. pluſq. ind. pass. verbi ταπεινόω.
Ἑτετάχατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro τετάγμενοι ἦσαν, a τάσσω.
Ἑτετεύχαδε, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro τετυγμένοι ἦσαν, a τεύχω.
Ἐτέτμην, 3. s. imperf. ind. act. v. τέτμω.
Ἑτέτρηχεν, pluſq. ind. act. v. τρήχω.
Ἑτέτυκτο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. τεύχω.
Ἑτετύφεα, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετύφειν, a τύπλω.
Ἑτέτυχτο, 3. pl. a. 2. ind. med. *Ion.* v. τυγχάνω.
Ἔτεκε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτέχθην, *natus sum*, a. 1. ind. pass.
Ἐτήκετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τήκω.
Ἐτήρεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτήρουν, a τηρέω.
ΕΤΗΣ, ου, ὁ, socius, amicus; (2) civis; (3) sodales. Hinc ἃ τὰν, o bone.
Ἐτησίαι, ῶν, οἱ, Etesiæ, venti anniversarii, qui circa decimum vel duodecimum diem ab ortu Caniculæ spirare solent. Ab
Ἐτήσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, anniversarius, annuus. Ab ἔτος.
Ἐτησίως, *Adv.* quotannis.
Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas. Ab
Ἐτήτυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, verus, verax. Hinc ἐτήτυμον, *Adv.* vere, revera. Ab ἔτυμος.
Ἐτητύμως, vere.
Ἑτοιμάκα, perf. ind. act. *Att.* pro ἡτοίμακα, ab ἑτοιμάζω.
ΕΤΙ, *Adv.* adhuc, etiamnum; (2) amplius, præterea; (3) posthac, in posterum; (4) quin, quin etiam; (5) jam, jamnunc; (6) interdum eleganter redundat. Hinc ἔτι μὴν, etiam nunc.
Ἐτίθει, 3. s. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐτίθεε, a τιθέω, pro τίθημι.
Ἐτίθευ, 2. sing. imperf. ind. pass. *Dor.* pro ἐτίθε.
Ἐτίθε, 2. sing. imperf. ind. pass.
Ἐτικτον, imperf. ind. act. v. τίκτω.
Ἐτίμησα, a. 1. ind. act. verbi τιμάω.
Ἐτινάσσετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi τινάσσω.
Ἐτίομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. τίω.
Ἔτισα, *colui*, aor. 1. ind. act.
Ἐτιτύνετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τιτύνω.
Ἔτλαν, *sustinui*, a. 2. ind. act. verbi τλάω.
Ἔτμαγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ecast.* pro ἐτμάγησαν, a τμήγω, vel τμήδω.
Ἔτμηγεν, *secui*, a. 2. ind. act.
Ἐτμήξα, aor. 1. indic. act.
Ἐτμήδην, a. 1. ind. pass. v. τέμνω ποτμόω.
Ἐτνίας, ου, ὁ, pulmentarium ex fisis elixisque leguminibus confectum. Ab ἕτνος.
Ἐτνίρισις, εως, ἡ, trulla, qua puls hauritur. (2) omne instrumentum, quo aliquid hauritur, cochlear, tudicula. Ab eod.

Digitized by Google

Ἔτνος, ου, τὸ, puls ex leguminibus elixis confecta.
Ἑτοιμάζω, f. άσω, paro, expedio, facio, ut in promptu sit. Ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν, 1 Cor. 2, 9. Οὐκ ἴσλιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται, Marc. 10, 40. Ab ἕτοιμος.
Ἑτοιμάσαι, parate, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio; (2) basis, sedes firma, firmamentum; (3) promptitudo, alacritas; (4) apparatus ad aliquid agendum, v. c. militaris.
Ἑτοιμαστὴς, οῦ, ὁ, apparator.
Ἑτοιμόδακρυς, ὁ ἡ ἡ, qui facile flet.
Ἑτοιμοθάνατος, ὁ ἡ ἡ, paratus ad moriendum, qui facile moritur.
Ἑτοιμοπονία, ἡ, tolerantia laboris, s. studium laborandi, sed inaniter fere & cum ostentatione.
Ἕτοιμος, η, ὁ ἡ ἡ, promptus, paratus, τὰ ἕτοιμα, quæ jam parta sunt, possessiones.
Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas; (2) propensio. Ab ἕτοιμος.
Ἑτοιμοτρεπής, έος, ὁ ἡ ἡ, qui facile flectitur. Ex ἕτοιμος, & τρέπω.
Ἑτοίμως, Adv. prompte, expedite, parate.
Ἑτόλμα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐτόλμας, a τολμάω.
Ἐτόλμησε, ausus fuit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἔτον, 2. dual. a. 2. ind. act. v. ἵημι.
Ἔτος, ους, τὸ, annus.
Ἐτὸς, ὴ, όν, verus; (2) bonus. Ab εἰμὶ, sum.
Ἐτὸς, Adv. frustra, temere, perfunctorie.
Ἔτραγον, τος, a. 2. indicat. act. verbi τράω.
Ἔτραπε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. τρέπω.
Ἐτράπιον, 3. pl. imperf. ind. act. v. τραπέω.
Ἐτράπετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. τρέπω.
Ἐτράπλω, versus sum, a. 2. ind. pass.
Ἐτραπόμλω, verti, a. 2. indicat. med.
Ἐτράφλω, aor. 2. ind. pass. verbi τρέφω.
Ἔτραφον, alui, aor. 2. indicat. act.
Ἔτρεμε, 3. s. imperf. ind. act. v. τρέμω.
Ἔτρεσα, tremui, a. 1. ind. act. verbi τρέω.
Ἐτρέφετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. τρέφω.
Ἔτρεφον, alebam, imperf. indic. act.
Ἔτρησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. τιτράω, seu τίτρημι.
Ἔτριζον, stridi, a. 2. indic. act. verbi τρίζω.
Ἐτρύγων, 3. pl. imperf. ind. contr. pro ἐτρύγαλον, a τρυγάω.
Ἐτρύπη, 3. sing. imperf. ind. act. Dor. pro ἐτρύπα, contr. ex ἐτρυπαε, a τρυπάω.
Ἐτρύφλω, a. 1. ind. pass. v. θρύπλω.
Ἔτρυφήσαλε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. τρυφάω.
Ἔτρασα, a. 1. ind. act verbi τιτράσκω.
Ἐτύθλω, a. 1. ind. pass. verbi θύω.
Ἐτυλίχθλω, a. 1. ind. pass. v. τυλίσσω.
Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, veridicus. Ex ἔτυμος, & ἀγορέω, dico.
Ἐτυμόδρυς, υος, ἡ, quercus proprie dicta. Ex ἔτυμος, & δρῦς.
Ἐτυμόθρος, contr. ἐτυμόθρους, υ, ὁ ἡ ἡ, verisonus, veriloquus. Ex ἔτυμος, & θρόος.
Ἐτυμολογέω, ῶ, f. ήσω, originem verbi indico. Ab ἐτυμολογος.
Ἐτυμολογία, ας, ἡ, Etymologia, originis verborum indicatio. Ab eod.
Ἐτυμολογικὸς, ὴ, όν, etymologicus, peritus etymologiarum explicandarum.
Ἐτυμολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui origines verborum indicat. Ex ἔτυμος, & λέγω, dico.
Ἔτυμος, η, ὁ ἡ ἡ, verus. Hinc ἔτυμον, Adv. vere, revera, & τὸ ἔτυμον, etymum, vera origo alicujus vocabuli.
Ἐτυμότης, ητος, ἡ, idem quod ἐτυμολογία.
Ἐτυμπανίδησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. τυμπανίζω.
Ἐτυμώνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, verus. Ab ἔτυμος.
Ἐτύμως, Adv. vere; (2) ab origine vocis, secundum originem vocis. Ab ἔτυμος.
Ἐτύπαν a. 2. ind. pass. Dor. pro ἐτύπλω, a τύπλω.
Ἐτύφθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. Boeot. pro ἐτύφθησαν.
Ἔτυχε, 3. s. a. 2. ind. act. v. τυγχάνω.
Ἐτύχθλω, fui, a. 1. pass.
Ἔτυχον, nactus sum, a. 2. indic. act.
Ἐτωσιεργὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui in cassum laborat; (2) qui laborem fugit. Ex ἐτάσιος, & ἔργον, opus.
Ἐτάσιος, α, ὁ ἡ ἡ, inanis, cassus, inutilis. Ab ἔτος, frustra.
Ἐτωσίνες, Adv. frustra.
Εὖ, Adv. bene; (2) recte; (3) facile; (4) feliciter; (5) commode; (6) rite; (7) præclare; (8) pulchre. In compositione notat; (9) facile; & interdum (10) feliciter. Ab ἐὺς.
Εὔα, ας, ἡ, Eva. Nomen mulieris Hebr. vivificans.
Εὐαγγέλια, τὰ, sacrificium, s. præmium ob lætum nuncium. Ex ἐὺ, & ἀγγελία.
Εὐαγγελίζω, & εὐαγγελίζομαι, bonum nuncio, læta nuncio; (2) doctrinam Christi annuncio, evangelium prædico, evangelizo. Ὡς εὐηγγέλισε τοῖς ἑαυτῦ δούλοις τοῖς προφήταις, Apoc. 10, 7. Εὐαγγελιζόμενον τὴν βασιλείαν τῦ Θεῦ, Luc. 8, 1.
Εὐαγγελικος, ὴ, όν, evangilicus, ad Evangelium pertinens. Ab
Εὐαγγέλιον, υ, τὸ, lætum nuncium; (2) præmium, quod nuncium lætum adferenti datur; (3) annunciatio beneficii Christi, quo homines morte sua ab æterna morte liberavit; (4) doctrina Christiana universa; historia Christi, prout ab Evangelistis descripta est. Ex ἐὺ, & ἀγγελία.
Εὐαγγελιεῖν, 3. pl. f. 1. ind. med. Att. pro εὐαγγελίσονται, ab εὐαγγελίζω.
Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Evangelista, Evangelii præco; (2) Evangelii sive Historiæ evangelicæ scriptor. Ab eod. Hinc
Εὐαγγελιστρία, ἡ, quæ Evangelium docet.
Εὐαγγελος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui fausta annunciat.
Εὐαγία, sanctus sum.
Εὐαγίως, Adv. sancte, pure, rite. Ab
Εὐαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, sanctus, sacer, purus, cassus, pius; (2) agilis; (3) secundus; (4) qui facile frangi potest. Ex ἐὺ, & ἄγιος, res sacra, vel ἄγω, ago, s, frango.
Εὐάγης, ους, ὁ ἡ ἡ, purus, splendidus, clarus, mobilis, qui huc & illuc agitur. (Vox inepta dithyrambica ap. Aristoph. incertæ significationis Dor. pro εὐήνητος, Ern. Quasi ab ἐὺ, & ἀγω, vel ab ἀυγὴ, splendor.
Εὐάγκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, facilis complexu, facilis portatu. Ex ἐὺ, & ἀγκάλη, ulna.
Εὐαγλὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, bonas seu pulchras spicas habens; (2) bonos nucleos habens.
Εὐαγρέω, ῶ, f. ήσω, in captura sum felix; (2) prædæ copiam habeo. Ex ἐὺ, & ἄγρα.
Εὐαγρίη, ας, ἡ, felicitas & bonus successus in captura, prospera venatio, opima præda. Ex iiid.
Εὔαγρος, ον, felix in captura.
Εὐαγωγία, ἡ, bona educatio.
Εὐάγωγος, ου, ὁ ἡ ἡ, ductilis, qui facile duci potest; (2) tractabilis, docilis.
Εὐαγὼς, sancte. Ab εὐαγὴς.
Εὔαδε, 3. s. a. 2. ind. act. Æol. pro ἤαδε, ab ἀνδάνω.
Εὐαδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, placidus, tranquillus. Ex ἐὺ, & ἀδω, placeo.
Εὐαδίκλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile injuria adfici solet, injuriæ obnoxius; (2) imbecillis. Ex ἐὺ, & ἀδικέω.
Εὐαεῖ, dat. sing. ab εὐαὴς.
Εὐαερὴς, ές, tranquillum cœlum habens.
Εὐαερία, ἡ, tranquillitas cœli. Ex ἀὴρ.
Εὐάζω, f. άσω, Evan clamo; (2) sacro furore percitus sum. Ab εὐοῖ.
Εὐαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, salubriter spirans; (2) qui bene a ventis perflatur. Εὖτ' ἂν πρῶτα φανῇ Σθένος Ὠρίωνος, χάρμα ἐν ἠλασίῳ, Hesiod. Ἔργ. 596. Ex ἐὺ, & ἄημι.
Εὐαθλος, ου, ὁ ἡ ἡ, clarus certaminibus, peritus certaminum.
Εὐαίνλος, ου, laude dignissimus. Ab αἰνέω.
Εὐαίρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile capi potest. Ex ἐὺ, & αἱρέω, capio.
Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor. Ex ἐὺ, & αἰσθάνομαι, sentio. Unde
Εὐαίσθητος, ου, ὁ ἡ ἡ, sensu valens, sensum acrem habens. Hinc τὸ εὐαίσθητον, ου, sentiendi facultas, sensus acumen.
Εὐαισθησία, comp. εὐαισθητότερος, ap. Plat.
Εὐαίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, beatus, felicis ævi.
Εὐαίως, Adv. feliciter. Vox Comica.
Εὐάκεσις, ου, ὁ ἡ ἡ, curatu facilis. Ex ἐὺ, & ἀκέομαι.
Εὐακτος, ita ut curari facile possit, Aret.
Εὐάκλιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens radios.
Εὐαλάκαλον, acc. s. Dor. pro εὐηλάκαλον.
Εὐαλδέως, feliciter & cum profectu. Ab
Εὐαλδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bene & feliciter crescens. bonum incrementum accipiens. Ex ἐὺ, & ἀλδέω, cresco.
Εὐαλθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, sanatu facilis. Ex ἐὺ, & ἄλθω, sano, medeor.
Εὐάλιος, soli bene expositus, apricus, Dor. pro εὐήλιος.
Εὐαλλοίωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile mutari potest.
Εὐαλσὴς, ές, nemorosus. Ab ἄλσος.
Εὐαλσία, ας, ἡ, Cereris epitheton, quoniam areas frugum copia implet, Hes. Ex ἐὺ, & ἀλοάω, trituro.
Εὐάλωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, captu facilis, expugnabilis. Ex ἐὺ, & ἁλίσκομαι, capio.
Εὐαμερίαν, acc. s. Dor. pro εὐημερίαν.
Εὐάμπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, pulchre vitibus consitus, bonas vites habens.
Εὐάν, Vox mulièrum Bacchum inclamantium. Hinc Lat. Evan, ipse Bacchus.
Εὐανάγνωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, lectu facilis. Ex ἐὺ, & ἀναγιώσκω, lego.
Εὐανάῤῥωστος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui facile rejicitur, sive exicreatur. Ex ἐὺ, & ἀναῤῥώγνυμι.
Εὐαναδιδάκτως, Adv. ut facile meliora sibi persuaderi sinat. Ab ἀναδιδάσκω.
Εὐανάδοτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile digeritur & in membra distribuitur. Ex ἀναδίδωμι.
Εὐανάκλητος, υ, ὁ ἡ ἡ, revocatu facilis; (2) qui facile flecti potest & ab ira revocari. Ex ἐὺ, & ἀνακαλέω, revoco.
Εὐανακλήτως, placabiliter. A præc.
Εὐανάλπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui facile refocillari, restitui potest. Ex ἀναλαμβάνω.
Εὐανάλωτος, ον, qui facile absumitur.
Εὐανάμνηστος, ον, memor.
Εὐανάπτυστος, ον, respirationi aptus. Ab ἀναπτύω.
Εὐανάσφαλτος, υ, ὁ ἡ ἡ, facile ex morbo resurgens; facile convalescens. Ab ἐὺ, & ἀνασφάλλω.
Εὐανάτρεπτος, υ, ὁ ἡ ἡ, subversu seu eversu facilis. Ex ἐὺ, & ἀνατρέπω.
Εὐανάτροφος, ον, bene nutritus, vigens.
Εὐανδρία, ας, ἡ, abundantia fortium virorum; (2) virilitas. Ab
Εὐανδρος, υ, ὁ ἡ ἡ, strenuos seu fortes viros habens, qui a strenuis viris incolitur. Ex ἐὺ, & ἀνὴρ, vir.
Εὐάνεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonos & prosperos ventos habens; (2) serenus, pulcher; (3) a ventis tutus.
Εὐάνετος, υ, ὁ ἡ ἡ, emissu facilis; dissolutu & dilutu facilis; acile liquescens. Ex ἐὺ, & ἀνίημι, remitto.
Εὐανθεῖς, nom. plur. pro εὐανθέες, ab εὐανθὴς.
Εὐάνθεος, α, ον, &
Εὐάνθεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, floridus.
Εὐανθέω, bene & prospere floreo. Ab
Εὐανθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pulchre floridus; (2) nitidus, venustus. Ex ἐὺ, & ἄνθος, flos.
Εὐάνιος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui moderate dolores fert, lenis, mitis. Ex ἐὺ, & ἀνία.
Εὐάνοικλος, υ, ὁ ἡ ἡ, apertu facilis, qui facile reseratur. Ex ἐὺ, & ἀνοίγω.
Εὐάντης, ες, &
Εὐάντητος, υ, ὁ ἡ ἡ, facile obvius, expositus; (2) propitius; (3) cui occurrere bonum & faustum est. Ex ἐὺ, & ἀντάω.
Εὐαντιλήκτος ὁ ἡ ἡ, qui facile refelli potest. Ex ἐὺ, & ἀντιλέγω.

Εὐάπτιξ,

Digitized by Google

Εὐάντυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, pulchram circumferentiam aut orbem habens.
Εὐαπάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, quo facile liberari possumus. Ex εὖ, & ἀπαλλάσσω.
Εὐαπαλλάκτως, ad evadendum apte.
Εὐαπάρτιστος, ον, perfectus, absolutus.
Εὐαπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile decipitur. Ex εὖ, & ἀπατάω, *decipio.*
Εὐαπήγητον, *facilem narratu,* acc. sing. *Ion.* pro εὐαφήγητον, ab εὐαφηγητος.
Εὐαπόβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis descensu. Ex εὖ, & ἀποβαίνω.
Εὐαπόδεικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, demonstratu facilis, probabilis. Ex εὖ, & ἀποδείκνυμι.
Εὐαπόδεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, acceptus, gratissimus. Ex εὖ, & ἀποδέχομαι.
Εὐαποδοτος, ὁ ἡ ἡ, redditu facilis; (2) qui facile excernitur. Ex ἀποδίδωμι.
Εὐαποκρίτως, *Adv.* ita, ut facile responderi queat. Ex εὖ, & ἀποκρινομαι.
Εὐαπολόγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile excusari potest. Ex εὖ, & ἀπολογέομαι.
Εὐαπόλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile exsolvi potest. Ex εὖ, & ἀπολύω, *absolvo.*
Εὐαπόῤῥυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile defluens.
Εὐαποσείστως, ut facile amoveri, repelli possit.
Εὐαπόσπαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile avelli vel abstrahi potest.
Εὐαποτείχιστος, ὁ ἡ ἡ, qui circumvallari & muniri facile potest. Ex ἀποτειχίζω.
Εὐαποφυκτος, qui facile effugi potest.
Εὐαρδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene irrigatus; (2) irrigationi aptus & conveniens. Ex ἄρδω.
Εὐάρεσκος, ε, ὁ ἡ ἡ, blandus, placere cuilibet studens, placidus, obtemperans. Ex εὖ, & ἀρέσκω, *placeo.* Hinc
Εὐαρέσκως, *Adv.* blande.
Εὐαριστέω, ῶ, f. ήσω, bene placeo. Εὐηρίστησε ᾧ Ηνὼχ τῷ Θεῷ, Gen. 5, 22. Τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεος, Heb. 13, 16. Hinc
Εὐαριστήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, placatorius.
Εὐαρίστησις, εως, placabilitas, lenitas, gratiæ conciliatio, studium placendi.
Εὐαριστικὸς, ἡ, ον, ad placendum accommodatus.
Εὐάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, acceptus, valde gratus, bene placens.
Εὐαρίστως, *Adv.* ad placitum, grate.
Εὐαριθμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, numeratu facilis; (2) non multus, paucus.
Εὐαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ad propulsandum vel auxiliandum idoneus. Ex ἀρκέω.
Εὐαρκτος, ον, tractabilis, moriger. Ab ἄρχω.
Εὐάρματος, ὁ ἡ ἡ, qui bonum habet currum eoque bene utitur. Ex ἅρμα.
Εὐαρμοστία, ἡ, aptitudo, dexteritas, lepos.
Εὐάρμοστος, ε, ὁ ἡ ἡ, aptus, habilis, dexter, quadrans, commodus; (2) harmonice compositus.
Εὐαρμοστως, *Adv.* apte, concinne.
Εὐάρνος, ον, agnis abundans, bonos agnos habens. Ab ἀρὴς, *agnus.*
Εὐάροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus. Ex εὖ, & ἀρότος.
Εὐάρτυτος, ον, bene conditus. Ab ἀρτυω.
Εὐαρχία, ας, ἡ, principatus bonus. Ab
Εὐαρχος, ὁ ἡ ἡ, bonus ductor & imperator; (2) imperio parens. Ex εὖ, & ἀρχὴ.
Εὐασμα, ατος, τὸ, ovatio, vociferatio bacchantium; (2) vociferatio quævis. Ab εὐάζω.
Εὐασμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Εὐαστερος, ε, ὁ, splendide lucidus, lucidissime fulgens. Ex εὖ, & ἀστὴρ, *stella.*
Εὐάστειρα, ἡ, Baccha, sacerdos Bacchi.
Εὐαστὴρ, ῆρος, ὁ, Evans, qui furit ex Baccho; (2) sacerdos Bacchi.
Εὐαστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab εὐάζω.
Εὐαστικὸς, ἡ, όν, Bacchicus.
Εὐαυξὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, auctu persacilis; (2) auctu insignis. Ex εὖ, & αὐξάνω.
Εὐαφήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis explicatu, *item* qui facile exprimi verbis potest. Ex εὖ, & ἀφηγέομαι.
Εὐαφεία, ἡ, mollitudo.
Εὐαφὴς, ἡ ἡ ἡ, mollis, tractabilis. Ex ἁφὴ.
Εὐάφορμος, ε, ὁ ἡ ἡ, opportunus; (2) excusatu facilis; (3) excusatione dignus. Ex εὖ, & ἀφορμὴ.
Εὐάφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, editus, unde longe prospici potest. Ex εὖ, & ἀφοράω.
Εὐαφῶς, *Adv.* decenti tactu, appositissime.
Εὐαχεῖς, nom. plur. *Dor.* pro εὐηχεῖς, ab εὐηχὴς.
Εὐβάστακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis gestatu, facilis ad ferendum. Ex εὖ, & βαστάζω.
Εὐβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile adiri, aut transiri potest, pervius.
Εὐβιος, ὁ ἡ ἡ, bene & commode vivens, compos vitæ facilioris, cui victus facilis est.
Εὐβιοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Εὔβλαπτος, ὁ ἡ ἡ, offensioni expositus, qui facile lædi potest. Ex βλάπτομαι.
Εὐβλαστέω, ῶ, f. ήσω, bene & copiose germino. Ex εὖ, & βλαστάνω, *germino.*
Εὐβλάστεια, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὐβλαστὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene germinans.
Εὐβλαστία, ας, ἡ, copiosa germinatio.
Εὔβλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene germinans.
Εὐβούθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui facile est opitulari, facile medicabilis, qui facile juvatur.
Εὐβολέω, ῶ, f. ήσω, felicem aleæ jactum sortior, feliciter aleam jacio. Ab
Εὔβολος, ὁ ἡ ἡ, felix jactu. Ex βάλλω, *jacio.*
Εὐβοσία, ας, ἡ, pabuli bonitas, seu ubertas, bonum nutrimentum, fertilitas, pabuli copia. Ex εὖ, & βόσκω, *pasco.* Unde
Εὐβότος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene pastus; (2) pascuis abundans; (3) bonas pecudes habens.
Εὐβοστρυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens cincinnos, seu cirros.
Εὐβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, pulchros racemos habens.
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium, prudentia, sive scientia dispiciendi, quid & quomodo aliquid faciendum sit. Ab
Εὔβουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, consultus, prudens, qui bene consulit aliis. Ex εὖ, & βουλὴ.
Εὐβούλως, *Adv.* prudenter.
Εὐβρόχος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos habens laqueos.
Εὔβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile comedi potest, edulis.
Εὐγάθητος, ε, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro εὐγήθητος, delectabilis. Ex γηθέω.
Εὔγαιος, ον, terreus, *Epith.* soli, non lapidosi, sed facilis aratu & fertilis.
Εὐγάλακτες, ων, οἱ ἡ αἱ, bene lactati. Ex εὖ, & γάλα, *lac.*
Εὐγάληνος, ον, serenus.
Εὐγαλήνως, *Adv.* serene.
Εὐγαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, felix in nuptiis.
Εὖγε, *Adv. laudantis seu adsentientis,* euge, sane, recte; (2) insultantis vel irridentis.
Εὐγενὴς, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐγαιος.
Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas; (2) ingenuitas. Ab εὐγενὴς.
Εὐγένειος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchram barbam habens; (2) barbatus; (3) villosus; (4) generosus, nobilis. Ex γένειον, vel γένος.
Εὐγενέτης, ε, ὁ ἡ ἡ, nobili & præstanti genere ortus, generosus.
Εὐγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, nobili genere ortus, generosus. Ex εὖ, & γίνομαι.
Εὐγενὶς, ἡ, generosa.
Εὐγενῶς, *Adv.* generose.
Εὐγεώργητος, ον, arabilis, fertilis.
Εὐγεως, ω, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐγειος.
Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda senectus, felix senium. Ex εὖ, & γῆρας, *senectus.*
Εὐγήρυος, ος, ὁ ἡ ἡ, vocalis.
Εὐγήρως, ω, ὁ ἡ ἡ, senio felix, cui commoda & felix senectus obtigit. Ex εὖ, & γῆρας.
Εὐγλαγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lacte abundans & plenus. Ex εὖ, & γλάγος, *Lac.*
Εὐγλάγητος, ον, idem.
Εὔγλαινος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras & bonas pupillas in oculis habens; (2) acutum cernens. Ex εὖ, & γλαὼν, *pupilla,*
Εὐγλυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene sculptus; (2) bene cavatus. Ex εὖ, & γλύφω.
Εὐγλυφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Εὐγλωσσία, vel εὐγλωττία, ας, ἡ, recte loquendi facultas; (2) facundia, suavitas sermonis. Ab
Εὔγλωσσος, vel εὔγλωττος, ὁ ἡ ἡ, disertus, facundus. Ex γλῶσσα. Hinc
Εὐγλωττέω, facundus, s. disertus sum.
Εὐγμα, ατος, τὸ, votum, precatio; (2) gloriatio. Ab εὔχομαι, *precor.*
Εὔγμαι, perf. ind. pass. v. ejusd.
Εὐγναμπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, flexibilis, qui facile flecti potest; (2) bene flexus, *unde in nonnullis rebus vertas* elaboratus, pulcher.
Εὐγναμοσύνη, ης, ἡ, æquitas animi, bona mens; (2) æquanimitas; (3) candor. Ab
Εὐγνάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, proba mente præditus, fidelis, æquanimis; (2) bonus rerum æstimator; (3) qui bonam fidem agnoscit; (4) candidus. Ex εὖ, & γνάμη.
Εὐγνώριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, agnitu facilis, qui facile agnosci potest. Ex εὖ, & γνωρίζω.
Εὔγνωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, clarus, cognitu facilis; (2) bene notus.
Εὐγνώστως, clare, perspicue.
Εὐγομφος, ον, clavatus, clavis firmans.
Εὐγόνατος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchra genicula seu internodia habens, bene seu pulchre geniculatus. Ex εὖ, & γόνος, *genu.*
Εὐγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab εὔγονος.
Εὔγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, fœcundus, ad generandum & procreandum habilis. Ex γονὴ.
Εὐγραμμία, ας, ἡ, lineamenta scite ducta, accurata delineatio. Ab
Εὔγραμμος, ὁ ἡ ἡ, bene delineatus, lineamentis bene distinctus. Ex γράμμη.
Εὐγραφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene, seu pulchris literis scriptus; (2) bene scribens, seu pingens. Ex εὖ, & γράφω, *scribo.*
Εὔγυρος, ον, in orbem actus, rotundus, *Epith.* luctæ.
Εὐγώνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, recte angulatus, angulos bonos & rectos habens. Ex εὖ, & γωνία.
Εὐδαίδαλος, ον, perpulcher, egregie elaboratus.
Εὐδαιμεστατα, *Adv.* felicissime. Ab
Εὐδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, felix sum, beate vivo. Ab εὐδαίμων. Hinc
Εὐδαιμόνημα, ατος, τὸ, res, eventus felix.
Εὐδαιμενια, ας, ἡ, felicitas, beatitudo.
Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, beatum judico, vel prædico.
Εὐδαιμονικὸς, ἡ, ον, ad felicitatem idoneus; (2) beatus.
Εὐδαιμονισμα, ατος, τὸ, felicitas.
Εὐδαιμονισμὸς, ὁ, ὁ, beatitudinis prædicatio.
Εὐδαιμονίστιος, ία, ίον, fortunatus existimandus.
Εὐδαιμόνως. *Adv.* fortunate, feliciter.
Εὔδαιμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, fortunatus, felix, beatus; (2) dives, opulentus. Ex δαίμων.
Εὐδάκρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde luctuosus, lacrimosus.
Εὐδάπανος, ε, ὁ ἡ ἡ, sumptuosus, lurgus. Ex εὖ, & δάπανος.
Εὐδαρκὴς, ὁ ἡ ἡ, bene & acute videns, Hes. pro εὐδερκὴς. Ex δέρκω.
Εὔδε, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤυδε, ab εὔδω.
Εὐδείελος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad occasum, vel etiam ad meridiem situs; (2) clarus; (3) tranquillus. Ex εὖ, & δείλη.
Εὔδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, copiosus, delicatus, *Epith.* cœnæ; (2) bene cœnans, qui lautis epulis excipitur.
Εὐδένδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, arboribus bene consitus. Ex εὖ, & δένδρον, *arbor.*
Εὐδερματος, ον, firma vel pulcra pelle munitus, tectus.
Εὐδίξαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, subactu facilis. Ex εὖ, & δίφω, *subigo.*

Digitized by Google

Εὔδηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum evidens.
Εὐδῆτι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro εὐδῇ, ab εὐδω.
ΕΥΔΙΑ, ας, ἡ, q. d. aër's bonitas; (2) ſerenitas, ſudum, ſerenum cælum; (3) pulchra dies; (4) tranquillitas aëris; (5) tranquillitas maris.
Εὐδιάβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile tranſiri poteſt. Ex εὖ, & διαβαίνω, *tranſeo.*
Εὐδιάβλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem facile calumniari poſſumus, calumniæ obnoxius; (2) dignus calumnia. Ex εὖ, & διαβάλλω.
Εὐδιάβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.
Εὐδιάγνωστος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile diſcernendus.
Εὐδιάγωγος, ε, ὁ ἡ ἡ, lætus, hilaris; (2) qui eſt læti ſeu jucundi victus; (3) qui obſtat vitam & tædium adimit. Ex εὖ, & διαγωγὴ, *vitæ inſtitutum.*
Εὐδιάζομαι, fut. ἀσομαι, tranquillus ſum, tranquille vivo. Hinc & εὐδιαζόμενος, tranquillus, ſerenus, clemens & tepidus. Ab εὐδία.
Εὐδιαίτως, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ſeu pulchre diſpoſitus, bene adfectus.
Εὐδιαθέτως, *Adv.* interpoſitis ſpatiis.
Εὐδιαῖος, ε, ὁ, clavus ligneus in carina navis fixus, quo exempto deſluit aqua in ſentina collecta; (2) foramen in carina, per quam egeritur ſentina. Ab εὐδία.
Εὐδιάκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile dividi poteſt, ſciſſilis; (2) perſpicuus.
Εὐδιαίτερος, α, ον, ſerenior, tranquillior.
Εὐδιαίτητος, ὁ ἡ ἡ, arbitratu facilis, de quo arbitrari ſ. diſceptare facile eſt. Ex διαιτάω.
Εὐδιαίτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui victu facili eſt contentus, homo frugi. Ex εὖ, & διαιτα.
Εὐδιάκλαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, fragilis, fractu facilis. Ex εὖ, & διακλάω, *perfringo.*
Εὐδιακόμιστος, ον, qui facile trajici poteſt.
Εὐδιακοπος, & εὐδιακοπτος, qui facile frangi, comminui poteſt.
Εὐδιάλλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile reconciliabilis, placabilis. Ex εὖ, & διαλλάττω.
Εὐδιαλλάκτως, placabiliter.
Εὐδιάλυτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile diſſolvi poteſt, frangive.
Εὐδιανέμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, dividuus, qui facile diſtribui poteſt. Ab εὖ, & διανέμω.
Εὐδιάπνευστος, ον, idem quod ſeq; (2).
Εὐδιάπνοος, *contr.* εὐδιάπνους, ε, ὁ ἡ ἡ, perſtabilis, perflatum facile capiens; (2) qui per ſpiritales meatus facile tranſmittitur. Ex εὖ, & διαπνέω, *perflo.*
Εὐδιάρθρωτος, ον, bene articulatus, bene copulatus.
Εὐδιάρπαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, direptui facilis, direptioni expoſitus. Ex εὖ, & διαρπάζω.
Εὐδιαῤῥίπιστος, ον, qui facile diffletur, h. e. perimitur, aboletur.
Εὐδιασπάλως, *Adv.* diſtincte.
Εὐδιάστατος, ον, bene ſectus, diviſus.
Εὐδιαφθάρτος, ον, valdè corruptibilis.
Εὐδιάφθορος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex εὖ, & διαφθείρω.
Εὐδιαφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui facile ſucci perſpirabili cute digeruntur; (2) qui facile digeritur. Ex εὖ, & διαφορέω.
Εὐδιαφυκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile vitari poteſt. Ex εὖ, & διαφεύγω.
Εὐδιάχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile diffunditur, & diffluit. Ex εὖ, & διαχύω.
Εὐδιαχώρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile egeritur. Ex εὖ, & διαχωρέω *pervado.*
Εὐδιάω, ῶ, tranquillus ſum, tranquillitate fruor. Hinc εὐδιόων, *Jonice* p.o εὐδιῶν, εὐδιάων.
Εὐδιδακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, docilis.
Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, ſerenus, tranquillus. Ab εὐδία.
Εὐδιεινῶς, *Adv.* cum ſerenitate, tranquille.
Εὐδιεξοδος, ον, facile excernendus, tranſpirandus.
Εὐδιήγητος, ε, ὁ ἡ ἡ, narratu facilis. Ex διηγέομαι, *enarro.*
Εὐδικία, ας, ἡ, bonum jus, judicium ſincerum. Ex εὖ, & δικη, *jus.*
Εὐδινητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile mobilis. Ex εὖ, & δινέω.
Εὐδιοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, tranſitu facilis, facile pervius, permeabilis. Ab εὖ, & διοδος.
Εὐδιοίκητος, tractabilis, qui facile adminiſtrari poteſt. Ex εὖ, & διοικεῖν.
Εὐδιόπτος, ὁ ἡ ἡ, qui facile perviderí poteſt, viſui facile pervius. Ex διοπτομαι.
Εὐδιόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, emendabilis, emendatus. Ex εὖ, & διορθω.
Εὔδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſerenus, tranquillus; (2) ſereno cœlo utens, ap. *Arat.* Hinc εὐδία, *Adv.* tranquille, placide. Ab εὐδία.
Εὔδμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ædificatus. Ex εὖ, & δέμω, *ſtruo.*
Εὐδοκέω, ῶ, fut. ἠσω, adquieſco, oblector; (2) bene volo; (3) bona exiſtimatione ſum; (4) probor; (5) celebror. Διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, 2 Cor. 12, 10. ἐν Χριστῷ, Luc. 3, 22. ἑλκυστάμασι, Heb. 10, 6.
Εὐδοκία, ας, ἡ, benevolentia; (2) bona & propenſa voluntas Dei, amor Dei gratuitus; (3) ſummum deſiderium; (4) decretum, placitum.
Εὐδοκιμέω, ῶ, & εὐδοκιμόομαι, οῦμαι, bene audio; (2) clarus ſum; (3) felici ſucceſſu utor; (4) gratioſus ſum. Εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς ἄλλοις, Iſocr. Ab εὐδόκιμος.
Εὐδοκιμηκότες, nom. plur. part. perf. act. v. εὐδοκιμέω.
Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, honor, nominis ſplendor; (2) approbatio.
Εὐδόκιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, probus, probatus & laudatus.
Εὐδοξέω, ῶ, f. ήσω, celebror ſermone hominum, ſum clarus & illuſtris. Ab εὐδοξος.
Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritas, claritas nominis, bona exiſtimatio. Ab eod.
Εὐδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, illuſtris, glorioſus, honorificus. Ex δόξα.
Εὐδοξως, *Adv.* cum laude.
Εὔδουλος, ε, ο, bonæ frugi ſervus; (2) ſervis benevolus, aut benignus.
Εὐδρανὴς, ἐς, pro εὐδραπὴς.
Εὐδράνεια, ας, ἡ, potentia, vires, robur, efficacia. Quaſi ab εὐδρανὴς, *efficax.*
Εὐδρανία, ας, ἡ, idem.
Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, agilis & pernix curſu ſum; (2) inoffenſo pede procurro.
Εὐδρομία, ἡ, celeritas.
Εὔδρομος, ε, ὁ, qui bene currit, celer. Ab
Εὔδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem; (2) bene procedens. Ex εὖ, & δρόμος, *curſus.*
Εὔδροσος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchre roſcidus.
Εὐδυνατος, ον, valde potens.
Εὐδυσάπητος, ὁ ἡ ἡ, qui facile pudore adficitur; (2) facile exorabilis. Ex δυσαπέω.
Εὐδυσαπήτως, *Adv.* facile erubeſcendo, flexibiliter.
ΕΥΔΩ, dormio. Ὡς ὕπνῳ εὐδᾷ λυπρὰ Cꝛ κηρύγματα; ceſſabis clamare? Eur. Hec. 657.
Εὐείανος, ε, ὁ ἡ ἡ, decenter velatus.
Εὔιδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui tuto inſidetur; (2) firmus; (3) tutus; (4) qui firmiter inſidet. Ex εὖ, & ἕδρα, *ſedes.*
Εὖϊ, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi εὔω.
Εὐειδὴς, ἐες, ὁ ἡ ἡ, ſpecioſus, formoſus, ſcitus, pulcher. Ex εὖ, & εἶδος, *ſpecies.*
Εὐείκαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, conjectu, ſeu ad conjecturam facilis. Ex εὖ, & εἰκάζω.
Εὔεικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile cedens, obſequens, morigerus. Ex εὖ, & εἴκω, *cedo.*
Εὐείκτως, *Adv.* cum prompto obſequio, facile, prompte.
Εὔειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, apricus, ad apricandum aptus. Ex εὖ, & εἴλη, *ſplendor ſolis.*
Εὐειματίω, bene & eleganter ſum indutus. Ex.
Εὐείματος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene & eleganter veſtitus. Ex εὖ, & ἕμα, *veſtis.*
Εὐείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὐείματος.
Εὐειμονέω, idem quod εὐειματίω.
Εὔειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, bonam habens lanam.
Εὐεισβολὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, ingreſſum vel adgreſſum faciem habens. Ex εὖ, & εἴσβολή.
Εὐεικέατος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis egreſſu. Ex εὖ, & ἐκβαίνω, *egredior.*
Εὐεκκριτικὸς, ἡ, όν, &
Εὐεκκριτος, ε, ὁ ἡ ἡ, excietu facilis, qui facile ejicitur. Ex εὖ, & ἐκκρίνω.
Εὐεκνιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile elui & ablui poteſt. Ex εὖ, & ἐκνίπτω, *eluo.*
Εὐεκπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile eluit; (2) q. f. eluitur.
Εὐεκπύρατος, ον, prorſus exuſtus Ab ἐκπυρόω.
Εὐεκρυπτος, ον, facile eluendus.
Εὐεκτέω, ῶ, f. ήσω, ſum bona corporis habitudine, ſum firmo corporis habitu. Ab
Εὔεκτης, ε, ὁ, qui eſt bona corporis habitudine. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐεκτικὸς, ἡ, όν, idem. Ab εὔεκτος.
Εὐεκτικῶς, *Adv.* corpore firmo, bona corporis habitudine.
Εὔεκτος, qui bene habito corpore eſt, ſtrenuus, nitidus. Ex εὖ, & ἕχα, *habeo*
Εὐέκφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum fertilis.
Εὐέλαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, olei bene ferax. Ex εὖ, & ἐλαία, *oliva.*
Εὐέλεγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile reprehendi, refelli poteſt; (2) proclivis ad reprehendendum. Ex εὖ, & ἐλέγχω.
Εὐέλικτος, ον, flexus, convolutus.
Εὐέλκης, ες, ὁ ἡ ἡ, ulcus facile ſanatu habens, Ex εὖ, & ἕλκος, *ulcus.*
Εὐέλπις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, bona ſpe fretus, beneſperans. Hinc το εὐέλπι, bona ſpes. Hinc
Εὐέλπιδι, *Adv.* cum bona ſpe.
Εὐελπιδία, ας, ἡ, bona ſpes. Ab eod.
Εὐέμβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis ingreſſu. Ex εὖ, & ἐμβαίνω.
Εὐεμβλητος, ον, qui facile invaditur; (2) morbis obnoxius.
Εὐέμβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex εὖ, & ἐμβολὴ.
Εὐέμετος, ὁ ἡ ἡ, vomitum facile movens. Ab
Εὐεμέω, ῶ, facile vomo, unde εὐεμέσω, a. 1. conj. vomitio bene ſuccedat.
Εὐεμὴς, ἐος, ὁ ἡ ἑ, facile vomens, proclivis ad vomendum. Ex iiſd.
Εὐεμπτωσία, ἡ, proclivitas labendi; (2) medicis dicitur de incommodis, quæ facile eveniunt in corpore humano ut, catarrhus, diarrhæa.
Εὐέμπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile incidit, ſeu illabitur; (2) qui facile labitur, peccat. Ex ἐμπίπτω.
Εὐέμπτώτως, *Adv.* facile incidendo ſeu illabendo, proclivíter.
Εὐένδυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile cedit. Ex εὖ, & ἐνδίδωμι, *cedo, præbeo.*
Εὐέντευκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, aditu facilis, affabilis. Ab εὐτυγχάνω, *adeo, convenio.*
Εὐεξάγωγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile avehi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάγω, *avehо.*
Εὐεξάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, delebilis, qui facile deletur. Ex εὖ, & ἐξαλείφω, *deleo.*
Εὐεξανάλωτος, ον, qui facile conſumitur; de cibo, qui facile digeritur.
Εὐεξαπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis deceptu. Ex εὖ, & ἐξαπατάω, *decipio.*
Εὐεξάπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, accenſu facilis, qui facile accendi poteſt. Ex εὖ, & ἐξάπτω.
Εὐεξέλεγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile argumentis probari poteſt, certus, exploratus, bene diſcuſſus; (2) qui facile refelli poteſt. Ex εὖ, & ἐξελέγχω.
Εὐεξέλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile evolvendus, vel explicandus, *Strabo lib.* 3.
Εὐεξία, ας, ἡ, bona corporis habitudo. Ex εὖ, & ἔχω, *habeo.*
Εὐεξοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilem exitum habens. Ex εὖ, & ἔξοδος.
Εὐεπαίσθητος, ον, acutos ſenſus habens, facile ſentiens; (2) qui facile ſentitur.
Εὐεπανόρθωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, correctu & emendatu, ſanatu facilis. Ex εὖ, & ἐπανορθόω.
Εὐέπεια, ας, ἡ, facundia; (2) artis verborum compoſitio, nitor & elegantia verborum. Ab εὐεπὴς.

Digitized by Google

Εὐεπήβολος, ος, ὁ ἡ, qui aliquid adeptus est.
Εὐεπηβόλως, Adv. manifeste; (2) recte.
Εὐεπηρέαστος, ος, ὁ ἡ, qui facile noceri potest, damnis seu injuriis obnoxius. Ex εὖ, & ἐπηρεάζω, damno adficio.
Εὐεπὴς, ής, ὁ ἡ, facundus, disertus, eloquens. Ex εὖ, & ἔπος, verbum.
Εὐεπία, ας, ἡ, facundia. Ex iisd.
Εὐεπίβατος, ος, ὁ ἡ, qui facile conscendi potest; (2) quem facile aggredi, invadere licet. Ex εὖ, & ἐπιβαίνω.
Εὐεπιζήλητος, ον, conspicuus.
Εὐεπιβούλευτος, ος, ὁ ἡ, cui facile insidiæ strui possunt. Ex εὖ, & ἐπιβουλεύω.
Εὐεπίγνωστος, ος, ὁ ἡ, facilis cognitu.
Εὐεπίλω, acc. s. Ion. pro εὐεπίαν.
Εὐεπίθετος, ος, ὁ ἡ, adgressu vel invasu facilis, expositus insidiis, incursionibus hostium. Ex εὖ, & ἐπιτίθημι.
Εὐεπιθέτως, ad insidias faciendas apte.
Εὐεπίλητος, ος, ὁ ἡ, oblivioſus, facile oblivisens. Ex εὖ, & ἐπιλανθάνομαι.
Εὐεπιμικτος, ος, ὁ ἡ, facilis ad conversandum, sociabilis ad consortium, facilis aditu. Ex εὖ, & ἐπιμίγνυμι, commisceo.
Εὐεπιμίκτως, Adv. facile admittendo congressum, seu consortium, s. aditum.
Εὐεπίφορος, ος, ὁ ἡ, pronus ad aliquid.
Εὐεπιφόρως, Adv. procliviter ad aliquid.
Εὐεπιχείρητος, ος, ὁ ἡ, quem adoriri facile licet, adgressu facilis. Ex ἐπιχειρέω.
Εὐεπῶς, facunde.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. Ab εὐεργος.
Εὐεργεσιάων, gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.
Εὐεργέταν, acc. s. Dor. pro εὐεργέτην.
Εὐεργετέω, ῶ, f. ήσω, benefacio. Εὐεργετεῖν, διομήρως, Arist. Plut. 835. Τὼ φωλεν. Dem. ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμας ὅτος ἀνὴρ, id. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργετηθείς, part. aor. 1. pass.
Εὐεργέτημα, ατος, τὸ, beneficium, item quodvis præclarum factum.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, benefactor, beneficus, Ex εὖ, & ἔργον, opus.
Εὐεργετητέον, beneficiendum est.
Εὐεργετητικὸς, ὴ, όν, beneficus. Ab eod.
Εὐεργετικος, ὴ, όν, beneficus, ad benefaciendum proclivis. Hinc τὸ εὐεργετικὸν, ῦ, beneficium, beneficentia. Ab εὐεργέτης.
Εὐεργέτις, ιδος, ἡ, benefica. Ab eod.
Εὐεργὴς, έος, ὁ ἡ, bene fabricatus; (2) agilis, ad opus faciendum expeditus; (3) qui bene, vel bona operatur; (4) beneficus; (5) bene meritus de aliquo. Ex εὖ, & ἔργον.
Εὐεργία, ας, ἡ, felix rerum successus; (2) beneficium, ap. Joſ. si locus sanus. Ern.
Εὐεργὸς, ὸς, ὁ ἡ, qui bene & honeste operatur, qui se bene gerit; (2) expeditus, facilis; (3) bene factus, bene cultus. Ex εὖ, & ἔργον, opus.
Εὐεργῶς, Adv. efficaciter.
Εὐερέθιστος, ος, ὁ ἡ, facile irritabilis, iracundus. Ex εὖ, & ἐρεθίζω, irrito.
Εὐέριτος, ος, ὁ ἡ, promptus, expeditus. Ex εὖ, & εὑρίσκω, invenio.
Εὐέρκεια, s. εὐερκία, ας, ἡ, munitio, bona munitio. Ab
Εὔερκης, έος, ὁ ἡ, bene septus, bene munitus. Ex εὖ, & ἕρκος, septum.
Εὐερκῶς, Adv. munite, bono septo.
Εὐερμὴς, έος, ὁ ἡ, fortunatus, felici rerum successu gaudens. Ex εὖ, & Ἑρμῆς, Mercurius, qui mercimoniorum habebatur præses, & lucri inde provenientis procurator. Hinc
Εὐερμία, ας, ἡ, fortunæ successus, felicitas, prosperitas.
Εὔερνης, ὁ ἡ, virens, qui est lætis germinibus; (2) pulchros habens stipites s. truncos; (3) densus arboribus. Ex ἔρνος.
Εὔεστος, & εὐέρτος, ος, ὁ ἡ, bene lanatus. Ex εὖ, & ἔρος, lana.
Εὐέστιος, ὁ ἡ, bene habitans. Ex ἑστία.
Εὐεστὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, felicitas, animi tranquillitas, status rerum bonus ac tranquillus, Æschyl. Prom. vinct. 192. Ex εὖ, & ἵστημι, sisto.
Εὐετηρία, ας, ἡ, annorum proventuum felicitas, fertilitas, ubertas. Ex εὖ, & ἔτος.
Ἑυετὼς, ύος, ἡ, idem & ab eod.
Ἑυευρετος, ον, facilis inventu.
Εὐέφοδος, ος, ὁ ἡ, accessu facilis, adortu, oppugnatu.
Εὐέψητος, ος, ὁ ἡ, bene coctus; (2) coctu seu concoctu facilis.
Εὐζηλία, ας, ἡ, bona æmulatio, æmulatio in bonam partem. Ab
Εὔζηλος, ος, ὁ ἡ, æmulator in bonam partem; (2) bonus & felix æmulator, seu imitator.
Εὐζήλως, Adv. bono zelo; (2) feliciter.
Εὔζυγος, ὁ ἡ, bene junctus seu copulatus.
Εὐζωὰ, ἡ, Dor. pro εὐζωὴ, bona & beata vita.
Εὐζωΐα, ας, ῆ, idem & ex iisd.
Εὐζωμέω, bene coquo, condio.
Εὔζωμος, ὁ ἡ, jurulentus, in jure seu condiendis cibis gratiam habens. Hinc τὸ εὔζωμον, ου, herba eruca, miræ suavitatis.
Ἑυζώνοιο, gen. sing. Ion. pro εὐζώνε. Ab
Εὔζωνος, ος, ὁ ἡ, bene cinctus; (2) formosus; (3) expeditus. Ex εὖ, & ζώνη.
Εὔζωος, ος, ὁ ἡ, cujus vita beata est; (2) vivax. Ex εὖ, & ζωὴ, vita.
Εὔζωρος, ος, ὁ ἡ, merus, meracus, Comp. εὐζωρότερος, & εὐζωρέστερος, meracior.
Εὐηγγέλιω, aor. 2. ind. pass. v. εὐαγγέλω.
Εὐηγγελίζιτο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Εὐηγγελισάμιλω, evangelizavi, a. 1. ind. med.
Ευηγενὶς, ὶς, Poët. pro ευγενὴς.
Εὐηγεσία, ας, ἡ, bonum imperium, bona administratio.
Εὐηγορέω, ῶ, f. ήσω, laudo, benedico.
Εὐηγορία, ας, ἡ, sermonis elegantia. Ab
Εὐήγορος, ος, ὁ ἡ, bene peritus fori; (2) jureconsultus; (3) facundus. Ex ἀγορὰ.
Εὐηγόρως, Adv. facunde.
Εὐήθεια, ας, ἡ, innocentia, probitas, simplicitas; (2) fatuitas, stultitia.
Ευηθία, ἡ, idem. Ab
Εὐήθης, εος, ὁ ἡ, bonis moribus præditus; (2) simplex; (3) fatuus, stultus; (4) mitis, lenis, de morbo, &c.; (5) vilis, contemtibilis, tenuis. Ex εὖ, & ἦθος.
Εὐηθίζομαι, simpliciter ago; (2) stulte ago. Τι εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλήλους; Plat. Ab εὐήθια.
Εὐηθικὸς, ὴ, όν, simplex; (2) stultus, ineptus.
Εὐηθικῶς, simpliciter; (2) stulte, inepte.
Εὐήθως, Adv. idem.
Εὐήκης, εος, ὁ ἡ, valde acutus. Ex ἀκὴ.
Εὐηκοέω, ῶ, f. ήσω, facile audio; (2) obedio.
Εὐηκοΐα, ας, ἡ, facilitas audiendi; (2) obsequentia. Ab
Εὐήκοος, ος, ὁ ἡ, facile audiens, auditu valens; (2) qui facile auditur, exaudibilis; (3) obsequens, morigerus; (4) attentus. Ex εὖ, & ἀκούω, audio.
Ἑυηκό ς, Adv. obedienter.
Εὐήκλουν, imperf. ind. act. pro εὐήκλεον, ab εὐηκλέω.
Εὐηλάκατος, ος, ὁ ἡ, pulchram colum habens; (2) colus tractandæ peritus; (3) pulchras sagittas habens; (4) artis sagittariæ peritus. Ex εὖ, & ἠλακάτη.
Εὐήλατος, ος, ὁ ἡ, bene ductus; (2) spatiosus, equitabilis, patens, facilis equitatu; (3) bene fabricatus, puta, ex auro, &c. Ex ἐλαύνω.
Εὐήλιος, ος, ὁ ἡ, apricus, soli expositus.
Ευηλίως, serene, placide.
Εὐημερέω, ῶ, f. ήσω, prospero, prosperor, dies feliciter transigo, commode & ex animi sententia vivo, bona sum habitudine, vigeo, gratia & auctoritate valeo. Ab εὐήμερος.
Εὐημέρημα, ατος, τὸ, res, quæ prospere successit, felix inceptum, successus.
Εὐημερία, ας, ἡ, diei serenitas; (2) cœli temperies; (3) successus, impr. in rebus bellicis, prosperitas; (4) secunda fama, gloria. Ab
Εὐήμερος, ος, ὁ ἡ, prosper, felix; (2) mansuetus. Ex εὖ, & ἡμέρα, dies.
Εὐημονία, ἡ, peritia jaculandi. Ex ἥμα.
Εὐήνεμος, ος, ὁ ἡ, prosperos ventos habens; (2) amœnus, pulcher. Ex εὖ, & ἄνεμος.
Εὐήνιος, ος, ὁ ἡ, qui habenas facile admittit; (2) tractabilis, mitis, lenis; (3) obsequens; (4) non turbulentus. Ex ἡνία.
Εὐηνορέα, ας, ἡ, fortitudo. Ex
Εὐήνωρ, ορος, ὁ, virilis; (2) viriles seu strenuos faciens, viris animum addens; (3) habens & generans bonos viros; (4) potens; (5) viros ornans ac tuens. Ex εὖ, & ἀνὴρ, vir.
Εὐήνυστος, ος, ὁ ἡ, effectu; seu confectu facilis. Ex εὖ, & ἀνύω.
Εὐηπελὴς, έος, ὁ ἡ, mansuetus; (2) obediens. Hes. Ex εὖ, & πέλομαι. Hinc
Εὐηπελία, ἡ, prosperitas, bona habitudo.
Εὐήρατος, ὁ ἡ, valde amabilis. Ex ἐράω.
Εὐήρεια, ας, ἡ, facilitas in remigando; (2) facilitas in re quavis. Ab εὐήρης.
Εὐηρέτησα, a. 1. ind. act. v. εὐαρετέω.
Εὐήρμος, ος, ὁ ἡ, bonos habens remos, agilis, habilis, de navi proprie. Ex εὖ, & ἁρμὸς.
Εὐήρης, εος, ὁ ἡ, idem; (2) qui facile agi, duci potest; (3) tractabilis, mitis. Ex iisd.
Εὐήρις, ὶς, affabre elaborata. Ex εὖ, & ἄρω.
Εὐίροτος, ὁ ἡ, aratu facilis; (2) bene aratus; (3) bonam habens terram. Ex ἀρόω, aro.
Εὐητόριος, ος, ὁ ἡ, animum oblectans. Ex εὖ, & ἦτορ, animus, cor.
Εὐήτριος, ὁ ἡ, bene textus. Ex ἠτρίον.
Εὐηχὴς, έος, ὁ ἡ, bene sonans, sonorus, bonam vocem habens. Ex εὖ, & ἠχος.
Εὐήχητος, ος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Εὐθαλασσος, ον, mare opportunum habens, ad mare situs, Epith. urbis.
Εὐθαλέω, bene vireo seu germino. Ab
Εὐθαλὴς, ὁ ἡ, florens, floridus. Ex θάλλω.
Εὐθανασία, ας, ἡ, naturalis, facilis, item honesta mors. Ex θάνατος. Hinc
Εὐθανατέω, α, fut. ήσω, felici & honesta morte morior; (2) dicitur & de eo quocum bene agitur, cum moritur, cui optabilis mors est.
Εὐθάνατος, ος, ὁ ἡ, qui in lectulo suo moritur, jubente fato; (2) bene & honeste moriens; (3) bonam & honestam mortem adferens.
Εὐθανάτως, Adv. felici morte; (2) facili morte.
Ευθαρσέω, forti animo sum, bene spero.
Εὐθάρσεια, ἡ, fiducia, animi præsentia. Ab
Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ἡ, fiducia præditus, qui fidenti est animo, alacer, confidens. Ex εὖ, & θάρσος, fiducia.
Εὐθαρσῶς, Adv. cum fiducia, audacter. Ab eodem.
Εὐθείη, dat. sing. Ion. pro εὐθείᾳ, ab εὐθὺς.
Εὐθένεια, vel εὐθενία, ας, ἡ, prosper successus; (2) annonæ ubertas, abundantia & copia rerum.
Εὐθενέω, prospero successu utor; (2) sum dives, rebus omnibus abundo. Εὐθενεῦντων τῶν πραγμάτων, Dem. Ex θλω, cumulus.
Εὐθεραπεύτος, ος, ὁ ἡ, facile sanabilis.
Εὐθέρμαντος, ος, ὁ ἡ, bene calefactus; (2) bene calescens.
Εὐθεσία, ας, ἡ, bona corporis habitudo, firma corporis constitutio; (2) de agris vel tempore, fecunditas, fertilitas, ut εὐθέτησις. Ex εὖ, & θέσις.
Εὐθετέω, aptus sum; (2) utilis sum; (3) bene habitus sum; (4) concinne disponi, forte digero. Εὐθετεῖς πάντα, Syn. Ab εὔθετος. Unde
Εὐθετίζω, f. ίσω, concinne disponi.
Εὐθετίσαι, a. 1. part. act.
Εὔθετος, ος, ὁ ἡ, appositus, aptus; (2) firmus, stabilis. Ex εὖ, & τίθημι.
Εὐθέτως, apte, utiliter.
Εὐθεώρητος, ὁ ἡ, spectatu, cognitu facil s.

Digitized by Google

Εὐθέως, *Adv.* statim, confestim. Ab εὐθύς.
Εὐθηγὲς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, bene acutus. Ex θήγω.
Εὐθηλὴς, ὕος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.
Εὐθηλὸς, ὐ, ὁ ἡ ὀ, mammosus, distentas mammas habens. Ex εὖ, & θηλή.
Εὐθηνέω, apte & concinne disponо. Εὐθηνεῖν χάθος, Plut.
Εὐθηνισιὼν, ὼς, ὁ, concinna rerum dispositio, ordo. Ab
Εὐθήνων, ονος, ὁ ἡ ὀ, concinnus, bene constitutus, apte seu pulchre dispositus. Ex εὖ, & τίθημι, pono.
Εὐθλωέω, ῶ, & εὐθλωίομαι, οῦμαι, abundo, exubero; (2) prosperis successibus utor, item, prospere succedo; (3) vigeo corpore, bene cresco.
Εὐθλωΐοντα, acc. sing. part. act. pro εὐθλωίοντα.
Εὐθλωία, ας. ἡ, vid. εὐθένεια.
Εὐθήρατος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, facilis venatu, qui facile capi potest venando. Ab εὐθηρος.
Εὔθηρος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, felix in venando; (2) aptus venationibus, de loco, &c. Ex θήρα.
Εὐθηρία, ἡ, opportunitas aut felicitas venandi.
Εὐθησαυρος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, felix thesauris, habens egregios thesauros; (2) bene reconditus & custoditus.
Εὐθικτος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, tactu facilis, tractabilis; (2) facetus, dicax. Ex εὖ, & θίγω.
Εὐθίκλως, *Adv.* apte, congrue, facete.
Εὐθικτία, ας, ἡ, dexteritas in feriendo scopo; (2) sagacitas in re aliqua conjicienda & adsequenda; (3) felicitas in perficiendo, &c. Ex εὖ, & θίγω.
Εὐθλαστος, ον, valdè fragilis. A θλάω.
Εὐθνησιμος, ον, facilem ac sine dolore mortem efficiens, pro εὐθανάσιμος.
Εὔθοινος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, splendida cœna exceptus, lautus. Ex θοίνη.
Εὐθορύβητος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui facile terretur, perturbatur. Ex θορυβέω.
Εὔθραυς, ὐ, ὁ ἡ ὀ, fractu vel contusu facilis, fragilis; (2) aptus ad vulnera facienda. Ex εὖ, & θραύω, vulnero.
Εὐθριγκος, ον, firma lorica, septo munitus; (2) munitus bene.
Εὔθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὀ, bene capillatus; (2) coronatus.
Εὔθρονος, ὁ ἡ ὀ, pulchrum thronum habens.
Εὔθρους, ὁ ἡ ὀ, pulchre sonans, sonorus.
Εὐθρυπτος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, fragilis; (2) friabilis; (3) fractus deliciis, solutus; (4) mollis. Ex εὖ, & θρύπτω.
Εὐθυ, *Adv.* recta; (2) statim, ab εὐθύς.
Εὐθυβολέω, recte jaculor.
Εὐθυβολία, ας, ἡ, rectus jactus; (2) recta conjectura. Ab
Εὐθύβολος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, oppositus, q. d. recte jactus. Ex εὐθύς, & βάλλω, jacio.
Εὐθηβολως, recto & destinato jactu, recte.
Εὐθύγλωσσος, vel εὐθύγλωττος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, veridicus; (2) eloquitur, quæ sentit; (3) sincerus, probus, verax.
Εὐθύγραμμος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, rectis lineis distinctus, directis lineis constans, rectilineus; τὸ εὐθύγραμμον, recta linea, regula lineis ducendis. Ex γραμμὴ, linea.
Εὐθυδικέω, quasi pede collato & recto certamine confligo; (2) caput causæ peto.
Εὐθυδικία, ας, ἡ, intentionis depulsio; (2) judicium rectum & incorruptum. Ab
Εὐθύδικος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui in neutram partem muneribus illectus inclinat, recte judicans. Ex εὖ, & δίκη, jus.
Εὐθυδρομέω, ῶ, f. ήσω, rectum cursum teneo, recto cursu pergo. Εὐθυδρομήσαμὲν εἰς Σαμοθράκλω, Act. 16, 11. Ab
Εὐθύδρομος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui recto cursu pergit. *Epith.* stadii.
Εὐθυέντερος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, cui recta sunt intestina. Ex εὐθὺς, & ἔντερον.
Εὐθυπλία, ας, ἡ, rectum minimeque obliquum dicendi genus, Hes. Ab ἔπος.
Εὐθυθήνατος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, subitam mortem interens. statim interficiens.
Εὐθύθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὀ, qui crines habet pendentes.
Εὐθόκαυλος, ὁ ἡ ὀ, qui rectum habet caulem.
Εὐθύλαπτος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, comparatu, captu facilis. Ex εὐθὺς, & λαμβάνω.
Εὐθυλογίω, recte & proprie loquor. Ex λέγω, vel λογος.
Εὐθύμακρος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, recta in longitudinem tendens.
Εὐθυμάχης, ου, *Dor.* εὐθυμάχας, qui recta in prælium tendit; (2) vir fortis. Ex μάχη.
Εὐθυμαχία, ας, ἡ, prælium, seu bellum tumultuarium & repentinum. Ex iisd.
Εὐθυμάχος, ὐ, ου, tumultuarie pugnans; (2) bellicosus. Ex iisd.
Εὐθυμέω, & ὐομαι, bono & læto animo sum. Εὐθυμεῖ τις; ψαλλίτω, Jac. 5, 13.
Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia animi, alacritas. Ab
Εὔθυμος, ὁ ἡ ὀ, qui est bono & alacri animo.
Εὐθύμως, *Adv.* alacriter, bono animo.
Εὐθύνατε, 2. plur. aor. 1. imper. act. verbi εὐθυνάω.
Εὐθυνὼν, ὼς, ἡ, disquisitio; (2) accusatio; (3) crimen; (4) pœna, pl. εὐθῦναι, rationes. Ab εὐθυνάω.
Εὔθυνος, ὐ, ου, qui rationes exigit.
Εὐθυνσις, εως, ἡ, directio, correctio. Ab eod.
Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, director, corrector.
Εὐθυντηρία, ας, ἡ, apud architectos de complanatione soli; (2) pars navis, ab εὐθυνειν, gubernare, ut Lat. gubernaculum; prius illud ab εὐθυνάω, complano.
Εὐθυντήριος, α, ον, gubernandi vim habens, gubernans.
Εὐθυντὴς, ῆ, ου, idem.
Εὐθυντικὸς, ὴ, όν, directorius, correctorius.
Εὐθυντὸς, ὴ, όν, directus. Ab
Εὐθύνω, fut. υνῶ, complano; (2) guberno, dirigo; (3) reprehendo, redarguo; (4) inquiro, exigo; (5) reum facio, postulo; (6) damno & mulcto. Φίλιππον λαὸν εὐθύνων δρᾷ, Eur. Hec. 9. Ab εὐθὺς.
Εὐθυονειρία, ας, ἡ, insomnium aperte ostendens quid futurum sit. Ab
Εὐθυόνειρος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui aperte videt in somnis quod futurum sit; (2) τὸ εὐθύονειρον, somnium evidens.
Εὐθυόνυξ, χος, ὁ ἡ ὀ, rectos ungues habens.
Εὐθυόντυχος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.
Εὐθυπλέω, recta navigo.
Εὐθύπλοια, ας, ἡ, recta navigatio, rectus navis cursus. Ex εὐθὺς, & πλόος.
Εὐθυπλοκία, ας, ἡ, recta textura seu connexio. Ex εὐθυς, & πλοκὴ, nexus.
Εὐθύπλοος, ον, recta navigans, rectum cursum tenens.
Εὐθύπνοος, *contr.* εὐθύπνους, ὐ, ὁ ἡ ὀ, recta spirans, cujus flatus in rectum procedit; (2) qui facilem respirationem habet, ap. *Hipp.*
Εὐθυπορέω, ῶ, f. ήσω, sum meatibus in rectum porrectis, habeo meatus in rectum protensos; (2) rectam viam sequor, recto itinere progredior.
Εὐθυπορία, ας, ἡ, itineris rectitudo, progressio in rectum. Ab
Εὐθύπορος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, cujus meatus in rectum porriguntur, tramite recto progrediens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & πόρος.
Εὐθυρρημονέω, recta sine circucitione rem eloquor; (2) rem suo nomine proprio, quamvis turpi, appello.
Εὐθυρρήμονες, sine circuitione; (2) proprio, quamvis turpi, verbo.
Εὐθυρρημοσύνη, ης, ἡ, oratio εὐθυρρήμονος, s. conluetudo εὐθυρρήμονας loquendi.
Εὐθυρρήμων, ων, ὁ ἡ ὀ, qui aperte & sine circuitione ulla rem ipsam loquitur; (2) utens verbis turpibus, non consulens auribus honestis. Ex εὐθὺς, & ῥῆμα.
Εὐθύρριζος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, cujus rectæ sunt radices, in rectum protensæ. Ex ῥίζα.
Εὐθύρρις, ινος, ὁ ἡ ὀ, qui recto est naso, habens nasum justæ proportionis.
Εὐθύρρις, idem & ex iisd.
Εὐθύρσους, ον, thyrsum gerens, s. ad modum thyrsi redimitus.
Ε Υ Θ Υ Σ, εῖα, ὐ, *Gen.* έος, είας, έος, rectus, non obliquus; (2) apertus, nulla circuitione tectus. Hinc εὐθὲς, *Adv.* recta; (2) protinus, confestim, statim; (3) jam inde; (4) inconsulte, inconsiderate; (5) aperte, non dissimulanter.
Εὐθυσκοπέω, recte adspicio.
Εὐθυτενὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, directus, in directum tendens. Ex εὐθὺς, & τείνω, tendo.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo; (2) æquitas. Ab εὐθὺς.
Εὐθυτόμος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, in rectum secans, εὐθύτομες, *Pass.* directo sectus. Ex τέμνω.
Εὐθύτονος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, in rectum extensus. Ex τείνω.
Εὐθύτρητος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, in rectum perforatus, recta habens foramina.
Εὐθυφερὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, in rectum tendens; (2) rectus. Ex εὐθὺς, & φέρω.
Εὐθύφλοιος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, rectum corticem habens; (2) species roboris.
Εὐθυφορέομαι, οῦμαι, recta feror.
Εὐθύφρων, ων, sapiens, prudens. A φρὴν.
Εὐθυωρέω, ῶ, f. ήσω, recta linea progredior.
Εὐθυωρία, ας, ἡ, rectitudo; (2) proceritas; (3) directio; (4) rectus trames; (5) rectus processus; (6) rectæ lineæ porrectio. Ab εὐθὺς.
Εὐθυωρὸν, *Adv.* secundum lineam rectam; (2) recto tramite, recta via; (3) statim, eadem hora. Ab
Εὐθυωρὸς, ὸ, όν, rectus, secundum lineam rectam. Ab εὐθὺς.
Εὐθώρακος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, bene thoracatus seu loricatus; (2) bene armatus. Ex εὖ, & θώραξ, thorax.
Εὐϊακὸς, ὴ, όν, Bachicus. Ab εὐϊὸς.
Εὐϊερὶς, ὰ, ον, idem.
Εὐΐατος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, sanatu facilis. Ex εὖ, & ἰάομαι, sano.
Εὐϊλασία, ας, ἡ, propitiatio. Ab εὖ, & ἱλάσκομαι, propitior, placor.
Εὐϊλατεύω, propitius sum; (2) ignosco. Ab
Εὐϊλατος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, propitius. Ex εὖ, & ἱλάω, propitius sum.
Εὐϊματια, bene, pulcre vestitus sum.
Εὐϊνος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, bene fibratus, nervosus. Ex εὖ, & ἶς, fibra, nervus.
Εὐϊος, ὁ, Bacchus.
Εὐιππος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, bonos seu præstantes equos habens; (2) equitandi peritus; (3) equitatu præstans.
Εὐιχθὺς, ὁ ἡ ὀ, piscosus.
Εὐκαὴς, ὁ ἡ ὀ, facile ardens. Ex καίω.
Εὐκαθαίρετος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui facile everti potest. Ex καθαιρέω.
Εὐκάθιδρος, ὁ, remigio bene instructa, sc. navis.
Εὐκάθεκτος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui facile contineri aut cohiberi potest, facile in ordinem redigendus. Ex εὖ, & κατέχω.
Εὐκαιρέω, opportunitatem nanciscor; (2) vacat mihi; (3) opulentus sum. Οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν, Marc. 6, 31.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Ab
Εὔκαιρος, ὁ ἡ ὀ, opportunus, tempestivus; (2) cui vacat, otiosus.
Εὐκαίρως, *Adv.* opportune, tempestive; (2) otiose: εὐκαίρως ἔχειν, vacare.
Εὐκάμπτος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, facilem laborem habens.
Εὐκαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, flexibilis, curvus, rotundus. Ex κάμπτω.
Εὐκαμπὴς, ὐ, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.
Εὐκαμψία, ας, ἡ, flexibilitas. Ex iisd.
Εὐκάρδιος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, bonum cor habens, forti animo præditus; (2) stomacho gratus. Ex καρδία.
Εὐκαρδίως, *Adv.* forti & præsenti animo; (2) prompte, cupide.
Εὐκαρπέω, uberes fructus fero.
Εὐκαρπίζω, idem.
Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum uber proventus; (2) fœcunditas, fertilitas. Ab
Εὔκαρπος, ὁ ἡ ὀ, fructuosus, fœcundus; (2) fœcunditatem adjuvans.
Εὐκατάγνωστος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, reprehensibilis.
Εὐκαταγόρητος, ὐ, ὁ ἡ ὀ, qui facile accusari.

Digitized by Google

fari potest, facile reprehensibilis. Ex εὖ, & καλῆγορέω, accuso.
Εὐκαταγώνιστος, ος, ὁ ἡ τό, expugnatu facilis, parum validus. A καταγανίζομαι.
Εὐκατακόμιστος, ος, ὁ ἡ τό, deportatu facilis; (2) pronus, proclivis. Ex εὖ, & κατακομίζω, deporto.
Εὐκατακράτητος, ον, infirmus, parum validus.
Εὐκατάληπτος, ος, ὁ ἡ τό, comprehensu facilis.
Εὐκατάλλακτος, ος, ὁ ἡ τό, facilis reconciliatu, placabilis.
Εὐκαταμάχητος, ος, ὁ ἡ τό, expugnabilis. A καταμάχομαι.
Εὐκαταπόητος, ος, ὁ ἡ τό, quem facile intelligere possumus. A καταοάω.
Εὐκαταπραΰντος, ος, ὁ ἡ τό, placabilis. A καταπραΰνω.
Εὐκατάπρηστος, ος, ὁ ἡ τό, facilis combustu. A καταπίμπρημι.
Εὐκατάπτωτος, ος, ὁ ἡ τό, proclivis ad lapsum, caducus; (2) debilis.
Εὐκατασήμαντος, ος, ὁ ἡ τό, obsignatu facilis. A κατασημαίνω.
Εὐκατασκεύαστος, ος, ὁ ἡ τό, conditu seu fabricatu facilis.
Εὐκατάσκοπος, ον, bene fultus, nixus; (2) impetu ruens.
Εὐκατάστατος, ος, ὁ ἡ τό, bene constitutus; (2) bene compositus; (3) sedatus, placidus; (4) stabilis. Ex εὖ, & καθίστημι.
Εὐκατάστροπτος, ον, volubilis, mobilis.
Εὐκατάστροφος, ον, idem.
Εὐκατάσχετος, ον, qui firmiter retinetur.
Εὐκατατρόχαστος, ος, ὁ ἡ τό, proprie volubilis in modum rotæ; (2) volaticus, inconstans; (3) in quem (agrum v. c.) facile incursio fieri potest; unde (4) contemtibilis. A τροχάζω.
Εὐκατάτροχος, ὁ ἡ τό, propensus. A τρέχω.
Εὐκαταφορία, ας, ἡ, proclivitas. Ab
Εὐκαταφορος, ος, ὁ ἡ τό, propensus, pronus proclivis, Ex εὖ, & καταφέρω.
Εὐκαταφρόνητος, ὁ ἡ τό, contemptibilis, despicabilis, adspernabilis. A καταφρονέω.
Εὐκατάψευστος, ον, in quo facile est mentiri.
Εὐκατεργάζομαι, bene subigo, mollio velut lanam, linum.
Εὐκατέργαστος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile confici aut effici potest; (2) qui facile subigitur, vel aratur; (3) qui facile vincitur, item interficitur.
Εὐκατόπτος, ος, ὁ ἡ τό, perspicuus.
Εὐκατόρθωτος, ος, ὁ ἡ τό, factu facilis. Ex εὖ, & κατορθόω.
Εὐκατοχος, ὁ ἡ τό, qui facile coërceri potest.
Εὔκαυς, ον, idem quod εὐκατακ.
Εὐκαύλης, ου, idem.
Εὐκίαστος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile findi potest, A κιάζω.
Εὐκίατος, ος, ὁ ἡ τό, idem & ex iisd.
Εὐκίλαδος, ος, ὁ ἡ τό, bene sonans; (2) sonorus.
Εὐκιντρος, ος, ὁ ἡ τό, bene aculeatus.
Εὐκίρατος, ος, ὁ ἡ τό, pulchra habens cornua. A κίρας.
Εὐκίρατος, ὁ ἡ τό, bene mistus; (2) bene dilutus & temperatus. A κεράννυμι.
Εὐκιρᾶς, idem quod εὐκίρατος.
Εὐκίφαλος, ος, ὁ ἡ τό, egregio capite præditus; (2) capiti conveniens, s. conducens. A κεφαλή.
Εὐκινλίστειρα, ας, ἡ, placatrix. Ab εὔκηλος.
Εὐκηλία, ας, ἡ, quies, Hes. Ab eod.
Εὔκηλος, ος, ὁ ἡ τό, quietus, mitis. Ab ἔκηλος.
Εὐκηλοῖς, quiete.
Εὐκινησία, ας, ἡ, facilis motus, agilitas, mobilitas. Ex εὖ, & κινέω, moveo.
Εὐκίνητος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile movetur, s. moveri potest, mobilis, agilis. Ex iisd.
Εὐκινήτως, mobiliter, agiliter.
Εὐκίων, ονος, ὁ ἡ τό, pulchras habens columnas.
Εὐκλαδος, ον, procerus, late ramosus.
Εὔκλαστος, ος, ὁ ἡ τό, fractu facilis, fragilis. Ex κλάω.
Εὐκλεὴς, ές, ὁ ἡ τό, gloriosus. Ex κλέος.
Εὐκλείτα, vel εὐκλεία, ας, ἡ, s. εὐκλεια, gloria, splendor nominis. Ab εὐκλεὴς.
Εὐκλείζω, f. ίσω, celebro. Ab εὐκλεὴς.
Εὐκλείξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro εὐκλείσαι.
Εὐκλεὴς, ές, ὁ ἡ τό, gloriosus.
Εὐκλεῶς, Adv. gloriose. Ab εὐκλεὴς.
Εὔκλειστος, ον, bene clausus.
Εὐκλεῖς, ῆ, bene clausa. Ex εὖ, & κλείω.
Εὔκληρία, prospera fortuna utor. Ab εὔκληρος.
Εὔκλήρημα, ατος, τὸ, prospera fortuna.
Εὐκληρία, ἡ, bona sors, prospera fortuna.
Εὔκληρος, ος, ὁ ἡ τό, fortunatus. Ex κλῆρος.
Εὔκλωστος, ος, ὁ ἡ τό, nendo bene contortus. Ex εὖ, & κλώθω.
Εὐκαμπλος, ος, ὁ ἡ τό, flexibilis, qui flecti facile potest. Ex εὖ, & κνάμπτω.
Εὐκναπλος, ος, ὁ ἡ τό, bene paratus a fullone. Ex κνάπτω.
Εὐκνημος, ος, ὁ ἡ τό, bene ocreatus vel armatus. Ex εὖ, & κνημὶς.
Εὔκνημος, ος, ὁ ἡ τό, qui bonis seu pulchris tibiis est. Ex κνήμη.
Εὐκοίλιος, ος, ὁ ἡ τό, bonam alvum faciens. Ex κοιλία, alvus.
Εὐκοινόματος, ἡ, communi multorum consiljo bene constitutus.
Εὐκοινώνητος, ος, ὁ ἡ τό, facile communicans, communis, adfabilis. Ex κοινωνέω.
Εὐκοινωνησία, ἡ, affabilitas, comitas.
Εὐκολία, ας, ἡ, facilitas. Ab εὔκολος.
Εὐκόλλητος, ος, ὁ ἡ τό, q. d. adglutinabilis, sociabilis. Ex εὖ, & κολλᾶν, glutinare.
Εὐκολπος, ον, sinuosus, magnum sinum habens.
Εὔκολος, ος, ὁ ἡ τό, facilis, qui non est stomacho fastidioso; (2) simplex, apertus, ingenuus. Ex εὖ, & κόλον, cibus.
Εὐκόλως, Adv. expedite, facile; εὐκολώτατα. facillime.
Εὐκόλυμβος, ος, ὁ ἡ τό, urinandi peritus.
Εὐκόμης, ὁ, bene comatus. Ex εὖ, & κόμη.
Εὐκομιδὴς, ές, ὁ ἡ τό, bene curatus; (2) bene tractatus. Ex εὖ, & κομίζω, curo.
Εὐκομίζω, f. σω, bene recondo.
Εὐκομίσασθαι, a. 1. inf. med.
Εὐκόμιστος, ος, ὁ ἡ τό, qui bene curatur. Ex εὖ, & κομίζω, curo.
Εὔκομος, ος, ὁ ἡ τό, id. quod εὐκόμης.
Εὐκοπία, ας, ἡ, facilitas. Ab
Εὔκοπος, ος, ὁ ἡ τό, facilis, qui facili labore fit; (2) qui facili labore aliquid conficit.
Εὐκόπως, Adv. facili labore & negotio.
Εὐκοπρώδης, ές, excrementi colorem & naturam habens, τὰ εὐκοπρώδεα, excrementa stercoracea.
Εὐκόρυθος, ὁ ἡ τό, pulchre galeatus. Ex κόρυ.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, modeste me gero, officio fungor; (2) orno bene.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, modestia.
Εὐκοσμίως, modeste, decenter.
Εὔκοσμος, ος, ὁ ἡ τό, bene ordinatus, concinnus.
Εὐκόσμως, Adv. concinne, recte.
Εὐκρὰὴς, ές, ὁ ἡ τό, bene temperatus. Ex κεράννυμι.
Εὔκραιρος, ος, ὁ ἡ τό, pulchra cornua habens. A κραῖρα.
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. A κεράννυμι.
Εὔκραλος, ος, ὁ ἡ τό, temperatus; (2) sincerus; (3) qui media constat temperatione; (4) qui confundi commiscerique potest. Ex iisd.
Εὐκραλᾶς, firmiter. A κράτος.
Εὐκρικλος, ος, ὁ ἡ τό, bene strepens, canorus, sonorus. Ex κρίκω.
Εὐκριλωσε, ος, ὁ ἡ τό, scaturigine bona præditus. A κρηνη.
Εὐκρίθος, ος, ὁ ἡ τό, bonum habens hordeum.
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, diluciditas, puritas. Ab
Εὐκρινὴς, ές, ὁ ἡ τό, purus, liquidus; (2) ordine collocatus; (3) distinctus; (4) qui e morbo convaluit, omninoque robustus, elegans, velut de corpore. Ex εὖ, & κρίνω.
Εὐκρίνιλος, ος, ὁ ἡ τό, bene discernendus.
Εὐκρίνω, bene discerno, accuratum delectum habeo.
Εὐκρινῶς, Adverb. distincte, discrete.
Εὐκριτος, ον, perspicuus, facile distinguendus, judicandus.
Εὐκρόκαλος, ος, ὁ ἡ τό, pulchram s. copiosam in littore arenam habens. A κροκάλη.
Εὐκρότατος, ον, suaviter strepens, sonorus. A κρόταλον.
Εὐκρότητος, ον, bene conflatus, compactus; (2) laudatus, ap. Soph. Ern.
Εὐκρυπλος, ον, facile latens.
Εὐκρυφὴς, ές, ὁ ἡ τό, facile se occultans; (2) qui bene latet. Ex εὖ, & κρύπλω.
Εὐκταῖος, αία, αῖον, optabilis. Ab εὔχομαι.
Εὐκλαίας, Adv. optabiliter.
Εὐκλέαος, ος, ὁ ἡ τό, dives, opulentus. A κλέανον.
Εὐκλημοσυνη, ἡ, divitiæ. Ab
Εὐκλήμων, ονος, ὁ ἡ τό, dives. A κλάομαι.
Εὐκλήριος, ος, ὁ ἡ τό, precatorius, ad preces pertinens. Hinc εὐκλήριον, oratorium, sacrarium, lararium. Ab εὔχομαι.
Εὐκλίζω, f. ίσω, bene ædifico.
Εὐκλικὸς, ὴ, όν, optativus. Ab εὔχομαι.
Εὐκλικῶς, Adverb. optative. Ab εὐκλικὸς.
Εὐκλιμβὴν, perf. part pass. Poët. pro εὐκλισμένον, ab εὐκλίζω.
Εὐκλισ, ος, ὁ ἡ τό, eleganter conditus.
Εὐκλιτος, ος, ὁ ἡ τό, bene structus.
Εὐκλὸς, ὴ, όν, item εὐκλὴς, ὁ ἡ τό, optabilis, optandus, expetendus. Ab εὔχομαι.
Εὐκλῶς, Adv. optabiliter.
Εὐκυκλέω, ῶ, f. ήσω, felici successu ludo tesseris. A κύβος.
Εὐκυκλος, ος, ὁ ἡ τό, rotundus; (2) cum Epith. currus, volubilis, εὐτροχος; (3) qui fit in orbem.
Εὐκύκλως, rotunde.
Εὐκυκλοῦς, ον, rotundatus.
Εὐκύλιξ, ὁ ἡ τό, poculis, i. e. compotationibus, conviviis aptus.
Εὐκύλιστος, ος, ὁ ἡ τό, volubilis. A κυλίω.
Εὐκύμαντος, ον, fluctuosus.
Εὔκωπος, ον, remigio bene instructus, agilis, de navi.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, metus, reverentia, circumspectio; (2) sollicitudo, anxietas.
Εὐλαβέομαι, vereor, caveo religiose; (2) timeo, metuo; (3) caveo, declino religiose; (4) vito, fugio; (5) religione teneor. Εὐλαβεῖδ τὸν Χπὸ τίνος λύμλω. Εὐλαβηθεὶς ὁ χιλίαρχος μὴ διασπασθῇ ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, Act. 23, 10. Μάλιστα εὐλαβῶ τας ἐν τοῖς ἀσίτοις ζωυσίας, locr. Ab
Εὐλαβὴς, ές, ὁ ἡ τό, qui bene res capessit, seu adgreditur, circumspectus, cautus; (2) timidus; (3) religiosus; (4) verecundus. Ex εὖ, & λαμβάνω, capio.
Εὐλαβητέον, Adv. posit. cavendum est.
Εὐλαβία, ας, ἡ, cautio. Ab εὐλαβέομαι.
Εὐλαβίης, gen. s. Ion. pro εὐλαβίας.
Εὐλαβοῦ, 2. s. imperat. præs. med. pro εὐλαβέεο, ab εὐλαβέομαι.
Εὐλαβῶς, Adv. timide, caute; (2) religiose.
Εὐλαγὴς, ὲς, leporibus abundans. A λαγὸς, Ion. lepus.
Εὐλάζω, putresco, vermes produco, Hes. Ab εὐλαὶ.
Εὐλάζω, f. εὐλάξα, aro, Lac. ap. Thuc.
ΕΤΛΑΙ, ᾶν, αἱ, vermes, proprie, qui e putredine nascuntur.
Εὐλαΐξ, γος, ὁ ἡ τό, e bonis pulchrisque lapidibus structus. Ex λαΐξ.
ΕΤΛΑΚΑ, ας, ἡ, Vox Lacon. vomer; (2) bidens, ligo.
Εὐλαλος, ος, ὁ ἡ τό, bene loquens, facundus, disertus; (2) loquaculus. Ex λαλέω.
Εὐλαμπὴς, ές, ὁ ἡ τό, splendens, fulgidus. A λάμπω.
Εὐλαμπρος, ον, splendidus.
Εὐλαχαρος, ον, oleribus abundans, s. fertilis.
Εὐλαφαρος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile levigatur aut

Digitized by Google

aut complanatur ; (2) qui facile conteritur. Ex λειαίνω.

Εὐλειμ(ων), ων, ὁ ἡ ὀ, bona prata habens. Ex λειμών.

Εὐλείμων, ον(ος), ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisdem.

Εὐλεκτος, ον, pulcher, &c.

Εὐλεξις, εως, ὁ ἡ ὀ, bonas dictiones habens.

Εὐλεπτος, ος, ὁ ἡ ὀ, desquamatu facilis ; (2) qui facile delibratur & cortice spoliatur. A λεπίζω.

Εὐλευκ(ος), ὁ ἡ ὀ, valde albus.

Εὐλεχὴς, ὲς, idem quod εὐλέκτρ(ος) ; (2) felix de sponsis, vel conjugibus, vel nuptiis.

Εὐληθάργ(υρ)ος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile labitur in lethargum. A ληθαργος.

Εὐληκτος, ον, brevis, non diu duraturus. A λήγω.

Εὐλημάτιον, ῶ, f. ήσω, animosus sum, forti sum animo. A λῆμα.

Εὐληπτ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile capi potest. Ex εὖ, & λαμβάνω.

Εὐλήπτως, *Adv.* ita ut facile & cito capi possit.

ΕΤΑΡΑ, ας, τὰ, lora, habenæ.

Εὐλιβανος, ον, thure abundans, thurifer.

Εὐλιθος, ος, ὁ ἡ ὀ, pulchros habens lapides.

Εὐλίμφυος, ὁ ἡ ὀ, bene instructus portu, *Epith.* portus ipsius, commodus. A λιμήν.

Εὐλιπὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀ, præpinguis. A λίπος.

Εὐλογέω, ῶ, f. ήσω, laudo, prædico ; (2) bene precor ominor ; (3) benigne polliceor, *per Ebr. vulgo* benedico. Ἐὰν τις αὐτὸς εὐλογῇ, Arist. Ach. 376. Ἀλλὰ φωλά τε κἀγαθὰ, ἔτρά τε θλεῖσα τὰς γυναῖκας εὐλόγει, id. Conc. 454. A λόγος.

Εὐλογηθήσετ(αι), 3. pl. f. 1. ind. pass.

Εὐλόγημαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro εὐλελόγημαι.

Εὐλογημένος, *benedictus*, part. perf. ejusd.

Εὐλογητὸς, ὴ, όν, cui benigne promissum est ; (2) laudatus, *vulgo* benedictus.

Εὐλογία, ας, ἡ, honestus sermo ; (2) laus, prædicatio ; (3) fausta omnia, felicitatis promissio, *vulgo* benedictio ; (4) beneficium, munus, eleemosyna ; (5) sacra Cœna.

Εὐλογισέω, ῶ, f. ήσω, recte ratiocinor ; (2) æquo animo fero.

Εὐλογισία, ας, ἡ, ratio bene subducta ; (2) consilium, vel ratio recte inita, prudentia in capiendis consiliis. Ab

Εὐλόγιστος, ὁ ἡ ὀ, quem facile reputare & perpendere licet ; (2) qui recte ratiocinatur, prudens, moderatus ; (3) probabilis, idoneus. A λογίζομαι.

Εὐλογίστως, prudenter, sapienter, recte.

Εὔλογος, ος, ὁ ἡ ὀ, rationabilis, rationi consentaneus, probabilis, rectus, verus ; (2) quod facile parari & haberi potest.

Εὐλόγως, recte, apte, opportune, vere.

Εὐλογοφανεία, ἡ, probabilitas causæ, prætextus.

Εὐλογοφανὴς, ὲς, speciosus, verosimilis.

Εὐλογχία, felix sum, *Hesych.* Ab

Εὔλογχος, fortunatus. Ab λογχή.

Εὐλουσία, ας, ἡ, mundities, qua quis bene elotus est ; (2) purgatio. Ex εὖ, & λούω.

Εὐλόφος, ος, ὁ ἡ ὀ, fortem cervicem habens ; (2) strenuus ; (3) morigerus ; (4) bene cristatus, pulchram cristam habens.

Εὐλόφως, *Adv.* generose, fortiter.

Εὐλοχος, ος, ὁ, gravidis parturientibus favens, epitheton Dianæ.

Εὐλύγιστος, ος, ὁ ἡ ὀ, flexilis, qui facile flecti potest. Ex εὖ, & λυγίζω.

Εὐλύρας, *Dor.* pro εὐλύρης, ας, ὁ, bonam lyram habens ; (2) bene lyra canens ; (3) canorus. Ex εὖ, & λύρα.

Εὔλυρος, ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisdem.

Εὔλυτος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile solvi potest ; (2) paratus discedere, expeditus. A λύω.

Εὐλυτως, expedite, facile.

Εὐμαθεια, ας, ἡ, docilitas, celeritas discendi Ab

Εὐμαθὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀ, docilis, ingeniosus ; (2) facilis intellectu. Ex εὖ, & μανθάνω.

Εὐμαθία, ας, ἡ, idem quod εὐμαθεία.

Εὐμαθῶς, *Adv.* ita, ut quis facile addiscat, facile discendo.

Εὐμάλακτος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile emollitur, facile emollescens. Ex εὖ, & μαλάσσω.

Εὔμαλον, acc. s. *Dor.* pro εὔμηλον.

Εὔμαρα, ὰ, pellis, corium, Sch. Theoc.

Εὐμάραντος, ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile marcescit, caducus. A μαραίνω.

Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas ; (2) tranquillitas animi ; (3) latrina, ap. *Ionem.*

Εὔμαρὴς, ὁ ἡ ὀ, facilis, commodus. A μάρη.

Εὐμορία, ας, ἡ, idem quod εὐμάρεια.

Εὐμαρίζω, f. ίσω, allevo. Ab eod.

Εὐμαρὶς, ίδος, ἡ, calceamenti genus. Ab εὐμαρὴς, quia facile induitur aut expeditum incessum facit ; sive ab εὐμάρα, quia e corio erant, *Ern.*

Εὐμαρῶς, *Adverb.* facile, nullo negotio.

Εὐμεγέθης, ες, ὁ ἡ ὀ valde magnus, ingens ; (2) procerus. Ex μέγεθος.

Εὐμεθοδικῶς, methodice ; (2) compendiose.

Εὐμέθοδος, ος, ὁ ἡ ὀ, in quo methodus & ratio est ; (2) compendiosus, artificiosus.

Εὐμεθόδως, *Adv.* idem. Ab εὐμέθοδος.

Εὐμειδὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, hilaris, lætus. Ex εὖ, & μειδιάω.

Εὐμείλικτος, ὁ ἡ ὀ, qui facile mulceri, leniri, vel placari potest. A εὐμείλιος.

Εὐμείλιχος, ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Εὐμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio. Ab

Εὐμελὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, apte modulatus, canorus. A μέλος, *modulatio.*

Εὐμελίζ, ας, ἡ, idem quod εὐμέλεια.

Εὐμελίας, ος, ὁ, fraxini, i. e. hastæ e fraxino peritus. A μελία, *fraxinus.*

Εὐμελιλω, acc. s. *Ion.* pro εὐμελίαν.

Εὐμελιπλίων, apes meæ bene mellificant ; (2) bene mellifico. A μέλιπλα.

Εὐμελῶς, perite, accurate, egregie.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus bene adfectus, clementia, placabilitas. Ab εὐμενὴς.

Εὐμενίσιρας, *Adv.* benignius, Ab eod.

Εὐμενίτειρα, ἡ, benevola, patrona. Ab

Εὐμενίτης, ου, ὁ, benevolus, amicus. Ab

Εὐμενίω, ῶ, f. ήσω, benevolus sum, propitius sum. Ab

Εὐμενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, benevolus, clemens, amicus, benignus. A μένος.

Εὐμενίδες, ίδων, αἱ, Eumenides, furiæ. Per Antiphrasin ab εὐμενὴς.

Εὐμενίζω, f. ίσω, benevolum reddo.

Εὐμενῶς, benevole, benigne.

Εὐμερὶς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, dividuus.

Εὐμεταζλητ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, mutabilis. A μεταβάλλω.

Εὐμεταβολ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.

Εὐμεταβλήτως, inconstanter.

Εὐμετάδοτ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, facilis ad impertiendum. Ex εὖ, & μεταδίδωμι.

Εὐμεταδότως, benigne, liberaliter.

Εὐμετάθετ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, mutabilis. A μετατίθημι.

Εὐμετακίνητ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, qui facile transmoveri & mutari potest. A μετακινέω.

Εὐμετακόμιζ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, transportatu & traductu facilis. A μετακομίζω.

Εὐμετάπειστ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, cui facile aliud persuadetur ; (2) qui facile dissuaderi potest. Ex εὖ, & μετάπεισθαι.

Εὐμεταποίητ(ος), ος, mutabilis.

Εὐμετάπτατ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, mutationi obnoxius. A μετάπτατος.

Εὐμετάστατ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, instabilis, inconstans. A μεθίσταμαι.

Εὐμετατρεπ(τ)ὴς, ος, idem.

Εὐμεταφορ(ος), ος, mutabilis.

Εὐμετοχειρισία, ας, mobilitas, placabilitas.

Εὐμεταχείριστ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, tractabilis, non difficilis, mitis, placabilis ; (2) qui facile capi potest. A μεταχειρίζω.

Εὐμεταχειρίστως, *Adv.* ita ut facile tractari queat, placabiliter.

Εὐμέτρι(ος), ία, ον, idem quod

Εὐμιτρ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, modum servans, moderatus. A μέτρον.

Εὐμήκης, ὁ ἡ ὀ, bene longus. A μῆκ(ος).

Εὐμηλ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, ovibus abundans ; (2) pecorum ferax. A μῆλον.

Εὐμηρ(ὴς), ος, ὁ ἡ ὀ, qui bona seu firma femora habet.

Εὐμήρυτα, ἔρια, lanæ ad nendum faciles. Ex εὖ, & μηρύομαι, *filum duco.*

Εὐμητις, ιδ(ος), ὁ, prudens. A μῆτις.

Εὐμηχανία, ας, ἡ, industria, solertia. Ab

Εὐμήχαν(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, ad machinandum promptus, industrius, ingeniosus. Ex εὖ, & μηχάνη.

Εὐμηχάνως, *Adv.* ingeniose, artificiose.

Εὐμικτ(ος), ον, facilis, bonus sodalis.

Εὐμίμητ(ος), ὁ ἡ ὀ, imitabilis. A μιμέομαι.

Εὐμίσητ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, invidiosus, invitus. A μισέω.

Εὐμιτ(ος), ον, bono stamine factus.

Εὐμιτρ(ος), ὁ ἡ ὀ, bene cinctus. A μίτρα.

Εὐμνημονεσ(τ)όρως, ad retinendum aptius.

Εὐμνημόνευτ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, memoratu facilis, memorabilis. A μνημονεύω.

Εὔμνηστ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, cujus facile recordamur, cujus memoria semper nobis obversatur. A μιμνήσκω.

Εὐμοιρέω, ῶ, bona sorte utor.

Εὐμοιρία, ας, ἡ, bona sors, felicitas.

Εὔμοιρ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, bona sorte utens, felix. A μοῖρα.

Εὐμοίρως, *Adv.* felici fato. A præc.

Εὐμολπία, ας, ἡ, elegans cantus, elegantia cantus ; (2) suavitas vocis. A μολπή.

Εὔμολπ(ος), ὁ ἡ ὀ, bene canens.

Εὐμορφία, ας, ἡ, pulchritudo. Ab

Εὔμορφ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, formosus, speciosus. A μορφή.

Εὐμορφολεγεῖν, facete, lepide loqui.

Εὐμουσία, ας, ἡ, musica elegantia, musicus lepos & doctrinæ lepos & gratia. Ex εὖ, & Μοῦσα, *Musa.*

Εὔμουσ(ος), ον, suaviter canens ; (2) venustus, argutus ; (3) eruditus.

Εὐμούσως, *Adv.* eleganter, erudite. Ex iisd.

Εὐμοχθ(ος), ος, ὁ, labore honesto ortus, vel cum l. h. conjunctus, *Hesych.*

Εὐμυχ(ος), ον, mugiens. A μυκάομαι.

Εὐνάζομαι, dormio, cubo. Ab εὐνή.

Εὐνάζω, f. άσω, sopio ; (2) in cubili collaco, cubile statuo ; (3) *de mari* placare, tranquillum reddere, ponere, sternere ; (4) dormio, quiesco ; (5) concumbo. Τὸν τετράπηχυ ὑδρὸν εὐνάσουσι Φρύγιοι, Lyc. 1313. Γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται, Eur. Med. 18. Καὶ νῦν μὲν ἡμῖν ἐυναστὴ δαίμων δόρυ, Lyc. 567. Ab εὐνή.

Εὐναία, ας, ἡ, *Ion.* pro εὐνή.

Εὐνασάμενος, part. pr. ind. pass. v. εὐναίω.

Εὐναῖον, ου, τὸ, stratum lecti, stragulum.

Εὐναῖ(ος), αία, αῖον qui procumbere amat,

Εὐναίω, bene vel commode habito.

Εὐνάσιμ(ος), ος, ὁ ἡ ὀ, ad cubandum, seu cubile stauendum opportunus. Ab εὐνάζω. Unde

Εὐνασ(τ)ὴρ, ῆρ(ος), ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνασήριον, ου, τὸ, cubiculum, dormitorium ; (2) cubicularis lectus.

Εὐνασ(τ)ὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.

Εὐνάσ(τ)ωρ, ορ(ος), ὁ, idem quod εὐνασ(τ)ήρ.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, concubitrix ; (2) conjux, marita. Ab

Εὐνατ(ὴ)ὴρ, ῆρ(ος), ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνατήριον, ου, ὁ, cubile ; (2) dormitorium.

Εὐνατωρ, ὁ, v. εὐνασ(τ)ωρ.

Εὐνάω, ῶ, f. ήσω, sopio ; (2) concumbo. Τῆς ὃ εὐνησε γόον, Odyss. 4, 758. Θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα, Il. 2, 821. Ab εὐνή.

Εὐνήτης, ου, ὁ, concubitor ; (2) maritus.

Εὐνήτις, ιδ(ος), ἡ, concubina ; (2) uxor. Ab

ΕΥΝΗ, ῆς, ἡ, cubile ; (2) lustrum ; (3) concubitus ; (4) tentorium ; (5) sepulchrum ; (6) locus quivis, in quo aliquis commoratur ; (7) ancora ; (1) vestis, stragula lecti.

Εὐνηθεῖσα, pari. a. 1. iad. pass. f. g. verbi εὐνάω.

Εὐνῆθεν,

Digitized by Google

Εὐνῆθεν, *Adv.* e lecto. Ab eod.
Εὐνημα, τό, concubitus.
Εὐνήρια, ας, ἡ, cubitrix, cubans. Ab eod.
Εὐνητηρ, ῆρος, ὁ, cubicularis; εὐνητηρ χιτών, vestis cubicularis, nocturna.
Εὐνητός, ſ. εὔνητος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene textus. A νέω.
Εὐνητωρ, v. εὐνήσωρ.
Εὐνῆφι, *Adv.* e lecto. Ab εὐνή.
Εὐνια, ων, τὰ, ſtragula, ſtrata. Ab eod.
Εὐνίς, ίδος, ἡ, uxor. Ab eod.
Εὖνις, ιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, privatus, orbus, viduus, vidua, orba. Ab ἓς, unus.
Εὐνοέω, ῶ, fut. ήσω, benevolus ſum, bene adfectus ſum. Ἰδοὺ εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου, Matt. 5, 25. Ab ἔυνος.
Εὐνόητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, facilis intellectu. Ab εὐνοέω.
Εὐνοήτως, *Adv.* ita, ut facile intelligi queat.
Εὐνοια, ας, ἡ, benevolentia. Ab eod.
Εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, benevolus. Ab eod.
Εὐνοϊκως, *Adv.* benevole; εὐνοϊκωτέρως, magis benevole. Ab εὐνοϊκός.
Εὐνομέω, ῶ, f. ήσω, bonis legibus inſtituo. Hinc εὐνομέομαι, ημαι, bonis legibus utor; (2) bene leges exerceo. Πόλις μέλλ εὐνομήσεσθαι, Plat. Ab εὔνομος.
Εὐνομία, ας, ἡ, bona legum conſtitutio, bonæ leges; (2) ſtatus ſub bonis legibus; (3) æquitas, Eunomia. Ab eod.
Εὐνομίω, acc. ſ. *Ion.* pro εὐνομίαν.
Εὔνομος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui bonis legibus utitur; (2) paſcuus, pabuloſus. Ex νόμος, lex, vel νέμω, paſco.
Εὔνοος, *contr.* εὖνους, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene adfectus erga aliquem, benevolus; τὸ εὔνουν, benevolentia. Comp. εὐνούστερος, Sup. εὐνούσταλος.
Εὔνουν, acc. ſing. *contr.* pro εὔνοον.
Εὔνοστος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, numen molendinis appoſitum, quod farinæ menſuram inſpicere, eique præeſſe credebatur.
Εὐνουχίας, ου, ὁ, ſpado. Ab εὐνοῦχος.
Εὐνουχίζω, f. ίσω, eunuchizo, caſtro, eviro. Matt. 19, 12. Ab eod.
Εὐνούχιον, ου, τὸ, lactucæ genus Veneri maxime adverſum. Ab eod.
Εὐνουχιστὴς, οῦ, ὁ, caſtrator. A præc.
Εὐνουχοειδὴς, ὲς, Eunuchi ſimilis.
Εὐνοῦχος, ος, ὁ, eunuchus, ſpado; (2) continentiam ſervans; (3) gynæcei præfectus, genus honoris in oriente, unde εὐνουχοι, proceres. Ex εὐνὴ, & ὄχω, curo.
Εὐνουχώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, effeminatus, ut eunuchus. Ab εὐνοῦχος.
Εὐνόως, *Adv.* benevole. Ab ἔυνος.
Εὐνως, *Adv.* idem & ab eod.
Εὖντα, acc. ſing. part. præſ. *Dor.* pro ὄντα, ſ. ὄντα, ab εἰμί.
Εὐνωμος, ον, qui facile movetur, vibratur. A νωμάω.
Εὐνωτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bonum habens dorſum; (2) bonos & latos humeros habens.
Εὔξαιο, 2. ſ. a. 1. opt. med. v. εὔχομαι.
Εὐξαμβίῳ, dat. ſing. part. aor. 1. med.
Εὔξεινος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hoſpitalis. Hinc Εὔξεινος, ſc. πόντος, Pontus Euxinus, qui ante a feritate accolentium ἄξεινος.
Εὐξείνως, *Adv.* hoſpitaliter, amice.
Εὔξεινος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod εὔξεινος.
Εὐξείνως, idem quod εὐξείνως.
Εὐξεστος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene raſus, politus. A ξέω.
Εὔξη, 2. ſ. a. 1. conj. med. v. εὔχομαι.
Εὐξήσαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. αὐξάνω.
Εὐξήραντος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile deſiccatur, exſiccatu facilis. A ξηραίνω.
Εὔξοος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene raſus ſeu politus; (2) qui raſura ſeu ſculptura facile poliri poteſt. A ξέω.
Εὐξυλὶς, ίδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui eſt probæ materiæ. A ξύλον.
Εὔξυλος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſd.
Εὐξύμζολος, vide εὐσύμβολος, & ſic etiam cætera in quibus τὸ ξυν, *Att.* pro ζυν.
Εὐξυνετος, ον, perſpicuus, clarus.
Εὔξυστος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, raſilis. A ξύω, *rado.*

Εὐογκος, ὁ ϰ᾽ ἡ, molis amplæ & compactæ, corpulentus, mediocriter intumeſcens; (2) qui admittit & requirit ornatum; (3) portatu facilis. Ab ὄγκος.
Εὐοδέω, ῶ, f. ήσω, & εὐόδιόμαι, ῶμαι, proſpere progredior, proſperum iter præbeo, *in med.* proſpero itinere, ſ. omnino, proſpero ſucceſſu utor. Ἢ μὲν δὴ εὐοδῇ φέρῃ καλῶς, ſcil. *aqua*, Dem. Ab εὔοδος.
Εὐοδιάζω, idem.
Εὐοδὶς, idem quod εὔοδος.
Εὐοδία, ας, ἡ, proſperum iter. Ab eod.
Εὐοδμία, ας, ἡ, bonus odor, fragrantia. Ab εὐδμή.
Εὔοδμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, boni odoris, fragrans.
Εὔοδος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, per quem facile iter patet, pervius; (2) iter expeditum habens; (3) qui proſpero ſucceſſu utitur.
Εὐοδόω, idem quod εὐόδέω, in act. & med.
Εὐόδωκα, perf. ind. act. *Ion.* pro εὐώδωκα.
Εὐόδωσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Εὐόδως, *Adv.* facili via, expedite; (2) proſpero ſucceſſu, feliciter. Ab eod.
ΕΥΟΙ, Euoë, vox, qua Baccho acclamabatur. Hinc ὁ Εὐοις, Bacchi cognomen.
Εὐοικονόμητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, diſpenſatu faciliis; (2) digeſtu facilis. Ex εὖ, & οἰκονομία.
Εὐοικονομικὸς, ἡ, ὸν, œconomiæ peritus.
Εὔοικος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bonam domum habens; (2) bonus & commodus ad habitandum.
Εὐοινέω, ῶ, f. ήσω, vino abundo; (2) vinum bonum fero. Ab εὔοινος. Unde
Εὐοινία, ας, ἡ, vini abundantia & bonitas; (2) annus vini copia & bonitate inſignis.
Εὐοίνισος, ον, vino bono factus, ut libatio.
Εὔοινος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bonum vinum ferens; (2) vino abundans.
Εὐοιώνιστος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, auſpicatus. Ab οἰωνίζομαι.
Εὐολβος, ον, felix, dives.
Εὐόλισθος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde lubricus, labilis.
Εὔομβρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, imbribus abundans.
Εὐομφοι, part. præſ. ind. paſſ. v. εὐω.
Εὐόμιλος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui bene & dextre novit cum aliis converſari, affabilis.
Εὐμολόγητος, clarum & conceſſu facile. Ab ὁμολογέομαι.
Εὐόνειρος, qui bona ſomnia videt, vel efficit.
Εὐοπλία, ἡ, armorum bonitas.
Εὔοπλος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene armatus, felix in armis.
Εὔοπτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, conſpicuus, adſpectabilis. Ex εὖ, & ὄπλομαι.
Εὐόραλος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile cerni poteſt. A ὁράω.
Εὐοργησία, ας, ἡ, promptitudo, ſeu facilitas ad iraſcendum. Ab εὔοργος.
Εὐόργητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile ſeu levi de cauſſa iraſcitur; (2) qui moderate iraſcitur; (3) bene moratus. Ab eod.
Εὐοργήτως, *Adv.* ita iracunde, ut ne ira modum excedat; (2) ſtudioſe, alacriter; (3) moderate, decore.
Εὔοργος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod εὐόργητος. (2.) Ab ὀργή.
Εὐορεκτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui bene appetit cibos; (2) qui ſtomacho appetitum cibi conciliat. Ex εὖ, & ὀρέγομαι.
Εὐόριζος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſuis finibus facile continetur; (2) quem definire & ſuis limitibus deſcribere facile eſt. Ab ὁρίζω.
Εὐορκέω, religioſe juro, liquido juro. Τμεῖς ὦ ϰζ νόμον εὐσεβοῦντες ϰ᾽ εὐόρκιντες κρινεῖτε, Xen. Ab εὔορκος.
Εὐορκησία, ας, ἡ, ſanctum jusjurandum.
Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides. Ab
Εὔορκος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui jusjurandum religioſe colit; (2) τὸ εὔορκον quod jurijurando conſentaneum eſt.
Εὐόρκως, *Adv.* religioſe jusjurandum ſervando; (2) interpoſito ſacramento.
Εὐόρκωμα, τὸ, v. εὐόρκησία.
Εὐόρκαλος, v. εὔορκος.
Εὐορμητος, ον, unde facile impetus fieri poteſt. Ab ὁρμάομαι.

Εὔορμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, commodum & tutam navium ſtationem habens.
Εὐορνιθία, ἡ, bonum augurium. Ab
Εὔορνις, ιθος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui bonis auſpiciis fit.
Εὔοσμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene olens, fragrans, oderatus. Ex εὖ, & ὀσμὴ, odor.
Εὐοσφρητικὸς, ὴ, όν, idem quod
Εὐόσφρητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, olfactu pollens, ſagax. Ab ὀσφραίνομαι.
Εὐόφθαλμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui pulchris & venuſtis oculis eſt; (2) qui alienis oculis gratus eſt; (3) honeſtus, bellus.
Εὐόφθαλμος, *Adv.* cum quadam oculorum venuſtate; (2) decore, decenter.
Εὐόφρυς, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, pulchra habens ſupercilia.
Εὐοχέομαι, οῦμαι, εὐόχεῖμαι, recte habenis regitur. Ab ὀχέω.
Εὐοχθέω, lætor, feliciter ago ex labore. Ab
Εὔοχθος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, lætus.
Εὔοχος, ον, firme retinens. Ab ἔχω.
Εὐοψέω, pulcher, jucundus adſpectu ſum.
Εὐοψία, ας, ἡ, facies pulchra, pulcher adſpectus, venuſtas; (2) opſoniorum abundantia, bona opſonia. Ab ὄψις, vel ὀψάω.
Εὐοψος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, opſoniis abundans.
Εὐπαγὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene compactus. A πήγνυμι.
Εὐπάθεια, ας, ἡ, natura, quæ facile adfici poteſt, corporis conſtitutio injuriis facile obnoxia; (2) felicitas; (3) beneficium, quatenus quis eo adficitur; (4) voluptas, oblectatio, deliciæ, habitus bonus corporis vel animi qui facile ſuſtinet incommoda, robur corporis vel animi.
Εὐπαθέω, ῶ, f. ήσω, facile patior, ſeu adficior; (2) felicitate fruor; (3) bona ſum corporis habitudine; (4) genio vel voluptatibus indulgeo. Ab
Εὐπαθὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile patitur, ſeu adficitur; (2) pronus, promptus. Ex εὖ, & πάθος, *affectus.*
Εὐπαθητὸς, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, paſſibilis, patiendi neceſſitati valde expoſitus. Ab εὐπαθεῖν.
Εὐπαθὼν, beneficiarius, Partic.
Εὐπαιδεία, ας, ἡ, recta inſtitutio liberorum; (2) diſciplinarum notitia, quæ ineſt recte inſtituto. Ex εὖ, & παιδεύω.
Εὐπαιδευτὸς, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, recte inſtitutus, valde eruditus, doctiſſimus. Ex iiſd.
Εὐπαιδεύτως, *Adv.* erudite, docte, perite.
Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas habendi bonos liberos; felicitas, quam adferunt boni liberi. Ab
Εὔπαις, αιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bonos habens liberos; (2) bona proles.
Εὐπαλὲν, acc. ſ. *Dor.* pro εὐπαλῆ.
Εὐπάλαμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, manu perita ſtructus, artificioſus, bene conſtructus; (2) dexter, agilis; (3) validus. A πάλαμη.
Εὐπαλὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, laborem facilem habens, facile eluctabilis. A πάλη.
Εὐπαλᾶς, *Ion.* εὐπαλὴς, ſine magno certamine.
Εὐπάρατος, acc. ſ. *Poët.* & *Dor.* pro εὐπάρητον.
Εὐπαρόγητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile decipitur; (2) cui facile perſuadetur; (3) qui facile regitur, ſ. tractatur.
Εὐπαραδεκὴς, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde acceptus, probatus, gratus.
Εὐπαραδὴς, ον, idem quod ſimplex.
Εὐπαραδοχος, ον, aptus, ſ. facilis ad recipiendum.
Εὐπαρατητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, facile exorabilis, placabilis, non durus deprecantibus.
Εὐπαράκλητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile advocatur, qui facile allicitur, placabilis; (2) propenſus ad recipiendum.
Εὐπαρακολούθητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, facilis intellectu; (2) perſpicax. A παρακολουθέω.
Εὐπαρακολουθήτως, *Adv.* perſpicue.
Εὐπαράκομιστος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, advectu ſeu comportatu facilis. A παρακομίζω.
Εὐπαραλογιστος, ον, qui facile decipitur.
Εὐπαραμυθητος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui facile verbis flecti poteſt, facile exorabilis. Ex παραμυθέομαι.

Digitized by Google

Εὐπάρᾳος, ον, pulcher, *Dor.* ap. Pind. pro εὐπάμων, ſ. εὐπάων.
Εὐπαράπειστος, ε, ὁ ἡ τό, pravi docilis; cui facile malum ſuadetur. A παραπείθω.
Εὐπαράπλους, ον, qui ſine periculo præternavigatur.
Εὐπαράτριπτος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile decipitur. A παρατρίπω.
Εὐπαρατύπωτος, ον, qui facile perperam exprimitur, vel effingit, *nam & act. dicitur.* A τυπόω.
Εὐπαράφορος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile in malam partem detorquetur; (2) qui facile in mentis errorem incidit. A παράφορος.
Εὐπάρεδρος, ε, ὁ ἡ τό, conſtanter aſſidens; aſſiduus in aliquo negotio.
Εὐπαρέδρως, aſſidue, conſtanter.
Εὐπάρειος, ε, ὁ ἡ τό, pulchras genas habens. A παρειά.
Εὐπάρθενος, ε, ὁ ἡ τό, felix virgo.
Εὐπαρήγορος, ε, ὁ ἡ τό, facile conſolationem admittens, æquus animo.
Εὐπαρηγόρως, *Adv.* æquo animo, facilem ſe conſolationibus præbendo.
Εὐπαρόρμητος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile commovetur. A παρορμάω.
Εὐπάροχος, ε, ὁ ἡ τό, facilem ſe præbens. Ex εὖ, & παρίχω.
Εὐπάρυφος, ε, ὁ ἡ τό, eleganti limbo prætextus; (2) laticlavius; (3) laticlavia veſte utens. Ex παρυφή.
Εὐπάσχω, beneficio adficior; unde εὐπαθών.
Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa; quaſi ab εὐπάτηρ.
Εὐπάτητος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile calcari poteſt. Ex εὖ, & πατέω, *calco.*
ΕΥ'ΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ε, τό, eupatorium, herba quædam, *Plin.* 25, §. 29, c. 6. *Angl.* Agrimony.
Εὐπατρίδης, *Dor.* εὐπαλρίδας, patricius. Ex εὖ, & πατήρ.
Εὐπατρίς, ίδος, ὁ ἡ τό, idem quod
Εὐπάτωρ, ορος, ὁ, a bono patre natus.
Εὐπαχής, ὲς, carnoſus, compactus. A παχύς.
Εὐπεδίας, άδος, ἡ, bonos agros, multa loca plana habens.
Εὐπέδιλος, ε, ὁ ἡ τό, pulchris indutus calceis, ſeu talaribus. A πέδιλον.
Εὐπέζος, ον, pulchros pedes habens, pulchra ſc. femina.
Εὐπείθεια, ας, ἡ, obſequium, obedientia.
Εὐπειθέω, obtempero, obſequor. Ab
Εὐπειθής, έος, ὁ ἡ τό, qui facile paret, ſeu obſequitur, credulus. Ex εὖ, & πείθω.
Εὐπειθῶς, *Adv.* obſequenter, obſequioſe.
Εὐπειστος, ε, ὁ ἡ τό, cui facile aliquid perſuaderi poteſt; (2) morigerus. Ab eod.
Εὐπείστως, *Adv.* ita ut facile perſuaderi cuiquam poſſit.
Εὔπεκλος, ε, ὁ ἡ τό, bene pexus.
Εὐπελέκητος, ε, ὁ ἡ τό, ſecari facilis, dolatu facilis. A πελεκάω.
Εὐπέμπελος, ον, felix, lætus.
Εὐπένθερος, ε, ὁ ἡ τό, qui nobilem ſocerum habet.
Εὔπεπλος, ε, ὁ ἡ τό, pulchrum habens peplum.
Εὔπεπτος, ε, ὁ ἡ τό, concoctu facilis. A πέσσω.
Εὐπεριάγωγος, ε, ὁ ἡ τό, facilis circumactu, verſatilis. A περιάγω.
Εὐπερισύρετος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile detrahitur. Ex εὖ, & περισύρω.
Εὐπερίσκεπτος, ε, ὁ ἡ τό, conſpicuus.
Εὐπερίγραφος, ε, ὁ ἡ τό, bene circumſcriptus, concinnus, habilis; (2) qui facile explicari, deſcribi poteſt. A περιγράφω.
Εὐπεριθρυπτος, ον, fragilis. A θρύπτω.
Εὐπερικάλυπτος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile celari poteſt. A περικαλύπτω.
Εὐπερίκοπος, ὁ ἡ τό, ap. *Polyb.* qui facile aliorum importunitatem fert, v. c. in adeundo.
Εὐπερίσκεπτος, ε, ὁ ἡ τό, valde adſpectabilis; (2) qui facile deſpici poteſt, contemptibilis. Ex εὖ, & περισκέπτομαι.
Εὐπεριόριστος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile terminari ſeu circumſcribi poteſt. A περιορίζω.
Εὐπερίπατος, ε, ὁ ἡ τό, bene ambulare ſeu incedere faciens, qui non impedit iter facere. Ex εὖ, & περιπατέω.
Εὐπερισπαστος, ον, qui facile flecti, circumagi poteſt. A περισπάω.
Εὐπερίστατος, ε, ὁ ἡ τό, ad circumcingendum proclivis; (2) tenaciter inhærens; (3) quem multi circumſiſtunt. A περίστημι.
Εὐπερίστροφος, verſatilis, verſutus. Ex εὖ, & περιστρέφω.
Εὐπερίτρεπτος, ε, ὁ ἡ τό, circumactu facilis, ſubverti facilis. A περιτρέπω.
Εὐπερίφαρτος, ε, ὁ ἡ τό, manifeſtus, deprehenſu facilis. A περιφαρτάω.
Εὐπερίχυτος, ὁ ἡ τό, qui facile circumfunditur, undique circumfuſus. A περιχύω.
Εὐπέταλος, ε, ὁ ἡ τό, bene foliatus, foliis decorus. A πέταλον.
Εὐπέτασος, ε, ὁ ἡ τό, expanſu ſeu explicatu facilis. A πετάζω.
Εὐπέτεια, ας, ἡ, facilitas. Ab εὐπετής.
Εὐπετείης, gen. ſ. *Ion.* pro εὐπετείας.
Εὐπετής, ὁ ἡ τό, facilis. A πίπτω.
Εὐπετῶς, facile, ſine moleſtia, expedite.
Εὐπέτρος, ον, e ſaxo duro factus.
Εὐπεψία, ας, ἡ, facilis concoctio. Ex εὖ, & πέπτω, *coquo.*
Εὐπηγής, έος, ὁ ἡ τό, bene compactus, firmus, validus. A πήγνυμι.
Εὔπηλος, ε, ὁ ἡ τό, idem & ex iiſd.
Εὐπήληξ, ηκος, ὁ ἡ τό, pulchra ornatus galea.
Εὔπλοκος, ὁ ἡ τό, pulchre textus. A πλέκω.
Εὔπηχυς, υος, ὁ ἡ τό, pulchra brachia habens. pulchra, de femina.
Εὐπίδακς, ακος, ὁ ἡ τό, pulchros fontes habens, irriguus.
Εὐπίθὴς, ὲς, certus quo freti eſſe poſſumus. A πείθω.
Εὐπίλητος, ον, denſus, denſe textus.
Εὐπίνης, ες, ὁ ἡ τό, ſqualidus, ſordidus. A πίνω.
Εὐπιστος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile credit, credulus; (2) fidelis; (3) credibilis, qui facile creditur. A πίστις.
Εὐπίστως, fideliter.
Εὐπλανὴς, ές, ὁ ἡ τό, qui feliciter errat & vagatur.
Εὔπλαστος, ὁ ἡ τό, qui facile fingi poteſt, qui facile formam induit. A πλάσσω.
Εὐπλάστως, ad fingendum apte.
Εὐπλατὴς, ές, ὁ ἡ τό, valde latus, peramplus. A πλατύς.
Εὐπλεκέων, gen. pl. ἄδ
Εὐπλεκὴς, ές, ὁ ἡ τό, bene junctus, nexilis; unde εὐπλεκίαις, *Poët.* A πλέκω.
Εὔπλεκτος, ε, ὁ ἡ τό, bene plexus, bene plicatus, eleganter nexus, ſeu contextus.
Εὔπλευρος, ε, ὁ ἡ τό, qui bonis firmiſque lateribus eſt, lateribus valens, ſeu decorus. A πλευρά.
Εὔπλωτος, ε, ὁ ἡ τό, qui facile pulſatur. A πλώω.
Εὔπλήρωτος, ε, ὁ ἡ τό, bene repletus; (2) qui facile impletur. A πληρόω.
Εὐπλοέω, bene navigo.
Εὔπλοια, ας, ἡ, *Ion.* εὐπλοίη, felix & bona navigatio. A πλέω.
Εὐπλόκαμὶς, ίδος, ἡ, pulchros cincinnos habens. Ab
Εὐπλόκαμος, ε, ὁ ἡ τό, idem; crinitus, cincinnatus.
Εὔπλοκος, ε, ὁ ἡ τό, bene textus. A πλέκω.
Εὔπλους, *contr.* εὔπλους, ε, ὁ ἡ τό, navigatu facilis, navigationem facilem habens.
Εὔπλυτος, ε, ὁ ἡ τό, divitiis auctus, prædives.
Εὔπλυτος, ος, ὁ ἡ τό, bene lotus; (2) mundus. A πλύνω.
Εὐπνοΐα, ας, ἡ, commoda ſpiratio, ſpiritus facilitas, facilis flatus. Ab
Εὔπνους, ε, ὁ ἡ τό, bene ſpirans, cujus ſpiracula aperta ſunt; (2) perflabilis; (3) bonum odorem ſpirans. A πνέω.
Εὔπνοος, *contr.* εὔπνους, ε, ὁ ἡ τό, bene ſpirans; (2) perflabilis. Ex iiſd.
Εὐποδία, ας, ἡ, pedum integritas, vis, celeritas. Ab εὐπους.

Εὐποιία, ᾶς, ἡ, ἴσω, benefacio, beneficium confero. Εὐποιεῖν & εὐποιᾶντα, Xen.
Εὐποιητέος, ία, έον, beneficio adficiendus.
Εὐποιητικὸς, ἡ, όν, propenſus ad benefaciendum.
Εὐποίητος, ε, ὁ ἡ τό, bene factus, elegans.
Εὐποΐα, ας, ἡ beneficentia, beneficium.
Εὐποιὸς, ὁ, ὁ ἡ τό, beneficus. Ab eod.
Εὐποικίλος, ον, diverſicolor.
Εὔποκος, ε, ὁ ἡ τό, bonum vellus habens.
Εὐπολέμητος, ε, ὁ ἡ τό, oppugnabilis, qui debellari facile poteſt, cum quo bellum gerere facile eſt. A πολεμέω.
Εὐπόλεμος, ε, ὁ ἡ τό, habilis ad bellum, bellicoſus, ſtrenuus & fortis in bello.
Εὐπολίμως, apte ad rationem bellicam; ex arte militari.
Εὔπολις, multas, pulchras urbes habens.
Εὐπολίτευτος, ον, bene conſtitutus, de civitate.
Εὐπολιόρκητος, ε, ὁ ἡ τό, obſeſſu facilis. A πολιορκέω.
Εὐπολύξελος, ον, conſiliis abundans, prudentiſſimus.
Εὔπομπος, ὁ, bonus dux. A πομπός.
Εὐπόρευτος, ε, ὁ ἡ τό, facile pervius, permeabilis. A πορεύω.
Εὐπορέω, ῶ, & εὐπορίομαι, οῦμαι, abunde poſſum, eſt mihi facultas. Εὐπορεῖν χρημάτων, & τροφῆς, Ariſtot. εὐπορεῖν, Plat. τὰ χρήματα, Dem. A πόρος.
Εὐπόρημα, τό, facultas, copia.
Εὐπόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, parabilis, cujus copia facile nobis fit, abunde ſuppetens.
Εὐπορία, ας, ἡ, copia, facultas, opes.
Εὐπόριστος, ε, ὁ καὶ ἡ, parabilis, adquiſitu & paratu facilis, qui facile ſuppeditatur. Ex πορίζω.
Εὔπορος, ε, ὁ καὶ ἡ, expeditus; (2) copioſus, opulentus, locuples.
Εὐπόρως, *Adv.* facile, copioſe.
Εὐπορώτερον, facilius, *Adv.*
Εὐποτμία, ἡ, bona fortuna, felicitas. Ab
Εὔποτμος, ε, ὁ καὶ ἡ, felix, fortunatus.
Εὐποτμως, *Adv.* fortunate, feliciter.
Εὔποτος, ε, ὁ καὶ ἡ, potatu facilis, potui aptus; (2) e quo bibere facile ac jucundum eſt. Ex εὖ, & ποτόν.
Εὐπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, bonis pedibus præditus, pedibus firmus; (2) velox.
Εὐπραγέω, ῶ, f. ήσω, feliciter res ago, felix ſum in rebus gerendis. Ab εὐπραγὴς. Hinc
Εὐπράγημα, ατος, τό, felicitas in rebus agendis; (2) opera ſtrenue navata.
Εὐπραγὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, felix in rebus agendis. Ex εὖ, & πράττω. Hinc
Εὐπραγία, ας, ἡ, idem; (2) ſors proſpera, res ſecundæ; (3) recta actio, bonum opus.
Εὐπρᾶξία, ας, ἡ, idem.
Εὐπρᾶξις, ἡ, idem.
Εὐπρακτος, ὁ καὶ ἡ, factu facilis.
Εὐπράσσω, vel -ττω, f. ξω, felix ſum in rebus gerendis, ſecundis rebus utor. Εὐπράττειν ἐν τῇ μάχῃ, Thuc.
Εὔπρεμνος, ε, ὁ καὶ ἡ, pulchrum habens ſtipitem. A πρέμνον.
Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, decora forma, pulchritudo, decus.
Εὐπρεπέσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro εὐπρεπέσι, ab
Εὐπρεπὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, decorus, decens, ſpecioſus, τὸ εὐπρεπὲς, *impr.* de prætextu ſpecioſo dicitur. A πρέπω.
Εὐπρεπτος, ον, idem, ap. *Æſch.*
Εὐπρεπῶς, *Adv.* decore, decenter, ſpecioſe, ſpecioſo prætextu; εὐπρεπέστερον, decentius, quod & εὐπρεπέσερον.
Εὐπρηξίλω, acc. ſ. *Ion.* pro εὐπραξίαν.
Εὔπρηστος, ε, ὁ καὶ ἡ, facilis accenſu uſtuque; (2) inflatu facilis. A πρήθω.
Εὐπρὶστος, ε, ὁ καὶ ἡ, accurate ſectus aut diſſectus; (2) qui facile ſecari poteſt. A πρίζω.
Εὐπροαίρετος, ε, ὁ καὶ ἡ, promptus. A προαιρέομαι.
Εὐπροβάτος, ε, ὁ καὶ ἡ, perſpectus, præviſus. A προορῶ.

Εὐπροπαθὴς,

Digitized by Google

Εὐπροπαθών, ῶσα, όν, Part. qui prior beneficio est adfectus. Ex προπάσχω.
Εὐπρόσδικος, ος, ὁ ἡ ὁ, gratus.
Εὐπρόσοδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, adsiduus in aliquo negotio.
Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, adfabilitas. Ab
Εὐπρόσηγορος, ος, ὁ ἡ ὁ, adfabilis, comis.
Εὐπρόσιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, acceſſu facilis. Ex προσειμι.
Εὐπρσιτως, facili aditu.
Εὐπρόσοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, acceſſu facilis.
Εὐπρόσοιστος, ος, ὁ ἡ ὁ, allatu facilis; (2) pervius; (3) expoſitus. Ex προσφέρω.
Εὐπροσορμίστος, ον, facilem aditum habens, *Epith.* portus.
Εὐπρόσφορος, ος, ὁ ἡ ὁ, promptus.
Εὐπρόσφυτος, υ, ὁ καὶ ἡ, facile coiens & coaleſcens. Ex προσφύω.
Εὐπροσωπέω, honeſtam ſpeciem habeo. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ, Gal. 6, 12.
Εὐπροσωπία, ας, ἡ, honeſta ſpecies, veroſimilitudo. Ab
Εὐπρόσωπος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulcher adſpectu, qui ſpecioſa forma eſt; (2) ſpecioſus, probabilis; (3) qui hilari & læto eſt vultu.
Εὐπροφάσιστος, ος, ὁ καὶ ἡ, prætextu facilis; (2) ſpecioſum prætextum habens; (3) excuſatione dignus. Ex προφασίζομαι.
Εὐπροφασίστως, *Adv.* ſpecioſo prætextu.
Εὐπρυμνὶς, ίδος, &
Εὔπρυμνος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchram puppim habens.
Εὐπρωρος, ον, bonam proram habens; (2) idem quod εὐπρώσωπος.
Εὐπλαιστος, ον, lubricus, fallax. A πλαίω.
Εὔπλερος, ος, ὁ καὶ ἡ, bene alatus; (2) nobilis, ſuperbus. Ex πλερόν.
Εὐπλέγκτος, ον, idem; (2) celer.
Εὔπλοκτος, ον, timidus, facile terrendus. A πλήσσω.
Εὔπλοκος, ος, ὁ καὶ ἡ, habens pulchros ramos.
Εὔπυγος, ος, ὁ καὶ ἡ, cui bonæ ſeu pulchræ nates ſunt. Ex πυγὴ.
Εὔπυργος, ος, ὁ καὶ ἡ, pulchras turres (item urbes) habens, bene munitus.
Εὐπυροφόρος, ον, fertilis frugibus. A πυρός.
Εὐπύρωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui facile igneſcit, facilis excandefactu.
Εὐπάγων, ονος, ὁ, barbatus.
Εὐπωλος, ος, ὁ καὶ ἡ, producens bonos equos; (2) qui facile vertitur aratro. Ex πῶλος, vel πωλέω, *verto.*
Εὐραθάμιγξ, γγος, ὁ καὶ ἡ, multis irrorans guttis, Nonnus.
Εὐραὶ, ῶν, αἱ, ferramenta axi infixa, ne a rota atteratur, Pollux. Ab εὐρύς.
Εὐρέμβω, aor. 1. part. med. *per Sync.* pro εὐρησαμβόμην.
Εὐράμβω, a. 1. ind. med. *per Sync.* pro εὑρησαμβω, ab εὑρίσκω pro εὑρέω, *invenio.*
Εὐραξ, *Adv.* ex obliquo. A ἔυρος.
Εὐραφὴς, ἐος, ὁ καὶ ἡ, bene conſutus, pulchram futuram habens. Ex ῥάπτω.
Εὐρὲ, 2. ſing. a. 2. imper. act. v. εὑρισκω.
Εὑρέα, *Ion.* pro εὑρεῖα, ab εὐρύς.
Εὑρέθη, 3. ſing. ab
Εὑρέθην, a. 1. ind. paſſ. v. εὑρίσκω.
Εὑρέθησαν, *inventi ſunt*, 3. plur.
Εὑρεμβαι, præſ. infin. act. *Dor.* pro
Εὑρεῖν, *invenisse*, a. 2. inf. act, verbi ejuſd.
Εὕρεμα, ατος, τὸ, inventum. Ab εὑρίσκω.
Εὑρεσιέπεια, ἡ, inventio verborum; facundia.
Εὑρεσιεπέω, verba invenio; nova verba fingo.
Εὑρεσιεπὴς, ἐες, ὁ ἡ ὁ, verborum inventor, facundus. Ex εὑρίσκω, & ἔπος.
Εὑρεσίκακος, ὁ ἡ ὁ, inventor, autor malorum.
Εὑρεσιλογία, ῶ, f. ήσω, prompte & ſolerter verba invenio; (2) fictos ſermones, nugas loquor.
Εὑρεσιλογία, ας, ἡ, ſolertia in inveniendis verbis, facundia; (2) loquacitas. Ab
Εὑρεσιλόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſolers in inveniendis verbis, facundus, diſertus; (2) nugator, ſabulator. Ex εὑρισκω, & λόγος.
Εὕρεσις, εως, ἡ, inventio. Ab εὑρίσκω.
Εὑρεσιτέχνος, ὁ ἡ ὁ, inventor artium.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab eod.
Εὑρετὶς, ίδα, ίον, inveniendus; (2) inveſtigabilis. Ab eod.
Εὑρετικὸς, ὴ, όν, inveniendi vim habens.
Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inventrix. Ab εὑρετὴς.
Εὑρετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. v. εὑρίσκω.
Εὑρετὸς, ὰ, όν, inventus; (2) qui inveniri poteſt. Ab εὑρίσκω.
Εὑρητρα, τὰ, præmium inventori rei amiſſæ dari ſolitum. Ab eod.
Εὑρέτρια, ας, ὁ, inventrix. Ab εὑρετὴς.
Εὕρηκα, *inveni*, perf. ind. act. verbi εὑρίσκω.
Εὑρηκτὸς, ὴ, όν, facile frangendus.
Εὕρηκτα ζώματα, *Aret.*
Εὕρημα, ατος, τὸ, inventum; (2) quæſtus, lucrum.
Εὑρημοσύνη, ης, ἡ, facundia. Ab
Εὑρήμων, ὁ ἡ ὁ, facundus. Ex ῥέω.
Εὑρῆν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro εὑρεῖν.
Εὑρηνος, & εὐῤῥηνος, ον, abundans pecoribus.
Εὑρήσεις, *invenies*, 2. ſing. fut. 1. ind. act.
Εὑρήσετε, *invenietis*, 2. plur. fut. ejuſd.
Εὑρησιεπὴς, ὁ ἡ ὁ, idem quod εὑρισιεπὴς.
Εὑρήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, inventor.
Εὑρητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.
Εὑρητὸς, ὁ ἡ ὁ, inveniendus. Ab εὑρίσκω.
Εὑριζος, ὁ ἡ ὁ, bene radicatus, firmis nitens radicibus; (2) radice exuberans. Ex ῥίζα.
Εὑριζόω, ῶ, f. ώσω, bene radicatus ſum; (2) radicibus exubero. Ab εὑριζος.
Εὑρις, ινος, ὁ ἡ ὁ, ſagax, quaſi cui bonus eſt naſus.
Εὑρινος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.; (2) firmo vel pulcro corio, pelle pulcra tectus. A ῥινός.
Εὐριπιδικῶς, *Adv.* more Euripidis.
Εὐριπίζομαι, ὁ ἡ ὁ, qui inſtabilis eſt, ut Euripus; (2) qui fide incerta eſt. Ab εὐριπίζω.
ΕΥΡΙΠΟΣ, ος, ὁ, Euripus, fretum reciprocrum; quale eſt inter inſulam Eubœam & Atticam; (2) fretum quodvis; (4) aquæ ductus & receptaculum, ciſterna, lacuna, ſtagnum. Hinc
Εὐριπώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, Euripo ſimilis, reciprocos æſtus habens, velut Euripus.
ΕΥΡΙΣΚΩ, invenio inveſtigando & inquirendo; (2) caſu reperio; (3) comperio, reperio, deprehendo. F. εὑρίσκομαι, invenior, aor. 1. εὑρέθην; (4) *in med.* comparo mihi, adipiſcor, paro, impetro; (2) incido in aliquid mali, conſciſco, aor. 1. med. εὑράμην, εὑρέμβος, εὑρημένος, *Perf.* εὑρῆσθαι, a. 2. Ἀριστὰς εὑρήσεις ἀδόας μαθητά τε ἡ μελίτη ἀυξανομένας, Xen. Τὰ δ' ἔργα τὰς λέγας εὑρίσκει, Soph. El. 627.
Εὐροέω, ῶ, f. ήσω, bene fluo; (2) facilem curſum habeo; (3) feliciter ago, proſpera fortuna utor. Εὐρόντος τῷ πράγματος, Polyb. Ab ἔυρος.
Εὑρσια, ας, ἡ, facilis fluxus; (2) facilis curſus; (3) res proſperæ & ad voluntatem fluentes. Ab eod.
Εὐρσίζητος, ος, ὁ ἡ ὁ, bene ſtridens; (2) celeriter volans. Ex εὖ, & ῥοῖζος.
Εὑρσίμιλω, aor. 2. opt. ind. med. v. εὑρίσκω.
Εὑρσῖσα, part. a. 2. act. *Dor.* pro εὑρουσα.
Εὐροκλύδων, ωνος, Euroaquilo, fluctuoſus Eurus. Ex εὖρος, & κλυδων, *fluctus.*
Εὕρομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. pro εὕρομεν. Ab
Εὕρον, *inveni*, a. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Εὐρόνοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, Euronotus, ventus ab oriente hiberno ſpirans. Ex εὖρος, & νότος.
Εὔρος, *contr.* εὖρυς, υ, ὁ ἡ ὁ, bene fluens, facilem curſum habens; (2) facilem meatum præbens; (3) copioſe fluens; (4) facundus.
ΕΥΡΟΣ, ου, ὁ, Eurus, ventus ab oriente ſpirans, ap. Poetas, at ap. Geographos, Hiſtoricos, Phyſicos, ſpirans ab oriente brumali, adeoque regione meridiem verſus.
Εὖρος, εος, τὸ, latitudo, amplitudo. Ab εὐρὺς, *latus.*
Εὐρῆσα, a. 2. part. act. v. εὑρίσκω.
Εὐῤῥαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, bene ſeu pulchre conſutus. Ex εὖ, & ῥάπτω.
Εὐῤῥεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, pulchre fluens. Hom. εὐῤῥείτεο, *in Genitivo.* Ex ῥέω, ῥείω.
Εὔῤῥην, ενος, ὁ ἡ ὁ, idem quod
Εὐῤῥινος, ος, ὁ ἡ ὁ, pulchras habens agnas, ſeu oves. Ex εὖ, & ἄρς, ἄρνος, *agnus.*
Εὐῤῥὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, aut εὐῤῥεὴς, q. d. pulchrifluus, ut hinc ſit *Genitiv.* εὐῤῥέος, Hom. Il. 6, 508. Ex εὖ, & ῥέω, *fluo.*
Εὐῤῥὶν, ὶνος, ὁ ἡ ὁ, ſagacis naris
Εὔῤῥος, ος, ὁ ἡ ὁ, largiter, bene fluens.
Εὐρυ, *Adv.* late. Ab εὐρύς.
Εὐρυάγυιος, ος, ὁ ἡ ὁ, latas vias habens. Ex ἀγυιὰ.
Εὐρυαλὸς, ος, ὁ ἡ ὁ, latam ſeu amplam aream habens; (2) latus, amplus, ἄλως, *area.*
Εὐρυάλως, ωος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Εὐρυανάσσα, ης, ἡ, late regina, potens.
Εὐρυβατεύω, improbe agere, ut Eyrybates, ſ. Eurybatus.
Εὐρυβίνης, improbe agere, ut Eyrybates, ſ. Eurybatus.
Εὐρυβίνης, εὐρυβίας, ος, ὁ, cujus vis ſe late extendit. Ex εὐρὺς, & βία.
Εὐρυγένειος, ος, ὁ ἡ ὁ, amplam & numeroſam poſteritatem habens. Ex εὐρὺς, & γένος.
Εὐρυδίνης, ος, ὁ, latos vortices habens. Ex εὐρὺς, & δινή.
Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, quam adferunt numeri; (2) concinnatus, corporis decens & aptus motus. Ab
Εὐρυθμος, ὁ ἡ ὁ, numeroſus; (2) concinnus.
Εὐρύθμως, *Adv.* numeroſe; (2) concinne.
Εὐρυκάρηνος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum ſeu vaſtum caput habens. Ex κάρηνον.
Εὐρύκερως, ωτος, lata cornua habens. Ex κέρας.
Εὐρυκόιλιος, ον, latum alvum habens. A κοιλία.
Εὐρύκολπος, ον, latum ſinum habens.
Εὐρυκρείων, οντος, ὁ, late dominans.
Εὐρυλείμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, lata prata habens; (2) latus, amplus.
Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, late regnans; late rex. Ex εὐρὺς, & μέδω, *impero.*
Εὐρυμέτωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, latam frontem habens.
Εὔρυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. εὐρύω.
Εὐρυόντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro εὐρυόυσι.
Εὐρυόω, f. ώσω, dilato. Καλὸν δὴ εὔρυσαν ἀγῶνα, Odyſſ. 8, 260. Ab εὐρὺς.
Εὐρυόωντος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum doſum habens.
Εὐρυοδείης, gen. f. *Ion.* pro εὐρυοδίας.
Εὐρυόδεος, εία, εον, vel εὐρυόδης, ος, ὁ ἡ ὁ, latas vias habens. Hinc εὐρυοδείη, *Ion.*
Εὐρυόπα, pro εὐρυόπης, Hom. Il. 8, 206. late ſonans, cujus vox late diffunditur. Ex εὐρὺς, & ὄψ, *vox.*
Εὐρύοχλος, ος, ὁ ἡ ὁ, latus ſeu amplus turba; (2) populoſus. Ex εὐρὺς, & ὄχλος.
Εὐρύοψ, late ſonans, ut hinc fit accuſativus εὐρύοπα Κρεἰδῆν. Ex εὐρὺς, & ὄψ, *vox.*
Εὐρυπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, lat.m habens ſolum.
Εὐρύπορος, ος, ὁ ἡ ὁ, latos habens meatus; (2) lata habens vada. Ex εὐρὺς, & πόρος.
Εὐρυπρωκτία, ἡ, mollities cinædi.
Εὐρύπρωκτος, ος, ὁ καὶ ἡ, latum & amplum podicem habens.
Εὔρυπτος, ον, abſterſu facilis. Ab ῥέπτω.
Εὐρυπύλη, ης, ἡ, lata & ſpatioſa porta.
Εὐρυπύλης, ος, ὁ καὶ ἡ, latas, amplas, & ſpatioſas portas habens. Ex iiſd.
Εὐρύπυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Εὐρυρέθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, lata habens fluenta, late fluens. Ex εὐρὺς, & ῥέω, *fluo.*
Εὐρυρέω, f. εὐσω, late fluo. Ex iiſd.
ΕΥΡΥΣ, εῖα, ύ, latus, amplus.
Εὐρυσάκης, ους, ὁ ἡ ὁ, latum & amplum ſcutum habens. Ex εὐρὺς, & σάκος, *ſcutum.*
Εὐρυσθενὴς, ὁ ἡ ὁ, late potens. A σθένος.
Εὐρύσκιος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum habens loculum, ut εὐρύσκιον σῆμα, in Epigr. amplum & capax ſepulchrum.
Εὐρύστερνος, ος, ὁ ἡ ὁ, latum pectus habens.

Digitized by Google

Εὐρυσθμος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui lato seu amplo pectore est, pectorosus. Ex εὐρὺς, & στῆθος.

Εὐρυστομία, ας, ἡ, hiatus vastus oris, sc. in pronunciando.

Εὐρύστομος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui lato ore seu ostio est. Ex εὐρὺς, & στόμα, os.

Εὐρυτενὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, qui late distenditur, latus, ampius. Ex εὐρὺς, & τείνω, tendo.

Εὐρυτέρως, Adv. latius.

Εὐρύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo.

Εὐρύτιμος, ον, valde honoratus. A τιμὴ.

Εὐρυτὸς, ὁ ἡ ὁ, bene fluens, manans, liquidus.

Εὐρύτρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, lata & ampla habens foramina.

Εὐρυφαρέτρης, ος, ὁ ἡ ὲς, altam seu amplam habens pharetram. Epithet. Apollinis.

Εὐρυφυὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, late crescens. Ex φυω.

Εὐρυφωνία, ἡ, pronunciatio, sonus verbi amplior.

Εὐρυφωνος, ον, ampla pronunciatione gaudens; (2) de verbo, sonorus.

Εὐρυχαδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, latus, capax. Ex εὐρὺς, & χάζω, capax fam.

Εὐροχαίτας, Dor. pro εὐρυχαίτης, ου, ὁ, latam comam habens. Ex εὐρὺς, & χωμη, coma.

Εὐρυχόροιο, Ion. pro εὐρυχόρου, ab

Εὐρυχορος, ος, ὁ, in qua ampli chori duci possunt, & propterea ampla, spatiosa, sc. urbs vel regio, ut sit ab εὐρὺς, & χορὸς, chorea. Aut εὐρύχορος, pro εὐρυχωρος, metri caussa.

Εὐρυχωρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, idem quod εὐρύχωρος.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, locus amplus, spatium latum. Ab

Εὐρυχωρος, ὁ ἡ ὑ, amplus, spatiosus, capax.

Εὐρυὼψ, ωπος, vel οπος, ὁ ἡ ὑ, latum vel magnum habens oculum, late videns. Jovis epitheton, quasi omnia longe lateque providentia sua perlustrantis & gubernantis. Ab εὐρὺς, oculus. Aut ab ὄψ, vox, ut sit longe lateque sonans, tonans, Hom. Il. 1, 498. εὐρύοπα Κρονίδην. Apud eundem est & εὐρυόπα Ζεὺς, Il. 5, 265. *Nom.* pro εὐρυόπης.

Εὐράχης, ος, ὁ ἡ ὑ, bene acinatus. Ex ῥάξ.

Εὐσαπὴς, ος, ὁ ἡ ὑ, & εὐράεις, εντος, putris, situ obsitus; (2) tenebrosus, obscurus; (3) amplus, latus, Ab εὐράς.

Εὔραμμι, 1. pl. a. 2. conj. act. v. εὑρίσκω.

Εὐραπαῖος, αία, αῖον, Europæus.

Εὐρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab

Εὐρώπη, ης, ἡ, Europa.

Εὐραπὸς, ὴ, ὸν, adspectu latus; (2) tenebricosus. Ab εὐρύωψ.

Ε Τ Ρ Ω Σ, ῶτος, ὁ, situs, mucor, caries.

Εὐραστέω, bene, valeo, robustus sum.

Εὐρωστία, ας, ἡ, robur, firmitas, bona valetudo. Ab

Εὔρωστος, ος, ὁ ἡ ὑ, robustus, validus, bene valens. Ex εὖ, & ῥώννυμι, roboro.

Εὐρώστως, Adv. robuste, valide, firmiter.

Ε Τ Ρ Ω Τ Α Σ, ου, ὁ, Eurotas, fluvius Laconiæ; (2) veretrum in Ep. ap. Suid.

Εὐρυτιάω, ῶ, situ obsitus sum, putreo, marceo, εὐρατιῶν, Part. carriosus, foruidus. Ab εὐράς.

Ε Υ Σ, bonus; (2) strenuus.

Εὖσα, aor. 1. ind. act. verbi εὔω.

Ἐὖσα, part. præs. ind. act. Dor. & Æol. pro ἐοῦσα, v. l ὦσα, ab εἰμί.

Εὐσανίδωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, bene tabulatus, Epith. navis. Ex εὖ, & Σανίδωμα, tabulo.

Εὐσαρκία, ας, ἡ, corpulentia. Ab

Εὔσαρκος, ος, ὁ, bonam habens carnem, carnosus, corpulentus. Ex Σὰρξ. Hinc

Εὐσαρκόω, reddo corpulentum & carnosum.

Εὐσαρκωσὶς, ὴ, corpulentia.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio; (2) cura & tutela eorum, quibus eam debemus. Ab Εὐσεβὴς.

Εὐσεβέω, ῶ, f. ήσω, probe & religiose Deum colo, pius sum, pie ago adversus quemcunque, cui pietas debetur. *Hinc* (2) curo & tueor eos, quos debeo. Πρῶτον μὲν δὴ εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, Isocr. Ab eod.

Εὐσεβίως, Adv. pie, religiose. Ab εὐσεβὴς.

Εὐσέβημα, ατος, τὸ, pium factum, officium, pietatis. Ab εὐσέβεια.

Εὐσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, pius, religiosus, qui pie colit Deum. Hinc τὸ εὐσεβὲς, ὲος, pietas. Ex σέβομαι.

Εὐσεβῶς, Adv. idem quod εὐσεβίως.

Εὔσεις, υ, ὁ ἡ ὑ, qui facile potest concuti; (2) terræ motibus obnoxius.

Εὐσείλως, ος, ὁ ἡ ὑ, lucidus, lunæ fulgore illustris; (2) non illunis.

Εὔσειλος, ος, ὁ ἡ ὑ, pulchra habens transtra. Ex σῖλμα.

Εὐσεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, venerabilis. Ex σέβω.

Εὔσημος, ος, ὁ ἡ ὑ, bene significans; (2) insignis. Ex σῆμα.

Εὐσηπὴς, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile putrescit, putredini obnoxius. Ex σήπω.

Εὐσηψία, ας, ἡ, putrescendi facultas.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, virium integritas, robur.

Εὐσθενία, viribus polleo. Ἕκαστον εὐσθενεῖ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ, Aristot. Ab

Εὐσθενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, viribus pollens, validus, admodum robustus. Ex σθένος.

Εὔσθενος, ον, idem

Εὐσιτία, bene habitus sum e cibo; (2) cibum appeto; (3) cibum alacriter sumo. Ab

Εὔσιτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui bono est stomacho. Ex σῖτος, cibus.

Εὐσκανδάλιστος, ον, qui facile offendit. A σκανδαλίζω.

Εὐσκέπαστος, ον, bene tectus, atque munitus.

Εὐσκεπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, idem; bonum tegumentum habens. A σκέπω.

Εὐσκαρθμος, ος, ὁ ἡ ὑ, bene saltans, celer, velox, agilis.

Εὐσκελὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, bona habens crura.

Εὐσκίαστος, ον, &

Εὔσκιος, ος, ὁ ἡ ὑ, vasis utensilibus bene instructus.

Εὐσκιύω, vasis utensilibus bene instruo. Οὕτω μὲν εὐσκιύωμεν, Soph. Aj. 134.

Εὔσκιος, ος, ὁ ἡ ὑ, umbrosus, opacus, gratas umbras habens, amœnus. Ex σκιὰ.

Εὐσκοπος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui scopum perite adsequitur; (2) providus; (3) opportunus.

Εὐσκόπως, apte, perite.

Εὐσκωμμόδως, Adv. facete, false.

Εὐσκωμμῳδία, ας, ἡ, facilitas in scommatis & dicteriis salsis jaciendis. Ab

Εὐσκώμμων, ονος, ὁ ἡ ὑ, facilis in dicteriis sive scommatibus dicendis. Ex σκῶμμα.

Εὐσμίλωτος, ος, ὁ ἡ ὑ, scalpro bene politus, ex Hes. Ex εὖ, & σμίλη.

Εὐσοία, ας, ἡ, robur, virium potentia, Hes. & Suid. Ab

Εὔσοος, contr. εὔσως, ὁ ἡ ὑ, qui tuto servatur, incolumis, bene salvus, Hes.

Εὐσπειρὴς, ὲς, &

Εὔσπειρος, ος, ὁ ἡ ὑ, pulchras spiras faciens, pulchre se in spiras colligens, in spiras bene convolutus. Ex σπεῖρα.

Εὐσπλαγχνία, ας, ἡ, animositas; (2) misericordia.

Εὐσπλαγχνίζομαι, facile misereor.

Εὔσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ὑ, animosus; (2) misericors; (3) qui bona & valida viscera habet. Ex σπλάγχνα.

Εὔσπορος, ος, ὁ ἡ ὑ, fœcundus seminis. Ex σπορὰ.

Εὐσταθία, ας, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia; (2) bona constitutio corporis.

Εὐσταθέω, ῶ, f. ήσω, stabilis ac firmus sum, placidus ac tranquillus sum, quiesco. Εὐσταθῶν φίλαγρος, Luc. Ab

Εὐσταθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, stabilis, firmus, constans; (2) Epith. morbi constantis, ejusdemque moderati. Hinc τὸ εὐσταθὲς, ὲος, bona constitutio. Ex εὖ, & ἵστημι.

Εὐστάθια, ας, ἡ, idem quod εὐστάθεια.

Εὐσταλμως, exacte, ad amussim.

Εὐσταθῶς, Adv. constanter, firmiter, tuto.

Εὐσταλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, bene instructus, decenter ornatus; (2) succinctus & paratus; (3) leviter armatus, ideoque expeditus. A στέλλω.

Εὐσταλῶς, Adv. decenti cultu & ornatu, compositè.

Εὐστάφυλος, ος, ὁ ἡ ὑ, uvis onustus. Ab σταφυλὴ.

Εὔσταχυς, υος, ὁ ἡ ὑ, bonas & multas spicas ferens.

Εὐστεγὴς, ὲς, bene tectus, munitus. A στέγω.

Εὔστερος, ος, firmam carinam habens. *Epith.* navis. A στέρα.

Εὔστερνος, ος, ὁ ἡ ὑ, bonum ac firmum pectus habens. Ex στέρνον.

Εὐστέφανος, ος, ὁ ἡ ὑ, corona pulchra cinctus, bene coronatus; (2) bene munitus, bene muris cinctus.

Εὐστεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, idem. Ex στέφω.

Εὐστερὲως, ος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Εὐστιβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, bene tritus & calcatus pedibus viatorum; (2) planus. Ex στιβέω.

Εὐστιπὲος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Εὔστολος, ος, ὁ ἡ ὑ, bene indutus, pulchre ornatus; (2) bene instructus, habilis. Ex στέλλω.

Εὔστομα, *Adv.* de silentio in sacris, ut εὔστομ' ἔχε, ore fave, lingua fave, i. e. file, εὔστομα κέλευθα, lingua favendum.

Εὐστομαχία, ας, ἡ, bonus ventriculus; (2) sapor stomacho gratus. Ab

Εὐστόμαχος, ος, ὁ ἡ ὑ, bonum habens stomachum; (2) stomacho conveniens, utilis, gratus, stomachum corroborans.

Εὐστομέω, ῶ, f. ήσω, suavem ore cantum modulor; (2) ore rotundo loquor; (3) ore faveo, bona verba dico.

Εὐστομία, ἡ, bona pronunciato; (2) oris festivitas, dicacit s; (3) sapor ori gratus. Ab

Εὔστομος, ος, ὁ ἡ ὑ, ori conveniens, sapidus; (2) qui pulchro ore est; (3) disertus.

Εὐστοχάζομαι, f. άσομαι, conjectura adsequor.

Εὐστοχία, jaculandi peritus sum, solerter jaculor, scopum attingo; (2) solerter conjecto; (3) prodesse, valere ad aliquid. Πάσης εὐστοχεῖν ἀφεισάσας, Polyb.

Εὐστόχημα, ατος, τὸ, id, quod conjicitur, quod solerter perspicitur; (2) sententia, apophthegma.

Εὐστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, perspicacitas, solertia conjectandi. Ab

Εὔστοχος, ος, ὁ ἡ ὑ, felix in jaculando, peritus jaculandi; (2) recta ad scopum tendens, directus; (3) solers, ingeniosus, perspicax, acutus. Ab στοχάζομαι.

Εὐστόχως, *Adv.* dextre, apte, solerter, accommodate.

Εὔστρα, vel ἴστρα, ας, ἡ, fossa, in qua sues mactabantur; (2) spica hordei tosta. Ab εὔω, vel ἴω, uro.

Εὐστρεβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, qui facile torquetur, vel flectitur. Ex στρέφω.

Εὐστρατηγία, bene impero exercitui.

Εὐστροφὴς, ὸς, ὁ ἡ ὑ, versatilis, agilis; (2) navus, strenuus. Ex στρέφω.

Εὔστροφος, ος, ὁ ἡ ὑ, idem & ex iisd.

Εὐστρωφὴς, ὲς, ὁ ἡ ὑ, pulchre tortus; (2) flexilis. Ex iisd.

Εὐστρογγυλίζω, in rotunditatem conglobo.

Εὐστρεφάλιγξ, ὁ ἡ ὑ, calamistratus, *Epith.* comæ.

Εὐστρεφία, ας, ἡ, q. d. versatilitas; (2) versutia, versatile ingenium. Ab

Εὔστροφος, ος, ὁ ἡ ὑ, tortilis; (2) agilis; (3) pulchre tortus. Ex στρέφω.

Εὐστρόφως, apte, perite.

Εὔστυλος, ος, ὁ ἡ ὑ, columnas justis intervallis distributas habens, ideoque columnarum specie decorus.

Εὐσύγκρυπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, bene celatus, *Aret.*

Εὐσύλητος, ον, prædantibus, spoliantibus expositus. A συλάω.

Εὐσύλληπτος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile concipit; (2) facilis captu; (3) comprehensibilis. Ex συλλαμβάνω.

Εὐσυλλόγιστος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui facile colligi potest. Ex συλλογίζομαι.

Εὐσυμβίβαστος, ον, facile conciliandus, conjungendus, congruens.

Εὐσύμβλητος, ος, ὁ ἡ ὑ, qui per conjecturas facile cognosci potest. Ex συμβάλλω.

Εὐσύμβολος, ος, ὁ ἡ ὑ, facilis in pactis, facilis

Digitized by Google

cilis in commercio, cum quo facile pactum inimus; *item*, facilis & comis in congressibus, aditu; (2) fausti ominis, fausti signi; (3) facile aliquid conjiciens, bonus conjector. Ex *σύμβολον*.

Εὐσυμπεῖφορος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile circumducitur quo quis vult, obsequiosus, moriger, facile adsentiens. Ex *συμπείθω*.

Εὐσύμφυτος, ος, ὁ ἡ τό, facile coalescens, qui facile coagmentari potest. Ex *συμφύω*.

Εὐσωλάγητος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile congregari potest; (2) in quem facile aliquid comportari potest. Ex *συλάγω*.

Εὐσωλλάκτιος, ος, ὁ ἡ τό, idem quod *εὐσυμβολος*. Ex *συλλάττω*.

Εὐσυναλλάκτως, comiter, placide.

Εὐσυνάρμοστος, ὁ ἡ τό, qui facile aptari & coagmentari potest. Ex *συναρμόζω*.

Εὐσυνάρπαστος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile abripi potest. A *συναρπάζω*.

Εὐσυναρπάστως, ut facile corripi possit.

Εὐσυνειδησία, ας, ἡ, conscientia recti.

Εὐσυνείδητος, ὁ ἡ τό, bene sibi conscius. Ex *συνειδέναι*.

Εὐσυνειδήτως, cum scientia recte facti.

Εὐσυνεσία, ας, ἡ, bona sagacitas, prudentia in judicando. Ex *σύνεσις*.

Εὐσυνέτος, ὁ ἡ τό, intellectu facilis; (2) prudens, perspicax, sagax. Ex *συνίημι*.

Εὐσυνθεσία, ας, ἡ, facilitas in paciscendo, fides in pactis servandis.

Εὐσυνθετίω, ῶ, bene compositus sum; (2) fœderibus ineundis facilem me præbeo; (3) fœdera & pacta servo. Ab

Εὐσυνθετος, ος, ὁ ἡ τό, apte compositus; (2) aptus ad compositionem.

Εὐσυνθέτως, apte, congrue.

Εὐσυνόπτος, ὁ ἡ τό, qui facile conspici potest, conspicuus, manifestus, intellectu facilis.

Εὐσυνόπτως, perspicue, clare.

Εὐσύντακτος, ον, bene compositus, aptus, congruus. A *συντασσω*.

Εὐσυντάκτως, apte, congrue.

Εὔσφυκτος, ος, ὁ ἡ τό, facile vel recte pulsans, *Arct.* Ex *σφύζω*.

Εὔσφυρος, ος, ὁ ἡ τό, elegantes habens pedes, de femina pulcra.

Εὐσχετος, ον, qui bene retineri, excipi potest. Ab *ἴσχω*.

Εὐσχημολογέω, honeste & scite loquor. Ex *εὔσχημος*, & *λέγω*.

Εὐσχημονέω, honeste me gero, contineo; (2) de hominibus, & rebus honestis, visu, auditu, &c.

Εὐσχημόνως, *Adv.* decore, decenter.

Εὔσχημος, ος, ὁ ἡ τό, honestus, speciosus. Ex *σχῆμα*.

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor, speciositas, modestia Ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ἡ τό, decens, spectabilis, honoratus; (2) modestiæ studens, & legibus obtemperans. Ex *σχῆμα*.

Εὐσχήμως, *Adv.* honeste, composite.

Εὐσχιδης, ες, ὁ ἡ τό, bene fissus aut scissus. Ex *σχίζω*.

Εὐσχιστος, ος, ὁ ἡ τό, fissilis, qui facile findi aut scindi potest. Ex iisd.

Εὐσχολέω, ῶ, fut. ήσω, vaco, otio abundo.

Εὐσχολία, ας, ἡ, abundantia otii.

Εὔσχολος, ος, ὁ ἡ τό, qui abundat otio. Ex *σχολή*, *otium*.

Εὐσωματέω, sum corpore pulchro & bene constituto. *Εὐσωματεῖ γὰρ ἡ σφιγξ*, Arist. Nub. 797.

Εὐσωματία, ας, ἡ, bona corporis constitutio. Ab

Εὐσώματος, ος, ὁ ἡ τό, qui corpore bene constituto est, corpulentus, corpore robusto. Ex *σῶμα*.

Εὔσωμος, ος, ὁ ἡ τό, idem.

Εὔσωστρος, ος, ὁ ἡ τό, habens bonas curvaturas rotæ. Ex *σῶστρον*.

Εὐτακτέω, ordinem servo; (2) facio quæ debeo, modeste parco, solvo tributa quæ debeo; (3) castus sum. Ab

Εὐτακτος, ος, ὁ ἡ τό, ordinatus, dispositus; (2) ordinem servans, certo ordine procedens. Hinc *τὸ εὐτακτον*, ος, disciplina, modestia. Ex *τατλω*.

Εὐτάκτως, *Adv.* ordinate; (2) æqualiter, composite.

Εὐταμίευτος, ὁ ἡ τό, bene reconditus; (2) bene administratus, cum sc. parce & modice aliqua re utimur, nec totam simul profundimus, *unde* (3) moderatus, mediocris, facilis, parabilis. Ex *ταμιεύω*.

Εὐταξία, ἡ, ordo, modestia. Ex *τάττω*.

Εὐτάραχος, ος, ὁ ἡ τό, qui facile perturbatur. Ex *ταράσσω*.

ΕΥΤΕ, *Adverb.* aliquando; (2) quando, quum, ubi; (3) quoad; (4) quandoquidem; (5) sicut, velut, ceu.

Εὐτείχης, ες, ὁ ἡ τό, bene munitus. Ex *τεῖχος*.

Εὐτειχεος, idem.

Εὐτείχιστος, ον, idem.

Εὐτέκμαρτος, ος, ὁ ἡ τό, conjectu facilis. Ex *τεκμαίρομαι*.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, boni liberi & multi. Ab

Εὔτεκνος, ος, ὁ ἡ τό, felix sobole; (2) fœcundus.

Εὐτέλεια, ας, ἡ, parvus sumptus, frugalitas, parsimonia; (2) vilitas, humilitas. Ab

Εὐτελὴς, ές, ὁ ἡ τό, non magnam impensam requirens, tenuis, frugalis, qui parvos sumptus facit; (2) vilis, frivolus. Ex *τέλος*, *sumptus*. Hinc

Εὐτελίζω, f. ίσω, flocci facio, vili pendo, contemno aliquid, tanquam *εὐτελές*. *Εὐτελίζειν τὰς θεὰς*, Luc.

Εὐτελισμὸς, ὁ, extenuatio rei, contemptus.

Εὐτελῶς, *Adv.* parvo sumptu, frugaliter, tenuiter. Ab eod.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, una Musarum. Ex *εὖ*, & *τέρπω*, *delecto*.

Εὐτερπὴς, ές, ὁ ἡ τό, aptus ad delectandum, vi delectandi præditus, amœnus.

Εὐτεχνία, ἡ, peritia, doctrina, eruditio; (2) artificium quodvis. Ex

Εὔτεχνος, ος, ὁ ἡ τό, artificiosus, artis peritus. Ex *τέχνη*.

Εὐτεχνως, *Adv.* artificio.

Εὐτμητος, ος, ὁ ἡ τό, bene sectus & paratus. Ex *τέμνω*.

Εὐτοκία, facile, sæpe pario.

Εὐτοκία, ἡ, fœcunditas; (2) facilis partus. Ab

Εὔτοκος, ος, ὁ ἡ τό, fœcundus; (2) facile pariens, *εὐτοκος pass.* bene, feliciter genitus, pulcra proles. Ex *τίκτω*.

Εὐτολμεω, audeo.

Εὐτολμία, ας, ἡ, audacia, confidentia, animositas, animi præsentia. Ab

Εὐτολμος, ος, ὁ ἡ τό, audax, confidens, animosus, intrepidus. Ex *τολμάω*.

Εὐτόλμως, *Adv.* audacter, animose, intrepide.

Εὔτομος, ος, ὁ ἡ τό, sectu facilis; (2) bene seu pulchre sectus. Ex *τέμνω*.

Εὐτονία, validus sum; (2) vires recipio.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas, vis in extendendo, s. nitendo. Ab

Εὔτονος, ος, ὁ ἡ τό, validus, firmus. Ex *τείνω*.

Εὐτόνως, *Adv.* acriter, magna contentione.

Εὐτοξία, ας, ἡ, dexteritas & peritia jaculandi. Ab

Εὔτοξος, ος, ὁ ἡ τό, bonum arcum habens. Ex *τόξον*.

Εὔτορνος, ος, ὁ ἡ τό, tornatu facilis; (2) pulchre tornatus.

Εὐτόρως, scite, eleganter.

Εὐτράπεζος, ος, ὁ ἡ τό, qui multos laute excipit; (2) quod fit ad mensam laute instructam; (3) qui bene instructa mensa utitur.

Εὐτραπελίδομαι, lepide jocor.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, comitas; (2) scurrilitas.

Εὐτραπιλίζω, fut. ίσω, festive jocor, scurriliter loquor. Ab

Εὐτράπελος, ος, ὁ ἡ τό, qui sua verba scite vertere potest, urbanus, facetus, lepidus, jocosus; (2) scurrilus, ineptus. Ex *τρέπω*.

Εὐτραπίλως, facete, lepide; (2) scurriliter.

Εὐτραφέω, ῶ, nutrimentis abundo Ex *τρέφω*.

Εὐτραφὴς, ές, ὁ ἡ τό, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ab eod.

Εὐτρέκτος, ον, idem.

Εὐτριπὴς, ες, ὁ ἡ τό, bene paratus. Hinc

Εὐτριπίζω, apparo, instruo. Hinc

Εὐτριπισμος, ὁ, apparatus, apparatio.

Εὐτριπιστὴς, οῦ, ὁ, curator rei apparandæ.

Εὔτρεπλος, ος, ὁ ἡ τό, verti facilis, mutabilis Ex *τρέπω*.

Εὐτρεφὴς, ές, ὁ ἡ τό, v. *εὐτραφὴς*.

Εὔτρητος, ος, ὁ ἡ τό, bene perforatus, late hians. Ex *τιτράω*.

Εὐτριαινὴς, ὁ, tridentem gerens, *Epith.* Neptuni.

Εὐτριβὴς, ές, ὁ ἡ τό, bene tritus. Ex *τρίβω*.

Εὔτριπλος, ος, ὁ ἡ τό, tritu facilis, friabilis.

Εὔτριχος, ος, ὁ ἡ τό, bene comatus, bene capillatus. Ex *θρίξ*.

Εὐτροπία, ας, ἡ, morum probitas, morum elegantia. Ab

Εὔτροπος, ος, ὁ καὶ ἡ τό, qui probatis est moribus, bene moratus.

Εὐτρόπως, morate.

Εὐτρωπὴς, ίδος, ἡ, bonam carinam habens navis.

Εὐτροφέω, ῶ, f. ήσω, bene alor, copiosum nutrimentum accipio.

Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, alimenti copia; (2) habitus vegetior. Ab

Εὔτροφος, ος, ὁ καὶ ἡ τό, bene nutritus; (2) pinguis, plenus; (3) *act. part.* *εὐτρόφος*, copiose nutriens. Ex *τρέφω*.

Εὐτρόχαλος, ος, ὁ καὶ ἡ τό, rotundus; (2) planus. Ab

Εὔτροχος, ος, ὁ καὶ ἡ τό, bene currens, volubilis, agilis. Ex *τρέχω*.

Εὐτρύγητος, ος, ὁ καὶ ἡ τό, qui facile demetitur, decerpitur, vindemiatur. Ex *τρυγάω*.

Εὐτυκος, ον, bene paratus, ornatus, facilis.

Εὐτύκως, affabre, facile.

Εὔτυκτος, ὁ καὶ ἡ τό, idem. Ex *τεύχω*.

Εὐτυχεῖν, præf. infin. act. pro *εὐτυχίειν*, ab

Εὐτυχίω, ῶ, fut. ήσω, sum felix, secunda fortuna utor; (2) feliciter obtineo, assequor. *Εὐτύχηται τοῖς πολεμίοις*, Plut. Ab *εὐτυχὴς*.

Εὐτύχηκα, perf. ind. act.

Εὐτυχίως, *Ion.* pro *εὐτυχῶς*, feliciter.

Εὐτύχημα, ατος, τὸ, felicitas.

Εὐτυχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ τό, secunda fortuna utens, votorum compos, felix. Hinc *τὸ εὐτυχὲς*, idem quod *εὐτυχία*. A *τυχη*.

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna, felicitas.

Εὐτυχήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro *εὐτυχήσας*, ab *εὐτυχέω*.

Εὐτυχῶς, feliciter; prospere.

Εὔυαλος, ον, e pulcro vitro factus, vitreus.

Εὐϋδρος, ος, ὁ ἡ τό, aqua abundans. Ex *ὕδωρ*.

Εὐϋδρία, ἡ, copia aquarum.

Εὐϋμνος, ὁ καὶ ἡ τό, laude dignus, celebrandus.

Εὐϋμνία, ἡ, celebritas.

Εὐϋπέρβλητος, ος, ὁ καὶ ἡ τό, superatu facilis, superabilis. Ex *ὑπερβάλλω*.

Εὐϋπέρβατος, ον, superabilis, qui facile superatur.

Εὔϋπνος, ον, facile & placide dormiens.

Εὐϋπόιστος, ον, tolerabilis.

Εὐϋφαντος, ὁ ἡ τό, bene & eleganter textus.

Εὐϋφὴς, ές, ὁ ἡ τό, idem. Ab *ὑφή*.

Εὐφαμίαν, acc. sing. *Dor.* pro *εὐφημίαν*.

Εὐφαμως, *Dor.* pro *εὐφήμως*.

Εὐφανὴς, ές, ὁ ἡ τό, bene clarus, pellucidus, Nonnus. Ex *φαίνω*.

Εὐφαντασιωτος, ος, ὁ ἡ τό, qui bene & facile capit visiones; (2) qui sibi omnia secundum verum optime fingit. Ex *φαντασιόομαι*.

Εὐφαρέτρας, *Dor.* pro *εὐφαρέτρης*, ος, ὁ, pulchram pharetram habens.

Εὐφάρμακος, ος, ὁ ἡ τό, medicamentis conveniens, seu utilis. Ex *φάρμακον*.

Digitized by Google

Εὐφεγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum ſplendorem habens, valde ſplendidus. Ex φέγγος.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis εὐφημοις utor Εὐφήμει, melius ominare; bona verba quæſo; deſine male loqui; ſile; Εὐφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι δ' ἐ ῥᾴδιον βροτοῖσιν εὐφημεῖν στόμα, Eur. Hec. 659. Ab εὐφημος.

Εὐφημῆσαι, a. 1. inf. act.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama; laus, favor; (2) honorifica appellatio; (3) bonum omen; (4) fauſta acclamatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, f. ίσω, fauſtis acclamationibus proſequor. Ab eod. Hinc

Εὐφημισμός, οῦ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemiſmus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Εὐφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, honorificus; (2) pius, religioſus; (3) proprie, bene, ſuaviter ſonans, *ſed de verbis*; bonæ, honeſtæ, jucundæ rei cogitationem afferens (*opp.* βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Εὐεήμως, *Adv.* honeſto nomine; (2) per Euphemiſmum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religioſe.

Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.

Εὐφθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facile corruptibilis. Ex φθείρω.

Εὐφθογγέω, bene ſono, ſuaviter cano. Ab

Εὐφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ſonans, ſuavem edens ſonum.

Εὐφιλὴς, ὲς, gratus, jucundus alicui.

Εὐφίλητος, & *Dor.* εὐφιλατος.

Εὐφιλοπαις, ὁ ἡ ἡ, indulgens in liberos.

Εὐφιλοτιμητος, ον, ambitioſus, laudis cupidus, magnificus.

Εὐφιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, adſtringens, vim adſtringendi habens, obturandi vel obſtruendi vi pollens.

Εὐφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

Εὐφλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

Εὐφορβία, ας, ἡ, paſtus ſeu alimenti copia. Ex φορβή.

Εὐφόρβιον, ε, τὸ, nomen arboris. Ex iiſd.

Εὐφορέω, ferax ſum, uberes fructus profero. Ἀνθράκα τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

Εὐφορητος, ε, ὁ ἡ ἡ, portatu ſeu toleratu facilis, tolerabilis. Ab εὐφορέω. Unde

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas.

Εὐφόρμιγξ, γος, ὁ ἡ ἡ, pulchram citharam habens; (2) *Subſt.* ἡ, pulchra cithara.

Εὔφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Εὐφόρως, ita, ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, æquo animo.

Εὐφραδέεσσι, dat. plur. *Ion.* & *Poët.* pro εὐφραδέσι, ab

Εὐφραδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, clarus, manifeſtus; (2) bene differens, diſertus. Ex φράζω.

Εὐφραδέως, *Adv.* eleganter, prudenter; (2) decenter, ornate.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venuſtas ſermonis, vis dicendi. Ab εὐφραδὴς.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto; εὐφραίνομαι, lætor. Κακύσας γ' ἐμὲ τοιοῦδ' ὃ τ' τοῦδ' ὑπὸτ' εὐφρανεῖ βίον, Soph. Oed. Col. 1348. Ἦν σ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνηθ' ὑμήμασιν, Ariſt. Nub. 561. Πεπαυμένος μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνῃ, Soph. Aj. 280. Ex φρὴν.

Εὐφρανέαι, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro εὐφρανῇ.

Εὐφρανέειν, fut. 1. ind. act. *Ion.* pro εὐφρανεῖν.

Εὐφράνθλιν, a. 1. ind. paſſ.

Εὐφρόνθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Εὐφραντικὸς, ἡ, όν, exhilarans, genialis, lætus.

Εὐφραντοποιὸς, όν, exhilarans.

Εὐφρασία, ας, ἡ, lætitia, gaudium honeſtum. Ab εὐφραίνω.

Εὔφρας, ε, ὁ ἡ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, notabilis, certus. Ex φράζω.

Εὔφρονα, *bilarem.* occuſ. ſing. ab εὔφρων.

Εὐφρονέω, bene ſapio; (2) bene cupio. Ὅς ζωὸν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο, Il. 2, 78. Ab εὔφρων.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Ab εὐφρονέω, quia nox aptiſſima ad inventionem & conſiderationem rerum.

Εὐφρόνως, prudenter; (2) benevole.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὐφρόσυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρων, ον, ὁ ἡ ἡ, cui mens integra eſt; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρὴν.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, fugæ facilitas ſeu commoditas. Ex φεύγω.

Εὐφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, bene ac læte creſcens, ut arbor, &c.; (2) habilis & aptus ad aliquid natura; (3) ingenioſus; (4) bene a natura conſtitutus & factus; (5) facetus, jocoſus, dicax. A φύω.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυὴς.

Εὐφυλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cuſtoditu ſeu ſervatu facilis; (2) bene cuſtoditus; (3) a quo facile caveri poteſt. Ex φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, denſus foliis, umbroſus.

Εὐφυσητος, ον, qui ſpiritu facile diſſipatur. A φυσάω.

Εὐφυῶς, *Adv.* ingenioſe; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) ſuavis pronunciatio. Ab

Εὔφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ſonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

Εὐφώνως, *Adv.* bona voce; (2) ſuavi pronunciatione.

Εὐφώρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, deprehenſu facilis Ex φωράω.

Εὐχαίτης, ε, ὁ, bene ſeu pulchre jubatus; bene comatus.

Εὔχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.

Εὐχάλκωτος, ον, idem.

Εὐχαριεντίζομαι, honeſte, lepide, acute jocor.

Εὔχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἡ, gratioſus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia ineſt.

Εὐχαρισέω, ῶ, fut. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Εὐχαριστῶν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Ab εὐχάριτος. Hinc

Εὐχαριστήριον, ε, τὸ, gratiarum actio; (2) ſacra Cœna.

Εὐχαριστήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐχαριστήσας, a. 1. part. act. v. εὐχαριστέω.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, grata animi ſignificatio, gratiarum actio; (2) myſterium ſacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Chriſtum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Εὐχάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratioſus, acceptus, amabilis. Ex χάρις.

Εὐχαρίτως, *Adv.* animo grato; (2) placidè, gratioſe; (3) bene, fortunate.

Εὔχεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Εὔχειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, labroſus, pulchra ſeu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) ſalubri frigori expoſitus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, cui manus ſunt habiles, manu fortis, ſtrenuus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas ſeu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Εὔχειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔχειρ.

Εὐχείρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile in poteſtatem redigi poteſt, facile ſuperabilis captu & manſuefactu facilis. Ex χειρόω.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas. Ab

Εὐχερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

Εὐχερῶς, *Adv.* facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; εὐχερέστατα, facillime.

Εὐχέσθω, 3. ſing. præſ. imper. med. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθε, præſ. inf. med. *Poët.* pro εὐχετᾶσθε, ab

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor; ſupplico; (2) glorior; jacto me, *Poët* εὐχετόωνται pro εὐχετῶνται, εὐχετάονται, 3. plur. ind. εὐχετοάμην, imperf. pro εὐχετώμην, εὐχετασάμην. Μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι.

Εὐχετόωμεν, præſ. opt. med. *Poët.* pro εὐχετῶμεν.

Εὐχέτης, ε, ὁ, ſupplex, vota faciens.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχήμαν, ον, optabilis.

Εὔχθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. v. εὔχομαι.

Εὔχλοος, ὁ ἡ ἡ, abundans pabulo & alimonia; (2) bene nutriens; (3) ſucculentus, corpulentus.

Εὔχλοος, *contr.* εὔχλως, ε, ὁ ἡ ἡ, bene virens, pulchre vireſcens. Ex χλόα.

Εὔχλωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐχολόγιον, ε, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λόγος.

ΕΥΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι θεῖς, Ariſt. Ran. 1002. Εὐξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὔχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens chordas, ſuaviter ſonans. Ex χορδή.

Εὔχορτος, ὁ ἡ ἡ, fœno ſeu gramine abundans.

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, opulentus ſum, divitiis abundo.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Εὐχρήματος, ε, ὁ ἡ ἡ, pecunioſus, pecunia bene inſtructus. Ex χρήματα.

Εὐχρημοσύνη, idem quod εὐχρηματία.

Εὐχρηςέω, ῶ, f. ήσω, facilem ſeu commodum uſum præbeo, utilis ſum; εὐχρηςοῦμαι, commodis afficior, ſeu beneficiis. Ab εὐχρηςος. Hinc

Εὐχρήςημα, ατος, τὸ, commodum.

Εὐχρηςία, ας, ἡ, utendi facilitas, uſus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Εὔχρηςος, ε, ὁ ἡ ἡ, commodus; utilis. Ex χράομαι.

Εὐχρήςως, commode, utiliter, liberaliter.

Εὐχρόαστος, ον, bene coloratus, nitidus, *Epith.* bene valentium. A χρόα.

Εὐχροέω, ῶ, f. ήσω, bono ſum colore, colore ſum hilari, vel jucundo; (2) bona ſum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

Εὐχρὼς, ὼς, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔχροος.

Εὔχρεια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.

Εὔχροος, *contr.* εὔχρως, ε, ὁ ἡ ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.

Εὔχρως, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab eod.

Εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, *Epith.* Pactoli.

Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas ſucci; (2) bonus ſapor. Ab

Εὔχυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, bono ſucco præditus, ſapidus; (2) ſucco abundans.

Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus ſuccus, bonus ſapor, ſaporis gratia. Ex χυμός.

Εὔχυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui boni ſucci eſt, ſapidus. Ex iiſd.

Εὔχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis fuſu. Ἔυχυτον ἐς ἄλλέξορον φλέγμα, *Arat.* Ex

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, ſoldurius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλή.

Εὐχώριτος,

Digitized by Google

Εὐχάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile ſeparatur, ſeparatu & ſecretu facilis. Ex χωρίζω.
Εὔχαστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile muniri aggere poteſt. Ex χώννυμι.
Εὐψηλάφητος, ε, ὁ ἡ ἡ, tractabilis. Ex ψηλαφάω.
Εὐψυκλος, ὁ ἡ ἡ, refrigerabilis. Ex ψύχω.
Εὐψυχία, ᾶς, f. ήσω, forti magnoque ſum animo, confido, bono ſum animo. Ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.
Εὔψυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, jucundo & ſalubri expoſitus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.
Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præſtantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab
Εὔψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui generoſo & alacri eſt animo, animoſus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax. Ex ψυχή.
Εὐψύχως, Adv. animoſe, animo magno fortique, æquo animo.
ΕΥ̓Ω, vel εὔω, uro, uſtulo. Ἧτ' ἀνδρα ἡ ἴφθιμόν τε περίόντα, Εὖέ ἄτερ δαλοῦ, Heſ. Ἐργ. 703.
Εὐώδη, acc. ſ. pro εὐώδια, ab
Εὐώδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.
Εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, ſuavitas odoris. Ab εὐώδης. Hinc
Εὐωδιάζω, f. άσω, boni odoris ſum, bene oleo, odoratum reddo, odorem ſpargo.
Εὐωδιν, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐώδινος Θαλάσσης, fœcundi maris.
Εὐώλενος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens ulnas.
Εὐώμαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, æquabilis.
Εὐώνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſalubris pretii eſt.
Εὐωνία, ας, ἡ, ſalubre pretium; (2) vilitas mercium.
Εὐωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemtum reddo. Ab
Εὐωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, parabilis, qui parvo pretio emi poteſt. Ab ὠέομαι.
Εὐώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fauſti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) ſiniſter, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.
Εὐώνως, Adv. bono ſeu parvo pretio.
Εὐώπης, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ab εὐώπης.
Εὐωπὸς, ὴ, ὸν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.
Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Heſ.
Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Heſ. Suid. Ab ὥρα.
Εὐωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene curans; (2) male cuſtoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Suid. Heſ. Ab ὦρα.
Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.
Εὐωχέω, convivio accipio; (2) ſaturo, ſatio; (3) oblecto; (4) paſco; εὐωχοῦμαι, convivor; epulor. Δοκεῖ μοί Ζεὺς εὐωχήσειν κατὰν λόγων, Theophr. ἀξιολογοτ. Εὐωχεῖ τὰς ἁπιμύρας, Herodot. Ab
ΕΥ̓ΩΧΙΑ, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.
Εὐωχητικὸς, ὴ, ὸν, epulatorius. A præc.
Εὐώψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu.
Ἔφα, 3. ſ. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφη, a φημί.
Ἐφάνθλιν, a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ἐφλάθλιν, a φαίνω.
Ἐφαξικόν, acc. ſ. Dor. pro ἐρικτικόν.
Ἔφαγον, comedi, a. 2. ind. act. verbi φάγω.
Ἐφαινετο, 2. ſ. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐφαίνου, a φαίνω.
Ἔφαινον, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἐφαιρέομαι, ἥσομαι, poſt eligo, alium eligo; (2) ſubſtituo in locum electi. Τὸν ὃ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτα ἐφηρημένον. Thuc.
Ἐφάλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad mare ſitus, maritimus, mari vicinus; (2) qui eſt ſuper mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, mare.
Ἐφάλλομαι, inſilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος, pro ἐπαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.
Ἔφαλμος, ε, ὁ καὶ ἡ, muria conditus.
Ἔφαλες, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφάλιος.
Ἔφαλσις, ίσως, ἡ, inſultus. Ab ἐφάλλομαι.
Ἐφαλῶν, præſ. part. ind. act. Dor. pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.
Ἐφαμαρτάνω, pecco.
Ἐφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.
Ἔφάμαν, a. 2. ind. med. Dor. pro ἐφάμην, a φημί.
Ἔφαμεν, 1. pl. imper. ind. act.
Ἐφάμην, a. 2. ind. med.
Ἐφάμιλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimilis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.
Ἐφαμίλλως, cum æmulatione, ſtudioſe.
Ἔφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.
Ἔφαμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, arenoſus.
Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. Bœot. pro ἔφασαν, a φημί,
Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum.
Ἔφανε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.
Ἐφανερώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. φανερόω.
Ἐφάνη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. a. φαίνω.
Ἐφάνθω, 1. ſing. a. ejuſd.
Ἐφάνθη, apparuit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐφανίδωσαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φανίζω.
Ἐφαπαξ, Adv. ſemel.
Ἐφαπλόω, impono, circumdo.
Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, culcita. Ex ἐπὶ, & ἁπλῶ.
Ἐφαπλὶς, ίδος, ἡ, ſagum, paludamentum. Ab ἐφάπλω.
Ἐφάπλομαι, attingo; alligor; impendeo. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τ' κεφαλὴς ἐφήψατο, Ariſtoph. Plut. 727. Ἰκέτης ἔφαψ πατρὸς ὅς σ' ἐγείνατο, Soph. Aj. 1191.
Ἐφάπλω, f. ψω, illigo, alligo; (2) accendo.
Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.
Ἐφαρμονὴ, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab
Ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ Σοφὸς φειδοῖ χ' δαπάνῃ μέτρον ἐφαρμόσαιτο, Luc. in Epigr,
Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν.
Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.
Ἐφαρμότω, accommodo; (2) quadro. Ἐφαρμόζειν ἀλλήλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γενος, Ariſtot. Ab ἐφαρμόζω.
Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per Metathef. pro ἐφράξαντο, a φράσσω, vel φράσσω.
Ἔφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφησαν, a φημί.
Ἔφατο, 3. ſ. a. 2. med. v. φημί.
Ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.
Ἐφαψαμένη, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπλομαι.
Ἐφάψατο 3. ſ. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐφήψατο.
Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπλω.
Ἐφέζοντες, 3. pl. imperf. ind. med. v. φίζομαι.
Ἐφέδρα, ας, ἡ, inſeſſio; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat. Hinc
Ἐφεδράζω, impono, defigo.
Ἐφέδρανα, ων, τὰ, natium preminentiæ.
Ἐφεδρεία, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus; (2) ſtatio, quæ alicui ſorte obtingit; (3) actus inſidiandi vel obſervandi; (4) ſubſidia. Ab ἕδρα.
Ἐφεδρεύω, f. εύσω, inſideo, ſubſideo; (2) inſidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo calamitati alicujus; (5) in ſubſidiis ſum. Βολόμῳ ἐφεδρεύσαι τοῖς ἀπὸ συμμάχων καρποῖς, Polyb. Ab ἐφεδρος.
Ἐφεδρίζω, fut. ίσω, inſideo; (2) inſideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab eod.
Ἐφεδρισμὸς, οῦ, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, Heſ. ἐφεδριασμὸς, quaſi ab ἐφεδριάζω, quod idem eſt.
Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis inſiſtens portabatur; ex Heſ. Ab eod.
Ἔφεδρον, τὸ, ſella, & quidem firma.
Ἐφεδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſidens; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur; (3) captator occaſionis; (4) ſubſidiarius, ſubſeſſor, triarius; ſuperſtes; (5) adverſarius; (6) ſucceſſor. Ab ἕδρα.
Ἐφίζετο, 3. ſ. imperf. indic. med. v. ἐφίζομαι.
Ἐφέζομαι, inſideo. Ὄχθῳ ἐφεζόμενοι παρ' Ἕβρον ποταμὸν, Ariſt. Av. 780.
Ἐφείκα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.
Ἐφεθεὶς, aor. 1. part. ind. paſſ.
Ἐφείδετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φείδομαι.
Ἐφειμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφεννύω.
Ἐφεῖμαι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.
Ἐφεῖντο, irruerant, 3. pl. pluſq. ind. paſſ.
Ἐφείσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.
Ἐφείσθω, 3. ſ. perf. imperat. paſſ. v. ἐοίημι.
Ἐφεισήκειν, pluſq. ind. act. Poët. pro ἐφιεσήκειν, ab ἐφίεσημι.
Ἐφείσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. Att. & Ion. pro ἐφείσω, a φείδομαι.
Ἐφείω, a. 2. conj. act. Poët. pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.
Ἐφεκτικὸς, ὴ, όν, inhibendi & reprimendi vim habens, compeſcens; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, a cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, cohibeo.
Ἐφεκτὸν, τόκος, q. d. uſura ſextaria; a ſexta ſummæ parte; (2) ἐφεκτὸν, ſupra ſex creſcens. Ex ἕξ, & ἑκτὸν, ſextus.
Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ab ἕλκος.
Ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, ap. Sch. Lyc.
Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.
Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.
Ἐφελκυστικὸς, ὴ, όν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.
Ἐφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.
Ἐφέλκω, f. ξω, idem. Πόλλ' ἐφέλκει ψυχὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461.
Ἐφέμην, a. 2. inf. act. Dor. pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
Ἐφεξῆς, Adv. deinceps, poſtea; (2) ordine.
Ἐφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.
Ἐφέπεσκον, 1. ſ. imper. ind. act. Ion. pro ἐφίεπον, ab ἐφέπω.
Ἐφέπομαι, ſubſequor, Poët. ἐφέσπομαι, a. 2. ἐπεσπόμην, ὀπάσπομαι. Τῷ Ζῷ δικαίῳ δῆτ' ὀπασπίδι με δεῖ, Soph. El. 1043. Ἀλλ ὦ ὀπάσπα τοῖς ἐμοῖς βιβλίοισι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per Johnſon.
Ἐφέπω, apud poëtas, perſequor, ſector; (2) rego, guberno; (5) quæro, incolo. Ὡς τὸν Ἀτρεΐδης ἕφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 11, 177.
Ἔφερον, ferebam, imper. ind. act. verbi φέρω.
Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἡν ἐπιθύμεν δαιμονίως ἐφερπύσαι, Ariſt. Plut. 674.
Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, & ἕρπω, ſerpo.
Ἔφερσιν, 3. ſ. a. 1. ind. act. Æol. pro ἤνεγκε, qs. a fut. φέρσω, Æol. pro φέρω, a φέρω.
Ἔφερς, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐφίημι.
Βρέσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui transferri poteſt de judicio ad judicium. Ab
Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum; (2) appetitus, deſiderium; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.
Ἐφεσπερεία, ας, ἡ, veſpertina. Ab ἐφέσπερος.
Ἐφεσπερεύω, f. εύσω, veſperi advigilo. Ab eod.
Ἐφέσπερος, ε, ὁ ἡ ἡ, veſpertinus.
Ἐφέσπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. & Poët.
Ἐφέσπομαι, proſequor, ſector, Poët. τὰ χάρις ἐφέσπετο, Ariſt. Veſp. 1268. Ab ἐφέπομαι.
Ἔφεσσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. Poët. pro ἔφεσαι, ab ἐφίζω.
Ἐφέσσεσθ, f. 1. inf. med. Poët. pto ἐφέσεσθ.
Ἐφέσσασαι, 3. pl. imperf. indic. act. v. ἐφίεσημι.
Ἐφέσηκα, 1. ſ. aor. 1. ind. act.
Ἐφέσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, domeſticus, qui eſt apud focum; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem eſt domo; (5) qui domi eſt, qui domum rediit; ἐφέσιοι θεοὶ, penates. Ab ἑστία.

Digitized by Google

Εὐφεγγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum ſplendorem habens, valde ſplendidus. Ex φέγγος.

Εὐφημέω, ῶ, f. ήσω, celebro, laudo; (2) gratulor, bene ominor; (3) faveo lingua, bona verba dico; (4) verbis εὐφημοις utor Αἰφήμει, melius ominare; bona verba quæſo; deſine male loqui; ſile; Αἰφημεῖτε, favete linguis. Ἐν κακοῖσι ᾧ ὑ ῥᾴδιον βροτοῖσιν Αἰφημεῖν στόμα, Eur. Hec. 659. Ab Αἰφημος.

Εὐφημῆσαι, a. 1. inf. act.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama; laus, favor; (2) honorifica appellatio; (3) bonum omen; (4) fauſta acclamatio. Ab eod.

Εὐφημίζω, f. ίσω, fauſtis acclamationibus proſequor. Ab eod. Hinc

Εὐφημισμός, ῦ, ὁ, boni ominis captatio; (2) Euphemiſmus, figura rhetorica, qua res ingrata nomine molliori effertur.

Εὔφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, honorificus; (2) pius, religioſus; (3) proprie, bene, ſuaviter ſonans, ſed de verbis; bonæ, honeſtæ, jucundæ rei cogitationem afferens (opp. βλάσφημος); (4) bonum omen faciens, habens, bene ominatus.

Εὐφήμως, Adv. honeſto nomine; (2) per Euphemiſmum; (3) bona verba dicendo, bene precando; (4) religioſe.

Εὐφημοσύνη, ἡ, idem quod εὐφημία.

Εὐφθαρτός, ή, ὁ ἡ ἡ, facile corruptibilis. Ex φθείρω.

Εὐφθογγέω, bene ſono, ſuaviter cano. Ab

Εὐφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ſonans, ſuavem edens ſonum.

Εὐφιλὴς, ὲς, gratus, jucundus alicui.

Εὐφίλητος, & Dor. εὐφιλατος.

Εὐφιλοπαις, ὁ ἡ ἡ, indulgens in liberos.

Εὐφιλοτιμητος, ον, ambitioſus, laudis cupidus, magnificus.

Εὐφιμός, ή, ὁ ἡ ἡ, adſtringens, vim adſtringendi habens, obturandi vel obſtruendi vi pollens.

Εὐφλαστος, ον, fragilis. A φλάω.

Εὐφλεκτός, ή, ὁ ἡ ἡ, inflammatu facilis. Ex φλέγω.

Εὐφορβία, ας, ἡ, paſtus ſeu alimenti copia. Ex φορβή.

Εὐφόρβιον, ε, τὸ, nomen arboris. Ex iiſd.

Εὐφορία, ferax ſum, uberes fructus profero. Ἀνθρώπε τινὸς πλουσία Αἰφόρησεν ἡ χώρα, Luc. 12, 16. Ab εὔφορος.

Εὐφόρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, portatu ſeu toleratu facilis, tolerabilis. Ab Αἰφορέω. Unde

Εὐφορία, ίας, ἡ, portandi facilitas; (2) feracitas, fertilitas, abundantia, ubertas.

Εὐφόρμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, pulchram citharam habens; (2) Subſt. ἡ, pulchra cithara.

Εὔφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, portatu facilis; (2) qui facile fert, fertilis, ferax, fœcundus; (3) agilis, expeditus. Ex φέρω.

Εὐφόρως, ita, ut facile portetur vel toleretur; (2) leviter, facile, æquo animo.

Εὐφραδέεσσι, dat. plur. Ion. & Poët. pro Αἰφραδέσι, ab

Εὐφραδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, clarus, manifeſtus; (2) bene differens, diſertus. Ex φράζω.

Εὐφραδῶς, Adv. eleganter, prudenter; (2) decenter, ornate.

Εὐφραδία, ας, ἡ, venuſtas ſermonis, vis dicendi. Ab Αἰφραδὴς.

Εὐφραίνω, f. ανῶ, exhilaro, oblecto; Αἰφραίνομαι, lætor. Κακύσας γ' ἐμὲ τοιοῦδ' ὃ ᾗ τοῦδ' ἥποτ' Αἰφρανεῖ βίον, Soph. Oed. Col. 1348. Ἦν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς Αἰφραίνωδ' Αἰρήμασιν, Ariſt. Nub. 561. Πεπαυμένῳ μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν Αἰφραίνῃ, Soph. Aj. 280. Ex φρήν.

Εὐφρανέω, 2. ſing. f. 1. ind. med. Ion. pro Αἰφρανῇ.

Εὐφρανίεν, fut. 1. ind. act. Ion. pro Αἰφρανεῖν.

Εὐφράνθλιμ, a. 1. ind. paſſ.

Εὐφρήνθητι, 2. ſing. a. 1. imperat. paſſ.

Εὐφραντικὸς, ἡ, όν, exhilarans, genialis, lætus.

Εὐφραντοποιὸς, όν, exhilarans.

Εὐφροσύνη, ας, ἡ, lætitia, gaudium honeſtum. Ab Αἰφραίνω.

Εὔφρας, ε, ὁ ἡ ἡ, explicatu facilis; (2) pronunciatu facilis; (3) bene notus, notabilis, certus. Ex φράζω.

Εὔφρονα, hilarem. occuſ. ſing. ab εὔφρων.

Εὔφρονίαν, bene ſapio; (2) bene cupio. Ὅς ἐμοὶ εὐφρονίων ἀγορήσατο, Il. 2, 78. Ab εὔφρων.

Εὐφρόνη, ης, ἡ, nox. Ab Αἰφρονία, quia nox aptiſſima ad inventionem & conſiderationem rerum.

Εὐφρόνως, prudenter; (2) benevole.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, lætitia, hilaritas, animi voluptas. Ab εὔφρων.

Εὐφρόσυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, lætitiam adferens; (2) hilaris, lætus. Ab eod.

Εὔφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens integra eſt; (2) hilaris, lætus; (3) lætitiam adferens, exhilarans. Ex φρήν.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, fugæ facilitas ſeu commoditas. Ex φεύγω.

Εὐφυὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, bene ac læte creſcens, ut arbor, &c.; (2) habilis & aptus ad aliquid natura; (3) ingenioſus; (4) bene a natura conſtitutus & factus; (5) facetus, jocoſus, dicax. A φύω.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, bona indoles, ingenii dexteritas. Ab εὐφυὴς.

Εὐφύλακτος, ε, ὁ ἡ ἡ, cuſtoditu ſeu ſervatu facilis; (2) bene cuſtoditus; (3) a quo facile caveri poteſt. Ex φυλάσσω.

Εὔφυλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, denſus foliis, umbroſus.

Εὐφυσητος, ον, qui ſpiritu facile diſſipatur. A φυσάω.

Εὐφυῶς, Adv. ingenioſe; (2) ut decet bona indole præditum; (3) percommode.

Εὐφωνία, ας, ἡ, bona vox, vox canora, vocalitas; (2) ſuavis pronunciatio. Ab

Εὔφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene ſonans, vocalis, canorus. Ex φωνή.

Εὐφώνας, Adv. bona voce; (2) ſuavi pronunciatione.

Εὐφώρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, deprehenſu facilis Ex φωράω.

Εὐχαίτης, ε, ὁ, bene ſeu pulchre jubatus; bene comatus.

Εὐχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, bonum æs habens, ex pulchro ære factus.

Εὐχάλκωτος, ον, idem.

Εὐχαριντίζομαι, honeſte, lepide, acute jocor.

Εὐχαρις, ιτος, ὁ ἡ ἡ, gratioſus, gratus, jucundus, facetus, cui gratia ineſt.

Εὐχαριτέω, ῶ, fut. ήσω, gratum me præbeo, gratias ago. Εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Ab Αἰχάριτος. Hinc

Εὐχαριστήριον, ε, τὸ, gratiarum actio; (2) ſacra Cœna.

Εὐχαριστήριος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, ut hymnus, quo gratiæ aguntur.

Εὐχαριστήσας, a. 1. part. act. v. Αἰχαριστέω.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, grata beneficiorum commemoratio, grata animi ſignificatio, gratiarum actio; (2) myſterium ſacræ Cœnæ, quia pars ejus gratiarum actio cum beneficiorum per Chriſtum partorum commemoratione conjuncta. Ab

Εὐχάριστος, ε, ὁ ἡ ἡ, gratus, beneficii memor; (2) gratioſus, acceptus, amabilis. Ex χάρις.

Εὐχαρίστως, Adv. animo grato; (2) placidè, gratioſe; (3) bene, fortunate.

Εὔχεαι, 2. ſing. præſ. conj. med. Ion. pro εὔχῃ, ab εὔχομαι.

Εὔχειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, labroſus, pulchra ſeu magna labia habens.

Εὐχείμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad hiberna accommodatus; (2) ſalubri frigori expoſitus; (3) frigoris bene patiens. Ex χεῖμα.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, cui manus ſunt habiles, manu fortis, ſtrenuus.

Εὐχειρία, ας, ἡ, manuum dexteritas ſeu agilitas; (2) artificium. Ab εὔχειρ.

Εὔχειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔχειρ.

Εὐχείρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui facile in poteſtatem redigi poteſt, facile ſuperabilis captu & manſuefactu facilis. Ex χειρόω.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, facilitas; (2) levitas; (3) proclivitas. Ab

Εὐχερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, manibus tractabilis, facilis; (2) levis; (3) proclivis. Ex χείρ.

Εὐχερῶς, Adv. facile; (2) leviter; εὐχερέστερον, facilius; Αἰχερέστατα, facillime.

Εὐχίδω, 3. ſing. præſ. imper. med. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθ, præſ. inf. med. Poët. pro Αἰχετᾶσθ, ab

Εὐχετάομαι, ῶμαι, precor; ſupplico; (2) glorior; jacto me, Poët Αἰχετάουτ pro εὐχετῶντ, εὐχετάουτ, 3. plur. ind. εὐχετόωμεν, imperf. pro εὐχετώμεν, εὐχεταόμεν. Μιχάλ' εὐχετόωντο ἑκαστος, Il. 8, 347. Ab εὔχομαι.

Εὐχετοώμεν, præſ. opt. med. Poët. pro εὐχετώμεν.

Εὐχέτης, ε, ὁ, ſupplex, vota faciens.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, oratio, precatio, votum.

Εὐχήμαν, ον, optabilis.

Εὔχθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. v. εὔχομαι.

Εὔχιλος, ὁ ἡ ἡ, abundans pabulo & aſſimonia; (2) bene nutriens; (3) ſucculentus, corpulentus.

Εὔχλοος, contr. εὔχλως, ε, ὁ ἡ ἡ, bene virens, pulchre vireſcens. Ex χλόα.

Εὔχλωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchre viridans; (2) viridis.

Εὐχολόγιον, ε, τὸ, libellus, in quo preces continentur. Ex εὐχὴ, & λόγος.

ΕΥ̓ΧΟΜΑΙ, f. εὔξομαι, precor; opto; voveo; (2) glorior; jacto me; (3) profiteor, dico. Ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἵσιν εὔχομαι θεῖσθ, Ariſt. Ran. 1002. Ἐυξόμεθ' ἑαυτοῖς ἀνατείνοντες τὰ χεῖρ', id. Av. 630.

Εὔχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens chordas, ſuaviter ſonans. Ex χορδή.

Εὔχορτος, ὁ ἡ ἡ, fœno ſeu gramine abundans.

Εὔχος, εος, τὸ, gloria, honor, decus; (2) gloriatio, jactatio. Ab εὔχομαι.

Εὐχρηματέω, opulentus ſum, divitiis abundo.

Εὐχρηματία, ας, ἡ, opulentia. Ab

Εὐχρήματος, ε, ὁ ἡ ἡ, pecunioſus, pecunia bene inſtructus. Ex χρήματα.

Εὐχρημοσύνη, idem quod εὐχρηματία.

Εὐχρηςία, ῶ, f. ήσω, facilem ſeu commodum uſum præbeo, utilis ſum; εὐχρηςᾶμαι, commodis afficior, ſeu beneficiis. Ab εὔχρηστος. Hinc

Εὐχρήσημα, ατος, τὸ, commodum.

Εὐχρηςία, ας, ἡ, utendi facilitas, uſus commodus, commoditas; (2) utilitas. Ab

Εὔχρηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, commodus; utilis. Ex χράομαι.

Εὐχρήστως, commode, utiliter, liberaliter.

Εὔχρὸστος, ον, bene coloratus, nitidus, Epith. bene valentium. A χρόα.

Εὐχροΐα, ῶ, f. ήσω, bono ſum colore, colore ſum hilari, vel jucundo; (2) bona ſum corporis habitudine. Ab εὔχροος.

Εὐχροὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod εὔχροος.

Εὔχρεια, ας, ἡ, pulcher color. Ab εὔχροος.

Εὔχροος, contr. εὔχρως, ε, ὁ ἡ ἡ, bono præditus colore, bene coloratus. Ex χρόα.

Εὔχρως, ὁ ἡ ἡ, idem. Ab eod.

Εὔχρυσος, ον, auro abundans, aurum ferens, Epith. Pactoli.

Εὐχυλία, ας, ἡ, bonitas ſucci; (2) bonus ſapor. Ab

Εὔχυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, bono ſucco præditus, ſapidus; (2) ſucco abundans.

Εὐχυμία, ας, ἡ, bonus ſuccus, bonus ſapor, ſaporis gratia. Ex χυμός.

Εὔχυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui boni ſucci eſt, ſapidus. Ex iiſd.

Εὔχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis fuſu. Ἔυχυτον ἐκ τῆ ἀλλέδορον φλέγμα, Arat. Ex

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum; (2) precatio; (3) devotio; (4) gloriatio; (5) gloria. Ab εὔχομαι.

Εὐχωλιμαῖος, αία, αῖον, ſoldurius, devotus; (2) optabilis. Ab εὐχωλὴ.

Εὐχώριος,

Digitized by Google

Εὐχάριστος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile ſeparatur, ſeparatu & ſecretu facilis. Ex χωρίζω.
Εὔχαστος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui facile muniri aggere poteſt. Ex χώννυμι.
Εὐψυλάφητος, ε, ὁ ἡ ὀ, tractabilis. Ex ψηλαφᾶν.
Εὔψυκτος, ὁ ἡ ὀ, refrigerabilis. Ex ψύχω.
Εὐψυχέω, ῶ, f. ήσω, forti magnoque ſum animo, confido, bono ſum animo. Ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ, Phil. 2, 19. Ab εὔψυχος.
Εὐψυχής, ές, ὁ ἡ ὀ, jucundo & ſalubri expoſitus frigori; (2) frigidus. Ex ψύχω.
Εὐψυχία, ας, ἡ, animi præſtantia & fortitudo, magnanimitas, æquanimitas. Ab
Εὔψυχος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui generoſo & alacri eſt animo, animoſus, magnanimus; (2) lætus; (3) æquo animo, miti præditus; (4) audax. Ex ψυχή.
Εὐψύχως, Adv. animoſe, animo magno fortique, æquo animo.
ΕΥ̓Ω, vel εὔω, uro, uſtulo. Ἦτ' ἀνδρα ἡ ἴφθιμόν τε περίοντα, Εὖῃ ἄτερ δαλοῦ, Heſ. Ἐργ. 703.
Εὐώδη, acc. ſ. pro εὐώδεα, ab
Εὐώδης, ές, ὁ ἡ ὀ, bene olens, fragrans. Ab ὄζω.
Εὐωδία, ας, ἡ, odor, fragrantia, ſuavitas odoris. Ab εὐώδης. Hinc
Εὐωδιάζω, f. άσω, boni odoris ſum, bene oleo, odoratum reddo, odorem ſpargo.
Εὐωδίν, ινος, ἡ, partu felix. Nonnus, εὐωδίνος θαλάσσης, fœcundi maris.
Εὐώλενος, ε, ὁ ἡ ὀ, pulchras habens ulnas.
Εὐώμαλος, ε, ὁ ἡ ὀ, æquabilis.
Εὐώνητος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui ſalubris pretii eſt.
Εὐωνία, ας, ἡ, ſalubre pretium; (2) vilitas mercium.
Εὐωνίζω, f. ίσω, vilem facio, contemtum reddo. Ab
Εὐωνος, ε, ὁ ἡ ὀ, parabilis, qui parvo pretio emi poteſt. Ab ὠνέομαι.
Εὐώνυμος, ε, ὁ ἡ ὀ, fauſti nominis; (2) clarus, celebrandus; (3) ſiniſter, lævus, quoniam læva olim felicia habebantur.
Εὐώνως, Adv. bono ſeu parvo pretio.
Εὐώπης, qui pulchros habet oculos, pulcher de viro. Voc. εὐῶπα. Ab ὤψ.
Εὐῶπις, ιδος, ἡ, quæ pulchros habet oculos, pulchra. Ab εὐώπης.
Εὐωπὸς, ὴ, όν, qui bene cernit; (2) idem quod εὐώπης.
Εὐωρεῖν, leviter curare; negligere, Heſ.
Εὐωρία, ας, ἡ, levis cura; negligentia, Heſ. Suid. Ab ὥρα.
Εὐωρος, ε, ὁ ἡ ὀ, bene curans; (2) male cuſtoditus, neglectus; (3) qui non curat, negligens, Suid. Heſ. Ab ὥρα.
Εὐώροφος, ον, bene tectus, laqueatus, pulcher, de ædibus. Ab ὄροφος.
Εὐωχέω, convivio accipio; (2) ſaturo, ſatio; (3) oblecto; (4) paſco; εὐωχοῦμαι, convivor; epulor. Δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων, Theophr. ἀθελογοτ. Εὐωχεῖ τὰς ἵπποµύρας, Herodot. Ab
ΕΥ̓ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, convivium, epulum, dapes.
Εὐωχητικὸς, ὴ, όν, epulatorius. A præc.
Εὐῶψ, ωπος, ὁ ἡ ὀ, pulchros habens oculos; (2) qui pulchro eſt adſpectu, ſeu vultu.
Ἔφα, 3. ſ. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφη, a φημί.
Ἐφάνθλω, a. 1. ind. paſſ. Poët. pro ἐφάνθλω, a φαίνω.
Ἐφαξικὸν, acc. ſ. Dor. pro ἐφικτικὸν.
Ἔφαγον, comedi, a. 2. ind. act. verbi φάγω.
Ἐφαινεο, 2. ſ. imperf. ind. paſſ. Ion. pro ἐφαίνου, a φαίνω.
Ἔφαινον, 3. plur. imperf. ind. act.
Ἐφαιρέομαι, ῆμαι, poſt eligo, alium eligo; (2) ſubſtituo in locum electi. Τὸν ὃ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτα ἐφῃρημένον. Thuc.
Ἐφάλιος, ε, ὁ καὶ ἡ, ad mare ſitus, maritimus, mari vicinus; (2) qui eſt ſuper mare. Ex ἐπὶ, & ἅλς, mare.
Ἐφάλλομαι, inſilio; irruo, a. 1. ἐφηλάμην, part. ἐφηλάμενος, qui inſiluit. Apud poëtas ἐπάλμενος, pro ἐπαλλόμενος, inſiliens, irruens. Ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτὸν ὁ ἄνθρωπος, Act. 19, 16.
Ἔφαλμος, ε, ὁ καὶ ἡ, muria conditus.
Ἐφαλὶς, ε, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐφάλιος.
Ἐφαλσις, ίος, ἡ, inſultus. Ab ἐφάλλομαι.
Ἐφαλῶν, præſ. part. ind. act. Dor. pro ἐφηλῶν, ex ἐφηλόων, ab ἐφηλόω.
Ἐφαμαρτάνω, pecco.
Ἐφάμαρτος, ον, peccatis obnoxius.
Ἐφάμαν, a. 2. ind. med. Dor. pro ἐφάμην, a φημί.
Ἐφαμὲν, 1. pl. imper. ind. act.
Ἐφάμην, a. 2. ind. med.
Ἐφάμιλλος, ε, ὁ ἡ ὀ, ſimilis, par, æqualis; (2) æmulus, æmulator. Ab ἅμιλλα.
Ἐφαμίλλος, cum æmulatione, ſtudioſe.
Ἐφαμμα, ατος, τὸ, amictus, indumentum.
Ἐφαμμος, ε, ὁ ἡ ὀ, arenoſus.
Ἔφαν, 3. plur. imperf. ind. act. Bœot. pro ἔφασαν, a φημί,
Ἐφανδάνω, complaceo, gratus ſum.
Ἔφανε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. v. φαίνω.
Ἐφανερώθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. φανερόω.
Ἔφανη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. a. φαίνω.
Ἐφάνλω, 1. ſing. a. ejuſd.
Ἐφάνθη, apparuit, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἐφανίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φανίζω.
Ἐφάπαξ, Adv. ſemel.
Ἐφαπλόω, impono, circumdo.
Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, integumentum, culcita. Ex ἐπὶ, & ἁπλῶ.
Ἐφαπλὶς, ίδος, ἡ, ſagum, paludamentum. Ab ἐφάπλω.
Ἐφάπλομαι, attingo; alligor; impendeo. Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆ κεφαλῆ ἐφήψατο, Ariſtoph. Plut. 727. Ἰκέτης ἔφαψα πατρὸς ὅς σ' ἐγείναλο, Soph. Aj. 1191.
Ἐφάπλω, f. ψω, illigo, alligo; (2) accendo.
Ἐφάπτωρ, ορος, ὁ, captor, qui captis pignoribus aliquem coërcet.
Ἐφαρμογὴ, ἡ, commiſſura, convenientia. Ab
Ἐφαρμόζω, fut. όσω, accommodo, apto, concinno; (2) congruo, convenio, quadro. Ἀνὴρ Σοφὸς φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσσατο, Luc. in Epigr,
Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν.
Ἐφάρμοσις, εως, ἡ, convenientia.
Ἐφαρμόττω, accommodo; (2) quadro. Ἐφαρμόττειν ἀλλήλοις, Procl. ἐπ' ἄλλο γενος, Ariſtot. Ab ἐφαρμόζω.
Ἐφάρξαντο, 3. pl. a. 1. med. per Metathеſ. pro ἐφράξαντο, a φράσσω, vel φράττω.
Ἔφασαν, 3. pl. a. 2. ind. med. Dor. pro ἔφησαν, a φημί.
Ἔφατο, 3. ſ. a. 2. med. v. φημί.
Ἐφαύλισα, a. 1. ind. act. v. φαυλίζω.
Ἐφαψαμένη, a. 1. part. ind. med. v. ἐφάπλομαι.
Ἐφάψαλο 3. ſ. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐφήψατο.
Ἐφαψὶς, ίδος, ἡ, vinctura. Ab ἐφάπλω.
Ἐφίζοντες, 3. pl. imperf. ind. med. v. φίζομαι.
Ἐφίδρα, ας, ἡ, inſeſſio; (2) herba quædam, ita dicta quod arboribus inſideat. Hinc
Ἐφεδράζω, impono, defigo.
Ἐφίδρανα, ων, τὰ, natium prominentiæ.
Ἐφεδρεία, ας, ἡ, ſeſſio, ipſe ſedendi vel inſidendi actus; (2) ſtatio, quæ alicui ſorte obtingit; (3) actus inſidiandi vel obſervandi; (4) ſubſidia. Ab ἕδρα.
Ἐφεδρεύω, f. εύσω, inſideo, ſubſideo; (2) inſidior; (3) victori immineo, ut cum eo quam primum congrediar; (4) immineo calamitati alicujus; (5) in ſubſidiis ſum. Βαλόμενος ἐφεδρεύσαι τοῖς τῶν συμμάχων καρποῖς, Polyb. Ab ἐφεδρος.
Ἐφεδρίζω, fut. ίσω, inſideo; (2) inſideo tergo alicujus, quod fiebat in ludo. Ab eod.
Ἐφεδρισμὸς, οῦ, ὁ, actus inſidendi tergo alicujus in ludo, ab ἐφεδρίζω, Heſ. ἐφεδρισμὸς, quaſi ab ἐφεδρισάζω, quod idem eſt.
Ἐφεδριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in ludo devicti manibus a tergo junctis inſiſtens portabatur; ex Heſ. Ab eod.
Ἕφεδρον, τὸ, ſella, & quidem firma.
Ἐφεδρος, ε, ὁ ἡ ὀ, inſidens; (2) inſidiator, qui eventum rei quaſi ex inſidiis aucupatur; (3) captator occaſionis; (4) ſubſidiarius, ſubſeſſor, triarius; ſuperſtes; (5) adverſarius; (6) ſucceſſor. Ab ἕδρα.
Ἐφίζετο, 3. ſ. imperf. indic. med. v. ἐφίζομαι.
Ἐφίζομαι, inſideo. Ὄχθῳ ἐφιζόμενοι παρ' Ἕρευ σταμοῦ, Ariſt. Av. 780.
Ἐφίηκα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἐφῆκα, ab ἐφίημι.
Ἐφιδεῖν, aor. 1. part. ind. paſſ.
Ἐφείδετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φείδομαι.
Ἐφειμένος, perf. part. paſſ. v. ἐφίνυω.
Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐφίημι.
Ἐφεῖντο, irruerant, 3. pl. pluſq. ind. paſſ.
Ἐφείσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φείδομαι.
Ἐφείσθω, 3. ſ. perf. imperat. paſſ. v. ἐφίημι.
Ἐφεισήκειν, pluſq. ind. act. Poët. pro ἐφεισήκειν, ab ἐφίεμι.
Ἐφείσω, 2. ſ. a. 1. ind. med. Att. & Ion. pro ἐφείσω, a φείδομαι.
Ἐφείω, a. 2. conj. act. Poët. pro ἐφῶ, ab ἐφίημι.
Ἐφεκτικὸς, ὴ, όν, inhibendi & reprimendi vim habens, compeſcens; ἐφεκτικοὶ, Philoſophi, Sceptici, Pyrrhonici, a cohibendo aſſenſu. Ab ἐπέχω, cohibeo.
Ἐφεκτὸν, τόκτος, q. d. uſura ſextaria; a ſexta ſummæ parte; (2) ἐφεκτὸν, ſupra ſex creſcens. Ex ἕξ, & ἑκτὸς, ſextus.
Ἐφελκὶς, ίδος, ἡ, ramentum, cruſta ulceris. Ab ἑλκος.
Ἐφελκύνω, pro ἐφελκύω, ap. Sch. Lyc.
Ἐφελκυσμὸς, ὁ, attractio.
Ἐφελκυσὴς, ῆ, ὁ, attractor; (2) auxiliator, adjutor. Ab ἐφελκύω.
Ἐφελκυσικὸς, ὴ, όν, attractivus; (2) attractus. Ab eod.
Ἐφελκύω, attraho; (2) elicio; (3) impello.
Ἐφέλκω, f. ξω, idem. Πόλλ' ἐφέλκει φυγὴ κακὰ ξὺν αὐτῇ, Eur. Med. 461.
Ἐφέμβω, a. 2. inf. act. Dor. pro ἐφεῖναι, ab ἐφίημι.
Ἐφεξῆς, Adv. deinceps, poſtea; (2) ordine.
Ἔφεξις, εως, ἡ, retentio, inhibitio. Ab ἐπέχω.
Ἐφίπτασκον, 1. ſ. imper. ind. act. Ion. pro ἐφίπτην, ab ἐφίπτω.
Ἐφέπομαι, ſubſequor, Poët. ἐφίσπομαι, a. 2. ἐπισπόμην, ἕσπομαι. Τῷ Ζῷ δικαίῳ δὴτ' ἕσπεσθαί με δεῖ, Soph. El. 1043. Ἀλλ' ὡ θέσπιν τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασι, ibid. 973. vid. Schol. edit. per Johnſon.
Ἐφίπτω, apud poëtas, perſequor, ſector; (2) rego, guberno; (5) quæro, incolo. Ὡς τὸν Ἀτρείδην ἕφεπε κρείων Ἀγαμέμνων, Il. 11, 177.
Ἔφερον, ferebam, imper. ind. act. verbi φέρω.
Ἐφερπύζω, f. ύσω, adrepo, irrepo. Ἐφ' ἣν ἐπιθύμεν δαιμονίας ἐφερπύσαι, Ariſt. Plut. 674.
Ἐφέρπω, idem. Ex ἐπὶ, & ἕρπω, ſerpo.
Ἔφερσιν, 3. ſ. a. 1. ind. act. Æol. pro ἤνεγκε, qs. a fut. φέρσω, Æol. pro φερῶ, a φέρω.
Ἔφερς, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. ἐφίημι.
Ἐφεσίμος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui transferri poteſt de judicio ad judicium. Ab
Ἔφεσις, εως, ἡ, provocatio de judicio ad judicium, tranſlatio cauſæ de foro ad forum; (2) appetitus, deſiderium; (3) impetus, impreſſio. Ab ἐφίημι.
Ἐφεσπερέα, ας, ἡ, veſpertina. Ab ἐφέσπερος.
Ἐφεσπερόω, f. ώσω, veſperi advigilo. Ab eod.
Ἐφέσπερος, ε, ὁ ἡ ὀ, veſpertinus.
Ἐφέσπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. Ion. & Poët.
Ἐφέσπομαι, proſequor, ſector, Poët. ὧ χέρες ἐφέσπεσθε, Ariſt. Veſp. 1268. Ab ἐφέπομαι.
Ἔφεσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. Poët. pro ἕφεσαι, ab ἐφίζω.
Ἐφέσασθ, f. 1. inf. med. Poët. pro ἐφίσασθ.
Ἐφέσασαν, 3. pl. imperf. indic. act. v. ἐφίζημι.
Ἐφέσηκα, 1. ſ. aor. 1. ind. act.
Ἐφέσιος, ε, ὁ ἡ ὀ, domeſticus, qui eſt apud focum; (2) qui habet focum ſeu larem, id eſt, domum; (3) oppidanus, civis, incola; (4) qui in eadem eſt domo; (5) qui domi eſt, qui domum rediit; ἐφέσιοι θεοὶ, penates. Ab ἑστία.

Digitized by Google

Ἐφεστρὶς, ίδος, ἡ, sagum, chlamys, amiculum, (opponitur χιτῶνι tunicæ.) (2) vestimentum quodvis. Ex ἐπὶ, & ἵστημι.

Ἑφεστῶτα, acc. perf. part. act. *per Crasin Att.* pro ἑφεστηκότα, ab ἐφίστημι.

Ἐφέται, ῶν, οἱ, Ephetæ, magistratus apud Athenienses, qui de causis capitalibus judicabant. Ab ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφετικὸς, ἡ, όν, desiderativus. Ab ἐφίημι.

Ἐφετμίων, g. pl. *Ion.* pro ἐφετμῶν, ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum jussum. Ab ἐφίεμαι.

Ἐφευάζω, bacchantium more tripudio, & vociferor in re aliqua.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. Ab

Ἐφεῦρισκω, invenio. Οὔτε τιν' ἄλλω μῆτιν ἐφευρίσκω, Odyss. 19, 158.

Ἐφεῦροι, 3. s. a. 2. opt. act.

Ἐφιαίομαι, ῶμαι, illudo, insulto; ἐφιψιόωντο, 3. pl. imperf. pro ἐφιψιόοντο, ἐφιψιόοντο. Αὐτὰρ τιθηπὼς γ' ἐφιψιόωντο ἅπαντες, Odyss. 19, 331.

Ἐφιψιόωντο, 3. plur. imperf. ind. *Poët.* pro ἐφιψιῶντο.

Ἐφίψω, recoquo, insuper coquo.

Ἐφίω, ῶ, f. ίσω, p. ικα, insidere facio, colloco.

Ἐφιώρα, 3. s. imperf. ind. act. pro ἐφιώρας, ab ἐφοράω.

Ἔφη, 3. s. aor. 2. ind. act. v. φημί.

Ἐφηβάω, ῶ, pubesco, adolesco. Ab eod.

Ἐφηβεία, ας, ἡ, ipsa actio pubescendi; (2) pubertas; (3) adolescentia. Ab ἐφηβάω.

Ἐφηβεῖον, ου, τὸ, Ephebeum, locus, in quo Ephebi versantur. Ab ἔφηβος.

Ἐφηβάω, f. ήσω, pubesco; (2) puber sum.

Ἐφηβία, ας, ἡ, idem quod ἐφηβεία. Ab eod.

Ἐφηβικὸς, ἡ, όν, ad ephebos seu puberes pertinens. Hinc τὸ ἐφηβικὸν, οῦ, pubertas, ipsa pubes. Ab eod.

Ἐφήβοιον, τὸ, pubes, pubis regio; id omne, quod est ab hypogastrio usque ad pudenda. Ab

Ἔφηβος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ad pubertatem pervenit, puber, pubescens, adolescens usque ad virilem ætatem. Ex ἐπὶ, & ἥβη, *pubertas*.

Ἐφηβότης, ητος, ἡ, pubertas. Ab ἔφηβος.

Ἐφηγέομαι, ήσομαι, præsum. Hinc

Ἐφήγησις, εως, ἡ, actio adversus eum, qui recipit aliquem, cui publice regione interdictum est.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliqua re, *inpr.* malis alterius, f. ἐφησθήσομαι, ἐφησθησόμενος, a. 1. ἐφησθῆναι, *in inf.*

Ἐφηδυίω, exhilaro super aliqua re.

Ἐφῆκα, 1. sing. a. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

Ἐφήκω, pervenio; (2) advenio; (3) venio. Καιρὸν ἐφήκειν, Soph.

Ἐφήλατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. ἐφάλλομαι.

Ἐφήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, ætate par, æqualis; (2) adultus.

Ἐφηλὶς, ίδος, ἡ, fibula. Ab ἦλος.

Ἔφηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, & ἔφηλις, ιδος, adfixus; (2) maculis solaribus infectus; & *hinc* (3) *subs.* cutis asperitas in facie ex ardore solis aut inflammatione; (4) soli expositus. Ab ἦλος, vel ἥλιος.

Ἐφημένος, *insidens*, præs. part. verbi ἧμαι.

Ἐφημεροδία, quotidie versor, assiduus sum in aliqua re.

Ἐφημερία, ας, ἡ, & pl.

Ἐφημερίαι, vices diariæ. Ab ἐφήμερος.

Ἐφημερινὸς, ἡ, όν, quotidianus. Ab eod.

Ἐφημέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, diurnus; (2) unius diei. Ab eod.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ephemeris, libellus, in quo acta diurna sive quotidiana consignantur, diarium, commentarius.

Ἐφήμερον, ου, τὸ, herba quædam; (2) cicuta, quæ ita dicitur ab interitus celeritate.

Ἐφήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, quotidianus; (2) diurnus; (3) in diem vivens; brevis vitæ; mortalis; homo. Ex ἐπὶ, & ἡμέρα.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, mandatum. Ab ἐφίεμαι.

Ἐφῆν, *dixi*, a. 2. ind. verbi φημί.

Ἐφῆνε, 3. s. a. 1. ind. act. v. φαίνω.

Ἐφῆπται, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐφάπτομαι.

Ἐφῆρμοσε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐφαρμόζω.

Ἔφησα, *dixi*, a. 1. ind. act. verbi φημί.

Ἔφησεις, 2. s. fut. 1. ind. act. v. ἐφίημι.

Ἐφησθα, 2. sing. imperf. ind. *Æol.* pro ἦσθα, a φημί.

Ἐφησθεῖν, 3. pl. a. 1. optat. pass. *per Sync.* pro ἐφησθείησαν, ab ἐφήδομαι.

Ἐφήσομαι, f. 1. ind. med. verbi ἐφίημι, *immitto*.

Ἐφησυχάζω, acquiesco, quietem ago.

Ἐφθακα, *præveni*, perf. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφθαξα, 1. sing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφθασα.

Ἐφθαλέος, έα, έον, coctus, elixus. Ab ἕφθος.

Ἐφθάρλω, *perii*, a. 2. ind. pass. verbi φθείρω.

Ἐφθαρκα, *corrupi*, perf. ind. act.

Ἐφθαρμένος, *interceptus*, perf. part. pass.

Ἔφθασα, *præveni*, a. 1. ind. act. verbi φθάνω.

Ἐφθέγξατο, 3. plur. Imperf. ind. med. verbi φθέγγομαι.

Ἐφθέγξαο, 2. s. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφθέγξω.

Ἐφθήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est septem dierum, durans septem dies; (2) factus intra septem dies. Ex ἑπτὰ, & ἡμέρα.

Ἐφθημιμερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, semiseptenarius. Vox prosodica significans tres pedes cum dimidio.

Ἐφθὸς, ἡ, όν, elixus, coctus; (2) imbecillus a febri. Ab ἕψω.

Ἐφθόω, ῶ, elixo, coquo; (2) asso. Ab ἐφθὸς.

Ἐφιάλλω, immitto; (2) manus admoveo, f. ἐφιαλῶ, ἐφιαλεῖς. Ἐφιαλῶ κινδύνῳ τὸν ὁ πρωκτὸν ζεσ ὁ Σειραφόρον, Arist. Nub. 1302.

Ἐφιάλτης, ου, ὁ, ephialtes, incubus. Ab ἅλλομαι, Hinc

Ἐφιαλτία, ας, ἡ, herba pæonia adversus ephialten valens.

Ἐφιάλτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ἐφιγμένος, perf. part. pass. v. ἐφικνέομαι.

Ἐφιδρόω, insudo; (2) sudore langueo; (3) sudo. Hinc

Ἐφίδρωσις, εως, ἡ, sudor tenuis, debilitans corpus.

Ἐφίᾳ, 3. sing. imperf. ind. act. *contract.* pro ἐφίει, ab ἐφίημι, pro ἐφίημι.

Ἐφιεῖσι, 3. pl. præs ind. act.

ΕΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, calyculus, vel simile quid in corona.

Ἐφίεμαι, mando; (2) expeto. Τοῦτό ζοι δ' ἐφίεμαι, Soph. Aj 116.

Ἐφιέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro ἐφιέναι, ab ἐφίημι.

Ἐφιέναι, *immittere*, præs. infin. act.

Ἐφίεσαν, 3. plur. imperf. ind. act.

Ἐφίζάνω, insideo, sedeo in vel super. Ὑπὸ δὴ βλιφάρισιν ἐφίζανε, Il. 10, 26.

Ἐφιζοῖσα, præs. part. act. *Dor.* pro ἐφίζουσα, ab ἐφίζω.

Ἐφίημι, f. ήσω, injicio, immitto; (2) remitto; relaxo; (3) indulgeo; (4) permitto; (5) admitto; (6) impello, incito; (7) appello, provoco ad judicem alium. Hinc (8) ἐφίεμαι, peto, appeto, cupio; (9) mando, præcipio. Ὡς δυσυχῆ Θήβαισι τῇ τὸθ' ἡμέρᾳ ἀχλὺν ἐφῆκας, Eur. Ph. 5. Τί μοι πρὸ δυσφόρου ἐφίης; Soph. El. 144. Τῆς ἀρετῆς ἐφιεῖσι, Xen.

Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act.

Ἐφίητι, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίησι.

Ἐφικέσθαι, aor. 2. inf. med. v. ἐφικνέομαι.

Ἐφίκετο, 3. sing. aor. 2. ind. med.

Ἐφικνέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, attingo, pertingo, pervenio ad; (2) adsequor, consequor; (3) adspiro; (4) permeo, pervado. Τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι, Isocr. Ἐφικνέμεθα εἰς ὑμᾶς, 2 Cor. 10, 14.

Ἐφικτὸς, ἡ, όν, quem adsequi possumus. Hinc ὡς ἐφικτὸν, pro viribus. Ab ἐφικνέομαι.

Ἐφιλαθεν, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Dor.* & *Bæot.* pro ἐφιλήθησαν, a φιλέω.

Ἐφίλασα, 1. s. a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλησα.

Ἐφίλατο, 3. s. a. 1. ind. med. quasi a φίλω.

Ἐφίλατο, 3. s. imperf. ind. med. v. φίλημι, pro φιλέω.

Ἐφίλαν, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφίλην, ex ἐφίλεον, a φιλέω.

Ἐφιλήθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἐφιλήθησαν.

Ἐφίλησα, aor. 1. indicat. act.

Ἐφιλονείκουν, 3. plur. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφιλονείκεον, a φιλονεικέω.

Ἐφιλοσόφησα, a. 1. ind. act. v. φιλοσοφέω.

Ἐφίμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, amabilis, desiderabilis.

Ἐφίμασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. φιμόω.

Ἐφιππάζομαι, fut. άσομαι, equo invehor; (2) equito super vel adversus.

Ἐφιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & viginti quatuor.

Ἐφιππεύω, equo vehor.

Ἐφίππιος, ου, ὁ ἡ ἡ, equestris. Hinc ἐφίππιον, ου, stratum equi, ephippium. Ab

Ἔφιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui equo vehitur; eques.

Ἐφιπποτοξότης, ου, ὁ, sagittarius equester.

Ἐπίπλαμαι, involo, advolo; ἐπίπτατο, advolabat; ἐπίπταδε, involare. Ὡς ἅτε οἱ ἱπτάμενοι ἐπίπλαλο δῖοι ὄρνις, Odyss. 15, 160.

Ἐφίπτημαι, idem & ex iisd.

Ἐφίσδῃ, 3. s. præs. ind. act. *Dor.* pro ἐφίζῃ, ab ἐφίζω.

Ἐφίστη, 3. s. imperf. ind. act. v. ἐφίστημι.

Ἐφίστημι, fut. ἐπιστήσω, colloco juxta, admoveo, appono, adhibeo; (2) præficio; (3) animum intendo, intentus sum; (4) reprimo, inhibeo, coërceo. Hinc ἐφίσταμαι, insto, advento, *inpr.* de adventu & apparitione deorum; (2) repente ex insidiis prodeo; (3) præfectus sum; (4) adhibeo mentem; (5) supernato, aor. 1. ἐπέστησα, admovi, adverti; ἐφιστάναι, admovere, advertere; ἐπίστω, adveni, a. 2. ἐφίστημαι, perf. adstiti, adsum, immineo, insto. Ἐπέστησαν αὐτοῖς οἱ ἱερεῖς, Act. 4, 1. Κεναῖς δ' ἐφίσταμαι τραπέζαις, Soph. El. 194. Ἐξ ὧν χορεύσιν ἐφίστηκε τραγικοῖς ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, animum intendit, Arist. Ach. 634.

Ἐφιστορέω, ῶ, f. ήσω, scisciter, percontor, insuper scisciter.

Ἔφλαδον, a. 2. ind. act. verbi φλάζω.

Ἐφλιξα, a. 1. ind. act. verbi φλίγω.

Ἐφλίχθη, 3. s. a. 1. ind. pass.

Ἐφοβήθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Bæot.* pro ἐφοβήθησαν, a φοβέω.

Ἐφόβησα, a. 1. ind. act.

Ἐφοδεία, ας, ἡ, lustratio, quæ obeundo fit; (2) munus obeundi vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, obeo, percurro, lustro, vigilias. Ab ἔφοδος.

Ἐφοδιάζω, f. άσω, ad viam instruo & viatico dono; (2) instruo quasi viatico, *Gloss. Vet.* impetum facio, irruo; ἐφοδιάζομαι, viatico donor, instruor, *item* viaticum peto. Ἐφοδιάζειν ἀρχίαι, Plut. Ἐκ τοῦ ἀλλοτρίων ἐφοδιάζωνται, Xen. Ab ἐφόδιον.

Ἐφόδιον, ου, τὸ, viaticum, & quicquid est inter farcinas iter facientis; (2) adminiculum, subsidium; (3) res familiaris, facultates. Ab

Ἔφοδος, ου, ἡ, via qua aliquo acceditur, aditus; (2) via, ratio; (3) infinuatio; (4) accessus, adventus, in primis hostilis, invasio, impetus; (5) narratio, expositio rei prima, velut in oratione, ubi per narrationem fit ingressus in causam; (6) apparatus, instrumentum; (7) ὁ, circuitor, vigiliarum recognitor; (8) meatus, per quem corporis

Digitized by Google

corporis excrementa ejiciuntur ; (9) ὁ ᾗ ἡ, ad quem via patet, qui adiri potest.
Ἐφοίτα, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφοίτατο, a φοιτάω.
Ἐφόλκιον, ου, τὸ, gubernaculum ; temo.
Ἐφόλκιον, ου, τὸ, navis parva, quæ a majori trahitur ; (2) navicula, ex qua vectores in majorem admittuntur ; (3) navicula quævis ; (4) gubernaculum ; (5) quidquid ex alio dependet. Ab ἐφέλκω.
Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, idem ; (2) appendix, acceſſio, auctarium, ſed In re mala.
Ἐφολκὸς, ὁ, ἡ, ὀν, attractivus, attrahens ; (2) illiciens, ſuaviter capiens. Ab eod.
Ἐφομαρτία, ῶ, f. ήσω, inſequor. Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον ᾗ Ζηνόδοτον, Il. 8, 191.
Ἐφομολία, verſor cum aliquo.
Ἐφόρδυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. φορδέω.
Ἐφοπλίζω, f. ίσω, armo, apparo adverſus. Ἐφοπλίζειν δαῖτα χέρνιβι, Il. 4, 344. ἡμιόνους ᾗ ἅμαξαν, Odyſſ. 6, 37. δόρπον, Il. 23, 55.
Ἐφοπλισόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ἐφοπλισόμεθα.
Ἐφορατικὸς, ἡ, ὀν, peritus inſpiciendi res & illis providendi. Ab
Ἐφοράω, ῶ, intueor, oculis luſtro ; (2) obſervo. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα, ᾗ κρατύνῃ, Soph. El. 176.
Ἐφορεία, ας, ἡ, iuſpectio, Ephori munus.
Ἐφορεῖον, ου, τὸ, Ephororum curia, locus, in quo Ephori judicia exercebant. Ab eod.
Ἔφορεις, 2. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐφόρεες, a φορέω.
Ἐφόρδυν, 3. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐφόρουν.
Ἐφορδεύω, f. εύσω, Ephorum ago, inſpector ſum. Ab ἔφορος.
Ἐφορία, ας, ἡ, confinium ; (2) fines. Ab
Ἔφορος, ία, ον, qui in finibus eſt, finitimus. Ab eod.
Ἐφορκίζω, adjuro,
Ἐφορμαθεὶς, a. 1. part. part. *Dor.* pto ἐφορμηθεὶς, ab ἐφορμάω.
Ἐφορμαίνω, irruo in aliquid, appeto aliquid.
Ἐφορμάω, ῶ, f. ήσω, irruo, invado, impetum facio in. Ἐφορμωσιν ἀλλήλοις, Thuc. Πομπηίῳ ᾧ ἀνὴρ μίγας πιζὸς ἐφώρμητο, Plut. πόλεμον, Il. 3, 165. Ἐφορμήσασθε, ἄθλε, Heſiod. Ἀσπ. 127.
Ἐφορμίω, ῶ, f. ήσω, appello, applico ; (2) in ſtatione ſum ; (3) in ſtatione me continens alteri immineo ; (4) obſideo portum. Πόλιν μεγάλῃ ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῆ καιροῖς, Dem. Ab ἐφορμος.
Ἐφορμὴ, ῆς, ἡ, incitatio ; (2) invaſio.
Ἐφορμήσασθε, a. 1. inf. med. v. ἐφορμάω.
Ἐφόρμησις, εως, ἡ, invaſio cum impetu ; (2) ipſa irruendi actio ; (3) adgreſſio. Ab ἐφορμάω.
Ἐφορμητικὸς, ἡ, ὀν, vim habens aggrediendi. Ab eod.
Ἐφορμίζω, f. ίσω, navem ad ſtationem appello, applico. Ab
Ἔφορμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui in ſtatione eſt ; (2) ὁ, locus ſtationi navium accommodatus ; (3) ingreſſus navium.
Ἔσχατος, η, ὁ ᾗ ἡ, finitimus, confinis.
Ἔφορος, ου, ὁ, inſpector, ephorus, præſes. Ab ἐφοράω.
Ἐφόσυν, *Adv.* in quantum, quoad.
Ἔφραδον, a. 2. ind. act. verbi φράζω.
Ἔφραθα, ης, ἡ, Ephratha. Nomen urbis Hebræum. *Fructifera.*
Ἐφραΐμ, ὁ, Ephraim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Sese propagnans.*
Ἔφρασσα, a. 1. ind. act. verbi φράσσω.
Ἐφράσαθ'. pro ἐφράσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. φράζω.
Ἔφρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐφράσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἐφράσαντο.
Ἐφρόντιν, imperf. ind. act. pro ἐφρόντιζον, a φροντίζω.
Ἐφρύαν, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφρύαττε, a φρυάσσω.
Ἐφρυάπτετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. φρυάττομαι.
Ἔφρυξα, a. 1. ind. act. v. φρύγω, vel φρύασσω.
Ἔφυ, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi ἔφυμι.
Ἐφυβρίζω, f. ίσω, contumelia adficio. Πῆ δ' ὅς τὰ δεινὰ πῆδ' ἐφυβρίζει πόλει Καπανεύς ; Eur. Ph. 185. ✠ δῆμον, Plut.
Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, qui in aliquem injurius eſt, contumelioſus in alios, inſolens, petulans. Ab ἐφυβρίζω.
Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἐφυβριστὸς, ὁ ᾗ ἡ, contumelioſus, injurioſus. Ab eod.
Ἐφυβρίστως, *Adv.* contumelioſe, ignominioſe.
Ἔφυγον, a. 2. ind. act. verbi φεύγω.
Ἐφύγοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἔφυγον.
Ἐφυγραίνω, humecto.
Ἔφυδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, irriguus, uliginoſus, humidus.
Ἐφυδατὸς, ὁ ᾗ ἡ, aquaticus. Ab ὕδωρ.
Ἐφυδρόω, irrigo ; ἐφυδρόομαι, adaquor.
Ἐφυδρία, ας, ἡ, aquæ copia. Ab ἔφυδρος.
Ἐφυδριὰς, άδος, Nympha aquatica.
Ἔφυδρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, aquoſus ; (2) aquaticus, aquas adferens. Ab ὕδωρ.
Ἐφύδωρ, ὁ, apparitor apud Athenienſes, qui clepſydras in judiciis curabat. Ex iiſd.
Ἐφύη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. φύω, vel φύμι.
Ἐφύλαξα, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω.
Ἐφυμνία, decanto, celebro.
Ἐφύμνιον, ου, τὸ, canticum, quod hymno ſuccinitur, ſive, quod poſt hymnum cantatur. Ab ὕμνος.
Ἔφυν, a. 2. ind. act. verbi φύμι.
Ἐφυπερθε, ſive ἐφύπερθεν, *Adv.* deſuper. Ab ὑπέρ.
Ἐφυπερθυριον, ου, τὸ, ſuperliminare.
Ἐφυπνιδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui ad ſomnum adferendum facit, ſomnum inducens. Ab ὕπνος.
Ἔφυσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. φύω.
Ἐφύσα, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφύσας, a φυσάω.
Ἐφυσιόθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. φυσιόω.
Ἐφύση, *ſufflabat*, 3. ſ. imperf. ind. act. *Dor.* & *Poët.* pro ἐφύσα, ex ἐφύσας, a φυσάω.
Ἐφυστρίζω, f. ίσω, poſterior ſum, vel fio.
Ἐφύτδυσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. φυτδεύω.
Ἐφυφαίνω, intexo ; (2) inter texendum inſero.
Ἔφυφὴν, ῆς, ἡ, id, quod ſtamini ſubtexitur, trama, ſubtegmen.
Ἐφύω, f. ύσω, ſuperpluo ; (2) pluvia perfundo. Hinc ἐφύη, *Imperf.* impluit, pluvia ſtatim ſequitur, ſtatim poſt pluit.
Ἐφφαθα, vox Syriaca. *Aperitor.*
Ἐφώνευν, 3. ſ. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. a φωνέω.
Ἐφώνη, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐφώνει.
Ἐφώριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tempeſtivus.
Ἐφωτιδῶσω, a. 1. ind. paſſ. v. φωτίζω.
Ἔχαδον, a. 2. indicat. act. verbi χάζω.
Ἔχαιρεν, imperf. ind. act. verbi χαίρω.
Ἐχαλάδωσω, a. 1. ind. paſſ. v. χαλάω.
Ἐχαλίπηνα, 1. ſ. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἐχαλίπανα, a χαλιπαίνω.
Ἔχανον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω.
Ἐχαράκει, 3. ſ. imperf. ind. act. pro ἐχαράκουν, a χαρακόω.
Ἐχάρθη, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω.
Ἐχάρησαν, 3. pl. a. ejuſd.
Ἐχαρισάτο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. χαρίζω.
Ἐχαριδώσω, a. 1. ind. paſſ
Ἔχεα, a. 1. ind. act. pro ἔχυσα, a χέω.
Ἐχέδοιον, ου, τὸ, lorum, quo bos alligatur aratro. Ex ἔχω, & βοῦς, *bos.*
Ἐχέγυος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fide dignus ; (2) qui promiſſa ſervat ; (3) ad fidem faciendam aptus. Ex ἔχω, & ἐγγύη.
Ἐχεγλωττία, ἡ, taciturnitas, *Lucian.*
Ἐχέθυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mente præditus ; (2) qui animi cupiditates coërcet. Ex ἔχω, & θυμὸς.
Ἐχεῖδιον, ου, τὸ, viperula ; (2) fœtus viperæ. Dim. ab ἔχις.
Ἐχειροτονήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. χειροτονέω.
Ἐχέκαλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pulcher.
Ἐχέκομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tenax inſtar glutinis, glutinoſus. A κόλλα.
Ἐχεκόλλως, *Adv.* firmiter.
Ἐχεκτέανος, ου, ὁ ᾗ ἡ, habens divitias, dives.
Ἐχέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro ἔχειν.
Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, ſilentium. Ab
Ἐχέμυθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui linguam cohibere novit, taciturnus ; (2) qui myſterium occultum ſervat. Ex ἔχω, & μῦθος.
Ἔχεν, *habet*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχει, vel *habebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχε, *habebat*, ab ἔχω.
Ἔχεο, 2. ſ. præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro ἔχου.
Ἐχενηὶς, ίδος, ἡ, echeneïs, remora, piſciculus ; (2) anchora navem retinens. Ex ἔχω, & νῆυς.
Ἐχεπόθνης, ου, ὁ ᾗ ἡ, amarus ; (2) mortifer, venenatus. Ex ἔχω, & πόθη.
Ἐχέπικρος, ον, idem.
Ἐχέπωλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pullos equinos habens. Ex ἔχω, & πῶλος.
Ἐχέσαρκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, carni ſeu cuti adhærens. Ex ἔχω, & σάρξ.
Ἐχεσκε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro εἶχε, ab ἔχω.
Ἐχέσπουδος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui gemitus adfert ; (2) perniciioſus. Ex ἔχω, & σπουδὴ.
Ἐχέτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro εἰχέτην.
Ἐχέτης, ου, ὁ, dives. Ab ἔχω.
Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiva. Ab eod.
Ἐχέτλιον, ου, τὸ, locus in navi, ubi res reconduntur. Ab eod.
Ἔχετο, 3. ſ. imperfect. ind. paſſ. *Ion.* pro εἴχετο, ab ἔχω.
Ἐχίτρασις, εως, ἡ, bryonia alba.
Ἔχθυα, a. 1. ind. act. pro ἐχθυσα, a χέω.
Ἐχθύατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. pro ἐχθύσαλο.
Ἐχίφρονες, *cordati*, nom. plural. ab ἐχίφρων.
Ἐχεφρονέω, ῶ, f. ήσω, prudens ſum, ſapio.
Ἐχεφροσύνη, ἡ, prudentia, mens cordata. Ab
Ἐχέφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, prudens, cordatus. Ex ἔχω, & φρὴν.
Ἔχηρα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἔχαρα, a χαίρω.
Ἔχης, 2. ſing. præſ. conj. act. v. ἔχω.
Ἐχθαίρη, 3. ſing. præſ. conjunct. act.
Ἐχθαίρουτι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἐχθαίρουσι.
Ἐχθαίρω, odio proſequor. Μέγον ᾧ Σὸν ἄκριτον ἔμμα Ἐχθαίρω, Epigr. Ὅσις ἐμφανὰς Θεὸς ἐχθαίρομαι, Soph. Aj. 457. Ab ἔχθος, *odium.*
Ἐχθῆ, 3. ſ. præſ. ind. act. verbi ἐχθω.
Ἐχθὲς, *Adv.* heri. A χθές.
Ἐχθεσινὸς, ὴ, όν, heſternus. A præc.
Ἔχθημα, ατος, τὸ, odium. Ab ἔχθος.
Ἐχθήρεις, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ἐχθήραις, ab ἐχθαίρω.
Ἐχθήρω, a. 1. conj. act. *Att.* pro ἐχθήρω.
Ἐχθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἐχθόομαι.
Ἐχθίονας, *Adv.* magis inſenſe, infeſtius. Ab ἐχθίων, *infenſior*, ab ἔχθος.
Ἔχθιστος, inimiciſſimus, infenſiſſimus, Superl.
Ἐχθοδοπέω, ῶ, f. ήσω, altercor ; (2) inviſus fio, odio ſum. Ὅστ' ἔμ' ἐχθοδόπησαν ἰφθίμοις Ἥρη, Il. 1, 518. Ab
Ἐχθοδοπὴς, ὴ, όν, odioſus, inviſus. Ex ἐχθος, & ὀπ, *viſus*, ſeu *vox.*
Ἔχθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ, ſimultas. Hinc *Comp.* ἐχθίων, odioſior, magis inimicus, & *Superl.* ἔχθιστος, odioſiſſimus, inimiciſſimus.
Ἔχθρα, ας, ἡ, ſimultas, inimicitiæ.
Ἐχθρεύω, odio proſequor ; (2) pro inimico habeo, inviſum reddo. Ἐχθρεύει δέτε ᾗ φίλεσθαι, Plut. Ἐχθρευῇ ἐξ ἐμοῦ, odio habeberis, Soph. Antig. 93. Ab ἐχθρὸς.
Ἐχθρευτέος, ία, ον, odio proſequendus, pro inimico habendus. Ab ἐχθρεύω.

Digitized by Google

Ἐχθρόω, f. ώσω, inimicus fum, inimicitias gero; fimultatem exerceo. Ab ἔχθρα.
Ἐχθροδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, inviſus Diis; (2) infelix. Ex ἐχθρὸς, & δαίμων, Deus.
Ἐχθρόζειν, ος, ὁ ἡ ὁ, oſor hoſpitum.
Ἐχθροποιέω, ῶ, f. ήσω, inimicum reddo, inimicitias concito. Ex ἐχθρὸς, & ποιέω.
Ἐχθρός, ά, όν, inviſus, quem odimus; (2) qui odit, inſenſus; (3) inimicus. Ab ἔχθος.
Ἐχθρότατα, *Adv.* inimiciſſime. Ab eod.
Ἐχθρωδῶς, *Adv.* inſenſe, infeſte, infeſto animo, hoſtiliter. Ab ἐχθρός.
Ἐχθρας, inimice.
Ἐχθω, odio proſequor, odi; & ἔχθομαι, ſum odio. Ἐχθόμενος Ἀθηναίη, Odyſſ. 4, 502. Ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι, ib. 14, 366. Ab ἔχθος.
Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera *femina*. Ab ἔχις.
Ἐχιδνάδης, αία, άδες, viperinus. Ab ἔχιδνα.
Ἐχιδνήεις, ήεντος, idem & ab eod.
Ἐχίδνιον, ου, τὸ, vipercula, vipera parva. Dim.
Ἐχιδνόδηκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, morſus a vipera, ictus a vipera. Ex ἔχιδνα, & δάκνω.
Ἐχιδνοειδής, ές, ὁ ἡ ὁ, viperæ ſimilis; vipereus. Ab ἔχιδνα, & εἶδος.
Ἔχειον, apud Nicandrum; τὸ ἔχιον.
Ἐχιναλώπηξ, ηκος, ὁ, echinovulpes.
Ἐχῖνες, ων, οἱ, murium genus. Ab ἐχῖνος.
Ἐχινίσκος, ου, ὁ, echinulus, parvus echinus; (2) concavitas aurium. Dim. ab ἐχῖνος.
Ἐχινοκέφαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui caput habet capiti echini ſimile. Ex ἐχῖνος, & κεφαλή.
Ἐχινομῆτραι, ῶν, αἱ, echinometræ, echinorum matres, ſeu matrices, echini majores. Ex ἐχῖνος, & μήτρα.
Ἐχινόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, ſpinæ vel tribuli genus aculeis horrens.
ΕΧΙΝΟΣ, ου, ὅ, echinus, marinus vel terreſtris. Erinaceus; (2) teſta echini marini; (3) ollæ ſpecies; (4) capſa vel ſcrinium forenſe in quod acta conjiciebantur; (5) fræni pars; (6) placentæ genus.
Ἐχινώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, echinatus; (2) ſpinoſus, aſper ut echinus. Ab ἐχῖνος.
Ἐχιόδηκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, morſus a vipera. Ex ἔχις, & δάκνω.
Ἔχιον, ου, τὸ, echion, herba. Ab ἔχις, quod hujus morſibus medetur.
ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, anguis, vipera, *mas*.
Ἐχίτης, ου, ὁ, echites, lapis quidam, ſeu gemma. Ab ἔχις.
Ἔχμα, ατος, τὸ, retinaculum; (2) junctura. Ab ἔχω.
Ἐχμάζω, fut. άσω, inhibeo, prohibeo; (2) detineo; (3) firmo; (4) quieſco. Ab ἔχμα.
Ἔχοι, 2. ſing. præſ. opt. act. verbi ἔχω.
Ἔχοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro ἔχουσα.
Ἐχόλωσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. χολόω.
Ἐχομβίως, *Adv.* proxime, contigue; (2) deinceps; (3) ſtatim; (4) congrue.
Ἔχομες, 1. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἔχομεν, ab ἔχω.
Ἔχον, imperf. ind. act. *Ion.* pro εἶχον.
Ἔχοντας, more habentis, ut appareat habere.
Ἐχορτάδησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω.
Ἔχραον, a. 2. ind. act. v. χραύω.
Ἔχρεων, imperf. ind. act. verbi imp. χρή.
Ἐχρησάμεθα, 1. plur. a. 1. ind. med. verbi χράομαι.
Ἔχρητο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐχρᾶτο, ab ἐχράετο.
Ἐχρῄδθη, a. 1. ind. paſſ. v. χράω.
Ἔχρισεν, 3. ſ. imperf. ind. act. v. χρίω.
Ἔχρισε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἐχρόνιζα, a. 1. ind. act. v. χρονίζω.
Ἔχρώαντο, *utebantur*, 3. pl. imperf. ind. *Poët.* pro ἐχρῶντο, quod *contr.* dicitur pro ἐχράοντο, a χράομαι, *utor*.
Ἐχύη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. v. χύω.
Ἐχύθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἐχύμην, pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχύμην.
ΕΧΤΡΟΣ, ρά, ρόν, munitus, firmus, tutus.
Ἐχυρίτης, ητος, ἡ, munitio, munimen, firmitudo. Ab ἔχυρος.
Ἐχυρόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, firma & ſtabili prudentia præditus. Ex ἔχυρὸς, & φρήν.
Ἔχυρόω, ῶ, f. ώσω, munio, firmo, firmum reddo; (2) vallo. Καὶ ταύταις ἐχυρώσατο τὴν Ἑλλάδα, Iſocr. Ab ἔχυρός. Hinc
Ἐχύρωμα, τὸ, munitio; (2) ſecuritas.
Ἐχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ἔχυρός.
Ἔ Χ Ω, f. ἕξω, vel χήσω, p. ἔχηκα, a. 2. ἔσχον, habeo, poſſideo, teneo, obtineo; (2) ſuſtineo; (3) reſiſto, obſiſto; (4) cohibeo, reprimo, *unde & pro* abſtineo, *intell.* ἐμαυτόν; (5) cingo, circumdo; (6) appello navem, claſſe; (7) attingo; (8) tendo, curſum dirigo, iter habeo; (9) attineo; (10) geſto; (11) ſcio; (12) habito, incolo; (13) æſtimo, reputo; (14) *inf. ſeq.* poſſum; (15) præbeo, materiem, cauſam, alicujus rei affero; (16) cum adverbiis varia ſignificat, ἀμφιζόλως ἔχω dubito, εὐνοϊκῶς, benevolus ſum, &c. (17) eleganter etiam redundat, ut λαρὸς ἔχαν, nugans; (18) adminiſtro, guberno; (19) adfectus ſum. *In paſſ.* habeor, ſum in poteſtate alterius, impeditus ſum; (2) laboro, v. c. morbo; (3) prehendo atque prehenſum teneo, adhæreo, conjunctus ſum alicui, loco, ſectæ, &c. (4) conſentio, unde τὰ ἐχόμενα, conſentanea; (5) aggredi aliquid & in eo aſſiduum eſſe; (6) *In med.* continere ſe, abſtinere, deſiſtere, quieſcere. Ἅσσα θυμῷ κε διὰ μνήμης ἔχω, in memoria habeo, Lyc. 8. Τὸν ἀνδρ' ἔστειν ὑπὸ μακρῆς χρόνου ἕξειν, Soph. Phil. 821. Εὖ ἔχειν, κακῶς, συνεσκιᾶσθ' ὡρός τινα· ὡς ἔχεις δόξης, quid ſentis? Plat. διὰ χειρὸς, σώματος, ἐλπίδος ἔχεσθαι ἔργου, πολέμου, ὁδοιπορίας, aggredi.
Ἔχωντι, 3. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro ἔχωσι.
Ἐχώρει, 3. ſ. imperf. indic. act. pro ἐχώρησε, a χωρέω.
Ἐχώσαλο, 3. ſ. a. 1. ind. med. v. χώομαι.
Ἐχώσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi χαννύω, vel χώννυμι, pro χόω.
Ἐψαθάλατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi ψαθάλλω.
Ἐψάλλον, 3. pl. perf ind. paſſ. *Ion.* pro ἐψαλμένοι εἰσί, a ψάλλω.
Ἐψαλός, ή, όν, curtus, elixus; (2) coctilis; (3) jurulentus. Ab ἕψω.
Ἐψανός, ὴ, όν, idem.
Ἐψάνη, ης, ἡ, olla; vas, in quo coquitur, Heſ. Ab eod.
Ἐψάω, coquo.
Ἔψεαι, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἕψῃ, ab ἕπομαι.
Ἑψόμην, *coquere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro ἕψειν, ab ἕψω.
Ἔψῃ, 3. ſ. f. 1. ind. med. v. ἕπομαι.
Ἐψιδάσθετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ψιδόμαι, *fallo*
Ἐψιδάσθησαν, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ.
Ἔψιθυρος, falſo.
Ἕψιον, coquo, elixo; ἑψῆσαι, & ἑψήσασθαι, coquere, aor. 1. ἑψημένος, perf. coctus, fervens.
Ἐψιλάφησα, a. 1. ind. act. v. ψιλαφάω.
Ἔψιμα, ατος, τὸ, pulmentum; (2) coctile, quicquid ad coquendum eſt idoneum; (3) ſapa, defrutum. Ab ἑψίω.
Ἐψιματαδὴς, ος, ὁ ἡ ὁ, ſapam redolens.
Ἔψησις, εως, ἡ, coctio, elixatura, coquendi ratio aut actus. Ab eod.
Ἑψητήριον, ου, τὸ, olla, id, in quo coquitur, aut elixatur aliquid. Ab eod.
Ἑψητὴς, οῦ, ὁ, coctor. Ab eod.
Ἑψητικὸς, ὴ, όν, ad coquendum pertinens.
Ἑψητὸς, ὴ, όν, coctus, elixatus. Ab eod.
Ἔψια, τὰ, ludicra dicta; (2) crepundia.
Ἔψια, ας, ἡ, confabulatio; (2) ludicrum, ludus. Ab ἔπω, *dico*.
Ἐψιάασθαι, præſ. infin. med. *Poët.* pro ἐψιᾶσθαι, ex ἐψιάεσθαι, ab
Ἐψιάομαι, f. ἐψιάσομαι, ῶμαι, confabulor; ludo, facetiis, & jocis exhilaror, delector; ἐψιάουσι, 3. pl. pro ἐψιῶσι, ἐψιάοιεν, imperfect. ἐψιάωντο, pro ἐψιῶντο, ἐψιάοντο, imperativ. ἐψιάασθων pro ἐψιάσθωσαν. Οἵ τοι δ' ἢ δύρηισι καθήμενοι ἐψιάασθον, Odyſſ. 17, 530.
Ἐψιθυρίσδομεν, 1. pl. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἐψιθυρίζομεν, a ψιθυρίζω.
Ἐψιμμυθισμένως, fucate. A ψιμμυθίζω.
Ἐψιόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Poët. & Ion.* pro ἐψιῶντο, ab ἐψιάομαι.
Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἐψυχαγώγει, ab ψυχαγωγέω.
Ἔψυχον, Imperf. ind. act. verbi ψύχω.
Ἔ Ψ Ω, coquo, elixo.
Ἕω, inuſ. hinc f. ἕσομαι, ero, præſ. εἰμί.
Ἕα, inuſ. hinc f. ἕσω, *Poët.* ἔσσω, ἔσσεις, ἔσσῃ, induet. a. 1. m. ἐσάμην, imperat. ἔσσαι, indic. perf. ἕσμαι, indutus ſum; εἵμενος, indutus, præſ. uſit. ἵννυμι.
Ἕα, inuſit. a cujus f. ἕσω, eſt a. 1. *Ion.* ἔσσα, ἔσσας, collocaſti; ἔσσε, collocavit, perf. paſſ. ἕσμαι; ἔσσο, pro ἕνο.
Ἕα, inuſ. unde f. ἥσω, mittam, perf. εἷκα, miſi; in præſ. uſit. ἵημι.
Ἕα, a. 2. conj. act. *Poet.* pro ᾖ, ab ἵημι.
Ἕω, *ſim*, præſ. conj. *Ion.* pro ὦ, ab εἰμί.
Ἑοῖ, *ſuo*, dat. ſing. ab ἑός, *ſuus*.
Ἕαγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἔαγα, ab οἶδα.
Ἕαγμαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἔαγμαι.
Ἑαγυῖα, perf. part. med. f. g. *Attice* pro ἐαγυῖα.
Ἑαθα, perf. ind. med. *Æol. & Ion.* pro εἵαθα, ab ἕημι.
Ἑαθεν, *Adv.* mane, diluculo. Ab ἠώς.
Ἑαθινός, ὴ, όν, matutinus. Ab eod.
Ἑάθην, imperf. ind. act. *Att. & contr.* pro ἀθέην, ab ἀθέω.
Ἑῷος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.
Ἑάκειν, *ſimilis eram*, pluſquamperf. indic. med. *Poet.* pro ἐοίκειν, ab εἴκω.
Ἑαλίζω, fut. ίσω, putreſco ſepoſitus. Ab ἅλς.
Ἑαλοκρασία, ας, ἡ, miſtura pridiana & exoleta; (2) potio vana & inefficax, heſternæ repletionis gravedo & incommoditas, temulentia pridiana; (3) ſordium, purgamentorum colluvies. Ex ἑαλός, & κρᾶσις.
Ἑαλότεκρος, dudum mortuus, Suid.
Ἔ Ω Α Ο Σ, ου, ὁ ἡ ὁ, heſternus, pridianus; (2) marcidus, rancidus; (3) vetus, obſoletus.
Ἑάλπειν, pluſq. ind. med. *Poet. & Att.* pro ἠάλπειν, ab ἐλπάω.
Ἑῶμεν, 1. plur. a. 2. conj. act. *Poet.* pro ὦμεν, ab ἵημι.
Ἑοῖμι, præſ. opt. act. pro ἐοίμι, ab εἰμί.
Ἑών, præſ. part. act. *Ion.* pro ὤν, ab εἰμί.
Ἑώνημαι, perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὤνημαι, ab ὠνέομαι.
Ἑωνούμην, imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ὠνούμην.
Ἑωνοχόουν, imperf. indic. act. *Att.* pro ᾠνοχόουν, quod *contr.* dicitur pro οἰνοχόουν, ab οἰνοχοέω.
Ἑαξα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἔαξα, ab οἴγω.
Ἑῷος, α, ον, matutinus; (2) orientalis.
Ἑαρα, ας, ἡ, exaltatio, geſtatio; (2) ſuſpendium.
Ἑάρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Att. & contr.* pro ἄρας, ab ὁράω.
Ἑάρακας, 2. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro ἀράκας.
Ἑάρειν, pluſq. ind. med. *Poët. & Att.* pro ἠείρειν, ab ἄρω.
Ἑαρίομαι, ἶμαι, ſublimis, tollor, Heſ.
Ἑάρημα, ατος, τὸ, clatio. Ab ἑάρα.
Ἑάρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ἑαρίζομαι, geſtor. Ab ἑάρα.
Ἑαρτάζειν, imperf. indic. act. v. ἑορτάζω.
Ἑάρων, imperfect. indicat. act. *Att. & contr.* pro ἄρειν, ab ὁράω.
Ἕως, ως, ἡ, aurora; (2) oriens. Ab ἠώς.
Ἕως, *Adv.* donec, uſquedum, tantiſper dum, quoad, quamdiu; (2) in Scriptura S. ſæpe actum continuum notat. Hinc ἕως ὅτου, donec, quoad; (3) ἕως πότου, quouſque? (4) ἕως νῦν, ἕως ἄρτι, uſque nunc; (5) ἕως ἄν, ἕως ὅτου, ἕως τίνος, quouſque; (6)

Digitized by Google

ἕως τινὸς, usque ad aliquod tempus; (7) ἕως τούτου, hucusque. Ab ὡς.

Ἕως, *dum, Poet.* pro ὅς.

Εὐσα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἕσα, ab αὐθίω.

Ἑώθην, a. 1. ind. pass. *Att.* pro ἐώσθην.

Ἔωσι, 3. plur. præs. conj. *Ion.* pro ὦσι, ab εἰμὶ, *sum.*

Ἔωσαι, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* pro ὦσαι, ab ωθίω.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. Ex ἕως, & φέρω.

Ἑαυτῇ, *sui ipsius, Ion.* pro ἑαυτῆ.

Z.

Z, Est sexta litera Græcorum, quæ Ζῆτα appellatur, atque ab Hebræorum Zade existimatur orta; (2) in Notis numeralibus valet *septem*, & cum lineola inferius addita (͵ζ) *septies mille.*

ΖΑ, *Particula inseparabilis* augens significationem vocis, cum qua composita est, v. gr. Ζάπλουτος, *valde dives*, ζαφλεγὴς, *vehementer ardens.* Non tamen semper.

Ζάβα, lorica, ζάβαι, arma bellica, Suid.

Ζαβάλλειν, Hes. & Etym. ἐξαπατᾶν, decipere, putatur esse a διαβάλλειν, calumniari.

Ζαβαρεῖον, ου, τὸ, zabareum, locus, in quo reponuntur zabæ; armamentarium, Suid. A ζάβα.

Ζάβοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, admodum abundans pascuis; (2) abundans pecoribus, Hes. Ex ζα, & βοτὸς, *pascuum*, vel βοτὸν, *pecus.*

Ζαβυλὼν, ὁ, Zabulon. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Cohabitatio.*

ΖΑΒΡΟΣ, edax, vorax, Hes. Suid.

ΖΑΓΚΛΗ, ης, ἡ, falx.

Ζάγκλον, ου, τὸ, idem.

Ζαγρεὺς, έως, ὁ, Bacchus, aliis Pluto. Ex ζα, & ἀγρεύω, *venor.*

ΖΑΓΡΟΣ, discalceatus, Suid.

Ζαεὶς, *fiens*, præs. part. act. v. ζάημι.

Ζαῆς, έος, ὁ ἡ ὁ, vehementer spirans. Ex ζα, & ἄω, *spiro.*

Ζαθέοιο, g. s. *Ion.* pro ζαθέου, a

Ζάθεος, ζαθέη, divinus, sacer.

Ζαθερὸς, έη, ὁ ἡ ὁ, admodum calidus, fervidus, ardens. Ex ζα, & θέρω.

Ζαῖεν, 3. pl. præs. opt. act. *Bœt.* pro ζαίησαν, a ζῆμι pro ζάω.

Ζαχαλὴς, έη, ὁ ἡ ὁ, admodum formosus, perpulcher, Hes. Ex ζα, & καλὸς.

ΖΑΚΕΛΤΙΔΕΣ, s. ζικελτίδες, ων, αἱ, rapa; (2) cucurbitæ.

Ζάκορος, ου, ὁ ἡ ὁ, ædituus; (2) famulus, minister. Ex ζα, pro διὰ, & κορέω.

Ζάκοτος. ὁ ἡ ὁ, furiosus, valde iracundus.

Ζακυνθίδες, ων, αἱ, cucurbitæ, Hes.

Ζακχαῖος, αίου, ὁ, Zacchæus. Nomen viri Syriacum. *Justus.*

Ζάκχος, ου, ὁ, gazophylacium. Vox Hebr.

Ζαλάω, fluctuo, procellis agitor; unde apud *Nic.* ζαλόωσα, pro ζαλοῦσα, ζαλάουσα.

ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, zalea, laurus Alexandrina quibusdam, teste Dioscor.

Ζάλθι, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro ζηλῶ, ex ζηλόω, a ζηλόω.

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, turbo vehemens, procella; (2) agitatio maris; æstus; tempestas.

Ζαλόεις, εσσα, εν, procellosus. A ζάλη.

Ζάλος, ου, ὁ, aqua agitata & fluctuans. Ab eod.

Ζαλῶ, *Dor.* & *contr.* pro ζηλόω.

Ζαλωτὸν, acc. sing. *Dor.* pro ζηλωτόν.

Ζαμβακέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum.

Ζαμβίω, ῶ, f. ήσω, magna vi ago; (2) valde iratus sum. Καὶ ζαμβήσῃ, ᾗ ἤρισον ὦ παραποίτᾳ, Hesiod. Θιογ. 928.

Ζαμβήσω, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐζαμβήσα. A

Ζαμβὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ν, vehemens, validus; (2) magnanimus; (3) infensus; (4) valde iracundus; (5) violentus. Ex μβ, ζ.

Ζὰν, ζανὸς, ὁ, Jupiter. Vox *Dor.*

Ζανὼ, όος, ἡ, Juno. A ζάω.

Ζάπεδον, ου, τὸ, latum pavimentum, magnum solum.

Ζαπίμελος, ου, ὁ ἡ ὁ, præpinguis, admodum pinguis, Hes. Ex πιμελὴ.

Ζαπλησὶς, έος, ὁ ἡ ὁ, admodum plenus, copiosus, multus. Ex πλήθω.

Ζαπλουτέω, valde dives sum, abundo divitiis. A

Ζάπλουτος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde dives, prædives.

Ζαπότης, ου, ὁ, valde bibax, magnus seu strenuus potator, Hes. Ex πότης.

Ζάπυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde igneus. Ex πῦρ.

Ζαρὰ, ὁ, Zara, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Ortus.*

Ζαρτέω, *Dor.* pro ζητέω, quæro; unde ζατεῦσα pro ζητοῦσα, quærens.

Ζατρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi puniuntur, carcer servorum; ex Vet. Lex. al. ζητρεῖον.

Ζατρόω, in pistrino torqueo, Lexicogr. Gr. Ex ζα, & τρέω, *timeo.*

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, bene nutritus, saginatus, pinguis. Ex τρέφω.

Ζαφεῖγνις, ὁ ἡ ὁ, admodum lucidus & splendidus; ex Hes. Ex φέγγος.

Ζαφελὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, valde simplex, Suid. (2) durus, vehemens, Hes. Ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*, vel ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo.*

Ζάφελος, vehemens, intentus, quasi ζαόφελος. Ex ζα, & ὀφέλλω, *augeo*, Etym.

Ζαφελῶς, *Adv.* valde simpliciter, Suid. (2) vehementer, Hes. A ζαφελὴς.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, admodum urens; (2) valde splendens; (3) summo vigore præditus. Ex φλέγω.

Ζάχολος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde iracundus. Ex χολή.

Ζαχρειὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, valde utilis. Ex ζα, & χρεία, *necessitas, utilitas*, Hom. ζαχρειεῖς ἀνέμοις, quia venti nobis utiles. Sed quidam ibi legunt ζαχρηεῖς, a seq.

Ζαχρηὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, impetuosus. Ex χράω.

Ζάχρυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, dives auri. Ἔη ζαχρύσοισι δώμασιν κοσμάμβρος, Euripid. Rhes. 439.

ΖΑΩ, ζῶ, vigeo. Τμεῖς μὴ ἆρα ζῆτε νυμφίαν βίον, Arist. Av. 161. Flectitur hoc verbum sic: ζῶ, ζῇς, ζῇ. Imp. ἴζων, ἴζης, f. 1. ζήσομαι. a. 1. ἔζησα. Part. ζᾶν, ζῶντος. Inf. ζῆν. Dorismus obtinet; *Poët.* ζώω, ζώεις, vivo, vivis.

ΖΕΑ, ας, ἡ, zea, far, hordei genus, spelta; (2) striata pars oris equi.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, Zebedæus. Nomen viri Hebræum. *Dotatus* vel *munificus.*

Ζειὰ, ᾶς, ἡ, idem quod ζέα.

Ζείδωρος, ου, ὁ ἡ ὁ, fertilis, almus. Ex ζειὰ, & δῶρον.

Ζείουσα, *Ion.* pro ζέουσα. a ζέω, *ferveo.*

ΖΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, amiculum, palla; (2) redimiculum.

Ζειρεῖν. aromata facere, Hes.

Ζέιρον, varium, Hes.

Ζείω, *Poet.* pro ζέω, ferveo.

ΖΕΛΑΩ, jacio, Hes. Etym. pro βέλλω idem quod βαλλω.

Ζέμα, ατος, τὸ, decoctio, potus coctus. A ζέω.

Ζέννυμι, vel ζεννύω, ferveo; unde ζεννύμβνον, quod coquitur. A ζέω.

Ζέρεθρον, το βέρεθρον, τὸ βάραθρον. barathrum.

Ζέσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔζεσε, a ζέω.

Ζεσθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass.

Ζέσις, εως, ὁ, fervor, æstus. A ζέω.

Ζεσόλουσία, ας, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervida. Ex ζεσὸς, & λούω, *luo.*

Ζεσὸς, ἡ, όν, fervidus. A ζέω.

Ζέσω, *fervefaciam*, f. 1. ind. act. verbi ζέω.

Ζευγάριον, ου, τὸ, parvum jugum. A ζεῦγος.

Ζευγατὴρ, ῆρος, ὁ, *Epith.* lori, quo res devincimus, ap. *Jos.* ubi tamen MSS. plerique ζευκλῆρ. *Ern.*

Ζευγεῖον, τὸ, jugum, *ib.*

Ζευγελάτης, ου, ὁ, qui agit boum jugum, qui agit boves, jugarius. Ex ζεῦγος, & ἐλαύνω.

Ζευγηλατέω, ῶ, f. ήσω, jugum boum ago. A

Ζευγηλάτης, ου, ὁ, idem quod ζευγελάτης.

Ζευγησιον, census περὶ ζευγιτῶν apud Athen.

Ζευγίτης, ου, ὁ, jugalis, jugo adstrictus; (2) ζευγῖται, apud Athenienses ex instituto Solonis classis civium equestri ordini subordinata; quasi jugales, a jumentis, quæ ζεύγη; aut quia junctim bini equestrem censum explerent; (3) remiges, medii ordinis in triremi. A ζεῦγος.

Ζεύγλη, ης, ἡ, jugum. Ab eod.

Ζευγλόδεσμον, ου, τὸ, lorum jugi. Ex ζεύγλη, & δεσμός.

Ζεῦγμα, ατος, τὸ, junctura, conjunctio; (2) zeugma, figura Grammatica. A ζευγνύω.

Ζευγνύσι, 3. pl. pr. ind. act. *Ion.* pro ζευγνύσι. A

ΖΕΥΓΝΥΜΙ, vel ζευγνύω, f. ζεύξω, jungo, copulo; (2) jungo matrimonio; (3) jungo ponte, a. 1. ζεῦξαι, & ζεύξασθαι, jungere. Pass. ἐζεύχθην, ζευχθεὶς, a. 2. Pass. ἐζύγην. ἐζύγης. Καί τοι ζυ μὴ κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγεὶς, Soph. Phil. 1017. Ζεύξομαι ἅρματι πώλους, Eur. Hec. 469.

Ζευγοποιΐα, ας, ἡ, conjugatio, copulatio parium, & in specie bigarum constructio. Ex ζεῦγος, & ποιέω.

Ζεῦγος, ους, τὸ, jugum, & boves qui sunt sub jugo; (2) bigæ; *item* trigæ & quadrigæ, *omninoque* vehiculum; (3) par; dicitur etiam de tribus. A ζευγνύω.

Ζευγοτρεφεῖν, equos curules alere. Ex ζεῦγος, & τρέφω.

Ζευγοτρόφος, qui alit equos curules.

Ζευκληρία, ας, ἡ, vinculum. A ζευγνυμι.

Ζευκλὸς, ἡ, όν, conjugatus, junctus. Ab eod.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. v. ζευγνυμι.

Ζευξιλεως, ω, ὁ, cui subditi sunt populi. Ex ζεῦξις, & λαὸς, vel *Attice* λεὼς, *populus.*

Ζεύξις, εως, ἡ, connexio, copulatio, *impr.* pontis fabricatio in flumine. A ζευγνυμι.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. ind. act. v. ζευγνυμι.

ΖΕΤΣ, *Gen.* διὸς, ὁ, Jupiter.

Ζεφυριχὸς, ὴ, όν, zephyrius. A ζέφυρος.

Ζεφύριος, ου, ὁ ἡ ὁ, favonialis.

ΖΕΦΥΡΟΣ, ου, ὁ. zephyrus, favonius.

ΖΕΩ, f. ζέσω, ferveo, bullio, excandesco; (2) scateo, fervefacio. Ὡς δὲ λέβης ζέει ὕδατι, Il. 21, 361.

Ζῆ, 2. sing. præs. imper. act. *Dor.* pro ζᾶ, ex ζάω.

Ζηβύνη, venabulum, Ph.

Ζῆθι, 2. sing. præs. imper. act. v. ζῆμι.

Ζηλαῖος, αία, αῖον, iracundus. æmulus. A ζῆλος.

Ζηλήτης, ου, ὁ, æmulator; (2) invidus. A

Ζηλόω, f. ώσω, æmulor. A ζῆλος.

Ζηλόμαν, ονος, ὁ, invidus, zelotypus. A ζῆλος, aut quasi a ζηλάω, quod esset *invideo.*

Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator rerum invidendarum; (2) studium rerum bonarum injicions.

Ζηλομανὴς, ὲς, iracundus. *Epith.* Bacchi.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. act. pro ζηλόει, a ζηλόω.

ΖΗΛΟΣ, ου, ὁ, æmulatio; (2) invidia; (3) zelus, amor cultus divini; (4) zelotypia; (5) felicitas, gloria.

Ζηλοσύνη, ης, ἡ, invidia. A ζῆλος.

Ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω, zelotypus sum, præ amoris vehementia rivalem pati nequeo; (2) zelo ducor; (3) æmulor, bono zelo prosequor; (2) invideo, maligno animo prosequor; (4) invideo, maligno animo prosequor. Ζηλοτυπῶν ὀφθαλμὼ, Æschin.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia, invidentia, qua quis rivalem in amore pati nequit; (2) invidia, æmulatio. A

Ζηλότυπος, ου, ὁ ἡ ὁ, zelotypus, invidia percussus. Ex ζῆλος, & τύπτω.

Ζηλοτύπως, per æmulationem, per invidiam.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulor, ambio; (2) probo; (3) invideo; (4) beatum prædico; (5) zelotypus

Digitized by Google

zelotypus sum. Ζηλῶ σε τὴν νῦ, τὴν δε δεκλίας συγὰ, ob prudentiam laudo, Soph. El. 1033. Ὅσοι δαμηγόρες ζηλοῦτε τιμὰς. Eur. Hec. 257. Οὐ ζηλῶ σε τῆ παιδεύσει, Arist. Θεσμ. 182. A ζήλω.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, zelotypia. A ζηλόω.

Ζήλωσις, εως, ἡ, idem & ab cod.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator, accenſus zelo.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὸν, æmulativus. Ab ζηλωτὴς.

Ζηλωτὸς, ἡ. ὸν, æmulandus; (2) qui beatus eſt ducendus; (3) laudandus. A ζηλόω.

ΖΗΜΙΑ, ας, ἡ, damnum, detrimentum; (2) mulcta; (3) pœna, ſupplicium; (4) privatio.

Ζημιόω, ῶ, f. ώσω, damnum adfero, detrimento adficio; (2) mulcto pecunia, exſilio, &c. Ἐζημίωσε πατέρα, Eur. Or. 561. τινὰ χρημάτων, Plat. βασιλέα χρήμασι, Plut. Θανάτῳ τινα, Thuc. A ζημία.

Ζημιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, damnoſus, perniciosus, qui fraudi eſt. Ab eod.

Ζημιωδὴς, damnoſe. A ζημιώδης.

Ζημιωθῆ, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. v. ζημιόω.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum; (2) mulcta.

Ζημίωσις, εως, ἡ, mulctatio. Ab eod.

Ζεὺ, ζευὸς, ὁ, Jupiter.

Ζῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro ζῆν, a ζάω.

Ζηνόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Jovis mentem habens. Ex ζεὺ, & φρὴν.

Ζῆς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ζᾷς, ex ζάεις.

Ζήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Ζῆσῃ, vives, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Ζήσομαι, vivam, f. 1. ind. med.

Ζήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act.

Ζῆσῃ, 2. ſing. præſ. imper. act. pro ζῆτει, a ζητέω.

Ζητὸς, 2. ſing. præſ. conj. act. v.

Ζητοῦνω, f. οῦσω quæro. A

ΖΗΤΕΩ, ῶ, f. ήσω, quæro; (2) quæſtionem habeo ſeu exerceo; (3) requiro, rei amiſſæ deſiderio tenеor; (4) ſtudeo, conor. Ἕλλωσες Σοφίαν ζητῶσιν, 1 Cor. 1, 22. Ζητεῖ τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι, Plat. Οὐκ ἂν δεύτερας ἐζητεῖτο τόπος, Heb. 8, 7. Hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, quæſtio, quæſitum.

Ζητημάτιον, ου, τὸ, quæſtiuncula. Dim.

Ζητησατω, 3. ſing. a. 1. imper. act. v. ζητέω.

Ζήτησις, εως, ἡ, ipſa quærendi actio, inveſtigatio; (2) quæſtio, controverſia.

Ζητητέος, ία, ίον, quærendus. Ab eod.

Ζητητήρια, τὰ, quæſtiones, vel potius loca, ubi quæſtiones exercentur, tormenta. Suid.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, quæſtor criminum; (2) *impr* in foro ſic dicitur, qui *Lac.* recuperator in cauſa repetundarum: qui quærit quæ pecunia male conciliata & capta pervenerit, ut repeti inde poſſit. *Ern.*

Ζητήσωμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ζητέω.

Ζητητικὸς, ἡ, ὸν, qui quærere & inveſtigare ſolet, ſagax, ad quæſtiones movendas promptus. A ζητητὴς.

Ζητῶσιν, 3. pl. pro ζητέωσι.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo ſervi puniuntur. Vid. ζατρεῖον.

Ζῆτω, *vivat*, 3. ſing. præſ. imp. act. *Ion.* pro ζάτω, *contr.* ex ζαέτω, a ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præſ. conj. act. *contr.* pro ζητέωμεν, a ζητέω.

Ζιζύνη, ης, ἡ, lancea, haſta, jaculum, venabulum. A ζιζύνη.

ΖΙΓΙΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, zingiberis, planta Arabica.

ΖΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſonus apum, Heſ.

ΖΙΖΑΝΙΟΝ, ου, τὸ, zizanium; lolium.

Ζόης, *vitæ*, gen. ſing. *Ion.* pro ζωῆς, a ζωή.

Ζορκάδες, αἱ, capreæ, *Ion.* pro ζορκάδες.

Ζόρκες, capreæ, pro δόρκες.

Ζόω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro ζόεσθω, a ζόω pro ζώννυμι.

Ζοὸς, ὴ, ὸν, idem quod ζοφερὸς.

Ζοφερόφι, gen. ſing. *Ion.* pro ζοφερῆς, a

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebroſus, caliginoſus. A ζόφος.

Ζοφοδορπίας, ου, ὁ, qui veſperi cœnat. Ex ζόφος, & δόρπον, *cœna*.

Ζοφόδορπος, ου, ἡ, cœna tenebricoſa, h. e. ſerotina. Ex iiſd.

Ζοφομμία, ἡ, obſcuritas lunæ, lunæ defectus Ex ζόφος, & μὴν, *luna*.

ΖΟΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ; (4) occaſus, pars occidentalis. Hinc

Ζοφόω, obtenebro, obſcuro.

Ζοφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tenebricoſus, obſcurus.

Ζόφωσις, εως, ἡ, obſcuratio; (2) tenebræ, obſcuritas. Ab ζοφόω.

Ζυγὰ, τὰ, juga, tranſtra in navi triremi medii ordinis.

Ζυγὰδὰ, *Adv.* jugatim, junctim. A ζυγὸς.

Ζύγαινα, ης, ἡ, zygæna, vel libella, piſcis.

Ζυγάριον, ου, τὸ, arca, capſa. Ab eod.

Ζύγαστρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ζυγέντες, rom. plur. aor. 2. part. paſſ. verbi ζεύγνυμι.

Ζυγηφορὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, jugum ferens. Ex ζυγὸς, & φέρω.

Ζυγίω, ῶ, jugo, in jugum porrigor, quod fieri ſolebat in acie, quum militum ordines ab uno cornu in alterum inſtruebantur. A ζυγὸς.

Ζυγιανὸς, ἡ, ὸν, natus ſub libra, ſigno cœleſti. Ab eod.

Ζύγιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, jugalis.

Ζυγίον, ου, τὸ, ſtatera, libella. Ab eod.

Ζυγίτης, ου, ὁ, remex in medio navis ſupra arborem, remex medii ordinis; (2) ζυγῖται, οἱ ζεύγιται, de quibus ſupra.

Ζυγόδισμον, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Ζυγοδίτης, ου, ὁ, idem. Ex ζυγὸς, & δίω.

Ζυγοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, jugi ſpeciem præferens. A ζυγὸς, & εἶδος.

Ζυγολωρον, τὸ, lorum, quo jugum adſtringitur cervicibus.

Ζυγομαχέω, rixor, contendo *impr.* cum domeſticis, familiaribus; (2) repugno. Διὰ χαρίτα πρὸς εἰκότα ζυγομαχεῖν, Plut. Ex ζυγὸς, & μάχη.

Ζυγὸν, ου, τὸ, tranſtrum, ſedes remigum; (2) *in pl. impr.* trutina. A ζυγὸς.

Ζυγοποιέω, ῶ, f. ήσω, juga curiuum conſtruo.

Ζυγὸς, οῦ, ὁ, jugum; (2) in teſtudine tranſtillum, quo brachia. ſ. cornua ejus junguntur; (3) jugum in acie, ſeries porrecta; (4) calceamenti corrigia; trutina, libra, *in gen. fœm.* ut Grammaticis placet.

Ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω, pondero, in trutina appendo, libra exæquo. Ζυγοστατῶ ἐν αὐτοῖς τοὺς λόγους, ἡ πρὸς τὸ ἴσον ἀποδιδοῦναι, *Lucian. Vitar. Auct.* 21. Οὐ ζυγοστατήσω πάντας αὐτοὺς πρὸς τὸν Τιμάρχου βραχίονα. *Non comparabo omnes eos ad Timarchi brachium*, Alciph. 2, 2. A

Ζυγοστάτης, ου, ὁ, libripens, ponderator. Ex ζυγὸς, *libra*, & ἵστημι.

Ζυγοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, jugifer, qui fert jugum.

Ζυγόω, ῶ, f. ώσω, jugo ſubmitto; (2) conjungo. A ζυγὸς.

Ζυγωβρίζω, fut. ίσω, claudo vecte; (2) examino, libro, perpendo. A

Ζύγωθρον, ου, τὸ, vectis, qui valvas ſeu ambas fores conjungit. Ex ζυγὸς, & θύρα.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, jugamentum.

Ζύγωσις, εως, ἡ, jugatio.

Ζυγωτὸς, ἡ, ὸν, junctus jugo. A ζυγόω.

ΖΥΘΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, zythus, potus ex hordeo confectus, cereviſia.

ΖΥΜΗ, ης, ἡ, fermentum; (2) falſa doctrina; (3) pravi mores.

Ζυμήεις, ήεσσα, ῆεν, fermentatus. A ζύμη.

Ζυμίζω, fermentum refero. Ab eod.

Ζυμίτης, ου, ὁ, fermentator. Ab eod.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, Gal. 5, 9. Ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον, Luc. 13, 21. Ab eod.

Ζυμωδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, fermentaceus; (2) non mucidus. Ab eod.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, fermentum. A ζυμόω.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, inflatio.

Ζυμωτικὸς, ἡ, ὸν, vim inflandi, flatus ciendi habens.

Ζυμωτὸς, ἡ, ὸν, fermentatus. Ab eod.

Ζωαγραφῶ, idem quod ζωγραφέω.

Ζωαγραφῶμεν, aor. 1. part. med. verbi ζωαγραφέω.

Ζωάγρια, τὰ, præmium pro vita ſervata. A ζωγρέω.

Ζωάριον, το, animaculum.

Ζωαρκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, vitam adjuvans. Ex ζωὴ, & ἀρκέω.

Ζωαρχικὸς, ἡ, ὸν, vitæ principium habens. Ex ζωὴ, & ἀρχὴ.

Ζωάρχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui animanti præeſt; (2) qui præeſt elephanto. Ex ζῶον, & ἄρχω.

Ζωγράφειον, ου, τὸ, officina pictoris. A ſeq.

Ζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω, animalia pingo; (2) quidvis pingo. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζωγράφημα, ατος, τὸ, pictura, id ipſum, quod pictum eſt. A ζωγραφέω.

Ζωγραφητὸς, ἡ, ὸν, pictus.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. A ζωγράφος.

Ζωγραφικὸς, ἡ, ὸν, pictorius, pingendi peritus; (2) ad artem pictoriam pertinens.

Ζωγραφικῶς, picturæ modo.

Ζωγράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, pictor. Ex ζῶον, & γράφω.

Ζώγρει, 2. ſing. præſ. imperat. act. pro ζώγρησι, a ζωγρέω.

Ζωγρεία, ας, ἡ, & ζωγρία, condonatio vitæ capto hoſti facta; (2) captura vivi animalis. A ζωγρέω.

Ζωγρεῖον, ου, τὸ, vivarium, beſtiarium, cavea, locus, in quo animalia capta adſervantur. A

Ζωγρέω, ῶ, f. ήσω, vegeto, vivifico; (2) in vitam revoco, exſuſcito; (3) inſtauro; (4) vivum capio, a cæde captum ſervo, vitam alicui in bello ſervo. Ζώγρει ἐπιπεύσσα κακῶς κικαφήοτα θυμὸν, Il. 5, 698. Ex ζωὴ, & ἐγείρω, *excito*; vel ἀγρέω.

Ζωγρητικὸς, ἡ, ὸν, vivis animalibus capiendis accommodatus, ut rete, &c.

Ζωγρίας, ου, ὁ, vivus captus. Ab eod.

Ζῶγρον, ου, τὸ, vivarium, cavea. Ab eod.

Ζωγρὸν, præſ. part. act. *contr.* pro ζωγρέων, a ζωγρέω.

Ζωδάριον, ου, τὸ, animaculum, Dim. a ζῶον.

Ζωδιακὸς, ὁ, ſignifer, Zodiacus in cœlo. A

Ζῶδιον, ου, τὸ, animalculum; (2) ſignum cœleſte in Zodiaco; Dim. a ζῶον. Hinc

Ζωδιοτὸς, ἡ, ὸν, idem quod ζωοτὸς.

Ζωδιοφόρος, ſignifer, ſcil. circulus.

Ζῶε, *vivebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔζωε, a ζώω, *Poët.* pro ζάω.

Ζώειν, *vivere*, præſ. inf. act. a verbo eod.

Ζώεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔζωον.

Ζώῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. A ζάω.

Ζωηδὸν, *Adv.* animantium more. A ζῶον.

Ζώῃλω, præſ. opt. act. *Att.* ζῷμι, *contr.* pro ζαοίμι.

Ζωηρὸς, ρὰ, ρὸν, vivax; (2) vitam præbens. A ζωὴ.

Ζωῆσιν, pl. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pre ζωαῖς.

Ζωηφόρος, ὁ ἡ ἡ, vitam adferens, ſalutaris.

Ζωθάλμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, vividus, almus. Ex ζωὴ, & θάλπω, vel θάλλω.

Ζωΐδιος, ου, ὁ, idem quod ζαδιακὸς.

Ζωϊκὸς, ἡ, ὸν, animalis. A ζῶον.

Ζῶμα, ατος, τὸ, veſtimentum, quo cingimur, cingulum. A ζώννυμι.

Ζωμάρυσρον, ου, τὸ, trulla, cochlear. A ζωμὸς, & ἀρύω.

Ζώμβυμα, τὸ, condimentum, ſalgamum. A

Ζωμβύω, condio; (2) elixo. A ζωμὸς.

Ζωμήρυσις,

Digitized by Google

Ζωμήρυσις, εως, ἡ, hauſtus juſculi. Ex ζωμὸς, & ἀρύω.
Ζωμίδιον, ε, τὸ, juſculum. A ζωμός.
Ζωμοπαιέω, jurulentum cibum facio.
Ζωμοποιὸς, ε, ὁ ἡ ὁ, opifex jurulenti cibi, condiendi juris peritus; (2) in cibos idoneus. Ex ζωμὸς, & ποιέω.
Ζ Ω Μ Ο Σ, ου, ὁ, jus, juſculum, cibus jurulentus.
Ζωμοτάριχος, ε, ὁ, qui muria piſcium ſale conditorum nimium delectatur. Ex ζωμὸς, & τάριχος.
Ζωνάριον, υ, τὸ, zonula. A ſeq.
Ζώνη, ης, ἡ, zona, balteus, cingulum; (2) pera. A ζώννυμι, *cingo*.
Ζώνιον, τὸ, cingulum; (2) cinctura. Dim.
Ζωνιοπλόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui zonas plicat, ſ. conficit, zonarius. Ex ζώνιον, & πλέκω.
Ζωνίτης, ε, ὁ, zonarius. A ζώνη.
Ζωνῖτις, ιδος, ἡ, zonaria. A ζωνίτης.
Ζ Ω Ν Ν Τ Μ Ι, ζωννύω, ζωννύσκω, f. ζώσω, cingo, præcingo. Ὅταν ὁ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σε, καὶ ἄλλος σε ζώσει, Joann. 21, 18.
Ζωννύσκετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐζώννυτο.
Ζώννυσθαι, accingi, armari, ſeſe parare, ζῶσαι, aor. 1. med. accinge te, ἐζωσμένος, perf. paſſ. particip. accinctus.
Ζωνοράσαρ, ορος, ὁ, ἡ ὁ, medio ventre cinctus. Ex ζώνη, & γαστήρ.
Ζώντειον, ſ. ζώντιον, ε, τὸ, mola, qua ſc. victus conficitur. A ζαὴ.
Ζωογονέω, ῶ, f. ήσω, animal ſeu vivnm gigno; (2) fœtifico; (3) vivifico; (4) vivum conſervo. Ex ζωὸν, vel ζωὴ, & γονή.
Ζωογενὴς, ὲς, ab animali procreatus, animalis.
Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animantis procreatio; (2) vermiculatio. A
Ζωογονος, ε, ὁ ἡ ὁ, vivum animal generans; (2) vitalis; (3) numerus ſeptenarius, quod infantes ſeptimo menſe nati vivant facilius, quam qui nati menſe ſequente.
Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitæ largitrix. A
Ζωοδότης, ε, ὁ, vitæ largitor. Ex ζωὴ, & δίδωμι, *do*.
Ζωόδωρος, ε, ὁ ἡ ὁ, vitam donans. Hinc τὸ ζωόδωρον, ε, vitam dandi facultas. Ex ζωὴ, & δῶρον.
Ζωοθηρία, ἡ, animalium vivorum captura. Ex θήρα.
Ζωοθηρικὸς, ἡ, ὸν, ad ζωοθηρίαν pertinens.
Ζωοθυσία, ἡ, victima conſtans animante.
Ζωοθυτέω, animal ſacrifico. Ex θύτης.
Ζώοιμι, præſ. opt. act. v. *Poët.* ζάω.
Ζώοισι, *animalibus*, dat. pl. *Ion.* pro ζώοις.
Ζωόμορφος, ε, ὁ ἡ ὁ, formam animalis habens. Ex ζῶον, & μορφή.
Ζῶον, ε, τὸ, animal. A ζάω, *vivo*.
Ζωοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, animal effingo, vivum formo. Ζωοπλαστῶν ἄνδρας, Lyc. 844.
Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, vivifico; (2) vermes genero. Ex ζωὸς, & ποιέω. Hinc
Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio; (2) in vitam reſtitutio; (3) conſervatio.
Ζωοποιητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens generandi viva, vim vivificandi habens. Ab eod.
Ζωοποιὸς, ε, ὁ ἡ ὁ, vivificus; (2) vivum & animale generans. Ex ζωὸς, & ποιέω.
Ζωοπώλης, ε, ὁ, qui animalia vendit. Ex ζῶον, & πωλέω.
Ζωὸς, ὴ, ὸν, vivus. A ζάω.
Ζωοστασία, ας, ἡ, animalium ſtatio, ſtabulum. A ζῶον, & στάσις, *ſtatio*.
Ζωοτμήνω, vivum diſſeco.
Ζωότης, ητος, ἡ, q. d. animalitas, natura animalis. A ζῶον.
Ζωοτοκία, animal genero, ſeu pario.
Ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio. A
Ζωοτόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, animal gignens vel pariens; (2) viviparus. Ex ζῶον, & τίκτω.
Ζωοτὸς, ὴ, ὸν, animalibus pictis diſtinctus. A ζωόω.
Ζωοτροφεῖον, ε, τὸ, vivarium. A ſeq.
Ζωοτροφία, animalibus nutriendis rem quæro. A
Ζωοτροφία, ἡ, pecuaria; nutritio, & ſaginatio animalium, piſcium, ut vendantur.
Ζωοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad alenda animalia, & ad negotiationem iſtam pertinens.
Ζωοτρόφος, ε, ὁ ἡ ὁ, pecuarius, pecoribus alendis rem quærens. Ex ζῶον, & τρέφω.
Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito. A
Ζωοφάγος, ε, ὁ ἡ ὁ, animantes devorans, animalibus victitans. Ex ζῶον, & φάγω.
Ζωόφθαλμον, τὸ, herba quæ *βάτραχος*, *Plin.*
Ζωοφόρος, ὁ ἡ ὁ, animalia ferens; (2) circulus cœleſtis, zodiacus. Ex ζῶον, & φέρω.
Ζωόφυτα, τὰ, quæ mediæ ſunt naturæ inter animalia & plantas. Ex ζῶον, & φύω.
Ζωοφυτέω, vivos ſurculos edo, ap. *Athen.* ſi lectio ſana. *Ern.*
Ζωόω, ῶ, f. ώσω, vivifico, animo. Ζωώσειε ἡμᾶς, Pſal. 80, 18. A ζωὸς.
Ζώπισσα, ης, ἡ, pix a navibus deraſa, reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur. A σπίσσα, *pix*.
Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, ignem ſopitum accendo; (2) bella aut alia mala ſopita ſuſcito; (3) refocillo, vires propemodum extinctas inſtauro; (4) reſtituo. Εἰ γὰ τοῦ θεοῦ μὴ ζωπυρήσεις irritabis, Ariſt. Lyſ. 685. Ὁρᾷς, ἃ νῦν ζοῦ ζαπυρεῖς πείκη νέα; Euripid. Electr. 1121. A ζώπυρον.
Ζωπύρημα, τὸ, idem quod ζώπυρον (2)
Ζωπύρησις, εως, ἡ, ſuſcitatio ignis ſopiti; (2) item alius rei prope extinctæ.
Ζωπύριον, ε, τὸ, follis. A
Ζώπυρον, ε, τὸ, ſuſcitabulum ignis; (2) ſcintillæ, reliquiæ ignis ſopiti & cineribus obruti; (3) vitam conſervans & quaſi excitans ſopitam; (4) follis, cujus ſtatu ignis excitatur; (5) reliquiæ quævis rem conſervantes; (6) herba quædam.
Ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ζωπυρέω.
Ζωροποτέω, ῶ, fut. ήσω, merum bibo. A
Ζωροπότης, ε, ὁ, meri bibulus, qui meracum bibit; (2) ebrioſus. Ex ζωρὸς, & πίνω.
Ζ Ω Ρ Ο Σ, ου, merus, meracus.
Ζωρότερον, ſcil. οἶνον, meracius vinum, Hom. Il. 9, 203.
Ζὼς, pro ζωὸς, vivus, apud Hom. Il. 5, 887.
Ζῶσαι, a. 1. inf. act. v. ζώννυμι pro ζόω.
Ζῶσαν, acc. ſing. part. præſ. pro ζάσαν, a ζάω, *vivo*.
Ζώσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ζώννυμι.
Ζώσεσθαι, *cinkturum eſſe*, f. 1. inf. med.
Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. paſſ. f. g.
Ζωσθῆναι, *cinctum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ.
Ζωσθήσομαι, *cingar*, f. 1. ind. paſſ.
Ζῶσι, 3. pl. pro ζάουσι, a ζάω.
Ζώσιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, vitalis, qui vivere poteſt. A ζάω.
Ζῶσις, εως, ἡ, ipſa cingendi actio. A ζαννύω.
Ζῶσμα, ατος, τὸ, cingulum. Ab eod.
Ζωσὴρ, ηρος, ὁ, cingulum, balteus. Ab eod.
Ζωσπρία, Palladis epitheton. A ζώσασθαι, *accingi & armari*.
Ζωστὸς, ὴ, ὸν, cinctus. A ζωννύω.
Ζώστας, ου, ὁ, cinctor. Ab eod.
Ζῶστρον, ε, τὸ, cinctus, veſtis ad præcingendum. Ab eod.
Ζώσω, f. 1. ind. act. v. ζώννυμι pro ζόω.
Ζώτειον, ε, τὸ, locus, ubi ſervi molunt, idemque adeo quod ζώντειον.
Ζωτικὸς, ὴ, ὸν, vivax; (2) vitalis; (3) vivificus; (4) vegetabilis. A ζάω.
Ζωτικῶς, *Adv.* vivifice; (2) vitaliter.
Ζωύδιον, ε, τὸ, animalculum, beſtiola, inſectum. A ζῶον.
Ζώφυτος, ὴ, ὁ ἡ ὁ, fertilis plantarum. Ex ζωὸς, & φυτόν.
Ζάω, vivo. A ζάω.
Ζωώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, animalis; (2) belluinus. A ζῶον.
Ζωωνυμία, ἡ, denominatio ab animalibus, ut ſiderum.
Ζώωσις, εως, ἡ, vivificario animantium, animatio. A ζωόω.
Ζωωτὸς, ὴ, ὸν, idem quod ζωοτός.

Η.

Η, Septima litera Græcorum, quæ Ἦτα dicitur; (2) in notis numeralibus valet ογδοὰς, & cum lineola inferne addita; (ͅ) *octies mille*.
Ἤ, aut, vel an, quam.
Ἠὲ, *Poët.* pro ἤ.
Ἤπερ, quam.
Ἤτοι, ἤ, aut-aut.
Ἤτοι, *Poët.* pro μὲν, *quidem*, Hom. Ἤτοι ἔ γ' ὣς εἰπὼν, *ille quidem ſic locutus*. Additur & μέν, eadem manente ſignificatione.
Ἦ, ἦ, ah! ah!
Ἦ, certe, profecto, utrum, an.
Ἢ μὰν, profecto, *Poet.* & ἦ μήν.
Ἦ, *Adv.* qua ratione, quomodo, quatenus, qua, qua via, qua parte. Ab ἥ, *quæ*.
Ἦ, πῆρ, quomodo, prout, pro ὥσπερ.
Ἦ, *Artic. præp.* ὁ ἡ τό.
Ἦ, *Artic. poſſp.* ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ quod; (2) *pron. poſſ.* ſua; (3) pro αὕτη hæc, *Poet.*
Ἤα, ἦας, pro ἴαχα, ἴαχον, τὰ, paleæ; (2) vixticum.
Ἦα, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἦν, ab εἰμί.
Ἦα, ἦκα, perf. ind, med. *Att.* pro εἶκα, ab εἶμι.
Ἧατο, 3. plur. imperf. ind. *Ion.* pro ἧντο, ab ἧμαι.
Ἠβαιὸν, *Adv.* paullulum. Ab
Ἠβαιὸς, ὰ, ὸν, exiguus, parvus. A βαιὸς.
Ἠβας, gen. ſing. *Dor.* pro ἥβης.
Ἠβάσκω, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.
Ἠβάω, ῶ, f. ήσω, idem; item floreo, vigeo, ἡβῶν, púber. Ἣ ῥ' ὁ γυνὴ τέτορ' ἡβάων, σύμπαντα δὲ γαμοῖτο, Heſiod. Ἔργ. 696. Ab eod.
Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas; (2) locus pubis; (3) Hebe, Dea pubertatis, juventas, uxor Herculis, filia Junonis.
Ἠβηδὸν, *Adv.* juveniliter, puberum more, petulanter; (2) *uſitatiſſime*, omnes puberes, qui quidem puberes eſſent, ut στολίτας ἠβηδὸν interficere. Ab ἥβη.
Ἤβηκα, perf. ind. act.
Ἠβηκὼς, perf. part. act. v. ἡβάω.
Ἠβησα, *adultior factus ſum*, a. 1. ind. act.
Ἠβήσαντι, n. dual. aor. 1. part. act.
Ἠβήσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ἡβήσαι.
Ἠβήσω, *pubeſcam*, f. 1. ind. act.
Ἠβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber. Ab ἡβάω.
Ἠβητήριον, ε, τὸ, locus literarius, locus exercitii literarii adoleſcentum; (2) locus amœnus ad convivia agitanda.
Ἠβήτης, ου, ὁ, idem quod ἡβητὴρ.
Ἠβητικὸς, ἡ, ὸν, juvenilis, ad pubeſcentes ſeu adoleſcentes pertinens.
Ἠβήτριον, ε, τὸ, idem quod ἡβητήριον; (2) diverſorium. Ab eod.
Ἠβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod ἡβητής.
Ἠβοῦσσ, ε, ὁ, ἡ, ὁ, curvus; (2) gibboſus.
Ἠβυλήθλω, a. 1. ind. *Att.* pro ἐβαλήθλω, ἠβάλετο, pro ἐβάλετο. Eur. Heſ. 758. a. *βάλλομαι*.
Ἠβυλλίαν, ῶ, pubeſco, adoleſco. Ab ἥβη.
Ἠβῴλλω, præſ. opt. act. *Att.* pro ἡβάοιμι, ab ἡβάω.
Ἠβῴωμι, præſ. optat. act. v. *Poet.* ἡβάω pro ἡβάω.
Ἠβώτης, ε, ὁ, adoleſcens. Ab ἡβάω.
Ἠβάω, *Poet.* pubeſco. Ab eod.
Ἠβάουσα, præſ. part. act. f. g. *Poet.* pro ἡβῶσα ex ἡβάουσα, ab ἡβάω.
Ἤγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἠγάγετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro ἤγετο.
Ἤγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro ἦγον.
Ἠγάθεος, ηγαθέη, admodum divinus, ſacer, quaſi ab ἄγαν, & θεὸς.
Ἠγαλέος, α, ον, fractus, pro ἀγαλής, ab ἄγνυμι, *frango*.
Ἠγαλλίασατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἀγαλλιάω.
Ἠγάμην, imperf. ind. v. ἄγαμαι.

Digitized by Google

Ἠγαγόμην, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀγαγακίζω.
Ἠγαγον, ὁ, τὸ, sartago, pro τήγανον.
Ἠγάπα, 3. sing. Imperf. ind. act. pro ἠγάπας, ab ἀγαπάω.
Ἠγατᾶτε, 2. pl. imperf. pro ἠγαπᾶτε.
Ἠγάπων, 3. plur. imperf. ind. act. *Dor.* pro ἠγάπαν, ex ἠγάπαον.
Ἠγαπημένοι, nom. plur. part. perf. pass.
Ἤγαπησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠγασσάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγάζομαι.
Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass.
Ἠγάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Poët.* pro ἠγάσατο.
Ἠγλαΐσσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀγλαΐζω.
Ἠγειλάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγείλω.
Ἤγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ἠγέλεθλον, aor. 1. ind. pass.
Ἠγίλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass.
Ἤγικα, perf. ind. act. v. ἐγίζω.
Ἤγικεν, 3. sing. cum ν ἐφελκ.
Ἤγισαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠγιῦατο, 3. s. imperf. ind. *contr.* pro ἠγιάετο, ab ἐγγυάομαι.
Ἠγε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. ἄγω.
Ἠγειρα, aor. 1. ind. act. verbi ἐγείρω.
Ἤγειραν, *excitaverunt*, 3. plur. a. ejusd.
Ἠγεῖσθ, præs. inf. med. verbi ἡγέομαι.
Ἠγεῖ, 3. sing. præs. ind. med. pro ἡγεῖται.
Ἠγεμονέα, ας, ἡ, præitio, principatus; (2) ducatus. Ab ἡγεμών.
Ἠγερέσιμα, τὸ, idem.
Ἠγεμονεύω, f. εύσω, præco, sum dux, rego. Οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ, Hesiod. Θεογ. 387. Ἡγεμονεύεσθ' ὑφ' ὑμῶν ἐκ ἀξιοῦσι, Thuc. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμονία, ᾶς, f. ήσω, principatum teneo.
Ἠγεμόνη, ης, ἡ, Dianæ epitheton, Hes. & alii; item Veneris, Hes.
Ἠγεμονῆα, acc. sing. *Ion.* pro ἡγεμονέα, ab ἡγεμονεύς.
Ἠγεμονίη, ας, ἡ, imperium, ducatus. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμονίδης, ω, ὁ, princeps, rector; (2) dominus sensuum, animus. Ab ἡγεμονία.
Ἠγεμονικός, ἡ, όν, principalis, præsidialis, imperatorius. Hinc τὸ ἡγεμονικόν, οῦ, principatus, animus, rector corporis. Ab eod.
Ἠγεμονικῶς, *Adv.* ut ducem, imperatorem decet; (2) ut decet; (2) ut decet virum principem.
Ἠγεμόνιος, ου, ὁ, Mercurius, qui ita dicitur, quoniam viæ dux est, & animas deducit. Ab ἡγεμών.
Ἠγεμονίς, ίδος, ἡ, imperatrix, regina, quæ principatum obtinet. Ab eod.
Ἠγεμόσι, dat. plur. ab ἡγεμών.
Ἠγεμόσυνον, ου, τὸ, præmium ducendi, τὰ ἡγεμόσυνα, sacrificium pro felici itinere, cum Deum ducem exposcimus Ab
Ἡγεμών, όνος, ὁ, dux, præses, auctor, causa rei. Ab
ΗΓΕΟΜΑΙ, ήσομαι, f ήσομαι, duco, dux sum, præeo; (2) opinor, puto, reor, arbitror; ἡγήμαι, existimavi, puto. Οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγεμόνες, Arist. Plut. 15. Πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημίαν φυγῆς, quod tantum exilio paniris, Eurip. Med. 455. Τίς ἂν ἄνδρας ἡγήσαιθ' ὁρῶν; Arist. Conc. 101.
Ἠγερέθοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. v. ἀγερέθομαι, Hom. Il. 3, 231.
Ἠγερέομαι, *Poët.* ἠγερεσθαι, Hom. congregari. Ἵνα χαῖρον ἐπίφραδον ἠγερέωσι, Il. 10, 127. Ab ἀγείρομαι.
Ἠγερθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Boëot.* pro ἠγέρθησαν.
Ἠγερθέλω, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω.
Ἤγερκα, perf. ind. act. v. ἀγείρω.
Ἠγερόμην, 2. pl. a. 2. ind. med. v. ἄγω.
Ἠγέτις, ας, ἡ, præitio; (2) principatus. Ab ἡγέομαι.
Ἠγέτης, ε, ὁ, dux. Ab eod.
Ἠγεγέρκειν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ἠγήγερκειν, ab ἐγείρω.
Ἠγηλάζω, f. άσω, duco, ago, pello, ſuſtineo. Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ κακὸν κακὸν ἠγηλάζεις, Odyſſ. 17, 217. Ab eod. aut ab ἄγειν & ἐλᾶν, *pellere*.
Ἠγημα, ατος, τὸ, ductus; (2) conſilium.
Ἠγήλω, a. 2. ind. paſſ. v. ἀγνυμι, vel ἄγω.
Ἠγησαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. v. ἄγω.
Ἠγησάμην, a. 1. ind. med. v. ἡγέομαι.
Ἠγησασθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med.
Ἠγήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἠγήται, 3. ſing. præſ. conj. med.
Ἠγησις, εως, ἡ, idem quod ἡγημα.
Ἠγήτειρα, ας, ἡ, dux, *femina*, ductrix. Ab
Ἠγητήρ, ῆρος, ὁ, ductor.
Ἠγητέον, putandum. Ab ἡγέομαι.
Ἠγήτης, ὁ, dux.
Ἠγητηρία, ας, ἡ, maſſa ficuum, quæ *in* feſtivitate quadam præferebatur, in memoriam mitioris & manſuetioris victus.
Ἠγητορία, ας, ἡ, principatus, Suid. (2) maſſa ficuum, Suid. A ſeq.
Ἠγήτρια, ας, ἡ, ductrix. Ab eod.
Ἠγήτωρ, ορος, ὁ, dux, ductor. Ab eod.
Ἠγιασμένοις, dat. plur. perf. paſſ. v. ἁγιάζω.
Ἤγμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ἠγμένως, *Adv.* erudite. Ab ἠγμένος, doctus, eruditus; Part. perf. Paſſ. ab ἄγω.
Ἠγνευμένως, pure, caſte. Ab ἁγνεύω.
Ἠγνικότες, nom. pl. perf. part. act. v. ἁγνίζω.
Ἠγνισμένος, *purificatus*, perf. part. paſſ.
Ἠγνόηκα, perf. ind. act. v. ἀγνοέω.
Ἠγνοίησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἠγνόησε.
Ἠγνόουν, 1. ſing. imperf. ind. act. pro ἠγνόουν.
Ἠγνοῦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἄγω.
Ἤγον, imperf. indic. act.
Ἠγοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ἠγόρασας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀγοράζω.
Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. paſſ.
Ἠγορασμένος, perf. part. paſſ.
Ἠγορεύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. ἀγορεύω.
Ἠγορόωντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἠγορῶντο.
Ἤγουν, *Conj.* ſive; (2) videlicet. Ex ἤ, & γοῦν.
Ἤχρετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Poët.* pro ἠγείρετο, ab ἐγείρω.
Ἠγρόθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀγρόω.
Ἠγρευσιν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἠγρίωσαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀγριόω.
Ἠγριῶθη, perf. inf. paſſ.
Ἠγροικησάμην, a. 1. ind. med. v. ἀγροικέω.
Ἠγανίζετο, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi ἀγωνίζομαι.
Ἠγάνισμαι, perfect. ind. paſſ.
Ἤδα, *placui*, perfect. ind. med. v. ἀνδάνω pro ἔδω.
Ἡδανός, ὴ, όν, dulcis, ſuavis. Ab ἡδύς.
Ἠδάφω, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἐδαφόω.
Η Δ Ε, *Conj.* apud *Poëtas* pro ἡ.
Ἤδεα, 1. ſ. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἤδειν *Attic.* & *Sync.* ex εἰδήκειν, ab εἰδέω.
Ἤδεμεν, 1. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειμεν.
Ἤδει, *ſciebat*, 3. ſing. pluſq. antecedentis.
Ἤδειν, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκειν.
Ἤδεισαν, *noverant*, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Sync.* pro εἰδήκεισαν.
Ἤδεισθα, 2. ſing. pluſq. ind. act. *Æol.* & *per Syncop.* pro εἰδήκεις.
Ἤδειτε, 2. pl. pluſq. ejuſdem.
Ἤδεκα, perf. ind. act. *Att.* pro ᾔκα, ab ἔδω.
Ἤδεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκεισαν, ab εἰδέω.
Ἠδεσθλω, a. 1. ind. paſſ. v. αἰδέομαι.
Ἤδεται, 3. ſing. præſ. ind. v. ἥδομαι.
Ἡδέως, *Adv.* ſuaviter, libenter. Ab ἡδύς.
Η Δ Η, *Adv.* jam; (2) mox, abhinc; (3) adeo.
Ἤδλω, pluſq. ind. act. *Att.* pro εἰδήκειν, ab εἴδω.
Ἠδίκησαν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀδικέω.
Ἥδιστα, *Adv.* ſuaviſſime, lubentiſſime. Ab ἥδιστος, Superl. ab ἡδύς.
Ἡδόμαι, delector, lætor, ἥδλω, a. 1. delectatus ſum, delector, f. ἁδέσομαι, Part. pr. ἡδόμενος, libens, gaudens. Ἥδλω ἀπιλαῖς, Ariſt. Eq. 693. Καὶ διδρακὼς γ' ἥδομαι, id. Av. 332.
Ἡδομένη, præſ. part. med. f. g.
Ἡδομένως, libenter. A præc.
Ἤδον, *canebam*, imperf. ind. act. verbi ᾄδω.
Ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas, ſuavitas, delectatio, ὡρὸς ἡδονὴν, ſuavitatis cauſa, ἐν ἡδονῇ, idem, & leniter. Ab ἡδύς.
Ἡδονικός, ἡ, όν, voluptarius. Ab ἡδονή.
Ἡδονοπλήξ, ηγος, ὁ, ἡ, ἡ, voluptate percuſſus, voluptati deditus. Ex ἡδονη, & πλήσσω.
Ἡδος, εος, τὸ, utilitas, delectatio, ſuavitas, jucunditas. Ab ἡδύς.
Ἧδος, ους, τὸ, acetum. Ab eod.
Ἥδρασα, aor. 1. ind. act. verbi ἑδράζω.
Ἥδρηκῶς, *adultus*, perf. part. act. v. ἀδρέω.
Ἡδρώθλω, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀδρύω.
Ἡδύ, *Adv.* ſuaviter. Ab ἡδύς.
Ἡδύεια, placentæ genera. Ex ἡδυς, & βίος, victus.
Ἡδυεόας, *Dor.* pro ἡδυεόης, ου, ὁ, jucundum clamans, ſuavem vocem edens, cahorus. Ex ἡδύς, & βοάω.
Ἡδύγαιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, bonam terram ſeu bonum ſolum habens. Ex ἡδύς, & γαῖα.
Ἡδύγελας, ὁ, ἡ, ἡ, dulce ridens, ſuaviter ridens.
Ἡδύγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſuavem & jucundam linguam habens.
Ἡδυγνάμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, qui conſilio & prudentia, &c. homines delectat. Ex ἡδύς, & γνάμη.
Ἡδυέπεια, ας, ἡ, ſuaviloquentia, facundia. Ab
Ἡδυεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviloquus, eloquens, facundus.
Ἡδύθροος, *contr.* ἡδύθρους, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviter ſonans, dulciſonus; mitis, lenis.
Ἡδύκαρπος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaves fructus habens.
Ἡδύκρεας, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cujus caro grati eſt ſaporis. Ex κρέας.
Ἡδύκωμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, jucundam præbens comeſſationem; (2) jucunda comeſſatio; (3) genus ſaltationis.
Ἡδυλίζω, f. ίσω, adulor, jucunda loquor. Ab ἡδύς. Hinc
Ἡδυλισμός, ῦ, ὁ, adulatio, adſentatio.
Ἡδυλογέω, ῶ, f. ήσω, loquor auditu jucunda, adulor.
Ἡδυλογία, ας, ἡ, ſuavitas ſermonis, ſuaviloquentia; (2) ſcurrilis dicacitas; aſſentatio. Ab
Ἡδυλόγος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſuaviloquus, aſſentator, ſcurra.
Ἡδυλύριος, ου, ὁ, ſuaviter lyra canens; (2) ſuaviſonus. Ex λύρα.
Ἡδυμελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſuavem & canoram vocem habens; ſuaviter canens. A μέλος.
Ἥδυμος, ſuavis, jucundus, dulcis. Ab ἡδύς.
Ἡδυόαιντο, 3. pl. præſ. opt. *Ion.* pro δύναιντο, a δυάομαι.
Ἡδυόμην, imperfect. ind. med.
Ἡδυόθλω, a. 1. ind. med. *Att.* pro ἐδυόθλω.
Ἥδυται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἡδύνω.
Ἡδυτὴρ· ἡδυτῆρες ἅλες, ſal condiendi vim habens. Ab ἡδύνω. Hinc
Ἡδυντήριος, α, ον, permulcendi, delectandi vim habens.
Ἡδυτικός, ἡ, όν, condiendi vim habens, ad condiendum aptus; (2) ad condiendi ſcientiam pertinens. Hinc ἡδυτικὰ, ῶν, condimenta. Ab ἡδύνω.
Ἡδυτὸς, ἡ, όν, conditus. Ab eod.
Ἡδύνω, ſuave reddo, condio; (2) lætitia adficio. Ab ἡδύς.
Ἡδυοινος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ſuave vinum ferens.
Ἡδυόνειρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, jucunda ferens ſomnia.
Ἡδυοσμία, ας, ἡ, odoris ſuavitas, odor jucundus. Ex ἡδύοσμος.
Ἡδύοσμον, ου, τὸ, mentha. A ſeq.
Ἡδύοσμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, jucunde & ſuaviter olens; (2) mentha, *Angl.* Mint; (3) ὁ, calamus aromaticus. Ex ὀσμή.
Ἡδυόφθαλμος, ος, lætos oculos habens, ſuavis adſpectu.

Ἡδυπάθεια,

Digitized by Google

Ἡδυπάθεια, ας, ἡ, voluptas, vita voluptaria, mollities, libido.
Ἡδυπαθίω, ῶ, fut. ήσω, voluptate fruor, molliter vivo. Ab ἡδυπαθὴς.
Ἡδυπάθημα, τὸ, voluptas, suavitas.
Ἡδυπαθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, voluptati deditus, voluptarius, libidinosus. Ex ἡδὺς, & πάθος.
Ἡδύπνοος, contr. ἡδύπνους, υ, ὁ ᾗ ἡ, suaviter spirans. A πνοὴ.
Ἡδύπολις, ιος, ὁ ᾗ ἡ, gratus & acceptus civitati.
Ἡδυπορφύρα, ας, ἡ, ostrea quædam.
Ἡδυπότιδες, phialæ & pocula quædam. Ab
Ἡδυπότης, ὁ, suavis conviva. fœm. ἡδυπότις, e πίνειν, vel ποτός.
Ἡδύποτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, cujus potus suavis est.
Ἡδυπροσωπος, ον, lætus aspectu, hilaris, mitis.
Ἡδὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, suavis, jucundus; (2) lætus, lepidus.
Ἡδυσμα, ατος, τὸ, suavitas; (2) condimentum suave. Ab ἡδὺς.
Ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἡδυσώμαλος, ον, pulcher forma.
Ἡδύτατα, Adv. libentissime, suavissime. Ab ἡδίως.
Ἡδύτης, ητος, ἡ, suavitas, lepos, jucunditas.
Ἡδυφαγέω, suaviter edo.
Ἡδυφαὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, suave splendens. A φάω.
Ἡδυφάρυγξες θρυμματίδες, gutturi gratæ placentæ. A φάρυγξ.
Ἡδυφωνία, ας, ἡ, vocis suavitas. Ab
Ἡδύφωνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, suavem vocem habens, suaviloquus. A φωνὴ.
Ἡδυφώνως, Adv. suavi voce.
Ἡδύχεος, contr. ἡδύχρους, υ, ὁ ᾗ ἡ, jucundo colore præditus. A χρόα.
Ἥδω, suavitate & jucunditate adficio, delecto, oblecto, f. ήσω, a. 1. ἧσα; ἥσας, delectasti. Ab ἡδὺς.
Ἤ, Conjunct. aut, vel, sive; (2) an? Ab ἤ.
Ἦα, 3. f. imperf. ind. act. Poët. pro ἦν, ab εἰμί.
ἤεα, pluſq. ind. med. Ion. pro ἧειν, ab εἶμι.
ἤει, iverat, 3. ſing. pluſq. ind. med.
ἠείδειν, pluſq. ind. med. Att. pro εἴδειν, ab εἰδέω.
ἠείδης, 2. ſ. pluſq. conj. med. Att. pro εἴδῃς.
ἤειν, pluſquam perf. ind. med. v. εἶμι.
Ἦειρα, a. 1. ind. act. Att. pro εἶρα, ab εἴρω.
Ἠέλιος, υ, ὁ, Poet. pro ἥλιος, ſol.
Ἦεν, 3. ſ. imperf. ind. Att. pro ἦν, ab εἰμί.
Ἤπερ, Conjunct. quam. Ex ἠὲ, & περ.
Ἤρα, nebulam, acc. ſ. ab ἠὴρ, Poet. pro ἀέρα.
Ἠρίθμαι, in aërem attollor; (2) pendeo, ſuſpenſus ſum; (3) inconſtans, vel ſuſpenſo animo ſum. Τῆς ἐκαλέν θύσανοι πανταχύσσοι ἠρίθοντο, Il. 2, 448. Ἀτὰρ δ' ὁπλοτέρων ἔσδραν φρένες ἠρίθονται, ibid. 3, 108. Ab ἀείρω, tollo.
Ἠιείθονται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. v. ἀειρέθουσι, vel ἠερέθομαι.
Ἤϊρθεν, a. 1. ind. paſſ. v. ἄειρω.
Ἤϊρι, ἀέρι, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ.
Ἠρινὸς, ὴ, ὸν, vernus. Ab ἔαρ, ver.
Ἠέριος, ία, ιον, aërius, per aërem volans, qui eſt in aëre; (2) excelſus; (3) vernus; (4) matutinus. Ab ἠὴρ, pro ἀήρ.
Ἠεροδίνης, ίος, ὁ ᾗ ἡ, aërem agitans; (2) qui in aëre agitatur. Ex ἠὴρ, & δινέω.
Ἠεροδινητος, υ, ὁ ᾗ ἡ, in aëre agitatus.
Ἠεροειδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, obſcurus, τὸ ἠεροειδὲς, dicitur totum aëris ſpatium, quoad oculis proſpicere poſſumus, Ern. Ex ἠὴρ, & εἶδος.
Ἠερόεις, όεσσα, όεν, tenebricoſus, caliginoſus. Ab ἠὴρ.
Ἠερόθεν, Adv. ex aëre, ab aëre. Ab eod.
Ἠερομήκης, ες, altus. A μῆκος.
Ἠεροπλαγκτος, ον, in cœlo errans, Epith. ſtellarum. A πλάζω.
Ἠερο ῖτις, ίτος, ἡ, per aërem means; (2) quæ in tenebris vagatur, quæ obſcuritate ſepta vel aliorum oculos latens incedit, Epith. Furiarum. Ex ἠὴρ. & ποιτάω, eo.
Ἠερόφοιτος, υ, ὁ ᾗ ἡ, per aërem vagans; (2) aërius. Ex iiſd.
Ἠερόφωνος, υ, ὁ ᾗ ἡ, elatam ſeu altam vocem habens, voce aërem replens, valde clamans. Ex ἠὴρ, & φωνὴ.
Ἤερτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἀείρω.
Ἠὴρ, ἠέρος, ὁ ᾗ ἡ, Poet. pro ἀὴρ, aër.
Ἦεσαν, 3. pl. pluſq. ind. act. Att. pro ἦεισαν, ab εἶμι.
Ἡζήθλων, aor. 1. ind. paſſ. v. ἀζαίνω.
ἧϑα, perfect. ind. med. Att. pro εἴωθα, ſeu ἔϑα, ab ἔϑω, conſuefco.
Ἡϑάδα, conſuetam, acc. ſing. ab ἠθάς.
Ἠθάνιον, υ, τὸ, colum. Ab ἠθέω
Ἠθὰς, άδος, ὁ ᾗ ἡ, familiaris, adſuetus. Ab ἦθος.
Ἤθεα, mores, nom. plur. ab ἦθος, εος.
Ἠθέειν, præſ. inf. act. pro ἠθεῖν, ab ἠθέω.
Ἠθεῖος, εία, εῖον, venerandus, colendus; ἠθεῖε, vox junioris ad ſeniorem reverentiæ cauſa; germane venerande, colende frater. A ἦθος.
Ἤθελε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. ἐθέλω.
Ἠθέλησα, volui, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ἤθελον, volebam, imperf. ind. act.
Ἠθέω, colo, per colum mitto. Ab ἦθος.
Ἤθηκα, colavi, perf. ind. act. verbi ἠθέω, colo.
Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colator, ſaccellator. Ab ἠθέω.
Ἠθίζω, f. ίσω, colo. Ab eod.
Ἠθικὸς, ὴ, όν, ethicus, moralis, moratus; (2) colatus. Ab ἦθος, mos, vel ἦθω, colo.
Ἠθικῶς, Adv. moraliter, ethice; (2) modeſte; (3) graviter, ſevere.
Ἤθισις, εως, ἡ, colatio. Ab ἠθίζω.
Ἠθισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ἠθιστήριον, ίου, τὸ, rete, naſſa. Ab ἠθίζω. Vid. Ἰδυπτήριον.
Ἠθμάριον, υ, τὸ, parvum colum, ſaccellus. Dim. ab ἠθμός.
Ἠθμοειδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, coli formam habens.
Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, colum, qualus. Ab ἦθω.
Ἠθογραφέω, ῶ, f. ήσω, mores ſcribendo exprimo. Ab
Ἠθογράφος, υ, ὁ, qui morum notationes ſcripſit.
Ἠθολογία, ας, ἡ, figura rhetorica, quum verba moreſque alicujus oratione exprimuntur. Ab ἠθολόγος.
Ἠθολόγοι, morum effictores, mimi. Ex ἦθος, & λόγος.
Ἠθοποιέω, mores exprimo.
Ἠθοποιητικὸς, accommodate ad mores exprimendos, vel affectus.
Ἠθοποιία, ας, ἡ, morum, adfectuum expreſſio. Ab
Ἠθοποιὸς, ὸς, ὁ ᾗ ἡ, mores inſtituens; (2) mores exprimens. Ex ἦθος, & ποιέω.
Ἦθος, εος, τὸ, unde uſitatum pl. ἤθεα, ἦθη, domicilium, manſio, ſedes conſuetæ.
Ἦθος, τὸ, ingenium, indoles, morum quædam proprietas; (2) mores, affectus, natura, proprietas.
Ἠθροισμένως, gregatim, confertim. Ab ἀθροίζω.
Ἠθύμην, imperf. ind. act. Att. & contr. pro ἐθύμουν, a θυμός.
Ἠθος, colo, percolo ſaccello, per colum mitto. f. ήσω, unde a. 1. part. ἧσας, i. e. ἠθίσας.
Ἤια, 3. ſing. perf. ind. med. Ion. pro ἧται, ab εἶμι.
Ἤια, τὰ, viatica; (2) paleæ.
Ἠΐθεος, υ, ὁ, adoleſcens, juvenis; (2) cælebs; (3) Venerem non expertus.
Ἤϊκλο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Poet. pro εἴκλο, ab εἴκω.
Ἤιμεν, 1. pl. pluſq. ind. med. Att. pro ἤειμεν, ab εἶμι.
Ἤιξα, a. 1. indicat. act. verbi αἴσσω.
Ἤιξαι, 2. ſing. perf. ind. paſſ. Poet. pro εἶξαι, ab εἴκω.
Ἠϊόεις, όεσσα, όεν, habens magnas ripas, ſive magnum littus. Ab ἠϊών, ripa.
Ἠϊόσσαις, litteribus, dat. pl. Ion. pro ἠϊόσι.
Ἠϊονῆσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro αἰονῆσαι, ab αἰνέω.
Ἠΐος, ία, ιον, jaculandi peritus. Ab ἵημι.
Ἧις, quibus, dat. pl. Poet. pro ἷς, & hoc Ion. pro αἷς, ab ἥ, quæ, fem. ab ὅς, qui.
Ἧισαν, 3. pl. a. 1. ind. Poet. pro εισαν, ab εἶμι.
Ἧισεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἵημι.
Ἧισσα, a. 1. ind. act. v. ἀίσσω.
Ἠίχθλω, excurri, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀίσσω
Ἠιχι, pro ἧχι, & hoc pro ᾗ, ubi.
Ἠϊών, όνος, ὁ, ἡ, littus, ripa.
Ἧκα, aor. 1. ind. act. verbi ἵημι.
Ἧκα, Adv. leniter, quiete, ſenſim, ſubmiſſe.
Ἥκα, comedi, perfect. indicat. act. verbi ἔδω.
Ἥκα, miſi, aor. 1. indicat. act. verbi ἵημι.
Ἡκαζεν, imperfect. ind. act. Att. pro εἴκαζεν, ab εἰκάζω.
Ἡκαλόεις, όεσσα, όεν, lenis, quietus. Ab ἧκα.
Ἡκαλὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, quietus. Ab ἧκα.
Ἤκαχον, dolui, aor. 2. ind. act. v. ἀκαχέω.
Ἧκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἵημι.
Ἧκεν, pluſq. ind. act. Att. pro εἶκεν, ab εἴκω.
Ἧκεν, Poet. pro ἦν, ἄν, ἐὰν, ſi; an.
Ἡκεσάμην, aor. 1. ind. med. v. ἀκέομαι.
Ἥκιστος, ίστη, ιστον, ſtimulo nondum domitus, ſtimulum nondum expertus. Ex ἀ pro α priv. & κεντέω, ſtimulo.
Ἡκικόεσσι, pluſq. ind. med. Att. pro ἀκικόεσσι, ab ακέω.
Ἡκισάμην, aor. 1. indic. med. v. αἰκίζω.
Ἡκιστα, Adv. minime. Ab
Ἥκιστος, ίστη, ιστον, minimus. Ab ἧκα.
Ἡκολέθησι, 3. ſ. imperf. ind. act. contr. pro ἠκολούθει.
Ἡκολέθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκολουθέω.
Ἡκομεν, 1. pl. imperf. ind. act. v. ἥκω.
Ἡκονημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀκονάω.
Ἥκω, Ion. pro ἵπω, certe.
Ἥκωκα, perf. indicat. act. verbi ἀκέω.
Ἡκουσα, audivi, a. 1. ind. act.
Ἡκὺδιλω, ης, ἡ, aor. 1. ind. paſſ.
Ἡκριβωμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκριβόω.
Ἡκριβωμένως, Adv. accurate. Ab ἠκριβωμένος, part. perf. ab ἀκριβόω.
Ἠκρίβωσα, aor. 1. ind. act. v. ἀκριβόω.
Ἡκροάσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ακροάομαι.
Ἡκρατηριασμένος, perf. part. paſſ. v. ἀκρατηριάω.
Ἤκλο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. ἴκω.
Ἤκυρόσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. v. ἀκυρόω.
Ἧκω, f. ἥξω, venio, accedo, pervenio, veni; pertineo, attineo. Ἧκέ σε ἐλεθρος, Dem. εἰς Ἀτρικλῆ, id. ἧκε τὸ δεῖπνον, Xen. ὅθεν τῷ φρισθείαν, Dem. πρὸς ὑστοφίαν, Xen. ἐκκλησιάσοντες, Iſocr. Euripid. Heraclid. 431.
Ἡλάθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἐλαύνω, pro ἐλάω.
Ἤλακα, perfect. indic. act.
Ἠλαίνω, inſanio; ἠλαίνονται, vagantur. Ab ἄλης, ſtultus.
ΗΛΑΚΑΤΗ, ης, ἡ, colus; in Pl. τὰ ἠλάκατα, ων, fuſus; (2) fila, ſtamina; lanæ colui circumvolutæ. Hinc
Ἠλακατώδης, ες, coli ſimilis; (2) ad colum pertinens.
Ἠλάλυξα, aor. 1. ind. act. v. ἀλαλάζω.
Ἠλάμην, aor. 1. ind. med. v. ἄλλομαι, ſalio.
Ἠλασα, 3. ſ. aor. 1. ind. act. v. ἐλαύνω.
Ἠλασκάζω, idem quod ſequens ἠλάσκω. Εἰπὲν ὅπτω κεῖσ' ἐμὲν μήτε ἠλασκάζῃ, fugiat, Odyſſ. 9, 457.
ΗΛΑΣΚΩ, vagor, errabundus circumeo; (2) declino, devito; (3) errabundum fingito, vagabundum declino. Αἴτε κῆ ζαθέοι ποιμνίοιον ἠλάσκουσι, Il. 2, 470.
Ἠλάσκετο, imperf. ind. act. v. ἀλάομαι, Hom. Il. 15, 21.
Ἠλάσσεις, 2. ſ. imperf. ind. act. pro ἠλάστεις, ab ἐλαστρέω.
Ἠλατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. ἄλλομαι.
Ἠλατίοντο, 3. pl. imperf. ind. med. pro ἠλατιόωντο, ab ἐλατίομαι.
Ἠλάτίσασα, aor. 1. ind. act. v. ἐλατίζω.
Ἤλγηκα, dolui, perf. ind. act. v. ἀλγέω.
Ἤλγυνε, imperfect. ind. act. pro ἤλγυνεν.
Ἠλέγξα, aor. 1. ind. act. v. ἐλέγχω.

Digitized by Google

Ἧλειμμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλείφω.
Ἧλειψα, *unxi*, perf. ind. act. verbi ejuſd.
Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, ſuccinum; (2) metallum ex auro & argento conflatum; (3) lapis cryſtallinus. Ab ἠλέκτωρ.
Ἠλεκτρος, ου, ἡ, idem & ab eod.
Ἠλεκτροφαὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, inſtar electri fulgens. Ex ἤλεκτρον, & φάω, *luceo*.
Ἠλεκτρώδης, ες, electro ſimilis; (2) de excretione, cum ſplendicat & relucet.
Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol. Ex ν pro α priv. & λέκτρον, *lectum*, quia eo oriente lectos deſerimus, aut ab electri ſplendore.
Ἠλήμαντος, ατη, ατον, vanus, ſtultus. Ab
ΗΛΕΟΣ, ὰ, ὸν, ſtultus, ſtolidus.
Ἤλθα, aor. 1. ind. act. *Poet.* & *Æol.* pro ἦλθσα, ab ἀλθάω.
Ἠλθιθήρωσα, a. 1. ind. act. v. ἐληθηρόω.
Ἠλίλατο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Att.* pro ἐλήλατο, ab ἐλαύω, pro ἐλάω.
Ἠληλίμμην, pluſq. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ἠλίμμην, ab ἀλείφω.
Ἦλθε, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἔρχομαι.
Ἤλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro ἦλυθον.
Ἤλθοσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἦλθον.
Ἠλὶ, ὁ, *Eli*, Nomen viri Hebr. ἄναλιτον, *Aſſeenſus*.
Ἠλιάζω, f. άσω, & άξω, ad ſolem expando, ſoli expono. Hinc ἠλιάζομαι, apricor; (2) in Heliæa judico. Ἀλλ᾽ ὧν ἔϑ᾽ ἡλιάξεις, in foro ſedebis, Ariſt. Lyſ. 382. Ab
Ἡλιαία, ας, ἡ, Heliæa, forum Athenis, in quo cauſæ publicæ agebantur. Ab ἥλιος.
Ἡλιακὸν, οῦ, τὸ, ſolarium, locus apricus. Ab
Ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, ſolaris. Ab ἥλιος.
Ἡλιὰς, άδος, ἡ, ſcil. κόρη, ſolis filia.
Ἡλιάδες, Heliades, ſolis filiæ.
Ἠλίας, ου, ὁ, Elias. Nomen Hebræum viri. *Deus meus*.
Ἡλίασις, ιως, ἡ, inſolatio, apricatio; (2) judicandi munus in Heliæa.
Ἡλιαστήριον, ου, τὸ, locus ad apricandum, ſolarium. Ab eod.
Ἡλιαστὴς, οῦ, ὁ, judex in Heliæa. Ab ἡλιάζω.
Ἡλιαστικὸς, ὴ, ὸν, heliaſticus, judicialis.
Ἡλιάω, ῶ, ſolem refero, ſolis inſtar candeo. Ab ἥλιος.
Ἡλιβάτας, pro ἠλιβάτης, ου, ὁ, errabundus.
Ἠλίβατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, tam altus, ut uni ſoli ſit pervius. Ex ἥλιος, & βαίνω, *vado*, vel etiam ἠλίβλητος, tam altus aut profundus, ut acceſſum fruſtretur. Ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, & βάσις, *greſſus*.
Ἠλίβουν, imperf. ind. act. v. ἀλιβάω.
Ἠλίϑα, *Adv.* fruſtra; (2) copioſe, valde; (3) ſimul. Ab ἠλίϑιος.
Ἠλιϑιάζω, f. άσω, ſtulte ago, ſtultus ac ſtupidus ſum. Ab eod.
Ἠλίϑιος, ία, ίον, ſtultus, ſtolidus, brutus, inſipiens, ſenſu communi deſtitutus.
Ἠλιϑιότης, ητος, ἡ, ſtoliditas, ſtultitia, dementia. Ab ἠλίϑιος.
Ἠλιϑιόω, ῶ, f. ώσω, ſtultum reddo. Ab eod.
Ἠλιϑίως, *Adv.* ſtulte, ſtolide. Ab eod.
Ἠλιϑοεργὸς, οῦ, ſtulte agens. Ex ἠλίϑιος, & ἔργον.
ΗΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, ſtatura; (2) ætas; (3) adoleſcentia, juventus, ætatis vigor; (4) ætas bello apta, juventus apta bello gerendo; (5) ætas ſenilis; (6) ætas, i. e. ſæculum; (7) altitudo. Hinc
Ἡλικιώτης, ὁ, par ætate, æqualis.
Ἡλικίωτις, ιδος, ἡ coæva. Ab ἡλικιώτης.
ΗΛΙΚΟΣ, ίκη, ίκον, quantus, quam magnus; (2) quam potens.
Ἡλινδάσϑη, perf. inf. paſſ. v. ἀλινδέω.
Ἥλιξ, ικος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ejuſdem eſt ætatis.
Ἠλιόβλητος, ον, idem quod
Ἠλιόβολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſolis radiis quaſi feritur, ſoli expoſitus; (2) ſolis radiis ictus, liquefactus, &c. Ex ἥλιος, & βάλλω.
Ἡλιοειδὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſolis formam habens, ſoli ſimilis. Ex ἥλιος, & εἶδος. Hinc
Ἡλιοειδῶς, *Adv.* ſpecie ſolis.
Ἡλιοκαὴς, ὁος, ὁ ϰ᾽ ἡ, peruſtus a ſole, exuſtus in ſole. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἡλιοκαῖα, ας, ἡ, ardor, ſive æſtus ſolis; (2) inſolatio. Ab ἡλιοκαὴς.
Ἡλιοκάμινος, ου, ὁ, fornax ſolaris, caminus ſolaris, vaporarium ſolare.
Ἡλιοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus ſolaris.
Ἡλιόκαυστος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſole toſtus, ſole exuſtus. Ex ἥλιος, & καίω.
Ἡλιόκεντρις, ιδος, ἡ, q. d. ſolipuga, muſca in æſtu ſolari pungens. A κέντρον.
Ἡλιομανὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, inſano ſolis amore captus, ſole nimium gaudens. A μαίνομαι.
Ἡλιόμορφος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſolis formam habens.
Ἡλιότροπιον, ου, τὸ, heliotropium magnum.
Ἥλιος, ου, ὁ, ſol.
Ἡλιοσκόπος, ου, q. d. ſolem ſpectans, helioſcopium, tithymalli ſpecies comas cum ſole circumagens. A σκοπὸς.
Ἡλιοσκιὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſole privatus; (2) ſole privans, inumbrans. Ex ἥλιος, & σκιά.
Ἡλιοσκιὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, a ſole tritus, per quem ſol incedit aut meat, ſoli expoſitus. A σκέω.
Ἡλιοτδυκτος, ον, a ſole ortus, ſ. creatus. A τδύκω.
Ἡλιοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris, heliotropion; (2) ſolarium, horologium. A τρέπω.
Ἡλιοφάνεια, ας, ἡ, ſolaris claritas. Ab
Ἡλιοφανὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſolarem ſplendorem habens; (2) ſole illuſtris. A φαίνω.
Ἡλιόω, ῶ, f. ώσω, inſolo, in ſole expono, inde ſolis modo ſplendeo, niteſco, ἡλιῶσα, nitida. Hinc *in Paſſ.* ἡλιόομαι, οῦμαι, ſole illuſtror, a ſole uror. Κεϰ᾽ ἡλιωσε τὺπτω, irritus fuit, Soph. Trach. 263. Ab ἥλιος.
Ἡλίσκοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. v. ἁλίσκω.
Ἥλισμος, ου, ὁ, clavículus, parvus clavus. Dim. ab ἦλος, *clavus*.
Ἥλιτεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. ἀλιτέω.
Ἡλιτενὴς, altus; quaſi ad ſolem protenſus. Ab ἥλιος, & τείνω.
Ἥλιτης, ου, ὁ, clavaris. Hinc ἠλῖτις, ιδος, ἡ, ſquama æris, quæ e clavis decutitur. Ab ἦλος.
Ἡλιτόμολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, aberrans a menſibus, qui ante juſtos menſes natus eſt. Ab ἀλιτεῖν, & μὴν, *menſis*.
Ἡλιτόποινος, ον, improbos ulciſcens, *Epith.* Furiarum. Ab ἀλιτεῖν, & ποινὴ.
ΗΛΙΨ, ιπος, ἡ, calceus, Schol. Theocr.
Ἡλιώδης, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſolem referens, ſoli ſimilis. Ab ἥλιος.
Ἡλιωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ἡλιόω.
Ἡλίωσις, ωσις, ἡ, inſolatio, apricatio. Ab ἡλιόω.
Ἦλκον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἷλκον, ab ἕλκω.
Ἡλκωμένος, perf. part. paſſ. v. ἑλκόω.
Ἤλλάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. v. ἀλλάσσω.
Ἠλλαγμένος, *mutatus*, perf. part. paſſ.
Ἤλλαξα, *mutavi*, aor. 1. ind. act.
Ἠλλοίωμαι, perf. ind. paſſ. v. ἀλλοιόω.
Ἠλιοτρίωνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. ἀλλοτριόω.
Ἡλοειδὴς, ὁ ϰ᾽ ἡ, clavi formam habens.
Ἡλόηδλωμαι, a. 1. ind. paſſ. v. ἀλοάω.
Ἡλοιτσιν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀλοιάω, *Poet.* pro ἀλοάω
Ἡλοκέντρον, ου, τὸ, calcar. Ab ἦλος, & κέντρον.
ΗΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, palus; (2) oleæ morbus, qui & fungus; (3) tubercula calloſa potiſſimum in plantis & digitis pedum, etiam in albo oculorum.
Ἡλὸς, ὴ, ὸν, ſtolidus. Ab ἠλεός.
Ἡλότυπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, clavo percuſſus aut fixus; (2) clavo trajectus. Ex ἦλος, & τύπτω.
Ἡλόω, ῶ, fut. άσω, clavo figo, configo. Ab ἦλος.
Ἤλπικα, perf. ind. act. verbi ἐλπίζω.
Ἠλυγάζω, fut. άσω, obumbro, obtenebro; (2) occulto. Ab ἠλύγη. Unde
Ἠλυγαῖος, αία, αῖον, umbroſus, opacus.
Ἠλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. A λύγη.
Ἠλυγίζω, f. ίσω, id. quod ἠλυγάζω. Hinc
Ἠλυγισμὸς, οῦ, ὁ, obtenebratio, obumbratio; (2) obſcuritas.
Ἤλυθα, perf. ind. med. verbi ἔρχομαι, pro ἐλήλυθα.
Ἤλυθον, *veni*, a. 2. ind. act.
Ἤλυξα, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω.
Ἠλύσιον, ſcil. πεδίον, Elyſius campus.
Ἤλυσις, ιος, ἡ, adventus, ingreſſus, itio, Eurip. Herc. Eur. 1140 Ab ἔρχομαι.
Ἧλφον, 1. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἅλφω, vel ἀλφάνω.
Ἤλωκα, perf. ind. act. v. ἁλίσκω pro ἀλόω.
Ἠλώμην, *vagabar*, imperf. ind. v. ἀλάομαι.
Ἤλων, a. 2. ind. act. v. ἁλίσκω, pro ἀλόω.
Ἤλωσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἧμα, ατος, τὸ, telum, miſſile, jaculum. Ab ἵημι, *mitto*.
Ἡμάϑησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠμάϑανεν, ab ἀμαϑαίνω.
Ἡμαδόεις, όεσα, όεν, arenoſus. Ab ἄμαδος, *arena*.
Ἡμαδόεντος, acc. ſing. *Ion.* pro ἀμαδόεντα.
ΗΜΑΙ, ῆσαι, ῆται, ſedeo.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. Ab ἡμέρα.
Ἥμαρτες, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. ἁμαρτάνω.
Ἡμάρτηκα, *peccavi*, perf. indic. act.
Ἡμαρτημένας, perperam, opp. ὀρθῶς.
Ἥμαρτον, *peccavi*, aor. 2. ind. act.
Ἡμάτιος, ία, ιον, diurnus. Ab ἦμαρ.
Ἡμάτωμαι, perf. ind. paſſ. v. αἱματόω.
Ἡμβλακον, aor. 2. ind. act. v. ἀμβλακέω.
Ἡμβλύθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀμβλύω.
Ἡμβροτον, aor. 2. ind. act. v. ἁμβρστάω.
Ἡμέας, *nos*, acc. plur. *Ion.* pro ἡμᾶς.
Ἡμίδαπος, ὴ, ὸν, qui eſt e noſtro, ſc. ſolo, noſtras. Ex ἡμεῖς, & δάπεδον.
Ἡμείϑετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. v. ἀμείβω.
Ἡμείδηκα, perf. ind. act. v. ἀμειδάω.
Ἡμείων, *noſtrum*, gen. plur. *Ion.* pro ἡμῶν.
ΗΜΕΚΤΕΩ, ægre fero, indignor.
Ἡμελημένως, incurioſe, negligenter.
Ἥμελλε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μέλλω, *futurus ſum*.
Ἥμελλεν, 3. pl. imperf. indic. act. pro ἤμελλον, ab ἀμελέω.
ΗΜΕΝ, *Conjunct.* &c. atque.
Ἧμην, 1. plur. imperf. ind. v. εἶμαι.
Ἧμην, *eſſe*, præſ. inf. *Ion.* pro εἶναι.
Ἥμενος, *ſedens*, præſ. part. verbi ἧμαι.
ΗΜΕΡΑ, ας, ἡ, dies; (2) pro tempore hebraizantes; (3) ϰαϑ᾽ ἡμέραν, interdiu; πρὸς ἡμέραν, verſus diem, ſub lucem.
Ἡμερέων, gen. pl. *Ion.* pro ἡμερῶν.
Ἡμερδία, f. δίσω, diem tranſigo, in opere diem totum verſor. Ab ἡμέρα.
Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna; (2) diarium. Ab
Ἡμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui eſt unius diei, diurnus. Ab ἡμέρα.
Ἡμερία, ας, ἡ, *Dor.* ἀμερία, cies.
Ἡμεριδνὸς, ὴ, ὸν, mitis. Ab ἥμερος.
Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula, Dim. ab ἡμέρα.
Ἡμερινὸς, ὴ, ὸν, diurnus. Ab eod.
Ἡμέριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem; (2) unicum diem durans. Ἡμέριοι, homines mortales, πολύμοχϑον γένος ἀμερίαν, *Dor.* pro ἡμερίαν, Euripid. Iphig. in Aul. 1331.
Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſueta, cicur. Ab ἥμερος.
Ἡμεροβίος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui in diem vivit; (2) victum quotidie mendicans. Ex ἡμέρα, & βίος, *vita*, vel *victus*.
Ἡμεροδρομέω, ῶ, ſum curſor, ſum a pedibus; (2) totum diem curro. Ab
Ἡμεροδρόμος, ὁ, q. d. curſor diurnus, qui curſum die conficit; (2) tabellarius; (3) qui eſt a pedibus. Ex ἡμέρα, & δρόμος.
Ἡμερόδρυς, υος, ἡ, arbor quædam glandifera, ſpecies quercus. Ex ἥμερος, & δρῦς.
Ἡμεροϑαλὴς, ὲος, ὁ ϰ᾽ ἡ, placide & benigne vigens

Digitized by Google

vigens seu pullulans; (2) placide virescere & pullulare faciens. Ex ἥμερος, & θάλλω.
Ἡμεροθηρικὸς, ὁ, interdiu venans.
Ἡμερολαὶς, τὸ, sc. ἔνθος, &
Ἡμεροκαλλὶς, ίδος, ἡ, flos uno die vigens.
Ἡμεροκλέπτης, ου, ὁ, interdiarius, Ph. Ab ἡμέρα, & κλέπτης, fur.
Ἡμερόκοιτος, ου, ὁ ἡ, qui tota die dormit. Ex ἡμέρα, & κοίτη, lectus.
Ἡμερολεγδον. Adv. singulos dies numerando.
Ἡμερολεκτέω, ῶ, fut. ήσω, quotidie numero, dies supputo. Ex ἡμέρα, & λέγω.
Ἡμερολογεῖν, dies numerare, præs. inf. act. v. ἡμερολογέω.
Ἡμερολογεῖον, & ἡμερολόγιον, ου, τὸ, diarium, calendarium, fasti. Ex iisd.
Ἡμερονύκτιον, ου, τὸ, diei & noctis spatium. Ex ἡμέρα, & νύξ.
Ἡμεροποιέω, mansuetum reddo. Ex ἥμερος.
Ἡμεροποιὸς, q. d. mansuefactor.
ΗΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἥ, mansuetus, cicur, mitis, placidus; (2) sativus.
Ἡμεροσκοπέω, speculor interdiu.
Ἡμεροσκοπεῖον, vel ἡμεροσκόπιον, diurnæ speculationis locus. Ab
Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, diurnus speculator, excubias diurnas agens. A σκοπός.
Ἡμερότης, ητος, ἡ, mansuetudo. Ab ἥμερος.
Ἡμεροφαντος, ον, interdiu conspicuus, s. visus. A φαίνω.
Ἡμεροφοιτος, ου, ὁ ἡ ἥ, interdiu oberrans. Ex ἡμέρα, & φοιτάω.
Ἡμεροφύλαξ, κος, ὁ, custos diurnus.
Ἡμερόφωνος, ου, ὁ ἡ ἥ, diem inclamans, seu vocans, i. e. lucem. Ex ἡμέρα, & φωνή.
Ἡμερόω, mansuefacio, cicuro; ἡμερῶμαι, mansuefio. Ab ἥμερος. Hinc
Ἡμέρωμα, ατος, τὸ, mitigatio, mansuefactio.
Ἡμερωρεῖν, interdiu custodire, Suid. Hes. Ex ἡμέρα, & ὠρέω.
Ἡμέρας, mansuete, placide, modeste.
Ἡμέρασις, εως, ἡ, mansuefactio. Ab ἡμερόω.
Ἦμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, ab εἰμί.
Ἡμετέρησιν, dat. pl. f. g. Ion. pro ἡμετέραις.
Ἡμέτερος, έρα, ερον, noster; (2) qui nobiscum facit. Ab ἡμεῖς.
Ἡμέων, nostrum, gen. pl. Ion. pro ἡμῶν.
Ἡμημένος, perf. part. pass. v. ἀμάω.
Ἥμην, eram, imperf. ind. med. verbi εἰμί.
Ἥμην, imperf. ind. med. v. ἧμαι.
Ἧμησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἀμάω.
Ἡμὶ, pro φημὶ, dico, Att. Aristoph. σαῦ, ἠμὶ, σαῦ, puer, inquam, puer. Hinc ἦν δ' ἐγὼ, dicebam; ἦ δ' ὅς, dicebat, inquit, Apud Atticos.
Ἡμιαμφόριον, ου, τὸ, amphoræ dimidium, urna. Ex ἥμισυς, & ἀμφορεύς, & sic reliqua deinceps, ab ἥμι incipientia.
Ἡμίανδρος, ου, ὁ, semivir. Ἡμίανδροι, semimares. Ab ἀνήρ.
Ἡμιάνθρωπος, ου, ὁ, semihomo, semivir.
Ἡμιάνωρ, ορος, ἡ, semivir.
Ἡμιάρτιον, τὸ, genus panis hemicycli figura, Hes. ἡμίαρτον. Ab ἄρτος.
Ἡμιασσάριον, τὸ, semissis.
Ἡμιασσράγαλον, ου, τὸ, semitalus.
Ἡμιβάρβαρος, ου, ὁ ἡ ἥ, semibarbarus.
Ἡμιβρεχὴς, & ἡμιβραχὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, dimidia ex parte rigatus, semimadidus.
Ἡμίβροχος, idem. A βρέχω.
Ἡμίβρως, ῶτος, ὁ ἡ ἥ, semesus. A βρώσκω.
Ἡμίβρωτος, ου, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iisd.
Ἡμιβύνεος, ου, ὁ ἡ ἥ, semibarbatus.
Ἡμιγενὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semigenitus, i. e. imperfectum genus habens, quasi semicreatus, semiinchoatus. A γείνομαι.
Ἡμίγυμνος, ου, ὁ ἡ ἥ, seminudus.
Ἡμιγύναιξ, &
Ἡμίγυνος, ου, ὁ ἡ ἥ, semivir.
Ἡμιδαὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semesus, semiesus; (2) semidivisus; (3) semiustus. A δαίω.
Ἡμιδαΐζω, ου, ὁ ἡ ἥ, semioccisus. A δαΐζω.
Ἡμιδαμὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semidomitus. A δαμάω.
Ἡμιδεὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, cui dimidium deest, semivacuus, semiplenus. A δέομαι.
Ἡμιδιπλοΐδιον, ου, τὸ, dimidiata diplois, semicinctium, vestimenti muliebris genus. A διπλοΐς.
Ἡμίδουλος, ου, ὁ, semiservus.
Ἡμιεκτέον, ου, τὸ, dimidiatus sextarius, dimidium sextarii. Ex ἥμισυς, & ἑκτός.
Ἡμιέκτον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ἡμιέλλην, semigræcus.
Ἡμιεργὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semifactus, ad dimidium factus; (2) inchoatus. Ab ἔργον.
Ἡμίεργος, ου, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iisd.
Ἡμίετες, dimidius annus. Ab ἔτος.
Ἡμιεφθὴς, ου, ὁ ἡ ἥ, semielixus, semicoctus. Ab ἕφθός.
Ἡμιζώνιον, ου, τὸ, semicinctium. A ζώνη.
Ἡμίζωος, ου, ὁ ἡ ἥ, semivivus.
Ἡμίηλος, ου, ὁ ἡ ἥ, dimidia ex parte soli expositus; (2) ad dimidium siccatus. Ab ἥλιος.
Ἡμιθαλὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semiviridis. A θάλλω.
Ἡμιθανῆ, acc. s. contr. pro ἡμιθανέα, ab
Ἡμιθανὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, feminex, semimortuus. A θνήσκω.
Ἡμιθείαινα, ης, ἡ, semidea. Ab
Ἡμίθεος, ου, ὁ ἡ ἥ, semideus, indiges, heros; ἡμίθεοι, indigetes, divi.
Ἡμίθηλυς, ὁ, semivir.
Ἡμιθὴρ, ῆρος, ὁ, semiferus. A θὴρ, fera.
Ἡμιθνὴς, ῆτος, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, semimortuus. A θνήσκω.
Ἡμίθνητος, ου, ὁ ἡ ἥ, semimortuus; (2) semimortalis, semideus; (3) qui alternis vicibus vivit, vel moritur. Ex iisd.
Ἡμίθραυστος, ου, ὁ ἡ ἥ, semifractus. A θραύω.
Ἡμιθωράκιον, ου, τὸ, dimidius thorax. A θώραξ.
Ἡμιϊουδαῖος, ὁ, semijudæus.
Ἡμικάδδιον, vel ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidius cadus, dimidium cadi. A κάδδος, vel κάδος.
Ἡμίκακος, ου, ὁ ἡ ἥ, semimalus, semipravus; (2) non plene bonus; (3) neglectus.
Ἡμικάκως, Adverb. semiprave, non omnino bene.
Ἡμίκαυστος, ου, ὁ ἡ ἥ, semiustus, dimidia ex parte crematus. A καίω.
Ἡμίκαυτος, ου, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iisd.
Ἡμίκενος, ου, ὁ ἡ ἥ, semivacuus, semiplenus.
Ἡμικέραμον, ου, τὸ, urna. A κέραμος.
Ἡμικεφάλαιον, & ἡμικεφάλιον, nec non ἡμικέφαλον, ου, τὸ, sinciput. A κεφαλή.
Ἡμικλάδδυτος, ου, ὁ ἡ ἥ, semiputatus. A κλαδίνω.
Ἡμίκλαστος, ὁ ἡ ἥ, semifractus. A κλάω.
Ἡμικλήριον, τὸ, dimidia hæreditas, dimidium bonorum. A κλῆρος.
Ἡμικόριον, ου, τὸ, dimidia pars cori. A κόρος.
Ἡμικοτύλη, ἡ, dimidia cotyla.
Ἡμικοτυλιαῖος, αία, αιον, qui est cotylæ dimidiatæ. Ab
Ἡμικοτύλιον, ου, τὸ, cotyla, seu hemina dimidiata. A κοτύλη.
Ἡμίκρανα, ας, ἡ, dimidia capitis pars; (2) medium capitis. A κρᾶνα
Ἡμικρανία, ας, ἡ, dolor circa dimidium sive medium capitis. Ab ἡμίκρανον. Hinc
Ἡμικρανικὸς, ὁ, hemicrania laborans.
Ἡμίκρανον, ου, τὸ, dimidia capitis pars; sinciput. A κράνον.
Ἡμικρὴς, ὁ, semicretensis.
Ἡμικύαθος, ου, ὁ, semicyathus, Aret. Ex κύαθος.
Ἡμικύκλιον, ου, τὸ, semicirculus, semiorbis, hemicyclium. Ab
Ἡμικύκλιος, ὁ ἡ ἥ, semicirculi figuram habens, semicircularis. A κύκλος.
Ἡμικυκλιάδης, ες, idem.
Ἡμίκυκλος, ου, ὁ, semicirculus, hemicyclus.
Ἡμικυλίνδριον, ου, τὸ, semicylindrus. A κύλινδρος.
Ἡμίκυπρον, ου, τὸ, semimodius. A κύπρος.
Ἡμικύων, υνος, ὁ ἡ ἥ, semicanis.
Ἡμιλάςαυρος, ου, ὁ ἡ ἥ, nequam.
Ἡμιλέπιστος, ου, ὁ ἡ ἥ, semidecorticatus. A λεπίζω.
Ἡμιλέπλος, ου, semiexclusus, sc. ex ovo. A λέπω.
Ἡμίλευκος ου, ὁ ἡ ἥ, semialbus.
Ἡμιλιτριαῖος, αία, αῖον, selibris, semilibris. Ab
Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, selibra, semilibra, libra dimidiata; (2) semiobolus, sex ærei. A λίτρα.
Ἡμίλωτος, ου, ὁ ἡ ἥ, semilotus. A λόω.
Ἡμιλοχία, ας, ἡ, dimidiatus λόχος, dimidia cohors.
Ἡμιλοχίτης, ου, ὁ, qui præest ἡμιλοχίᾳ.
Ἡμιμαθὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semidoctus. A μανθάνω.
Ἡμιμανὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semiinsanus. A μαίνομαι.
Ἡμιμάραντος, ον, flaccidus, semiaridus, semimarcidus. Στέφανοι ἡμιμάραντοι, Lucian. in Toxari, p. 59. A μαραίνω.
Ἡμιμάωντος, ου, ὁ ἡ ἥ, semimansus. A ματαόμαι.
Ἡμιμέδιμνος, ου, ὁ, semimedimnus.
Ἡμιμέθυσος, ου, ὁ ἡ ἥ, semiebrius.
Ἡμιμοῖρὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, dimidiæ partis, semi. A μέρος.
Ἡμίμοιρος, ὁ ἡ ἥ, semiplenus.
Ἡμίμετρον, τὸ, dimidium mensuræ v. c. modii.
Ἡμιμοιχαῖος, α, ον, semimenstruus. A μὴν.
Ἡμιμοιχιον, τὸ, semi-menstruum, mensis dimidius. Ab eod.
Ἡμίμναιον, ου, τὸ, dimidium minæ, dimidiata mina. A μνᾶ.
Ἡμιμόριον, ου, τὸ, dimidiata pars, altera pars.
Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ ἡ ἥ, semimalus.
Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium sextarii, cotyla, acetabulum. Ab ἥμισυς.
Ἡμίξεστον, hemina, dimidius sextarius.
Ἡμίξηρος, ὁ ἡ ἥ, semiarefactus, sideratus.
Ἡμιξύρητος, ου, ὁ ἡ ἥ, semirasus. A ξυράω.
Ἡμιοβόλιον, τό, semiobolus.
Ἡμιοδιον, semita, Philoxenus. Ab ὁδὸς, via.
Ἡμίοδιος, ου, ὁ ἡ ἥ, qui dimidia parte præest itineribus.
Ἡμιολία, ας, ἡ, sesquplum; (2) sesquialtera; (3) navis piratica.
Ἡμιολασμὸς, οῦ, ὁ, pensio sesquipli. Ab
Ἡμιόλιος, ου, ὁ ἡ ἥ, totus cum dimidia sui parte, sesquplus, sesquialter, sesquiplex. Ex ὅλος, totus.
Ἡμίολος, ου, ὁ ἡ ἥ, idem ex iisd.
Ἡμιόνειος, ου, ὁ ἡ ἥ, mularis. Ab ἡμίονος.
Ἡμιονηγὸς, οῦ, ὁ, agaso mulorum, mulio. Ex ἡμίονος, & ἄγω.
Ἡμιονικὸς, ὴ, όν, mularis. Ab ἡμίονος.
Ἡμίονιον, ου, τὸ, herba quædam, asplenon alias dicta; (2) avis quædam. Ab eod.
Ἡμιονὶς, ίδος, ἡ, stercus muli. ap. Hipp. pro ἡμιόνου ὀνίς.
Ἡμιονίτης, ου, ὁ, mularis. Ab eod.
Ἡμιονῖτις, ιδος, ἡ, mularis; (2) multum pariens.
Ἡμίονος, ου, ὁ ἡ ἥ, mulus, vel mula; (2) idem quod ἡμίσιον. Ab ἡμος.
Ἡμιόπλος, q. d. semiermis. Ab ὅπλα, arma.
Ἡμίοποι αὐλοὶ, tibiæ pauciorum foraminum. Ab ὀπή.
Ἡμιοπλὴς, ου, ὁ ἡ ἥ, semiassatus, semiassus; (2) semicoctus. Ab ὀπλάω.
Ἡμιόραχνης, ές, ὁ ἡ ἥ, qui ex dimidio apparet. A φαίνω.
Ἡμιπαγὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, semiconcretus. A πήγνυμι.
Ἡμιπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, partim adfectus vel vitiatus. Ἡμιπαθὲς μέρος, Aret. A πάθος.
Ἡμιπαιδεύτος, semidoctus. Suid. indoctus. A παιδεύω.
Ἡμιπαχὴς, ές, ὁ ἡ ἥ, suffertus. A πυκνός.
Ἡμιπέλεκον, ου, τὸ, securis uno tantum latere scindens, ab una tantum parte acuta. Ex πέλεκυς.
Ἡμίπεπτος, ου, ὁ, semicoctus.
Ἡμιπηχυαῖος, αια, αῖον, semicubitalis.
Ἡμίπηχυς, υ, idem.
Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium jugeri.
Ἡμιπληκτικὸς, ὴ, όν, hemiplexia laborans. Ab

Ἡμιπλὴξ,

Digitized by Google

Ἡμιπλῆξ, ῆγος, ὁ ἡ, dimidia parte percussus. A πλήττω.
Ἡμιπληξία, ας, ἡ, dimidii corporis resolutio, paralysis, hemiplexia, quæ est partis corporis, sicut apoplexia totius corporis.
Ἡμιπλήρης, εος, ὁ ἡ, ες, semiplenus. Ἡμιπλήρεσι κύτεσι, *Act.*
Ἡμιπλήρωτος, ος, ὁ ἡ, ον, semiplenus, semianinis. A πληρόω.
Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidius later; ἡμίπλινθοι, semilateres. A πλίνθος.
Ἡμιπνικτος, ος, ὁ ἡ, ον, semisuffocatus. A πνίγω.
Ἡμίπνους, *contr.* ἡμίπνους, ους, ὁ ἡ, ουν, semianimis, semivivus. A πνέω, *spiro.*
Ἡμιπόδιον, ου, τὸ, semipes, pes dimidius. A πούς.
Ἡμίπολον, ου, τὸ, dimidium poli, i. e. cœli media pars, Hes. A πόλος.
Ἡμιπόνηρος, ὁ ἡ, ον, semimalus, semimalignus.
Ἡμίπους, όδος, semipes. A πούς, *pes.*
Ἡμιπλᾶτας, ου, ὁ ἡ, ης, semirutus, qui dimidia ex parte corruit. A πίπτω.
Ἡμίπυρος, ος, ὁ ἡ, ον, semiustus, semiardens.
Ἡμιπύρωτος, ον, semicombustus, s. semicalidus.
Ἡμιπυῤῥος, ος, ὁ ἡ, ον, semirufus.
Ἡμιῤῥαγὴς, ές, ὁ ἡ, ες, semifractus, semilacer, interruptus. A ῥήσσω.
Ἡμισάλυτος, ος, ὁ ἡ, ον, dimidia ex parte concussus & agitatus. A σαλεύω.
Ἡμισαπὴς, ές, ὁ ἡ, ες, semiputris, qui dimidia ex parte computruit. A σήπω.
Ἡμίσβυμα, ατος, τὸ, dimidium, dimidia pars. Ab
Ἡμισβόω, dimidius sum; (2) dimidia ex parte æquo; (3) ad dimidias partes redigo. Ab ἥμισυς.
Ἡμίσεις, gen. s. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.
Ἡμίσοφος, ος, ὁ ἡ, ον, semisapiens.
Ἡμίσπασος, ος, ὁ ἡ, ον, semivulsus, semiavulsus. A σπάω.
Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, hemistichium, dimidium versus. A στίχος, *versus.*
Ἡμισρατιώτης, ου, semimiles, miles semivir.
Ἡμισφαιρόκυλος, ος, ον, semiteres, semicircularis, subobliquus.
Ἡμισυ, εος, τὸ, demidium, altera pars, semis. Ab
ΗΜΙΣΥΣ, σεια, συ, *Gen.* εος, είας, εος, dimidius, semi, semis.
Ἡμισφαγὴς, έος, ὁ ἡ, ές, semimactatus. A σφάττω.
Ἡμισφαίριον, ου, τὸ, dimidia sphæra, dimidium globi; (2) cœli dimidium. A σφαῖρα.
Ἡμιτάλαντον, ου, τὸ, semitalentum.
Ἡμιτάριχος, ος, ὁ ἡ, ον, qui media ex parte est filamentum.
Ἡμιτέλεια, ας, ἡ, dimidium seu semissis.
Ἡμιτέλειος, α, ον, dimidius.
Ἡμιτέλεσις, εως, ὁ ἡ, ἡ, dimidia ex parte absolutus, imperfectus. Ab
Ἡμιτελὴς, έος, ὁ ἡ, ές, semiabsolutus, interruptus, semifinitus, imperfectus. A τέλος.
Ἡμίτμητος, ον, in duas partes sectus.
Ἡμιτόμης, ου, ὁ, semicastratus, cui alter testiculus exsectus est. Ex τέμνω.
Ἡμιτομίας, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ἡμιτόμιον, ου, τὸ, dimidia pars, dimidium.
Ἡμίτομον, ου, τὸ, idem; (2) latus. Ab
Ἡμίτομος, ὁ ἡ, ον, dimidiatus.
Ἡμιτόνιον, ου, τὸ, dimidia pars toni, semitonium. A τόνος.
Ἡμίτραυλος, ου, ὁ ἡ, ον, semibalbus.
Ἡμίτριβὴς, ές, paululum detritus. A τρίβω.
Ἡμιτριγωνον, τὸ, dimidium triangulum.
Ἡμιτριταῖος, αία, αῖον, semitertianus.
Ἡμιτύβιον, τὸ, indumentum lineum, fimbria; (2) sudarium, fascia.
Ἡμιτύμβιον, ου, τὸ, dimidium, h. e. parvum bustum, parvum sepulchrum. A τύμβος.
Ἡμύπνιος, ος, ὁ ἡ, ον, semisomnis.
Ἡμιφανὴς, & ἡμιφαὴς, ές, dimidia parte conspicuus. A φαίνομαι.
Ἡμιφάλακρος, ος, ὁ ἡ, ον, semicalvus.
Ἡμιφόριον, ου, τὸ, dimidia vestis pars. A φόρος.
Ἡμίφαυλος, ον, dimidia parte futilis, i. e. nullius pretii in aliquo genere.
Ἡμιφαυλὴς, έος, ὁ ἡ, ές, semiustus, semiustulatus. A φλέγω.
Ἡμίφλεκτος, ος, ὁ ἡ, ον, idem & ex iisd.
Ἡμίφωνος, ος, ὁ ἡ, ον, dimidiatam vocem edens; (2) litera semivocalis. A φωνή.
Ἡμίχλωρος, ος, ὁ ἡ, ον, semiviridis.
Ἡμιχοαῖος, αία, αῖον, dimidium continens congium, semifextarius. A χόος.
Ἡμίχοος, *contr.* ἡμίχους, ους, ὁ ἡ, ουν, idem & ex iisd. Hinc & ἡμίχουν, sc. ἀγγεῖον, dimidius congius.
Ἡμιχοινικος, ος, ὁ ἡ, ον, dimidiam chœnicem continens.
Ἡμίχοινιξ, ικος, ὁ ἡ, ικον, dimidia chœnix.
Ἡμιχολάδης, εος, ὁ ἡ, ες, subbilioſus.
Ἡμιχόριον, ου, τὸ, altera pars chori bipartiti.
Ἡμίχρηστος, ὁ ἡ, ον, non satis bonus, subimprobus.
Ἡμίχρυσος, ὁ ἡ, ον, ex dimidia parte aureus.
Ἡμίχωρος, ος, ὁ ἡ, ον, semirutus. A χαλνύω.
Ἡμίψυγὲς, έος, ὁ ἡ, ές, idem quod seq.
Ἡμίψυκτος, ος, ὁ ἡ, ον, semifrigefactus, semigelatus. A ψύχω.
Ἡμίψυχος, ος, ὁ ἡ, ον, semianimis. A ψυχή.
Ἡμιωβολιαῖος, αία, αῖον, semiobolaris, semiobolum pretio æquans; (2) vilis, exigui pretii. Ab
Ἡμιωβόλιον, ου, τὸ, semiobolus, dimidia oboli pars. Hinc & τὰ ἡμιωβόλια, ων, vasa minimi pretii. Ab eod.
Ἡμιώβολον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ἡμιώριον, ου, τὸ, semihora. Ab ὥρα.
Ἥμμαι, perfect. ind. pass. v. ἅπτω.
Ἡμοιρηκὼς, perf. part. act. v. ἀμοιρέω.
ΗΜΟΣ, *Adv. Poët.* quando, quum.
Ἡμὸς, ἡ, όν, noster, *Poët.* Ab ἡμεῖς.
Ἡμοσύνη, ης, ἡ, jaculatio, seu jaculandi peritia. Ab ἥμαι.
Ἡμπεχόμην, *indubar*, imperf. ind. pass. *Poët.* pro ἀμπεχόμην, ab ἀμπέχω.
Ἡμπιχόμην, a. 2. ind. med. v. ἀμπέχω.
Ἡμπίχομεν, imperf. ind. pass. v. ἀμπέχω.
Ἡμπόλησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ἐμπολέω.
Ἥμυνε, 3. s. imperf. ind. act. v. ἀμύνω.
Ἡμύναλο, *ultus est*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἡμύσεις, έσασα, όεν, qui solet inclinare, seu cadere. Ab ἡμύω.
Ἥμυσε, 3. s. a. 1, ind. act. v. ἡμύω.
Ἡμύσεις, *ceciderit*, 3. sing. a. cjusd. *Æol.* format. Hom. Il. 4, 290.
ΗΜΤΩ, f. ύσω, inclino, cado, demitto. Ἐπὶ τ' ἠμύσ' ἀσαχύσιν, Il. 2, 148. ἤμυσε κάρη, ibid. 8, 308.
Ἡμοσυνόων, imperf ind. act. pro ἡμφαγόεον, ab ἀμφαγολία.
Ἡμφιδρύφης, perf. part. pass. v. ἀμφιδρύπτω.
Ἡμφίεσμαι, *indutus sum*, perf. ind. pass.
Ἡμφιεσμένον, acc. sing. perf. part. pass.
Ἡμφισβήτουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠμφισβήτεον, ab ἀμφισβητέω.
Ἥμων, ονος, ὁ, jaculator. Ab ἵημι, *mitto.*
ΗΝ, *Conj.* ſi, pro ἐὰν, ſi. Hinc ἢν μὴ, nisi.
Ἥν, *dixi*, *Poët.* pro εἶπον, a. 2. verbi φημί.
Ἥν, *miſi*, a. 2. ind. verbi ἵημι.
Ἠνάγκασα, a. 1. ind. act. v. ἀναγκάζω.
Ἠνεγκεσμένος, *Adv.* coacte.
Ἠναιδηκότες, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀναιδέω.
Ἠνέλασα, a. 1. ind. act. *Dor.* pro ἀνήλασα, ab ἀναλίσκω.
Ἠναντιώθην, a. 1. ind. pass. v. ἐναντιόομαι.
Ἠναξα, a. 1. ind. act. v. ἀνάσσω.
Ἠναστι, 3. s. imperf. ind. act. cum v ἐφελκ.
Ἠνάρα, *interfici*, a. 1. ind. act. v. ἐναίρω.
Ἠνδανον, imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω.
Ἠνδραγαθηκία, perf. ind. act. v. ἀνδραγαθέω.
Ἠνδραποδίσω, a. 1. ind. pass. v. ἀνδράω.
Ἠνεγκα, a. 1. ind. act. v. φέρω pro ἤνεγκα.
Ἤνεγκαν, *tulerunt*, 3. pl. a. ejusd.
Ἤνεγκον, *tuli*, a. 2. ind. act. verbi ejusd.
Ἠνεγμαι, *latus ſum*, perfect. indic. pass.
Ἠνείθην, a. 1. ind. pass. verbi αἰνέω.
Ἤνεικα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἤνεγκα, a φέρω.
Ἤνεπε, *edixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ἀνέπτε, ab ἀνίπτω.
Ἠνείχθην, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἠνέχθην, a φέρω.
Ἠνειχόμην, *ſuſtinebam*, imperf. ind. med. *Att.* pro ἀνειχόμην, a verbo ἀνέχομαι, *ſuſtineo, tolero*; ἠνείκετο, Euripid. Electr. 264.
Ἠνικέως, *Adverb.* diu multumque, longo tempore. Ab
ΗΝΕΚΗΣ, έος, ὁ ἡ, ές, porrectus, protentus in longitudinem; (2) perpetuus, continuus.
Ἤνεπον, *dixi*, a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω.
Ἤνησα, *laudavi*, a. 1. ind. act. verbi αἰνέω.
Ἠνιεχήθην, a. 1. ind. pass. v. ἀνέχω.
Ἠνιεχόμην, a. 2. ind. med. *Att.* pro ἠνειχόμην.
Ἠνέχθην, *delatus ſum*, a. 1. ind. pass. v. φέρω.
Ἠνέωγα, perf. ind. med. *Att.* pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω.
Ἠνεώχθησαν, *aperti ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass.
Ἠνήλωμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro ἀνήλωμαι, ab ἀναλίσκω, pro ἀνελόω.
Ἠνηράμην, *rexi*, a. 1. ind. med. verbi ἀναίνομαι.
Ἤνθε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro ἦλθε, ab ἔρχομαι.
Ἤνθον, a. 2. ind. *Dor.* pro ἦλθον.
Ἠνθισμένος, perf. part. pass. v. ἀνθίζω.
ΗΝΙ, *Adv.* ecce.
ΗΝΙΑ, ας, ἡ, habena, lorum, retinaculum.
Ἠνιάζω, f. άσω, fræno. Ab ἡνία.
Ἠνίγμαι, perf. ind. pass. v. αἰνίττομαι.
Ἤνιδε, *ecce*, *Dor.* pro ἴδε, ab εἶδα.
Ἤνισα, 2. s. perf. ind. pass. v. ἀνίω.
ΗΝΙΚΑ, *Adv.* quum, quando, *ap. Atticos dicitur de hora dici* qua hora? *ut & ωνίκα.*
Ἡνίον, ου, τὸ, frænum. Ab ἡνία.
Ἠνιοπεῖον, ου, τὸ, officina habenarum.
Ἠνιοπεύω, habenas conficio; (2) habenas rego & duco; (3) rego, moderor. Ab
Ἠνιοπεὺς, έως, ὁ ἡ, ἑύς, qui habenas conficit. Ex ἡνία, & ποιέω.
Ἠνιοστροφέω, habenas verto, guberno. Ὃς ἅρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ βίᾳ, Eur. Ph. 176. Ὁ τῶν ὠδάρχων Ψύλλαν ἡνιοστροφῶν, Lyc. 166. Ab
Ἡνιόστροφος, ος, ὁ ἡ, ον, qui habenas vertit, auriga. Ex ἡνία, & στρέφω.
Ἠνιοχεία, ας, ἡ, aurigatio; (2) gubernatio, moderatio, agitatio. Ab ἡνιοχεύω.
Ἠνίοχος, ὁ ἡ, auriga; obliqui casus ἡνιόχου, ἡνιόχῃ, ἡνίοχα, *Poët.* Ab ἡνιοχέω.
Ἠνιοχῶ, f. ήσω, habenas teneo, aurigo; (2) moderor, rego. Πόλιν ἡνιοχήσειν, Epigr. Ab ἡνίοχος.
Ἠνιοχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Ἠνιοχῆες, nom. pl. *Ion.* pro ἡνιοχέες.
Ἠνιόχησις, εως, ἡ, aurigatio. Ab ἡνιοχέω.
Ἠνιοχικὸς, ad aurigandum aptus, aurigationis peritus.
Ἠνιόχος, ου, ὁ, auriga. Ex ἡνία, & ἔχω.
Ἠνίπαπεν, *dixit*, 3. sing. perf. ind. med. *Poët.* pro ἤνιπε, ab ἀνίπτω.
Ἤνισε, ιος, ἡ, annicula. Ab ἔτος, *annus.*
Ἠνισάμην, a. 1. ind. med. v. αἰνίσσω.
Ἠνισσάμην, a. 1. ind. med. v. ἐγείσσω.
Ἠνίσσατο, 3. s. imperf. ind. med. v. αἰνίσσομαι.
Ἠνίχθην, 3. sing. perf. imperf. pass.
Ἠνθα, *ſerui*, perf. ind. med. verbi ἀνθω, *per Metathes.* pro ἀνθέω.
Ἠνοίγην, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἀνώγην, ab ἀνοίγω.
Ἠνοιξα, *aperui*, perf. ind. act. verbi ejusd.
Ἠνοισμαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ἀναφέρω, pro ἀνοίω, *refero.*

Ἤνον,

Digitized by Google

Ἤνον, imperf. ind. act. *per Sync.* pro ἤνυον, ab ἀνύω.
Ἠνορέα, ας, ἡ, vel ἠνορίη, ης, ἡ, virilitas; ἠνορέην ἐρατεινὴν, Hom. Il. 6, 156. Ab ἀνὴρ.
Ἤνοχα, *tuli*, perf. ind. med. verbi φέρω.
Ἠνὴψ, οπος, ὁ ἡ ἤ, ſonorus, vocalis; (2) perſpicuus, lucidus. Ab ὄψ, *vox*, vel ἄψ, *oculus*.
Ἤ χόμην, 1. ſing. aor. 2. ind. med. *contract.* pro ἠνεχόμην, ap. Soph. An. 473. Ab ἀνέχω.
Ἧνται, *ſedent*, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι.
Ἤντιον, imperf. ind. act. verbi ἀντίω, *Ion.* pro ἀντάω.
Ἤντητο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. ἀντομαι.
Ἤντησα, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἀντάω.
Ἠντιβόλησεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιβόλεον, ab ἀντιβολέω.
Ἠντιδίκησεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠντιδίκεον, ab ἀντιδικέω.
Ἤντινα, *quam*, acc. ſing. ab ὅστις.
Ἠντληκότες, nom. plur. pluſq. part. act. verbi ἀντλέω.
Ἧντο, *ſedebant*, 3. pl. impetf. act. v. ἧμαι.
Ἤνυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀνύω.
Ἤνυσα, *perfeci*, a. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ἧνυτρον, υ, τὸ, unus ex ventriculis animalium ruminantium. Ab ανύω, *perficio*.
Ἠνωγα, *mandavi*, perf. ind. med. v. ἀνάγω.
Ἠξα, *juſſi*, a. 1. ind. act.
Ἠγμαι, *quam*, perf. ind. paſſ. verbi ἀνύω.
Ἠνάρθην, imperf. ind. act. pro ἠνάρθουν, ab ἀνορθόω.
Ἠνάρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act.
Ἠνάχλεν, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠνάχλεον, ab ἀνοχλέω.
Ἥξα, *veni*, a. 1. ind. act. v. ἵκω.
Ἥξει, *veniet*, 3. ſing. f. 1. ind. act
Ἧξα, *fregi*, a. 1. ind. act. v. ἄγνυμι.
Ἧξις, εως, ἡ, adventus. Ab ἵκω.
Ἤξιε, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἠξίεε, ab ἀξιόω.
Ἧξίνθ, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἧξαι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. ἵκω.
Ἥξω, *veniam*, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἥξω.
Ἠοῖ, *auroræ*, dat. ſing. *contr.* pro ἠόϊ, ab ἠώς.
Ἠῷος, αία, οῖον, orientalis, matutinus. Ab ἠώς.
Ἤομψν, 1. plur. a. 2. ind. act. *Att.* pro εἴομψν, ab εἶμι.
Ἧν, *ivi*, a. 2. ind act. *Att.* pro εἶον.
Ἤονα, *ripam*, acc. ſing. ab ἤων.
Ἠόρησας, 2. ſing. a. 1. ind. act. v. αἰορέω.
Ἠόϊος, ία, ιον, littoralis. Ab ἠιών.
Ἠΰς, gen. ſing. *contr.* pro ἠόος, ab ἠώς.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, hepar, jecur.
Ἡπατήθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπατάω.
Ἡπατηρὸς, ὼ, ὸν, hepaticus, hepatarius; a præc. Afferunt & ἡπατήρια, ſcil. φάρμακα, medicamenta hepatica. Ab eod.
Ἡπατητικὸς, ἡ, ὸν, fraudulentus. Ab ἀπατάω.
Ἡπατίας, ου, ὁ, hepatarius, ad hepar pertinens. Ab ἧπαρ.
Ἡπατιαῖος, α, ον, idem.
Ἡπατίζω, f. ίσω, hepar refero, hepati ſimilis ſum; (2) ad hepatis colorem vergo.
Ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, jecoralis; (2) qui morbo hepatico laborat. Ab eod.
Ἡπάτιον, υ, τὸ, juſculum. Ab ἧπαρ.
Ἡπατίτης, ου, ὁ, hepaticus, hepatarius.
Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, hepatica. Ab ἡπατίτης.
Ἡπατοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ἤ, jecinori ſimilis. Ex ἧπαρ, & εἶδος.
Ἥπατος, υ, ὁ, piſcis quidam a jecinoris colore nomen ſortitus. Ab ἧπαρ.
Ἡπατοσκοπεῖα, exta conſulo.
Ἡπατοσκοπία, ας, ἡ, jecinoris inſpectio, haruſpicina. Ab
Ἡπατοσκόπος, υ, ὁ ἡ ἤ, haruſpex, extiſpex, qui ex inſpecto victimæ jecinore futura colligit. Ex ἧπαρ, & Σκοπέω.
Ἡπατουργὸς, ὁ ἡ ἤ, hepatis diſſector, ap. Lyc. *ſi lectio vera, quod non videtur.* Ern.
Ἡπατώριον, υ, τὸ, eupatorium, herba.
Ἧπαρ, 3. ſing. a. 2. ind. act. v. ἀπαρίσκω.
Ἡπάω, ſarcio. Hinc ἠπήσασθ.
Ἡπεδανὸς, ὴ, ὸν, claudus; (2) infirmus; (3) ſtolidus. Ex α pro α priv. & πέζα, *pes extremus*; ut ſit quaſi ἄπους. Hinc
Ἡπεδανόω, debilito.
Ἡπείγετο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ἐπείγω.
Ἠπειγμαι, perf. ind. paſſ.
Ἠπείθησα, a. 1. ind. act. v. ἀπειθέω.
Ἠπείθην, imperf. ind. act. pro ἠπείθουν.
Ἠπείλᾳ, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠπείλει.
Ἠπείλησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. eum ν ἐφελκ. ab ἀπειλέω.
Ἠπειρογενὴς, ές, in continente natus. A γίγνομαι.
Ἠπείροιο, gen. ſing. *Ion.* pro ἠπείρου. Ab
Ἤ ΠΕΙΡΟΣ, υ, ὁ, terra continens ac mediterranea; (2) nomen regionis, Epirus. Hinc
Ἠπειρόω, continentem facio, continenti adjicio. Ἀναχαρήσεις κυμάτων θαλάσσας ἠπείρωσαν, Ariſtot.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, in continente natus; (2) Epirota, quidam ex Epiro. Ab eod.
Ἠπειρωτικὸς, ἡ, ὸν, ad continentem ſpectans; (2) Epiroticus. Ab eod.
Ἠπειρώτις, ιδος, ἡ, mediterranea.
Ἤπειτα, *deinde*, *Poet.* pro ἔπειτα.
Ἠπερόπευμα, ατος, τὸ, res, qua aliquem decipimus. Ab ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπεύς, έως, ὁ, ſ. ῆος, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eod.
Ἠπεροπεύσας, a. 1. part. act. v. ἠπεροπεύω.
Ἠπεροπίη, ης, ἡ, fraus, impoſtura.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod ἠπεροπεύς.
Ἠπεροπεύω, f. εύσω, decipio, fallo. Ἡ οὐχ ἁλις, ὅτι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις; Il. 5, 349. Ab ὤψ, *vox*.
Ἠπεχθάνοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Att.* pro ἀπηχθάνοντο, ab απεχθάνομαι.
Ἠπήτης, ου, ὁ, ſartor, vel ſutor. Ab ἠπάω.
Ἠπήτρια, ας, ἡ, ſartrix, vel ſutrix.
Ἠπήτριον, υ, τὸ, inſtrumentum, quo ſutores & ſartores in conſuendis coriis vel pannis utuntur, ſubula, acus. Ab ἠπάω.
Ἠπιαλέω, ῶ, epiala febri laboro. Ab
Ἡ ΠΙΑΛΟΣ, υ, ὁ, febris quotidiana, epialus.
Ἠπιάλης, ητος, ὁ, Epialus, incubo.
Ἠπιαλώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, febrilis. A præc.
Ἤπισμα, ατος, lenimentum. Ab
Ἠπιόω, ῶ, f. άσω, vel ήσω, mitigo, lenio. Ab ἤπιος.
Ἠπιώθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἠπιόδωρος, υ, ὁ ἡ ἤ, lenis, qui mitia dat. Ab ἤπιος, & δῶρον.
Ἠπιοδώτης, υ, ὁ, idem, *Epith.* Æſculapii.
Ἠπιόθυμος, υ, ὁ ἡ ἤ, benigni & mitis animi. Ex ἤπιος, & θυμος.
Ἠπιόλης, ου, ὁ, idem quod ἠπίαλος.
Ἠπιόλιον, υ, τὸ, levis febris, epiali acceſſio. Dim. ab
Ἠπίολος, υ, ὁ, beſtiola circa lychnum volitans. Dicitur etiam idem eſſe quod ἠπίαλος.
Ἠπιόμοιρος, ον, mite fatum ſortitus, mite ingenium ſortitus.
Ἤ ΠΙΟΣ, ία, ιον, placidus, clemens, mitis, lenis. Hinc
Ἠπιότης, ητος, ἡ, lenitas, clementia.
Ἠπιόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἤ, qui placidas & benignas manus habet, placidus, mitis.
Ἠπίσατο, 3. ſing. imperf. ind. *Ion.* & *Att.* pro ᾔδησατο, ab ᾔδεσμαι.
Ἠπίστηθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀπιστέω.
Ἠπίστησαν, *diffidarunt*, 3. pl. a. 1. ind act.
Ἠπίστων, imperf. ind. act. pro ἠπίστουν. Ἠπίστω, noveres, aor. 2. imp. ind. verbi ἐπίσταμαι, imp. ἠπιστάμην, ἠπίστασο, *Ion.* ἠπίσαο, *Att.* ἠπίστα, Euripid. Herc. Eur. 344.
Ἠπίως, *Adv.* leniter, benigne, clementer, æquo animo, ἠπιστέρως, lenius.
Ἠπιώμην, imperf. ind. med. v. ἐπίομαι.
Ἠπόρεσαι, imperf. indic. act. pro ἀπόρεσαν, ab ἄπορος.
Ἧπυ, nimirum; (2) certe, profecto; (3) nedum, multo minus; (4) interrogat etiam.
Ἤπλαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. ἀπλόω.
Ἤπυον, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἀπύω, vel ἠπύω.
Ἠπύτα, *vociferator*, voc. ſing. ab
Ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator. Ab
Ἠπύω, ſono, ſonitum edo, vociferor, clamo. Οὐτ' ἄνεμος τόσσον γε φορεῖ δρυσὶν ὑψικόμοισιν Ἠπύῃ, Il. 14, 399. Ab ἀπύω.
Ἧρ, ἦρος, τὸ, ver; (2) diluculum. Ab ἔαρ.
Ἧρα, τὰ, grata, apta, convenientia. Ab ἐράω, *amare*, vel ἄρω, *apto*. (Ἧρα, gratiam, beneficium, auxilium, *ab antiquo* ἦρ, quod idem ſignificat. *Ern.*)
Ἥ Ρ Α, ας, ἡ, Juno.
Ἧρα, *tuli*, aor. 1. indicat. act. verbi αἴρω.
Ἤρα, 3. ſing. imperf. ind. pro ἤρατο, ab ἐράω.
Ἡρᾶτο, *imprecabatur*, 3. ſing. imperf. ind. pro ἠράσατο, ab ἀράομαι.
Ἡραῖος, αία, αῖον, Junonius. Hinc ἤραιον, τὸ, pro ἡραῖον, Junonis templum, τὰ ἤραια, pro ἡραῖα, ων, Junonia ſacra, ſeu feſtum Junonis. Ab ἥρα.
Ἡρακλέης, εος, *contr.* Ἡρακλῆς, Hercules. Declinatur: Ἡρακλῆς, Ἡρακλέος, Ἡρακλεῖ, Ἡρακλέα, Ἡρακλεες, Apud Poëtas. Ἡρακλέης, Ἡρακλῆος, Ἡρακλῆϊ, Ἡρακλῆα, Ἡρακλέϊ, Ἡρακλεῶ.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Patronym. ab Ἡρακλέης.
Ἡράκλειος, εία, ειον, Herculeus. Hinc τὰ ἡράκλεια, ων, feſtum Herculis, & τὸ ἡράκλειον, υ, templum Herculis. Ab eod.
Ἡράκλεις, *Adv.* Hercle; (2) part. admirandi cum terrore. Ab eod.
Ἡρακλειτίζω, f. ίσω, ſum ſectæ Heracliteæ. Ab Ἡρακλειτος.
Ἡρακλειτίσης, ου, ὁ, ſectator Heracliti.
Ἥραμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἐράω.
Ἡράμην, *extuli*, a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἦραν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἡρανθεμον, υ, τὸ, eranthemon, herba. Ex ἦρ, *ver*, & ἀνθέω, *floreo*.
Ἡρατος, υ, ὁ, rex, præfectus, opitulator, Etym. Heſ.
Ἡρανέω, opera fero, gratificor.
Ἤρᾱρα, perf. indic. med. *Att.* pro ἄρηρα, ab ἄρω.
Ἡραρχικὸς, ἡ, ὸν, a vere incipiens. Ex ἦρ, & ἄρχομαι.
Ἤρασο, 2. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρασες, ab ἐράω.
Ἠρασάμην, *devovi*, aor. 1. ind. med. ἀράομαι.
Ἠρασάμην, captus fui amore, ab ἔραζω pro ἐράομαι, *amo*. Hom. Il. 14, 317. Οὐδ' ἐπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο.
Ἠρᾴδιλλα, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐράω.
Ἠράσατο, 2. ſing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἤρασω.
Ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. indic. med. *contr.* pro ἠράσατο, ab ἀράομαι.
Ἠργάζομεν, imperf. ind. med. *Dor.* pro εἰργαζόμην, ab ἐργάζομαι.
Ἠργάθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀργαίνω.
Ἤργμαι, perf. ind. paſſ. ve. bi ἄρχω.
Ἦρας, 2. ſing. præſ. indic. *Ion.* pro ἔρῃ, ab ἔρομαι.
Ἠρίθλω, delegi, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω.
Ἦρε, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro ἤρεες, ab verbo αἱρέω, *eligo*.
Ἠρείδω, 3. pl. imperf. ind. act. v. ἐρείδω.
Ἠρειδε, 3. ſing. pluſq. ind. act. v. ἐρείδω.
Ἠρεικον, imperf. ind. act. v. ἐρείκω.
Ἠρείκατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ἐρίζω.
Ἠρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρίστο, ab αἱρέω.
Ἠρεψάντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ἐρέπτω.
Ἠρίμα, *Adv.* ſenſim, paullatim, lente, tacite, (2) aliquantum. Ab ἠρεμος.
Ἠρεμαζω, mæreo. Ab ἠρίμα.
Ἠρεμαίος, αία, αῖον, quietus, ſubmiſſus, lenitus. Ab ἠρεμος.
Ἠρεμαίως, *Adv.* ſenſim.

Digitized by Google

Ἡρεμαιτέρως, *Adv.* quietius. Ab ἥρεμος.
Ἡρεμέω, quiesco, quietus sum; (2) infrequens sum, de loco. Ab ἥρεμος. Hinc
Ἡρεμησις, εως, ἡ, ipsa quiescendi actio, quies; (2) perturbationum sedatio.
Ἡρεμία, ας, ἡ, quies, tranquillitas.
Ἡρεμίζω, f. ίσω, sedo, quiescere facio. Ab
ΗΡΕΜΟΣ, ἡμη, ημον, quietus, otiosus, mitis, placidus.
Ἦρεν, *tulit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi αἴρω.
Ἡρεινός, ἡ, όν, vernus. Ex ἔαρ.
Ἤριον, impe. f. ind. act. verbi αἴρω.
Ἤρικται, 3. s. perf. ind. pass. v. ἐρέφω, *tego*.
Ἤρεσα, *placui*, a. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω.
Ἠρέτισα, *elegi*, a. 1. ind. act. v. αἱρετίζω.
Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. pass. v. ἔρομαι.
Ἠρτύνησα, a. 1. ind. act. v. ἁρθνόω.
Ἥρης, *Junonis*, gen. sing. *Ion.* pro Ἥρας, ab Ἥρα, *Juno*.
Ἤρημαι, perf. ind. pass. v. αἴρω.
Ἤρημεν, 1. plur. perf. ind. act. *per Syncop.* pro ἠρήκαμεν.
Ἠρημώθη, a. 1. ind. pass. v. ἐρημόω.
Ἠρημωμένος, *vastatus*, perf. part. pass. v.
Ἤρηρειν, pluſq. ind. med. *Att.* pro ἤρειν, a verbo ἄρω.
Ἠρήρεισο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi ἐρείδω.
Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. αἴρω.
Ἤρθη, aor. 1. ind. pass. v. αἴρω.
Ἠθρασας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ἀρθρόω.
Ἦρι, *Adv.* mane; (2) vere. Ab ἦρ.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, diluculum producens, auroræ epith. Ex ἦρι, & γίνομαι.
Ἠριγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἠ, vernus; (2) matutinus. Ex ἦρ, vel ἦρι, & γίνομαι.
Ἠριγήρων, οντος, ὁ, senecio, herbæ genus, cujus flores capillorum modo caneſcant. Ex ἦρ, & γήρων, *senex*. Cuj. memin. Plin. l. 25. §. 106. c. 13. *Angl.* Groundſel.
Ἠριεργὴς, έος, ὁ ἡ ἠ, ſepulchrorum conſector, ſpoliator ſepulchrorum, Heſ. Ex ἤριον, & ἔργον, *opus*.
Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω.
Ἤρικε, *contenderat*, 3. ſing. pluſq. ind. act.
Ἠριθμημένας, nom. plur. perf. part. paſſ. f. g. ab ἀριθμέω.
Ἤρικον, *ſecui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω.
Ἠριτέος, α, ον, candidus.
Ἠρινός, ἡ, όν, vernus. Ex ἔαρινός.
ΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum.
Ἤριπον, *cecidi*, a. 2. ind. act. v. ἐρείπω.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora; (2) dies. Ex ἦρι, & πολέω, *verſor*.
Ἠριπάθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἐριπόω.
Ἤρισε, 3. ſing a. 1. ind. act. v. ἐαίζω.
Ἦρκε, *tulit*, 3. ſing. perf. ind. act. verbi αἴρω.
Ἤρκει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤρκει, ab ἀρκέω.
Ἤρκισε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἤρξαμην, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ἄρχομαι, *incipio*.
Ἤρκως, *qui ſuſtulit*, perf. part. act. verbi αἴρω.
Ἦρμαι, *jubilatus ſum*, perf. ind. paſſ.
Ἤρμοζε, 3. ſing. imperfect. indic. act. verbi ἁρμόζω.
Ἡρμοσμένως, apte. Ab ἁρμόζω.
Ἠρνεῖτω, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρνέετο, ab ἀρνέομαι.
Ἤρνησατο, *negavit*, 3. ſing. a. 1. ind. med.
Ἤρυντο, 3. pl. imperf. ind. v. ἄρυμαι.
Ἤοξόμην, a. 1. ind. med. v. ἄρχομαι.
Ἤρξαντο, *cœperunt*, 3. pl. a. ejuſd.
Ἤοξατο, *cœpit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἦξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἄρχω.
Ἠρόμην, a. 2. ind. med. v. ἔρομαι.
Ἤρυ, 2. ſing. imperf. vel a. 2. ind. med.
Ἤροσα, *aravi*, a. 1. indic. act. verbi ἀρόω.
Ἤρῶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. pro ἠρώτετο.
Ἤρξντο, 3. pl. imperf. indic. paſſ. pro ἠρίωντο, ab αἱρέω.
Ἥρπαγη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ.
Ἥρπασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ, ab ἁρπάζω.
Ἧρσα, a. 1. ind. act. *Æol.* pro ἦρα, ab ἄρω.
Ἤρται, 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. αἴρω.
Ἤρτο, *ſublatus erat*, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ.
Ἤρτημαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀρτάω.
Ἠρτύνετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi ἀρτύνω.
ΗΡΤΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, eryngium, herba, *Angl.* Eryngo, or Sea-holly.
Ἤρυγξ, υγγος, ὁ, villus dependens ex mento hircorum. Quaſi ab εἴριον, *lanugo*.
Ἤρυγε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. ἐρεύγω.
ΗΡΤΓΩ, mugio, Heſ. ἠρύγων, μυκωμένος, mugiens.
Ἠρύκακε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρυκάκω.
Ἤρυκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἐρύκω.
Ἤρυον, imperf. ind. act. verbi αρύω.
Ἤρυτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. v. ἐρύω.
Ἦρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἤρχμένοι ἦσαν, ab ἔργω, vel εἴργω.
Ἤρχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἄρχω.
Ἤρχθην, *inceptus ſum*, a. 1. ind. paſſ.
Ἦρσα, 2. ſing. a. 1. ind. med. verbi αἴρω.
Ἥρωας, *heroes*, acc. pl. ab ἥρως, *heros*.
Ἡρώδης, ου, ὁ, Herodes. Hinc
Ἡρωδιανοὶ, οἱ, Herodiani, Herodis miniſtri.
Ἡρωδιὰς, άδος, ἡ, Herodias, filia Herodis, item Herodis concubina. Ab eod.
Ἡρώϊον, ου, τὸ, herois monumentum. Ab ἥρως.
Ἡρωϊελεγεῖον, ου, τὸ, metrum ex heroicis & elegiacis verſibus conſtans. Ex ἡρῷος, & ἐλεγεῖον.
Ἡρώϊσιν, dat. pl. ab ἥρως, pro ἡρώσι.
Ἡρώησα, *fluxi* a. 1. ind. act. verbi ῥοάω.
Ἡρωΐζω, heroicè ago; (2) carmen heroicum ſcribo.
Ἡρωϊκὸς, ἡ, όν, heroicus. Ab ἥρως.
Ἡρωϊκῶς, fortiter.
Ἡρωΐνη, & ἡρώνη, ης, ἡ, heroina, i. e. ſemidea. Ab eod.
Ἡρώϊος, α, ον, herous. Ab eod.
Ἡρωϊς, ίδος, ἡ, herois, heroina, heroica.
Ἡρώισσα, & ἡρῶσσα, ης, ἡ, idem.
Ἡρωολόγιον, res Heroum expono, de poeta Epico.
Ἡρωολογία, ἡ, hiſtoria ſ. res Heroum.
Ἤρων, imperf. ind. act. pro ἤρων, ab ἐράω, *amo*.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, herois fanum ſeu monumentum, ſacrarium, ſtatua; (2) carmen heroicum; (3) epulum ſolenne in honorem herois. Ab ἥρως.
Ἡρῶος, vel ἡρῷος, α, vel ᾶ, ᾶ, ων, vel ῶν, ον, herous. Ab ἥρως, vel ex ἡρωϊος.
ΗΡΩΣ, ωος, ὁ, heros, ſemideus; (2) generoſus, potens, fortis.
Ἥρωσσα, ἡ, heroina.
Ἡρώτα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠρώτας, ab ἐρωτάω.
Ἠρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἠρώτων, 1. ſ. vel 3. pl. imperf. ind. act. pro ἠρώτουν.
Ἧς, *ſuæ*, gen. ſing. ab ἕ, fem. ab ὅς, pro οὗ.
Ἧς, *eras*, 2. ſing. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἧσα, *cecini*, aor. 1. indic. act. verbi ἀείδω.
Ἧσαι, 2. ſing. præſ. ind. act. v. ἧμαι.
Ἧσαν, 3. plur. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἧσας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. v. ἧδω.
Ἥσατο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. ἵδομαι.
Ἡσίζηκα, perf. ind. act. v. ἀσιζέω.
Ἧσϊ, 3. ſing. f. 1. ind. verbi εἶμι.
Ἡσίλημαι, perf. ind. paſſ. v. ἀσιλέω.
Ἡσίλησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ἠσέλασα, ab ασιλαίνω.
Ἧσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἵζω.
Ἧδα, 2. ſ. imperf. ind. *Æol.* pro ἦς, ab εἰμί.
Ἥδε, *ſedere*, præſ. inf. verbi ἧμαι.
Ἡδεῖλην, a. 1. opt. paſſ. v. ἵδομαι.
Ἡδεήκησα, perf. ind. act. verbi ἀδεκέω.
Ἡδεινήσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act.
Ἡδείνην, imperf. ind. act. pro ἠδείνουν.
Ἡδέντες, nom. plur. a. 1. part. paſſ. verbi ἵδομαι.
Ἥδετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. αἰδάνομαι.
Ἥδη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. ἵδομαι.
Ἥδηται, perf. ind. paſſ. verbi αἰδάνομαι.
Ἥδ-λω, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵδω.
Ἡδυνάσθην, aor. 1. ind. med. v. δύναμαι.
Ἡδύσθη, *ſenſiſſe*, perf. indic. paſſ.
Ἡδύσομαι, f. 1. ind. paſſ. v. ἅδομαι.
Ἥδυτο, 3. ſing. pluſq. paſſ. v. Inuſ. ἐδύομαι pro ἔνυμαι, *induor*.
Ἥδυον, imperf. ind. act. verbi ἐδύω.
Ἥδυμμαι, aor, 1. ind. act. *Att.* pro ἐδυσάμην, ab ἀδυμαίνω.
Ἡδύομαι, a. 2. ind. med. v. αἰδάνομαι.
Ἧσι, 3. ſing. præſ. conj. act. *Ion.* pro ᾖ, ab εἰμί.
Ἧσιν, 3. ſing. præſ. conj. *Ion.* & cum ν ἐφελκ.
Ἡσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio. Ab ἅδω.
Ἡσίτων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσιτέων, ab ἀσιτέω.
Ἥσκιν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἤσκει, *contr.* ex ἤσκεε, ab ἀσκέω.
Ἡσκήθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἤσκηκα, *exercui*, perf. ind. act.
Ἤσκησαν, *exercuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ἤσκων, imperf. ind. act. pro ἤσκεον.
Ἧσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἅδω.
Ἧσμαι, perf. ind. paſſ. v. ἵδομαι.
Ἥσμην, pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰδήκειμεν, ab εἰδέω.
Ἧσο, *eras*, 2. ſ. imperf. vel pluſq. p. v. εἰμί.
Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. verbi ἀσπάζομαι.
Ἥσπικα, perf. ind. act. v. ἀσπίζω.
Ἧσσα, vel ἧττα, ης, ἡ, adverſum prælium, clades, inferiores partes. Ab ἧσσων.
Ἡσσάομαι, vel ἡττάομαι, ᾶμαι, inferior diſcedo, ſuperor, vincor, ſuccumbo, proprie & tropice. Unde & deditus alicui, nimis amans, &c. *cum gen.* ἡττηθεὶς, aor. 1. victus; ἡττημένος, perf. victus, ἡσσᾶσθαι, victum eſſe, ἡσσᾶσθαι, præſ. vinci. Πικρῶ δ' ἱρατος ἡττηθήσομαι, Eur. Hipp. 731. τῇ Συμφορᾷ, Iſocr. τῇ ἀδικίᾳ, Xen. Ab eod.
Ἡσσήθην, a. 1. ind. paſſ.
Ἧσται, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro ἧσται, ab ἅδω.
Ἥσσονος & ἧττόνως, minus, parum. Ab
ΗΣΣΩΝ, vel ἧττων, ονος, ὁ ἡ ἧ, minor, inferior; (2) deditus, obnoxius cupiditati & dulcedini alicujus rei. Ἀλλ' εἰσὶ τῇ κέρδει ἅπαντες ἧττονες, vincuntur a lucro, Ariſt. Plut. 363.
Ἧσται, *ſedit*, 3. ſing. perf. ind. v. ἧμαι.
Ἡσσάτων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἠσσάεσκον, Ab ἀσσατέω.
Ἧστ, 2. pl. pluſq. ind. act. *Att.* & *per Syncop.* pro εἰδήκειτε, ab εἰδέω.
Ἧστην, 3. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦστον, ab εἰμί.
Ἧστον, 2. dual. imperf. ind. *Poet.* pro ἦστον.
Ἧστο, 3. ſing. imperf. ind. *Poet.* pro ἧτο, ab ἧμαι.
Ἡστός, ἡ, όν, jucunditate adfectus, exhilaratus, delectatus; (2) qui jucunditate adfici poteſt. Hinc τὸ ἡστὸν, ῦ, jucunditas, ſuavitas. Ab ἅδω.
Ἡστράπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. ἀστράπτω.
Ἡσυνθίτηκα, perf. ind. act. v. ἀσυνθιτέω.
Ἡσυχα, *Adv.* quiete, tacite, paullulum, ſenſim. Ab ἥσυχος.
Ἡσυχάζω, f. άσω, quieſco; (2) taceo; (3) tranquille vivo. Ἡσυχάζειν τὰς ᾠδὰς, Thuc. Ab eod.
Ἡσυχαῖος, αία, αῖον, quietus. Ab eod.
Ἡσυχείτηρες, α, ον, placidior, quietior.
Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ἡσυχάζω.
Ἡσυχαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo degunt ἡσυχασταὶ. Ab
Ἡσυχαστὴς, οῦ, ὁ, monachus, ſolitariam & tranquillam vitam agens. Ab ἡσυχάζω.
Ἡσυχῆ, idem quod ἥσυχα, *it.* aliquantum.
Ἡσυχία, ας, ἡ, quies, tranquillitas, ſilentium, otium. Ab ἥσυχος.
Ἡσύχιμος, ον, &
Ἡσυχίος, ου, ὁ ἡ ἠ, idem quod
ΗΣΥΧΟΣ, ου, ὁ ἡ ἠ, quietus, tranquillus, placidus.
Ἡσύχως, *Adv.* quiete, tranquille.

Ἡσφαλίσαντο,

Digitized by Google

Ἡσφαλίσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω.
Ἤχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. v. ἀχάλλω.
Ἡχολίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀχολίω.
ἠχύνετο, 3. ſing. imper. ind. paſſ. v. αἰχύνομαι.
Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. verbi ἵημι.
Ἥτασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἑτάζω.
Ἧτ' pro ἥτε, artic. præpoſ.
Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imperf. ind. v. εἰμί.
ἦτει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αἰτέω.
Ἠτιμώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀτιμόω.
ἠτίκεισαν, pluſq. perf. ind. verbi αἰτίω.
ἤτλων, *erant*, dual. imperf. ind. verbi εἰμί.
Ἠτήσασθε, 2. pl. a. 1. ind. med. v. αἰτέω.
ἠτήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
ἠτιᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. αἰτιάομαι.
Ἠτιμάθλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἀτιμάω.
Ἠτιμάσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ἠτίμησε, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἠτοίμαζε, 3. ſing. imperfect. ind. act. verbi ἑτοιμάζω.
Ἠτοίμασε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἠτοίμασται, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Ἦτον, 2. dual. imperf. ind. v. εἰμί.
Ἦτορ, τό, animus, anima, cor, pectus.
Ἤτυντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. pro ἠτέοντο, ab αἰτέω.
Ἠτραῖος, αία, αῖον, ad imum ventrem pertinens. Ab ἦτρον.
Ἠτριαῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.
Ἠτρίδιον, υ, τό, tomaculum; (2) ſumen, abdomen. Dim. ab eod.
ΗΤΡΙΟΝ, υ, τό, ſtamen; (2) textum.
ΗΤΡΟΝ, υ, τό, imus venter, pars ab umbilico uſque ad pubem.
Ἧτλα, vide ἧσαα.
Ἠτλάομαι, ώμαι, vide ἡσσάομαι.
Ἠτλᾶσθε, præſ. inf. med. pro ἠτλάασθε, ab ἠτλάομαι.
Ἧτλημα, ατος, τό, defectus; (2) clades; (2) res perperam facta. Ab ἠτλάομαι.
Ἠτλημένος, perf. part. paſſ. v. ἠτλάομαι.
Ἠτλητία, *Adv. poſit.* cedendum eſt. Αὐτάρ ἐ γυναικῶν ἠδίποτ' ἦεν ἠτλητία ἠμῖν, Ariſt. Lyſ. 453.
Ἧτλον, ου, τό, minus; (2) damnum. Ab ἧσσων.
Ἧτλων, vide ἧσσων.
Ἠτύχει, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἠτύχεε, ab ἀτυχία.
Ἧτω, 3. ſing. imper. *Poet.* pro ἴτω, ab εἰμί.
Ἠυγέ, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤυγεε, ab αὐχέω, pao αὐχίω.
Ἠϋγένειος, υ, ὁ ἡ ἡ, multum barbatus, pulchre barbatus. Ex ἦυ, pro εὖ, & γένειον.
Ἤυδα, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ἤυδας, ab αὐδάω.
Ἠυδάξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Dor.* pro ἠυδάσαντο, ab αὐδάζομαι.
Ἠυδηκώς, perf. part. act. verbi αὐδάω.
Ἠυδόκησα, a. 1. ind. act. *Att.* pro εὐδόκησα, ab εὐδοκέω, *volo*.
Ἤυδον, imperf. ind. act. verbi εὔδω.
Ἤυνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤυανα, ab αὐαίνω, *arefacio*.
Ἠυθύνθλω, aor. 1. ind. paſſ. v. εὐθύνω.
Ἠυκαίρει, imperf. ind. act. *Att.* & *contr.* pro εὐκαίρεεν, ab εὐκαιρέω.
Ἠϋκόμοιο, per *Diæreſ.* & *Ion.* pro εὐκόμου.
Ἠΰκομος, υ, ὁ ἡ ἡ, pulchre comatus, pulchras comas habens. Ex ἦυ, pro εὖ, & κόμη.
Ἤυλε, 3. ſing. imperf. indic. act. pro ἤυλεε, ab αὐλέω.
Ἠυλίσαμθν, 1. pl. aor. 1. ind. act.
Ἠυλίδω, a. 1. ind. paſſ. v. αὐλίζομαι.
Ἠυλόγε, 3. ſing. imperf. ind. act. pro ηὐλόγεε, ab εὐλογέω.
Ἤϋν, *bonum*, acc. ſing. *Poet.* pro ἤϋν, ab ἠΰς.
Ἤυξανε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. αὐξάνω.
Ἠύξατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. verbi εὔχομαι.
Ἤϋξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Dor.* & cum ν ἐφελκ. pro ἤϋσε, ab αὔω.
Ἠύξετο, 3. ſing. imperf. ind. med. v. αὔξομαι.
Ἠυξήθλω, a. 1. ind. paſſ.
Ἤυξησα, *auxi*, aor. 1. ind. act.
Ἠυπορέετο, 3. ſing. imperf. indic. med. pro ἠυπορέετο, ab εὐπορέω.
Ἠυρήμλω, a. 1. ind. med. *Att.* & *per Syncop.* pro εὑρησάμλω, ab εὑρίσκω.
Ἠυρῆσθαι, *inventum eſſe*, perf. inf. paſſ.
Ἤυρων, *inveniſti*, 2. ſing. aor. 1. ind. med.
Ἠΰς, έος, ὁ, bonus; (2) fortis; (3) magnus; (4) generoſus. Ab ἤϋς.
Ἤϋσα, a. 1. ind. act. *per Dialyſin*, pro ἤυσα, ab αὔω.
Ἤϋτε, *Adv.* ſicut, tamquam. Ab εὖτε.
Ἧφα, *nexui*, perf. ind. act. verbi ἅπλω, *necto*.
Ἡφαίστιος, ία, ιον, Vulcanius. Hinc τὸ Ἡφαίστειον, υ, Vulcani templum, & τὰ Ἡφαίστεια, ων, Vulcanalia, ſ. Vulcani feſtum. Ab Ἥφαιστος.
Ἡφαίστια, ων, τὰ, Vulcanalia. Ab eod.
Ἡφαίστοιο, gen. ſing. *Ion.* pro Ἡφαίστου. Ab ΗΦΑΙΣΤΟΣ, υ, ὁ, Vulcanus, fabrorum metallicorum Deus, ignis præſes; (2) ignis, flamma; (3) lux.
Ἡφαιστόπονος, υ, ὁ ἡ ἡ, a Vulcano elaboratus. Ex Ἥφαιστος, & πόνος.
Ἡφαιστότευκτος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ἡφαιστοτευχής, ές, idem.
Ἧφανα, a. 1. ind. act. v. ἀφάω.
Ἡφιδώκεσαν, 3. plur. pluſq. ind. act. verbi ἀφιδόω.
Ἡφείθλω, a. 1. ind. paſſ. *Att.* pro ἀφείθλω, ab ἀφίημι.
Ἡφλιακώς, perf. part. act. *Att.* pro ἀφλιακώς, ab ἀφλιάζω.
Ἧφθα, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Dor.* pro ἧφθη, ab ἅπτω.
Ἡφθαι, *attigiſſe*, perf. inf. paſſ. v. ejuſd.
Ἡφίη, 3. ſing. imperf. ind. act. *Boeot.* pro ἧφιν, ab ἀφίημι.
Ἧφιεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. cum ν ἐφελκ.
Ἡφυσάμλω, a. 1. ind. med. v. ἀφύω.
Ἡφωρίδης, perf. inf. paſſ. v. ἀφορίζω, *termino*.
Ἠχαίνω, mendico, Suid. Quaſi ab ἀχλύ.
Ἦχε, *duxit*, 3. ſ. perf. ind. act. verbi ἄγω.
Ἤχεε, 3. ſing. præſ. ind. act. pro ἠχίζε, ab ἤχεω.
Ἠχεῖον, υ, τό, ſonale, ſonaculum, vas, ſeu machina, quo ſonus editur. Ab eod.
Ἠχέτης, ου, ὁ, ſonator, ſonorus, ἠχέτα τέττιξ, cicada ſtrepens, canora. Ab ἠχέω. Hinc
Ἠχετικός, ή, όν, ſonorus, canorus.
Ἠχέω, ῶ, fut. ήσω, ſono, reſono, tinnio. Ἠχεῖ τις ἐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυσυχῆ κακυτὸν εἴσω, edit ploratum, Soph. Trach. 875. Ab ἦχος.
Ἠχή, ῆς, ἡ, ſonus. Ab eod.
Ἠχήεις, ήεσσα, ήεν, reſonans, ſonorus.
Ἠχητὴς, οῦ, ὁ, ſonans, ſonorus. Ab ἠχέω.
Ἠχητικός, ή, όν, ſonorus.
Ἠχθέδλω, a. 1. ind. paſſ. v. ἄχθομαι.
Ἤχθημαι, perf. ind. paſſ. v. ἔχθάρομαι.
Ἠχθλω, a. 1. ind. paſſ. verbi ἄγω.
Ἤχθηρε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ἤχθαρε, a verbo ἐχθαίρω.
Ἠχθόμλω, a. 2. ind. med. v. ἐχθάνομαι.
Ἤχι, *Adv.* ubi.
Ἠχλυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. ἀχλύω.
ἠχμαλώτευνθ, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi αἰχμαλωτθέω.
Ἤχον, imperf. ind. act. *Dor.* pro εἶχον, ab ἴσχω.
Ἠχόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, ſonipes, pedibus ſonitum edens, Euſt. Ex ἦχος, & πούς.
ΗΧΟΣ, υ, ὁ, ſonus, ſonitus; (2) clamor.
Ἠχρειώθην, a. 1. ind. paſſ. v. ἀχρειόω.
Ἠχώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Echo, ſonus reciprocus, vox repercuſſa. Ab ἦχος.
Ἠχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſonorus, reſonabilis, ſonans. Ab eod.
Ἡψόμλω, aor. 1. ind. med. v. ἅπλομαι.
Ἥψατο, *tetigit*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἧψησα, aor. 1. ind. act. v. ἕψω, pro ἥψεσα.
Ἠᾶς, acc. ſing. pro ἠόας, ab ἠάς.
Ἠᾶθεν, *Adv.* mane, a diluculo. Ab ἠάς.
Ἠᾶθι, *Adv.* ſub aurora, diluculo, mane.
Ἠάοιτος, υ, ὁ, matutinus, Heſ. Ex ἠώς, & κίτη.
Ἠϊὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠιών.
ἠϊωνίχε, 3. ſing. pluſq. perf. ind. act. verbi αἰωνίζω.
Ἠῷος, ώα, ῶον, matutinus; (2) orientalis; (3) oriens, orientalis plaga. Ab ἠώς.
ἠωρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ἠωρίετο, ab αἰωρίζω.
ἠώρυν, imperf. ind. act. pro ἠόρεον.
Ἠ Ω Σ, ἠόος, *contr.* ἠοῦς, ἡ, aurora, diluculum; (2) dies; (3) oriens.

Θ.

Θ, Octava litera Græcorum, quæ θῆτα appellatur, atque nomen habet ab Hebræorum Teth; (2) in numeris ſignificat *novem*, & cum lineola inferne addita (ϑ) *novies mille*; (3) ſola extra numeros poſita olim θάνατον notabat, ſignumque erat condemnationis.
Θάασιν, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἐθάασσε. A
Θαάσσω, ſedeo. Αἰπὺν ἐθῶν, ἐνθα θαάσσεν, Il. 2, 194.
Θαγὴς, 2. ſ. f. 1. ind. med. verbi θάσσω.
Θάεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* *Dor.* & *contr.* pro ἐθάετο, a θάομαι pro θέομαι.
Θάεο, præſ. imperat. paſſ. *Ion.* pro θάου, a θάομαι pro θέομαι.
Θάημα, ατος, τό, ſpectaculum, miraculum. A θάω.
Θαητὸς, ή, όν, ſpectabilis, mirandus. Ab eod.
ΘΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, cardo, axis.
Θακέω, ſedeo. A θάκος.
Θακία, ῶ, ſedeo. Ab eod. Hinc
Θάκημα, ατος, τό, ſeſſio, ſedendi actio, ſedes, item domicilium.
Θάκος, υ, ὁ, ſedes, ſedile.
Θάκος, ους, τό, idem.
Θαλάμαι, ῶν, αἱ, foramina ſeu cavitates narium, nares. A θαλάμη.
Θαλάμαξ, ακος, ὁ, remex infimi ordinis. A θάλαμος.
Θαλάμευμα, ατος, το, contubernium.
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, mulier, quæ curat ad thalamum & nuptias pertinentia, pronuba. A
Θαλαμεύομαι, intra thalami parietes me contineo, domi maneo, in thalamo verſor. A θάλαμος.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile ferarum, latibulum piſcium. Ἐν ταῖς κατωλυδένδριαις Ὀλύμπου θαλάμαις, Euripid. Bacch. 561. A θάλαμος.
Θαλαμὴ, templum Dioſcurorum: item templum cujuscunque Dei.
Θαλαμηγὸς, οῦ, ἡ, thalamegus, navigii genus, ad magnificentiam & delectationem factum, habens diætas, triclinia, &c. quo genere uſi quondam reges Ægyptii in Nilo. Ex θάλαμος, & ἄγω.
Θαλαμήϊος. Hinc θαλαμήια δοῦρα, ligna thalamo ſtruendo apta. Pro θαλάμειος.
Θαλαμηπολέω, miniſtro, famulor in cubiculo.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cubicularis, circa cubiculum verſans, idque cuſtodiens. Ex θάλαμος, & πολέω, *verſor*.
Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* θαλαμίη, ης, navis foramen, per quod remus exſtat.
Θαλάμιος, υ, ὁ, ſcil. ἐρέτης, remex infimi ordinis, θαλαμία ὁπὴ ἡ θαλαμία. A θάλαμος.
Θαλαμίτης, υ, ὁ, idem & ab eod.
ΘΑΛΑΜΟΣ, υ, ὁ, cubiculum ubi lectus genialis; (2) Theſaurus, ubi reponuntur pecuniæ & alia pretioſa; (3) nidus omninoque ubi animalia habitant; (4) concavus locus in parietibus, ubi ſimulacrum Dei repoſitum eſt; (5) pars ſanctior templi; (6) cavitas

Digitized by Google

cavitas illa capitis, in qua oculi ſunt; (7) pars navis, ubi infimus remigantium ordo ſedet.

Θ Α'ΛΑΣΣΑ, ſ. Θάλατ̃α, ης, ἡ, mare; (2) aqua marina, aqua ſalſa; (3) aquæductus ſeu foſſa.

Θαλασσαῖος, α, ον, marinus.

Θαλασσεύς, έως, ὁ, piſcator. A Θάλασσα.

Θαλασσεύω, f. εύσω, in mari verſor. Ab eod.

Θαλασσίας, ου, ὁ, cui marina aqua admixta eſt. Ab eod.

Θαλασσίδιος, α, ὁ ἡ, ον, marinus, maritimus.

Θαλασσίζω, aquam marinam habeo, de oſtreis.

Θαλάσσιος, α, ὁ ἡ, ον, marinus, maritimus.

Θαλασσίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum, cui aqua marina admixta eſt. Ab eod.

Θαλασσοβίαλος, ου, ὁ ἡ, ον, e mari victum parans. Ex Θάλασσα, & βίος, *victus*.

Θαλασσογενής, ές, e mari natus.

Θαλασσοειδὴς, ές, ὁ ἡ, ὀν, maris ſpeciem referens, coloris marini. Ex Θάλασσα, & εἶδος.

Θαλασσοκοπέω, ῶ, tumultuor, vana & inania loquor. Ex Θάλασσα, & κοπή.

Θαλασσοκρατέω, maris potior.

Θαλασσοκρατία, ας, ἡ, imperium maris.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, maris potitus, maris dominus. A Θάλασσα, & κράτος, *robur*.

Θαλασσόμιλι, ιτος, τὸ, thalaſſomeli, conſectio ex melle, aqua marina, & aqua pluvia.

Θαλασσόνομος, ου, ὁ ἡ, ον, in mari paſcens. A νέμω.

Θαλασσόπλαγκτος, ου, ὁ ἡ, ον, per mare errans, marivagus, fluctivagus. A πλαγκτος.

Θαλασσόπλους, ουν, mare trajiciens.

Θαλασσοπορία, per mare iter facio. A

Θαλασσοπόρος, ου, ὁ ἡ, ον, per mare iter faciens. A Θάλασσα, & πόρος.

Θαλασσουργέω, ῶ, fut. ήσω, in mari opus facio, maritimis negotiationibus vaco. A

Θαλασσουργία, ἡ, piſcatura.

Θαλασσουργὸς, ὸς, ὁ ἡ, όν, in mari opus faciens, piſcator, item mercator. A Θάλασσα, & ἔργον.

Θαλασσόω, ῶ, fut. ώσω, mari ſubmergo, mari obruo. Ἤπειρος ἐθαλάττωσαν, Ariſtot. A Θάλασσα.

Θαλαττίδιος, Θαλαττιδίω, Θαλαττίζω, Θαλαττίδιος, Θαλάττιος, &c. vide Θαλασσίδιος, Θαλασσεύω, Θαλασσίας, Θαλασσίδιος, Θαλάσσιος, &c.

Θαλάττωσις, εως, ἡ, ſubmerſio, quæ fit a mari, inundatio, proluvies maris. A Θαλαττόω.

Θάλεα, έων, τὰ, omnia bona, quæ hominem quaſi florere faciunt. A Θάλος.

Θαλεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. v. Θαλέω.

Θαλέοντες, nom. pl. præſ. part. act. verbi Θαλέθω.

Θαλέθω, vireo, pullulo. Ab eod.

Θαλεία, vel Θάλεια, ας, ἡ, Thalia, nomen Muſæ; (2) epulum ſolenne ac ſplendidum; (3) dies feſtus; (4) rerum adfluentia. A Θάλλω, *vireo*.

Θάλειος, εία, εια, είον, virens, floridus.

Θαλερομμάτος, ον, pulcros oculos habens, pulcher.

Θαλερῶπις, ιδος, ἡ idem.

Θαλερὸς, ρὰ, ρὸν, florens, floridus; (2) pulcher; (3) calidus, vehemens, magnus, de lacrimis, ſpiritu, &c. Ab eod.

Θαλέω, ῶ, floreo, vireo; (2) decoror, ornor. Ab eod.

Θαλία, ας, ἡ, convivium, epulæ ſolennes; (2) frons oleagina; (3) ramus virens. Ab eodem.

Θαλιάζω, f. άσω, convivia florida ago; ſertis virentibus redimitus convivor. A Θαλία.

Θαλίη, dat. ſing. *Ion.* pro Θαλία.

Θάλικρον, ου, τὸ, thalictrum, herba. A Θαλέω.

Θαλιοπειδὲ, ὲ, ὁ, qui arculas corio obductas ſive riſcos coriaceos conficit. Ex Θαλία, & ποιέω.

Θάλλω, ῶ, f. ήσω, floreo, vireo. A Θάλλω.

Θαλλία, ας, ἡ, ramus virens, germen. Ab eod.

Θάλλουσα, pr. part. act. *Dor.* pro Θάλλουσα.

Θαλλός, ὸς, ὁ, oleæ germen; (2) omnis frons vel planta virens. Ab eod.

Θαλλοφαγέω, ῶ, frondes comedo. A φαγεῖν.

Θαλλοφορίω, ῶ, oleaginam frondem geſto. Ex Θαλλὸς, & φορεῖν.

Θαλλοφόρος, ου, ὁ, oleaginam frondem geſtans, ut In Panathenæorum feſto apud Athenienſes. Ex eod. & φέρω.

Θ Α'ΛΛΩ, vireo, floreo; (2) pullulo; (3) ſcateo, Perf. τέθηλα, Partic. τεθηλὼς, fœm. τεθηλυῖα. Ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται, Soph. Phil. 258.

Θαλὸς, ὸν, ὁ, ramus virens. A Θάλλω.

Θάλος, ους, τὸ, germen, proles, filius. Ab eodem.

Θαλπίαι, 2. ſing. præſ. conj. paſſ. *Ion.* pro Θάλπῃ, a Θάλπω.

Θαλπεῖν, calefacio. A Θάλπω.

Θαλπιάω, ῶ, caleſco. Ab eod. Hinc Θαλπιόων, calens, pro Θαλπιῶν, Θαλπιάων, Odyſſ. 12, 319.

Θαλπιόων, pr. part. act. *Poët.* pro Θαλπιῶν, *contr.* ex Θαλπιάων, a verbo Θαλπιάω.

Θάλπις, ιδος, ἡ, iris, H. Steph. ex Vet. Lex.

Θαλπνὸς, ὴ, όν, callidus, fervidus; (2) ſplendidus. Ab eod.

Θάλπομαι, calefio. Καὶ ταῦτα γ' ἄλλα Θάλπεται ῥάκη, ſiccantur, Soph. Phil. 37.

Θάλπος, ους, τὸ, calor, æſtus. Ab eod.

Θαλποτριφὴς, έος, ὁ ἡ, ὀν, in vapore alitus, ſuſtentatus. Ex eod. & τρέφω, *alo*.

Θαλπτήριος, ου, ὁ ἡ, ον, fovendi vim habens, ad fotum aptus. Hinc Θαλπτήριον, ου, τὸ, fomentum, tegumentum. Ab eod.

Θ Α'ΛΠΩ, f. ψω, foveo, calefaceo. Ἄλλον ἰοῦσα Θάλπει φίλον, Theocr. 14, 38. Τπὸ τ' ἐυτρήτῳ χοάνοιο Θαλφθεὶς, de ſtanno, Heſiod. Θεογ. 864.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, fomentum; (2) ſolamen, ſpes. A Θάλπω.

Θαλυπρὸς, ὰ, όν, calidus, fervidus; (2) vehemens. A Θαλύω.

Θαλυσίω, calefacio, Heſ. Ab eod.

Θαλύσια, ων, τὰ, Cerealia feſtum poſt comportatas fruges; (2) primitiæ frugum. A Θάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, ία, ιον, ex novis frugibus factus; (2) qui pro felici frugum proventu datur. Ab eod.

Θαλύω, calefacio, uro, incendo. Et Paſſ. Θαλύομαι, unde Θαλύεσθ', φλίγεσθ', Heſ.

Θαλφθείς, aor. 1. part. paſſ. verbi Θάλπω, *calefacio*.

Θάλψις, εως, ἡ, calefactio, calor, tepor, fomentum. A Θάλπω.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. conj. act. v. Θάλλω.

Θ Α Μ Α', *Adv.* crebro, frequenter; (2) perpetuo.

Θαμάκις, *Dor.* idem ac Θαμὰ, Pind. Nem. Od. 10. ſtr. 3.

Θάμαρ, ὴ, Thamar. Nomen mulieris Hebr. *Palma*.

Θαμβαλροχέω, ῶ, inquietus ſum, concurſo, trepido. Ex Heſ. Ex Θαμὰ, & τρέχω.

Θαμβαλέος, έα, έον, ſtupendus, formidabilis; (2) ſtupens admirabundus. A Θάμβος.

Θάμβεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔθαμβε, a

Θαμβέω, ῶ, ſ. ήσω, obſtupefacio, ſtupore percello; (2) obſtupeo; Θαμβέομαι, οῦμαι, paveſco, τεθαμβημένος, ſtupefactus. Οἱ δ' ἰδόντες Θάμβησαν αὐτὸν, Il. 8, 77. Ἐθάμβεον αὐτὸν, Odyſſ. 17, 367. A Θάμβος.

Θαμβησεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἐθάμβησε.

Θαμβίστειρα, ἡ, terribilis, *Epith.* Furiarum.

Θαμβητὸς, ὴ, όν, timendus, horrendus.

Θ Α'ΜΒΟΣ, ους, τὸ, ſtupor, attonita admiratio, pavor, quo attoniti percellimur.

Θαμβὸς, attonitus, ſtupenda admiratione perculſus, Euſt. A Θάμβος.

Θαμέες, *frequentes*, nom. plur. a Θαμὺς.

Θαμειὸς, ὰ, όν, creber, frequens. A Θαμά.

Θαμέως, *Ion.* pro Θαμινῶς. A

Θαμὺς, έος, ὁ ἡ, ὺν, creber, frequens. Hic Nominativus vix occurrit, ſed ab eo pluralia, Θαμέες, Θαμέας, Θαμέσι.

Θαμίζω, f. ίσω, frequento, frequens ſum, Οὐδὲ Θαμίζεις ἡμῖν, Plat. Ab eod.

Θαμινὰ, idem quod Θαμὰ. A

Θαμινὸς, ὴ, όν, creber, frequens. A θαμά.

Θαμινῶς, *Adv.* frequenter, crebro.

Θ Α'ΜΙΞ, ιθος, ἡ, vulpes, Heſ.

Θαμνίζω, ίσω, frutico, frutices perduco. A Θάμνος.

Θαμνίον, ου, τὸ, fruticetum parvum, Dim.

Θαμνίσκος, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Θαμνοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ὀν, fruticoſus. Ex Θαμνὸς, & εἶδος, *ſpecies*.

Θαμνομάκης, ες, *Epith.* virgæ, flagelli ex arbore ſ. vepribus reſecti.

Θαμνοφάγος, ον, frutices depaſcens.

Θ Α'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, dumus, frutex, fruticetum; (2) ramulus denſus arbori adnatus; Θάμνοι, vepres, virgulta. Hinc

Θαμνώδης, έος, ὁ ἡ, ὀν, fruticoſus.

Θαμνών, όνος, ὁ, fruticetum. A Θάμνος.

Θαμυρίζω, congrego, cogo in unum. A

Θάμυρις, ιδος, ἡ, ſolennis conventus hominum, concilium, Heſ. Alioqui nomen proprium. A Θαμά.

Θανάσιμος, ου, ὁ ἡ, ον, vel Θανάσιμος, ίμη, ιμον, lethalis, mortifer, exitialis; Θανάσιμα, morticinia. A Θάνατος.

Θανασίμως, *Adv.* lethaliter.

Θανατάω, ῶ, mori cupio, mortem mihi opto. Ab eod.

Θανατηγὸς, ὁ ἡ, ὸν, mortifer. Ab ἄγω.

Θανατηφορία, ας, ἡ, mortis illatio. A ſeq.

Θανατηφόρος, ου, ὁ ἡ, ον, lethifer, mortiferus. Ex Θανατος, & φέρω.

Θανατιάω, ῶ, idem quod Θανατάω.

Θανατικὸς, ὴ, όν, lethalis, mortifer, capitalis. A Θάνατος.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Θανάτοιο, gen. ſing. *Ion.* pro Θανάτου.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, lethum; (2) res capitalis. A Θνήσκω, *morior*.

Θανατύμβιοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. pro Θανατούμβιοι.

Θανατεῖν, præſ. inf. act. pro Θανατόειν.

Θανατεῖτε, 2. pl. præſ. imper. act. pro Θανατόειτε. A

Θανατόω, ῶ, f. ώσω, occido, morte adficio; (2) morti adjudico, capitis damno; (3) mortifico. Ὃν κρίνας, ἐθανάτωσε, Plut. A Θάνατος.

Θανατωσία, ων, τὰ, feſtum apud inferos.

Θανατώδης, ες, ὁ ἡ, ὲς, leth lis, mortifer.

Θανάτωσις, εως, ἡ, occiſio, internecio, cædes; (2) mortificatio. A Θανατόω.

Θανατώσασι, 3. pl. a. 1. ind. conj. act.

Θάνε, 3. ſ. a. 2. ind. act. per. *Apiœr.* pro ἔθανε.

Θανέειν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν, a Θνήσκω, pro Θανέω.

Θανείμην, a. 2. inf. act. *Ion.* pro Θανεῖν.

Θανεῖν, *mori*, a. idem communiter formatum.

Θάνοιμι, 1. ſing. aor. 2. opt. act.

Θανοίσας, g. ſing. aor. 2. part. act. *Dor.* pro Θανούσης.

Θανὸν, *mortuum*, a. 2. part. act. n. g.

Θανέομαι, fut. 2. indic. med.

Θανὼν, aor. 2. part. act.

Θάπτα, acc. ſing. præſ. part. act. v. Θάπω.

Θάπος, ους, τὸ, ſtupor, attonita admiratio. A Θάπλω, *ſtupeo*.

Θάπλεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* cum ν ἐφελκ. pro ἔθαπλε, a Θάπλω.

Θαπλὸς, ὸν, ὁ, ſepeliendus. A

Θ Α'ΠΤΩ, f. ψω, ſepelio, humo, inhumo; (2) ſtupeo, admiror cum ſtupore. Θαῦμα νυκτὸς, μοι τόσδε, καὶ κλαῦσαι σφόδρα, Eur. Med. 1380. Τὰ δ' ὅλλα τοῖχα κοινὰ ἐμοὶ τιθάψεται, Soph. Aj. 578.

Θάρα, ὁ, Thara. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Spirans*.

Θ Α Ρ Γ Η'Λ Ι Α, ων, τὰ, Thargelia, feſtum in honorem Apollinis & Dianæ.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Thargelion, undecimus

Digitized by Google

mensis apud Athenienses. A Θαργήλια, quia festum hoc in eo celebrabatur.
Θαρραλέος, έα, έον, fidens, animosus; (2) audax, in bonam partem. A Θάρρος. Hinc
Θαρραλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia.
Θαρραλέως, *Adv.* audacter, confidenter.
Θαρρεῖν, præs. inf. act. pro Θαρρήσειν. A
Θαρρέω, ῶ, fut. ήσω, p. τεθάρρηκα, confido, bono animo sum, Θαρρῶν, fretus. Οὔτε Φίλιππος ἐθάρρει τούτοις, Dem. A Θάρρος.
Θαρρητικός, ἡ, όν, fiducia fretus; (2) animosus. A Θαρρέω.
Θάρρος, ους, τό, audacia, confidentia.
Θαρρύντως, audacter, confidenter. A Θαρρεῖν.
Θαρρύνω, fiduciam affero, animum addo. Θαρρύνων τὰς ἀτρύτους, Plut.
Θαρσαλέος, έα, έον, fidens, audax. A Θάρσος.
Θαρσαλέως, confidenter. A præc.
Θάρσει, 2. sing. præs. imper. act. Θαρσεῖν, a Θαρσέω.
Θαρσεῦσα, præs. part. act. f. g. *Dor.* pro Θαρσοῦσα, *contr.* ex Θαρσέουσα.
Θαρσέω, ῶ, f. ήσω, confido, animum habeo. A Θάρσος, *audacia.*
Θαρσήεις, ήεσσα, ῆεν, qui est animo fidenti, fidens; (2) audax, ferox. Ab eod.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. verbi Θαρσέω.
Θ Α Ρ Σ Ο Σ, ους, τό, fiducia, *proprie* ex idonea causa; (2) audacia, quæ proprie Θράσος.
Θαρσωίσκω, *fiduciam adfero, Poet.* pro Θαρσύνω.
Θαρσωκώς, ύνη, ωκον, confidens, in spem erectus. Ab eod. Hom. Il. 16, 70.
Θαρσύνω, fiduciam adfero, Θαρσύνεσκε, hortabatur ad audendum, pro ἐθάρσυνε, *Ionice.* Τί ζε Θαρσύνῃ; Eur. Alc. 94. Τὸν μὰλα Θαρσύνεσκε παρισάμβῳ ἐπέεσσιν, Il. 4, 233.
Θαρσύς, εῖα, ύ, fiducia præditus, fidens, animo præsente, audax. Rarissime occurrit.
Θᾶσαι, 2. sing. aor. 1. imper. med. *Dor.* pro Θῆσαι, a Θάω.
Θάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro Θήσομαι, a τίθημι.
Θασσίμβῳ, f. 1. part. med. v. Θάω.
Θᾶσσον, *Adv.* citius. A Θάσσων.
Θάσσω, sedeo. Ἧσυχοι Θάσσυσ' ἐπ' ἀκλαῖς τῇδε Θρηϊκίας χθονὸς, Eur. Hec. 30. Τί δὴ Ζὺ Θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἕδρας; Arist. Θεσμ. 806.
Θάσσων, vel Θᾶττων, ονος, ὁ ἡ ἡ, celerior; Hinc Θᾶσσον vel Θᾶττον, *Adv.* celerius, citius, magis facilius, Comp. a ταχὺς, *celer.*
Θάτερον, antep. prod. alterutrum. Hinc Θατέρα, & sic porro, ὁπῇ Θάτερα, in diversum, in alteram partem. Ex τὰ, & ἕτερα.
Θάττων, vid. θάσσων.
Θαυμα, ατος, τό, res mira, admiratio, miraculum. A
Θ Α Υ Μ Α Ζ Ω, fut. άσω, p. τεθαύμακα, miror, admiror; (2) observantia prosequor, colo, magni facio, in pretio habeo; (3) laudo; (4) contemplor. Τῆς εὐλαβείας ἡ καλοκαγαθίας ἐ Κάμιλλον ἐθαύμασαν, Plut. Ἔμοὶ μὲν τοι θαυμάζω, εἰ μὴ βουθήσετε ὑμῖν αὐτοῖς, Xen. Ἐθαύμαζε τὸν ἐπὶ αὐτὸν Σπινθάζοντας, Isocr.
Θαυμαίνω, admiror. A Θαυμάζω.
Θαυμαλέος, έα, έον, admirandus. Ab eod.
Θαυμάσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. Θαυμάζω. Unde
Θαυμάσιος, ία, ιον, admirabilis, admiratione dignus, mirus. Hinc τὰ Θαυμάσια, ων, admiranda Dei opera, quæ salutis hominum causa ab eo eduntur. Hinc
Θαυμασιότης, ητος, ἡ, admirabilitas.
Θαυμασιουργέω, mirabilia facio de præstigiatoribus.
Θαυμασίως, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.
Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, admiratio. A Θαυμάζω.
Θαυμαστέον, *Adv. posit.* mirandum.
Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, admirator; (2) laudator.
Θαυμαστικὸς, ἡ, όν, ad admirationem propensus; (2) immodice admirans.
Θαυμαστικῶς, *Adv.* cum admiratione.
Θαυμαστὸς, ἡ, όν, admirabilis, admirandus.
Θαυμαστόω, ῶ, f. ώσω, admirabilem reddo.
Θαυμαστῶς, *Adv.* admirabiliter. Ab eod.
Θαυματίζομαι, f. ίσομαι, rei admirabilitate obstupefio. A Θαῦμα.
Θαυματικῶς, mirabiliter.
Θαυματοποιέω, ῶ, f. ήσω, præstigiatoris in modum facio, præstigiis utor.
Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præstigiæ; (2) miraculum. A θαυματοποιὸς.
Θαυματοποιητικὸς, idem quod
Θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, præstigiator, circulator; (2) miracula edens; (3) mira pro ponens. Ex Θαῦμα, & ποιέω.
Θαυματουργέω, ῶ, f. ήσω, miracula edo; (2) præstigiis utor. Ἐφ' ᾧ ἔμελλε Θαυματουργήσειν, Xen.
Θαυματούργημα, τό, idem quod
Θαυματουργία, ας, ἡ, præstigiatio, præstigiæ; (2) miraculum. A
Θαυματουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui miracula edit; (2) præstigiator. Ex Θαῦμα, & ἔργον.
Θαφθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi Θάπτω.
Θάψαι, *sepelisse*, a. 1. inf. act. verbi ejusd.
Θαψία, ας, ἡ, herba quædam in insula Thapso.
Θάψινος, ίνη, ινον, Thapsinus, Thapso similis. A
Θ Α Ψ Ο Σ, ου, ἡ, thapsus, lignum Scythicum; (2) herba ad tingendum apta.
Θάω, video cum stupore inus.
Θέα, ας, ἡ, spectaculum; (2) ludi; (3) locus, e quo ludi spectantur ut *Lat.* spectaculum; (4) quævis res jucunda spectatu.
Θεὰ, ᾶς, ἡ, Deo. A Θεός.
Θεαγγελὶς, ίδος, ὁ, qui denuuciat solennitates Deorum, præco. Ex Θεὸς, & ἀγγέλω.
Θεαγωγία, ας, ἡ, Deorum evocatio; (2) divinatio; (3) auspicium. Ex Θεὸς, & ἄγω.
Θεάζω, f. άσω, divinus sum, proxime ad Deum accedo. A Θεός.
Θεαθῆναι, a. 1. inf. passi. verbi Θεάω.
Θείαινα, ης, ἡ, Dea. Ab eod.
Θειαίτητος, ον, a deo expetitus, s. exoratus. Ab αἰτέω.
Θεάκλωρ, ορος, ὁ, Deos domans, vincens. Ab ἄγω.
Θέαμα, τος, τό, spectaculum. A Θεάομαι.
Θεάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, spectator, contemplator, speculator. Ab eod.
Θεανδρικὸς, ἡ, όν, divinus & humanus simul, deivirilis. A Θεάνδρος.
Θεανθρωπία, ἡ, Vox Eccles. de Christo Θεανθρωπῶ.
Θ Ε Α Ο Μ Α Ι, ᾶμαι, fut. άσομαι, specto, contemplor; (2) specto ludos; (3) video. Θεάσονται ζε τι ποιήσεις, Dem.
Θεάρεστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, Deo placens. Ex Θεὸς, & ἀρέσκω.
Θεαρίστως, *Adv.* ita ut Deo placeat.
Θεάριον, ου, τό, locus sacer, templum. A Θεός.
Θεαρχία, ας, ἡ, suprema divinitas, Deus supremus, divinum & æternum principium omnium rerum. Ex Θεὸς, & ἀρχή. Hinc
Θεαρχικὸς, ἡ, όν, qui supremæ divinitatis est; (2) qui summi Dei est; (3) divinus.
Θεασάμενος, a. 1. part. med. v. Θεάω.
Θεάσασθαι, *vidisse, videre*, aor. 1. inf. med.
Θεαστικὸς, ἡ, όν, divinus; (2) qui spiritu divino agitur. A Θεάζω.
Θεατέον, spectandum. A Θεάομαι.
Θεατὴς, οῦ, ὁ, spectator. Ab eod.
Θεατὸς, ἡ, όν, visibilis, spectabilis.
Θεατρεῖον, ου, τό, theatrum. A Θέατρον.
Θεάτρια, ας, ἡ, spectatrix. A Θεαλὶς.
Θεατρίδιον, ου, τό, parvum theatrum, Dim.
Θεατρίζω, f. ίσω, in theatro versor, comœdiam ago; (2) edo in theatro, ostento; (3) traduco, publice omnibus deridendum propono. Ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θεατριζόμενοι, Heb. 10, 33.
Θεατρικὸς, ἡ, όν, theatralis, ad theatrum pertinens; (2) qui theatralibus spectaculis delectatur; (3) ostentatorius, ad ostentationem compositus; (4) concinnus, exquisitus. Ab eod.
Θεατρικῶς, *Adverb.* theatrice; (2) fastuose, ostentatorie.
Θεατρὶς, ίδος, ὁ, mimus.
Θεατροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, theatri formam habens. Ex Θέατρον, & εἶδος.
Θεατροειδῶς, forma theatri.
Θεατροκοπία, spectatorum gratiam capto, placere cupio. A κόπτω.
Θεατροκοπία, ἡ, captatio applausus.
Θεατροκρατία, ας, ἡ, theatralis potestas. Ex Θέατρον, & κράτος.
Θεατρομανέω, ῶ, f. ήσω, insano theatri amore teneor. Ex Θέατρον, & μαίνομαι.
Θεατρόμορφος, ος, id. quod θεατροειδὴς.
Θέατρον, ου, τό, theatrum, locus, in quo comœdiæ tragœdiæque spectantur; (2) spectaculum; (3) spectatores. A Θεάομαι.
Θεατροπώλης, ου, ὁ, qui a spectatoribus mercedem theatralem exigit. Ex Θέατρον, & πωλῆς, *venditor.*
Θεατροσκοπία, ας, ἡ, theatralis spectatio. Ex Θέατρον, & Σκοπέω.
Θεατροτρύινη, ἡ, q. d. theatri cochlear, i. e. assiduus in theatro ut sc. cochlear in olla, s. patina.
Θεατρώνης, ου, τό, theatri magister, qui theatrum conduxit. Ex Θέατρον, & ὠνέομαι.
Θείαφον, ου, τό, sulphur. A Θεῖον, id. & ἅπτω *incendo.*
Θείαφος, ου, ὁ, sulphur. Ab eod.
Θεῖε, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* pro ἔθεε, a Θέω.
Θεῖεον, sulphur, *Poet.* & *Ion.* pro Θεῖον.
Θειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα Θειώσω μέγαρον, Odyss. 22, 482. A Θεῖον pro Θεῖον.
Θεόβλωρος, præs. part. med. *Ion.* & *per contr.* pro Θεάμβρος, ex Θεάομβρος, a Θεάομαι.
Θεογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεὸς, & γένομαι, *nascor.*
Θεογορέω, deum pronuncio aliquem, deum esse dico. Ex ἀγορέω.
Θεογορος, ου, ὁ ἡ ἡ, divineloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex Θεὸς, & ἀγορὴ, *oratio.*
Θεοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex Θεὸς, & δέχομαι.
Θεοδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Θεόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo invectus, a Deo impulsus, a Deo immissus. Ex Θεὸς, & ἐλαύνω, *agito.*
Θέπμα, ατος, τό, pro Θέαμα, *Ionice.*
Θεομαχία, Θεομάχος, v. Θεομ.
Θεομοσύνη, ἡ, speculatio, contemplatio. A
Θεόμων, ονος, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεάμων.
Θεοπολέω, ῶ, fut. ήσω, Deorum simulacra circumfero & stipem corrogo. Ex Θεὸς, & πωλέω, *verso.*
Θεῆς, dat. plur. *Ion.* pro Θεαῖς, a Θεὰ.
Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro Θεάσασθαι, a Θεάομαι.
Θεήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro Θεάσῃ.
Θεήτης, ου, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεαλὴς.
Θεητὸς, ὁ, όν, v. Θεατ.
Θεητὸς, ἡ, όν, cum admiratione spectandus, spectabilis, *Ion.* pro Θεατὸς.
Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.
Θειάζω, fut. άσω, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) pass. adflatus sum divinitus Θειάζεσι τελουτὰς, Philostr. A Θεὸς, *divinus.*
Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus. A Θειάζω.
Θείῃ, 3. s. præs. ind. act. *Ion.* vel *Boeot.* pro Θεῖ, a Θέω.
Θεῖλω, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.
Θεῖος, ου, ὁ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.
Θειόω, ῶ, f. ώσω, sulphure perfumo, vel expio, lustro. Ὄφρα Θειώσω μέγαρον, Odyss. 22, 482. A Θεῖον pro Θεῖον.
Θειόμβρος, præs. part. med. *Ion.* & *per contr.* pro Θεάμβρος, ex Θεάομβρος, a Θεάομαι.
Θεογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, Deo genitus, Deo natus. Ex Θεὸς, & γένομαι, *nascor.*
Θεογορέω, deum pronuncio aliquem, deum esse dico. Ex ἀγορέω.
Θεογορος, ου, ὁ ἡ ἡ, divineloquus, divina loquens, digna Deo loquens; (2) vates, propheta; (3) theologus. Ex Θεὸς, & ἀγορὴ, *oratio.*
Θεοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, Dei seu rerum divinarum susceptor. Ex Θεὸς, & δέχομαι.
Θεοδόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Θεόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo invectus, a Deo impulsus, a Deo immissus. Ex Θεὸς, & ἐλαύνω, *agito.*
Θέπμα, ατος, τό, pro Θέαμα, *Ionice.*
Θεομαχία, Θεομάχος, v. Θεομ.
Θεομοσύνη, ἡ, speculatio, contemplatio. A
Θεόμων, ονος, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεάμων.
Θεοπολέω, ῶ, fut. ήσω, Deorum simulacra circumfero & stipem corrogo. Ex Θεὸς, & πωλέω, *verso.*
Θεῆς, dat. plur. *Ion.* pro Θεαῖς, a Θεὰ.
Θεήσασθαι, aor. 1. inf. med. *Ion.* pro Θεάσασθαι, a Θεάομαι.
Θεήσεαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro Θεάσῃ.
Θεήτης, ου, ὁ, spectator, *Ion.* pro Θεαλὴς.
Θεητὸς, ὁ, όν, v. Θεατ.
Θεητὸς, ἡ, όν, cum admiratione spectandus, spectabilis, *Ion.* pro Θεατὸς.
Θεία, ας, ἡ, amita; (2) matertera. A Θεῖος.
Θειάζω, fut. άσω, divinum instinctum immitto; (2) divino adflatu incito; (3) pass. adflatus sum divinitus Θειάζεσι τελουτὰς, Philostr. A Θεὸς, *divinus.*
Θειασμὸς, οῦ, ὁ, adflatus numinis; (2) superstitiosa religio; (3) preces, quibus Dei opem imploramus. A Θειάζω.
Θείῃ, 3. s. præs. ind. act. *Ion.* vel *Boeot.* pro Θεῖ, a Θέω.
Θεῖλω, aor. 2. opt. act. v. τίθημι.
Θεῖος, ἡ, όν, admirandus. A Θεητὸς.
Θεῖκὸς, ἡ, όν, divinus. A Θεὸς.
Θεῖκῶς, *Adv.* divine; (2) Deum respiciendo; (3) ad Deum referendo. A Θεῖκὸς.
Θειλοπεδάω, in aprico exsicco, insolo. A
Θειλόπεδον, ου, τὸ, locus apricus; pro πλάτος, ex πέλη, & πέδον.
Θεῖναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. verbi τίθημι.

Digitized by Google

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Τὸν ἀνδροφόνοιο Λυκέργου Θεινόμενοι βουπλῆγι, Il. 6, 135. Θεινομένῳσι, Il. 1, 588.

Θειόδομος, ον, a Deo, ſ. Diis exſtructus. A δέμω.

Θείειο, gen. ſ. *Ion.* pro θείου, a θεῖος.

Θείομεν, a. 2. conj. act. v. τίθημι.

Θεῖον, ου, τὸ, ſulphur.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus, ad Deum pertinens. Hinc τὸ θεῖον, ου, divinitas; (2) numen divinum; (3) providentia divina.

ΘΕΙ'ΟΣ, ου, ὁ, patris vel matris frater; avunculus, patruus. Θεῖος, abſolute pro ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, vid. Eurip. Iph. T. 930.

Θειοτέρως, *Adv.* divinius. A θειότερος, Comp. a θεῖος.

Θειότης, ητος, ἡ, divinitas, divina majeſtas. A θεῖος.

Θειοτρυφής, ἐς, quem Dii edunt, delicatus.

Θειόχρους, *contr.* Θειόχροος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſulphuris colorem habens, luridus. Ex θεῖον, & χρόα, *color*.

Θειόω, ω, f. ώσω, Deo, ſeu Diis conſecro; (2) ſulphure perfumo. Ex θεῖος, *divinus*, & θεῖον, *ſulphur*.

Θείω, curro, metri cauſa, pro θέω.

Θειώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſulphureus. Θειώδη λυτρὰ, *Arct.* A θεῖον, *ſulphur*.

Θείως, *Adv.* divine, divinitus, divina ſorte.

Θειώσα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθείωσα, a θειόω.

Θελγεσιμυθος, ον, ſuavia loquens, oratione permulcens animum.

Θέλγῖνες, Heſychio ſunt οἱ τελχῖνες, præſtigiatores, venefici; veſipelles. A θέλγω.

Θέλγητρον, ου, τὸ, delinimentum; illecebræ. A θέλγω.

Θέλγμα, ατος, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελγομένη, *geſtiens*, pr. part. paſſ. f. g. A

ΘΕ'ΛΓΩ, f. ξω, mulceo, delinio, demulceo; (2) decipio, ſeduco; (3) lædo; (4) tenebras induco. Αὐτὸν Ἀχαιῶν Θέλγε νόον, Il. 12, 255. Θυμὸν, Il. 15, 594. Πολλ' Ἀγαμεμνονίῃ ἄλοχον θέλγεσκε πιθέσθαι, Odyſſ. 3, 264.

Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas. A θέλω.

Θέλημος, ὁ, voluntarius, lubens, Vet. Lex.

Θελήμων ων, ὁ ἡ ἡ, ſpontaneus, volens.

Θέλησις, εως, ἡ, volitio, voluntas. Ab eod.

Θελήσω, f. 1. ind. act. verbi θέλω.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, qui vult, qui libenter facit.

Θελητὸς, ὴ, όν, cupitus, expetitus.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, delinitor. A θέλγω.

Θελκτήριον, ου, τὸ, illecebra. Ab eod.

Θελκτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui deliniendi, ſ. oblectandi vis ineſt; (2) blandus; (3) pellax. Ab eod.

Θέλκτις, ὴ, deliniens, v. c. cantilena.

Θέλκτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Θέλκτρον, ου, τὸ, delinimentum. Ab eod.

Θελκτὼ, οῦς, ἡ, adulatrix, blandiens, Suid. A θέλγω.

Θελξίμβροτος, ον, homines permulcens, ſuavis.

Θελξίνοος, *contr.* Θελξίνους, ου, ὁ ἡ ἡ, mentem demulcens; (2) animum decipiens. Ex θέλγω, & νόος.

Θελξιφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, animum deliniens. Ex θέλγω, & φρὴν.

Θέλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro θέλουσα, a θέλω.

Θελοκακέω, vid. ἐθελοκ.

Θέλοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro θέλουσι.

Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentum. A θέμελον.

Θέλω, f. θελήσω, volo; (2) opto; (3) deleſtor; (4) poſſum. Ab ἐθέλω.

Θέμα, ατος, τὸ, poſitio, poſitum, appoſitum, expoſitum, aut depoſitum, *unde* & pecunia apud trapezitam poſita; (2) legio provinciæ impoſita; (3) ipſa provincia; (4) propoſitio apud Rhetores; (5) horoſcopus, ſidus natale. A τίθημι, *pono*.

Θεματίζω, f. ίσω, deponſo, pono caſum; (2) themata facio, horoſcopum erigo.

Θεματικὸς, ὴ, όν, poſitivus; (2) primitivus apud Grammaticos; (3) provincialis; (4) præmium propoſitum habens pecuniarum, *Epith.* ludi ſ. certaminis. A θέμα.

Θεματισμὸς, οῦ, ὁ, poſitio caſus; (2) poſitus, ſtatio; (3) thematis aſtronomici erectio. A θεματίζω.

Θεμειλιον, τὸ, pro θεμέλιον, metri cauſa.

Θεμείλιος, ου, τὸ, fundamentum. A θέμελον.

Θεμέλη, ης, ἡ, fundamentum, Heſ.

Θεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Θεμελιακὸς, ὴ, όν, fundamentalis.

Θεμελιόδην, funditus. A ſeq.

Θεμέλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in fundamento ſeu fundamenti loco ponitur. Ab eod.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. Σὺ κατ' ἀρχὰς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, Heb. 1, 10. Τεθεμελίωτο γὰρ ὑπὲρ τὴν πέτραν, Matt. 7, 25. Hinc

Θεμελίασις, εως, ἡ, fundatio, fundamenti ſubſtructio.

Θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ, fundator, qui fundamentum ponit. Ab eod.

Θέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro θεῖναι, a τίθημι.

Θέμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro θεῖναι.

Θεμιθλον, *Poet.* & *Dor.* pro θεμέθλον.

ΘΕ'ΜΕΛΟΝ, ου, τὸ, fundamentum.

Θεμιπλεκὴς, ὲς, legitime nexus, ſ. plexus, *Epith.* coronæ.

ΘΕ'ΜΙΣ, ιστος, vel ιδος, ἡ, lex; (2) inſtitutum; (3) jus, fas; (4) Dea juris, ſive juſtitiæ, conſiliorumque & oraculorum præſes. *In Plur.* Θέμιστες, tributa, vectigalia; (2) oracula, vaticinia; (3) conſilia.

Θεμιστοκρέων, recte, bene imperans. A κρέω, *al.* Θεμιστεύων, jus adminiſtrans. A κράω.

Θεσμίσκοπος, ὁ, juſtus inſpector, ſ. curator.

Θέμιστα, *juſtitiam*, acc. ſing. a Θέμις.

Θεμιστεῖος, εία, εῖον, juſtus. Ab eod.

Θεμιστευτὴρ, lege ſancitum, Heſ. A

Θεμιστεύω, f. εύσω, do jura & leges; (2) vaticinor, do reſponſa & oracula; (3) impero. Θεμιστεύῃ ὃ ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων, Odyſſ. 114. Ab eod.

Θεμιστέων, gen. pl. *Ion.* pro θεμιστῶν, a

Θεμιστὸς, ὴ, όν, legibus conſentaneus, juſtus. A θέμις.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circa leges & reddenda jura verſatur, legis peritus; (2) judex. Ex θέμις, & πολέω, *verſor*.

Θεμιστοῦχος, ὁ, jus dicens, jus reddens. Ab ἔχω.

Θεμίστωρ, ορος, ὁ, juſtus; (2) prudens; (3) æquus. A θέμις.

Θεμιτὸς, ὴ, όν, juſtus, licitus, legibus congruus. Ab eod.

Θεμιτῶς, *Adv.* juſte, licite, legitime.

Θεμόω, ῶ, fut. ώσω, appropinquare facio, accedere cogo. Θεμώσατε χεῖρον ἰκέσθαι, Odyſſ. 9, 486. A θέω, *pono*, ſc. in conſpectu.

Θέν, Particula, ſignificans in compoſitione motum de loco, v. g. ὠρανόθεν, de cœlo.

ΘΕ'ΝΑΡ, αρος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis.

Θεναρίζω, f. ίσω, percutio. A θένω.

Θένω, cædo, pulſo, tundo. Τῷ ζειᾷ θένε τὸν πέτραν, Ariſt. Av. 54. Τὸν γνάθον βύλῃ θένω, id. Lyſ. 823. A θείνω.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, læſio Deorum, impietas; (2) dira ſtoliditas, velut divinitus immiſſa.

Θεοβλαβίως, ῶς, f. ίσω, divinitus punior. A

Θεοβλαβὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, cui Deus mentem eripuit, divinitus mente captus; (2) in Deos contumelioſus; (3) adverſo numine agens; (4) a Deo reprobatus. Ex θεὸς, & βλάπτω.

Θεοβλαβῶς, dementer, furioſe.

Θεογαμία, ων, τὰ, feſtum Proſerpinæ. Ex θεὸς, & γάμος.

Θεογενεσία, ας, ἡ, regeneratio, baptiſmus.

Θεογέννητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo ortum habens, a Deo genitus; (2) baptiſmus. Ex θεὸς, & γίνομαι.

Θεόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinas; i. e. pulcherrimas oculorum pupillas habens, adſpectu divino præditus, Nonnus.

Θεόγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, cui divina eſt lingua.

Θεόγνια, ων, τὰ, Dei natalis. A θεογνία.

Θεογνωσία, ας, ἡ, cognitio Dei; (2) religio orthodoxa. A γινώσκω.

Θεόγνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo cognitus. Ex iiſd.

Θεογονία, ας, ἡ, Deorum generatio, Deorum ortus & origo. A γίνομαι.

Θεοδέγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, Dei ſeu rerum divinarum ſuſceptor divinus. A δέχομαι.

Θεοδίκλωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεόγραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo ſcriptus.

Θεοδίληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo læſus; (2) Dei noxa illatus. A δηλέω.

Θεοδιδακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo doctus. A διδάσκω.

Θεοδινὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui a Deo circumagitur, a Deo agitatus, inſtinctu Dei editus. A δινέω.

Θεόδματον, *Dor.* pro θεόδμητον. A

Θεόδμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinitus ædificatus, a Diis exſtructus. A δέμω.

Θεοδόκος, & Θεοδόχος, ον, ſacer, de templo, quia Deum δεχεται.

Θεοδοσία, ἡ, cultus Dei per victimas.

Θεοδόσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, dvinitus datus. A δίδωμι.

Θεόδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Θεοδόρητος, ον, idem.

Θεοδρομία, ᾶς, f. ήσω, ſancte vivo. A δρέμω.

Θεόδρομος, ον, ſancte vivens.

Θεοειδεια, ας, ἡ, ſimilis Deo forma. A

Θεοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, Deo ſimilis, Dei formam habens, Hom. Il. 2, 623. Ab εἶδος.

Θεοειδῶς, *Adv.* Deo ſimiliter, ita, ut Dei figuram repræſentet, divine.

Θεοείκελος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo ſimilis, Hom. Il. 1, 131.

Θεοεχθία, ἡ, id. quod θεοβλαβεία (2).

Θεοεχθρία, ἡ, idem.

Θεόθεν, *Adv.* a Deo, divinitus.

Θεόθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, Deo immolatus, Diis ſacrificatus. A θύω.

Θεοίνια, ων, τὰ, Bacchanalia, Vinalia, ſacrum Bacchi, Heſ. Suid. A θοινος.

Θεοίνιον, ου, τὸ, templum Bacchi. Ab eod.

Θεοίνος, ου, ὁ, Deus vini, Bacchus, Suid.

Θεοῖο, *Dei*, gen. ſing. *Ion.* pro θεοῦ, a θεός.

Θεόισα, part. act. *Dor.* pro θέουσα, a θέω.

Θεόιστο, *cucurrerit*, 3. ſing. a. 2. opt. med.

Θεοκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui Deum ſeu res divinas cauponatur & quæſtui habet, ſacrilegus nundinator. A κάπηλος.

Θεοκατασκεύαστος, ον, a. Deo paratus, ſ. Deo, in honorem dei factus. A κατασκεύαζω.

Θεοκήρυξ, υκος, ὁ, præco Dei, ſ. ſacrorum.

Θεοκίνητος, ον, a deo commotus, concitus.

Θεόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo vocatus; (2) quo, vel in quo Deus invocatur. A καλέω.

Θεοκλυτέω, ῶ, fut. ήσω, Deum invoco, ſc. ut preces meas audiat; (2) Deum audio, Deo obedio. Θεοκλυτεῖν τὸ Κυρίου, Plut. A κλύω.

Θεοκλύτησις, εως, ἡ, Deorum imploratio, Dei invocatio.

Θεόκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo honoratus.

Θεόκμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo laboratus, i. e. divinus. A κάμνω.

Θεοκόλλητος, ον, Deo adhærens qu. adglutinatus.

Θεόκραντος, ον, a Deo perfectus, effectus. A κραίνω.

Θεοκρατία, ας, ἡ, Dei imperium. A κράτος.

Θεόκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, divino judicio electus. A κρίνω.

Θεόκτιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Deo conditus, a Deo inſtitutus. A κτίζω.

Θεοκτονία, ἡ, Dei cædes. A κτείνω.

Θεοκτόνος, qui Deum interfecit. *Voces Eccleſ.*

Θεολαμπὴς, ὲς, a deo illuſtratus, divinum ſplendorem habens. A λάμπω.

Θεόληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, numine adflatus, qui divino inſtinctu rapitur, a numine correptus. A λαμβάνω.

Digitized by Google

Θεολημψία, ας, ἡ, numinis adflatus seu instinctus. Ex iisd.

Θεολογέω, ῶ, f. ήσω, de Deo loquor, de rebus divinis differo Θεολογήματα, ea quæ de Diis feruntur; quæ theologice disputantur. Θεολογεῖ ἡ ἀρχίγονος φύσις τοῖς ἵπποις τῶν Ὁμήρου, Plut. A Θεολόγος.

Θεολογεῖον, ου, τὸ, locus supra scenam, in quo Dii ostendebantur. Ab eod.

Θεολογία, ας, ἡ, theologia, sermo de Deo.

Θεολογικός, ἡ, όν, theologicus, pertinens ad eos, qui de Deo rebusve divinis loquuntur; (2) theologiæ peritus; (3) theologiæ deditus. A Θεολογία.

Θεολόγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, theologus, qui de Deo differit, rrrum divinarum consultus, *apud Eccles.* qui divinitatem Christi defendit scriptis.

Θεομανής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deorum instinctu furens, cui furor a Diis immissus est. A μαίνομαι.

Θεομαντεία, ἡ, divinatio, instinctus divinus.

Θεομαντία, vaticinor instinctu divino.

Θεόμαντις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, vates.

Θεομαχία, ῶ, f. ήσω, cum Deo pugno, Deo repugno, Act. 29, 9. A Θεομάχος.

Θεομαχία, ας, ἡ, Deorum pugna. A

Θεομάχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cum Deo pugnans, Deo repugnans. A μάχομαι.

Θέομεν, 1. pl. a. 2. conj. act. *Poët.* pro Θῶμεν, a τίθημι.

Θεομηνία, ας, ἡ, ira divina, ira Dei, seu Deorum. A μῆνις.

Θεομήτωρ, ορος, ὁ, rerum divinarum consultus, peritus.

Θεομητέω, ῶ, divina sapio, divino spiritu agor. Ex Hes. A

Θεόμητις, ιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, divina sapiens, divina consulens. A μῆτις.

Θεομήτωρ, ἡ, Dei mater, *Maria.*

Θεομιμησία, ας, ἡ, Dei imitatio. A μιμέομαι.

Θεομίμητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad imitationem Dei factus & institutus. Ab eod.

Θεομιμήτως, *Adv.* imitando Deum, imitatione Dei.

Θεομισής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deo invisus. A μῖσος.

Θεομίσης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui Deum odit.

Θεομισῶς, odio Dei, impie.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, divinitus acceptus, præstantissimus; (2) a deo aliqua re ornatus. A μοῖρα.

Θεομυσής, ὁ ϰ᾽ ἡ, quem Deus abominatur, scelleratus, abominandus. A μυσος.

Θεόνταν, gen. pl. præs. part. act. v. Θέω.

Θεοξένια, ων, τὰ, festum in omnium Deorum honorem institutum. A ξένος.

Θεοξένιος, ὁ, *Epith.* Apollinis.

Θεόπαις, αιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deo natus.

Θεοπαράδοτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, divinitus traditus; (2) divinitus institutus. A παραδίδωμι.

Θεοπάρακλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo productus. A παράγω.

Θεοπάτωρ, ορος, Dei pater, *Epith.* Davidis, ap. Script. Eccles.

Θεοπειθής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, parens, seu obediens Deo, fidelis, pius. A πείθομαι.

Θεοπείθεια, ἡ, obedientia adversus Deum.

Θεόπεμπτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo missus.

Θεοπλανησία, ἡ, ignorantia veri Dei. A πλανάομαι.

Θεοπλαστία, ῶ, f. ήσω, Deos fingo; (2) in numerum Deorum refero. A

Θεοπλάστης, ου, ὁ, Deorum confictor; (2) Deus, rerum omnium effictor.

Θεοπλαστία, ἡ, Deorum confictio.

Θεόπνευστος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, divinitus inspiratus. A πνέω.

Θεοποιέω, ῶ, f. ήσω, Deum seu Deos facio. Θεοποιεῖν τὴν κοιλίαν, Luc. A Θεοποιός.

Θεοποιητική, ῆς, ἡ, confictio Deorum, fabricatrix religiosorum simulacrorum, A præc.

Θεοποιΐα, ας, ἡ, Deorum fabricatio, simulacrorum in Deorum honorem effictio.

Θεοποιός, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui Deos seu Deorum imagines fabricatur. Ex Θεός, & ποιέω.

Θεοπολέω, ῶ, circa Deos versor, Deos fingo, Deorum simulacra fabricor. A πωλέω.

Θεόπομπος, ον, divinitus datus, divinus.

Θεοπόνητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo elaboratus, factus, structus. A πονέω.

Θεοπρεπής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deo conveniens, divinus. Hinc τὸ Θεοπρεπές, ές, divinum decus, divina majestas. Ex Θεός, & πρέπω.

Θεοπρεπῶς, *Adv.* ut Deum decet, Deo convenienter, divine.

Θεοπροπέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor. Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι Θεοπροπίων ἀγορεύεις, Il. 1, 109.

Θεοπροπία, ας, ἡ, vaticinatio, vaticinium, oraculum.

Θεοπρόπιον, τὸ, idem. A

Θεοπρόπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vates; (2) Dei propheta. Ex Θεός, & πρέπω, excello.

Θεόπτης, ου, qui Deum videt. Ab ὄπτομαι.

Θεοπτία, ας, ἡ, visio Dei, seu divina, Dei conspectus. A Θεόπτης.

Θεοπτικός, ἡ, όν, Deum videns. Ab eod.

Θεόπτυστος, ον, Deo invisus.

Θεόπυρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, divinitus s. cœlitus accensus. Ex Θεός, & πῦρ.

Θεόρρυτος, ον, idem quod Θεομανής.

Θεοργόν, ου, τὸ, quod fit a Deo. Ab ἔργον.

Θεορρημοσυνή, ἡ, institutio divina, doctrina divina; (2) institutio, quæ viva voce fit. A

Θεορρήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui divina loquitur, divina locutus.

Θεόρρητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo dictus; (2) divinus. A ῥέω, *dico.*

Θεόρρυτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo profluens, a Jove fusus. A ῥύω.

Θέορτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo excitatus. Ab ὄρω.

ΘΕΟΣ, ου, ὁ, Deus, ἡ Θεός, Euripid. Androm. 130. & ἡ Θεά, Dea.

Θεόσδοτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo divinitus datus. A δίδωμι.

Θεόσδωρος, ον, idem.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, Dei cultus, religio.

Θεοσεβέω, ῶ, Deum colo. A

Θεοσεβής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Dei cultor, religiosus. A σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, *Adv.* pie.

Θεόσπλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Dei instar colendus, venerabilis, venerandus. Ex Θεός, & σπλός.

Θεοσέπτωρ, ορος, ὁ, Dei cultor, pius.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium & inimicitia in Deum, Dei odium, impietas. Ab ἔχθρα.

Θεοσημεία, ας, ἡ, signum divinitus editum, miraculum; (2) oraculum. A σημεῖον.

Θεοσκυνέω, ῶ, Deos honoro, Deos colo. A κυνέω.

Θεοσοφία, ας, ἡ, rerum divinarum scientia, Theologia, religio Christiana. A Θεόσοφος.

Θεόσοφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, rerum divinarum consultus, Theologus. Ex Θεός, & σοφός.

Θεόσπειρος, ον, a Deo satus, genitus. A σπείρω.

Θεόσυστος, & Θεόσυτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo impulsus, divinus, a Deo profectus. A σεύω.

Θεοσύλλε, ιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo calcatus, vel calcandus. Ex Θεός, & σίλος, *via.*

Θεόσσορος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Dei amans, Nonnus. A σορός.

Θεοστυγής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Dei osor, *Deum* exosus; (2) Deo invisus. A στυγέω.

Θεοστύγητος, ον, idem.

Θεοστυγία, ας, ἡ, odium Dei. A Θεοστυγής.

Θεοσυλής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, sacrilegus. A σύλη.

Θεοσύνακλος, ον, Deo conjungens. A συνάγω.

Θεοσύσσαφος, ον, Deum commendans, laudans. A συνίστημι.

Θεόταυρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deus taurus, Epith. Jovis.

Θεοτίρατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo prodigiose proficiscens. A τίρας.

Θεοτρεφής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deum delectans, Deo gratus, Nonnus. A τίρπω.

Θεότευκτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo factus.

Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. A Θεός.

Θεοτίμητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo honoratus; (2) honore adficiendus, venerandus. A τιμάω.

Θεότιμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem. A τιμή.

Θεότοκος, ου, ὁ, Deum pariens, Dei genitrix, A τίκτω.

Θεότοκος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo natus. Ex τίκτω.

Θεότρεπτος, ον, a Deo conversus in aliquem.

Θεοτυπία, ας, ἡ, conformatio cum Deo. A τύπος.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio, Nonnus. A

Θεοσεβής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deo similis, religiosus, pius, Deo acceptus. Ex Θεός, & ἴδος.

Θεοδόχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Dei, seu rerum divinarum susceptor, Deum seu res divinas capiens; (2) *Epith.* templorum & Mariæ. A δέχομαι.

Θεουργία, ας, ἡ, opus divinum. A Θεουργός.

Θεουργικός, ἡ, όν, cui Deos faciendi vis inest; (2) ad sacra pertinens; (3) in sacris frequens, diligens.

Θεουργός, ός, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui sacris operatur. Ab ἔργον.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Dei apparitio; (2) nativitas filii Dei. A φαίνω.

Θεοφάνια, ων, τὰ, & Θεοφανίαι, αἱ, Festum solenne, quod illo die celebratur, quo Deus hominibus apparuit. Apud Christianos festum nativitatis Christi; *item* trium regum. Ex iisd.

Θεόφαντος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo declaratus, aut manifestatus. Ex iisd.

Θεοφάντωρ, ορος, ὁ, sacerdos; (2) theologus.

Θεοφατίζω, f. ίσω, vaticinor, Hes. A

Θεόφατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo pronunciatus, Dei oraculo editus. A φημί.

Θεόφθογκλος, ου, idem.

Θεοφιλής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deo gratus; (2) amans Deorum; (3) pius; (4) quod divini numinis favore contingit.

Θεοφιλία, ας, ἡ, amor Dei; (2) amicitia & familiaritas cum Deo. A

Θεόφιλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Dei amans, amicus Dei, Deo gratus. Ex Θεός, & φίλος.

Θεοφίλως, feliciter, beate.

Θεόφιν, *Adv.* divinitus. Ex Θεός, & φίν.

Θεόφοβος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deum timens, Hes.

Θεοφορέομαι, οῦμαι, divino numine correptus ago. Παραδόξως τὰ τῆ Λυκάονι βασίλεια χρήματα ὑπεφάνιαν τῶ Διονύσω Θεοφορεῖ, Longin. 15. A Θεοφόρος. Hinc

Θεοφόρησις, ἡ, inspiratio divina.

Θεοφόρητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui numine agitur, numine adflatus.

Θεοφορήτως, *Adv.* divino numine, instinctu.

Θεοφορία, ας, ἡ, numinis adflatus. Ab eod.

Θεοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Deum ferens; (2) divinus. A φέρω.

Θεοφραδής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo pronunciatus; (2) diviniloquus, qui divina loquitur. A φράζω. Hinc

Θεοφραδία, ας, ἡ, consilium divinum, oraculum divinum.

Θεοφράδμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ex Deo loquitur, in quo Deus loquitur. Ex iisd.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, divina mente prædituς, vates, propheta. Ex Θεός, & φρήν.

Θεοφροσύνη, ης, ἡ, pietas, religio, qua scilicet divina sapimus. A Θεόφρων.

Θεοφρήτος, ου, a Deo defensus, custoditus. φρουέω.

Θεοφύλακλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo servatus, qui est in Dei tutela. A φυλάσσω.

Θεόφυτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo plantatus, A φύω.

Θεοχάρακλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo sculptus vel impressus. A χαράσσω.

Θεοχόλασια, ας, ἡ, diræ, Philoxenus. A χολάδες, *iracsci.*

Θεοχόλατος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, iratum deum habens; (2) dirus. id. Ex iisd.

Θεόχριστος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, a Deo unctus. A χρίω.

Θεόω, Deum facio, Deum efficio. Ex Θεός.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla, famula.

Θεραπαινίδιον, ου, τὸ, ancillula, Dim.

Θεραπαινίς, ίδος, ἡ, ancilla. A Θεράπων.

Θεραπεία, ας, ἡ, famulatus, ministerium; (2) famuli, ministri, servi, comitatus; (3) observantia, obsequium; (4) cultus, qui exhibetur; (5) cultus arborum, herbarum, plantarum; (6) sanatio, medela; (7) indulgentia in quovis genere, cum fovemus aliquid, &c. A Θεράπων

Θερα-

Digitized by Google

Θεραπθῆσαι, dat. fing. aor. 1. part. paſſ. f. g. v. Θεραπθῆναι.
Θεράπθμα, ατος, τὸ, cultus, quo demeremur, vel conciliamus; (2) id, quod ſanandum proponitur. Ab eod.
Θεραπθσία, ας, ἡ, curatio, ſanatio; (2) ſupplicatio. Ab eod.
Θεραπθσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, medicabilis, ſanabilis. Ab eod.
Θεραπθσω, f. 1. ind. act. v. Θεραπθσω.
Θεραπθτέος, ἑα, ἑον, venerandus; (2) ſanandus; (3) colendus. Ab eod.
Θεραπθτὴρ, ῆρος, ὁ, cultor; (2) curator.
Θεραπθτὴς, ἐ ὁ, miniſter; (2) medicus, curator. Ab eod.
Θεραπθτικὸς, ἡ, ὸν, obſequioſus, officioſus, colendis hominibus deditus; (2) ſanandi vim habens; (3) aptus ad gerendam curam alicujus rei. A Θεραπθτὴς.
Θεραπθτικῶς, *Adv.* officioſe, obſequioſe; (2) comiter, benigne.
Θεραπθτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſanabilis curabilis.
Θεραπθτρὶς, ἰθος, ἡ, cultrix; (2) curatrix, A
Θεραπθω, f. θσω, famulor, ſervio, (2) obſequium præſto, officiis demereor, colo, curo, procuro; (3) medeor, remedia adhibeo, ſano. Θεραπθειν τινα, τὰς Θεὰς, Cæſ. Ταυτα γὰρ τοι γνὰς ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐθεράπθυσα, Ariſt. Θεσμ. 179. A Θεράπων.
Θεραπνὶς, gen. fing. *Ion.* pro Θεραπὶς.
Θεραπὶς, ἰθος, ἡ, cultrix, Heſ. Ab eod.
Θεράπνη, ης, ἡ, ancilla; Euripid. Troad. 1070. Per ſyncopen a Θεράπαινα.
Θεραπνίδιον, ε, τὸ, ancillula. Dim.
Θεραπωτὶς, ἡ, idem A
ΘΕΡΑ΄ΠΩΝ, οντος, ὁ, miniſter, famulus, ſervus; (2) cultor.
Θέραψ, απος, ὁ, ſervus, miniſter. A Θεράπων.
Θέρεια, vel Θερεία, ας, ἡ, æſtas, tempus æſtatis. A Θέρος.
Θερείζοτος, ε, ὁ ἡ ἡ, æſtiva habens paſcua; Θερείζοτον, locus æſtiva habens paſcua. A Θέρος, & βόσκω.
Θερεινὸς, gen. fing. *Ion.* pro Θερείας.
Θερειλέχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, æſtate lectum præbens, umbroſus. Ex Θέρεια, & λέχος.
Θερεινόμος, ον, idem quod Θερείζοτος. A νομὴ.
Θέρειος, εία, ειον, æſtivus. A Θέρος.
Θερείποτος, ον, æſtate rigatus. A πίνω.
Θερείτατος, η, ον, æſtuoſiſſimus. A Θέρος, vel Θέρειος.
Θέρετρον, ε, τὸ, locus habitationi æſtivæ accommodatus. Ab eod.
Θέρδος, gen. ſ. *Dor.* pro Θέρους, ex Θέρος.
Θερήναγον, ε, τὸ, currus, quo meſſis importatur, Heſ. Ex Θέρος, & ἄγω, *ago, porto.*
Θερηὶν, ης, ἡ, ἡ Θερεία. *Ionice.*
Θερίζω, f. ίσω, æſtivo, æſtatem alicubi traduco; (2) meto, demeto, proſterno. Καὶ τας κρίθας ἐν τοῖς πεδίοις ἐθέριζεν, Ariſt. Av. 512. Καὶ ἐθερίσθη ἡ χὴ, Apoc. 14, 16.
Θερικὸς, ἡ, ὸν, æſtivus; (2) meſſorius in Vet. Lex. A Θέρος. Unde
Θερινὸς, ἡ, ὸν, æſtivus.
Θέρις, ἑα, ον, æſtivus.
Θερίσδειν, *metere*, præſ. inf. *Dor.* pro Θερίζειν.
Θέρισις, εως, ἡ, meſſio. A Θερίζω.
Θερισμὸς, ὁ, ὁ, meſſis. A Θερίζω.
Θερισπήριον, ε, τὸ, falx meſſoria. A Θερισὴς.
Θερισὴς, ὁ, ὁ, meſſor. A Θερίζω.
Θεριστὴρ, &
Θερισικὸς, ἡ, ὸν, meſſorius. Ab eod.
Θερισὸς, ἡ, ὸν, meſſus; meſſilis. Ab eod.
Θερίστρια, ας, ἡ, quæ metit. Ab eod.
Θέριστρον, ε, τὸ, veſtis æſtiva. Ab eod.
Θερίστρον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Θερμάζω, ſive Θερμάω, calefacio, foveo. Nicand. Θερμάσαιτο in a. 1. med. A Θέρμη.
Θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Conj. a. 1. Θερμάνω, Θερμήνης, calefacias; Θερμαίνομαι, calefco; Θερμανθῆναι, a. 1. inf. calefcere; (2) febricitare. Ὅσις κεναῖσιν ἐλπίσιν Θερμαινεῖ, Soph. Aj. 478. Μὴ πρὸς ὀργὴν Σπλάγχνα Θερμήνης κότῳ, Ariſt. Ran. 954.
Θέρμανσις, εως, ἡ, calefactio. A Θερμαίνω.
Θερμαντὴρ, ῆρος, ὁ, calefactorium, caldarium. Ab eod.
Θερμαντήριον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Θερμαντήριος, α, ον, vim calefaciendi habens.
Θερμαντικὸς, ἡ, ὸν, qui calefacere poteſt, calefactorius. A
Θερμαντὸς, ἡ, ὸν, calefactus; (2) qui calefieri poteſt.
Θερμασία, ας, ἡ, calefactio, calor. A Θερμάζω.
Θέρμασμα, το, fomentum. Ab eod.
Θερμασθῆν, *Adv.* e caminis, Heſ. A
Θέρμαστρα, ας, ἡ, caminus, Heſ. A Θερμάζω.
Θερμαστρὶς, ἰδος, ἡ, caldarium; (2) genus ſaltationis. Ab eod.
Θέρμαυστρον, ας, ἡ, caminus. A Θέρμαστρα.
Θερμαυστρίζω, f. ίσω, in aere pedes concutio. A Θερμαυστρὶς, ἰδος, ἡ, idem quod Θερμαστρὶς.
Θερμεράπις, ιδος, ἡ, faciem rubefaciens, Æſc. Pr. 117. Θερμερᾶπιν αἰδᾶ, pudorem, qui faciei calorem & ruborem inducit.
Θέρμετο, 3. ſing. imperf. *Ion.* pro ἐθέρμετο, a θέρμομαι.
Θέρμη, ης, ἡ, calor, æſtus. A Θέρω.
Θερμηγορέω, vehementer, iracunde loquor. Ab ἀγορέω.
Θερμημερίαι. ῶν. αἱ, dies calidi, dies æſtivi, tempus æſtatis. Ex Θερμὸς, & ἡμέρα, *dies.*
Θέρμια, τὰ, lupini. A Θέρμος.
Θέρμινθος, ἡ, interdum pro τερμινθος.
Θέρμινος, η, ον, e lupinis factus.
Θερμόβελος, ον, calidis conſiliis utens. A Βελὴ.
Θερμοδότης, ὁ, qui calidam aquam dat, qui calidum præbet. Ex Θερμὸς, & δίδωμι.
Θερμοδότις, ιδος, ἡ, quæ calidam præbet.
Θερμολουσία, ας, ἡ, lavacrum calidum. Ex Θερμὸς, & λέω.
Θερμολυτρία, ἡ, ap. *Hipp.* idem.
Θερμολυτία, lavor calida. Ex iiſd.
Θερμολυτρέω, idem. Ex λῦτρον.
Θερμόνους, ὁ ἡ ἡ, calidi ingenii homo.
Θερμοπότης, ε, ὁ, qui calidam bibit.
Θερμοποτὶς, ἰδος, ἡ, poculum, e quo calidum bibebatur. A Θερμοπότης.
Θερμόπυλαι, ῶν, αἱ, thermopylæ, q. d. portæ calidæ, fauces ſaltus, in Græcia, prope quas fontes erant calidi. Ex Θερμὸς, & πύλαι.
Θερμοπώλης, ε, ὁ, qui calida vendit. Ex θερμὸς, & πωλέω.
Θερμοπώλιον, ε, τὸ, locus, ubi calida, ut calidus potus, venduntur; thermopolium.
Θερμὸς, ἡ, ὸν, calidus; (2) ardens, fervens etiam animo. A θέρω.
Θέρμος, ε, ὁ, lupinus; leguminis genus; *Angl.* Lupine.
Θερμοσπονδία, ας, ἡ, calidus cinis.
Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, calor, æſtus; (2) fervor animi. A Θερμὸς.
Θερμοτραγέω, ῶ, calida comedo.
Θερμοτραγία ας, ἡ, audax & temerarium facinus. A
Θερμοτρόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fervidus ingenio; (2) audax, temerarius, acer, confidens. Ex θερμὸς, & ἰρτον, *opus.*
Θερμοω, calefacio.
Θέρτο, calefacio. Hom. θέρμετο δ' ὕδωρ, calefiebat aqua, Il. 18, 348. A θέρω.
Θερμωλὴ, ῆς, ἡ, calor; (2) febris. A Θερμὸς.
Θερμῶς, *Adv.* calide, fervide. Ab eod.
ΘΕ΄ΡΟΣ, ους, τὸ, æſtas; (2) meſſis ſive fruges demeſſæ.
Θέρσω, f. 1. *Æol.* pro θαρῶ, a θάρω.
ΘΕ΄ΡΩ, f. θαρῶ, (& *Æol.* θέρσω, unde θερσομῆος apud Homerum, Odyſſ. 19, 507.) calefacio; (2) medeor, curo. Et *in Paſſ.* calefio, calefco, uror, calco.
Θὲς, 2. ſing. aor. 2. imper. act. pro θὲτι, a τίθημι.
Θέσαν, 3. pl. a. 2. *Ion.* pro ἔθεσαν.
Θιδῆ, *poſſiſſe*, aor. 2. inf. med.
Θέσις, εως, ἡ, poſitio; poſitura; ſitus; (2) depoſitio pecuniæ, (a) in menſa trapezitæ; (b) ap. judicem, ſacramentum; *unde* & pro controverſia dicitur; (c) ap. debitorem fœnoris cauſa; (3) impoſitio, v. c. nominis; (4) ap. Philoſophos, (a) principium demonſtrationis, (b) poſitio, ſ. vera & propria rei explicatio, cui opp. ἄρσις negatio, (vid. etiam *Proſcd. Morell.* p. 4.); (5) ap. Rhetores, quæſtio infinita; (6) adoptio. A τίθημι.
Θέσκελος, ε, ὁ ἡ ἡ, Deo ſimilis. Ex θεὸς, & ἐικελος.
Θέσμιον, ε, τὸ, debitum, legitimum; (2) conſuetudo, *lex.* A
Θέσμιος, ἑα, ιον, legitimus, legibus conveniens, conſuetus. A θεσμὸς, *lex.*
Θεσμοδοκέω, ῶ, f. ήσω, legem accepto & admitto, legi me ſubmitto. Ex θεσμὸς, & δέχομαι.
Θεσμόδοτειρα, ἡ, quæ leges dedit.
Θεσμοθεσία, ας, ἡ, lex, inſtitutum; (2) legiſlatio; (3) ritus, mos. Ex τίθημι.
Θεσμοθέσιον, ε, τὸ, locus, ubi leges feruntur, concilium civitatis. Ex iiſd.
Θεσμοθετέω, ῶ, ſum theſmotheta; leges fero.
Θεσμοθέτης, ε, ὁ, legiſlator, inſtitutorum auctor; (2) magiſtratus quidam Athenis, cuſtodes legum.
Θεσμοποιέω, leges facio, præſcribo.
ΘΕΣΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, lex inſtitutum, ritus. A τίθημι.
Θεσμοσύνη, ἡ, jus, leges.
Θεσμοτόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, legiſlator; *Nonn.* E τίκτω.
Θεσμοφόρια, ων, τὰ, Cerealia; feſtum quod in Cereris legiferæ honorem celebratur. A θεσμοφόρος. Hinc
Θεσμοφοριάζω, f. άσω, ſacra Cereris legiferæ celebro.
Θεσμοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, legifer, legiſlator. Ex θεσμὸς, & φέρω.
Θεσμοφύλακες, legum & inſtitutorum cuſtodes. Ex φύλαξ.
Θεσμῳδεῖν, leges & inſtituta ſacra cano. Ex ᾠδὴ.
Θεσπέσιος, ὁ, ἡ ἡ, divinus. A θέσπις.
Θεσπεσίως, *Adv.* divine; divinitus. Ab eod.
Θεσπιδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, divinitus ardens. Ex θέσπις, & δαίω.
Θεσπίπεια, ας, ἡ, divino ore loquens, fatidica. Ex θέσπιος, & ἔπος.
Θεσπίζω, fut. ίσω, vaticinor, oraculum reddo; (2) ſancio, ſtatuo. A
ΘΕ΄ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ἡ ἡ, vates, divinus, ex Deo loquens; (2) a Deo dictatus.
Θέσπισμα, ατος, τὸ, reſponſum vatis, oraculum; (2) dictum vel ſancitum. A θεσπίζω.
Θεσπιῳδέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oracula cano. Ὅς θεσπιῳδεῖ πρὸς τῷ χρυσηλάτῳ, Ariſt. Plut. 9. A
Θεσπιῳδὸς, & *Poet.* θεσπιαοιδὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, vates, fatidicus. Ex θέσπις, & ᾠδὴ.
Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Theſſalonicenſis. A
Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, Theſſalonica, urbs Macedoniæ.
Θέσθω, 3. ſ. a. 2. imperat. med. a τίθημι.
Θέσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Poet* pro ἔθεσαν.
Θέσσομαι, precor, peto, poſtulo.
Θέσφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Deo dictus; fatalis. Hinc τὰ θέσφατα, ων, divina reſponſa, oracula. Ex θεὸς, & φημὶ, *dico.*
Θετέον, ponendum. A τίθημι.
Θέτης, ε, ὁ, qui aliquid deponit apud alium.
Θετικὸς, ἡ, ὸν, poſitus. Ab eod.
Θετικῶς, *Adv.* poſitive, adfirmative.
Θέτο, 3. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔθετο.
Θετὸς, ἡ, ὸν, poſitus; (2) adoptivus. A τίθημι.
Θέτω, 3. ſ. aor. 2. imper. act. a τίθημι.
Θεὺ, 2. ſing. a. 2. imper. med. *Dor.* pro θοῦ, ex *Ion.* θέο pro θέσο.
Θεὺδᾶς, ᾶ, ὁ, Teudas, Nomen viri Hebr. *Torrens.*
Θευμερᾶ, d. ſ. *Dor.* pro θεομερεῖ, a θεομερὴς.
Θεύμορία, ας, ἡ, Dei pars, h. e. pinnitiæ, caro, quæ ſacerdotibus datur, quum ſacrificatur, Heſ. Ex θεὸς, & μέρος. Hinc
Θευμορίζω,

Digitized by Google

Θεμοριάζω, Deo munus offero. Ex Hesy.
Θεύμοριος, α, ον, divina sorte datus, divinitus immissus. A μοῖρα.
Θεύμορος, ον, idem.
Θέυσις, εως, ἡ, cursus, ap. Sch. *Lyc.* A θέω.
Θέυσιαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro θέύσσεαι, a θέω.
Θεύσεμβρ(ο)ν, f. 1. part. med. *Dor.* pro θεύσόμβρ(ο)ν.
Θεύφορίη, ης, ἡ, furor & instinctus divinus. *Poët.* pro θεοφορία, Suid.
Θ Ε' Ω, fut. Θέσομαι, curro. Ὅδὶ ἢ κἀυτὸς ὅπῃ σε κἀμ' ἔοικε Θεῖν, Arist. Vesp. 1349.
Θ Ε' Ω, *inus.* f. θήσω, p. τέθεικα, pono.
Θέωμβι, 1. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro θῶμβι, a τίθημι.
Θεώντων, *spectantium*, gen. pl. præs. part. act. *contract.* pro θεαόντων, a θεάω.
Θεωνυμίαι, αἱ, divinæ appellationes apud Dion. Areopagitam. Ex ὄνομα.
Θεωρεῖ, 3. s. pass. pro θεωρέεται, a
Θεωρέω, ῶ, f. θεωρήσω, p. τεθεώρηκα, specto, contemplor, inspicio; (2) perpendo, accurate investigo; (3) ludos specto, ludos spectatum publice eo. Θεωρεῖν τι, ὥσει τιν(ο)ς, ἐς τι. Ἐγὼ ἢ τεθεώρηκα πώποτ' ἐδαμῶ, πλὴν ἐς Πόρον, Arist. Vesp. 1182. A θεωρός.
Θεώρημα, ατος, τὸ, spectaculum, quod spectamus; contemplatio, θεωρήματα, speculamenta disciplinarum, commentationes & præcepta. *Cicero vertit* percepta. *Ern.* A θεωρέω.
Θεωρηματικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus; theorematicus, dogmaticus, præceptis artium utens. A θεώρημα.
Θεώρησις, εως, ἡ, contemplatio. A θεωρέω.
Θεωρητήριον, ε, τὸ, locus, ubi spectantur ludi, cavea in theatro. Ab eod.
Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν. contemplativus, contemplationi deditus; (2) theoreticus, theoremata continens. Ab eod.
Θεωρητὸς, ἡ, ὸν, spectabilis, adspectabilis; (2) qui sub animi contemplationem cadit, perceptibilis, comprehensibilis. Ab eod.
Θεώρητρα, τὰ, munera, quæ sponsus sponsæ dabat, cum se primum, depositio flammeo, spectandam daret. Ab eod.
Θεωρητῶς, *Adv.* spectabiliter, visibiliter.
Θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio, commendatio; (2) legatio ad ludos nomine civitatis; (3) ludus ipse, spectaculum; (4) inspectio locorum & morum cujusque civitatis; (5) *dicitur etiam* de rebus ipsis spectatu dignis, ut θεωρία Σαπιλείων, ap. *Joſ.* magnificentia regiæ visenda. A θεωρός.
Θεωρίς, ίδος, ἡ, navis, qua legati Athenienſes vehebantur ad ſacra Deliaca.
Θεωρικὸς, ἡ, όν, ad ſpectationem ludorum ſeu ſpectaculorum pertinens. A θεωρία.
Θεώριον, τὸ, ſpectaculum.
Θ Ε Ω Ρ Ο' Σ, ῦ, ὁ, ſpectator, contemplator; (2) legatus ad ſacra ſolennia, *item* ad oraculum petendum.
Θεωρῦσι, 3. pl. pro θεωρέυσι, a θεωρέω.
Θέωσις, ωσις, ἡ, deificatio, apotheoſis; (2) unio cum Deo, in Deum adſumptio. A θεόω.
Θεώτερ(ο)ν, divinior, pro θειότερ(ο)ν. A θεὸς, ut a βασιλεὺς βασιλεύτερ(ο)ν.
Θηβαγενὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, Thebis oriundus, Thebis genitus ſive natus. Ex Θήβη, & γείνομαι, *naſcor.*
Θηβάζε, *Adv.* Thebas. A Θήβη.
Θηβαϊκὸς, ἡ, ὸν, Thebaicus; ad Thebanos pertinens. Ab eod.
Θηβαΐς, ίδ(ο)ν, ἡ, Thebais, ſc. poëſis.
Θηβαῖ(ο)ν, αία, αῖον, Thebanus.
Θήβη, ης, ἡ, Θῆβαι αἱ, Thebe ſive Thebæ. Urbs in Ægypto, Aſia min. & Bœotia. Θήβησι, Thebis.
Θήνδεν, *Adv.* Thebis. A Θήβη.
Θηγαλέ(ο)ν, έα, έον, acutus; in Epig.
Θηγάνη, ης, ἡ, cos. A Θήγω.
Θήγανον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Θ Η Γ Ω, fut. Θήξω, acuo; (2) excito, inſtigo, inflammo; τεθηγμέ(ο)ν, perf. acutus. Θηγὴ δέ τε λευκὸν ὀδόντα, de apro, Heſiod. Aſp. 388. & Il. 11, 416. τὰς ψυχὰς εἰς τὰ πολεμικὰ, Xen.
Θηεῖσθαι, præſ. inf. med. pro Θηᾶσθαι.
Θηεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐθηεῖτο, a
Θηέομαι, cum admiratione ſpecto. Thema Ionicum propter talia: ἐθηεῖτο, ſpectabat; Θηεῦντο, ſpectabant mirabundi; Θηήσατο, a. 1. cum admiratione ſpectavit; ἐθηήσαντο, ſpectarunt; Θηήσαιτο, opt. admiraretur. A Θεάομαι.
Θηήμ(ο)ν, *ſpectans*, præſ. part. med. *Ion.* & *Dor.* pro Θεάμ(ο)ν, a Θεάομαι.
Θηεῦντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Dor.* pro ἐθηεῦντο, *contr.* ex ἐθηέοντο.
Θηήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐθηήσαντο.
Θηητὴρ, ῆρ(ο)ν, ὁ, qui cum admiratione ſpectat. A Θηέομαι.
Θηητὸς, ἡ, όν, cum admiratione ſpectandus ſpectabilis, admirabilis. Ab eod.
Θηήτωρ, ορ(ο)ν, ὁ, admirator, admirans ſpectator. Ab eod.
Θήϊον, τὸ, pro Θεῖον, *Ion.* ſulphur.
Θηκαῖ(ο)ν, αία, αῖον, thecæ deſtinatus ad aliquid condendum aut recipiendum. A Θήκη.
Θηκάμβ(ο)ν, a. 1. part. med. verbi τίθημι.
Θῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκαν.
Θήκαο, 2. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐθήκασο.
Θῆκε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔθηκε.
Θήκη, ης, ἡ, theca, vagina, conditorium, ſepulchrum, loculus. A τίθημι.
Θηκίον, ε, τὸ, repoſitoriolum; (2) loculus. Dim. a Θήκη.
Θηκτὸς, ἡ, ὸν, acutus. A Θήγω.
Θηλάζω, f. άσω, papillam ſugendam præbeo, lacto; (2) *in med.* lacteo, mammam præbitam ſugo. (Μακάριοι) μαζοὶ οἱ ὃν ἐθήλασαν, Luc. 23, 29. (Μακάριοι) μαζοὶ, οὓς ἐθήλασας, ibid. 11, 27. Θηλάζω τὸ Θηρίον, Plut. de Romul. A Θηλή.
Θηλαίνω, lacto; unde apud Heſ. a. 1. med. Θήλαντο.
Θηλαμινὸς, ἡ, ὸν, lactens, recens natus, Heſ. A Θηλάζω.
Θηλαμὼν, ὼν(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, nutritor, nutrix, Euſtath. Ab eod.
Θηλασμὸς, οῦ, ὁ, lactatio; (2) nutritio; (3) lactis hauſtus. Ab eod.
Θηλάστρια, ας, ἡ, nutrix, lactatrix.
Θήλεια, ας, ἡ, *Ion.* Θηλὶη, ης, ἡ, femina, femella, cujuſvis generis animantium. A Θῆλυς.
Θηλέεις, 2. ſing. præſ. indic. act. *Ion.* pro Θηλέεις, a
Θηλέω, fut. ήσω, germino, vireo; ut hinc fit Θήλεον, pro ἐθήλεον, virebant, in imperfecto, & Θηλήσαντα, in aor. 1. part. Ἀυρὶ ὃ λειμῶνες μαλακοὶ ἰὰ ὑδὶ ζείνῃ Θήλεον, Odyſſ. 5, 73. A Θάλλω, *vireo.*
Θ Η Λ Η', ῆς, ἡ, papilla; mamilla; mamma; ruma.
Θηλοειδὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, papillatus; papillæ formam habens, Gl. Vet.
Θῆλυ, τὸ, femella.
Θηλυγενὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, femina ortus, muliebris. Ex Θῆλυς, & γείνομαι.
Θηλυγενῶς, feminino genere.
Θηλύγλωσσος, ον, teneram, ſuavem vocem, orationem habens.
Θηλυγωνία, ας, ἡ, feminarum procreatio; (2) cognatio a matre. A
Θηλυγόν(ο)ν, ε, ὁ ἡ, ἡ, feminam procreans, ſeu gignens. Ex Θῆλυς, & γόν(ο)ν.
Θηλυδρίᾶν, puellaſcere, Gl. Vet A ſeq.
Θηλυδριάς, ε, ὁ, mollis, effeminatus. A Θῆλυς. Hinc
Θηλυδριώδης, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, mollis & effeminatus; (2) qualis eſt mollium & effeminatorum.
Θηλυδριῶσις, ἡ, mollis effeminata.
Θηλυκεύομαι, muliebriter me gero.
Θηλυκὸς, ἡ, όν, femininus; (2) feminam referens; (3) effeminatus; (4) femineo ſexui proprius & peculiaris. A Θῆλυς.
Θηλυκῶς, *Adv.* feminino genere.
Θηλυκρανέία, vel Θηλυκρανία, ας, ἡ, cornus.
Θηλυκρατὴς, ὲς, feminis imperans.
Θηλυκλόν(ο)ν, ε, ὁ ἡ, ἡ, muliere interfectus. Ex κλείνω.
Θηλυμανὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, inſano feminarum amore captus, mulieroſus. Ex μαίνομαι.
Θηλυμελὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, molliter & ut femina canens. Ex μέλ(ο)ν.
Θηλυμιτρὴς, ὁ, mitra muliebriter redimitus.
Θηλύμιτρις, ἡ, idem, de viro, per irriſionem.
Θηλύμορφ(ο)ν, ε, ὁ ἡ, ἡ, feminina forma præditus, qui forma feminea eſt. Ex μορφή.
Θηλύν(ο)ν, *contr.* Θηλύνες, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui animo eſt femineo, mollis, effeminatus.
Θηλύνω, effemino, emollio; ἐθηλυώθλω, a. 1. paſſ. Ἐθηλυώθλω τόμα πορὸς τῶνδε τ' γωσικὸς, Soph. Aj. 660. A Θῆλυς.
Θηλύπαις, ἡ, quæ filiam peperit.
Θηλύπεδος, οδος, ὁ ἡ, ἡ, ut Θηλύπους βάσις, apud Eur. pes ſ. ineeſſus femineus, ſ. feminarum.
Θηλυπρεπὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, feminis conveniens. Ex πρέπω.
Θηλυπλεκὴς, ίδ(ο)ν, ἡ, filix *femina.*
Θ Η Λ Υ Σ, εως, ὁ ἡ, ἡ, vel υς, εια, υ, femineus, qui eſt ſexus feminei. Hinc Θηλύτερ(ο)ν, έρα, ερον, effeminatior, mollior. Unde αἱ, Θηλύτεραι, feminæ, feminei ſexus.
Θηλύτης, ητ(ο)ν, ἡ, feminea natura, femineum ingenium; (2) feminea mollities. A Θῆλυς.
Θηλυτοκέω, feminei ſexus partum edo.
Θηλυτοκία, ας, ἡ, partus femineus. A
Θηλυτόκος, ε, ὁ ἡ, ἡ, feminei ſexus partum edens; (2) habilis feminæ procreandæ. Ex τίκτω.
Θηλυφανὴς, ές(ο)ν, ὁ ἡ, ἡ, qui videtur eſſe femina, feminæ ſimilis. Ex φαίνομαι.
Θηλυφόν(ο)ν, ε, ὁ ἡ, ἡ, feminas occidens, feminei ſexus animalia interimens.
Θηλύφρων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, muliebri mente præditus, mollis, effeminatus, ſapiens muliebria. Ex φρήν.
Θηλύφωνος, ον, muliebrem, *item* ſuavem vocem habens.
Θηλυχίτων, ὁ, muliebri indutus tunica.
Θηλώ, όος, *contr.* ῶς, ἡ, altrix, nutrix, Heſ. A Θηλή.
Θηλωτὶς, ίδος, ἡ, altrix. Ab eod.
Θῆμα, ατος, τὸ, theca, ſepulchrum, Heſ. A τίθημι.
Θημὼν, ῶνος, ὁ, acervus frugum in agro; (2) cumulus quicunque. A Θῆμα.
Θημωνία, ας, ἡ, idem & ab hoc ipſo. Apud Heſ. & Θημωνιὰ.
Θ Η' Ν, Θῆνος, ἡ, ὁ, acervus, cumulus, agger; (2) cumulus arenæ; (3) acervus frumenti; (4) littus.
Θ Η' Ν, Particula *Poët.* ſane, diu; ὐ Θῆν, haud ſane.
Θηνίον, ε, τὸ, lac, Heſ.
Θήξας, a. 1. part. act. verbi Θήγω.
Θήξις, εως, ἡ, punctio per acum; (2) momentum, punctum, celeritas, quaſi a Θήγω, niſi forte Θῆξις, ſcribendum. A Θιγγάνειν, *attingere.*
Θήξω, *acuam*, f. 1. ind. act. verbi Θήγω.
Θηοῖο, 2. ſing. præſ. opt. med. pro Θηέοιο, a Θηέομαι.
Θήπω, ſtupeo, cum ſtupore admiror. Fingitur hoc verbum propter τέθηπα, perf. med. obſtupui, miror. Ὅ δέ οἱ χάδεν ἦλθε τεθηπὼς, Il. 21, 64.
Θ Η' Ρ, Θηρὸς, ὁ, fera, bellua.
Θήρα, ας, ἡ, venatio, venatus, captatio; (2) præda venatu capta. A Θήρ.
Θηράγρα, ας, ἡ, ferarum captura, venatio; (2) res capta in venatu; (3) indagatio v. c. veri. Ex Θήρ, & ἄγρα.
Θηραγρίτης, ε, ὁ, venator. A Θηράγρα.
Θήραγρος, ον, venationi aptus, ſerviens.
Θήραμα, ατος, τὸ, captura, quod venatu capitur; (2) venatio. A Θηράω.

Digitized by Google

Θηρᾶν, præſ. inf. act. pro Θηράειν, a Θηράω.
Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A
Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum ſeu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θὴρ, & ἀρχός.
Θηράσιμος, ου, ὁ ἡ οὐ, qui venatu capi poteſt; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ. Æſch. Pr. 856. A Θηράω. Unde
Θηρατέον, *Adv. poſit.* venandum eſt.
Θηρατέος, έα, έον, venandus. Ab eod.
Θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.
Θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropice, aſſequenda, quæ labore curaque poſſunt Θηρατὰ dicuntur, ap. *Polyb.*
Θήρατρον, ου, τὸ, inſtrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.
Θηράω, ῶ, & Θηράομαι, ῶμαι, venor; (2) ſector, conſector; (3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut miſericordiam, &c. Θηρᾶν ἀφρίπτει τάμὰ χανα, Soph. Ant. 92. Πολλὴς ἀνειὰς ἡ τὸ Θηρᾶσ πενὰ, id. El. 1060. A Θήρ. Unde
Θήρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferinus, belluinus.
Θηρεύεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro Θηρεύειν.
Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A Θηρεύω.
Θηρεύσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui venatu capi poteſt; (2) ad venandum aptus. A Θήρευσις.
Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipſa venandi actio. A Θηρεύω.
Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator.
Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc Θηρευτικὴ, ſcilicet τέχνη, venandi ſcientia.
Θηρεύτὸς, ἡ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi poteſt. Ab eod.
Θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) ſector, conſector; (3) inſidioſe obſervo. Θηρεύσει γὰ Ζεμνοῖς λόγοισιν αἰχμὰ μηχανώμενα, Eur. Hipp. 960. A Θήρ.
Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A Θηρεύω.
Θήρης, gen. ſing. *Ion.* Θήρεως, a Θήρ.
Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Θηριακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morſus ſanantur. A Θηριακὸς.
Θηριακὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adverſus venenum. Ab eod.
Θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A Θήρ.
Θηριάλωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a feris captus. Ex Θηρίον, & ἁλίσκω.
Θηρίζωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, a feris adeſus, a feris comeſus. Ex Θὴρ, & βορὰ.
Θηρίδιον, ου, τὸ, beſtiola, Dim. A Θήρ.
Θηρίκλειος, ου, ὁ ἡ ἡ, Thericleius, ut Θηρίκλειοι, ſc. κύλικες. Θηρίκλεια, ſc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.
Θηρίόζωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, a feris comeſtus. Ex Θηρίον, & βρώσκω.
Θηρόδηγμα, ατος, τὸ, morſus a fera illatus; (2) morſus ſerpentis. A δάκνω.
Θηρόδηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a fera ſeu bellua morſus; (2) a ſerpente morſu ictus.
Θηριοκτόνος, ου, beſtias perimens. A κτείνω.
Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατ' ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15, 32.
Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A
Θηριομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. A μάχομαι.
Θηριομιγὴς, ές, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
Θηριόμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, belluinam formam habens. Ex Θηρίον, & μορφή.
Θηρίον, ου, τὸ, beſtia, bellua, fera; (2) beſtia venenata, ſerpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, tetrum, malignum. A Θήρ.
Θηριοπρεπὴς, ὲς, beſtiis conveniens,
Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.
Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ alunter, vivarium. A
Θηριότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui feris veſcitur; (2) qui veſcitur ſerpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui belluas alit.
Θηριοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον, & φόνος.
Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; effero, irrito, ira gravi adverſus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A Θηρίον.
Θηριώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc τὸ Θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A Θηριώδης.
Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.
Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηριόω.
Θηρίωσις, ωσεως, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηροβολία, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex Θὴρ, & βολίω, pro βάλλω.
Θηρόβορος, ου, ὁ ἡ ἡ, a feris adeſus ſeu arroſus. Ex Θὴρ, & βορὰ, *cibus*.
Θηρόβοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a feris depaſtus; (2) feris paſcendis aptus. Ex Θὴρ, & βόσκω.
Θηρόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a feris devoratus. Ex Θὴρ, & βιβρώσκω, *voro*.
Θηροθῆραι, οἱ, venatores, Heſ. Ex Θὴρ, & Θηρεία, *venatio*.
Θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.
Θηριειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, animalium formas habens; ut veſtis animalium figuris picta. Ex Θὴρ, & εἶδος.
Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομέω.
Θηροκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferarum occiſor. Ex Θὴρ, & κτείνω.
Θηρολεκτέα, voces aucupor. A
Θηρολέξης, ου, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum Suid. A Θήρα, & λέγω.
Θηρολέτης, ου, ὁ, belluarum occiſor. Ab ὀλέτης.
Θηρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, feras paſcens. A νέμω.
Θηροσκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, feris inſidians. A Σκοπός.
Θηρσεσώνη, ἡ, venatio. Ex Heſ. A Θήρ,
Θηροτόκος, ον, feras gignens, *Epith.* ſilvarum, ſaltuum. A τίκτω.
Θηρότροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui feris veſcitur. A τρέφω.
Θηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, feras alens. Ex iiſd.
Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.
Θηροφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, feras occidens. Dianæ Epith. Θηροφόνον, aconitum ab occidendis feris. Ex Θὴρ, & φόνος, *cædes*.
Θηρόχλαινος, ον, lænam, ferinam veſtem geſtans.
Θηραμμένος, præſ. part. paſſ. *contr.* pro Θηραόμενος, a Θηράω.
Θηρᾶν, part. act. pro Θηράων.
Θῆς, Θητὸς, ὁ, *proprie*, cives, liberi illi quidem, ſed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλεῖντο Θῆτες, οἷς ἐδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκαν ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.
Θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Syncop.* pro Θηλάσαι, a Θηλάζω.
Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro Θήσαιντο, a Τάω.
Θησαυρίζω, f. ίσω, theſauros exſtruo; (2) in theſauro repono; (3) recondo, adſervo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ Θησαυρίζετε ὑμῖν Θησαυρὸς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6 19. Ἔκαστος δὲ ἀεὶ εἶχεν ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο, Herod. A Θησαυρὸς. Hinc
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro conditum & repoſitum eſt, theſaurus; (2) repoſitorium; (3) adſervatio.
Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio recondendi & reponendi in theſauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
Θησαυριστὴς, οῦ, ὁ, qui theſauros congerit, qui in theſauris adſervat opes. Ab eod.
Θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, in theſauro recondens, condens in futurum. Ab eod.
Θησαυροποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, collector theſauri; (2) avarus. Ex Θησαυρὸς, & ποιέω.
ΘΗΣΑΤΡΟΣ, ου, ὁ, theſaurus, acervus rerum repoſitarum in poſterum; (2) ipſæ opes repoſitæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.
Θησαυροφυλακέω, cuſtos ſum, præfectus ærarii, pecuniarum.
Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, cuſtos theſauri.
Θήσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θησέμεν, f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσειν.
Θησόμεσθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. *Dor.* & *Æol.* pro Θησόμεθα.
Θησεῖον, τὸ, templum Theſei.
Θῆδῆ, præſ. inf. med. *per Syncop.* pro Θηλάζεσθαι, ſive pro Θᾶδῆ, ex Θάομαι, a Θάομαι.
Θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. v. τίθημι.
Θήσουτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσουσι.
Θῆνα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A Θῆς.
Θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆτα, *ſervum*, acc. ſing. a Θῆς, *ſervus*.
Θητεία, ας, ἡ, ſervitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητεύς, εως, ὁ, mercenarius. Ab eod.
Θητεύω, f. εύσω, mercede ſervio, unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori Θητεύειν, v. Θῆς, *Etym.* Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, Luc. Θητεύω κυκλωπι, Euripid. Cyclop. 77. Ab eod.
Θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui conſtat e mercenariis famuliſque operariis.
Θῆτλα, ης, ἡ, idem quod Θῆνα.
Θητωνιον, ου, τὸ, pretium mercenarii. A Θῆς, & ὠνέομαι.
Θιασῶνες, panes, qui Diis apponebantur.
Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, Heſ. A Θίασος.
Θιασάρχης, ου, ὁ, ſacri chori princeps & antiſtes ſacrificantium, vel ſolenni cœtu Deum colentium. Ex Θίασος, & ἀρχή.
Θιασεύω, per pompam & thiaſo progredior. Θιάζω, initio. Ἐθίασέν σε, ἢ πῶς τάδ' αὐδᾷς, Euripid. Ion. 552.
Θιασίτης, ου, idem quod Θιασώτης. A
ΘΙΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudantium, proprie Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus
Θιασώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, thiaſis celebris.
Θιασὼν, ῶνος, ὁ, locus in quo thiaſi & feſta convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.
Θιασῶται, ῶν, οἱ, ſodales thiaſos agitantes, ſocii in chorea; (2) ſocii. Ab eod.
Θιασώτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiaſos pertinens.
ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiſcella e vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, toſtus ſub carbonibus; (2) tener.
Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, Soph. Oed. Col. 342. Παρέσται ταῦτα, ζῶσί γε θιγγάνειν, id. Phil. 668. Μὴ θίγγανειν με μηδὲν, ἀλλ' εἶχειν ἔχλον τ' ἀναίδοῦς, ſcil. χρὴ, Eur. Hec. 695. A Θίγω.
Θιγεῖν, *tetigiſſe*, a. 2. inf. act. verbi Θίγω.
Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A Θίγω.
Θίγοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro Θίγουσα.
Θίγον, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Dor.* pro Θίγε.
ΘΙΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ', ὦ φόβος θίγειν νικᾷ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἐξοίδα γὰρ νιν πάντες ἂν λόγῳ καλῷ γλάσσαν θίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ἀλίπλακτος τέκνων, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἁρ' ἐμοῦ γε θίξεται, idem Hipp. 1089.
ΘΙΝ, Θινὸς, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινάδης, ους, ὁ ἡ ἡ, littoreus; (2) leviter ela-

Digitized by Google

elatus in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.
Θίξις, εως, ἡ, tactus, contactus, contagium, ictus. A Θίγω.
Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi Θίγω.
Θίς, Θινός, idem quod Θίν.
Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teſtes ſunt contuſi. A Θλάω.
Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Θλάσις, εως, ἡ, contuſio. Ab eod.
Θλάσμα, ατος, τὸ, contuſio, colliſio.
Θλάσπι, εως, ἡ, thlaſpi, herba, cardamum agreſte, pes gallinaceus. Ab eod.
Θλασπίδιον, τὸ, idem.
Θλάσσει, 3. ſ. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔθλασσε, a Θλάω.
Θλαστικὸς, ἡ, ὸν, contundendi ſeu collidendi vim habens. Ab eod.
Θλαστὸς, ἡ, ὸν, contuſus. Ab eod.
ΘΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquaſſo, frango. Οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασεν, Heſiod. Ἀσπ. 140.
Θλιβίας, ου, ὁ, ſpado, cui teſtes contuſi ſunt, Heſ. A
ΘΛΙ'ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, conſtringo; (3) elido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίβεσιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μέλλομεν θλίβεσθαι, 1 Theſſ. 3, 4. Hinc
Θλῖμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.
Θλιμμὸς, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.
Θλῖψις, εως, ἡ, compreſſio; (2) adflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.
Θνάσκω, *morior*; *Dor.* pro Θνήσκω.
Θνάξομαι, f. 1. ind. med.
Θνησειδιον, ου, τὸ, materia morticina. A Θνήσκω.
Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.
Θνῆσις, εως, ἡ, mors, Suid. Ab eod.
Θνήσκον, *Ion.* pro ἔθνησκον, a
ΘΝΗ'ΣΚΩ, morior, f. Θανοῦμαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον, Θανὼν. *Poët.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηὼς, a τεθνηκὼς τεθνᾶσι, mortui ſunt, inf. τεθνάναι, & τεθνήναι, τέθνηθι, imperat. τεθνάιλυ, Opt. &c. pleraque quaſi a Θνήμι, vel τέθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἅτ' ἔχρηζε, γᾶς ὅθι ξύνας ἔθανε, in terra ubi optavit, id. Oed. Col. 1700.
Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς, & γαμέω.
Θνητογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mortalibus genitus. A γίνομαι.
Θνητοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, formam mortalis habens. Ex Θνητὸς, & εἶδος.
Θνητο ο, gen. ſing. *Ion.* pro Θνητῦ, a
Θνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; (2) homo; (3) beſtia. Τίκναν τε θνητῶν κόμισαι δέμας, Eurip. Supp. 273. A Θνήσκω.
Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) ſedeo, proprie celeriter in ſedile inſilio. Τίνας σοῦθ' ἕδρας τάς δε μοι θοάζετο; Soph. Oedip. T. 2. Τίς ὧδ' ἀγὼν φίνιος ἔρχεται; Θοάζων σε τἀμέλεον; Eurip. Or. 321. A Θοός.
Θοῆσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς.
Θοιμάτιδιον, ου, τὸ, parva veſtis; (2) palliolum, Dim. a
Θοιμάτιον, ου, τὸ, veſtis; (2) pallium. Ex τὸ, & ἱμάτιον.
Θοίμιλω, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro Θείμλω, quaſi a Θέω, pro τίθημι.
Θοίνημα, ατος, τὸ, epulum, convivium.
Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A
Θοινάω, ᾶ, & Θοινάομαι, ᾶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna abſumo; (4) veſcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς, Heſiod. Ἀσπ. 212. Ἀιχρὸν παρὰ κλαῖσι Θοινᾶσθ' ξένας, Eur. Alceſt. 569. A Θοίνη.
Θοινατόριον, ου, τὸ, idem quod Θοινατήριον.
ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, dapes. Hinc
Θοινητήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.
Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, ad epulationem idoneus. A Θοινάω.
Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.
Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comeſtor, conviva, epulo, devorator. Ab eod.
Θοῖτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.
Θολερὸς, ρά, ρὸν, turbidus; (2) obſcurus; (3) inquinatus; (4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A Θολέω.
Θολερῶς, *Adv.* turbide. A Θολερὸς.
Θολίον, ου, ὁ, pileus faſtigiatus, umbella. A Θόλος.
Θολοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex Θόλος, & εἶδος.
ΘΟΛΟ'Σ, ου, ὁ, ſordes turbidæ; (2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt.
Θολὲς, ὴ. ὲν, turbidus. A Θολός.
ΘΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii; (2) apud Athenienſes locus in quo Prytanes cœnare ſolebant; (3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidianâ uſui neceſſaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur calore.
Θολοῦντα, acc. ſ. part. pro Θολόεντα, a
Θολόω, ῶ, άσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infuſco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωμαι τὴν φρένα, Longin. 3. A Θολὸς.
Θολώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.
Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuſcatio, inquinatio. A Θολόω.
ΘΟΟ'Σ ὰ, ὸν, celer, velox; (2) acutus.
Θοῖα, ῶ, acuo. Hinc ἐθόϊσα, acui, a. 1. ap. Hom. Ἐγὼ δ' ἐθόϊσα φαρέτρας ὑψηλὸν, Odyſſ. 9, 227. A Θοός.
Θορικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis. A Θορὴ.
Θόρε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορέω, vel Θόρω.
ΘΟΡΕ'Ω, ῶ, ſalio, ut hinc fit a. 2. ἔθορον, Θόρε, Θορὼν, Θορεῖν. Μᾶλλον ὅτι Τράεσσι Θόρεν, Il. 8, 252.
Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale.
Θορικὸς, ἡ, ὸν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A Θορὴ.
Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, & Θορνύομαι, inſilio, ineo, libidine agitor, cœo.
Θορὸς, οῦ, ὁ, ſemen genitale; (2) excretio ſeminis.
Θόρος, ου, ὁ, initor, admiſſarius, Heſ.
Θορυβέσσιν, *Dor.* pro Θορυβεῦσι.
Θορυβέω, ῶ, f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi, paſſ. τεθορυβημένος, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. Θορυβηθεὶς, turbatus. Ὅπως ἢ μὴ Θορυβῶσί μοι, Dem. Ταῦτα Γάλβαν ἐθορύβει, Plut. Τεθορύβηνται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδίασι, Longin. 3. A Θόρυβος.
Θορύβησον, 3. ſ. a. 1. conj. act.
Θορυβητικὸς, ἡ, ὸν, tumultus, pavores faciens.
Θορυβοποιέω, tumultus facio.
Θορυβοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) ſeditioſus. Ex Θόρυβος, & ποιέω.
ΘΟ'ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba.
Θορυβοῦντες, nom. plur. part. Θορυβέοντες, a Θορυβέω.
Θορυβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumultuoſus, turbulentus; (2) ſtrepens, obſtrepens. A Θορυβος.
Θορυβωδῶς, *Adverb.* tumultuoſe, turbulente, raptim.
ΘορυΘῆ, præſ. inf. paſſ. verbi
Θορύω, in libidinem concito, q. d. πρὸς τὸν Θορὸν ὀρύσσω.
ΘΟ'ΡΩ, ſalio; ut hinc fit ἔθορον, Θόρον, imperf. & a. 2. Θορὼν, Θορεῖν, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ Θόρε σαμφανόωντος, Il. 8, 320.
Θορτὸς, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A Θόρος.
Θοράς, άδος, ἡ, impetuoſa, Nicand.
Θορ'θρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, Heſ. A Θόρω.
Θόρης, ου, ὁ, admiſſarius, qui init, Heſ.
Θορικὸς, ἡ, ὸν, impetuoſus, violentus.
Θορμάντις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.
Θόριος, ία, ον, impetuoſus, bellicoſus.
Θόρις, ιδος, ἡ, impetuoſa. A
Θόριος, ου, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A Θόρω.
Θόρνιξ, ὁ, fodile, ſolium, conſeſſus. A Θάκος.
Θοῶς, *Adv.* celeriter. A Θοός.
Θραγμὸς, ὁ, fragor, ſ. ſonus e re aliqua contuſa.
Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ὑπὲρ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾷξ.
Θρᾷκες, οἱ, Thraces. Edones.
Θρακίας, ου, ὁ, Thracias, ut Θρακίας λίθος.
Θρακικὸς, ἡ, ὸν, Thracicus. A Θρᾷξ.
Θρακιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.
Θρανδῶ, f. ήσω, ſupra ſcabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα ζῶ θρανδεῖται, Ariſt. Eq. 368. A Θρόνος.
Θρανίδιον, ου, τὸ, ſellula, parvum ſcabellum, Dim.
Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc
Θρανίτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ.
Θρανιτικὸς, ἡ, ὸν, qui thranitarum eſt.
Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella, in ſpecie familiarica; (2) ſcabellum, hypopodium; (3) ſcabellum in quo coria extenduntur. A Θράω, *ſedeo*. Θουρὸν, Θρανὸν, ejuſdem ſignificationis cum
Θρανύσσω, f. ξω, conſtringo, contero. Οἳ πάντα θρανύξαντες εὐτόρνῳ ζυλόφι, Lyc. 664. A Θράω, *frango*.
ΘΡΑ'Ξ, Θρακὸς, ὁ, Thrax.
Θρᾴκιος, ία, ον, Thracius. A Θρᾷξ.
Θρᾴκιος, ία, ον, idem & ab eod.
Θρασίδιος, *Adv.* audaciter, temerarie.
Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro Θρασύμαχος, *Ern.*
Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi Θρᾳκίας, a Θρᾷξ.
Θράσος, ους, τὸ, audacia, ferocitas. A Θάρσος.
Θρᾷσσα, vel Θρῄτλα, Θρῇσσα, Θρῄκισσα, Threſſa vel Threiſſa, femina ex Thracia. A Θρᾷξ.
Θρέαω, *Attice*, Θρᾶττω, f. ξω, moveo, molestium creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Eur Rh. 863. A τερέαω.
Θρασυγλαττίας, ὁ, ὁ ἡ ἡ, audax verbis.
Θρασυγλαττία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis.
Θρασυγυιος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax membris. A γυῖον.
Θρασύδειλος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.
Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax, ferus.
Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro Θρασυμαχῶν.
Θρασυμάχανον, acc. *Dor.* pro Θρασυμήχανον, a
Θρασυμάχανος, ου, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro Θρασυμήχανος, audax machinator, qui conſilia audacia init. Ex Θρασὺς, & μηχάνη.
Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. A μάχη.
Θρασύμαχος, ὁ, idem.
Θρασυμέμναν, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui audacter irruentem hoſtem ſuſtinet. A μένω.
Θρασύμητις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, & Θρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio. A μῆτις.
Θρασύμυθος, ου, ὁ ἡ ἡ, verbis audax & temerarius. A μῦθος.
Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασυνομαι, audax fio, audacter & libere loquor, ſum confidens. Θρασύνομαι ἀξιοῦσι τοῖς ἀποφοιτοῦσι, Plut. πρὸς τινα, id. A Θρασύς.
Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.
Θρασύς, εῖα, ὺ, *Gen.* ος, είας, ος, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, ſtrenuus. A Θάρσος.
Θρασύσπλαγχνος, ου, ὁ ἡ ἡ, animo intrepidus. A σπλάγχνον.
Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audaciter, intrepide.
Θρασυστομέω, ῶ, f. ήσω, audacter & inſolenter loquor. A

Digitized by Google

Θηρᾶν, præſ. inf. act. pro Θηράειν, a Θηράω.
Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas; (2) in elephantos. A
Θήραρχος, ου, ὁ, præfectus ferarum ſeu belluarum, rector ferarum; (2) rector elephantorum. Ex Θὴρ, & ἀρχός.
Θηράσιμος, ου, ὁ ἡ ον, qui venatu capi poteſt; (2) venatu captus. Θηράσιμοι γάμοι, captandæ nuptiæ. Æſch. Pr. 856. A Θηράω. Unde
Θηρατέον, *Adv. poſit.* venandum eſt.
Θηρατέος, έα, έον, venandus. Ab eod.
Θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρατικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Ab eod.
Θηρατὸς, ἡ, ὸν, venatu capiendus; (2) tropice, aſſequenda, quæ labore curaque poſſunt Θηρατὰ dicuntur, ap. *Polyb.*
Θήρατρον, ου, τὸ, inſtrumentum venatorium, id, quo feras capimus, v. g. laqueus, pedica, rete. Ab eod.
Θηράω, ῶ, & Θηρόομαι, ῶμαι, venor; (2) ſector, conſector; (3) capto, *in re amatoria*, in amorem illicere tento; (4) elicio, ut miſericordiam, &c. Θηρᾶν ὁ σοφὸς τἀμήχανα, Soph. Ant. 92. Πολλῆς ἀνοίας κ' τὸ Θηρᾶσ κενὰ, id. El. 1060. A Θήρ. Unde
Θήρειος, ου, ὁ ἡ ον, ferinus, belluinus.
Θηρεύμαι, præſ. inf. act. *Ion.* pro Θηρεύειν.
Θήρευμα, ατος, τὸ, captura, venatus. A Θηρεύω.
Θηρεύσιμος, ου, ὁ ἡ ον, qui venatu capi poteſt; (2) ad venandum aptus. A Θήρευσις.
Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, ipſa venandi actio. A Θηρεύω.
Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, captator.
Θηρευτικὸς, ἡ, ὸν, venaticus. Hinc Θηρευτικὴ, ſcilicet τέχνη, venandi ſcientia.
Θηρεύτὸς, ἡ, ὸν, q. d. venabilis, qui venatione capi poteſt. Ab eod.
Θηρεύω, fut. εύσω, feras venor, aucupor; (2) ſector, conſector; (3) inſidioſe obſervo. Θηρεύσει γὰρ Ζεμενῆς λόγοισιν αἰχρὰ μηχανόμβμαι, Eur. Hipp. 960. A Θήρ.
Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura. A Θηρεύω.
Θήρης, gen. ſing. *Ion.* Θήρος, a Θήρ.
Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, venator. Ab eod.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Θηρίακά, ὰν, τὰ, ſcil. φάρμακα, medicamenta, quibus animalium venenatorum morſus ſanantur. A Θηριακὸς.
Θηριακὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἀντίδοτος, theriaca, antidotus adverſus venenum. Ab eod.
Θηριακὸς, ἡ, ὸν, ferinus; (2) agens de feris. A Θήρ.
Θηριάλωτος, ου, ὁ ἡ ον, a feris captus. Ex Θηρίον, & ἁλίσκω.
Θηρίβρωτος, ου, ὁ ἡ ον, a feris adeſus, a feris comeſus. Ex Θὴρ, & βορὰ.
Θηρίδιον, ου, τὸ, beſtiola, Dim. A Θήρ.
Θηρίκλειος, ου, ὁ ἡ ὸν, Thericleius, ut Θηρίκλειοι, ſc. κύλικες. Θηρίκλεια, ſc. ποτήρια, pocula, ab artifice Thericle.
Θηριόβρωτος, ου, ὁ ἡ ον, a feris comeſtus. Ex Θηρίον, & βρώσκω.
Θηριόδηγμα, ατος, τὸ, morſus a fera illatus; (2) morſus ſerpentis. A δάκνω.
Θηριόδηκτος, ου, ὁ ἡ ον, a fera ſeu bellua morſus; (2) a ſerpente morſu ictus.
Θηριοκτόνος, ον, beſtias perimens. A κτείνω.
Θηριομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum bellis pugno. Εἰ κατ' ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, 1 Cor. 15, 32.
Θηριομαχία, ας, ἡ, pugna cum belluis. A
Θηριομάχος, ου, ὁ ἡ ον, qui cum feris ſeu belluis pugnat, beſtiarius. A μάχομαι.
Θηριομιγὴς, ες, de Scylla, Centauris. A μίγνυμι.
Θηριόμορφος, ου, ὁ ἡ ον, belluinam formam habens. Ex Θηρίον, & μορφή.
Θηρίον, ου, τὸ, beſtia, bellua, fera; (2) beſtia venenata, ſerpens, vipera; (3) lumbricus; (4) pediculus; (5) ulcus ferum, tetrum, malignum. A Θήρ.
Θηριοπρεπὴς, ὲς, beſtiis conveniens,
Θηριότης, ητος, ἡ, feritas. A Θηρίον.
Θηριοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi belluæ aluntur, vivarium. A
Θηριότροφος, ου, ὁ ἡ ον, qui feris veſcitur; (2) qui veſcitur ſerpentibus. A τρέφω.
Θηριοτρόφος, ου, ὁ ἡ ον, qui belluas alit.
Θηριοφόνος, ου, ὁ ἡ ον, qui belluas occidit, qui feras interficit. Ex Θηρίον, & φόνος.
Θηριόω, ῶ, in naturam ferinam converto; effero, irrito, ira gravi adverſus aliquem incendo; τεθηριωμένος, exaſperatus, efferatus. A Θηρίον.
Θηριώδης, ους, ὁ ἡ ες, ferus, belluinus; (2) feris refertus. Hinc τὸ Θηριῶδες, ους, feritas. Ab eod.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas. A Θηριώδης.
Θηριωδῶς, *Adv.* ferino more. Ab eod.
Θηρίωμα, ατος, τὸ, ulceris teterrimi genus. A Θηριόω.
Θηρίωσις, ωσις, ἡ, efferatio, in belluam mutatio. Ab eod.
Θηροβολία, ῶ, f. ήσω, feras ferio. Ex Θὴρ, & βολίω, pro βάλλω.
Θηρόβορος, ου, ὁ ἡ ον, a feris adeſus ſeu arroſus. Ex Θὴρ, & βορὰ, *cibus*.
Θηρόβοτος, ου, ὁ ἡ ον, a feris depaſtus; (2) feris paſcendis aptus. Ex Θὴρ, & βόσκω.
Θηρόβρωτος, ου, ὁ ἡ ον, a feris devoratus. Ex Θὴρ, & βιβρώσκω, *voro*.
Θηροθῆραι, οἱ, venatores, Heſ. Ex Θὴρ, & Θηρεία, *venatio*.
Θηρόθυμος, ον, ferus, iratus.
Θηρειδὴς, έος, ὁ ἡ ές, animalium formas habens; ut veſtis animalium figuris picta. Ex Θὴρ, & εἶδος.
Θηροκόμος, ὁ, ferarum curator. A κομίω.
Θηρολόφος, ου, ὁ ἡ ον, ferarum occiſor. Ex Θὴρ, & κλείνω.
Θηρολυκίδαι, voces aucupor. A
Θηρολύξης, ου, ὁ, in dicendo adfectator, venator verborum Suid. A Θήρα, & λύκος.
Θηρολύτης, ου, ὁ, belluarum occiſor. Ab ὀλέτης.
Θηρομύρος, ὁ ἡ ον, feras paſcens. A νέμω.
Θηροσκόπος, ου, ὁ ἡ ον, feris inſidians. A Σκοπός.
Θηρσευτὴν, ὴ, venatio. Ex Heſ. A Θήρ,
Θηροτόκος, ον, feras gignens, *Epith.* ſilvarum, ſaltuum. A τίκτω.
Θηρότροφος, ου, ὁ ἡ ον, qui feris veſcitur. A τρέφω.
Θηροτρόφος, ου, ὁ ἡ ὸν, feras alens. Ex iiſd.
Θηρότυπος, ον, ferinam formam habens.
Θηροφόνος, ου, ὁ ἡ ον, feras occidens. Dianæ Epith. Θηροφόντου, aconitum ab occidendis feris. Ex Θὴρ, & φόνος, *cædes*.
Θηρόχλαινος, ον, lænam, ferinam veſtem geſtans.
Θηραμεύω, præſ. part. paſſ. *contr.* pro Θηραμεύμενος, a Θηράω.
Θηρῶν, part. act. pro Θηράων.
ΘΗΣ, Θητὸς, ὁ, *proprie*, cives, liberi illi quidem, ſed qui mercede operas faciunt propter paupertatem; (2) mercenarius. Ἐκαλοῦντο Θῆτες, οἷς οὐδὲ μίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν. Plut. in Solon. cap. 18.
Θῆσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro Θηλάσαι, a Θηλάζω.
Θησαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro Θησαίντο, a Θάω.
Θησαυνίζω, f. ίσω, theſauros exſtruo; (2) in theſauro repono; (3) recondo, adſervo; (4) opes colligo; (5) colligo, cumulo. Μὴ Θησαυρίζετε ὑμῖν Θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, Matt. 6 19. Ἕκαστος δὲ ἀεὶχεν ἑκεῖσε ἐθησαυρίζετο, Herod. A Θησαυρός. Hinc
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in theſauro conditum & repoſitum eſt, theſaurus; (2) repoſitorium; (3) adſervatio.
Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio recondendi & reponendi in theſauro; (2) opum collectio, coacervatio. Ab eod.
Θησαυριστὴς, οῦ, ὁ, qui theſauros congerit, qui in theſauris adſervat opes. Ab eod.
Θησαυριστικὸς, ἡ, ὸν, in theſauro recondens, condens in futurum. Ab eod.
Θησαυροποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, collector theſauri; (2) avarus. Ex Θησαυρὸς, & ποιέω.
ΘΗΣΑΤΡΟΣ, οῦ, ὁ, theſaurus, acervus rerum repoſitarum in poſterum; (2) ipſæ opes repoſitæ; (3) copia rerum bonarum vel malarum.
Θησαυροφυλακέω, cuſtos ſum, præfectus ærarii, pecuniarum.
Θησαυροφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, locus, in quo theſauri repoſiti cuſtodiuntur. A
Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, præfectus, cuſtos theſauri.
Θήσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θησίμβρι, f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσειν.
Θησόμεσθα, 1. pl. fut. 1. indic. med. *Dor.* & *Æol.* pro Θησόμεθα.
Θησεῖον, τὸ, templum Theſei.
Θῆσθ, præſ. inf. med. *per Sync.* pro Θηλάζεσθαι, ſive pro Θᾶσθαι, ex Θάομαι, a Θάομαι.
Θήσομαι, *ponam*, f. 1. ind. med. v. τίθημι.
Θήσουτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro Θήσουσι.
Θῆνα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. A Θής.
Θήσω, *ponam*, f. 1. ind. act. verbi τίθημι.
Θῆτα, *ſervum*, acc. ſing. a Θής, *ſervus*.
Θητεία, ας, ἡ, ſervitus, famulatus pro mercede. Ab eod.
Θητεύς, εως, ὁ, mercenarius. Ab eod.
Θητεύω, f. εύσω, mercede ſervio, unde Peripatetici eleganter dicebant, animum corpori Θητεύειν, v. Θής, *Ern.* Ἐθήτευσαν παρ' Ἀδμήτῳ, Luc. Θητεύω κύκλωπι, Euripid. Cyclop. 77. Ab eod.
Θητικὸς, ἡ, ὸν, mercenariorum proprius & peculiaris; (2) mercenarius; (3) qui conſtat e mercenariis famuliſque operariis.
Θῆτλα, ης, ἡ, idem quod Θῆτα.
Θητώνιον, ου, τὸ, pretium mercenarii. A Θής, & ὠνέομαι.
Θιασήνες, panes, qui Diis apponebantur.
Θιάσαι, choros ducere, tripudiare, Heſ. A Θίασος.
Θιασάρχης, ου, ὁ, ſacri chori princeps & antiſtes ſacrificantium, vel ſolenni cœtu Deum colentium. Ex Θίασος, & ἀρχή.
Θιασεύω, per pompam & thiaſo progredior. Θιάζω, initio. Ἐθίασίν σε, ἢ πῶς τάδ' ἀυδᾷς, Euripid. Ion. 552.
Θιασίτης, ου, idem quod Θιασώτης. A
ΘΙΑΣΟΣ, ου, ὁ, cœtus & multitudo tripudantium, proprie Bacchicos choros agitans; (2) examen & caterva mulierum; (3) cœtus convivantium; (4) convivium; (5) cœtus
Θιασώδης, ους, ὁ ἡ ες, thiaſis celebris.
Θιασών, ῶνος, ὁ, locus in quo thiaſi & feſta convivia aguntur, choreæve exercentur, locus convivalis, cœnatio. Ab eod.
Θιασῶται, ῶν, οἱ, ſodales thiaſos agitantes, ſocii in chorea; (2) ſocii. Ab eod.
Θιασώτικὸς, ἡ, ὸν, ad thiaſos pertinens.
ΘΙΒΗ, ης, ἡ, fiſcella e vimine plexa in modum arculæ.
ΘΙΒΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, toſtus ſub carbonibus; (2) tener.
Θιγγάνω, tango, contrecto. Θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ, Soph. Oed. Col. 342. Παρίσαι ταῦτα ζῶσι κ' θιγγάνειν, id. Phil. 668. Μὴ θίγγανειν μοι μηδέν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον τ' ἀναιδὲς, ſcil. χρή, Eur. Hec. 695. A Θίγω.
Θιγεῖν, *tetigiſſe*, a. 2. inf. act. verbi Θίγω.
Θίγμα, ατος, τὸ, quod tangitur. A Θίγω.
Θιγοῖσα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro Θιγοῦσα.
Θίγοιν, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Dor.* pro Θίγε.
ΘΙΓΩ, f. θίξω, tango, attingo. Πᾶσι δ', ὦ φόβος θίγειν νεκρῷ, Eur. Med. 1205. Τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών, Soph. Oed. Tyr. 770. Ἐξοίδα γάρ νιν πάντες ἂν λόγῳ κακῷ γλώσσαν θίγοντα, id. Phil. 406. Θίγειν ὠλέναις τέκνα, Eur. Phil. 307. Κλαίων τις αὐτῶν ἀρ' ἐμοῦ γε θίξεται, idem Hipp. 1089.
ΘΙΝ, Θινος, ὁ, vel ἡ, acervus, cumulus; (2) littus, ripa; (3) collis; (4) agger.
Θινάδης, ους, ὁ ἡ ες, littoreus; (2) leviter ela-

Digitized by Google

elatus in modum cumulorum arenarum & acervorum frugum.

Θίξις, ιως, ἡ, tactus, contactus, contagium, ictus. A Θίγω.

Θίξω, *tangam*, f. 1. ind. act. verbi Θίγω.

Θις, Θινός, idem quod Θίν.

Θλαδίας, ου, ὁ, eunuchus, cui teſtes ſunt contuſi. A Θλάω.

Θλασίας, ου, ὁ, idem & ab eod.

Θλάσις, ιως, ὁ, contuſio. Ab eod.

Θλάσμα, ατος, τὸ, contuſio, collisio.

Θλάσπι, ιος, ἡ, thlaſpi, herba, cardamum agreſte, pes gallinaceus. Ab eod.

Θλασπίδιον, τὸ, idem.

Θλάσει, 3. ſ. a. 1. indic. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔθλασε, a Θλάω.

Θλαστικός, ἡ, όν, contundendi ſeu collidendi vim habens. Ab eod.

Θλαστός, ἡ, όν, contuſus. Ab eod.

ΘΛΑ΄Ω, ῶ, f. άσω, contundo, colligo, conquaſſo, frango. Οὔτ' ἐρρήξε βαλὼν, οὔτ' ἔθλασε, Heſiod. Ἀσπ. 140.

Θλιβίας, ου, ὁ, ſpado, cui teſtes contuſi ſunt, Heſ. A

ΘΛΙ΄ΒΩ, f. ψω, premo; (2) comprimo, conſtringo; (3) clido; (4) adfligo. Ἵνα μὴ θλίβασιν αὐτὸν, Marc. 3, 9. Μέλλομεν θλίβεσθαι, 1 Theſſ. 3, 4. Hinc

Θλῖμμα, ατος, τὸ, ſuccus expreſſus.

Θλιμμός, ου, ὁ, adflictio. Ab eod.

Θλῖψις, εως, ἡ, compreſſio; (2) adflictio, angustiæ, anxietas. Ab eod.

Θνάσκω, *morior*; *Dor.* pro Θνήσκω.

Θνᾱξούμαι, f. 1. ind. med.

Θνησειδιον ου, τὸ, materia morticina. A Θνήσκω.

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, morticinus. Hinc τὸ Θνησιμαῖον, ου, cadaver. Ab eod.

Θνῆσις, εως, ἡ, mors, Suid. Ab eod.

Θνήσκων, *Ion.* pro ἔθνησκον, a

ΘΝΗ΄ΣΚΩ, morior, f. Θανοῦμαι, & τεθνήξομαι, perf. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον, Θανών. *Poët.* perf. part. τεθνειὼς, mortuus, pro τεθνεὼς, a τεθνηὼς, a τεθνηκώς· τεθνᾶσι, mortui ſunt, inf. τεθνάναι, & τεθνήναι, τέθναθι, imperat. τεθναίτω, Opt. &c. pleraque quaſi a Θνῆμι, vel τίθνημι. Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης, Soph. El. 48. Ἅτ' ἔχρηζε, γᾶς ὅτι ξένας ἔθανε, in terra ubi optavit, id. Oed. Col. 1700.

Θνητογαμία, ας, ἡ, nuptiæ mortalium, nuptiæ cum mortali. Ex Θνητὸς, & γαμέω.

Θνητογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mortalibus genitus. A γίνομαι.

Θνητοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, formam mortalis habens. Ex Θνητὸς, & εἶδος.

Θνητο ο, gen. ſing. *Ion.* pro Θνητοῦ, a

Θνητὸς, ἡ, όν, mortalis; (2) homo; (3) beſtia. Τέκναν τε Θνητῶν κόμισαι δίκας, Eurip. Supp. 273. A Θνήσκω.

Θοάζω, f. άσω, celeriter moveor; (2) ſedeo, proprie celeriter in ſedile inſilio. Τίνας ποθ' ἕδρας τάς δε μοι Θοάζετο; Soph. Oedip. T. 2. Τίς ὅδ' ἀχὼν φίνις ἔρχεῖ, Θοάζων σε τὸ μέλεον; Eurip. Or. 321. A Θοός.

Θοῇσι, dat. pl. *Ion.* pro Θοαῖς.

Θοιματίδιον, ου, τὸ, parva veſtis; (2) palliolum, Dim. a

Θοιμάτιον, ου, τὸ, veſtis; (2) pallium. Ex τὸ, & ἱμάτιον.

Θοίμιν, aor. 2. opt. med. *Poët.* pro Θέμην, quaſi a Θέω, pro τίθημι.

Θοίνημα, ατος, τὸ, epulum, convivium.

Θοινατὴρ, ὁ, convivator, epulo. A

Θοινάω, ᾶ, & Θοινάομαι, ᾶμαι, epulor, convivor; (2) cœno; (3) in cœna abſumo; (4) veſcor, comedo, devoro. Ἀργύρεοι δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθύς, Heſiod. Ασπ. 212. Αἰχρὸν παρὰ κλαίουσι Θοινᾶσθαι ξένας, Eur. Alceſt. 559. A Θοίνη.

Θοινατόριον, ου, τὸ, idem quod Θοινατήριον.

ΘΟΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; (2) cibus, eſcæ. Hinc

Θοινατήριον, ου, τὸ, cœnatio, epulæ, dapes.

Θοινητικὸς, ἡ, όν, ad epulationem idoneus. A Θοινάω.

Θοινητὸς, ἡ, όν, idem; (2) ad comedendum aptus. Ab eod.

Θοινήτωρ, ορος, ὁ, comeſtor, conviva, epulo, devorator. Ab eod.

Θοῖτο, 3. ſ. a. 2. opt. med. verbi τίθημι.

Θολδὸς, ἡ, ὸν, turbidus; (2) obſcurus; (3) inquinatus; (4) de ſpiritu, concitatus, anxius. A Θολὸς.

Θολερῶς, *Adv.* turbide. A Θολερὸς.

Θολὶς, ίδος, ἡ, pileus faſtigiatus, umbella. A Θόλος.

Θολοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tholi ſeu cameræ formam habens. Ex Θόλος, & εἶδος.

ΘΟΛΟ΄Σ, ου, ὁ, ſordes turbidæ; (2) fuſcus & turbidus humor, quem ſepiæ emittunt.

Θολὸς, ἡ. ὸν, turbidus. A Θολός.

ΘΟ΄ΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, tholus, camera faſtigiata, rotunda, teſtudo ædificii; (2) apud Athenienſes locus in quo Prytanes cœnare ſolebant; (3) ædificium rotundum, in quo vaſa quotidiana uſui neceſſaria reponebantur; (4) locus in balneis, in quo ſudor elicitur calore.

Θολὰντα, acc. ſ. part. pro Θολόντα, a

Θολόω, ῶ, ὦσω, turbo cœno fæculento excitato; (2) turbo, perturbo animum; (3) infuſco, inquino; (4) corrumpo. Τεθόλωϑ τῇ φρένῃ, Longin. 3. A Θολὸς.

Θολώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, turbulentus, limoſus, fæculentus. Ab eod.

Θόλωσις, εως, ἡ, turbatio, infuſcatio, inquinatio. A Θολόω.

ΘΟΟ΄Σ ὰ, όν, celer, velox; (2) acutus.

Θοόω, ῶ, acuo. Hinc ἐθόωσα, acui, a. 1. ap. Hom. Ἐγὼ δ' ἐθόωσα παρασὰς Ἄκρον, Odyſſ. 9, 227. A Θοός.

Θορᾶϊος, αία, αῖον, ſeminalis. A Θορά.

Θόρε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔθορε, a Θορέω, vel Θόρω.

ΘΟΡΕ΄Ω, ῶ, ſalio, ut hinc fit. a. 2. ἔθορον, Θόρε, Θορὰν, Θορεῖν. Μᾶλλον ὅτι Τρῶες Θόρον, Il 8, 252.

Θορὴ, ῆς, ἡ, genitura, ſemen genitale.

Θορικὸς, ἡ, όν, ſeminalis, genitali ſemini accommodus. A Θορή.

Θόρνυμι, vel Θορνύω, item Θόρνυμαι, & Θορνύομαι, inſilio, inco, libidine agitor, cœo.

Θορὸς, οῦ, ὁ, ſemen genitale; (2) excretio ſeminis.

Θόρος, ε, ὁ, initor, admiſſarius, Heſ.

Θορυβέσιν, *Dor.* pro Θορυβοῦσι.

Θορυβέω, ῶ. f. ήσω, tumultuor; (2) perturbo, τεθορύβηκα, perf. turbavi, paſſ. τεθορύβημαι, turbatus, a. 1. ἐθορυβήθην, part. Θορυβηθεὶς, turbatus. Ὅπως ἢ μὴ Θορυβῶϑ μοι, Dem. Ταῦτα Γάλβαν ἐθορύβει, Plut. Τεθορύβηϑ ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδίνηϑ, Longin. 3. A Θόρυβος.

Θορυβήσω, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Θορυβητικὸς, ἡ, όν, tumultus, pavores faciens.

Θορυβοποιέω, tumultus facio.

Θορυβοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, tumultum faciens, tumultum excitans; (2) ſeditioſus. Ex Θόρυβος, & ποιέω.

ΘΟ΄ΡΥΒΟΣ, ου, ὁ, tumultus, turba.

Θορυβῶντες, nom. plur. part. Θορυβέοντες, a Θορυβέω.

Θορυβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumultuoſus, turbulentus; (2) ſtrepens, obſtrepens. A Θορυβος.

Θορυβωδῶς, *Adverb.* tumultuoſe, turbulente, raptim.

Θορυδεῖϑ, præſ. inf. paſſ. verbi

Θορύω, in libidinem concito, q. d. πρὸς τὸν Θορὸν ὀρύσσϑ.

ΘΟ΄ΡΩ, ſalio; ut hinc ſit ἔθορον, Θόρον, imperf. & a. 2. Θορὼν, Θορεῖν, a. 2. part. Αὐτὸς δ' ἐκ δίφρου χαμαὶ Θόρε σαμφανόωντος, Il. S, 320.

Θορτῖος, αία, αῖον, qui cum impetu adſultat, impetuoſus. A Θόρος.

Θορὰς, άδος, ἡ, impetuoſa, Nicand.

Θορ'θρα, ας, ἡ, initus, ὀχεία, Heſ. A Θόρω.

Θόρης, ου, ὁ, admiſſarius, qui init, Heſ.

Θρᾱσὺς, ὺ, ὁ ἡ ὺ, impetuoſus, violentus.

Θρασιμάντις, ὁ, Vox Comica, vates ineptus, proprie qui bellum vaticinatur.

Θράσιος, ία, ον, impetuoſus, bellicoſus.

Θᾶρσις, ιδος, ἡ, impetuoſa. A

Θᾶρσος, ε, ὁ, impetuoſus, qui cum impetu adſultat. A Θόρω.

Θόσκος, ὁ, ſedile, ſolium, conſeſſus. A Θᾶκος.

Θοῶς, *Adv.* celeriter. A Θοός.

Θραγμὸς, ὁ, fragor, ſ. ſonus e re aliqua contuſa.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia; τὰ ὑπὲρ Θρᾴκης, Thracia. A Θρᾴξ.

Θρᾷκες, εἰ, Thraces. Edones.

Θρᾳκίας, ου, ὁ, Thracias, ut Θρᾳκίας λίθος.

Θρᾳκικὸς, ἡ, όν, Thracicus. A Θρᾴξ.

Θρᾳκιστὶ, *Adv.* Thracum more. Ab eod.

Θρᾳνδῶ, f. ὦσω, ſupra ſcabellum, ubi coria extenduntur, extendo. Ἡ βύρσα ζω Θρανδίσϑ, Ariſt. Eq. 368. A Θρᾶνος.

Θρᾳνδίδιον, ου, τὸ, ſellula, parvum ſcabellum, Dim.

Θρανίτης, ου, ὁ, remex, qui in puppi remigat. Hinc

Θρανῖτις, ιδος, ἡ, remus thranitæ.

Θρανιτικὸς, ἡ, όν, qui thranitarum eſt.

Θρᾶνος, ου, ὁ, ſella, in ſpecie familiarica; (2) ſcabellum, hypopodium; (3) ſcabellum in quo coria extenduntur. A Θρᾴω, *ſedeo*. Θρανόω, Θρανύω, ejuſdem ſignificationis cum

Θρανύσσω, f. ξω, conſtringo, contero. Οἳ πάντα Θρανύξαντες εὐτόρνῳ ζυφῷ, Lyc. 664. A Θρᾴω, *frango*.

ΘΡΑ΄Ξ, Θρακὸς, ὁ, Thrax.

Θρᾴκιος, ία, ιον, Thracius. A Θρᾴξ.

Θρᾴκιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Θρασίας, *Adv.* audacter, temerarie.

Θρασιόμαχος, ap. Pind. pro Θρασύμαχος, *Ern.*

Θρασκίης, ου, ὁ, Thraſcias, Cæcias, ventus. Quaſi Θρᾳκίας, a Θρᾴξ.

Θράσος, εος, τὸ, audacia, ferocitas. A Θάρσος.

Θρᾶσσα, vel Θρᾴττα, Θρῆσσα, Θρῄσσα, Threſſa vel Threiſſa, femina ex Thracia. A Θρᾴξ.

Θράσσω, *Attice*, Θράττω, f. ξω, moveo, moleſtiam creo vellicando, pungendo; item contundo, frango. Eur Rh. 863. A ταράσσω.

Θρασυλακατίας, ου, ὁ ἡ ἡ, audax verbis.

Θρασυλακατία, ἡ, audacia in dicendo, impudentia orationis.

Θρασυμελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, audax membris. A μέλη.

Θρασύδειλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimul audax & timidus, audaciæ timidus oſtentator.

Θρασυκάρδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, audax, ferus.

Θρασυμαχᾶν, gen. pl. *Dor.* pro Θρασυμαχῶν.

Θρασυμάχανος, acc. *Dor.* pro Θρασυμήχανον, a

Θρασυμάχανος, ε, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro Θρασυμήχανος, audax machinator, qui conſilia audacia init. Ex Θρασὺς, & μηχάνη.

Θρασυμάχας, ου, ὁ, *Dor.* pro Θρασυμάχης, audax in pugna. A μάχη.

Θρασύμαχος, ὁ, idem.

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui audacter irruentem hoſtem ſuſtinet. A μένω.

Θρασύμητις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, & Θρασυμήτης, ου, ὁ, audax conſilio. A μῆτις.

Θρασύμυθος, ε, ὁ ἡ ἡ, verbis audax & temerarius. A μῦθος.

Θρασύνω, audacem reddo. Hinc Θρασυνόμαι, audax fio, audacter & libere loquor, ſum confidens. Θρασύνομαι ἀζηλωτίαις ἀγοραίαις, Plut. πρὸς τινα, id. A Θρασύς.

Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, audacia hominis peregrini. A ξένος.

Θρασύς, εῖα, ὺ, *Gen.* έος, είας, έος, audax, temerarius, protervus; (2) magnanimus, fortis, ſtrenuus. A Θάρσος.

Θρασύσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, animo intrepidus. A Σπλάγχνον.

Θρασυσπλάγχνως, *Adv.* audacter, intrepide.

Θρασυστομία, ας, ἡ, ἄσω, audacter & inſolenter loquor. A

Digitized by Google

Θρασύστομος, ε, ὁ ἡ ὀ, ore audax.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, ferocia. A Θρασύς.
Θρασυφωνία, ας, ἡ, vocis audacia & procacitas. A
Θρασύφωνος, ε, ὁ ἡ ὀ, audaci & procaci ore utens. Ex Θρασύς, & φωνή.
Θρασύχειρ, ρος, ὁ ἡ ὀ, audax manu.
Θρασυχειρία, ας, ἡ, audacia manus, seu manuum. A Θρασύχειρ.
Θράτλα, ἡ, nomen pilcis vilis, ap. Athen.
Θρατλίδιον, τὸ, dim. a præc.
Θράτλα, vid. Θράσω.
Θραῦλος, ruptu facilis. Comp. Θραυλότερα, Hesych. Suid. A Θραύω.
Θραύπαλος, traupalus, arbor apud Theoph.
Θραυπὶς ίδος, ἡ, avis. Gazæ carduelis, apud Aristot.
Θραυσάντυξ, υγος, ὁ ἡ ὀ, frangens currum, verbum ineptum, veteris Tragici, ap. Arist. Ex Θραύω, & ἄντυξ.
Θραῦσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum.
Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura.
Θραυστὸς, ὴ, όν, fragilis; (2) friabilis. A
Θ ΡΑΤ'Ω, f. ύσω, frango; (2) frio, contundo; (3) debilito. Ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας, Soph. El. 747. Θραῦσαι τὼ ἐλπίδα, Herodian. τὼ Ἀθηναίων δύναμιν, Plut.
Θ ΡΑ'Ω, ſedeo, verbum riſſimum, occurrit Θρήσασθε, apud Athenæum ex Phileta.
Θρίσσα, Threiſſa, Dor. pro Θρῄσσα.
Θρεκλικὸς, ὴ, όν, celer, curſu velox. A τρέχω.
Θρεκλὸς, ὄ, ὁ, curſu peractus. Ab eod.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, quod alitur. Eur. Hipp. 11. A τρέφω.
Θρεμματοτροφέω, pecora habeo, vel alo.
Θρεξάσκω, curro. Præſupponitur propter Θρέξασκον, Homericum, Il. 18, 599. & 602. cum potius habendum ſit hoc imperfect. Ionicum, formatum ab a. 1. ἔθρεξα, ἐθρέξας, ἐθρέξασκον, Θρέξασκον. A τρέχω.
Θρέξω, f. 1. ind. act.
Θρέπειρα, ας, ἡ, nutrix, altrix. A Θρεπήρ.
Θρεπὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor, altor. A τρέφω.
Θρεπτήριος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui ali ſolet; (2) ad alendum idoneus. Hinc τὰ Θρεπτήρια, ων, alimenta, item nutritionis præmia.
Θρεπτικὸς, ὴ, όν, aptus ad nutriendum, alendi vim habens. Ab eod.
Θρεπτὸς, ὴ, όν, nutritus, altilis.
Θρέπτρια, ας, ἡ, nutrix, altrix. Ab eod.
Θρέπτρον, τὸ, plural. Θρέπτρα, nutritionis præmium, quod & Θρέπτα.
Θ ΡΕ'ΤΤΕ, vox barbara pro Θαῤῥεῖν, audacem eſſe.
Θρίφθη, ῆς, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. pro ἐθρέφθη, a τρέφω.
Θρέψαι, aluiſſe, aor. 1. inf. act.
Θρεψάμβυος, aor. 1. part. med.
Θρέψασα, aor. 1. part. act. f. g.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, alitura. A τρέφω.
Θρέψον, 2. ſing. a. 1. imp. act. v. τρέφω.
Θρέψω, alam, f. 1. ind. act.
Θ ΡΕ'Ω, f. Θρέομαι, tumultuando clamo, ſeu loquor. Αὐτὴ Θρεομένη ἑαυτῇ κακὰ, Eur. Med. 51.
Θρηκᾶν, Thracium, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, Thrax.
Θρῆνε, 2. ſing. præſ. imperat. act. Θρήνει, a
Θρηνέω, ῶ, f. ήσω, lamentor; (2) lugeo; (3) odas lugubres cano. Τὸν δύσπονον ἐμὸν Θρηνῶ πατέρα, Soph. El. 94. Ἄλις γὰρ μοι τεθρήνηται χόοις, id. Phil. 1392. Οὓς δὲ θεὶς σώματος Θρηνεῖς, Arist. Av. 218. A Θρῆνος.
Θρηνητέος, ία, έον, lugendus. A Θρηνέω.
Θρηνητὴρ, ὁ, qui luget, ejulat.
Θρηνητικὸς, ὴ, όν, ad lamentandum propenſus. Ab eod.
Θρηνητικῶς, Adv. lugubriter, lamentabiliter.
Θρηνήτρια, ας, ἡ, præfica. A Θρηνέω.
Θ ΡΗ'ΝΟΣ, ε, ὁ, threnus, planctus, lamentatio.
Θρῆνυς, υος, ὁ, ſcabellum pedum. A Θράω.
Θρηνώδέω, ῶ, f. ήσω, lugubre carmen cano; (2) lugeo, deploro. A Θρηνῳδὸς. Hinc
Θρηνώδημα, το, lugubris cantus.
Θρηνώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, ad lamentandum propenſus, flebilis, querulus. A Θρῆνος.
Θρηνῳδία, ἡ, lugubris cantus. A
Θρηνῳδὸς, ε, ὁ ἡ ὀ, qui carmen lugubre canit, ἡ Θρηνῳδὸς, præfica, quæ conducta plorat in funere. Ex Θρῆνος, & ᾠδή.
Θρήσκεια, ας, ἡ, religio, ſuperſtitio, ritus, ceremonia.
Θρησκευτήριον, τὸ, templum, ædes.
Θρησκευτὴς, ῆ, ὁ, religioſus, cultor, ſuperſtitioſus. A
Θ ΡΗΣΚΕ'ΥΩ, f. ύσω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror; (2) colo, veneror. Θρησκεύσει γὰρ μάλιστα τὼ θεὰν τὼδε Ῥωμαῖοι, Herodian. Hinc
Θρησκὸς, ε, ὁ, religioſus; (2) ſuperſtitioſus.
Θριάζω, f. άσω, ſolia ſici, aut cujuſvis arboris decerpo; (2) furore percitus ſum, numine adflor, Heſ. A θρίον, vel θριάς.
Θ ΡΙΑΙ, ῶν, αἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam conjiciunt; (2) ſortes.
Θριαμβευτὴς, ῆ, ὁ, triumphator. A
Θριαμβεύω, f. εύσω, triumpho de aliquo; (2) triumphare facio. Hinc Θριαμβεύομαι, in triumpho ducor, ſ. de me triumphatur. Ἐθριάμβευσε βασιλῆα, ſcil. χρ, Plut. Ἀπὸ τύτων, id. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, 2 Cor. 2, 14. Conf. Euripid. Herc. Fur. A θρίαμβος.
Θριαμβικὸς, ὴ, όν, triumphalis. A θρίαμβος.
Θριαμβὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Θ ΡΙ'ΑΜΒΟΣ, ε, ὁ, triumphus.
Θριασαὶ, ῶν, οἱ, ficuum cultores; (2) vinitores. A θριάζω.
Θριγκίον, ε, τὸ, ſeptum parvum, Dim. a
Θ ΡΙΓ'ΚΟΣ, ſ. θριγὸς, ῦ, ὁ, pinna ſeu corona murorum; (2) lorica muri; ſeptum, vallum, maceria. Θριγκὸς κακῶν, Euripid. Troad. *Summum malorum.* Eſt enim θριγκὸς τὸ ἀνώτατον τῦ τείχυς, Euſtath. Hinc
Θριγκόω, ῶ, f. ώσω, vallo, ſepio, lorico; (2) faſtigium ſeu coronam ædificio impono. Ἐθρίγκωσεν ἀχίρδῳ, Odyſſ. 14, 10.
Θρίγκωσις, εως, ἡ, loricatio, circumſeptio.
Θριδακίνη, ης, ἡ, lactuca ſilveſtris. A θρίδαξ.
Θριδακινὶς, ίδος, ἡ, lactucula. Ab eod.
Θριδάκινος, η, ον, qui eſt in vel e lactuca, ut ſolium.
Θριδακίσκη, ης, ἡ, lactuca. Ab eod.
Θριδακώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, lactucæ ſimilis, qui e lactucarum genere eſt. A θρίδαξ.
Θ ΡΙ'ΔΑΞ, ακος, ἡ, lactuca, *Angl.* Lettice.
Θρίζω, f. ίσω, meto; (2) incido; (3) rado. A θερίζω.
Θριναξία, ας, ἡ, Sicilia. Θριναξὶς, Sicula.
Θριναξὶς, ίδος, ἡ, Sicula.
Θρίναξ, ακος, ὁ, quaſi tridens, ligo, bidens; (2) vannus, vannulus, ventilabrum. A τρεῖς.
Θ ΡΙ'Ξ, τριχὸς, ἡ, capillus; (2) ſeta; (3) villus.
Θριοβόλος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui Θριὸς in urnam jacit, ſortilegus. Ex Θρίαι, & βάλλω.
Θ ΡΙ'ΟΝ, vel θρῖον, ε, τὸ, ſolium ficuleum; (2) ſolium quodvis; (3) genus edulii.
Θ ΡΙ'ΟΙ, οἱ, extremi rudentes, qui laxantur primum in prora vento favente.
Θριπάδεσος, ε, ὁ ἡ ὀ, corroſus & exeſus a tineis. Ex Θρίψ, & ἔδω, edo.
Θριπόβρωτος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem; (2) corroſus & exeſus a vermibus quibuſvis. Ex Θρίψ, & βιβρώσκω.
Θριποφάγος, ε, ὁ ἡ ὀ, cui victus eſt coſſis; (2) qui veſcitur vermibus ligna rodentibus. Ex Θρίψ, & φαγεῖν.
Θριπώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, putreſcens, vermibus obnoxius. A Θρίψ.
Θρίψ, Θριπὸς, ὁ, vermis, qui ligna exedit. A τρίζω.
Θροίω, ῶ, f. ήσω, turbo; (2) tumultuando clamo vel loquor; (3) dico, loquor. Ὁ ξένος Θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις φαισὶν, alloquitur, Soph. Trach. 540. Οὐ πρὸς ἰατρῷ ζοφῷ Θροῖν ἁπάσας φρὸς τομῶντι σώματι, canere, id. Aj. 583. A Θρέω, Θρῶ,
Θρονηθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. v. Θροίω.
Θρομβίσιον, pro Θρομβεῖον, ε, τὸ, grumulus, parvus grumus. A Θρόμβος.
Θρομβίον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Θρομβοειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὀ, grumoſus, grumo ſimilis. A Θρόμβος, & εἶδος, *Species.*
Θ ΡΟ'ΜΒΟΣ, ε, ὁ, grumus, fruſtum rei in unam maſſam concretæ; (2) partes ſanguinis concretæ; (3) locus editus. Hinc
Θρομβόω, ῶ, f. όσω, in crumos cogo. Hinc Θρομβόομαι, ῶμαι, in grumos coëo.
Θρομβώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, grumo ſimilis, grumoſus. Θρομβώδεις ἀφροὶ, *Soph. Trach.* 699. A Θρομβόω.
Θρόμβωσις, εως, ἡ, concretio rei in grumos.
Θρονίζω, fut. ίσω, in throno colloco. A Θρόνος. Hinc
Θρονισμὸς, ῦ, ὁ, collocatio in throno.
Θρονιστὴς, ῦ, ὁ, qui in throno collocat.
Θ ΡΟ'ΝΟΝ, ε, τὸ, flos; (2) pigmentum; (3) pharmacum, venenum. Uſitatum in plurali, τὰ Θρόνα.
Θρονοποιὸς, ε, ὁ ἡ ὀ, qui thronos conficit.
Θ ΡΟ'ΝΟΣ, ε, ὁ, thronus, ſolium, ſedes, ſedile, ſella; (2) regnum, imperium; (3) regimen ſeu adminiſtratio Eccleſiæ.
Θρόος, ε, *contr.* Θρῶς, ῦ, ὁ, clamor tumultuantium; (2) tumultus; (3) murmur, ſuſurrus; (4) fama ſuſurrans, rumor; (5) turbo. A Θρέω, *clamo.*
Θρυαλλίδιον, τὸ, Dim. A
Θ ΡΥΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, ellychnium; (2) herba, cujus folia apta ſunt ad ellychnia.
Θ ΡΥΓΑΝΑ'Ω, ῶ, frico, ſcalpo. Τὼ χείτονα τὼδ' ἐκκαλίσομαι Θρυγανῶσα τὼδ Θύραν, Ariſt. Conc. 34.
Θρύϊνος, ίνη, ινον, junceus. A Θρύον.
Θρυλιγμὸς, ὁ, vitium & peccatum canentis, ap. *Dion. Halic.* idem fere quod, ἐκμέλεια aut ſaltem ſpecies ejus. A Θρυλίζω. *Ern.*
Θρυλλέω, ῶ, f. ήσω, ſuſurro; (2) famigero, diſſemino, jacto in vulgus; (3) inculco. Ταῦτα ὑπὸ πολιτῶν τεθρύλλη, Plut. A Θρύλλος.
Θρύλλημα, ατος, τὸ, quod vulgi rumoribus jactatur, fabula vulgi, proverbium vulgi, rumor, ſuſurrus. A Θρυλλέω.
Θρύλλιγμα, ατος, τὸ, quod conſractum, ſive quod diſceptum eſt. A Θρυλλίζω.
Θρυλλίζω, f. ίσω, ſuſurro, murmuro. A Θρύλλω.
Θρυλλίζω, f. ξω, frango, quaſi a Θραύω. Θρυλλίξας δίμας, Lyc. 487.
Θ ΡΥ'ΛΛΟΣ, ε, ὁ, ſuſurrus, murmur, rumor; (2) tumultus; (3) colloquium clandeſtinum.
Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. A Θρύπλω.
Θρυμματὶς, ίδος, ἡ, genus placentæ; (2) fruſtum panis; (3) cruſtum. A Θρύμμα.
Θ ΡΥ'ΟΝ, ε, τὸ, juncus; (2) ulva.
Θρύορ, ε, ὁ, genus herbæ veſicariæ. A Θρύον.
Θρυπλικὸς, ὴ, όν, propenſus ad delicatam vitam, delicatus, mollis; (2) frangendi, ſeu comminuendi vim habens. A Θρύπλω.
Θρυπλικῶς, molliter, delicate.
Θρυπλόμβρος, *contritus*, pr. part. paſſ. v.
Θ ΡΥ'ΠΤΩ, fut. ψω, frango, confringo, comminuo, contero; (2) frio; (3) frango deliciis, luxu. Θρύπλομαι, deliciis frangor, enervor, delicior, delicias facio, inſolens ſum. Χαυνῦν γὰρ ταῖς ὑπερβολαῖς τὸν ἐπαίνον καὶ Θρύπλον, Xen.
Θρυπτικὸς, ὴ, όν, mollis, delicatus. A
Θρύψις, εως, ἡ, ipſa actio frangendi, fractio, comminutio, friatio; (2) deliciæ, mollities. A Θρύπλω.
Θρυψιχρως, ωτος, ὁ ἡ ὀ, qui mollis & delicata eſt cute, Heſ. Ex Θρύψις, & χρόα.

Θρωδὰς

Digitized by Google

Θρυωδὴς, ὲς, juncis abundans, *Epith.* regionis. A Θρυον.

Θ Ρ Ω΄ Σ Κ Ω, salio, insilio, pro Θορίω. Ὃν᾽ αὐτὸς ἀρτίπους θράσκῃ δόμους, tempestive iedit, Soph. Trach. 58. Αὗται φλησίον θράσκουσι μυ, Eur. Or. 247.

Θρωμὸς, ῦ, ὁ, tumulus, locus eminens. A θρώσκω.

Θύα, ας, ἡ, arbor quædam odora. A Θύω.

Θυάζω, f. άσω, sacrifico, consecro; (2) Bacchica orgia celebro. A Θύω.

Θύαρ Θ, υ, ὁ, lolium, ita dicitur a quibusdam, Dioſc. A Θύω.

Θυὰς, άδ Θ, ἡ, quæ furore percita fertur; (2) Baccha, quoniam Bacchæ quasi furore percitæ ferebantur, cum sacra celebrarent; (3) *Adj.* solennis. A Θύω.

Θυάτειρα, ας, ἡ, Thyatira. Nomen urbis.

Θυάω, ῶ, subo, velut sus libidinoso furore percita. A Θύω.

Θ Υ Γ Α΄ Τ Η Ρ, τέρ Θ, *per Syncop.* τρὸς, ἡ, filia, gnata.

Θυγατρὶ, *per Sync.* pro Θυγατέρι, a Θυγάτηρ.

Θυγατριδᾶ, ᾶς, ἡ, neptis ex filia. Ab eod.

Θυγατριδοῦς, οῦ, ὁ, nepos ex filia. Ab eod,

Θυγάτριον, υ, τὸ, filiola, Dim. a Θυγάτηρ.

Θυγατροθετέω, pro filia adopto.

Θύε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυε a Θύω.

Θυέεσσι, dat. pl. *Poët.* pro Θύσεσι, a Θυ Θ.

Θύῃ, 3. sing. præs. ind. act. verbi Θύω.

Θύια, ας, ἡ, Thya, arbor quædam odora.

Θυεία, f. Θυΐα, ας, ἡ, mortarium. A Θύω.

Θυείδιον, υ, τὸ, mortariolum, Dim. a Θυεία.

Θ Υ Ε Λ Λ α, ης, ἡ, procella, turbo. Hinc

Θυελλήεις, ήεσα, ῆεν, procelloſus.

Θυελλοφορέω, pro impetu fero.

Θυελλώδης, ες Θ, ὁ ἡ ἡ, procelloſus. Ab eod.

Θυέστειος, εία, ειον, Thyeſteus. A Θυέστης.

Θυέτω, 3. ſ. præſ. imper. act. a Θύω.

Θυήεις, ήεσα, ῆεν, odorifer, odoratus, redolens ſuffimentis. Ab eod.

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, aruſpicium, extiſpicium; (2) libamenta, primitiæ ſacrorum; (3) ſacculus, in quem ſuffimenta conjiciuntur. A Θύω.

Θυηλήματα, άτων, τὰ, farta ad ſacrificium pertinentia; (2) ſuffimenta, quæ in aris adolebantur. A Θυηλή.

Θύημα, ατ Θ, τὸ, ſuffimentum, odoramentum. A Θύ Θ.

Θυηπολέω, ſacrifico, macto. Καθ᾽ ἃς Θυηπολοῦσι, ſcil. βίβλους, Plat.

Θυηπολία, ας, ἡ, operatio in ſacris.

Θυηπόλιον, υ, τὸ, ſacrificium. A

Θυηπόλ Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, qui circa ſacra verſatur, ſacerdos, ſacrificus. Ex Θύ Θ, & πολέω.

Θυητὸς, ἡ, ὸν, odoratus, redolens ſuffimentis. Θυητὰ μύρα, *Aret.*

Θυηφά Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, victimam conſumens. Ex Θύ Θ, & φαγεῖν.

Θυΐα, ας, ἡ, Thya, arbor perpetuo virens; (2) mortarium; (3) pila. A Θύω.

Θυΐας, άδ Θ, idem quod Θυάς.

Θυΐδιον, υ, τὸ, mortarium parvum, Dim. a Θυΐα.

Θύϊν Θ, ίνη, ινον, thyinus, qui eſt ex thyia. A Θύω.

Θύϊ Θ, η, ον, thyam ſimilitudine referens.

Θυΐον, τὸ, invenitur pro Θύον.

Θυὶς, ίδος, ἡ, mortarium.

Θυίσκη, ης, ἡ, tribulum, acerra; (2) mortariolum. A Θύω.

Θυΐσκ Θ, υ, ὁ, acerra, thuribulum. Ab eod.

Θυΐτης, ſc. λιθ Θ, lapis thyites.

Θυλάκιον, υ, τὸ, ſacculus; (2) folliculus, vagina feminis, Dim. a Θύλακ Θ.

Θυλακίσκ Θ, Θυλακίσκη, Θυλακίσκιον, idem.

Θυλακοειδὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, ſacci formam habens; (2) folliculo ſimilis. Ex Θύλακ Θ, & εἶδ Θ.

Θυλακίτης, υ, ἡ, fem. Θυλακῖτις, ιδ Θ, ἡ, ſacci, ſ. folliculi formam habens.

Θ Υ Λ Α Κ Ο Σ, υ, ὁ, ſaccus, ſacculus, follis, crumena; (2) folliculus, vagina feminis; (3) panarium, ſaccus, in quo panes conduntur; (4) corpus humanum. Εἶτα δ᾽ ἐπόμεθα θυνάζοντες εἰς τὸς Θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081.

Θυλακοτρωξ, τρῶγ Θ, ὁ, ſaccos rodens, nomen muris. Ex Θύλαξ, & τρώγω.

Θυλακώδης, ες Θ, ὁ ἡ ἡ, ſacci formam habens. A Θύλακ Θ.

Θύλαξ, ακ Θ. ὁ, idem quod Θύλακ Θ.

Θύλημα, ατ Θ, τὸ, farina, quæ Diis offerebatur vino & oleo irrorata. A Θύω.

Θῦμα, ατ Θ, τὸ, odoramentum; (2) ſacrificium, victima. Ab eod.

Θυμαίνω, f. ανῶ, iraſcor, excandeſco. Δεινὰ δ᾽ ὀς ἀλλήλας δράκον ὄμμασι θυμήνασαι, Heſiod. Ἀσπ. 262. A Θυμός.

Θυμαλγὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, dolorem adferens animo. Ex Θυμὸς, & ἄλγ Θ.

Θυμάλωψ, απ Θ, ὁ, titio ambuſtus, carbo ſemiuſtus. A τύφω, uſtulo.

Θυμαρίω, ῶ, f. ήσω, placeo; (2) mihi placet. A

Θυμαρὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, gratus, placidus.

Θυμάρμενον, animo gratum, Nicand. A Θυμὸς, & ἄρω, *apto.*

Θυμάτιον, υ, το, parvum & vile ſacrificium, hoſtiola, victima exigua, Dim. a Θῦμα.

Θ Υ Μ Β Ρ Α, ας, ἡ, thymbra, herba odorata, Satureia. Philox.

Θυμβρεπίδειπν Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, qui thymbra ſuper cœna utitur. Ex Θύμβρα, ὄθεν, & δεῖπνον.

Θύμβρις, ίδ Θ, ἡ, Tiberis, nomen fluvii.

Θυμβρίτης, υ, ὁ, ſc. οἶν Θ, vinum thymbrites, i. e. thymbra conditum. A Θύμβρα.

Θύμβρον, υ, τὸ, idem quod Θύμβρα.

Θυμβροφάγ Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, thymbra victitans.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare; (2) ara Bacchi poſt orcheſtram; (3) farina, quæ in ara offertur; (4) ſcena, theatrum. Προσκιτῶν᾽ ἔμολον δεξιπύρους θεῶν Θυμέλας, Euripid. Suppl. 65. A Θύω.

Θυμελικὸς, ὴ, όν, ſcenicus, theatricus; *Subſt.* ὁ, hiſtrio; (2) muſicus. A Θυμέλη.

Θυμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, iraſcor. Σὲ τὸν ζκυθρωπὸν, ᾧ σοὶ Θυμεμβόλῳ Μηδειαν, εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω στρέφ, Eur. Med. 271. A Θυμός.

Θυμηγερίω. ῶ, f. ήσω, animum recolligo. Ex Θυμός, & ἀγείρω, *colligo.*

Θυμηδέω, ῶ, f. ήσω, animo lætor. Ἐπὶ τῇ Ζωτηρίᾳ τῇ τῶν ὑδάτων Θυμηδέντων, Heliodor. 10, p. 458. Ex Θυμὸς, & ἥδομαι.

Θυμηδὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, animo gratus. Ex Θυμὸς, & ἡδύς. Hinc

Θυμηδία, ας, ἡ, animi voluptas, animi delectatio, lætitia.

Θυμήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro Θυμάνας, a Θυμαίνω.

Θυμήρης, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, v. Θυμαρὴς.

Θυμία, ας, ἡ, & *Ion.* Θυμίη, idem quod Θυμίαμα. Θυμίῃσι κακὰ δίδωσι, *Aret.* A Θυμιάω.

Θυμίαμα, ατ Θ, τὸ, *Ion.* Θυμίημα, ſuffitus, ſuffimentum ex aromatibus, *incenſum thus.*

Θυμίασις, εως, ἡ, ſuffitus, ſuffitio; (2) evaporatio, exhalatio. Ab eod.

Θυμιατήριον, υ, τὸ, thuribulum, acerra.

Θυμιατικὸς, ὴ, όν, ad ſuffiendum aptus, vaporificus. Ab eod.

Θυμιατὸς, ὴ, όν, exhalabilis. Ab eod.

Θ Υ Μ Ι Α΄ Ω, ῶ, f. άσω, ſuffio, odores accendo, adoleo, Θυμιαθεὶς, a. 1. part. paſſ. accenſus, uſtus. Θυμιᾶν τῶ λιβανωτῶ, Luc. λιβανωτὸν, Herodian. Κατὰ τὸ ἰθ Θ τ᾽ ἱερατείας, ἔλαχε τῷ Θυμιάσαι, Luc. 1, 9.

Θυμίδιον, υ, τὸ, animulus, Dim. a Θυμός.

Θυμιῶτα, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro Θυμιᾶται, a Θυμιάω.

Θυμικὸς, ὴ, όν, animoſus; (2) fortis; (3) iracundus. Ab eod.

Θυμικῶς, irate, vehementer.

Θύμιν Θ, ίνη, ινον, thyminus, qui ex thymo factus eſt. A Θύμ Θ. Unde

Θύμιον, υ, ϛὸ, ſimilax, taxus, cunila; (2) quod ſupra corpus quaſi verrucula eminet, *inpr.* tubercula carnoſa.

Θυμίτης, υ, ὁ, thymo conditus, ut Θυμίτης οἶν Θ, vinum thymites, ἅλες Θυμῖται, ſales cum thymo triti. Ab eod. Hinc

Θυμιτίδης, υ, ὁ, thymo miſtus, tritus. Hinc apud Ariſtoph. Θυμιτιδᾶν ἀλῶν, *Dor.* pro Θυμιτιδῶν ἁλῶν, ſalium thymo miſtorum.

Θυμοβαρὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, animum gravatum habens, animo dolens, luctu & mœrore gravatus. Ex Θυμὸς, & βάρ Θ.

Θυμοβόρίω, ῶ, f. ήσω, animum exedo. Ἀλγεα Θυμοβορεῖν, Heſiod. Ἡμ. 35. A

Θυμοβόρ Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, animum excedens. Ex Θυμὸς, & βορά, *pabulum.*

Θυμοδακὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, moleſtus, animum mordens. Ex δάκνω.

Θυμοειδὴς, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, animoſus, acer & vehemens. Ex Θυμὸς, & εἶδ Θ.

Θυμοειδῶς, *Adv.* animoſe, iracunde.

Θυμολέαινα, ης, ἡ, leonina, h. e. magna mente prædita. Ex Θυμὸς, & λέαινα.

Θυμολέοντα, acc. ſing. a

Θυμολέων, οντ Θ, ὁ, leonino animo præditus Ex Θυμὸς, & λέων.

Θυμόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, qui animo, ratione, futura proſpicit, vates. Ex Θυμὸς, & μάντις.

Θυμομαχέω, ῶ, f. ήσω, infenſo animo bellum gero; (2) bello aliquem ulciſci cupio, cum propter tenuitatem virium non poſſim, ſed cogar injurias perferre, ap. *Polyb.* Ἦ ῥ ὁ Ἡρῴδης Θυμομαχῶν Τυρίοις, Act. 12, 20. Ex Θυμος, & μάχη.

Θύμον, υ, τὸ, thymum, herba odora; (2) cepa agreſtis, bulbus. A Θύμ Θ.

Θυμοξάλμη, ης, ἡ, confectio medica ex thymo, aceto & ſalibus, pulegio & ruta. A Θύμος, & ὄξος, *acetum*, & ἅλμη, *muriæ ſalſedo.*

Θυμοπληθὴς, ές, plenus irarum, iracundus.

Θυμοραϊστὴς, οῦ, ὁ, animum perdens. Hom. Il. 13, 544.

Θ Υ Μ Ο΄ Σ, οῦ, ὁ, animus, mens; (2) cupiditas; (3) animi præſentia; (4) animi præſtantia; (5) animi vehementia; (6) animalis & vivificus ſpiritus; (7) ira, excandeſcentia, iracundia; (8) iræ effectus, pœna.

Θύμ Θ, υ, ὁ, thymus, herba; (2) bulbus, cepa agreſtis; (3) glandulosa pars quæ in jugulo ad os ſummum pectoris conſiſtit; (4) tuberculum carnoſum, quod ſuper corpus quaſi verrucula exiſtit. A Θυμὸς, vel a Θύω, ob fragrantiam.

Θυμοσοφικὸς, ὴ, όν, qui ipſe ſibi animi ſui acumine peritiam alicujus rei adquiſivit; (2) ingenio præſtans, ingenioſus, ſolers. Ex Σοφὸς.

Θυμοσοφ Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, qui ſapientiam non ex diſciplina, ſed ab ipſa natura hauſit, natura ſolers, docilis, ingenioſus. Ex iiſd.

Θυμυμβρίοις, dat. pl. part. paſſ. v. Θυμόω.

Θυμοφθορέω, animum corrumpo, exedo.

Θυμοφθόρ Θ, υ, ὁ ἡ ἡ, animum labefactans, animum perdens, Ex φθείρω.

Θυμόω, ῶ, f. άσω, ad iram provoco, concito; Θυμόομαι, οῦμαι, iraſcor; Θυμωθεὶς, iratus, a. 1. part. Ἐθυμώθη λίαν, Matt. 2, 16. τὸ Θυμόμβρον τ᾽ γνάμπτει, Thuc. A Θυμός.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. paſſ.

Θυμώδης, ές Θ, ὁ ἡ ἡ, animoſus; (2) iracundus; (3) thymum referens. Ex Θυμὸς, vel Θύμ Θ.

Θύμωσις, εως, ἡ, excandeſcentia. A Θυμόω.

Θυνάζω, f. άσω, pungo ut piſcator thynnum majorem conto, vel tridente; (2) irruo. Εἶτα δ᾽ ἐπόμεθα θυνάζοντες εἰς τὸς Θυλάκους, Ariſt. Veſp. 1081. A Θύν Θ.

Θύνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔθυνε.

Θυνέω, cum impetu feror, propero. Δειλοῖνες τῇ ἡ ἰχθύσσιον ἰχθυάοντες, Heſiod. Ἀσπ. A Θύνω.

Θυννᾶ Θ, άϊα, ᾶϊον, qui ex thynno eſt. Hinc Θυννᾶϊον, υ, ſacrificium e thynnis.

Digitized by Google

Θύννος, ακ, ὁ, parvus thynnus. Ab eod.
Θυννάς, άδος, ἡ. thynna.
Θυνεῖον, ε, τό, fruſtum thynni.
Θυννευτικός, ἡ, όν, thynninus, *Epith.* retis, quo thynni capiuntur.
Θυνίδες, αν, αἱ, ſalſamenta muriæ; (2) fruſta thynnorum in partes conciſorum.
Θυνίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) rejicio; (3) decipio. Vide Θυνάζω.
Θυνίον, ε, τὸ, parvus thynnus. Dim. a Θύννος.
Θυνίς, ίδος, ἡ, thynna *piſcis*. Ab eod.
Θυννοθηρατικός, ή, όν, thynnorum venationi aptus. A
Θυννοθήρας, ε, ὁ, thynnorum venator, qui thynnos captat. Ex Θύννος, & Θήρα.
ΘΥΝΝΟΣ, ε, ὁ, thynnus, *piſcis*.
Θυννοσκοπέω, thynnos ſpeculor & capto; (2) intentis oculis accurate obſervo.
Θυννοσκοπεῖον, ε, τὸ, locus thynnorum inſidiis aptus.
Θυννοσκοπία, ας, ἡ, thynnorum ſpeculatio & captatio; (2) accurata obſervatio. A
Θυννοσκόπος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui thynnis inſidiatur. Ex Θύννος, & Σκοπός.
Θυννώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, thynnum referens; (2) craſſus & ineptus. A Θύννος.
Θύνω, cum impetu feror, propero, ruo. Θύνε γὰρ ἀμπιδίων, Il. 5, 87. διὰ προμάχων, ib. 20, 412. Θύνον, ib. 11, 73. A Θύω.
Θυοδόκος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſuffimentorum receptor. Hinc Θυοδόκον, ſcil. ἀγγεῖον, ſuffimentorum receptaculum. Eſt & *Epith.* templi. A Θύον, & δέχομαι, *recipio*.
Θυόεις, όεσσα, όεν, odorus, ſuffitu repletus. A Θύω.
Θύουσα, præſ. part. *Dor.* pro Θύουσα.
Θύον, ε, τὸ, libum, quod diis offerebatur; (2) aroma ſeu ſuffimentum; (3) thya, *arbor odora*. A Θύω.
Θύουντι, 3. plur. præſ. ind. *Dor.* pro Θύουσι, a Θύω.
Θύος, ους, τὸ, victima, hoſtia, ſacrificium; (2) ſuffimentum. A Θύω.
Θυοσκοέω, ſacra facio.
Θυοσκόος, ε, ὁ, aruſpex. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo*.
Θυοσκόπος, ὁ ἡ, ἡ, idem.
Θυόω, ῶ, f. ώσω, rebus odoratis ſuffio, odorem jucundum reddo. A Θύον, vel Θύω.
ΘΥΡΑ, ας, ἡ, janua, oſtium; (2) facultas rei faciendæ.
Θύραζε, *Adv.* foras; (2) extra, foris.
Θυραθεν, *Adv.* foris; (2) forinſecus, extrinſecus. Hinc ὁ ἡ ἡ Θύραθεν, externus, a, um, τὰ Θύραθεν, bona externa.
Θυραία, ας, ἡ, janua inter duas ædes, quæ ſc. facta eſt perfoſſo pariete communi. A
Θυραῖος, αία, αῖον, foris veniens, foris adſtatus, qui foris eſt, abſens, externus; (2) ad januam pertinens. A Θύρα.
Θυρᾶν, gen. plur. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυραυλίω, foribus adſideo; (2) foris, ſub dio ago, ut paſtores, &c. A Θυραυλος.
Θυραυλία, ας, ἡ, pernoctatio ad fores.
Θυραυλικός, ή, όν, qui ſub dio eſt, aut fit.
Θύραυλος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ante fores jacens ſeu excubans, foris pernoctans. Ex Θύρα, & αὐλή, *atrium*.
Θυρέων, gen. pl. *Æol.* pro Θυρῶν, a Θύρα.
Θυρεάσπις, ίδος, ἡ, ſcutum & parma.
Θυρεοειδής, έος, ὁ ἡ, ἡ, ſcutiformis; (2) cartilago quædam. Ex Θυρεὸς, & εἶδος.
Θυρεός, ε, ὁ, janua, operculum; (2) ſcutum, quod ita dicitur a forma januæ. A Θύρα.
Θυρεοφόρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſcutifer, qui geſtat ſcutum. A Θυρεὸς, & φέρω, *gero*.
Θυρεπανοίκτης, ε, ὁ, januarum apertor, *Pli'cæ* effractor; (2) qui quaſvis ædes impune ingreditur. Ex Θύρα, & ἐπανοίγω.
Θύρετρον, ε, τὸ, janua, oſtium. A Θύρα.
Θύρηφι, *Dativus*, *Adv.* foris, extra.
Θυρίδιον, ε, τὸ, oſtiolum, Dim. a Θύρα.
Θύριον, idem & ab eod.
Θυρὶς, ιδος, ἡ, oſtiolum; (2) feneſtra.
Θυροειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, oſtii ſpeciem habens. Ex Θύρα, & εἶδος.
Θυροιρὸς, ε, ὁ, janitor, januæ apertor. Ex Θύρα, & οἶγω.
Θυροκοπέω, ῶ, f. ήσω, januam pulſo. Ἀπὸ γὰρ εἶναι γύνῃ ἡ θυροκοπῆσαι, ἡ καταξαί, ἡ βαλεῖν. Ariſt. Veſp. 1245. Ex κόπτω.
Θυροκοπήτης, ε, ὁ, januæ pulſans, ut marculus. Ab eod.
Θυροκοπικὸς, ή, όν, idem.
Θυροκόπος, ε, ὁ, idem & ex iiſd.
Θυροκρυσία, januas pulſo. Ex κρύω.
Θυροπηγία. ας, ἡ, januarum fabricatio. Ex πήγνυμι.
Θυροποιός, ὁ, ὁ, januarum opifex.
Θυρόω, ῶ, f. ώσω, januâ claudo ſeu obſtruo, foribus munio. Θυρῶσαι χρυσαῖσι Θύραις. Ariſt. Av. 621. A Θύρα.
Θυρσοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, thyrſi formam referens. Ex Θύρσος, & εἶδος.
Θυρσομανὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, thyrſo furens. Ex μαίνομαι.
Θυρσοπλὴξ, unde apud Heſ. Θυρσοπλῆγες, thyrſo percuſſi, inſanientes in orgiis Bacchicis. Ex πλήσσω.
Θύρσος, ε, ὁ, thyrſus, haſtula hedera veſtita. A Θύω.
Θυρσοφορία, ῶ, f. ήσω, thyrſum geſto.
Θυρσοφορία, ας, ἡ, thyrſi geſtatio. A
Θυρσοφόρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, thyrſifer, thyrſum geſtans. Ex φέρω.
Θυρσόλογχος, ὁ, thyrſus, haſta thyrſi, λόγχη τεθυρσωμένη.
Θυρσόω, haſtam hedera cingo, ut thyrſus fiat.
Θύραμα, ατος, τὸ, obſtructio aditus ad januam; (2) janua; (3) tabulæ vel ad januas faciendas, vel e januis revulſæ; (4) poſtis, Gl. V. A Θυρόω.
Θυρών, ῶνος, ὁ, veſtibulum. A Θύρα.
Θυρωρεῖον, ε, τὸ, cella janitoris.
Θυρωρία, januam cuſtodio, ſum janitor. Ἦν Θυρωρεῖν αὐτὸν ὀπηρέτης, Luc. A
Θυρωρὸς, ὁ, ὁ, vel ἡ, januæ cuſtos, janitor, oſtiarius. Ex ὄρος, vel ὄρα, *cura*.
Θῦσαι, a. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θυσανόεις, όεσσα, όεν, fimbriatus, Hom. Il. 17, 593. rectius Θυσσανόεις. A
ΘΥΣΑΝΟΣ, ε, ὁ, fimbriæ, limbi.
Θυσάνωρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, hirtam & villoſam, fimbriatam vel alatam habens caudam, Heſ. Ex Θύσανος, & ὀρά, *cauda*.
Θυσανώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, fimbriatus.
Θυσανωτὸς, ή, όν, idem, & quaſi a Θυσανόω.
Θύσειν, f. 1. inf. act. verbi Θύω.
Θύελλα, αν, τὰ, vitis folia ſeu rami cum fructu appenſo; (2) virgæ Bacchicæ; (3) folia ficus, quæ altaribus imponebantur. A Θύω.
Θυσία, ας, ἡ, ſacrificatio, ipſa actio ſacrificandi, ſolennitas in re divina facienda; (2) feſtæ, quibus ſacra fiunt; (3) victima, hoſtia. A Θύω. Hinc
Θυσιάζω, fut. άσω, ſacrifico, immolo.
Θυσιὰς, άδος, ἡ, Baccha. A Θύω.
Θυσιαστήριον, ε, τὸ, ara ubi victimæ adolentur; (2) menſa in qua Euchariſtia reponitur. A Θυσιάζω.
Θυσιάων, gen. plur. *Æol.* pro Θυσιῶν.
Θύσιμος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui ſacrificari poteſt aut ſolet. A Θύω.
Θυσκάοιεν, ε, τὸ, parva ſcapha, quæ τὰ Θύματα Diis offerenda recipit, Dim. a
Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, τὰ Θύματα Diis offerenda recipiens. A Θύω.
Θυτικός, ή, όν, v. Θυσκοος.
Θυσκότος, ε, ὁ ἡ, ἡ, v. Θυσσκότος.
Θύσανοι, & Θυσανωτὸς, vide Θύσαιοι.
Θύσανω, quatio. Ex Heſ. A Θύω.
Θυτὰς, άδος, ἡ, ſacrifica, ſacrificialis.
Θυτὴρ, ῆρος, ὁ, ſacrificus. A Θύω.
Θυτήριον, ε, τὸ, ara. A Θύω.
Θυτήριος, ε, ὁ ἡ, ἡ, aptus ad ſacrificandum.
Θύτης, ε, ὁ, ſacrificus, immolator, aruſpex, ſacerdos. Ab eod.
Θυτικὸς, ή, όν, ſacrificus, ad ſacrificia pertinens. Hinc ἡ Θυτικὴ, ſc. τέχνη, aruſpicina, aruſpicum diſciplina, ſcientia faciendi rem divinam. A Θύω.
Θύψις, ιως, ἡ, uſtio. A τύφω, *uro*.
ΘΥΩ, f. Θύσω, p. τέθυκα, ſacrifico, ſacra facio, macto, at *in med.* exta inſpicio, de haruſpicibus; (2) cum impetu quaſi furibundibus feror, præpropero & feſtino impetu feror; (3) furo; (4) ferveo, æſtuo. Ὅταν Θύσωσιν ἄνθρωποι Θεοῖς, Ariſt. Av. 191. Ὅτε τὸ σάρκα ἔθυον, Marc. 14, 12. Τὸ ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη, 1 Cor. 5, 7. Θύω, dicitur tam de inanimatis, quam de animatis. Ἐθύσατο πέλανον, Euripid. Ion. 226.
Θυώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, odorus. A Θύω.
Θυώεις, ώεσσα, ώεν, idem & ab eod.
Θύωμα, ατος, τὸ, ſuffimentum odoratum, odoramentum. A Θυόω.
Θυωρὶς, ιδος, ἡ, menſa ſacra theatralis liba ſuſtinens, Pollux. A Θύη, & ὠρεῖν.
Θυωρίτης, ε, ὁ, qui ſacræ menſæ miniſtrat, Heſ. Ab eod.
Θυωρὸς, ε, ὁ ἡ, ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, menſa, quæ ſacris uſibus dicatur.
Θᾶ, a. 2. conj. act. verbi τίθημι.
ΘΗ, ῆς, ἡ, mulcta, damnum injunctum.
Θηκέω. ῶ, ſedeo. Θηκεῖν ἐν Θρόνῳ, Herod. A
Θῆκος, ε, ὁ, ſedile, ſolium; (2) conſeſſus. A Θάκος.
Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas. Nomen viri Hebr. *Geminus*.
Θᾶμεν, *poſuerimus*, 1. pl. a. 2. verbi τίθημι.
Θάμιγξ, γος, ὁ, funis, reſtis, ligaculum e cannabi; (2) nervus, vinculum.
ΘΩΜΙΖΩ, vel Θωμίσσω, f. ξω, vincio ſeu ligo; (2) fodico, pungo, flagris cædo; Θωμιχθεὶς, aor. 1. paſſ. verberatus, flagellis cæſus.
ΘΩΜΟΣ, ε, ὁ, acervus frumenti, lignorum. Æſch. Agam. 303.
Θωπεία, ας, ἡ, adſentatio, adulatio; (2) blanditiæ. A Θωπεύω.
Θώπευμα, ατος, τὸ, blandimentum. Ab eod.
Θωπευματικὸς, ή, όν, adſentatorius, blandus.
Θωπευμάτιον, ε, τὸ, adſentiuncula. Dim.
Θωπευτικὰς, *Adv.* adſentatorie.
Θωπεύω, f. εύσω, adulor, adſentor, blandior. Δικεῖς γὰρ ἂν μὲ τόνδε Θωπεῦσαι σφοῦ ἀν; Eur. Med. 368. A Θωπ. Unde
Θωπικὸς, ή, όν, adſentatorius, adulatorius.
Θωπικῶς, adſentatorum more, adulatorie.
ΘΩΠΤΩ, adſentor; (2) colo; (3) cavillor, irrideo.
Θωρακίζω, f. ίσω, thorace munio, lorico; (2) armo. Θωρακίσας ὃ αὐτὸς ἡ ἵππους, Xen. A Θώραξ.
Θωράκιον, ε, τὸ, loricula, lorica; (2) propugnaculum; (3) pars mali nautici. Dim. a Θώραξ.
Θωρακισμὸς, ῦ, ὁ, loricatio. A Θωρακίζω.
Θωρακίτης, ε, ὁ, miles thoracatus, miles lorica munitus. A Θώραξ.
Θωρακομάχος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui thorace indutus pugnat. Ex μάχομαι.
Θωρακοποιὸς, ὁ ἡ, ἡ, qui thoraces conficit, loricarius. Ex ποιέω.
Θωρακοφόρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui thoracem geſtat. Ex φέρω.
ΘΩΡΑΞ, ακος, ὁ, thorax, pectus; (2) lorica; (3) murus; (4) poculi genus.
Θωρηκοφόρε, gen. ι. *Ion.* pro Θωρακοφόρε.
Θωρηκὶς, ὶς, ὁ, thoracatus, loricatus; (2) armatus. A Θωρήσσω.
Θώρηξις, εως, ὁ ἡ, ἡ, loricatio; (2) potatio vini. Ab eod.
Θωρήσσετο, *Ion* pro ἐθωρήσσετο, a
Θωρήσσω, f. ξω, thorace munio, lorico; (2) armo; (3) poto, Θωρηχθῶσαι, armari, a. 1. paſſ. Θωρηχθεὶς, part. armatus, inebriatus, ebrius. Μυρμιδόνας σ' ἀρ' ἐποιχόμενον Θώρηξιν Ἀχιλλέος. Il. 16, 155. Τοῦδ' ἐγὼν αὐτὸς Θωρήξομαι, armabor adverſus, ib. 7, 101. A Θώραξ.

Θωρηθεὶς,

Digitized by Google

Θηρωθείς, a. 1. part. pass.
Θάς, Θωός, ὁ ᾗ ἡ, animal lupo simile, lupus cervarius, Gl. antiq. *A* Θέω, vel Θοός.
Θάτερον, *alterum, Dor.* pro τὸ ἕτερον.
Θ.ὕδλαρ, ἄρ⟨Θ⟩, ὁ, latrator. *A* Θωΰσσω.
Θάῦμα, ατ⟨Θ⟩, τὸ, miraculum, res miranda, *Ion.* pro Θαῦμα.
Θαῦμάζω, admiror. *Ion.* pro Θαυμάζω.
Θ Ω Τ' Σ Σ Ω, f. ξω, clamo, vociferor; (2) clamore incito, adhortor; (3) impetuose feror. Ἦ ὃν ἡκάστατε Αἴαντ⟨Θ⟩, οἷαν τιὼ δε Θωυσσ βολώ; Soph. Aj. 335. Παυσάλεθρον κηλίδα Θαύξας γένει, imprecatus, Lyc. 165.
Θαῦτις, *mirabilis, Ion.* pro Θαυμασός.
Θαὺς, Θαπὶς, ὁ, adsentator, adulator, palpo, blandus, adsentatorius, adulatorius. *A* Θώπλω.

I.

I Est nona litera Græcorum, quæ ἰῶτα dicitur, semperque vocalis est, & nunquam consonans; (2) nomen habet ab Hebræorum Jod; (3) in numeris valet *decem*, & cum lineola inferne addita (,) *decem millia*; (4) Mat. 5, 18. idem est ac minimum quid, velut apex, punctum, vel simile.
Ια, *Ion.* ἴα, vox.
Ἴαϛ una.
Ἰάειρ⟨Θ⟩, ε, ὁ, Jairus. Nomen viri Hebr. *Illuminabit.*
Ἰάζω, Iones imitor, Ionum lingua utor. Ab Ἴαν.
Ἰάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. v. ἰάομαι.
Ἰαθήσε⟨Θ⟩, *sanabitur*, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ἰάθητε, *sanati fuistis*, 2. pl. a. 1. ind. pass.
Ἰαΐως, *Adv.* dolentis.
Ἰ Α Ι' Ν Ω, calefacio, tepefacio; (2) liquefacio, dissolvo, emollio; (3) perfundo lætitia, exhilaro, ἰάνατε, a. 1. calefacite, ἰάνθη, a. 1. pass. exhilaratus est. Οἷά τε Θυμὸν ἀεὶ δμάασι ἰάνῃ, Odyss. 15, 378. Θυμὸς ὑφροσύνησι ἰάνθ⟨Θ⟩, ibid. 6, 156.
Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus. Ab Ἰων.
Ἰακχαγωγὸς, ὅ, ὁ, quasi mystagogus, minister in orgiis, sc. qui Bacchi imaginem in orgiis portat. Ab ἴακχ⟨Θ⟩, & ἀγωγὸς.
Ἰακχάζω, clamo, vociferor bacchantium more. Ab ἴακχος.
Ἰακχαῖος, α, ὸν, Bachicus. Ab
Ἴακχος, ε, ὁ, Iacchus, Bacchus; (2) Hymnus in Bacchum.
Ἰακὼβ, ὁ, Jacob. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Plantam tenens.*
Ἰαλεμίζω, fleo, lugeo, Hes. Ab
Ἰ Α' Λ Ε Μ Ο Σ, ε, ὁ, Ialemus, Calliopes filius, poëta ineptus & frigidus; (2) qui defunctos luget; (3) carmen lugubre & lamentabile; (4) *Adj.* miser, flebilis, nullius pretii, contemnendus. Hinc
Ἰαλεμώδης, ἴ⟨Θ⟩, ὁ ᾗ ἡ, frigidus & ineptus, Suid.
Ἴαλλον, imperf. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰαλλος, ε, ὁ, derisor, cavillator; (2) scomma, dicterium, Suid. Ab ἰάλλω.
Ἰ Α' Λ Λ Ω, f. αλῶ, mitto, emitto, jacio. Ἴαλλεν οἴσεν ὑπὸ νηυσὶν, Il. 8, 300. χεῖρας ὑπ' ὀνίαθ' ἑτοῖμα, ibid. 9, 91. ἀτιμήσειν τίνα, afficere, Odyss. 13, 142. Μεταχρόνιαι γὸ ἰάλλον, volitant, Hesiod. Θεογ. 269.
Ἴαμα, ατ⟨Θ⟩, τὸ, sanatio; (2) remedium. Ab ἰάομαι.
Ἰαμβυλεῖν, Iambis tibiam adhibere, Hes. Ex Ἴαμβ⟨Θ⟩, & αὐλέω.
Ἰαμβεῖον, ε, τὸ, carmen iambicum.
Ἰαμβει⟨Θ⟩, ε, ὁ ᾗ ἡ, iambeus, iambicus.
Ἰαμβηλλ⟨Θ⟩, ε, ὁ ᾗ ἡ, convitiator, maledicus, Hes. Ab Ἰαμβος.
Ἰαμβιεῖζω, ex Epigr. pro ἰαμβίζω.
Ἰαμβίζω, Iambis insector; (2) maledico.
Ἰαμβικὸς, ἡ, ὸν, iambicus, Iambis constans.
Ἰαμβισῆς, οῦ, ὁ, convitiator, proprie, qui alios Iambis proscindit. Ab ἰαμβίζω.

Ἴαμβος, ε, ὁ, Iambus, pes metricus, syllaba brevi & longa constans; (3) carmen satyricum, mordax, quod Iambico carminis genere fere conscribi solebat.
Ἰαμβοφάγος, ὁ, idem quod ἰαμβιστής.
Ἰαμβρῆς, οῦ, ὁ, Jambres. Nomen viri Hebr. *Rebellans.*
Ἰαμβύκαι, ῶν, αἱ, organa, sive instrumenta musica, triangula, quibus carmina Iambica canebantur, Hes. Suid. Ab Ἰαμβ⟨Θ⟩.
Ἰαμψαὶ, αἱ, loca herbosa & irrigua, prata, vireta, Hes. Ab εἰαμφὴ, idem.
Ἴαμνοι, οἱ, ap. Nic. idem.
Ἰάνθω, *floreo*, a. 1. ind. pass. verbi ἰάινω.
Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus. Ab ἴανθ⟨Θ⟩.
Ἴανθ⟨Θ⟩, ε, ὁ, flos colore purpureo, seu violaceo, Hes. Ab ἴον.
Ἰαννὰ, Janna. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Afflictio superborum.*
Ἰαννὴς, οῦ, ὁ, Jannes. Nomen viri Hebr. *Respondans.*
Ἰ Α' Ο Μ Α Ι, ῶμαι, medeor, sano, curo, f. ἰάσομαι, *Ion.* ἰήσομαι, a. 1. ἰασάμην vel ἰησάμην, a. 1. pass. ἰάθην, sanatus sum. Ἰάσασθ νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλῃ ἐκτετουῖαν, Arist. Vesp. 649. Ἰασόμην⟨Θ⟩ αὐτὸν ϛ ωνησάσης, Æschin.
Ἰάονες, Iones, Athenienses, Græci.
Ἰ Α' Π Τ Ω, f. ἰψω, mitto, jacio; (2) noceo; (3) jungo; (4) convitiis infector. Ἰάπτειν ὀχήματα αὐτοδαῆ, Soph. Aj. 710. Καί τις φιτρὸν ἀρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ, λόγοις ἰάπτων, ib. 501.
Ἰ Α' Π Τ Ξ, υγ⟨Θ⟩, ὁ, Japyx, Apulus, ventus ex Apulia flans versus Romam.
Ἰάς, άδ⟨Θ⟩, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.
Ἰάσαϛ, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι.
Ἴασατο, *sanavit*, 3. sing. a. 1. ind. med.
Ἰᾶσϛ, *mederi*, præs. inf. med. *contr.* pro ἰάεσϛ.
Ἴασι, 3. pl. præs. *Ion.* pro εἶσι, ab εἶμι.
Ἰᾶσι, *mittunt*, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* ex *Ion.* ἰάασι, pro ἰᾶσι, ab ἵημι.
Ἰάσιμ⟨Θ⟩, ε, ὁ ᾗ ἡ, sanabilis.
Ἰάσις, εως, ἡ, sanatio. Ab ἰάομαι.
Ἰ Α Σ Ι Ω' Ν Η, ης, ἡ, Jasione, olus silvestre.
Ἴασμη, ης, ἡ, Jasme, & ἴασμινον μύρον, unguentum quoddam. Ab ἴον, viola, quod ex violis albis conficeretur.
Ἴασμινον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Ἰασπίζειν, jaspidem imitari, jaspidis colore esse, Dioscor. Ab
Ἴ Α Σ Π Ι Σ, ιδ⟨Θ⟩, ἡ, Jaspis, gemma.
Ἰασὶ, *Adv. Ionice.* Ab Ἴων.
Ἰασὼ, ὀ⟨Θ⟩, *contr.* οῦς, ἡ, Jaso, Dea sanationis. Ab ἰάομαι.
Ἰάσων, ον⟨Θ⟩, ὁ, Jason. Nomen viri.
Ἰάτέον, sanandum est. Ab eod.
Ἰατέ⟨Θ⟩, έα, έον, sanandus. Ab eod.
Ἰατὴρ, ῆρ⟨Θ⟩, ὁ, medicus. Ab eod.
Ἰατρίη, medicina, ars medica, Hes. A seq.
Ἰατρικ⟨Θ⟩, ἡ, ὸν, sanandi vim habens. Ab eod.
Ἰατικὸς, ἡ, ὸν, idem. Ab eod.
Ἰατραλείπλης, ε, ὁ, medicus unguentis & perfrictionibus corporis morbos sanans, medicus unguentarius. Ab ἀλείφω.
Ἰατραλειπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, ars unguentis curandi. A præc.
Ἰατρεία, ἡ, curatio, medela. Ab ἰατρεύω.
Ἰατρεῖον, ε, τὸ, medici vel chirurgi officina; (2) præmium medici. Ab eod.
Ἰάτρευσις, εως, ἡ, medicatio, sanatio. Ab
Ἰατρεύω, f. εύσω, medeor curo, sano; (2) medicinam profiteor. Σαυτὸν πρὸ ϛ ἀναγκης ἰάτρευσον, Naz. Ab ἰατρός.
Ἰάτρια, ας, ἡ, mulier artis medicæ perita. Ab eod.
Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, ad medicos vel ad medicinam pertinens; (2) medicinæ peritus. Hinc
Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars medica, medicina. Ab eod.
Ἰατρικῶς, *Adv.* medicorum more.
Ἰατρινη, ας, ἡ, medica; (2) obstetrix, in pandect. Ab ἰατρός.
Ἰατρολογέω, ῶ, f. ήσω, de medicina loquor seu differo. Ex ἰατρὸς, & λέγω, *dico.*

Ἴατρον, ε, τὸ, merces, quæ datur medico.
Ἰατρόμαντις, ὁ, medicovates. Vox Comica.
Ἰατρονικης, ε, ὁ, medicorum victor. *A* νικάω.
Ἰατρὸς, ὕ, ὁ, medicus. Ab ἰάομαι.
Ἰατροσοφιςὴς, ὁ, medicam artem doctus.
Ἰατροτέχνης, ε, ὁ, medicinæ artifex, qui medicinam profitetur. Ex ἰατρὸς, & τέχνη.
Ἰ Α Τ Τ Α Τ Α Ι͂, *Interjectio lamentantis*, heu!
Ἰατ ατατ αῖ ξ, *Interjectio*, heu! eheu! Ab eod.
Ἰ Α Τ', *Interjectio* indignantis; (2) lugentis.
Ἰαυθμ⟨Θ⟩, ε, ὁ, locus quietus, in quo quis commoratur; (2) flabulum, lustrum; (3) cubile; (4) lemnus. Ab ἰαύω.
Ἰαυοῦ, *Interject.* exclamantis, qua quis utitur adventante gaudio; (2) audientis vocantem & respondentis. Ab ἰαύ.
Ἴαυεν, imperf. ind. act. verbi
Ἰ Α Τ Ω, commoror, tempus tero; (2) dormio, pernocto; ἰαύεσκεν est imperfectum, *Ion.* ab ἴαυον, ἴαυες, non ab ἰαυίσκω. Ἰαύϛ ἀ μεναρμάων φύτμον, Lyc. 430. Ζῆν⟨Θ⟩ γὸ τῶ ἀρῖϛα ἐν ἀγκοινῃσιν ἰαύεις, Il. 14, 213.
Ἰαφέτης, ε, ὁ, sagittarius. Ab ἀείμι.
Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἰάπτω.
Ἰαχαΐσι, dat. pl. *Ion.* pro ἰαχαῖς, ab ἰαχὴ.
Ἰάχι, 3. sing. impert. ind. act. v. ἰάχω.
Ἰαχέω, ῶ, f. ήσω, clamo, vociferor; (2) cum clamore seu vociferatione loquor. Οὐδὲ μάτην ἰάχησας, Epigr. Ab ἰάχω.
Ἰαχὴ, ῆς, ἡ, vociferatio, clamor. Ab eod.
Ἰάχημα, ατ⟨Θ⟩, τὸ, vociferatio. Ab ἰαχέω.
Ἰαχ⟨Θ⟩, ὁ, idem.
Ἴαχον, 1. sing. imperf. verbi ἰάχω.
Ἰαχοῦσα, *resonans*, perf. part. act. f. g.
Ἰ Α' Χ Ω, vociferor, clamo. Ἴαχε Ζάλπηξος Il. 18, 219. Ἀχιλλὺς, ib. 228.
Ἰαχὼν, perf. part. act.
Ἰαων, ὁ, Ἰάονες, Iones.
Ἰαωνίζω, Ionice loquor.
Ἰαωνισὶ, Ionice.
Ἴ Β Η Ρ, ηρ⟨Θ⟩, ὁ, Iberus, *gentile.*
Ἰβηρια, ας, ἡ, Iberia. Nomen regionis geminæ, orientalis alterius, alterius occidentalis, quæ & Hispania dicitur.
Ἰβηρικὸς, ἡ, ὸν, Hispanicus. Ab Ἰβηρία.
Ἰβηρικῶς, *Adv.* more Hispanico.
Ἴ Β Η Ρ Ι' Σ, ἡ, Iberis, herba.
Ἴ Β Ι Σ, ιδ⟨Θ⟩, ἡ, Ibis, avis Ægyptia serpentes devorans.
Ἴ Β Ι' Σ Κ Ο Σ, ε, ὁ, hibiscus, species malvæ silvestris.
Ἴβυξ, υκ⟨Θ⟩, ὁ, Ibyx, avis clamosæ genus.
Ἰγδὶ, ὶς, ἡ, mortarium, pila; (2) genus saltationis. Hinc
Ἰγδίζω, agito pistillum; (2) torqueo, flecto.
Ἰγδίον, ε, τὸ, mortariolum, Dim. Ab eod.
Ἰγδὶς, idem quod ἰγδὶ.
Ἰγδισμα, ατ⟨Θ⟩, τὸ, genus saltationis in qua lumbi agitantur, ut pistillum.
Ἰγδοκόπειον, τὸ, idem quod ἰγδὶ. *A* κόπλω.
Ἴγμαι, *adveni*, perf. ind. pass. & Ἰγμένος, part. ab ἰκνέομαι.
Ἰγνύα, ας, ἡ, posterior genu pars, poples. *A* γόνυ.
Ἰγνὺς, ύ⟨Θ⟩, ὁ, idem & ab eod.
Ἴδὶ, *videt*, 3. sing. a. 2. ind. v. εἶδα, *video*; vel *vide*, 2. sing. a. 2. imper.
Ἴ Δ Α, ας, ἡ, Ida, mons Phrygiæ, *item* Cretæ, *item* quivis locus editus & sylvosus, v. ἴδη.
Ἰδαία, ας, ἡ, Idæa, herba, quæ & lautus Alexandrina dicitur. Ab Ἴδα.
Ἰδαῖ⟨Θ⟩, αία, αῖον, Idæus. Ab eod.
Ἰδαλιμ⟨Θ⟩, ε, ὁ ᾗ ἡ, æstuosus, sudoriferus; (2) speciosus, formosus. Ab ἴδ⟨Θ⟩, *sudor*, vel ἰδέα, *species*.
Ἰδὲ, *Ionice*, pro ἰδὲ, &, atque.
Ἰδέα, ας, ἡ, idea, species; (2) genus & forma; (2) pulchritudo; (4) modus & ratio rei; (5) redundat etiam, ἰδέα πράγματ⟨Θ⟩, res. Ab εἶδον.
Ἰδέειν, *videre*, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδέῃ, dat. sing. *contr.* pro ἰδέῃ, ab ἰδ⟨Θ⟩.
Ἰδεῖν, *videre*, a. 2. inf. act. verbi εἶδω.
Ἰδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro ἰδεῖν.
Ἰδὶν, a. idem, sed *Dorice* formatus.

Ἰδέσθ

Digitized by Google

Ἰδίδξ, *vidisse*, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
Ἴδισκε 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἴδε.
Ἴδετε, 2. pl. a. 2. imper. act.
Ἴδυ, ὑ, *Ion.* ap. *Herod.* silva, materia.
Ἴδῃ, 3. sing. a. 2. conj.
Ἴδηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro ἴδῃ.
Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Ἰδησῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ἰδήσω, ab ἰδέω.
Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. conj. act.
Ἰδία, privatim; (2) seorsim, seperatim; (3) clam. *Dat. adverbiajcens* ab ἴδιος.
Ἰδιαζόντως, peculiariter, singulariter. Ab
Ἰδιάζω, f. άσω, seorsim sum ab aliis, in secessu dego; (2) proprium mihi facio, mihi vendico; ἰδιάζειν, proprius, singularis, peculiaris. Κελεύει τῷ Μακρίνῳ ἀποστάτι καὶ ἰδιάσαντι, ὑπυχεῖν τοῖς γράμμασι, Herodian. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτατα, *Adv.* maxime peculiariter, seorsum ac proprie. Ab
Ἰδιαίτατος, ατη, αιτατον, maxime peculiaris vel proprius. Ab ἴδιος.
Ἰδιαίτερον, *Adv.* peculiarius; (2) secretius, magis seorsum. Ab eod.
Ἰδιαστὴς, ου, ὁ, vitam agens privatam. Ab ἰδιάζω.
Ἰδίῃ dat. sing. *Ion.* pro ἰδίᾳ, ab ἴδιος.
Ἰδικὸς, ὴ, ὸν, specialis, peculiaris. Ab ἴδιος, vel εἶδος, *species*.
Ἰδικῶς, *Adv.* seorsum, speciatim.
Ἰδιοβουλεύω, meo consilio utor, mei consilii & arbitrii sum. A βουλεύω.
Ἰδιοβουλία, idem. A βελ.
Ἰδιογενὴς, ους, ὁ ἡ ὴ, proprium & privatum genus habens, sui generis. A γένος.
Ἰδιόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὴ, propriam & peculiarem linguam habens.
Ἰδιογναμονέω, ῶ, f. ήσω, propriam ac peculiarem sententiam habeo, vivo meo arbitratu. Ab
Ἰδιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui propriam & peculiarem sententiam habet, qui ex suo arbitrio privato statuit, qui suæ sententiæ est. A γνώμη.
Ἰδιογονία, ὴ, generatio prolis e sui generis animali. Vox Platon. A γίγνομαι.
Ἰδιόγραφον, ου, τὸ, scriptum manu propria exaratum. A γράφω.
Ἰδιοθηρευτικὸς, ὴ, ὸν, sibi venans, sui quæstus causa venans. A θηρεύω.
Ἰδιοθηρία, ὴ, venatio, cujus quæstus ad nos redit.
Ἰδιόκλητος, ου, ὁ ἡ ὴ, peculiaris, Ph. A καλέομαι.
Ἰδιολογέομαι, seperatim loquor. A λέγω.
Ἰδιολογία, ας, ὴ, propria & peculiaris loquendi forma. A λόγος.
Ἰδιομόρφος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui propriæ & peculiaris formæ est. A μορφὴ.
Ἴδιον, ου, τὸ, peculium, Ph.
Ἰδιοξενία, ας, ὴ, necessitudo hospitalis cum aliquo privata, privatum hospitium. Ab
Ἰδιόξενος, ος, ὁ ἡ ὴ, cui privatum est hospitium cum aliquo, privatus hospes.
Ἰδιόομαι, ωμαι, f. άσομαι, mihi vendico; (2) mihi concilio. Ab ἴδιος.
Ἰδιοπάθεια, ας, ὴ, propria & peculiaris affectio. Ab
Ἰδιοπαθὴς, ους, ὁ ἡ ὴ, aliquem peculiarem affectionem habens. A πάθος.
Ἰδιοποιέω, alteri proprium reddo, stabilem & firmam possessionem do.
Ἰδιοποιέομαι, ωμαι, proprium mihi facio, usurpo, vendico mihi; (2) concilio mihi.
Ἰδιοποίημα, ατος, τὸ, usurpatio, Ph.
Ἰδιοποίησις, ὴ, vindicatio; (2) apud S. ript. Eccles. dicitur de naturis Christi alterius naturæ prædicata assumentibus, *item* de assumtione humanæ naturæ, *Ern.*
Ἰδιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, mea negotia curo, non aliena. A πρᾶγος.
Ἰδιοπραγία, ας, ὴ, cura negotiorum suorum; (2) privata commoditas
Ἰδιοπραγμοσύνη, v. ἰδιοπραγία.
Ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὴ, sua tantum curans, suas res agens; (2) vitam privatam agens. A πρᾶγμα.
Ἰδιοπραξία, ας, ὴ, privata commoditas. A πρᾶξις.
ΙΔΙΟΣ, ία, ιον, peculiaris, sui generis; (2) suus; (3) privatus; (4) de morte, spontanea, non per vim ab aliis illata; (5) τὰ ἴδια, domicilium, sedes.
Ἰδιοσκευὲς, νος, navis, quam quis sibi suis sumptibus instruxit. Ex ἴδιος, & σκεύος.
Ἰδιοσυγκρισία, ας, ὴ, propria & peculiaris quædam concretio & constitutio, peculiare temperamentum. A σύγκρισις.
Ἰδιοσύστατος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui habet propriam hypostasim, per se consistens. A συνίσταμαι.
Ἰδιοσυστάτως, *Adv.* ex propria substantia.
Ἰδιότης, ητος, ὴ, proprietas. Ab ἴδιος.
Ἰδιότροπος, ὁ ἡ ὴ, proprius cuidam, peculiaris, moribus alicujus vel hominis vel populi receptus, ut τροφὴ ἰδ. de cibis Judæorum, ap *Joſ.*
Ἰδιοτρόπως, *Adv.* modo proprio & peculiari; (2) peculiariter & privatim.
Ἰδιότροφος, ος, ὁ ἡ ὴ, qui seorsum alitur & pascitur, qui peculiaribus & propriis nutrimentis utitur. A τρέφω.
Ἰδιόχειρον, ου, τὸ, propria manu scriptum, factumve. A χείρ.
Ἰδιοχείρας, manu propria. A præc.
Ἰδιοῦσις, εως, ὴ, sudatio; (2) sudor. Ab ἰδιόω.
Ἰδιόομαι, vindico mihi, adscisco. Ab ἴδιος.
Ἰδίω, f. ίσω, sudo. Ὥστε ὧδη τινὲς ἱδρῶσαν αἱματώδη ἱδρῶτα, Aristot. Ab ἵδρος.
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, proprietas; (2) idioma, proprietas linguæ. Ab ἴδιος.
Ἰδιωματικὸς, ὴ, ὸν, peculiaris. Ab ἰδίωμα.
Ἰδίως, *Adv.* proprie. Ab ἴδιος.
Ἰδίωσις, εος, ὴ, vindiciæ. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτεία, ας, ὴ, vita privata. Ab ἰδιωτεύω.
Ἰδιωτεύω, f. εύσω, privatam vitam ago. Τέτε τῦ πράγματος γ' ὁριτῆς ἐδύτε δεῖ ἰδιωτεύειν, Plat. Ab
Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatus, vitam privatam agens; (2) laicus, apud scriptores ecclesiasticos, sive qui munere in ecclesia non fungitur; (3) unus e vulgo, plebeius; (4) rei alicujus imperitus; (5) domesticus, inquilinus; (6) omnino teneant tirones, vim hujus vocis admodum variam esse, eamque singulis locis ex antitheto intelligendum esse. Ab ἰδιόω.
Ἰδιωτίζω, ad vulgarem consuetudinem accomodo.
Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, ad privatos seu vulgus pertinens; (2) privatus. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιωτικῶς, *Adverb.* privatorum more, vulgi more; (2) sermone vulgi.
Ἰδιῶτις, ιδος, ὴ, privata. Ab ἰδιώτης.
Ἰδιώτισμος, ου, ὁ, sermonis forma e vulgo sumpta, plebeia dicendi ratio. Ab ἰδιωτίζω.
Ἴδμεν, 1. pl. præs. ind. act. *Dor.* & *per Sync.* pro ἴσαμεν, ab ἴστημι, *scio*.
Ἰδμεναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *per Sync.* pro ἰδεῖν.
Ἰδμοσυνὴ, ης, ὴ, scientia. Ab
Ἴδμων, ονος, ὁ, sciens, peritus. Ab εἰδέναι.
ΙΑΝΟΩ, ῶ, f. ώσω, incurvo, inflecto, interqueo, a. 1. pass. ἰδνώθη, incurvatus est, sese retorsit. Ἰδνώθη ὃ πισσὼν, Il. 13, 618. ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ib. 12, 205.
Ἰδοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro ἴδοιντο, ab εἶδω.
Ἴδοιμι, *videram*, a. 2. opt. act.
Ἰδοῦσα, a. 2. part. f. g. *Dor.* pro ἰδοῦσα.
Ἴδομαι, *vidi*, a. 2. ind. med.
Ἴδον, *vidi*, a. 2. ind. act.
Ἰδόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Ἴδοντο, *viderunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἴδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Bæot.* pro ἴδον.
ΙΔΟΣ, εος, τὸ, sudor.
Ἰδὲ, *Adv.* en, ecce. Ab ἰδεῖν.
Ἰδουμαία, ας, ὴ, Idumæa. Nomen regionis. Hebr. *Rufa.*
Ἴδῦσα, a. 2. part. v. εἶδω.
Ἰδρεία, ας, ὴ, peritia. Ab ἴστημι.
Ἰδρία, ας, ὴ, idem & ab eod.
Ἰδρίνος, gen. sing. *Ion.* pro ἰδρίας.
Ἴδρις, ιος, ὁ ἡ ὴ, peritus, sciens; providus. Ab eod.
Ἰδρίτης, ου, idem.
Ἰδρόω, ῶ, f. ώσω, sudo. Οὔτε αὐτός ποτε πρὶν ἱδρῶσαι δεῖπνον αἵρετο, Xen. Ab ἱδρώς.
Ἰδρυθλῶ, f. ἰδρύνθλω, aor. 1. pass. ab ἰδρύω.
Ἴδρυμα, ατος, τὸ, opus constructum; (2) firmamentum, fundamentum, stabilimentum; (3) delubrum, locus, in quo *Deorum* simulacra collocantur, fanum; (4) sedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυμι, idem quod ἱδρύω.
Ἱδρυνθεὶς, a. part. pass. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύνω, idem quod ἱδρύω.
Ἵδρυσις, εως, ὴ, collocatio, fundatio; (2) sedes. Ab ἱδρύω.
Ἱδρύσω, f. 1. indic. act. verbi ἱδρύω.
Ἱδρύτεον, sedendum, collocandum. Ab ἱδρύω.
Ἱδρυτὸς, ὴ, ὸν, fundatus, firmatus, stabilitus. Ab
Ἱδρύω, f. ύσω, sedere facio, statuo, colloco; & *in Pass.* statuor, collocor, sedeo, insideo; ἱδρυμένος, perf. pass. collocatus; ἱδρύθη, a. 1. pass. collocatus est. Καὶ, ὦ κλύεις νιν, τέκνον, ἱδρύδ' χθονός; commorari, Soph. Trach. 68. Ἀναφελὴς εὐηθία κατ' εἶκον ἵδρυδ' γυνή, Eur. Hip. 643.
Ἱδρῶ, dat. vel acc. sing. *per Apoc.* pro ἱδρῶτι vel ἱδρῶτα, ab ἱδρώς.
Ἵδρωκα, vel ἱδρῶκα, αν, τὸ, morbi ex sudore pustulis ulceribusve se exserentes, pustulæ ipsæ.
Ἱδρωδὴς, ες, cum sudore conjunctus.
Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor. Ab ἵδρος.
Ἱδροσις, εως, ὴ, sudatio, sudoris evocatio.
Ἱδρωτήριον, ου, τὸ, sudatorium. Ab ἱδρόω.
Ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, sudare solitus, crebro sudans, sudatorius. Ab eod.
Ἱδρωτικῶς, *Adv.* propense ad sudorem.
Ἱδρώτιον, τὸ, sudor. Ab ἵδρος.
Ἱδρωτοποιία, sudorem elicio, & *in Pass.* sudo.
Ἱδρωτοποιΐα, ὴ, sudoris evocatio, sudatio. Ab
Ἱδρωτοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὴ, sudorem eliciens. Ex ἱδρὼς, & ποιέω.
Ἱδρώω, sudo. Ab ἱδρόω, quod idem notat.
Ἰδυῖα, part. perf. med. pro εἰδυῖα, ab εἶδω.
Ἰδωμαι, *videram*, a. 2. conj. med.
Ἰδὼν, *intuens*, aor. 2. part. act.
Ἰδωσιν, *viderint*, 3. pl. a. 2. conj. act.
Ἰε, 2. sing. a. 2. imper. act. ab ἔμι.
Ἰεζαβὲλ, Jezabel. Nomen mulieris ἀκλιτὸν, Hebr. *In insula habitans.*
Ἰεθὲ, 2. s. præs. imper. act. v. ἵημι.
Ἴη, *mittebat*, 3. sing. imperf. ind. act.
Ἴειλω, præs. opt. act.
Ἴεις, 2. sing. imperf. ind. act.
Ἰεὶς, *mittens*, præs. part. act.
Ἰεῖσαι, nom. pl. præs. act. f. g.
Ἰεῖσι, 3. pl. præs. ind. acto
Ἴεμαι, eo cum impetu. Ἴέμενοι ποταμοῖο ῥόον, Odyss. 10, 529. Ἀχυδὲ, ib. 17, 5.
Ἵεμαι, cupio, desidero. Ἵέμενοι νόστοιο, Odyss. 15. 69. φιλίειν, ib. 201. ὅθι οἰκίαν, Luc. πρὸς τὸν πόλιν, Plut.
Ἴέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab ἵημι.
Ἰέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro ἰέναι, ab εἶμι.
Ἵεμεναι, *mittere*, pr. inf. act. *Dor.* pro ἰέναι, ab ἵημαι.
Ἴεν, 3. pl. impe f. ind. act. *Bæot.* pro ἴεσαν.
Ἰέναι, præs. infin. act.
Ἴεναι, *ire*, præs. inf. act. verbi εἶμι.
Ἴενῦ, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ἵημι.
Ἴέντες, nom. plur. part. præs. act.
Ἱερὰ, ῶν, τὰ, sacra, exta.
Ἱερὰ, ᾶς, ὴ, medicamenti quædam compositio; (2) serpentis nomen. Ab ἱερὸς.
Ἱεραγγελος, ου, ὁ, qui sacras celebritates annunciat.
Ἱεράκιον, ου, τὸ, hieracium, genus herbæ. Ab ἱέραξ, quoniam ejus succo oculorum hebetudini mederi credebantur accipitres. *Angl.* Hawkweed.
Ἱεράκιος, ου, ὁ, parvus accipiter, Dim. ab eodem.

Ἱερακίτης,

Digitized by Google

Ἰξακίτης, ου, ὁ, lapis quidam. Ab eod.
Ἰξάμισοι, αν οἱ, sacri vates, προφῆται, Hes. Ex ἱξός, & ἀμοίσω.
ΙΕΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter.
Ἰξοιδός, ὁ, sacer cantor, poëta. Hes.
Ἰξάομαι, ὦμαι, ἰξάσομαι, sacerdos sum; ἰξαμένη, femina sacerdos; ἰξασάμενος, ἐο. γ. sacerdos factus sum. Ἰξάσθ τ' Ἀθεῖ, Paus. τῇ Ἀθηνᾷ, id. Ab ἰξός.
Ἰξαρχέω, ῶ, f. ήσω, sacris præsum, sacro imperio & magistratu fungor. Ab
Ἰξάρχης, ου, ὁ, qui sacris præest; (2) pontifex, qui sacris ordinibus præest. Ex ἰξός, & ἀρχή, principatus. Hinc
Ἰξαρχία, ας, ἡ, sacrum imperium, imperium in rebus sacris.
Ἰξαρχικός, ἡ, όν, pontificialis, ad eum pertinens, qui sacris præest, vel etiam ad hierarchiam ipsam. Ab eod.
Ἰξαρχικῶς, Adverb. more eorum qui sacris præsunt.
Ἰξάται, 3. sing. præs. indic. med. contract. pro ἰξάεται, a verbo ἰξάομαι.
Ἰξατεία, ας, ἡ, sacerdotium. Ab ἰξατεύω.
Ἰξατεῖον, ου, τὸ, sacrarium. Ab eod.
Ἰξάτευμα, ατος, τὸ, sacerdotium. Ab eod.
Ἰξατεύω, & ἰξατεύομαι, sacerdotio fungor, sum sacerdos. Τῷ Διῒ, ᾧ ἰξάτευσι, Herodian. Ab ἰξός.
Ἰξατικός, ἡ, όν, sacerdotalis; (2) sacris usibus destinatus. Ab ἰξάομαι.
Ἰξάων, gen. pl. *Dor.* pro ἰξῶν, ab ἰξός.
Ἰξεία, ας, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab eod.
Ἰξεῖον, ου, τὸ, victima, hostia; (2) actus sacrificandi. Ἱερεῖα, quæcunque ad comedendum jugulantur animalia, *Casaub.* ad *Athen.* 1, 11. Ab eod.
Ἰξεύς, ῆος, ὁ, sacerdos. Ex Platone.
Ἱερεμίας, ου, ὁ, Hieremias. Nomen Hebr. viri. *Exaltans Deum.*
Ἱερεύς, ῆος, ὁ, sacerdos. Ab ἱερεύω.
Ἱερεύω, f. εύσω, sacrifico; (2) dico, consecro. Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀχαμέμνων Πίονα, Il. 2, 402. δυωκαίδεκα μῆλα, Odyss. 8, 59. Ab ἱερός.
Ἱέρη, ης, ἡ, sacerdos, antistita, Plut.
Ἱερήϊον, Hom. Il. 22, 159. *Ion.* τὸ ἱρηϊον.
Ἱερῆς, gen. sing *Ion.* pro ἱερᾶς, ab ἱερός.
Ἱερίς, ίδος, ἡ, sacerdos, *femina*. Ab eod.
Ἱεροβοτάνη, ης ἡ, verbena.
Ἱερογλύπτης, ου, ὁ, sacra sculpens, peritus sculpendi hieroglyphica. A γλύφω.
Ἱερογλύφικα, ῶν, τὰ, hieroglyphica, sacra monumenta apud Ægptios, non literis sed variis figuris animalium, aliarumque rerum constantia, Ex iisd.
Ἱερογλύφος, ου, ὁ, idem qui ἱερογλύπτης.
Ἱερόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacram linguam habens. A γλῶσσα.
Ἱερογραμματεύς, έως, ὁ, scriba rerum sacrarum, & mysticarum, sacer scriba.
Ἱερόγραφα, ων, τὰ, divinarum rerum imagines seu adumbrationes. A γράφω.
Ἱερογραφία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per signa quædam. Ex iisd.
Ἱερογραφήματα, ων, τὰ, idem quod ἱερόγραφα.
Ἱεροδάκρυς, *Epith.* thuris, quia in sacris adhibetur, & e frutice lacrimarum modo prorumpit.
Ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacra docet, sacrorum doctor, qui ad sacra initiat.
Ἱερόδοκος, ον, sacer, *Epith.* victimarum, aliorumque donorum, quæ diis dantur. At
Ἱερόδοκος, *Epith.* templi, &c. ut Θεόδοκος. A δέχομαι.
Ἱερόδουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacris inserviens, æditus; (2) Deo sacratus.
Ἱεροθετέω, ῶ, sacros ritus instituo. Ab
Ἱεροθέτης, ου, ὁ, sacrorum rituum institutor. Ex ἱερός, & τίθημι.
Ἱεροθήκη, ης, ἡ, sacrarium, Ph.
Ἱεροθυτέω, sacrifico, sacris faciendis præsto sum.
Ἱερόθυτης, ου, ὁ, sacerdos; (2) summus sacerdos quibusdam locis, a quo annus nomen accepit, *Ern.*
Ἱερόθυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacrificatus, immolatus. Hinc τὰ ἱερόθυτα, ων, sacræ hostiæ. Ex ἱερὸς, & θύω.
Ἱερῇσι, *sacris*, dat. plur. *Ion.* pro ἱερεῖς.
Ἱεροκατόω, sacri causa cremo, immolo, *Pass.* immolor. A κάω.
Ἱεροκήρυξ, υκος, ὁ, sacer præco, qui in sacris aliquid edicit.
Ἱερόκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacrorum curam gerit, æditus. A κομέω, *curo*.
Ἱερολογέω, ῶ, de sacris rebus loquor; (2) sacra verba pronuncio. A λόγος.
Ἱερολογία, ας, ἡ, sermo de rebus sacris.
Ἱερομανία, ἡ, orgia Bacchi; in quibus e Baccho furebant. A μαίνομαι.
Ἱερομηνία, ας, ἡ, calendæ; (2) dies festi, supplicationes; (3) festivi ludi. Ex ἱερὸς, & μὴν, *mensis*.
Ἱερομνημονέω, ῶ, fut. ήσω, fungor munere ἱερομνήμονος. Ab
Ἱερομνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, sacrarum rerum, seu sacrorum rituum memoriæ præfectus, sacrorum præsul; (2) sacer scriba, qui est a commentariis rerum sacrarum; (3) apud Græcos, sacerdos annuus, qui cum Pylagoris mittitur ad concilium Amphictyonum, superior Pylagoris; (4) idem qui ἱεροθύτης. (2) *Ern.*
Ἱερόμυρτος, ου, ἡ, myrtus acuta, myrtus silvestris.
Ἱερομύστης, ου, ὁ, qui sacris mysteriis initiat, qui sacros ritus tradit, sacrorum antistes.
Ἱερόν, οῦ, τὸ, sacrum, sacrificium; (2) hostia, victima; (3) sacellum, fanum, templum, delubrum; (4) quicquid est ædificiorum ad ædem pertinentium, etsi in iis sacra non fiunt, ut Hierosolymis ἱερόν, a quo distinguitur ναός, ædes, in qua sacra fiunt. Ab ἱερὸς.
Ἱερονίκης, ου, τὸ, victor in sacris Græcorum certaminibus. A νίκη.
Ἱερονόμος, ου, ὁ, sacræ disciplinæ magister & exactor. A νέμω.
Ἱερονυμφία, idem quod ἱερομνία.
Ἱερόπλαστα, ων, τὰ, rerum divinarum imagines seu adumbrationes. A πλάσσω.
Ἱεροπλαστία, ας, ἡ, rerum divinarum adumbratio per quædam signa. Ex iisd.
Ἱεροποιέω, ῶ, f. ήσω, sacra facio; (2) dico, consecro. Εἰσιτήρια ὑπὲρ τ' βουλῆς ἱεροποιῆσαι, Dem.
Ἱεροποιΐα, ας, ἡ, sacrificatio, sacrificium. Ab
Ἱεροποιός, οῦ, ὁ, sacrificus, sacrificulus; (2) Athenis decem inspectores haruspicum, cum inspiciunt, ne fraus intercedat.
Ἱερόπολις, εως, ἡ, urbs sacra, sancta civitas.
Ἱεροπρεπής, έος, ὁ ἡ ἡ, sanctimoniam præ se ferens, sanctus, augustus. Hinc τὸ ἱεροπρεπές, ἔος, sanctimonia. A πρέπει.
Ἱεροπρεπῶς, *Adv.* ut decet sanctum, ut convenit rei sacræ, sacro quodam modo.
Ἱερόπλης, ου, haruspex. Ab ὀπτομαι.
ΙΕΡΟΣ, α, ον, sacer, sacrosanctus, augustus.
Ἱεροσαλπιγκτής, οῦ, ὁ, tubicen in sacris; siticen, Ph.
Ἱεροσκοπέω, haruspicis munere fungor.
Ἱεροσκοπία, ας, ἡ, haruspicina. Ab
Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, haruspex, extispex.
Ἱεροσόλυμα, ης, ἡ, vel ων, τὰ, vel Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, Hierosolyma. Nomen urbis Hebr. Hinc
Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierosolymitanus.
Ἱεροστεφής, ους, velatus sacris insignibus. A στέφω.
Ἱεροσυλέω, ῶ, f. ήσω, sacrilegium committo. Ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα, ἱεροσυλεῖς; Rom. 2, 22. Ab ἱεροσύλος. Hinc
Ἱεροσύλησις, ἡ, sacrilegium.
Ἱεροσυλία, ας, ἡ, sacrilegium. Ab eod.
Ἱερόσυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacrilegus. A Συλάω.
Ἱεροτελεστής, οῦ, ὁ, qui sacris initiat, sacerdos; (2) episcopus. A τελέω, *initio*.
Ἱεροτελεσία, ἡ, initiatio, consecratio, &c.
Ἱερότροχος, ον, sacer, *Epith.* carpenti. A τρέχω.
Ἱερότυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sacra figura impressa est.
Ἱερουργέω, sacra celebro, operor sacris. Ἱερουργοῦντα τὸ εὐαγγέλιον, Rom. 15, 16.
Ἱερουργία, ας, ἡ, rei divinæ peractio, seu operatio, sacrificium. Ab
Ἱερουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, divina peragens, divinis operans, sacrificus, immolator. Ab ἔργον.
Ἱεροφαντέω, sacrorum antistes sum. Ab
Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui sacra & cærimonias docet, sacrorum antistes. A φαίνω. Hinc
Ἱεροφαντία, ας, ἡ, antistitis sacrorum dignitas; (2) sacrorum cærimonia.
Ἱεροφαντικός, ἡ, όν, sacerdotalis. Ab eod,
Ἱεροφαντικῶς, more sacerdotum.
Ἱεροφάντις, ιδος, ἡ, antistita sacri.
Ἱεροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui sacra fert. A φέρω.
Ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi sacra custodiuntur, sacrarium. Ab
Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, sacrorum custos, ædituus.
Ἱερόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, sacram vocem habens, s. in sacris canens, sonans. A φωνή.
Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, qui sacra canit, psaltes in sacris. A ψάλτης.
Ἱερόψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, divinum animum habens. A ψυχή.
Ἱερόω, ῶ, f. ώσω, sacro, dedico, initio, inauguro; ἱερῶσθαι, perf. pass. sacratum, sacrum esse. Partic. ἱερωμένος Θεῷ, Deo sacratus, sacer. Ab ἱερὸς.
Ἱέρωμα, ατος, τὸ, quod consecratum est, sacrum. Ab ἱερόω.
Ἱερώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sacrum est nomen. Ab ὄνομα.
Ἱερῶς, *Adv.* sancte. Ab ἱερός. Unde
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, sacerdotium, pontificatus.
Ἴεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi ἵημι.
Ἰέσθων, 3. dual. præs. imper. pass. v. ἵεμαι.
Ἴειτο, *cupiebat*, 3. sing. imperf. ind. med.
ΙΕΥ, hui! (2) irridentis.
Ἰεφθάς, ὁ, Jephtha. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον.
Ἰέω, jaculor, mitto, immitto; thema inus. unde imperf. 3. sing. in usu, ἴει, mittebat, jaciebat, apud *Poët.* Τοῖσιν δ' ἰκμάδα ὕδατος ἴει ἐκάεργος Ἀπόλλων, Il. 1, 479. ὅπα μιγάλην ἐν ϛήθεσσι, ib. 3, 221. ἕνα οἰκονδε, ib. 4, 397. γειομήδιστιν κακότητα βαρεῖαν, ib. 10, 71. ἐς τεῖχος ῥόον, ib. 12, 25, οἶσὸν, 13, 650. Ab ἴω.
Ἰζάνω, sedere facio; (2) sedeo, fido, pessum eo, f. ἰζήσω, a. 1. ἶζησα, mutatur ab inusit. ἰζίω. Οὔ μοι ἐπ' ὀμμασι νήδυμος ὕπνος Ἰζάνει, Il. 10, 91.
Ἶζεο, 2. l. præt. imper. pass. *Ion.* pro ἵζεσο.
Ἰζήσας, a. 1. part. act. verbi ἰζάω.
Ἴζημα, ατος, τὸ, sedile; (2) locus depressus, vallis. Ab ἰζίω.
Ἵζοισα, *sedens*, præs. part. act. *Dor.* pro ἵζουσα.
Ἵζον, imperfect. ind. act.
ΙΖΩ, f. σω, sedere facio, colloco; (2) sedeo; ἵζομαι, sedeo; (2) fido. Ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζῃ, Il. 13, 281.
ἸΗ, io! *in gaudii*, io Pæan.
Ἰή, vox; ἰὼ, vocem.
Ἰη, una, sola. Ab ἴα, *una*, *sola*.
Ἰῆ, *æquali*, dat. sing. *Ion.* pro ἰᾷ, ab ἴσος, quod in gen. & dat. circumflecti dicitur; sed fortasse pro μιᾷ ponitur, a μία, *una*.
Ἰήϊος, ου, ὁ, epitheton Apollinis, ab ἰή, quod ipsi Pythonem interficienti acclamabatur.
Ἰηχοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, doloribus medens. Ex ἰάομαι, & κόπος, *labor*.
Ἰηλα, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω.
Ἰηλεμίσμια, ας, ἡ, ploratrix, præfica ex Hes. quasi ab ἰηλεμίζειν, quod esset *plorare*.
Ἰήλισμος, *Ion.* pro ἰάλεμος, lamentatio. Θαυμάζω μ' ἰήλισμον οἰκτρὸν ἰέσθαι, Euripid. Suppl. 281.
Ἴημα, ατος, τὸ, *Ion.* pro ἵαμα.
Ἴημι, mitto; (2) emitto; ἰέσθαι, & ἴεσθαι, mittunt; ἰέμεν, mittere, & in a. 2. ἶεμεν, *Poet.* At f. ἥσω, ab ἴω, ut & perf. ἧκα, *Poët.* ἵηκα, ut in ἰφίηκα, προΐηκα; pass. ἵεμαι significat, cupio, desidero. Ἵημι φαεννὸν, Plat. διὰ χάρμ, Hesiod. Θεογ. 806.
Ἰηπαιήων, ονος, ὁ, Apollinis cognomen ab acclamatione ἰὴ παιάν.

Digitized by Google

Ἰᾶσαι, a. 1. inf. med. *Ion.* pro *ἰάσασθαι*, ab *ἰάομαι*.
Ἶκτι, 3. fing. præſ. ind. act. ab *ἵημι*.
Ἶκτι, 2. ſ. a. 2. conj. *Ion.* pro *ἵῃς*, ab *εἶμι*.
Ἰλίσιμος, ſanabilis, *Ion.* pro *ἰάσιμος*.
ΙΗΣΟΥΣ, οῦ, ὁ, JESUS nomen Salvatoris noſtri, origine Hebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, ſeu quod ſcriptoribus Eccleſiaſticis magis uſitatum eſt, *Salvator*.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατήρ*.
Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Arct.* A præc.
Ἰητρεῖον, ε, τὸ, *Ion.* pro *ἰατρεῖον*.
Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατρός*.
Ἰθαγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, (Antep. prod.) Hom. Odyſſ. 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus. A *γένομαι*.
Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.
Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro *ἰθεῖα*, ab *ἰθὺς*, *rectus*.
Ἰθείη, vel *Ion.* *ἰθείλω*, recta. Ab *ἰθύς*.
Ἰθέως, *Adv.* recte; (2) confeſtim, ſtatim. Ab *ἰθύς*.
Ἴθι, *Adv.* age, agendum. imperat. ab *εἶμι*.
Ἴθμα, τὸ, greſſus, paſſus. Ab eod.
Ἰθὺ, & ἰθὺς, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab *ἰθύς*.
Ἰθύβολος, ου, ὁ ἡ, qui recta jacitur, ſeu projicitur; (2) directus. A *βάλλω*.
Ἰθυδικαισι, dat. pl. *Ion.* pro *ἰθυδίκαις*, ab
Ἰθυδίκης, ες, ὁ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex *ἰθύς*, & *δίκη*.
Ἰθύδρομος, ον, ὁ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens. Ab
Ἰθύθριξ, τρίχος, ὁ, qui crinibus eſt paſſis.
Ἰθυκέλεθος, ον, ὁ ἡ, recta via ambulans.
Ἰθυκυφὴς, ὲς, & *ἰθυκύφης*, ου, ον, e recto obliquus, gibboſus. A *κύπτω*.
Ἰθύλορδος, ον, e recto incurvus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμάχιον, ου, τὸ, pugna legitima, aperto Marte. A *μάχη*.
ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridiculi, vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Heſ.
Ἰθύνει, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi *ἰθύνω*.
Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἴθυνσις, εως, ἡ, directio. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab *ἰθύνω*. Unde
Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Heſ. ſceptrum e lauro, quod vates geſtarunt.
Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, idem quod *ἰθυντήρ*.
Ἰθυντὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.
Ἰθύνω, rego, dirigo; (2) corrigo; (3) mulceo. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖπα σαφ' ὀφθαλμοῖν, Il. 5, 291. δῖα σαθμὴν Odyſſ. 21, 44. *Scuti*. Heſiod. Ἔργ. 7. μύθους, ib. 261. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυπετεῖν, recta volare. A *πίτομαι*.
Ἰθυποεῖν, recta progredior.
Ἰθυπόρος, ὁ ἡ, recta procedens, *ἰθύπορος*, recta tranſeundus, directus.
Ἴθυτιν, ατος, ὁ ἡ, recta volans. A *πίτομαι*.
ΙΘΥΣ, ἴθεα, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, aperius, Fem. *ἰθεῖα*, & *ἰθέη*, N. *ἰθύ*.
Ἰθὺς, ὑος, ἡ, impetus. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθὺς, & *ἰθὺ*, *Adverb.* recta, vel recta in, ad, adverſus; (2) obviam, ex adverſo.
Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυσκόλιος, ον, ex recto obliquus & incurvus.
Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab
Ἰθυτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τείνω*, *tendo*.
Ἰθυτενὲς, directa via.
Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, director. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Arct.* Ab eod.
Ἰθύτομος, ος, ὁ ἡ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τέμνω*, *ſeco*.
Ἰθύτροχις, v. de *ἰσόθροξ*.
Ἰθυφαλλὶς, ίδος, ἡ, ithyphallicus.
Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex *ἰθύς*, & *φαλλὸς*, *penis ligneus*.
Ἰθύω, f. *ύσω*, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἑταῖροι, Il. 12, 433. Ἰθὺς ἀλλ' ὅτι πύσειας, i. e. Recta irruit, ſed nihil proficit; Hom. Il. 17, 661. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυωρίαι, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreſſio directa. Ab eod.
Ἰΐζω, æruginem refero, ærugini ſ. ferrugini aſſimilis ſum, Dioſcor. Ab *ἶς*.
Ἶκανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *ἱκάνω*.
Ἱκάνετον, *pervenichatis*. 2. dual. imperf.
Ἱκαν δοσία, ας, ἡ, ſatisdatio, Theophil. & Ph. Ex *ἱκανὸς*, & *δίδωμι*, *do*, unde *δόσις*.
Ἱκανοδότης, ου, ὁ, ſatisdator, Ph. Ab iiſd.
ΙΚΑΝΟΣ, ἡ, όν, idoneus; (2) ſufficiens, aptus; (3) ſatis magnus, ſatis multus, *το ἱκανὸν Subſt.* quod dari oportet, conſtituta multa, certum pretium, ſatisdatio, ſumma qua ſatisdatur. Hinc *ἐξ ἱκανοῦ*, ſcil. *χρόνου*, a multo tempore; *ἐφ' ἱκανόν*, diu.
Ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. Ab *ἱκανὸς*.
Ἱκανόω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro *ἱκανοέσθω*, ab *ἱκανόω*.
Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo. Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.
Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico; (2) tango, invado, opprimo, *ἱκάνομαι* pro *ἱκάνω*, venio ſupplex. Ab *ἵκω*.
Ἱκανῶς, *Adv.* abunde, ſatis, ſufficienter; (2) valde, multum. *Superl.*
Ἰκελος, ἴλη, ελον, ſimilis. Ab *ἔοικελος*.
Ἰ ελόω, ῶ, adſimilo, ex Vet. Lex. Ab *ἰκελος*.
Ἰκέλος, ſimiliter.
Ἱκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum *ν ἐφελκ.* ab *ἱκω*.
Ἵκεο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro *ἵκεσο*.
Ἱκέζω, *veniſſe*, a. 2. inf. med.
Ἱκέθλιον, *ut erant*, 3. dual. a. 2. ind. med.
Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκεσίη, ίν, ιον, ſupplicum preces; (2) ſupplex. Ab eod.
Ἱκεταδίκης, ὁ ἡ, admittens ſupplicem. A *δίκομαι*.
Ἱκέται, acc. ſing. *Dor.* pro *ἱκέτην*.
Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.
Ἱκετεύει, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *ἱκετεύω*.
Ἱκετεύμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. Ab *ἱκετεύω*.
Ἱκέτευσι, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἱκετευτικὸς, ὴ, όν, ſupplicatorius. A ſeq.
Ἱκετεύω, fut. *εύσω*, ſupplico, ſupplex oro. Ἱκετεύω σε φειδῶσαί τι μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ἱκετεύω σε πρὸς δὲ γενέτου, ἡ σὲ γεινᾶς, Eur. Hec. 741. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκετηρία, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) velamenta ſupplicum, i. e. oleæ ramus, lana velatus.
ΙΚΕΤΗΣ, ου, ὁ, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.
Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod *ἱκέσιος*.
Ἱκετηρὶς, ὴ, ὁν, ſupplicatorius. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva. Ab *ἱκέτης*.
Ἵκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.
Ἱκετοδόκος, vel *ἱκετοδέκτης*, ου, ὁ ἡ, ſuppliçum receptor. Ex *ἱκέτης*, & *δέχομαι*.
Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.
Ἱκετόσυνα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab *ἱκέτης*.
Ἰκμαι, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκνέομαι*.
Ἰκμὴ *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἰκμάζω, f. *άσω*, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab *ἰκμὰς*.
Ἰκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.
Ἰκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.
Ἰκμαλέος, έα, έον, humidus. Ab eod.
ΙΚΜΑΣ, άδος, ἡ, vel *ἰκμὰς*, humor; (2) vapor.
Ἰκμασία, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab *ἰκμάζω*.
Ἰκμαῖος, vel *ἴκμιος*, humidus, fecundus de vento. Ab *ἰκμὰς*; vel *per Syn.* pro *ἰκόμην*, ab *ἱκνέομαι*.
Ἰκμὰς, ἀδος, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἰκμάς*.
Ἰκμαλίζομαι, ω, ὁ ἡ ὴ, humerem jactans, emittens. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.
Ἰκμάβαλον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.
Ἰκνεῖσθαι, præſ. inf. med. pro *ἱκνεῖσθαι*, ab
ΙΚΝΕΟΜΑΙ, ἥσομαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) ſupplico, obſecro, f. *ἵξομαι*, & a. 2. *ἱκόμην*, ab inuſ. *ἴκομαι*. Ἐγὼ θαρσῶ μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην, loquerer, Soph. El. 316. Καὶ σὲ πρὸς τῶν σῶν τέκνων καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, Soph. Aj. 589.
Ἰκνεμένῳ, dat. ſ. part. med. *Ion.* pro *ἱκνουμένῳ*.
Ἰκνεμένως, *Adv.* congrue, convenienter.
Ἰκνοῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro *ἱκνοῦνται*.
Ἰκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.
Ἰκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἱκοίμην*.
Ἰκόμην, *veni*, a. 2. ind med. verbi ejuſd.
Ἰκωτο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. iad. med.
Ἴκω, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro *ἵκτο*.
Ἰκρίδιον, τὸ, Dim. Ab
ΙΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.
Ἰκριοπηγὲς, οῦ, ὁ ἡ, qui tabulata confficit, ſeu conſegmentat. Ex *ἰκρίον*, & *πήγνυμι*.
Ἰκριόω, e tabulis & levibus lignis exſtruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria.
Ἴκταρ, *Adverb.* juxta, prope; (2) celerrime. Ab *ἱκνέομαι*.
Ἰκτεράω, f. *ἰκτερήσω*, ῶ, ictero, morbo regio laborare. Ab *ἴκτερος*.
Ἰκτερικὸς, ὴ, όν, ictericus, arquatus. Ab eod.
Ἰκτεριαδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, ictero laborans, ictericus. Ab eod.
Ἰκτεύομαι, εῦσει, idem quod *ἰκτεράω*.
ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, ictierus, morbus regius ſeu arquatus, qui e bile naſcitur; (2) avis galbula.
Ἰκτερώδης, vid. *ἰκτεριαδὴς*.
Ἰκτὶρ, ῖρος, ὁ ἡ, ſupplex. Ab *ἱκέτης*.
Ἰκτῖρος, ία, ιον, pro *ἱκετήσιος*.
Ἰκτὶς, ῖνος, ἡ, e muſtela confectus. Ab *ἰκτὶς*.
ΙΚΤΙΝ, ῖνος, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) luri genus.
Ἰκτὶς, ῖνος, ὁ, idem.
ΙΚΤΙΣ, ῖδος, ἡ, muſtela ſilveſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum & piſcivorum; caſtor.
Ἶκτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. pro *ἵκετο*, ab *ἵκω*.
ΙΚΩ, venio; (2) adſequor, f. *ἵξω*, a. 1. *ἶξα*; eſt & *ἵξομαι*, imperfectum, tanquam a themate *ἰξέω*, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὃγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλαμπῆς, Il. 667.
Ἵκωμαι, *veniam*, aor. 2. conj. med.
Ἵκωσι, 3. pl. aor. ejuſd. *Dor.* pro *ἵκοσι*.
Ἰλαδὸν, turmatim; (2) aſſatim. Ab *ἴλη*.
Ἴλαθι, 2. ſing. præſ. imper. verbi *ἵλημι*.
Ἱλάομαι, propitio, *ἱλάσεις* propitiare, placare, *ἱλάονται*, placant. f. *ἱλάσομαι*, hinc *ἱλάσεται*, 2. ſing. placabis, *ἱλασάμεθα*, a 1. Conjunct. propitiemus, *ἱλάσατε*, 3. ſing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἵλασο*, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiaſſet, *ἱλάσσαντι*, a. 1. imperat. eſto propitius, *ἱλασμένος*, propitiatus, *ἱλασμένος κριὸς*, arietis expiatorius, Num. 5. Occurrit & *ἱλάσκομαι*, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.
Ἵλεος, ου, ὁ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἵλημι*.
Ἱλάδια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab
Ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, lætus. Ab *ἵλαος*.
Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab *ἱλαρὸς*. Hinc
Ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλαστὴ-

Digitized by Google

Ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico.
Ἱλάρχης, υ, ὁ, præfectus turmæ, seu agminis; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc
Ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum.
Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.
Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis.
Ἱλαρῳδός, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex iisd.
Ἱλάδωτι, 2. s. a. 1. imper. pass. ab
Ἱλάσκομαι, propitio, placo; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῶν λαῶν, Heb. 2, 17. ἃ θύων, Luc.
Ἱλασκόμενος, præs. part. med.
Ἱλάσκω, propitio, placo.
Ἱλασμός, ου, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἱλάσομαι, f. 1ον ind. med. v. ἱλάσκομαι.
Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος.
Ἱλάσσαι, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion*, & *Poët.* pro ἱλάσεσαι, vel ἱλάσῃ.
Ἱλασσώμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poët.* pro ἱλασάμεθα.
Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur placandorum deorum causâ; unde & de victima; (2) in libris sacris aurea tabula, s. lamina quæ tegebat arcam fœderis. *Ern.* Ab
Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.
Ἵλεως, ω, ὁ ἡ ἡ, propitius, facilis, benignus; (2) hilaris, lætus. Ab ἱλάσκομαι.
Ἱλεόομαι, ώμαι, propitium reddo, placo. Ab ἵλεως.
Ἵλεως, ω, ὁ ἡ ἡ, propitius, *Att.* pro ἵλεως.
Ἱλίως, *Adv.* animo propitio & hilari, hiliter. Ab ἵλεως.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλη.
Ἴληθι, *propitius esto*, 2. sing. præs. imper. act. *Ion.* pro ἵλαθι, ab ἵλημι.
Ἱλήκησι, 3. s. perf. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.
Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc fit ἱλήκοις, Opt. sis propitius, ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκησι pro ἱλήκῃ. A seq.
Ἵλημι, propitius sum; præsupponitur propter ἵλαθι, & ἵληθι.
Ἰλιακός, ή, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poëma, quod de rebus agit Iliacis; (2) mulier Iliaca; (3) turdi species; (4) multitudo.
Ἰλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τῶν δένδρων γὰρ τῶν ὅπλων ἰλιγγιᾷ, Arist. Ach. 587. Ab
Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω. Hinc
Ἰλιγγός, ου, ὁ, vertigo oculorum; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
Ἰλιόθεν, *Adv.* ab Ilio. Ab Ἴλιον.
ΙΛΙΟΝ, ου, τὸ. Ilium, urbs Trojæ.
Ἰλιοραΐστης, ου, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον, & ῥαίνω, *destruo*.
Ἰλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab ἱλλός.
Ἱλλάς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἱλλάω.
Ἱλλίζω, oculis innuo. Ab ἱλλός.
Ἰλλίς, ίδος, ἡ, luscitosa, quæ oculis retortis est. Ab ἱλλός.
ΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἴλλος, oculus.
Ἰλλός, ή, όν, strabo, strabus, luscitosus, oculis retortis; (2) cæcus. Ab ἴλλω.
Ἰλλυρικόν, οῦ, τὸ, Illyricum. Hinc Ἰλλύριοι Illyrii, incolæ Illyrici.
Ἴλλω, oculis conniveo; (2) volvo, convolvo; (3) vincio, constringo; (4) volvo, contineo; (5) concludo. Ab ἱλλός.
Ἰλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.
Ἰλλωπίζω, ίσω, f. ήσω, nicto; (2) conniveo; (3) hallucinor. Ab eod.
Ἰλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.
Ἰλυώδης, όεσσα, όεν, limosus; (2) fæculentus.
Ἴλυς, ύος, ὁ, lustrum. Ab εἰλύω.
ΙΛΥΣ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis; (2) lutum, cœnum; (3) fæx.
Ἰλύω, oblimo, limo, obduco. Ab ἴλυς.
Ἰλυώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, limosus; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἴλωτις, ωτος, ἡ, vel ἴλλωσις, distortio, s. perversio, de oculis, ab ἱλλόω, id. quod ἱλλωπέω. Ἴλωσις τῶν ὀφθαλμῶν, *Aret.* Ab ἱλλός.
Ἷμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro εἷμα.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molas versantibus aut aquas e puteis extrahentibus canitur; (2) redundans, copiosus, uber. Ab eod.
Ἱμαῖος, ου, ὁ, hausor. Ab ἱμάω.
Ἱμαλίς, άδος, ἡ, cumulata farinæ mensura. Hes. Ab eod.
Ἱμαλός, ή, όν, abundans, copiosus, Hes.
Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, Dea farinæ; cantilena molentium. Ab eod.
Ἱμαντάριον, ου, τὸ, fistula nautica; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loriolum, corrigiola, Dim.
Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore extensio. Ab ἱμάς.
Ἱμαντιδεσμός, οῦ, qui loris devincitur.
Ἱμαντοπέδη, ης, vinculum loreum. Cirri Polypi.
Ἱμαντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.
Ἱμάντωσις, ωσις, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur; (2) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.
Ἱμαωδίς, ῖδος, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab
ΙΜΑΣ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμάς, *lorum*.
Ἱμάσας, a. 1. part. *Poët.* pro ἱμάσας, ab
Ἱμάσαω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασιν, partic. ἱμάσας, *Poet.* ἱμασσας. Ἡνίοχον δ' ἵμασιν καλλιτρίχας ἵππους, Il. 11, 280. μάστιγι φαεινῇ Ἡμίονος, Odyss. 9, 316. Ab ἱμάς.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod
Ἱματίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματίζω, fut. ίσω, vestio, Luc. 8, 35. Ab eodem.
Ἱματιοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.
Ἱματιοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.
Ἱματιοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.
Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.
Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, velamen, toga.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc
Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur.
Ἱματιοφορίς, ίδος, ἡ, vestigerula.
Ἱματιοφυλακεῖα, vestes custodio, servo.
Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur. Ab
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.
Ἱματισμός, οῦ, ὁ, vestitus & cultus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, vestificium, Gl. V. Ab ἷμα, pro εἷμα, & ποιεῖν.
Ἱματεργικός, ἡ, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματεργικὴ, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab
Ἱματεργός, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἷμα, pro εἷμα, & ἔργον.
Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.
Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.
ΙΜΕΙΡΟΜΑΙ, & ἱμείρομαι, desidero, cupio. Ἱμείρων λέχεος, Lyc. 201. ἱμείρων φιλότητος, Hesiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχειν, Plut.
Ἵμμι, 1. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι.
Ἶμμι, præs. inf. act. *Ion.* pro ἶναι.
Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.
Ἱμερόνυς, υν, amabilis animo.
Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido; (2) Cupido, Deus amoris; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.
Ἱμερσῦζ, Venerem pati. ἱμερσθείσῃ, aor. 1. Hippocr. coitum passæ. Ab ἵμερος.
Ἱμερόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vocem habet suavem & optabilem, suaviloquus. A φωνή.
Ἱμερτός, ή, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab eod.
Ἱμαντός, ή, όν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.
Ἱμονιά, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod. Ἱμονιὰν καταπατεῖν, Aristoph. Con. 346.
Ἱμονιοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. A φέρω.
ΙΝ, nomen mensuræ; (2) fibra.
Ἶνα, acc. sing. ab ἶς.
ΙΝΑ, *Conj.* ut. Hinc ἵνα μή, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi, ἵνα τί, vel ἵνατί, quamobrem? quare? quomodo? in quem usum? (2) *Adverb.* ubi. Ἥξομέν, ἵν' ἐλθεῖν βουλόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, Euripid. Helen. 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦ κακῶ, Herodot. Aliquando sine genitivo. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἀπράτῃ τις εὖ, Aristoph. Plut.
Ἶναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰνάσω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἶς.
Ἰνάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo, Hes. ἰναῦς ἐκκενοῦσι. Ab ἰνέω.
Ἰνδάλλομαι, similis videor; (2) videor, apparco. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πυκνὰ ἰνδάλλεται, Lyc. 254. Κύκνοισιν ἰνδαλθέντες ὑγιλήτοισι, id. 597. Ab εἰδάλλομαι.
Ἰνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. Ab ἰνδάλλομαι.
ΙΝΔΙΚΟΝ, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum; (2) coloris & medicamenti genus.
Ἰνδολίτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἴνδος, & ὄλλυμι.
Ἶνες, αἱ, fibræ.
Ἰνδύω, tendo. Ex Hes. Ab ἶς, *nervus*.
ΙΝΕΩ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc
Ἰνθμός, οῦ, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἶς.
Ἶνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, filius, puer, infans, nepos, Hes. Φίλος Ἀσυάνακτος, Ἔκτορος ἶνις, Euripid. Troad. 570.
Ἰνοειδής, ίος, ὁ ἡ ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex ἶς, & εἶδος.
Ἰνώ, όος, *contr.* οῦς, οῖ, Ino. Nomen mulieris.
Ἰνώδης, ίος, ὁ ἡ ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, *fibra*.
ΙΞ, ικός, ὁ, vermiculus vites arrodens.
Ἰξάλη, ὴ, pellis caprina, ap. *Hipp.* al. ἰσάλη.
Ἰξαλός, ή, ὁ ἡ ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. Ex ἰξύς, & ἅλλομαι, *salio*.
Ἶξε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.
Ἴξεαι, 2. s. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι, vel ἵξῃ.
Ἰξθμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξάω.
Ἰξθυτηρία, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata.
Ἰξθυτήριον, ου, τὸ, aucupium. Ab eod.
Ἰξθυτής, οῦ, ὁ, viscarius, visco aves captans, auceps, *Amos*, 3. 5. Ab eod.
Ἰξθυτικός, ή, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
Ἰξθύτριξ, ας, ἡ, viscatia. Ab eod.
Ἰξόω, visco aves capto, aucupor. Ab ἰξός.
Ἰξίας, ου, ὁ, radix quædam viscosa, viscum
Ἰξιζόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, visco vescens, viscum vorans; (2) turdi species, A βορᾶν.

Digitized by Google

Ἰάσασθε, a. 1. inf. med. *Ion.* pro *ἰάσασθαι*, ab *ἰάομαι*.
Ἶησι, 3. sing. præs. ind. act. ab *ἶημι*.
Ἶησι, 2. f. a. 2. conj. *Ion.* pro *ἴῃς*, ab *εἶμι*.
Ἰήσιμος, sanabilis, *Ion.* pro *ἴασιμος*.
ΙΗΣΟΥΣ, οῦ, ὁ, JESUS nomen Salvatoris noſtri, origine Hebræum, & idem notans, quod Græcum Σωτὴρ, *Servator*, ſeu quod ſcriptoribus Eccleſiaſticis magis uſitatum eſt, *Salvator*.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατήρ*.
Ἰητήριος, α, ον, medicinalis, *Arct.* A præc.
Ἰητρήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro *ἰατρεῖον*.
Ἰητρὸς, οῦ, ὁ, medicus, *Ion.* pro *ἰατρός*.
Ἰθαγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐς, (Antep. prod.) Hom. Odyſſ. 14, 203. genuinus, q. d. recte natus, verus. A *γένομαι*.
Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen inſulæ.
Ἰθέα, *recta*, *Ion.* pro *ἰθεῖα*, ab *ἰθὺς*, *rectus*.
Ἰθείην, vel *Ion.* *ἰθείλω*, recta. Ab *ἰθύς*.
Ἰθέως, *Adv.* recte; (2) confeſtim, ſtatim. Ab *ἰθύς*.
Ἴθι, *Adv.* age, agendum. imperat. ab *εἶμι*.
Ἴθμα, τὸ, greſſus, paſſus. Ab *εἶμι*.
Ἰθὺ, & *ἰθὺς*, *Adv.* recta; (2) obviam; (3) ſtatim. Ab *ἰθύς*.
Ἰθύβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui recta jacitur, ſeu projicitur; (2) directus. A *βάλλω*.
Ἰθυδίκῃσι, dat. pl. *Ion.* pro *ἰθυδίκαις*, ab
Ἰθυδίκης, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus judicia recta ſunt. Ex *ἰθύς*, & *δίκη*.
Ἰθύδρομος, ου, ὁ ἡ ἡ, recta currens, rectam viam in currendo tenens. Ab
Ἰθύθριξ, τρίχος, ὁ, qui crinibus eſt paſſis.
Ἰθυκέλεθος, ου, ὁ ἡ ἡ, recta via ambulans.
Ἰθυκυφὴς, ἐος, & *ἰθυκύφος*, η, ον, e recto obliquus, gibboſus. A *κύπτω*.
Ἰθυλορὸς, ον, e recto incurvus, ſc. ad interiores partes flexus, repandus.
Ἰθυμάχη, ης, ἡ, pugna legitima, aperto Marte. A *μάχη*.
ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, ſaltatores ridiculi, vel ſaltationes ſive cantiones ridiculæ ad Bacchum pertinentes, Poll. Heſ.
Ἰθύνᾳ, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ind. verbi *ἰθύνω*.
Ἴθυνεν, *direxit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἰθυντὴς, ῆρος, ὁ, directio. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθύντειρα, ας, ἡ, rectrix, moderatrix. Ab
Ἰθυντὴς, ῆρος, ὁ, rector, moderator. Ab *ἰθύνω*. Unde
Ἰθυντήριον, ου, τὸ, regimen, Ph. At Heſ. ſceptrum e lauro, quod vates geſtarunt.
Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ. idem quod *ἰθυντήρ*.
Ἰθυντὴρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
Ἰθύνω, recto, dirigo; (2) corrigo; (3) mulceo. Βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖπε παρ' ὀφθαλμόν, Il. 5, 291. ὅθι σταθμὸν Odyſſ. 21, 44. *Scuteum*. Heſiod. Ἔργ. 7. μύθους, ib. 261. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυπτάειν, recta volare. A *πέτομαι*.
Ἰθυτοεῖν, recta progredior.
Ἰθυπόρος, ὁ ἡ ἡ, recta procedens, *ἰθύπορος*, recta tranſeundus, directus.
Ἰθυπτίην, ου, ὁ ἡ ἡ, recta volans. A *πέτομαι*.
ΙΘΥΣ, ΐος, ὁ, rectus, directus, non obliquus; (2) rectus, verus, apertus, Fem. *ἰθεῖα*, & *ἰθεία*, N. *ἰθύ*.
Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus. Ab *ἰθύω*.
Ἰθὺς, & *ἰθύ*, *Adverb.* recta, vel recta in, ad, adverſus; (2) obviam, ex adverſo.
Ἰθύτατος, η, ον, rectiſſimus. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυσκόλιος, ον, ex recto obliquus & incurvus.
Ἰθυτένεια, ας, ἡ, via in rectum extenſa, via recta. Ab
Ἰθυτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in rectum extenſus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τείνω*, *tendo*.
Ἰθυτενῶς, directa via.
Ἰθυντὴς, οῦ, ὁ, director. Ab *ἰθύνω*.
Ἰθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, *Arct.* Ab eod.
Ἰθύτμητος, ου, ὁ ἡ ἡ, in rectum ſectus; (2) rectus. Ex *ἰθύς*, & *τέμνω*, *ſeco*.
Ἰθύτοκος, v. de inuſit.
Ἰθυφαλλικὸς, ἡ, όν, ithyphallicus.
Ἰθύφαλλος, ου, ὁ, penis erectus; (2) carmen quod in erectum penem cantabatur; (3) qui in ſacris Bacchi phallum ſequebatur, muliebri indutus veſte, ac phallicum ſeu Ithyphallicum carmen cum tripudio canebat. Ex *ἰθύς*, & *φαλλὸς*, *penis ligneus*.
Ἰθύω, f. *ύσω*, recta feror, recta pergo; (2) impetu feror, prorumpo; (3) deſiderio alicujus rei feror ſeu agor, incendor. Ἴθυσαν δ' ὅτε τεῖχος ἀολλέες, Il. 12, 433. Ἰθύει ἀλλ' ὅτι πάντας, i. e. Recta irruit, ſed nihil proficit; Hom. Il. 17, 661. Ab *ἰθύς*.
Ἰθυωρίη, ας, ἡ, rectitudo, rectus trames, progreſſio directa. Ab eod.
Ἰίζω, æruginem refero, ærugini ſ. ferrugini aſſimilis ſum, Dioſcor. Ab *ἶς*.
Ἴκανε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. *ἱκάνω*.
Ἰκάνετον, *pervenitabatis*, 2. dual. imperf.
Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, ſatisfactio, Theophil. & Ph. Ex *ἱκανὸς*, & *δίδωμι*, *do*, unde *δόσις*.
Ἱκανοδότης, ου, ὁ, ſatisfactor, Ph. Ab iiſd.
ΙΚΑΝΟΣ, ἡ, όν, idoneus; (2) ſufficiens, aptus; (3) ſatis magnus, ſatis multus, *το ἱκανὸν ſubſt.* quod dari oportet, conſtituta multa, certum pretium, ſatisfactio, ſumma qua ſatisfactur. Hinc ἐξ ἱκανοῦ, ſcil. *χρόνου*, a multo tempore; ἐφ' ἱκανὸν, diu.
Ἱκανότης, ητος, ἡ, ſufficientia. Ab *ἱκανός*.
Ἱκανόω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. *contr.* pro *ἱκανοέσθω*, ab *ἱκανόω*.
Ἱκανόω, ῶ, idoneum vel ſufficientem reddo. Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, 2 Cor. 3, 6. Ab eod.
Ἱκάνω, convenio, adeo, adſequor, ſupplico; (2) tango, invado, opprimo, *ἱκάνομαι* pro *ἱκάνω*, venio ſupplex. Ab *ἵκω*.
Ἱκανῶς, *Adv.* abunde, ſatis, ſufficienter; (2) valde, multum. *Superl.*
Ἰκελος, ἡ, ον, ſimilis. Ab *εἰκελος*.
Ἴελόν, ῶ, adſimilo, ex Vet. Lex. Ab *ἰκελος*.
Ἰκέλως, ſimiliter.
Ἴκιον, 3. ſing. imperf. ind. act. cum *ν ἐφελκ.* ab *ἵκω*.
Ἵκου, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro *ἵκεσο*.
Ἱκέσθω, *veniat*, 3. dual. a. 2. inf. med.
Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio, preces ſupplices, deprecatio, preces. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκεσίη, ης, ἡ, ſupplicum preces; (2) ſupplex. Ab eod.
Ἱκεσιδίκης, ὁ ἡ ἡ, admittens ſupplicem. A *δίκομαι*.
Ἱκέτευ, acc. ſing. *Dor.* pro *ἱκέτῃ*.
Ἱκετεία, ας, ἡ, ſupplicatio. Ab eod.
Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *ἱκέτευον*.
Ἱκέτευμα, ατος, τὸ, ſupplicatio. Ab *ἱκετεύω*.
Ἱκέτευσι, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Ἱκετευτικὸς, ἡ, όν, ſupplicatorius. A ſeq.
Ἱκετεύω, fut. *εύσω*, ſupplico, ſupplex oro. Ἱκετεύω Σε πανδαμᾶτι τί μοι, Soph. Oed. Col. 1409. Ἱκετεύω Σε πρὸς δὲ γενείου, καὶ Σὸ γένειν, Eur. Hec. 741. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκετηρία, ἡ, ſupplicatio, deprecatio; (2) velamenta ſupplicum, i. e. oleæ ramus, lana velatus.
ΙΚΕΤΗΣ, ου, ὁ, ſupplex, qui humiliter & more ſervili aliquid orat; (2) cui ſupplicatur; (3) ſervus.
Ἱκετήσιος, ία, ιον, idem quod *ἱκέσιος*.
Ἱκετικὸς, ἡ, όν, ſupplicatorius. Ab *ἱκέτης*.
Ἱκέτις, ιδος, ἡ, femina, quæ ſupplicat; (2) famula, ſerva. Ab *ἱκέτης*.
Ἵκετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. ab *ἵκω*.
Ἱκετοδόκος, vel *ἱκετοδέκτης*, ου, ὁ ἡ ἡ, ſupplicum receptor. Ex *ἱκέτης*, & *δέχομαι*.
Ἱκετρία, ας, ἡ, idem quod *ἱκετηρία*.
Ἱκετόσυνα, ων, τὰ, ſupplicationes. Ab *ἱκέτης*.
Ἵκεω, 2. ſing. a. 2. conj. med. *Ion.* pro *ἵκῃ*, ab *ἱκνέομαι*.
Ἱκὴ *veniat*, 3. ſing. a. ejuſd.
Ἱκμάζω, f. άσω, humecto, humefacio, humidum reddo. Ab *ἰκμάς*.
Ἱκμαίνω, idem; (2) emollio. Ab eod.
Ἱκμαῖος, Jupiter, q. d. humidus, humidi dator. Ab eod.
Ἱκμαλέος, ία, ιον, humidus. Ab eod.
ΙΚΜΑΣ, άδος, ἡ, vel *ἰκμὰς*, humor; (2) vapor.
Ἰκμυσία, ας, ἡ, humor, humiditas. Ab *ἰκμάζω*.
Ἰκμῶδης, vel *ἰκμῶδος*, humidus, ſecundus de vento. Ab *ἰκμὰς*, vel *per Syn.* pro *ἰκμάδης*, ab *ἰκμὰς*.
Ἴκμη, ης, ἡ, planta quædam humida. Ab *ἰκμὰς*.
Ἰκμοβλὴς, ὁ ἡ ἡ, humerem jactans, emittens. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.
Ἰκμόβολον, ου, τὸ, gleba humectata. Ex *ἰκμὰς*, & *βάλλω*.
Ἰκνεῖσθε, præſ. inf. med. pro *ἱκνεῖσθαι*, ab
ΙΚΝΕΟΜΑΙ, οῦμαι, venio, advenio; (2) ſubeo; (3) invado; (4) pertineo, tango; (5) ſupplico, obſecro, f. *ἵξομαι*, & a. 2. *ἱκόμην*, ab inuſ. *ἴκομαι*. Ἐγὼ θαρσῶ μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς Σοὺς ἱκοίμην, loquerer, Soph. El. 316. Καὶ Σὲ πρὸς τῷ Σῷ τίκτον ἡ θεῶν ἱκνοῦμαι, Soph. Aj. 589.
Ἰκνουμένῳ, dat. ſ. part. med. *Ion.* pro *ἱκνουμένῳ*.
Ἰκνυμένως, *Adv.* congrue, convenienter.
Ἰκνοῦνται, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro *ἱκνοῦνται*.
Ἵκοι, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi *ἵκω*.
Ἵκοίμαν, a. 2. opt. med. *Dor.* pro *ἱκοίμην*.
Ἱκόμην, *veni*, a. 2. ind med. verbi ejuſd.
Ἵκοντο, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. med.
Ἵκω, 2. ſing. præſ. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro *ἵκου*.
Ἱκρίδιον, τὸ, Dim. Ab
ΙΚΡΙΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum.
Ἱκριοπηγὸς, ὁ ἡ ἡ, qui tabulata conficit, ſeu compagmentat. Ex *ἱκρίον*, & *πήγνυμι*.
Ἱκριόω, e tabulis & levibus lignis extruo, qualia fuere ab initio theatra & amphitheatra temporaria.
Ἴκτορ, *Adverb.* juxta, prope; (2) celerrime. Ab *ἱκνέομαι*.
Ἰκτεριάω, f. *ιάσω*, ictero, morbo regio laborans. Ab *ἴκτερος*.
Ἰκτερικὸς, ἡ, όν, ictericus, arquatus. Ab eod.
Ἰκτεριώδης, ης, ὁ ἡ ἡ, ictero laborans, ictericus. Ab eod.
Ἰκτεύομαι, εῦσομαι, idem quod *ἱκτερίω*.
ΙΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, ictericus, morbus regius ſeu arquatus, qui e bile naſcitur; (2) avis galbula.
Ἰκτερώδης, vid. *ἰκτεριώδης*.
Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, ſupplex. Ab *ἱκέτης*.
Ἰκτίδιον, ου, τὸ, pro *ἰκτίνιον*.
Ἰκτῖνος, ίνα, ινον, e muſtela confectus. Ab *ἰκτὶς*.
ΙΚΤΙΝ, ῖνος, ὁ, milvus, ſeu milvius; (2) lupi genus.
Ἰκτῖνος, ου, ὁ, idem.
ΙΚΤΙΣ, ῖδος, ἡ, muſtela ſi veſtris; (2) muſtela domeſtica major, viverra; (3) animal aquaticum & piſcivorum; caſtor.
Ἵκτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. pro *ἵκετο*, ab *ἵκω*.
ΙΚΩ, venio; (2) adſequor, f. ἵξω, a. 1. ἵξα; eſt & ἵξω, imperfectum, tanquam a themate *ἰξέω*, facto ex futuro. Αὐτὰρ ὀγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν ἀλώμενος, Il. 667.
Ἵκωμαι, *veniam*, aor. 2. conj. med.
Ἵκωντι, 3. pl. aor. ejuſd. *Dor.* pro *ἵκοσι*.
Ἱλαδὸν, turmatim; (2) aſtatim. Ab *ἴλη*.
Ἵλαθι, 2. ſing. præſ. imper. verbi *ἵλημι*.
Ἱλάομαι, propitio, *ιλάσσω* propitiare, placare, *ιλάονται*, placant. f. *ιάσομαι*, hinc *ιλάσαιτο*, 2. ſing. placabis, *ιλασάμενος*, a. 1. Conjunct. propitiemus, *ιλάσατε*, 3. ſing. a. 1. med. propitium reddidit; *ἵλασο*, a. 1. imperat. propitia, placa. Part. *ἱλασσάμενος*, qui propitiavit, aut cum propitiatiſet, *ἱλάσσατι*, a. 1. imperat. eſto propitius *ἱλασσάμενος*, propitiatus, *ἱλασμὸς κριὸς*, ariet expiatorius, Num. 5. Occurrit & *ἱλάσσω*, f. 1. propitiabunt, apud Apoll. Rhod.
Ἵλεως, ω, ὁ ἡ ἡ, propitius; (2) benignus, clemens, facilis. Ab *ἱλάω*.
Ἱλάεια, ων, τὰ, hilaria, feſtum quoddam. Ab
Ἱλαρὸς, ὰ, όν, hilaris, lætus. Ab *ἱλάω*.
Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas. Ab *ἱλαρός*. Hinc
Ἱλαρόω, ῶ, hilaro, exhilaro, lætifico.

Ἱλασμὸς,

Digitized by Google

Ἱλαρύνω, exhilaro, lætifico.
Ἱλάρχης, υ, ὁ, præfectus turmæ, seu agminis ; (2) qui octo elephantis præfectus est. Ex ἴλη, & ἀρχή. Hinc
Ἱλαρχία, ας, ἡ, præfectura turmæ militum, seu equitum.
Ἱλαρῳδεῖν, læta carmina cantare, ut de amoribus rebusque jucundis ad theatra & convivia exhilaranda. Ab ἱλαρός, & ᾠδή.
Ἱλαρῳδία, ας, ἡ, decantatio carminum hilarium & festivorum in theatris & conviviis.
Ἱλαρῳδός, οῦ, ὁ, carminum hilarium poëta & cantator. Ex ii.d.
Ἱλάσθητι, 2. s. a. 1. imper. pass. ab
Ἱλάσκομαι, propitio, placo ; (2) pass. propitior, placor. Εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ, Heb. 2, 17. ✝ θεόν, Luc.
Ἱλασκόμενος, præs. part. med.
Ἱλάσκω, propitio, placo.
Ἱλασμός, ου, ὁ, propitiatio. Ab eod.
Ἱλάσομαι, f. 1. ind. med. v. ἱλάσκομαι.
Ἱλασσάμενος, a. 1. part. med. *Poet.* pro ἱλασάμενος.
Ἱλάσσεαι, 2. sing. a. 1. conjunct. med. *Ion, & Poët.* pro ἱλάσῃ, vel ἱλάσσῃ.
Ἱλάσσωμεθα, 1. pl. a. 1. conj. med. *Poët.* pro ἱλασώμεθα.
Ἱλαστήριον, τὸ, piaculum, ἀνάθημα, & quicquid fit, datur placandorum deorum causa ; unde & de victima ; (2) in libris sacris aurea tabula, s. lamina quæ tegebat arcam fœderis. *Ern.* Ab
Ἱλαστήριος, ία, ιον, propitiatorius, habens vim propitiandi. Ab ἱλάσκομαι.
Ἵλεως, ω, ὁ ἡ ἡ, propitius, *Att.* pro ἵλαος.
Ἵλεως, *Adv.* animo propitio & hilari, hilariter. Ab ἵλεος.
Ἴλη, ης, ἡ, agmen, grex, multitudo congregata ; (2) turma, ordo equitum. Ab εἴλω.
Ἵληθι, *propitius esto*, 2. sing. præs. imper. act. *Ion.* pro ἵλαθι, ab ἵλημι.
Ἱλήκησι, 3. s. perf. conj. act. *Ion.* pro ἱλήκῃ.
Ἱλήκω, propitius sum. Ut hinc fit ἱλήκοις, Opt. fis propitius, ἱλήκοι, sit propitius, & in Subj. ἱλήκησι pro ἱλήκῃ. A seq.
Ἵλημι, propitius sum ; præsupponitur propter ἵλαθι, & ἵλησι.
Ἱλιακός, ή, όν, Iliacus, Trojanus. Ab Ἴλιον.
Ἰλιάς, άδος, ἡ, Ilias, prius Homeri Poëma, quod de rebus agit Iliacis ; (2) mulier Iliaca ; (3) turdi species ; (4) multitudo.
Ἱλιγγιάω, vertigine laboro. Ὑπὸ τοῦ δίους καὶ πρὸ ὅπλων ἱλιγγιᾶν, Arist. Ach. 587. Ab
Ἵλιγξ, γγος, ἡ, vortex. Ab εἱλίσσω. Hinc
Ἱλιγγός, ου, ὁ, vertigo oculorum ; (2) hæsitatio hominis, quo se vertat, nescii.
Ἱλιόθεν, *Adv.* ab Ilio. Ab Ἴλιον.
ΙΛΙΟΝ, ου, τὸ. Ilium, urbs Trojæ.
Ἱλιοραίστης, ου, ὁ, Ilii populator. Ex Ἴλιον, & ῥαίνω, *destruo.*
Ἱλλαίνω, f. ανῶ, oculos distorqueo, torve inspicio. Ab ἱλλός.
Ἱλλάς, άδος, ἡ, vinculum contortum, funis. Ab ἱλλω.
Ἱλλίζω, oculis innuo. Ab ἵλλος.
Ἱλλίς, ίδος, ἡ, luscitosa, quæ oculis retortis est. Ab ἱλλός.
ΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἵλλος, oculus.
Ἱλλός, ή, ό, strabo, strabus, luscitosus, oculis retortis ; (2) cæcus. Ab ἵλλω.
Ἱλλυρικόν, οῦ, τὸ, Illyricum. Hinc Ἱλλύριοι Illyrii, incolæ Illyrici.
Ἵλλω, oculis conniveo ; (2) volvo, convolvo ; (3) vincio, constringo ; (4) volvo, contineo ; (5) concludo. Ab ἱλλός.
Ἱλλώδης, ες, qui oculis connivet, strabo.
Ἱλλωπίζω, f. ίσω, nicto ; (2) conniveo ; (3) hallucinor. Ab eod.
Ἱλλωπίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Ἰλύα, ας, ἡ, caverna, latibulum. Ab eod.
Ἰλυόεις, όεσσα, όεν, limosus ; (2) fæculentus.
Ἴλυες, ύων, ὁ, lustrum. Ab εἰλύω.
ΙΛΥΣ, ύος, ἡ, limus, qualis in paludibus & fluviis ; (2) lutum, cœnum ; (3) fæx.
Ἱλύω, oblimo, limo, obduco. Ab ἴλυς.
Ἰλυώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, limosus ; (2) fæculentus. Ab eod.
Ἵλασις, εως, ἡ, vel ἵλλασις, distortio, s. perversio, de oculis, ab ἱλλόω, id. quod ἱλλωπισμός. Ἵλασις τῶν ὀφθαλμῶν, *Aret.* Ab ἱλλος.
Ἵμα, ατος, τὸ, vestimentum, pro εἷμα.
Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris, qui a molas versantibus aut aquas e puteis extrahentibus canitur ; (2) redundans, copiosus, uber. Ab eod.
Ἱμαῖος, α, ον, haustor. Ab ἱμάω.
Ἱμαλίς, άδος, ἡ, cumulata farinæ mensura. Hes. Ab eod.
Ἱμαλίος, ία, ιον, abundans, copiosus. Hes.
Ἱμαλίς, ίδος, ἡ, Dea farinæ ; cantilena molentium. Ab eod.
Ἱμαντάριον, ου, τὸ, fistula nautica ; (2) instrumentum nauticum quodvis. Ab ἱμάς.
Ἱμαντίδιον, ου, τὸ, loriolum, corrigiola, Dim.
Ἱμάντινος, ίνη, ινον, loreus, e loris factus.
Ἱμάντιον, ου, τὸ, uva *morbus*, uvulæ in ore extensio. Ab ἱμάς.
Ἱμαντιδιστής, οῦ, qui loris devincitur.
Ἱμαντοπόδα, ης, ἡ, vinculum loreum. Cirri Polypi.
Ἱμαντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, lori vicem præbens, lori modo flexilis. Ab eod.
Ἱμάντασις, εως, ἡ, loramentum, corrigiarum in calceamentis constrictio ; (2) lignum, quod ad continendos parietes in medio structuræ ponitur ; (2) adfectus morbidus gurgulionis. Ab eod.
Ἱμαωδές, οῦ, ὁ, qui canit ἱμαῖον, i. e. cantilenam aquas haurientium. Ab
ΙΜΑΣ, άντος, ὁ, lorum, corrigia, habena ; (2) adfectus gurgulionis, quum longior aridiorque evadit.
Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. Ab ἱμάς.
Ἱμᾶσι, *loris*, dat. pl. ab ἱμάς, *lorum*.
Ἱμάσας, a. 1. part. *Poët.* pro ἱμάσας, ab
Ἱμάσσω, loris cædo, verbero, f. ἱμάσω, unde aor. 1. ἵμασσα, partic. ἱμάσας, *Poet.* ἱμασσας. Ἡνίοχος δ' ἵμασσε καλλιτρίχας ἵππους, Il. 11, 280. μάστιγι φαεινῇ Ἠμιόνους, Odyss. 9, 316.. Ab ἱμάς.
Ἱματιδάριον, ου, τὸ, idem quod
Ἱματίδιον, ου, τὸ, Dim. ab ἱμάτιον.
Ἱματίζω, fut. ίσω, vestio, Luc. 8, 35. Ab eodem.
Ἱματοθήκη, ης, ἡ, vestiarium.
Ἱματοκάπηλος, ου, ὁ, vestimentorum propola, vestiarius, scrutarius, cerdo.
Ἱματοκλέπτης, ου, ὁ, vestium fur. A κλέπτω.
Ἱματιομίσθης, ου, ὁ, qui choragis vestes mercede locat. A μισθός.
Ἱματιομισθώτης, ου, ὁ, idem. A μισθόω.
Ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, velamen, toga.
Ἱματιοπώλης, ου, ὁ, vestium venditor, vestiarius. A πωλέω. Hinc
Ἱματιόπωλις, ιδος, ἡ, vestiaria. Hinc ἀγορὰ ἱματιόπωλις, forum vestiarium, s. in quo vestes venduntur.
Ἱματιοφορίς, ίδος, ἡ, vestigerula.
Ἱματιοφυλακία, vestes custodio, servo.
Ἱματιοφυλάκιον, τὸ, arca vestiaria, vestiarium, locus, in quo vestes adservantur. Ab
Ἱματιοφύλαξ, ακος, ὁ, vestium custos.
Ἱματισμός, οῦ, ὁ, vestitus & cultus. Ab ἱματίζω.
Ἱματοποιΐα, ας, ἡ, vestificium, Gl. V. Ab ἵμα, pro εἷμα, & ποιεῖν.
Ἱματεργικός, ή, όν, ad vestes conficiendas pertinens. Hinc ἱματεργική, sc. τέχνη, ars vestiaria. Ab
Ἱματεργός, ός, ὁ ἡ ἡ, qui vestes conficit, vestiarius. Ex ἵμα, pro εἷμα, & ἔργον.
Ἱματοφύλαξ, & ἱματοφυλάκιον, idem quod ἱματιοφύλαξ, &c.
Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio. Ab ἱμάς.
ΙΜΕΙΡΩ, & ἱμείρομαι, desidero, cupio. Ἱμείρων λίχνος, Lyc. 201. ἵμειρον φιλότητος, Hesiod. Ἀσπ. 31. χρήματα ἔχειν, Plut.
Ἵμμι, 1. pl. præs. ind. act. verbi εἶμι.
Ἵμμι, præs. inf. act. *Ion.* pro ἶναι.
Ἱμερόεις, όεσσα, όεν, desiderabilis, amabilis.
Ἱμερόνεις, ων, amabilis animo.
Ἵμερος, ου, ὁ, desiderium, cupiditas, cupido ; (2) Cupido, Deus amoris ; (3) desiderium amatorium. Ab ἱμείρω.
Ἱμερῶθησαι, Venerem pati. ἱμερωθείσα, aor. 1. Hippocr. coitum passæ. Ab ἵμερος.
Ἱμεροφανής, ους, ὁ ἡ ἡ, qui vocem habet suavem & optabilem, suaviloquus. A φωνή.
Ἱμερτός, ή, όν, desiderabilis, optabilis, amabilis, formosus, suavis. Ab eod.
Ἱμαντός, ή, όν, loreo fune extractus, haustus. Ab ἱμάω.
Ἱμωνιά, ᾶς, ἡ, funis loreus, seu e loris bubulis tortus, quo aqua ex puteis extrahitur. Ab eod.
Ἱμωνιὰν καταπατεῖν, Aristoph. Con. 346.
Ἱμωνιοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui funem loreum, quo aqua extrahitur, versat. A τρέφω.
ΙΝ, nomen mensuræ ; (2) fibra.
Ἶνα, acc. sing. ab ἶς.
ΙΝΑ, *Conj.* ut. Hinc ἵνα μή, ne, ut ne. Apud Hom. ἵνα μὴ, pro εἰ μὴ, nisi, ἵνα τί, vel ἵνατί, quamobrem ? quare ? quomodo ? in quem usum ? (2) *Adverb.* ubi. Ἥξομέν, ἵν' ἐληθὲν βεκόμεθα, τῆς τύχης, venimus ad eam fortunam, ad quam venire volumus, Euripid. Helen. 1461. Ἔμαθε ἵνα ἦ κακῶ, Herodot. Aliquando sine genitivo. Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂ πράττῃ τις εὖ, Aristoph. Plut.
Ἴναμ, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*.
Ἰνάσαω, vires præbeo, robur addo. Varin. quasi ab ἶς.
Ἰνάω, ῶ, inanio, vacuo, expurgo, Hes. ἰναδὴς ἐκκενῶδες. Ab ἰνίον.
Ἰνδάλλομαι, similis videor ; (2) videor, appareo. Οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὠσὶ πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, Lyc. 254. Κύκνοισιν ἰνδαλθόντες εὐγλήνοις, id. 597. Ab εἰδάλλομαι.
Ἰνδαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, species. Ab ἰνδάλλομαι.
ΙΝΔΙΚΟΝ, οῦ, τὸ, piper vel zingiber Indicum ; (2) coloris & medicamenti genus.
Ἰνδολίτης, ου, ὁ, Indorum perditor, qui Indis cladem intulit, Bacchi epitheton. Ex Ἰνδός, & ὄλλυμι.
Ἶνες, αἱ, fibræ.
Ἰνδέω, tendo. Ex Hes. Ab ἶς, *nervus*.
ΙΝΕΩ, ῶ, vacuo, inanio, purgo. Hinc
Ἰνεθμός, οῦ, ὁ, purgatio, vacuatio, inanitio.
Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, occiput a cerebri basi usque ad latos nervos, qui robur nostrum continere creduntur, posterior colli pars. Ab ἶς.
Ἶνις, ιος, ὁ ἡ ἡ, filius, puer, infans, nepos, Hes. Φίλος Ἀσυάναξ, Ἕκτορος ἶνις, Euripid. Troad. 570.
Ἰνοειδής, ίος, ὁ ἡ ἡ, fibræ similis, nervosus. Ex ἶς, & εἶδος.
Ἰνώ, οῦς, *contr.* οῦς, ὡ, Ino. Nomen mulieris.
Ἰνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fibrosus, nervosus. Ab ἶς, *fibra*.
ΙΞ, ικός, ὁ, vermiculus vites arrodens.
Ἰξάλη, ῆ, pellis caprina, ap. *Hipp.* al. ἰτάλη.
Ἰξαλός, ή, ό ἡ ἡ, qui saltu progreditur, saltator, crebro saltans, impetuosus, salax. Ex ἰξύς, & ἅλλομαι, *salio*.
Ἶξε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἵκω.
Ἴξεαι, 2. s. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ἵξεσαι, vel ἵξῃ.
Ἰξύμα, ατος, τὸ, aucupium. Ab ἰξεύω.
Ἰξευτηρία, ας, ἡ, q. d. viscatrix, viscata.
Ἰξευτήριον, ου, τὸ, aucupium. Ab eod.
Ἰξευτής, οῦ, ὁ, viscarius, visco aves captans, auceps, *Anos*, 3. 5. Ab eod.
Ἰξευτικός, ή, όν, aucupatorius, ad aucupium pertinens. Ab eod.
Ἰξεύτρια, ας, ἡ, viscaria. Ab eod.
Ἰξεύω, visco aves capto, aucupor. Ab ἰξός.
Ἰξία, ας, ὁ, radix quædam viscosa [illegible]lis.
Ἰξιζόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, visco vescens, viscum vorans ; (2) turdi species. A βορός.

Digitized by Google

Ἰξίνη, ης, ἡ, planta viscosa, masticihen ferens. Ab ἰξός. Unde

Ἰξώδης, ους, ὁ, ἡ, ἰξῶδες, viscosus; (2) lethalis.

Ἴξις, εως, ἡ, adventus, *Ion.* ἵξις, apud Hippocr. ductus rectus. Ab ἱκνέομαι.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ, ἡ, ἰξοφάγον, viscum vorans. A φάγω.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξοειδής.

Ἴξομαι, *veniam*, 2. sing. f. verbi ἵκω.

Ἶξον, a. 2. ind. act. *Boeot.* pro ἶκον; vel *veniebam*, imperf. ind. act.

ΙΞΟΣ, ὁ, viscum; (2) arundo aucupatoria; (3) vitex; (4) *Adj.* tenax, parcus.

Ἰξοφάγος, ου, ὁ, ἡ, idem quod ἰξοφάγος.

Ἰξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, viscum ferens, ut ἰξοφόροι δρύες, viscifera quercus.

Ἰξώδης, ους, ὁ, ἡ, viscosus; (2) visci modo lentus & tenax. Ab ἰξός.

ΙΞΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa.

Ἰοβάκχης, Hes. ὁ Διόνυσος, Bacchus, A bacchantium clamore.

Ἰοβάπτης, ου, ὁ, violarius, Gl. V. Ab ἴον, *viola*, & βάπτω.

Ἰοειδής, ὁ, violaceus. Ex iisd.

Ἰοξιφάρης, ου, ὁ, ἡ, violacea, nigra, pulchra habens supercilia. Ex Hes.

Ἰοβολέω, ῶ, sagittas mitto; (2) veneno inficio. Ab

Ἰοβόλος, ου, ὁ, ἡ, qui sagittas jaculatur; (2) venenum ejaculans, venenatus, venenosus. Ex ἰός, & βάλλω.

Ἰοβόρος, ου, ὁ, ἡ, venenivorus, venenatus; (2) iracundus, Hes. Ex ἰός, & βορά.

Ἰοβόστρυχος, ου, ὁ, ἡ, comam nigram habens.

Ἰογλήνη, ης, ἡ, nigricantes habens pupillas in modum violæ. Ex ἴον, & γλήνη.

Ἰόδετος, ον, e violis nexus, *Epith.* coronæ.

Ἰοδινῆς ῆος, ὁ, ἡ, violaceus, purpureus. Ex ἴον, & δύω.

Ἰοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ab

Ἰοδόκος, ου, ὁ, ἡ, sagittas recipiens. Ex ἰός, & δέχομαι.

Ἰοειδής, ἐος, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus; (2) purpureus, violaceus. Ex ἴον, & εἶδος.

Ἰόεις, εσσα, όεν, rubigini obnoxius, ferrugineus; (2) accommodus ad sagittas conficiendas; (3) niger. Ab ἰός, vel ἴον.

Ἰόζωνος, ου, ὁ, ἡ, violaceo, seu purpureo cingulo circumdatus. A ζώνη.

Ἰοθαλής, ἐος, ὁ, ἡ, instar violæ florens, pulcher. Ex ἴον, & θάλλω.

Ἰόμι, *eam*, a. 2. opt. act. verbi εἶμι.

Ἰοῦσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro ἰοῦσα.

Ἴομεν, *ivimus*, 1. plur. a. 2. ind. act.

Ἰομιγής, ἐος, ὁ, ἡ, veneno mixtus, venenatus. Ex ἰός, & μίγνυμι.

Ἰόμαρτε, ου, ὁ, ἡ, jaculator, bellator, mortem inferens jaculis, sagittis occidens. Ex ἰός, & μόρος, Hom. Il. 4, 242.

ΙΟΝ, ου, τό, viola, vaccinium, Philox. *Angl.* Violet.

Ἰονθάς, άδος, ἡ, lanuginosa; (2) villosa; (3) varis laborans; (4) velox. Ab ἰονθός.

ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, lanugo, primi pili; (2) varus in facie.

Ἰόομαι, ώμαι, rubiginor, rubigine corrumpor; ἰωμένος, perf. pass. partic. Ab ἰός.

Ἰόπαπλος, ου, ὁ, ἡ, peplum violaceum, purpureum gestans.

Ἰοπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, violaceos vel nigros capillos habens.

Ἰοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, e violis corollas nectens. A πλέκω.

Ἰόππη, ης, ἡ, Joppe. Nomen urbis Hebr. *Pulchritudo.*

Ἰορδάνης, ου, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Hebr. *Fluvius.*

ΙΟΡΚΘΙ, ων, οἱ, caprearum genus.

ΙΟΣ, ὁ, missile, sagitta, jaculum; (2) venenum; (3) rubigo metallorum, præcipue rubigo æris, ærugo.

ΙΟΣ, ἴα, ἴον, solus, unus.

Ἰοστέφανος, ὁ, ἡ, coronam e violis gestans.

Ἰότης, ητος, ἡ, consilium; (2) voluntas, ut ἀοντι θεῶν, voluntate deorum, Hom. Ab ἴω, *mitto.* Vid. Æsch. Pr. 559.

Ἰοτόκος, ου, ὁ, ἡ, venenum pariens, venenosus. Ex τίκτω.

Ἰοτυπής, ἐος, ὁ, ἡ, jaculo percussus, sagitta ictus. A τύπτω.

ΙΟΤ, *Interjectio dolentis*, heu, cheu, o; (2) *exsultantis*, io! Scribitur & ἰῶ.

Ἰουδαΐζω, f. ίσω, Judaizo, Judæus fio, Judaice vivo, Gal. 2, 14. Ab Ἰουδαῖος.

Ἰουδαϊκός, ὴ, όν, Judaicus. Ab eod.

Ἰουδαϊκῶς, *Adv.* Judaice. Ab Ἰουδαϊκός.

Ἰουδαϊσμός, οῦ, ὁ, Judaismus. Ab Ἰουδαΐζω.

Ἰουδαῖος, ου, ὁ, Judæus; (2) Judaicus. Ab Ἰούδας.

Ἰούδας, α, ὁ, Judas. Nomen viri Hebr. *Filius celebrationis.*

Ἰουλίζω, f. ίσω, primam lanuginem emitto, pubesco, primam barbam emitto.

Ἰουλις, ίδος, ἡ, Iulis, piscis quidam saxatilis.

Ἰουλόπεζοι, naves ap. Lyc. quæ multos habent remos. Ex ἴουλος, & πούς.

Ἴουλος, ου, ὁ, manipulorum collectorum fascis; (2) cantilena lanam tractantium; (3) prima lanugo ex puberum genis efflorescens; (4) lanugo aliarum rerum; (5) bestiola quædam multipes in parietibus repens, *item* scolopendra. Ab οὖλος.

Ἰουλοφυία, ᾶς, primam lanuginem emitto. Ex ἴουλος, & φύω.

Ἰουλώ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Ceres. Ab ἴουλος.

Ἰουλωδης, ους, ὁ, ἡ, Iulos, vermi similis. Ab ἰουλὸς.

Ἴουν, imperf. ind. pro ἴεσαν, ab ἴημι.

Ἰοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi εἶμι.

Ἰοχίαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas, vel sagittis gaudens, Diana. Ex ἰός, & χέω, vel χαίρω.

Ἰπνός, ἰα, ἰον, qui e furno est, qui furni est. Ab ἰπνός.

Ἰπνίτης, ου, ὁ, ut ἄρτος, panis furnaceus; (2) testaceus. Ab eod.

Ἰπνοκαὴς, ες, in furno tostus, crematus. A καίω.

Ἰπνοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, qui furnos facit vel fabricatur. Ex ἰπνός, & ποιέω.

Ἰπνὸς, ου, vel ἴπνος, ου, ὁ, furnus; (2) caminus; (3) culina; (4) lampas, lychnus; (5) sterquilinium. Ab ἴπτω.

Ἰποκτόνος, ὁ, ἡ, qui vermiculos vites arrodentes occidit. Ex ἶψ, & κτείνω.

Ἶπος, ου, ὁ, muscipula. Ab ἴπτω.

Ἶπος, ου, ὁ, pressura. Ab eod.

Ἰπόω, ῶ, f. ώσω, premo, more fullonum. Ab ἴπτω.

Ἴππαγρίς, ῖδος, οἱ, equos congregantes, quomodo dicebantur tres viri apud Lacedæmonios ab Ephoris electi, qui equitatum congregabant. Ex ἵππος, & ἀγείρω.

Ἵππαγρος, ου, ὁ, equus silvestris & ferus.

Ἱππαγωγός, ὴ, ὁ, ἡ, navis equos vehens, vel trajicens. Ex ἵππος, & ἄγω.

Ἱππάετος, ου, ὁ, aquila magnitudine equum æquans; (2) animal ex aquila & equo.

Ἱππάζω, & ἱππάζομαι, equito, equo vehor. Ὅταν γε μὴν ἱππάζόμενον ὠνῇ, Xen. Ab ἵππος.

Ἱππαιχμία, ἡ, certamen equestre.

Ἱππαιχμος, ου, ὁ, ἡ, qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex αἰχμή.

Ἱππάκη, ης, ἡ, caseus equinus; (2) equi coagulum. Ab ἵππος.

Ἱππάκης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ἱππακοντισαὶ, ῶν, οἱ, equestres jaculatores, qui ex equo pugnant. Ex ἀκοντιστής.

Ἱππαλεκτρυών, όνος, ὁ, magnus gallinaceus, animal marinum. Ex ἀλεκτρυών.

Ἱππάνθρωπος, ὁ, Centaurus.

Ἱππαπαὶ, vox per jocum ab Aristophane ficta.

Ἱππάρδιον, ου, τὸ, Hippardium, animal equo simile. Apud Aristot. Ab ἵππος.

Ἱππάριον, ου, τὸ, equuleus, parvus equus; (2) avis nomen, similis vulpanseri. Dim. ab ἵππος.

Ἱππαρμόστης, ὁ, equitatui præfectus.

Ἱππαρχέω, ῶ, f. ήσω, sum magister equitum, præsum equitatui. Ab ἵππαρχος.

Ἱππάρχης, ου, ὁ, idem quod ἵππαρχος.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, præfectura equitum.

Ἱππαρχικὸς, ὴ, όν, ad magistrum equitum pertinens; (2) ducendorum equitum peritus. Ab eod.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, equitum magister, præfectus equitum. Ex ἵππος, & ἄρχω.

Ἱππᾶς, άδος, ἡ, equestris. Καὶ τύπτες ἱππάδα τιλοῦντας ἐκάλει, Plut. in Solon. cap. 18. Ab ἵππος.

Ἱππασία, ας, ἡ, equitatio; (2) equitatus.

Ἱππάσιμος, ου, ὁ, ἡ, equitabilis, equis idoneus.

Ἱππαστὴς, οῦ, ὁ, eques, equitator.

Ἱππαστὶ, *Adv.* equitantium modo, divaricatis pedibus. Ab ἱππάζω.

Ἱππέφεσις, εως, ἡ, carceres, locus, unde emittuntur equi, ad currendum stadium. Ex ἵππος, & ἀφίημι.

Ἱππεία, ας, ἡ, equitatio; (2) munus aurigandi. Ab ἱππεύω.

Ἱππειος, εία, ειον, equester, equinus. Ab ἵππος.

Ἱππελάτειρα, ἡ, quæ equo vincit.

Ἱππέλαφος, ου, ὁ, equicervus, animal formam equi & cervi habens.

Ἱππάζομαι, ὀρκος, ὁ, qui equum conscendit; eques, equestris; (2) grandis & quasi equo vehens. A βαίνω.

Ἱππιβάτης, ου, ὁ, eques, qui equum conscendit. Ex iisd.

Ἱππεβάτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱππέβινος, valde libidinosus, vox ficta ab Aristophane, qui Calliam Hipponici F. libidinosum hominem vocat Καλλίαν τὸν ἱππεβίνου. Ex ἵππος, quod significat magnitudinem.

Digitized by Google

tudinem in compositione quandoque, & βινεῖν, quod venereum actum significat.

Ἱπποβοσκὸς, ὁ, idem quod.

Ἱπποβότης, ου, ὁ καὶ ἡ, qui equos pascit, seu alit ad certamina potissimum equestria; (2) qui opibus & gloria præcellit. Ex βόσκω.

Ἱπποβότοιο, Ion. pro ἱπποβότου, ab

Ἱππόβοτος, ὁ καὶ ἡ, equis pascendis aptus.

Ἱπποβουκόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, equiso, equorum pastor seu educator. Ex βουκόλος.

Ἱππόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab equis devoratus. Ex βιβρώσκω.

Ἱππογέρανοι, qui magnis gruibus ceu equis vehuntur, apud Luc. in Vera Hist. Ex γέρανος.

Ἱππόγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, linguam equinam habens, seu referens. Hinc τὸ ἱππόγλωσσον, ου, Hippoglossa, frutex, cujus folia linguæ equinæ similia sunt. Ex γλῶσσα.

Ἱππογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui equas gravidas ab aliis internoscit, Vet. L. (2) magnanimus. Ex γινώσκω.

Ἱππόγυποι, equites, qui vulturibus invehuntur, apud Luc in Vera Hist. Ex γύψ.

Ἱπποδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor.

Ἱπποδάμοιο, Ion. pro ἱπποδάμου, ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum domitor. Ex δαμάω.

Ἱππόδασυς, εῖα, υ, densus instar equi, hirsutus ex setis equinis. Ex δασύς.

Ἱππόδεσμα, ων, τὰ, vincula seu lora equorum, habens. Ex δεσμός.

Ἱπποδέτης, ου, ὁ, ligans equum, ἱπποδέτης ῥυτὴρ, lorum equi, quo equus ligatur. Ex δέω, ligo.

Ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, equorum agitator, eques. Ex διώκω.

Ἱπποδοτέω, equum sacrifico.

Ἱπποδρόμια, τὰ, equina, ludi Circenses.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, cursus equestris.

Ἱππόδρομιος, ου, ὁ, ut ἱπποδρόμιος μὴν, mensis, in quo equorum cursu certatur.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, hippodromus, circus, in quo habentur certamina equestria, seu curulia. Ex δρόμος, cursus.

Ἱππόζυγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad modum equi jugalis, Strab. lib. 15. Ex ζυγόν.

Ἱππόθεν, Adv. ex equo. Ab ἵππος.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi, pulli equarum lactentes, pulli equarum uberibus suppositi. Ex ἵππος, & θηλή.

Ἱππόθοος, ου, ὁ καὶ ἡ, equo velox seu celer; (2) auriga, Hes. Ex θοός.

Ἱππόθορος, ου, ὁ, in equas insiliens, equas inscendens, admissarius; (2) cantio tibia accini equabus coëuntibus ad magis exstimulandas eas. Ex θόρω, insilio.

Ἱπποόιν, gen. dual. Ion. pro ἵπποιν.

Ἱπποθυτέω, equum sacrifico.

Ἱπποκάμπη, ης, ἡ, Hippocampus, animal marinum. Ex κάμπτω.

Ἱππόκαμπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Ἱπποκάνθαρος, ὁ, cantharus equi vicem præstans volaturo in cœlum, ap. Comicum.

Ἱπποκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, iter equo faciens, equester, qui multum itineris conficit.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ, hippocentaurus.

Ἱπποκομέω, equos curo.

Ἱπποκόμος, ὁ καὶ ἡ, equiso, equorum curator.

Ἱππόκομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex setis equinis constans. Ex κόμη.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, qui armato equo pugnat, bellator equestris; Hom. Il. 2, 1. Ex κορύσσω.

Ἱπποκρατέω, equestribus copiis vinco; (2) equestribus copiis præsto. Hinc

Ἱπποκρατία, ας, ἡ, victoria pugnæ equestris.

Ἱπποκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, rupium modo grandis, valde asper sicut præcipitia, vox ficta apud Aristophanem ad adsperitatem verborum Æschyli exprimendam, ἱππόκρημνα ῥήματα, verba prærupta, alta, aspera.

Ἱπποκροτέω, ῶ, f. ήσω, equis perstrepo. Ex

Ἱππόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, equis perstrepens.

Ἱππολάπαθον, ου, τὸ, hippolapathum, herba.

Ἱππολοῦτρα, ας, ἡ, locus ubi equi lavantur, Hes. Ex λούω.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, frutex quidam equis lethalis; (2) equina cupido coitus; (3) amoris veneficium, quod equis inascitur; virus ex equarum equientium naturalibus distillans. Ab ἱππομανής.

Ἱππομανέω, ῶ, equorum insano amore ducor; (2) equio, de equa, quæ ad rabiem coitus agitur; (3) libidinis furore, equarum more, exstimulor. Ab eod.

Ἱππομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, insano amore equorum flagrans; (2) qui equino more libidinis furiis exstimulatur; (3) valde insanus. Ex μαίνομαι. Hinc

Ἱππομανία, ας, ἡ, insanus equorum amor, insanus equorum curulium studium.

Ἱππομάραθρον, ου, τὸ, fœniculum silvestre sativo majus. Ex μάραθρον.

Ἱππομαχέω, ex equo pugno.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. Ab

Ἱππόμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex equo pugnans. Ex μάχομαι.

Ἱππομολγὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, equimulgus, vel equimulga, equum mulgens. Ex ἀμέλγω.

Ἱππόμορφος, ον, equi speciem habens.

Ἱππομύρμηκες, ων, οἱ, qui magnis formicis, velut equis, vehuntur, apud Lucian.

Ἱππόνομαι, merces ex equis & mulis locatis, Hes. Ab ἱππονόμος.

Ἱππονομεὺς, έως, ὁ, equarius, equi pastor.

Ἱππονόμος, ου, ὁ, equorum pastor. Ex νέμω.

Ἱππονώμας, ου, ὁ, equos agitans, Epith. Solis. Ex νωμάω.

Ἱππόομαι, ἱπποῦμαι, in equum mutari.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, qui equi aut artis equestris periculum facit. Ex πειράω.

Ἱπποπῆραι, bulgæ, sacculi, sive peræ, quibus equites necessaria itineri secum ferunt. Ex πήρα.

Ἱππόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa equos versatur, qui equos alit, equester, bellicosus. Ex πολέω, versor.

Ἱππόπορνος, ου, ὁ καὶ ἡ, equæ equientis more scortans, immane libidinosus.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus equestris.

Ἱπποπόταμος, ου, ὁ, Hippopotamus, equus fluvialis.

Ἱπποπώλης, ου, ὁ, equorum venditor. Ex πωλέω.

ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, equus, equa; (2) equitatus, ἡ ἵππος; (3) nomen piscis; (4) oculorum quædam affectio, cum assidue tremunt, moventurque; (5) pudenda; (6) in compositione significationem auget, & magnitudinem notat, v. g. ἱππόπορνος. ἱππομανής.

Ἱπποσέλινον, ου, τὸ, apium sativo majus. Hippeselinum, Smyrnium, Plin. 19. §. 37. c. 8. & §. 48. Ex ἵππος, & σέλινον, apium. Angl. Alixanders.

Ἱπποσόας, α, ὁ, equorum agitator, eques. Ex ἵππος, & σεύω, vel σόω.

Ἱπποστασία, ας, ἡ, equile, stabulum equorum, statio equorum. Ex στάσις.

Ἱπποστάσιον, idem & ex iisd.

Ἱππόστασις, εως, ἡ, idem & ex iisd.

Ἱπποστράτηγος, ου, ὁ, dux equitum.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, ars sive peritia equitandi.

Ἱππόσυνος, ου, ὁ, equester.

Ἱππότης, ου, ὁ, eques. Ab ἵππος.

Ἱππότιλος, ου, ὁ, morbus equorum. Ex τιλῶν, stercus cludere.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius. Ex τόξον.

Ἱπποτραγέλαφος, ου, ὁ, bestia, ex equo, hirco, & cervo. Ex ἵππος, τράγος, & ἔλαφος.

Ἱπποτροφέω, ῶ, f. ήσω, equos alo.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum nutritio.

Ἱπποτροφικὸς, ἡ, ὸν, idem quod. Ab

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui equos alit. Ex τρέφω.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equina, i. e. magna, superbia, nanis gloria. Ex τῦφος.

Ἱππουκρήνη, ης, ἡ, Hippocrena, i. e. equi fons quem Pegasus in Helicone pedum pulsu elicuit.

Ἱππουρις, ιδος, ἡ, galea cristam ex setis equinis habens; (2) setis equinis comans; (3) cauda equina, herbæ nomen; (4) morbus genitalium ex Hipp. Ex ἵππος; (5) f. potius ex ἶπος, &, οὐρα inguen. Ern.

Ἱππουρὸς, piscis nomen, Plin. Hippurus.

Ἵππουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, caudam equinam habens; (2) piscis quidam; (3) sciurus, a magnitudine caudæ; (4) genus muscæ. Ex iisd.

Ἱππόφαες, & νὲς, vid. ἱπποφυές.

Ἱππόφαιστον, ου, τὸ, Hippophæstum, planta, spina fullonia.

Ἱπποφόβας, αδος, ὁ, equis terrorem incutiens, herba quædam, quam equæ in primis aversantur. Ex φόβος.

Ἱπποφορβεὺς, έως, ὁ, equorum pastor. Ex φέρβω.

Ἱπποφόρβια, ων, τὰ, greges equorum. Ex iisd.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, locus pascendis equis.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, equorum pastor. Ex iisdem.

Ἱπποφορεὺς, έως, ὁ, tolutarius, gradarius, Gl. V. Ex φέρω.

Ἱπποφυὲς, έος, vel ἱππόφυον, carduus, quo fullones utuntur in concinnandis vestibus. Ex ἵππος, & φύω, nascor. Scribitur & ἱππόφαες, & ἱπποφαὲς, & ἱππόφιως.

Ἱπποχάρμης, ου, ὁ, equis gaudens. Ex χαίρω.

Ἱππώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, equinus, equo similis. Ab ἵππος.

Ἱππὼν, ῶνος, ὁ, equile, equorum stabulum.

Ἱππωνέω, equos emo. Ex ὠνέομαι.

Ἱππώνης, ου, ὁ, equorum emptor, qui equariam mercaturam exercet. Ex iisd.

Ἱππωνία, & ἱππωνεία, ας, ἡ, equorum emptio. Ex iisd.

ΙΠΤΑΜΑΙ, f. ἱπτήσομαι, volo; (2) cito cursu vel impetu feror. Ἐκ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς, Il. 13, 592. Ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμὸς, ib. 16, 469.

Ἱπτήσομαι, f. 1. ind. med. v. ἵπταμαι.

ΙΠΤΩ, f. ἴψομαι, lædo, noceo, damnum infero. Τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν, Il. 2, 193.

Ἵπτω, volabas, 2. sing. imperf. ind. Att. & Ion. pro ἵπτασο, ab ἵπταμαι.

Ἵπω, idem quod ἵπτω.

Ἱρὰ, τὰ, sacra, victimæ, Ion. pro ἱερὰ, ἱερεῖα.

Ἱραὶ, vel ἶραι, ἰράων, ἰρῶν, concio, locus ubi habentur conciones, forum. Ab εἴρω.

Ἱρᾶται, sacerdos est, 3. sing. præs. ind. med. Ion. pro ἱερᾶται, ab ἱεράομαι.

Ἴρηξ, Ion. pro ἱέραξ; Hom. Il. 13, 62.

ΙΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, arteriæ. Hipp.

Ἰρινόμικτος, unde ἰρινομίκτοις σμήγμασιν apud Athenæum, Smegmatibus irino oleo s. unguento mixtis, aut etiam irina radice. Ex ἶρις, & μίγνυμι.

Ἴρινον μύρον, unguentum irinum, oleum irinum. Ab ἶρις.

Ἰριοειδὴς, ὲς, Iridis speciem habens.

ΙΡΙΣ, ιδος, ἡ, iris, arcus cœlestis; (2) Iris, Dea; (3) circulus oculi; (4) herba quædam aromatica; Angl. Flower-deluce.

Ἴρισιν, dat. pl. Poët. pro ἴρισι, ab ἶρις.

Ἱρμὸς, οῦ, ὁ, series, consequentia, Hes. alias εἱρμός. Ab εἴρω.

Ἱρμοφύλαξ, ακος, ὁ, carceris præfectus. Affertur pro εἱργμοφύλαξ, εἱρκτοφύλαξ. Ex εἵργω, & φύλαξ.

Ἱρὸς, ρὰ, ρὸν, pro ἱερὸς, sub quo videnda etiam cætera, in quibus ι pro ιε Ion.

ΙΡΟΣ, ου, ὁ, Irus, mendicus quidam apud Homerum; (2) pauper, mendicus quivis.

Ἱρουργία, ῶν, αἱ, sacra, cærimoniæ. Ex ἱρουργέω.

Ἴρω, idem quod εἴρω, necto.

Ἱρῶν, gen. pl. Ion. pro ἱερῶν, ab ἱερός.

ἼΣ, ἰνὸς, ἡ, fibra, nervus; (2) robur, vis.

Ἶσα, Adv. perinde, æque. Ab ἴσος, par.

Ἰσαὰκ, ὁ, Isaac. Nomen Hebr. ἄκλιτον, Ridebit.

Ἰσάγγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, similis angelis, angelicus.

Digitized by Google

Ἰσάζω, f. άσω, adæquo. Ἰσάζη ἀλλήλοις, Ariſtot. Ab ἴσος.

Ἰσαῖος, αία, αῖον, par, æqualis, ſimilis, ut hinc ſit apud Nic. ἰσαίας, acc. pl. fœm. ſed poteſt *Ionice* eſſe ab ἰσαία, pro ἴση, ut Ζηλωσία, pro Ζηλώση. Ab eod.

Ἰσάδελφος, ὁ, fratris animo præditus, fratris loco amatus.

Ἴσαισι, paribus, dat. plur. f. g. *Poet.* pro ἴσαις, ab ἴσος, *par.*

Ἰσαίω, idem quod ἰσάζω, unde ἰσαιομβρίω apud Nicandr.

Ἰσάκις, *Adv.* æqualiter, pariter, totidem modis ſeu vicibus. Ab eod.

ΙΣΑΛΗ, ης, ἡ, veſtis e pelle caprina. Ab ἰξάλη.

Ἴσαμι, *ſcio*, *Dor.* pro ἴσημι.

Ἰσάμιλλος, ος, ὁ ἡ ὁ, in contentione par, æqualis in certamine. Ex ἅμιλλα.

Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. act. v. εἶμι, *eo.* vel *ſciebant*, *per Sync.* pro ἴσασαν, ab ἴσημι, *ſcio.*

Ἰσάνεμος, ος, ὁ ἡ ὁ, vento par velocitate, velociſſimus.

Ἴσαντι, 3. plur. pr. ind. act: *Dor.* pro ἴσασι, ab ἴσημι.

Ἰσάξιος, ος, ὁ ἡ ὁ, æquivalens, æquipollens.

Ἰσαπόστολος, ος, ὁ ἡ ὁ, par apoſtolis.

Ἰσάριθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, par numero.

Ἴσασαι, *ſcis*, 2. ſing. pr. ind. med. v. ἴσημι.

Ἴσασι, *ſciunt*, 3. pl. pr. ind. act. v.

Ἴσασι, *ſcit*, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴσησι.

Ἰσάστερος, ον, ſtellis ſimilis, pulcher, præclarus.

ΙΣΑΤΙΣ, ιδος, ἡ, glaſtum, herba; *Angl.* Woad

Ἰσατώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ut ἰσατώδης χολὴ, bilis, quæ iſatim ſeu glaſtum colore refert, i. e. fuſca. A præc.

Ἰσαχῶς, *Adv.* totidem modis, æqualiter. Ab ἴσος.

Ἴσειον, ου, τὸ, ſacrarium Iſidis. Ab ἴσις, *Iſis.*

Ἴσεν, *ſciebat*, 3. ſ. imp. ind. act. verbi ἴσημι.

Ἰσηγορέω, ῶ, & ἰσηγορέομαι, οῦμαι, æque libere loquor, pari dicendi libertate utor. Ex ἴσος, & ἀγορεύω, *loquor.*

Ἰσηγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas; (2) juris æquabilitas, ſtatus reip. popularis. Ab ἰσηγορία.

Ἰσῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁ, ætate par. Ex ἥλιξ.

Ἰσημερία, ας, ὁ, æqua dies, æquinoctium.

Ἰσημερινός, ινὴ, ινὸν, æquinoctialis. Ab

Ἰσημερος, ος, ὁ ἡ ὁ, ut ἰσήμερος σπυρὸς, apud Theoph. triticum, quod æquinoctio verno ſeritur. Philox. ἰσήμερος, æquidialis. Ex ἴσος, & ἡμέρα.

ΙΣΗΜΙ, ſcio, novi, cognoſco, Theocr. *Dor.* ἴσαμι, ſcio. ἴσμὲν & ἴδμὲν, ſcimus; ἴστε, ſcitis pro ἴσαμὲν, ἴστατε, ἴδει, ἴςω, &c. *ſciat*, *ſciat*, pro ἴσαθι, ἰσάτω.

Ἰσήμοιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui portio æqualis cum cæteris datur, qui parem portionem accipit. Ex μοῖρα.

Ἰσήρετμος, ος, ὁ ἡ ὁ, totidem ſeu æquales remos habens, Eur. Ex ἐρετμός.

Ἰσήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, æqualis, par. Ex ἄρω.

Ἰσήριθμος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἰσάριθμος.

Ἰδιοτήρειον, rete, naſſa, *Strabo* lib. 3. Caſaub. autem legit, ἐν ἰδιοτηρίοις.

Ἴσθι, *ſciat*, 2. ſing. præſ. imper. act. per *Syncop.* pro ἴσαθι, ab ἴσημι.

Ἴσθι, ις, vel *ſis*, 2. ſing. præſ. imperat. verbi εἰμί.

Ἰσμία, τὰ, monilia, ornamentum collare. Ab ἰσμός.

Ἰσμια, τὰ, ſcil. ἱερὰ, Iſthmia, quæ in honorem Neptuni celebrabantur in Iſthmo Corinthiaco. Ab ἰσθμός.

Ἰσμιάζειν, Suidas ait dici ὅτι τοὺς κακῶς βιῶντων, de minus commode ſalubriterque viventibus.

Ἰσθμιακὸς, ὴ, ὸν, Iſthmiacus, ad Iſthmia pertinens. Ab eod.

Ἰσθμὰς, άδος, ἡ, Iſthmica. Ab eod.

Ἰσθμικὸς, ὴ, ὸν, Iſthmicus. Ab ἰσθμός.

Ἴσθμιον, ου, τὸ, quod circa fauces eſt; (2) ornamentum collare, monile. Ab eod.

Ἰσθμιονίκης, ου, ὁ, victor in ludis Iſthmicis.

Ἰσθμιος, ία, ιον, in Iſthmo habitans, (2) Iſthmius. Ab eod.

Ἰσθμοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, Iſthmo ſimilis. Ex ἰσθμὸς, & εἶδος.

Ἰσθμοῖ, *Adv.* in Iſthmo. Ab eod.

ΙΣΘΜΟΣ, ου, ὁ, Iſthmus, terra anguſta inter duo maria; (2) Iſthmus Peloponneſi; (3) aliquid Iſthmo ſimile, fauces, guttur; (4) collum clepſydræ.

Ἰσθμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, Iſthmo ſimilis, Iſthmi formam habens, in modum Iſthmi anguſtus. Ab ἰσθμός.

Ἴσι, *eunt*, 3. pl. pr. ind. act. v. εἶμι.

Ἰσιακὸς, ὴ, ὸ ἡ ὸ, indutus more eorum, qui Iſidis templum viſebant; (2) qui initiatus eſt Iſiacis ſacris, ſacerdos Iſidis. Ab Ἴσις.

Ἰσικιον, ου, τὸ, & ἰσικος, ου, ὁ, lucanica, edulii genus, e carne intrita & minutiſſime inciſa. Videtur Latinum.

Ἴσις, ιδος, ἡ, Iſis, Dea Ægyptiorum.

Ἴσκον, *adſimilabam*, imperf. ind. act. verbi

Ἴσκω, Hom. ἴσκει, Odyſſ. 22, 31. ſciebat, fingebat; (2) adſimulo; (3) dico. Poetæ poſt Homerum.

Ἴσμα, τος, τὸ, ſtructura, opus, ut ſepulcrum, &c. Ab ἴζω.

Ἴσμὲν, *ſcimus*, 1. pl. præſ. ind. act. *per Syncop.* pro ἴσαμὲν, ab ἴσημι.

Ἰσοβαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æque profundus. Ex βάθος.

Ἰσοβαρὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æque gravis. Ex βάρος.

Ἰσοβασιλὴς, ὲς, ὁ, par, vel æqualis regi.

Ἰσόβοιον, bovis pretium æquans, Rob. Ex ἴσος, & βοῦς, βὸς.

Ἰσόβολος, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualis ponderis, Heſ.

Ἰσόγαιος, ος, ὁ ἡ ὁ, terræ æqualis, par, qua terram, ſ. regionem, ſ. agros.

Ἰσογώνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, æquiangulus. Ex γωνία.

Ἰσοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui æquali ſorte fruitur, qui ejuſdem ſortis eſt.

Ἰσοδένδρος, ος, ὁ ἡ ὁ, arborem æquans, i. e. altus, longus.

Ἰσοδιαιτία, ας, ἡ, æqualitas victus, ſimilitudo in victu.

Ἰσοδίαιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, æquali ſeu pari victu cum alio utens. Ex iiſd.

Ἰσόδομος, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualiter ſtructus. Ex δομέω.

Ἰσόδοξος, ον, æque clarus.

Ἰσοδρομέω, ῶ, f. ήσω, curſu æquo, pariter curro & una feror. Ab

Ἰσόδρομος, ος, ὁ ἡ ὁ, curſu æquans.

Ἰσοδυναμέω, æque potens ſum, æquipolleo, Gl. V. ἰσοδυναμοῦντα, æqualia.

Ἰσοδυναμία, ας, ἡ, æqualis poteſtas. Ab

Ἰσοδύναμος, ος, ὁ ἡ ὁ, æque potens. Ex δύναμις.

Ἰσοδυνάμως, pari vi.

Ἰσοζυγὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, par pondere; æquilibris. Ab ἴσος, & ζυγὸν.

Ἰσοζυγὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, q. d. æquijugis, par, æqualis.

Ἰσόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, idem.

Ἰσοζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἰσοθεία, ας, ἡ, æqualitas cum Deo, Deitas. Ab

Ἰσόθεος, ὁ ἡ ὁ, Deo par, Deo æquiparandus.

Ἰσοκατάληκτος, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualiter definens, ſimilem exitum habens. Ex καταλήγω.

Ἰσοκίνδυνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui eſt in pari diſcrimine, qui pari periculo ſe exponit.

Ἰσοκινάμωμον, cinnamomo æquipollens, caſia.

Ἰσοκλεὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, gloria par, eandem gloriam habens. Ex κλέος, *gloria.*

Ἰσόκληρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui pari cum alio ſorte eſt, cui par portio ſorte obvenit.

Ἰσοκλινὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æqualiter vergens & inclinans; (2) æque propenſus, ad æquilibrium quoquoverſus tendens. Ex κλίνω, *inclino.*

Ἰσόκοιλος, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualis concavitatis.

Ἰσοκόρυφος, ος, ὁ ἡ ὁ, æqualem verticem habens, æque eminens. Ex κορυφή.

Ἰσοκρατεία, ſ. ἰσοκρατία, ας, ἡ, æquale imperium. A κράτος.

Ἰσοκρατὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æquali robore præditus, æque pollens. Ex ἴσος.

Ἰσοκρατὴς, vel ἰσοκραὴς, æqualiter temperatus. Ab κεράννυμι.

Ἰσόκριθος, ον, hordeo par menſura, aut pretio. Ex κριθή.

Ἰσοκωλία, ας, ἡ, membrorum æqualitas. Ab

Ἰσόκωλος, ος, ὁ ἡ ὁ, paria membra habens. Ex κῶλον.

Ἰσολογία, ας, ἡ, par, æqualis ratio; (2) honoris æqualitas. Ex λόγος.

Ἰσόλυρος, ον, *Epith.* cantus. Ex λύρα.

Ἰσόμαχος, οι, pares & æquales in pugna. Ex μάχη.

Ἰσομεγεθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æque magnus, æqualis magnitudinis. Ex μέγεθος.

Ἰσομερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æqualiter participans. A μέρος, *pars.*

Ἰσομέτρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, cujus menſura æquata eſt, æquam menſuram habens. Ex μετρέω.

Ἰσομετρος, pari menſura. A μέτρον.

Ἰσομέτωπος, ος, ὁ ἡ ὁ, parem frontem habens, de acie; ἰσομέτωποι, æquata acie ſtantes. Ex μέτωπον.

Ἰσομήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, qui pari longitudine ſeu proceritate eſt. Ex μῆκος.

Ἰσομιλήσιος, ον, *Epith*, veſtis, ad modum Mileſiarum factæ, mollis.

Ἰσόμιμος, ον, ſimilis. A μιμέω.

Ἰσομοιρέω, æqualem portionem capio: tantundem juris habeo:

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio. Ab

Ἰσόμοιρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui portio par & æqualis datur, qui idem juris habet. Ex μοῖρα.

Ἰσομοτος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem; ex Heſ.

Ἰσομυθέω, ῶ, exquiſite loquor. Heſ. ἰσομυθοῦντες, ἀκριβολογοῦντες.

Ἴσον, *Adv.* æqualiter. Ab ἴσος.

Ἰσονειρος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſomnio ſimilis, inanis, vanus.

Ἰσόνεκυς, υος, ὁ ἡ ὁ, fato defunctus pari.

Ἰσονομέομαι, οῦμαι, in legum ſeu juris æquabilitate vivo. Ab ἰσόνομος.

Ἰσονομία, ας, ἡ, æquabilitas legum & juris.

Ἰσονομικος, ὴ, όν, æquabilitate juris utens.

Ἰσονομικῶς, *Adv.* æquabiliter.

Ἰσονόμος, ος, ὁ ἡ ὁ, æquabilitate legum ſeu juris utens; (2) æquabiliter diſtributus. Ex ἴσος, & νομος, *lex*, vel νέμω.

Ἴσον, 3. plur. f. 1. ind. med. *Poët.* pro ἴξινο, ab ἴκω.

Ἰσόπαις, ὁ ἡ ὁ, juvenilis, v. c. vis, qualis in juvenibus eſt.

Ἰσοπάλαιστος, ον, æquans palmi latitudinem. Ex πάλαιστή.

Ἰσόπαλις, ίδος, ἡ, *Epith.* fornacis, ap. *Iſ. ſi ſana lectio*, Interpr. par tormentum habens. *Ern.*

Ἰσοπαλὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, par in lucta ſeu pugna; (2) par viribus. Ex ἴσος, & πάλη, *lucta*, vel πάλις, *ſors.*

Ἰσόπαλος, ος, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Ἰσοπαλῶς, *Adv.* æqualibus viribus in pugna, ſ. lucta.

Ἰσοπαχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æque craſſus, æqualem habens craſſitiem. Ex πάχος.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities. Ab ἰσόπεδος.

Ἰσόπεδος, ος, ὁ ἡ ὁ, planus. Ex πέδον.

Ἰσοπέλιθρος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui totidem jugerum eſt, æque magnus. Ex πέλιθρον.

Ἰσοπενθὴς, ὲς, parem luctum, noxam afferens ſ. habens.

Ἰσοπερίμετρητος, ον, eundem ambitum habens.

Ἰσόπετρος, ον, durus.

Ἰσόπηχυς, υος, ὁ ἡ ὁ, qui totidem cubitorum eſt.

Ἰσοπλατὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, æque latus. Hinc τὸ ἰσοπλατὲς, ὲσς, par latitudo. Ex πλατὺς.

Ἰσοπλάτων,

Digitized by Google

Ἰσοπλάτων, Platoni par, comparandus.
Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ἡ ὀ, æquilaterus. Ex πλευρά.
Ἰσοπληθής, ἐος, ὁ ἡ ὀ, æque plenus, pari multitudine. Ex πλῆθος.
Ἰσοπολῖ, ων, οἱ, æquales cives.
Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis; (2) æqualitas reipublicæ.
Ἰσόπρεσβυς, ὁ, pari ætate.
Ἰσόπυρον, τὸ, Ispyrum, planta, alias Phasiolus.
Ἰσορροπίω, ῶ, f. ήσω, æquilibrium facio, sum æqualis momenti, in neutram partem vergo, æqualibus sum viribus, æqualis sum, adæquo.
Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium. Ab
Ἰσόρροπος, ου, ὁ ἡ ὀ, par, æquivalens. Ex ῥέπω.
Ἰσορρόπως, pari vi, valore.
Ἴ Σ Ο Σ, vel ἶσος, η, ον, æqualis, par, æquabilis. Hinc τὸ ἴσον, ου, æqualitas, æqualis portio; ἴσα κῆ, perinde ac, æque ac; ἴσοι, totidem.
Ἰσοδῑνεία, ας, ἡ, æqualitas virium, æquipollentia.
Ἰσοδῑνέω, æquipolleo, æquali polleo robore. Ab
Ἰσοδῑνης, ἐος, ὁ ἡ ὀ, pari robore præditus, paribus pollens viribus. Ex δύναμαι.
Ἰσοσκελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, æqualia habens crura; (2) æqualia habens latera; (3) par de numero. Ex σκέλος.
Ἰσόσπριος, ου, ὁ ἡ ὀ, legumini similis. Ex ὄσπριον.
Ἰσοστάδην, *Adv.* contra ſtando, ſ. pugnando, pari vi. Ab ἵστημι.
Ἰσοσταθμέω, idem pondus habeo. A σταθμός.
Ἰσοσταθμία, ας, ἡ, æquilibrium, Ph. A ſeq.
Ἰσόσταθμος, ου, ὁ ἡ ὀ, par pondere.
Ἰσοστάσιος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex ἵστημι.
Ἰσοστέω, idem quod ἰσοσταθμέω.
Ἰσόστοιχος, ον, ex adverſo reſpondens, oppoſitus, ut ἀντίστοιχος.
Ἰσόστροφος, idem quod ἀντίστροφος.
Ἰσοσυλλαβέω, totidem ſyllabas habeo.
Ἰσοσυλλάβως, *Adv.* totidem ſyllabis.
Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui paris eſt ponderis & momenti, æquilibrium faciens; (2) æqualis.
Ἰσοταχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, æque velox. Ex ταχύς.
Ἰσοταχῶς, *Adv.* æque celeriter, pari celeritate.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in pendendo tributo cum civibus; (2) æqualis libertas. Ab
Ἰσοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, qui idem cum alio vectigal pendit; (2) qui iiſdem legibus cum civibus vivit. Ex τέλος.
Ἰσοτέλισιος, ον, qui ſimul, una abſolvitur, expletur. A τελέω.
Ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas, par conditio, paritas; (2) æquitas. Ab ἴσος.
Ἰσοτιμία, ας, ἡ, par honor & dignitas; (2) par conditio & jus. Ab
Ἰσότιμος, ου, ὁ ἡ ὀ, æque pretioſus. Ex τιμή.
Ἰσοτίμως, pari honore, conditione.
Ἰσότοιχος, ον, pares parietes habens.
Ἰσότονος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui eſt æqualis toni, eodem accentu præditus. Ex τόνος.
Ἰσοτόνως, *Adv.* æquali tono; (2) æque, perinde.
Ἰσοτροπίω, ῶ, f. ήσω, ſimilibus moribus ſum. Ab
Ἰσότροπος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui ſimilibus eſt moribus.
Ἰσότυπος, ου, ὁ ἡ ὀ, eandem habens formam & ſculpturam.
Ἰσοτύραννος, ὁ ἡ ὀ, tyrannis par & æqualis.
Ἰσουργίω, paria faciens. Ab
Ἰσοῦργος, ὁῦ, ὁ ἡ ὀ, paria faciens. Heſ. Ex ἔργον.
Ἰσοῦσθαι, præſ. inf. med. ab ἰσόω.
Ἰσοϋψὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, qui ejuſdem eſt altitudinis, æque altus. Ex ὕψος.
Ἰσοχαρίζω, æquo, adæquo, æquiparo; quaſi ἰσοφορίζω. Οὐδέ τις οἱ δυνατὸ μῦθος ἰσοχαρίζειν, Il. 6, 101. Ἔργα δ' Ἀθηναίη γλαυκωπίδι ἰσοφαρίζοι, ib. 9, 390. Ab ἴσος, & φέρω, *ferre*, ut ἐμφερής.
Ἰσοχαρίσθαι, *Dor.* pro ἰσοφορίζειν.
Ἰσοχόρτος, ου, ὁ ἡ ὀ, æqualem partem ferens.
Ἰσοχρὼς, ὼτος, ὁ ἡ ὀ, æqualis naturæ, qui ejuſdem eſt eſſentiæ, Nonn. Ex χρώς.
Ἰσοχειλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὀ, labra æquans, de menſura, plenus uſque ad labra. Ex χεῖλος.
Ἰσόχειρ, ὁ ἡ ὀ, pari robore præditus.
Ἰσόχνους, ου, ὁ ἡ ὀ, æque lanuginoſus. Ex χνόη.
Ἰσοχόρδος, ου, ὁ ἡ ὀ, totidem conſtans chordis. Ex χορδή.
Ἰσοχρονέω, tempore æquo, æquali tempore vivo. Ab ἰσόχρονος.
Ἰσοχρόνιος, ου, ὁ ἡ ὀ, idem quod.
Ἰσόχρονος, ου, ὁ ἡ ὀ, tempore ſeu ætate par.
Ἰσόχροος, *contr.* ἰσόχρους, ου, ὁ ἡ ὀ, ſimili colore præditus. Ex χρόα.
Ἰσόχρυσος, ου, ὁ ἡ ὀ, in quo eſt æqua auri portio; (2) auro par; (3) qui auro rependitur, auro repenſus.
Ἰσοψηφία, ας, ἡ, par auctoritas in ſuffragiis ferendis; (2) paria ſuffragia. Ab
Ἰσόψηφος, ου, ὁ ἡ ὀ, qui par eſt in ſuffragiis ferendis; (2) parem auctoritatem habens.
Ἰσόψυχος, ου, ὁ ἡ ὀ, unanimis, amiciſſimus, ſimilis animo. Ex ψυχή.
Ἰσοψύχως, pari animo.
Ἰσόω, ῶ, f. ώσω, æquo, adæquo, æquiparo. Δρομῆ δ' ἰσώσας τῇ φύσῃ τὰ τέρματα, Soph. El. 688. Ab ἴσος.
Ἰσραὴλ, ὁ, Iſraël. Nomen Hebr. ἄκλιτον, *Princeps Dei.*
Ἰσραηλίτης, ου, ὁ. Iſraëlita. Ab ἰσραήλ.
Ἰσραηλίτις, ιδος, ἡ, Iſraëlitis.
Ἵσα, 2. præſ. imper. act. *Att.* pro ἴσαθι, ab ἵστημι.
Ἵσαμαι, ſto, ſubſiſto, perſto, ſtatuo.
Ἰσάμενος, pr. part. paſſ. v. ἵσαμαι.
Ἰσάντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro ἴασι.
Ἵσαό. 2. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἵσασο.
Ἵσασο, σθα, 2. ſing. præſ. imper. paſſ.
Ἵσατο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.
Ἰσάω, ῶ, ἰσᾶς, ἰσᾷ, ſiſto. Vid. ἵστημι.
Ἰσι, 2. plur. præſ. ind. act. *per Sync.* pro ἴσατι, ab ἵστημι.
Ἰσίον, *ſciendum*, *Ion.* pro εἰσίον, ab εἴδω.
Ἵσι, σθα, *ſiſte*, 2. ſ. præſ. imper. act. *Att.* pro ἴσαθι, vel *ſtatueris*, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Att.* pro ἵσασαι, ab ἵστημι.
Ἵστημι, in præſ. imperf. fut. aor. 1. colloco, ſtatuo: *& hinc* pondero, converto, &c. *quæ ex adjecto ſubſtantivo judicanda* ſunt, at in aor. 2. perf. pluſq. p. ſto, conſiſto; *unde eſt*; (1) de meretrice proſtrante, (2) eſſe, natum, ortum eſſe, (3) conquieſcere, &c. quæ vis & *in med.* ἵσαμαι obtinet. ſ. ſtabo, aor. 1. ἔπησα, & ἐπάσθη, perf. ἕστηκα; in partic. ἑστὰς, ἑστᾶσα, ἑστὸς, ſtans; in inf. ἑστηκέναι, ſtare; ἑστάναι, ſtatuere, ἑστάναι, ſtare, σᾶς, ſtans, &c. Ὀρθὸν δὲς ἵστησιν, arrigit aures, Soph. El. 27. Ἐνταῦθα ἑστόμεθα τῷ λόγῳ, Dem. βασιλίκ, Plat.
Ἵστιν, ſ. ἵστιν, ας, ἡ, *Ion.* pro ἑστία, focus, Veſta.
Ἱστιατήριον, ου, τὸ, convivatorium, locus epulationis, pro ἑστιατήριον, *Ion.*
Ἱστιοδρομία, ſolis velis feror, non remis. Ex ἱστίον, & δρόμος.
Ἱστιοκόπη, ης, ἡ, navigatio, quæ fit velo & remis. Ex ἱστίον, & κόπη.
Ἱστίον, ου, τὸ, velum navis, textum, velum, velamen. Ab ἱστός.
Ἱστιοποιέω, vela facio.
Ἱστορράφος, ου, ὁ ἡ ὀ, velorum ſutor, qui vela conſuit; (2) doloſus, aſtutus. Ex ἱστίον, & ῥάπτω.
Ἱστοβοεύς, έως, ὁ, proprie aratri temo. Ex ἵστημι, & βοῦς.
Ἱστοβόη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.
Ἱστοβοῆ, *Ion.* pro ἱστοβοεῖ, ab ἱστοβοεύς.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, receptaculum mali nautici. Ex ἱστὸς, & δέχομαι.
Ἱστοκεραία, ας, ἡ, antenna.
Ἱστοκίδη, ης, ἡ, lignum in media & ima navi, cui inſeritur malus, ſ. foramen in media navi, cui mali erecti pars inferior inſerebatur.
Ἱστοπόνος, ὁ ἡ ὀ, textor, textrix. Ex ἱστὸς (2) & (3).
Ἱστόπες, οδος, ὁ, pes textorii mali, ſeu ligni, e quo ſtamina ducta ſunt.
Ἵστορα, *peritum*, acc. ſing. ab ἵστωρ.
Ἱστορίω, ῶ, f. ήσω, inquiro, ſciſcitor; (2) viſo, luſtro; (3) memoriæ trado, literis prodo; (4) ſciſcitando vel percontando audio, vel cognoſco. Τέλμησον εἰπεῖν, εἰ φονεῖς, ἃ σ' ἱστορῶ, Soph. Trach. 408. Βελέμνῳ ἱστορῆσαι τιὼ πόλιν, Plut. Ab ἵστωρ.
Ἱστόρημα, τὸ, res geſta, & quæcunque, quæ audiendo viſendove cognoſcitur.
Ἱστορία, ας, ἡ, cognoſcendi ſtudium; (2) luſtratio locorum; (3) percontatio, inquiſitio; commentatio; (5) hiſtoria, rerum geſtarum expoſitio; (6) ſenſus Scripturæ hiſtoricus ſive literalis. Ab eod. Hinc
Ἱστορίω, vel ἱστορέυω, oſtento, cum affectatione quadam demonſtro, ab ἱστέριον. *Hipp.* ἱστορευμένη *Ion.* pro ἱστορημένη.
Ἱστορικός, ὴ, όν, ad hiſtoriam pertinens; (2) hiſtoricus, hiſtoriarum ſcriptor.
Ἱστορικῶς, *Adv.* hiſtorice, hiſtoricorum more; (2) ſenſu literali.
Ἱστοριογράφος, ου, ὁ, hiſtoriographus, hiſtoriarum ſcriptor. Ex ἱστορία, & γράφω, *ſcribo.*
Ἱστόριον, ου, τὸ, argumentum, fides ſeu probatio rei alicujus, apud Hippocr. Ab ἵστωρ.
Ἱστοριοσυγγραφὶς, ίως, ὁ, hiſtoriarum ſcriptor.
Ἱστορὶς, ίδος, hiſtorica traditio, fama, hiſtoria.
Ἱστός, οῦ, ὁ, malus navis; (2) malus ſ. lignum e quo ſtamina ſ. tela ſuſpenditur; (3) ipſa tela. Ab ἵστημι.
Ἱστοτρίβης, ου, ὁ, claſſiarius, ſocius navalis. A τρίβω.
Ἱσυργεῖον, οῦ, τὸ, textrina. A ſeq.
Ἱσυργίω, ῶ, f. ήσω, telas tracto, telam texo.
Ἱσυργία, ας, ἡ, textura, telæ contextio.
Ἱσυργικὸς, ὴ, όν, textorius. Hinc ἱσυργικὴ, ſc. τέχνη, ars textoria. Ab
Ἱσυργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὀ, textor, textrix. Ex ἔργον.
Ἵσω, 3. ſing. præſ. imper. *per Sync*, pro ἱσάτω, ab ἵστημι.
Ἵσων, imperf. ind. act. *contr.* pro ἵσαον, ab ἱσάω pro ἵστημι.
Ἵσων, *per Sync.* pro ἱσάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἱσάτασαν, 3. pl. imper. v. ἵστημι.
Ἴ Σ Τ Ω Ρ, ορος, ὁ ἡ ὀ, ſciens, peritus; (2) teſtis, judex, arbiter.
Ἰχάδιον, ου, τὸ, caricula, Dim. ab ἰχάς.
Ἰχαδοπώλης, ου, ὁ, caricarum venditor. Ex ἰχὰς, & πωλέω. Hinc
Ἰχαδοπῶλις, ιδος, ἡ, caricarum venditrix.
Ἰχαιμος, ου, ὁ ἡ ὀ, ſiſtens ſanguinem, ſiſtendi ſanguinis vim habens. Ex ἴσχω, & αἷμα.
Ἰχαίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio, pro ἰχναίνω, ab ἰχνὸς.
Ἰχαλὸς, έα, όν, macer, tenuis. Ab eod.
Ἰχανάα, 3. ſing. præſ. indic. act. *Poët.* pro ἰχανᾷ, ab
Ἰχανάω, ῶ, inhibeo, retineo; (2) appeto, deſidero, *Poët.* Hinc ἰχανάα, cupit, pro ἰχανᾷ, per dialyſin ἰχανόων, deſiderans, cupidus, pro ἰχανῶν. Αὐτὰρ τ' ἰχανάασκον, Il. 15, 723. Τῶν οὐ τόσσον ὑπὸ ζυγὸν ἦλθ μίγα δρόμῳ ἰχανόωσαν, ib. 23, 500. Ab ἴχω, *habeo.*
Ἰχανόωσιν, *Poet*, pro ἰχανῶσι.
Ἰχάνω, *Poëticum*, comprimo, contineo. Δίος ἰχάνῃ ἄνδρας, Il. 14, 387. Ὁπότε κρίνις ἀνέρας εἴρηκε Ἰχάνῃ, Heſiod. Ἔργ. 493.
Ἰχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida; (2) ficus quævis. Ab ἰχνός.
Ἰχέμεν, inf. act. *Ion.* pro ἴσχειν, ab ἴχω.
Ἴχιο, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro ἴχου.
Ἰχθὺ, *Dor.* pro ἰχθύ.
Ἰχιαδικὸς, ὴ, όν, ad coxendicis dolore faciens; (2) coxarum dolores patiens. Ab ἰχιὰς.
Ἰχιακὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Ἰχιὰς, άδος, ἡ, ut ἰχιὰς νόσος, coxendicum dolor.

Ἰχίον,

Digitized by Google

Ἰσχίον, ν, τὸ, coxa, coxendix, lumbus. Ab
ΙΣΧΙΣ, ιος, ἡ, lumbus, Heſ.
Ἰσχναίνω, emacio, macilentum reddo, attenuo, arefacio. Ab ἰσχνός.
Ἰσχναλέος, έα, έον, macilentus, gracilis. Ab ἰσχναίνω.
Ἰσχνασις, ασις, ἡ, emaciatio, attenuatio, macies. Ab eod.
Ἰσχναντικὸς, ἡ, όν, extenuandi & emaciandi vim habens. Ab ἰσχαίνω.
Ἰσχνασία, ας, ἡ, emaciatio. Ab eod.
Ἰσχνοπέω, nimis tenuiter ac ſubtiliter loquor.
Ἰσχνολογέω, idem.
Ἰσχνολογία, ας, ἡ, nimis arguta diſputatio. A λόγος.
Ἰσχνολογος, ὁ, ſubtilis diſputator.
Ἰσχνομυθέω, ῶ, ſubtiliter loquor, H ſ. Suid.
Ἰσχνομυθία, ας, ἡ, leprologia, argutiæ ineptæ, Heſ. Suid. A μῦθος.
Ἰσχνόπιδη, ἡ, tenuis pedica, tenue vinculum.
Ἰσχνόπορος, ὁ ἡ ἡ, meatus tenues habens.
ΙΣΧΝΟΣ, ἡ, όν, macer, gracilis, tenuis.
Ἰσχνοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, exilia habens crura. A σκέλος.
Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas. Ab ἰσχνός.
Ἰσχνουργὴς, ὲς, ſubtiliter factus, elaboratus, *Epith.* veſtis.
Ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, vocis exilitas, imbecillitas; (2) linguæ hæſitatio. Ab
Ἰσχνόφωνος, ὁ ἡ ἡ, qui gracili & tenui voce eſt; (2) cui vox ſupprimitur, & repente ſiſtitur ac deficit, inter loquendum. A φωνή.
Ἰσχνόω, ῶ, emacio, macilentum reddo. Ab ἰσχνός· ἰσχύω, extenuatur.
Ἰσχνως, *Adv.* tenuiter.
Ἰσχω, 3. pl. pr. ind. med. v. ἴσχω, pro ἔχω.
Ἰσχουρία, ας, ἡ, obſtructio veſicæ, urinæ in veſica ſuppreſſio. Ex ἴσχω, & οὖρον.
Ἰσχυρίζομαι, f. ἰσομαι, contendo viribus; (2) nitor, fiduciam colloco, pro defenſione utor; (3) aſſevero, affirmo. Ἰσχυρίζεσθαι τοῖς πᾶσι γεγραφῶν, Plut. in Solon. cap. 10, τῷ νόμῳ, Xen. Ab ἰσχυρός.
Ἰσχυρισιλὴς, ές, adverſus ſagittarum ictus validus, *Epith.* ocrearum vel loricæ. A βέλος.
Ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, ἡ, pertinacia, pervicacia in ſententia, propoſitum tenax. Ab
Ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, obſtirmatus in ſententia, tenax propoſiti. A γνώμη.
Ἰσχυροδέτος, ον, valide vinctus, ſ. ligatus. A δέω.
Ἰσχυροποιέω, ῶ, robuſtum, validum reddo, corroboro, confirmo; Ἰσχυροποιέομαι, corroboror.
Ἰσχυροπράγμων, ὁ ἡ ἡ, gravia, fortia auſus. A πρᾶγμα.
Ἰσχυρόριζος, ὁ ἡ ἡ, radicem validam habens, ſeu agens. Ex ῥίζα.
Ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, validus, potens, fortis, vehemens. Ab ἰσχύς.
Ἰσχυρόω, idem quod ἰσχυροποιῶ; (2) munio. Ab ἰσχυρός.
Ἰσχυρῶς, *Adv.* valde, vehementer, enixe, naviter.
ΙΣΧΥΣ, ύος, ἡ, robur, vires, potentia.
Ἴσχυσαν, 3. plur. a. 1. ind. act.
Ἴσχύσῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. verbi ἰσχύω.
Ἰσχυτήριος, α, ον, id. quod ἰσχυρὸς, ab ἰσχύω.
Ἰσχύω, f. ύσω, robuſtus ſum; (2) potens ſum, polleo, prævaleo, poſſum. Ταυδν ὃ δῦλον ἴσχυσιν βίον, ſuſtinent, Soph. Trach. 306. τοῖς ὅπλοις, Dem. Χώμασι, Xen. Ab ἰσχύς.
Ἴσχω, habeo, teneo; (2) occupo, occupatum poſſideo; (3) cohibeo, coërceo, contineo, reprimo, impedio, repello; (4) retineo; (5) ſcatere facio; (6) valeo, de pretio interno nummi; ἴσχουσι, hæreo, ſiſto gradum, deſino. Ἴσχειν ξυγγνώμην, dare veniam, Soph. Ant. 66. Χαλινὸν ὑπὸ τ' ὀργῆς, αὐτὰς, ſc. χεῖρας ἴσχειν, Ariſt. Lyſ. 507. Ab ἴσχω.
Ἰσωνία, ας, ἡ, pretium par. Ab ἀνίσωμι.
Ἰσώνυμος, ὁ ἡ ἡ, cognominis. Ab ὄνομα.
Ἴσως, *Adv.* æqualiter, æque, pariter; (2) fortaſſe, forſitan. Ab ἴσος.
Ἴσωσι, 3. pl. aor. 1. conj. act. v. εἴδω, niſi ſit pro ἴσασι, 3. pl. pr. ind. ab ἵστημι.
Ἴσωσις, εως, ἡ, æquatio, comparatio. Ab ἰσόω.
Ἰταλία, ας, ἡ, Italia, regio Europæ. Ab Ἰτυλός. Hinc
Ἰταλικὸς, ἡ, όν, Italicus; (2) Latinus.
Ἰταλιώτης, ου, ὁ, Italus, magnæ Græciæ incola, qui eſt ex magna Græcia. Ab eod.
Ἰταλιῶτις, ιδος, ἡ, Itala.
Ἰταλὸς, ὃ, ὁ, Italus; (2) taurus, bos. Aliis Ἰταλος.
Ἰταμὸς, ἡ, όν, temerarius, præceps, protervus, trux, petulans, impudens. Ab ἵτης.
Ἰταμότης, ητος, ἡ, temeritas, procacitas, impudentia.
Ἰταμῶς, *Adv.* proterve, impudenter.
Ἴτε, 2. pl. præſ. imper. verbi εἶμι.
ΙΤΕΑ, ας, ἡ, & Ἰτέη, ης, ἡ, ſalix; (2) haſta ſaligna. Ἰτέαν λαζῶν χερὶ χαρεῖ πρὸν ἐλθεῖν ξυμμαχοις δυσθυμίαν, Eurip. Suppl. 695. Hinc
Ἰτέινος, έινη, ινον, ſalignus, e ſalice.
Ἰτέον, eundum. Ab εἶμι, eo.
Ἰτιὼν, ῶνος, ὁ, ſalicetum, ſalictum, locus conſitus ſalicibus. Ab ἰτέα.
Ἴτον, 3. dual. imperf. ind. act. v. εἶμι.
ΙΤΗΣ, ος, ὁ, temerarius, audax, præceps, impudens, magnanimus, animoſus.
Ἰτητικὸς, ἡ, όν, temerarius, præceps, temerarium reddens. Ab ἵτης.
Ἴτον, *ibatis*, 2. dual. imperf. indic. act. vel *itis*, itemque *eunt*, 2. vel 3. dual. præſ. ind. act. Ab εἶμι.
Ἰτυραία, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Syr. *Monteſa.*
Ἰτρία, τὰ, ſumen, abdomen; (2) bellaria, dulciaria opera. Hinc
Ἰτριοπώλης, ου, ὁ, placentarum, quæ ἴτρια dicuntur, venditor. Ex ἴτριον, & πωλέω.
ΙΤΥΣ, υος, ἡ, circumferentia & curvatura rotæ, omnis extremitas rei rotundæ, umbo.
Ἴτω, *ito*, 3. ſ. præſ. imper. act. v. εἶμι.
Ἰύγη, ης, ἡ, clamor acutus. Ab ἰύζω.
Ἰυγμὸς, ὃ, ὁ, clamor acutus, ſtridor.
ΙΥΓΞ, γγος, ἡ, torquilla, vel motacilla, avicula veneficis in uſu; (2) illecebræ amoris; (3) illecebræ quæv s; (4) deſiderium, cupiditas.
Ἰύζω, acutum clamo, ſtrideo. Hinc
Ἰύχλης, ου, ὁ, acutum clamans, ſtridens.
Ἶφι, *lacſſ.* perf. ind. act. verbi ἴπτω.
Ἰφθιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel ἰφθιμος, ίμη, ιμον, viribus potens, robuſtus; (2) fortis, generoſus, animoſus. Ex ἶφι.
Ἶφι, *Adverb.* valide, fortiter, magno animo. Ab ἶς.
Ἰφικρατίδες, ων, αἱ, genus calceamentorum, quæ ab Iphicrate nomen indepta ſunt.
Ἴφιον, roboris efficax, pingue; ut hinc ſit ἴφια μῆλα, ap. Hom. Il. 5, 556. Ab ἶφι.
Ἰχθύα, ας, & ἰχθύν, ης, ἡ, pellis arida marinæ ſquatinæ; (2) ferreus uncus, cujus uſus eſt in extractione & ſectione fœtus; (3) limatura, ſcobs, cæmentum. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυάω, ῶ, piſcor. Hinc ἰχθυάσ, apud Hom. Odyſſ. 12, 95. pro ἰχθυᾶ, & ἰχθυάσκων, *Ion.* pro ἰχθύων. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυοβλὴς, ὲς, ὁ, qui tridente piſces figit, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.
Ἰχθυολέω, ῶ, piſces tridente figo, piſcor. Ἔτρεφεν ἰχθυολδντα, κατίφλυη τιθηνεῶτα, Epigr. *De nave.* Ab
Ἰχθυόλων, ου, ὁ ἡ ἡ, piſces tridente figens, piſcator. Ex ἰχθὺς, & βάλλω.
Ἰχθυοφόρος, ον, piſcivorus. A φορέω.
Ἰχθύδιον, ου, τὸ, piſciculus. Dim. ab ἰχθύς.
Ἰχθυδόκος, ον, piſces capiens, continens. A δέχομαι.
Ἰχθύη, ης, ἡ, vid. ἰχθύα.
Ἰχθύηματα, ων, τὰ, ſquamæ piſcium; (2) ſcobs; (3) ramentum; (4) cortex. Ab ἰχθύα.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, piſculentus, piſcarius; (2) aptus ad piſces. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυϊκὸς, ἡ, όν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, piſcaria porta. Ab eod.
Ἰχθύκεντρον, ου, τὸ, fuſcina tridens.
Ἰχθυοβολὸς, έως, ὁ, idem quod ἰχθυοβολὸς.
Ἰχθυοβολέω, ῶ, idem quod ἰχθυολέω.
Ἰχθυοβόλος, idem quod ἰχθυολος.
Ἰχθυόβρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a piſcibus depaſtus, aut depaſcendus. Ex βιβρώσκω.
Ἰχθυοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, piſci ſimilis. Ab εἶδος.
Ἰχθυόεις, όεσα, όεν, piſcoſus. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυοθήρας, ου, ὁ, piſcator. A θήρα.
Ἰχθυοθρευτικὴ, ῆς, ἡ, piſcatoria. A θηρεύω.
Ἰχθυοθρευτὴρ, ὁ, piſcator. A θηρεύω.
Ἰχθυοθρευτικὸς, ἡ, όν, piſcatorius. Ab ἰχθυοθήρας.
Ἰχθυόθρεπτος, vel θρυπτος, rapum terræ.
Ἰχθυοκόλλα, ης, ἡ, Icthyocolla, piſcis cui glutinoſum eſt corium, ipſum illud gluten. A κόλλα.
Ἰχθυολὸς, ὃ, ὁ, qui piſces rete e mari vel flumine trahit, piſcator. Ex ἕλκω.
Ἰχθυολογέω, ῶ, de piſcibus diſſero. A ſeq.
Ἰχθυόλογος, ου, ὁ, qui de piſcibus diſſerit.
Ἰχθυολύμης, ὁ, piſces multos abſumens. Vox Comica. de Athenienſibus. A λύμη.
Ἰχθυόμαντις, εως, ὁ, ex piſcibus futura prædicens.
Ἰχθυονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, piſcibus imperans, piſcibus jus dicens. A νόμος.
Ἰχθυοπάλτισα, ης, ἡ, piſcium venditrix. A πωλέω.
Ἰχθυοπωλεῖον, & ἰχθυοπάλιον, ου, τὸ, piſcaria, forum piſcarium. Ex iiſd.
Ἰχθυοπώλης, ὁ, piſcium venditor. Ex iiſd.
Ἰχθυοπωλεία, ης, ἡ, negotiatio piſcaria.
Ἰχθυοτροφεῖον, ου, τὸ, piſcium vivarium, cetarium, locus ubi piſces aluntur.
Ἰχθυοτροφὸς, ὲς, ὁ, ὁν, qui piſcibus alendis delectatur. Ab
Ἰχθυοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui piſces alit, piſcinarius. Ex ἰχθὺς, & τρέφω.
Ἰχθυυλκὸς, ὃ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἰχθυολκὸς.
Ἰχθυοφαγία, ας, ἡ, victus e piſcibus. Ab
Ἰχθυοφαγέω, ῶ, victus e piſcibus.
Ἰχθυοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui piſcibus vivit, qui piſces comedit. A φαγεῖν.
ΙΧΘΥΣ, ύος, ἡ, piſcis.
Ἰχθυώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, piſcoſus, piſculentus; (2) piſci ſimilis. Ab ἰχθύς.
Ἰχθυωδῶς, *Adv.* piſcium modo.
Ἰχνέομαι, ἥσομαι, veſtigo, veſtigiis conſequor. Ab ἴχνος.
Ἰχνεία, ας, ἡ, veſtigatio, indagatio. Ab ἰχνεύω.
Ἰχνελάτης, ου, ὁ, veſtigiator. Ab ἴχνος, & ἐλαύνω, *perſequor.*
Ἴχνεσιν, *veſtigiis*, dat. pl. ab ἴχνος, ους.
Ἴχνευμα, ατος, τὸ, veſtigiatio. Ab ἰχνεύω.
Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, Ichneumon, quaſi inveſtigator Crocodeli; (2) genus veſpæ.
Ἴχνευσις, εως, ἡ, indagatio, inveſtigatio.
Ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ, veſtigator, indagator.
Ἰχνεύω, f. εύσω, veſtigo, veſtigiis conſequor. Τοῦ μὲν γὰρ ἔφη οἷόν τε εἶναι ἰχνεύειν, Xen. Ab ἴχνος.
Ἰχνηλασία, ας, ἡ, inveſtigatio, indago.
Ἰχνηλατέω, ῶ, indago, inveſtigo. Ἰχνηλατεῖν τὰληθὲς, Phil. Ab
Ἰχνηλάτης, ου, ὁ, inveſtigator, indagator, qui aliquid veſtigiis conſequitur. Ex ἴχνος, & ἐλαύνω, *perſequor.*
Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium. Dim. ab ἴχνος.
Ἰχνοβάτης, ου, ὁ, qui veſtigiis inſiſtit. Ex ἴχνος, & βαίνω.
Ἰχνογραφία, ας, ἡ, deſcriptio operis futuri, forma, ichnographia. Ex ἴχνος, & γράφω.
Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete, caſſis.
ΙΧΝΟΣ, ους, τὸ, veſtigium, i. e. ima pars pedis; (2) veſtigium, i. e. ſignum, quod pes ſolo vel alii rei molli imprimit.
Ἰχνοσκοπέω, veſtigia luſtro.
Ἰχνοσκοπία, ας, ἡ, indagatio ferarum ex veſtigiis. Ex iiſd.

ΙΧΩΡ,

Digitized by Google

Ἰ Χ Ω᾽ Ρ, ῶρος, ὁ, sanies, tabum, pus; (2) humor serosus, vel cruor, proprie deorum secundum Homerum, Il. 5, 416.

Ἰχωρίζω, suppuro, Gl. V. unde ἰχωρισμένος, suppuratus. Ab ἰχώρ.

Ἰχωροειδὴς, ἴος, ὁ ἡ ἐν, humoris serosi speciem habens, saniem referens. Ex ἰχώρ, & εἶδος.

Ἰχωρώδης, ες, idem.

Ἰχωρρόεω, ῶ, sanie fluo. A ῥοή.

Ἰψ, ἰπός, ὁ, pl. ἶπες, vermis cornua adrodens; (2) vermis vites infestans. Ab ἴπτω.

Ἶψαο, Ierfisti, 2. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro ἶψασο, f. ἴψω, ab ἴπτω.

Ἰ Ω᾽, heu! eho! proh!

Ἰωαθὰμ, ὁ, Jotham. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *A Deo profectus.*

Ἰωακεὶμ, ὁ, Joacim. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus excitabit ipsum.*

Ἰωάννα, Joanna. Nomen mulieris Hebr. *Gratiosa.*

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, Joannas. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

Ἰωάννης, ου, ὁ, Joannes. Nomen viri Hebr. *Gratiosus.*

Ἰωάννου, *Joannis*, gen. sing. ab Ἰωάννης.

Ἰὼβ, ὁ, Jobus. Nomen viri Hebr. *Ejulans.*

Ἰ Ω Β Η Α Ι᾽ Ο Σ, ου, ὁ, Jubilæus.

Ἰ Ω Γ Η᾽, ῆς, ἡ, tegmen; tectura; protectio; quies; littus; (2) vox; clamor.

Ἰώδης, ες, ὁ ἡ ἐν, violaceus, violæ similis; (2) rubiginosus, ferrugineus; (3) venenosus. Ab ἴον, vel ἰός.

Ἰ Ω Η᾽, ῆς, ἡ, vox, clamor; (2) flatus.

Ἰωὴλ, ὁ, Joel. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Adquiescit.*

Ἰωκὴ, ῆς, ἡ, persecutio, impetus, quasi διωκή. a διώκω, *persequor*; in accus. ἰῶκα, per metaplasmum pro ἰωκὼ.

Ἰωμὲν, 1. pl. a. 2. conj. act. verbi εἶμι.

Ἰ Ω Ν, ωνος, ὁ, Ion, filius Xuthi nepos Hellenis; (2) Ionicus.

Ἰὼν, *Interject.* eho, heus! Ab ἰώ.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, Jonas. Nomen viri Hebr. *Columbus.*

Ἴωνες, Ἰώνων, οἱ, Iones, populus Græcus. Ab Ἴων.

Ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ, violetum, locus, ubi nascuntur violæ. Ab Ἴων.

Ἰώνιον, ου, ἡ, Ionia, regio. Ab Ἴων.

Ἰωνίζω, Iones æmulor, Iones sequor. Ab Ἴωνες.

Ἰωνικὸς, ὴ, ὸν, qui Ionum est, Ionum proprius, Ionicus. Ab eod.

Ἰωνικῶς, *Adv.* Ionice, Ionum more.

Ἰωνὶς, ίδος, ἡ, Ionica. Ab Ἴων.

Ἰωρὰμ, ὁ, Joram. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Ex Domino excelsus.*

Ἰωφὴθ, ου, ὁ, locus montanus; (2) mons; (3) vestibulum domus; (4) vestibuli seu domus custos. Ab ὄρος, *custos.*

Ἰωσαφὰτ, Josophat. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον. *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, Jose. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Senex.*

Ἰωσὴφ, ὁ, Joseph. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, Josias. Nomen viri Hebr. *Qui est a Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, Iota. Nomen literæ Græcæ ἄκλιτον.

Ἰωτακισμὸς, οῦ, τὸ, vitium cum iota super justum extenditur, Diom. q. ab. Ἰωτακίζω.

Ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, persecutio, hostilis infestatio. Pro διωχμὸς, a διώκω.

Ἰ Ω Ψ, ἰωπός, ὁ ἰὼψ, piscis nomen.

K.

K Decima litera Græcorum, quæ Καππα dicitur, & nomen habet ab Hebræorum Caph; (2) in numeris valet *viginti* & cum lineola inferne posita (ϰ) *viginti millia.*

Κάβασος, votax, qui sutiari nequit. A κάβος.

Κ Α Β Α᾽ Λ Η Σ, ου, ὁ, caballus, equus clitellarius.

Κάββαλε, 3. s. a. 2. ind. act. *Dor.* vel *Poët.* pro κατέβαλε, a καταβάλλω.

Καββαλικὸς, ὴ, ὸν, luctandi, dejiciendi peritus, bonus luctator. A καταβάλλω.

Καββὰς, a. 2. part. act. *Poet.* pro καταβὰς, a κατακαίνω.

Καβειριάζομαι, Cabirorum ritus sequor, celebro.

Καβειρικὸς, ὴ, ὸν, Corybanticus, a Cabiris fieri, cani solitus.

Κάβειροι, οἱ, iidem qui Corybantes. *Fœm.* καβειρίδες.

Κάβη, ης, ἡ, cibus, Suid. quasi a κάπτειν.

Κάβηξ, ηκος, ὁ, vel κάβαξ, (pen. prod.) larus, avis vorax; (2) versutus, vafer, Lex. Gr. Ab eod.

Κ Α Β Ο Σ, ου, ὁ, mensuræ frumentaceæ genus; (2) mensura vinaria.

Κάγαθοῖς, *& bonis*, pro κὴ ἀγαθοῖς.

Καγόνυ, Il. 20, 458. ad genu, *Æol.* pro κατὰ γόνυ.

Κ Α᾽ Γ Κ Α Μ Ο Ν, ου, τὸ, Cancamum, lacrima ligni Arabici.

Κάγκανον, τὸ, herba quædam.

Κάγκανος, aridus. A καγκαίνω.

Κ Α Γ Κ Α᾽ Ζ Ω, cachinor, convitior. Καγκάζων μετ᾽ ἄτερ πανία, Arist. Conc. 846.

Κ Α Γ Χ Α Ι᾽ Ν Ω, calefacio, arefacio, Hes.

Καγχαλᾷω, ῶ, cachinnor, rideo; (2) exsulto gaudio; καγχαλάᾳ pro καγχαλᾷ, Il. 6, 514. Ἧπτε καγχαλόωσι κερκομόωντες Ἀχαιοὶ, Il. 3, 43. A καγχάζω.

Καγχαλόωσι, *exsultent*, 3. pl. præs. conj.

Καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnatio, ipsa actio cachinnandi; (2) risus effusus. A καγχάζω.

Καγχαστὴς, οῦ, ὁ, cachinnator, qui lubenter cachinnatur, seu effusius ridet. Ab eod.

Καγχαστικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Καγχρίδιας, ου, ὁ, ut καγχριδίας ἄρτος, panis hordeaceus; alias καγχρυδίας.

Κάγχρος, ς. κάγχρυ, roris marini fructus, Dioscor. Etiam sine γ.

Κάγχρος, αἱ, hordea, hordei farina; alias κάγχρος. A κάγχρυσις, *contr.*

Κάγω, *& ego*, *Att.* pro κὴ ἐγώ.

Καδδ᾽ ἔβαλεν, *prostravit vero*, pro κατὰ δ᾽ ἔβαλε, s. κατέβαλε δέ.

Καδδὲ, *secundum vero*, *Poët.* pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε δ᾽, a καταπίπτω.

Κάδδος, κάδδου, καδδίσκος, vide κάδος, κάδιον, καδίσκος.

Καδδραθέτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro κατεδραθέτην, a καταδράθω.

Καδδύναμιν, *pro viribus*, *secundum potentiam*, *Dor.* pro κατὰ δύναμιν.

Καδδῦσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταδῦσαι, a καταδύω.

Κάδιον, ου, τὸ, parvus cadus, sitella; (2) pera. Dim. a κάδος.

Καδίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καδμεία, ας, ἡ, arx Thebana.

Καδμεία, *five* καδμία, ας, ἡ, lapis æruginosus; (2) medicamentum metallicum.

Καδμεῖος, εία, εῖον, Cadmæus. Καδμεῖοι, Thebani, posteri Cadmi. A Κάδμος.

Καδμείωνες, οἱ, Thebani. Ab eod.

Καδμηΐς, ίδος, ἡ, Cadmæa, Thebana.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, filius Agenoris, Ægyptius, & arcis Cadmææ, in Bœotia postea conditor.

Κ Α᾽ Δ Ο Σ, ου, ὁ, cadus, dolium, vas vinarium, situla; (2) sitella suffragiorum. Κάδος καλεῖται τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψηφομαχαλίας ἐμβάλλουσι, Plut. in Lycurg. c. 12.

Καδοποιὸς, οῦ, ὁ, cadorum fabricator.

Κ Α Δ Τ Τ Α Σ, ου, ὁ, herbula Syriaca arboribus & spinis se circumvolvens.

Καείς, *deustus*, a. 2. part. pass. v. καίω.

Κ Α᾽ Ζ Ω, fut. κάσω, orno, exorno, decoro, excolo, instruo. Unde usitatum apud Poët. κεκασμένος, ornatus, perfect. part. pass. ἐκέκαστο, pluſq. p. pass. ornatus erat. Ἐκέκαστο ἰὼχέαιρα, Il. 2, 530. καλλεῖ, ib. 13, 432. ἱππισμῷ, 23, 219. ὅλεθρος, πλάτας, ibid. 24, 536. μαντοσύνῃ, Odyss. 9, 509. Καὶ Ζὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, Il. 3, 339.

Καῆ, 3. s. a. 2. conj. act. verbi καίω.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Καθὰ, *Adv.* velut, sicut. Ex κατὰ, & ἅ.

Καθαγιόζω, f. άσω, consecro; (2) cremo.

Καθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) solvo justa, perago exsequias; (3) adoleo, cremo, uro. Καθαγίζειν τὸ σῶμα τινὸς, Plut. Ex κατὰ, & ἅγος, *res sacra.* Hinc

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, consecratio; (2) parentatio, parentalia.

Καθαγνίζω, fut. ίσω, purifico; (2) expio. Πυρὶ καθάγνισαι δίμας, Eur. Or. 40.

Καθαιμακλὸς, ὴ, ὸν, valde cruentatus. A

Καθαιμάσσω, fut. όξω, cruento. Μᾶτερ εἰ δοκεῖς με τλῆναι Χὼ καθαιμάξαι δίφρω, Eur. Or. 1504. Σκήπτρῳ ἢ πῶδα Σὸν καθαιμάξω κάρα, id. Andr. 588.

Καθαιματόω, ῶ, idem. Πλησὲν (τὸ παιδίον) μαχαίρᾳ τῇδι φοινίας φλίβας, καθαιματώσω βαμὸν, Arist. Θεσμ. 702.

Καθαιμὸς, ὴ, ὸν, sanguinolentus, cruentus. Ex κατὰ, & αἷμα, *sanguis.*

Καθαίρεσις, εως, ἡ, destructio, subversio, demolitio; (2) cædes. A καθαίρω.

Καθαιρετὸς, ὴ, ὸν, evertendus. Ab eod.

Καθαιρίτης, ου, ὁ, dejector, eversor, vastator; (2) interfector. Ab eod.

Καθαιρετικὸς, ὴ, ὸν, evertendi sive minuendi vim habens. Ab eod.

Καθαίρω, ῶ, detraho, everto, destruo; (2) victum interficio; (3) cohibeo, comprimo; (4) extenuo, deprimo; καθελεῖν, a. 2. inf. deducere, dejicere, minuere. part. καθελὼν, qui minuit, &c. καθαίρομαι, ῶμαι, dejicior, evertor, imminuor; καθαιρέθεις, a. 1. depositus, dejectus, &c. Καθαιρεῖν τὰς σήλας, rescindere, Dem. τὸ ἀξίωμα, Plut. ψήφισμα, id. Καθαιρεθῆς, Act. 19, 27.

Κ Α Θ Α Ι᾽ Ρ Ω fut. αρῶ, p. αρκα, purgo, mundo; (2) lustro, expio; (3) flagris cædo. a. 1. ἐκάθηρα, purgavi, pass. ἐκαθάθην, part. καθαρθεὶς, purgatus. Καθαίρειν καθάρμιον, Plat. Ὁμήρου γῆ καθαίρεται, Arist.

Καθάλλομαι, desilio. Καθαλλαδὸς ἀπ᾽ ὀχθῶν, Xen.

Καθαλμὸς, ίος, ὁ ἡ ὸν, aliquantum salsus; (2) salsus, Nicand. Ex κατὰ, & ἅλς, *sal.*

Καθαλὸς, ὴ, ὸν, sale conspersus; (2) subsalsus. Ex iisd.

Καθαμαξόω, ῶ. Ex κατὰ, & ἁμαξοῦν, plaustrum duco, agito. Hinc in usu καθημαξευμένος, in perf. pass. tritus, trivialis, καθαμάξωτος, a. 1. pass. tritum.

Κάθαμμα, ατος, τὸ, vinculum, nodus.

Καθαμμίζω, arena obruo. Ex ἄμμος.

Καθάπαξ, pro καθ᾽ ἅπαξ, *Adv.* omnino, in universum.

Καθάπαξ, *Adv.* omnino, prorsus.

Καθάπερ, *Adv.* sicut, veluti, ut, ceu, quasi, tanquam.

Καθαπερεὶ, veluti, quasi, ac si. Ex καθάπερ, ἂν, & εἰ.

Καθαπερεὶ, veluti, quasi, ac si.

Καθαπλόω, explico, expendo.

Καθάπτω, *Adv.* simul, vero, *Strabo*, lib. 7.

Καθαπτέος, præs. inf. med. v. καθάπτομαι.

Καθαπτικὸς, ὴ, ὸν, invectivus, mordax. A

Καθάπτομαι, attingo, tango, taxo, impeto, pungo, mordeo, manus injicio, invado. f. καθάψομαι, aor. 1. καθηψάμην, καθῆψα, tetig. sti, pupugisti. Καθηψάμην τυραννίδος, Plut. Hinc

Καθαπτὸν, tactionale, Guil. Bud.

Καθαπτὸς, ligatus, adstrictus, inductus. A

Καθάπτω, apto, annecto, necto, alligo, a. Ἰκαθάπτα. Οἷον τὸ ἡ δολιπὸς Ὀδυσεὺς χέρας καθῆψεν ὁμοῦ τοῖς ἐμοῖς, Soph. Trach. 1068. scil. *malum.* Ex κατὰ, & ἅπτω, *necto.*

Καθαρὸς, ὴ, ὸν, mundus, munditiem servans. A καθαίρω.

Καθαρότης, ητος, ἡ, mundities.

Καθαρόω, f. ώσω, purgo; (2) *sum-purgo*, καθα-

Digitized by Google

Καθαρόειν τῷ τοιούτων τιὰ πίλιν, Plut. Ab eod.

Καθάρδαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro κεκαθαρθῆ, a καθαίρω.

Καθαρεῖ, 3. s. f. 1. ind. act. *Att.* pro καθαρίσῃ, a

Καθαρίζω, f. ίσω, purgo, purifico, mundo. Τῇ πίστει καθαρίσας τὰς καρδίας αὐτῶν, Act. 15, 19. Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Luc. 17, 17. A καθαρὸς.

Καθάριος, α, ὁ ᾗ, ὅν, mundus, munditiem servans, delicatus, Ph. Ab eod.

Καθαριότης, ητος, ἡ, mundities, puritas.

Καθαρισῃ, 3. s. a. 1. conj. act. καθαρίζω.

Καθαρίσθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.

Καθαρισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, purgatio; (2) expiatio, piaculum. A καθαρίζω.

Καθαρίνε, *Adv.* munde, munditiem servando; (2) eleganter. A καθάριος.

Κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. Hinc τὰ καθάρματα, ων, homines viles & abjecti; (2) sacri & piaculares. A καθαίρω.

Καθαρμόζω, f. όσω, apto, compono. Βεβοχὸν λεβητα καθαρμόζουσα δέρα, Eur. Hipp. 774.

Καθαρμὸς, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαροποιέω, ῶ, purifico, purgo.

Καθαρὸς, ρὰ, ρὸν, purus, mundus, nitidus, sincerus, merus, candidus; (2) impermixtus, simplex; (3) qui se non contaminavit scelere; (4) expeditus, nullis impedimentis impeditus; (5) præstans, excellens; ἄρτος καθαρὸς, purior panis, Gl. V. Siligineum. A καθαίρω.

Καθαριότης, ητος, ἡ, puritas, nitor, mundities; (2) puritas, innocentia. A καθαρὸς.

Καθαρπάζω, corripio. Ἐκ τιθηνίδος ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρήμενοι, Eur. Andr. 813.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio, lustratio, piaculum; καθάρσια, sacra expiatoria, piacula, expiamenta. A κάθαρσις.

Καθάρσιος, ου, ὁ ᾗ, ὅν, purgatorius, lustralis, expiatorius. Ab eod.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio; (2) expiatio, lustratio. A καθαίρω.

Καθαρτέον, purgandum. Ab eod.

Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, purgator; (2) lustrator, expiator. Ab eod.

Καθαρτήριος, ου, ὁ ᾗ, ὅν, purgativus, purgandi vim habens, expiativus. Hinc τὰ καθαρτήρια, ων, purgationes, & τὸ ὕδωρ καθαρτήριον, ignis purgatorius, purgatorium. Ab eodem.

Καθαρτὴς, οῦ, ὁ, purgator; (2) expiator, lustrator. Ab eod.

Καθαρτικὸς, ὴ, ὸν, purgativus, purgandi vim habens; (2) lustralis. A καθαίρω.

Καθαρύλλος, ου, ὁ ᾗ, ὅν, Dim. a καθαρὸς, ἄρτοι τῦροι καθαρύλλαι, Alexis, panis purior, vid. καθαρὸς.

Καθαρῶ, gen. sing. *Dor.* pro καθαροῦ.

Καθαρῶς, *Adverb.* pure, nitide; (2) dilucide, manifeste; (3) pura mente, candide, sincere; (4) prorsus, omnino.

Καθαυαίνω, arefacio, exarefacio.

Καθαυτὸν, *Adv.* seorsum; (2) per se; (3) plus; (4) sua sponte; (5) suo arbitrio. Ex κατὰ, & αὐτὸν, *se.*

Καθεδοῦμαι, f. ind. med. v. καθίζομαι.

Καθέδρα, ας, ἡ, cathedra, suggestum; (2) sedes, sella, sedile; (3) locus exonerandæ alvi; (4) obsidio; (5) sessio; (6) habitus sedentis.

Καθέζομαι, fedeo, f. καθεδοῦμαι, sedebo; καθέζεσθε, etiam castra dicuntur alicubi subsistentia & manentia; *dicitur* (3) de suppliciis, qui ad aram confugerunt; (4) de meretricibus, quæ in cella se prostituunt. Ἐπεὶ δ' ὅπι ζυγοῖς καθέζετ' ἀρχῆς, Eur. Ph. 75. εἰς τὸ Ἡραῖον, Thuc.

Καθείατο, 3. pl. imperf. ind. *Ion.* ἐκάθηντο, a κάθημαι.

Καθεῖναι, perf. inf. act. verbi καθίημι.

Καθεῖλον, aor. 2. ind. act. v. καθαιρέω, pro καθεῖλε.

Καθειμένος, perf. part. pass. v. καθίημι.

Καθειμένως, *Adv.* remisse, parce, demisse.

Καθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. καθίημι.

Καθεῖντο, 3. pl. pluſq. ind. pass.

Καθείργνυμι, & καθειργνύω, coërceo, cohibeo, concludo. Καθείργνυντο ἐὶς οἴκημα, Plut.

Καθείργω, f. ξω. idem a. 1. καθεῖρξα, perf. pass. κεκαθειργμαι. Εἶτα δὴ αὐτὼ καθεῖξαι' ἐς λεχεῖον στρογγύλον, Arist. Nub. 749.

Καθεῖρκται, 3. sing. perf. ind. pass. v. καθείργω.

Κάθειρξις, εως, ἡ, prohibitio, coërcitio. A καθείργω.

Καθεὶς, unusquisque sigillatim, unus post alium. Ex κατὰ, & εἷς, *unus.*

Καθεὶς, a. 2. part. act. v. καθίημι.

Καθεῖσαν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καθίζω.

Καθεισήκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. verbi καθίσημι.

Καθεῖτο, 3. s. pluſq. ind. pass. v. καθίημι.

Καθεκάστοτε, pro καθ' ἑκάστοτε, scil. ἡμέραν, quotidie, indies; καθέκαστον, καθ' ἕκαστον, singulatim.

Καθεκούσιος, α, ὁ ᾗ, ὅν, voluntarius.

Καθεκτέον, retinendum est. A κατέχω.

Καθεκτικὸς, ὴ, ὸν, continens, retinens. A

Καθεκτὸς, ὴ, ὸν, qui contineri aut detineri potest; (2) qui fieri potest. A κατέχω.

Καθεκτὸς, *Adv.* ita ut contineri, val retineri queat.

Καθέλης, 2. sing. a. 2. conj. act. v. καθαιρέω, pro καθέλῃς.

Καθελκυσμὸς, ὁ, detractio. A

Καθελκύω, f. ύσω, traho deorsum. Καθελκύειν τὰς ναῦς, Thuc.

Καθέλκω, f. ξω, idem; καθέλκειν & καθελκύσαι τὰς ναῦς, naves in mare deducere. Ναῦς δὲ καθέλκειν τῷ σίνητι μὴ δοκεῖ, Arist. Conc. 97. τὰς τριήρεις, Dem.

Καθελῶ, f. 2. ind. act. v. καθαιρέω.

Κάθεμα, ατος, τὸ monile ex variis gemmis in pectus mulierum descendens, ornamentum collare. Ex καθίημι, *demitto.*

Καθέμενος, aor. 2. part. med. v. καθίημι.

Καθεξῆς, *Adv.* ordine, deinceps.

Κάθεξις, εως, ἡ, retentio, conservatio; (2) detentio. A κατέχω.

Καθέξω, f. 1. ind. act. verbi κατέχω.

Κάθεο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro κάθισο, a καθίημι.

Καθερπύζω, f. ύσω, irrepo, serpo. Καθερπύσαντες ὑπὸ τὸν τειχῶν, *Jos.*

Καθέρπω, idem; (2) serpendo descendo, *item* descendo.

Κάθες, 2. s. a. 2. imper. act. v. καθίημι.

Κάθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Κάθεσις, εως, ἡ, sedes, domicilium, diversorium, habitatio; (2) demissio, dejectio, immissio, infectatio. A καθίζω, vel καθίημι.

Καθεσμὸς, οῦ, ὁ, consessus, sedes. A καθίζομαι

Καθέσαντο, *collocarunt*, 3. plur. aor. 1. ind. med. *Poët.* pro καθέσαντο, a καθίζω.

Καθεσταμμένος, perf. part. pass. v. καθίσημι.

Καθέστηκα, *constitui*, perf. ind. act.

Καθεστηκότες, οἱ, virilem ætatem agentes, maturam & gravem; (2) καθεστηκότα, stata, certa, fixa, item, bene constituta.

Καθεστηκότως, *Adv.* composito, animo composito & moderato. A καθίσημι.

Καθεστήκω, consto; persto, constanter permaneo, ut hinc sit. f. 1. καθεστήξω, καθεστήξῃ, constabit.

Καθεστῶτα, ων, τὰ, status præsens, pro καθεστηκότα. A καθίσημι, *constituo.*

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, immissor. Instrumentum chirurgicum vesicarium; (2) linteamentum tortum, quod intra ulcera immittitur; (3) redimiculum, Ph. A καθίημι. Hinc

Καθετηρισμὸς, ὁ, operatio per catheterem.

Καθέτης, ου, ὁ, perpendiculum, Ph.

Καθετὸς, η, ὸν, agnus, qui in mare demittebatur. A καθίημι.

Καθετὸς, η, ὸν, sc. γραμμὴ, perpendiculum, linea perpendicularis; (2) altitudo rectis lineis subvecta, perpendiculariter ardua; (3) linea piscatoria, hamus, rete. Ab eod.

Καθεύδω, f. καθεύδήσω, dormio; (2) cum muliere rem habeo, imperf. καθηῦδον, καθεῦδες, καθηῦδε, dormiebat. Ὃς ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδεσκεν, Arist. Θεσμ. 486.

Κάθεσμα, ατος, τὸ, inventum.

Καθεύρισκω, invenio.

Κάθεφθος, η, ὁ ᾗ, ὅν, probe coctus. *Epith.* auri obryzi. Κάθεφθος σίσαρα, *Arist.* Ex κατὰ, & ἕψω.

Καθεψέω, decoquo; (2) mollio, frango. Hinc

Καθέψησις, ἡ, decoctio.

Καθεψιάομαι, scommatis incesso, illudo.

Καθέψω, idem & ex iisd.

Κάθη, 2. s. præs. ind. med. *Att.* pro καθῆσαι, a κάθημαι.

Καθηδάω, ῶ, idem quod simplex ἡδάω.

Καθηγεμονικὸς, ὴ, ὸν, ad præeundum & præcipiendum aptus. A

Καθηγεμὼν, ονος, ὁ ᾗ, dux viæ; (2) suasor; (3) præceptor. A

Καθηγέομαι, ἥσομαι, dux sum, duco, præeo. Καθηγήσατο ὁ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, Strab. τῶν στολιτεύματος, Plut. Hinc

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, dux viæ; (2) institutor, præceptor, doctor, monitor.

Καθηγουμένη, ης, ἡ, præfecta monasterii, abbatissa. Ab eod.

Καθηγούμενος, ου, ὁ, præfectus Monasterii, Abbas. Ab eod.

Καθηδύνω, suave reddo.

Καθηδυπαθέω, ῶ, f. ήσω, per voluntatem & luxum absumo. Τὰς τῶ πολέμω χαρὰς καθηδυπαθῶν, Luc. Ἀναλίσκειν καθηδυπαθεῖν τὸ πολυτελέστατον ἀνάλωμα τὸν χρόνον, Plut. in Anton. cap. 28.

Καθῆκα, a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conveniens, decens; (2) officium. A καθήκω.

Καθηκόντως, *Adv.* ita, ut officium postulat, convenienter, decenter, rite. A καθῆκον.

Καθήκω, convenio, pertineo. Hinc καθήκει μοι, *Impers.* convenit mihi, consentaneum est mihi; officii mei est, partium mearum est.

Καθηλόω, clavo defigo, clavis configo, figo.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio, quæ fit clavis, confixio. A καθηλόω.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, confixor. A καθήλωω.

Κάθημα, ατος, τὸ, idem quod κάθεμα.

Κάθημαι, sedeo; (2) moneo; (3) desideo; (4) habito; (5) insideo & obsideo; (6) castra metor. Καθῆσθαι ὑπὸ τῷ ἵππων, Xen. πρὸς τὸ ὕδωρ, Arist. ὑπὸ ταῖσι θύραις, id. χαμαὶ, id.

Καθημαξευμένως, trito modo. A καθαμαξεύω.

Καθημέραι, *Adv.* in dies, singulis diebus, quotidie. Ex κατὰ, & ἡμέρα, *dies.*

Καθημερινὸς, ὴ, ὸν, quotidianus, diurnus.

Καθημέριος, ία, ιον, idem & ex iisd.

Καθημερίζω, σω, ὁ ᾗ, ὅν, in diem vivens, præsentibus contentus, minime solicitus de futuris. Ex κατὰ, ἡμέρα, & βίος, *vita.*

Καθημμένος, a. 1. part. med.

Κάθημι, 3. s. a. 1. ind. act. v. καθίημι.

Καθημίδιω, a. 1. ind. pass. *per Systolen.* pro καθημίδιω, a καθαιρέω.

Καθήμενο, 3. sing. pluſq. ind. pass.

Καθῆμι, præs. inf. verbi κάθημαι.

Κάθησο, *sede*, 2. sing. imper. med.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. indic. med.

Καθῆστο, 3. s. imper. ind. *Ind.* & *Poet.* pro ἐκάθητο.

Καθῆψεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro καθῆψε, a καθάπτω.

Καθήνυμαι, vid. καθίνυμαι.

Καθηδρίω, ῶ, desudo, Gl. V.

Καθίδρυμα, ατος, τὸ, delubrum, ara, statua, Phil. pulvinar, Ph. A καθιδρύω.

Καθιδρυνθέντες, n. pl. a. 1. part. pass. v. καθιδρύνω.

Καθιδρύνω, idem quod καθιδρύω.

Καθίδρυσις, εως, ἡ, dedicatio. A

Καθιδρύω, colloco; (2) fundo, instituo, constituo

Digitized by Google

ſtituo, erigo; (3) dedico, conſecro. Ἐν γὰρ τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιάτερον καθίδρυκεν ἡ φύσις, Ariſtot. Ὅποι καθιδρυθέντε διαγνωμεθ' ἄν, Ariſt. Av. 45.

Καθίδρυε, Suid. laſſus uſque ad ſudorem.

Καθίᾳ, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro καθίει, a καθίημι.

Καθίεμαι, demittor, p. paſſ. καθειμένον, demiſſum. A καθίημι.

Καθιερεύω, f. εύσω, ſacrifico, ſacris operor; (2) ſacro, dedico, conſecro.

Καθιερεργέω, & ἔμαι, idem.

Καθιερόω, ῶ, f. ώσω, conſecro, devoveo. Τὰ δ' ἁγαλεῖα καθιερωσεν Μυνδίας ἀνακλίνοις, Lyc. 950. τῷ θεῷ τῷ δεκάτῳ, Plut.

Καθιερωτέα, conſecranda.

Καθιέρωσις, εως, ἡ, conſecratio, dedicatio, devotio. A καθιερόω.

Καθιεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. καθίημι.

Καθιζάνω, ſedeo, inſideo, reſideo; (2) conſtituo. Ἐφ' ἅπαντα βλασφήματα καθιζάνειν, Iſocr.

Καθιζησις, ἡ, ſeſſio, collocatio.

Καθίζδω, 2. ſ. præſ. imper. med. *Dor.* pro καθίζευ, a καθίζω.

Καθιζεσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g.

Καθίζω, f. ίσω, ſedere facio ſeu jubeo, colloco; (2) conſtituo, vélut, in inſidiis, &c. (3) proſtituo, ſc. feminam; (4) *dicitur tamen & neutraliter*, ut *in med.* καθίζομαι, ſedeo; *unde* (1) de ſupplicibus; (2) de meretricibus in lupanari; (3) de ſaltatoribus ſcenicis, cum contumeliæ cauſa coguntur inter ſpectatores ſedere; (4) de judicibus, qui & Latinis ſedere coguntur; (5) de exercitu, ſedente ad urbem; (6) de navi ſidente. In quorum tamen nonnullis medium uſitatius eſt, *Ern.* Καθίζε τοίνυν ὅπῃ σ' ἱερὸν ζχίμποδα, Ariſt. Nub. 253. Στίνι ἦν μὴ τὶ τῶ ωρώτε καθίζῃ ξύλε, id. veſp. 90.

Καθίημι, demitto, ſubmitto; (2) immitto; καθιείς, demittens; καθεὶς, in aor. 2. qui demiſit; καθεῖναι, demittere; καθῆκα, demiſi; p. poët. καθείκα, p. paſſ. καθειμένος, demiſſus, dejectus; & de barba promiſſus, *promiſſæque barba*, Virg. Καθιημι ἀ ωαγωνα. τὸ ἱμάτιον, βοτρύχες.

Καθίκιο, *contigiſti*, 2. ſ. a. 2. ind. med. *Ion.* pro καθίκω, a καθικνέομαι.

Καθικετεύω, ſupplico.

Καθικνέομαι, οῦμαι, f. ίξομαι, contingo, aſſequor. Μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισι μὴ καθίκετο, percuſſit, Soph. Oed. Tyr. 818.

Καθιλαρύνω, exhilaro, placo.

Καθιμάω, ῶ, f. ήσω, funi demitto; (2) demitto. Ἐξάψας διὰ τ' θυρίδος τὸ καλώδιον, εἶτα καθίμα δήσας Σαυτὸν, Ariſt. Veſp. 378. Hinc

Καθίμησις, εως, ἡ, demiſſio per funem.

Καθίνυμαι, inſideo, deſideo, collocor, apud *Hipp.* Al. καθίζυμαι, quod vitioſum putatur, *Ern.*

Καθίξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καθίσας, a καθίζω.

Καθίξη, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Καθίξω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro καθίσω.

Καθιόμαι, fut. 1. ind. med. *Att.* pro καθίσομαι.

Καθιππάζομαι, fut. άσομαι, equo decurro; (2) in equo, vel equitatu incurſo. Καθιππάζεσθε τ' φιλοσοφίας, ſe exercere in, Laërt.

Καθίππασις, εως, ἡ, invaſio & incurſio, quæ fit in equo; (2) adequitatio. A

Καθιππάω, perequito, equo decurro.

Καθιπποκρατέω, ῶ, f. ήσω, equis ſeu equeſtribus copiis vinco.

Καθιπποτροφέω, alendis equis inſumo.

Καθίπταμαι, vel καθίπτημι, f. πτήσομαι, devolo, volando deſcendo.

Καθίσας, a. 1. part. act. verbi καθίζω.

Καθίσατε, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Καθίσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Καθίσῃ, 2. ſing. a. 1. conj. act.

Κάθισις, εως, ἡ, ſeſſio, ſeſſus. A καθίζω.

Κάθισμα, ατος, τὸ, ſeſſio; (2) ſedile, ſella.

Καθίσα, 2. ſing. præſ. ind. act. *per Apocop.* pro καθίσαθε, a καθίσημι.

Καθισάνω, & καθιζάω, ῶ, f. κἀλασήσω, idem quod

Καθίσημι, in pr. fut. aòr. 1. conſtituo; (2) inſtituo; (3) colloco; (4) efficio, reddo; (5) compono, ordino; (6) paco, in tranquillum ſtatum redigo, *omninoque* (7) bene conſtituo, firmo. At aor. 2. perf. *paſſ.* dicitur καθεστηκότα, mores, *it.* res bene conſtitutæ; ἡλικία καθεστηκυῖα, ætas integra, qualis eſt militaris, media, ὁ καθεστηκὼς, qui non ſana mente eſt; καθίσαμαι, fio, ſum, Ὅθεν τύραννος τῇδε γῆς καθίσομαι, Eur. Ph. 51. Πανταχῆ φυλακαὶ καθεστήκασι, Ariſt. Av. 1166, Καταζήσω σ' ἐγὼ τύραννον, ibid. 1678.

Καθίσησι, 3. ſ. præſ. ind. act.

Καθισῶσα, præſ. part. act. f. g. *contr.* pro καθιστάσα, a καθιστάω.

Καθὸ, *Adv.* ſicut; (2) in quantum, quatenus. Ex κατὰ, & ὁ, *quod.*

Καθοδηγέω, ῶ, dux viæ ſum, deduco.

Καθοδηγία, ας, ἡ, viæ deductio. A

Καθοδηγὸς, ὁ, ὁ, dux viæ, ſeu itineris.

Κάθοδος, ου, ἡ, deſcenſus, migratio ex aliquo loco; (2) reditus, plerumque exſulum in patriam, aut reſtitutio in regnum.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, univerſalis, perpetuus.

Καθολικῶς, *Adv.* univerſe, in univerſum.

Καθόλου, *Adv.* prorſus, omnino, penitus, in univerſum, in genere, in ſumma. Ex κατὰ, & ὅλος.

Καθομαλίζω, f. ίσω, complano; (2) a ferocia in manſuetudidem redigo. Ex κατὰ, & ὁμαλὸς.

Καθομηρίζω, idem quod ſimplex ὁμηρίζω, *Homerice induco, Homericis verſibus deſcribo.*

Καθομιλέω, ῶ, f. ήσω, conſuetudinem ſeu commercium habeo; (2) inſervio tempori; (3) *cum acc.* alloquor, colloquor, alloquendo erigo, recreo, & *in Paſſ.* in conſuetudinem, proverbium abeo. Καθομιλεῖν τοῖς καιροῖς, Ariſtot.

Καθομολογέω, ῶ, f. ήσω, confiteor; (2) paciſcor, deſpondeo. Καθωμολογημένος τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ Πανόρμῳ, Plut.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, armo. Καθοπλίζειν τινα ὅπλοις, Chryſ. Ἰχυρὸς καθωπλισμένος, Luc. 11, 21.

Καθόπλισις, εως, ἡ, actio ipſa armandi.

Καθοπλισμὸς, ῦ, ὁ, inſtructio armis, armatura. Ab eod.

Κάθοπτος, ὁ, ἡ, ὁ, pro κάτοπτος, *Hipp.*

Καθοσιοῦ, *intuctur*, 3. f. præſ. indic. act. pro καθοράᾳ, a καθοράω.

Καθοπτικὸς, ἡ, ὸν, perſpicax. A

Καθοράω, ῶ, deſpicio, deſpecto, deorſum adſpicio; (2) perſpicio, oculis luſtro; (3) animadverto. Ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς καθορᾶν, fixis, Luc. Καὶ δὴ καθορῶ τῶν οἰκίαν τῶν Δίος, Ariſt. Pace, 178. Τοῖς ωοιήμασι νεάμβια καθορᾶ, Rom. 1, 20.

Καθορίζω, f. ίσω, deſinio. Hinc

Καθοριστικὸς, ἡ, ὸν, definitivus, perſpicuus, certus.

Κάθορμα, ατος, τὸ, collare, ornamentum, Heſ. Ex κατὰ, & ὅρμος, *monile.*

Καθορμίζω, f. ίσω, ſtationem ſubeo, in portum appello. Καθορμίζεται ἑαυτὸν εἰς ἡσυχίαν, Plut. Καθορμισθέντος ἐς τὸν Ἔφεσον, Thuc.

Καθόρμιον, ν, τὸ, monile.

Καθοσιόω, ῶ, f. ώσω, ſanctum reddo, ſanctifico; (2) expio; (3) conſecro, dico, devoveo; (4) ſacrifico. Καθοσιώσας τὸν ωόλιν καθαρμοῖς, Plut. Ἐπεὶ ὃ βωμὸν ωόπανα ἡ ωρυθύμαλα καθαγιάθη, Ariſt. Plut. 660.

Καθοσίωσις, εως, ἡ, ſanctificatio, juſtificatio, & condemnatio; (2) devotio, dicatio.

Καθόσον, *Adv.* quantum.

Καθότι, *Adv.* eo quod. Ex κατὰ, & ὅ, τι.

Κάθυ, 2. ſ. a. 2. imper. med. v. καθίημι, vel *ſide*, a κάθημαι.

Καθυβρίζω, f. ίσω, inſolenter adficio injuriis, injuria laceſſo, dedecore adficio. Τοῖς ζοῖς ὀχεσιν καθυβρίζων, inſultans, Soph. Aj. 153. Ὡς μὴ τις αὐτὲς ωαλαμίαν καθυβρίσῃ, Eur. Med. 1383. Οἱ τὰ ζυ καθύβρισαν χέρας ωαλαιὰς ζυλάντες, Soph. Phil. 1353.

Καθυγραίνω, madefacio, humecto, irrigo.

Καθύγρος, ου, ὁ ἡ ὁ, humidus, madidus.

Κάθυδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, aquis abundans. Ex κατὰ, & ὕδωρ.

Καθυλακίω, ῶ, f. ήσω, oblatro, latro in.

Καθυλομανέω, ῶ, frondibus & foliis luxurio, ſupervacuis frondibus ſilveſco.

Καθυμνέω, ῶ, f. ήσω, decanto, celebro.

Καθυπερέχω, ſupero, vinco.

Καθυπερέχω, idem, ſuperior ſum.

Καθυπερηφανέω, inſolens, arrogans ſum.

Καθύπερθε, vel καθύπερθεν, *Adv.* in ſummo loco, ſupra. Ex κατὰ, & ὕπερθεν, *ſupra.*

Καθυπερτερέω, præſto, ſuperior ſum.

Καθυπέρτερος, έρα, ερον, ſuperior; (2) præſtantior; (3) ditior; (4) elatior. Hinc Superl. καθυπέρτατος, editiſſimus, ſupremus.

Καθυπισχνέομαι, οῦμαι, fut. νήσομαι, promitto, polliceor; (2) voveo. Καθυπίσχετο τῷ θεῷ, Naz.

Καθύπνης, έος, ὁ ἡ ὁ, gravi ſ. alto ſomno oppreſſus, graviter conſopitus. Ab ὕπνος.

Καθύπνος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd. Hinc

Καθυπνόω, ῶ, f. ώσω, abdormio, ſomnium capio. Ἵνα ὃ καθυπνώσεις ἡδέως, Xen.

Καθύπνωσις, εως, ἡ, obdormitio. A καθυπνόω.

Καθυποβάλλω, ſubjicio; (2) ſuggero, admoneo.

Καθυπογράφω, exprimo dicendo, demonſtro.

Καθυποδείκνυμι, idem.

Καθυπόκειμαι, ſubjaceo, ſubſiſto, ſuppoſitus ſum.

Καθυποκρίνομαι, hiſtrionica actione exprimo; (2) ſimulo, ap. Joſ.

Καθύποπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſuſpectus.

Καθυποτάσσω, vel καθυποτάττω, ſubigo, ſubjicio.

Καθυπουργέω, miniſtro.

Καθυστερέω, ῶ, poſterior ſum, tardius venio, cedo, inferior ſum.

Καθυστερίζω, f. ίσω, tardo, moror. Ex κατὰ, & ὕστερος.

Καθυφαίνω, intexo, detexo.

Καθυφείς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι.

Καθύφεσις, εως, ἡ, prævaricatio. A

Καθυφίημι, ſubmitto, remitto; (2) cedo; (3) prodo cauſam adverſariis, prævaricor; (4) ſubtraho. Τὸν ὃ καιρὸν τῆς ωραγμάτων ἐὰν τις ἐκὼν καθυφῇ, Dem.

Καθύψηλος, ἡ, ὸν, altus.

Καθύω, compluo. Ex κατὰ, & ὗω, *pluo.*

Καθωραΐζομαι, f. ίσομαι, glorior.

Καθὼς, *Adv.* ſicut, prout, velut.

Καθώσπερ, *Adv.* idem.

ΚΑΙ, *Conj.* &, atque, ac; (2) etiam; (3) æque, perinde, ſic &; (4) quam, ac; (5) ſed, at; (6) nam; (7) aut; (8) igitur; (9) an vero; (10) ponitur & pro relativo pronomine; (11) *poſt* τις *vel* τι *ſignificat* tandem; (12) abundat, Attice. Hinc (13) καν vel κἀν, etiam, etiamſi, plane; (14) κἂν εἰ, quod ſi; (15) καὶ γὰρ, etenim, & quidem; (16) καὶ γε, quamquam, ſaltem, atqui; (17) καὶ δὴ, continuo, protinus, ideo, vel καὶ δὴ καὶ & quidem, & certe, quin etiam; (18) καὶ εἰ, etſi, etiam ſi; (19) καὶ ἤ, ſive; (20) καὶ μὴν, enimvero, & vero, & ſane, & profecto, porro, cæterum, jam vero, equidem; (22) καὶ μὴν καὶ, quin etiam; (23) καὶ μὴν γε, at ſaltem, at vero; (24) καὶ τοὶ, atqui; at; etiam; quamquam; & quidem, & vero; proinde; itaque; & tamen; (25) καὶ τοι εἰ, vel ἄν, quod ſi; (26) καὶ γὰρ τοι, etenim; (27) καὶ ἐὰ, καὶ μὰ, non autem; (28) καὶ νὴ δία, atque adeo; (29) καὶ ωάλαι, jam pridem; (30) καὶ ωερ. quamvis, quamquam; (31) καὶ ταῦτα, idque præſertim; (32) καὶ ταῦτα μὴν δὴ ταῦτα, atque

Digitized by Google

hæc quidem ita se habent, sed de his hactenus.

ΚΑΙ'ΑΔΑΣ, ου, ὁ, carcer subterraneus, in quem fontes conjiciebantur apud Spartanos; (2) barathrum, sive fossa, in quam conjiciebantur apud eosdem cadavera supplicio adfectorum.

Καϊάφας, α, ὁ, Caiaphas. Nomen viri Hebr. *Lapis, S. Petrus.*

Καίγε, *Conj.* & quidem. Ex καὶ & γέ.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spirans.

Κάϊν, ὁ, Cain. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Adquisitus.*

Καϊνάν, ὁ, Cainan. Nomen viri Hebr. indeclinabile. *Possessor.*

Καινία, ας, ἡ, victoria cæde parta, Hes. A καίνω.

Καινίζω, fut. ίσω, novo; (2) renovo. A καινὸς. Hinc

Καινισμὸς, οῦ, ὁ, novatio, innovatio.

Καινιστὴς, οῦ, ὁ, innovator, Gl. V.

Καινοδιξία, ας, ἡ, studium & amor rerum novarum. Ex καινὸς, & δόξα, *opinio.*

Καινολογία, ας, ἡ, sermonis novitas, nova loquendi ratio. Ex καινὸς, & λέγω.

Καινοπήγης, έου, ὁ καὶ ἡ, novo quodam modo compactus, s. novus. A πήγνυμι.

Καινοπήμων, ον, qui nova mala expertus est. A πῆμα.

Καινοποιέω, ῶ, res novas facio; (2) reficio, novo, innovo aliquid. A καινοποιὸς. Hinc

Καινοποίησις, εως, ἡ, novis artificiis utens.

Καινοποιΐα, ἡ, res novæ, rerum conversio.

Καινοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, novator, nova faciens. A ποιέω.

Καινοπραγία, ας, ἡ, rerum novarum designatio. A πράγος.

Καινοπρέπεια, ἡ, novitas moris.

Καινοπρεπέρως, *Adv.* insolentius.

Καινοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, novi moris, insolitus. A πρέπω.

Καινοπρεπῶς, *Adv.* nove, insolenter.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, novus; τὸ καινὸν, v. c. πολεμικὸν, Atticis notat vicissitudines belli. Hinc ἐκ καινῆς, denuo, de integro.

Καινοχημάτιστος, ον, novo modo formatus, insolens. A χηματίζω.

Καινοτάφος, ον, novo modo sepultus.

Καινότης, ητος, ἡ, novitas. A καινὸς.

Καινοτομέω, ῶ, fut. ήσω, innovo, res novas facio, molior; (2) metallum aut lapidem excido. A καινοτομος. Hinc

Καινοτόμημα, ατος, τὸ, innovatio, rerum novatio, novum institutum.

Καινοτομία, ας, ἡ, innovatio; (2) rerum novarum molitio; (3) novitas. A

Καινοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui novas res molitur; (2) qui novi quid instituit, novitatis studiosus. Ex καινὸς, & τέμνω.

Καινότομος, ου, ὁ καὶ ἡ, in quo novæ viæ sectæ & apertæ sunt. Ex iisd.

Καινοτόμως, nove, novo quodam more.

Καινότροπος, ον, novi moris, insolens.

Καινουργέω, ῶ, f. ήσω, designo, res novas edo. Τὰ περὶ τοὺς ἀνθρώπους καινουργοῦσαι, Luc. A καινουργὸς. Hinc

Καινούργημα, ατος, τὸ, innovatio.

Καινουργία, ἡ, idem.

Καινουργίζω, f. ίσω, idem quod καινουργέω. Hinc

Καινουργισμὸς, οῦ, ὁ, innovatio.

Καινουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, innovator, nova operans. Ex καινὸς, & ἔργον.

Καινοφανὴς, ές, novitatis, s. insolentiæ speciem habens. A φαίνομαι.

Καινόφιλος, ὁ καὶ ἡ, recens amicus; (2) qui non iisdem, sed subinde novis rebus utitur.

Καινοφωνέω, novis verbis utor.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum. Ex καινὸς, & φωνὴ, *vox.*

Καινόω, ῶ, f. ώσω, novo, innovo, renovo. A καινὸς.

Κάϊνμαι, vinco. Ἦ ῥα γυναικῶν φῦλον ἐκαίνετο, Hesiod. Ἀσπ. 4. A

ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, interficio, occido. Πατὴρ πατέρα καίνει, Eur. Ph. 44.

Καινῶς, *Adv.* nove, novo modo. A καινὸς.

Καίομαι, ardeo, conflagro, p. pass. κεκαυμένος, combustus. Καιόμενοι δεταὶ, Il. 11, 553. σωμὶ, ib. 21, 361. A καίω, *uro.*

Καιομένοισι, dat. plur. *Ion.* pro καιομένοις, a καίω.

Καίοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐκαίοντο.

Καίπερ, *Conj.* etsi, quamvis. Ex καὶ, & περ

Καιρικὸς, ἡ, όν, ad tempus spectans, tempus significans.

Καίριος, ία, ιον, vel καίρειος, α, ὁ καὶ ἡ, tempestivus, opportunus; (2) dicuntur καίρια, quibus maxime prodesse quid vel nocere potest; unde (3) lethalis, de plaga, ictu, &c. Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ σάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185. A καιρὸς.

Καιρίως, *Adv.* tempestive, opportune; (2) lethaliter.

Καιροπλία, ἡ, tempus continuum, perpetuum, ap. *Jos.*

Καιρόεις, όεσσα, όεν, bene textus; ut hinc fit Homericum illud καιροέσσιν, nempe pro καιρετῶν, gen. pl. fœm. Od. 7, 107. A

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, licium.

ΚΑΙΡΟ'Σ, ου, ὁ, occasio, opportunitas temporis, loci, immo quæcunque opportunitas, & facultas, *impr.* vitæ tuendæ, *unde &* (2) victus, ut καιρὲς ὄνων *pro* gramine; (3) modus; (4) tempus certum & statutum; (5) quod par est, decet; (6) status rerum & conditio; (7) ἐκ καιροῦ, ex tempore, πρὸς καιρὸν, & εἰς καιρὸν, in præsentia.

Καιροσκοπέω, tempus, occasionem speculor.

Καιροτηρία, idem.

Καιροφυλακία, &

Καιροφυλακίω, ῶ, idem. Ex φύλαξ.

Καιρόω, ῶ, stamen connecto. A καῖρος. Hinc

Καίρωμα, ατος, τὸ, connexio staminis.

Καίρωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καιρωτὶς, ίδος, ἡ, textrix. Ab eod.

Καιρωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. Nomen Latinum.

Καίτοιγε, *Conj.* quamquam.

ΚΑΙ'Ω, & *Att.* κάω, f. καύσω, & καύσομαι, p. κέκαυκα, uro, incendo, cremo, ustulo; (2) uro, ut nix, vel frigus, *med.* etiam ardeo. *Pass.* idem, uror; (2) amo, *cum Gen.* a. 1. ἐκαύθην, 2. ἐκάην. Οὐδὲ καίουσι λύχνον, Matt. 5, 15. Ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου, ἵνα καυθήσωμαι, 1 Cor. 13, 3.

Καιτυγλία, ας, ἡ, malum nuncium; (2) maleficentia. A

Καιτύγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, malus nuncius.

Καιτύγλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

ΚΑ'ΚΑΛΑ, ων, τὰ, muri, Hes.

ΚΑΚΑΛΙ'Α, ας, ἡ, Cacalia, frontice, *herba.* Plin. 25. §. 85. c. 11. *Angl.* Wild Chervil, Strange Colts-foot.

Καπανδρία, ας, ἡ, ignavia, timiditas. Ex κακὸς, & ἀνὴρ.

Καπανίω, ῶ, excito. Vox Laconica.

ΚΑΚΑ'Ω, ῶ, caco; κακᾶν, cacare.

Κάκεῖ, pro καὶ ἐκεῖ, *& ibi & illic,* per crasin Atticam.

Κἀκεῖθεν, *& illinc,* ex καὶ, & ἐκεῖθεν.

Κἀκεῖνος, *& ille,* ex καὶ & ἐκεῖνος.

Κἀκεῖσε, *& illuc,* ex καὶ & ἐκεῖσε.

Κακίμφατον, ου, τὸ, dictio obscœna; (2) oratio mali ominis. Ab ἴμφημι.

Κακιμφάτως, obscœne, parum grate.

Κακιστρίχεια, ας, ἡ, sulertia subdola & malefica. A

Κακιστρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, solers in re mala, astutus, versutus, malitiosus. Ab ἕστριχες, *solers.*

Κακιστρίτις, ιδος, ἡ, malefica.

Κακιστρίτης, ου, ὁ, maleficus. Ab ἴστρον.

Κακιστρίτις, ιδος, ἡ, malefica. A præc.

Κακίστατος, η, ὁ καὶ ἡ, extreme malus & improbus.

Κακίφατος, η, ὁ καὶ ἡ, de quo mala loquuntur, inglorius, ignobilis, Hes. Ex φημὶ.

Κάκη, ης, ἡ, malitia; (2) ignavia, timiditas militis; (3) *proprie* vitium rei cujusque in quocunque genere. Κακοκελάδια, malis consiliis impeto, ψυχὰ δ' ἀλγεῖ κακοξελάδεσσι, Euripid. Ion. 877. A κακὸς.

Κακηγορέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior. Εἰσὶ γὰρ αὐτίκα ἔς τινας ὄντας ἡμᾶς ἐκακηγόρεις, *Lucian. Piscat.* 1.

Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum.

Κακηγόριον, ου, τὸ, idem, ut κακηγορίης δίκη, actio injuriæ ex maledictis.

Κακηγορίστερος, maledicentior; κακηγορίστατος, maledicentissimus. A

Κακήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, maledicus. Ab ἀγορεύω.

Κακηγόρως, maledice, cum maledicentia.

Κακηπελέων. A Nicandro dicitur, ὁ κακῆς ἴσχων, qui male habet, æger. A κακὸς, & πέλω, sum, ad exemplum Homerici ὀλιγηπελίων, Il. 15, 24.

Κακῆς, *malis,* dat. plur. *Ion.* pro κακοῖς.

Κακία, ας, ἡ, malitia, malignitas; (2) vitium, pravitas; (3) peccatum, scelus; (4) ignavia, timiditas; (5) incommodum, malum, adflictio. A κακὸς.

Κακιζότιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, artem vituperans. Ex κακίζω, & τίχνη, *ars.*

Κακίζω, f. ίσω, vitupero; κακίζομαι, ignavus fio, sum timidus, Eur. Ion. 894. A κακὸς.

Κακίμηνος, adversa luna natus, infelix. A μὴν, *mensis.*

Κάκιον, *Adv.* pejus. A κακὸς, κακίων, *pejor.*

Κακίσαι, aor. 1. inf. act. verbi κακίζω.

Κακισμὸς, οῦ ὁ, vituperatio, ipsa actio vituperandi, probrum, detractio. A κακίζω.

Κάκιστα, *Adv.* pessime. A κακὸς, κακίστος.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, perdix.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, f. κακάβη, ης, ἡ, & κάκκαβος, ου, ὁ, cacabus, olla testacea.

Κακκαβίζω, caccabo, vox perdicum; (2) ululantium. A κακκάβη.

Κακκάβιον, ου, τὸ, parvus cacabus, Dim.

Κακκαβὶς, ίδος, ἡ, perdix.

Κακκαζίω, gallinarum cantus ad ovorum partum, Hes. At Poll. Meleagridum.

Κακκάω, idem quod κακάω.

Κακκάσιμι, *dormitare,* præs. inf. act. *Æol.* pro καταπαύειν, a καταπίω.

Κακκείω, decumbere cupio, pro καταπαύω.

Κακκεφαλὴς, *ex capite,* ex κὴ, ἐκ, & κεφαλὴ, a κεφαλὴ, *caput.*

Κάκκη, ης, ἡ, merda.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro καταπαῆναι, seu καταπαυσαι, a καταπαίω.

Κακκόροθα, *in galeam,* ex κὴ, & κόρυθα.

Κακκορυσὶω, *in verticem,* ex κὴ, & κορυφὴ.

Κακκρύπλων, pro καλλακρύπλων, a καταπρύπλω.

Κακοβάκχυτος, ον, *Epith.* chori; tristis, luctuosa. A βάκχος.

Κακόβιος, ὁ καὶ ἡ, male s. duriter vivens.

Κακιβλασία, ας, ἡ, ὁ, male germino. A

Κακοβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, male germinans, ingerminando deficiens. A βλαστάνω.

Κακόβλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Κακόβλητος, ον, frustra jactus, *Epith.* teli.

Κακοβουλεύω, male consulo.

Κακοβουλία, ας, ἡ, malum consilium, temeritas, perversitas & pravitas in capiendis consiliis. A

Κακόβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus malum est consilium; malevolus, stultus, parum prudens. A βουλὴ.

Κακοβούλως, temere, imprudenter.

Κακογαμέω, ὁ καὶ ἡ, infelix, ob generum, s. ob affinitatem.

Κακογάμιον, ου, τὸ, nuptiæ malæ, sive malo consilio & non rite contractæ, ut κακογαμίης δίκη, accusatio ob tales nuptias. A γάμος.

Κακόγαμος, ὁ καὶ ἡ, qui infelici matrimonio utitur.

Κακογείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, malus vicinus.

Κακογένειος, ου, ὁ καὶ ἡ, male barbatus, cui tenuis, vel rara est barba.

Κακογήρως,

Digitized by Google

Κακογενὴς, ες, ignobili & sordido genere natus.
Κακογλωσσ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui est malæ linguæ, inauspicatus; maledicus, jactator, &c.
Κακόγονος, ον, male, infeliciter natus. A γίνομαι.
Κακοδαιμονάω, ῶ, a malo genio sive cacodæmone agor.
Κακοδαιμονέω, ῶ, f. ήσω, sum infelix, adversa fortuna utor.
Κακοδαιμονία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas.
Κακοδαιμοσύνη, ης, idem.
Κακοδαιμονίζω, f. ίσω, infelicem judico. A
Κακοδαίμων, ον-ος, ὁ ἡ ὁ, infelix, miser, calamitosus; (2) malus dæmon, malus genius seu spiritus.
Κακοδάκρυτος, ον, tristis, luctuosus. A δακρύω.
Κακοδεκτέω, male excipio, male accipio. Hes. A δέχομαι.
Κακοδιδασκαλέω, ῶ, f. ήσω, male doceo.
Κακοδικία, ας, ἡ, malum & corruptum judicium. Ex δίκη.
Κάκοδμος, ον, male olens. Ex ὀσμή.
Κακοδοξέω, ῶ, f. ήσω, sum pravæ & malæ opinionis; (2) infamia laboro. Πρὸς ὧν τούτοις κακοδοξῶν. Xen.
Κακοδοξία, ας, ἡ, mala opinio; (2) malum dogma; (3) infamia, ignominia. A
Κακόδοξ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, ignobilis; (2) malæ famæ. Ex δοξα.
Κακόδουλος, ου, ὁ, malus & infelix servus.
Κακοειδὴς, ες, mala specie, deformis.
Κακοειμοσύνη, ης, ἡ, malus ac sordidus vestitus. A
Κακοείμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, male indutus, perperam vestitus, pannosus, detrita veste amictus. Ex εἷμα, vestis.
Κακοεπεια, ας, ἡ, sermo vitiosus; (2) maledicentia, obtrectatio. Ex ἔπος.
Κακοεργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus sum.
Κακοεργίη, ης, ἡ, Ion. pro κακουργία, maleficium, improbitas. A
Κακοεργὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, maleficus. Ex ἔργον.
Κακοζηλία, ας, ἡ, male & infelix æmulatio, seu adfectatio. A
Κακόζηλος, ου, ὁ ἡ ὁ, malus & infelix æmulator seu imitator, malus adfectator.
Κακοζήλως, mala & infelici adfectatione.
Κακοζωΐα, ας, ἡ, misera vita. Ex ζωή.
Κακοήθεια, ἡ, callliditas; (2) malignitas; (3) fraus callida.
Κακοήθης, ες, ὁ ἡ ὁ, male moratus; (2) malignus, malitiosus; (3) callidus, fraudulentus. Ex ἦθος, mos.
Κακοηθῶς, Adv. maligne.
Κακοηχὴς, ές-ὁ ἡ ὁ, male sonans.
Κακόηχος, ον, idem. Ex ἦχος.
Κακοθαλὴς, ὲς, non idoneus ad fovendum. Ex θάλπω.
Κακοθάνατος, ον, male, misere moriens.
Κακοθελὴς, ες, ὁ ἡ ὁ, malevolus, malignus. Ex θέλω,
Κακοθελία, & κακοθέλεια, ας, ἡ, malevolentia, obtrectatio. Ex iisd.
Κακοθνὴς, ες, infelix, ut κακοδαίμων.
Κακοθεράπεια, ἡ, mala & perversa curatio morbi.
Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, ignavia, proprie quum res male geruntur & disponuntur. A
Κακοθήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui est corpore male constituto; (2) male digestus; (3) ignavus. Ex τίθημι.
Κακοθνεῖν infelicem esse, vel male habitum, κακοθνεῖν dicuntur τὰ φρύγατα, oves, cum male proveniunt agni, ipsæque partu sunt infelices, cum parva agnorum copia est. Ex θῆν, cumulus.
Κακόθρ-ος, contr. κακόθρους, ου, ὁ ἡ ὁ, maledicus, infaustus.
Κακοθυμία, ας, ἡ, malevolentia, animus malo adfectus. A
Κακοθύμως, υ, ὁ ἡ ὁ, qui malo, seu malevolo animo est.
Κακόϊλιον, ου, τὸ, infelix Ilium; scelestum Ilium.
Κακοῖο, gen. sing. Ion. pro κακοῦ.
Κακοκαρπία, ας, ἡ, annus sterilis. A
Κακόκαρπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, male & infeliciter fructificans, malos fructus gignens.
Κακοκέλαδος, ον, male sonans; (2) maledicus, invidus.
Κακοκίρδεια, ας, ἡ, Ion. κακοκέρδη, ης, ἡ, turpis quæstus. Ex κέρδος.
Κακοκερδείησιν, Ion. & Poët. pro κακοκερδείαις.
Κακοκλὴς, ὁ ἡ ὁ, infamis, qui malæ famæ est. Ex κλέος.
Κακόκνημος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui crura habet exilia. Ex κνήμη.
Κακοκοίμητος, ον, male dormiens.
Κακοκρισία, ας, ἡ, pravum & iniquum judicium. Ex κρίσις.
Κακοκλέριστος, ον, insepultus, male sepultus.
Κακολίμενος, ου, ὁ ἡ ὁ, malum portum habens. Ex λιμήν.
Κακολογέω, male dico, obtrecto. Δικαίως ταχυ κακολογῆσαί με, Marc. 9, 39.
Κακολογία, ας, ἡ, obtrectatio, cum malè de aliquo loquimur.
Κακολογικὸς, ἡ, όν, vituperatorius. A
Κακολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, obtrectator.
Κακομαθὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, qui male didicit, male doctus. Ex μανθάνω.
Κακόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, malus vates, mala vaticinans.
Κακομάχανος, ου, ὁ ἡ ὁ, malorum machinator, & excogitator. Ex μηχανή.
Κακομαχέω, ῶ, f. ήσω, malitiose, improbe, ac subdole, item prave, timide, ignave pugno. Ex μάχη.
Κακομέλπτος, ον, mala tristia canens. Ex μέλος.
Κακομετρέω, ῶ, male metior.
Κακόμετρητος, ον, recta mensura carens. A
Κακόμετρ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, male metiens. Ex μέτρον.
Κακομηδὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, cui malum est consilium; (2) fraudulentus, astutus. Ex μῆδ-ος, consilium.
Κακομήτης, ου, ὁ, malo consilio utens, cujus mala sunt consilia. Ex μητὶς.
Κακόμητις, ιος, idem.
Κακομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, malam habens matrem. Ex μήτηρ.
Κακομηχανάομαι, ῶμαι, mala machinor, mala struo vel molior. A κακομήχανος.
Κακομηχανέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Κακομηχανία, ας, ἡ, mala ars, dolus, fraus, machinatio malorum. Ab eod.
Κακομήχαν-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, malorum excogitator, malorum machinator. Ex μηχανή.
Κακομιλία, ἡ, consuetudo cum pravis.
Κακομίμητος, Adv. male imitando. Ex μιμέομαι.
Κακόμισθος, malum aut nullum præmium ferens.
Κακομοιρία, ἡ, fatum adversum.
Κακόμοιρος, ου, infelix.
Κακόμορος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.
Κακομορφία, ας, ἡ, deformitas. A seq.
Κακόμορφ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, deformis. Ex μορφή.
Κακόμοχθος, ου, ὁ ἡ ὁ, male, i. e. in vanum laborans.
Κακονοέω, ῶ, malevolus sum, male cogito.
Κακόνοια, ας, ἡ, malevolentia. A
Κακόνο-ος, contr. κακόνους, ου, ὁ ἡ ὁ, malevolus, mala mente præditus. Ex νοῦς.
Κακονομία, ἡ, pravæ leges.
Κακόνομ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui malis legibus utitur.
Κακονύσατα, Adv. nimis malevole. A κακόνους.
Κακονυμφευτος, ον, idem quod.
Κακόνυμφος, ου, ὁ ἡ ὁ, quæ infeliciter nupsit. Ex νύμφη.
Κακόξεν-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, quæ male se gerit erga hospites, inhospitalis.
Κακόνους, malevole. A κακόνους.
Κακοξύνετος, ου, ὁ ἡ ὁ, in malis sapiens ac prudens. Ex ξυνετὸς.
Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia, ærumna, calamitas, labor.
Κακοπαθέω, ῶ, f. ήσω, mala patior, tolero adversa, vexor, item molestias v. c. itineris, &c. fero. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 Tim. 2, 3. A
Κακοπαθὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, ærumnosus, adflictus, malis pressus. Ex πάθος.
Κακοπαθος, ον, idem.
Κακοπαθῶς, Adv. ærumnose, male, aspere.
Κακοπαρθένευτος, indigno virgine modo.
Κακοπαρθένος, ον, virgini non conveniens, faciens indigna virgine.
Κακόπατρις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, malo patre ortus; (2) qui obscuris est natalibus; (3) cui mala est patria. Ex πατὴρ, vel πατρὶς.
Κακοπέτης, male volans. Ex πέτομαι.
Κακόπηρος, υ, ὁ ἡ ὁ, malam habens peram. Ex πήρα.
Κακοπίνης, ες-ὁ ἡ ὁ, impurus, sordibus & illuvie fœdus; (2) malignus. Ex πίνος.
Κακοπιστία, ἡ, perfidia.
Κακόπιστος, ον, perfidus.
Κακόπλαστ-ος, υ, ὁ ἡ ὁ, male fictus, si sit a πλάσσω, fingo, sed affertur ex Hermog. pro errativus, ut sit a πλάζομαι, erro.
Κακοπλάστως, per fictionem parum elegantem.
Κακοπλάω, male navigo.
Κακοποιέω, male facio, noceo, Luc. 6, 9.
Κακοποιητικὸς, ὴ, όν, maleficus.
Κακοποιία, ἡ, maleficentia, maleficium. A
Κακοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, maleficus, malis adficiens. Ex ποιέω.
Κακοπολιτεία, ας, ἡ, prava reipublicæ administratio, corruptus reip. status.
Κακοπονητικὸς, ὴ, ἐν, ex Aristot. affertur pro pessime adfectus ad labores tolerandos, ad laborem ineptus, debilis. Ex πονέω.
Κακόποτμος, υ, ὁ ἡ ὁ, infelix.
Κακόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, qui infirmis est pedibus.
Κακοπραγία, infelix sum. A
Κακοπραγὴς, ές-ὁ ἡ ὁ, male factus. Hes. A πράσσω, vel πρᾶγος. Hinc
Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus agendis, seu gerendis; (2) infelicitas quævis, fors dura, res adversæ.
Κακοπραγμονέω, improbe ago; (2) improbas seu malas res molior, male cogito.
Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas, calumnia. A
Κακοπράγμων, ον-ος, ὁ ἡ ὁ, qui malas res agit, qui se improbe gerit, litigiosus, calumniator. Ex πρᾶγμα.
Κακοπρόσωπ-ος, ὁ ἡ ὁ, informis.
Κακόπτερ-ος, υ, ὁ ἡ ὁ, male pennatus, male volans. Ex πτερὸν.
Κακορραφία, ας, ἡ, Ion. κακορραφίη, ης, ἡ, malorum machinatio, insidiæ, dolus, fraudes. A κακορράφος.
Κακορραφίησι, Ion. & Poët. pro κακορραφίαις.
Κακορράφ-ος, υ, ὁ ἡ ὁ, malorum sutor, dolorum machinator. Ex ῥάπτω.
Κακορρίκης, υ, ὁ, maleficus, improbus. A ῥίζω.
Κακορρημοσύνη, ης, ἡ, maledicentia. A
Κακορρήμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, maledicus; (2) indilertus, expers eloquentiæ. Ex ῥῆμα.
Κακορρίζόω, q. d. malo strepitu linguæ prosequor, vel insector. Οὐ γὰρ ἔστ-ιν οὐθρασ-τὸν φάλαγγα σπασαν ἡμῶν τῶν σολὶν κακορρίζειν; Arist. Ach. 582. Τίς ἡ γραῦς ἡ κακορρίζουσά σε; id. Thesm. 903. Συζύγους κακορρίζειν; Eur. Hipp. 344.
ΚΑΚΟΣ, ὴ, όν, proprie vitiosus, vitio aliquo laborans in suo genere; (2) malus, improbus, nequam; (3) infaustus, perniciosus; (4) infestus; (5) ignavus, timidus; (6) ignobilis; (7) humilis, abjectus; (8) pauper; (9) vilis vetusque. Hinc τὸ κακὸν, ῦ, scelus, calamitas, damnum.
Κακόσιτ-ος, υ, ὁ ἡ ὁ, nocens. Ex σῖτος, noceo.
Κακοσιτία, ας, ἡ, cibi fastidium. A
Κακόσιτ-ος, υ, ὁ ἡ ὁ, qui stomachi vitio cibum fastidit.
Κακοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui pravis est cruribus. Ex σκέλος.
Κακοσμία, ας, ἡ, malus odor, fœtor. A

Digitized by Google

Κακόσμος, ος, ὁ ἡ, malum odorem spirans. Ex ὀσμή.

Κακόσπερμος, ος, ὁ ἡ, male sementans, malum semen proferens seu habens. Ex σπέρμα.

Κακόσπλαγχνος, ον, excors, timidus.

Κακοστορία, ἡ, mala satio, i. e. alieno loco, &c. A σπόρος.

Κακοσύμβολος, ἀπὸ τοῦ Hom. Il. α. 105. sed legendum κακὰ ὀσσόμβολος.

Κακοσταθέω, ῶ, male sto, male constitutus sum. Ex στατός, stans.

Κακοστόμαχος, ὁ ἡ, cujus stomachus male adfectus est; (2) qui stomachum lædit.

Κακοστομέω, ῶ, f. ήσω, maledico, convitior; (2) male pronuncio.

Κακοστομία, ας, ἡ, vitium, quo quis male pronunciat verba alienæ linguæ; (2) maledicentia. A

Κακόστομος, ος, ὁ ἡ, qui mali est oris, maledicus; (2) qui perperam pronunciat verba alienæ linguæ. Ex στόμα.

Κακόστρωτος, ον, male stratus, incommodus, de lecto.

Κακοσύμβουλος, ος, ὁ ἡ, male suadens, malesuada, Gl. V.

Κακοσύνετος, ος, ὁ ἡ, prudentia abutens ad malum.

Κακοσυνθησία, ας, ἡ, malum fœdus; (2) mala compositio; (3) malorum structura & machinatio. Ex Συντίθημι.

Κακοσύνθεσις, ἡ, idem.

Κακοσύνθετος, ος, ὁ ἡ, male compositus.

Κακοσύστατος, ος, ὁ ἡ, male consistens Ex Συνίσταμαι.

Κακοσφυξία, ας, ἡ, gravitas pulsus. Ex Σφύξις, pulsus venarum.

Κακοχημόνως, Adv. indecenter, turpiter. A

Κακοχήμων, ονος, ὁ ἡ, indecens, indecorus. Ex χήμα.

Κακοχολυσόμαι, otio abuti, nugas agere.

Κακοχολέω, idem.

Κακοχολία, ας, ἡ, otium inutile, otium quod malis rebus teritur. A

Κακόχολος, ος, ὁ ἡ, otio male utens, malis rebus otium impendens; (2) improbus. Ex χολὴ, otium.

Κακοχόλως, otio abutendo, nihil, male agendo.

Κακότακτος, ος, ὁ ἡ, male ordinatus. Ex τάσσω.

Κακοτελεύτητος, ον, male desinens, malum exitum habens.

Κακοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, malis artibus utor; (2) malis artibus adultero & depravo; (3) omnino mala fide in aliqua re utor; (4) *inprimis*, falsum testimonium dico. Κακοτεχνῶν ὁ φεύγων τὰς διαθήκας, Dem.

Κακοτέχνης, idem quod κακότεχνος.

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, quæ ad hominum perniciem convertitur, maleficium; (2) falsum, quod ICti dicunt: falsum testimonium.

Κακοτέχνιον, ου, τὸ, idem, unde κακοτεχνίου δίκη adversus eum qui falsum testmonium dixit.

Κακότεχνος, ος, ὁ ἡ, malis artibus deditus; (2) in malis rebus artificiosus, malignus. Ex τέχνη.

Κακότης, ητος, ἡ, malitia; (2) improbitas; (2) vitium; (4) scelus; (5) ignavia, timiditas; (6) malum, calamitas, ærumna A κακός.

Κακοτροπέομαι, f. ήσομαι, malis artibus ago, malitiose improbeque, *item*, perverse, dementer, ago. Κακοτροπευσάμενοι παρὰ τὰς προειρημένας, Polyb.

Κακοτροπεύω, idem.

Κακοτροπία, ας, ἡ, mali & perversi mores; (2) malignitas, nequitia. A

Κακότροπος, ος, ὁ ἡ, male moratus, malimoris; (2) malus, pravus, malignus. Ex τρόπος, mores.

Κακοτρόπως, Adv. maligne, perverse.

Κακοτροφία, ας, ἡ, male nutrior, malum alimentum sive parum alimenti accipio, a. v. part. κακοτρεφήσας, male nutritus, & pass. κακοτραφηθείς, idem.

Κακοτροφία, ας, ἡ, mala nutritio. A

Κακότροφος, ος, ὁ ἡ, qui male nutritur. Ex τρέφω.

Κακοτυχέω, infelix sum, infeliciter ago.

Κακοτυχία, ἡ, infelicitas. A

Κακοτυχὴς, ές, ὁ ἡ, infelix, infortunatus. Ex τύχη.

Κακουποπτόντος, ον, suspicax.

Κακουργέω, ῶ, f. ήσω, maleficus & fraudulentus sum; (2) damno adficio. Τῷ χάρᾳ ἡ τὰ κλήματα κακουργεῖν, Plat. A κακουργὸς.

Κακούργημα, ατος, τὸ, maleficium, facinus maleficum, scelus. A præc.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, scelus, maleficium, idque fere tectum & occultum, astus, fraus; stellionatus, Gl. V. A

Κακοῦργος, ος, ὁ ἡ, maleficus, improbus, facinorosus; (2) fraudator, latro, insidiator. Ex ἔργον. Hinc

Κακούργως, malefice, improbe, scelerate.

Κακοχεία, ας, ἡ, mala tractatio; (2) cultus corporis neglectus. Ex iisd.

Κακόφατις, ιδος, ἡ, male sonans, male ominata. Ex φημὶ, f. φατὶς.

Κακόφατον, τὸ, mala compositio syllabarum, junctura deformem sonum reddens. Detorsio sermonis in obscœnum. Ex nominibus male ominatis consistens. Al. κακίφατον, & κακέμφατον. Ex iisd.

Κακοφημία, ἡ, famositas; (2) obtrectatio. A

Κακόφημος, ος, ὁ ἡ, qui est mali ominis, inauspicatus; (2) famam lædens, infamiam adferens; (3) famosus. Ex φήμη.

Κακόφθαρτος, ον, male perditus.

Κακοφθορίδης, ἐους, ὁ, male perdens, Nicand.

Κακοφθόρος, ος, ὁ ἡ, perditor, male perdens; idem. Ex φθείρω.

Κακόφλοιος, ος, ὁ ἡ, malum corticem habens, Nic.

Κακοφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ, malum cogitans seu machinans. Vocativ. κακοφραδές.

Κακοφράδμων, ον, male suadens s. consulens.

Κακοφρόνως, male cupio alicui.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malitiosa mens; (2) stultitia; (3) mens malevola. A

Κακόφρων, ονος, ὁ ἡ, malæ vel malitiosæ mentis; (3) malevolus; (3) stultus. Ex φρὴν.

Κακοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ, qui prava est natura, pravo ingenio seu animo præditus; (2) male nascens, male proveniens. Ex φύω. Hinc

Κακοφυΐα, ας, ἡ, mala indoles, pravum ingenium, ingenii indolisque corruptio.

Κακοφωνία, ας, ἡ, vox seu sonus asper; (2) insuavis pronunciatio. A

Κακόφωνος, ος, ὁ ἡ, malam vocem seu asperam habens; (2) ingratam & insuavem pronunciationem habens. Ex φωνὴ.

Κακοφώνως, Adv. ingrata pronunciatione.

Κακόχαρτος, ος, ὁ ἡ, alienis malis gaudens; (2) quo mali gaudent. Ex χαίρω.

Κακοχράσμων, ονος, ὁ ἡ, improbus. Ex χράομαι, utor.

Κακοχροέω, ῶ, f. ήσω, mali sum coloris,

Κακόχροια, ας, ἡ, malus color. A

Κακόχρους, contr. κακόχρως, ος, ὁ ἡ, decolor. qui mali est coloris. Ex χρόα.

Κακόχυλος, ος, ὁ ἡ, qui mali est succi.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia malorum humorum. A

Κακόχυμος, ος, ὁ ἡ, malis & vitiosis humoribus plenus; (2) malos humores gignens.

Κακόψογος, ος, ὁ ἡ, qui nequiter reprehendit, maledicus. Ex ψέγω.

Κακοψυχία, ας, ἡ, ignavia, demissio animi. A

Κακόψυχος, ος, ὁ ἡ, pusillanimis, qui animo est demisso, sive malo. Ex ψυχὴ.

Κακόω, proprie corrumpo, vitiosum reddo: ut aquam, turbulentam reddendo, &c. (2) malo seu damno adficio, infesto, vasto, populor, vexo, adfligo, male & inique tracto, κεκακωμένος, perf. pass. adflictus. Ἐας ἂν ἡ ἡμετέρα χώρα κακωθῇ, Xen. A κακός.

Κακλάμψαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro καταλείψαι, a καταλείπω.

Κάκλαιε, 2. sing. a. 2. imper. act. *per Syncop.* pro κατάκλαιε.

Κάκλειπε, 3. s. imperf. sive 3. sing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατέλειπε.

ΚΑΚΤΟΣ, ου, ἡ, Cactus, spinosa quædam planta, carduus.

Καλέτω, *ex hoc tempore*, *Dor.* pro ἡ ἐκ τότου, sc. χρόνου.

Κακύνω, malum vel improbum reddo, depravo, vitio, corrumpo; κακύνομαι, depravor, improbus fio, improbe ago. Ἐφ' οἷσι νῦν ἐγὼ κακύνομαι, Eur. Hipp. 690. A κακός.

Κακχεῦσαι, a. 1. inf. act. *per Sync.* pro καταχεῦσαι, a καταχέω.

Κακώδης, ες, ὁ ἡ, male olens. Ex ὄζω.

Κακοδία, ας, ἡ, malus odor. Ex iisd.

Κακάλεθρος, ον, perniciosus.

Κακώνυμος, ον, mali nominis. Ex ὄνομα.

Κακῶς, *Adv.* male, improbe, perperam.

Κάκωσις, εως, ἡ, adflictio, vexatio, infestatio; (2) clades, exitium. A κακόω.

Κακώσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. a κακόω.

Κακώσων, *afflicturus*, f. 1. part. act.

Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, infestandi seu vexandi vim habens, noxius. A κακόω.

Καλὰ, *Adv.* opportune. A καλὸς.

ΚΑΛΑΒΡΙΖΩ, Calabros imitor. Hinc

Καλαβρισμὸς, οῦ, ὁ, saltatio Calabrica.

Καλάθιον, ου, τὸ, parvus calathus, quasillus. Dim. a κάλαθος.

Καλαθὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαθίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καλαθισμὸς, οῦ, ὁ, saltationis genus, ut nonnulli opinantur, cum calathis. Ab eod.

Καλαθοειδὴς, ές, ὁ ἡ, figuram calathi habens. Ex κάλαθος, & εἶδος.

Καλαθοειδῶς, calathi forma. A præc.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, calathus, qualus; (2) poculum.

Καλάϊνος, ίνη, ινον, ex calai lapide factus, vel constans. A

ΚΑΛΑΙΣ, ὁ, calais, lapis quidam.

Καλαμάγρωστις, ἡ, arundineum gramen. Ex κάλαμος, & ἀγρωστὶς, *gramen*.

Καλαμαδίας, ὁ ἡ, arundinosus.

Καλαμαῖος, αία, αῖον, culmarius, qui inter culmos seu stipulas est. A κάλαμος.

Καλαμάομαι, ωμαι, f. ήσομαι, stipulas lego, spicas colligo post messores; (2) racemo; (3) spolio post alium; (4) summas olerum partes carpo & comedo. Ab eod.

Καλαμάριον, ου, τὸ, calamarium, theca, in qua reconduntur calami. Ab eod.

Καλαμαύλης, ου, ὁ, qui calamo in tibiam formato canit. Ex κάλαμος, & αὐλὸς, *tibia*.

Καλαμαυλητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Καλαμβυτὴς, οῦ, ὁ, messor. A

Καλαμβύω, f. βύσω, meto, calamos seco & colligo. A κάλαμος.

Καλάμη, ης, ἡ, stipula; (2) frumenti spica; (3) corpus senecta confectum & quasi arescens; (4) cadaver hominis interempti.

Καλαμητομία, ας, ἡ, culmorum seu stipularum sectio; (2) messis. Ex τέμνω.

Καλαμητόμος, ον, culmos secans.

Καλαμίστρια, ας, ἡ, quæ stipulas colligit; (2) quæ spicas colligit. A κάλαμος.

Καλαμιτὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Καλαμοφάγος, culmos secans, *de falce*.

Καλαμοφορεῖν, culmos gestare.

Καλαμοφόρος, ος, ὁ ἡ, culmos gestans.

Καλαμίζω, f. ίσω, calamo cano, calamo canentes imitor. A κάλαμος.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, calamintha herba. Ab eod. *Angl.* Calamint. Hinc

Καλαμίνθιον, ὁ, nomen ranæ in Batrochom.

Καλαμινθώδης, ες, ὁ ἡ, ex calamintha confectus, *Strabo lib.* 8.

Καλάμινος, ίνη, ινον, arundineus; (2) arundinis speciem referens, arundinosus. A κάλαμος.

Digitized by Google

Καλάμιον, ᾰ, τὸ, calamulus, parvus calamus, parva arundo; (2) specillum, instrumentum medicorum; (3) ornamentum parvum cincinnos ambiens. Dim.

Καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; (2) calamarium, sive theca calamorum; (3) acus arundinea, qua mulieres in componendo capillo utebantur. Ab eod.

Καλαμίσκος, ᾰ, ὁ, idem quod καλάμιον.

Καλαμίτης, ᾱ, ὁ, culmus frumenti. A κάλαμος. Hinc

Καλαμίτις, ίδος, ἡ, spicis gaudens.

Καλαμοβόας, ᾰ, ὁ, calamostrepus. Ex κάλαμος, & βοάω.

Καλαμογλυφέω, ῶ, calamos, sive arundines sculpo. A

Καλαμογλύφος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, calamorum, sive arundinum sculptor. Ex γλύφω.

Καλαμοειδής, ές, ὁ ᾗ ἡ, calami speciem habens. Ex κάλαμος, & εἶδος.

Καλαμόεις, όεσσα, όεν, arundineus. A

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ᾰ, ὁ, calamus, arundo; (2) culmus; (3) virga Geometrica; (4) calamus scriptorius; (5) tibia; E. M. potius testudinis μαγαδιον, quod in veterrima structura erat ex arundine. *Ern.* (6) stipula.

Καλαμοσφέων, gen. pl. a

Καλαμοστέφης, ές, ὁ ᾗ ἡ, culmis redimitus. Ex κάλαμος, & στέφω.

Καλαμοτύπος, ᾰ, ὁ, auceps, Laconice, Hes. Ex κάλαμος, & τυπίω, *figo*.

Καλαμοφθόγγος, ᾰ, ὁ, calamo sonans, arundine canens. Ex κάλαμος, & φθέγγω.

Καλαμόφθογγος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Καλαμοφόρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, calamum seu arundinem gestans. Ex κάλαμος, & φέρω.

Καλαμόφυλλος, ᾰ, ὁ, arundinea folia habens. Ex κάλαμος, & φύλλον.

Καλαμῶδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, arundineus, arundinosus. Hinc τὰ καλαμῶδη, arundineta, A κάλαμος,

Καλαμών, ῶνος, ὁ, arundinetum. Ab eod.

Καλαμωτὴ, ῆς, ἡ, septum ex calamis in navigiorum oris, sive extremis. Ab eod.

Καλαπόδιον, τὸ, forma caligaris, Gl. V. A.

Καλάπους, οδος, ὁ, norma, Ph. forma calcei lignea. Ex κάλον, *lignum*, & πούς.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, tunica lata.

Καλαυρίτης λιθάργυρος, apud Dioscoridem, spuma argenti ex puro argento, forsitan quod in Calauria sive Calabria fieret.

Καλαύροψ, οπος, ἡ, pedum, proprie, quod in summo est repandum. Ex καυλὸς, & ῥέπω.

Καλέεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκάλεον, a καλέω.

Καλεΐμμεν, præs. inf. act. *Dor.* pro καλεῖν.

Καλεοίμαν, præs. opt. pass.

Καλέοισι, 3. pl. *Dor.* pro καλέυσι.

Καλέομαι, οῦμαι, vocor; (2) voco in jus.

Κάλεον, imperf. ind. *Ion.* pro ἐκάλεον.

Καλέοντι, 3. pl. *Dor.* pro καλέυσι.

Καλέσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκαλέσαντο.

Καλέσκετο, ind. imp. 3. p. s. καλέσκω, pro καλέω. Hom. Il. 15, 338.

Καλεσίχορος, ον, pulchros choros agens.

Κάλεσσο, 2. sing. a. 1. imper. act.

Καλέσσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκαλέσατο.

Καλεῦνϑ, 3. pl. pass. *Dor.* pro καλοῦνται.

ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, voco, f. καλέσω, p. κέκληκα, Καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, ἐπὶ τὰ κοινὰ, ad remp. εἰς τὸ δικαστήριον, in jus; Θεὸν, invocare. Σὲ καλῶ ξύμμαχον, Arist. Lys. 348. Ὅσις γε τόλμας ζῆμα τ' ἐβωμὸν καλεῖν, id. Oedip. 895. Ἐς ὃ δόλον ἐκάλεσεν, id. Av. 359. Μῶν ἐπ' ἄριστον γυνὴ κέκληκεν αὐτὸν ἢ φίλαν; id. Conc. 349. Καλοῦμαι Πειθέταιρον ὕβρεως, id. A. 1051.

Καλέσμεν, præs. vel. a. 1. inf. act. *Dor.* pro καλέσαι, quasi a κάλημι vel. καλαίνω.

Καλέσσεται, præs. part. med. *Æol.* pro καλεσόμενος.

Καλήμερος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, cui felix est dies; (2) qui pulchram habet diem. Ex ἡμέρα.

Καλήτωρ, ορος, ἡ, vocator. A καλέω.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus; (2) cavea; (3) domus, & quidem proprie lignea; (4) horreum. A κᾶλον. Hinc

Καλιδες, άδος, ἡ, tugurium; domuncula.

Καλίδιον, ᾰ, τὸ, domuncula, tugurium. Dim.

Καλιὴς, *nidi*, gen. sing. *Ion.* pro καλιᾶς.

Καλινδέω, ῶ, voluto, verso; καλινδεῖμαι, volutor. Ἐν πάσῃ ἀμαθίᾳ καλινδεμένην, Plat. in Phædon. Ἐν καπηλείοις καλινδηθείς, Synes. epist. 32. καλινδηθεὶς, a. 1. volutatus. A κυλίω.

Καλιὸς, οῦ, ὁ, casa, tugurium. A καλιά.

Κάλλαια, τὰ, color purpureus, coccineus; (2) barbæ galli gallinacei, a colore. A καλλη. Hinc

Καλλαΐνος, purpureus; (2) venetus, cæruleus, hyacinthinus.

Κάλλη, τὰ, vestes, stragulæ exquisitioris coloris, *inpr.* purpurei; (2) floris genus, ex quo fit color.

Καλείψω, *relinquam*. 1. sing. f. 1. ind. act. *Æol.* pro καταλείψω, a καταλείπω.

Καλλιβλέφαρον, ᾰ, τὸ, sc. φάρμακον, medicamentum ad pulchritudinem palpebrarum faciens. Ex κάλλος, & βλέφαρον.

Καλλιβόας, ᾰ, ὁ, qui pulchram habet vocem, Ex καλὸς, & βοάω, *clamo*.

Καλλίβοτρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros racemos habens. Ex καλὸς, & βότρυς.

Καλλίβολος, ον, fertilis, pinguis.

Καλλιγάληνος, ον, serenus, pulcher. A γαλήνη.

Καλλιγένεια, ας, ἡ, Telluris, aut secundum alios Cereris epitheton. Alii nutricem, alii pedissequam Cereris volunt.

Καλλιγέφυρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchro ponte præditus sive junctus. Ex κάλλος, & γέφυρα.

Καλλιγλωτος, ον, nates formosas habens.

Καλλίγονος, pulchri generis, Gl. V.

Καλλιγραφέω, ω, eleganter scribo; (2) fuco.

Καλλιγραφία, ας, ἡ, elegans scriptura, scribendi pingendive elegantia. A

Καλλιγράφος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, qui eleganter scribit aut pingit; (2) librarius. Ex γράφω.

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ᾗ ἡ, pulchris mulieribus abundans.

Καλλιδένδρος, ον, arboribus abundans, arborum copia pulcher, *Epith.* regionis.

Καλλιδίνης, ὁ, pulcre fluens, liquidus, *Epith.* fluvii.

Καλλίδιφρος, ον, cui pulcher currus, s. sella.

Καλλιδονὰξ, κος, arundinibus abundans, *Epith.* fluminis.

Καλλιέθειρα, ας, ἡ, quæ pulchram habet comam.

Καλλιέλαιος, ᾰ, ὁ, frugifera olea. Ex ἐλαία.

Καλλιέπεια, ἡ, q. pulchriloquentia, elegantia & ornatus sermonis, sermo ornatus.

Καλλιεπέω, ῶ, f. ήσω, eleganter loquor, ornate & eleganter dico; κεκαλλιεπημένοι λόγοι, dicta elegantibus vocabulis contexta. Ex καλὸς, & ἔπω.

Καλλιεργέω, pulchre fabricor, adfabre facio. A

Καλλιεργος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchre fabricatus, adfabre factus. Ex ἔργον.

Καλλιερέω, lito, bona exta reperio. Ex ἱερὸς. Hinc

Καλλιέρημα, ατος, τὸ, litatio.

Καλλιζυγὴς, ὲς, pulcrijugus, pulcris equis junctus. Ex ζύγος.

Καλλίζωνος, ἡ, pulcro cingulo ornata. Ex ζώνη.

Καλλιθρίμιθλος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchre fundatus. Ex θέμέλιον.

Καλλιθριξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, habens pulchros capillos.

Καλλίϑυτος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, bonis auspiciis aut rite sacrificatus; (2) in quo pulchra aut splendida sacrificia fiunt. Ex θύω.

Καλλικαρπέω, ῶ, f. ήσω, bonos vel pulchros fructus edo vel fero.

Καλλικαρπία, ας, ἡ, pulchrorum fructuum ubertas; (2) fructuum pulchritudo & venustas. A

Καλλίκαρπος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, pulchros aut etiam bonos fructus ferens.

Καλλικέλαδος, ὁ ᾗ ἡ, pulchrum sonum edens.

Καλλίκερως, ωτος, ὁ ᾗ ἡ, pulchra cornua habens. Ex κέρας.

Καλλίκοκκος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchra habens grana, cui pulcher est acinus.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, q. d. collis pulcher, locus quidam amœnissimus juxta Simoëntem Troadis. Ex κολωνὸς.

Καλλικόμοιο, gen. s. *Ion.* pro καλλικόμου. A

Καλλίκομος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchram comam habens. Ex κόμη.

Καλλικοτταβέω, ῶ, cottabo venuste ludo, scite cottabizo. Ex κοτταβος.

Καλλίκρεας, ατος, τὸ, pulchra caro, caro candida & subpinguis esuque jucundissima.

Καλλικρήδεμνος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchram habens vittam. Ex κρήδεμνον.

Καλλιλεξία, ἡ, idem quod καλλιλογία.

Καλλιλεγέω, ῶ, scite & venuste loquor. Ex λέγω.

Καλλιλογία, ας, ἡ, elegans venustaque dicendi facultas, vis bene dicendi. Ex εἶδος.

Καλλίμηρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchra femora habens.

Καλλιμορφος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchra forma præditus. Ex μορφὴ.

Κάλλιμος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulcher, elegans; prosper, secundus. A καλὸς.

Καλλίνα, ὁ ᾗ ἡ, pulchre flueris. Ex νάω.

Καλλίνικος, ὁ ᾗ ἡ, qui pulchram & egregiam victoriam adeptus est, victor egregius; (2) pulchritudine vincens, Gl. V. At Ph. Victoriosus, invictissimus. Ex νίκη.

Καλλοσύνα, ας, ἡ, vini præstantia & bonitas; (2) largus vini proventus. Ex οἶνος.

Κάλλιον, *Adv.* melius. A καλὸς.

Καλλιόνας, idem.

Καλλιόπη, ης, ἡ, Calliope, una Musarum.

Καλλίοπος, ὁ, hymnus in Cererem.

Καλλιόω, pulchrius & venustius reddo. A καλλος.

Καλλιπαιδία, ας, ἡ, pulchri liberi, τὸ habere pulchros liberos. A

Καλλίπαις, ὁ ᾗ ἡ, cui pulchri sunt liberi; (2) proles pulcra, proba.

Καλλιπάρηος, *Bæot.* pro καλλιπάρειος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchras genas habens, pulcher. Ex παρειὰ.

Καλλιπάρθενος, ὁ ᾗ ἡ, pulchras virgines habens; (2) nitidus, pulcher. *Epith.* Tragic.

Καλλιπέδιλος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros habens calceos.

Καλλίπεπλος, ὁ ᾗ ἡ, pulchrum habens peplum.

Καλλιπέτηλος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchra folia habens. Ex πέτηλον, *folium*.

Καλλίπηχυς, ὁ ᾗ ἡ, pulchra brachia habens.

Καλλιπλόκαμος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchras comas vel comarum cincinnos habens.

Καλλίπλουτος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, magnas opes habens.

Καλλίπνοος, *contr.* καλλίπνους, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchre ac suaviter spirans. Ex πνοὴ.

Καλλίπολις, ἡ, egregia seu pulchra civitas.

Κάλλιπον, *reliqui*, 1. sing. a. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέλιπον, a κατάλειπω.

Καλλιπόταμος, ὁ ᾗ ἡ, pulchros habens fluvios.

Καλλιπρόβατος, ὁ ᾗ ἡ, pecore abundans.

Καλλίπαρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchram habens proram; (2) pulchram habens faciem. Ex πρώρα.

Καλλιπρόσωπος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, adspectu pulcher.

Καλλιπτόλεμος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, egregius & strenuus in bello, bellicosus.

Καλλιπυγος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchras habens nates, pulchras habens clunes. Ex πυγὴ.

Καλλίπυργος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchre turritus, pulchre turribus munitus; (2) sublimis.

Καλλιπύργωτος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.

Καλλίπαλος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchros equos habens.

Καλλιρέεθρος, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, pulchra fluenta habens, pulchrifluus. Ex ῥέεθρον.

Καλλίρροος, *contr.* καλλίρρους, ᾰ, ὁ ᾗ ἡ, idem.

Digitized by Google

Καλλιρόη, fons Athenis, alias Ἐννεάκρουν.
Καλλιρρημονέω, pulcre & ornate dico.
Καλλιρρημοσύνη, ης, ἡ, dictionis elegantia. A
Καλλιρρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pulchris & elegantibus ornatus verbis. Ex ῥῆμα.
Καλλιρρόος, idem quod καλλίρροος.
Καλλιτρώνης, ους, ὁ ἡ ἡ, egregio robore præditus. Ex Τίτυος.
Κάλλιστα, *Adv.* optime. A κάλλιστος, pulcherrimus. A καλὸς, *pulcher.*
Κᾶλλιστεῖα, ων, τὰ, certamen in templo Junonis apud Lesbios de muliebris formæ præstantia.
Καλλιστεῖον, ου, τὸ, præmium pulchritudinis eximiæ; (2) præmium quodvis honestissimi optimique. A
Καλλιστεύω, f. εύσω, pulchritudine excello, formosissimus sum. Πίτθια τὸ τῆσδε Ζεῦ' ἐκαλλίστευτο πασῶν γυναικῶν; Eur. Hipp. 1012. Θεραπαινίδες αἱ καλλιστεύσαι, Plut. in Anton. cap. 26. A κάλλος.
Καλλιστέφανος, ὁ ἡ ἡ, pulchra redimitus corona.
Καλλιστρύθια Σῦκα, passeraria ficus, Plin. 15. c. 29. Ex καλὸς, & στρουθὸς, *passer.*
Καλλίσφυρις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, cui pulchri sunt pedum malleoli, pulchros habens pedes, pulcher. Ex Σφυρά.
Καλλιτεκνία, ας, ἡ, fœcunditas. A
Καλλίτεκνος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchros habens liberos. Ex τέκνον.
Καλλιτεχνέω, eleganti artificio elaboro.
Καλλιτέχνης, ες, idem quod καλλίτεχνος.
Καλλιτέχνία, ας, ἡ, artis pulchritudo, artis elegantia. A
Καλλίτεχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram artem factitans, pulchra artis opera edens. Ex τέχνη.
Καλλίτοκος, ὁ, pulchros edens partus. Hes.
Καλλίτοξος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum habens arcum; (2) bonus sagittarius.
Καλλιτράπεζος, ον, delicata mensa utens.
Καλλίτριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pulchro est capillo; (2) pulchros capillos faciens; frutex quidam.
Καλλίφαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchre vestitus; (2) splendidus.
Καλλιφεγγής, ους, ὁ ἡ ἡ, valde lucidus. Ex φέγγος.
Καλλιφθόγγος, ὁ ἡ ἡ, pulchre sonans.
Καλλίφλοξ, γος, ὁ ἡ ἡ, pulchra flamma, seu egregio splendore coruscans.
Καλλίφυλλον, τὸ, est adianti genus.
Καλλιφύλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchris foliis præditus. Ex φύλλον.
Καλλιφωνία, ἡ, vox pulchra, sonus elegans. A
Καλλίφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram vocem habens, eleganter sonans. Ex φωνή.
Καλλιχέλωνος, ος, ὁ, obulus testudine signatus, Hes. q. d. pulchra testudinis figura insignitus. Ex χελώνη.
Καλλίχειρ, ὁ ἡ ἡ, pulchras habens manus.
Καλλιχθύς, ὁ, piscis quidam.
Καλλίχοιρος, ὁ ἡ ἡ, pulchros porculos habens.
Καλλίχορος, ος, ὁ ἡ ἡ, in quo pulchræ choreæ duci possunt; (2) pulcher, amabilis, amœnus; (3) pulchras choreas agitans; (4) cupidis se oblectans; (5) pulcher chorus.
Καλλίχωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchram regionem habens. Ex χώρα.
Καλλώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, pulchrum nomen habens; (2) genus piscis siccissimi. *Ern.* Ex ὄνυμα.
Κάλλωψ, ῶπος, ἡ, pulchritudo, elegantia. A
Κάλλωψ, ῶπος, τὸ, pulchritudo oris, decor; (2) cujusvis rei pulchritudo; (3) Veneris unguentum; (4) barba seu palearia galli gallinacei. A καλὸς.
Καλλωπέω, ἡ, idem.
Καλλώπευσις, ἡ, ἐν, pulcher.
Καλλίφυλλος, ὁ ἡ ἡ, pulchris foliis præditus.
Καλλωπτήριον, ου, τὸ, ornamentum, Hes. καλλωπτήριον, τὰ, festum quoddam apud Athen. Etym. A καλλύνω.
Καλλυντὴς, οῦ, ὁ, ornator, comptor; (2) tonsor, Hes. A καλλύνω.
Κάλλυντρον, ου, τὸ, omne instrumentum comptorum, seu aptum ad comendum; (2) instrumentum, quo verrimus, scopæ; (3) spathula. A
Καλλύνω, pulchrum, seu venustum reddo, orno, honesto; (2) verro, mundo; & (3) καλλύνομαι, venustor; nitide eleganterque me habeo; (4) glorior, mihique ipse placeo. Κρηπῖδα πηχυῖ νέρθε καλλύνει σαλόκα, Lyc. 338. χρυσῷ φαιδρὰ ῥέθη, ibid. 862. A κάλλος.
Καλλωπίζω, f. ίσω, decoro, elegantem & venustam faciem facio, sed fere de curioso nimis studio ornandi, & *sic etiam tropice*; (2) orno. Hinc καλλωπίζομαι, ornor, glorior, mihi placeo, artem ostento. Ex ἄψ, ὠπὸς. Hinc
Καλλώπισμα, ατος, τὸ, ornamentum, cultus, *inpr.* cultus superfluus.
Καλλωπισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, cultus (in vestitu) nimium studiosus. Ab eod.
Καλλωπιστικὸς, ὴ, όν, ad comendum vel ornandum aptus. A καλλωπιστὴς.
Καλλωπιστία, ας, ἡ, cultus in vestitu nimium studiosa; (2) comptrix. Ab eod.
Καλοβάτης, ου, ὁ, funambulus, Gl. V. & Ph. (2) grallator. A κᾶλον, & βαίνω, *incedo.*
Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestatis magister, honesta docens.
Καλοήθης, ες, commodis moribus præditus, comis, mitis.
Καλόθριξ, τρ. χος, bene comatus, *item* jubatus, de equo.
Καλοιωνιστὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui boni est augurii, seu ominis. Ex οἰωνὸς.
Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas, integritas & honestas.
Καλοκαγαθικὸς, ὴ, όν, honestus, probus, integer. A
Καλοκάγαθος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex καλὸς, ὴ, & ἀγαθός.
Καλοκαιρίω, ῶ, ligna cædo, findo. A κᾶλον, & κόπτω, *cædo.*
Καλόμισχος, ον, pulcher. A μισχὸς.
Κᾶλον, ου, τὸ, lignum.
Καλοπιδιλον, ου, το, lignæ compedes.
Καλοποδ.ον, ου, τὸ, pes ligneus, instrumentum sutorum, forma calcei, norma. Ex κᾶλον, & ποῦς.
Καλοποδιώκλης, ap. Comic. v. καλαπ. & κολλαπ.
Καλοποιέω, ῶ, f. ήσω, benefacio, bonum facio.
Καλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pulchros pedes habens; (2) ligneum pedem habens; (3) pes ligneus, forma calcei, norma sutoris. Ex καλὸς, vel κᾶλον, & ποῦς.
ΚΑΛΟΣ, ὴ, όν, pulcher, formosus; (2) decens, decorus, honestus, laudabilis, egregius; (3) probus, bonus, æqui bonique amans; (4) strenuus, fortis; (5) jucundus, suavis. Hinc τὸ καλὸν, δ, decus, ornamentum, commodum; & *Compar.* καλλίων, pulchrior, *Superl.* κάλλιστος, pulcherrimus, & *Adv.* καλῶς, pulchre, belle, honeste. Τὸ καλὸν, idem. Τίτυρ' ἐμὶν τὸ καλὸν φιλαμένη, Theocrit. 3, 3. Ὅποταν δὲ μὴ τὸ καλὸν ἐκεῖνο κἄμ, Lucian. in Imaginibus.
Κάλως, ω, ὁ, rudens, funis nauticus; usitatius κάλως.
Καλοτιθλιωτὴς, ὁ ἡ ἡ, bene nutriens; (2) bonotritus, Hes. Ex τιθλωτὴς.
Καλοτύπος, ου, ὁ ἡ ἡ, ligna tundens. Ex κᾶλον, & τύπτω.
Καλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, benevolus; (2) pulchra mente præditus. Ex φρὴν.
Καλπάζειν, equum in gressum exsultantem urgere, vulgo callopare; summis pedibus & molliter incedere.
ΚΑΛΠΗ, ης, ἡ, urna, situla, hydria, urceus.
Κάλπις, ιδος, ἡ, idem.
Κάλπιον, ου, τὸ, genus poculi. A κάλπη.
Κάλπη, poculi genus, Hes.
Καλύβη, ης, ἡ, casa, tugurium, gurgustium; (2) caverna; (3) cella. A καλύπτω.
Καλύβιον, ου, τὸ, tuguriolum, casula, gurgustiolum, Dim. a καλύβη.
Καλυβίτης, ου, ὁ, qui in tugurio habitat.
Καλυβοποιέω, ῶ, & καλυβοποιοῦμαι, gurgustia, seu casas facio. Ex καλύβη, & ποιέω.
Καλυβὶς, ῖδος, ἡ, thalamus; (2) ex velis obductis facta scena, Hes. A καλύβη.
Καλυκίζω, f. ίσω, floreo, Hes. A κάλυξ.
Καλύκιον, ου, τὸ, calyculus. Ab eod.
Καλυκοστέφανος, ον, coronam e rosis recentibus gerens. A κάλυξ.
Καλυκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, calyculatus, calycula intectus. Ab eod.
Καλυκῶπις, ιδος, ἡ, rosacea, i. e. pulcram faciem habens.
Κάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velum, tegmen, tegumentum. A καλύπτω.
Καλυμμάτιον, ου, τὸ, parvum tegmen. Dim.
Κάλυξ, υκος, ἡ, calyx, flos rosæ nondum apertus; (2) omnis foliculus, seu omne putamen, quo aliquid continetur; (3) ornamentum muliebre; (4) nomen herbæ. A καλύπτω.
Κάλυξις, calix rosæ; (2) ornamentum quoddam e rosis, Hes. Qu. si a καλύσσω, quod esset *tego.*
Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum; (2) tegula, imbrex. A καλύπτω.
Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum. Ab eod.
Καλυπτὸς, ὴ, όν, opertus, tectus. A καλύπτω.
Καλύπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis muliebre; (2) tegumentum, operculum quodvis.
Καλύπτρω, *Ion.* pro κάλυπτρα.
ΚΑΛΥΠΤΩ, fut. ψω, tego, operio, velo. Τί δέ μι δεῖ καλύπτειν σπήλυξι στέγας; Eur. Andr. 832. Καλύψαι τινα τάφῳ, sepelire, Εὐαγγέλιον κεκαλυμμένον, 2 Cor. 4, 3.
Καλύψω, aor. 1. inf. act.
Καλχαίνω, purpureo colore tingo; (2) alta mente cogito, alte animo versor. A
ΚΑΛΧΗ, ης, ἡ, flos vel animal, quo purpura tingitur. Hinc
Κάλχιον, ου, τὸ, purpura κάλχῃ tincta.
Καλῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro καλέσω.
Καλώδιον, ου, τὸ, funiculus nauticus; (2) quivis funiculus. A κάλως.
Καλωποδιώκλης, ου, ὁ, qui consectatur pulchros. Ex καλὸς, & διώκω.
Καλωπὶς, ὶδος, ἡ, pulcher adspectu. Ex ὤψ.
ΚΑΛΩΣ, ω, ὁ, vel ως, ὁ, rudens, funis nauticus. Πέντε κάλων κιτῆν, Proverb.
Καλῶς, *Adv.* pulchre, recte, belle, honeste.
Καλωσφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui funes conficit. Ex κάλως, & φέρω.
Καμακίας, ου, ὁ, ut καμακίας ζῖτος, frumenti genus, fortasse a magnitudine, quod perticam æquet. A κάμαξ. Unde
Καμάκιον, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ex pertica est.
Καμακὶς, ὶδος, ornamentum muliebre capitis.
ΚΑΜΑΞ, κος, ἡ, vitis pedamentum, palus; (2) pertica; (3) contus; (4) lignum hastæ, Æsch. Agam. 66.
ΚΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, camara seu camera, *proprie* tectum arcuatum, deinde, quicquid tale tectum habet, ut carpentum, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen ejus. Hinc
Καμαρόω, laboro, labore me fatigo; (2) adquiro, accumulo, Hes.
Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars supra communem meatum fornicis modo superinducta.
Καμαρὶς, ὶδος, ornamentum quoddam muliebre.
Καμαρωτὸς, ὴ, όν, fornicis habens figuram, cameratus. Ex καμάρα, & εἶδος.
Καμαρόω, fornico, Gl. V. A καμάρα, *fornix.* Hinc
Καμάρωμα, ατος, τὸ, fornicatio, fornix.
Καμάρωσις, εως, ἡ, cameratio. Ab eod.
Καμαρωτὸς, ὴ, όν, fornicis habens formam, fornicatus; deinde currus cum tecto, &c. Ab eod.
ΚΑΜΑΣΙΝΕΣ, vel καμασῖνες, ων, ἐς, pisces quidam marini.

ΚΑΜΑΣΣΩ,

Digitized by Google

ΚΑΜΑ'ΣΣΩ, moveo, Heſ.
Καματηρός, ρά, ρόν, laborioſus; (2) defeſſus, defatigatus. A κάματος.
Καματηρῶς, *Adv.* laborioſe, ægre.
Κάματος, ου, ὁ, labor, fatigatio; (2) id, quod labore partum eſt; (3) morbus. A κάμνω. Καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ κὴ ὕπνῳ, Hom. Il. 10, 98.
Καματόω, ῶ, laboro, fatigo. fatiſco; (1) delaſſo, Gl. V. A κάματος.
Καματώδης, ὁ κὴ ἡ, laborioſus; (2) gravis.
Καμβαίνω, *Æol.* pro καταβαίνω, *deſcendo.*
Κάμβαλον, *depoſui*, aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέμβαλον, a καταμβάλλω.
Κάμε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμε, a κάμνω.
Κάμῑ̈ʼ, *elaboravit*, 3. ſ. f. 2. ind. med.
Καμηλαύκιον, ου, τὸ, vel καμηλαύκιον, pileus. Quaſi ex καῦμα, *æſtus*, & ἐλαύνω, *cohibeo.*
Καμήλειος, εία, ειον, camelinus. A κάμηλος.
Καμηλέμπορος, ὁ, negotiator, qui camelis merces vehit. Ex κάμηλος, & ἔμπορος.
Καμηλιλασία, ας, ἡ, camelorum agitatio. Ex κάμηλος, & ἐλαύνω.
Καμηλιλάτης, ου, ὁ, cameli vel camelorum agitator. Ex iiſd.
Καμηλίζω, camelo ſimilis fuem, imitor camelum.
Καμηλίτης, ὁ, cameli agitator, vel curator.
Καμηλοκόμος, ὁ, idem. A κομίω.
Καμηλοπάρδαλις, εως, ἡ. Camelopardalis. Ex κάμηλος, & πάρδαλις, *pardalis.*
ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ κὴ ἡ, Camelus, animal.
Καμηλοτροφίω, camelos alo. A τρέφω.
Καμηλωτή, ῆς, ἡ, ſc. δορά, pellis cameli.
Κάμητε, 2. pl. a. 2. conj. act. v. κάμνω.
ΚΑ'ΜΙΑΟΣ, ου, ὁ, funis nauticus, quo nautæ utuntur ad ancoras jaciendas.
Καμινάριος, ία, ίον, caminarius, ad caminum pertinens. Ab eod.
Καμινεία, ας, ἡ, opera, quæ navatur ad caminum. A καμινεύω. Unde
Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, in camino excoquens, ad fornacem laborans.
Καμινευτὴρ, ῆρος, idem.
Καμινευτρια, ας, ἡ, quæ circa caminum ſeu fornacem laborat; (2) quæ in heræ cubiculo opus facit, famula cubicularia. A
Καμινεύω, f. εύσω, in camino excoquo, ſeu candefacio. A κάμινος.
Καμινίτης, ου, ὁ, ἄρτος, panis caminarius, in camino coctus. Ab eod.
Καμίνιον, ου, τὸ, parvus caminus, parva fornax, Dim. ab eod.
Καμινοκαύτης, ου, ὁ, furnarius, Gl. V. A καίω, *uro.*
ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, caminus, fornax, furnus; (2) *ap. Eccleſ. Script.* ignis, flamma, æſtus, ardor; (3) pars quædam navis. Hinc
Καμινὼ, οῦς, ἡ, fuligine camini oppleta.
Καμινώδης, ους, ὁ κὴ ἡ, fuliginoſus, fuligineus. Ab eod.
Καμμαρος, κάμμορος, ὁ, &
Κάμμαρον κάμμορον, τὸ, ſquillæ marinæ & cancrorum genus; (2) aconiti genus.
Καμμάρψαι, a. 1. inf. act. *Æol.* pro καταμαρψαι, a καταμάρπτω.
Κάμματτα, ων, τὰ, edulia quædam Laconica. A κάπτω, *comedo.*
Καμματίδες, ων, αἱ, idem & ab eo ipſo.
Καμμῆ, *utique*, *Æol.* pro καταμῆ.
Καμμύειν, præſ. inf act. *Æol.* pro καταμύειν.
Κάμμε, & *nos*, *Æol.* pro κὴ ἡμεῖς.
Καμμίσσον, *per medium*, *Æol.* pro κατὰ μέσσον.
Καμμίξας, *Æol.* pro καταμίξας, a καταμίγνυμι.
Καμμονίη, ης, ἡ, perſeverantia, victoria conſtanter parta. Ex κατὰ, & μένω, *maneo.*
Κάμμορος, *infelix*, *Poët.* pro κακάμορος.
Καμμύω, ύσω, conniveo, oculos claudo, a. 1. ἐκάμμυσα. Τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, Act. 28, 27.
Κάμνε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμνε, a
ΚΑ'ΜΝΩ, fi κάμω, p. κέκμηκα, ſatior, deficio; (2) cum labore facio, elaboro; (3) labore paro, ſeu adquiro; (4) ægroto, male me habeo; (5) κάμοντες, mortui, *item* κεκμηκότες. Καὶ κάμνεις μὴθ' ἑτὰς, μήτε βαδίζων, Ariſt. Nub. 414. Ὅταν κάμνωσιν ὁπλίτη στρατῷ, Lyc. 1210. Διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας, κὴ οὐ κέκμηκας, Apoc. 2, 3.
Κάμοὶ, *per Craſin.* pro κὴ ἐμοὶ, & *mihi.*
Κάμον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκαμον, a κάμνω.
Καμοῦσα, aor. 2. part. act. f. g.
Καμπαλέος, έα, έον, inflexus, incurvus. A κάμπω.
Καμπεσίγυιος, ου, ὁ κὴ ἡ, incurvans genua. Ex κάμπω, & γόνυ, *genu.*
Καμπεσίγυιος, ου, membra flectens, *Epith.* σαίνω.
Καμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio, flexus, curvatio, curvatura, articulus; (2) flexus cantus. A κάμπω.
Κάμπη, ης, ἡ, eruca. Ab eod.
Κάμπιμος, ίμη, ίμον, flexilis, flexibilis.
Καμπὴρ, ῆρος, ὁ, flexus, curvatura; (2) meta circi, vel hippodromi. Ab eod.
Καμπὶς, ὶδος, ἡ, ἐν, flexilis, flexibilis; (2) flexus.
Κάμπρα, ας, ἡ, capſa, quæ fiebat e lignis flexilibus.
ΚΑ'ΜΠΤΩ, fut. ψω, flecto, inflecto, incurvo; (2) flecto, inflecto curru; (3) flecto, exoro, de ſententia deduco, animum alicujus mollio; κεκαμμένος, inflexus, p. paſſ. καμφθῶσι, flecti, exorari, aor. 1. paſſ. Κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν Πατέρα, Epheſ. 3, 14. Ἐμοὶ κάμψῃ πᾶν γόνυ, Rom. 14, 11. Τίλος ὃ κάμψαιμ' ἄσπερ ἠρξάμην βίου, Eur. Hipp. 92.
Καμπυλαύχην, ὁ, inflexum collum habens.
Καμπύλη, ης, ἡ, baculus curvus; item lituus, Ph. A κάμπυλος. Unde
Καμπυλίζω, fut. ίσω, inflecto, incurvo.
Καμπυλίγραμμος, ου, ὁ κὴ ἡ, curvas lineas habens, curvis lineis circumſcriptus. Ex καμπύλος, & γράμμη, *linea.*
Καμπυλίεις, ίεσσα, ίεν, recurvus. Ab eod.
Καμπύλιμος, curvor, inflector. A κάμπω.
Καμπυλοπρυμνος, ον, obliquam puppim habens. A πρύμνα.
Καμπυλόρρις, ινος, ὁ κὴ ἡ, incurvum ſeu aduncum naſum habens. A ῥὶς.
Καμπυλόρρις, ινος, ον, idem.
Καμπύλος, ύλη, ύλον, curvus, inflexus. A κάμπω.
Καμπυλοσαλπισταὶ, cornicines, Ph. A καμπύλη, & σαλπίζω.
Καμπυλότης, ητος, ἡ, curvitas. A καμπύλος.
Κάμψα, ης, ἡ, capſa. Ab eod.
Κάμψακης, ου, ὁ, vas olearium. Ab eod.
Κάμψη, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. κάμπτω.
Καμψίδιυλος, ου, ὁ κὴ ἡ, q. d. in diaulo reciprocans; (2) volubilis, cito percurrens aliquid. Ex κάμπτω, & δίαυλος.
Καμψίουρος, ου, ὁ κὴ ἡ, flectens caudam. Ex κάμψις, & οὐρὰ, *cauda.*
Καμψίπους, ποδος, ὁ κὴ ἡ curvos pedes reddens, *Epith.* Furiarum, ap. *Æſch.*
Κάμψις, εως, ἡ, inflexio, curvatio, curvatura, flexus, flexura, anfractus, de via. A κάμπτω.
Καμψόδυνος, ου, ὁ κὴ ἡ, flectendo vel inflexu frequenti dolens; (2) incurvatus dolore. Ex κάμψις, & ὀδυνάω.
Καμψὸς, ὴ, όν, inflexus, curvus. A κάμπτω.
Καμὼν, όντος, qui laboravit, mortuus; καμόντων, mortuorum. A κάμνω.
Κἂν, & in. Ex κὴ & ἐὰν.
Κἄν, ſaltem, quamvis, etſi, tametſi. Ex κὴ, & ἄν.
Κἂν γὲ, ſaltem.
Κανάζειν, vid. καπάζειν.
Κανὰ, ὰ, Cana. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Poſſeſſiva.*
ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue, cui pictores ceram vel linum circumnunt; (2) κάναβοι, fontes multiplicibus rivulis ſparſi.
Κάναθρον, ου, τὸ, currus ex ſtoreo. A κάνη.
Κανανίτης, ου, ὁ, Cananites. Nomen gentile. *Æmulator.*
Κανάζω, exinanire, exhaurire. Vid. ἐκκανάζω.
Κανασρᾶα, ῶν, τὰ, vaſa quædam cava, Suid. A κάνης Unde
Κανάστρον, ου, τὸ, caniſtrum; (2) cochlear.
Κανταχέω, ῶ, f. ήσω, reſono, ſtrepo, crepitum, ſive crepitum edo. A κανταχὴ, & ἠχέω.
Κανταχὴ, ῆς, ἡ, crepitatio, ſonitus. Ab eod.
Κανταχὴδὰ, *Adv.* cum ſtrepitu. Ab eod.
Κανταχώδης, *Adv.* idem & ab eod.
Κανταχίπους, ſonipes, Gl. V.
Κανταχίζω, reſono, ſtrepo. Τῶν δ' ὑποστορεσμένων κανάχιζε ποσὶ ἰυρεῖα χθών, Heſiod. Aſtr. 337. A κανταχὴ.
Καυδάκη, ης, ἡ, Candace. Nomen commune omnibus Æthiopiæ reginis.
Κάνδαυλος, ου, ὁ, edilii genus, ex amylo, lacte, caſeo, & melle. A κάνδυλος.
Καυδύκη, ης, ἡ, Perſica veſtis. A κάνδυς.
Καυδύλαι, & καυδύταραι, ſ. καυδύται, ὧν καυδυτάιες, ὧν καυδυτάλις. veſtiaria, pretioſorum veſtimentorum repoſitoria. Ab eod.
ΚΑ'ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, id. quod κάνδαυλος.
ΚΑ'ΝΔΥΣ, υος, ὁ, indumentum Perſicum.
Καυεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω.
Καυίσιο, *caniſtri*, gen. ſing. *Ion.* pro καυίς, a κάιεον, *caniſtrum.*
Κάνεον, & καυοῦν, caniſtrum, ciſta. A κάνης.
Καυῆν, a. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro καυεῖν, a καίνω.
ΚΑ'ΝΗΣ, ητος, ὁ, caniſtrum, calathus.
Καυήτιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum, Dim.
Καυηφορεῖν, caniſtrum ferre in ſacris.
Καυηφορία, ἡ, geſtatio caniſtri in ſacris.
Καυηφόρος, ου, ὁ κὴ ἡ; caniſtrum ferens; Canephoræ, virgines ſacra portantes. Cic. in Verr. 4, 5. Ex κάνης, & φέρω.
Καυθαρίζω, ap. *Ammon.* tremo. A κάνθηρος. Sed vox corrupta videtur, a ταυθαρίζω, *Erm.*
Καυθάριον, ου, τὸ, parvus cantharus, Dim.
Καυθάριος, vel καυθάρις, ſ. καυθαρίς, vitis genus. Hinc
Καυθαρίτης οἶνος, vinum cantharites.
Καυθαρὶς, ίδος, ἡ, ſcarabæus frumentum erodens; (2) inſectum alatum viroſum cauſticum, e muſcarum genere, vulgo muſca Hiſpanica. A
ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus; (2) cantharus, poculi genus; (3) piſcis quidam littoralis; (4) nota in lingua Apidis; (5) navigii genus.
Καυθήλια, ων, τὸ, clitellæ. A καυθήλιος.
Καυθήλιος, ου, ὁ, aſinus magnus; (2) bardus, ſtolidus. A κανθος.
Καυθὶς, ίδος, ἡ, aſella, Dim. ab eod.
ΚΑ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, oculi angulus, limbus; (2) canthus, ferrum, quo rotæ vinciuntur.
ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus.
Καυίσιον, ου, τὸ, parvum caniſtrum Dim. a κάνης.
Κάνιστρον, ου, τὸ, caniſtrum, Heſ. Ab eod.
ΚΑ'ΝΝΑ, vel κάννη, ης, ἡ, canna, ſtorea.
Καννάζειν, ίνη, ινον, ex cannabe factus, ſtupeus. A
ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, & κάνναβος, cannabis, ſtuppa. *Angl.* Hemp.
Καννάσας, *Æol.* pro κατανύσας, a. 1. apud Hom. Odyſſ. 15, 463. A καταννάω.
Κάννη, ης, ἡ, idem quod κάνα.
Καννιοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ſtoreas ſeu tegetes conficit, Pollux. Ex κάννη, & ποιέω.
Κάννομος, *Æol.* pro κὴ νόμος, *eaque legitima.*
Καναρχης, ου, ὁ, præfectus canonum, qui monachos ad canendos canones in vigiliis excitat. Ex κανὼν, & ἀρχὴ.
Καναρίας, ου, ὁ, & plur. καναρίαι, apud Hippocr. quibus ventres velut ad canonem ſive regulam exacti ſunt, h. e. ſubſtricti, non prominentes. A κανὼν. Unde
Καναρίζω, fut. ίσω, ad regulam dirigo, ad normam exigo; (2) per certas regulas ſeu canones conſtituo aliquid, veluti καναρίζειν ap. Gramm. dicitur de regulari forma declinandi & conjugandi; [3] in canonem ſcripturarum

Digitized by Google

turarum refero aliquid; (4) concinno, modulor. Τῇ πείρᾳ τῶν σίτων ἐγειραν φαρμάκων κανονίζειν, Dioſc.

Κανονικός, ἡ, όν, canonicus, regularis, regulæ conſentaneus; (2) in canonem Scripturæ relatus. Ab eod.

Κανονικῶς, *Adverb.* regulariter, rite, ſecundum regulam & normam.

Κανόνιον, ου, τό, lignum, cui in navibus cataphractis tabulæ incumbunt; (2) libellus, ſeu quodvis tractatus ſeu operis genus, Dim. a κανών.

Κανονίς, ίδος, ἡ, ſcriptorium inſtrumentum, quo utuntur elegantius ſcripturi; (2) librorum ſeu chartarum volumen. Ab eod.

Κανόνισμα, τό, regula, regularis ratio.

Κανοῦν, τό, & plur. κανᾶ, caniſtrum, caniſtra.

Κἀνυπόδαλος, *Æol. & Dor.* pro ὑπ' ἀνυποδήλος.

Κανυσίνος, ὁ, canuſina pænula, item pænula quæcunque.

ΚΑΝΩΝ, όνος, ὁ, proprie examen in libra; (2) regula, norma, unde judices, quorum judicium in aliquo genere ſequimur, *item*, excellentes in aliquo genere κανόνες dicti; (3) calamus, circa quem textores fila involvunt; (4) virgulæ, quibus olim clypeos tenebant; (5) palus, ſeu lignum erectum, menſura ſaltus, omninoque menſura & portio certa alicui attributa; (6) tributum ſtatum; (7) decreta conciliorum ad mores pertinentia; (8) pſalmus & cantus certis diebus ordinarie cantari ſolitus; (9) catalogus librorum divinorum, *item*, hominum certo collegio adſcriptorum, *unde* & ordo Clericorum.

Καναπικόν, οῦ, τό, pituſa herba. A

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ου, τό, ſambuci flos.

Κἄξ, *Æol.* pro κὴξ ἐξ.

Κἀξήγειρε, *excitavit quoque*, *Æol.* pro κὴξήγειρε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. ἐξεγείρω.

Καπάναξ, nomen partis in curru, *Poll.*

Καπάνη, ης, ἡ, præſepe; (2) rheda; (3) pars quædam currus; (4) galea e pilis. A κάπλω.

Καπανικός, unde καπανικώτης, magis ſatiantia, grandiora; (2) curulis.

Κἄπειτα, *Æol.* pro κὴ ἔπειτα, & *poſtea*.

Καπήλαιον, idem quod καπήλειον.

Καπδναούμ, ἡ, Capernaum. Nomen urbis, ἄκλητον. *Vicus conſolationis.*

Κάπη, ης, ἡ, præſepe; (2) pabulum equis in præſepi appoſitum. A κάπτω.

Κάπηθεν, *Adv.* a præſepi. Suid.

Καπηλεία, ας, ἡ, ars inſtitoria, ars cauponaria; (2) cauponatio, ipſa cauponandi actio.

Καπηλεῖον, ου, τό, caupona, popina, taberna.

Καπηλεύτης, οῦ, ὁ, nundinator, Gl. V. A

Καπηλεύω, f. εύσω, cauponor, cauponariam exerceo; (2) nundinor, cauponor, callide & avare tracto. Τῷ εἰρωνίῳ αἱ πρὸς Ῥωμαίους χρυσία καπηλεύοντες, Herodian. *de Germanis.* A κάπηλος.

Καπηλικός, ἡ, όν, cauponarius, ad cauponam pertinens. Hinc καπηλική, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars cauponaria. Ab eod.

Καπηλικῶς, *Adv.* cauponarie, cauponum more; (2) fraudulenter, doloſe.

Καπήλιον, ου, τό, taberna. A κάπηλος. Unde

Καπηλίς, ίδος, ἡ, quæ cauponariam exerceat, copa.

Καπηλοδύτης, ου, ὁ, qui cauponam ſubinde ingreditur; ganeo, tabernarius. Ex κάπηλος, & δύω, *ſubeo*.

Κάπηλον, dolo fraudeque vitiatum, adulteratum. A

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, caupo; (2) inſtitor, cujuſque rei propola.

ΚΑΠΗ'ΡΙΑ, placentæ genus, Suid.

Κᾰπί, *Æol.* pro κὴ ὅπι, & *in*.

Κάπη, ης, ἡ, menſura duarum circiter Atticarum capax. A σίθος, *dolium*.

Καπνέω, fumigo, ſuffio, *Poët.* pro καπνίζω.

Καπνίλαιον, reſina ſponte profluens, e καπνὸς, quia igni admota multum fumi edit.

Κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium. A καπνός.

Καπνία, ας, ἡ, fuligo. Ab eod.

Καπνίας, ου, ὁ, fumoſus; (2) lapis ex jaſpidum genere.

Καπνιάω, ῶ, fumigo, fumo. Ab eod.

Καπνιζόμενος, *in fumum evaneſcens*, part. paſſ. verbi

Καπνίζω, f. ίσω, fumum excito; (2) ignem accendo; (3) inſumo, fumigo, fumo inficio; (4) fumo; (5) ignem accendo convivii gratia. Καπνιαίη τις ἔχει κλισίας, ἣ δεῖπνον ἵλυντο, Il. 2, 399.

Καπνίον, ου, τό, parvus fumus, Dim. a καπνός.

Κάπνισις, εως, ἡ, idem quod

Κάπνισμα, ατος, τό, infumatio; (2) thus incenſum. A καπνίζω.

Καπνίτης, ου, ὁ, fumigatus, infumatus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, fumarium. A δέχομαι.

Καπνοδοχεῖον, ου, τό, idem. Ex iiſd.

Καπνοδόχη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Καπνοδοχον, ου, τό, idem & ex iiſd.

Καπνόομαι, ſuffumigor. Ἡ νῦν καπνοῦται, Eur. Tro. 8.

Καπνοποιός, όν, magnum fumum edens.

ΚΑΠΝΟΣ, ου, ὁ, fumus; (2) ignis; (3) fumaria, herba quædam, *Angl.* Fumitory.

Καπνοσφραντής, οῦ, & καπνοσφράστης, ου, ὁ, fumi olfactor, ſordidus & præparcus.

Καπνοῦχος, ου, ὁ, tubulus, per quem fumus exit. Ex καπνὸς, & ἔχω.

Καπνώδης, ους, ὁ, ἡ, fumoſus, fumidus; (2) nebuloſus; (3) fæculentus. Ab eod.

Κάπος, ου, ὁ, flatus, ſpiritus, anhelitus; (2) cortex palmæ, in quo fructus latet & primum germen.

Καππάριον, ου, τό, parva capparis, frutex & fructus, Dim. a

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, capparis, frutex ſpinoſus.

Κἄππαυέ, 3. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* pro καταπαύει.

Καππεδίον, *per campum*, *Æol.* pro χὰ πεδίον.

Κάππισε, *decidit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Æol.* pro κατέπεσε, a verbo καταπίπλω, pro καταπίπτω, *decido*. Κάππισον ἐν Λήμνῳ, Hom. Il. 1, 593, *decidi*.

Καποφόρος, ου, ὁ, ἡ, Kappa ferens inuſtum vel quocumque modo impreſſum. Ex Κάππα, & φέρω.

Καππυρισασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro καταπυρισασα, a καταπυρίζω.

Καππάλαρ' *ad clavos caſſidis*, *Æol.* pro χὰ φάλαρα, Hom. Il. 16, 106.

Καπρώνια, ῆς, ἡ, libidinoſa. A κάπρος.

Καπράω, ῶ, ſubo velut ſus aprum appetens, prurio. Ab eod.

Καπρία, ας, ἡ, virus ex genitalibus ſcropharum. A κάπρος.

Καπριάω, ῶ, ſubo, prurio. Ab eod.

Καπρίζω, idem & ab eod.

Κάπριος, ου, ὁ, aper; (2) roſtratus. Ab eod.

Κάπριος, ου, ὁ, ἡ, aprugnus; ut καπρίαις φοράμες, aprorum inſtar roſtratas proras.

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres.

Καπρόζω, idem quod καπρίω.

ΚΑ'ΠΥΡΟΣ, ου, ὁ, aper, verres.

Καπρώδης, ους, ὁ, ἡ, fœtidus & interpellantibus morſibus appetere, & vellicatim carpta demittere, hinc edo, avide edo, mordeo. Ὅλως εἰπεῖν περικυκλίσας τοῖν ποσὶν, Ariſt. Pace 7.

Καπύρια, & καπυρίδια, τά, cruſtula, placentæ genus.

Καπυρίζω, clare & ſonore rideo, cachinnor; (2) gulæ indulgeo & ventri ſervio.

Καπυρείομαι, ῶμαι, torreor, callidus vel ſervidus ſum, *Strabo lib.* 4. A

Καπυρὸς, ρά, ρὸν, torridus, aduſtus; (2) efflans, exſpirans. A καπύω. Hinc

Καπυρόω, calidum, fervidum reddo.

Καπύω, flo, exſpiro, ut hinc ſit. a. 1. ἔκαπυσα, efflavit, ap. Hom. Ἀπὸ δ' ψυχὴν ἐκάπυσε, Il. 22, 467, A κάπτω.

Κάπω, idem, *Ern.*

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus caſtratus.

Κὰρ pro κάρα, caput, ὀπὶ κὰρ, in caput.

ΚΑ'Ρ, Καρὸς, ὁ, Car, gentile; (2) mancipium Caricum, homo nauci. Κᾶρες, Cares, Καρία, Caria regio.

Κάρα, τό, caput; (2) vertex; (3) tota facies. A κάρηνον.

Καράβιον, ου, τό, parvus carabus; (2) navicula in Lex. vulg. Dim. a κάραβος.

Καραβοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, carabi ſpeciem habens. Ex κάραβος, & εἶδος, *forma*.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, ου, ὁ, carabus animal marinum e cancrorum genere.

Καραβοπρόσωπος, ον, carabi formam habens.

Καραβώδης, ους, ὁ, ἡ, e caraborum genere. A κάραβος.

Καραδοκέω, ῶ, f. ήσω, exſpecto capite quaſi ad videndum exſerto, ſ. elato; (2) exſpecto. Καραδόκ' ὅταν σράτευμ' Ἀργείων ἐξιὼν κάλας, Eur. Tro. 93. Ἐκαραδόκησεν εἰς ἐμ' ἡ βελὴ φάλαγγι, Ariſt. Eq. 660. Ex κάρα, & δοκέω. Hinc

Καραδοκία, ας, ἡ, ſpes, exſpectatio.

Καραιβαράω, ῶ, gravedine capitis laboro. Ex κάρα, & βάρος.

Καραιβαρέω, ῶ, idem & ex iiſd.

Καρακόλλιον, ου, τό, cuculla, Gl. V. q. Ex κάρα, & κάλλος.

Καρανίς, ῆς, ἡ, capitalis. Μόρος καρανὶς Eur. Rh. 818. A κάρηνον.

Κάραρος, ου, ὁ, Dominus, qui ſummo cum imperio præeſt, caput reliquorum. A κάρα.

Καρανόω, ſummatim dico, narro; (2) abſolvo. A κάρηνον.

Καρατομέω, ῶ, f. ήσω, caput amputo. Χρὴ καρατομεῖν ξίφει, Eur. Rheſ. 585.

Καρατομία, ἡ, capitis reſectio.

Καρατόμος, ου, ὁ, ἡ, qui caput amputat, caput abſcindens. Ex κάρα, & τέμνω.

Καράτομος, ου, ὁ, ἡ, cui caput amputatum eſt. Ex iiſd.

Καρβανίζειν, & καρβάζειν, & καρβαΐζειν, Carice ac barbare loqui, Heſ.

Κάρβανος, Barbarus, Æſch. Agam. 1070.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, vile & ruſticum calceamentum.

Καρδαμυλύφος, ὁ, ἡ, admodum parcus, ita ut etiam e naſturtio exſculpat, quo vitam toleret. Ex κάρδαμον, & λύφω.

Καρδαμίζω, cardamum imitor; (2) aſpero vultu ſum, aſpere intueor.

Καρδαμίνη, ης, ἡ, herba naſturtio ſimilis, Cardamine. A κάρδαμον.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

ΚΑ'ΡΔΑΜΟΝ, ου, τό, naſturtium. *Angl.* Creſſes.

Καρδάμωμον, ου, τό, Cardamomum, planta aromatica. Ex κάρδαμον, & ἄμωμον, quia utrique ſimile.

Κάρδαξ, κος, ὁ, mercede conductus miles. Vox barbara. ap. *Ammon.*

ΚΑΡΔΙ'Α, ας, ἡ, cor; (2) animus; (3) os ventriculi; (4) adfectus, appetitus; (5) medulla arboris; (6) alveus Clepſydræ. Hinc

Καρδιακὸς, ἡ, όν, cordialis; (2) cardiacus, cui cor vel potius os ventriculi dolet.

Καρδιαλγεῖν, dolore cordis adfici. A

Καρδιαλγὴς, ές, ὁ, ἡ, cui cor dolet; (2) cordis dolorem adferens. Ab ἄλγος.

Καρδιαλγία, ας, ἡ, dolor cordis, vel potius oris ventriculi. A καρδιαλγὴς. Unde

Καρδιαλγικὸς, ἡ, όν, cum dolore cordis conjunctus, cordis dolorem invehens.

Καρδιάω, ῶ, cordis dolorem ſentio, ſeu potius dolorem ventriculi. Hinc καρδιάοντα, apud Nicandrum pro καρδιῶντα, καρδιόωσα, Acc. ſ. part. præſ.

Καρδίνημα, ατος, τό, capitis gravedo, Vox Ionica, Erotianus. Ex κάρα, & δινέω.

Καρδιοβολεῖν, corde vulnerari, contriſtari, Heſ. Ex καρδία, & βολή.

Καρδιοβόλος, ου, ὁ, ἡ, cordi noxius. Καρδιοβόλα βεμβαλα, *Anet.* Ex iiſd.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, qui corda novit, cordium ſcrutator. Ex καρδία, & γινώσκω.

Καρδιοπονέω, cordis dolore vexor; (2) animo angor.

Καρδι-

Digitized by Google

Καρδιωλκίω, cor extraho vel evello. Τὰ ἔγκατα ἐξαιρῶν ἢ καρδιωλκῶν, Luc. Ab ἕλκω.

Καρδιωλκία, ἡ, cordis extractio, ſ. evulſio.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, ferreum tutamen pectoris apud Romanos.

Καρδιόω, ῶ, f. ώσω, vulnero. A καρδιδῆς, Heſ. καρδιουργεῖν, de victimis, q. d. cor laniare, apud Etym. victimæ cor adipe tectum igni imponere, καρδιώσαδες. A καρδία.

Καρδιωγμὸς, ὅ, ὁ, dolor cordis ſ. ventriculi. A

Καρδιώσω, & καρδιάτλω, ventriculi dolorem ſentio. A καρδία.

Καρδοπέϊον, ε, τὸ, capiſtrum, quo ſervi pinſentes aut farinam ſubigentes a comedendo arcebantur.

Καρδοποιλύφος, ὁ ἡ ὁ, qui alveos ſeu mactras ſculpit ſeu conficit. A γλύφω.

ΚΑΡΔΟΠΟΣ, υ, ὁ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur.

Κάρη τὸ, *indeclinabile*, caput. A κάρηνον.

Κάρῃ, 3. ſ. a. 2. conj. paſſ. v. κείρω.

Κάρηαθ, ατος, τὸ, caput. A κάρη.

Καρηβαρᾶν, capite gravari. A ſeq.

Καρηβαρέω, ῶ, f. ήσω, gravedine capitis laboro, gravor capite. Ex κάρη, & βάρος.

Καρηβαρία, & καρηβάρεια, ας, ἡ, gravedo capitis. Ex iiſd.

Καρηβαριᾶν, capite gravari. Ex iiſd.

Καρηβαρικὸς, ἡ, ὸν, gravedinem capitis inducens, caput gravans. A καρηβαρία.

Καρηβαρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum gravedinem capiti adferens, Suid. Ex iiſd.

Καρηβοάω, ῶ, caput clamoribus diruptum habeo; (2) vertigine laboro. Ex κάρη, & βοάω.

Καρηκομάω, ῶ, caput comatum habeo, capite crinito ſum. Hinc illud Homericum καρηκομόωντες, comantes, capillati, pro καρηκομῶντες, καρηκομάοντες. A κόμη.

Καρῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κείρω.

ΚΑΡΗΝΟΝ, υ, τὸ, caput; (2) vertex, ſummitas.

Κάρητος, gen, ſ. *per Sync.* pro καρήατος.

Καρία, ας, ἡ, Caria, regio Aſiæ minoris. A Κάρ.

Καρίδιον, & καριδάριον, υ, τὸ, parva ſquilla. A καρὶς.

Καρίζω, Carum more ago.

Καρικοργὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, a Carica gente factus. Ex Καρικὸς, & ἔργον, *opus*.

Καρικὸς, ὴ, όν, Carius. A Κάρ.

Καρικὸν, τὸ, medicamentum, unguentum, ulcera purgans; (2) oleum quoddam, apud *Athen.*

Καρῖναι, ῶν, αἱ, mulieres, quæ planctu proſequebantur funera, e Caria fere ortæ. A Καρία.

Καριόω, unde καριῶσαι, perimere, Heſ. A κὴρ, pro κῆρ, *mors*.

Καρὶς, ἰδος, ἡ, (pen. prod.) ſquilla, piſcis caput permagnum habens. A κάρη.

Καρισὶ, Carice.

ΚΑΡΚΑΙΡΩ, reſono, ſonitum edo; (2) pulſatus vibro vel tremo. Κάρκαιρε ἢ γαῖα ὑποδεύσιν, Il. 20, 157.

Καρκινάδες, ων, αἱ, parva animalcula cancris ſimilia, colore fulvo. A καρκῖνος.

Καρκίνιον, υ, τὸ, parvus cancer, Dim. A

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, vel καρκῖνος, υ, ὁ, cancer, animal ἀμφίβιον; (2) ſidus cœleſte; (3) morbus; (4) vinculi genus; (5) genus calceamenti; (6) forceps; (7) inſtrumentum, quo peſſulus attolitur; & (8) καρκίνοι, oſſa duo jugalia, quæ prope tempora committuntur. Hinc

Καρκινόω, ῶ, cancro adſimilo; (2) cancro morbo infeſto; καρκινᾶδες, cancro tentari.

Καρκινώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, cancro ſimilis; (2) e cancrorum genere; (3) a cancro exeſus, cancroſus. Ab eod.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, carcinoma, cancer morbus. A καρκινόω.

Καρνεᾶς, ᾶν, οἱ, Carneatæ, cælibes quidam Apollinis Carnei miniſterio deſtinati, Heſ.

Κάρνεια, vel κάρνεα, τὰ, ſacra Carnea, quæ celebrantur in honorem Apollinis Carnei.

ΚΑΡΝΕΙΟΣ, ε, ὁ, Carnëus, Apollinis cognomen, a Carno, ut putatur, Jovis & Europæ filio, Heſ.

Καρνιονῖκαι, ῶν, οἱ, victores in ludis Carneis Ex Κάρνεια, ſeu Κάρνεα, & νίκη.

ΚΑΡΝΟΣ, εος, τὸ, pediculus; (2) ovis; (3) pecus, Heſ.

Κάροινον, υ, τὸ, Carœnum, muſtum decoctum. Ex κάρα, & οἶνος.

ΚΑΡΟΣ, υ, ὁ, (pen. corr.) ſopor cum gravedine, marcor, Nicandr. Ther. 728.

Κάρος, vel κάρον, herba quæ in officinis Carui. al. κάσιον, & κάριον, item κάρυον, necnon καρναζάδιον, *Angl.* Carraways.

Καρόω, ῶ, ſoporem cum gravedine adfero. Et *in Paſſ.* gravedine ſoporis adgravor, ebrior, alto gravique ſomno corripior. A κάρος.

ΚΑΡΠΑΙ, putantur eſſe vermes in oleis.

ΚΑΡΠΑΙΑ, ας, ἡ, ſaltationis genus.

Καρπάλιμος, celer, rapidus. Quaſi ab ἁρπάλιμος, ab ἁρπάζω, *rapio*.

Καρπαλίμως, *Adv.* cito, raptim.

Καρπασινὸς, ἡ, όν, carbaſinus. A

ΚΑΡΠΑΣΟΣ, υ, ἡ, venenatum quoddam medicamentum; (2) carbaſus.

Καρπεία, ας, ἡ, fructus perceptio, uſusfructus. A καρπόω.

Καπεῖον, υ, τὸ, fructus. Ab eod.

Καρπόω, f. ώσω, fructum percipio; (2) fruor. Πολλὰς παρόζυσι καρπώσεσθ, D. Hal. A καρπος.

ΚΑΡΠΗΣΙΟΝ, υ, τὸ, Carpeſium, feſtuca tenuis.

Καρπία, ὴ, idem quod καρπεία. A καρπὸς.

Καρπίζω, & καρπίζομαι, fructum decerpo, defrugo, fruor; καρπίζομαι, in libertatem adſero. Καρπίζεσι ἢ αὐτὼ ἐν δίρῃ. Diſcor.

Καρπιμος, ίμη, ιμον, frugifer, ferax frugum, fructifer; (2) ad fructus edendos aptus. A καρπὸς.

Καρπὶς, ίδος, ἡ, vindicta, adſertio.

Καρπισμὸς, οῦ, ὁ, fructus perceptio, uſus fructus; (2) defrugatio; (3) vindicta, adſertio; (4) mancipatio. A καρπίζω.

Καρπισεία, ας, ἡ, adſertio in libertatem, quod mancipii brachiale caperetur, quod carpus dicitur.

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, adſertor, vindex. Ab eod.

Καρποβάλσαμον, υ, τὸ, balſami fructus.

Καρπόβρωτος, ε, ὁ, ἡ ὁ, fructum eſeſum habens; (2) fructum eſculentum habens. Ex καρπὸς, & βράσκω, *comedo*.

Καρπογένεθλος, ε, ὁ, generator fructuum. A γενέθλη.

Καρπογονέω, fructum gigno ſeu fero.

Καρπογονία, ας, ἡ, fructus editio, quum ſtirpes fructum pariunt. A

Καρπογόνος, ε, ὁ ἡ ὁ, fructum gignens, frugifer. Ex καρπὸς, & γίνομαι, *gigno*.

Καρπόδεσμα, ων, τὰ, manicæ ſeu vincula, quæ manui injiciuntur. Sic abuſive Lexiphanes Luciani; cum ſit ornamentum manuum, Gl Vet. καρπόδισμος, lemniſcus, articularia faſciola. A δεσμὸς.

Καρποδίσμιος, lemniſcatus, Gl. V.

Καρποδότειρα, ἡ, fructuum inventrix, ſ. datrix. A

Καρποδότης, ε, ὁ, fructuum ſeu frugum dator, frugifer. Ex καρπὸς, & δότης.

Καστολογέω, ῶ, f. ήσω, fructus lego, vel colligo. Ex καρπὸς, & λέγω.

Καρπομανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, luxurians fructu, nimis fructificans. A μαίνομαι.

Καρπόομαι, οῦμαι, fructum percipio, fruor, exhaurio fructibus. Ἐκ τέτων καρπώμαι ἀσφάλειαν ἢ εὐκλειαν, Xen. Ὡς ἀδελφὸν ὁμοῦ ἐμοὶ φήμης ἀναχὸν τῆσδε τῶν καρπώμεθα, Soph. Trach. 207.

Καρποποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, fructificus. A ποιέω.

ΚΑΡΠΟΣ, ε, ὁ, fructus; (2) ſemen cum ſuo involucro; (3) ſemen quodvis; (4) utilitas, emolumentum; (5) junctura manus cum brachio, Carpus.

Καρποτοκέω, fructum pario vel fero.

Καρποτοκία, ας, ἡ, fructus editio. A

Καρποτόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, fructum pariens, frugifer, fructifer. Ex καρπὸς, & τίκτω.

Καρπότριφος, ε, ὁ ἡ ὁ, frugibus nutritus & altus; καρποτρόφος, fructus alens, frugifer, almus. A τρέφω.

Καρποφάγος, ὁ ἡ ὁ, fructibus vivens, fructuum eſu vitam ſuſtentans. A φαγεῖν.

Καρποφορία, fructum fero, fructifico. Αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, Marc. 4, 28. Καρποφορήσωσιν, Col. 1, 6.

Καρποφορία, ας, ἡ, generatio fructuum, ubertas. A

Καρποφόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, fructus ferens, fructifer, frugifer. Ex καρπὸς, & φέρω.

Καρποφυέω, ῶ, fructus edo, ſeu gigno. Ex καρπὸς, & φύω, *gigno*.

Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, fructuum cuſtos.

Καρπόω, ῶ, fructum offero, fruendum offero, *paſſ.* ſ. *med.* fructum percipio, colligo, fruor, utor. A καρπὸς.

Καρπώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, fructuoſus, Gl. V.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, qui percipitur, quæſtus; (2) oblatio, ſacrificium, hoſtia, victima. A καρπόω.

Καρπώσιμος, ε, ὁ ἡ ὁ, ex quo fructus capi poteſt; (2) frugiferus. Ab eod.

Κάρπωσις, εως, ἡ, fruitio, uſus rei fructuoſus; (2) holocauſtum. Ab eod.

Καρπωτὸς χιτὼν, veſtis talaris, 2 Reg. cap. 13.

Κάρρα, *continuo*, pro κάτερθε, Hom. Il. 5, 424, καρρίζουσα. Ex χερ, & ῥίζω, *facio*.

Κάρρων, ον, ος, ὁ ἡ ὁ, melior, præſtantior, fortior. Comparativ. *Dor.* ab ἀγαθὸς.

Καρσία, ας, ἡ, obliquitas. A κάρσιος.

ΚΑΡΣΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Κάρσις, εως, ἡ, tonſura. A κείρω, *tondeo*.

Καρσίως, *Adv.* oblique. A κάρσιος.

Κάρτα, *Adv.* valde, vehementer, admodum; (2) profecto, certe. A κάρτος, pro κράτος.

Καρταίνω, valeo, vinco. A κάρτα.

Καρταίπυς, οδος, ὁ, bos, taurus, ap. Delphos. A κραταιὸς.

Καρταλέμιον, υ, τὸ, parvus κάρταλος, Robertſ. At Gloſſ. Vet. καρταλέμιον, cartalamia.

ΚΑΡΤΑΛΟΣ, & κάρταλος, υ, ὁ, ſiſcella, cophinus, ſeu corbis in anguſtum deſinens.

Καρτδαίχμαν, *Dor.* pro καρτδαίχμιλον, a

Καρτδαίχμης, ε, ὁ, haſtipotens, qui potens eſt bellicis armis. Ex αἰχμὴ, *cuſpis*.

Καρτδέω, ῶ, f. ήσω, forti animo ſum; (2) perſevero, tolero, patienter fero, duro, perduro. Τὸν ὑποπλικὸν ὄγκον μόλις ἂν οἱ δῶλοι καρτδήσειαν, Iſocr. τοῖς κινδύνοις, Xen. πρὸς τὸ μέτριον, id. A καρτδός. Hinc

Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, patientia.

Καρτδία, ας, ἡ, idem. A καρτδός. Hinc

Καρτδικὸς, ἡ, όν, patientia præditus, patiens.

Καρτδικῶς, *Adverb.* toleranter, ſedulo.

Καρτδοβρόντης, ε, ὁ, graviter tonans.

Καρτδόθυμος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui pertinaci animo eſt, pertinax, tolerans.

Καρτδοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, fortiter feriens. A πλήσσω.

Καρτδὸς, ρὰ, ρὸν, robuſtus, potens, qui re aliqua potiri, vel illam retinere poteſt; (2) magnanimus; (3) violentus; (4) tolerans, patiens. A κάρτος, pro κράτος.

Καρτδύντως, fortiter, patienter. A καρτδύω.

Καρτδῶς, idem. A καρτδὸς.

Καρτδόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, præfractus; (2) magnanimus. Ex καρτδὸς, & φρὴν.

Καρτδόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, fortis manu.

Καρτδόψυχία, ας, ἡ, animi fortitudo. A ψυχὴ.

Καρτδώνυξ, υχος, ὁ ἡ ὁ, qui fortes ſive robuſtos habet ungues. Ab ὄνυξ.

Καρτδώνυχος, υ, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.

Καρτὸς, ὴ, όν, tonſus. A κείρω.

Κάρτος, εος, τὸ, vires, robur, *per Metathe.* pro κράτος.

Digitized by Google

Καρτύνω, a. 1. inf. act. *per Metathesin*, pro κασσύνω.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro· Τιτῆνες δ' ἐτίρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Hesiod. Theog. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΥΑ, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ι, τὸ, nucula, Gl. V.

Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.

Κάρυσον κάταγμα, fractura offis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρός, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nucem pertinens, nuci similis.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυΐσκος, ι, ὁ, fcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκεία, ας, ἡ, condimenti exquifiti confectio, minatim e fanguine, v. καρύκη; (2) condimenta fupervacanea.

Καρύκευμα, ατος, τὸ, condimentum exquifite factum. A

Καρυκεύω, f. εύσω, exquifite condio; (2) condio quovis modo. A

ΚΑΡΥΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam feu condimentum Lydorum, fc. e. fanguine; (2) condimentum exquifite factum; (3) conditura, feu condimentum quodvis.

Καρυκοειδής, ὲς, fubcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκόν, οῦ, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (fed fcribendum καρικόν, *Ern.*)

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκλιον, (2) condio fuaviter; (3) condimentum conficio. A

Καρυκοποιός, ὸς, ὁ ἡ, ὸν, qui conficit καρύκλιον. Ex καρύκη, & ποιέω.

Κάρυξ, *praco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξαισα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω.

Κᾶρυξε, 3. fing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοκαλάμη, ης, ὁ, inftrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω.

Καρυοκοκκύμηλα, nuciprunа, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ι, τὸ, nux juglans, fructus; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρυόπους, ι, ὁ, nucis fuccus. Ab ὀπός.

Καρυόφυλλον, ι, τὸ, caryophyllum, quafi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicæ.

Καρυώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, nuceus, nucis fimilis. A κάρυον.

Καρυῶτις, ιδος, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτόν, ι, τὸ, fcyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuccus; καρυατὸς φοῖνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέος, ία, έον, ficcus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ι, τὸ, ramentum. A κάρφω.

Κάρφη, ης, ἡ, ftramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρός, ὰ, ὸν, e feftucis factus. *Epith.* nidi. A κάρφος.

Καρφίον, ι, τὸ, parva feftuca; (2) furculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, ιδος, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ι, ὁ, qui eft e feftucis compofitus, ut καρφίτης θάλαμος. Ab eod.

Καρφοειδής, ίος, ὁ ἡ, ὲς, feftucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδος, *forma*.

Καρφολογία, ᾶς, f. ήσω, paleas, f. feftucas lego; (2) exquifite in alium inquiro, quafi feftucam in oculo fcrutans; (3) floccos lego & quifquilias in veſte hærentes. Ἐάν τι αρος τὸ τρίχωμα τ' κιφαλῆς ὑπὸ σνδίματος προσενέχθη ἀχυρὸν καρφολογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. varie autem fcribitur, Caſaub. leg. καρφολογῆσαι, alii καρφολ. Ex κάρφος, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, f. feftucarum, f. floccorum lectio. Ex iifd.

Κάρφος, ους, τὸ, palea; (2) feftuca; (3) furculus; (4) nidus, e feftucis, &c.

Καρφόω, idem quod κάρφω. Heſ. καρφώσῃ, ξηράνῃ, arefcere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑΡΦΩ, ficco, arefacio; (2) deprimo, facio ut defloreſcat, frango. Καρφὲ μὴν οἱ χρόα καλὸν ἐνὶ γραμπλοῖσι μέλισαι, Odyſſ. 13, 430. Ἀρήνορα κάρφῃ, Heſiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, ſtramentitius.

Καρχαλέος, ία, έον, ficcus, aridus.

Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piſcis, ſic dictus ab aſperis, quos habet dentibus; (2) piſcis ſpecies. A κάρχαρος.

Καρχαρόδους, οντος, ὁ ἡ, ους, dentibus aſper.

Κάρχαρος, ου, ὁ ἡ, ον, aſper, acutus; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginienſium partes foveo.

Καρχηδόνιος, ου, ὁ, Carthaginienſis. A

Καρχηδών, όνος, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗΣΙΟΝ, τὸ, carcheſium, ſumma pars mali nautici, antenna; (2) poculum.

Καρὸς, dat. f. *Dor.* pro κηρᾶς, a κηρός.

Καρπάδης, ους, ὁ ἡ, ὲς, ſoporifer, *Aret.*

Κάρπασις, εως, ἡ, ſoporatio, actio inducendi ſoporem, ſopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, όν, ſoporifer, ſoporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλιζάζω, fut. άσω, convitiis & probris meretricium more inceſſo. Κασαλιζάζω τὲς ἐν Πύλῳ σραλησὲς, Ariſt. Eq. 354. A

Κασαλιζὰς, άδος, ἡ, meretrix. A κασάλιξ.

ΚΑΣΑΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλιξιν, ι, τὸ, lupanar. A κασάλιξ.

Κάσαμον, ι, τὸ, Caſamum, a quibuſdam medicis ἡ κυκλάμινος.

ΚΑΣΑΣ, ου, ὁ, tapes utrobique villoſus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, ſcortum, Heſ. Ex κλέος, & οὖρα, *cura*.

Κασαυρὰς, άδος, ἡ, idem & ab eo ipſo.

Κασαυρεῖον, ι, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ι, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδος, ἡ, meretrix, Heſ.

Καδδοῖσιν, & *in bonis*, *Æol.* pro κὴ ἐὐδοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, Caſia, frutex lauro ſimilis, cujus cortex abraditur. A καννία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *ſoror*, & γείνομαι, *naſcor*.

Κασίγνητος, ου, ὁ, frater ex utroque parente, germanus; (2) conſobrinus, fratris vel ſororis filius; (3) conſanguineus; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑΣΙΣ, ιος, ὁ ἡ, ὶν, frater vel ſoror; (2) cœtaneus.

ΚΑΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, ſcortum.

Καασᾶς, άδος, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙΑ, ας, ἡ, Caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, caſſiam refero. A κασσία.

Κασσιτέριος, ία, ιον, ſtanneus, e ſtanno confectus. A

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, ſtannum, plumbum album.

Κασσιτοεργὸς, ὸ, ὁ, qui ſtannea opera confici, Gl. V. ſtannator.

Κασσιτόω, ῶ, f. ώσω, ſtanno induco; κασσιτωμένος, ſtanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσυμα, *Attice*, κάτυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calcei ſuuntur; (2) doloſa machinatio. A

ΚΑΣΣΥΩ, *Att.* κατύω, conſuo, refitio conſuendo, ut veteramentarius calceamenta; (2) ſtruo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ σρᾶγμα τῶθ', ὅθεν σαλαῖ κατύει, Ariſt. Eq. 314.

Καασαρεῖον, ου, τὸ, lupanar. A καασαρόω.

Καασαρόω, ſcortor, meretricor. Βασέρα σεμνῶς καασαρόωσα, Cyc. 772. A

Καασαρὶς, ίδος, ἡ, ſcortum, meretrix. A κάασα.

ΚΑΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Caſtana, urbs Theſſaliæ & Ponti. Hinc

Καασανάϊκὸς, ὴ, όν, Caſtaneus ut Καασαναϊκὸν κάρυον, nux Caſtanea.

Κάσανον, ου, τὸ, Caſtanea. A Κάσανα.

Καασόρειος, ου, ὁ ἡ, ὸν, Caſtoreus, qui fit in honorem Caſtoris. Καασόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Caſtore Spartano.

Καασόριαι, & Καασορίδες κύνες, canes Spartani.

Καασορίζω, imitor Caſtorium, Caſtorium refero. A

Καασόριον, & καασόρειον, ου, τὸ, καασόρια, caſtorea, teſticuli caſtoris; (2) medicamentum e caſtoris teſticulis. A κάσαρ.

Κασόρνυμι, ſterno, conſterno, pro κατασόρνυμι, Hom. καασορύσσα, conſternens. Κάδε καασορύσσα θρόνοις ἐνὶ δαιδαλέοισι, Odyſſ. 17, 32.

ΚΑΣΤΩΡ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. Caſtor propr. frater Pollucis.

Κάχεε, 3. fing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέχεθε, a καταχέω, pro κατέχα.

ΚΑΤΑ, *Præpoſ. cum Genitiv.* adverſus, contra, in, ſuper, de, poſt, ſub. *Cum Accuſ.* ſecundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præſcriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχὺ, κατὰ μικρὸν, paulatim, ſenſim; κατὰ καιρὸν, opportune, καθ' ἡδονὴν, libenter. Formula καθ' ἑαυτὸν ſignificat multa, ut ſua ſponte, ipſe, ſuo arbitrio, ſolus, ſeorſim, ſeparatim ab aliis. *Cum Accuſ. & Articulo Periphraſi ſerait*, v. g. οἱ κατ' ἀγορὰν, cauſſidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum; Σκηνοποιικὴ τὴν τέχνην, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel ſecundum artem; *in compoſitione notat* (α) *oppoſitum* τῷ ἄνω, five, de, vel deorſum, ut καταβαίνω, deorſum ſcando, deſcendo; (β) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, contra gloriari; (γ) *valde*, ſive *intendit ſignificationem*, ut κατείδωλος, refertus idolis; (δ) *retinet ſignificationem ſimplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾶτα, deinde. Ex κὴ, & ἔτα, *deinde*.

Κατάβα, *deſcende*, 2. fing. a. 2. imper. act. *per Apocopen*, pro καταβαθι, a καταβαίνω.

Καταβάδην, *Adv.* q. d. deſcenſim, tanquam deſcendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, ὸ, ὁ, deſcenſus, catarrhacta. Ab eodem.

Καταβαίνω, deſcendo; (2) demitto me; (3) incurro, congruo; κατάβα, deſcende, pro κατάβηθι. Πολλὰ ἢ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς εἴνεκ' ἐλεινὸν ἄεν, Eur. Andr. 111. εἰς σφέδιον, Xen. ἀπὸ τῦ ἵππου, id.

Καταβακχεύομαι, enthuſiaſmo correptus ſum.

Καταβακχεύω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, proſterno; (2) conjicio; (3) projicio; (4) abjicio; (5) ſolvo, perſolvo; & καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque*, initium alicujus rei facio; dicitur, & de ſerentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κάδι, ὦ Θυπόλι; Ariſt. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὼ καταβαλλόμενος, Plat.

Καταβαπλίζω, demergo, obruo. A καταβάπλα.

Καταβαπλισὴς, οῦ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, ſubmerſor. A καταβαπλίζω.

Καταβάπλω, demergo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, præpondero, pondere deprimo. A βάρος, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppreſſio, Gl. V.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὲς, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβᾶς, a. 2. part. act. v. καταβαίνω.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, deſcenſus.

Καταβάσιος, ου, ὁ ἡ, ὸν, deſcendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus, deſcenſio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, faſcino.

Καταβασμὸς, ὸ, deſcenſus. A καταβαίνω.

Καταβάτης, ου, ὁ, Vid. καταιβάτης.

Καταβάτω, 3. ſ. α, 2. imper. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu ſopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus ſopiendis puerulis.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, ſopio cantu nutricis more. Ex κατὰ & βαυκὴς, *jucundus*.

Καταβε-

Digitized by Google

Καταβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmo. A βέβαιος. Hinc
Καταβεβαίωσις, ἡ, confirmatio.
Καταβεβλακυμμένως, *Adv.* per socordiam, socorditer, remisso animo. A καταβλακύομαι.
Καταβεβλημμένος, acc. pl. part. perf. pass. f. g. v. καταβάλλω.
Καταβεβρίθασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβρίθω.
Κατάβῃ, 3. s. aor. 2. conj. act. verbi καταβαίνω.
Κατάβηθι *descende*, 2. sing. a. 2. imper. act.
Καταβήσιο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro καταβήσου, a καταβήσομαι.
Καταβήτω, 3. sing. f. 1. ind. med.
Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi deterqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζεται ἀπ' αὐτῆς, Plut.
Καταβιβάζω, f. άσω, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, Plut. Ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23.
Καταβιβασμός, οῦ, ὁ, degradatio. A præc.
Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβίβρωκε, Hyper.
Καταβιόω, vitam transigo, finio. Hinc
Καταβίωσις, ἡ, vita, vitæ finis.
Καταβλακύομαι, f. ὔσομαι, socordiæ me dedo, socorditer me gero, obtorpesco.
Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ Σιγὰν ὅτι μήτε καταβλαπῇ τὸ Σὸν αὐτῷ, Hom. Hym. in Merc. 93.
Καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio; (2) diligenter contemplor, adspicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Pol.
Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei injicitur; (2) fundamentum ut fimbria vel simile quidpiam; (3) aulæum sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (5) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.
Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.
Καταβλητικὸς, ἡ, όν, dejiciendi vel prosternendi vim habens. Ab eod.
Καταβλιχόομαι, ῶμαι, balo.
Καταβλώσκω, decurro in, percurro, subterfugio. Εἰς Ἴλιον καταβλώξουσιν, Lyc. 1068. ἄστυ, Odyss. 16, 466.
Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore persequor, convicior; (4) accuso.
Καταβοή, ῆς, ἡ, accusatio.
Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.
Καταβολεύς, solutor, Gl. V. A seq.
Καταβολάν, acc. sing. *Dor.* pro καταβολήν.
Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujusque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, descensus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.
Καταβοσβόρησις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum. Ex μὸς, & βορβορόω.
Καταβορβόρωσις, εως, ἡ, boreæ expositus, sive obversus. Ex κὸς, & βορβόρα, *boreas*.
Καταβοσκομυδάων, gen. pl. part. præs. med. f. g. *Æol.* pro καταβοσκομένων. A
Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depasco. Ξύλοχα καταβοσκομένων, Il. 5, 162.
Καταβόστρυχος, ος, ὁ, ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus.
Καταβουκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.
Καταβραβεύω, ignominia afficio, debito præmio privo; (2) imperiose tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω, Col. 2, 18.
Καταβραχὺ, paullatim, parumper.
Καταβρέχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.
Καταβρίθω, f. ίσω, ingravesco; (2) onustus sum; (3) copia supero. Εἰρωτῶσι δ' εἶτα μαλλοῖς καταβεβρίθασι, Hesiod. Ἔργ. 232
Καταβρογχίζω, deglutio. A βρόγχος.
Καταβροντάω, ῶ, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.
Καταβροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.
Καταβρωχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ δ' γ' ἤνυσγον βιδὲς, ἡ κεἰλίαν ὑείαν καταβρωχθίσας, Arist. Eq. 356. Ὅλον καταβρωχθίσα, id. Av. 569. Ex βρόχθος. Hinc
Καταβρωχθισμὸς, ὁ, devoratio, absorptio.
Καταβρύχω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit καταβρυχεῖται, apud Hom. Odyss. 4, 222.
Καταβρύκω, fut. ξω, comedo, commando.
Καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.
Κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus. A
Καταβρώσκω, sive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὴ καταβράξῃ ν.ν ὲ βόχθοις κλύδων, Lyc. 742.
Καταβράξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβράσας.
Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; pessundo. Καταβυθίζειν σωλύτιμα.
Καταβυθισμὸς, οῦ, ὁ, demersio. A præc.
Καταβυρσόω, corio contego. Τὰς γὰ ψώρας καὶ τ' νιδε ἄνω ὅτι σωλὺ κατεβύρσασαν.
Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.
Καταγαῖος, ος, ὁ ἡ ἡ, subterraneus. Ex κὰτ, & γαῖα, *terra*.
Καταγγελδὶς, ίας, ἡ, annunciator, delator.
Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A
Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. Ἀντὶ δ' εἰρήνης πολεμον κατηγέλκασι, Plut. Διὰ τέτε ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.
Κατάγγελος, ὁ κὴ ἡ, obnunciator, delator.
Κατάγγελτος, patefactus per nuncium, detectus.
Καταγηΐζω, in vas defundo, vel condo. Ex κὰτ, & ἄγγος, *vas*.
Κατάγαιος, ος, ὁ κὴ ἡ, subterraneus. Ex κὰτ, & γαῖα, *contr.* γῆ, *terra*.
Καταγελασθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a καταγελάω.
Καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio. A καταγελάω.
Καταγελαστικὸς, ἡ, όν, irrisorius, vim irridendi habens.
Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, derisorum more.
Καταγέλαστος, ος, ὁ κὴ ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus.
Καταγελάστως, *Adv.* ridicule.
Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οἳ Ζῆ καταγελῶμεν, Arist. Av. 98. Πέρσῃσι, Herod.
Κατάγελως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.
Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.
Καταγειρχίω, ἀro, confero, colo.
Καταγεῶν, ῶνος, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, Hes. A κατάγειος.
Καταγηραιὸς, ὰ, όν, senilis, senectute confectus.
Καταγηράσκω, f. ρᾶσω, senesco, consenesco. Ἐν καιότητι βροτοὶ καταγηράσκοσι, Hesiod. Ἔργ. 93.
Καταγηράω, ῶ, f. άσω, consenesco.
Καταγηρως, ως, ὁ κὴ ἡ, consenescens, senex, senio confectus. Ex κὰτ, & γῆρας.
Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus sive os acini*.
Καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.
Καταγινέω, deorsum fero, vel veho, devehо, e loco superiore fero. Ἄξυ δ' ἀφ' ὑψηλῶν ἐοίων καταγίνον ὕλιν, Odyss. 10, 104.
Καταγίνομαι, versor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) persevero. Καταγινῶ πρός τι, πρὸς τινος.
Κατάγινάσκω, decerno adversus aliquem, condemno; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de, judico, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso, f. καταγνώσομαι, reprehendam; pass. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. a. 2. καταγνῶναι, damnare; pass. καταγνωσθῆναι, damnari Καταγινώσκειν τινὸς φόνου, τινὰ φόνε, Τί δ' ἰδὼν φοιῶντα ταῦτα κατέγνωκας αὐτῆς; Xen. Πολλὰ γὰ μὲ κατέγνωκας ἀνυχίαν, Plat.
Καταγκυλόω, ῶ, f. άσω, tortuosum reddo.
Καταγλαΐζω, orno.
Καταγλιχραίνω, viscosum reddo.
Καταγλυκαίνω, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. Πειθῶ μέτρῳ καὶ μύθῳ καταγλυκαίνοντων τὴν ἀκοὴν, Greg.
Καταγλυφὴ, ἡ, incisura, cavitas facta.
Καταγλωτίζω, f. ίσω, oscula jungo columbatim, suavior lingua ori inserta; (2) elinguem reddo, obturo os. Κατεγλωτισμένα, dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, *etiam in bonam partem*. Καὶ ψδῆ κατεγλωτίζει μν, deblateravit, Arist. Ach. 384. Ex κὴ, & γλῶττα, *lingua*. Hinc
Καταγλώτισμα, ατος, τὸ, suaviatio; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.
Καταγλωτισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατεαγμα, a κατάγνυμι; (2) tractum laneum. A καταγω, *deduco*.
Καταγναφίω, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.
Καταγνοίλω, a. 2. opt. act. v. καταγινάσκω.
Κατάγνυμι, vel καταγνύω, frango, a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγω. Γνὺ ποτε κατέαξ' ἐχῖνον, Arist. Vesp. 1425. Καὶ πως κατέαγε τ' κεφαλὴς μεγα ζεόδρα, Arist. Vesp. 1417.
Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. verbi καταγινάσκω.
Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. Ab eod.
Καταγνωτὸς, ignominiosus, notatus, Gl. V.
Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.
Καταγοητεύω, præstigiis illudo, fascino.
Κατάγομος, onustus, Gl. V. Ex κὰτ, intensiva, & γόμος, *onus, sarcina*.
Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfligo, infligo.
Καταγορασμὸς, ὁ, emtio. Ex καγοράζω.
Καταγόρευσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expositio. A
Καταγορεύω, f. εύσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορεύω τ' ἀληθῆ, Isocr.
Κατάγραπτος, ος, ὁ κὴ ἡ, descriptus, perscriptus, pictus, depictus, notis pictisque distinctus. A καταγράφω.
Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perscriptio; delineatio. Ab eod.
Κατάγραφος, ος, ὁ κὴ ἡ, idem quod κατάγραπτος.
Καταγράφω, describo, delineo. Τὰς Ὀρειθυίας κατέγραψε γῆρυς, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξύλινες ἄξονας, Plut.
Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.
Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἦν σωλαῖς ανόγκαις κὴ πόνοις ἀντίκειν τὰς ἰδίας καταγυμνάζοσι. Luc.
Καταγύναιξ, αικος, ὁ, mulierosus. Ex γυνή.
Καταγύναιος, salax, Ph. mulierosus. Ab iisd.
Καταγυναιμανὴς, ὲς, ὁ, mulierosus. Ab iisd.
Καταγχὼ, fusco.
Κατάγω, frango, confringo. In γραφ. inusitatum, & pro eo dicitur κατεαγύω, & κατάγνυμι; verum a κατάγω formantur, κατέξα, a. 1. & κατέαγα, p. med. fregi; κατεαγὼς, qui fregit; partic. pass. κατεαγμένος, fractus; κατεάγλω, aor. 2. pass. fractus sum; ἐὰν κατεαγῇ, si fractum fuerit; κατεαγὲς, fractum.
Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) diverto, hospitor. a. 2. act. κατεαγεῖν, pass. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit; (3) neo. Κατάγε & κατάγεδε τὰς νῆας, ad terram appellere. Τὰς μακρὰς νῆας, ὅτε μεγάλας κατάγε (Δημόνικον) tollit, ubi ejicit Eupol. Ὅς νιν εἰς ᾅδου δόμους μέλλε κατέξειν, Eur. Alc. 26.
Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diversorium, hospitium; (2) adventus.

Digitized by Google

Καρτύνω, a. 1. inf. act. *per Metathesin*, pro κατδύνω.

Καρτύνω, firmum reddo, corroboro· Τιτῆνας δ' ἐτίρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας, Hesiod. Θεογ. 676. A κάρτος.

ΚΑΡΤΑ, ας, ἡ, nux juglans, arbor.

Καρυάριον, ι, τὸ, nucula, Gl. V.

Καρύδια, τὰ, nuces, Gl. V.

Κάρυηδον κάταγμα, fractura ossis in tenues partes, tanquam nucis fractæ. A κάρυον.

Καρυηρὸς, ρὰ, ρὸν, nuceus, ad nuccm pertinens, nuci similis.

Καρύη⊙, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Καρυίσκ⊙, ου, ὁ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυκείη, ας, ἡ, condimenti exquisiti confectio, minatim e sanguine, v. καρύκη ; (2) condimenta supervacanea.

Καρύκευμα, ατ⊙, τὸ, condimentum exquisite factum. A

Καρυκεύω, f. εύσω, exquisite condio ; (2) condio quovis modo. A

ΚΑΡΥΚΗ, ης, ἡ, intritum quoddam seu condimentum Lydorum, sc. e. sanguine ; (2) condimentum exquisite factum ; (3) conditura, seu condimentum quodvis.

Καρυκοειδὴς, ὲς, subcruentus, *Epith.* excrementorum, ap. *Hipp.*

Καρυκὸν, ὸ, τὸ, medicamentum ex nucibus & aliis rebus. A κάρυον, (sed scribendum καρικὸν, *Ern.*)

Καρυκοποιέω, ῶ, f. ήσω, conficio καρύκλω, (2) condio suaviter ; (3) condimentum conficio. A

Καρυκοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ, qui conficit καρύκλω. Ex καρύκη, & ποιέω.

Κάρυξ, *præco*, *Dor.* pro κῆρυξ.

Καρύξασα, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro καρύξασα, a κηρύσσω.

Κάρυξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκήρυξε.

Καρυοκαλάθης, ου, ὁ, instrumentum, quo nuces franguntur. Ex κάρυον, & καταγνύω.

Καρυοκακύμηλα, nucipruna, Vet. Lex. ex Plin.

Κάρυον, ου, τό, nux juglans, fructus ; (2) omnis fructus durioris corticis. A καρύα.

Καρύοπ⊙, ου, ὁ, nucis succus. Ab ὀπός.

Καρυόφυλλον, ου, τὸ, caryophyllum, quasi nucis folium, fructus, vel etiam flos arboris cujusdam Indicæ.

Καρυώδης, ε⊙, ὁ ἡ, nuceus, nucis similis. A κάρυον.

Καρυώτις, ιδ⊙, ἡ, caryotis, caryota palmula.

Καρυωτὸν, ου, τὸ, scyphus in nucis modum factus. Ab eod.

Καρυωτὸς, ὴ, ὸν, nuceus ; καρυατὸς φοίνιξ, caryota palmula. Ab eod.

Καρφαλέ⊙, ία, έον, siccus, aridus. A κάρφω.

Καρφεῖον, ου, τὸ, ramentum. A κάρφω.

Κάρφη, ης, ἡ, stramen, palea, fœnum. A κάρφω.

Καρφηρὸς, ὰ, ὸν, e festucis factus. *Epith.* nidi. A κάρφ⊙.

Καρφίον, ου, τὸ, parva festuca ; (2) furculus. Dim. a κάρφη.

Κάρφις, ιος, ἡ, idem quod κάρφη.

Καρφίτης, ου, ὁ, qui est e festucis compositus, ut καρφίτης θάλαμ⊙. Ab eod.

Καρφοειδὴς, έ⊙, ὁ ἡ, festucæ modo gracilis. Ex κάρφη, & εἶδ⊙, *forma*.

Καρφολογέω, ῶ, f. ήσω, paleas, s. festucas lego ; (2) exquisite in alium inquiro, quasi festucam in oculo scrutans ; (3) floccos lego & quisquilias in veste hærentes. Ἐάν τι καρ⊙ τὸ τρίχωμα τ' κεφαλῆς δὲτ' ἀνδίματ⊙ προσενέχθῃ ἀχυρὸν καρφολογῆσαι, Theoph. Char. c. 2. varie autem scribitur, Casaub. leg. καρφολογῶσαι, alii καρφολ. Ex κάρφ⊙, & λέγω, *lego*, i. e. *colligo*.

Καρφολογία, ας, ἡ, palearum, s. festucarum, s. floccorum lectio. Ex iisd.

Κάρφ⊙, ε⊙, τὸ, palea ; (2) festuca ; (3) furculus ; (4) nidus, e festucis, &c.

Καρφόω, idem quod κάρφω. Hes. καρφύνεσθαι, ξηραίνεσθαι, arescere, corrumpi. A κάρφω.

ΚΑ'ΡΦΩ, siccq, arefacio ; (2) deprimo, facio ut defloreſcat, frango. Κάπφε μοὶ οἱ χρόα καλὸν ὑπὸ γναμπτοῖσι μέλεσσι, Odyss. 13, 430. Ἀλήτορα κάρφει, Hesiod. Ἔργ. 7.

Καρφώδης, ε⊙, ὁ ἡ, stramentitius.

Καρχαλέ⊙, έα, έον, siccus, aridus.

Καρχαρίας, ου, ὁ, canis marinus, piscis, sic dictus ab asperis, quos habet dentibus ; (2) piscis species. A κάρχαρ⊙.

Καρχαρόδους, οντ⊙, ὁ ἡ, dentibus asper.

Κάρχαρ⊙, ου, ὁ ἡ, asper, acutus ; (2) vehemens.

Καρχηδονιάζω, Carthaginiensium partes foveo.

Καρχηδόνι⊙, ου, Carthaginiensis. A

Καρχηδὼν, όν⊙, ὁ, Carthago, urbs Africæ.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, τὸ, carchesium, summa pars mali nautici, antenna ; (2) poculum.

Κάρῃ, dat. f. *Dor.* pro κηρᾷ, a κηρός.

Κηραΐδης, ε⊙, ὁ ἡ, soporifer, *Arct.*

Κάρασις, εως, ἡ, soporatio, actio inducendi soporem, sopor, vertigo. A καρόω.

Καρωτίδες, & καρωτικαὶ ἀρτηρίαι, arteriæ quædam in collo.

Καρωτικὸς, ὴ, όν, soporifer, soporem inducendi vim habens, gravedinem adferens. Ab eod.

Κασαλιάζω, fut. άσω, convitiis & probris meretricium more incesso. Κασαλιάζω τὰς ἐν Πύλῳ γραίηγὲς, Arist. Eq. 354. A

Κασαλιὰς, άδ⊙, ἡ, meretrix. A κασάλιξ.

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασάλιξ, ιγ, τὸ, lupanar. A κασάλιξ.

Κάσαμον, ου, τὸ, Casamum, a quibusdam medicis ἡ κυκλάμινο⊙.

ΚΑ'ΣΑΣ, υ, ὁ, tapes utrobique villosus.

Κασαύρα, ας, ἡ, meretrix, scortum, Hes. Ex κλάσα, & ὦρα, *cura*.

Κασαυρὸς, άδ⊙, ἡ, idem & ab eo ipso.

Κασαυρεῖον, ου, τὸ, lupanar. Ab eod.

Κασαύριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κασαυρὶς, ίδ⊙, ἡ, meretrix, Hes.

Κασβολοῖσιν, & *in bonis*, *Æol.* pro κὴ ἐσθλοῖσιν.

Κασία, ας, ἡ, Casia, frutex lauro similis, cujus cortex abraditur. A κασία.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, soror germana. Ex κάσις, *frater*, vel *soror*, & γείνομαι, *nascor*.

Κασίγνητ⊙, ου, ὁ, frater ex utroque parente, germanus ; (2) consobrinus, fratris vel sororis filius ; (3) consanguineus ; (4) *Adject.* fraternus, germanus.

ΚΑ'ΣΙΣ, ι⊙, ὁ ἡ, frater vel soror ; (2) coætaneus.

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, meretrix, scortum.

Κασσαβὰς, άδ⊙, ἡ, idem.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, Cassia, frutex aromaticus.

Κασσίζω, cassiam refero. A κασσία.

Κασσιτήριν⊙, ίνη, ινον, stanneus, e stanno confectus. A

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, stannum, plumbum album.

Κασσιτηρουργὸς, ὸ, ὁ, qui stannea opera conficit, Gl. V. stannator.

Κασσιτρόω, ῶ, f. ώσω, stanno induco ; κεκασσιτρωμένο⊙, stanno inductus. A κασσίτερος.

Κάσυμα, *Attice*, κάτυμα, ατος, τὸ, corium *proprie*, e quo calcei suuntur ; (2) dolosa machinatio. A

ΚΑΣΣΥ'Ω, *Att.* κατύω, consuo, reficio consuendo, ut veteramentarius calceamenta ; (2) struo, machinor. Οἶδ' ἐγὼ τὸ σφᾶγμα τῶθ', ὅθεν φυλαὶ κατύνθ, Arist. Eq. 314.

Κασσιτερεῖον, ου, τὸ, lupanar. A κασσιτερίω.

Κασσιτερίω, scortor, meretricor. Βασσάρα σεμνῶς κασσιτερίουσα, Cyc. 772. A

Κασσιτερὶς, ίδ⊙, ἡ, scortum, meretrix. A κάσσα.

ΚΑ'ΣΤΑΝΑ, ης, ἡ, Castana, urbs Thessaliæ & Ponti. Hinc

Καστανιαῖος, ὴ, ὸν, Castaneus ut Καστανίκον κάρυον, nux Castanea.

Κάστανον, ου, τὸ, Castanea. A Κάστανα.

Καστόρειος, ου, ὁ ἡ, Castoreus, qui fit in honorem Castoris. Καστόρειον μέλος, quod canebatur a Spartanis prælium inituris. A Castore Spartano.

Καστόριαι, & Καστορίδες κύνες, canes Spartani.

Καστορίζω, imitor Castorium, Castorium refero. A

Καστόριον, & καστόρειον, ου, τὸ, καστόρεια, castorea, testiculi castoris ; (2) medicamentum e castoris testiculis. A κάστωρ.

Κασύρνυμι, sterno, consterno, pro καταστόρνυμι, Hom. κασορνδσα, consternens. Κώεα κασορνδσα θρόνοις ἐπὶ δαιδαλέοισι, Odyss. 17, 32.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, castor, fiber. Castor propr. frater Pollucis.

Κάσχε, 3. sing. imperf. ind. act. *Æol.* pro κατέσχεθε, a καταχέθω, pro κατέχω.

ΚΑΤΑ', *Præpos. cum Genitiv.* adverius, contra, in, super, de, post, sub. *Cum Accus.* secundum, juxta, per, in, propter, ad modum, ad præscriptum. Sæpe per Adverbium redditur, ut κατὰ βραχύ, κατὰ μικρὸν, paulatim, sensim ; κατὰ καιρὸν, opportune, κατὰ ἡδονὴν, libenter. Formula κατὰ αὐτὸν significat multa, ut sua sponte, ipse, suo arbitrio, solus, seorsim, separatim ab aliis. *Cum Accus.* & *Articulo Periphrasi servit*, v. g. οἱ κατ' ἀγορὰν, caussidici. *Aliquando deficit*, v. g. ὃν τρόπον, ad quem modum, quemadmodum ; ζκλωσκουσι τὸν τίχλον, Scenopœi artem, i. e. quod attinet ad artem, vel secundum artem ; *in compositione notat* (α) *oppositum* τοῦ ἄνω, sive, de, vel deorsum, ut καταβαίνω, deorsum scando, descendo ; (β) *contra*, ut καταχαυνᾶδη, contra gloriari ; (γ) *valde*, sive *intendit significationem*, ut κατειδωλὸς, refertus idolis ; (δ) *retinet significationem simplicis*, ut καταθνήσκω, morior.

Κᾶτα, deinde. Ex κὴ, & ἔπτα, *deinde*.

Κατάβα, *descende*, 2. sing. a. 2. imper. act. *per Apocopen*, pro καταβαθι, a καταβαίνω.

Καταβάλλω, *Adv.* q. d. descensim, tanquam descendendo. A καταβαίνω.

Καταβαθμὸς, ὸ, ὁ, descensus, catarrhacta. Ab eodem.

Καταβαίνω, descendo ; (2) demitto me ; (3) incurro, congruo ; κατάβα, descende, pro κατάβηθι. Πολλά γ' δάκρυά μοι κατέβα γυναὶς αἰνὰ ἕλκεσιν ἄσυ, Eur. Andr. 111. εἰς πεδίον, Xen. ἀπὸ τῆ ἵππου, id.

Καταβακχεύομαι, enthusiasmo correptus sum.

Καταβακχεύω, idem.

Καταβάλλω, dejicio, everto, deturbo, prosterno ; (2) conjicio ; (3) prejicio ; (4) abjicio ; (5) solvo, persolvo ; & καταβάλλομαι, fundamentum pono, *omninoque*, initium alicujus rei facio ; dicitur, & de serentibus. Οὐ καταβαλεῖς τὰ κάδι, ὦ θυμπόλε ; Arist. Pace, 1133. τὸ ἀργύριον, Dem. Ναυπηγὸν ναυπηγίας ἀρχὰ καταβαλλόμενο⊙, Plat.

Καταβαπίζω, demergo, obruo. A καταβάπτω.

Καταβαπτιστὴς, ῆ, ὁ, qui demergit, vel aqua obruit, submersor. A καταβαπτίζω.

Καταβάπτω, demergo.

Καταβαρύω, degravo, præpondero, ponderc deprimo. A βάρ⊙, *onus*. Hinc

Καταβάρησις, εως, ἡ, oppressio, Gl. V.

Καταβαρὴς, ὲς, ὁ ἡ, prægravis.

Καταβαρύνω, degravo.

Καταβᾶς, a. 2. part. act. v. καταβαίνω.

Καταβασανίζω, exploro.

Καταβάσιον, τὸ, descensus.

Καταβάσι⊙, ου, ὁ ἡ, descendens. A

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus, descensio, clivus. A καταβαίνω.

Καταβασκαίνω, fascino.

Καταβασμὸς, ὁ, descensus. A καταβαίνω.

Κατάβατης, ου, ὁ, Vid. καταβάτης.

Καταβάτω, 3. s. a, 2. imper. act. v. καταβαίνω.

Καταβαυκαλᾶν, & καταβαυκαλεῖν, cantu sopire, ut nutrices puerulos. Hinc

Καταβαυκάλησις, εως, ἡ, cantus sopiendis puerulis.

Καταβαυκαλίζω, f. ίσω, sopio cantu nutricis more. Ex κᾶτα & βαυκὴς, *jucundus*.

Καταβε-

Digitized by Google

Καταβεβαιόομαι, ῶμαι, confirmo. A βέβαιος. Hinc

Καταβεβαίωσις, ὁ, confirmatio.

Καταβλακωμένως, *Adv.* per socordiam, socorditer, remisso animo. A καταβλακόομαι.

Καταβλαμμένας, acc. pl. part. perf. pass. f. g. v. καταβάλλω.

Καταβεβρίθασι, 3. plur. perf. ind. med. v. καταβρίθω.

Κατέβη, 3. s. aor. 2. conj. act. verbi καταβαίνω.

Κατέβηθι *descende*, 2. sing. a. 2. imper. act.

Καταβήσεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion* pro καταβήσου, a καταβήσομαι.

Καταβήτω, 3. sing. f. 1. ind. med.

Καταβιάζω, & καταβιάζομαι, vi compello, vi detorqueo, opprimo, urgeo, cogo. Καταβιάζου ἀπ' αὐτῦ, Plut.

Καταβιβάζω, f. άσω, descendere cogo, deduco, dejicio, deturbo. Κατὰ μικρὸν καταβιβάζῃ τὴν πόλιν ἀρὶς τὴν θάλασσαν, Plut. Ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, Matt. 11, 23.

Καταβιβασμός, ῦ, ὁ, degradatio. A præc.

Καταβιβρώσκω, comedo, devoro, deglutio. Τὰ ὄντα καταβέβρωκε, Hyper.

Καταβιόω, vitam transigo, finio. Hinc

Καταβίωσις, ὁ, vita, vitæ finis.

Καταβλακεύομαι, f. εύσομαι, socordiæ me dedo, socorditer me gero, obtorpesco.

Καταβλάπτω, f. ψω, lædo, detrimento adficio. Καὶ Σιγὰν ὅτε μήτε καταβλαπῇ τὸ Σὸν αὐτῦ, Hom. Hym. in Merc. 93.

Καταβλέπω, f. ψω, deorsum adspicio; (2) diligenter contemplor, adspicio. Καταβλέπειν εἰς τὴν γῆν, Pol.

Κατάβλημα, ατος, τὸ, quidquid extremis cujusque rei injicitur; (2) fundamentum ut fimbria vel simile quidpiam; (3) aulæum sive tabula picta in theatro, in qua fabulæ argumentum pictum erat; (5) ligamentum, fomentum. A καταβάλλω.

Καταβλητέον, dejiciendum; reddendum.

Καταβλητικὸς, ὴ, όν, dejiciendi vel prosternendi vim habens. Ab eod.

Καταβλυχόομαι, ῶμαι, balo.

Καταβοάσκω, decurro in, percurro, subterfugio. Εἰς Νινεύην καδδ καταβλώξουσιν, Lyc. 1068. ἀχὺ, Odyss. 16, 466.

Καταβοάω, ῶ, f. ήσω, & ήσομαι, vociferor; (2) reclamo; (3) clamore persequor, convicior; (4) accuso.

Κατάβοη, ης, ἡ, accusatio.

Καταβόησις, εως, ἡ, convitium, incusatio; (2) reclamatio; (3) invectio, querela.

Καταβολεύς, solutor, Gl. V. A seq.

Καταβολὰν, acc. sing. *Dor.* pro καταβολήν.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, jactum fundamentum, molimen; omninoque cujusque rei initium & origo, ut creatio mundi, &c. (2) pensio, solutio; (3) calumnia; (4) adflatus instinctusque divinus; (5) destructio, descensus; (6) sacrificium; (7) jactus, qui fit ex alto deorsum; (8) febris per certa temporis intervalla in orbem rediens. A καταβάλλω.

Καταβορβόρασις, εως, ἡ, cœni adspersio, dejectio in cœnum. Ex μὴ, & βορβορεύω.

Καταβορρᾶς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, boreæ expositus, sive obversus. Ex κὴ, & βορρᾶς, *boreas*.

Καταβοσκομβρέων, gen. pl. part. præs. med. f. g. Æol. pro καταβοσκομβρίων. A

Καταβόσκω, & καταβόσκομαι, depasco. Ξύλεχθ' καταβοσκομβρέων, Il. 5, 162.

Καταβοστρυχὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, cincinnis crinium obtectus, comatus, capillis tectus.

Καταβωκολέω, ῶ, decipio, irrideo, deludo.

Καταβωβόω, ignominia afficio, debito præmio privo; (2) imperiose tracto. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβρᾳδύτω, Col. 2, 18.

Καταβραχὺ, paullatim, parumper.

Καταβρίχω, perfundo, madefacio, irrigo, mergo.

Καταβρίθω, f. ισω, ingravesco; (2) onustus sum; (3) copia fuisse. Εἴρεσκον δ' εἰς μαλλοῖς καταβεβρίθασι, Hesiod. Ἔργ. 232

Καταβροχχίζω, deglutio. A ἐρόγχος.

Καταβροντάω, ῶ, adversus aliquem tono; (2) attonitum reddo.

Καταβροτόω, ῶ, f. ώσω, cruore inquino, cruento.

Καταβροχθίζω, devoro, deglutio. Ἐγὼ ἢ γ' ἤνυσρον βιδε, κὴ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας, Arist. Eq. 356. Ὅδολον καταβρόχθισας, id. Av. 509. Ex βρόχθος. Hinc

Καταβροχθισμὸς, ὁ, devoratio, absorptio.

Καταβρόχω, sorbeo, vel resorbeo; ut hinc sit καταβρόξειεν, apud Hom. Odyss. 4, 222.

Καταβρύκω, fut. ξω, comedo, commando.

Καταβρύχω, fut. ξω, frendeo.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, esca, cibus. A

Καταβρώσκω, sive καταβιβρώσκω, devoro, deglutio, perf. καταβέβρωκα, part. καταβεβρωκὼς, qui devoravit. Ὡς μὲν καταβράξῃ ν.ν ὐ βίοθοις κλύδων, Lyc. 742.

Καταβράξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro καταβράσας.

Καταβυθίζω, in profundum jacio, demergo; pessundo. Καταβυθίζειν πολύτιμα.

Καταβυθισμὸς, ῦ, ὁ, demersio. A præc.

Καταβυσσόω, corio contego. Τὰς δ' ὠρώρας κὴ τ' ναὸς ἄνω ὅθι πωλ καταβύρσασαν.

Καταβώσομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro καταβοήσομαι, a καταβοάω.

Καταγαῖος, ε, ὁ κὴ ἡ, subterraneus. Ex κὴ, & γαῖα, *terra*.

Καταγγελὶς, ίας, ἡ, annunciator, delator.

Καταγγελία, ἡ, annunciatio, delatio. A

Καταγγέλλω, annuncio, nuncio; (2) indico; (3) defero, accuso. Ἀντὶ δ' εἰρήνης πόλεμον καταγγέλλασι, Plut. Διὰ τέτε ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, Act. 13, 38.

Κατάγγελος, ὁ κὴ ἡ, obnunciator, delator.

Κατάγειος, ε, ὁ κὴ ἡ, subterraneus. Ex κὴ, & γῆ, *contr.* γῆ, *terra*.

Καταγελασθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro καταγελασθήσεσαι, a καταγελάω.

Καταγέλασμα, ατος, τὸ, derisus, derisio. A καταγελάω.

Καταγελαστικὸς, ὴ, όν, irrisorius, vim irridendi habens.

Καταγελαστικῶς, *Adv.* deridendo, derisorum more.

Καταγέλαστος, ε, ὁ κὴ ἡ, ridiculus, qui derideri solet, derisione dignus, derisus.

Καταγελάστως, *Adv.* ridicule.

Καταγελάω, ῶ, f. άσω, derideo, irrideo. Οὐ Ζῆ καταγελᾶμαι, Arist. Av. 98. Πέρσῃσι, Herod.

Καταγέλως, ωτος, ὁ, derisio, irrisio.

Καταγέμω, plenus sum, onustus sum.

Καταγειρίω, ῶσω, contero, colo.

Καταγειῶν, ῶνος, οἱ, pollinctores, qui inhumant mortuos, Hes. A κατάγω.

Καταγηραιὸς, ὰ, όν, senilis, senectute confectus.

Καταγηρύσκω, f. ρύσω, senesco, consenesco. Ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι, Hesiod. Ἔργ. 93.

Καταγηράω, ῶ, f. άσω, consenesco.

Καταγηρὰς, ὰ, ὁ κὴ ἡ, consenescens, senex, senio confectus. Ex κὴ, & γῆρας.

Καταγιγαρτίσαι, verbum ab Aristophane comice fictum, pro inire, permolere, a γίγαρτον, *nucleus sive os acini*.

Καταγίζω, *Ion.* pro καθαγίζω, consecro, dico, offero, adoleo.

Καταγινῶ, deorsum fero, vel veho, devoho, e loco superiore fero. Ἀεὶ δ' ἀφ' ὑψηλὰν ὑείαν καταγίνομ ὕλην, Odyss. 10, 104.

Καταγινόμαι, versor, sum occupatus; (2) habito, moror; (3) persevero. Καταγινῶ τέ τι, τέ τινος.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; (2) cognosco, intelligo, percipio; (3) sentio de, judico, existimo de; (4) arguo, reprehendo, accuso, f. καταγνώσομαι, reprehendam; pass. καταγνωσθήσομαι, reprehendar. a. 2. καταγνῶναι, damnare; pass. καταγνωσθῆναι, damnari Καταγινώσκειν τινὸς φόνου, τινὰ φόνε, Τί δῆτ' ἰδὼν σοιῦντα ταῦτα κατέγνωκας ἐμοῦ; Xen. Πολλὰ γέ μ' κατέγνωκας ἀτυχίαν, Plat.

Καταγκυλόω, ῶ, f. ώσω, tortuosum reddo.

Καταγλαΐζω, orno.

Καταγλικραίνω, viscosum reddo.

Καταγλυκαίνω, dulce seu suave reddo; (2) mulceo. Πειθῶ μέτρῳ κὴ μύθῳ καταγλυκαινόντων τὴν ακοὴν, Greg.

Καταγλυφὴ, ἡ, incisura, cavitas facta.

Καταγλωττίζω, f. ίσω, oscula jungo columbatim, suavior lingua ori inserta; (2) elinguem reddo, obturo os. Κατεγλωτισμένα, dicuntur res, verba exquisitæ suavitatis, *etiam in bonam partem*. Καὶ ψθόδι κατεγλωττίζε μι, deblateravit, Arist. Ach. 384. Ex κὴ, & γλῶττα, *lingua*. Hinc

Καταγλώττισμα, ατος, τὸ, suaviatio; (2) verbum exquisitæ elegantiæ.

Καταγλωττισμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fractum; pro κατεαγμα, a κατάγνυμι; (2) tractum laneum. A καταγω, *deduco*.

Καταγναφῶ, carmino, *item* lanam carminatam repono; (2) recondo, repono.

Καταγνοίλω, a. 2. opt. act. v. καταγινάσκω.

Κατάγνυμι, vel καταγιύω, frango, a. 1. κατέαξα, p. m. κατέαγα. Vid. κατάγω. Γυνὴ ποτε κατέαξ' ἐχῖνον, Arist. Vesp. 1425. Καὶ πως κατιάγη τ' κεφαλῆς μιγα Ζεύδρα, Arist. Vesp. 1417.

Καταγνῶ, aor. 2. conj. act. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, reprehensio, damnatio, condemnatio. Ab eod.

Καταγνωσὸς, ignominiosus, notatus, Gl. V.

Καταγογγύζω, f. ύσω, murmuro adversus aliquem, obgannio, obmurmuro.

Καταγοητεύω, præstigiis illudo, fascino.

Κατάγομος, onustus, Gl. V. Ex κὴ, intensiva, & γόμος, *onus, farcina*.

Καταγομφόω, ῶ, f. ώσω, adfligo, infligo.

Καταγορασμὸς, ὁ, emtio. Ex ἀγοράζω.

Καταγόρθωσις, εως, ἡ, delatio, arcani enunciatio, expositio. A

Καταγορθόω, f. ώσω, defero, indico, arcanum enuncio. Καταγορθῶ τ' ἀληθῆ, Isocr.

Κατάγραπτος, ε, ὁ κὴ ἡ, descriptus, perscriptus, pictus, depictus, notis picturisque distinctus. A καταγράφω.

Καταγραφὴ, ῆς, ἡ, perscriptio; delineatio. Ab eod.

Κατάγραφος, ε, ὁ κὴ ἡ, idem quod κατάγραπτος.

Καταγράφω, describo, delineo. Τὰς Ὀρεσκὰ κατέγραφε χῶρος, Eur. Alc. 957. Νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξύλινες ἄξονας, Plut.

Καταγυιόω, enervo, imbecillum reddo.

Καταγυμνάζω, f. άσω, exerceo. Ἦν πολλαῖς ανάγκαις κὴ πόνοις ἀντίκειν τὲς ἐκ καταγεμνάζοσι. Luc.

Καταγύναιξ, ικος, ὁ, mulierosus. Ex γυνή.

Καταγύναιος, salax, Ph. mulierosus. Ab iisd.

Καταγυνὴς, ὴ, ὁ, mulierosus. Ab iisd.

Κατάγχω, suffoco.

Κατάγω, frango, confringo. In *praes.* inusitatum, & pro eo dicitur κατεαγύω, & κατὰ τυρὶ; verum a κατάγω formantur, κατέξα, a. 1. & κατέαγα, p. med. fregi; κατιαγὰς, qui fregit; partic. pass. κατααγμένος, fractus; κατεάγλω, aor. 2. pass. fractus sum; ἐκ καταγῆ, si fractum fuerit; κατεγὲς, fractum.

Κατάγω, f. ξω, duco, deduco, reduco; (2) appello in portum, applico; κατάγομαι, deducor; (2) diverti, hospitor. a. 2. act. κατεαγεῖν, pass. καταχθῆναι, κατήχθη, appulit; (3) neo. Κατάγε & κατάγεσθε τὲς νῆας, ad terram appellere. Τὲς μὲν πρὸς πάλῃ, τὲς μὲν ἐς λαὸν καταγε (Δημόνικν) tollit, ejicit Epigr. Ὅς νιν εἰς ᾅδε δόμες μέλλε κατάξειν, Eur. Alc. 26.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, diversorium, hospitium; (2) adventus,

Digitized by Google

advectio, appulsus in portum; (3) reditus exsulum in patriam. A κατάγω, *deduco.*

Καταγώγιον, ου, τό, diversorium. Ab eod.

Καταγωγίς, ίδος, ἡ, indumentum muliebre, fimbria, Hes. Ab eod.

Καταγωνίζομαι, f. ισομαι, in certamine vinco; (2) aliquem quocunque modo percello, opprimo. Οἱ διὰ πίστιος κατηγωνίσαντο βασιλείας, Heb. 11, 33.

Καταγώνισις, εως, ἡ, q. d. devictio. A præc.

Καταγωνισμός, οῦ, ὁ, expugnatio, subactio, & quasi debellatio. A καταγωνίζομαι.

Καταδάζομαι, f. άσομαι, divido, discerpo. Ἀλλά κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται, Tmesis. Il. 22, 354.

Καταδαίνυμαι, epulor; comedo, Nonnus.

Καταδαιομαι, consumo, do igni, qui absumit victimam, ap. *Jos.*

Καταδάκνω, mordeo. Ἀλλ' ὅτε λίκμων ἰὼν, ἄκρον δάκλυλον καταδάκνω, Hom. Batr. 45.

Καταδακρύω, f. ύσω, defleo, deploro; (2) ad lachrymas provoco. Κατιδάκρυσι τῷ ἑαυτῶ τύχῳ, Xen.

Καταδακτυλίζω, pollice & medio digito crepo irridendi causa. Unde irrideo. A δάκτυλος.

Καταδαμάζω, f. άσω, edomo, perdomo.

Καταδάμναμαι, idem ac δάμναμαι, *domo.*

Καταδανεος, υ, ὁ ἡ ὑ, obæratus. Ex δάνειον, *mutuum.*

Καταδαπανάω, ῶ, consumo, impendo, sumptus facio. Καταδαπανᾶν τὸ χρόνον.

Καταδαπάνη, ης, ἡ, sumptus.

Καταδάπλω, f. ψω, voro, dilanio, lacero. Μή με ἕα παρὰ νηυσί κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν, Il. 22, 339. Καταδάπλητ' ἦτορ, Odyss. 16, 92.

Καταδαρδάπλω, idem & ex iisd.

Καταδαρθάνω, indormio, obdormio; (2) cubitum eo, dormitum eo, a. 2. καταδαρθεῖν, obdormire, obdormisse; καταδαρθὼν, qui obdormivit; καδδραθίτλω, apud Hom. Odyss. 15, 493. pro καταδραθίτλω, κατιδρθίτλω. Κἀν καταδαρθῶμεν ἐν ἀλλοτρίων παίζουσαι καὶ κοπιῶσαι, Arist. Thesm. 802.

Καταδεής, ἐος, ὁ ἡ ὑ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris; καταδέεσπερος, inferior. Ex κατ, & δέομαι, *indigeo.*

Καταδεῖ, indiget, ei deest. Ex μετ, & δεῖ.

Καταδείδω, pertimesco, formido, a. 1. καταδεῖσαι, formidare. Μήτε τὸ φρονιμοφιλοσοφιλον, καταδείσαντες, Luc. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας ὁ κατίδεισ', Arist. Pace 758.

Καταδείκνυμι, vel καταδεικτύω, ostendo, patefacio; (2) instituo, doceo; (3) constituo, edo. Πάλαι καταδεδειγμένον τοῦτο ποιεῖν, Synes.

Καταδειλιάω, ῶ, f. άσω, timide & ignave succumbo, extimesco, expavesco.

Καταδειπνέω, devoro, absumo.

Κατώνδρος, ὁ ἡ ὑ, plenus arboribus.

Καταδίξαι, aor. 1. infin. act. *Ion.* pro καταδεῖξαι, a καταδείκνυμι.

Καταδέομαι, rogo, precor, obsecro, a. 1. opt. εἰ καταδεηθείη, si rogaverit. Οὐκ ἂν ἐπεύτος γε αὐτῶ καταδεηθείη, Plat.

Καταδέομαι, & καταδῶμαι, devincior, adstringor, aor. 1. καταδηθείς, vinctus, deligatus.

Καταδιηκομαι, video, specto.

Κατάδισις, εως, ἡ, adstrictio. A præc.

Καταδισμέω, deligo, devincio.

Καταδισμόω, ῶ, innodo, vincio, Gl. V.

Καταδισμός, ου, ὁ, vinculum, quo quis adstringitur, ligatura; (2) incantatio. A καταδέω.

Καταδόω, f. δώσω, madefacio. Ἴν' ὕατα μὴ καταδδῇ, Hesiod. Ἔργ. 544.

Καταδέχομαι, fut. δέξομαι, recipio, admitto; (2) sustineo, possum; (3) non recuso, subeo; (4) probo. Καταδέξασθε τὸ λεγόμενον, Pand.

Καταδέω, f. δήσω, deligo, devincio, adstringo; (2) prohibeo; (3) impedio; (4) arguo, convinco faciloris alicujus; (5) incanto, veneficio adjicio. Προσιλθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτῶ, Luc. 10, 34.

Καταδηλέομαι, f. ήσομαι, deprædor, exscindo.

Καταδηλος, ὁ ἡ ὑ, manifestus, perspicuus.

Καταδημαγωγέω, ῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo. Τέτυς ὁ Περικλὴς καταδημαγωγήμενος, Plut. Ex κατ, δῆμος, & ἀγω, *duco.*

Καταδημοβορέω, ῶ, f. ήσω, populum devoro, quæ sunt populi voro; (2) devoro, consumo. Λαοισι δότω καταδημοβορῆσαι, Il. 18, 301. Ex κατ, δῆμος, & βρω, *esca.*

Καταδημοκοπέω, ῶ, f. ήσω, populariter mihi populum concilio, auram popularem capto; (2) favorem alicujus capto.

Καταδημοβρίσω, in populum distribuere, quasi a δημοβρίζω. Ex δῆμος, & μοιρίζω.

Καταδηόω, ῶ, idem quod καταδηιόω.

Καταδηριάομαι, ῶμαι, certo, concerto. Τύσδε δ' ἐγὼ σφιδίοις καταδηριάσσω, Il. 16, 96.

Καταδιαιρέω, ῶ, divido, a. 2. καταδιελίζω, dividere, Hes.

Καταδιαιτάω, ῶ, condemno. Οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσαι τῷ δικαίῳ αὐτῶ, Dem.

Καταδιαλλάσσω, vel άττω, reconcilio. Εἰσί τινες οἱ μ' ἔλεγον ὡς καταδιηλλάχθαι, Arist. Vesp. 1274.

Καταδιδῶν, præs. inf. act. *Ion.* pro καταδιδόναι. A

Καταδίδωμι, distribuo; (2) influo, indo. Ἔνθα τὰ ἴλη καταδίδωσι, Plut. *de mari,* καταδίδοῖ ἐς ποταμὸν, Herodot.

Καταδίεμαι, dirimo, intervallo aliquo separo.

Καταδικάζω, condemno, mulcto. Οὐκ ἂν καταδικάσαιτε τὸς ἀναιτίους, Matt. 12, 7. Ἐκ τῶν λόγων σε καταδικασθήσῃ, ib. 37.

Καταδικασθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass.

Καταδικη, ης, ἡ, condemnatio; (2) judicatum, res judicata; (3) mulcta.

Καταδικος, υ, ὁ ἡ ὑ, obnoxius e re judicata, damnatus, damnatitius. Ex iisd.

Καταδικόω, condemno. A pr.

Καταδιφθερόω, ῶ, f. ώσω, pelle obtego.

Καταδιψάω, intense sitio.

Καταδιώκω, prosequor, persequor, insequor. Εἰς τὴν θάλασσαν καταδιώξαντες, Xen.

Καταδοκέω, ῶ, f. ήσω, arbitror, existimo; (2) improbo.

Καταδολεχέω, ῶ, f. ήσω, deblatero & nugando futio in aliquem; (2) meditor. Οὐδ' ἵνα τινὰ ἄλλας ἀδολεχῶ, Dem.

Καταδοξάζω, fut. άσω, contra opinor; (2) opinor, existimo; (3) gloriosum reddo, ad gloriam effero.

Καταδυλοῖ, 3. sing. pr. ind. act. pro καταδυλόῖ. A

Καταδυλόω, ῶ, & καταδυλόομαι, ῶμαι, in servitutem redigo, subjugo. Κατεδύλωσε τὴν ἴσον βασιλεῖ, Ionic. Οἱ ἀνδρεῖοι τὰς ἀναδρους καταδυλασάμενοι καρπεῦνται, Xen.

Καταδύλωσις, εως, ἡ, subactio, subjugatio, servitus imposita. A καταδυλόω.

Καταδοπέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo ex alto decidens, cum sonitu decido. A

Κατάδοπος, υ, ὁ, sonitus corporis ex alto decidentis; (2) cataracta.

Καταδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio; (2) *impr.* restitutio exsulum in patriam. A καταδέχομαι.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. v. κατατρέχω.

Καταδρέπω, decerpo.

Καταδρομέω, incurro, occurro. A κατάδρομος.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursus, incursio, decursus; (2) insectatio, reprehensio.

Κατάδρομος, υ, ὁ, locus, in quo decurrunt equites; (2) funis tensus, per quem incedunt funambuli. A κατατρέχω.

Καταδρυμος, ὁ ἡ ὑ, silvosus, silvis obsitus.

Κατάδρυμα, τὸ, dilaceratio. Affertur ex Eur. καταδρύματα, pro laceratione; sed potius καταδρύμματα, leg. A

Καταδρύπλω, f. ψω, dilacero, dilanio, discerpo. Καταδρύψασα παρειάς, Epigr.

Καταδυφάσω, f. ξω, sepio, munio. Χηλαὶ καταδρύφαξι διπλύχεσι μυκὸς, Lyc. 239. Ex κατ, δρῦς, *quercus,* & φάσσω, pro φράσσω.

Καταδύμμαι, aor. 2. inf. *Dor.* pro καταδῦναι, a καταδύω.

Καταδυμι, idem quod καταδύνω.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio. A

Καταδυναστεύω, in aliquem, sub potestatem meam redigo. Οὐχ οἱ πλέονοι καταδυναστεύουσι ὑμῶν; Jac. 2, 6. Καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, Act. 10, 38.

Καταδυντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύνω, penitus ingredior, seu in penitiorem locum, in profundum ingredior; (2) adeo; (3) abdo me, latito; (4) verecundor, erubesco; (5) demergo, submergo; (6) occido; (7) induo. Κατιδύσαμεν γὰρ νῦν ἐς τὴν σκιλιμιον, Arist. Ran. 50. ἐν ὕδατι, Aristot. Τὸ αἰδῆς καταδεδυκὸς, Luc.

Καταδὺς, nom. sing. aor. 2. part. act. verbi κατάδυμι.

Καταδύσεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro καταδύσω, a καταδύσομαι, *quod a fut. in præsens abiit* Poët. Καταδύσσομαι. *Schrev.*

Κατάδυσις, εως, ἡ, recessus, latibulum; (2) immersio. A καταδύνω.

Καταδυσωπέω, ῶ, pudore adficio; (2) flecto, exoro. Οὕτω κατιδυσώπησε τὸν θεὸν, Luc.

Καταδύω, f. ύσω, idem quod καταδύνω.

Κατάδω, occino, cantu obstrepo; (2) incanto; (3) carminibus placo. Ψαλτήριον ἔχων κατάδομος, Luc.

Καταδωροδοκέω, ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo; (2) sordida munera accipio. Ἡ τῶν πόλεως χειμαζομένης ἄρχαι καταδωροδοκεῖν, Arist. Ran. 360.

Καταίγκειμαι, *Hipp.* v. κατεγκ.

Καταείδω, *Poet.* idem quod κατάδω.

Καταειμένος, *tectus,* perf. part. pass. *Poët.* pro καθειμένος, a καθίημι.

Καταείνυον, 3. pl. imperf. act. v. καταεννύω, *tego, cooperio.*

Καταείσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi κάτημι.

Καταίνυμι, vel καταεννύω, induo, vestio; καταείνυον, induebant, tegebant; καταειμένος, partic. indutus. Ὑμεῖς ὃ σώματα νῦκυν κατείνυον, Il. 23, 135.

Καταζήνω, sicco, arefacio. Καταζήνασκε ὃ δαίμων, Odyss. 11, 586.

Καταζάω, ῶ, longum vitæ tempus duco.

Καταζεύγνυμι, vel καταζευγνύω, f. ζεύξω, conjungo, copulo; (2) castra metor. Ἀναπαυσικὸν τῆς καταζευγνύντων ἐπιφθονον, Plut.

Καταζηλοτροφέω, in alendis equis consumo.

Κατάζευξις, εως, ἡ, castrametatio, castrorum metatio. A καταζεύγνυμι.

Καταζώννυμι, vel καταζωννύω, f. ζώσω, præcingo, cingo.

Καταθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo.

Καταθαμβέω, ῶ, f. ήσω, demiror cum stupore. Κατατεθαμβημένος τὴν Ἀγνίαν, Plut.

Καταθάπλω, sepelio, inhumo, funero. Ἀλλὰ χρὴ τὸ μὲν καταθάπλειν, Il. 19, 228.

Καταθαρρέω, ῶ, f. ήσω, fidenti animo sum, fidenter seu audacter me adversus aliquem gero. Τῶν ἡμετέρων ὅπλων καταθαρρήσας, Herodian.

Καταθαρσέω, ῶ, idem.

Καταθαρσύω, animo, incito.

Καταθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, respicio, suspicio. Ἵνα τὸ ὑράνον καταθεᾶ, Philo.

Καταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθέο, 2. sing. a. 2. opt. med.

Καταθέλγω, f. ξω, demulceo, cicuro. Κατέθελγε ὃ κύκλω Μοσch. 2, 94. Σὺς γὰρ ἴρακ κατέθελξεν ἐμὸν νόον, Epigr. Hinc

Καταθελξις, εως, ἡ, demulsio, delinitio.

Καταθεραπεύω, percuro, Gl. V.

Καταθέρω, torreo.

Καταθέσθαι, aor. 2. inf. med. v. κατατίθημι.

Καταθέσιμος,

Digitized by Google

Καταθέσιον, ου, τό, repositorium, conditorium. A κατατίθημι.

Κατάθεσις, εως, ἡ, depositio; (2) dispositio; (3) adfirmatio; (4) professio; (5) solutio pecuniæ. Ab eod.

Κατάθεσο, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi κατατίθημι.

Καταθέω, decurro; (2) hostiliter percurro, incursionibus infesto. Καταθεῖν εἰς τόπον, Xen.

Κατάθηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro καταθῇ, a κατατίθημι.

Καταθήγω, f. ξω, acuo, exacuo.

Κατάθηκη, ης, ἡ, depositio; (2) depositum, fidei commissum. A κατατίθημι.

Καταθηλύνω, mulierem facio, effemino.

Καταθήσειν, f. 1. inf. act. v. κατατίθημι.

Καταθλάω, ῶ, f. άσω, contundo, confringo.

Καταθλέω, ῶ, f. ήσω, athleticis certaminibus seu exercitationibus operam do; (2) vinco certamine athletico; (3) vinco.

Καταθλίβω, comprimo, opprimo. Hinc

Κατάθλιψις, εως, ἡ, compressio, oppressio.

Καταθνήσκω, morior. Σωὶ Ζοὶ καταθανεῖν αἱρήσομαι, Eur. Or. 297. Βροτοῖς ἅπασι καταθανεῖν ὀφείλεϛ, id. Alc. 777.

Καταθνητός, ἡ, όν, mortalis.

Καταθοινάω, ῶ, absumo epulando, absumo in cœna; (2) comedo, depasco.

Καταθολόω, ῶ, turbo, turbidum reddo.

Καταθορέω, ῶ, desilio, a. 2. καταθορών, qui desiluit.

Καταθορυβῶ, obturbo, deturbo, exturbo; (2) tumultuor, vociferor.

Καταθρασύνω, audacem reddo contra aliquem; καταθρασύνομαι, audax sum.

Καταθραύσας, a. 1. part. act. v.

Καταθραύω, f. αύσω, effringo.

Καταθρέω, ῶ, f. ήσω, inspicio, perspicio.

Καταθρηνέω, deploro.

Καταθρύπτω, confringo, comminuo.

Καταθρώσκω, desilio. Καταθράσκειν τὸν αἱμασίαν, Herodot.

Καταθυμέω, ῶ, animo concido & labasco; (2) confidero. Δῆμον φαύλως καταθύμιον, Xen. Ex θυμός, *animus*.

Κατάθυμιον, ου, τό, animi desiderium, libitum. A

Καταθύμιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vel καταθύμιος, ία, ιον, animo obversans; (2) gratus, jucundus. Ex θυμός.

Καταθυμίως, *Adv.* ex animi sententia, libenter.

Καταθυμοσοφήσῃς, 2. sing. aor. 1. conjunct. act. verbi.

Καταθυμοσορέω, animum exedo tristitia.

Καταθῦσαι, *occidisse*, aor. 1. inf. act. verbi

Καταθύω, f. θύσω, sacrifico, immolo, macto, Deo offero. Καταθύσομαι ἀνδρα, Theocr. 2, 3. Κατέθυσε ἑκατόμβας, *Herodian*.

Κατάθωμιθα, 1. pl. a. 2. conj. med. verbi κατατίθημι.

Καταθωρακίζω, lorico.

Καταιδυσίαι, ῶν, αἱ, signa cœlitus in terram demissa. A κατάδαίνω. Unde

Καταίβασις, εως, ἡ, descensus.

Καταιβάτης, ου, ὁ, descensor. Ab eod.

Καταιβατὸς, ἡ, όν, permeabilis, pervius. Θυραι καταιβατὰι ἀνθρώποισιν, Odyss. 5, 110. κατα in compos. *Poët.* pro κατά.

Καταιβάτις, fœm. declivis. Ab eod.

Καταιβατὸς, ἡ, όν, declivis, per quem descendere licet. Ab eod.

Καταϊδδίω, *Adv.* impetu, irruendo. A καταΐσσω.

Καταϊζίζω, impetuosus sum, ingruo, de vento; καταϊζιζόμβος, procellosus. Ab eod.

Καταϊξ, ϊδος, ἡ, procella. A καταΐσσω.

Καταϊδίζῃ, præs. inf. med. *contr.* pro καταϊδέεσθαι. A

Καταιδέω, ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, ῆμαι, revereor, perpudet, a. 1. κατηδέσθην, imp. καταιδεσθητι, reverere. Καταιδέσθητι φατρίην Δία, Aristt. Nub. 1479. Ex κατά, & αἰδώς, *pudor*.

Καταιθαλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) nigrifacio, fuliginosum reddo. Καταθαλώσῃ (σῶμα) Σε Λικυμνίας βολαῖς, Aristt. Av. 1247. Καταιθαλώσῃ γαῖαν ὀθνείαν, Lyc. 1376. Ὃν Ζεὺς πρανεῖ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ, Eur. Supp. 641.

Καταιθύσσω, cum splendore emitto.

Καταίθω, comburo. Καταίθειν τὸ σανὲς ἔργον, Aristt. Θεσμ. 734. Κάταιθε χεῖσα τοίχους τάδε Eur. Or. 1599. Σάρκας καταίθων λοφνίσιν, Lyc. 48. χαῖαν, ibid. 250. Ἀλλ᾽ ὅπη πλεῖστ᾽ ἐπαίσσω καταίομαι, Theocr. 2, 40.

Καταινίζω, f. ίσω, contumelioseque injurioseque fœdo, plagis lacero. Σῶμα Ζόν κατακτὶ, Eur. Andr. 827. Ἀλλὰ κατήκισεν ὅσον πυρὸς ἰκτὶ δύτμὴν, 16, 290.

Κατάινισις, εως, ἡ, adsensus, approbatio; (2) sponsio. A

Καταινέω, ῶ, f. έσω, comprobo, collaudo; (2) annuo, annuendo comprobo, adsentior. Καὶ καταίνεσον μήποτε φροδάσειν τάδ᾽ ἐκὼν, te nunquam proditurum, Soph. Oed Col. 1629.

Κατάϊξ, ϊκος, ἡ, turbo, procella. A καταΐσσω.

Καταιωνάω, ῶ, perfundo, adspergo. Καταιωνᾶν ἐλαίῳ, Gal. Hinc

Καταιώνησις, εως, ἡ, perfusio.

Καταιωθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi καθαιρέω.

Καταιρόμενος, præs. part. med. vel pass.

Καταίρω, appello, applico, deferor, descendo, advenio. Καταίρειν τὰς νῆας, appellere ad terram. Κἄπειτ᾽ ἂν ἅμα κατῆραν ἐς τὰ βόλια, Aristt. 1293.

Καταιδαίνομαι, intelligo, sentio.

Καταισιμῶω, conficio, paro.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor; (2) irruo.

Καταιχθῆναι, a. 1. inf. act. verbi.

Καταιχύνω, dehonesto, pudefacio, dedecoro, probro adficio, fœdo; (2) stuprum vel vitium offero; (3) destituo; καταιχύνομαι, pudefio; dedecosor, erubesco, Τὼ ζὼ ὑ καταιχυνόμενω φύσει, Soph. El. 611. Καὶ ταῦτα λίξας ὑ καταιχύνῃ θεὸς; idem Phil. 1372.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. ind. act. *contr.* pro καταιτιάει. A

Καταιτιάομαι, ῶμαι, criminor, accuso, insimulo; καταιτιαθεὶς, accusatus, a. 1. pass.

ΚΑΤΑΙΤΤΣ, υγος, ἡ, cassis, galea sine crista, & depressa, Hom. Il. 10, 258.

Καταιωρέομαι, ημαι, dependeo. Θύσανοι ϑ καταρεῦντο φαεινοὶ, Hesiod. Ἀσπ. 225.

Καταιωχάζω, vehementer irrideo.

Καταιωσις, aor. 2. part. pass. v. καταιάω.

Καταιώσομαι, *curar*, f. 2. ind. pass.

Καταιώσθω, comburo.

Καταιώω, perimo, conficio, interimo.

Καταίω, f. αύσω, concremo, exuro, comburo; καταίομαι, conflagro; καταιομμένος, p. pass. combustus, aor. 2. καταιωθεὶς, combustus, torridus. Ὑπὸ τὸ ῥοίβδω ϰ᾽ τ᾽ ῥύμης αὐτὶς ἑαυτὸν καλαιόν, Aristt. Nub. 406. Μᾶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι ὑμᾶς καταιόσω; id. Lys. 1221.

Καταλαλία, ῶ, advoco, accerso; (2) adquiro; (3) invoco, implore. Ἐκ τ᾽ μητροπόλιος καταλληθεὶς, Thuc.

Καταλαλλιώω, exorno; (2) verro.

Καταλάλυμμα, ατος, τό, operimentum, velum. A

Καταλαλύπλω, f. ψῶ, obvelo, obtego, operio. Καταλαλυψάμβος τῷ λογισμῷ, Plat.

Καταλαμψις, εως, ἡ, inflexio. A καταλάμπω.

Καταλαπαλλάω, adultero cauponum more.

Καταλαβίδιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad cor tendens, in cor directus. Ex καρδία, *cor*.

Καταλαρτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, fructuosus, frugifer.

Καταλαρτόω, adoleo. A præc. Hinc

Καταλάρτωσις, εως, ἡ, cinis in altari e consumpto holocausto relictus.

Καταλάρτω, desicco, exsicco; (2) e conspectu seu medio tollo.

Καταλαυμα, ατος, τό, quod exustum seu combustum est; (2) ambustum. A καταλαίω.

Καταλαῦσαι, a. 1. inf. act. v. καταλαίω.

Καταλαύσῃ, *exures*, 3. sing. f. 1. ind. act.

Κατάλαυσις, εως, ἡ, ambustio; (2) exustio, combustio. Ab eod.

Καταλαύτης, ου, ὁ, combustor, combustor mortuorum. Ab eod.

Καταλαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem; (2) insulto alicui, Rom. 11, 18.

Καταλειμαι, decumbo ut ægrotus; (2) accumbo, discumbo; (3) dispositus sum, procumbo. Ἡ ϑ φοινθερὰ Σιμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, Marc. 1, 30.

Καταλειτὸ, 2. sing. præs. imp. med.

Καταλείρω, detondeo; (2) absumo. Βίον καταλείρε τε πολλὸν, Odyss. 5, 676.

Καταλείω, decumbo, recumbo, ut dormiam.

Καταλελιμμένος, perf. part. pass. verbi καταλείπω.

Καταλέκριϑ, 3. sing. perf. ind. pass. verbi καταλρίνω.

Καταλελύσμος ὕ, ὁ, cohortatio; (2) cantus in ludis Pythiis, quo Apollinem ad feriendum Pythonem draconem excitabant. A

Καταλελύω, hortor ut nauta; (2) hortor quovis modo; (3) silentium indico.

Καταλενόω, ῶ, evacuo, exinanio.

Καταλεντάνυμι, idem quod.

Καταλεντάω, ῶ, pungo, stimulo, confodio.

Καταλεντέω, idem. Hinc

Καταλέντημα, ατος, τό, compunctio.

Καταλεντρόομαι, stimulis refertus sum.

Καταλέομαι, idem quod κατάκειμαι, *Arct.*

Καταλεράνυμι, commisceo, permisceo. Hinc

Καταλέρασις, εως, ἡ, commixtio, contemperatio.

Καταλερασικὸς, ἡ, όν, temperandi vim habens. Ab eod.

Καταλεραυνόω, fulmine ferio, interficio.

Καταλερδαίνω, quæstum facio.

Καταλερματίζω, f. ίσω, in minutos nummulos redigo, minutis nummulis muto; (2) in minutas partes comminuo seu disseco. Ἀκριβῶ ϑ νῦν μὴ τὰ δεόντως ζωιογραμμένα, ἀλλ᾽ ἴσα ἄντικρυς μικρὰ ϰ᾽ καταλελερματισμένα, Longin. 42.

Καταλερτομίω, verbis mordacibus insector.

Καταλεχύϑ, *effusi sumt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro καταλέχυνϑ, a καταχύω.

Καταληπέμβη, aor. 1. inf. *Ion.* pro καταλῆσαι, a καταλαίω.

Καταληπλίω, idem quod simplex κηλέω. Ἡ περὶ κυρίαν ϰ᾽ μεγαλοπρεπῶν ὀνομάτων ἐκλογὴ θαυμαστῶς ἀγϑ ϰ᾽ καταληπλεῖ τὸς ἀκούοντας, Longin. 30. Hinc

Καταληπλητικὸς, ἡ, όν, cui vis inest suavitate auditus animum permulcendi.

Καταληρόω, ῶ, cera obduco, illino. Καταληρώσαντες δὲ ἐν τ᾽ νέκυσι Πέρσαι ϰ᾽ κρύπλουσι, Herod.

Καταληρύσαω, vel καταληρύτλω, per præconem indico.

Καταληνίω, commoveo; (2) dimoveo.

Καταληνησις, εως, ἡ, dimotio, commotio.

Καταληραω, ῶ, contempero, permisceo. Ἡ ὑγρότης καταλέρνα τὸ ὄγαν θερμὸν τῷ μίλιτος, Al. Aphr.

Καταλισοπρίζω, pumice polio, lævigo. Ex λισπρις, *pumex*.

Καταλλαία, f. αύσω, defleo, deploro; (2) lachrymis ad misericordiam commoveo. Hinc

Καταλλαυσις, εως, ἡ, deploratio.

Καταλλασις, εως, ἡ, fractio, fractura. A

Καταλλάω, ῶ, f. άσω, defringo; (2) frango; (3) torqueo. Κατέλλασε τὰς ἄρτας Marc. 6, 41.

Καταλλεὶς, εἶδος, ἡ, quæ claudendis foribus adhibetur; (2) jugulum, pars scapularum in collum sub pectore desinens; (3) parvum foramen in veste muliebri, in quod inserebatur fibula.

Κατάλ-

Digitized by Google

Κατάκλειστος, ὁ ἡ ὄν, inclusus, conclusus. A
Κατακλείω, f. ίσω, includo, concludo, occludo; (2) finio, claudo; (3) claudo obsidione, obsidione cingo. Κατέκλεισε τὸ Ἰωάννου ἐν τῇ φυλακῇ, Luc. 3, 20. φυλακαῖς, Act 26, 10. Ὅταν εἰς αὐτὸς ἀκριβῶς μετεπιθεῖς κατακλειῶ, Arist. Nub. 403.
Κατακλήζω, f. ίσω, concludo, occludo.
Κατακληροδοτέω, sorte distribuo. Κατεκληροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, Act. 13.
Κατακληρονομέω, ῶ, hereditat m adeo; (2) hereditatem possideo; (3) heredem facio; (4) hereditatis loco tribuo. Κατεκληρονόμησεν αὐτὸν Κύριος, 1 Reg. 2 15.
Κατακληροχέω, ῶ, f. ήσω, sorte adsignatum accipio, sorte nanciscor, in sortem accipio; (2) in colonias describo, colonis distribuo. Κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, Polyb.
Κατακληρόω, ῶ, sorte lego seu deligo.
Κατακλησία, ας, ἡ, concio multitudinis facta per κατάκλησιν, Hes. A κατακαλέω.
Κατάκλησις, εως, ἡ, convocatio multitudinis non modo urbanæ, sed etiam rusticæ, & per pagos Atticos dispersæ ob gravius negotium. Ab eod.
Κατάκλιτον, τὸ, lectus discubitorius, ap. Jos. sed lectio est dubia, Ern.
Κατακλιθῆναι, aor. 1. inf. pass. v. κατακλίνω.
Κατακλιθῇς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
Κατακλῖναι, a. 1. inf. act.
Κατακλίνος, ος, ὁ ἡ ὄν, decumbens in lecto, reclinis; (2) qui decumbit ob adversam valetudinem, valetudinarius.
Κατακλινοβατὴς, ὲς, lectos obiens, lectos terens. *Epith.* morbi, ap. Lucian. Ex κλίνη, & βαίνω.
Κατακλίνω, fut. ινῶ, reclino, depono; (2) discumbere facio; (3) discumbo; κατακλίνομαι, reclinor; decumbo; procumbo; devergo; a. 1. κατέκλινα, reclinavi, pass. κατεκλίθην, decubui; κατακλιθεὶς, discumbens. a. 2. κατακλινεὶς, discumbens. a. 1. med. κατακλινάμενος, discumbens. f. 2. pass. κατακλινήσομαι, accumbam. p. pass. κατακέκλιμαι, vergit. Κατακλίνατε αὐτὸς, Luc. 9, 14. Μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν φραγκλισίαν, ib. 14, 8. Hinc
Κατάκλισις, εως, ἡ, accubitus; (2) decubitus.
Κατακλιτὸν, ὁ, τὸ, lectulus discubitorius; (2) sedes, in qua reclinare possumus.
Κατακλύζω, f. ύσω, proluo, ut mare terram supergressum, inundo, obruo aquis, submergo; (2) abundare facio; (3) obruo. Τὴν Φρυγῶν πόλιν χρυσῷ ῥείσαν ἤλπισας καλακλύσειν δαπάναισιν, Eur. Tro. 996. Δι' ὃν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο, 2. Pet. 3, 6. Hinc
Κατάκλυσις, εως, ἡ, proluvies, illuvies, illuvio; (2) diluvium, inundatio terræ.
Κατακλυσμὸς, ᾶ, ὁ, diluvium, inundatio, (2) ablutio, eluvies. Ab eod.
Κατάκλυστρον, τὸ, compluvium, Ph. Ab eod.
Κατακλῶσες, ων, αἱ, Parcæ, stamina fatalia deducentes. A κατακλάθω.
Κατακλάθη, ης, ἡ, fatum, Suid. Ab eod.
Κατακλάθω, fila deduco, stamina deduco; (2) deduco stamina fatalia.
Κατακναίω, ῶ, f. ήσω, concido, discco; (2) derado, abrado, defrico.
Κατακνίθω, fut. ίσω, derado, a. 1. Conjunct. Pass. κατακνηθείλω, div illicem; κατακνίθομαι, pruritum patior prurio. Hinc
Κατακνισις, ίδος, ἡ, culter, quo caseum abradimus. Hes.
Κατακνίδόω, pungo, vel uro in modum urticæ, scarifico. A κνίδη, *urtica*.
Κατακνίζω f. ίσω, concido, lancino, carpo, vellico; (2) frigillo; obtrecto; (3) titillo, puritum excito. Τὰ τῶ Ὁμήρῳ κατακνίζεσι, Luc. Hinc
Κατακνισμὸς, ὁ, pruritus, salacitas; (2) amores.
Κατα νώαω, dormio.
Κατακοιμάω, sopio, consopio; κατακοιμίσω, ῶμαι, obdormio, dormio; κατακεκοιμηθεὶς, aor. 1. sopitus; κατακεκοιμημένος, p. sopitus. Φοῖνιξ δ' αὖτε παρ' ἄμμε μένων κατακοιμηθήτω, Il. 9, 427.
Κατακοιμηθήτω, 3. s. aor. 1. imp. pass.
Κατακοιμητὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.
Κατακοιμητικὸς, ὴ, όν, soporans, somnum inducens. A κατακοιμάω.
Κατακοιμίζω, f. ίσω, opio, soporo. Hinc
Κατακοιμιστὴς, οῦ, ὁ, cubicularius.
Κατακοινόω, idem quod
Κατακοινωνέω, communico, impertio.
Κατακοιρανέω, ῶ, dominor, rego, administro. Οὐκέτι κρανέω Ἰθάκῃ κατακοιρανέουσι, Odyss. 1, 247.
Κατάκοιτος, ὁ, ὁ ἡ ὄν, qui in cubili est, jacet, aut cormit. A κοίτη.
Κατακόλλάω, ῶ f. ήσω, glutino, adglutino.
Κατακολουθέω, consequor, sector, (2) exsequor, adsentior; (3) obsecundo, obsequor. Ἀνὴρ κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ, Act. 16, 17.
Κατακολπίζω, in sinum deflecto, sinum intro. Κατεκολπίζειν εἰς ὀλκάδα, Thuc.
Κατακόλπισις, εως, ἡ, receptio in sinum, Suid. A κατακολπίζω.
Κατακολυμβάω, ῶ, f. ήσω, nato; (2) urinor.
Κατακολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas subit, urinator. A κατακολυμβάω.
Κατακομιδὴ, ῆς, ἡ, deportatio; (2) comportatio. A
Κατακομίζω, f. ίσω, deporto, deveho, deduco; κατακομίζομαι, domum redeo. Κατακομίζειν ναῦν, Æsch.
Κατάκομος, ος, ὁ ἡ ὄν, cui disjecta coma est, vel qui densam comam habet. Ex κόμη.
Κατακομψεύεσθαι, scite, & eleganter dicere.
Κατακονὰ, ᾶς, *Dor.* corruptio, abolitio.
Κατακονέω, ῶ, fut. ήσω, acuo, exacuo; (2) corrumpo & attenuo atterendo. Κατακονᾷ μὲν αἰσιος βίος, Eur. Hipp. 824.
Κατακονδυλίζω, fut. ίσω, pugnos ingero, pugnis cædo, contundo.
Κατακοντίζω, confodio telo, seu jaculo; κατεκοντίσθη, p. pass. jaculis confossum esse.
Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, decisio, putatio, detruncatio. A κατακόπτω.
Κατάκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, defessus, labore confectus.
Κατακόπτω, f. ψω, decido, amputo, detrunco; (2) concido, in minutas partes seco; (3) trucido; (4) percutio, batuo; κατακόπτομαι, concidor, percutior, trucidor; (2) plango. Κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις, Marc. 5, 5. Ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν αὐτοῖς ἐς τὰς γάμους, Arist. Av. 1695.
Κατακρίννυμι, vel κατακρίνω, satio, exsaturo.
Κατακορέως, adfatim, Hippocr. A
Κατακορὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, fastidium adferens; (2) saturatus; (3) multus, abundans; (4) merus, purus, sincerus. A κορέω, *satio*.
Κατακορμάζω, amputo, *Hes.* A κορμὸς.
Κατακορμίζω, lignum in minutas partes seco. Ab eod.
Κατάκορος, ος, ὁ ἡ ὄν, satur, satiatus; (2) κατάκορος, nimius, qui fastidiosum adfert. Ex iisdem.
Κατακόρως, *Adv.* abunde, adfatim, immodice, crebro. A κατάκορος.
Κατακοσμέω, ῶ, f. ήσω, compono, exorno, condecoro, ordino, digero in ordinem, colo. Κατακοσμοῦσί τινα ζευγνυτῆρσι φράγμασιν, Arist. Vesp. 1462. Hinc
Κατακόσμησις, εως ἡ, ordo & digestio rerum, aptaque compositio.
Κατακοὺς, ὦς, ὁ, auscultator, Gl. V. A seq.
Κατακούω, exaudio; (2) dicto sum audiens, obedio, obsequer, obrempero. Νυκλιδρόμα ζεύγλῃσιν ἐν κατακώα, Eur. Rhes. 552.
Κατακραζω, reclamo, obstrepo, occlamo, clamore obtundo; paulo post f. κατακεκράξομαι, clamore obtundam.
Κατάκρας, *Adv. Ion.* κατάκρης, pro κατ' ἄκρας, & κατ' ἄκρης, quasi a summo, scil. ad imum, i. e. in totum, penitus, prorsus, funditus. Ab ἄκρα, *summa*, arx, vel a κάρη, sive κόρη, *caput*. Aliqui κατάκρας pro κρότος, i. e. vi, per vim.
Κατάκρασις, εως, ἡ, commistio, permistio. A κατακεράννυμι.
Κατακρατέω, robore vinco, subigo, supero; (2) cohibeo, reprimo. Κατακρατεῖν τῆς ἀρχῆς ὑ δύναμ, Theoph. Hinc
Κατακράτησις, εως, ἡ, subactio, superatio,
Κατακρατητικὸς, ὴ, όν, cohibendi seu sistendi vim habens. Ab eod.
Κατακρίτος, *Adv.* per vim; (2) omnino; (3) vehementer; (4) pro viribus.
Κατακραυγάζω, *Ca*, occlamo tibi, Suid.
Κατακρεμάννυμι, vel κατακρεμαννύω, suspendo de; κατακρεμάννυμαι, suspensus sum de, dependeo de.
Κατακρέμαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, dependens de, suspensus de. A
Κατακρεμάω, ῶ, f. άσω, suspendo de. Κλῖδ' ἐκ φαεινάλοφιν κρίμασι φόρμιγγα λιγειαν, pro κατεκρέμασε, Odyss. 8, 105.
Κατακρεουργέω, ῶ, f. ήσω, lanionum more concido. Ὁ Πύθης ἐως τῶδε δὴ τ' νεῖς ἐμάχετο, ἕως ἅπας κατεκρεουργήθη, Longin. 31. ex Herodot. Ex κρέ, & ἔργον, *opus*.
Κατακρῆθεν, sive κατὰκρηθεν, *Adv.* a capite; in totum, penitus; Hom. Il. 16, 548. Ex κρῆ, & κάρη. Vid. κατάκρας.
Κατακρημνάω, præcipito, præcipitem ago.
Κατακρήμνημι, idem & ab eod. κατακρήμνημαι, præceps dependeo, præcipitor.
Κατακρημνίζω, f. ίσω, per prærupta loca dejicio, præcipito, deorsum ago. Εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτὸν, Luc. 4, 29.
Κατακρημνιστὴς, οῦ, ὁ, præcipitator. At Gl. Vet. præceps. A præc.
Κατάκρης, *Adv.* in totum, funditus. Al. vi, per vim. Vid. κατάκρας.
Κατακρίζόω, ῶ, accurate rimor.
Κατάκριμα, ατος, τὸ, damnatio, condemnatio. A
Κατακρίνω, ῶ, damno, condemno; κατακρινεῖ, f. condemnabit; κατακριθεὶς, aor. 1. pass. condemnatus. Κατακρίνουσιν αὐτὸν θανάτῳ, Marc. 10, 33. Ὁ δ' ἀπιστήσας κατακριθήσεται, Marc. 16, 16. Hinc
Κατακρισιμος, ον, capitis damnatus.
Κατάκρισις, εως, ἡ, condemnatio.
Κατακριτὸς, ὴ, όν, damnatus, condemnatus. Ab eod.
Κατακροάομαι, ῶμαι, auscultor.
Κατακροταλίζω, f. ίσω, magnopere strepito.
Κατακροτία, ᾶς, f. ήσω, lætis plausibus excipio, seu comprobo, valde laudo.
Κατακρυνίζω, f. ίσω, defluo, instar salientis aquæ fluo deorsum. A κρυνός.
Καλάκρυσις, εως, ἡ, repressio, depressio desuper. A κατακρύω.
Κατακρυςικὸς, ὴ όν, vim habens reprimendi. Ab eod.
Κατακτάω, f. ήσω, deorsum pello, adigo; (2) repello, reprimo; (3) fallo.
Κατακρύπτω, f. ψω, occulto, dissimulo. Κατακρύψαντες φίλοισιν ἀλίᾳ φρόδιον φλογὸς, Eur. Iph. in Tau. 1210. Hinc
Κατακρύψις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κατακρύψας.
Κατάκρυψις, εως, ἡ, occultatio, dissimulatio.
Κατακλόμβαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κατακλῖναι, a κατακλίνω.
Κατακτανίδης, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κατακτανέσθαι.
Κατακτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro.
Κατακτείνω, f. ενῶ, interficio, occido. Παῖδά μοι κατακτανθεῖσ' ὑπὸ δολάσκιστις γάμοις; Eur. Iph. in Au. 921.
Κατακτενίζω, f. ίσω, pectine como, pecto.
Κατακτερομέω, ῶ, quæ pexis comis seu capillis est, Hes. Ex κτεὶς, & κόμη.
Κατάκτημι, interficio, occido. Κεῖνον δ' ὑπὸ ἀκμῆτι φαλιδρομίστι κατίκτα, Epigr.
Κατάκτης, ου, ὁ, deductor. A κατάγω, *deduco*.
Κατάκτης, ου, ὁ, fractor. A κατάγω, *frango*.
Κατάκτησις, εως, ἡ, acquisitio. A κατακτάομαι.
Κατακτὸς, ὴ, όν, fragilis. Ab ἀγνύω, *frango*.
Κατάκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, deductilis, pensilis. A κατάγω.
Κατακτοσύνη, ἡ, lanificio dedita.

Digitized by Google

Κατακλυπίω, ᾶ, f. ήσω, sonitu percutio.
Κατακυβδάω, f. βδήσω, in alea consumo & dissipo. Κατακυβδήσας τὰ ὄντα, Lysias.
Κατακυβιστάω, v. κυβιστάω.
Κατακυκάω, commiscēo.
Κατακυκλόω, claudo, circumdo.
Κατακυλίνδω, deorsum volvo, devolvo.
Κατακυλίσας, a. 1. part. act. verbi
Κατακυλίω, f. ίσω, idem; κατακεκυλισμένος, devolutus. Κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων, Xen.
Κατακυμβαλίζω, cymbalo pulsando obtundo; (2) illudo, decipio.
Κατακύπτουσαν, acc. f. part. præs. act. f. g. verbi
Κατακύπτω, f. ψω, inclino me; (2) deorsum adspicio. Κατέκυψεν εἰσω τῦ χάσματος, Luc.
Κατακυριδύω, f. δύσω, dominor; (2) supero, subigo, vinco, Οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριδύουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25.
Κατακυρόω, ῶ, f. ώσω, confirmo; (2) adjudico, addico; (3) damno, condemno. Ψήφῳ θανάτε κατακυρωθείς, Eur. Or. 1002.
Κατακωλύω, f. ύσω, prohibeo, veto, detineo. Μὴ κατακωλύσωμι τὰς πρέσβεις, Dem.
Κατακωμάζω, comessatum eo ad aliquem; (2) irruo, invado per vim aut insolentiam.
Κατακωχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio, possessio; (2) instinctus, adflatus numinis. A κατέχω, retineo. Hinc
Κατακώχιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui detineri & capi potest.
Καταλαβεῖν, aor. 2. inf. med. v. καταλαμβάνω.
Καταλαβέω, antique, pro eod. Hipp.
Καταλάβητε, 2. pl. a. 2. conj. act.
Καταλαβόμενος, part. a. 2.
Καταλαγιδῶ, unde apud Hes. καταλαγιδωθείς, a. 1. pass. εἰς ἀδωὰς κατηγχθείς, ad libidines dejectus, in libidines prolapsus.
Καταλαζονεύομαι, jactabunde aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro. Καταλαζονεύεσθαι τῷ πλούτῳ, Isocr.
Καταλακτίζω, inculco, Gl. V. calcitro contra quem.
Καταλαλέω, obloquor, loquacitate obruo; (2) traduco, detraho. Μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, Jac. 4, 11. τινά, Polyb.
Καταλαλιὰ, ἡ, obtrectatio, oblocutio. A
Κατάλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, oblocutor, maledicus, obtrectator.
Καταλαμβάνω, deprehendo, offendo, nanciscor; (2) comprehendo, adsequor; (3) comperio, deprehendo; (4) invado; (5) occupo; (6) præsidia impono; (7) pass. de iis, qui Ἔνθεοι vocantur, a Deo quodam incitantur; (8) cæteræ significationes facile ex adjecto verbo intelliguntur. Καταλαμβάνειν τὸ στρατόπεδον, Thuc. Καταλαμβάνῃ με Συμφορὰ, Plat.
Καταλάμπω, f. ψω, splendeo, fulgeo. Καταλαμπειν τινὰ, Luc. τινός, Arist. τινὶ, Naz. Ἡ θάλασσα ὑπὸ τῦ ἡλίε καταλάμπεται, Luc. Vitar. Auct. 20.
Καταλγύνομαι, doloribus & molestiis adficior.
Καταλειαίνω, f. ανῶ, lævigo; (2) complano; (3) explano, explico.
Καταλέγω, deligo, describo, centurio; (2) adscribo; (3) censeo, existimo, loco habeo; (4) recenseo, enumero; (5) narro, commemoro, dico. Καταλέγειν στρατιώτας, conscribere, Arist. Ach. 1070. Καταλέγεσθαι ἐν τοῖς πολίταις ἀριθμοῖς, Xen.
Καταλείβω, effundo & destillo; (2) Pass. destruo. Δίμας ἀσπίδιον καταλείβεται, Eur. Andr. 131. Καταλειβομένας ἀλγίσι πολλοῖς, id. Supp. 1116.
Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, id, quod relictum est. A καταλείπω.
Κατάλειπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, relictus. Ab eod.
Καταλείπω, relinquo, desero; (2) ab aliquo deficio; (3) relinquo post me, relinquo posteris meis; (4) omitto. Ἀλλ' ἀντιάζω μή με καταλίπῃς μόνον, Soph. Phil. 805. Καταλείπειν ἀσίμους τὴν δόξαν, Thuc. Τίς λοιπὸς ἡμῖν καταλειπῆ, Lucian. Vitar. Auct. 21.
Καταλειτουργία, in publicum insumo, impendo, militia fungor, &c.
Καταλείφω, f. ψω, ablino, illino.
Κατάλειψις, εως, ἡ, relictio, reliquiæ. A κατάλειπω.
Κατάλελειμμένος, relictus, perf. part. pass.
Καταλέξεις, 3. s. f. 2. ind. med. v. καταλέγομαι.
Καταλέξω, f. 1. ind. act. Dor. pro καταλέξω, a καταλέγω.
Καταλεπτολογέω, subtiliter disputo.
Καταλεπύνω, extenuo, attenuo, deminuo.
Καταλευκαίνω, dealbo.
Καταλεύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, dignus, qui lapidibus obruatur. A seq.
Καταλεύω, f. εύσω, lapidibus cooperio, lapidibus obruo. a. 1. κατέλευσα, pass. κατελεύσθην, lapidibus obrutus. Κατέλευσαν βάλλοντες, Plat.
Καταλέω, ῶ, f. ήσω, mola frango.
Καταλήγω, f. ξω, desino, terminor, extremus sum.
Καταληΐζομαι, f. ίσομαι, prædationibus incurso, vasto, diripio, depopulor.
Καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui in fine deest syllaba ad perfectionem. A καταλήγω.
Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, clausula. Ab eod.
Καταληπτέον, occupandum est. A καταλαμβάνω.
Καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, comprehendendi vim habens; (2) qui præoccupat, occupativus. Ab eodm.
Καταληπτικῶς, Adv. comprehensive, ex certa comprehensione.
Καταληπτὸς, ὴ, ὸν, qui comprehendi potest, comprehensibilis, qui obtineri potest. A καταλαμβάνω.
Καταληρέω, cum acc. nugando perdo; (2) nugas ago.
Καταλήψιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad deprehensionem & condemnationem faciens & incitans. A
Κατάληψις, εως, ἡ, deprehensio; (2) comprehensio; (3) invasio, occupatio; (4) adeptio; (5) comprehensio mente; (6) exploratio concentus chordarum pulsando; (7) in morbis is, qui vocatur σπασμός. A καταλαμβάνω.
Καταλιθάζω, f. άσω, lapidibus obruo, lapido. Πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσῃ ἡμᾶς, Luc. 20, 6.
Καταλιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto.
Κατάλιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapideus.
Καταλιθόω, ῶ, lapidibus obruo seu cooperio.
Καταλιμπάνω, relinquo, desero. Χώραν καταλιμπάνειν φυλαῖς ἀνθρώποις, Plat.
Καταλιπαίνω, pinguem reddo, fagino.
Καταλιπαρέω, impense rogo, obtestor.
Καταλιπὰν, a. 2. part. act. v. καταλείπω.
Καταλισχόμαι, convincor, ex Herodot.
Καταλιχνίζω, abligurio.
Καταλλαγδὸν, Adv. per commutationem, seu permutationem; (2) mutuo, vicissim, e converso. A καταλλάττω.
Καταλλαγὶς, a. 2. part. pass. v. καταλλάσσω.
Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commutatio, permutatio; (2) reconciliatio, pacificatio. Ab eod.
Καταλλάκτης, ου, ὁ, reconciliator, pacificator.
Καταλλακτικὸς, ἡ, ὸν, reconciliabilis, placidus. Ab eod.
Καταλλάσσω, vel καταλλάττω, f. άξω, commuto, permuto; (2) reconcilio; (3) concilio; καταλλάττομαι, commuto, permuto. & Pass. reconcilior. Κατήλλαξεν αὐτὸς πρὸς ἀλλήλους, Aristot. Καταλλάττομαι χρυσοῦν ἀντὶ χαλκῶν τὰς πρᾶξεις, Dem.
Κατάλληλος, ε, ὁ ἡ ἡ, congruus, consentaneus, sibi respondens. Ex ἡ, & ἀλλήλων. Hinc
Καταλληλότης, ητος, ἡ, congruentia, series congruens, cohærentia quadrans.
Καταλλήλως, Adv. congrue, convenienter.
Καταλοάω, trituro; (2) confringo, contundo; (3) vulnero, interficio.
Καταλογάδην, prosaice, prosa oratione.
Καταλογὰς, άδος, ὁ, qui delectum facit. A καλέω.
Καταλογέω, contemno, negligo.
Καταλογὴ, ῆς, ἡ, respectus, Ph. A λέγω.
Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, computo; (2. imputo; (3) adnumero, adscribo. Καταλογίζεσθαι πρός τινα τὸ ἐνδεέστερον, Dem. τινὰ ἐν τοῖς ἀδίκοις, Xen. Τί ἐπ' ἀρετῇ, Æsch. Ἡ οὐ ἐνδέχεται καταλογίζῃ φρεσὶ ἡμᾶς ὅσῃ τῃ τοσαύτῃ ἐξοδῳ, Lucian. Fisc. 2. Ab eod. Hinc
Καταλογισμὸς, ε, ὁ, computatio, numeratio, recensio, imputatio.
Κατάλογος, ε, ὁ, enumeratio, recensio, proprie eorum, qui stipendia merent; (2) delectus; (3) album militare; (4) ipsa stipendia quæ quis facit. Unde ὑπὲρ καταλόγου, emeriti. A καταλέγω.
Καταλοιάω, v. καταλοάω.
Κατάλοιπος, ε, ὁ ἡ ἡ, reliquus. A καταλείπω.
Καταλοκίζω, f. ίσω, sulco.
Καταλούω, perluo, subluo, Gl. V. Apud Aristophanem a καταλούομαι est καταλύω, pro καταλύη, balneis impendis, absumis, consumis, Nub. 836.
Καταλοφάδια, Adv. supra cervicem, super humeros. A λόφος, humerus.
Καταλόχεια, ας, ἡ, turma. A κατάλοχος.
Καταλοχίω, (Poll.) idem quod
Καταλοχίζω, f. ίσω, decurio, centurio, in decurias seu centurias distribuo, in classes describo. Ab eod. Hinc
Καταλοχισμὸς, ῦ, ὁ, distributio in cohortes.
Καταλυγίζω, f. ίσω, circumago, torquendo flecto, vincio.
Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges contra affero.
Κατάλυμα, ατος, τὸ, diversorium. A καταλύω, diverto.
Καταλυμαίνομαι, noceo, vasto, populor.
Καταλύμανσις, εως, ἡ, depopulatio. A præc.
Καταλύσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui dissolvi, destrui, aboleri potest.
Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, eversio, destructio; (2) finis, exitus, unde & mors; (3) diversorium; (4) reconciliatio. A καταλύω.
Καταλυσσάω, vel καταλυττάω, ῶ, rabie furens contra aliquem incitatus, Suid.
Καταλυτέον, tollendum, destruendum.
Καταλυτήριον, ου, τὸ, diversorium.
Καταλυτὴς, ῦ, ὁ, destructor, eversor.
Κατάλυτης, ε, ὁ, hospes, qui divertit ad aliquem. A καταλύω.
Καταλύω, dissolvo; (2) everto, destruo, abolco, item irritum reddo; (3) finio; (4) desino; (5) diverto in hospitium, commoror; (6) sedo; (7) conficio; (8) privo v. c. honore, cum gen. dicitur tamen sic absolute; (9) in med. pacem facio; (2) reconcilior; (3) abdico me, sc. magistratu. Καταλύειν τὸ πολέμιον, λόγον, βίον παρά τινι, εἰς πανδοκεῖον, divertere; τινα τῆς ἀρχῆς. Τὰς δάλες κατέλυσιν, Arist. Pace, 742. φονία αἵματα, Eur. Tro. 821.
Καταλωφῶ, sedo; (2) desino.
Καταμαγδῶ, f. δύσω, incanto.
Κατάμαθετε, discite, 2. pl. a. 2. imper. act. verbi καταμανθάνω, pro καταμάθητε.
Καταμάθησις, εως, ἡ, consideratio, disciplina, eruditio.
Καταμαίνομαι, furore incitatus sum contra, Ph. καταμαίνῃ, succenset.
Καταμάκτης, ε, ὁ, tersor, Gl. V. A καταμάσσω.
Καταμαλακίζω, f. ίσω, emollio, effemino.
Καταμαλάσσω, vel καταμαλάττω, f. άξω, emollio; (2) demulceo, cohibeo.
Καταμαλθακίζω, f. ίσω, idem.
Καταμαλθάσσω, vel καταμαλθάττω, idem.
Καταμανθάνω, considero, perdisco, pernosco; (2) animadverto; (3) perpendo, diligenter considero. Τῶν ζώντων φύσιν καταμαθεῖν, Epict. τι ἔκ τινος, Isocr.
Καταμαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, conjicio. Καταμαντεύεσθαι τὰ μέλλοντα, Arist.
Κατομαξεία, currus tero, unde ὀδὸς κατημαξευμένη,

Digitized by Google

ξδυμβίνη, via trita ; κατημαξδυμβίνον, tritum, triviale, vulgare. Ab ἅμαξα.

Καταμαραίνω, tabefacio.

Καταμάρπτω, f. ψω, comprehendo, manu corripio. Ὅτε μιν κατίμαρπτε διώκων, Il. 16, 598.

Καταμαρτυρίω, ῶ, f. ήσω, testimonium dico contra aliquem ; καταμαρτυρῶμαι, testimoniis convincor, testimonium dicitur contra me ; καταμεμαρτύρηϛ convictus est. Αὐτὸϛ ἑαυτῷ κατεμεμαρτύρηκε, Dem.

Καταμάρψισσα, aor. 1. f. g. part. act. Æol. pro καταμάρψασα, a καταμάπτω.

Καταμάπτω, qui corripuit, a. idem. m. g.

Καταμασάομαι, & καταμασσάομαι, ώμαι, commanduco, absumo.

Καταμάσσω, tergo. Gl. V.

Καταμαστίω, f. ίσω, diligenter inquiro vel exquiro.

Καταματίδιομαι, immitto, sc. contrectandi causa, v. c. digitum in vulnus, &c.

Καταματίομαι, idem.

Καταμάχομαι, expugno, vinco.

Καταμάω, accumulo ut messores ; καταμήσασθαι, accumulare ; καταμᾶσθαι, conspergere, veluti caput pulvere aut cinere. Τὼ ῥα πυλινδόμενω καταμήσατο χερσὶν ἑῇσιν, Il. 24, 165.

Καταμβλύνω, hebeto, obtundo. Τεμὼν φαρίεϛ ἡ καταμβλωθῶν κέαρ ; Soph. Oed. T. 700.

Καταμβλύω, idem.

Καταμεγαλοφρονίω, magno animo contemno.

Καταμεθύω, f. ύσω, inebrio.

Καταμειδιάω, ῶ, derideo, ludibrio habeo.

Καταμειλίσσω, vel καταμειλίττω, f. ξω, demulceo, delinio.

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. v. καταμένω.

Καταμελετάω, ῶ, meditor, exerceo ; καταμεμελετηκέναι, meditatum esse.

Καταμελίω, ῶ, negligo, nullam curam gero, prorsus negligo, contemno ; a. 1. pass. καταμελήθεισα, contempta, perf. pass. καταμεμελημένοϛ, neglectus. Κατημεμελημένωϛ, neglectim, contemptim. Α κατημεμελημένοϛ. Κἂν ἐξέπραξεν, εἰ κατημέλησ' ἐγώ, Soph. Aj. 45.

Καταμελιτόω, ῶ, f. ώσω, melle inficio, suave reddo. Οἷον κατεμελίτωσε τὸν λόχμιον ὄλον, Arist. Av. 231. Α μέλι.

Καταμέλλειν, cunctari, procrastinare.

Καταμεμπτόϛ, ον, vituperandus. Α

Καταμέμφομαι, f. ψομαι, conqueror, accuso, incuso, reprehendo. Καταμέμφεσθ' ἑαυτὸν τῆϛ ὠρτύγαϛ ζωῆϛ, Xen. Hinc

Καταμεμψις, εως, ἡ, querimonia, reprehensio, vituperatio, incusatio.

Καταμένω, f. ενῶ, remaneo, commoror ; (2) subsideo. Οὗ ἦσαν καταμείναντεϛ, Act. 1, 13.

Καταμερίζω, f. ίσω, in partes disseco, in fragmenta divido ; (2) distribuo, dispenso. Κατεμερίζειν ἡ φιλότηϛ τοῦ σώματοϛ χρείαν, Basil.

Καταμερίϛ, ίδοϛ, ἡ, fragmentum. Α μέρος.

Καταμέρως, Adv. membratim, sigillatim.

Κατάμετρίω, demetior, metior. Hinc

Καταμέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensuræ & spatii descriptio.

Καταμήκης, εοϛ, ὁ ἡ ἤ, perlongus. Α μῆκος.

Καταμηλόω, ῶ, f. ώσω, specillum immitto, specillo seu spathula agito, exploro.

Καταμήνιοϛ, ου, ὁ ἡ ἤ, menstruus ; καταμήνια, τὰ, menstrua muliebria. Α μήν

Καταμηνιώδηϛ, εϛ, ὁ ἡ ἤ, menstruus. Α καταμήνιοϛ.

Καταμήνυσις, εως, ἡ, indicatum, proditio, delatio. Α

Καταμηνύω, indico, defero & ostendo, prodo, enuncio. Κατεμήνυσε σωτῆριον, Plut.

Καταμιαίνω, polluo.

Καταμιάναις, aor. 1. part. act. Æol. pro καταμιάνας, a καταμιαίνω.

Καταμίγνυμι, vel καταμιγνύω, immisceo, permisceo. Λιπὼν καταμίξας ἐϛ τὸ ὅμοιον ἀέρα, Arist. Nub. 230. Καταμιγνύειν τοῖϛ ἀνοσιωτάτοιϛ ὀρίτηϛ τινὰ ζῆλον, Plut.

Κατάμιξις, εως, ἡ, commixtio, permistio. Α καταμίγνυμι.

Καταμικρόν, Adv. sensim, paullatim ; (2) divisim, minutim.

Κατομίσγομαι, admisceo. Τάχιθοϛ καταμίσγῃ ἄκριτα φωτίλῳ, Hom. Hym. in Pan. 26.

Καταμισθοδοτέω, ῶ, f. ήσω, largitione emo.

Καταμισθοφορέω, ῶ, f. ήσω, in stipendia militum exhaurio. Καταμισθοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα, Æschin.

Καταμνημονεύω, f. εύσω, memor sum.

Καταμολίσκω, descendo, devenio. Α μόλω.

Καταμόμοϛ, ον, vituperabilis ; (2) infaustus, infelix.

Καταμόνας, Adv. solum ; (2) seorsum, privatim. Ex μόνοϛ.

Καταμονή, ῆϛ, ἡ, statio, remansio, Gl. Vet. Α καταμένω.

Καταμονομαχία, singulari certamine vinco. Κύκνον καταμονομάχησε, Plut.

Κατάμονοϛ, η, ὁ ἡ ἤ, permanens, perdurans. Α καταμένω.

Κατομόχευσις, propagatio, Gl. V. Α καταμοχεύω, propago.

Καταμοσσόω, ῶ, numeris & modis exorno, & venustius reddo.

Κατάμπελοϛ, η, ὁ ἡ ἤ, vitibus consitus, abundans.

Καταμπίχω, cooperio.

Καταμπίχω, idem.

Κατομυθολογέω σε, fabulas tibi narro, seu fabularum narrationibus te occupo aut oblecto, Philostr.

Καταμύξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. Ion. pro κατεμύξατο, a καταμύσσω.

Καταμυρίζω, unguentis perfundo.

Καταμῦσαι, aor. 1. inf. act. v. καταμύω.

Κατάμυσις, εως, ἡ, actio connivendi, conniventia. Α κατομύω.

Καταμύσσω, vel καταμύττω, f. ξω, lacero, perstringo ; κατεμύξατο, a. 1. med. perstrinxit, a. 1. pass. καταμυχθείϛ, sauciatus, saucius. Πρὸϛ χρυσίῃ φορμίγγι καλαμύξατο χεῖρα ἀραίλῳ, Il. 5, 425.

Καταμυτλόω, ῶ, fut. ώσω, allium contundo, facio intritum alliatum, Aristoph. καταμεμυτλωμένα, perf. pass. contrita penitus ut allia in mortarium conjecta, sive ut alliatum quod in mortario contunditur. Ex κατά, & μυτλατὸν, intritum ex alliis.

Καταμύω, f. ύσω, conniveo, oculos claudo, (2) morior. Καταμύειν τὰ βλέφαρα, Xen.

Καταμφιέννυμι, vestio ; (2) obduco, v. c. auro, &c.

Καταμωκάομαι, ῶμαι, derideo, deludo. Καταμωκησόμενοϛ ζω, Arrian. Hinc

Καταμώκησις, εως, ἡ, irrisio, illusio, derisio.

Καταμαλύνω, sensim sedo, lenio.

Καταμαμίομαι, irrideo, vitupero.

Καταναγκάζω, f. άσω, cogo, adigo, compello, impello ; (2) vexo.

Κατανάγνη, ης, ἡ, violentior amoris illecebra ; (2) Catanance, herba quædam ad amorem alliciendi vim habens.

Κατανάθεμα, ατοϛ, τὸ, maledictum, devotio. Hinc

Καταναθεμάτιζω, f. ίσω, anathema imprecor, diris devoveo.

Καταναιδόομαι, impudenter tracto aliquem, s. loquor contra aliquem, Eust.

Καταναισιμόω, ῶ, insumo, impendo.

Καταναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudenter me erga aliquem gero.

Καταναλίσκω, fut. λώσω, consumo, impendo, absumo ; κατηνάλωσα, consumpsit, aor. 1. κατηναλωμένον, consumptum, perf. pass. Κατανάλισκε τὸν ἐν τοῖ βίῳ χολὸν εἰϛ τοὺϛ πρὸϛ λόγον φιλησοῦσαν, Iscr. ad Dem.

Καταναρκάω, ῶ, f. ήσω, obtorpefacio, torpidum reddo ; (2) obtorpeo. Οὐ κατενάρκησα ἐδένδρεϛ, 2 Cor. 11, 8.

Καταναυμαχέω, ῶ, f. ήσω, navali prælio oppugno ; (2) navali prælio supero. Τὸν βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον, Suid.

Καταναύω, habitare facio, colloco. Hinc a. 1. apud poët. κατένασσε, collocavit, habitare jussit. Κατένασσε πατὴρ ἐϛ πείρατα γαίηϛ, Hesiod. Εργ. 167.

Καταναδρίζομαι, f. ίσομαι, fortiter vinco, viriliter supero.

Καταναδρολογία, ας, ἡ, collectio viritim facta. Ex κατά, ἀνδρα, & λέγω, *seligo*.

Καταναιδώομαι, f. ώσομαι, juveniliter glorior ; (2) juvenili robore prævaleo, animose supero.

Καταναίομαι, vel -καταναίομαι, venio de, descendo. Ἐξ ὀχέων καταναίοντ), Apollon.

Κατανεμέσησις, εως, ἡ, indignatio. Ex κατά, & νεμεσάω, *indigneor*.

Καταπέμπω, distribuo, partior ; καταπέμομαι, incolo, possideo, fruor ; κατανεμόμβοι, aor. 1. med. partic. pass. κατανεμηθέντεϛ, distributi ; κατανενεμημένοϛ, perf. pass. depastus. Ὅτ' ἐγὼ καταπεμῶ τοῖσιν ἱππόβοτα ὥστε ἐϛ κάπλυμα, Arist. Ach. 305.

Κατανίομαι, f. καταπεῦμαι, venio de, descendo, καταπόμβοϛ, descendens, Nonn.

Καταπεῦσαι, aor. 1. inf. act. v. κατανεύω.

Κατανεύσιμοϛ, ον, quod concedi, annui, s. nutu perfici potest.

Κατάνευσις, εως, ἡ, nutus, confirmatio per nutum. Α

Καταπεύω, f. εύσω, annuo, nutu aliquid confirmo ; (2) innuo, nutu significo. Κατένευσαν τοῖϛ ὀφθαλμοῖϛ τῷ ἑτέρῳ φλοιῷ, Luc. 5, 7.

Κατανεφόω, caligine obduco, obscuro.

Καταπῆσαι, aggerare, extruere, Herodot. Ex κατά, & νῆσαι, quasi a νέω, sive νάω.

Καταπήχομαι, natando deferor.

Καταπθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones verto, seu redigo ; κατεπνθρακωμένοϛ, perf. pass. in carbones versus. Ἐπεὶ δ' κατεπνθρακώθη θεὸϛ ὑπ' Ἡφαίστῳ φλογί, Eur. Iph. in Au. 1649.

Καταπίζω, diffundo, transfundo, Vet. Lex.

Κατανιπμα, τὸ, perfusio, lotio.

Καταπίπτηϛ, ου, ὁ, qui Athenis peplum Minervæ infra fordidatum eluebat. Α

Καταπίπλω, f. ψω, idem quod καταπίζω. Καταπίψων ὑπὸ γλώττηϛ ἅπαντας, Luc.

Καταπίσσομαι, idem quod καταπίσσομαι.

Καταπίζομαι, consurgo contra aliquem, insurgo repugnatorius. Καταπίζη τῇ πολεμίᾳ τῇ τολμῇ, Polyb.

Καταπίφω, f. ψω, ningo ; (2) nive obtruo. Καὶ κρημνοὺϛ καταπίφοι, Arist. Nub. 962.

Καταπόω, contemplor, spectо ; (2) considero ; (3) animadverto, intelligo, perspicio ; (4) disco. Καταπόησατε τὸ κρῖνα, Luc: 12, 27. Hinc

Καταπόημα, ατοϛ, τὸ, quod ab aliquo animadversum seu perspectum est, commentum, remedium excogitatum.

Καταπόησις, εως, ἡ, contemplatio, animadversio, deprehensio ; (2) cognitio ; (3) diligens & attenta consideratio ; (4) documentum. Ab eod.

Καταποητικὸϛ, perspicax. Ab eod.

Καπάπομαι, absumor. Τὰ ὃ πολλὰ καταπῇ, Odyss. 2, 58.

Καταπομιζόω, in nummos confio, vel in nummos cudendos insumo, ap. Suid. Ex κατά, & νομίζω, in ea significatione qua & νόμισμα, *nummus* inde descendit.

Καταπομοθιτία, ῶ, legem oppono legi, obrogo. Ex Plat.

Καταποσφίζομαι, furripio, depeculor.

Καταπεθιτίω, ῶ, commaneo, monitis instituo & moderor.

Κάπαντα, ων, τὰ, declivia, *Poetice*. Α κατάντηϛ.

Καταπτάω, ῶ, f. ήσω, devenio, pervenio, evado ; (2) pervenire facio, transfero. Κατήντησαν εἰϛ Καισάρειαν, Act. 25, 13. Μισθοφορίαϛ ἀξιολόγωϛ προκειμένηϛ πολλοὶ ἐθέλοντι κατήντων, Diod. Hinc

Κατάντημα, ατοϛ, τὸ, occursus ; (2) fastigium ædificii ; *item* (3) finis, terminus.

Κατάντηϛ, εϛ, ὁ ἡ ἤ, declivis, proclivis, deorsum vergens. Ab eod.

Καταπία,

Digitized by Google

Καταντία, ἡ, declivitas.
Καταντιζολίω, ῶ, f. ίσω, precor.
Καταντικρύ, *Adv.* ex adverso, e regione, ex opposito, το καταντικρύ, contrarium.
Καταντίον, *Adv.* idem.
Καταντιπέρας, *Adv.* idem.
Καταντλέω, ῶ, f. ήσω, hausta aqua perfundo, & proprie quidem cum magna abundantia. Ph. καταντλᾶι, fomento. Ap. Med. est, fomenta adhibere liquida; oratores denique dicuntur καταντλεῖν, cum suavitate orationis capere tentant auditores & permulcere. Ἀλλ' ὅταν ξυωνὴρ ταῦτά ζε καταντλῇ, accusationibus aspergit, Arist. Vesp. 481. A κάταντλος.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, fomentum, quod cum infusione fit. A præc.
Κατάντλησις, εως, ἡ, infusio aquæ vel alius liquoris potissimum fovendi gratia.
Κάταντλος, ὁ ἡ ὴ, abundans, circumfluens.
Κατανυγῇς, 2. sing. a. 2. conj. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανυκτικὸς, ἡ, όν, acerbus, mordax.
Κατάνυξις, εως, ἡ, compunctio; (2) dolor animi; (3) veternus profundus & omni sensu privans, sopor, stupor. A
Κατανύσσω, vel κατανύτω, f. ξω, pungendo pénetro, compungo, a. 2. pass. κατανύγω, 3. pl. κατανύγησαν. Ἀκέστας δ' κατανύγησαν τῇ καρδίᾳ, Act. 2, 37.
Κατανυφάζω, f. άσω, dormito capite dejecto & nictante; (2) obdormisco; (3) aliquantum dormio.
Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κατανύσσω.
Κατανύω, f. ύσω, conficio, perago; (2) pervenio. Κατανύειν δρόμον, τὸ στάδιον, Plut.
Κατανωτιαῖος, αία, αῖον, qui a tergo est.
Κατανωτίζομαι, dorso fero, sublatum bajulo.
Καταξαίνω, carpo, carmino; (2) lacero; (3) excorio; (4) cædo; (5) contero, attero, f. 1. καταξανῶ. εἰς, a. 1. part. καταξάνας pass. καταξανθείς. Ὡς ἂν ἀριστοι τὸ μὴ ὑ στατῆρσι σὰς καταξανθεὶς θανεῖν, Soph. Aj. 739. Μὴ ὑ καταξαίνειν τ' ἀνδρα τοῦτον εἰς φονικίδας; cruentare, Arist. Ach. 324. Κατιξάνθω σόνοις, Eur. Tro. 757.
Καταξήρω, f. 1. inf. act. *Ion.* pro κατάξειν, a κατάγω.
Καταξενόω, hospitio excipio.
Καταξέω, f. έσω, edolo, derado, deradendo & scalpendo polio; a. 1. pass. καταξέσθην, Sub. 3. sing. καταξεσθῇ. Ὅταν ᾖ στρεσθῇ, ἢ καταξεσθῇ, Plut. de *cornibus*.
Καταξηραίνω, deficco, exsicco.
Κατάξηρος, ος, ὁ ἡ ὴ, siccus, aridus, peraridus. Καλάξηρος ψυχὴ, *Num.* 11, 6.
Καταξιόω, ῶ, f. ώσω, dignum judico, dignor; (2) rogo, imploro; pass. καταξιοῦμαι, dignus judicor; a. 1. καταξιώθην. inf. καταξιωθῆναι. Καταξιάθησαν ἀτιμασθῆναι, Act. 5, 41. τῶ διὸς ἐκείνω τυχεῖν, Luc. 20, 35.
Καταξίως, *Adv.* digne, pro dignitate,
Καταξυράω, rado, derado.
Κατάξυσμὸς, οῦ, ὁ, sculptura. A
Καταξύω, f. ύσω, derado, abrado, litura obduco, oblitero; (2) incido, scarifico. Τὰς ἐπιφανείας ἀυτῆς καταξύοντες, Luc.
Καταπαίζω, f. αίξω, vel αἴσω, deludo, illudo, ludibrio habeo, a. 1. part. pass. καταπαιχθείς, elusus.
Καταπαίω, fut. αίσω, percutio, flagello, ferio,
Καταπαιδὸς, ὴ, όν, compactus. A πηδὸς.
Καταπαλαίω, f. αίσω, eluctor, lucta vinco; (2) vinco; a. 1. part. pass. καταπαλαισθείς, lucta victus. Ἀλλ' οἱ λόγοι καταπαλαίουσιν λόγους, Eur. Iph. in Au. 1038.
Καταπανυχίζομαι, pernocto.
Καταπανουργέω, f. έσω, malitiose ago contra, dolis utor adversus.
Κατάπασμα, ατος, τὸ, id, quo corpus conspergitur. A
Καταπάσσω, vel καταπάττω, f. καταπάσω, conspergo. Κατὰ τ' τραπέζης καταπάσσε λεπτὸν τέφραν, Arist. Nub. 177. Πάντα ταυτὶ καλαπάσω βιβλιαμαλίων, ἢ γνωμιδίων, ἢ νοΐδιων, Arist. Eq. 99. Hinc
Κατάπασος, ὁ ἡ ὴ, conspersus, qui aspergitur.
Καταπάτέω, conculco, proculco. Τὸν υἱὸν τῦ Θεῦ καταπατήσας, Heb. 10, 29. Καλαπατεῖσθαι ὑπὸ πῶν ἀνθρώπων, Matt. 5, 13. Hinc
Καταπάτημα, ατος, τὸ, quod conculcatur.
Καταπάτησις, εως, ἡ, conculcatio.
Κατάπαυμα, ατος, τὸ, requies; (2) finis.
Καταπαύσιμος, ὁ ἡ ὴ, requiem adferens.
Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, quies; (2) sedatio; (3) dejectio, de honore. A
Καταπαύω, f. αύσω, cessare, seu desistere facio, coërceo, compesco, reprimo; (2) finio, termino, finem impono; (3) requiesco, cesso; καταπαυθήσον, sedabitur, f. 1. pass. Δέσποινα χόλον καταπαύσει, Eur. Med. 172. Ἐγώ ζε καταπαύσω τὰς ᾠνοὰς, Arist. Av. 1403. Τὰς ἀντιπάλας μόνος ἀνθρώπων κατέπαυσεν, id. Pace, 738.
Καταπειθὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, obsequens, moriger. A
Καταπείθω, fut. πείσω, persuadeo, adduco, adhortor, induco. Et *Pass.* obedio, morem gero, pareo.
Καταπειλέω, interminor.
Κατάπειν, ος, ὁ ἡ ὴ, fame confectus. Ex κατὰ, & πεῖνα, *sitis*.
Κατάπειρα, ας, ἡ, tentamentum, experimentum.
Καταπειράζω, f. άσω, periculum & experimentum facio, attento, tento. Καταπειράζειν τῆς πολεμίαν, Polyb. ψῆφον τινὸς, Lys. Hinc
Καταπειρασμὸς, ῦ, ὁ, tentatio, qua fit alicujus rei periculum, experientia.
Καταπειράω, idem quod καταπειράζω. Hinc
Καταπειρητὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum, quo nautæ maris altitudinem explorant.
Καταπειρητήρια, ας, ἡ, *Ion.* pro καταπειρατηρία. idem.
Καταπείρω, f. ερῶ, transfigo, transfadigo, configo; καταπεπαρμένος, perf. pass. confixus.
Καταπελματόω, ῶ, f. ώσω, pittaciis consuo; vel novis soleis reficio, καταπεπελματωμένα, calcei sordidi, obsoleti. Ex πέλμα, *solea calceamenti*.
Καταπελτάζω, catapultis impugno; (2) invado, vel incursio more peltatorum militum; f. 1. καταπελτάσον, peltati incursabunt. Καταπελτάσον τὸν Βοιωτίαν ὄλλυ, Arist. Ach. 164. A καταπέλτης.
Καταπελτοφίτης, ου, ὁ, qui telum e catapulta mittit. Ex καταπέλτης, & ἀφίημι, *mitto*.
Καταπέλτης, ου, ὁ, catapulta, balista, machina bellica; (2) supplicii genus. Ex πέλτη. Hinc
Καταπελτικὸς, ὴ, όν, catapultarius.
Καταπελτὸν, pro καταπέλματος.
Καταπέμπω, f. ψω, demitto; (2) mitto. Καταπέμπειν γράμματα, Herodian.
Καταπενθέω, ῶ, f. ήσω, defleo, deploro.
Καταπεπαίνω, commitigo, Gl. V.
Καταπεπλευκῖα, part. perf. act. f. g. *per Sync.* pro καταπεπλευκυῖα, a καταπλέω.
Καταπέπλω, f. ψω, percoquo, decoquo, concoquo. Χόλον καταπέψη, Il. 1, 81.
Καταπεπυκασμένος, solerter, callide, fraudulenter. A πυκάζω.
Καταπέρδω, oppedo, crepitum ventris contra emitto, contemtim & insolenter illudo, a. 2. καταπαρδεῖν, oppedere.
Καταπερίεμι, longe superior sum, multum supero.
Καταπερίξυσις, ὴ, laceratio, scarificatio.
Καταπεροιάω, ῶ, infibulo, velut fibula defigo.
Καταπερονάομαι, adulor.
Καταπεσὼν, a. 2. part. act. verbi καταπίπτω.
Καταπετάζω, f. άσω, expando, explico, extendo; (2) obtego, obvelo, cooperio. Καταπέτασε ἀυτῦ τὸν κεφαλὸν φοινικίδι, Arist. Plut. 730.
Καταπετάννυμι, vel καταπετανύω, idem.
Καταπετάομαι, ῶμαι, vel καταπέτομαι, devolo, volando descendo.
Καταπέτασμα, ατος, τὸ, aulæum quod rei alicui obtenditur. A καταπετάζω.
Καταπετροκοπέω, lapidibus jaciendis frango. A πέτρος & κόπτω.
Καταπετρόω, ῶ, f. ώσω, de saxo præcipito; (2) lapidibus obruo, lapido. Ex πέτρος.
Καταπέτω, *Att.* pro καταπέσω.
Καταπεφόβημαι, 3. plur. perf. ind. med. verbi καταφοβέω.
Καταπέφνα, occido. Εἰ μὴ κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ, Il. 3, 281.
Καταπεφρενικοτῶς, contemtim.
Καταπέψῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. verbi καταπέπτω.
Καταπήγνυμι, vel καταπηγνύω, defigo, depango; (2) gelu constringo, congelo, congelacio. Εἶτα κατόπτειν πρὸς αὐτὸν, scil. ὠθείλισκον, Arist. Av. 365.
Καταπηδάω, ῶ, f. ήσω, desilio, insilio.
Καταπημαίνω, f. ανῶ, noceo, damnum adfero, unde a. 1. opt. καταπημάνειε, noceat, lædat.
Καταπημάνειε, 3. sing. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Att.* pro καταπημάναι.
Καταπὴξ, πῆγος, ὁ, sublica, palus, qui in terram defigitur. A καταπήγνυμι.
Κατάπηρος, ον, læsus, mutilatus.
Καταπήσω, vel καταπήτω, f. ξω, defigo.
Καταπιαίνω, f. ανῶ, pinguefacio.
Καταπιάζω, f. άσω, deprimo, opprimo; (2) comprimo, presso.
Καταπίεσις, εως, ἡ, depressio, oppressio, compressio. A καταπιέζω.
Κατάπικρος, ος, ὁ ἡ ὴ, peramarus.
Καταπίμελος, ος, ὁ ἡ ὴ, præpinguis, obesus. Ex πιμελὴ, *pinguedo*.
Καταπιμπλάω, καταπίμπλημι, vel καταπίπλημι, repleo, oppleo, compleo; f. καταπλήσω, a. 1. κατέπλησα, pass. καταπίμπλαμαι, oppleor.
Καταπιμπράω, vel καταπίμπρημι, f. ήσω, incendo, inflammo, comburo. Κατεπίμπρησαν τὰς οἰκίας, Plut.
Κατάπινε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi
Καταπίνω, absorbeo, ebibo, epoto; (2) deglutio, devoro, f. 2. καταπιῦμαι, καταπιοῦμαι, devorabunt; pass. f. 1. καταποθήσομαι, καταποθήσονται, devorabitur; a. 1. pass. καταποθῶμαι; aor. 2. act. κατέπιον, Conj. ἐὰν καταπίω. Αὔτη γέ τον ἐρίων τάλαντον καταπίπτοκε ῥᾳδίως, Arist. Vesp. 1141. Ἦκον ὃς τρισμύριοι γέροντες Θεμιστίας καταπεπωκότες λίθους, id. Av. 1142.
Καταπίπλημι, vide καταπιμπλάω.
Καταπιπράσκω, vendo, venundo.
Καταπίπτω, prolabor, procumbo, decido, delabor; a. 2. κατέπεσον, καταπεσών, prolapsus; perf. inf. καταπεπτωκέναι, decidisse. Πάντων ὃ καταπεσόντων ἡμῖν εἰς τὸν γῆν, Act. 26, 14.
Καταπιστόω, vel καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice illino, pice incrusto.
Καταπιστεύω, credo, fidei alicujus committo. Καταπεπιστεῦσθαι ταῖς Μούσαις, Phal.
Καταπιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem facio, fidem præsto, fidem exigo. Ex πίστις. Hinc
Καταπίστωσις, εως, ἡ, fiduciæ & securitatis contractus.
Καταπίτλωσις, ἡ, picatio, obductio picis.
Καταπίων, ονος, ὁ ἡ ὴ, præpinguis, valde obesus, Suid.
Καταπλαγείς, aor. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω.
Καταπλαγὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, metu consternatus. A καταπλήσσω.
Κατάπλασμα, ατος, τὸ, medicamentum, quod illinitur, vel quod superimponitur, emplastrum. A
Καταπλάσσω, vel καταπλάττω, f. άσω, illino, oblino; (2) cataplasma impono, cataplasmate curo. Μὴ τίνων τὸ σφέτερον ἄπαν ἡμύθῳ κατάπλασσε, Epigr. Ἐγὼ ὃ κατα-πλά-

Digitized by Google

καταπίπλασμένη ψιμυθίῳ ἴσηκα. fucata. Arist. Con. 875. Hinc

Καταπλαστὸς, ἡ, όν, illinendo adhibitus, illitus.

Καταπλέκω, f. ξω, complico, necto. Καταπλέκειν τὸν ζώλον, Herodot. finire, φησιν, perorare.

Καταπλεονεκτέω, excello, præsto.

Καταπλεῖος, & Att. κατάπλεως, cumulate expletus, plene satiatus.

Καταπλέω, devehor, navi devehor in terram, appello in portum. Κατέπλευσαν εἰς τὸν χάρακα τῆς Γαδαρηνῶν, Luc. 8, 26.

Καταπληγμὸς, ῦ, ὁ, objurgatio, insultatio. A καταπλήσσω.

Καταπλήθω, f. ήσω, impleo, repleo, oppleo.

Καταπληκτικὸς, ἡ, όν, formidabilis, terribilis, stuporem adferens. A καταπλήσσω.

Καταπληκτικῶς, cum stupore, terrore, ut stupeant, qui vident, &c.

Καταπλὴξ, ηγος, ὁ, ἡ, ἡ, perculsus, consternatus; (2) pavidus; (3) stolidus.

Κατάπληξις, εως, ἡ, obstupefactio; (2) stupor, mens attonita. Ab eod.

Καταπλήσσω, vel καταπλήττω, perterrefacio, percello, obstupefacio; καταπλήσσομαι, obstupesco, stupeo, percellor; a. 1. act. καταπλῆξαι, perculisse, in med. καταπλήξασθαι, a. 2. pass. καταπλαγῆναι, percelli, perculsum esse. Κατέπληξε πάντας, Xen. Καταπλαγῆναι τῆς σολυμίας, Thuc.

Καταπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio, complexio. A καταπλέκω.

Κατάπλους, contr. κατάπλους, ῦ, ὁ, navigatio deorsum, sive qua descendimus; (2) appulsus; (3) locus ad quem appellimus.

Καταπλουτέω, dives sum, abundo.

Καταπλουτίζω, f. ίσω, dito, locupleto.

Καταπλουτομαχέω, divitiis contra aliquem pugno, divitiis ad alterum debellandum utor.

Καταπλύω, f. υνῶ, abluo, eluo; (2) lavo, perluo.

Κατάπλυσις, ἡ, lotio. A pr.

Κάταπλώω, Ion. pro καταπλέω, navi devehor. a. 1. καταπλώσας, devectus.

Κατάπνευμα, ατος, τὸ, perspiratio, adflatus. A

Καταπνέω, f. πνεύσω, perflo, adflo, & quidem cum vi.

Καταπνίγω, f. ίξω, suffoco, præfoco, strangulo. Καταπνιγεῖν ὠδῖν, Gal. Hinc

Κατάπνιξις, εως, ἡ, strangulatio, suffocatio.

Κατάπνοη, ἡ, venti irruentis flatus. A καταπνέω.

Καταπόδα, & καταπόδας, Adv. e vestigio, cursu, per vestigia. Ex κατὰ, & πούς, pes.

Καταπόθη, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. καταπίνω pro καταπόω. Unde

Καταπίθρα, ας, ἡ, fauces infimæ, quibus cibus devoratur, stomachi orificium.

Καταποικίλλω, variego, varie distinguo, perf. pass. κατεποίκιλμαι, variegatum est. Αἱ τῆς πολιτείας, χρόνῳ, πρόσωπον, ἀριθμῶν, χειρῶν ἀναλλάξεις ὡς ποτε καταποικίλλουσι τὴν ἐπιχείρησιν τὰ ἁρμονδυτικά, Longin. 23.

Καταπολαύω, perfruor; (2) nimium & plus, quam par est, fruor.

Καταπολεμέω, ῶ, f. ήσω, bellum gero contra aliquem, oppugno, debello. Κατεπολεμεῖτο τινα ἐγκλήματι, Thuc. Hinc

Καταπολέμησις, εως, ἡ, oppugnatio, debellatio.

Καταπολιτεύομαι, politica ratione vinco, institutis meis vinco vel antiquo. Κατεπολιτεύσατο πλὴν ἐν τούτοις πλουσιξίαν, Plut.

Κατάπολὺ, Adv. multum, valde; (2) multo, cum Compar.

Καταπομπεύω, transmitto, transveho pompa; (2) glorior adversus quem.

Καταπονέω, ῶ, labore conficio, fatigo, affligo, vexo, lasso; καταπονοῦμαι, labore conficior, fatisco, affligor; καταπονηθεὶς, a. 1. part debilitatus, vexatus. Ἐπείσθη ἐκδίκησιν τῆς καταπονηρίας, Act. 7, 24. Hinc

Καταπόνησις, εως, ἡ, fatigatio, lassitudo.

Κατάπονος, ὁ, ἡ, ἡ, labore defessus, confectus.

Καταποντίζω, demergo in pontum, seu mare, submergo, immergo. Καταποντισθῆ ἐν τῇ πελάγει τῆ Θαλάσσης, Matt. 18, 6. Hinc

Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, demersio in mare; submersio.

Καταποντιστὴς, ῦ, ὁ, qui in pontum demergit; (2) pirata, qui post prædam captam homines in aquas submergit. Ab eod.

Καταποντόω, idem quod καταποντίζω.

Κατοποπέρδω, oppedo.

Καταπορεύομαι, f. εύσομαι, redeo ab exsilio.

Καταπορνεύσις, εως, ἡ, scortatio; (2) stupratio. A

Καταπορνεύω, f. εύσω, stupro, stuprum infero; (2) prostituo; (3) corrumpo, adultero.

Καταπορνοκοπέω, ῶ, in meretrices insumo. Ex πορνοκόπος, leno.

Κατάποσις, εως, ἡ, absorptio, devoratio, deglutitio cibi vel potus in ventriculum; (2) gula, cibi meatus, Gl. V. καταποσις, vorago. A καταπίνω.

Καταπότης, ῦ, ὁ, vorax, devorator, helluo, Cl. V. (2) gula, guttur. Ab eod.

Καταπότιον, ῦ, τὸ, Catapotium, medicamentum, quod deglutiendo sumitur. Ab eod.

Κατάποτος, ῦ, τὸ, idem. Hipp.

Καταπραγματεύομαι, f. εύσομαι, negotior.

Καταπρενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, declivis, pronus, dependens.

Καταπράσσω, vel καταπράττω, & καταπράττομαι, efficio, perago, transigo; (2) pertracto; (3) comparo. Ἐὰν μὴ φάντα, ὅσα ἡ φίλις βούλῃ, καταπράξῃ, Plut.

Καταπραΰνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio. A

Καταπραΰνω, mitigo, manisuefacio, lenio, demulceo, compesco, sedo. Κατεπράυνε τὴν ὀργὴν αὐτὸν, Plut.

Κατάπρεμις, ῦ, ὁ, ἡ, ἡ, stirpibus, arboribus abundans. Ex πρέμνον, stirps.

Καταπρεσβεύω, cum gen. legatus venio contra aliquem.

Καταπρήθω, f. πρήσω, comburo, deuro; (2) incendo.

Καταπρηνὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, pronus, declivis, dependens.

Καταπρηνίζω, pronum præcipito.

Καταπρηνίως, ῶ, præcipito, pessundo; hinc a. 1. med. καταπρηνάσασθαι, pro καταπρηνώσω. Ex πρὴν, & πρηνὲς, pronus,

Καταπροδῶ, 3. sing. a. 1. conj. pass. verbi καταπρήθω.

Καταπρὼ, f. ίσω, serra desecto, vel præcido, serra descindo; (2) discindo, dissecto.

Καταπροδιδόναι, præs. inf. act. verbi

Καταπροδίδωμι, prodo. Μήτε τὲς Συμμάχες καταπροδίδομεν, Thuc.

Καταπροήσιδῶ, a. 1. inf. med. verbi

Καταπρὸημι, e manibus dimitto, projicio; (2) cum neglectu abjicio.

Καταπροΐκομαι, progredior longius; (2) impune evado; (3) impune aliquid facio. Hoc thema inusitatum præsupponitur, ut hinc sit καταπροΐξιδῶ, futurum. Sic autem occurrit: ἀ καταπροΐξῃ pro ἀ καταπροΐξῃ, haud impune feceris; & ἀ καταπροΐξεῖ, non impune fecerit. Οὗτοι δὲ καταπροΐξῃ λίγωσα ταυτὶ, Arist. Θεσμ. 573. & Vesp. 1385. Quasi κατὰ πρῴκα, gratis, impune; in altera significatione quasi ex κατὰ, πρὸ, & ἴομαι.

Καταπροΐξημμαι, impune reliqui, aor. 1. ind. med. v. καταπροΐζομαι.

Καταπρολείπω, relinquo, desero.

Καταπροτερέω, ῶ, f. ήσω, primas partes eripio, devinco.

Καταπροχέω, f. έσω, p. εκα, profundo, effundo.

Καταπρωκὶς, ὁ, cinædus.

Καταπτὰς, a. 2. part. act. v. καθίπταμαι.

Καταπτάω, ῶ, f. καταπτήσομαι, devolo. Præs. inus.

Κατάπτερος, ὁ, ἡ, ὁν, plumatus, aliger. Ex πτερὸν.

Καταπτίσσω, perstringere. præs. inf. med. Ion. pro καθάπτεσθαι, a καθάπτομαι.

Καταπτήσσω, f. καταπτήξω, p. κατέπτηχα, consternor, perterrefio, obstupesco; pertimesco, valde timeo; (2) perterrefacio.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. pro κατεπτήτην, a v. καθίπταμαι.

Καταπτοίω, metu consterno, exterreo.

Καταπτόμαι, Ion. pro καθάπτομαι, tango, exprobro; cito, de teste.

Κατάπτυστος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, desipuendus, detestandus, abominabilis. A καταπτύω.

Καταπτυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, sinuosus, plicatus. Ex πτύσσω, plico.

Καταπτύω, ύσω, despuo, despicio, contemptim adversor.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, ruina. A καταπίπτω.

Κατάπασις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Καταπτώσσω, metu concido, trepido.

Καταπτωτὸς, succiduus, Gl. V. A καταπίπτω.

Καταπτωχεύομαι, f. εύσομαι, inops sum; (6) ad mendicitatem redigor, pauper fio.

Καταπυγὴς, ίδος, ὁ, cinædus; (2) obscenus, Hes. Ex πυγὴ.

Καταπυγοσύνη, ης, ἡ, flagitium cinædorum.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, cinædus. A πυγὴ.

Καταπυγωνίζομαι, impudicior, libidinosior.

Καταπύθω, f. ύσω, putrefacio, putredine consumo: καταπύθομαι, putresco.

Καταπυκάζω, exorno.

Κατάπυκνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, condensus.

Καταπυκνόω, ῶ, f. ώσω, condenso. Κατεπύκνωσε παραδείγμασιν πλήθει τὴν πόλιν, Plut. Ταῖς ἐκ τῆς ἀληθείας φαντασίαις καὶ πιθανολογίαις, Longin. 9.

Καταπυκτεύω, f. εύσω, vinco pugilatu.

Καταπυρίζω, f. ίσω, inflammo. Ex πῦρ, & ὄζω.

Καταπυρπολέω, ῶ, f. ήσω, incendio absumo, comburo.

Κατάπυρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, ignitus, igne excandefactus; (2) ardentissimus, ferventissimus. Ex πῦρ.

Κατάπυρρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, valde rufus.

Καταπώγων, ωνος, ὁ, barbatus.

Καταπωλέω, vendo, venale habeo.

Κατάρα, ας, ἡ, exsecratio, diræ.

Καταρακόω, sive κατραχηλόω, ῶ, lacero. Unde p. part. κατερρακωμένος, laceratus. Νῦν δ' ὦδ' ἄναρθρος ἡ κατερρακωμένος τυφλὸς ὡς ἄπτις ἐκπεπόρθμευμαι τάλας, Soph. Trach. 1119. A ῥάκος.

Καταρράκτης, ου, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua præceps ruit; (2) vectis, obex; (3) porta; (4) avis quædam. A καταρρήγνυμι.

Καταράομαι, ῶμαι, f. άσομαι, male ominor, exsecror, devoveo. Ὅταν καταράσωμαι λάθρα τὸν δεσπότην, Arist. Ran. 764. Ἡ Συκὴ, ἣν κατηράσω, Marc. 11, 21. Ex ἀρὰ, preces, diræ.

Καταρᾶδε, 2. plur. præs. imper. med. contr. pro καταράεσθε, a καταράομαι.

Καταρασιμὸς, exsecrabilis.

Κατάρασις, εως, ἡ, maledictio, ipsa exsecratio.

Κατάρατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, diris devotus, exsecratione dignus. A καταράομαι.

Καταράσσω, vel καταράττω, vide καταρράσσω.

Καταρβυλὸς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, usque ad calceos demissus. Ex ἀρβύλη.

Καταργέω, ῶ, f. ήσω, p. κατήργηκα, inefficacem reddo, cessare facio ab opere, abolco; inutile reddo, inutilitr occupo. Κατήργηκα τὰ ὡς νηπίε, 1 Cor. 13, 11. Κατηργήθημεν ἀπὸ τῆς νόμε, Rom. 7, 6.

Καταργήθησον, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi καταργέω.

Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, & in Plur. primitiæ. A κατάρχω.

Καταργυμέλιμε, acc. sing. part. præs. pass. f. g. v. καταργέω.

Κατάργυρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, argentatus; (2) argenteus.

Κατα-

Digitized by Google

Καταργυρόω, ῶ, f. ώσω, inargento, argento obduco, vel tego; (2) pecunia corrumpo.
Καταῤῥυτος, ος, ὁ ἡ ὑ, irriguus, Gl. V. quasi a καταῤῥέω, quod esset *irriguus*.
Καταῤῥυ, irriguus. Οὔτε φαυλῶν, ὅτε κατ ἄρδων, ἀλλὰ τὰ ζέλπιζα διδάσκων, laudibus perfundens, Arist. Ach. 664.
Καταρίζω, fut. ξω, demulceo manu. Χειρὶ τέ μιν κατέρυξεν, Il. 1, 361.
Κατάρις ἄνεμος, ventus contortus, & desuper irruens cum impetu, typho. A καταῤῥάσσω.
Καταρθείς, aor. 1. part. pass. *Ion.* pro καθαρθείς a καθαίρω.
Καταρθρόω, ῶ, f. ώσω, articulo.
Καταριγυλός, ὴ, όν, horribilis, horrendus.
Καταριθμέω, annumero; (2) enumero; (3) connumero; (4) numero. Καταριθμῶ Τρῳάδων ἄλλων μέτα, Eur. Tro. 873. Κατηριθμημένος ἦν ζὺν ἡμῖν, Act. 1, 17.
Καταρίθμησις, ὴ, enumeratio, dinumeratio. A præc.
Καταριπίζω, fut. άσω, dejicio, Hes.
Καταρισάω, ῶ, f. ήσω, prandeo.
Κατάρκιος, ος, ὁ ἡ ὑ, sufficio. Ἐμοὶ ὦ φᾶς ὢν ἡλίου καταρκίου, Eur. Rhes. 446.
Καταρμόζω, *Ion.* pro καθαρμόζω, adapto.
Καταρόω, ῶ, fut. ώσω, aro.
Καταῤῥαχὴ, ἡ, dilaceratio. A seq.
Καταῤῥαχίω, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι.
Καταῤῥᾳθυμέω, ignave vel timide ago.
Καταῤῥαίνω, fut. ανῶ, perfundo stillatim; (2) adspergo, inspergo.
Καταῤῥάκτης, ου, ὁ, idem quod καταῤῥάκτης.
Καταῤῥάπτω, fut. ψω, insuo, consuo.
Καταῤῥάσσω, vel καταῤῥάττω, f. ξω, frango, rumpo; (2) impetuose deturbo; (3) erumpo, cum impetu decido; (4) decido, more salientium aquarum defluo. Κατέῤῥαξε δ' εἰς τὸν θάλασσαν ἅπαντας, Dem.
Καταῤῥαφής, ος, ὁ ἡ ὑ, consutus; (2) pannosus; (3) ex commissuris nexus, non integer; (4) imbellis, de homine imbecillæ valetudinis. A καταῤῥάπτω.
Καταῤῥᾳῳδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, consuendo carmina; (2) nugor.
Καταῤῥέζω, permulceo. *Ern.*
Καταῤῥέω, præs. part. act. n. g. verbi καταῤῥέω.
Καταῤῥήκτης, ος, ὁ ἡ ὑ, deorsum vergens, declivis; (2) in alteram partem vergens. A καταῤῥήγνυμι.
Καταῤῥήξασαν, nom. f. a. 1. part. act. n. g. verbi
Καταῤῥέω, f. ύσω, defluo, adfluo; (2) decido, delabor; (3) collabor, concido. Ἐκεῖνο τάρβ, μὴ Φαλεὶς καλαῤῥύης ἐτεσθεν, Arist. Pace. 145. Φίνῳ καλαῤῥεῖ, Eur. Tro. 16.
Καταῤῥήγνυμι, vel καλαῤῥήγνυω, confringo, diffringo; (2) cum impetu decidere facio, dejicio; (3) alvum celeriter & cum impetu moveo; valde purgo, ap. Med. Γυναῖκας καλαῤῥηγνύμενας τὰς φύσεις, Xen. Ἀσκὸς καλέῤῥαγότας, Jos. 9, 4. Hinc
Καταῤῥηκτικὸς, ὴ, όν, celeriter urinam, aut alvum ciens.
Καταῤῥησις, εως, accusatio; (2) condemnatio. Ex ῥέω, *dico*.
Καταῤῥηγνω, vel καλαῤῥήπτω, f. ξω, confringo, diffringo; (2) constrepo, intersono.
Καταῤῥητορεύω, contra aliquem verba facio; (2) eloquentia supero; (3) eloquentiæ vi demulceo.
Καταῤῥιζόω, υ, ὁ ἡ ὑ, radices terræ infixas habens; (2) radices e capite demittens. Ex ῥίζα, *radix*. Hinc
Καταῤῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, radicibus fixis stabilio.
Καταῤῥινάω, ῶ, f. ήσω, limo, lima polio. Ex ῥινη, *lima*.
Καταῤῥινίζω, f. ίσω, idem.
Καταῤῥιπτάζω, f. άσω, dejicio, vel disjicio.
Καταῤῥιπτέω, dejicio, prosterno. A
Καταῤῥίπτω, f. ψω, idem.
Καταῤῥιτίζω, asthmate sibilante laboro.
Καταῤῥιτίζομαι, f. ίσομαι, catarrho laboro, destillationibus vexor. A καλάῤῥως.
Καταῤῥικὸς, ὴ, όν, a catarrho proveniens; (2) catarrho obnoxius; (3) catarrhum ciens, s. cum catarrho conjunctus. Ab eod.
Καταῤῥοπλικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Καταῤῥος, *contr.* καταῤῥους, ους, ὁ, catarrhus, defluxio, destillatio; gravedo. A ῥέω.
Καταῤῥοπία, ας, ἡ, declivitas, cum quid deorsum vergit. A
Καταῤῥοπος, ος, ὁ ἡ ὑ, declivis, deorsum vergens. A καταῤῥέπω.
Καταῤῥοφέω, sorbillo, absorbeo.
Καταῤῥοώδης, ες, catarrhis obnoxius, gravedinosus.
Καταῤῥυθμίω, ῶ, fut. ίσω, quadrare facio, ad numeros aptos redigo.
Καταῤῥυθμίζω, f. ίσω, idem.
Καταῤῥύομαι, defluo, descendo, de veste.
Καταῤῥυπαίνω, fut. ανῶ, conspurco, contamino. Σπρμολόγα ῥήματα τὰς λεγούσας σοφίας καταῤῥυπαίνῃ, Plat.
Καταῤῥυπόω, idem.
Καταῤῥυος, ος, ὁ ἡ ὑ, irriguus, qui defluente humore irrigatur; (2) abundans, copiosus. A καταῤῥέω.
Καταῤῥωδέω, extimesco; metu consternor. Unde pl. p. καταῤῥωδήκεε, *Ion.* pro καταῤῥωδηκάς, Part. καταῤῥωδηκώς, ap. Herod.
Καταῤῥωξ, γος, ὁ ἡ ὑ, scopulus fractus fluctibus. A καταῤῥήγνυμι.
Κάταρσις, εως, ἡ, appulsus navium, descensus navis; (2) locus, ubi naves appellunt, vel unde egrediuntur. A καθαίρω.
Καταρτάω, appendo; (2) apto. Ἵνα καταρτήσω ἐς τοῦτο κεῖνα σφάλα, Herodot. Hinc
Κατάρτησις, εως, ἡ, coaptio.
Καταρτίζω, f. ίσω, membrum luxatum loco seu repono; (2) instauro; (3) perficio, absolvo, struo, instruo; (4) Accommodo, apte compono; (5) ex multis unum compono; (6) concilio, ad concordiam adduco; (7) reconcinno, resarcio, reficio. Καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, Matt. 5, 21. Σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι, Heb. 10, 5.
Κατάρτισις, ίσεως, ἡ, instauratio, perfectio, absolutio.
Καταρτισμος, ου, ὁ, restauratio membrorum luxatorum in locum suum; (2) instauratio, Ab eod.
Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, compositor, conciliator, moderator. Ab eod.
Κατάρτυσις, ἡ. conditio ciborum; (2) disciplina, institutio. A
Καταρτύω, f. ύσω, compono, coagmento, instruo; (2) condio.
Καταρχαιρεσιάζομαι, magistratus creo.
Καταρχὰς, *Adv.* ab initio. Ex ἀρχὴ.
Καταρχὴ, ῆς, ἡ, initium, exordium; (2) primitiæ; (3) libatio. Ex jisd.
Κατάρχεσα, pr. part. act. f. g. verbi
Κατάρχω, f. ξω, prior, vel primus facio aut dico; (2) incipio, inchoo; (3) auctor sum alicujus rei, exemplum præbeo; (4) præcentorem ago; (5) imperito, dominor; (6) κατάρχομαι, incipio, inchoo; victimam ferio, libo. Ταύρῳ κρυφαίας χέρνιβας κατάρξει ὁ χιλίαρχος, sacrificia, Lyc. 209. Κατάρχεται νόμων βασιλείων, Eur. Hec. 680. Τέθνηκ' Ὀρέστης, ἦ κατήρξαμεν ἐγὼ, Id. in Tau. 56.
Καταρωμύμενος, acc. pl. præs. part. med. *contr.* pro καταραομένους, a καταράομαι.
Καταρῶνται, 3. pl. pr. ind. med. *contr.* pro καταράονται.
Κατάσαρκος, ος, ὁ ἡ ὑ, carnosus, corpulentus, obesus. Ex σάρξ, *caro*. Hinc
Καταφαρκόω, ῶ, f. ώσω, obesum reddo.
Κατασείω, f. ξω, constipo, condenso.
Κατασβέννυμι, vel κατασβεννύω, f. σβέσω, p. ἔσβεκα, extinguo; (2) sedo, restinguo. Ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὸν ζῶν φυσὰν τόνον κατασβέσειαμι, Arist. Lys. 736. Ὅμως δὲ χρὴ κατασβέσαι λάβρον, Eur. Or. 680.
Κατάσβεσις, εως, ἡ, extinctio. A præc.
Κατάσεισις, ἡ, concussio. A
Κατασείω, f. σείσω, decutio; (2) concutio, quasso; (3) terrefacio; (4) manu deorsum commota silentium præcipio, seu aliud signum do. Κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, Act. 21, 40. τῷ χέρα, ib. 19, 33.
Κατασημαίνω, fut. ανῶ, annoto, observo; (2) obsigno, sigillo; (3) noto, insignio.
Κατασήπω, f. ψω, tabefacio, marcescere facio, putrefacio. Ἀλλὰ κατασῆψπας, ἃς γέ μοι δοκεῖς, Arist. Plut. 1035.
Καταῦμαίνω, de equo læviente in frenum.
Κατασιγάζω, f. άσω, silere facio, silentium impero. Ex κατὰ, & σιγάζω, *tacere jubeo*.
Κατασιγάω, ῶ, fut. ήσω, conticescere facio.
Κατασικιλίζω, Siculum quid comedo. Verbum comice fictum ab Aristophane, τυρὸν κατεσικίλιζε, caseum Siculum devorabat. Ex Σικελία, *Sicilia*.
Κατάσιμος, resimus, Gl. V.
Κατασιτίζω, f. άσω, admodum lædo. A
Κατασιτομαι, idem.
Κατασίτισμαι, ᾶμαι, fut. ίσομαι, comedo, vescor.
Κατασιωπάω, ῶ, f. ήσω, conticesco; (2) silentium impero; (3) sedo.
Κατασκάζω, f. άσω, concido; (2) prosterno.
Κατασκαίρω, destrio.
Κατασκάπτω, fut. ψω, suffodiendo everto, diruo, everto. Κατασκάπτειν πόλιν, Eur. Iph. in Au. 63. Μισῶ ἂν Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ, κἀ κατασκάψαι βία, Soph. Phil. 989. Πατρῴα δ' ἑρία κατισκάφη, Eur. Hec. 22.
Κατασκαριφάω, f. ῶ, vellico, pungo, fodio.
Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, eversio. A κατασκάπτω.
Κατασκαφὴς, ής, ὁ ἡ ὑ, dirutus, suffodiendo eversus. Ab eod.
Κατασκεδάζω, fut. άσω, dispergo, dissipo; (2) diluo, refuto; (3) dissipo, v. g. rumores; (4) offundo. Κατεσκέδασαν ὕδωρ ἐπὶ τοῦτο καθ' ὑμῶν, ἄνεω, Arist. Av. 542.
Κατασκεδάνυμι, idem.
Κατασκελετεύω, exsicco, exarefacio, extenuo; (2) proprie carnem & medullam demo, ut sola ossa remaneant; sceleton efficio.
Κατασκέλλω, idem. Hinc
Κατασκελὴς, ὲς, tenuis, exsanguis.
Κατασκεπάζω, f. άσω, protego.
Κατασκευάζω, f. άσω, instruo, adorno; (2) armis instruo, armo; (3) exstruo, exædifico; (4) adstruo, probo, argumentis, confirmo; (5) instauro; (6) molior, machinor; (7) efficio, reddo; (8) comparo, adquiro; (9) fabricor, compono, confficio; (10) præparo. Ὁ γὰρ τὰ πάντα κατασκευάσας, Θεὸς, Heb. 3, 4. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπό τινος, ib. Hinc
Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, id, quod structum est, molimen, machinamentum; (2) ædificium; (3) commentum, molimentum subdolum; (4) remedium excogitatum.
Κατασκευασμὸς, ῦ, ὁ, commentum, molimentum subdolum. Ab eod.
Κατασκευαστὴς, ῆ, ὁ, exstructor, molitor, opifex. Ab eod.
Κατασκευαστικὸς, ὴ, όν, affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum. Ab eod.
Κατασκευαστικῶς, *Adv.* demonstratione.
Κατασκευαστὸς, ὴ, όν, exstructus, conditus, structilis; (2) compactus; (3) fabrilis; (4) subornatus, appositus, submissus. Ab eod.
Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, exstructio, structura, opificium; (2) structura, compositio & artificium orationis; (3) constitutio; (4) institutum; (5) apparatus; (6) supellex, vasa & instrumenta domus vel fundi; (7) metatio castrorum; (8) adstructio, probatio, demonstratio. Ex ζκεύη.
Κατάσκεψις, εως, ἡ, contemplatio. A κατασκέπτομαι.
Κατασκίω, ῶ, f. ήσω, exerceo; (2) erudio.
Κατασκιόω, & κατασκιώομαι, tentorium defigo, sedem & domicilium pono.
Κατασκιώσω, ῶ, idem; (2) tentorium seu taber-

Digitized by Google

tabernaculum præbeo; (3) quiesco. Κατασκηνοῦν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26, ἐν τοῖς κλάδεσι, nidulari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τό, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuose irruo; (3) corripio, invado; (3) incumbo. Κατέσκηψον ἐς αὐλίδας, Herodot. τῷ ὀδόντι, Aristot. Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγὰς ξυμμάχας, Soph. Oed. Col. 1008. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio; (2) decubitus.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατασκίασον apud Hom. Odyss. 12, 436. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, dissipor.

Κατάσκιος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, umbrosus, opacus. A Σκιά.

Κατασκλῆμι, exarefco, contabesco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui, Part. c. κατεσκληκώς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκληθάω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, speculatio. A

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, speculor. A Σκοπή, speculatio.

Κατασκοπέω, exploro, & quidem hostili animo; unde insidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4. Hinc

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.

Κατασκοπή, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio; (2) specula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκοπικός, ἡ, όν, speculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria,

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, tristi, severo sum vultu.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, *Aristot.* sed lectio dubia. *Ern.*

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A Σμύρνα, myrrha.

Κατασμύξαι, 3. f. a. 1. opt. act. v.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασμάχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, ago, propulso, expello; (2) persequor; (3) arceo.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophismate circumvenio, redarguo, aut percello; (2) fraudes & dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliqua decipio, circumvenio, Pass. κατασοφίζομαι, decipior, aor. 1. part. κατασοφισθείς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7. 9. Ὑπὸ τέχνης ῥητορικῆς κεκατασοφίζῃ, Longin. 17.

Κατασοφιστεύω, f. εύσω, eludo capticse verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, valde comiter accipio & amplector.

Κατασπαθάω, ω, f. ήσω, luxu consumo, prodigo. Κατασπαθᾶν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω dilacero, dilanio, discerpo. Τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε, Arist. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τό, detractio; (2) convulsio. Ab eod.

Κατάσπασμος, ου, ὁ, idem.

Κατασπαστικός, ἡ, όν, detrahendi vim habens.

Κατασπαταλάω, delicior, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu haurio faucibus, p. in sign. præs. κατέσπακας, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristoph. Τῶν τριχῶν κατέσπασα, Arist. Lys. 728.

Κατασπείρω, sero, semino, consero "Οσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνυς; Soph. Aj. 1024.

Κατάσπισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A

Κατασπένδω, fut. Σπείσω, libo, perfundo libamine seu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσασ' ὑπὲρ μητρὸς τάφῳ, Eur. Or. 1176. Οἱ μὲ κατασπείσαντες ἀπήμονα, Epigr.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. εύσω, festino, propero; (2) urgeo, incito, instigo, p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Æschin. A Σπεύδω.

Κατασπιλόω, fut. άσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A Σπίλος.

Κατασποδία, ας, f. ήσω, ferio, percutio. Τὴν ἄνδρα τῷ σκιλίκει χωὐ κατισποδήσει, Arist. Θεσμ. 567.

Κατασποδιά, ᾶς, ἡ, seminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, studeo, operam navo, studiose adfecto, p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδῆ, *Adv.* de industria, studio, data opera. A Σπουδή, *studium.*

Κατασταγμός, οῦ, ὁ, destillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, stillatim effundo. Ἱδρὼς γάρ τοι νιν καταστάζῃ δίμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾷς γυναῖ τόνδ', ὃ καταστάζω δάκρυ; Eur. Hec. 749. Ἀφῶ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα, Eur. Supp. 588.

Καταστάθείς, aor. 1. part. pass. v. καθίστημι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, in statione, diversorio, seu stabulo colloco. Τὰ βισκήματα καταστασιάσει, Strabo.

Καταστασμός, οῦ, ὁ, appensio.

Καταστατικός, ἡ, όν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A καταστέλλω.

Καταστάμνίζω, fut. ίσω, in vas seu dolium infundo & condo. A στάμνος.

Καταστάντος, gen. f. aor. 2. part. act. verbi καθίστημι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, seditione opprimo & adfligo; (2) concerto. Κατεστασίαζε τὸν βωλῆ, Plut. Κατεστασιάζόμην ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων, Xen.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & constitutio cujusvis rei in suam sedem; (2) constitutio, ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad officium; (4) constitutio. v. gr. aëris, corporis humani; (5) status, conditio; (6) ipsa actio stand; (7) locus, in quo consistitur; (8) consessus, concilium, concio; (9) sedes; (10) sedatio; (11) stipendium equestre. A καθίστημι.

Καταστάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor. Ab eodem.

Καταστατικός, ἡ, όν, certo statu præditus; (2) sedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Κατάστεγασμα, ατος, τό, operimentum, tegmen.

Κατάστεγος, ος, ὁ ἡ ἡ, tectus, tecto coopertus; subtegulaneus. A στέγω, *tego.*

Καταστείβω, ψω, calco, pedibus tero.

Καταστεῖλαι, a. 1. inf. act. v. καταστέλλω.

Καταστείχω, f. ξω, descendo; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, sedo, restringo, compesco; (2) vestio, orno; καταστεῖλαι, in a. 1. compescere; κατεσταλμένος, p. part. moderatus. Καλασείλας ἦ ὁ γραμματεὺς ὁ ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, ὅτις σε θεραπεύειν μέλῃ, σκάλιν καταστελῶμεν, Eur. Bac. 932.

Καταστενάζω, f. νάξω, ingemisco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo. suspiro. Τί δῆτα σῷ καταστένω τέκνον; Eurip. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων ξυμφορᾶς, id. Iph. in Au. 481.

Καταστηρίζω, f. ίσω, stellis distinguo, stellis insignio; (2) inter astra colloco, in astra refero. A κατάστερος. Hinc

Καταστήρισις, εως, ἡ, constellatio, Gl. V.

Κατάστερος, ος, ὁ ἡ ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab ἀστὴρ.

Καταστερισμός, οῦ, ὁ, relatio in astra. Eratosthenis καταστερισμοί, enarratio eorum, quæ in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. άσω, corono.

Καταστεφής, ής, coronatus. A

Καταστέφω, fut. ψω, corono, serto redimio. Σοὶ καταστέψας ἡνίκ' ἦλθον ὡς γαμψύλῳ, Eur. Iph. in Au. 928. βωμόν, id. Herac. 125.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in stela noto, in cippo proscribo; p. part. κατεστηλιτευμένος, proscriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis distinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τό, constitutio, habitus, status; (2) habitus vultusque hominis compositæ mentis; (3) vestitus. A καθίστημι. Hinc

Καταστηματικός, ἡ, όν, sedatus, & qui nullo modo turbatur.

Καστάστημος, ος, ὁ ἡ ἡ, vestis denso stamine. A στήμων.

Καταστῶσαι, a. 2. inf. act. v. καθίστημι.

Καταστηρίζω, f. ίξω, incumbo.

Κατάστιγμα, τό, macula in pelle animalis. A

Καταστίζω, f. ξω, punctis distinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταστολή, ῆς, ἡ, repressio, inhibitio, cohibitio; (2) vestitus, amictus; (3) modestia in vestitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, vestibus orno.

Κατασομίζω, f. ίσω, tacere facio.

Κατασομίς, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A σόμα, os.

Κατασοναχέω, ῶ, ingemisco, suspiro graviter.

Κατασοναχίζω, f. ίσω, idem.

Κατασορίνυμι, vel κατασορινύω, humi sterno, obfirmo, complano, sedo. A

Κατασορίω, ῶ, prosterno; (2) consterno, sterno, complano; (3) sedo; aor. 1. κατεσόρισι, stravit, sedavit; pl. p. pass. κατεσόρητο, strati ac cæsi fuerant, aor. 1. pass. καταζορισθῆναι, sedari. Κατασορεῖν τὸν φιλοτιμίαν, Plut.

Κατασοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, scopum peto; (2) velut scopum propositum habeo, specto; (3) conjicio.

Κατασοχασμός, οῦ, ὁ, conjectura.

Κατασοχαστικός, ἡ, όν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστράπτω, f. ίσω, facio destillare.

Καταστράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illustro, fulgore vel splendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, stratagemate supero, bellica astutia decipio, p. part. pass. κατεστρατηγημένος, stratagemate circumventus. Καισαρα καταστρατηγᾶν, Plut.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto invado; (2) castra metor; in castris dego.

Καταστρατοπεδία, ἡ, castrametatio, s. castra ipsa.

Καταστρεβλόω, ῶ, f. ώσω, torqueo; (2) distorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, subverto; (2) dejicio, prosterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) desino, finior; (7) subigo, subjugo, in potestatem redigo; καταστρέφομαι, act & pass. ut, κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ subegit; κατεστραμμένος, sub-

Digitized by Google

actus, eversus. Τὰς τραπέζας—κατέςρεψε, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεςρέψαντο ὑπὸ Περσέων, Herodot. Κατεςρεψάμενοι τὲς ἑαυτῶν, fugavi, Arist. Vesp. 1086.

Καταςρεψάμην, aor. 1. part. med.

Καταςρέψωσι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταςρέψωσι.

Καταςρηνιάω, ῶ, f. ήσω, insolentius & lascivius me gero, lascivio. Ὅταν γὰρ καταςρηνιάσωσι τοῦ Χριςοῦ, 1 Tim. 5, 11.

Καταςροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ; (2) subversio; (3) exitus, mors. A καταςρέφω. Hinc

Καταςροφικῶς, *Adv.* more catastropharum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάςρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet, fori. A

Καταςρώννυμι, vel καταςρανύω, fut. ςρώσω, consterno; (2) humi sterno, humi adfligo. Inf. καταςρωννῦναι, sternere, aor. 1. κατέςρωσαν, straverunt; pl. p. κατέςρωντο, strati fuerant. Κατεςρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Κατάςρωσις, εως, ἡ, constratio, prostratio.

Κατασυγία, aversor, odio prosequor.

Κατασυγάζω, molestia afficior.

Κατάσυγος, ον, tristis, æger.

Καταςυφελὸς, ὁ ἡ ὸν, valde durus, asper.

Καταςωμύλλω, deblatero, p. part. pass. κατεςωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus, aor. 1. med. κατεςωμύλατο, argute accusavit, argute recitavit. Οἷα κατεςωμύλαλο ἐκ ἄκαιρα, Arist. Θεσμ. 468.

Κατασύομαι, cum impetu descendo; ut hinc sit Homericum κατέσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίπτω, f. ξω, sibilum edo, sibilo; (2) exsibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, Luc. 12, 58. Τῆς διὰ μιαρίας κατασύρεις ὕδατα Ῥήνου, Dion. Περ. 256.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A

Κατασφάζω, sive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido, a. 2. part. κατασφαγεὶς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτοὺς) ἔμπροσθέν μου, Luc. 19, 27. Κατεσφάγη ςρατὸς, Eur. Rhes. 811. Hinc

Κατασφακτικὸς, ὴ, ὸν, jugulatorius, avidus jugulationis & cædis, sanguinolentus.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) demissum munio, securitatis caussa demissum obfirmo.

Κατασφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi καταςφάσσω.

Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, in angustum contraho.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, distringo, Gl. V. constringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, signo, fignaculo obfirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Καταχάζω, f. άσω, scarifico, scalpro aperio.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut apertura scalpello facta. A καταχάζω.

Καταχασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταχαστέον, scarificandum. Ab eod.

Καταχάω, laxo, remitto.

Καταχθήτω, 3. f. aor. 1. imperat. pass. v. κατίχω pro καταχέω.

Καταχίθω, inhibeo, detineo.

Κατάχισις, εως, ἡ, possessio, occupatio; (2) retentio. A κατίχω, *contineo.*

Καταχιτλιάζω, f. άσω, indignor adversum.

Κατάχιτος, ὁ ἡ ὸν, detentus, qui captus detinetur. A κατίχω, *detineo.*

Κατάχῃ, 3. f. a. 2. conj. act. v. κατίχω.

Καταχηματίζω, fut. ίσω, effingo, confirmo. Κατεχημάτισεν ἑαυτὸν, Plut.

Καταχηνόω, ῶ, f. ήσω, indecore & contumelliose ago, seu tracto.

Καταχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo convello; (2) præcido

Σὺ γὰρ κατιχίσω μὲν ὅλη γίλωτι, Arist. Ran. 402. Hinc

Κατόχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio.

Κατάχισμα, ατος, τὸ, frustrum diffindendo avulsum. Ab eod.

Καταχοῖσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro καταχέασα. a κατίχω.

Καταχολάζω, otium habeo, vaco.

Καταχολάω, ῶ, fut. ήσω, occupo, occupatus sum; (2) otio male utor.

Καταχόμην, aor. 2. part. med. v. κατίχω.

Κατάχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Καταχὼν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, per luxuriam absumo.

Καταςάχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Καταταξεῖς, 2. fing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατάξεις, a κατατήκω.

Κατατάξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάσσω, fut. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, infero. Εἴ τις αὐτῶν ταξιάρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, Lys.

Καταταράττω, perturbo.

Καταταρταρέω, in locum caliginosum, subterraneum, item carcerem dejicio.

Καταταχέω, celeritate vinco & averto. Κατέτάχησε γὰρ αὐτὸς Ἀρνίσας, Polyb. Ex ταχύς.

Κατατάχως, *Adv.* celeriter.

Κατατιθαρρήκοτως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter, Plut. in Anton. cap. 27. A καταθαρρέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extensio; (2) collocatio membri, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τὸς ἵππους, Plut. Ὁ ὢ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατειχιγραφέω, *cum Gen.* in pariete adversus quem scribo quid.

Κατατιλὴς, ὁ, ὁ ἡ ὲς, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατατίλεα, ων, reliquiæ; (2) sumptus & impensæ; (3) magistratuum confessus. Ex τίλω.

Κατατίμνω, f. εμῶ, concido; (2) vulneribus multis concisum interficio; (3) occido; (4) disseco, in partes seco; (5) dirimo, dirimo societatem, aor. 2. κατέταμον. part. καταταμὼν, qui scidit, aor. 1. pass. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, scissus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατίρπω, f. ψω, delecto.

Κατατιφρόω, ῶ, f. άσω, in cinerem redigo.

Κατατιχνικὸς, ὴ, ὸν, idem quod κατάτιχνος.

Κατατιχνικῶς, *Adv.* artificiose.

Κατατιχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificiose distinguo & differo; (2) in artem redigo.

Κατάτιχνος, ος, ὁ ἡ ὸν, artificiosus, industrius; (2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τίχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τῆς γὰρ ἄλγος κατατίτηκε, Arist. Plut. 1034.

Καταθήπα, admiror, obstupesco, p. med. κατατέθηπα· κατατεθήπεισαν, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero; (4) repono, colloco, constituo; (5) *in med.* depono ex humeris & omitto, controversiam, accusationem; (2) constituo, ordinores; (3) comparo, conlequor; (4) ineo (gratiam) suscipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem, (7) occultare, comprimere, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐς μνημεῖον, Marc. 15, 46. Θέλει τι χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, Act. 24, 27.

Κατατιλάω, ῶ, fut. ήσω, stercore contamino; (2) stercus emitto adversum.

Κατατίλλω, pervello, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro, p. part. pass. κατατετρημένος, perforatus.

Κατατιτράσκω, f. κατατιτράσω, saucio, vulnero.

Κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo & exhaurio.

Κατατολμάω, audeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo *etiam*, facio aliquid.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ος, ὁ ἡ ὸν, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo.*

Κατατοξεύω, f. εύσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βολίδι κατατοξευθήσεται, Exod. 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρέπω, fut. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

Κατατρέχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) percurro, lustro, considero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρέχοντες τὴν χάριν ἢ λείαν ἀπάγοντες, ἢ φορθήσαντες, Herod. Κατέδραμεν ἐπ' αὐτὸς, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A κατατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) consumo, vel tero tempus; κατατριβῆναι, a. 2. pass. ætatem consumpsisse; p. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumpsi. Κατατρίβειν ἡδοναῖς, ἢ καὶ πόλεμον, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridore edo.

Κατατρίχιος, ος, ὁ ἡ ὸν, instar pili tenuis. A θρὶξ.

Κατατρίψεις, 2. fi f. 1. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ος, ὁ ἡ ὸν, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, Hes. A κατατρέπω.

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, *cursus*, vel τροχὸς, *rota.*

Κατατρόχαλος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui cursu transiri potest. A præc.

Κατατρυπάω, ῶ, penetro, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν ἐπὶ τῷ θαλάσσαν, Aristid.

Κατατρύχω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατατρύχω, Il. 17, 225.

Κατατρύω, f. ύσω, emacero, conficio.

Κατατρώγω, comedendo, seu corrodendo consumo, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio, successum habeo, consequor, adsequor; κατατυχὰν, aor. 2. part. voti compos; successu usus; inf. κατατυχεῖν, assequi, sortiri.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Κατατυφλόω, arefacio. Ψυχρὸν πηγὴν ἀκλὶς σειρὶς κατευνάει, Lyc. 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illustro; (2) resplendeo, luceo. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, Nonn. Καταυγάζειν ὑπὸ τῆς σοφίας.

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, illustratio. A καταυγάζω.

Καταυγάστειρα, ἡ, illuminatrix.

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταυθὶ, *Adv.* illic.

Καταυλακίζω, f. ίσω, sulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. Et *pass.* καταυλέομαι, ὑμέναιος, tibiæ cantum audio.

Digitized by Google

tabernaculum præbeo; (3) quiesco. Κατασκηνῶσι ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, Num. 35, 34. ἐπ' ἐλπίδι, Act. 2, 26, ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari, Xen. Hinc

Κατασκήνωμα, τό, idem quod

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, tentoriorum seu tabernaculorum collatio; (2) tentorium, habitaculum; (3) nidus.

Κατασκήπτω, f. ψω, impetu devehor, impetuose irruo; (3) corripio, invado; (3) incumbo. Κατέσκηψον ἐς ἀγέλας, Herodot. τῷ ὀδόντι, Aristot. Κατασκήπτω λιταῖς ἐλθεῖν ἀρωγὰς ξυμμάχους, Soph. Oed. Col. 1008. Hinc

Κατάσκηψις, εως, ἡ, invasio; (2) decubitus.

Κατασκιάζω, f. άσω, obumbro, opaco. Κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον, Heb. 9, 5.

Κατασκιάω, ῶ, idem. Hinc κατασκίαον apud Hom. Odyss. 12, 436. obumbrabant, tegebant.

Κατασκίδναμαι, dissipor.

Κατάσκιος, ος, ον, ὁ ἡ ἡ, umbrosus, opacus. A Σκιά.

Κατασκλῆμι, exaresco, contabesco; p. κατέσκληκα, exarui, contabui, Partic. κατέσκληκώς, emaciatus, tabefactus.

Κατασκληθάω, idem.

Κατασκόπευσις, εως, ἡ, exploratio, speculatio. A

Κατασκοπεύω, f. εύσω, exploro, speculor. A Σκοπή, *speculatio*.

Κατασκοπέω, exploro, & quidem hostili animo; *unde* insidiari. Παρεισῆλθον κατασκοπῆσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, Gal. 2, 4. Hinc

Κατασκόπησις, εως, ἡ, exploratio.

Κατασκοπή, ῆς, ἡ, speculatio, exploratio; (2) specula. A κατασκέπτομαι. Hinc

Κατασκόπικος, ἡ, ὸν, speculatorius, exploratorius.

Κατασκόπιον, ου, τὸ, navis exploratoria,

Κατάσκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, explorator, speculator, index. A κατασκέπτομαι.

Κατασκυθρωπάζω, tristi, severo sum vultu.

Κατασκώπτω, fut. ψω, cavillor, dictis mordacibus incesso.

Κατασμικρίζω, deprimo verbis, *Aristot.* sed lectio dubia. *Ern.*

Κατασμικρολογέω, ῶ, parvi pendo; (2) parcum & illiberalem judico, obloquor, ut parco.

Κατασμικρύνω, f. υνῶ, parvum reddo, imminuo, extenuo, deprimo.

Κατάσμυρνος, ου, ὁ ἡ ἡ, myrrhatus, myrrham redolens. A Σμύρνα, *myrrha*.

Κατασμύξαι, 3. s. a. 1. opt. act. v.

Κατασμύχω, f. ξω, comburo, exuro.

Κατασπάχω, f. ξω, contero, contundo, minuo.

Κατασοβαρεύομαι, insolenter, vel superbe me adversus aliquem effero.

Κατασοβέω, ῶ, fut. ήσω, ago, propulso, expello; (2) persequor; (3) arceo.

Κατασοφίζω, & κατασοφίζομαι, sophistice decipio, sophismate circumvenio, redarguo, aut percello; (2) fraudes & dolos machinor, dolose ago; (3) arte aliqua decipio, circumvenio, Pass. κατασοφίζομαι, decipior, aor. 1. part. κατασοφισθείς, deceptus. Οὗτος κατασοφισάμενος τὸ γένος ἡμῶν, Act. 7. 9. Τὸ τέχνης ῥητορικῆς κηματίοις κατασοφίζειν, Longin. 17.

Κατασοφισεύω, f. εύσω, eludo capticse verborum argutiis.

Κατασπάζομαι, fut. άσομαι, valde comiter accipio & amplector.

Κατασπαθάω, ω, f. ήσω, luxu consumo, prodigo. Κατασπαθᾶν τὰ ὄντα.

Κατασπαράσσω, vel κατασπαράττω, fut. ξω dilacero, dilanio, discerpo. Τὴν εἰρεσιώνην' μὲ κατεσπαράξατε, Arist. Eq. 725.

Κατάσπασις, εως, ἡ, detractio. A κατασπάω.

Κατάσπασμα, ατος, τὸ, detractio; (2) convulsio. Ab eod.

Κατάσπασμός, οῦ, ὁ, idem.

Κατασπαστικός, ἡ, όν, detrahendi vim habens.

Καταστπαταλάω, deliciori, in deliciis vivo.

Κατασπάω, ῶ, detraho, destruo, convello, deturbo; (2) avide deglutio, seu haurio faucibus, p. in sign. præs. κατέσπακας, deglutis, sive soles deglutire, apud Aristoph. Τῶν τριχῶν κατέσπασα, Arist. Lys. 728.

Κατασπείρω, sero, semino, consero "Οσσας ἀνίας μοι κατασπείρας, φθίνυς; Soph. Aj. 1024.

Κατάσπεισις, εως, ἡ, perfusio, ut hostiæ. A

Κατασπένδω, fut. σπείσω, libo, perfundo libamine seu libamento; (2) devoveo. Χοὰς κατασπείσασ' ὑπὲρ ματρὸς τάφου, Eur. Or. 1176. Οἱ με κατασπείσαντες ἀπήμονα, Epigr.

Κατασπέρχω, impello, urgeo, properare cogo.

Κατασπεύδω, f. σω, festino, propero; (2) urgeo, incito, instigo, p. part. κατεσπευσμένος, acceleratus. Κατασπεύδειν τὸ πρᾶγμα, Æschin. A Σπεύδω.

Κατασπιλόω, fut. άσω, commaculo, labem adspergo, inquino. A Σπῖλος.

Κατασποδέω, ῶ, f. ήσω, ferio, percutio. Τὴν ἄνδρα τῷ σιλίκει χωὐ κατεσποδήσειν, Arist. Thesm. 567.

Κατασπορά, ᾶς, ἡ, seminatio. A κατασπείρω.

Κατασπουδάζω, f. άσω, studeo, operam navo, studiose adfecto, p. part. κατεσπουδασμένος, rerum agendarum anxius.

Κατασπουδῶς, *Adv.* de industria, studio, data opera. A Σπουδὴ, *studium*.

Κατασταγμός, οῦ, ὁ, destillatio. A

Καταστάζω, f. άξω, destillo, instillo, stillatim infundo, stillatim effundo. Ἰδρὼς γάρτοι νιν καταστάζῃ δίμας, Soph. Phil. 823. Ὁρᾷς νεκρὸν τόνδ', ὃν καταστάζω δάκρυ; Eur. Hec. 749. Ἀφρῷ καταστάζοντα Καδμείαν χθόνα, Eur. Supp. 588.

Καταστάθείς, aor. 1. part. pass. v. καθίστημι.

Καταστάθμεύω, fut. εύσω, in statione, diversorio, seu stabulo colloco. Τὰ βύσκήματα καταστάθμεύσει, Strabo.

Καταστάθμίζω, fut. ίσω, appendo, pondere demetior.

Καταστάθμισμός, οῦ, ὁ, appensio.

Καταστάλτικός, ἡ, όν, reprimendi aut sistendi vim habens, reprimens, sistens, cohibens. A καταστέλλω.

Καταστάμνίζω, fut. ίσω, in vas seu dolium infundo & condo. A στάμνος.

Καταστάντος, gen. s. aor. 2. part. act. verbi καθίστημι.

Καταστασιάζω, fut. άσω, seditione opprimo & adfligo; (2) concerto. Κατεστασίαζε τὸν βασιλέα, Plut. Καταστασιάζόμενος ὑπὸ τῶν Λυσάνδρου φίλων, Xen.

Κατάστασις, εως, ἡ, collocatio & constitutio cujusvis rei in suam sedem; (2) constitutio, ordinatio, institutio; (3) ordinatio ad officium; (4) constitutio. v. gr. aëris, corporis humani; (5) status, conditio; (6) ipsa actio standi; (7) locus, in quo constituitur; (8) consessus, concilium, concio; (9) sedes; (10) sedatio; (11) stipendium equestre. A καθίστημι.

Καταστάτης, ου, ὁ, instaurator, dispositor. Ab eodem.

Καταστατικός, ἡ, όν, certo statu præditus; (2) sedandi vim habens. Ab eod.

Καταστεγάζω, f. άσω, tego, operio. Hinc

Κατασέγασμα, ατος, τὸ, operimentum, tegmen.

Κατάστεγος, ος, ὁ ἡ ἡ, tectus, tecto coopertus; subtegulaneus. A στέγω, *tego*.

Καταστείζω, ψω, calco, pedibus tero.

Κατασέϊλαι, a. 1. inf. act. v. καταστέλλω.

Καταστείχω, f. ξω, descendo; (2) redeo, revertor.

Καταστέλλω, reprimo, sedo, restringo, compesco; (2) vestio, ornio; κατεστάλκαι, in a. 1. compescere; κατεσταλμένος, p. part. moderatus. Καὶ σεστάλκασ ὦ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, Act. 19, 35. Ἀλλ' αὐτὸν ἡμεῖς, ὃν σὲ θεραπεύειν μέλλ, πάλιν καταστελῶμεν, Eur. Bac. 932.

Καταστενάζω, f. νάξω, ingemisco, cum gemitu deploro.

Καταστένω, f. νῶ, ingemo. suspiro. Τί δῆτα σῷ καταστένω τέκνον; Eurip. Andr. 444. ὑπὲρ τυράννων συμφορᾶς, id. Iph. in Au. 481.

Καταστερίζω, f. ίσω, stellis distinguo, stellis insignio; (2) inter astra colloco, in astra refero. A κατάστερος. Hinc

Καταστέρισις, εως, ἡ, constellatio, Gl. V.

Κατάστερος, ος, ὁ ἡ ἡ, stellatus, qui siderum splendorem imitatur. Ab ἀστὴρ.

Καταστερισμός, οῦ, ὁ, relatio in astra. Eratosthenis καταστερισμοί, enarratio eorum, quæ in astra sunt relata, iisque nomen dedere. Ab eod.

Καταστεφανόω, ῶ, f. άσω, corono.

Καταστεφής, ὲς, coronatus. A

Καταστέφω, fut. ψω, corono, serto redimio. Σοὶ καταστέψας ἐγὼ νιν ἦγον ὡς γαμηλίους, Eur. Iph. in Au. 928. βωμόν, id. Herac. 125.

Καταστηλιτεύω, fut. εύσω, in stela noto, in cippo proscribo; p. part. κατεστηλιτευμένος, proscriptus.

Καταστηλόω, cippis, columellis distinguo, v. c. viam.

Κατάστημα, ατος, τὸ, constitutio, habitus, status; (2) habitus vultusque hominis compositæ mentis; (3) vestitus. A καθίστημι. Hinc

Καταστηματικός, ἡ, όν, sedatus, & qui nullo modo turbatur.

Καστάστημος, ος, ὁ ἡ ἡ, vestis denso stamine. A στήμων.

Καταστῆσαι, a. 2. inf. act. v. καθίστημι.

Καταστηρίζω, f. ίξω, incumbo.

Κατάστιγμα, τὸ, macula in pelle animalis, A

Καταστίζω, f. ξω, punctis distinguo, compungo. Hinc

Κατάστικτος, ος, ὁ ἡ ἡ, punctis distinctus, notis compunctus, varius, maculosus.

Καταστίλβω, niteo, fulgeo, refulgeo.

Καταστολή, ῆς, ἡ, repressio, inhibitio, cohibitio; (2) vestitus, amictus; (3) modestia in vestitu. A καταστέλλω.

Καταστολίζω, vestibus orno.

Καταστομίζω, f. ίσω, tacere facio.

Κατάστομις, ίδος, ἡ, tibiæ pars quædam. A στόμα, *os*.

Καταστοναχίζω, ῶ, ingemisco, suspiro graviter.

Καταστοναχίζω, f. ίσω, idem.

Καταστορίννυμι, vel καταστορνύω, humi sterno, obfirmo, complano, sedo. A

Καταστορόω, ῶ, prosterno; (2) consterno, sterno, complano; (3) sedo; aor. 1. κατεστόρεσα, stravit, sedavit; pl. p. pass. κατεστόρνυτο, strati ac cæsi fuerant, aor. 1. pass. καταστορεσθῆναι, sedari. Καταστορεῖν τὴν φιλοτιμίαν, Plut.

Καταστοχάζομαι, f. άσομαι, collineo, scopum peto; (2) velut scopum propositum habeo, specto; (3) conjicio.

Καταστοχασμός, οῦ, ὁ, conjectura.

Καταστοχαστικός, ἡ, όν, conjecturalis, in conjiciendo acutus.

Καταστράπτω, f. ίσω, facio destillare.

Καταστράπτω, fut. ψω, fulgore vel fulgetro illustro, fulgore vel splendore oppleo.

Καταστρατηγέω, ῶ, f. ήσω, stratagemate supero, bellica astutia decipio, p. part. pass. κατεστρατηγημένος, stratagemate circumventus. Καίσαρα καταστρατηγῆσαι, Plut.

Καταστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra moveo adversus, exercitu infesto invado; (2) castra metor; in castris dego.

Καταστρατοπεδία, ἡ, castrametatio, s. castra ipsa.

Καταστρεβλόω, ῶ, f. άσω, torqueo; (2) distorqueo, depravo.

Καταστρέφω, f. ψω, subverto; (2) dejicio, prosterno; (3) revoco; (4) exigo, finio, claudo; (5) morior, vitam finio; (6) desino, finior; (7) subigo, subjugo, in potestatem redigo; καταστρέφομαι, act & pass. ut, κατεστραμμένος πολλὴν γῆν, qui multum terræ subegit; κατεστραμμένος, sub-

Digitized by Google

actus, eversus. Τὰς τραπέζας—κατέσρεψε, Marc. 11, 15. Οἱ Λυδοὶ κατεσρέψαντο ὑπὸ Περσέων, Herodot. Κατεσρεψάμην γε τὰς ἐναντίας, fugavi, Arist. Vesp. 1086.

Καταστρεψάμενος, aor. 1. part. med.

Καταστρέψουτι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro καταστρέψει.

Καταστρηνιάω, ῶ, f. ήσω, insolentius & lascivius me gero, lascivio. Ὅταν γὰρ καταστρηνιάσωσι τοῦ Χριστοῦ, 1 Tim. 5, 11.

Καταστροφὴ, ῆς, ἡ, catastrophe, extrema pars fabulæ; (2) subversio; (3) exitus, mors. A καταστρέφω. Hinc

Καταστροφικῶς, *Adv.* more catastropharum, seu ut in catastrophis fabularum fieri solet.

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, superius tabulatum navis, quod nautas aut milites sustinet, fori. A

Καταστρώννυμι, vel καταστρωνύω, fut. στρώσω, consterno; (2) humi sterno, humi adfligo. Inf. καταστρωνῦναι, sternere, aor. 1. κατέστρωσαν, straverunt; pl. p. κατέστρωτο, strati fuerant. Κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, 1 Cor. 10, 5. Hinc

Κατάστρωσις, εως, ἡ, constratio, prostratio.

Κατασυγία, aversor, odio prosequor.

Κατασυγάζω, molestia afficior.

Κατάσυγος, ον, tristis, æger.

Κατασύραλος, ὁ ἡ ἡ, valde durus, asper.

Καταστωμύλλω, deblatero, p. part. pass. καταστωμυλμένος, ad loquacitatem & garriendum factus, compositus, aor. 1. med. κατεστωμύλατο, argute accusavit, argute recitavit. Οἷα κατεστωμύλατο ὠκαίρως, Arist. Θεσμ. 468.

Κατασύομαι, cum impetu descendo; ut hinc sit Homericum κατέσυτο, Il. 21, 382.

Κατασυρίττω, f. ξω, sibilum edo, sibilo; (2) exsibilo.

Κατασύρω, detraho, deorsum traho; (2) populor, diripio; (3) pertraho. Μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, Luc. 12, 58. Τῆς διὰ μιανατίης κατασύρεϊ ὕδατα Ῥήνη, Dion. Περ. 256.

Κατασφαγὴ, ῆς, ἡ, interemptio, occisio. A

Κατασφάζω, sive κατασφάττω, f. ξω, jugulo, macto; (2) interficio, occido, a. 2. part. κατασφαγείς, interemptus. Κατασφάξατε (αὐτὸν) ἔμπροσθέν μου, Luc. 19, 27. Κατεσφάγη σρατός, Eur. Rhes. 811. Hinc

Κατασφακλικός, ἡ, όν, jugulatorius, avidus jugulationis & cædis, sanguinolentus.

Κατασφαλίζω, f. ίσω, munio, tutum reddo; (2) demissum munio, securitatis caussa demissum obsirmo.

Κατασφάξατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi κατασφάζω.

Κατασφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, fundam contorqueo adversus aliquem.

Κατασφηκόω, ῶ, in angustum contraho.

Κατασφηνόω, ῶ, f. ήσω, cuneo findo.

Κατασφίγγω, distringo, Gl. V. constringo.

Κατασφραγίζω, f. ίσω, signo, signaculo obsirmo. Βιβλίον κατεσφραγισμένον, Apoc. 5, 1.

Καταχάζω, f. άσω, scarifico, scalpro aperio.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, scarificatio, incisio aut apertura scalpello facta. A καταχάζω.

Καταχασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Καταχασίον, scarificandum. Ab eod.

Καταχάω, laxo, remitto.

Καταχθήτω, 3. s. aor. 1. imperat. pass. v. κατέχω pro καταχέω.

Καταχίθω, inhibeo, detineo.

Κατάχισις, εως, ἡ, possessio, occupatio; (2) retentio. A κατέχω, *contineo.*

Καταχετλίζω, f. άσω, indignor adversum.

Κατάχετος, ε, ὁ ἡ ἡ, detentus, qui captus detinetur. A κατέχω, *detineo.*

Κατάχῃ, 3. s. a. 2. conj. act. v. κατέχω.

Καταχηματίζω, fut. ίσω, effingo, conformo. Κατεχημάτισον ἑαυτὸν, Plut.

Καταχημονία, ᾶς, f. ήσω, indecore & contumeliose ago, seu tracto.

Καταχίζω, f. ίσω, diffindo, discindo, conscindo, diffindendo convello; (2) præcido Σὺ γὰρ καταχίσω μὲν ὀδὸν γλώσσῃ, Arist. Ran. 402. Hinc

Κατάχισις, εως, ἡ, diffissio, discissio.

Κατάχισμα, ατος, τὸ, frustrum diffindendo avulsum. Ab eod.

Καταχοῦσα, a. 2. part. act. *Dor.* pro κατασχοῦσα. a κατέχω.

Καταχολάζω, otium habeo, vaco.

Καταχολέω, ῶ, fut. ήσω, occupo, occupatus sum; (2) otio male utor.

Καταχόμην, aor. 2. part. med. v. κατέχω.

Κατάχωμεν, 1. pl. aor. 2. conjunct. act.

Καταχὼν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Κατασωρεύω, f. εύσω, accumulo, coacervo.

Κατασωτεύω, per luxuriam absumo.

Κατασώχω, attero, contero.

Κατατάμνω, idem quod κατατέμνω.

Κατατανύω, f. ύσω, extendo; (2) explico, expedio.

Καταταξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro κατατάξεις, a κατατήκω.

Κατατάξις, εως, ἡ, centuriatio, decuriatio. A

Κατατάσσω, vel κατατάττω, fut. ξω, ordino, constituo, in ordines militares refero, centurio, decurio; (2) refero inter, insero. Εἴ τις αὐτὸν ταξιάρχος εἰς τάξιν τινὰ κατέταξε, Lys.

Καταταράττω, perturbo.

Καταταρταρέω, in locum caliginosum, subterraneum, item carcerem dejicio.

Καταταχέως, celeritate vinco & averto. Κατετάχησε γὰρ αὐτὸς Ἀννίβας, Polyb. Ex ταχύς.

Κατατάχως, *Adv.* celeriter.

Κατατεθαρρηκότως, *Adv.* confidenter, audacter, licenter, Plut. in Anton. cap. 27. A καταθαρρέω.

Κατάτασις, εως, ἡ, extensio; (2) collocatio membri, ap. *Hipp.* A

Κατατείνω, tendo; (2) retineo, attractis habenis; (3) inhibeo, coërceo; (4) prosterno, dejicio; (5) contendo; (6) distendo, extendo, distendendo torqueo; (7) tendo, porrigor, pertineo; (8) pergo; (9) contendo, connitor. Κατατείνειν τοὺς ἵππους, Plut. Ὁ ὑπὸ κατατεινόμενος ὑπὸ τοῦ βασάνου, Dem.

Κατατειχίζω, muros demolior & dejicio.

Κατατειχογραφέω, *cum Gen.* in pariete adversus quem scribo quid.

Κατατελὴς, ός, ὁ ἡ ἡ, perfectus, totus, usque ad reliquias. Hinc τὰ κατατέλια, ων, reliquiæ; (2) sumptus & impensæ; (3) magistratuum consessus. Ex τέλος.

Κατατέμνω, f. τεμῶ, concido; (2) vulneribus multis concisum interficio; (3) occido; (4) disseco, in partes seco; (5) dirimo, dirimo societatem, aor. 2. κατέταμον. part. καταταμὼν, qui scidit, aor. 1. pass. κατετμήθην, part. κατατμηθεὶς, scissus. Ἑαυτὸν κατατέμνειν, Xen.

Κατατέρπω, f. ψω, delecto.

Κατατεφρόω, ῶ, f. άσω, in cinerem redigo.

Κατατεχνικός, ὴ, όν, idem quod κατατεχνος.

Κατατεχνικῶς, *Adv.* artificiose.

Κατατεχνολογέω, ῶ, fut. ήσω, artificiose distinguo & dissero; (2) in artem redigo.

Κατάτεχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, artificiosus, industrius; (2) artificiose elaboratus & perpolitus. A τέχνη, *ars.*

Κατατήκω, f. ξω, colliquo, colliquefacio; (2) emaceo, extabefacio. Ὑπὸ τοῦ γὰρ ἄλγεος κατατέτηκα', Arist. Plut. 1034.

Καταθήπω, admiror, obstupesco, p. med. κατατέθηπα· κατατεθήπεισαν, 3. pl. p.

Κατατίθημι, ex humeris, &c. depono; (2) depono apud aliquem; (3) persolvo, numero; (4) repono, colloco, constituo; (5) *in med.* depono ex humeris & omitto, controversiam, accusationem; (2) constitue, ordino res; (3) comparo, consequor; (4) ineo (gratiam) suscipio (inimicitias); (5) tribuo (beneficium.) *In pass.* accipio; (6) tracto aliquem in utramque partem, (7) occultare, comprimere, de Dardanariis, qui frumentum nolunt vendere, ut carius fiat, *Ern.* Κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, Marc. 15, 46. Θέλαν τε χάριτας καταθέσθαι τοῖς Ἰουδαίοις ὁ Φῆλιξ, Act. 24, 27.

Κατατίλάω, ῶ, fut. ήσω, stercore contamino; (2) stercus emitto adversum.

Κατατίλλω, pervello, depilo; (2) compilo, convello.

Κατατιτραίνω, perforo.

Κατατιτράω, ῶ, fut. κατατιτρήσω, perforo, pertundo, perterebro, p. part. pass. κατατετρημένος, perforatus.

Κατατιτρώσκω, f. κατατιτρώσω, saucio, vulnero.

Κατατοκίζω, fut. ίσω, fœnore obruo & exhaurio.

Κατατολμάω, audeo adversus aliquem, item audaci animo, cum periculo *etiam*, facio aliquid.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, concisio; (2) incisio, sectio, incisura. A κατατέμνω.

Κατάτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, deorsum tendens; (2) minus altus. A κατατείνω, *deorsum tendo.*

Κατατοξεύω, f. εύσω, sagitta peto; (2) sagitta configo, trajicio, transfigo, confodio. Βολίδι κατατοξεύθησαν, Exod. 19, 13.

Κατατραυματίζω, f. ίσω, saucio, vulneribus conficio.

Κατατράω, ῶ, f. ήσω, perforo.

Κατατρίπω, fut. ψω, in fugam verto, fundo, fugo.

Κατατρίχω, incurro, incursionem facio, incursionibus vasto; (2) insector, invehor, reprehendo; (3) percurro, lustro, considero, aor. 2. κατέδραμον, inf. καταδραμεῖν; part. καταδραμών. Κατατρίχοντες τῷ χάρακι ἠμέλειαν ἀπάγοντες, ἠ φορθήσαντες, Herod. Κατέδραμον ἐπ' αὐτὸν, Act. 21, 32.

Κατάτρησις, εως, ἡ, perforatio. A καλατράω.

Κατατρίβω, f. ψω, contero, attero, infrico; (2) consumo, vel tero tempus; κατατρίβειν, a. 2. pass. ætatem consumpsisse; p. pass. κατατέτριμμαι, ætatem consumpsi. Κατατρίβειν ἡδοναῖς, ἢ περὶ φ πόλεμον, Plut.

Κατατρίζω, f. ίσω, strido, stridorem edo.

Κατατρίχος, ε, ὁ ἡ ἡ, instar pili tenuis. A θρίξ.

Κατατρῖψις, 2. f. f. r. ind. act. v. κατατρίβω. Unde

Κατάτριψις, εως, ἡ, attritus, contritio.

Κατάτροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, deorsum versus, deorsum vergens, declivis, Hes. A κατατρέπω.

Κατατροχάζω, fut. άσω, decurro, incurro; (2) roto. Ex τρόχος, *cursus*, vel τροχὸς, *rota.*

Κατατρόχας, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cursu transiri potest. A præc.

Κατατρυπάω, ῶ, penetro, terebro.

Κατατρυφάω, ῶ, f. ήσω, oblector, delector; (2) luxu diffluo, delicate admodum vivo; (3) luxurior in aliqua re. Κατετρύφησαν περὶ τὸν θάλασσαν, Aristid.

Κατατρύχω, exhaurio; (2) adfligo, vexo. Δώροισι κατατρύχω, Il. 17, 225.

Κατατρύω, f. ύσω, emacero, conficio.

Κατατρώγω, comedendo, seu corrodendo consumo, comedo.

Κατατυγχάνω, evenio, successum habeo, consequor, adsequor; κατατυχὰν, aor. 2. part. voti compos; successu usus; inf. κατατυχεῖν, assequi, sortiri.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo.

Καταυαίνω, arefacio. Ξυχρὸν πικὺ αἰλὶς σειρὶς κατουανεῖ, Lyc. 397.

Καταυγάζω, fut. άσω, illumino, illustro; (2) resplendeo, luceo. Καταυγάζων φύσιν ἀνδρῶν, Nonn. Καταυγάζεσθαι ὑπὸ τῆς σοφίας.

Καταυγασμὸς, οῦ, ὁ illuminatio, illustratio. A καταυγάζω.

Καταυγάστειρα, ἡ, illuminatrix.

Καταύδησις, εως, ἡ, vociferatio. Ab αὐδάω.

Καταυδὶ, *Adv.* illic.

Καταυλακίζω, f. ίσω, sulco.

Καταυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia modulor. Et *in Pass.* καταυλέομαι, ῶμαι, tibiæ cantum audio.

Digitized by Google

dio; (2) tibiis persono; (3) exsibilor & derideor. Hinc

Καταυλησις, εως, ἡ, tibiarum inflatus.

Καταυλίζομαι, f. ίσομαι, stationem habeo; (2) castra metor, consideo. Νῦν μὴ καλαυλίζωνται, Eur. Rhes. 517.

Καταυτικα, *Adv.* statim, illico.

Καταυτόθι, *Adv.* ibi, illic, istic.

Καταυχάομαι, ῶμαι, glorior contra.

Καταύω, torreo, exuro; (2) aboleo.

Καταφαγᾶς, nepos, comessator, vorax, comestor, devorator, helluo, ganeo, Ph. καταφαγάς, comestor. Ph. καταφαγάδες, gulatores, Ph. A

Καταφαγεῖν, aor. 2. præs. non datur; peredere, edere, devorare; (2) consumere, absumere, per luxum abligurire; καταφαγοῦμαι, devorabo. Καταφαγὼν ζῶν ἢ βίον, Luc. 15, 30. Πᾶ γῆ ἂν νῦν σὺ ἥφιρις, ὃ κατέφαγε, Aristt. Pac. 6.

Καταφαίνομαι, appareo, videor esse. Hinc

Καταφάνεια, ας, ἡ, claritas, perspicuitas.

Καταφανῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass. a καταφαίνομαι.

Καταφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, conspicuus, apertus, qui apparet. Ab eod.

Καταφαντάζω, fut. άσω, apparere facio, & phantasia adficio.

Καταφαντὸς, ἡ, ὸν, adfirmativus, qui adfirmari potest, adfirmandus; (2) qui videri aut conspici potest, conspiciendus. A καταφαίνομαι.

Καταφαῶς, *Adv.* aperte, evidenter, manifeste. A καταφανὴς.

Καταφαρμακεύω, f. εύσω, veneficio delinio & fortilegio; (2) lenocinio adficio, fuco.

Καταφαρμάσσω, vel καταφαρμάττω, fut. ξω, veneno lædo, veneno noceo.

Κατάφασις, εως, ἡ, adfirmatio, enunciatio cum adsensu. A κατάφημι.

Καταφάσκω, idem quod κατάφημι.

Καταφατίζω, dico contra aliquem; (2) sancte polliceor, affirmo. Ex φάτις, *fama*.

Καταφατικὸς, ἡ, ὸν, adfirmativus, adfirmans. A κατάφημι.

Καταφατικῶς, *Adv.* adfirmative, adfirmando.

Καταφαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, elevo, contemno.

Καταφείγω, fulgore percello. Ὥσπερει καταβροντᾷ ἢ καταείγῃ τὰς ἀπ' αἰῶνος ῥήτορας, Longin. 34.

Καταφέρεια, ας, ἡ, proclivitas. A

Καταφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, declivis, pronus, proclivis; (2) infirmus, imbellis; (3) salax, libidinosus; (4) omninoque intemperans in quocunque genere. A

Καταφέρω, deorsum fero, defero, demitto; (2) dejicio, deturbo; (3) adigo, allido, incutio; καταφέρομαι, defero, appello; κατενεχθεὶς, a. 1. part. delatus, appulsus, in act. καλινεγκὼν, qui detulit, adegit. Ἀναιρεμένων τε ἀνεμῶν κατήνεγκε ψῆφον, Act. 16, 10. Καταφερόμενον ὕπνῳ βαθεῖ, ibid. 20, 9. Ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ibid.

Καταφεύγω, confugio, perfugio. Τίνα' ἂν ἔχομεν καταφυγεῖν, Eur. Cyc. 433. Κατέφευγον εἰς τὰς πόλεις, Act. 14, 6. Hinc

Καταφευκτέος, ία, ιον, confugiendus. Ἐπὶ τὸ Εὐριπίδου δὴ μοι καταφευκτέον, *Lucian. Pisc.* 1.

Κατάφευξις, εως, ἡ, perfugium, confugium.

Κατάφημι, aio, adfirmo, confirmo.

Καταφημίζω, f. ίσω, divulgo, famam spargo.

Καταφήμιος, famosus, Gl. V. A φήμι.

Καταφθάνω, pervenio, advenio.

Καταφθατέομαι, idem, Æsch. Eum. 401.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 1. pass. A

Καταφθείρω, corrumpo, perdo. Ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, 2 Pet. 2, 12.

Καταφθιμένοισιν, dat. plur. perf. part. pass Ion. pro καταφθιμένοις, a καταφθίω.

Καταφθινύθω, profligo, perdo, corrumpo; (2) contabesco, dispereo.

Καταφθίνω, consumo tabe; (2) *pass.* tabesco, marcesco, intereo. Οὐδ' εἶσοί ζῶσ' ἐσοίσω γῆρα σεσηπὸς καταφθινεῖν, Eur. Alc. 618.

Καταφθίω, fut. ίσω, perdo, interficio. Ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ ἐμὸς, Soph. Phil. 345.

Καταφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, destructio; (2) macceratio; (3) stupratio, (4) internecio, strages, cædes; (5) mors æterna; (6) vita, improba, perdita. A καταφθείρω.

Καταφιλέω, ῶ, f. ήσω, deosculor. Ἐπιστάντες ὅλῃ ἡ πρέσβυς τῷ Παύλῳ κατεφίλει αὐτὸν, Act. 20, 37.

Καταφιλοσοφέω, sentio in philosophia contra aliquem, f. disputo; (2) philosophica disputatione vinco; (3) silentio & modestia f. patientia vinco aliquem.

Καταφλέγω, f. ξω, comburo, inflammo; καταφλέγομαι, deflagro; καταφλεχθεὶς, a. 1. part. pass. combustus. Τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ, Ill. 22, 512.

Καταφλεκτὶς, ὁν, combustus.

Καταφλέξαι, 3. f. a. 1. opt. act.

Καταφλεξιπολις, exustor, vastator urbis. A καταφλέξις, & πόλις.

Καταφλέξις, εως, ἡ, combustio, exustio. A καταφλέγω.

Καταφλυαρέω, ῶ, f. ήσω, obgannio; (2) deblatero, nugas effutio.

Καταφλύω, exterreo, conterreo. A

Καταφοβος, ου, ὁ ἡ ον, formidolosus; (2) exterritus, timens.

Καταφοινίσσω, rubore tingo.

Καταφοιτάω, ῶ, f. ήσω, venio, discedo.

Καταφοιτᾶν, præs. inf. act. Ion. pro καταφοιτᾶν.

Καταφονεύω, fut. εύσω, cædem perpetro, occido. Ἔα σ' ὦν' ἀρᾶν καταφονεῦσαι φίτρους, Eur. Or. 608.

Κατοφορὰ, ᾶς, ἡ, lapsus, delapsus; (2) ictus; (3) adlisio; (4) altus sopor, gravis somnolentia; (5) invectiva. A καταφέρω.

Καταφορεύω, deveho, defero. A κατάφορος.

Καταφορικὸς, ἡ, όν, vehemens, cum impetu incurrens, invectivus. Ab eod.

Καταφορικῶς, *Adv.* vehementer, aspere.

Κατάφορος, ου, ὁ ἡ ον, proclivis, pronus, propensus, qui defertur, delabitur. A καταφέρω.

Καταφορτίζω, magnopere onero. Hinc

Καταφορτικὸς, ἡ, όν, onerosus; (2) vehemens.

Κατάφορτος, ου, onustus. A φόρτος.

Κατάφραγμα, ατος, τὸ, munimen. A καταφράσσω.

Καταφρέσθω, 2, pl. pr. imper. act. v.

Καταφρεύζομαι, f. άσομαι, considero, perpendo, animadverto. Καταφρεύζεσθαι ἢ αὐτοὶ τοῖσδε δίκαι, Hesiod. Ἔργ. 246.

Κατάφρακτος, ου, ὁ ἡ ον, circumquaque armis munitus, cataphractus. A

Καταφράσσω, vel καταφράττω, f. ξω, munio; lorica munio.

Καταφρονέω, contemno, sperno, despicio. *Alicubi & pro* adfecto, meditor; (3) in fines alienos irruo hostiliter, sc. quia hostes contemno, h. e. non timeo; contemtim, ut quem non timeo, tracto; ut *Lat.* contempto. Ἡ τ ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονῶ; 1 Cor. 11, 22. Οὐ καταφρονῶ ἐγὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγὼς, Eur. Bacc. 199. Hinc

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, contemptus, contemtio, despicientia; (2) hostilis irruptio in fines alienos.

Καταφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despectio.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. Ab eod.

Καταφρονητικὸς, ἡ, όν, ad contemnendum propensus, qui facile contemnit. Ab eod.

Καταφρονητικῶς, *Adv.* contemptim, per contemptum.

Καταφρονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. pro καταφρονέοντας, a καταφρονέω.

Καταφρονῶ, f. ίσω, jocose fictum ab Aristophane, ὡς Ἀπολλάτι, ἀλλὰ καλαπεφρόντικα, scil. θυμάτιον, non amisi vestem, verum studiis impendi, Nub. 855.

Καταφρύαγμα, ατος, τὸ, fastus, supercilium. A

Καταφρυάσσομαι, vel καταφρυάττομαι, proprie de equo æviente in frenum; (2) gloriam mihi adversus aliquem adsumo, efficax me contra aliquem.

Καταφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, arefacio; (2) cremo. Καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, Arist. Nub. 395.

Καταφρύασσε, vel καταφρύττω, f. ξω, idem.

Καταφυγγλάω, confugio. A καταφεύγω.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, refugium. Ab eod.

Καταφύγιον ι, τὸ, perfugium. Ab eod.

Καταφυλαδὸν, *Adv.* per tribus, tributim, per gentes. Ex κατὰ, & φύλον, *tribus*.

Καταφυλάσσω, vel τω, f. ξω, observo.

Καταφυλλορροέω, ῶ, f. ήσω, folia demitto, folia abjicio. Ex κατὰ, & φύλλον, *folium*.

Καταφύξιμος, ου, ὁ ἡ ον, ad quem perfugium est. A καταφεύγω.

Καταφυσάω, ῶ, flatu effundo, inflando perfundo. Καταφυσῶσιν οἶνῳ γλυκεῖ, Aristot.

Καταφύτευσις, εως, ἡ, plantatio. A seq.

Καταφυτεύω, f. εύσω, planto, consero.

Κατάφυτος, ου, ὁ ἡ ον, consitus, arboribus consitus. A φυτὸν, *planta*.

Καταφωνεῖν, resonare facere, *de cicadis*. Hinc

Καταφώνησις, εως, ἡ, cum quid sono expletur.

Καταφωράω, ῶ, f. άσω, in furto, aut alio facinore deprehendo; (2) deprehendo & comperio; (3) scrutor, exquiro. Τὰς ὑπεκλεύοντας μὴ καταφωρᾶν, Thuc. A

Κατάφωρος, ου, ὁ ἡ ον, deprehensus, in facinore manifestus, reus. A φὼρ, *fur*.

Καταφωτίζω, fut. ίσω, illumino, illustro; (2) baptizo, ap. Eccl. Script.

Καταχαίνω, dehisco; (2) derideo.

Καταχαίρω, gaudeo infortunio alicujus, aliorum malis lætor, insulto. Καταχαίρειν ὀλίγιστος, Heorodot.

Καταχαλαζάω, ῶ, grandine obruo, lapides, fustes congero.

Καταχαλάω, ῶ, demitto per funem.

Καταχαλκεύω, refingo ferreum aut æneum instrumentum, ap. Plat. si lectio vera, *Ern.*

Καταχάλκος, ου, ὁ ἡ ον, æratus. A χαλκὸς. Hinc

Καταχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, f. ίσομαι, indulgeo, condono; (2) in gratiam alicujus fero; (3) populariter & ambitiose loquor; dicitur autem plerumque in partem deteriorem, ut præter jus alicui condonare. Οὐ προδιδοὺς ὑμᾶς, οὐδὲ ἃ ἐγὼ κατεχαρισάμην, Æschin.

Καταχαρίσιος, ου, ὁ, largiter. A præc.

Καταχασμὸς, οῦ, ὁ, ludibrium.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, profunditas. A κατακαίνω. Hinc

Καταχασμάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, dehisco (2) derideo. Hinc

Καταχάσμησις, εως, ἡ, derisio.

Καταχέω, f. ύσω, concavo.

Καταχειρος, ου, ὁ ἡ ον, habilis manui, ut χερμάδιον, *Ern.*

Καταχειροτονία, ᾶς, ἡ, adversus aliquem suffragium fero, suffragio condemno. Hinc

Καταχειροτονία, ας, ἡ, condemnatio per suffragia, condemnatio a plebe facta.

Καταχεύω, profundo, idem quod

Καταχέω, defundo, effundo; (2) offundo, perfundo. a. 1. κατέχυσα. Ἀλλ' ἱππεῖς μὲν κατέχεεν πᾶν χρημάτων, Arist. Nub. 74. Ἐγὼ ἢ καταχέασα τὸ σοφίσμα ὕδωρ, supra cardinem, id, Θεσμ. 494.

Καταχήνη, ης, ἡ, derisio, contemptus. A καταχαίνω.

Κατοχὶς, ίος, τὸ, sonorum, streperum, *Dor.* pro κατηχὶς. A κατηχέω.

Καταχεύετο, 3. sing. imperf. ind. med. Ion. pro κατεχεύετο, a καταχεύομαι.

Καταχήνη. 3. f. aor. 1. conj. act. Att. pro καταχαίνῃ, a καταχαίνω.

Καταχήρευα, vidua fum, in viduitate ago.

Καταχήθω, molestia afficio.

Κατάχθομαι, rei alicujus molestia adficior.

Καταχθόνιος, ὁ ἡ ὁν, subterraneus, infernus, infernalis; καταχθόνιοι, inferi. A χθὼν.

Καταχλαινάω, vestio, proprie læna, veste pinguiori. A χλαινα.

Καταχλω-

Digitized by Google

Καταχλιάζω, f. άσω, ludificor, ludo, irrideo, subsanno, cavillor.

Καταχλιδάω, delicias facio, insolens sum.

Κατάχλοος, ον, valde viridis. A χλοή.

Καταχορδίζειν, intestina & ventrem s. etiam carnem concidere, secare, rescindere, Herodot. A χορδή.

Καταχορδίω, idem, ab eod.

Καταχόρδισις, εως, ή, species cantus, quo in ludis Pythiis Apollo ob jam devictum Pythonem ovans repræsentabatur.

Καταχορηγέω, ῶ, f. ήσω, consumo in choragia, absumo in apparatu ludorum choricorum; (2) suppedito, largior, erogo; (3) effundo, large contribuo.

Καταχόω, inusit. sed. fut. 1. καταχώσω, & tempora inde formanda suppeditat verbum καταχαννύω, humo congesta tego, humo vel arena obruo.

Καταχράομαι, ώμαι, fut. χρήσομαι, abutor, immodice utor, absumo, profundo; (2) utor *in bonam partem*; (3) male accipio, verberibus, morte adficio, interficio; (4) utendum accipio. Εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαί τῇ ἐξουσίᾳ μου, 1 Cor. 9, 18.

Καταχρεμπτόομαι, exscreo in; (2) despuo, conspuo.

Κατάχρεως, ω, ὁ ἡ ὦν, *Att.* κατάχρεως, ære alieno oppressus, obæratus; (2) obnoxius. Hinc τὰ καλάχρεα, ων, bona oppignerata & obærata.

Καταχρῆσαι, præs. inf. med. *contr.* pro καταχρείσασθαι, a καταχράομαι. Hinc

Κατάχρησις, εως, ή, abusio, abusus, usurpatio, *etiam in bonam partem*; (2) catachresis, figura rhetorica.

Καταχρηστικός, ή, όν, abusivus. Ab cod.

Καταχρηστικῶς, *Adverb.* abusive.

Κατάχρισις, εως, ή, inunctio. A καταχρίω.

Κατάχρισμα, ατος, τό, unguentum.

Κατάχρις, ὁ ἡ ὦν, inunctus, perlitus. A

Καταχρίω, f. ίσω, inungo, illino, oblino.

Καταχρόω, inusit. sed suppeditat. f. καταχράσω, verbum καταχρωννύω, colore imbuo; (2) tingo.

Κατάχρυσος, ος, ὁ ἡ ὄν, auro obductus, inauratus. Hinc

Καταχρυσόω, ῶ, inauro, auro obduco.

Καταχράζω, f. άσω, coloro, colore imbuo.

Καταχρώννυμι, vel καταχραντύω, idem.

Κατάχυμα ατος, τό, profusio, infusio, adspersio. A καταχύω.

Κατάχυσις, εως, ή, idem; (2) vas, quo aqua manibus infunditur, vel mensæ infertur. Ab eodem.

Κατάχυσμα, ατος, τό, adspergo, inis; quod effunditur, seu defunditur in aliquid. Hinc τὰ καταχύσματα, ων, bellaria, nuces & ficus, quæ in capita recens emptorum servorum ad forum sedentium, vel etiam sponsorum effundi solebant. Ab eodem. Hinc

Καταχυσμάτιον, ου, τό, jusculum & condimentum, quo perfunditur caro assa, Dim.

Κατάχυτλον, ου, τό, perfundibulum, vas, quo lavantes se perfundunt balneatores. A καταχύω.

Καταχυτρίζω, f. ίσω, in olla vel vase fictili condo, repono, expono; (2) occido.

Καταχύω, f. ύσω, defundo, effundo, inus.

Καταχωλεύω, f. εύσω, claudico.

Καταχωνεύω, f. εύσω, conflo.

Καταχώννυμι, vel καταχωννύω, f. καταχώσω, ab inus. καταχόω, aggerem duco; (2) terra obruo, aor. 1. part. pass. καταχωσθείς, obrutus. Κατὰ Ϛ χώσομαι τοῖς λίθοις, Arist. Ach. 299.

Καταχωρίζω, f. ίσω, removeo; (2) in aliquo loco colloco, in loco aliquo statuo; (3) in literas refero, in tabulario repono.

Καταχωρισμός, οῦ, ὁ, collocatio, relatio in literas, in tabularium, &c.

Καταψαίρω, commoveor.

Καταψάλλω, fidibus cano, fidibus oblecto.

Καταψάω, fut. ήσω, tergendo siccandove demulceo, defrico, demulceo. Καταψήσας αὐτῶν τὴν κεφαλήν, Xen.

Καταψευδίζω, f. άσω, irroro, rore adspergo; (2) adspergo.

Καταψεύδομαι, f. ψεύσομαι, mentior, mendaciter confingo; (2) mendaciter traduco. Καταψεύδεσθαί τινος φροδοσίαν, Phal.

Καταψηφοδομαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, falsum testimonium dico in, falso testimonio oppugno & opprimo. Καταψευδομαρτυρεῖν τινός, Xen.

Κατάψευσις, εως, ή, figmentum, mendacium, obtrectatio. A καταψεύδομαι.

Καταψεύστης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Καταψηφίζομαι, f. ίσομαι, damno; (2) censeo, decerno, pronuncio; (3) sententiam fero adversam, antiquo. Καταψηφίζεσθαί τινος θάνατον, Xen.

Καταψηφισμός, οῦ, ὁ, condemnatio. A præc.

Καταψήφισις, ή, idem.

Καταψήχω, fut. ψω, mulceo, permulceo, demulceo, frico, derado, destringo, detergo; (2) æquo, complano; (3) confero, contundo. Καταψήχειν ἵππους, Eur. Hipp. 115.

Καταψιλόω, ῶ, f. ώσω, denudo, depilo, compilo; (2) complano.

Καταψοφέω, persono locum.

Καταψυκτικός, ή, όν, ὁ ἡ ὄν, refrigeratus, qui refrigerari potest.

Καταψύξη, 3. s. a. 1. conj. act. v. καταψύχω.

Κατάψυξις, εως, ή, refrigeratio, frigiditas.

Κατάψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, perfrigidus, pergelidus. A

Καταψύχω, f. ξω, refrigero; (2) inarefacio, exsicco; (2) sedo, resocillo. Καταψύξη τιν ψυχαγωγίαν με, Luc. 16, 24.

Καταωρος, ον, immaturus ætate.

Κατεγῆναι, perf. inf. med. *Ion.* pro κατηγῆναι, a κατάγω.

Κατέαξα, *confregi*, aor. 1. ind. act.

Κατέαν, *sedent*, 3. pl. præs. ind. med. *Ion.* pro καθῶνται, a κάθημαι.

Κατέβα, *Dor.* pro

Κατέβη, 3. s. a. 2. ind. act. v. καταβαίνω.

Κατεβίην, *descendi*, 1. sing. a. ejusd.

Κατεβάλλω, *Dor.* pro καταβάλλω, a καταβάλλω.

Κατεβήσαλο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. καταβιάζω.

Καταβλήθω, a. 1. ind. pass. v. καταβάλλω.

Κατεγγυάω, ῶ, f. ήσω, vadimonio, sponsione, vel satisdatione obstringo; (2) despondeo, vel desponsatam trado; κατεγγυημένη, desponsata, sponsa. Ἦν σοι καλὴ γυνὴ ἑταίρα, Eur. Or. 1068.

Κατεγύη, ης, ή, desponsio, Ph.

Κατεγγυήσια, sponsalia, Gl. V. A κατεγγυᾶν.

Κατεγέλων, imperf. ind. act. pro κατεγέλασον, a καταγελάω.

Κατεγκαλέω, ῶ, in judicium voco, actione convenio; (2) accuso. Hinc

Κατέγκλημα, ατος, τό, criminis intentio, criminatio; (2) crimen ipsum; (3) accusatio.

Κατέγκειμαι, irruo, incumbo in.

Κατεγκονέω, ῶ, f. ήσω, festino.

Κατέγνωσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi καταγινώσκω.

Κατεγχαίνω, f. ανῶ, inhio; (2) hiante ore illudo, irrideo.

Κατεγχέω, infundo in.

Κατεγχλιδάω, ῶ, f. ήσω, delicias facio; (2) delicato fastidio rejicio.

Κατεδάλω, a. 2. ind. pass. v. καταδαίω.

Κατεδαίσατο, *divisit*, 3. sing. a. 1. ind. med.

Κατέδαρθον, a. 2. ind. act. v. καταδαρθάνω.

Κατεδαφίζω, solo æquo; (2) solo allido.

Κατέδεξα, a. 1. ind. act. v. καταδείκνυμι.

Κατεδέδυσας, 2. s. a. 1. ind. act. v. καταδύω.

Κατεδήδοκε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro κατέδηκε, a κατεδέω.

Κατέδησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. καταδέω.

Κατεδιάκιλλο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταδιάκω.

Κατεδίαξα, a. 1. ind. act.

Κατεδόκιον, imperf. ind. act. v. καταδοκέω.

Κατεδελᾶτο, 3. s. imperf. ind. pass. *Ion.* & *contr.* pro κατεδελάετο, a καταδελάω.

Κατέδραθες, 2. s. a. 2. ind. act. *per Metath.* pro κατέδαρθες, a καταδαρθάνω.

Κατέδραμον, a. 2. ind. act. v. κατατρέχω,

Κατέδυ, 3. s. a. 2. ind. act. v. καταδύομι.

Κατέδω, comedo, consumo, p. κατεδηδοκώς, qui devoravit, a. 1. pass. κατεδήσθην, p. pass. κατεδηδεσμένος, comestus. Τῷ πρείττον ἐμὲ πόλιν, Ἴλιον ἱρὴν—Ἀϊδος τέφρη κατεδήδοκεν, Epigr. τροφαλίδα Σικελλὶς, Arist Vesp, 834, Αὐτῶν τὰς οἰνάνθας οἱ Πάνοπες ἐ κατέδονθ, Arist. Av. 595.

Κατεηγάς, perf. part. med. *Ion.* pro κατειμένος, a κατάγνυμι.

Κατεθάρρησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. καταθαρρέω.

Κατέθετο, 3. s. a. 2. ind. med. verbi κατατίθημι.

Κατεθίζω, consuefacio.

Κατεθοινήσατο, 3. s. a. 1. ind. med. v. καταθοινάω.

Κάτεθ, 2. s. præs. ind. act. v. κάτειμι,

Κατείβω, effundo, perfundo; κατείζομαι, defluo, fluo. Θαλδὸν ὃ κατείβετο δάκρυ σαρείαν, per genas, Il. 24, 794.

Κατείδε, 3. s. a. 2. ind. act. v. κατείδω.

Κατείδω, inusit. sed hinc κατείδον, conspexi; κατειδὰς, conspicatus. Πελὸ Λιονίδεω καλδὸν δέμας αὐτο δαΐδον Ξέρξης. Epigr. Ὤρθη ὃ μᾶλλον ἡ κατεῖδε μαινάδας, Eur. Hec. 1075.

Κατειδωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, idolis refertus, idolis deditus. Ab εἴδωλον.

Κατεῖεν, 3. s. perf. ind. med. cum ν ἐφελκ. a κάτειμι,

Κατεικάζω, f. άσω, conjicio.

Κατεικής, ής, ὁ ἡ ές, cedens, obsequens, moriger. Ab εἶκω.

Κατειλέω, implico, involvo; (2) colligo in arctum, in orbem conglobo; (3) involvo. Κατειληθέντες ἐς Μέμφιν, Herodot.

Κατείλησις, εως, ή, involutio. Κατείλησις εἰρίων, *Arct.* A præcc.

Κατειλημμένος, perf. part. pass. *Att.* pro κατειλιλημμένος, a κατειλαμβάνω.

Κατειλίσσω, obvolvo; κατειλίσσατο, pl. p. pass. 3. pl. obvoluti erant.

Κατειλίχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro κατειλιγμένοι ἦσαν, a καθειλίσσω.

Κατείλλω, coarctum & quasi conclusum teneo, in angustum cogo.

Κατειλυσπάομαι, ώμαι, corpus instar serpentis traho. Ab εἰλύω, & σπάομαι.

Κατειλύω, f. ύσω, intego, occulto.

Καιειλατίζω, fut. ίσω, in servitutem redigo, mancipio. Ab εἶλως, *servus Laconum.*

Κάτειμι, descendo; (2) redeo, revertor.

Κατεῖναι, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθεῖναι, a καθίημι.

Κατεῖπον, a. 1. inf. act. verbi κατέπω.

Κατειργάσαλο, 3. s. a. 1. ind. med. v. κατεργάζομαι.

Κατειργνύναι, præs. inf. act. v. κατείργυμι.

Κατείργω, fut. ξω, arceo; (2) subigo, compello. Ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, Pauſ. σρατιᾷ, id. Κατείργεσθαι ὑπὸ τῶν δυναλοτέρων, Thuc.

Κατείρεικον, 3. plur. imperf. ind. act. v. κατερείκω.

Κατειρωνεύομαι, f. εύσομαι, per dissimulationem deludo; (2) cavillor.

Κάτεισιν, 3. s. præs. ind. act. cum ν ἐφελκ. pro κάτεισι, a κάτειμι.

Κατεκάλω, a. 2. ind. pass. v. κατακαίω.

Κατέκανε, 3. s. a. 2. ind. act. v. κατακαίνω.

Κατεκείμλιν, imperf. ind. med. verbi κατακείμαι.

Κατέκηε, 3. s. aor. 1. ind. act. v. καλακαίω.

Κατέκηλε, 3. s. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω.

Κατεκλάξατο, 3. s. a. 1. ind. med. *Dor.* pro κατεκλίσαλο, a κατακλίω.

Κατεκλαδής, 2. fing. a. 1. conj. pass. *Dor.* pro κατακλασθῇς, a κατακλάω.

Κατεκλύω, frango alicujus vires, impetum, &c. Κατεκλύσθη

Κατεκόπησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατακόπτω.
Κατεκρίθη, a. 1. ind. pass. v. κατακρίνω.
Κατέκρινα, *condemnavi*, a. 1. ind. act.
Κατέκλα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Dor.* pro κατέκλη, v. κατάκλημι.
Κατέκλαθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Bœot.* κατεκλάθησαν, a κατακτίνω.
Κατέκλανον, *occidi*, aor. 2. ind. act.
Κατεκφεύγω, effugio.
Κατέλαβον, aor. 2. indic. act. verbi καταλαμβάνω.
Κατελαύνω, depello. Ex κατ, & ἐλαύνω, *agito*.
Κατελιγχίτω, 3. sing. præs. imper. act. v. κατελίγχω.
Κατελίγχω, fut. ξω, redarguo, convinco. Οὐ κατελίγχῃ Περσία σὸν κλιτὸν, Epigr.
Κατελεέω, ῶ, misereor, commiſereor. Κατελεήκατε με, Luc.
Κατελεῖν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro καθελεῖν, a καθαιρέω pro καθέλω.
Κατελείφθη, a. 1. ind. pass. v. καταλείπω.
Κατελίλειπτο, 3. sing. pluſq. ind. pass.
Κατέλικτο, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro κατελέλεκτο, a καταλέγω.
Κατελιξάμην, a. 1. ind. med.
Κατέλιξε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. καταλέγω.
Κατέλευσις, ἡ, deſcenſus, adventus. A κατέρχομαι.
Κατελήφθην, aor. 1. ind. pass. verbi καταλαμβάνω.
Κατελθίμμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
Κατέλθωμεν, *deſcenderimus*, a. 2. conj. act.
Κατελθὼν, *qui deſcendit*, a. 2. part. act.
Κατέλιπε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi καταλείπω.
Κατελισσόμην, *Ion.* pro καθελισσόμην, convolvor.
Κατελόμην, a. 2. part. med. *Ion.* pro καθελόμην, a καθαιρέω.
Κατελῶσι, dat. plur. a. 2. part. act. *Ion.* pro καθελῶσι.
Κατελπίζω, f. ίσω, ſpero, ſpem concipio.
Κατελπισμός, οῦ, ὁ, ſpes. A κατελπίζω.
Κατέλυεν, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταλύω.
Κατεμάνθανον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi καταμανθάνω.
Κατέμαρπτε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταμαρπτω.
Κατεμβλέπω, f. ψω, intueor, adſpicio.
Κατεμέω, ῶ, f. έσω, vomitu conſpergo.
Κατεμήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi καταμήδομαι.
Κατεμμαπίω, demitto, immitto, Nicand.
Κατεμπάζω, corripio, urgeo; apud Nicand.
Κατεμπρήθω, f. πρήσω, incendo, inflammo; (2) effo, exſuffo.
Κατενάιρω, interficio, corrumpo, a. 1. m. κατενήρατο, interfecit.
Κατέναντι, *Adv.* ex adverſo, a regione; (2) adverſus, obviam.
Κατεναντία, *Adv.* idem.
Κατεναντίον, *Adv.* idem.
Κατεναρίζω, interficio, occido, jugulo, p. pass. κατεναρισμένος, jugulatus.
Κατένασεν, 3. ſing, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro κατένασε, a κατανάω.
Κατενδεὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, indigus.
Κατενεχθείς, ἡ, lapſus ex alto. Ab *inuſ.* ἐνέγκω.
Κατένεικε, *detulit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro κατήνεγκε, a καταφέρω.
Κατένθυσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi κατανθύω.
Κατενεχθείς, a. 1. part. pass. v. καταφέρω.
Κατενεχθῆναι, *appulſum eſſe*, a. 1. inf. pass.
Κατενεχυράζω, f. άσω, pigneror.
Κατενήνοθεν, *conſtraverat*, 3. ſing. perf. ind. med. *Att.* & *per Metatheſin*, pro κατηνωθα, a κατανόθω, pro quo dicitur κατανέθω.
Κατενήρατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατεναίρω.
Κατενθεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro κατελθεῖν, a κατέρχομαι.
Κατεντείνω, diſtraho, κατεντείνομαι, enixe contendo, flagito.
Κατεντευκτὴς, οῦ, ὁ, qui aliquem conveniens accuſat, vel alium, vel ipſum. A
Κατεντυγχάνω, convenio, compello aliquem contra alium.
Κατέντρυφάω, ῶ, inſulto. Philox. κατεντρυφᾶν, inſoleſcere.
Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.
Κατενώπια, vel κατένωπα, *Adv.* in conſpectu, coram. Ex κατὰ, & ἐνώπιον.
Κατενώπιον, *Adv.* idem & ex iiſd.
Κατεξανάστασις, ἡ, oppugnatio.
Κατεξαναστατικὸς, ἡ, ὸν, oppugnans, adverſans. A
Κατεξανίσταμαι, contra aliquem inſurgo; (2) contra futurum me præparo.
Κατεξετάζω, recognoſco.
Κατεξουσιάζω, f. άσω, poteſtatem exerceo in aliquem. Οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, Matt. 20, 25. Hinc
Κατεξουσιαστικὸς, ἡ, όν, imperans.
Κατεξούσιος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui eſt ſuæ poteſtatis, qui eſt ſui juris & arbitrii. Ab ἐξουσία.
Κατεπαγγελία, ας, ἡ, promiſſio.
Κατεπαγγέλλομαι, polliceor, promitto.
Κατεπάγω, induco, infero; (2) invito. Εἶτα δ' ἀυτο κατεπάγων φυκιόν, Ariſt. Eq. 25.
Κατεπάδω, incanto; (2) mulceo, ut incantatores ſolent; (3) cantu oppugno, cantu expello; blandis verbis cum aliquo loquor.
Κατεπαίρομαι, effero me adverſum aliquem.
Κατεπακολούθημα, τὸ, acceſſio, conſecutio, additamentum.
Κατεπάλληλος, ον, alternus.
Κατεπατήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. pass. verbi καταπατέω.
Κατεπάτησεν, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Κατέπαυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταπαύω.
Κατεπείγω, urgeo. compello; κατεπείγομαι, feſtino, propero, maturo, accelero; (2) ſtudioſus ſum, f. 1. κατεπειχθήσεται, urgebitur.
Κατεπεισόδιον, τὸ, idem quod ἐπεισ.
Κατέπιτον, a. 2. ind. act. v. καταπίπτω.
Κατεπίεσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. verbi κατεφίημι.
Κατέπιφρεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατεπίφορεν. Al. a φω fit φερω per *redupl.* πεφερω & *per Sync.* πιφρω, inde a. 2. ἐπιφρον.
Κατεπήδησε, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταπηδάω.
Κατέπηξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταπήγνυμι.
Κατεπιδένθω, aor. 1. ind. pass. verbi καταπαίω.
Κατεπιδείκνυμαι, jacto, glorior.
Κατεπίθυμος, ου, ὁ ἡ ὴ, concupiſcens. Gl. V. κατεπίθυμος, deſiderabilis. Ex κατὰ & ὀπθυμία, *cupiditas*.
Κατεπιορκέω, ῶ, perjurio cauſſam ſubverto, vel judicio vinco.
Κατεπιτηδεύω, cum affectatione aliquid ago, nimis diligenter ſtudioſeque.
Κατεπιφεύγω, confugio.
Κατεπιχειρέω, impetum facio in aliquem, manum injicio.
Κατέπλωσα, a. 1. ind. act. v. καταπλέω.
Κατεπόθλω, a. 1. ind. pass. v. καταπίνω.
Κατεπραΰνα, a. 1. ind. act. v. καταπραΰνω.
Κατέπω, contra aliquem loquor. Μὴ φρὸς τῦ Θεῦν, ἡμῶν κατέπῃς ἀντίοολῶ σε; διοπετά, Ariſtoph. Pace, 377. Ἄγε δὴ κάτειπε μοι σὺ σὸν σαυτῦ τρόπον, id. Nub. 478.
Κατερᾶσαι, defundere; quaſi ab ἐρα, *terra*, unde ἐράζω, *humi*.
Κατεργάζομαι, efficio, perficio, perago; (2) confício, concoquo; (3) conſumo; (4) profligo; (5) interficio; (6) operor; κατειργασμένος, p. pass. cultus. Ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται, Rom. 4, 15. τὰ μὲν σημεῖα τῦ ἀποσόλε κατειργάσθη ἐν ὑμῖν, 2 Cor. 12, 12. Μητέρα κατειργάσαντο κοινωνὸν ξυφει, *diſpatch'd*, Eur. Iph. in Tau. 1176. Hinc
Κατεργασία, ας, ἡ, confectio; (2) opificium; (3) concoctio.
Κατεργασμένος, perf. part. pass. *Ion.* pro κατειργασμένος. A præc.
Κατεργαστέον, expugnandum, enitendum eſt.
Κατεργαστικὸς, ἡ, όν, vim habens conficiendi.
Κατειργασμένος, ου, ὁ ἡ ὴ, excultus, ornatus, operoſus.
Κατεργος, ου, ὁ ἡ ὴ, labore excultus, cultus. Ἐκ ἐργον.
Κατεθθίζω, f. ίσω, irrito, incito.
Κατειδέω, f. είσω, ſuperimpono.
Κατείρικτος, ὁ ἡ ὴ, confractus. A
Κατεικω, f. ξω, frango, confringo, contundo.
Κατείπω, f. ψω, dejicio, diruo; κατερειμμένος, p. pass. dirutus. Ἔστιν ἐν ὁδομαγίᾳ, κατειφθὸν ἢ σὺν ἀυλῷ Θῶκος, Epigr.
Κατείρξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταείργω.
Κατεβάζω, eructo in, ructu effundo aut efflo in; κατέρευγεν, aor. 2. ructavit in faciem. Ὡς δεῖπνόν τ' ἀμφαρὰ τί μ' κατέρευγεν, Ariſt. Veſp. 1145.
Κατερεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, tectus, coopertus. A
Κατέρεφω, f. ψω, tego, tectum impono. Ὡς εὖ κατηρέφαθε ἡ ῥυζικὸς κεράμῳ τὸ νῶτον, Ariſt. Veſp. 1284. operiæ eſtis.
Κατερέω, ῶ, dico ſeu loquor contra, indico, obloquor, ediſſero. Κατερῶ φρὸς γ' ὑμᾶς ἀληθέρως ταῦληθῦ, Ariſt. Nub. 518. Ἀποθωνεῖ, εἰ μὴ κατερεῖς μοι τῶνομ' ὅ, τι φύτ' ἐσὶ σοι, id. Pace, 188.
Κατεδύτευν, 3. pl. imperf. ind. act. v.
Κατεδυτύω, detineo, retineo. Κατεδυτύσων δ' ὁδὸν ἣν ςέλλῃ, Soph. Phil. 1407.
Κατεριβιύομαι, contendo, litigo.
Κατερίπτω, idem quod κατερείπω. Hinc
Κατερίπωσις, ἡ, deſtructio, vaſtatio.
Κατερυθραίνω, rubefacio.
Κατερυθριάω, rubore ſuffundor.
Κατεδυκάκω, detineo, remoror, ut hinc fit Homericum μὴ κατεδύκακε, ne detine, ſed ibi legitur & κατεδύκακε, Il. 24, 218.
Κατεδυκάω, detineo, remoror.
Κατέρυκε, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατήρυκε. A
Κατεδύκω, f. ξω, detineo, inhibeo, remoror. Σκέψαι δ' ὅπῃ φρὸς ἀγαθὸν οἷον ἀπαλείφεις ἢ κατεδύκεις, Ariſt. Veſp. 599.
Κατεδύω, f. ύσω, detraho, deduco. Τῶ γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν, Odyſſ. 5, 251.
Κατέρχομαι, f. ελεύσομαι, deſcendo; ſc. in loca depreſſiora; (2) *de oratore, ſcriptore*, venire ad locum aliquem explicandum oratione; (3) redeo ex exſilio, poſtliminio redeo; (4) invehor, irrumpo. Ὅς ἂν κατέλθῃ τῶδε γῆς Ἕλλην ἀνὴρ, Eur. Iph. in Tau. 39. Ἀπ' ἐ Ἰαδαίας, Act. 21, 10. φρὸς τὲς ἀγίες, ib. 9, 32.
Κατέσβη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. κατασβέννυμι.
Κατέσειε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi κατασείω.
Κατεδίω, edo, peredo, voro, devoro. Οἱ κατεδίοσι τὰς φατέρας ἀπθανόντας, Luc. τὰς οἰκίας τῦ χηρῶν, Matt. 23, 14.
Κατεσκαμμένα, perf. part. pass. verbi κατασκάπτω.
Κατέσκαφα, *dirui*, a. 1. ind. act.
Κατεσκέπασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατασκιάζω.
Κατεσπουδασμένως, *Adv.* feſtinanter, accelerate. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασπουδάζω.
Κατεσπουδασμένως, *Adv.* bona fide. A κατεσπουδασμένος, part. perf. pass. verbi κατασπουδάζω.
Κατέσφαθεν, *occiſi ſunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Æol.* pro κατεσφάθησαν, a καθίσημι.

Κατεσφα-

Digitized by Google

Κατισάθησαν, idem, ſed communiter.
Κατίσασαν, 3. plur. a. 2. ind. act. *Dor.* pro κατίσησαν.
Κατισεὼς, perfect. part. act. *Ion.* pro καθισηκὼς.
Καθισήκεε, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro καθεσήκει.
Κατίσλω, *conſtitui*, a. 2. ind. act.
Κατισράφατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro κατισραμμένοι ἦσαν, a καταστρέφω.
Κατισράφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ.
Κατισρίφετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ.
Κατίσρεψα, *ſubverti*, a. 1. ind. act.
Κατεσρώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταστρώννυμι.
Κατίσυγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi καταστυγέω.
Κατίσχεθε, 3. ſing. imperf. ind. act. verbi καταχέθω pro κατίχω.
Κατίσχεν, *retinuit*, 3. ſing. a. 2. ind. act.
Κατετάκιτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro κατετήκετο, a κατατήκω.
Κατετόξευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω.
Κατέτ☉, *Adv.* quotannis, annuatim, pro κατ' ἔτ☉. Ex ἔτ☉, *annus*.
Κατέτριζεν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατατρίζω.
Κατέτριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. κατατρίζω.
Κατέτρηξαν, 3. plur. a. 1. ind. act. v. κατατρήγω.
Κατετρώσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi κατατιτρώσκω.
Κάτθυμα, ατ☉, τὸ, imprecatio, diræ; (2) res vota, donum votivum. A κατεύχομαι.
Κατθυδαιμονίζω, f. ίσω, fortunatum dico, beatum prædico.
Κατευδοκίω, laudo quem.
Κατθυμερέω, ῶ, proſpere ago; (2) gratia & auctoritate polleo; (3) auctoritate & gratia ſupero. Κατθυμερηκὼς παρ' ὑμῖν, *Æſchin.*
Κατθυθιλίω, ῶ, f. ήσω, recta ſcopum tango, vel attingo; (2) rem acu tango; (3) adſequor. Ex εὐθικ☉, *tactu facilis*.
Κατθυθὺ, *Adv.* recta. Ex χτ, & εὐθὺς, *rectus*.
Κατθυθύω, dirigo; (2) rego, moderor; (3) compono, conſtituo; (4) mulcto; (5) commode ago ſeu vivo, felici ſucceſſu gaudeo; (6) recta incedo. Ὁ δὲ Κύρι☉, κατθυθύναι ὑμῶν τας καρδίας, 2 Theſſ. 3, 5. τὲς πὸδας ἡμᾶν, Luc. 1, 79. Hinc
Κατευθυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector, emendator.
Κατευθυντὴς, ῆ, ὁ, idem.
Κατθυθυντηρία, ας, ἡ, amuſſis, regula fabrilis.
Κατευκαιρίω, occaſione dextrè utor.
Κατευκηλίω, permulceo, delinio, ſedo.
Κατευκηλίως, optative, precandi cauſa. A κατεύχομαι.
Κατθυλογίω, ῶ, prædico, laudibus extollo; (2) fauſta precor. Κατθυλογῆσι πρὸς τὲς πολλὲς, Plut.
Κατθυμαρίζω, verbis aliquid levo; (2) levo, elevo; (3) complano; (4) facile aliquid efficio.
Κατθυμίγιθεῖν, ſuperiorem eſſe, dominari. Ab εὐμεγίθης.
Κατθυνάζω, f. άσω, ſopio; (2) ſedo, paco; (3) ſimo; (4) *in paſſ. & med.* quieſco, requieſco; (5) cubo, dormio. Ἐκ☉ ἀυτὸν τάξεων κατθύνασεν Ἔκλαρ, Eur. Rheſ. 614. Τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν πῶ κατεύναται φράσον, ibid. 611. Hinc
Κατεύνασμὸς, ὁ, dormitio.
Κατθυνασὴς, ῆ, ὁ, cubicularius; (2) qui ſponſam ducit dormitum.
Κατευναςήριον, τὸ, cubiculum, cubile.
Κατευναςικὸς, ὴ, όν, vim ſopiendi, ſedandi habens.
Κατθυνδω, ῶ, unde a. 1. paſſ. κατθυνηθέντα, ſopitum, idem quod κατθυνάζω.
Κατθυοδόω, ῶ, f. ώσω, proſperum iter præbeo, fortuno. Et *in Paſſ.* κατθυοδῶμαι, proſperor, proſpere ago.
Κατευόδασις, εως, ἡ, proſperatio. Gl. V. A præc.
Κατθυορκέω, ῶ, f. ήσω, ſancte & religioſe juro; (2) non pejero.
Κατευορκος, v. ευόρκος.
Κατευπορέω, abundo.
Κατθυστοχέω, ῶ, f. ήσω, bene contra collimo; (2) conjecto bene.
Κατθυτελίζω, f. ίσω, elevo, parvi facio. Ex εὐτελὴς, *vilis*.
Κατθυτριπίζω, f. ίσω, apparo, inſtruo. Καὶ μὴν τοι σὺ μὴ ταύτας κατθυτρίπιζ', Ariſt. Conc. 508.
Κατθυτυχέω, f. ήσω, feliciter ago in.
Κατθυφημίω, ῶ, f. ήσω, fauſta acclamatione proſequor; (2) laudo, collaudo. Πολλὰ κατθυφημοῦντες ἀυτον, Plut.
Κατευφραίνω, exhilaro.
Κατευχειρίζω, idem quod ἐυμαρὶζω.
Κατθυχὴ, ῆς, ἡ, precatio, obſecratio, votum; (2) imprecatio, Gl. V. A
Κατθύχομαι, f. ξομαι, imprecor, diras precor, devoveo; (2) magnopere precor; (3) precor; (4) votum facio; (5) opto; (6) glorior, me jacto. Ὅταν κατεύχη ταῦτ' ὀμὴ κρμεῖ θανεῖν εὔχη, Soph. Aj. 392. Καὶ ςᾶσα φρόδιον ἱςίας κατηύξατο, Eur. Alc. 152.
Κατευωχέω, epulis excipio.
Κατευωχέομαι, οῦμαι, epulor.
Κατίφαγον, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καταφάγω.
Κατεφάνετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi καταφάνω.
Κατεφάμιξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Dor.* pro κατεφήμιξεν, verbi καταφημίζω.
Κατεφθίλω, a. 2. ind. paſſ. v. καταφθίνω.
Κατεφθαρμέν☉, perf. part. paſſ. verbi καταφθείρω.
Κατέφθειρα, *corrupi*, a. 1. ind. act.
Κατεφίςημι, inſurgo in aliquem. Κατεπέ-ςησαν ὁμοθυμαδὸν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Παύλῳ, Act. 18, 12.
Κατεχόνυσι, aor. 1. indic. act. verbi καταφονεύω.
Κατέφυγον, a. 2. ind. act. v. καταφεύγω.
Κάτιχε, 2. ſing. præſ. imper. act. vel 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατεῖχε, a κατίχω.
Κατέχειν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *per Sync.* pro κατέχευσε, a καταχέω.
Κατέχευσα, *effudi*, 1. ſing. a. ejuſd.
Κατίχευσεν, idem quod antecedens κατέχευν.
Κατεχθραίνω, odio proſequor, inimicus ſum alicui.
Κατεχόμ☉, præſ. part. paſſ. verbi
Κατέχω, f. καθέξω, vel καταχήσω, detineo, retineo; (2) teneo, occupo, poſſideo; (3) ſuſtineo v. c. impetum; (4) contineo, cohibeo, coërceo; (5) applico, appellor, advenio, accedo, *cum ſubſ.* varias accipit ſignificationes, ut hiſtriones ſcenam, ſcurræ convivium κατέχειν dicuntur, qui placent, in quos omnes ſunt intenti: fama κατέχειν, quæ pervulgata eſt. *Ern.* Et ad hæc *in Paſſ.* numine ſum adflatus. Ἀλλ' ὀργίοις κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν ςρατόπεδον δυσφημίαις, implebat, Soph. Phil. 11. Κατίχυσι ἔρατις ἐμᾶς φόλιος, Ariſt. Av. 1321. Μιχάλοι Σόρυβοι κατίχυσ' ἠμᾶς ἐπὶ δυσκλέϊα, Soph. Aj. 142. Καρδίαν κατιχιτο ἔρωτι δεινῷ, Eur. Hipp. 27.
Κατηχολίω, ῶ, animam ago, linquor animo, Nicand.
Κατήγαγον, a. 2. ind. act. *Att.* pro κατῆγον, a κατάγω.
Κατηγεμὼν, *Ion.* pro καθηγεμὼν, dux.
Κατηγέομαι. *Ion.* pro καθηγοῦμαι.
Κατηγορία, ας, ἡ, accuſo, reprehendo, adverſus aliquem loquor; (2) indico, arguo, defero nomen, demonſtro, prædico, enuncio; *in logicis.* Ὧν ἡμεῖς κατηγορῦμεν αὐτῦ, Act. 24, 8. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα αὐτα κατηγόρηκεν ἐῦ, Ariſt. Θεσμ. 451. Ἐγὼ δ' ἃ σ' εἶδα διὰ λόγων ἰὼν τ' ἐμᾶ κατηγορήσειν, ἀντιθεὶς' ἀμείψομαι, Eur. Tro. 918. Κατηγορεῖ παρὰ τῦ Ἰουδαίων, Act. 22, 30.
Κατηγορήθη, a. 1. pari. paſſ. n. g.
Κατηγόρημα. ατ☉, τὸ, de quo quis accuſatur, crimen, quod objicitur; (2) accuſatio; (3) quod objicitur, vel prædicatur, prædicatum ap. Logicos. A κατηγορέω.
Κατηγορητέον, accuſandum. Ab eod.
Κατηγορία, ας, ἡ, accuſatio; (2) Categoria, Prædicamentum apud eoſd. Ab eod.
Κατηγορικὸς, ὴ, όν, accuſatorius; (2) ad Prædicamentum pertinens; (3) delator. A κατήγορ☉.
Κατηγορικῶς, accuſatorie, criminoſe.
Κατήγορος, ε, ὁ ϰ ἡ, accuſator. A κατηγορέω.
Κατηγορύμεν☉, præſ. part. paſſ.
Κατηγωνίσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. v. καταγωνίζομαι.
Κατήδεσα, a. 1. ind. act. v. καταιδέω.
Κατηθαλωμέν☉, perf. part. paſſ. f. g. verbi καταιθαλόω.
Κατήϊεν, 3. ſing. perf. med. *Att.* pro κατεῖε, a κάτειμι.
Κατήκει, 3. ſing. præſ. ind. act. *Ion.* pro καθήκει, a καθήκω.
Κατήκιζον, imperf. ind. act. v. καταικίζω.
Κατήκο☉, ε, ὁ ϰ ἡ, dicto audiens, moriger; (2) imperio ſubjectus; (3) attentus; (4) explorator auritus, auſcultator; (5) auditor. A κατακύω.
Κατήκω, *Ion.* pro καθήκω, devenio, pertineo.
Κατήλασα, a. 1. ind. act. v. κατιλαυνω.
Κατήλθιν, 3. ſing. a. 2. ind. act. *per Syncop.* pro κατήλυθον, a κατέρχομαι.
ΚΑΤΗΛΙΨ, ιπος, vel ιφος, ἡ, tabulatum, trabs tectum ſuſtinens; (2) ſcala.
Κατηλλάγλω, aor. 2. ind. paſſ. verbi καταλλατ☉.
Κατηλογίω, ῶ, f. ήσω, contemno, nihili facio.
Κατηλοκίζω, f. ίσω, ſulco.
Κατηλόκισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Κάτηλυς, υδ☉, ὁ ϰ ἡ, declivis, Nonnus. A κατέρχομαι.
Κατηλισία, ας, ἡ, deſcenſus. A κάτηλυς.
Κατήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Κατηλωκυῖα, part. perf. act. fem. gen. *Ion.* pro καθηλωκυῖα, a καθάλωμι.
Κατῆμαρ, indies, quotidie, ſingulis diebus.
Κατημελημέν☉, *Adv.* contemptim, neglectim, cum neglectu. A κατημελημέν☉, *neglectus, vilis*, perf. part. paſſ. a καταμελέω.
Κατημύχθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi καταμύσσω.
Κατημυω, demitto v. c. animum dolore, &c.
Κατηναγκασμένως, coacte, neceſſario.
Κατηωαλωμένα, nom. pl. p. part. paſſ. n. g. verbi καταναλίσκω.
Κατηώρει, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατεταίρω.
Κατηώιγκα, a. 1. ind. act. v. καταφέρω.
Κατήνιγκα, detuli, perf. ind. med.
Κατήνεμ☉, ε, ὁ ϰ ἡ, ventis obnoxius, ventis expoſitus, ventoſus.
Κατηώτησεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. a καταντάω.
Κάτηξις, ἡ, *Ion.* confractio. A κατάγω.
Κατηξιώθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξίω.
Κατηύνεν, *perfundebam*, imperf. ind. act. *contr.* pro κατηύοτον, a καταιωάω.
Κατήρ☉, ε, ὁ ϰ ἡ, dependens, demiſſus. Ex κατὰ, & ἀείρω, *tollo*.
Κατηπιάω, ῶ, mitigo, lenio, placo; (2) lenis & placidus ſum. Hinc Homericum, κατηπιόωντο, leniebantur, pro κατηπιάοντο, imperf. Il. 5, 417.
Κατηρᾶτο, 3. ſing. imperf. ind. med. *contr.* pro κατηράατο, a καταράομαι.
Κατηρχθῆν, 3. ſing. a. 1. conj. paſſ. verbi καταγνύω.
Κατήρχα, *abſolvi*, perf. ind. act.

Digitized by Google

Κατήργησε, *inanem reddidi*, a. 1. ind. act.
Κατῆρε, 3. s. a. 1. ind. act. v. καταίρω.
Κατήρει, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro κατῆρε, a καθαίρω.
Κατηρίθητο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi κατερίθω.
Κατησυχία, ᾶς, f. ίσω, quiescere facio, sedo.
Κατησυχίζω, f. ίσω, idem.
Κατηφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, tectus, coopertus, opacus: item, plenus, redundans. Ex ἰρέφω.
Κατήφιτε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi κατερίπτω.
Κατήρρᾶξαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi καταρράσσω.
Κατηρτίζε, perf. ind. pass. v. καταρτίζω.
Κατηστίσω, *perficiam*, 2. sing. aor. 1. med.
Κατήσθιον, imperf. ind. act. v. κατιάω.
Κατηχύθλω, aor. 1. ind. pass. verbi καταιχυόω.
Κατήχωων, *pudefaciebam*, imperf. ind. act.
Κατηφεια, ας, ἡ, vultus demissus, pudor cum mœrore.
Κατηφὶν, sum vultu demisso præ pudore. A
Κατηφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, qui est vultu præ pudore demisso, pudibundus, subtristis, mœstus. Ex κάτω, & φάος, *vultus*.
Κατηφίσας, a. 1. part. act. v. κατηφίω.
Κατηφιάω, ῶ, f. άσω, erecto vultu intueri non audeo præ pudore. Hinc Poëtice κατηφιόων, part. pro κατηφιάων, κατηφιὰν. A κατηφὴς.
Κατηχέω, ω, f. ήσω, sono, insono; (2) insono aliquid auribus alicujus, viva voce doceo aliquem; (3) doceo prima artis alicujus rudimenta; (4) doceo prima elementa Christianismi, a. 1. pass. κατηχηθείς, edoctus, informatus. Ἵνα ἡ ἄλλως κατηχήσω, 1 Cor. 14, 19. Περὶ ὧν κατηχήθης, Luc. 1, 4.
Κατήχημα, ατος, τὸ, sonitus. A κατηχέω.
Κατηχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἐν, sonorus, streperus. Ex χέω, & ἠχος, *sonus*.
Κατήχησις, εως, ἡ, catechesis, institutio in primis rei alicujus elementis, A κατηχέω.
Κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima tradit elementa, qui initiat. Ab eod.
Κατήχητοι, qui initiantur. Vulg. Lex. ex Dionys. Areop. Ab eod.
Κατήχθω, a. 1. ind. pass. v. κατάγω.
Κατηχίζω, f. ίσω, idem quod κατηχέω. Hinc
Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, catechismus, prima disciplinæ, in primis Christianismi, elementa.
Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa rei, in primis Christianismi sive doctrinæ Christianæ, docet. Ab eod.
Κατηχιστικὸς, ἡ, ὸν, ad institutionem primam in re aliqua pertinens. Ab eod.
Κατηχύμβια, vel κατηχυμβεῖα, ων, τὰ, loca, in quibus stabant catechumeni, tabulæque item catecheticæ adservabantur. A κατηχέω.
Κατηωρεῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Dor.* pro κατηωρῶντο, a καταιωρέομαι.
Κάτθανέ, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω.
Κατθέμεν, aor. 2. inf. act. *Æol.* & *Ion.* pro καταθεῖναι, a κατατίθημι.
Κάτθετο, 2. sing. a. 2. imper. med. *Æol.* & *Ion.* pro κατάθεσο.
Κατιάπλω, f. ψω, lædo, corrumpo.
Κατίασι, 3. plur. præs. ind. act. *Ion.* pro κάτεισι, a κάτειμι.
Κατιδεῖν, aor. 2. inf. act. v. κατείδω.
Κατιδόντες, nom. plur. aor. 2. part. act.
Κατιένει, præs. inf. act. verbi
Κατίημι, *Ion.* pro καθίημι, demitto. Hinc
Κατιὰς, άδος, scapellum, quo fœtus, aut abscessus ex utero exscinditur.
Κατίζω, *Ion.* pro καθίζω, colloco.
Κατιθὺ, *Adv.* recta, e regione, ex adverso.
Κατιθύνω, dirigo.
Κατικετεύω, *Ion.* pro καθικετεύω, supplico.
Κατικνεῖ ω, *Ion.* pro καθικνέομαι, humecto; (2) mollio.
Κατιλλαίνω, distortis oculis irrideo.
Κατίλλω, contorqueo, convolvo; (2) implico, confundo, ut verba in pronunciando; (3) idem quod κατιλλαίνω; ut &
Κατιλλωπίω, ῶ.
Κατιλλώπλω, idem; (2) strabis seu contortis oculis intueor.
Κατιλύω, f. ύσω, limo obduco; unde aor. 1. pass. κατιλυθεὶς, oblimatus.
Κατιόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi κάτειμι.
Κατιόω, ῶ, rubigine obduco, seu consumo; κατιόομαι, οῦμαι, rubigine consumor, perf. part. κατιωμένος.
Κατιππάζωδε, præs. infin. med. *Ion.* pro καθιππάζεσθε, a καθιππάζομαι.
Κατιρᾶν, præs. inf. act. *Ion.* & *contr.* pro καθιερόειν, a καθιερόω.
Κατίσασδε, præs. inf. pass. *Ion.* pro καθίσασθε, a καθίσημι.
Κατισίατο, *constituebantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro καθίσαντο.
Κατίσχεαι, 2. sing. præs. ind. med. v. seq. *Ion.* pro κατίσχῃ.
Κατίσχειν, præs. inf. act. v. κατίσχω.
Κατισχναίνω, idem quod κατισχνόω.
Κατισχνὸς, ἡ, ὸν, macer, gracilis.
Κατισχνόω, ῶ, fut. ώσω, attenuo, emacio; (2) diligenter examino, minutissima quæque pervestigo.
Κατισχύουσι, 3. pl. præs. ind. act. v.
Κατισχύω, f. ύσω, viribus valeo adversus aliquem; (2) invalesco; (3) possum; (4) roboro, corroboro; (5) conor, & (6) *in Pass.* viribus alicujus opprimor, vincor, cedo. Κατίσχυεν αἱ φυναὶ αὐτὰν, Luc. 23, 23.
Κατίχα, coërceo, contineo, sisto; (2) appello. Λίγεσι ζέλας ὅτι τὸν βέν ἐν τῷ ὑρανῷ κατίχειν, Herodot. deferri. Ἐς Σαλαμῖνα κατιχὴ τὰς νῆας, idem.
Κατίων, 3. sing. perf. ind. pass. v. κατιόω.
Κατοδυνάω, ῶ, dolore conficio, κατοδυνάομαι, dolore conficior.
Κατοδύρομαι, deploro, defleo.
Κατοικὰς, άδος, ἡ, domestica, ædes inhabitans. A κάτοικος.
Κατοικίσια, ὰν, τὰ, festa eo die quotannis celebrari solita, quo quis aliquo habitatum concesserat. Ab eod.
Κατοικίω, ῶ, f. ήσω, inhabito, incolo, habito. Κατοικῇ τὸν δε γῆν Κορινθίαν ξὺν ἀνδρὶ ἡ τέκνοισιν, Eur. Med. 10. Ἀνὴρ κατοικεῖ τόνδε τὸν τόπον Ζαφᾶς, Soph. Phil. 39.
Κατοικῆν, præs. inf. act. *Dor.* pro κατοικεῖν. Hinc
Κατοίκησις, εως, ἡ, habitatio, domicilium.
Κατοικητήριον, ν, τὸ, idem, ab eod.
Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, habitandi locus; (2) colonia; (3) præfectura; (4) oppidum; (5) pagus; (6) coloniæ deductio. A κάτοικος.
Κατοικιδίος, ία, ιον, vel κατοίκιδιος, ν, ὁ ἡ ἐν, domesticus, domi nostræ degens. Ab eod.
Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco; (2) habitatum mitto; (3) condo, ædifico; (4) creo; (5) incolis frequento, κατοικίζομαι, habitatum mittor, collocor. Ὡς ἂν κατοικίζωμι μὲ Ζῦ τὴν πόλιν, Arist. Av, 203.
Κατοικὶς, ίδος, ἡ, domestica, in domo habitans. A κάτοικος.
Κατοίκισις, εως, ἡ, collocatio in ædibus; (2) coloniæ deductio. A κατοικίζω.
Κατοικισμὸς, οῦ, ὁ, domicilium. Ab eod.
Κατοικιστὴς, οῦ, ὁ, deductor coloniæ.
Κατοικοδομία, ædificio, inædificio.
Κατοικονομία, ᾶς, f. ήσω, dispenso.
Κάτοικος, ν, ὁ ἡ ἐν, inhabitor, incola. Ex οἶκος.
Κατοικοφορία, ᾶς, f. ήσω, domum & familiam, s. rem familiarem consumo ac perdo.
Κατοκλείρω, miseror, a. 1. part. κατοικλείρας. Κατοίκλειρόν με τὸν ἀναθλίαν, Arist. Θεσμ. 1117. Ἀλλ' αἴδισαί με, ἡ κατοίκλειρον βίον, Eur. Iph. in Au. 1274. τίνα, id. Herac. 445.
Κατοικτίζω, & κατοικτίζομαι, commiserear; (2) conditionem meam amarè defleo. Τὰς τῶνδ' ἀβύλως ξυμφορὰς κατοικτίσεις, Eur. Herac. 153. Hinc
Κατοίκτισις, ἡ, miseratio, misericordia.
Κατοίκτισις, εως, ἡ, idem. Ab οἰκτρὸς.
Κατοιμάζω, in ejulatus crumpo.
Κατοινος, ν, ὁ ἡ ἐν, vinolentus, ebrius, vino obrutus. Ex οἶνος. Hinc
Κατοινόω, ῶ, fut. ώσω, vino inebrio, vino obruo.
Κατοίομαι, arroganter de me sentio.
Κάτοιδα, 2. sing, perf. ind. med. per *Syncop.* pro κατοίδαδα, *Æol.* pro κατοίδας, a κατείδω.
Κατοιχόμαι, morior, οἱ κατοιχόμενοι, mortui.
Κατοιωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auguror.
Κατακλάζω, fut. άσω, in genua procumbo, genua flecto.
Κατόκιξ, *tergiversare, pigeat te*, 2. sing. præs. imper. act. pro κατόκνει. A
Κατοκνίω, ῶ, fut. ήσω, piget me, pigror; (2) timeo, vereor, gravor; (3) non possum, nequeo. Κατοκνίω ἀξιοῦσιν γὼ τμηθῆσαν, vastari, Thuc.
Κατολιγαρίω, ῶ, fut. ήσω, prorsus negligo, prorsus parvi pendo.
Κατολιδαίνω, & κατολιδάω, ῶ, f. ήσω, delabor, κατολιδὼν, collapsus, aor. 2.
Κατολολύζω, exululo in vel ad.
Κατολοφύρομαι, deploro, defleo. Κατολοφύρομαί σε ᾧδὶ χθονὸς παῖσι μολόμενον αἰμακλαῖς, Eur. Iph. in Tau. 634.
Κατομβρία, ῶ, fut. ήσω, imbre madefacio, rigo; (2) humecto, madefacio.
Κατομβρία, ἡ, diluvium, Gloss. V. A
Κάτομβρος, ν, ὁ ἡ ἐν, imbre madens; (2) humidus, madidus. Ex ὄμβρος.
Κατόμνυμι & κατόμνυμαι, dejero; (2) contra aliquem juro; (3) sancte juro; (4) jurejurando confirmo; κατάμοσα, a. 1. juravi. Κατόμοσον νῦν ταῦτά μοι, Arist. Av. 450. Τῷ ἐμῷ ψυχῷ κατάμοσ', ἢν ἀν ἐνορκοῖμ' ἐγὼ, Eur. Or. 1492.
Κατονειδίζω, f. ίσω, probris incesso, increpo, vitupero.
Κατονυσσόμαι, suculam verso & circumago.
Κατονομάζω, f. άσω, nomino; (2) denomino. Κατονομαζόμενος τοῖς σώθησι, ab, Philo. Hinc
Κατονομασία, ας, ἡ, denominatio, nomen.
Κατονόω, ῶ, & κατόνομαι, vitupero, carpo, vilipendo, sperno, despicio, ut hinc sit Herodoteum μὴ με κατονοῦς, in a. 1. conj. pass. ne me contemnas.
Κατοξυνω, acuo. A
Κάτοξυς, ξεῖα, ξυ, peracutus.
Κατοπάζω, a tergo premo, persequor.
Κάτοπιν, *Adv.* a tergo, retro. Ex ὀπίσω.
Κατόπισθε, vel κατόπισθεν, idem.
Κατοπλάω, asso, torreo. A κάπτω.
Κατόπτευσις, εως, ἡ, adspectus, inspectio, speculatio.
Κατοπτευτήριος, ον, ad speculandum aptus. A
Κατοπτεύω, despicio, speculor, adspicio, oculis lustro; (2) perspicio, animadverto. Κρατὶς ἐγένετο ῥητορων φύσιν ἀνθρώπων κατοπτεῦσαι, D. Hal.
Κατοπτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator; (2) specillum, instrumentum, quo sedes diducitur, ut vitium latens cognosci possit. A κατόπτομαι. Hinc
Κατόπτης, ὁ, speculator, explorator.
Κατοπτήριος, ον, idem quod κατοπτευτ. Est & nomen pr. rupis in Parnasso.
Κατοπτία, ἡ, speculatio, contemplatio. A
Κατόπτομαι, fut. ψομαι, perspicio, video, cerno. Μὴ καί τις ὄψιθ' ἡμᾶς χ' ἡμῶν ἴσως κατόπτῃ, Arist. Conc. 495. Παρθένον τε ἡ δάμαρτα, δύω νεκρὼ κατόψεται, Eur. Or. 1514.
Κάτοπτος, ν, ὁ ἡ ἐν, conspicuus, oculis expositus; (2) pertostus, valde assatus. A κατοπτομαι, vel ex κατὰ, & ὀπτὸς, *assus*.
Κατοπτρίζω, f. ίσω, imagines & reflexiones facio in modum speculi; κατοπτρίζομαι, in

Digitized by Google

in ſpeculo me contemplor, intueor velut in ſpeculo. A κάτοπτρον. Unde

Κατοπτρικός, ἡ, ὲν, ſpecularis. Hinc ἡ κατοπτρικὴ, ſc. τέχνη, Catoptrica, diſciplina optices, quæ reflectiones radiorum contemplatur.

Κατοπτρικῶς, *Adv.* ſpeculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. A κατόπομαι.

Κατορᾴω, ῶ, *Ion.* pro καθοράω, proſpicio, cerno.

Κατοργᾶν, vigere vel deflorere, vigorem amittere. Heſ.

Κατοργιάζω, f. άσω, Orgiis initio, ad Orgia præparo

Κατορθῶσαν, acc. ſing. præſ. part. act. f. g. *contr.* pro κατορθόουσαν. A

Κατορθόω, ῶ, fut. ώσω, erigo, inſtauro; (2) felici ſucceſſu rem gero; item recte & laudabiliter; (3) perpetro, conſtituo, proſpero ſucceſſu ulus. Τοῖς θεοῖς μὴ εὔχομαι τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα, dirigens, Ariſt. Conc. 172. Οὐδὲ πολλοσημόριον ἂν εὑρεθείη τῶν ἐκείνοις τοῖς ἔργοις φάντη κατορθωμένων, Longin. 36. Hinc

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, res feliciter geſta, facinus felici ſucceſſu patratum; (2) recte factum, bonum opus; (3) beneficium Dei erga homines; κατορθώματα, fortia facta, res feliciter geſtæ, ſtatus rerum (*impr.* bellicarum) proſper, victoriæ.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, perpetratio, rei felix geſtio, res feliciter geſta, proſper ſucceſſus; (2) recta effectio; (3) directio; (4) correctio. Ab eod.

Κατορθωτὴς, οῦ, ὁ, perpetrator. Ab eod.

Κατορθωτικὸς, ἡ, όν, qui recte efficere omnia ſolet, ad res feliciter gerendas idoneus.

Κατορρωδέω, ῶ, fut. ήσω, vehementer timeo.

Κατορυκτὸς, ἡ, όν, defoſſus. A κατορύσσω.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defoſſio. Ab eod.

Κατορύσσω, vel κατορύττω, fut. ξω, defodio, terra obruo; (2) ſepelio. Ὑπὸ τῇ σκύλῳ κατόρυξίν φασι, Ariſt. Θεσμ. 469. Ἢν δ' ἀρ ἀποθάνωμεν, κατόρυχθησόμεθα σὺν γῆς, id. Av. 400. Hinc

Κατορυχὴ, ῆς, ἡ, defoſſio; (2) defoſſum.

Κατορχέομαι, οῦμαι, ſaltando delecto; (2) in contemptum & contumeliam alicujus ſalto. Φῦλον ἔτω μέγιστον τῶν αὐτοῦ θεάσοις κατωρχήσατο, Luc. Hinc

Κατορχήτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum demulcens lenitudine ſua.

Κατορωρύχθαι, perf. inf. paſſ. v. κατορύττω.

Κατυδαῖος, ſubterraneus, κατυδαῖοι, ſubterranei, inferi. Ex ὖδος, *ſolum.*

Κατυλας, άδος, ἡ, ſcil. νύξ, obſcura nox.

Κατυλόω, cicatrice obduco. Hinc

Κατυλατικὸς, ἡ, όν, cicatricem inducens.

Κατυπερθεν, *Adv.* cœlitus.

Κατυπερθε, meio in aliquem; (2) permeio.

Κατυπτίζω, vento ſecundo expando, explico, ut ventus ſecundus inſpiret; (2) vento ſecundo utor; (3) fortuna ſecunda utor.

Κατυπτόω, idem. Το λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τὰς ἱστοὺς, ἠῢ κατυπτῶσαν, Polyb. Ex ὑπτος.

Κατοφείλω, debeo.

Κατοφρύομαι, ῶμαι, ſupercilium tollo; (2) ſuperbus fio. Ex κατὰ, & ὀφρύς.

Κατοφρυόομαι, ώμαι, idem; κατωφρυωμένος, perf. part. paſſ. ſuperbus, elati ſupercilii.

Κατοχεὺς, έως, ὁ, retinaculum, Gl. V. A κατέχω.

Κατοχέω, f. έσω, coire ſino.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, retentio; (2) poſſeſſio; (3) adflatus, inſtinctuſque numinis; (4) adfectus vehemens cerebri, cum gravi dolore, itemque ſtupore totius corporis conjunctus. A κατοχή.

Κάτοχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui tenetur, poſſideri poteſt, licet; (2) qui captus tenetur; (3) tenaciter hærens; (4) numine adflatus, v. c. ſomno; (5) qui laborat κατοχῇ; (6) unde & κάτοχος pro κατοχή. A κατέχω.

Κατόχως, continenter, & cum ſtupore.

Κατόψιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, oculis ſubjectus, conſpicuus. A κατόπομαι.

Κατοψοφαγέω, opſonia comedo. Hinc

Κατοψοφαγία, obſoniorum comeſtio.

Κατλάδε, *Dor.* pro κατὰ τάδε.

Κάτλυμα, ατος, το, corium; (2) machina doloſa. A κατλύω.

ΚΑΤΤΥΩ, f. ύσω, vel καινύω, conſuo, reficio conſuendo, & quidem imprimis calceos, ut veteramentarius; (2) machinor, ſtruo. Ἔοικε Πέλμασιν οἵοι σίδιλα σαλίμβολα καινύσι, Nicand.

Κατύπερθε, *ſuper*, *Ion.* pro καθύπερθε.

Κατυπνώσαι, aor. 1. inf. act. *Ion.* pro καθυπνῶσαι, a καθυπνόω.

Κατύπλεδε, præſ. infin. med. *per Syncop.* pro κατατύπλεσθε, a κατατύπλομαι.

ΚΑΤΩ, *Adv.* infra; (2) deorſum; (3) inferne, in inferiore parte, ſubter; (4) ὁ, ἡ, τὸ κάτω, infernus; (5) τὰ κάτω, terrena; (6) οἱ κάτω, homines terrenis addicti; item, poſteriores, ap. Lucian.

Κατωβλίπων, ωντος, ὁ, Catoblepon, beſtia tauro ſimilis, ſolo adſpectu hominem interficiens. Ex κάτω, & βλέπω.

Κατώβλιψ Ἑρμῆς, deſpiciens Mercurius. Ex iiſd.

Κατάγειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ſubterraneus. Ex κατὰ, & γέα, ſ. γῆ, *terra.*

Κατάδυνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui dolore adficitur. Ex κατὰ, & ὀδυνη, *dolor.*

Κάτωθε, vel κάτωθεν, *Adv.* ex inferiori loco, ab ima parte; (2) infra, deorſum, in inferiorem locum. A κατω.

Καταθίω, ῶ, detrudo, depello, dejicio.

Κατωκάρα, *Adv.* in caput, capite deorſum vergente. Ex κάτω, & κάρα.

Κατῶκισα, *habitavi*, aor. 1. ind. act.

Κατῴκιδεν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Bœot.* pro κατῳκίσθησαν, a κατοικίζω.

Κατῳκοδομημένοις, dat. plur. perf. part. paſſ. f. g. v. κατοικοδομέω.

Κατωμάδιος, ου, ία, *Ion.* ίη, ιον, qui humeris fertur; (2) qui ex humeris dependet. A κάτωμος.

Κατωμαδὸν, *Adv.* humeris. Ab eod.

Κατωμίζω, humeris tollo. Ab eod. Hinc

Κατωμισμὸς, οῦ, ὁ, ſublatio in humeros; (2) operatio chirurgica, qua humerus luxatus in ſuum locum reponitur.

Κατωμιστὴς, οῦ, ὁ, ἱππος, equus ſternax, ſeſſorem excutiens, Heſ. Ab eod.

Κάτωμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt dejectis humeris vel armis. Ex κάτω, & ὦμος.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum. A κατόμνυμι.

Κατόμοσις, εως, ἡ, dejeratio; (2) jusjurandum. Ab eod.

Κατωμοτικὸς, ἡ, όν, jurando ſerviens, & quidem affirmative; ut νὴ eſt particula κατωμοτική. Ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, veſtis ſervilis, cui adſutus erat limbus e pelle ovina. Ex κάτω, & νάκος, *pellis ovina.*

Κατόρατο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατόρομαι.

Κατωπιάω, vultum demitto. A

Κατωπὸς, ὴ, όν, qui oculos dejicit, qui vultum demittit ob mœrorem. Ex κάτω, & ὤψ, *oculus, vultus.*

Κατώρα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro καθῶρα, a καθοράω.

Κατώρυξ, defoſſus, κατώρυχες λίθοι, lapides in fundamentis ædificiorum defoſſi, Homerus κατωρύχεια vocat, Pollux. κατόρυξ, propage, Gl. V. nempe ſtirpes & virgulta in terram defoſſa ad plantandum. Ex κατὰ, & ὀρύσσω, *fodio.*

Κατώρυξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi κατορύττω.

Κατορυχὴς, έος, ὁ, defoſſus, ob Dat. κατορυχείαις λίθοισι, defoſſis lapidibus apud Hom. vid. κατώρυξ.

Κατώρυχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, defoſſus. Ex ὀρύσσω.

Κατωρχέατο, 3. plur. imperf. ind. med. verbi κατορχέομαι.

Κατωτιρικὸς, ὴ, όν, *Epith.* medicamenti deorſum purgantis. A

Κατώτερος, inferior, κατάτατος, infimus, imus, κατωτέρω, *Adv.* inferius, κατατάτω, *Adv.* imo loco, maxime infra. A κάτω.

Καταφαγᾶς, ᾶ, ὁ nomen avis; (2) cognomen ſcommaticum Cleonymi apud Ariſtoph. Ex κάτω, & φαγεῖν, *comedere.*

Καταφελὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, utilis.

Καταφέρεια, ας, ἡ, pronitas, qua aliquid deorſum fertur; (2) ſalacitas feminarum χαμαιτυπῶν. A

Καταφερὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, qui deorſum fertur, declivis, deorſum propendens, proclivis, pronus; (2) ſalax, libidinoſus; (3) infirmus corpore. Ex κάτω, & φέρομαι.

Κατωφερῶς, *Adv.* deorſum, in præceps.

Κατώφορος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ima petens, deorſum tendens.

Καταχρόα, ῶ, palleo, palleſco admodum, admodum pallidus fio. In Epigram. κατωχρωσασα, a. 1. part. pallore perfuſa.

Κατωχριάω, ῶ, idem.

Καυάζω, f. ξω, *Poët.* pro κατάγνυμι, vel κατάω, contero, frango. Οὔτε κε νῆα καναξαις, *Heſiod. Op. & Dies.* 664.

ΚΑΥ'ΑΞ, ακος, ὁ, & καύηξ, ηκος, ὁ, larus, avis quædam.

Καυάξαις, 2. ſing. acr. 1. opt. act. *Dor.* pro καυάσαις, a verbo καυάζω.

Καυθήσομαι, fut. 1. ind. paſſ. v. καίω.

Καυθήσωμαι, 1. ſing. f. ejuſd. in conj.

Καυθμὸς, οῦ, ὁ, uredo, arborum morbus. A καίω.

ΚΑΤΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, caucalis, herba ex olerum genere; (2) myrrha exoleta.

Καυκιζεδε, ſaltare indutum καυκίσιν, ut ex fragmento ap. Athenæum colligitur.

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, calcei genus, ib.

Καυλίω, ῶ, cauleſco. A καυλός.

Καυληδὸν, *Adv.* in modum caulis. Ab eod.

Καυλίας, ου, ὁ, ut καυλίας ὀπὸς, ſuccus e caule. Ab eod.

Καυλικὸς, ὴ, όν, cauliculaceus. Ab eod.

Καυλίον, ου, τὸ, cauliculus; (2) herba quædam. Dim. a καυλός. Unde

Καυλίτης, ου, ὁ, cauliculus, parvus caulis.

Καυλοπάλης, ου, ὁ, qui caules vendit. Ex καυλὸς, & πάλιω, *vendo.*

ΚΑΥΛΟΣ, οῦ, ὁ, caulis; (2) virga membri virilis; (3) oſtium uteri muliebri; (4) ligni in haſta extremitas, quæ cuſpidi immittitur.

Καυλώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, cauloſus, caulaceus, qui caule magno eſt. Ab eod.

Καυλωτὸς, ὴ, όν, caulatus, caulem habens.

Καῦμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) æſtus febris; (3) aduſtum. A καίω.

Καυμασία, ας, ἡ, pileus latus ad arcendum ſolis æſtum, ex Vet. L. vid. καυσία.

Καυματηρὸς, ὰ, όν, æſtuoſus, æſtivus. A καῦμα.

Καυματίζω, f. ίσω, æſtu adfligo, ardore excrucio; καυματίζομαι, torreſio, aor. 1. ἐκαυματίσθην, æſtu interiit. Ἐδόθη αὐτῷ καυματίσαι τοὺς ἀνθρώπους ἐν πυρὶ, Apoc. 16, 8. Ἥλιε ὃ ἀνατείλαντες ἐκαυμάτισεν, Matt. 13, 6. Ab eod.

Καυματόομαι, ώμαι, æſtuo, Gl. V. A καῦμα.

Καυματώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, æſtuoſus.

Καυμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυνάκη, ης, ἡ, veſtis barbarica, Perſica. A νάκος, *pellis cum ſuo villo.*

Καπάσαι, ſortiri. A καῦνος, ſors, vel a Caunis (Caunii Cariæ urbis incolis) quod præcipue ſortitionibus utcrentur.

ΚΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, ſors. *Heſ.* Sch. Ar. Suid. Ab καῦρος.

Καῦρος, ου, ὁ, ventoſus, levis.

Καυσμὸς, οῦ, ὁ, idem quod καυθμός.

Καυσία, ας, ἡ, Cauſia, tegumentum Macedonicum capitis, A καίω.

Κεδσίς,

Digitized by Google

Καῦσιμος, η, ὁ ἡ ἦ, aptus ad comburendum, qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καῦσις, εως, ἡ, uſtio, crematio; καῦσις νεκρῶν, uſtrina, buſtuarium, Gl. V. (2) cremandi & abolendi modus; (3) uſtio medicorum; (4) uſtio architectonica; (5) æſtus, ardor. Ab eod.

Καυσόομαι, οῦμαι, æſtuo, ardore infeſtor, ardore nimio corripior, calore extremo uror. Καυσωμένῳ στομάχῳ βοηθεῖ, Dioſc. A καυσόω, *ardore infiſto*; hoc a

Καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus, calor nimius; (2) febris ardens; (3) dipſas, ſerpens quidam. Ab eod.

Καυσηρὸς, ά, όν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυσηριάζω, idem quod καυτηριάζω.

Καυστήριον, ου, τὸ, locus, ubi inuruntur ſtigmata; (2) ferrum, quo ſtigmata inuruntur. Ab eod.

Καυστηρὸς, ρὰ, ρὸν, ardens, fervens. Ab eod.

Καυστὴς, οῦ, ὁ, combuſtor, Gl. V. καυστὴς νεκρῶν, buſtuarius. Ab eod.

Καυστικὸς, ἡ, όν, urendi vim habens. A καίω.

Καῦσις, εως, ἡ, ſeges adulta & ſole adurente matureſcens; (2) fœnum ejuſmodi; (3) pudendum muliebre. Ab eod.

Καυτὸς, ἡ, όν, uſtus, crematus; (2) qui uri & cremari poteſt. Ab eod.

Καύτρα, ας, ἡ, καύτρα νεκρῶν, uſtrina. Ph.

Καυσώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, æſtuoſus, ardens. A καῦσος.

Καῦσωμα, ατος, τὸ, ardor, æſtus; (2) inflammatio. Ab eod.

Καύσων, ωνος, ὁ, ardor, æſtus. Ab eod.

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, Cauter, inſtrumentum, quo notæ & ſtigmata inuruntur, item, quo medici partem corporis putrem inurunt. Ab eod.

Καυτηριάζω, f. άσω, cautere inuro; (2) cautere præſtringo amputata, comprimendo cruori. Κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν, 1 Tim. 4, 2. A καυτήρ.

Καυτήριον, ου, τὸ, Cauterium, quod urendi vim habet; (2) medicamentum urens; (3) ſtigma inuſtum; (4) locus, ubi inuruntur ſtigmata. Ab eod.

Καυτικὸς, ἡ, όν, v. καυστικός.

Καυτὸς, ἡ, όν, uſtilis, qui uri poteſt; (2) uſtus. Ab eod.

Καυχᾶσαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro καυχᾶσαι, a

ΚΑΤΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, glorior; me jacto; (2) exſulto; (3) jactanter prædico. Μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, Prov. 27, 1. ἐν ἀνθρώποις, 1 Cor. 3, 21. ἐπ' ἐλπίδι, Rom. 5, 2. ὑπὲρ τῆ τοιούτε, 2 Cor. 12, 5.

Καυχὰς, ᾶδος, ἡ, jactatrix. A καυχάομαι.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, ſient quod καυχάσαι.

Καυχίνα, *cervicem*, acc. ſing. a καυχήν.

Καύχη, ης, ἡ, idem quod καύχησις.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio, jactatio; (2) de quo quis gloriatur. A καυχάομαι. Hinc

Καυχηματίας, ου, ὁ, glorioſus, jactator.

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, jactatio.

Καυχητὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.

Καφάω. ſpiro, anhelo, exſpiro; ponitur, ut hinc ſit κεκαφηὼς, κεκαφήστα, apud Hom. pro κεκαφηκὼς, Il. 5, 698. A κάπλω, *flo.*

Κάφος, & κάπος, flatus. Ab eod.

ΚΑΦΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vulpes, Suid.

Καχάζω, cachinnor, f. *Dor.* καχάξω, pro καγχάξω. A καγχάζω.

Κάχαρις, imaguncula ex cera alba, vel auro, puellarum ludicrum. Ex κηὸς, & χάρις.

Καχεκλίω, ῶ, malo corporis habitu laboro; mala ſum corporis habitudine. Οἱ καχεκτῶντες πρὸς ἀθλητὰς, Polyb. A

Καχέκλης, ου, ὁ, male habitus; (2) qui malæ mentis & ſeditioſus eſt. A κακὸς, & ἔχω.

Κάχεξις, ου, ὁ ἡ ἦ, idem & ex iiſd.

Κακεξία, ας, ἡ, malus corporis habitus, cachexia; (2) mala mens; (3) perturbatio. Ex iiſd.

Καχεκτικὸς, ἡ, όν, ægrotus & inſanabilia ulcera habens. Ab ἕλκος.

Καχεταιρία, ας, ἡ, malum conſortium.

Καχεταιρίης, gen. ſing. *Ion.*

Καχήμβος, ου, ὁ ἡ ἦ, cui mala ſ. infelix eſt vita. Ex κακὸς, & ἡμέρα.

Καχλάζουσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro καχλάζουσα, a καχλάζω.

Καχλάζω, ſtrepito, reſono; (2) turbor; (3) tumeo, efferveo, ebullio. Gl. V. ſcaturio, ebullio. A καχλὴξ.

Καχλαίνω, turbo, Heſ. A καχλάζω. Unde

Καχλασμὸς, ατος, τὸ, ſtrepitus, ſonitus.

Καχλασμὸς, ὁ, ἡ, ſcaturigo, Gl. V.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lapillus, calculus, qui in aqua invenitur.

Καχρυδίας, ου, ὁ, ut καχρυδίας ἄρτος, panis ex hordeo toſto. A κάχρυς.

Καχρύδιον, ου, τὸ, hordeum toſtum, Dim.

Καχρυδὴς, ίδος, όν, hordeo toſto ſimilis. A

ΚΑ'ΧΡΥΣ, υος, ἡ, hordeum in furno toſtum; (2) ſemen roris marini; (3) granum hordei; (4) quiddam, quod pilulæ forma in arboribus quercu, abiete, & aliis creſcit.

Καχρυφόρος, ου, ὁ ἡ ἦ, planta κάχρυϊ φέρουσα, apud Nicand. A κάχρυς, & φέρω.

Καχρυώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, idem quod καχρυώδης.

Καχύποπτος, ου, ὁ ἡ ἦ, ſuſpicioſus, qui prave ſuſpicatur de re; (2) de quo mala ſuſpicio eſt. Ab ὑποπτεύω.

Καχυποτοπέομαι, ῆμαι, mala ſuſpicor. A

Καχυπότοπος, ὁ ἡ ἦ, mala ſuſpicans, ſuſpicioſus, Suid. Ab ὑποτοπία, *ſuſpicor.*

Κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta, arca. A κάπλω.

Καψάκης, ου, ὁ, ciſta, theca, ſitula, urna. A κάπλω, vel etiam κάμπλω, quaſi καψάκη.

Καψάκιον, τὸ, ciſtula, capſula, ſitula, Dim.

Καψιδρώτιον, ου, τὸ, ſudarium. Ex κάψις, & ἱδρὼς, *ſudor.*

Κάψις, εως, ἡ, voratio; (2) morſus. A κάπλω.

Κάω, idem quod καίω; κάομαι, uror, ardeo, aor. 2. κάπομαι.

ΚΕ, *ſequente conſona*, & κεν *ſequente vocali*, particula poëtica, idem notans, quod ἄν potentiale in proſa.

Κεάζω, f. άσω, findo, ſcindo. Εὖ γὰρ ἔπεσαμβρὸς κέασαν ξύλα, Odyſſ. 20, 161. Ἀνδιχα πᾶσα κεάζεται, Il. 16, 412. A κέω.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ου, ἡ, ſpina quædam Theophraſt.

ΚΕ'ΑΡ, ατος, τὸ, cor; (2) animus.

Κέασμα, ατος, τὸ, fractura, fragmentum, Heſ. A κεάζω.

Κέασσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκεασε, a κεάζω.

Κέαται, 3. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

Κέατο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔκειντο.

Κέφλη, ης, ἡ, caput. A κεφαλὴ, quod Macedonica dialecto eſt ἡ κεφαλή.

Κεφλήνος, ου, ὁ ἡ ἦ, in capite fœtum habens, ut papaver. Ex κεφλὴ, & γονὴ.

Κεφλίπυρις, avis quædam apud Ariſtoph.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ου, ὁ, Cebriones, avis quædam apud Ariſtoph. at apud Hom. gigantis nomen.

Κεγχραλίτης, ου, ὁ, milii molitor, qui milii grana mola frangit. Ex κέγχρος, & ἀλίτης, *molitor.*

Κεγχραμιδώδης, ους, ὁ ἡ ἦ, granis ficus ſimilis, ſive ꝑ genere κεγχραμίδων. A

Κεγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum ſeu ſemen ficus; (2) nucleus ſeu os olivæ. A κέγχρος.

ΚΕΓΧΡΕΑΙ, ῶν, αἱ, Cenchreæ, nomen portus Corinthiaci.

Κεγχρεὼν, ῶνος, ὁ, officina, in qua grana metallorum exſiccantur. A κέγχρος.

Κεγχρεαῖος, αία, αῖον, qui milii magnitudine eſt. Ab eod.

Κεγχρίας, ου, ὁ, miliaris, e milio confectus.

Κεγχριδίας, ου, ὁ, veluti milii granis variegatus. Ab eod.

Κεγχρινος, ίνη, ινον, e milio confectus, miliaceus. Ab eod.

Κεγχρὶς, ίδος, ἡ, cenebris, avis ex accipitrum genere; (2) ſerpentis nomen. Ab eod.

Κεγχρίτης, ου, ὁ, ſc. λίθος, cenchrites lapis, quaſi milii granis reſperſus. Ab eod.

Κεγχροειδὴς, ίος, ὁ ἡ ἦ, milio ſimilis. Ex κεγχρος, & εἶδος, *ſpecies.*

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, milium; (2) ſerpens quidam, qui quaſi milii granis conſperſus eſt; (3) adamantis genus; (4) ornamentum veſtis; (5) granum ficus.

Κεγχροφόρος, ου, ὁ ἡ ἦ, milii ferax. Ex κεγχρος, & φέρω, *fero.*

Κεγχρώδης, ους, ὁ ἡ ἦ, milio ſimilis, ad milii magnitudinem vel formam accedens. A κέγχρος.

Κεγχρώματα, ων, τὰ, ornamenta in ſcutorum ambitu granorum milii inſtar adſperſa; (2) parva foramina in ſcutorum ambitu, per quæ ſpeculabantur adverſarios. Ab inuſ. κεγχρόω, *exorno, vario.*

Κεδάζω, ſive κεδάω, pro χεδάζω. Ὅς' ἄκα ῥίων ἐκέδασσε γεφύρας, Il. 5, 88. Ἀχαιὸς, Odyſſ. 3, 131. Κεδασθέντες χατ' νῆας, Il. 2, 398.

Κεδάω, diſſipo; κεδάομαι, diſſipor; etiam pereo, de naufragis, ap. *Arat.* & Sch. κεδασθῶμεν, Nicand.

Κεδασθέντες, nom. pl. a. 2. part. paſſ. verbi κεδάζω.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni e defluxionibus adfectus, diuturni articulorum dolores.

Κεδματώδεα, τὰ, κεδμασι ſimilia.

Κεδνὸς, ἡ, όν, dignus, cujus cura habeatur, in pretio ob virtutem habendus; (2) venerandus; (3) prudens; (4) probus, honeſtus; (5) pudicus; (6) temperans. A κῆδος, *cura.*

Κεδρέλαιον, ου, τὸ, oleum cedrinum. Ex κέδρος, & ἔλαιον.

Κεδρελάτη, ης, ἡ, cedrus abietem magnitudine æquans. Ex κέδρος, & ἐλάτη, *abies.*

Κεδρία, ας, ἡ, pix cedrina, reſina, lachryma cedri; (2) oleum cedrinum. A κέδρος.

Κεδρίνος, ία, ον, cedrinus, e cedro confectus. Ab eod.

Κέδρινος, ίνη, ινον, idem & ab eod.

Κέδριον, ου, τὸ, oleum cedri, cedria.

Κεδρὶς, ίδος, ἡ, fructus cedri; (2) frutex cedro ſimilis. Ab eod.

Κεδρίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, cedrites, vinum cedrinum. Ab eod.

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ου, ἡ, cedrus, arbor odorata; (2) *maſc.* fructus cedri.

Κεδρόω, ῶ, f. ώσω, cedrino oleo, vel liquore perungo, vel condio. A κέδρος.

Κεδρών, ῶνος, ὁ, locus, ubi cedri naſcuntur. Ab eod.

Κεδρώτὸς, ἡ, όν, cedratus, cedria unctus. A κεδρόω.

ΚΕ'ΔΡΩΣΤΙΣ, ιος, ἡ, cedroſtis, vitis alba.

Κείται, 3. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖται, a κεῖμαι.

Κεῖται, *jacet*, 3. ſ. præſ. conj. med.

Κειάντες, nom. pl. a. 1. part. act. pro καύσαντες, a καίω.

Κειάται, 3. plur. præſ. ind. med. *Ion.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

Κεῖν, *Dor.* pro κε εἶν, *ſit.*

Κεῖθεν, illuc; pro ἐκεῖθεν.

Κεῖθι, illic; pro ἐκεῖθι.

ΚΕΙ˜ΜΑΙ, f. κείσομαι, jaceo; (2) poſitus ſum, ſitus ſum; (3) repoſitus ſum; (4) propoſitus ſum; (5) projectus ſum; (6) mortuus ſum; (7) ſepultus ſum; (9) pendeo ex aliquo interfectus; (9) deſideo, ſorior, nil ago; (10) dicitur etiam de rebus alicui deo conſecratis. Κεῖται δὴ σοὶ ἔπος εἰπεῖν, parata ſunt, Arift. Conc. 512. Πάντων σφι Ἑλλήνων κείσομαι ἐν σώμασιν, *de Ilio*, Epigr.

Κείμενος, *jacens*, part. præſ. med.

Κειμηλιάρχης, ου, ὁ, qui pretioſæ ſuppellectili præeſt, theſaurarius. Ex κειμήλιον, & ἀρχή. Hinc

Κειμηλιάρχιον, ου, τὸ, locus, ubi pretioſa ſuppellex reponitur.

Κειμηλι-

Κειμηλιάρχης, ὁ, id. quod κειμηλιάρχης.
Κειμήλιον, ὁ, τὸ, ſupellex pretioſa, cimelium; (2) ſupellex quævis; (3) corpus hominis. A κεῖμαι. Hinc
Κειμήλιος, qui velut pretioſa ſupellex reponitur vel repoſitus eſt.
Κεῖν, pro κεῖ ἐν, vel κεῖ εἰν, & in.
Κεῖνη, illic, illa ratione, pro ἐκείνη, ſc. ὁδῷ.
Κεῖνος, ille, Ionice, pro ἐκεῖνος.
Κεινὸς, vacuus, inanis. Pro κενός.
Κείνῳ, illi, dat. ſing. pro ἐκείνῳ.
Κείνως, illa ratione. Pro ἐκείνως.
Κειράμφαι, nom. pl. a. 1. part. med. f. g. verbi κείρω.
Κεῖρε, tonde, 2. ſing. præſ. imper. act.
Κειρία, ας, ἡ. Κειρίαι, faſcia, cui mortuus involvitur, faſciæ ſepulchrales; (2) faſciæ, quibus colligatur infans in cunis, Gl. V. κειρίαι, inſtita. Sunt autem ligamina ſpondarum. Εἶδος ζωνῆς ἐν χρονίαν φαρμακὰς ἱμᾶνλι, ἣ δισμοῦσι τὰς κλίνας, Schol. Ariſtoph. Av. 815.
Κεῖρις, εως, ἡ, Ciris, avis quædam, halcyon aliis, aliis accipiter; quibuſdam ſcylla. A
ΚΕΙΡΩ, f. κρᾶ, tondeo; (2) ſcindo, abſcindo; (3) populor, vaſto, diripio; inſatiabili edacitate voro. aor. 1. ἔκειρα. Med. ἐκειρόμην, aor. 2. paſſ. ἐκάρην. p. act. κέκαρκα. paſſ. κέκαρμαι. part. κεκαρμένος, tonſus. Ἐκείρατο πᾶν κόμην, Job. 1, 20. Πολὺν Σοι βοστρύχων πλόκαμον κεκεῖσθαι, Eur. Tro. 1184.
Κεῖς, & in Dor. pro κεῖ ἐς.
Κεῖσε, illuc. Pro ἐκεῖσε.
Κεῖσομαι, fut. 1. ind. med. Dor. pro κείσομαι.
Κεῖσθαι, jacere, præſ. inf. med. verbi κεῖμαι.
Κεισέμαι, f. 1. ind. med. Dor. pro κείσομαι.
Κεῖτο, 3. ſ. imperf. ind. med. Ion. pro ἔκειτο.
Κείω, jacere, ſ. cubare cupio. A κεῖμαι.
Κεκαδήσομαι, f. 2. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, a χάζω.
Κεκαδμένον, perf. part. paſſ. Dor. pro κεκασμένον, a κάζω.
Κεκάδον, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔχαδον, a χάζω.
Κεκάθικα, perf. ind. act. v. καθίζω.
Κεκάλυμμαι, perf. ind. paſſ. v. καλύπτω.
Κέκαμον, a. 2. ind. act. Poët. pro ἔκαμον, a κάμνω.
Κεκάμω, a. 2. conj. act. Ion. pro κάμω.
Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. v. κείρω.
Κέκαρκα, totondi, perf. indic. act.
Κεκαρμένων, gen. plur. part. perf. paſſ. verbi καρίω.
Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. v. κάζω, orno.
Κεκασμένος, ornatus, part. perf. ejuſdem.
Κεκάσθαι, perf. inf, paſſ. verbi καίω.
Κεκαυμένῳ, uſto, dat. ſing. perf. part. paſſ.
Κεκαφηὼς, perf. part. act. Ion. pro κεκαφηκὼς, a κάπτω.
Κεκέρδακα, perf. ind. act. v. κερδαίνω.
Κέκλυθα, texi, perf. ind. med. verbi κλύθω.
Κέκνημαι, accendi, perf. ind. med. v. καίω.
Κεκήρυλαι, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. κηρύσσω.
Κεκινδυνωμένως, periculoſe. A κινδυνόω.
Κεκίρασι, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκίρνασι, a κίρνω.
Κεκλήξω, f. 1. ind. act. Poët. pro κλάγξω, a κλάζω, clamo.
Κέκλαγγα, clangavi, perf. ind. act.
Κεκλαμβόνων, gen. pl. perf. part. paſſ. pro κεκλασμένων, a κλάζω, frango.
Κέκλεμμαι, perf. ind. paſſ. pro κέκλεισμαι, a κλείπω, furor.
Κεκλασμένως, fracte. A κλάω.
Κέκλασο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐκέκλασο, a κλάζω, frango.
Κεκλαύσει, 3. ſ. paullopoſtf. ind. paſſ. verbi κλαίω.
Κεκλεμμένῳ, perf. part. paſſ. v. κλείω.
Κεκλεισμένων, gen. pl. part. paſſ. verbi κλείω, claudo.
Κεκλεμμένον, perf. part. paſſ. n. g. v. κλείπω.
Κέκλειο, 2. ſ. præſ. imper. med. Ion. pro κέκλεισο, ſ. κέκλω, a κέκλομαι.
Κεκλήγει, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκληνται, a καλέω.
Κέκληγα, perf. ind. med. Ion. pro κέκλαγα, a κλάζω.
Κεκλήγοντες, nom. pl. præſ. part. act. v.
Κεκλήγω, clamo, clango, fremo. Ὡς οἱ κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν, Il. 16, 430. A κλάζω.
Κεκληγὼς, perf. part. med. v. κλάζω, clamo, Hom. Il. 2, 222.
Κέκληκα, perf. ind. act. per Sync. pro κεκάληκα, a καλέω.
Κεκληκὼς, part. perf. ejuſd.
Κεκλῆσθαι, vocatum eſſe, perf. ind. paſſ.
Κεκλήσομαι, 1. ſ. paullopoſtf. ind.
Κεκλίαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro κέκλινται, a κλίνω.
Κεκλιμένη, inclinata, perf. part. paſſ. f. g.
Κέκλομαι, jubeo, hortor; (2) invoco; (3) voco, advoco. Κεκλόμην Τρῶσι καὶ ἔγχεσι, Il. 15, 345. A κέλομαι.
Κέκλοπα, perf. ind. med. v. κλέπτω.
Κέκλυθι, 2. ſing. præſ. imper. act. Ion. pro κλῦθι, a κλύω.
Κέκλυτε, 2. plur. præſ. imper. act. Ion. pro κλῦτε.
Κεκλυσμένῳ, perf. part. paſſ. v. κλύζω.
Κεκμακὼς, perf. part. act. Dor. & per Sync. pro κεκμηκὼς, a κάμνω.
Κέκμηκα, perf. ind. act. per Sync. pro κεκάμηκα.
Κεκμηκότως, cum labore, ærumnoſe.
Κεκμηῶτα, acc. ſ. Ion. pro κεκμηκῶτα, Hom. Il. 6, 261.
Κέκνισμαι, perf. ind. paſſ. v. κνίω.
Κεκοίμημαι, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κοιμάω.
Κεκολάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi κολάζω.
Κεκολασμένως, moderate, frenando & mederando cupiditates luxuriamve. A κεκολασμένος, part. perf. paſſ. a κολάζω.
Κέκομμαι, perf. ind. paſſ. verbi κόπτω.
Κέκονα, perf. ind. med. Poët. pro ἔκτονα, a κτείνω.
Κεκονιαμένῳ, part. perf. paſſ. v. κονιάω.
Κεκονιμένον, pulverulentus, pulvere impletus, perf. part. paſſ. Att. pro κεκονισμένον, a κονίζω.
Κεκόπακα, perf. ind. act. verbi κοπάζω.
Κεκοπίακα, perf. ind. act. verbi κοπιάω.
Κεκορεσμένῳ, perf. part. paſſ. v. κορέννυμι.
Κεκορημένῳ, perf. part. paſſ. verbi κορέω.
Κεκορηκὼς, perf. part. act. Ion. pro κεκορηκὼς.
Κεκορυθμένῳ, galea armatus, perf. part. paſſ. per Syncop. pro κεκορυθημένῳ, a κορυθάω.
Κεκοτηότα, iratum, acc. ſ. perf. part. act. Ion. pro κεκοτηκότα, a κοτέω.
Κεκόσθαι, perf. infin. paſſ. verbi κόπτω.
Κεκράαντο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐκέκραντο, a κραίνω.
Κέκραγα, perf. ind. act. verbi κράζω. Hinc
Κέκραγμα, ατος, τὸ, clamor, vociferatio.
Κεκραγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κεκράγων, clamo, vociferor; unde a. 1. ἐκέκραξα. Ab eod.
Κέκρακα, miſcui, perf. in lic. act. per Sync. pro κεκέρακα, a κεράννυμι, pro κεράω.
Κέκραμαι, perf. ind. paſſ. v. κεράννυμι.
Κεκραμένως, Adv. temperate. A κεκραμένος, part. perf. paſſ. a κεράννυμι.
Κεκραξιδάμας, ου, ὁ, qui vociferatione & clamore aliquem vincit ac domat, valde clamoſus. Vocabulum Ariſtophanicum de Cleone. Ex κράζω, & δαμάω, domo.
Κεκράξομαι, paullopoſtf. verbi κράζω; vel clamabo, f. 1. ind. med. v. κεκράγα.
Κεκράτηνται, 3. pl. perf. ind. paſſ. v. κρατέω.
Κεκράχασι, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, a κράζω.
Κέκραχθι, 2. ſ. perf. imper. act. pro κέκραχε.
Κέκρηκα, perf. ind. med. pro κέκραγα.
Κέκρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. Ion. & per Syncop. pro ἐκεκίρατο, a κεράω.
Κεκριγότες, incerte loquentes, nom. plur. part. perf. med. verbi κρίζω, ſtrido.
Κεκριμένῳ, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi κρίνω.
Κεκριμένως, Adv. exacte, cum judicio & cenſura. A κεκριμένος, part. perf. paſſ. a κρίνω.
Κέκρι, judicatum eſt, 3 ſ. perf. ind. paſſ. verbi κρίνω.
Κεκροταμένῳ, perf. part. paſſ. Dor. pro κεκρουσμένῳ, a κροτέω. Unde
Κεκροτημένως, Adv. ſonore, numeroſe, (de oratione.)
Κέκρυζα, perf indic. med. v. κρύπτω.
Κεκρυμμένῳ, occultus, perf. part. paſſ.
Κεκρυμμένως, occulte, clam, latenter. A κεκρυμμένος, part. perf. paſſ. a κρύπτω.
Κεκρυφαλοπλόκος, ου, ὁ, ἡ, qui reticula nectit. Ex κεκρύφαλος, a πλέκω.
ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines revinciunt, vitta, vinculum capillorum; (2) ſudarium, (3) venter quidam animalium ruminantium.
Κεκρύφαι, 3. plur. perf. ind. paſſ. Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, a κρύπτω.
Κέκτημαι, perf. ind. paſſ. v. κτάομαι.
Κεκτημένῳ, part. perf. paſſ.
Κεκτῆσθαι, adquiſiviſſe, poſſidere, perf. inf. paſſ.
Κεκύθασι, 3. plur. a. 2. conj. Ion. pro κύθωσι, a κεύθω, occulto.
Κελαδεινὸς, ſtreperus, tumultuoſus, ſtrepitum & ſonum edens; κελαδεινὴ dicitur Dianæ a tumultu & ſtrepitu venatorio. A κέλαδος.
Κελαδέουσι, 3. plur. præſ. ind. act. Dor. pro κελαδέουσι, a
Κελαδέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepo; (2) tumultuor; (2) ſono, inſono, reſono. Βοὰν, βοὰν σὺ Ἕλλὰς κελάδησε, Eur. Hel. 376. Ἂς ἂν Ἀπόλλων κελαδέσῃ, ibid. 93. Εὐχὰ κελαδεῖται, Luc. Ab eod. Hinc
Κελάδημα, ατος, τὸ, ſtrepitus; (2) clamor, tumultuatio.
Κελαδόδρομος, ον, cum ſtrepitu, i. e. celeriter currens; *Epith.* Dianæ.
Κελάδειο, *Ion.* pro κελάδει, a
ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus; (2) tumultus, clamor; (4) ſonus muſicus.
Κελαδῶν, præſ. part. act. *Ion.* pro κελαδέων, a κελαδέω.
Κελαινεγχὴς, ές, ὁ, ἡ, funeſtam haſtam habens. Ex κελαινὸς, & ἔγχος.
Κελαινεφὴς, ές, ὁ, ἡ, nubium obſcuſcator, nubes atras reddens, vel cogens; (2) nubes atras habens. Ex κελαινὸς, & νέφος.
Κελαινιάω, ῶ, nigricor, ſum niger. Hinc κελαινόων, pro κελαινιάων, κελαινιῶν, partic. A κελαινὸς.
Κελαινόβρατος, ον, niger, ſed de cibo, apud Æſch. A βιβρώσκω.
Κελαινόλωτα κηρόστα, Heſ. cerraſa nigricantia, ut lotus. Ex κελ. & λώτος.
Κελαινοπάθιμον, cujus adfectus ſunt obſcuri; tectum, argutum, ſubdolum, Heſ. Ex κελαινὸς, & πάθος, *affectus.*
Κελαινὸς, ἡ, ὸν, niger, ater; (2) horrendus; (3) obſcurus. A μέλας.
Κελαινότης, ητος, ἡ, nigredo. A κελαινὸς.
Κελαινοφὴς, ές, ὁ, ἡ, niger apparens; (2) ater, obſcurus. Ex κελαινὸς, & φάος.
Κελαινόφρων, ον, ſubdolus. A φρὴν.
Κελαινόχρως, ὁ, ἡ, niger, obſcurus.
Κελαινώπης, *Dor.* pro κελαινώπις, ι, ὁ, Sophr. κελαινώπας θυμὸς, animus non palam apparens, ſed in tenebris latens, quaſique abſconditus & inſidioſus; (2) profunda cogitans, ſubdolus, *Fam.* κελαινωπία. A
Κελαινωπὸς, ωπος, ὁ, ἡ, niger; (2) formidabilis adſpectu. Ex κελαινὸς, & ὤψ, *vultus.*
ΚΕΛΑΡΥΖΩ, vel κελαρίζω, cum ſtrepitu fluo; (2) murmuro, ſtrepito. Τῆς δὲ μίαυης Κηφισοῦ μεγα χεῦμα κατβλύζον κελαρύζῃ, Dion. Per. 440. Hinc
Κελαρύσδειν, *Dor.* pro κελαρύζειν.
Κελάρυξις, τος, ἡ, murmur, ſtrepitus.
Κελάρυσμα, ατος, τὸ, murmur ſeu ſtrepitus aquæ fluentis. Ab eod.
Κελαρυσμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Κέλασαι, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro κέλεσαι, a κέλομαι.
Κελεύω, *Ion.* pro κελεύω.
Κελίδνα, ης, ἡ, poculum. A κελίζω, *ſitio.*
ΚΕΛΕΟΣ,

Digitized by Google

ΚΕΛΕΟΣ, ὁ, avis quædam perniciſſima, galgulus; (2) eſt & nomen proprium Herois Attici; (3) idem qui ἰτόπους.

Κελίοντες, idem.

Κέλιοθι, 2. pl. præſ. imper. med. v. κέλομαι.

Κελιθθεῖαι, Deæ, quæ in viis ſtatuebantur ad eas monſtrandas, vel ad viatores cuſtodiendos, Heſ. A κέλιθθος.

Κελιθθιάω, viam carpo; ὁδεύω, Heſ.

Κελιθθίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.

Κελιθθιάω, ῶ, iter facere cupio. Ab eodem.

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, via, cum terreſtris, tum marina, vel aëria, *Plur.* τὰ κέλιθθα, *viæ*.

Κελιθθοπόιος, ὁν, dux viam oſtendens, ſubmotor.

Κέλιθσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκέλευσε, a κελεύω. Unde

Κέλιθμα, τὸ, juſſum.

Κέλιθσις, εως, ἡ, juſſio, ipſa actio jubendi; (2) imperium.

Κέλιθσμα, ατος, τὸ, juſſum, mandatum; (2) hortamentum, quod hortandi cauſa dicitur; (3) hortamen remigum; (4) hortamentum aurigæ; (5) clamor hortatorius. Ab eod.

Κελιθσμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κελιθσμοσύνη, ης, ἡ, juſſum, mandatum.

Κελιθστής, οῦ, ὁ, juſſor qui jubet, hortator; (2) qui celeuſma canit, celeuſta, hortator remigum; (3) proreta, proræ præfectus. Ab eodem. Hinc

Κελιθστικός, ἡ, όν, hortandi vim habens.

Κελιθστός, ἡ, όν, juſſus, imperatus. A κελιθίω.

Κελιθτιάω, ῶ, hortor. Hinc κελιθτιόων, pro κελιθτιῶν, κελιθτιάων. Ὡς ῥα κελιθτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς, Il. 13, 125. Ab eod.

Κελιθίω, f. θίσω, jubeo, impero; (2) hortor invito ad aliquid agendum; (3) peto, poſtulo; (4) permitto; (5) cenſeo; (6) remiges clamore incito. Ἐκέλιθυτε τοῖς ὄχλοις, Matt. 15, 35. δεθλῦσαι ἀλύσεσι, Act. 21, 33. Εἰ χρὴ μὴ κελιθυθεῖσαν λέγειν, Eur. Iph. in Tau. 1293, A κέλα.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, celes, equus deſultorius; (2) deſultor, eques deſultorius, qui in certamine uno tantum equo utitur; (3) navigium parvum, quod uno tantum remigio agitur, celox; (4) pudendum muliebre.

Κελήσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκελήσαλο, a κελέομαι.

Κελήσομαι, *jubebo*, f. 1. ind. med.

Κελητίζω, f. ίσω, celete equo vehor, equum deſultorium ago. Ὡς δὴ ὁτ' ἀνὴρ ἱππεῦσι κελητίζειν εὖ εἰδώς, Il. 16, 679. A κέλης.

Κελήτιον, ου, τὸ, parva celox, Dim. ab eod.

Κελοίμιλυ, præſ. opt. med. v. κέλομαι.

Κέλοντο, 3. pl. imperf. med. *Ion.* pro ἐκέλοντο.

Κέλοντες, idem quod κελεύοντες, *Ern.*

ΚΕΛΩ, f. κέλσω, appello, appellor, pervenio in portum; (2) moveo; (3) celeriter curro. Ἐν μέσῳ Σκάφει ἕζοντες Φοῖ πρὸς γλῶ τῶιδ' ἐκελσαμεν μόλις, Soph. Trach. 817.

Κέλσαι, *appuliſſe*, a. 1. inf. verbi κέλλω.

Κελτιστί, *Adv.* Gallice.

Κελύφιον, ου, τὸ, putamen. A

Κέλυφος, ους, τὸ, putamen, cortex. A καλύπτω.

ΚΕΛΩ, uſitatius, κέλομαι, jubeo, hortor. Ἦ μὲν Τρῶες γε κέλονται, Il. 7, 393. Κελοίμιλυ Ἀργείοισιν ἀμωμήτιλυας, ib. 9, 513.

Κέλωρ, nepos, Heſ. (2) ſpado, exſectus, idem. (3) vox; id. & Etym. A κέλω.

Κελωρύειν, vociferari, clamare, Heſ. A κέλωρ.

ΚΕΜΑΣ, άδος, ἡ, dama, hinnulus cervi; (2) ſpecies capræ ſilveſtris, Eur. I. T. 176.

Κέμφος, v. κέπφος.

Κέν, vide κε.

Κεναγγία, ας, ἡ, vaſorum vacuitas. Ex κενὸς, & ἄγγος.

Κεραυδρία, ας, ἡ, inopia virorum. A

Κέναυδρος, ου, ὁ, ἡ, viris vacuus; (2) vir vanus ac futilis, Suid. Ex κενός, & ἀνήρ.

ΚΕΝΑΤΑΑ, ας, ἡ, inſtrumentum ad fabricandas naves; in Epigramm.

Κενεαγγίειν, habere vaſa inania, Hippocr. A

Κενεαγγίη, ης, ἡ, *Ion.* pro κενεαγγία, apud Hipp. vaſorum vacuitas & inanitas; (2) inanitas vaſorum corporis; (3) fames, inedia.

Κενεαγγικός, ἡ, όν, habens vaſa vacua; (2) pertinens ad adfectum, quo vaſa corporis habentur inania, Id. A κενεαγγία.

Κενεαγγικῶς, *Adv.* eorum more, quibus vaſa ſunt vacua, Id.

Κενεαγορία, ας, ἡ, vanorum verborum jactatio, vaniloquentia, inanis ſermo. Ex κενὸς, & ἀγορά, *ſermo*.

Κενεαυχής, ής, ὁ, ἡ, vana jactans; (2) ſuperbus. Ex κενὸς, & αὐχέομαι.

Κενέδρια, ων, τὰ, morticinæ carnes, carnes e cadavere exciſæ. A νεκρός.

Κενεμβατέω, per inane gradior. Ex κενὸς, & ἐμβατέω.

Κενεὸς, ὰ, όν, vanus, inanis. A κενός.

Κενεόφρων, idem quod κενόφρων.

Κενεών, ῶνος, ὁ, pars corporis inter thoracem & os ad ilia pertinens; (2) venter; (3) ſpatium vacuum. A κενεὸς.

Κενεώτρισις, εως, ἡ, morbus equorum circa ilia. Ex κενεών, & τρίσις, *ſiſſio*.

Κενήριον, ου, τὸ, vacuum ſepulchrum, inane monumentum. Ex κενὸς, & ἠρίον.

Κενοβελία, ας, ἡ, conſilium inane & futile. Ex κενὸς, & βελὴ, *conſilium*.

Κενοδόντις, ἡ, dentibus carens. Ex ὀδούς.

Κενοδοξία, ἡ, vana gloria; (2) inanis gloriæ cupiditas; (3) vana de ſe opinio. A

Κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, inanis gloriæ cupidus. Ex κενὸς, & δόξα.

Κενοκοπέω, nugor, laborem inutilem ſuſcipio. E κόπος.

Κενολογέω, ῶ, f. ήσω, inaniter loquor, ſupervacanea dico. Ex κενὸς, & λέγω, *dico*.

Κενολογία, ας, ἡ, vaniloquium. A ſeq.

Κενολόγος, ου, ὁ, vaniloquus, inaniloquus, Gl. V. Ab eod.

Κενοπαθέω, vanis ducor adfectibus. A πάθος.

ΚΕΝΟΣ, η, όν, vacuus, inanis; (2) inanis, vanus. Hinc εἰς κενόν, fruſtra.

Κενοσοφία, ἡ, vana & inanis ſapientia. A

Κενόσοφος, ου, ὁ, ἡ, in vanis & inanibus ſapiens, inani ſapientia præditus.

Κενοσπουδέω, rebus inanibus intentus ſum, ap. *Joſ.*

Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium. A

Κενόσπουδος, ου, ὁ, ἡ, rebus inanibus ſtudens. Ex κενὸς, & σπουδή.

Κενοσπάδας, *Adv.* ſtudio inani, fruſtra.

Κενοτάφιον, tumulo inani ſepelio, tumulum inanem aggero. Οὐ Τευθρὶς πᾶσι δὴ σπόντα κενοταφεῖ; Eur. Hel. 1261. A τάφος.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, Cenotaphium, honorarium ſed inane ſepulchrum; (2) quivis inanis tumulus; (3) ſimulacrum, ſeu imago. Ex iiſdem.

Κενότης, ἡ, inanitas; (2) vanitas. A κενός.

Κενοτομία, ας, ἡ, inanium & vanarum rerum ſtudium. Ex κενὸς, & τέμνω.

Κενοφροσύνη, ης, ἡ, vana mens, inanis opinio. A

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitans, ſtultus. Ex κενὸς, & φρὴν, *mens*.

Κενοφωνέω, inanes emitto voces, Suid,

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus; (2) ſermo vanus & futilis; (3) ſermo impius ſive hæreticus. A

Κενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, inanes voces funditans. Ex κενὸς, & φωνὴ, *vox*.

Κενόω, ῶ, f. ώσω, exinanio, evacuo; (2) deprimo, humilio; (3) inutilem reddo; (4) exhaurio, conſumo, omnia in aliquid impendo; (5) corpus humoribus purgo; κενοῦσθαι, evaneſcere, vacuari, purgari, de corpore a. 1. κενωθῆς, exinanitus. Τί δ' ὦ ματαία, πρὸς Ζὸς κενοῖς χέρας; Eurip. Med. 959. Ναῦς τινοῦσα δ' ἀδρίας κενώσετ', id. Ion. 448. Μυρίαδας τε σὰς λεὸς ἀνδρῶν ἀρωθῶν ἐκένωσεν, id. Rhes. 91. Ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σαυρὸς τῦ Χριστῦ, 1 Co. 1, 17. A κενός.

Κέντσαι, 2. ſ. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro κέντησαι, a verbo κεντέω.

Κέντασι, 3. ſ. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκέντησε.

Κενταύρειος, εία, ειον, Centaureus, ut κενταυρεία βοτάνη, herba centaurea. A κένταυρος.

Κενταυρίδης, ου, ὁ, Centauri filius, e Centauro natus, a Centauro genus ducens.

Κενταυρικός, ἡ, όν, Centauricus. Ab eod.

Κενταυρικῶς, *Adv.* Centaurorum more; (2) more & ritu agreſti feroque.

Κενταύριον, ſeu κενταύρειον, ου, τὸ, Centaurium, herba. *Plin.* l. 25. §. 14. c. 3. A κέντρον. *Angl.* Centory.

Κενταυρίς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κενταυρίσκος, ου, ὁ, parvus Centaurus; (2) ruſticus, agreſtis, Dim. ab eod.

Κενταυροκτόνος, ὁ, interfector Centaurorum. A κεντ. & κτείνω.

Κενταυρομαχία, ας, ἡ, Centaurorum pugna; (2) pugna immanis qualis Centaurorum erat cum Lapithis. Ex Κένταυρος, & μάχη.

Κενταυροπλήθης, ίος, ὁ, ἡ, Centaurorum plenus. Ex κένταυρος, & πλήθω.

Κένταυρος, ου, ὁ, Centaurus, animal, ſuperne homo, infra equus; (2) ſidus quoddam; (3) navis quædam. Ex κεντέω, *ſtimulo*, & ταῦρος.

Κεντάω, pungo; κεντῶ, pungit, Ph.

ΚΕΝΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, pungo, ſtimulo. Πάντα γὰρ κεντεῖ μὲν ἀνδρα κακποριζόμενον βίον, Ariſt. Veſp. 1107. Τὸ φρίσσοντον ἅπαν ἐν ταφθαλμῷ κεντέμενον ὥσπερ ὑπ' ἀνθρώπων, id. Nub. 944.

Κέντημα, ατος, τὸ, aculeus, ſtimulus, id, quo pungimus; (2) punctio, Ph. κέντημα, punctus, punctum. A κεντέω.

Κέντησις, εως, ἡ, punctio, Gl. V.

Κεντητήριον, ου τὸ, id, quo pungere poſſumus; (2) fubula. Ab eod.

Κεντητικός, ἡ, όν, pungens, aculeatus. Ab eodem.

Κεντητός, ἡ, όν, punctus, punctis diſtinctus.

Κεντίζω, f. ίσω, pungo. A κεντέω.

Κεντρέας, έαινα, έον, aculeatus. A κέντρον.

Κεντρηλασκὴς, έος, ὁ, ἡ, ſtimulis agitatus. Ex κέντρον, & ἐλαύνω, *cedo*.

Κεντρίζω, f. ίσω, ſtimulo, pungo; (2) incito, excito. Ὀρχησῶ μαστίγων ἐν κεντρίζων, Xen. Ab eod.

Κεντρίναι, ῶν, οἱ, culicum genus. A ſeq.

Κεντρίνης, ου, ὁ, q. d. aculeatus, genus ſquali piſcis. A κέντρον.

Κεντρίς, ίδος, ἡ, aculeus, ut apum, veſparum, & ſimilium; (2) locus in equo, qui a calcaribus ſtimulatur, punctum Plinio; (3) genus ſerpentis. Ab eod.

Κεντροδάκτης, ου, ὁ, ἡ, ſ. κεντροδάκτης, qui pungendo noxam adfert. Ex κέντρον, & δάκνω, *mordeo*.

Κεντρομυρσίνη, ης, ἡ, ruſcus, myrtus ſylveſtris, quæ & ὀξυμυρσίνη, q. d. acuta myrtus, & μυρσινάκανθος, q. d. ſpinoſa myrtus. A κέντρον, *acumen*, & μυρσίνη, *myrtus*.

Κέντρον, ου, τὸ, ſtimulus; (2) calcar; (3) incitatorium; (4) aculeus, ſpiculum, cuſpis, acumen; (5) centrum; (6) vitium lignorum ſ. lapidum; κέντρα, cardines cœli. A κεντέω.

Κεντροτύπος, ου, ὁ, ἡ, ſtimulo ſeu jaculo feriens, aculeum infigens. Ex κέντρον, & τύπτω, *ferio*.

Κεντρόω, ῶ, f. ώσω, ſtimulo, ſpiculo configo; (2) aculeo ſ. ſpiculo armo; κεκεντρωμένος, aculeatus, p. paſſ. A κέντρον.

Κεντρώδης, ες, aculeos habens.

Κέντρωνες, centones. Ab eod.

Κεντωτός, ἡ, όν, ſtimulis confixus; (2) aculeis ſ. ſpiculis armatus. A κεντρόω.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio. Vox Latina.

Κέντω, f. κέντσω, ſtimulo; ut hinc ſit κέντσαι, a. 1.

Digitized by Google

a. 1, inf. apud Homerum. Ἀτὰρ ἐ διξὶὸν ἵππον Κίνεαι ὁμοκλήσας, Il. 23, 337.

Κίνητωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit; κίνητορες ἵππων, agitatores equorum. A κινέω.

Κίνωμα, ατος, τὸ, purgamentum, evacuatio. A κενόω.

Κενὸς, vane. A κενὸς, *vanus*.

Κένωσις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio; (2) detractio humorum e corporibus. Ab eod.

Κενωτικὸς, ἡ, ὸν, evacuandi vim habens.

Κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo. Ἀτὰρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται, Il. 22, 510.

Κίονται, 3. plur. præf. indic. med. *Ion.* vel *Poët.* pro κεῖνται, a κεῖμαι.

ΚΕΠΦΟΣ, ε, ὁ, ſpecies avis marinæ leviſſimæ, quæ a quovis vento facile circumagitur; (2) homo levis, ſtolidus. Hinc

Κεπφῶδης, leviter efferri & circumagi in modum τῶν κήπων; unde κεπφωθεὶς, a. 1. part. elatus, agitatus, incitatus, Suid. deceptus, Heſ. κεκεπφωμένος, p. paſſ. elatæ, Heſ.

Κέρα, ας, ἡ, rhaphanus agreſtis, Theophr. At τὰ κέρα, cornua, & alicubi crines ap. Hom.

Κερασάτης, ου, ὁ, qui cornuum adminiculo ſcandit. Ex κέρας, & βαίνω, *ſcando*.

Κερατιλὴς, έος, ὁ, qui cornibus trahit, de bove ſub jugo. Ex κέρας, & ἕλκω.

Κεράεσσιν, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro κέρασι, a κέρας.

Κεραία, ας, cornu; (2) antenna; (3) virgula inflexa; (4) punctum ſupra literam; (5) apex. A κέρας.

Κεκαΐζετον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi

Κεραΐζω, cornibus diſſipo; (2) vaſto, exſcindo, deleo; (3) incurſo, velut infeſtis cornibus. Ὅθι πὲρ κεκαΐζε κὴ ἄλλυς, Il. 2, 861. Θαλάμους κεκαϊζομένους, ib. 22, 63. A κέρας.

Κεράινω, miſceo; ut hinc fit κέρασιν, miſce, Il. 9. v. 203. ſed ibi rectius legitur κέρασον. A κεράω.

Κεραϊὸς, κάλως, funis antennæ cornua retinens. Ex κεραία, & ἔχω.

Κέρασον, 2. ſ. præſ. imper. act. v.

Κεράω, miſceo. A κεράω, κεράννυμι, *miſceo*.

Κεραΐς, ΐδος, ἡ, perditrix, vaſtatrix; (2) vermis cornu infeſtans. A κεραΐζω.

Κεραϊστὴς, οῦ, ὁ, cornutus, Heſ. (2) vaſtator, populator; (3) ſpecies ſerpentis. Ab eod.

Κεραϊστὶς, ίδος, ἡ, cornuta. A κεραϊστὴς.

Κεκάστις, ίδος, ἡ, fœnum Græcum. Ab eod.

ΚΕΡΑΜΒΗΛΟΝ, κέρασμον, ε, τὸ, & κεράμβυξ, υκος, beſtiola, ſcarabæo ſimilis, quæ ficui arbori circumligata culices abigit, Heſ.

Κεραμαῖος, αία, αῖον, fictilis, figulinus. A κέραμος.

Κεραμεῖ, dat. ſ. pro κεραμεῖ, a κεραμεὺς.

Κεραμεία, ας, ἡ, ſc. τέχνη, ars figularis, figlina. A κεραμεὺς.

Κεραμεικὸς, locus erat Athenis ita dictus.

Κεραμεῖον, ε, τὸ, figuli officina, figlina.

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus. A κεραμεὺς.

Κέραμος, ία, ον, *contr.* κεραμῆς, idem.

Κεραμεὺς, έως, ὁ, figulus.

Κεραμευτικὸς, ἡ, όν, ad figulum pertinens. Hinc ἡ κεραμευτικὴ, ſc. τέχνη, ars figularis. A

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figlinam exerceo. Καλλίστη κόρη, ἥτις κεραμεύσῃ ἐ κεραυνὸν τῷ Διὸς, Ariſt. Av. 1544. Τὰ τρύβλια κακῶς κεραμεύειν, id. Conc. 253. A κεραμεὺς.

Κεραμιδόω, ῶ, f. ώσω, tegulis tego. Κεραμιδωθῆναι εἰκία, Ariſtot. A κεραμὶς.

Κεραμικὸς, ἡ, όν, fictilis, figularis, figulinus. A κέραμος.

Κέραμιον, ε, τὸ, vas fictile; (2) amphora, urceus; (3) dolium. Ab eod.

Κεράμινος, ία, ινον, fictilis, figulinus. Ab eod.

Κεραμὶς, ίδος, ἡ, vas fictile, teſta; (2) tegula; (3) dolium; (4) genus terræ. Ab eodem.

Κεραμοποιὸς, οῦ, τὸ, figulus, tegularius, Gloſſ. Vet. Ex κέραμος, & ποιῶ.

Κεραμοπωλεῖον, ε, τὸ, locus, ubi fictilia venduntur. A

Κεραμοπωλία, fictilia, tegulas vendo. Ex κέραμος, & πωλέω.

Κεραμοπώλης, ου, ὁ, fictilium venditor.

ΚΕΡΑΜΟΣ, ε, ὁ, terra figularis, ſive e qua fictilia fiunt; (2) vas fictile; (3) teſta; (4) tegula; (5) omne inſtrumentum menſarium, argenteum, aureum, fictile, & ex quacunque demum materia conſtans; (6) carcer. Hinc

Κεραμωτὸς, ἡ, όν, teſtaceus.

ΚΕΡΑΝΝΥΜΙ, vel κεράννυω, vel κερά-ω, f. άσω, miſceo; (2) infundo; (3) miſceo, immiſceo, ſc. aquam vino; (4) tempero; κεράσαι, aor. 1. act. & κεράσασθαι, a. 1. med. miſcere, temperare; p. paſſ. part. κεκερασμένος, & uſitatius κεκραμένος, miſtus; aor. 1. paſſ. part. κρασθεὶς, miſtus. Κεκαννύειν τιὰ ὑπείκειαν τῇ δικαιοσύνῃ, ὁκοῖα τὰ κηρία. Οἷμοι ἡ κύλικος, ἴσον ἴσα κεκραμένης, Ariſt. Plut. 1132. Φύσει πρὸς πᾶσαν ἀρετὴν εὖ κεκραμένος τὸ ἦθος, Plut.

Κέρας, ακος, ὁ, arcus; (2) pilus; (3) pudendum. A κέρας.

Κεραοξόος, ε, ὁ ἡ ὸν, cornuum politor, ex quibus arcus conficiuntur, Gl. V. κεραοξόος, cornarius. Ex κέρας, & ξέω, *polio*.

Κέρασος, cornutus; (2) corneus. A κέρας.

ΚΕΡΑΣ, ατος, τὸ, cornu; (2) potentia; (3) tibia vel poculum e cornu factum; (4) arcus; (5) cornu, pars exercitus; (6) extremitas altera uteri; (7) fluminis oſtium, ſeu ramus; (8) ſophiſma & captioſæ argutiæ; (9) cincinnus & plexus ad cornu formam factus; (10) antenna.

Κέρατα, ἄτος, ἡ, cornuta. A κέρας.

Κερασόλος, ε, ὁ ἡ ὸν, ut κερασόλον Σπέρμα, ſemen, quod cornu contigerit, ſeu in cornu inciderit. Metaphorice κερασόλος, durus, contumax, intractabilis; (2) præfractus. Ex κέρας, & βάλλω.

Κερασία, ας, ἡ, idem quod κέρασος.

Κέρασον, ε, τὸ, ceraſum, fructus arboris ceraſi. A κέρασος.

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtura. A κεράννυμι.

ΚΕΡΑΣΟΣ, ε, ἡ, ceraſus, arbor.

Κεράστης, ε, ὁ, ceraſtes, vermiculus ficus infeſtans; (2) ſerpentis genus; (3) cervus, quum perfecta cornua habet. A κέρας.

Κερασφόρος, ε, ὁ ἡ ὸν, corniger, cornutus. Ex κέρας, & φέρω.

Κεράχειλοι, labia cornuum modo incurva habentes, Heſ. Ex κέρας, & χεῖλος, *labium*.

Κεράσω, fut. 1. ind. act. verbi κεράννυμι, pro κεράω, *miſceo*.

Κερασταύλης, ε, ὁ, cornicen, qui cornu canit. Ex κέρας, & αὐλὸς, *tibia*.

Κερατίλα, ας, ἡ, ſiliquaſtrum. A κέρας.

Κερατίας, ε, ὁ, cornutus; (2) cornu ſpeciem habens. Ab eod.

Κερατίζω, fut. ίσω, cornu peto, cornu ferio, arieto. Ab eod.

Κεράτινος, ίνη, ινον, corneus, e cornu factus. Hinc κερατίνη, ης, *buccina*. Ab eod.

Κεράτιον, ε, τὸ, corniculum; (2) ſiliqua. Dim. a κέρας.

Κερατιοῦμαι, 1. pl. fut. 1. ind. act. *Att.* pro κερατίσομαι, a κερατίζω.

Κερατίτης, ε, ὁ, qui cornu ferit. A κερατίζω.

Κερατίτης, ε, ὁ, cornutus, corniculatus, Fœm. κερατῖτις, corniculata. A κέρας.

Κερατόψαλφος, ε, ὁ ἡ ὸν, qui cornua ſcalpit. Ex κέρας, & ψάλφω.

Κερατοειδὴς, έος, ὁ, corneus, cornu ſimilis.

Κερατοποιὸς, οῦ, ὁ, opifex cornuum, nempe ex quibus arcus conficiuntur. Gl. V. κερατοποιὸς, cornificus.

Κερατόπους, οδος, ὁ, cornipes, Gl. V.

Κερατουργὸς, ὁ ἡ ὸν, qui aliquid e cornu conficit. Ex κέρας, & ἔργον.

Κερατοφορία, ῶ, fut. ήσω, cornua gero, ſum corniger. A

Κερατοφόρος, ε, ὁ ἡ ὸν, corniger. Ex κέρας, & φέρω.

Κερατοφυὲω, cornua habeo. A φύω.

Κερατοφυὴς, ὲς, cornutus. Ab iiſd.

Κερατόφωνος, ε, ὁ ἡ ὸν, cornu reſonans. Ex κέρας, & φωνὴ, *vox*.

Κερατώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, cornu imitans, cornutus, corniger. Ab eod.

Κερατὼν, ῶνος, ὁ, ara in inſula Delo e cornibus conſtructa. Ab eod.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος.

Κεραύλης, ου, ὁ, cornicen. Ab αὐλέω.

Κεραύνειος, ὁ ἡ ὸν, fulmineus. A κεραυνὸς.

Κεραυνίας, ε, ὁ, fulmine ictus, Heſ. Ab eod.

Κεραύνιος, ε, ὁ ἡ ὸν, idem quod κεραύνειος.

Κεραυνοβάλλομαι, fulmine percutior. part. aor. 1. paſſ. κεραυνοβληθείς. Hinc

Κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὸν, fulmine ictus.

Κεραυνόβλητος, ὁ, attonitus, Gl. V.

Κεραυνοβολία, fulmino, fulmine peto.

Κεραυνοβολία, ας, ἡ, fulminis jaculatio.

Κεραυνοβόλιον, τὸ, bidental, fulgor, Gl. V.

Κεραυνοβόλος, ε, ὁ ἡ ὸν, fulminis jaculator.

Κεραυνόβολος, ε, ὁ ἡ ὸν, fulmine ictus.

Κεραυνοβρόντης, ε, ὁ, *Epith.* Jovis tonantis & fulminantis.

ΚΕΡΑΤΝΟΣ, ου, ὁ, fulmen.

Κεραυνοσκοπεῖον, ε, τὸ, locus in ſcena, e quo fulmina mittebant. Ex κεραυνὸς, & σκοπὸς.

Κεραυνοσκοπία, ἡ, haruſpicina.

Κεραυνοφανὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, in modum fulminis corruſcans. Ex κεραυνὸς, & φάω.

Κεραυνοφόρος, ε, ὁ ἡ ὸν, fulmen gerens.

Κεραυνόω, ῶ, f. ώσω, fulmino, fulmine percutio; κεραυνωθεὶς, a. 1. paſſ. fulmine percuſſus, de cœlo tactus. Φλὸξ ἡ κεραυνωθέντος ἀπέσβυτο τοῖο ἀνακτος, Heſiod. Theog. 859. A κεραυνὸς.

Κεραυνωθέντος, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. v. κεραυνόω.

Κερκυράσεις, εως, ἡ, fulminatio, percuſſio fulmine. A κεραυνόω.

Κερκύω, vide κεράννυμι.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ, ε, ὁ, Cerberus, canis infernalis fictitius.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio, quæſtum facio; (2) *dicitur & in partem deteriorem* ut ὀνείδος κερδαίνειν. f. 1. κερδανῶ, a: 1. ἐκέρδανα. Aliud f. 1. a κερδέω, κερδήσω, & κερδήσομαι, a. 1. ἐκέρδησα, p. κεκέρδηκα. Ἐκέρδησας τ' ἀδελφόν *Cx*, Matt. 18, 15. κερδηνηθήσονται, 1. Pet. 3, 1. A κέρδος.

Κερδαλέη, ίνος, *contr.* ῆ, ῆς, pellis vulpina. A κερδάλη, *vulpes*.

Κερδαλέος, λέα, λέον, lucroſus, quæſtuoſus; (2) aſtutus; (3) utilis. A κέρδος, vel κέρδω.

Κερδαλεότης, ητος, ἡ, aſtutia, verſutia, prudentia. A κερδαλέος.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, vulpina mente præditus. Ex κερδαλέος, & φρὴν.

Κερδαλίας, *Adv.* lucroſe, cum lucro, utiliter.

Κερδάλη, ης, ἡ, vulpes, Heſ. A κερδὼ.

Κερδανέομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. *Ion.* pro κερδανοῦμεν, a κερδαίνω.

Κερδάριον, ε, τὸ, lucellum, Gl. V. A κέρδος.

Κερδέμπορος, ὁ, mercator felix.

Κερδέω, ῶ, lucror, lucrum facio. Verbum κερδαίνω, hinc ſumit; f. 1. κερδέσω, & inde deſcendentia. Ἐκ φρενῶν μὴ ἴσα ἐκέρδησαν, Herodot. Ὅπως πρὸς σωτηρίαν κερδανεῖμι ἢ κλέος χάριν, Soph. Trach. 193.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. v. κερδαίνω.

Κερδητικὸς, lucroſus, Gl. V. A κερδέω.

Κερδοσύνη, lucri gratia uxorem duco.

ΚΕΡΔΟΣ, ους, τὸ, lucrum, quæſtus, emolumentum, compendium, commodum, utilitas; (2) aſtutia, verſutia, dolus. Hinc *comparativus* ὁ ἡ κερδίων, ἡ τὸ κερδίον, lucroſior, utilior, lucroſius, utilius; & *ſuperl.* κερδιστος, utiliſſimus, lucroſiſſimus.

Κερδοσύνη, ης, aſtutia, verſutia, dolus. A pr.

Κερδύφιον, ε, τὸ, lucellum, quæſticulus, Gl. V. Dim. a κέρδος.

Κερκὰ, ὁος, *contr.* ᾶς, ἡ, vulpes. Ab eod.

Κερκᾶος, lucrifer, lucroſus; (2) qui ſacris præeſt; (3) vulpinus. *Epith.* Mercurii. A κέρδος, vel κερδὼ.

Κέρκα,

Digitized by Google

Κέρεα, nom. pl. *Ion.* pro κέρατα, a κέρας.
Κερκαλικὸς, *Poetice*, pro κερκαλικὸς, cornibus valens, cornibus fretus. Ab ἀλκή.
Κερθεὶς, *tonsus*, a. 1. part. paſſ. verbi κείρω.
Κίρθιος, ᾱ, ὁ, avicula quædam parva.
Κερκίδιον, ᾰ, τὸ, radiolus, Dem. A κερκίς.
Κερκιδοποιϊκὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars conficiendi radios textorios. A
Κερκιδοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui radios textorios conficit. Ex κερκὶς, & ποιέω.
Κερκίζω, fut. ίσω, radio diſcrimino fila inter texendum; (2) concutio. A κερκὶς.
ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, radius textorius, pecten; (2) tudicula, qua aliquid agitatur inter coquendum; (3) os majus, quod tibiam fert; (4) ſummum pini & populi cacumen; (5) plectrum; (6) radius mathematicus.
Κερκοπίθηκος, ᾰ, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata. Ex κέρκος, & πίθηκος.
ΚΕΡΚΟΣ, ᾰ, ἡ, cauda; (2) anſa poculi; (3) cauda virilis.
Κερκουρος, vel κερκῦρος, ᾰ, ὁ, genus navigii longioris, al. brevioris, *lat.* cercurus, navigium celerius, ad perſequendum aptum; (2) ſpecies piſcis. Ex κέρκος, & οὐρὰ, *cauda.*
Κερκοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, caudatus, qui caudam gerit. A κέρκος, & φέρω.
Κερκύρα, ας, ἡ, Corcyra, *inſula.*
Κερκυραῖος, αία, αῖον, Corcyræus, ut Κερκυραία μάστιξ, prov. de magno & egregio flagello. A Κερκύρα.
Κέρκω, pecto, pulſo, reſonare facio. Pro κρίκω.
Κερκάπτης, ου, ὁ, ἡ, verſutus, fraudulentus, veteratorius. A κέρκωψ.
Κερκώπη, ης, ἡ, cicada quædam parva, vel animalculum ſimile cicadæ.
Κερκωπίζω, cercopem ago, i. e. veteratorem; laſcivio; adulor; ſubſanno. A κέρκωψ.
Κέρκωψ, ωπος, ὁ, caudatus, verſutus; (2) fera ingentem caudam habens; (3) homo verſutus & fraudulentus. A κέρκος.
Κέρμα, ατος, τὸ, fruſtum monetæ minutulum, minutiæ æris, nummulus, æs, pecunia. A κείρω.
Κερμάτιον, ᾰ, τὸ, nummulus, fruſtum, Dim.
Κερματίζω, fut. ίσω, in minutos nummulos comminuo; (2) in minuta ſcindo, comminuo. A κέρμα. Hinc
Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, qui minutias æris cudit, qui minutis nummis aurum vel argentum commutat, nummularius.
ΚΕΡΝΟΣ, ᾰ, ὁ, vel ου, τὸ, vel κέρνον, ᾰ, τὸ, vas fictile, quod omnis generis fructibus repletum Diis offerebatur, crater myſticus; (2) genus ſaltationis.
Κερνοφόρος, ᾰ, ὁ, ἡ, ὁ, i. craterem myſticum ferens. Ex κέρνος, & φέρω. Hinc
Κερνοφορία, illum geſtu in orgiis.
Κεροβάτης, ᾱ, ὁ, qui ſuper cornua graditur, i. e. corneos pedes habens. Epitheton Panis. Ex κέρας, & βαίνω.
Κερόδετος, ligatis & compactis cornibus conſtans, ut arcus. Ex κέρας, & δέω, *ligo.*
Κεροειδὴς, ές, ἡ, ὁ, cornu ſimilis. Ex κέρας, & εἶδος.
Κερόεις, όεσσα, όεν, cornutus; (2) capillos habens plexos & intortos. A κέρας.
Κεροιξ, ικος, ὁ, antennæ extremitas, antennæ cornu Ex κέρας, & οἴαξ, *temo.*
Κεροπλάστης, ου, ὁ, comæ ornandæ artifex, Pollux. Ex κέρας, & πλάσσω.
Κεροστρωτὸς, ᾱ, ὁ, ἡ, ὁ, cornibus ſeu corneis laminis ſtratus; ceroſtrotum opus, ramentis & teſſellis cornuum pictorum variis coloribus & vermiculatim ligno inſertorum, compoſitum. Ex κέρας, & στρώννυμι.
Κερυλὶς, ίδος, ἡ, quæ cornibus trahitur. A
Κερυλὸς, ὴ, ὸν, cornibus trahens; κερυλοὶ βόες, cornibus aratrum trahentes, Heſ. κερυλὶς κάλως, funis quo antenna trahitur, Heſ. κερυλκὸς, Apollo, quaſi corneum arcum trahens. Ex κέρας, & ἕλκω.
Κερατίζω, ᾰ, ὁ, ſuperbus, elatus, ferox, ut taurus cornua efferens. A κέρας.

Κερατίζω, ᾰ, cornua tollo, cornua ſumo. Metaph. ſuperbio. Ariſtoph. κἀκερατίας pro ἠ ἐκερατίας, imp. Ind. 2. ſing. & cornua ſumebas, ſuperbiebas, Eq. 1340.
Κερᾳὶς, ίδος, ἡ, cornigera, cornua habens; αἶγες κερᾳίδες, Theocr. 5. 145.
Κερῦχος, υ, ὁ ἡ ὁ, cornua habens, corniger, cornutus; (2) κερῦχος κάλως, Ceruchus, funis antennam, ſeu antennæ cornu tenens. Ex κέρας, & ἔχω.
Κερόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐκερῶντο, a κεράω.
Κέρσαι, *tondiſſe*, a. 1. inf. act. v. κείρω.
Κέρσε, *totondit*, 3. ſing. a. 1. ind. act.
Κερτομέω, ῶ, f. ήσω, convicior. Πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε; Soph. Phil. 1223. Ἴσως ἐκερτόμησα κἀμὲ, ἢ σέ τις, Eur. Iph. in Au. 862. A κέρτομος. Hinc
Κερτόμησις, εως, ἡ, irriſio, ludibrium.
Κερτομία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia. A κέρτομος.
Κερτομίας, ᾰ, ὁ, maledicus, irriſor. Ab eod.
Κερτομίοισι, dat. plur. *Ion.* pro κερτομίοις. A
Κερτόμιος, ᾰ, ὁ, ἡ, ὁ, v. ſeq.
Κέρτομος, ᾰ, ὁ ἡ ὁ, cor alicui ſcindens, conviciator vel conviciatrix; (2) cavillatorius, jocularis. Ex κέαρ, *cor*, & τέμνω.
Κέρχαλος, ίᾰ, ἰον, qui ira exaſperatus raucum ſonitum edit; (2) aridus, ſiccus, Hipp. A κέρχω.
Κερχάω, ῶ, raucum creperumque ſono, id.
Κερχναλέος, Hipp. id. quod κερχαλέος.
Κερχνασμὸς, ῦ, ὁ, raucedo, Gal. Lex. Hipp. A
Κερχνάω, ῶ, idem quod κερχάω.
Κέρχνη, ης, ἡ, puls e milio; (2) auris piſcis; (3) avis quædam; (4) quæ eſt melleo colore. A κέρχω. Hinc
Κερχνὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, ſtridula, vel etiam ſtrix
Κέρχνος, ου, ὁ, adſperitas gutturis quaſi milii granis conſperſi; (2) milium; (3) ſonus, qui editur e ſenſu aſperitatis in arteria, aut phlegmatis in pulmone; (4) pulvis in officinis argentariis, ſeu argenti fodinis; (5) *Adj.* ſiccus; (6) aſper. A κέρχω. Hinc
Κερχνόω, aſpero, ſeu granis milii; (2) cælo.
Κέρχνω, idem quod κέρχω.
Κερχναδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui aſperum quid raucumque ſonat; (2) qui tale quid ſonare facit. Ab eod.
Κέρχνωμα, ατος, τὸ, adſperitas; (2) cælatura. A κερχνόω.
Κερχνωτὸς, ὴ, ὸν, ſignis aſper, cælatus.
ΚΕΡΧΩ, exaſpero; κέρχομαι, exaſperor, & quidem ita ut vocem ſeu ſonum edam raucum & creperum.
Κερχάδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ita exaſperatus, ut ſonum raucum edat. A κέρχω.
Κερῶ, *tondebo*, f. 1. ind. act. v. κείρω.
Κεραδὸς, ᾰ, ὁ, cornicen, Gl. V. Ex ἀδω.
Κέσκετο, 3. ſ. imp. ind. med. *Ion.* pro ἔκειτο, a κεῖμαι.
Κεστὸς, ἱμὰς, ceſtus, cingulum Veneris illecebroſum, acupictus. A κεντέω, *pungo.*
ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, malleus; (2) piſcis ſpecies; (3) genus teli militaris, ſudes.
Κεστραῖος, υ, ὁ, piſcis ſpecies alia, quam κέστρα. A κέστρα.
Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, piſcis. Ab eod. Hinc
Κεστρεύειν, præ fame ore hiare, Heſ.
Κεστρῖνος, ὁ, Dim. a ſeq.
Κεστρῖτος, ίνου, ὁ, idem quod κεστρεύς.
Κεστρίτης, ᾰ, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e ceſtro. A
ΚΕΣΤΡΟΝ, ᾰ, το, ceſtrum, betonica, herba.
Κέστρος, ᾰ, ὁ, teli genus, tragula, Suid.
Κεστροσφενδόνη, ης, ἡ, tragula. Ex κεστρα vel κέστρος, & Σφενδόνη, *funda.*
Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum. Apud Heſ. A κέστρα.
Κεύθάω, occulo, occulto. Οὐ μὴν γὲ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, Il. 3, 453. A κεύθω.
Κεύθη, acc. pl. *contr.* pro κευθέα, a κεύθος.
Κεύθῃς, 2. ſ. præſ. conj. act. v. κεύθω.
Κεύθμος, ου, ὁ, locus, qui aliquem occulit ſive in quo aliquis latet, latebra, latibulum. A κεύθω.
Κεύθμων, ονος, ὁ, idem; (2) penetrale, receſſus, abditus locus; (3) latibulum, ſeu luſtrum feræ; (4) orcus. Ab eod.
Κεύθος, εος, τὸ, idem & ab eod. occurrit in pl. κεύθεα, κεύθεσι.
ΚΕΤΩ, f. κεύσω, occulo ſeu occulto, abſcondo; κέκευθε, p. med. in ſign. præſ. celat, occultat. Οὔτι ἑὸ κεύσω, Dion. Περ. 270. Οὐ γὰρ ἐὸν ὅπα τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε σωλικον, Eur. Rheſ. 620. Εὗρε ᾧ κεύθμῶν χρυσᾶ κλῆτρ, Epigr.
Κεφαλαία, ας, ἡ, inveteratus & ægre cedens capitis dolor. A κεφαλὴ.
Κεφάλαιον, ᾰ, τὸ, caput, capitulum; (2) quod ſummum & præcipuum eſt; (3) vertex, cardo; (4) caput, unde fructus & reditus manat, ſumma pecuniæ ſors; (5) pars libri. Adjective aut per oppoſitionem ap. Ariſtoph. κεφαλαίῳ ῥήματι, grandi & gravi verbo. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι, ut ſummatim dicam. Hinc
Κεφαλαιόω, ſummatim & capitulatim attingo, in capita & ſummas redigo; (2) in caput vulnero. Κἀκεῖνον λιθοξόλησαντες ἐκεφαλαίωσαν, Marc. 12, 4.
Κεφαλαιώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſummarius.
Κεφαλαιωδῶς, *Adv.* ſummatim.
Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, quod in ſummam ſubductum eſt; (2) ſumma ipſa. A κεφαλαιόω.
Κεφαλαλγέω, ῶ, f. ήσω, caput doleo, capitis dolore laboro. A
Κεφαλαλγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, caput dolens, cui caput dolet; (2) dolorem capitis adferens, vel excitans. Ex κεφαλὴ, & ἄλγος.
Κεφαλαλγία, ας, ἡ, dolor capitis.
Κεφαλαλγικὸς, ὴ, όν, idem quod κεφαλαλγὴς.
Κεφαλαλγὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
ΚΕΦΑΛΗ, ῆς, ἡ, caput; (2) homo; (3) extremum oſſis, craſſius illud rotundumque; (4) ſumma & concluſio; (5) princeps, qui primas tenet; (6) in aliqua re præcipuum.
Κεφαληγερίτης, ου, ὁ, *Dor.* κεφαληγερίτας. Sic a Cratino apud Plut. dicitur Pericles, qui erat oblongiore capite, alluſione facta ad Homericum Jovis Epith. κερεληγερέτης; quaſi caput extollens. Ex κεφαλὴ, & ἠγείρω.
Κεφαλικὸς, ὴ, όν, capitalis, ad caput pertinens. A κεφαλὴ.
Κεφαλικῶς, *Adv.* capitaliter.
Κεφαλίνη, ης, ἡ, pars linguæ proxima faucibus, alias γεῦσις, guſtus, quia ibi præcipue ſentitur, Poll.
Κεφαλῖνος, ου, ὁ, Cephalinus, piſcis. A κεφαλὴ.
Κεφάλιον, ᾰ, τὸ, capitulum; (2) caput. Dim.
Κεφαλὶς, ίδος, ἡ, capitium, tegumentum capitis, pileus; (2) capitulum; (3) volumen, liber. Ab eod.
Κεφαλισμὸς, ῦ, ὁ, ſimplicium numerorum uſque ad decem multiplicatio, vulgo abacus Pythagoricus. Ab eod.
Κεφάλιτης, ᾱ, ὁ, ſc. λίθος, lapis angularis.
Κεφαλοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, cujus caput grave & ponderoſum eſt. Ex κεφαλὴ, & βαρὺς.
Κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, capitis ligamentum, frontale; retiolum, Gl. V. A
Κεφαλοδισμὸς, ου, ὁ, idem. Ex κεφαλὴ, & δισμὸς.
Κεφαλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, capitis figuram ſive ſpeciem referens. Ex κεφαλὴ, & εἶδος.
Κεφαλόθλασις, εως, ὁ ἡ ὁ, caput contuſum habens. Hinc τὰ κεφαλόθλασα, contuſiones capitis. Ex κεφαλὴ, & θλάω, *tundo.*
Κεφαλοκρούστης, ου, ὁ, caput pulſans, feriens. Ex κεφαλὴ, & κρούω, *pulſo.*
Κεφαλορίζιος, ᾰ, ὁ ἡ ὁ, radicem habens capitatam. Ex κεφαλὴ, & ῥίζα, *radix.*
Κέφαλος, ᾰ, ὁ, cephalus, piſcis, mugil, Gl. V. κέφαλος, ἰχθὺς, capito, mugilis. A κεφαλὴ.
Κεφαλοτομέω, caput amputo. Ex τέμνω.
Κεφαλωδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, caput imitans, ſ. referens;

Digitized by Google

referens; (2) in caput extuberans. A κεφαλὴ.

Κεφαλωτὸς, ὴ, ὸν, caput habens, capitatus; ut ῥόσον κεφαλωτον, porrum capitatum.

Κέχαδα, perf. ind. med. v. χάζω.

Κεχάδοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐχάζοντο.

Κεχανδότα, acc. ſ. perf. part. med. *Poët.* pro κεχαδότα.

Κέχαρα, perf. ind. med. verbi χαίρω.

Κεχαραγμένῳ, *inſculptus*, perf. part. paſſ. v. χαράσσω.

Κεχόρηκα, *gaviſus ſum*, perf. ind. act. verbi χαίρω pro χαρίω.

Κεχαρηότα, *gaviſum*, acc. ſing. perf. part. act. *Ion.* pro κεχαρηκότα.

Κεχάρητο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐκεχάρητο.

Κεχαρισμένῳ, *beneficio adfectus*, *cariſſimus*, perf. part. paſſ. verbi χαρίζομαι.

Κεχαρισμένως, *Adv.* grate, accepte, jucunde, ad gratiam. A κεχαρισμένος, part. paſſ. perf. a χαρίζομαι.

Κεχαριτωμένως, idem, a χαριτόω.

Κεχάρισαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Κεχαροίατο, 3. plur. a. 2. opt. med. *Ion.* pro χαροιντο, a χαίρω.

Κεχήμανῑ, 3. plur. perfect. ind. paſſ. verbi χειμαινω.

Κέχηνα, perf. ind. med. *Att.* pro κέχανα, a χαίνω, *bio.*

Κεχηνότως, *Adv.* ore hiante. A κεχηνός.

Κέχλαδα, perf. ind. med. verbi χλάζω.

Κεχλαδὼς, *qui ſibilavit*, a. 2. part. act.

Κεχλίακα, perf. ind. act. v. χλιαίνω.

Κεχλιδὼς, perf. part. med. v. χλιδάω.

Κεχολωμένῳ, perf. part. paſſ. v. χολόω.

Κεχολώσαι, 2. ſing. paullopoſtf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχολάσεσαι.

Κεχολώσῃ, 3. ſing. paullopoſtf. ejuſd.

Κεχολᾶδαι, *iratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Κέχρηκα, perf. ind. act. verbi κίχρημι.

Κέχρημαι, perf. ind. paſſ. v. χράομαι.

Κεχρήσῃ, *mox indigebit*, 3. ſing. paullopoſtf.

Κέχρηδε, 2. plur. perf. ind. paſſ.

Κέχρισμαι, perf. ind. paſſ. verbi χρίω.

Κέχυμαι, *confuſus ſum*, perfect. ind. paſſ. v. χύω.

Κέχυτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro ἐκέχυτο.

Κεχωρύκεισαν, 3. plur. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐκεχωρήκεισαν, a χωρίω.

Κεχωρίδᾶσι, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, a χωρίζω.

Κεχωρισμένῳ, *ſeparatus*, perf. part. paſſ.

ΚΕΩ, jaceo, thema inuſitatum. Hinc κέομαι, κέων, apud Hom. jacent. Et κέσκετο, Odyſſ. 21, 41. jacebat. imperf. quod formatur a f. 1. κέσω, inuſ. κέσκω, inuſ. ἔκεσκον, inuſ. ἐκεσκόμην, ἐκέσκετο. Hinc & κεῖω, decubiturio.

ΚΕΩ, findo; thema inuſ. Hinc κείω, findo, Hom. κειων, findens.

ΚΕΩ, uro; thema inuſ. Hinc a. 1. verbi καίω, uro, ἔκεια, pro ἔκηα, ἔκαυσα, part. κείαντες, pro κήαντες, καύσαντες, κείομεν, pro κήομεν, καύσωμεν, uramus.

Κῆαι, *accendiſſe*, a. 1. inf. act. v. καίω, *uro.*

Κήαντο, *accenderunt*, 3. pl. aor. 1. ind. med.

ΚΗΤΟΣ, υ, ὁ, cebus, animal e genere ſimiarum.

Κήγω, & *ego Dor.* pro ἐγώ.

Κηδαίνω, curo, ſolicitus ſum. A κῆδος.

Κῆδε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκηδε, a κήδω, *torqueo.*

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, ſepultura; (2) adfinitas. A κῆδος, *funus*, vel a κηδόω, *adfinitatem contrăho.*

Κήδεος, υ, ὁ, cujus curam gerimus; (2) carus, amatus. A κῆδος.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura alicujus rei, ſolicitudo alicujus de alio. A κηδέμων.

Κηδεμονικὸς, ὴ, ὸν, accuratus, cui adhibetur cura, ad curam pertinens; (2) qui curam gerit. Ab eod.

Κηδεμονικῶς, *Adv.* ſolicite, ſedulo.

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit; (2) funeris curator. A κῆδος.

Κηδεὺς, cura ſeu ſepultura dignus. Ab eod.

Κήδεσθε, 2. plur. præſ. ind. med. verbi κήδομαι.

Κήδεσι, dat. plur. a κῆδος, *cura.*

Κηδέσκετο, vide κηδω.

Κηδεστὴς, οῦ, ὁ, adfinis, propinquus; (2) ſocer; (3) gener; (4) frater uxoris. Ab eod.

Κηδεστία, ας, ἡ, adfinitas. A κηδεστής. Unde

Κηδεστικὸς, ὴ, ὸν, ad adfinitatem pertinens.

Κηδεστρία, ας, ἡ, ſocrus, Gl. V. Ab eod.

Κήδημα, ατος, cura; (2) funus.

Κηδήτης, ου, ὁ, funerator, qui curam alicujus rei gerit, curator. A

Κηδόω, f. ώσω, curam alicujus rei gero; (2) funero, curam funeris ſeu exſequiarum gero; (3) adfinitatem contraho, adfinis ſum. Ἀλλὰ κηδόωσ' ἐχώ, Eur. Or. 781. Καὶ ὡσ με κηδώσουσιν ἀυθένταν χέρες; id. Rheſ. 874. A κῆδος.

Κηδῶ, curo, curam gero. Ab eod.

Κήδιστος, chariſſimus, dilectiſſimus. Ab eod.

Κήδομαι, curo; (2) ſatago; (3) exſequias alicujus curo. Ἀλλ' εἴτι κήδῃ πῆσι πατρῴοις, ἀλφίτων, Ariſt. Nub. 106. Ποτέρα ποτ' ἐδὲν τῷ βίᾳ κήδεαι' ἔτι; Soph. El. 1341. Ἔοικας ἡμῶν ἐδὲν κήδεσθαι, Plat. Ab eod.

Κηδομένη, part. præſ. med. f. g. verbi κηδομαι, *curo.*

ΚΗΔΟΣ, ους, τὸ, cura, ſolicitudo; (2) mœror, luctus, moleſtia, ærumna, damnum; (3) exſequiæ, funus, parentalia, cura funeris; (4) adfinitas; (5) nuptiæ. Hinc ſuperlat. κήδιστος, ίστη, ιστον, chariſſimus, cujus præcipue curam gerimus.

Κηδοσύνη, ης, ἡ, mœſtitia, diligentia. A κῆδος.

Κήδω, mœrore adficio, angO, moleſtus ſum; (2) lædo, noceo; κῆδε, imperf. pro ἔκηδε, angebat; ἔκηδες, unde novum imperf. *Ion.* ἐκήδεσκον, κήδεσκον. Ἀνέρα κήδῃ, Heſiod. Ἔργ. 362. Ὅς τόξοισιν ἔκηδε θεὸς, Il. 5, 404. A κῆδος.

Κῆδακε, & *dedit*, Æol. pro κῆ ἔδακε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι.

Κηδαλὸς, ὴ, ὸν, ſolicitus, anxius. A κῆδος.

Κηθάριον, υ, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia ſeu ſortes conjiciebantur, ſcutella. A

ΚΗΘΙΟΝ, υ, τὸ, idem.

Κηκ, & *ex*, Æol. pro κῆ ἐκ.

Κήκα, *eſſi*, *Dor.* pro κῆ εἶκε.

Κηκαδέω, ῶ, convicior, irrideo, Heſ. A κηπάς.

Κηκάζω, f. άσω, idem & ab eod.

Κηκάς, άδος, ὁ κῆ ἡ, maledicus, conviciator; (2) improbus. A κακὸς, *malus.*

Κηκασμὸς, οῦ, ὁ, convicium, maledictum; (2) conviciorum ingeſtio. A κηκάζω.

Κηκίδιον, υ, τὸ, gallula, parvula galla apud Suid. Dim. a κηκὶς.

Κήκιε, 3. ſing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐκήκιε, a κηκίω.

Κηκὶς, ίδος, ἡ, nidor in altum velut ſaliens; (2) galla, quia e quercu quaſi ſubito proſiliit; (3) ſuligo, Æſch. Agam. 969. A κηκίω.

Κηκίω, f. ίσω, cum ſaltu ſurſum feror. Θάλασσα δ' κήκιε πολλὴ, Odyſſ. 5, 445. A κίω.

Κηλαίνω, mulceo, permulceo, permulcendo manſu facio. A κηλέω,

ΚΗΛΑΣ, hiberna dies; (2) nubes; (3) capra; (4) vulpes.

ΚΗΛΑΣΤΟΣ, ε, ἡ, arbor tarde fuos fructus perficiens, ut juniperus.

ΚΗΛΑΣΤΡΑΙ, ων, αἱ, vaſa quædam paſtoralia; (2) arbores quædam.

Κήλεος, υ, ὁ, vel κήλεος, urens, ardens, calens, ſplendens. A καίω, *uro.*

Κηλέτης, ου, ὁ, qui aurium illecebris decipit, qui mulcedine aliquem capit. A

ΚΗΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, lenio, delinio, mulceo, demulceo, & quidem proprie cantus vel rei ſimilis auribus gratæ dulcedine; (2) decipio; (3) noceo. Κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν ἐξ ἑκηλόμου, Eur. Iph. in Aul. 1241. Θρασύμαχος γάρ μοι φαίνεται ἄσπερ ὄφις κηληθῆναι, Plat.

ΚΗΛΗ, ης, ἡ, tumor in quacunque parte corporis, (2) tumor ſcroti, ramex, hernia.

Κηληθμὸς, οῦ, ὁ, aurium delinimentum.

Κήλημα, ατος, τὸ, idem; (2) fraus, deceptio.

Κήλησις, εως, ἡ, actio ipſa mulcendi aures, ſuavitas auditus aures permulcens. A κηλέω.

Κηλητήριον, υ, τὸ, delinimentum ad aures permulcendas, ſ. animum capiendum. A

Κηλητήριος, ία, ιον, mulcendi vim habens.

Κηλητικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Κηλήτης, ου, ὁ, qui tumore ſcroti laborat, hernioſus. A κήλη.

Κηλήτωρ, ορος, ὁ, qui aures alicui permulcet, delinitor. Hinc κηλήτειρα, ας, quæ aures demulcet. A κηλέω.

Κηλιδόω, ῶ, maculo, labe fœdo. Οὐ δεσμεῖσιν διὰ τυρανίδας πολίτας ἐκηλίδωσαν, Eur. Her. fur. 1323. A κηλὶς. Hinc

Κηλιδιώδης, ὴ, ὸν, maculatus, labe fœdatus.

ΚΗΛΙΣ, ίδος, ἡ, macula; (2) ulcus; (3) cicatrix; (4) nævus; (5) probrum, ignominia.

Κῆλον, υ, τὸ, jaculum, ſive telum ligneum. A κᾶλον, *lignum.*

Κηλος, ὴ, ὸν, ſiccus, aridus, toſtus. A κίω.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo; (2) decipio, (3) noceo; (4) ſubagito; (5) Heſ. precor. A κηλέω, vel κηλὸς.

ΚΗΛΩΝ, ωνος, ὁ, machina hauriendæ aquæ; (2) equus admiſſarius. Hinc

Κηλώνειον, & κηλώνιον, υ, τὸ, machina, cujus ope aqua hauritur, tolleno, ciconia.

Κημαυλὸν, & *meipſum*, Æol. pro κῆ ἐμαυλόν.

Κῆμέ, & *me*, Æol. pro κῆ ἐμέ.

ΚΗΜΟΣ, ου, ὁ, camus, camus, capiſtrum; fiſcella e vimine, cadus ſ. urna judiciaria. Hinc

Κημόω, capiſtro, camum impono.

Κήμασις, εως, ἡ, fiſcellæ ſeu cami impoſitio. Ab eod.

Κῆν, & *in*, Æol. pro κῆ ἐν.

Κηναυλοῖς, & *annis*, pro κῆ ἐναυλοῖς.

Κῆνος, *ille*, *Ion.* pro ἐκεῖνος.

ΚΗΝΣΟΣ, υ, ὁ, cenſus. Vox Lat.

ΚΗΞ, κηκὸς, ὁ, larus, avis quædam; aliis fulica, quibuſdam mergus.

Κηξαπίνης, & *repente*, *Dor.* & Æol. pro κῆ ἐξαίφνης.

Κήομεν, 1. plur. aor. 1. conj. *Poët.* pro κήαμεν, a καίω.

Κηπαῖος, αία, αῖον, hortenſis; κηπαία, ας, ἡ, cepæa, herba portulacæ ſimilis, Dioſc. A κῆπος.

Κῆπε, & *dicebat*, Æol. pro κῆ ἔπε.

Κῆπέ, & *poſquam*, Æol. pro κῆ ἐπεί.

Κηπεία, ας, ἡ, horti cultura. A κηπεύω.

Κήπειλα, & *poſtea*, Æol. pro κῆ ἐπείλα.

Κήπευμα, τὸ, horti cultura; (2) hortus.

Κυπευλὴς, οῦ, ὁ, hortulanus, Ph. A κηπεύω.

Κηπευλὸς, ὴ, ὸν, hortenſis, in horto ſatus.

Κηπεύω, fut. εύσω, hortum colo; (2) in horto ſero. Λιδὰς ἡ πολλαμίοισι κηπεύῃ δρύσσος, Eur. Hipp. 83. A κῆπος.

Κηπίδιον, υ, τὸ, hortulus. A κηπίον.

Κηπίον, υ, τὸ, idem; (2) tonſuræ quoddam genus, quod κῆπος etiam appellatur, Dim. a κῆπος.

Κηπεκόμος, υ, ὁ, hortorum curator, hortulanus. Ex κῆπος, & κομέω, *curo.*

ΚΗΠΟΣ, υ, ὁ, hortus; (2) flores, & faſciculi florum; (3) pubes muliebris; (4) tonſuræ quoddam genus.

Κηπουρέω, ῶ, f. ήσω, hortum colo.

Κηπουρικὸς, ὴ, ὸν, ad hortulanum pertinens. A

Κηπουρὸς, οῦ, ὁ, hortorum cuſtos, hortulanus. Ex κῆπος, & οὖρος, *cuſtos.*

Κηπαρικὸς, ὴ, ὸν, olitorius, Gl. V. A ſeq.

Κηπορὶς, οῦ, ὁ, hortulanus; olitor. Ex κῆπος, & ὄρα, *cura.*

ΚΗΡ, κηρὸς, ἡ, ſors, fatum; (2) fatum funeſtum; (3) fatum, mors; (4) peſtis

Digitized by Google

(4) pestis; (5) calamitas, noxa; (6) morbus. Sed κῆρ pro κέαρ, cor.

Κηραίνω, interimo, corrumpo, noceo; (2) pereo, quasi fatali necessitate. Τί σοῦ, ὦ τέκνον, τάδε κηραίνεις; Eur. Hipp, 227. A κήρ.

Κηραμωτης, ου, ὁ, mortis propulsator. A κήρ, & ἀμαύω, arceo.

Κηεάνθεμον, ου, τὸ, erithace, herba.

Κηραχάτης, ου, ὁ, Cerachates, achates ita dictus a cerino colore. Ex κηρὸς, & ἀχάτης.

Κηοσία, & κηρία, fasciæ sepulchrales; (2) fasciæ lecti. A κήρ.

Κηρίλαιον, ου, τὸ, medicamentum e cera & oleo, cui adfunditur & succus refrigerans. Ex κηρὸς, & ἔλαια, oliva.

Κηρίσιος, fatalis, noxius, Hes. A κήρ.

Κηρεσιφόρητος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatis agitatus; (2) qui lethifero fato agitatur, quod funesta fata afferunt. Ex κήρ, & φορπὸς.

Κήρυξ, κος, piscium genus, Strabo. Vid. Κήρις.

Κηρὶζω, f. ίσω, favos confingo, seu struo; (2) cerifico. Ἀλίσκον ἢ τῷ ἴαρ, ὅταν κηρίζωσιν, Aristot. A κηρίον.

Κήρινθον, ου, τὸ, cerinthum, flos æstivus. A κήρος.

Κήρινος, ίνη, ινον, cereus. Ab eod.

Κηριοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, favi speciem habens. Ex κηρίον, & εἶδος.

Κηρίον, ου, τὸ, favus. Ab eod.

Κηριοποιὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui favos conficit. Ex κηρίον, & ποιέω.

Κήρις, piscium genus, Athen.

Κηρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, cerites, gemma.

Κηριφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui una cum lethifero fato alitur, qui inter duras miserias educatur. Ex κῆρ, & τρέφω.

Κηρίφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui morbo fatali decessit, fato decedens. Ex κῆρ, & φάω, occido.

Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ generatio. Ex γονὴ.

Κηρογραφέω, ῶ, fut. ήσω, ceris pingo.

Κηρογραφία, ας, ἡ, pictura, quæ ceris fit. A

Κηρογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cera seu ceris pingit. Ex κηρὸς, & γράφω.

Κηρόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, cera ligatus, cera compactus. Ex κηρὸς, & δετὸς, ligatus.

Κηροδομέω, ex cera ædifico, cereas ædes struo. Ex κηρὸς, & δέμω.

Κηροδομήσαν, acc. sing. præs. part. act. f. g.

Κηροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui ceræ forma est, ceræ similis. Ex κηρὸς, & εἶδος.

Κηρόθι, corde, ex animo. A κῆρ.

Κηρόπιτον, ου, τὸ, malta, Gl. Vet. emplastrum, unguentum e cera & pice, quo splenium illinitur; (2) splenium tali unguento illitum. Ex κ. & πίσσα.

Κηροπαγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, e cera compactus. Ex κηρὸς, & πήγνυμι, pango.

Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum ubi cerei depanguntur. Ex iisd.

Κηροπλαστέω, ῶ, fut. ήσω, ex cera vel in cera fingo; (2) ceras fingo. A

Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui e cera imagines fingit. Ex κηρὸς, & πλάστης.

Κηρόπλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, e cera formatus, cereus, cera compactus.

Κηροποιέω, ceram gigno; de apibus.

Κηροπώλης, ου, ὁ, cerarius, Gl. V. Ex κηρὸς, & πωλέω.

ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, cera.

Κηροτίχνης, ου, ὁ, idem quod κηροπλάστης.

Κηροτρεφὴς, ὲς, qui inter miserias educatur, miseriis innutritus.

Κηρόβροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, lethum seu mortem adferens, lethifer, mortifer; (2) ceram alens. Ex κῆρ, mors, vel κηρὸς, & τρέφω.

Κηρολὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, ad fatum lethiferum trahens, ad funestum fatum rapiens. Ex κῆρ, & ἕλκω, trabo.

Κηροφορέω, favos fero. Ex κηρὸς, & φέρω.

Κηροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, cerea veste indutus.

Κηροχυτέω, ceram fundo, liquefacio; (2) facile fingo.

Κηρόχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, e cera fusa factus. Epith. picturæ. Ex κηρὸς, & χύω.

Κηρόω, incero, cera obduco, cera circumlino; (2) lædo, vitio. A κηρὸς, vel κῆρ.

ΚΗΡΤΊΒΙΑ, τὰ, folliculi fabarum.

Κήρυγμα, ατος, τὸ, præconium, h. e. actio præconis, & id quod per præconem pronunciatur, edicitur; (2) in sacris est doctrina, institutio. A κηρύσσω.

Κηρυκεία, ας, ἡ, præconis munus; (2) merces, quæ datur præconi. A κήρυξ.

Κηρύκειον, ου, τὸ, caduceus; (2) præmium quod datur præconi, aut quidpiam nunciandi, aut vendenti. Ab eod.

Κηρύκειος, εία, ειον, ad præconem pertinens.

Κηρύκευμα, ατος, τὸ, præconium.

Κηρύκευσις, εως, ἡ, munus præconis seu caduceatoris; (2) merces, quæ datur præconi venditionis seu auctionis nomine.

Κηρυκευτικὸς, ὴ, όν, prædicatorius, ad prædicandum pertinens. A

Κηρυκεύω, fut. εύσω, munus præconis obeo. Τὰ ὄ τοιαῦτα χρὴ κηρυκεύειν, ὅστις ἀνοικλος, Eur. Tro. 783. A κήρυξ.

Κηρύκιον, ου, τὸ, caduceus. Ab eod.

Κηρυκικὸς, ὴ, όν, id. quod κηρύκειος.

Κηρυκιφόρος, ου, ὁ, caducifer, Gl. V. A κηρύκιον, & φέρω.

Κηρυκλὶς, ῖδος, ἡ, prædicator, Gl. V. A κηρύσσω.

ΚΗΡΥΞ, υκος, ὁ, præco, caduceator; (2) nomen ministri sacrorum, ap. Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; (3) sacerdotes ipsi & quidem principes apud Corinthios; (4) in Lib. Sacris Doctor religionis Christianæ; (5) piscis quidam, murex; (6) avis quædam, & quidem, ut nonnulli putant, gallus gallinaceus.

Κηρύξας, aor. 1. part. act. v. κηρύσσω.

Κηρύξατε, 2. pl. a. 1. ind. act.

Κήρυξις, εως, ἡ, præconium, prædicatio, Gl. V. A

Κηρύσσω, vel κηρύττω, f. ξω, prædico, præconio promulgo; præconio convoco; (2) præconis voce edico; (3) præconis voci subjicio, per præconem vendo; (4) divulgo; (5) invoco; (6) in Lib. sacris, doceo. Ὃν ὁ Παῦλος κηρύσσει, Act. 19, 13. Ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον, Matt. 26, 13. Κηρύξατω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τῶν ἀγορᾶν, Xen. A κήρυξ.

Κηρυχθῇ, 3. s. a. 1. conj. pass.

Κηρᾶ, gen. s. Dor. pro κηρᾶς, a κηρὸς.

Κηρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cerinus, cereus, ceram referens. A κηρὸς.

Κήρωμα, ατος, τὸ, ceroma, tabula cerata, in qua olim scribebatur; (2) ceratura; (3) unguentum ex oleo & cera. A κηρόω.

Κηρωματικὸς, ὴ, όν, ceromaticus, ceromate unctus. A κήρωμα.

Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, qui ceromate aliquem ungit. Ab eod.

Κηρὼν, ῶνος, alveus. A κηρὸς.

Κήρωσις, εως, ἡ, materia ceræ. A κηρόω.

Κηρωτὸς, ὴ, όν, ceratus, cera obductus, fucatus. Ab eod.

Κητεία, ας, ἡ, cetorum captura. A κῆτος.

Κήτειος, εία, ειον, cetaceus; (2) magnus.

Κητλὼν, ωνος, ὁ, navigium ceti instar, Hes.

Κητόδορπος, ου, balænis pabulum præbens.

Κητοφόνος, ου, balænas occidens. A φένω.

ΚΗΤΟΣ, εος, contr. κήτους, Cetos, cetus, bellua marina, balæna; (2) signum cœleste.

Κητώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cetaceus, e cetorum genere. A κῆτος. Unde

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, κητώεσσα, Lacedæmonis. Epith. ob magnitudinem. Hom. Il. 2, 581.

Κητῶος, ώα, ῶον, cetaceus. Ab eod.

Κυῖ, & bene, Æol. pro κῇ, εὖ.

Κῆφ' ὅτι, Æol. pro κῇ ἔπει, ὅτι.

Κῆφα, & dicebat, Dor. & Æol. pro κῇ ἔφη.

ΚΗΦΗΝ, λῶος, ὁ, fucus, apum genus.

Κηφίων, τὸ, parvus fucus, fœtus fuci, Dim.

Κήφθα, Æol. Dor. & Ion. pro κῇ ἔφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἔπλω.

Κηφηνώδης, ες, fuco similis, rapax.

Κηώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, bene olens, fragrans, proprie ex suffitu vel aromatibus crematis. A καίω, uro.

Κήτεις, ωσα, ῶεν, idem & ab eod.

Κιβδηλεία, ας, ἡ, scoriæ admixtio, adulteratio, quæ fit scoriæ admixtione; (2) quævis adulteratio sive corruptela.

Κιβδήλευμα, ατος, τὸ, cui scoria admixta est, adulteratum; (2) adulteratio. A

Κιβδηλεύω, f. εύσω, scoriam admisceo, adultero; (2) corrumpo, depravo. Κιβδηλεύειν τὰ νομίσματα, Aristot. Εὖ τῶν ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκῆσαι, Φίλα, Eur. Bac. 475. A κίβδηλος.

Κιβδηλία, ας, ἡ, vitium metalli non satis a scoria defæcati; (2) scoria, metallorum fæx; (3) improbitas, depravatio. Ab eod. Hinc

Κιβδηλεύω, palleo, proprie, ut aurum adulteratum. Κιβδηλεῦν ὑπὸ λιμοῦ, Aristot. A

ΚΙΒΔΗΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, cui scoria admixta est, non satis purgatus a fæcibus; (2) non sincerus, fucatus, adulterinus.

ΚΙΒΙΣΙΣ, εως, ἡ, pera, sacculus. Vox Cypria.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ; (2) poculi genus; (3) proprie loculus fabæ; (4) vasis genus, quibus altaria ornantur.

Κιβώτιον, ου, τὸ, arcula, capsula, scriniolum, Dim. a κιβωτὸς.

Κιβωτοποιὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui arcas seu cistas conficit, arcarum fabricator. Ex κιβωτὸς, & ποιέω.

ΚΙΒΩΤΟΣ, οῦ, ὁ, arca, cista, capsa.

Κιγκλίζω, f. ίσω, imitor κίγκλον, s. crebro motu corporis motacillam imitor; (2) crebro motu agito. Εὖ πόκα κιγκλίζει, Theocr. 5, 117. A κίγκλος.

Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, cancelli, porta cancellata, valvæ cancellatæ, Gl. V. κιγκλὶς, transenna.

Κίγκλισις, εως, ἡ, crebra & levis agitatio, succussio. A κιγκλίζω.

Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

ΚΙΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam, cinclus seu motacilla.

ΚΙΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, Cidaris, pileus regius Persicus; (2) genus saltationis apud Arcadas.

Κιδαφίζειν, malitiose & vafre agere, more scilicet vulpino, Hes. A κιδάφη.

ΚΙΔΑΦΗ, ης, ἡ, vulpes, Hes.

Κιδάφιος, fraudulentus, astutus, dolosus vulpis instar, Hes. A κιδάφη.

Κίδαφος, vulpes, Hes. (2) dolosus, Hes.

Κίδναμαι, diffipor, dispergor, diffundor, ἐκίδνατο, imperf. spargebatur. Ἧος μὲν πρόκοπτε πλοῦς ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, Il. 8, 1. Ἥμος δὲ δείπνου ὕπνου νὺξ ἐπὶ ζυγὸν κίδνατ', Eur. Hec. 903. A seq.

Κίδνημι, dispergo, diffipo. A κιδάω.

Κίε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκιε, a κίω.

ΚΙΘΑΡΑ, ας, ἡ, cithara; (2) superior pars thoracis ad jugulum, Hipp.

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, κιθαρῳδὸσταν, Aristoph. fidicen peritissimus. Ex κιθάρα, & ἀοιδὸς.

Κιθάριζε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐκιθάριζε, a

Κιθαρίζω, f. ίσω, cithara cano, κιθαρίζομαι, cithara mihi canitur, cithara aures meæ personant, τὸ κιθαριζόμενον, quod cithara canitur. Φωνὴν ἤκουσα κιθαρῳδῶν κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν, Apoc. 14, 2. Πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλούμενον ἢ τὸ κιθαριζόμενον, 1 Cor. 14, 7. A κιθάρα.

Κιθάριον, ου, τὸ, parva cithara, Dim. a κιθάρα.

Κίθαρις, εως, ἡ, cithara, ars canendi cithara, lyra proprie, ut placet Gramm.

Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulsatio, citharæ cantus. A κιθαρίζω. Unde &

Κιθάρισμα, ατος, τὸ, citharæ pulsatæ sonus.

Κιθαρισμὸς,

Digitized by Google

Κιθαριστήριος, ία, ιον, ad citharam pertinens, quo citharæ accinitur. Ab eod.

Κιθαριστής, οῦ, ὁ, citharista, qui cithara canit; (2) dicitur tamen et pro citharœdo.

Κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν, ad citharistam pertinens; (2) peritus pulsandi citharam. Hinc & ἡ κιθαριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, peritia canendi cithara. A κιθαριστὴς.

Κιθαρίστρια, ας, ἡ, citharistria, femina, quæ cithara canit. Ab eod.

Κιθαρισμὸς, οῦ, ὁ, ars pulsandi citharam, ars canendi cithara. A κιθαρίζω.

Κίθαρος, ου, ὁ, thorax, pectus; (2) citharus, piscis quidam, fidicula. A κιθάρα.

Κιθαρῳδέω, ῶ, fut. ήσω, cithara cano.

Κιθαρῳδία, ας, ἡ, citharæ cantus, citharœdica modulatio.

Κιθαρῳδικὸς, ὴ, ὸν, citharœdicus, citharæ accommodus. A

Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, qui cithara canit, qui citharam pulsans simul voce accinit. Ex κιθαρα, & ᾠδὸς, *cantor*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro χιτὼν, tunica.

Κῖκι, εως, τὸ, cici, arbor quædam; (2) genus olei. Hinc

Κίκινος, ὴ, ὸν, ut κ. ἔλαιον, oleum cicinum, sive ex fructu arboris prædictæ factum.

Κῖκινος, ου, ὁ, cincinnus, cirrus, crinis intortus.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ, vox clamantium noctuarum, Schol. Aristoph.

Κικκαβὴ, ῆς, ἡ, noctua, Sch. Aristoph.

Κικλήσκω pro κικλήσκουσα, *vocans*, præs. part. act. f. g. verbi κικλήσκω.

Κικλήσκω, voco, accerso; (2) appello, nomino; (3) convoco. Τὼ μεμέδοντα μὴ θεῶν Ζῆνα τύραννον ἐς χορὸν καρῶτα μίγαν κικλήσκω, Arist. Nub. [illegible] A καλέω.

Κίκλισμὸς, οῦ, ὁ, risus cachinnus, Hesy. pro κιγκλισμός.

Κικρᾶν, ῶ, misceo. A κεράω.

Κικυμὶς, ίδος, ἡ, noctua. A κικκαβαῦ.

Κικυμάσσειν, vel κικυμάτιειν, cæcutire, debili esse visu; ut noctuæ interdiu, Suid. Hesy. A κίκυμις.

ΚΊΚΥΣ, vis, vires, robur.

Κικύω, valeo, viribus polleo, accelero, propero, festino, Suid. A κίκυς.

Κιλίκειος, εία, εῖον, pertinens ad Cilices.

Κιλικία, ας, ἡ, Cilicia, regio Asiæ minoris.

Κιλικίζω, f. ίσω, Cilices imitor; (2) cum Cilicibus facio; (3) sum improbus & truculentus, ut Cilix. A Κίλιξ.

Κιλίκιον, ου, τὸ, Cilicium, vestis ex villis hircorum. A κιλίκιος.

Κιλίκιος, ία, ιον, Cilicius. A κίλιξ.

Κιλικισμὸς, οῦ, ὁ, cædes ex temulentia patrata, Suid. A κιλικίζω.

Κιλίκισσα, ης, ἡ, quæ est e Cilicia. A κίλιξ.

Κίλιξ, ικος, ὁ, Cilix, Cilicia oriundus; (2) Cilicius; (3) Filius Phœnicis, a quo genti & regioni nomen inditum putatur.

Κιναιδὼρ, ῆρος, ὁ, agaso, Pollux. Ex κίναλος, & ἄγω.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ, ων, οἱ, ligna tribus suffulta cruribus, quibus clypei imponebantur ab iis, qui quiescere volebant a belli laboribus; tripodes.

Κίναλος, ία, ιον, asininus; (2) fuscus. A

ΚΊΛΛΟΣ, ου, ὁ, asinus, apud Dores, Poll.

Κίμαρις, ὴ, genus quercus, ap. Sch. Theoc.

Κίμβεια, & κιμβίκεια, ἡ, fordes, avaritia sordida. A κιμβὸς, vel κίμβιξ.

ΚΙΜΒΕΊΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vestimenti genus, Suid. At Hesy. κιμβερικὸν.

ΚΙΜΒΗΞ, κος, ὁ, animalculum e vesparum vel apum genere; (2) sordidus, nimis parcus, avarus & nimis tenax.

Κίμβιξ, ικος, ὁ, idem quod κίμβηξ.

Κιμωλία, χῆ, terra e monte Cimolo effossa, candida alia, creta, alia ad purpuram colore accedens.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, canum cibus; (2) fœtor, quem alæ caprarum reddunt; (3) fœtor quivis.

Κιναβράω, ῶ, oleo, fœteo, & quidem hircinum quid. Αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη, Arist. Plut. 294. A κινάβρα.

Κινάβρυμα, ατος, τὸ, purgamentum fœtens, Hesy. Quasi a κιναβρύω, quod est a κινάβρα.

Κινάδιον, ου, τὸ, vulpecula, Suid. Dim. a

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, ου, τὸ, vel ὁ, (pen. corr.) vulpes, Soph. Aj. 103. (2) homo vafer & versutus, vulpina mente præditus.

Κινάθίζω, moveo; (2) exili voce lamentor, ap. Hesy. A κινέω. Hinc

Κινάθισμα, ατος, τὸ, motus, strepitus multitudinis congregatæ, Æsc. Pr. 124.

Κινάμωμον, ου, τὸ, vid. κιννάμωμον.

Κιναιδία, ας, ἡ, cinædica impuritas. A κίναιδος.

Κιναιδίζομαι, fut. ίσομαι, cinædice me gero, impuritate cinædos imitor. Ab eod. Hinc

Κιναίδιον, τὸ, Hesy. ἡ ἴυγξ, motacilla.

Κιναίδισμα, ατος, τὸ, obscœnitas cinædica.

Κιναιδολογέω, obscœne loquor. A

Κιναιδολόγος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, turpiloquus, cinædico sermone utens. Ex κιναίδος, & λέγω.

Κίναιδος, ου, ὁ, cinædus, pathicus, mollis, puer meritorius, Ph. κίναδος, eviratus. Ex κινέω, & αἰδὼς, vel αἰδοῖον.

Κιναιδώδης, ες. cinædicus.

Κινάρα, ας, ἡ, carduus, carix, Gl. V. Vid. κυνάρα.

Κινδαλισμὸς, οῦ, ὁ, lusus, qui fit paxillis. Poll. cujus Ed. Nov. κύνδαλισμός. A

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, clavus, paxillus. Poll. in Ed. Nov. κύνδαλα, ἐς κύνδαλοι.

Κίνδαξ, ακος, ὁ, ἡ, ὴ, agilis, qui facile huc illuc movetur, Hesy. A κινέω.

Κινδύνευμα, ατος, τὸ, facinus audax; (2) periclitatio. A κινδυνεύω.

Κινδυνευτέος, έα, έον, periclitandus. Ab eod.

Κινδυνευτὴς, οῦ, ὁ, periclitator, qui periclitari solet. Ab eod. Hinc

Κινδυνευτικὸς, ὴ, ὸν, qui se offert periculis.

Κινδυνεύω, fut. εύσω, in periculum conjicio, periclitor, in periculo sum; (2) periculum adeo vel suscipio; (3) dimico; (4) periclitor capite, reus sum; (5) videor. Κινδυνεύειν τ' ἀρχῆς, τῇ φόλῃ· ἀεὶ, ὑπέρτιος· ἐφ' ἑνὶ παιδὶ σῴθῆναι γὰ παντός. Ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν, 1 Cor. 15, 30. A

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, periculum, discrimen.

Κινδυνώδης, ες, ὁ, ἡ, ὴ, periculosus.

Κινείδω, 3. f. præs. imp. pass. v. κινέω.

Κινεῖδω, 2. f. pr. imp. med. *Dor.* pro κινῆ.

ΚΙΝΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, moveo; (2) moveo loco; (3) agito, quatio; (4) permoveo, excito, incito; (5) initium facio, incipio, v. c. cantum; (6) sumo, attingo, v. c. pecuniam; (7) subigo, sc. fœm. (8) muto, abrogo; (9) κινεῖσθαι dicuntur, qui appetitu alicujus rei moventur, item (10) qui in aliqua re sunt studiosi & industrii, &c. Μὴ θεῶν κίνει φρένας δεινὰς, Arist. Av. 1243. Κεκίνηκε πόλεις αὐτῷ, Matt. 27, 39. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, Act. 17, 28.

Κίνημὶς, ῖδος, ἡ, motus. A κινέω.

Κίνηθρον, ου, τὸ, tudicula, instrumentum tinctorum, quo pannos inficiendos demergunt versantque, Poll. A κινέω.

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, motio, commotio, qua aliquid movetur; (2) inceptum, institutum ap. Plut. Ab eod.

Κινηματοφόρος, ον, movens. A pr. & φέρω.

Κίνησας, aor. 1. part. act. v. κινέω.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, quo quis movet, & aliquid movetur.

Κινησίχθων, ὁ, ἡ, ὴ, terram movens.

Κινητέος, έα, έον, movendus. Ab eod.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, motor. Ab eod.

Κινητὴς, οῦ, ὁ, motor; (2) perturbator, rerum novarum studiosus. Ab eod.

Κινητικὸς, ὴ, ὸν, movendi vi præditus; (2) turbulentus, seditiosus.

Κινητὸς, ὴ, ὸν, qui movetur, mobilis.

Κίνητρον, ου, τὸ, quod κίνηθρον. Ab eod.

ΚΙ'ΝΝΑ, ας, ἡ, cinna, gramen, quoddam in Cilicia nascens.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, cinnabari vel cinnabaris, gummi arboris Indicæ; (2) calx colorata; (3) coloris genus, vulgo etiam κόκκινον dictum, Gl. Vet. κινάβαρις, minium, Ph. κιννάβαρις, minium. Hinc

Κιννάβαρίζω, f. ίσω, colore cinnabarim imitor, cum colore cinnabaris.

Κιννάβαρινος, ίνη, ινον, cinnabarinus, f. cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβάριος, ου, ὁ, ἡ, ὴ, cinnabarius. Ab eod.

Κιννάβωμα, ατος, τὸ, idem quod seq. κίνναβος. Quasi a κιννάβόω, quod est a

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, exemplar, quod sibi proponit plastes in effingendo simulacro alicujus rei, proplasma, Suid.

Κιννάμολίγος, ου, ὁ, avis cinnamomi fœtoris nidificans. Ex κίνναμον, & λίγω, *lego*.

Κίνναμον, ου, τὸ, cinnamomum.

Κιννάμωμινον μύρον, unguentum e cinnamomo.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, cinnamomum, frutex brevis, cujus dos omnis in cortice est.

Κιννάμωμοφόρος, ον, ὁ, ἡ, ὴ, ferens cinnamomum. Ex κιννα. & φέρω.

Κίνυγμα, ατος, τὸ, quod movetur, f. jactatur; αἰθέριον κίνυγμα, dicitur Prometheus apud Æschylum Caucaso affixus, quasi αἰώρημα, quia suspensus est & sublimis pendet, seque jactat. Schol. minus recte, ὥσπερ εἰδωλον κρέμαται ὑπὸ τ' ἀέρα, uti & Eust. ἀέριον ἔδαλον. Descendit a κινύεσθαι.

Κίνυμαι, moveor. Δῆϊον ἐς πόλεμον φυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, Il. 4, 281. A κινέω.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, instrumentum musicum Phœnicium & Syrium, soni queruli.

Κινύρομαι, voce querula lamentor, lugubri voce queror. Τί κινυρόμεθ' ἄλλας; Arist. Eq. 11. τινὸ, Epigr. A κινύρα.

Κινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querulus, lamentabilis, funestus. Ab eod.

Κινύσσω, moveo. Eust.

Κινάπετα, ων, τὰ, feræ bestiæ. Quasi ex κινέω, & πεδον, *campus*.

Κιονειδὴς, ές, columnæ similis.

Κιονικὸς, ὴ, ὸν, columnaris. A κίων.

Κιόνιον, ου, τὸ, columella. Apud Dioscor. purpurarum buccinarumque media pars, circa quam velut columellam testæ volumen intorquetur. A κίων.

Κιονὶς, ίδος, ἡ, oris columella, quæ & uvula dicitur. Ab eod.

Κιονίσκος, ου, ὁ, columella, Dim.

Κιοκέφαλον, ου, τὸ, caput columnæ. Ex κίων, & κράνον.

Κιοφορέω, fero columnam, f. montem, de Atlante.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, circæa, herba quædam.

Κιρκήσια, ων, τὰ, Circensia, f. Circenses ludi.

Κιρκίλατος, ου, ὁ, infestatus ab accipitre.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, circus, accipitris species, falco, Gl. V. (2) Circus; (3) circulus, annulus.

Κιρκόω, ῶ, f. ώσω, annulo aut circulo in orbem ducto ligo & adstringo. Σκιλλᾶν ὃ κίρκωσον βία, Æschyl. A κίρκος.

Κίρκα, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρνας, a

Κιρνάω, 1. ῶ, & κίρνημι, misceo. A κεράω.

Κίρνα, 3. f. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκίρνη, a κίρνημι.

Κίρνάν, *Ion.* & *contr.* pro ἐκίρνασαν, a κιρνάω.

ΚΙ'Ρ'ΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, fulvus, gilvus, luteus.

Κίσηρι, υ, τὸ, Cirsium, herba. A κιρσός.

Κιρσειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὴ, varicis speciem habens, varicum modo tumens, varicosus. Ex κιρσὸς, & εἶδος, *species*.

Κιρσοκήλη, ης, ἡ, varicosus ramex. Ex κιρσὸς, & κήλη, *ramex*.

ΚΙΡΣΟ'Σ, ῦ, ὁ, varix, vena dilatata.

Κιρσώδης, ες, ὁ, ἡ, ὴ, varicis speciem gerens, varicosus, ad varicem proxime accedens. A κιρσός.

ΚΙ'Σ, κὶς, ὁ, cis, vermis, qui in frumento & ligno nasci solet, eaque rodit.

Digitized by Google

ΚΙ'ΣΣΑ, vel *κίτλα*, ης, ἡ, pica, avis; (2) faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, pica, malachia.

Κισσαζίζω, vel *κιτλαζίζω*, picæ vocem imitor. A *κίσσα*.

Κισσάμπελος, ου, ἡ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & *ἄμπελος*, *vitis*.

Κισσάνθεμον, ου, τὸ, herba quædam. Ex *κίσσα*, & *ἄνθεμον*, *flos*.

Κίσσαρος, ου, ὁ, hedera. A *κισσός*.

Κισσάω, ω, f. ήσω, pica ſeu malachia laboro; (2) impotenter, inſolito more appeto; (3) cum voluptate concipio. Ὑμεῖς μὲν ὦ οἱ κιτλιάντες τ' εἰρωνῆς, Ariſt. Pace. 495. Οὕτω κιτλῶ διὰ τὴν Καριδῶν μετὰ χοιρίνης ἀσελθεῖν, id. Veſp. 348. A *κίσσα*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, pumex. A *κίς*. Hinc

Κισσηρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pumicoſus, pumici ſimilis.

Κισσινός, ἡ, ὁν, hederaceus, hedera vinctus, velut a *κισσάω*, pro *κισσόω*.

Κισσινοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hederaceo colore tinctus. Ex *κισσὸς*, & *βάπτω*.

Κίσσινος, ίνη, ινον, hederaceus, ex hedera confectus. A *κισσός*.

Κίσσιον, ου, τὸ, hederula. Ab eod.

Κισσόζρυος, ον, hedera abundans, hedera ornatus. A *κ.* & *βρύω*.

Κισσοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, hederæ ſimilis, hederaceus. Ex *κισσὸς*, & *εἶδος*.

Κισσοειδῶς, hederæ more.

Κισσοκόμης, ου, ὁ, hederacea fronde redimitus. Ex *κισσὸς*, & *κόμη*.

Κισσόπλημος, ον, hedera, thyrſo percuſſus, furore percitus divino. *Neut.* dithyrambicum, tumidum.

ΚΙΣΣΟ'Σ, vel *κιτλὶς*, υ, ὁ, hedera, frutex.

Κισσοπόητος, ον, hederaceus.

Κισσοστέφης, ες, ὁ ἡ ἡ, hedera coronatus.

Κισσοστεφὴς, ὲς, idem. A *στέφω*.

Κισσοφορέω, vel *κισσιστεφορέω*, ῶ, hederam gero, hederacea corona redimitus ſum. A

Κισσοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, hederam geſtans, hedera redimitus. Ex *κισσὸς*, & *φέρω*.

Κισσοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, hederacea indutus tunica, hedera velut tunica amictus.

Κισσόω, vel *κιτλόω*, ῶ, hedera orno, hedera corono; *κεκισσωμένος*, p. part. paſſ. hedera redimitus. Μίλλον χορεύειν κρᾶτα κισσώσας ἐμόν, Eur. Bach. 205. A *κισσός*.

Κισσύβιον, υ, τὸ, poculum e ligno hederaceo. Ab eod.

Κισσώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, hederaceus, ad hederam proxime accedens; (2) malacia ſeu pica laborans. A *κισσὸς*, vel *κίσσα*.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, ciſta, capſa, capſula.

Κιστὶς, ίδος, vel *κίστις*, ιδος, ἡ, idem.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, υ, ὁ, ciſtus, frutex.

Κιστοφόρος, ὁ ἡ ἡ, ciſtifer, qui ciſtam geſtat; (2) nummus, in quo imago ciſtam ferentis expreſſa erat. Ex *κίστος*, & *φέρω*.

Κίθαρις, εως, ἡ, Citaris; regium capitis ornamentum, quod & *κίδαρις* quod vide.

ΚΙ'ΤΡΙ'Α, Citria, arbor, ſeu malus Medica.

Κίτριον, υ, τὸ, malum citrium; (2) arbor citria; (3) cortex citrius. A *κιτρία*.

Κιτλαζίζω, vide *κισσαζίζω*.

Κιτῶνα, *tunicam*, acc. ſing. *Dor.* pro *χιτῶνα*.

Κιχάνω, κιχάω, κίχημι, invenio; (2) adſequor, comprehendo, f. 1. *κιχήσω*, med. *κιχήσομαι· κιχήσατο*, aor. 1. med. pro *ἐκιχήσατο· κιχανόμενοι*, præſ. part. advenientes; *κιχήμεναι*, pro *κιχεῖσαι*, infin. deprehendere. Μίχρις ἂν μυχὸς κίχασι τῶν πάτων Διός, pervenerint, Soph. Aj. 572. Τράπεζαν ἐδάρων πλήρη κιχών, Lyc. 1250. Μὴ μιαρὰ μ' ἐν δόμοις κιχῇ, Euripid. Alc. 22.

Κιχεῖν, 3. ſ. pr. optat. act. v. *κίχημι*.

Κιχεῖμεν, 1. pl. præſ. optat. act. *per Sync.* pro *κιχείημεν*.

Κιχεῖν, pro *κιχεῖα*, metri cauſa, Subjunct.

Κιχῇ, 3. ſ. a. 2. conj. act.

Κιχεῖμεναι, a. 2. inf. act. *Dor.* pro *κιχεῖν*.

Κιχήσας, aor. 1. part. act.

Κίχησις, εως, ἡ, adſecutio, comprehenſio, Heſ. A *κιχέω*.

Κιχήτην, 3. dual. a. 1. ind. act.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, turdus; (2) piſcis quidam marinus.

Κιχλίζω, fut. *ίσω*, pingues epulor turdos; (2) indecenter & effuſius rideo. Οὐδὲ κιχλίζειν δ' ἴσχειν τὼ στόμ' ἐπαμᾶξ, Ariſt. Nub. 979. A *κίχλη*. Hinc

Κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, pinguium turdorum comeſtio; (2) riſus immodicus, cachinnus.

Κίχορα, τὰ, & *κιχόρια*, item *κιχόριτα*, τὰ, olera quædam agreſtia, cichorea.

Κιχρὰς, præſ. part. act. v. *κιχρημι*.

Κιχρᾶσι, *dant utendum*, 3. pl. pr. ind. act.

Κιχρᾶσο, ῶ, & *κίχρημαι*, frequentius, commodo; *κιχρὰς*, qui utendum dedit; & *κιχρήμενος*, part. qui utendum rogavit; *κιχρῶ*, commodo, Gl. V. *κιχρᾷ*, mutuatur, Phil. A *χράω*, *utor*.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, cichorium, oleris arvenſis ſpecies. Hinc

Κιχώριον, υ, τὸ, idem. Gl. V. ambuvia.

Κιχωριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſimilis cichorio.

ΚΙ'Ω, vado, eo; *κῖς* pro *ἴκτην*, imp. ibat; *κιὼν*, a. 2. part. profectus. Ἡ ἧ εἴκτο ἅμα τῖσι γυνὴ κτλ., Il. 1, 348.

ΚΙ'Ω'Ν, ονος, ὁ ἡ ἡ, columna; (2) curculio præter naturam auctus & oblongior, apud medicos; (3) interſeptum narium carnoſum uſque ad labrum deſcendens; (4) *κίων*, aut potius *κιὼν*, congregata multitudo beſtiolarum frumentum peredentium, Gal. Lex. Hipp. (5) *κίων*, ejuſmodi vermis unus. Gal. Lex. Hippocr. (6) alti montes etiam a veteribus *κίονες*, dicti, *Euſtath.*

Κλαγγάζω, clango, ut grus. A *κλάζω*. Unde

Κλαγγάω, clango, ut canis in venatione.

Κλαγγιοῦντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro *κλαγγίωσι*, a *κλαγγίω*, pro *κλάζω*.

Κλαγγὴ, ῆς, clangor, proprie gruum; (2) anſerum; (3) tubarum & cornuum; (4) hominum præcipue in prælio conſtitutorum; (5) ſuum; (6) canum in venatione; (7) ſagittarum emiſſarum. Ab eod.

Κλαγγηδὸν, *Adv.* cum clangore. A *κλαγγή*.

Κλαγγίω, clango, Gl. V. clamo, ſtrideo, vociferor, a. 1. ἐκλάγξα. Vid. *κλάζω*.

Κλαγγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, clangori ſimilis. A *κλαγγή*.

Κλαγκτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Κλάγξω, *clamabo*, f. 1. ind. act. verbi *κλάζω*.

Κλαδαρόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mobilibus eſt oculis, Heſ. Ex *κλαδαρὸς*, & *ὄμμα*.

Κλαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, vibratilis; (2) fragilis; (3) ramalis. A *κλάδος*.

Κλάδας, acc. pl. *Dor.* pro *κλεῖδας*, a *κλεὶς*.

Κλαδάσσομαι, vibro, agitor; *κλαδασσόμενον αἷμα*, ſanguis currens, agitatus, Emped. A

Κλαδάω, ramulos deputo, pampino; (2) quaſſo, concutio. Ab eod.

Κλάδδισις, εως, ἡ, putatio. A *κλαδδίω*.

Κλαδδυτὴρ, ῆρος, ὁ, putator, pampinator.

Κλαδδυτήριον, υ, τὸ, falx putatoria. A *κλαδδυτὴρ*.

Κλαδδίω, puto, vites puto.

Κλαδὶ, dat. ſ. *Dor.* pro *κλειδὶ*. A *κλεὶς*.

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ου, ὁ, ramus proprie tener & flexilis; progenies, *Poët.* & qua patriam & qua parentes; *κλαδὶ*, Dat. per metaplaſmum, quaſi a *κλάς*, *κλαδός*.

Κλαδωδὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, ramoſus. A *κλάδος*.

Κλαδὼν, όνος, ὁ, ramulus, Heſ. Dim. a *κλάδος*.

Κλάειν, inf. act. *Dor.* & *Att.* pro *κλαίειν*.

ΚΛΑ'ΖΩ, clamo, vociferor, clango, ſtrido. p. med. *κέκλημαι*, *κέκλησαι*, part. *κεκλημένος*, in fœm. clamitans, vociferans. Poteſt hinc etiam formari ἔκλαγξα, a. f. inuſit. *κλάζω*, per epentheſin *κλαγξα*, ἔκλαγξα. Δισμὰ φωλικῶν ἐξ ἀντύγων κλάζει Διόπου, Eur. Rheſ. 567. Σὺ ἧ κιθάρα κλάζεις φαιδίμας μέλπων, Id. Ion. 399.

Κλαῖε 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκλαιες, a *κλαίω*.

Κλαῖδις, *clavet*, *Dor.* pro *κλεῖδις*.

Κλαίοισα, part. act. f. g. *Dor.* pro *κλαίουσα*.

Κλαίοισθα, 2. ſing. præſ. opt. act. *Æol.* pro *κλαίοις*.

Κλαῖσρον. *clauſtrum*, *Dor.* & *Æol.* pro *κλεῖθρον*.

ΚΛΑΙ'Ω, *Att.* *κλάω*, lacrimor, fleo, ploro, ejulo; (2) deploro, defleo; (3) do pœnas, vapulo. f. *κλαύσω*, *κλαύσομαι*, & *κλαιήσω*, *κλαήσω*. Κείνης ἧ κλαίω ξυμφορᾶ κεχρημένος, Eur. Med. 347. Κλαῖσ' ἀδελφὸν, id. Or. 61. Καπὸς ὠδίνων ἔκλαυσε βάρος, Lyc. 477. Οἰκεῖ δ' ἐκλαίομεν δέσποιναν, Eur. Alc. 758.

ΚΛΑ'ΜΒΟΣ, η, ὸν, mutilatus.

ΚΛΑ'ΝΙΟΝ, υ, τὸ, armilla.

Κλαὶξ, ακὸς, ἡ, clavis. Vox Dorica a *κλεὶς*.

Κλάξω, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλείσω*, a *κλείζω*.

Κλαπαὶ, ᾶν, αἱ, grallæ; (2) lignei calcei quivis. Ex. *Lat.* clava.

Κλαπεὶς, aor. 2. part. paſſ. verbi *κλέπτω*, ſ. *κλέπτομαι*.

Κλαρονόμας, acc. pl. *Dor.* pro *κληρονόμους*.

Κλάρασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκλήρωσε, a *κληρόω*.

Κλάσας, a. 1. part. act. verbi *κλάω*.

Κλασθήσης, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g.

Κλασιβώλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, glebas frangens. Ex *κλάσις*, & *βῶλαξ*, *gleba*.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio; (2) fractura; (3) putatio vitium. A *κλάω*.

Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum defractum. Ab eod.

Κλασσάω, ῶ, fut. ήσω, ſarmenta defringo vel amputo; (2) frango. Βυκλῶ σπατήσεις, ἡ στρατηγὸς κλασήσεις, Ariſt. Eq. 166. Ab eodem.

Κλασήριον, υ, τὸ, frangibulum. Ab eodem.

Κλάστης, ου, ὁ, qui frangit, fractor; (2) qui vites amputat. Ab eod.

Κλασῶ, fut. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλείσω*, a *κλείω*.

Κλαύδη, ης, ἡ, Clauda. Nomen inſulæ.

Κλαυδία, ας, ἡ, Claudia. Nomen mulieris Latinum.

Κλαυθμωνὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ploratus. A *κλαυθμός*.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, ploratus. A *κλαίω*.

Κλαυθμυρίζω, & *κλαυθμυρίζομαι*, fleo, vagio. A *κλαυθμός*. Hinc

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, ejulatus, vagitus.

Κλαυθμώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui cum fletu fit, flebilis. A *κλαυθμός*.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, locus flentium, ſ. fletus; (2) fletus. A *κλαίω*. Unde &

Κλαῦσμα, ατος, τὸ, ploratus, ejulatus.

Κλαυμωνὴ, ῆς, ἡ, fletus. Ab eod.

Κλαυσάσκω, fleo, ejulo. Ab eod.

Κλαυσεῖ, 3. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro *κλαύσεται*, a *κλαίω*.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act.

Κλαυσιάω, ῶ, plorare cupio. Ἀλλὰ δῆτα τὸ Φύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ, Ariſt. Plut. 1099. A *κλαίω*.

Κλαυσίγελως, ατος, ὁ, fletus cum riſu permixtus, lacrimæ riſui intermixtæ. Ex *κλαῦσις*, & *γέλως*.

Κλαυσίμαχος, ον, in pugna plorans, timidus. E *μάχη*.

Κλαύσιμος, flebilis, Gl. V. A *κλαίω*.

Κλαυσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro *κλαύσω*, a *κλαίω*.

Κλαυστικὸς, ὴ, ὸν, idem quod

Κλαυτὸς, ὴ, ὸν, lacrimabilis. Ab eod.

Κλάω, lachrimor, ploro, ejulo. *Att.* pro *κλαίω*.

ΚΛΑ'Ω, f. άσω, frango; *κλασθεὶς*, aor. 1. paſſ. *κεκλασμένος*, p. paſſ. fractus. Χρύσια μῆλα κλάσας, Epigr. Ὅστις τὰς αἰσὶς ἄρτυς ἔκλασα, Marc. 8, 19.

Κλεεινὸς, ὴ, ὸν, inclytus, illuſtris, celeber, Heſ. A *κλείω*, *celebro*.

Κλεεννὸς, inclytus, celebr, pro *κλειτός*.

Κλεηδὼν, όνος, ὁ, omen, prædictio, oraculum. A *κλέος*, *fama*.

Κλεῖ-

Digitized by Google

Κλεθῆσι, 3. sing. f. 1. ind. pass. *per Sync.* pro καλεθήσει, a καλέω.

Κλειδίον, ου, τὸ, clavicula, parva clavis, Dim. a κλεὶς, *clavis*.

Κλειδοποιός, οῦ, ὁ, clausstrarius, Gl. V. Ex κλεὶς, & ποιέω.

Κλειδοῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, clavem habens, claviger. Ex κλεὶς, & ἔχω.

Κλειδοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁ, custos clavium, ædituus. Ex κλεὶς, & φύλαξ.

Κλειδόω, ῶ, ἰ. -ώσω, claudo, obsero; clatro, Gl. V. A κλεὶς. Hinc

Κλείδωμα, ατος, τὸ, obseramentum, sera.

Κλείδωσις, εως, ἡ, obseratio. Ab eod.

Κλεῖστε, 2. pl. præs. imper. v. κλείω.

Κλείζω, f. ίσω, celebro. A κλεῖος.

Κλειθρία, ας, ἡ, rima januæ, Gl. V. κλειθριὰ, rima. A κλείω. Hinc

Κλειθριώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, rimosus, Gl. V.

Κλεῖθρον, ου, τὸ, clausstrum, sera; (2) clathrum. Ab eod.

Κλειθροποιός, ου, ὁ, clausstrarius, Gl. Vet. Ex κλεῖθρον, & ποιέω.

Κλείνιος, inclytus, celeber, Hes. A κλείω.

Κλεινύω, claudo. A κλείω.

Κλεινὸς, ὴ, ὸν, inclytus, celebris.

Κλειξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κλεῖσαι, a κλείω.

Κλιῖος, pro κλέος, *gloria*.

Κλείυσαι, nom. pl. part. act. v. κλείω.

Κλεὶς, ιδος, ἡ, clavis, a κλείω.

Κλεῖσαι, aor. 1. infin. act. verbi κλείω.

Κλειώθησι, 3. s. f. 1. ind. pass.

Κλειώθω, *clausus sim*, aor. 1. conj. pass.

Κλεισίαι, ων, αἱ, fores, vel januæ latæ, per quas etiam jumenta ingrediuntur. Ab eod.

Κλεισιάς, άδος, ἡ, valvæ, fores; (2) clausura. Ab eod.

Κλείσιον, ου, τὸ, locus, in quo stant boves, stabulum. Ab eod.

Κλείσμὸς, οῦ, ὁ, sedes. Ab eod.

Κλειστὸς, ὴ, όν, clausus; (2) qui claudi solet.

Κλεῖστρον, ου, τὸ, sera. Ab eod.

Κλεισώρεια, ας, ἡ, clausstrum montis, vel montium. Ex κλείω, & ὄρος, *mons*.

Κλειτόπαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, equis insignis. Ex κλειτὸς, & πῶλος, *pullus equinus*.

Κλειτοριάζω, f. άσω, idem quod

Κλειτορίζω, f. ίσω, myrtum mulliebrem attrecto. A κλειτορὶς.

Κλειτορὶς, ίδος, ἡ, myrtus in natura muliebri. A κλείω.

Κλειτὸς, ὴ, όν, inclytus, celebris, præclarus. A κλείω.

ΚΛΕΙ'Ω, ίσω, claudo, obsero; κεκλεισμένος, p. part. pass. clausus. Κλεῖσι κεκλεισμένοις, repagula, Arist. Ach. 484. Ἐκλείσθη ἡ θύρα, Matt. 25, 10.

ΚΛΕΙ'Ω, celebro, celebrem reddo; (2) memoro, dico, perhibeo.

Κλειὼ, όος, *contr.* ῦς, ἡ, Clio, una Musarum. A κλέος, vel κλεῖος.

Κλέμμα, ατος, τὸ, furtum, peculatus; (2) obreptio, stratagema. A κλέπτω.

Κλεμμάδιον, ου, τὸ, furtivum. A κλέμμα.

Κλεμμαδὸν, *Adv.* furtim. Ab eod.

Κλεμματικὸς, ὴ, όν, furax; (2) astutus. Ab eodem.

Κλέομαι, celebror. Μήτι τι κλέομαι, ᾧ κέρδεσιν, Odyss. 13, 299. A κλέος.

Κλεόπας, Cleopas. Nomen viri, pro Κλεόπατρος, *per Syncop.* ut Ἀντίπας, pro Ἀντίπατρος.

Κλέος, κλέους, τὸ, gloria, celebritas, splendor nominis; (2) fama, rumor. A κλείω.

Κλέπος, ους, τὸ, furtum. A κλέπτω.

Κλεπτέριον, ου, το, furunculus, Gl. Vet. A κλέπτης.

Κλεπτίλεγχος, ου, ὁ, fures arguens, fures deprehendens; ut κλεπτίλεγχος λίθος, apud Dioscor. de ætite, lapis cujus indicio fures deprehenduntur. Ex κλέπτης, & ἐλέγχω.

Κλέπτης, ου, ὁ, fur. A κλέπτω.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars furandi. A

Κλεπτικὸς, ὴ, όν, furax, furtivus, furtis deditus. A κλέπτω.

Κλεπτίσατος, furacissimus. *Att.* A κλέπτης.

Κλέπτοισα, part. act. *Dor.* pro κλέπτουσα.

Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax quiddam, apud Aristoph. part. neut. a κλέπτω.

Κλεπτοσυνὴ, ης, ἡ, furtum, furacitas, fallacia. Ab eod.

Κλέπτρια, ας, ἡ, femina furax. A κλέπτης.

ΚΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, furor, depeculor, sufuror; (2) occulo, supprimo; (3) clam facio aut dico; (4) fallo, decipio, p. κέκλοφα· κεκλοφὼς, furatus, pass. κεκλεμμένος, surreptus; κλαπεὶς, a. 2. deceptus. Κλέπτειν τινὰ εὐνοίαν κολακείᾳ, λόγῳ, dolum verbis struere, Soph. El. 56. Εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλεμμένοι, præ senio deliramus, id. Antigon. 652. Εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσι με, fallant, id. Trach. 247.

Κλέπτας, τὸ, mons altus, jugum, ap. Lyc.

Κλέψας, acr. 1. part. act.

Κλεψίαμβοι, carminis genus apud Alcmanem, Hes. At Polluci κλεψίαμβος, inter instrumenta musica quæ pulsantur.

Κλεψιμαῖος, αία, αῖον, furtivus, furto ablatus. A κλέπτω.

Κλεψίνοος, *contr.* κλεψίνους, ους, ὁ ἡ ὁ, aliud in pectore clausum habens, aliud in lingua promptum, qui aliud mente occulit quam loquitur. Ex κλέπτω, & νόος.

Κλεψίνυμφος, ὁ, ἡ, clandestinas nuptias faciens.

Κλεψιποτίας, ου, parce bibendo compotorem fallo, Suid. A

Κλεψιπότης, ου, ὁ, ap. Suid. sine expositione, f. qui fallaciter potat. Ex κλέπτω, & πότης.

Κλεψίρρυτος, ους, ὁ ἡ ὁ, furtim & per occultos meatus fluens, ut Athenis aquæ fontis Clepsydræ, Hes. Ex κλέπτω, & ῥέω.

Κλεψιτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, clam pariens.

Κλεψίφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, versutus, decipiens, animum occultans. A φρήν.

Κλεψίχολος, ους, ὁ ἡ ὁ, bilem occultans, bilem s. iram occultam habens. A χολή.

Κλεψίχωλος, claudicationem occultans.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepsydra; (2) fons quidam Athenis. Ex κλέπτω, & ὕδωρ.

ΚΛΕΟΝΙ'Α, ας, ἡ, Cleonia, quibusdam helenium herba.

Κλήδην, *Adv.* nominatim. A καλέω.

Κληδονέω, idem quod seq. (2) infamia noto; dicteriis incesso. Κληδονῆσαι, ap. *Eur.*

Κληδονίζομαι, f. ίσομαι, ominor. A κληδὼν.

Κληδόνισμα, ατος, τὸ, augurium, omen, quod capitur e re aliqua. A κληδονίζομαι.

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, divinatio, augurium. Ab eod.

Κληδοῦχος, claves habeo; (2) sacerdos sum. Ex κλεὶς, & ἔχω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor; (2) omen, divinatio; (3) armilla. A κλήζω.

Κλῆθεν, præs. infin. act. *Ion.* pro κλεῖσαι, a κλείω.

Κλήζω, fut. ήσω, claudo; (2) celebro; (3) voco. Pro κληίζω, a κλείω, *claudo*, vel *celebro*. Πόλαι, πόλαι δὴ τοῖδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν, Arist. Av. 927. Τὰν Διὸς κόραν κλήσωμεν Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1574. Τῆδε κλήζει πατὴρ, id. Iph. in Tau. 920.

Κλῆηδὼν, όνος, ἡ, fama, rumor.

Κλῆθὲν aor. 1. part. pass.

Κληθέντος, *vocati*, gen. sing. aor. 1. part. pass. *per Sync.* pro καλεθέντος, a καλέω.

Κληθῇς, 2. s. a. 1. conj. pass.

Κληθήσομαι, *vocabor*, f. 1. ind. pass.

Κλῆθρη, ης, ἡ, *Ion.* pro κλῆθρα, ας, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κλῆθρον, ου, τὸ, clausstrum, sera, repagulum. A κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, alnus. A κλάω, *frango*.

Κλῆθω, aor. 1. conj. pass. v. καλέω.

Κληίζω, fut. ίσω, claudo; (2) celebro; (3) commemoro; (4) voco, appello. Τῷ μὲν ὁ στρατηλάτας πατὴρ ἐκλήιζετο, Eur. Or. 1380. A κλείω, *claudo*, vel *celebro*.

Κλῆις, ίος, ἡ, *Ion.* pro κλεὶς, clavis.

Κλήισαι, aor. 1, infin. act. v. κληίζω.

Κληϊστὸς, ὴ, όν, clausus, qui claudi potest. A κληίζω, *claudo*.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, sarmentum; flagellum vitigineum, virga vitea; (2) vitis, i. e. centurionatus, quia virga vitea insigne centurionum erat. A κλάω, *frango*.

Κληματικὸς, ὴ, όν, pampineus. A κλῆμα.

Κληματίνος, ίνη, ινον, sarmentitius, e sarmentis factus. A κλῆμα.

Κλημάτιον, ου, τὸ, viticula, sarmentulum, flagellulum, Dim. Ab eod.

Κληματὶς, ίδος, ἡ, κληματίδες, vinca pervinca, herbæ, quæ emittunt κλήματα, flagella vitigineis flagellis similia. Ab eod. *Angl.* Periwinkle.

Κληματῖτις, sarmentaria, herba.

Κληματώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, pampinosus, Gloss. Vet. A κλῆμα.

Κληρικὸς, ὴ, όν, qui censetur in clero, clericus. A κλῆρος.

Κληροδοσία, ας, ἡ, distributio, quæ fit sorte; (2) id, quod sorte datur; (3) partium divisio; (4) hereditas. Ex κλῆρος, & δόσις.

Κληροδοτέω, ῶ, fut. ήσω, sorte distribuo. Ex κλῆρος, & δίδωμι.

Κληροδότης, ου, ὁ, testator; (2) qui per sortem dat.

Κληροθεσμοθετέω, ῶ, f. ήσω, sortitu thesmotheta fio. Ex κλῆρος, & θεσμοθέτης.

Κληρονομέω, ῶ, fut. ήσω, hereditatem adeo, heres fio vel sum; (2) heredem relinquo. Ἐκληρονόμησαν τῷ γλῷ αὐτῶν, Num. 21, 35. A κληρονόμος. Hinc

Κληρονόμημα, ατος, τὸ, hereditas.

Κληρονομησάτω, 3. s. aor. 1. imper. act. v. κληρονομέω.

Κληρονομήσῃ, 3. s. a. 1. conj. act.

Κληρονομία, ας, ἡ, hereditas. A κληρονόμος.

Κληρονομικὸς, ὴ, όν, hereditarius.

Κληρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, heres; (2) cui sorte aliquid tribuitur. Ex κλῆρος, & νέμω.

Κληροπαλὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, qui sorte distribuitur. Ex κλῆρος, & πάλλω, *agito*.

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, fors s. nota, quæ in vas conjicitur ad sortiendum, calculi, quibus sortimur; (2) ipsa sortitio; (3) fors, quicquid sortiendo obvenit, omninoque sine opera nostra, ut (4) portio agri colono data & κλῆροι, prædia, in quæ ager omnis ab initio divisus & distributus fuit; (5) hereditatis pars, hæreditas, & hinc (6) facultates; (7) collegium eorum, qui sacris funguntur velut possessio Dei; (8) vermiculus infestans apum favos.

Κληρουχέω, ῶ, f. ήσω, sorte assignatum possideo, in sortem accipio. Κληρουχεῖν τὰ χωρία, App.

Κληρουχία, ας, ἡ, adsignatio, qua colonis agri sorte distribuebantur; (2) portio ipsa sorte obtenta.

Κληρουχικὸς, ὴ, όν, pertinens ad eos, qui sortiuntur, aut qui sorte aliquid obtinuere, colonicus. A

Κληροῦχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui sorte aliquid sibi attributum possidet; (2) qui certam aliquam agri partem obtinuit, colonus; (3) qui agros possidendos sorte attribuit, triumvir coloniæ deducendæ. Ex κλῆρος, & ἔχω.

Κληρόω, sorte lego; (2) Clericum facio, Clericis adscribo; & κληρόομαι, οῦμαι, sortior, sortes duco. Διλεχῶν ἀρεσκείς, ὃς ἐκλήρωσεν πάλαι, Eur. Ion, 417. Ἐν ᾧ ἐκληρώθημεν, Ephes. 1, 11. A κλῆρος.

Κλήρασις, εως, ἡ, sortitio. A κληρόω.

Κληρώσομαι, f. 1. ind. med. v. κληρόω.

Κληρωτήριον, ου, τὸ, locus, ubi magistratus sorte creantur; (2) locus in theatro, ubi magistratus sorte lecti sedebant. Ab eod.

Κληρωτὴς, οῦ, ὁ, qui sorte legit. Ab eod.

Κληρωτικὸς, ὴ, όν, ad sortiendum pertinens, ad sortitionem faciendam aptus. Ab eod.

Κληρωτὶς, ίδος, ἡ, urna, f. situla, in quam conjiciebantur sortes. Ab eod.

Κληρωτὸς, ὴ, όν, sorte lectus, sorte designatus, s. electus. Ab eod.

Κληρωτρὶς.

Digitized by Google

Κληρωτὸς, ἰδ⊙, ἡ, urna, Ph. A κληρόω.
Κληρωτῶς, fortito, Gl. V. A κληρόω.
Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio; (2) *impr.* ad cœnam; (3) in jus, diciturque interdum etiam pro προσκλησις; (4) in lib. Sac. dicitur de quovis beneficio divino, quod homini sine ejus opera datur; item vitæ conditione, sorte; in quo est Hebraismus. A καλέω
Κλῆσο, 2. s. a. 1. imper. act. *per Synæres.* a κληΐζω.
Κλητέ⊙, έα, έον, vocandus. A καλέω.
Κλητίδιω, in jus voco testimonii dicendi causa, testimonium renuncio. Γωσικὶ κλητιδίειν οἰκοδε δικάζειν Aristi. Vesp. 1402. Ab eod.
Κλητὴρ, ῆρ⊙, ὁ, apparitor, qui in jus vocat; (2) antestatus, testis vocationis in jus. Ab eod.
Κλητικῶς, *appellativæ*, gen. sing. f. g. A
Κλητικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, vocativus.
Κλητὸς, ἡ, ὸν, vocatus; (2) constitutus ad aliquid beneficio alicujus per hebraismum. A καλέω.
Κλήτωρ, ορ⊙, ὁ, vocator, accersitor, invitator; (2) præco, nuncius, minister magistratus jus dicentis; (3) testis, nempe proprie in jus vocationis, qui potest esse ipse κλητὴρ, viator, qui vocavit, item antestatus; (2) sed deinde testis quivis, *Ern.*
ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, Clibadium, herba quædam, quam nonnulli helxinen vocant.
Κλιβανίτης, ου, ὁ, in fornace coctus. A κλίβανο⊙.
Κλιβανοειδὴς, ε⊙, ὁ ἡ ὄ, clibani formam habens. Ex κλίβανο⊙, & εἶδο⊙.
ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, clibanus, in quo hordeum coquitur; (2) clibanus quivis; (3) focus; (4) caminus.
Κλίβανοτὸν, testuaceum, Gl. V. A κλίβανος.
Κλίμα, ατ⊙, τὸ, cœli inclinatio, clima; (2) terræ tractus, regio; (3) declivitas, devexitas. A κλίνω.
Κλιμακηδὸν, vel κλιμακιδὸν, *Adv.* gradatim, per gradus. A κλίμαξ.
Κλιμακίζω, f. ίσω, certo luctæ genere, quod κλίμαξ, appellatur; (2) perverto, detorqueo. Ab eod.
Κλιμάκιον, ου, τὸ, parva scala; (2) lignum in scala transversum, Dim.
Κλιμακὶς, ίδ⊙, ἡ, scalula; (2) femina adsentatrix, quæ reginæ in currus adscensuræ dorsum substernebat. Ab eod.
Κλιμακίσκ⊙, ου, ὁ, parva scala, Dim. ab eodem.
Κλιμακώδης, ίσσα, ὸν, gradatus, scalæ instar f ctus. Ab eod.
Κλιμακοφόρ⊙, ὁ, scabellum gestans, per quod ascenditur in equum, currum, genus apparitoris.
Κλιμακτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, κλιμακτῆρες, scalæ gradus; (2) anni scansiles sive climactherici. Ab eod. Hinc
Κλιμακτηρικὸς, ἡ, ὸν, climactericus.
Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, gradatus, scalaris.
Κλιμακωτὸς, ἡ, ὸν, idem. A
ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακ⊙, ὁ, climax, scala, gradus; (2) instrumentum tortorium; (3) gradatio, figura rhetorica; (4) palæstræ genus; (5) pars currus.
Κλινάριον, ου, τὸ, lectulus, Dim. a κλίνη, *l. Elus.*
Κλίνει⊙, α ον, ad lectos pertinens, *Ern.*
Κλίνη, ης, ἡ, lectus, lectica. A κλίνω.
Κλινήρης, ε⊙, ὁ ἡ ὄ, lecto adfixus. Ab eod.
Κλιννεόφ⊙, ου, ὁ ἡ ὄ, lectum ferens, sellam. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλινθῆτλω, 2. dual. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκλινθήτλω, a κλίνω.
Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus; (2) lectica. A κλίνη.
Κλινικὸς, ἡ, ὸν, clinicus, morbo ita decumbens, ut adsurgere nequeat; medicus, qui empirico opponitur; unde ἡ κλινικὴ, s. τεχνη, medicina methodica.
Κλίνι⊙, ίδ⊙, ἡ, lectulus; (2) sellula. A κλίνη.
Κλινοστρώω, ῶ, f. ώσω, lectos orno.
Κλινοπετὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ὄ, qui in lectum procumbit. Ex κλίνη, & πίπλω, *cado.*
Κλινοπηγία, ας, ἡ, lectorum compactio. Ex κλίνη, & πήγνυμι, *compingo.*
Κλινοπήγιον, ου, τὸ, locus ubi lecti compinguntur. Ex iisd.
Κλινοπόδιον, ου, τὸ, clinopodium, lecti pediculus, frutex quidam; κλινοπόδιον, lecti pes. Gl. V. Ex κλίνη, & πὸς.
Κλινόπους, οδ⊙, ὁ, pes lecti; κλινόποδες, lecti pedes, Gl. V.
Κλινοποιικὸς, ἡ, ὸν, ad lectorum fabricationem pertinens. Hinc κλινοποιικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars fabricandi lectos. A
Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄ, lectos fabricans, Gl. V. grabbatarius, lectarius. Ex κλίνη, & ποιέω.
Κλινότροχον, ου, τὸ, vel κλινότροχ⊙, ου, ὁ, lectirotaria; aceris genus, ex quo lecti torno fiebant; (2) rotula lecti pedi indita. Ex κλίνη, & τρέχω, *curro.*
Κλινοφόρ⊙, ου, ὁ, lecticarius, Gl. Vet. Ex κλίνη, & φέρω.
Κλινῶμαι, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. κλίνω.
Κλινουργὸς, ὁ, idem quod κλινοποιὸς.
Κλινοχαρὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ὄ, lectum amans, piger, deses. Ex κλ. & χαίρω.
Κλιντὴρ, ῆρ⊙, ὁ, sella apta ad declinandum corpus; (2) lectus. A κλίνω.
Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus, vel sella, in qua reclini capite recumbimus. A κλιντὴρ.
ΚΛΙ'ΝΩ, f. νῶ, inclino; (2) reclino; (3) acclino; (4) deprimo; (5) inclino me; (6) declino, deflecto; (7) reflecto, averto, a. 1. ἔκλινα, inclinavi. pass. ἐκλίνθλω, inclinatus sum, jaceo; κεκλιμμένο⊙, inclinatus, jacens. Κλίνον εἰς ἐμὸν δέμας, Eur. Or. 301. Ἡμέρα κλίνῃ τε, κἀνάγῃ πάλιν ἅπαντα τ' ἀνθρώπεια; deprimit, & attollit, Soph. Aj. 131. Κλινεῖ πρὸς ἕδας, sternet, Lyc. 557. Ἔκλινε χθὸ κίρας τὸ λαιὸν ἡμῶν, Eur. Supp. 705. Κλιθεὶς ἐς ἕδας, id. Her. fur. 959.
Κλισία, ας, ἡ, locus in quo recumbitur, tabernaculum; (2) casa, tugurium; (3) stabulum (4) sella discubitoria, aut in qua reclini capite sedemus; (5) lectus; (6) discumbentium classis. A κλίνω.
Κλισιάων, gen. pl. *Æol.* pro κλισιῶν.
Κλισὶς, ίδ⊙, ἡ, fenestra. Ab eod.
Κλισιλωδὶ, *Adv.* in κλισίαν. Ab eod.
Κλισίνθεν, *Adverb.* ex κλισία. A κλισίον.
Κλισίον, ου, τὸ, idem quod κλισία; (2) ovile, caula, stabulum. Ab eod.
Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, declinatio; (2) motus militum, in exercitationibus; (3) declinatio, in Gramm. A κλίνω.
Κλισμὸς, οῦ, ὁ, lectus, in quo recumbere possumus; (2) sella recubitoria. Ab eod.
Κλίτ⊙, ε⊙, τὸ, declivitas, devexitas.
Κλιτὸς, ἡ, ὸν, qui declinatur, s. inclinatur; (2) latus. Ab eod.
Κλιτὺς, ύ⊙, ἡ, declivitas. Πολλὰς δὲ κλιτὺς τότ' ἀποτμήξασι χαράδρας, Hom. Il. 16, 330. Ab eod.
Κλοιὸν, οῦ, τὸ, idem quod
Κλοιὸς, οῦ, ὁ, vinculum, quod collo circumdatur, boia, furca. A κλοίω.
Κλοιωτὸς, ἡ, ὸν, collari inclusus; quasi a κλοιόω, quod esset collari induere.
Κλονέοντο, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐκλονέοντο, a
Κλονέω, ῶ, f. ήσω, commoveo; agito tumultuose, turbulentum reddo; (2) quatio, concutio. Ἀλλ' ὦ λάδρακας καταφυγὼν, Μιλησίης κλονήσεις; Aristi. Eq. 360. Πάντοθεν βόας⊙, ὡς τις ἀκλὰ κυμάτοπλῆξ χειμερία κλονέῃται, Soph. Oed. Col. 1235. A κλόνο⊙. Hinc
Κλόνησις, εως, ἡ, concussio, perturbatio; (2) confluxus cum vi aut strepitu.
Κλόνιον, ου, τὸ, coxendix, spina dorsi, Hes.
Κλόνις, εως, ἡ, venter. Ab eod.
Κλονόεις, όεσσα, όεν, tumultuosus, turbulentus. Ab eod.
ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, motus tumultuosus; (2) tumultus; (3) strepitus; (4) concussio; (5) tumultus bellicus.
Κλονώδης, ε⊙, ὁ ἡ ὄ, idem quod κλονόεις.
Κλοπαῖο⊙, αία, αῖον, furtivus. A κλοπὴ.
Κλοπεία, ας, ἡ, furtum, ipsa furandi actio, A κλοπεύω.
Κλοπεὺς, εως, ὁ, fur. A κλοπὴ.
Κλοπεύω, f. εύσω, furor. A κλοπὴ.
Κλοπέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, furtum, subreptio. A κλέπτω.
Κλοπὶς, ας, ἡ, idem. A κλοπὸς.
Κλοπιμαῖος, αία, αῖον, furtivus. A κλόπιμος.
Κλοπιμαίως, furtim, Gl. V. A præc.
Κλόπιμο⊙, ίμη, ιμον, furtivus, furto ablatus. Ab eod.
Κλόπι⊙, ε, ὁ, furax, furtivus; (2) subdolus. Ab eod.
Κλοποφορίω, ῶ, fut. ήσω, furto aufero, furtim expilo. Ex κλοπὴ, & φέρω.
ΚΛΟΤΟΠΕΤΩ, f. εύσω, latenter furor & subduco tempus; (2) subterfugio; (3) verba do, decipio. Ὄυ γὸ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἑοντας, Il. 19, 149.
ΚΑΤΒΑΤΙΣ, herba quæ & helxine, & Lat. parietaria dicitur.
Κλυδάζομαι, pro κλυδωνίζομαι, fluctuo.
Κλυδασμὸς, οῦ, ὁ, fluctuatio. A κλυδάζομαι.
Κλύδαν, ωνο⊙, ὁ, fluctus, unda; (2) æstus, tempestas. A κλύζω.
Κλυδωνίζομαι, fut. ίσομαι, fluctuo, fluctibus agito. Κλυδωνιζόμενοι ἡ φερισφορόμενοι ἀνεμῳ διδασκαλίαις, Ephes. 4, 14.
Κλυδώνιον, ου, τὸ, parvus fluctus, parva unda; (2) fluctus, unda; (3) æstus, Dim.
Κλύεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυε, a κλύω.
Κλύζεσκεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔκλυζε.
Κλυζομένῳ, dat. sing. præs. ind. pass.
ΚΑΤΖΩ, fut. ύσω, abluo, eluo, lavo; (2) clystere perluo; (3) sonum, ut fluctus, edo; ἐκλύθη θάλασσα, a. 1. pass. turbatum est mare; κλύζεσκεν, imp. *Ion.* pro ἔκλυζον, lavabant. Θάλασσα κλύζῃ πάντα τὰνθρωπων κακὰ, Eur. Iph. in Tau. 1196.
Κλῦθι, 2. s. præs. imper. act. verbi
Κλῦμι, audio. Hinc κλῦθι, imperat. audi; κλῦτε, & per reduplicationem κίκλυτε; vide κλύω.
Κλύοιμι, *audiam*, præs. opt. act. verbi κλύω.
Κλύον, 3. plur. imperf. vel aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκλυον.
Κλύσις, εως, ἡ, lavatio; (2) infusio, clyster. A κλύζω.
Κλύσμα, ατ⊙, τὸ, ablutio, lotio; (2) ipsa actio abluendi; (3) æstuarium. Ab eod.
Κλυστὴρ, ῆρ⊙, ὁ, id quo alvus eluitur; (2) ipsum instrumentum, quo elutio fit. Ab eodem.
Κλυστήριον, ου, τὸ, parvus clyster, clysteriolum. Dim.
Κλυτοεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄ, inclytus artifex. Ex κλυτὸς, & ἔργον, *opus.*
Κλυτόκαρπ⊙, ου, ὁ ἡ ὄ, præclarum fructum habens.
Κλυτόμαντις, εως, ὁ, inclytus vates.
Κλυτομήτης, ὁ, inclytus prudentia vel consilio. Ex κλυτὸς, & μῆτις, *consilium.* Hinc
Κλυτόμητις, ιος, ἡ, inclyta prudentia.
Κλυτόμοχθ⊙, ου, ὁ ἡ ὄ, inclytus laboribus.
Κλυτόπαις, αιδ⊙, ὁ ἡ ὄ, clarus liberis.
Κλυτόπαλ⊙, ου, ὁ ἡ ὄ, celeber equis.
Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, υ, ὁ ἡ ὄ, Inclytus, clarus; (2) vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, obstrepens. A κλύω.
Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, celebris artifex, arte clarus. Ex κλυτὸς, & τέχνη, *ars.*
Κλυτότοξ⊙, ου, ὁ ἡ ὄ, arcu & jaculis insignis. Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101.
ΚΛΥ'Ω, audio; (2) exaudio; (3) auscultio, obtempero, obedio, morem gero; (4) percipio,

Digitized by Google

cipio, sentio. Ὡς τἀπίλοιπα τῷδ' λόγων ζυγῷ μιᾷ κλύοις, Soph. Phil. 423.

ΚΑΩΒΟΣ, ου, ὁ, cavea avium. Ex Epigr.

Κλαγμός, οῦ, ὁ, vox proprie graculorum, tum vero gallinaceorum etiam, itemque equitum; (2) sonus, quo quis explodebatur e theatro. A κλάζω.

Κλαϊδιενες, ώνων, αἱ, Bacchæ s. Mænades. Vox Macedonica.

ΚΑΩΖΩ clamo more graculorum; (2) explodo e theatro; (3) sibilo.

ΚΛΑΩΘΩ, f. άσω, neo; (2) glomero; (3) torqueo; κλάθεσθαι, etiam dicuntur, quæ fato destinantur; κεκλωσμένα, p. fato destinata.

Κλωθώ, όος, contr. οῦς, ῦς, Clotho, una Parcarum. A κλώθω.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, clivosus, adscensu difficilis. A κλώμαξ.

Κλώμαξ, ακος, ὁ, asperitas.

ΚΛΩΝ, ωνὸς, ὁ, ramus, surculus; qui deputari solet.

Κλώναξ, ακος, ὁ, surculus parvus, Hes. Dim.

Κλωνάριον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κλωνίζω, f. ίσω, ramulos seu surculos amputo, Suid. Ab eod.

Κλωνίον, ου, τὸ, idem quod κλωνάριον.

Κλῳὸς, οῦ, ὁ, boia. Attice pro κλοιός.

Κλωπᾶδζ, furari, furtim, clanculum, fine strepitu incedere, aut aliquid agere, Hes.

Κλωπεία, ας, ἡ, furtum. A κλωπεύω.

Κλωπεύω, f. εύσω, furor. A κλώψ.

Κλωπήϊος, α, ον, furtivus, clandestinus.

Κλωπήιτας, ου, ὁ, furax. Ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ου, fure patre natus. Ex κλώψ, & πατηρ.

Κλώσκω, neo, Hes. A κλώθω.

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum, glomus; (2) fascia, quæ ornatus causa stolis talaribus addi solebat. Ab eod.

Κλωστὴρ, ῆρος, ὁ, filum, nendo deductum; (2) filum Parcarum; (3) ipsa fili deductio; (4) fusus. Ab eod.

Κλωστὴς, οῦ, ὁ, qui stamina digitis torquet, qui fila deducit. Ab eod.

Κλωστὸς, ὴ, ὸν, nendo vel digitis inter nendum tortus, connexus vel contortus. Ab eod.

Κλωσομάλλος, ου, lanosus, laniger Ex μάλλος.

Κλῶψ, ωπος, ὁ, fur, prædo, grassator, latro, qui vias obsidet, & viatores pecunia vestibusque spoliat. A κλέπτω.

Κμητὸς, ὴ, ὸν, elaboratus, factus. Ex Hes. A κάμνω, *laboro*.

Κναίω, scindo; (2) radula caseum rado; (3) contristo. Ἐπὶ δ' ἄσχιον κνῆ τυρὸν Κνήστι χαλκείῃ, Il. 11, 639. A κνάω.

Κνακὸς, ὴ, ὸν, flavus; (2) albus; (3) colore varius. A κνῆναξ.

Κνάκων, ωνος, ὁ, Cneci colorem habens, i. e. album flavente mistum. Ab eod.

Κνάμπτω, flecto; (2) robore vinco; κνάμπτομαι, malis frangor, succumbo. A κάμπτω, *flecto*.

Κναμπὰς, acc. plur. Dor. pro κναμπὰς, a κνάμπος, *callis*.

ΚΝΑΠΤΩ, carmino, carpo, ut fullones, pecto, polio.

Κνᾶσαι, aor. 1. inf. act. Dor. pro κνῆσαι, a κνάω.

Κνάφαλον, ου, τὸ, floccus fullonico carduo detractus; (2) tomentum e floccis fullonicis. A κνάπτω.

Κναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica.

Κναφεὺς, έως, ὁ, fullo, qui carduo pectit & distringit pannos. A

Κναφίζω, f. ίσω, fullonicam exerceo, sum fullo. Ὁ δ' κναφεὺς τις, ὁ δ' αὐλητὴς κώδια, Arist. Plut. 166. A κναπτω.

Κναφήϊον, τὸ, Ion. pro κναφεῖον.

Κναφικὸς, ὴ, όν, fullonicus, ad fullonem pertinens. A κνάφος.

Κνάφος, carduus fullonicus. A κνάπτω.

ΚΝΑΩ, & κνάω, vel κνῶμι, f. ήσω, rado, scalpo, scabo, pruritum moveo, titillo.

Κνεφάζω, obscuro, tenebras obduco.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, tenebricosus, caliginosus, obscurus; (2) qui aliquid facit sub tenebras matutinas, vespertinas, aut nocturnas. A κνέφας.

Κνηφάεις, obscure.

Κνήφαλον, τὸ, tomentum, pulvinus. Suid. Hes.

ΚΝΕΦΑΣ, τὸ, caligo, tenebræ; (2) crepusculum; (3) diluculum seu ultima pars noctis. Hinc

Κνέφος, ους, τὸ, obscuritas, umbra, caligo.

Κνέωρον, ου, τὸ, herba quædam linguam mordens. A κνέω.

Κνῆ, 3. sing. aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔκνη, a κνῆμι.

Κνῆδη, urtica; vid. κνιδη.

Κνηθάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνηθμὸς, οῦ, ὁ, pruritus. A κνήθω.

Κνήθω, futur. κνήσω, scalpo, scabo, frico; (2) prurire facio, pruritum moveo; (3) irrito, ad iram provoco, & (4) κνήθομαι, prurio. A κνάω.

Κνηκὸς, niger aut fulvus, aquilæ epith. ap. Lyc.

Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, a colore ut videtur. A κνῆκος.

Κνήκινος, ίνη, ινον, cnecinus, ex cneco confectus. Ab eod.

Κνηκοειδὴς, ὁος, ὁ, ἡ, ὲν, cneci speciem gerens, cneco similis, Hes. Ex κνῆκος, & εἶδος.

ΚΝΗΚΟΣ, ου, ὁ, Cnecus, herba quædam flore croceo, Ph. κνῆκος, semen candidum.

Κνηκὸς, ὴ, ὸν, flavus, rutilus, luteus, croceus, albidus. A κνῆκος.

Κνηκώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, cneco similis, ad cnecum accedens. Ab eod.

Κνῆμα, ατος, τὸ, ramentum, id, quod abraditur; (2) pruritus. A κνάω.

Κνημαῖος, αία, αῖον, tibialis, ad tibiam spectans. A κνήμη.

Κνήμαρχος, ου, ὁ, qui crassas tibias habet, Hes. forte ut λείμαρχος, gulosus.

ΚΝΗΜΗ, ης, ἡ, tibia, crus; (2) sura; (3) tibia in rota, radius.

Κνήμησι, dat. pl. Ion. pro κνήμαις.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, radius rotæ. A κνήμη.

Κνημιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui ocreas seu tibialia gestat, ocreis armatus. Ex κνημὶς, & φέρω.

Κνημιδωτὸς, ὴ, όν, ocreatus, Gl. V. A κνημὶς.

Κνημὶς, ίδος, ἡ, tibiale; (2) ocrea; (3) rotæ radius. A κνήμη.

Κνημοπαχὴς, ές, ὁ, ἡ, ὲν, cruris seu tibiæ crassitudinem æquans. Ex κνήμη, & παχὺς.

Κνημὸς, οῦ, ὁ, pars montis, quæ a pede ipsius adscendit; (2) locus saltuosus. Ab eod.

Κνᾶσθαι, a. 1. opt. pass. v. κνάω.

Κνησάω, ῶ, prurio. A κνήθω.

Κνῆσις, εως, ἡ, perfricatio, frictio. A κνάω.

Κνῆσμα, ατος, τὸ, idem quod κνῆμα.

Κνησμὸς, οῦ, ὁ, fricatio, fricandi motus; (2) prurigo. A κνήθω.

Κνησμὸς, ὁ, pruritus, prurigo. Ab eod. Hinc

Κνησμώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, pruritum excitans.

Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui radit; (2) radula.

Κνηστήριον, ου, τὸ, radula. A κνηστὴρ.

Κνηστιάω, ῶ, prurio. A κνάω.

Κνῆστις, ίδος, ἡ, lancinula; (2) fistula; (3) acus. Ab eod

Κνηστὸς, ὴ, όν, rasus; (2) sectus, concisus. A κνάω.

Κνῆστρον, ου, τὸ, idem quod κνηστήριον.

Κνήφη, ης, ἡ, pruritus, prurigo. A κνάω.

Κνιδάω, ῶ, mordeo. Ex Hes. ubi κνιδᾶται, δάκνεται, mordetur. A κνίδη.

Κνιδέλαιον, ου, τὸ, oleum e Cnidio grano. Ex κνίδιον, & ἔλαιον, *oleum*.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica; (2) piscis nomen. A κνίζω.

ΚΝΙΔΙΟΝ, ου, τὸ, atriplex; (2) granum Cnidium.

Κνίδωσις, εως, ἡ, punctura & pruritus, qualis ab urtica excitatur, prurigo sive uredo, qualis urticæ herbæ piscisve contactum sequitur A κνίδη.

Κνίζα, ης, ἡ, scalptura. A κνίζω.

Κνίζω, f. ίσω, seco; (2) rado; (3) per summa & leviter derado; (4) scalpo; (5) scarifico; (6) pruritum moveo; (7) urticæ in medum pungo, vel uro; (8) indignationem moveo, molestus sum, sollicitudine adficio; (9) perdo. Ὄμμασί σ' ἐκνιζί μ' αἰεὶ τῶδ', Soph. Oed. Tyr. 795. Καί μι κατακίσαις ἔκνισα, Arist. Vesp. 1276. A κνάω.

Κνιπήρα, ας, ἡ, folliculus ulmi vel vitis, in quo nascuntur κνίπες, quasi κνιποτήρα. Ex κνίψ, & ὠθέομαι.

Κνιπολόχος, ου, ὁ, nomen avis, culicibus, vel etiam vermibus ligna erodentibus infestæ, culicilega. Ex κνίψ, & λέγω, *colligo*. Al. κνιτολόχος, quod iis insidietur, a λοχάω, *insidiari*.

Κνιπία, ας, ἡ, parsimonia. A κνιπὸς.

Κνιπὸς, parcus, necessariis etiam aliquid abradens; tenuiter viveas; κνίπος, cupidus, Ph. A κνίψ.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, aut lippitudo sicca, Galen. Lex. Hippocr. Ab eod.

Κνὶς, κνιδὸς, urtica, Ph. A κνίζω.

Κνίσα, ας, ἡ, nidor. V.d. κνίσσα.

Κνισᾶντι, dat. sing. contr. pro κνισάοντι, & hoc Dor. pro κνισῶντι, a κνισάεις.

Κνίσδειν, infin. act. Dor. pro κνίζειν.

Κνισμα, ατος, τὸ, vellicatio; (2) pruritus; (3) ignes, quibus amantum pectora urunt. A κνίζω.

Κνισμὸς, οῦ, ὁ, pruritus, prurigo; (2) pruritus Venereus; (3) diffidium & jurgium inter amantes. Ab eod.

Κνισμώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, pruriens. A κνισμός.

Κνισολοιχὸς, idem quod κνισολείχης.

ΚΝΙΣΣΑ, sive κνίσα, ης, ἡ, nidor, arvinæ sc. pinguedinis alius incensæ fumus; (2) odor & vapor ex carnibus, quæ torrentur, aut assantur; (3) ipsa pinguedo, arvina, aut adeps.

Κνισάριον, vel κνισάριον, ου, τὸ, exigua pinguedo, Suid. Dim. a κνίσσα, vel κνίσα.

Κνίσσαι, a. 1. inf. Poet. pro κνίσαι, a κνίζω.

Κνισσάω, vel κνισάω, ῶ, f. ήσω, nidore inficio seu repleo; (2) vaporo, suffio, de sacrificantibus; (3) fumo corrumpo. Κνισσᾶν τ' ἀγυιὰς, Arist. Av. 1238. ἀεὶ τὰς βωμὰς, Luc. A κνισσα.

Κνισσήεις, vel κνισσήεις, ήεσσα, ῆεν, nidore plenus, nidorem referens.

Κνισσηρὸς, vel κνισηρὸς, ρὴ, ρὸν, idem.

Κνισσοδιώκτης, ου, ὁ, qui nidorem sectatur, parasitus.

Κνισσοκόλαξ, ακος, ὁ, qui nidoris seu pinguedinis fruendi causa adulatur, parasitus.

Κνισσολοιχία, vel κνισολοιχία, ας, ἡ, gulositas, qua quis rebus pinguibus lingendis inhiat; (2) gulositas quævis, liguritio. A

Κνισσολοιχὸς, vel κνισολοιχὸς, ὴ, όν, liguritor, gulosus, qui pinguedinem lambit, qui pinguibus inhiat. Ex κνίσσα, & λείχω

Κνισσότερος, ου, ὁ, nidoris appetentior, gulosior, quasi a κνίσσης, quod esset, *gulosus*.

Κνισσόω, vel κνισσάω, idem quod κνισσάω.

Κνισσώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, nidorosus, nidore plenus. A κνίσσα.

Κνισσωτὸς, ὴ, όν, idem. A κνισσόω.

Κνιστὸς, ὴ, όν, concisus, abrasus. A κνίζω.

Κνιφὸς, ὁ, urtica, apud Hes.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, vermiculus ligna rodens; (2) culex. A κνάω.

Κνοὴ, ῆς, ἡ, strepitus axis, rotæ, vel pedum.

Κνόες, contr. κνῆς, ὁ, idem, Hes.

ΚΝΤ, res minima.

Κνύζα, ης, ἡ, scabies, prurigo; (2) conyza, cunilago. A κνύζω. Hinc

Κνυζάομαι, ῶμαι, gannio, proprie ut canis queribundum ululatum edens; (2) gannio queribunde & adulatorie; (3) vagio.

Κνυζάω, & κνυζίω, ῶ, gannio, garrio.

Κνυζεῖν, 3. plur. præs. ind. mod. Dor. pro κνυζοῦσι, a κνυζάω.

Κνυζηθμὸς

Κνυζηθμὸς, οῦ, ὁ, gannitus canis adulatorius & queribundus; (2) ploratus seu vagitus infantis; (3) rugitus. A κνυζάω.
Κνύζημα, ατος, τὸ, vagitus. Ab eod.
Κνύζομαι, lamentabiliter & gemebunde gannio seu ululo. A κνύζα.
Κνυζόω, ῶ, f. ώσω, scabie infesto seu deturpo; (2) deturpo, deformo. Ab eod.
Κνύζω, rado, scalpo; apud Hipp. ἐκνυξεν, a. 1. *Dor.* sonuit; item gannio. A κνύω.
Κνῦμα, ατος, τὸ, sculptura. A κνύω.
Κνῦος, ους, τὸ, scabies, prurigo; (2) perditio, corruptio. Ab eod.
Κνύω, f. υσω, rado, scalpo. Οὗτος πόθῳ μ' ἔκνυσεν ἐλθὼν τὴν θύραν, Arist. Θεσμ. 488. A κνάω.
ΚΝΩ'ΔΑΛΟΝ, ου, τὸ, bellua, Ph.
Κνώδων, οντος, ὁ, mucro, cuspis seu acies gladii; (2) dentale in venabulo, quod hominem ab apro tuetur. Ab ὀδούς.
Κνώσσω, profunde dormio; (2) cubo; (3) sterto. Ex κενὸς, i. e. ἀργὸς, otiosus, & ὄσσε, oculi, quoniam oculi inter dormiendum sunt otiosi.
Κνὼψ, ωπὸς, ὁ ἡ ὁ, cæcus, Suid. At apud Nic. κνὼπεσσι, quod est pro κνωψὶ, Schol. exponit φαλαγγίοις. Ex κενὸς, & ὤψ.
ΚΟΑ'ΛΕΜΟΣ, stolidus, amens.
ΚΟΑΞ, vox ranæ clamantis.
Κοάω, ῶ, audio, intelligo; κοᾷ, audit.
Κοβαλεία, ας, ἡ, impostura, quæ fit joco, deceptio ludicri speciem habens; (2) adulatio dolosa hominis improbi. A
Κοβαλεύω, decipio, impono, sum κόβαλος.
Κοβαλία, ίας, ἡ, idem quod κοβαλεία.
Κοβαλίκευμα, τὸ, deceptio, impostura, versutia; (2) astutum & dolosum facinus. A
Κοβαλικεύω, f. εύσω, idem quod κοβαλεύω.
ΚΟ'ΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, vafer, maleficus, blaterator, adulator, impostor, deceptor. Cobalus, dæmon quidam, qu. κοπόβαλος, a κόπος. *Ern.*
ΚΟ'ΒΕΙΡΟΣ, ridiculus, scurra, dicax, convitiator, Hes.
Κόγχρος, ου, ὁ, conger. A γόγγρος.
Κογχάριον, ου, τὸ, parva concha s. cochlea. Dim. a
ΚΟ'ΓΧΗ, ης, ἡ, concha, ostreum marinum & aquatile; (2) mensura conchæ capacitatem æquans; (3) vasculum in modum conchæ concavum; (4) oculi cavitas.
Κογχίον, ου, τὸ, conchula. Dim. a κόγχη.
Κογχίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, conchites, lapis.
Κογχοειδὴς, ὲς, ob cavitatem conchæ similis.
Κόγχος, ου, ὁ, vel ἡ, idem quod κόγχη.
Κογχύλη, ης, ἡ, murex. A κόγχυ.
Κογχυλιευτὴς, οῦ, ὁ, qui conchylia venatur conchyliarius. Quasi a κογχυλιάω.
Κογχύλιον, ου, τὸ, conchylium, concha, murex; (2) conchæ genus, mensæ æque ac vestibus inficiendis aptum; (3) lana s. vestis conchylii cruore infecta; (3) testa ostrei. A κογχύλη.
Κογχυλιώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, conchyliatus, conchylii formam referens. A κογχύλιον.
Κογχυλιωτὸς, ἡ, όν, muricatus, Gl. V. quasi a κογχυλιόω, quod est a κογχύλιον.
Κοδομεῖον, ου, τὸ, instrumentum, quo ad frigendum hordeum utebantur veteres. A
Κοδομιὺς, ίως, ὁ, qui hordeum frigit & torret. A κοδομόω.
Κοδομίτρια, ας, ἡ, quæ hordeum frigit ac torret. Ab eod.
ΚΟΔΟΜΕΤ'Ω, hordeum frigo ac torreo; (2) in furno vel aliquo vase frigo, Hes.
Κοδράντης, ου, ὁ, quadrans, s. quarta pars assis. Vox Latina.
Κοέω, ῶ, intelligo, sentio, pro νοέω.
ΚΟ'ΘΟΡΝΟΣ ου, ὁ, cothurnus, calceamentum utrique pedi & utrique sexui aptum.
Κοθῦρια, vulpes, Hes. Ex κεύθω, & οὐρά.
Κόθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, caudam abscondens; (2) fucus, quia aculeum abscondit. Ex iisd.
ΚΟΙ, vox grunnientium porcellorum, apud Aristoph.
Κοὶη, *qua via*, dat. sing. *Ion.* pro κοίᾳ.
Κοΐζω, f. ίξω, grunnio, apud Arist. A κοῖ.
Κοικύλλειν, circumspectare, apud Aristophan. Θεσμ. 859. ubi alii aliter.
Κοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, curvo. Κοιλανεῖ δόμους, Lyc. 772. A κοῖλος.
Κοιλᾶναι, a. 1. inf. act. v. κοιλαίνω. Unde
Κοίλανσις, εως, ἡ, excavatio; (2) cavitas.
Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis cava, convallis, caverna, Ph. κοιλάδες, cavernæ, Ph. A κοῖλος.
Κοιλέμβολον, ου, τὸ, acies cava; aciei modus, cum duplicis phalangis posteriora cornua conjuncta sunt, sed anteriora disjuncta. Ex κοίλος, & ἐμβολή.
Κοιλήναντα, acc. s. a. 1. part. act. v. κοιλαίνω.
Κοιλὴς, dat. pl. *Ion.* pro κοίλαις, a κοῖλος.
ΚΟΙΛΙ'Α, ας, ἡ, venter, alvus, ventriculus. Hinc
Κοιλιακὸς, ἡ, όν, cœliacus, alvinus, qui excrementa semicocta & fluida subito reddit.
Κοιλίδιον, ου, τὸ, ventriculus. Dim. a κοιλία.
Κοιλιοδαίμων, cui venter Deus est, qui in gula & ventre summum bonum ponit. Ex κοιλία, & δαίμων.
Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, ventrale vinculum, quo venter revincitur. Ex κοιλία, & δεσμός.
Κοιλιόδουλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ventris servus, ventri deditus.
Κοιλιολυσία, ίας, ἡ, ventris solutio s. resolutio.
Κοιλιοπώλης, ὁ, qui vendit ventres & omasa.
Κοιλιάδης, ους, ὁ ἡ ὁ, ventrosus, ventris speciem habens. A κοιλία.
Κοιλοπέδιος, ον, valles, cavitates habens, *Epith.* terræ, agri. A πεδίον.
Κοιλογαστὴρ, ὁ, magnum ventrem habens, *item* magnam cavitatem, flexum magnum ut circulus.
Κοιλοκρόταφος, ου, ὁ ἡ ὁ, tempora capitis cavata habens, *Arct.*
ΚΟΙΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, cavus, concavus, dicitur etiam de partibus rerum, in quibus est cavitas, ut κοίλη νῆες, sentina, carina. Hinc τὸ κοῖλον, ου, cavitas, & τὰ κοῖλα, ων, ilia, cava lateris.
Κοιλοσαθμέω, fornico, camero. A
Κοιλόσαθμος, ου, ὁ ἡ ὁ, cava habens stabula, i. e. fabula fornicata.
Κοιλοσωμία, ας, ἡ, vitium, quo vox velut in specu obscuratur, & quasi in recessu auditur. A
Κοιλόσομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cavo ore loquitur. Ex κοῖλος, & σῶμα.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, Cælosyria, regio Asiæ.
Κοιλοσώματος, ον, valde capax, *Epith.* vasis, &c.
Κοιλότης, ητος, ἡ, cavitas, concavitas. A κοῖλος.
Κοιλοφθαλμία, ίας, ἡ, oculorum cavitas.
Κοιλοφθαλμιάω, ῶ, cavis oculis sum, oculi mihi recedunt. A
Κοιλόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cavis est oculis, cujus oculi subsidunt.
Κοιλόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὁ, concava folia habens.
Κοιλόω. ώσω, cavo, Gl. V. A κοῖλος.
Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas; (2) ulcus in cornea tunica oculi. A κοιλόω.
Κοιλῶπις, ὁ, ἡ, cava adspectu, Suid. A
Κοιλωπὸς, ῶ, ὁ, cavus adspectu. Ex κ. & ὤψ.
ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, facio dormire, sopio; (2) in lecto colloco; κοιμάομαι, ῶμαι, cubo dormiendi gratia; (3) dormio, obdormio; (4) morior, κεκοιμημένοι, mortui, p. part. κοιμηθεὶς, sopitus, aor. 1. (5) *dicitur & sopire tropice, v.* κοιμίζω Φύλλον τί μοι φάρεσιν, ὦ μέλισ' ἀεὶ κοιμῶ τὸδ' ἑλκος, mitigem, Soph. Phil. 650. Ἤδη ὕπνον κοιμᾶται, Epigr. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Joann. 11, 11.
Κοιμηθεὶς, a. 1. part. pass. verbi κοιμάω.
Κοίμημα, ατος, τὸ, dormitio. A κοιμάω.
Κοιμήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκοιμήσαντο.
Κοίμησις, εως, ἡ, somnus; (2) mors, obitus. Ab eod.
Κοίμητήριον, τὸ, cœmeterium, locus, in quo dormitur; (2) locus, in quo humana corpora mortua jacent, s. humantur. Ab eod.
Κοιμίζω, fut. ίσω, dormire facio, somnum induco, sopio; (2) opprimere vim alicujus rei & frangere, ut iræ, venti, &c. Καλῶς σὴ δάμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι, Soph. Aj. 843. A κοιμάω.
Κοιμιςὴς, οῦ, ὁ, sopitor. A κοιμίζω.
Κοισάαντες, nom. plur. a. 1. part. act. *Dor.* pro κοινώσαντες, a κοινόω.
Κοινεῖον, ου, τὸ, lupanar. A κοινός.
Κοινῇ, *Adv.* communiter, in commune.
Κοινολογέομαι, colloquor cum aliquo, sermones confero. A λόγος.
Κοινοβιακὸς, ὴ, όν, cœnobiacus. Hinc κοινοβιακοὶ, qui non solum simul habitant, sed & eodem vitæ genere in universum utuntur. A κοινόβιον.
Κοινοβιάρχης, ου, ὁ, cœnobiarcha, abbas. Ex κοινόβιον, & ἄρχων, *princeps.*
Κοινόβιον, ου, τὸ, cœnobium, id est, vitæ communicatæ societas, communis monachorum habitatio. Ex κοινὸς, & βίος, *vita.*
Κοινόβιος, ου, ὁ ἡ ὁ, consors, Ph. Ex iisd.
Κοινοβιότης, ητος, ἡ, consortium, Gl. V. A præc.
Κοινοβούλοι, οἱ, senatores, Hes.
Κοινοβουλέω, ῶ, f. ήσω, communiter consulto, consilia communico. A
Κοινοβουλία, ας, ἡ, commune consilium, voluntatis communicatio. A κοινοβούλης.
Κοινοβούλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Κοινογάμια, τὰ, communes & promiscuæ nuptiæ. Ex κοινὸς, & γάμος.
Κοινογενὴς, ὲος, ὁ ἡ ὁ, qui communis est generis, ut mulus ex asino & equa. Ex κοινὸς, & γένος.
Κοινογονία, ἡ, generatio prolis ex alieni generis animali.
Κοινοδημεὶ, *Adv.* vulgo, publice. Ex κοινὸς, & δῆμος.
Κοινοδήμιον, ου, τὸ, hospitium publicum, Suid.
Κοινοδίκαιον, ου, τὸ, concilium publicum. Ex δίκαιος.
Κοινοδρομέω, ῶ, pari incitatione communiter decurro. Ex δρόμος, *cursus.*
Κοινοῖ, 3. s. præs. ind. act. *contr.* pro κοινόει, vel 3. sing. præs. opt. act. vel 3. s. præs. conj. a κοινόω.
Κοινολαΐτης, ου, ὁ, plebeius. Ex λαός.
Κοινολέκτρος, ου, ὁ ἡ ὁ, communem lectum habens. *Epith.* conjugum. Ex λέκτρον.
Κοινολεχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex λέχος.
Κοινολέκτας, vulgari sermone, communi lingua.
Κοινολογέομαι, v. κοινέω. Κοινολογοῦ γὰρ ἀλλήλοις περὶ τῶν κρίσεως, Aristot. Hinc
Κοινολόγημα, ατος, τὸ, colloquium.
Κοινολόγια, ας, ἡ, collocutio, consultatio.
Κοινονομοσύνη, ἡ, civilitas, animus civilem & communem se præbens. Ex κ. & νόμος.
Κοινοπαθὴς, ὲς, qui alienis rebus commovetur, humanus. Ex κ. & πάθος.
Κοινόπλους, *contr.* κοινόπλους, ου, ὁ ἡ ὁ, cui cum aliquo navigatio est, navigationis socius. Ex πλόος.
Κοινοποιέομαι, ῶμαι, commune facio, communico. Ex κοινὸς, & ποιέω.
Κοινόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, communi & socio pede iter faciens.
Κοινοπραγέω, ῶ, f. ήσω, communiter aliquid facio, auxiliatorem & consortem me præbeo. Ex κοινὸς, & πράττω, *facio.*
Κοινοπραγία, ας, ἡ, conspiratio, societas in re aliqua peragenda. Ex iisd.
ΚΟΙΝΟ'Σ, ἡ, όν, communis, publicus; (2) pervagatus, vulgaris, tralatitius; (3) societate gaudens; (4) profanus, impurus, immundus; (5) facilis, comis, ut *Lat.* communis. Hinc & τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, respublica, commune commodum.
Κοινότης, ητος, ἡ, communitas, consortium; (2) societas; (3) simplicitas, lenitas, facilitas. A κοινός.
Κοινότοκος, ὁ ἡ ὁ, communi partu editus.

Κοινοτρε-

Digitized by Google

Κοινοτροφικὸς, ἡ, ὸν, ad communem victum pertinens. A τρέφω.
Κοινοφαγία, ἡ, crimen Judaicum, siquis vetito cibo vescitur. A φαγεῖν.
Κοινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, similis animi. Ex κ. & φρὴν.
Κοινοχρησία, ας, ἡ, communis usus, publica utilitas. Ex κοινὸς, & χρῆσις, usus.
Κοινόω, ῶ, f. ώσω, communico, impertio, participem facio; (2) confero cum aliquo, communico cum aliquo; (3) inquino, polluo, *in sac. lib.* Φέρε, κοινάσον μοῦθον ἐς ἡμᾶς, Eur. Iph. in Au. 44. Κεκοίνακε Φ ἅγιον τόπον, Act. 21, 28. Συμφορὰν δέλω κοινωμένην τινὶ, ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλᾶς, Eur. Ion. 895. A κοινὸς.
Κοινων, ῶνος, ὁ, socius; sociatus, conjunctus, copulatus, Ph. Ab eod.
Κοινωνείτω, 3. sing. præs. imper. pro κοινωνείτω, a
Κοινωνίαω, ῶ, f. ήσω, in commune venio, commune aliquid habeo, particeps sum, communico; (2) consuesco cum aliquo; (3) consentio cum aliquo in re aliqua, velut opinione, &c. (4) sacræ cœnæ particeps fio, ad sacram cœnam accedo; (5) ad sacram cœnam admitto; sacram cœnam alicui ministro. Ἐγὼ δὴ κἀυτὴ τῆσδε κοινωνῶ τύχης, Eur. Med. 302. Ἵνα ἀυτοῖσι κοινώνησω τἀ ωραγμάτων ἐμὸν, Arist. Nub. 197. Οὐχ ἑκοῦσα τῷ δὴ ἐκοινώνησα λέχει, Eur. Andr. 38. A κοινωνὸς. Hinc
Κοινώνημα, ατος, τὸ, commercium, communicatio, societas; (2) commercium cum femina.
Κοινώνησις, ἡ, idem.
Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. verbi κοινωνέω.
Κοινωνητικὸς, ἡ, ὸν, societatis amans, qui aliquid alteri facile tradit, v. c. morbum, &c.
Κοινωνία, ας, ἡ, communio, communitas, consortium, societas, communicatio, participatio; (2) concubitus. ap. *Jos.* (3) beneficentia, eleemosyna, officium charitatis; (4) sacra cœna. A κοινωνὸς. Unde
Κοινωνικῶς, communicatis inter se bonis suis, amice, concorditer.
Κοινωνοποιέω, ῶ, communico, socio, Gl. Vet.
Κοινωνὸς, ὸν, ὁ, ἡ, cui est communitas, socius, particeps. A κοινὸς.
Κοινῶς, *Adv.* communiter, vulgo, in commune, simul, una, publice, uno animo.
Κοιναφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, communem adferens utilitatem reipublicæ, omnibus utilis. Ex κοινὸς, & ὠφελέω, *prosum.*
Κοιναφελιμος, ὁ, ἡ, idem.
Κοιναφελία, & κοιναφέλεια, ας, ἡ, communis utilitas. A præc.
Κοῖον, ου, ὁ, Coix, species plantæ; (2) vas farinarium ex arborum corticibus contextum.
Κοιογένεια, ας, ἡ, Cœo genita, Latona. Ex Κοῖος, & γένομαι.
Κοιρανέοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi κοιρανέω.
Κοιρανέοντι, *Dor.* pro κοιρανέουσι.
Κοιρανέω, dominor, impero, principis, imperatoris, domini partibus fungor, principatum obtineo, excello. Οἵ ὧδέδε κοιρανέουσι, Odyss. 20, 234. A κοίρανος.
Κοιρανίδης, ου, ὁ, idem quod κοίρανος.
Κοιρανίη, ης, ἡ, dominium, imperium.
Κοιρανικὸς, ἡ, ὸν, imperatorius, principalis. A
ΚΟΙΡΑΝΟΣ, ου, princeps, imperator, dominus.
ΚΟΙΣΤΡΑ, ας, ἡ, Cœsyra, femina Athenis, dives, sed luxu diffluens & arrogans. Hinc
Κοισυρίσμαι, ῦμαι, nobilitate & divitiis superbio.
Κοιτάα, & κοιτάζω, cubare facio, in lecto colloco; & κοιτάζομαι, sum in cubili, decumbo, cubo. Ἔγειδε, τί μέλλετε κοιτᾶν; Eur. Rhes. 531. A κοίτη.
Κοιτᾶος, αία, αῖον, qui lectum petit, qui it cubitum. Hinc τὸ κοιταῖον, ου, lustrum ferarum. Ab eod.
Κοιτάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκοιτάσατο, a κοιτάω, vel κοιτάζω.
Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. A κοιτάζομαι.
ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; (2) concubitus; (3) ipsum cubandi tempus; (4) cista.
Κοιτὶς, ίδος, ἡ, lectulus; (2) parva cista, arcula, capsula; (3) capsa vestiaria, κοιτίδες, cunæ, Gl. V. A κοίτη.
Κοῖτος, ου, ὁ, idem quod κοίτη; (2) somnus; (3) pisculus quidam fluviatilis sub saxis latens. Ab eod.
Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius. A κ. & τῆσαι.
Κοιτών, ῶνος, ὁ, locus domus, ubi sunt cubilia, cubiculum, cubile. Ab eod. Hinc
Κοιτωνὶς, ίδος, ἡ, parvum cubiculum.
Κοιτώνιον, τὸ, idem.
Κοιτωνίσκος, ου, ὁ, idem; (2) parvus lectus, lectulus. Dim.
Κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicularius, Gl. V.
Κόκκαλος, ου, ὁ, strobilus, nucleus nucis pineæ. A κόκκος. Unde
Κοκκαζω, accino, onomatopœia. *Ern.*
Κοκκίζω, f. ίσω, grana eximo.
Κοκκινοβαφὴς, ές, ὁ, ἡ, cocco tinctus. Ex κόκκινος, & βάπτω, *tingo.*
Κόκκινος, η, ον, coccinus, coccineus, cocco tinctus. Ab eod.
Κοκκίον, ου, τὸ, pilula, Dim. ab eod.
Κοκκοθραύστης, ου, ὁ, avis quædam, Hes. Ex κόκκος, & θραύω, a frangendis baccis.
ΚΟΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum pomorum & similium, bacca; (2) pilula apud medicos; (3) granum ilicis arboris rubens, quo punicea inficiuntur; (4) ἡ, frutex surculosus, cui grana adhærent, quibus tinctores utuntur.
ΚΟΚΚΥΑΙ, vel κοκκύαι, ῶν, avi & majores, Hes.
Κοκκύζω, f. ύσω, coccuzo, canto ut cuculus; (2) ut gallus gallinaceus. Ἐκόκκυζον, ὁ μόνον μοι τότε δυνατὸν ἦν, Luc. A κόκκυξ.
Κοκκυμηλέα, ας, ἡ, prunus.
Κοκκύμηλον, ου, τὸ, prunum.
Κοκκύμηλος, ου, ὁ, ἡ, prunus, Gl. V. Hinc
Κοκκυμηλὼν, ῶνος, ὁ, prunetum. Gl. V.
ΚΟΚΚΥΞ, υγος, ὁ, coccyx, cuculus, avis clamans κοκκυ, cuccu; (2) piscis quidam; (3) grossus caprifici arboris; (4) galea, galerus; (5) collis; (6) herba quædam; (7) os in imo sacri ossis.
Κοκκύσδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro κοκκύζειν.
Κόκκυον, ου, ὁ, granum Cnidium, granum mali Punici. A κόκκος.
Κοκκωτὸν, baccatum, granatum, Ph. quasi a κοκκόω, grano, unde granatus.
Κοκύαι, vide κοκκύαι.
ΚΟΛΑ, ας, ἡ, venter, Dat. pl. ταῖς κόλαις, Suid. At τὰ κόλα, Hes. ossa, membra.
Κολαζεῖν, buccellam devorare, deglutire. A
Κόλαζος, ου, ὁ, ostiola, buccea parva. A κόλον, *cibus.*
Κολαζοβοῦδαι, saltare, quasi ex κόλα, & ἀζρός.
Κολαζρίζειν, lascive saltare, Hes. A κόλαζρος.
Κολαζρίζειν, infamari, contemni, Suid.
Κολαζρισμὸς, ὁ, lascivia saltatio. A κολαζρίζω.
ΚΟΛΑΒΡΟΣ, ου, ὁ, porcellus; (2) cantio lascivia, qua κολαζρίζοντες utebantur.
ΚΟΛΑΖΩ, fut. άσω, punio, castigo; (2) reprimo, coërceo, moderor, fræno, tempero, ut vinum aqua infusum; κεκολασμένος, perf. pass. punitus. Ὅτ' ἐδὲ κολάσ' ἐξεσί μοι τοὺς οἰκέτας, Arist. Nub. 7, 461. Παραινῶ τῶν κολάσαι Φ ἄνδρα, id. Thesm. 461. Δένοις κολασθεὶς, Lyc. 777. Πῶς κολάσο.) αὐτὸς, Act. 4, 21.
Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, adsentatio, blandimentum, illecebræ. A κολακεύω. Unde
Κολάκευμα, ατος, τὸ, adulatio, lenocinium.
Κολακεύσῃ, 3. sing. aor. 1. conj. act. verbi κολακεύω.
Καλακευτέος, α, ον, cui blandiendum est.
Κολακευτὴς, οῦ, ὁ, blandus, Gl. V.
Κολακευτικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adsentatorius, adulandi peritus. Ab eod.
Κολακευτικῶς, *Adv.* adsentatorie, adulatorie.
Κολακεύω, f. εύσω, adulor, adsentor, adulationibus capio vel decipio; κολακεύθεὶς, a. 1. pass. blanditiis tentatus. Κολακεύειν τινὰ, Xen. A κόλαξ. Unde
Κολακικὸς, ἡ, ὸν, adulatorius, adsentatorius; (2) adulandi peritus, peritus adsentator.
Κολακικῶς, adsentatorie, adulatorie. A præc.
Κολακὶς, ίδος, ἡ, adsentatrix. Κολακίδες dicebantur mulierculæ quædam in aulis regum & principum, quæ reginis currum ascendentibus aut de curru descendentibus dorsum scalæ loco subjiciebant.
ΚΟΛΑΞ, ακος, ὁ, adulator, adsentator; (2) parasitus.
Κολαπὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum lapicidarum, malleo simile, sed rostratum; scalprum. A
ΚΟΛΑΠΤΩ, f. ψω. tundo, tundendo excavo, incido, sculpo, sculpo; κεκολαμμένος, perf. pass. excavatus, sculptus. Τὸ ὕπαρ κολάπτειν, Lud. τὰ ὄμματα, Aristot.
ΚΟΛΑΡΙΣ, ἴδος, ὁ, animal ululæ inimicum.
Κόλασις, εως, ἡ, punitio, castigatio, supplicium; (2) amputatio arborum luxuriantium. A κολάζω.
Κόλασμα, ατος, τὸ, pœna, vel quod pœnæ loco infligitur. Ab eod.
Κολαστήριον, ου, τὸ, locus supplicii, locus ubi sontes torquentur; (2) instrumentum aptum ad pœnas inferendas; (3) carcer; (4) ipsa pœna, quodcunque temperando, coercendo, & reprimendo adhibetur, inservit. Gl. V. κολαζήριον, carnificina. Ab eod.
Κολαστήριος, ου, ὁ, ἡ, aptus ad infligendas pœnas. Ab eod.
Κολαστὴς, οῦ, ὁ, punitor, castigator; (2) vindex, ultor; (3) tortor. Ab eod. Hinc
Κολαστικὸς, ἡ, ὸν, q. d. punitorius, pœnas infligens, moderandi, coercendi vim habens.
Κολάσωσι, 3. plur. aor. 1. conj. med. verbi κολάζω.
Κολαφίζῃ, 3. sing. præs. conj. act. v.
Κολαφίζω, f. ίσω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, Gl. V. κολαφίζειν, depalmare. Ἐκολάφισαν αὐτὸν, Matt. 26, 67. Κολαφιζόμεθα, 1 Cor. 4, 11. A κόλαφος. Hinc
Κολάφισμα, ατος, τὸ, colaphi incussio; (2) ipse colaphus, alapa.
Κόλαφος, ου, ὁ, colaphus, alapa. A κολάπτω.
Κολεοῖν, gen. dual. *Poët.* pro κόλεοῖν.
Κολεοῦο, *vaginæ*, gen. sing. *Ion.* pro κολεοῦ.
Κολεόπτερος, ου, ὁ, ἡ, cujus pennæ involucro crustaceo velut vagina, includuntur. Ex κολεὸς, & πτερὸν, *ala.*
ΚΟΛΕΟΣ, οῦ, ὁ, vagina, culeus, lcculus.
Κολεραὶ, ῖδες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.
ΚΟΛΕΤΡΑΩ, ῶ, proculco. Τὸν δεῖλαιον κολετρᾷς' αἰεί, Arist. Nub. 552.
Κολιανδρον, coliandrum, Gl. V. Schol. Aristoph. κολίανδρον dictum ait τὸ κορίαννον, quod est coriandrum.
ΚΟΛΙΑΣ, ου, ὁ, piscis quidam.
ΚΟΛΙΟΣ, οῦ, ὁ, avis quædam, galgulus.
ΚΟΛΛΑ, ης, ἡ, gluten, glutinum.
Κολλαβίζω, f. ίσω, impingo; (2) κολλαβίζειν, ludere ludum, quo unus manibus oculos tegit, alius percussum rogat, utra manu percusserit. A κόλλαβος. Hinc
Κολλαβισμὸς, οῦ, ὁ, lusus κολλαβίζοντων.
Κολλαβος, ου, ὁ, epitonium chordarum; (2) verticillus lyræ; (3) panis genus. A κόλλοψ.
Κολλάω, ῶ, fut. ήσω, glutino; (2) adjungo firmius; unde κολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adhæresco, Partic. κολλάμενος, adhærens, κεκολλημένος, perf. pass. glutinatus. Ἐκολλήθη ὁι τῶ πολιτῶν ἡ χάρις ἐκείνης, Luc. 15, 15. Κολλήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ, Act. 8, 29. τῷ ἀγαθῷ, Rom. 12, 9. A κόλλα.
Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus, conglutinatus. Ab eod.
Κολλήθητι, 2. s. a. 1. imp. pass. v. κολλάω. Unde

Digitized by Google

Κόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum.
Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, conglutinatio, concinnatura, Gl. Vet. (2) applicatio cucurbitulæ; (3) Figura rhetorica.
Κολλητήριον, ου, τὸ, glutinatorium. Ab eod.
Κολλητὴς, οῦ, ὁ, glutinator; (2) concinnator.
Κολλητικὸς, ἡ, ὸν, vim habens conglutinandi.
Κολλητὸς, ἡ, ὸν, glutinatus, glutine compactus. Ab eod.
Κολλικοφάγος, qui *κόλλικας* vocat, Aristoph. Comice. Vide seq.
Κόλλιξ, ικος, ὁ, panis rotundus; (2) pastillus. A *κόλλοψ*.
Κολλομελέω, ῶ, carmina conglutino & concinno; verbum comicus Aristoph. Ex *κόλλα*, & *μέλος*, *carmen*.
Κολλοπίζω, f. *ίσω*, claviculis, s. verticillis intendo. A *κόλλοψ*.
Κολλοποδιάκτης, ου, ὁ, qui pueris exoletis & durioribus inhiat, Eust.
Κολλούριον, ου, τὸ, medicamentum certa forma figuratum, in primis oblongum & teres, quo fistulis induci possit. Vid. *κολλύριον*.
ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in collis, s. cervicibus boum aut ovium; (2) puer exoletus & callosus, s. supra ætatem libidinans; (3) verticillus in cithara aut lyra, quo chordæ intenduntur.
Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, trapezita, nummularius, qui nummis permutandis quæstum facit. A *κόλλυβος*. Hinc
Κολλυβιστικὸς, ἡ, ὸν, ad rem nummulariam pertinens.
ΚΟ'ΛΛΥΒΟΣ, ου, ὁ, vel *κόλλυβον*, ου, τὸ, genus numismatis minuti, cui bovis imago impressa erat; (2) permutatio pecuniæ; (3) fœnus permutatæ pecuniæ.
ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, collyra, panis, qui pueris dabatur, frustulum panis; (2) panis cinere coctus.
Κολλυρίζω, fut. *ίσω*, opus pistorium facio, placentas paro. A *κολλύρα*.
ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, collyrium, medicamentum oculorum, ex spodio, coloris cinerei; (2) quodvis medicamentum oculorum; (3) quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.
Κολλυρὶς, ίδος, ἡ, collyris, Dim. a *κολλύρα*.
ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, avis quædam.
Κολλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glutinosus, tenax. A *κόλλα*.
Κολόβιον, ου, τὸ, subucula, Gl. V.
Κολοβοανθεῖν, florem minutulum aut sectilem gerere. A
Κολοβοανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, minutulum florem habens, edens. Ex *κολοβὸς*, & *ἄνθος*.
Κολοβόκερκος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda mutilatus.
Κολοβόπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, truncus pedibus.
Κολοβόρριν, vel *κολοβόρρις*, ινος, ὁ καὶ ἡ, cui nasus præcisus, qui mutilo est naso.
Κολοβὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, mutilus, truncus, recutitus. A *κολούω*, *amputo*.
Κολοβόσταχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, spicis truncatus; (2) brevem ferens spicam.
Κολοβότης, ητος, ἡ, q. d. decurtatio, qua aliquid curtum, mancum, truncatum, aut mutilum est, delectio. A *κολοβός*.
Κολόβουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda truncatus, Hes. Ex *οὐρά*.
Κολοβόω, ῶ, f. *ώσω*, decurto, mutilo, trunco, contraho. *Καὶ εἰ μὴ Κύριος ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας*, Marc. 13, 20. *Καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι*, Matt. 24, 22. *κολοβωθήσονται*, ibid. A *κολοβός*. Unde
Κολοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mancus, mutilus, imperfectum aliquod membrum habens.
Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. 1. ind. pass. verbi *κολοβόω*.
Κολόβωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod mutilum aut truncum est, quidquid aliquo membro deficit. A *κολοβόω*.
Κολόβωσις, εως, ἡ, mutilatio, detruncatio, defectus. Ab eod.
Κολοβατὴς, οῦ, ὁ, decurtator, detruncator; (2) loquendo ultimas syllabas supprimens. Ab eod.

Κολοιᾶν, dicuntur graculi clamantes, Poll.
Κολοιόρχης, ου, ὁ, præfectus excubitorum & custodum, ap. Aristoph. *Ern.*
ΚΟΛΟΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, graculus, monedula, parva cornix.
Κολοιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, graculo similis, ad graculos proxime accedens. A *κολοιός*.
ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, faba Ægyptia, colocasia; (2) ejus fabæ radix.
Κολοκάσιον, ου, τὸ, idem.
Κολόκυμα, ατος, τὸ, fluctus surdus, qui nullum strepitum edit, sive nullam vim, quamvis magnus, habet, *Lat.* flustrum; (2) ap. Com. homo, qui magno molimine nihil agit; aliis fluctus magnus. Ex *κολοβὸν*, i. e. *κωφὸν*, vel *κόλον*, & *κῦμα*.
ΚΟΛΟ'ΚΥΝΘΑ, *κολοκύνθη*, & *κολοκύντη*, ης, ἡ, cucurbita, Plin. l. 20. §. 7, & 8, c. 3. *Angl.* Gourd. Hinc
Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, cucurbita Alexandrina, cucumer amarus.
Κολοκύντη, ης, ἡ, vide *κολόκυνθα*.
Κολοκύντιον, ου, τὸ, cucurbitula, parva cucurbita. Dim. a *κολοκύντη*.
ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, cibus; (2) intestinum, pro *κῶλον*.
Κολος, mutilus, truncatus.
Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Colossæ, urbs Asiæ minoris.
Κολοσσαῖος, αία, αῖον, colossæus, qui colossum æquat, colosso par. A *κολοσσός*.
Κολοσσεὺς, έως, ὁ, Colossensis. A Κολοσσαί.
Κολοσσικὸς, ἡ, ὸν, Colossicus. Ab eod.
Κολοσσοβάμων, ὁ, statuarius, ap. *Lyc.*
ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, colossus, statua ingens.
Κολοσσουργία, ας, ἡ, colossi structura. Ex *κολοσσὸς*, & *ἔργον*.
Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, strepitus sarmentorum, quum per terram trahuntur; (2) turba, tumultus. Ex *κόλον*, & *σύρω*.
Κολουραῖος, α, ον, cavus, *Epith.* Petræ, ap. Call.
Κολούριον, cauda truncum. Ex Suid. Ab eod.
Κόλουρις, vulpes. Supra *κοθοῦρις*.
Κόλουρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cauda mutilus; (2) circuli duo in doctrina sphærica, secantes se mutuo in polis mundi, & per puncta æquinoctialia & solstitialia transeuntes, ita dicti, quod eorum pars, s. cauda quasi, semper sub horizonte lateat. Ex *κόλος*, & *οὐρά*.
Κόλουσις, εως, ἡ, truncatio, amputatio, decurtatio. A *κολούω*. Unde &
Κόλουσμα, ατος, τὸ, decurtatum fragmentum recisum & detruncatum, Hes.
ΚΟ'ΛΟΙΤΕΑ, ας, ἡ, colutea, arbor.
ΚΟΛΟΥ'Ω, fut. *ούσω*, decurto, amputo, trunco, imminuo, retundo. *Κολούειν ἀξίωμα*, Plut. *Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος*, Epigr.
ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, fastigium, apex; (2) summa manus, finis. Asiæ minoris olim civitas potens.
Κολοφώνιος, ία, ιον, Colophonius.
Κολοφωνία, resina, Gl. V. *Κολοφωνία πίσσα*, Colophonia pix. A *κολοφών*.
Κολπίας, ου, ὁ, sinuatus. A *κόλπος*.
Κολπίζω, f. *ίσω*, sinuo. Ab eod.
Κολποειδῶς, in formam sinus.
ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, sinus, gremium. Hinc
Κολπόω, ῶ, f. *ώσω*, in sinus contraho, sinum efficio.
Κόλπω, gen. sing. *Dor.* pro *κόλπου*.
Κολπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, sinuosus. Ab eod.
Κόλπωμα, ατος, τὸ, sinuatum, sinuato volumine collectum.
Κόλπωσις, εως, ἡ, sinuatio, in sinum collectio.
Κολπωτὸς, ἡ, ὸν, sinuatus. A *κολπόω*.
ΚΟ'ΛΥΘΡΟΝ, τὸ, colythrum, planta.
Κολυμβὰς, άδος, ἡ, urinatrix, natatrix; (2) oliva in muria natans, quæ & *νηκτρὶς* & *φθινοπωρὶς*, dicitur.
ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, f. *ήσω*, nato; (2) urinor, aquas subeo. *Ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν*, Act. 27, 4. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, locus, ubi natare possumus, piscina; (2) baptisterium.
Κολυμβητὴς, οῦ, τὸ, natator, urinator.
Κολυμβητικὸς, ἡ, ὸν, natandi peritus.
Κολυμβὶς, ίδος, ἡ, urinatrix; (2) avis quædam. Ab eod.
Κόλυμβος, ου, ὁ, urinator; (2) natatio; (3) avis quædam. Ab eod.
ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, Colytea, arbor.
ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, Colchicum, herba venenata.
Κολῳάω, ῶ, tumultuor, do turbas; (2) vociferando perstrepo, more graculorum garrio. *Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα*, Il. 2, 212. A *κολοιός*.
Κολώνη, ης, ἡ, collis, tumulus, locus editus; (2) montium fastigium. A
ΚΟΛΩΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, idem.
Κολωνοειδὴς, ὲς, collis figuram habens.
Κολῳϊὸν, οῦ, τὸ, id. quod *κολῳὸς*, Hes.
Κολῳδὸν, ου, τὸ, idem quod *κολῳὸς*, Hes.
Κολῳὸς, οῦ, ὁ, tumultus, perturbatio. A *κολοιὸς*, *graculus*, quia graculi gregatim cum magno strepitu ac garritu volant.
Κόμαιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, flavam habens cæsariem. Ex *κόμη*, & *αἶθος*, *flamma*.
Κόμαρον, τὸ, fructus arbuti; (2) arbutum.
ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, arbutus, *Angl.* *The* Straberry Tree.
Κομαροφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui arbutis vescitur.
Κομάσαι, 3. sing aor. 1. opt. act. *Dor.* pro *κομήσαι* A
Κομάω, ῶ, f. *ήσω*, comatus sum; comam alo; (2) abundo, ornatus sum; (3) effero me, glorior & me jacto, magnifice de me sentio; superbio; *κομόωντες*, *Poët.* pro *κομῶντες*, *κομάοντες*, comantes, part. præs. *κομόωσι* *Poët.* pro *κομῶσι*, *κομάουσι*, 3. pl. præs. ind. sibi placent, gloriantur. *Ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστι*, 1 Cor. 11, 14. *Εἰσί μοι ὅτι τῷ κομᾷς, καὶ κομψὸς εἶ προσποιεῖς*, Arist. Vesp. 1306. A *κόμη*.
Κομβολύτης, ου, ὁ, marsupiorum amputator, Hes. Ex *κόμβος*, & *λύω*, *solvo*.
ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, nodus, in culmis & arundine; (2) ad ornatum in vestitu; (3) marsupium. Hinc
Κομβόω, ῶ, f. *ώσω*, nodo, necto, Gl. Vet. (2) *κομβώσασθαι*, vestiri, Hes.
Κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus, amictus, Hes. (2) ornamentum, Suid. A *κομβόω*.
Κομείτην, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro *ἐκομείτην*. A
ΚΟΜΕ'Ω, ῶ, curo, curam gero; (2) nutrio, alo; *κομέεσκε*, curabat, imperf. *Ion.* pro *ἐκόμει*, *ἐκόμα*. *Κύνα καρχαρόδοντα κομεῖν*, Hesiod. Ἔργ. 622.
ΚΟ'ΜΗ, ης, ἡ, coma, compta hominis cæsaries & curiosius culta; (2) coma, i. e. frondes arbores, herbarum, &c.; (2) herba quædam.
Κομήτης, ου, ὁ, comans, comatus, crinitus; sc. *ἀστὴρ*, Cometa, stella comata. A *κομάω*.
Κομιδὴ, ῆς, ἡ, cura, curatio, qua alicujus rei cura geritur; (2) portatus, vectio, vectura; (3) advectio, importatio; (4) accessio; (5) recuperatio alicujus rei. A *κομίζω*.
Κομιδῇ, *Adv.* perquam, valde, admodum, nimis, oppido, Dat. adv. a *κομιδή*.
Κομιεύμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Ion. Dor.* & *Att.* pro *κομισόμεθα*, a *κομίζω*.
Κομίζω, curo, gero, alo, foveo; (2) porto, fero, apporto, adveho; (3) duco, deduco; (4) effero, sc. sepeliendi causa. At *in med.* etiam accipio, recipio, fero, velut præmium consequor; (2) sumo mihi, ut pœnam ex aliquo; (3) recipio me, revertor; (4) proficiscor, f. 1. *κομίσω*, & *κομίσομαι*, *Attice* *κομιοῦμαι*, *κομιεῖ*, recipies, auferes; *κομισθεὶς*, a. 1. pass. portatus, vectus. *Κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὡς ἴδω*, Soph. Aj. 530. *Κομιούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡμετέραν βασιλείαν*, Arist. Av. 556. *Τὸ σῶφρον ὡς ἁπανταχοῦ καλὸν, καὶ δόξαν ἐσθλὴν ἐν βροτοῖς κομίζεται*, Eur. Hipp. 436.

Κομίξαι,

Digitized by Google

Κομίξαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro κομίσαι.
Κομίσσομαι, f. 1. ind. med. *Att.* pro κομίσομαι.
Κομίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐκομίσαντο.
Κομίσηται, 3. ſ. aor. 1. conj. med.
Κομιστὴ, ῆς, ἡ, commeatus, cibus, Heſ. A κομίζω.
Κομιστὴρ, ῆρος, ὁ, portator, bajulus; (2) deductor. Ab eod.
Κομιστὴς, οῦ, ὁ, curator. Ab eod.
Κομίστρια, ας, ἡ, curatrix. A κομιστὴς.
Κόμιστρον, ου, τὸ, præmium, quod datur portatori. A κομίζω.
Κομιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro κομίσω.
Κόμμα, ατος, τὸ, ſegmen, fragmentum; (2) inciſum, inciſio; (3) pars periodi; (4) nota, ſ. ſignum, nummo impreſſa. A κόπτω.
Κομματικὸς, ἡ, ὸν, commaticus, commatis & inciſis conſtans, in quo crebra ſunt inciſa ſeu commata. A κόμμα.
Κομματικῶς, crebris commatibus.
Κομμάτιον, ου, τὸ, parvum ſegmentum, Dim. ap. Sch. Com. κομμάτιον χορῦ.
KO'MMI, τὸ, gummi. Nomen indeclinab. (2) *in ſpecie* gummi Arabicum.
Κομμιδώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, gummoſus; gummi referens, A præc.
Κομμίζειν, gummi ſpeciem præbere. A κόμμι.
Κομμιώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, gummoſus, gummi referens. Ab eod.
Κομμὸς, οῦ, ὁ, planctus, plangor. A κόπτομαι, *plango.*
KO'MMOΣ, η, ον, ornatus nimis accuratus & ſupervacaneus; nitor fucatus & adſcititius, fucus, mangonium.
Κομμόω, ῶ, f. ώσω, ornatum curioſiorem adhibeo, fuco proprie & tropice; unde κομμῶν, inf. præſ. & κομμώσαι, a. 1. κομμωθεῖσα, a. 1. paſſ. ornata. A κόμμος, Hinc
Κόμμωμα, ατος, τὸ, id, quod ad corpus mangonizandum adhibetur; (2) cultus muliebris exquiſitior; (3) ornatus orationis exquiſitior, & fere in deteriorem partem.
Κόμμωσις, εως, ἡ, ornatus & cultus corporis, orationiſve exquiſitior & mollior.
Κομμωτὴς, οῦ, ὁ, mangonizandi corporis artifex; mango. Ab eod. Hinc
Κομμωτίζω, f. ίσω, curioſius orno.
Κομμωτικὸς, ἡ, ὸν, aptus ad formæ lenocinia; (2) ad cultum exquiſitiorem pertinens; (3) tropice κομμωτικοὶ dicuntur in oratione omni modo ornatum exquiſitum captantes, & talis oratio κομμωτικὴ.
Κομμωτικῶς, *Adv.* nimis compte.
Κομμώτρια, ας, ἡ, ornatrix.
Κομμωτρίδιον, ου, τὸ, calamiſtrum, ſ. aliud aliquod inſtrumentum aut medicamentum, quo crines ornantur. Ab eod.
Κομοτροφία, comam alo. Ex κόμη, & τρέφω.
Κομόωντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro κομῶσι, a κομάω.
Κομπάζω, f. άσω, magnopere me jacto, inſolenter, & faſtuoſe me gero; (2) *proprie* ſtrepitum, ſ. ſonitum edo. Καί σοι μὲν, πόσι, γυναῖ' ἀρίστω ἔστι κομπάσαι λαβεῖν, Eur. Alc. 321. Ὡς ἕνεκ' ὀλίγω μείζω ἐκομπάσθη πατρὶ, id. Herc. fur. 64. A κόμπος. Hinc
Κόμπασμα, ατος, τὸ, id ipſum, quo gloriamur.
Κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactatio, jactantia, gloriatio, elatio, inſolentia verborum.
Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator. Ab eod.
Κομπαστικὸς, ἡ, ὸν, jactans, jactabundus.
Κομπαστικῶς, *Adv.* jactabunde.
Κομπέω, ῶ, fut. ήσω, crepo, ſtrepo, crepito, edo ſtrepitum, qualem aper acuens, ſ. collidens dentes, crepo; (2) jacto, glorior. Τὸ σὸν δ' ἐκείνῃ μῶθον, Soph. Aj. 781. Κομπεῖν δ' ἐς' ὀτιοῦν ζωὸς ἡδίοσιν αἰσχρὸν ὀνείδος, id. Phil. 835. Ἐκ τοῦδε καλῶν κομπεῖσθαι τοῖς θνατοῖς ἔνεστι τόδ', Eur. El. 823. A κόμπος.
Κομπηρὸς, ρὰ, ρὸν, jactans ſe, jactabundus.
Κομπολακέω, inaniter ſtrepo. Hinc imperf. ap. Ariſtoph. ἀλλ' ὡς ἐκομπολάκουν, at non inaniter loquebar, Ran. 1078. Ex κόμπος, & λακέω.
Κομπολακύθης, ου, ὁ, magna ſonans; jactator tumidus; glorioſus; vox Ariſtophonica. Ex κόμπος, & λήκυθος, *ampulla.*
Κομποῤῥήμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, qui ſe grandibus verbis jactat, tumidus jactator. Ex κόμπος, & ῥῆμα, *verbum.*
KO'MΠOΣ, ου, ὁ, crepitus apri acuentis dentes; (2) ſtrepitus, crepitus quivis; (3) ſonitus, qui a ſaltantibus pulſando pedibus terram editur; (4) verborum ampullæ, jactatio, gloriatio, oſtentatio, inſolentia.
Κομπὸς, οῦ, ὁ, jactator, jactabundus.
Κομποφακελορῥήμων, ονος, ὁ, ampulloſa & grandi verborum compoſitione utens, percrepans grandiloquentia. Vox Ariſtophan. Ex κόμπος, φάκελλος, & ῥῆμα.
Κομπώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, jactans ſui, jactabundus. Hinc τὸ κομπώδες, ους, jactantia. A κόμπος.
Κομπωδῶς, *Adv.* jactanter, jactabunde.
Κομψεία, ας, ἡ, elegantia, feſtivitas, lepor; (2) vafrities. A κομψεύω.
Κόμψευμα, ατος, τὸ, ſcitamentum; (2) ſpecioſus ſermo. Ab eod.
Κομψευριπιδικῶς, *Adv.* ſcite & eleganter, Euripidis more. Vox Ariſtophanica. Ex κομψεύω, & Εὐριπίδης.
Κομψεύομαι, ſcite ſeu feſtive aliquid facio; (2) ſcite & urbane cavillor; (3) ſcitus & facetus eſſe volo; (4) oſtentatorie fingo, jacto me, ac vendito; κεκομψευμένον, p. paſſ. ſcite & eleganter compoſitum, dictum. Οἱ πολλάκις ἢ ἵππῳ μᾶλλον κομψεύοντ' ἐν τῷ ἅρματι, Plat. A κομψὸς, Hinc
Κομψεύτης, ου, ὁ ἡ, feſtivus, lepidus, ornatus.
Κομψοεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, facetus, verbis elegans. Ex κομψὸς, & ἔπος.
Κομψοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲς, ſcitus, elegans, feſtivus. Ex πρέπω.
KOMΨO'Σ, ἡ, ὸν, ſcitus, elegans, bellus, venuſtus, lepidus, facetus, feſtivus; (2) loquaculus, garrulus; (5) vafer, verſutus; (4) plenus jactantiæ & ſuperbiæ.
Κομψότης, ητος, ἡ, elegantia, lepor, feſtivitas; (2) argutia, ſubtilitas. A κομψὸς.
Κομψῶς, ſcite, eleganter, lepide, feſtive.
Κοναβέω, ῶ, fut. ήσω, reſono, ſonum reddo. Ἀμφὶ δ' ὑπὸς Σμβδαλέον κοναβήσαν, Il. 2, 334. A κόναβος.
Κοναβηδὸν, *Adv.* cum ſonitu, Ab eod.
Κοναβήσας, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐκοναβήσας, a κοναβέω.
Κοναβίζω, f. ίσω, reſono. Αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν Σμερδαλέον κοναβίζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων, Il. 2, 466. Ab eod.
KO'NABOΣ, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus.
KO'NAΤ, νος, τὸ, poculum barbaricum, Perſicum, certe Aſiaticum, decem cotylarum.
Κονδύλη, ης, ἡ, tuber, vibex.
Κονδυλίζω, fut. ίσω, digitis in condylos contractis verbero; pugnum impingo, pugno cædo. Ab eod.
Κονδυλισμὸς, οῦ, ὁ, talitrum; plaga pugno inculſa. A κονδυλίζω.
KO'NΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, digiti articulus & junctura, ſ. nodus & curvatura, qua digitus flectitur; (2) tuber in digitorum junctura; (3) pugnus; (4) ictus, qui fit pugno, Gl. V. κόνδυλοι, articuli; κονδύλος, colaphus, talitrum, pugnus. Hinc
Κονδυλόομαι, ώμαι, intumeſco, extubero inſtar tuberum in juncturis digitorum.
Κονδυλώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, nodos & tubera in digitorum juncturis repræſentans. Ab eod.
Κονδύλωμα, ατος, τὸ, tuber, quale eſt nodorum in juncturis digitorum.
KO'NEΩ, ῶ, feſtino, propero, curro, miniſtro, famulor, Heſ. uſitatum in compoſitione, ut ἐγκονεῖν, διακονεῖν. Hinc
Κονὴ, ἡ, miniſterium; (2) cædes. Ab obſoleto κίνω, *occido.*
Κονήτης, ου, ὁ, miniſter, famulus, Heſ.
Κονία, ας, ἡ, arena, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium; (4) calx, tectorium, cæmentum, albarium, Gl. V. (5) arena. A κόνις.
Κονίαμα, ατος, τὸ, calce inductum, opus albarium, ſ. tectorium; κονιάματα, circumlitiones, Gl. V. A κονιάω.
Κονίασις, εως, ἡ, albarii, ſ. tectorii operis inductio, Gl. V. tectorium. Ab eod.
Κονιατὴς, οῦ, ὁ, & κονιάτης, ου, ὁ, qui opere albario parietes tegit, Ph. dealbator, tector. Ab eod.
Κονιατὸς, ἡ, ὸν, albario & tectorio opere inductus, calce illitus. Ab eod.
Κονιάω, ῶ, f. άσω, pulvere impleo, pulvere adſpergo, inſpergo; (2) calce induco vel obduco, calce dealbo; (3) ceruſio, fuco; κονιᾶμαι, in pulvere volutor, dealbor; & alicubi active, tectorio induco; κεκονιάμένος, p. paſſ. pulverulentus, dealbatus. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27. A κονία.
Κονίδω, ῶ, pulverem excito, moveo. Vulg. Lex. A κόνις.
Κονίησι, dat. pl. *Ion.* pro κονίαισι.
Κόνιζα, vide κόνυζα.
Κονίζω, fut. ίσω, pulvere impleo, reſpergo, fœdo; κονίζομαι, in pulvere volutor, verſor; (2) ad pugnam me athletarum more paro, exerceor; κεκονισμένος, p. paſſ. pulverulentus, feſtinans; (3) *eſt etiam* perire, interfici; vid. κονίω. Κεκόνιςο ὁ ῥοταμος, Epigr.
KONI'AH, ης, ἡ, cunila, herba quæ & origanum Herculeum dicitur.
Κόνιον, ου, τὸ, pulvis. A κόνις.
Κονιόπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, cujus pedes in pulvere verſantur, pulvere reſperſi ſunt; calceamenti genus. Ex κόνις, & πούς.
Κονιορτόπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, cujus pedes in pulvere verſantur, Heſ. κονιορτόποδες, ἀγροῖκοι ἐργάζ), ruſticani operarii, agricolæ. Ex κονιορτὸς, & πούς.
Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, pulvis, pulvis excitatus & in aërem elevatus; (2) homo ſqualidus & illuvie laborans. Ex κόνις, & ὄρω. Hinc
Κονιορτόω, ῶ, f. ώσω, pulvero, Gl. V. κονιορτῶμαι, pulverescо, Gl. V.
Κονιορτώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, pulverulentus, Gl. V.
Κόνις, ὁ ἡ, pulvereus, ut ζῶα κόνις. A κόνις.
Κονίσω, pulverem excito. Ab eod.
Κονίπους, οδος, ὁ ἡ ὸν, idem quod κονιόπους.
KO'NIΣ, εως, ἡ, pulvis; (2) cinis; (3) lixivium.
Κόνις, ιδος, ἡ, lens, ovum pediculorum; κόνιδες, lendes. A κόνις.
Κονίσαλος, vel κονισαλος, ου, ὁ, pulvis motus, pulvis excitatus, Gl. V. pulviſculus; (2) pudendum, ſ. numen Priapeum. Ex κόνις, & ἅλλομαι.
Κονιστήριον, ου, τὸ, locus in quo athletæ decertaturi pulvere ſe obducebant, oleo antea perunčti. A κονίζω.
Κονιστικὸς, ἡ, ὸν, qui in pulvere volutari ſolet. Ab eod.
Κονίστρα, ας, ἡ, volutabrum pulvereum, arena, in qua ſe exercébant athletæ; (2) cavum pulvereum, in quo ſe volutant aves. Ab eod.
Κόνιστρον, ου, τὸ, pulvis, vel pulvereum volutabrum. A κονίω.
Κονίω, pulvere impleo; pulverem excito; oblino, oblino pulvere; κονίομαι, in pulvere volutor. Ad pugnam me paro athletarum more; κονισάμενος, a. 1. med. volutatus in pulvere; κεκονιμένος, p. paſſ. pulverulentus. Κονίσντας σανίδιοις, Il. 13, 820. Ὡς τῷ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν, Il. 22, 405. A κόνις.
KO'NNAPOΣ, ου, ὁ, Connarus, arbor apud Alexandrinos.
KO'NNOΣ, ου, ὁ, barba; (2) gratia, Heſ. Alicubi junctum voci ἥλιος, armilla, videtur tale ornatus genus ſignificare. Eſt Κόννος ſive potius Κόννας, & Κοννὶς etiam nomen proprium citharœdi cujuſdam pauperis

Digitized by Google

peris miserique; unde proverb. Κόννι ψῦφος, de homine nihili.

Κοννόφορα, unde Dat. plur. apud Hes. κοννόφοροι, quod exponit ἄφροσι, dementibus, amentibus. Ex Κέννω, & φρλω, mens.

Κοντίλων, ωνος, ὁ, contus, Lex. Vet. (2) coturnix, Hes. (3) serpens quidam, Hes. A ΚΟΝΤΟΣ, οῦ, ὁ, contus, pertica, sudes.

Κοντιζολίω, contis jaculor, peto. A βάλλω.

Κοντοφορῶν, ῶ, ὁ ἡ ὦν, qui contum gestat, conto armatus, Ph. κοντοφόρων, hastatus. Ex κοντος, & φέρω, fero.

Κοντωτὰ πλοῖα, contis instructa navigia, quæ contis impelluntur. A κόντων.

Κόνυζα, ης, ἡ, herba coronaria; cunilago.

Κοπάζω, f. άσω, desino, quiesco. Ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, Matt. 14, 32. A κόπος.

Κοπανίζω, pistillo contundo, pinso. A κόπανον.

Κοπανιστήριον, ου, τὸ, pistillum. A κοπανίζω.

Κόπανον, ου, τό, idem. A κόπτω.

Κοπὰς, άδος, ἡ, arbor incisa, arbor, quæ cædi solet. Ab eod.

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. verbi κόπτω.

Κόπειον, ου, τὸ, vel κοπαιον, frustum, Ph. κόπιον, idem. Ab eod.

Κοπεὺς, ῆως, ὁ, planctus. A κόπλομαι, plango.

Κοπὶς, ίδος, ὁ, cælum, quo lapides & similia cædimus. A κόπλω. Unde

Κοπὴ, ῆς, ἡ, sectio, incisio, cædes, strages.

Κοπλῶμαι, a. 2. inf. pass. verbi κόπλω.

Κοπιαρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, molestus, lassitudinem nervis inferens. A κοπιάω.

Κοπιάτης, ου, ὁ, vespillo; κοπιάζ, vespillones. Ph. Ab eod.

Κοπιάτω, 3. sing. pr. imper. act. pro κοπιαίτω, a

Κοπιάω, ῶ, f. άσω, laboro; (2) molestе fero, fastidio; (3) fatigor, lassesco, fatisco; κοπιάσας, aor. 1. delassatus, p. κεκοπιακως, lassus, fatigatus, præs. part. pass. κοπιώμενος, fatiscens. Περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, 1 Cor. 15, 10. Κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, Joan. 4, 6. Ὥστε φαρξαι κοπιῶν ὑμῖν ὑπὸ τῆν ἀγαθῶν, Arist. Av. 740. A κόπος.

Κοπίζω, f. ίσω, epulum agito, quod κοπὶς dicitur; κοπίζειν, mentiri, Hes.

ΚΟΠΙΣ, ίδος, ἡ, gladius, s. culter aptus ad cædendum; (2) cœna, s. convivium quoddam Laconicum.

Κοπιώδης, ες, idem quod κοπώδης.

Κοπιῶντες, nom. pl. pro κοπιάοντες.

Κόπος, ου, ὁ, labor; (2) molestia; (3) lassitudo, defatigatio ex labore. A κόπλω.

Κοπόω, ῶ, f. ώσω, lasso, fatigo; κοπόομαι, ώμαι, lassor, fatigor; ἐκοπώθη, a. 1. lassus est, Hom. Batr. 188. κεκοπωμένος, p. lassitudine confectus, defatigatus. A κόπος.

Κόππα, indecl. figura, nonaginta significans.

Κοππατίας, ου, ὁ, equus, τῷ κοππα, insignitus. A κόππα, pro κάππα.

Κοπραγωγὸς, οῦ, ὁ, fimum vehens. Ex κόπρος, & ἀγωγῶν, vector.

Κόπρανον, ου, τὸ, stercus, Aret.

Κοπρεύω, stercoro, Eust. A κόπρος.

Κοπρέω, ῶ, f. ήσω, stercoro. Ab eod.

Κοπρία, ας, ἡ, stercus; (2) sterquilinium, fimetum. Ab eod.

Κοπρίζω, f. ίσω, stercoro, fimo faturo.

Κοπρινὸς, ἡ, όν, stercoreus, stercorosus, Gl. V. stercoratorius. Ab eod.

Κόπρινος, stercoreus, Gl. V.

Κόπριον, ου, τὸ, stercus, fimus. Ab eod.

Κόποιος, ία, ιον, stercoreus; (2) vilis, abjectus. Ab eod.

Κόπρισις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρίζω.

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Κοπριώδης, ες, ὁ ἡ ὦν, stercorosus. A κόπριον.

Κοπρὶων, ωνος, ὁ, scarabæus stercoreas pilas provolvens. Ab eod.

Κοπροδοχεῖον, ίου, τὸ, sterquilinium, cloaca. Gl. V. Ex κόπρος, & δέχομαι.

Κοπρολογίω, fimum colligo. A

Κοπρολόγος, ου, ὁ ἡ, qui stercora colligit; (2) extreme sordidus. Ex κ. & λέγω.

ΚΟΠΡΟΣ, ου, ὁ, stercus, fimus; Gl. V. lutum, cœnum.

Κοπροφορίω, ῶ, fut. ήσω, stercus fero, stercus ingero. Κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις. Arist. Eq. 295. A

Κοπροφόρος, ου, ὁ ἡ, qui stercora fert, stercora ingerens. Ex κόπρος, & φέρω.

Κοπρόω, ῶ, stercoro, Eust. A κόπρος. Unde

Κοπρώδης, ες, ὁ ἡ ὦν, stercorosus, Arct.

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, sterquilinium, fimetum, locus, ubi stercus colligitur. A κόπρος.

Κοπρώνης, ου, ὁ, sterquilinarius, homo ultimæ sortis. A κοπρών.

Κοπρωσις, εως, ἡ, stercoratio. A κοπρόω.

Κοπρώνυμος, ου, ὁ ἡ ὦν, a stercore nomen habens. Ex κ. & ὄνομα.

Κοπλάριον, ου, τὸ, placentula e materia contusa; (2) pharmacum placentulæ formam habens. A κόπλα.

Κοπλὴ, ῆς, ἡ, copta, placenta. A κόπλω.

Κόπλοισα, part. act. f. g. Dor. pro κόπλουσα.

Κοπλομένη, præs. part. pass. f. g.

Κοπλὸς, ἡ, όν, tusus, contusus; (2) pharmacum ad placentæ formam tundendo factum. A

ΚΟΠΤΩ, fut. ψω, scindo, seco, findo; (2) amputo, succido, cædo; (3) vulnero, saucio; (4) cædo; (3) vulnero, saucio; (4) cædo, percutio, ferio; (5) impello, pulso; (6) cudo; (7) tundo; (8) obtundo; (9) succutio; (10) præcido; κόπλομαι, plango, cædor, &c. κεκοπὼς, p. med. qui pulsavit; κεκομμένος, pass. concisus; κοπὴσαι, a. 2. pass. cædi, cæsum esse. Τὶς ἐδ' ὁ κόπλων τλῶ θυρὰν Arist. Plut. 1097. Κόπτεσθ' Ἄδωνιν φησὶν, lugeri id. Lys. 399. Ἐκόπλοντο αὐτὴν, Luc. 8, 52. ἐπ' αὐτὸν, Apoc. 1, 7.

Κοπώδης, ίος, ὁ ἡ, laboriosus; (2) molestus, lassitudinem afferens; Epith. morborum; (3) lassus, fessus, lassatus. A κόπος.

Κόπασις, εως, ἡ, labor, molestia, fatigatio, lassitudo. A κοπόω.

Κοραγεῖν, puellam abducere, Hes. Ex κόρη, & ἄγω.

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κοράκοισι, a κόραξ.

Κορακίζομαι, denigro, V. I. A κόραξ.

Κορακὶς, ῖνος, ὁ, piscis species; κορακίνων, gen. pl. ficorum species. A κόραξ.

Κορακίας, ου, ὁ, corvinus, corvo similis; (2) graculus. Ab eod.

Κορακινίδιον, ου, τὸ, parvus coracinus. A

Κορακῖνος, ίνη, ινον, corvinus. A κόραξ.

Κορακῖνος, ου, Coracinus, piscis quidam. Ab eodem.

Κορόκιον, ου, τὸ, corvulus; (2) malleus, quo fores pulsantur; (3) species ficus, Dim.

Κορακίσκος, ου, ὁ, corvus, Gl. V. parvus corvus, Dim. a κόραξ.

Κορακοειδὴς, ους, ὁ ἡ, corvi speciem habens. Ex κόραξ, & εἶδος.

Κορακώδης, ους, ὁ ἡ ὦν, corvinus, corvini generis. Ab eod.

Κορακλίζω, coralli more rubeo. A

ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ, vel κεράλιον, ου, τὸ, corallium, corallum, curalium, lapis marinus rubens.

ΚΟΡΑΞ, ακος, ὁ, corvus; (2) signum cœleste; (3) nomen piscis; (4) machina bellica; (5) malleus, quo fores pulsantur; (6) rostrum gallinaceum, Eust. (7) genus supplicii; (8) nomen pastilli; (9) repagulum.

Κοράξαι, aor. 1. inf. act. verbi κοράσσω.

Κοράσιον, ου, τὸ, pupa, puella, puellula. A κόρη. Hinc

Κορασιώδης, ους, ὁ ἡ ὦν, puellaris.

Κορίσσω, vel κοράττω, pertinaciter & improbe aliquid flagito, Suid. A κόραξ (5).

Κορδακίζω, f. ίσω, cordacem salto. A κόρδαξ.

Κορδακικὸς, ἡ, όν, cordacicus, cordaci conveniens. Ab eod.

Κορδακισμὸς, οῦ, ὁ, cordacis saltatio. A κορδακίζω.

ΚΟΡΔΑΞ, ακος, ὁ, Cordax, genus saltationis comicæ, & lascivioris.

ΚΟΡΔΥΛΗ, ης, ἡ, clava, fustis; (2) involucrum capitis; (3) vilissimus piscis quidam; (4) fœtus thynni. Hinc

Κόρδυλος, ου, ὁ, piscis quidam, cordylus.

Κορέω, 3. sing. f. 1. ind. act. per Sync. pro κορέσω, a κορέω.

Κορεία, ας, ἡ, virginitas; (2) pulchritudo, Hes. (3) sacrificium in honorem Proserpinæ, Hes. (4) saturitas, Hes. A κόρη, vel κορθύω.

Κορεννύω, saturo, vid. κορέω.

Κορέσασθε, pro κορέω, Nicand.

Κορεστὸς, ἡ, όν, satiabilis. A κορέω.

Κόρθυμα, ατος, τὸ, virginitas. A κορθύω.

Κορθύω, f. θύσω, devirgino, virginitatem libo, stupro, pass. κορθύομαι, devirginatur. Σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορθυθήσῃ καλῶς, Eur. Alc. 310. A κόρη.

Κορέω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, & ήσω, satio, saturo; κεκορεσμένος & κεκορημένος, p. pass. satiatus; ἐκορέσθην, a. 1. satiatus sum; κορέσατο, Poet. pro ἐκορέσατο, a. 1. med. se satiavit; ἐκεκόρεσο, 3. s. pl. p. pass. satiatus erat; κορῇ, Poet. pro κορεῖ, f. 2. act. satiabit. Ἀντίφονον κορέσαι σόμα φρὸς χάριν τᾶς δ' αἰόλας Ζαρκὸς, Soph. Phil. 1149. Μαιμῶν κορέσαι χεῖρα διψῶσαν φόνου, Lyc. 1171. Τὶς ἂν κορέσιέν ἅπαντας, Epigr. Κορεσθέντες τροφῆς, Act. 27, 38.

Κορίω, ώσω, verro, purgo, & hinc orno; κεκορημένος purgatus, p. pass. Τὸ παιδαγωγεῖν κορᾶν, Dem.

Κόρη, ης, ἡ, pupa, puella, juvencula, virgo, filia, puella nupta; (2) Proserpina; (3) pupa, imaguncula, qua puellæ ludunt; (4) pupilla, nigrans pars oculi. A κορέω.

Κόρηθρον, ου, τὸ, scopæ, scopulæ. A κορέω.

Κόρημα, τὸ, purgamentum; (2) scopæ. Ab eodem.

Κορημάτιον, τὸ, scopula, Gl. V. A pr.

ΚΟΡΘΥΣ, υος, ἡ, acervus manipulorum frumenti, apud Theoc. (2) agger, tumulus, Hes. Suid.

Κορθυόω, idem quod

Κορθύω, in acervum colligo, coacervo κορθύεται, attollitur, intumescit. Ἀμυδὶς δέ τε κῦμα κίλαινον Κορθύεται, Il. 9, 7. A κόρθυς.

Κορίαννον, vel κορίανον, ου, τὸ, coriandrum; (2) annulus, qui in indice digito gestatur. A κόρις.

Κορίδιον, ου, τὸ, puellula, pupa. Dim. a κόρη.

Κορίζομαι, f. ίσομαι, blandior, blande compello. Τοῦτον ἡ νύξ λαμβάνουσ' ἐκορίζετο, Arist. Nub. 68. Ab eod.

Κορικὸς, ἡ, όν, puellaris, virginalis. Ab eod.

Κορικῶς, Adv. puellariter, virginum more.

Κορινθιάζειν, corinthiari, scortari, lenonem agere, Hes. A Κόρινθος.

Κορίνθιος, ία, ιον, Corinthius. A Κόρινθος.

Κορινθιάκος, more Corinthiaco.

Κορινθιουργὸς, ἡ, ὁ ἡ ὦν, a Corinthio opifice it. ære Corinthiaco factus. Ex Κορίνθιος & ἔργον, opus.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, Corinthus, urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, pupa, puellula; (2) sacrificium pro puellis, s. pueris juvenculis; (3) coriandrum, herba. Angl. Coriander. Dim. a κόρη.

ΚΟΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, cimex; (2) herbæ seu fruticis nomen, qui alias hypericon appellatur; κόρεις, cimices.

Κορίσκη, ης, ἡ, puella, puellula, pupa. Dim.

Κορίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κορκο-

Digitized by Google

Κορκορυγίω, ſtrepo, latro, *de ventre.* Compoſ. legitur apud Ariſt. Κλόνος ἐξαίφνης, αὐτίκ' διεκορκορύγησεν; Nub. 386. A

Κορκορυγμὸς, ῆ, ὁ, inteſtinorum tumultus ac ſtrepitus; (2) ſtrepitus quivis.

Κορκοσυγμὸς, ῆ ὁ, idem & ab eod.

Κορμάζειν, truncare, putare; (2) circumligare, Heſ. A κορμός.

Κορμὸς, ῆ, ὁ, truncus, caudex, ſtipes.

Κορνοπίων, cognomentum Herculis, quod a fugatis locuſtis accepit. A

ΚΟΡΝΩΨ, οπος, ὁ, locuſta.

Κόροιο, gen. ſing. *Ion.* pro κόρης, a κόρος.

Κόρριφος, ου, ὁ ἡ ἡ, virginum corruptor. Ex κόρη, & οἰφεῖν, *coire.*

Κοροκόσμιον, ου, τὸ, puellarum ſ. virginum ornamentum. Ex κόρη, & κόσμος.

Κορομλάθος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pupas fingit. Ex κόρη, & πλάσσω, *fingo.*

Κορομλάστης, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Κόρος, ου, ὁ ſatietas, faſtidium.

Κόρος, ου, ὁ, puer, juvenculus, filius. Alias & κοῦρος; (2) novellum germen.

Κόρος, Corus, menſuræ quoddam genus.

Κορσὸς, ἱος, ὁ, tonſor, Heſ. A κείρω.

Κόρση, *Att.* κόρρη, ης, ἡ, crinis; (2) tempus, pars capitis; (3) caput; (4) maxilla, gena, bucca, mala. A κείρω. Unde

Κόρσης, ου, ὁ, qui barbam ſibi primum raſit.

Κόρσιον, & κορσίον, τὸ, radix loti.

Κορσόω, ῶ, tondeo, rado, Heſ. Ab eod.

Κορσωτὶς, ἰδος, ὁ, tonſor. A κορσόω.

Κορσωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Κορσωτήριον, τὸ, tonſtrina.

Κορσωτὸς, ὴ, ὸν, idem quod κρουστὸς.

Κορυβαντιασμὸς, ὁ, orgia, expiatio Corybantum ritu facta. A

Κορυβαντιάω, ῶ, fut. ἀσω, Corybantas imitor, entheo inceſſu inſanio. A κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ἰσω, Corybantum ſacris initio. Ab eod.

Κορυβαντικὸς, ὴ, ὸν, corybantius, corybanticus; (2) corybanti proprius. A κορύβας.

Κορυβάντιον, ου, τὸ, Corybantum templum.

Κορυβαντισμὸς, ῦ, ὁ, expiatio, quæ fit a corybante ære ſonoro, Heſ. A κορυβαντίζω.

ΚΟΡΥΒΑΣ, αντος, ὁ, Κορύβαντες, Corybantes, ſacerdotes Deæ Phrygiæ, Rheæ, Cybeles.

Κορυδαλλὶς, ἰδος, ἡ, galerita, genus alaudæ. A κόρυς.

Κορυδαλλᾶ, g. f. *Dor.* pro κορυδαλλῆ.

Κορυδαλὸς, & κορυδαλλὸς, ῦ, ὁ, galerita, alauda in vertice criſtam habens.

Κορυδὸς, ῦ, ὁ, galerita, alauda criſtata.

ΚΟΡΥΖΑ, ης, ἡ, gravedo, humoris crudi capite deſtillatio, morbus cerebri; (2) mucus narium, pituita; (3) ſtultitia, ſtoliditas.

Κορυζάω, ῶ, f. ήσω, gravedine laboro, muco plenus ſum. A κόρυζα.

Κορυθάϊξ, κος, ὁ, galeam movens, bellator. A κόρυς, & ἀΐσσω, *moveo.*

Κορυθαίολος, vel κορυθαιόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui habet galeam variegatam, criſtatus; (2) armatus, agilis, celer ad pugnam, bellicoſus, Hom. Il. 2, 816. Ex κόρυς, & αἰόλος, *varius.*

Κορύθιον, ου, τὸ, galeola, Gl. V. A κόρυς.

Κορυκοδολία, pilæ jactatio, exercitii genus, *Aret.* Ex κόρυκος, & βάλλω.

ΚΟΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, ſacculus, marſupium; (2) ſcrotum; (3) pilæ genus e pellibus conſui & vento inflari ſolitum; infra per ω, κόρυκος.

Κορυμβήθρα, ας, ἡ, hedera, corymbos ferens. Ab eod.

Κορυμβίας, ου, ὁ, ſc. κιττὸς, hederæ ſpecies, cujus racemi in orbem ſunt circumacti.

Κορυμβίομαι, ῶμαι, hinc κεκορυμβαμμένη κόμη apud Suid. coma corymbis faſtigiata. A

ΚΟΡΥΜΒΟΝ, ου, τὸ, vel κόρυμβος, ου, ὁ, vertex, cacumen, eminentia; (2) cacumen montium; (3) apluſtria navium; (4) coma certo modo nodata; (5) cauliſ, racemus, ramus; (6) corymbus, bacca.

Κορυνάω, ῶ, inſtar clavæ faſtigium edo, faſtigio me & velut thyrſum profero. A κορυνὴ.

ΚΟΡΥΝΗ, ης, ἡ, clava; (2) metaph. pro aſini veretro, Nicand. (3) κορυνὴ βλαστὸς, geniculatum incrementum & cacuminum articulatio in germinatione arborum; κορυνὴ, articulus ſummi humeri necnon cubiti, capitulata ſ. capitata oſſa in humeri cubitique articulatione, apud Pollucem; Hom. Il. 7, 141.

Κορυνήτης, ου, ὁ, clavarius, qui clava utitur in pugna; clavator, Gl. V. Ab eod.

Κορυνηφόρος, ου, ὁ, claviger, clavator.

Κορυνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod κορυνώδεις.

Κορυπλίλος, ου, ὁ, qui cornibus petit, petulcus; cornupeta, Gl. V. A κορύπλω.

Κορυπλόλης, ου, ὁ, idem, Heſ.

Κορύπλω, f. ψω, cornibus peto, cornibus ferio; arieto, Gl. Vet.

ΚΟΡΥΣ, υθος, ἡ, galea, caſſis; (2) galerita, alaudæ genus.

Κορυσσαμβῦ, inf. act. *Ion.* pro κορύσσειν.

Κορύσσω, galea armo; (2) armo; (3) incito; & κορύσσομαι, impetu feror, furo. Πόλεμον κορύσσαν, Il. 2, 273. Πάντα μὲν τὰ ἀρῶτα κορύσσεις, ib. 4, 424. A κόρυς.

Κορυστὴς, ῆ, ὁ, armiger, armatus miles, bellator. A κορύσσω.

Κορυφαία, ας, ἡ, pars habenæ ſummum caput equi cingens. A κορυφή.

Κορυφαῖον, ου, τὸ, pars retis. A κορυφαῖος.

Κορυφαῖος, αία, αῖον, verticalis, in vertice poſitus; (2) ſupremum locum obtinens; (3) ſupremus, præcipuus; (4) præſultor; (5) cæteris honore quocunque præſtans. A

ΚΟΡΥΦΗ ῆς, ἡ, vertex capitis; (2) cacumen, faſtigium, vertex cujuſvis rei; (3) ſumma, caput; (4) ornamentum quoddam muliebre; (5) digiti extremitas interna; (6) pars oſſis verſus anum inclinans. Hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, in verticem attollo, faſtigio, conſummo; κορυφῶμαι, in verticem attollor; faſtigior; conſummor. Κορυφώμενος εἰς ἓν ἀριθμὸν, collectus, Epigr. dicitur & de mari commoto ventis.

ΚΟΡΥΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, olus quoddam vile ſilveſtre; (2) piſcis quidam.

Κοράνεος, α, ficus, cujus fructus coracino colore ſunt.

ΚΟΡΩΝΗ, ης, ἡ, cornix; (2) malleus ferreus, quo fores pulſantur; (3) annulus, quo fores attrahuntur; (4) ſummitas in curvamine arcus, curvatura in arcu, ubi alligatur utrimque nervus; (5) inflexum ſ. curvitas in puppi navis; (6) apex ligni inter utrumque bovem in aratro protenſi; (7) quævis ſummitas; (8) corona.

Κορωνιάω, ῶ, cervicem vel cornua effero; (2) incurvus & lunatus ſum; (3) *interpr. ap. Polyb.* contendo, obtrecto. Κορωνιάσαντα πέτηλα, Heſiod. Aſp. 289. A κορώνη.

Κορωνιδεὺς, ἱος, ὁ, cornicis pullus. Ab eod.

Κορωνίζω, cornicis ſtipem colligo, ut ſolebant circulatores quidam, cornicem præferentes, ſtipemque ei corrogabant cantilenam quandam canentes. Ab eodem.

Κοράνιος, incurva & lunata habens cornua, Heſ. A κορωνὶς.

Κορωνιόωντα, acc. ſ. part. præſ. act. *Poët.* pro κορωνιῶντα, a κορωνιάω.

Κορωνὶς, ἰδος, ἡ, *Epith.* navis nigræ cujus vel puppis inflexa; (2) ſummitas cornuum in bobus inflexa; (3) nota libris appingi ſolita ad denotandum finem partis alicujus, velut ſcenæ in fab. ſcenicis; (4) faſtigium, ſummitas, apex alicujus rei; (5) id, quod ultimum ædificio imponitur; (6) cornix. A κορώνη.

Κορωνισμα, ατος, τὸ, carmen τῶν κορωνίζοντων. A κορωνίζω.

Κορωνιστὴς, οῦ, ὁ, circulator κορωνίζων. Ab eodem.

Κορωνοξόλον, ὄργανον, inſtrumentum ad cornices petendas accommodatum. Ex κορώνη, & βάλλω.

Κοτυληπόδιον, ου, τὸ, coronopus, herba. Diminut. a κοτυλεπόδες.

Κορωνοποειδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, pedi cornicis ſimilis. Ex κορωνόπους, & εἶδος.

Κορανόπους, οδος, ὁ, pes cornicis, herba quædam. Ex κοράνη, & πῶς.

Κορωνὸς, οῦ, ὁ, elatus, cervicem efferens. A κεράνη.

Κοσκινόβλα, f. βλσω, cribro. A κόσκινον.

Κοσκινηδὸν, *Adv.* in modum ſ. inſtar cribri.

Κοσκινίζω, f. ίσω, cribro. Ab eod.

Κοσκίνιον, ου, τὸ, cribellum. Dim. a κόσκινον.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ ἡ ἡ, e cribro divinans.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui cribra conficit, cribrifex, Gl. V. cribrarius. Ex κ. & ποιέω.

Κοσκινόρραφος, ου, ὁ, pellis ad conficienda cribra, Heſ. Ex κ. & ῥάπις.

ΚΟΣΚΥΛΜΑΤΙΑ, ων, τὰ, minuta rerum, ut corii præſegmina, quæ abjici ſolent.

Κοσμάριον, ου, τὸ, parvum ornamentum, *inpr.* exquiſitius, ut annuli, torques. &c. Dim. a κόσμος.

Κοσμάω, ῶ, f. ήσω, erno, honeſto, condecoro; (2) ordino, digero, diſpono; (3) adorno, inſtruo, apparo; (4) fungor officio meo; de Cotmis. Ἐκόσμησεν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, Matt. 25, 7. Πλῆτον ἢ κεσμεῖν ἱματίοις Ζεμνοῖς φρίπτει, Ariſt. Plut. 940. Εὑρίσκει κενοσμημένον, Matt. 12, 44. Σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι Φρυγίοις, Eur. El. 1014. Ab eod.

Κόσμηθεν, 3. pl. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ἐκοσμήθησαν.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, inſigne. A κοσμέω.

Κοσμῆν, præſ. inf. act. *Dor.* pro κοσμεῖν.

Κοσμήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro κοσμήσας.

Κοσμήσαντες, nom. pl. aor. ejuſd.

Κόσμησις, εως, ἡ, ornatio, exornatio.

Κοσμήτειρα, ἡ, ornatrix. A κοσμητὴρ, idem quod

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ſ. κοσμήτης, ου, ὁ, ornator, ciniflo, fucator; (2) moderator. A κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ὴ, όν, ornandi peritus. Ab eod.

Κοσμητὸς, ὴ, όν, ornatus, excultus.

Κοσμήτορες, *principes*, nom. dual. a

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps; (2) qui aciem inſtruit. Ab eod.

Κόσμητρον, τὸ, inſtrumentum, quo in ornando, utimur, ut ſ. opæ, &c.

Κοσμικὸς, ὴ, όν, mundanus, rebus humanis deditus; (2) ſecularis, qui extra clerum eſt; (3) externus, viſibilis, caducus. A κόσμος.

Κόσμιον, ου, τὸ, ornamentum exquiſitius, deliciæ. Ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eſt moribus compoſitis, moderatus, modeſtus. Hinc τὸ κόσμιον, ου, modeſtia, & οἱ κόσμιοι, magiſtratus quidam apud Cretenſes (elegantiores homines, *Ern.*) Hinc

Κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia, decorum.

Κοσμιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, modeſtus, elegans. Ab eodem.

Κοσμίως, *Adv.* moderate modeſte; (2) ordine.

Κοσμογένεια, vel κοσμογενία, ας, ἡ, mundi generatio, creatio, origo. Ex κόσμος, & γίνομαι.

Κοσμογονία, ἡ, origo mundi, qualis vel a philoſophis fingitur, vel a Moſe traditur. Ex iiſdem.

Κοσμογραφία, ας, ἡ, deſcriptio mundi. A

Κοσμογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mundum deſcribit. Ex κόσμος, & γράφω.

Κοσμοκόμης, ου, ὁ, comam ornans. *Epith.* pectinis. Ex κόσμος, & κόμη.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, mundi imperium obtinens;

Digitized by Google

tinens; (2) Satanas; (3) rex, magiſtratus. Ex κόσμος, & κρατέω.

Κοσμολογία, ας, ἡ, diſputatio de mundo, ejus origine, &c. Ex κόσμος, & λόγος. Hinc

Κοσμολογικὸς, ἡ, όν, ad doctrinam de mundo pertinens.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, mundi creator. Ex κόσμος, & πλάσσω.

Κοσμοπλόκος, ὁ ἡ ἡ, ornans mundum. *Epith.* ſolis. E κ. & πλέκω.

Κοσμοποιία, mundum condo.

Κοσμοποιΐα, ας, ἡ, mundi fabricatio, ſ. creatio. A

Κοσμοποιὸς, οῦ, ὁ, mundi conditor, ſ. factor. Ex κόσμος, & ποιέω.

Κοσμοπολίτης, ου, ὁ, mundi civis. Ex κόσμος, & πολίτης.

ΚΟΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; (2) modus & ratio; (3) diſciplina; (4) ornatus, ornamentum; (5) decus, laus; (6) magiſtratus quidam apud Cretenſes; (7) *ap. Philoſ.* tota compages rerum omnium, ob ordinis pulchritudinem; *unde & Latini vocavere* mundum, *inprimiſque* cœlum, h. e. ſidera; (8) homines univerſos; (9) homines impios.

Κοσμοσάνδαλον, τὸ, planta bellum florem edens, ap. *Athen.*

Κοσμοσωτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, mundo ſalutaris, mundo ſalutem adferens. Ex κόσμος, & Σωτηρία, *ſalus.*

Κοσμουργία, ας, ἡ, mundi opificium. A

Κοσμουργὸς, οῦ, ὁ, mundi opifex, mundi conditor. Ex κόσμος, & ἔργον.

Κοσμοφθόρος, ον, mundi vaſtator. E φθείρω.

ΚΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, colaphus, alapa.

ΚΟΣΣΥΦΟΣ, vel κόττυφος, ου, ὁ, merula, *avis.*

Κοσσάριον, ου, τὸ, locus ubi coſtus creſcit, *Strabo lib.* 16. A

ΚΟΣΤΟΣ, ου, ὁ, Coſtus, planta aromatica.

ΚΟΣΤΥΜΒΗ, vel κοσύμβη, ης, ἡ, crinium nodus; (2) capitis redimiculum; (3) tunica fimbriata; (4) fibula.

Κοσυμβᾶν, vel κοσυμβᾶν, ω, ὁ, idem. Hinc

Κοσυμβωτὸς, ὴ, όν, fimbriatus, nodatus, nodis ſubſtrictus.

Κοσύρα, ἡ, nomen fœminæ, nobilis, divitis, voluptaris & arrogantis, ap. Com.

Κοταίνω, idem quod ſequens κοτέω.

Κοτέσαι, 3. ſ. f. 1. ind. med. *Poët.* pro κοτέσθη, a

Κοτέω, iraſcor, ſimultates exerceo, *it.* invideo; κοτεσάμενος, a. 1. med. iratus. p. part. κεκοτηὼς pro κεκοτηκὼς κεκοτήτι θυμῷ, irato animo. Σοὶ οἷ' ἔπω μάλα πάσσυδ Στοὶ μάκαρες κοτέουσιν, Il. 14, 143. Τοῖσιν τε κοτέσασ' ὀβριμοπάτρη, ib. 5, 747. A κότος.

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, iratus. Ab eod.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, ut κοτινὰς ἐλαία, olea oleaſtro inſerta; (2) bacca oleaſtri. A κότινος.

Κοτινηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, oleaſtrum ferens. Ex κοτινος, & φέρω.

ΚΟΤΙΝΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, oleaſter, oliva ſilvatica; (2) corona ex oleaſtro; (3) acinus.

Κοτὶς, ίδος, ἡ, occiput, vertex capitis; at κότις, ap. *Heſ.* ira.

ΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, ira vetus, ſimultas, invidia.

Κοτυλαῖον, ου, τὸ, præmium, quod ei dabatur, qui cottabo viciſſet; (2) pelvis, in quam id, quod a potu in poculo reliquum erat, ita effundebatur, ut reſonaret; (3) vas, in quod injiciebant τὰς λαπύας. A κότυλος. Unde

Κοτυλίζω, fut. ίσω, cottabo ludo, cottabo certo; (2) vomo, evomo.

Κοτυλικὸς, ὴ, όν, cottabicus. Ab eod.

Κοτυλίσεις, εως, ἡ, idem quod ſeq.

Κοτυλισμὸς, ὁ, ου, luſus cottabi. Ab eod.

ΚΟΤΤΑΒΟΣ, ου, ὁ, cottabus, genus ludendi, quo amatores inprimis liquorem aliquem in altum jaciebant, ut cadaret in æreas phialas, &c, ſi major ſtrepitus ederetur, ab amatiis ſe amari credebant; (2) vinum ipſum quod ita effunditur.

ΚΟΤΤΗ, ης, ἡ, caput. *Heſ.*

Κόττις, ὴ, idem, *Dor.* ap. Poll.

Κοττοὶ, galli gallinacei. A κόττη, ob caput inſigniter criſtatum, Heſ.

ΚΟΤΤΥΛΗ, ης, ἡ, cavum, cavitas; (2) cavitas coxæ; (3) vola ſive cavitas manus vel pedis; (4) ſinus, in quo caput femoris volvitur; (5) quævis cavitas profundior oſſis, in qua aliud volvitur; (6) vaſculum quoddam concavum; (7) menſura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus; (8) menſura aridorum, unciarum novem capax.

Κοτυληδὼν, όνος, ἡ, idem; (2) umbilicus Veneris, herba; (3) pars concava in polypodis cirris; (4) os venæ ſ. arteriæ intra uterum eminentis; (5) polypodis cirrus. A κοτύλη.

Κοτυληρυτὸς, vel κοτυληῤῥυτὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, vola hauſtus, utraque manu conjuncta hauſtus. Ex κοτύλη, & ῥέω.

Κοτυλιαῖος, αία, αῖον, cotylæ menſuram æquans. A κοτύλη.

Κοτυλίζω, f. ίσω, cotylatim ſ. heminatim liquida aridaque vendo. Ab eod.

Κοτυλὶς, ίδος, ἡ, concavitas coxendicis. Ab eodem.

Κοτυλίσκη, ης, ἡ, parva cotyla, Dim.

Κοτυλίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Κοτυλίσκος, ου, ὁ, parvus crater, Baccho ſacer, quo utebantur ſacerdotes ejus; (2) placentæ genus.

Κότυλος, ου, ὁ, poculum capiens quantum cotyle; (2) menſura unciarum novem, (4 *Ern.*)

Κοτυλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cotylæ formam habens. Ab eod.

Κοὐκέτ' *Æol.* pro κ' ἐκέτι, *nec jam.*

ΚΟΤΥΚΙ, τὸ, Cuci, fructus arboris cujuſdam.

Κουκίμηλον, ου, τὸ, cuci pomum.

Κουκιοφόρος, ὁ ἡ ἡ, cucifer. Ex κ. & φέρω.

Κουλεὸν, οῦ, τὸ, ſ. κυλεὸς, ὁ, *Poët.* pro κολεός.

Κουλεόπλους, ου, ὁ ἡ ἡ, v. κολεόπλους.

Κοῦμι, ſurge. Vox Hebr.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. A κείρω.

Κουράλιον, ου, τὸ, corallium.

Κουρεακὸς, ὴ, όν, tonſorius. ad tonſores pertinens. A κουρεὰ.

Κουρεῖον, ου, τὸ, tonſtrina, officina tonſoris. A κουρεύω.

Κουρεύω, cupio tonderi. Ab eod.

Κουρεὺς, έως, ὁ, tonſor. Ab eod.

Κουρεύτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Κουρεύτρια, ας, ἡ, tonſtrix. A κουρεύτης.

Κουρίω, f. ώσω, tondeo. A κείρω.

Κούρη, ης, ἡ, idem eſt quod κόρη.

Κουρήσιμος, ον, detonſus ſc. capillus.

Κουρίας, ου, ὁ, tonſus. A κείρω.

Κουρίαω, ῶ, tonderi volo. A κουρεύς.

Κουριδία, ας, ἡ, quæ virgo viro nupſit; juvenilis. A κουρίδιος.

Κουρίδιος, ſ. *Ion.* pro κουριδίας.

Κουρίδιος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit; (2) juvenilis. A κοῦρος, pro κόρος.

Κουρίζω, f. ίσω, juvenilem ætatem ago; (2) juvenilia ſapio; (3) a puerili ætate educo; (4) tondeo, attondeo; (5) ſuccido; (6) deputo. Αἳ χεῖ γαῖαν Ἀνδρες κουριζουσιν, Heſiod. Θεογ. 347. A κοῦρος pro κόρος, vel a κουρὰ.

Κουρικὸς, ὴ, όν, tonſorius, ad tonſorem pertinens, ſ. ad tonſuram idoneus. A κουρὰ.

Κούριμος, ιμη, ιμον, idem & ab eod.

Κουρὶς, *Adv.* per comam, coma. Ab eod.

ΚΟΥΣΜΙ, τὸ, Curmi, potionis genus ex hordeo vel tritico.

Κουροτόκος, ὁ ἡ ἡ, nativorus, natos, pueros, perdens. E βοράω.

Κουρογονία, ας, ἡ, puerorum vel puellarum generatio. Ex κοῦρος, & γονὴ.

Κουρσθάλεια δάφνη, laurus virentibus ramis decora. Ex κοῦρος, & θάλλω, *vireo.*

Κοῦρος, idem eſt, ac κόρος.

Κουροσύνη, ης, ἡ, pueritia, infantia. A κοῦρος.

Κουροτροφέω, marem pario. A

Κουροτόκος, ου, ἡ, quæ puerum peperit, puerpera, mater. Αἳ τίκτω.

Κουροτροφέω, ῶ, f. ήσω, juvenes nutrio. A

Κουροτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, juvenum nutritor, vel nutrix. Ex κοῦρος, & τρέφω.

Κουσωδία, ας, ἡ, cuſtodia. Vox Latina.

Κοφαχοδὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, leve onus ferens. Ex κοῦφος, & ἄγω.

Κουφίζω, f. ίσω, levo, elevo, ſublevo; (2) in altum tollo; (3) erigo adflictum & conſolor; (4) levis ſum. Ὡς πλήθυς κουφίσει μητέρα χθόνα, Eur. Hel. 40. Ἐγώ τε δ' λίξασα κουφίσαιμι ψυχάν; idem, Med. 473. A κοῦφος.

Κούφισις, εως, ἡ, levatio, allevatio. A κουφίζω.

Κούφισμα, ατος, τὸ, levatio, levamen. Ab eodem.

Κουφισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Κουφιστικὸς, ὴ, όν, levandi vim habens. Ab eodem.

Κουφοδοξία, ας, ἡ, vana opinio. A δόξα.

Κουφολογέω, verborum levitate utor.

Κουφολογία, ας, ἡ, loquacitas; (2) nugæ. A

Κουφολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, nugator, garrulus. Ex κοῦφος, & λέγω.

Κουφονοία, ἡ, levitas, inconſtantia. A

Κουφόνους, *contr.* κουφόνους, ου, ὁ ἡ ἡ, levis, inconſtans. Hinc τὸ κουφονουν, inconſtantia & levitas mentis. Ex κ. & νόος.

Κουφόνως, *Adv.* cum quadam mentis levitate, temere.

Κουφόνωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, levis & agilis dorſi. Ex κοῦφος, & νῶτος.

Κουφοπτέρυξ, ῦγος, ὁ ἡ ἡ, facile volans. A πτέρον.

ΚΟΥΦΟΣ, κούφη, κοῦφον, levis, non ponderoſus; (2) remiſſus, languidus; (3) exiguus; (4) ventoſus, inconſtans; (5) vacuus; (6) facilis.

Κουφοτέρως, leviuſ, &c.

Κουφότης, ητος, ἡ, levitas. A κοῦφος.

Κουφόω, ῶ, f. ώσω, levo, allevo. Ab eod.

Κούφως, *Adv.* leviter, facile; (2) temere.

Κοφεινοπώλης, ου, ὁ, quaſillarius, Gl. V. Ex κόφινος, & πωλέω, *facio.*

ΚΟΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, cophinus, corbis, qualus; (2) menſura apud Bœotos cum liquidorum, tum aridorum.

Κοφινώδης, ες, ad cophini modum factus.

Κοχλάζω, ebullio, ſcaturio. Al. καχλάζω.

Κοχλακώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſiliceus. Ab eod.

ΚΟΧΛΑΞ, ακος, ὁ, glarea, calculus, lapillus in fluvii ripa vel maris littore; (2) ſilex.

Κόχλαι, ῶν, αἱ, conchæ. A κόχλος.

Κοχλασμα, τὸ, fervor aquæ, æſtus; (2) quod ebullit. A κοχλάζω.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare. Ab eod.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea; (2) machina aquaria. Ab eod.

Κοχλίδιον, ου, τὸ, conchula, cochleola, parva cochlea, Dim. a κοχλίας, vel κόχλος.

Κοχλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Κοχλιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cochleæ ſpeciem gerens, cochleæ ſimilis; (2) tortuoſus, tortilis. Ab eod.

Κόχλος, ου, ὁ, concha; (2) conchylium, oſtrum, purpura. A κόχλος.

ΚΟΧΑΩ, gyro, roto, torqueo, Etym.

ΚΟΧΟΣ, ου, ὁ, humor abunde fluens, Schol. Theocr.

Κοχύδισκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκοχύδιον, a

Κοχυδέω, ῶ, id. quod κοχύω.

Κοχύισκεν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκόχυε, a

Κοχύω, magna copia cum ſtrepitu defluo, abunde fluo. Ἐκ δ' μετώπου Ἱδρὼς μὲν κοχύισκεν, Theoc. 2, 107. A κόχος.

ΚΟΧΩΝΗ, ης, ἡ, commiſſura partium coxendicis cum podice.

Κόχωνον, ου, τὸ, idem.

Κόψας, aor. 1. part. act. verbi κόπτω.

Κόψειον, ου, τὸ, ſmyrnion herba, vulgo leviſticum, *Nicand.*

ΚΟΨΙΜΟΣ, ου, ὁ, genus arboris.

ΚΟΨΙΧΟΣ, vel κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula.

Digitized by Google

Κράτον, aor. 1. imper. act. *Poët.* pro κράτησον, vel κρῆνον, a κραίνω.
Κράς, ατος, τό, caput. A κάρηνον.
ΚΡΑ'ΒΑΤΟΣ, vel κράββατος, ου, ὁ, grabbatus, lectus in quo sedetur, Atticis σκίμπους.
Κραββάτιον, τό, lectulus.
ΚΡΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, piscis e genere squillarum.
ΚΡΑ'ΓΓΟΝΕΣ, ων, οἱ, Crangines, itidem squillarum species.
Κραγεὶς, a. 2. part. pass. verbi κράζω.
Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. A κράζω. Unde
Κραγὸν, *Adv.* clara, acuta, alta voce.
Κραδαίνω, vibro, crispo, commoveo, quasso, concutio; κραδάνας, aor. 1. part. quatiens, vibrans; κραδαίνομαι, tremisco, metu concutior. Τὸ δόρυ κραδάνας, Plut. Ἐν δὲ οἱ ἔγχος Νυδνίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα, Il. 17, 524. A κράδαω.
Κράδαιον, ου, τό, folium ficulnum. A κράδω.
Κράδαλος, ου, ὁ, ramus ficulnus. Ab eod.
Κραδαλὸς, ὴ, ὸν, vibratilis, qui facile concutitur s. quassatur. Ab eod.
Κραδάω, ῶ, vibro, concutio, quatio; (2) κράδω, laboro. Κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος, Il. 7, 213. A κράδος.
Κραδαύω, f. σω, vibro, quatio.
ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, surculus ficulneus; (2) folium ficulneum; (3) quodvis folium; (4) machina theatralis.
Κραδηφορία, ας, ἡ, gestatio ramorum *proprie* ficulnorum. Ex κράδη, & φέρω.
Κραδίλιν, acc. sing. *Ion.* & *per Metath.* pro καρδίαν.
Κράδος, ου, ὁ, ramus ficulnus; (2) vitium s. morbus in ficu. A κράδη.
Κραδοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ficus aut folia ficulnea s. ramos ficulneos comedit. Ex κράδος, & φαγεῖν.
Κράζον, part. præs. act. n. g. a
ΚΡΑ'ΖΩ, f. ξω, clamo ut cornix vel corvus, crocito; (2) clamo quovis modo; paulo post f. κεκράξομαι, p. med. κέκραγα, clamavi, clamo; τι κέκραγας; quid vociferaris? Θεὸς ὃ τὸ γονατα, ἔκραξε φανῇ μεγάλῃ, Act. 7, 60. Πῶς κέκραγας ἀνδρὸς ὃσ' ὑπέρφρονα; propter quem? Soph. Aj. 1253. Εὐθὺς δ' ὑπὸ δορὶς ἔκραγεν ἰμιδάς, poscit, Arist. Vesp. 103.
Κραθεὶς, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι.
Κραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω.
Κραιαίνω, perficio; κρήνον, perfice, a. 1. imperat. *Ion.* pro κραίανον, Il. 1, 41.
ΚΡΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, perficio, effectum reddo; (2) impero, regno; κραθεὶς, a. 1. pass. part. consummatus, κραθεῖσα ψῆφος, victrix sententia. Πολλὰ δ' δίκπλως κραίνουσι θεοὶ, Eur. Med. 1419. & Alc. 1148. Ὅς κραίνῃ σφατῶν, Soph. Aj. 1069. Ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράθη, Eur. Supp. 815. Ἐπεί σοι πωλοθυτος δεσι τιμαὶ κραίνεται, id. Herac. 778. κέκραινται, id. Ion. 1045.
Κραιπαλάω, ῶ, crapulam sentio, dolorem capitis sentio ex nimio potu; (2) inebrior; (3) desipio per crapulam, vino demento; κραιπαλῶντες, vacillantes, Ph. Ἡμεῖς ζωτὸν σωμὸν Κύκλωπα — κραιπαλῶντα, Arist. Plut. 298. A
ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, crapula; (2) comessatio; (3) obtenebratio mentis a potu.
Κραιπαλίζω, crapulor. A κραιπάλη.
Κραιπαλόκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ebrius & vino gravatus comessatur & bacchatur. Ex κραιπάλη, & κῶμος, *comessatio.*
Κραιπαλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, obnoxius crapulæ; (2) ad crapulam usque potans. A κραιπάλη.
ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, pernix, celer, velox, rapidus. Hinc κραιπνὰ, *Adv.* velociter.
Κραιπόαυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, celer, velox. Ex κραιπνὸς, & σύω.
Κραιπναύτας, celeriter.
Κραιπνόφορος, ου, ὁ ἡ ἡ, velox, citus. Ex φέρομαι.
Κραιπνῶς, *Adv.* velociter, cito; (2) prospere.
ΚΡΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, caput, Hes.
Κράκλης, ου, ὁ, clamator, clamosus. A κράζω.
Κρακλικὸς, ὴ, ὸν, clamosus. A κράκλης.
Κρᾶμα, τό, mixtura, mixtum; (2) vinum aquâ mixtum; (3) massa corporis naturalis concreta, sive concretio & temperatura corporis naturalis. A κεράννυμι.
Κραμβαλέος, tostus, assus, siccus. A κράμβος.
Κραμβεῖον, ου, τό, cicuta. Vox Sicula. A
Κραμβίον, ου, idem; (2) decoctum brassicæ, ap. *Hipp.*
ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, crambe, caules. *Angl.* Colewortes.
Κραμβίδιον, ου, τό, brassica; (2) decoctum brassicæ. A κράμβη.
ΚΡΑ'ΜΒΟΣ, ὴ, ον, aridus, siccus, torridus; (2) bonus; (3) dulcis; (4) *Subst.* vitium fructuum, præcipue uvarum.
Κραμβοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui brassica vescitur. Ex κ. & φαγεῖν.
Κραναόπιδος, ου, ὁ ἡ ἡ, asperum solum habens. Ex κραναὸς, & πεδον.
Κρανάϊνος, ίνη, ίνον, corneus, e corno. A κρανεία, *cornus.*
Κραναὸς, ὴ, ὸν, asper; (2) sterilis. A κράνον.
Κρανείδῃ, f. 2. inf. med. pro κρανεῖσθαι, a κράινω.
ΚΡΑΝΕΙ'Α, ας, ἡ, cornus, arbor; (2) hasta ex corno. Hinc
Κρανίνος, ίνη, ινον, corneus.
Κράνειον, s. Κράνιον, Craneum. Nomen Gymnasii Corinthi.
Κράνειος, corneus. A κρανεία.
Κρανία, ας, ἡ, cornus. Ab eod.
Κρανίδδαν, gen. plur. *Dor.* pro κρηνιάδων, a κρηνίδες.
Κράνινος, η, ον, corneus.
Κρανίον, ου, τό, calvaria. A κράνον.
Κρανοκολάπτης, ου, ὁ, genus phalangii, bestiolæ lucernis advolitanti non dissimile, phalangium, quod caput petit, si in aliquem irruit. Ex κράνον, & κολάπτω, *percutio.*
Κράνον, ου, τό, caput, Eust. A κάρηνον.
Κρανοποιέω, galeas facio. A
Κρανοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, galearum opifex. Ex κράνος, & ποιέω.
Κρανος, ους, τό, galea. A κράνον.
Κράνεμαι, f. 1. ind. med. verbi κραίνω.
Κρανεργία, ας, ἡ, galearum fabricatio. A seq.
Κρανεργὸς, οῦ, ὁ, galearum opifex. Ex κράνος, & ἔργον, *opus.*
Κράντειρα, ας, ἡ, regina; (2) perfectrix. A
Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, effector, qui efficit vel perficit; (2) κραντῆρες, dentes, qui Lat. genuini. A κράινω.
Κράντης, ου, ὁ, idem.
Κραντήριοι, qui efficiunt, Hes. Ab eod.
Κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps. Ab eod.
Κράξας, a. 1. part. act. verbi κράζω.
Κραπάταλλος, fatuus, delirus, Hes. (2) numisma, id. Pollux; (3) κραπάταλλοι, pisces quidam, id.
Κρᾶς, ατος, τό, caput.
Κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, proprie, qua aqua vino miscetur; (2) temperamentum corporis & elementorum; (3) contractio vocalium & diphthongorum apud Grammaticos. A κεράννυμι.
Κράσπιδον, ου, τό, fimbria, limbus, instita, lacinia; (2) margo retis; (3) margo littoris; (4) montis radix; (5) vestis sacerdotis, sic dicta, quod solum usque pertingat. Ex κρέμαμαι, & πεδον.
Κρασήριον, ου, τό, crates lignea super præsepi, cui imponitur fœnum, Pollux. A κρᾶσις.
Κρασίζειδῆ, vesci gramine, Etym. Ab eod.
ΚΡΑ'ΣΤΙΣ, εως, ἡ, gramen.
Κρατσόλιος, ου, caput percutiens. A κρὰς & βάλλω.
ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ου, ὁ, Cratægos, arbor habens folium simile mespilo.
Κραταιγύαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, firmus, fortis. A κραταιὸς, & γύαλον, *vola.*
Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κραταιγὸς.
Κραταιῶς, *Adv.* valide, vel *Subs.* vis magna. Ex ἰς.
Κραταιλίας, ου, idem quod κραταίπεδον.
Κρατοῦνω, consorto, Gl. V. A κρατὸς.
Κραταῦνον, ου, τό, consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum. A κραταιὸς.
Κραταιὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robustus, validus; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus. A κρατὸς, Hinc
Κρατιότης, ητος, ἡ, robur, vis, fortitudo.
Κραταιόω, ῶ, viribus potentem reddo, roboro, corroboro. Δωμάμ κραταιωθῶμαι διὰ τοῦ πνεύματος, Ephes. 3, 16.
Κραταίπεδον ἔδας, solum firmum, seu lapidibus stratum. Ex κραταιὸς, & πεδον.
Κραταίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robustos habet. Ex κραταιὸς. & πους.
Κραταιωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κραταιόω. Unde
Κραταίωμα, ατος, τό, robur.
Κραταιῶς, *Adv.* valide, fortiter, robuste.
Κρατάριον, τό, genus poculi, ap. *Alb.*
Κρατῇ, 3. sing. præs. ind. act. v. κρατέω.
Κοάτῃ, dat. sing. *contr.* pro κράτει, a κράτος.
Κρατεραύχην, ὁ ἡ ἡ, robustam cervicem habens.
Κρατερῶν, gen. pl. *Æol.* pro κρατερῶν. A
Κρατερὸς, ρὰ, ρὸν, validus, potens, robustus, fortis; (2) validus s. potens in retinendo; (3) ingens, magnus; (4) violentus, truculentus.
Κρατερόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, invictus animo, cui mens dura & rigida, durus, acer, præfractus; (2) magnanimus. Ex κρ. & φρὴν
Κρατερόω, ῶ, f. ώσω, validum & firmum reddo, solido. A κρατερὸς. Hinc
Κρατέρωμα, ατος, τό, mixtura æris & stanni, qua aliquid solidatur, Hes.
Κρατερώνυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, solidos, firmos, & robustos ungues habens; solidas ungulas habens. Ex κρατερὸς, & ὄνυξ.
Κρατερώνυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Κρατερῶς, *Adv.* valide, fortiter, strenue, firmiter; (2) totis viribus; (3) intrepide; (4) aperte. A κρατερὸς.
Κρατθυταὶ, ῶν, αἱ, veruum fulcra. A κρατεύω.
Κρατθυτάων, gen. pl. *Æol.* pro κρατθυτῶν.
Κραλθλήρια, ων, τά, idem ac κρατιστεῖα.
Κραλίω, ῶ, f. ήσω, imperium obtineo, impero, dominor; (2) possideo, potior, compos sum; (3) superior sum, vinco; (4) præsto, excello; (5) contineo; (6) vinco, obtineo, invalesco, retineo, mordicus retineo; (7) memoria teneo; (8) prehendo, apprehendo. Πολλὴ κρατεῖ τύτον ἀνάγκη, cogit, Soph. Phil. 915. Ζεὺς ἐσθ' ὁ τᾶδ' ὢν γᾶς κρατῶν, ibid. 980. Νῦν δ' ἃ κρατῶ γὰ τῶν ἐμαυτῦ χρημάτων, Arist. Vesp. 1343. A κρατὸς, *vis, robur.*
Κρατῦ, 3. sing. conj. pro κρατῇ.
Κρατηθεὶς, aor. 1. part. pass.
Κράτημα, τό, fulcimentum.
Κρατὴρ, ῆρος, ὁ, (pen. prod.) crater, cratera, vas, in quo miscetur vinum; (2) signum cœleste; (3) conceptaculum aquæ salientis; (4) κρατῆρες, montis Ætnæ foramina, quibus ignis cinisque evomitur; (2) dicitur tamen & de ministro compotorum. A κεράννυμι.
Κρατηρίζω, f. ίσω, compoto, Eust. Ex Vett. ἐκρατηριδηκὼν, a. 1. pass. inebriati fumus exhaustis crateribus, Hes. A κρατὴρ.
Κρατήριον, ου, τό, parvus crater. Dim.
Κρατῆσαι, *tenuisse*, a. 1. inf. act. verbi κρατέω.
Κρατησίμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui victoriam in prœliis obtinet. Ex κρατέω, & μάχομαι.
Κρατησίπους, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pedes robustos habet.
Κρατησίππος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vincit equis. Ex κρατέω, & ἵππος.
Κράτησις, εως, ἡ, potentia; retentio, Ph. A κρατέω.
Κρατητικὸς, ὴ, ὸν, tenax, Gl. V. Ab eod.
Κρατὶ, *capiti*, dat. sing. a κρὰς, *caput.*
Κράτιστα, *Adv.* optime, præstantissime. A κράτιστος. Unde
Κρατιστεύω, f. εύσω, præstantissimus sum, præsto, antecello;

Digitized by Google

antecello ; τὸ κρατιστεῖον, potiſſimum & præſtantiſſimum. Τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, Xen.

Κρατιστεῖον, *Adv.* delectu. A

Κράτιστος, ίστη, ιστον, fortiſſimus ; validiſſimus ; (2) optimus. Superlat. a κράτος, *robur.*

Κρατοβρὰς, ῶτος, ὁ, caput devorans.

ΚΡΑ΄ΤΟΣ, ους, τὸ, robur, vis, potentia ; (2) imperium, imperii ſumma ; (3) victoria ; (4) pars manus vergens ad digitos, in qua manus robur.

Κρατὸς, *capitis*, dat. ſing. a κράς.

Κρατοῦντας, acc. pl. part. act. *contr.* pro κρατέοντας, a κρατέω.

Κρατωτὴρ, ῆρος, ὁ, victor, prævalens, Heſ. A κρατέω.

Κρατωτήριος κλισμὸς, ſella ad retinendum & firmandum. A præc.

Κρατωτικὸς, ἡ, όν, firmandi vim habens. A

Κρατόω, f. ώσω, validum ac firmum reddo, munio ; (2) confirmo, ſtabilio, vim magnam tribuo ; (3) roboro, induro ; (4) impero Κρατώσειν ἐρετμά, Apollon. Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτώναντο φαλάγγας, Il. 11, 215. A κράτος. Unde

Κρατὺς, ὁ, validus viribus, fortis, potens.

Κρατυσμὸς, οῦ, ὁ, corroboratio. A κρατύς.

Κραυγάζω, f. άσω, clamo, clamito, vociferor. Φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε, Joan. 11, 43. A κραυγή.

Κραυγάνω, idem.

Κραύγατος, ὁ, vociferator, clamoſus, clamator. A κραυγάζω.

Κραυγατικὸς, ἡ, όν, clamoſus. Ab eod.

Κραυγατικῶς, *Adv.* cum clamore. A præc.

Κραυγὴ, ῆς, ὁ, clamor, vociferatio. A κράζω, *clamo.*

Κραυγίας, ου, ὁ, ut κραυγίας ἵππος, equus, qui clamore & ſtrepitu terretur. A κραυγή.

Κραυρᾶν, ſtruma laborare (2) de morbo apum cum vermes & arancas gignunt, Heſ. A

ΚΡΑΥ΄ΡΟΣ, ρα, ρον, aridus, ſiccus, torridus, friabilis, rigidus ; (2) *Subſt.* ſtruma ; (3) morbus boves tentans. Hinc

Κραυρότης, ητος, ἡ, ariditas, ſiccitas, friabilitas.

Κρέα, nom. vel acc. plur. pro κρέατα, a κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, fuſcina, harpago, inſtrumentum ad eximendas carnes ex olla, vel aheno. Ex κρέας, & ἀγρεύω, *capio.*

Κρεαγρὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Κρεάγραπλος, ον, carnem ſ. cutem lacerans, vulnerans, aſper.

Κρεάδιον, ου, τὸ, caruncula, carnis ſtruſtum, Dim. a κρέας.

Κρεαιομέω, ῶ, fut. ήσω, carnes diſtribuo ; (2) aliorum carnes diſſeco, coquo ac voro.

Κρεανομία, ας, ἡ, diſtributio carnis, viſceratio. A

Κρεανόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, carnes diſtribuens. Ex κρέας, & νέμω, *diſtribuo.*

ΚΡΕ΄ΑΣ, ατος, τὸ, caro ; (2) ſtruſtum carnis ; (3) corpus.

Κρεγμὸς, οῦ, ὁ, pulſatio, ſonitus. A κρέκω.

Κρεηδόκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad recipiendas carnes factus. Ex κρέας, & δέχομαι.

Κρεηδόκης, idem.

Κρεηφαγέειν, *Ion.* pro κρεωφαγεῖν.

Κρεηφαγίη, ης, ἡ, pro κρεωφαγία.

Κρειουσα, *regina*, præſ. part. act. *Dor.* pro κρίουσα, a κρίω.

Κρεῖον, ου, τὸ, vas carnarium, carnium receptaculum. A κρέας.

Κρειασονα, nom. plur. n. g. a κρείασσον.

Κρειασσι, vel κρείτλοσι, *præſtantioribus*, dat. plur. Ab eod.

Κρείασσον, vel κρείτλον, ονος, ὁ ἡ, ἡ, melior, præſtantior ; (2) præſtantior viribus, potentia, aliave re, *unde* (2) κρείτλονες Dii, cœlites ; (3) invictus ab aliqua re, ut voluptate, &c. κρείτλον θανάτου, immortalis. A κ. ατος.

Κρειων, rex, regnator ; κρείουσα, regina.

Κρειῶν, g. pl. *contr.* & *Poët.* pro κριάων.

Κρέκελος, fletus, ploratus, Heſ. A κρέκω.

Κρέκλω, ſonum odioſum ait ſignificare Galenus apud Hipp.

ΚΡΕ΄ΚΩ, pectine ſeu radio pulſo ; (2) pulſo ; (3) ſonum moleſtum & odioſum edo. Ἀδὺ κρέκεις τι μέλος, Epigr. Συμμιγῆ βολὴ ὁμῦ πᾶσῖσι κρεκοντες, ἴαχον Ἀπολλω, Ariſt. Av. 778.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile aut ſtorea penſilis, in qua reponuntur caſei, aut opſoniorum reliquiæ. A κρεμάω.

Κρέμαμαι, pendeo ; κρεμάμενος, ſuſpenſus. Κρίμασ μὴ ἓν ἑστεῦσιν ἡμῶν ἡ τέχνη, Ariſt. Av. 1393.

Κρεμάννυμι, vid. κρεμάω.

Κρεμάσασθε, aor. 1. inf. med. v. κρεμάω.

Κρεμαστεῖς, *ſuſpenſus*, a. 1. part. paſſ.

Κρεμασμὸς, οῦ, ὁ, ſuſpenſio. Ab eod.

Κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit aut ſuſpenſum tenet ; (2) κρεμαστῆρες, nervi teſtium ; (3) crates viminea, in qua caſei ſiccantur ; (4) lorum ſ. habena penſilis, e qua aliquid dependet. A κρεμάω. Hinc

Κρεμαστήριος, ου, ὁ ἡ, ἡ, pendulus, penſilis.

Κρεμαστὸς, ὴ, όν, pendulus, penſilis. A κρεμάω.

Κρεμάστρα, ας, ἡ, id, unde aliquid pendet ; (2) vas penſile, in quo panes, caſei & ſimilia reponuntur ; (3) appendix ſ. pediculus multifidus, ex quo fructus appenduntur. Ab eod.

ΚΡΕΜΑ΄Ω, ῶ, vel κρεμάννυμι, ſ. κρεμανύω, f. μάσω, ſuſpendo ; (2) ſuſpenſum tenco, & (3) *in Paſſ.* ſuſpendor ; (4) pendeo. Ἐκρέμασεν κόραξι δεῖπνον, Ariſt. Θεσμ. 1037. Μία μὴ γαρ ἐστιν ὑπὸ κάλῳ ἡ θρανίς, κρεμασταντι σαυτον, id. Ran. 122.

Κρεμβαλιάζω, crembalum pulſo, Heſ. A κρέμβαλον, Hinc

Κρεμβαλιαστὴς, οῦ, ὁ, crembali peritus, qui crembalum inſonare novit.

Κρεμβαλιασὺς, ύος, ἡ, ſtrepitus ſ. ſonitus, quem edit crembalum.

Κρεμβαλίζω, f. ίσω, crembalum pulſo.

ΚΡΕΜΒΑΛΟΝ, κ, το, crembalum, crepitaculum, quod digitis agitatum ſtrepitum edit.

Κρεμνάω, ῶ, idem quod, & a κρεμάω.

Κρέμνημι, idem & ab eod.

Κρεμόω, ῶ, idem & ab eod.

ΚΡΕ΄ΜΥΣ, υος, ὁ, piſcis quidam.

Κρεξ, κὸς, ἡ, Crex, avis pugnax, roſtrum acutum & ferratum habens, nuptiſque inauſpicata, a dacker hen. A κρέκω.

Κρεοβόρος, ον, carnivorus. A βρόσκω.

Κρέουσα, part. act. *Dor.* pro κρεύσα, a κρέω.

Κρεοκάκκαβος, ου, ὁ, edulium e carnibus minutim conciſis, & cum ſanguine, arvina, & dulci jure concinnatis. Ex κρέας, & κακκάβη.

Κρεονομία, ας, ἡ, vid. κρεωνομία, &c.

Κρεοσήπομαι, carnium more putreſco.

Κρεοσκευασία, ας, ἡ, ratio apparandarum carnium. Ex κρέας, & σκευασία.

Κρεουργία, excarnifico, dilanio, lanius ſum, carnes lanii more concido. A κρεουργός.

Κρεουργὸν, *Adv.* more corum, quæ in parva fruſta diſſecta ſunt, ſ. quæ a laniis conciduntur. Ab eod.

Κρεουργία, ας, ἡ, carnium diſſectio ſ. conciſio, laniatus, viſceratio. Ab eod.

Κρεουργικὸς, ἡ, όν, lanionius. A

Κρεουργὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, lanius, lanio. Ex κρέας, & ἔργον, *opus.*

Κρεοφαγία, ἡ, victus e carne. A

Κρεοφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui carnes comedit, qui carne vcſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

Κρέαγονες, nom. plur. *Ion.* pro κρειαγονες, a κρείαγαν.

Κρεῦλλιον, ου, τὸ, caruncula. Dim. a κρέας.

ΚΡΕ΄Ω, κρείω, regno, impero

Κρεωβορία, ἡ, carnium devoratio, uſus copioſior. Ex βορά.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium in fruſta conciſarum diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δαίω, *divido.*

Κρεωδαίτης, ου, ὁ, carnium in fruſta diviſarum diſtributio.

Κρεώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, carnoſus. A κρέας.

Κρεωδοσία, ας, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio. Ex κρέας, & δίδαμι, unde δόσις.

Κρεωδοτέω, carnes diſtribuo. A

Κρεωδότης, ὁ, carnium dator ſ. diſtributor.

Κρεωδόχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, ad recipiendas ſeu adſervandas carnes factus. Ex δέχομαι.

Κρεωθήκη, ης, ἡ, carnarium, Gl. V.

Κρεωκοπέω, carnes ſeco. Ex κ. & κόπτω.

Κρεωκόπος, ὁ ἡ, ἡ, carnes ſecans.

Κρεωλογέω, carnem colligo. Ex κ. & λέγω.

Κρεωνομέω, carnes diſtribuo. Ex κ. & νέμω.

Κρεωνομία, ας, ὁ, carnium diſtributio.

Κρεωπωλεῖον, ου, τὸ, idem quod κρεοπάλιον.

Κρεωπώλης, ου, ὁ, carnium venditor, lanius. Ex κρέας, & πωλέω. Hinc

Κρεωπωλικὸς, ὴ, όν, ad lanium ſ. carnium venditorem pertinens.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur carnes, macellum, laniena.

Κρεωσάθμη, ης, ἡ, ſtatera, in qua carnes appenduntur. Ex κρέας, & σαθμή.

Κρεωφαγέω, carne veſcor.

Κρεωφαγία, ἡ, victus, e carne.

Κρεωφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, carnes edens, qui carnibus veſcitur. Ex κρέας, & φαγεῖν.

ΚΡΗ΄ΓΤΟΣ, υον, gratus, jucundus, placitus ; (2) bonus ; (3) utilis ; (4) idoneus, aptus ; (5) ſuavem vocem edens. Μάντι κακῶν οὐ σώποτε μοι τὸ κρηγυον εἶπας, Hom. Il. 1, 106.

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, capitis ligamentum, vitta, velamentum capitis, quod ad humeros uſque demittebatur ; (2) operculum doliorum aut vaſorum & ſimilium.

Κρῖλλων, 2. ſ. a. 1. imper. act. *Poet.* pro κρῖνον, a κρίνω.

Κρῖθεν, *Adv.* a capite. A κρὶς, *caput.*

ΚΡΗ΄ΘΜΟΝ, ου, τὸ, herbæ genus ; *ſamphire.*

Κρήμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum. Νῦν ὦ ἡ ῥιπλραν χέρας ἠδέως κεκρημάμεσθα, Eur. Ion. 1658. A κρημνός.

Κρημνάω, ῶ, vel κρήμνημι, f. ήσω, præcipito. Ab eod.

Κρῆμνη, 2. ſ. præſ. imper. *per Apocopen.* pro κρήμνηθι, a κρήμνημι.

Κρημνηγορέω, ῶ, verba ardua & grandia fundito. Ex κρημνὸς, & ἀγορέω, *I quor, dico.*

Κρημνίζω, f. ίσω, præcipito. A κρημνός.

Κρημνοβατέω, per præcipitia incedo. A

Κρημνοβάτης, ου, ὁ, per præcipitia ambulans, per loca præruptа incedens ; (2) funambulus. A κρημνὸς, & βαίνω.

Κρημνοκομπέω, ῶ, verbis præruptis & arduis glorior, jacto, arroganter & ſuperbe loquor.

ΚΡΗΜΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, præceps rupes, præcipitium ; (2) ripa ; (3) labrum ulceris ; (4) omne excelſum & prominens.

Κρημνώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, præruptus, præceps, arduus. A κρημνός.

Κρημνόρεια, ας, ἡ, præcipitium montis. Ex κρημνος, & ὄρος, *mons.*

Κρῆναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω.

Κρηναῖος, αία, αῖον, fontanus ; (2) frigidus, ut aqua fontana. A κρήνη.

Κρηνάων, g. pl. Ἀεοl. pro κρηνῶν, a κρήνη.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons ; (2) vas aquarium.

Κρηνιάδες, αἱ, Nymphæ fontanæ.

Κρηνίτιδες, αἱ, idem. A

Κρήνιος, ίδος, ἡ, fonticulus. Dim. a κρουνὸν.

Κρῆνον, 2. ſ. a. 1. imper. act. verbi κραίνω.

Κρηνοφυλάκιον, ου, τὸ, fontis cuſtodia, munus coſtodiendi & curandi fontes. A

Κρηνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, ἡ, fontis cuſtos.

Κρηπιδοπόδος, ὁ ἡ, ἡ, qui crepidas conficit, ſutor crepidarius. Ex κρηπὶς, & ποιέω.

Κρηπιδοπώλης, ου, ὁ, crepidarum venditor.

Κρηπίδωμα, το, fundamentum, crepida. A

Κρηπιδόω, fundo, fundamentum pono ; κρηπιδώμενος, præſ. part. paſſ. crepidatus. A

ΚΡΗΠΙΣ, ίδος, ἡ, crepida, ſoccus ; (2) baſis, fundamentum ; (3) crepido, margo ; (4) placentæ genus.

ΚΡΗΣ,

ΚΡΗ'Σ, Κρητὸς, ὁ, Cres, Cretenſis.
Κρῆς, pro κοίτας, caro
ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, cribrum excuſſorium pollinarium e filo laneo; (2) pannus rarus, per quem aliquid colatur; (3) operculum calathi.
Κρῆσσα, ης, ἡ, femina Cretenſis. A Κρῆς.
Κρησφύγετον, τὸ, refugium eorum, qui Minoëm Cretenſem, ſeverum vindicem ſcelerum, fugiebant; (2) perfugium ſ. refugium quodvis; (3) munitio ſubſidiaria; (4) aſylum; (5) latebra. Ex Κρὴς, & φόβγω.
Κρηταγενὴς, ὁ ἡ ἐς, Cretenſis.
Κρήτη, ης, ἡ, Creta; inſula.
Κρήτηθεν, *Adv.* e Creta.
Κρητήριον, ε, τὸ, parva cratera, parvus crater. Dim. a κρητὴρ, pro κρατὴρ.
Κρητίζω, Cretiſſo, Cretenſes imitor. A κρὴς.
Κρητικὸς, ὴ, ὸν, Creticus.
Κρητικῶς, more Cretenſi.
Κρητισμὸς, οῦ, ὁ, mos Creticus; (2) Cretica fallacia. A κρητίζω.
Κρηφαγεῖν, pro κρεαφαγεῖν, carnem comedere.
Κρῖ, τὸ, hordeum.
Κριαῖος, ὴ, ὸν, in ariete natus. A κριὸς.
Κριζανίτης, ε, ὁ, teſtaceus, in teſta coctus; ut κριζανίτης ἄρτος. A
Κρίζανος, ε, ὁ, fornax, id. quod κλίζανος.
Κρίγε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκριγε, a κρίζω.
Κριγὴ, ῆς, ἡ, ſtridor, Suid. Etym. M.
Κριγμὸς, οῦ, ὁ, Suid. idem. A
ΚΡΙ'ΖΩ, f. ξω, ſtrido, ſtridorem edo. Κεκριγότες ἐπισρατεύσειν φασ' ἄνωθεν τῷ Διΐ, Ariſt, Av. 1527.
Κριηδὸν, *Adv.* Arietis more, valide. A κρίος.
Κριθανίας, ου, ὁ, hordeago, genus tritici; ut κριθανίας σῖτος, triticum hordeacei generis. A κριθή.
Κριθάριον, ε, τὸ, hordeum, hordiolum, Gl. V. A κριθή.
Κριθάω. Hinc κριθῶντα σῶλον, laſcivientem pullum, Æſch. Agam. 1649.
Κρίθων, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐκρίθησαν, a κρίνω.
ΚΡΙΘΗ, ῆς, ἡ, hordeum, planta granumve; (2) tuberculum parvum oblongum, palpebræ adnaſci ſolitum.
Κριθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi κρίνω.
Κριθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. paſſ.
Κριθιασὶς, ἐως, ἡ, morbus, quum equus κριθιᾷ. A κριθιάω
Κριθιάω, α, f. άσω, hordeo ſaturor; (2) e nimio hordei paſtu laſcivio; (3) de equo dicitur, quum ex itinere vel curſu anhelabundus hordeum devorat, indeque cruditate vexatur. Ab eod.
Κριθίδιον, ε, τὸ, hordeolum, hordei granulum. Dim. ab eod.
Κρίθινος, ίνη, ινον, hordeaceus. Ab eod.
Κριθολόγος, ε, ὁ ἡ ὸν, qui hordeum colligit. Ex κριθὴ, & λέγω.
Κριθομάντις, ἐως, ὁ, qui ex hordeo vaticinatur. Ex κριθὴ, & μάντις.
Κριθοφαγία, ας, ἡ, hordei comeſtio; (2) pœna quædam militaris. A
Κριθοφάγος, ε, ὁ ἡ ὸν, hordei comeſtor. Ex κριθὴ, & φαγεῖν.
Κριθοφόρος, ε, ὁ ἡ ὸν, hordeum ferens, ſ. hordei ferax. Ex κριθὴ, & φέρω.
Κριθώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, hordeacus. A κριθὴ.
Κρίκεν, 3. ſing. perf. ind. act, *Ion.* & cum ν ἀφελκ. pro κέκρικε, a κρίζω.
Κρικίον, ε, τὸ, circellus. Gl. V. A
Κρίκος, ε, ὁ, annulus; (2) circulus. A κίρκος.
Κρικόω, ῶ, f. ώσω, annulo trajicio & infibulo.
Κρικωτὸς, ὴ, ὸν, annulis conſertus. A κρικόω.
Κρίμα, ατος, τὸ, judicium; (2) damnatio; (3) decretum; (4) præceptum, mandatum. A κρίνω.
Κριμνίτης, ε, ὁ, ut κριμνίτης πλακοῦς, placenta e farina craſſiore confecta. A κρίμνον.
ΚΡΙΜΝΟΝ, ε, τὸ, farina craſſior; (2) hordeum; (3) panis e craſſiore hordei farina.
Κριμνώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, de urina, cui inſunt, vel innatant fruſtula velut craſſioris farinæ. A κρίμνον.
Κρίναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω.
Κριτάμβος, a. 1. part. med.
Κρίνε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔκρινε.
Κρινέασι, 3. plur. præſ. conj. act. *Poët* pro κρίνωσι.
Κρινθίντες, Hom. Il. 13, 129. pro κριθίντες, delecti, aor. 1. paſſ. a κρίνω, ſeligo.
ΚΡΙ'ΝΟΝ, ε, τὸ, lilium; (2) cucurbita; (3) cucurbitæ flos; (4) pauper; (5) ſpecies ſaltationis; (6) Ariſtoph. habet & κρινοσι quaſi a κρίνος.
ΚΡΙ'ΝΩ, f. κρινῶ, ſecerno, diſcerno; (2) excerno; (3) ſeligo, deligo; (4) diſcepto, judico; (5) cenſeo, æſtimo; (6) adjudico; (7) ſtatuo, conſtituo; (8) accuſo, diem dico, reum ago, defero; (9) damno; (10) probo; (11) exploro; (12) *in med.* decerno acie, prælior, & *in Paſſ.* (13) το κρινόμενον eſt res de qua diſceptatur; τὰ κρινόμενα, exactum, germanum: *it.* probatum; *it.* conſpicuum, de quo nemo dubitare poteſt. Κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μιλησίας ἅπας λιὰς κρινῇ παρασὰς, percunctatur, Soph. Trach. 197. Ἐκ τῦ σόματός σε κρινῶ σε, Luc. 19, 22. Δολοσίλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Plut. Ὡς ἐ κρινῆμαι τῷδέ σοι τὰ σκλήσονα, litigabo, Eur. Med. 609.
Κρινὼν, ῶνος, ὁ, lilietum, locus conſitus liliis.
Κρινωνιὰ, ᾶς, ἡ, lilietum. A κρίνον.
Κριοδόχη, ſ. κριοδοκη, ης, ἡ, machina arietaria, arietem ſuſtinens. Ex κριὸς, & δέχομαι.
Κριοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, arietis formam habens. Ex κριὸς, & εἶδος, *ſpecies.*
Κριοκοπέω, ῶ, f. ήσω, arieto, ariete quatio. Ex κριὸς, & κόπτω.
Κριοκρέα, ariete percutio.
Κριομαχία, ας, ἡ, arietum pugna. Ex κριὸς, & μάχη.
Κριομαχῶ, arieto, Gl. V.
Κριοπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὸν, qui arietina facie eſt, arietem facie referens. Ex κριὸς, & πρόσωπον.
ΚΡΙΟ'Σ, ε, ὁ, aries, ovium dux; (2) ſignum cœleſte; (3) navis genus; (4) machina bellica; (5) voluta in capitulis columnarum ſuperiorum ordinum, Ionicæ ſcil. Romanæ, atque Corinthiacæ.
Κριοφάγος, ε, ὁ ἡ ὸν, arietum vorator. Ex κριὸς, & φαγεῖν.
Κριοφόρος, ε, ὁ ἡ ὸν, arietem geſtans. Ex κριὸς, & φέρω.
Κρίσιμος, ὁ ἡ ὸν, q. d. judicatorius, ad judicationem pertinens, ex quo argumentum judicii faciendi petimus, criticus, quo judicium inſtituitur, decretorius. A Κρίσις.
Κρισίμως, ut judicari poſſit.
Κρίσις, ἐως, ἡ, judicatio, ipſa judicandi actio; (2) judicium, ſententia, quæ de aliqua re fertur, cenſura, æſtimatio alicujus rei; (3) cauſſæ dictio, accuſatio; (4) decretorium in bello prælium; unde (5) Eventus belli; (6) morbi ſolutio aut mutatio in melius deteriuſve; (7) condemnatio; (8) juſtitia, juſtum judicium; (9) ultimi judicii dies, ſ. ultimum judicium. A κρίνω.
ΚΡΙ'ΣΚΡΑΝΑ, ων, τὰ, ſcrinia regis, Cteſias.
Κριτὸς, οῦ, ὁ, varix. Pro κριτὸς. Hinc
Κριτοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, varicoſus, Gl. V.
Κριτήριον, ε, τὸ, organum, ſ. inſtrumentum judicandi; (2) ſenſus & pars animi rerum judicatrix & arbitra, judicium; (3) id, ex quo judicandi materiam petimus, ad quod reſpicimus judicantes; (4) locus, ubi judicium exercetur, tribunal judicis; (5) lis ipſa & cauſa; (6) judices ipſi. A κρίνω.
Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, adjudicator; (2) arbiter, arbitrator, æſtimator. Ab eod.
Κριτικὸς, ὴ, ὸν, ſolers ad judicandum, judicandi peritus, qui dijudicat; (2) criticus, qui de aliorum ſcriptis judicat; (3) decretorius. Ab eod.
Κριτὶς, ίδος, ἡ, judex, arbitra, æſtimatrix.
Κριτὸς, ὴ, ὸν, ſelectus, delectus, judicatus.
Κροαίνων, apud Homerum de equo, pulſans pedibus, ut ſonipes apud Virg. Quadrupedante putrem ſonitu quatit ungula campum. A κρούω, *pulſo.*
Κρόκα, acc. ſing. *per Sync.* pro κροκίδα.
Κροκάλη, ης, ἡ, calculus littoralis, arena littoralis; (2) littus. A κρόκη.
Κρόκεος, έα, εον, idem quod κροκόεις.
ΚΡΟ'ΚΗ, ης, ἡ, trama, ſubtegmen, idem quod ſtamini inſeritur; (2) arena literalis; κρόκαι, αἱ, arena littorea; (3) littus.
Κροκίας, ε, ὁ, ut κροκίας λίθος, crocias lapis: quod colore ſit croceo.
Κροκιδίζω, f. κροκυδίζω, floccos lego; (2) adulor floccos piloſque ex veſte alterius legens. A κροκίς. Hinc
Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, flocccrum, ſ. pilorum lectio, de periculoſe ægrotantibus, ſignum mortis imminentis.
Κροκίζω, f. ίσω, texo, neo; (2) croco ſimilis ſum, crocum refero. A κρόκη, vel κρόκος.
Κρόκινος, ίνη, ινον, crocinus, croceus. A κρόκος.
Κροκὶς, ίδος, ἡ, ſubtegmen; (2) floccus in veſte prominens, e ſtamine & ſubtemine; (3) floccus quicunque; (4) medicamentum, quod per tomentum ano inditur. A κρόκη.
Κροκισμὸς, ὁ, tela. A κροκίζω.
Κροκόβαπτος, ε, ὁ ἡ ὸν, croco tinctus. Ex κρόκος, & βάπτω.
Κροκοβαφὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, idem & ex iiſd.
Κροκοδείλιον, ε, τὸ, herba chameleontis nigri figura. A
ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟ'Σ, ε, ὁ, crocodilus, animal ἀμφίβιον; (2) quæſtio quædam captioſa. Hinc
Κροκοδείλινος, η, ον, crocodilinus.
Κροκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, croco ſimilis, coloris crocei; luteus. Ex κρόκος, & εἶδος.
Κροκοειμων, ονος, ὁ ἡ ὼν, croceo amictu indutus. Ex κρόκος, & ἕννυμι.
Κροκόεις, όεσσα, όεν, croceus, crocum referens, crocei coloris. A κρόκος.
Κρόκεος, α, ον, idem & ab eod.
Κροκόμαγμα, ατος, τὸ, retrimentum crocini unguenti. Ex κρόκος, & μάγμα.
Κρόκον, ε, τὸ, ovi vitellus. A κρόκος.
Κροκωνιτικὴ, ὴ, ars nendi ſubtemen ſ. tramam, cui oppoſita σημωνιτικὴ, quia ſubtemen ſubtilius nebatur, ſtamen craſſius.
Κροκόπεπλος, ε, ὁ ἡ ὸν, croceum peplum ſeu veſtimentum habens.
ΚΡΟ'ΚΟΣ, ε, ὁ, & κρόκον, ε, τὸ, crocus vel crocum, *Angl.* Saffron.
Κροκόω, ῶ, croco tingo. A κρόκος.
Κροκύζω, f. ύσω, idem quod κροκίζω.
Κροκὺς, ύδος, ἡ, idem quod κροκὶς.
Κροκύφαντος, ε, ὁ, peplum, ſ. velum tenuius. Ex κρόκη, & ὑφαίνω.
Κροκώδης, ες, ὁ ἡ ὲς, croceus. A κρόκος.
Κροκώτας, κροκότιος, κροκύτας, ὁ, animalis nomen e lupo & cane miſti. *Lat.* crocuta.
Κροκωτίδιον, crocotula. Dim.
Κροκώτιον, idem, Dim. A
Κροκωτὸς, ὴ, ὸν, croco tinctus, & abſolute κροκωτὸς, οῦ, ὁ, veſtis (feminea & exterior) croceo colore imbuta. A κροκόω.
Κροκωτοφορέω, ῶ, fut. ήσω, crocotam geſto, crocota indutus ſum. A
Κροκωτοφόρος, ε, ὁ ἡ ὸν, qui crocotam geſtat, crocota indutus. Ex κροκωτὸς, & φέρω.
Κρομμυογήτειον, ε, τὸ, Crommyogetium, olus mixtæ naturæ ex getio & cepa. Ex κρόμμυον, & γήτειον, *getium.*
Κρόμμυον, vel κρόμμυος, ε, τὸ, cepa. A κίπα.
Κρομμυξυρυσμία, ας, fœtidus ructus, qualis eorum eſt, qui allium vel cepas comederunt. Ex κρόμμυον, & ὀξυρυσμία.
Κρομμυοπώλης, ε, ὁ, qui cepas vendit. Ex κρόμμυον, & πώλης.
Κρόνια, ων, τὰ, Saturnalia, *it.* tempora prisca ſub ſaturni tempore, apud Ariſtoph. A Κρόνος. Unde

Digitized by Google

Κρονιάδες, ων, αἱ, sc. ἡμέραι, dies Saturnales.
Κρονίδης, ου, ὁ, Saturni filius, Jupiter in primis, quandoque Neptunus etiam & Pluto.
Κρονικός, ἡ, όν, Saturnius; (2) præ senio delirus; (3) stultus; (4) pervetustus & rancidus. Ab eod.
Κρόνιος, ία, ιον, idem.
Κρονίπων, ωνος, ὁ, valde fatuus, Aristoph.
Κρονίων, ωνος, ὁ, id. quod Κρονίδης.
Κρονόληρος, ου, ὁ, delirus senex, Aristoph.
ΚΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, Saturnus; (2) senex morosus & maleficus; (3) baldus, fatuus, delirus.
Κρονοτάτης, ου, Saturni pater, *Epith.* cœli.
Κρόσσαι, αἱ, scalæ; (2) scalæ scalis superimpositæ; (3) pinnæ murorum aut turrium. Κίοσσας μὲν πύργων ἔρυσαν, ἠδ' ἐρετμὰ νηῶν ὑπὲρ ξέσαν, Hom. Il. 12, 258. A
ΚΡΟΣΣΟΣ, ου, ὁ, fimbria, cirrus, vel villus, qui imæ oræ vestimenti adfui solebat. Hinc
Κροσσόω, ῶ, fimbria villove vestem prætexo.
Κροσσωτός, ή, ὁ, sc. χιτὼν, vestis fimbriata, tunica fimbria villove prætexta. A κροσσόω.
Κρόσσων, ωνος, ὁ, idem quod γρόσφος.
Κροτάλιον, idem quod κροτέω.
Κροτάλια, ων, τὰ, ornamenta margaritarum quæ colliso sonum edunt. A κρότος.
Κροταλίζω, fut. ίσω, pulso, crepitare facio, plaudo. A κρόταλον.
Κροταλισμός, οῦ, ὁ, plausus, Gl V. A præc.
Κρόταλον, ου, τὸ, crotalum, crepitaculum, tintinnabulum; (2) Comici etiam pro garrulo, ut τὸ κρόταλον. A κρότος.
Κροταφίτης, ου, ὁ, ut κροταφῖ) μῦες, musculi temporales. A
ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, tempus, pars capitis; κρόταφοι, tempora.
Κροτέω, ῶ, fut. ήσω, crepito, pulso, verbero; (2) plaudo, plausu comprobo; (3) crepo, dico; (4) clocito ut ciconia. Κιθάραν κροτῆσαι, Theoc. 18, 35. A κρότος.
Κρότημα, ατος, τὸ, plausus, sonus ex plausu.
Κρόπησις, εως, ἡ, plausus, ipsa plaudendi actio. A κροτέω.
Κροτητὸς, ἡ, ὸν, pulsatus, plausibilis.
Κροτισμός, οῦ, ὁ, idem quod κρότος.
Κροτοδορυζος, ου, ὁ, plausus, ictus cum tumultu. Ex κρότος, & δόρυζος.
ΚΡΟΤΟΣ, ου, ὁ, pulsus, qui fit manu, remis, pedibus, vel simili modo, strepitus, crepitus; (2) plausus, favor; (3) crepitatio, quam ciconia edit rostro.
ΚΡΟΤΩΝ, ωνος, ὁ, ricinus, musca canina.
ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ἡ, vitium in olea arbore.
Κροτωνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ricino similis, ricini figuram habens. Ex κρότων, & εἶδος.
Κρῦμα, ατος, τὸ, sonus, quem instrumenta musica pulsata edunt; (2) pulsus; (3) instrumentum musicum pulsatile. A κρύω.
Κρυμᾶλικὸς, ἡ, όν, pulsandi peritus. A κρῦμα.
Κρυμάτιον, τὸ, canticum in instrumento musico pulsatili, Dim. a κρῦμα.
Κρυμαποιὸς, οῦ, ὁ, instrumenta musica pulsandi peritus. Ex κρῦμα, & ποιέω.
Κρουνὸς, ου, ὁ, e scatebris, s. fonte saliens. A κρήνη.
Κρουνίον, & κρουνία, genus poculi, ap. Ath.
Κρουνόδιν, *Adv.* instar scatebræ, ad modum fontis salientis. Ab eod.
Κρουνίζω, fut. ίσω, in modum fontis salientis effluo. Ab eod.
Κρούνισμα, ατος, τὸ, id. quod in modum salientis aquæ effluit. A κρουνίζω.
ΚΡΟΥΝΟΣ, οῦ, ὁ, scatebra, fons saliens.
Κρύπαλα, ων, τὰ, lignei calcei, Hes. Ex κρύω, & ἄλλω, vibro.
Κρυπίζας, ᾶν, ἁ, calceamenta lignea apud Bœotos. Ex κρύος, & πίζα.
Κρυπίζια, ας, τὰ, idem & ex iisd.
Κρυπεζιμάδιος, qui induratis sunt pedibus, Hes. A κρυπέζας.
Κρῦσας, a. 1. part. act. verbi κρύω.
Κρωσιδαμίω, ῶ, populo aures obtundo; (2) populum fallo, (idem quod κρυσιμιτρία, *Ern.*) A
Κρωσιδημος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui populum fallit, (idem quod κρυσίμιτρος, *id.*)
Κρυσιμιτρία, mensura fallaci utor; (2) decipio. A
Κρυσίμιτρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mensura falsa utens; in acmetiendo decipiens; (2) impostor, fraudulentus. Ex κρύος, & μίτρον.
Κρυσιμιτρης, ου, ὁ, idem.
Κρῦσις, εως, ἡ, pulsatio; (2) exploratio; (3) quod pulsatur. A κρύω.
Κρύσμα, ατος, τὸ, idem quod κρῦμα.
Κρυσματικὸς, ἡ, όν, idem quod
Κρυσικὸς, ἡ, όν, pulsandi vim habens; (2) pulsans aures, sonorus. A κρύω.
ΚΡΟΤΩ, f. ὕσω, ferio; percutio; pulso; collido. Κάμπτε χεῖρας, Eur. Supp. 721. Ἑλλὰς κρύσει πόλεμον. id. Elec. 181.
Κρυζέδην, *Adv.* clam, occulte. A κρύπτω.
Κρύζηλον, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυζεῖς, a. 2. part. pass. verbi κρύπτω.
Κρυζῆναι, *absconditum esse*, a. 2. inf. pass.
Κρυδὸς, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) horribilis, horrendus; (3) dirus; (4) tristificus. A κρύος.
Κρυμαλέος, ία, έα, έον, frigidus, gelidus. A
Κρυμὸς, οῦ, ὁ, frigus, rigor hyemis. A κρύος.
Κρυμαεδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, frigidus. A κρυμός.
Κρυμοπαγὴς, ές, glacialis. Ex κρ. & πήγνυμι.
Κρυμοχαρὴς, ές, gaudens hyeme, frigore. A χαίρω.
Κρυόεις, οέσσα, όεν, idem. A κρύος.
Κρυόομαι, ῶμαι, gelasco; κρυῶ), gelat, Ph. A
ΚΡΥΟΣ, εος, τὸ, frigus, gelu.
Κρυπταδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, occultus. A κρύπτω.
Κρυπτάζω, occulto.
Κρύπτασκε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔκρυψε, a
Κρυπτάσκω, cooperio. Ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ, Il. 8, 272. Ab eod.
Κρύπτε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro ἐκρυπτε.
Κρυπτεία, ἡ, virtus, (ap. Lacedæm.) quæ est in dissimulandis doloribus & sensu molestiæ; tolerantia, ap. *Plat.*
Κρυπτεύω, idem quod κρύπτω.
Κρύπτη, ης, ἡ, crypta, testudo subterranea, locus abditus & cameratus. Ab eod.
Κρυπτηοίκα, ας, ἡ, latibulum, Gloss. Vet. A κρύπτω.
Κρυπτήριον, ου, τὸ, idem. Gl. V.
Κρυπτικὸς, ἡ, όν, crypticus, occultativus, celandi peritus. Ab eod.
Κρυπτικῶς, *Adv.* occultative, cum arte quadam ad occultandum & fallendum captiose.
Κρυπτὸς, ἡ, όν, occultus, abditus, clandestinus. A
ΚΡΥΠΤΩ, f. ψω, abscondo, occulto, abdo, tego; (2) celo; κρυπτομαι, occultor; κεκρυμμένος, p. pass. occultatus; κρυβεὶς, a. 2. pass. occultatus. Κρύπτειν οὐκ ἦν θάνατον σ' ἀδιλοῆς τινὰ χθονὸς, sepelire, Soph. Ant. 24. Δεῖ δή σ' ἐμοὶ ταθέντα, προσαφιλῆ λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν', ὧν ἀκήκοας, id. Phil. 589. παρ' ὑμῖν, ibid. 740. Ἐκρυβὴ δ' ὧν γεννᾶῖον, Eur. Alc. 853.
Κρυπτῶς, *Adv.* occulte, abscondite.
Κρυσαίνομαι, κρυσαινῶ), glaciatur, glaciali frigore adstringitur, Nicand. A κρύος.
Κρυσαλλίζω, ut crystallum splendeo. A κρύσταλλος.
Κρυσάλινος, ίνη, ινον, crystallinus, e crystallo, crystalli puritatem habens. Ab eod.
Κρυσαλλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, crystalli speciem præ se ferens, crystallo similis; (2) qui glaciali specie est. Ex κρύσταλλος, & εἶδος.
Κρυσαλλοειδῶς, *Adv.* specie crystalli.
Κρυσαλλόομαι, ώμαι, glacior, gelo; κρυσαλλωθοὶς, aor. 1. pass. conglaciatus, gelu concretus.
Κρυσαλλοπηκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, glacie vel frigore concretus. Ex κρύσταλλος, & πήγνυμι.
Κρυσαλλοπὴξ, ῆκος, ὁ, idem.
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies; (2) gelu; (3) crystallus, crystallum, lapis pellucidus.
Κρυσαλλοφανὴς, ὁ ἡ ἡ, crystallinus, crystalli instar pellucidus, *Strab. lib.* 16. Ex κρύσταλλος, & φαίνω.
Κρύφα, *Adv.* latenter, clam, clanculum, occulte. A κρύπτω.
Κρυφαῖος, αία, αῖον, clandestinus, abditus, occultus. Ab eod.
Κρυφαίως, *Adv.* occulte, latenter, clam.
Κρυφαιόδιν, *Adv.* idem, Hes. A κρύπτω.
Κρυφῆ, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφηδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Κρυφιαῖος, αία, αῖον, clandestinus, Gl. V. A κεύθω.
Κρυφιμαίως, idem quod κρυφαίως, ap. Sch. Ar.
Κρυφίνους, *contr.* κρυφίνους, ου, ὁ ἡ ἡ, qui animi sui sensa occultat & celat. Ex κρύπτω, & νοῦς.
Κρυφιομυθος, arcane, occulte. Ex κρ. & μῦθος.
Κρύφιος, ία, ιον, & κρύφιος, ου, ὁ ἡ ἡ, occultus, absconditus, clandestinus. A κρύπτω.
Κρυφίως, *Adv.* occulte, clam. A κρύφιος.
Κρύφω, ῶ, ὁ, latebra. A κρύπτω.
Κρύψαι, 1. inf. act. v. κρύπτω.
Κρῦψε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔκρυψε.
Κρυψίγνως, ὁ ἡ ἡ, arcano partu editus.
Κρυψίδρομος, ὁ ἡ ἡ, in obscuro, in tenebris currens, *Epith.* Baccharum.
Κρυψίνους, *contr.* κρυφίνους, ὁ ἡ ἡ, idem quod κρυφίνους.
Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, absconsio; (2) ars occultandi id, quod occultari debet. A κρύπτω.
Κρυψίχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, iram occultans.
Κρυψομισητὴς, ὁ ἡ ἡ, occultans frontem.
Κρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, frigidus, gelidus, algidus, horridus. A κρύος.
ΚΡΩΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, villus, cinnus, cincinni sive crines intorti puerorum; nodus capillorum a fronte in verticem reductorum.
Κρωγμὸς, οῦ, ὁ, crocitatio, vox corvi vel cornicis. A
ΚΡΩΖΩ, crocito, ut corvus; (2) ut quævis avis male canens; (3) garrio. Τοῦτο μὴ, ὦ γραῦ, Σαυτῇ κράξαις, Arist. Lys. 508.
Κρωμακόεις, όεσσα, όεν, præceps, abruptus, Hes. A κρώμαξ.
Κρωμακωτὸς, ἡ, όν, præceps & ascensu difficilis, Eust. Ab eod.
ΚΡΩΜΑΞ, ακος, ὁ, acervus lapidum, Hes.
ΚΡΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, falx.
Κράσιον, ου, τὸ, urceolus, Hes. A seq.
ΚΡΩΣΣΟΣ, ου, ὁ, hydria; urceus, vas aquarium, s. balneatorium.
Κτὰ, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Apocopen*, pro ἔκτανε, a κτείνω.
Κτάμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro κτεῖναι.
Κταρύω, g. f. part. aor. 2. med. *Ion.* pro κταμένη, a κτάω.
Κτᾶν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔκτησαν, a κτάομαι.
Κτάνε, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔκτανε, a κτείνω.
Κτανέσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro κτανεῖσθαι.
Κτανέοντες, nom. pl. part. f. 2. act. *Ion.* pro κτανόντες.
Κτανέσσι, 3. pl. f. 2. ind. act. *Ion.* pro κτείνουσι.
Κτάνθεν, 3. plur. aor. 1. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐκτάνθησαν.
ΚΤΑΟΜΑΙ, ῶμαι, fut. κτήσομαι, adquiro, comparo, concilio; (2) *in perf.* adquisivi, habeo, possideo, unde κεκτημένος, dominus; quanquam & simpliciter dicitur de eo ad quem aliquid cujuscunque generis pervenit, ut ἐχθρὸν κεκτημένος οὐδένα, qui nullum inimicum habet, apud *Lys.* Σμικρὸν χῆρας, καλὸν ᾗ κέκτημαι δόμοις, Eur. El. 1017. Σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται, id. Alc. 178.
Κτᾶσθαι, *possidere*, præs. inf. med. verbi κτάομαι, *possideo*. Κτάσθαι, interficere, a κτείνομαι, interficio. Ἴλιον αἰπεινὴν ἐλέειν, κτάσθαι δὲ σολίτας, Hom. Il. 15, 558.

Κτᾶτο,

Digitized by Google

Κτᾶτο, 3. sing imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐκτᾶτο, a κτάομαι.

Κτέανον, ε, τὸ, possessio, facultates, opes. A κτάομαι.

Κτέας, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Κτεάτειρα, ἡ, domina.

Κτεάτεσσι, dat. pl. *Poët.* pro κτήτεσι, a κτῆτις.

Κτεατίζω, f. ίσω, adquiro, possideo; κτεάτισσα, a. 1. pro ἐκτεάτισα, acquisivi. Ἦν δυρὶ ἐμῷ κτεάτισσα, Il. 16, 57. Ab eod.

Κτείναι, *occidisse*, a. 1. inf. act. verbi κτείνω.

Κτεῖνε, *occide*, 2. sing. præs. imper. act.

Κτεινόμενος, *qui occiditur*, præs. part. pass.

ΚΤΕΙΝΩ, f. κτενῶ, interficio; ἔκτεινα, a. 1. Κτεῖνόν σε διαπρὸ λαβόντες χαλκῷ, Eur. Andr. 75.

ΚΤΕΙΣ, ενος, ὁ, pecten; (2) pubes, inguen; (3) κτένες, conchæ quædam marinæ; (4) κτένες, dentes quatuor anteriores.

Κτενίζω, f. ίσω, pecto; κτενισθείς, pexus, a. 1. pass. A κτείς. Unde

Κτένιον, ου, τὸ, pectunculus, parvus pecten.

Κτενισὴς, οῦ, ὁ, pectinator, Gl. V. A κτενίζω.

Κτένω, κτένυμι, κτενῶ, interficio. A κτείνω.

Κτενειδᾶς, pectinatim, Gl. Vet. A κτενοειδής.

Κτενοειδὴς, pectinem referens. Ex κτείς, & εἶδος.

Κτενώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pectini similis. Ab eod.

Κτενοπώλης, ου, ὁ, qui pectines vendit.

Κτῆας, ατος, τὸ, res possessa; (2) donum. A κτάομαι.

ΚΤΕΡΕΑ, ων, τὰ, exsequiæ, justa, inferiæ.

Κτερίζω, f. σω, exsequias celebro, justa facio. A κτέρεα.

Κτερίζω, f. ίσω, sepelio, humo. Ab eod.

Κτερίεσσι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Attice*, pro κτερίσουσι, a κτερίζω. Unde

Κτέρισμα, τὸ, parentatio, funus, justa.

Κτερισὴς, ῆος, ὁ, libitinarius, curator funeris.

Κτέρος, εος, τὸ, idem quod κτέρισμα.

Κτέκμαρ, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro κτῶμεν, a κτῆμι.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, venarum cursus in arboribus; (2) filamenta & fibræ tunicarum in corpore humano. A κτείς.

Κτῆμα, ατος, τὸ, quod aliquis adquisivit, possessio; (2) fundus, prædium; & (3) *in Plur.* κτήματα, opes, facultates. A κτάομαι.

Κτηματικὸς, ὴ, όν, qui multa possidet, dives.

Κτημάτιον, ου, τὸ, possessiuncula; (2) prædiolum. A κτῆμι.

Κτηματίτης, ου, ὁ, dives, multa bona possidens. Ab eod.

Κτηματολογία, ας, ἡ, bonorum, s. possessionum index. Ex κτῆμα, λόγος.

Κτῆμι, occido, interficio; inusit. Sed hinc a. 2. ἔκτα, particip. κτὰς, κτάμενος.

Κτηνηδὸν, *Adv.* jumentorum, s. pecorum more. A κτῆνος.

Κτηνιατρὸς, ὁ, jumentorum medicus, Veterinarius, Gl. V. Ex κτῆνος, & ἰατρὸς.

Κτηνίτης, ου, ὁ, jumentarius, Ph. A κτῆνος.

Κτηνοβάτης, qui jumenta ineunt. Ex βαίνω.

Κτηνιοῦμαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, jumentum fio, in jumenti, s. pecudis morem degenero. A κτῆνος.

Κτηνοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, jumentis conveniens. Ex κτῆνος, & πρέπω.

ΚΤΗΝΟΣ, εος, τὸ, jumentum, pecus.

Κτηνοστάσιον, ου, τὸ, jumentarium, *scil. stabulum*, Gl. V. Ex κτῆνος & στάσις.

Κτηνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, jumenta pasco.

Κτηνοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio pascendi jumenta seu pecora. A

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, jumentorum pastor; jumentarius, Gl. V. Ex κτ. & τρέφω.

Κτηνώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, jumentarius, pecuarius, ad jumenta seu pecudes pertinens, jumento, s. pecudi similis; belluinus, brutus; (2) stolidus. A κτῆνος.

Κτηνωδία, ας, ἡ, stoliditas pecuaria & bestialis. A κτηνώδης.

Κτηνωδῶς, *Adv.* pecudis more.

Κτήσαιτο, 3. s. a. 1. opt. med. v. κτάομαι.

Κτησίδιον, ου, τὸ, possessiuncula, curta supellex, Dim. a κτῆσις.

Κτήσιος, ου, ὁ, dator divitiarum; ut κτήσιος Ζεὺς, Jupiter; κτήσιος ἑρμῆς, Mercurius. A κτῆσις.

Κτήσιππος, ου, ὁ ἡ ἡ, possessor equorum.

Κτῆσις, εως, ἡ, possessio, ipsa possidendi actio; (2) adquisitio; (3) res, quæ possidetur, facultates, opes, fortunæ. A κτάομαι.

Κτήσομαι, f. 1. ind. med. v. κτάομαι.

Κτητὴ, ῆς, ἡ, famula empta. A κτητός.

Κτητικὸς, ὴ, όν, adquirendi peritus; (2) possessivus. Hinc κτητικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars adquirendi, ars quæstuaria. A κτάομαι.

Κτητὸς, ὴ, όν, adquisibilis; (2) adquisitus, emptus, emptitius. Ab eod.

Κτήτωρ, ορος, ὁ, possessor, dominus. Ab eodem.

Κτίδιος, pro ἰκτίδιος, viverræ silvestris pelle seu corio confectus, nam galeam talem κτιδέην κυνέην, dixit Homerus, Il. 10, 335, & 458. A ἶκτις, pro ἰκτὶς.

ΚΤΙΖΩ, f. ίσω, condo, creo, fabricor; (2) coloniam aliquo duco; (3) locum aliquem ædificiis in eo exstructis habitabilem reddo; (4) instituo, auctor sum alicujus rei; κτισθεὶς, aor. 1. pass. & ἐκτισμένος, p. conditus. Ἀπ' ἀρχῆς βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν, 1 Tim. 4, 3. Τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται, Col. 1, 16, ἐκτίσθη, ib.

ΚΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, aries, dux ovium; (2) *adj.* cicur, mansuetus.

Κτιλόω, cicuro, mansuefacio; (2) delinio, demulceo. Hinc aor. 1. med. ἐκτιλώσαντο apud Herodot. mansuetas reddidere; ἐκτιλαμένος, p. pass. part. familiaris factus, quod Eust. affert ex Paus. A κτίλος.

Κτίμενος, perf. part. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισμένος, a κτίζω.

Κτίνυμι, vel κτίννυμι, occido. A κτείνω.

Κτὶς, ίδος, ἡ, mustela silvestris. Ab ἰκτὶς.

Κτισσάσθην, 3. dual. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐκτισάσθην, a κτίζω.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, fabrica, productio rerum e nihilo; (2) regeneratio; (3) instauratio & renovatio cœli & terræ; (4) res condita, creata; (5) rerum creatarum universitas; (6) totum genus humanum; (7) ordinatio politica magistratus. A κτίζω. Unde

Κτίσμα, ατος, τὸ, conditum, creatum; (2) opus, structura, ædificium.

Κτισματολατρεία, ας, ἡ, rerum creatarum cultus & veneratio. A

Κτισματολάτρης, ου, ὁ, rerum creatarum cultor. Ex κτίσμα, & λάτρης.

Κτιστὴς, οῦ, ὁ, & κτίστης, ου, ὁ, conditor, creator; (2) loci alicujus frequentator, instaurator. A κτίζω. Unde

Κτιστὶς, ὴ, ὁν, conditus, creatus, fabricatus.

Κτιστὺς, ύος, ἡ, ædificatio. Ab eod.

Κτίστωρ, ορος, ὁ, conditor, creator, fabricator. Ab eod.

Κτίτης, ου, ὁ, idem quod κτιστής.

Κτονία, ας, occido. A κτόνος.

Κτόνος, ου, ὁ, cædes. A κτείνω.

Κτυπέω, ῶ, f. ήσω, strepo, pulsu sonitum cieo; (2) strepo, resono; (3) quatio, percutio, tundo. Ἅπασα ἡ γέφυρα σανιδώσιν ἐκτύπει δρομήμασιν, Eur. Med. 1183. Πλοῖσι ζωὸ κώδωσιν ἐκτύπει φόβον, id. Rhes. 307. A κτύπος. Hinc

Κτύπημα, ατος, τὸ, sonitus, strepitus proprie qui pulsu cietur; (2) fragor.

Κτύπος, ου, ὁ, fragor, strepitus. A τύπτω.

Κυάθειον, ου, τὸ, parvus cyathus. A κύαθος.

Κυαθίζω, fut. ίσω, cyathis ludo, cyathis indulgeo, poto. Ab eod.

Κυάθιον, ου, τὸ, parvus cyathus, Dim. ab eod.

Κυαθὶς, ίδος, ἡ, vas cotylæ simile. Ab eod.

Κυαθίσκος, ου, ὁ, parvus cyathus. At κυαθίσκος ἡ μάλαξ, concava pars specilli chirurgici, specillum aversum. Ab eod.

ΚΥΑΘΟΣ, ου, ὁ, cyathus, vas potorium; (2) liquoris vel aridi mensura apud Romanos quatuor cochlearium. Hinc

Κυαθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, cyatho similis.

Κυάμειος λίθος, cyamea gemma. A κύαμος.

Κυαμεύτης, ου, ὁ, qui fabis eligit, fortilegus.

Κυαμευτὸς, ὴ, όν, fabis, seu sorte electus. A

Κυαμεύω, f. εύσω, fabis suffragium fero; κυαμεύομαι, sortior, fabis sortior. A κύαμος.

Κυαμινος, αία, αῖον, fabalis, qui fabali magnitudine est. Ab eod.

Κυαμίζω, catulio, de puella virum appetente. Ab eod.

Κύαμινος, ίνη, ινον, fabaginus. Ab eod.

Κυάμιον, ου, τὸ, fabula, parva faba, Dim. A

ΚΥΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba, planta, & fructus; (2) calculus in suffragiis ferendis, quia veteres pro calculis fabis utebantur; (3) testiculus; (4) papilla extumescens in pubescentibus; (5) animalculum sub hydriis nasci solitum fabæ magnitudine; (6) mensura apud medicos; (7) fors, quæ alicui obtingit.

Κυαμοτρώξ, ῶγος, ὁ, fabarum vorator, qui in suffragiis ferendis quæstui simul faciendo studet. Vox Aristophanica. A τρώγω.

Κυαμοφαγία, ἡ, fabarum esus. A φαγεῖν.

Κυαμὼν, ῶνος, ὁ, locus fabis consitus. A κύαμος.

Κυαναιγὶς, ίδος, ἡ, nigram ac formidabilem ægidem gestans. Ex κύανος, & αἰγὶς.

Κυανάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, cœruleum habens ἄμπυκα. Ex κύανος, & ἄμπυξ.

Κυαναυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cœruleus. Ab αὐγή.

Κυαναύγετις, ἡ, cœrulea.

Κυάνεος, έα, έη, εον, cyanum referens, cæruleus, cyaneus, coloris cœrulei atro mixti, subrugineus, ater, niger, fuscus; κυανέη, cœruleum, ferrugineum, glaucum, Gl. Vet. Κυανέη νεφέλη, Hom. Il. 5, 345. A κύανος.

Κυάνειος, εία, ειον, idem & ab eod.

Κυανέμβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœruleum rostrum habens. Ex κύανος, & ἔμβολος.

Κυανίζω, cyanum imitor, cyani colorem refero, fum colore cyaneo. A κύανος.

Κυανίτις, ιδος, ἡ, in cyanum vergens. Ab eodem.

Κυανοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cyano similis, cæruleus. Ex κύανος, & εἶδος.

Κυανόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἡ, cœruleam comam habens.

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœruleum s. nigrum peplum habens.

Κυανοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, proram nigricantem habens. Ex κύανος, & πρόσωπον.

Κυανόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Κυανόπτερος, ου, ὁ ἡ ἡ, alas cœruleas, s. nigricantes habens. Ex κύανος, & πτέρον.

ΚΥΑΝΟΣ, ου, vel κυανὸς, ου, ὁ, color cœrulens, qualis cœlo inest; (2) lapis, s. succus in metallis concretus, cœrulei coloris; (3) floris nomen in frumentario agro nascentis; (4) aqua marina, Hes. avis quædam, Hes. (5) *adj.* cœruleus; unde κυανώτατος, superl. ap. Suid.

Κυανοστόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœrulea veste indutus. Ex κύανος, & στολὴ.

Κυανόφρυς, υος, ὁ, ἡ ἡ, nigrum supercilium habens.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus setis; cujus crines cyanum referunt. Ex κυανος, & χαίτη, *juba*.

Κυανόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, qui est colore cyaneo, cœruleus. Ex κύανος, & χρόα.

Κυανοχρωΐζω, ος, idem, *Epith.* Furiarum.

Κυανώπις, ιδος, ἡ, cœruleo adspectu, nigricantes vel cœruleos habens oculos. Ex κύανος, & ὤψ, *oculus*.

Κυάνωσις, εως, ἡ, inductio coloris cœrulei. Qui si a κυανὸς.

ΚΥΑΡ, κύατος, τὸ, foramen acus; (2) pars auris interior.

ΚΥΒΑ, poculum, cuppa, Hes.

Κύβδα, *Adv.* inclinato capite. A κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, alea, lusus aleæ; (2) astutia, versutia, calliditas. A κυβεύω.

Κυβεῖον, ου, τὸ, locus, ubi alea s. tessera luditur. Ab eod.

Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, magna mater Deûm.

ΚΥΒΕΡΝΑΩ, navem rego, navis cursum dirigo;

Digitized by Google

dirigo ; (2) guberno, rego. Κυβρήσῃ αὐτυρχότοιλον βάρυν, Lyc. 746.

Κυβρήσια, ων, τὰ, gubernatoria, dies festi in Attica, in honorem Naufithoi & Phæacis. A κυβερνάω.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Ab eod.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix. A

Κυβερνήτηρ, ῆρος, ὁ gubernator. A κυβερνάω.

Κυβερνητήριος, α, ὁ ἡ ὁ, ad gubernandum aptus. A κυβερνήτης.

Κυβερνήτης, ου, ὁ, dux, f. gubernator navis ; (2) gubernator quivis. A κυβερνάω.

Κυβερνητικός, ἡ, ὸν, ad gubernatorem pertinens, gubernatorius. A κυβερνήτης.

Κυβευτήριον, ου, τὸ, aleatorium. locus ubi alea luditur ; (2) conseffus aleatorius. A κυβεύω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator, qui alea ludit.

Κυβευτικός, ἡ, ὸν, ad aleatorem pertinens, aleatorius ; (2) aleæ peritus. A κυβευτής.

Κυβεύω, f. εύσω, alea ludo, ludo tesseris ; (2) subro aleam, peridlitor. Κυβεύειν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς γυναικός, Athen. A κύβος.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele. A κυβεύω.

Κύβιος, α, ὁ ἡ ὁ, pronus, inclinatus, Etym. A κύβη. Unde

Κυβίσειν, in caput se projicere, Etym. Suid.

Κυβιλίζω, fecuri percutio, Hesy. Suid. A

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, fecuris, bipennis.

Κυβιλισὴς, οῦ, ὁ, improbus, maleficus, Hesy. Suid. A κυβιλίζω.

Κύβιτε, ου, ὁ, idem quod κυβευτὴς, Hesy. A κύβος.

Κυβίζω, f. ίσω, cubum facio. Ab eod.

Κυβικὸς, ἡ, όν, cubicus, tesserarius. Ab eod.

Κυβικῶς, Adv. cubice, in modum cubi.

Κυβίστάω, ῶ, f. ήσω, in caput me dejicio, in caput salto, Gl. V. cernuo, urinor, præcipito me, proprie in aquam, ruo, irruo, ut in hostes, in tela. A κυβίζω.

Κυβίσημα, ατος, τὸ, saltatio in caput, præcipitatio, impetus.

Κυβίσησις, εως, ἡ, idem.

Κυβιστητὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit, urinator. Ab eod.

Κυβιτίζω, cubito pello, vel percutio.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, cubitus, Hippocr.

Κυβοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, speciem cubi habens. Ex κύβος, & εἶδος.

ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, cubus ; (2) tessera ; (3) lusus tesserarum ; (4) unio tesseræ insculpta ; (5) panis quadratus ; (6) numerus cubicus ; (7) spina vertebræ & imprimis colli.

Κύβωλον, ου, τὸ, idem quod κύβειτον, Pollux.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ιδος, ἡ, calix parvus medicis quondam usitatus, Galen. Lex. Hippocr.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ου, ὁ, Cynchramus, dux coturnicum.

Κυδάγχη, ης, ἡ, convicium, probrum. Ex Hesy. A κυδάζω.

Κυδάγχω, conviciis & probris incesso. Ex Hesy. Ab eod.

Κυδάζω, f. άσω, convicior, maledico. Κυδάζειν τοῖς φῶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ, Soph. Aj. 733. A κύδος.

Κυδαίνω, f. ανῶ, celebro, laudo ; (2) generosum reddo, illustro. Λοιζαῖσι ὕπνοις κυδανῶσιν οἰονὸν θέαν, Lyc. 721. αἰεὶ δὲ Διὸν θυέεσσι βιᾶν, id. 529. Κυδήνεν ξυντὸν βροτὸν, Odyss. 16, 212. A κύδος.

Κυδαλιμος, α, ὁ ἡ ὁ, gloriosus. Ab eod.

Κυδάζω, convicior, Hesy. A κύδος.

Κυδάω, ῶ, glorior ; (2) veneror, admiror, extollo, Vet. Lex. A κύδος.

Κύδιος, έα, εον, gloriosus, Vulg. L. Ab eod.

Κυδιστος, ήτορος, ῆνορ, gloriosus. Ab eod.

Κυδαθῆναι, a. 1. inf. pass. v. κυδάω.

Κυδιάνειρος, α, ὁ, viros honestans ; (2) claros viros continens ; κυδιάνειρα ἀγορὰ, ap. Hom. concio, in qua oratores inclarescunt. Ex κύδος, & ἀνὴρ.

Κυδιάω, ῶ, glorior, gloriose me effero & jactito. Hinc partic. κυδιόων, Poët. pro κυδιῶν, κυδιάων, Il. 2, 597. A κύδος. Unde

Κύδιμος, α, ὁ ἡ ὁ, gloriosus, inclytus.

Κύδιστος, α, ὁ, gloriosissimus, gloria eminentissimus, Superl. a κύδος.

Κυδίων, ον, ὁ ἡ ὁ, gloriosior, Comp.

Κυδρὸς, ὴ, ὸν, inclytus. gloriosus. Ab eod.

Κυδοδοπάω, ῶ, tumultuor, miscεo. Ἐξόρη γὰν ἔνδον, ὡς οἷτ' ἄτλα, κἀκυδοιδόπα, Arist. P. 1161. Ex κυδοιμος, & δοπέω.

Κυδοιμέω, ῶ, turbas excito, tumultuor. Hinc apud Hom. κυδοίμιων, imperf. Il. 11, 324. A

ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, turba, tumultus.

ΚΥΔΟΣ, ους, τὸ, gloria, decus.

ΚΥΔΟΣ, ους, ὁ, convicium, probrum.

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, gloriosus, clarus. A κύδος.

Κυδρόω, ῶ, clarum reddo ; κυδρῶμαι, glorior, gloriose me effero. A κυδρὸς.

ΚΥΔΩΝ, ωνος, ἡ, Cydon, urbs Cretæ.

Κυδωνεᾶι Ζύκα, ficus hibernæ, Athenæus.

Κυδωνιάω, ῶ, imitor & repræsento malum Cydonium. Μιλτ ἀμφοῖν μεταξὺ τοῖς ὕδασι διαπιχρώσῃ, τῇ χειρὶ κατεδέξαμην, τοῦτο εἶναι νομίσας τὸν κυδωνιῶντα τῆς ποθουμένης μαζόν, Aristæn. 1, 3. A Κύδων.

Κυδώνιον μῆλον, Cydonium malum ; Cotonium, Ph.

Κυδωνίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum Cydonium.

Κυεῖς, a. 2. part. pass. verbi κύω.

Κυέω, ῶ, f. κυήσω, uterum fero. Κύουσα τὰ ὄρρενα, Aristot. A κύω.

Κύημα, ατος, τὸ, fœtus. A κυέω.

Κύησις, εως, ἡ, gestatio in utero. Ab eod.

Κυητικὸς, ἡ, όν, concipiendi vim habens.

Κυθήρεια, ας, ἡ, Cytherea, Venus, quæ ita dicitur ab insula Cythera.

Κύθος, sperma, semen, Etym. A κύω.

Κύθρα, olla, Gl. V. *Ion.* pro χύτρα.

Κυθρόχαυλος, ου, labrum conchæ specie, apud Joseph. Ex κύθρα, & χαυλὸς, *multra, fistula.*

ΚΥΙΞ, κος, ἡ, Cyix, bulbosa quædam planta.

Κυΐσκω, & κυΐσκομαι, concipio, fero partum, sum prægnans. A κύω.

ΚΥΚΑΣ, genus palmæ Æthiopicæ.

Κυκαάω, ῶ, f. ήσω, misceo. Νῦν ἔν ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ ὅλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυκαᾶν ἀμοσγίπως, Arist. Θεσμ. 435. A seq.

ΚΥΚΑΩ, ῶ, fut. ήσω, misceo, liquores confundo, turbo, perturbo. Εἰ δ' ἐπισπεδᾶν γε τὸν βυλὸν βίᾳ κυκήσω, Arist. Eq. 362.

Κυκείᾳ, ας, ἡ, permixtio, confusio. A κυκάω.

Κυκεῖῶ, acc. f. *per Apocop.* pro κυκεῶνα, a

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Acc. κυκεῶνα, & κυκεῖῶ, item *Poët.* κυκείω. A κυκάω.

Κυκηθήτλω 3. dual. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐκυκηθήτλω, a κυκάω.

Κυκήθρα, ας, ἡ, miscella, permistio ; (2) confusio, perturbatio. A κυκίω.

Κύκηθρον, ου, τὸ, rutrum, tudicula ; (2) auctor fraudum. Ab eod.

Κυκημα, ατος, τὸ, permistio ; (2) perturbatio. A κυκέω.

Κύκησις, ἡ, idem.

Κυκησίτεφρος, ου, ὁ ἡ ὁ, cineres miscens, f. turbans. Ex κυκέω, & τέφρα, *cinis.*

Κυκητὴς, οῦ, ὁ, perturbator. A κυκέω.

Κυκλάζω, circumeo, Hesy, A κύκλος.

Κυκλαίνω roto, rotundo, Hesy. Ab eod.

Κυκλάμινος, ου, ἡ, & κυκλάμινον, τὸ, cyclaminus, herba ex coronariarum genere, tuber terræ, rapum, umbilicus terræ, *Angl.* Sowbread.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, orbiculata, rotunda ; (2) Κυκλάδες νῆσοι, Cyclades insulæ ; (3) Κυκλὰς, cyclas, vestis genus vel limbus. Ab eodem.

Κυκλόω, f. όσω, cingo, circumdo, in orbem ago, Gl. V. circumeo, lustro, ambio. Ab eodem.

Κυκλέω, verso, roto. Πεῖ δὸν τόδ' ὦθι Συρίᾳ κυκλεῖς ; Eur. Or. 615. Ἰδιδιᾷ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφιδρόμου κυκλεῖ, Soph. Aj. 353. Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλησόμῳ ἐνθάδε νηυσὶ καὶ ἡμείοισι, Hom. Il. 7, 332. Ab eod.

Κυκληδὸν, *Adverb.* instar circuli ; (2) circumcirca. Ab eod.

Κύκλησις, ἡ, circumactio. Ab eod.

Κυκλικὸς, ἡ, όν, circularis, orbiculatus, rotundus ; (2) circulator, circumforaneus, trivialis, ut cyclici poëtæ, circulares chori, circularia carmina. Ab eod.

Κυκλικῶς, in orbem.

Κυκλιοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dithyrambicus poëta.

Κύκλιος, ία, ιον, circularis.

Κυκλίσκος, ου, ὁ, orbiculus ; (2) scalprum.

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, orbiculatus. Ab eod.

Κυκλοκορίω, ῶ, circulatorem ago, circum quæstui habeo, circulatoris modo clamoribus obtundo, perturbo, Aristoph. A

Κυκλοκόρος, ου, ὁ, circulator, qui in circulo declamitat, ut inde habeat, quod edat. Aliis Atticæ torrens turbulentus, Ex κύκλος, & βορὰ, *cibus.*

Κυκλογραφέω, orbe circumscribo. In Rhetor. in periodi formam redigo.

Κυκλοδιωκλος, ου, ὁ ἡ ὁ, in orbem actus, in orbem currere coactus. A διώκω.

Κυκλοειδὴς, ὲς, rotundus.

Κυκλόεις, όεντος, ὁ, orbiculatus, rotundus.

Κυκλοείλικλος, ον, in orbem se volvens, *Epith.* folis.

Κυκλόθεν, *Adverb.* circuitu, in circuitu. A κύκλος.

Κυκλομολιβδος, ὁ, circulus plumbeus, vasculum rotundum e plumbo.

Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, complexus disciplinarum omniquε eruditionis, orbis doctrinæ.

Κυκλοπορεία, ἡ, circuitus, iter quo omnia loca obimus.

Κυκλοπορέω, ῶ, circumeo, ambages in itinere sequor. Διὰ σκολιᾶς κυκλοπορεῖν, Strabo. Ex κύκλος, & πόρος, *transitus.*

ΚΥΚΛΟΣ, ου, ὁ, circus, orbis, circulus, ambitus ; (2) corona hominum ; (3) argumentatio circularis ; (4) locus, ubi vendebantur homines ; (5) ambitus verborum, periodus ; (6) κύκλοι στρεπτοὶ, malæ hominis ; (7) κύκλοι, orbes rotarum, rotæ ipsæ ; (8) κύκλος, annulus ; (9) tabula orbicularis, f. circulus planus ; (10) mœnia urbis. In *plurali* κύκλοι, & κύκλα, dicitur.

Κυκλόσε, *Adv.* in orbem, circulatim.

Κυκλοτρὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, tornando rotundus factus. Ex κύκλος, & τρέω, *terebro.*

Κυκλοτρῶς, *Adv.* in circuitu. A κυκλοτρὴς.

Κυκλοφορέω, in orbem ago ; κυκλοφορέομαι, in orbem agitor. A φέρω. Hinc

Κυκλοφορητικὸς, ἡ, όν, qui in orbem circumferri potest ; (2) circularis, orbicularis.

Κυκλοφορητικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλοφορία, ας, ἡ, rotatio, in orbem circumactio. Ex κύκλος, & φέρω.

Κυκλοφορικὸς, ἡ, όν, idem quod κυκλοφορητικὸς.

Κυκλοφορικῶς, *Adv.* in orbem.

Κυκλόω, ῶ, circulo includo ; (2) circumdo ; cingo ; (3) in orbem ago, circumago ; κυκλοῦμαι, οῦμαι, circumdor, circumvenior ; & *active* circumdo, circumvenio. Ἐκύκλωσαν ἓν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι, Joan. 10, 24. Ἀμφὶς ἴσταμ Δῆλον ἐκυκλώσαντο, Dion. Per. 526. Κυκλωθέντα (τεῖχη) ὑπὸ ἑπτὰ ἡμέρας, Hebr. 11, 30. A κύκλος.

Κύκλω, *Adv.* circum. A κύκλος.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, rotatio, rotæ circumactio ; (2) circuitus. A κυκλόω.

Κυκλώπειος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel Κυκλώπιος, εία, ῶιον, Cyclopicus, Cyclopeus ; (2) beatus, minime laboriosus. A Κύκλωψ.

Κυκλωπικὸς, ἡ, όν, Cyclopicus, Cyclopes referens. Ab eod.

Κυκλωπικῶς, *Adv.* more Cyclopum.

Κυκλώπιον, ου, τὸ, albugo oculi. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus.*

Κυκλωπὶς, ίδος, ἡ, Cyclopica. A Κύκλωψ.

Κύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi A κυκλόω.

Digitized by Google

Κυκλοῖδε, ὴ, ὸν, rotundus. Ab eod.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, Cyclops. Ex κύκλος, & ὤψ, *oculus*, quia Cyclopes unicum oculum orbicularem in medio frontis habebant.
Κύκνειος, cygneus, olorinus. A κύκνος.
Κυκνοθρεπτὸς, ὸν, a cygnis nutritus. A τρέφω.
Κυκνοκάνθαρος, ε, ὁ, navis cycni & canthari effigiem gerens.
Κυκνόμορφος, ον, cygni ſpeciem habens, candidus. A μορφή.
ΚΥΚΝΟΣ, ε, ὁ, cycnus, olor; (2) genus navigii.
Κυκόωντι, dat. ſing. part. præſ. act. *Poët.* pro κυκῶντι, a κυκάω.
ΚΥΑΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum, ſub palpebris.
Κυλικεῖον, ε, τὸ, repoſitorium calicum; (2) compotatio. A κύλιξ.
Κυλίκειος, ε, ᾱ, ὴ, ὸν, inter pocula dictus vel factus. Ab eodem.
Κυλικηγορία, inter calices, ſ. ſcyphos loquor. A
Κυλικηγόρος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, qui inter ſcyphos verba facit. Ex κύλιξ, & ἀγορέω.
Κυλικήρυτος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, calice hauſtus, ita exundans, ut calicibus hauriri queat. Ex κύλιξ, & ἀρύω, *haurio*.
Κυλίκιον, ε, τὸ, parvus calix. A κύλιξ.
Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis medica. A κυλίκη.
Κυλίκνη, ης, ἡ, pelvis, patina, catinus. A κυλίχνη.
Κυλίνδεῖ, 3. ſ. præſ. ind. paſſ. v. κυλίνδω.
Κυλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo, voluto; κυλινδεῖμα, volvor, volutor; κυλινδηθείς, a. 1. paſſ. volutatus. Ὄνομα αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλινδεῖ, Ariſt. Veſp. 490. Ἐγὼ γ' ὧν ἐκυλινδεόμην ἱκλίνον ἰδών, id. Av. 508. Vid. κυλίνδω.
Κυλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum, in quo jumenta ſe volutant. A κυλινδέω.
Κυλίνδησις, εως, ἡ, volutatio. Ab eod.
Κυλινδρικὸς, ὴ, ὸν, cylindricus, cylindraceus, qui forma cylindri eſt. A κύλινδρος.
Κυλινδρικῶς, in modum cylindri. A præc.
Κυλινδροειδὴς, ές, ὁ, ᾱ, ὴ, cylindro ſimilis. Ex κύλινδρος, & εἶδος, *forma*.
Κυλινδροειδῶς, cylindri ſpecie.
Κύλινδρος, ε, ὁ, cylindrus, corpus teres; (2) lapis vel ſimile quidpiam gravius teres, quo huc illucque volutato area complanatur. A κυλίνδω.
Κυλινδρόω, ῶ, f. ώσω, cylindro æquo, cylindro complano. A κύλινδρος.
Κυλινδρώδης, ες, ὁ, ᾱ, ὴ, cylindro ſimilis.
Κυλίνδω, volvo, voluto; (2) devolvo; κυλίνδεμαι, volvor. Πῆμα θεὸς Δαναῶσι κυλίνδῃ, Il. 17, 688. Κῦμα κυλίνδῃ, 11, 307. A κυλίω.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Ab eod.
Κυλισθῇ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. κυλίω.
Κύλισις, ιος, ὁ, volutatio. Ab eod.
Κυλισκη, ἡ, patera. A κύλιξ.
Κυλισμα, ατος, τὸ, volutabrum. Ab eod.
Κυλιστὸς, ὴ, ὸν, verſatus, volutatus; (2) volubilis, rotatilis; (3) pactilis. Ab eod.
Κυλίστρα, ας, ἡ, volutabrum, locus, in quo jumenta ſe volutant. Ab eod.
Κυλίχνη, ης, ἡ, poculum, vel pyxis medica.
Κυλίχνιον, ε, τὸ, idem, Dim. a κυλίχνη.
Κυλίχνις, ιδος, ἡ, exiguus calix, Dim. a κύλιξ.
Κύλιχνος, ε, ὁ, idem quod κυλίχνη.
ΚΤΛΙΩ, f. ίσω, volvo, voluto, roto; κυλίομαι, verſor, κυλιόμενα, rotantia. Ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς, Soph. El. 50.
Κυλλήστις, ιος, nomen panis ex olyra. *Herod.*
Κυλλοπόδης, ε, ὁ, qui diſtortis pedibus eſt, loripes, claudus, mutilus.
Κυλλοίπους, οδος, ὁ ᾱ, ὴ, idem. Ex κυλλὸς, & πούς.
Κυλλοπόδιον, ανος, ὁ ᾱ, ὴ, Vulcani Epith. ap. Hom. in voc. κυλλοπόδιον, Il. 21, 331. Gl. V. κυλλοποδίαν, mulciber loripes.
Κυλλοσιδιάντες, nom. plur. part. præſ. act. verbi
Κυλλοσιδιάω, ῶ, ſum tumentibus oculis. Hinc part. κυλλοσιδιόων pro κυλλοσιδιῶν, κυλλοσιδιάων. Ex κύλλα, & οἰδέω. Ἐὰν ᾖ τοῦτο ὀρᾷς, κυλλοσιδιᾶν ἀνάγκη, Ariſt. Lyſ. 475.
ΚΤΛΟΣ, ὴ, ὸν, claudus; curvus; mancus.
Κυλλόω, curvo, trunco. A præc.
ΚΥΜΑ, ατος, τὸ, fluctus, unda; (2) *metaph.* magna multitudo malarum rerum, ut magna lues.
Κῦμα, ατος, τὸ, fœtus, germen; (2) braſſicæ cauliculus. A κύω.
Κυμαίνοντος, gen. f. part. præſ. act. v.
Κυμαίνω, f. ανῶ, fluctuo, æſtuo, undo; (2) agito, concito; (3) exubero; (4) undoſo inflexu procedo; κυμαίνομαι, fluctuo, æſtuo; κυμαινθὲν σάλαγος, fluctibus concitatum mare, a. 1. paſſ. part. At κυμήνας, a. 1. act. in neutr. gen. κυμῆναι. Βαρεῖ φορτίῳ κυμαίναι ἄλα, Lyc. 1018. A κῦμα, *fluctus*.
Κύμανσις, εως, ἡ, fluctuatio, undoſus modus.
Κυμὰς, άδος, ἡ, gravida. A κύω.
Κυματηρὸς, ὰ, ὸν, fluctuoſus, Gloſſ. Vet. A κῦμα.
Κυματίας, ε, ὁ, *Ion.* κυματίης, ciens fluctus, impetuoſus. Ab eod.
Κυματίζω, f. ίσω, undabundum reddo, undis agito, fluctus moveo; κυματίζωδες, æſtuare; undis agitari. Ab eod.
Κυμάτιον, ε, τὸ, parva unda, parvus fluctus; (2) cauliculus braſſicæ; (3) pars columnæ, cymatium. A κῦμα, *fluctus, germen*.
Κυματοαγὴς, ὲς, fluctus frangens. Ab ἄγνυμι.
Κυματοζόλος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, undivomus, Gl. V. Ex κῦμα, & βάλλω.
Κυματόδρομος, ον, in mediis fluctibus, per fluctus currens.
Κυματοειδὴς, ές, ὁ, ᾱ, ὴ, fluctuum, ſ. undarum ſpeciem præ ſe ferens. Ex κῦμα, & εἶδος.
Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ, ᾱ, ὴ, undis, ſ. fluctibus pulſatus, fluctibus jactatus; idem & κυματοπλὴκτος, ος, ὁ, ᾱ, ὴ, unde pl. κυματοπλῆγες. Ex κῦμα, & πλήσσω, *pulſo*.
Κυματόω, ῶ, idem quod κυματίζω.
Κυματωγὴ, ῆς, ἡ, littus, ad quod undæ feruntur & franguntur; crepido. Ex ἄγνυμι.
Κυματώδης, ες, ὁ, ᾱ, ὴ, fluctuoſus. A κῦμα.
Κυματωθεῖσα, aor. 1. part. paſſ. f. g. a κυματόω.
Κυμάτωσις, εως, ἡ, fluctuatio, æſtuatio. A κυματόω.
Κυμβαλίζω, fut. ίσω, cymbalum pulſo. A κύμβαλον.
Κυμβαλίστης, ου, ὁ, cymbaliſta, cymbalum pulſans. A præc.
Κύμβαλον, ε, τὸ, cymbalum, crepitaculum, crotalum, inſtrumentum cavum, quod manu pulſum crepitat. A κύμβος.
Κύμβαχος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, pronus in caput; (2) extrema galeæ pars, cui criſta inditur. A κύμβη, *caput*.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, navigii genus; (2) acetabulum; (3) genus poculi rotundi; (4) caput. A κύμβος.
Κύμβιον, ε, τὸ, poculi genus. A κύμβη.
ΚΤΜΒΟΣ, ε, ὁ, cavus receſſus; (2) ollæ fundum.
ΚΤΜΙΝΔΙΣ, ὶς, ἡ, avis nocturna.
Κυμινδιχὴ, ῆς, ἡ, receptaculum cumini. Ex κύμινον, & δίχομαι.
Κυμινοδόχος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, idem & ex iiſd.
Κυμινοθήκη, ης, ἡ, repoſitorium cumini.
Κυμπεκίμιξις, εως, ὁ, præparcus, nimium adſtrictus. Ex κύμινον, & κίμιξις.
ΚΤΜΙΝΟΝ, τὸ, cuminum herba & ſemen.
Κυμινοπρίστης, ε, ὁ, qui cuminum ſecat; (2) præparcus, ſordidus. Ex κύμινον, & πρίω.
Κυμινοπριστοκαρδαμυλύφος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, qui ita parcus eſt, ut non vereatur cuminum in partes ſecare & e cardamo ſive naſturtio, herba vili, exſculpere, quod comedat, perquam ſordidus. Vox Comica. Ex κύμινον, πρίω, καρδαμον, & γλύφω.
Κυμινοτρίβος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, cum cumino tritus. Ex κύμινον, & τρίβω.
Κυμινώδης, ες, ὁ, ᾱ, ὴ, cuminaceus, cumino ſimilis. A κύμινον.
Κυμοδέγμων, ονος, ὁ, ᾱ, ὴ, fluctus excipiens. Ex κῦμα, & δέχομαι.
Κυμοθαλὴς, ὲς, undis abundans, *Epith.* Neptuni. A θάλλω.
Κυμοτόμος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, fluctus ſecans, machina triangularis pontibus præſtrui ſolita ad fluctus frangendos. Ex τέμνω.
Κυνάγχη, ης, ἡ, angina; millum, collare canum. Ex κύων, & ἄγχω, *ſtrangulo*.
Κυναγὸς, ε, ὁ, canum ductor. Ex κύων, & ἀγωγὸς, *ductor*.
Κυναίδος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, idem quod κιναίδος.
Κυνάκανθα, vel κυνακάνθη, ης, ἡ, ſentis canina.
Κυνάλωπηξ, ηκος, ὁ, canivulpes, vulpe & cane natus; (2) homo impudens, ut canis, & aſtutus, ut vulpes.
Κυνάμυια, ας, ἡ, vid. κυνόμυια.
Κυνάνθραπος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, verſipellis; (2) impudens.
Κυνάρα ἄκανθα, & κύναρος ἄκανθος, ſentis caninus, cynoſbatos, Gl. V. κυνόρα, cardui.
Κυνάριον, ε, τὸ, catellus, Dim. a κύων.
Κυνὰς, άδος, ἡ, pilus caninus; (2) pulpa mollior ex pane, ad manus abſtergendas adhiberi ſolita; (2) rubus caninus, ſentis canina. A κύων.
Κύναστρον, ε, τὸ, canicula, ſtella ſirius.
Κυνάω, ῶ, Cynicum ago, Cynicos imitor, ſum Cynicus. A κύων.
Κυνέη, ης, ἡ, *contr.* κυνῆ, ῆς, pellis canina; (2) pellis canis fluvialis, qua olim caput tegebant; (3) galea; (4) pileus, galerus. A κύων.
Κύνεος, ία, ίον, vel κύνειος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, caninus. A κύων.
Κύνεος, ία, εον, idem & ab eod.
Κυνέων, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐκύνεον, a κυνέω.
Κυνέουσι, *canibus*, dat. pl. *Ion.* pro κυσί.
Κυνέω, ῶ, oſculor, ſuavior; (2) turbo, commoveo. Κύνει δ' ὁ μὴ τις χειρ', ὁ δ' ἐκ θρόνων κάρα πατάσσων, Eur. Med. 1144. Ἐγὼ κυνήσομαι τιν' ὧδε πῶμα, Cyc. 170. A κύω.
Κυνηγεσία, ας, ἡ, venatio, venatus. A κυνηγός.
Κυνηγέσιον, ε, τὸ, idem & ab eod.
Κυνηγετέω, ῶ, f. ήσω, venor. Ab eod.
Κυνηγέτης, ε, ὁ, venator. A κυνηγέω. Hinc
Κυνηγετικὸς, ὴ, ὸν, venatorius; ad venationem & venationem pertinens; (2) venationis ſtudioſus; (3) de re venatoria agens.
Κυνηγέτις, ίδος, ἡ, venatrix. Ab eod.
Κυνηγέω, venor; (2) veſtigo. Ὁ μὲν ἐκυνήγει ἢ Ἡρακλείδιλλα, Plato.
Κυνηγία, ας, ἡ, venatus, venatio.
Κυνήγιον, ε, τὸ, idem. A
Κυνηγὸς, ὸν, ὁ, ᾱ, ὴ, venator vel venatrix. Ex κύων, & ἄγω, *duco*.
Κυνηδὸν, *Adv.* canum more.
Κυνηλασία, ας, ἡ, canum incitatio. Ex κύων, & ἐλαύνω.
Κυνηλατέω, ῶ, f. ήσω, canes agito. Ex ἐλάω.
Κυνηπόδης, ες, οἱ, olla in cruribus equorum inter ungulam & ſuram. Ex κύων, & πούς.
Κυνία, ας, ἡ, ſc. κράμβη, crambe canina. A κύων.
Κυνίδιον, ε, τὸ, catellus, Dim. ab eod.
Κυνίζω, f. ίσω, canem ago; (2) ſum Cynicus, Philoſophiam ſ. Sectam Cynicam ſequor. Ab eod.
Κύνικλος, ε, ὁ, cuniculus. Sed rectius ſcribitur κόνικλος.
Κυνικὸς, ὴ, ὸν, caninus; (2) Cynicus. A κύων.
Κυνίσκη, ης, ἡ, catella. A κύων.
Κυνίσκος, ε, ὁ, ᾱ, ὴ, catellus; (2) impudens, Dim.
Κυνιστὶ, *Adverb.* canum more.
Κυνισμὸς, ὸ, ὁ, Cynica inſtitutio, vita Cynica. A κυνίζω.
Κυνόβλωψ, ῶπος, ὁ, cui adſpectus caninus eſt. Ex κύων & βλέπω.

Κυνέδρατος,

Κυνόβρωτος, ᾱ, ὁ, ἡ, a canibus devoratus. Ex κύων, & βιβρώσκω.

Κυνόγλωσσον, υ, τὸ, q. d lingua caninа, plantago minor, herba. Ex κύων, & γλῶσσα, lingua. Angl. Hounds tongue.

Κυνοδέσμιον, ᾱ, τὸ, vinculum, quo membri genitalis cuticula cum glande colligatur, quod νύξ vocant. Ex κύων, & δεσμός.

Κυνόδηκτος, ᾱ, ὁ, ἡ, à cane morsus. Hinc τὰ κυνόδηκτα, canum morsus. Ex κύων, & δάκνω, mordeo.

Κυνόδους, οντος, ὁ, ἡ, dens caninus; κυνόδοντες, οἱ, dentes canini. Ex κύων, & ὀδούς.

Κυνοδρομέω, ῶ, f. ήσω, incitato cursu, tanquam canis feror; (2) cum canibus curro, vestigo. Ex κύων, & δρόμος.

Κυνοδρομία, ας, ἡ, canum cursus. Ex iisd.

Κυνοειδής, έος, ὁ, ἡ, canis speciem referens, qui est canino adspectu. Ex κύων, & εἶδος.

Κυνόζολον, chamæleon niger gravem odorem spirans. Ex κύων, & ὄζω, oleo.

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ, ἡ, canina præditus audacia s. impudentia; (2) ferus, de equo. Ex κύων, & θάρσος.

Κυνοθρασὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κυνόκαρδαμον, ᾱ, τὸ, nasturtium. Ex κύων, & κάρδαμον, quod item notat.

Κυνόκαυμα, ατος, τὸ, æstus caniculæ. Ex κύων, & καῦμα, unde καῦμα.

Κυνόκεντρον, ᾱ, τὸ, herbæ nomen, Hes. quasi aculeus caninus. Ex κύων, & κέντρον.

Κυνοκέφαλος, ᾱ, ὁ, ἡ, capite canino præditus, caniceps; (2) impudens, ut canis; κυνοκέφαλοι, Cynocephali, animalia quædam a figura sic dicti; it. homines ficti in Africa. Ex κύων, & κεφαλή.

Κυνολόπος, ᾱ, ὁ, ἡ, canis fur, canem furatus. Ex κύων, & κλέπτω.

Κυνοκοπέω, ῶ, f. ήσω, canina pelle percutio. Κυνοκοπήσα σὺ τὸ νῶτον, Arist. Eq. 289. A κύων, & κόπτω.

Κυνοκράμβη, ης, ἡ, brassica canina. Ex κύων, & κράμβη, crambe.

Κυνοκτόνος, ᾱ, ὁ, ἡ, canicida, canes occidens. Hinc τὸ κυνοκτόνον, ᾱ, aconitum, quod canes ab ipsis comestum necat. Ex κύων, & κτείνω, neco.

Κυνολόφης, ᾱ, ὁ, cui confabulationes sunt de rebus obscœnis. Ex κύων, & λέχη.

Κυνόλοφα, ων, τὰ, asperitates quædam post primam spinam. Ex κύων, & λόφος.

Κυνόλυσσος, ᾱ, ὁ, morsus a cane rabido. Ex κύων, & λύσσα, rabies.

Κυνομαχέω, ῶ, f. ήσω, cum canibus, s. adversus canes pugno. Ex μάχομαι.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina; (2) impudens. Hom. Il. 21, 394. Ex κύων, & μυῖα.

Κυνοπρόσωπος, ᾱ, ὁ, ἡ, qui canina facie est, caninum adspectum habens.

Κυνόροδον, vel κυνόῤῥοδον, ᾱ, τὸ, rosa canina, silvestris. Gl. Vet. ligustrum.

Κυνοῤῥαῖστης, vel κυνοραῖστης, ᾱ, ὁ, ricinus. Ex κύων, & ῥαίω.

Κυνόσαργες, ους, τὸ, gymnasium & populus in Attica. Ex κύων, & ἀργὸς, albus.

Κυνόσβατον, ᾱ, τὸ, rubus caninus, sentis caninus. Ex κύων, & βάτος, rubus.

Κυνόσβατος, ᾱ, ὁ, idem, sive cynosbatus.

Κυνόσημα, vel κύνος Ζῆμα, monumentum canis: hoc est, Hecubæ.

Κυνόσιοι, venatores, Hes. Ex κύων, & σεύω.

Κυνοσοῤᾶ, ᾶς, ἡ, canis cauda, ursa minor, cynosura, sidus boreale. Ex κύων, & οὐρά.

Κυνόσουρα, ωδ, ova urina, irrita, ventosa. Ex κύων, & οὖρος, ventus.

Κυνοσπάραχλος, ον, a canibus discerptus.

Κυνοσφαγὴς, ὲς, cui canis immolatur. Epith. Hecates. A σφάττω.

Κυνοτροφικὴ, ἡ, ars alendi, acuendique canes. A τροφή.

Κυνῆχος, ᾱ, ὁ, lorum, quo canis tenetur; (2) succus, marsupium, proprie lorum quo contrahitur. Ex κύων, & ἔχω.

Κυνοφθαλμίζομαι, caninis, i. e. impudentibus oculis adspicio, Hes. Ex ὀφθαλμὸς.

Κυνόφρων, ὁ, ἡ, ων, impudens. A φρήν.

Κύνταστον, atrocissimum. A seq.

Κύντερος, ᾱ, ὁ, impudentior, protervior, sævior. A κύων.

Κυνέδης, ους, ὁ, ἡ, caninus. A κύων.

Κυνώπης, ᾱ, ὁ, caninum adspectum sive vultum habens impudens, inverecundus. Ex κύων, & ὤψ, vultus.

Κυνῶπις, ιδος, ἡ, oculos seu vultum caninum habens, impudens, inverecunda.

Κύναψ, ωπος, ὁ, herba canina, oculus caninus. Ex iisd.

Κύος, ους, τὸ, fœtus. A κύω.

Κυοτοκία, ας, ἡ, fœtus editio, partus. Ex κύος, & τίκτω, pario.

Κυοτροφία, ας, ἡ, fœtus nutritio. Ex τροφή.

Κυόμενα, nom. plur. part. præs. med. n. g. verbi κυέω.

Κυοφορέω, ῶ, in utero fero, prægnans sum. Κυοφορεῖν ἔκ τινος, Luc. Ex κύος, & φέρω.

Κυοφορία, ας, ἡ, tempus, quo mulier fert uterum; (2) fœtus in utero gestatio; (3) conceptio. Ex iisd.

Κυπαρισσίνος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, cupressinus, e cupresso factus. A

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, vel κυπάριττος, ᾱ, ἡ, cupressus.

Κυπαρισσὼν, ῶνος, ὁ, cupressetum, locus, in quo nascuntur cupressi. A κυπάρισσος.

Κυπαριττοτόρφος, ᾱ, ὁ, ἡ, cupressus alens. Ex κυπάριττος, & τρέφω.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ᾱ, ὁ, vas magnum concavum.

ΚΥΠΑΣ, άδος, ἡ, pallium, lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, vel κύπασις, εως, ἡ, supparum, species tunicæ.

Κυπειρὶς, cyperis. A κύπειρος.

Κύπειρον, τὸ, cyperum, gladiolus, herba. A κύπειρος.

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ᾱ, ὁ, vel ἡ, cyperus, juncus angulosus, juncus triangularis.

Κυπελλὶς, ἡ, idem quod

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ᾱ, τὸ, genus poculi.

Κυπελλόμαχος, ον, in quo poculis certatur, vel pugnatur. Ex μάχη.

Κυπελλοχάραν, ὁ, ἡ, ων, poculis gaudens. Ex χάιρω.

Κυπριάζειν, florere; unde apud Suid. Κυπριάζουσαι, ἀνθοῦσαι, florentes.

Κυπρίζειν, idem.

Κυπρίδιος, ία, ιον, venereus; (2) tener, mollis.

Κύπρινον, ᾱ, τὸ, sc. μύρον, seu ἔλαιον, oleum s. unguentum cyprinum, factum ex floribus Cypri arboris.

Κυπρῖνος, ᾱ, ὁ, Cyprinus, piscis fluvialis. Ab eodem.

Κύπριος, ᾱ, ὁ, Cyprius, incola insulæ Cypri. A Κύπρος.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Cypris, i. e. Venus, quæ ita dicitur a Cypro insula, in qua olim in primis colebatur, eoque ex mari appulisse credebatur; (2) actio Venerea.

Κυπρισμὸς, οῦ, ὁ, germinatio. A κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Venus. Ex Κύπρος, & γείνομαι, nascor. Vide Κύπρις.

Κυπρογενὴς, έος, ὁ, ἡ, in Cypro natus. Ex iisdem.

ΚΥΠΡΟΣ, ᾱ, ὁ, Cyprus, arbor quædam; (2) insula Veneri olim sacra; (3) mensura quædam.

Κυπτάζω, pronus specto, prospecto, specto demissis oculis; (2) cunctor, tempus tero. Τί κυπτάζεις ἔχαν ὦδε τλιὼ θύραν; Arist. Nub. 509. A

ΚΥΠΤΩ, f. ψω, pronus sum, incurvo me ad videndum, demitto oculos; vergo; inclino; κεκυφὼς, perf. part. pronus spectans; item ut κυπτάζω, 2) Ὁ δ' Ἰησοῦς κάτω κύψας, Joan. 8, 6. Στέγων δ' κύπτων εἰς τλιὼ γλιῶ, Dem.

Κυρβαία μάζα, ap. Hom. in Iresione fuerit maza s. offa furfuribus conspersa, aut etiam furfuracea; quasi ἀπὸ τῆς κυρβεῖαν, quæ sunt τὰ πίτυρα, furfures; ut πιτυρίτης, & πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista gallinacei; (2) tiara, apex. Dionys. Hal.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, quibusdam ἡ, tabula triangularis cui leges Athenis inscribebantur.

Κύρε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκυρε, a κύρω, incido.

Κυρεία, ας, ἡ, dominatus, potestas, Suid. Vide κυρία. A κύρος.

Κυρέω, ῶ, f. ήσω, incido; (2) adsequor; (3) contingo, evenio; (4) sum, existo. Νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ, contingit, Soph. Trachin. v. 1295. Εἰ μὴ κυρήσεις σοὶ λεπίδος ἀπὸ χθονὸς φύζοντας, Eur. Rhes. 113. A κύρω.

Κυρηβασία, ἡ, pugna, quæ fit cornibus, concursus animalium cornutorum, Suid. A

Κυρηβάω, cornibus peto. Πρὸς σκέλος κυρηβάσῃ, cornibus incursabit, pugnabit, Arist. Eq. 272.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ων, τὰ, glumæ, paleæ, furfures.

Κύρημα, ατος, τὸ, inventum fortuitum, in quod casu incidimus, Suid. A κυρέω.

Κυρήν, ης, ἡ, Cyrene, urbs Africæ.

Κυρήνιος, ᾱ, ὁ, Quirinus. Nomen Latinum.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. act. verbi κυρέω.

Κυρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi κύρω.

Κυρία, ας, ἡ, domina; κυρίαι, subaud. ἡμέραι, præstitutus dies; (2) sub. ἐκκλησία, dies comitialis, s. comitia, quibus leges sanciuntur. A κύριος.

Κυριακὸς, ὴ, ὸν, ad dominum pertinens; (2) ad Dominum nostrum, Jesum Christum, pertinens; (3) dominicus. Hinc τὸ κυριακὸν, ᾱ, templum Dei, & τὰ κυριακὰ, ὧν, bona ecclesiastica; κυριακὴ, sc. ἡμέρα, dominica. Ab eod.

Κυριαρχία, ας, ἡ, dominationis principium & origo. Ex κυρία, & ἀρχὴ, principium.

Κυρίδυσις, εως, dominium. A κυριδύω.

Κυριδύω, f. δύσω, dominor, dominus sum vel fio; (2) potior, capio, in potestatem redigo; (3) recupero. Κυριδύω Σε, dominor tibi; Σὲ, dominum te facio. Πάντων κυριδύειν, Xen. Οἱ βασιλῆς τῶν ἰδίων κυριδύουσιν αὐτῶν, Luc. 22, 25. A κύριος.

Κυριοκτονέω, ω, f. ήσω, dominum occido.

Κυριοκτονία, ας, ἡ, domini cædes A

Κυριοκτόνος, ᾱ, ὁ, ἡ, domini interfector. Ex κύριος, & κτείνω.

Κυριολεκτέω, proprie loquor. Ex κ. & λέγω.

Κυριολεκτικῶς, & κυριολεκτῶς, proprie loquendo.

Κυριολεξία, ἡ, proprietas loquendi. Ex iisd.

Κυριολογέω, proprie loquor. Ex κ. & λόγος.

Κυριολογία, ἡ, proprietas loquendi, sermo, s. oratio propriis constans verbis. Ex iisd.

Κύριος, ᾱ, ὁ, auctoritatem in aliquam rem habens, a cujus auctoritate pendet aliquid, Dominus. A κῦρος.

Κύριος, ία, ιον, penes quem est potestas alicujus rei; qui quo arbitrio aliquid facit; (2) cui alicujus rei potestas, cura permissa est; (3) auctoritatem habens, ratus; (4) præcipuus, principalis; ut in corpore membrum, vitale maxime, ut caput, cor, &c. (5) proprius. Ab eod.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominium, dominatio, dominatus. A κύριος.

Κυρίσσω, vel κυριττέω, f. ξω, cornibus peto, cornibus ferio. Λακτίζοντες καὶ κυριττοντες, Plato. A κέρας.

Κυριττοὶ, οἱ, genus mimorum, ligneas personas sibi aptantes & obversis frontibus sibi occurrentes. Hes.

Κυριώνυμος, ᾱ, ὁ, ἡ, a domino nomen habens. Ex κύριος, & ὄνομα.

Κυρίως, Adv. cum auctoritate & potestate; (2) firmiter, stabiliter; (3) proprie.

Κυρκανᾶν, idem quod κυκανᾶν. Aristoph. Τί δῆτα Σὺ κυρκανᾷς; Θεσμ. 859.

Κύρμα, ατος, το, id, in quod aliquis incidit, quod nanciscitur; præda. A κύρω.

ΚΥ̂ΡΟΣ, ους, τὸ, auctoritas; (2) firmamentum, rata fides. Πάντας γὰρ ἔχει τάδε κῦρος, rata sunt, Soph. Oed. Col. ult. Sed Κῦρος, ᾱ, ὁ, Cyrus, rex Persarum.

Κυρῦν, pr. inf. act. pro κυρόειν. A

Κυρόω, ῶ, f. ώσω, sancio, decerno, ratum facio,

Digitized by Google

facio, auctoritate mea probo; κεκυρωμένον, sanctitum, a. 1. κυρωθὲς, probatus. Κυρῶσαι ἀγάπην, 2 Cor. 2, 8. κεκυρωμένη διαθήκη, Gal. 3, 15. A κῦρος.

Κύρσαι, a. 1. inf. act. Æol. pro κῦραι, a κύρω.

Κυρσάνιος. unde Voc. Κυρσάνιε, adolescens, ap. Aristoph. Vox Laconica.

Κύρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro κυρῶ.

Κυρταύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, cui incurva est cervix. Ex κυρτὸς, & αὐχὴν.

Κύρτη, ης, ἡ, nassa, qualus, fiscella.

Κυρτία, ἡ, textum vimineum.

Κυρτίδιον, ου, τὸ, quasillum. A præc.

Κυρτὶς, ίδος, ἡ, qualus, fiscella. A κύρτη.

ΚΥΡΤΟΣ, ὴ, όν, curvus, gibbosus, incurvus; (2) convexus. Κῦμα —— Κυρτὸν ἐὸν πτρυφᾶται, i. e. tumidus, s. convexus existens fastigiatur, Hom. Il. 4, 426.

Κύρτος, ου, ὁ, nassa; (2) cavea. A κυρτός.

Κυρτότης, ητος, ἡ, curvitas. Ab eod.

Κυρτόω, ῶ, f. ώσω, curvo, incurvo, curvum convexum reddo; κυρτῶμαι, curvesco. Ἀπὸ βάρους κυρτοῦν, Xen. Ab eod.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod est incurvatum, gibbus; (2) tumor omnis præter naturam. A κυρτόω. Unde

Κύρτωσις, εως, ἡ, curvitas, gibbositas.

ΚΥΡΩ, f. Æol. κύρσω, aor. 1. ἔκυρσα, incido; (2) nanciscor; (3) impingo, (4) sum. Ὦ τέκνα, μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε; Eur. Med. 1366. Ὦν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ, idem Supp. 1167.

Κύρωσις, εως, ἡ, comprobatio, quæ fit auctoritate alicujus, confirmatio, rata fides. A κυρόω. Unde

Κυρωτέον, sanciendum.

Κυρωτικὸς, ἡ, όν, confirmandi vim habens.

Κύσας, a. 1. part. act. verbi κύω.

Κῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔκυσε.

ΚΥΣΘΟΣ, ου, ὁ, nates, podex; (2) pudendum muliebre. G. V. cunnus.

Κυσὶ, canibus, dat. plur. a κύων, canis.

Κυσοξάκχαρις, qui nates sibi bacchare inungit, Hes. Ex κυσὸς, & βάκχαρις.

Κυσοδακνᾶν, quasi nates prurire, Hes. κυσοδακνᾶ, λωρικῶς, scabiosus est. Ex κυσὸς, & δάκνω.

Κυσολάκων, ὁ, pueris abutens, Hes. Ex κυσὸς, & λάκων, unde λακωνίζειν, pædicare.

Κυσολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, noctiluca, Hes. Ex κυσὸς, & λάμπω.

Κυσολίχης, ὁ, turpiloquus. Ex κ. & λίχνη.

Κυσονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, natium, s. pudendorum lavator, Hes. πόρνος, impudicus, fornicarius. Ex κυσὸς, & νιπτὴρ, lavo.

Κυσὸς, οῦ, vel κυσὸς, ου, idem quod κύδιος, Gl. V. κυσὸς, cunnus.

Κυσαμμένη, aor. 1. part. med. Poët. pro κυσαμένη, a κύω.

Κύσαρος, ου, ὁ, idem, anus, podex, & ab eod.

Κύσατε, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ἔκυσα, a κύω.

ΚΥΣΤΙΣ, ιδος, ἡ, vesica v. c. bilis, sed maxime urinæ; (2) ventriculus, ap. Sch. Arist. A κύω, propriè comprehendo, complector, concipio: unde κύτος, κύστος, κύθος, loca cava, quæ aliquid continent, sed usus fert, ut κύστις, magis de vesica dicatur. Ern.

Κυτίδιον, ου, τὸ, cistula. A κυτὶς.

ΚΥΤΙΝΟΣ, ου, ὁ, cytinus, flos & primus partus mali Punici.

Κυτινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, capitulo mali Punici similis. A κύτινος.

Κυτὶς, ίδος, ἡ, cista. A κύτος, cavitas.

Κυτισόνομος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cytiso pascitur. Ex κύτισος, & νέμω, pasco.

ΚΥΤΙΣΟΣ, ου, ὁ, cytisus, frutex.

ΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, cavus sinus, alveus; (2) venter cavus; (3) corporis truncus; corporis moles; corpus.

Κύτραν, acc. s. Dor. pro χύτραν, a χύτρα.

Κυτλάριον, ου, τὸ, cellula, alveolus, Dim. a

Κύτλαρος, ου, ὁ, loculamentum apum & vesparum. A κύτος.

Κυτώδης, ης, ὁ ἡ ἡ, cavus, cavo sinu tumens; alveo tumens. A κύτος.

Κυφαγωγὸς ἵππος, equus proni vel cernui capitis. Ex κυφὸς, & ἄγω, duco.

Κυφαὶ, vel κύφαι, ῶν, αἱ, genus squillarum, gibbæ. A κυφὸς.

Κυφαλίς, ίδος, ἡ, incurvus, gibbosus. Ab eod.

ΚΥΦΟΝ, ωνος, τὸ, cyphi, suffimenti genus, sacerdotibus Ægyptis usitatum.

Κυφωδὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, cyphi similis. Ex κύφι, & εἶδος.

Κυφὸς, ὴ, όν, curvus, incurvus, gibbosus. A κύπτω. Unde

Κύφος, εος, τὸ, incurvitas, gibbositas.

Κυφότης, ητος, ἡ, idem. A κυφός.

Κυφόω, ῶ, incurvo; κυφοῦσθαι, incurvari.

Κύφωμα, ατος, τὸ, gibbus. A κυφόω.

Κύφων, ωνος, ὁ, instrumentum, quo torquebantur fontes, catasta, numella, collare; (2) furcifer, maleficus; (3) κύφωνες, vel κυφῶνες, virgæ incurvatæ supra currum, Pollux de partibus currus; curvatura, camera, fornix, Etym. stiva; (4) angina, Hes. Psellus; (5) vestis genus, Hes.

Κυφωνισμὸς, ῦ, ὁ, supplicium. A κύφων.

Κύφωσις, εως, ἡ, incurvatio, gibbositas. A κυφόω.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. verbi κύπτω.

ΚΥΨΕΛΗ, ης, ἡ, alveare apum, e viminibus aut stramine plexum; (2) arca; (3) genus vasis aut mensuræ frumentariæ; (4) interius auris foramen; (5) sordes aurium.

Κυψέλιον, ου, τὸ, cistula, Dim. a κυψέλη.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus; (2) cistula, cistella; (3) sordes aurium. Ab eod.

Κυψελόδυσις, ις, ὁ ἡ ἡ, cui aurium foramina sordibus, vel alio modo obturata sunt. Ex κυψέλη, & βύω, obturo.

ΚΥΩ, & κυέω, f. κυήσω, in utero gesto, sum prægnans; (2) concipio. Κύειν ἐπὶ δύο, Theophr. Οὓς τίκτε κυαναμφίη, Hesiod. Θεογ. 125.

Κύω, f. κύσω, osculor. Κύσόν με, ἡ τὸν χεῖρα δὸς τὸν δεξιὸν, Arist. Nub. 81.

ΚΥΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis; (2) canis marinus; (3) canis cœlestis, Sirius, canicula; (4) canis, jactus in ludo aleatorio; (5) scintilla ex ferro candente dum cuditur prosiliens, Hes. (6) membrum virile, Hes. pars quædam ejus, Etym. At Bust. de pudendo muliebri; (7) morbus quidam; (8) κύων ξυλίνη, rubus canina.

Κῶαι, pellis ovina villosa, vellus. A κώς.

Καδιδάριον, ου, τὸ, parvus gobio, gobiunculus, Dim. a καδίσκος.

Καδίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

ΚΩΒΙΟΣ, ου, ὁ, gobius, s. gobio, piscis.

Καδίτης, ιδος, ἡ, apuæ species. A καδίσκος.

Καδιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, gobio similis. Ab eod.

Καδάριον, ου, τὸ, Dimin. a κάδιον, signif. lecythum, vel sacculum coriaceum.

ΚΩΔΕΙΑ. vel καδία, ας, ἡ, caput papaveris; (2) globulus. Κάδειαν ἀναχὼν, Hom. Il. 14, 499. i. e. capite tanquam papaveris capite sublato.

Κάδιον, ου, τὸ, pellis, vellus. A κώς.

Καδιοφόρος, ον, pellem gestans, pellitus. A φέρω.

ΚΩΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola; (2) metaph. homo garrulus; (3) tubæ orificium, in extremo habens speciem campanulæ; (4) tuba ipsa.

Κωδωνίζω, f. ίσω, tinnio, tintinnabulum, s. nolam pulso; (2) tintinnabulo exploro; (3) vasa figulina exploro; (4) simpliciter, exploro. Ὅρα, τί σωφρονεῖς, κωδωνίσω, Arist. Ran. 79. A κωδων.

Κωδωνόκροτος, μν, tinniens; (2) fastuosus, magniloquus. A κρότος.

Κωδωνοφαλαρόπαλος, ὁ ἡ ἡ, qui nolas, s. tintinnabula equorum phaleris adjicit. Vox Aristoph. Ex κώδων, φάλαρα, & πάλος.

Κωδωνοφορέω, ῶ, tintinnabulum, s. nolam circumfero; vigilias exploro. Ἐφοδεύει, κωδωνοφορεῖ, Arist. Av. 1165. A

Κωδωνοφόρος, ου, ὁ, tintinnabulum s. nolam circumferens; vigiliarum explorator.

Κώια, nom. pl. a κῶς.

ΚΩΘΩΝ. ωνος, ὁ, Cothon, genus poculi Laconici & militaris, Plut. in Lycurg, cap. 9. (2) compotatio largior. Esth. 8, 17.

Καθανὶν, ης. ἡ, larga potio. A κάθαρ.

Καθανίζω, f. ίσω, largius poto. Ab eod.

Καθανισμὸς, ῦ, ὁ, potatio, compotatio. A καθανίζω.

Καθανιστήριον, τὸ, locus compotationibus destinatus. Ab eod.

Κάκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus. A κακύω.

Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) Cocytus, fluvius infernalis. Ab eod.

ΚΩΚΤΩ, f. ύσω, fleo, ploro, lamentor, ejulo. Ἀκλέρισον ἐν πατρὶς αἰῶνα κωκύσουσιν, Lyc. 908. Hom. Il. 18, 37.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ, ῶν, οἱ, diribitores carnium e victimis reliquarum inter sacerdotes, a κάλον (5); (2) Sch. Aristoph. quæstores & custodes judicialis pecuniæ & in victimis consumendæ.

Κωλάδιον, ου, τὸ, parvum colon. Dim. a κῶλον.

Κωλὴ, ῆς, ἡ, perna; contr. ex κωλέα.

Κωλὶ, ῆνος, ἡ, perna, petaso. Ab eod.

Κώληψ, πος, ἡ, talus; (2) sura. Ab eod. Hom. Il. 23, 726. Κέψ' ὄπιθεν κάλαπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα.

Κωλικὸς, ὴ, όν, colicus, ad coli dolorem pertinens. Ab eod.

ΚΩΛΟΝ, ου, τὸ, membrum, ut pes, lacertus, crus; (2) pars periodi; (3) intestinum crassum; (4) alvus; (5) partes majores victimarum, ut τραχήλια, minores.

Κολοτομέω, ῶ, f. ήσω, membra incido, membris trunco. Ex κῶλον, & τέμνω.

Κωλυέτω, 3. sing. præs. imper. act. verbi κωλύω. Unde

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum; (2) munimentum.

Κωλύμη, ης, ἡ, impedimentum. Ab eod.

Κωλυσάνεμος, ου, ὁ, ventos arcens.

Κωλυσιδειπνος, ου, ὁ ἡ ἡ, cœnam impediens.

Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimentum & remora. Ex κώλυσις & ἔργον.

Κώλυσις, εως, ἡ, impeditio, remora; (2) impedimentum, obstaculum. A κωλύω.

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit. Ab eod.

Κωλυτήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, impediendi vim habens. Hinc τὸ κωλυτήριον, ου, impedimentum, remora. A κωλυτὴρ.

Κωλυτὴς, οῦ, ὁ, impeditor. A κωλύω.

Κωλυτικὸς, ὴ, όν, prohibitorius. Ab eod.

Κωλυτὸς, ὴ, όν, impeditus; (2) qui prohiberi potest. Ab eod.

ΚΩΛΥΩ, f. ύσω, prohibeo, impedio; veto; inhibeo, reprimo; κεκωλυθήκω, a. 1. pass. reprimi; κωλυθεὶς, prohibitus. Perf. κεκωλύθαι, prohibitum esse. Ἔστι τις, ἐστὶν, ὃς ζῆ κωλύσει τὸ δεῖν, Soph. Phil. 1230. Σὺ τὸν ἐμὸν γωνᾶκα κωλύεις ἐμοὶ; Arist. Thesm. 225. Τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου πάρος εὐκέλλειν; Eur. Alc. 891. Εἰ φρὴν σὴ θεὸν κωλύσεται μὴ μαθεῖν· ἐγὼ δ' ἐθέλω, id. Ion. 392.

ΚΩΛΩΤΗΣ, ου, ὁ, stellio.

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, somnus profundus, sopor altus, dulcis; (2) veternus; (3) illecebra, Schol. Pind.

Κάμαζον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐκώμαζον. A

Κωμάζω, f. άσω, comessor; (2) sum petulans & lascivus more comessantium; (3) ex temulentia proterva convicior & pulso obvios; (4) tripudio; (5) comessabundus venio; (6) hymnis celebro; (7) Bacchus dicitur κωμάζειν, cum simulacrum ejus pompa solemni cum cantu circumfertur, ap. Diod. Κώμαζον ὧδ' αὐλῇ, ad, Hesiod. Ἀσπ. 281. Τὸν καλλίνικον μετὰ Θεῶν ἐκώμασεν, Eur. Her. fur. 180. A κῶμος, comessatio.

Κωμαίνω, dormito, dormiturio, Hes. A κῶμα.

ΚΩΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, fructus quidam aromaticus.

Digitized by Google

Κώμαξ, ακτος, ὁ, petulans, nugator, Euſt. A κῶμος.

Κωμάζατε, 2. pl. a. 1. imper. act. *Dor.* pro κωμάσατε, a κωμάζω.

Κωμάρχης, ου, ὁ, pagi præfectus, qui vicis, oppiduis, imperio præeſt. Ex κώμη, & ἀρχή.

Κώμαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Κωμάσδω, *Dor.* pro κωμάζω. Unde

Κωμασία, ἡ, Pompa Bacchi, in qua ſimulacrum ejus circumfertur.

Κωμαστής, οῦ, ὁ, comeſſator; (2) *Epith.* Bacchi κωμάζοντος; (3) nomen miniſtri in Bacchica pompa.

Κωμαστικός, ἡ, όν, ad comeſſatores vel comeſſationem pertinens. A κωμαστής.

Κωμαστικῶς, *Adv.* comeſſabunde, comeſſantium more. A κωμαστικός.

Κωματώδης, ους, ὁ ἡ, quem torpor ſ. vetternus tenet, vel opprimit. A κῶμα.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus; (2) villa; (3) caſtellum; (4) vicus in urbe.

Κωμηδόν, *Adv.* vicatim. A κώμη.

Κωμήτης, ου, ὁ, paganus; κωμῆται, ejuſdem vici incolæ, ejuſdem viciniæ; vicini.

Κωμητικός, ἡ, όν, paganus, qui in pago eſt, vel ad pagum pertinet. Ab eod.

Κωμῆτις, ιδος, ἡ, pagana, vicina. A κωμήτης.

Κωμήτωρ, ορος, ἡ, pagi incola.

Κωμικβόομαι, Comice loquor. A κωμικός.

Κωμικός, ἡ, όν, Comicus, ad comœdiam pertinens, Poëta Comicus. A κώμη.

Κωμικῶς, Comice.

Κώμιον, ου, τό, parvus pagus ſ. vicus. Dim.

Κωμογραμματεύς, έως, nomen honoris.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Ex κώμη, & πόλις.

Κῶμος, ου, ὁ, comeſſatio, convivium laſcivum; (2) etiam honeſte, de convivio hilari, feſtivo, & ut videtur, ſic proprie, *Ern.* (3) nomen Dei, præſidis compotationum, h. e. Bacchi; (4) ſaltationes in comeſſationibus, & ſaltatio univerſa; (5) laſcivia, petulantia ſc. comeſſantium.

Κωμῶδεῖ, alto ſopore opprimi; unde perf. part. κεκωμαρδηκώς, apud Hippocr. veterno oppreſſus. A κῶμα.

Κωμῳδία, ας, ἡ, fabula, Comœdia; (2) Satira, ſcriptum Satiricum. A κωμῳδός.

Κωμῳδιακός, ἡ, όν, idem quod.

Κωμῳδικός, ἡ, όν, idem quod κωμικος.

Κωμῳδοδιδασκαλία, ας, ἡ, ars comica. A

Κωμῳδοδιδασκαλος, ου, ὁ, comœdiæ ſcriptor, Poëta comicus.

Κώμῳδολειχῶν, comœdilihctor. Κωμῳδολειχῶν οἷσι ἐ εὖ φράζονθ' ἁδύ, Ariſt. Veſp. 1307. A κωμῳδία, & λείχω.

Κωμῳδοποιΐα, ας, ἡ, actio ipſa ſcribendi Comœdias. A κωμῳδοποιός.

Κωμῳδοποιητής, οῦ, ὁ, Poëta Comicus.

Κωμῳδοποιός, ου, ὁ, Comœdiæ ſcriptor, qui Comœdias conficit, Poëta comicus. Ex κωμῳδός, & ποιέω.

Κωμῳδός, οῦ, ὁ, Comœdus, comœdiæ actor. Ex κώμη, & ᾠδή, *cantus*, quoniam Comœdiæ ab initio in vicis & pagis decantabantur.

Κωμῳδοτραγῳδία, ἡ, fabula mixta e comœdia & tragœdia, ut cyclops Euripidis.

Κωμῳδοτραγῳδός, ὁ, actor ejuſdem.

Κωνάριον, ου, τό, parvus conus; nux pinea.

Κωνειάζομαι, f. άσομαι, cicutam bibo, lethale pharmacum haurio. A κώνειον.

Κωνεῖν, circumagere, Heſ. κωνῆσαι, a. 1. circumagere, pice oblinere, Heſ.

Κώνειον, ου, τό, cicuta, herba. Plin. l. 25. §. 95. c. 13. A κῶνος. *Angl.* Hemlock.

Κώνησις, εως, ἡ, gummitio apum. A κωνεῖν.

Κωνίας, ου, ὁ, ut κωνίας οἶνος, vinum picatum.

Κωνικός, ἡ, όν, conicus, in coni figuram compoſitus, στρόμβος κωνικὸς, turbo. A κῶνος.

Κωνικῶς, *Adv.* ad figuram coni, metæ, &c.

Κωνοειδής, ους, ὁ ἡ, coni formam habens, turbinatus. Ex κῶνος, & εἶδος.

Κῶνος, *Attice* pro κῆ οἶνον.

Κῶνος, ου, ὁ, conus, turbo, meta, corpus mathematicum ex lato in acutum deſinens; (2) turbo, quo pueri ludunt; (3) nux pini piceæque; (4) involucrum quorundam fructuum; (5) apex galeæ.

Κωνοφορία, ῶ, f. ήσω, conum fero. A

Κωνοφόρος, ου, ὁ ἡ, conum ferens, conifer. Ex κῶνος & φέρω, fero.

Κωνωπεῖον, ου, τό, conopeum, velamen ad arcendos culices. A κώνωψ.

Κωνωπιδιον, inſtrumentum ad arcendos culices.

Κωνωποειδής, ους, ὁ ἡ, culicis ſpeciem habens. Ex κώνωψ, & εἶδος.

Κωνωπιθήρας, ου, ὁ, avis culices venans. Heſ. Ex κώνωψ, & θήρα, *venatio*.

Κώνωψ, ωπος, ὁ, vel ἡ, culex.

Κῶος, ου, τό, vellus, ſtragulum e pelle villoſa. At κῶος, ου, ὁ, jactus ſtragulo. Aliequi Κῶος, qui eſt ex inſula Co.

Κάπαιον, ου, τό, ſuperior pars remi, Heſ.

Κωπεύς, έως, τό, remex. A κώπη.

Κώπη, ης, ἡ, remus; (2) manubrium. Hinc

Κωπήεις, ήεσσα, ῆεν, manubrium ſ. capulum habens. Πολλὰ ἢ φάσγανα καλὰ, μιλάνδιτα, κωπήεντα, Hom. Il. 15, 713.

Κωπηλασία, ας, ἡ, remigatio.

Κωπηλατέω, ῶ, f. ήσω, remigo. Τρυπανον κωπηλατεῖ, Eur. Cyc. 454. A

Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, qui remum impellit. Ex κώπη, & ἐλαύνω

Κωπήρης, ους, ὁ ἡ, navis qui remis agitur, actuaria. A κώπη.

Κωπατήρ, ῆρος, ὁ, id, quo remus ſcalmo alligatur. Ab eod.

Κωπίον, ου, τό, parvus remus; κωπία, oſſa anguſtiora coſtarum. Dim a κώπη.

Κωπατὴρ, ῆρος, ὁ, locus, ubi remi ponuntur.

Κωρυκαῖος, ου, ὁ, explorator, delator.

Κωρυκιάτης, ου, ὁ, idem. A

Κώρυκος, ου, ὁ, pera, ſaccus coriaceus; (2) pila, folliculus ſeu pila major inflata; (3) montis nomen. Hinc

Κωρυκώδης, ους, ὁ ἡ, peræ ſ. folliculo ſimilis.

Κώς, ῶ, ἡ, Cos, inſula.

Κῶς, *quomodo*, *Ion.* pro ὡς.

Κώταλις, tudicula, Euſt.

Κωτιλάς, άδος, ἡ, hirundo. A κατίλλω.

Κωτιλλη, ἡ, idem.

Κωτιλία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. A

Κωτίλλω, fabulor, garrio; (2) blandis & falſacibus verbis decipio. Παύσασθ, ὃ δύσγνοι, αἰανυτα κωτίλλοισαι, Theocr. 15, 87. Ἀεμύλα κωτίλλεσα, Heſiod. Ἔργ. 372. Hinc

Κωτιλλος, ίλη, ιλον, garrulus, loquax; (2) canorus; (3) blandus, fallax, aſtutus.

Κωφάω, ῶ, exſurdo, ſurdeſcere facio, & κωφόομαι, obmutefco, obſurdeſco.

Κώφ ας, ου, ὁ, ſurdaſter, ſpecies ſerpentis, Heſ. A

Κωφός, ἡ, όν, hebes, obtuſus, proprie; atque hinc; (2) ſenſu aliquo captus, imprimiſque auditu; (3) mutus, tacitus; (4) ſtolidus, ſtupidus, iners, rudis; (5) invalidus, irritus.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas, ſtupor. A κωφός,

Κωφόω, ῶ, f. ώσω, hebeto, obtundo; (2) exſurdo, ſurdum reddo; κωφοῦμαι, ſurdeo, ſurdeſco. Ab eod.

Κώφωμα, ατος, τό, ſurditas morbo ſuperveniens. A κωφόω. Unde

Κώφωσις, εως, ἡ, hebetudo quævis, ut oculorum, aurium, &c.

Κάχιστο, pro κῆ ἔχετο, 3. ſing. imper. ind. med. verbi ἔχομαι.

Λ.

Λ, Undecima litera Græcorum, quæ λάμβδα, vel etiam λάβδα, ab Hebræorum Lamed dicitur; (2) inter notas numerales *triginta* notat, & cum lineola inferne poſita (λ,) *triginta millia*.

Λα, *particula*, augens ſignificationem vocum, cum quibus componitur, e. g. λάμαχος, valde pugnax. Ex μάχομαι.

Λᾶας, gen. λάος, *contr.* λᾶς, ὁ, lapis, ſaxum.

Λαβαργυρος, ου, ὁ ἡ, qui pecuniam accipit; (2) qui nihil niſi accepta pecunia facit. Ex λαβεῖν & ἄργυρος.

Λαβδακισμός, οῦ, ὁ, crebrior literæ λ uſurpatio. A λάβδα, idem ac λάμβδα.

Λαβδοειδής, ους, ὁ ἡ, ut λαβδοειδὴς ῥαφὴ, futura tranſverſa in poſteriore cranii parte, literæ Lambda formam habens. Ab eod.

Λαβε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβε, a λαμβάνω.

Λάβε, *cape*, 2. ſing. a. 2. imper. act.

Λαβεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβεν.

Λαβή, ῆς, ἡ, prehenſio, proprie, qua athleta adverſarium corripit; (2) id, quo aliquid prehendimus, velut anſa, capulus, manubrium; (3) anſa, occaſio. A λαβεῖν.

Λαβὴν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro λαβεῖν.

Λάβῃς, *capieris*, 2. ſing. a. 2. conj.

Λαβήσει, 3. ſing. a. ejuſd. *Ion.* pro λάβῃ.

Λαβίδιον, ου, τό, forcipicula. A λαβίς.

Λαβιδόω, fibula conſtringo, connecto. Ab eod.

Λάβιον, ου, τό, manubrium. Dim. a λαβή.

Λαβίς, ίδος, ἡ, anſa, capulus, manubrium; (2) forceps; (3) fibula. Ab eod.

Λάβοιμι, *capiam*, 1. pl. a. 2. opt. act.

Λαβοῦσα, a. 2. part act. *Dor.* pro λαβοῦσα.

Λαβόμαν, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλαβόμαν.

Λαβον, *capi*, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔλαβον.

Λαβόντες, nom. plur. a. 2. part. act.

Λαβρηγορία, ῶ, procaciter loquor, præceps vel incontinens ſum in loquendo. Ex λάβρος, & ἀγορία.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, procaciter ſive effuſe loquax. Ex iiſd.

Λαβράζω, f. άσω, idem quod λαβραγορία, Nicand. A λάβρος.

Λαβραξ, ακος, ὁ, labrax piſcis, lupus marinus. Ab eod.

Λαβρεία, ας, ἡ, præcipitantia & procacitas in loquendo. A

Λαβρόλομαι, præceps ſum in dicendo, incontinens ſum in loquendo. Ἀλλ' αἰεί μύθοισι λαβρόλις, Il. 23, 478. Ab eodem.

Λαβροποτέω, avide bibo. A

Λαβροπότης, ου, ὁ, qui avido & hianti ore bibit; (2) vehemens & impetuoſus, *de torrente*, (niſi in hoc ſenſu eſt λαβροποδης ut in edd. *Ern.*) Ex λάβρος, & πότης.

Λαβρος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, valde vorax, avidus; (2) vehemens. Hinc τὸ λάβρον, ου, aviditas hianti ore omnia devorandi.

Λαβρόσυτος, ου, ὁ ἡ, cum impetu ruens. Ex λάβρος, & σύομαι, *feror*, *ruo*.

Λαβροσομέω, ῶ, f. ήσω, procaci ſum ore, procax ſum in loquendo.

Λαβροσομία, ἡ, procacitas in loquendo. A

Λαβρόσομος, ου, ὁ ἡ, valde garrulus, loquax.

Λαβροσύνη, ης, ἡ, voracitas, incontinentia; (2) procacitas. A λάβρος.

Λαβρότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

Λαβρυφαγέω, ῶ, avido & hianti ore voro. Ex λάβρος, & φαγεῖν.

Λαβρύσσω, idem quod λαβράζω.

Λαβρώνιον, ου, τό, poculum quoddam latum Perſis in primis uſitatum. A λάβρος.

Λαβρώνιος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Λάβρως, *Adv.* voraciter, incontinenter; (2) procaciter; (3) confertim; (4) impetuoſe, rapide. Ab eod.

Λαβυρίνθιος, ου, ὁ ἡ, Labyrintheus, labyrintho ſimilis.

Λαβυρινθώδης, ους, ὁ ἡ, idem. A

ΛΑΒΤΡΙΝ-

Digitized by Google

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, labyrinthus, locus multis viarum ambagibus inflexus.
Λαβῶ, *capiam*, f. 2. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λάβωσιν, 3. pl. a. 2. conj. act.
Λαγάνιον, ου, τὸ, parvum laganum, Dim. a
ΛΑΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, laganum, placentæ genus e simila & oleo recente.
Λαγαρίζομαι, laxor, evacuor, intra me ipsum concido, flaccesco, extenuor, maceror. Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, Arist. Vesp. 672.
Λαγαρόομαι, ώμαι, idem. A
Λαγαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, vacuus, subvacuus, non distentus, non plenus; λαγαρὸς σίχος, versus, cui aliquid in medio deest. A λαγων.
Λαγαροειδῶς, *Adv.* ad modum versus, qui λαγαὸς dicitur.
Λαγαρόκυκλος, ον, *Epith.* lyræ & citharæ.
Λαγαρότης, ητος, ἡ, cavitas, laxitas, quum aliquid non distentum, sed inaniter laxum est. A Λαγαρὸς.
Λαγγάζειν, & λαγγάδειν, pigrari, fugere, Hesy.
Λαγγὼν, cessator, Ph.
Λάγδιν, *Adv.* calce, extremo pede. A λάξ.
Λάγειος, leporinus; ut λάγειον κρέας, & pl. λάγεια, sc. κρέα, leporina caro. A λαγὼς.
Λαγέτης, ου, ὁ, dux, ductor populi. Ex λαὸς, & ἡγέτης, *dux*.
Λαγυνίον, ου, τὸ, lagenula, Dim. a λάγυνος.
ΛΑΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, lagena, poculi genus; (2) genus mensuræ, sextarius.
Λαγυνοφορία, ας, ἡ, festum quoddam Alexandriæ. Ex λάγυνος, & φέρω.
Λαγίδιον, ου, τὸ, fœtus leporinus, leporis catulus; (2) cuniculus. A λαγωὸς.
Λαγινὸς, ἡ, ὸν, leporinus.
Λάγιον, vel λαγίον, ου, τὸ, lepusculus, Dim.
Λαγνεία, ας, ἡ, libidinosus, salacitas, immoderata rei Venereæ appetentia; (2) coitus; (3) semen genitale. A λαγνεύω.
Λάγνευμα, ατος, τὸ, idem. Ab eod.
Λαγνεύω, f. εύσω, libidinosus & salax sum; (2) rebus Venereis utor; (3) semen emitto. A λάγνος.
Λάγνης, ου, ὁ, idem quod
ΛΑΓΝΟΣ, ου, ὁ, libidinosus, salax, lascivus, pronus ad rem Veneream.
Λαγοδαίτης, ου, ὁ, leporum epulator. A δαίτη.
Λαγοθήρας, ου, ὁ, leporis venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.
Λαγόνεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro λαγῦσι.
Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus.
Λαγοσφαγία, ας, ἡ, leporum occisio. Ex λαγὸς, & σφαγὴ, *mactatio*.
Λαγοτροφεῖον, ειου, τὸ, leporarium, Gl. Vet. Ex λαγὸς, & τρέφω.
Λαγυνὸν, τὸ, languncula, parva lagena. A
Λαγυνὶς, ίδος, ἡ, idem. A
Λάγωσις, εως, ὁ, idem quod λάγλωσις.
ΛΑΓΧΑΝΩ, fortior, fortes duco; (2) forte accipio, fortito nanciscor vel obtineo; (3) participem reddo, velut fortem attribuo; (4) obtineo, obvenit mihi; (5) actionem, litem intendo; (6) λαχόντες, candidati senatus, ap. *Lys.* a. 2. ἔλαχον, part. λαχὼν, fortitus, p. εἴληχα, & apud *Poët.* præcipue, λέλογχα, pl. p. ἐλελόγχειν. Λαγχάνειν τιμῆς, τὰς δίκας. Ἀλλ' ἐχ ὁ χρὴσος τοῦ κακῶ λαχεῖν ἴσον, Soph. Antig. 525.
Λαγὼς, ὼ, τὰ, carnes leporinæ; (2) deliciæ. A λαγωὸς.
Λαγωβολεῖον, ου, τὸ, pedum quo lepores capiuntur.
Λαγωβολία, ας, ἡ, venatus leporum.
Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedum, quo lepores fugientes, petuntur. A
Λαγωβόλος, ου, ὁ, ἡ, lepores impetens vel figens. Ex λαγωὸς, & βάλλω, *jacio*.
Λαγωδίας, ου, ὁ, otus, avis. A λαγωὸς.
Λαγώδιον, ου, τὸ, lepusculus, Dim. ab eod.
Λαγωθήρας, ου, ὁ, leporum venator. Ex λαγὸς, & θήρα, *venatio*.
Λαγωθήρω, leporem venor. Κατ' ἰλαγωθήρει πολιξάμβως ἄρκυς, Arist. Lys. 792. Ab eodem.
ΛΑΓΩΝ, όνος ἡ, vel ὁ, ilia, lateris cavitas laxior & exossis; (2) cavitas terræ; (3) retis.
ΛΑΓΩΟΣ, οῦ, ὁ, *Att.* λαγὼς, ῶ, *Ion.* λαγὸς, οῦ, lepus; (2) fidus quoddam cœleste hujus nominis.
Λαγῷος, ία, ῷον, leporinus. A λαγωὸς.
Λαγώπους, οδος, ὁ, ἡ, pedes leporinos habens; (2) nomen avis; (3) nomen herbæ.
Λαγώπυρος, ου, ἡ, vel λαγώπυρον, ου, τὸ, leporis triticum, herba quædam.
Λαγὼς, vide λαγωὸς.
Λαγωτροφεῖον, ου, τὸ, leporarium. A
Λαγωτροφία, lepores alo. A τρέφω.
Λαγωφαγία, ας, ἡ, leporum esus, leporum comestio. Ex λαγὼς, & φαγεῖν.
Λαγώφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, oculis apertis, sicut lepus dormiens, eo quod palpebræ superiores sursum reductæ oculos non plene tegunt. Ex λαγὼς, & ὀφθαλμός.
Λαγωφόνος, ου, ὁ, ἡ, lepores occidens. Ex λαγὸς, & φόνος, *cædes*.
Λάδανον, vide λήδανον.
Λάζεο, 2. s. præs. imper. med. *Ion.* pro λάζεσο vel λάζυ, a λάζομαι.
Λαζοίατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro λάζοιντο.
ΛΑΖΟΜΑΙ, capio, prehendo, arripio, corripio.
Λάζυμαι, idem. Λάζυσθε χειρῶν τῶνδ' Eurip. Bac. 41. Λάζυσθ' χρειὼν μοχλὲς, id. Her. fur. 946.
Λαὶμμαι, præs. inf. act. *Dor.* pro λαεῖν, a λάω.
Λάθα, ας, *Dor.* pro λήθη, oblivio.
Λάθαργος, ου, ὁ, ἡ, clandestinus, clam malus & mordens. A præc.
Λάθε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi λανθάνω, pro λήθω, *obliviscor*.
Λαθέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *Dor.* pro λαθεῖν.
Λαθέσθαι, *latuisse*, a. 2. inf. med. verbi ejusd.
Λάθετο, *oblitus est*, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐλάθετο.
Λάθετε, 2. pl. a. 2. imper.
Λαθήκνης, ου, ὁ, immemor juventæ, valde senex, qui juventutis quasi oblitus est. Ex λήθη, & ἥβη, *juventus*.
Λαθητικὸς, ἡ, όν, qui latere potest. Ex λαθεῖν, *latere*.
Λαθηφροσυνη, ἡ, oblivio. E φρὴν.
Λαθικηδὴς, ές, ὁ, ἡ, curas oblivione tegens. Ex λήθω, & κῆδος, *cura*.
Λαθίνος, ου, ὁ, ἡ, redire oblitus. Ex λήθομαι, & νόστος.
Λαθίποινος, ου, ὁ, ἡ, punire oblitus; (2) qui non punitur. Ex λάθος, & ποινὴ, *pœna*.
Λαθίπονος, ου, ὁ, ἡ, laborum & molestiarum oblitus. Ex λάθος, & πόνος.
Λαθιφθόγγου, gen. sing. *Ion.* pro λαθιφθόγγου.
Λαθίφθογγος, ου, ὁ, ἡ, vocis oblivionem inducens; faciens, ut loqui obliviscamur. Ex λάθος, & φθόγγος.
Λαθιφροσύνη, ης, ἡ, oblivio, dementia. A
Λαθίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis oblivioſæ; (2) mentis suæ oblitus, stultus, demens. Ex λάθος, & φρὴν.
Λάθος, εος, τὸ, oblivio, memoria abolita; (2) negligentia, incuria. A λήθω.
Λαθοσύνη, ἡ, idem. A præc.
Λάθρα, *Adv.* clam, clanculum, latenter, furtim, *Ion.* λήθρη. Ab eod. Hinc
Λαθραῖος, αία, αῖον, clandestinus, occultus; Λαθραίως, *Adv.* idem quod λάθρα.
Λαθραιοδήκτης, ου, ὁ, clam mordens. A δάκνω.
Λαθρηδὰ, vel λαθρηδὸν, *Adv.* clam, clanculum, furtim. A λάθρα.
Λαθρίδιος, ία, ιον, occultus, latens. Ab eod.
Λαθριδίως, *Adv.* clam, furtim.
Λαθρημαῖον, clandestinum, Philox. A λάθρα.
Λάθριος, ου, ὁ, ἡ, idem quod λαθρίδιος.
Λαθρίως, *Adv.* clam, furtim. A λάθριος.
Λαθροβόλος, ου, ὁ, ἡ, clam feriens. Ex λάθρα, & βάλλω.
Λαθρογαμία, ας, ἡ, clandestinum matrimonium. Ex λάθρα, & γάμος.
Λαθρόδακνος, ου, ὁ, ἡ, vel λαθρόδακνος, ον, clam mordens. A δάκνω.
Λαθροδήκτης, ου, ὁ, ἡ, idem & ex iisd.
Λαθρόνυμφος, ου, ἡ, quæ clam nubit.
Λαθροφαγεῖν, clam & furtim comedere, Poll.
Λαθροφονύτης, ου, ὁ, latro, homicida ex vel in insidiis. Ex λάθρα, & φονεύω, *occido*.
ΛΑΘΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, Lathyris, *herba*.
ΛΑΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, cicercula, genus leguminis.
Λαθὼν, aor. 2. part. act. v. λανθάνω.
Λάϊγξ, ιγγος, ἡ, lapillus, calculus. A λᾶας.
ΛΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, sinister; (2) impudens, procax.
Λαίθαργος, ου, ὁ, ἡ, clandestinus. A λάθαργος.
Λαικάζω, f. άσω, decipio; (2) scortor. Ἐν Πρυτανείῳ λαικάσεις, Arist. Eq. 167. Ex λά, & κάζω, *crudo*.
Λαικαστὴς, οῦ, ὁ, scortator. A λαικάζω. Hinc
Λαικάστρια, ας, ἡ, meretrix, prostibulum.
Λαϊκὸς, ἡ, όν, laicus, qui non est e clero. A λαὸς.
Λαιλαπίζω, violenter irruo, s. aufero. A
ΛΑΙΛΑΨ, απος, ἡ, turbo, ventus procellosus, procella.
Λαῖμα, τὸ, q. d. cruentum guttur, vox Comica, Aristoph. Ex λαιμὸς, & αἷμα.
Λαιμάζω, immodice edo. Ex Hes. A λαιμὸς.
Λαιμαργία, ας, ἡ, gulositas, voracitas, ingluvies. A λαίμαργος.
Λαίμαργος, ου, ὁ, ἡ, gulosus, gulæ deditus, vorax; (2) insatiabilis. Ex λαιμὸς, & μάργος.
Λαιμάσαι, insatiabili aviditate deglutio, immodice edo, Suid. A λαιμὸς.
Λαιμάω, ῶ, idem & ab eod.
Λαιμητόμος, ου, ὁ, ἡ, jugulum incidens seu secans. In Epig. A τέμνω.
Λαιμήτομος, ου, ὁ, ἡ, cui jugulum est sectum, jugulatus, Eurip. Ex iisd.
Λαιμίζω, decollo. Ἦν ἐς βαθεῖαν λαιμίσας ποιμανδρίαν, Lyc. 326. A λαιμὸς.
Λαιμοδακὴς, ές, ὁ, ἡ, gulam mordens. Ex λαιμὸς, & δάκνω.
Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millum; (2) pedica, qua gula avium constringitur, quum capiuntur. Ex λαιμὸς, & πέδη.
Λαιμόρρυλος, & λαιμόρρους, ου, ὁ, ἡ, e gutture profluens. A ῥέω.
ΛΑΙΜΟΣ, οῦ, ὁ, guttur, gula, jugulus.
Λαιμότμητος, ου, ὁ, ἡ, cui jugulus est incisus, jugulatus.
Λαιμότομος, ου, ὁ, ἡ, idem. A
Λαιμοτομέω, ῶ, f. ήσω, jugulo, jugulum incido, seu seco. Ex λαιμὸς, & τέμνω.
Λαιμύσσω, gulæ ingerere & abligurire cupio, famelicus sum. A λαιμὸς.
Λαΐνεος, ία, εον, lapideus. A λᾶας, *lapis*.
Λάϊνος, ίνη, ινον, idem & ab eod.
Λαῖον, ου, τὸ, seges, qua frui possumus, *Dor.* pro λήϊον. A λαύω.
ΛΑΙΟΣ, ὰ, όν, lævus, sinister.
Λαιοτομέω, ῶ, segetem seco, meto. Ex λαῖον, & τέμνω, *seco*.
ΛΑΙΠΟΣ, cinædus, salax, libidinosus, Hes.
Λαισήιον, ου, τὸ, breve scutum, parmula.
ΛΑΙΣΘΗ, ης, ἡ, turpitudo, Hes. Suid.
Λαίσκαπρος, ου, ὁ, ἡ, lascivus, perdite petulans, Suid. Etym. Ex λα, & κάπρος, *caper*.
Λαισποδίας, ου, ὁ, valde libidinosus; quasi ex λα vel λίαν, & σπεδεῖν. Fuit & nomen proprium viri Attici vitiosum pedem habentis.
Λαισὸν, onerosum, molestum, Suid.
ΛΑΙΤΜΑ, ατος, τὸ, trajectus; (2) latitudo; (3) æquor. Λαιφάζομαι, haurio, effundo. Nicand. in Theriac. 477.
Λαίφη, ης, ἡ, vestis, vestimentum. A λαῖφος.
ΛΑΙΤΦΟΣ, έος, τὸ, vestis e tenui stamine; (2) vestis quævis; (3) vestis attrita & lacera; (4) velum.
Λαιψηρίδρομος, ου, ὁ, ἡ, velociter currens.
Λαιψηροκίλλυθος, ου, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens; (2) velox, rapidus.

Digitized by Google

Λαιψηρ'ὸς, ρὰ, ρὸν, valde mobilis, perquam agilis, admodum celer, pervelox. Στῆσον, φόβῳ μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα, Eurip. Hel. 562. Ex λα, & αἰψηρός.

Λαιψηρῶς, Adv. celeriter, velociter.

Λακάζω, insono, strepo. A λάκω.

ΛΑΚΑ'ΘΗ, ης, ἡ, Lacatha, arbor campestris.

Λακαίνα, ης, ἡ, Lacæna, mulier Lacedæmone oriunda. A Λάκων.

ΛΑ'ΚΑΦΟΝ, ου, τὸ, species aromatis.

Λέκει, 3. s. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλακε, a λακεῖν.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, Lacedæmon, urbs Peloponesi. Hinc Λακεδαιμόνιος, Lacedæmonius, vel Laco.

Λακεῖν, sonare, crepare, strepere, est aor. 2. præsentis vicem gerens; λάκε, Ion. pro ἔλακε, sonuit, crepuit; λελακυῖα, p. part. vociferans, latrans; τί λέλακας; quid clamitas? quid ais? τί ἔλακε; quid effatus est? Vid. λακῶ, & λακέω.

Λακερός, ά, όν, garrulus, nugivendulus. E λακέω.

Λακεδαιμονία, ἡ, garrulitas.

ΛΑΚΕ'ΡΤΖΑ, ης, ἡ, garrula, loquax; (2) maledica, conviciatrix. Hinc

Λακιρύζιδζ, garrire, convitiari, Hes. Suid.

Λακιδόω, ῶ, lacero. A λακίς.

Λακίζω, discindo; lacero; λελακισμένος, p. part. pass. scissus, dilaceratus. Λακίζει' ἐν φοινὶς ψυχρὸν δέμας, Lyc. 1113. A

Λακὶς, ίδος, ἡ, fissura cum crepitu facta, scissura; (2) frustum s. lacinia panni lacerando avulsa. A λακέω.

Λάκισμα, ατος, τὸ, fissura, fragmentum.

Λακισὸς, ὴ, όν, dilaniatus, dilaceratus. A λακίζω.

Λακκαῖος, ut λακκαῖον ὕδωρ, aqua cisternina, e cisterna. A λάκκος.

Λακκαλαπύαν, ὁ, cinædus.

Λακκόπλουτος, ου, ὁ, qui e fossa ditatus, valde dives. Ex λάκκος, & πλοῦτος.

Λακκόπροκτος, ου, ὁ, podicem habens latum & profundum, cinædus.

Λακκοπρωκτία, ἡ, mollities cinædica.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, fossa, fovea, lacuna, fovea subterranea, cisterna, puteus, Gen. 37, 20.

Λακκοποιὸς, lacunarius, Gl. V. Ex λάκκος, & ποιέω, facio.

Λακκοχίας, ου, ὁ, cui semper laxus est testiculorum sacculus. Ex λάκκος, & ὀχέα.

Λακπατέω, ῶ, calce premo, planta pedis calco, Hes. ubi λακπατῆσαι, aor. 1. inf. Ex λάξ, calce, & πατέω, calco. Hinc

Λακπάτητος, ου, ὁ ἡ ἡ, calce pressus, calce pulsatus.

Λακτίζουσα, Dor. pro λακτίζουσα, a λακτίζω.

Λακτίζω, ἴσω, calcitro, calce ferio; λακτισθεὶς, aor. 1. part. calcibus insultatus. Οἳδ' ἐκαρτέρουν πρὸς κῦμα λακτιζοντες, Eur. Iph. in Tau. 1401. Ὧν ζὺ λακτίσας φοῦλλι χάριν, id. Rhes. 410. A λὰξ. Hinc

Λάκτισμα, τὸ, ictus calce factus.

Λακτισμὸς, ὁ, idem.

Λακτιστὴς, οῦ, ὁ, calcitro.

Λακτιστικὸς, ὴ, όν, qui ferire solet, calcitrans.

Λακῶ, crepo, Gl. Vet.

ΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, Laco, incola Lacedæmonis s. agri Spartani. Hinc

Λακωνίζω, f. ίσω, Lacedæmonios imitor; (2) facio cum Lacedæmoniis; (3) brevis sum in loquendo, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, Laconica, regio Peloponesi. Ab eod.

Λακωνικὸς, ὴ, όν, Lacedæmonius, Laconicus.

Λακωνικῶς, Adv. more Lasonum, Laconice; (2) breviter.

Λακωνὶς, ίδος, ἡ, mulier Laconica. A Λάκων.

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, Laconismus, breviloquentia. A λακωνίζω. Unde

Λακωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui Lacedæmoniis favet, qui partes Lacedæmoniorum sequitur.

Λακωνομανέω, ῶ, nimis faveo Lacedæmoniis. Ἕλληνες πάντες ἄνθρωποι τότε, Arist. Av. 1286. A Λάκων, & μανία.

Λαλαγίζοντες, nom. pl. præs. part. act. Dor. pro λαλαγοῦντες, a

Λαλαγέω, ῶ, resono, clamo, vociferor; λαλαγήσαν ἠχὼ, pro λαλαγῆσαν, resonantem echo; Λαλαγήσιν ὀδόντες pro λαλαγῆσι, sonant, crepitant dentes. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Hes.

Λαλάγημα, ατος, τὸ, sonitus, jubilum.

Λαλαγητὴς, οῦ, ὁ, nugator. Ab eod.

Λαλάζω, vociferor, Hes. A λαλέω.

Λάλαξ, αγος, ὁ, clamor, vociferatio, tumultus, sonitus. Ab eod.

Λάλε, 2. sing. pr. imper. act. pro λάλει, a λαλέω.

Λαλέωτι, 3. pl. præs. Dor. pro λαλέουσι.

Λαλεῦμες, 1. pl. præs. Dor. pro λαλοῦμεν.

Λαλεῦντι, 3. pl. præs. Dor. pro λαλοῦσι.

ΛΑΛΕ'Ω, ῶ, loquor; (2) garrio temere & inconsiderate verba fundo. Ὀλίγα μὲν λαλῶ, σοφὰ δ' ἀκούων, Luc. Λαλεῖτε ἀλήθειαν, Ephes. 4, 25. Πρὸς τὰς πατέρας, Luc. 1, 55. Καθ' ὃν τρόπον λελάληταί μοι, Act. 27, 25. λαληθήσεται, Matt. 26, 13.

Λάληθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, garrulus, loquax. A λαλέω. Unde

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo; (2) loquacitas.

Λάλησον, 2. s. a. 1. imper. act. v. λαλέω.

Λαλητέος, έα, έον, dicendus, prædicandus, celebrandus. Ab eod.

Λαλητὸς, ὴ, όν, loquendi facultatem habens, qui loqui potest. Ab eod.

Λαλητικὸς, ὴ, όν, loquax, garrulus; (2) vim habens loquendi. Ab eod.

Λαλητρὶς, ίδος, ἡ, garrula, loquax. Ab eod.

Λαλιὰ, ας, ἡ, loquela, sermo; (2) loquacitas.

Λάλιος, ου, ὁ, fœm. λαλίη ἑταίρη, in Epigr. facundam amicam. Ab eod.

Λάλις, Poët. pro λάλος, V. L.

Λαλόεις, όεσα, όεν, idem & ab eod.

Λάλος, ου, ὁ ἡ ἡ, loquax, verbosus, argutus.

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, accipio; (2) sumo, capio; (3) capesso; (4) tollo; (5) consequor; (6) emo; (7) corripio; (8) prendo; (9) deprehendo; (10) convinco; (11) concipio, de fem.; (12) accipio aliquid in bonam malamve partem, cum ἀρὲς, vel εἰς; (13) in med. sæpe active dicitur, & cum gen. pro apprehendere, pervenire ad locum, nanciscī, increpare; & Pass. capior, corripior, prehendor. f. λήψομαι, accipiam, p. εἴληφα, accepi, p. pass. part. εἰλημμένος, sumptus, a. 1. pass. ληφθεὶς, acceptus, a. 2. ἐλάβον, accepi, part. λαβὼν, adeptus, med. λαβόμενος, prehendens. Λαμβάνειν μισθὸν, δεξιάν δίκλω, sumere; εἰς τὰς χεῖρας, ἐν ταῖς γνώμαις ἔλαβε με πόθος, incessit; κακὸν, pati; τι ὀβολὸν, emere; λαμβάνειν γόσω, corripi; λαβόμενος τ' χειρὸς, χολῆς. Πρὸς ζῆς ὁμαίμε ἡ κασιγνήτης λαβὼν, ab, Soph. Elect. 12. Λάβεσθε χειρὸς δεξιᾶς, Eur. Med. 899. Ἐμὲ ζ ἡ κάτοπτρον τ' κόρης ταύτης ἔρως εἵλησεν, Arist. Θεσμ. 1128.

Λαμβδακισμὸς, ὁ, id. quod λαβδακισμός.

ΛΑ'ΜΙΑ, ς. λαμία, ας, ἡ, Lamia, bestia quædam; monstrum; terriculamentum puerorum. Lamiæ, sagæ incantatrices.

Λαμπαδαρχία, ας, ἡ, munus ejus qui λαμπαδηφορίαν, dirigebat. Ex λαμπὰς, & ἀρχή.

Λαμπαδδω, in facem converto; ap. Diod. λαμπαδδομαι, id. quod λαμπαδίζω.

Λαμπαδηδρομία, ας, ἡ, cursus, quo lampades gestantes contendebant, quis primus ad scopum pervenire posset, lampade non extincta. Ex λαμπὰς, & δρόμος.

Λαμπαδηφορία, ᾶς, ς. ήσω, lampadem gesto, (2) lampadem gestans cursu certo.

Λαμπαδηφορία, ας, ἡ, lampadis gestatio; (2) certamen illud, quo lampades gestantes cursu certabant. A

Λαμπαδηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui lampadem gestat. Ex λαμπὰς, & φέρω.

Λαμπαδίζω, fut. ίσω, lampadem ferens curro.

Λαμπαδιστὴς, ῆ, ὁ, ut λαμπαδισταὶ ἀγῶνες certamina ludicra ferendis facibus.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, parva lampas, facula, funale; (2) instrumentum, s. vinculum, quo in vulnere curando utuntur; (3) persona comica, Dim.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, facibus gaudens, faciferа. Epith. Cereris.

Λαμπαδυχία, idem quod λαμπαδηφορία.

Λαμπαδοῦχος, ου, ὁ ἡ ἡ, facem tenens. Ex λαμπὰς, & ἔχω.

Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, fax, funale; (2) phantasma aërium, meteoron igneum; (3) genus tormenti. A λάμπω.

Λαμπετάω, ῶ, luceo, splendeo. Hinc λαμπετῶν, λαμπετάων· πυρὶ λαμπετόωντι, igni lucenti, Il. 1, 104.

Λαμπετὶη, ης, ἡ, Lampetia, solis filia. A λάμπω.

Λαμπετόωντα, nom. plur. part. præs. act. n. g. Poët. pro λαμπετῶντα, contr. ex λαμπετάοντα, a λαμπετάω.

Λάμπη, ης, ἡ, ς. λαμπὴ, ῆς, ἡ, crassior spuma vino innatans eaque retinens. Ab eod.

Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, fulgor, splendor. Ab eod.

Λαμπλιὸν, ου, ἡ, currus regius, lectica regia.

Λαμπλιωνίς, ς. λαμπλιὼν, ὠνος, ἁμαξα λαμπλιώνιδα, plaustra tecta, Num. VII, 3 ubi & λαμπηνίκας legitur. A λαμπλιών.

Λαμπηρὸς, ρὰ, ρὸν, spumosus, spumeus, Gal. Lex. Hippocr. A λάμπη.

Λάμπος, ου, ὁ, Lampus, equus auroræ; (2) equus Hectoris. A λάμπω.

Λαμπυρὶς, ίδος, ἡ, vulpes; (2) cicindela, noctilucula. A λαμπυρος.

Λάμπυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, lucentem caudam habens, canis nomen ap. Theocr. Ex λάμπω, & πυρός.

Λαμπρείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, splendide vestitus. Ex λαμπρὸς, & εἷμα, vestis.

Λαμπροείμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Λαμπρόβιος, ου, ὁ, lautus, Ph. Ex βίος, victus.

Λαμπρόζωνος, ὁ ἡ ἡ, splendide cinctus, pulchro cingulo ornatus. A ζώνη.

Λαμπρόπους, ουν, pulchros pedes habens, pulchra.

Λαμπροπυρσόμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus facies rutilo splendore coruscat. Angeli Epith. Naz. Ex λαμπρὸς, πυρσὸς, μορφή.

Λαμπρὸς, ρὰ, ρὸν, splendidus, fulgidus; (2) luculentus; (3) clarus, illustris; (4) clarus, ita, ut exaudiri queat, unde & de vento magno dicitur; (5) liberalis, benignus; (6) perspicuus. A λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, splendor, fulgor claritas; (2) splendor nominis, claritas; (3) splendor orationis, splendidum dicendi genus. A λαμπρὸς.

Λαμπρότοξος, ὁ ἡ ἡ, pulcrum arcum gerens. A τόξον.

Λαμπροφανὴς, ὲς, valde nitidus, splendens. A λ. & φάος.

Λαμπρόφθαλμος, ὁ ἡ ἡ, splendidos s. pulcros oculos habens.

Λαμπροφορίω, candidam seu splendidam vestem gero.

Λαμπροφορία, ας, ἡ, splendidæ vel candidæ vestis gestatio. A

Λαμπροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, splendidam seu candidam vestem gerens. A φέρω.

Λαμπροφωνίω, alta voce clamo.

Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocis elegantia. A

Λαμπροφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, eleganti voce præditus. A φωνή.

Λαμπρόψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui egregio & præstanti est animo. Ex λαμπρὸς, & ψυχή.

Λαμπρωπὴς, ῆ, ὁ, ostentator ferociæ.

Λαμπρωπικὸς, ὴ, όν, vim habens illustrandi & reddendi nitidum. A

Λαμπρώω, clarisco, illustro; λαμπρώομαι, illustror; clarescо; magnifice me ostento. Ὅχοις τε ἡ σολῇ λαμπρωθῇ, Eurip. El. 974. ἐν ἡμῖν ὁ φόνος, ib. 1053. Λελάμπρωθ' κόραις, Arist. Plut. 634. A λάμπω.

Λάμπρυσμα, τὸ, ornamentum splendidum, splendorem afferens, ut gemmæ, &c.

Λαμπρῶς,

Digitized by Google

Λαμπρῶς, *Adv.* splendide, magnifice; (2) clare, perspicue; (3) aperte, manifeste, haud ambigue, *in utramque partem*, ut manifeste improbus, manifeste victus & vincens. A λαμπρός.

Λαμπτήρ, ῆρος, ὁ, fax fulgens, lucerna; (2) lignum in foculo ardens ad faciendam lucem, Ph. candela. A λάμπω.

Λαμπτηροκλέπτης, ου, ὁ, fur lucernæ s. facis.

Λαμπτηροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui lampadem s. facem fert. Ex λαμπτήρ, & φέρω.

Λαμπυρίζω, f. ίσω, lampyridem refero, cicindelæ instar luceo. A

Λαμπυρίς, ίδος, ἡ, lampyris, nocticula, cicindela; (2) piscis qui *Ausonio mustella* dicitur, vulgo *lamprida*. Ex λάμπω, & πῦρ.

ΛΑΜΠΩ, fut. ψω, niteo, luceo, splendeo, fulgeo, mico; (2) splendeo, splendesco, *metaph.* Ἀσὴρ ἠδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγεῖ δόμῳ, Arist. Av. 11, 1714. Ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος, *Arist.*

Λαμπύδνις, ιδος, ὁ ἡ ὁ, in quo spuma innatat, Erotian. A λάμπω.

Λαμυρία, ας, ἡ, facundia, lepores; (2) loquacitas; (3) protervia, impudentia; (4) limpiditas. A

ΛΑΜΥΡΟΣ, ᾶ, ὁ, & λάμυρος, difertus, loquaculus, lepidus, facetus; (2) impudenter loquax, scurrilis; (3) sævus, terribilis.

Λαμυρῶς, *Adv.* diserte, lepide; (2) loquaciter, scurriliter, procaciter & proterve.

Λαμφθείη, 3. sing. acr. 1. opt. pass. *Ion.* pro ληφθείη, a λαμβάνω.

Λάμψαι, 2. s. a. 1. imper. med. v. λάμπω.

Λάμψις, εως, ἡ, splendor, fulgor. A λάμπω.

Λάμψομαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.

Λανθάνεμος, ὁρος, tempus, quo silent venti, clementia temporis. Ex λανθάνω, & ἄνεμος, *ventus.*

Λανθανόντως, *Adv.* latenter, clam, ita ut nemo sentiat. A λανθάνων, part. a

ΛΑΝΘΑΝΩ, latco, delitesco; cum part. clam facere, nescio altero, aut ut non resciscat; λανθάνομαι, obliviscor; sumit tempora a λήθω, f. λήσω, latebo. p. λέληθα, latui, lateo. p. pass. λέλησμαι, part. λελησμένος, oblitus, *Poet.* λελασμένος, a. 2. act. ἔλαθον, latui, part. λαθών, latens. Ἐχρῆν ζητεῖν ἄνδρα, ὃς ζητεῖν ὅπως λέληθεν ὑμᾶς, Arist. Θεσμ. 627. Λαθὼν τὸν φυλακὴν, Thuc.

ΛΑΞ, *Adv.* calce, calcibus, extremo pede.

Λάξασθαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro λῆξασθαι, a λαγχάνω, pro λήγω.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, instrumentum, quo lapicidæ utuntur. A λαξεύω.

Λαξευτὴς, οῦ, ὁ, lapicida. Ab eod.

Λαξευτὸς, ὴ, όν, in saxo incisus. Ab eod.

Λαξεύω, f. εύσω, lapides polio, lapides scalpo, lapides incido. Ex λᾶας, & ξέω.

Λάξις, ιος, ἡ, *Ion.* sortitio; sors; portio, pro λῆξις.

Λαξπάτητος, idem quod λακπάτητος.

Λαοδότειρα, ἡ, alma.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi descriptio, census. Ex λαὸς, & γράφω, *describo.*

Λαοδάμας, αντος, ὁ, populorum dormitor. Ex λαὸς, & δαμάω.

Λαοδογματικῶς, ex vulgi opinione.

Λαοκηδία, ἡ, imperium in populum.

Λαοκίδων, οντος, princeps. A μέδω.

Λαοξόος, ου, ὁ, lapidum sculptor, lapicida. Ex λᾶας, & ξέω.

Λαοπαθὴς, ὲς, qui a populo male tractatus, injuria affectus est.

Λαοπλάνος, ου, ὁ, populi seductor.

Λαοπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, populos transiens.

Λαόπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, per quem populus transit. Ex iisd.

ΛΑΟΣ, οῦ, ὁ, populus, turba.

Λαοσεβὴς, ὲς, ὁ ἡ ὁ, a populo cultus. Ex λαὸς, & σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ἡ ὁ, populum servans, populi servator; (2) qui populum agitat, s. concitat. Ex σόος, vel σόω.

Λαοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui populum alit. Ex λαὸς, & τρέφω.

Λαότροφος, ου, ὁ ἡ ὁ, a populo nutritus.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, populum corrumpens & evertens, populi pernicies. A φθείρω.

Λαοφόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, populum occidens. A φένω, *occido.*

Λαοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, populos ferens. Ex λαὸς, & φέρω.

Λάπαγμα, ατος, τὸ, id, quod evacuando educitur. A λαπάζω. Unde

Λαπαγμὸς, οῦ, ὁ, evacuatio, exinanitio.

ΛΑΠΑΖΩ, & λαπάσσω, sive λαπάττω, f. άξω, evacuo; inanio; (2) mollio; (3) perdo, destruo. Λαπάττειν τὴν γαστέρα, Gal.

Λάπαθον, ου, τὸ, fossa, terræ locus evacuando excavatus; (2) lapathum, herba. *Angl.* Dock. A λαπάζω.

Λάπαθος, ου, ὁ, idem & ab eod. Unde

Λάπαξις, εως, ἡ, evacuatio, exinanitio.

Λαπάρα, ας, ἡ, locus infra costas, quasi laxus & vacuus, quia caret costis; abdomen, ilia, Gl. V. A λαπαρὸς.

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, vacuus, inanis; (2) tenuis, mollis. A λαπάζω.

Λαπάσσω, vide λαπάζω.

ΛΑΠΗ, ης, ἡ, pituita.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. verbi λάπτω.

ΛΑΠΙΖΩ, insolentius me effero & jacto, Etym.

Λάπισμα, ατος, τὸ, jactantia. A λαπίζω.

Λαπιστὴς, οῦ, ὁ, jactator, nugax, mendax, temerarius; (2) delicatus & mollis; (3) nihil pensi habens. Ab eod.

ΛΑΠΤΩ, fut. ψω, lambo, lambendo more canum bibo; (2) me ingurgito, confertim bibo; (3) evacuo, exinanio; (4) consumo, perdo, ut λαπάζω. Τὸ αἷμα λάπτουσι προθύμως, Plut.

Λαρινδιόομαι, saginor. A λαρινός.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ὴ, όν, saginatus, pinguis; λαρινοὶ βόες, saginati, bene habiti boves.

Λαρκαγωγὸς, ὁ, corbem gestans. Ex λ. & ἄγω.

Λαρκίδιον, ου, τὸ, parvus corbis, Dim. a

ΛΑΡΚΟΣ, ου, ὁ corbis e vimine plexus, cophinus, corbis carbonarius.

Λαρκοφορέω, ῶ, fut. ήσω, corbem vimineum fero. Ex λάρκος, & φέρω.

Λαρνακοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, arcam corrumpens. Ex λάρναξ, & φθείρω.

Λαρνακόφορος, ον, in area gestatus, vectus, &c. A λ. & φέρω.

ΛΑΡΝΑΞ, ακος, ὁ, capsa, arca, riscus, cista, loculus, conditorium.

Λαροειδὴς, ὲς, laro similis.

ΛΑΡΟΣ, ου, ὁ, Larus, gavia, avis vorax.

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, hilaris, jucundus, suavis dicitur, *inpr.* de odore. Ab ἱλαρός. Αὐτὸς ἐπὶ κλισίην λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἐθήκας, Hom. Il. 19, 316.

Λαρυγιάω, ῶ. Hinc λαρυγιάων part. præs. pro λαρυγιῶν, λαρυγιάων, raucum stertens, raucos ronchos edens. A λάρυγξ.

Λαρυγίζω, vocem dilato; clamito, vociferor, λαρυγιῶ, f. *Att.* pro λαρυγίσω, clamore obtundam. Λαρυγιῶ τοὺς ῥήτορας, Arist. Eq. 357. Hinc

Λαρυγισμὸς, οῦ, ὁ, clamor, vociferatio, quæ fit gutture latius diducto.

Λαρυγιστὴς, οῦ, ὁ, vociferator, vel vorator, lurco.

Λάρυγξ, γγος, ὁ, caput asperæ arteriæ, guttur.

Λαρυγόφωνος, ὁ ἡ ὁ, e gutture vocem fundens. E φωνή.

Λᾶς, λαὸς, ὁ, lapis, *contr.* a λάας.

Λασάμβυος, α. 1. part. med. *Dor.* pro λησάμενος, a λανθάνω.

ΛΑΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, lasanum, vasculum, olla; (2) cloaca, sella familiaris.

Λασανοφόρος, ου, ὁ, qui domino lasanum fert. Ex λάσανον, & φέρω.

Λάσδεο, 2. sing. præs. imper. med. *Dor.* pro λάζυ, s. λάζιο, a λάζομαι.

Λασδήμεθα, 1. plur. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro λησόμεθα, a λανθάνω.

ΛΑΣΘΗ, ης, ἡ, illusio, contumelia.

Λαδῆμεν, aor. 1. inf. pass. *Dor.* pro λαθῆναι, a λανθάνω.

Λασιαύχην, ενος, ὁ ἡ ὁ, hirtam cervicem habens.

Λασιόθριξ, χος, ὁ ἡ ὁ, hirtus, hirsutus, villosus.

Λασιόκωφος, ου, ὁ ἡ ὁ, surdus ex aurium hispiditate, Hes. Scid.

Λασιόμαλλον, τὸ, pomum quasi hispidum, lanugine obductum, Hes.

ΛΑΣΙΟΣ, ου, ὁ ἡ ὁ, hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, horridus, hirtus, villosus; (2) herbidus, fruticibusque & arboribus consitus.

Λασιόστρνος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui hirsutum habet pectus. Ex λ. & στέρνον.

Λασιόφρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, qui hirsuta habet supercilia.

Λασιὰν, ᾶνος, ὁ, loca densa & arbustis hirta. A λάσιος.

ΛΑΣΚΩ, loquor. Τοιαῦτα λάσκειν τοὺς ἀναγκαίους φίλους; Eurip. Andr. 671. Σφῷ καλῶ λάσκειν τὰς ἐπηκόους λιτὰς, Lyc. 460. Confer. Æschyl. Agam. 875.

Λασκαροκάκκαζον, eduljum quoddam operosius & lautius. Ex λάσκανος, & κάκκαβος.

Λάσκανος, ου, ὁ, hirsutus circa virilia & quidem imprimis inter anum & scrotum; (2) insigniter mutoniatus; (3) salax, impudicus; (4) cinædus. Ex λα, vel λάσιος, & τανύω.

Λασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λανθάνω.

Λαταγεῖν, strepitum, s. sonitum edere λάτοξιν effusis. Ex

Λαταγὴ, ἡ, vox Sicula, id. quod

ΛΑΤΑΞ, γος, ἡ, sonitus, qui fit inter cottabizandum poculo in altum sublato, &, quod a potu reliquum fuit in subjectam pelvim effundendo; (2) animal quoddam amphibium.

Λατομεῖον, ου, τὸ, lapicidina. A λατομέω.

Λατομέω, ῶ, fut. ήσω, saxa cædo, lapides incido. Ὃ (μνημεῖον) ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ, Matt. 27, 60. λιλατομημένον, Marc. 15, 46. A λατόμος. Hinc

Λατόμημα, τὸ, saxum excisum.

Λατομητὸς, ὴ, όν, incisus in lapides.

Λατομία, ας, ἡ, lapicidina. A λατόμος.

Λατόμιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Λατομικὸς, ὴ, όν, ad lapides exscindendos pertinens.

Λατόμος, ου, ὁ, lapicida. Ex λᾶς, & τέμνω.

ΛΑΤΟΣ, ου, ὁ, latus, *piscis.*

Λατρεία, ας, ἡ, servitus; (2) cultus, servitus religiosa; (3) cultus Dei; (4) eucharistiæ celebratio. A λατρεύω.

Λάτρευμα, ατος, τὸ, servitium, ministerium; (2) cultus. Ab eod.

Λατρὶς, ίδος, ἡ, servus, minister.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, cultor. Ab eod.

Λατρευτὸς, ὴ, όν, servilis. Ab eod.

Λατρεύω, f. εύσω, servio, famulor; (2) religiose colo; (3) sacrifico; (4) habito. Καλῆσι δ' αὐτὸν ἃ λατρεύομεν, Πολύφημον, Eur. Cyc. 24, Φοίβου λατρεύειν μὴ φαυσίμην, id. Ion. 150. Τίνα σέβει, τίνα δ' οἶκον λατρεύεις; id. Elec. 131. A

ΛΑΤΡΙΣ, ιος, ὁ ἡ ὁ, servus, famulus.

Λάτρον, ου, τὸ, merces servientis. A λάτρις.

Λατυπόω, ῶ, f. ήσω, lapides incido; (2) muros e lapidibus exstruo. A λάτυπος.

Λατύπη, ης, ἡ, quod e lapide abraditur; (2) terra figlina; (3) gypsum. Ab eod.

Λατύπος, ου, ὁ, qui tundit, s. percutit lapides, lapicida. Ex λᾶς & τύπτω.

ΛΑΤΥΝΙΑ, ας, ἡ, guttur, gula, Hom. Il. 22, 325. Alii scribunt Λάπανία.

Λαῦρα, ας, ἡ, platea lata, vicus. A λαῦρος.

ΛΑΥΡΟΣ, ρα, ρον, latus, multus, copiosus.

Digitized by Google

Λᾶυρως, late; (2) abunde.
Λαυροσομίω, ῶ, f. ήσω, procaciter & præcipitanter loquor, pleno ore blatero, Æschyl. Ex λαῦρος, & σόμα, ατος.
Λαφρία, ή, prædatrix, *Epith.* Minervæ, qu. λαφυρία, a λάφυρον.
Λαφυγμός, οῦ, ὁ, deglutitio, helluatio. A λαφύσσω.
Λαφύστης, ου, ὁ, liguritor. helluo. Ab eod.
Λάφυρα, ων, τὰ, v. λάφυρον.
Λαφυραγωγίω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, prædor, diripio. Ex λάφυρα, & ἀγωγή.
Λαφυρίζω, ſ. σύσω, idem. A λάφυρα.
Λαφυραγωγος, ου, ὁ, prædator. Ex iiſd.
Λάφυρον, τὸ, ap. *Polyb.* poteſtas prædandi in agro alieno, quæ datur publico, quod eſt ἐπικυρηπλεῖν, *Ern.* (2) λάφυρα τὰ, ſpolia, & cetera præda.
Λαφυροπωλεία, ας, ἡ, haſtarium, Gl. V. ſubhaſtatio prædæ. Ab eod. & πωλέω, *vendo.*
Λαφυροπωλιον, ου, τὸ, officina, in qua ſpolia divenduntur. A
Λαφυροπώλεω, ſpolia vel exuvias vendo; (2) ſub haſta divendo, auctionor. A
Λαφυροπώλης, ου, ὁ, ſpoliorum ſ. exuviarum venditor; (2) qui captivos vendit.
ΛΑΦΥΣΣΩ, vel λαφύλλω, f. ξω, avide deglutio; (2) helluor, abligurio, lurcor, conſumo per luxum, devoro. Περὶν λαφύξαι γόνου, Lyc. 321.
Λαφύστιος, ια, ιον, vorax, helluo. A λαφύσσω.
ΛΑΧΑΙΝΩ, fodio, ſulco. Ἢν μή τις χέρσον λαχήν, βυσὶν αὔλακας τιμὰν, Lyc. 624. Τῷ μεγάλῳ (τάρρῳ) ἐλάχαινε, Moſch. 4, 96.
Λαχανεία, ας, ἡ, locus oleribus conſitus; (2) olerum collectio. A
Λαχανολόμαι, f. ώσομαι, olera produco; (2) oleri inſtar eſui ſum. A λάχανον.
Λαχανικὸς, ρὰ, ρὸν, oleraceus. Ab eod.
Λαχανηφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, olera ferens. Ex λάχανον, & φέρω.
Λαχανιζόμαι, f. ισομαι, olera colligo, vel lego. A λάχανον. Hinc
Λαχανισμὸς, οῦ, ὁ, olerum collectio.
Λάχανον, ου, τὸ, olus. A λαχαίνω.
Λαχανοπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi olera venduntur. A
Λαχανοπωλέω, ῶ, f. ήσω, olera vendo.
Λαχανοπώλης, ου, ὁ, olerum venditor.
Λαχανοπαλήτρια, ας, ἡ, olerum venditrix.
Λαχανόπωλις, ιδος, ἡ, idem.
Λαχανοπωλία, ἡ, venditio olerum.
Λαχανοφαγία, ἡ, cibus ex oleribus.
Λαχανώδης, ους, ὁ, ἡ, oleraceus, ex olerum genere. A λάχανον.
Λάχεια, ας, ἡ, foſſu facilis; (2) brevis. A λαχαίνω.
Λαχεῖν, a. 2. inf. act. verbi λαγχάνω.
Λάχεσις, εως, ἡ, Lacheſis, una Parcarum. A λαγχάνω, *ſortior.*
Λάχη, ης, ἡ, ſors, Heſ. Ab eod.
Λαχήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro λαχάνας, a λαχαίνω.
ΛΑΧΜΟΣ, οῦ, ὁ, pilorum denſitas.
Λαχμὸς, οῦ, ὁ, ſors. Gl. V. λαχμὸς, micatio. A λαγχάνω.
Λαχναῖος, αία, αῖον, lanuginoſus, villoſus, piloſus, hirſutus, hiſpidus. A
ΛΑΧΝΗ, ης, ἡ, lanugo; (2) pili lanuginis modo molles; (3) pellis lanugine hirta, ſ. pellis hirſuta pillis mollioribus.
Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod λαχναῖος.
Λάχνη, pro λαχνήεις, Suid.
Λαχνώδης, ους, ὁ, ἡ, idem quod λαχανώδης.
Λαχοίμι, 1. ſ. acr. 2. opt. act. *Att.* pro λάχοιμι, a λαγχάνω.
Λάχος, ους, τὸ, ſors. A λαγχάνω.
Λαχὼσα, a. 2. part. act. f. g. λαγχάνω.
Λαχῶ, *ſortiar*, f. 2. ind. act. verbi ejuſd.
Λαχὼν, *ſortitus*, a. 2. part. act. verbi ejuſd.
Λαψιμαι, 1. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψομαι, a λαμβάνω.
Λαψῇ, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro λήψῃ.
Λαψῶμαι, f. 1, ind. med. *Dor.* pro λήψομαι.

ΛΑ' Ω, video; (2) volo; (3) fruor. Ὁ μὴ λάσ νεῖρον ἀπάχων, Odyſſ. 19, 230.
Λαὰδης, ου, ὁ, ἡ, popularis. A λαός.
Λία, ας, ἡ, lapis, quem textor inter texendum ſtamini appendit, Etym. A λᾶς.
Λέαινα, ης, ἡ, leæna. A λέων.
Λεαίνω, f. λεανῶ, lævigo, polio, complano; (2) comminuo. Ἔπειθ' ἵνα λεαίνοιμι τῦτ' ἠμπιχόμλω, calefierem, Ariſt. Conc. 538. A λεῖος.
Λεάναι, a. 1. inf. act.
Λεάντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λεαίνω.
Λεαντικὸς, ἡ, ὸν, lævigandi vim habens. Unde
Λεαντικῶς, ad lævigandum apte.
Λεββαῖος, ου, ὁ, Lebbæus. Nomen Apoſtoli Hebr, *cordatus.*
ΛΕΒΗΡΙΣ, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depoſita, membrana ſive ſenectus anguium depoſita, vernatio, vernatio anguina; (2) cortex fabæ, pellicula fabæ, Heſ.
ΛΕΒΗΣ, ητος, ὁ, lebes, ahenum, cacabus; (2) pelvis, 1 Reg. 2, 14.
Λεβητάριον, ου, τὸ, parvus lebes. Dim. a λέβης.
Λεβήτιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Λεβητίζω, in lebetem conjicio, coquo.
Λεβητοχαίρων, lebetibus gaudens. Ex λέβης, & χαίρω, *gaudeo*, cum alluſione ad Charontem.
Λεβητώδης, ους, ὁ, ἡ, lebetis formam habens, Ab eod.
Λεβιανὸς, οῦ, ὁ, lebianus, piſcis quidam.
Λεβίας, ου, ὁ, lebias, piſcis.
Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, legio. Vox Latina.
ΛΕΓΝΟΝ, ου, τὸ, fimbria, quæ adſuitur extremæ veſti.
Λεγνόω, ῶ, unde apud Heſ. λεγνῶσαι, a. 1. inf. quod exponit ποικίλαι, i. e. variegare.
Λεγνώδης, ους, ὁ, ἡ, varius, variegatus, Heſ. ubi λεγνώδεις, ποικίλας. A λέγνον.
Λεγνωτὸς χιτὼν, fimbriata tunica.
Λεγόμεθον, 1. plur. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro λεγόμεθα, a λέγω.
Λέγομες, 1. pl. præſ. *Dor.* pro λέγομεν.
Λέγοντι, 3. pl. *Dor.* pro λέγουσι.
ΛΕΓΩ, f. λέξω, dico; aio; memoro; (2) numero, percenſeo; (3) lego; colligo; deligo; λέγομαι; dicor; deligor; recenſeor; (2) deligo; numero; percenſeo; (3) diſſero; loquor; (4) cubo, jaceo, dormio. Μέλλουσι μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν — ὅτι κακὰς αὐτὰς λέγω, Ariſt. Θεσμ. 189. Τῦτον ἐδαμῶ λέγω, nihili facio, Soph. Antig. 189. Ἐν βραχεῖ ξυωθεὶς λέγω, ſummatim, id. El. 675. Ἦν λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν. Plut. *in* Alcib. c. 13. *ex* Eupol. Λεγόμεθα, Hom. Il. 2, 435. Tempus colloquendo teramus — vel, *hic accubemus.*
Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, ipſa actio agendi prædam; (2) præda. Ex λεία, & ἐλαύνω.
Λεηλατέω, ῶ, f. ήσω, prædam ago, prædando abigo, depopulor, prædor. Λεηλατεῖν ἐπὶ τινὸς, Xen. Ex iiſd.
Λεηλατικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ex iiſd.
ΛΕΙΑ, ας, ἡ, præda, corpora capta, pecudes prædando abactæ.
Λειαίνω, f. ανῶ, lævigo, polio. Πᾶν δ' ἐῦ λειήνας, Il. 4, 111. Λείηναν χρὸν, Odyſſ. 8, 260. Ἡ λεάνω.
Λειαντειρα, ας, ἡ, lævigatrix. A λειαίνω.
ΛΕΙΒΩ, libo, fundo, ſtillo. Ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λείβε, Il. 1, 463. Δάκρυα λείβαν, ib. 13, 658. Ἄρρος ἢ ὡεὶ σόμα μαιχόωντι λείβεται, *de apro*, Heſiod. Ἀσπ. 390. Hinc λείβομαι, fluo, liqueſco.
Λείβηθρον, ου, τὸ, rivus, aquæ ductus; (2) locus irriguus. A λείβω.
Λειεντερίω, ῶ, f. ήσω, laboro lævore ſeu fluxu inteſtinorum. Ex λεῖος, & ἔντερον.
Λειεντερία, ας, ἡ, lævitas inteſtinorum, cibos incoctos elabi ſinens. Ex iiſd.
Λειέσμαι, *lævigor*, præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro λειόμαι, *contr.* ex λειόομαι, a λειόω.
Λειζόμαι, & Ῥεῖζ. λιῖζομαι, f. ισομαι, prædor. A λεία.

Λείηναν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion. & Att.* pro ἐλείαναν, a λειαίνω.
Λεικνάριον, ου, τὸ, vannulus, Gl. Vet. Dim.
Λεικνίζω, vanno, Gl. V. A λῆκνον.
Λεῖκνον, ου, τὸ, vannus; ventilabrum, quod & λίκνον.
Λειμακώδης, ους, prata habens, ſ. paſcua.
Λείμαξ, ακος, ὁ, pratum. A λειμών.
Λειμάς, άδος, ἡ, idem & ab eod.
Λείμμα, ατος, τὸ, quod relictum eſt, reliquiæ. A λείπω.
Λειμόδαρον, ου, τὸ, Limodorum, herba, fœnum Græcum ſuffocans.
ΛΕΙΜΩΝ, ῶνος, ὁ, pratum, locus irriguus; (2) pudendum muliebre, Eur. Cycl.
Λειμωνήρης, εος, ὁ, ἡ, ὸ, ut λειμωνήριος βοτάνη, herba pratenſis. A λειμών.
Λειμωνία, ας, ἡ, anemones ſpecies. Ab eod.
Λειμωνιὰς, άδος, ἡ, pratenſis. Ab eod.
Λειμωνίτης, λίθος, Limoniates, gemma, quæ Plinio eadem videtur cum ſmaragdo, dicta a pratenſi virore. A λειμὼν, *pratum.*
Λειμώνιον, ου, τὸ, Limonium, quibuſdam beta ſilveſtris. Ab eod.
Λειμώνιος, ία, ιον, pratenſis. Ab eod.
Λειμωνὶς, ίδος, ἡ, pratenſis, ut λειμωνὶς πόα, herba pratenſis. Ab eod.
Λειμωνοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸ, prato ſimilis, floridus, herbidus. Ex λειμὼν, & εἶδος.
Λειμωνόθα vel λειμωνόθεν, *adv.* e prato. A λειμών.
Λειόβατος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, lævigradus, leniter incedens. Ex λεῖος, & βαίνω, *eo.*
Λειογένειος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, læve & glabrum caput habens. Ex λεῖος, & κάρηνον.
Λειόκαυλος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, lævem caulem habens, cui ſcapus eſt lævis.
Λειοκύμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸ, λειοκύμων θάλασσα, mare placatum, non aſperum fluctibus, ſed quaſi complanatum. Ex λεῖος, & κῦμα.
Λειοντὴ, ῆς, ἡ, pro λεοντῆ, leonina pellis.
Λειοντομάχαν, *Dor.* pro λειοντομάχῳ, a
Λειοντομάχης, ου, ὁ, ἡ, pugnans cum leone. Ex λείαν pro λέων, & μάχομαι.
Λειοντοπόλης, ου, ὁ, idem. Ex πόλη.
Λειόπους, οδος, ὁ, ἡ, qui lævibus eſt pedibus. Ex λεῖος, & πῦς.
ΛΕΙΟΣ, λεῖα, λεῖον, lævis, non aſper, glaber, planus; (2) proclivis, facilis; (3) tritura lævigatus; (4) minutatim contuſus. Hinc τὸ λεῖον, ου, lævor; item pulvis.
Λειόστρακος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, lævi teſta intectus. Ex λεῖος, & ὄστρακον, *teſta.*
Λειόστρεια, ων, τὰ, oſtreæ lævis, oſtrea non ſcabra. Ex λεῖος, & ὄστρεον, ſeu ὄστριον.
Λειότης, ητος, ἡ, lævitas, lævor. A λεῖος.
Λειοτριβίω, contero, contundo & comminuo, ita, ut lævigetur.
Λειοτριβὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸ, qui ita tritus & tuſus eſt, ut ſit lævis. Ex λεῖος, & τρίβω.
Λειοτριχεῖν, lævi capillo præditum eſſe; λειοτριχεῖν ποιεῖ, pilos lævigat & expolit. Ex λεῖος, & θρὶξ, *capillus.*
Λειουργίω, ῶ, expolio, lævigo, complano. Ex λεῖος, & ἔργον, *opus.*
Λείυσιν, dat. pl. *Ion.* pro λείυσι, a λείων, *leo.*
Λειόφλοιος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, lævem, ſeu tactu molem corticem habens. Ex λεῖος, & φλοιός.
Λειόφυλλος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, lævia, non aſpera, habens folia. Ex λεῖος, & φύλλον.
Λειόω, ῶ, f. ώσω, lævigo. A λεῖος.
Λειπανδρεῖν, viris deſtitui, virorum inopia laborare. Ex λείπω, & ἀνὴρ. Hinc
Λειπανδρίων, ου, τὸ, decretum de virorum penuria emendanda.
Λειπανδρία, ας, ἡ, virorum penuria.
Λειπανθρωπία, ἡ, penuria hominum.
Λειποβοτανία, ῶ, herba ſeu gramine deficior, pabulo careo. Ex λείπω, & βοτάνη.
Λειπόγαμος, ου, ὁ, ἡ, ὸ, qui nuptias reliquit.
Λειπογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸ, dentibus deſtitutus, qui dicuntur gnomones.

Λειπογραμ-

Digitized by Google

Λιπογραμματος, ον, cui litera deest.
Λειποδεής, ές, ὁ ἡ ἡ, inops, egenus, pauper. Ex λείπω, & δέω, *egeo*.
Λειπόδερμος, ε, ὁ, cui deficit præputium s. cutis glandem tegens, apella. Gl. Vet. λειπόδερμος, verpus. Ex λείπω, & δέρμα.
Λειποδρανίω, ῶ, viribus ad agendum destituor, ad faciendum aliquid imbecillis sum. Ex λείπω, & δράω, *facio*.
Λειποδρανης, ές, ὁ ἡ ἡ, viribus ad aliquid agendum destitutus, *Aret.* A præc.
Λειποθυμέω, animo deficio s. deficior.
Λειποθυμία, ας, ἡ, animi defectio, animi deliquium. A
Λειπόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, animo deficiens, qui animi deliquium patitur.
Λειποθυμικῶς, cum deliquio.
Λειποκρεας, ε, ὁ ἡ ἡ, cui caro deficit, non carnosus, Gl. V. λειπόκρεας, macilentus.
Λειπομαρτύριον, ε, τὸ, desertio testimonii dicendi; (2) actio in desertores testimonii.
Λειπόπους, ὁ, qui navem deserit.
Λειποναύτης, ε, ὁ, qui socios nautas deserit.
Λειποναύτιον, ε, τὸ, desertio sociorum nautarum; (2) λειπονάυτίου δίκη, lis, quæ intenditur desertoribus navium, nautarum sociorum, vel etiam certaminis navalis. A λειποναύτης.
Λειποπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, qui patrem deserit.
Λειποπυρίας, ε, ὁ, ut λειπυπυρίας πυρετὸς, febris continua, in qua simul externa frigent, interna uruntur. Ex λείπω, & πῦρ.
Λειποπωγωνία, ας, ἡ, barbæ defectus. Ex πώγων.
Λιπόσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui carne deficitur, non carnosus, macilentus. Ex σάρξ.
Λειποστρατία, ας, ἡ, militiæ desertio.
Λειποστρατία, ας, ἡ, vel λειποστράτιον, ε, τὸ, idem & ex iisd.
Λειποστράτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui militiam deserit.
Λειποταξίω, ῶ, f. ήσω, desero ordinem, desero stationem. Λειποταξεῖν τῆ εἴλη. A
Λειποτάκτης, ε, ὁ, qui locum in acie deserit, desertor ordinis, stationis, vel aciei. Ex λείπω, & τάσσω, *ordino*.
Λειποταξία, ας, ἡ, desertio ordinis, aut loci in acie.
Λειποταξίας, ε, ὁ, idem quod λειποτάκτης.
Λειποτάξιον, ε, τὸ, idem quod λειποταξία.
Λειποτάξιος, ν. λειποταξίας.
Λειποψυχίω, ῶ, f. ήσω, anima linquor, animo deficio, Xen.
Λειποψυχία, ας, ἡ, animi deliquium, s. defectio. Ex λείπω. & ψυχή. Hinc
Λειποψυχάδης, ες, ὁ ἡ ὑ, qualis est, qui deliquium animi patitur.
Λειπτέον, *Adv. posit.* relinquendum est. Οὐ λειπτέον τάδε, Eur. fur. 1390.
ΛΕΙΠΩ, f. ψω, linquo, relinquo, desero; (2) relinquo alicui aliquid; (3) desum, deficio, absum; λειπομαι, relinquor, superfum; superor, minor sum, p. m. λέλοιπα, reliqui, a. 2. ἔλιπον, reliqui, p. pass. part. λελειμμένος, relictus, a. 1. pass. part. λειφθεὶς, relictus. Τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πόρος τόξα κρίσιν, superaretur, Soph. 270. Ὁ πατὴρ δόξῃ ὡς, ὥστ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' ἤδην ἀμφὶ νιν γοάμβων, omisit, ibid. 954. Παλαιὰ καινῶν λείπει κηδεύματων, cedunt, Eurip. Med. 76.
Λείπωσα, *Dor.* pro λείπουσα, a λείπω.
Λείρινος, ίνη, ινον, liliaceus, e liliis factus; (2) lilio similis. A λείριον.
Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; (2) floridus; (3) suavis; (4) tener. Ab eod.
ΛΕΙΡΙΟΝ, ε, τὸ, lilium; (2) flos narcissi; (3) flos quilibet.
Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, gracilis, pallidus, Hes. A λεῖος.
Λειρόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui placido & miti adspectu est. Ex λ. & ὀφθαλμός.
Λείστος, ὴ, ὸν, prædabilis. A λείζω.
Λεῖτον, τὸ, publicum.
Λειτουργίω, ῶ, f. ήσω, publicum munus obeo; *inpr.* sumtibus in remp. faciendis, deinde; (2) *tropice*, reip. quocunque modo, prodesse; (3) ap. eccles. script. munere ecclesiastico fungor; *inpr.* sacram cænam administro. Λειτουργεῖν τῇ πόλει, Xen. τας δαπανηρὰς λειτουργίας, Dem. περὶ τὰς ἀρχάς, Aristot. πρός τι, id. A λειτουργός. Hinc
Λειτούργημα, ατος, τὸ, ministerium sacrum & ecclesiasticum; (2) onus tributi.
Λειτουργία, ας, ἡ, ministerium, s. munus publicum; (2) ministerium quodvis; (3) quodvis pietatis officium; (4) administratio S. cœnæ. A λειτουργός.
Λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, ministratorius, ministerialis, ad ministerium pertinens. A
Λειτουργὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui munus publicum obit; (2) minister ecclesiæ. Vid. λειτουργός.
Λειφαιμίω, ῶ, sanguine destituor, exsanguis & pallidus reddor. A
Λείφαιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui sanguis deficit, pallidus & exsanguis. Ex λείπω, & αἷμα.
Λειχάζω, fello, as, Gl. V. A λείχω.
ΛΕΙΧΗΝ, ῆνος, ὁ, lichen, impetigo, summa cutis asperitas, cum leni pruritu, Lev. 21, 20. (2) callus in equorum genibus; (3) herbæ species, lichenas sanans, *Angl.* Liverwort.
Λειχηνιάω, ῶ, lichene, seu impetigine laboro. A λειχήν.
ΛΕΙΧΩ, f. ξω, lambo, lingo.
Λιῖαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλειψαν, a λείπω.
Λειψανδρία, ας, ἡ, virorum penuria. Ex λεῖψις, & ἀνὴρ.
Λειψανολόγος, ὁ ἡ ἡ, reliquias colligens. Ex seq. & λέγω.
Λείψανον, ε, τὸ, reliquiæ, quod relictum est.
Λεῖψις, εως, ἡ, relictio; (2) penuria. A λείπω.
Λειψυδρία, ας, ἡ, aquæ defectus, aquæ penuria. Ex λεῖψις, & ὕδωρ.
Λειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lævis, planus, Suid. A λεῖος.
Λείωμα, ατος, τὸ, lævigatum; (2) friando in pulverem redactum. A λειόω.
Λείωσις, εως, ἡ, lævigatio. Ab eod.
Λεκαλίος, ὁ, patinarius, ciborum delicatorum appetens, qu. λεκανήφιλος, ap. Lucian.
Λεκανάριον, ε, τὸ, patella. A seq.
ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, pelvis, catinus, patina.
Λεκάνιον, ε, τὸ, patella, parva pellis, catinulus. Dim. a λεκάνη.
Λεκανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Λεκανίσκη, ης, ἡ, idem ab eod.
Λεκανομαντεία, ἡ, divinatio e pelvi.
Λεκανόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, e pelvi vaticinans.
Λεκιθίτης, ε, ὁ, qui e vitello est, s. in quo vitelli sunt. A λέκιθος.
Λεκιθοπανάπωλις, ἡ, quæ pisa & olera vendit. Vox Com.
Λεκιθοπώλης, ε, ὁ, qui pisa vendit. Hinc
Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, quæ pisa vendit.
ΛΕΚΙΘΟΣ, ε, ὁ, vitellus, ovi luteum; (2) ἡ λέκιθος, pisum; (3) lens, cui cortex detracta; (4) pulmentum e leguminum farina.
Λεκιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, luteus, croceus, colorem vitelli referens; (2) qui e farina leguminum confectus est. A λέκιθος.
Λεκὶς, ίδος, ἡ, parva scutella. A λεκός.
Λεκίσκιον, ε, τὸ, scutella. A λεκὶς.
Λεκίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.
ΛΕΚΟΣ, ους, ὁ, vel λέκος, ες, τὸ, patina, scutella, Hes. Pollux.
Λεκτέος, ία, έον, dicendus. Hinc λεκτέον, dicendum est. A λέγω. Unde
Λέκτης, ε, ὁ, dicentarius, Gl. Vet.
Λεκτικὸς, ὴ, ὸν, orationi & sermoni accommodatus, Gl. Vet. λεκτικός, dicax.
Λεκτικῶς, proprie, vi vocis.
Λέκτο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* ἐλέλεκτο, a λέγω. Unde
Λεκτὸς, ὴ, ὸν, collectus, delectus, dictus, dicendus, qui dici potest, qui in dictis, seu verbis consistit, Ph. λεκτόν, dicibile.
Λέκτρον, ε, τὸ, lectus, cubile. A λέγω.
Λέκτροιδε, *Adv.* ad lectum.
Λεκτροχαρὴς, ὲς, concubitu gaudens. A χαίρω.
Λέκυθος, ε, ὁ, idem quod λέκιθος.
Λελαζέσθω, aor. 2. inf. med. *Ion.* & *Poët.* pro λαζέσθω, a λαμβάνω.
Λελάζησι, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάζῃ.
Λιλαζόμιλω, aor. 2. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλαζόμιλω.
Λέλαθα, perf. ind. med. *Dor.* pro λέληθα, a λανθάνω pro λήθω.
Λελαθόμιλω, a. 2. ind. méd. *Ion.* pro ἐλαθόμιλω.
Λέλακα, perf. ind. med. a λακέω.
Λελακυῖα, part. perf. med. f. g.
Λιλάληκα, perf. ind. act. verbi λαλέω.
Λιλάμπρυμμαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. λαμπρύνω.
Λιλάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro λελήσμεθα, a λανθάνω.
Λέλασαι, *oblivus es*, 3. sing. perf. ejusd.
Λελάχασι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro λάχωσι, a λαγχάνω.
Λέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. v. λείπω.
Λέλειπτο, *relictus, erat*, 3. sing. plusq. ejusd.
Λελεχότες, perf. part. act. v. λείχω.
Λελίχθαι, 3. s. perf. ind. pass. v. λίχω.
Λέληθα, perf. ind. med. verbi λανθάνω.
Λελῃθότως, *Adv.* latenter, clam, furtim. A λελῃθὼς part. perf. med. a λανθάνω.
Λέληκα, perf. ind. act. *per Sync.* pro λελάληκα, a λαλέω.
Λέλημμαι, perf. ind. pass. v. λαμβάνω.
Λελῆσθαι, perf. inf. pass. v. λανθάνω.
Λελησμαι, *oblitus sum*, perf. inf. pass.
Λέλημαι, perf. ind. act. verbi λαμβάνω.
Λελιμμένος, perf. part. pass. *per Euphon.* & λέλιμμένος, Æsch. Sept. ad Theb. 386. Τυδεὺς δὲ μαργῶν ἡ μάχης λελιμμένος, pro λελιλημένος, a λιλέω.
Λέλιχα, *dixi*, perf. ind. med. v. λέγω.
Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. v. λογίζομαι.
Λελογισμένως, *Adverb.* prudenter, caute. A λελογισμένος, part. p. pass. a λογίζομαι.
Λέλογχα, perf. ind. med. v. λαγχάνω.
Λέλοιπε, 3. sing. perf. ind. med. v. λείπω.
Λελυμένον, acc. s. perf. part. pass. v. λύω.
Λέλοχας, 2. s. perf. ind. act. *Att.* pro λέλεχας, a λέγω.
Λελύμασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro λελύμαμμαι, a λυμαίνω.
Λελυμένως, leniter, lente. A λύω.
Λέλυδ, 3. s. perf. ind. pass. v. λύω.
Λεμβάδιον, ε, τὸ, parvus lembus. Dim. a
ΛΕΜΒΟΣ, ε, ὁ, lembus, parvum navigium. Hinc
Λεμβώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lembo similis.
Λέμμα, ατος, τὸ, cortex, liber; (2) cortex nondum detractus; (3) tunica plantæ, leguminis & similium; (4) tegmen. A λέπω.
ΛΕΜΦΟΣ, ε, ὁ, mucus concretus.
Λεμφὸς, ὴ, ὸν, vel λέμφος, ε, ὁ, mucosus; (2) stolidus, stultus. A λέμφος.
Λέντιον, ε, τὸ, linteum. Voc Latina.
Λεξάσθων, *contr.* ex λεξάσασθαν, aor. 1. imp. med. a λέγω, *cubo*, Hom. Il. 9, 67.
Λέξατο, *recensuit*, 3. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐλέξατο, a λέγω, *recenseo*.
Λέξιο, 2. s. præs. imper. *Ion.* pro λέξισο, a λέξομαι, *cubo*.
Λέξιος, gen. sing. *Att.* & *Ion.* pro λέξεως, a λέξις.
Λεξίδιον, vel λεξείδιον, ε, τὸ, dictiuncula, vocula, Dim. a λέξις.
Λεξίλογ, dicturio, Gl. V. A λέξω, *dicam*.
Λεξιθήρας, ε, ὁ, vocabulorum captator. Ex λέξις, & θήρα, *venatio*.
Λεξιθηρίω, ῶ, voculas aucupor, & capto. Ex iisd. Hinc
Λεξιθηρία, ας, ἡ, vocum captatio.
Λεξικογράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, Lexici scriptor.
Λεξικὸς, ὴ, ὸν, vocabula deinceps posita explicans. Hinc ἡ λεξικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lexica, vocabulorum rationem reddens, & τὸ λεξικὸν, ῦ, sc. βιβλίον, liber, in quo vocabula sua serie posita explicantur, Lexicon, dictionarium, vocabularium. A λεξὶς.
Λέξις, εως, ἡ, dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus; (1) vocabulum, verbum. A λέγω.

Digitized by Google

Λιξάντι, 3. plur. f. 1. ind. act. *Dor.* pro λέξωσι, a λίγω.

Λεοντα-γχωνος, ὁ ᾗ ἡ, leonem angendo perimens. Ab ἀγχω.

Λεοντέη, ἡ, & *contr.* Λεοντῆ, ῆς, ἡ, ſc. δορᾷ, pellis leonina, exuvium leonis. A λέων.

Λέοντει-ος, εία, ειον, vel Λεόντει-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, leoninus, qui leonis eſt, qualis leonis eſt.

Λεοντηδόν, *Adv.* more leonino, inſtar leonis.

Λεοντικ-ός, ή, όν, leoninus. Ab eod.

Λεοντιδ-ᾶς, έας, ὁ, pl. Λεοντιδεῖς, leonis catuli. Ab eod.

Λεοντική, ῆς, ἡ, leontice, *herba*. Ab eod.

Λεόντι-ος, εία, ιον, leoninus. Ab eod.

Λεοντισκ-ος, ᾱ, ὁ, leunculus, parvus leo. Dim. ab eod.

Λεοντόζοτ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, leones alens. Ex λέων, & βόσκω.

Λεοντοδάμας, αντ-ος, ὁ, leones domans, leonis domitor. Ex λέων, & δαμάω.

Λεοντόθυμ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, leonino, id eſt, forti animo præditus. Ex λέων, & θυμός.

Λεοντοκέφαλ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, caput leonis habens. Ex λέων, & κεφαλή.

Λεοντοκόμ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui datum eſt negotium curandi leones, leonum curator. Ex λέων, & κομέω, *curo*.

Λεοντομιγ-ής, ές, ὁ ᾗ ἡ, leonis mixtione genitus; ut Λεοντομιγεῖς κυῶσες, canes canum & leonum coitu progeniti, Ex λέων, & μίγνυμι.

Λεοντοπεταλον, ᾱ, τὸ, Leontopetalum, herba quædam. Ex λέων, & πέταλον.

Λεοντοπόδιον, ᾱ, τὸ, leontopodium, pes leonis, *herba*. Ex λέων, & πούς.

Λεοντοπρόσωπος, ον, leonis faciem habens.

Λεοντοφόν-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, leonicida, leonum interfector. Λεοντόφορος, a leone occiſus. Ex λέων, & φόν-ος.

Λεοντοφόρ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, leoniger, leonem ferens. Ex λέων, & φέρω.

Λεοντοφυ-ής, ές, ὁ ᾗ ἡ, ex leone natus. Ex λέων, & φύω, *naſcor*.

Λεοντόχλαιν-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, pelle leonina indutus. Ex λέων, & χλαῖνα, *veſtis*.

Λεοντόψυχος, fortiſſimus. Ex ψυχή.

Λεοντώδ-ης, ες, ὁ ᾗ ἡ, leoninus, leoni ſimilis, qualis eſt leonum. A λέων.

Λεοντωδῶς, *Adv.* more leonino.

Λεπργος, vid. Λεαργός.

Λέπαδνον, ᾱ, τό, pl. τὰ λέπαδνα, lora lata, quibus equi collum ad jugum religatur, antilena. A λέπω

Λεπαῖ-ος, εία, αῖον, montanus, arduus, præruptus, aſper; (2) cortiebus abundans. A λέπας, vel λέπ-ος.

Λέπαργ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, albus, Euſt. Ex λεπίς, & ἀργός, *albus*.

Λέπας, τό, rupes, mons, jugum. A λέπω.

Λεπάς, ἀδ-ος, ἡ, lepas, concha petræ adnaſcens. A λέπας.

Λεπαστ-ή, ῆς, ἡ, Lepaſta, genus poculi conchæ formam habens. A λεπάς.

Λεπαστίς, ίδ-ος, ἡ, idem & ab eod.

Λεπίδιον, ᾱ, τὸ, parvus cortex; (2) parva ſquama; (3) lancinula. Dim.

Λεπιδοειδ-ής, ές, ὁ ᾗ ἡ, ſquamæ formam habens. Ex λεπίς, & εἶδ-ος.

Λεπιδόχαλκ-ος, ᾱ, ὁ, æris ſquama.

Λεπιδωτός, ή, όν, ſquamatus, ſquameus, ſquamoſus; (2) piſcis quidam.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico, delibro, putamen, vel ſquamam detraho; (2) pellem detraho. A λεπίς.

Λεπίς, ίδ-ος, ἡ, cortex, liber; (2) ſquama; (3) lamina. A λέπω.

Λέπισμα, ατ-ος, τὸ, cortex detractus; (2) decorticatio. A λεπίζω.

Λέπ-ος, ε-ος, τὸ, cortex, liber, id, quod decorticando aufertur; (2) cortex plantam aut legumen ambiens, ſiliqua; (3) ſquama piſcis. A λέπω.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo, aſperitas cutis profundior cum pruritu eam in ſquamas reſolvens. A λεπρός. Unde

Λεπρὰς, άδ-ος, ἡ, ſcabra, aſpera.

Λεπράω, ῶ, ſcaber fio; ſcaber ſum.

Λεπρίαω, ῶ, idem & ab eod.

Λεπρικός, ή, όν, ad lepram pertinens; (2) lepræ medens. Ab eod.

ΛΕΠΡΟΣ, ά, όν, ſcaber, aſper; (2) leproſus, cujus cutis quaſi in ſquamulas aſperas reſolvitur. Hinc τὸ λεπρὸν, ῦ, lepra. Hinc

Λεπρόω, ῶ, f. ώσω, ſcabrum reddo, velut ſquamulis obduco. Hinc λεπρόομαι, ώμαι, lepram patior, lepra laboro.

Λεπρωόω, λεπρωόομαι, idem.

Λεπρώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, leproſus, ſcaber.

Λεπλακινός, ή, όν, tenuis, minuſculus, minutulus. In Epigr. Ph. λεπλακίνης, gracilis. A λεπλός.

Λεπλαλέ-ος, έα, έον, tenuis, ſubtilis. Ab eod.

Λεπλεπιλεπ-ής, ὁ ᾗ ἡ, gracilis ſupra graciles, gracilitate omnes ſuperans, Epigr.

Λεπληγορέω, ῶ, fut. ήσω, minutiſſima quæque recenſeo. Ex λεπλός, & ἀγορέω.

Λεπλίζω, extenuo, attenuo.

Λεπλοκαθής, ές, ὁ ᾗ ἡ, mediocriter profundus.

Λεπλοκλαδ-ής, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuia germina edens. Ex λεπλός, & βλαστάνω.

Λεπλοξόης, ᾱ, ὁ, exilem & gracilem vocem habens. Ex λεπλός, & βοὴ, *clamor*.

Λεπλόζυρσος, ον, tenuem pellem habens.

Λεπλογράφος, tenuiter, ſubtiliter ſcribens.

Λεπλόγραφος, ὁ ᾗ ἡ, minutis & exiguis literis deſcriptus.

Λεπλόγα-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cujus ſolum tenue & non pingue eſt. Ex λεπλός, & γαῖα.

Λεπλόγει-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem. Ex γαῖα, vel γῆ.

Λεπλόγιος, ω, ὁ ᾗ ἡ, idem, τὸ λεπλόγιον, tenuitas, ſterilitas ſoli.

Λεπλογράμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, acutus, ſubtilis. Ex λεπλός, & γνάμη.

Λεπλόγραμμ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, minutis literis ſeu lineis conſtans. Ex γράμμα, ſ. γραμμή.

Λεπλοδέρματ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuem pellem ſeu cutem habens. Ex δέρμα.

Λεπλόδρομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iiſd.

Λεπλοδρμία, ἡ, corii tenuitas.

Λεπλόδομος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuiter ædificatus, ex tenui materia ſtructus. Ex δέμω.

Λεπλοεπέω, ῶ, ſubtiliter diſſero, minutiſſima quæque tracto. Ex ἔπος.

Λεπλοθρίξ, χος, ὁ ᾗ ἡ, qui tenui pilo, ſ. capillo eſt. Ex λ. & θρίξ.

Λεπλόθρους, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuia habens folia. Ex λ. & θρίον.

Λεπλόϊν-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenues nervos ſeu exiles fibras habens. Ex λ. & ἶς.

Λεπλοκάλαμος, *Epith.* arundinis tenuis.

Λεπλόκαρπ-ος, ὁ ᾗ ἡ, cujus fructus tenuis.

Λεπτοκάρυον, ᾱ, τὸ, nux avellana.

Λεπτόκαρφ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, feſtucam ſeu ſurculum tenuem habens.

Λεπλόκαυλ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui tenuem caulem, ſ. ſcapum habet.

Λεπλέκνημος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, exiles tibias, ac ſuras, ſ. crura exilia habens. Ex κνήμη.

Λεπλοκοπέω, ῶ, f. ήσω, minutatim concido, ſeu contundo, comminuo. Ex κοπή.

Λεπλολιχνής, ές, ὁ ᾗ ἡ, ſubtiliter & nimis ſcrupuloſe de re leviori diſputans. Ex λεπλός, & λίχνη, *fermo*.

Λεπλολιχία, ας, ἡ, ſubtiles nugæ, ſubtilior de re levi diſputatio. Ex iiſd.

Λεπλολογέω, minuta & ſubtilia diſputo, ſubtilius de re levi diſſero, curioſius expono. Καὶ λεπλολογεῖν ἤδη ζητεῖ, ᾗ πρὸς κατηῦ ςτιολιχεῖν, Ariſt. Nub. 319. A λεπλολόγος.

Λεπλολόγημα, ατος, τὸ, idem quod.

Λεπλολογία, ας, ἡ, ſubtilior de rebus minimis diſputatio. Ab eod.

Λεπλολογιςὴς, οῦ, ὁ, nimis ſubtilis argutator.

Λεπλολόγ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui ſubtiliter & minutatim de rebus diſſerit; (2) argutus; (3) accuratus. Ex λεπλός, & λόγ-ος.

Λεπλομέρεια, ἡ, tenuitas partium, ſubtilitas. A

Λεπλομερ-ής, ές, ὁ ᾗ ἡ, tenues & extiles partes habens, tenuis, exilis, minutus. Ex λ. & μέρος.

Λεπτομέριμν-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ſcrupuloſus, anxius, Ph. Ex λ. & μέριμνα, *cura*.

Λεπτομερῶς, *Adv.* minutatim, ſubtiliter, excutiendo minutiſſima quæque.

Λεπτόμητις, εως, ἡ, prudens conſilium; (2) animus cordatus. Ex λ. & μῆτις.

Λεπτόμιτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenui licio, ſ. filo textus, Ex λ. & μιτος.

Λεπτομυθέω, ſubtiliter diſſero, argutor.

Λεπτὸν, οῦ, ὁ, minutus nummus. A λεπτός.

Λεπτύντος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, ſubtiliter netus, vel etiam e ſtamine ſubtili textus. Ex νέω.

Λεπτοποιέω, ῶ, extenuo, attenuo.

Λεπτόπους, οδ-ος, ὁ ᾗ ἡ, tenues & graciles pedes habens.

Λεπτόπτυ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenues & exiles habens nates. Ex πυγή.

Λεπτόῤῥιζος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, cui tenuis eſt radix.

Λεπτόῤῥυτος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuiter fluens. Ex λ. & ῥύω, *fluo*.

ΛΕΠΤΟΣ, ή, όν, tenuis, ſubtilis; (2) exiguus, parvus; (3) gracilis, macer; (4) rarus; (5) ſubtilis, acutus, ingenioſus, argutus.

Λεπτοσκελὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, tenuia habens crura.

Λεπτόσπερμος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui tenue & minutum ſemen habet. Ex λ. & σπέρμα.

Λεπτόςομος, ον, tenue, anguſtum os habens.

Λεπτοσύνη, ης, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. A λεπτός.

Λεπτοσύθετος, ον, e ſubtili materia factus, ſubtilis, mollis.

Λεπτοχειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, tenuibus fiſſuris diſtinctus, tenuiter ſciſſus, inciſus, diffiſſus. Ex λ. & χείζω.

Λεπτόσωμ-ος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenue corpus habens. Ex λ. & σῶμα.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, ſubtilitas; (2) gracilitas, macies; (3) argutia, ſubtilitas ingenii. A λεπτός.

Λεπτοτομέω, in tenues partes ſeco. Ex λ. & τομή.

Λεπτοτράχηλος, ον, gracilem cervicem habens.

Λεπτότριχος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenues & rares capillos, ſ. pilos habens. Ex λ. & θρίξ.

Λεπτουργέω, ῶ, ſubtilia opera conficio; (2) ſubtiliter partior, diſtinguo, exprimo; (3) ad ſubtilem rationem revoco. Ἀλλ' ὁ γὰρ εὐδίοντι λεπτουργεῖς, Eur. Hipp. 926.

Λεπτουργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſubtili artificio factus.

Λεπτουργία, ἡ, opus ſubtile. A

Λεπτουργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, ſubtilium operum artifex. Gl. V. faber tignarius. Ex λ. & ἔργον.

Λεπτουφὴς, ές, ſubtiliter textus. Ex ὑφή.

Λεπτόφλοιος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuem & ſubtilem corticem habens.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, tenuis, exilis, ſubtilis. Ex φυή.

Λεπτόφυλλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui tenuia folia habet. Ex φύλλον.

Λεπτοφωνία, ἡ, exilitas vocis, vox tenuis. A

Λεπτόφωνος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui tenuem & gracilem vocem habet. Ex λ. & φωνή.

Λεπτόχειλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, tenuia labra habens.

Λεπτόχυλος, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, qui tenuem habet ſuccum, qui ſucci tenuis eſt.

Λεπτόω, ῶ, paſſ. λεπτόομαι, ώμαι, macer fio, macreo. Gl. V. A λεπτός.

Λέπτωσις, εως, ἡ, attenuatio, extenuatio.

Λεπτωτικός, ή, όν, attenuandi vim habens, quod tenuem & gracilem reddit. A

Λεπτωτός, attenuo, tenuem & gracilem reddo, minuo, extenuo; λεπτωόμαι, macreſco. A λεπτός.

Λεπτωσμός, οῦ, ὁ, idem quod λέπτωσις.

Λεπτῶς, *Adv.* tenuiter, ſubtiliter, accurate.

Λεπύριον, ᾱ, τὸ, parvus cortex, exiguum putamen, ſquamula, Dim. a λέπυρον. Hinc

Λεπυριόω, ῶ, f. ώσω, decortico, deglabro.

Λεπυριώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus. A λεπύριον.

Λεπυρὸν,

Digitized by Google

Λέπυρον, υ, τὸ, cortex, testa. A λέπω.

Λεπυρὸς, ρὰ, ρὸν, corticosus, squamosus, squama tectus. A λέπυρον.

Λεπυρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tunicis multiplicibus obvolutus; (2) squamosus, squamis tectus. Ab eodem.

Λεπύχαιον, υ, τὸ, gluma, folliculus. A ΛΕΠΩ, fut. ψω, decortico, delibro, putamen vel squamam detraho. Μάζης μελαγχρῶ μιδὸς λαμβάνων λέπη, Athen.

Λεπτὸδης, ες, ὁ ἡ ἡ, squamosus, Gl. Vet. A λέπος.

Λερναῖος, αία, αῖον, Lernæus. A λέρνη.

Λέρνη, ης, ἡ, Lerna, palus in Argolide, in quam sordes omnis generis confluebant.

Λεσβιάζω, f. άσω, Lesbiorum mores obscœnos imitor. A Λέσβιος. Unde

Λεσβιὰς, άδος, ἡ, fellatrix, fœmina obscœna.

Λεσβίζω, fut. ίσω, f. inf. λεσβίσειν, Att. pro λεσβίσειν, idem quod λεσβιάζω.

Λέσβιος, ία, ιον, Lesbius, ex insula Lesbo.

Λεσβὶς, ίδος, ἡ, fœmina Lesbia. Ab eod.

ΛΕΣΒΟΣ, υ, ἡ, Lesbus, insula maris Ægei.

Λεσχάζω, f. άσω, garrio, blatero, sermocinor.

Λεσχαίνω, idem. A λέσχη.

Λεσχαστὴς, οῦ, ὁ, expositor, Hes. Ab eod.

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, crebra confabulatio; (2) futilis sermo; (3) sedes & locus, in quem homines de rebus philosophicis disputandi gratia convenire solebant, Gen. 24, 63.

Λεσχηνεία, ἡ, confabulatio; (2) loquacitas; (3) contumelia, convicium, injuria.

Λεσχηνευτὴς, οῦ, ὁ, confabulator. A

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, sermocinor, confabulor, garrio. A λέσχη.

Λεσχηνώρης, υ, ὁ, confabulator, cognomen Apollinis, quod ipso lucente seu interdiu homines inter se confabulari solent. Quidam λεσχηνώριον, alii λεσχηνόριον.

Λεσχηνῶν, discipuli, qui sermonibus præceptoris intersunt. Ab eod.

Λεσχηνῶ, confabulor, sermocinor, Hes.

Λεσχόμαχος, υ, ὁ ἡ ἡ, confabulationibus pugnans. Ex λέσχη, & μάχομαι.

Λευγαλίης, dat. pl. f. g. Ion. pro λευγαλίοις.

Λευγαλέος, ία, έον, exitiosus, pernicioſus; (2) difficilis, gravis, molestus; (3) malus; (4) miserabilis, ærumnosus; (5) invalidus. A λευγός.

Λευγαλίως, graviter, acerbe, tristi animo.

Λευκαίνω, fut. ανῶ, dealbo, candidum facio; λευκαίνομαι, dealbor, item albus s. candidus sum; albeo, candeo, candico. Λευκαίνει τόδε φῶς ἤδη λαμπρὸν ἠὼς, Eurip. Iph. in Au. 154. A λευκός.

Λευκάκανθα, ης, ἡ, spina alba. Ex λ. & ἄκανθα.

Λευκαλφίτης, υ, ὁ ἡ ἡ, albam polentam s. farinam habens. Ex λ. & ἄλφιτον.

Λευκόμπυξ, υκος, ὁ ἡ ἡ, albas vittas habens.

Λευκὴν, acc. s. f. g. Dor. pro λευκὴν.

Λευκάναι, a. 1. inf. act. v. λευκαίνω.

Λευκανθὴς, dealbatus, a. 1. part. pass.

Λευκάνθεμις, υ, τὸ, anthemidis species. Ex λ. & ἄνθος.

Λευκάνθης, ους, ὁ ἡ ἡ, florem album habens. Ex iisd.

Λευκανθίζω, f. ίσω, candidus sum; (2) dealbo. Ex λ. & ἀνθίζω.

Λευκανία, ας, ἡ, Ion. λευκανίη, ης, ἡ, guttur, gula. A λευκανίκη.

Λευκανιδὸν, Adv. ad gulam.

Λευκανόθεν, ex gutture, ex imo gutturis.

Λεύκανσις, εως, ἡ, dealbatio. A λευκαίνω. Unde

Λευκαντὴς, οῦ, ὁ, dealbator. Gl. V. A λευκαίνω.

Λευκατικῶς, candide, specie alba.

Λευκόργιλος, υ, ἡ, argilla candida.

Λευκὰς, άδος, ἡ, alba, candida; (2) clara; (3) leucas, herba. A λευκὸς.

Λεύκασμος, οῦ, ὁ, dealbatio; (2) candor, Vet. Lex. Quasi a λευκάζω.

Λευκασπὶς, ίδος, ἡ, album clypeum habens.

Λευκαυγὴς, ές, candidus cum splendore.

Λευκαχάτης, υ, ὁ, sc. λίθος, gemmæ species, achates albus.

Λευκερινὸς, ἡ, capitificus alba, ficus species.

Λευκέρυθρος, υ, ὁ ἡ ἡ, ex albo & rubro mixtus. Ex λ. & ἐρυθρὸς.

Λευκερώδιος, υ, ὁ ἡ ἡ, ardea alba, ardeola. Ex λ. & ἐρωδιὸς.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba; (2) vitiligo alba. A λευκὸς.

Λευκηπατίας, υ, ὁ, pallidus ex vitio quodam hepatis; (2) timidus. Ex λ. & ἧπαρ.

Λευκήρετμος, υ, ὁ ἡ ἡ, sc. ναῦς, navis albos remos habens.

Λευκίρης, ες, albus.

Λεύκινος, ίνη, ινον, populeus. A λεύκη.

Λευκίππος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui candidos equos habet.

Λευκίσκος, υ, ὁ, piscis e mugilum genere. A λευκὴ.

Λευκίτης, υ, ὁ, candidus apud Theoc. hircus dicitur λευκίτας, Dor. a colore. A λευκὸς.

Λευκιγαῖος, α, ὁ ἡ ἡ, cujus terra alba est.

Λευκόϊς, υ, vel Att. λευκόης, ω, ὁ ἡ ἡ, idem.

Λευκογραφέω, ῶ, f. ήσω, colore albo depingo. Ex λ. & γράφω.

Λευκογραφὶς, ίδος, ἡ leucographis, genus lapidis. Ex iisd.

Λευκοδέρματος, υ, ὁ ἡ ἡ, alba pelle amictus. Ex λ. & δέρμα.

Λευκοδιφθερος, υ, ὁ ἡ ἡ, albis pellibus s. rhenonibus indutus. Ex λ. & διφθέρα.

Λευκαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, candidatus, Gl. V. Ex λ. & αἷμα.

Λευκοθέα, ας, ἡ, Leucothea, Albunea mater, Matuta; Ion. λευκοθέη, Nereïdes.

Λευκόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, qui candidos habet capillos, cui nivei sunt pili.

Λευκοθώρηξ, candide loricatus.

Λευκοΐνος, ον, e leuconio factus. A

Λευκόϊον, υ, τὸ, alba viola, Angl. Snow Drops. Ex λευκὸς, & ἴον, viola.

Λευκοκαρπὸς, υ, ὁ ἡ ἡ, albos fructus proferens.

Λευκόκαυλος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus caulis est albus.

Λευκακέρατες, alba habentes cornua, Hes. Ex λ. & κέρας.

Λευκοκέφαλος, ον, candidum caput habens.

Λευκόκομος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui candida est coma. Ex λ. & κόμη.

Λευκόκρης, candidum habens caput, Hes.

Λευκόκυμα, τὸ, albicans fluctus. Hinc

Λευκοκυμαν, ὁ ἡ ἡ, spumans, Epith. litoris.

Λευκόλιθος, ὁ ἡ ἡ, ex albo lapide constans.

Λευκόλινον, υ, τὸ, linum album.

Λευκολόφης, ὁ, idem quod

Λευκόλοφος, υ, ὁ ἡ ἡ, albam cristam habens.

Λευκομανὶς, ίδος, ἡ, mœna candida, piscis.

Λευκομάλλος, ον, candidum vellus, s. album lanam habens.

Λευκομέλας, e nigro & albo mixtus.

Λευκομέτωπος, υ, ὁ ἡ ἡ, candidam habens frontem; (2) candidus.

Λευκομφάλιος, ficus species. Ex ὀμφαλὸς.

Λευκόνοτος, υ, ὁ, purus & candidus, i. e. ficus notus s. auster, qui imbribus caret.

Λευκοπώρος, ἡ, albescentes, s. flavescentes fructus ferens, Epith. arboris. Ex λ. & ὀπώρα.

Λευκοπάρειος, υ, ὁ ἡ ἡ, candidas genas habens. Ex λ. & παρειά.

Λευκοπάρης, υ, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Λευκοπέρινος, υ, ὁ ἡ ἡ, cujus vestis album limbum aut albos clavos habet. Ex λ. & περιφή.

Λευκοπίταλος, gemma, quæ candorem nivis ex auro distinguit, Plin. Ex πίταλον.

Λευκόπηχος, υ, ὁ ἡ ἡ, albos habens cubitos.

Λευκόπλευρος, ον, alba latera habens.

Λευκοπλήθης, ἐκκλησία, concio albis, i. e. mulieribus plena, Aristoph. Ex πλῆθος.

Λευκοποικίλος, ον, albas maculas vel strias, &c. habens.

Λευκόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, albos habens pedes.

Λευκόπρωκτος, υ, ὁ ἡ ἡ, album habens podicem, i. e. mollis.

Λευκόπτερος, υ, ὁ ἡ ἡ, albas alas, vel etiam alba vela habens. Ex λευκὸς, & πτέρον.

Λευκόπυγος, υ, ὁ ἡ ἡ, albas habens nates; (2) mollis & effeminatus. Ex λ. & πυγὴ.

Λευκόπωλος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui albis equis utitur. Principis cujusvis Epith. & victoris, Eur. Herc. F. 29.

Λευκόσπορος, v. λευκόσπερμος.

Λευκόρροδον, υ, τὸ rosa alba, s. candida, Ph. λευκόρροδον, liguſtrum, saliunca.

ΛΕΥΚΟΣ, ὴ, ὸν, albus, candidus; (2) limpidus; (3) dilucidus, perspicuus; (4) faustus, felix; (5) jucundus; (6) serenus; (7) pinguis; (8) mollis, ignavus; (9) stupidus, tardus; (10) integer, purus.

Λευκόσαρκος, υ, ὁ ἡ ἡ, candidam carnem habens. Ex λ. & σάρξ.

Λευκοστεφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, alba lana velatus, Epith. supplicis. Ex λ. & στέφω.

Λευκόστικτος, υ, ὁ ἡ ἡ, albis maculis distinctus.

Λευκόσφυρος, υ, ὁ ἡ ἡ, candidos habens pedes. Ex λ. & σφύρα.

Λευκοσώματος, ον, albus, candidus.

Λευκότης, ητος, ἡ, albor, candor. A λευκὸς.

Λευκοτρίχιος, ω, albos crines habeo. Ex λ. & θρὶξ.

Λευκυρὸς, όν, albam caudam habens. Ab οὐρά.

Λευκοϋφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, alba textura constans; (2) albus. Ex λ. & ὑφαίνω.

Λευκοφαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, albus adspectu. Ex λ. & φάος.

Λευκόφαιος, υ, ὁ ἡ ἡ, ex albo & fusco mixtus. Ex λ. & φαιὸς.

Λευκόφθαλμος, υ, ὁ ἡ ἡ, candidos seu albicantes oculos habens.

Λευκοφλεγμαΐας, υ, ὁ, ut λευκοφλεγμαΐας ὕδρωψ, hydrops, qui totius corporis superficiem alba pituita plenam extollit. Ex λ. & φλέγμα.

Λευκοφλεγματόω, hydrope, leucophlegmatia laboro.

Λευκοφλεγματώδης, ες, laborans leucophlegmatia.

Λευκόφλοιος, ον, album corticem habens.

Λευκοφορέω, candida veste utor.

Λευκοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, albam s. candidam vestem gerens; (2) albatus, candidatus Ex λ. & φέρω.

Λεύκορρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, candida habens supercilia.

Λευκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, candidam tunicam habens.

Λευκόχροια, ας, ἡ, candidus & albus color.

Λευκόχροος, contr. λευκόχρως, ὁ ἡ ἡ, albus, albicans. A χρόα.

Λευκόχρυσος, υ, ὁ ἡ ἡ, sc. λίθος, lapis aureus interveniente candida vena, Plin.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, qui candidam habet cutem.

Λευκόω, ῶ, fut. ώσω, dealbo, album reddo; λελευκωμένος, perf. pass. part. dealbatus, albo colore inductus. Λελευκωμένον γράμματεῖον, Dem. A λευκὸς.

Λευκόλεινος, υ, ὁ ἡ ἡ, candidos habens lacertos; (2) formosus. Ex λ. & ὠλένη.

Λεύκωμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod dealbatum est; Epith. tabella albo colore inducta, quæ proponitur, velut ad proscriptionem; unde tabula proscriptionis album; (3) liber e tabulis gypsatis, qui & ipse album dicitur; unde (4) catalogi, v. c. senatorum, equitum, &c. (5) leges ipsæ, edicta; (6) album ovi, albumen; (7) album oculorum, albugo. A λευκόω.

Λευκωματίζω, dealbo. A præc.

Λεύκων, ῶνος, ὁ, populetum. A λεύκη.

Λευκώπις, ιδος, ἡ, albus adspectu. Ex λ. & ὤψ.

Λευκωπίτης, υ, ὁ, idem & ex iisd.

Λευκῶπις, ιδος, ἡ, alba adspectu.

Λεύκωσις, εως, ἡ, albugo, morbus oculorum; (2) dealbatio. A λευκόω.

Λεφρὸς,

Digitized by Google

Λᾶρὸς, ρὰ, ρὸν, lævis. Ποταμοὶ ψυρὸς δάπλουτες ἀγρίαις γνάθοις τῆς καλλικάρπε Σικελίας λᾶρὰς γύας, i. e. πλατείας χώρας, Scholiast. ad Æsch. Prom. vinct. 369. A λεῖος.

Λᾶσιμος, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, lapidatus. Σὲ λᾶσιμος μᾶϊή δίκη, Eurip. Heracl. 60. A λᾶας.

Λᾶσιμὸς, ῦ, ὁ, lapidatio. Ab eod.

ΛΕΤΣΣΩ, video, adſpicio. Σὺ ταῦτα λίξεις. ἰωὶν᾽ ἂν λᾶϊσης μ᾽ ἐνεῖ, Eur. Heracl. 736. Λᾶϊσω πάλαι δὴ Σπείραν ὁλκαίαν ϰαϰῶν Σύρουσαν ἄλμη, Lyc. 216.

Λᾶϑιξὴρ, ῆρος, ὁ, lapidator; (2) dignus, qui lapidetur, ſ. lapidibus obruatur. Λᾶϑιξὴρ, φονᾶς λίθοις ἀναιρῶν, Æſch. S. T. 205.

Λᾶϑις, ἡ, ὁν, lapidatus. A λᾶας.

Λᾰϊχειμονέω, ῶ, fut. ήσω, albis induor; (2) latitiam ſermone præ me fero. A

Λᾰϊχείμων, ονος, ὁ, ἡ, candidatus, albam veſtem geſtans. Ex λ. & εἷμα.

Λᾰϊχιπατίας, vide λᾰικιπατίας.

Λᾰΐω, fut. ᾰΐσω, lapido, lapidibus obruo; λᾰϊωθείς, aor. 1. paſſ. apud Heſ. lapidatus. A λᾶας, vel λάας.

Λεχαῖος, αία, αῖον, toris ſ. lectis exſtruendis aptus. A λέχος.

Λεχέεσσι, *lectis*, dat. pl. *Ion.* pro λέχεσι.

Λεχεποίης, ferens herbas lectis & ſtibadiis idoneas, Acc. λεχεποίην, apud Hom. Il. 2, 697. Ex λέχος, & ϖόα, *herba*.

Λεχήρης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, lecto adfixus. A λέχος.

Λεχϑὲν, nom. ſ. a. 1. part. paſſ. n. g. v. λέχω.

Λέχος, εος, τὸ, lectus, cubile; (2) concubitus, coitus. A λέχω, *cubare facio*.

Λεχοσδὲ, *Adv.* lectum verſus, ad lectum.

ΛΕΧΡΙΟΣ, ία, ιον, obliquus.

Λέχρις, *Adv.* oblique. A λέχριος.

Λεχὼ, όας, *contr.* οῦς, ἡ, jacens, decumbens in lecto, puerpera, Euripid. Electr. 652. A λέχος. Hinc

Λεχαῖος, α, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad puerperium pertinens.

Λεχώς, ίδος, ἡ, puerpera. Ab eod.

Λεωβάλος, ᾰ, ἡ, ſ. ὁδὸς, via publica & vehicularis. Ex λεὼς, pro λαὸς, & βαίνω.

Λεωδὴς, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, vulgaris, Ph. A λεὼς.

Λεωλογέω, ῶ, populum percenſeo. Ex λεὼς, & λέγω, *percenſeo*.

Λεῶμαι, *vellem*, præſ. opt. act. *contr.* pro λεάοιμι, a λεάω.

ΛΕΩΝ, οντος, ὁ, leo; (2) piſcis quidam; (3) ſerpens quidam; (4) aſtrum zodiaci; (5) morbus quidam, qui & elephantiaſis; (2) ſaltatio quædam.

Λεωπάτητος, ᾰ, ὁ ϰ᾽ ἡ, a populo calcatus. Ex λεὼς, & ϖατέω.

Λεωπέτρα vel λεοπέτρα, & λεωπετρία, ας, ἡ, petra plana & lævis. Ex λεῖος & πέτρα.

Λεωργὸς, ὸ, ὁ, hominum fabricator; opifex publ cus, Epith. Promethei apud Æſchyl. Ex λεὼς, & ἔργον.

Λεὼς, ᾶ, ὁ, Attice pro λαὸς, populus.

Λεωσφέτερος, ᾰ, ὁ ϰ᾽ ἡ, quem ſuæ civitatis jure donant, civemque faciunt, quem aliqui unum ex ſuo populo, i. e. civem faciunt. Ex λεὼς, & σφέτερος.

Λεωφόρος, ᾰ, ὁ ϰ᾽ ἡ, populum, ſ. populos ferens; via publica, via regia. Ex λεὼς, pro λαὸς, & φέρω.

Λῇ, 3. ſ. pr. conj. act. *Dor.* pro λᾷ, a λάω.

Λῆγέμεναι, pr. infin. act. *Dor.* pro λῆγειν.

Λήγομεν, 1. pl. præſ. opt. act.

ΛΗΓΩ, f. ξω, ceſſo, deſino, finem facio; (2) ceſſare ſ. deſinere facio. Ἀλλ᾽ ἐ μὲν δὴ λήξω θρῆϊκιον ϑυγατρῶν τε γόων, Soph. El. 107. Λήγειν τῶδ᾽ ἔχει, luctu, id. Oed. Col. 1719. ὕπνου, Eur. Her. fur. 1014. Λήγω ϖοιῶν, Plat. Λήγῃ μένος, is qui ipſe ſe cohibet; λήγῃ μένος, is qui occiſus, aut vulneratus, aut defatigatus deficit, S. Clark. S. T. P. ad. Hom. Il. 13, 424.

Λήδανον, ᾰ, τὸ, idem quod λῆδον, vel etiam pingue illud roſcidum, quod e λήδῳ, colligebatur in Arabia. A λῆδον.

Ληδάριον, τὸ, veſtis vilis, qualis æſtate geſtabatur. A λῆδος.

Λήδιον, vel ληδίον, ᾰ, τὸ, idem & ab eod.

ΛΗΔΟΝ, ᾰ, τὸ, ledon ſ. ladon, ciſti genus.

ΛΗΔΟΣ, εος, τὸ, veſtis e panno raro & detrito.

Λήθαιος, αία, αιον, vel λᾱθαῖος, αία, αῖον, lethæus, obliviоſus, oblivionem inducens, A λήθη.

Ληθάνω, obliviſci facio. Ab eod.

Ληθαργία, ας, ἡ, lethargus.

Ληθάργικὸς, ἡ, όν, veterno morbo laborans, lethargicus, veternoſus. A λήθαργος.

Ληθαργίζω, fut. ίσω, veterno laboro, dormiendi neceſſitate ſum oppreſſus. Ab eod.

Λήθαργος, ᾰ, ὁ, lethargus, veternus, quo quis ſemper dormit. Sed *adject.* ὁ ϰ᾽ ἡ, obliviоſus. λήθη, & ἀργὸς, *ignavus*.

Λήθεσκε, 2. ſing. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro λήθῃ, a λήθω.

Λησϑεδανὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A

Λησϑεδὼν, όνος, ὁ, oblivio, memoria abolita. A λήθη.

Λήθῃ, 3. ſing. præſ. ind. act. v. λήθω.

Λήθετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐλήθετο.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, memoria abolita. A λήθω.

Λησϑεικὸς, ὴ, όν, oblivionem inducens. A λήθη.

Λήϑιος, ία, ιον, clandeſtinus, clancularius, Heſ. Ab eod.

Λησθομιμνήσκος, ον, curarum oblivionem inducens. A μνῆμνη.

Λησθοσύνη, ης, ἡ, oblivio. Ab eod.

Λησθότης, ητος, ἡ, oblivio, Suid. Ab eod.

ΛΗΘΩ, f. ήσω, lateo; λήθομαι, obliviſcor. Οὐ δέ σε λήθω, Il. 1, 561. Οὐδέ μιν ἠὼς Φαεσιμβρὸν λήθησκεν, ib. 24, 13. Σὲ δ᾽ οὐ λήθει, ib. 9, 239.

Λητὰδης, ᾰ, ὁ, prædando captus, ſ. abductus, captivus, Heſ. A λήϊον.

Λητάνειρα, ας, ἡ, injiciens viris mulierum amorem. Ex λητὴν, & ἀνὴρ.

Λητὰς, άδος, ἡ, prædando capta, captiva. A λητὴν.

Λητέστειρα, ας, ἡ, quæ ſegetes depaſcit, & arva vaſtat.

Λητέστηρ, ῆρος, ὁ, qui ſegetem depaſcit.

Λητέστης, ᾰ, ὁ, idem. A λήϊον, & βόσκω.

Λητήδιος, ᾰ, ὁ, veſtis vilis, Dim. a λῆδος.

Λητήϊος, ία, ιον, prædando captus, captivus. A λητὴς.

Λητίζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐλητίζετο, a

Λητίζω, f. ίσω, prædor, depopulor; (2) eripio, rapio; (3) ſortior, nanciſcor. Ὅς ἐξ ἐμῶν δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο, Eur. Tro. 868. Οὐ μὴ γὰρ τέ γωνικὸς ἀνὴρ λητίζετ᾽ ἄμεινον Τῆς ἀγαθῆς, Heſiod. Ἔργ. 700. A λητὴν.

Λητὴν, ης, ἡ, præda, *Ion.* pro λεία.

ΛΗΙΟΝ, ᾰ, τὸ, ſeges; (2) triticum; (3) arvum ſegete conſitum, campus ſegetum.

Λητὶς, ίδος, ἡ, præda; (2) magna pecoris copia, & amplæ opes. A λεία.

Λητόαλο, 3. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλητίσατο, a λητίζω.

Λητῖτὴρ, ῆρος, ὁ, prædo, prædator. A λητίζω.

Λητὶτης, ᾰ, ὁ, idem & ab eod.

Λητὶτὸς, ὴ, όν, prædando captus ſeu adquiſitus; (2) qui prædando captus ſeu adquiri poteſt. Ab eod.

Λητιϱοσάλπιγξες, dicti fuerunt Tyrrheni, quod prædones eſſent, & primi tubas inveniſſent, Heſ. Ex λητὶτὴς, & σάλπιγξ, *tuba*.

Λητὶτὸς, ύος, ἡ, præda. Ab eod.

Λητὶτωρ, ορος, ὁ, prædo, prædator; (2) prædatorius, furtivus. Ab eod.

Λητῖτις, ίδος, ἡ, prædatrix, epitheton Dianæ. A λεία.

Λητῖτὶς, ίδος, ἡ, bello, ſ. prædando capta mulier. Ab eod.

Λητῖτάρχαι, qui præerant ſacrificiis, Heſ. Ex λήϊτον, & ἀρχή.

Λήϊτον, ᾰ, τὸ, locus publicus, ubi magiſtratus conveniunt, curia. A λεῖτος.

Λεῖτος, ᾰ, ὁ, publicus. A λεῖτος.

Λητῖτεργέω, opus publicum facio. A

Λητῖτεργὸς, ὸ, ὁ ϰ᾽ ἡ, opus publicum faciens; (2) miniſter publicus. Ex λήϊτος, & ἔργον.

ΛΗΚΕΩ, ῶ, ſono, reddo ſonitum, reſono, vocem edo, loquor. Hinc aliqui a. 2. ἔλακον, vide λακεῖν.

Λητλήριος, α, ον, definitus, terminatus, undique finitus. A λήγω.

Ληκυθίζω, fut. ίσω, pigmentis oratoriis exorno & illuſtro, elucubro ad lucernam, cui oleum e lecytho adfunditur, compono, ampullor, ſeſquipedalia verba crepo. A λήκυθος.

Ληκύθιον, ᾰ, τὸ, Dim. parva lecythus, parva ampulla; (2) idem quod λήκυθος.

Ληκυθισμὸς, ᾰ, ὁ, cantillatio, modulatio, ſuavitas vocis. A ληκυθίζω. Unde

Ληκυθιστὴς, ᾰ, ὁ, qui cavam vocem edit, ſc. qualem edunt vaſa cava, quum pulſantur, qui exilem edit vocem, Heſ. Suid.

Ληκυθοποιὸς, ᾰ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui lecythos conficit, qui ampullas fabricatur. Ex λ. & ϖοιέω.

Ληκυθοπώλης, ᾰ, ὁ, qui lecythos vendit.

ΛΗΚΥΘΟΣ, ᾰ, ἡ, lecythus, vas olearium, ampulla olearia; (2) ampulla unguentaria; (3) arcula pigmentaria; (4) pigmenta oratoria; (5) ſcriptum magno ſtudio & elucubratione confectum.

ΛΗΜΑ, ατος, τὸ, præſens animus, animus fortis virilisque, fortitudo; (2) ſuperbia, animus timidus; (3) voluntas, conſilium, decretum, propoſitum animi; (4) dignitas; (5) lucrum.

Λημαλέος, έα, έον, gramioſus; (2) lippus. A λήμη.

Ληματίας, ᾰ, ὁ, præſenti & confidenti animo præditus. A λῆμα. Unde

Λημᾰτίᾶ, ῶ, præſenti animo ſum.

Λημᾰτόω, ῶ, fut. ώσω, animum addo, animo confidenti munio. Ab eod.

Λημάω, ῶ, lippio, gramioſos oculos habeo. Ὦ λημῶντε τὰς φρένας, Ariſt. Plut. 580. Νὴ γέ τοι ἤδη καθ᾽ ὁρᾷς αὐτὸς, εἰ μὴ λημᾷς ϰελοϰεύταις, id. Nub. 326. A λήμη.

ΛΗΜΗ, ης, ἡ, gramia, ſordes oculorum, cum lacrima e pituita concreſcit; (2) lippitudo; (3) ſtupor.

Λῆμμα, ατος, τὸ, acceptum, ſumptio, res, quæ accipitur; (2) munus, quo quis corrumpitur; (3) lucrum, redditus, qui alicunde capitur, ſ. honeſte, ſive turpiter; (4) redditus, obventio; (5) ſumptio, adſumptio, *apud dialecticos*; (6) major propoſitio *apud eoſdem*; (7) titulus & argumentum ejus, quod tractatur; (8) apophthegma. A λαμβάνω.

Λημματικὸς, ὴ, όν, occaſione apte & dextre utens. A pr.

Λημμάτιον, τὸ, propoſitiuncula, Dim.

Λήμνιος, ία, ιον, Lemnius; (2) maximus, *de malo aliquo*. A Λῆμνος, *Lemnus*, inſula.

ΛΗΜΝΙΣΚΟΣ, lemniſcus, faſciola e corona dependens; (2) linamentum oblongum, quod vulneri inditur.

Λημνόθεν, ex Lemno. A Λῆμνος.

Λῆμνος, ᾰ, ἡ, Lemnus, inſula Vulcano ſacra.

Λῆναι, ῶν, αἱ, Lenæ, Bacchæ, mulieres bacchantes; (2) Nymphæ, torcularium præſides. A λῆνος. Unde

Ληναΐζω, e Baccho furo, de Poëtis dicitur, in Bacchum carmen ſcribo, &c.

Λήναϊκὸς, ἀγὼν, ludi Baccho-Lenæo ſacri.

Λήναιον, ᾰ, τὸ, plur. Λήναια, Lenæa. Lenæum, feſtum in honorem Bacchi agitari ſolitum. A λῆναῖος.

Λήναιος, Lenæus Bacchus.

Λήναῖτης, ᾰ, ὁ, ut Λήναῖτης ἀγὼν, ludi Baccho Lenæo ſacri.

Λήναιὼν, ῶνος, ὁ, menſis, in quo feſtum Lenæum in honorem Bacchi agitabatur. Quibuſdam idem eſt, qui Januarius noſter. A λῆνος.

Digitized by Google

Λῆνις, ἴδος, ἡ, eadem quæ ἐσοπίδη, scribitur etiam λανὶς, male, *Ern.*

Ληνοβάτης, ου, ὁ, calcator, torculator. Gl V. Ex ληνὸς, & βαίνω, *calco.*

ΛΗΝΟΣ, οῦ, ὁ, lacus prælii torcularii, ubi uvæ exprimuntur, torcular; (2) lacus s. concavus locus in prato; (3) alveus, in quo farina subigitur; (4) locus concavus in curru, quo ab aurigis reponebantur scuticæ; (5) mali nautici receptaculum; (6) canalis, aqualiculus; (7) ecclesia, *met.*

ΛΗΝΟΣ, ἴου, τὸ, lana.

Λῆξαν, 3 pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔληξαν, a λήγω.

Λήξεια, a. 1. opt. act. *Æol.* pro λήξαιμι.

Ληξιαρχικὸν, οῦ, τὸ, s. βιβλίον, liber, in quem puerorum nomina inscribebantur, qui jam suæ tutelæ facti erant. A

Ληξίαρχοι, αν, οἱ, magistratus Athenis, qui pueros sûæ tutelæ factos in ληξιαρχικὸν inscribebant. Ex λῆξις, & ἄρχω.

Ληξιπύρετος, ου, ὁ ἡ ὁ, faciens cessare febrem.

Λῆξις, εως, ἡ, sortitio; (2) sors, id, quod sortitione obtingit; (3) conditio; (4) hereditas; (5) cessatio; (6) regio, locus; (7) culmen, fastigium. A λήχω, pro λαγχάνω, *sortior*, vel λήγω, *desino.*

Ληπτὸς, ἡ, ὸν, capiendus, petendus, sumendus. Hinc ληπτέον, capiendum, sumendum, incipiendum est. A λαμβάνω.

Ληπτὴς, οῦ, ὁ, acceptor, qui capit, prehendens. Ab eod.

Ληπτικὸς, ἡ, ὸν, ad capiendum s. accipiendum proclivis. Ab eod.

Ληπτὸς, ἡ, ὸν, captus; (2) perceptus; (3) qui capi aut percipi potest. Ab eod.

Ληραίνω, nugor, deliro, ineptio. A λῆρος.

Ληρία, ῶ, deliro, nugor, ineptio. Τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν, αἰσθάνεσθαι οὐχὶ Σώφρονος, Soph. Trach. 442. Λῆρον ληρεῖς, Arist. Plut. 516. A λῆρος.

Λήρημα, ρήματος, τὸ, nugæ, deliramentum. A ληρέω.

Ληρήσις, εως, ἡ, idem.

Ληρολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, nugator. Ex λῆρος, & λόγος.

ΛΗΡΟΣ, ου, seu pl. ληροι, ων, οἱ, nugæ, ineptiæ, res nullius pretii, res vana, deliramentum; (2) nugax, nugator, vaniloquus.

Ληρωδέω, ῶ, f. ήσω, nugor, deliro. Ex λῆρος, & ᾠδὴ, *cantus.*

Ληρώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, nugatorius, nugax. A λῆρος.

Ληρῳδία, ἡ, nugæ.

Ληρωδῶς, inepte, nugatorie.

Λῇς, 2. sing. pr. conj. act. *Dor.* & *contr.* pro λάῃς, s. λᾷς, vel *Dor.* pro θέλῃς, a λάω, vel θέλω.

Λήσεις, 2. s. f. 1. ind. act. verbi λήθω.

Λησιπαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui Judi oblivionem inducit. *Epith.* Bacchi. al. λυσιπαίγμων. Ex λήθω, & παίγμα.

Λῆσις, εως, ἡ, voluntas, electio. A λῶ, *velo.*

Λησμονὴ, ῆς, ἡ, oblivio, Gl. V. A λήσμων.

Λησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio. A λήσμων.

Λήσμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, oblivionsus, immemor. A λήσομαι, f. 1. ind. med. v. λήθω.

ΛΗΣΟΣ, ου, ὁ, stella splendida in spina scorpionis, Hes.

Ληστάρχης, ου, ὁ, princeps latronum. Ex ληστὴς, & ἀρχή.

Ληστεύω, ῶ, ὁ, idem & ex iisd.

Ληστεία, ας, ἡ, latrocinium. A

Ληστεύω, fut. εύσω, latrocinor, prædor, prædonem ago, ex rapto vivo, prædando infesto, vasto, corrumpo. Καὶμασις τε ἡ ἀγροὺς ἐπετρέχων ἐλῄστευεν, Herodian. A ληστὴς.

Ληστήριον, ου, τὸ, prædonum receptaculum; (2) prædonum agmen; (3) latrocinium. Ab eod.

Ληστὴς, οῦ, ὁ, latro, prædo, prædator, pro λητῆς, a λεία, *præda.*

Ληστικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius, ex rapto vivens. Hinc τὸ ληστικὸν, οῦ, sc. σῖτημα, agmen prædonum. A ληστὴς.

Ληστικῶς, more prædonum.

Λήστις, εως, ἡ, oblivio, Eur. C. 175. A λήθω.

Ληστοκτόνος, ου, ὁ ἡ ὁ, prædonum interfector. Ex ληστὴς, & κτείνω.

Λῃστὸς, ἡ, ὸν, qui prædando captus est, vel capi potest. A λαμβάνω.

Ληστοτροφία, e præda alo. Ex τροφή.

Ληστρικὸν, οῦ, τὸ, prædones, vel prædonum agmen. A ληστὴς.

Ληστρικὸς, ἡ, ὸν, prædatorius. Ab eod.

Ληστρικῶς, *Adv.* prædonum more.

Ληστρὶς, ίδος, ἡ, prædatoria, prædatrix. A ληστὴς.

Λήσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λήσω, a λήθω.

Ληταρχὸς, ὁ, sacerdos publicus, ap. Lyc. Ex Λήτου, & ἀρχή.

Λητογένεια, ἡ, filia Latonæ.

Λητογενὴς, ὲς, Latona natus.

Λητοΐδης, Latonæ filius. A

Λητὼ, οῦς, *contr.* pro ους, ἡ, Latona.

Λητωΐς, ίδος, ἡ, filia Latonæ; ut Λητωὶς κούρη, Diana.

Λητῷον, τὸ, templum Latonæ.

Λητῷος, ου, ὁ, Latonius.

Ληφθείς, a. 1. part. pass. verbi λαμβάνω.

Ληφθῆτω, 3. sing. a. 1. imper. pass.

Λήψεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med.

Λῆψις, εως, ἡ, acceptio; (2) captura, prehensio, captio; (3) sumptio; seu adsumptio apud Dialecticos. A λαμβάνω.

Λήψομαι, 1. sing. f. v. λαμβάνω, pro λάβω.

Λήψονται, *accipient*, 3. pl. f. ejusd.

Λι, in compositione est pro λίαν.

ΛΙΑΖΩ, f. άσω, agito, jacto, turbo; (2) admodum propero, magnam adhibeo diligentiam; (3) separo; & (4) λιάζομαι, separo me, recedo; (5) egredior, exeo; (6) abeo, discedo; (7) eo, venio; (8) inclino, demitto me; (9) coëo, claudo me. Οἱ δ' ὕσα γράμνε ὀξάλιωα χθιμάδ' ναέτα λιάζον, solvebant, Lyc. 20. Σταδὴ πρὸς σ' ἐλιάσθω, exii, Eur. Hec. 99. Ἀμφὶ δ' ἄρα Ζεφύριος λιάζετο κῦμα θυέλλης, Il. 24, 96.

ΛΙΑΝ, *Adv.* valde, admodum.

Λιαθὴς, ὲς, valde floridus, pulcherrimus. Ex λίαν, & ἀνθέω.

Λιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus, egelidus, calidus, suavis, placidus, pro χλιαρὸς. A χλιαίνω.

Λίασμα, τὸ, fomentum, medicamentum tepidum. Pro χλίασμα. Ab eod.

Λιασθεὶς, part. aor. 1. pass. verbi λιάζω.

Λιβάδιον, ου, τὸ, locus irriguus, pratum, centaurium minus, herba. A λιβάς.

Λιβάζω, f. άσω, stillo, gutto. Ab eod.

Λιβανικὸς, ἡ, ὸν, thureus, thus referens. A

Λιβάνιον, thiurinus, Gl. V. A λίβανος.

Λιβανοκαῦλα, ας, ἡ, q. d. ustio thuris, Ph. λιβανοκαΐα, atthuratio. A καίω.

Λιβανόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, qui e thure incenso vaticinatur.

ΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, thus; at proprie (2) arbor thurifera, reperitur etiam τὸ λίβανον, & λιβάνη, sed ap. recentiores; (3) Libanus, mons Syriæ.

Λιβανοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, thuriferus. A φέρω.

Λιβανόχρως, *contr.* λιβανόχρους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui thureo colore est. Ex λίβανος, & χρόα.

Λιβανωδὴς, ους, ὁ ἡ ὁ, thureus, thus referens, thuris modo odoratus. A λίβανος.

Λιβανωτίζω, f. ίσω, thus adoleo. A λιβανωτὸς.

Λιβανώτινος, ου, ὁ ἡ ὁ, e thure factus.

Λιβανώτιον, ου, τὸ, thusculum, Gl. V. Dim.

Λιβανώτις, ίδος, ἡ, rosmarinus. A λίβανος, quoniam radix ejus thus redolet.

Λιβανωτὸν, οῦ, τὸ, thus, liquor arboris thuriferæ. Ab eod.

Λιβανωτοπώλειον, ου, f. ήσω, thus vendo. A

Λιβανωτοπώλης, ου, ὁ, qui thus vendit.

Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, thus; (2) thuribulum. A λίβανος.

Λιβανωτοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, thurifer. A φέρω.

Λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ, planta thurea. A λιβανωτὸς.

Λιβὰς, άδος, ἡ, gutta, liquor, uligo.

Λιβήθριον, ου, τὸ, aquæ ductus, fossa. A λείβω.

Λιβερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus, stillans. Ab eod.

Λιβόνοτος, ου, ὁ, Libonotus, ventus inter Africum & Austrum spirans. Ex λὶψ.

Λίβος, ου, τὸ, gutta, stilla, stillatio humoris ex oculis; (2) libum, ap. Athen. Vox Lat. A λείβω.

Λιβυφοινὶξ, ὶκος, ὁ, Carthaginiensis.

Λιβερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus; (2) tenebrosus, niger. Ab eod.

Λιβύη, ης, ἡ, Lybia, regio Africæ, Africa.

Λιβυκὸς, ἡ, ὸν, Africus, Punicus, Libycus.

Λιβυρνὶς, ίδος, ἡ, Liburnica navis.

Λίβυρνον, ου, τὸ, Liburnum, species navigioli.

Λίβυς, βυος, ὁ, Libycus, Africus, Africanus, Punicus.

Λιβυστὶ, ης, ἡ, Libyca, Punica; (2) femina e Libya.

Λιβυστικὸς, ἡ, ὸν, Libycus.

Λιβυστὶς, ίδος, ἡ, Libyca.

Λίβω, libo, stillo, Hes. A λείβω.

Λιγὰ, *Adv.* stridule, argute. Pro λιγέα, a λιγὺς.

Λιγαίνω, stridulum & argutum sono; clare prædico. A λιγὺς.

Λιγδήριον, τὸ, electrum, lincurium.

ΛΙΓΓΩ, strideo, strido, stridorem edo; præsupponitur, ut hinc sit Homæricum λιγξε, a. 1. λίγξε βιὸς, Il. 4, 125.

ΛΙΓΔΗΝ, *Adverb.* stricte; in superficie tantum, non profunde; (2) leviter.

ΛΙΓΔΟΣ, ου, ὁ, pila, mortarium; (2) fornacula, in qua metalla conflantur.

Λιγέα, nom. plur. n. g. a λιγὺς.

Λιγεῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro λιγειῶν.

Λιγείῃ, dat. f. f. g. *Ion.* pro λιγείᾳ.

Λιγέως, *Adv.* stridule. A λιγὺς.

Λίγνα, τὰ, vestis partes quædam interiores, Pollux. At Ph. λίγνον, bandum.

Λιγνύεις, ύεσσα, ύεν, fuliginosus. A λιγνὺς.

ΛΙΓΝΥΣ, ύος, ἡ, fuligo; (2) fumus; (3) flamma. Hinc

Λιγνυάδης, εος, ὁ ἡ ὁ, fuliginosus.

Λιγνατὲς, pingui similis; λιγνατὰ, Nicand. ubi Schol. λιπαδὰ.

Λίγξε, *sonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλιγξε a verbo λιγγω, *sono, strideo.* Λίγξε βιὸς, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστὸς, Hom. Il. 4, 125.

Λιγυαχὴς, ἐες, ὁ ἡ ὁ, stridulum seu canorum resonans, argutum tinniens. Ex λιγὺς, & ἠχέω, *sono.*

Λιγύθροος, *contr.* λιγύθους, ου, ὁ ἡ ὁ, argutum sonans. Ex λιγὺς, & θρόος, *sonus.*

Λιγύμελπος, ου, ὁ ἡ ὁ, suaviter canens Ex λιγὺς, & μέλπομαι, *cano.*

Λιγύμυθος, ὁ ἡ ὁ, qui stridula voce loquitur.

Λιγυπνείων, ουσα, ὁ, dulce spirans, argutum seu stridulum flatu sonum reddens. Ex λιγὺς, & πνοὴ, pro πνέω, *spiro.*

Λιγύπνους, λιγύπνοος, ου, ὁ ἡ ὁ, stridulum, i. e. leniter, flans. Ex λιγὺς, & πνοή.

Λιγυπτίρυμος, ου, alis stridens. A πτέρυξ.

Λιγυρίζω, fut. ίσω, argute & concinne cano. A λιγυρὸς.

Λιγυρία, ας, ἡ, Liguria. A Λίγυς.

Λιγύριον, ου, τὸ, lyncurius, lapis.

Λιγυρόθροος, *contr.* λιγυρόθρους, ου, ὁ ἡ ὁ, argutum sonans. Ex λιγυρὸς, & θρόος.

Λιγυρόπνους, *contr.* λιγυρόπνους, ου, ὁ ἡ ὁ, stridulum spirans. Ex λιγυρὸς, & πνέω.

Λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, stridulus, argutus, argutum stridens; (2) canorus; (3) jucundus. A λιγὺς.

Λιγὺς, εῖα, ὺ, idem. A λίγγω.

ΛΙΓΥΣ, υος, ὁ ἡ ὁ, Ligur.

Λιγυστικὸς, ἡ, ὸν, Liguſtitus. A Λίγυς.

Λιγυστὶς, ίδος, ἡ, femina Liguſtica.

Λιγυφθόγγοισι, dat. pl. *Ion.* pro λιγυφθόγγοις.

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ἡ ὁ, stridulum & suavem vocem liabens, argutus.

Digitized by Google

Λιγύφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex λιγὺς, & φωνὴ, *vox*. Hom. Il. 19, 350.

Λιθάζω, f. άσω, proprie in lapidem convertor; (2) lapido, lapidibus obruo, Λιθάσαντες ἐ Παῦλον, Act. 14, 19. Ἐλιθάσθησαν, Heb. 11, 37. Λιθάζουσιν, Act. 5, 26. A λίθος.

Λίθαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, lapillus; (2) locus aſper; (3) petra lubrica vel aſpera; (4) *Adject.* lapidoſus. Ab eod.

Λιθάργυρος, ε, ἡ, ſpuma argenti; (2) medicamentum metallicum.

Λιθαρίδιον, ε, τὸ, lapillus, gemma, Gl. V. Dim. A ſeq.

Λιθάριον, ε, τὸ, lapillus, Ph. λιθάριον, gemma, Dim. A λίθος.

Λιθάς, άδος, ἡ, lapillus, lapis. Ab eod.

Λιθάσαι, a. 1. part. act. verbi λιθάζω.

Λιθάσθησαν, 3. pl. aor. 1. conj. paſſ. cum ν ἐφελκ.

Λιθαστὴς, ε, ὁ, lapidator, Ph. A λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. pl. a. 1. conj. act.

Λίθεος, εία, εον, vel λίθινος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, ſaxeus. A λίθος.

Λίθεος, εία, εον, vel λίθιος, η, ὁ ἡ ἡ, idem.

Λιθία, ſ. λιθεία, ἡ, copia lapidum, lapides.

Λιθιακὰς, unde λιθιακὰ, τὰ, liber de lapidibus. A λίθος.

Λιθίασις, εως, ἡ, calculi generatiò in veſica, Gl. V. calculoſitas; (2) morbus oculorum in exteriori palpebrarum parte. A

Λιθιάω, ῶ, fut. άσω, calculo laboro, Part. λιθιῶν, calculoſus, Ph. A λίθος.

Λιθίδιον, ε, τὸ, lapillus, Dim. A λίθος.

Λίθινος, ίνη, ινον, vel λίθεος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθινὰς, *Adv.* ad inſtar lapidis vel ſaxi.

Λιθίς, ίδος, ἡ, lapillus, parvus lapis, Dim.

Λιθόβλητος, η, ὁ ἡ ἡ, lapidibus petitus, ſ. impetitus, lapidatus, lapidibus obrutus. Ex λίθος, & βάλλω, *jacio*.

Λιθοβολέω, ῶ, f. ήσω, lapidibus peto, lapidibus obruo. Λιθοβολοῦσα τὰς ἀπεσταλμένας πρὸς αὐτὴν, Luc. 13, 34. Ἣμῖν ἐντετάλται τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, Joan. 8, 5. Λιθοβοληθήσεται, Heb. 12, 20.

Λιθοβολία, ας, ἡ, lapidatio. A

Λιθοβόλος, η, ὁ ἡ ἡ, lapidibus jaculans, lapidibus impetens. Ex λίθος, & βάλλω.

Λιθογλύπτης, ε, ὁ, lapicida.

Λιθόγλυφος, ὁ ἡ ἡ, in lapide inſculptus. Ex λίθος, & γλύφω, *ſculpo*. Unde

Λιθογλύφος, ε, ὁ, qui lapides ſculpit, ſtatuarius, ſculptor marmorarius, Ph.

Λιθόδενδρον, ε, τὸ, corallium.

Λιθόδρακις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* Gorgonis, quaſi lapideo adſpectu, qui vim habeat convertendi in lapides. Ex λίθος, & δέρκω.

Λιθόδερμος, η, ὁ ἡ ἡ, pelle lapidea tectus, corio duritiæ ad lapidem accedente munitus. Ex λίθος, & δέρμα, *corium*.

Λιθοδόμητος, ον, e ſaxo ſtructus.

Λιθοδόμος, η, ὁ, faber, ſ. architectus lapidarius; (2) qui ex lapidibus ædificia ſtruere novit. Ex λίθος, & δέμω, *ædifico*.

Λιθοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, lapidis ſpeciem, ſ. formam habens. Ex λίθος, & εἶδος.

Λιθοθλάω, ῶ, lapidem, aut lapide frango. Ex λίθος, & θλάω.

Λιθοκάρδιος, η, ὁ ἡ ἡ, qui lapideo corde eſt. immiſericors, Ex λίθος, & καρδία.

Λιθοκέφαλος, η, ὁ ἡ ἡ, lapideum & durum caput habens. Ex λίθος, & κεφαλὴ.

Λιθοκόλλα, ας, ἡ, glutinum, quo lapides conglutinantur. Ex λίθος, & κόλλα.

Λιθοκόλλητος, η, ὁ ἡ ἡ, e lapidibus conglutinatus & compactus; (2) cui lapides pretioſi adglutinati ſunt; (3) gemmis & lapidibus diſtinctus ac picturatus.

Λιθοκοπία, ας, ἡ, ictus lapide factus, Suid. ἡ ἐκ λίθων βολὴ, percuſſio quæ fit lapidibus conjectis. A

Λιθοκόπος, ε, ὁ, lapicida. Ex κόπτω.

Λιθολευσίω, lapido.

Λιθολάβης, ε, ὁ, lapidator. A λιθολαβία.

Λιθόλευστος, ὁ ἡ ἡ, lapidibus obrutus, lapidatus; (2) per lapidationem factus. Λιθόλευστος Ἄρης, Soph. Aj. Ab eod. Hinc

Λιθολευστῶ, lapido, Guil. Bud.

Λιθολογέω, lapido, Vet. Lex.

Λιθολογίω, ῶ, fut. ήσω, lapides lego, ſeu operi faciendo idoneos lapides ſeligo. A λιθολόγος, Hinc

Λιθολόγημα, ατος, τὸ, ædificium ex lectis lapidibus exſtructum; ſtrues lapidum.

Λιθολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui lapides legit, ſ. colligit, ſ. ſeligit, operi faciundo idoneos. Ex λίθος, & λέγω.

Λιθομυλία, ἡ, lapides molares, ſaxa, cæmenta. Ex λ. & μύλη.

Λιθόξεστος, ον, e lapide ſcalptus.

Λιθοξοεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. Vet. Ex λίθος, & ξέω, *polio*.

Λιθοξόϊκὸν ἐργαλεῖον, inſtrumentum radendis aut ſcalpendis lapidibus idoneum. A

Λιθοξόος, ε, ὁ, qui lapides ſcalpit, ſ. polit, aut radendo complanat. Ex λίθος, & ξέω.

Λιθοποιὸς, ὦ, ὁ ἡ ἡ, calculum gignens, ſaxificus. Ex λίθος, & ποιέω.

Λιθοπρίστης, ε, ἡ, ſerrarius lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & πρίω, *ſerra ſeco*.

Λιθόρρινος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidea pelle tectus, corio fere lapideo munitus, *Epith.* teſtudinum. A ῥὶς.

Λίθος, ε, ὁ, vel ἡ, lapis, ſaxum; (2) lapis pretioſus, gemma.

Λιθοσσόος, vel λιθοσσόος, ε, ὁ, lapidum jactu fugans; (2) lapidator, lapides jaciens. Ex λίθος, & σόω.

Λιθοσπαδὴς, ὲς, lapide ſtructus. A σπάω.

Λιθόσπερμον, ε, τὸ, Lithoſpermum, herba, quæ ſic dicitur ob ſeminis duritiem. Ex λίθος, & σπέρμα.

Λιθοστεγὴς, ὲς, lapide tectus, e lapide ſtructus. A στέγος.

Λιθόστρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapidibus ſtratus. Τὸ λιθόστρωτον, *Subſt.* pavimentum teſſellatum.

Λιθοτομεῖον, είου, τὸ, lapicidina, Gl. V. Ex λίθος, & τέμνω.

Λιθοτομέω, lapides exſcindo.

Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. A

Λιθοτόμος, ε, ὁ, lapicida, cæmentarius; (2) chirurgus calculum exſcindens. A τέμνω.

Λιθότομος, η, ὁ, inciſus a lapide. Ex iiſd.

Λιθοτράχηλος, η, ὁ ἡ ἡ, duram, rigidam habens cervicem,

Λιθοτριστικὴ, ῆς, ἡ, ſc. τέχνη, ars lapides elaborandi ad operum ornamenta. Ex λίθος, & τρίβω, *tero*.

Λιθολκέω, lapides traho, extraho. A

Λιθολκὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, lapides extrahens e lapicidina. Ex λίθος, & ἕλκω, *trabo*.

Λιθουργέω, ῶ, f. ήσω, lapides elaboro; (2) in lapidem converto. A λιθουργὸς.

Λιθουργία, ας, ἡ, opus lapidarium. Ab eod.

Λιθουργικὸς, ὴ, όν, lapides incidens. Hinc ἡ λιθουργικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars incidendi lapides. Ab eod.

Λιθούργιον, ε, τὸ, lapicidina. Ab eod.

Λιθουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui lapides elaborat, qui lapides ſcalpit & operi aptat; lapidarius, Gl. V. Ex λίθος, & ἔργον.

Λιθοφορέω, ῶ, fut. ήσω, lapides fero, lapides porto, lapides comporto. A

Λιθοφόρος, η, ὁ ἡ ἡ, lapides ferens ſ. portans; λιθοφόρος, ſc. μηχανὴ, catapulta, quæ lapides mittit. Ex λίθος, & φέρω.

Λιθόω, ῶ, fut. όσω, in lapidem verto ſ. converto, lapidem reddo; λιθόομαι, ῶμαι, lapideſco. A λίθος.

Λιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lapidoſus, ſaxoſus, lapideus, ſaxeus. Ab eod.

Λιθωδία, ας, ἡ, ſaxoſitas, ſaxea durities.

Λιθωμίται, qui ad lapidem in concione jurabant, Heſ. Ex λίθος, & ὄμνυμι, *juro*.

Λίθωσις, ως, ἡ, mutatio in lapidem, ſ. in naturam ſaxeam. A λιθόω.

Λικμάω, ventilo, evanno, ventilabro purgo; (2) cribro. Il. 5, 500. A λικμός.

Λικμήσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator, qui vanno frumentum purgat. A λικμάω.

Λικμητήριον, ε, τὸ, ventilabrum, vannus, qua frumentum purgatur. Ab eod.

Λικμητηρὶς, ίδος, ἡ, qualus, per quem fæx percolatur. Ab eod.

Λικμητὴς, ῆ, ὁ, ventilator. A λικμάω.

Λικμήτωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.

Λικμητικὸς, ὴ, όν, ad ventilandum factus.

Λικμίζω, trituro, tero, Heſ. ubi λικμίζῃ, ἀλοᾷ.

ΛΙΚΜΟΣ, οῦ, ὁ, ventilabrum, vannus.

Λικμοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, vannum ferens; Vid. λικνοφόρος. Ex φέρω.

Λικμώντων, gen. pl. part. præſ. pro λικμώντων, a λικμάω.

Λικνάριον, ε, τὸ, vannulus, Gl. Vet.

Λικνίζω, vanno, vannio, Gl. V. A λίκνον.

Λικνίτης, ε, ὁ, Bacchi epitheton, ὑπὸ τῶν λίκνων ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται, a cunis, Heſ.

Λικνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vanno ſimilis; (2) ſordidus. Ex λίκνον, & εἶδος.

Λίκνον, ε, τὸ, vannus; (2) cribrum; (3) cunabulum, Gl. V. cunæ.

Λικνοφορία, ᾶς, vannum geſto. A

Λικνοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vannum geſtat in Bacchicis ſacris. Ex λίκνον, & φέρω.

Λικριφὶς, *Adv.* oblique, ex obliquo, Hom. Il. 14, 463.

ΛΙΚΡΟΙ, rami cornuum cervorum, Heſ.

Λικὼς, ε, ὁ, linctor, Gl. Vet. E λείχω.

Λιλαίεαι, 2. ſ. præſ. ind. med. Ion. pro λιλαίῃ a

ΛΙΛΑΙΟΜΑΙ, cupio, appeto, deſidero. Οὐδέ τε αὐτὸς Ἥβῃ ἐπὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, Il. 13, 253. Ὅλοοῖο λιλαιόμενοι στολίσμοιο, ib. 3, 133.

Λιμαγχίω, ῶ, inedia neco. Ex λ. & ἄγχω.

Λιμαγχικὸς, ὴ, όν, fame vexans.

Λιμαγχονάω, ῶ, fame neco; (2) fame ango & adhligo. Ex iiſd.

Λιμαγχονίω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iiſd.

Λιμαίνω, fame laboro. A λιμός.

Λιμακάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, herbidus, humidus. Ex Hippocr. A λείμαξ.

Λιμερὸς, obſcurus, tenebroſus, Heſ. Suid. A λυγερός.

Λιμεναρχὴς, ε, portus, ſ. portuum præfectus, cuſtos, Gloſſ. Vet. portitor. Ex λιμὴν, & ἀρχὴ, *principatus*. Hinc

Λιμεναρχία, ας, ἡ, portus præfectura, cuſtodia.

Λιμενήοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui portum continet. Ex λιμὴν, & ἔχω.

Λιμενίοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui portu continetur. Ex iiſd.

Λιμενίζω, fut. ίσω, recipio, colloco in portu. *paſſ. ſ. med.* ſum in portu. A λιμὴν.

Λιμένιον, ε, τὸ, parvus portus, Dim.

Λιμενίσκος, ε, ὁ, porticulus, Gl. V.

Λιμενίτης, ε, ὁ, in portu verſans, qui portum incolit. Fœm. λιμενῖτις. Ab eod.

Λιμενοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, portui ſimilis, portuoſus. Ex λιμὴν, & εἶδος.

Λιμενορμίτης, ε, ὁ, qui ad portum applicat, applicatur. Ex λιμὴν, & ὁρμίτης.

Λιμενοσκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, portuum inſpector.

Λιμενοφυλακία, ας, ἡ, portuum cuſtodia. A

Λιμενοφύλαξ, ακος, ὁ, portus ſ. portuum cuſtos. Ex λιμὴν, & φύλαξ.

ΛΙΜΗΝ, ένος, ὁ, portus.

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, famelicus, fame laborans, pauper. A λιμός.

Λίμνα, *Dor.* pro λίμνη, mare apud Soph.

Λιμνάζω, f. άσω, ſtagno, reſtagno; (2) ſtagnare facio. Λιμνάζῃ τὰς ἀρύτρας, Philo. A λίμνη.

Λιμναῖος, αία, αῖον, paluſter, lacuſter. A λίμνη. At Λιμναῖος, Bacchus. A λίμναι, loco Atticæ.

Λιμνακὸς, ίδος, ἡ, paluſtris, *Epith.* Nympharum.

Λιμνασία, ἡ, ſtagnatio, ſtagnum. A λιμνάζω.

Λιμνάς, άδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris. A λίμνη.

Λιμνᾶτις, *Dor.* pro λιμνῆτις, paluſtris.

ΛΥΜΝΗ,

ΛΙ΄ΜΝΗ, ης, ἡ, palus, ſtagnum, lacus; (2) mare. At Λίμναι, locus Atticæ.

Λιμνήτης, ου, ὁ, idem quod λιμναῖος.

Λιμνῆτις, ήτιδος, ἡ, paluſtris, lacuſtris.

Λιμνηϊδᾶς, ſpecie lacus. Ab εἶδος.

Λιμνοθάλαττα, ης, ἡ, lacus ingens, maris inſtar.

Λιμνομάχαι παῖδες, pueri pugilatu certantes in loco, qui Λίμναι dicebatur, Heſ. Ex Λίμναι, & μάχη, pugna.

Λιμνόομαι, οῦμαι, in paludem ſ. lacum abeo & exundo, in paludem redundo, aqua ſtagnante repleor. A λίμνη.

Λιμνόστρεα, ων, τὰ, paludis ſ. paludum oſtrea. Ex λίμνη, & ὄστρεον.

Λιμνοσάματος, ον, Epith. piſcis paluſtris.

Λιμνουργός, οῦ, ὁ ἡ, qui circa paludes opus facit. Ex λίμνη, & ἔργον.

Λιμνοφυὴς, ίος, ὁ ἡ, in palude ſ. ſtagno natus. Ex λίμνη, & φύω, naſcor.

Λιμνοχαρὴς, ές, ὁ ἡ, paludibus gaudens, qui in eo vivit. Ex λίμνη, & χαίρω. Unde

Λιμνόχαρις, Limnocharis, ranæ nomen in Batrachom. q. d. paludibus gaudens.

Λιμνάδης, ες, ὁ ἡ, paludoſus, paluſtris, paludem imitans. A λίμνη.

Λιμοδαριεῖς, qui fame adacti aliquo demigrant, ut Dorienſes e Peloponneſo, qui Rhodum & Gnidum incoluerunt; aut qui relicto Dorio Peloponneſum incoluerunt, Heſ. A λιμὸς & Δαριεύς.

Λιμοδαρίω, fame compulſus aliquo commigro, V. Lex.

Λιμοθνὴς, ὁ ἡ, fame mortuus. Ex θνήσκω.

Λιμοκίμβιξ, ικος, ὁ, ἡ, τὸ, qui ad famem uſque parcus eſt. Ex λιμὸς, & κίμβιξ.

Λιμοκλονέω, ῶ, fame eneco.

Λιμοκλονία, ας, ἡ, q. d. cædes, quæ fit fame, ſumma fames, ſumma eſuritio; (2) abſtinentia ab omni cibo. A

Λιμοκλόνος, ου, ὁ ἡ, fame enecans, famem mortiferam adferens. Ex λιμὸς, & κλένω.

Λιμόξηρος, ου, ὁ ἡ, famelicus, Gl. V. Ex λιμὸς, & ξηρὸς, aridus.

Λιμοξήρης, famelice, Ph. A præc.

ΛΙΜΟΣ, ου, ὁ, fames.

Λιμοφορεὺς, έως, ὁ, famem afferens. Gen. plur. poet. λιμοφορήων, in Epigr. pro λιμοφορέων. A ſeq.

Λιμοφόρος, ου, ὁ ἡ, idem. Ex λ. & φέρω.

Λιμόψωρος, ου, ὁ, ſtrigoſitas & ſcabies e fame orta, ſive qua homines jumentaque in fame corripiuntur, Suid. Ex ψώρα.

Λιμπάνω, linquo. A λείπω.

Λιμφιύω, ſ. ὐσω, fallo. decipio. A λιμφός.

ΛΙΜΦΟΣ, ου, ὁ, ſycophanta, delator ferum contra leges commiſſarum, Heſ.

Λιμώδης, ες, ὁ ἡ, famelicus. A λιμός.

Λιμώττω, eſurio, fame laboro. Ἀσιτος καὶ λιμώττων ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται, Luc. Ab eodem.

Λινᾶρπτης, ου, ὁ, piſcator. A λίνον & ἁρπ.

Λινᾶω, lino factus, V. Lex. A λίνον.

Λινάριον, ου, τὸ, funiculus, parvum filum, V. Lex. (2) rete, Euſt. Dim. ab eod.

Λίνεος, έα, εον, contr. λινοῦς, ῆ, οῦν, lineus. Ab eod.

Λινεργὴς, ές, ὁ ἡ, e lino factus. Ex λίνον, & ἔργον.

ΛΙΝΕΥΣ, έος, ὁ, mugil, piſcis, Heſ.

Λινίσκος, ου, ὁ, parvum filum, lineum, funiculus, V. Dex. Dim. a λίνος.

Λινόδετμος, ου, ὁ ἡ, ex lino vinculum habens; (2) vinculum lineum.

Λινόδετος, ου, ὁ ἡ, lino vinctus. Ex λίνον, & δέω, vincio.

Λινέδουις, herba, quæ alio nomine χαμαίδρυς, triſſago, Dioſc. Ex λίνον, & δρυς.

Λινέζωσις, herba mercurialis, Dioſc.

Λινοθώρηξ, θώρηκος, ὁ ἡ, lineum thoracem habens.

Λινοκαλάμη, ης, ἡ, lini ſtipula, Joſ. 2, 6.

Λινόκλωστος, ου, ὁ ἡ, e lino netus. Ex λίνον, & κλώθω, neo.

Λινόκρικτος, ου, ὁ ἡ, e lino textus.

ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, linum, herba quædam. Angl. Flax. (2) filum lineum; (3) filum quodvis; (4) chorda citharæ; (5) rete; (6) linea piſcatoria; (7) textum e lino; (8) linteum velum.

Λινόπεπλος, ου, ὁ ἡ, lineam veſtem indutus. Ex λίνον, & πέπλος.

Λινοπλὴξ, ῆκος, rete terendo, mordendo, feriendo perrumpens. Epith. piſcis. Ex λ. & πλήσσω.

Λινοπλόκος, ου, ὁ ἡ, retia plicans ſ. complicans, piſcator. Gl. V. linarius. Ex λίνον, & πλέκω, plico.

Λινοπλύνας, ου, ὁ, q. d. lini lotor. Ex πλύνω.

Λινοποιὸς, οῦ, ὁ, linarius, Gl. V. Ex ποιέω.

Λινοπόρος, ου, ὁ ἡ, per linum tranſiens, per velum tranſiens Ex λίνον, & πόρος.

Λινοπτάζω, retia ſpecto, defixos in retia oculos habeo, Heſ. A λινόπτης.

Λινοπτάω, ῶ, & λινοπτάομαι, ῶμαι, retia ſpeculor, retia ſervo. A λινόπτης.

Λινόπτερος, ου, ὁ ἡ, lineas habens alas, i. e. vela. Ex λίνον, & πτέρον.

Λινόπτης, ου, ὁ, qui retia ſpeculatur, ſervat. Ex λ. & ὄπτομαι.

Λίνος, ου, ὁ, foſſorum & agricolarum cantilena.

Λινόσαρκος, ου, ὁ ἡ, q. d. lineam, i. e. ex lino carnem habens, tenuis & mollis. Ex λίνον, & σάρξ.

Λινόσπαρτον, ου, τὸ, genus quoddam lini, quo ad ligandum utebantur, Theophr.

Λινόσπερμον, ου, τὸ, lini ſemen, Gl. V. Ex λίνον, & σπέρμα.

Λινοσασία, ας, ἡ, retium collocatio. Ex λίνον, & σάσις.

Λινοσατέω, ῶ, retia pono, ſeu colloco. Et in paſſ. λινοσατέομαι, οῦμαι, in retia incido; illaqueor. Ex λίνον, & σατέω.

Λινοσολία, ας, ἡ, amictus lineus. Ex λίνον, & σολή.

Λινόσροφον, ου, τὸ, marrubium, herba, Ph. Ex λίνον, & στρέφω, verto.

Λίνσλωστος, ὁ ἡ, e lino ductus ſ. factus, niſi leg. λινεργός. Ern.

Λινυργεῖον, ου, τὸ, lanificium. A λινουργός.

Λινυργία, ας, ἡ, lini apparatio, confectio. A

Λινυργὸς, οῦ, ὁ ἡ, qui linum elaborat, ſ. apparat. Gl. V. lintearius. Ex ἔργον.

Λινύχος, ου, ὁ, retiarius, Gl. V. Ex ἴχω.

Λινοφθόρος, ου, ὁ ἡ, linum corrumpens. Ex λίνον, & φθείρω.

Λινοχίτων, ονος, ὁ ἡ, lineam veſtem habens.

Λινόχλαινος, ου, ὁ, idem. Ex λίνον, & χλαῖνα.

Λινόω, ῶ, lino vincio. A λίνον.

Λίνωσις, εως, ἡ, ligatio. A λινόω.

Λίπα, indecl. pingue. A λίπος.

Λιπαίνω, ſ. αιῶ, pinguefacio, pinguem reddo, paſſ. λιπαίνομαι, pinguefco, a. 1. part. λιπανθὲις, pinguefactus. Ἦν τίγλιον ῥόδου νασμοῖς λιπανθέν, Lyc. 886. Ab eod.

Λιπαράμπυξ, υκος, ὁ ἡ, pulcro redimiculo ornatus, Ern. Θασίαν λιπαράμπυκα, apud Ariſtoph. phialam vino Thaſio quaſi coronatam, plenam.

Λιπαραυγὴς, ὲς, ſplendidus. Ex αυγή.

Λιπαρέω, ῶ, ſ. ήσω, adſiduus ſum, perſevero, adſto; (2) adſidue rogo, flagito, efflagito. Καὶ τῦ με χρέας ἔδε λιπαρεῖς τυχεῖν; quid petis? Soph. Oed. Tyr. 1434. Ὅσα νῦν λιπαρεῖς ἐμοῦ μανθάνειν, Xen. A λιπαρὴς.

Λιπαρέως, ῶ, Adv. jugiter, adſidue; (2) flagitanter, ambitioſe, inſtanter. A λιπαρὴς.

ΛΙΠΑΡΗΣ, έος, ὁ ἡ, adſiduus, ſedulus, qui inſtanter aliquid facit.

Λιπαρητέον, Adv. poſit. rogandum eſt, poſtulandum. Τὸ δ' ἐμὲ λιπαρητέον ἦν, Plat.

Λιπαρὶς, ίος, ἡ, Ion. λιπαρίη, ης, ἡ, adſiduitas, ſedulitas; (2) adſidua obteſtatio. A λιπαρὴς, vel λιπαρός. Unde

Λιπαρία, ας, ἡ, pinguedo, Gl. Vet.

Λιπαρόγαιος, ου, ὁ ἡ, pinguem terram habens. Ex λιπαρὸς, & γῆ.

Λιπαρόζωνος, ου, ὁ ἡ, nitidam ac ſplendidam & velut unctam zonam habens, ſplendide cinctus. Ex λιπαρὸς, & ζώνη.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ἡ, pulchram habens vittam. Ex λιπαρὸς, & κρήδεμνον.

Λιπαρόθρονος, ον, pulcram ſedem habens.

Λιπαρόμματος, ου, ὁ ἡ, qui eſt nitentibus & pulchris oculis. Ex λιπαρὸς, & ὄμμα.

Λιπαροπλόκαμος, ὁ ἡ, cui nitida eſt coma.

Λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis, obeſus, adipoſus, nitidus, unctus; (2) opimus, opiparus, opulentus; (3) pulcher, præclarus, inſignis; (4) beatus, felix; (5) eſt & Epith. precum; ambitioſus, vehemens, aſſiduus, ap. Joſ. A λίπος.

Λιπαρότης, ότητος, ἡ, pinguedo, pinguitudo. A λιπαρός.

Λιπαρῶς, Adv. adſidue, jugiter; (2) flagitanter, inſtanter orando; pro λιπαρέως, a λιπαρής; (3) pinguiter, nitide; (4) beate, feliciter. A λιπαρός.

Λιπαρόχρως, contr. λιπαρόχρους, ου, ὁ ἡ, nitido corpore præditus. Ex χρώς.

Λιπαρόχροος, ὁ ἡ, idem.

Λιπαρῶψ, ut λιπαρᾶπα τράπεζαν, menſam pinguem. Ex λιπαρὸς, & ὤψ.

Λίπας, αος, τὸ, Oleum. Τίγλιον τλῶ κεφαλᾶ, ἐς ὕψυξιν, λίπαι ἐλαίης ὄμφακος τετριμμένης, Aret. De curat. acut. morb. 1, 1.

Λίπασμα, πάσματος, τὸ, res, quæ pinguefacit. A λιπαίνω. Unde

Λιπασμὸς, ῦ, ὁ, pinguefactio, ſaginatio.

Λιπαυγὴς, έος, ὁ ἡ, ſplendore ſeu lumine defectu, obſcurus. Ex λείπω, & αὐγή.

Λιπάω, ῶ, pingueo, pinguis & obeſus ſum. A λίπος.

Λίπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπε, a λείπω.

Λιπέειν, a. 2. inf. act. Poet. pro λιπεῖν.

Λιπδύης, έος, ὁ ἡ, qui ex agro in urbem fugit; ex divite pauper, Ph. & al. Gl. V. λιπδύνης, pupillus, orbus. Ex λείπω, & ἔρος, planta, germen.

Λιπδυνήτης, & λιπδυνίτης, ου, ὁ, egenus, mendicus, Lexicogr. Gr. A præc.

Λιπεσυόγαμος, ου, ὁ ἡ, maritum deſerens, adultera. Ex λείπω, & ἀνὴρ.

Λιπεῖν, a. 2. inf. med. verbi λείπω.

Λιπήμερος, ου, ὁ ἡ, qui ſtatutum diem deſeruit, qui ſtatuto die non præſto fuit. Ex λείπω, & ἡμαρ, dies.

Λιπηρὸς, ά, όν, tempus; quo germinantia ſucco turgere incipiunt. A λιπέω.

Λιπόβιοι, qui vitam deſeruerunt, mortui, Heſ. Ex λείπω, & βίος, vita.

Λιποβλίφαρος, ου, ὁ ἡ, cui palpebræ deſunt: ap. Nonn. oculo deſtitutus. Ex λείπω, & βλέφαρον.

Λιπόγυιος, ου, ὁ ἡ, deſtitutus artubus, pedibus, mancus. Ex γυῖον.

Λιπόδδμος, ου, ὁ, cui deeſt præputium, apella, recutitus. Ph. λιπόδδμος, curtus. Ex δέρμα.

Λιπόζυγος, ου, ὁ ἡ, qui excuſſit jugum, ſolitarius.

Λιποθυμίω, deficio animo. A θυμός.

Λίποι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. v. λείπω.

Λίποιεν, 3. pl. aor. 2. opt. act.

Λιπομήτωρ, ορος, ὁ ἡ, qui matrem reliquit.

Λίπον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔλιπον, a λείπω.

Λιπόναυτος, ου, ὁ ἡ, navis deſertor. Ex λείπω, & ναῦς.

Λιπόνεως, ου, ὁ ἡ, idem & ex iiſd.

Λιπόνηρος, ου, ὁ ἡ, eximie improbus, inſigniter nequam, Heſ. Ex λίαν, & πονηρός.

Λιπόπνοος, ον, ου, cui ſpiritus deficit.

Λιπόρρινος, ου, ὁ ἡ, pelle deſtitutus dura, ovidam & lubricam habens pellem. Ex λείπω, & ῥινός.

ΛΙΠΟΣ, ους, τὸ, pinguedo, adeps, ſebum.

Λιποσαρκὴς, ές, ὁ ἡ, macilentus. Ex λ. & σάρξ.

Digitized by Google

Λιπόσαρκος, ε, ὁ ἡ ἥ, idem & ex iisd.
Λιπόσκιος, ε, ὁ ἡ ἥ, tenebras relinquens, qui umbram suam relinquit, clarus, Nonnus. Ex λείπω, & σκιά.
Λιποσέφανος, ε, ὁ ἡ ἥ, e corollis seu sertis defluens, s. decidens.
Λιποστρατία, ας, ἡ, desertio militiæ. A
Λιποστράτης, ε, ὁ ἡ ἥ, desertor militiæ. Ex λείπω, & στρατός.
Λιποταξία, ῶ, desino. A λιποτάκτης.
Λιποτάκτης, ε, ὁ, v. λειποτάκτης.
Λιποτάξιον, ε, τὸ, v. λειποτάξιον.
Λιποτριχὴς, ἴος, depilis, cui pili desluunt. Ex λείπω, & θρὶξ.
Λιπυρὴς, ἴος, ὁ ἡ ἥ, linquens lucem. Ex λείπω, & φῶς, lux.
Λιποφθεὴς, ε, ὁ ἡ ἥ, quem vox desiituit, mutus.
Λιποψυχέω, animam effio. Ex λ. & ψυχή.
Λιπτὸν, participium part. act. Poet. pro λιπὼν, contr. ex λιτόων, a λιτάω.
ΛΙΠΤΩ, cupio, desidero, appeto.
Λιπτὸς, ός, ὁ ἡ ἥ, pinguis. A λίπος.
Λιρὸς, ὴ, ὸν, idem quod λείριος.
Λιρόεις, εσσα, εν, idem quod λειριόεις.
Λίριον, ε, τὸ, idem quod λείριον.
Λιρόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἥ, qui oculis est impudentibus & audacibus, Suid. Ex λίρος.
ΛΙΡΟΣ, & λῖρος, ε, ὁ, vel λιρὸς, ὸν, ὁ, impudens, invercundus, audax, Hes.
Λῖς, acc. λῖν, leo.
Λὶς, Dat. λιτὶ, Acc. λῖτα, tenue & subtile linteum. Vid. λῖτον.
Λὶς, ἡ, lævis, glabra; pro λειὴ, quod id.
Λῖτα, 2. sing. aor. 1. imper. med v. λίσσομαι.
ΛΙΣΓΑΡΙΟΝ, ε, τὸ, ligo. Schol. Theocriti per hoc exponit vocem σκαπάνη. Et videtur linguæ fuisse vulgaris.
Λισπόπυξος, ε, ὁ ἡ ἥ, attritas & exiles nates habens. Ex λίσπος, & πυγή.
Λισπόπυξ, idem, ap. Sch. Aristoph.
Λίσπος, s. λίσπη, attritus, s. detritus usu.
Λιστὰς, ἄδος, ἡ, lævis, glabra. A λιστός.
Λιστιὸς, præs. inf. med. verbi λίστομαι.
Λίστομαι, f. 1. ind. med. Poët. pro λίσσομαι. A
ΛΙΣΣΟΜΑΙ, supplico, supplex oro, precor; λιασίρκετο, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐλίσετο. Πρὸς νῦν θεῶν σε λίστομαι τὴν ἐμὴν ἀγωνίαν, Soph. El. 430. Ὃν λιασόμενοι ἐλθεῖν, Eur. Supp. 60.
ΛΙΣΣΟΣ, ὴ, ὸν, lævis, glaber.
Λιστράω, complano, fodio.
Λιστρὰς, f. ἄσω, idem. A
ΛΙΣΤΡΟΝ, ε, τὸ, scaphula s. ventilabrum ad complanandum solum; (2) radula.
Λιστρόω, pavio, complano, æquo. A λιστρον. Hinc
Λιστρωτὸς, ὴ, ὸν, pavitus, complanatus.
Λῖτα, acc. sing. a λῖς.
Λιτανεύομαι, supplico, supplex oro, Hes. A λιτὴ
Λιταίνω, supplico. Τέκος ἐμὸν λιταίνω, Eur. El. 1231. Ab eod.
Λιτυῖσι, dat. plur. f. g. Poët. pro λιταῖς, a λιτός.
Λιτανία, ας, ἡ, supplicatio.
Λιτανεύω, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐλιτάνευε. A
Λιτανεύω, f. εύσω, supplex oro, supplico. Καὶ τόθ' ἕξατο, χ' λιτανεύσει τὸν ποιμένα Δάσκων, Theoc. 2, 72. A λίσσομαι.
Λιταργίζω, festino, celeri gradu proficiscor. f. λιταργίσω, Att, λιταργιῶ, 1. pl. λιταργιοῦμεν, properabimus. Ἐνθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χοίρια, Arist. Pace, 560. A λιταργὸς.
Λιταργασμὸς, ε, ὁ, rapidus cursus, fuga. A λιταργίζω.
Λιταργὸς, ὸς, ὸν, ὁ ἡ ἥ, velox, celer, Suid. Quasi ex λιαρὸς, & ἀργὸς, celer.
Λιτάων, gen. pl. Æol. pro λιτῶν, a λιτὰ.
Λιτεῖν, f. 2. inf. med. verbi λίτομαι.
Λίτη, ἡ, janua, ap. Sch. Arist. si locus sanus. Μήν.
Λιτὴ, ἧς, ἡ, supplicatio, supplices preces, precatio, obsecratio. Hinc Λιταὶ, ῶν, Deæ, præsides supplicationum. A λίσσομαι.
Λιτήσιος ἀυχὴν, supplex cervix, Nonnus. A λιτὴ.
Λιτόβιος, ε, ὁ ἡ ἥ, vili & tenui victu vivens. Ex λιτὸς, & βίος, victus.
Λιτοδίαιτος, ε, ὁ ἡ ἥ, tenui & vili victu vivens. Ex λιτὸς, & βιοῦ.
Λιτοδιαίτος, ε, ὁ ἡ ἥ, idem. Ex λιτὸς, & δίαιτα, victus.
Λιτομαῖ, supplico, supplex oro. ἀ. 1. ἐλιτσάμην, poet. pro ἐλισάμην, a. 2. inf. λιτέσθαι. Τὸς δ' ἐπὶ ἐυκαλὸς λιτῆσί τε ἴθεια χεῖρ' Ἐλισάμην, Odyss. 11, 36. Πρόσθεν δὴ κεν ἔπειτα Διὰ Κρονίωνα λιτοίμαν, ib. 14, 406. A λίσσομαι.
Λῖτον, τὸ, tenue & subtile linteum; ut hinc sit λῖτα apud Homerum in pl. Il. 8, 441. V.d. λῖς. A λιτὸς.
ΛΙΤΟΣ, ὴ, ὸν, simplex, nudus, vilis; (2) tenuis, exiguus; (3) non elaboratus, incultus.
Λιτότης, ητος, ἡ, vilitas, tenuitas, frugalitas, simplicitas; (2) Fig. rhetorica, qua res magna modestiæ caussa extenuatur.
Λιτοφαγία, ἡ, tenuis victus. A φαγεῖν.
Λιτουργὸς, maledicus, maleficus, &
Λιτουργεῖν, maledicere.
ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, pondus duodecim unciarum; (2) numismatis genus exigui pretii.
Λιτραῖος, & λιτριαῖος, libralis, Gl. V. A λίτρα.
Λίτριν, ε, τὸ, Att. pro λίτρον, nitrum.
Λιτροσκόπται, qui λίτρας speculantur; (2) nummulatii, Hes. fœneratores. Ex λίτρα.
Λιτρώδης, εος, ες, ὁ ἡ ἥ, nitrosus. A λίτρον.
Λιτυίρσης, & λιτυίρσας, ε, ὁ, fossorum & agricolarum cantilena.
Λιτῶς, Adv. tenuiter, suppliciter.
Λιφαιμέω, ῶ, sanguinem amitto; (2) deficio corpore, Hes. Ex λείπω, & αἷμα.
Λιχάζειν, per præruptа dejicere, Cretensibus, Hes. (2) cupere, Hes.
ΛΙΧΑΝΟΣ, ὸν, ὁ, index digitus; (2) nomen sonitus harmonici.
Λιχὰς, ἀδος, ἡ, mensura, interstitii inter pollicem & indicem digitos distantes, Pollux. A λιχανός.
Λιχὰς, ἀδος, ἡ, impetigo. Gl. V.
Λιχιανὸς, ὴ, ὸν, impetigosus. Gl. V. Quasi a λιχινόα, quod esset impetigine afficio.
Λίχμαζον, imperf. ind. act. Ion. pro ἐλιχμάζων, a
Λιχμάζω, f. άσω, lambo, ligurio. Λίχμαζον δ' ἀρα τάγε, Hes. Ἀσπ. 235. A λιχῶ.
Λιχμὰς, ἀδος, ἡ, quæ lambitur seu lingitur.
Λιχμὰω, ὰ, & λιχμάομαι, ῶμαι, lambo, lingo. Δέρματα ἐσθέντες ἐλιχμῶντο, App.
Λιχμήρης, ες, ὁ ἡ ἥ, exserta lingua os lingens, Nicand. in Alex. 37. Ab eod.
Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gulositas, catillatio.
Λιχνεύμα, ατος, τὸ, cupediæ, delicatæ dapes, quibus avido ore inhiamus.
Λιχνεύω, & λιχνεύομαι, ligurio; (2) avide capio. A
Λίχνος, ὴ, ον, qui ita cupediis deditus est, ut digitos s. catinos lingat, liguritor, catillo, gulosus, avidus. A λιχνῶ.
Λιχνοφιλόγυρος, ε, ὁ, gulosus simul & avarus. Ex λίχνος, & φιλάργυρος.
Λίχνως, Adv. gulose, avide, voraciter, more catillonum. A λίχνος.
Λίψ, λιβὸς, ἡ, petra, unde aqua destillat, Hes. (2) gutta, stilla.
Λίψ, λιβὸς, ὁ, Africus ventus.
Λιψαρία, ἡ, defectus urinæ, ap. Æsc. sed lectio vitiosa videtur.
Λιψύδριον, ε, τὸ, locus quidam Atticæ, aqua destitutus, ex re nomen habens. Ex λείπω, & ὕδωρ.
Λοβὸν, τὸ, gibba pars hepatis, fibra. Dim. a
ΛΟΒΟΣ, ὸν, ὁ, ima pars auris; (2) extrema pars hepatis; (3) siliqua, leguminum integumentum, quo plura simul involvuntur.
Λοβώδης, ες, ὁ ἡ ἥ, siliquæ s. folliculo leguminum similis, siliquaceus. A λοβός.

Λογάδες, oculi, Suid, album in oculo, Schol. Nicandri. At λογάδες, electi, vid. λογάς.
Λογάδην, Adv. lecte, electe. A λογάς.
Λογαῖος, αία, αῖον, lectus, delectus. Ab eod.
Λογαριάζω, f. άσω, rationem ineo, computo. A λογάριον.
Λογαρισμὸς, ῦ, ὁ, computatio. A λογαριάζω.
Λογαριστὴς, ὲ, ὁ, computator. Ab eod.
Λογάριον, ε, τὸ, verbulum, dictiuncula, vocula; (2) cratiuncula; (3) disputatiuncula; (4) ratiuncula, computatiuncula. Dim. a λόγος.
Λογὰς, άδος, ὁ ἡ ἥ, delectus, pl. λογάδες, electi, delecti, λίθοι λογάδες, temere reperti, non excisi e lapicidina. A λέγω.
Λογάω, ῶ, dicturio, dicere s. differere cupio, Luc. Lexiph. λόγος.
ΛΟΓΓΗ, ης, ἡ, sepulcrum, bustum, Hes.
ΛΟΓΓΩΝ, ωνος, ὁ, lapis in portu pertusus, ut per ejus foramen sune trajecto navis religari possit, Etym.
Λογεῖον, ε, τὸ, pulpitum in theatro, super quo histriones fabulam recitant; (2) quibusdam & os, quoniam per illud sermo exit, Pollux. (3) in Sacris Literis oraculum, quod sacerdos in pectore gestabat, duodecim in primis gemmis, pro numero tribuum Israelitarum, constans. Vetus versio: rationale. Nova, pectorale. A λόγος.
Λογίμπορις, ε, ὁ, verborum venditor, qui mercaturam verborum exercet; de Sophistis. Ex λόγος, & ἔμπορος, mercator.
Λογιὸς, ία, όν, ὁ, tabularius, scriba. A λόγος.
Λογία, ας, ἡ, collectio, collecta, id, quod in ecclesia colligebatur, ad pauperum sustentationem. A λέγω, colligo.
Λογίατρος, ε, ὁ, verbis tenus medicus. Ex λόγος, & ἰατρός.
Λογίδιον, ε, τὸ, verbulum, dictiuncula; (2) oratiuncula, (3) fabella. Dim. a λόγος. Unde
Λογιὼν, ῶνος, ὁ, orator, qui causas dicit, ὁ ῥήτωρ, ut exponit Pollux ex Critia.
Λογίζεσθω, 3. s. præs. imper. med. v.
Λογίζομαι, f. ίσομαι, rationem ineo seu subduco, computo, supputo; (2) collatis utrimque rationibus certi aliquid concludo; (3) mecum reputo, considero, perpendo, cogito, censeo, abitror, existimo, opinor, æstimo; (4) imputo, tribuo. Ὡς εἴ τις δύο ἢ ἡμέρας ἀπολείποι τὰς ἡμέρας λογίζεται, μάτην εἶναι, sibi promittit, Soph. Trach. 960. Τάτε τῶν σωτηρίαν οὐδενὶ λογίζεται, nihili ducit, Chrys. Τὸν καθ' ἡμέραν βίον λογίζεσθαι, Eur. Alc. 780. A λόγος.
Λογιοῦμαι, f. οῦμαι, ratiocinor, ratione utor. A
Λογικὸς, ὴ, όν, rationalis, ratione præditus, ratione utens; (2) dialecticus, pertinens ad differendi methodum; (3) qui sermocinari potest, sermocinator; (4) eloquens, facundus, disertus; (5) doctus; (6) in oratione prosa usitatus. Hinc τὸ λογικὸν, οῦ, ratio, & ἡ λογικὴ, sc. τέχνη, Logica, ars ratiocinandi. A λόγος.
Λογικῶς, Adv. cum ratione, more eorum, qui ratione utuntur; (2) differendi & sermocinandi modo. A λογικός.
Λόγιμος, ίμη, ιμον, vel λόχιμος, ε, ὁ ἡ ἥ, mentione dignus, memorabilis, celebris, nobilis. A λέγω.
Λόγιον, ε, τὸ, eloquium; responsum; oraculum; pulpitum in theatro; rationale, in Sacris Literis. Ab eod. Unde
Λόγιος, ία, ιον, celebris, memorabilis; (2) historiæ & antiquitatis peritus; (3) eloquens, disertus, facundus, elegans, doctus; (4) fastidicus, vates. Unde
Λογιότης, ητος, ἡ, eloquentia, facundia.
Λόγισαι, 2. sing. a. 1. imper. med. v. λογίζομαι. Unde
Λόγισμα, ατος, τὸ, quod in rationibus supputandis alicui imputatur.
Λογισμὸς, οῦ, ὁ, supputatio, computatio, ratiocinium; (2) ratiocinatio, reputatio; cogitatio;

Digitized by Google

gitatio; (3) consilium, deliberatio; (4) ipsa ratio ac mens; (5) Syllogismus; (6) confessio, apud med. ætatis Græcos. Ab eodem.

Λογιστέον, ratiocinandum, considerandum, cogitandum. Ab eod.

Λογιστεύω, computo. Philoxen. λογιστεῦσι, curat. A λογιστής.

Λογιστήριον, ου, τὸ, locus, ubi sedebant λογισταὶ. Gl. V. tabularium; (2) λογιστήρια, scholæ calculatoriæ, scholæ ratiocinatorum. Item scholæ, in quibus disseritur.

Λογιστής, οῦ, ὁ, ratiocinator, supputator, calculator; (2) cui reddenda est ratio administratæ reipublicæ; (3) æstimator. Gl. V. curator; tabularius; pensitator. A λογίζομαι,

Λογιστικός, ἡ, όν, calculatorius, seu ratiocinatorius, artis calculatoriæ peritus; (2) rationalis, rationis compos, qui ratione uti potest. A λογιστής.

Λογίως, diserte, eloquenter, eleganter. A λόγιος.

Λογογραφέω, ῶ, f. ήσω, scribo orationes forenses, aut historiam; (2) scriptito, scribo. Λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις, Plut.

Λογογραφία, ας, ἡ, orationum aut etiam historiæ scriptio. Ab eod.

Λογογραφικός, ἡ, όν, ad scribendi artem pertinens. Hinc ἡ λογογραφική, ῆς, sc. τέχνη; ars scribendi orationes. A

Λογογράφος, ου, ὁ, ἡ, qui orationes scribit, orator; (2) tabularius; scriba, Gl. V. Ex λόγος, & γράφω, *scribo*.

Λογοδαίδαλος, ου, ὁ, ἡ, orationum ingeniosus concinnator, orationum peritus artifex, qui orationes vario artificio elaborat. Ex λόγος, & Δαίδαλος, *Dædalus*, s. *artificiosus*.

Λογόδειπνον, ου, τὸ, cœna verbis magis ac sermonibus, quam cibo aut ferculis constans. Ex λόγος, & δεῖπνον.

Λογοδηρία, ας, ἡ, verborum contentio, altercatio inanis. Ex λόγος, & δῆρις, *pugna*.

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluvium, profluentia loquendi. Ex διάῤῥοια.

Λογοδιδάσκαλος, ὁ, ἡ, dicendi magister.

Λογοειδής, ές, ὁ, ἡ, solutæ orationi similis; (2) rationis speciem habens. Ex λόγος, & εἶδος.

Λογοιδία, vitium pœmatis, cum nihil cultus splendorisque habet, sed futile est & nugax.

Λογοθεσία, ας, ἡ, discussio, Ph. Ex θέσις.

Λογοθέσιον, ου, τὸ, rationum exactio. Ex λ. & τίθημι.

Λογοθετέω, ῶ, f. ήσω, rationem reposco; (2) ratiocinor, computo. A

Λογοθέτης, ου, ὁ, ἡ, rationum exactor, discussor, Ph. cancellarius. Ex τίθημι.

Λογοθήρας, ου, ὁ, qui verba aucupatur, verborum captator. Ex λόγος, & θήρα.

Λογολαχεῖν, blaterare, nugari. A

Λογολέσχης, ου, ὁ, blatero, blaterator, nugator, loquax. Ex λόγος, & λέσχη.

Λογομανῶ, ῶ, literis & disciplinis vehementer incumbo, insano quasi amore earum teneor. Ex λόγος, & μαίνομαι.

Λογομαχέω, ῶ, verbis pugno, rixor, 2 Tim. 2, 14.

Λογομαχία, ας, ἡ, pugna, quæ fit verbis, rixa. A

Λογομάχος, ου, ὁ, ἡ, qui verbis pugnat, argutator. Ex λόγος, & μάχομαι.

Λογόμιμος, ὁ, ἡ, scurra, qui aliorum dicta imitando exprimit.

Λογομυθέω, ῶ, τὸ, fabulosa narratio. Ex λ. & μῦθος,

Λογοποιέω, ῶ, fabulas fingo, seu scribo, more poetarum fingo; (2) fingo, mentior, rumorem falsum spargo; (3) dicto, perhibeo; (4) differo, sermones confero. Καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας φλεγεσοίησιν χρὴ ὄφιν θεῶν, Iocr. A λογοποιός. Hinc

Λογοποίημα, ατος, τὸ, fabula, commentum, mendacium; (2) rumor.

Λογοποιητική, ῆς, ars oratoria. Ab eod.

Λογοποιία, ας, ἡ, fabularum confictio, fabularum scriptio; (2) mendaciorum confictio.

Λογοποιϊκός, ἡ, όν, idem quod λογοποιητικός.

Λογοποιός, οῦ, ὁ, ἡ, fabularum confictor seu scriptor; (2) qui mendacia confingit, qui falsos rumores spargit, mendax, fabulator; (3) orator, orationis artifex; (4) historiarum scriptor, historicus. Ex λόγος, & ποιέω.

Λογοπλαγέω, ῶ, confingo, mentior, falsum rumorem spargo; (2) rationem exigo, ad rationem reddendam adigo, Suic. Lex. Ex λόγος, & πράσσω.

Λογοπράτης, ου, ὁ, verborum venditor, causidicus, rabula; (2) Λόγῳ venditor, Judas proditor. Ex λόγος, & πράτης.

Λόγος, ου, ὁ, dictum, verbum; (2) sermo, oratio, item potestas dicendi, unde λόγον δίδοναι; (3) rumor, fama; (4) opinio; (5) liber, tractatus; (6) definitio; (7) ratio; (8) caussa; (9) proportio; (10) mentis conceptus, cogitatio; (11) fabula, mendacium; (12) ratio, unde reddere rationem; (13) verbum essentiale Dei, sive Christus; (14) λόγοι, studia artium liberalium, literæ. A λέγω.

Λογοτόπος, ου, ὁ, Syllogismus hypotheticus, s. conditionalis apud Dialecticos.

Λογόω, ῶ, f. ώσω, rationalem facio; λογόομαι, ῶμαι, rationalis fio; naturam τῷ λόγῳ quodammodo induco. A λόγος.

Λογχάριον, ου, τὸ, parva lancea. Dim. a

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, spiculum; (2) Ionum idiomate, sors, portio, παρὰ τὸ λαγχάνειν, sortiri. A λαγχάνω, *sortior*.

Λογχαῖος, ου, ὁ, hastatus, Suid. A λόγχη.

Λόγχαισι, dat. pl. *Ion.* pro λόγχαις.

Λογχίτης, ου, ὁ, ἡ, lanceatus, qui fert lanceam. Ab eod.

Λογχίδιον, τὸ, parva lancea. Dim.

Λόγχιμος, η, ον, hastatus.

Λογχίς, ίδος, ἡ, hasta. A λόγχη.

Λογχήτης, ου, ὁ, hastatus, lanceatus.

Λογχοδρέπανον, τὸ, hasta falcata.

Λογχόομαι, ῶμαι, mucronatim, sive in acutum desino. Ab eod.

Λογχοποιός, οῦ, ὁ, lancearum fabricator. Ex λόγχη, & ποιέω.

Λογχοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui lanceam fert, levis armaturæ miles; lancearius. Ex φέρω.

Λογχωτός, ἡ, όν, mucronatus, mucroni aut cuspidi vel lanceæ similis. A λογχόομαι.

Λόγω, gen. sing. *Dor.* pro λόγου.

Λόγωσις, ωσις, ἡ, verbificatio, quum quis quodammodo ad naturam Verbi sive Filii Dei accedit. A λογόω.

Λόϊν, *lavit*, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ϝ ἔβαλε. pro ἔλουε, a poet. λοέω.

Λουσάμενοι, part. aor. 1. med. *Poët.* pro λουσάμενοι, quasi a λοίω, a λόω.

Λέσσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἔλουσαν.

Λουτρόν, οῦ, τὸ, lavacrum, balneum; (2) aqua lavat oni parata. A λόω, unde λουτρόν, & ab hoc ver δοιλυσαν, λουτρόω.

Λουτροχόος, ου, ὁ, ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus affundens. Est autem dialysis pro λουτροχόος.

Λοΐω, lavo. Penitur ut hinc sit λοῦσαι, Odyss. 19, 320. vid. λόω.

Λοϊσῷ, dat. sing. *Dor.* pro λοιβῇ, a λοιβή. Unde

Λοϊσάομαι, libo; Hes. λοΐσατο, *Scholiast.* Soph.

Λοϊσάσιον, ου, το, vas, quo libatur. A λοιβή.

Λοίσιον, ου, τὸ, libamen; (2) vas, quo libatur.

Λοιβή, ῆς, ἡ, libatio, libamen; sacrum, quod vino fit. A λείβω.

Λοιβίς, ίδος, ἡ, calix, quo vinum in sacris deorum libatur. A λοιβή.

Λοιγαῖος, αία, αῖον, lugubris; ut λοιγαία κῆδος apud Lycoph. vestis lugubris. A λοιγός.

Λοιγεσσι, ήεσσα, ῆεν, idem & ab eod.

Λοίγιος, ία, ιον, exitialis, perniciosus. A

Λοῖγος, ου, ὁ, pernicies, exitium.

Λοιδορέω, ῶ, & λοιδορέομαι, ῆμαι, convicior, maledico, probris infector; (2) reprehendo, objurgo. Λοιδορῆσαι τὰς ἀσκηθρὰς, ἐδίεν ἐς ὄλεθρον, Arist. Eq. 1270. Ὁ μιαρὸς ἔτος ταῦτ' ὀρ' ὑπὲρ Εὐριπίδου ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο; id. Θεσμ. 657. Ἀτὰρ τῷ Κεφαλῆς ζοὶ λοιδορῆται προσφθαρείς, id. Conc. 241. A λοίδορος. Hinc

Λοιδόρημα, ατος, τὸ, convicium, probrum, id ipsum, quod alicui probrose objicitur.

Λοιδορημάτιον, ου, τὸ, conviciolum, Dim a

Λοιδορησμός, οῦ, ὁ, objurgatio. A λοιδορέω.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium, maledictum, maledictio, obtrectatio. A

ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, conviciator, qui probro adficit, maledicus. Hinc τὸ λοίδορον, ου, maledicentia.

Λοιδόρως, *Adv.* convicianter, maledicendo.

Λοιμικός, ἡ, όν, pestilens. A λοιμός.

Λοιμίου, *pestis*, gen. sing. *Ion.* pro λοιμοῦ.

ΛΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, pestis, pestilentia, lues, contagium; (2) homo pestilens & exitialis.

Λοιμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, pestifer. Ex φέρω.

Λοιμώδης, ους, ὁ, ἡ, pestilens.

Λοιμώττειν, peste laborare, peste infestari, Lucian. A λοιμός.

Λειψανοθήκη, ης, τὸ, reliquarium, Gl. V. A

Λοιπάς, άδος, ἡ, reliquarium, Gl. V. λοιπάδες, reliqua, Guil. Bud.

Λοιπάζειν, reliquari, Guil. Bud. Ab eod.

Λοιπογραφία, ας, ἡ, reliquatio, Ph.

Λοιπογραφῶ, reliquo, Gl. V.

Λοιπός, ἡ, όν, reliquus. Hinc τὸ λοιπόν, quod superest, & λοιπὸν, *Adv.* cæterum, alioquin, (postea; (2) ad extremum, *potest tamen iis locis ubi* ad extremum *vertitur, melius plerumque verti* jam, *Ern.*) (3) in posterum & τῷ λοιπῷ, de cætero. A λείπω.

Λοισθίος, λοισθίως, λοισθίαι, poet. postremus, in primis in certamine. A λοίσθιος.

Λοισθήια, Ionice pro λοισθῆα, præmia, quæ ultimo certatori dantur. A λοίσθιος.

Λοίσθιος, ία, ιον, ultimus, postremus. A

ΛΟΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, ultimus, postremus.

ΛΟΚΑΛΟΣ, ου, ὁ, ciconia; Constantinus ex Aristot.

Λοξᾷ, *Adv.* oblique. A λοξός. Unde

Λοξόω, obliquo, obliquum reddo.

Λοξίας, ου, ὁ, obliquator, epith. Apollinis, quia obliqua dabat responsa, vel quia sol obliquis flexibus cœlum percurrit.

Λοξοβάμων, ονος, ὁ, ἡ, oblique incedens. Ex λοξός, & βαίνω.

Λοξοβάτης, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Λοξοκίνητος, ον, qui oblique movetur, obliquus. A κινέω.

Λοξοπολέω, ῶ, oblique vagor, transversus feror. Ex λοξός, & πολέω, *vagor*.

Λοξοπορέω, ῶ, oblique incedo. Ex πορεύω.

ΛΟΞΟΣ, ὴ, όν, obliquus, transversus.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas. A λοξός.

Λοξοτροχίς, ίδος, ἡ, oblique currens; (2) oblique verba volvens. Ex λ. & τρέχω.

Λοξοχρήσμων, ὁ, ἡ, ambigua oracula edens, *Epith.* Apollinis & Pythiæ.

Λοξόω, ῶ, obliquo, obliquum reddo. Ab eod.

Λοξῶς, *Adv.* oblique. Ab eod.

Λόξωσις, ωσις, ἡ, obliquatio. A λοξόω.

Λοπαδαρπαγίδης, ου, ὁ, patellarum raptor, cum scommate dictum in voracem. Ex λοπάς, & ἁρπαγή, *raptio*.

Λοπάδιον, ου, τὸ, patella. Dim. A λοπάς.

Λοπαδοφυσητής, οῦ, ὁ, helluo. Ex λοπάς, & φυσάω, *inflo*.

ΛΟΠΑΣ, άδος, ἡ, patina, patella.

Λοπάω, ῶ, cortice turgesco, tum cortice turgido. A λοπός. Hinc

Λοπητός, οῦ, ὁ, tempus anni, quo arborum cortices turgescunt & exemptiles fiunt.

Λοπία, ας, ἡ, corticis turgiditas, corticis tumor, quum humor sub eo est.

Λοπίδιον, ου, idem quod λοπάς.

Λοπίζω, f. ίσω, decortico. A λοπός.

Λόπιμος, η, ον, decortabilis, qui decorticari potest;

Digitized by Google

potest; ut κάρυον λόπιμον, nux, Gl. V. λόπιμα, castaneæ. Ab eod.
Λοπίς, ίδος, ἡ, squama; (2) cortex, putamen. Ab eod.
Λόπισμα, ατος, τὸ, cortex, putamen. A λοπίζω, *decortico.*
Λοπὸς, ὁ, cortex. A λέπω.
Λορδεύω, f. *εύσω*, incurvo in anteriora. A
Λ Ο Ρ Δ Ο Σ, ἡ, ὸν, curvus, cernuus, incurvus in anteriora; mancus, Ph.
Λορδόω, incurvo; trunco, debilito, λορδοῦμαι, incurvor. A λορδός.
Λορδωσις, ωσεως, ἡ, incurvatio, inclinatio in anteriora, debilitatio. A λορδόω.
Λουτροφόρος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, lanista, Ph. Ex τρέφω.
Λουκᾶς ᾶ, ὁ, Lucas. Nomen viri.
Λοῦμαι, præs. ind. pass. *Att.* pro λούομαι, a λούω.
Λ Ο Υ Τ Ν Ο Ν, Hes. λαμπρὸν, lucidum, splendidum.
Λοῦσιν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro ἔλουσι, a λούω.
Λοῦσις, εως, ἡ, lavatio, Gl. V. A λούω.
Λ Ο Υ Τ Σ Σ Ο Ν, ὁ, τὸ, lussum, album quiddam in abiete nascens; apud Theophr.
Λουσῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro λούσω.
Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, vas ad lavandum; labrum. A λούω.
Λουτηρίδιον, ου, τὸ, labellum, Dim. a λουτρόν.
Λουτήριον, ου, τὸ, idem.
Λουτηρίσκος, ου, ὁ, idem. Gl. Vet.
Λουτιάω, ῶ, lavare cupio. Luc. Lex.
Λύτριον, ου, τὸ, aqua sordida balnei, in quo quis lavit, Hes. A λουτρόν.
Λοῦτρον, ου, τὸ, aqua sordida in qua quis lavit.
Λουτρὸν, οῦ, τὸ, lavacrum, ipsa aqua in balneo; (2) balneum; (3) lavacrum sacrum, s. baptisma. A λούω.
Λουτροφορέω, ῶ, lavacrum fero, sponso loturo fero aquam. A
Λουτροφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam ferens ad lavandum. Ex λοῦτρον, & φέρω.
Λουτροχοΐα, aquam ad lavandum affundo. A
Λουτροχόος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquam ad lavandum fundens, aquam lavantibus adfundens. Ex λοῦτρον, & χέω.
Λουτρὼν, ῶνος, ὁ, balneum, lavacrum, Gl. V. A λουτρὸν.
Λ Ο Υ Τ Ω, f. λέσω, lavo, & quidem proprie alterum; λέομαι, lavor, lavo me, f. λεσόμην, lavaturus, a. 1. λέσασθαι, lavari, p. pass. λελυμένος, lotus; λοῦμαι, lavor, part. λέμενος, qui lavatur, poëtice pro λοῦσαι dicitur λοέσσαι, a. 1. λοεσσάμενος, part. lavans, lotus. Καὶ τοὺς καλπίδων ἔλεσαν ἡμᾶς, Arist. Lys. 404. Ὕδασι ποταμίοις λοῦσαι χρόα ἐλέσατ', Eur. Alc. 157.
Λόφαλος, ου, εἰ, scutula splendida, quæ galeis adfigi solebant, V. Lex. A λόφος.
Λοφάω, ῶ, cristatus sum, cristam in capite gero; (2) cristam appeto. Ab eod.
Λοφεῖον, ου, τὸ, cristarum repositorium; (2) theca speculi. Ab eod.
Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *Ion.* λοφιὴ, ῆς, ἡ, cervix, dorsum, s. eminentia dorsi; (2) juba, seta; (3) summitas, cacumen. Ab eod.
Λοφιὴ, dat. sing. *Ion.* pro λοφιᾷ, a λοφιά.
Λοφίζω, exalto, Vulg. Lex. A λόφος.
Λοφίον, ου, τὸ, parva crista. A λόφος. Unde
Λοφὶς, ίδος, ἡ, cristæ in galea repositorium.
Λοφνία, ας, ἡ, fax, tæda.
Λοφνὶς, ίδος, ἡ, facula, tæda.
Λοφόεις, ὄεντος, ὁ, tumulosus, editos colles habens. A λόφος.
Λοφοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui cristas in galeis conficit. Ex λόφος, & ποιέω.
Λοφοπωλέω, ῶ, cristas vendo.
Λ Ο Φ Ο Σ, ου, ὁ, cervix, s. ea pars colli in jumentis, cui jugum imponitur; (2) collum seu cervix hominis; (3) crista, s. setæ equinæ in galea; (4) cristæ avium; (5) collis, tumulus; (6) quicquid editum & elatum est.
Λόφουρα, ων, τὰ, animalia, quæ caudam & setas in cervice erectas habent in modum cristæ. Ex λόφος, & οὐρὰ, *cauda.*
Λόφουρος, crista insignis, qui cervicem erigit, superbus, Hes. A λόφος.
Λόφωσις, ωσεως, ἡ, cristatura, cristæ emissio. Quasi a λοφόω, quod esset *cristatum reddo.*
Λοφωτὸς, ὴ, όν, cristatus, crista insignis.
Λοχαγέτης, ου, ὁ, *Dor.* pro λοχηγέτης,
Λοχαγέω, f. ήσω, cohortem duco; (2) insidiis struendis præfectus sum.
Λοχαγία, ας, ἡ, præfectura cohortis. A
Λοχαγὸς, οῦ, ὁ, cohortis præfectus. Ex λόχος, & ἄγω, *duco.*
Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iisd.
Λοχαγία, ας, ἡ, turmæ vel insidiarum præfectura. Ab eod.
Λοχάδὸν, *Adv.* insidiose, furtim, per cohortes. A λόχος.
Λοχάζω, insidior, Hes. A λόχος.
Λοχαῖος, αία, αῖον, parturiens, ad partum pertinens. A λόχος.
Λοχᾶν, præs. inf. act. *contr.* pro λοχάειν, a verbo λοχάω.
Λοχάρχης, ου, ὁ, decurio, Gl. V. Ex λόχος, & ἄρχω, *præsum.*
Λοχάω, ῶ, f. ήσω, insidior; insidias pono; λοχάομαι, ῶμαι, insidiis petor; (2) in insidiis locatus sum. Ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, Herodot. Λοχησάμενοι πρὸς τῇ διαβράντων, Hesiod. A λόχος.
Λοχεία, ας, ἡ, puerperium, partus.
Λοχεῖα, ων, τὰ, purgamenta post partum in mulieribus relicta. Ab eod.
Λοχεῖος, εία, εῖον, ad partum pertinens; ut λοχεία Ἄρτεμις, Diana cum a parturientibus invocatur. At λοχεῖα, τὰ, purgamenta in utero post partum relicta. Alicubi & τὰ λοχεῖα, pro loco natali. Ab eodem.
Λοχειῶν, *insidiarum*, gen. sing. *Ion.* pro λοχειῶ, a
Λοχειὸς, insidiæ. Vid. λόχος.
Λόχευμα, ατος, τὸ, fœtus, partus, partu editum. A λοχεύω.
Λοχευτρία, ας, ἡ, puerpera, pariens; (2) obstetrix. Ab eod.
Λοχεύω, f. εύσω, parturio, pario; λοχεύομαι, partu edor; ἐλοχεύθης, a. 1. genitus es; & *active* λοχεύθεισης τ' μητρὸς, matre puerperio functa. Ἄνοσον λοχεύσ', ὥστε μὴ γνῶναι εἶλες, Eur. Ion. 1641. Λοχευθεὶσ' ἀρπαπηφόρῳ σὺν οὐρεῖ, id. Bac. 3. A λ χός.
Λοχεύω, insidior. A λόχος.
Λοχηγετεῖν, præs. inf. act. *contr.* pro λοχηγετέειν, a
Λοχηγετέω, ῶ, cohortem duco. Λοχηγετέω λόχῳ, Herodot.
Λοχηγέτης, ου, ὁ, cohortis ductor. Ex λόχος, & ἡγέομαι, *duco.* Unde
Λοχηγέω, ῶ, f. ήσω, cohortem duco.
Λοχία, ων, τὰ, puerperium. A λοχός.
Λοχία, ας, ἡ, puerperium. Gl. V.
Λοχίζω, f. ίσω, in cohortes dispono, decurio; (2) insidias pono, in insidiis colloco. Λοχίζῃ τὴν ὁδὸν τινα κοίλων ἢ λοχμώδη ὁπλίτας τινάς, Thuc. A λόχος; sed λοχίζω, parturio, pario, a λοχός.
Λόχιος, ία, ιον, v. λοχεῖος.
Λοχισμὸς, ου, ὁ, insidiarum collocatio. A λοχίζω.
Λοχίτης, ου, ὁ, insidiator; (2) manipularis. A λόχος.
Λοχμαῖος; ut λοχμαία μοῦσα, musa sylvestris seu ex sylvis & fruticetis resonans. A
Λόχμη, ης, ἡ, dumetum, fruticetum; locus insidiis aptus, ob virgulta densiora. A λόχος.
Λόχμιος, silvestris, arbusta & fruticeta frequentans. A λόχμη.
Λοχμώδης, εος, ὁ ἡ, arbustis & virgultis densus, fruticosus. Ab eod.
Λόχονδε, *Adv.* ad insidias. A λόχος.
Λ Ο Χ Ο Σ, ου, ὁ, cohors, agmen, aliis centuria, aliis decuria; (2) insidiæ.
Λ Ο Χ Ο Σ, ὴ, ὸν, gravida, Dioscor. puerpera, Ph.
Λόω, lavo, ut hinc sit λό' apud Hom. pro ἔλουε, lavabat, Odyss. 10, 361. Sed potest & pro ἔλυε, a λύω.
Λύα, ας, vel λύη, ἡ, seditio, dissidium, pugna. A λύω.
Λυαῖος, ου, ὁ, Lyæus, Bacchus. Ab eod.
Λύας, gen. sing. *Dor.* pro λύης, a λύη.
Λυγαῖος, αία, αῖον, tenebrosus, obscurus. A λύγη, *tenebræ.*
Λυγαίως, *Adv.* obscure, latenter, Hes. Suid.
Λυγδάω, singultio, Hes. A λύζω.
Λυγδαῖος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, continenter & assidue singultiens. Πυρετοὶ λυγδάδες, febres cum singultibus, Aret. de morb. acut. 2, 10.
Λύγδην, *Adv.* cum singultu. Ab eod.
Λύγδινος, ίνη, ινον, lygdinus, e lygdo confectus. A λύγδος.
Λ Υ Γ Δ Ο Σ, ου, ἡ, lygdus, lapidis genus, candoris plane eximii, Parium marmor.
Λ Υ Γ Η, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
Λυγίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, flecto, torqueo; vieo, Gl. V. Τὸ δὲ ὦ ἔρατα κατεύχεο, Δάφνι, λυγιξεῖν, Theoc. 1, 97. Ἔρατος ὑπ' ἀρχαλέῃ ἐλυγίχθης, ib. 98. A λυγός. Unde
Λύγινος, ίνη, ινον, viticeus, vimineus.
Λυγιξεῖν, f. 1. inf. act. *Dor.* pro λυγίσειν, a λυγίζω. Unde
Λύγισμα, ατος, τὸ, flexus, contortio.
Λυγισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Λυγιστὴς, ου, ὁ, λυγισταὶ, vietores, Gl. V.
Λυγιστικὸς, ὴ, όν, agilis in flectendo se; (2) qui commode flecti potest, Gl. V. λυγιστικὸς, viminale.
Λυγιστὸν, flexile, Gl. V. A λυγίζω.
Λυγιστίνω, singultio, Suid. A λυζω.
Λυγκεὺς, ῆος, ὁ, Lynceus dictus quidam ob insignem visus aciem, unde proverb. A λύγξ.
Λυγκούριον, τὸ, lyncurium electrum, quod e lyncis urina concrescit. Ex λύγξ, & οὖρον.
Λύγξ, γγός, singultus. A λυζω.
Λ Υ Γ Ξ, κὸς, ὁ, vel ἡ, lynx, fera, prædita acerrimo visu.
Λυγκικὸς, ὴ, όν, lynceus. A λύγξ.
Λύγμες, ῶν, ὁ, singultus. A λύζω. Hinc
Λυγμάδης, ες, v. λυγμώδης.
Λυγοδέσμη, ης, ὁ καὶ ἡ, vitice vinctus.
Λ Υ Γ Ο Σ, ου, ἡ, vitex, vimen; (2) virga, bacillus.
Λυγὸς, οῦ, ὁ, prelum quoddam, Hes. A λυγίζω.
Λυγοτδυχὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, viticeus, vimineus; ut λυγοτδυχὴς κύρτη, de cavea pistatici. Ex λύγη, & τεύχω, *struo.*
Λυγόφως, ὁ, crepusculum.
Λυγόω, ῶ, f. ώσω, flecto, inflecto, vincio, ligo. Καὶ Δαναὴς ἐλύγωσεν ὁ χρυσὸς ἐρίνας, Epigr. A λύγη.
Λ Υ Γ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, gravis, difficilis, funestus, tristis, exitiosus, miserabilis, misero conveniens.
Λυγρῶς, *Adv.* graviter, exitiose, miserabiliter. A λύγρος.
Λυγώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, viticeus, vitici similis, lentus, flexibilis. A λύγη.
Λύδδα, ης, ἡ, Lydda, urbs Judææ.
Λυδία, ας, ἡ, Lydia, regio Asiæ min. Mæonia; (2) nomen mulieris. A Λυδὸς.
Λυδιάζω, Lydos imitor, Lydos sequor; (2) cum Lydis facio, Suid. Ab eod.
Λυδιακὸς, ὴ, όν, Lydius, Lydicus. Ab eod.
Λυδιεὺς, ία, ιεον, Lydius, Lydicus. Ab eodem.
Λύδιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Λυδίζω, ίσω, idem quod λυδιάζω.
Λυδιστὶ, *Adv.* Lydorum imitatione, Lydio more, Lydice. A λυδίζω.
Λυδοπαθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, obnoxius iis παθήσι, quibus Lydi; voluptarius, mollis.
Λ Υ Δ Ο Σ, ου, ὁ, Lydus, e Lydia oriundus.
Λ Υ Ζ Ω, f. ξω, singultio, singulto. Γεφὸν λύζειν, Epigr.
Λύθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* & *Ion.* pro ἐλύθησαν, a λύω.
Λύθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐλύθη.

ΛΥΤΗΡΟΝ,

Digitized by Google

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ, cruor, sanguis pulvere mixtus, cruor, sanies.

Λυθρόω, ῶ, fut. ώσω, cruento, sanguine cum pulvere permisto fœdo; unde part. pass. p. λελυθραμμένος, cruentatus. A λύθρον.

Λυθρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, cruentus. Ab eod.

ΛΥΚΑ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, annus.

Λύκαια, ων, τὰ, Lupercalia. A λύκος.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa. Ab eod.

Λυκαινίς, ίδος, ἡ, parva lupa, Dim. a λύκαινα.

Λυκαινόμορφος, ον, lupæ formam habens.

Λυκαῖος, Lycæus. Jovis cognomentum, a Lycæis, s. Lupercalibus, quæ Lycaon instituit.

Λυκανθρωπία, ας, ἡ, morbus melancholicus, quo qui laborant, noctu luporum more egrediuntur, & in primis circa mortuorum corpora, donec illucescat, versantur. A

Λυκάνθρωπος, sc. νόσος, ἡ, idem. At λυκάνθρωπος, ὁ, homo, qui lycanthropo, seu lycanthropia laborat. Ex λύκος, & ἄνθρωπος.

Λυκαυγὲς, ἐος, τὸ, diluculum. Ex λύκη, & αὐγὴ, fulgor.

Λυκέη, contr. λυκῆ. ῆς, ἡ, pellis lupina. A λύκος.

Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum, gymnasium Athenis.

Λύκειος, εία, ειον, vel λύκειος, ου, ὁ ἢ ἡ, lupinus. Est & Apollinis epith. a λύκος; quia lupus ei dicatus; vel a λύκη. quæ sole oriente existit.

ΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, lux prima, pæcedens solis ortum.

Λυκηγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lucem generans; (2) in Lycia genitus; (3) *Epith.* Apollinis, quod ei lupus sit dicatus; vel quia sol oriens τῷ λύκῳ producit. Ἔυχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ, κλυτοτόξῳ, Hom. Il. 4, 101. Ex λύκος, vel λύκη, & γείνομαι.

Λυκηδὸν, *Adv.* luporum more. A λύκος.

Λυκηθμὸς, οῦ, ὁ, luporum ululatus, Suid.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, lupi catulus, pl. λυκιδεῖς.

Λυκιεργὴς, ὲς, in Lycia factus, *pro quo vitiose in libris est* λυκιεργὸς, & λυκοιεργὸς, *Ern.*

Λυκίνδιν, *Adv.* e Lycia. A Λυκίη, *Lycia.*

Λύκιον, ου, τὸ, lycium, arbor spinosa; (2) locus in Thessalia; (3) succus e lycio arbore, s. frutice extractus. A λύκος.

Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa parva. Ab eod.

Λυκίσκος, ου, ὁ, trochlea sucula carens, Hes.

Λυκοβατίας, ου, ὁ, ut λυκοβατικὸς δρυμὸς, nemus, saltus, ubi lupi versantur. Ex λύκος, & βαίνω, vado.

Λυκόβρωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, a lupo mansus, a lupo arrosus, a lupo morsus. Ex λύκος, & βιβρώσκω, voro.

Λυκόδοντες, canini dentes, qui bini al. κυνόδοντες. Ex λύκος, & ὀδὼς.

Λυκοειδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lupo similis. Ab εἶδος.

Λυκοθαρσὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, lupi more audax, magnanimus. Ex λύκος & θάρσος.

Λυκοθήρας, α, ὁ, luparius, Gl. V. nempe qui lupos venatur. Ex λύκος, & θήρα.

Λυκοκτονία, lupum vel lupos occido. A

Λυκοκτόνος, ου, ὁ ἢ ἡ, luporum interfector. Hinc τὸ λυκοκτόνον, ου, aconitum, cujus esus lupos interficit. A κτείνω.

Λυκοπάνθηρ, ηρος, ὁ, animal, quod ex parte lupus, ex parte panthera est.

Λυκόποδες, ων, οἱ, satellites tyrannorum, vel quod pedes pellibus lupinis contectos haberent, vel potius, quod luporum more rapaces essent, vel etiam lupi insigne in clypeis gestarent.

Λυκορραίστης, ου, ὁ, luporum laniator; λυκορραίστα κύνες, in Epigr. A ῥαίω.

ΛΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, lupus; (2) lupatum, fræni genus asperrimum, Hes. (3) λύκοι, flos herbæ iridis, quod labiorum lupi speciem referant, V. Lex. (4) instrumentum quoddam coquinarium, Pollux. (5) avis e monedularum genere, V. Lex. Ex Aristot. (6) piscis, qui alio nomine καλλιάνυμος, ex Athenæo; (7) aranei genus, Hes. (8) pastilli nomen adstringentis & deficcantis. ap. Aëtium; (9) pro sole, Macrob.

Λυκοσαύλιον, ου, τὸ, quibusdam Sesamoides magnum, Dioscor. Ex λ. & Σαυλάλιον.

Λυκοστάδιος, αν οἱ, equi a fræni genere, quod λύκος, lupatum, Plut. Symp. Eustathio sunt, qui bibentes dimidiam capitis partem in aquam immittant. At Nicandri Scholiastæ, vesperæ.

Λυκόστομος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui ore lupino est; apuæ epith. ap. Suid. Ex λ. & στόμα.

Λυκόφθαλμος, ου, ὁ ἢ ἡ, q. d. lupinos oculos habens; est autem gemmæ nomen.

Λυκοφιλία, ας, ἡ, lupina, suspecta & subdola amicitia. A

Λυκόφιλος, ου, ὁ ἢ ἡ, subdolus, suspectus, lupina quadam amicitia nixus. Ex λύκος, & φίλος.

Λυκοφιλίως, *Adverb.* suspecte, subdole.

Λυκοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, lupum ferens. Ex λύκος, & φέρω.

Λυκόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, qui est lupini animi. Ex λύκος, & φρὴν.

Λυκόφως, τὸ, tempus ante solis exortum, Gl. V. crepusculum, diluculum.

Λυκόχροος, contr. λυκόχρως, ου, ὁ ἢ ἡ, lupi colorem habens. Ex λύκος, & χρόα.

Λυκωφία, ας, ἡ, aliis nox sublustris, aliis noctis obscuritas, crepusculum. Ex λ. & ὄψις.

Λύκωψις, λύκωφος, vel λυκωφὶς, quarta anchusæ species, Dioscor. Gal. Paul. Ægin.

Λυκόω, ῶ, dilanio, dilacero lupi more, Pass. λυκῶμαι, unde p. part. λελυκωμένα, a lupo dilacerata. A λύκος.

Λυκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, lupinus, lupo similis, *Epith.* coloris. Est autem medius inter album & nigrum. Ab eod.

ΛΥ'ΜΑ, ατος, τὸ, purgamentum, sordes; λύματα, piacula, Ph.

Λυμαίνω, & frequentius λυμαίνομαι, devasto, labefacto, violo; populor; vitio, corrumpo; λυμηνάμενος, a. 1. med. qui vastavit; λελυμασμένος, p. part. pass. vastatus. Λυμαίνεσθ τὰ πράγματα τῶν πολίτου, *Dem.* λέχη, Eur. Bacc. 354. Τοιαῦτα μοὶ τοι Σοφοκλέης λυμαίνεται ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐμὲ τὴν Τηρίαν, Arist. Av. 100. A λύμη. Hinc

Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, corruptor.

Λυμαντήριος, ου, ὁ ἢ ἡ, pernicios, exitialis. A λυμαντήρ.

Λυμαντὴς, οῦ, ὁ, idem quod λυμαντὴρ.

Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor, vastator, violator. A

ΛΥ'ΜΗ, ης, ἡ, lues, noxa, exitium; (2) contumelia; (3) sordes; (4) quicquid obest, nocet, perdit; ut *Lat.* pernicies, pestis.

Λύμηνα, pluscq. opt. pass. *Ion.* & *Poët.* pro λελύμασμαι, εἶμι, a λύω.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. med. v. λυμαίνω.

Λύντο, 3. plur. plusc. ind. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλέλυντο, a λύω. *in med.* redimo. Λυσόμεθ' Ὑψίβατρα, Hom. Il. 1, 13.

Λυπέω, ῶ, fut. ήσω, dolore adficio, contristo; (2) lædo, offendo, detrimento adficio; λυπῶμαι, tristor, mœreo. Εἰ μὲ λυπήσῃ πρᾶγμα, præter modum, Arist. Av. 1251. Μηδένα λυπῆσαι πρὸ πολιτῶν, Isocr. A

ΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, dolor, animi molestia & ægritudo, tristitia, mœror.

Λυπηθήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. pass. v. λυπέω.

Λύπημα, πήματος, τὸ, idem. A λυπέω.

Λυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, molestus, molestiam & ægritudinem animi adferens, acerbus, tristis. A λύπη.

Λυπηρῶς, *Adv.* cum molestia, moleste, cum dolore, dolenter. A λυπηρὸς.

Λυπῆς, 2. s. præs. conj. act. pro λυπήσῃς, a λυπέω.

Λυπησολόγος, ὁ ἢ ἡ, sermonibus molestus, *Ern.*

Λυπητικὸς, ἡ, όν, qui tristitia adficere solet; (2) qui tristatur. A λυπέω.

Λυπῦ, *ange*, 2. sing. præs. imper. med.

Λυπρίζω, ου, ὁ ἢ ἡ, qui duram degit vitam.

Λυπρίζω, ου, ὁ ἢ ἡ, gracile & macilentum solum habens. Ex λυπρὸς, & γαῖα.

Λυπρὸς, ὰ, όν, idem quod λυπηρὸς; (2) gracilis, tenuis, macilentus, aridus. A λυπηρός.

Λυπρότης, ητος, ἡ, ariditas, gracilitas, macies. A λυπρὸς.

Λυπρόχαρος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod λυπρόγαιος. Ex λυπρὸς, & χάρα.

Λυπρῶς, *Adv.* tenuiter, steriliter.

ΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, lyra, instrumentum musicum; (2) fidus cœleste; (3) piscis quidam.

Λυραοιδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, qui lyra canit.

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, lyra ludo. A λύρα.

Λυρικὸς, ὴ, όν, lyricus, melicus; (2) ὁ, poeta lyricus. Ab eod.

Λύριον, ου, τὸ, parva lyra, Dim.

Λυρισμὸς, ὁ, cantus lyræ. A λυρίζω.

Λυριστὴς, οῦ, ὁ, qui lyra canit, fidicen, Ph. A λυρίζω.

Λυροκιθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lyra gaudens, *Epith.* Apollinis in Epigr. Ex λύρα, & χάθομαι.

Λυρόεις, όεσσα, όεν, lyricus, cui lyrica modulatio inest. A λύρα.

Λυροδηλὲς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui lyras conficit. Ex λύρα, & ἔργον.

Λυρεθελγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, lyra seu lyræ sono delectatus, gaudens. Ex λύρα, & θέλγω.

Λυρόκιλος, ου, ὁ ἢ ἡ, lyra adquisitus. Ex λύρα, & κέλομαι.

Λυροκλυτὴν, ης, ἡ, lyræ sonus, lyræ pulsus.

Λυροκλύπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui lyram pulsat.

Λυροποιέω, lyras facio. Hinc.

Λυροποικτικὸς, ὴ, όν, lyras conficiendi peritus.

Λυροποιικὸς, ὴ, όν, idem.

Λυροποιΐα, ας, ἡ, lyrarum compactio, lyrarum conficiendarum scientia. A

Λυροποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, qui lyras conficit, qui lyras compingit. Ex λύρα, & ποιέω, *facio.*

Λυροφοίνιξ, κος, ὁ, species lyræ, quasi Phœnicia. Hes.

Λυρῳδία, ἡ, lyræ cantus. A

Λυρῳδὸς, οῦ, ὁ, lyricen, lyren. Ex λ. & ᾠδή.

Λυρῳδικὸς, lyricus, more eorum qui lyra canunt.

Λῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi λύω.

Λύσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro λύσας.

Λυσανίας, ου, ὁ, dolores solvens. Apud Aristoph. allusio ad Lysanias, nomen viri.

Λύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. λύω.

Λυσιλώρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, homines solvens, homines frangens. Ex λύσις, & ἀνὴρ.

Λῦσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔλυσε.

Λύσῃ, 3. s. a. 1. conj. act. v. λύω.

Λυσίγαμος, ου, ὁ ἢ ἡ, nuptias solvens. Ex λύσις, & γάμος.

Λυσιγυΐα, ας, ἡ, membrorum solutio, luxatio. A

Λυσίγυιος, ου, ὁ ἢ ἡ, membra solvens, dissolvens artus. Ex λύσις, & γυῖον.

Λυσίδικος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui lites dirimit; (2) qui jura dissolvit. Ex λύσις, & δίκη.

Λυσιεῖρα, ας, ἡ, capillos solutos sive passos habens. Ex λ. & εἴρω.

Λυσιζώνη, ης, ἡ, quæ zonam solvit.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ἢ ἡ, discinctus, Ph. (2) quæ virginitatem amisit, soluta zona virginali. Ex iisd.

Λυσίκακος, ου, ὁ ἢ ἡ, malorum solutor, a malis liberans. Ex λ. & κακὸς.

Λυσίκομος, ου, ὁ ἢ ἡ, capillos solutos s. passos habens. Ex λ. & κόμη.

Λυσιμαχία, ας, ἡ, Lysimachia, herba, cujus ea vis esse dicitur, ut jumentis discordantibus imposita, asperitatem cohibeat. Ex λ. & μάχη.

Λυσιμελέω, dimembro, Gl. V. A seq.

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, solvens membra. Ex λ. & μέλος.

Λυσιμέριμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, curas solvens; (2) curis solvendis idoneus. Ex μέριμνα.

Λύσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, solubilis, qui solvi potest; (2) qui refelli vel refutari potest; (3) exemptilis. A λύσις.

Λυσίνομος, ου, ὁ ἢ ἡ, legis dissolutor, legis raptor, Nonnus. Ex λ. & νόμος.

Λύσι-

Digitized by Google

Λύσι-ος, ία, ιον, vel λύσιος, ος, ον, ος, ον, solvendi s. liberandi vim habens. *Epith.* Bacchi, quia solvit & liberat curis. At Λύσιοι Θεοί, expiationum præsides dii. *A* λύω.

Λυσιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, in jocos resolvens. *Epith.* Bacchi. (ap. Anac. sed vox est corrupta & contra analogiam, ex qua est *finiens ludos*., Ern.) Ex λύω, & πῆγμα, verum est

Λυσιπήμων, ονος, ὁ, ἡ, detrimento vel damno liberans. Ex λύω, & πῆμα, *damnum*.

Λυσίποθος, ος, ὁ, ἡ, desiderium s. amorem solvens. Ex λ. & πόθος.

Λυσίπονος, ος, ὁ, ἡ, laboribus & molestiis liberans, dolores eximens.

Λύσις, εως, ἡ, solutio, dissolutio; (2) actio solvendi captivitate; (3) redemptio; (4) solutio quæstionis vel ænigmatis; (5) solutio pecuniæ vel debiti; (6) expiatio. *A* λύω.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas, reditus, fructus. *A*

Λυσιτελέω, ῶ; utilis sum, prosum, expedio, confero; Λυσιτελεῖ, expedit. Μηδενὶ δισσὰ τὰ λυσιτελοῦντα, Xen. Λυσιτελεῖ αὐτῷ, εἰ μὴ λῷον, &c. Luc. 17, 2. *A*

Λυσιτελής, ές, ὁ, ἡ, utilis; frugifer, commodus; Λυσιτελέστερον, commodius. Ex λύω, & τέλος, *vectigal*.

Λυσιτελοῦντως, *Adv.* utiliter. *A* λυσιτελέων, part. pr. a λυσιτελέω.

Λυσιτελῶς, *Adv.* utiliter, commode.

Λυσίφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentem curis solvens s. liberans, seu prudentiam e mente tollens, *Epith.* Lyæi s. Bacchi. Ex φρήν.

Λυσιῳδός, οῦ, ὁ, Lysiodus. Λυσιῳδοί, erant theatrales musici, a Lyside sic dicti, & ᾠδή.

ΛΥΣΚΑΖΩ, aufugio, Hes.

Λύσον, 2. s. a. 1. imper. act. v. λύω.

ΛΥΣΣΑ, vel λύττα, rabies, furor, proprie canum; (2) vermiculus sub lingua canum, quo exempto nec rabidi fieri, nec fastidium sentire dicuntur.

Λυσσαλέος, έα, έον, rabidus. *A* λύσσα.

Λυσσάς, άδος, ἡ, rabida, rabiosa. Ab eod.

Λυσσάω, vel λυττάω, ῶ, rabidus sum, in rabiem actus furo, de canibus & lupis; (2) de homine. Λυττῶν καὶ ὀργιζόμενος δεσπότης, Plat. Ab eod.

Λυσσήεις, εντος, ὁ, rabidus, furiosus.

Λύσσημα, ατος, τὸ, rabies, furor. *A* λυσσάω.

Λυσσᾶν, præs. inf. act. *Dor.* pro λυσσᾶν, ex λυσσάειν, a λυσσάω.

Λύσσης, 2. s. a. 1. conj. act. *Poët.* pro λύσῃς, a λύω.

Λυσσήρης, ες, idem quod

Λυσσητήρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. *A* λυσσάω.

Λυσσόδηκλος, ος, ὁ, ἡ, a rabido cane morsus. Ex λύσσα, & δάκω.

Λυσσομανής, ές, ὁ, ἡ, in rabidum furorem actus, rabidus præ furore. Ex λύσσα, & μαίνομαι, *furere*.

Λυσσάω, ῶ, f. ήσω, in rabiem ago; λυσσώωμαι, in rabiem agor, rabie percellor, a. 1. λυσσαθῶμι, rabie agitari. *A* λυσσάω.

Λυσσῶν, *furens*, præs. part. act. *Poët.* pro λυσσᾶν, *contr.* ex λυσσάων, a λυσσάω.

Λυσσώδης, ες, ὁ, ἡ, rabidus, rabiosus.

Λυσσαθείης, 2. s. a. 1. opt. pass. v. λυσσάω.

Λυσσᾶσι, 3. pl. præs. ind. vel conj. act. v. λυσσάω.

Λυσσήρις, ιδος, ἡ, trux, torva visu.

ΛΥΣΩΜΑ, ατος, τὸ, æquamentum capillorum, Gl. V. λύσαμα, discriminale. Hinc

Λυσωμάτιον, ου, τὸ, discerniculum, Gl. V.

Λύτσοσις, εως, ἡ, idem quod λύσωμα.

Λυτέον, solvendum. *A* λύω.

Λύτειρα, ας, ἡ, solutrix, quæ solvit. *A*

Λυτήρ, ῆρος, ὁ, solutor, liberator; (2) expiator. *A* λύω.

Λυτηριάς, άδος, ἡ, liberatrix.

Λυτήριος, ος, ὁ, ἡ, liberatorius, solutorius; (2) expiatorius; (3) solvendi seu liberandi vim habens. *A* λυτήρ.

Λυτικός, ἡ, όν, solvendi vim habens. *A* λύω.

Λυτικῶς, cum vi d solvendi.

Λύτο, 3. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Poët.* pro ἐλέλυτο, a λύω, *solvo*, Hom. Il. 21, 114.

Λῦτο, pro ἐλύετο, ind. imp. Hom. Il. 24, 1.

Λυτὸς, ἡ, όν, solubilis, qui solvi potest; (2) solutus. Ab eod.

Λύτρον, ου, τὸ, redemptionis pretium, pretium redempti captivi. Ph. λύτρα, redimiæ. Ab eod.

Λυτρόω, ῶ, fut. ώσω, redimo; λυτρόομαι, ῶμαι, redimo, redimor; λυτρώσασθαι, redimere; λυτρωθῆναι, redimi, redemptum esse. Ὁ μέλλων λυτρώσθαι ἢ Ἰσραὴλ, Luc. 24, 21. Οὐ φθαρτοῖς — ἐλυτρώθητε, 1 Pet. 1, 18. *A* λύτρον.

Λυτρώσηται, 3. s. a. 1. conj. med.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, expiatio. *A* λυτρόω.

Λυτρωτέον, redimendum. Ab eod.

Λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, redemptor. Ab eod.

Λύτωρ, ορος, ὁ, liberator, solutor. *A* λύω.

Λυχνεῖτις, ου, ὁ, & λυχνῖτις, ίδος, ὁ, lapis pellucidus, speciesque pyropi, vel carbunculi. *A* λύχνος.

Λυχναπλὴς, ου, ὁ, qui lychnum s. lumen accendit. Ex λύχνος, & ἅπλα. Unde

Λυχναψία, ας, ἡ, luminis seu lychni accensio; lucernarum accensio, Gl. Vet.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, candelabrum. *A* λύχνος.

Λυχνίδω, f. ίδωσω, præluceo. Ab eod.

Λυχνιδὼν, ῶνος, ὁ, lucernarum repositorium.

Λυχνία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Λυχνικὸς, ἡ, όν, ut λυχνικὸν φλέξ, lucernæ flamma. Ab eod.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula, Dim. ab eod.

Λύχνιον, ου, τὸ, idem quod λυχνία.

Λυχνὶς, ίδος, ἡ, lucernula; (2) flos quidam, Ph. λυχνὶς, rosa Græca; *item*, populia, lychnis, *Plin.* l. 25. §. 74. c. 10. *Angl.* Campions; (3) gemma quædam.

Λυχνοκόμος, ου, ὁ, lucernula. *A* λύχνος.

Λυχνῖτις, ου, ὁ, q. d. lucernarius; λυχνῖτις λίθος, λυχνῖτις ῥάδιξ, herba lucernaria; lychnites, lapis. Ab eod.

Λυχνοῦχος, ου, ὁ, ἡ, quæ noctu agenda sunt interdiu agens, & quæ interdiu peragenda sunt, noctu agens; lucernarius. *A* λύχνος, & βίος, *vita*.

Λυχνοκόμος, ου, ὁ, ἡ, lychni s. ellychnii vorator. Ex λύχνος, & βορὰ, *cibus*.

Λυχνοκαία, ας, ἡ, *Ion.* λυχνοκαίη, ης, ἡ, dies festus apud Ægyptios, quo lampades accendebantur. Ex λύχνος, & καίω, *uro*.

Λυχνοκαυτέω, candelis utor per noctem, candelis illumino.

Λυχνοκαυτία, ας, ἡ, luminum, lucernarum seu lychnorum accensio, Ex iisd.

Λυχνοκαυτὴς, οῦ, ὁ, ἡ, lucernarum confector. Ex λύχνος, & καίω.

Λυχνοπώλης, ου, ὁ, lychnorum s. lucernarum venditor. Ex λύχνος, & πωλέω.

ΛΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, lychnus, lucerna, candela.

Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lychnuchus, qui lychnum tenet, qui lumen sustinet. Gl. Ver. lucernarius; candelabrum; (2) lucerna, monopodium, cui lumen cum candelabro imponitur. Ex λύχνος, & ἔχω.

Λυχνοφορέω, lampada gesto. *A* seq.

Λυχνοφόρος, ου, ὁ, ἡ, lucernam ferens, prælucens. Ex λύχνος, & φέρω.

ΛΥΩ, f. λύσω, p. λέλυκα, solvo, laxo, remitto, libero, solvo e portu, *in. med.* redimo. Οὐ γὰρ ἔστυχον κέρη ἕλυσα χοσμαῦν (διὰ) ὡς πρὶν αἴολον ῥέμα, Lyc. 4. Πρῶτον εὔγλωσσον ἐκνα ζέ λύσω, Soph. T. 184. Τῆς νῦν πασεύσης πημονῆς λύσεις βάρος, id. El. 945. Οἱ γὰρ Πρυτάνεις λύσει τὴν ἐκκλησίαν, Arist. Ach. 177. Λῦσον με δεσμῶν, id. Thesm. 1118. Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσητε φίλω, Hom. Il. 1, 20.

ΛΩ, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῇ, volo, vis, vult; λῶντι, pro λῶσι, volunt.

Λωβάζω, injuria adficio, contumeliam infero; λωβάζεσθαι, contumeliose improbari. *A* λώβη.

Λωβόομαι, ῶμαι, idem; (2) corrumpo, depravo; (3) mutilo, deformo. *Item Pass.* λελωβημένος, contumelia affectus; depravatus, mutilatus; λωβηθεὶς, aor. 1. idem. Ἢ λαῖτσιν ἀρτάνῃσι λωβᾶται βίον, Soph. Antig. 54. Τῷ πόλιν ἅπασι αἰχμῇ καὶ δεινῷ ἐλωβήσαντο, Herodot. Ab eod.

Λώβησις, εως, ἡ, contumeliæ illatio, irrisio. *A*

Λωβάω, f. βήσω, contumelia adficio; (2) irrideo, illudo. Τίπτε μὲ λωβάεαι σολυπιτοίῃσι θυμὸν ἔχουσαν; Odyss. 23, 15.

Λωβάω, λωβήσομαι, *Ion.* injuriam infero. *A*

ΛΩΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia; (2) opprobrium, dedecus; (3) pernicies, damnum, jactura, mutilatio; (4) quidam aurium morbus. Hinc

Λωβήεις, ήεσσα, ῆεν, damnosus, perniciosus.

Λωβηθείς, a. 1. part. pass. verbi λωβάω.

Λωβήσαιο, 2. fing. aor. 1. opt. med.

Λωβήσις, εως, ἡ, injuriæ s. contumeliæ illatio. *A* λωβάω.

Λωβητὴρ, ῆρος, ὁ, injuriæ s. contumeliæ illator, injuriosus, contumeliosus; (2) contumelia dignus; flagitiosus. Ab eod.

Λωβητὸς, ὴ, όν, injuriosus, contumeliosus; (2) depravator, corruptor. Ab eod.

Λωβητὸς, ὴ, όν, injuria, s. contumelia adfectus, læsus; (2) injuriæ, s. contumeliæ expositus, sive obnoxius; (3) dolore adfectus. Ab eod.

Λωβήτωρ, ορος, ὁ, conviciator, contumeliosus; (2) qui nocet, qui perdit, qui vastat.

Λωβὸς, ὴ, όν, qui aurium quodam morbo laborat: (2) perplexus. *A* λώβη.

ΛΩΓΑΝΙΟΝ, ου, τὸ, quod e bovis collo s. labiis, dependet, paleare.

Λῴων, ονος, ὁ, ἡ, melior, quem magis volumus. Hinc *Compar.* alius λωΐτερος, melior, & *Superl.* λώϊστος, & *contr.* λῷστος, optimus. *A* λῷ, *vel.*

ΛΩΜΑ, ατος, τὸ, fimbria, instita, ora vestimenti.

Λωμάτιον, ου, τὸ, fimbriola. *A* λῶμα.

Λῶτε, 3. pl. præs. ind. act. *contr.* pro λώουσι, a λώω, *volo*.

ΛΩΟΣ, vel λῶος, ου, ὁ, Lous, mensis, apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.

Λώπας, άδος, ἡ, vestimentum tenue. *A*

Λώπη, ης, ἡ, pallium; (2) vestimentum, vestis. Ab eod.

Λωπίζω, f. ίσω, veste exuo, denudo.

Λώπιον, ου, τὸ, parvula tunica; (2) vestis; (3) vestimentum vile; (4) velum nauticum, Dim. ab eod.

Λωποδυσία, ας, ἡ, spoliatio, grassatio, proprie vestium exspoliatio. *A* λωποδύω.

Λωποδυλέω, veste exuo, vestimenta furor; (2) spolio, rapinis infesto, Ph. λωποδυτεῖ, grassatur. Λωποδυτῶ τὴν Ἑλλάδα, Hermog. vid. & Aristoph. Plut. 165. *A*

Λωποδύτης, ου, ὁ, qui viatores vel mortuos vestimentis exuit & spoliat, s. in balneis depositas vestes furripit, grassator. *A*

Λωποδύω, f. ύσω, idem quod λωποδυτέω.

ΛΩΠΟΣ, ους, τὸ, vestimentum tenue.

ΛΩΡΟΝ, ου, τὸ, lorum, habena; (2) vinculum capitis, diadema imperatorium.

Λῶρος, ου, ὁ, idem.

Λῶς, vid. λώϊον.

Λώτεξ, ακος, ὁ, mendicus; (2) tibicen. *A* λωτὸς.

Λωτεύντα πεδία, campi loto abundantes, herbosi apud Homerum, Il. μ. 283. pro λωτῶντα, quod veteres contractum, ex λωτέοντα volunt, a λωτοεις, alii ex λωτέοντα, quasi a λωτέω, quod esset lotum & herbas profero.

Λωτία, ας, ἡ, sertum e loto textum.

Λωτίζω, f. ίσω, lotum carpo, lotum decerpo. Ab eod.

Λώτινος, ίνη, ινον, lotinus, e loto.

Digitized by Google

Λωτόεις, όεσσα, όεν, loti ferax, herbosus, ponitur ob λωτοφύτα, sup.
ΛΩΤΟΣ, ῦ, ὁ, lotus; (2) trifolium, Ph.
Λωτοτρόφος, ε, ὁ ἡ ὄ, lotum alens seu producens. Ex λωτὸς, & τρέφω.
Λωτοφάγοι, populi loto victitantes.
Λωτροχόος, aquam fundens, *Dor.* pro λουτροχόος, vid. λουτροχόος.
ΛΩΦΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, respiro, interquiesco. Κἄπειτ' ἐπειδὴ τῶνδ' ἐλάφησεν φόνῳ, Soph Aj. 61. Ἀπὸ νόσου μεγάλης ἢ σολέμου βαρυ τι λελωφήκαμεν, Thuc.
Λωφάω, ῶ, quiesco Hes. (2) sedo, Æsch. P. Λωφῶν, sedandi vim habens. A λωφάω.
Λώφημα, ατος, τὸ, laxamentum. A λωφάω.
Λώφησις, έως, ἡ, quies, cessatio, respiratio, laxamentum. Ab eod.

M.

M Litera duodecima, μῦ, Hebr. Mem; (2) nota numeri *quadraginta*, & cum lineola subjecta, μ, *quadraginta millia.*
ΜΑ, *Adv.* jurandi negativum; μὰ Δία, non certe, per Jovem, οὐ μὰ Δία, idem. Sed ναὶ μὰ Δία, affirm. profecto, certe, per Jovem. Occurrit μὰ solum & affirmative, sed raro, & fere apud recentiores.
Μαγαδίζειν, magadi canere, psallere.
Μαγάδιον, ου, τὸ, parva μαγάς; (2) asserculus, qui recipit chordas lyræ, Dim. a μαγάς.
Μάγαδις, sive μαγάδις, Acc. ιν, ἡ, magas, instrumentum quoddam musicum.
Μαγάζειν, fides pulsare, psallere. A
ΜΑΓΑΣ, άδος, ἡ, ponticulus testudinis, s. hemisphærii testudinei, super quo nervi tenduntur, nullum alias sonum edituri, qui olim ex arundine factus; ei post vel lignea tabella, vel cornea substituta est, unde Cic. in testudinibus resonari cornu dicit, *Ern.*
Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium, præstigiæ, incantatio, lenocinia. A μαγγανεύω.
Μαγγάνευμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Μαγγανευτὴς, οῦ, ὁ, veneficus, præstigiator, mango, qui varias res miscet, ut alios decipiat. Ab eod. Hinc
Μαγγανευτικὸς, ὴ, όν, præstigiatorius.
Μαγγανεύω, præstigiis & incantationibus utor. *Κίρκιν — μαγγανεύσαν μολοῦσαι τὰ τὰς ἑταίρας, λαζόντες*, Arist. Pl. 310. A
ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, veneficium, præstigiæ; (2) machinamentum præstigiatorium; (3) ferae vectis, pessulus, repagulum, Ph. *μάγγανον σολεμικὸν*, balista; *μαγγανα σολεμικὰ*, tormenta.
Μαγδαλὰ, Magdala. Nomen loci Hebr. *Turris.*
Μαγδαλὴνὴ, ῆς, ἡ, Magdalena. Nomen mulieris Hebr. *Magnifica*, vel etiam quæ e Magdala oriunda est, Magdalensis.
Μαγδαληνὸς, ὴ, όν, Magdalenus, Magdalensis.
Μαγδαλία, ας, vel Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, pulpa mollior ex pane, ad detergendas manus adhiberi solita. A μάσσω.
Μαγεία, ας, ἡ, magia, ars magica, scientia magica. A μαγεύω.
Μαγειραινα, ὴ, coqua. A μάγειρος.
Μαγειρεῖον, ου, τὸ, locus, in quo coquinaria exercetur, culina, coquina. A μάγειρος.
Μαγείρευμα, τὸ, cibus coctus A
Μαγειρεύω, f. εύσω, coquinariam exerceo, sum coquus; (2) lanio, macto.
Μαγειρικὸς, ὴ, όν, ad coquum pertinens, coquinarius, culinarius. Hinc ἡ μαγειρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars coquinaria.
Μαγειρικῶς, arte coquinaria.
Μαγειρίσκος, ου, ὁ ἡ ὄ, coquulus, Dim.
Μαγείρισσα, ης, ἡ, coqua. A
ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus.
Μάγευμα, ατος, τὸ, machinamentum magicum, artes magicæ, Euripid. Suppl. 1110. A μαγεύω.
Μαγὰς, άδος, ὁ, pinsor, pistor; (2) tergens, abstergens, abstersor. A μάσσω.
Μαγευτὴς, οῦ, ὁ, magicus, artis magicæ peritus. A
Μαγεύω, magus sum, artes magicas calleo, exerceo, magicis artibus utor. Καταγαγεῖν τ' Δία μαγεύσαντας ἐκείνους, Plut. A μάγος.
Μαγικὸς, ὴ, όν, magicus, præstigiatorius, veneficus. Ab eod.
Μάγις, ίδος, ἡ, mactra, vas subigendæ farinæ; (2) offa; (3) panis, ap. LXX. A μάσσω.
Μάγμα, ατος, τὸ, quidquid supereſt crassum ex aliqua materia expressa, recrementum; (2) unguentum, & omne spissius pauco humore subactum. Ab eod.
ΜΑΓΝΗΣ, ητος, ἡ, magnes, lapis ferrum attrahens; (2) ὁ, qui est ex Magnesia.
Μαγνῆτις λίθος, Hippocr. magnes.
Μαγνήτης, ου, ὁ, idem quod μάγνης.
Μαγνῆτις, ίδος, ἡ, sc. λίθος, magnes.
ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, magus, sapiens apud Persas, rerum divinarum naturaliumque peritus; (2) præstigiator, veneficus, magicæ artis peritus.
Μαγοφονία, ας, ἡ, magorum cædes, eorum, qui post Cambysis mortem regnum invaseſerant. Festum apud Persas. A φόνος.
ΜΑΓΤΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, magudaris, radix laserpitii.
Μαγὼγ, ὁ, Magog. Nomen Hebr. ἄκλητον, *Munimentum.*
Μαγῳδὴ, ῆς, ἡ, mollis quædam & effeminata saltatio, a Chrysogono mago, Hes.
Μαγῳδία, ας, ἡ, Magodia, ludus scenicus in quo magorum decantabantur miracula. A
Μαγῳδὸς, οῦ, ὁ, histrio magorum miracula decantans, gestibusve exprimens. Ex μάγος, & ᾠδὸς, *cantor.*
Μαδάλλω, glabro, depilo, Hes. A μαδὸς. Hinc
Μαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, depilis, glaber, lævis.
Μαδαρότης, ητος, ἡ, glabrities, lævor, ex defluvio pilorum. A μαδαρός.
Μαδαρόω, ῶ, f. ώσω, glabro, depilo. Ab eod.
Μαδάρωσις, εως, ἡ, depilatio; (2) idem quod μαδαρότης; (3) defluvium palpebrarum.
Μαδάω, lævis & depilis sum; (2) madeo, madidus sum; part. μαδῶντες, glabriones, Gl. V. Arist. Plut. 266. A μαδὸς.
Μαδὰδ, *Dor.* pro μάζα.
Μαδιὰν, ὴ, Madian. Nomen regionis Hebr. ἄκλιτον, *Judicium.*
Μαδίζα, fut. ίσω, glabro, depilo; (2) depilis sum; μαδισθεὶς, a. 1. part. pass. depilatus, Ph. A μαδὸς.
Μάδισις, εως, ἡ, defluvium pilorum, glabrities. A μαδίζω.
Μαδιστήριον, ου, τὸ, id, quo glabratur, seu lævigatur cutis, Gl. V. volsella. Ab eod.
ΜΑΔΟΣ, ὴ, όν, lævis, glaber, depilis.
Μάδρυα, αν, τὰ, pruna, madrya. A μαλόδρυα.
ΜΑΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, maza, offa; (2) panis; (3) massa auri vel argenti, Gl. V. μάζα, βῶλος, massa.
Μαζαγέας, ου, ὁ, ob mazam flens, Hes. Ex μάζα, & γοάω, *fleo.*
Μαζαγρίτας, *Dor.* pro μαζαγρίτης, ου, ὁ, mazarum sectator, lurco, helluo. Ex μάζα, & ἀγρέω, *sector.*
Μάζαω, ῶ, mazas pinso, coquo. A μάζα.
Μάζινος, η, ον, e maza factus. Ab eod.
Μάζιον, ου, τὸ, mamilla, Gl. V. A μαζὸς.
Μάζιον, ου, τὸ, mazula, parva maza, offula, Gl. V. (2) aurum & argentum rude non signatum, *Thuc.* Dim. a μάζα.
Μαζίσκη, ης, ἡ, idem & ab eod.
Μαζονόμιον, s. μαζονομεῖον, ου, τὸ, lanx, Pollux.
Μαζονόμος, lanx, Gl. V. μαζόνομοι, lances, Gl. V. A μάζα, & νέμω, *tribuo.*
Μαζοπέπλης, ου, ὁ, qui mazas coquit. Ex μάζα, & πέσσω, *coquo.*
Μαζοτοιὸς, οῦ, ὁ, offarius, Gl. V.
Μαζοποιέω, ῶ, f. ήσω, mazas conficio.
ΜΑΖΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla. Apud. Callim. & pro nutrice.
Μαζηροφόρος, ὁ, ἡ, cistella ferendis mazis, Hes. Ex μάζα, & φέρω.
ΜΑΖΩΝΕΣ, bacchanale convivium, apud Spartanos.
ΜΑΘΑΛΑΙΣ, ίδος, ἡ, genus poculi vel mensuræ.
Μάθε, 2. s. a. 2. imper. act. v. μανθάνω.
Μαθεῦμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro μαθήσομαι.
Μάθημα, ατος, τὸ, disciplina, studium, documentum; μαθήματα, mathematicorum theoremata. A μανθάνω.
Μαθηματικὴ, ῆς, ἡ, sc. ἕξις, mathesis, disciplinarum mathematicarum complexus & notitia. A
Μαθηματικὸς, ὴ, όν, ad disciplinas pertinens, ad disciplinas aptus; (2) discendi cupidus; (3) docilis; (4) sciens, peritus; (5) ad mathemata pertinens, ad mathematicos pertinens; (6) mathematicus, disciplinarum mathematicarum peritus. A μάθημα.
Μαθηματικῶς, *Adv.* mathematice, mathematicorum more.
Μαθήσεαι, 2. f. f. 1. ind. med. *Ion.* pro μαθήσῃ, a μαθήσω.
Μαθησις, εως, ἡ, ipsa discendi actio, cognitio, perceptio, doctrina, disciplina. A μανθάνω.
Μαθητεία, ας, ἡ, institutio discipuli, doctrina vel disciplina oralis. A μαθητεύω.
Μαθητέον, discendum est, discere oportet. A μανθάνω.
Μαθητεύω, fut. εύσω, discipulus, sive auditor sum; (2) doceo, instituo; μαθητεύομαι, doceor. "Ος ἐμαθητεύσει τῷ Ἰησοῦ, Matt. 27, 57. Μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, ib. 28, 19. A μαθητής.
Μαθητὴς, οῦ, ὁ, discipulus. A μανθάνω.
Μαθητιάω, ῶ, discipulus esse, discere cupio. Δεῖξον ὡς τάχιστά μοι τ' Σακράτη, μαθητιῶ γὰρ, Arist. Nub. 183. A μαθητής.
Μαθητὸς, ὴ, όν, q. d. discibilis, qui disci potest, debet. A μανθάνω.
Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula. A μαθητής.
Μαθητρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Μαθοῖσα, aor. 2. part. act. f. g. *Dor.* pro μαθοῦσα, a μανθάνω.
Μαθουσάλα, ὁ, Mathusala. Nomen viri Hebr. indeclin. *Mortem pellens.*
Μαθὼν, *qui didicit*, aor. 2. part. m. g. verbi μανθάνω.
ΜΑΙΑ, ας, ἡ, obstetrix; (2) nutrix; (3) avia; (4) appellatio honestior matronæ cujusvis ætate provectioris; (5) genus cancrorum; (6) Maia, filia Atlantis.
Μαιάνδριος, ία, ιον, Mæandrius, a
ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, Mæander, fluvius Asiæ minoris admodum flexuosus.
Μαιὰς, άδος, ἡ, nutrix; (2) avia. A μαῖα.
Μαιεία, ας, ἡ, obstetricia ars. A μαιεύω.
Μαίευμα, ατος, τὸ, quod ab obstetrice extractum est, partus, infans. Ab eod.
Μαίευσις, εως, ἡ, idem quod μαιεία. Ab eodem.
Μαιευτικὸς, ὴ, όν, ad obstetricem pertinens, obstetricius. Ab eod.
Μαιευτικῶς, *Adv.* obstetricum more.
Μαιευτρια, ας, ἡ, obstetrix. A μαιεύω. Hinc
Μαιευτρικῶς, *Adv.* obstetricum ritu.
Μαιεύω, & μαιεύομαι, obstetricem ago, sum obstetrix; (2) pullos avium nutrio; (3) quæro, investigo, scrutor. Ἀιστὸν τίνοντα καθαρὸς ζῶ μαιεύσομαι, Arist. Lys. 698. A μαῖα.
Μαιμάζειν, palpitare, agitari, salire, fluctuari. Suid. A μάω.
Μαιμακτήρια, ων, τὰ, sacra, quæ apud Athenienses fiebant Jovi Μαιμάκτῃ.
Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, mensis, a quo hyems incipit, quo Jovi Μαιμάκτῃ, sacrificabant Athenienses, propter mutationem & turbulentiam aëris, September, Gl. V.
Μαιμώκτης, ου, ὁ, furore percitus, furiosus; turbulentus. Jovis epith. A μαιμάσσω.
Μαίμυξ, υκος, ὁ ἡ ὑ, turbulentus, impetuosus, Hes. Ab eod.

Digitized by Google

Μαιμάσσειν, vehementer cupere, palpitare, Hesych. Ab eod.

Μαιμάω, ῶ, fut. ήσω, vehementer cupio, impetu feror. Μαιμῶν κορίσσης χεῖρα διῳάσσων φόνε, Lyc. 117. Ab eod.

Μαίμησε, 3. s. a. 1. *Ion.* pro ἐμαίμησε.

Μαιμῶσι, præs. part. act. *Poët.* pro μαιμῶν, *contr.* ex μαιμάουν.

Μαιμώσσα, præs. part. act. f. 3. verbi μαιμάω, pro μαιμάω.

Μαιμώσσω, cupio, impetu feror. A μαιμάσσειν.

Μαιμών, f. ώσω, idem quod μαιμάω.

Μαινάς, άδος, ἡ, insana, furiosa, lymphata, Μαινὰς, Baccha. Μαινάδες, Bacchæ. A μαίνομαι.

Μαίνη, ης, ἡ, mæna, piscis Hecatæ s. Dianæ sacer.

Μαινίδιον, ε, τὸ, mænula, Dim. A μαινὶς.

Μαινὶς, ίδος, ἡ, mæna, piscis. A μαίνη.

Μαινόλης, ου, ὁ, furens, lymphatus, Bacchi epith. A μαίνομαι.

Μαινόλης, ίδος, ἡ, furens. A præc.

MAI'NOMAI, f. μανέομαι, insanio, furo, desipio, vehementi studio & voluptate teneor; μαινόμενος, part. furens, insanus, lymphatus, Ph. μανεὶς, a. 2. in furorem actus, furore percitus. Ὁ δεσπότης με μαίνεται καινὸν τρόπον, Arist. Pac. 54.

Μαίνυργος, ου, ὁ, Mænurgus, piscis.

MAI'NΩ, in furorem ago, a. 1. ἔμηνα. Φαρμάκοις ἑτέρα (γυνὴ) τ' ἄνδρ' ἔμηνεν, Arist. Thesm. 568.

Μαίομαι, cupio; gestio; (2) quæro. A μάω.

Μαίρα, canicula, sidus; æstus intensissimus; luna, Hes. A μαίρω, *lucco*.

MAI'PΩ, luceo.

Μαίσιος, ίως, ἡ, obstetricis opera, officium. A μαῖα.

Μαιωτιστὶ, Scythice. A

Μαιῶτις, sc. λίμνη, palus Mæotica. A Μαιῶται, populus Scythicus.

Μαίωτρον, ου, τὸ, merces obstetricis. A μαῖα.

MA'KAP, αρος, ὁ ἡ, τὸ, beatus; μάκαρες dii & homines beati post mortem. Hinc

Μακαρία, ας, ἡ, locus beatorum post mortem apud inferos, locus vitæ beatæ.

Μακαρίζω, fut. ίσω, beatum prædico; beo. Τὸν ζ κατ' ἦμαρ, ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω, Eur. Bac. 910. Ὡς ς μακαρίζομεν, Arist. Vesp. 1265. Ab eod.

Μακάριος, ρία, ριον, beatus, felix; (2) defunctus, qui sepelitur. Ab eod. Hinc

Μακαριότης, ητος, ἡ, beatitas, beatitudo.

Μακαρὶς, ίδος, ἡ, beata, locus beatorum apud inferos. A μάκαρ.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, beatitatis prædicatio, qua nimirum aliquem beatum prædicamus; (2) μακαρισμοὶ, hymni in commemorationem beatitudinis sanctorum; (3) ipsa felicitas, in Sac. LL. A μακαρίζω.

Μακάρεσσι, dat. plur. *Ion.* pro μάκαρσι, a μάκαρ.

Μακαριστὸς, ἡ, όν, qui beatus habetur & prædicatur, quem omnes beatum judicant.

Μακαριστῶς, beate.

Μακαρίτης, ου, ὁ, beatus, de defuncto.

Μακαρῖτις, ίδος, ἡ, fæm. pr. Theoc. 2, 70. A

Μακαριῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro μακαρίσω.

Μακαρίως, *Adv.* beate, feliciter. A μακάριος.

Μάκαρς, αρος, ὁ ἡ, beatus. A μακάριος, *per Sync.* Eust.

Μακάρτατος, beatissimus. A præc.

Μακάρτερος, beatior, apud. Nonn. Ab eod.

Μακαρτὸς, ἡ, όν, beatus & opulentus. Ex Epigr. A μάκαρς.

Μακεδνὸς, ἡ, όν, longus, procerus; quasi a μακεδανὸς, *Dor.* ut μακεδανὲς, a μῆκος.

Μακεδονία, ας, ἡ, Macedonia. A Μακεδών.

Μακεδονίζω, f. ίσω, Macedones sequor, cum Macedonibus facio. Ab eod.

Μακεδονικὸς, ἡ, όν, Macedonicus. Ab eod.

Μακεδονιστὶ, Macedonico more vel sermone.

Μακεδὼν, ονος, ὁ, Macedo.

Μακέλη, ης, ἡ, ligo. A κέλλω.

Μακέλλα, ης, ἡ, idem & ab eod.

Μάκελλον, ου, τὸ, macellum. Vox Latina.

MA'KEP, macer, vel macir, cortex quidam, qui ex India advehitur.

Μακεσίκρανος, ε, ὁ ἡ, ὁ, oblongam galeam, habens; upupæ epith. Hes. Ex μάκος, pro μῆκος, & κράνος, *galea*.

Μακεσὶρ, ῆρος, ὁ, longus, prolixus. A μᾶκος, pro μῆκος.

MAKKOA'N, desipere, stulte & fatue se gerere; μεμακκοακότα, perf. part. delirantem. Καὶ τὸ τὴ δήμῳ πρόσωπον μακκοᾷ καδήμενον, Arist. Eq. 395.

Μακραίων, ωνος, ὁ ἡ, ὁ, diurnus, longævus. Ex μακρὸς, & αἰὼν, *ævum*.

Μακρακόντιον, ε, τὸ, spiculum longum.

Μακρὰν, *Adv.* longe, procul, de loco; (2) longum, de tempore. Τύραν δώσετον καλὸν δίκην ἐκεῖ ἐς μακράν, Arist. Vesp. p. 452. Pro his factis dabitis pœnas, non longe post, τύραν ὀψέξεις, ὡς εἰς μακρὰν, δίκην, Heliodor. lib. 5. p. 240. A μακρὸς.

Μακραύχην, ενος, ὁ ἡ, ὁ, cui collum est prælongum.

Μακρέτης, ου, ὁ ἡ, ὁ, qui in longos annos perdurat, Ex μακρὸς, & ἔτος.

Μακρηγορία, ας, ἡ, sermo prolixus, oratio longa. Ex iiid.

Μακρημέρια, ας, ἡ, tempus quo dies sunt longiores. Ab ἡμέρα.

Μακρὴν, acc. sing. *Dor.* pro μακρὰν.

Μακροβάμων, ονος, ὁ, ὁ, qui longis passibus incedit. Ex μακρὸς, & βαίνω, *eo*.

Μακρόβιος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longævus. Ex μ. & βίος.

Μακροβιότης, ητος, ἡ, vita longæva, vivacitas.

Μακροβίωσις, ἡ, idem.

Μακροβιώτερος, vivacior, Comp. a μακρόβιος.

Μακροβολία, ας, ἡ, in longum jaculatio. A μακροβολῶ.

Μακροβόλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, e longinquo feriens; (2) longius s. eminus feriens. Ex μακρὸς, & βάλλω.

Μακρόβωλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, qui magnis s. densis est glebis, glebosus. Ex μακρὸς, & βῶλος.

Μακρογένειος, ε, ὁ ἡ, ὁ, qui longo est mento. Ex μ. & γένειον.

Μακρόγηρως, ω, ὁ ἡ, ὁ, longam senectutem agens, diu in senectute vivens. Ex μ. & γῆρας.

Μακρογύγυλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longus & teres.

Μακροδάκτυλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longos habens digitos.

Μακρόδρομος, ε, ὁ ἡ, ὁ, qui longos cursus conficit.

Μακροζωΐα, ας, ἡ, longævitas. Ex μ. & ζωή.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas. A

Μακροημερεύω, f. εύσω, diu vivo. A

Μακρόημερος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longævus. Ex μακρὸς, & ἡμέρα.

Μακρόθεν, *Adverb.* procul, longe, eminus. Hinc & ἀπὸ μακρόθεν, e longinquo. A μακρὸς.

Μακροθυμέω, ῶ, fut. ήσω, patienter fero, leni sum animo, patienter exspecto, iram differo s. cohibeo; duro, Ph. Μακροθυμεῖν ὅτί τινι, Matt. 18, 26. πρός τινα. 1 Thess. 5, 14. εἴς τινα, 2 Pet. 3, 9.

Μακροθυμία, ἡ, tolerantia, lenitas animi, longanimitas, patientia expectandi.

Μακρόθυμος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longanimis, lenis, patiens. Ex μ. & θυμός.

Μακροθύμως, *Adv.* patienter, longanimiter, æquo animo, iram differendo.

Μακροκαμπυλαυχενος, ὁ ἡ, ὁ, longum & curvum collum habens, *Epith.* avium quarundam. Ex μ. καμπύλος, & αὐχήν.

Μακροκατάληκτος, ε, ὁ ἡ, ὁ, in vocalem longam s. syllabam desinens. A καταλήγω.

Μακρόκαυλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, caulem longum habens.

Μακρόκεντρος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longum aculeum habens, longo spiculo armatus.

Μακρόκερκος, ε, ὁ ἡ, ὁ, prælongam caudam habens.

Μακροκέφαλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longum caput habens; cilo, Gl. V.

Μακροκομέω, ῶ, longam & prolixam comam alo seu habeo. Ex μ. & κόμη.

Μακροκωλία, ἡ, longius membrum; (2) quum periodus longius membrum habet. A

Μακρόκωλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, membra seu cola longa habens. Ex μ. & κῶλον.

Μακρόλοβος, ὁ ἡ, ὁ, longam habens filiquam s. folliculum, filiqua oblonga inclusus.

Μακρολογέω, ῶ, f. ήσω, prolixe loquor, longa oratione utor.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixitas sermonis. A

Μακρολόγος, ε, ὁ ἡ, ὁ, prolixus in sermone.

Μακροπαθία, ας, ἡ, morbus longus s. diuturnus. Ex μ. & νόσος.

Μακροπαραλαμβάνειν, in penultimam longam desinere. Ex μ. & παραλήγω.

Μακροπαροίνιος, longe contumeliosissimus, & quidem ex ebrietate. A παροίνιος.

Μακροπέπλος, ον, longum peplum gerens.

Μακρόπνους, *contr.* μακρόπνους, ε, ὁ ἡ, ὁ, qui longos ducit spiritus. Ex μ. & πνοή.

Μακροπορέω, procul eo, longum iter facio.

Μακροπορία, ας, ἡ, longum iter. A πόρος.

Μακροπόνηρος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longe improbissimus, Suid.

Μακρόπους, οδος, ὁ ἡ, ὁ, longos pedes habens.

Μακρόπτερος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longas alas, sive longas pennas habens. Ex πτερόν.

Μακροπτόλεμος, ὁ ἡ, ὁ, e longinquo pugnans.

Μακρόπυλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, amplas habens portas. Ex μ. & πύλη.

Μακροπώγων, ωνος, ὁ ἡ, ὁ, longam barbam habens.

Μακρορρίζια, ας, ἡ, longitudo radicum. A

Μακρόρριζος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longas radices habens. Ex μ. & ῥίζα.

Μακρόρυγχος, ὁ ἡ, ὁ, rostrum longum habens.

Μακρὸς, ρὰ, ρὸν, longus, prolixus; (2) longus, diuturnus; (3) magnus, multus; (4) altus, excelsus. A μῆκος.

Μακροσκελὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὁ, longa crura habens. Ex μ. & σκέλος.

Μακροσκελίχνης, ες, ὁ ἡ, ὁ, longum seu procerum truncum habens, qui longo est caudice. Ex μ. & σκέλος.

Μακρότατα, *Adv.* longissime. A μακρὸς.

Μακροτέρως, longius. Ab eod.

Μακρότερος, *Adv.* diutius, longius. A μακρότερος, quod est, Comp. a μακρὸς.

Μακρότης, ητος, ἡ, longitudo, longinquitas; (2) diuturnitas. Ab eod.

Μακροτομέω, ῶ, fut. ήσω, ita puto, ut longæ redundent amputatæ partis reliquiæ. A

Μακρότομος, ε, ὁ ἡ, ὁ, ita putatus, ut amputati longæ reliquiæ superstant. Ex μ. & τομή.

Μακροτράχηλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longum habens collum.

Μακροϋπνία, ἡ, diuturnus somnus. Ex ὕπνος.

Μακροφάρυγξ, ὁ ἡ, ὁ, longas fauces habens.

Μακροφλυαρητὴς, ε, ὁ, prolixus nugator. Ex μ. & φλυαρέω.

Μακροφυὴς, ὲς, ὁ ἡ, ὁ, natura longus, longus natus. Ex μ. & φύω, *nascor*.

Μακρόφυλλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longa habens folia. Ex μ. & φύλλον.

Μακροφωνέω, alta voce clamo.

Μακρόχειλος, ον, magna labia habens.

Μακρόχειρ, ρος, ὁ ἡ, ὁ, longimanus; (2) cui una manus longior est altera.

Μακρόχηλος, ε, ὁ ἡ, ὁ, ungulas longiores habens. Ex μ. & χηλή.

Μακροχρονίζω, f. ίσω, diuturnus s. longævus sum. A

Μακροχρόνιος, ε, ὁ ἡ, ὁ, longævus, diu durans. Ex μ. & χρόνος. Hinc

Μακροχρονιότης, ητος, ἡ, longævitas, Gl. V.

Μάκρυμμα,

Digitized by Google

Μάκρυμμα, ατος, τὸ, quod longe removetur, abominatio. A

Μακρύνω, f. υνῶ, elongo, longe seu procul amoveo, removeo, in longum differo, extendo, porrigo. A μακρὸς.

Μακρῇ, *Dat. Adv.* longe, multo. A μακρὸς.

Μακρῆς, *Adv.* longe, prolixe.

Μάκρωσις, εως, ἡ, prolongatio, in longum diductio. Quasi a μακρόω.

Μακρώτης, ητος, ὁ, longas aures habens. Ex μ. & ὠς, ὠτος, *auris*.

Μάκλαι, qui mazas pinsunt, Hesychio; at Philox. gulatores. A μάσσω.

Μάκλρα, ας, ἡ, vas, in quo pinsitur, & farina subigitur, mactra. Apud Nicandrum pro colo, s. mortario. Ab eod.

Μακλρισμὸς, οῦ, ὁ, saltationis genus. Qu. a μακλρίζω.

Μάκλρον, ου, τὸ, mappa, Gl. V. A μάσσω.

ΜΑ'ΛΑ, *Adv.* valde, multum, admodum, vehementer. Hinc *compar.* μᾶλλον, magis, amplius, potius, & *superlat.* μάλιστα, maxime, potissimum, præsertim, jungiturque Nominibus, Verbis, & Adverbiis, *in numeris est*, omnino, admodum, *de tempore est* fere.

Μαλαζάθρινον, ου, τὸ, foliatum, Gl. V. sc. unguentum. Vid. μαλόζαθρον.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quo aliquid mollitur, in re militari est corpus molle ad fragendos eludendosque tormentorum ictus, ut cilicium. A μαλάσσω.

Μαλακᾷ, dat. fing. f. g. *Dor.* pro μαλακῇ.

Μαλακαυχητὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, pro μαλακαλγητὸς, dolores leniens. Μαλακαυχητὸς ὕπνος, Aristot. (si lectio sana.) A μαλάσσω, & ἄλγος.

Μαλακαίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, (metri causa pro μαλακόπους,) molli pede incedens.

Μαλακκθνέω, ῶ, molliter decumbo & dormio. Ex μ. & εὐνή.

Μαλακευτικὸς, ἡ, ὸν, vim leniendi habens, qu. a μαλακεύω.

Μαλάκια, ων, τὰ, mollia, piscium genus.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, in primis animi, ignava & effeminata; (2) morbus quidam; (3) summa tranquillitas maris. A μαλακὸς.

Μαλακίας, ου, ὁ, mollis & effeminatus. Ab eodem. Hinc

Μαλακιάω, ῶ, mollis & effeminatus sum, mollitie laboro; (2) langueo, æger sum. Αἱ κύπτε μαλακιώσαι τὰς ῥίνας ἢ δύωνται ἀισθάνεσθαι, Xen. A μαλακία.

Μαλακίζω, f. ίσω, mollio, effemino, timidum reddo, & *pass.* μαλακίζομαι, molleſco & effeminor; langueo, ægroto, timidus sum, frangor. Πρὸς τ θάνατον ἐμαλακίσατο, Xen. A μαλακὸς.

Μαλάκιον, ου, τὸ, ornamentum quoddam muliebre, Hes. Ab eod.

Μαλακιῶθλῶσαι, *emollitum esse*, aor. 1. inf. pass. verbi μαλακίζω, *emollio*.

Μαλακίων, ωνος, ὁ, molliculus. Dim.

Μαλακίγειος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem habens terram. Ex μ. & γῆ.

Μαλακογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui molli h. e. leni, submissa est mente seu animo. Ex μ. & γνώμη.

Μαλακόδερμος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem habens cutem; (2) molle habens putamen. Ex μ. & δέρμα.

Μαλακόθριξ, ὁ ἡ ἡ, mollem habens pilum; μαλακότριχες, quibus molles capilli.

Μαλακόκισσος, ου, ὁ, q. d. mollis hedera, convolvolus.

Μαλακοκόλαξ, ακος, ὁ, assentator, palpator.

Μαλακοκράνους, ους, ὁ, q. d. molliceps, avis. Ex μ. & κράνον.

Μαλακοποιέω, mollio. A

Μαλακοποιὸς, όν, molliens.

Μαλακοπύρινος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem & teneram habens nucleum. Ex μ. & πυρήν.

Μαλακὸς, ἡ, όν, mollis; (2) placidus, lenis, mitis; (3) effeminatus; (4) remissus, languidus, molli & remisso animo aliquid agens; (5) placidus, tranquillus. A μαλάσσω.

Μαλακόσαρκος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem ac teneram habens carnem. Ex μαλακὸς, & σάρξ.

Μαλακόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, molli testa tectus. Ex μ. & ὄστρακον.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, mollitudo. A μαλακὸς.

Μαλακόφθαλμος, ου, mollis, mitis adspectu.

Μαλακόφλοιος, ου, ὁ ἡ ἡ, mollem corticem habens.

Μαλακόφρων, ον, molli, leni animo. Ex μ. & φρήν.

Μαλακόφωνος, ου, molli, suavi voce præditus. Ex μ. & φωνή.

Μαλακόχειρ, ειρος, ὁ ἡ ἡ, molles manus habens, lenis, mitis.

Μαλακοψυχέω, molli sum animo. Ex ψυχή.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui mollit, seu emollit. A μαλάσσω.

Μαλακτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens.

Μαλακτὸς, ἡ, όν, qui molliri, seu emolliri potest. Ab eod.

Μαλάκωσις, εως, ἡ, emollitio, qua aliquid mollius redditur. A

Μαλακώω, mollio, emollio, mollem reddo. *Pass.* μαλακώομαι, mollior, molliorem me præbeo, molleſco, languidior & remissior sum, fio. A μαλακὸς.

Μαλακῶ, *mollis*. gen. fing. *Dor.* pro μαλακῆς.

Μαλακῶς, *Adv.* molliter, leniter, placide, effeminate, remisse.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitio, emollitio. A

ΜΑΛΑ'ΣΣΩ, vel μαλάττω, f. ξω, mollio, emollio; (2) placo, lenio. Ὡς ἂν νεωὶ μαλάξῃς αὐτὸν ἐν τῇ προσοδῳ, Arist. Eq. 388. Καὶ μήν σαρ' ἡμῖν ἐντυχὼν Ἀσκληπιαδῶν, νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, leveris, Soph. Phil. 1322. Χρόνῳ μαλάξειν Σπλάγχνον, Eur. Or. 1190.

Μαλαλιὴλ, ὁ, Malaleel. Nomen viri Hebr. *ἀκλιτον*, *Laudans Deum*.

Μαλάχη, ης, ὁ, malache, malva, herba emolliendi vim habens. *Angl.* Mallows. A μαλάσσω.

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, ustivus, consumens, ignis epith. A μαλὸς.

ΜΑ'ΛΗ, ης. ἡ, axilla, ala.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθάζω, mollio, *Aret.* pro quo usitatius μαλθάσσω.

Μαλθακόνια, ας, ἡ, lecti s. cubilis mollities. A μαλθακὸς, & εὐνή.

Μαλθακτικὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis. A μαλθακὸς.

Μαλθακία, ἡ, mollities, mollitudo. Ab eod.

Μαλθακίζω, f. ίσω, mollio, emollio; (2) delinio, emollio animum. *Pass.* μαλθακίζομαι, molleſco, ignaviter ago, languesco, elanguesco. Ab eod.

Μαλθάκινος, ίνη, ινον, mollis. Ab eod.

Μαλθακίσιον, molliter agendum est & segniter. A μαλθακίζω.

Μαλθακὸς, ἡ, όν, mollis; (2) iners, remissus, ignavus, lentus; (3) effeminatus. A μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mollem ac teneram habet vocem. Ex μ. & φωνή.

Μαλθακώω, mollio, emollio. A μαλθακὸς.

Μαλθακτήριος, α, ον, idem quod

Μαλθακτικὸς, ἡ, όν, emolliendi vim habens. A μαλθάσσω.

Μαλθακτὸς, ὁ, ἡ ἡ, qui emollit. A μαλθακὸς.

Μαλθακῶς, molliter.

Μάλθαξις, εως, ἡ, emollitio, fotus. A

Μαλθάσσω, f. ξω, mollio; (2) mollibus verbis persuadeo, delinio, demulceo. Ὡς λόγοισι τοῖσδε μαλθάξαι μὴν ἄν, Eur. Her. fur. 299. A μάλθα, vel μαλάσσω.

Μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. A μαλάσσω.

Μαλθώα, ῶ, f. ώσω, mollio, emollio, velut ceram, Hes. A μάλθα. Unde

Μαλθώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, malthinus, cereus.

Μάλθων, ὁ, mollis & effeminatus, dissolutus. Ph. μάλθων, nebulo. Ab eod.

Μαλινθάλη, ης, ἡ, planta in Ægypto nascens, Theoph.

Μαλιασμὸς, ὁ, ὁ, veterinorum morbus. A

Μαλιάω, ῶ, malide laboro. A μάλις.

ΜΑ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, Malis, jumentorum morbus, quum tussiunt.

Μαλὶς, ιδος, ἡ, Nymphæ nomen, *Dor.* pro μηλὶς a pomis; μῆλον, *pomum*.

Μάλιστα, *superl.* a μάλα.

Μαλκιάω, *Ion.* μαλκιέω, frigore contrahor, ex frigore obtorpesco. A

ΜΑ'ΛΚΗ, ης, ἡ, manuum pedumque contractio & torpor ex frigore.

Μαλκιάω, ῶ, idem quod μαλκιάω.

Μάλκιον, frigidum. A μάλκη.

Μαλλοῖσι, dat. plur. *Poët.* pro μαλλοῖς.

Μάλλον, *Adv.* Comp. a μάλα, quod vide.

ΜΑΛΛΟ'Σ, ὁ, ὁ, vellus; lana promissa, villus; (2) coma promissa, cirrus, cincinnus.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, vellus ferens, laniger. Ex μαλλὸς, & φέρω.

Μαλλωτὸς, ἡ, όν, villosus, velleris densi. A μαλλὸς.

ΜΑΛΟ'ΒΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, Malobathrum, folium, quod in Indiæ paludibus nascitur.

Μαλοδρυον, τὸ, v. μαδρυα.

Μαλοπόρη, ης, ὁ ἡ ἡ, malis s. pomis similes genas habens. Ex μᾶλον, & σαρειά.

Μᾶλον, pro μῆλον, *Dor.* malum, pomum.

Μαλὸς, ἡ, όν, tener; (2) exitiosus.

Μαλοφόρος, ὁ, *Epith.* Cereris, pomifera. Ex μᾶλον & φέρω.

ΜΑΜΗΡΑ', vel μαμιρὴ, ᾶς, ἡ, s. μαμιρας medicamenti genus, quod quidam idem ac Doronicum Romanum censent.

ΜΑ'ΜΜΑ, μάμμη, μαμμαία, ἡ, voces, quibus pueri matrem, vel aliam feminam ætate provectiorem appellabant; (2) avia.

Μαμμάκυθος, ὁ, ὁ, Mammacuthus; nomen hominis notæ stultitiæ; ideo quivis stolidus & ignavus sic appellatur.

Μαμμάκυθος, idem.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox pueruli panem flagitantis.

Μαμμάριον, ου, τὸ, mater. Dim. a μάμμα.

Μαμμία, ας, ἡ, mater; (2) avia. Ab eod.

Μαμμίον, ου, τὸ, matercula. Dim. Ab eod.

Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a nutrice, vel potius avia, eoque mollius educatus. A μάμμα, & τρέφω.

Μαμμωνᾶ vel μαμμωνᾶς, vox Syr. *ἄκλιτος*, *divitiæ*.

Μαμμωνᾶ, *mammonæ*, dat. fing. a μαμμωνᾶς.

Μὰν pro μὴν, *Dor.* temen, sane, certe; item *mensis*, *Dor.* pro μὴν.

Μανάκιον, ου, τὸ, ornamentum collare, Sch. Theocr. Dim. a μάνυες. Vid. μανιάκης.

Μανασσῆς, ὁ, Manasses. Nomen viri Hebr. *ἄκλιτον*. *Faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, corium, pellis.

Μανδακηδὸν, *Adv.* ad cutem. A μανδάκη.

Μάνδαλον, ου, τὸ, pessulum, repagulum, Ph.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟ'Ν, ου, ὁ, oſculi genus immodestum.

Μανδοειδὴς, ες, similis μανδύη, pro μανδυοειδὴς.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, stabulum, caula, septum, quo noctu clauduntur pecora; (2) spelunca; (3) locus, ubi sunt torcularia.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, mandragoras, planta, cui vis inest obstupefaciendi sensus & soporandi homines. *Angl.* Mandrake.

Μανδραγορίζω, mandragoram præbeo.

Μανδραγορίτης, ου, ὁ, sc. οἶνος, vinum mandragora conditum. A μανδραγόρας.

Μάνδρωμα, ατος, τὸ, idem quod μάνδρα.

ΜΑΝΔΥΑ'Σ, ου, ὁ, genus vestimenti militaris, ap. Persas.

Μανδὺη, ης, ἡ, vestis pænulæ similis, Pollux; & Gl. V. μανδύη, impluvia.

Μανῖδες, ἡ, lacerna.

Μαίνομαι, a. 2. part. pass. f. g. v. μαίνομαι. Hinc

Μανίομαι, insanio; ut hinc sit μεμάνημαι, P. pass. apud Theoc. amore insanio.

ΜΑ'ΝΗΣ, ου, ὁ, servus, famulus; (2) poculi genus; (3) nomen jactus tesserarii.

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα, discо;

Digitized by Google

discō; (2) intelligo, percipio, animadverto, cognosco; (3) doceo, a. 2. ἔμαθον, partic. μαθὼν qui didicit, *Att.* τί μαθών, quare. Πρὸς κακῶν σ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά, edoctus a, Soph. Phil. 963. Ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα σοφὰ μανθάνουσιν οἱ Σοφοί, Arist. Av. 379.

Μανία, ας, ἡ, furor, insania; vesania; intemperiæ. A μαίνομαι.

Μανιάκης, ου, ὁ, ornamentum collare s. brachiale, Gl. V. torques. A μάνιαξ.

Μανιάκιον, ου, τὸ, idem; μανιάκια Hesychius inter ornamenta numerat in μιλτώσει.

Μανίακον, ου, τό, idem, Polyb. A

Μανιαξ, tortile, circulus, tortus, Gl. V.

Μανιὰς, ἀδος, ἡ, furiosa, insana. A μαίνομαι.

Μανικὸς, ἡ, ὸν, insanus; (2) ad insaniam pronus; (3) insaniam seu furorem gignens; (4) divinus ac numine inflatus. Ab eod.

Μανικῶς, *Adv.* furiose, furenter.

Μανιόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὸν, furiose libidinosa, Eust. Ex μανία, & καρπος.

Μανιοποιῶν, οῦντος, ὁ ἡ ὸν, ad insaniam redigens. Ex μανία, & ποιέω.

Μανιώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, furiosus, insanus, furore percitus, vesanus; (2) insaniam gignens. A μανία.

ΜΑ'ΝΝΑ vel μάν, τὸ, manna. Vox Hebr. ἄκλιτος, quæ cibum illum extraordinarium notat, quo Deus Israëlitas in deserto sustentavit; (2) manna Indicum vel saccharum veterum.

Μαννάκιον, ου, τὸ, idem quod μανάκιον.

Μαννήριον, τὸ, matercula, *Ern.* an μαμμαρίον?

Μαννοδοτέω, ῶ, f. ήσω, manna do, vel suppedito. Ex μάννα, & δότης, *dator.*

ΜΑ'ΝΝΟΣ, vel μανὸς, ου, ὁ, ornamentum collare, v. μανιάκης.

Μαννοφόρος, ὁ ἡ ὸν, ornatus monili.

Μανόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὸν, rarum ferens fructum, cujus fructus non dense hæret.

ΜΑΝΟΣ, ὴ, όν, rarus, solutus, fungosus, laxus, mollis.

Μανοσπορέω, ῶ, semen non dense spargo. A

Μανόσπορος, ου, ὁ ἡ ὸν, rare seminatus. Ex μανὸς, & σπείρω.

Μανόστημος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui laxo s. raro est stamine, Hes. Ex μανὸς, & στήμων.

Μανότης, ητος, ἡ, raritas; (2) laxitas. A μανός.

Μανῦμαι, f. 2. ind. med. verbi μαίνομαι.

Μανόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὸν, cui sunt rara folia.

Μανόω, ῶ, rarefacio, solutionem reddo; μανωθῆναι, rarescere. A μανός.

Μαντεία, ας, ἡ, divinatio, vaticinatio, vaticinium, oraculum; (2) oraculi petitio.

Μαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum; (2) locus, in quo editur oraculum.

Μαντεῖος, εία, εῖον, ad vaticinationem s. vates pertinens. A μάντις.

Μαντεύσαι, 2. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro μαντεύῃ, a μαντεύομαι.

Μάντευμα, τὸ, vaticinium, oraculum. A

Μαντεύομαι, f. εύσομαι, vaticinor, oraculum edo; (2) divino, ariolor, auguror, conjicio, opinor; (3) oraculum consulo, oraculum peto. Ταῦτα κὴ μαντεύομαι, Eur. Ion. 347. Οὐδ' ἂν πιθοίμην ἐν μεμαντευδῆ τόδε, id. El. 995. Τῷ πατρί μου Φαίδιμος οἱ ἀστρολόγοι μακρόχρονοι πάντες ἐμαντεύσανθ', Epigr. A μάντις.

Μαντευτέον, *Adv. posit.* vaticinandum est. Τῶν δὲ θεῶν ταῦτα μαντευτέον, Eur. Ion. 374.

Μαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, vaticinator.

Μαντευτικὸς, ὴ, όν, ad vaticinationem s. vaticinatores pertinens; (2) vaticinandi artis peritus. A μαντεύομαι. Unde

Μαντευτὸς, ὴ, όν, vaticinio prædictus.

Μαντήϊη, ης, ἡ, *Ion.* pro μαντεία.

Μαντήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μαντεῖον.

Μαντήϊος, ου, ὁ, vaticinus, fatidicus, epith. Apollinis, *Ion.* pro μαντεῖος.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ratiocinandi s. divinandi. Ab eod.

Μαντικὸς, ὴ, όν, ad vatem s. vates pertinens; (2) vatem efficiens; (3) vaticinandi peritus, divinus; (4) ratiocinationem habens. Ab eodem.

Μαντικῶς, *Adv.* vaticinando, per vaticinium.

Μαντιπολεύω, vaticinor.

Μαντιπόλος, ὁ ἡ ὸν, vates. Ex μ. & πολέω.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, ιος, ὁ, vates, hariolus, haruspex.

Μαντιχώρας, ου, ὁ, Mantichora; bestia quædam horrenda; de qua Aristot. Hist. An. & Ælianus, Plinius item. Apud Ctesiam μαρτιχόρα.

Μαντοσυνὴ, ης, ἡ, vaticinium, vaticinatio, ars vaticinandi. A μάντις.

Μαντόσυνος, ος, ὁ ἡ ὸν, vaticinatorius, vaticinus, divinus. Ab eod.

Μαντώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, fatidicus, vaticinus.

Μαντῷος, ου, ὁ, idem, epith. Apollinis. Ab eodem.

Μάνυε, 3. sing. imperf. ind. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμίνυε, a μινύω.

Μάνυσον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Μανύω, f. ύσω, indico, *Dor.* pro μινύω.

Μανώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, laxus, rarus, remissus. A μανὸς.

Μάνωσις, ιος, ἡ, rarefactio; (2) raritas, laxitas. A μανόω.

Μαπέειν, *apprehendisse*, aor. 2. inf. act. *per Syncop.* pro μαρπέειν, & hoc *Ion.* & *Poët.* pro μάρπειν; & μεμάποιεν, Opt. a μάρπτω, prehendo, a. 2. ἔμαρπον, & abjecto ρ ἔμαπον.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ s. Σμάραγδος, ου, ὁ, Smaragdus, gemma.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, flagellum, scutica; (2) genus supplicii.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, marathrum, fœniculum. *Angl.* Fennel.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, macero, marcidum reddo, marcescere facio, tabefacio; μαραίνομαι, marcesco, flaccesco, exaresco. Κάλαμος ἢ χρόνῳ σύγκλωσεν, ἢ νόσῳ ἐμάρανε, Isocr. Φθίνῃ γὰρ, καὶ μαραίνεται νόσῳ, Eur. Alc. 200.

Μαραίπους, οδος, ὁ ἡ ὺς, cui pedes marcuere, qui marcidos pedes habet, Hes. Ex μαραίνω, & πούς.

Μαρανθῆναι, a. 1. inf. pass. v. μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, marcor, tabes. A μαραίνω.

Μαραντικὸς, ὴ, όν, flaccidum seu marcidum reddens, corrumpens, absumens. Ab eod.

Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, marcor, flacciditas, tabes. Ab eod. Hinc

Μαρασμώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, laborans μαρασμῷ, cui inest μαρασμός.

ΜΑΡΑ'ΣΣΩ, luceo, splendeo; (2) perstrepo, sonitum edo.

Μαρυνέειν, lumina perstringi. Plut. Quasi ex μέρω, privo, μαρῶ, & ἀυγὴ, *splendor.*

Μαρυνίαι, ας, ἡ, obscuratio visus. Ex iisd.

Μαρυίνω, insanio. Μαρυάνειν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι, Il. 5, 882. A μάρυς.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, sc. λίθος, margarita, gemma. A μαργαρον.

Μαργαρίτις, ιδος, ἡ, sc λίθος, idem.

ΜΑΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, unio, pl. μάργαρα, margaritæ. Hinc

Μαργαρώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, margaritæ similis.

Μαργάω, ῶ, insanio. A μάργος.

Μάργη, ης, ἡ, insania, protervia, Hes. Ab eodem.

Μαργήεις, ήεσσα, ῆεν, insanus, amens. Ex Hes. A μάργη.

Μάργης, ου, ὁ, insanus, Suid. Ab eod.

Μαργίτης, ου, ὁ, nomen proprium hominis cujusdam stolidi; (2) stolidus, fatuus, leviculus, imbellis. Ab eod.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ἡ ὸν, insanus, amens, vesanus, stolidus; (2) protervus, petulans, improbe libidinosus.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, insania, vesania, vecordia; (2) petulantia, protervia, procacitas. A μάργος.

Μαργότης, ητος, ἡ, idem & ab eod.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, veterum scholiastarum testimonio μάρα dictæ fuere manus, Eust.

Μαριλευτὴς, οῦ, ὁ, qui carbones tractat, carbonarius. A μαριλεύω.

Μαριλεύω, favillas, carbones tracto. A

ΜΑΡΙ'ΛΗ, ης, ἡ, pulvis carbonum, favilla.

Μαριλοκαύτης, ου, ὁ, carbonarius, Hes. ubi μαριλοκαυτῶν, τῶν ἀνθρακευτῶν. Ex μαρίλη, & καίω, uro.

Μαριλοπότης, ου, ὁ, favillæ potor. Vulcani cæterorumque fabrorum ac carbonariorum epitheton. Ex μαρίλη, & πότης.

ΜΑΡΙ'ΝΟΙ, pisces quidam.

ΜΑ'ΡΙΣ, ιος, ἡ, mensura liquidorum.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, rutilo, resplendeo, vibranti splendore corrusco. Ἠλέκτρου μοι χρυσῷ καίτας μαρμαίρων, Eur. Ion. 921. Ὄμματα μαρμαίροντα, Il. 3, 397.

Μαρμάρεος, εία, εον, marmoris more candens, marmoreus. A μαρμάρω.

Μαρμάρεος, εία, *Ion.* έη, εον, idem & ab eod.

Μαρμαρίζω, marmoreo splendore vibro, ut marmor splendeo. Ab eod.

Μαρμάρινος, ίνη, ινον, marmoreus, e marmore confectus, marmoris nitorem habens. Ab eodem.

Μαρμαρογλυφία, ας, ἡ, marmoris sculptura, seu cælatura. Ex μάρμ. & γλύφω.

Μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, marmoris nitore splendens. A μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, v. μάρμαρος.

Μαρμαροποιὸς, οῦ, ὁ, marmorarius, Ph. Ex μάρμαρον, & ποιέω.

Μάρμαρος, ου, ὁ ἡ ὸν, albus, candidus; (2) sc. λίθος, marmor, quod & μάρμαρον; (3) cæmentum marmoris, s. quodvis; μάρμαρον, & μάρμαρα vitium veterinorum.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor, splendor vibrans, fulgor. Quasi a μαρμαρύσσω.

Μαρμαρυγώδης, ους, ὁ ἡ ὲς, fulgidos radios emittens, vibrans. A μαρμαρυγὴ.

Μαρμαρύζω, splendeo, ap. Jul.

Μαρμαρῶπις, ιδος, ἡ, splendentem faciem, oculos nitentes habens. Ex μ. & ὤψ.

Μαρμαρωπὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, oculis micans.

Μαρμάρωσις, εως, ἡ, exornatio, quæ fit marmore. Gl. V. incrustatio. Quasi a μαρμαρόω.

ΜΑ'ΡΝΑΜΑΙ, pugno, prælio decerno, de eventu belli. Μαρνάμενον Μενελάῳ, Il. 3, 307. Ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθ' μίην ὅτεῦ τε, Eur. Tro. 728.

Μαρναμένοιϊν, gen. dual. part. præs. med. *Ion.* pro μαρναμένοιν.

Μαρνώμεσθα, *pugnemus*, 1. pl. præs. conj. med. *Dor.* pro μαρνώμεθα.

Μαρπήσαν, a. 1. inf. act. *Poët.* pro μαρπεῖν, a

ΜΑ'ΡΠΤΩ, f. ψω, capio, corripio, prehendo, adsequor, attingo scopum. Οὐκ ἂν τις αὐτ' ἁμάρτοι ἄλλος αὐτ' ἐμοῦ, præter me, Soph. Aj. 444. Φράζεο δὴ μὴ πως σὸν δόλῳ φρένας ἐξαπατήσας ἴλιν ἅλωσιν μάρψῃ, Arist. Pace, 1109.

Μαρσίπιον, vel μαρσύπιον, ου, τὸ, marsupium parvum, sacculus. Dim. a

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, vel μάρσυπος, ου, ὁ, marsupium, crumena, loculus, sacculus.

Μαρτιχόρα, vid. μαντιχώρας.

ΜΑΡΤΤΡ, υρος, ὁ ἡ ὴ, testis; (2) martyr, qui tanquam Christianus, vel supplicia vel cruciatus, vel ærumnas certe, sustinet.

Μαρτυρίω, ω, f. ήσω, testor, testificor, testis sum, testimonium dico, perhibeo; significo, declaro, laudo, celebro, prædico, probo, &c. Apud Eccles. scriptores sum martyr, martyrium subeo; μαρτυρίομαι, ῶμαι, perhibeor, testibus, testimonio comprobor; (2) laudor, celebror, in memoria sum, N. T. (3) testor, testificor. Μαρτυρῶ σοι τὰς λόγους ἀληθεῖς εἶναι, Dem. ἐς τὰ πράγματα ἐμὲ, Luc. κατά τινος, de, Herodot. πρός τινος, Philo. A μάρτυρ.

Μαρτύρημα, ατος, τὸ, testimonium, quod testimonio perhibetur. A μαρτυρία.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium, quod a teste perhibetur;

Digitized by Google

perhibetur; (2) ipsa dictio testimonii; (3) elogium, testimonium, quod alicui datur; (4) martyrium. Ab eod.

Μαρτυρίησι, *testimoniis*, dat. pl. *Ion.* pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία.

Μαρτυρικός, ή, όν, ad martyrium pertinens, ad martyres spectans. Ab eod.

Μαρτυρικῶς, *Adv.* martyrum more.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, seu quod testimonii loco adfertur; (2) ipse testis; (3) argumentum, seu testimonium, quo aliquid comprobatur; (4) doctrina, præceptum, in S. S. (5) accusatio; (6) redargutio; (7) martyrium; (8) templum seu sacellum in honorem martyris erectum. Ab eod.

Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio; interdico, Ph. Ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι, Arist. Vesp. 1425. Ὄρνις παλαιὸς Τηλεδάριω μαρτύρεται, Eur. Iph. in Au. 77. Ab eod.

Μαρτυροποίημα, ατος, τὸ, attestatio, testificatio, Ph. A μάρτυρ, & ποιέω.

Μαρτυροποιία, ας, ἡ, testificatio.

Μάρτυροι, pl. μάρτυροι, poet. testes.

Μαρτυρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro μαρτυρέων, a μαρτυρέω.

Μάρτυς, υος, ὁ, vel ἡ, testis.

Μαρύεται, 3. sing. præs. ind. pass. *Dor.* pro μηρύεται, a μηρύω.

Μαρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μαρυκᾶται, 3. s. præs. ind. med. *Dor.* pro μηρυκᾶται, ex μηρυκάεται, a μηρυκάομαι.

Μαρυκημα, ruminatio. A præc.

Μαρύομαι, *Dor.* pro μηρύομαι, neo, fila torqueo.

Μάρψαις, a. 1. part. act. *Dor.* μάρψας, a μαρπτω.

Μάρψῃς, 2. sing. a. 1. conj. act.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, vel μασάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, mando, comedo, voro. Ἴωθεν Σκορόδια μασάσθαι, Arist. Θεσμ. 501. Λαβὼν τιν' ἄρτον ἡ κρέας, μασώμενος τὸ λοιπὸν, id. Plut. 321. Ἐμασῶντο τὰς γλάσας ἀυτῆς ἐν τῷ σόνι, Apoc. 16, 10.

Μάσδαν, acc. sing. *Dor.* pro μάζαν.

Μασδιν, acc. sing. *Dor.* pro μαζον.

Μασδὸς, *Dor.* pro μαζὸς, mamilla.

Μάσημα, seu μάσυμα, ατος, τὸ, id ipsum, quod manditur seu manducatur. A μασάομαι.

Μάσησις, vel μάσυσις, εως, ἡ, manducatio.

Μασητὴρ, seu μασυτηρ, ῆρος, ὁ, qui mandit, qui commanducat. Ab eod.

ΜΑ'ΣΘΛΗ, ης, ἡ, & μάθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum; corium, pellis; (2) homo mollis & in improbitate exercitatus.

Μαθὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla; μαθοὶ, ubera A μαζός.

Μασὶν, dat. pl. *Dor.* pro μησὶν, a μυς.

ΜΑ'ΣΠΕΤΟΝ, ου, τὸ, lasarpitii folium.

Μασσόμαι, ῶμαι, manduco. Vide μασάομαι.

Μᾶσσον, adv. magis; *com.* majus, vid. μάσσων, Æschyl. Prom. vinct. 630.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, pinso, subigo; μεμαγμένος, perfectum partic. pass. subactus. Ποτιρον ζυλπρὸν ἢ μαλακὸν μάξῃ, Aristot. Μεμαγμένον ζυρὸν ἐδώδιμον, Arist. Plut. 305.

Μάσσω, vel μάττω, f. ξω, abstergo.

Μάσσω, sive μάσσομαι, tango, f. μάσω, unde a. 1. μάσσαθαι, & μασσάσθαι.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, ή, longior, amplior, major. Quasi a μακρὸς, *longus*.

Μαστάζω, mando, manduco. A μασάομαι.

Μάστᾰξ, ακος, ἡ, mandibula, vel os; (2) labrum superius & in eo enati pili; (3) esca, cibus, alimentum; (4) cicada.

Μαστᾰρύζω, male mando, languide manduco; (2) labra contraho in modum lactentium puerorum. Οὐ γὰρ γήρως μαστᾰρύζῃ, Arist. Ach. 695. A μαστάζω, vel μαστος.

Μάστευσις, εως, ἡ, inquisitio, persecrutatio. A μαστεύω.

Μαστευτὴς, οῦ, ὁ, inquisitor, investigator.

ΜΑΣΤΕΥ'Ω, f. εύσω, quæro, perquiro, vestigo; (2) desidero, cupio, adfecto. Τί χρῆμα μαστευουσα; Eur. Hec. 743. φονεὺς θυγατρὸς, id. Hel. 1036. Σκύμνος ὃ πατρὸς κῆρα μαστεύων φόνῳ, Lyc. 1120.

Μαστὴρ, ῆρος, ὁ, inquisitor, investigator.

Μαστήριος, α, ον, in investigando callidus. A μάω, *quæro*.

Μαστιγίας, ου, ὁ, virgator, flagellator, qui flagello cædit aliquem. A μάστιξ.

Μαστιγίων, *Ion.* pro μαστιγῶν, Herodot. Lib. I, flagris vel verberibus cædens.

Μαστιγίας, ου, ὁ, mastigia, flagrio, verbero, mancipium improbum, servus nequam. Ab eod. Hinc

Μαστιγιάω, ῶ, verberibus indigeo.

Μάστιγμα, ατος, τὸ, q. d. flagellamentum, Plut. A μαστίζω.

Μαστιγονόμος, ὁ, qui gymnicis certaminibus præest, designator. Ex μάστιξ, & νέμω.

Μαστιγώδω, 3. sing. præs. imperat. pass. *contr.* pro μαστιγοίδω, a μαστιγόω.

Μαστιγοφόρος, ου, ὁ, ἡ, flagellifer; (2) lictor, qui agonothetas in sacris certaminibus comitabatur ad submovendam turbam, & cohibendas seditiones. Ex μ. & φέρω.

Μαστιγόω, ῶ, f. ώσω, flagello, flagris cædo, verbero; μαστιγοῦμαι, flagellor, vapulo; μαστιγωσιτω, f. 1. flagellabitur; μαστιγωθεὶς, a. 1. flagellis cæsus. Πλευρὰς τε καὶ ὤμους Οὐρῇ μαστιγόων, Hesiod. Ἀσπ. 431. al. μαστιζων, al. μαστιόων. Μαστιγωθεὶς ὑπόσας ἂν δέξῃ τοῖς δικασταῖς, Plat.

Μαστιγώσαντες, a. 1. part. act.

Μαστιγώσιμος, ου, ὁ, ἡ, verberibus, s. flagello dignus. A μαστιγόω.

Μαστίγωσις, εως, ἡ, flagellatio. Ab eod.

Μαστιγωτὴς, flagellandus. Ab eod.

Μαστίτην, 3. dual. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐμαστίτην, a μαστίω.

Μαστίζω, f. ξω, flagello, flagris cædo, verbero; Μαστιχθεὶς, a. 1. part. pass. verberatus. Τὲς ἵππους ἐμάστιζον, Plut. Κορωνίη μαστιχθῆσιται, Lyc. 740. A

ΜΑ'ΣΤΙΞ, γος, ὁ, flagrum, flagellum, scutica; (2) metaph. pœna divina; etiam pro morbo.

Μαστίξειν, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμάστιξεν, a μαστίζω.

Μάστις, *Poët.* pro μαστὶξ; unde acc. μάστιν, Odyss. ὁ, 182, & Dat. μάστι pro μάστει, Iliad. 23, 500.

Μαστίσδειν, *Dor.* pro μαστίζειν.

Μαστίσδουιν, 3. pl. perf. opt. act. *Dor.* a Μαστίσδω, *Dorice* pro μαστίζω, μαστίσδοιεν, Theocr. Id. 7, 108. pro μαστίζοιεν, flagris cædant.

Μαστιχάω, ῶ, mando, manduco. Hinc apud Hel. a. 387. μαστιχόωντι pro μαστιχάοντι, μαστιχῶντι, mandenti, frendenti. A μασάομαι.

ΜΑΣΤΙ'ΧΗ, ης, ἡ, mastiche, Gl. V. mastix; lentiscina resina. Hinc

Μαστίχινον ἔλαιον, mastichinum oleum.

Μαστιω. *Poët.* pro μαστίζω.

Μαστοειδὴς, έος, ὁ, ἡ, ή, mammæ similis. Ex μαστὸς, & εἶδος.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, mamma, mamilla, Gl. V. ruma. A μαζὸς.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, lenocinium. A

Μαστρωπεύω, f. εύσω, lenocinor, prostituo.

Μαστρώπιον, ου, τὸ, lenulus, Gl. V. A

Μαστρωπὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, leno, vel lena; occurrit & μαστροπὸς per ο. Ὁπόσα αἱ μαστροποὶ ἐπὶ τοῖς μηχανῶνται, Lucian. in Toxari, p. 59. Hinc

Μαστροπικὸς, ὴ, όν, ad lenocinium pertinens, aptus.

Μάστως, ίος, ἡ, vestigatio, inquisitio. A μάω.

Μαστώλης, ου, ὁ, ἡ, mammosus, Gl. V. mammatus. A μαστὸς.

Μάστωρ, ορος, ὁ, quæsitor, inquisitor, qui de rebus publicis inquirit. A μάω.

ΜΑΣΧΑ'ΛΗ, ης, ἡ, ala, axilla, armus; (2) pars folii olivæ, Hes. (3) palmæ virga, Hes. (4) pars proræ. Hinc

Μασχαλίζω, fut. ίσω, axillis appendo; (2) extremas corporis partes per ignominiam trunco. Τῷ ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμβίης, ἐμασχαλίδην, Soph. El. 447.

Μασχάλιον, ου, τὸ, canistrum palmeum vel funis e palma, Hes. Ab eod.

Μασχάλις, ίδος, ἡ, axilla, ala. Ab eod.

Μασχαλίσματα, truncationes, mutilationes; partes detruncatæ, Hes. Suid. A μασχαλίζω. Unde

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo equi alligantur currui; (2) vinculum latum quod ornatus caussa gerebatur sub axilla; (3) catena maxillaris, Æsc. Pr. 71.

Ματᾶζω, vana seu inepta cogito, ineptio, desipio. A ματάω.

Ματαιάζω, ineptio. Ματέρα ταῦτα ματαιάζοντα, Luc. A μάταιος.

Ματαΐζω, vana seu inepta cogito; ineptio, desipio; vana jacto; (2) pedo, unde comp. ὑποματαίσαι apud Herodot. pedere.

Ματαιοβαρύλης, ου, ὁ, nugigerulus, Gl. V. Ex μάταιος, & βαστάζω, *gero*.

Ματαιοβελία, ας, ἡ, inane confilium. Ex μ. & βυλή.

Ματαιοκομπος, ὁ ἡ, ἡ, vana jactans, glorioſus. A μ. & κομπέω.

Ματαιολογέω, ῶ, vana loquor, blatero.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, verba vana; vaniloquium, frustratio. A

Ματαιολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vanus in loquendo, vaniloquus. Ex μ. & λογος.

Ματαιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui frivolas res consectatur, eas velut delambens. Ex μ. & λείχω; vide ματολοιχός.

Ματαιοπιέω, vanas res ago. A

Ματαιοποιος, ὁ ἡ, ἡ, inania agens.

Ματαιοπονέω, frustra laboro, operam perdo.

Ματαιοπονία, ας, inanis labor, opera frustranea. A

Ματαιόπονος, ὁ ἡ, ἡ, frustra laborans.

Ματαιοπραγέω, ῶ, f. ήσω, frustra laboro. Ex μ. & πράσσω

Ματαιοπραγία, ἡ, inanis labor. Ex iisd.

Μάταιος, αία, αιον, qui frustra fit, vanus, inanis; vanus, ineptus; futilis; mendax, falsus. A μάτην.

Ματαιοσπουδία, ας, ἡ, inane studium. A

Ματαιόσπουδος, ου, ὁ ἡ, ἡ, rebus inanibus studens, in rebus vanis operam locans. Ex μ. & σπουδὴ, *studium*.

Ματαιοσύνη, ης, ἡ, fatuitas, desipientia. A μάταιος.

Ματαιότεκνος, ον, frustra fœtum, sobolem edens, *it.* nullius pretii prolem.

Ματαιοτεχνία, ας, ἡ, vanæ artis studium, vana artis imitatio. A

Ματαιότεχνος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vanis artibus deditus, inanium artium studioſus. Ex μ. & τέχνη.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. A μάταιος.

Ματαιοφιλοτιμέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, frustra largus sum, frustra laboro; (2) frustra glorior & mihi placeo.

Ματαιοφρονέω, ῶ, vana cogito, desipio. A

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, qui inepta & absurda sapit. Ex μ. & φρὴν.

Ματαιόφρων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, frustra & inepta loquens, garrulus. Ex μ. & φωνὴ.

Ματαίω, ῶ, f. άσω, vanum reddo; frustror; ματαίομαι, οῦμαι, inepte & stulte ago; vanus & irritus fio, Gl. V. evanesco. Ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, Rom. 1, 21. A μάταιος.

Ματαϊσμὸς, οῦ, ὁ, actio stolida, s. rerum stoliarum. A ματαΐζω.

Ματαίως, *Adv.* vane, inepte, leviter.

Μάταν, *Dor.* pro μάτην, *frustra*.

Ματάω, ῶ, f. ήσω, vane tempus tero, frustra laboro, segniter ago. Οὐ ματᾷ τὸν τόξον τόδε, Æschyl. A μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, quæro. Πατέρα ματεύων, Soph. Ph. 1200. Ματεύω ταχὺ σώτειραν Arist.

Digitized by Google

Ariſt. Θ. 670. "Οδ' ἀσύλλεκτον ἁρπαγείσαν ὑνίτης πλάτιν ματεύων, Lyc. 821. A μάω.

Ματέω, ῶ, quæro, inquiro. Ab eod.

ΜΑ'ΤΗΝ, *Adv.* fruſtra, incaſſum, in vanum, temere, nequicquam.

Ματὴρ, ῆρος, ὁ, inquiſitor, Heſ. A μάω.

Μάτηρ, *Dor.* pro μήτηρ, *mater.*

Ματῆς, 2. ſing. præſ. ind. act. *Æol.* & *Dor.* pro ματεῖς, a ματέω.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. ind. act. verbi ματάω.

Ματία, ας, ἡ, *Ion.* ματίη, vanitas, levitas, ſtoliditas; (2) fruſtrata & infelix cupiditas. A ματάω, ſ. μάτην.

Ματίζω, indago, quæro. A μάτος.

Ματιολοιχός, ᾶ, ὁ, qui ex falſa menſura lucrum captat, Ariſt. in Nub. 450. ſcribitur & ματαιολοιχός, quod vide. Ex μάτιον, & λειχω, *lambo.*

ΜΑ'ΤΙΟΝ, ι, τό, genus menſuræ vendentium.

Μάτος, inquiſitio, perquiſitio, Gal. Lex. Hippocr. A μάω.

Ματρόξενος, ſpurius, Heſ. *Dor.* pro μητ.

Ματρυλλεῖον, ι, τὸ, lupanar. A

ΜΑΤΡΥ'ΛΗ, ης, ἡ, lena.

Ματρύλλιον, ι, τὸ, idem quod ματρυλλεῖον.

Μάτρως, nom. pl. *Dor.* pro μήτρως, μήτρες.

ΜΑ'ΤΤΑΒΟΣ, ὁ, ſtultus, fatuus, Heſ.

Ματτύα, ας, ἡ, deliciæ ciborum, lautitiæ omnis generis, quæ in edulis adhiberi ſolent. A μάττω pro μάσσω.

Ματυάζω, f. άσω, paro epulas lautas.

Μάτλα, f. pinſo; ματλόμαι, pinſo; (2) pinſor.

ΜΑΤΑΙ'Α, gladius, Schol. Thuc. Suid.

Μαυλίζω, fut. ίσω, mercede proſtituo. A

ΜΑΤΑΙΣ, ίδος, ἡ, culter, gladius; (2) mercede aliquid faciens, Heſ.

Μαυλιστὴς, ᾶ, ὁ, leno. A μαυλίζω.

Μαῦρος, fatuus, ſtultus, Heſ. Suid. μαῦρον, iiſdem τὸ ἀμαυρὸν καὶ ἀδηλες, obſcurum & invalidum. Ab ἀμαυρὸν per aphæreſin. Hinc

Μαυρόω, ῶ, obſcuro, deleo, extinguo. Ῥεῖα τέ μιν μαυρῶσι θεοί, Heſ. Ἔργ. 323.

ΜΑΦΟ'ΡΙΟΝ, ι, τὸ, muliebre tegmentum capitis, colli ac humerorum, velum de capite in humeros defluens.

Μάχαιρα, ας, ἡ, machæra; gladius; ſica; culter; cultellus; novacula.

Μαχαιρίδιον, ι, τό, gladiolus, cultellus, μαχαιρίδιον ξυτικὸν, Lucian. in Piſcat. ſeceſſ. pita, Dim. a μάχαιρα.

Μαχαίριον, ι, τὸ, gladiolus; cultellus; novacula. Ab eod.

Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, gladiolus, culter tonſorius; μαχαιρίδιες, forcipes. Ab eod.

Μαχαιροδίτης, ου, ὁ, lorum, quo gladius alligatur, Heſ. Ex μάχαιρα, & δέω, *ligo.*

Μαχαιρομαχέω, ῶ, machæra pugno, ſ. certo Ex μάχαιρα, & μάχομαι.

Μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ, machærarum, cultrorum, gladiorumve faber. Ex μάχαιρα, & ποιέω, *facio.*

Μαχαιροπωλεῖον, ι, τὸ, locus, ubi gladii venduntur.

Μαχαιροπώλιον, ι, τὸ, idem. A

Μαχαιροπώλης, ου, ὁ, gladiorum, ſ. cultrorum venditor.

Μάχαιροφορία, gladium geſto. A

Μαχαιροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, gladium geſtans, gladio cinctus. Sicarius, Gl. V. Ex μάχαιρα, & φέρω.

Μαχαιράνιον, ι, τὸ, nomen herbæ, quæ aliis etiam ξίφιον dicitur. A μάχαιρα.

Μαχαιρωτὸς, ὴ, όν, ad formam machæræ factus. Quaſi a μαχαιρόω.

Μάχαισι, dat. plur. *Poët.* pro μάχαις.

Μαχάω, ῶ, pugnare volo, pugnam deſidero, Heſ. A μάχη.

Μαχειόμην, *Dor.* præſ. part. med. verbi pœt. μαχέομαι pro μάχομαι.

Μαχέοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Μαχεσαίμην, *pugnaverim*, aor. 1. opt. med.

Μαχέσομαι, *pugnabo*, f. 1. ind. med.

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. med.

Μαχεύω, ſ. εύσω, contendo, pugno. Ab eod.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, conflictus, prælium, dimicatio; (2) contentio, altercatio, lis, rixa, jurgium. Ab eod.

Μαχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, pugnax. Ab eod.

Μαχησμὸς, οῦ, ὁ, prælium, pugna; (2) præliatio, pugnatio. Ab eod.

Μαχήσομαι, f. 1. ind. med. v. μαχέομαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μαχατὰς, pugnator, bellator; (2) pugnax, bellicoſus. Ab eod.

Μαχητικὸς, ὴ, όν, pugnax, ad pugnam propenſus, aptus, fortis. Hinc τὸ μαχητικὸν, οῦ, pugnacitas. A μαχητὴς.

Μαχητικῶς, pugnaciter, repugnando.

Μαχητὸς, ὴ, όν, oppugnabilis, ſ. expugnabilis. A μάχομαι.

Μάχιμος, ίμη, ίμον, vel μάχιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, pugnax, bellicoſus, habilis ad pugnam, vel ad bellum. Ab eod.

Μαχλὰς, άδος, ἡ, mulier laſciva. A μάχλος.

Μαχλάω, ῶ, libidini indulgeo, laſcivus ſum, ſcortor, Heſ. ubi μαχλώντες, πορνεύοντες. Ab eod.

Μαχλὶς, ίδος, ἡ, idem quod μαχλὰς.

ΜΑ'ΧΛΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, incontinens, libidinoſus, laſcivus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia, propenſio ad Venerem, impudicitia. A μάχλος.

Μαχλότης, ητος, ἡ, idem.

Μάχοιτο, 3. ſ. præſ. opt. med. verbi

ΜΑ'ΧΟΜΑΙ, pugno, prælior, bellum gero; jurgo, litigo, rixor, diſputo. f. 1. μαχέσομαι & μαχήσομαι, quaſi a μαχέομαι; unde & μαχεσάμην, particip. pugnans, & μαχειόμην, apud Homerum, fut. 2. μαχέομαι, pugnabo. Μάχεσθ' τοῖς πολεμίοις, Dem. πρὸς, ὑπέρ τινος, Xen. ἀμφί τινι, Hom. πρός τινα, contra, Plat. περὶ τινος, Joan. 6, 52. Ἐγὼ πρὸς ταύτης ἐ μαχέσομαι σοί, Ariſt. Plut. 1076.

Μαχομένως, *Adv.* repugnanter. A μαχόμενος, part. a μάχομαι.

Μαχόμην, imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμαχόμην.

Μαχέομαι, *pugnabo*, fut. 2. ind. med.

ΜΑ'Ψ, *Adv.* fruſtra, incaſſum.

Μαψαῦραι, ῶν, αἱ, leves auræ, venti leves, Heſiod. Theog. 872. ubi tamen aliqui rectius μὰψ ἄυραι, ſeparatim, *male.*

Μαψιδίως, ία, ιον, inanis, vanus. A μάψ.

Μαψιδίως, *Adv.* inaniter, vane, incaſſum, fruſtra, temere.

Μαψιλάκας, ου, ὁ, blaterator. Ex μὰψ, & λακέω, *ſonare.*

Μαψιλόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, vaniloquus. Ex μὰψ, & λέγω, *dico.*

Μαψίστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, fruſtra & inaniter loquens, garrulus. Ex μὰψ, & φανή.

Μαψυλακτῶν, fruſtra latrans, inanibus ſtrepitans latratibus, magno cum clamore inania deblaterans. Apud Plutarch. γλίσκειν μαψυλάκται, *Dor.* pro μαψυλάκτειν, fœm. Ex μὰψ, & ὑλάκτης.

ΜΑ'Ω, μῶ, vehementer cupio, ſupra modum deſidero; (2) quæro, p. μέμαα, pro μέμακα; in part. μεμαὼς, pro μεμακὼς; unde μεμακυῖα, μεμαυῖα, fœm. μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. pro μεμάκαμεν; μέμασαν, 3. plur. pl. perf pro μεμάκεσαν, vel μεμάκεισαν. Μέμασαν δ' ὑσμῖνι μαχέσθαι, Il. 2, 863.

Μαχαρπὴς, ὲς, valde gravatus, gravis armaturæ miles. A βάρος.

Μαχροφορέω, ῶ, ὁ, graviſonus. Ex βρομέω.

Μαχάων, ονος, ὁ ἡ ἡ, valde munificus. Ex μέγας, & δῶρον, *munus.*

Μεγαθαρσὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, animoſus. Ex μ. & θάρσος.

Μέγαθος, εος, τὸ, *Ion.* pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno & celſo animo præditus.

ΜΕΓΑΙ'ΡΩ, invideo; (2) curo, reſpecto; ἐμέγηρε, aor. 1. invidit, part. μεγήρας, ſolicitus. Ἐμέγηρέ μοι τόκος, Apollon.

Μεγακήτης, εος, ὁ, vel ἡ, ad cete inſtar magnus. Ex μ. & κῆτος.

Μεγαλαδικητικὸς, ὴ, όν, vehementer injurioſus. Ex μ. & ἀδικητός.

Μεγαλαλκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magno robore præditus. Ex μ. & ἀλκή.

Μεγαλάμφοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, amplos circuitus habens. Ex μ. & ἀμφοδος.

Μεγάλανδροι, magni viri aut fortes. Ex μ. & ἀνὴρ.

Μεγαλαρχήτωρ, ορος, ὁ, Dux magnus.

Μεγαλανορίας, gen. ſ. *Dor.* pro μεγαλανορίας.

Μεγαλανορίη, *Ion.* pro μεγαλανορία, arrogantia, faſtus, audacia. A

Μεγαλάορτος, ου, ὁ ἡ ἡ, magni panis dator. Ex μ. & ἄρτος.

Μεγαλαυχέω, ῶ, & μεγαλαυχέομαι, οῦμαι, magnifice me effero, me jactito, magna ſ. grandia jacto, glorior. Ἀιδιανόμβιος ζε μεγαλαυχεμβρον ὅτε τῇ Βυσιρίδος ἀπολοίπ, Iſocr. A

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui valde gloriatur, oſtentator. Ex μ. & αὐχή.

Μεγάλαυχος, ῶ, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, oſtentatio.

Μεγαλεῖον, ι, τὸ, magnificentia, majeſtas; (2) magnitudo, altitudo, v. c. φρενηματος; (3) unguentum quoddam, quod & μεγαλλιον. A

Μεγαλεῖος, εα, εῖον, magnificus, venerandus, grandis; μεγαλεῖα, τὰ, magnalia. A μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, magnificentia, magnitudo, majeſtas. A μεγαλεῖος.

Μεγαλείως, *Adv.* magnifice.

Μεγαλέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, rerum magnarum & pretioſarum negotiator, Gl. V. magnatius.

Μεγαλεπήβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui magnis rebus manum admovet, ardua capeſſens. Ex μ. & ἐπήβολος.

Μεγαληγορέω, ῶ, ſ. ήσω, magnifice loquor, magna loquor, magna jacto, magnis laudibus extollo. Τὰς προῤῥήσεις μεγαληγορῶν, Herod. Ex μ. & ἀγορέω.

Μεγαληγορία, ας, ἡ, magniloquentia, magnificentia verborum, jactantia. A

Μεγαληγόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, magnifice loquens, jactabundus. Ex μ. & ἀγορέω.

Μεγαληγόρως, *Adv.* magnificis verbis, jactabunde.

Μεγαληωρία, ας, ἡ, ſuperbia. A

Μεγαλήωρ, ορος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnos viros faciens; (2) acris; (3) magnanimus. Ex μ. & ἀνὴρ.

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magni cordis, Hom. Il. 5, 785. Ex μ. & ἦτορ.

Μεγαλίζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro μεγαλίζου, a

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnifice effero, extollo; μεγαλίζομαι, magnifice efferor, elatus ſum, ſuperbio. Μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ, Il. 10, 69. A μέγας.

Μεγάλιον μύρον, unguentum ab inventore Megalio, ut quibuſdam videtur, ita dictum, eſt & μεγαλήσιον. Vid. μεγαλεῖον.

Μεγαλεβρόμος, ον, valde fremens, ſtrepens. A βρέμω.

Μεγαλόβρυχες, ου, ὁ ἡ ἡ, horrendum fremens. Ex μ. & βρύχω.

Μεγαλόβωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, magnas habens glebas. Ex μ. & βῶλος.

Μεγαλογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnum habens ventrem. Ex μ. & γαστήρ.

Μεγαλογνωμοσύνη, ης, ἡ, magnitudo animi, magnus animus, animus magna cogitans. A

Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui magno eſt animo, qui animo magnas res cogitat; (2) qui excelſo eſt animo. Ex μ. & γνώμη.

Μεγαλογραφία, ας, ἡ, magnarum rerum deſcriptio ſeu pictura. Ex μέγας, & γράφω.

Μεγαλοδαίμων, ονος, ὁ, magnus dæmon.

Digitized by Google

Μεγαλόδενδρος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnis consitus arboribus. Ex μ. & δένδρον.
Μεγαλόδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam habens vel adferens gloriam; (2) jactabundus. Ex μ. & δόξα.
Μεγαλόδους, όδοντος, ὁ ἡ ἡ, magnos dentes habens.
Μεγαλοδυναμέομαι, οῦμαι, potentia præsto. A
Μεγαλοδύναμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum potens, præpotens. Ex μ. & δύναμις.
Μεγαλοδωρεά, ᾶς, ἡ, donatio magnifica, largitio magna. Ex μ. & δῶρον.
Μεγαλοδωρία, ας, ἡ, idem. A
Μεγαλόδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna donat, munificus. Ex μ. & δῶρον.
Μεγαλοδρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnificus, Gl. V.
Μεγαλοδρία, ας, ἡ, magnificentia, Gl. Vet. magnificium. A præc.
Μεγαλοεργῶς, magnifice, Ph. magno opere.
Μεγαλόζηλος, ον, valde invidendus, i. e. præclarus, felicissimus, &c.
Μεγαλόηχος, ον, valde sonans, strepens, vociferans.
Μεγαλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, hispidus, Ph.
Μεγαλόθυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno & celso animo præditus.
Μεγάλοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde infortunatus, ærumnosus. Ex μ. & οἶτος.
Μεγαλόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructus magnos ferens.
Μεγαλόκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum caulem habens.
Μεγαλοκαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magna penetralia habens, Rob. occultus, clausus, Pind. Ex μ. & κεύθος.
Μεγαλοκέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum caput habet, capito. Ex κεφαλή.
Μεγαλοκίνδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna pericula adit, magnis periculis se objiciens.
Μεγαλόκλονος, ὁ ἡ ἡ, qui magnum tumultum & strepitum excitat. Ex κλόνος.
Μεγαλοκμὴς, ῆτος, magno labore constans. Ex μ. & κάμνω.
Μεγαλοκοίλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum ventrem habet. Ex μ. & κοιλία.
Μεγαλόκολπος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum sinum habens, Rob.
Μεγαλοκάρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnum verticem habet. Ex μ. & κορυφή, vertex.
Μεγαλοκότως, iracunde. Ex μ. & κότος.
Μεγαλόκραιλος, ον, idem quod μεγαλοηχος. A κράζω.
Μεγαλοκρατὴς, έος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde potens, Suic. Ex μ. & κράτος.
Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, magnipotens, Rob. Ex μ. & κρατέω.
Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ingentes fluctus excitans, item habens. Ex μ. & κῦμα.
Μεγαλόκωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, grandiora membra habens; (2) in quo articulorum internodia magna sunt; (3) magnis colis (partibus periodi) constans. Ex μ. & κῶλον.
Μεγαλόλαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magniloquax, Gl. V.
Μεγαλόμαζος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnarum mazarum dator, Suic. Ex μ. & μάζα.
Μεγαλομανὴς, ὲς, valde furiosus. Ex μαίνομαι.
Μεγαλομάρτυρ, υρος, ὁ, magnus martyr.
Μεγαλόμαζος, ε, ἡ, magnas mammas habens.
Μεγαλομέρεια, ας, ἡ, cum res ex magnis partibus constat; (2) magnitudo & potentia, amplitudo.
Μεγαλομερία, ας, ἡ, idem. A
Μεγαλομερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnis partibus constans. Ex μ. & μέρος.
Μεγαλομερῶς, Adv. partibus magnis; (2) laute & splendide, magnifice.
Μεγαλομήτης, ἡ, avia, Hes.
Μεγαλομῆτις, ὁ ἡ ἡ, prudens.
Μεγαλομισθὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magna mercede aliquid facit, qui amplum meretur stipendium. Ex μ. & μισθός.
Μεγαλόμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos oculos habens, Rob. A μ. & ὄμμα.
Μεγαλομυκήτης, ε, ὁ, grande mugiens, grande rudens. Ex μ. & μυκάω.
Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo vel celsitudo animi; (2) magnanimitas, Gl. V. superbia, Hes. A
Μεγαλόνους, contr. μεγαλόνους, ε, ὁ ἡ ἡ, mente præstans, magni animi; magnanimus, Gl. V. Ex μ. & νόος, mens.
Μεγαλοπάθεια, ας, ἡ, gravium malorum tolerantia. Quasi a μεγαλοπαθὴς, ex μ. & πάσχω.
Μεγαλόπετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas rupes habens. Ex μ. & πέτρος.
Μεγαλόπλουτος, ε, ὁ ἡ ἡ, prædives.
Μεγαλόπλυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Μεγαλοποιέω, ῶ, magnas res facio, Gl. Vet. magnifico, amplifico.
Μεγαλοπόλεμος, ον, bello clarus, qui magnas res bello gessit.
Μεγαλόπολις, εως, ἡ, magna civitas.
Μεγαλοπολίτης, ε, ὁ, magnæ urbis civis.
Μεγαλοπόνηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde improbus.
Μεγαλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, magnos pedes habens.
Μεγαλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, rerum magnarum inceptatio, animus promptus ad res magnas suscipiendas. A
Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magnarum rerum susceptor. Ex μ. & πρᾶγμα.
Μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majestas. A
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnum virum decens; (2) magnificus. A πρέπω.
Μεγαλοπρεπῶς, Adv. magnifice.
Μεγαλοπτέρυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas habens alas. Ex μ. & πτέρυξ.
Μεγαλόπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnas portas habens. Ex μ. & πύλη.
Μεγαλόῤῥαξ, αγος, ὁ ἡ ἡ, magnos habens acinos. Suic. Ex μ. & ῥαξ.
Μεγαλόῤῥημονέω, ῶ, grandibus verbis utor, magna loquor & jactito.
Μεγαλορρημονία, ἡ, idem quod
Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia. A
Μεγαλόρρημων, ονος, ὁ ἡ ἡ, magniloquus, magna loquens, arrogans. A ῥῆμα.
Μεγαλορρημόνως, jactanter.
Μεγαλόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ὁ, magnam radicem habens, Rob. Ex μ. & ῥίζα.
Μεγαλόῤῥινος, ον, magnum nasum habens. E μ. & ῥὶν.
Μεγαλόσαρκος, ε, ὁ, carnosus. Ex μ. & σάρξ.
Μεγαλοσθενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnis præditus viribus. Ex μ. & σθένος.
Μεγαλοσμάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum sonans, Suic. Ex μ. & σμάραγος.
Μεγαλοσοφίστης, ε, ὁ, clarus sophista.
Μεγαλόσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magna & tumentia viscera habens; (2) magnum cor s. magnum animum habens, iracundus. Ex μ. & σπλάγχνον.
Μεγαλοσταφυλος, ον, magnas uvas habens. E μ. & σταφυλή.
Μεγαλόσταχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, magnam emittens spicam. Ex μ. & στάχυς.
Μεγαλόστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum habens os. Suic. Ex μ. & στόμα.
Μεγαλόστονος, ον, graves gemitus exprimens. Epith. magni mali.
Μεγαλοσωΐη, ης, ἡ, magnitudo, Gl. V. A μέγας.
Μεγαλόχημος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam gerens speciem, Suic. Ex μ. & χῆμα.
Μεγαλοχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Μεγαλόσωμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magno sive procero, s. crasso etiam corpore est, Gl. V. corpulentus. Ex μ. & σῶμα.
Μεγαλοτέχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, arte, s. artificio magnus. Ex μ. & τέχνη.
Μεγαλότιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in magno est honore. Ex μ. & τιμή.
Μεγαλοτίμως, Adv. magno honore, Rob.
Μεγαλότολμος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde audax, magna audacia præditus. Ex μ. & τόλμα.
Μεγαλοτρέχηλος, ον, magnos cervices habens.
Μεγαλουργὸς, τὸ, grandium rerum conatus. A μεγαλουργὴς, magna conans.
Μεγαλουργέω, ῶ, magnifice ago. Hinc pass. ἡ μεγαλουργηθεῖσα ὄψις, apud Phil. spectaculi magnificentia.
Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia. A
Μεγαλουργὸς, ὁ ἡ ἡ, magnificus. Ex ἔργον.
Μεγαλοφανὴς, ὲς, id. quod μεγαλοπρεπὴς.
Μεγαλοφανέστατα, clarissime.
Μεγαλοφεγγὴς, ὲς, splendidissimus. E φέγγος.
Μεγαλόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos late prospicientes habens oculos.
Μεγαλόφλεβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui magnas habet venas. Ex μ. & φλέψ.
Μεγαλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, magna sapio, magnifice de me sentio, superbio. Μεγαλοφρονεῖν ἐφ' ἑαυτῷ, Xen. μεγαλοφρονεῖν περί τι, Plato. A μεγαλόφρων.
Μεγαλοφρόνως, Adv. cum animi magnitudine, excelso animo; (2) magnifice, abunde, uberrime. Ab eod.
Μεγαλοφροσυνη, ης, ἡ, magnus & excelsus animus, quo quis magna sapit, superbia. Gl. V. magnanimitas. Ab eod.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui magnus est animus, magnanimus; (2) magnificus, liberalis. Ex μ. & φρήν.
Μεγαλοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno animo præditus, Ph. magnificus, amplificus. Ex μ. & φύω, s. φυή. Hinc
Μεγαλοφυΐα, ας, ἡ, magnanimitas.
Μεγαλόφυλλος, ὁ ἡ ἡ, magna habens folia.
Μεγαλοφυῶς, laute, Gl. V. A μεγαλοφυὴς.
Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, vocis magnitudo, altiloquentia. A
Μεγαλόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam, claram vocem habens; (2) altiloquus. Ex μ. & φωνή.
Μεγαλοφώνως, alta, clara voce.
Μεγαλοχάσμων, ον, valde hians. E χαίνω.
Μεγαλόψοφος, ον, valde strepens.
Μεγαλοψυχέω, ῶ, largior, magnifice liberalis sum, Suic. & Hes.
Μεγαλοψυχία, ἡ, magnanimitas, animi celsitudo; (2) magnificentia, liberalitas. A
Μεγαλόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnanimus, magno & excelso animo præditus. Ex ψυχή.
Μεγαλοψύχως, magno & excelso animo.
Μεγαλύνω, magnifice effero, extollo, verbis prædico; (2) magnum & potentem reddo, Gl. Vet. amplio; amplifico; magnifico; μεγαλύνομαι, effero me, Gl. Vet. grandesco, ingrandesco. Μεγαλύνεσι τὰ κράσπεδα τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, Matt. 23, 5. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, Luc. 1, 46. Ἐμεγαλύνετο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, Act. 19, 17. Μεγαλυνθήσεται Χριστος, Ph. 1, 20. A μέγας.
Μεγαλώδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnos dolores seu cruciatus ferens. Ab ὀδύνη.
Μεγαλώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnum i. e. celebre nomen habens. Ex μ. & ὄνομα.
Μεγαλωπὸς, ὴ, ὸν, qui magnos habet oculos, Rob. Ex μ. & ὤψ, oculus.
Μεγάλως, Adv. magnifice; (2) valde, vehementer. A μέγας.
Μεγάλως, acc. pl. Dor. pro μεγάλους.
Μεγαλωστὶ, Adv. valde, vehementer; (2) late; (3) magnifice. Ab eod.
Μεγαλωστὶ, ης, ἡ, magnificentia, majestas.
Μεγαλωφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, magnam utilitatem adferens, valde utilis, magnæ frugis. Ex μ. & ὠφελέω.
Μεγάμυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, grande mugiens sive boans. Hesychius ait asini esse epitheton; ut sit grande rudens. A μ. & μυκη.
Μεγάναρ, ορος, ὁ, magnos viros faciens, superbos reddens. Ex μ. & ἀνήρ.
Μέγαρα, τὰ, Megara, urbs Isthmo vicina versus Atticam. Μεγάραδε versus Megaram. Μεγαρόθεν, Megaris, in urbe. Μεγαροθεν, Megaris, ex urbe. Hinc
Μεγαρεῖς, Megarenses, a Μεγαρεύς.
Μεγαρίζω, fut. ίσω, Megarenses imitor seu sequor. Μεγαριεῖς, fut. 1. Att. Aristoph.

Digitized by Google

κλεων Μεγαιρεῖς, flebis Megariſſans, Ach. §21. A Μεγαρίς.

Μεγαρικός, ἡ, ὸν, Megaricus.

Μεγαρὶς, ίδος, ἡ, ut Μεγαρὶς γῆ vel χώρα, Megaricus ager.

Μέγαρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædes.

Μεγαιρεσις, εως, ἡ, invidia, Heſ. A μεγαίρω.

Μεγαρτός, ἡ, όν, invidioſus, Heſ. Ab eod.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *Gen.* μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, magnus, ingens, grandis; (2) vehemens, atrox, violentus.

Μεγαθυμος, ίου, ὁ ἡ, prædītus magnis viribus. Ex μ. & θῦμος.

Μεγαυχὴς, έος, ὁ ἡ, magna jactans, Ex μ. & αὐχέω.

Μεγάφρων, ονος, ὁ ἡ, magnanimus. Ex μ. & φρὴν.

Μεγεθοποιέω, ῶ, augeo dicendo. Ἐν ᾧ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, Longin. 40. A

Μεγεθοποιὸς, ὸν, ὁ, augendi vim habens, ſublimitatem efficiens. Ex μέγεθος, & ποιέω.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, grandītas, ſublimitas, proceritas; (2) ſtatura; (3) vehementia; (4) gravitas, majeſtas; (5) magnitudo animi; (6) dignitas, amplitudo.

Μεγεθουργία, ας, ἡ, operis magnitudo. Ex μέγεθος, & ἔργον.

Μεγεθύνω, magnitudinem tribuo, majorem reddo, amplifico; μεγεθύνομαι, major fio, increſco. A μέγεθος.

Μεθήρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, admodum amabilis, peramabilis. Ex μ. & ἐράω.

Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, proceres, Gl. Vet. ſummates, magnates, Dat. plur. μεγιστᾶσι, a μεγιστὴν, ἄνος. A μέγιστος.

Μεγιστόω, f. ώσω, magnus ſum. Ab eod.

Μέγιστον, *Adv.* maxime, plurimum. Ab eod.

Μεγιστόπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, felices reddens, maximas urbes efficiens. Ex μ. & πόλις.

Μεγιστότιμος, ον, valde venerandus.

Μεγιστοφατος, ον, valde clamoſus.

Μεδίδω, *curæ eſto*, 3. ſ. præſ. imper. paſſ. v. μέδω.

Μεδίω, impero, imperium teneo; (2) curo, μεδήσομαι, f. 1. in l. med. Ἴδηθεν μεδίων, Il. 3, 276. Πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος, ib. 9, 646. A μέδω.

Μεδιμναῖος, αία, αῖον, modialis, Gl. V. A

ΜΕΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, medimnus, menſura aridorum Attica, Gl. V. modius.

Μεδοίατο, *curent*, 3. pl. præſ. opt. med. *Ion.* pro μέδοιντο, a μέδω.

Μέδοισαν, acc. ſ. *Dor.* pro Μέδουσαν.

Μέδοντες, nom. pl. part. præſ. act. v.

ΜΕΔΩ. impero, imperium teneo; (2) curo, curam gero; μεδώμεθα, 1. pl. præſ. conj. ὁ μέδων, οντος, regnator, imperator, præfectus. Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες, Il. 2, 79. Κακὰ ᾧ Τρώεσσι μεδοίατο, ib. 4, 21. Νῦν μεδώμεθα θέρμης ἀλκῆς, ib. 418.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia in beſtiis.

Μεζόνως, majorem in modum, *Ion.* pro μειζόνως.

Μεθαιρέω, ῶ, accipio, a. 2. μεθεῖλον, *Ion.* μεθέλεσκον, Odyſſ. 8, 396. Ex αἱρέω.

Μεθάλλομαι, tranſilio. Hinc poët. μετάλμενος, Il. 5, 336.

Μεθάπλω, idem quod ἄπλω.

Μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, tranſmuto aliter aptando, commuto, verto, tranſfero; (2) emendo, caſtigo, meliorem reddo; (3) apto, accommodo. Μεθαρμοσάμενος τὴν ψυχὴν δόξαν εἰς ἀλήθειαν, Philo. Νῦν γὰρ μεθαρμόσασθαι βιλτίον βίον, Eurip. Alc. 1145.

Μεθέηκεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μεθῆκε, a μεθίημι.

Μεθεῖλε, 3. ſ. a. 2. ind. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. paſſ. v. μεθίημι.

Μεθεῖναι, *dimiſſiſſe*, aor. 1. inf. act.

Μεθεὶς, aor. 2. part. act.

Μεθεῖτε, 2. plur. aor. 2. opt. act. *per Syncop.* pro μεθείητε.

Μεθείω, aor. 2. conj. act. *Ion.* vel *Poët.* pro μεθῶ.

Μεθεκτικὸς, ἡ, όν, participans.

Μεθεκτέον, participandum eſt. A μετέχω.

Μεθεκτὸς, ἡ, όν, qui participatur. Ab eod.

Μεθελὼν, aor. 2. inf. act. v. μεθαιρέω.

Μεθέλεσκον, vide μεθαιρέω.

Μεθέλκω, fut. ξω, retraho, trahendo traduco. Μεθέλκουσι τὸν ἀδοιλὸν ἐς τὸ ναθρὸν, Philo.

Μεθέμεν, *præteriſſe*, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro μεθεῖναι, a μεθίημι.

Μεθέξις, εως, ἡ, participatio, communio. A μετέχω.

Μεθέξομαι, f. 1. ind. med. v. μετέχω.

Μεθέορτος, ε, ὁ ἡ ἡ, feſtum ſequens, feſto ſuccedens. Ex μετὰ, & ἑορτή.

Μέθεσαν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro μέθεσαν, a

Μεθέπω, ſequi facio; (2) advenio; (3) inveſtigo, quæro; μεθέπομαι, f. μεθέψομαι, ſequar, ſectabor, imitabor. Ἄλλῳ ᾧ Τυδείδῃ μέθεπε κρατερόφρονι ἵππους, Il. 5, 329. Ὃ δ' ἠνίοχον μέθεπε θρασὺν, ib. 8, 126. Οὐ ζοὶ μὴ μεθέψομαι ποτε, Soph. El. 1058. Ex μέτ, & ἕπω, *curo*, *ago*, ſ. ἕπομαι, *ſequor*.

Μεθερμηνευόμενον, *quod transfertur ex alia lingua in aliam*, nom. ſ. part. paſſ. n. g. v.

Μεθερμηνεύω, f. εύσω, interpretor, tranſfero, verto. Ἐμμανουὴλ, ὁ ἐστι μεθερμηνευόμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, Matt. 1, 23. Μεθερμηνευομένη χῇ λίξιν, Plut.

Μεθερπύζω, idem quod

Μεθέρπω, adrepo, vel repo poſt, Rob.

Μέθες, 2. ſ. a. 2. imper. act. v. μεθίημι.

Μέθεσις, εως, ἡ, relaxatio, remiſſio, Suic. A μεθίημι.

Μεθεῶναι, perf. inf. act. *per Syncop.* pro μεθεθεακέναι, a μεθεάομαι.

Μεθέωκα, *amovi*, perf. indic. act.

Μεθετέον, demittendum. A μεθίημι.

Μεθετικῶς, *Adv.* remiſſe. Ab eod.

Μεθὴ, ης, ἡ, vinolentia, temulentia. A μέθυ.

Μεθῆκα, *dimiſi*, a. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήκω, invado.

Μεθηλικιόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, ab una ætate in aliam tranſeo. Ex iiſd. Hinc

Μεθηλικίωσις, εως, ἡ, tranſitus ab ætate in ætatem, velut a pueritia ad adoleſcentiam.

Μέθημαι, adſideo; unde μεθήμενος, part. ap. Hom. aſſidens, Odyſſ. 1, 118.

Μεθημερινὸς, ἡ, όν, diurnus, qui interdiu fit. Ex μέτ, & ἡμέρα.

Μεθημέριος, α, ον, *Dor.* μεθαμ. idem.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remiſſio, negligentia. A

Μέθημων, ονος, ὁ ἡ ἡ, remiſſus, negligens. A μεθίημι.

Μεθηνιῶν, gen. plur. *Dor.* pro μεθημερινῶν, a μεθηρινὸς, pro μεθημερινός.

Μεθῆς, 2. ſing. aor. 2. conj. act. v. μεθίημι.

Μεθηστέμην, f. 1. inf. act. *Ion.* pro μεθήσειν.

Μεθίδρυσις, ἡ, tranſlocatio. A

Μεθίδρυω, in alia ſede colloco, tranſfero.

Μεθίει, 3. ſ. imperf. ind. act. *contr.* pro μεθίει, quaſi a μεθίεω.

Μεθίεμεν, præſ. infin. act. *Dor.* pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μέθιεν, *præterimittebant*, 3. plur. imperfect. ind. act. *Boeot.* pro μεθίεσαν.

Μεθιζάνω, muto, tranſfero. Μεθιζάνειν τὰς Σικύας, Aret.

Μεθίημι, dimitto, miſſum facio, depono, negligo, permitto, emitto, remitto, condono. a. 1. μεθέσω, ſinam, a. 1. μεθῆκα, ſivi, a. 2. imperat. μέθες, ſine; præſ. partic. μεθιεὶς; inf. μεθιέναι & μεθιῆναι; fut. infin. μεθήσειν, *Ion.* & *Poët.* μεθησέμεν. Apud Poëtas quædam quaſi a μεθέω, ut μεθίεις, dimittebat; μεθείμαι, voce paſſ. ſed *activa* d mitto, omitto. Οὐκ ἂν μεθείλω τῶν θρόνων, Ariſt. Ran. 940. Ἰὼ δύσμορος, ὃς χεροῖν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, Soph. Aj. 373. Τὸν δ' ἐκ τάδε παιδὸς ὃ μεθέσομαι, Eur. Hec. 406. Ξίφος εἰς γυναῖκα, idem, Or. 1122.

Μεθίστημι, ſtatuo aliud pro alio; (2) muto; (3) transfero, traduco; (4) ſubmoveo, expello, faceſſere jubeo, in exſilium mitto, migrare cogo; μεθίσταμαι, muto, muto me, degenero; (2) migro, decedo, ſecedo; (3) morior; (4) dedo me, deditionem facio. Apud Hom. ſto, verſor, ſum inter, fut. μεταστήσω, aor. 2. μετέστην, inf. μεταστῆναι, migrare, part. μεταστὰς, digreſſus, aor. 1. paſſ. μετεστάθην, imperat. aor. 2. act. μετάστηθι, tranſi. perf. act. μεθέστηκα, ſeceſſi, particip. μεθεστηκὼς, proſectus, item μεθεστὼς; plural. μεθεστᾶτες, qui deceſſerunt. Ἐις τὸ λῷον ζὸν μεθέστηκεν κέαρ, Eurip. Med. 911. Καὶ μεθίστησι τὸν χρώματος τὸν φαιοχιτώνος, mutat, Ariſt. Eq. 397. Καὶ ζὲ δαίμονες νόσῳ μεταστήσαιεν ὅτ' αὐτὸς θέλεις, liberant, Soph. Phil. 462. Καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βιαίως ἐμοῦ, πάλιν μεθέντα ταῦτα; reſtituere, ib. 1235.

Μεθὶ, poſtquam. Pro μεθ' ὃ. Ex μέτ, & ὅ, *quod*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, occulta & fraudulenta circumventio. A

Μεθοδεύω, machinor, architector; (2) methodo ac via proſequor & tracto; circumvenio, paſſiv. μεθοδεύεσθαι, via quadam & arte tractari; circumveniri. Μεθοδεύειν ὅπως ἐμοὶ, Nicom. A μέθοδος. Hinc

Μεθοδευτὴς, οῦ, ὁ, qui rem perite, via, ratione tractat.

Μεθοδηγέω, aliter deduco & monſtro viam.

Μεθοδικὸς, ἡ, όν, in quo ratio eſt compendioſa; (2) artificioſus; (3) qui methodum ſequitur. A μέθοδος.

Μεθοδικῶς, *Adv.* artificioſa ratione, methodum ſequendo.

Μεθοδίτης, ου, ὁ, artifex, Heſ.

Μεθόδιον, ου, τὸ, viaticum, Heſ. (2) methodus, Suid. Dim. a

Μέθοδος, ου, ἡ, via; (2) compendium; (3) ratio & via docendi, vel diſcendi; (4) tractatus aut liber. Ab ὁδός.

Μεθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, contractio. A μεθέλκω.

Μεθομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, commercium habeo cum. Οὐδὲ ποτ' ἀγορεύσει μεθομίλησε γυναιξὶν, Muſ. 1, 34.

Μεθορία, ας, ἡ, confinium. A μεθόριος.

Μεθορίζω, fut. ίσω, confinis ſum. Ab eod.

Μεθόριον, ου, τὸ, confinium; (2) interſtitium inter res aliquas. Ab eod.

Μεθόριος, ία, ιον, vel μεθόριος, ου, ὁ ἡ ἡ, conterminus, confinis; (2) qui duas res velut terminus dirimit. Ex μέτ, & ὅρος.

Μεθορκόω, ῶ, novo jurejurando adſtringo eum, qui ſe priori jam liberavit.

Μεθορμάω, ῶ, fut. ήσω, incito in; (2) cum impetu irruo, paſſiv. μεθορμάομαι, ῶμαι, irruo. aor. 1. part. μεθορμήσεις, incitatus. Μεθορμηθεὶς ζὸν Ἀθλίῳ, Il. 20, 192.

Μεθορμίζω, fut. ίσω, tranſmitto, tranſjicio; μεθορμίζομαι, tranſfreto. Μεθορμιεῖ ζὸ σῶτυλος ἱμπεσὼν Σκύφῳ, Eur. Alc. 794. Ἐξ ἵππου μεθόρμισα, id. Bac. 930. εἰς Σηςὸν, Polyb.

ΜΕΘΥ, τὸ, vinum, temetum, Gen. μέθυος, occurrit. in Epigramm.

Μεθυδώτης, idem quod

Μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, vel ebrietatis auctor, Suic. Ex μέθυ, & δίδωμι.

Μεθυμναῖος, α, ον, Methymnæus, *Epith.* Bacchi. A μέθυ, vel a Methymna, Leſbi civitate.

Μεθύπαρξις, εως, ἡ, cum quid poſt ſ. ſecundum aliam rem ſubſiſtit.

Μεθυπέρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo verborum ordo trajectus eſt, perplexus, confuſus, Suic.

Μεθυπίδαξ, κος, ὁ ἡ ἡ, vini vel ebrietatis fons, *Epith.* uvæ.

Μεθυπλανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, præ vino titubans, ebrius, Suic. Ex μέτ, & πλάνη.

Μεθυπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ἡ, ebrius, ebrioſus. Ex μ. & πλήσσω.

Μεθυποδύομαι, fut. ύσομαι, poſt induo. Ἵνα θοίμαλιον

Digitized by Google

Ἱμάτιον *Cœsaimi*, μιθυπεδυσάμην, μίμνημαι *Ce*, Arist. Conc. 542.

Μεθυπόστρωσις, εως, ἡ, strati permutatio, dum lectus substernitur, Suic. Ex μετ, & ὑποστρωνύω.

Μεθυσθείς, a. 1. part. pass. v. μεθύω.

Μεθυσθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio. A μεθύομαι.

Μεθύσκεσθε, 2. plur. præs. imper. pass. v.

Μεθύσκω, fut. ύσω, ebrium reddo, inebrio; μεθύσκομαι, inebrior; μεθυσθείς, aor. 1. part. ebrius, inebriatus. Ἔπιον καὶ ἐμεθύσθησαν μετ' αὐτῆ, Gen. 43, 34. A μέθυ. Hinc

Μέθυσμα, ατος, τὸ, potus inebrians.

Μεθυσοκότλαδος, ὁ καὶ ἡ, qui ebrius & temulentus cottabo ludit, ebrius, temulentus. Vox Aristoph. Ex μ. & κότλαδος.

Μέθυσος, υσα, υσον, vel μεθυστός, ὁ καὶ ἡ, ebrius; ebriosus. A μέθυ.

Μεθύστερος, ἁ, ερον, posterus, Suic.

Μεθυστικὸς, ἡ, όν, qui facile & sæpe inebriatur, propensus ad ebrietatem; (2) inebrians. A μέθυ.

Μεθυσφαλὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, præ vino titubans; (2) cui vinum deest. Ex μέθυ, & σφάλλω.

Μεθυτρόφος, ε, ὁ καὶ ἡ, alens vinum. Ex μέθυ, & τρέφω.

Μεθύω, ebrius sum, abundo aliqua re, obrutus sum, ut plagis, &c. μεθύων, ebrius; μεθύσκε, ebria. Μεθύοντι ἐοικὼς, Odyss. 18, 239. Μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μένῃ, Eur. Cycl. 530. A μέθυ.

Μεταγωγέω, ῶ, victimam adfero pro puero in tribum recipiendo. Τί ἂν μεταγωγήσαι τὴν τραγῳδίαν; Arist. Ran. 896.

Μεταγωγία, ἡ, istius victimæ adductio. A

Μεταγωγὸς, οῦ, ὁ, istius victimæ introductor. Vid. Suid. Ex μετὰ, & ἄγω.

ΜΕΙΔΑΩ, vel μηδάω, ῶ, molliter seu leniter rideo, subrideo. Hinc μείδησεν, aor. 1. apud Hom. pro ἐμειδησεν, Il. 1, 595.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus, lenis risus.

Μείδησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμείδησα, a μειδάω.

Μειδίαμα, ατος, τὸ, risus, lenis risus. A

Μειδιάω, ῶ, fut. άσω, subrideo, rideo, part. *Poët.* μειδιόων, pro μειδιάων, μειδιῶν, Il. 7. 212.

Μείζω, *majorem*, vel *majora*, acc. s. vel nom. s. acc. pl. *Ion.* & *Att.* pro μείζονα. A

Μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, major; μεῖζον, τὸ, majus. Hinc

Μειζονότης, ητος, ἡ, major quantitas. Iambl.

Μειζόνως, *Adverb.* majorem in modum, magis, amplius; (2) magno animo, cum οἴεσθαι.

Μείλιγμα, ατος, τὸ, lenimentum, lenimen, placamen, placamentum. A μειλίσσω. Unde

Μειλικήριον, ν, τὸ, placamentum, placamen.

Μειλικήριος, α, ὁ καὶ ἡ, mulcendi seu demulcendi vim habens, aptus ad demulcendum.

Μειλικιὸς, placandi vim habens.

Μειλικίως, leniter, placandi causa.

Μειλικὸς, ὴ, ὸν, placabilis, mitigabilis; placatus, lenitus. A μειλίσσω.

Μείλικρον, ου, τὸ, placamen. Ab eodem.

Μειλινοεὶς, Nicand. μειλινόεσσα, quæ mellis colore est, quasi a μέλι, mel. Sed vid. μηλινόεις.

Μείλιξις, εως, ἡ, actio reddendi dulce; (2) actio leniendi, seu demulcendi. A μειλίσσω.

Μείλιον, ν, τὸ, munus, quo aliquem demulcemus. Ab eod.

Μειλιστήμην, infin. act. *Ion.* pro μειλίσσειν.

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, fut. ίξω, verbis factove demulceo, seu delinio, mihi concilio; demulceo; placo; μειλίσσομαι, demulceo; (2) demulceor; (3) oro; μειλιχθείς, a. 1. placatus. Λαιδάσῃσι μειλίσσασιν ἀεσσῃῆ Κούρην, Lyc. 542. Μηδέ τι μ' ἀεδόμενον μειλίσσεσθαι, Odyss. 3, 96.

Μειλιχίος, ία, ιον, vel μειλίχιος, ν, ὁ καὶ ἡ, blandus, mitis; (2) placabilis. A μειλίσσω.

Μειλιχίως, *Adv.* blande, comiter, leniter, mansuete; (2) placabiliter.

Μειλιχόμυθος, ον, ὁ καὶ ἡ, blandam vocem habens Rob.

Μειλιχόδωρος, ν, ὁ καὶ ἡ, blandos reddens. Ex μείλιχος, & δῶρον.

Μειλιχόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, cujus blanda & mitia sunt consilia; (2) miti & placido ingenio præditus. A

Μείλιχος, ε, ὁ καὶ ἡ, blandus, placidus. A μειλίσσω.

Μείναι, aor. 1. inf. act. verbi μένω.

Μείνας, *qui mansit*, aor. 1. part. act.

Μείνατε, *manseritis*, 2. pl. a. 1. imper. act.

Μεινάτω, *manserit*, *maneto*, 3. s. aor. 1. imper. act.

Μείνῃς, 2. s. aor. 1. conj. act.

Μεῖον, ονος, τὸ, minus; (2) sic dicebatur victima, quæ dabatur pro pueris cum in tribus reciperentur, *Ern.*

Μείον, ε, τὸ, meon, herbæ genus. Sed rectius μῆον.

Μειονεκτέω, ῶ, f. ήσω, minus habeo, minorem partem seu portionem habeo, deteriore sum conditione. Τῆς ἐδωδῆς μειονεκτεῖν, Luc. Ex μεῖον, & ἔχω. Hinc

Μειονέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.

Μειονεξία, ας, ἡ, idem. Ex μεῖον, & ἕξις.

Μειότερος, minor, Apollon. Rhod. A μείων.

Μειρία, ας, ἡ, caudæ exilitas, cum extremitas est exilior; vitium versus in fine claudicantis. A μείρω.

Μειρίζειν, in acutum definere; in extremitate arctari. Ab eod.

Μείρος, ε, ὁ καὶ ἡ, q. d. cui cauda diminuta est & truncata; cujus extremitas in acutum desinit; in fine mutilus; decurtatus; ut μείρων στίχος, versus mutilus in fine claudicans, deficiente uno tempore, quo minus quantitas sit plena. Ex μεῖον, & ἀρὰ.

Μειόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente diminutus, levis, stultus, Hes. Ex μεῖον, & φρὴν.

Μειόω, ῶ. fut. ώσω, minuo, imminuo, minorem reddo; μειόομαι, ῶμαι, minuor, decresco, inferior, vel deteriore conditione sum; μειωθεὶς, diminutus. Μειῶσθαι τὴν διάνοιαν, deliro, Xen. A μείων.

Μειραχθίομαι, adolescentis more lascivio & exsulto. A μείραξ.

Μειρακιεξαπάτης, ου, ὁ, juvenum deceptor, Suic. Ex μειράκιον, & ἐξαπατάω.

Μειρακιεύομαι, adolescentis more ago, lascivio, exsulto, &c. Παραπαίεις, ὦ γέρον, καὶ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν, mortem, Luc. Τοιαῦτα λυπῆσα καὶ μειρακιεύμενον τὸν Ἀντώνιον ἀγχιλίαι δύο καταλαμβάνουσι, Plut. in Anton. cap. 30. A μειράκιον.

Μειρακίζομαι, fut. ίσομαι, adolesco. A μείραξ.

Μειράκιον, ν, τὸ, adolescens, adolescentulus, juvenculus. Ab eod.

Μειρακιόομαι, ώμαι, futur. ώσομαι, adolesco, adolescens evado, plenam pubertatem attingo. A μειράκιον.

Μειρακίσκη, ης, ἡ, adolescentula. A μείραξ.

Μειρακίσκος, ου, ὁ, adolescentulus. Ab eod.

Μειρακιώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, juvenilis, puerilis. Ab eod.

Μειρακιωδῶς, puerilitcr.

Μειράκυλλον, ν, τὸ, adolescentulus, juvenculus. A μειράκιον.

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ καὶ ἡ, puella, juvencula; (2) *in masc.* est solœcum, nisi ubi de molli & effeminato sermo est.

Μείρεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro μείρεσο, a μείρομαι.

Μειρόμενος, part. præs. med. f. g.

Μείρω, divido, partior, Eust. μείρομαι, sortior in imperat. μείρεο pro μείρεσο, sortire, accipe. Ab hoc μείρω, cujus futur. esset μερῶ, formatur, perf. med. εἵμορα, *Poët.* pro μέμορα, ἵμορε, sortitus, nactus est; it. perf. pass. εἵμαρται, ἵμαρται, fato destinatus, fatalis; εἱμαρμένη, fatum, necessitas fatalis, rerum ordo necessarius & immutabilis ap. Stoicos.

ΜΕΙΩΝ, ονος, ὁ καὶ ἡ, minor. Comp. irregular. A μικρὸς.

Μείωσις, εως, ἡ, diminutio, imminutio, extenuatio. A μειόω.

Μειωτικὸς, ἡ, όν, vim habens minuendi. Ab eod. Unde &

Μειωτὸς, ἡ, όν, decrementum suscipiens, qui decrescit aut decrescere potest, Rob.

Μελάγγειος, μελαγγαιος, & μελαγγεας, ὁ καὶ ἡ, cujus solum nigrum est. Ex μέλας, & γῆ.

Μελάγκαρπος, ὁ καὶ ἡ, nigrum ferens fructum, fructus loco atram adferens obscuritatem.

Μελάγκερας, ω, ὁ καὶ ἡ, nigra habens cornua, R. Ex μ. & κέρας.

Μελαγκόρυφος, ε, ὁ καὶ ἡ, atrum verticem habens; nomen avis, autumni tempore dicitur *Cuculus*, *ficcula*. Ph. atricapillus. Ex μ. & κορυφή.

Μελάγκρανις, ιος, ἡ, nigriceps, junci genus, Plin. Ex μ. & κρανον.

Μελαγκρανισμὸς, ὁ, atrifer, Gl. V. junci genus a nigro fructu, Theophr.

Μελάγκρανος, ε, ὁ καὶ ἡ, melancranus; ex junco, qui μελάγκρανις, vocatur, Strabo.

Μελαγκρήδεμνος, ε, ὁ καὶ ἡ, atram habens vittam. Ex μέλας, & κρήδεμνον.

Μελάγκροκος, ε, ὁ καὶ ἡ, nigrum subtemen habens. Ex μέλας, & κρόκη.

Μελαγχαίταν, *Dor.* pro μελαγχαίτην, a

Μελαγχαίτης, ε, ὁ, nigram jubam, vel nigram cæsariem habens. Ex μ. & χαίτη.

Μελάγχειμος, ε, ὁ καὶ ἡ, hyeme niger; ut μελάγχιμα, loca, quæ hyeme sunt atra, fine nivibus. Ex μ. & χεῖμα.

Μελάγχιμος, ε, ὁ καὶ ἡ, niger, ater. A μέλας.

Μελαγχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, nigra vestitus tunica, *metaph.* tristis, mœstus.

Μελαγχλαινος, ε, ὁ καὶ ἡ, atra indutus læna. Ex μ. & χλαῖνα.

Μελάγχλωρος, ὁ καὶ ἡ, colorem habens atrum

Μελαγχολάω, ῶ, melancholia laboro; (2) furo, insanio, desipio. Μελαγχολᾷς, ὦ ἄνθρωπε, Arist. Plut. 366. Ex μ. & χολόω.

Μελαγχολία, ας, ἡ, melancholia, furor, seu desipientia ex atræ bilis abundantia. Ex iisd. Hinc

Μελαγχολικὸς, ἡ, όν, ex melancholia proficiscens.

Μελαγχολικῶς, *Adv.* melancholice, more melancholicorum.

Μελαγχολώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, formam melancholia laborantium habens. Ex μελαγχολία, & εἶδος.

Μελαγχολόω, ῶ, melancholiam genero. A μελάγχολος, *Ern.*

Μελαγχρὴς, ὴς, ὁ καὶ ἡ, qui nigri coloris est, fuscus. Ex μ. & χρόα.

Μελαγχρὴς, ῆος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Μελαγχροιὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.

Μελάγχρους, *contr.* μελάγχρως, ω, ὁ καὶ ἡ, id. fuscus, cæruleus, Gl. V.

Μελάγχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisdem.

Μελαγχρὼς, ῶτος, ὁ καὶ ἡ, cui nigra cutis & corpus atrum habens, plur. μελαγχρῶτες.

Μελάγχυμος, ον, nigrum juncum habens.

Μελαδίνης, nigros vortices habens, R. Ex μ. & δῖνη.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, domus; lacunar.

Μελαθρίδιον, *Adv.* de lacunari. Ex μέλαθρον, & Syllabica adjectione ιδιον.

Μελαιναίετος, ου, ὁ καὶ ἡ, aquila nigra seu pulla, vitiose in Lex. V. μελαναίητος.

Μελαίνετο, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμέλαινετο, a

Μελαίνω, fut. ανῶ, nigrum reddo, nigrefacio, Gl. V. denigro; μελαίνομαι, nigresco, a. 1. opt. μελανθείην, 3. plur. μελανθεῖεν, nigrescant. Εὖ ᾗ μελανθεῖεν κύτυλοι, Hom. Καμ. 3. A μέλας.

Μελαμβαθὴς, ὲς, ὁ καὶ ἡ, profundus, niger ex profunditate. Ex μ. & βάθος.

Digitized by Google

Μελαμβαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, nigro colore imbutus. Ex μ. & βάπτω.
Μελάμβιος, α, ὁ ἡ ὴ, nigram, i. e. obscuram ducens vitam, Vet. Lexic.
Μελαμβόρειος, vel μελαμβόρεος, α, ὁ ἡ ὴ, Boreas niger, ventus septentrionalis vehemens.
Μελάνδρωτος, α, ὁ ἡ ὴ. niger homo, R.
Μελάμγαιος, ον, terra nigras glebas habens, pinguis, fertilis.
Μελαμπαγὲς αἷμα, i. e. τὸ μετὰ τὸ πιπηγέναι μελανόμφων, Schol. ad Æsch. Sept. ad Theb. 743.
Μελαμπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, concretus & nigrescens, Rob. Ex μ. & πήγνυμι.
Μελάμπεπλος, α, ὁ ἡ ὴ, nigrum peplum habens; (2) niger, pullus.
Μελαμπέταλος, α, ὁ ἡ ὴ, nigra folia habens, Suic. Ex μ. & πέταλον.
Μελαμπόδιον, ου, τὸ, melampodium, helleborum nigrum. A Melampode, inventore.
Μελάμπυγος, α, ὁ ἡ ὴ, nigras s. hirsutas habens nates; (2) fortis, quia Hercules hujusmodi nates habuisse traditur. Ex μ. & πυγή.
Μελάμπυρον, τὸ, melampyron, herba in quam degenerat triticum. Ex μ. & πυρός.
Μελαμφαὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, tenebricosus, obscurus. Ex μ. & φάος.
Μελάμφυλλον, ου, τὸ, acanthi species, quam pæderota vocant. A
Μελάμφυλλος, α, ὁ ἡ ὴ, nigra habens folia.
Μελάμφωνος, α, ὁ ἡ ὴ, vocem fuscam & obscuram habens. Ex μ. & φωνή.
Μελαμψηφὶς, ἰδος, ἡ, nigros lapillos seu calculos habens, R.
Μέλαν ανος, τὸ, atramentum. A μέλας.
Μελαναιγὶς, ἰδος, ἡ, atro nimbo horrens.
Μελαναυγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, atrum splendens, atér. Ex μ. & αὐγή.
Μελάνδετον ἄορ, ensis nigrum habens manubrium, nigro illigatus capulo, Canos, scutum, habens ferreum orbem; (2) cruore fœdatus sc. ensis, s. clypeus. Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κατήντα, Hom. Il. 15, 713. Ex μέλας, & δέω, ligo.
Μελανδίνης, α, ὁ, nigricantes habens vortices, A. Ex μ. & δίνη.
Μελανδόκος κίστη, vas atramentarium, in Epig. Ex μέλας, & δέχομαι.
Μελανδρύοι, οἱ, idem qui μελανδρυεῖς.
Μελάνδρυον, α, τὸ, medulla seu pars interior quercus, nigricans & durissima; (2) herba quædam; (3) pulpamentum e thynnis conditis. Ex μ. & δρῦς.
Μελάνδρυς, υος, ὁ, thynni genus grandius cæteris, Gl. V. μελάνδρυς, robor, robur; forbus, forba. Ex iisd.
Μελανειμονέω, ῶ s. ήσω, pullis seu atris vestibus indutus sum. A
Μελανείμων, ονος, ὁ ἡ ὤν, atris indutus vestibus, pullatus, atratus, Ph. Ex μ. & εἷμα.
Μελανηφὴς, ες, de obscuris rebus, tristibus loquens. Ex μ. & φημί.
Μελαπηφόρος, ον, pullatus, nigra veste indutus. Ex μ. & φέρω.
Μελανθέλαιον, α, τὸ, oleum e melanthio. Ex μελάνθιον, & ἔλαιον.
Μελάνθεμον, α, τὸ, melanthemon, anthemidis species. Ex μ. & ἄνθεμον.
Μελάνθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. v. μελαίνω.
Μελάνθινον ἔλαιον, oleum e melanthio confectum. A
Μελάνθιον, ου, τὸ, melanthium, herba, nigella, gith. Ph. μελάνθιον, hoc git. indeclinabile est; gitter. Nigella, al. Gl. Ex μ. & ἄνθος, flos.
Μελανία, ας, ἡ, nigredo; nigror; atritudo, Gl. V. A μέλας.
Μελανίζω, f. ίσω, nigrico, R. Ab eod.
Μελάνιον, α, τὸ, nigra viola. Ex μ. & ἴον.
Μελανόγραμμος, α, ὁ ἡ ὴ, nigris lineis interstinctus. Ex μ. & γραμμή.
Μελανοδοχεῖον, α, τὸ, atramentarium. Ex μ. & δέχομαι.
Μελανοείμων, v. μελανειμ.
Μελανίεις, εντος, nigricans, nigritie rubens; part. pr. act. v. μελανόημι, pro μελαίνω.
Μελανόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὴ, nigros pilos habens.
Μελανοκάρδιος, ὁ ἡ ὴ, qui nigrum cor, seu nigram medullam habet; (2) qui atroci & crudeli animo est. Ex μ. & καρδία.
Μελανοκόμης, α, ὁ, nigram comam habens. Ex μ. & κόμη, coma.
Μελανόνομος, ὁ ἡ ὴ, idem & ex iisd.
Μελανόμαλλος, ον, nigrum vellus habens.
Μελανόμματος, α, ὁ ἡ ὴ, nigros habens oculos. Ex μ. & ὄμμα.
Μελανοπενθεύμων, ονος, ὁ ἡ ὤν, atris & funebribus vestibus indutus. Ex μέλας, πένθος, & εἷμα.
Μελανοπηφὴς, ὴς, ὲς, caliginem cogens, vel caligine tectus. Ex μ. & νέφος.
Μελανοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, nigrum reddens, Suic. Ex μ. & ποιέω.
Μελανόπτερος, α, ὁ ἡ ὸν, nigras habens pennas, s. alas. Ex μ. & πτερόν.
Μελανόπτερυγος, α, ὁ ἡ ὴ, idem. A πτέρυξ.
Μελανόῤῥιζος, α, ὁ ἡ ὴ, nigram habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.
Μελανόσαρκος, α, ὁ ἡ ὴ, nigram carnem habens. Ex μ. & σάρξ.
Μελανόστικτος, α, ὁ ἡ ὴ, atris maculis s. notis distinctus.
Μελανόστολος, ὁ ἡ ὴ, nigram habens vestem, atra indutus stola. Ex μ. & στολή.
Μελανότης, ητος, ἡ, nigredo. A μέλας.
Μελανουρίδης, piscis qui & μελάνουρος.
Μελάνουρος, ου, ὁ ἡ ὴ, nigram habens caudam; (2) piscis, in cauda nigras maculas habens, (3) vipera quædam. Ab οὐρά.
Μελανόφθαλμος, ὁ ἡ ὴ, nigros habens oculos.
Μελανόφλεψ, βος, ὁ ἡ ὴ, nigras venas habens. Ex μ. & φλέψ.
Μελανοφορέω, atris vestibus amictus sum.
Μελανοφόρος, ὁ ἡ ὴ, pullatus, atratus. A μ. & φέρω.
Μελανόφρυς, υος, ὁ ἡ ὴ, nigra habens supercilia.
Μελανόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, qui obscura mente est; (2) crudelis, ferox. Ex μ. & φρήν, mens.
Μελανοχροὴς, ὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, qui nigri coloris est.
Μελανόχρους, ου, ὁ ἡ ὴ, qui nigro colore seu corpore est. Ex μ. & χρόα.
Μελανόχρως, τος, ὁ ἡ ὴ, idem.
Μελανόω, ῶ, infusco, Gl. Vet. nigro; perf. pass. part. μεμελανωμένος, denigratus. A μέλας.
Μέλανσις, εως, ἡ, denigratio. A μελαίνω.
Μελάντερος, nigrior; μελάντατος; nigerrimus. A μέλας.
Μελαντειχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, nigros muros habens, R. nigra de domo Plutonis, Pind. Ex μ. & τεῖχος.
Μελαντηρία, ας, ἡ, melanteria; succus niger in metallis concrescens, unde quibusdam atramentum metallicum; quasi a μελαντὴρ, quod esset nigrator. A μελαίνω.
Μελάνυδρος, α, ὁ ἡ ὴ, nigras effundens aquas. Ex μ. & ὕδωρ.
Μελάνω, nigresco, Hom. μελάνθη, pro μελαίνεται, Il. 7, 64.
Μελάωσις, εως, ἡ, denigratio; (2) macula. A μελανόω.
ΜΕΛΑΣ, αινος, ὁ, μέλαινα, αἴνη, ἡ, μέλαν, ανος, τὸ, ater, niger, fuscus; sensu fig. profundus; (2) malus, immitis, crudelis.
Μέλασμα, ατος, τὸ, nigror, nigredo.
Μελασμὸς, ὁ, denigratio & livor a frigore. A μελαίνω.
Μελδόμενος, tabescens, part. præs. pass. v.
ΜΕΛΔΩ, liquefacio, macero, consumo, elixo, coquo. Κρέατα μελδόμενος ἀπαλὰ τρίφι σιάλοιο, Il. 21, 363.
ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, αἱ, meleagrides, gallinarum Africanarum species.
ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, curo, solicitus sum. Τῶ ἦ Θέρδις φρύγιλος ἐγὼ τέαιον μελεδαίνω, Theoc. 9, 12. A
Μελέδη, ης, ἡ, cura, curatio, apud Hippocr.
Μελέδημα, ατος, τὸ, cura, anxia & curiosa cogitatio. Ab eod.
Μελεδήμων, ονος, ὁ ἡ ὤν, curator, qui se exercet in aliquo genere. Ab eod.
Μελεδὼν, όνος, ὁ, cura; (2) rex; (3) præfectus. Ab eod.
Μελεδωνὸς, ίδος, ὁ, curator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.
Μελεδώνη, ης, ἡ meditatio, cogitatio, solicitudo, cura. Ab eod.
Μελεδωνὸς, οῦ, ὁ ἡ ὴ, curator, procurator, qui rei alicujus curam gerit. Ab eod.
Μελέεσσι, dat. pl. Poët. pro μέλεσι, a μέλος.
ΜΕΛΕΘΡΟΝ, α, τὸ, pedica, funis, quo ligantur artus. Ex Oppiani Cyn.
ΜΕΛΕΙ, fut. μελήσει, p. μεμέληκα, curæ est; μέμηλε, curæ est, pro μεμέληκε, part. μεμηλὼς, solicitus, curans. Ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει, parvi æstimo, Arist. Lys. 248. Οὐδὲν μέλει μοι τῶν σκωμμάτων, Xen.
Μελεϊστὶ, Adv. membratim, per membra. A μέλος.
Μελεοπαθὴς, ὲς, miser, infelix. Ex μέλεος, & πάθος, 2.)
ΜΕΛΕΟΣ, έα, εον, vanus, stultus, inanis; (2) infortunatus, infelix; (3) nihil efficiens. Ἀλλ', ὦ μελ' ἐξέλικτε ἐμὶ γ' ἐκ τῶν ἐμῶν, Arist. Nub. 33. Hinc μέλεον, Adv. incassum, otiose, sine effectu. Ἥμεροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἀκόντισαν ἄμφω, Hom. Il. 16, 336. Voc. ὦ μέλε, per Apocopen.
Μελεόφρων, ονος, ὁ ἡ ὴ, infelix animi, mente miser. Ex. μ. & φρήν.
Μελετᾷ, fut. μελετήσει, idem quod μέλει, μεμελημένος, perf. part. q d. curatus; charus, dilectus.
Μελετᾷς, 2. s. pr. ind. act. pro μελετάεις, a
Μελετάω, ῶ, fut. ήσω, curo, curam gero; (2) meditor; (3) exerceo me; (4) declamo; quo sensu Attici in fut. & aor. 1. utuntur medio; μελετήσομαι, ήμαι, exerceor; part. perf. μεμελετημένος, consideratus; exercitatione comparatus. Μελετᾶν τὰ πρὸς τὸ πολιτικὸν, ὡς πολίτου δόξαν ἀφεῖσα, γράφειν. Λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, Act. 4, 25. Τὰς τάξεις ἀεὶ τὰ προσήκοντα μελετώσας θεάσῃ, officium præstantes, Xen. Cyr. 1, 24. A μελέτη.
Μελέτη, ης, ἡ, cura; (2) meditatio, exercitatio, præmeditatio; (3) industria, diligentia; (4) declamatio. A μέλει.
Μελέτημα, ατος, τὸ, exercitatio; (2) opus elaboratum cura. A μελετάω.
Μελετηρὸς, ρὰ, ρὸν, exercitatus. Ab eod.
Μελετήριον, α, τὸ, locus exercitationis, seu meditationis; (2) instrumentum, quo se quis exercet. Ab eod.
Μελετητικὸς, ὴ, όν, ad meditationem s. exercitationem pertinens, vel aptus; (2) meditationis studiosus; (3) declamatorius.
Μελετητὸς, ὴ, όν, quod meditatione s. exercitatione discendum & servandum est.
Μελέτω, curæ esto, 3. s. pr. imper. act. v. μέλει.
Μελέτωρ, ορος, ὁ, qui alicujus rei curam gerit. Ab eod.
Μέλη, nom. pl. contr. pro μέλεα, a μέλος.
Μεληδὸν, Adverb. per membra, membratim, minutatim. A μέλος.
Μεληδὼν, όνος, ἡ, cura, Hes. V. μελεδὼν.
Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo. A μέλει.
Μελήσω, fut. 1. ind. act. v. μέλει,
Μελήσεται, curæ erit, fut. 1. ind. med.
Μελησίμβροτος, α, ὁ ἡ ὴ, qui hominibus curæ est. Ex μέλει, & βροτὸς.
Μέλησις, εως, ἡ, curatio, cura. A μέλει.
Μελησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Vulg. L. Ab eod.
Μέλητας, 3. s. p. conj. med. v. μέλομαι.
Μελητέον, curandum est. Ab eod.
ΜΕΛΙ, μέλιτος, τὸ, mel; (2) saccharum, veteribus, Strabo.

ΜΕΛΙ Α,

Digitized by Google

ΜΕΛΙ'Α, ας, *Ion.* μελίη, ης, ἡ, fraxinus, *arbor*; (2) fraxinea haſta.

Μελιᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μελιῶν.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro μελιηδὴς, mellis dulcedine præditus. Ab ἁδύς.

Μελίζρομος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & βρέμω.

Μελιγαθὴς, *Dor.* pro μελιγηθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, melle gaudens, melleus. Ex μ. & γηθέω.

Μελίγδυπος, ον, ſuaviter ſonans.

Μελιγηρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, melliloquus, *Dor.* μελίγαρυς, ut μελιγάρυες ὕμνοι. Ex γῆρυς.

Μελίγλωσσος, ος, ὁ ἡ ἡ, melleas pupillas habens, dulcis adſpectu, Heſ. Ex γλῶσσα.

Μελιγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, mellitam habens linguam, cujus ſuavis eſt oratio. A γλῶσσα.

Μελιδειον, ου, τὸ, favus, Suid. A μέλι.

Μελιδυπος, ος, ὁ ἡ ἡ, id. quod μελιγδυς.

Μελιειδὴς, ὲς, colore ſimilis melli.

Μελίεφθος, ον, melle coctus.

Μελίζεμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro μελίζειν.

Μελίζω, f. ίσω, membratim concido, trunco, Gl. V. μελίζομαι, dividor. A μέλος.

Μελίζω, fut. ίσω, *Dor.* μελίσδω, modulor. Ἀδὺ δέ μοι τὸ μέλισμα, ἁ ἢν Κύρισγι μελίσδω, Theocrit. 20, 28. Μελίσδετε πάνθυμον ᾠδὰν, Moſch. 3, 15. Τίς ποτε Σᾶ Κύρισγι μελίσδεται; ib. 52. A μέλος.

Μελίζωρον, ου, τὸ, melicratum, aqua mulſa. Ex μ. & ζωρός.

Μελίζωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, meri mellis guſtu præditus. Ex iiſd.

Μελιηγενὴς, ὲς, *Epith.* hominum, e fraxino natus.

Μελιηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mellis dulcedine præditus, mellis inſtar dulcis. Ab ἡδύς.

Μελίσδοις, 2. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro μελίζεις, a μελίζω.

Μελίθρεπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, melle nutritus.

Μελίθροος, *contr.* μελίθρους, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem ſonum edens. Ex μέλι, & ῥόος.

Μελίνος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίκηρα, ſ. μελικήρα, ας, ἡ, ſavago, purpurarium; lentor cujuſdam ceræ, quem purpuræ verno tempore mutuo attritu ſalivant. Ex μέλι, & κηρός.

Μελικηρία, ας, ἡ, ſanies craſſior & glutinoſa mellique albo ſubſimilis. Ex iiſd.

Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, favus, Gl. V. (2) abſceſſus quidam apud medicos tumorque materiam melli ſimilem continens; (3) vitis quædam ac herba. Ex iiſd.

Μελίκηρον, ου, τὸ, *Dor.* α, favus.

Μελίκομπος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem vocem habens.

Μελικὸς, ὴ, όν, qui cantilenas ſcribit, lyricus. A μέλος.

Μελίκρατον, ου, τὸ, aqua melle miſta; aqua mulſa; mulſum, Gl. V. (2) miſtura mellis & lactis. Ex μέλι, & κράω, miſceo.

Μελίκρητον, *Ion.* pro μελίκρατον.

Μελίκτανα, ης, ἡ, apiaſtrum, Nicander. A μέλιττα, & rectius μελίττανα.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, *Dor.* μελικτὰς, cantor. A μελίζω.

Μελικᾶς, modulate. A μέλος.

Μελιλώτινος, ίνη, ινον, qui ex meliloto eſt; ut μελιλώτινοι σφαῖροι. A

Μελίλωτον, ου, τὸ, melilotum; q. d. lotus melligenus. Ex μέλι, & λωτός.

Μελίλωτος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Μελίμηλον, ου, τὸ, genus mali ſic dicti a mellea dulcedine. Ex μέλι, & μῆλον.

Μελινη, ης, ἡ, genus leguminis milio ſimile, panicum. A μέλι.

Μέλιννον, ου, τὸ, apiaſtrum. Ab eod.

Μέλινος, ου, ὁ, panicum. Ab eod.

Μελινος, ίνη, ινον, fraxineus. A μελία.

Μελίπηκτον, ου, τὸ, placenta ex melle. Ex μέλι, & πηκτὸς, *compactus*.

Μελίπνους, *contr.* μελίπνους, ους, ὁ ἡ ἡ, mel, i. e. ſuaviter ſpirans. Ex μέλι, & πνοή.

Μελιῤῥὼς, ου, ὁ ἡ ἡ, mellifluus, Gl. V.

Μελιῤῥυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, mellifluus. A ῥέω.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantilena. A μελίζω.

Μελισμάτιον, ου, τὸ, parvum carmen, cantiuncula, Dim.

Μελισμὸς, οῦ, ὁ, diviſio in partes; (2) modulatio, cantus. A μελίζω.

Μελίσπονδος, ος, ὁ ἡ ἡ. in quo diis melle libatur; ut μελίσπονδα ἱερὰ, ſacra, quæ mellis libamenta habent. Ex σπονδή.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, vel μέλιττα, ης, ἡ, apis. Hinc

Μελίσσειον, ου, τὸ, apiarium, Gl. V.

Μελισσεῖος, *Epith.* Jovis.

Μελισσεύς, έως, ὁ, apiarius. Ab eod.

Μελίσσιον, ου, τὸ, examen, Gl. V. & Heſ.

Μελίσσιον, ου, τὸ, apicula, Gl. V. Dim.

Μελίσσιος, α, ον, ab apibus factus.

Μελισσοβότανον, ου, τὸ, herba apiaria. Ex μέλισσα, & βοτάνη.

Μελισσόβοτος, ὁ ἡ ἡ, ab apibus depaſtus; μελισσόβοτον, ου, apiaſtrum, Nic. A βοτός.

Μελισσοβότης, ου, ὁ ἡ ἡ, apium paſtor. Ex μ. & βόσκω, paſco.

Μελισσοκόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui apes curat, qui apes alit, apiarius. Ὡς δὲ μελισσάων σμῆνος μέγα μηλοβοτῆρες Ἠὲ μελισσοκόμοι πατὴρ ὅτι καπνιόωσι. Apollon. Rhod. 2, 13. Ex μ. & κομέω, curo.

Μελισσονόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, apes paſcens. Ex μ. & νέμω, paſco.

Μελισσούργος, Πὰν, in Epigr. Pan apiarius; apum cuſtos. A μ. & ἔργον.

Μελισσότοκος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab apibus genitus. Suic. Ex μ. & τίκτω.

Μελισσοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, apes nutriens. Ex μ. & τρέφω.

Μελισσουργία, id. quod μελιτ. *Sic*

Μελισσουργικὸς, ὴ, όν, potius μελιτ.

Μελισσόφυλλον, ου, τὸ, meliſſophyllum, apiaſtrum, Plin. 20. §. 45. c. 11. & 21. §. 86, c. 20. *Angl.* Balm. Ex μ. & φύλλον.

Μελισσὼν, vel μελιττὼν, ῶνος, ὁ, apiarium, Gl. V. mellarium, locus, ubi ſunt alvearia. A μέλισσα.

Μελισταγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mel ſtillans; (2) dulcis, ſuavis. Ex μέλι, & στάζω.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, cantor. A μελίζω.

Μελίσταινα, ης, ἡ, apiaſtrum. A μέλι.

Μελίτεια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Μελίτειον, ου, τὸ, ſc. ποτὸν, potus melleus, ſive ex melle. Ab eod.

Μελιτερπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, mellitus, ſuavis, ut mel, Suic. Ex μέλι, & τέρπω.

Μελιτήμερον, ſuave; mellea dulcedine præditum, Heſ. Ex μέλι, & ἥμερος.

Μελιτήριος, ία, ιον, melligenus. A μέλι.

Μελιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, mellarius.

Μελιτίνος, ίνη, ινον, melleus. Ab eod.

Μελιτίτης, ου, ὁ, ut μελιτίτης οἶνος, vinum melle conditum, melites. Ab eod.

Μελιτοειδὴς, ὲς, flavus. Ex εἶδος.

Μελιτόεις, όεσσα, όεν, melleus, mellitus; (2) ſerenus, placidus, tranquillus. Ab eod.

Μελιτοπαλέω, ῶ, mel vendo. A

Μελιτοπώλης, ου, ὁ, mellis venditor.

Μελιτοπῶλις, ίδος, ἡ, mellis venditrix.

Μελιτοτροφεῖον, ου, melle nutrio. A τρέφω.

Μελιτοτροφία, ας, ἡ, nutricatio, quæ fit melle.

Μελιτυρεῖον, ου, τὸ, locus, ubi mel fit.

Μελιτυρέω, ῶ, f. ήσω, mel facio.

Μελιτυρία, ας, ἡ, mellificium.

Μελιτυρικὸς, ὴ, όν, ad mellificium pertinens. A

Μελιτυργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, mellarius, meliturgus. Ex μέλι, & ἔργον.

Μελιττοῦτα, ης, ἡ, placentæ genus melle conditæ. Quaſi μελιτόεσσα. A μέλι.

Μελιτόχρους, *contr.* μελιτόχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, mellis colorem referens. A χρόα.

Μελιτόω, ῶ, futur. ώσω, melle condio, melle miſceo; μεμελιτωμένος, perf. part. paſſ. melle conditus, mellitus. Ἐφίλεντες μήκωνα μεμελιτωμένην, Thuc. A μέλι.

Μέλιττα, ης, ἡ, *Att.* pro μέλισσα.

Μελιττεῖον, ου, τὸ, apicula. Dim. a μέλιττα.

Μελιττοπόλος, ου, ὁ, apiarius, qui circa apes verſatur, Suic. Ex μέλιττα, & πολέω.

Μελιττοτροφεῖον, ου, τὸ, apiarium, mellarium. Ex μ. & τρέφω.

Μελιττουργέω, ῶ, rem apiariam tracto. Ex μ. & ἔργον.

Μελιττουργία, ας, ἡ, apum cura. Ex iiſd.

Μελιττουργος, ου, ὁ, apiarius. Ex iiſd.

Μελιττώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ad apes accedens, qui ex apum genere eſt. A μέλιττα.

Μελιττῶν, ῶνος, ὁ, vide μελισσών.

Μελιτώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, melleus, mellis inſtar dulcis. A μέλι.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, melitoma; mellarium, Gl. V. opus dulciarium ex melle, placenta mellita. A μελιτόω. Hinc

Μελίτωσις, εως, ἡ, mellatio, Gl. V.

Μελιφθόγγος, ος, ὁ ἡ ἡ, mellitos, i. e. ſuaves, ſonos edens. Ex μέλι, & φθόγγος.

Μελίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mellea dulcedine animam perfundit. Ex μέλι, & φρήν.

Μελίφυλλον, ου, τὸ, apiaſtrum.

Μελίφυρτος, ος, ὁ ἡ ἡ, melle mixtus. Ex μέλι, & φύρω.

Μελίφωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſuavem vocem habens, dulciſonus, Suic. Ex μέλι, & φωνή.

Μελίχλαρος, ος, ὁ ἡ ἡ, flavus; (2) gemma quædam. Ex μέλι, & χλαρός.

Μελίχρους, *contr.* μελίχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, melli colorem imitans, Gl. V. μελίχρους, fuſcus; (2) mellitus, dulcis. Ex μέλι, & χρόα.

Μελιχροποιέω, dulce reddo, *it.* flavum.

Μελιχρὸς, ρὰ, ρὸν, melleus, prædulcis; (2) melleum habens colorem. A μέλι.

Μελίχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, ut μελίχρους: λίθοι, lapides a colore ſic dicti. Vid. Plin.

Μελίχρως, ος, ὁ ἡ ἡ, v. μελίχρους.

Μελιχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Μέλλα, ης, ἡ, cibus quidam ex lacte. Paulus Ægin. Gal. Paxamus. Vox peregrina, reſpondens Germanico *Melc*, Milk.

Μέλλαξ, adultus, adoleſcens, Gl. V.

Μελλίθνηκος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſemimortuus, Heſ. quaſi vix vivens. Ex μέλλω, & βίος.

Μελλείρενες, Lacedæmoniis pueri grandiſſimi. Ex μέλλω, & εἶρην.

Μελλόποσις, vel μελλόποσις, εως, ὁ, futurus maritus. Ex μέλλω, & πόσις.

Μελλόπλαρμος, vel μελλόπλαρμος, ος, ὁ ἡ ἡ, jamjam ſternutaturus. Ex μ. & πλαρμὸς.

Μελλόφηβος, ος, ὁ ἡ ἡ, pubertati proximus.

Μέλλημα, ατος, τὸ, cunctatio, procraſtinatio, dilatio. A μέλλω.

Μέλλησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐμέλλησα, a μελλάω, pro μέλλω.

Μέλλησις, εως, ἡ, idem, Ph. moramentum, al. Gl. V. A μέλλω.

Μελλησμὸς, οῦ, ὁ, idem, Ph.

Μελλήσω, *futurus ſum*, f. 1. ind. v. μελλάω.

Μελλητὴς, οῦ, ὁ, cunctator. Ab eod. Hinc

Μελλητιάω, ῶ, cunctari cupio; (2) cunctor.

Μελλητικὸς, ὴ, όν, cunctabundus, pronus ad cunctationem ſeu procraſtinationem.

Μελλίερη, ης, ἡ, ſacerdos futura quæ alias ad myſteria initiat. Ex μέλλω, & ἱέρη, ſacerdos.

Μελλόγαμβρος, ος, ὁ, brevi futurus gener; (2) uxorem ducturus. Ex μ. & γαμβρός.

Μελλογαμος, ος, ὁ ἡ ἡ, mox nuptias celebraturus. Ex μέλλω, & γάμος.

Μελλοδειπνὶς, ὶς, ὸν, ad cœnam vocans. Ex μέλλω, & δεῖπνον.

Μελλοθάνατος, ος, ὁ ἡ ἡ, brevi moriturus; (2) decrepitus.

Μελλονικιᾶν. Niciæ modo cunctari, verbum Ariſtoph. Av. 646. Ex μ. & Νικίας.

Μελλονύμφη, ης, ἡ, brevi ſponſa futura.

Μελλονυμφίος, ος, ὁ, brevi ſponſus futurus.

Μελλονυμφος, ος, ὁ, idem.

Μελλόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, proximus adoleſcentiæ.

Μελλόποσις, εως, ὁ, vide μελλόποσις.

Μελλόπλαρμος, ος, ὁ ἡ ἡ, vide μελλόπλαρμος.

ΜΕ'ΛΛΩ, fut. μελλήσω, quaſi a μελλέω, futurus ſum; (2) debeo, paro, in animo habeo, cunctor, morbr, differo, ceſſo; ὁ μέλλων χρόνος, poſteritas. Fut. μέλλουσα, futura, poſtera. Etiam paſſ. ap. Thuc. ἐλπιζόμενα μέλλεσθαι, futura ſperantur, diſ-

Digitized by Google

ferantur. Τί ἐμελλον κελεύσειν, ἢ τι συμβουλεύσειν αὐτῷ ποιεῖν; Dem. Αλλ' ἐ μέλλειν χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύειν. Arist. Plut, 605.

Μελογραφία, membra alicui adscribere, membra & partes rei describere. Ex μέλος, & γράφω.

Μελογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, poëta lyricus; (2) psalmographus, Suic. Ex ιισδ.

Μελοκοπέω, ῶ, membra amputo, Suic. Ex μέλος, & κόπτω.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio, membrorum in frusta concisio. Ex ιισδ.

Μελοκόπος, ου, ὁ, articulator, Ph. nempe qui articulos & membra incidit. Ex ιισδ.

Μελόντων, curæ sint, 3. plur. præs. imper. act, Att. pro μελέτασαν, a μέλει.

Μελοποιέω, ῶ, f. ήσω, carmen compono, scribo mele vel modulationem adhibeo. A μελοποιός. Hinc

Μελοποίησις, ῦ, ὁ ἡ ἡ, qui mele scribit, lyricus poëta, Gl. V. modulator. Ex μέλος, & ποιέω.

ΜΕ΄ΛΟΣ, ους, τὸ, membrum, artus; (2) carmen, modulatum.

Μέλυσι, 3. pl. præs. ind. verbi μέλω.

Μελπηθρον, ου, τὸ, ludicrum, ludibrium. A

ΜΕ΄ΛΠΩ, canto, cantu celebro; μέλπομαι, canto, ludo, tripudio & salto ad cantum, cantu persono. Ἦρκεν τε τὴν τελείαν μέλψιθρον. Arist. Θεσμ. 983. Ἐγὼ ἢ κώμοις Cὲ φιλοχόροισι μελῶ, ib. 998. Πολλὰ Cὲ μεσοτέλοις μέλψωσι, Eur. Alc. 443. Μέλπεθ' Ἄρηι, Il. 7, 240.

Μελπαδός, οῦ, ὁ, cantor, Hes. Ex μέλπω, & ᾠδή. cantus.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, Dim. a ἴλη.

Μέλχι, ἡ, Melchi. Nomen viri Hebr. ἄκλετον, Rex meus.

Μελχισεδέχ, ὁ, Melchisedech. Nomen viri Hebr. ἄκλητον, Rex justitiæ.

Μέλω, curæ sum. Hinc Impers. μέλει.

Μελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, modulor, cano, carmine modulato laudo; μελῳδεῖσθαι, cantari. Ὁ ἵππος μελῳδεῖν ἂν παρασκευάζεται, Arist. Av. 233. Μελῳδεῖν ὕμνον. Heliod. A μελῳδός. Hinc

Μελῴδημα, ατος, τὸ, quod cum modulatione canitur, psalmus, Gl. V. modulus.

Μελῳδός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, membrosus, Gl. V. A μέλος.

Μελῳδητός, ἡ, ὡ, qui cum modulatione canitur. A μελῳδέω.

Μελῳδία, ας, ἡ, Modulatio, cantilena, Gl. V. A

Μελῳδός, οῦ, ὁ ἡ ἡ, cantor seu modulator carminum. Ex μέλος, & ᾠδή.

Μεμάασι, 3. pl. perf. ind. act. Ion. pro μεμάκασι, a μάω.

Μεμαθηκα, perf. ind. act. v. μανθάνω.

Μεμαικυῖαν, acc. s. perf. part. med. Dor. pro μεμηκυῖαν, a μηκάομαι.

Μεμαλὼς, part. perf. med. Dor. pro μεμηλὼς, per Sync. pro μεμηλκώς, a μέλγω.

Μέμαμεν, 1. pl. perf. ind. act. per Syn. pro μεμήκαμεν, a μάω.

Μεμάνημαι, perf. ind. pass. verbi μαίνομαι.

Μεμαότες, perf. part. act. Ion. pro μεμηκότες, a μάω.

Μεμάπειν, 3. plur. a. 2. opt. act. Poet. pro μαπεῖεν, & hoc pro μάρψειεν a μάρπω seu μάρπτω.

Μέμαρμαι. perf. ind. pass. verbi μείρω.

Μέμαρπον, aor. 2. ind. act. Ion. pro ἔμαρπον, a μάρπω.

Μεμαρπως, perf. part. med.

Μεμαρτύρηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi μαρτυρέω.

Μέμασαν, 3. pl. pluſq. ind. act. Ion. & per Sync. pro ἐμεμάκεισαν, a μάω.

Μεμαυῖα, part. perf. act. f. g. Ion. pro μεμηκυῖα.

Μέματον, 3. dual. perf. ind. act. per Sync. pro μεμήκατον.

Μεμαὼς, part. perf. act. Ion. pro μεμηκὼς.

Μέμβλεμαι, curæ sum; μέμβλετο, pro ἐμέμβλετο, imperfect. curæ erat. Ἦ νύ τοι ὠκέτι σάγχυ μοῖ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς; Iliad. 19, 343. A μέλω.

Μέμβλακε, 3. s. perf. ind. act. per Sync. pro μεμόλυνε, a μολύω.

Μεμβραδοπώλης, ου, ὁ, apuarum venditor.

Μεμβράνα, ης, ἡ, membrana. Vox Lat.

ΜΕΜΒΡΑ΄Σ, άδος, ἡ, apuæ quædam species.

Μεμέλημα, perf. ind. act. per Syn. pro μεμελέτηκα, a μελετάω.

Μεμελετηκότως, idem quod

Μεμελημμένως, Adv. solicite, accurate, diligenter, elaborate. A μεμελημμένος, quod est a μέλω.

Μεμέμφηκε, 3. s. perf. ind. act. v. μέμφω.

Μεμεριςμένως, Adv. partite, divisim. A μεμερισμένος, quod est a μερίζω.

Μεμεσσομένος, perf. part. pass. verbi μεσόω.

Μεμετριμμένον, dimissum, acc. s. perf. part. pass. Ion. pro μεθειμένον, a μετίημι.

Μεμετρέαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, a μετρέω.

Μεμετρημένως, Adv. servata mensura.

Μέμηκε, 3. s. perf. ind. med. v. μηκάω.

Μέμηλεν, perf. ind. act. per Sync. & cum ν ἐφελκ. pro μεμέληκε, a μέλω.

Μεμήλη. curæ fuerit, conj. act. perf. ejusd.

Μεμηλὼς, perf. part. act. per Sync. pro μεμηληκώς.

Μέμηνε, 3. s. perf. ind. med. v. μαίνομαι.

Μεμήνη, insaniverit, 3. sing. conj. perf. ejusd.

Μεμηνιμένως, Adv. irate. A μηνίω.

Μεμηχανημένον, structum, perf. part. pass. verbi μηχανάω.

Μεμηχανημένως, solerter, callide.

Μεμίασται, perf. ind. pass. v. μιαίνω.

Μεμιασμένως, fœde, pollute.

Μέμιγμαι, perf. ind. pass. verbi μίγνυμι.

Μεμιγμένως, Adv. mixte, promiscue, confuse.

Μεμιμημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi μιμέομαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paullo post. fut. ind. med. verbi μίγνυμι.

Μεμίσθωσαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. μισθόω.

Μέμικα, perf. ind. act. verbi μίγνυμι.

Μεμίχθαι, mixtus esse, 3. sing. perf. ind. pass.

Μέμνημαι, perf. ind. pass. Dor. pro μέμνησαι, a μνάομαι.

Μέμνανται, 3. plur. perfect. ejusd. Dor. pro μέμνηνται.

Μέμνασαι, 2. s. perf. ejusd. Dor. pro μέμνησαι.

Μεμνῆφτο, 3. s. pr. optat. pass. Ion. pro μνῆτο, contr. ex μνάομαι.

Μέμνη, 2. s. perf. ind. pass. Att. & Ion. pro μέμνησαι.

Μέμνηκε, 3. sing. perf. ind. act. per Sync. pro μεμίνηκε, a μίμνω.

Μέμνημαι, perf. ind. pass. v. μνάομαι.

Μεμνῆο. memor sis, 2. sing. perf. optat. pass.

Μέμνησο, 2. s. perf. imper. pass.

Μεμνησθυμένῃ, dat. s. perf. part. pass. f. g. verbi μνησθύω.

ΜΕ΄ΜΝΟΝΕΣ, aves quædam, circa Memnonis sepulcrum quotannis in Troade videri solitæ, Æl. Oppian. Plin. cui Memnonides.

Μέμνω, 2. s. perf. imper. pass. Ion. & Att. pro μέμνησο, a μνάομαι.

Μεμῆφτο, memor sit, 3. s. perf. opt. pass. Att. pro μεμνῆτο. vel potius 3. sing. præs. opt. Ion. pro μνῆτο, contr. ex μνάομαι.

Μεμοίρωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi μοιράομαι.

Μεμοιραμένος, sortito.

Μέμικτα, perf. ind. med. v. μίγνυμι.

Μέμορε, perf. ind. med. verbi μείρω.

Μέμορμαι, perf. ind. pass. Æol. pro μέμαρμαι.

Μεμπλέος, culpandus, accusandus.

Μεμπλεκὸς, ὴ, ὸν, querulus, querendi vim habens. A

Μεμπτὲς, ὴ, ὸν, incusandus, reprehensione dignus; (2) conquerens de, reprehendens. A μέμφομαι.

Μεμυθολογήκασι, 3. pl. perf. ind. act. verbi μυθολογέω.

Μέμυκε, 3. s. perf. ind. med. v. μυκάω.

Μέμφεσαι, 2. sing. præs. ind. med. Ion. pro μέμφεσαι.

Μέμφομαι, fut. ψομαι, queror, expostulo, incuso, vitio verto, reprehendo; aor. 1. ἐμεμψάμην, reprehendi; pass. part. μεμφθεὶς, causatus. Μέμφεσθαί τινι, Luc. μέμψιν δικαίαν τινὲ, Aristoph. Plut. 10. Ταῦτ' ἔν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς Cοφοῖς, id. Nub. 525. Ὀργὴν ἐμέμψω τῶν ἐμῶν, accusasti, Soph. Oed. Tyr. 345. Μὴ μέμψῃ παρεὼν τὰ μνήματά μου, Epigr.

Μεμφαλῆ, ῆς, ἡ, questus, querela, Hes.

Μεμψάμψ, a. 1. part. med. v. μέμφομαι.

Μεμψιλόλια, ας, q. d. querimoniis & reprehensionibus impeto; conqueror de, incuso, reprehendo. Ex μέμψις, & βάλλω.

Μεμψιμοιρέω, ῶ, f. ήσω, conqueror de sorte mea; (2) conqueror, queror; (3) expostulo, succenseo. Μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ ἀφεῖτο, D. Sic.

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, conquestio de sorte sua. A

Μεμψιμοιρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui de sorte sua queritur, qui sortem suam incusat, querulus; (2) morosus, in minima inquirens. Ex μέμψις, & μοῖρα.

Μέμψις, εως, ἡ, querimonia, questus, reprehensio, incusatio. A μέμφομαι.

Μέμωσι, part. perf. med. Ion. & Att. pro μεμηκὼς, a μάω.

ΜΕ΄Ν, Conj. quidem; (2) cum sequente δέ, facit orationem adversativam, distributivam, vel copulativam; (3) sine δέ ponitur aliquando pro δὴ, sane, profecto, certè. Hinc etiam est μὲν γὰρ, enim; μὲν δὴ, quidem, certe quidem, itaque, porro quidem, sane quidem, enimvero, at enim; μὲν ἔγε γε, μὲν ἔγε γε, immo vero, immo quidem; μὲν ἄν, quidem, certe, utique; μὲν ῥα, pro μὲν sequente δέ; μὲν τοι, vel μέντοι, approbandi particula in responsionibus, certe quidem; verum, tamen, sed tamen, vero, porro, rursus.

Μέναιχμος, prælio perseverans, seu constans, in Epigram. χειρὶ μέναιχμα, manu in prælio perseverante. Ex μένω, & αἰχμὴ, pugna.

Μέτανδρος, ὁ ἡ ἡ, virum irruentem excipiens & sustinens; (2) virilis, virum decens; (2) virum exspectans. Ex μένω, & ἀνὴρ.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, a

Μενεαίνω, cupio, animi quodam impetu incitor; (2) iratus sum; (3) animo deficio. Μάχης ἄμοτον μενεαίνω, Hesiod. Ἀσπ. 361. Νήπιοι, οἱ Ζηνὶ μενεαινέμεν, Il. 15, 104. Κτεινόμενος μενέαινε, ib. 16, 492. A μένος.

Μενέλαος, ου, ὁ ἡ ἡ, hasta validus, bellicosus, Suic. Ex μένος, & ἴαχος.

Μενεδήιος, ου, ὁ ἡ ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. Ex μένος, & δῆις.

Μενέηνε, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & Att. pro ἐμενέηνα.

Μενεκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellicos strepitus & tumultus sustinens. Ex μένος, & κλύτος.

Μενεμάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, bellicosus. Suic. Ex μένος, & μάχη, pugna.

Μενεπόλεμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μενέμεν, præs. inf. act. Ion. pro μένειν.

Μενετέον, manendum. A μένω.

Μενετὸς, ὴ, ὸν, qui manere & exspectare potest aut solet, qui moram patitur. A μένω.

Μενεφύλοπις, ος, ὁ, in pugna manens, Suic.

Μενεχόρμαν, acc. sing. Dor. pro μενεχάρμην.

Μενεχάρμης, ου, ὁ, fortis, bellicosus. Ex μένος, & χάρμη.

Μενέχαρμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Μενέω, fut. 1. ind. act. Ion. pro μενῶ.

Μενητέον, manendum est, Suic. A μένω.

Μενθῆραι, curæ, Hes. quasi μενεσθῆραι. Ex μένος. & θηράομαι, capio.

Μενθηρίζω, curo, Hes. ubi f. μενθηρίσω, & Att μενθηριῶ. A μενθῆραι.

Μεν.

Digitized by Google

Μεν pro μήν, ut νῦν μῆνι, vel νυνμῆνι.
Μενοεικὴς, έος, ὁ ἡ ἡν, animo gratus, animum permulcens. Ex μένος, & ἔικω.
Μενοινάω, ῶ, fut. ήσω, impetu animi concitatus cupio, animo agito, cogito. Σφᾶξαι μενοινᾷς, Eur. Cyc. 441.
Μενοινέω, ῶ, idem. A
Μενοινὴ, ῆ, ἡ, impetus, ſ. cupiditas animi, alacritas. A μένος.
Μενοινόω, idem quod μενοινάω.
Μέντοι, nom. dual. part. v. μέν τε.
Μέντοι, 3. pl. præſ. ind. act. Dor. pro μένουσι.
Μενῶν γε, vid. μένω.
ΜΕ'ΝΟΣ, ους, τὸ, animi ardor, impetus, quo ad aliquid agendum, aut ſuſtinendum excipiendumve, fertur; (2) animus; (3) robur; (4) vehementia, vis; (5) ira; (6) ſervit periphraſi, ut μένος πυρὸς, pro igni.
Μέντε, vide μέν.
Μέντοι, vide idem.
ΜΕ'ΝΩ, f. μενῶ, p. μεμένηκα, maneo, permaneo, conſtanter maneo, immotus & fixus maneo; (2) exſpecto, præſtolor; (3) in ſtatione maneo, & irruentem hoſtem exſpecto, aor. 1. ἔμεινα, perf. med. μέμονα, apud Poëtas, cupio. Ὅπως μένεις σαρ' ἡμῖν, Eur. Med. 323. Ἄλλος μένει δ' ἐπ' ἄλλῳ μόχθος ἄθλιος, Lyc. 666. Οὐκ ἂν μείναιμι σαρ' ὑμῖν, Ariſt. Av. 605. Μένειν ὅτι τινι, acquieſcere, Dem. Πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν, Il. 7, 36.
Μένασα, part. act. f. g. Dor. pro μένουσα.
Μεράρχης, ου, ὁ, præfectus ſ. dux μεραρχίας. Ex μέρος, & ἀρχή. Hinc
Μεραρχία, ας, ἡ, agmen militum conſtans ex bis mille & quadraginta octo viris, Æl.
ΜΕ'ΡΔΩ, f. ρσω, privo, prohibeo, noceo, Heſ. intueor, obtueor, Euſt.
Μεριδάρπαξ, αγος, ὁ, partem rapiens, nomen muris in Batrach. Ex μερίς, & ἁρπάζω.
Μεριδάρχης, ου, ὁ, qui particeps eſt principatus. Ex μερίς, & ἀρχή. Hinc
Μεριδαρχία, ας, ἡ, ordinum militarium præfectura, provincia.
Μέριζεν, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐμέριζεν; at μερίζεν, Dor. pro μερίζειν, a
Μερίζω, f. ίσω, partior, divido, diſtribuo; μερίζομαι, dividor, diſſideo, in varias partes ſcindor, diſtrahor, diſſentio. Ἕκαστος ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, Rom. 12, 3. Ἑφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθη, Matt. 12, 26. πόλις μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς, ibid. 25. μερίσασθαι κληρονομίαν, Luc. 12, 3. A μερίς.
Μερικὸς, ὴ, όν, particularis, quod ex parte eſt, partialis. A μέρος.
Μερικῶς, Adv. particulatim, particulariter, partite; (2) ex parte.
ΜΕ'ΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, cura, ſolicitudo.
Μεριμνάω, curo, ſolicitus ſum, anxie cogito; (2) anxie contemplor, curioſe inquiro; μεριμνηθεὶς, aor. 1. paſſ. part. excogitatus. Ἡ ἄνοια μεριμνᾷ τὰ ἑαυτῆς, Matt. 6, 34. τὰ σὰ φρόνει τινος, Phil. 2, 20. Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, Luc. 12, 22.
Μεριμνήσητε, 2. pl. aor. 1. conj. act.
Μεριμνητὴς, οῦ, ὁ, curioſus contemplator & cogitator. A μεριμνάω. Hinc
Μεριμνητικὸς, ὴ, όν, anxie vel ſolicite cogitans, curans; ſolicitus, Gl. V. τὸ μεριμνητικὸν, ῆς, cura, ſolicitudo.
Μεριμνοπιῶ, ſolicito, Gl. V. Ex μ. & ποιῶ.
Μεριμνοτόκος, ου, ὁ ἡ ὁν, curas pariens. Ex μ. & τίκτω.
Μεριμνοφροντιστὴς, οῦ, ὁ, ſophiſta, nugator, Ariſtoph.
Μερὶς, ίδος, ἡ, portio, particula; (2) ferculum, quod unicuique in convivio apponitur; (3) particula panis conſecrati in Sacra Cœna, quæ unicuique datur; (4) pars, fatio. A μέρος.
Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω. Unde
Μερισμὸς, οῦ, ὁ, partitio, diviſio; (2) portio, pars; (3) Figura rhetorica; diſtributio; probatio per partes.
Μεριστὴς, οῦ, ὁ, diviſor, partitor. Ab eod. Hinc
Μεριστικὸς, ὴ, όν, dividendi vim habens.
Μεριστὸς, ὴ, όν, qui dividi poteſt, ſeparabilis.
Μεριτθόομαι, partior, Job. 41, 6. A
Μερίτης, ου, ὁ, particeps, Ph. A μέρος.
ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, curas animo volvo, curo, anxie cogito; (2) iraſcor, Heſ.
Μέρμερος, curioſus; (2) cura dignus; (3) difficilis & arduus; (4) anxius percontator, ſeu indagator; μέρμερα, quæ ſolicitum reddunt. A μερμαίρω.
Μερμέρω, Heſ. idem quod μερμαίρω.
Μέρμηρα, ας, ἡ, ſolicitudo, anxia cura; (2) ſomnus levis, qui hominem ſub auroram occupat, Gl. Ab eod.
Μερμηράων, gen. plur. Æol. pro μερμηρῶν.
Μερμηρίζω, f. ίξω, anxie cogito, curioſe in animo verſo, meditor, ſum ſolicitus; (2) excogito, anxia cogitatione invenio. Ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, Il. 2, 3. Διάνδιχα μερμήριξεν, ib. 1, 189. A μέρμηρα.
Μερμήριξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐμερμήριξε.
ΜΕ'ΡΜΙΣ, ίθος, ἡ, funis, funiculus, filum, Odyſſ. 10, 24.
Μερόπιος, ου, ὁ ἡ ὁν, humanus. A μέροπες.
Μεροπὴς, ὶδος, ἡ, humana. Ab eod.
Μέρος, ους, τὸ, pars, portio; (2) adjumentum, præſidium. Hinc τὰ ὅλα μέρη, τὰ κατὰ μέρος, ſingularia; ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ſigillatim, viciſſim; τὸ ζὸν μέρος, quantum in te eſt; ἀνὰ μέρος, viciſſim, per vices; ἀπὸ μέρους, ἐκ μέρους, ex parte. A μείρω.
Μέρος, gen. ſing. contr. pro μέρεος.
Μέροψ, οπος, ὁ, diviſam vocem habens; μέροπες, hominum epith. homines; (2) μέροψ, avis quædam. Ex μείρω, & ὄψ.
Μέσαυον, ου, τὸ, lignum medium inter junctos boves, temo, ſ. lorum, quo jugo copulantur boves. Ex μέσος, & βοῦς. Hinc
Μεσαύων, boves jungo, ita alia jungo animalia. Τὸν ἑπτάπλευρον μῦκλον κάθων ὑπὸ ζεύγλῃσι μεσαυῶν, Lyc. 817.
Μεσάγκυλον, ου, τὸ, amentatum jaculum, Plut. Ex μ. & ἀγκύλη.
Μεσάγροικος, ου, ὁ ἡ ὁν, ſemirusticus, Suic.
Μεσαύω, f. άσω, ſum in medio, Ph. μεσάζω, intervenit, intercedit. A μέσος.
Μεσαιπόλιος, ου, ὁ ἡ ὁν, ſemicanus.
Μεσαιτατος, medius, qui maxime in medio eſt; penitiſſimus; μεσαίτερος, penitior. A μέσος.
Μεσαίχμιον, ου, τὸ, medium ſpatium inter duas acies, Heſ. Al. μεταίχμιον. Ex μ. & αἰχμή.
Μεσάντιον, ου, τὸ, jugum textorium, liciatorium, Gl. V. Ex μ. & ἀντίος.
Μεσάραιον, ου, τὸ, meſenterium, Heſ. Ex μ. & ἀραιὰ.
Μεσάτιος, Poët. medius. A μέσος.
Μεσατος, & μέσατος, medius, Gl. V. μέσατος, medianus. Ab eod.
Μεσαύλιον, ου, τὸ, μεταύλιον proprie ſecundum Suidam media janua; (2) Ph. atrium. Al. Gl. V. compluvium. A μέσαυλος.
Μέσαυλον, ου, τὸ, idem.
Μεσαυλος, ου, ὁ, & Att. μέσαυλος ὁ ſc, θύρα, janua inter anticam & poſticam media, h. e. e veſtibulo ferens in atrium, ἄυλειος, e platea fert in veſtibulum, αὐλή. Ern.
Μεσαύχιος, ους, ὁ ἡ ὁν, media cervice ligatus, Heſych. Ex μέσος, & αὐχήν.
Μεσεγγυάομαι, ασομαι, fut. ήσομαι, apud ſequeſtrem pecuniam deponendam ſtipulor, Gl. V. μεσεγγύω, ſequeſtro. A
Μεσεγγύη, ης, ἡ, ſequeſtratio, Gl. V. Ex μ. & ἐγγύη.
Μεσεγγύημα, ατος, τὸ, id, quod apud ſequeſtrem deponitur; (2) ſponſio mercedis, pactio mercedis occulta. A μεσεγγυάομαι. Unde
Μεσεγγυητὴς, οῦ, ὁ, fidejuſſor, Gl. V.
Μεσέγγυος, ου, ὁ, ſequeſter, ſponſor, fidejuſſor, qui eſt inter duas partes medius.
Μεσεντέριον, ου, τὸ, meſenterium, lactes, Gl. V. Ex μ. & ἔντερον.
Μεσέντερον, ου, τὸ, idem & ex iiſd.
Μεσέπτριος, ου, ὁ, Heſ. epith. Jovis; forſan, quod in medio ἔρκει ſtatui & coli ſoleret.
Μεσθίω, medius ſum, utriuſque ſum particeps, ambigo circa utrumque. Μεσθίειν κατὰ τὸ τόπος, Ariſtot. A μέσος.
Μεσογαῖος, ου, ὁ ἡ ὁν, mediterraneus. Alias μεσόγαιος.
Μεσογὺ & μεσογυὶ, item μεσογὺς, vel μεσογὺς, Adv. in medio, inter; (2) interim, interea, medio ſpatio vel tempore. Μεσογὺς γαίης τε καὶ ἠπείρου ἀστρώσαντος, Hom. Il. 5, 769. Ex μ. & γῦς.
Μεσήεις, ήεσσα, ήεν, mediocris. A μέσος.
Μεσήλιξ, ικος, ὁ ἡ ὁν, qui mediæ ætatis eſt.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies; (2) plaga meridionalis. Ex μ. & ἡμέρα.
Μεσημβρίαζω, fut. άσω, meridior, meridie dormio. Sol etiam dicitur μεσημβριάζειν, pro μεσουρανεῖν, in medio cœlo eſt, Poll. A
Μεσημβριάω, ῶ, in medio cœlo ſum, de Sole Apollonius, ubi μεσημβριόωντος, pro μεσημβριῶντος, μεσημβριάοντος, Gl. V. μεσημβριᾷ, meridior. Ab eod.
Μεσημβρίζω, meridior, Strabo. Ab eod.
Μεσημβρινὸς, ὴ, όν, meridianus; (2) meridiei propinquus. Ab eod.
Μεσημέριος, ία, ιον, meridianus. Ab eod.
Μεσηπείριος, ου, ὁ ἡ ὁν, mediterraneus.
Μεσηρύσιν, medium eſſe, Heſych. A
Μεσήρυς, Poët. μεσήρης, εος, ὁ ἡ ὁν, medius. A μέσος.
Μέσης, ου, ὁ, venti nomen apud Ariſt. Meteor.
Μεσιτεία, ας, ἡ, interventus, ſequeſtratio, arbitrium, arbitratus, Gl. V. A
Μεσιτεύω, fut. εύσω, mediator ſum, mediatorem ago, interpono me, intervenio, ſequeſtro, Gl. V. (2) in medio ſum; (3) interjectus ſum inter; (4) apud ſequeſtrem depoſitus ſum. Ἐμεσιτεύσαν ὅρκῳ, Hebr. 6, 17. A
Μεσίτης, ου, ὁ, qui eſt medius inter duo, mediator, interventor, interceſſor, conciliator, pacificator, ſequeſter, arbiter, Gl. V. etiam. arbiter ac teſtis promiſſi, & ultor non ſervati; (2) internuntius, interpres. A μέσος.
Μεσίτιος, ἄρχων (ita enim videtur legendum. apud Ariſtot. pro μεσίδιος, & μεσήτιος) princeps medius in neutram partem inclinans. A μεσίτης.
Μεσίτις, ὴ, fœm. a μεσίτης.
ΜΕ'ΣΚΟΣ, pellus; pellis, Heſ.
Μεσοβασιλία, ας, ἡ, interregnum.
Μεσοβασίλιος, ου, ὁ ἡ ὁν, ad interregnum pertinens, Suic. A
Μεσοβασιλεὺς, έως, ὁ, interrex.
Μεσόβοιον, ου, τὸ, idem quod μέσαυον.
Μεσόγαιος, ου, ὁ ἡ ὁν, vel μεσογαιος, αία, αιον, mediterraneus. Ex μ. & γαῖα.
Μεσογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ὁν, medio ventre cinctus. Ex μ. & γαστὴρ.
Μεσόγειος, εία, ειον, vel μεσογειος, ου, ὁ ἡ ὁν, mediterraneus. Ex μ. & γῆ. Hinc
Μεσογειότης, ητος, ἡ, mediterranea regio.
Μεσόγειος, ου, ὁ ἡ ὁν, mediterraneus, Att.
Μεσογειωτικοὶ, mediterranei, Philox.
Μεσογνάτιον, ſive μεσογόνιον, ου, τὸ, internodium calami, ſ. arundinis. Ex μέσος, & γόνυ.
Μεσοδίκοι, dicuntur a quibuſdam judices, quia medii in judicando eſſe debeant. Ex μ. & δίκη.
Μεσόδμη, ης, ἡ, trabs magna, per mediam trajecta domum tranſverſe, trabes minores vel pavimentum ſuſtinens; (2) columna in medio poſita; (3) trabs tranſverſa in navis foramine pertuſa, cui inditur malus, Ph. μεσόδμη, pergula. Ex μ. & δέμω.
Μεσοκάρπιον, ου, τὸ, quod eſt in medio καρπῷ. Ex μ. & καρπὸς.
Μεσοκνήμιον, ου, τὸ, cruris medium. Ex μ. & κνήμη.
Μεσόκοιλος, ου, ὁ ἡ ὁν, in medio concavus.
Μεσοκόπος, ου, ὁ ἡ ὁν, intermedius, Heſ. Μεσοκόποι αὐλοὶ, tibiæ mediæ magnitudinis, minores

Digitized by Google

minores perfectis. Apud Athenæum μεσοκοπος dicitur meretrix, quæ ætate est media, Suic. Ex μ. & κοπτω.

Μεσόκρανον, ου, τὸ, capitis vertex.

Μεσοκρινὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ut μεσοκρινεῖς κίονες ap. Pollucem columnæ in metalli fodinis & fulcimenta sustinendæ terræ. Ex μ. & κρίνω.

Μεσοκώδιον, ου, τὸ, suffrago, tali pedis cum tibia compago. Ex μέσος, & κώδων.

Μεσόκωλον, ου, τὸ, pars mesenterii, a crassis intestinis usque ad tenuia; (2) mesenterium.

Μεσολαβέω, ῶ, f. ήσω, medium capio, medium prehendo, in medio cursu prehendo intercipio; (3) interrumpo; (4) cohibeo, reprimo; (5) sum medius. Μεσολαβηθὲς ὑπὸ τ' ἀπορραμβίνης, D. Sic. Ex μέσος, & λαβέω pro λαμβάνω.

Μεσολαβὴς, ὲς, qui medium corripit, ferit, pungit.

Μεσόλευκ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ἡ, albo distinctus, candidos clavos, albas strias habens.

Μεσομήκιον, ου, τὸ, idus, Philox. Ex μῆκ.

Μεσομήρια, ων, τὰ, spatium, inter femora seu femina. Ex μέσος, & μηρίον.

Μεσομφάλιον, τὸ, medius umbilicus; (2) umbilicus; (3) umbo, s. umbilicus clypei. A

Μεσομφαλὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, umbilicum in medio habens; (2) in medio umbilico situs; (3) placentæ genus.

Μέσον, ου, τὸ, meditullium, Gl. V. spatium. A μέσος.

Μεσοναῦται, ῶν, οἱ, medii inter nautas & vectores.

Μεσόνειοι, ων, οἱ, remiges, qui in media nave sedent. Ex μέσος, & ναὸς pro νανς.

Μεσονήσιμος, ου, ἡ, scil. ἑβδομὰς, quarta hebdomas quadragesimæ.

Μεσονύκλιον, ου, τὸ, media nox, intempesta nox, concubium, Gl. V. Ex νύξ.

Μεσονύκλι⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mediæ noctis est, ad mediam noctem pertinens.

Μεσοπαγὴς, metri causa μεσοπαχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, usque ad medium terræ defixus. Ex μ. & πήγνυμι.

Μεσοπαλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui ex medio vibratur. Ex μ. & πάλλω.

Μεσοπεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, Mesopentecoste, solemnitas inter Pascha & Pentecosten celebrari solita.

Μεσοπερισικὸς, ὴ, όν, semi-Perficus.

Μεσοπέτης, ες, ὁ ἡ ἡ, in medio volans, Suic. Ex μ. & πέτομαι.

Μεσοπλούριος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in medio latere est. Ex μ. & πλευρά.

Μεσόπλουρ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ἡ, idem.

Μεσοπορίω, ῶ, f. ήσω, mediam viam eo. A

Μεσοπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, per medium incedens, in medio ambulans. Ex μέσος, & πείρω.

Μεσοπορφυρους, ου, ὁ ἡ ἡ, clavis purpureis, sive purpura intertextus. Ex μ. & πορφύρα.

Μεσοποτάμια, ας, ἡ, spatium inter duo flumina; (2) Mesopotamia, regio Asiæ inter Euphratim & Tigrim. Ex ποταμὸς.

Μεσοπύργιον, ου, τὸ, muri pars inter duas turres, locus in muro, ubi excubiæ fiunt. Ex μ. & πύργος.

Μεσοπωρίω, ῶ, in medio sum autumno. Ex μ. & ὀπώρα.

Μεσόριον, ου, το, terminus inter duas regiones medius, & eas disterminans.

ΜΕΣΟΣ, μέση, μέσον, medius; (2) qui est in conspectu, præsens; (3) τὰ ἐν μέσῳ, intermedia, præsentia, & impedimenta; (4) διὰ μέσου, interca, interjecto tempore; διὰ μέσου interprete aliquo. Hinc τὸ μέσον, ου, medium, & *Comp.* μεσαίτερος, cum *Superl.* μεσαίτατος.

Μεσοσίλιον, ου, τὸ, interlunium, Gl. V. A σέλας.

Μεσοσυλον, & μεσοσύλιον, ου, τὸ, intercolumnium, Gl. V. A σύλος, *columna*.

Μεσοσυλλαβίω, ῶ, complector medium.

Μεσοσφαιρὸς, ὼν, *Epith.* malebathri folia mediæ magnitudinis habentis.

Μεσοχίδνη, ⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ἡ, in medio, s. per medium fissus. Ex μέσος, & χίζω.

Μεσότης, ητ⟨ος⟩, ἡ, medietas, medium interjectum; (2) mediocritas, modus; (3) qualitas, ut ἐπίρρημα μεσότητος adverbium qualitatis. A μέσος.

Μεσοτοιχον, ου, τὸ, paries intermedius, paries intergerinus, Gl. V. Ex τοῖχος.

Μεσοτοιχος, ου, ὁ, medius paries, Gl. V.

Μεσοτομέω, ῶ, fut. ήσω, medium seco, per medium seco. A

Μεσότομος, *Poët.* μεσοτόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, per medium sectus. Ex μ. & τέμνω.

Μεσουρανέω, ῶ, f. ήσω, in medio cœlo sum. Ex μ. & οὐρανὸς. Hinc

Μεσουράνημα, ατος, το, medium cœli; (2) quum sidus in culminatione est, seu medium cœli tenet.

Μεσουρανησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Μεσυρὶς, ἡ, funis nauticus, quo vela demittuntur. Ex μ. & ἔρος.

Μεσυραιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in medio cœli est. Hinc τὸ μεσυράνιον, ου, umbilicus cœli.

Μεσύριον, ου, τὸ, terminus, limes inter duas regiones *Ion.* pro μεσόριον. Ex μ. & ὅρος.

Μεσύσης, part. præs. act. f. g. pro μεσούσης, a μεσόω.

Μεσοφανὴς, *Poët.* μεσοφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in medio apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μεσοφαράγιον, ου, τὸ, convallis, Phil. Ex μ. & φάραγξ.

Μεσοφλίσιον, ου, τὸ, intervenium, Gl. V. A φλίψ.

Μεσοφρυον, ου, τὸ, medium inter supercilia. Gl. V. intercilium. Ex μ. & ὀφρὺς.

Μεσόχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus.

Μεσόχλο⟨ος⟩, ου, ὁ ἡ ἡ, dimidia ex parte virens.

Μεσόχορος, ου, ὁ ἡ ἡ, medius chori, chori præfectus, Gl. V. manuductor.

Μεσοχωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, mediterraneus, Gl. V. A μ. & χώρα.

Μεσόω, ῶ, futur. όσω, sum in medio. A μέσος.

ΜΕΣΠΙΛΗ, ἡ, mespilus, arbor. Hinc

Μεσπίλον, ου, τὸ, mespilum fructus.

Μεσπιλώδης, ⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, mespilo similis, mespilaceus, ad mespili naturam accedens.

Μέσσαλον, ου, τὸ, idem quod μέσαλον.

Μεσσάτι⟨ος⟩, vide μεσότι⟨ος⟩.

Μέσσατ⟨ος⟩, vide μέσατ⟨ος⟩.

Μέσσαυλ⟨ος⟩, vide μέσαυλ⟨ος⟩.

Μέσσηνύ, vide μεσηνύ.

Μεσσηνυδορποχίσης, ου, ὁ, inter cœnandum cacans. Vox Hipponactea. Ex μεσσηνὺ, δόρπον, & χίζω.

Μεσσήνης, idem quod μεσήρης.

ΜΕΣΣΙΑΣ, ου, ὁ, Messias. Vox Hebr. Græce Χριστὸς, Lat. *Unctus*.

Μεσσόθι, μεσσόθιν, *Adv.* e medio.

Μεσσόθι, *Adv.* in medio. A μέσος.

Μέσσ⟨ος⟩, μέσση, μέσσον, frequens poëtis est pro μέσ⟨ος⟩, unde & multa a μεσ⟨ος⟩ incipientia quærenda sunt sub incipientibus a μέσ⟨ος⟩.

Μεσσῇ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro μεσῇ.

Μεσσοκάλαμ⟨ος⟩, ὁ, arundo plena & solida.

ΜΕΣΤΟΣ, ἡ, όν, plenus, refertus, cumulatus, onustus.

Μεσότης, ητ⟨ος⟩, ἡ, plenitas. Gl. V.

Μεσόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo, refercio; perfect. pass. part. μεμεσαμέν⟨ος⟩, fartus, confertus. Παῦται πρὶν ὀργῆς κάμὲ μεσῶσαι λέχος. Soph. Antig. 286. Ἧξε ἐμεσώθη δρόμ⟨ος⟩ κτύπε κροτητῶν ἁρμάτων, id. El. 716. A μέσος.

ΜΕΣΦΑ, *Poët.* dum, donec, usque ad.

Μέσως, mediocriter, modice, moderate.

ΜΕΤΑ, *Præpositio cum Genit.* (1) una, una cum; *cum Dat.* (2) cum; (3) in; (4) per; *cum Accus.* (5) post, trans, ultra; (6) in; (7) inter; (8) ad; (9) adversus; (10) propter. *In Compositione*, cum, post, trans, inter, in qua tamen etiam nonnunquam abundat, sed sæpius etiam mutationem infert; servit Periphrasi, ut οἱ μετ' αὐτῶ, socii ejus, οἱ μετ' ὐμᾶς, posteri, μετα idem quod μέτεσι, particeps sum.

Μεταβαίνω, f. βήσομαι, transeo, transgredior, migro, digredior, p. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην; participip. μεταβὰς, transgressus; imperat. μετάβηθι, transi. Μεταβέβηκεν ἐκ τῦ θανάτ⟨ου⟩ εἰς ζωὴν, Joan. 5, 24. Παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν, Matt. 8. ult.

Μεταβαλῆ, 3. s. a. 2. conj. pass. v.

Μεταβάλλω, muto, inverto, obverto & *intell.* ἐμαυτὸν, miror. (2) migro, in aliam regionem commeo, transeo, sum transfuga; (3) concoquo, putrefacio, corrumpo, ut etiam *Lat. mutare*; (4) perdo, amitto, in *med.* muto, transfero (2) transeo, perfuga sum; (3) degenero; (4) pœnitet me, mentem muto; (5) vendo & permuto, in plerisque significationibus & terminatio passiva obtinet. Χαλεπῶς ὀργὰς μεταβάλλεσι, Eur. Med. 121. Μετεβάλλοντο τὰς τρόπους, Arist. Vesp. 1450. Ταχὺ δ' εὐτυχῆ μετέβαλε δαίμων, Eur. Her. fur. 887. ἄστραν ὄδε, idem, El. 735.

Μεταβάπλω, f. ψω, alio colore inficio.

Μεταβὰς, aor. 2. part. act. v. μεταβαίνω.

Μεταβάσαι, aor. 1. *Dor.* pro μεταβῆσαι.

Μεταβασις, εως, ἡ, transitio, transitus, migratio; (2) Figura rhetorica, transitio.

Μεταβατικὸς, ὴ, όν, transitivus. Ab eod.

Μεταβατικῶς, *Adv.* transitive, transitu.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Μεταβῇ, 3. s. aor. 2. conj. act.

Μεταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. med. v. μεταβαίνω.

Μεταβιάζομαι, f. άσομαι, vim infero. Μεταβιάσαντο τὴν φύσιν, Aret.

Μεταβιβάζω, fut. άσω, transfero, averto, alio abduco. Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, Arist. Pace. 952.

Μεταβλαστάνω, germen muto, mutato germine pullulo. Αὐτομάτως μεταβλαστάνειν, Theophrast.

Μεταβλέπω, prospicio, inspicio, Suic.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβλητικὸς, ὴ, όν, mutabilis; (2) mutationem faciens. A μεταβάλλω.

Μεταβλητὸς, ὴ, όν, mutabilis. Ab eod.

Μεταβοθρέω, mutato scrobe planto, transplanto, Hesych. Ex μετ, & βόθρ⟨ος⟩.

Μεταβολὰς, ἁς, ὁ, qui merces mercibus vel pecunia commutat, propola; (2) interpres. A

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, translatio, loci mutatio; (2) speciatim deinde eleganter dicitur, de quavis rerum humanarum conversione, sed fere in deterius ut adverso prælio, &c. A μεταβάλλω.

Μεταβολία, ὴ, permutatio, Syr. 37. 11.

Μεταβολικὸς, ὴ, όν, mutabilis, commutabilis.

Μετάβολος, ου, ὁ, negotiator, propola, Gl. V. mango, venalitarius. A μεταβάλλω.

Μεταβουλεύομαι, muto consilium, vel sententiam; (2) me pœnitet.

Μετάβουλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui cito consilium mutat. Ex βουλὴ.

Μεταγγελίας, ου, ὁ ἡ ἡ, internuncius; (2) nuncius.

Μεταγγίζω, f. ίσω, in aliud vas fundo, elutrio, decapulo, transfundo. Ex ἄγγος.

Μεταγγισμὸς, ῦ, ὁ, de vase in vas transfusio, elutriatio. A pr.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, mensis Athenienssium, qui initium cepit in Junio nostro.

Μεταγενέστερος, έρα, έρον, posterior, Philox. μεταγενέστεροι, minores, posteri, Gl. V. A

Μεταγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, post natus. Ex μετ, & γίνομαι.

Μεταγηγόμαι, vel μεταγήγομαι, sum post; (2) post nascor. Ex iisd.

Μεταγηνάω, immuto, qu. recreo; de vino animos afficiente, ap. Jos.

Μεταγινώσκω, sententiam muto; (2) resipisco, pœnitet me, a. 2. μετέγνων, inf. μεταγνῶναι. Μετέγνων γὰρ τὰ πρόσθ' ἁμαρτία, Eur.

Digitized by Google

Med. 64. Οὐκοῦν ἐνεστι ἐν μεταγνῶναι πάλιν; Soph. Phil. 1258.
Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis. Ex ἄγκος.
Μεταγλωττιστὴς, οῦ, ὁ, interpres.
Μετάγνοια, idem quod.
Μετάγνωσις, εως, ἡ, mutatio ſententiæ; (2) pœnitentia. A μεταγινώσκω.
Μεταγραφεὺς, έως, ὁ, exſcriptor, qui tranſſcribere ſolet. A μεταγράφω.
Μεταγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio, ſive tranſcriptio libri. Ab eod. Hinc
Μεταγραφικὸς, ἡ, ὸν, πλεῖσμα μετ. peccatum in ſcribendo, permutatione literarum.
Μεταγράφω, fut. ψω, tranſcribo, deſcribo; (2) in aliam linguam tranſfero; (3) muto ſcriptum, muto pingendo ſeu fucando; abrogo, ſcil. τὸν νόμον, legem. Ἄνθις μεταγρόφω καλῶς πάλιν εἰς τλῶδι δίλτον, Eur. Iph. in. Au. 107.
Μετάγω, f. ξω, tranſfero, traduco; (2) circumago. Πῖρα μεῖραν (invito fato) ψυχλὼ τερπομβόλω μετάγειν, Epigramm.
Μεταγωγὴ, ῆς, ἡ, tranſlatio, traductio, tranſvectio. A μετάγω.
Μεταγωγὸς, ὸν, ὁ, tranſlator. Ab eod.
Μεταδαίνυμαι, inter alios epulor, cum aliis epulor, ſum particeps epuli. Οὐ Ζόϛ γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν, Il. 22, 498.
Μεταδαίομαι, idem. Ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἰρῶν, Il. 23, 207.
Μεταδεδυκμένος, ένη, ένον, qui mutavit conſilium vel opinionem, Rob. Ex δοκέω.
Μεταδήμιος, ὁ καὶ ἡ, qui in populo verſatur, qui præſens eſt in populo. Ex δῆμος.
Μεταδιαιτάω, vitæ genus commuto.
Μεταδιδάσκω, f. άσω, dedoceo, dedocens priora nova doctrina imbuo; μεταδιδάσκομαι, dedoceor.
Μεταδιδὲς, præſ. partic. act. verbi
Μεταδιδωμι, fut. δάσω, dono partem, impertior, communico; impertio, participo, tribuo, Gl. V. Ἐπειδὴ ἦ κἄμοὶ λόγε μεταδιδόκατε, Heliod.
Μεταδιωκτέον, perſequendum eſt, inſequendum eſt. A μεταδιάκω.
Μεταδιωκτὸς, ὴ, ὸν καὶ ἡ, perſequendo captus. Ab eod.
Μεταδιώκω, fut. ξω, perſequor, inſequor; (2) ſummo ſtudio inquiro, ſector. Μεταδιώκειν τλὶδ τιμαρῖαν, Plat. Hinc
Μεταδιωξις, εως, ἡ, perſecutio, petitio, Gl. V.
Μεταδοίης, 2. ſing. aor. 2. opt. act. verbi μεταδίδωμι.
Μεταδοκεῖ μοι, mutata ſententia cenſeo.
Μεταδοξάζω, f. άσω, opinionem muto, Plat.
Μεταδόρπια, ων, τὰ, ſecundæ cœnæ, poſtcœnia. Ex μετὰ, & δόρπος.
Μεταδόρπιος, ὴ, ὸν καὶ ἡ, q. d. poſtcœnius, cœnatus. Ex iiſd.
Μετάδοσις, εως, ἡ, communicatio, impertitio, collatio, erogatio. A μεταδιδώμι.
Μεταδοτικὸς, ἡ, ὸν, communicativus, qui libenter communicat; (2) qui libenter erogat, erogatorius. Ab eod.
Μεταδυπὶς, ὶν, ὁ καὶ ἡ, inter alios medius cadens, intermedius, incertus.
Μεταδρομαδὸν, *Adv.* curſim, currendo. A
Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, tranſcurſus, incurſio, diſcurſio. Ex μετὰ, & τρέχω, *curro.*
Μετάδρομος, ὸν, ὁ, curſor; (2) animadverſor, ultor. Ex iiſdem.
Μεταδρομαδὸν, *Adv.* poſtea decerpendo, poſtea colligendo. Ex μετὰ, & δρέπω.
Μεταδύω, fut. ύσω, poſt occido.
Μεταδὰς, 2. ſing. a. 2. conj. v. μεταδίδωμι.
Μεταείσεσθαι, fut. 1. infin. med. *Poët.* pro μετέσεσθαι, a μέτειμι, *interſum.*
Μεταζεύγνυμι, vel μεταζευγνύω, f. ξω, tranſjungo.
Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. v. μετατίθημι.
Μετάθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio, permutatio; (2) tranſlatio; (3) Fig. Gramm. quum literæ tranſponuntur. A μετατίθημι.
Μεταθεῖν, curro poſt; (2) tranſcurro, fut. μεταθεύσομαι.
Μεταθαρσύνομαι, thorace munior, loricor, armor. Iliad, 20, 329. πόλεμον μεταθωρήσονται, ubi potius legendum πόλεμον μετα θωρήσονται.
Μεταΐδλω, *Adv.* inſequendo cum impetu. A μεταΐσσω.
Μεταΐζω, conſideo, una ſedeo, Od. 16, 362.
Μεταΐξας, a. 1. part. act. v. μεταΐσσω.
Μεταίρω, tranſfero; (2) muto, transmuto; (3) tranſeo, migro; μετηρμένος, perfect. paſſ. part. tranſlatus; μετάρας, aor. 1. part. act. tranſiens. Ἔα τι τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκτὴτων βάθρων; Eur. Iph. in Tau. 1160.
Μεταΐσσω, fut. ξα, inſequor cum impetu; irruo. Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν, Il. 21, 564.
Μεταιτίω, ῶ, f. ήσω, partem rei peto, ſtipem peto, mendico. Μεταιτεῖν τ' βασιλῆος, Herodot.
Μεταίτης, ου, ὁ, mendicus A μεταιτέω.
Μεταίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem cauſſæ culpæve particeps; (2) auctor & cauſſa alicujus rei. Ex μετὰ, & αἰτία.
Μέταιτος, ου, ὁ, mendicus, qui ſtipem corrogat, Suid. A μεταιτέω.
Μεταίφνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, repentinus, Heſ. Ex μετὰ, & αἴφνης, *repente.*
Μεταίχμιον, ου, τὸ, ſpatium inter duas acies; (2) interſtitium inter res quaſlibet. Ex μετὰ, & αἰχμὴ.
Μεταίχμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, intermedius, medius; proprie medius inter duas acies.
Μεταναθίζομαι, alio loco conſideo, ſedem muto.
Μετανασσίζω, f. ίσω, tranſpono, alia ſede loco.
Μετανασσιπλίζω, f. ίσω, aliis armis inſtruo, aliter armo, Suic.
Μετακαλέω, ῶ, fut. έσω, ad me voco, accerſo; (2) revoco; aor. 1. paſſ. μετεκλήθην, accerſitus ſum. Μετέκαλέ τ' ἰητρία, Ariſt. Plut. 1182.
Μετακάρπιον, ου, τὸ, pars manus, a junctura uſque ad digitorum fiſſuram. Ex μετὰ, & καρπὸς, *junctura manus.*
Μετακαταχέω, transfundo.
Μετακατάψυχω, refrigero.
Μετάκειμαι, transportor, transferor; μετακείμενος, tranſlatus; etiam de vocibus metaphoricis.
Μετακενόω, defundo, transfundo, Gl. V.
Μετακεράννυμι, idem.
Μετάκιρας, ατος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τό, temperatus, qui medii temperamenti eſt; tepidus. A pr.
Μετακίρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, media quædam mixtura. Ex iiſd.
Μετακιάθω, abeo inde, ad, tranſeo, inſequor. Τρῶας καὶ Λυκίης μετακιάθε, Il. 16, 685. Ex κιω,
Μετακινέω, ῶ, f. ήσω, tranſmoveo, dimoveo, loco moveo, fugo; (2) muto, labefacio. Μετακινῆνται δ' ἐν ταῖς ὑπείαις ὄρραις, *de unguentis*, Theoph. Hinc
Μετακίνημα, ατος, τὸ, dimotio, emotio.
Μετακίνησις, εως, ἡ, dimotio, mutatio, transportatio. Ab eod.
Μετακινητέος, έα, έον, tranſponendus.
Μετακινητὸς, ὴ, ὸν, qui tranſmoveri ſeu dimoveri poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. Ab eod.
Μετακιρνάω, ῶ, tempero; μετακιρνάμαι, ῶμαι, temperor; μετακιρνάμλω, imperf.
Μετακλαίω, fut. αύσω, lacrymis & fletu proſequor. Πολλὰ μετακλαύσεσθε, Il. 11, 763.
Μετακλαύσεσθε, fut. 1. inf. med.
Μετακλέω, mutato nomine appello. Στροφάδας ἣ μετακλείσι' ἄνθρωποι, Apoll.
Μετάκλησις, εως, ἡ, accerſitio, accitus. A μετακαλέω.
Μετακλητέος, acciendus, Gl. V. Ab eod.
Μετακλίνω, dimoveo, declino; μετακλιθείς, aor. 1. paſſ. part. inclinatus. Il. 11, 509. Hinc
Μετάκλισις, εως, ἡ, inclinatio, deflexio, reclinatio; (2) Fig. rhetor. al. μετάληψις,
Μετακλύζω, poſt eluo, ſ. clyſtere.
Μετακομιδὴ, ῆς, ἡ, tranſvectio, Gl. V.
Μετακομίζω, *proprie*, alio dormitum traduco; (2) ſopio, finio.
Μετάκοινος, ον, communis.
Μετακομίζω, fut. ίσω, tranſveho, tranſporto. Τὸ ἄγαλμα εἰς τλὼ τῦ βασιλέως αὐλὼ μετεκόμισαι, Herodian.
Μετακοσμέω, aliter compono, in alium ſtatum compono, melius conſtituo. Μετακοσμῆσαι τ' λόγον, emendare, Luc. Hinc
Μετακόσμησις, εως, ἡ, in melius conſtitutio, alia compoſitio.
Μετακόσμιος, ον, qui eſt extra, velut ultra mundum. A κόσμος. Unde
Μετακόσμια, ων, τὰ, loca extra mundum, qualia intermundia Epicuri.
Μετακραύω, muto curſum, ſententiam, &c.
Μετακυκλίομαι, circumagor, vagor, erro.
Μετακυλίζω, aliter condo, ſ. formo, transformo.
Μετακυλινδέω, ῶ, fut. ήσω, de loco in locum volvo, volvendo transfero.
Μετακύμιον, τὸ, fluctuum intervallum. A
Μετακύμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, poſt fluctus adveniens, fluctibus ſuccedens, tranquillus, ſ. qui poſt fluctus tranquillitatem præſtat. Ex κῦμα.
Μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. μεταλαμβάνω.
Μεταλαγχάνω, mutatis vicibus ſortior, mutata ſorte obtineo; (2) particeps fio, participo; μεταλαχεῖν, aor. 2. inf. Μεταλαχὰν αἰχύνης, Plato.
Μεταλαμβάνω, participo, percipio, cum alio accipio, particeps fio; (2) communico, *de S. Cœna*; (3) poſt accipio, uno relicto, alterum capio; (4) commuto, permuto; (5) muto; (6) viciſſim accipio; (7) adſumo; (8) transſumo, Gl. V. transfero in aliam linguam; μεταλαμβάνομαι, vendico; μεταλαβεῖν, aor. 2. inf. μεταλαβών, part. Οὐ μεταλαβὼν πίμπλον μέρος τῆς ψήφε, Plato. Εἰ καὶ τις ἄλλος αὐτῦ μεταλάβοι, Luc. Μεταλαμβάνεσθαι ὀνόματος, Herodot.
Μεταλαμπαδεύω, lampadem viciſſim in manus trado; (2) alteri trado. A λαμπάς.
Μεταλγέω, doleo, indignor, detrecto.
Μεταλήγω, fut. ξω, deſino, deſiſto, ceſſo. Ταῦτα κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο, Il. 9, 157.
Μεταλήξαντι, dat. ſing. a. 1. part. act.
Μεταληπτέον, poſtea accipiendum eſt.
Μεταληπτικὸς, ἡ, ὸν, participandi vim habens; (2) ſuſcipiendi vim habens, ſuſceptivus; (3) pertinens ad μετάληψιν, figuram. A μεταλαμβάνω.
Μεταληπτικῶς, *Adv.* per Metalepſin.
Μεταληπτὸς, ἡ, ὸν, cujus aliquis poteſt fieri particeps; (2) qui poteſt exponi.
Μετάληψις, εως, ὁ, participatio; (2) commutatio, permutatio; (3) ſumptio, acceptio, perceptio, Gl. Vet. (4) Metalepſis figura. Ab eod.
Μετάλλα, 2. ſ. præſ. imper. act. *contr.* pro μεταλλαε, a μεταλλάω, *perſcrutor.*
Μεταλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, immutatio, tranſmutatio. A μεταλλάσσω.
Μετάλλαξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Μεταλλακτὴρ, ὁ, mutabilis, inconſtans.
Μετάλλακτος, ον, idem.
Μεταλλόσοντας, acc. plur. f. 1. part. act. v.
Μεταλλάσσω, vel μεταλλάττω, fut. ξω, muto, immuto, tranſmuto; (2) inverſo ordine quid facio; (3) μεταλλάττειν, migrare, moli; μεταλλαχέναι, p. inf. μεταλλαχθὲς, part. defunctus, paſſ. μεταλλαγμένος, mutatus. Ἔστ' αὖθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν, Ariſt. Av. 117.
Μεταλλάω, ῶ, f. ήσω, ſcrutor, inquiro, ſtudioſe inveſtigo, interrogo, percunctor. Ἔκασ-τα μεταλλᾶ, Odyſſ. 14, 128. A μέταλλον.
Μεταλλεία, ας, ἡ, metallorum ſcrutatio; (2) locus, in quo metallum eſt, fodina metallica;

Digitized by Google

lica; (3) ductus subterraneus, quo cuniculi aguntur. A μεταλλάω.

Μεταλλεύς, έως, ὁ, metallorum scrutator & effossor, metallicus; (2) qui cuniculos agit; (3) faber ferrarius, Suid. Ab eod.

Μεταλλευτὴς, οῦ, ὁ, metallarius, Suic.

Μεταλλευτικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) pertinens ad fodienda metalla. Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, ars metallica. Ab eod.

Μεταλλευτὸς, ἡ, ὸν, quod a metallicis effoditur & elaboratur. Ab eod.

Μεταλλάω, f. ήσω, metalla eruo; (2) cuniculos ago sc. in obsidione; (3) curiose scrutor & investigo, rimor; (4) transformo, transverto. Δικέλλῃ σὰν μεταλλήσω γύην, Lyc. 485. Μεταλλήσιμα ἐκ γῆς, Aristot. A μέταλλον.

Μεταλλίζω, ad metalla damno; μεταλλίζεσθαι, ad metalla damnari. Ab eod.

Μεταλλικὸς, ἡ, ὸν, metallicus; (2) qui in metallis generatur. Ab eod. Unde

Μεταλλίτης, ου, ὁ, metallicus, metallites.

Μεταλλῖτις γῆ, terra metallica. A μεταλλίτης.

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ου, τὸ, metallum; (2) metalli fodina, locus, in quo metallum reperitur; μέταλλα etiam cuniculi ad evertendas urbes.

Μεταλλουργεῖον, το, metalla, officina metallorum.

Μεταλλουργία, metalla effodio. A

Μεταλλουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὸν, metallicus, qui metalla scrutatur. Ex μ. & ἔργον, opus.

Μετάλλω, μετόλλειν, id. quod μεταλλᾶσειν.

Μεταλμῶ, insiliens, irruens, apud Hom. pro μεθαλλόμενος, Il. 5, 336.

Μεταλοφάω, ῶ, fut. ήσω, post respiro, tandem respicio, Rob.

Μεταλωβάω, desino.

Μεταμάζιος, α, ὁ ἡ ὸν, medius inter mammillas. Ex μαζός.

Μεταμαίδω, præs. infin. med. v. μεταμαίομαι, investigo, quæro, persequor.

Μεταμαθάνω, omisso eo quod prius didiceram, aliud addisco; (2) post disco, disco post aliud; (3) discendi rationem dedisco, muto; (4) sententiam muto, omisso priori consilio aliud amplector, aor. 2. infin. μεταμαθεῖν. partic. μεταμαθών. Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Arist. Plut. 924.

Μεταμείβω, fut. ψω, muto, transmuto, permuto. Ὅς γὰρ τέκνων τέκνοις μεταμείβεται, Eur. Her. fur. 799. Ἐκ βοὸς ἰωκδάσιο φάλιν μετάμειβε γυναῖκα, Mosch. 2, 52.

Μετάμειψις, εως, ἡ, transmutatio. A pr.

Μεταμέλλ, *Impers.* pœnitet, f. μεταμελήσ, a. 1. μετεμέλησε. Μετέμελεν αὐτῷ τ' ὀδῷ, Luc. Πρὸς τοῦτο βούκει', ἢ τάχ' ὑμῖν ἡμὶ μεταμελήσειν, Arist. Pa. 1366. Hinc

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio consilii.

Μεταμελέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, pœnitentia ducor, pœnitet me, resipisco. Μεταμελέσθω δὲ τῷ παρόντ χρημάτων, Phal.

Μεταμεληθείς, a. 1. part. pass.

Μεταμελητικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad pœnitentiam. A μεταμελέομαι.

Μεταμελητὸς, ἡ, ὸν, cujus nos pœnitet.

Μεταμέλομαι, & μεταμελέομαι quandoque, pœnitet me; pœnitentia ducor; μεταμελησόμεθα, f. part. aor. 1. μεταμεληθείς, pœnitentia ductus. Ὥμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Hebr. 7, 21.

Μεταμέλοι, cum pœniteret. A μεταμέλ.

Μετάμελος, ου, ὁ, pœnitentia; (2) fervor, ira; (3) pœnitens. Ab eod.

Μεταμέλπομαι, simul cano. Τῇσι μὲν οὔτ' αἰσχρὴ μεταμέλπεται, Hom. Ap. 197.

Μεταμέθεια, ας, ἡ, pœnitentia, Hesych. Quasi a μεταμεθὲς, quod idem esset ac ἐπιμεθὲς.

Μεταμίγνυμι, fut. ίξω, commisceo. Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν, Odyss. 22, 221.

Μεταμικρὸν, pro μετ' μικρὸν, paullo post.

Μεταμίξ, *Adv.* mixtim. A μεταμίγνυμι.

Μετάμιξις, εως, ἡ, commixtio, mixtio.

Μεταμίσγω, misceo. Καὶ δαῖδας μετέμισγον, Odyss. 18, 309.

Μεταμορβεῦσι, 2. plur præs. imper. pass. *contr.* pro μεταμορφόεσθε, a

Μεταμορφόω, ῶ. transformo, transfiguro. Μεταμορφώμεθα ὅπῃ δέξεις εἰς δέξαι, 2 Cor. 3, 18. Μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, Mat. 17, 2.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam formam mutatio. A μεταμορφόω.

Μεταμοχθίζω, propago. V. Gl. A

Μεταμοχθίω, fut. ίσω, transplanto, Hes.

Μεταμπίχομαι, vestem muto, aliud induo.

Μεταμφιέζω, & μεταμφιέζομαι, vestibus exutum aliis induo; (2) vestem muto; (2) *tropice* muto genus vitæ, mores, &c μεταμφισόμβρος, aor. 1. part. Δυσυχήματα, ἴφι, τὸ λαμπρὸν μὲ τοῦτο χῶμα μετεμφίασε, Hesiod.

Μεταμφιέννυμαι, fut. μεταμφιέσομαι, idem. Τὸν πόρφυρίδα μεταμφιέσομαι, Luc. Εἰς φλογικὸν φλασμα μετεμφίεννυτο, Heliod.

Μεταμάλιος, α, ὁ ἡ ὸν, vanus, irritus. A

Μετάμαλος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem. Ex μ, & ἄεμος, vel ex μ, μὴ, & ὀϝῶ, juvo.

Μεταναγνόσκω, de sententia deduco. Ἔυτί γ' ἐξ αὔλιαν Αἴας μετανεγνάσθη, Soph. Aj. 728.

Μεταναίσταν, acc. f. *Dor.* pro μεταναίστιν.

Μεταναίστης, ου, ὁ, qui sedibus suis relictis alio habitatum concedit, pulsus patria, exsul; (2) colonus.

Μετανάστασις, εως, ἡ, migratio, emigratio. A μεταΐσσημι. Unde

Μετανάσταλος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui demigrat.

Μεταναστεύω, fut. εύσω, exsulo, solum muto, alio commigro, demigro; (2) emigrare facio, transfero; μεταναστεύομαι, migro; μεταναστεύω, transmigro. A

Μετανάστης, ου, ὁ, qui solum vertens alio commigrat, peregrinus, exsul; transfuga, migrator, Gl. Vet. (2) planeta. A μεταΐσσω.

Μεταναστικὸς, ου, ὁ ἡ ὸν, qui sedibus suis relictis alio commigrat; (2) peregrinus, alienus; μεταναστικὸν ὕδωρ, apud Nonnum, aliena aqua. Ab eod.

Μεταναστρία, ας, ἡ, quæ alio commigrat; (2) profuga. A μετανάστης.

Μεταναίσσομαι, sive μεταναΐσσομαι, item μεταναίσομαι, transeo. Ἥμος δ' ἠλίθιος μετεναίσατο βαλιόνδι, Iliad. 16, 779.

Μεταναίω, divido, distribuo, impertior, Rob.

Μεταναίομαι, adeo, accedo. Hinc partic. μετανδόμβρος pro μετανέμβρος, μετανέμβρος. Μετανδόμβρος, *Dor.* pro μετανέμβρος.

Μετανίζω, refundo in vas aliud, Vulg. Lex.

Μετανιπλὶς, ίδος, ἡ, ut μετανιπλὶς κύλιξ, poculum, quod, lotis a cibo manibus, offertur. Ex μ, & νίπλω.

Μετάνιπλον, ου, τὸ, poculum, quod lotis a cibo manibus, offertur. Idem & ex iisd.

Μετανίσσω, 2. f. præs. ind. med. *Ion.* pro μεταΐσσεται, a

Μετανίασομαι, idem quod μετανέσομαι. Τὼ Μενελάω μετανιασόμεθα συγγὰν ἄλοχον, Eur. Tro 130.

Μετανίσσημι, sedibus pello, migrare facio, transfero; μεταΐσαμαι, sedibus pellor, migro; transfugio, Gl. Vet. μεταΐζω, aor. 2. migravi, μεταναζῆναι, infin. migrare; μεταναὰς, part. profectus; migro, emigro.

Μετανόω, ῶ, post sapio, post intelligo; (2) sententiam & mentem muto; (3) resipisco, pœnitet me. Μετανόησον ἔν τῇ ὥρᾳ τῆς κλίσεως σου, Act. 8, 22. ἐκ τῆς φύσεως, Apocal. 9, 21.

Μετάνοια, ας, ἡ, mens mutata; (2) resipiscentia, pœnitentia. Ex μ, & νόος.

Μετανταλέω, ῶ, transfundo hauriendo.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ης, ἡ, fericum.

Μεταξὺ, *Adv.* inter, in medio; (2) interim dum, interea dum, cum; (3) cum ὁ, ἡ, τὸ, intermedius, medius; (4) Gramm. dicunt μεταξὺ, cum volunt vocem interjectam esse inter alias, pro quo & dicunt διὰ μέσου εἶναι; (5) *interp. interdum* postea, sed ea significatio dubia est. A μετά.

Μεταξύτης, ου, abstractum e pr. ap. Iambl.

Μεταξυλογέω, ῶ, fut. ήσω, inter dicendum multa interpono, quæ quasi per Epenthesin dicantur, Suic. Ex μεταξὺ, & λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio, interfatio.

Μεταξυπεριλίθιον, ου, τὸ, intercolumnium, spatium episstylii a triglypho, qui super columnam est, ad alium super proximam. Rob. Ex μεταξὺ, & τρίγλυφος.

Μεταπαιδαγωγέω, aliter erudio.

Μεταπαιδεύω, fut. εύσω, idem.

Μεταπαιφάσκομαι, transfluceo, Ap. Arg.

Μεταπαλλόμαι, sortior cum, sortem jacio cum. Τῶν μεταπαλλόμενος, Il. 24, 400.

Μεταπαύομαι, f. αύσομαι, interquiesco, alternis vicibus quiesco; (2) cedo, desino. Μεταπαυίμβροι ὃ μάχοντο, Il. 17, 373.

Μεταπεσωλὴν, ῆς, ἡ, requies.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam, aliud persuadeo; μεταπείθομαι, in aliam persuasionem seu sententiam adducor, a. 1. μετεπείσθην, part. μεταπεισθείς. Τὸν δῆμον μεταπεισθῆναι τῇ σπονδῇ, Arist. Ach, 632. Οὐδὲν ἔτω βέβαιον, ὥστε μὴ μεταπεισθῆναι, Hesiod.

Μεταπειράω, ῶ, & μεταπειράομαι, ῶμαι, mutata arte tento, muto rationem. Καὶ μεταπειρωμένους ἴδοις ἂν αὐτούς, Arist. Con. 217.

Μεταπεισθεῖεν, 3. plur. aor. 1. opt. pass. *per Sync.* pro μεταπεισθείησαν, a μεταπείθομαι.

Μετάπειστος, ου, ὁ ἡ ὸν, cui aliud persuasum est, in aliam sententiam adductus.

Μεταπειστὸς, ἡ, ὸν, qui potest a sententia abduci, quod eximi animo dicendo potest. Ab eodem.

Μεταπέμπομαι, accerso, accio, f. μεταπέμψομαι, aor. 1. μετεπεμψάμην, accersivi; aor. 1. pass. μετεπέμφθην, part. μεταπεμφθείς, accersitus. Occurrit & μεταπέμπω, sed raro & improbatur. Ὁ Φῆλιξ—μεταπεμψατο δὲ Παῦλον, Act. 24, 24.

Μεταπεμπτέος, accersendus.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ ἡ ὸν, accersitus, accitus. A μεταπέμπομαι.

Μετάπεμψις, εως, ἡ, accitus, accersitus, evocatio.

Μεταπεραιόω, ῶ, abstraho.

Μεταπέταμαι, seu μεταπέτομαι, transvolo.

Μεταπετίδιον, f. ίσω, mutatis calculis ludo. Ἴσως γὰρ ἐκ ἐνοείς ταῦτα μεταπετίδιόμενα. Plat.

Μεταπήγνυμι, vel μεταπηγνύω, transgelo, in aliud facio concrescere; μεταπήγνυσθαι, in aliud concrescere, Rob.

Μεταπηδάω, ῶ, transilio, transeo. Hinc

Μεταπήδησις, εως, ἡ, saltus in alteram partem.

Μεταπίπλω, recido, devolvor; (2) spe excido; (3) dilabor, mutor in pejus vel melius; (4) transeo, degenero ab una specie ad aliam, aor. 2. μετέπεσον, μετέπεσε, recidit, transiit. Ἐς φαῖδα τὸν μετάπεσοι βελτίονα, Eur. Ion. 413.

Μεταπλάσις, εως, ἡ, transfictio, Suic.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio; (2) Figura grammatica. A

Μεταπλάσσω, vel μεταπλάττω, f. άσω, transformo, refingo, aor. 1. pass. part. μεταπλασθείς, transformatus. Εἰς φλογὰς ἑαυτὸς μεταπλάσαντες, Hesiod.

Μεταπλάω, fut. άσω, mutato cursu navigo, navigationem muto, Rob.

Μεταπνέω, f. εύσω, respiro, Oppian.

Μεταποιέω, ῶ, fut. ήσω, muto, commuto, refingo, facio aliquid diversum ab eo, quod fuit ante; μεταποιοῦμαι, vendico mihi, capesso, adfecto; (2) item teneo, utor, ut φρονήματος, magno animo sum. Μεταποιεῖσθαι κίρδος, quæstui studere. Hinc

Μεταπόησις, εως, ἡ, mutatio, commutatio; (2) instauratio, refectio, renovatio.

Μεταπο-

Digitized by Google

Μεταποιητὴς, οῦ, ὁ, mutator, refector, renovator, instaurator. Ab eod.
Μεταποιητικὸς, ἡ, ὸν, mutandi, renovandi vim habens.
Μεταποίητος, ος, ὁ ἢ ἡ, pœnalis, pœnas infligens. Ex ποινή.
Μεταποιπνόω, ministro, ministerium alicui præsto.
Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, accersitio, accitus, Gl. V. A μεταπέμπω.
Μεταπορδίδην, *Adv.* persequendo, Hes. A
Μεταπορδίομαι, fut. δίσομαι, proficiscor post, persequor; (2) vindicta persequor, ulciscor; (3) ambio. Τὰ κοινὰ ἰδίαν ἀδικήματα κοινὴ μεταπορδίδης τιλὼ ἀρχιὼ πᾶ ἀδελφᾷ, id.
Μεταποροποιέω, ῶ, meatus muto, derivo. Ex μετὰ, πόρος, & ποιέω.
Μεταποροποίσις, εως, ἡ, meatuum in corpore humano mutatio. Ex iisd.
Μετάπρασις, εως, ἡ, q. d. revenditio, post-venditio, mangonium. Vid. seq.
Μεταπράτης, ου, ὁ, revenditor, post-venditor; qui a mercatore emit, quod ipse vendat; in Gl. Vet. mango, venalitiarius. A πιπράσκω.
Μεταπρίποντι, *Dorice* pro μεταπίπτουσι, a πίπτω.
Μετάπρεπω, decorus sum, præ aliis excello. Ὁ γὰρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἄγριομήσσι, Il. 2, 481.
Μεταπλάθω, transvolans. A μεθίπταμαι.
Μετάπλασις, εως, ἡ, dilapsio; (2) mutatio a specie in speciem, degeneratio; (3) mutatio quævis; (4) inconstantia. A μεταπίπτω.
Μεταπλαστικὸς, ἡ, ὸν, degenerans; (2) immutatus; (3) inconstans. Ab eod.
Μεταπόρτιον, ου, τὸ, spatium inter duas turres. A πύργος.
Μεταπωλέω, ῶ, postea vendo; (2) vendo, Gl. V. revendo.
Μεταρίθμος, ου, ὁ ἢ ἡ, annumeratus, ad numerum pertinens.
Μεταῤῥέω, q. d. fluxum muto, refluo; reciproco, 3. pers. s. μεταῤῥεῖ, refluit, 3. plur. μεταῤῥέουσι.
Μεταῤῥιπίζω, ῶ, in diversam partem jacio, projicio. Μεταῤῥιπίζων ἑαυτὸν ἄλλοτ' εἰς ἄλλο χῶμα, Gal.
Μεταῤῥοία, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio. A μεταῤῥέω.
Μεταῤῥυθμίω, ῶ, transformo, traduco, retraho, Vulg. Lex. Ex ῥυθμός.
Μεταῤῥυθμίζω, fut. ίσω, reformo, emendo, corrigo; (2) commuto, transmuto, immuto. Εἰ μεταῤῥυθμιεῖς τὸν λόγον ὧδε διαδρομάδιον, Luc. pro imag. Hinc
Μεταῤῥυθμισις, εως, ἡ, transformatio; (2) emendatio.
Μεταρσιολεχία, ῶ, f. ήσω, de rebus sublimibus disputo, seu loquor; (2) de rebus futilibus alte sermocinor. A
Μεταρσιολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus sublimibus inaniter disputat. Ex μετὰ, & λέσχη.
Μεταρσιολεσχία, ας, ἡ, de rebus sublimibus fabulatio; (2) de rebus futilibus magnifica sermocinatio.
Μεταρσιολογία, ας, ἡ, idem. A
Μεταρσιολόγος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod μεταρσιολέσχης.
Μετάρσιος, ος, ὁ ἢ ἡ, vel μετάρσιος, ία, ιον, celsus, sublimis, altus, excelsus; (2) arrogans, superbus. A μίταρσις.
Μεταρσιόω, ῶ, in altum tollo; unde μεταρσιωθὲν, a. 1. part. pass. in sublime elatum.
Μίταρσις, εως, ἡ, translatio; (2) mutatio, transmutatio. A μεταίρω, *transfero.*
Μετάσκαιρω, salto inter.
Μετασκευάζω, f. άσω, in aliam formam seu habitum verto; μετασκευάζομαι, vitæ genus muto; in alias sedes migro. Πάλιν μετασκευάζῃς Σαυτὸν αὖθις, Arist. Av. 497. Εἰς βίον ἄλλον βίν μετασκευάζεσθαι, Syn.
Μετασκευαστικὸς, ἡ, ὸν, idoneus ad transmutationem, Rob. A pr.
Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio, mutatio in aliam formam, Rob.
Μετασπάω, abstraho, v. c. a sententia.
Μετάσπω, & μετάσπομαι, insequor, Poët. pro μεθίπομαι. Ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπὼν, Il. 17, 190. Ἀπίοντα μετασπόμενον βάλε δουρὶ, ib. 13, 567.
Μετάσραι, αἱ, oves mediæ ætatis. A μέσος per Epenthesin syllabæ τα.
Μετασσεύεσθαι, cum impetu insequi, Eust. ut hinc sit μετίσσυτο. Ἀθλωὴν ἢ μετίσσυτο, Il. 21, 423. Ὅλλαι ἢ μετίσσυντο γδαιαὶ, ib. 6, 296.
Μεταραθῶ, aor. 1. conj. pass. v. μεθίημι.
Μετάστασις, εως, ἡ, mutatio; (2) submotio, amotio; (3) transitus, migratio, exsilium; (4) sublatio de medio, mors; (5) Figura rhetorica, qua rei alicujus caussa confertur in locum digniorem. A μεθίστημι.
Μεταστάτεον, sedes mutandæ, migrandum. A μεθίσταμαι, *migro.*
Μεταστατικὸς, ἡ, ὸν, translativus. Vocabulum Rhet. Ab eod.
Μεταστείχω, adeo. Ἦν μεταστείχω σοῦδὶ, scil. μητέρα, Eur. Sup. 90.
Μετασίλλομαι, accerso, mitto, qui advocet. a. 1. μετεσειλάμην. part. μεταστειλάμενον. Ἐγὼ σ' ἥκω, μετασίλλων ἀδελφὸν χρείαν Ἰοκάστου, Eur. Ph. 1327.
Μεταστένω, ingemisco, suspiro. Μεταστένομαι ἢ Ζῆν ἄλγος, Eur. Med. 995.
Μεταστόμιος, ου, ὁ ἢ ἡ, interjectus inter monticulos in manu; μεταστόμιον, ου, τὸ, interstitium inter τὰ στόμια. Ex στόμα.
Μεταστῶσαι, a. 2. inf. act. v. μεθίστημι.
Μεταστοιχεὶ, *Adverb.* ordine, serie, ordinatim, tenore perpetuo. A στοῖχος, *ordo.*
Μεταστοιχειόω, ῶ, fut. ώσω, in aliud elementum muto, transformo. A στοιχεῖον.
Μεταστοιχείωσις, εως, ἡ, mutatio, immutatio, instauratio. A pr.
Μεταστοιχίζω, immuto, instauro, renovo.
Μεταστοναχίζετο, 3. s. imperf. ind. med. *Ion.* pro μετεστοναχίζετο, a
Μεταστοναχίζω, ingemisco, suspiro ob. Ἦτοι πολλὰ μετεστοναχίζετ' ὀπίσσω, Hesiod. Asp. 92.
Μεταστρατοπεδεύω, f. εύσω, & μεταστρατοπεδεύομαι, castra muto, castra transfero, illud de jubente, hoc de efficientibus.
Μεταστρεπτέον, convertendum, transferendum.
Μεταστρεπτικὸς, ἡ, ὸν, vim convertendi habens.
Μεταστρέφω, f. ψω, retorqueo, converto; (2) inverto, perverto, muto, flecto; μεταστρέφομαι, converto, aor. 2. pass. μετεστράφην. partic. μεταστραφεὶς, conversus. Οὐτὶ κολλητῇ ὄχων μεταστρέφουσα, Eur. Hip. 1227. Μεταστραφεὶς φρὲς τὸς λοχίτας, Xen.
Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio. A pr.
Μετασυγκρίνω, recorporo, h. e. miscelli corporis statum præter naturam se habentem instauro, atque transmuto, idem quod μεταποροποιῶ. Hinc
Μετασύγκρισις, εως, ἡ, exiguorum meatuum in naturalem statum mutatio.
Μετασυγκριτικὰ, quæ meatuum in corpore statum transmutandum faciunt. Ab eod.
Μετασυμβάλλομαι, adjuvo una, insuper.
Μετασυντίθημι, aliter compono.
Μετασυρω, commuto, converto.
Μεταχεῖν, a. 2. inf. act. v. μετίχω.
Μεταχηματίζω, fut. ίσω, transfiguro, transformo, in alium habitum transmuto; μετακηματισθεὶς, a. 1. part. pass. transfiguratus. Εἴ τις, ὡς ἔοικε, μετακηματίζει τύχη, Heliod. Hinc
Μετακημάτισις, εως, ἡ, transfiguratio, in aliam figuram traductio, habitus immutatio, Suic.
Μεταχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio.
Μετατάσσω, vel μετατάττω, fut. ξω, transpono; (2) ordines in acie muto; μετατάσσομαι, transferor, transeo.
Μετατάστα, in posterum, deinceps.
Μετατίθημι, transpono, transfero, commuto, permuto; (2) *in med.* retracto, resipisco; (3) *pass.* mutari, transferri, aor. 1. μετετέθην; part. μετατεθεὶς, transmutatus, qui migravit, defunctus; μετατεθῆναι, p. pass. inf. mutatum esse. Τάδε δοκεῖ, τάδε μετατιθέμενον νεῖ, Eur. Rhes. 131.
Μετατρίπῃ, 2. sing. præs. ind. pass. a
Μετατρέπω, fut. τρέψω, deflecto, converto; μετατρέπομαι, convertor; (2) curo, curam habeo; μετατραπεὶς, a. 1. part. conversus. Τῶν ὕτι μετατρίπῃ, ὧδ' ἀλογίζεις, Il. 1. 160. Οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων, ib. 9, 626.
Μετατρέφω, fut. θρέψω, alo & educo inter; *Pass.* μετατρέφομαι; μετετράφην, educatus est inter, a. 1. Μετετρόφη Αἰτωλοῖς, Apol.
Μετατρέχω, fut. θρέξω, transcurro, accurro. Οὐκοῦν παρ' Ἀθωναίους μεταθρέξει ταχύ, Arist. Pace, 261.
Μετατροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, mutatio; (2) cura, animadversio. A μετατρέπω. Unde
Μετατροπία, ἡ, commutatio, conversio, ut μεταβολή.
Μετάτροπος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui potest converti, versatilis, mutabilis; (2) reversus, redux.
Μετατροπαλίζομαι, convertor; μετατροπαλίζω, pro μετατροπαλιζῆς, 2. sing. imperf. Il. 20, 190.
Μετατραπάω, immuto, commuto.
Μετατυπόω, ῶ, f. ώσω, transforme. Hinc
Μετατύπωσις, εως, ἡ, transformatio, transfiguratio; (2) schema grammaticum, quum vox composita resolvitur in voces simplices.
Μεταυδάω, ῶ, fut. ήσω, interloquor; (2) adloquor. Ἑτάροισι μετηύδων, Od. 12. 153.
Μεταυλος, v. μέσαυλος.
Μεταύριον, *Adv.* perendie. Hinc ἡ μεταύριον, sc. ἡμέρα, dies perendinus. Ab αὔριον.
Μεταυτίκα, *Adv.* mox, statim, post.
Μεταύτις, *Adv.* postea.
Μεταυχένιον, ου, τὸ, quod post cervicem est.
Μεταφέρω, transfero; μεταφέρομαι, transferor. aor. 1. μετηνέχθην, part. μετενεχθεὶς, translatus, Ph. p pass. μετενεγκθῆναι, id. At perf. act. inf. μετενηνοχέναι, transtulisse, derivasse, Ph. aor. 2. partic. act. μετενεγκών, qui transtulit. Εἰ μὴ πάλιν γνώμην μετοίσεις, mutaturus es, Soph. Phil. 953.
Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor, a. 2. μετέφην, μετέφης, μετέφη. Τοῖσι δ' ἀνεστάθην μετέφη, Il. 1, 58.
Μεταφοιτάω, ῶ, transeo, transferor, Rob.
Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, translatio, derivatio; metaphora. Tropus rhetoricus. A μεταφέρω.
Μεταφορεύω, ῶ, transfero, transporto.
Μεταφορητὸς, qui transferri potest.
Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, translatitius, per translationem seu Metaphoram usurpatus, metaphoricus, improprius. A μεταφορὰ.
Μεταφορικῶς, *Adv.* per translationem, metaphorice.
Μεταφράζω, imitor locum alicujus scriptoris, duco aliquid ex scriptoris alicujus loco.
Μεταφραζω, f. άσω, in aliud orationis genus, seu in aliam formam muto; (2) in orationem alius linguæ transfero, interpretor. Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα ἢ αὐτὶς, Il. 1, 140. Hinc
Μετάφρασις, εως, ἡ, mutatio in aliud orationis genus, sive in aliam formam; (2) interpretatio, vel in aliam linguam translatio.
Μεταφρασόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. *Dor.* pro μεταφρασόμεθα, a μεταφράζομαι.
Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, qui metaphrasi utitur.
Μεταφραστικὸς, ἡ, ὸν, qui habet metaphrasin aut metaphrasios formam. Ab eod.
Μετάφρενον, ου, τὸ, dorsi pars, quæ ad septum transversum sita est, interscapilium, spatium inter scapulas. Ex μετὰ, & φρὴν.
Μεταφρίσσω, horrorem lentio post aliquid.
Μεταφύομαι, naturam muto, transformor.
Μεταφυτεία, ας, ἡ, transplantatio, translatio plantæ de loco in locum. A
Μεταφυτεύω, fut. εύσω, transplanto. Τὸ μέχθυμία μεταφυτεύειν πολλάκις, Theophr.

Digitized by Google

Μεταφῶ, poſtea naſcor.

Μεταφωνέω, inter alios loquor, ſeu vocem edo; (2) alloquor, compello. Τῶν ἐπῳδῶν μετεφώνει, Apoll. Ex μετ', & φωνὴ, *vox*.

Μεταχάλκευσις, εως, ἡ, æris refuſio, nova æris fabricatio; (2) renovatio, reformatio. A

Μεταχαλκεύω, fut. εύσω, ſæmel ex ære facta opera refundo, recudo, vel refingo; (2) refingo, reformo, Suic.

Μεταχαράσσω, vel μεταχαράττω, fut ξω, denuo ſculpo, de novo inſculpo, ſ. cudo, *item* aliud ſignum imprimo, refingo; μεταχαράττομαι, refingor, Suic.

Μεταχείμασις, εως, ἡ, tempeſtas, quæ poſt diem ſtatutum ſequitur. A χειμάζομαι.

Μεταχειρίζω, & μεταχειρίζομαι, contrecto; (2) adminiſtro, curo; (3) tracto, v. c. dure, male; (4) rego, guberno; (5) interficio, a. 1. part. μεταχειρίσασθαι, tractare, p. paſſ. μεταχείρισμαι, μετακεχειρισμαι, μετακεχείρισμαι, adminiſtravit. Μεταχειρίζεσθαι τὰς ἀρχὰς, τιμᾶσθαι. Ἡ ἐμποσικὴν βίον, τῷ κραμβοτικῷ τέχνῳ, τῷ ἰατρικῷ. Ὁ Cῦρος νῦν τὸν Cὸν Cῶμα, ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται, Xen.

Μεταχειριῳ, ὑ, ὁ ἡ ἤ, qui eſt inter manus, qui verſatur in manibus. Ex χείρ.

Μεταχειρισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio; (2) retractatio, emendatio ſui errati.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio; (2) tractatio chirurgica. A μεταχειρίζω.

Μεταχθόμαι, reſorbeo.

Μετάχιος, transfundo; μεταχίομαι, transfundor.

Μεταχθόνιος, ὑ, ὁ, terreſtris, Nonn. μεταχθονία ψυχὴ, anima, quæ terram reliquit. Ex μετ, & χθών.

Μετάχοιρον, ὑ, τὸ, porcellus, qui in utero matris læſus poſt ſtatum tempus partu editur. A χοῖρος.

Μετάχοιρος, ὑ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μεταχρόνιος, ία, ιον, ſublimis, in cœlo degens, qui altum petit. Ex μετ, & χρόνος.

Μετάχρονος, ὑ, ὁ ἡ ἤ, tempore poſterior.

Μεταχρόω, fut. όσω, alio colore imbuo; (2) transfiguro.

Μεταχρώννυμι, vel μεταχρωνύω, idem. Hinc

Μεταχρωσίν, alio colore imbuendum eſt.

Μεταχωρέω, ῶ, ſecedo, migro, tranſeo; (2) in diverſas partes tranſeo. Hinc

Μεταχώρησις, ιως, ἡ, ſeceſſio, migratio, tranſitus.

Μεταψαίρω, dimoveo; Eurip. in Ph. σὺδὲ μεταψαίρων πέτρον, pede dimovens petram, Schol. μετακινῶν, v. 1399.

Μεταψηφίζομαι, per decretum alteri adjudicare, in alium transferre; ſententiam mutare. Συρία μὲν ἡ Μακεδονία ἐς τὸν ὑστάτην Ἀντάνιον ἡ Δολλαβέλλαν μετεψηφίζετο, App. Hinc

Μεταψήφισις, εως, ἡ, decretum, quo aliquid ab uno tranſfertur in alium.

Μεταψύχωσις, εως, ἡ, tranſanimatio. Ex μετ, & ψυχόω, *animo*.

Μετβάλλει, 3. ſ. a. 2. ind. act. a v. μεταβάλλω.

Μετβῆν, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. μεταβαίνω, pro μεταβῆναι.

Μετγράφω, f. ψω, tranſcribo, quod uno loco ſcriptum fuit, alio tranſfero, ſub alio nomine inſcribo, ut pecuniam.

Μετεγκεντρίζω, fut. ίσω, in alium locum inſero, aor. 1. paſſ. part. μετεγκεντρισθεὶς, alibi inſitus.

Μετεγχέω, infundo, potum præbeo.

Μετέδηκα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro μετέδωκα, a μετίημι.

Μετίησιν 3. ſing. pr. conj. *Ion.* & *Poet.* pro μετῇ, a μέτειμι.

Μετίθηκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. μετατίθημι.

Μετείης, 2. ſ. pr. vel imperf. opt. v. μέτειμι, interſum, ſum inter, verſor inter. f. μετίσομαι, *Poët.* μετίασομαι, inf. μετεῖναι. μέτεσι μοι τόπου, part. ceps hujus ſum; μέτα μοι, idem. Ὧν μέτεσί μοι σίτου, Eur. Ph. 256. Μοὶ τῶν τοιούτων οὐδὲν μέτεστι, Plat. ap. Socr. 3.

Μέτειμι, perſequor, ſector; (2) perſequor, ulciſcor; (3) tranſeo, accedo. infin. μετιέναι, partic. μετιών. Δόλῳ μέτειμι τόνδε ἡ Ζηνὸς φόνῳ, Eur. Med. 591. Ἐγὼ ᾗ τῷ σήλῳ, καθ' ὃν ἐσπεισάμην, μετειμι, Ariſt. Ach. 734.

Μετεὶς, *qui præterm iſit*, aor. 2. part. act. *Ion.* pro μεθεὶς, a μεθίημι.

Μετειςδύω, tranſeo.

Μετέϊχον, 3. ſ. imperf. ind. act. a μετέχω.

Μετεκδαίνω, tranſcendo, migro, imperf. *Ion.* μετεκδαίνεσκε pro μετεξέβαινε, 3. ſing. p. aor. 2. μετεκβὰς, tranſgreſſus. Μετεκβαίνεσκε ἐκ τῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, Her.

Μετεκδιδάζω, tranſfero in aliam navim.

Μετεκδέχομαι, ſuſcipio, excipio. Τὸν ᾗ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, Dion. Πᾳ. 74.

Μετεκδίδωμι, f. δώσω, poſt edo, poſt eloco.

Μετεκδύω, & μετεκδύομαι, exuo. Μετεκδύεσθαι τῷ ἰδίῳ φύσιν, Plut.

Μετεκίαθε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. μετακιάθω

Μετεκφέρω, præterveho, aſporto ultra, vel trans. Τὸν ᾗ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι, Il. 23, 377.

Μετελθύσιον, puniendum eſt. A μετέρχομαι.

Μέτελθε, 2. ſ. aor. 2. imp. act. *per Syncop.* pro μετέλυθε, a μετέρχομαι.

Μετεμβαίνω, tranſcendo, part. a. 2. μετεμβὰς, tranſgreſſus. Μετεμβὰς εἰς μυσπάρωνα, Plut.

Μετεμιλήθετε, 2. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi μεταμελέομαι.

Μετέμμεναι, pr. inf. act. *Dor.* pro μετεῖναι, a μέτειμι.

Μετεμόρφασεν, 3. ſ. aor. 1. ind. act. cum v ἐφελκ. a μεταμορφόω.

Μετέμφυτος, ὑ, ὁ ἡ ἤ, ex uno in aliud inſitus. Ex μετ, & ἐμφύω, *inſero*.

Μετεμψυχόω, tranſfero animam. Hinc

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, traductio ſeu migratio animæ ex uno corpore animato in aliud.

Μετένδυσις, εως, ἡ, alligatio. A μετενδύω.

Μετενδεσμέω, ῶ, obligo, Suic.

Μετενδέω, ῶ, ſolutum ab uno alii alligo. De μετεμψυχάσῃ Pythagorica, Suic.

Μετενδύω, veſte una exuta aliam induo.

Μετενδύομαι, veſtem muto.

Μετενήνοχε, *traduxit*, 3. ſing. perf. ind. med. *Ait.* pro μετήνοχε, a μεταφέρω.

Μετεννέπω, dico vel cano more poëtarum; (2) dico; (3) calumnior. Ἡ ᾗ βαθυπλοκαμοισι μετέννεπε φαρθενικῇσι, Moſch. 1.

Μετενσωμαλόω, corpore induo; (2) in aliud corpus tranſmuto, Rob. Hinc

Μετενσωμάτωσις, εως, ἡ, corporis unius in aliud tranſmutatio, *item*, conjunctio cum corpore.

Μετεξανίστημι, expello, & alibi ſedem figere cogo; (2) tranſfero ſubinde.

Μετεξαντλέω, ῶ, alio tranſfundo.

Μετεξέϊσηδοι, αἱ, α, quidam nonnulli. Ex μετ, ἐξ, & ἔτι.

Μετέον, præſ. part. n. g. *Ion.* pro μέλλον, a μέτειμι.

Μετέπειτα, *Adv.* poſtea, deinde.

Μετεπιδέσις, ἡ, alligatio, ſc. membri fracti, vulneris. A

Μετεπιδέω, alligo, ſc. vulnus, &c.

Μετέπω, interloquor, inter alios loquor, inuſitatum; ſed hinc a. 2. μετέσπε pro μετεῖπε. Τῶσι δὲ ἡ μελέεσπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Il. 2, 336.

Μετεράω, ῶ, fut. άσω, in vas tranſfundo, elutrio, depleo.

Μετέρχεο, 2. ſing. pr. imperat. med. *Ion.* pro μετέρχου, a

Μετέρχομαι, tranſferor, migro, tranſeo, adeo; (2) ſector, inſequor, perſequor, quæro, inveſtigo; (3) obſecro, oro, ſupplico; (4) compello, appello, alloquor; (5) ulciſcor, perſequor, punio, plecto; (6) ambio, adſecto, conſecto, fut. μετελεύσομαι, aor 2. μετῆλθον, perſecutus eſt. Infin. μετελθεῖν, perſequi, Ph. Ὅς μετέρχεται δόμους, Eur. Ph. 267. Τίς ἂν ἰαλρὸν μὲς μετέλθοι; accerſat, Ariſt. Conc. 363. Ὅτ' ἐς τὸ πάγχρυσον δίφρος Πελίας μετῆλθον, Eurip. Med. 5. Τὲς ὑβριδέντας γάμῳ Ἑλένης μετελθεῖν, id. Iph. in Tau. 14.

Μετέσεσθαι, 3. ſ. fut. indic. *Poët.* pro μετέσεται, a μέτειμι.

Μετεσεώσης, g. ſ. perf. part. act. f. g. *Ion.* pro μεθεσεώσης, a μεθίσημι.

Μέτεσι, 3. ſ. præſ. ind. act. v. μέτειμι.

Μετέσχηκε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi μετέχω, pro μεταχέω.

Μετετέθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. v. μετατίθημι.

Μετετίθει, *transferebat*, 3. ſ. imperf. ind. act. pro μετέτιθεε, a verbo inuſ. μετατιθέω, vel etiam *Bœotice* pro μετέτιθη, a μετατίθημι.

Μετεύχομαι, opto.

Μετέφη, 3. ſ. a. 2. ind. act. v. μετάφημι.

Μετεφώνεε, 3. ſ. Imperf. ind. act. v. μεταφωνέω.

Μέτεχε, 2. ſ. præſ. imp. act. v.

Μετέχω, habeo cum alio, particeps ſum, partem habeo, participio, fut. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, infin. μεταχεῖν, perfect. partic. μετεσχηκώς. Ἦ γὰρ μετέχεις καὶ Ζεὺς τῶνδε τῶν πόνων; Soph. Phil. 247. Πόνων ἄλεισαν μετέσχον ἐς ἀνὴρ Ἡρακλῆι, Eur. Herac. 8.

Μετεωρία, ἡ, ſtupor, qui cernitur in oblivione rerum manifeſtarum. A μετέωρος.

Μετεωρίζω, fut. ίσω, ſuſpendo, in ſublime tollo, attollo; (2) in ſpem erigo, animum addo; μετεωρίζομαι, tollor, a. 1. part. μετεωρισθεὶς, erectus, exaltatus. Ὑπὸ γὰρ λέγων ὁ νῆς τι μετεωρίζεται, Ariſt. Av. 1453. Ab eod. Hinc

Μετεωρισμὸς, ῦ, ὁ, elevatio in altum; (2) inconſtantia mentis; (3) ſuperbia, animorum elatio.

Μετεωροδοκία, ᾶ, animum arrigo, ſc. ad bene ſperandum.

Μετεωροθῦραι, ῶν, οἱ, in ſublimi venantes; avium genus. Ex μετέωρος, & θήρα.

Μετεωροκοπέω, ῶ, circa ſublimia laboro, ſublimia peto. Ποῖ δῆτ' ἄλλας μετεωροκοπεῖς; Ariſt. Pace, 92. Ex μετέωρος, & κόπτω.

Μετεωρολεσχέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus garrio, Ph. A

Μετεωρολέσχης, ου, ὁ, qui de rebus ſublimibus fabulatur, de cœlo rebuſque cœleſtibus garriens. Ex μετέωρος, & λέσχη.

Μετεωρολογέω, ῶ, de rebus cœleſtibus, ſublimibus loquor, ſeu commentor.

Μετεωρολογία, ας, ἡ, ſermo, ſcu commentatio de rebus ſublimibus.

Μετεωρολογικὸς, ἡ, όν, ad meteorologiam pertinens. A

Μετεωρολόγος, ου, ὁ ἡ ἤ, de rebus ſublimibus verba faciens, de rebus cœleſtibus diſputans; (2) magniloquus. Ex μετέωρος, & λόγος,

Μετεωροποιέω, attollo.

Μετεωροπολέω, ῶ, ſublimia tracto, in ſublimibus verſor, in rebus cœleſtibus ſpeculandis occupatus ſum. A

Μετεωροπόλος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui res ſublimes tractat, qui res cœleſtes ſpeculatur.

Μετεωροπορέω, ῶ, in ſublimi gradior, per ſublimia meo. A

Μετεωροπόρος, ου, ὁ ἡ ἤ, in ſublimi gradiens; (2) elatus & inania ſectans.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ου, ὁ ἡ ἤ, ſublimis, excelſus; (2) pendulus, penſilis, ſuſpenſus; (3) vagus; (4) fluctuans; μετέωρος ὑπὸ τὸν οὐρανὸν (de rebus cœleſtibus) ſupernus, Ph. μετέωρα, ſuperna, quæ circa aſtra fiunt aut apparent.

Μετεωροσκοπέω, ῶ, ſublimia ſpeculor, cœlum intueor.

Μετεωροσκοπικὴ, ῆς, ἡ, pars aſtrologiæ quæ elevationum differentias aſtrorumque exquirit diſtantias, Lex. Vulg. A

Μετεωροσκόπος, ου, ὁ ἡ ἤ, ſublimium ſcrutator,

Digitized by Google

tator, cœlestium contemplator; (2) curiosus & inutilis rebus gerendis.

Μετεωροσοφιστὴς, οῦ, ὁ, qui in sublimibus philosophiam ostentat, qui circa cœlestia jactabunde philosophatur, Aristoph.

Μετεωροφάνακος, qui doctrina de rebus sublimibus homines decipiunt. Aristoph. Ex φέναξ, *deceptor*.

Μετεωροφορέω, efferor, superbio.

Μετῆισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro μετεῖσαν, a μεθίημι.

Μετῆλθον, a. 2. ind. act. *per Sync.* pro μετήλυθον, a μετέρχομαι.

Μετήλλαξα, aor. 1. ind. act. v. μεταλλατέω.

Μετήλυθον, a. 2. ind. act. v. μετέρχομαι.

Μέτηλυς, υδος, ὁ ἡ, migrator, advena. Ex μετέρχομαι.

Μετηρέμος, ου, ὁ ἡ, pedum pernicitate cum vento certans. Ex ἄνεμος.

Μετήορος, ου, ὁ ἡ, *Poët.* pro μεταίωρος, excelsus, sublimis; (2) suspensus animi & dubius, instabilis tamquam in aëre suspensus. Ex μετὰ, & ἀείρω, *tollo*.

Μετῆρε, 3. s. a. 1. ind. act. v. μεταίρω.

Μετήσεσθαι, f. 1. ind. med. *Ion.* pro μεθήσεσθαι, a μεθίημι.

Μετηύδα, 3. s. imperf. ind. act. pro μετηύδασε, a μεταυδάω.

Μετιειν, præs. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι, & hoc pro μεθιέναι, a μεθίημι.

Μετιέναι, pr. inf. act. *Ion.* pro μεθιέναι.

Μετιημι, *Ion.* pro μεθίημι.

Μέτιθι, 2. s. pr. imp. act. v. μέτειμι.

Μετίχω, particeps sum. Ex μετὰ, & ἴσχω.

Μετοικεσία, ας, ἡ, transportatio, transmigratio; (2) incolatus, seu habitatio in peregrina regione. A

Μετοικέω, ῶ, fut. ήσω, migro, transmigro, commigro; (2) incola sum & inquilinus, a. 1. μετῴκησε, demigravit, Ph. Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν, Arist. Av. 1324. Hinc

Μετοίκησις, εως, ἡ, migratio; (2) incolatus.

Μετοικία, ας, ἡ, habitatio in terra aliena, urbe sua relicta, incolatus. A μέτοικος.

Μετοικίζω, fut. ίσω, transfero incolas, ab uno loco in alium migrare facio; μετοικίζομαι, transferor, migrare cogor; μετῳκισμένος, p. part. translatus. Μέλφικισεν αὐτὺς, Aristot.

Μετοικικὸς, ὴ, όν, ad incolas pertinens.

Μετοίκιον, ου, τὸ, pensio, quam inquilini quotannis repræsentabant; at μετοίκια, ων, τὰ, apud Athenienses feriæ ob receptos in urbem incolas; sacrum ob mutatas a civibus sedes celebrari solitum. A μέτοικος.

Μετοικισμὸς, οῦ, ὁ, translatio incolarum; (2) migratio in alium locum. A μετοικίζω.

Μετοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, ædificatum muto, quod ædificatum erat, alio modo ædifico. Μετοικοδομῶν τὴν Πομπηΐου οἰκίαν, Plut.

Μετοικοδόμος, ὁ, qui domicilium mutat.

Μέτοικος, ου, ὁ ἡ, inquilinus, incola, advena; μέτοικος, etiam qui principum jussu in aliam civitatem pœnæ causa deportantur.

Μετοικοφύλαξ, ὁ, præfectus & qu. curator, syndicus inquilinorum, nomen magistratus.

Μετοιχω antiq. unde μετοιχω, a μεταφέρω

Μετοιωνίζομαι, alia auspicia capio, instauro, repeto auspicia; (2) tento aliam fortunam.

Μετοκλάζω, άσω, in genua subsido.

Μετονομάζω, nomen alicujus muto; μετονομασθῆναι, a. 1. pass. inf. μετανόμασαι, perf. pass. mutato nomine appellatur. Hinc

Μετονομασία, ας, ἡ, mutatio nominis.

Μετόπη, ης, ἡ, columbaria tignorum & asserum, seu cavum, quod inter tigna & asseres est, Vitruv. Ex μετὰ, & ὀπή.

Μετόπιν, *Adv.* a tergo, postea.

Μέτοπις, ἡ, vindicta, pœna delictis parata, Hom. in Epigr. Ex μετὰ, & ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθεν, *Adv.* pone, a tergo; (2) post, postea.

Μετοπωρινὸς, ὴ, όν, qui extremi & senescentis auctumni est, auctumnalis. A seq.

Μετόπωρον, ου, τὸ, auctumnus, Ph. senescens auctumnus. Ex ὀπώρα.

Μετόρχιον, ου, τὸ, spatium vel interstitium, quod est inter arbores vel plantas, spatium inter arborum ordines; (2) interstitium inter campos arboribus consitos, in quo vel frumentum, vel aliud quid seritur. Ex ὄρχος, *arborum ordo*.

Μετουσία, ας, ἡ, communio, participatio, communicatio, consortium. A μέτειμι.

Μετουσιαστικὸς, participativus; μετουσιαστικὰ, nomina apud Grammaticos, quæ participationis significationem inclusam habent, ut ξυλινος, ligneus. A μετουσία.

Μετοχέτευσις, εως, ἡ, derivatio. Μετοχετεύσεως τῶν ὑγρῶν ἐς τὸ ἔντερον, Aret. A

Μετοχετεύω, derivo, per canales deduco; μετοχετεύεσθαι, derivari, manare. Μετοχετεύειν τινὰ ἀπίχθειαν ἐς τινα.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participatio, communio; (2) murorum ambitus; (3) participium, pars orationis apud Grammaticos. A μετέχω.

Μετοχικὸς, ὴ, όν, participialis; (2) particeps. A μετοχὴ.

Μετοχλίζω, fut. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero. Ἂς (σήλας) ὅτις ἄνδρῶν ἐκ βίας καυχήσεται μετοχλίσας ὀλίζον, Lyc. 627. Οὐδὲκ ὀχῆας Ῥεῖα μετοχλίσειε θυράων, Hom. Il. 24, 567.

Μετοχμάζω, tollo, in tergum sustollo.

Μέτοχος, ου, ὁ ἡ, ὴ, particeps; (2) socius. A μετέχω.

Μετρέω, ῶ, f. ήσω, metior; (2) æstimo; (3) moderor, modifico, modum & mensuram statuo; (4) emetior, transmeo; μετρέομαι, οῦμαι, dimensum accipio, mensura accipio; perf. μεμετρημένος, moderatus, Gl. Vet. Τὸ ἔυδαιμον χαιρὲ ἐν τοῖς ἀνθρώποις μετρεῖν, Herodian. Αὐλοῖς ἡ Δημήτηρ σωρὸς σεινῶσι μετρέιτω, Arist. Av. 587. Ὡς ἐν τὰν ἰδίαν τᾶς ἁρμονίας ἐμέτρησιν; Theocr. 10, 39. A μέτρον.

Μετρηδησείαι, 3. s. f. 1. ind. pass.

Μέτρημα, ατος, τὸ, demensum, quod mensura attribuitur; (2) frumentum, quod militibus datur. A μετρέω.

Μέτρησις, εως, ἡ, dimensio, mensio.

Μετρητὴς, moderandum, Ph. A μετρέω.

Μετρητὴς, οῦ, ὁ, mensor; (2) metreta, cadus, amphora. Ab eod.

Μετρητικὸς, ὴ, όν, ad mensuram pertinens; (2) metiendi peritus, R. A μετρητὴς.

Μετρητικῶς, *Adv.* mensorum more.

Μετρητὸς, ὴ, όν, mensus, dimensus, demensus; (2) quod metiri possumus. Ab eod.

Μετριάζω, f. άσω, mediocris sum, modicus sum, modum habeo; (2) moderate de me sentio, æquum & moderatum me præbeo, moderate & modeste loquor vel ago. Μετριάζειν πρὸς λύπην, Plat. τοῖς τυχοῦσι, id. A μέτριος.

Μετρικὸς, ὴ, όν, pertinens ad mensuram; metricus circa carmina & versus. A μέτρον.

Μετριολόγος, ὁ ἡ, ὴ, moderatus in verbis.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, mediocritas perturbationum seu adfectuum; (2) moderatio.

Μετριοπαθέω, ῶ, f. ήσω, moderationem in adfectibus servo, moderate adfectibus indulgeo, condoleo, in Epist. ad Hebr. 5, 2. Gl. V. moderor. A

Μετριοπαθὴς, ές, ὁ ἡ, ὴ, cui mediocres sunt perturbationes, qui modum tenet in adfectibus; (2) moderatus, clemens. Hinc τὸ μετριοπαθὲς, ους, moderatio. Ex μέτριος, & πάθος, *adfectus*.

Μετριοπαθῶς, moderate, animo moderato.

Μετριοποσία, ας, ἡ, moderatio in potu, Suic. Ex μέτριος, & πόσις, *potus*.

Μετριοποτέω, modice, f. moderate poto. A

Μετριοπότης, ου, ὁ, modice f. moderate potans. Hinc superlat. *Att.* ap. Pollucem μετριοπολιαίτατος.

Μέτριος, ία, ιον, vel μέτριος, ου, ὁ ἡ, ὴ, modum non excedens, mediocris, moderatus, modicus, non nimius; (2) qui mediocres habet facultates; (3) qui moderato & modesto ingenio præditus est; (4) æquus, non nimis rigidus & severus, religiosus, justus; hinc (5) satis idoneus, μετριότερος *reperitur pro* minor. A μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, mediocritas. A μέτριος.

Μετριοφροσύνη, ης, f. ήσω, moderate seu modeste de me sentio.

Μέτρισμα, τὸ, mensura. Sch. Ar.

Μετρίως, *Adv.* modice, moderate, ita, ut satis sit, modeste. A μέτριος.

Μετρωειδὴς, ὲς, numero similis, numerose sonans.

ΜΕΤΡΟΝ, ου, τὸ, mensura, temperamentum, modus; (2) vas, quo aliquid metimur; (3) mensura in carmine; (4) servit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, pro mari.

Μετρονόμοι, ων, οἱ, mensuris præfecti, magistratus Athenis, qui mensurarum ac ponderum curabat æquitatem. Ex νέμω.

Μετροποιΐα, ἡ, numeri versuum, metrica ratio, lex metrica.

Μετωνομάζετο, 3. s. imperf. ind. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνυμία, ας, ἡ, transnominatio, nominis pro nomine positio. Metonymia, Tropus rhetorices. Ex μετὰ, & ὄνομα. Hinc

Μετωνυμικὸς, ὴ, όν, ad metonymiam pertinens, metonymiam habens.

Μετωνυμικῶς, *Adv.* metonymice, per metonymiam.

Μετωπηδὸν, *Adv.* q. d. frontatim, adversa fronte, in frontem, æquatis frontibus, frontibus alio conversis. A μέτωπον.

Μετωπίας, ου, ὁ, frontem magnam ac latam habens; fronto, Gl. V. Ab eod.

Μετωπιδάτος, α, ον, qui est in fronte.

Μετωπίδιον, ου, τὸ, quod est in fronte; (2) frontale. Ab eod.

Μετώπιον, ου, τὸ, interstitium inter supercilia, frons. Ab eod.

Μετωπὶς, ίδος, ἡ, fascia, qua frons revinciebatur. Ab eod.

Μέτωπον, ου, τὸ, frons; pars faciei, quæ post, seu supra oculos est; (2) prora navis; (3) frons aciei militaris. Ex ὤψ.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ἡ, ὴ, frontis hominum inspector, atque ex eo ingenium dijudicans futuraque augurans. Ex μέτωπον, & σκοπὸς, *speculator*.

Μετώχλιο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi μετοίχομαι.

Μεῦ, *mei*, gen. sing. *Dor.* pro μοῦ.

ΜΕΧΡΙ, vel seq. Vocali, μέχρις, *Adv.* 1. *de termino ad quem*, usque ad; (2) *de tempore, per quod*, quoad, per, Hinc; μέχρε τούτε, quousque; μέχρις ἄν, quamdiu; μέχρις ἧ, quoadusque, quatenus, quantisper; μέχρι ου ἄν, quoad; μέχρι τίνος; usque quo, quousque; μέχρι τινὸς, aliquatenus, quadantenus; μέχρι τέδε hactenus; μεχρὶ πολλῶν, diu; μεχρὶ ζωῆς, quoad vivam, μεχρὶ σαντὸς, in perpetuum.

ΜΗ, *Adv.* ne, non; (2) numquid? an? μὴ ὦ, μὴ οὐκ, μὴ οὐχὶ, quin nisi; μὴ γάρ γε, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, absit enim; εἰ μὴ, nisi; εἰ μὴ ὅ μόνος, cæteroquin; sin minus; μὴ ἄρα, ne forte.

Μηδαμῆ, & μηδαμᾶ, *Adv.* nusquam, nulla in parte nequaquam. A μηδαμὸς.

Μηδαμινὸς, ὴ, όν, qui nullius pretii est, inhonoratus.

Μηδαμόθεν, *Adv.* nullo ex loco, nulla ex parte. A μηδαμὸς.

Μηδαμόθι, *Adv.* nunquam, nullo in loco.

Μηδαμὸς, ὴ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex μὴ, ὴ, & ἁμὸς, *aliquis*. Hinc

Μηδαμόσε, *Adv.* nusquam, nullum in locum.

Μηδαμοῦ, *Adv.* nusquam, nullo in loco.

Μηδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, neutiquam, absit. Ab eod.

Μηδὲ, *Conj.* neque, nec; (2) ne quidem; μηδ' ἕν ἕς, ne unus quidem, nullus.

Μηδέα, ᾶ, curæ, consilia, pl. sing. esset μήδος, μήδεος, τὸ.

Digitized by Google

Μηδία, τὰ, pudenda.
Μηδείς, μηδεμία, μηδὲν, *Genit.* μηδενὸς, μηδεμίας, μηδενὸς, nemo, nullus; μηδὲν, nihil. Ex μηδὲ, & εἷς, *unus*.
Μήδεο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro μήδω, a μήδομαι.
Μηδέποτε, *Adv.* haud umquam, numquam.
Μηδέπω, *Adv.* nondum, necdum.
Μηδεπώποτε, nunquam, nullo tempore.
Μηδέτερος, έρα, ερον, neuter.
Μηδέτερας, *Adv.* neutro modo.
Μηδετέρασε, neutram in partem.
Μήδετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμήδετο, a μήδομαι.
Μήδευμα, τὸ, conſilium, aſtus. A μῆδος.
Μηδίζω, Medos imitor, ſeu ſequor; lingua Medorum loquor; cum Medis facio, Medis faveo. A Μῆδος.
Μηδία, ας, ἡ, Media.
Μηδικὸς, ἡ, όν, Medicus. Μηδικὸς ὀπὸς, ſuccus Medicus. Μηδικὴ πόα, Medica herba. Μηδικὴ, ſc. χώρα, Media. Μηδικὸν μῆλον, Medicum malum, pomum, Gl. V. Μηδικὸν, citreum; τὰ Μηδικὰ, res contra Medos geſtæ, tempora & bella Perſica.
Μήδιος, ου, ὁ, Medius, Medus. Ab eod.
Μηδὶς, ίδος, ἡ, Media, regio Aſiæ. Ab eod.
Μηδισμὸς, ῦ, ὁ, Mediſmus, cum quis cum Medis facit. A Μηδίζω.
Μηδιστὶ, Medorum more.
Μηδοκλόνος, ε, ὁ ἡ ὐ, qui Medos occidit, Medorum occiſor. Ex Μῆδος, & κλείνω.
Μηδόλως, *Adv.* nullo modo, nequaquam.
Μήδομαι, ſ. ήσομαι, curam gero, delibero; (2) cogito, meditor, molior, ſtruo. Ὅσ' ἐφ ἡμῖν κακ' ἐμήσατ' Ὀδυσσεὺς, Soph. Phil. 1129. Πρὸς ἣ κακοῖς κακὰ μήσεται, Eur. Her. fur. 1079. A μῆδος.
ΜΗ ΔΟΣ, ε, ὁ, Medus, filius Medeæ; (2) Medus, i. e. ex Media oriundus. Μῆδοι etiam Perſæ non raro apud Vet.
ΜΗ ΔΟΣ, ους, τὸ, cura, conſilium; uſitatum in plur. Vid. μήδεα.
Μηδοσύνη, conſilium. Suid. A μῆδος.
Μηδοτιὴν, *Adv.* nihil quidquam. Ex μηδὲ, ὅστις, & ἤν.
Μηδοφόνος, ε, ὁ ἡ ὐ, qui Medos occidit.
Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, ne unus quidem, nullus, nemo, & μηθὲν, ενὸς, nihil quidquam. Ex μήτε, & εἷς, *unus*.
Μηκάζω, μηκάζειν, balare, de capris. A
ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, ᾶμαι, μηκᾶσθαι, balare, capriſſare, perf. part. med. μεμακὰς, μεμακυῖα.
Μηκὰς, άδος, ἡ, quæ balat, μηκάδες, balantes. A μηκάομαι.
Μηκασμὸς, οῦ, ὁ, balatus. A μηκάζω.
Μηκιδιανὸς, ὴ, όν, longus. A μῆκος.
Μηκέτι, non amplius, ne poſthac, non jam; (2) non, *ſimpl.*
Μηκὴ, ῆς, ἡ, balatus, vox caprarum. A μηκάομαι. Unde
Μηκητικὸς, ὴ, όν, qui balare poteſt.
Μήκιστα, *Adv.* longiſſime; (2) tandem. A
Μηκιστος, ίστη, ιστον, longiſſimus; (2) proceriſſimus; ὃτι μήκιστον, diutiſſime, *Superlat.* A μῆκος.
Μηκοποιέω, ῶ, longitudinem addo. In Vulg. in longum produco, μηκοποιήσας, ibid. qui produxit. Ex μῆκος, & ποιέω.
ΜΗ ΚΟΣ, ους, τὸ, longitudo, prolixitas, proceritas, ſtatura, ſpatium.
Μηκύνω, fut. υνῶ, longum facio, protollo, produco; μηκυνομένη Συλλακὴ, ſyllaba, quæ producitur; aor. 1. act. ἐμήκυνα. Μηκύνειν λόγους, Soph. El. 1514. Πόσως ἐπεισμ' ἂν ἄλλως, εἰ μὲ μηκύνειν δέοι; Ariſt. Lyſ. 1135. Ἥκει γὰρ ὠγύμιος μηκύνεται ὕδατι λάθαν, Dion. Περ. 417. χρόνον, Eur. fur. 87. βίον, ib. 143. A μῆκος.
ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, papaver; (2) capillitium ſeu excrementum pinnarum & muricum; (3) pars media in conchis; (4) arenæ quædam ſpecies in metallicis, Pol. Μήκωνες, piſces quidam gregales, Ariſtot. (5) pars inteſtinorum polypodis, inſtar veſicæ, atramentum continens. Μήκωνος ὀπὸς, opium. Gl. V.
Μηκωνίκὸς, ὴ, όν, papavereus. A pr.
Μηκώνιον, ε, τὸ, ſuccus papaveris; (2) primum excrementum infantum recens natorum. Ab eod.
Μηκωνὶς, ίδος, ἡ, papaver, Gl. V. μηκωνὶς θρίδαξ, ſpecies lactucæ atræ, ſic vocata a copia lactis ſoporiferi.
Μηκωνίτης, ε, ὁ, ſc. λίθος, gemma papavera exprimens. Ab eod.
Μηκωνῖτις, ίδος, ἡ, ſpecies lactucæ lacte ſoporifero abundans. Ab eod.
Μηκωνοειδὴς, ες, ε, ὁ ἡ ὐ, papaveris ſpeciem habens. Ex μήκων, & εἶδος.
Μῆλα, τὰ, genæ, Ph.
Μηλάβη, ης, ἡ, ſcarabæorum genus ex floribus mali arboris naſci ſolitum. Ex μηλέα, & ἄνθος, *flos*.
Μήλατα, μηλάτων, oves, Euſt. Ab
Μηλάτης, ε, ὁ, opilio, Vatin. A μῆλον.
ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor.
Μήλειος, ε, ὁ ἡ ὐ, ovinus, ovillus; ut μήλειον κέρας, caro ovilla. A μῆλον.
ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum, quo aliquid illinitur vel finditur, vel extrahitur, vel infunditur; *it.* quo immiſſo in vulnus, &c. tentant chirurgi latentia.
Μηλία γῆ, terra Melia, coloris cinericii. A Μῆλος, *Melus*.
Μηλιαῦθμος, ε, ὁ, ovile, ovium ſtabulum. Ex μῆλον, & ἰαυθμὸς, *diverſorium*.
Μηλιάδες, αἱ, Meliades Nymphæ, quæ & Μαλιάδες. A μῆλον, *pomum*.
Μηλίζω, ad colorem mali vergo, colore malum refero; (2) ſum colore luteo. A μῆλον.
Μηλινοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, melinum ſeu colorem luteum referens. Ex εἶδος.
Μηλινόεις, όεσσα, όεν, colorem mali cotonei referens. Nicand. μηλινόεσσα, quamvis ibi μειλινόεσσα, legatur. A μῆλον. Unde
Μήλινος, ε, ὁ ἡ ὐ, colorem mali habens, luteus; flavus, gilvus; μήλινον ἔλαιον, melinum oleum, ex malis cotoneis.
Μηλίς, ίδος, ἡ, malus, arbor; (2) morbus quidam aſinorum. A μηλέα.
Μηλίτης, ε, ὁ, ſc. οἶνος, vinum e malis cotoneis. A μῆλον.
Μηλοβατέω, ῶ, fut. ήσω, oves ſcando, oves inſcendo. Ex μῆλον, & βαίνω, *ſcando*.
Μηλοβολέω, ῶ, fut. ήσω, malo ſeu malis peto; (2) ad rem Veneream aliqua illecebra incito. Ex μῆλον, & βάλλω, *jacio*.
Μηλοβοτέω, ῶ, f. ήσω, oves paſco.
Μηλοβότης, ε, ὁ, ovium paſtor, opilio. A
Μηλοβότης, ε, ὁ, idem. Ex μῆλον, & βόσκω.
Μηλόβοτος, ὁ ἡ ὐ, ab ovibus depaſtus; (2) incultus, ab hoſtibuſque vaſtatus, & pecoribus paſcendis relictus. Ex iiſd.
Μηλοδόκος, ον, *Epith.* Templi ob ſacrificia ex ovibus. Ap. Pind.
Μηλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὐ, mali ſpeciem habens, ſive colore, ſive re alia. Ex εἶδος.
Μηλολόνθη, al. μηλολάθη, ης, ἡ, melolonthe, animalculum floribus inſidere ſolitum, quo pueri ad ludum utuntur; (2) luſus ille puerilis; (3) floris genus. Ex μῆλον, & ἄνθος, *flos*.
Μηλομαχία, ας, ἡ, pugna pomis ſeu malis commiſſa. Ex μῆλον, & μάχη.
Μηλόμελι, ιτος, τὸ, potus ex melle & malis cotoneis. Ex μῆλον, & μέλι.
ΜΗ ΛΟΝ, *Dor.* μᾶλον, ε, τὸ, malum, pomum; (2) μᾶλα, genæ; etiam de mammis puellarum.
Μῆλον, ου, τὸ, ovis, pecus, plur. μῆλα, pecudes.
Μηλονόμας, *Dor.* pro μηλονόμης, id. quod
Μηλονομὴς, έως, ὁ, paſtor ovium, opilio. Heſ. ubi plur. μηλονομῆες, ποιμένες. Ex μῆλον, & νέμω, *paſco*.
Μηλονόμος, ε, ὁ, idem, Suid. Ex iiſd.
Μηλοπάρης, & μαλοπάρης, pro μηλοπάρειος, ε, ὁ ἡ ὐ, genas habens malis ſimiles, cujus genæ mali colorem vel rotunditatem referunt. Ex μῆλον, & πάρειά.
Μηλοπέπονες, melopepones; ſpecies cucumerum. Ex μῆλον, & πέπων.
Μηλοπλακούντιον, τὸ, compoſitio pharmacopœorum ex malis cotoneis vino coctis, adjecto poſtea melle, pipere, aniſo, aliiſque. A
Μηλοπλακὴς, ῆντος, ὁ, placenta e malis cotoneis. Ex μῆλον, & πλακὴς.
Μηλόσκοπος, ε, ὁ ἡ ὐ, unde oves ſeu pecora quævis conſpici poſſunt.
Μηλόσπορος, ὁ ἡ ὐ, malis ſeu pomis conſitus.
Μηλοσσόος, ε, ὁ ἡ ὐ, ovium ſervator.
Μηλοσφαγέω, ῶ, f. ήσω, oves jugulo, oves macto, pecora ſeu oves immolo. Μηλοσφαγεῖν τε βοθύτους ἐπ' ἐχάραις, Ariſt. Av. 1237. Ex μῆλον, & σφάττω.
Μηλοσφαγία, ας, ἡ, ovium jugulatio; (2) ovium immolatio, Heſ. Ex iiſd.
Μηλοτρόφος, ε, ὁ ἡ ὐ, oves alens. Ex τρέφω.
Μηλοφάγος, ε, ὁ ἡ ὐ, oves comedens, ovilla carne veſcens. Ex μῆλον, & φάγος.
Μηλοφόνος, ε, ὁ ἡ ὐ, ovis occidens.
Μηλοφορέω, ῶ, f. ήσω, mala ſeu poma fero. Τὴν ὥραν ἃ σοι ἐμαλοφόρει, Theoc. Ep. 2, 4. A
Μηλοφόρος, ε, ὁ ἡ ὐ, pomifer, mala ſeu poma ferens; μηλοφόροι, regis Perſarum ſatellites, aurea mala geſtantes in haſtis. Ex μῆλον, & φέρω.
Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὐ, ovium cuſtos.
Μηλόω, ſpecillum immitto, ſpecillo pertento, exploro. A μήλη.
Μήλωθρον, ε, τὸ, coloramentum, cui pannus immergitur, Heſ. Suid. (2) vitis alba, Dioſc. Ab eod.
Μήλων, ωνος, ὁ, epith. Herculis, cui inter alia malis ſacra fiebant, Pollux. A μῆλον.
Μήλωσις, εως, ἡ, ſpecilli demiſſio, exploratio, quæ fit immiſſo ſpecillo. A μηλόω.
Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis ovina; (2) pellis quævis, Gl. V. pellis lanata. A μῆλον, *ovis*.
Μηλωτὴς, οῦ, τὸ, ovium paſtor. Ab eod.
Μηλωτὶς, ίδος, ἡ, ſpecillum auricularium, quo ad repurgandas aures utimur, Gl. V. ſpecillum. A μήλη. Unde
Μηλωτρὶς, ίδος, ἡ, Gl. V. auriſcalpia.
Μήλωψ, οπος, ὁ ἡ ὐ, colore malum referens, mali faciem habens, qui coloris eſt pomacei. Ex μῆλον, & ὤψ.
ΜΗ'Ν, *Conj.* autem, vero, pro δὴ; (2) tamen; (3) profecto, ſane; ἀλλὰ μὴν, atqui vero, enimvero; ἀλλὰ μὴν δὴ, neque vero, ſed neque; γε μὴν, vero, porro; ἢ μὴν, certe quidem, equidem, profecto; καὶ μὴν, quin etiam; καὶ μὴν δὴ, immo, enimvero; καὶ μήν γε, at ſaltem, at vero; καὶ μὴν καὶ, quin etiam; ὑ μὴν, non tamen, nec vero.
ΜΗ'Ν, μηνὸς, ὁ, menſis; εἰ μῆνις, menſtrua.
Μηναγυρτέω, ῶ, f. ήσω, ſingulis menſibus ſtipem colligo Matri Deum. A
Μηναγυρτὴς, ε, ὁ, qui ſingulis menſibus Matri Deum ſtipem colligit, quod officium certi Rheæ ſacerdotis erat. Ex μὴν, & ἀγείρω.
Μήνατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήνατο, a μαίνομαι.
ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, luna; (2) umbella lunata.
Μηνιαῖος, αία, αῖον, menſtruus, qui eſt unius menſis. A μὴν.
Μηνίαμα, τὸ, iracundia perſeverans. A
Μηνιάω, ῶ, f. άσω, iram vel odium exerceo, iraſcor. A μῆνις.
Μηνίγγιον, membranula. A μήνιγξ.

Digitized by Google

Μηνιγοφύλαξ, ακος, ὁ, custos membranæ cerebri, instrumentum chirurgicum.

ΜΗΝΙΓΞ, γγος, ἡ, membrana cerebrum foris tegens; (2) membrana quævis; (3) sedimentum vini in dolio, priusquam efflorescat & ebulliat, Hes.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira, iracundia, ira divina. A μηνίω.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem; (2) furor, insania. Ab eod.

ΜΗ̃ΝΙΣ, ιδος, vel ιδος, ἡ, ira permanens, ira diuturna, iracundia, odium.

Μηνίσας, *qui iratus fuit*, aor. 1. part. act. verbi μηνίω.

Μηνίσκος, ου, ὁ, lunula; (2) species aciei; (3) μηνίσκοι, umbellæ lunatæ, in statuarum capitibus, quæ lunæ crescentis cornua referunt; (4) æramenta gubernaculi; (5) membranæ tenues, bracteæ; (6) ornamenta collaria, torques, monilia, Dim. a μήνη.

Μηνίω, f. ίσω, succenseo; iram, odium, vel simultatem exerceo; irascor. Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος, Il. 1, 448. A μῆνις.

Μηνοειδὴς, ής, ὁ ἡ ές, lunæ formam habens, lunæ similis, corniculatus, lunatus. Ex μήνη, & εἶδος, *species*.

Μηνοειδῶς, *Adv.* in modum lunæ curvatæ seu falcatæ. A μηνοειδὴς.

Μήνυμα, ατος, τὸ, signum, indicium, indicatio, significatio. Ph. indago. A μηνύω. Hinc

Μήνυσις, εως, ἡ, indicatio, indicium.

Μηνυτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod.

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, nunciator, delator, dicitur & de Historico, ap. Luc.

Μηνυτικὸς, ἡ, όν, significandi seu indicandi vim habens, significativus, Gl. V. indicativus. A μηνύω.

Μήνυτρον, ου, τὸ, indicii præmium.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nunciator. A

ΜΗΝΤΩ, f. ύσω, indico, significo, nuncio, certiorem facio; declaro; μεμηνυκέναι, perfect. ind. indicasse; aor. 1. pass. μηνυθεὶς, indicatus. Ποίαν γὰρ ἀνδρὸς τῶνδε μηνύεις τύχην; Soph. Oed. Tyr. 101. Εἰ γὰρ ἀγαθά μοι μηνύσατε, Eur. Ion. 787. Πάντα τεῷ ἢ λίγαν μήνυσον ἑταίρῳ, Theocr. 21, 38.

ΜΗ̃Ο̃Ν, ου, τὸ, meum, herba, alias athamanticum, *Angl.* Spignel, or Meu.

Μὴ ἀσιδάλῃς, *Poët.* pro μὴ ὀπιδάλῃς, *ne injicias, ne injiceres*, abjecta per apostrophum vocali brevi initiali, ob præced. finalem longam, sic

Μὴ ἀσιτάμῃς, *Poët.* pro μὴ ὀπιτάμῃς.

Μήπη, nequa, Gl. V.

Μήπότε, numquam, non umquam; (2) ne quando; (3) ne; (4) num.

Μήποθεν, necunde, Gl. V.

Μήποτε, nequando, Gl. V.

Μήποτε ἔν, numquid ergo, Gl. V.

Μήπου, necubi, ne forte.

Μήπω, nondum, necdum.

Μήπως, *Adv.* idem.

Μήπως, ne, ne quo modo, ne quo pacto, ne qua, ne forte; (2) an forte.

Μηριαῖος, αία, αῖον, femoralis. A μηρός.

ΜΗΡΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, funiculus, filum.

Μήριον, ου, τὸ, femur. A μηρός.

Μηρορράφης, ίου, ὁ ἡ ές, femori insutus, epithet. Bacchi. Ex μηρὸς, & ῥάπτω, *suo*.

ΜΗΡΟ̃Σ, οῦ, ὁ, femur, femen. pl. μηρὰ, *per metaplasm* pro μηροὶ, Od. 2, 179.

Μηροτομέω, ῶ, fut. ήσω, femur incido, femur abscindo. Ex μηρος, & τέμνω.

Μηροτραφὴς, ίου, ὁ, epithet. Bacchi, quia in Mero monte educatus, Strabo.

Μηροτυπὴς, ίου, ὁ ἡ ές, femora feriens seu percutiens. Ex μηρὸς, & τύπτω.

Μήρυγμα, ατος, τὸ, ap. Nic. de tractu & glomeratione serpentis. A μηρύκω.

Μηρυκάζω, fut. άσω, cibum remando, rumino.

Μηρυκάομαι, ῶμαι, rumino.

Μηρυκίζω, f. ίσω, idem.

Μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ, ruminatio. A μηρυκίζω.

Μηρύκω, & μηρυκομαι, revolvo, rumino.

Μήρυμα, ατος, τὸ, glomeramen. A μηρύω.

Μήρυξ, υκος, ὁ, piscis quidam ruminans. Gl. V. rumen. A μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med.

ΜΗΡΤΩ, fut. ύσω, revolvo, glomero, agglomero, & filum deduco; (2) texo, intexo. Τῶ σὲ μὴ χεῖλη μαρύσῃ ὑψόθι κιανός, Theoc. 1, 29.

Μήσαο, 2. s. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμήσασο, a μήδομαι.

Μήσεαι, 2. s. fut. 1. ind. med. *Ion.* pro μήσῃ.

Μῆσο, 3. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐμέμησο.

Μῆσι, *Dor.* pro μή ἐσί, sed recte etiam scripseris μή ἐσι. Conf. μὴ ἀσιδάλῃς.

Μήσωρ, ωρος, ὁ, consiliarius, consultor; (2) peritus. A μήδομαι.

ΜΗ̃ΤΕ, *Conj.* neque, nec.

Μητέριος, α, ὁ, maternus, in Epigram. A

ΜΗ̃ΤΗΡ, μητέρος, & *per Syncop.* μητρὸς, ἡ, mater, genitrix; (2) matrix, uterus; apud Scriptores Ecclesiasticos baptisterium.

Μήτι, ne quid, num quid; pro μή τι.

Μητιάω, ῶ, consilia agito, consulto, delibero; molior, rem quampiam machinor; μητιόωσι, 3. pl. ind. pro μητιῶσι, μητιάουσι; μητιόωσα, part. præs. fœm. pro μητιῶσα, μητιάουσα. Dicitur & μητιᾶζω, significatione act. A μῆτις.

Μητιήτης, ου, ὁ, consilio pollens, prudens, consiliarius, consultor; μητιέτα, pro μητιήτης, ap. Hom. Ab eod.

Μητίζομαι, vel potius μητίομαι, consilia agito, consulto; (2) molior, efficio, struo, machinor. fut. μητίσομαι, versus caussa μητίσομαι. Μίαν δ' ἀμφοτέρων μητισομαι ἔχθεα λυγρὰ, Il. 3, 416.

Μητίοεις, όεσσα, όεν, consilio abundans, cui multum est consilii, Ab eod.

Μητιόωσιν, *consultant*, 3. plur. præs. ind. act. *Poët.* cum ν, pro μητιῶσι, a μητιάω, *consulto*.

ΜΗ̃ΤΙΣ, ιδος, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μήτοι, *Adv.* ne forte.

Μήτοιγε, *Adv.* idem; nequaquam.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva; (2) secundæ; (3) arboris medulla; (4) vesparum genus. A μήτηρ.

Μητραγυρτέω, ῶ, f. ήσω, Matri Deum sive Cybelæ stipem colligo. A

Μητραγύρτης, ου, ὁ, qui Matri Deum stipem colligit. Ex μήτηρ, & ἀγείρω.

Μητράδελφος, ου, ὁ, matris frater, avunculus, sed ἡ μητράδελφος, ου, matris soror, matertera. Gl. V. μητραδίλφη, matertera.

Μητράζειν, matrescere, Gl. V. A μήτηρ.

Μητραλοίας, & μητραλώας, ου, ὁ, matris percussor, matricida. Ex μήτηρ, & ἀλοιάω.

Μητραλώην, *Att.* & *Ion.* pro μητραλοίαν.

Μητράριον, ου, τὸ, matercula, Gl. V. A μήτηρ.

Μητριαγχύτης, ου, ὁ, instrumentum, quo medicamentum in uterum infunditur. Ex μήτρα, & ἄγχω, *infundo*.

Μήτρη, *Ion.* pro μήτρα.

Μητριάζειν, idem quod μητραγυρτεῖν, Pol.

Μητρίδιος, α, ον, *Epith.* urticæ: matrix, semen in se habens, ap. Aristoph. *Ern.*

Μήτρια, τὰ μήτρια, materna, Gl. V.

Μητρικὸς, ὴ, όν, maternus. A μήτηρ.

Μητρικῶς, matris more.

Μητρὶς, ίδος, ἡ, ut πόλις, χώρα, vel γῆ, civitas, regio vel terra materna, ex qua mater alicujus oriunda est. A μήτηρ.

Μητροκαμέω, ῶ, matrem uxorem duco.

Μητροδίδακτος, ου, ὁ ἡ ὸν, a matre edoctus. Ex διδάσκω.

Μητρόδοκος, ου, ὁ ἡ ὸν, a matre receptus. Ex δοχομαι.

Μητρόθεν, *Adv.* a matre, ex parte matris.

Μητρόθεος, ου, ἡ, Dei mater, seu parens; epith. B. Virginis.

Μητροκασίγνητη, ης, ἡ, matris germana, matertera.

Μητροκασίγνητος, ου, ὁ, matris frater, avunculus.

Μητροκλονέω, ῶ, fut. ήσω, matrem occido. A

Μητροκλονία, ας, ἡ, matricidium, R. A

Μητροκλόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, matricida, qui vel quæ matrem occidit. Ex μήτηρ, & κλείνω.

Μητροκομία, ας, ἡ, vicus aliorum vicorum mater: seu ex quo coloniæ dicuntur. Ex μήτηρ, & κώμη, *vicus*.

Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, matris mater, avia materna. A μήτηρ geminato.

Μητρόξενος, ου, ὁ ἡ ὸν, spurius.

Μητροπάρθενος, ου, ὁ, ἡ, mater & virgo.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, urbium aliquarum mater, sive quæ colonias emisit.

Μητροπολίτης, ου, ἡ, qui ex urbe matrice seu metropoli est; (2) Episcopus Metropolitanus, qui metropoli præest, & alios Episcopos sub se habet. A pr.

Μητροπρεπῶς, *Adv.* ut matrem decet. Quasi a μητροπρεπὴς. Ex μήτηρ, & πρέπει.

Μητροῤῥαίστης, ου, ὁ, qui matrem violat, qui matri manus intulit. Suid. Ex ῥαίω.

Μητροῤῥιπὴς, ου, ὁ ἡ ές, a matre abjectus, R. Ex μήτηρ, & ῥίπτω.

Μητροτρεφὴς, ὲς, matris alumnus. A τρέφω.

Μητροτύπτης, ου, ὁ, matricida. A τύπτω.

Μητροφθόρος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui matrem occidit, matricida. Ex μήτηρ, & φθείρω.

Μητροφονέω, ῶ, ὁ, matricida. Ex φόνος.

Μητροφόντης, ου, ὁ, matricida. Ex iisdem.

Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, noverca; (2) altera patria, h. e. ubi quis vivit, & tamen non natus est; (3) novercæ indolem habens, h. e. iniqua, dura. A μήτηρ.

Μητρυιάζειν, novercari, Gl. V. A præc.

Μητρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus, per jocum. Ab eod.

Μητρυιώδης, ου, ὁ ἡ ες, novercalis. A μητρυιά.

Μητρῷακὸς, ut μητρωακὰ ἀγιστεῖα, purificationes in sacris Cybeleis fieri solitæ. A μητρῷα.

Μητρωνυμικὸν, nomen e nomine matris factum.

Μητρῷος, ου, ὰα, ῷον, maternus. Hinc & μητρῴον, ου, fanum Cybeles seu Magnæ matris Deum. Μητρῷα, τὰ, sacra Cybeleia.

Μήτρως, ωος, ὁ, avunculus maternus. Accus. μήτρωα. Ab eod.

Μηχανάται, *machinatur*, 3. sing. præs. ind. med. *Poët.* pro μηχανᾶται, *contr.* ex μηχανάεται. A

Μηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito, inf. μηχανᾶσθαι, *Poet.* μηχανάασθαι, μηχανιόωνται, 3. plur. præs. ind. *Poet.* pro μηχανῶνται, μηχανάονται). μηχανόωμενοι, part. *Ion.* pro μηχανώμενοι. Μηχανᾶσθαι etiam pass. ut μεμηχάνηται, pluſquam perfect. arte mechanica factus erat. part. perf. μεμηχανημένος, arte factus; subdole compositus. Terminationes activæ raro occurrunt. Soph. μηχανᾶν, moliri. Hom. μηχανόωντας, part. *Ion.* pro μηχανῶντας, μηχανάοντας. Μεμηχάνηται τέρμον, rite confecta, Soph. Trach. 595. Πάντ' ἐμηχανῶντ' ἴσ' ὑμῖν, Arist. Pace, 619. Ἐκ γὰρ ἐθέλῃ αἰσχρὰ μηχανάσθαι, Eur. Hipp. 335. Ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ' ἐμηχανήσατο Αἰγισθος, id. Elec. 31. A μηχανὴ.

Μηχανεύω, fut. εύσω, excogito, machinor. Hinc perfect. pass. μεμηχανευμένος, excogitatus, 2 Paralip. 26, 15. Suic. A

ΜΗΧΑΝΗ, ης, ἡ, artificium, seu adminiculum, quo quis utitur ad aliquid efficiendum; (2) commentum, ars, solertia; (3) machina, fabrica; ciconia; Th. (4) machina bellica; (5) machinatio, consilium, molitio, Gl. V. πάσῃ μηχανῇ, quovis modo, etiam atque etiam, ὑδεμία μηχανὴ dicitur de re impossibili.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema; molitio, Gl. V. A μηχανάομαι.

Digitized by Google

Μηχάνησις, εως, ἡ, machinatio, machinamentum. Ab eod.
Μηχανήτέον, machinandum. Ab eod.
Μηχανητὴς, ου, ὁ, machinator. Ab eod. Hinc
Μηχανητικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, seu machinas conficiendi peritus; (2) solers in excogitando.
Μηχανηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, machinam ferens, Suic. Ex μηχανὴ, & φέρω.
Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, machinandi, seu machinas fabricandi peritus; (2) *Subst.* artifex eorum, quæ ingenio simul & manu fiunt; sed ἡ μηχανικὴ, ἧς, scil. τέχνη, ars mechanica. A μηχανὴ.
Μηχανιώτης, ου, ὁ, machinator, versutus. Voc. μηχανιῶτα. A μηχανὴ.
Μηχανοδίφης, ου, ὁ, idem. A διφάω.
Μηχανόεις, εσσα, εν, idem.
Μηχανοιατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro μηχανῖντο, a μηχανάω.
Μηχανοποιέω, ῶ, machinas fabrico, R.
Μηχανοποιΐα, ἡ, machinarum fabricatio. A
Μηχανοπὸς, ὁ, ἡ ἡ, machinarum faber, machinarum theatralium artifex & moderator. Ex μηχανὴ, & ποιέω.
Μηχανορράφια, ας, ἡ, machinarum structio, fraudum excogitatio. A
Μηχανορράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorum & fraudum artifex, machinarum excogitator, malorum inventor. Ex μηχανὴ, & ῥάπτω.
Μηχανουργὸς, ὁ, ἡ ἡ, machinas fabricans. Ex μηχανὴ, & ἔργον.
Μηχανωμένος, præs. part. med. *contr.* pro μηχανηάομενος, a μηχανάω.
Μῆχαρ, τὸ, artificium, commentum, conamen. A μῆχος
Μῆχος, εος, τὸ, artificium, machinatio, consilium, commentum, remedium; (2) dolus, ars. A μηχανὴ.
Μία, una, vide εἷς.
Μιαιγαμία, ας, ἡ, pollutæ nuptiæ, nuptiæ impuræ, Suid. Ex μιαίνω, & γάμος.
ΜΙΑΊΝΩ, fut. ανῶ, inquino, conspurco, fœdo; (2) inficio, tingo; (3) polluo, contamino, conscelero; μιάνη, a. 1. act. conj. 3. sing. tinxerit; μιάνῆσαν, 3. pl. aor. 1. pass. pro ἐμιάνθησαν, maculati sunt; μιᾶναι, a. 1. act. inf. violare, Ph. Ἕιματα καλὰ μιαίνεις, Theoc. 27, 52. Οὐ μιανθῆναι θέλον, Eur. Ion. 1159.
Μιαιφονέω, ῶ, f. ήσω, polluo me cæde, homicidium perpetro; μιαιφονεῖ, trucidat, Πόνηρόν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν, Eur. Iph. in Au. 1412.
Μιαιφονία, ας, ἡ, contaminatio ex cæde; (2) cædes nefaria & scelerata, homicidium impium, parricidium. A
Μιαιφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui se cæde polluit, qui homicidium perpetravit, homicida nefarius, latro; (2) sanguinarius, crudelis, propensus ad sanguinem effundendum. Ex μιαίνω, & φόνος, cædes.
Μιαιφονώτατα, crudelissime, fœdissime.
Μίαμμα, ατος, τὸ, tinctura, Suid. A μιαίνω.
Μιάνθω, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμιάνθησαν, a μιαίνω.
Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Ab eod.
Μιαλὸς, inquinatus, Gl. V. Ab eod.
Μιανῶ, f. 1. ind. act. verbi μιαίνω.
Μιαρία, ας, ἡ, impuritas, scelus. A
Μιαρὸς, ρὰ, ρὸν, spurcus, pollutus, contaminatus; (2) scelestus, dirus, scleratus, impurus, flagitiosus, abominandus, obscœnus. A μιαίνω.
Μιαροφαγέω, ῶ, fut. ήσω, cibis vetitis vescor.
Μιαροφαγία, ας, ἡ, vetitorum esus, A
Μιαροφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui vetitis cibis vescitur.
Μιαρῶς, *Adv.* impure; (2) scelestè, scelerate.
Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, stuprum, Gl. V. A μιαίνω.
Μιασμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.
Μιάστωρ, ορος, ὁ, inquinator, contaminator; (2) fœdus, impurus, cæde contaminatus, homicida. Ab eod.
Μίγα, *Adv.* mistim, promiscue. A μίγνυμι.
Μιγάδὸν, *Adv.* idem & ab eod.
Μιγάζομαι, misceor. Ab eod.
Μίγας, άδος, ὁ ἡ ἡ, mistus, permistus, miscellaneus. Hinc μιγάδες, hominum colluvies, homines promiscue convenæ. Ab eod.
Μίγδα, *Adv.* mixtim, promiscue.
Μίγδὸν, *Adv.* promiscue, Ph. Ab eodem.
Μίγεν, 3. s. aor. 2. opt. pass. v. μίγνυμι.
Μιγὲὶς, *mixtus*, part. a. ejusd.
Μίγεν, 3. pl. a. ejusd. in ind. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐμίγησαν.
Μιγιάσιν, 3. pl. a. ejusd. conj. *Ion.* & cum ν ἑφελκ. pro μιγῶσι.
Μιγνύμφαι, a. in inf. *Dor.* pro μιγῆναι.
Μίγλω, a. idem in ind. *Ion.* pro ἐμίγλω.
Μιγλῶαι, a. idem in infin.
Μιγήσομαι, f. 2. ind. pass. v. μίγνυμι.
Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, farrago; μίγματα, peculiariter de medicamentorum mistura. Ab eod. μίγνυμι.
Μιγμαποπώλης, ου, ὁ, pharmacopola.
Μιγμὲς, ῆς, ὁ, idem quod μίγμα, ap. Laërt.
ΜΙΓΝΥΜΙ, vel μιγνύω, f. μίξω, misceo, permisceo, pass. μίγνυσθαι, misceri; prope accedere, consuescere, de concubitu; a. 1. inf. μιχθῆναι; a. 2. μιγῆναι, part. a. 1 μιχθεὶς, μιχθεῖσα; perf. pass. part. μεμιγμένος, mistus. Τῶν τε φυρῶν μίξιν αὐτοῖς, Arist. Pace, 1154. Λέγχης ὲν ὑσμίνησι μίξαντες φάλω, Lyc. 1358. Πῶν γὰ μίγνυται μέλος βοῆς, Eur. El. 756.
Μιγνῦσαι, *miscere*, præsens in infin. act.
ΜΊΔΑΣ, ου, ὁ, Midas, nomen regis Phrygiæ; nomen jactus tesserarii seu aleatorii admodum felicis; (3) bestiola fabas exedens.
Μιηφόνος, pro μιαιφόνος.
ΜΊΘΡΑΣ, ου, ὁ Sol apud Persas, ut Deus.
Μικκὸς, ἡ, ὸν, parvus, exiguus. Hinc μικκὸν, *Adv.* parum, paulisper. Vox Dorica.
Μικκύλος, paryulus, pusillus, Dim. a pr.
Μικραδικηλικὸς, ἡ, ὸν, in parvis injuriosus.
Μικραίτιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ob parvas res expostulans. Ex μικρὸς, & αἰτία, *causa*.
Μικραύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, paucos vel etiam parvos sulcos habens, Suic.
Μικρᾶς, gen. sing. f. g. pro μικρᾶς.
Μικροβασίλειος, α, ον, parvum regnum habens. A
Μικροβασιλὲὺς, έως, ὁ, rex parvus, regulus.
Μικρόβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, breve tempus vivens, qui exiguæ est vitæ.
Μικρόβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvas habens glebas.
Μικρογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum mentum habens, R. Ex μικρὸς, & γένειον.
Μικεόγενυς, υος, ὁ ἡ ἡ, idem, R.
Μικρογλάφυρος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos & aptos articulos habens, Suic.
Μικρογνωμοσύνη, ἡ, id. quod μικροψυχία.
Μικρογράφειν, vocali brevi scribo, v. c. ο pro ω. Vox Gramm.
Μικροδοσία, ας, ἡ, exigua donatio, parvum munus. Ex μικρὸς, & δόσις.
Μικροθαυμαστὴς, ὁ ἡ ὁ, res parvas admirans. A Θαυμάζω.
Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, animo pusillo sum.
Μικροθυμία, ας, ἡ, pusillanimitas, animus pusillus. A
Μικρόθυμος, ὁ ἡ ἡ, qui animo pusillo est.
Μικροκαρπία, ας, ἡ, parvi fructus editio, fructus exiguitas. A
Μικρόκαρπος, ὁ ἡ ἡ, fructus exiguos edens.
Μικροκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, exiguum habens caput. Ex μικρὸς & κεφαλή.
Μικροκινδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, parva suscipiens pericula.
Μικροκλεπτὴς, ου, ὁ, fur rerum minutarum.
Μικροκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, exilem habens ventrem. Ex μικρὸς, & κοιλία.
Μικροκόσμος, ου, ὁ, parvus mundus, homo.
Μικρολαψία, ας, ἡ, paucorum acceptio. Ex μικρὸς & λάψις.
Μικρολογέομαι, ῆμαι, rei parvæ rationem habeo; anxie & scrupulose circa vilia & spernenda occupor; sordide & parce facio Μηδὲν πρὸς Συγκρίσιος τῷ φαινόμενον μικρολογεῖσθαι, Hermog.
Μικρολογία, ἡ, oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; (2) cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus; (3) rerum exiguarum magni æstimatio; (4) sordes, avaritia, parsimenia. A
Μικρολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet, qui in minima quæque inquirit, scrupulosus; (2) sordidus, tenax, præparcus, avarus.
Μικρολόγως, *Adverb.* res parvas magni æstimando; (2) sordide, avare, præparce.
Μικρόλυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui res minimæ animi molestiam adferunt. Ex μικ. & μέλος.
Μικρομελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, parva habens membra, Suic. Ex μικ. & μέλος.
Μικρομέρεια, ας, ἡ, tenuitas partium. A
Μικρομερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, parvis partibus constans. Ex μικ. & μέρος.
Μικρόμματος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos oculos habens. Ex μικ. & ὄμμα.
Μικρόπεπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum peplum gestans, R.
Μικροποιέω, minutum reddo. Μικροποιεῖν δ' ἐδεῖ ἑτως ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς, &c. Longin, 41.
Μικροποιὸς, ὸν, minutum, humile reddens.
Μικροπολίτης, ου, ὁ, parvæ urbis civis. Hinc
Μικροπολιτικὸς, ἡ, ὸν, civi parvæ civitatis conveniens s. usitatus, &c. Hinc μικροπολιτικὴν, ἧ, multitudo parvi oppidi.
Μικροπόνηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, in parva re improbus.
Μικροπρέπεια, ας, ἡ, illiberalitas, sordes, indecora parsimonia.
Μικροπρεπόομαι, fut. ώσομαι, indecore parcus sum, sum vilis abjectique animi. A
Μικροπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, viles abjectosque homines decens; (2) vilis, sordidus, illiberalis. Ex μικ. & πρέπω, *decet*.
Μικροπρεπῶς, *Adv.* sordide, illiberaliter.
Μικροπρόσαπος, ου, ὁ ἡ ἡ, faciem parvam habens, R.
Μικροπτέρυξ, υγος, parvas alas habens.
Μικρόῤῥαξ, αγος, ὁ ἡ ἡ, qui parvos habet acinos.
Μικρόῤῥις, vel μικρόῤῥίς, ινος, ὁ ἡ ἡ, parvum nasum habens.
Μικροῤῥιπύγιος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum habens orphopygium. Ab ὀῤῥιπύγιον.
ΜΙΚΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, parvus, exiguus; (2) qui parvi pretii aut momenti est; (3) paucus; μικρὸν, *Adv.* paululum, parum; μικρῷ, prope, fere, propemodum; μικρῷ δεῖν, paulo minus pene, Ph. μικρῷ πρόσθεν, paulo ante, Ph. μικρῷ πρότερον, paulo ante; μικρῷ ὕστερον, paulo post, & μικρὸν πρότερον, μικρὸν ὕστερον.
Μικροσκιλὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, parva habens crura, Suic. A Σκέλος.
Μικροσπέρμαντος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum semen habens. Ex Σπέρμα.
Μικρόσπορμος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Μικρόσταχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, parvas spicas habens.
Μικρόστομος, ου, ὁ ἡ ἡ, os parvum habens.
Μικροστειρος, ον, folia perparva habens.
Μικρόσφυκλος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui parvus & debilis est pulsus; (2) debilis. A Σφύζω.
Μικροσφυξία, ἡ, exilitas pulsus. Ex iisd.
Μικρόσχημος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvum habitum habens, Suic. A Σχῆμα.
Μικρόταλον, paululum, Gl. V.
Μικρότερος, minor, Ph. A μικρὸς.
Μικροτέχνης, ου, ὁ, vilis & abjectus artifex, Suic, A τέχνη.
Μικρότης, ητος, ἡ, parvitas, exiguitas, pusillitas. A μικρὸς.
Μικροτραπεζος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui exiguam, s. tenuem habet mensam. Ex τράπεζα.
Μικρότριχος, ου, ὁ ἡ ἡ, parvos seu breves habens pilos. A Θρὶξ.
Μικροφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, tenuissimo victu utens.
Μικροφιλοτιμία, ας, ἡ, inepta & sordida gloriæ ambitio, ambitio frivola, Suic. A
Μικροφιλότιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex rebus tenuibus honorem captans, Theophr.
Μικροφρόνως, *Adv.* illiberaliter, sordide.

Μικροψυ-

Digitized by Google

Μικροφροσύνη, ης, ἡ, pusillanimitas. A
Μικρόφρων, ὁ ΓΟΝ, ὁ ᾗ ἡ, pusillanimus. Ex *μικρὸς*, & *φρήν*.
Μικροφυής, ἐΓΟΝ, ὁ ᾗ ἡ, pusillus. A *φυή*.
Μικροφυΐα, ας, ἡ, pusillitas. A *μικροφυής*.
ΜικρόφυλλΟΝ, υ, ὁ ᾗ ἡ, parva habens folia.
Μικροφωνία, ας, ἡ, exilitas vocis. A
ΜικρόφωνΟΝ, υ, ὁ ᾗ ἡ, gracilem & exilem vocem habens. A *φωνή*.
ΜικρόχωρΟΝ, υ, ὁ ᾗ ἡ, parvam regionem habens, exiguum ſolum habens, Rob.
Μικροψυχέω, ῶ, f. ήσω, puſillo animo ſum; exponitur etiam, animo deficio.
Μικροψυχία, ας, ἡ, puſillanimitas, animus demiſſus & abjectus. A
ΜικρόψυχΟΝ, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui animo demiſſo & abjecto eſt, puſillanimus. A *ψυχή*.
Μικρόω, parvum reddo, imminuo. A *μικρὸς*.
Μικρῶς, *Adv.* parum, leviter.
Μίκλο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐμίμικλο, a *μίγνυμι*. Unde
Μικλὸς, ἡ, ὸν, mixtus; (2) miſcibilis. A *μίγνυμι*, *miſceo*.
Μίλαξ, ακΟΣ, ἡ, taxus; hederæ ſpecies, e qua tori fiebant.
Μιλησιουργὸς, Mileſio opere factum; ſicut celebrantur Μιλήσια στρώματα, Mileſia ſtragula, & Μιλήσια ἱμάτια, Mileſiæ lanæ. Ex ἔργον & ΜΙΛΗΤΟΣ, Miletus, quæ eſt urbs Aſiatica.
ΜΙΛΙΑ'ΡΙΟΝ, υ, τὸ, miliarium columna Romæ, unde miliaria numerari cœpta; (2) vas ad reparandam aquam calidam. Athenæus, Lib. III.
Μιλιάζω, f. άσω, milliaria demetior. Hinc μεμιλιάδαι, milliaria eſſe dimenſa, apud Strab. A *μίλιον*. Hinc
Μιλιασμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio per milliaria.
ΜΙ'ΛΙΟΝ, υ, τὸ, milliare, ſpatium mille paſſuum.
Μίλον, υ, τὸ, aut *μίλΟΣ*, υ, ὁ, milacis, ſeu ſmilacis, taxi, ſive hederæ flos, Poll.
ΜίλτειΟΝ, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui e minio eſt, A *μίλτΟΣ*.
Μιλτηλιφὴς, ἐΣ, ὁ ᾗ ἡ, minio illitus, miniatus, minio tectus. Ex *μ.* & *ἀλείφω*.
ΜίλτινΟΣ, ίνη, ινον, miniaceus. A *μίλτΟΣ*.
Μιλτίτης, ου, ὁ, ut *μιλτίτης λίθΟΣ*, lapis minii colorem referens. Ab eod.
ΜιλτοπάρῃΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, genas minio inſectas habens; *Epith.* navis rubro pictæ.
Μιλτοπρεπὴς, ὲς, ὁ ᾗ ἡ, minio pulcre pictus, decorus. Ex *μ.* & *πρέπω*.
ΜΙ'ΛΤΟΣ, υ, ἡ, minium, rubrica; (2) rubigo ſegetum.
Μιλτόω, ῶ, f. ώσω, minio inficio, rubrica tingo, Gl. V. minio. A *μίλτΟΣ*.
Μιλτώδης, ἐΣ, ὁ ᾗ ἡ, miniaceus, minio ſimilis; (2) minii plenus. Ab eod.
Μιλτωρυχία, ας, ἡ, minii effoſſio; (2) locus, ubi miniuin effoditur.
Μιλτωρύχος, υ, ὁ, minii ſeu rubricæ effoſſor. Ex *μίλτΟΣ*, & *ὀρύσσω*.
Μιλτωτὸς, ὴ, όν, rubricatus, Gloſſ. Vet. A *μιλτόω*.
ΜΙΑΦΑΙ, ῶν, αἱ, defluvium pilorum palpebræ.
Μίλφωσις, ωσις, ἡ, idem.
ΜΙΜΑΙ'ΚΤΑΟΝ, υ, τὸ, fragum, fructus arbuti.
Μιμαλλόνες, ων, αἱ, Mimallones, Bacchæ ſeu ſacerdotes Bacchi. A *μιμέομαι*, *imitor*.
Μιμαλόνες, όνων, αἱ, idem & ab eod.
ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, ιδος, ἡ, ſive *μίμαρκυς*, υος, ἡ, farciminis genus.
Μιμαυλέω. hiſtrioni accino tibia, Heſ. *ὑποκρίνεσθαι*. A
ΜίμαυλΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui mimos tibia exprimit. Ex *μίμΟΣ*, & *αὐλὸς*, *tibia*.
ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, ήσομαι, fut. *ὁσομαι*, imitor, imitatione exprimo. Εἰ τὰ τῆδ' ἔνδον κεἰσὲ μιμήσεθ', Eur. Ion. 452. Τὰς εἰκοῦς τῶν ἀγχίστων τὰς ἑαυτῶν μιμήσασθαι, Ariſt. Nub. 559. Τὸν τρόπον μιμήσασθαι τὸν ἀγρίου

καὶ, id. Conc. 279. Εἶτ' ἐγὼ μιμήσομαι Σὲ πρὸς αὐτὸν, Luc. pro Imag.
Μιμηλάζω, imitor, Heſ. A *μιμηλός*.
Μιμηλὸς, ὴ, όν, imitando expreſſus, a docto imitatore factus. Hinc *Dor.* μιμᾱλὰ, imitando expreſſa imago; *μιμηλὸς*, etiam active pro imitandi ſolertia præditus, imitator; ut *μιμηλὴ τέχνη*, imitatrix ars; *μιμηλότατοι*, imitandi dexteritate præſtantiſſimi. A *μιμέομαι*.
Μιμηλότης, ητΟΣ, ἡ, imitandi dexteritas, Suid. ſine expoſitione. A *μιμηλός*.
Μιμηλῶς, id. quod *μιμητικῶς*.
Μίμημα, ατΟΣ, τὸ, imitamentum, imago.
Μιμήσαιτο, 3. pl. aor. 1. optat. med. verbi *μιμέομαι*.
Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. Ab eod.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator; poëtæ quoque & hiſtriones dicuntur *μιμηταὶ*, illi, quod verbis & oratione, hi, quod geſtu præcipue imitentur mores hominum. Hinc Philoxeno *μιμητὴς*, inſectator. Ab eod.
Μιμητικὸς, ὴ, όν, imitandi ſolertia præditus, peritus imitator, Gl. V. geſticularius.
Μιμητικῶς, imitando, more imitatorum.
Μιμητὸς, ὴ, όν, imitabilis. Ab eod.
Μιμία, ἡ, imitatio. A *μῖμΟΣ*.
Μιμικὸς, ὴ, όν, mimicus, ad mimos pertinens. A *μῖμΟΣ*.
Μιμνάζω, permaneo, conſtanter maneo, exſpecto. Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, Il. 2, 392. A *μίμνω*.
Μιμνάσκετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμιμνήσκετο.
Μιμνήσκεαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. *Ion.* pro μιμνήσκῃ, a
Μιμνήσκω, facio recordari, in memoriam revoco; *μιμνήσκομαι*, recordor, memini. A *μνάω*. Vide *μνάομαι*.
Μίμνον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμιμνον, a poëtico *μίμνω*, pro *μίμνω*.
Μιμνόντεσσι, dat. plur. part. *Poet.* pro *μίμνουσι*.
Μίμνω, maneo, permaneo; (2) exſpecto; (3) ſuſtineo, excipio. Σοὶ ὦ πρὸς πέτρῃσι μόρΟΣ μίμνῃ δυσκέλευθον, Lyc. 1076. Ἡ μίμνῃ κατ' οἶκον ἰσορᾶν ἀπαιδίαν, Eurip. Ion. 514. A *μάω*.
ΜιμογράφΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui mimos ſcribit. Ex *μῖμΟΣ*, & *γράφω*.
Μιμολογέω, ῶ, mimos recito, mimice recito, paſſ. *μιμολογέομαι*, mimice recitari. A
Μιμολόγος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui mimos recitat, in Epigr. echo dicitur *μιμολόγος*, imitans vocem humanam. Ex *μῖμΟΣ*, & *λόγος*.
Μῖμος, υ, ὁ, mimus, imitator; hiſtrio, Gl. Vet. (2) mimus, imitatio, Gl. Vet. nempe ipſe actus mimicus, plerumque obſcœnior, & mimi ejuſmodi ſcenici verſus. A *μιμέομαι*. Unde
Μιμὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, ſimia, humanarum actionum imitatrix, Tzetzes.
ΜΙ'Ν, *Pronom. indeclin.* ſe ipſum, ſeipſam; alicubi & pro ſeipſos. Μὶν ζεύγνυσιν ἵππους, *Hom. Il.* 5, 47. Κῦμα μὶν ἔχῃ, ſeipſos, *Hippocr.*
ΜΙΝ'ΔΑΞ, ακΟΣ, ἡ, ſuffimentum quoddam, ſuffitus, Heſ.
ΜΙ'ΝΘΑ, vel *μίνθη*, ης, ἡ, mentha, herba ſuavis odoris.
ΜΙ'ΝΘΟΣ, υ, ὁ, ſtercus, merda. Alicubi & pro *μίνθη*. Hinc
Μινθόω, ῶ, f. ώσω, ſtercore inquino.
ΜινυαμάχΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, Minyarum domitor, Suic. Ex Μινύαι, *Minyæ*, qui gens erant Theſſaliæ, & *μάχομαι*.
Μινυθίω, ῶ, f. ήσω, minuo, imminuo; unde perf. μεμινυθήκασιν, apud Hippocrat. A *μινυθός*. Hinc
Μινύθημα, ατΟΣ, τὸ, quod imminutum eſt; extenuata pars corporis.
Μινύθησις, εως, ἡ, imminutio, Suic. ex Hippocr. Ab eod.
Μινύθω, minuo, imminuo; (2) minor fio; decreſco, deficio, marceſco. Ῥεῖα δ' ἀμύζηλον μινύθῃ, Heſiod. Ἔργ. 6. Μινύθῃ δίκαιος ἔρχων, ib. 407. A *μινυός*. Hinc
Μίνυνθα, *Adv.* parumper, pauliſper, paululum, ad parvum temporis ſpatium.
ΜινυνθαδίΟΣ, fut. *μινυνθαδίν*, brevi tempore durans. A *μινυνθα*.
Μινυνθώδης, ες, brevis. Ab eod. *Ern.*
ΜΙΝΤΟ'Σ, ὁ, όν, parvus, exilis.
Μινύρισμα, ατΟΣ, τὸ, querulum & exile murmur. A *μινυρίζω*.
Μινύριζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐμινύριζε; vel *exili voce lamentare*, 2. ſing. præſ. imper. v.
Μινυρίζω, exili voce lamentor, exili & flebili voce cantillo, Ph. *μινυρίζῃ*, minurit. Ὃς ἂν μινυρίζων δῶρο τις προσίρχεται, Ariſt. Av. 1420. A *μινύρομαι*.
Μινύρισμα, αΤΟΣ, τὸ, minuritio, cantus minorum avium. A *μινυρίζω*. Unde
Μινυρισμὸς, οῦ, ὁ, murmuratio, ſuſurratio.
Μινύρομαι, querula & lamentabili voce loquor, vel cantillo. Μινυρομένη τε πρὸς ἑαυτὴν μέλΟΣ, Ariſt. Conc. 887. A *μινυός*.
ΜινυάριΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, brevi tempore durans, fluxus, caducus. Ex *μινυὸς*, & *ἄρα*.
Μιξαιθρία, ας, ἡ, ſerenitas pluviis hiemalibus permixta. Ex *μίξις*, & *αἰθρία*.
Μιξαίθριον, υ, τὸ, idem & ex iiſd.
ΜιξάνθραπΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, ſemihomo.
Μιξέλλωνες, altero tantum parente Græci, ut hibridæ apud Romanos.
ΜιξίαμβΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, conviciator, Heſ. Ex *μίξις*, & ἴαμβΟΣ, *carmen Iambicum*, quod olim conviciis in primis adhibebatur.
Μίξιας, ου, ὁ, mixtor, qui miſcet, Heſ. A *μίγνυμι*. Unde
Μίξις, εως, ἡ, mixtio, mixtura, permiſtio, temperatura; (2) concubitus, coitus.
ΜιξοβάρβαρΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, ſemibarbarus.
Μιξοβόας, υ, ὁ, promiſcue clamans, Rob. Ex *μίξις*, & *βοάω*.
Μιξόδια, ας, ἡ, mixtio viarum, trivium. Apud Apoll. Rhod. *μιξοδίη*, locus inter Scyllam & Charybdim. Ex *μίξις*, & *ὁδὸς*.
Μιξοδμὴς, ὲς, ὁ, idem & ex iiſd.
Μιξοθήρ, ηρΟΣ, ὁ ᾗ ἡ, ſemiferus, feræ quaſipermixtus.
ΜιξόθηρΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, idem; (2) qui beluinis eſt moribus, Suic. Ex iiſd.
Μιξόθρηξ, τριχΟΣ, ὁ ᾗ ἡ, ſemicanus.
Μιξόθροος, ου, e variis clamoribus mixtus.
Μιξοπρία, ας, ἡ, coitus, Heſ. Ab *μίγνυμι*.
ΜιξόλευκΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, albo diſtinctus, ſemialbus.
ΜιξολύδιΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, ſemi Lydius.
Μιξολυδιστὶ, *Adv.* ſemi Lydio more.
ΜιξόμβροτΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, ſemihomo, ut centaurus
Μιξονίμης, *Epith.* hirci, quia inter oves paſcuntur, ap. Ath. Ε μ. & *νέμω*.
ΜιξοπάρθενΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, partim virginis, partim animalis naturam habens; ſemivirgo, ut Harpya.
ΜιξοπόλιΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, cujus capilli canis incipiunt miſceri. Gl. Vet. canaſter.
ΜιξόπυρΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, pure permixtus, Suic. Ex *μ.* & *πῦρ*.
ΜιξοφρύγιΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, ſemi Phrygius.
Μίξωφρυς, υος, ὁ ᾗ ἡ, ſupercilia coëuntia habens. Ex *μίξις*, & *ὀφρύς*.
ΜιξόχλωρΟΣ, ου, ſubviridis.
Μίξω, *mitebo*, f. 1. ind. act. v. *μίγνυμι*.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium bonorum ſeu bonarum rerum. A
ΜισόγαθΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui bonos odit, Suic. Ex *μισέω*, & *ἀγαθὸς*.
Μισαδελφία, ας, ἡ, fratris odium. A
ΜισάδελφΟΣ, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui fratrem odit.
Μισαλάζων, ονΤΟΣ, ὁ ᾗ ἡ, oſor arrogantiæ.
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum. A
Μισαλλήλοι, ων, οἱ ᾗ αἱ, qui ſe mutuo odio proſequuntur. Ex *μισέω*, & *ἀλλήλων*.
Μισανθρωπίαν, ῶ, f. ήσω, homines odi.
Μισανθρωπία, ας, ἡ, odium hominum, inhuman-

Digitized by Google

manitas. Μισανθρωπίᾳ (*Ion.*) φθίγεσθαι ἐς ἐρημίην, *Aret.* A

Μισανθρωπος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, osor hominum, inhumanus.

Μισαποδημος, ον, abhorrens peregrinationem.

Μισαργυρία, ἡ, contemtus pecuniæ.

Μισαυλακεια, ας, ἡ, locus in valle, in quo sit mistio aquarum, in quem ex montibus aquæ confluentes miscentur; (2) ipse aquarum gurges illic collectus. Ex μίσγω, & ἄγκος, *vallis*.

Μίσγεαι, 2. s. præs. ind. pass. *Ion.* pro μίσγῃ, a μίσγω.

Μίσγετο, 3. sing. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐμίσγετο.

Μισγητία, v. μισητία.

Μισγοδία, ας, ἡ, bivium, trivium. Ex μίσγω, & ὁδός.

Μίσγοισα, pr. part. f. g. *Dor.* pro μίσγουσα.

Μισγόμβρον, acc. s. præs. part. pass. vel med.

Μισγονόμος, χῶ, terra, ubi omnes promiscue pascunt, Hes. A νέμω.

Μίσγω, misceo, permisceo; μίσγομαι, misceor, coëo, concumbo, congredior. Ἐμισγέσθην φιλότητι, Iliad. 14, 295. A μίγνυμι.

Μισέλλην, ωος, ὁ ἡ ἡ, Græcorum osor.

Μισεργος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, laborum osor, Pollux. Ex μίσος, & ἔργον.

Μισεταιρεία, ας, ἡ, sociorum odium, Pollux. A seq.

Μισέταιρος, ὑ, ὁ, sociorum osor, Poll.

Μισέω, ῶ, odi, odio prosequor; (2) minus diligo, minus curo; μισέομαι, οῦμαι, odio sum; μεμισημένος, invisus, odiosus, præt. partic. Μισεῖ τ' φιλέοντα, Theoc. 23, 3. Πᾶς δ' ἐχ ὥσ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι; Eur. Ion. 644. Μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή, id. El. 652. A μῖσος.

Μισηθεῖσα, aor. 1, part. pass. f. g.

Μίσηθρον, τό, artificium odii contra quem excitandi, opp. φίλτρον, *Lucian*.

Μισήλιος, ὑ, ὁ, solifuga, Gl. V.

Μίσημα, ατος, τὸ, odium, Rob. A μισέω.

Μισήσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. μισέω.

Μισήτη, ης, ἡ, libidinosa, pruriens, Ammon. Suid. Quasi μισητή, a μίσγομαι.

Μισητία, ας, ἡ, insatiata libido, proclivitas in Venerem. A præc.

Μισητὴς, οῦ, ὁ, osor, Philox. A μισέω. Unde

Μισητίζω, odi, odio prosequor, Hes.

Μισητικὸς, ἡ, ὸν, qui odio prosequitur.

Μισητικῶς, odio prosequendo, per odium.

Μισητὸς, ἡ, ὸν, odiosus, invisus, qui odio habetur. A μισέω. Unde

Μισητρὸν, τό, Vulg. Lex. sed v. μίσηθρον.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis seu præmii persolutio; (2) præmium, merces, etiam pœna. Ex μισθὸς, & ἀποδίδωσις.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit, præmium, pœnam sumit.

Μισθάριον, ου, τὸ, parva merces, mercedula, Dim. a μισθός.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, ad eos pertinens, qui mercede operam suam locant. A

Μισθαρνήω, fut. ήσω, idem quod

Μισθαρνέω, ῶ, f. ήσω, mercede operam meam loco, mercedem capio, stipendia facio. Dicitur & de meretricio quæstu. A

Μισθαρνὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, mercenarius, qui mercede aliquid facit, Hes. ubi malunt μισθάρμος, ου, ὁ. Ex μισθὸς, & ἄρνυμαι.

Μισθαρνητικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, pertinens ad eos, qui operam mercede locant. A μισθαρνέω.

Μισθαρνία, ας, ἡ, mercedis acceptio, opera mercenaria, opera, quæ pro mercede præstatur; (2) quæstus meretricius, A μισθαρνὴς. Hinc

Μισθαρνικὸς, ἡ, ὸν, id. quod μισθαρνητικὸς.

Μισθαρχίδης, ου, ὁ, qui mercede magistratum gerit, magistratus mercenarius. Vocabul. Aristoph. forma patronymici, quasi a μισθάρχης, vel μισθαρχῶ.

Μίσθιος, ία, ιον, vel μισθίος, ου, ὁ ἡ ὁ, mercenarius, meritorius. A μισθὸς.

Μισθοδοσία, ας, ἡ, mercedis seu stipendii solutio. Ex μισθὸς, & δόσις.

Μισθοδοτία, ῶ, fut. ήσω, mercedem sive stipendium do, seu persolvo; μισθοδοτοῦμαι, mereor, mercedem fero. Μισθοδοτῆσαι τὰς ὁπλίτας, Dem. A

Μισθοδότης, ου, ὁ, qui mercedem persolvit.

ΜΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, merces, præmium laborum, salarium, stipendium militum, pretium habitationis.

Μισθοφορὰ, ᾶς, ἡ, stipendium, id ipsum, quod mercedis loco accipitur, salarium.

Μισθοφορέω, ῶ, mercedem capio, quæstum facio; (2) æra mereo, stipendia facio. Στρατιὴν ἣν ἐμὲ μισθοφορεῖς, Phal.

Μισθοφορητέον, stipendium dandum est. Οὐ μισθοφορητέον τοὺς στρατιώτας, Thuc.

Μισθοφορία, ας, ἡ, ipsa actio stipendia merendi.

Μισθοφορικὸς, ἡ, ὸν, qui mercenariorum, vel militum æra merentium est; (2) qui stipendia facere solet; μισθοφορικὸν, stipendiale, Gl. V. A

Μισθοφόρος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, mercede operam locans, mercenarius, qui mercede aliquid facit. stipendiarius. Ex φέρω.

Μισθόω, ῶ, futur. ώσω, mercede loco, faciendum utendumve mercede certa loco; μισθόομαι ώμαι, mercede conduco, fut. μισθώσομαι, conducam. Et passive mercede conducor; ut μεμισθωμένος, mercede conductus. Τί δῆτα μισθωτὸς ἂν ἔτι μισθῶτο τις, Arist. Av. 1157. A μισθὸς.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, qua aliquid utendum locatur, vel conducitur; (2) illud ipsum quod conducitur, ut habitatio; (3) merces, qua quis operam suam locat; (4) merces, quæ datur meretrici pro nocte, quæstus meritorius. A μισθόω.

Μισθωμάτιον, ου, τὸ, mercedula, qua aliquid locatur, vel conducitur, Dim.

Μισθώσαθαι, a. 1. inf. act. v. μισθόω.

Μισθωσιμαῖος, αία, αῖον, conductitius, locatorius, Gl. V. A

Μισθώσιμος, ου, ὁ, qui mercede locatur, vel conducitur; (2) qui mercede conduci debet; (3) qui mercede locari aut conduci potest, Gl. V. locatitius, A

Μίσθωσις, εως, ἡ, locatio, aut conductio.

Μισθωτὴς, οῦ, ὁ, conductor.

Μισθωτικὸς, ἡ, ὸν, mercenarius.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, mercenarius, mercede conductus, conductitius. A μισθόω.

Μισθώτριαι, vel μισθώτρειαι γυναῖκες, apud Pollucem, mulieres mercenariæ. A μισθωτὴς.

Μίσιππος, ὁ ἡ ἡ, ab equis alendis, &c. abhorrens.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ, ου, ὁ, vile & nigrum vinum, Hes.

Μίσκιλος, sordidus & præparcus, qui frusta etiam rejecta colligit. A μίσκος.

ΜΙΣΚΟΙ, ων, οἱ, pomorum putamina, Poll. Vide μίσχος.

Μισοβάρβαρος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor barbarorum.

Μισοβασιλὴς, έως, ὁ, regis vel regum osor.

Μισόγαμος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, a nuptiis abhorrens.

Μισογόης, ὁ, osor præstigiarum & impostorum.

Μισογυναῖος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor mulierum.

Μισογυνεία, ἡ, odium erga mulieres. A

Μισογυνία, odi mulieres. A

Μισογύνης, ου, ὁ, osor mulierum. Ex μισέω, & γυνή.

Μισόδημος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor populi, s. suæ civitatis.

Μισοδημότης, ου, ὁ, idem & ex iisd, Suic.

Μισοδικαστὴς, οῦ, ὁ, idem quod

Μισοδικος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, qui jure agere odit, litium osor. A δίκη, *jus*.

Μισόθεος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, Deum vel deos exosus.

Μισόθηρος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, a venatione alienus. A θήρα.

Μισόθριξ, χος, ὁ ἡ ὁ, qui comam non alit.

Μισοκακῶ, mala odi, Gl. V. E κακός.

Μισόκαλος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor honesti.

Μισοκέδδης, έος, ὁ ἡ ὁ, lucrifuga, Gl. Vet. A κέρδος.

Μισολάκων, ωνος, Lacedæmoniis inimicus.

Μισολάμαχος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, Lamachi, imperatoris bellicosi, osor. Vox Aristoph.

Μισολογέω, ῶ, bonas literas odi; (2) imperitus sum.

Μισολογία, ας, ἡ, odium bonarum literarum, disputationum & ratiocinationum. A

Μισολόγος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, qui disputationes & ratiocinationes odit; (2) osor bonarum literarum; (3) indoctus. A λόγος.

Μισόνομος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, qui spurios odit.

Μισόνυμφος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, qui nuptias odit, Suic. A νύμφη.

Μισοξενία, ας, ἡ, odium peregrinorum, odium hospitum, inhospitalitas, Rob. A

Μισόξενος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor peregrinorum, hospitum, inhospitalis.

Μισόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, osor liberorum, liberos exosus.

Μισοπαρθένος, ὁ, virginibus infestus.

Μισοπάτωρ, ὁ, patri inimicus.

Μισοπέρσης, ὑ, ὁ, Persas exosus, Persis infestus.

Μισοπολεμος, ὁ ἡ ὁ, alienus a bello.

Μισόπολις, ἴος, ὁ ἡ ὁ, osor civitatis.

Μισοπονέω, ῶ, odi labores; (2) non contendo, non studeo, Plato. A

Μισοπονία, ἡ, odium laboris. A

Μισόπονος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor laboris.

Μισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, odi improbos, improbitatem aversor. Πρὸ τ' κρίσεως μισοπονηρεῖν, Lys. A

Μισοπονηρία, ας, ἡ, odium improbitatis. A

Μισοπόνηρος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, malorum osor, qui improbos vel improbitatem etiam aversatur, Ph. μισοπόνηρος, severus. Hinc τὸ μισοπόνηρον, υ, odium improbitatis.

Μισοπονήρως, cum odio improborum.

Μισοπορπακισάτη, ἡ, bello maxime inimica, pacis amantissima, proprie, quæ maxime odit lorum, manubrium clypei. Vox Aristophan. Ex μισέω, & πόρπαξ.

Μισοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, a negotiis abhorrens, qui vitam quietam & negotiis vacuam agit, qui negotia odit. A πρᾶγμα.

Μισοπροσήγορος, ὁ ἡ ὁ, difficilis aditu.

Μισόπλουτος, ὁ ἡ ὁ, odio habens pauperes.

Μισοπώγων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, osor barbæ.

Μισορώμαιος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, Romanis infestus.

ΜΙΣΟΣ, ους, τὸ, odium.

Μισόσοφος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor sapientiæ, sapientiæ studium, philosophiam exosus.

Μισοστρατιώτης, ὁ, rem militarem fugiens.

Μισόσυλλις, ὁ, inimicus Syllæ.

Μισοτεκνία, ας, ἡ, odium liberorum. A

Μισότεκνος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, liberorum osor, prolem nolens.

Μισοτύραννος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor tyrannorum.

Μισότυφος, ὁ ἡ ὁ, qui ostentationem odit.

Μισοφίλιππος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, inimicus Philippi.

Μισοφιλολόγος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor hominum literis deditorum, abhorrens a studiis literarum.

Μισόφιλος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, qui amicos aversatur, amicitias fugiens.

Μισόφορτος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, osor curarum.

Μισόχρηστος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, bonorum osor.

Μισόχριστος, ὑ, ὁ ἡ ὁ, qui Christum odit.

Μισοψεύδης, έος, ὁ ἡ ὁ, qui mendacium odit. Ex ψεῦδος.

Μισυλδομαι, ῶμαι, pane in cochlear excavato jus vel pulmentum hautrio. A

ΜΙΣΤΥΛΗ, μυςίλη, ης, ἡ, panis in cochlear excavatus.

Μίσυλλεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν a

ΜΙΣΤΥΛΑΩ, in parvas partes seu frusta exigua concido, in parva frusta disseco.

ΜΙΣΤ, Misy, succus in metallis concretus in formam glebæ vel pollinis.

Μίσυρις, ιος, ὁ ἡ ὁ, alienus ab insolentia.

ΜΙΣΚΟΣ, υ, ὁ, pediculus per quem folia fructusque arboribus adhærent; (2) granum

folio

Digitized by Google

folio adhærens; (3) instrumentum rusticum vertendæ terræ.

Μισώδης, ες, ὁ ἡ ὦ, odiosus, odio dignus. A μῖσος.

Μιτορράφης, ες, ὁ ἡ ὦ, filo sutus. Ex μίτος, & ῥάπτω, suo.

ΜΙΤΟΣ, ου, ὁ, filum, quod stamini implicatur, licium; (2) fides citharæ.

Μιτόω, ω, f. ώσω, licia tendo; (2) fidibus tensis cano. A μίτος.

ΜΙΤΡΑ, ας, ἡ, & μίτρη, ης, ἡ, cingulum, balteus, cinctus, zona; lamina, (lanea.) Μίτρης, ἣν ἁφορῇ, ἔρυμα χροὸς, ἔρκος ἀκόντων, Hom. Il. 4, 137. (2) fascia, qua caput obligatur, mitra, diadema.

Μιτραύχησα, squama aurea, quæ in fronte gestatur, Hes.

Μιτρίον, ου, τὸ, mitella, Gl. V. A μίτρα.

Μιτροφόρος, ου, ὁ ἡ ὦ, mitram gestans, mitratus. Ex μίτρα, & φέρω.

Μιτροχόρης, ου, ὁ ἡ ὦ, idem & ex iisd.

Μιτροφορία, mitram gestio.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὦ, tunicam mitra, s. fascia, quæ μίτρα, vocatur, cingens.

Μιτρόω, mitra seu fascia cingo. A μίτρα.

ΜΙΤΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, puerili ætati proximus.

ΜΙΤΥΑΟΣ, ὑλη, *Dor.* ὑλα, υλον, mutilus, cornibus carens.

ΜΙΤΥΣ, υος, ἡ, ostiis alvearium circumlitum quasi purgamentum ceræ, subatrum, graveolens, vulneribus & ulceribus medens.

Μιχθεῖσαι, nom. plur. a. 1. part. pass. f. g. verbi μίγνυμι.

ΜΝΑ, ας, ἡ, mina; libra varii ponderis apud diversos.

Μνᾶ, 2. s. præs. ind. pass. *Poet.* pro μνᾶσαι, *contr.* ex μνάῃ, a μνάομαι.

Μναῖος, αία, αῖον, minam pondere æquans; (2) minæ pretium æquans. A μνᾶ.

Μναίτιος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναῖος, αία, αῖον, idem & ab eod.

Μναμυίη, g. s. *Dor.* pro μνημείη.

Μναμονεύθημεν, 1. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐμνημονεύθημεν, a μνημονεύω.

Μνάομαι, ῶμαι, memoro, commemoro, dico; (2) memor sum, recordor. Hinc in usu f. μνήσομαι, recordabor, mentionem faciam, aor. 1. ἐμνήσθην, recordatus sum, imperat. μνήσθητι, memor esto, recordare, f. pass. μνησθήσομαι, mentionem faciam, perfect. in significatione præsentis μέμνημαι, memini, recordor, imperat. μέμνησο, memento, part. μεμνημένος, memor, aor. 1. med. μνήσασθαι, commemorare, mentionem facere. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν, Aristt. Thesm. 282. Ἕτερόν γ' ἐστὶν ἢ μνησθῆναι ἴσως, Aristt. Av. 1368.

Μνάομαι, μνῶμαι, ambio, affecto. Hoc in præsenti usitatum, 3. pl. μνῶνται, ambiunt, uxorem petunt, inf. μνᾶσθαι, ambire, part. μνάμενος, sibi concilians. Πολλοί με μνώοντο, Theoc. 27, 22.

Μνάσειε, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* & *Dor.* pro μνήσαι, a μιμνήσκω pro μνάω.

Μνήσῃ, 3. s. aor. 1. conj. *Dor.* pro μνήσῃ.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. *contr.* pro μνάεσθαι, a μνάομαι.

ΜΝΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, mensura duorum medimnorum, Hes.

ΜΝΑΣΙΟΝ, ου, τὸ, in Ægypto, herba dulcem saporem cibis adferens, Theophr.

Μνάσειρα, ας, ἡ, *Dor.* pronuba. A μνηστήρ.

Μνάσθω, ῶ, f. ήσω, nuptias alicujus ambio, *Dor.* pro μνηστεύω, unde μνησθῶ.

ΜΝΑΩ, ῶ, in memoriam revoco; (2) commonefacio, admoneo; occurrit f. μνήσῃ, admonebit, a. 1. part. μνήσασα.

Μνία, *Ion.* ἡ, μνᾶ.

Μνῆια, ας, mentio; (2) memoria. Ab eod.

Μνῆμα, ατος, τὸ, quo nobis res aliqua in memoriam revocatur, monumentum; (2) sepulchrum. Ab eod. Hinc

Μνημάτιον, τὸ, parvum monumentum.

Μνηματίτης, ες, ὁ, ut μνηματίτης λόγος, oratio sepulchralis, funebris. A μνῆμα.

Μνημεῖον, ου, τὸ, monumentum; (2) sepulchrum; (3) locus secretior domus, in quo pretiosissima quæque adservantur. A

Μνήμη, ης, ἡ, memoria; (2) mentio, commemoratio. A μνάομαι, μεμνημαι.

Μνημήϊον, ου, τὸ, *Ion.* pro μνημεῖον.

Μνημονεύσητε, 2. pl. præs. conj. act. verbi μνημονεύω. Unde

Μνημόνευμα, ατος, τὸ, res, quæ memoriæ mandatur, seu memoria tenetur.

Μνημονεύτεον, meminisse oportet.

Μνημονευτικὸς, ἡ, όν, memoria valens, memorandi facultate præditus. Ab eod.

Μνημονευτὸς, ἡ, όν, qui memoria tenetur. A

Μνημονεύω, f. εύσω, memor sum, memoria teneo, memini; (2) memoro, memoriæ prodo, mentionem facio; μνημονεύομαι, memoror, celebror. Μνημονεύειν χρὴ λόγων, Act. 20, 35. Οὐ γὰρ Πλάτων μνημονεύῃ, Plut. τὰ παρελπλυθότα, Isocr. οἳ τ' ἐξόδε τῆς γῆς Ἰσραὴλ, Heb. 11, 22.

Μνημονικὸς, ἡ, όν, memoriosus, memoria valens, memor; (2) ad memoriam pertinens, memorabilis. A μνήμων.

Μνημοσυνὴ, ης, ἡ, memoria; (2) revocatio rei in memoriam; (3) Mnemosyne, mater Musarum. Ab eod.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, monumentum, quod rem in memoriam revocat; memoriale, Gl. V. μνημόσυνα, monumenta, Gl. V. Ab eod.

Μνήμων ονος, ὁ ἡ ὦ, memor, qui recordatur; (2) bona memoria præditus, memoria valens; memoriosus, Ph. A μνάομαι.

Μνησαίατο, 3. pl. a. 1. opt. med. *Ion.* pro μνήσαιντο, a μνάομαι.

Μνησάσας, acc. pl. aor. 1. part. act. f. g. v. μνάω.

Μνησάσκετο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐμνήσατο.

Μνήσαι, 2. sing. f. 1 ind. med. *Ion.* pro μνήσῃ.

Μνησθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g.

Μνησθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Μνησιδωρέομαι, gratum me pro beneficiis præsto.

Μνησίθεος, ου, ὁ ἡ ὦ, pius, qui Dei recordatur. Dioscorides dicit juniperum majorem a quibusdam vocari μνησίθεον. Ex μνῆσις, & Θεός.

Μνησικακέω, ῶ, f. ήσω, mali vel injuriæ memor sum; succenseo, Gl. V. Μνησικακῆσαι τῷ ἡλικίαν, Aristt. Nub. 995. πολλὰ Κορινθίοις, Dem. Hinc

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum tenax memoria. A

Μνησίκακος, ου, ὁ ἡ ὦ, injuriæ acceptæ memor, qui injuriæ obliviscinequit. Ex μνῆσις, & κακός.

Μνησικάκως, *Adv.* animo injuriarum memori, more eorum, qui ob veteres injurias simultates exercent.

Μνησιπήμων, ονος, ὁ ἡ ὦ, recordatu tristis. Ex μνῆσις, & πῆμα.

Μνῆσις, εως, ἡ, recordatio. Hinc ἀνάμνησις, &c.

Μνησικακητικὸς, ἡ, όν, idem quod μνησίκακος.

Μνησιτόκος, ὁ, memor partus; *Epith.* fœm. non sterilis. A τίκτω.

Μνήσομαι, f. 1. ind. med. v. μνάομαι.

Μνηστία, ας, ἡ, petitio uxoris; (2) petitio, v. c. honorum, beneficii. A μνηστεύω.

Μνῆστιμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Μνηστύτικος, η, ον, sponsalis, Gl. V. A

Μνηστεύω, f. εύσω, nuptias ambio; (2) nuptias concilio; de proxenetis; (3) affecto, etiam in partem deteriorem, concilio, comparo, μνηστεύσῃ, peti in nuptias, desponderi; μνηστευθεῖσα, desponsata, Philox. reperitur tamen & de viro ambiente. Μνηστεύειν ἀλόχους, Theoc. 22, 155. παῖδά τινος, Eur. Μνηστεύμενος ἑαυτῷ μοναρχίαν. Plut. vid. & Matt. 1, 18. A μνάομαι.

Μνηστέω, idem. Μνηστῆσαι Ἕλλαν, Theocr. 18, 6.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, desponsata sponsa, nupta. Ab eodem.

Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui nuptias alicujus ambit, procus, Ph. petitor, procus, sponsus, alicubi & memor; (2) candidatus, qui aliquid ambit, dicitur etiam tropice, ut μνηστεύειν. Ab eod.

Μνηστήριος, ου, ὁ ἡ ὦ, ad procum pertinens. a proco proficiscens. A μνηστὴρ. Hinc

Μνηστηριώδης, ες, ὁ ἡ ὦ, procis conveniens.

Μνηστροφονία, ας, ἡ, procorum occisio seu cædes. Ex μνηστὴρ, & φόνος.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, recordatio, mentio. A μνάομαι.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, nuptiarum conciliatrix. A μνηστὴρ.

Μνῆστρον, ου, τὸ, nuptiarum arrhabo; μνῆστρα, sponsalia, Gl. V. Ab eod.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, conciliatio, s. petitio uxoris. A μνάομαι.

Μνήστωρ, ορος, ὁ, peritus, sciens, Hes. Suid. (2) qui nuptiarum arrhabonem loco sponsi dedit, Hes. A μνῆστις, vel μνάομαι.

Μνιαρὸς, ρὰ, ρὸν, muscosus. A μνίον.

Μνιόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

ΜΝΙΟΝ, ου, τὸ, muscus; alga.

ΜΝΙΩ, comedo, Hes. & Suid. ubi μνίᾳ, ἐσθίᾳ.

Μνιώδης, ες, ὁ ἡ ὦ, muscosus. A μνίον.

ΜΝΟΙΑ, ας, ἡ, Hes. ἱκετεία, supplicatio; apud Athen. communis sive vulgaris famulatus, secundum Cretenses.

ΜΝΟΥΣ, οῦς, ὁ, prima lanugo, pilus tener, lana mollior, Gl. V. μιτὺς, pluma.

Μνόα, ας, ἡ, servitus, Hes. A μνῖα.

Μνόεο, 2. s. pr. imper. pass. *Ion.* pro μνάου, a *Poët.* μνάομαι, pro μνάομαι.

Μναῖται, servi apud Cretenses. A μνόα.

Μνώομαι, memini, recordor; (2) mulieris nuptias ambio; *Poëtice* pro μνῶμαι. Οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοσσῖο φίσσιο, Il. 11, 71. A μνάομαι.

Μνώοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* & *Poet.* pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΟΣ, ου, ὁ, qui voce est obtusa, Ph. μόγλος, atubus, per quod idem reddit & μογιλάλος.

Μογεία, idem quod μογίη.

Μογερὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus. A μόγος.

Μογερῶς, *Adv.* laboriose, ærumnose, cum magna difficultate.

Μογέω, ῶ, fut. ήσω, laboro, labores tolero, ærumnas patior & perfero, cum molestiis conflictor; patior, tolero, perpetior; labore fessus sum; (2) doleo. Τριπτὸς τις μογέσκει ἐπ' ἰχθύσι, Epigr. Εἰ χαλιπάτηρα ᾔδη ἐμόγησεν, Theocr. 26, 28. A μόγος.

Μογεῦμες, 1. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro μογοῦμεν.

Μογήσασα, aor. 1. part. act. f. g.

Μογιλαλία, ας, ἡ, difficultas loquendi. A

Μογιλάλος, ου, ὁ ἡ ὦ, qui ægre & difficulter loquitur, cui impedita est lingua, Ph. atubus. Ex μόγις, & λαλέω.

Μόγις, *Adv.* ægre, vix, difficulter. A μόγος.

Μογισαφέδαφος, difficulter humum tangens, μογισαφεδάφιον, Lucianus ludens dicit podagram. Ex μόγις, ἅπτομαι, & ἐδαφος.

ΜΟΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, molestia.

Μογοστοκέω, ῶ, in partu vel circa partum laboro. A

Μογοστόκος, ου, ὁ ἡ ὦ, in partu laborans, parientibus opitulans, epith. Lucinæ. Ex μόγος, & τίκτω.

ΜΟΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius, mensura sedecim sextariorum.

ΜΟΘΑΞ, ακος, ὁ, verna, Hes.

ΜΟΘΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) bellum; (3) pugna; (4) tumultus; (5) terror; (6) seditio.

Μόθων, ονος, ὁ, verna; (2) vilis, nullius honoris; (3) turpis & servilis molestaque salutatio;

Digitized by Google

tatio; (4) nugator, garrulus; (5) faſtuoſus, ſuperbus, arrogans. A μόθαξ.

Μοθωνία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, arrogantia, jactantia, Heſ. A μόθων.

Μοθωνικός, ἡ, ὸν inſolens, ſuperbus, faſtuoſus. Ab eod.

Μοί. dat. ſ. *per Aphæreſin*, pro ἐμοί.

Μοῖ, ὁ, *moi*, g. ſ. *Poet.* & *per Aphæreſ.* pro ἐμοῦ.

Μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio; (2) gradus ſeu pars circuli in cœlo; (3) certa militum portio, velut decuria, cohors, manipulus; (4) ſors, conditio; (5) honor; (6) pretium; (7) principis ditio; (8) fatum, ſecundum æque ac adverſum; (9) fatum, lethum; (10) officium, munus, quod convenit alicui, dignum eo eſt; (11) oraculum aut alius monitus divinus. Μοῖραι, parcæ. A μείρω.

Μοιραγέτης, ου, ὁ, Parcarum dux, qui fatum anteit, Vid. Paul. lib. 5. cap. 15, & Apollon. 1, 1127. Ex μοῖρα, & ἄγω.

Μοιραῖος, αία, αῖον, fatalis. A μοῖρα.

Μοιράω, ῶ, f. ήσω, divido, partior; μοιράομαι, ῶμαι, p. μεμοίραμαι, ſortitus, adeptus ſum; ſortito capio. Ὅσα ψυχῆς μεμοίραται, Philo. Ab eod.

Μοιρηγενής, έος, ὁ ἡ ἡ, bono ſeu felici fato natus. Voc. μοιρηγενές. Ex γίνομαι.

Μοιριδίος, ία, ιον, fatalis, fato eveniens. A μοῖρα.

Μοιριδίως, fataliter, Gl. V. A præc.

Μοιρίς, ίδος, ἡ, dividua, particularis; Nicandr. Ab eod.

Μοιροδοκία, ῶ, f. ήσω, partem capio, particeps fio. Ex μοῖρα. & δέχομαι.

Μοιρόκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, a Parcis ſeu fato effectus, vel perfectus. Ex κραίνω.

Μοιρολαχέω, ῶ, f. ήσω, ſorte diſpertior, divido, Ex μοῖρα. & λαγχάνω, vel λάχος.

Μοιρολογχεῖν, conſortem eſſe, Pollux.

Μοιρόλογχοι, conſortes facinoris, Pollux. Ex μοῖρα, & λέλογχα, p. v. λαγχάνω.

Μοιρολόχος, ου, ὁ ἡ ἡ, fatidicus, Ph. Ex μοῖρα, & λέγω.

Μοῖσαν, acc. ſing. *Dor.* pro Μοῦσαν.

Μοιχάγοια, ων, τὰ, multa, quam ſolvit mœchus deprehenſus. Ea, quæ ſolvuntur pro comprehenſione mœchorum. Ex μοιχος, & ἄγρα, *captura*.

Μοιχάζω, mœchor. A μοιχός.

Μοιχαλίς, ίδος, ἡ, mœcha, adultera; (2) adulterium. Ab eod.

Μοιχάς, άδος, ἡ, adultera. Ab eod.

Μοιχᾶται, 3. ſ. præſ. ind. med. pro μοιχάεται, a μοιχάομαι.

Μοιχάω, ῶ, futur. ήσω, adultero, adulteri modo occupo, Xenoph. μοιχάομαι, ῶμαι, mœchor, adulter vel adultera ſum; (2) adultero. Ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι, Matt. 5, 32. Ab eod.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium; (2) defectio ad falſam religionem. A μοιχάω.

Μοιχαθῆσα, aor. 1. part. paſſ. f. g.

Μοιχάτρια, ας, ἡ, adultera, mœcha. A

Μοιχάω, mœchor, adulter ſum; (2) adultero, ſtupro, adulterio vitio. Τὴν γυναῖκα αὐτῆ μοιχάσας, Plato. Ἤδη ἐμοιχάσω αὐτὴν, Matt. 5, 28. A μοιχός.

Μοιχίδιος, ία, ιον, ex adulterio procreatus, adulterinus. Ab eod.

Μοιχικός, ἡ, όν, adulterinus, in adulteria pronus. Ab eod.

Μοιχικῶς, adulterorum more.

Μοιχογένητος, ου, ex adulterio natus.

Μοίχιος, ία, ιον, adulterinus. Ab eod.

ΜΟΙΧΟΣ, ιοῦ, ὁ, adulter, mœchus; (2) genus tonſuræ indecorum ac cinædicum.

Μοιχότροπος, ὁ ἡ ἡ, adulterinis moribus præditus, Suic. Ex μοιχὸς, & τρόπος.

Μοιχοτύπη, ης, ἡ, Heſ. ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη, mœchis tundendum cunnum præbens; ut χαμαιτύπη. A τύπτω.

Μόλινος, coriaceus; ut μόλινοι φυσητῆρες, folles coriacei. A

ΜΟΛΓΟΣ, ὁ, ὁ, bulga, ſaccus coriaceus, culeus.

Μολγὸς, ὁ, ὁ, depeculator, quaſi pecuniam publicam emulgens. Ab ἀμολγός.

Μολόειν, Poll. ſtolones amputare. Vide αὐτομολία.

ΜΟΛΕΩ, venio, advenio, eo, vado, proficiſcor; (2) tranſeo, prætereo, a. 2. part. μολών, profectus, fœm. μολοῦσα. Τῇδε μὴ μόλῃς σθένων, Eur. Rheſ. 115.

Μολιβαχθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ut plumbum gravis; plumbeus. Ex ἄχθος.

Μολίβδαινα, ης, ἡ, pila ſeu maſſa plumbea; (2) plumbago, Gl. Vet. metallicum quiddam; *it.* idem quod μολίβδινον; (3) herbæ nomen.

Μολίβδεος, έα, εον, *contr.* μολίβδους, οῦ, οῦν, plumbeus.

Μολιβδικός, ὴ, ὸ, plumbarius, Gl. Vet.

Μολιβδίνος, ίνη, ινον, idem.

Μολίβδινον, τὸ, fiſtula plumbea, qua utuntur medici, *Hipp.*

Μολιβδὶς, ίδος, ἡ, globus, pila, lamina plumbea. A μόλιβδος.

Μολιβδοειδὴς, έες, ὁ ἡ ἡ, plumbo ſimilis, plumbum colore referens. Ex μόλ. & εἶδος.

ΜΟΛΙΒΔΟΣ, ου, ὁ, plumbum.

Μολιβδουργὸς, οῦ, ὁ, plumbarius, Gl. V. Ex μόλιβδος, & ἔργον.

Μολιβδοφανὴς, ὲς, plumbo ſimilis. Ex φαίνω.

Μολιβδοχοίαι, ῶν, fut. ήσω, plumbum fundo, conflo. Polyb. Ex μόλ. & χοέω.

Μολιβδόχρους, ου, *contr.* μολιβδόχρως, ω, ὁ ἡ ἡ, plumbi colorem habens. Ex χρόα.

Μολιβδοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, cujus corpus plumbeo colore eſt, lividus. Ex χρώς.

Μολιβδώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, plumbaceus, plumbi naturam referens. A μόλιβδος.

Μολίβδωμα, ατος, τὸ, opus e plumbo. Quaſi a μολιβδόω. vid. μολιβδέω.

Μόλιβος, ου, ὁ, plumbum, Gl. V. μόλιβον.

Μολιβοσφιγγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, plumbo præfixus. Ex μόλ. & σφίγγω, *ſtringo*.

Μόλις, *Adv.* vix, ægre, cum labore; μόλις δὴ, vix dum, Gl. V. μόλις ποτὲ, tandem aliquando, vix tandem, Gl. Vet. A μέλος.

Μολίσκω, vado, eo, proficiſcor. A μολέω.

Μολοβρὶς, ίδος, ἡ, mendica. A

ΜΟΛΟΒΡΟΣ, ρα, ρὸν, guloſus, vorax; (2) mendicus.

ΜΟΛΟΘΟΤΡΟΣ, vel μολεθοῦρος, ου, ὁ, molothurus, *herba*.

ΜΟΛΟΘΡΟΣ, ὰ, ὸν, qui non vocatus alienas ædes intrat.

Μολῦσαν, acc. ſ. aor. 2. part. act. *Dor.* pro μολοῦσαν, a μολέω.

ΜΟΛΟΣ, ου, ὁ, labor; (2) pugna; (3) fremitus.

Μολοσσικὸς, & Μολοττικὸς, ὴ, όν, Moloſſicus; (2) moloſſo pede conſtans. A μολοσσὶς.

Μολοσσὶς, & Μολοττὶς, ίδος, ἡ, Moloſſica, regio Moloſſorum.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ, vel Μολοττὸς, οῦ, ὁ, moloſſus, pes metricus, ex tribus ſyllabis longis conſtans; (2) incola Moloſſidis, regionis Epiri; (3) ſc. κύων, canis moloſſus, i. e. paſtoralis & magnus, ſeu prægrandis & generoſus, quales dabat Moloſſia.

Μολυβὶς, ίδος, ἡ, Heſ. cuſpis ſeu haſta mutilata; & pudendum; item ægre reddens urinam. At apud Nicand. animal locuſtæ ſimile. Ex μόλις, & οὐρὰ, *cauda*, vel οὖρον, *urina*.

Μόλυροι, ſerpentes quidam innoxii, apud Nicand. ex μόλις, & οὐρὰ, *cauda*, quod hac ingrediantur.

Μολόχη, ης, ἡ, malva, Gl. V. pro μαλάχη.

Μολόχια, malvæ, Gl. V. A præc.

Μολπάζω, canto, decanto, celebro. A μολπή.

Μολπαστὴς, οῦ, ὁ, cantor, cantator; (2) colluſor. A μολπάζω.

Μολπαστρία, ας, ἡ, cantrix; (2) quæ colludit. A μολπαστὴς.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantio, carmen, hymnus; (2) chori cum cantu. A μέλπω.

Μολπηδὸν, *Adv.* cum cantu. A μολπή.

Μολπητὴς, οῦ, ὁ, cantor. Ab eod.

Μολύβδαινα, ης, ἡ, idem quod μολίβδαινα.

Μολύβδεος, idem quod μολίβδεος.

Μολυβδόω, plumbo, Gl. V. potius μολιβδόω.

Μολύβδινος, idem quod μολίβδινος.

Μολύβδινος, ου, ὁ ἡ ἡ, plumbeus.

Μολυβδὶς, idem quod μολιβδὶς.

Μολυβδίτης, ου, ὁ, plumbaceus, aut plumboſus. A μόλυβδος.

Μολυβδίτις, ὶδος, ἡ, plumbea. A μολυβδίτης.

Μολυβδοειδὴς, idem quod μολιβδοειδὴς.

Μόλυβδος, ου, ὁ, plumbum.

Μολυβδουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui plumbum tractat, plumbarius, Gl. V. Ex ἔργον.

Μολυβδοφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui plumbeus videtur, plumbeus adſpectu. Ex φαίνομαι.

Μολυβδοχοίαι, idem quod μολιβδοχοέω.

Μολυβδόχρους, idem quod μολιβδόχρους.

Μολυβδοχρὼς, idem quod μολιβδοχρώς.

Μολυβδώδης, idem quod μολιβδώδης.

Μολύβδωσις, εως, ὁ, plumbatura, Gl. V. ferruminatio, quæ plumbo fit. Quaſi a μολυβδόω, vid. μολυβδέω.

Μολυβδώτας, Gl. V. μολυβδωταὶ, plumbatæ; quaſi a μολυβδόω, vid. μολυβδόω.

Μολιβὶς, ίδος, ἡ, idem quod μολιβδὶς.

Μόλυβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβος.

Μολυβῆς, ῆ, οῦν, plumbeus. A μόλιβος.

Μόλυμμα, ατος, τὸ, inquinabulum, Gl. V.

Μολυσίν, ης, ἡ, podex, quia excrementis polluitur. A μολύω.

Μολυσπραγμονία, res fœdas, (*inpr.* in venere) facio. Ex ſeq. & πρᾶγμα.

Μόλυσις, εως, ἡ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum; (2) lenis concoctio parum a cruditate differens. A

ΜΟΛΥΝΩ, fut. υνῶ, polluo, inquino, contamino, conſpurco; attamino; deturpo; fœdo; inceſto; (2) dicitur & de coloribus, tingo, inficio; ἐμόλυναν, 3. plur. aor. 1. fœdarunt; ἐμολύνατο, 3. ſing. aor. 1. med. contaminatus eſt; imper. aor. 1. μόλυνον, inquina, Gl. Vet. Τὸν ἀναξον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολυνῶ. Theocr. 5, 87. Πρὶς ὀλίγον τῷ πυρὶ μεμολυσμένα, Heliod.

Μόλυσμα, ατος, τὸ, macula; μολύσματα, piacula, Ph. A μολύνω.

Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, inquinatio, contaminatio, inquinamentum, contagium. Ab eod.

Μόλω, venio, ut hinc fit aor. 2. μολὼν, ἔμολον.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia. A μέμφομαι.

Μοναδικὸς, ὴ, όν, ſingularis, unicus; (2) ſolitarius. A μονὰς.

Μοναδικῶς. *Adv.* in unitate; (2) ſolitarie.

Μοναδὸν, *Adv.* ſolummodo, ſolum, Nicand. Schol. A μόνος.

Μονάζω, f. άσω, ſolitariam vitam ago, ſolus dego. A μόνος.

Μονάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum ſpinam habens. Ex μόνος, & ἄκανθα.

Μονάλυσις, εως, ἡ, ſimplex catena, torques, Poll. Ex μόνος, & ἅλυσις, *catena*.

Μονάμπυκες ἵπποι, Euripidi οἱ κέλητες, ab unico fræno; vid. infra μονάπαρ; idem habet μοναμπυκὸς, nom. unde Pind. μοναμπυχία, ἡ, ars deſultoria, ſ. agitatio equorum quæ fit uno fræno.

Μονανδρέω, ῶ, uni viro nupta ſum, unicum maritum habeo, uno contenta ſum. Ex ἀνὴρ.

Μόνανδρος, ὴ, univira, Gl. V. Ex iiſd.

ΜΟΝΑΠΟΣ, ου, ὁ, Pæconibus monapus, *boſtia*.

Μοναρχέω, ſolus impero, ſolus dominor, paſſ. μοναρχεῖται, dicitur regio, quæ unius duntaxat imperio ſubeſt. A μοναρχὸς.

Μονάρχης, ου, ὁ, monarcha, qui ſolus imperat. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μοναρχία, ας, ἡ, monarchia, unius dominatus, ſeu imperium. Ph. dictatura.

Μοναρχικὸς, ὴ, όν, ad monarchiam ſeu monarcham pertinens; (2) monarchiæ favens; (3) monar-

Digitized by Google

(3) monarchiam adfectans, Gl. V. μοναρχικὸν, dictatorium. A

Μόναρχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſolus imperat, monarcha; (2) dictator, Ph. Ex μόνος, & ἀρχή.

Μονάς, άδος, ἡ, unitas, unio; (2) unum punctum in teſſeris, idem quod atomus. A μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, monaſterium, locus ubi vita ſolitaria agitur. A μοναστὴς.

Μοναστὴς, οῦ, ὁ, homo, qui ſolus degit, ſolitarius. A μονάζω.

Μοναστικὸς, ὴ, όν, ad homines ſolitarios pertinens; (2) ſolitarius. A μοναστής.

Μονάστρια, ας, ἡ, mulier ſolitaria, quæ vitam ſolitariam agit, monialis. Ab eod.

Μονάταρ ἵππος, equus deſultorius, fingulator, Schol. Ariſtoph. A μόνος.

Μοναυλέω, ῶ, fut. ήσω, tibia una cano. A μόναυλος.

Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cælibatus. A μόναυλος, *ſolus ſtabulans.*

Μοναύλιον, ου, τὸ, organum quoddam tibiale unius cantus. Ab eod.

Μόναυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, tibia ſimplicem auram edens; μόναυλος etiam ejuſmodi organo utens; τὸ μόναυλον, unius tibiæ modulatio. Ex μόνος, & αὐλὸς, *tibia.*

Μόναυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſolus ſtabulatur, ſeu habitat. Ex μόνος, & αὐλή.

Μοναχῇ, *Adv.* unice, uno tantum modo.

Μοναχικὸς, ὴ, όν, ad ſolitarios homines pertinens, monachicus, monaſticus.

Μοναχόθεν, *Adv.* ex una tantum parte. A

Μοναχος, unicus; (2) ſolitariam degens vitam, homo ſolitarius, monachus. A μόνος.

Μοναχῶ, *Adv.* tantummodo. A μοναχός.

Μοναχῶς, *Adv.* unice, uno modo, ſingulariter. Ab eod.

Μονίτερον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, colum. Ex μόνος, & ὕστερον.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, quies, deſidia, mora, monaſterium. A μένω.

Μονήκοιτος, ὁ ἡ ὁ, cœlebs. A κοίτη.

Μονημέριος, ία, ιον, diarius, qui eſt unius diei. In Epigr. μονημέριον, ου, unius diei ſpectaculum, Rob. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ex iiſd.

Μονὴρης, ους, ὁ ἡ ὁ, ſolitarius, ſolivagus. A μόνος.

Μονήρης ναῦς, & μονῆρις πολιὸν, uniremis navis, ſimplicem remorum ordinem habens. Ex μόνος, & ἐρέσσω, *ordino.*

Μονθύλευσις, plur. μονθυλεύσεις, exquiſitorum ciborum apparatus, Pollux. Vide ὀνθύλευσις.

Μονθυλευτὴς, οῦ, ὁ, coquus, ciborum exquiſitorum parandorum artifex.

Μονθυλεύω, exquiſite condio cibos.

Μονίας, ου, ὁ, ſobrius, Heſ. A μόνος.

Μόνιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, conſtanter manens, ſtabilis, immobilis, ſtabili ſede degens; ſedulus, officioſus, Ph. Hinc τὸ μόνιμον, ου, conſtantia. A μονὴ. Hinc

Μονιμότης, ητος, ἡ, conſtantia, ſtabilitas.

Μονίμως, *Adv.* conſtanter, ſtabiliter.

Μονὶς, ῖδος, ὁ, vel μόνις, ιος, ὁ, ſolitarius, ſolivagus, ſilveſtris, ferus, *impr.* dicitur de apro. A μόνος.

Μόνιππος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui uno equo utitur; (2) qui ſingulari equo vectus curſu certat, fingulator. Ex μόνος, & ἵππος.

Μονόβαλος, ον, *Epith.* clavis, unum dentem habens.

Μονοβάμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, ſolus incedens, R. Ex μόνος, & βαίνω.

Μονόβιβλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui unico continetur libro, vel qui unum continet librum; τὸ μονόβιβλον, ου, libri ſingulares, R.

Μονόβολον, τὸ, unum truncum habens.

Μονογαμέω, ῶ, fut. ήσω, ſemel tantum uxorem duco.

Μονογαμία, ας, ἡ, ſtatus, quum quis ſemel tantum habet uxorem, Suic. A

Μονόγαμος, ὁ ἡ ὁ, qui unas tantum nuptias contraxit; ſemel tantum uxorem habens.

Μονογενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſingularis, unigenitus; unigena, Ph. A γένος.

Μονογενῶς, unice, maxime, præcipue.

Μονόγλην, ενος, ὁ ἡ ὁ, unoculus, Heſ. Ex μ. & γλήνη.

Μονόγλωσσος, vel μονόγλωττος, ὁ ἡ ὁ, qui una tantum utitur lingua, Suic. A γλῶσσα.

Μονογνώμονες, qui unius ſunt ſententiæ, vel ab una ſententia pendent. A γνώμη.

Μονόγονον, *Poët.* μονόγονον, ου, ὁ ἡ ὁ, unigenitus, R. Ex μόνος, & γίνομαι.

Μονογράμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, unica litera conſtans, Suic. Ex μ. & γράμμα.

Μονόγραμμος, ου, ὁ ἡ ὁ, quaſi delineatus tantum, non additis reliquis quæ picturam abſolvunt; dicitur & de macilento, extenuato deformique, ſ. ſubtili nimis. Apud Cic. Epicurus Deos monogrammos vocat. A γράμμη.

Μονοδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui unum tantum digitum habet, Suic.

Μονοδέρκης, ους, ὁ, qui unum tantum oculum habet; unoculus. Θηρῶ Κύκλωπι τῷ μονοδέρκῃ, Euripid. Cyclop. 77. A δέρκω.

Μονοδιαίτασία, ας, ἡ, ſolitaria vivendi ratio. Ex μ. & διαίτασμα.

Μονόδους, οντος, ὁ ἡ ὁ, qui unicum habet dentem; qui unum os habet dentium loco.

Μονόδροπον φυτὸν, planta unicum truncum habens, R. Ex μόνος, & δρῦπω.

Μονοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, unam formam habens, uniformis. Ex μόνος, & εἶδος.

Μονοειδῶς, *Adv.* una forma.

Μονοείμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, unica tantum tunica ſeu veſte indutus. Ex μόνος, & ἕννυμι.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, q. d. unijugis; unicus; μονόζυξ ζώδιον, in Epigr. unicum calceamentum. Ex μ. & ζυγὸς.

Μονόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὁ, q. d. unijugis, unicus.

Μονόζωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicam zonam habens; μονόζωνοι, apud Suid. honoratiores milites cingulo a cæteris diſtincti; (2) latrunculi. Ex μ. & ζώνη.

Μονοήμερος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui unius eſt diei, diarius. Ex μ. & ἡμέρα.

Μονοθελῆται, hæretici, qui Chriſto unicam tantum tribuebant voluntatem. Ex θέλω.

Μονοθρηνέω, ῶ, ſolus lamentor, Suic.

Μονόθυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui unas tantum habet fores, q. d. uniforis, univalvis. Apud Ariſtot. μονόθυρον, eſt genus concharum uniforæ & univalve. A θύρα.

Μονοίκιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſolitarius. Ab οἶκος.

Μονοκάλαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui unum habet calamum, Suic.

Μονόκαμπος, ου, ὁ ἡ ὁ, unum habens inflexum; μονόκαμπτοι, unicum habentes inflexum, de pedum digitis, Ariſtot.

Μονόκαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicaulis, Gl. Vet. unico vel ſimplice caule conſtans.

Μονοκέρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui unum ſolumque cornu eſt; unico duntaxat cornu armatus. Ex μ. & κέρας.

Μονόκερως, ατος, ὁ ἡ ὁ, unicum tantum cornu habens; (2) monoceros, ſeu unicornis, animal quoddam quadrupes.

Μονοκέφαλος, ὁ ἡ ὁ, unicum caput habens.

Μονόκλαυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ab uno tantum lugetur, R. Ex μ. & κλαίω.

Μονοκληρονόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui unicus eſt hæres, nullos habens cohæredes.

Μονόκλωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicum ramulum habens. Ex μ. & κλάν.

Μονοκοίλιος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicum ventrem habens. Ex μ. & κοιλία.

Μονοκοιτεῖον, ου, ſolus cubo. A κοίτη.

Μονοκόκκος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicum granum habens. Hinc τὸ μονόκοκκον, ου, unio, margarita. Gl. V. μονόκοκκα, uniones.

Μονοκόνδυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, unum nodum ſeu tuber habens.

Μονοκότυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, de polyporum quodam genere, qui unam cavitatem habet in cirris, ſeu flagellis, in quo unum tantum acetabulum eſt. Ex μ. & κοτύλη.

Μοναρχία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia, Suid. A

Μονοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, qui ſolus rerum potitur; qui ſolus imperium obtinet. Ex μ. & κράτος.

Μονοκρηπὶς, ίδος, ὁ ἡ ὁ, unam tantum crepidam habens, uno tantum calceo indutus.

Μονόκροτος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui uno tantum pulſu movetur; μονόκροτος ναῦς, navis quæ uno remorum ordine (uno remo, *Etym.*) impellitur.

Μονόκυκλος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicum circulum ſeu orbem habens.

Μονόκωλος, ου, ὁ ἡ ὁ, uno colo ſeu membro conſtans; (2) uno artu porrectus; (3) unam tantum contignationem habens. Ex μ. & κῶλον.

Μονόκωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, uno remo utens. Ex μ. & κώπη.

Μονολέκυθος, ὁ ἡ ὁ, unicum vitellum habens.

Μονολέχης, έος, ὁ ἡ ὁ, qui ſolus cubat, Ph. unicuba. Ex μ. & λέχος.

Μονολήκυθος, ον, unam modo ampullam habens.

Μονολήμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, una ſumtione conſtans, genus ſyllogiſmi. A λῆμμα.

Μονόλιθος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex unico lapide factus, unico lapide conſtans.

Μονολογία, ας, ἡ, ſoliloquium, Gl. V. A.

Μονολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſoliloquus, Gl. V.

Μονόλοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, uno tantum tunica aut una cortice tectus.

Μονόλυκος, ὁ, lupus ſolitarius, ſolivagus.

Μονόλωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, unam veſtem habens, Suic. Ex μ. & λῶπος.

Μονόμαζος, ου, ὁ ἡ ὁ, unam mammam habens, *Epith.* Amazonum.

Μονομάτωρ, *Dor.* pro μονομήτωρ.

Μονομαχεῖον, τὸ, id. quod μαχιον.

Μονομαχέω, ῶ, fut. ήσω, ſingulari certamine pugno. Χωρὶς μονομαχεῖν ἅπαντὸς σφαῦ, Eur. Ph. 1226. Μονομαχεῖ ἡ φύσις μὴ τῶν νοσημάτων, Al. Aph. A μονομάχος.

Μονομάχης, ου, ὁ, id. quod μονόμαχος, pl. μονομάχαι, Clem. Alex. Ab eod.

Μονομαχία, ας, ἡ, ſingulare certamen, digladiatio, Ph. gladiatorium. Al. Gl. Vet. duellum. Ab eod.

Μονομανικὸς, ὴ, όν, gladiatorius.

Μονόμαχιον, ου, τὸ, idem quod μονομαχία. Ph. aſſarium.

Μονομάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſingulari certamine pugnans, gladiator. Ex μ. & μάχη.

Μονομαχοτοξοφεῖον, ου, τὸ, ludus gladiatorius. Ex μονομάχος, & τρέφω.

Μονομαχοτρέφος, ου, ὁ, laniſta, Ph. Ex iiſd.

Μονομέρεια, ας, ἡ, quum inaudita altera parte aliquid facimus ſeu judicamus. A

Μονομερὴς, έος, ὁ ἡ ὁ, unius partis, unicus, item ſimplex. Ex μ. & μέρος.

Μονομερῶς, *Adv.* ex una tantum parte, ſpecialiter, non in univerſum, ſimpliciter.

Μονόμιτρος, ον, uno pede conſtans, ſc. verſiculus ſcenicus.

Μονομήτωρ, ὁ ἡ ὁ, privatus matre, Schol. Eur. ſolam matrem ſuperſtitem habens.

Μονόμιτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſimplici licio ſeu filo textus.

Μονόμματος, ου, ὁ ἡ ὁ, unoculus, in Epigr. At Heſ. uniformis, ſimplex. Ex ὄμμα.

Μονόμορφος, ου, ὁ ἡ ὁ, uniformis, R. Ex μ. & μορφή.

Μονόμοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſingularem habens pediculum, Suic.

Μόνον, *Adv.* ſolum, tantum, ſolummodo, duntaxat. A μόνος.

Μονονὲ, fere, propemodum, tantum non.

Μονονὲχὶ, *Adv.* idem.

Μονονυχὶ, *Adv.* idem.

Μονόξεος, ου, ὁ ἡ ὁ, unicam & ſimplicem fiſſuram habens. Ex μ. & ξέω.

Μονόξυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ex uno ligno confectus; monoxylon navigium ex unica arbore cavatum, Gl. V. μονόξυλα, linter; (2) unicum truncum habens, de virgulto, arbore. Ex μ. & ξύλον.

Μονοούσιος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus ſubſtantia ſola eſt, ſolus

Digitized by Google

Solus in suo genere, & nihil substantiæ suæ simile habens; ut luna, sol, cælum. Ex μ. & ὐσία.

Μονοπάθεια, ας, ἡ, adfectus & morbus unus. Ex μ. & πάθος.

Μονόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὁ, unigena, unicus, item unum modo filium vel filiam habens.

Μονοπάτιον, υ, τὸ, semita, seu via, per quam tantum uni patet incessus. A πάτος.

Μονοπέδιλος, ε, ὁ ἡ ὁ, uno indutus calceo. Ex πέδιλον.

Μονοπεῖρας λύκος, lupi, qui non cum aliis, sed seorsum prædantur; a μονοπείρης, ε, ὁ, Ex πεῖρα.

Μονόπεπλος, ε, ὁ ἡ ὁ, uno simplici peplo indutus.

Μονόπηρος, ε, ὁ ἡ ὁ, unam tantum habens peram. Ex μ. & πήρα.

Μονόπλευρος, ον, unum latus habens.

Μονοπόδιον, υ, τὸ, mensa, sedile, vel simile quidpiam, unum tantum habens pedem. A

Μονόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, unum tantum habens pedem, Gl. V. unipes.

Μονοπραγμαλέω, ῶ, futur. ήσω, unicam rem curo, non alienis rebus me immisceo. Ex μ. & πρᾶγμα.

Μονοπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui unius solum personæ est; ut μονοπρόσωπος ἀντωνυμία, pronomen unius personæ, ut ἐκεῖνος.

Μονοπροσώπως, sub una tantum persona.

Μονόπτερος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicam tantum habens pinnam. Ex μ. & πτερὸν.

Μονόπλωτος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicum tantum habens casum. Ex μ. & πίπτω.

Μοπωλέω, ῶ, fut. ήσω, solus quidpiam vendo, monopolii jus ad me rapio. Μονοπωλεῖν, Strab. A

Μονοπώλης, ε, ὁ, qui solus aliquid vendit, qui arbitrium vendendi habet.

Μονοπωλία, ας, ἡ, privilegium, quo quis solus quidpiam vendere potest, monopolium.

Μονοπώλιον, υ, τὸ, idem & ab eod.

Μονόπαλος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui uno equo vehitur, apud Euripid. Ex μ. & πῶλος.

Μονόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicam vel simplicem habens radicem. Ex μ. & ῥίζα.

Μονόῤῥυθμος, ον, Epith. domus, quæ ab uno incolitur, ap. Æsch.

Μόνορχις, εως, ὁ, qui unicum tantum testiculum habet. Gl. V. unitestis, unicoleus.

ΜΟ'ΝΟΣ, μόνη, μόνον, solus, unus; (2) singularis, simplex; (3) desertus, separatus, sejunctus; (4) cælebs, viduus.

Μονοσανδαλος, ὁ ἡ ὁ, uno calceo indutus.

Μονόσιτροι ὄρνιθες, Alexandriæ in Ægypto sunt gallinæ, ex quibus galli pugnaces nascuntur, bis & ter ova foventes; ut est in Geopon. Lib. 14. Sunt qui indicas gallinas vulgo dictas interpretentur.

Μονοσιτέω, ῶ, fut. ήσω, semel de die cibum sumo; (2) solus edo.

Μονοσιτία, ας, ἡ, quum quis semel de die cibum sumit; (2) quum quis solus & sine conviva vescitur. A

Μονόσιτος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui semel de die cibum capit; (2) solus & sine conviva cibum capiens, tenui victu ob paupertatem utens, hinc etiam parasitus. Ex μ. & Σῖτος.

Μονοσκελὴς, ὁ ἡ ὁ, sive μονόσκελος, ε, ὁ ἡ ὁ, unum tantum crus habens. Ex μ. & Σκέλος.

Μονόσκηπτρος, ε, ὁ ἡ ὁ, solus sceptrum gerens, monarcha. Ex μ. & Σκῆπτρον.

Μονόσαρκος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicam contignationem habens, R. Suic.

Μονοσιλίχης, ου, ὁ ἡ ὁ, sive μονοσίλιχος, ε, ὁ ἡ ὁ, unum a radice caudicem habens. Ex μ. & σίλιχος.

Μονόσπορος, seu μόνοσπος, ε, ὁ ἡ ὁ, ex uno osse constans. Ex μόνος, & ὀστέον, os.

Μονοσυὴς, ὁ ἡ ὁ, solus iter faciens, sine comitibus, intelligitur.

Μονόστιχος, ε, ὁ ἡ ὁ, ex uno versu seu ordine constans; τὸ μονόστιχον, unicus versus.

Μονόσολος, ε, ὁ ἡ ὁ, unam solam habens; (2) solus & desertus, qui solus missus est, qui solus it. Ex μόνος, & σολὴ, sola, vel σέλλω, mitto.

Μονότομος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicam habens aciem, altera tantum parte scindens. Ex τόμη.

Μονοτόρθυγξ, γος, ὁ, Epith. Priapi.

Μόνος, η, ον, ὁ ἡ ὁ, ex uno osse constans. Ex μ. & ὀστέον.

Μονοτροφικὸς, ὴ, όν, idem quod

Μονότροχος, ε, ὁ ἡ ὁ, ut μονότροφος ᾠδὴ, oda unicam habens stropham. Apud Theophr. μονότροφος ἄμαξα, Gaza interprete, plaustrum simplicis verticis. A τροφὴ.

Μονοσυλλαβία, per unam syllabam pronuncio. A

Μονοσύλλαβος, ε, ὁ ἡ ὁ, una tantum syllaba constans. Ex μ. & Συλλαβὴ.

Μονοσυλλαβῶς, una syllaba.

Μονότεκνος, ε, ὁ ἡ ὁ, unam tantum habens prolem. Ex μ. & τέκνον.

Μονότης, ε, ὁ, solitarius; rectius μοναότης.

Μονότης, ήτος, ἡ, unitas; (2) vita cælebs, cælibatus, Suic. Ab eod.

Μονοτοκίω, ῶ, unum uno partu edo, Suic.

Μονοτοκία, ας, ἡ, partus, quo una proles tantum editur, Suic. A

Μονοτόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, unam prolem edens. Ex μ. & τίκτω.

Μονοτονία, ἡ, unus idemque tenor; (2) contumacia, pertinacia, pervicacitas. A

Μονότονος, ε, ὁ ἡ ὁ, uno tenore procedens; (2) contumax, pervicax, pertinax, Ph. Ex μ. & τείνω.

Μονοτόνως, Adv. uno eodemque tenore.

Μονοτράπεζος, ε, ὁ ἡ ὁ, pauper, solus cibum capiens. Ex μ. & τράπεζα.

Μονότροπος, ε, ὁ ἡ ὁ, unius modi, simplex; unius sensus, Gl. V. (2) solitarius; (3) cælebs; (4) austerus, contumax.

Μονοτρόπως, uno tantum ac singulari modo.

Μονοτροφέω, ῶ, f. ήσω, unum pasco, nutrio. pass. med. solus pascor. Ex μ. & τρέφω.

Μονοτροφία, ας, ἡ, nutritio unius animalis; (2) fastus solitarius. Ex iisd.

Μονότροχος, carruca, Gl. V.

Μονυχία, ας, ἡ, vita solitaria, cælibatus. Ex μ. & ἔχω.

Μονοφαγέω, ῶ, f. ήσω, solus comedo, nemine ad cœnam invitato.

Μονοφαγία, ας, ἡ, quum quis solus comedit, neminemque ad cœnam invitat.

Μονοφαγίσατος, ε, ὁ, qui præ omnibus aliis solus comedere solet. A

Μονοφάγος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui solus cibum capit.

Μονοφαλαγία, ας, ἡ, unica phalanx, R. Ex μ. & φάλαγξ.

Μονόφανος, ε, ὁ ἡ ὁ, solus apparens. Ex μ. & φαίνω.

Μονόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὁ, unum oculum habens, unoculus; luscus, Phil.

Μονόφθογγος, ε, ὁ ἡ ὁ, unicum sonum habens.

Μονόφορτος, ε, ὁ ἡ ὁ, solus pascens. Ex μ. & φορτὸς.

Μονόφρουρος, ε, ὁ ἡ ὁ, ex una tantum parte munitus; (2) ab uno custoditus. Ex μ. & φρουρὰ.

Μονόφρων, ὁ ἡ ὁ, sui sensus atque judicii.

Μονόχηνος, ε, ὁ ἡ ὁ, unius naturæ, simplex, non geminus; (2) unistirpis; simplicem stirpem habens. Ex μ. & φυὴ.

Μονόφυλλος, ε, ὁ ἡ ὁ, unum folium habens.

Μονόφυλος, ε, ὁ ἡ ὁ, unius generis, R. Ex μ. & φυλὴ.

Μονοφυσῖται, αι, οἱ, hæretici, qui unicam tantum in Christo naturam statuebant, Suic. Ex μ. & φύσις.

Μονοχάλινος, ε, ὁ ἡ ὁ, unum frænum habens.

Μονόχειρ, ρος, ὁ ἡ ὁ, unam habens manum; unimanus, Gl. V.

Μονόχηλος, ε, ὁ ἡ ὁ, solidam & non fissam habens ungulam. Ex μ. & χηλὴ.

Μονοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, unicam tunicam habens, unica & simplici tunica indutus.

Μονοχιτωνία, ῶ, unicam tunicam habeo, simplici tunica indutus sum, Suic. A pr.

Μονόχορδος, ε, ὁ ἡ ὁ, una intentus chorda. Ex μ. & χορδὴ.

Μονόχρονος, ον, unum tempus habens; dicitur de una syllaba eademque brevi; nam longæ sunt δίχρονοι.

Μονόχροος, contr. μονόχρους, ε, ὁ ἡ ὁ, unicolor, qui unius ejusdemque coloris est. Ex μ. & χρόα.

Μονοχράματος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem A χρῶμα.

Μονόχρωμος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisdem.

Μονόχρως, ὁ ἡ ὁ, unicolor; neutr. τὸ μονόχρων.

Μονόψηφος, ε, ὁ ἡ ὁ, unius suffragii, R.

Μονόω, ῶ, fut. ώσω, solum relinquo, desero, destituo; (2) ad unum redigo, unum solum reddo; μανόομαι, ῶμαι, relinquor; a. 1. part. μονωθεὶς, solus relictus; perfect. part. μεμονωμένος, solitarius, destitutus, Gl. V. solus. Οἴ μοι, τί δράσω δῆτα ζῶ μονωθεὶς; Eur. Alc. 377. δεσποτῶν, id. Rhes. 872. A μόνος.

Μονῳδέω, ῶ, f. ήσω, solus canticum aliquod recito; (2) solus lamentor, carmen flebile cano; (3) lugeo. A μονῳδός.

Μονῳδία, ας, ἡ, cantio solitaria, monodia, cum unus tantum in scena canticum recitat, & non simul chorus. Ab eodem.

Μονῳδὸς, οῦ, ὁ, poëta, qui sub una tantum persona argumentum aliquod exponit, (2) qui solus cantat sine choro. Ex μόνος, & ᾠδὸς, cantor.

Μονωθεὶς, aor. 1. part. pass. v. μονόω.

Μονώνυξ, χος, ὁ ἡ ὁ, solidas ungulas habens, cujus ungulæ solidæ sunt, & individuæ. Ex μ. & ὄνυξ.

Μονώνυχος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisdem.

Μόνως, Adv. solum, tantummodo, tantum. A μόνος.

Μόνωσις, εως, ἡ, desolatio; (2) solitudo, singularitas, unitas. A μονόω.

Μοιάταλος, solus omnium. A μόνος.

Μοιάτης, ε, ὁ, solitarius, f. μοναΐτις, ιδος, solitarius. A μονόω. Hinc

Μοναΐτι, Adv. clam, solitario, Vulg. Lex.

Μόναπος, ε, ὁ ἡ ὁ, unam aurem habens; (2) unam ansam habens. Ex μ. & οὖς, auris, ansa.

Μονῶλψ, ῶπος, ὁ, unoculus. Ab ὤψ.

Μόνωψ, ωπος, ὁ, bonasus, alias μέναπος. Ælian.

Μόρα, ας, ἡ, Mora, militum agmen apud Lacedæmonios. A μοῖρα, pars.

Μόργον, Hes. μέτρον γῆς, ὁ ἐστὶ τὸ πλέθριον, jugerum.

Μοργνύω, abstergo. Vid. ὀμοργνύω.

Μόργος, vel μοργὸς, septum, crates in curru.

Μορέα, ας, ἡ, morus, arbor.

Μορέω, ῶ, laboro, adfligor, abrado, Hes.

Μορία, ας, ἡ, pars, Hes. A μοῖρα.

Μορία, ας, ἡ, olea sacra. A μοῖρα.

Μόριμος, ε, ὁ ἡ ὁ, fatalis. A μόρος.

Μόριον, ου τὸ, particula, portiuncula; pars; pars corporis; membrum genitale, pudendum. Gl. V. μορίκ, genitalia. Philosophi sic vocant & speciem subjectam generi, unde & Ciceroni *pars* vocatur, *Ern.* Ab eod.

Μορίς, ίδος, Ion. μορὶν, ῖνος, partialis, in Epigr. Ab eod.

Μόριος Ζεὺς, Jupiter Morius, i. e. inspecter sacrarum olearum. Soph. Oed. C. 697. A μορία. Unde

Μορὶς, ίδος, ἡ, pars, portio; ex Herod.

Μορμολύκειον, vel μορμολυκεῖον, ε, τὸ, larva seu persona tragicorum & histrionum; (2) spectrum, terriculamentum. A μορμώ.

Μορμολύκη, ης, ἡ, larva, spectrum. Ab eod.

Μορμολύττομαι, territo, perterrefacio, & proprie quidem larvis & similibus terriculamentis deterreo; (2) formido, metuo. Πότερα Λυδὸν, ἢ Φρύγα, παῖδ' λέγουσα, μορμολύττεσθ' δοκεῖς; Arist. Av. 1250. Ab eodem.

Μορμορωπὸς, ut μορμορωπὰ ῥήματα, verba terrifica; Arist. Ran. 1040. Ex μορμὼ, & ὤψ.

MOP-

Digitized by Google

ΜΟΡΜΥΛΟΣ, ε, ὁ, piscis quidam marinus.

Μορμυρίζω, fut. ίσω, aquæ ſtrepitum refero, Gl. V. murmuro. A *μορμύρω*.

ΜΟΡΜΥΡΟΣ, ε, ἡ, mormyra, piſcis quidam marinus; *item* *μορμυρίαν*, unde Mirmillones putantur habere nomen.

ΜΟΡΜΥΡΩ, murmuro, proprie ut fluvius cum ſtrepitu fluens; (2) inundo. Ἄρρω μορμύρων ῥεῖν ἄσπετος, Iliad. 18, 403. Τῇ δ' ὅτι Σαρδόνιος μορμύρεται ἱδρὼς ἀνθρώπου, Dion. Περ. 82.

Μορμύσσομαι, terreo. A *μορμώ*.

ΜΟΡΜΩ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, Mormo, mulier horrendo adſpectu & terrifico; (2) larva, terriculamentum, Gl. Vet. *μορμώ*, larvæ.

Μορμών, όνος, ἡ, idem.

Μορμώλεις, ἡ, όν, terrificus.

Μόρξαι, aor. 1. inf. act. v. *μόργνυμι*.

Μορίεις, όεσσα, όεν, fatalis, exitioſus, mortifer; (2) elaboratus, multo cum labore confectus. A *μόρος*.

Μόρον, ε, τὸ, morum, fructus mori arboris. A *μορία*.

Μοσσοπονέω, ῶ, fatalibus calamitatibus premor.

Μόρος, ὁ, portio, (2) fatum, mors, lethum; (3) ſors. A *μείρω*.

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ε, ὁ, Morochthus, lapis quidam Ægyptius, quo utebantur ad veſtes dealbandas.

Μόρισμος, ε, ὁ ἡ ἡ, fatalis, Gl. V. fatifer; *μόρισμον*, fatale, Ph. A *μόρος*.

Μοιρὴ, vel *μόρτη*, pars, quæ ſolvitur ex fructibus; pars fructuum quam colonus a domino accipit, Poll. Heſ.

ΜΟΡΤΣΣΩ, inquino, contamino, fœdo; ut hinc ſit *μεμορυγμένα*, perf. paſſ. part. inquinata, Od. 13, 435.

Μορφάζω, f. άσω, nuo, annuo, Heſ. (2) geſtus fingo in ſaltatione, *alias etiam* vultum varie fingo. A *μορφή*. Hinc

Μορφασμός, οῦ, ὁ, conformatio vultus & geſtuum, genus ſaltationis, quo diverſorum animalium motus repræſentabantur.

Μορφεύς, έως, ὁ, Deaſter gentilium, Somni filius, dormientibus varias rerum formas objiciens. A

ΜΟΡΦΗ, ῆς, ἡ, forma.

Μορφήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* *μορφάεις*, formoſus, R. A *μορφή*.

Μορφίζω, Ammon, *ſed vitio operarum pro* *μορφάζω*. *Et hæc vox eſt repudianda*.

Μορφνῆα, gen. ſing. *Ion.* pro *μορφνέος*. A

Μορφνός, ἡ, όν, obſcurus, tenebricoſus, Suid. (2) flavus, fulvus, Heſ. (3) ὁ *μορφνός*, aquila quædam apud Ariſt. Gl. V. ὁ μορφνὸς, ἀγριὸν ὄρνεον (ruralis avis) emuſſulus. Ab ὀρφνός, idem.

Μορφοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, formalis. Ex *μορφὴ*, & εἶδος.

Μορφοποιέω, ῶ, fut. ήσω, formam facio, formo, conformo; *μορφοποιοῦμαι*, formor, formam accipio, Suic. Ex *μορφὴ*, & *ποιέω*.

Μορφοποίησις, εως, ἡ, efformatio. Ex iiid.

Μορφοσκοπέω, ῶ, formam ſpecto.

Μορφόω, ῶ, fut. ώσω, formo, figuro; aor. 1. paſſ. ἐμορφώθην, *μορφωθῆναι*, in Conjunct. formetur; *μεμορφωμένος*, perf. part. informatus. Ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, Gal. 4, 19. A *μορφὴ*. Unde

Μορεύω, formam lenociniis exorno, Heſ.

Μορφὼ, οῦς, *contr.* οῦς, ἡ, cognomen Veneris apud Lacedæmonios calyptram & pedicas habentis. Ab eod.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, forma, ſpecies, ſomnium, ſpectrum. A *μορφόω*.

Μόρων, ωνος, ὁ, perſonatus. Ab eod.

Μόρφωσις, εως, ἡ, formatio, figuratio; (2) forma, imago.

Μορφωτικὸς, ἡ, όν, q. d. formativus, formandi vim habens, Suic. Ab eod.

Μορφώτρια, ας, ἡ, formatrix. Ab eod.

ΜΟΣΣΥΝ, vel *μόσυν*, υνος, ὁ, turris, propugnaculum; (2) turris lignea, propugnaculum ligneum, *propriæ* domus.

Μοσυνοίκοι, vel *μοσυνοίκοι*, Moſynœci, gens Pontica in turribus ligneis habitans. Ex οἶκος, & *μόσυνος*.

Μοχάριον, ε, τὸ, parvus vitulus, vitulus tenellus, Dim. a *μόχος*.

Μοχὰς, άδος, ἡ, bucula, vitula, juvenca, vacca, Gl. V. A *μόχος*.

Μοχείη, *contr.* μοχῆ, ῆς, ἡ, ſcil. δορὰ, pellis vitulina, Ab eod.

Μοχεία, ας, ἡ, ſurculorum plantatio, Ph. plantatio. A *μοχεύω*.

Μόχειος, ε, ὁ ἡ ἡ, vitulinus; *μόχειον*, vitulina, Gl. V. & pl. *μόχεια*, vitulina, Gl. V. A *μόχος*.

Μόχευμα, ατος, τὸ, ſurculus, qui ex arbore demptus plantatur; ſtolo, tenella planta, Gl. V. propago. A *μοχεύω*.

Μοχευματικὸς, malleolaris, Gl. V. A præc.

Μοχεύω, f. εύσω, ſurculis ex arbore demptis ſero; ſero, planto. A *μόχος*.

Μοχηδὸν, modo ſ. more vituli. Ab eod.

Μοχίας, ε, ὁ, ad vitulum accedens aries triennis, Euſt. (2) lepuſculus, Poll. (3) agnus, Poll. Ab eod.

Μοχίδιον, ε, τὸ, germen novellum, tenerum & novellum vimen, Dim. Ab eod.

Μοχινάλος, αία, αῖον, in modum vituli exſultans, vitulans, Heſ. Ab eod.

Μοχίον, τὸ, vitulus novellus; (2) agnellus recens; (3) tenella planta, ſtolo. Ab eod.

Μόχιος, α, όν, vitulinus.

Μοχοθύτης, ε, ὁ, victimarius, Ph.

Μοχοκόρυον, & **μοχοκαρύδιον**, ε, τὸ, nux moſchata.

Μοχοποιέω, ῶ, vitulum facio, conflo.

ΜΟΣΧΟΣ, ε, ὁ, vel ἡ, vitulus, vitula, juvenca; (2) ramulus tenellus, novellum germen, ſtolo, pampinus, capreolus, Ph. *μόχοι*, plantæ; (3) odoris pretioſiſſimi genus, muſcus; (4) *Adject.* tener, novellus, apud Hom.

Μοχοσφραγιστὴς, οῦ, ὁ, vitulorum ſignator.

Μοχοτόμος, ε, ὁ, victimarius, Ph. A *μόχος*, & *τέμνω*.

Μοχοφαγέω, ὁ ἡ ἡ, vitulinam edens.

Μοτάριον, ε, τὸ, Dim. a

Μοτὶν, οῦ, ὁ, idem quod ſequens *μοτὸς*.

ΜΟΤΟΣ, οῦ, ὁ, linamentum carptum, quod vulneribus inditur.

Μοτόω, ῶ, fut. ώσω, linamenta in vulnera immitto, & ſic ea curo. A *μότος*.

Μόταμα, ατος, τὸ, idem quod *μότος*.

Μότασις, εως, ἡ, linamentorum in vulnera impoſitio.

Μυκηρίζας, vel **μυκηρίζατος**, nucifrangibulum, Heſ. A hon. A

ΜΟΥΚΗΡΟΣ, ε, ὁ, amygdala. Vox Laconica. Vid. infra *μύκηρος*.

Μυκὶξ, *Poët.* ſeorſum, ſingulatim. A *μῦς*.

Μυβίστης, *Poët.* pro *μυωρίτης*, ſolus remex, in Epigr. Ex *μῦς*, & ἐρέτης.

Μυνυχίεια, ας, ἡ, uniſena, Apollon. A

Μονόγενης, vid. *μοναυγὴς*.

Μονόλλως, unoculus, in Epigr. Ex *γλαύω*.

Μακόθεν, *Adv.* remotis arbitris.

Μοσκεχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſolus cubans. Ex *μῦς*, & λέχος.

Μυσκλέων, leo ſolitarius, in Epigr.

Μονόλιθος, ex uno lapide conſtans, vel ex lapide tantum conſtans.

Μονομήτωρ, cui ſola ſupereſt mater, Heſ.

Μόνος, *Ion.* & *Poët.* pro *μόνος*.

Μονόω, fut. ώσω, ſolum & unicum reddo, ad unum redigo; *μόνωσι*, aor. 1. pro ἐμόνωσε; *μονωθέντα*, a. 1. part. paſſ. accuſ. ſolum relictum. A *μῆνος*.

Μουνυχία, ας, ἡ, portus Athenienſium, ubi Dianæ Munychiæ fanum.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, menſis Athenienſium decimus, ita dictus a Diana Munychia, cujus ſacra hoc menſe fiebant.

Μουσ, acc. **μουσᾶτα**, *Poët.* pro *μουσῶν*.

ΜΟΥΣΑ, ης, ἡ, Muſa, Dea cantus; ſumitur & pro ipſo cantu, & vocis, & fidium ſ. tibiarum, pro cognitione & ſcientia, Gl. V. Muſa. Camena.

Μουσαγέτης, ε, ὁ, muſagetes, Muſarum ductor. Apollinis *Epith.* Ex ἡγέομαι.

Μουσαπολετὴρ, ῆρος, ὁ, cantus & muſicorum modulorum corruptor.

Μουσεῖον, ε, τὸ, muſæum, locus Muſis & ſtudiis deſtinatus; ubi Muſæ colebantur; (2) Alexandriæ ædificium, ubi viri docti alebantur; (3) locus ubi ſtudiis literarum operamur. Sed *μουσεῖα*, ων, feſtum in honorem Muſarum. A Μοῦσα.

Μουσεῖος, εία, εῖον, muſicus. Ab eod.

Μουσηϊτίων, ῶ, Muſis cithara præeo. A

Μουσηϊτὴς, ε, ὁ, idem quod *Μουσαγέτης*.

Μουσίζω, cantu contendo, Vet. Lex. Ἀχαιρὶν κέλαδον *μουσιζόμενος*, Eur. Cyc. 481. A Μοῦσα.

Μουσικθίομαι, muſica ratione cantica tempero & modulor. Ab eod.

Μουσικὸς, ἡ, όν, muſicus; (2) qui canit, canorus; (3) artis canendi peritus; (4) muſices amans; (5) literarum amans, elegans, peritus; politus, vid. Græv. ad Cic. ep. fam. 7, 1. Hinc *μουσικὴ*, ſcil. τέχνη, Muſica ars canendi, poëtica, doctrina, dexteritas. Ab eod.

Μουσίκλας, pſaltes, cantor, Heſ. Eſt *Dor.* pro *μουσικὸς*. A *μουσίζω*.

Μουσικῶς, *Adv.* muſice, ſ. modulate; (2) concinne, apte, ſcite, eleganter.

Μουσίκωτατα, *Adv.* doctiſſime. A *μουσικὸς*.

Μουσίσδειν, pr. inf. act. *Dor.* pro *μουσίζειν*.

Μουσόδομος, ου, Muſis habitatus.

Μουσόδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, ut *μουσοδρόμοις πέτραις*, quas Muſæ percurrerunt, in Epigr.

Μουσουργὸς, ὁ ἡ ἡ, ſymphoniacus, pſaltria, tibicina, &c.

Μουσωλάξ, ακος, ἡ, Muſarum adſentator, artifex muſicarum illecebrarum, Suic.

Μουσόλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, a Muſis adflatus.

Μουσομανέω, ῶ, f. ήσω, inſano Muſarum, aut Muſices amore flagro; (2) a Muſis ſum adflatus. A

Μουσομανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cantu inſaniens; (2) a Muſis adflatus. A *μαίνομαι*. Hinc

Μουσομανία, ας, ἡ, furor muſicus, vehemens, ſeu Muſices, ſive canendi amor.

Μουσόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, muſicus augur; avis *Epith.* apud Ariſtoph.

Μουσομήτωρ, ſeu rectius *μουσομήτηρ*, ἡ, Muſarum mater, Rob. ex Æſchylo.

Μουσοπάτυγος, ε, ὁ, recitator clamoſus, reſonare omnia faciens; verſificator obſtreperus; apud Ciceronem; a *πατάσσω*, ſtrepitus. Sed in quibuſdam exemplaribus melius legitur **Μουσόπλαγος**, a Muſis tactus, a Muſis inſtinctus. A *πατάσσω*.

Μουσοποιέω, carmina compono, in modulos redigo, carminibus celebro. A

Μουσοποιὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, qui carmina ſcribit, poëta. Ex Μοῦσα, & *ποιέω*.

Μουσοπόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, Muſarum famulus, poëta. A *πολέω*.

Μουσουργέω, ῶ, fut. ήσω, Muſica ratione tempero, muſice compono vel canto.

Μουσουργία, ας, ἡ, modulatio muſica. A

Μουσουργὸς, ὁ ἡ ἡ, cantor, pſaltes; (2) qui muſica ratione temperat cantica & modulatur. Ex Μοῦσα, & ἔργον.

Μουσόφθορος, ὁ, qui per Muſas interiit.

Μουσοχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, Muſis gaudens. Ex Μοῦσα, & χαίρω.

Μουσόω, modulis muſicis exorno; (2) literis humanioribus erudio; (3) doceo; (4) concinnum, venuſtum reddo, perf. paſſ. *μεμούσωμαι*, part. *μεμουσωμένος*, modulatus, elegans, muſis initiatus, aor. 1. inf. *μουσωθῆναι*, eruditi. A Μοῦσα.

Μυζάκια, τὰ, muſtacea. Athenæus, *μυζάκια ἐξ οἰνομέλιτος*, muſtacea hiba ex mulſomelite. A Lat. muſto.

Μύϊν, *mei eſt*, *Æol.* pro *μύειν*.

Μυθησάντα, acc. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro *μυθήσαντα*, a

Μυθέω, ῶ, fut. ήσω, laboro; (2) efficio, effectum reddo; (3) laboribus & aerumnis premor. Μυθεῦν ἐν βροτοῖσιν ἀνάγκη, Eur. Hipp.

Digitized by Google

Hipp. 211. Ἃ σώδα Ζὸς πυρὶ λόπην Σαραπιάσιν αἰὲν ἐμόχθει, cubabat, id. Ph. 1544. A μόχθος. Hinc

Μοχθήεις, ήεσσα, ῆεν, laboriosus, ærumnosus.

Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, ærumnæ. A

Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas, gravitas, scelus. A

Μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, laboriosus, ærumnosus, miser; (2) malus, improbus, vitiosus; (3) interdum de specie quadam vitii, ut ἵππος μοχθηρὸς, bos macer; ἀπαίδευτος, προπετὴς, improbe. A μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. v. μοχθέω.

Μοχθηρότερος, pejus, deterius. A præced.

Μοχθηρῶς, Adv. male, ærumnose.

Μοχθητέον, laborandum est. Εἰ μίτρᾳ μοχθητέον, Eur. Her. fur. 1256.

Μοχθιζοντι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro μοχθίζουσι, a

Μοχθίζω, laboro, adflictus sum. A μόχθος. Hinc

Μοχθισμὸς, ῦ, ὁ, labor, Vet. Lex.

ΜΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, labor, miseria, ærumnæ, calamitas, molestia; lassitudo, Gl. V.

Μοχλεία, ας, ἡ, motio, vel obfirmatio, quæ vecte fit; apud medicos ossis luxati in locum suum restitutio. A μοχλέω.

Μόχλευσις, εως, ἡ, per vectes molitio, impulsio, vel obfirmatio. Ab eod.

Μοχλευτὴς, οῦ, ὁ, motor, seu qui vectibus & phalangis aliquid promovet, vectiarius, phalangarius, omnino qui vi sua aliquid concutit, movet, Epith. Neptuni, ap. Aristoph. A

Μοχλεύω, fut. εύσω, vecte moveo, promoveo; (2) vecte obfirmo; (3) molior, machinor. Μοχλεύῃ Θήριτρα, Eur. Her. fur. 1002. A μοχλός.

Μοχλικὸς, ὴ, όν, vectiarius, τὸ μοχλικὸν, liber de molitione & repositione laxatorum, Ern.

Μοχλίον, ου, τὸ, parvus vectis, parva phalanga, Dim. ab eod.

Μοχλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μοχλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΜΟΧΛΟΣ, οῦ, ὁ, vectis, quo quid movetur; (2) obex, repagulum, sera, pessulus.

Μοχλόω, ῶ, f. ώσω, pessulum obdo, vecte obfirmo. A μοχλὸς.

Μὺ, μύ, vox silentis.

Μυάγρα, ας, ἡ, muscipula. Apud Pollucem etiam inter fullonum instrumenta. Ex μῦς, & ἄγρα, captura.

Μυάγρης, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui mures venatur, vel captat, serpentum species; (2) herbæ nomen, Gl. Vet. μύαγρον, muscipulum. Ex iisdem.

Μυάκανθος, ου, ὁ, asparagus, Gl. Vet. Plin. Ex μῦς, & ἄκανθα, spina.

Μύαξ, ακος, ὁ, mytilus, conchæ species. A μύω.

Μύας, mures, acc. pl. a μῦς, mus.

Μυάω, labia contraho, aut oculos claudo. Aristoph. Lys. τί μοι μυᾶτε; v. 126.

Μυγαλίη, contr. μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς & γαλὴ, musela, quia muribus vescitur.

Μύγματα, laserationes, Hes. Suid. Fortasse per apoc. pro ἀμύγματα, ab ἀμύσσω.

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, ap. Æsch. (2) sonus, qui labiis occlusis erumpit, item, qui naribus editur, mussatio, mussitatio, gemitus, etiam de piscibus apud Aristot. A μύζω.

Μυδάζομαι, fut. άξομαι, abhorreo, averior; ut hinc fit aor. 1. ἐμυδάξατο, ap. Nicand. A μύω.

Μυδαίνειν, stillare, putrefacere, Hes. Ἔνθα μυδαίνει ποτοῖς Ὠκίνορος γλὶς, Lyc. 1008.

Μυδαλέος, έα, έον, humidus, uvidus, madidus; (2) ex nimia uligine putris, nimio madore vitiatus, Gl. Vet. putidus, mephiticus. A

ΜΥΔΑΩ, ῶ, fut. ήσω, præ nimio madore vitior, putresco, Gl. V. μυδάω, puteo.

Μυδὲες, ων, αἱ, testudines lutoriæ, mures aquatiles, Suic. A μῦς.

Μύδησις, εως, ἡ, putredo ex nimio madore. A μυδάω.

Μυδήεις, ήεσσα, ήεν, nimio madore vitiatus. A

ΜΥΔΟΣ, ους, ὁ, virus, viroſus humor.

Μυδόωσα, præf. part. act. f. g. Poet. pro μυδῶσα, ex μυδάωσα, a μυδάω. Unde

Μυδρίασις, εως, ἡ, vitium oculi, quo pupilla dilatatur, ejusque acies hebescit, Rob.

Μυδροκλυπέω, ῶ, candentem ferri massam malleo tundo. Μυδροκλυπεῖ Ἥφαιστος, laminas ignitas subigit, Æsch. Pr. 366. A

Μυδροκλύπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ferrum candens malleo tundit, faber ferrarius. Ex μύδρος, & κλύπος.

ΜΥΔΡΟΣ, ου, ὁ, candens ferri massa; massa lapidea ignita; globus candens, rudis, Gl. V.

Μυδὼν, ῶνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistuloso, in quo sinus mucosi, oræ callosæ, ex Polluce. A μυδάω.

Μύει, ὁ ϰ᾽ ἡ, soricinus, Gl. V. A μῦς.

Μυελόεις, όεσσα, όεν, medulla repletus, medullosus; (2) alimentum habens.

Μυελόθεν, medullitus, Gl. V. A μυελὸς.

Μυελοποιὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, medullam faciens, Suic. Ex μυελὸς, & ποιέω.

ΜΥΕΛΟΣ, οῦ, ὁ, medulla. Hinc

Μυελόω, ῶ, fut. ώσω, medulla imp'eo.

Μυελώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad medullæ speciem accedens, medullæ similis, medullosus, medullaceus. Ab eod.

ΜΥΕΩ, ῶ, fut. ήσω, doceo ea, quæ ad sacra pertinent, in sacris instituo; initio, Gl. V. Δεῖ γὰρ μυηθῆναι με πρὶν τελευτῆσαι, Arist. Pace, 375. A μύω.

Μυζάω, ῶ, fut. ήσω, fugo, exfugo, exprimo.

Μυζέω, ῶ, f. ήσω, idem. A

ΜΥΖΩ, ξω, proprie nihil aliud quam premo, comprimo, compressum teneo. Unde (2) clausis labris sonitum literæ μ naribus emitto; (3) musso, mussito, Gl. V. gemo, murmuro; part. μύζων, mussitabundus, Gl. V.

ΜΥΖΩ, fugo, apud Xenoph. sed quidam ibi μυζεῖν, a μυζέω.

Μύημα, ατος, τὸ, qu. d. initiamentum; (2) id, quod docetur, qui sacris initiatur. A μυέω. Unde

Μύησις, εως, ἡ, initiatio, Gloss. Vet. (2) doctrina, institutio; imbutio, Gl. V.

Μυθήριον, ου, τὸ, fabella, Dim. a μῦθος.

Μύθαι, 2. sing. præs. ind. med. Ion. pro μύθῃ, a μύθομαι.

Μυθεῦσθε, 2. plur. præs. ind. med. pro μυθίζεσθε, a

Μυθίομαι, ῦμαι, dico, dicito, loquor; (2) eloquor, narro; (3) confabulor, colloquor; imperfect. Ionicum μυθίσκοντο dictitabant, prædicabant apud Hom. pro ἐμυθοῦντο. Νῦν δέ τοι ὑπέρτερα μυθήσομαι εἴδος ἁπάσης, Dion. Ilς. 170.

Μυθίσκομαι, dictito, prædico; præsupponitur a quibusdam propter μυθίσκοντο, sed vide præcedens. A μυθος.

Μύθυμα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, fabula. A μυθύω.

Μυθύω, fabulose narro, μεμύθυται, p. pass. fabulose fictus est, narratur. Τίς ἄρ᾽, ὃς ἐμεῖο μυθύεται παρὰ τὐδαισιν; Eur. Ion. 196.

Μυθυσαίμιλλω, a. 1. opt. med. v. μυθίομαι.

Μυθύσατο, 3. sing. a. ejusd. in indic. sed Ion. pro ἐμυθήσατο.

Μυθυτὴρ, Hes. μυθητῆρας, σασιαζαὶ, seditiosi, factiosi.

Μυθυτὴς, οῦ, ὁ, orator, susurro. A μυθίομαι.

Μυθίδιον, τὸ, fabella, D.m. A μῦθος.

Μυθίζοισαν, acc. sing. præs. part. act. f. g. Dor. pro μυθίζουσαν, a

Μυθίζω, & μυθίζομαι, Dor. μυθίσδω, & μυθίσδομαι, loquor, dico, enuncio, appello, voco. Πρέπει λιμαρὸν Ἔρωτα Μυθίσδειν (μυθίζειν) τᾷ παλρὶ κατ᾽ εὐνὰν ὀρθρίσασα, Theocr. 10. ult. A μῦθος.

Μυθικὸς, ὴ, όν, fabularis, fabulosus. Adv.

Μυθικῶτερος, nimis fabulose. A pr.

Μυθιστορία, ας, ἡ, historia fabularis. Ex μῦθος, & ἱστορία.

Μυθίτης, ου, ὁ, seditiosus, factiosus. A μυθος.

Μυθογραφέω, ῶ, fut. ήσω, fabulas scribo.

Μυθογραφία, ας, ἡ, fabularum conscriptio.

Μυθογράφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, fabularum scriptor. Ex μῦθος, & γράφω.

Μυθόλαλρις, ιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, Verbi, i. e. Christi cultor, Nazian. Ex λάτρις.

Μυθολογθέω, f. θήσω, idem quod

Μυθολογέω, fabulor, fabulam narro; (2) fabulose narro, fabulose celebro, p. part. μεμυθολογημένος, fabulis celebratus. Τὸν ἀγῶνας ϰ᾽ τὰς πολέμους τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησε, Isocr. A μυθολόγος.

Μυθολόγημα, ατος, τὸ, narratio fabulosa, res, quæ fabulose narratur. A pr.

Μυθολογητέον, fabulandum, narrandum.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio fabularum, fabulosa narratio; fabulatio, Gl. V.

Μυθολογικὸς, ὴ, όν, ad fabularum narrationem pertinens; (2) qui valet comminiscendis fabulis. A

Μυθολόγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, fabularum narrator, fabulator; gerro, Gl. V.

Μύθομαι, loquor, μίθεαι loqueris, Odyss. 2, 202. pro quo tamen Eust. μυθέαι, ut fit ex μυθῇ a μυθέομαι.

Μυθοπλαστέω, ῶ, f. ήσω, fabulas fingo; (2) fabulose fingo. A

Μυθοπλάστης, ου, ὁ, fabularum fictor. Hinc

Μυθοπλαστία, ας, ἡ, fabulosum figmentum.

Μυθοποιέω, ῶ, fabulas vel fabulam fingo; μυθοποιοῦμαι, de me fabula narratur.

Μυθοποίημα, τὸ, idem quod

Μυθοποιΐα, ας, ἡ, fabularum fictio, figmentum fabulosum. A

Μυθοποιὸς, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, fabularum fictor, vel scriptor. Ex μῦθος, & ποιέω.

ΜΥΘΟΣ, ου, ὁ, verbum, dictum; (2) oratio, sermo; (3) colloquium; (4) fabula, sive oratio falsa veritatem adumbrans; (5) consilium, suasio; (6) seditio, factio, ap. Hom.

Μυθοτόκος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, pariens verba. Ex μῦθος, & τίκτω.

Μυθωγέω, idem quod μυθοποιέω.

Μυθώδημα, τὸ, fabula. A pr.

Μυθώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, fabulosus. A μῦθος.

ΜΥΙΑ, ας, ἡ, musca.

Μυίαγρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui muscas capit, muscarum venator; cognomen Dei cujusdam ap. Eleos, Plin. Ex μυῖα, & ἄγρα.

Μυίδιον, τὸ, Dim. a μῦς, musculus.

Μυΐκλης, vel μυΐκος, muscarius, Gl. V. ubi μυΐκος. A μυῖα.

Μυΐνδα, ης, ἡ, Myinda, lusus quidam puerilis, in quo oculos clandebant. A μύω.

Μυΐνος, vel μύιος, muscinus, Gl. Vet. ubi μύινος. A μυῖα.

Μυιοθήρας, ου, ὁ, muscarum venator. Ex μυῖα, & θήρα.

Μυιοκέφαλον, ου, τὸ, species προσωπάσεως, procidentiæ, parva adhuc & capiti muscæ similis. Ex μυῖα, & κεφαλή.

Μυϊσοβίω, ῶ, fut. ήσω, muscas abigo. A

Μυϊσοβὸν, ης, ἡ, muscarium, Instrumentum, quo muscæ abiguntur. Ex μυῖα, & βοβέω.

Μυϊσόβης, ου, ὁ, muscarum abactor. A pr.

Μυϊσοβεῖον, ου, τὸ, muscarium, Gl. V.

Μυϊσόβος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ab eod.

Μυϊάδης, Myodes, muscarum deus, Plin. A μυῖα.

Μυκάομαι, ᾶμαι, mugio; (2) de aliorum animalium voce & quocunque sono graviori, inf. μυκᾶσθαι, mugire, aor. 1. μυκήσασθαι. Ap. Homerum & a μυκάομαι, μεμυκὰς, p. part. med. mugiens; & pl. p. 3. sing. κρέα ἐμεμύκη, carnes mugiebant. Et a. 2. act. μύκεν, crepuerunt, μυκὼ sonuit, pro ἔμυκον, ἔμυκε. Μέχρι ζεὼ ηβαῖσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι, Theoc. 16, 37. Μάτηρ μυκήσατο, id. 26, 20.

Μύκιν,

Digitized by Google

Μύκεν, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔμυκα, a μυκάω.

ΜΥΚΗ, ῆς, ἡ, mugitus, boatus.

Μύκη, ῆς, ἡ, theca gladii, vagina; (2) occluſio, compreſſio, obſtructio; (3) fungus ellychnii. A μύω.

Μυκηθμός, ὁ, mugitus, boatus. A μυκάω.

Μύκημα, ατος, τό, idem.

Μυκηρίζατος, idem quod μυκηρόζαλος.

Μύκηρος, idem quod μύκητος.

ΜΥΚΗΣ, ητος, ἡ, vel υ, ὁ, fungus, Ph. boletus; (2) fungus ellychnii; (3) morbus quidam oleæ; (4) enſis manubrium; (5) membrum virile, Heſ.

Μύκησις, εως, ἡ, idem quod μύκημα.

Μυκητᾶν, gen. pl. *Dor.* pro μυκητῶν.

Μυκητὴς, οῦ, ὁ, mugiens. Ab eod.

Μυκητίας, ου, ὁ, mugiens, ſonorus. Ab eod.

Μυκητικὸς, ἡ, όν, mugiendi vim habens, inſtar boum. Ab eod.

Μυκήτινος, η, ον, fungeus, e fungo. A μύκης.

ΜΥΚΑΛΙ, ſive μυκλοὶ, lineæ nigræ in collo, dorſo, pedibuſque aſinorum, Heſ. At Etym. μύκλον, rugam & plicam in collis aſinorum. Heſ. μύκλοι ſunt etiam libidinoſi & laſcivi homines.

Μύκον, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔμυκον, a μυκάω.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus; μυκτῆρες nares; (2) proboſcis elephanti; (3) irriſio, naſus. A μύσσω.

Μυκτηρίζω, f. ίσω, naſo ſuſpendo, ſubſanno, derideo, contemno. Θεὸς ὃ μυκτηρίζεται, Gal. 6, 7. A μυκτήρ.

Μυκτηρικομπὸς, ὁ ἡ ἡ, nariſtrepus; (2) flagitioſus. Μυκτηρὶ ὀμπὰ ἀνθίματα, ſuperbientium narium efflatus, Æſch. S. T. 470.

Μυκτήρισμα, τὸ, idem quod

Μυκτηρισμὸς, οῦ, ὁ, ſubſannatio, irriſio.

Μυκτηριστὴς, οῦ, ὁ, ſannator, Ph. ſubſannator. A μυκτηρίζω.

Μυκτηρόθεν, *Adv.* e naribus. A μυκτήρ.

ΜΥΚΩΝ, ωνος, ὁ, acervus, cumulus, Heſ. (2) pars auris, Pollux.

Μυλακρὶς, ίδος, ἡ, q. d. locuſta molendinaria, inſectum farina veſcens in molendinis & piſtrinis. A μύλη, & ἀκρὶς.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris; (2) lapis rotundus. A μύλη.

Μυλεὺς, εως, ὁ, piſtor, Suic. Ab eod.

ΜΥΛΗ, ης, ἡ, mola truſatilis, ſeu aſinaria, frumentaria, oleariave; (2) inferior molæ pars, quæ & meta dicitur; (3) mola ſalſa; (4) mola, os latum toti genu ſuperimpoſitum; (5) mola, caro informis in utero mulieris quandoque naſci ſolitum; (6) herba quædam; (7) dens molaris; μύλαι, dentes molares.

Μυλικεῖον, υ, τὸ, ſcopæ farinariæ, qualibus in mola utuntur. Ex μύλη, & κόρος.

Μυλήρατος, η, ὁ ἡ ἡ, mola fractus & contuſus. Ex μύλη, & ῥάω.

Μυλίας, ου, ὁ, ut μυλίας λίθος, lapis molaris.

Μυλιάω, ῶ, dentibus frendeo & ſtrideo. Hinc μυλιόωντες, apud Heſiod. pro μυλιῶντες, μυλιάοντες. Ἔργ. 528. A μύλη.

Μυλικὸς, ἡ, όν, molaris. Ab eod.

Μυλιόωντας, acc. plur. particip. præſ. act. *Poët.* pro μυλιῶντας, ex μυλιόοντας, a μυλιάω.

Μυλίτης, ου, ὁ, ut μυλίτης λίθος, molaris lapis, Gl. V. ſilex; μυλίται ὀδόντες, dentes molares. Ab eod.

Μυλλάκανθος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpinam habens incurvam hami ad inſtar, hamatis ſpinis armatus, Suic. Ex μυλλὸς, & ἄκανθα.

Μυλὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum. A μύλλω.

ΜΥΛΛΟΣ, οῦ, ὁ, curvus, tortuoſus; (2) ſtrabo, qui oculis eſt diſtortis; (3) *Subſt.* placentæ ſpecies.

Μύλλος, ου, ὁ, piſcis quidam.

Μύλλω, molo; (2) labra comprimo; μύλλειν etiam ſubagitare, permolere, ut Horat. A μύλη.

Μυλοειδεῖς, dentes molares, Euſt.

Μυλοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus. Ex μύλη, & εἶδος.

Μυλόεις, όεσσα, όεν, idem. A μύλη.

Μυλόκλαστος, υ, ὁ ἡ ἡ, mola fractus. Ex μύλη, & κλάω.

Μυλοκόπος, υ, ὁ, molitor, Gl. V. moliarius. Ex μύλη, & κοπή

Μυλοκόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui molam everrit, ſ. purgat. Ex μύλη, & κορέω.

Μύλος, υ, ὁ, mola; Gl. V. μύλος ἐλαϊὰν, trapetum, Gl. V. μύλοι, dentes molares. A μύλη.

Μυλοσαρξ, κος, ἡ, mola, caro informis in utero mulierum naſci ſolita.

Μυλουργὸς, οῦ, ὁ, ſiliciarius, Gl. V. Ex μυλη, & ἔργον.

Μυλόω, ῶ, induro. A cujus paſſ. μυλῶμαι, eſt a. 1. ἐμυλάθη, apud Hippocr. induruit. A μύλη.

Μυλάδεις λίθοι, lapides molares. A μυλάδης. A μύλη.

Μυλωθρικὸς, ἡ, όν, ad molendinam ſeu piſtrinum pertinens, molendinarius.

Μυλωθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, piſtrix. A

Μυλωθρὸς, οῦ, ὁ, qui piſtrinum poſſidet, ſervoſque alit opus in eo facientes, piſtor; & (2) *Adject.* ὁ ἡ ἡ, μυλωθρὸς molaris; ut μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantilena molaris. A

Μυλωρὸς, q. d. molæ curam habens. Ex μύλα, & ὠρα, *cura*.

Μύλων, ωνος, vel μυλὰν, ῶνος, ὁ, locus, in quo eſt mola, ſeu in quo verſatur mola, piſtrinum; (2) locus, in quo torquebantur ſervi. A μύλη.

ΜΥΜΑ, ατος, τὸ, opſonii genus.

ΜΥΜΑΡ, vel μᾶμαρ, macula, nota. Heſ.

Μυμαρίζω, inepta loquor, ridicule geſticulor. Ex Heſ. A μῦμαρ.

ΜΥΝ, *murem*, acc. ſing. a μῦς, *mus*.

ΜΥΝΔΟΣ, η, ου, mutus, Heſ.

Μύνη, ης, ἡ, prætextus, excuſatio; μύνησι, Dat. plur. apud Hom. cauſſationibus. A

ΜΥΝΟΜΑΙ, prætexo, prætendo, Euſt.

ΜΥΞΑ, ης, ἡ, *Ion.* μύξη, humor e naribus fluens, mucus, mucor; (2) mucus in oſtreis & teſtudinibus; (3) ellychnium lucernæ.

Μύξα, αν, τὰ, prunorum genus.

Μυξάζω, muco abundo. A μύξα.

Μυξαρὶα, ων, τὰ, idem. Dim. a μύξα.

Μυξάριον, υ, τὸ, piſcis quidam, Dim.

Μυξωλῆρες, nares; μυξωλῆρες uſtatius. Ab eodem.

Μύξινος, vel μυξῖνος, η, ὁ, idem quod

ΜΥΞΟΣ, η, ὁ, piſcis e mugilum genere.

Μυξάδης, εος, ὁ ἡ ἡ, mucoſus. Μυξάδης ὑγρότης, Ariſt. H. Anim. 3, 5. A μύξα.

Μύξων, ωνος, ὁ, idem quod μύξος.

Μυξωτῆρες, αἱ, nares. A μυξα.

Μυσγάλη, vel μυσγαλὶη, *contract.* μυσγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus. Ex μῦς, & γαλῆ.

Μυοδόχος, & μυοδόκος, η, ὁ ἡ ἡ, mures recipiens. Ex μῦς, & δέχομαι.

Μυοθήρας, ου, ὁ, murium venator, qui mures capit. Gl. V. muſcipulum. Ex θήρα.

Μυοθηρίω, ῶ, mures venor, ap. Strab. Ex iiſdem.

Μυοκόπρος, υ, ἡ, muſcerda, muris ſtercus.

Μυοκλόνος, η, ὁ ἡ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & κλείνω.

Μύοξος, ου, ὁ, glis, Gloſſ. Vet. item talpa. Gl. in Vet. Vid. μυαξός.

Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo: navis piratica.

Μυοπία, vel μυωπία, ας, ἡ, muris cavernula, Rob. ex Ariſtot. Ex μῦς, & ὀπή.

Μυοσόδη, idem quod μυοσσόδη.

Μυοσώτη, ης, ἡ, auricula muris, alſine, herba. Myoſota, *Plin.* l. 27. §. 80. c. 12. Ex μῦς, & οὖς, ὠτὸς, *auris*. *Angl.* Mouſe-ear.

Μυοσωτὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iiſd.

Μυόσωτον, υ, τὸ, idem & ex iiſd.

Μυότρωτος, η, ὁ ἡ ἡ, ſaucios muſculos habens. Ex μῦς, & τρωτός.

Μυυρία, ας, ἡ, vitium claudicationis verſus Myuri. Scribitur & μειυρία.

Μυυρίζειν, in acutum deſinere, minoribus terminis finiri, decurtari, inſtar caudæ muris in acutum deſinere. A

Μύυρος, η, ὁ ἡ ἡ, velut cauda muris in acutum deſinens, compreſſus, arctus; μυυρος στίχος, mutilus verſus ſeu curtus, poſtremo pede claudicans. Ex μῦς, & οὐρά.

Μυοφόνος, η, ὁ ἡ ἡ, mures occidens, muricida. Ex μῦς, & φόνος.

Μυόφορδον, η, τὸ, muſcerda, ſtercus muris. A μῦς, & κόπρος, *cacavi*.

Μυόχοδος, η, ὁ ἡ ἡ, vilis, contemptus, nullius pretii, velut muſcerda, Heſ. Ex iiſd.

Μύραινα, ης, ἡ, murana, piſcis; (2) de libidinoſa & in Venerem prona, Suid. A μύρος.

Μύραινος, η, ὁ, murena, murus, piſcis, Heſ.

Μυράκοπα, unguenta miſta ad odores ſuaviter affectandos lenientia. Ex μύρον, & ἄκοπος, *laſſitudinis expers*.

Μυραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, unguentis me illino Ex μύρον, & ἀλείφω. Hinc

Μυραλοιφὶα, ας, ἡ, unguentorum illitus.

Μύρετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐμύρετο, a μυρομαι.

Μυρεψὶα, ας, ἡ, unguentorum coctio ſ. confectio, Suic.

Μυρεψικὸς, ἡ, όν, ad unguentarios pertinens. Hinc μυρεψικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars conficiendi unguenta. A

Μυρεψὸς, οῦ, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius. Ex μύρον, & ἑψω, *coquo*.

Μυρηρὸς, ρὰ, ρὸν, unguentarius. A μύρον.

Μύρια, decem millia; μυρία & per apoc. μυρί plurima, ſexcenta, infinita.

Μυριαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, ut μυριαγωγὸς ναῦς, navis, quæ decem millia hominum vehere poteſt, prægrandis. Ex μύριοι, & ἄγω.

Μυριάκις, *Adv.* decies millies; ſæpiſſime. A μύριοι.

Μυριάμφορος, υ, ὁ ἡ ἡ, decies mille amphorarum capax; (2) decies mille amphoris dignus. Ariſtoph. ῥῆμα μυριάμφορον, P. 519. Ex μ. ἀμφορεύς.

Μυριανδρὸς, υ, ὁ ἡ ἡ, ut μυριάνδρος πόλις, urbs decem virorum millia capiens. Ex μ. & ἀνὴρ.

Μυριάρχης, ου, ὁ, decem millium præfectus. Ex μ. & ἀρχή.

Μυριάρχος, υ, ὁ, idem & ex iiſd.

Μυριὰς, άδος, ἡ, myrias, numerus decem millium, decem millia. A μύριοι.

Μυρίδιον, υ, τὸ, unguentulum. Dim. a μύρον.

Μυριέλικος, η, ὁ ἡ ἡ, plurimis voluminibus tortus & ſinuatus. Ex μύρια, & ἕλικτὸς.

Μυριστὴς, ίου, ὁ ἡ ἡ, valde annoſus. Ex μ. & ἔτος.

Μυρίζω, f. ίσω, unguentis imbuo. A μύρον.

ΜΥΡΙΚΗ, ης, ἡ, myrica. Gl. V. viburna, myrica, geniſta. Ph. μυρίκη εἶδος φυτοῦ (ſpecies plantæ) geniſta.

Μυρίκινος, η, ίνη, ινον, myricinus, e myrica confectus. A μυρίκη. Unde

Μυρικάδης, εος, ὁ ἡ ἡ, myricæ ſimilis.

Μύρτη, ης, myrtus. Al. μυρσίνη, & μυρρίνη.

Μύρινος, η, ὁ, ut μυρίνος οἶνος, vinum unguento miſtum, vinum conditum, Poll. A μύρον.

Μύρινος, η, ὁ, myrinus, piſcis. A μύρος.

Μυριόβοος, η, ὁ ἡ ἡ, plurimos boves continens, Suic. Ex μυρία, & βοῦς.

Μυριόπρακτος, η, ὁ ἡ ἡ, ſæpiſſime, plurimis modis ſcriptus.

Μυριόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, ingentes dentes habens. In Epig. μυριόδους ἐλέφας.

Μύριες, ιας, ια, vide μύριος.

Μυριόκρανος, ου, ὁ ἡ ἡ, permulta vel innumera capita habens. Ex μ. & κράνον.

Μυριόλεκτος, η, ὁ ἡ ἡ, ſæpiſſime & ab innumeris dictus. Ex μυρία, & λέγω.

Μυριόμματος, η, ὁ ἡ ἡ, innumeros ſeu permultos habens oculos. Ex ὄμματα.

Μυριόμορφος, η, ὁ ἡ ἡ, innumeras habens formas, Suic. Ex μυρίος, & μορφή.

Digitized by Google

Μυριόμαχθος, ου, ὁ ἡ ὀ, infinitos labores sustinens, Suic. Ex *μυρίοι*, & *μόχθος*.

Μυριόναυς, αος, ὁ ἡ ὀ, innumeris seu infinitis navibus instructus. Ex *μυρίοι*, & *ναῦς*.

Μυριονεκρεὶ μάχαι, pugnæ, uni decies mille, f. pernulti, cadunt.

Μυριοντάρχης, ου, ὁ, &c. **μυριόνταρχος**, id. quod *μυριάρχης*.

Μυριοπάλαι, jamdudum, ante longissimum tempus.

Μυριοπλάσιος, α, ὁ ἡ ὀ, q. d. decemilliplex, infinite multiplicatus. *Plur. μυριοπλάσιοι*, decies millies plures; (2) infinitis partibus plures. A *μυριοι*, vel *μυρίος*.

Μυριοπλασίως, *Adv.* decies mille modis; (2) infinitis modis.

Μυριοπλήθης, έος, ὁ ἡ ὀ, infinitus numero; (2) varius, multiplex. Ex *πλῆθος*.

Μυριόπους, οδος, ὁ ἡ ὀ, innumeros pedes habens.

ΜΥΡΙΟΣ, ία, ιον, infinitus, innumerus; (2) summus, extremus, maximus; *μυρίοι, ίαι, ία*, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta, at *μύριοι, αι, α*, decies mille, vel decem millia. Unde & composita cum *μυρίος* vel *μυριοι*, reddenda sunt vel per *infinitus*, sive *innumerus*, vel per *decies mille*, prout quis illa vel ex hoc, vel ex isto composita existimat, nihilque prohibet, quo minus Synecdochice etiam *τὸ μύριοι*, per *multus* vel *plurimus* reddatur.

Μυριοστημόριον, ου, τὸ, decies millena pars. Ex *μυριοστὸς*, & *μόριον*.

Μυριοστός, ὴ, όν, decies millesimus. Hinc *ἡ μυριοστὴ*, ῆς, q. d. decies millesima, pro numerus decem millium. A *μυριοι*.

Μυριόστυχοι, ων, οὶ, innumeri armati. Ex *μ.* & *στίχη*, *arma*.

Μυριότης, ητος, ἡ, infinita multitudo, infinitus numerus. A *μυρίος*.

Μυριστροφος, ου, ὁ ἡ ὀ, innumeros alens, Suic. Ex *μ.* & *τρέφω*.

Μυριόφιλος, ου, ὁ ἡ ὀ, innumeros habens amicos, qui infinitas colit amicitias, Suic.

Μυριοφόρος, ου, ὁ ἡ ὀ, infinitos seu innumeros ferens; de nave grandi. Ex *φέρω*.

Μυριόφορτος, ου, ὁ ἡ ὀ, grande onus vehens; de navi grandi. Ex *μ.* & *φόρτος*.

Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba, quæ millefolium, Plinio. Dicitur & supercilium Veneris. A

Μυριόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὀ, innumera habens folia.

Μυριόφυλος, ου, ὁ ἡ ὀ, innumera genera habens, Rob. Ex *μ.* & *φυλή*.

Μυριέφωνος, ου, ὁ ἡ ὀ, infinitas voces edens, vel infinitis linguis loquens. Ex *φωνή*.

Μυρίπνους, *contr.* **μυρίπνους**, ου, ὁ ἡ ὀ, unguentum spirans, Rob. Ex *μύρον* & *πνέω*.

Μυρὶς, ίδος, ἡ, vas unguentarium, ampulla unguentaria. A *μύρον*.

Μύρισμα, ατος, τὸ, unguentorum illitus. A *μυρίζω*.

Μυρισμὶς, ῖδος, ὁ, idem & ab eod. Unde

Μυρισικὸς, ὴ, όν, liquidus & odorus, ut oleum balsami; (2) aptus ad inungendum.

Μυριώνυμος, ου, ὁ ἡ ὀ, infinita nomina habens. Ex *μυρίος*, & *ὄνομα*.

Μυριωπὸς, ῶ, ὁ ἡ ὀ, infinitos oculos habens. Argi epith. Ex *μυρίος*, & *ὤψ*.

Μύρμαξ, *Dor.* pro *μύρμηξ*.

ΜΥΡΜΑΙ, pisces, qui vocantur *μορμύροι*, etiam vocari *μύρμαι*, scribit Athenæus.

Μυρμηδὼν, όνος, ὁ, formicarum turba, locus ubi ea est. A *μύρμος*.

Μυρμήκειον, ου, τὸ, phalangis genus, ap. Nic.

Μυρμήκια & **μυρμηκίαι**, verrucæ formicariæ, ita dictæ, quod erasæ sensum formicarum mordentium relinquant. Ph. *μυρμηκία*, verruca. Ab eod.

Μυρμηκὶς, ίδος, ἡ, domicilium formicarum; (2) verruca, Philoxenus; (3) cæstus, Gl. V.

Μυρμηκίας, ου, ὁ, verrucosus, Philox. (2) formicinus. Ab eod. Unde

Μυρμηκίασις, εως, ἡ, formicatio, Gl. V. passio a verrucis, quæ *μυρμήκια*, appellantur.

Μυρμηκιασμὸς, οῦ, ὁ, id. A

Μυρμηκιάω, ῶ, f. *άσω*, infector verrucis formicariis. A *μυρμήκιαι*.

Μυρμηκίζω, f. *ίσω*, ita adficior, ut formicas quasi reptantes sentiam. Ab eod.

Μυρμήκιον, ου, τὸ, id. quod *μυρμήκειον*.

Μυρμηκίτης, ου, ὁ, ut *μυρμηκίτης λίθος*, gemma innatam repentis formicæ effigiem habens. Plin. A *μύρμηξ*.

Μυρμηκολέων, οντος, ὁ, leo formicarius, animalculum formicis infestum. Ex *μύρμηξ*, & *λέων*.

Μυρμηκώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, formicis refertus; (2) formicis proprius. A *μύρμηξ*.

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; (2) cæstus pugilum. Hes. Gl. V. A *μῦρμος*.

Μυρμιδόνεσσι, dat. plur. *Poët.* & *Ion.* pro *Μυρμιδόσι*, a *Μυρμιδών*.

ΜΥΡΜΟΣ, ου, ὁ, formica; siquidem Hes. *μύρμοι* sunt *μύρμηκες*.

Μυροβάλανος, ου, ἡ, glans unguentaria.

Μυροβαφὴς, ους, ὁ ἡ ὀ, unguento delibutus, Suic. Ex *μύρον*, & *βάπτω*.

Μυροβρεόχους, ου, ὁ ἡ ὀ, cirros unguento delibutos habens, Suic.

Μυροβρεχὴς, ους, ὁ ἡ ὀ, unguento madens. Ex *βρέχω*.

Μυροθήκη, ης, ἡ, unguentorum repositorium, vas unguentarium.

Μυροθήκιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Μυροκομίστρια, ας, ἡ, unguenta portans, Suic.

Μύρομαι, fleo, ploro, lamentor; (2) fluo. Οὐδὲ τόσον τὸ σοῖσιν ἐμύρατο Κῶιον ἄτυ, Mosch. 3, 91. Ῥεθρονσιν ἀκὸς ὕθα μύρεται Σίριος, Lyc. 982.

ΜΥΡΟΝ, ου, το, unguentum, oleum odorum.

Μύρον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔμυρον, a *μύρω*.

Μυροπιανοκηρος, ου, ὁ, compositi medicamenti genus, quod constituit *πίσσα*, pix, *κηρὸς*, cera, & *μύρον* quoddam, Galen.

Μυρόπνους, *contr.* **μυρόπνους**, ου, ὁ ἡ ὀ, unguenta spirans. Ex *μύρον*, & *πνέω*.

Μυροποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὀ, qui unguenta conficit. Ex *μύρον*, & *ποιέω*.

Μυροπώλης, ου, ὁ ἡ ὀ, unguentarius. Ex *πωλέω*.

Μυροπωλεῖον, sive **μυροπώλιον**, τὸ, officina unguentaria, locus, ubi unguenta venduntur, Gl. V. *μυροπάλιον*, seplasiarium. A

Μυροπώλης, ου, ὁ, unguentorum venditor, unguentarius, Gl. V. seplasiarius, Ph. unguentarius, pigmentarius.

Μυροπωλέω, ῶ, f. *ήσω*, unguenta vendo.

Μυροπώλις, ίδος, ἡ, unguentorum venditrix, unguentaria. A *μυροπώλης*.

ΜΥΡΟΣ, ου, ὁ, myrus, murus, *piscis* similis muræna, sed robustior, & dentatus, cum muræna mollior sit, & edentula, ut Tertullian. vocat. Interdum tamen & *μύραινα*, *muræna* vocatur.

Μυροφόρος, ου, ὁ ἡ ὀ, unguentum portans, vel tenens. Ex *μύρον*, & *φέρω*.

Μυρόχρις, *contr.* **μυρόχρις**, ου, ὁ ἡ ὀ, unguentis perunctus seu imbutus. Ex *μύρον*, & *χρίω*.

Μυρόω, ῶ, ungo, Arist. A *μύρον*.

ΜΥΡΡΑ, ας, ἡ, myrrha, lacryma arboris, Æol. *Σμύρνα*.

Μυρρινόκανθος, ruscus, Gl. V. Ex *μυρρίνη*, & *ἄκανθα*.

Μυρρίνη, ης, ἡ, myrtus, *μυρρίνης μίσχος*, usque ad caput. A *μύρτος*.

Μυρρίνης, ου, ὁ, sc. *οἶνος*, vinum myrtites.

Μυρρίνος, ίνη, ινον, myrteus; (2) *Subst.* ὁ myrtus. A *μύρτος*.

Μυρρινὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, locus, ubi myrti crescunt. Ab eod.

Μυρρὶς, ίδος, ἡ, herba unguenti odorem spirans. A *μύρον*.

Μυρρίτης, ου, ὁ, ut *μυρρίτης λίθος*, lapis myrrhæ colorem habens. A *μύρρα*.

Μυρσινέλαιον, ου, oleum myrteum. Ex *μυρσίνη*, & *ἔλαιον*.

Μυρσίνη, ης, ἡ, myrtus. A *μύρτος*.

Μυρσίνινος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρσινίτης, ου, ὁ, sc. *οἶνος*, myrtites, sive vinum myrto conditum. A *μυρσίνη*.

Μυρσινοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, myrti formam habens, myrto similis. Ex *μυρσίνη*, & *εἶδος*.

Μύρσινος, ίνη, ινον, myrteus. A *μύρτος*.

Μυρτὰς, άδος, ἡ, extuberantia in myrto.

Μυρτεὼν, ῶνος, ὁ, myrtetum, Gl. Vet. A *μύρτος*.

Μυρτὰ, ας, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίδιον, ου, τὸ, idem quod *μυρτὰς*.

Μυρτίνη, ης, ἡ, piri & oleæ arboris genus, Sch. Nic. At Gl. V. *μυρτίνη*, myrtus.

Μυρτίνος, ίνη, ινον, myrteus. Ab eod.

Μυρτὶς, ίδος, ἡ, myrtus. Ab eod.

Μυρτίτης, ου, ὁ, sc. *οἶνος*, vinum myrtites, id est, myrti baccis nigris contusis conditum. Ab eod.

Μύρτον, ου, τὸ, bacca, seu fructus myrti; (2) caruncula in medio pudendi muliebris, Poll. Ab eod.

Μυρτοπίταλον, ου, τὸ, quibusdam dicitur *τὸ σολυζόνατον*, herba.

ΜΥΡΤΟΣ, ου, ἡ, myrtus, arbor.

Μυρτοχειλὰ, ᾶν, τὰ, pudendi muliebris extremitates. Ex *μύρτον*, & *χεῖλος*.

Μυρτοχειλίδιος, ου, αἱ, idem & ex iisd.

Μύρτων, ωνος, ὁ, mulierosus, Suic. A *μύρτον*.

ΜΥΡΩ, fluo, stillo. Vide *μύρομαι*.

Μύρωμα, ατος, τὸ, unguentum. A *μυρόω*.

Μύρωσις, εως, ἡ, unctio, unguenti illitio.

ΜΥΣ, μυὸς, ὁ, mus, sorex; (2) musculus, pars carnis; lacertus, torus, Gl. V.

Μυσαγμα, τὸ, idem quod *μῦσος*.

Μύσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔμυσαν, a *μύω*.

Μυσαρία, ας, ἡ, abominanda fœditas. A

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, detestandus, abominandus; scelestus, scelleratus. A *μῦσος*.

Μυσάρχης, ου, ὁ, detestabilium consiliorum auctor. Ex *μῦσος*, & *ἀρχή*.

Μυσάττομαι, fut. *ξομαι*, detestor, abominor, averior, odi; abhorreo, Gl. V. *Παίδων μυσαχθεὶς εἰσόδους*, Eur. Med. 1152. A *μῦσος*.

Μυσαχθὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, abominandus, scelleratus, impurus. Ab eod.

Μυσαχὶδης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Μυσπτὸν, detestabile, Gl. V. quasi a *μυσάω*, vel *μυσίω*, quod est detestor.

Μυσίδδειν πολλὰ ἔπη, fundere, Arist. Lys. 1080. *Dor.* pro *μασίζειν*.

Μύσις, ιος, ἡ, compressio, occlusio, obstructio. A *μύω*.

ΜΥΣΟΣ, ους, τὸ, scelus, piaculum, facinus detestandum.

Μυσὸς, οῦ, ὁ, abominandus, detestandus, Hes. ubi *μυσὰ* sunt *μυσαρὰ*, *μιαρὰ*, *μεμιασμένα*. A *μῦσος*.

Μυσπολίαν, ᾶν, velut mus oberro, Aristoph. Vesp. 140. ubi *μυσπολεῖ*.

ΜΥΣΣΩ, f. *ξω*, mungo, emungo, mucum nasi extraho.

Μυσταγωγέω, ῶ, f. *ήσω*, initio sacris, mysteria edoceo. A *μυσταγωγός*. Hinc

Μυσταγωγητὸς, ὴ, όν, ad sacra jam introductus, initiatus.

Μυσταγωγία, ας, ἡ, initiatio ad sacra; (2) cœna Domini. A

Μυσταγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὀ, initiator, mysteriorum magister seu doctor; (2) qui hospites ad sacra visenda introducit. Ex *μύστης*, & *ἀγωγός*.

Μυσὰξ, ακος, ὁ, labrum superius, & in eo nati pili; barba. A *μυσάομαι*.

Μυστήρια, ων, τὰ, sacra, arcana, Ph. orgia, Gl. V. A *μυστήριον*.

Μυστηριάζω, initio, Gl. V. A *μυστήρια*. Hinc

Μυστηριασμὸς, οῦ, ὁ, initiatio, Gl. Vet.

Μυστηριακὸς, ὴ, όν, arcanus, secreta tegens.

Μυστηρικὸς, ὴ, όν, idem. A *μυστήρια*.

Μυστήριον, ου, τὸ, murium latibulum, ap. Athenæum. Ex *μῦς*, & *τήριον*.

Μυστήριον, ου, τὸ, arcanum, initiatio secreta, Ph. Vid. *μυστήρια*.

Μυστρὶς, ὶδος, ἡ, ut *μυστριδὶς τελεταὶ*, in Epigr. arcanæ initiationes. A *μυστήρια*.

Μυστριώδης, ους, ὁ ἡ ὀ, cui subest mysterium,

Digitized by Google

rium, mysticus, Ph. μυστηριώδης, arcanum. A μυστήριον.
Μυστηριάτιδες ζπονδαὶ, sacræ, vel arcanæ libationes, Poll.
Μύστης, ου, ὁ, mysta, qui sacris initiatur, s. initiatus est, qui ad sacrorum arcana admittitur; (2) sacra discens; (3) sacrorum sive mysteriorum peritus; (4) sacrorum doctor, Gl. V. pater sacratus, Ph. μύστης ὄρνεον, parra, avis. A μύω.
ΜΥΣΤΙΚΗΤΟΣ, ου, ὁ, piscis quidam musculus dictus quibusdam.
Μυστικὸς, ὴ, ὸν, mysticus, cui subest mysterium, arcanus. A μύστης.
Μυστικῶς, Adv. mystice, arcane.
Μυστιλαγνος, ὁ ϰ̓ ἡ, Epith. lagenæ. Ep.
Μυστιλάομαι, ῶμαι, haurio pane excavato. Καμφοῖν χεροῖν μυστιλλᾶται τὴν δημοσίων, peculatur, Arist. Eq. 824. A
ΜΥΣΤΙΛΗ, ης, ἡ, panis cochlearis modo excavatus.
ΜΥΣΤΙΛΑΟΝ, Atticos vocasse bucceas panis, quæ canibus objicerentur, annotat Schol. Aristoph.
Μυσίλλω, in minutas partes seco; vid. supra μισύλλω. A μυσίλη.
Μυσιπολδίω, curo sacra, operor sacris. A
Μυσιπόλος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, qui circa mystica versatur, sacerdos, mysta. Ex μ. & πολέω.
Μύσις, ιδος, ἡ, quæ initiatur seu initiata est sacris; (2) quæ sacra docet. A μύστης.
Μυσοδόκος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, sacra arcana continens. Epith. templi. Aristoph. Ex μύστης, & δέχομαι.
Μυσοπολδῶ, idem quod μυσιπολδίω.
Μυσοπόλος, idem quod μυσιπόλος.
Μυσριον, ου, τό, cochlear parvum, Gl. Vet. lingula, Dim. a μύστρον.
Μυστριοπώλης, ου, ὁ, venditor cochlearium.
Μύστρον, ου, τὸ, panis excavatus ad hauriendum jus vel pulmentum; (2) mensura duorum cochlearium. A μυσίλη.
Μύστρος, ου, ὁ, lingula, Gl. V. cochlear.
Μύσφονον, ου, τὸ, muscipula, Hes. Ex μῦς, & φονος, cædes.
Μυτακίζω, literam μῦ sæpius repeto. Hinc
Μυτακισμὸς, οῦ, ὁ, frequens literæ μῦ iteratio.
ΜΥΤΤΙΛΟΣ, ου, ο, genus conchæ, cujus exustæ cinis vim causticam habet.
ΜΥΤΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, nasus, peculiariter piscium, atramentum sepiæ.
Μυτλωτόω. fut. ώσω, contero, vel acribus condimentis condio. A
ΜΥΤΤΩΤΟΝ, ῦ, τὸ, intritum ex alliis, caseo, & ovo; alliatum, moretum, ὠτοτρίμμα διὰ ζκορόδε, Schol. Aristoph.
Μυτλωτὸς, ῆ, ὁ, intritum, Gl. V.
Μυχαιτατος, & μυχοίτατος, η, ον, penitissimus, intimus. A μυχός.
Μύχατος, η, ον, intimus, abstrusus, ap. poëtas. Ab eod.
Μυχὴ, ῆς, ἡ, penetrale, intimus locus, Suid. ubi μυχαί. Ab eod.
Μυχοζόρος, ὁ ϰ̓ ἡ, qui in cavernis seu latibulis comedit. Ex μυχὴ, & βορά.
Μύχθίζω, f. ίσω, gemo, suspiro; (2) irrideo, suspenso naso derideo, Hes. Suid. A μύζω. Hinc
Μυχθισμὸς, οῦ, ὁ, suspirium, gemitus.
Μυχθώδης, ες, ὁ ϰ̓ ἡ, suspiriosus. A μύζω.
Μυχιαῖος, αία, αῖον, intimus, abstrusus. A μυχός.
Μύχιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Μυχμὸς, οῦ, ὁ, sonitus quidam; (2) sonus, qui per nares redditur. A μύζω.
Μυχόθεν, e profundo. A μυχός. Unde
Μυχοῦδε, Adv. ad vel in intimam partem.
Μυχοπόντιον, ου, τὸ, specus, ubi cavus recessus & vorago ponti est. Ex πόντιος.
ΜΥΧΟΣ, ου, ὁ, penetrale, intimus locus, recessus; (2) sinus maris; (3) penetrale, domus; (4) adytum.
Μυχωρὸς, ὁ, custos μύχου. Ab ὄρος.
Μυχώδης, ες, ὁ ϰ̓ ἡ, latebrosus, Gl. V. A μυχός.

ΜΥΩ, fut. ύσω, proprie premo, comprimo. comprimendo claudo, occulto, teneo, &c, Hinc conniveo, nicto, oculos claudo, labia comprimo; Active ut ὑπὲρ μύῃ τὸ στόμα, Aret. & Neutral. ut μύουσιν αἱ φλίδες, Id. Γλήναις δ' ἄγαλμα ταῖς ἀναμάκναις μύῃ, Lyc. 988.
Μυώδης, ες, ὁ ϰ̓ ἡ, ad mures pertinens; (2) musculosus, lacertosus, torosus. A μῦς.
Μυὼν, ῶνος, ὁ, pars præcipue musculos habens; locus torosus, musculosus, pulpa brachiorum & coxarum, itemque sura, Ph. μυὼν, musculus. Ab eod. Unde
Μυοξὶς, ῖδος, ὁ, mus Alpinus; animal medium inter murem arvensem & palustrem; glis gliris, Gl. V. μυοξοὶ, glires, Gl. V.
Μυοπάζω, f. άσω, sum luscitosus; cæcutio, oculos aperire nequeo, 2 Pet. 1, 9. A μύω.
Μυωπία, ας, ἡ, vitium oculorum, quum quis eos aperire nequit; (2) cavernula murium. Ab eod. vel ex μῦς, & ὀπή.
Μυωπιάζω, άσω, luscitosus sum, A μύω.
Μυωπίας, ου, ὁ, qui proxima tantum videt. Ab eod.
Μυωπίασις, εως, ἡ, vitium eorum, qui non nisi proxima videre possunt. A μυωπάζω.
Μυωπίζω, f. ίσω, calcari urgeo; μυωπίζεσθαι, œstro agitari, irritari, incitari. A μύω.
Μυωπὸς, ὁ ϰ̓ ἡ, claudens oculos, connivens. Ab eod.
Μυωτὶν, ῖνος, τὸ, auricula muris, herba. Ex μῦς, & οὖς.
Μυωτὸς, ὴ, ὸν, murinus; musculosus. A μῦς.
Μύωψ, ωπος, ὁ ϰ̓ ἡ, claudens oculos, connivens, Ph. pætus; (2) tabanus, asilus, vespa, Nic. Ph. (3) item calcar. Ex μῦς, & ὤψ.
Μωκάω, ῶ, & μωκάομαι, ῶμαι, irrideo, deludo, ore in primis distorto, subsanno. A μῶκος. Hinc
Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio.
Μωκίζω, f. ίσω, illudo, derideo, Suid. A
ΜΩΚΟΣ, ου, ὁ, fatuus, irrisor, derisor, cavillator, stultus, amens, Suid. Hes. At. Ph. μῶκος, hæc sanna, subsannator.
Μωλάω, ῶ, pugno, Hes. ubi μωλεῖ, μάχεται, & μωλήσιται, μαχήσεται. A
ΜΩΛΟΣ, ου, ὁ, bellum, pugna, tumultus; (2) ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus; (3) pondus, lapillus, qui ponitur in lapidibus conjungendis, Gl. V. μῶλος, moles.
ΜΩΛΥ, υος, τὸ, moly, planta bulbosa, & rutæ silvestris radix.
ΜΩΛΥΖΑ, ης, ἡ, genus allii, quod nucleis non coagmentatur; (2) caput allii.
Μώλυξ, υκος, ὁ, indoctus, ineruditus; (2) tardus, segnis, ignavus; (3) hebes, languidus, remissus. A
ΜΩΛΥΣ, υος, ὁ, sive μώλυξ, κος, ὁ tardus, segnis, hebes, indoctus, languidus, imbecillus. Hinc
Μωλύτερον, obtusius, infirmius, Etym.
Μωλύτης, ου, ὁ, hebes, tardo ingenio, R. A
Μωλύω, sive μωλεύω; μωλυόμβρια, ap. Hippocr. paulatim emarcescentia. A μώλυς.
Μωλωπίζω, vulnero, μεμωλωπισμένος, plenus vibicibus.
Μωλωπικὸς, ὴ, ὸν, vibicibus. A
ΜΩΛΩΨ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium, vibex plagæ; μώλωπες vibices.
Μωμάομαι, ῶμαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo, derideo. Ἐν γὰ μωμᾶ ταυταχὶ, Arist. Av. 172. Τὰν νὸ' ἂν ἴσως μωμήσατο τίκλαν, Theoc. 9, 24. A μῶμος.
Μώμαρ, idem quod μῦμαρ.
Μωμάσατο, 3. s. a. 1. ind. med. Ion. & Dor. pro ἐμωμήσατο, a μωμέομαι.
Μωμεύμενον, acc. sing. præs. part. pass. Dor. pro μωμεύμενον.

Μωμεύω, vitupero, carpo. Μωμεῦνθ' ὅτι με φασὶν οἱ πολλοὶ, Theog. 369. A μῶμος.
Μώμημα, ατος, τὸ, reprehensio, irrisio; (2) dictum ipsum, quo aliquem reprehendimus. A μωμέομαι.
Μωμηθῆ, 3. sing. a. 1. conj. pass. v. μωμέω.
Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. med.
Μωμητὴς, οῦ, ὁ, reprehensor, vituperator.
Μωμητὸς, ὴ, ὸν, reprehensibilis, vituperatione dignus. Ab eod.
ΜΩΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, infamia, ignominia, vituperatio; (2) Momus, Deus reliquorum omnium irrisor; (3) qui omnia reprehendit & irridet, irrisor, vituperator.
Μωμοσκοπία, ῶ, reprehendendi animo consideratio; (2) victimas inspicio. A
Μωμοσκόπος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, qui reprehendendi animo observat, qui reprehendenda observat. qui victimas inspicit, probandi causa. Ex μῶμος, & σκοπέω.
ΜΩΝ, Adv. num, numquid, an, utrum.
Μώνυξ, υχος, ὁ ϰ̓ ἡ, solidas ungulas habens. Ex μόνος, & ὄνυξ.
Μώνυχος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, idem & ex iisd.
Μωραίνω, f. ανῶ, stulte ago, stultus sum; & μωραίνομαι, stultus fio, infatuor, ἐμώρανεν, 3. s. a. 1. act. ἐμωράνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ, ἐμωράνθησαν, Rom. 1, 22. Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, Matt. 5, 13. A μωρός.
Μωρανθέισαν, acc. sing. aor. 1. part. pass. f. g. v. μωραίνω.
Μωρανθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass.
Μωρία, ας, ἡ, stultitia, fatuitas; vecordia, socordia, Ph. (2) de coitu dixit Eur. Ere. Ab eod.
Μώρυον, ου, τὸ, mas mandragoræ quibusdam teste Dioscor. Aliis tertium genus mandragoræ, quod μωρὸς reddat.
Μωροκακόηθης, ες, ὁ ϰ̓ ἡ, stulte malitiosus.
Μωρολογέω, ῶ, f. ήσω, stulta seu inepta loquor, insulse blatero; scurror, Gl. V.
Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium, ineptiæ, stultus sermo. A
Μωρολόγος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, inepta & stulta loquens, insulse blaterans. Ex λόγος.
Μῶρον, ου, τὸ, morum, fructus arboris mori. Idem quod μόρον.
ΜΩΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, stultus, fatuus; ineptus, brutus, Ph. Voc. Att. ὦ μῶρε, inepte.
Μωροσοφέω, ῶ, f. ήσω, stulte sapio.
Μωροσοφία, ας, ἡ, stulta sapientia. A
Μωροσόφος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ, stulte sapiens.
Μωροσυκον, ου, τὸ, morum sycaminum.
Μωρότης, ητος, ἡ, stultitia, fatuitas. A μωρός.
Μωρόω, ῶ, fatuum reddo. Ab eod.
Μωρῶς, Adv. stulte, fatue, inepte, absurde.
Μώρωσις, εως, ἡ, stultitia, fatuitas, stoliditas. A μωρόω.
Μῶσαν, Musam, acc. sing. Dor. pro Μῶσαν.
Μωσῆς, ῆ, vel Μωσέης, έως, vel Μωϋσῆς, ῆ vel Μωϋσέης, έως, ὁ, Moses. Nomen viri Hebr. Tractus.

N.

N, Litera Græcorum decima tertia, quæ νῦ appellatur, & nomen ab Hebræorum Num accepit; (2) nota numeralis valens quinquaginta, & cum lineola inferne posita ,ν, quinquaginta millia.
Ναασσὼν, ὁ, Naasson. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον. Illustrans.
ΝΑΒΛΑ, ης, ἡ, nablium vel nabla, instrumentum musicum, citharæ fere simile.
Ναβλὸς, ου, ὁ, idem.
Ναβλιστὴς, οῦ, ὁ, nablam pulsans. A ναβλα.
Ναγγαὶ, ὁ, Nangæ. Nomen viri Hebr. ἀκλιτον. Illustrans.
Ναῆες, navis, nom. plur. a ναῦς, navis.
Ναιετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, incola. in Epig. A ναίω.

Digitized by Google

Ναίτης, ου, ὁ, idem, ab eod.
Ναζαραῖος, vel Ναζαρηνὸς, ου, ὁ, Nazarenus.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὶτ, ἡ, Nazareth. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον. *Surculus.*
ΝΑΙ, *Adv.* næ, ita, etiam, sane, utique.
Ναϊάδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fluviales & fontanæ. A νάω, *fluo.*
Ναΐδιον, ου, τὸ, sacellum, ædicula. Dim.
Ναῖεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔναιε, a ναίω.
Ναίεσκε, 3. s. imperf. ind. act, *Ion.* & *Poët.* pro ἔναιε.
Ναιετάεσκες, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐναιετάες, a ναιετάω.
Ναιετάουσα, *habitans*, præs. part. act. f. g.
Ναιετάω, ῶ, habito; (2) incolo; ναιετάουσι, habitantur; ναιετάασκε, habitabat, imp. *Ion.* pro ἐναίτας, ναιετάοντα, acc. sing. part. habitantem; ναιετάωσας, acc. plur. fœm. pro ναιεταώσας. Ἄλλοι ἢ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσι, Dion. Περ. 265. A ναίω.
Ναιετάωσι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ναιετάουσι.
Ναιέτης, ου, ὁ, habitator, incola; usitatius ναίτης. Ab eod.
Ναΐν, ὁ, Nain. Nomen urbis Hebr. ἄκλιτον, *Amœnitas.*
Ναίουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro ναίουσαν, a ναίω.
Ναῖον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔναιον.
Ναϊ-ος, ία, ιον, nauticus, *Dor.* pro *Ionice* νηϊ-ος.
ΝΑ˜ΙΡΟΝ, ου, τὸ, odoramentum quoddam, Theophrast.
Ναΐσκάριον, ου, τὸ, ædicula, sacellum, Gl. V. sacrarium, Ph. A seq.
Ναΐσκος, ου, ὁ, sacellum, Dim. a ναός.
Ναῖχι, *Adv.* omnino, sane, ita. Att. pro ναὶ, Hes. Suid.
ΝΑΙΩ, habito, incolo; ναῖε, *Ion.* pro ἔναιε, imp. habitabat; ab hoc aliud imp. *Ion.* ναίεσκον, habitabam, pass. ναίομαι, habitor. Ὅσοιπερ πρόπυλα ναίεσι τάδε, Soph. El. 1391. Μυχοῖς ναίουσαν ἑρίας ἰωμῆς, Eur. Med. 397. Ξένην πόλιν ναίω, id. Ph. 372. Ὑπ' ἀνδρῶν ναιόμενα, scil. νῆσοι, Dion. Περ. 616.
Νάκη, ης, ἡ, pellis lanata, Gl. V.
Νακοδέψης, ου, ὁ, coriarius, s. fullo. Ex seq. & δέφω.
ΝΑΚΟΣ, ους, τὸ, vellus, pellis cum suo villo.
Νακοτιλτέω, ῶ, vellera vello seu tondeo, Poll. ubi νακοτιλτοῦντες, part. A
Νακότιλτης, ου, ὁ, qui villosas pelles vellit, Poll. Ex νᾶκος, & τίλλω.
Νακότιλτος, ου, ὁ, ἡ, velleris in modum vulsus, Poll. Ex iisd.
Νάκλης, ου, ὁ, fullo, Suic. A νάσσω.
Νακλὸς, ὴ, ὸν, farciendo & constipando completus; νακλὴν, farsa, i. e. *farta*, Gl. V. νακλὸν, densum, pressum, Gl. V. Ab eod.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, scaturigo; lympha, Gl. V. latex, unda, Ph. A νάω. Hinc
Ναματιαῖος, αία, αῖον, scaturiens, manans.
Ναμάτιον, τὸ, aquula, paulum liquoris, Dim. A νᾶμα.
Ναματώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, scaturiginum & fontium plenus, riguus. Ab eod.
Ναν, *navem*, acc. sing. *Dor.* pro ναῦν, a ναῦς, navis.
Νανίον, ου, τὸ, pupus, Ph. A νάνος.
ΝΑΝΝΗ, ης, ἡ, matris soror, Hes.
ΝΑΝΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.
Νανοφυὴς, ὁ, ἡ, ὲς, qui natura pumilio est, pumilionis staturam habens. Ex φύω.
Νανώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, pumilionis formam habens, pumilus, pumilio. A νάνος.
—ναξ, *rex, per Apheæresin*, pro ἄναξ.
Ναξιεργὴς, ὁ, ἡ, ὲς, Naxio oppere s. in insula Naxo factus. Ex Νάξιος, & ἔργον.
Ναοῖσι, dat. pl. *Poët.* pro ναοῖς.
Ναοποιία, ας, templum ædifico. A
Ναοποιὸς, οῦ, ὁ, cui templum ædificandi cura est commissa; (2) ædium sacrarum procurator. Ex ναὸς, & ποιέω.
Ναοπόλος, ου, ὁ, ἡ, ædituus; sacerdos. A πολέω.
ΝΑΟΣ, οῦ, ὁ, *proprie* domicilium; dein ædis, pulvinar, fanum, h. e. ea pars ἱερᾶς templi, in quo simulacrum Dei dedicatum est: in Sac. Lit. pars templi Hierosol. quam ingredi licebat solis sacerdotibus. A νάω.
Ναοφύλαξ, ακος, ὁ, templi custos, ædituus.
Νάπεια, ας, ἡ, sinapi, Nic. A νάπυ.
Νάπη, ης, ἡ, saltus, convallis, nemus, Gl. V. νάπαι, valles, Ph.
ΝΑΠΟΣ, ους, τὸ, locus montanus & silvosus, saltus; vallis nemorosa.
ΝΑΠΥ, υος, τὸ, (pen. prod.) sinapi.
Ναρδίζω, nardo similis sum.
Νάρδινος, ίνη, ινον, nardinus, e nardo confectus.
Ναρδίτης, ου, ὁ, ut ναρδίτης οἶνος, vinum nardo conditum.
Ναρδῖτις, ὶδος, ἡ, nardus montana. A νάρδος.
Ναρδολίπης, ους, ὁ, ἡ, ες, nardo pinguis. Ex νάρδος, & λίπος, *pinguis.*
ΝΑΡΔΟΣ, ου, ἡ, nardus, frutex; (2) oleum nardinum. Gl. V. νάρδος, hoc filer.
Ναρδόσαχυς, υος, ἡ, spica nardi, Galen.
Ναρθηκία, ας, ἡ, humilis ferula, ferulago. A νάρθηξ.
Ναρθηκίζω (a ναρθηξ, 2.) alligo os fractum & ferulis firmo. Sch. Aristoph.
Ναρθήκιον, ου, τὸ, narthecium, vasculum medicamentarium; liber medicamentarius.
Ναρθηκοπλήρωτος, ου, ὁ, ἡ, ferulis repletus. Æsch. Pr. ναρθηκοπλήρωτον ἢ θηρῶμαι πυρὸς σπινὴν κλοπαίαν, ferulis refertum capto ignis fontem, i. e. *fomitem*, furtivum. Ex νάρθηξ, & πλήρης.
Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferulam ferens. Ex νάρθηξ, & φέρω.
Ναρθηκώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, ferulaceus, ferulæ similis. A
ΝΑΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, ferula; (2) instrumentum medicum, quo utuntur in fracturis, (ferula, *Lat.*) ad deligandum firmiter; (3) arbor quædam.
ΝΑΡΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, Narcaphthon, odoramenti genus, suffitibus admisceri solitum.
Ναρκάω, & έω, ῶ, torpedine adficior, seu adfectus sum, obtorpesco, torpeo, torpesco. Ἐνέρκησε τὸ πλάτος τῆς μηρῆς, Gen. 32, 25. Πλαγῇσι ὅσσων ἀυτῇ ἐνάρκησε, Job 33, 19. Νάρκησε χείρ, Hom. Il. 8, 328.
ΝΑΡΚΗ, & νάρκα, ης, ἡ, torpedo, piscis quidam tangentes se torpescere faciens; (2) torpor, veternus, stupor; (3) ita quoque centaurium magnum a quibusdam dictum. Diosc.
Νάρκημα, ατος, τὸ, torpefactio, torpor, stupor. A ναρκάω.
Νάρκησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Ναρκίσινος, ίνη, ινον, narcissinus, e narcisso factus; ut ναρκίσινον ἔλαιον. A νάρκισσος. Hinc
Ναρκισῖτης, ου, ὁ, sc. λίθος, narcissites lapis.
Νάρκισσος, ου, ὁ vel ἡ, narcissus, flos quidam. A νάρκη, quod suo odore torporem adserre creditur. *Angl.* Daffodil.
Ναρκόω, ῶ, f. ώσω, torpefacio, torpore adficio; (2) sedo & tollo. Ab eod.
Ναρκώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, cui torpor seu stupor inest, torpidus, stupidus, Hippocr. A νάρκη.
Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio, torpefaciendi vis, stupor, hebetatio. A ναρκόω. Unde
Ναρκωτικὸς, ὴ, ὸν, torpefaciendi vim habens.
Νάρτη, ης, ἡ, Narta. Numeratur inter ea quæ adoramentis & unguentis admiscentur. Theophr.
Νάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. pro ἐνάσατο, a νάω.
Νάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐνάσθη, a νάω.
Νασιώταν, acc. sing. *Dor.* pro νησιώτην.
Νασμὸς, οῦ, ὁ, fluentum, fluor, scaturigo, rivulus, latex. A νάω.
Νασμώδης, ους, ὁ, ἡ, ες, scaturiginibus ac rivulis riguus. A νασμός.
Νάσσα, a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔνασα, a νάω.
ΝΑΣΣΩ, premo, comprimo, comprimendo complano, farcio, Gl. V. perf. pass. part. νενασμένος, refertus, plenus.
Ναστίσκος, ὁ, parvus νάστος, placentula.
Ναστοκόπος, ου, ὁ, incisor τῶν νάστων. A κόπτω.
Νάστος, ὴ, ὸν, confertus, fartus, densè plenus, densus; (2) *Subst.* panis, s. placenta e melle, uvis passis aliisque condimentis. A νάσσω.
Ναστοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui νάστον edit. Ex νάστος, & φαγεῖν.
Ναυαγέω, ῶ, f. ήσω, naufragium facio, navem frango; (2) jacturam facio, naufragio amitto. A ναυαγός.
Ναυαγήσασιν, dat. pl. a. 1. part. act. cum ν a ναυαγέω.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium. Ab eod. Unde
Ναυάγιον, ου, τὸ, proprie fragmentum navis, tabulæ aliaque e naufragio collecta; (2) dicitur tamen & pro naufragio.
Ναυαγὸς, οῦ, ὁ, naufragus. Ex ναῦς, & ἀγνυμι, *frango.*
Ναυαρχέω, ῶ, f. ήσω, navibus præsum, navarchum ago. A ναύαρχος.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura navium seu classis. Ab eod.
Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, navis, qua vehitur navarchus, navis prætoria. Ab eod.
Ναύαρχος, ου, ὁ, navarchus, navium præfectus, præfectus classis. Ex ναῦς, & ἀρχή.
Ναυάτης, ου, ὁ, corrupte legitur pro
Ναυβάτης, ου, ὁ, qui navem conscendit, qui navi vehitur; (2) nauta, navita. Ex ναῦς, & βαίνω, *scando.*
Ναυηγὸν, acc. sing. *Ion.* pro ναυαγόν.
Ναυκληρέω, ῶ, f. ήσω, nauclerus sum, navem guberno. A ναύκληρος.
Ναυκληρία, ας, ἡ, naucleriacum vitæ genus; (2) navium gubernatio.
Ναυκληρικὸς, ὴ, ὸν, ad navicularium seu naucleram pertinens. Ab eod.
Ναυκλήριον, ου, τὸ, navigium, naucleriaca possessio, navis gubernatio. Ab eod.
Ναύκληρος, ου, ὁ, qui navem possidet, nauclerus, navis dominus, Gl. V. navicularius; ναύκληροι Athenis dicebantur etiam οἱ δήμαρχοι; ναύκληρος etiam Adjective pro nauticus, ut ναυκληρον πλάτην nauticum remum, Hes. metaphorice pater familias, Poll. Ex ναῦς, & κλῆρος.
Ναυκληρώσιμος, ου, ὁ, ἡ, qui a nauclero elocatur. A ναύκληρος.
Ναυκράρια, ων, τὰ, loca, in quibus reponebantur ex ναυκραρίαις exacta.
Ναυκραρία, ας, ἡ, duodecima pars tribus; ap. Athenienses.
Ναυκραρικὸς, ὴ, ὸν, ad ναυκράρους pertinens. A
ΝΑΥΚΡΑΡΟΙ, ων, οἱ, magistratus quidam Athenienses. Vide Suid. & Poll.
Ναυκρατέω, ῶ, f. ήσω, navibus supero, navali pugna vinco. Xen. A
Ναυκράτης, ους, ὁ, ἡ, ες, qui classe pollens maris imperium obtinet; (2) qui classis præsidio locum aliquem tenet vel occupat. Ex ναῦς, & κρατέω.
Ναυκρατικὸς, ὴ, ὸν, ad victoriam navalem pertinens. A ναυκρατέω.
Ναυκρατία, ἡ, victoria navalis; (2) imperium maritimum.
Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, qui navibus præest, gubernator. Ex ναῦς, & κρατέω.
Ναύλας, ου, ὁ, nablum, idem quod νάβλας.
Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, merces, quæ pro navigatione solvitur, Ph. navis vectura, naulum, vectura. A ναῦς.
Ναῦλος, ου, ὁ, idem; (2) merces, quam persolvimus ei, ad quem divertimus; (3) instrumentum quoddam nauficum.
Ναυλοχέω, in portu permaneo, stationem habeo; (2) navi insidens locum aliquem vel adversarium observo, eique insidior.

Ναυλοχία,

Digitized by Google

Ναυλοχία, ας, ἡ, occulta navium ſtatio.
Ναύλοχον, ου, τὸ, ſtatio navium. A
Ναυλοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui naves inſidere poſſunt, navium ſtationi commodus *Subſt.* locus tranquillus, ubi naves velut requieſcunt, ſtatio navium, portus. Ex ναῦς, & & λόχος.
Ναυλόω, naulo conduco. A ναῦλον.
Ναυμαχίω, ῶ, f. ήσω, prælio navali confligo, navale prælium committo; (2) pugno. A ναυμάχος.
Ναυμάχης, ου, ὁ, navale prælium committens, claſſe decertans. Ex μάχομαι.
Ναυμαχήσειω, navale certamen committere cupio, ad navale prælium paratus ſum. A ναυμαχέω.
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium, pugna navalis. Ex ναῦς, & μάχη.
Ναυμάχιον, ου, τὸ, multa ei impoſita, qui navale prælium ſubterfugerat. Ex iiſd.
Ναυμάχος, ου, ὁ ἡ ὁ, navale prælium committens. Ex iiſd.
Ναύμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, quo dimicatur e navibus, navali prælio aptus. Ex iiſd.
Ναῦν, *navem*, acc. ſing. a ναῦς, *navis*.
Ναυπηγυμβώων, acc. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro ναυπηγεμβώων, a
Ναυπηγέω, ῶ, fut. ήσω, naves fabricor. A ναυπηγὸς.
Ναυπηγησία, ας, ἡ, navium fabricatio. Ab eod.
Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, navibus fabricandis aptus. A ναυπηγησία.
Ναυπηγία, ας, ἡ, idem quod ναυπηγησία.
Ναυπηγικὸς, ἡ, όν, ad navium fabros ſeu fabricationem pertinens. Ab eod.
Ναυπήγιον, ου, τὸ, locus, ubi naves compinguntur. Ex iiſd.
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, qui naves compingit, navium fabricator, Gl. V. faber navalis. Ex ναῦς, & πήγνυμι.
Ναύπορος, ον, *Epith.* litoris, portus, quo naves appelluntur. A πείρω.
ΝΑΥΣ, ὁ, navis, *inpr.* longa, h. e. qua utebantur in prœliis matutinis; τ' νηῶν, τῇ νηΐ, τῷ ναΐ· αἱ ναῦς, αἱ νῆες, τῶν νεῶν, ταῖς ναυσὶ, ταῖς ναῦς; Sic in ſoluta oratione. At ap. Poët. ἡ νηὺς, τ' νηὸς, ταῖς νηυσὶ; item τᾶς νηὸς, τὰς νέας.
Ναῦσλον, ου, τὸ, naulum, Heſ. A ναῦς.
Ναυσλόω, ῶ, naulo conduco; (2) naulo vehendum ſuſcipio; ναυσλώσομαι, ap. Ariſtoph. navem inſcendo. Πτίλωσε πορφύρᾳ πῶλος, ἡ ναυσλώσομαι, Ariſt. Pace, 126. Ἦν ἀπ' Ἰδαίων λόφων ἡ Δαρδανείων ὀπ τόπων ναυσλώσηται, Lyc. 1257.
Ναυσία, ας, ἡ, nauſea, proprie qua navigantes in mari corripiuntur. A ναῦς.
Ναυσίασις, εως, ἡ, ipſa actio nauſeandi, nauſea. A
Ναυσιάω, ῶ, f. άσω, nauſeo. A ναυσία.
Ναυσίκυος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui in navibus ſeu ex navibus vivit.
Ναυσίδρομος, ον, *Epith.* venti, navium curſum incitans, *al.* (2) velivolus, navigabilis. A ν. & τρέχω.
Ναυσίκλειτος, ου, ὁ ἡ ὁ, vel ναυσικλεής, ής, ές, re navali clarus.
Ναυσίκλυτος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Ναυσιόεις, όεσα, όεν, nauſeans. A ναυσία.
Ναυσιπέδη, ης, ἡ, q. d. navium pedica; funis quo navis terræ alligatur, Luc. Lex.
Ναυσιπέρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, navibus permeabilis, navigabilis.
Ναυσίποδες, ων, οἱ, homines inſulares, qui navibus in mari pro pedibus utuntur, Euſt.
Ναυσίπομπος, ου, ὁ ἡ ὁ, naves vehens & promovens; ut ναυσίπομπος αὔρα, apud Eurip. ventus ſecundus. Ex πέμπω.
Ναυσίπορος, ου, ὁ ἡ ὁ, navibus pervius, navigabilis. Ex ναῦς, & πόρος.
Ναυσιπόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, navigradus, navi permeans. Ex iiſd.
Ναυσίστονον ὄζος, ignominia, quæ propter cladem acceptam claſſi gemitum & luctum affert.
Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui navi fertur.
Ναύσταθμον, ου, τὸ, navium ſtatio. A ν. & στάθμος.
Ναύσταθμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ναυστολέω, ῶ, f. ήσω, navi veho, ſeu duco, navi deduco; (2) claſſe percurro, navi permeo, navigo, proficiſcor; (3) rego, guberno. Σὺ δ' ὡς τί χρήζων τῇδε ναυστολεῖς χθόνα; Eur. Med. 682. Φράσον δέ μοι τὸ πλέυρον ᾧ ναυστολεῖ, Ariſt. Av. 1234. Καὶ δάμαρτα τὴν κακίστην ναυστολῶν ἐλήλυθεν; Eur. Or. 723. A ναύστολος.
Ναυστόλημα, ατος, τὸ, navigatio ſeu profectio, quæ fit navi, R. A ναυστολέω.
Ναυστολία, ας, ἡ, idem. A
Ναύστολος, ου, ὁ ἡ ὁ, navi vehens. Ex ναῦς, & στόλος.
Ναυτεπιβάτης, ου, ὁ, qui navi ſervit, ut ſuum lucretur naulum, R.
Ναύτης, ου, ὁ, nauta, navita; ναύτης δρόμος adjective in Epigr. q. d. navalis curſus. A ναῦς.
Ναυτία, ας, ἡ, nauſea. Ab eod.
Ναυτιάω, ῶ, nauſeo, *metaph.* reſpuo, quaſi nauſeans, A ναυτία.
Ναυτικὸς, ἡ, όν, nauticus; navalis; claſſicus; exercitatus in re nautica; τὸ ναυτικὸν, οῦ, res nautica, copiæ navales, claſſis.
Ναυτικῶς, *Adverb.* nautarum more.
Ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. A ναυτίλος.
Ναυτίλλομαι, navigo. Ἀλλὰ φανταχῇ τ' Ἑλλωικῆς ἡ βαρβαρικῆς θαλάττης ναυτιλομήσει, Luc. Toxar. Ab eod.
Ναυτίλος, ου, ὁ ἡ ὁ, nauticus, navigatorius; (2) piſcis, polypi ſpecies. A ναῦς.
Ναυτιλοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, nautas perdens, Suic. Ex ναυτίλος, & φθείρω.
Ναυτιόεις, ντος, ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.
Ναυτιώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, nauſeoſus. A ναυτία.
Ναυτιάσεις, apud Hippocr. effuſiones ſanguinis, per tranſlationem ab iis, qui in nauſea ſanguinem vomunt. A ναυτιάσις, quaſi a ναυτιάω.
Ναυτοδίκαι, ῶν, οἱ, proprie judices nauticis litigiis cognoſcendis deputati. Vid. Poll. Ex ναύτης, & δίκη, *jus*.
Ναυτοκράτωρ, ὁ, maris imperium habens. A κρατέω.
Ναυτολεγέω, nautas lego, colligo. A
Ναυτολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui nautas legit, vel cogit, Suic. Ex ναύτης.
Ναύτριαι, vel ναύτριδες, mulieres nauticam exercentes. A ναύτης.
Ναυφάγος, ον, naves perdens, *Ern.*
Ναυφθορία, ας, ἡ, naufragium. A
Ναύφθορος, ου, ὁ ἡ ὁ, in navi corruptus aut perditus. Ex ναῦς, & φθορὰ, *corruptio*.
Ναῦφι, vel ναῦφιν, *navibus*, dat. pl. *Poët.* ut παρὰ ναῦφιν, à navibus. A ναῦς.
Ναύφρακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, navibus ſeptus, navibus armatus & munitus. Alicubi & pro ναυςάθμος.
Ναυφύλαξ, κος, ὁ, præfectus cuſtodiendarum navium.
ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, naphtha.
Νάφθας, ου, ὁ, idem.
Νάω, fluo; mano, ſcaturio.
Νάω, habitare facio. Hinc νάσαι, aor. 1. pro ἔναασαι, ἔνασαι, habitare feci, collocavi; quaſi a νόομαι, aor. 1. med. νάσατο, pro ἐνάσατο, habitavit; a. 1. paſſ. νάσθη, pro ᾠκίσθη, habitavit.
Νῆα, acc. ſ. *Poët.* pro ναῦν, a ναῦς.
Νηάγγελτος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuper nunciatus, novus, Suic. Ex νέος, & ἀγγέλλω.
Νηαγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, nuper genitus. Ex νέος, & γίνομαι.
Νεάζω, f. άσω, juveneſco; adoleſco, juvenilem ætatem ago; juvenis ſeu robuſtus ſum; juveniliter ſapio vel ago; νεάζεσθε, recentari, Gl. V. Μᾶν πόζων ἐχ ὁρᾷς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν; Eur. Ph. 720. A νέος.
Νεαίρετος, ον, recens captus.
Νεακὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, *Dor.* pro νεακὴς, idem quod
Νεακόητος, ου, ὁ ἡ ὁ, recens acutus. Ex νέος, & ἀκονάω.
Νεαλδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, nuper auctus, qui recens excrevit; (2) novellus, nuper natus, Suic. Ex νέος, & ἄλδω, *augeo*.
Νεαλέστερος, recentior. A ſeq.
Νεαλὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, recens. Quaſi proprie de piſce, ab ἁλίσκω, capio, quaſi recens captus, vel ab ἅλς, ſal, ut ſit nuper ſale conſperſus. Poſſit & ab ἅλλομαι, ſalio; Ph. νεαλὴς, præſultum.
Νεάλωτος, ου, ὁ ἡ ὁ, recens captus.
Νεάμελκτος, vel νεήμελκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, recens mulctus, R. Ex νέος, & ἀμέλγω.
Νεᾶν, ᾶνος, ὁ, juvenis, Euſt. A νέον.
Νεάνδρος, ον, juvenilis, ſtrenuus.
Νεανίας, ου, ὁ, adoleſcens, juvenis; audax, ſtrenuus, ferox, juvenili protervia præditus; juvenilis. A νεᾶν.
Νεανεία, ας, ἡ, juvenilis audaciæ facinus; ap. Philon. A νεᾶν.
Νεανίδυμα, ατος, τὸ, idem; egregium ſtrenuumque factum; juvenilis jactantia. A
Νεανιδύομαι, juveneſco, juventutis annos ingredior; (2) juvenili audacia & petulantia ago. A νεανίας. Unde
Νεανικὸς, ἡ, όν, juvenilis; (2) ſtrenuus, animoſus, audax, robuſtus, validus, vehemens; (3) magnus, permagnus.
Νεανικῶς, *Adverb.* juvenil.ter; (2) robuſte, ſtrenue; (3) laute, opipare.
Νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula, puella, Exod. 2, 8. A νεᾶν.
Νεανίσκυμα, ατος, τὸ, ſuperbia, incontinentia juvenilis; νεανισκύμαλα, juvenilia. A
Νεανισκεία, & νεανισκύομαι, juveneſco, juvenilem ætatem ago. A
Νεανίσκος, ου, ὁ, juvenis, adoleſcens, adoleſcentulus. A νέος.
Νέανσις, εως, ἡ, novatio, de agro, ap. Theophr. quaſi a νεαίνω, quod eſſet *renovo*. Vid. νέασις.
Νέαξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens. A νέος.
Νεαοιδὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ, recens poëta, in Epigr.
Νεάπολις, εως, ἡ, urbs ſeu civitas nova. Hinc
Νεαπολίτης, ου, ὁ, novæ civitatis civis.
Νεαροποιέω, ῶ, recens ſeu novum facio.
Νεαρὸς, ρά, ρόν, recens, novus; (2) juvenis, juvenilis; (3) puerilis. A νέος.
Νεαροφός, recentaria, Gl. V. A φέρω.
Νέαρχος, ου, ὁ ἡ ὁ, navis rector, Suic. Ex νεὸς, pro ναὸς, a ναῦς, & ἀρχός.
Νεαρῶς, *Adv.* juveniliter, pueriliter.
Νεάστιμον, novale, Gl. V. A ſeq.
Νέασις, εως, ἡ, novatio, renovatio; ut renovatio agri, apud Theoph. ubi tamen alii νέανσις, Gl. Vet. νέασις, novalis, novalis terra. A νεάω.
Νέας, acc. pl. *Poët.* pro νάας, a ναῦς.
Νέαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro νένασται, a νέω, *ſtruo*, vel *habito*, *Poët.* pro ναίω.
Νεάτη, ης, ἡ, ſc. χορδὴ, extrema, ultima, ſ. ima chorda. A νέατος.
Νεατὶς, ιδος, ἡ, Gl. V. νεᾶλις, vervactum. A
Νέατος, άτη, ατον, noviſſimus, ultimus; (2) novalis, Gl. V. A νέος.
Νεατὸς, ὴ, όν, novatus, renovatus, novalis; *Subſt.* ὁ, tempus renovandi agrum; novatio. Ab eod.
Νεαύξητος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui nuper demum increvit, nuper auctus, Suic. Ex αὔξω.
Νεάω, ῶ, novo, innovo, in primis agrum, Gl. V. νεάω, novello. Hinc part. νεαμένη, ap. Heſiod. Ἔργ. 460. iterata terra vel novata. A νέος.
Νεβρειος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ex hinnulo eſt. A νεβρὸς.
Νεβρίας, ου, ὁ, ut νεβρίας χλαὶς, muſtelus nebrias, apud Ariſtot.
Νεβριδόπεπλος, ου, ὁ ἡ ὁ, veſtem ſeu peplum geſtans ex pellibus hinnuleis.
Νεβριδοστόλος, ου, nebridibus indutus.
Νεβρίζω, pelle hinnulea veſtio; *paſſ. ſ. med.* nebridem geſto, induo. A
Νεβρὶς, ίδος, ἡ, pellis hinnuli; geſtamen Bacchi & bacchantium. A νεβρός.
Νεβρυσμὸς, ὁ, bacchatio. A νεβρίζω.
Νεβρίτης λίθος, nebritis gemma Libero Patri

Digitized by Google

sacra; nomen sortita a nebridum similitudine, Plin.

ΝΕΒΡΟΣ, ῦ, ὁ, pullus cervi, hinnulus, dama.

Νεβροτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, hinnulos pariens, Rob. Ex νεβρὸς, & τίκτω.

Νεβροφόνος, ος, ὁ ἡ ὄν, hinnulorum occisor. Ex νεβρὸς, & φένω.

Νεβροχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, hinnulis gaudens, *Epith.* Apoll. Ex νεβρὸς, & χαίρω.

Νεβρώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, cognomen Bacchi, quod cum ipse, tum Bacchantes pelles hinnulorum gestarent. A νεβρὸς.

Νείδω, *redire*, præs. inf. med. verbi νίομαι.

Νείκαι, 2. s. præs. conj. *Ion.* pro νίνσαι.

Νεογενὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, recens natus. A νέος, & γίνομαι.

Νεθαλὴς, ὲς, recens viridis, florens. A θάλλω.

Νεήκεσσι, dat. pl. *Poët.* pro νεήκεσι, a

Νεήκης, ους, vel νεηκὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, recens acutus, exacutus. Ex νέος, & ἀκὴ.

Νεηκονὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, idem, Hes. Ex νέος, & ἀκονάω.

Νειλήτης, ου, ὁ, remex, navem impellens, Hes. Ex ναῦς, & ἐλαύνω.

Νήλατος, recens cusus, Hes. νεοτδυχὴς. Ex νέος, νία, & ἐλαύνω, *malleo duco, cudo.*

Νήλατος, recens molitus; ut νήλατα ἄλφιτα, recens molitæ farinæ, apud Demosth. melle, uvis passis, & viridibus ciceribus imbutæ ac subactæ, secundum Harpocrationem; quasi νεωστὶ ἀλληλισμένα, ab ἅλέω, molo. Sed sunt νήλατα, placentæ quædam recentes, quasi recens ductæ ac subactæ, ab ἐλαύνω, sicut & ἐλαὶνη est placentæ genus. Ab eod.

Νεηλιφὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, recens illitus. Ex νέος, & ἀλείφω.

Νήνλυς, υδος, ὁ ἡ ὑ, qui nuper admodum advenit, novitius, convena, Ph. Ex νέος, & ἐλθέω.

Νεηλύδι, dat. s. *Ion.* pro νεηλυδὶ, a νεῆνις.

Νεηλυΐης, νεηλῦτις, νεηλυΐσκος, *Ion.* pro νεανίας, νεᾶνις, νεανίσκος.

Νεηφαὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, recens dictus, nuper celebratus. Ex νέος, & φημὶ.

Νειαίρη, ης, ἡ, *Ion.* pro νειαίρα, ima pars ventris. A νεαρός.

Νειατόθεν, ex imo.

Νείατον, *infimum*, accus. singul. *per Sync.* pro νειότατον, a νειότατος, *infimus*, quod est superlat. a *Poët.* νείος, pro νέος.

Νειχεί σκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκεσε, a *Poet.* νεικείω, pro νεικέω, *rixor*, Hom. Il. 2, 221.

Νειχείησι, 3. sing. præs. conj. act. *Ion.* pro νεικεῇ.

Νεικήτης, ᾶο, ὁ, objurgator, rixator, conficiator. A

Νεικέω, ῶ, fut. ήσω, & έσω, rixor, altercor, contendo; (2) objurgo. Τὼ δ' ἐνεικείσκε, Il. 2, 221. A νεῖκος.

Νείκησε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνείκησε.

Νείκη, ης, ἡ, rixa, contentio. Ap. Clem. Al.

ΝΕΙΚΟΣ, ους, τὸ, rixa, jurgium, altercatio, contentio; (2) bellum.

Νειλαῖος, αία, αῖον, Nilæus, Niliacus. A Νεῖλος.

Νειλοβδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, in Nilo crescens. Ex νεῖλος, & βίβρω, æstas.

ΝΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, Nilus, fluvius Ægypti.

Νειλοσκόπειον, τὸ, columella, in qua incrementa Nili cernebantur. A Σκοπέω.

Νεμέσσα, 2. 1. part. act. f. g. v. νέμω.

Νέμε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνειμε.

Νειόθεν, *Adv.* ex imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθεν.

Νειόθι, *Adv.* in imo fundo aut loco, *per Sync.* pro νειατόθι. Vid. νείατον.

Νέον, *Adv.* nuper. A νέος.

Νεοποιέω, ῶ, novale facio, terram seu agrum renovo.

Νέος, novus, novellus, recens. A νέος.

Νειὸς, οῦ, ὁ, novale, ager novalis. Ab eod.

Νειότατος, infimus, imus, Hes. sup. ex νέος.

Νειοτομὲς, ἐως, ὁ, qui novale aratro scindit. Ex νειὸς, & τέμνω.

Νειρίτης, ου, ὁ, nerita, cochleæ genus, Opp.

Νείσεται, 2. s. pr. ind. med. *Ion.* pro νείσσεται. A

Νείσομαι, vel νείσομαι, eo, proficiscor. A νέω.

Νείται, 3. s. præs. ind. med. pro νίεται, a νίομαι.

Νείφω, madefacio; pro νίφω, ningo.

Νειχθέσα, a. 1. part. pass. f. g. v. νείνομαι.

Νεκάδεσσιν, dat. plur. *Ion.* pro νεκάσι, a

Νεκὰς, άδος, ἡ, acervus cadaverum; νεκάδες, mortui, Dat. νεκάδεσσι. A νεκρός.

Νεκραγγελος, ου, ὁ ἡ ὄν, mortui nuncius, Suic.

Νεκρανοχέω, ῶ, fut. ήσω, mortuos duco, de Mercurio. Ex νεκρὸς, & ἄγω.

Νεκρακαδημία, ας, ἡ, Academia mortuorum; locus a Luciano fictus.

Νεκρανέρσία, ας, ἡ, mortuorum resuscitatio, Suic. Ex νεκρὸς, & ἔγειρω.

Νεκρικὸς, ἡ, όν, mortualis, feralis. Gl. V. A νεκρός.

Νεκρικῶς, *Adv.* in modum mortuorum.

Νεκρικαῖα, τὰ, carnes morticinæ. A νεκρὸς.

Νεκροβαρὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, mortuis gravis, Suic. Ex νεκρὸς, & βάρος.

Νεκροβόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, mortuos devorans. Ex νεκρὸς, & βορὰ, *pastus.*

Νεκροδέγμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, mortuos recipiens, Æsch. Pr. 153. Ex δέχομαι.

Νεκροδόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iisd.

Νεκροδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mortuorum, Suic.

Νεκροθαπὴς, ους, ὁ, libitinarius, vespillo. Ex θάπτω.

Νεκροθήκη, ἡ, capulus, sarcophagus, urna.

Νεκροκαύσης, ου, ὁ, rogarius, bustuarius, ustor, Ph. A νεκρὸς, & καίω.

Νεκροκορινθίοι, ων, οἱ, defuncti Corinthiorum.

Νεκροκόσμος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui defunctos, s. defunctorum funera ornat. Ex κοσμέω.

Νεκρολατρεία, ας, ἡ, defunctorum cultus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, necromantia, vaticinatio ex evocatis mortuis.

Νεκρομαντεῖον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis, responsum ab inferorum umbris datum, & locus ipse ubi datur.

Νεκρόμαντις, εως, ὁ ἡ ὄν, qui mortuos evocans futura vaticinatur.

Νεκροπέρνας, ου, ὁ, mortuorum cadavera vendens. Ex νεκρὸς, & περνάω, *vendo.*

Νεκροπομπὸς, οῦ, ὁ, dux manium, qui mortuorum animas Plutoni transmittit; de Mercurio. Ex νεκρὸς, & πέμπω.

ΝΕΚΡΟΣ, νεκρὰ, νέκρον, mortuus; (2) mortui cadaver.

Νεκροστολέω, ῶ, mortuos Plutoni mando. A

Νεκροσύλλων, ου, ὁ ἡ ὄν, elator funerum, pollinctor, libitinarius. Ex νεκρὸς, & σίλλω.

Νεκροσυλία, ας, ἡ, mortuorum spoliatio. A

Νεκροσύλλων, ου, ὁ ἡ ὄν, mortuos spolians, mortuorum spoliator. Ex νεκρὸς, & Συλάω.

Νεκροταγὲς, ὁ, dux mortuorum.

Νεκρόταφος, ου, ὁ, mortuorum sepultor, apud Hes. Ex νεκρὸς, & θάπτω.

Νεκρότης, ητος, ἡ, mortificatio, vitæ spoliatio. A νεκρὸς.

Νεκροτοκέω, ῶ, fœtum mortuum pario, Suic. Ex νεκρὸς, & τίκτω. Unde

Νεκροτόκιον, ου, τὸ, fœtus abortivus, Suic.

Νεκροφαγέω, ῶ, cadaveribus vescor, Suic. A

Νεκροφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui cadavera devorat, qui cadaveribus pascitur, Suic.

Νεκροφορεῖον, ου, τὸ, sandapila, Ph. A

Νεκροφορέω, cadaver effero. A

Νεκροφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui defunctos effert; vespillo, pollinctor, Gl. V. A φέρω.

Νεκρόω, ῶ, fut. ώσω, eneco; νενέκρωμαι; νενεκρωμένος, p. pass. part. emortuus, viribus effœtus. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν, Col. 3, 5. A νεκρὸς.

Νεκραδὴς, ες, ὁ ἡ ὄν, mortuo similis, cadaverosus. Ab eod.

Νεκραθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi νεκρόω.

Νεκρώσιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, mortualis, Suic. A

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, Gl. V. Rom. 4, 19. A νεκρόω.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, nectar, potus Deorum. Hinc

Νεκτάρεος, ρία, *Ion.* ρίη, ρεον, nectareus, nectaris modo suavis; nectaris suavitatem & odorem referens, ideoque divinus.

Νεκτάριον, ου, τὸ, nectarium, quibusdam helenium, Dioscor. herba quædam.

Νεκταρίτης, ου, ὁ, ut νεκταρίτης οἶνος, nectarites, vinum nectario, s. helenio conditum.

Νεκταρόσταλὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, nectare stillans, suavis, odoratus. Ex νέκταρ. & στάζω.

Νεκύα, ας, ἡ, invenitur pro νεκυία.

ΝΕΚΤΑΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, necydalus, insectum e bombylio nascens.

Νεκυηγὲς, ὲς, ὁ, mortuos ducens. Ex νέκυς, & ἄγω.

Νεκυία, ας, ἡ, mortuorum evocatio magica; (2) tractatus de manibus, s. mortuis. A νέκυς.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, vaticinatio, quæ fit evocatis mortuis. A νεκυόμαντις.

Νεκυομαντία, ας, ἡ, mortuorum consultatio. Gl. V. Ab eod.

Νεκυομαντεῖον, ου, τὸ, mortuorum oraculum, quum mortui de aliqua re consuluntur.

Νεκυομάντιον, ου, τὸ, *Ion.* pro νεκυομαντεῖον.

Νεκυόμαντις, εως, ὁ ἡ ὄν, mortuos evocans futura ex iis scisciturus, Suid.

Νεκυοστόλος, ος, ὁ ἡ ὄν, mortuos suscitans; (2) mortuorum servator. Nonnus, epitheton Christi. Ex νέκυς, & Στέλλω, *moveo*, vel Σώω, s. Σόω, *servo.*

Νεκυοσύλλων, ου, ὁ ἡ ὄν, qui mortuos transmittit, *Epith.* Charontis. Ex σίλλω.

ΝΕΚΤΣ, υος, ὁ, mortuus, defunctus; cadaver, pl. νέκυες, mortui, cadavera, Dat. νεκύεσσι, mortuis. Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατιθειτάων γίνεται, Hom. Il. 5, 409. Ὄυ μαρτυρίοι ταῦθ' ὁ καθανὼν νέκυς, Sophoc. Antig. 525. Hinc

Νεκύσια, ων, τὰ, funeralia, Ph. parentalia.

Νέμεα, ων, τὰ, loca arboribus densa, sylvosa, Hes. (2) Nemea, ludi Jovi celebrari a Græcis soliti. A νέμω.

Νεμέα, ας, ἡ, Nemea, *Poët.* Νεμείη, locus Elidis, s. Argolidis.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, vel Νεμειαῖος, αία, αῖον, Nemæus, e Nemæa oriundus. A Νεμέα.

Νεμειὰς, άδος, ἡ, Nemæa, ut Νεμειάδες πύλαι, Nemææ portæ. Ab eod.

Νέμεια, τὰ, pro Νέμεα, ludi illi.

Νεμειαῖος, αία, αῖον, vide Νεμεαῖος.

Νεμέθω, pasco. A νέμω.

Νέμειος, εία, ειον, Nemæus. A Νεμέα.

Νεμεσάσαι, 3. s. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro νεμεσήσαι, a νεμεσάω.

ΝΕΜΕΣΑΩ, ῶ, & νεμεσάομαι, ῶμαι, indignor, irascor, succenseo; (2) invideo, invidens succenseo; (3) indignationem, s. reprehensionem formido, formido, timeo; (4) irritum facio hostis s. inimici consilium, spem; *quasi sc. invidens ei lætitiam e secessu.* aor. 1. part. νεμεσήσας; pass. νεμεσηθεὶς, poët. νεμεσσηθείς. Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr.

Νεμέσεια, ων, τὰ, festum in honorem Deæ Nemesis. Ab eod.

Νεμεσήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, indignabundus, querulus. A νεμεσάω.

Νεμεσητικὸς, ἡ, όν, qui facile succenset, ad indignationem propensus. Ab eod.

Νεμεσητὸς, ἡ, όν, *Poët.* νεμεσσητὸς, vituperandus, reprehensione dignus, odiosus; (2) invisus, invidiosus; (3) querulus, stomachosus. Ab eod.

Νεμεσίζη, 2. sing. præs. act. verbi

Νεμεσίζω, & frequentius νεμεσίζομαι, reprehendo, succenseo, indignor, irascor; (2) vereor, revereor. Ἦρη δ' ὅτι τόσον νεμεσίζομαι, Il. 8, 407. Ab eod.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio cum quadam invidia;

vidia ; (2) justa reprehensio ; (3) indignatio ob res alicujus prosperas, quibus indignus est, aut ob res adversas, quibus est indignus ; (4) indignatio ob sceleratum facinus ; (5) ultio divina, vindicta ; (6) Nemesis, Dea quæ felicibus hominum rebus invideret eosque vel hanc ipsam ob causam, vel ob insolentiam ex fortuna ortam coerceret ac reprimeret. Ph. νέμεσις, ultrix. A νεμεσάω.

Νεμεσᾷ, 3. s. pr. ind. act. *Poët.* pro νεμεσᾷ, a νεμεσάω.

Νεμεσατὸν, acc. s. *Poët. & Dor.* pro νεμεσητὸν,

Νεμέσθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. *Ion. Poët. & Boeot.* pro ἐνεμήσθησαν, a νεμεσάω.

Νεμέσωρ, ορος, ὁ, distributor, Rob. A νέμω.

Νεμηθέντος, g. s. aor. 1. part. pass. v. νέμω.

Νέμησις, εως, ἡ, distributio, partitio ; (2) pabulatio, Gl. V. A νέμω, *tribuo*, item *pasco*. Unde

Νεμητὴς, οῦ, ὁ, partitor, distributor.

Νέμος, ους, τὸ, nemus, locus arboribus consitus, densus, & pascuus ; (2) pudendum muliebre, Hes. (3) oculi cavitas, Hes. A

ΝΕ΄ΜΩ, fut. νεμῶ, p. νενέμηκα, aor. 1. ἔνειμα, tribuo, distribuo ; νέμομαι, tribuor, dividor ; interdum & divido, partior ; (2) νέμω, & frequentius νέμομαι, possideo, habeo, colo ; (3) νέμω, pasco ; νέμομαι, pascor ; (4) νέμω, administro ; (5) dicitur ut Lat. tribuo, pro concedo, largior ; item locum relinquo, credo, audio, &c. Εἰ σατρὸς νέμοι τὶν' ὄραν τῦ κλῶς πράσσειν δοκεῖν, curat ut is bene succedat, Soph. Trach. 57. Ἥμαρτον, εἴ τι τλῶδ' ἁμαρτίαν νέμεις, peccatum putas, ibid. 490. Ἃ δ' μέγαν Πακλαλὸν ὄχρυσον νέμεις, id. Phil. 392. Νεμόμεθα δ' ἐν κήποις τὰ λῶτα Ζώσαμα, Arist. Av. 159. Καὶ μοὶ δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν, ibid. 389. Ἀπονίστρον ἐδῶλοι νέμονται βίοτον, Pind. Ol. 2, 112.

Νένασαι, 3. s. perf. ind. pass. *Dor.* pro νένησαι, a νάω.

Νενίαται, 3. pl. perf. indic. pass. *Ion.* pro νένιπται, a νίπω.

Νενέμηκας, 2. s. perf. ind. act. v. νέμω.

Νένηκε, 3. s. perf. ind. act. v. νέω.

ΝΕΝΗΗΛΟΣ, ὁ, cæcus ; (2) attonitus, demens, vecors, Hes. Sch. Apoll.

Νενίκανται, 3. pl. perf. ind. pass. *Dor.* pro νενίκηνται, a νικάω.

Νενίκημαι, *victus sum*, perf. ind. pass.

ΝΕΝΝΟΣ, ου, ὁ, patruus, vel avunculus, Eust. Poll.

ΝΕΝΝΟΣ, ὴ, ὸν, stultus, fatuus, Hes,

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. v. νομίζω.

Νένοται, 3. s. perf. ind. pass. *per Syncop.* pro νενόηται, a νοέω.

Νένορε, 3. s. perf. ind. med. v. νέρω.

Νενόμεθα, 1. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro νενοήμεθα, a νοέω.

Νεοαλδὴς, ής, ὁ, ἡ, ὸν, nuper auctus, qui recens excrevit, Hes. Ex νέος, & ἀλδέω.

Νεάλωτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens captus, Suic.

Νεοαρδὴς, ής, ὁ, ἡ, ὸν, nuper irrigatus. Ex νέος, & ἄρδομαι.

Νεοβάπτιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens baptizatus.

Νεόβαλτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens mulctus, ut νεόβαλτον γάλα. Ex νέος, & βάλλω.

Νεοβλαστὴς, ής, ὁ, ἡ, ὸν, noviſſime in lucem editus ; (2) tenuia germina emittens, Rob. Ex νέος, & βλαστάνω, *germino*.

Νεόβλαστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Νεόβορος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens adesus, Hes. Ex νέος, & βορά.

Νεόβροχος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens irrigatus, Hes. νεόβροχοι, prægnantes, uterum ferentes. Ex νέος, & βρέχω.

Νεόβρως, ῶτος, ὁ, ἡ, ὸν, modo pastus, qui non ita dudum cibum sumpsit. Ex νέος, & βιβρώσκω.

Νεογαμετὴ, ῆς, ἡ, nova nupta, Gl. V.

Νεόγαμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui nuper uxorem duxit, vel quæ nuper nupsit ; nova nupta.

Νεογενὴς, ής, ὁ, ἡ, ὸν, nuper natus, recens natus. Ex νέος, & γίνομαι.

Νεογίνητος, ον, idem.

Νεογιλαῖος, ὁ, ἡ, ὸν, recens natus, s. ortus. A

Νεογιλὴς, ής, ὁ, ἡ, ὸν, infans modo natus. A νεογενής.

Νεογιλὶς, ὶς, ὶν, idem & ab eodem.

Νεόγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, novas habens pupillas, qui visum recuperavit. Ex νέος, & γλωσσὶς, *pupilla*.

Νεογλύφανος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens cœlatus. Ex νέος, & γλύφω.

Νεογνὸς, ὁ, recens genitus, recens natus, recens a partu, recenti partu editus, Gl. V. νεογνὸς, parvulus. Ex νέος, & γείνομαι.

Νεόγονος, ος, ὁ, recens a partu. Ex νέος, & γείνομαι.

Νεόγραπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens scriptus, recens pictus, Rob.

Νεόγυιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, juvenilia membra habens. Ex νέος, & γυῖον.

Νεογωνὸς, ος, ὁ, qui nuper uxorem duxit. Ex νέος, & γωνή.

Νεοδάμας, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens domitus, Suic. Ex νέος, & δαμάω.

Νεοδαμώδης, ες, ὁ, ἡ, ὲς, recens in populares adscitus. Apud Lacedæmonios Νεοδαμώδεις dicebantur Helotes libertate donati. Ex νέος, & δαμώδης, pro δημώδης.

Νεόδαρτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens excoriatus. At νεόδαρτον δέρμα, pellis nuper detracta. A νέος, & δέρω.

Νεοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens doctus, qui nuper didicit. Ex νέος, & διδάσκω.

Νεοδμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὴν, nuper domitus. At νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, ex Euripid. ubi sponsa quasi domita. Ex νέος, & δαμάω.

Νεόδμητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens exstructus ; (2) recens domitus ; (3) *Epith.* recens nuptæ. Ex δαμάω.

Νεοδόμητος, ον, recens exstructus. A δέμω.

Νεόδορος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens excoriatus. Ex νέος, & δορὰ, *pellis*.

Νεοδρεπὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recens decerptus. Ex νέος, & δρέπω, *carpo*.

Νεοδρεπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens decerptus.

Νεόδρεπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem, Rob. Ex iisd.

Νεοειδὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, juvenili facie præditus. Ex νέος, & εἶδος.

Νεοζυγὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recenter confectus, recens elaboratus, Hes. Ex νέος, & ἔργον.

Νεόζυγος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conjugatus, seu copulatus. De recens nupta.

Νεόζυξ, υγος, ὁ, ἡ, ὺξ, idem & ex iisd.

Νεόζυμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens fermentatus, *Epith.* panis. A ζύμη,

Νεοηλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ικ, juvenilis.

Νεοθαλὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, nuper virens, qui nuper pullulavit ; (2) recens ortus, recens genitus. Ex νέος, & θάλλω.

Νεοθανὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recens mortuus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθεν, *Adv.* recens.

Νεοθηκὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recens acutus. Ex νέος, & θήγω.

Νεοθηλὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, idem quod νεοθαλής.

Νεοθὴξ, ῆγος, idem quod νεοθηκής.

Νεοθλιβὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recens expressus. Ex νέος, & θλίβω.

Νεόθλιπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Νεοθνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὲς, recens mortuus, recens interemptus. Ex νέος, & θνήσκω.

Νεόθρεπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens compactus, recens coagulatus ; de caseo. A τρέφω.

Νεόθυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens immolatus. A θύω.

Νεοΐη, ης, ἡ, juvenilis ætas. A νέος. Νέον νίκησε νεοΐη, Hom. Il. 23, 604.

Νεοικοδόμητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens ædificatus. Ex νέος, & οἰκοδομέω.

Νέοικος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui recens alicubi ædes habere cœpit ; (2) in nova urbe domum habens.

Νεοκαλλιγράφος, ὁ, ἡ, ὸν, eleganter scribens.

Νεοκατάγραφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conscriptus.

Νεοκατασκάφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens exstructus, recens conditus, Suic. Ex νέος, & κατασκάπτω.

Νεοκατάσκαφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem Suic. Ex νέος, & κατασκάπτω.

Νεοκατάστατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens constitutus, nuper fundatus. Ex καθίστημι.

Νεοκατάχριστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens inunctus, noviter illitus.

Νεοκατήχητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens institutus. Ex κατηχέομαι.

Νεοκάτοικος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod νεόικος.

Νεοκάτλυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, cui recens solea subjecta est, Suic. Ex νέος, & κατλύω.

Νεόκαυστος, ὁ, ἡ, ὸν, recens crematus. Ex καίω.

Νεόκαυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Νεοκηδὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recentem mœrorem habens, recenti mœrore adfectus. Ex νέος, & κῆδος, *mœror*.

Νεόκλωστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens contextus, recens nendo ductus.

Νεοκμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ὴν, recens fabricatus, noviter factus. Ex νέος, & κάμνω.

Νεόκμητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens elaboratus, recens confectus ; item recens mortuus. Ex iisd.

Νεόκοπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens cæsus, ut νεόκοπος καρδόπος, mactra recens excavata, Eupolis ap. Poll. Ex νέος, & κόπτω.

Νεόκοπτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ut νεόκοπτος μύλη, mola recens incisa, Aristoph. in V. Ex iisdem.

Νεόκοτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui novas iras animo conditas habet ; (2) novus, recens, Suic.

Νεόκρας, ατος, ὁ, ἡ, ὸν, ut νεόκρας οἶνος, vinum recens mixtum, recens dilutum aut temperatum. Ex νέος, & κεράννυμι.

Νεόκρατος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisd.

Νεόκλητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens adquisitus, nuper partus, Suic. Ex νέος, & κλάομαι.

Νεόκλιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens conditus.

Νεόκλυστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens interfectus, Rob. Ex νέος, & κλύζω.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum multitudo ; juventus, Gl. V. A νέος.

Νεολαμπὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, novum s. magnum & clarum, *item*, insolitum, Ex νέος, & λάμπω.

Νεόλεκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens collectus, nuper lectus ; tiro, Ph. Ex νέος, & λέγω.

Νεολεξία, ας, ἡ, tirocinium, Ph. Ex iisd.

Νεόλητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nuper captus, Suic. Ex νέος, & λαμβάνω.

Νεολκίω, ut νεολκῶ πλοῖον, navem subduco, Ph. νεωλκημένος, subductus, p. pass. part. Ex ναῦς, & ἕλκω, *traho*.

Νεολκία, ας, ἡ, navis tractio, vel subductio. Ex iisd.

Νεόλλυτος, vel νεόλυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens lotus, Hom. in Hym. Ex νέος, & λύω.

Νέομαι, nato ; venio ; vado.

Νεομάλακτος, ον, recens subactus, *Epith.* panis recentis. A μαλάσσω.

Νεόμηνος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ut νεόμηνος Σελήνη, novæ lunæ ; apud Aratum. Ex νέος, & μήν.

Νεομηνία, ας, ἡ, novilunium, novus mensis ; calendæ ; nova luna, Ph. Ex νέος, & μήν.

Νέον, *Adv.* recens, nuper. A νέος.

Νεόνυμφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, nova nupta, Ph. Ex νέος, & νύμφη.

Νεόξεστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, recens politus. Ex νέος, & ξέω.

Νεοπαγὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, recens compactus, recens coagmentatus. Ex νέος, & πήγνυμι.

Νεοπαθὴς, ὲς, recens a luctu, recentem luctum, dolorem habens. A πάθος.

Νεοπειθὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, nuper ad officium redactus. Ex νέος, & πείθω.

Νεόπεις, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ex iisdem.

Νεοπενθὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, qui in recenti luctu est. Ex νέος, & πένθος.

Νεοπηγὴς, ής, ὁ, ἡ, ὲς, idem quod νεοπαγὴς.

Νεόπηκτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, idem.

Νεοπλεκὲς,

Digitized by Google

Νεοπλεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens plexus, recens contextus.
Νεόπλουτος, ὁ ἡ ὸν, recens ditatus.
Νεοπλωὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens lotus, Poll. Ex νέος, & πλυνω.
Νεόπλυτος, ὁ ἡ ὸν, recens lotus, nuper ablutus, Herodot. Ex iiſd.
Νεοποιέω, ῶ, novum facio, renovo.
Νεοποίητος, ὁ ἡ ὸν, recens factus, noviter fabricatus. Ex iiſd.
Νεοποίκιλος, ον, pulcre recens, novus & pulcher, ut νεοσίγαλος, cujus eſt interpretatio.
Νεοπολῖται, qui publico ſuffragio jus civitatis adepti ſunt, νεοπολίτης, ου, ὁ, novus civis, Poll.
Νεοπολῖτις, ιδος, ἡ, ut νεοπολῖται πόλις, urbs novos habens cives. A νεοπολίτης.
Νεοπότιστος, ου, ὁ ἡ ὸν, nuper irrigatus. Ex νέος, & ποτίζομαι, *irrigo*.
Νεόπτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui recens bibit, Suic. Ex νέος, & πίνω, *bibo*.
Νεοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, juvenes decens, juvenilis. Ex νέος, & πρέπω.
Νεόπρις, ιος, ὁ ἡ ὶ, recens ſerra ſectus. Ex νέος, & πρίω.
Νεόπτολις, εως, ἡ, urbs nova.
Νεοπυρίητος, ον, recens fotus. A πυριάω.
Νεορρᾳγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens ruptus. Νεορρᾳγὴς φλὶψ, *Aret.* Ex νέος, & ῥηγνύω.
Νεόρρανος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens adſperſus, recenter madens.
Νεορρόφητος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui recens ſorbitionem ſumpſit, Suic. Ex νέος, & ῥοφέομαι.
Νεόρρυτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui recens effluxit, recens fluens. Ex νέος, & ῥύω.
Νεόρτος, ου, ὁ ἡ ὸν recens excitatus, ſeu exſuſcitatus. Ex νέος, & ὄρομαι.
ΝΕΟΣ, νέα, νέον, novus, novellus, recens; (2) juvenis, tiro, Gl. V.
Νεὸς, οῦ, ὁ, novalis, novale. A νέος.
Νεοσίγαλος, ου, ὁ, propter novitatem & excellentiam admirandus, pulcre recens, ut Σηκὸν ἐρεπτὸν apud Hom. mirando artificio facta, Rob.
Νεοσκαφὴς, ες, recens effoſus, circumſtructus.
Νεόσμηκτος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens politus, recens acutus, recens purgatus. Ex νέος, & σμήχω.
Νεοσπαδὴς, ὲς, recens deſtrictus. A σπάω.
Νεοσπάραχτος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens dilaniatus. Ex νέος, & σπαράσσομαι.
Νεοσπὰς, άδος, ἡ, nuper evulſa. Ex νέον, & σπάω, *trabo*.
Νεόσπορος, ὁ ἡ ὸν, recens ſeminatus. A σπείρω.
Νεοσσεύω, & *Att.* νεοττεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico, Rob. A νεοσσιὰ. Unde
Νεοσσιὰ, *Att.* νεοττιὰ, ᾶς, item νεοσσὶς, vel νεοττὶς, ίδος, ἡ, nidus, pullorum cubile.
Νεόσσιον, f. νεοσσίον, *Att.* νεόττιον, ου, τὸ, pullulus; pullus tenellus. Dim. ab eod.
Νεοσσοκομέω, vel νεοττοκομέω, ῶ, pullos alo, curo. A
Νεοσσοκόμος, vel νεοττοκόμος, ου, ὁ ἡ ὸν, pullos nutriens, Suic. Ex νεοσσὸς, & κομέω.
Νεοσσοπoιία, ας, ἡ, nidulatio; cunabula. Ex νεοσσὸς, & ποιέω.
ΝΕΟΣΣΟΣ, vel νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, nidus, Ph.
Νεοσσοτροφεῖον, vel νεοττοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi pulli aluntur, aviarium. A
Νεοσσοτροφία, vel νεοττοτροφία, ῶ, pullos alo; νεοσσοτροφεῖσθαι, aliquis dicitur, i. e. a puericia educari veluti pullus. A τρέφω.
Νεοσσοτροφία, ὴ, ſtudium pullorum alendorum. A pr.
Νεόσσυτος, ος ὁ ἡ ὸν, recens incitatus, recens. Ex Heſ. ὑπὸ νέόσσυτα, νεοσσὶ ὁρμωντα, νεαρά. Ex νέος, & σεύομαι.
Νεοσταθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens conſtitutus, recens inſtitutus. Ex νέος, & ἵστημι.
Νεοστεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens coronatus, Heſ. ubi Gen. νεοστεφέος. Ex νέος, & στέφω.
Νεοστράτευτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui nuper militiæ nomen dedit, recens miles; νεοστράτευτοι, tirones, Ph. Ex νέος, & στρατεύομαι.
Νεόστροφος, ου, ὁ ἡ ὸν, nuper tortus velut funis, ideoque novus. Ex νέος, & στρέφω.
Νεοσύλλεκτος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens collectus, Ph. νεοσύλλεκτοι, tirones. Ex νέος, & Συλλέγω.
Νεοσύλλογος, ον, idem, velut exercitus.
Νεοσύστατος, ου, ὁ ἡ ὸν, nuper concretus, qui nuper coaluit. Ex νέος, & Συνίσταμαι.
Νεοσφαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens jugulatus, nuper mactatus. Ex νέος, & σφάζω.
Νεόσφακτος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iiſd.
Νεοστάξ, άγος, idem & ab eod.
Νεότας, *Dor.* pro νεότης, *juventus*.
Νεοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens abſolutus. Ex νέος, & τέλος.
Νεοτρὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, novam oblectationem habens; (2) brevi tempore oblectans; (3) novus. Ex νέος, & τίρπω.
Νεότευκτος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens fabricatus, recens factus, noviter paratus.
Νεοτύχὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, idem. Ex νέος, & τεύχω.
Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia; (2) juvenes, juvenum multitudo. A νέος.
Νεότηϊος, ου, ὁ ἡ ὸν, juvenilis. A νεότης.
Νεότμητος, ου, ὁ ἡ ὸν, nuper ſectus, recens cæſus vel inciſus. Ex νέος, & τέμνω.
Νεοτόκος, ου, ὁ ἡ ὸν, quæ recens peperit, puerpera, Ph. Ex νέος, & τίκτω.
Νεότομος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens ſectus. Ex νέος, & τέμνω.
Νεοτρεφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, nuper nutritus; (2) recens natus. Ex νέος, & τρέφω.
Νεοτριβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens tritus. Ex νέος, & τρίβω.
Νεότροφος, ου, ὁ ἡ ὸν, idem quod νεοτρεφὴς.
Νεότρωτος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens vulneratus.
Νεοττεία, ας, ἡ, nidificatio, nidulatio, nidus; (2) cunabula.
Νεοττεύσις, εως, ἡ, nidulatio; (2) nidus. A
Νεοττεύω, nidulor. A νεοττὸς.
Νεοττία, ας, ἡ, ſive νεοττιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. A νεοττὸς.
Νεόττιον, ου, τὸ, pullus. A νεοττὸς. Unde
Νεοττὶς, ίδος, ἡ, pullaſtra, gallinula.
Νεοττοκομέω, id. quod νεοτροφέω.
Νεοττοποιᾶ, nidulor, Gl. V.
Νεοττὸς, οῦ, ὁ, pullus, & ovi vitellus.
Νεοττοτρεφέω, ῶ, pullos alo. Ex ν. & τρέφω.
Νεουργία, ῶ, fut. ήσω, novum facio, renovo; νεουργεῖσθαι, renovari. A
Νεουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, nuper factus. Ex ν. & ἔργον.
Νεουργὸς, οῦ, ὁ, navium fabricator, Poll. Ex ναῦς, & ἔργον.
Νεούτατος, ου ὁ ἡ ὸν, recens vulneratus, modo ictus. Ex νέος, & οὐτάω.
Νεοφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, nuper ortus, qui modo apparuit, Suic. Ex νέος, & φαίνομαι.
Νεόφθιτος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui modo interiit, modo mortuus; (2) recens corruptus, recens vitiatus. Ex νέος, & φθίω.
Νεόφοιτος, ου, ὁ ἡ ὸν, modo prodiens; (2) recens inſaniens, Rob. Ex νέος, & φοιτάω.
Νεόφονος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens occiſus, modo interfectus, Rob. Ex νέος, & φένω.
Νεοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, recens germinans, ut νεοφυὲς δένδρον, apud Pollucem, modo ſuccreſcens arbor. Ex νέος, & φύω.
Νεοφύρατος, ον, recens piſtus, *Epith.* panis. A φυράω.
Νεοφυτεῖον, ου, τὸ novelletum, Gl. V. A
Νεόφυτος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens plantatus; novellus, novella, Gl. Vet. ut νεόφυτον δένδρον, Pollux & Philox. νεόφυτον, novellum. Apud Scriptores Eccl. νεόφυτος dicitur de eo, qui recens ad fidem Chriſtianam acceſſit, Suic. Ex iiſd.
Νεοφώτιστος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens illuminatus, i. e. baptizatus, Suic. Ex νέος, & φωτίζω.
Νεοχάρακτος, ὁ ἡ ὸν, recens ſculptus, modo impreſſus, Gl. V. rudis. Ex ν. & χαράσσω.
Νεοχμέω, ῶ, res novas molior, innovo; apud Suid. ſed uſitatius νεοχμόω. A νεοχμός.
Νεοχμὴ, ἡ, res novæ.
Νεοχμία, ας, ἡ, *Ion.* νεοχμίη, ης, ἡ, rerum novarum molitio, novatio. Ab eod.
Νεοχμίζω, novo. Ex Heſ. ubi νεοχμιζομένῳ, καινοργουμένῳ.
Νεοχμὸς, ὸς, ὁ ἡ ὸν, novus, recens. A νέος.
Νεοχμόω, ῶ, fut. ώσω, res novas molior, innovo; (2) immuto. A νεοχμός.
Νεοχμὼς, recenter; (2) aliquid innovando.
Νεόχμωσις, εως, ἡ, molitio rerum novarum, innovatio; (2) novatio, rei novæ deſignatio. A νεοχμόω.
Νεόχριστος, ου, ὁ ἡ ὸν, recens illitus, modo obductus calce vel ſimili. Ex νέος, & χρίω.
Νεόω, ῶ, novo, innovo, renovo. A νέος.
ΝΕΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, filii, progenies, poſteri, nepotes.
Νήπαδες, ων, οἱ, euntes, procedentes, ut piſces, h. e. ſine pedibus. Ex νέω, *nato*, & πούς.
Νέρθε, vel νέρθεν, *Adv.* ſubter, infra. Ab ἔρθω.
Νέρτατος, infimus, imus, Heſ. νέρτατα, ἔσχατα, ultima.
Νερτέριος, ίη, ον, infernus, inferus. A νέρθε.
Νερτεροδρόμος, ὁ ἡ ὸν, orci curſor, ſ. nuncius.
Νέρτερος, έρα, ον, inferior; νέρτεροι, inferi; (2) infernalis.
Νέρτος, ου, ὁ, avis quædam.
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. A νεύω, *nuto*.
Νεύμαι, veniam, redibo, f. a νέομαι.
Νεύμεθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro νεόμεθα, a νέομαι.
Νεύοιεν, 3. pl. præſ. opt. act. verbi νεύω.
Νευρὰ, ᾶς, ἡ, nervus, quo arcus intenditur; (2) fides inſtrumenti muſici. A νεῦρον.
Νεῦρα, vires, Gl. V. A νεῦρον.
Νεύρεσ, gen. ſing. *Ion.* pro νεύρας.
Νευρία, ας, ἡ, funis e nervis tortus. Ab eod.
Νευρικὸς, ἡ, όν, nervorum vitio laborans.
Νεύρινος, ίνη, ινον, nerveus, e nervis confectus. Ab eod.
Νευρίον, ου, τὸ, fidicula, chordula, Dim.
Νευρὶς, ίδος, ἡ, nervus; (2) frutex quidam ſurculoſus. Ab eod.
Νευρίτης, ου, ὁ, vel νευρῖτις, ίδος, ἡ, neurites lapis. Ab eod.
Νευροβάτης, ου, ὁ, qui nervis ſ. funibus nerveis ambulat; funambulus. Ex νεῦρον, & βαίνω. Unde
Νευροβάτεω, ου, ὁ, nervis ſe movens, V. Lex.
Νευροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, nervo ſimilis. Ex νεῦρον, & εἶδος.
Νευρόκαυλος, ου, ὁ ἡ ὸν, nervoſum caulem habens. Ex νεῦρον, & καυλός.
Νευροκοπέω, nervos incido, enervo, debilito; νευροκοπημένος, p. paſſ. part. cui nervi ſunt inciſi. Ex νεῦρον, & κόπτω.
Νευρολάλος, ου, ὁ ἡ ὸν, nervis reſonans. Ex νεῦρον, & λαλέω.
ΝΕΥΡΟΝ, ου, τὸ, nervus; νεῦρα, nervi; vires; fides.
Νευροπαχὴς, ἐα, ὲν, nervos craſſos habens.
Νευροῤῥαφέω, ῶ, nervis conſuo.
Νευροῤῥαφικὸς, ἡ, όν, ad ſuturam, quæ nervis fit, pertinens. A
Νευροῤῥαφὸς, ου, ὁ ἡ ὸν, qui nervis fuit, ſutor. Ex νεῦρον, & ῥάπτω, *ſuo*.
Νευροσπαδὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὴ, nervo tractus. Ex νεῦρον, & σπάω.
Νευροσπασία, ῶ, nervis ſ. fidiculis traho, attraho, protraho, ago; νευροσπασίομαι, ῶμαι, nervis, fidiculiſque trahor.
Νευροσπάσαι, οἱ, ſigillarii, qui nervis parva animalium ſigna ſeu ſimulacra trahebant, ita, ut ſua ſponte moveri viderentur.
Νευροσπαστικὸν, τὸ, pars animi nervos movens. A
Νευρόσπαστος, ου, ὁ ἡ ὸν, nervis tractus, qui nervorum artificialium tractu movetur. Ex νεῦρον, & σπάω.
Νευροτόνος, ὁ ἡ ὸν, nervis intentus, nervis contentus. Ex νεῦρον, & τείνω.
Νευρότρωτος, ου, ὁ ἡ ὸν, vulneratos, ſ. ſaucios nervos habens.
Νευροχονδράδης, ἐος, ὁ ἡ ὴ, ex nervis & cartilagine conſtans, Rob. Ex νεῦρον, & χόνδρος.
Νευρόω, ῶ, fut. ώσω, nervos adhibeo alicui, confirmo, roboro; νενεύρωται, nervis intentum eſt. p. paſſ. Ex νεύρωται μὴ δὲι Συμφορὰ δεινὼς, Ariſt. Lyſ. 1083. A νεῦρον.
Νευρώδης, ους, ὁ ἡ ὸν, nervoſus. Ab eod.

Digitized by Google

Νευρωεις, ωεσα, εν, (rectius νευρόεις) nervosus; (2) validus, Hes. Ab eod.
Νεῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνευσε, a νεύω.
Νεῦσις, εως, ἡ, natatio. A νεύω, *nato.*
Νεῦσις, εως, ἡ, nutus. A νεύω, *nuto.*
Νευσάζω, nuto; (2) nutu admoneo. Νευσάζων κόρυθι βριαρῇ, Il. 20, 162. κεφαλῇ, Odyss. 18, 153. A νεύω.
Νευστέον, natandum. A νεύω, *nato.*
Νευστήρ, ῆρος, ὁ, (al. νευτὴρ) natator. A νεύω.
Νευστικός, ἡ, όν, natatilis, Gl. V. A νεύω.
Νευστικὸς, ἡ, όν, deorsum tendens. A νεύω.
Νευστὸς, ἡ, όν, natatilis, natans. A
ΝΕΤΩ, f. νεύσω, p. νένευκα, nuo, innuo, nutu significo; (2) nuto, vergo, propendeo, inclino. Ὅς πάντας ἐς φίδον κάρα νεύσας φόζῳ κρύπτεται, Soph. Antig. 275. Λογάσι δ' Ἀργείων στρατῦ τεταίαις ἔνευσε, παρθένον λαβεῖν, Eur. Hec. 545.
Νεύω, nato, no; ponitur solummodo hoc verbum, ut hinc sit a. 1. νεῦσαι, natare, & νευστέον, natandum; quæ tamen possunt etiam esse a νέω, cujus f. sit νεύσω, ut πλέω, πλεῦσαι.
Νέφεα, *nubes*, nom. plur. a νέφος, εος.
Νεφέλη, ης, ἡ, nubes; (2) nebula; (3) nubecula in urina; νεφέλαι, retia & laquei, quibus aves capiuntur. A νέφος.
Νεφελεγερέτα, g. s. *Æol.* pro νεφεληγερέτα. A
Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubes excitans, nubes cogens; Jovis epith. Gen. νεφεληγερέταο, Voc. νεφεληγερέτα, pro Nom. Ex νεφέλη, & ἐγείρω, vel ἀγείρω.
Νεφελήδης, nubis in modum. A νεφέλη.
Νεφέλησιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro νεφέλαις.
Νεφέλιος, α, τὸ, parva nubes, nubecula; (2) nubecula in urina; (3) exulceratio in nigro oculi; (4) macula in unguibus. Dim. a νεφέλη.
Νεφελογενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, nube genitus, nubigena. Epith. Centaurorum. Ex νεφέλη, & γείνομαι.
Νεφελοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, nubis speciem habens; nubilus. Ex νεφέλη, & εἶδος.
Νεφελοκένταυροι, ων, οἱ, nephelocentauri; ficti a Luciano in Ver. Hist.
Νεφελοκοκκυγία, ας, ἡ, Nephelococcygia, urbs ficta avium ap. Aristoph. Ex νεφέλη, & κόκκυξ, *cuculus.*
Νεφελόω, nubibus obduco.
Νεφελώδης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, nubilus, nubilosus.
Νεφελωτὸς, ἡ, όν, nubeus, e nube factus.
Νεφίον, ου, τὸ, nubecula, Gl. V. a νέφος.
Νεφοειδὴς, ἐς, caliginosus, obscurus.
ΝΕΦΟΣ, ους, τὸ, nubes, nebula; (2) nubes s. contractio frontis; (3) ingens & conferta multitudo, νέφη, pl. nubes; (2) retia.
Νεφόω, ῶ, f. ώσω, nubes cogo, nubibus obscuro. Et poss. νεφύμμι, nubibus obductus, a. 1. part. neutr. νεφωθείς, obnubilatum. A νέφος.
Νεφριδίον, ία, ιον, ad renes pertinens. A νεφρός.
Νεφρίτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Νεφριτικὸς, ῆ, όν, nephriticus, qui renum dolore laborat. Ph. renosus. Ab eod.
Νεφρῖτις, ιδος, ἡ, sc. νόσος, morbus renum. Gl. V. renum valitudo. A νεφρίτης.
Νεφροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, renibus similis, renum formam habens. Ex νεφρός, & εἶδος.
Νεφρομήτρα, ας, ἡ, renum matrix s. mater.
ΝΕΦΡΟΣ, οῦ, ἡ, ren; (2) vota & sensa animi in Sacris.
Νεφρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, reni similis. A νεφρός.
Νεφω *inus.* (pro νεφαω) unde νένεφα, A. ist. pph.
Νεφώδης, ἐος, ὁ ἡ ἡ, nubibus obductus, nubilosus, nubilus. Ab eod.
Νέφωσις, εως, ἡ, nubium coactio; (2) nubila s. nubes coactæ. A νεφόω.
ΝΕΩ, eo, redeo; usitatum νέομαι, f. νεῦμαι, redibo. inf. νεῖδζ, redire.
ΝΕΩ, nato, Gl. V. f. νεύσω, huic potest attribui, ut verbo πλέω, f. πλεῦσω, a. 1. νεῦσαι, natare.

ΝΕΩ, νεῖς, νεῖ, neo, nes, net; filum duco s. torqueo, inf. νεῖν, nere, f. νήσω.
ΝΕΩ, glomero, acervo, cumulo. Ab hujus f. νήσω, a. 1. ἔνησα. 3. pl. ἔνησαν, cumularunt. inf. νῆσαι, cumulare, p. pass. νενημμένος, cumulatus. Ἐφασκε, κεἰ μὴ ἐ σήματα νήσω, ὀτοτύξεσθαι μακρὰ τῷ κεφαλῷ, Arist. Lys. 522. Νήσας σωρὸν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω, ibid. 375.
Νεωκορέω, ῶ, f. ήσω, templi verrendi & expurgandi curam habeo, sum æditus. Gl. V. æditor. A νεωκόρος.
Νεωκορία, ας, ἡ, munus æditui, Suic. A
Νεωκόρος, ου, ὁ, cui templi verrendi & expurgandi cura demandata est, æditus, æditimus, Gl. V. Ex νεώς pro ναὸς, & κορέω, *verro.*
Νεωλκέω, ῶ, f. ήσω, navem traho, attraho, subduco. p. pass. νενεωλκημένον πλοῖον, navis subducta. Ex Gen. Att. νεώς, & ἕλκω.
Νεωλκία, ἡ, navis tractio, navis subductio.
Νεώλκιον, ου, τὸ, navale, locus, in quem naves subducuntur. A
Νεωλκὸς, οῦ, ὁ, qui naves in stationem seu portum subducit, vel attrahit; (2) qui e portu navem extrahit, & phalangis imponit. Ex Gen. νεώς, *navis*, & ὁλκή.
Νέαμα, ατος, τὸ, novale, ager renovatus. A νέος.
Νεάμεθα, 1. pl. præs. conj. med. v. νέομαι.
Νεαμμένη, *iterata, novata*, part. præs. pass. f. g. *contr.* pro νεαομένη, a νεάω.
Νεάν, ᾶνος, ὁ, navale, statio navium. A νεώς, pro ναὸς.
Νεώνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, nuper emptus, (servus) novitius, Ph. Ex νέος, & ὠνητός.
Νεωποιέω, ῶ, f. ήσω, templum ædifico, seu ædificationi templi præsum. A
Νεωποιὸς, ου, ὁ ἡ ὑ, qui naves fabricatur. Ex ναὸς, *Gen. Att.* νεώς, & ποιέω.
Νεωρέω, ῶ, naves custodio. Ex *Gen. Att.* νεώς, *navis*, & ὠρέω.
Νεωρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, recens; apud Soph. νεωρῆ βόστρυχον, recentem cincinnum. Ex νεος, & ὥρα, vel ex νέον, & αἴρω.
Νεώριον, ου, τὸ, locus, in quo naves custodiuntur; navale; plur. νεώρια, navalia, Ph. Ex *Gen. Att.* νεώς, *navis*, & ὑρέω, *custodio.* Vid. Νεώσοικος.
Νεωρὶς, ίδος, idem.
Νεωριοφύλαξ, ακος, ὁ, Vid. seq.
Νεωρὸς, οῦ, ὁ, Hes. νεωριορύλαξ, cui navale custodiendum committitur. Ex *Gen. Att.* νεώς, & ὥρα, *cura.*
Νεωρυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, recens fossus. Ex νέος, & ὀρύσσω.
Νεὼς, ῶ, ὁ, fanum, Gl. V. Att. pro ναός.
Νέωσις, εως, ἡ, novatio, innovatio. A νεόω.
Νεώσοικος, ου, ὁ, navale, statio navium; νεώσοικοι, pl. navalia, usitatius.
Νεωστὶ, *Adv.* novissime, nuper, recens, Ph. A νέος.
Νέωτα, cum εἰς, vel ἐς, præmisso, ut ἐς νέωτα, in annum novum sive venturum, sive sequentem. A νεόω.
Νεωτερίζω, f. ίσω, res novas molior, innovo; (2) immuto; (3) sequor seu imitor juniorum mores; item novam rationem ineo. Νεωτερίσαι τῷ πολιτείαν, Thuc. τὰ περὶ τὸν ἄνθρωπον, Luc. A νεώτερος. Unde
Νεωτεριστὴς, οῦ, ὁ, rerum novarum studiosus, factiosus. Ph. Ab eod.
Νεωτεροποιέω, ῶ, innovo, res novas molior.
Νεωτεροποιΐα, ας, ὁ, studium rerum novarum. A
Νεωτεροποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, qui res novas molitur, rerum novarum studiosus, turbulentus, seditiosus. Ex νεώτερος. & ποιέω.
Νεώτερος, α, ον, junior; (2) τὸ νεώτερον, juventus; (3) νεωτέρόν τι, insolens, inusitatum durius, gravius; (4) μηδὲν ν. nihil magis, vehementius. A νέος.

Νεωτέρως, *Adv.* nova ratione, nove.
Νεωτὸς, οῦ, ὁ, tempus renovandi agros. A νεόω.
Νέωτος, ου, ὁ, novatio seu renovatio agrorum. Ab eod.
Νεωφύλαξ, ακος, ὁ, custos templi; æditus, Gl. V. Ex νεώς, & φύλαξ.
ΝΗ, Particula affirmantis & jurantis; νὴ Δία, per Jovem, profecto, Gl. V. νὴ Δία, etiam; in comp. priv.
Νῆα, acc. sing. *Poet.* pro ναῦν.
ΝΗΓΑΤΕΟΣ, ου, ὁ ἡ ἡ, novus, nuper factus.
Νήγρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui excitari nequit. Ex νὴ, & ἐγείρω, *excito.*
Νηδύια, ων, τὰ, viscera, intestina, interanea, Dat. νηδυίοισιν, apud Hom. visceribus. A νηδύς.
Νήδυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, dulcis, suavis; quasi ἥδυμος, ab ἡδύς.
Νηδυόφιν, ex utero. A νηδύς.
ΝΗΔΥΣ, υος, ὁ, venter, alvus, uterus.
Νήεσ' pro νήεσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ναυσί.
Νηέω, ῶ, f. ήσω, glomero, acervo, cumulo, onero. A νέω.
Νηήσασα, a. 1. part. act. f. g.
Νήησις, εως, ἡ, coacervatio. A pr.
Νήθω, f. νήσω, neo, filum duco; perf. pass. part. νενησμένος, netus, Gl. V. Ab eod.
Νηΐ, dat. sing. *Ion.* pro ναυΐ, a ναῦς.
Νηΐαδες, ων, αἱ, Naiades, nymphæ fontium, & fluentorum. A νάω, *fluo.*
Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ἡ ἡ, navalis. A ναῦς, pro ναῦς, *navis.*
ΝΗΙΣ, ιδος, ὁ ἡ ἡ, inscius, imperitus, indoctus; (2) timidus, infirmus.
Νηΐτης, ου, ὁ, navalis, nauticus. A ναῦς.
Νηκερδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, non lucrosus, inutilis; (2) insipiens. Ex νὴ, & κέρδος.
Νήκερως, ου, ὁ ἡ ἡ, cornua non habens. Ex νὴ, & κέρας, *cornu.*
Νήκερδας, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Νήκεστος, ου, ὁ ἡ ἡ, insanabilis. Ex νὴ, & ἀκέω, *sano.*
Νηκεστέω, ῶ, f. ήσω, non audio, non obtempero, negligo, contemno. Νηκύσησι θεᾶς, Hom. Il. 20, 14. Ex νὴ, & ἀκούω.
Νηκλὴς, οῦ, ὁ, natator. A νήχομαι, *nato.*
Νηκλιμὸς, ὴ, όν, natatilis, qui natare potest, Gl. V. natatitius. A
Νηκλὸς, ὴ, όν, natans, natatilis.
Νηκλρὶς, ίδος, ἡ, natatrix, ut νηκλρίδες ἐλαῖαι, natantes oleæ, apud Poll. A νήχομαι.
Νηλεχέως, immisericorditer, Hes. A νηλεχὴς, inhumanus, *Hes.* potius *non curans, negligens.* Ex νὴ, & ἀλέγω.
Νηλεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, neut. νηλεὲς, immisericors, crudelis, inhumanus; (2) firmus, patiens. Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, Hom. Il. 19, 229. Ex νὴ, & ἔλεος.
Νηλεὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Νηλεῶς, *Adv.* crudeliter, inhumane.
Νηλεόποινος, ου, ὁ ἡ ἡ, crudeli supplicio puniens. Ex νηλὴς, & ποινή.
Νήλιδυος, ου, ὁ ἡ ἡ, invisibilis.
Νηλιτῶς, *Adv.* crudeliter, inhumaniter.
Νηλιτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, inculpatus, Schol. Homeri pro νηλιτὴς.
Νήλιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, discalceatus, Hes. ubi pl. νήλιποι. Ex νὴ, & ἄλιψ, *calceus.*
Νηλίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, idem, apud Suid.
Νηλιτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, peccati expers, insons, inculpatus. Ex νὴ, & ἁλιτέω, *pecco.*
Νῆμα, ατος, τὸ, filum, stamen, Gl. V. netum. A νέω.
Νηματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, aptus duci ut filum, ad nendum aptus. A præc.
Νημερτέως, *Adv.* vere. A
Νημερτὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, verus, in quo dicendo non peccatur, s. erratur. Ex νὴ, & ἁμαρτάνω, *pecco.*
Νημερτέω, nullis ventis agitor, s. vexor, tranquillo cœlo fruor.

Νημερτέα

Digitized by Google

Νηνεμία, ας, ἡ, ventis vacua tempestas, tranquillitas aëris nullis ventis spirantibus. A νήνεμος, Hom. Il. 5, 523.

Νηνεμίᾳ, acc. sing. *Ion.* pro νηνεμίαν.

Νηνέμιος, ος, ὁ ἡ ἡ, venti vacuus, serenus; Gl. V. tranquillus. Νηνέμιος γὰρ ὁ τόπος, καὶ ὀλεεινὸς ὁ ἔχων ὕδατα γλυκέα, Aristot. Hist. An. 6, 13. Ex νή, & ἄνεμος.

Νηνέω, ῶ, acervo, accumulo. A νέω.

Νήξῃ, dat. sing. *contr.* pro νήξει, a νῆξις.

Νηξίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, natatu quasi pedibus incedens; νηξίποδες vocantur pisces, qui & νεποδες. Ex νήχομαι, & πούς.

Νῆξις, εως, ἡ, natatio, natatus. A νήχομαι.

Νήξομαι, f. 1. ind. med. v. νήχομαι.

Νηοβάτης, ου, ὁ, navem conscendens, nauta, Suic. Ex νηῦς, pro ναῦς, & βαίνω.

Νηοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ναοῖς.

Νηοκόρος, ου, ὁ, templi purgator, ædituus. Ex νηος pro ναὸς, & κορέω, *verro*.

Νηοπόλος, ου, ὁ ἡ ἡ, in templo versans, ædituus, sacerdos. Ex νηὸς, & πολέω.

Νηὸς, οῦ, ὁ, templum, fanum, *Ion.* pro ναός.

Νηος, gen. sing. *Ion.* pro ναὸς, a νηῦς.

Νηοσόος, *Poët.* νεοσόος, ου, ὁ ἡ ἡ, navium servator. Ex νηῦς, & Ζόος.

Νηῦχος, ου, ὁ, navis tutator & custos. Ex νηῦς, & ἔχω.

Νηπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, miserias abolens, dolore carens. Ex νή, & πάθος, *dolor*.

Νήπειος, εία, ειον, infantilis. A νήπιος.

Νηπεκλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, impexus, Hes. ubi pl. νηπεκλέες. Ex νή, & πέκω, *pecto*.

Νηπενθέως, *Adv.* citra luctum. A νηπενθὴς.

Νηπενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, neutr. νηπενθὲς, luctu & mœrore carens; serenus, lætus; quo luctus tollitur, tristitia liberans. Ex νή & πένθος.

Νηπίαα, ας, ἡ, stultitia; Acc. pl. νηπίαας, Il. 22, 502. A νήπιος.

Νηπιάζω, f. άσω, pueriliter vel stulte ago. Gl. V. νηπιάζειν, puerascere. Ab eod.

Νηπιαία, ας, ἡ. pueritia, Gl. V. A νήπιος.

Νηπιαχδεῖν, pueriliter ludere, stulte agere, lascivire apud Hom. part. νηπιαχδέων, Νηπιάας ἐχέειν, puerilia consectari. Hom. Od. 1, 297.

Νηπίαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, infans; puerilis, Gl. V. A νήπιος. Hinc

Νηπιαχώδης, infantile, Gl. Vet. A νηπίαχος.

Νηπιάχω, idem quod νηπιάζω.

Νηπίη, ης, ἡ, infantia; (2) stultitia; imprudentia: νηπίῃσι, Dat. plur. A νήπιος. Unde

Νηπιήϊος, ία, εον, infantilis, puerilis.

Νηπιόομαι, Sch. Hom. id. quod νηπιαχδέω.

Νηπίη, ης, ἡ, stulta; (2) puella parvula. A νήπιος.

Νηπιοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, infanticida. Ex νήπιος, & κτείνω.

Νήπιον, ου, τὸ, infans; ἐκ νηπίου, ab infantia. A νήπιος.

Νηπιοπρεπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, infantes decens. Ex νήπιος, & πρέπω.

Νήπιος, ου, ος, infans, parvulus; (2) stultus, imprudens, amens.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia; (2) stultitia. A νήπιος.

Νηπιοφανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, infans. Ex φαίνομαι.

Νηπιοφρονίη, ης, ἡ, stultitia, qualis est infantum aut puerorum. A

Νηπιόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui puerili mente præditus est, stultus ut puerulus. Ex νήπιος, & φρὴν, *mens*.

Νηπιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, infantilis, puerilis. A νήπιος.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, incomptus, inornatus, R. Ex νή & πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινα, *Adv.* impune. A νήποινος.

Νηποινεὶ, *Adv.* idem & ab eod.

Νηποινὶ, *Adv.* idem. Ab eod.

Νήποινι, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινον, *Adv.* idem & ab eod.

Νήποινος, ου, ὁ ἡ ἡ, impunis, impunitus, qui pœnas non solvit. Ex νή, & ποινή.

Νήπλης, ου, ὁ, sobrius, Suic. A νήφω. Hinc

Νηπλικὸς, ἡ, όν, qui sobrius esse solet.

Νηπυτιάομαι, infantum more balbutio; (2) stolide ago. A

Νηπύτιος, ία, ον, infans; (2) stultus, stolidus, fatuus. A νήπιος.

Νηρεΐδες, ων, αι, Nereïdes, filiæ Nerei, nymphæ marinæ, pl. a Νηρεΐς.

Νηρεῖς, ίδος, ἡ, salacia, Ph. A Νηρεύς.

Νηρεϊος, Nereius; (2) marinus; ut Νήρεια τέκνα, pisces. Ab eod.

Νηρεύς, έως, & ῆος, ὁ, Nereus, Deus marinus.

Νηρήϊδες, & Νηρῆδες, Nereides. A Νηρεύς.

Νήριθμος, ὁ ἡ ἡ, innumerus, innumerabilis.

NHPIO-N, ου, τὸ, nerium, frutex.

NHΪΣ, ιος, ἡ, neris, nardus montana.

Νήρεγος, ου, ὁ ἡ ἡ, de quo non contenditur; (2) innumerus, immensus, multus. Ex νή, & ἔρις.

Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, concha marina, Arist. Hist. An. 4, 4. A νέω, *nato*.

Νήριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod νήριγος.

NHPOΣ, ρά, ρὸν, cavus & humidus.

Νῆσαι, aor. 1. inf. act. v. νήθω, f. νέω.

Νησαῖη λίθος, quibusdam Sardia gemma, aliis smaragdus, Hes.

Νησιάζω, insulam refero, Suic. A νῆσος.

Νησιάρχης, ου, ὁ, insulæ præfectus.

Νησιάρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Νησίδιον, ου, τὸ, parva insula. A νῆσος.

Νησίζω, f. ίσω, idem quod νησιάζω.

Νήσιον, ου, τὸ, parva insula; (2) insula.

Νῆσις, εως, ἡ, ipla actio nendi, f. filum deducendi; (2) adglomeratio, accumulatio. A νέω.

Νησις, ίδος, ἡ, insula parva, Dim. a νῆσος.

Νησιώτης, ου, ὁ, ex insula oriundus; insulanus. Ph. Ab eod.

Νησιωτικὸς, ἡ, όν, insularis, Gl. Vet.

Νησωτης, ου, ὁ, insulana. A νησιώτης.

Νησοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, insulæ formam habens, Suic. Ex νῆσος, & εἶδος.

Νησομαχία, ας, ἡ, insularis pugna, Suic. Ex νῆσος, & μάχομαι.

NHΣOΣ, ου, ἡ, insula; (2) vestis, quam undique purpura ambit.

NHΣΣA, ης, ἡ, anas.

Νησσαῖος, αία, αῖον, qui anatis est. A νῆσσα.

Νησσάριον, ου. τὸ, anaticula, Dim. ab eod.

Νησεία, ας, ἡ, jejunium. A νησεύω. Unde

Νήσειρα, ας, ἡ, jejuna; (2) a jejuno sumpta.

Νησεῖς, *jejunos*, acc. pl. *contr.* pro νησίας.

Νησεύς, ἐος, jejunus. A νῆσις.

Νησευτὴς, οῦ, ὁ, jejunator. Ab eod.

Νησεύω, f. εύσω, jejunus manco, cibo abstineo, jejunio. Νησεύω δὲ τῷ Σαββάτῳ, Luc. 18, 12. A νῆσις.

Νησικὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens, qui nent; (2) nendi peritus. A νέω.

Νήσιμος, ὁ ἡ ἡ, ad jejunium pertinens. A

NHΣΤΙΣ, εως, ὁ ἡ ἡ, jejunus, qui cibum non cepit; (2) piscis quidam; (3) intestinum jejunum. Νήστιας ὄτρυνε θοροὺς Ἰλιον υἷας Ἀχαιῶν, Hom. Il. 19, 156.

Νάτη, ης, ἡ, ultima seu ima chorda. Pro νεάτη, a νέος.

Νῆτος, ultimus, Hes. ex νέατος. A νέος.

Νητὸς, ἡ, όν, e colu ductus, instar fili tortus; (2) accumulatus, acervatus. A νέω.

Νητρεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, verus, certus. Ex νή, & ἀτρεκὴς, *verus*.

Νητρεκῶς, vere, certe. A præc.

Νῆτρον, ου, τὸ, fusus. A νέω.

Νῆτλα, ης, ἡ, anus; pro νῆσσα.

Νητλάριον, ου, τὸ, anaticula. & νῆτλα.

Νήτλιον, ου, τὸ, anaticula, Dim. a νῆτλα.

Νητλοφόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, anates occidens, Aristot. Hist. An. 9, 32. Ex νῆτλα, & φόνος.

Νητλοφύλαξ, ακος, ὁ, anatarius, Gl. Vet.

Νηὺν, acc. sing. *Ion.* pro ναὸν.

Νηὺς, νηὸς, ἡ, idem quod ναῦς.

Νήὔτμος, ου, ὁ ἡ ἡ, halitus & spiritus expers. Ex νή, & αὔτμη.

Νηφαίνω, sobrius sum, Rust. qui tamen usitatum esse negat. A νήφω.

Νηφάλεος, sobrius, Gl. V. ubi & νηφάλιος, sobrius. A νήφω. Hinc

Νηφαλεότης, ητος, ἡ, sobrietas, Gl. V.

Νηφαλέω, sobria sacra celebro, Poll.

Νηφαλίζω, sobria sacra celebro, vel sobriis sacris expio. A

Νηφάλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, sobrius; (2) vigilans, prudens, attentus. Ab eod. Hinc

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, sobrietas.

Νηφαλισμὸς, οῦ, ὁ, vigor & acies & diligentia mentis ex sobrietate. A νηφαλίζω.

Νηφαλίως, *Adv.* sobrie. A νηφάλιος.

Νηφαντικὸς, ἡ, όν, sobrius; (2) non inebrians, sobrium servans. A νηφαίνω.

Νηφόντως. *Adv.* sobrie. A νήφω.

NHΦΩ, f. ψω, sobrius sum; (2) vigilans & cautus sum, vigilo; partic. νήφων, sobrius, vigilans, Gl. V. (2) liberor a malo, cum ex. ut ανανήφω. Ὅτι νήφοντες ὐχ' ὑγιαίνομεν, Arist. Lys. 1232.

Νηχεῖον, ου, τὸ, locus ubi natatur, Gl. V. ubi τὰ νηχεῖα, natabula. A νήχομαι, *nato*.

Νήχετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐνήχετο, a νήχω.

Νῆχον, 3. plur. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔνηχον.

Νηχοτάλαντοι, loca & urbes juxta mare Vet. Lex.

Νήχυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, multifluus, late fluens, valde diffusus.

Νήχω, f. ξω, usitatius νήχομαι, nato, no. Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, Hesiod. Ἀσπ. 317. Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον, Odyss. 7, 376. A νέω.

Νήψατε, 2. pl. a. 1. imper. act. v. νήφω.

Νῆψις, εως, ἡ, sobrietas, vigilantia. A νήφω.

NΙΓΑΑΡΟΙ, οἱ, genus modulaminis musici.

Νίζω, lavo, abluo. Ἀπ' αὐτῆς δ' αἷμα κελαινὸν Νίζ' ὕδατι λιαρῷ, Il. 11, 829. Χρόα νίζετο, Odyss. 6, 224. A νίπλω.

Νικᾶ, 3. sing. præs. ind. act. pro νικάῃ, a νικάω.

Νίκα, *vince*, 2. s. pr. imper. act. pro νίκας.

Νικαῖος, ου, ὁ, victoriæ largitor. Epith. Jovis. A νίκη.

Νικαξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro νικήσω.

Νικᾶσαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro νικῆσαι.

Νικασεῖν, f. 1. infin. act. *Dor.* pro νικήσειν.

Νικατὴρ, ῆρος, ὁ, *Dor.* pro Νικητήρ.

Νικάτω, 3. s. pr. imp. act. pro νικαίτω.

Νικάτωρ, pl. νικάτορες, *Dor.* pro νικήτωρ. A

NIKAΩ, ῶ, f. ήσω, vinco, supero, victor sum; (2) antecello, superior sum, præsto; νικᾶμαι, vincor, cedo; νικηθεὶς, a. 1. part. victus; γενικημένος, perf. victus. Νικᾷ γὰρ ἡ ἀρετὴ με τ' ἐχθρας πολλὰ, Soph. Aj. 1374. Νικᾶν ἁρπάζειν καὶ βαλλίζειν, Arist. Nub. 418. Φίλων γὰρ οἱ τοιοῦδε νικάπται φίλοι, flectuntur ab amicis, Soph. Aj. 330. Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ; a me? Arist. Nub. 1083.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. A νικάω.

Νικῇ, 3. sing. pr. ind. act. *Dor.* pro νικᾷ, ex νικάῃ.

Νικηθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass.

Νίκημα, ατος, τὸ, q. d. superatio, victoria. Ab eod.

Νίκημι, supero, vinco, apud Theocritum. Νεϊκήκιται δ' ὑπὸ κἠδέων, Id. 16, 15.

Νικήσαις, aor. 1. part. act. *Æol.* pro νικήσας.

Νικησίμβροτος, f. 1. inf. act. *Ion.* pro νικήσειν.

Νικητέος, vincendus, Ph. A νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, præmium victoriæ, palma. Ab eod.

Νικητήριος, ία, ίον, ad victoriam pertinens.

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor. Ab eod.

Νικητικὸς, ἡ, όν, vincendi peritus; (2) cui sæpe contingit vincere, victoriosus; (3) qui magni momenti ad victoriam est.

Νικήτρια,

Digitized by Google

Νικήτρια, ας, ἡ, victrix, Gl. V. A νικητής.
Νικηφορία, ᾶς, victoriam reporto, vinco, ἢ δάκρυα νικηφορεῖ, Eur. Bac. 1147. A
Νικηφορία, ας, ἡ, victoriæ adeptio, Suic. A
Νικηφόρος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui victoriam reportat ab adversario, victor, Gl. V. victoriosus, item victoriatus. Ex νίκη, & φέρω.
Νικόβουλος, qui in senatu vicit. Vox a comico ficta.
Νικοποιός, ῶ, ὁ ἢ ἡ, victoriæ auctor, qui victoriam conciliat. Ex νίκη, & ποιέω.
Νῖκος, εος, τό, victoria, Eust. A νικάω.
Νικᾶ. 2. sing. præs. imp. pass. pro νικάω.
Νικᾶεν, 3. plur. præs. opt. act. Att. pro νικάοιεν.
Νίμμα, ατος, τό, aqua, qua manus ablutæ sunt. A νίπτω.
NIN, Pron. apud poëtas significat αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτὸ, ipsum, ipsam, ipsum.
Νιπίνη, ης, ὁ, malluvium, pelluvium, vas manibus pedibusve lavandis. A νίπτω.
Νιπτρίς, ίδος, ἡ, idem aut aqua lavandi causa data, ap. Athen.
Νιπτρον, ου, τό, aqua lavandis manibus aut pedibus. Ab eod.
ΝΙΠΤΩ, f. ψω, lavo, abluo; νίψασθαι, a. 1. med. manus lavare; part. νιψάμενος, qui se lavit, lotus; perf. pass. νενιμμένος, lotus, ablutus. Βῶς ἁλοσυμῷ νίψοντες σταλία δρόσῳ, Eur. Iph. in Tau. 256. Ν.ψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, Il. 16, 230. Ὀκοῖα θεοῖς ἔδοκεν, τοιαῦτα νένιπται, Theocr. 15, 32.
ΝΙΣΣΟΜΑΙ, redeo, reverto.
Νίασντο, 3. plur. imperf. ind. med. Ion. pro ἀνίασντο, a νίασμαι.
ΝΙΤΑΡΙΟΝ, ου, τό, juvencula, puellula. Afferunt ex Aristoph. Plut. 1011. sed ibi legendum νητάριον, anaticula.
Νιτρία, ας, ἡ, nitri fodina, Suic. A νίτρον.
Νιτρίτις, ιδος, ἡ, nitrosa. Ab eod.
ΝΙΤΡΟΝ, ου, τό, nitrum.
Νιτροποιός, όν, nitrosum reddens, nitrosus.
Νιτρόω, ῶ, nitro, abluo. A νιτρον.
Νιτρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, nitrosus; (2) nitri saporem habens. Ab eod.
Νίφα, acc. s. per Ἀμορφ. pro νιφάδα, a νιφάς.
Νιφάδεσσιν, dat. pl. Poët. & cum ν pro νιφάσι.
Νιφοβόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, nive candens, nive oppletus, Hes. Ex νιφάς, & ἀργός, albus.
Νιφόεις, εσσα, εν, idem.
Νιφάς, άδος, ἡ, nix confertim cadens, nimbus. (Metaph. multitudo.) A νίφω. Hinc
Νιφετώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, nivosus, nivalis.
Νεφόβλης, ητος, ὁ ἢ ἡ, nivibus obrutus. Qu. ex νίφος, quod sit nix, & βάλλω.
Νιφόβλητος, ον, idem & ex iisdem.
Νιφόβολος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem & ex iisdem.
Νιφόεις, εσσα, εν, nivosus; nivalis, Gl. V. Quasi a νίφος.
Νιφοκλυτος, ου, ὁ ἢ ἡ, nivis casu resonans, nive obrutus. Qu. ex νίφος, & κτυπέω.
Νιφοστεγής, ές, ὁ ἢ ἡ, densa nive tectus, nivosus. Qu. ex νίφος, & στέγω.
Νιφοψυχής, ές, ὁ ἢ ἡ, nivatus Gl. Vet. Qu. ex νίφος, & ψύχος.
ΝΙΦΩ, ningo; νίεσμαι, nive conspergor, irrigor. Καὶ τὰ ὑστεραῖα εἶδε νιφόμενοι ἀπῆλθον, Xen.
Νίψαι, aor. 1. inf. act. A νίπτω.
Νιψάρχων, acc. sing. aor. 1. part. med.
Νιψάτασαν, 3. plur. a. 1. imperat. act.
Νοιη, sapiat, 3. s. pr. conj. act. v. νοέω.
Νοῖ, cogita, 2. s. pr. imp. act. pro νόει.
Νοῖς, cogitans, præs. part. act. v. νόημι, pro νοέω.
Νοίοντι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro νοιοῦσι.
Νοηροφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, ad intellectualia ferens, Suic. Ex νοητός, & φέρω.
Νοητὸς, ἡ, ὸν, intellectualis, intelligens. A νόος.
Νοητότης, ητος, ἡ, intellectualitas, cum quid intelligi tantum & mente concipi potest, non sub sensus cadit. A νοητός.
Νοητῶς, Adv. intellectualiter, intelligenter.
Νοοῦντας, cogitantes, acc. pl. part. præs. act. Dor. pro νοοῦντας.
Νοέω, intelligo, mente agito, cogito; (2) in animum induco; (3) in animo habeo, volo; (4) animadverto, intelligo; (5) scio, novi; (6) prudens sum, sapio; (7) video, cerno. Νόησί μ' λέγω, 2 Tim. 2, 7. Νοήσασι τῇ καρδίᾳ, Joan. 12, 40. Οὐδὲν κακὸν νοοῦσα, Xen. Τὸ δὴ νοημάτων κάλλιστον, in rerum natura, Plat. Ab eod.
Νοηθὲν, aor. 1. part. pass. n. g. v. νοέω. Unde
Νόημα, ατος, τό, intellectus, sensus, Gl. V. clausula, Philox. cogitatum, cogitatio; (2) consilium; (3) inventum, commentum, machinatio, mens, ingenium; *in Rhetor.* sententia accommodata ad personam aut causam certam.
Νοήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, mentis compos, intelligens, prudens. A νοέω.
Νοήσαις, a. 1. part. act. Æol. pro νοήσας.
Νόησιν, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν pro ενόησε
Νόησις, εως, ἡ, cogitatio, ipsa actio cogitandi, intelligentia, Gl. V. intellectio.
Νοητικὸς, ἡ, όν, intelligendi facultate præditus. Ab eod.
Νοητὸς, ἡ, όν, intelligibilis, qui mente percipitur, nec sub sensum cadit. Ab eod.
Νοητῶς, Adv. cum sensu, prudenter.
Νοθαγενὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, nothus, spurius. Ex νόθος, & γείνομαι.
Νωθεία, ας, ἡ, q. d. spuritas, degeneratio.
Νόθεια, ων, τὰ, pars bonorum paternorum, quæ spuriis dabatur.
Νόθευσις, εως, ἡ, adulteratio, corruptio. A
Νοθεύω, f. εύσω, nothum reddo, adultero, corrumpo; (2) alieno, abalieno; (3) decipio, adulor, Gl. V. solicito; νοθεύομαι, adulteror, corrumpor; (2) pro adulterino habeor; perf. part. νενοθευμένος, adulteratus. Λέγουσί τινες τὼ ὀρθίλω ἱστορίαν νοθεύειν, Thuc. A νόθος.
Νοθογέννητος, ου, ὁ ἢ ἡ, spurius.
Νοθοκαλλεσιών, ωνος, ἡ, non nativa sed adulterina pulchritudo. Ex ν. & καλὸς.
ΝΟΘΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, vel νόθος, η, ον, nothus, spurius, non legitimus; (2) peregrinus.
Νόθως, Adv. spurie, non legitime.
Νοΐδιον, ου, τό, cogitatiuncula, sententiola. A νόος.
Νομαδεῖα, vel νομάδεια δύσις, silvæ pascuæ. A νομάς.
Νομαδικὸς, ἡ, όν, pabulatu indigens, Gl. Vet. pabularis, pascuus; (2) pastoralis, pastoritius. A νέμω, *pasco.*
Νομαδικῶς, Adv. pastorum more.
Νομαδίτης, ου, ὁ, ut νομαδίτης βίος, pastoritia vita. A Νομάδες.
Νομαδεσσιχοι, ων, οἱ, qui a pastu redeuntes ordine incedunt, Hes. Ex νομὰς, & στῖχος, ordo.
Νομάζω, & νομάζομαι, pasco. A νομὴ.
Νόμαινα, ης, τὸ, mos, ritus, consuetudo, institutum; νόμαια, instituta, leges. A νόμος.
Νομαῖος, αία, αῖον, degens in pascuis, pascens; (2) veniens ab armento. A νομὴ, *pascuum.*
Νομάνδρια, affertur pro cœtu virorum pastoritio. A νομανδρίων, ex νομὴ, & ἀνὴρ.
Νομάρχης, ου, ὁ, nomarcha, nomi præfectus, apud Ægyptios. Ex νομὸς, & ἀρχή.
Νομαρχία, ας, ἡ, dignitas, s. officium nomarchæ. A νομάρχης.
Νομὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, in pascuis degens; (2) gregalis. Νομάδες, Nomades populi Scythiæ, & Libyæ, Numidæ. A νέμω.
Νομίσομαι, ῆσμαι, dilanio, discerpo. Αἱ δ' ὄλλαι τὰ πρῶτα κρέα νομίοντο γενυῆσι, Theoc. 26, 24. A νέμω, *distribuo.*
Νόμισμα, τό, grex pecorum.
Νομεὺς, έως, ὁ, pastor, pecuarius; (2) dator, tributor; νομῆες, pastores. Ion. pro νομεῖς. A νέμω.
Νομεύσεῖς, 2. s. f. 1. indic. act. Dor. pro νομεύσεις.
Νομευτικὸς, ἡ, όν, pastoralis. A
Νομεύω, f. εύσω, pasco. Τὰ δ' ἄνθεα καλὰ νομεύει, Theoc. 27, 37. A νέμω.
Νομὴ, ῆς, ἡ, distributio, partitio, divisio, Gl. Vet. possessio, usurpatio, usus fructus; (2) pabulum; (3) pascuum; (4) pastus, pastio, ipsa pascendi actio. A νέμω.
Νομῆες, nom. pl. Ion. pro νομεῖς, a νομεύς.
Νομίζω, fut. ίσω, lege sancio; (2) puto, existimo, arbitror, reor; (3) usurpo consuetudine; (4) justa facio; νομίζομαι, usitor, Gl. V. pass. νομίζεσθαι, moris esse; νενόμισται, moris est, legibus constitutum est; perf. νενομισμένα, concepta, Ph. νομίσας, ratus, aor. 1. act. part. Μέζων' ὅστις αὐτὸ τοῦτο πάτρας φίλον νομίζῃ, Soph. Antig. 188. Ἀνδρεῖόν γε πᾶσιν νομίζομεν, ὃς ἂν πεπλήγῃ τὸ πατέρα, νεοτεῦς ἄν, Arist. Av. 1355. Αὐτὴ δὲλη δὴ ἐλευθερατάτων εἶναι νομιοῦσι, Eur. Andr. 13. A νόμος.
Νομικὸς, ἡ, όν, legalis, ad leges pertinens; (2) jurisconsultus, jurisperitus, legisperitus, Ph. *in Sacr.* Theologus Judaïcus. Hinc ἡ νομικὴ, ῆς, sc. τέχνη, jurisprudentia. Ab eodem.
Νομικῶς, legitime, ex legum præscripto.
Νόμιμος, ιμη, ιμον, vel νόμιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, legitimus, ad legem pertinens; (2) æquus, justus; (3) idoneus, peritus, de Historicis & Philosophis; νόμιμα, justa, Gl. Vet. νόμιμον πολιτικὸν, jus civile. A νόμος.
Νομιμότης, ητος, ἡ, legum & juris observatio.
Νομίμως, *Adv.* legitime.
Νόμιος, ία, ιον, legitimus, justus; (2) pastoralis; νομία θεὰ, Pales, Gl. Vet. A νόμος, vel νέμω.
Νομιῶμεν, *lege sanciemus*, 1. pl. f. 1. ind. act. Att. pro νομίσομεν, a νομίζω.
Νομίσαι, *existimasse*, aor. 1. inf. act.
Νομίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
Νόμισις, εως, ἡ, ipsa actio τοῦ νομίσαι, opinio, Thuc. ἔξω τοῦ εἰς τὸ θεῖον νομίσεως, extra justa diis fieri solita. A νομίζω. Unde
Νόμισμα, ατος, τό, mos receptus, consuetudo; (2) res signatum, numisma, moneta; pecunia, nummus, Gl. V. Hinc
Νομισματικὸς, ἡ, όν, monetalis, Gl. V.
Νομισμάτιον, τό, nummus minutus, Dim.
Νομισματοπάλης, ου, ὁ, numismatum venditor. Ex νόμισμα, & πωλέω. Hinc
Νομισματοπαλικὴ, ῆς, ἡ, scil. δύναμις, potestas vendendi numismata.
Νομιστέον, existimandum est. A νομίζω.
Νομιστέω, f. ήσω, legitime administro, Suid. ubi νομιστεύεσθαι, νομίμως διοικεῖσθαι, legitime administrari. Ab eod.
Νομιῶ, f. 1. ind. act. Att. pro νομίσω.
Νομογραφεῖον, leges scribo.
Νομογραφία, ας, ἡ, legum præscriptio, R. A
Νομογράφος, ου, ὁ ἢ ἡ, legum scriptor, legislator. Ex νόμος, & γράφω.
Νομοδείκτης, ου, ὁ, qui legem ostendit, jurisconsultus. Suic. Ex νόμος, & δείκνυμι.
Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legis doctor, Vet. Lex. Ex νόμος, & διδάσκω.
Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, legis doctor, Gl. V.
Νομοδίφας, legiscrepa, Ph. q. d. leges crepans; pro νομοδάρης, ου, ὁ, proprie in leges inquirens. Ex νόμος, & διφάω.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legislatio, promulgatio, sanctio, constitutio, jurisdictio, Ph. Ex νόμος, & θέσις, *positio.*
Νομοθετέω, legem vel leges fero, promulgo, sancio legem, constituo, Gl. V. νομοθετεῖσθαι, lege constitui; νενομοθετημένον, perf. part. lege constitutum; infin. perf. νενομοθετῆσθαι, legi subjici; νομοθετηθὲν, promulgatum, aor. 1. Νομοθετεῖν νόμους, Dem. παῖς μυναικίας, Isocr. χρὴ τίνος, Aristot. A νομοθέτης.
Νομόθετημα, ατος, τὸ, legis sanctio, edictum.

Digitized by Google

Νομεθέτης, ου, ὁ, legislator, promulgator, legum pater, Ph. Ex νόμος, & τίθημι.

Νομοθετήσεια, aor. 1. opt. act. *Æol.* pro νομοθετήσαιμι.

Νομοθέτησις, εως, ἡ, legum latio. A νομοθετέω.

Νομοθετικός, ἡ, όν, pertinens ad legislatorem; (2) legum ferendarum peritus; νομοθετικὴ τέχνη, ars legislatoria. Ab eodem.

Νομοΐστωρ, ορος, ὁ, legum peritus.

Νομομάθεια, ας, ἡ, legum notitia. A

Νομομαθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, legis peritus, jurisperitus, Ph. Ex νόμος, & μανθάνω.

Νομοποιέω, leges facio, legem fero,

Νόμος, ου, ὁ, lex, jus, Ph. (2) consuetudo, mos, institutum; (3) cantilena, carminis modulatio, modus musicus. A νέμω.

Νομὸς, οῦ, ὁ, pascuum, pabulum; (2) stabulatio, sedes, quam quis incolit, domicilium; (3) regio, tractus, præfectura, provincia. A νέμω.

Νομοφυλακεῖον, ου, τὸ, locus, ubi νομοφύλακες judicabant; (2) locus, ubi leges adservabantur. A νομοφύλαξ.

Νομοφυλάκιον, ου, τὸ, idem.

Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum custodia. A

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, legis vel legum custos; νομοφύλακες, magistratus quidam Athenis, legum præsides, Ex νόμος, & φύλαξ.

Νομώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, quod depasci potest, aptus ad pastum. A νομός.

Νομῳδὸς, οῦ, ὁ, legum decantator, legum interpres. Ex Strab. Ex νόμος, & ᾠδός.

Νοοπλανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, mente læsus, qui non est sanæ mentis. Ex νόος, & βλάπτω, lædo.

Νοοπλανὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, mente errans; τὸ νοοπλανὲς, mentis error. Ex νόος, & πλανάομαι, erro.

ΝΟΟΣ, ου, contr. οῦς, οῦ, mens, sensus, sententia, intellectus, animus, Ph.

Νοοσφαλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, mente captus. Ex νόος, & σφάλλομαι, erro.

Νοόω, in mentem injicio, Eust. A νῦς.

Νοσάζω, ægrotum reddo, Galen. αἴτιον νοσάζον, causa morbi; νοσάζεσθαι, ægrotum reddi. A νόσος. Unde

Νοσακερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, ægrotus.

Νοσέουσι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro νοσέουσι.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus, languidus, Gl. V. A νόσος.

Νοσερᾶς, *Adv.* more ægrotantium.

Νόσευμα, τὸ, morbus, *Hipp.* q. a νοσεύω.

Νοσέω, ῶ, f. ήσω, ægroto, æger sum, male me habeo. Νοσέουσις ψυχαῖς ἠδὲν φάρμακον κάλλιὸ νόσος, Isocr. Νοσεῖν ἄμεινον δόξαν. Plut. A νόσος.

Νοσηλεία, ἡ, ægrotatio, in qua necessaria ægroto præstantur; (2) curatio ægroti.

Νοσήλεια, ων, τὰ, officia & remedia, quæ ægroto præstantur. A

Νοσηλεύω, f. εύσω, ægrum curo & necessaria officia ei præsto; pass. νοσηλεύομαι, æger curor; ægroto. A νόσος.

Νοσηλὸς, vitiosus, Ph. A νόσος.

Νόσημα, ατος, τὸ, morbus. A νοσέω. Hinc

Νοσηματικὸς, ἡ, όν, morbidus, vitiosus.

Νοσημάτιον, ου, τὸ, morbus levior, Dim.

Νοσηματώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, morbosus, morbidus; (2) qui caussam & originem a morbo traxit. Ab eod.

Νοσηματωδῶς, more ægrotorum.

Νοσηρὸς, ρὰ, ρὸν, morbidus, morbosus. A νοσέω.

Νοσίζω, ægrotum facio, Bud. A νόσος.

Νοσογναμονικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, peritia cognoscendi & dijudicandi morbos. Ex νόσος, & γιγνώσκω.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, valetudinarium.

Νοσοκομέω, ῶ, f. ήσω, ægrotos curo; (2) ægrotis curandis præsum; νοσοκομοῦμαι, ægrotus curor; νοσοκομούμενον σῶμα, corpus morbidum & curandum.

Νοσοκομία, ας, ἡ, ægrotorum curatio; (2) infirmæ valetudinis cura. A

Νοσοκόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ægrotos curans. Ex νόσος, & κομέω, curo.

Νοσοποιέω, morbos facio, adfero. Ἐκβάλλειν πάντα τὰ νοσοποιοῦντα, Cebes. A

Νοσοποιὸς, ὸν, ὁ ᾗ ἡ, morbos adferens, contagiosus. Ex νόσος, & ποιέω.

ΝΟΣΟΣ, ου, ἡ, morbus, languor, adversa valetudo, ægritudo, imbecillitas, valetudo.

Νοσοτροφία, ας, ἡ, morbi nutritio; longior morbus. Ex νόσος, & τρέφω.

Νοσοτυφὲω, in morbo insolens ac delicatus sum. A τύφος.

Νοσσὰδες ὄρνιες, pulli, Rob. Suic. A νοσσός.

Νόσσαξ, ακος, ὁ, avicula recens excluſa, parvus pullus, Dim. a νοσσός. Unde

Νοσσεύω, f. εύσω, nidulor, nidifico; νοσσεύουσι cum pulli in nidis generantur. Νησσεύσμῦρα ὀρνίθων γίνεται ἐν τῷ νηῷ, Herod.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, nidus. Ab eod.

Νοσσίον, ου, τὸ, pullus, Gl. V. Ab eod.

Νοσσοειδὴς, ὲς, pullo similis. Ab εἶδος.

Νοσσοποιέω, ῶ, f. ήσω, pullos excludo.

Νοσσὸς, οῦ, ὁ, pullus, *per Sync.* a νεοσσός.

Νοσσοτροφέω, ῶ, pullos alo. A v. & τρέφω.

ΝΟΣΤΕΩ, ῶ, fut. ήσω, redeo; (2) eo, proficiscor. Εἰ μηδέποτε νοστήσῃ πάλιν, Arist. Av. 1276. Πρὸ γῆς νοστῆσαι, Plato.

Νόστιμος, ὁ ᾗ ἡ, qui redire potest, reditura; (2) suavis, dulcis; (3) saluber, τὸ νόστιμον, ου, pars melior, succus s. medulla alicujus rei. A

Νόστος, ου, ὁ, reditus; (2) dulcedo, suavitas. Suid. Eust. At Ph. νόστος, γεῦσις, sapor. Vid. Hes. (3) Numen molendinis præfectum, ac farinæ curam habens; (4) νόστοι, dicti libri de reditu Heroum a Trojano bello in Græciam. A νοστέω.

ΝΟΣΦΙ, vel νόσφιν, *Adv.* seorsim, seorsum ab; (2) sine, præter; (3) longe procul.

Νοσφίζω, f. ίσω, separo, divido, segrego, sejungo; νοσφίζομαι, separor; (2) peculor, usurpo, prævaricor, Ph. Ὅς ῥα τε νοσφίζῃ Λιζέῳ Ἀσιήτιδος αἴης, Dion. Πρ. 25. Καὶ νοσφιεῖς μοι τῶνδε δευτέρα νεκρῶ; Eur. Alc. 44. Hinc

Νοσφισμὸς, οῦ, ὁ, separatio; (2) depeculatio, peculatus, usurpatio, Ph.

Νοσώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, morbosus, morbidus; valetudinarius, Gl. V. A νόσος.

Νοσωδῶς, *Adverb.* more morbidorum.

Νοσῶν, præs. part. pro νοσέων, a νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, humidus. A νοτίω.

Νοτέω, ῶ, humeo, madeo, humidus sum; νοτέων, humidus, Nicand. A νοτὶς. Hinc

Νοτηρὸς, ρὰ, ρὸν, humectus, humidus.

Νοτία, ας, ἡ, humor, humiditas; uligo, Ph. A νοτὶς.

Νοτιάω, ῶ, humidus sum. A νοτία.

Νοτίζω, f. ίσω, humecto, madefacio; (2) humeo, humore madeo, Ph. νοτίζων, austrans, p. part. pass. νενοτισμένος, humectatus, inf. a. 1. νοτισθῆναι, humectari. Νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεών, Arist. Θεσμ. 864. Τὸ δὲν νοτίζει βλέφαρον, Eur. Iph. in Tau. 836. A νοτὶς.

Νότιος, ὁ, humidus, uvidus, australis.

ΝΟΤΙΣ, ἰδος, ἡ, humor, humiditas; (2) rubigo, ærugo. Hinc

Νοτιώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, humectus, uvidus.

Νοτόθεν, ab austro, a plaga australi. A

ΝΟΤΟΣ, ου, ὁ, notus, auster; (2) australis pars cœli.

Νοῦσικός, ἡ, όν, mente refertus, sapientiæ plenus prudens, cordatus, sapiens. Ex νῦς, & βύζω, s. βύω, impleo.

Νουσικῶς, *Adv.* prudenter.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, correptio, castigatio. Ex νῦς, & θέσις, *positio.*

Νουθετέω, ῶ, f. ήσω, moneo, admoneo, commoneo; (2) castigo; Ph. νουθετεῖμαι, admoneor. Ὦ δαιμόνιε, μὴ νουθέτει μ', Arist. Av. 1442. Ἡμᾶς παρόντας χρὴ σε νουθετεῖν φίλα, Eur. Or. 290. Ὁρᾶς δὲ καὶ ταῦθ' ἅπερ μοι νουθετεῖς, id. Supp. 338. Τοιαῦτ' ἐμὲ ταῦτά σε νουθετήσαν, Luc. Ex νῦς, & τίθημι, pono.

Νουθέτησις, εως, ἡ, admonitio. A νουθετέω.

Νουθετητέον, admonendum.

Νουθετικὸς, ἡ, όν, admonitorius, pertinens ad admonitionem. Ab eod.

Νουθετισμὸς, οῦ, ὁ, admonitio, Menander. Quasi a νουθετίζω, quod esset *admoneo.*

Νουθετοῦντες, nom. pl. præs. part. act. *contr.* pro νουθετέοντες, a νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, nova luna, novilunium, novus mensis, initium mensis, calendæ. Ex νέος, & μήν, *luna.*

Νουμηνιασταὶ, novilunia celebrantes aut observantes. Quasi a νουμηνιάζειν.

Νουμήνιοι ἄρτοι, panes, qui tempore novilunii fiebant, & in sacrificio offerebantur.

Νουμμίον, assarium, Ph. A seq.

ΝΟΥΜΜΟΣ, ου, ὁ, nummus. Vox etiam Doribus in Græcia magna & Sicilia usurpata. Epicharmus hac voce usus comperitur. Et est a νόμος, unde & νόμισμα.

Νουνέχεια, ας, ἡ, prudentia, Suic. A νουνεχὴς.

Νουνεχὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, mentem habens, prudens, sapiens; intelligens, cordatus, Ph. Ex νοῦς, & ἔχω, *habeo.*

Νουνεχόντως, *Adv.* prudenter, cordate, considerate. Ex iisd.

Νουνεχῶς, *Adv.* sapienter, prudenter.

Νοῦς νοῦ, ὁ, & νῦς, νοὶς, νοὶ, mens, intellectus, animus, contr. a νόος.

Νοσαλέος, έα, έον, morbidus, morbosus, ægrotus. A νῆσος, pro νόσος.

Νοσαχθὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, morbo gravatus, æger, ægrotus. Ex νόσος, & ἄχθος.

Νῆσος, ου, ἡ, morbus, *Ion.* pro νόσος.

Νοσοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, morbos adferens. Ex νῆσος, pro νόσος, & φέρω.

Ν'Τ, *Particula expletiva* apud poëtas.

Νυγείσης, g. s. a. 2. part. pass. f. g. v. νύσσω.

Νυγματώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ, pungens, fodicans. Νυγματώδης πόνος, *Aret.* A νύγμα.

Νύγμα, ατος, τὸ, punctum, punctura. A νύσσω.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, punctus, stimulus; punctum, punctio, Gl. V. A νύσσω.

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, idem, Gl. V. Ab eod.

Νυκταίετος, ου, ὁ, aquila nocturna.

Νυκταλὲς, οῦ, ὁ, noctis amans. A νύξ.

Νυκταλάπηξ, ηκος, ὁ, luscitio; apud Aristot. sed scriptura est suspecta. A νυκτάλωψ.

Νυκταλωπία, ας, ἡ, luscitio. Ab eod.

Νυκταλωπίασις, εως, ἡ, idem. A

Νυκταλωπιάω, ῶ, fut. άσω, luscitiosus sum; νυκταλωπίᾳ, laboro. A νυκταλωπία.

Νυκτάλωψ, ωπος, ὁ, luscitiosus, Gl. V. (2) luscitio, morbus νυκταλωπία. Ex νὺξ, & ὤψ.

Νυκτεγδοσία, ας, ἡ, excitatio nocturna. Ex νὺξ, & ἔγδοσις.

Νυκτεγδοτία, ῶ, noctu excitor & surgo; (2) excubias nocturnas ago. Ex νὺξ, & ἔγερμα.

Νυκτελία, ῶ, nocturna sacra ago, Hes. A τελέω.

Νυκτέλια, ων, τὰ, nyctelia, sacra Baccho noctu celebrari solita. Ex iisd.

Νυκτέλιος, ου, ὁ, nyctelius, cognomen Bacchi. Ex iisd.

Νυκτίπαρχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, præfectus vigilum.

Νυκτερεία, ας, ἡ, actio nocturna; (2) venatio nocturna. A νυκτερεύω.

Νυκτερεῖσιος, ον, nocturnus, Aristoph. si lectio sana, *Ern.*

Νυκτερίπτης, ου, ὁ, noctu remigans, noctu navigans, Suic. Ex νὺξ, & ἐρέσσω.

Νυκτερνόμα, τὸ, pernoctatio, res noctu acta; *item* locus, ubi pernoctamus, stabulum diversorium.

Νυκτερνύτης, ου, ὁ, qui noctu aliquid agit; (2) noctu venans aut piscans.

Νυκτερευτικὸς, ἡ, όν, aptus ad agendum aliquid noctu. A

Νυκτερεύω, f. εύσω, noctu aliquid facio; (2) noctem transigo, pernocto; noctem insomnem duco, vigilo, Xen. A νύκτωρ.

Νυκτερίδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, nocturnus. Ab eod.

Νυκτερινὸς, ου, ὁ ᾗ ἡ, nocturnus, χρησμὸς νυκτερινὸς, responsum nocturnum.

Νυκτιρίτης,

Digitized by Google

Νυκτβινὸς, ὴ, ὸν, nocturnus ; (2) non pellucidus, obscurus. Νυκτβινοὶ ὄρνιθες, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ab eod.

Νυκτβὶς, ίδος, ἡ, vespertilio ; (2) piscis quidam. Ab eod.

Νυκτβόειος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu victum quærens. Νυκτβόεια ζῶα, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ex νὺξ, & βίος, victus.

Νύκτιος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, nocturnus, noctivagus. A νὺξ. Νύκτη, nox. Vocab. inusitat. Sed hinc ταῖς νύκταις, pro τῆς νυκτὸς, Aristot. Hist. An. 9, 38.

Νυκτβόφοιτος, ὁ ἡ ὴ, noctu vagans. A φοιτάω.

Νυκτβωτὸς, ὸν, obscurus, ater. Ab ἄβυ.

Νυκτηγορέω, noctu nuncio. Τὶ χρῆμα φύλαξιν νυκτηγορῆσι ; Eur. Rh. 89.

Νυκτηγορία, ἡ, nuncius noctu allatus.

Νυκτηρεσία, ας, ἡ, excubiæ, Ph.

Νυκτηρετέω, de nocte surgo ad negotium aliquod obeundum. Ex νὺξ, & ἐγείρω.

Νυκτίμβω, die ac nocte, Gl. V. Al. νυχθήμερον.

Νυκτιρεφὴς, ὲς, noctu tectus, obscurus. Ab ἐρέφω.

Νυκτίβιος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui noctu tanquam interdiu vivit ; (2) noctu victum quærens. Ex νὺξ, & βίος, victus.

Νυκτιγαμὸς, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu nubens, Suic.

Νυκτιδρόμος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu currens, viator nocturnus ; (2) nocturnus.

Νυκτικόραξ, ακος, ὁ, nycticorax ; Gl. Vet. corvus nocturnus, Ph. bubo.

Νυκτικρυφὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, qui nocte absconditur, Suic. Ex νὺξ, & κρύπτω.

Νυκτιλαβραιφάγος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui noctu clam vorat. Ex λαβραῖος, & φάγος.

Νυκτιλάλος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui noctu loquitur, noctiloquus, Suic. Ex νὺξ, & λαλέω.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, noctu lucens, noctiluca, *Epith.* Lunæ. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτιλόχος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu insidias struens latro, f. grassator nocturnus, Rob.

Νυκτιλαψ, ωπος, ὁ, idem quod νυκτάλωψ.

Νυκτιμαντις, ίως, ὁ ἡ ὴ, vates nocturnus.

Νυκτινεμὴς, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui noctu pascitur, Aristot. Hist. An. 9, 17. Ex νὺξ, & νέμω.

Νύκτιος, ία, ιον, nocturnus. A νὺξ.

Νυκτιπάτης, ου, ὁ, grassator nocturnus. Ex νὺξ, & πάτος, via.

Νυκτίπλαγκτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu errans. Ex νὺξ, & πλάζω, f. πλάγξω.

Νυκτιπλανὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, idem. Ex πλάνη.

Νυκτιπλάνος, ὁ ἡ ὴ, noctivagus. Ex iisd.

Νυκτίπλοια, ας, ἡ, nocturna navigatio, Rob. Ex νὺξ, & πλεῖς.

Νυκτιπόλευτος, ον, idem quod

Νυκτιπόλος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu oberrans, noctivagus. Ex νὺξ, & πολέω.

Νυκτιπόρος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu iter faciens, noctu circumiens. Ex νὺξ, & πόρος.

Νυκτίσεμνος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, quem nocte colimus.

Νυκτιφανὴς, ὲς, &

Νυκτιφανὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, noctu apparens, noctu lucens. Ex νὺξ, & φαίνομαι.

Νυκτίφαντος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui noctu conspicitur, Rob. Ex iisd.

Νυκτίφοιτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, noctu vagans. Ex νὺξ, & φοιτάω.

Νυκτιφρούρητος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, nocturnis præsidiis & custodiis munitus, Suic. Ex νὺξ, & φρουρέομαι.

Νυκτοβασία, ας, ἡ, iter nocturnum, Suic. Ex νὺξ, & βαίνω.

Νυκτογραφία, noctu scribo, Gl. Vet. νυκτογραφῶ, lucubro. Ex νὺξ, & γράφω.

Νυκτογραφία, ας, ἡ, scriptio nocturna, lucubratio. Ex iisd.

Νυκτόδρομος, ὁ ἡ ὴ, noctivagus ex Gl.

Νυκτοειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ὴ, noctis speciem habens ; νυκτοειδὲς, nigrum. Ex εἶδος.

Νυκτοθῆραι, οἱ, qui noctu venantur, nocturni venatores, pl. a νυκτοθήρας. Ex θήρα.

Νυκτοκλέπτης, ου, ὁ, fur nocturnus.

Νυκτολαμπὲς, ίδος, ἡ, nocticula, Gl. Ex νὺξ, & λάμπω.

Νυκτομαχέω, ῶ, f. ήσω, nocturnum prælium committo. Ex νὺξ, & μάχομαι.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, pugna nocturna. Ex iisdem.

Νυκτοπεριπλάνητος, ὁ ἡ ὴ, noctu vagans.

Νυκτοπόλεμος, ου, ὁ, pugna nocturna, Suic.

Νυκτοπορέω, noctu iter facio, Xen.

Νυκτοπορία, ας, ἡ, iter nocturnum. A

Νυκτοπόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui noctu iter facit, noctu circumiens ; noctivagus, Gl. V. Ex νὺξ, & πόρος.

Νυκτὸς, *Adv.* noctu, nocte, Gl. V. A νὺξ.

Νυκτουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὴ, qui noctu operatur. Ex νὺξ, & ἔργον.

Νυκτοφανὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, noctu apparens, Suic. Ex νὺξ, & φαίνω.

Νυκτοφυλακέω, noctu excubias ago. A νυκτοφύλαξ. Hinc

Νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ, excubiæ nocturnæ.

Νυκτοφυλακία, ας, ἡ, Ph. excubiæ. A

Νυκτοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὴ, nocturnus custos, excubitor nocturnus.

Νυκτωπὸς, ὸς, ὁ ἡ ὴ, qui noctu videt, (nocturnus, *Ern.*) Ex νὺξ, & ὄψ.

Νύκταρ, *Adv.* noctu. A νὺξ.

Νυμφαγενὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφαγωγέω, ῶ, fut. ήσω, sponsam deduco ex ædibus paternis ad sponsum. Γάμους νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, Plut.

Νυμφαγωγία, ας, ἡ, sponsæ ad sponsum deductio, Suic. A

Νυμφαγωγὸς, ὸς, ὁ ἡ ὴ, qui sponsam ex ædibus paternis ad sponsum deducit ; (2) pronuba, Gl. V. Ex νύμφη, & ἄγω.

Νύμφαι, ῶν, αἱ, Nymphæ, sic dicuntur & formicæ alatæ ; item vespæ ac crabrones, cum formari incipiunt.

Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba, in aquis nasci solita. A νύμφη.

Νυμφαῖον, ᾱ, τὸ, fanum, templum s. delubrum Nympharum. Ab eodem.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, qui Nympharum est, ad Nymphas pertinens. Ab eod.

Νυμφὰς, άδος, ἡ, quæ Npmpharum est.

Νυμφεῖον, ου, τὸ, thalamus. Hinc νυμφεῖα, ων, τὰ, nuptiæ. Ab eod.

Νυμφεῖος, ου, ὁ ἡ ὴ, nymphæus, nuptialis.

Νύμφευμα, ατος, τὸ, nuptiæ, connubium. A νυμφεύω. Unde

Νύμφευσις, εως, ἡ, elocatio puellæ, desponsatio.

Νυμφευτὴρ, ῆρος, ὁ, sponsus ; (2) maritus.

Νυμφευτήριος, ία, ιον, nuptialis, Suic. A νυμφευτὴρ.

Νυμφευτὴς, οῦ, ὁ, qui in eodem curru cum sponso & sponsa sedens eos ad domum sponsi deducit. A νυμφεύω.

Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba, quæ a parentibus cum sponsa mittitur, ut eam ad ædes sponsi comitetur ; (2) nova nupta ; (3) quæ nuptias adornat. A νυμευτὴς.

Νυμφεύω, fut. εύσω, nuptum seu nuptui do, desponso ; νυμφεύομαι, nuptum collocor ; (2) nuptui mihi datur, accipio uxorem ; ἐνυμφεύσατο, aor. 1. med. sponsam accepit, part. νυμφευσάμενος, qui desponsus est, pass. fœm. νυμφευθεῖσα, viro nupta. Οὐ γὰρ Σε μήτηρ ὥτε νυμφεύσῃ πότε, Eur. Alc. 314. Εἰ τὰ μα τίνα περὶ βίαν νυμφεύεται, id. Supp. 456. Ὦ πάτερ, νυμφεύομαι νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς Σέθεν, id. Iph. in Tau. 365. A νύμφη.

Νύμφη, s. νύμφα, ης, ἡ, sponsa ; (2) nova nupta ; (3) nurus ; (4) Nymphæ sunt numina muliebria montibus, sylvis, & pratis, nec non circa fontes, unde & νυμφᾶν lympham interpretantur ; (5) formicæ alatæ ; (6) vermiculi in apum, crabronum, & fucorum sobole ; (7) calyces rosæ paululum se aperientes, Hes. Suid. (8) νύμφη etiam caruncula in medio pudendi muliebris, item concavitas in inferiori labio ; (9) summa s. extrema pars vomeris.

Νυμφιάω, ῶ, furore corripior ob visam Nympham ; (2) lymphatico furore agitor ; τὸ δὲ νυμφιᾶν καλέομεν, ὅ τε Σύμβαινει κατέχεσθαι, ὅταν αὐλή τις, Aristot. Hist. An. 8, 24. A νύμφη.

Νυμφίδιος, ία, ιον, sponsalis. Ab eodem.

Νυμφικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.

Νυμφικῶς, more nuptiali, ritu sponsali.

Νύμφιος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, sponsalis ; (2) desponsus. *Hom. Il.* 23, 223. A νύμφη.

Νυμφίος, ᾱ, ὁ, sponsus ; (2) maritus. Ab eodem.

Νυμφὶς, ίδος, ἡ, sponsalis. Hinc αἱ νυμφίδες, ων, calceamenta sponsæ. Ab eodem.

Νυμφογενὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, e nympha natus. Ex νύμφη, & γείνομαι.

Νυμφόκλαυτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, novis nuptis lacrymabilis. Ex νύμφη, & κλαίω.

Νυμφοκομέω, ῶ, fut. ήσω, novam nuptam, f. sponsam adorno. A νυμφοκόμος.

Νυμφοκόμοιο, g. f. *Ion.* pro νυμφοκόμου, a

Νυμφοκόμος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, sponsam adornans, ad splendorem sponsæ conferens. Ex νύμφη, & κομέω.

Νυμφόληπτος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, Nympharum spiritu correptus, & hinc furens, lymphatus. Ex νύμφη, & λαμβάνω, unde λητὸς, captus.

Νυμφολῆψία, ας, ἡ, lymphatio, furor qui ὑδροφοβία. Ex νύμφη, & λῆψις.

Νυμφοπόνος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui sponsam ornat. Ex νύμφη, & πονέω.

Νυμφοστολέω, ῶ, f. ήσω, sponsam ad sponsum deduco ; (2) sponsam orno ; (3) in modum sponsæ orno. A

Νυμφοστόλος, ᾱ, ὁ ἡ ὴ, qui sponsam ad sponsum deducit ; (2) qui alicui sponsam conciliat ; (3) nuptiarum instructor & exornator ; (3) sponsam exornans. Ex νύμφη, & στέλλω, *orno.*

Νυμφότιμος, ον, nuptialis, in honorem sponsæ factus. A τιμὴ.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, conclave, f. sponsi sponsæque thalamus. A νύμφη.

ΝΥ͂Ν, *Adv.* nunc, in præsentia, hoc tempore ; (2) hodie ; τὰ νῦν, hoc tempore ; ἀπὸ τοῦ νῦν, posthac ; μέχρι τοῦ νῦν, usque ad hoc tempus ; νῦν δὴ, modo, paullo ante, nunc jam, nunc primum ; νυμφίῳ, pro τῷ νυμφίῳ, nunc quidem ; τὸ νῦν ἔχον & τὸ νῦν ἔχον, in præsentia.

Νῦν, *Particula enclitica*, modo redundans, modo idem significans, quod ἄρ, igitur.

Νυνὶ, *Adv.* idem quod νῦν.

ΝΥ͂Ξ, νυκτὸς, ἡ, nox. Aliquando pro morte, ap. Hom.

Νύξω, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔνυξε, a νύσσω.

Νύξουτι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* pro νύξωσι.

ΝΥ͂Ος, ου, ἡ, nurus, filii uxor ; (2) sponsa.

ΝΥ͂ΣΟΣ, ου, ὁ, claudus ; Syracusanorum dialecto, Nonnus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. A νύσσω, Hom. Il. 25, 332.

Νύσσοντας, acc. pl. præs. part. verbi

ΝΥ͂ΣΣΩ, vel νύττω, f. ξω, pungo, fodico, punctim cædo ; vulnero ; a. 2. pass. part. νυγεὶς, percussus, ictus, punctus. Ἀρ' ἐμὲ νυγεὶς, Theoc. 21, 50.

Νύσταγμα, ατος, τὸ, dormitatio.

Νυσταγμὸς, ου, ὁ, idem.

ΝΥ͂ΣΤΑΖΩ, f. άξω, dormito capite nutans ; (2) negligens sum, non attendo. Ἡ ἀπάλεια πᾶσι ὑ νυσάζῃ, 2 Pet. 2, 3. Οὐχὶ νυσάζειν ἔτι ὥρα ἐστιν ἡμῖν, Arist. Av. 645.

Νυσακτὴς, οῦ, ὁ, dormitator ; (2) dormitare faciens. A νυσάζω. Hinc

Νυσακτικῶς, *Adv.* dormitando, supinâ negligentiâ.

Νυσαλέος, ία, έον, somnolentus. A νυσάζω.

Νυσαλογερόντιον, ου, τὸ, q. filicernium somnolentum, senex dormitator, Etym. fine expos. Ex νυσαλέος, & γερόντιον.

Νύττω, f. ξω, fodico, pungo. Εἰς πᾶν σρατιωτῆν

πιωτῶν λογχῃ αὐτῶ πλὴν πλευρὰν ὠυξε, Joan. 19, 34.

Νύξ, *Adv.* noctu, Hes. A νύξ.

Νυχαυγὴς, ὲς, noctu lucens, *Epith.* Lunæ.

Νύχεια, ας, ἡ, pernoctatio, pervigilatio, Hes.

Νύχευμα, τὸ, lucubratio, vigiliæ. A

Νυχεύω, fut. εύσω, noctu facio; (2) pernocto. Ἔνθα χρὴ σρατὸν ἢ Ζόν νυχεῦσαι, Eur. Rhes. 519. A νύξ.

Νυχηβόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, noctu vorans. Ex νύξ, & βορὰ, *pastus.*

Νυχθήμερον, ου, τὸ, nox & dies, noctis & diei spatium, Gl. V. die ac nocte. Ex νύξ, & ἡμέρα.

Νύχιος, ία, ιον, nocturnus, νύχιον, noctu. A

Νύχας, nox; tenebræ, Hes. Suid. A νύξ.

Νὼ vel νὼ; nos duo pro νῶϊ, ab ἐγώ.

Νὼ in comp. privativum & intensivum.

ΝΩΓΑΛΑ, ων, τὰ, edulia suavia & delicata, fercamenta coquorum.

Ναλεύματα, ων, τὰ, idem. A seq.

Ναλεύω, comedo νάλα.

Ναλίζω, comedo ναλα. A νάλα. Hinc

Ναλισματα, ων, τὰ, idem quod νάλα.

Νωδογέρων, οντος, ὁ, senex edentulus.

Νωδος, ὴ, ὸν, edentulus, dentes non habens. Ex νὴ, & ὀδὼς, *dens.*

Νωδωνία, ας, ἡ, nullius doloris sensus, vacuitas doloris. A

Νώδυνος, ος, ὁ ἡ ἡ, dolore vacans, nullum dolorem sentiens; (2) dolorem tollens, s. levans. Ex νὴ, & ὀδυνη, *dolor.*

Νωθεία, ας, ἡ, *Ion.* νωθείη, ης, ἡ, pigritia, tarditas, segnities.

Νωθέστατα, *Adv.* tardissime. A

ΝΩΘΗΣ, ἐος, ὁ ἡ ἡ, tardus, segnis, piger; hebes, stupidus, Gl. V. mareidus, desses, lentus. Νωθέσερος, Æschyl. Prom. vinct. 62. Νωθὴς κίνησις, Aristot. Hist. An. 2, 11.

Νώθητι, 2. s. imper. pass. *Ion.* pro νοήθητι, a verbo νοέω.

Νώθυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, ignavam caudam habens. Ex νωθὴς, & οὐρὰ, *cauda.*

Νωθρεια, vel νωθρία, ας, ἡ, tarditas, pigritia, segnities. A νωθρόω, vel νωθρός.

Νωθρεπιθήτης, ου, ὁ, cunctator, qui tarde aliquid adgreditur. Ex νωθὴς, & ἐπιτίθημαι.

Νωθρόω, f. ώσω, tardus & piger fum; νωθρύομαι, langueo, Gl. V. A νωθρός. Unde

Νωθρια, ας, ἡ, idem quod νωθρεια. A νωθρός.

Νωθρύω, ῶ, segnis fum, torpeo. A pr.

Νωθροκάρδιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ignavo & segni corde est, excors, stupidus. Ex νωθρὸς, & καρδία, *cor.*

Νωθροποιὸς, ὸν, tardum reddens. A ποιέω.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, tardus, segnis, piger, lentus, hebes, stupidus; languidus, infirmus, Gl. V. A νωθὴς.

Νωθρότης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, pigritia, Gl. V. veternus. A νωθρός.

Νωθρῶς, *Adv.* tarde, segniter, lente.

Νωθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tardus, segnis. A νωθὴς.

Νῶϊ, *contr.* νὼ vel νὼ, nos. Du. ab ἐγώ.

Νωΐτερος, ρα, ρον, noster, qui nostrum duorum est. A νῶϊ.

Νῶκαρ, ρος, τὸ, dormitatio, segnities, torpor, *Adject.* qui difficulter movetur, admodum piger, valde segnis. Ex νὼ, & κάρος, *sopor.* Hinc

Νωκαρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, veternosus; τὸ νωκαρώδες, sopor, veternus, apud Athenæum.

Νωλεμέως, *contr.* νωλεμῶς, *Adv.* indesinenter, adsidue. A

ΝΩΛΕΜΗΣ, ἐος, ὁ ἡ ἡ, indefinens, adsiduus.

Νῶμα, ατος, τὸ, cogitatio, *Ion.* pro νόημα.

Νωμᾶν, præs. inf. act. pro νωμάειν.

Νώματα, ων, τὰ, jumentorum notæ, item pecora, Hes.

Νωμάω, ῶ f. ήσω, distribuo, divido; (2) moveo, agito, verso; (3) observo, considero; (4) versor. Νώμασεν μακίλλω, Mosch. 4, 108. A νέμω.

Νώμησα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐνώμησα.

Νώμησις, εως, ἡ, motio, agitatio, Suid. A νωμάω.

Νώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, ignotus, ignobilis, illaudatus. Ex νὴ, & ὄνομα.

Νώνυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, nomen non habens, ignobilis, ignotus, inglorius; illaudatus, Gl. V. Ex νὴ, & ὄνομα.

Νῶρης, ος, ὁ ἡ ἡ, splendidus; (2) argutus, sonorus. Ex νὼ, & ὁράω, *video*, vel ὄψις, *visus.*

Νῶσαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro νοῆσαι.

Νωταγωγὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, dorso vehens. Ex νῶτος, & ἄγω.

Νωταῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens, Suic. A νῶτος.

Νωτάμωνας, acc. pl. a

Νωτάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, incudem in tergo habens; νωτάμονες, epith. cancrorum in Batrachom. Ex νῶτος, & ἀκμὼν, *incus.*

Νωτάρης, ης, ὁ, qui dorso aliquid tollit, Suic. Ex νῶτος, & αἴρω, *tollo.*

Νωτεὺς, έως, ὁ, pl. νωτεῖς, idem quod νωταγωγὸς, Hes. Poll. A νῶτος.

Νωτιαῖος, αία, αῖον, ad dorsum pertinens. Νωτιαία ἀκανθα, spina dorsi, Aristot. Hist. An. 3, 2. A νῶτος.

Νωτιδιον, genus quoddam ἀπὸ γαλαῶν, piscium, ab eminentia dorsi. A νῶτος.

Νωτίζω, f. ίσω, terga do, s. verto; (2) a tergo relinquo; facio ut alius terga vertat; (3) transeo, peragro. Βρίσος χλοηφόροισιν ἔρνεσι κατασκίοισιν ὀλίσας ἑνάτισιν, texit, Eur. Ph. 657. Ab eod

Νωτοβατέω, ω, super dorso incedo; (2) inambulo, Suic. Ex νῶτος, & βαίνω.

Νωτόγραπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus dorsum notis inscriptum est. Ex νῶτος, & γράφω.

Νωτοκοπέω, cervicem amputo. Ex κόπλω.

Νῶτον, ου, τὸ, tergum, Gl. V.

Νωτοπλὴξ, ηγος, ὁ ἡ ἡ, cujus dorsum verberibus contusum est, vel contundi solet, verbero. Ex νῶτος, & πλήσσω.

ΝΩΤΟΣ, ου, ὁ, dorsum, tergum; νῶτοι ἀπὸ τροχῶν, modioli rotarum, pl. νῶτα, terga. *Poët.* superficies; ut νῶτα θαλασσης, i. e. *mare ipsum.*

Νωτοφορέω, dorso fero.

Νωτοφορία, ὰ, gestatio oneris in dorso. A

Νωτοφόρος, ος, ὁ, dorso ferens, dossuarius. Ex νῶτος, & φέρω.

Νωχέλεια, ας, ἡ, tarditas, segnities.

Νωχελίσερον, segnius. A νωχελὴς.

Νωχελεύομαι, tardus & segnis sum. A

Νωχελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, tardus, segnis; (2) invalidus; (3) inutilis; (4) parum fulgens, obscurus. Ex νὼ, & κέλλω.

Νωχελία, ας, ἡ, segnitia, socordia, tarditas, languor, Ph. Hom. Il. 19, 411. ubi tamen aliqui legunt, νωθεία.

Νωχελίζω, f. ίσω, tardo, moror, Hes. A νωχελὴς.

Ξ.

Ξ Decima quarta litera Alphabeti Græci, quæ suo nomine ξῖ appellatur; (2) nota numeralis valens *sexaginta*, & cum lineola inferne appolita ξ, *sexaginta militia.*

Ξαίνιον, ου, τὸ, idem quod ξάνιον.

ΞΑΙΝΩ, f. ανῶ, rado, carmino; carpo; pecto; depecto; cædo, a. 1. ἔξηνα, part. ξήνας, fœmin. ξήνασα, pass. ξαίνομαι, cædor, carminor, aor. 1. ἐξάνθην, p. ἐξάνσαι, cæsum esse. Ταυτὶ ἐορδόμιλω, ἵνα πλημμυρήσης ξαίνοιμι σ' ἐκκλησιας, Aristot. Conc. 98. Ξαίνῃ κατὰ τὸ ἱάτιον πολλὰς, Dem.

Ξανέω, ῶ. f. ήσω, lanæ carminatione defatigor, lanificio lassor; (2) fatigor, lassesco. A ξαίνω.

Ξανθίας, ου, ὁ, servi nomen a flavis capillis. A ξανθός.

Ξανθίζω, fut. ίσω, flavum reddo; rubeum reddo; (2) flaveo, rubeo; ξανθιζομαι, flavesco; ξανθίζεσθαι, flavescere, Gl. V. Ὀλίγα τε ταυτὶ, ἢ καλῶς ξανθιζεται, Arist. Ach. 1052. Ab eod.

Ξανθικος, ὃ, ὁ, Xanticus, mensis apud Macedonas, Aprili Latinorum fere respondens. Hinc τὰ ξανθικα, ὧν, festum pro lustratione exercitus hoc mense celebratum. A ξανθος.

Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa minor, herba. A ξανθὸς.

Ξάνθισμα, ατος, τὸ, inductio flavi coloris; (2) flavus, rutilus color. A ξανθίζω.

Ξανθόγεως, ω, ὁ ἡ ἡ, flavam terram habens. Ex ξανθὸς, & γῆ.

Ξανθόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἡ, pilos flavos habens.

Ξανθοῖσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro ξανθοῖς.

Ξανθοκάρηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, flavum caput habens, flavos habens capillos. Ex ξανθὸς, & κάρηνον.

Ξανθοκομᾶν, g. pl. *Dor.* pro ξανθοκομῶν, a

Ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavam cæsariem habens. Ex ξανθὸς, & κόμη.

Ξανθοκόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, ὸν, flavus, fulvus; rubeus, rufus, ruber, Ph. ut sanguis, genæ, &c.

Ξανθότης, τητος, ἡ, color flavus, rutilus. A pr.

Ξανθοτριχίω, ῶ, flavos, s. rutilos crines habeo, Suic. A ξανθόθριξ.

Ξανθύσθαι, flavescere. A ξανθὸς.

Ξανθοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, flavam habens tunicam, vel flavum involucrum, Suic.

Ξανθοχολικος, ὴ, ὸν, biliosus, cholericus, flava bile abundans. A

Ξανθόχολος, ος, ὁ ἡ ἡ, flava bile laborans. Ex ξανθὸς, & χολὴ.

Ξανθόχροος, *contr.* ξανθόχρους, ους, ὁ ἡ ἡ, flavam cutem habens, flavi coloris, flavus, Rob. Ex ξανθὸς, & χρόα.

Ξανθοχρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Ξανθὸς, *flavi*, g. s. *Dor.* pro ξανθῦ.

Ξανθωπὸς, ὔ, ὁ ἡ ἡ, rufus adspectu, Rob. Ex ξανθὸς, & ὤψ.

Ξάνιον, ου, τὸ, instrumentum carminatorium, pecten; (2) pecten aureus, quem mulieres in vittis vel redimiculis ferebant, tanquam ornamentum capitis; (3) mensa coquinaria, supra quam carnes conciduntur. A ξαίνω. Unde

Ξάνσις, ἔως, ἡ, carptus, Gl. V. carminatio.

Ξάντης, ου, ὁ, carminator. Ab eod.

Ξαντικὸς, ἡ, ὸν, ad carminationem pertinens. Hinc ἡ, ξαντικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars carminandi. Ab eod.

Ξάντρια, ας, ἡ, carminatrix. A ξαίνω.

Ξαυῶ, f. 1. ind. act. verbi ξαίνω. Hinc

Ξέσμα, ατος, τὸ, carminatum, Poll.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospitum, peregrinorum deceptor. Ex ξένος, & ἀπατάω.

Ξείνη, ης, ἡ, peregrina, hospita, subaudito χώρα, peregrina terra, extera regio.

Ξεινοδόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, hospites, s. peregrinos recipiens. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινόθεν, *Adv.* peregre, ἐκ τοῦ ξένης.

Ξεινήιον, ου, τὸ, munus, i. donum quod datur hospiti.

Ξεινίη, ης, ἡ, hospitalitas, hospitium, jus hospitii; (2) peregrinatus. A ξένος.

Ξεινίζω, f. ίσω, idem quod ξενίζω, aor. 1. ξεινισα, pro ξεινισα, ἐξεινισα. Μήτε σὺ μοι ξεινίζε, Theoc. 22, 61. Καλὸν ξεινίζειν ταχέως· λίθε τὰδε τραπέζας, Phocyl. 77. Ab eod.

Ξεινικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus, externus.

Ξείνιον, ου, τὸ, munus hospitale. Ab eod.

Ξείνιος, ία, ιον, hospitalis. Ab eod.

Ξεινοδόκη, ὴ, hospitis amore incensa, de Medea. Lyc.

Ξεινοδοκίω, ῶ, f. ήσω, hospites, s. peregrinos suscipio. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξεινοδόκος, ὁ ἡ ἡ, hospes, caupo. Ex iisd.

Ξεινοσύνεια,

Digitized by Google

Ξενοκλονέω, ῶ, peregrinum, vel peregrinos interficio, hospitem s. hospites occido, Suid. Ex ξένος, & κλείνω.

Ξεῖνος, η, ον, *Ion.* pro ξένος.

Ξενοσυνη, ης, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii jus & necessitudo. A pr.

Ξενόω, hospitio excipio; ξυνεξενῶσι, hospitio jungi. Ab eod.

ΞΕΙΡΙΟΝ, ξηρὸς, ξῦς, vel ξυρὸς, ἰδὸς, ἡ, gladiolus, iris silvestris, herba, Hes. Dioscor.

Ξεναγέω, ῶ, f. ήσω, duco hospitem ad ea, quæ visenda sunt, deduco; (2) hospitio excipio; (3) peregrinos moribus patriis instituo. a. 1. ἐξεναγήσαι, imperat. ξεναγήσον, deduc. ἐξεναγήσαντες, 3 s. p. pass. hospitis officium peractum est. Σύ μι παραλαβὼν ξεναγησον ἐς δεῖξον τὰ καλλιστα Ἀθήνησιν, Lucian. in Scytha. Ex ξένος, & ἄγω.

Ξεναγία, ας, ἡ, munus ducis militum exterorum; (2) certus militum numerus, apud Ælian. A

Ξεναγὸς, ὁ, ductor hospitum; (2) ductor militum exterorum, s. peregrinorum. Ex ξ. & ἄγω.

Ξεναγωγέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ξεναγέω.

Ξεναγωγὸς, ὁ, idem quod ξεναγός.

Ξεναλίζω, congrego, Suid. proprie peregrinos congrego. Ex ξένος, & ἀλίζω.

Ξεναπάτη, ης, ἡ, hospitis deceptio.

Ξεναπατία, ας, ἡ, idem.

Ξεναπάτης, ου, ὁ, hospites fallens.

Ξεναρχὴς, ὁ, ἡ, hospitibus æquus, justus in hospites. Ex ξένος, & ἀρχέω.

Ξένη, ης, ἡ, peregrina; extera regio, peregrina terra, subaudito χώρα, *regio*, vel γῆ.

Ξένηθεν, *Adv.* peregre; ἀπὸ ξένης. A præc.

Ξενηλασία, ας, ἡ, peregrinorum s. hospitum expulsio. Ξενηλασίαν τιχῶν ἐποιεῖτο, Plut. in Lycurg. cap. 9. Ex ζένος, & ἐλαύνω.

Ξενηλατέω, ῶ, f. ήσω, peregrinos expello. Ex ξένος, & ἐλαύνω.

Ξενία, ας, ἡ, peregrinitas; (2) hospitium, hospitii jus. A ξένος.

Ξενίζω, fut. ίσω, peregre advenientem hospitio excipio; (2) peregrina sapio & loquor, peregrina lingua utor, peregrina instituta imitor; (3) rei novitate in admirationem adduco; ξενίζομαι, diversor, hospitor, Ph. (2) admiror, ut rem novam, insolentem, alienam, indignam, a. 1. partic. ξενισθεὶς, hospitio exceptus. Ἐξίνισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ Ἰσδρυὰς, Xen. Οἱ ἀναδεξάμενοι ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν, Act. 28, 7. Οὗτος ξενίζεται παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ib. 10, 6. ἐν οἰκίᾳ Σίμωνος, ib. v. 32. παρ' ᾧ ξενισθήσομαι, ib. 21, 16.

Ξενικὸς, ἡ, ὸν, peregrinus, exterus, qui peregrinorum est; (2) hospitalis. Ξενικὸς ὄρνις, Arist. Hist. An. 9, 16. A ξένος.

Ξενικῶς, *Adv.* more peregrinorum.

Ξένιον, ου, τὸ, munus, quod datur hospiti, munus hospitale, xenium, Gl. V. strena, congiarium hospitale. A ξένος.

Ξένιος, ία, ιον, hospitalis, ad hospites, s. peregrinos pertinens. Ab eod.

Ξενισθεῖσα, aor. 1. part. pass. f. g. v. ξενίζω. Unde

Ξένισις, εως, ἡ, hospitium susceptio.

Ξένισμα, το, admiratio, stupor, v. ξενίζομαι 2)

Ξενισμὸς, ὁ, hospitium susceptio; (2) mutatio, s. perturbatio, quæ fit rerum novitate. Ab eod.

Ξενιτεία, ἡ, peregrinatio, absentia a patria. A

Ξενιτεύω, f. εύσω, peregre absum, peregrinor; etiam pass. ξενιτεύομαι pro eodem, vel in alieno solo mulito. Τρόπον τινὰ ξενιτεύειν, Philo. Μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν, Luc. A ξένος.

Ξενοδαμὴς, ὁ, hospitum occisor. A δαΐζω. Eur.

Ξενοδαίτης, ου, ὁ, hospites interficiens & devorans. A δαίω.

Ξενοδοκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo peregrini, s. hospites excipiuntur, hospitium, caupona, diversorium. Ex ξ. & δέχομαι.

Ξενοδόχος, ου, ὁ, ἡ, hospes, qui peregrinos excipit.

Ξενοδοχεῖον, hospitium, diversorium. A

Ξενοδοχέω, ῶ, fut. ήσω, hospites excipio, hospitio excipio.

Ξενοδοχία, ας, ἡ, hospitum exceptio. A

Ξενοδόχος, ου, ὁ, ἡ, hospitum, s. peregrinorum exceptor, hospes, caupo. Ex ξένος, & δέχομαι.

Ξενοθυτέω, ῶ, fut. ήσω, hospites immolo. Ex ξένος, & θύτης.

Ξενοκασεῖν, plagas accipere, cædi, ap. Suid. Ex ξένος, & κόπλα.

Ξενοκειρίτης, ου, ὁ, alibi tonsus. A κειρὰ.

Ξενοκρατέομαι, οῦμαι, in peregrinorum potestate sum. Ex ξ. & κρατέομαι.

Ξενοκλονέω, hospites interficio.

Ξενοκτονία, ας, ἡ, hospitum occisio. A

Ξενοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, hospitum occisor; hospiticida, Gl. V. Ex ξένος, & κτείνω.

Ξενόκυσπάτη, ἡ, adulterium, alienarum uxorum stupratio. Epigr. Ex ξ. κυσὶ & πάτη.

Ξενολογέω, externos milites cogo, seu conscribo.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

Ξενολόγος, ου, τὸ, manus, s. exercitus militum externorum. A

Ξενολόγος, ου, ὁ, ἡ, externorum militum collector, qui milites externos colligit, s. cogit. Ex ξένος, & λέγω, *colligo*.

Ξενομανέω, ῶ, f. ήσω, peregrinis rebus supra modum delector. Ex ξ. & μαίνομαι.

Ξενομανία, ας, ἡ, nimius rerum merciumque peregrinarum amor. Ex iisd.

Ξενομαθέω, ῶ, fut. ήσω, re aliqua tamquam nova & peregrina perturbor. Ex πάθος.

Ξενοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, peregrinus, inusitatus. Ἀποστασις οὐδεν τι πρὸ ἄλλων ἐλκίων ξενοπρεπεστέρη, *Arct.* Ex πρέπω.

ΞΕΝΟΣ, ου, ὁ, peregrinus, hospes, alienus, Ph. externus, Gl. Vet. extrarius; advena; Ph. ξένου, advenarium; inusitatum, inauditum; ξένοι appellantur mercenarii milites. Lacedæmonii autem ξένους appellabant, quos alii barbaros.

Ξενόστασις, εως, ἡ, q. d. hospitum statio, locus, ubi hospites recipiuntur, caupona, diversorium.

Ξενοτροφέω, ῶ, f. ήσω, externos milites alo, stipendio conduco. Ξενοτροφοῦντες χρήμασι, Dem.

Ξενοτροφία, ας, ἡ, ipsa actio alendi milites externos. A

Ξενοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, externos milites alens; (2) hospitum nutritor. Ex ξ. & τρέφω.

Ξενοφονέω, hospites occido. Δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας, Eur. I. T. 1024. A

Ξενοφόνος, ου, ὁ, ἡ, hospites occidens, hospitis vel hospitum interfector.

Ξενοφυὴς, ἐς, insolens specie, inusitatam speciem habens; *Epith.* Hecates. Sch. Lyc.

Ξενοφωνέω, insolenti voce, sermone utor. *Pass.* aliquid, sermonem, disputationem, tanquam rem novam, incognitam miror, non intelligo.

Ξενοφωνία, ας, ἡ, vox peregrina, peregrinum loquendi genus. Ex

Ξενόφωνος, ου, ὁ, ἡ, peregrina voce utens.

Ξενία, ᾶς, fut. άσω, hospitio excipio, vel suscipio; usitatior passiva vox ξενίαμαι; hospitio excipior, hospitor, diversor, hospitio jungor. Πατρίζων τὸ μὴ φίλους τ' ἐκ φίλτατων ἐξίασας, Heliod. Ὃς δὲ ξενιεῖς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις, Eur. Alc. 69. Ξενιᾶσί τινι, παρά τινος, Xen. A ξένος. Unde

Ξενιάτης, ου, τὸ, hospes peregre adveniens, peregrinus, Dim. q. d. peregrinellus.

Ξενὼν, ῶνος, ὁ, hospitium, diversorium, domus, in quam recipiuntur hospites & ægroti, xenodochium, nosocomium.

Ξένως, *Adv.* peregrine, more peregrinorum.

Ξένωσις, εως, ἡ, mentis alienatio. A ξενόω.

Ξηρὸς, ᾶ, ὸν, siccus, aridus, pro ξηρός.

Ξεσθεὶς, aor. 1. part. pass. v. ξέω.

Ξέσις, εως, ἡ, rasura, sculptura, ipsa actio radendi, s. sculpendi. A ξέω.

Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum. Ab eod.

Ξεσμὸς, ὦ, ὁ, instrumentum ad radendum, radula, Vulg. Lex. Ab eod.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, mensura aridorum & liquidorum, Gl. V. sextarius, urceus.

Ξεστίον, ου, τὸ, idem, Ph. urceolus, Dim.

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, rasus, scalptus, dolatus, planus. A ξέω.

Ξεστουργία, ας, ἡ, ars poliendi lapides aut ligna. Ex ξέω, & ἔργον.

Ξέστρον, ου, τὸ, rasura, Vulg. Lex. A ξέω.

ΞΕΩ, f. ξέσω, rado, polio, dolo, scalpo, p. pass. part. ἐξεσμένος, rasus. Τὸν φότε τέκτων Σίστιν ὀπισθόμυας, Od. 21, 44.

Ξηραίνω, fut. ανῶ, sicco, arefacio; (2) exedo, ebibo. *Latini quoque* siccare calices, & hinc inane reddo; ξηραίνομαι, siccor, areo, aresco, a. 1. act. ἐξήρανα, pass. ἐξηράνθην, p. part. ἐξηραμμένος. Βορέης ἀλαλὼ ἂν ξηραίνη, Il. 21, 347. Πὰν σὶ' ἐξηράνθη παιδίον, ib. 345. Ἐξήραντας, Marc. 11, 21. ἐξηραμμένη χεῖρα, ib. v. 33. A ξηρός.

Ξηράλειψις, εως, ἡ, sicca unctio. Ex ξηρὸς, & ἀλείφω, *ungo*. Unde

Ξηραλοιφέω, ῶ, f. ήσω, in sicco ungo.

Ξηραλοιφία, ας, ἡ, sicca unctio. Ex iisd.

Ξηραμπέλινος, ίνη, ινον, pullus & ater, colorem habens arefactæ viti similem. Ex ξηρὸς, & ἀμπέλινος, *viteus*.

Ξηρανθὲν, aor. 1. part. pass. n. g. v. ξηραίνω.

Ξήρανσις, εως, ἡ, siccitas, ariditas; ipsa arefaciendi actio. A ξηραίνω.

Ξηραντικὸς, ἡ, ὸν, siccandi, s. arefaciendi vim habens. Ab eod.

Ξηρασία, ας, ἡ, siccitas, ariditas. A ξηραίνω.

Ξηράφιον, ου, τὸ, genus medicamenti, quod alias ξήριον dicitur. A ξήριον.

Ξήριον, ου, τὸ, Xerium, genus medicamenti aridum, quod pulveris in modum inspergitur. A ξηρός.

Ξηρὶς, ίδος, ἡ, vide ξειρὶς.

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco ambulat vel graditur. Ex ξηρὸς, & βαίνω.

Ξηροβατικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco vivit, terrestris. Ex ξηρὸς, & βιόω.

Ξηροκακοζηλία, ας, ἡ, arida & jejuna æmulatio seu adfectatio.

Ξηρόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, siccum & aridum fructum proferens.

Ξηροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, caput siccius habens. Ex ξ. & κεφαλὴ, *caput*.

Ξηρόκολλα, ης, ἡ, gluten siccum, gluten aurificum, ferruminatura. Ex ξ. & κόλλα.

Ξηροκολλύριον, τὸ, collyrium e medicamentis aridis factum. Ex ξ. & κολλύριον.

Ξηρόμυρον, ου, τὸ, unguentum siccum, rosmarinum, Ph. Ex ξηρὸς, & μύρον.

Ξηρονομικὸς, ἡ, ὸν, qui in sicco pasci solet. Ex ξηρὸς, & νέμω.

Ξηροποιέω, ῶ, f. ήσω, siccum reddo, sicco.

Ξηροπότομος, ου, ὁ, torrens, Gl. V.

Ξηροπυρία, ας, ἡ, balneum siccum, in quo quis tantum sudat, non autem simul aqua abluitur. Ex ξηρὸς, & πῦρ.

Ξηροπυρίτας, *Dor.* pro ξηροπυρίτης, ου, ὁ, ut ξηροπύριτον ἄρτον, panem cibarium, cui nihil furfuris decessit, & αὐτόπυρον apud Athenæum. Ex ξηρὸς, & πυρὸς.

ΞΗΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, aridus, siccus, torridus; (2) inanis, vacuus sc. cibo, potu, v. ξηρὰ νοσος (3) pallidus, examinis terrore; (4) *Tem.* terra continens cum opp. mare, aqua in sacris, terra simp. ex Hebr. Hinc ἡ ξηρὰ, ᾶς, terra, Aristot.

Ξηροσαρκος, ου, ὁ, ἡ, carnem siccam habens. Ex ξηρὸς, & σὰρξ.

Ξηροτίγανον,

Digitized by Google

Ξηροτήγανον, ου, τὸ, sartago.
Ξηροτης. ητος, ἡ, ariditas, siccitas, squalor, Ph. A ξηρός.
Ξηροτριβίω, ῶ, ficca frictione frico, Suic. Ex ξ. & τρίβω.
Ξηροτριβία, ας, ἡ, ficca frictio. Ex iisd.
Ξηροτροφικός, ἡ, όν, qui in ficco alitur, s. vivit. Ex ξ. & τρέφω.
Ξηροφαγέω, ῶ, arida comedo, cibis siccioribus vescor; (2) dicitur de homine egeno & famelico. Ex ξ. & φαγεῖν.
Ξηροφαγία, ας, ἡ, ipsa actio siccis vescendi, tenuis victus, paupertas.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, oculorum siccitas. A
Ξηρόφθαλμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, siccoculus, ut Plautus loquitur; siccos habens oculos, oculorum siccitate laborans.
Ξηράδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, arescens. A ξηρός.
Ξήρασις, ἡ, siccatio, siccitas, qu. a ξηρόω.
Ξηρίς, ίδος, ἡ, idem quod ξειρίς.
Ξιφιδίδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, Dim. a ξίφος.
Ξιφήρης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui gladio manum aptat, ut ensem vagina educturus; ensem tenens. Ex ξίφος, & ὄρω, aptо.
Ξιφηφορία, ας, ἡ, ensem gesto, gladio armatus sum.
Ξιφηφορία, ας, ἡ, gladii gestatio. A
Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, gladium gestans, ense armatus, Gl. V. ensifer, sicarius. Ex φέρω.
Ξιφίας, ου, ὁ, ut ξιφίας κομήτας, cometa mucronatus; (2) piscis quidam. A ξίφος.
Ξιφίδιον, ου, τὸ, ensiculus, gladiolus, pugio, Dim. ab eod.
Ξιφίζω, fut. ίσω, manu in altum sublata salto, vel manu protensa figuram ensis imitor, Hes. Suid. Eust. Ab eod.
Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus, xiphion, herba.
Ξιφιός, οῦ, ὁ, xiphias, piscis, Hes.
Ξίφισμα, ατος, τὸ, saltatio cum ensibus. A ξιφίζω.
Ξιφισμός, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Ξιφισήρ, ῆρος, ὁ, balteus, cingulum, ex quo ensis suspenditur; (2) vagina.
Ξιφιστής, οῦ, ὁ, idem, Hes. Ab eod.
Ξιφιστύς, ύος, ἡ, dimicatio, per ensem. Hes. Ab eod.
Ξιφοδήλητος, ου, ὁ, ense perniciem adferens. Ex ξίφος, & δηλέω, lædo.
Ξιφοδρέπανον, ου, τὸ, ensis falcatus.
Ξιφοειδής, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, ensis formam habens. Ex ξίφος, & εἶδος.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina ensis.
Ξιφοκλονίω, gladio occido. A
Ξιφοκλόνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ense occidit. Ex ξίφος, & κλείνω.
Ξιφοκτόνος, ὁ ϰ᾽ ἡ, gladio peremptus. Ex iisdem.
Ξιφομάχαιρα, ας, ἡ, magnus gladius, ensis.
Ξιφοποιος, ου, ὁ, gladiarius, Gl. V. gladiorum opifex. A ξίφος, & ποιέω.
ΞΙΦΟΣ, εος, τὸ, ensis, gladius; fica, Gl. V. (2) mucronatum rostrum xiphiæ piscis; (3) herba quædam gladiolus. Ἕλκετο δ᾽ ἐϰ ϰολεοῖο μέγα ξίφος, Hom. Il. ι, 194.
Ξιφυλκία, ας, ἡ, ensis e vagina eductio. A
Ξιφυλκίς, ίδος, ἡ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui gladium e vagina extraxit, qui ensem strinxit. Ex ξίφος, & ἕλκω.
Ξιφουργός, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, ensium fabricator, qui gladios conficit. Ex ξίφος, & ἔργον.
Ξιφοφόρος, ου, ὁ, sicarius, Gl. V. Ex φέρω.
Ξοανογλύφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui simulacra sculptilia sculpit. Ex ξόανον, & γλύφω.
Ξόανον, ου, τὸ, rasura aut sculptura politum, e saxo sculptum, aut e ligno dolatum; (2) simulacrum e saxo vel ligno fabricatum, signum sculptile, Ph. delubrum, simulacrum; ξόανον Ἀθωάς, Palladium, Gl. V. A ξέω.
Ξοανοποιΐα, ας, ἡ, simulacrorum sculptilium fabricatio. Ex ξόανον, & ποιέω.
Ξοανουργία, ας, ἡ, Ion. ξοανουργίη, ης, ἡ, idem. Ex ξόανον, & ἔργον.
Ξοΐς, ίδος, ἡ, scalprum. A ξέω.
Ξυθόπλους, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, flavas alas habens. Ex ξυθὸς, & πτερόν.
Ξυθὸς, ἡ, όν, flavus, rufus; (2) argutus. A ξαίνθος.
Ξυέλη, ης, ἡ, radula, ἡ ξυήλη, Suid. Hes.
Ξυζυγίτης, vide Ζυγίτης, & reliqua, ubi ξὺν pro σὺν Attice.
Ξυϰάθανεν, 3. s. a. 2. ind. act. Att. Ion. Æol. & cum ν pro Ζυϰατέθανε, a Ζυϰαταθνήσϰω pro Ζυϰαταθανέω.
Ξυήλη, ης, ἡ, radula; (2) gladius Laconicus brevior, pugioni fere similis. A ξύω.
Ξυλαλόη, ης, ἡ, lignum aloës. Ex ξύλον, & ἀλόη.
Ξυλάριον, ου, τὸ, parvum lignum, Dim. a ξύλον.
Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio; (2) ipsa ligna collecta a lignantibus; materia, Ph. lignetum, Gl. V. (Ern.) A
Ξυλεύομαι, lignor, materior, ligna colligo. A
Ξυλεὺς, έως, ὁ, lignator, qui ligna colligit; (2) calo. A pr.
Ξυληβόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna exedit, s. vorat. Ex ξύλον, & βορά, cibus.
Ξυληγέω, ῶ, ligna veho, porto, conveho. A
Ξυληγός, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna vehit, lignator, ligna bajulans. Ex ἄγω.
Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum, Etym. Dim. a ξύλον.
Ξυλήριον, ου, τὸ, parvum lignum; (2) assula; (3) tabella, Dim. Ab eod.
Ξυλία, ας, ἡ, lignatio, Gl. V. A ξυλεία.
Ξυλίζομαι, f. ίσομαι, lignor, ligna colligo. A ξύλον.
Ξυλιϰός, ἡ, όν, ligneus, e ligno factus; ξυλιϰὸς, lignarius, Gl. V. ξυλιϰὴ ὕλη, silva, Gl. V. A ξύλον. —
Ξύλινος, ίνη, ινον, ligneus. A ξύλον.
Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. A ξυλίζομαι.
Ξυλίτης, ου, ὁ, piscis quidam, Hes. fortassis a lignea duritie. A ξύλον.
Ξυλοβάλσαμον, ου, τὸ, lignum balsami, s. quod e balsamo cæditur, ut sarmenta surculi vel ipse frutex.
Ξυλογλύφος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna scalpit, vel sculpit. Ex ξ. & γλύφω.
Ξυλοειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligni formam habet. Ex ξ. & εἶδος.
Ξυλοθήϰη, ης, ἡ, repositorium lignorum, Gl. Vet. lignarium.
Ξυλοϰαυθήλια, ων, τὰ, clitellæ, Gl. Vet.
Ξυλοϰαυθήλιον, clitellæ, Gl. V. Ex iisd.
Ξυλοϰασία, ας, ἡ, cassia lignea, sive crassior.
Ξυλοϰίρατα, ων, τὰ, siliquæ; (2) arboris cerationæ siliquæ. Ex ξ. & ϰέρας.
Ξυλοϰιννάμωμον, ου, τὸ, lignum cinnamomi.
Ξυλόϰοϰϰα, τὰ, interna siliquarum grana, a lignoso cortice illa vestiente. A ϰόϰϰος.
Ξυλοϰόλλα, ης, ἡ, gluten, quo ligna conglutinantur.
Ξυλοϰοπέω, ῶ, f. ήσω, fuste cædo; defusto, fustigo, Gl. V.
Ξυλοϰοπία, ας, ἡ, ipsa actio cædendi fustibus, fustuarium. A
Ξυλοϰόπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna cædit; lignarius, Gl. V. ad ligna cædenda aptus; (2) fuste cædens, Gl. V. fustuarius; (3) avis rostro arbores tundens, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ex ϰόπτω.
Ξυλολυχνίαχος, ου, ὁ, candelabrum ligneum.
Ξυλομανέω, ῶ, insanio gignendis sarculis, silvesco. Ex ξύλον, & μαίνομαι.
Ξυλομιγὴς, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, lignum habens permistum, ligno permistus. Ex ξύλον, & μιγνυμι.
ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum, tignum, Ph. ξύλα, ligna fabricaria, Gl. V. (2) ξύλον, fustis, Ph. ξύλα, fustes, Ph. (3) de variis rebus e ligno factis, ut (1) de mensa trapezitæ; (2) de furca, cruce; (3) pedica lignea; (4) de materia lignea ædificantium; (5) arbore, per Heb.
Ξυλοπαγὴς, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, e lignis compactus, Suic. Ex ξ. & πήγνυμι.
Ξυλοπέδη, ης, ἡ, nervus, Gl. V. & ξυλοπέδιλα, nervos, Ph. Ex ξ. & πέδη.
Ξυλόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligneum habens pedem.
Ξυλοπώλης, ου, ὁ, lignarius, Gl. V. lignorum venditor. Ex ξ. & πωλέω.
Ξυλόστεγος, ου, ligno tectus, structus. A στέγη.
Ξυλοτόμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligna secans; (2) lignis secandis aptus. Ex ξ. & τέμνω.
Ξυλοτραύλης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligna rodens, Suic. Ex ξ. & τραύω.
Ξυλουργέω, ῶ, artem lignariam seu materiariam exerceo, faber lignarius sum.
Ξυλουργία, ας, ἡ, lignorum fabricatio.
Ξυλουργιϰὸς, ἡ, όν, ad fabrum lignarium pertinens. A
Ξυλουργὸς, ὁ, ὁ ϰ᾽ ἡ, faber lignarius, materiarius. Ex ξ. & ἔργω.
Ξυλοῦσθαι, vid. ξυλόω.
Ξυλοφάγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna exedit, s. vorat.
Ξυλοφανὴς, ὲς, lignum habens nudum, τὸ ξυλοφανὲς, est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce, &c. ut ignis incidere in lignum possit. Ex ξ. & φαίνομαι. Ern.
Ξυλοφθόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna corrumpit. Ἔστι δέ τι σϰωλήϰιον, ὃ ϰαλεῖται ξυλοφθορὸν, Aristot. Hist. An. 5, 32. Ex ξ. & φθείρω.
Ξυλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, ligna bajulo, s. porto; (2) fustem, s. baculum gesto.
Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum portatio, deportatio, virgæ gestatio.
Ξυλοφόριος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ut ξυλοφόριος ἑορτὴ, festum Judæorum, in quo ligna seu rami arborum gestantur, festum τῆς Σϰηνῶν apud Joseph. A
Ξυλοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ligna fert, qui ligna bajulat, calo. Ex ξύλον, & φέρω.
Ξυλοφορτηγὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem.
Ξυλόφραϰτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, lignis munitus, septus.
Ξυλοχάρτια, τὰ, chartæ ligneæ libri, codices, Eust. Ex ξ. & χαρτης.
Ξυλοχίζομαι, Dor. ξυλοχίσδομαι, ligna cædo. Ὅσ τὰς ἰρίϰας Τίμας τὰς παρὰ τὶν ξυλοχίσδηται, Theoc. 5, 65. A
Ξυλόχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ligna habens, lignis s. arboribus consitus, arboribus densus; (2) Subst. silva, nemus; terra inculta; cubile feræ. Ex ξ. & ἔχω.
Ξυλόω, ῶ, f. ωσω, in lignum verto, s. muto; contigno, pass. ξυλέδην, lignari, Gl. V. in lignum abire, lignum s. lignosum fieri; ἐξυλωμένος, p. pass. part. contignatus. A ξύλον.
Ξυλώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, lignosus. Ab eod.
Ξυλὼν, ῶνος, ὁ, lignile, Gl. V. locus in quo ligna reponuntur.
Ξύλωσις, εως, ἡ, materiatio; (2) contignatio. A ξυλόω. Unde
Ξυλωτὴς, οῦ, ὁ, lignator, ex Gl. Vet.
Ξυμ—vid. Συμ.
Ξυμβαίη, 3. s. a. 2. opt. act. Att. pro συμβαίη, a συμβαίνω.
Ξύμβλητο, 3. s. pl. p. ind. pass. Ion. & Att. pro συνεβλήθη, a συμβάλλω.
Ξύμπαντας, acc. pl. Att. pro σύμπαντας, a σύμπας.
Ξυν pro σύν, cum, Att. & sic etiam in multis compositis a σὺν communi Incipientibus.
Ξυνάγαγον, coëgerunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. Att. & Ion. pro συνήγαγον, a συνάγω.
Ξυνάειδε, 2. sing. pr. imper. act. Att. pro συνάειδε, a συναείδω.
Ξυναχαλάω, compatior, Æsch. Pr. 162. Ex ξυν s. συν, com, & ἀχαλάω, mœreo; Th. ἀχαλλω.
Ξυνδεδίατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. Att. & Ion. pro συνδέδιντο, a συνδέω.
Ξυνδῆσαι a. 1. inf. act. Att.
Ξυνίηϰε, 3. perf. ind. act. Att. & Ion. pro Ζυνῆϰε, a Ζυνίημι.
Ξυνίργα, 3. s. imperf. ind. act. Att. & Ion. pro Ζυνεῖργε, a Ζυνείργω.

Ξυνίστη

Ξωΐες, 2. ſ. a. 2. imper. act. *Att.* pro *Σύνες*, a *Συνίημι*.
Ξωϊτὰ, acc. pl. n. g. *Att.* pro *Σωϊτὰ*, a *Σωϊτὸς*.
Ξωϊῶ, *Adv.* communiter. A *ξωὸς*. Unde
Ξωϊκὸς, communis, *ξωϊκὰ*, communia.
Ξωϊκόνες, *participes*, nom. pl. a
Ξωϊκὼν, όνος, ὁ ἡ, communis, apud Nonnum; (2) particeps, apud Heſiod.
Ξωΐσασι, 3. ſ. pr. ind. act. *Att.* & *Ion.* pro *Σωΐσῃσι*, a *Σώιημι*.
Ξωΐων, 3. pl. imperf. ind. act. *Att.* & *per contr.* pro *Σωΐεσαν*, ab inuſit. *Σωΐω*, Hom. Il. 1, 273.
Ξωιόντων, gen. pl. a 2. part. act. *Att.* pro *σωιόντων*, a *σώιημι*.
Ξωιτροφῦσαν, acc. ſ. part. perf. act. *Att. al.* med. f. g. pro *σωτερυῖαν*, a *σωίφω*.
Ξωϊσῇς, 3. ſ. f. 1. ind. act. *Att.* pro *Συνοίσῃς*, a *Σωοίω*, pro *Συμφέρω*.
Ξωομήλικα, acc. ſ. *Att.* pro *Σωομήλικα*, a *Σωομῆλιξ*.
ΞΥΝΟΣ, ὴ, όν, communis. Hinc
Ξωόω, ῶ, f. *άσω*, conjungo, conſocio; (2) communico, Nonnus.
Ξωσὰν, præſ. part. *Att.* pro *Σωσὰν*, a *Σύνειμι*.
Ξυόεις, όεσσα, όεν, radendo, ſ. ſcalpendo politus, Heſ. ubi *ξυόεσσαν*. A *ξύω*.
Ξυομένης, gen. ſ. pr. part. paſſ. f. g. a verbo *ξύω*.
Ξυράφιον, ι, τὸ, novacula, Gl. V. Dim. a *ξυρὸν*.
Ξυράω, ῶ, f. *ήσω*, rado, novacula rado, ad cutem tondeo; *ξυρᾶμαι*, rador, radendum curo; ἐξυρημμένος, tonſus. Ἐξύρησαν αὐτὸν, Gen. 41, 14. Ἵνα ξυρησάμενοι τὴν κεφαλὴν, Act. 21, 24. A *ξέω*.
Ξυρέω, *ήσω*, rado; glubo, Gl. V. & *ξυρᾶμαι*, rador. Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά, Soph. Aj. 797.
Ξυρήκης, εος, ὁ ἡ ὴ, raſilis; (2) tonſura opus habens. A *ξυράω*.
Ξυρησιμος, ι, ὁ ἡ ὴ, idem. Ab eod.
Ξύρησις, εως, ἡ, raſura, quæ novacula fit, tonſura ad cutem. Ab eod.
Ξυρίας, ι, ὁ, ad cutem tonſus. A *ξυρὸς*.
Ξυρὶς, ίδος, ἡ, vide *ξυρὶς*.
Ξυροδόκη, ης, ἡ, theca recipiendis novaculis, Ariſtoph. Ex *ξυρὸν*, & *δέχομαι*.
Ξυροδοχὴ, ης, ἡ, idem. Ex iiſd.
Ξυρεθήκη, ης, ἡ, idem.
Ξύρομαι, rador, vel me novacula rado; *ξυράμενος*, tonſus, raſus, aor. 1. med. partic. A *ξύρον*.
Ξυρὸν, ι, τὸ, novacula. A *ξύω*.
Ξυρὸς, acutus, Heſ. A *ξύω*.
Ξυρὸς, ὸν, ὁ, novacula. A *ξύω*.
Ξυροφορέω, ῶ, f. *ήσω*, novaculam geſto, Suic. Ex *ξυρὸν*, & *φέρω*.
Ξυσθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ. v. *ξύω*.
Ξύσιλος, ι, ὁ, xyſillus, aridus & pruriginoſus ſenex, Sophron. in Mimis. A *ξύω*.
Ξύσις, εως, ἡ, raſura, ſcarificatio; (2) pruritus excitatio. Ab eod.
Ξύσμα, ατος, τὸ, ramentum, radendo detractum, Gl. V. raſura; (2) raſura & litura, quum ſcriptum corrigitur; *ξύσματα*, ſtrigmenta, Gl. V. Ab eod.
Ξυσμάτιον, ι, τὸ, ramentum, Suic. Dim. a *ξύσμα*.
Ξυσματώδης, ους, ὁ ἡ ὴ, ramentis ſimilis, ramentoſus. Ab eod.
Ξυσμὴ, ῆς, ἡ, Euſt. ſine expoſitione, Ph. *ξύσμαι*, parox. ramenta. A *ξύω*.
Ξυσμὸς, ῦ, ὁ, pruritus. Ab eod.
Ξυσὴρ, ῆρος, ὁ, raſor, ſculptor; (2) ſcalprum chirurgicum; ſcalprum lapicidarum, Gl. V. raſorium, ralla, radula; (3) collyrii genus; (4) auris pars. Ab eod. Hinc
Ξυσήριον, ι, τὸ, ſcalprum, ſcalpellus.
Ξυστικὸς, ὴ, όν, athleta qui in xyſto ſe exercet; (2) radendi vel diſtringendi vim habens. A *ξύστος*.
Ξυστὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, cujus uſus in balneis, palæſtra, & gymnaſiis; (2) *ξυστὶς* vel *ξύστις*, veſtis ſubtilis crocota, quam, aurigæ in pompa geſtabant; tunica talaris; indumentum inſigne regum, equitum, tragœdorum, etiam mulierum illuſtrium, incerti coloris. A *ξύω*.
Ξυστοβόλος, ι, ὁ ἡ ὴ, haſtam jaculans. Ex *ξυστὸν*, & *βάλλω*.
Ξυστὸν, ῦ, τὸ, haſtile radendo politum & ferro præfixum, parvum haſtile, haſta parva, ſpiculum; (2) locus, in quo exercentur athletæ. A *ξύω*.
Ξυστὸς, ὴ, όν, raſus, politus, Gl. V. *ξυστὸς*, raſus; ſpiculum. Ab eod.
Ξυστὸς, ῦ, ὁ, xyſtus, locus tectus, in quo exercentur athletæ. Ab eod.
Ξυστοφόρος, ι, ὁ ἡ ὴ, qui geſtat haſtile, vel ſpiculum. A *ξυστὸν*, & *φέρω*.
Ξύστρα, ας, ἡ, ſtrigilis, radula, Gl. Vet. A *ξύω*.
Ξυστρὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis, Heſ.
Ξυστρολήκυθος, ι, ὁ, qui ſtrigilem & lecythum fert in balneum aut gymnaſium.
Ξύστρον, ι, τὸ, pala ferrea ad everrendum & complanandum. A *ξύω*.
Ξυστροποιὸς, ὸ, ὸν, ὁ, ſtrigilarius, Gl. Vet. qui ſtrigiles conficit. Ex *ξύστρα*, & *ποιέω*.
Ξυστρωτὸς, raſilis, de argenteis vaſis, quæ argentum raſile dicuntur, Ph. *ξυστρωτὰ*, ſtriata; quaſi a *ξυστρόω*, a *ξύστρον*.
Ξύω, f. *ύσω*, rado, ſcalpo, radendo ſ. ſcalpendo polio; & *ξύομαι*, rador, prurio; *ξύσασθαι*, radere, a. 1. inf. med. ἐξυσμένος, raſus, p. paſſ. part. *Ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα*, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 28. Affricantes ſe arboribus. *Ubi obſervandus eſt maxime proprius vocis mediæ uſus.*

O.

O, Decima quinta litera Græcorum, quæ ὁ μικρὸν, ſive ὁ *parvum* dicitur, ad differentiam ab ω; (2) nota numeralis, quæ valet *ſeptuaginta*, cum lineola infra appoſita ο *ſeptuaginta millia*.
Ὁ, ἡ, τὸ, *Articulus præpoſitivus*, qui (1) notat certum quid & notum, cujuſque jam facta mentio; (2) cum Genit. poſitus omiſſum παῖς, υἱὸς, ἀδελφὸς, μήτηρ, aut ſimile quidpiam innuit, v. g. Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, *Alexander Philippi*, ſc. *filius*; (3) cum Adverbio pro Adjectivo ponitur, v. gr. ὁ *Σήμερον*, *hodiernus*, ſubintelligiturque fere Participium Verbi Subſtantivi, ὤν, οὖσα, ὄν; (4) cum Participio idem eſt, qui Poſtpoſitivus cum Verbo, v. g. ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit*, ὁ τυπτόμενος, pro ὃς τύπτεται, *qui verberatur*, ὁ τύψας, pro ὃς ἔτυψε, *qui verberavit*; (5) cum μὲν, & δὲ adhibetur in diviſionibus, v. g. ὁ μὲν γελᾷ ὁ δὲ κλαίει, *hic* quidem ridet, *ille* vero plorat; (6) ponitur pro αὐτὸς, ἐκεῖνος, vel ὅστις, apud poëtas; (7) urſurpatur pro ὅς, *qui*; (8) ſequentibus Præpoſitionibus inſervit periphraſi, ut οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato.* οἱ σὺν αὐτὸν, *ſocii ejus*, οἱ πρὸς Κῦρον, *Cyrus cum ſuis*, οἱ πρὸς αἵματος, *conſanguinei*; (9) in genere neutro cum Infinitivo Nominis, Gerundii, vel Supini loco ponitur, v. g. τὸ σωθῆναι, i. e. ἡ σωτηρία, καιρὸς τοῦ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum*; (10) τοῦ idem eſt quandoque, quod τινὸς, *cujus?* τοῦ autem quod τινὸς, *alicujus*; (11) τῇ exponitur *huc, illic, illac, ea ratione, ea parte, eo loco, ubi*.
Ὅ *quod*, vide infra ὅς, ἥ, ὅ.
Ὅα, ας, ἡ, ſorbus, arbor; ὅα, τὰ, ſorba, fructus.
Ὅα, ας, ἡ, pellis ovilla. Ab οἶς.
Ὅα, ας, vel ὄα, ας, ἡ, fimbria. Ab ὤα.
Ὀᾶ, *Interjectio dolentis*, heu!
Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor, conjux, & *in Plur.* ὄαρες, ὀάρων, uxores, Heſ. nuptiæ; ὄαροι etiam pro ὄαρες.
Ὀαρίζω, confabulor, colloquor. Ὅθι ἧ ὀάριζε γυναικὶ, Il. 6, 516. Ab ὄαρος. Hinc
Ὀάρισμα, ατος, τὸ, confabulatio.
Ὀαρισμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Ὀαριστὴς, ῆ, έ, confabulator, collocutor.
Ὀαριστὺς, ύος, ἡ, confabulatio, peculiariter maris cum fœmina ſecretius, πολέμοιο ὀαριστύς, Hom. Il. 17, 228. Ab eod.
Ὄαροι, vid. ὄαρ.
Ὀάροισιν, dat. pl. *Poet.* & cum ν. ab
Ὄαρος, ι, ἡ, confabulatio, ſermo.
Ὀβδὸν, ἐς ὀβδὸν, in conſpectum apud Etym. ab ὀπτομαι, *video*.
Ὀβελαῖος, ut ὀβελαία ῥαφὴ, futura cranii inſtar veru porrecta. Ab ὀβελὸς.
Ὀβελίας, ι, ὁ, ut ὀβελίας ἄρτος, panis veru toſtus. Ab ὀβελὸς.
Ὀβελιαφόρος, ι, ὁ, qui panes veru toſtos in Bacchi pompa humeris impoſitos ferebat. Ex ὀβελίας, & φέρω.
Ὀβελίζω, fut. ίσω, obelo noto, expungo; ὀβελισμένος, obelo notatus, expunctus, p. paſſ. part. ab ὀβελὸς.
Ὀβελισκολύχνιον, ι, τὸ, lucerna obeliſco præfixa. Ex ὀβελίσκος, & λύχνος.
Ὀβελισκολύχνος, ι, ὁ, idem.
Ὀβελίσκος, ι, ὁ, veruculum, parvum veru; (2) lapis pyramidis gracileſcentis formam habens, obeliſcus; (3) lamina enſis; (4) ſubula, Dim. ab ὀβελὸς.
Ὀβελισμὸς, ῦ, ὁ, obeli appoſitio, notatio, quæ fit obelo. Ab ὀβελίζω.
Ὀβελοῖσιν, dat. pl. *Poët.* cum ν pro ὀβελοῖς.
ΟΒΕΛΟΣ, ὸ, ὁ, veru, verutum; (2) nota virgæ jacentis, qua loci ſcriptorum minus probi notabantur.
Ὀβολιαῖος, αία, αῖον, obolaris.
Ὀβολιμαῖος, αία, αῖον, idem. Ab
ΟΒΟΛΟΣ, ὸ, ὁ, obolus, nummus ſex chalcos, vel ſextam etiam drachmæ partem apud Athenienſes valens, Gl. Vet. nummus aſſis, dupondium; (2) genus uſuræ.
Ὀβολοσατία, ᾶ, fœneror; de turpi & ſordido modo. Ab
Ὀβολοσάτης, ι, ὁ, fœnerator ſordidus, tocullio. Ex ὀβ. & σατὸς.
Ὀβολοσατικὴ, ης, ἡ, ſc. τέχνη, ars fœneratoria. A pr.
ΟΒΡΙΑ, & ὀβρίκαλα, ων, τὰ, leonum, vel luporum, item erinaceorum & ſimilium animalium catuli, Euſt. in Hom. Odyſſ. 1. ex Æſchyl. Agam. 147. Heſ.
Ὀβριμοχύτος, ι, ὁ ἡ ὴ, validos artus habens, validus, robuſtus. Ex ὄβριμος, & χυῖν.
Ὀβριμοεργὸς, ι, ὁ ἡ ὴ, ingentia & fortia facinora patrans. Ex ὄβριμος, & ἔργον.
Ὀβριμόθυμος, ι, ὁ ἡ ὴ, animo violento præditus, magnanimus. Ex ὄβ. & θυμός.
Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre nata. Ab
Ὀβριμόπατρος, ὁ, forti patre natus.
ΟΒΡΙΜΟΣ, ι, ὁ ἡ ὴ, fortis, robuſtus, validus, prævalidus; (2) impetuoſus; (3) violentus.
ΟΒΡΤΖΟΝ, χρυσίον, ι, τὸ, aurum obryſum, i. e. purum ex crebra coctione.
Ὀγάστριος, pro ὁμογ. Sch. Lyc.
Ὀγδοαδικὸς, ὴ, όν, octonarius, Suic. Ab ὀγδοὰς.
Ὀγδοαῖος, αία, αῖον, qui eſt octo dierum; (2) qui octavo die aliquid facit; (3) cui octavo die aliquid contingit. Ab ὄγδοος.
Ὀγδεὰς, άδος, ἡ, numerus octonarius.
Ὀγδόατος, άτη, ατὸν, *Poët.* pro ὄγδοος, octavus. Ab eod.
Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octaginta. Ab eod.
Ὀγδοηκονταέτης, & ὀγδοηκοντούτης, έος, ὁ ἡ ὴ, qui octoginta annorum eſt, octogenarius. Ex ὀγδοήκοντα, & ἔτος, *annus*.
Ὀγδοηκοντάπηχυς, υ, octoginta cubitos æquans.
Ὀγδοηκοντατέσσαρες, ων, οἱ ἡ σι, octoginta quatuor. Ex ὀγδ. & τέσσαρες.

Digitized by Google

Ὀγδοηκοστῖος, α, ον, qui octogesima die fit, venit, &c. Ab
Ὀγδοηκοστὸς, ὴ, ὸν, octogesimus. Ab
Ὄγδοος, ὁν, ὁον, octavus. Ab ὀκτὼ. Hinc
Ὀγδώκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, octoginta.
Ὄγε, ἦγε, τοῦγε, hic, hæc, hoc; (2) is, ea, id; ille, illa, illud.
Ὄγκα, ης, ἡ, Onca; cognomen Minervæ. Vox Phœnicia.
Ὀγκαῖαι πύλαι, Oncææ portæ, una e septem portis Thebanorum. Ab ὄγκα.
ΟΓΚΑΟΜΑΙ, ὄμαι, fut. ὀγκήσομαι, rudo, quod asinorum proprium est; ὀγκάμβους, rudens, Aristot. Hist. An. 9, 1.
Ὄγκη, ης, ἡ, angulus seu uncus; it. magnitudo, amplitudo, Hes.
Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, ruditus, rugitus.
Ὄγκημα, ατος, τὸ, rugitus, Gl. Vet. Ab ὀγκάομαι.
Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, tumidus, magnæ molis; (2) fastuosus. Ab ὄγκος.
Ὀγκητὴς, οῦ, ὁ, ruditor, qui rudit. Ab ὀγκάομαι.
Ὄγκινος, ου, ὁ, uncinus, hamus, uncus. Ab ὄγκος.
Ὄγκιον, vel ὄγκιον, ου, τὸ, vas, in quo aliquid reponitur; spiculorum, vel sagittarum receptaculum. Ab eod.
Ὀγκολογέω, ῶ, cum fastu dico, tumide dico, Hes. ὀγκολογῆσαι est μογλύσσαι, murmurare. Ex ὄγκος, & λόγος, sermo.
Ὀγκοτοιέω, ῶ, tumefacio, Gl. V.
ΟΓΚΟΣ, ου, ὁ, tumor; (2) moles, massa, strues, gleba terræ; (3) eminentia, prominentia; (4) uncus; (5) spiculum; (6) pondus, onus; (7) tumor, i. e. fastus, animus elatus; (8) gravitas, amplitudo, majestas, nominatim orationis.
Ὀγκόω, ῶ, f. ώσω, tumidum reddo, tumefacio, amplifico; effero, inflo; ὀγκόομαι, ῶμαι, turgeo, Gl. Vet. ὀγκωσόμεθα, pro ὀγκασόμεθα, 1. plur. f. turgebimus fastu; perf. particip. ὀγκωμένος, inflatus. Ψοδδάριον ταῖς δεσποτείαις ὠλίγαις ὠγκωμένον, Lyc. 1187. Ὡς εἰ μὴ ὤκιτ' ἐστὶν, ὄγκωδὴ τάφῳ, Eur. Ion. 389. Ab ὄγκος.
Ὀγκόομαι, efferor, turgeo. Ab eod.
Ὀγκύλλομαι, efferor, turgeo. Ab eod.
Ὀγκύλος, η, ὁ, tumidus, inflatus, superbus, Hes. Ab eod.
Ὀγκώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, tumidus, inflatus, magna mole adsurgens; τὸ δὲ τῶ βουΐτου μέγεθος ἐστὶν ἐλάχιστον ταύτων, ἡ ἔστιν ὀγκωδέστερον ἢ βοῦς, Aristot. Hist. An. 9, 45. Ab eod.
Ὄγκωμα, τὸ, tumor; (2) superbia.
Ὄγκωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor; (2) insolentia. Ab ὀγκόω.
Ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν, tumefactus, elatus, magna mole adsurgens. Ab eod.
Ὀγμεύω, sulcum duco. Φυξεῖς χρεία σίδου ὀγμεύῃ τόνδε σῖλας σω, Soph. Phil. 162. Ab
ΟΓΜΟΣ, ου, ὁ, sulcus aratro factus; (2) linea a messoribus facta, quum scilicet manipulos vel demessa secundum lineam disponunt; (3) plantæ ordine dispositæ; (4) series, ordo; (5) via.
ΟΓΧΝΗ, ης, ἡ, pirum silvestre, vel etiam pirum sativum, sive hortense.
Ὀδαγμὸς, οῦ, ὁ, morsus tenax. Ab ὀδάζω.
Ὀδαῖος, αία, αῖον, vendibilis, Hes. (2) ad iter conficiendum necessarius, vel idoneus; ὀδαῖον, viaticum, Hes. Suid. Ab ὁδὸς.
Ὀδακίζω, morsico, mordeo. Ab
Ὀδάξ, mordicus, dentes comprimendo. Ab ὀδὼς.
Ὀδαξάομαι, idem quod
Ὀδαξάω, ῶ, doleo ex morsu dentibus facto; ὀδαξάομαι, ῶμαι, ὀδαξήμβρος, qui mordetur. Xen. Ab ὀδάξ. Hinc
Ὀδαξησμὸς, οῦ, ὁ, prurigo mordax.
Ὀδαξισμὸς, οῦ, ὁ, idem; qu. ab ὀδαξίζομαι.
Ὀδαξιστικὸς, ὴ, ὸν, mordaci prurigine præditus. Ab eod.
Ὀδάξω, & ὀδάξομαι, mordeo, arrodo; imp. ὤδαξον, pruriebam; ὀδάξεσθαι, morderi, inf. Ab ὀδάξ. Unde
Ὀδαξώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, pruritum movens.
Ὀδάω, ῶ, f. ὀδέω, viatico instruo; (2) vendo, venundo. Εἴ τί τις ἕλκῃ βορὸν ὀδῶσαι ναυτίλοις κεχεμένοις; Eur. Cyc. 97. Βέλτιον τρίβον ὁδεύειν. Anac. 24, 2. Ab ὁδὸς.
Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, ille, ipse. Hinc μέχρι τῶδε, huc usque, ad hoc usque tempus; τῇδε, hac, huc, hoc modo, hac ratione, hic, hoc in loco, istic.
Ὁδεία, ας, ἡ, profectio, iter. Ab ὁδὸς.
Ὁδελὸς, οῦ, ὁ, Dorice pro ὀβελὸς, veru, apud Aristoph. At ap. Nic. pro ὀβολος.
Ὁδεύμα, ατος, τὸ, iter, profectio.
Ὁδεύσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, meabilis, pervius, per quem iter fit.
Ὁδευτὴς, οῦ, ὁ, viator, ambulator. Ab
Ὁδεύω, f. εύσω, iter facio, proficiscor, ambulo, co. Ἐνθ' ἐρατειότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, Dion. Περ. 409. Ab ὁδὸς.
Ὁδέω, ῶ, vid. ὀδάω.
Ὁδήει, 2. s. pr. imper. act. contr. pro ὁδήεε, ab
Ὁδηέω, ῶ, f. ήσω, dux itineris sum; duco, dirigo, deduco, Gl. Vet. Δίδυ δίρη ζὴν χεῖρ', ὁδηήσω σ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 1308. Τυφλὸν ὁδήσει, Phocyl. 22. Ab ὁδηός.
Ὁδηήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ὁδηγήτηρ, ῆρος, & ὁδηγητὴς, οῦ, dux viæ.
Ὁδηγητικὸς, ὴ, ὸν, ad viam monstrandam aptus.
Ὁδηγία, ας, ἡ, deductio per viam. Ab
Ὁδηγὸς, οῦ, ὁ, dux viæ 1. itineris, ductor, prævius, Gl. V. Ex ὁδὸς, & ἄγω.
Ὅδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, faustus seu auspicatus ad iter. Mercurii epith. Ab ὁδὸς.
Ὁδισμα, ατος, τὸ, via, iter, qu. ab ὁδίζω.
Ὀδίτης, ου, ὁ, viator. Ab eod.
Ὀδμαλία, ων, τὰ, graveolentia, fœtida. Ab
Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Ab ὄζω. Hinc
Ὀδμήεις, ήεσσα, ῆεν, olidus, odorus.
Ὀδμίωος, ος, ὁ, odoratus, odorus, fragrans, Hes. Ab eod.
Ὀδμώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, olidus. Ab eod.
Ὁδοδεκίω, ῶ, viatores excipio, vias insideo. Ab
Ὁδοδόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, vias insidens & viatores intercipiens, viarum infestor, latro. Ex ὁδὸς, & δέχομαι, vel δοκάω.
Ὁδοιπλανέω, ῶ, errabundus iter facio, erro, pererro. Ab
Ὁδοιπλανὴς, ὴος, ὁ ἡ ἡ, in via errans, al. pedes. Ex ὁδὸς, & πλανάω.
Ὁδοιποιέω, viam facio, viam munio; iter facio, Gl. V.
Ὁδοιπορία, iter facio; meo, Gl. Vet. Act. 10, 9. Ab ὁδοιπόρος.
Ὁδοιποσία, ας, ἡ, profectio; iter, expeditio, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικὸς, ὴ, ὸν, ad iter pertinens; viatorius, Gl. Vet. τὸ ὁδοιπορικὸν, ὸ, viaticum; (2) itinerarium, Gl. V. Ab eod.
Ὁδοιπορικῶς, iter facientium modo.
Ὁδοιπόριον, ου, τὸ, merces, quæ datur viæ duci, s. comiti, convivium, quod itineris comitibus præbetur. Ab eod.
Ὁδοιπόρος, ου, ὁ, viator; (2) comes. Ex ὁδὸς, & πορεύω.
Ὁδόμετρος, ὁ, Epith. cursoris insignis.
Ὁδοντάγρα, ας, ἡ, instrumentum chirurgicum, quo evelluntur dentes, forceps; forsex dentalis, Gl. Vet. forsex dentaria, Ph. Ex ὀδὼς, & ἄγρα.
Ὁδοντανωγὸν, οῦ, τὸ, idem. Ex ὄγω.
Ὁδοντανλγία, ῶ, dentibus doleo. Ex ὀδὼς, & ἀλγέω.
Ὁδοντανλγία, ας, ἡ, dentium dolor. Ex ἄλγος.
Ὁδόντεσσι, dat. pl. Ion. pro ὀδοῦσι, ab ὀδὼς.
Ὁδοντίασις, εως, ἡ, dentitio, dentis extra gingivam eruptio. Ab
Ὁδοντιάω, ῶ, f. άσω, dentio. Ab ὀδὼς.
Ὁδοντισμὸς, οῦ, ὁ, modus quidam canendi tibiis. Ab eod.
Ὁδοντογλυφὶς, ίδος, ἡ, dentiscalpium. Ex ὀδὼς, & γλύφω.
Ὁδοντόγλυφον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὁδοντοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dentis formam habens. Ex ὀδὼς, & εἶδος.
Ὁδοντομάχης, ου, ὁ, dentibus pugnans. Ex ὀδὼς, & μάχομαι.
Ὁδοντοξέστης, ου, ὁ, instrumentum ad radendos dentes exesos. Ex ὀδὼς, & ξέω.
Ὁδοντοποιέω, dentio.
Ὁδοντὸς, ὴ, ὸν, dentatus. Ab ὀδὼς.
Ὁδοντίσμημα, ατος, τὸ, dentifricium, Ph.
Ὁδοντότριμμα, ατος, τὸ, idem, Ph.
Ὁδοντοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, dentifer. A φέρω.
Ὁδοντοφυΐα, dentio; τὰ δὲ παιδία ἑβδόμῳ μάλιστ' ἄρχονται ὁδοντοφυεῖν, Aristot. Hist. An. 7, 10. Ab
Ὁδοντοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, dentes producens; (2) e dente vel dentibus prognatus. Ex ὀδὼς, & φύω. Hinc
Ὁδοντοφυΐα, ας, ἡ, dentitio.
Ὁδοντόω, ῶ, fut. ώσω, dentibus instruo, s. munio, dentatum reddo; ὠδοντωμένος, perf. pass. part. dentatus; invenitur & ὁδοντωμένος, ap. Pollucem in Vett. Edd. & Gl. Vet. ὁδοντωμένον, dentale. Ab ὀδὼς. Hinc
Ὁδοντωτὸς, ὴ, ὸν, dentatus, denticulatus.
Ὁδοποίεω, ῶ, fut. ήσω, viam facio, viam munio; (2) transitum præsto; (3) metaph. aditum præbeo, viam sterno; (4) ad methodum redigo; (5) progredior, promoveo, proficio. Τὸν ὃ τόπον χειμάρρους ἀποίξας, ὡδοποίησε, Herodian. Τὸ ὕδωρ, τά τε χωρία ἐλυμήνατο, οὐ μᾶλλον ὡδοποίει, Dem. Ab ὁδοποιὸς.
Ὁδοποίησις, εως, ἡ, viarum munitio; (2) munus vias sternendi; (3) patefactio, aditus. Ab ὁδοποιέω. Unde
Ὁδοποιητικὸς, ὴ, ὸν, qui viam facere, & aditum ad aliquid patefacere potest.
Ὁδοποιΐα, ας, ἡ, viarum munitio, ipsa actio munendi seu sternendi vias. Ab
Ὁδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui viam facit, munit, s. sternit. Ex ὁδὸς, & ποιέω.
ΟΔΟΣ, οῦ, ἡ, via, iter; (2) via, ratio, methodus, secta, religio; (3) viæ auxilium; (4) insidiæ, quæ juxta viam struuntur, apud Hom. ὁδῷ παρδύω, obiter, Gl. V.
Ὁδὸς, ὸ, ὁ, limen pro ὐδός.
Ὁδοσκοπέω, vias observo.
Ὁδοφυλακέω, ῶ, vias custodio, obsisto. Ab
Ὁδοφύλαξ, ακος, ὁ, viæ custos, qui viatores in via observat.
Ὁδόω, ῶ, duco, præeo, sum dux viæ; ὁδῶμαι, ducor viam; ὁδεῦσι, per viam ire. Hes. Ab ὁδὸς.
Ὀδύζομαι, irascor, ut hinc sit aor. 1. ὠδύσατο, iratus est. Βειάτεω σ' ὃς ἀρίστα πατὴρ ὠδύσατο Δυμᾶς, Hes. Θ. 617.
Ὀδυάμα, ατος, τὸ, dolor. Ab ὀδυάω.
Ὀδυαρὸν, acc. s. Dor. pro ὀδυηρὸν.
Ὀδυᾶται, 2. s. præs. ind. pass. contr. pro ὀδυάεσαι, ab
Ὀδυάω, ῶ, dolore adficio; ango, Gl. Vet. ὀδυάομαι, ῶμαι, crucior, dolore afficior. Ὀδυώμενοι ἐζητοῦμέν σε, Luc. 2, 48. Ab ὀδυη.
Ὀδυάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυῶν, ab
ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, anxietas, cruciatus, Gl. V.
Ὀδυήρος, ρὰ, ρὸν, dolorem adferens, acerbus, molestus, ærumnosus. Ab ὀδυη.
Ὀδυηρῶς, Adv. molestè, dolenter; τιτλεῖ ὀδυηρῶς, Aristot. Hist. An. 9, 1.
Ὀδυήφατος, ου, ὁ ἡ ἡ, dolorem sedans, mitigans,

Digitized by Google

tigans, pellens, & quasi perimens. Ὀδυ-
νήφατα φάρμακα πάσων, Hom. Il. 5,
900. Ex ὀδυάω, & φάω, occido.
Ὀδυσπὸς, άδ, ὁ, dolore convulsus. Ex
ὀδυάω, & σπάω.
Ὀδυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dolens, dolorem ad-
ferens, Suic. Ab ὀδυάω.
Ὀδυωμένοι, nom. pl. præs. part. pass. pro
ὀδυωτόμενοι, ab ὀδυάω.
Ὀδύρεο, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro
ὀλύρε, ab ὀδύρομαι.
Ὀδυρμα, ατος, τὸ, lamentum.
Ὀδυρμὸς, ὦ, ὁ, lamentatio, ploratus, fletus.
Ab
Ὀ Δ Υ Ρ Ο Μ Α Ι, lamentor, ploro, defleo,
fleo, mœreo. Ὀδυρομένῳ σὸν ἐωϊέταν, Eur.
Med. 159. Ἀνδρα τ' τύχης ὀδύροντο, D.
Hal, τλὼ πενίαν τινὸς, Isocr.
Ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, proclivis ad lamenta & la-
crimas, querulus; (2) flebilis, lacrimosus,
lamentabilis. Ab ὀδύρομαι.
Ὀδυρτικῶς, *Adv.* cum lamentatione & que-
rula, flebiliter, *comp.* ὀδυρτικωτέρως, flebilius,
Ὀδυρτὸς, ἡ, όν, lamentis dignus, gemitibus
prosequendus. Ab ὀδύρομαι.
Ὀδύσατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.*
& *Poët.* pro ὠδύσατο, ab
Ὀ Δ Υ Σ Σ Ω, irascor, succenseo; supponen-
dum cum f. 1. ὀδύσω, ut hinc sit ὠδύ-
σατο, 3. sing. a. 1. med. pro ὠδύσατο;
item pl. ὠδύσαντο, pro ὠδύσαντο. Μῆνις
ὠδύσατο Ζεύς, Il. 18, 292. Πατὴρ ὠδύσ-
ατο θυμῷ, Hesiod. Θεογ. 617. Alii
ὀδύζομαι supponunt.
Ὀδωδε, *oluit*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.*
pro ὤδε, ab ὄζω, *oleo*.
Ὀδωδὴ, ης, ἡ, odor, Hes. Ab ὄζω, unde
Ὀδώδη, *oluerat*, 3. sing. plusq. ind. med.
Att. & *Ion.* pro ωδώδ.
Ὀδώδυσαι, *iratus fuit*, 3. sing. perf. ind.
pass. *Att.* pro ὠδύσαι, ab ὀδύσσω.
Ὀδὼν, όντος, ὁ, dens, pro ὀδὰς, *Ion.* Eust.
Ὀδωτὸς, ἡ, όν, qui transiri potest, viam
habens; (2) facilis, expeditus. Ab ὀδόω.
Οἷσι, dat. pl. *Ion.* & *Æol.* pro οἷς, ab οἷς.
Ὄζαι, ᾶν, αἱ, pelles asinorum agrestium.
Ὄζαινα, ης, ἡ, narium ulcus putridum, po-
lypus; (2) piscis e polyporum genere.
Ab ὄζω.
Ὀζαινικὸς, ἡ, όν, qui narium ulcere putrido
s. polypo laborat. Ab ὀζαίνα.
Ὀζαινῆτις, ιδος, ἡ, ozænas redolens, gra-
veolens. Ab eod.
Ὄζη, ης, ἡ, fœtor. Ab ὄζω.
Ὀζήσεις, 2. s. f. 1. ind. act. verbi ὀζέω.
Ὀζοθήκη, ης, ἡ, oletum, cloaca. Ab ὀζη.
Ὄζολις, ὁ, polypi species. Ab ὄζω.
Ὀζόομαι, ῦμαι, in materiam ramosam &
nodosam convertor; ὠζωμένος, nodatus,
ramosus, perf. part. Ab ὀζος.
Ὄ Ζ Ο Σ, ου, ὁ, nodus arboris, ramus; *met.*
ὀζος Ἄρηος, homo bellicosus, qu. Martis
ramus, s. Marte prognatus. Οὔποτε φύλλα
ἢ ὄζος φύσῃ, Hom. Il. 1, 234.
Ὀζόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui os fœtet, Gl. V.
oriputidus. Ex ὄζη, & σόμα, os.
Ὀζόχρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, hircum olens. Ab
ὄζω, & χρὼς, cutis.
Ὄ Ζ Ω, *Dor.* ὄσδω, f. ὀζήσω, perf. ὤδωδα,
oleo, odorem spiro, fœteo; ὄζῃ, Gl. Vet.
ὀζόμενος, putidus, Ph. part. perf. ὠδω-
δὰς, olens. Ἤδη γὰρ ὄζειν πολειτον ἢ
μειζόνων πραγμάτων μοι δοκεῖ, præsagire,
Arist. Lys. 620. Πάντ' ὤσδεν θήρες μάλα
πίονες, Theocr. 7, 143.
Ὀζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ramosus, nodosus; (2)
olidus, fœtidus. Ab ὄζω, vel ὄζος.
Ὄη, ης, ἡ, sorbus, arbor. Idem quod ὄα.
Ὅθεν, *Adv.* unde; (2) quamobrem, quocirca,
quare. Ab ὅς.
Ὅθετο, 3. s. imperf. indic. med. *Ion.* pro
ἄθετο, ab ἄθομαι.
Ὀθέω, curo, rationem habeo. Ab ἔθη.
Ὀθίω, ῶ, idem & ab eod. Suic.
Ὄ Θ Η, ης, ἡ, cura, ratio, Hes.
Ὅθι, *Adv.* ubi, Ab ἕς.

Ὅθιπερ, *Adv.* idem. Ex ὅθι, & περ.
Ὀ Θ Α Ε Ι Σ, ᾶν, αἱ, plantæ, quæ indicant
aquam subesse ubi nascuntur.
Ὀθνεῖος, εία, εῖον, alienigena, externus, pe-
regrinus. A νόθος, quasi *per Metathesin*,
pro νοθεῖος.
Ὀθομαι, curo, moveor. Ὅς ἐπὶ ἔθετ' αἴσυ-
λα ῥέζων, Il. 5, 403. Σὸν δ' ἐπὶ ἔθεν
φίλον ἦτορ Ἴσον οἱ φάσθ, ibid. 15, 182.
Ab ὄθη.
Ὀ Θ Ο Ν Η, ης, ἡ, lintcum, tela linea; (2)
quævis tela etiam non linea; mappa, Gl.
Vet. velum nauticum; carbasus, Gl. Vet.
indumentum linteum.
Ὀθονιακὸς, ἡ, όν, lintearius, Gl. V.
Ὀθόνιος, ία, ιον, linteus. Ab ὀθόνη.
Ὀθόνιον, ου, τὸ, linteolum, panniculus lin-
teus; (2) linteolum, quo obligantur vul-
nera; (3) quo excipiuntur medicamenta,
Dim. ab ὀθόνη.
Ὀθονοπώλης, ου, ὁ, lintearius.
Ὀ Θ Ο Ν Ν Α, othonna, herba; (2) succus.
Ὀθονοποιὸς, ὦ, ὁ, linteo, Ex ὀθόνη, & ποιέω.
Ὀθριξ, similis capilli, pl. ὀτριχες, q. ὁμό-
τριχες.
Ὀΐ ἐμοὶ, heu mihi; οἴ ἐγώ, οἴ μοι, heu
mihi.
Οἴ, *Adv.* quo; (2) ubi.
Οἴα, ας, ἡ, pellis ovilla; id. quod ὄα. Ab
οἷς.
Οἰαδὶν, *Adv.* solum, solummodo. Ab οἶος.
Οἰακίζω, fut. ίσω, guberno vel rego navem;
(2) rego quodvis aliud. Τελαμῶσι ζευ-
τνοισι οἰακίζοντες, Herodot. Ab οἰαξ.
Unde
Οἰάκιον, ου, τὸ, gubernaculum navis, Eust.
Οἰάκισμα, ατος, gubernatio, Ph. regimen.
Ab οἰακίζω.
Οἰακιστὴς, ε, ὁ, gubernator, Suid. Ab eod.
Οἰακονόμος, ου, ὁ, gubernator proprie clavi,
navis, deinde simpliciter, ut, rex, dominus.
Ex οἰαξ, & νέμω, *guberno*.
Οἰακοστροφέω, ῶ, gubernaculum manu versu,
clavum teneo; (2) guberno, rego. Ab
Οἰακοστρόφος, ου, ὁ, qui clavum tenet, qui gu-
bernaculum versat, gubernator. Ex οἰαξ,
& στρέφω, *verso*.
Ο Ἰ Α Ξ, ακος, ὁ, proprie clavus, quo regi-
tur gubernaculum.
Οἰάτειος, ου, ὁ ἡ ἡ, ut οἰάτειον κρέας, caro
ovilla, Suid. Ab οἷς.
Οἰάω, ῶ, solus seu solitarius sum, Hes. ubi
οἰῶντα, μονάζοντα. Ab οἶος.
Οἶδος, ὁ, pars optima in cervice tauri, Lucian.
Οἰγήσομαι, *aperior*, f. 2. ind. pass. verbi
Ο Ἰ Γ Ω, s. οἰγνύω, aperio, patefacio; aor. 1.
ἄῳξα, aperui apud Hom. imperat. præs.
οἶγε, aperi, Hesiod. οἰγνυμι aperior; imp.
ᾠγνυντο, aperiebantur, Hom. οἰχθῆ, aor.
1. conj. 3. s. Τῇσι θύρας ἄῳξε, Il. 6,
298. πύλας, ib. 24, 446. Πάσαι δ' ἀῖ-
γνυντο πύλαι, ib. 2, 809.
Οἰδαίνω, tumidum reddo, tumefacio, inflo;
(2) tumeo; οἰδαίνομαι, tumefio, turgesco.
Ab οἰδέω.
Οἰδαλέος, έα, έον, tumidus, turgidus, Gl. V.
(2) humidus, Suid. Ab eod.
Οἰδάνω, tumefacio; οἰδάνομαι, tumefio, tur-
gesco. Οἰδάνει ἐν φήθεσι νέον, Il. 9. 550.
Ἁμά μοι οἰδάνεσθ κραδίη χόλῳ, ib. 642.
Οἶδας, 2. s. perf. ind, med. v. εἶδω, *scio*.
Οἰδαφὰ, *nosti*, persona ead. sed *Æol.*
Οἶδατε, *novistis, scitis*, 2. plur. perf. ejusd.
Οἰδάω, ῶ, tumeo; occurrit ab hoc οἰδῶντα,
part. apud Plut. nisi forte οἰδῆντα ibi le-
gendum.
Ο Ἰ Δ Ε Ω, ῶ, fut. ήσω, tumeo, turgeo, perf.
ᾠδηκα; part. ᾠδηκὼς, tumidus, inflatus.
Ὤδεε ὃ χρὶα πάντα, Odyss. 5, 455.
Οἰδήμα, ατος, τὸ, tumor. Ab οἰδάω.
Οἰδηματόεις, εσσα, εν, idem quod
Οἰδηματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tumens, tumidus.
Ab eod.
Οἴδησις, εως, ἡ, tumor, inflatio. Ab eod.
Οἰδίσκω, tumefacio; (2) intumesco.
Οἶδμα, ατος, τὸ, unda, fluctus maris, æ-
stus; (2) pelagus, vastum maris æquor.
Ab eod. Hom. Il. 21, 234.
Οἶδνον, ου, τὸ, tumor terræ; οἴδνα, tubera,
Suid. Scribitur & ὄδνον. Ab eod.
Οἰδοπιᾶω, tumefacio, Gl. V. A seq.
Οἴδος, tumor, Erot. in Lex. Hippocr.
Οἶεαι, *putas*, 2. s. præs. ind. med. *Ion.* pro
οἴῃ, ab οἴομαι.
Οἰέανος, ου, ὁ ἡ ἡ, unam tantum vestem
habens. Ex οἶος, & ἑανὸς, *vestis*.
Οἶῃ, per. s cad. cum οἶεαι, sed. *Att.* pro οἴῃ.
Οἰήϊος, εία, εῖον, & οἰήεις, εν, ον, ovillus.
Hinc οἰήϊον, & οἰήν, ῆνος, ἡ, scil. δορὰ, *pellis*
ovilla. Ab οἷς.
Οἰήσι, dat. pl. *Ion.* pro οἴῃσι, ab οἷς.
Οἰήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, æqualis, qui ejusdem
ætatis est. Ex ἰμὼ, & ἔτος, *annus*.
Οἰζυρῇ, dat. sing. *Ion.* pro οἰζυρᾷ, ab
Οἰζυρὸς, ρὴ, ρὸν, ærumnosus, calamitosus,
miser, Hom. Il. 4, 417. Ἑλπόμην σὺ
σεῦ οἰζυρῷ σὺν λιμοῖσιν, 3, 112. Ab
Ο Ἰ Ζ Υ Σ, ύος, ἡ, ærumna, miseria, cala-
mitas.
Οἰζύω, f. ύσω, ærumnas perfero, miser sum.
Ab οἰζύς.
Οἵη, dat. s. f. g. *Ion.* pro οἵᾳ, ab οἷος.
Οἰηθῆναι, *putasse*, a. 1. inf. passi. verbi οἴω.
Οἰήϊον, gubernaculum; pl. οἰήια, gubernacula,
Hom. Il. 19, 42. pro οἰήκιον, οἰηκιον.
Οἴηκα, acc. s. *Ion.* pro οἴακα, ab οἰαξ.
Οἰηκίζειν, pr. inf. act. *Ion.* pro οἰακίζειν, ab
οἰακίζω.
Οἶλυν, acc. s. f. g. *Ion.* pro οἶαν, ab οἷος.
Οἰνὴξ, ηκος, ὁ, gubernaculum; οἴηκες, apud
Hom. & annuli per quos lora ducunt. Hom.
Il. 24, 269. Pro οἰαξ.
Οἴημα, ατος, τὸ, id, quod quis opinatur,
opinio animo concepta; (2) existimatio de
se nimis arrogans. Ab οἴομαι.
Οἰηματίας, ου, ὁ, qui arrogantem de se opi-
nionem concepit, vana opinione elatus, fa-
stu tumens. Ab οἴημα.
Οἰημάτιον, ου, τὸ, arrogans opiniuncula, quam
quis de se concepit, Dim. ab eod.
Οἰησεῖ, 3. s. f. 1. ind. med. v. οἰομαι.
Οἴησις, εως, ἡ, opinio, existimatio; (2) ar-
rogans & fiulta opinio de se ipso, fastus,
elatio animi. Ab οἴομαι.
Οἰησίσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, falsa sapientiæ opi-
nione inflatus. Ex οἴησις, & σοφός.
Οἰησίφαν, ωνος, ὁ ἡ ἡ, idem, Suic. Ex
οἴησις, & φρὴν, *mens*.
Οἰητέον, putandum. Ab οἴομαι.
Οἰητὴς, ὲ, ὁ, opinator. Ab οἴομαι.
Οἰητὸν, opinabile, Ph. Ab οἴομαι, *reor*.
Οἶις, ιδος, ἡ, ovicula, agnicula, Dim. ab
οἷς.
Οἶκα, perf. indic. med. v. εἴκω.
Οἰκαδὶ, pro οἴκαδε, *domum*. Ab οἶκος.
Ο Ι Κ Α Δ Ε Σ, ων, αἱ, ficus immaturæ, grossi
Laconibus, Poll. Suid.
Οἴκαδις, *Dor.* pro οἴκαδε, domum.
Οἰκαῖον, domesticum, Hes. Ab οἶκος.
Οἰκάριον, ου, τὸ, ædicula, cellula, Dim.
Οἰκάσιν, 3. plur. perf. ind. med. cum ν ab
εἴκω.
Οἰκε, 3. sing. temporis & verbi ejusd.
Οἰκειακὸς, ἡ, όν, domesticus, familiaris, Gl.
V. Suid. Ab οἰκεῖος.
Οἰκειοπραγέω, ῶ, f. ήσω, privata negotia ago.
Ex οἰκεῖος, & πράσσω.
Οἰκειοπραγία, ας, ἡ, cura suorum negotio-
rum, non alienorum. Ex iisd.
Οἰκεῖος, εία, εῖον, domesticus, privatus; (2)
familiaris, necessarius, necessitudine con-
junctus; (3) propinquus, cognatus, adfinis;
(4) aptus, accommodatus. Ab οἶκος.
Οἰκειότης, ητος, ἡ, usus domesticus & con-
suetudo, familiaritas, amicitia; (2) pro-
pinquitas, cognatio, affinitas. Ab οἰκεῖος.
Οἰκειοφώνως, *Adv.* sua voce, suis verbis, R.
Ex οἰκεῖος, & φωνὴ.
Οἰκειόω, familiarem reddo, concilio; (2) ad-
scisco, accommodo, concilio; (3) concilio,
adjungo; (4) mihi vendico, meum esse
contendo; οἰκειοῦμαι, familiaris reddor, ad-

Digitized by Google

jungor, concilior. Οἰκειώσατο φῶς αὐτὸν τοῖς πολίταις, Plut. Ab οἰκεῖος.

Οἰκείτασαν, 3. pl. pr. imper. act. pro οἰκείτωσαν, ab οἰκίω.

Οἰκείωμα, ατος, τό, accommodatum, accommodatio. Ab οἰκειόω.

Οἰκείων, pr. part. act. *Pass.* pro οἰκίων.

Οἰκείως, *Adv.* familiariter, amice, benevole; (2) apte, accommodate, convenienter.

Οἰκείωσις, εως, ἡ, familiaritas, conjunctio; (2) vindicatio, comparatio, adquisitio. Ἔχει δέ πως ἡ μελιττα οἰκείωσιν τινα φῶς τὸ ὑγιῶ, Theophrast. φῶς μελιττῶν. Ab οἰκειόω.

Οἰκεῦντι, 3. pl. pr. ind. *Æol.* pro οἰκεῖσι, ab οἴκημι.

Οἰκεῦσοι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro οἰκέυσι.

Οἰκέοιτο, *habitet*, 3. sing. præs. opt. med.

Οἰκετεία, ας, ἡ, familia, Ph. Ab οἰκέτης.

Οἰκετεύομαι, domesticus sum, famulor, Hes. Ab

Οἰκέτης, ου, ὁ, domesticus, verna, famulus, servus domesticus. Ab οἶκος. Hinc

Οἰκετία, ας, ἡ, familia, famulitium.

Οἰκετικὸς, ἡ, ὁν, famularis, servilis; τὸ οἰκετικὸν, servitium seu famulitium domesticum, ipsi famuli. Ab eod.

Οἰκέτις, ιδος, ἡ, famula, ancilla, sed etiam materfamilias. Ab eod.

Οἰκεῦντας, acc. plur. part. præs. act. *Dor.* pro οἰκοῦντας.

Οἰκέτς, ἑως, ὁ, famulus, servus domesticus; (2) domesticus, Gen. *Ion.* οἰκήος, Dat. οἰκῆι, pl. οἰκῆες, Acc. οἰκῆας.

Οἰκέω, ῶ, fut. ήσω, habito, domum habeo; (2) vivo, degeo; οἰκέομαι, οῦμαι, habitor, incolor; part. οἰκεύμενος, fœm. οἰκευμένη, quæ habitatur, habitabilis, *pro Sulla.* orbis terrarum; Romanum imperium, terra Judæa. Τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῆσδ' ἀγρῶν, ruri, Arist. Nub. 138. Τέως ἡ δὴ χθὼν ἐάτε με οἰκεῖν, Eur. Med. 313. πολυμηλοτάταν ἔσχον οἰκεῖς, id. Alc. 585. Καὶ τάσδε Θήβας εὐκλεὴς οἰκήσαμεν, id. Her. fur. 272. Ab οἶκος.

Οἰκήϊος, *Ion.* pro οἰκεῖος, domesticus, privatus.

Οἰκηΐσθαι, pr. inf. med. *Ion.* & *contr.* pro οἰκειόεσθαι, ab οἰκειόω.

Οἴκημα, ατος, τό, habitaculum, Ph. cella, cœnatorium; peculiariter Atticis lupanar, item carcer; pl. οἰκήματα, habitationes, Gl. Vet. alicubi & de cortibus avium, omnino de quovis ædificio, & quicquid structum & elaboratum est, ut turris, templum, &c. *Ern.* Hinc

Οἰκηματικὸς, ἡ, ὁν, domesticus, R.

Οἰκημάτιον, ου, τό, parva domus; cellula, Gl. V. Dim. ab eod.

Οἰκημένην, acc. f. perf. part. pass. *Ion.* pro οἰκημένον, ab οἰκίω.

Οἰκῆσαι, a. 1. inf. act. ab οἰκίω. Unde

Οἰκήσιμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, habitabilis.

Οἴκησις, εως, ἡ, habitatio, habitaculum, Ph.

Οἰκητήριον, ου, τό, domicilium, Ph.

Οἰκητὴς, οῦ, ὁ, habitator, incola.

Οἰκητικὸς, ἡ, ὁν, qui habitaculum seu sedem sibi quærere solet. Ζῶα οἰκητικὰ μὲν, οἷον ὀστρακας, μῦς, μύρμηκας, μέλιττα, ἄσκια δὲ, πολλὰ τῶν ἐντόμων, καὶ τῶν τετραπόδων, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ab οἰκητὴς.

Οἰκητὸς, ἡ, ὁν, habitabilis; (2) habitatus. Ab οἰκίω.

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, incola, colonus. Ab eod.

Οἶκος, ου, ὁ, domus, ædes; (2) familia; οἶκοι etiam domicilia avium, nidi. Ab οἶκος.

Οἰκουρὸς, ἡ, ὁν, domesticus. Ab οἰκία.

Οἰκίδιον, ου, τό, domuncula, parva domus, ædicula, casa, gurgustium, tuguriolum, cellula; aviarium, locus, ubi animalia aluntur, Dim. ab οἶκος, *f.* ουσιον.

Οἰκίδιος, α, ον, domesticus, privatus.

Οἰκίζω, f. ίσω, ædifico, struo, condo; (2) in ædibus s. sede colloco; (3) loco, colloco; (4) coloniam in locum mitto; pass. οἰκίζομαι; ᾠκίσαι, 3. sing. perf. collocatus est; part. ᾠκισμένη πόλις, condita urbs, dicitur & de ipsis incolis s. colonis, apud Thuc. nonnunquam & pro οἰκεῖν, apud Eund. Οἰκίσατε μὲν πόλιν, Arist. Av. 173. Ὦ κλεινοτάτην αἰθέρι οἰκίσας πόλιν, ib. 1282. Ab eod.

Οἰκικὸς, ἡ, ὁν, domesticus. Ab eod.

Οἴκιον, ου, τό, domicilium, pl. οἰκία, domicilia, sedes, nidi, Dim. ab eod.

Οἰκίσαι, aor. 1. inf. act. v. οἰκίζω. Unde

Οἴκισις, εως, ἡ, ædificatio; (2) deductio coloniæ.

Οἰκίσκη, ης, ἡ, parva domus, domuncula, Dim. ab οἶκος. Unde

Οἰκίσκος, ου, ὁ, parva domus; vilis domus; cellula; cubiculum; (2) aviarium, cors.

Οἰκισμὸς, οῦ, ὁ, ædificatio; deductio coloniæ. Ab οἰκίζω.

Οἰκίσσιν, dat. pl. *Dor.* pro οἰκίσιν, ab οἰκίσις.

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, ædificator, conditor coloniæ, R. Ab οἰκίζω. Unde

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, idem, habitator, Gl. V.

Οἰκιστήριον, τό, domicilium. A pr.

Οἰκιστικῶς, *Adv.* q. d. more eorum, qui urbem condunt, vel coloniam deducunt, Poll. fine expos. Ab οἰκιστὴς.

Οἰκογενεῖς, acc. pl. pro οἰκογενίας, ab

Οἰκογενὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, domi natus, vernaculus; verna, Ph. Ex οἶκος, & γένομαι, *nasor.* Τίκτουσι δ' ἑλευτορίδες οἰκογενεῖς τινες διὰ τῆς ἡμέρας, Aristot. Hist. An.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias, matrona, Gl. V.

Οἰκοδεσποτέω, ῶ, f. ήσω, sum paterfamilias, familiam rego, rem administro familiarem. Uxores etiam οἰκοδεσποτεῖν dicuntur, quasi dominæ esse domicilii, 1. Tim. 5, 14. *item* planetæ, qu. domini cælestis regionis, *Ern.* Ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, paterfamilias, herus. Ap. Genethliacos, genituræ dominus, quem præsidem domicilii vocant. Hinc

Οἰκοδεσποτικὲς, ὴ, όν, ad heros seu patres familias pertinens; (2) homini frugi conveniens.

Οἰκοδομέω, ædifico, domum struo; οἰκοδομήσασθαι, aor. 1. med. ædificare; οἰκοδομημένος, perf. pass. ædificatus; structus. Νεὼς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ λεθίνης αὐτοῖς, Arist. Av. 620. Οἰκίας οἰκοδομούμενοι καλὰς καὶ μεγάλας, Plat. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificatio, ædificium, structura. Ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τό, ædificium. Ab οἰκοδομέω. Unde

Οἰκοδόμησις, εως, ἡ, ædificatio, structura.

Οἰκοδομητικὸς, ἡ, όν, ad ædificationem pertinens; structorius, ædificatorius; ἡ οἰκοδομητικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, ars ædificandi domos, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομητὸς, ὴ, όν, ædificatus, exstructus; (2) ædificabilis, qui ædificari potest, Suic.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, ædium structura; (2) structura. Ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομικὸς, ἡ, όν, ad ædificatorem pertinens; (2) struendarum ædium peritus. Hinc ἡ οἰκοδομικὴ, s. τέχνη, architectonica. Ab eod.

Οἰκοδομικῶς, *Adv.* architectonice.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, ædificator. Ex δέμω.

Οἰκόθεν, *Adv.* domo; (2) ex se, ex sponte ingenio, sua sponte; de suis. Ab οἶκος.

Οἰκόθι, *Adv.* domi. Ab eod.

Οἶκοι, *Adv.* domi. Idem & ab eod.

Οἰκομανία, ας, ἡ, insanum ædificandi studium. Ex οἶκος, & μαίνομαι.

Οἰκόνδε, *Adv.* domum. Ex οἶκος, & δε.

Οἰκονομέω, ῶ, f. ήσω, rem familiarem administro, res domesticas dispenso; (2) administro, rego, guberno; dispenso, dispono, constituo; (3) *eleganter*, utor ad aliquid efficiendum, confero; item, de spe, bene sustineo spem, respondeo bene spei, *Ern.* Ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ πρὸς τὴν πολιτείαν, Arist.

Οἰκονομητικὸς, ἡ, όν, œconomiæ peritus. A præc.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio rei familiaris, rei domesticæ administratio; (2) administratio; distributio, dispensatio, dispositio, ut scripti; in Scr. Eccles. ratio Dei qua in V. & N. T. usus est in religione hominibus tradenda.

Οἰκονομικὸς, ἡ, όν, pertinens ad dispensatorem rei familiaris; (2) dispensandæ & tuendæ rei familiaris peritus; (3) rei familiari serio intentus. Hinc ἡ οἰκονομικὴ, ῆς, sc. ὀπιστήμη, scientia rei familiaris dispensandæ, œconomica. Ab οἰκονόμος.

Οἰκονομικῶς, *Adv.* more dispensatorum.

Οἰκονόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, œconomus; dispensator rei familiaris; administrator domus; (2) administrator, dispensator, villicus, dicitur etiam de magistratuum genere, apud Jos.

Οἰκόπεδον, ου, τό, area domus; solum domus destructæ; area domus ædificandæ.

Οἰκοποιέω, domum struo, ædifico. Ab

Οἰκοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἡ, proprie domus fabricator, ædificator; at Sophocli domi factus, domi paratus. Ex ὁ κος, & ποιέω.

Οἰκοπορεῖα, ων, τά, vasa domestica, Suid. Eust. Ex οἶκος, & φόρος.

Οἶκος, ου, ὁ, domus; (2) bona seu facultates; (unde ap. Jos. accipiunt pro regno, tetrarchia; sed potest esse reditus Lysaniæ, *Ern.*) οἶκοι πλανητῶν, domicilia, sedes ac regiones planetarum; οἶκοι cellæ in balneis.

Οἰκοσιτία, ας, ἡ, quum quis domi victitat, q. d. domicœnium. Ab

Οἰκόσιτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, domi suæ cibum capiens, suis sumptibus vivens, propriis facultatibus vitam sustinens, qui domi patris adhuc alitur. Miles qui sine stipendiis militat, *Plut.* in *Crasso.* Νυμφίος οἰκόσιτος—Οὐδὲν δούλῳ φροικός, Menand. apud Athen. 6, 12, p. 247.

Οἰκοσκοπικοὶ, genus vaticinii, cum ex iis, quæ in ædibus contingunt, auguramur, ut si felis aut serpens in tecto conspiciatur. Ex οἶκος, & σκοπός.

Οἰκοτραφὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἡ, domi nutritus; verna; vernaculus alumnus, Ph. Ex οἶκος, & τρέφω.

Οἰκοτρίζαιον, ε, τό, scil. παιδίον, puer ex verna natus. Ex

Οἰκοτρίζης, ου, τό, verna, Hes. vid. οἰκότριψ.

Οἰκοτρικὸς, ἡ, όν, vernalis, Gl. V. vernilis. A seq.

Οἰκοτρίζω, f. ίσω, verna sum, vernaliter loquor, ap. Sch. Aristoph.

Οἰκότριψ, βος, ὁ, verna, servus vernaculus, ex parentibus servis domi natus. Ex οἶκος, & τρίβω.

Οἰκοτύραννος, ου, ὁ, domi tyrannus, acerbus.

Οἰκουρὶς, ίδος, ἡ, sc. ὄρνις, v. οἰκία.

Οἰκουρικὸς, ἡ, όν, ad orbem terrarum pertinens; (2) ex universo terrarum orbe collectus, vel conveniens. Ab οἰκουρὶς.

Οἰκουρέω, domum custodio, domi me contineo; domi desideo, latito. Οἰκουρῶν ἐν ἄσει, Plut. Ab οἰκουρὸς. Hinc

Οἰκούρημα, ατος, τό, quod domum custodit, seu domi manet; (2) mulier domum custodiens; (3) domus custodia.

Οἰκουρία, ας, ἡ, domus custodia; (2) desidia, qua quis domi latitat, nec publica negotia suscipit. Ab οἰκουρὸς.

Οἰκουριῶν, gen. plur. *Doricæ*, pro οἰκουρίων, ab οἰκουρὸς.

Οἰκουρικὸς, ἡ, όν, domi manere solitus; domesticus. Ab οἰκουρὸς.

Οἰκούριον, ου, τό, præmium, quod datur domum custodienti, & rem familiarem administranti, dum quis abest; οἰκούρια crepundia, quæ matres infantibus domo relinquunt. Ab eod.

Οἰκουρὸς, ὸν, ὁ ἡ, ἡ, domus custos; (2) rem familia-

Digitized by Google

familiarem provide curans & administrans; (3) domi sedens, & negotia publica subterfugiens; (4) domesticus. Ex οἶκος, & ἔργον, custos.

Οἰκοφθορέω, ῶ, fut. ήσω, domum seu familiam pessundo, rem familiarem dilapido.

Οἰκοφθορία, ας, ἡ, familiæ eversio, rei familiaris dilapidatio. Ab

Οἰκοφθόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, rem familiarem dilapidans, domuum pernicies, Ph. domi corruptor. Ex οἶκος, & φθείρω.

Οἰκοφυλακέω, ῶ, f. ήσω, domum custodio.

Οἰκοφυλάκιον, ου, τὸ, præmium pro custodia domus. Ab

Οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄν, custos domus.

Οἰκτείρας, aor. 1. part. act. verbi οἰκτείρω.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, misericordia, miseratio. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτείρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Οἰκτειρήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi οἰκτειρέω pro

Οἰκτείρω, miseror, commiseror; a. 1. ὠκτείρα, a f. 1. οἰκτρῶ; sed invenitur & f. 1. οἰκτειρήσω; imp. aor. 1. οἴκτειρον, miserere; part. οἰκτείρας, misertus, miseratus; οἰκτείρομαι, sum miserabilis. Οἴκτειρε σὺ, δὲ ναὶ, σαῖδα φίλου. Soph. Aj. 510. Σὺ δ' εἴ τις, ἥτις τέμὸν ᾤκτειρας πάθος; Aiist. Thesm. 1067. Ἐγὼ μὴ οἰκτίρω σὲ ξυμφορᾶς κακῶν. Eur. Iph. in Au. 1364. Ab οἶκτος.

Οἰκτεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Att. pro οἰκτίσεις, ab

Οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, miserescо, miserationem excito, lamentor. Οἰκτίζειν τινά τινος, Aristot.

Οἰκτικός, ὴ, όν, miserabilis, ad miserationem aptus. Ab οἰκτος.

Οἰκτιρμός, ὁ, miseratio, misericordia. Ab οἰκτείρω.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors. Ab eod.

Οἴκτισμα, ατος, τὸ, miseratio. Ab οἰκτίζω.

Οἰκτισμός, ὁ, oratio ad commovendam misericordiam composita. Ab eod.

Οἰκτιστος, ίστη, ίστον, valde miserabilis, maxime miserandus. Hinc οἰκτίστως, Adv. admodum miserabiliter. Ab eod.

Οἰκτίστως, Adv. admodum miserabiliter.

ΟΙΚΤΟΣ, ου, ὁ, misericordia, commiseratio; (2) ejulatus; οἶκτοι apud oratores excitationes misericordiæ.

Οἰκτρίζειν, ἐλεΐζειν, Hes. q. d. miserationem experiri, miser cordiam sentire.

Οἰκτρογόος, ον, idem quod οἰκτικός. A γόος.

Οἰκτρολογία, ας, ἡ, v. οἰκτισμός. Ex οἰκτρὸς, & λέγω.

Οἰκτρῶν, miseraliter, Eur. Sup. 104.

Οἰκτρός, ρὰ, ρὸν, miserandus, miserabilis, miseratione dignus; miser; οἰκτρὰ, Adv. miserabiliter. Ab οἶκτος.

Οἰκτροχοΐα, miserabilia verba fundo. Ἱκετεύουσι δ' ὑποκύπτοντες, τλῶ φαλῶ οἰκτροχοοῦντες, Aristi. Vesp. 553. A χέω.

Οἰκτρῶς, Adv. miserabiliter. Ab οἰκτρός.

Οἰκας, ὸς, οἰκότας, Ion. Herod. pro ἐοικότας.

Οἰκωφελὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, domui s. familiæ utilis. Ex οἶκος, & ὠφελία. Hinc

Οἰκωφελία, ας, ἡ, frugalitas toti familiæ utilitatem adferens.

Οἰκωφελῶς, cum utilitate totius familiæ.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus in aliquem. Οἶμα λέοντος ἔχων, Hom. Il. 16, 752. Pro οἴαμα, ab οἰμάω.

Οἶμαι, arbitror, reor, puto, credo, aor. 1. ᾠήθην, putavi; part. ὀηθεὶς, ratus, Ph. Οἶμαι γὰ, οἶμαι, ξυὶ θεοῖ σ' ἱκέσται, τάδ' ἥκειν ἀπελλάξων σε τ' ὀφθαλμίας, spero, Aristi. Plut. 114.

Οἰμάω, impetum in aliquem facio, irruo; ut hinc sit οἶμησεν, a. 1. irruit, impetum fecit, sine augm. Πρίδιος οἴμησε μὴ τρήρωνα φάλειαν, Il. 22, 140. Ἕκτωρ οἴμησε, ib. 311. Ab

Οἶμη, ης, ἡ, via, semita; (2) iter; (3) cantilena.

Οἶμοι, heu mihi; (2) o! ex οἴ, & μοι, pro ἐμοί.

Οἶμος, ου, ὁ, vel ἡ, semita; (2) virga; (3) versus, Suid. (4) circulus, tibia vel radius rotæ, Suid. Ab οἶμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ploratus, ejulatus, lamentatio, Gl. V. ululatus. Ab οἰμώζω.

Οἴμωγμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Οἰμώζω, f. ξω, & ξομαι, ploro, ejulo, lamenter, ululo; (2) defleo, deploro, ejulatu & lamentis prosequor; οἴμωζε, vale, Gl. V. Νῦν γὰ οἰμώξεαι σάφα, Ὀρέστα, τλῶ ζλὼ ξυμφορᾶν, Soph. El. 790. Τετραμμένος δὴ ἰδοῦσα καιρίους ξφαγὰς, ᾤμωξεν, Eur. Ph. 1441. Ab οἶμος.

Οἰμωκτὸς, f. οἰμωκτὴ, Adv. cum ploratu & ejulatu. Ab οἰμώζω.

Οἰμωκτὸς, ὴ, όν, deplorandus, lamentabilis, lacrimabilis. Ab eod.

Οἰμώξας, a. 1. part. act. verbi οἰμώζω.

Οἰμωχθεντος, g. f. aor. 1. part. pass.

Οἰναγωγὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, vinum vehens, vehendo vino aptus. Ex οἶνος, & ἄγω.

Οἰνανδροβόρας, ου, ὁ, qui capit columbas, quæ οἰνάδες vocantur, Suic. Ex οἰνὰς, & βόρα.

Οἰνάνθη, ης, ἡ, flos vitis, uva germinans, uva oriens; (2) vitis; (3) flos labruscæ; (4) œnanthe herba; (5) avis quædam, de qua Aristot. Hist. An. 9, 49. Ex οἶνος, & ἄνθος, flos. Hinc

Οἰνάνθινος, ίνη, ινον, ex œnanthe factus, œnanthinus, Ph. οἰνάνθιον, pampineum.

Οἰνανθὶς, ίδος, ἡ, flos vitis, uva oriens.

Οἰνάρεος, έα, εον, pampineus, pampinaceus; (2) farmentitius. Ab οἰνάριον.

Οἰναρίζω, f. ίσω, pampino, pampinos decerpo. Οὐ γὰ οἷόν τ' ἐστὶ πάντας οἰναρίζειν τήμερον, Aristi. Pace. 1156. Ab οἴναρον.

Οἰνάριον, ου, τὸ, villum, Dim. ab οἶνος. Unde

Οἰναρὶς, ίδος, ἡ, palmes, pampinus vitis.

Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, vitis folium.

Οἰναρος, ου, ὁ, unedo, Gaza ap. Theophr.

Οἰνὰς, άδος, ἡ, locus vitibus consitus, vinea, Hes. (2) vino abundans; (3) avis quædam, columba silvestris; vinago, Gl. V. Ἐχει δὲ τὸ μέγεθος ἡ οἰνὰς μείζων μὴ πάνυ σφόδρα, ἀλάφου δὲ φασὶν, Aristot. Hist. An. 8, 3. Ab οἶνος.

Οἰναχθὴς, έσσα, ὸ ἡ ὄν, vino gravatus, ebrius. Ex οἶνος, & ἄχθος, pondus.

Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum.

Οἰνιρατὴς, οῦ, ὁ, vinolentus.

Οἰνιόομαι, vinum poto, s. bibo; ex Erotiano. Ab οἶνος.

Οἰνιὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Gl. V. Vinetum, Gl. V. Ab οἶνος.

Οἰνίων, gen. plur. Ion. pro οἰνῶν, ab οἶνη.

Οἶνη, ης, ἡ, vitis; οἶνες, Ionice vocant τὰς κύβους, tesseras. Ab eod.

Οἰνηλία, ας, ἡ, vini importatio. Ex οἶνη, & ἄγω.

Οἰνηρὸς, ρὰ, ρὸν, vinosus, vinaceus, vinum redolens, vinarius. Ab οἶνος.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, vasculum, quo vinum hauritur. Ex οἶνος, & ἀρύω, haurio.

Οἰνιὰς, άδος, ἡ, v. οἰνὰς.

Οἰνίζω, fut. ίσω, vinosum saporem refero; (2) vinum redoleo; (3) vinum emo, quod potius οἰνίζειν dicitur. Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κηρυκομόωντες Ἀχαιοὶ, Il. 7, 472. Οἶνον ὃ μελίφρονα οἰνίζεσθε, ib. 8, 506. Ab οἶνος. Unde

Οἰνινος, ίνη, ινον, vineus, e vino factus.

Οἰνίσκος, ου, ὁ, villum, Dim. ab eod.

Οἰνιστήρια, ων, τα, sacrificium, quo ephebi comam posituri vinum libabant Herculi, vel alii cuidam Deo. Ab eod.

Οἰνιστήριον, ου, poculum capax vino repletum. Ab eod.

Οἰνοβαρέιον, vino gravis, Hom. Od. 10, 555.

Οἰνοβαρέω, ῶ, vino gravis sum. Ab

Οἰνοβαρὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, vino gravis, ebrius; temulentus, vinolentus, Gl. Vet. Hom. Il. 1, 225. Ex οἶνος, & βαρὺς.

Οἰνοβρὼς, ῶτος, ὁ ἡ ὄν, qui cum vino comeditur. Ex οἶνος, & βρώσκω, edo.

Οἰνόγαλα, ακτος, τὸ, potus ex lacte & vino.

Οἰνογάρυν, υ, τὸ, garum vino mixtum.

Οἰνογεύστέω, vinum gusto, poto. Ex γεύω.

Οἰνοδόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, vinum capiens; Epith. poculi. Ex οἶνος, δέχομαι.

Οἰνοδότας, Dor. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi Epith.

Οἰνοδωμάτης, ου, ὁ ἡ ὄν, vino potens, vinolentus.

Οἰνόεις, όεσσα, όεν, vinosus. Ab οἶνος.

Οἰνοθέω, ῶ, vinum percolo. Hinc

Οἰνοθυτὴς, οῦ, ὁ, qui vinum colat.

Οἰνοθήρας, ου, ὁ, q. d. vini venator, plantæ nomen. Ex οἶνος, & θήρα.

Οἰνοθηρὶς, ίδος, ἡ, herbæ nomen.

Οἰνοκάχλη, ης, ἡ, vinosa, quasi vino scatens. Ab οἶνος, & καχλάζω, scaturio.

Οἰνόλοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, vino obrutus, ebrius. Ex λαμβάνω.

Οἰνολογέω, ῶ, de vino loquor. Ex λέγω.

Οἰνομανὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, insano vini amore captus. Ex οἶνος, & μαίνομαι.

Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, vinum mulsum, mulsum, vinum melle conditum, Ph. mulsum.

Οἰνομήτωρ, ορος, ἡ, vini mater, vitis.

Οἰνοπα, nigrum, acc. sing. ab οἰνοψ.

Οἰνοπεδὼν, ῶνος, ὁ, campus vini ferax, vinea. In Epigr. Ex οἶνος, & πέδον.

Οἰνοπέδον, ου, τὸ, idem.

Οἰνοπέδοιο, g. f. Ion. pro οἰνοπέδου. Ab

Οἰνόπεδος, ος, ὁ ἡ ὄν, vini ferax. Ex iisd.

Οἰνοπίπαντος, ος, ὁ ἡ ὄν, in quo vinum maturuit; ut οἰνοπίπαντοι βότρυες, uvæ maturæ. Ex οἶνος, & πατταίνομαι.

Οἰνοπλάνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qu. a vino errans, temulentus.

Οἰνόπλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, vino plenus, vini ferax. Ex οἶνος, & πλήθω.

Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὄν, vino percussus, ebrius; (2) ebriosus. Ex οἶνος, & πλήσσω.

Οἰνοποιέω, ῶ, vinum facio. Ab οἰνοποιὸς.

Οἰνοποιία, ας, ἡ, vini confectio. Ab eod.

Οἰνοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, qui vinum conficit, vini auctor. Ex οἶνος, & ποιέω.

Οἰνοποσία, ας, ἡ, vini potio. Ex πόσις.

Οἰνοποτάζω, vinum bibo, vino me ingurgito. Πῶ τοι ἀπειλαὶ Τὰς Τρώων βασιλῆσιν ὑπέχιο οἰνοποτάζων; Il. 20, 84.

Οἰνοπότέω, ῶ, f. ήσω, vinum poto, seu vinum bibo; vino me ingurgito. Ab

Οἰνοποτὴρ, ῆρος, ὁ, vini potor, Od. 8, 456.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor. Hinc

Οἰνοπότις, ίδος, ἡ, vini potatrix, bibacula.

Οἰνόπλης, ου, ὁ, vini inspector; οἰνόπλαι, magistratus quidam Athenis. Vid. Athen. Lib. X. & Poll. Ex οἶνος, & ὁπλάω.

Οἰνοπαλέω, vinum vendo, Aristot. Ab

Οἰνοπώλης, ου, ὁ, vini venditor, Gl. V. vinarius. Hinc

Οἰνοπώλιον, ου, τὸ, taberna vinaria.

ΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, vinum.

Οἰνόσπονδος, ος, ὁ ἡ ὄν, in quo vinum libatur. Ex οἶνος, & σπένδομαι.

Οἰνοταμίος, ου, ὁ ἡ ὄν, vinum servans.

Οἰνότδυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, vino factus, a vino exortus.

Οἰνοτρόφος, ὁ ἡ ὄν, vinum gignens. A τρέφω.

Οἰνύδλα, ης, ἡ, placenta ex melle & vino confecta. Quasi ab οἰνέσσα, vinosa, ab οἶνος.

Οἰνοφαγία, ας, ἡ, q. d. vini voratio, Luc. Ver. Hist. Ex οἶνος, & φαγεῖν.

Οἰνοφερὴς, έσσα, ὸ ἡ ὄν, proclivis ad vini potum, vinosus, Hes. πάφυσκε. A φέρομαι.

Οἰνοφλυγίω, ῶ, vinosus sum, inebrior.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolentia, ebrietas.

Οἰνόφλυκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ebrius, temulentus. Ab

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἡ ὄν, qui vino bullit; vinosus, Ph. temulentus. Ex φλύω.

Οἰνοφορεῖον, ου, τὸ, vinarium, Gl. Vet. Ex φέρω.

Digitized by Google

Οἰνοφορέω, vinum fero.
Οἰνοφόριον, ι, τό, diota, Ph. amphora vinaria. Ab
Οἰνοφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, vinum ferens, vel vino ferendo aptus; ut οἰνοφόρος κύλιξ. Apud Latinos etiam œnophorus pro vase vinario, Gl. Vet. οἰνοφόριον, vinarium. Ex φέρω.
Οἰνοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὄν, vini custos.
Οἰνοφυτός, ὁ, τό, locus, ubi vinum provenit, vitibus consitus, Diod. Sic. lib. 11. cap. 24. Ex οἶνος, & φύομαι.
Οἰνοχοΐα, ας, ἡ, vini fusio, munus pincernæ. Ab
Οἰνοχοέω, fut. οήσω, vinum infundo, sum pincerna. Διὶ οἰνοχοεῖν, Il. 20, 234. Ab οἰνοχόος. Unde
Οἰνοχύω, ῶ, f. ύσω, idem, ἐοινοχόει, 3. sing. imperf. ap. Hom. Il. 4, 3. pro ᾠνοχόει; οἰνοχοῶμαι, vinum mihi infunditur. Τῷ πίνειν δὴ ἐθέλοντι παρασταδὸν οἰνοχοεῖτα, Theog. 473.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, vas, ex quo vinum in pocula infunditur, trulla. Ab eod.
Οἰνοχόημα, ατος, τό, quod a pincerna infunditur. Ab οἰνοχοέω.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, qui vinum infundit, pincerna, Gl. Vet. pocillator. Ex χέω.
Οἰνοχρὰς, ᾶτος, ὁ ἡ ὄν, vinum colore referens. Ex οἶνος, & χρόα.
Οἰνόχυτος, ου, ὁ ἡ ὄν, cui vinum infusum est. Ex οἶνος, & χύω, fundo.
Οἰνοψ, οπος, ὁ, qui vinei coloris est; rubicundus, purpureus; niger. Ex οἶνος, & ὄψις.
Οἰνόω, ῶ, f. ώσω, vinum facio, in vinum converto; (2) inebrio, pass. οἰνοῦμαι, in vinum mutor, aor. 1. part. οἰνωθείς, in vinum mutatus; (2) inebrior, aor. 1. part. οἰνωθείς, inebriatus, perfect. sine augm. οἰνωμένος, potus, Gl. Vet. temulentus, Ph. Μήπως οἰνωθέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν, Ἀλλήλοις τράπητε, Od. 16, 292. Ab οἶνος.
Οἰνώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, vinosus, vinaceus, vinum redolens. Ab eod. Unde
Οἰνών, ῶνος, ὁ, cella vinaria, Philox.
Οἰνωπὶς, ῖδος, ὁ ἡ ὄν, vel οἰνωπὸς, ὴ, ὸν, qui uvas nigricantes colore refert, qui vinei coloris est. Ex οἶνος, & ὤψ.
Οἴνωσις, εως, ἡ, ebrietas. Ab οἰνόω.
Οἰνωτὸς, ὴ, ὸν, vinosus, vinarius, Plut. οἰνωτὸν, ex vino confectum. Ab eod.
Οἰνωτρὸς, ὸς, ὁ, palus vel pedamentum vitis, Hes. Ab οἶνος.
Οἰξασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. ab οἴζω.
Οἰόβατος, ὁ, solivagus, in solitariis locis vagans. Epith. Panis. A βάινω.
Οἰοβίος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui solitariam vitam agit.
Οἰοβότας, Dor. pro οἰοβότης, ου, ὁ, seorsum ab aliis pascens; solitarius, in solitudine vivens. Ex οἶος, & βόσκω, pasco. Unde
Οἰοβοτὴς, ὁ ἡ ὄν, ovibus pascendis aptus.
Οἰοβουκόλος, ὁ, idem quod οἰοβότης.
Οἰογαμέω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, qui unas contraxit nuptias, unam habens uxorem, vel unum maritum.
Οἰόζωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est sine comitatu; (2) latro. Ex οἶος, & ζώνη.
Οἰόθεν, Adv. ab una tantum parte; seorsim. Ab οἶος.
Οἰόθι, Adv. solum. Ab eod.
Οἰόκερας, ωτος, ὁ ἡ ὄν, unicornis, Suic. Ex οἶος, & κέρας, cornu.
Οἴομαι, & οἶμαι, opinor, puto, arbitror, reor; autumo, Ph. imperf. ᾤμην, rebar. aor. 1. ᾠήθην, credidi, existimavi. Gl. Vet. apud poët. per dialysin ὄϊομαι, unde ἐϊσάμην, aor. 1. med. ratus, suspicatus, pass. οἰσθείς, suspicatus. Οἰόμενοι βλάπτειν τι, Plato.
Οἷον, Adv. qualiter; ceu, utpote, ut puta, tamquam, Ph. quasi, verbi caussa, exempli gratia. Ab οἷος.
Οἰονανεί, tamquam, Ph. quasi, ac si.
Οἰονεί, veluti, quasi, tamquam. Ab οἷον.
Οἰονόμος, ου, ὁ, solus pascens. Ex νέμω.
Οἰοπέδη, ης, ἡ, compes, pedica.
Οἰοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, uno indutus calceo.
Οἰοπόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, lanam ovillam habens.
Οἰοπολέω, ῶ, solitarius sum, in solitudine versor; (2) oves pasco, v. seq. Πῶϊ οἰοπολεῖς, ξανθὴν χαίταν Ζείων; Eur. Cyc. 74.
Οἰοπόλος, ος, ὁ ἡ ὄν, opilio; (2) solitarius, in deserto vivens. Ex οἶος, vel οἶος, & πολέω.
ΟΙΟΣ, οἶη, οἷον, solus.
ΟΙΟΣ, οἷα, οἷον, qualis; (2) promptus, paratus, expeditus; qui potest; it. qui cupit, studet, affectat, οἷόν τε, possibile, Gl. Vet. Hinc οἷός εἰμι, studeo, volo, paratus sum; οἷός ἦν αὐτῷ τὰν οἰκίαν ὑφαπλεῖν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ παθεῖν, οἷον βλάψαι τὰς ἰχθύας φησὶ τὴν Σύλλην, Aristot. Hist. An. 10, 1. i. e. tale ut lædat, τὰς γυναικὸς ὀκταλκοῦς τρίχαλκον, οἷός μεταφέρειν τὰ Σκάφη κτλ, Theophrast. Char. ad Micrologum. οἷός τέ εἰμι, possum; ἔχ οἷόν τε, non convenit, οὐδὲν οἷον, cum infin. nil melius quam, οἷός ποτε, quicumque, qualiscumque, οἷα, οἷάγε, οἷα δή, utpote, quippe; οἷα, quemadmodum, sic, ita.
Οἷος, ους, gen. sing. ab οἶς, ὄϊς.
Οἷός, ovillus, οἰὸς δορὰ, pellis ovilla. Ab οἶς.
Οἰοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, oves devorans, Hes. Ex οἶς, & φαγεῖν.
Οἰόφρων, ον, solitarius. A φρήν.
Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, tunicam ex lana vel pelle ovina habens; (2) tunicam unicam habens, Hes. Ex οἶς, vel οἷος, & χιτών.
Οἰόω, desolo, destruo, viduo, aor. 1. pass. οἰώθην, sine augm. apud Hom. οἰωθῆναι, infin. destitui. Τρώων οἰώθη, Il. 6, 1. Od. 11, 401. Ab οἶος.
ΟΙΣ, οἰός, vel οἷς, οἷος, ἡ, ovis; acc. οἶν, & ὄϊν.
Οἶσατο, 3. s. a. 1. ind. med. Ion. pro ἔσατο, ab οἶομαι.
Οἶσε, 3. s. præs. imper. act. v. οἴω.
Οἰσιδὴ, f. 1. inf. med. v. φέρω.
Οἴσυμες, 1. pl. f. 1. ind. act. Dor. & Æol. pro εἴσομεν.
Οἴσῃ, 2. s. f. 1. ind. med. Att. Ion. & Dor. pro οἴσεσαι.
Οἶσθα, 2. sing. perf. ind. med. per Sync. pro οἰδασθα, quod Æol. dicitur pro οἶδας, ab εἶδω.
Οἰσθεὶς, aor. 1. part. pass. v. οἴομαι.
Οἰσόκαρπον, ου, τό, fructus seu granum viminis. Ex οἰσὸς, & καρπός.
Οἰσομαι, f. 1. ind. med. v. εἶω.
Οἰσόμεσθα, 1. pl. f. 1. ind. med. Dor. pro οἰσόμεθα.
ΟΙΣΟΝ, ου, τό, funis nauticus, retinaculum; (2) funis.
Οἰσὸς, οῦ, vel οἶσος, ου, ὁ, frutex quidam, vimen, salix, Eust. Alias οἰσύα.
Οἴσουσιν, 3. pl. f. 1. ind. act. cum ν.
Οἰσοφάγος, ου, ὁ, œsophagus, stomachus, gula. Ex οἴσω ab οἴω, & φαγεῖν.
Οἰσοπάκτη, ης, ἡ, sordes ovium, sordes lanarum, Hes. Suid.
Οἰσπη, ης, ἡ, idem.
Οἰσπάκτη, ης, ἡ, sordes ovium.
Οἰσταμένην, acc. f. a. 1. part. med. Poët. pro εἰσαμένην, ab ὄϊομαι.
Οἰστέον, ferendum est. Ab οἴσω, feram.
Οἰστόμα, ατος, τό, sagitta, jaculum; (2) sagitta emissa. Ab οἴστεύω.
Οἰστοβάρ, ῆρος, ὁ, sagittarius. Ab eod.
Οἰστοβάτης, ου, ὁ, idem & ab eod. Rob.
Οἰστεύω, sagitta peto, sagitta ferio, sagittam emitto, sagitto. Ἀλλ' ἄγ' οἰστεύσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Il. 4, 100. Ὅν τις οἰστεύσας ἔβαλεν, ib. 196. Ab οἰστός.
Οἰστοδίγμαν, ὁ ἡ ὄν, Epith. Pharetræ. A δίχομαι.
Οἰστοδόκη, ης, ἡ, pharetra. Ex iisd.
Οἰστοθήκη, ης, ἡ, idem.
Οἰστοκόμος, ου, ὁ, sagittas curans. Ex κομέω.
Οἰστὸς, ὴ, όν, qui ferri potest, tolerabilis. Gloss. Vet. οἰστὸν, ferendum. Ab οἴσω.
Οἰστὸς, οῦ, ὁ, sagitta, jaculum. Gl. V. missile. Ab eod.
Οἰστοῦχος, ος, ὁ ἡ ὄν, sagittas continens, sagittas in se habens. Epist. Pharetræ; s. Subst. pro ipsa. Ab ἔχω.
Οἰστράω, ῶ, f. ήσω, œstro seu asilo agitor. part. a. 1. οἰστρήσας, furens, furibundus, œstro incitatus. Ab οἶστρος.
Οἰστρία, ῶ, f. ήσω, œstro agito, stimulo, pass. οἰστρῶμαι, œstro agitor; οἰστρηθεὶς, a. 1. part. œstro percitus, furore agitatus. Ἐκ δ' Θαλασσας Οἰστρεῖ, prosilit, Theoc. 6, 28. Ὅταν Θρασεῖα Θερὸς οἰστρήσῃ κύων πρὸς λέκτρα, Lyc. 612. Ab eod.
Οἰστρηδὸν, Adv. more eorum, qui œstro agitantur, Rob. Ab eod.
Οἰστρηθέντος, g. sing. aor. 1. part. pass. verbi οἰστρέω.
Οἰστρήεις, ήεσσα, ήεν, œstro percitus; furiosus, insanus, Nonn. Ab eod.
Οἰστρηλασία, ας, ἡ, stimuli œstri, quibus aliquis agitatur. Ex οἶστρος, & λασία.
Οἰστρηλατέω, ῶ, f. ήσω, œstro agito, Gl. V. exagito. pass. οἰστρηλατεῖσθαι, œstro exerceri; furore agitari. Ex οἶστρος, & ἐλαύνω.
Οἰστρήλατος, ος, ὁ ἡ ὄν, œstro agitatus, œstrosus, Suic. Ab iisd.
Οἴστρημα, ατος, τό, œstrum, stimulus, quo quis velut œstro agitatur. Ab οἰστρέω. Unde
Οἰστρησις, εως, ἡ, stimulatio. pl. οἰστρήσεις, insani mulierum amores.
Οἰστροβολέω, ῶ, f. ήσω, œstro exagito, stimulo. Ex οἶστρος, & βάλλω.
Οἰστροδίνητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ab œstro ictus in gyrum agitur & rotatur, Æsch. Pr. 591. (2) vehementer a ventis agitatus. Γίνεται ἐξ ἐμπίδων ὁ οἶστρος, Aristot. Hist. An. 1, 1. Ex οἶστρος, & δινέω.
Οἰστροδόνητος, & οἰστρόδονητος, ον, idem. A δονέω.
Οἰστρομανία, ας, ἡ, asilus, furor, Ph.
Οἰστροπλὴξ, ῆγος, ὁ ἡ ὄν, œstro ictus, furore percitus, qui œstro vel furore agitatur, Gl. V. furiosus. Ex πλήσσω.
ΟΙΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, œstrus, Ph. tabanus, asilus; (2) furor, insania; (3) irritatio, stimulus cupiditatis. Βωλάτην μύωπα, κινητήριον, Οἶστρον καλέουσιν αὐτὸν οἱ Νείλου παῖδες, Æschyl. Suppl. 313.
Οἰστροφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, œstrum seu stimulum ferens; ad Venerem & lasciviam incitans. Ex φέρω.
Οἰστρόω, ῶ, œstro stimulo; instigo, Suid. Ab οἶστρος.
Οἰστρώδης, ες, ὁ, ἡ ὄν, œstro agitatus, furiosus. Ab eod.
ΟΙΣΤΥΑ, ας, ἡ, salix; vimen, Ph. Hinc
Οἰσύινος, ίνη, ινον, salignus, vimineus.
Οἰσυοπλόκος, ος, ὁ, qui salices vel vimina contexit. Ex οἰσύα, & πλέκω, necto.
Οἰσυουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, qui vasa & instrumenta e salice vel vimine contexit. Ex ἔργον.
Οἰσύπινον, τό, sordida ovium lana, Hes. Ab
Οἰσύπη, ης, ἡ, ovium sordes, fimus. Ab οἶς. Hinc
Οἰσυπηρὸς, ρὰ, ρὸν, sordes ovinas redolens.
Οἰσυπὶς, ίδος, ἡ, idem quod οἰσύπη.
Οἰσυπος, ου, ὁ, idem, Gl. V.
Οἰσυπόω, ῶ. Hinc ἔρια οἰσυπῶντα, lanæ sordidæ, Suic. Ab eod.
Οἰσυποειδὴς, εος, ὁ ἡ ὄν, idem quod οἰσυπηρός.
Οἰσὺς, ύος, ἡ, vimen, Gl. V.
Οἴσω, f. 1. ind. act. verbi φέρω pro οἴω.
Οἶτος, ου, ὁ, æruumna, calamitas, exitium; infelix fatum; interitus, mors. A οἰ.
Οἰφάω, ῶ, idem quod.
ΟΙΦΕΩ, ῶ, coëo. Hinc
Οἰφόλης, ου, ὁ, pronus in Venerem, libidinosus, Eust. οἰφαλὴς, Sch. Theoc.
Οἰφόλις, ιδος, ἡ, libidinosa, Hes.

Οἰφω-

Digitized by Google

Οἰφω & οἰφομαι, idem quod οἰφέω, Euſt.
Οἰχίοντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro οἰχίεσι, ab οἰχίω.
Οἰχεσθ', *abire*, præſ. inf. med. verbi οἴχομαι.
Οἴχηνται, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾠχηντο.
Οἰχήσεται, *abibit*. 3. ſing. f. 1. ind. med.
Οἰχθεῖσα, *aperta*, nom. ſing. a. 1. part. paſſ. f. g. verbi οἴγω.
Οἴχεσκεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ᾤχνεο, ab οἰχνέω.
Οἰχεῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν ἑφελκ. pro οἰχνεῦσι.
Οἰχνέω, ῶ, abeo, prodeo, diſcedo, proficiſcor; οἴχνεσκον, imperf. *Ion.* exibant, prodibant. Ab οἴχομαι.
Οἰχοίατο, 3. plur. præſ. opt. med. *Ion.* pro οἴχοντο, ab
ΟΙΧΟΜΑΙ, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχηκα, abeo, diſcedo, proficiſcor; decedo; pereo; diſſipor, ut pecunia; invenitur & p ὄχωκα, unde ὀχωκυῖαι, part. fœm. profectæ, apud Herodot. ὀιχώκεε abierat. ap. eund. οἴχωκα, perii, Soph. Aj. 911. Τίκνον ἰδίσ᾽ον, οἴχη μοι, ἢ τίθηνκας, ἢ πρὸ ἄρας ἀνηρπασθης, μόνον ἐμὲ ἴτε τὸν ἄθλιον καταλιπόν, Lucian. de Luct. p. 432. Οἴχεσθαι κύρυξ παρὰ τὰς βρότας, ad. Ariſt. Av. 1274. Αὐτη ἡμῖν οἴχεται, id. Plut. 618. Ἀλλ᾽ ἢ χ᾽ ἕτος οἴχεται ϑανών, Soph. Phil. 413.
Οἴχωκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχηκε, ob οἴχομαι pro οἰχέω.
Οἰχώκεα, *iverat*, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ᾤχεκει.
Οἴω & οἰω, puto, exiſtimo. Ἀλλά μιν οἴω Φεύξεσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος Ἀλκείδαο, Heſ, Ἀ. 111.
Οἰων, *ovium*, gen. plur. ab ὄις, *ovis*.
Οἰωνίζομαι, f. ίσομαι, augurium capio, auſpicum opera utor; auguror, ominor, auſpicor, Gl. V. (2) ut malum omen averſor. Οἰωνισάμβος τι σύμπλαμα, Ariſtot. Ab οἰωνός.
Οἰωνικὸς, ἡ, ὸν, auguralis. Hinc ἡ οἰωνικὴ, ſcil. ϑεωρία, ars divinandi ſeu augurandi, augurum diſciplina. Ab eod.
Οἰωνισάμλιω, a. 1. ind. med. v. οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμα, ατος, τὸ, augurium, auſpicium; omen. Ab οἰωνίζομαι.
Οἰωνισμὸς, ὃ, ὁ, auſpicium, Philox. Ab eod. Ὁ πλατμὸς διὰ ῥινὸς γίνεται, πνεύματος ἀθρόου ἔξοδος, σημεῖον οἰωνιστικὸν καὶ ἱερὸν μόνον τῶν πνευμάτων, Ariſtot. Hiſt. An. 1, 11.
Οἰωνιστήριον, ου, τὸ, unde augurium capimus; (2) ſignum, quale eſt omen; (3) locus, in quo augures augurium capiunt, auguraculum. Ab eod.
Οἰωνιστὴς, οῦ, ὁ, augur, auſpex; Hom. Il. 2. 858. Ab eod. Hinc
Οἰωνιστικὸς, ἡ, ὸν, ad augurem ſeu augurium pertinens; auſpicalis, Ph.
Οἰωνόβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ab avibus comeſtus, quem alites depaſti ſunt. Ex οἰωνὸς, & βρώσκω, paſco.
Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, ex avium guſtu, ſ. paſtu augurans. Ex οἰωνὸς, & τίθημι.
Οἰωνοθρέω, avium voce editus; γος Æſch. Ag. 56. cantus lugubris avium. A θρέω.
Οἰωνοκλόνος, ὁ καὶ ἡ, avibus exitialis. A κλείνω.
Οἰωνομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio, ſeu vaticinium ex auſpiciis, augurium.
Οἰωνομαντικὸς, ἡ, ὸν, ad auguria pertinens. Hinc ἡ οἰωνομαντικὴ, ῆς, ſc. ἐπιστήμη, ars ſive ſcientia augurandi. Ab
Οἰωνόμαντις, εως, ὁ, vel ἡ, augur.
Οἰωνομικὸς, ὴ, ὸν, aliquid ex avium natura habens, h. e. alatus, ut pegaſus.
Οἰωνοπόλησις, εως, ἡ, aruſpicium, Gl. V. auſpicium; quaſi ab οἰωνοπολέω.
Οἰωνοπολία, ας, ἡ, oſcinium, Gl. V. auſpicium. A ſeq.
Οἰωνοπόλος, ου, ὁ, qui circa aves verſatur; augur, auſpex, Gl. V. Ex πολέω.
ΟΙΩΝΟΣ, -ῦ, ὁ, avis, volucris; ales, Gl. V. (2) augurium, auſpicium; omen, Philox.
Οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ, auguraculum, locus, ubi augures auguria capiunt. Ab οἰωνοσκόπος.
Οἰωνοσκοπέω, auguror, auſpicor, Gl. V. οἰωνοσκόπημαι, augurium ago. Ab eodem. Hinc
Οἰωνοσκόπημα, τὸ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκοπητικὸς, ἡ, ὸν, auguralis.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, auſpicium, augurium.
Οἰωνοσκοπικὸς, ἡ, ὸν, auguralis, auſpicalis.
Οἰωνοσκόπιον, ου, τὸ, auſpicium, Ph. Ab
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, auſpex. augur, Ph. qui ex avium potiſſimum carnivorarum volatu & paſtu vaticinatur. Ex οἰωνὸς, & σκοπὸς.
Οἷος, *Adv.* quemadmodum, quomodo. Ab οἷος.
Οἰωτὸς χιτων, tunica lanea, Heſ. Ab οἷς.
Ὀκείλαιτις, nom. pl. a. 1. part. act. v.
Ὀκέλλω, appello, applico navem, a. 1. ὤκειλα, appuli, applicui, inf. ὀκεῖλαι, appellere, applicuiſſe. Δεινὸς γὰρ κλύδων ὠκειλε ναῦν πρὸς γῆῖ, Eur. Iph. in Tau. 1384. A κέλλω, quod idem notat.
Ὀκκα, *Dorice* pro ὅτε, quum, quando. Ab ὅτε.
Ὀκλαδία, ας, ἡ, genuum flexio ſeu curvatura, Suid. Ab ὀκλάζω.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, qui genua flectit, & ea incurvans ſubſidit; (2) ſella, quæ plicari poteſt. Ab eod.
Ὀκλαδιάω, ῶ, genibus flexis ſubſido. Ab ὀκλαδία.
Ὀκλαδὸν, genu flexo. Ab
ΟΚΛΑΖΩ, f. άσω, in genua procumbo, genibus flexis ſubſido; metaph. labaſco, ſuccumbo, deficio. Εἰς γόνυ ὀκλάσας, Heliod. Ὁ δὲ ἄνεμος τ᾽ ἄγαν φορᾶς ὤκλασε, id.
Ὀκλαξ, *Adv.* flexo genu, curvatis genibus.
Ὄκλασις, εως, ἡ, genuum flexus. Ab ὀκλάζω.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, genuum flexus; (2) ſaltationis genus. Ab eod.
Ὀκλαγὶ, genibus flexis, Suid. Ab eod.
Ὀκναλέος, piger. Ab ὄκνος.
Ὀκναλέως, ſegniter, pigre.
Ὀκνέω, piger ſum. Ab ὀκνέω.
Ὀκνέω, ῶ, f. ήσω, piget me; (2) vereor, non audeo, dubito; timeo, metuo. Ὀκνῶ εἰπεῖν, Luc. ὀνομάσαι, Dem. γράφειν, Ariſtot. Ab ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Ab ὀκνηρός.
Ὀκνηρὸς, ρὰ, ρὸν, piger, ſegnis, ignavus; (2) timidus, meticuloſus; (3) cujus aliquem piget. Ab ὄκνος, ſ. ὀκνέω.
Ὀκνηρῶς, *Adv.* pigre, ſegniter.
Ὀκνητέον, pigrandum, reformidandum.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, Poll. Ab
ΟΚΝΟΣ, ου, ὁ, pigritia, ignavia, ſegnities; (2) metus adeundi laboris; (3) metus, timor; (4) ſpecies ardeæ admodum pigræ. Ὀὸ᾽ ἀσυρίας, ὁ ἐπικαλέμενος ὀκνὸς [non ὄκνος] μυθολογεῦται μὲν γενέσθαι ἐκ δέλων τὸ ἀρχαῖον, ἐξι δὲ κατὰ τὴν ἐπανυμίαν τουτων ἀρχόταττος. Ariſtot. Hiſt. An. 9, 18.
Ὀκνοφιλὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, pigritiam amans.
Ὀκνώδης, ους, ὁ καὶ ἡ, piger, ſegnis, timidus; ignavus. Ab ὄκνος.
Ὀκόθεν, *Ion.* pro ὁπόθεν, unde.
Ὀκοῖα, *Dor.* pro ὁποῖα, *qualia*.
Ὀκοῖος, η, ον, *Ion.* pro ὁποῖος, qualis.
Ὀκόσος, η, ον, *Ion.* pro ὁπόσος, quantus.
Ὀκότε, *Ion.* pro ὁπότε, quando.
Ὄκου, *Ion.* pro ὅπου, ubi.
Ὀκριόωμαι, ῶμαι, exaſperor; ὀκριόωντο, 3. pl. imperf. ap. Hom. exaſperabantur; Odyſſ. 18, 33. Κυκασμοῖσιν ὠκριόωμενοι, Lyc. 545. Ab ὄκρις.
ΟΚΡΙΒΑΣ, αντος, ὁ, pulpitum, inſtrumentum pictorum; (2) ſuggeſtus, ex quo oratores verba faciunt; (3) pegma, in quo fictores imagines formant; (4) fulcrum lignei theatri; (5) aſinus; (6) aries ſilveſtris; (7) ſcala, qua utimur ad conſcendenda loca prærupta.
Ὀκριοειδὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, prominentias longiores habens. Ex ὄκρις, & εἶδος.
Ὀκριόεις, όεσσα, όεν, idem; (2) aſper. *Hom. Il.* 4, 518.
Ὄκρις, ιος, ἡ, ſummum cacumen, Æſch. Pr. 990. Ab ἄκρις, id.
Ὀκτάβλωμος, ὁ καὶ ἡ, qui octo buccellarum eſt.
Ὀκτάεδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo ſeſſuum ſ. angulorum eſt. Ex ἕδρα.
Ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ, octennium. Ex ἔτος. Unde
Ὀκταέτης, ες, ὁ, octennis.
Ὀκταίτις, ιδος, ἡ, fœm. pr.
Ὀκταίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo dierum eſt; (2) qui octavæ diei eſt. Ex ὀκτὼ, & ἡμέρα.
Ὀκτάκις, *Adv.* octies. Ab ὀκτὼ.
Ὀκτακισμύριοι, οκτογinta millia.
Ὀκτακισχίλιοι ἀσπὶς, apud Herodot. pro ὀκτακισχίλιοι ἀσπιδοφόροι, octo millia ſcutatorum.
Ὀκτακισχίλιοι, αι, α, octies mille.
Ὀκτάκνημος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo radios habens. *Hom. Il.* 5, 723. Ex ὀκτὼ, & κνήμη.
Ὀκτακόσιοι, αι, α, octingenti. Ab ὀκτὼ.
Ὀκτακοτυλος, ου, ὁ, octo cotylas habens, capiens. A κοτύλη.
Ὀκτάκωλος, ου, ὁ, octo cola habens. Vox Gramm. A κῶλον.
Ὀκτάμετρος, ὁ καὶ ἡ, octo verſibus conſtans.
Ὀκταμηνιαῖος, αία, αῖον, octavum menſem agens, octavo menſe natus. Ab
Ὀκτάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν, menſis.
Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum eſt.
Ὀκταπλόσιος, ία, ιον, octuplus, octuplicatus. Ab ὀκτὰ.
Ὀκταπλάσιος, ον, ὁ καὶ ἡ, idem & ab eod.
Ὀκτάπλιθρος, ου, octo jugera habens.
Ὀκταπλοῦς, ῆ, ὸν, octuplum, Gl. V. Ab eod.
Ὀκταπόδης, ου, ὁ, octipes, octo pedes habens. Ex ὀκτὼ, & πούς.
Ὀκτάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, idem; Gl. V. multipes, polypus. Ex iiſd.
Ὀκτάῤῥιζος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo radices habens. Ex ῥίζα.
Ὀκτάρυμος, vel ὀκτάῤῥυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, octojugis, octo temones habens.
Ὀκτάσημος, octo tempora habens, ὀκτάχρονος de numeris & pedibus in proſodia. A σῆμα, v. τρίσημος.
Ὀκτασταδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſ. κίλιος. octo ſtadia, i. e. milliare continens.
Ὀκτάστυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo columnas habens.
Ὀκτάτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, in octo tendens, ſeu tentus. Ex ὀκτὼ, & τείνω.
Ὀκτήρης, ους, ὁ καὶ ἡ, octiremis, octo remorum ordines habens. Ex ὀκτὼ, & ἐρέσσω.
Ὀκτὼ, οἱ, αἱ, τὰ, octo; ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, numerus octonarius.
Ὀκτωδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vel ὀκταδ. octo digitos habens.
Ὀκτωκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim.
Ὀκτωκαιδεκάδραχμος, ου, duodeviginti drachmas valens. A δράχμη.
Ὀκτωκαιδεκαέτης, εος, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, octodecim cubitorum.
Ὀκτωκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus octavus.
Ὀκτωκαιδεκέτης, ους, ὁ, octodecim annos natus. Ex ἔτος.
Ὀκτωκαιδεκέτης, εσσα, ὴ, fœm. pr.
Ὀκτάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui octo menſium eſt. Ex ὀκτὼ, & μὴν.
Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum eſt.
Ὀκτάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, octipes.
Ὀκτάῤῥαβδος, ου, ὁ καὶ ἡ, octo virgas vel octo baculos habens, Suic.
Ὀκχέω, ῶ, ſubeo, ſuſtineo; (2) exhaurio, exantlo; ὀκχέομαι, οῦμαι, ſuſtineor ab ali-

Digitized by Google

quo, vel ei infideo; ὀνχίσαδζ, a. 1. med. infidere, vel insedisse, Suid. Ab ὄνχος. Unde

Ὀνχὴ, ῆς, ἡ, fulcrum, sustentaculum; baculus, cui innitimur, Hes. Suid.

Ὄνχος, ου, ὁ, vehiculum, currus.

Ὀνωχυα, remitto, intermitto.

Ὀνωχὴ, ἡ, remissio, intermissio. E. M. ab ἐνωχα, ab ἴχω.

Ὅπως, ut, postquam; *Ion.* pro ὅπως.

Ὁλάργυρος, ε, ὁ ἡ ὀ, totus argenteus, e solido argento.

Ὀλιζάζω, beo, beatum prædico, judico Lex. Vulg. Ab ὄλιζος.

Ὀλιζίζω, f. ίσω, idem. Μηδὲν ὀλίζιζεν, πρὶν ἂν τέρμα τῦ βίυ πυρόσῃ, Soph. Oedip. Tyr. ult. Τλῶ τε θανεῖσαν, κἄμ' ὀλίζιζαν, Eur. Alc. 908. Ab ὄλβος.

Ὀλιζογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ὀ, ventre beatus, qui bene curato ventre se beatum putat.

Ὀλιοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, fortunatus, felix.

Ὀλιόδωρος, ε, ὁ ἡ ὀ, felicitatem adferens, beatum reddens. Ex δῶρον.

Ὀλιοεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὀ, beatæ vitæ effector, beatum & felicem efficiens. Ex ἔργον.

Ὀλιόκοσμος, ε, ὁ ἡ ὀ, mundum beatum efficiens.

Ὀλιόμοιρος, ε, ὁ ἡ ὀ, cui beata portio est. Epithet. terræ, Suic. Ex μοῖρα.

Ὄλιος, ε, ὁ ἡ ὀ, beatus, felix, fortunatus. Gl. V. dives, locuples. Ab ὄλβος.

Ὀλιόφορρος, ὁ ἡ ὀ, bona servans & custodiens.

Ὀλιόφορων, ονος, ὁ ἡ ὀ, opulentus; (2) felix. Ex φρὴν.

Ὀλιόχειρος, ον, felices, salutares manus habens, felix.

Ὀλιοδοτειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix; effectrix beatæ vitæ. Ab

Ὀλιοδότης, ὁ ἡ ὀ, divitiarum dator.

Ὀλιοδότις, fœm.

Ὄ Λ Β Ο Σ, ε, ὁ, beatitudo, felicitas; (2) fortunæ, opes, divitiæ, opulentia.

Ὀλιοφόρος, ε, ὁ ἡ ὀ, divitias seu beatitudinem adferens. Ex φέρω.

Ὄλισκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ὤλεον, ab ὀλέω.

Ὀλίθριος, *Adv.* pernicioso, cum sua pernicie.

Ὀλεθροποιὸς, ε, ὁ ἡ ὀ, perniciem adferens, exitiosus, perniciosus, Suic. Ex ποιέω.

Ὄλεθρος, ε, ἡ, pernicies, perditio, exitium, strages, mors; (2) homo perniciosus & exitialis. Ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ὀλεῖ, 3. sing. f. 2. ind. med. v. ὄλλυμι.

Ὄλεκεν, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὤλεσεν, ab ὀλέκω.

Ὀλέκρανον, ε, τὸ, caput cubiti, i. e eminens & protuberans cubiti pars, alias ωλέκρανον. Ex ἀλένη, *cubitus*, & κάρηνον.

Ὀλέκω, perdo, exitium adfero, perimo; ὀλέκοματ, intereo; ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. moriebantur. Πεζοὶ μὴ πιζὸς ἄλλυον, Il. 11, 150. Ὀλέκοντο ὑ λαοὶ, ib. 1, 10. Ὀλέκειτε Νυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ib. 16, 17. Ab ὀλέω.

Ὄλιρὸν, graveolens vel nigrum, ab ὄλος, quod est atramentum scipiæ, Gal. apud Hipp.

Ὀλεσσια, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ὀλέσαι, ab ὄλλυμι pro ὀλέω.

Ὀλεσιάδρος, ερος, ὁ ἡ ὀ, viros perdens, hominibus perniciem adferens. Ex ὄλλυμι, & ἀνὴρ.

Ὀλεσιβάλος, ε, ὁ ἡ ὀ, glebas perdens, agris nocens. Ex ὄλλυμι, & βῶλος.

Ὀλεσιθηρος, ε, ὁ ἡ ὀ, feris perniciem adferens, perimens feras. Ex ὀλλύω, & θήρ.

Ὀλεσίπρωτος, ον, hominibus noxius.

Ὀλεσιτύραννος, poët. ὀλεσιτύραννος, ε, ὁ ἡ ὀ, tyrannis perniciem afferens, tyrannos occidens, Suic. Ex ὄλλυμι, & τύραννος.

Ὀλέσκω, perdo, Suid. ὀλέσκει, ὀλοθρεύει.

Ὀλέσσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ὄλεσε.

Ὀλέσαι, 3. s. a. 1. ejusd. in conj. act. *Poët.* pro ὀλέσῃ.

Ὀλέσαιμι, f. 1. ind. act. *Poët.* pro ὀλέσω.

Ὀλέσσε, 2. s. aor. 1. conj. act. verbi ὄλλυμι pro ὀλέσῃς.

Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix, Ph. interfectrix. Ab ὀλετὴρ.

Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, interfector, qui perdit. Ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω Ἕκτορα, Hom. Il. 18, 114. Ab ὄλλυμι.

Ὀλέω, perdo, interimo; ut hinc sit imperf. *Ion.* ὤλεσκε, perdebat, Il. 19, 135. Hinc & f. ὄλεσω, vid. ὄλλυμι.

Ὄλεσαι, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro ὄλησαι, ab ὄλλυμι.

Ὀλιγαιμία, ας, ἡ, sanguinis paucitas, inopia. Ab

Ὀλίγαιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui sanguinis inopia laborat, cui parum est sanguinis. Ex ὀλίγος & αἷμα.

Ὀλιγάκις, *Adv.* raro, non crebro, non ita sæpe. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγόμπελος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucas vites habens, Suic. Ex ὀλίγος, & ἄμπελος.

Ὀλιγανδρέω, ῶ, virorum paucitate laboro; ὀλιγανδρᾶν, ὀλιγανδροῦσα, ὀλιγανδρῶν, paucitate virorum laborans. Ex ὀλίγος, & ἀνὴρ.

Ὀλιγανδρία, ας, ἡ, virorum paucitas & penuria. Ex iisd.

Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, raritas & penuria hominum. Ab

Ὀλιγάνθρωπος, ε, ὁ ἡ ὀ, non frequens hominibus, Rob.

Ὀλιγαρκεια, ας, ἡ, prandium præparcum & paucis cibis constans. Ex ἄριστον.

Ὀλιγάφρεια, ἡ, animus paucis contentus. Ab

Ὀλιγαρκης, ες, ὁ ἡ ὀ, paucis contentus, frugalis; τὸ ὀλιγαρκὲς, frugalitas. Ex ὀλίγος, & ἀρκέω, *sufficio*.

Ὀλιγαρκία, ας, ἡ, idem quod ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγαρτία, ας, ἡ, penuria panis, Suid. Ex ὀλιγος, & ἄρτος.

Ὀλιγαρχέω, ῶ, unde ὀλιγαρχῆντες, pauci dominatum obtinentes; ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi; πόλεις ὀλιγαρχούμεναι, civitates paucorum dominatui subditæ. Ex ὀλίγος, & ἀρχὴ.

Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, paucorum dominatus, Gl. V. paucorum principatus, paucorum dominatio, paucorum imperium; *it.* studium, affectatio oligarchiæ. Ex iisd.

Ὀλιγαρχικὸς, ὴ, ὸν, ad paucorum dominatum pertinens; paucorum dominatui sive oligarchiæ favens. Ab iisd.

Ὀλιγαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὀ, paucos habens sulcos; paucos agros, Suid.

Ὀλιγαχόθεν, ex paucis locis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγαχῆ, *Adv.* paucis in locis. Ab eod.

Ὀλιγήμερος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui est paucorum dierum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἡμέρα.

Ὀλιγηπελέω, parum valeo, infirmus sum, Hom. ὀλιγηπελέων, viribus defectus. Il. 15, 24. & ὀλιγηπελέουσα, viribus defecta, Odyss. 19, 356. Ex ὀλιγος, & πέλω. Unde

Ὀλιγηπελὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀ, animi deficiens, viribus destitutus, infirmus, debilis.

Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, *Poët.* & *Ion.* pro ὀλιγοπελία, ας, ἡ, virium defectus, imbecillitas.

Ὀλιγήρειος, ε, ὁ ἡ ὀ, habens parvum sepulchrum, Suic. Ex ὀλίγος, & ἠρίον.

Ὀλιγηρυσίη, ης, ἡ, *Ion.* pro ὀλιγηρυσία, tenue arvum, Suid. Ex ὀλίγος, & ἄρουσις.

Ὀλιγίσατος, pauciissimus, minimus. Ab

Ὀλίγιστος, η, ον, idem. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγίστως, pauciissimo numero, pauciissime.

Ὀλιγοβιος, ε, ὁ ἡ ὀ, non diu vivens.

Ὀλιγόβυλος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui parum consilio pollet; (2) non admodum prudens. Ex βυλὴ.

Ὀλιγογνάμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, negligens, Hes. Ex ὀλίγος, & γνάμη.

Ὀλιγογόνατος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucis geniculis modatus. Ex ὀλίγος, & γόνυ, *genu*.

Ὀλιγόγονος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucos generans, infœcundus; τὰ δὲ γαμψώνυχα πάντα, ὀλιγόγονα ἐστιν, ἐξω τῆς κιγκλίδος, Aristot. Hist. An. 6, 1. Ex ὀλ. & γόνος, *fœtus*.

Ὀλιγοδάπανος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui exigui sumtus est; parcus & frugi, frugalis, Suic. Ex ὀλ. & δαπάνη.

Ὀλιγοδεὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀ, qui paucis eget, paucis contentus. Ex ὀλ. & δέομαι.

Ὀλιγοδεία, & ὀλιγοδείη, ας, ἡ, paucorum rerum indigentia, Suid. Ex iisd.

Ὀλιγοδίαιτος, ε, ὁ ἡ ὀ, modico victu contentus. Ex ὀλ. & δίαιτα.

Ὀλιγοδελος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucos servos habens.

Ὀλιγοδρανέω, ῶ, languco, spiritum vix traho. Ab

Ὀλιγοδραὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλ. & δραίνω, *facio*. Hinc

Ὀλιγοδρανία, ας, ἡ, imbecillitas.

Ὀλιγοδυώμος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui exiguas vires habet, infirmus, imbecillis. Ex δυώμις.

Ὀλιγοελαιόω, ῶ, parum olei fero; parum olei fundo. Ex ὀλ. & ἔλαιον.

Ὀλιγοερμὴς, ὲς, imbecillus. Ab ἔρμα.

Ὀλιγοέτης, ες, ὁ ἡ ὀ, qui paucorum annorum est. Ex ὀλ. & ἔτος. Hinc

Ὀλιγοετία, ας, ἡ, paucitas annorum.

Ὀλιγοζος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucos ramos habens.

Ὀλιγόθερμος, ον, ὁ ἡ ὀ, cui modicus inest calor, parum caloris habens.

Ὀλιγοθυμέω, animo parvo sum. A θυμὸς.

Ὀλιγίνος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucas habens fibras seu venas, vel paucos etiam nervos, Suic. Ex ὀλ. & ἶς, *fibra*.

Ὀλιγοκάλαμος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucos habens calamos.

Ὀλιγοκαρπος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucos fructus gignens.

Ὀλιγόκαυλος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucos caules habens.

Ὀλιγόκλαδος, ὁ ἡ ὀ, paucos ramos habens.

Ὀλιγοκρατέομαι, ώμαι, paucorum dominatui subjicior. Ex ὀλ. & κρατέομαι.

Ὀλιγομαθὴς, ὲς, ὁ ἡ ὀ, qui pauca didicit, parum doctus. Ex μανθάνω.

Ὀλιγομετρία, ἡ, est vitium versus, cum paucioribus v. c. quatuor verbis constat. *Opp.* πολυμετρία. A μέτρον.

Ὀλιγόμισθος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui mercede exigua conductus parvum capit stipendium.

Ὀλιγομυθία, ας, ἡ, pauciloquium. Ab

Ὀλιγόμυθος, ε, ὁ ἡ ὀ, pauciloquus.

Ὀλιγοπαιδία, ἡ, paucitas liberorum. Ab

Ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ ἡ ὀ, paucos habens liberos.

Ὀλιγοπελία, vid. ὀλιγηπελίη.

Ὀλιγόπιστος, ε, ὁ ἡ ὀ, exigua fide præditus, parum fidens seu credens; (2) incredulus. Ex ὀλ. & πίστις.

Ὀλιγοπιτία, ας, ἡ, ad paucitatem redigo; minuo, a. 1. ωλιγοπίτησα.

Ὀλιγοπόλος, ε, ὁ ἡ ὀ, parum canus.

Ὀλιγόπονος, ον, laborem fugiens, iners.

Ὀλιγοποσία, ας, ἡ, parcus potus. Ex πόσις.

Ὀλιγοποτέω, parum bibo. Ab

Ὀλιγόποτος, ε, ὁ ἡ ὀ, pauco potu contentus. Ὀλιγόποτά ἐστι ὅσα ἔχει τὸν πνεύμονα Σομφὸν, Aristot. Hist. An. 8, 4. A πότος.

Ὀλιγοπραγμοσύνη, ης, ἡ, paucarum rerum tractatio. Ab

Ὀλιγόπραγμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, pauca habens negotia, Suic. Ex ὀλ. & πρᾶγμα.

Ὀλιγόπτερος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucas pennas habens. Ex πτερὸν.

Ὀλιγόπυρος, ὁ ἡ ὀ, parum tritici ferens.

Ὀλιγόῤῥιζος, ε, ὁ ἡ ὀ, paucas radices habens. Ex ῥίζα.

Ὀ Λ Ι Γ Ο Σ, η, ον, paucus; (2) parvus, exilis, tenuis. Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium est; ὀλίγον, paulum, paullulum, parum, modicum;

Digitized by Google

cum, Ph. ὀλίγον χρόνον, pauliſper. Gl. V. ὀλίγῳ δεῖν, pæne, Ph. propemodum, ferme, Gl. V. δι' ὀλίγου, ἐξ ὀλίγου, brevi temporis ſpatio, ſubito, ex propinquo; δι' ὀλίγων, paucis ſc. verbis; κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, ſenſim, paullatim; ἐν ὀλίγῳ, leviter, viliter. Ἐπ' ὀλίγον δ' ἄχετο, parum equidem abfuit, quin periret, Ariſt. Lyſ. 31.

Ὀλιγόσαρκος, ος, ὁ ἡ ὄν, macilentus. A σάρξ.

Ὀλιγοσθενής, ἐς, ὁ ἡ ἐς, exiguis viribus præditus, Suic. Ex ὀλ. & σθένος.

Ὀλιγοσιτίω, ῶ, fut. ήσω, pauco cibo utor, exiguo paſtu ſum contentus.

Ὀλιγοσιτία, ας, ἡ, modicus cibus, parſimonia, frugalitas. Ab

Ὀλιγόσιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, modico cibo utens, modico cibo contentus.

Ὀλιγόσπερμος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum ſeminis ſerens; (2) parum ſeminis emittens. Ex ὀλ. & σπέρμα.

Ὀλιγόστιχος, ος, ὁ ἡ ὄν, paucos ordines ſ. verſus continens. Ex ὀλ. & στίχος.

Ὀλιγοστός, ἡ, όν, unus e paucis, paucis comitatus, cum paucis. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοσυλλαβία, ας, ἡ, paucitas ſyllabarum.

Ὀλιγοσύλλαβος, ος, ον, paucis ſyllabis conſtans. A συλλαβή.

Ὀλιγοσωδισμός, ος, Epith. orationis paucis conjunctionibus utentis.

Ὀλιγότεκνος, ος, ὁ ἡ ὄν, paucos liberos habens. Ex ὀλ. & τέκνον.

Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas; (2) parvitas. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγοτιμία, ας, ἡ, contemtus; (2) dedecus. Ex ὀλ. & τιμή.

Ὀλιγοτοκέω, paucos edo partus; (2) raro pario.

Ὀλιγοτοκία, ας, ἡ, paucus ſeu rarus partus. Ab

Ὀλιγοτόκος, ος, ὁ ἡ ὄν, raro & paucos pariens. Ὀλιγοτοκά ἐστι τὰ Ϲελάχη, διὰ τὸ ζωοτοκεῖν Ϲαζῶ ὄ μάλιϲτα ταῦτα διὰ τὸ μίγεθος, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 17. Ex ὀλ. & τίκτω.

Ὀλιγότριχος, ος, ὁ ἡ ὄν, raros habens pilos. Ex ὀλ. & θρίξ.

Ὀλιγότροφος, ος, ὁ ἡ ὄν, pauco cibo contentus. Ex ὀλ. & τρέφω.

Ὀλιγοϋδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum aquæ habens, parum aquoſus; (2) pauca aqua contentus; ὀλιγοϋδρότατος, cui pauciſſima aqua ſufficit. Ex ὀλ. & ὕδωρ.

Ὀλιγοϋλος, ος, ὁ ἡ ὄν, parum materiæ habens, Suic. Ex ὀλ. & ὕλη.

Ὀλιγοϋπνία, ἡ, parcus ſomnus. Ab

Ὀλιγόϋπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui exigui ſomni eſt.

Ὀλιγοφαγία, ἡ, parcus cibus. Ab

Ὀλιγοφάγος, ος, ὁ ἡ ὄν, inedax, Gl. V.

Ὀλιγοφιλία, ας, ἡ, amicorum paucitas. Ex ὀλ. & φίλος.

Ὀλιγόφορος, ος, ὁ ἡ ὄν, ut ὀλιγόφορος οἶνος, vinum, quod paucam aquam fert, aqueum, tenue, dilutum. Ex ὀλ. & φέρω.

Ὀλιγόφρων, ὁ ἡ ὄν, puſillanimis. Ex φρήν.

Ὀλιγόφυλλος, ος, ὁ ἡ ὄν, pauca habens folia. Ex ὀλ. & φύλλον.

Ὀλιγοχέω, ῶ, parum refundo, exiguo cum fœnore refundo. Ab

Ὀλιγόχους, contr. ὀλιγόχους, ους, ὁ ἡ οῦν, parum refundens, parum fructificans, Comp. ὀλιγοχούστερος, minus fundens, minus ferax. Ex ὀλ. & χέω, fundo.

Ὀλιγοχορδία, ας, ἡ, paucitas fidium ſeu chordarum. Ex ὀλ. & χορδή.

Ὀλιγοχρηματία, ας, ἡ, paucitas pecuniæ, paupertas, Suic. Ex ὀλ. & χρήματα.

Ὀλιγοχρόνιος, ος, ὁ ἡ ὄν, exiguo temporis ſpatio durans, Gl. Vet. temporalis. Ex ὀλ. & χρόνος.

Ὀλιγόχρονος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Ὀλιγοψυχέω, ῶ, f. ήσω, ſum animo puſillo.

Ὀλιγοψυχία, ἡ, puſillanimitas. Gl. V.

Ὀλιγόψυχος, ος, ὁ ἡ ὄν, puſillanimis. Gl. V. Ex ὀλ. & ψυχή.

Ὀλιγῶ, ῶ, paucos redigo, imminuo; ὀλιγόομαι, ῶμαι, ad paucos redigor, imminuor, a. 1. ὠλιγώθην. Ab ὀλίγος.

Ὀλιγωρία, ας, f. ήσω, parvam curam habeo, negligo; contemno, ſuperſedeo. Gl. Vet. Ὀλιγωρεῖν τῶν καθηκόντων· τῶν φίλων, Xen. Ab ὀλίγωρος. Hinc

Ὀλιγώρησις, εως, ἡ, negligentia, incuria, neglectus, contemptus.

Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, incuria; contemptus, neglectus. Ab

Ὀλίγωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui aliquid parum curat, negligens, incurioſus. Ex ὀλ. & ἄρα.

Ὀλιγώρως, Adv. negligenter, contemptim.

Ὀλίζων, ονος, comp. minor; qu. ab ὀλίζος pro ὀλίγος.

Ὀλιζόω, ῶ, minorem reddo, minuo, Heſ. ubi ὀλιζοῦ, μειοῦ, ὀλιγοῦ. Ab eod.

Ὀλίζων, ονος, ὁ ἡ ὄν, parvus; (2) minor. Ab ὀλίγος.

Ὁλικός, ὴ, όν, totus, univerſalis. Ab ὅλος.

Ὁλικῶς, Adverb. plane, univerſe, omnino.

ΟΛΙΣΒΟΣ, ος, ὁ, penis coriaceus. Οὐκ εἶδεν ὁλισβον ὀκλαδάκυλον, ὃς ἦν ἀν ἡμῖν Ϲκυτίνη πίκυρία, Ariſt. Lyſiſtr. 110.

Ὀλισθαίνω, labor, lapſo, læbefio, Gloſſ. Vet. Ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Ἕλκε' ὀλισθαίνῃ, Muſ. 1, 95. Ab ὀλισθάω.

Ὀλισθέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eod. Ἐκ δέ οἱ ὑπαρ ὀλίσθεν, excidit, Hom. Il. 20, 470. Ὀλισθέω θέων, 23, 774.

Ὀλισθήεις, ήεσσα, ήεν, lubricus. Ab eod.

Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, caſus, Gl. V. lapſio. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθητήρ, ῆρος, g. ſ. f. g. Ion. pro ὀλισθητῆρας, ab

Ὀλισθητός, ἡ, όν, ad labendum proclivis; (2) lubricus, Gl. Vet. (3) proclivis ad aliquid. Ab ὀλισθάω.

Ὀλισθηδών, Adv. lubrice.

Ὀλισθήσαις, aor. 1. part. act. Æol. pro ὀλισθήσας, ab ὀλισθέω.

Ὀλίσθησις, εως, ἡ, idem quod ὀλίσθημα.

Ὀλισθητικός, ἡ, όν, lubricandi vim habens, lubricans. Ab ὀλισθέω.

Ὀλισθονοημοσύνη, ῆς, mentis compos non ſum. Ex ὄλισθος, & νόημι.

Ὀλισθοποιέω, labare facio, Gl. V. labefacio.

ΟΛΙΣΘΟΣ, ος, ὁ, lapſus in lubrico; lapſus, caſus.

Ὁλκαδικός, ὴ, όν, ad onerariam navem pertinens. Ab ὁλκάς. Unde

Ὁλκάδιον, ου, τὸ, navicula oneraria, Dim.

Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda apud Nic. ab ἕλκω, Schol.

Ὁλκαῖον, ου, τὸ, vas, in quo pocula abluuntur, Poll. Ab ὁλκή. Unde

Ὁλκαῖος, αία, Ion. αίη, αῖον, qui trahitur.

Ὁλκάς, άδος, ἡ, navis oneraria, ſed interdum de aliis dicitur.

Ὁλκεῖον, ου, τὸ, vide ἑλκεῖον.

Ὁλκεύς, έως, ὁ, qui retia trahit, Heſ. Ab ἕλκω.

Ὁλκέω, ῶ, navem traho, traduco. Ab

Ὁλκή, ῆς, ἡ, tractio, tractus, attractio; (2) inclinatio, ut ſtateræ in alteram partem, Ph. pondus; item drachma. Ab ἕλκω.

Ὁλκήεις, ήεσσα, ήεν, ponderoſus. Ab ὁλκή.

Ὁλκήϊον, τό, Ion. pro ὁλκεῖον, lignum in infima navis parte, quo navis trahitur, ut exponitur a Schol. Apoll. Ab ἕλκω.

Ὁλκήρης, ου, ὁ ἡ ής, caudatus, ſive tractu ſe colligens, ut ſerpens, qui longo volumine caudam trahit, Nicand. Ab. eod

Ὁλκιάω, ῶ, ὁ ἡ ῶν, glutinoſus, lentus, qui, dum extenditur, trahi, non rumpi ſolet.

Ὁλκίον, ου, τὸ, gubernaculum ſeu clavus navis. Ab eod.

Ὁλκιον, ου, τὸ, labrum amplum; magnus crater. Ab eod.

Ὁλκός, οῦ, τὸ, tractus; (2) ſulcus, proprie & tropice; (3) remulcus, machina qua naves ex uno mari in alterum traducuntur; (4) fluctus, omnino que aqua maris; (5) aquæductus; (6) ſyrma ſerpentium, veſtium, &c. (8) totumque adeo cujuſvis animalis hominiſque corpus; (9) nomen inſecti, & herbæ; Adject. attractorius. Ab ἕλκω.

Ὁλκώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, 2. ſ. a. 2. conj. med. Ion. & Poët. pro ἕλη, ab ὄλυμι.

Ὀλυμβρότος, g. ſ. part. Ion. pro ὀλυμβρίου, ab

ΟΛΛΥΜΙ, vel ὀλλύω, perdo, amitto; (2) perdor, perniciem adiero, perimo; ὄλλυμαι, perdor, pereo, f. 1. ὀλέσω, 2. ὀλῶ, perdam, a. 1. ὤλεσα, perdidi, perf. ὄλωλα, p rii; ὄλωλεν, interiit, Ph. a. 2. med. ὠλόμην, perii; ὀλοῦμαι, f. 2. ὀλεῖμαι, peribit. Παῖδ' ὀλέσας ἦ ἄρισον, Il. 24. 242.

Ὀλμεύς, έως, ὁ, mortarium. Ab ὅλμος.

Ὀλμίσκος, ου, ὁ, mortariolum, Dim. ab eod.

Ὀλμοποιός, ὁ ἡ ὄν, mortariorum artifex. Ex ὅλμος, & ποιέω.

ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, mortarium, pilum, Ph. (2) truncus corporis a cervice uſque ad coxendicem; item poculi genus; metaphor. ſtupidus.

Ὁλογράμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, plene ſcriptus, non per ſiglorum captiones aut compendioſa ænigmata, nec per notas numerales. Ex ὅλος, & γράμμα.

Ὁλογραφέω, integrum ſcribo. Ex ὅλος, & γράφω.

Ὁλόγραφος, ος, ὁ ἡ ὄν, propria manu exaratus. Ex iiſd.

Ὁλοδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὄν, meris dactylis conſtans.

Ὀλέειος, έεσσα, έειον, exitialis, perniciosus, Roh. Ab ὄλυμι.

Ὀλοεργός, ός, ὁ ἡ ὄν, maleficus, Heſ. (2) mortem ſeu interritum adferens. Ex ὄλυμι, & ἔργον.

Ὀλοῆς, dat. pl. Ion. pro ὀλοαῖς, ab ὀλοός.

Ὁλοθάριον, ου, τὸ, genus tuberis ſpongioſi, Ariſtot. Hiſt. An. 1. 1. Plin. Nat. Hiſt. lib. 9. cap. a. 7. §. 71.

Ὀλοθρόσις, εως, ἡ, perniciei illatio, deletio, occiſio. Ab ὀλοθρόω.

Ὀλοθρύτης, ου, ὁ, exterminator, qui perniciem adfert, exitioſus. Ab eod. Hinc

Ὀλοθρύτικός, ὴ, όν, perimens, perdens.

Ὀλοθρόω, f. όσω, perdo, everto, exitium adfero. Ὀλοθρόων τὰ ἀρατότοκα, Heb. 11, 28. Ab ὄλεθρος.

Ὀλοίμην, 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro ὀλοίατο, ab ὄλυμι.

Ὀλοίτιος, ος, ὁ ἡ ὄν, perniciosus, exitialis, noxius. Ab ὀλοός.

Ὀλοιός, ὴ, όν, idem, Heſ. ubi Dat. pl. fœm. ὀλοιῇσι.

Ὀλοίτροχος, ος, ὁ ἡ ὄν, omni ex parte rotundus, ut rota. Ex ὅλος, & τροχός.

Ὁλοκαρπόω, ῶ, totum adoleo, in holocauſtum offero; ὁλοκαρπώμενον, quod totum offertur, f. 1. ind 3. pl. ὁλοκαρπωθήσονται, conſummabuntur. Ex ὅλος. Hinc

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, holocauſtum.

Ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Ὁλόκαυστον, ου, τὸ, holocauſtum, quod totum cremari ſolebat, Gl. Vet. adolitum. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτέω, totum comburo, totam victimam cremo.

Ὁλοκαυτόω, idem. Ab

Ὁλόκαυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, totus crematus, totus combuſtus. Ex ὅλος, & καίω.

Ὁλοκαυτόω, idem quod ὁλοκαυτέω, aor. 1. ὡλοκαύτωσα; ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους, tauros combuſſerunt totos. Hinc

Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, victima ſ. hoſtia, quæ integra comburitur.

Ὁλοκαύτωσις, εως, ἡ, ſacrificium, in quo victima tota crematur, Gl. Vet. flagrantia, holocauſtoma. Ab eod.

Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas omnium partium alicujus rei, Ph. integratio. Ab

Ὁλόκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, integer, totus, univerſus; nullo vitio laborans, non vitioſus, Ph. integer, ut ὁλόκληρον, integrum, ſolidum; item ὁλοκλήρου, aſſe, idem; ut ὁλοκληρονομία ἐξ ὁλοκλήρου, hæreditas ex aſſe, ſua in ſolidum. Ὅσοι τινων ὁλόκληροι κολοβοί, Ariſtot. Hiſt. An. 7, 6.

Ὁλοκνημος, ος, ὁ ἡ ὄν, integras tibias habens & nulla ex parte mutilas. A κνήμη.

Ὁλοκόπης,

Digitized by Google

Ὁλοκονίτις, ἰδος, ἡ, olus quoddam sylvestre.
Ὁλόκοπος, ου, ὁ ἡ ὁ, totus concisus, Suic. Ex ὅλος, & κόπλω.
Ὁλόκυκλος, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* lunæ plenæ.
Ὁλολαμπὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, totus lucidus. Ex ὅλος, & λάμπω.
Ὁλόλιθος, ου, ὁ ἡ ὁ, totus lapideus, totus e lapidibus factus, Rob.
Ὁλολυγὴ, ῆς, ἡ, clamor mulierum sacrificantium; jubilatio, lis; (2) ululatus, Gl. Vet. ejulatus.
Ὁλόλυγμα, ατος, τὸ, idem.
Ὁλολυγμός, οῦ, ὁ, ululatus, ejulatus, Gl. V. ὁλολυγμὸς ἀγροίκων, rusticorum jubilatus.
Ὁλολυγὼν, όνος, ὁ, clamor ranarum marium feminas ad coitum evocantium; (2) ejulatus; (3) avis quædam solitaria, acredula, vel ulula, Ph. ulula, strix: τλὼ ὁλολυγόνα ᾧ, τλὼ γινομένω ἐν τῷ ὕδατι, οἱ βάτραχοι, οἱ ἔρρωες, ποιεῦσιν, ὅταν ἀναπαλῶνται τὸν θηλείας πρὸς τλὼ ὀχειαν, Arist. Hist. An. 4, 9. Ab
Ὁ ΛΟΛΥΖΩ, fut. ξω, ululo, ejulo; (2) cum clamore deos precor, de mulieribus; jubilo, exulto. Ὀλόλυξαν Θεσσαλίδες, Odyss. 3, 450. Ὀλολύξει πᾶν δῶμα, Eur. El. 698.
Ὁλομελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, qui membris est integris, omnibus membris constans, Gl. V. integer. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc
Ὁλομελία, ας, ἡ, integra natura & constitutio alicujus rei, qua nihil ipsi deest.
Ὁλοσθὸς, ου, ὁ ἡ ὁ, fimo scatens. Ex ὅλος, & σὐθος.
Ὁλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ὠλεσιτο, ab ὄλλυμι.
Ὁλονυκλίης, per totam noctem. A νύξ.
Ὁλοσίτροχος, ου, ὁ ἡ ὁ, cursui perniciosus, *Epith.* Scopuli. ap. Theoc. Ex ὅλος, & τρέχω.
Ὁλοὸς, ὴ, όν, perniciosus, exitiosus. Ab ὄλλυμι.
Ὁλοόφρισι, dat. pl. ab
Ὁλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, perniciosa consilia agitans seu moliens, perniciosus. Ex ὁλοὸς, & φρὴν.
Ὁλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui animo universa agitat, qui omnium curam gerit; (2) omniscius; nam aliqui apud Hom. pro ὁλόφρων, legunt ἰλοόφρων, Il. 16, 630. Ex ὅλος, & φρὴν.
Ὁλοπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, totus purpureus totus ex purpura. Ex ὅλος, & πορφύρα.
Ὁλόπτερος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus universum corpus pennis tectum est; (2) cujus alæ non sunt sciffæ, qui alas continuas habet. Ex ὅλος, & πτερὸν.
Ὁ ΛΟΊΠΤΩ, f. ψω, vello, decortico. Ὡλοψας ὁ ῥίφι. Callim. Hymn. in Dian. 77.
Ὁλόπυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, triticum integrum, seu quod integrum coctum est.
Ὁλορριζεὶ, radice, radicitus. Ab
Ὁλόρριζος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui cum tota radice est. Ex ὅλος, ῥίζα.
Ὁ ΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, totus, integer; (2) solidus; (3) universus, omnis, *est ætatis posterioris.* Hinc τὸ ὅλον, ου, universum, rerum universitas, summa rei; at ὅλον, *Adv.* omnino.
Ὁλοσηκικὸς, ὴ, όν, totus ex serico, R.
Ὁλοσίδηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, totus ferreus.
Ὁλοσπαδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, totus detractus, Hes. ubi pl. ὁλοσπαδέες. Ex ὅλος, & σπάω.
Ὁλοσπόνδειος, ον, *Epith.* versus, qui totus e spondeis constat, Il. λ. 130.
Ὁλόσχερον, τὸ, herba quasi tota ossea, sed per antiphrasin ita dicta, quum tota mollis sit. Ab
Ὁλόστεος, ου, ὁ ἡ ὁ, totus osseus, ex solido osse constans. Ex ὅλος, & ὀστέον, ος.
Ὁλοσφύρατος, ου, ὁ ἡ ὁ, malleo ductus seu fabricatus; solidus, Hes. Plin. Ex ὅλος, & σφύρα.
Ὁλοσφυρήλατος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem.
Ὁλοσφύρητος, ου, ὁ ἡ ὁ, in Epig. idem & ex iisd.
Ὁλοσφυρὶς, ίδος, ἡ, idem. Ex σφῦρα.
Ὁλόσφυρος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisdem.
Ὁλοσφύριον, τὸ, massa solidi, v. c. ferri. Ex iisdem.
Ὁλοχέρεια, ας, ἡ, integritas, consummatio; (2) crassa & confusa descriptio. Ab
Ὁλοχερὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, integer, plenus, consummatus; (2) extremus, summus. Ex ὅλος, & χεὶρ.
Ὁλόχερσος, *Adv.* omnino, penitus, prorsus, plane; (2) confuse, generatim; (3) temere, temerarie. Ab ὁλοχερὴς.
Ὁλόχιος, ον, simplex, non e variis partibus vel segmentis consutus, Plato.
Ὁλόχοινος, ου, ὁ ἡ ὁ, marisicus, juncus omnium maximus & crassissimus.
Ὁ ΛΟΣΧΟΣ, ου, ὁ, pediculus pomi; Nic.
Ὁλοσώματος, ὁ ἡ ὁ, ad totum corpus pertinens. Ex σῶμα.
Ὁλοτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, plane absolutus, prorsus finitus, perfectus, integer. A τέλος, *perficio.*
Ὁλότης, ητος, ἡ, integritas. Ab ὅλος.
Ὁλότροπος, ου, ὁ ἡ ὁ, totius modi, totus.
Ὁλοτρόπως, *Adv.* toto modo, omnino, Suic.
Ὁλότροχος, ον, rotundus, v. c. lapis. A τρέχω.
Ὁλοῦμαι, *perdam*, f. 2. ind. med. verbi ὄλλυμι, pro ὀλέω, *perdo.*
Ὁλοφυκλὶς, ίδος, ἡ, pustula.
Ὁλόφυκλος, ου, ὁ, pustulosus.
Ὁλοφυδὴν, όνος, ἡ, pustula; quasi ὁλοφλυδὴν, & φλύζω.
Ὁλοφυδνὸς, ὴ, όν, lugubris, luctuosus, *Hom. Il.* 5, 683. Ab ὁλοφύζω.
Ὁλοφύζω, f. ξω, lugeo, lamentor.
Ὁλοφυὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, totus absolutus in natura sua, omnibus partibus plenus. Ex ὅλος, & φυὴ.
Ὁλοφυκλὶς, ίδος, ἡ, pustula; qu. ὁλοελυγλὶς.
Ὁλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentum, ejulatus, ploratus. Ab
Ὁ ΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo, ploro, lugeo; (2) deploro, commiseror; ὁλοφυρόμενος, aor. 1. m. lamentatus; pass. ὁλοφυρθεὶς. idem. Ἀχιλλεὺς ὁλοφύρετο δῖνις Ἀχαιῶν, Il. 11, 655. Ἀλλ' ἦτοι ἐγὼ ἐρατὸν ὁλοφύσομαι, Theog. 1127. Hinc
Ὁλόφυρσις, εως, ἡ, ploratus, luctus, ejulatus; (2) lamentatio, lamentum.
Ὁλοφυρτικὸς, ὴ, όν, ad lamenta seu lamentandum procliviis. Ab eod.
Ὁλοφυρτικῶς, lamentabiliter:
Ὁλοφώϊος, ου, ὁ ἡ ὁ, exitialis; (2) versutus, improbus; ὁλοφώϊα, vaframenta, versutiæ. Ex ὄλλυμι, & φὰος, *lumen.*
Ὁλόφωνος, ου, ὁ ἡ ὁ, plena voce canens. Ex ὅλος, & φωνὴ.
Ὁλόχαλκος, ου, totus ex ære.
Ὁλόχειρος, *contr.* ὁλόχους, ου, ὁ ἡ ὁ, toto corpore unum colorem habens. Ex χρὼς.
Ὁλόχρυσος, ου, ὁ ἡ ὁ, totus ex auro factus, ex auro solido factus; (2) totus auro inductus, *Jos.*
Ὁλόψυχος, ου, sincerus, candidus, integer animo. A ψυχὴ.
Ὁλοψύχως, *Adv.* toto animo.
Ὁ ΛΠΗ, ης, ἡ, lecythus, ampulla olearia; vas olearium, & alicubi vinarium.
Ὁλπις, ιδος, ἡ, idem.
Ὁλυμπία, ας, ἡ, Olympia, locus Elidis, in quo Jupiter Olympius colebatur, & certamina Olympiaca celebrabantur, ad ludos Olympios. Ab ὄλυμπος.
Ὀλυμπία, ων, τὰ, ludi Olympiaci. Ab eod.
Ὀλυμπιάζει, *Adv.* ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία. Unde
Ὀλυμπιάθεν, *Adv.* ex Olympia, de Olympia.
Ὀλυμπίας, ου, ὁ, Olympias, venti nomen. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, victoria certaminis Olympiaci; (2) certamen Olympiacum; (3) Olympias, sive tempus quatuor annorum integrorum, cum duobus mensibus; (4) nomen matris Alexandri M. Ab eod.
Ὀλυμπιάσι, *Adv.* in Olympia, Olympiæ, ad Olympiam. Ab Ὀλυμπία.
Ὀλυμπικὸς, ὴ, όν, Olympicus. Ab eod.
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ ἡ ὁ, victor in Olympiis. Ex ὀλύμπια, & νικάω.
Ὀλύμπιος, ου, ὁ, Olympum incolens; (2) cœlestis. Ab Ὄλυμπος.
Ὀλυμπόνδε, *Adv.* in Olympum, in cœlum.
Ὄ ΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, Olympus, mons Macedoniæ altissimus, cujus vertex cælum tangere videtur; (2) cœlum.
Ὀλωθάζω, f. άσω, caprifico. Ab
Ὄ ΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, grossus, ficus immatura, s. quæ ad plenam maturitatem non pervenit.
Ὀλωθοφορέω, ῶ, grossos seu abortus fero. Ab
Ὀλωθοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, grossos seu abortus ferens. Ex ὄλωθος, & φέρω.
Ὄ ΛΥΡΑ, ας, ἡ, semen medium inter frumentum & hordeum, olyra, Gl. V. spelta. Ph. far, ador, siligo; *Hom. Il.* 5, 196.
Ὀλυρίτης, ου, ὁ, ut ὀλυρίτης ἐγκρυφίας, subcinericius panis, siligineus. Ab ὄλυρα.
Ὀλώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, ater instar atramenti sepiarum, vel turbidus. Ab ὀλὸς.
Ὀλώλος, ὶα, ιον, perniciosus. Ab ὄλυμι.
Ὄλωλε, *perdidit*, 3. s. perf. ind. med. *Att.* pro ὤλε.
Ὅλως, *Adv.* prorsus, omnino, totaliter, integre; (2) in summa; (3) sane. Ab ὅλος.
Ὁμαδόν, in unum cogo & coacervo, Hes. ubi ὁμαδὸν ἄγειν, ἀθροίζειν. Ab ὁμὰς.
Ὁμαδέω, tumultuor; ὁμάδησαν, a. 1. 3. pl. strepitum excitarunt. Μνησῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μίσαρα Σκιόεντα, Odyss. 1, 365. Ab eod.
Ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo; (2) tumultus, strepitus, quem multitudo excitat. Ab ἕπομαι.
Ὁμαιμὸς, ου, ὁ, frater. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
Ὁμαιμοσύνη, ὁμαιμοσίη, consanguinitate propinquior. Comp. ab ὁμαίμων.
Ὁμαιμος, ου, ὁ ἡ ὁ, consanguineus; (2) frater vel soror. Ex iisd.
Ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ, consanguinitas; (2) fraternitas. Ab ὁμαιμος. Unde
Ὁμαιμίτης, ητος, ἡ, consanguinitas, Gl. V.
Ὁμαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, consanguineus. Ex ὁμὸς, & αἷμα.
Ὁμαιχμίη, ᾶ, f. ήσω, simul milito, simul bellum ineo, simul jaculor. Ab ὁμαίχμος.
Ὁμαιχμία, ας, ἡ, Ion. ὁμαιχμίη, ης, ἡ, socictas belli, confœderatio. A præc.
Ὁμαιχμος, ου, ὁ ἡ ὁ, arma consocians, confœderatus; exponitur etiam commilito. Ex ὁμὸς, & αἰχμὴ.
Ὁμακοῦον, ου, τὸ, auditorium commune. Vox Pythag. Ex ὁμὸς, & ἀκούω.
Ὁμαλὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, æqualis, planus, æquabilis. Ab ὁμαλὸς. Unde
Ὁμαλία, ας, ἡ, planities, Gl. V.
Ὁμαλίζω, f. ίσω, planum reddo, complano, lævigo, Gl. V. plano, æquo, hostio; (2) ad æquabilitatem redigo; (3) adæquo, æqualis sum. Μᾶλλον γὰρ δεῖ τὰς ὀρθυμίας ὁμαλίζειν, ἢ τὰς ὑσίας, Aristot. Ὁμαλισμένα πόλεις ὑπὸ τῆς Συμφορᾶς, Isocr. Ab eod.
Ὁμαλισμὸς, οῦ, ὁ, complanatio, lævigatio, æquatio; (2) æquabilis pronunciatio. Ab ὁμαλίζω. Unde
Ὁμαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, ὁμαλιστῆρες, paviculæ.
Ὁμαλίστρα, ας, ἡ, hostorium, Gl. V.
Ὁμαλόδερμος, ου, glaber, lævis. A δέρμα.
Ὁμαλὸς, ὴ, όν, planus; (2) æqualis, æquabilis. Ab ὁμὸς.
Ὁμαλότης, ητος, ἡ, æqualitas, æquabilitas; planities, Gl. V. Ab ὁμαλὸς. Unde
Ὁμαλόω, planum reddo, complano; æquabilem reddo, ad æquabilitatem redigo; ὁμαλῶσαι, a. 1. inf. complanare.
Ὁμαλόω, complano, Gl. V. Ab ὁμαλὸς.
Ὁμαλῶς, *Adv.* æqualiter, æquabiliter; (2) pariter, sine discrimine, nullo excepto; (3) sedate. Ab eod.

Ὁμάρτ,

Digitized by Google

Ὁμάρτῃ, 3. sing. præs. imper. act. ab
Ὁμαρτέω, ῶ, fut. ήσω, sequor, eo una cum, comitor. Ἐι μὴ τὸ Ὀρφέως ἔσχον λόγον σεῖθειν ἔπαθεν, ὥσθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας, Eurip. Iph. in. Au. 1240. Ὁμαρτήσας Διὸς ὁμόφρ, Hesiod. Ἔργ. 674. Ὅσθ' ὁμαρτήσουσί Ζοι, Eur. Iph. in Tau. 1211. Ab
Ὁμαρτῇ, *Adv.* simul, una; *Hom. Il.* 5, 656. Ab ὁμᾶ, & ἄρω, ſ. αἴρω.
Ὁμαρτήσασα, *ſecuta*, a. 1. part. act. f. g.
Ὁμάς, άδος, ἡ, multitudo, omnes ſimul. Gl. V. ſumma, univerſitas. Ab ἁμᾶ.
Ὁμασπίς, ίδος, ὁ ἡ ἤ, una cum alio clypeum geſtans, commilito. Ex ὁμᾶ, & ἀσπὶς.
Ὁμαυλία, ἡ, cohabitatio, concubitus. Ab
Ὁμαυλος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, cohabitans, una pernoctans. Ex ὁμᾶ, & αὐλή.
Ὁμαυλος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, conſonans, concinens. Ex αὐλὸς, *tibia*.
Ὁμβρέω, pluo; ὁμβρεῖται, Ph. ὁμβρεῖ, imbricatur. Φλόγα αἰθέριον ὤμβρησεν ἀπὸ τῶ ὀράνω, Philo. Ab ὄμβρος. Hinc
Ὄμβρημα, ατος, τὸ, quod pluit, pluvia.
Ὁμβρηγενὴς, ὲς, ex imbribus ortus. Ex γίγνομαι.
Ὁμβρίωδος, ὴ, όν, pluvioſus. Ab ὄμβρος.
Ὁμβρηρὸς, ὰ, όν, idem & ab eod.
Ὁμβρήσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὁμβρέω.
Ὁμβρία, ας, ἡ, pluvia nimboſa, nimbus. Ab eodem.
Ὁμβρίζω, fut. ίσω, imbre rigo, madefacio; (2) humecto. Ab ὁμβρία.
Ὁμβρίκια, & ὁμβρίας, vocari omnium animalium fœtus a poëtis, ſcribit Pollux.
Ὁμβριμοδρὸς, ῦ, ὁ, magna & ardua facinora patrans. Ex ἔβρω.
Ὁμβριμόθυμος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, animo magno & forti præditus, magnanimus.
Ὁμβριμόπαλρος, & ὁμβριμοπάτρη, al. ὁβριμόπαλρος, & ὁβριμοπάτρη.
Ὁμβρίμος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, impetuoſus, vehemens, ut imb. validus, fortis, robuſtus. Al. ὄβριμος.
Ὁμβριος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, pluvius, pluvialis. Ἐν τῷ ἀέρῳ τῷ γιγνομένῳ ὑπὸ τῶ ὁμβρίου ὕδατος, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 15. Ab ὄμβρος.
Ὁμβροβλύζων, pluviam fundens, Vulg. Lex.
Ὁμβροκλυτέω, ῶ, pluviam fundo, Suid. Ex ὄμβρος, & βλύω.
ΟΜΒΡΟΣ, ὁ, ὁ, imber, pluvia.
Ὁμβροτοκία, ἡ, pluviæ generatio. Ab
Ὁμβροτόκος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, pluviam generans, imbrifer. Ex ὄμβρος, & τίκτω.
Ὁμβροφόρος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, imbrifer, imbrem ferens. Ex ὄμβρος, & φέρω.
Ὁμβροχαρὴς, ὲς, imbribus gaudens, h. e. fœcunditatem, incrementa nanciſcens, *Epith.* terræ, plantarum. A χαίρω.
Ὁμβρώδης, ος, ὁ ἡ ἤ, imbre dilutus. Ab ὄμβρος.
Ὁμόθριος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, ejuſdem gentis ſ. nationis, Suid. Ex ὁμᾶ, & ἔθνος.
Ὁμεῖ, 3. ſ. f. 2. ind. med. v. ὄμνυμι.
Ὁμίσιος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ὁμᾶ, & ἑστία.
Ὁμόβωτέω, una cubo. Ab
Ὁμοβώτης, ὁ, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ea ὁμᾶ, & βωτή.
Ὁμόβωτις, ιδος, ἡ, uxor. A præc. Unde
Ὁμόβως, ὁ, ὁ, maritus.
Ὁμηγὴς, ίος, ὁ ἡ ἤ, ſimul congregatus. Hinc pl. ὁμηγέες, congregati apud Hom. Ex ἁμᾶ, & ἀγείρω.
Ὁμηγυρίζω, congrego. Hinc apud Hom. ὁμηγυρίσασθε, aor. 1. inf. med. congregare. Ὁμηγυρίσασθε Ἀχαιὲς εἰς ἀγορὴν, Odyſſ. 16, 376. Ab
Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum, Hom. Il. 20, 142. Ex ὁμᾶ, & ἀγυρις.
Ὁμήθης, ες, ὁ ἡ ἤ, qui eorundem morum eſt. Ex ἁμᾶ, & ἦθος.
Ὁμήλικα, acc. ſing. ab ὁμῆλιξ.
Ὁμηλικία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλικίη, ης, ἡ, ætatis æqualitas, eadem ætas, Il. 5, 126. Ab
Ὁμῆλιξ, ικος, ὁ ἡ ἤ, qui ejuſdem ætatis eſt. Ph. æqualis, coëqualis, coætaneus, coævus; ὁμήλικες, coæquales, Gl. V.
Ὁμηλυς, υδος, ὁ ἡ ἤ, veniens ſimul, comes viæ, Nonn. Ex ὁμᾶ, & ἔρχομαι. Hinc
Ὁμηλυσία, ας, ἡ, Ion. ὁμηλυσίη, ης, ἡ, quando plures ſimul eunt.
Ὄμηρα, de unico obſide, Mac. c. 1.
Ὁμηρεία, ας, ἡ, datio obſidum, obſidium; (2) pignus. Ab ὁμηράω.
Ὁμηρεῖον, τὸ, templum in Homeri honorem.
Ὁμήρειος, ὁ, ἡ ὁ ἡ ἤ, Homericus.
Ὁμήρδμα, ατος, τὸ, pignus, quod datur in obſidium; (2) obſes. Ab ὁμηράω.
Ὁμηρεῦσαι nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro ὁμηρῦσαι.
Ὁμηράω, ſum obſes. Θεᾷ θεὸς Ἥρα σοτ' ἀμήρδυσε, Eur. Bac. 297. Τὰς τὲ παῖδας ὁμηρδεῖν εἰς ἀσφάλειαν πίστεως ἔδακεν, Herodian. Ab ὁμηρος.
Ὁμηρέω, ῶ, f. ήσα, in unum convenio, occurro, obvius fio; comitor. Hinc ὠμήρησεν, a. 1. 3. ſ. occurrit apud Hom. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἀγλελος ὠκὺς, Odyſſ. 16, 468. Ab eod.
Ὁμηρία, ας, ἡ, clarigatio, Gl. V.
Ὁμηρίδης, ου, ὁ, Homeri imitator, admirator; (2) rhapſodus; (3) ὁμηρίδαι, poëmatum Homericorum recitatores & actores. Etiam familia in inſ. Chio. Ab ὁμηρίζω.
Ὁμηρίζω, Homerum imitor; (2) Homerica uſurpo. Ab Ὁμηρος.
Ὁμηρικὲς, ὴ, όν, Homericus, ad Homerum pertinens, Homerum imitans, Comp. ὁμηρικάτερος, Sup. ὁμηρικώτατος.
Ὁμηρικῶς, Homerico more.
Ὁμηριστὴς, ῦ, ὁ, Homeriſta, rhapſodus; ὁμηριστὴς χορὸς, vel ὁμηριστὴ, Atellani, Gl. V. Ab ὁμηρίζω.
Ὁμηροκέντρα, ων, τὰ, Homeri centones, carmen ex variis carminum Homeri particulis conſutum. Ex κέντρων, *cento*.
Ὁμηροκέντρωνες, ωνος, οἱ, idem. Ex iiſd.
Ὁμηρομάστιξ, ιγος, ὁ, flagellum Homeri, Zoilus, acerrimus criticus.
Ὄμηρος, ὁ, τὸ, pignus, quod eſt loco obſidis. Ab
ΟΜΗΡΟΣ, ὁ, ὁ, obſes, Gl. V. ὁμηρος, τὸ ἀντέχυρον, obſes, legatus; ὅμηροι, obſides, Gl. V. (2) cæcus Cumæis, Herodot. in Vit. Hom.
Ὅμηρος, ὁ, ὁ, Homerus.
Ὁμιλαδὸν, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ὅμιλος.
Ὁμίλει, 2. ſ. pr. imper. act. v.
Ὁμιλία, in cœtu aliquorum verſor; (2) in alicujus colloquium venio, colloquor, confabulor; orationem ad populum habeo; ſermocinor, Gl. V. (3) conſuetudinem habeo, conſueſco, etiam cum femina (4) alicui rei valde deditus ſum, ut ſtudiis, &c. Ὁμιλεῖν τοῖς πράγμασι δυνάμενος, Dem. τῇ φιλοσοφίᾳ, Plato. Ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, Theog. 36. Ab eod.
Ὁμιλαδὸν, *Adv.* idem quod ὁμιλαδόν.
Ὁμίλημα, ατος, τὸ, officium congreſſus, congreſſus officioſus. Ab ὁμιλέω.
Ὁμιλητὴς, qui converſari ſolet, cui frequens eſt converſatio cum aliquo; (2) diſcipulus, auditor. Ab eod.
Ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, qui dextere verſatur cum hominibus, politus, elegans, humanus, affabilis, comis, Gl. Vet. tractator. Ab ὁμιλητὴς.
Ὁμιλητὸς, ὁ, comis, lenis; οχ ὁμίλητὸς immitis, aſper, ſævus.
Ὁμιλία, ας, ἡ, conſuetudo, commercium; (2) colloquium, collocutio, ſermo, diſputatio, concio de rebus ſacris, Ph. Ab ὁμιλος.
Ὁμιλίη, ης, ἡ, cœtus, collegium, Herod. Ab
ΟΜΙΛΟΣ, ὁ, ὁ, cœtus, turba, multitudo; (2) turma, caterva, multitudo militum; (3) vulgus, plebs; (4) ſtrepitus, tumultus.
ΟΜΙΧΕΩ, ῶ, meio, mingo, lotium reddo, Heſiod. Ἔργ. 725.
ΟΜΙΧΛΗ, *Ion.* ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula, caligo.
Ὁμιχλώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, nebuloſus, caliginoſus. Ab ὁμίχλη.
Ὄμιχμα, ατος, τὸ, urinæ excretio, mictus, Heſ. ubi ὁμίχμαλα, ὑρήματα, urinæ excretiones. Ab ὁμιχέω.
Ὄμμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectaculum, ſpectrum; (2) adſpectus, facies; (3) oculus; ὄμματα, lamina, Gl. V. ab ὀπτυμαι.
Ὀμματίεος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, q. d. ocularis; ὀμμάτειος φόβος, amor oculis inſinuatus, Heſ. Ab ὄμμα.
Ὀμματίδιον, ὰ, τὸ, ocellus, Dim. ab
Ὀμμάτιον, ὰ, τὸ, ocellus. Ab ὄμμα.
Ὀμματογράφος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, fucandæ faciei ſerviens, *Epith.* fuci. Ex γράφω, *pingo*.
Ὀμματολαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, oculis fulgens. Ex λάμπω.
Ὀμματοσδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, oculis privatus, cæcus, R. Ex ὄμμα, & σδέομαι.
Ὀμματόω, oculatum & vigilem reddo; perf. paſſ. part. fine augm. ὀμματωμένος, ocellatus, Gl. V. Ab ὄμμα.
Ὄμνυ, 2. ſ. præſ. imper. act. *per Apoc.* pro ὄμνυθι, ab ὄμνυμι.
Ὀμνύεις, 2. ſ. præſ. indic. act. v.
ΟΜΝΥΜΙ, vel ὀμνύω, juro, dejero; ὤμνυεν, imperf. jurabat, ὄμνυθι, imperat. jura; inf. ὀμνύεν, & ὀμνυέναι, jurare. Alia ab ὀμόω, ut f. 1. ὀμόσω, f. 2. med. ὀμοῦμαι, jurabo, a. 1. ὤμοσα, juravi; perf. ὀμώμοκα, juravi; inf. a. 1. ὀμόσαι, *Poët.* ὀμέσαι, jurare; imperat. ὄμοσον, jura. Ὄμνυμι δὴ τούτοις πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς, Ariſt. Av. 451. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δ' ὀφρὺς ἀνώμοτος, Eur. Hipp. 616. Μέγαν ὅρκον ὀμόσσας, Pind. Ol. 6, 24.
Ὁμοαιχμία, apud Heſ. pro ἐμαίχμια.
Ὁμοαριθμος, ejuſdem numeri. Lex Vulg.
Ὁμόβιος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, cum alio vivens; conjux, Gl. Vet. Ex ὁμᾶ, & βίος.
Ὁμοβλαστὴς, ίος, ὁ ἡ ἤ, ſimul germinans. A βλαστάνω.
Ὁμόβουλος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, qui una conſultat; (2) qui ejuſdem eſt voluntatis. Ex ὅμος, & βουλὴ, vel βούλομαι.
Ὁμοβώμιος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, cui ara cum alio communis eſt. Ex ὁμὸς, & βωμός.
Ὁμογάλακλες, ων, οἱ ἡ αἱ, collactanei. Ex ὁμᾶ, & γάλα. Unde
Ὁμογάλακλος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, collactaneus, Ph.
Ὁμογαμβροι, ων, οἱ, qui ſimul generi ſunt unius ejuſdemque ſoceri vel ſocrus.
Ὁμόγαμος, ὁ ἡ ἤ, maritus, uxor.
Ὁμογάστριος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, uterinus frater. Ex ἁμᾶ, & γαστὴρ, *venter*. Hom. Il. 21, 95.
Ὁμογένεια, ας, ἡ, cognatio. Ab
Ὁμογενὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, ejuſdem generis cognatus, Gl. V. gentilis, conſanguineus. Ex ὁμᾶ, & γένος. Hinc
Ὁμογενῶς, *Adv.* eodem genere.
Ὁμογενίτωρ, ορος, ὁ, frater, Eurip.
Ὁμογλωττία, eadem lingua utor. Ab
Ὁμόγλωττος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, qui eadem lingua utitur, qui ejuſdem linguæ eſt. A γλῶττα.
Ὁμογνήσιος, germani, Ph.
Ὁμόγνιτος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, conſanguineus, Nonn. Quaſi ὁμογένητος.
Ὁμόγνιος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, cognatus, gentilis; ὁμόγνιος Ζεὺς, Jupiter gentilitius; ὁμόγνιοι Θεοὶ, penates, vel Dii gentilitii; quaſi ὁμογένιος, *per Syncop.* Ex γένος.
Ὁμογνωμοσύνη, ης, ἡ, conſenſus ſententiarum. Ab
Ὁμογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, qui ejuſdem eſt ſententiæ, Gl. V. unanimis, concors. Ex ὁμὸς, & γνώμη.
Ὁμόγονος, ὰ, ὁ ἡ ἤ, germanus. At ὁμόγνια

Digitized by Google

γενα, quæ ejuſdem ſunt generis. Ex ὁμὸς, & γένομαι.

Ὁμογράμμων, ων, ὁ ἡ ὄν, iiſdem lineis circumſcriptus. Ex ὁμὸς, & γραμμή.

Ὁμογραφία, pari modo, h. e. iiſdem literis ſcribo verbum aliquod. Vox Gramm. A γράφω.

Ὁμοδήμων, ων, ὁ ἡ ὄν, qui ejuſdem lecti ſ. ſtrati particeps eſt, conjux. A δῆμον.

Ὁμοδημέω, ῶ, f. ήσω, in ordinem me cogo, civilem me gero. Ab

Ὁμόδημος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ejuſdem populi eſt, popularis, gentilis; (2) qui cum populo facit, qui ad populi mores ſe componit. Ex ὁμός, & δῆμος.

Ὁμοδίαιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, eodem victu utens, idem vitæ genus ſequens, Gl. Vet contubernalis, convictor. Ex ὁμός, & δίαιτα.

Ὁμοδογματία, ας, ejuſdem ſum ſententiæ, idem ſentio. Ex ὁμὸς, & δόγμα.

Ὁμοδοξία, ας, idem. Περὶ τῶν ὁμοδοξεῖν, Theophr.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, eadem opinio quorumdam, conſenſus opinionum; (2) par gloria. Ab

Ὁμόδοξος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ejuſdem opinionis eſt; (2) pari gloria præditus, R. Ex ὁμὸς, & δόξα, *opinio, gloria*. Hinc

Ὁμοδόξως, *Adv.* æquali gloria.

Ὁμοδορπία, ας, ἡ, cœnæ particeps ſeu ſocius. Ex ὁμὸς, & δόρπον.

Ὁμόδουλος, ος, ὁ ἡ ὄν, conſervus, conſerva.

Ὁμοδρομέω, ῶ una curro, concurro, Plut. Ex ὁμὸς, & δρόμος. Hinc

Ὁμοδρομία, ἡ, *Ion.* -μίη, concurſus, pugna.

Ὁμόδρομος, ον, qui una currit, comes curſus.

Ὁμοδυναμος, ος, ὁ ἡ ὄν, æque potens, R. Ex ὁμὸς, & δυνάμις.

Ὁμοεθνία, ejuſdem gentis ſum. Ab

Ὁμοεθνής, ές, ὁ ἡ ὄν, ejuſdem generis ſ. nationis, Gl. Vet. ὁμόεθνες, congentilis. Ex ὁμὸς, & ἔθνος, *gens*. Hinc

Ὁμοεθνία, ἡ, gentilitas, cognatio, partium corporis inter ſe conſenſio, Hppoc.

Ὁμόεθνος, ον, ejuſdem gentis.

Ὁμοειδής, ές, ὁ ἡ ὄν, qui ejuſdem ſpeciei eſt, ejuſdem generis. Ex εἶδος. Hinc

Ὁμοειδία, ας, ἡ, ſpeciei ſimilitudo, formæ convenientia.

Ὁμοειδῶς, eadem, ſimili forma.

Ὁμοερκής, ές, ὁ ἡ ὄν, τὸ ὁμοερκὲς, quod eodem ſepto coerceatur, iiſdem ædibus habitans. Ex ὁμὸς, & ἕρκος.

Ὁμοέστιος, ος, ὁ ἡ ὄν, eumdem larem habens, contubernalis. Ex ἑστία.

Ὁμόζηλος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui unum idemque æmulatur.

Ὁμόζυγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſub eodem jugo eſt, conjux, conjunctus. Ex ζυγός.

Ὁμόζυγος, ὁ ἡ ὄν, idem, Gl. V.

Ὁμόζυξ, υγος, ὁ ἡ ὄν, parijugis, alter equus in jugo; ὁμόζυγες, juges, Gl. V. juncti, bini. Ex iiſd.

Ὁμοήθεια, ας, ἡ, morum ſimilitudo, morum conſenſio, concordia. Ab

Ὁμοήθης, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eorumdem morum eſt, qui ſimilibus eſt moribus, Gl. V. ſimilis, conſuetus, ſolitus. Ex ἦθος.

Ὁμοθάλαμος, ὁ ἡ ὄν, qui ſimul & in eodem thalamo habitat, contubernalis.

Ὁμοθαμνία, una fruticor. A θάμνος.

Ὁμόθεν, *Adv.* ex eodem loco; (2) ex propinquo. Ab ὁμὸς.

Ὁμόθεος, ος, ὁ ἡ ὄν, pariter Deus, una vel ſimul Deus, ejuſdem divinitatis conſors.

Ὁμόθηλυς, υος, collactaneus, cognatus.

Ὁμόθριξ, χος, ſimiles pilos habens, *Epith.* equi v. ὁτρίχες.

Ὁμόθρονος, ὁ ἡ ὄν, ejuſdem throni conſors.

Ὁμόθροος, ος, ὁ ἡ ὄν, unum idemque loquens, concors.

Ὁμοθυμαδὸν, *Adv.* uno animo, una mente, concordi voluntate, unanimiter; (2) univerſi una, pariter, ſimul, Ph.

Ὁμοθυμία, ας, ἡ, unanimitas. Ab

Ὁμόθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, unanimis, conſentiens, concors.

Ὁμοιάζω, ſimilis ſum. Ab ὅμοιος.

Ὁμοίλω, acc. ſing. ſ. g. *Ion.* pro ὁμείλην.

Ὁμοιόαρχος, ον, ſimul incipiens. Ab ἀρχομαι.

Ὁμοιόβιος, ſimilis, omnibus communis; omnibus æque perniciosus; omnibus æque moleſtus, inſtans. Ab ὅμοιος, ſimilis, vel potius ab ὁμὴ, *ſimul*, & ἴσημι, ab ἔμι.

Ὁμοιοβρενθὲς, ὁ ἡ ὄν, æque gravis, Suic. A βαρὺς.

Ὁμοιόβιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimili victu utens.

Ὁμοιοβίστος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Ὁμοιοβλαστάνειν, ſimiliter germinare, germine convenire.

Ὁμοιογένεια, ας, ἡ, generis ſimilitudo. Ab

Ὁμοιογενὴς, ὁ ἡ ὄν, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt generis. Ex ὅμοιος, & γένος.

Ὁμοιογενὴς, ſimili genere.

Ὁμοιοειδὴς, ὁ ἡ ὄν, qui ſimilis vel prope ejuſdem eſt ſpeciei. Ex ὅμοιος, & εἶδος.

Ὁμοιόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ὁμόθριξ.

Ὁμοιοκαρπία, ſimiles fructus gigno. Ab

Ὁμοιόκαρπος, ὁ ἡ ὄν, ſimiles habens fructus.

Ὁμοιοκαταληκτέω, ſimiliter deſinens.

Ὁμοιοκατόληκτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimiliter deſinens. Ex ὅμοιος, & καταλήγω. Hinc

Ὁμοιοκαταληξία, ἡ, ſimilitudo clauſulæ.

Ὁμοιόκριθος, ος, ὁ ἡ ὄν, hordeo ſimilis. Ex ὅμοιος, & κριθὴ, *Iordeum*.

Ὁμοιολεπτομερὴς, ὁ ἡ ὄν, in partes tenues, ſimileſque diviſus, Sch. Ariſt.

Ὁμοιολογία, ας, ἡ, dictio ſimilis, ſimilia verba. Ex ὁμοιος, & λέγω.

Ὁμοιομέρεια, ας, ἡ, ſimilitudo partium, partes ſimiles. Vox Anaxag. Lucret. homœomeria. Ab

Ὁμοιομερὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, conſtans ex partibus ſimilibus, partes habens ſimiles. Ex ὅμοιος, & μέρος.

Ὁμοομοούσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimilis & ejuſdem eſſentiæ. Ex οὐσία.

Ὁμοιόμορφος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimilem formam habens, R. Ex μορφὴ.

Ὅμοιον, ſimilitudo, *Adverb.* ſimiliter; ὁμοια, *Adv. cum Dat.* perinde ut, pariter ac.

Ὁμοιούσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimilis eſſentiæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab οὐσία.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, adfectuum ſimilitudo, ſimiles adfectus, naturæ ſimilitudo.

Ὁμοιοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, ſimiliter adficior, iidem mihi ſunt adfectus, eadem natura ſum. Ὁμοιοπαθεῖν τινι, Ariſtot. Ab

Ὁμοιοπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, cui ſimiles ſunt adfectus, iiſdem adfectibus obnoxius, *it.* ſimilis naturæ. Ex ὅμοιος, & πάθος.

Ὁμοιοπαθῶς, *Adv.* ſimilibus adfectionibus.

Ὁμοιόπιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ejuſdem fidei. A πίστις.

Ὁμοιοπρεπὴς, ὲς, ſimiliter ornatus. A πρέπει.

Ὁμοιοπροσωπεῖν, ejuſdem eſſe perſonæ.

Ὁμοιοπρόσωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ejuſdem perſonæ eſt, *Gramm.* A πρόσωπον.

Ὁμοιόπτερος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſimiles habet pennas; ὁμοιόπτεροι, qui ſunt æqualis dignitatis & ætatis, Heſ. A πτερόν.

Ὁμοιόπτωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimiliter cadens, ſimiles caſus habens. A πτῶσις, vel πτῶμα.

Ὁμοιοπλώτας, iiſdem caſibus.

Ὁμοιόπυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, tritico ſimilis.

Ὅμοιος, οία, οιον, ſimilis; (2) par, æqualis; aliquando & ὅμοιος. Ab ὁμὸς.

Ὁμοιόσημος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem ſignificans. Ex ὅμοιος, & σῆμα.

Ὁμοιόσκιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimili cultu ſeu habitu utens. Ex ὅμοιος, & σκιὰ.

Ὁμοιόστομος, ος, ὁ ἡ ὄν, ore ſimilis. Ex ὅμοιος, & στόμα.

Ὁμοιοσυντακτὸς, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimilis & ejuſdem conſtructionis. Ex συντάσσω.

Ὁμοιοσχημονέω, ῶ, ejuſdem figuræ ſum, eumdem habitum ſervo. Ab

Ὁμοιοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui ejuſdem figuræ eſt, conformis. Ex Ὅμοιος, & σχῆμα.

Ὁμοισχήμονος, eadem forma.

Ὁμοιοταχὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, ſimili celeritate præditus, æque velox. Ex ταχύς.

Ὁμοιοταχῶς, *Adv.* ſimili celeritate.

Ὁμοιοτέλευτον, ος, τὸ, ſimilem clauſulam habens, ſimiliter deſinens. A τελευτὴ.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo; item æqualitas, parilitas, Gl. V. Ab Ὅμοιος.

Ὁμοιότονος, ον, ſimilem tonum habens.

Ὁμοιοτόνως, ſimili tono.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilis & idem prope modus; (2) morum ſimilitudo. Ab

Ὁμοιότροπος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſimilis & ejuſdem modi eſt; (2) qui ſimilibus præditus eſt moribus, ejuſdem ingenii.

Ὁμοιοτρόπως, *Adv.* eodem modo.

Ὁμοιοτύπωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimili forma expreſſus.

Ὁμοιούσιος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimilis naturæ, ſimilem eſſentiam habens. Ab οὐσία.

Ὁμοισπόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimiliter germinans, Suic. Ex Ὅμοιος, & φέρω.

Ὁμοιόφωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimilem vocem habens. Ex Ὅμοιος, & φωνὴ.

Ὁμοιόχροια, ας, ἡ, ſimilitudo coloris.

Ὁμοιόχρονος, ον, ejuſdem intervalli, durationis, temporis, *Epith.* pedum, ut Dactylus, & Anapæſtus.

Ὁμοιοχρώματος, ος, ὁ ἡ ὄν, colore ſimilis. A χρώμα.

Ὁμοιόω, ῶ, f. ώσω, adſimilo, ſimilem reddo; (2) compato, confero; ὁμοιοῦμαι, adſimilor; ὡμοιώθην, aor. 1. ſimilis factus ſum, inf. ὁμοιωθῆναι, *Poet.* ὁμοιωθήμεναι, exæquari. Alicubi & ὁμοιεῖσθαι, ſimilis ſum. Τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ; Marc. 4, 30. Ἄστροις ὁμοιωθῶμεν, Eur. Hel. 139. Ab ὅμοιος.

Ὁμοιωθήμεναι, *adſimilatum eſſe*, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro ὁμοιωθῆναι, ab ὁμοιόω.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo; ſimulacrum, figura expreſſa ad alicujus ſimilitudinem. Ab ὁμοιόω. Hinc

Ὁμοιωματικὸς, ὴ, ὸν, ſimilitudinem ſignificans, ut ὁμοιωματικὸν ὄνομα, nomen ſimilitudinis.

Ὁμοίως, *Adverb.* ſimiliter, ſimili modo, perinde, pariter, æque.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ſimilitudo, ſimulacrum, effigies; (2) nomen figuræ rhetoricæ, quum res ſimilitudine explicatur. Ab ὁμοιόω.

Ὁμοιωτὴς, οῦ, ὁ, qui rerum ſimulacra imitatur & exprimit. Ab eod.

Ὁμόκαπος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad eumdem fumum ſive focum degens cum aliis, contubernalis.

Ὁμόκαπος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem præſepe, vel eamdem menſam habens, commenſalis. Ex ὁμὸς, & κάπη.

Ὁμοκάτοικος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſub eodem tecto habitans.

Ὁμοκελεύθης, ου, comes viæ.

Ὁμόκεντρος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem centrum habens. A κέντρον.

Ὁμοκλάω, vel ὁμοκλίω, hortor vociferando, minaciter clamo, increpito; ὁμόκλιον, imperf. minabuntur, & *Ion.* ὁμοκλήσασκε, 3. ſing. a. 1. increpabat. Οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες, Soph. El. 714. Ab

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, exhortatio cum vociferatione, increpatio & comminatio. A κέλω.

Ὁμοκληρία, ας, ἡ, conſortium, Gl. V. Ab

Ὁμόκληρος, ος, ὁ ἡ ὄν, cohæres, particeps. Ex ὁμὸς, & κλῆρος.

Ὁμοκλήσαντες, nom. pl. a. 1. act. part. v. ὁμοκλάω.

Ὁμοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator, qui magno cum clamore, minatur. Ab ὁμοκλέω.

Ὁμόκλητος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſimul vocatus cum alio. Ex ὁμὸς, & καλέω.

Ὁμοκλίνης, ους, ὁ ἡ ὄν, ſimul accumbens, Nonn. ubi ὁμοκλίνεες. Ex ὁμὸς, & κλίνη.

Ὁμόκλιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eodem lecto eſt; (2) qui eadem menſa fruitur, Rob. Ex iiſdem.

Ὁμόκλιτος, ος, ὁ ἡ ὄν, eodem tecto utens, ſimul manens cum alio. Ab

Ὁμοκοίλιος, ος, ὁ ἡ ὄν, uterinus frater. Ex κοιλία.

Digitized by Google

Ὁμοκοιτία, ας, ἡ, concubitus. Ab
Ὁμόκοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, eodem lecto cum aliquo utens, simul cubans. A κεῖτο.
Ὁμόλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ejusdem tori s. lecti consors, conjux. Ex ὁμοῦ, & λέκτρον.
Ὁμολεξία, ἡ, consensus. A λέγω.
Ὁμόλιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, conjux.
Ὁμολογέω, ῶ, fut. ήσω, consentio, adsentior, fateor; (2) spondeo, roganti promitto, despondeo, Gl. V. (3) præs fio; (4) conditiones, v. c. pacis accipio; (5) confiteor, profiteor, palam dico, adfirmo, testor; (6) similis sum, respondeo; (7) laudo, celebro, gratias ago, aor. 1. ὡμολόγησα, confessus sum, Gl. Vet. pass. ὁμολογεῖ). concessum est, convenit, part. ὁμολογούμενον, quod in confesso est, consentaneum, aor. 1. part. ὁμολογηθεις, votivus, Gl. V. perf. ἡμολογημένον, confessum, Gl. V. & sine augmento ὁμολογημένον, condictum, Gl. V. ὡμολόγηται, constat, Ph. 3. sing. p. Ὁμολογῶ ζῆν καταλύειν, Thuc. τὸ εὐχῆς ὁπλαβέσθαι, Plut. παρὸς ζῆ, Plato. μὴ ἧδη βαρβάρων, Æschin. Ὡμολογήθη τοῖν πλείσαις εἶναι ἐμοὶ, Plato.
Ὁμολογηθέντα, acc. s. aor. 1. pass. v. ὁμολογέω.
Ὁμολόγημα, ατος, τὸ, id, de quo convenit inter aliquos, inter disputantes, quod in confesso est.
Ὁμολογησία, ας, ἡ, confessio.
Ὁμολόγησις, ἡ, idem & ab eod.
Ὁμολογητὴς, οῦ, ὁ, sponsor, Ph. (2) confessor, omnis vere Christianus; stricte ὁμολογητὴς, qui tormenta propter Christum perpessi sunt, ac liberati. Ab ὁμολογέω.
Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio; (2) consensus; (3) conventio, pactum, pactio; (4) deditio, deditionis conditio, Gl. V. confessio, professio, stipulatio, sponsio, pactio; (5) concinnitas. Ab
Ὁμόλογος, ος, ὁ ἡ ἡ, consentiens, adsentiens, ejusdem sententiæ, consentaneus; & ὁμόλογον, compromissum, pactum, Ph. Ex ὁμὸς, & λέγω.
Ὁμολογουμένως, *Adverb.* ex confesso, omnium consensu, manifeste, citra controversiam, indubitanter; (2) convenienter, congrue. Ab ὁμολογέομαι.
Ὁμολόγως, idem.
Ὁμόλοχοι, αν, οἱ, qui ejusdem sunt cohortis. Ex ὁμὸς, & λόχος.
Ὁμομαιζίας, ας, ὁ, particeps verberum; conservus. Ab
Ὁμομάζιξ, γος, ὁ, idem.
Ὁμομήτριος, ία, ιον, eadem matre natus; uterinus, Gl. V. Ex ὁμὸς, & μήτηρ.
Ὁμομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, Poll. ubi ὁμομήτορες, iidem qui ὁμομήτριοι.
Ὁμόναος, ος, ὁ ἡ ἡ, communi templo colitur.
Ὁμόνεκρος, ος, ὁ ἡ ἡ, simul, pariter mortuus; æque corruptus ac mortuorum cadavera.
Ὁμοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, frater germanus, frater uterinus. Ex ὁμὸς, & πατὴρ.
Ὁμόνοιον, ου, τὸ, templum concordiæ. Ab ὁμόνοια.
Ὁμονοέω, ῶ, f. ήσω, concors sum, concorditer vivo, consentio, Gl. Vet. concordo. Ab ὁμόνοος. Hinc
Ὁμονοητικὸς, ὴ, ὸν, ad concordiam pertinens; (2) ad concordiam efficiendam aptus, propensus.
Ὁμονοητικῶς, *Adv.* concorditer, consensu.
Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, consensus, conspiratio; (2) Deæ nomen. Ab
Ὁμόνοος, *contr.* ὁμόνους, ους, ὁ ἡ ἡ, eandem mentem habens, concors, unanimis.
Ὁμόνομος, ον, iisdem legibus utens. Plat.
Ὁμοουσιανὸς, οῦ, ὁ, ἐμοουσιασταὶ, ab hæreticis vocabantur, qui τὸ ὁμοούσιον defendebant. Ab
Ὁμοούσιος, ὁ ἡ ἡ coëssentialis, consubstantialis, ejusdem essentiæ. Ex οὐσία. Hinc
Ὁμοουσιότης, ητος, ἡ, consubstantialitas.
Ὁμόπαγοι, οἱ, qui ejusdem sunt pagi, V. L.
Ὁμοπαθέω, adsentio, obtempero, Plut. Ab
Ὁμοπαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iisdem adfectibus obnoxius, eodem modo adfectus in re aliqua. Ex πάθος.
Ὁμοπαθῶς, cum similitudine adfectuum, vel iisdem adfectibus. A præc.
Ὁμόπαιδες, ων, οἱ, pueri eodem partu editi, gemelli.
Ὁμοπάτριος, ος, ὁ, frater. Ex πατὴρ.
Ὁμόπατρος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd. Sed pro eo dicitur ὁπάτρος apud poët.
Ὁμοπάταρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ὁμόπεδος, ον, planus, ut ὁμαλος. A πέδον.
Ὁμοπιστία, ας, ἡ, fidei conspiratio, eadem fides. Ab
Ὁμόπιστος, ος, ὁ ἡ ἡ, in fide consentiens, ejusdem fidei. Ex ὁμὸς, & πίστις.
Ὁμοπλεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, in unum nexus, in unum plicatus. Ex ὁμοῦ, & πλέκω.
Ὁμόπλεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem. Ex iisd.
Ὁμοπλοέω, ῶ, simul navigo.
Ὁμόπλοια, ας, ἡ, navigationis societas. Ab
Ὁμόπλους, *contr.* ὁμόπλους, ους, ὁ ἡ ἡ, simul navigans, navigationis socius.
Ὁμοπλατὴρ, ῆρος, ὁ, idem; (2) qui simul natat.
Ὁμόπολις, εως, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ex eadem urbe est; (2) conterraneus, popularis.
Ὁμοπόρευτος, ος, ὁ ἡ ἡ, simul iter faciens. Ex ὁμοῦ, & πορεύομαι.
Ὁμοπραγία, socius, consocius sum alicujus rei.
Ὁμόπραγμων, ονος, socius, adjutor. A πρᾶγμα.
Ὁμοπροσκυνήτης, ου, ὁ ἡ ἡ, ejusdem adorationis, eadem adoratione dignus. Ex ὁμὸς, & προσκυνέω.
Ὁμόπτερος, ος, ὁ ἡ ἡ, similiter alatus, similiter volans, eodem vento utens, de navi. Ex ὁμοῦ, & πτερόν.
Ὁμοπτέρως, pari cursu, celeritate.
Ὁμόπτολις, idem quod ὁμόπολις.
Ὁμοπάτως, *Adv.* eodem casu. Ex πτῶσις.
Ὁμόρυμα, ατος, τὸ, macula, labes.
Ὁμόρυνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἀμόρυνε, ab
ΟΜΟΡΥΝΤΜΙ, f. ξω, tergo, abstergo, imprimo, inuro, a. 1. med. inf. ὁμόρξασθαι, abstergere, part. ὁμορξάμενος, tergens. Δάκρυ ὁμορξάμενος, Odyss. , 88.
Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, confinis seu conterminus sum. Ὁμορεῖν χωρίον ἑκείνῳ, Plut. Ab ὁμορος.
Ὁμόρησις, εως, ἡ, ὁμόρησις, confinitas, vicinitas, adfinitas, Rob. Steph. Ab ὁμορία.
Ὁμορξάμενος, a. 1. ind. med. v. ὁμορύνυμι.
Ὁμόρξω, tergam, f. 1. ind. act.
Ὁμορος, ον, idem quod.
Ὁμορος, ος, ὁ ἡ ἡ, finitimus, confinis, conterminus. Ex ὁμοῦ, & ὅρος.
Ὁμορροφία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V.
Ὁμορροφιος, ος, ὁ ἡ ἡ, sub eodem tecto habitan, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὀροφή.
Ὁμόρροος, vel ὁμόρρυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ὁμόρρυθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, communia fluenta habens, ex eodem rivo aquas ducens. Ex ὁμοῦ, & ῥεῖθρον.
Ὁμόρρητος, ος, ὁ ἡ ἡ, uno eodemque ore dictus, concors, Nonn.
Ὁμόρρους, ους, ὁ ἡ ἡ, confluvium, V. Lex.
Ὁμορρόθια, ας, ἡ, ὁμόρρυθμος, ος, ὁ ἡ ἡ, simul agitatus fluctibus.
Ὁμόρρυθος, ος, ὁ ἡ ἡ, simul strepitum aut sonitum edens.
Ὁμόρροια, ἡ, confluentia, confluxus. Ab
Ὁμόρρους, ους, ὁ ἡ ἡ, simul fluens.
Ὁμόρρους, ος, ὁ ἡ ἡ, compotor. Ex ὁμοῦ, & ῥοφέω.
Ὁμορυσμίη, ης, ἡ, vicinitas, ap. Hipp. Ab
Ὁμορυσμὸς, ος, ὁ, idem ib.
ΟΜΟΣ, ὴ, ὸν, similis, par.
Ὁμόσαι, aor. 1. inf. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, ejusdem carnis, una caro cum alio. Ex ὁμὸς, & σάρξ.
Ὁμόσε, *Adv.* simul, eumdem in locum, eodem; ὁμόσε ἰέναι, ὁμόσε χαρεῖν, concurrere, pedem conferre, manum conserere. Ab ἐμὸς.
Ὁμόσης, 2. sing. a. 1. conj. act. v. ὄμνυμι.
Ὁμοδενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æque fortis seu validus. Ex σθένος.
Ὁμόσιτοι, αν, οἱ, conjuges, quasi ex uno penu victitantes. Ex ἐμὸς, & σῖτον.
Ὁμοσιτέω, una cibum capio. Ab
Ὁμόσιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cibum una cum alio capit, convictor.
Ὁμόσκευος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui iisdem armis utitur.
Ὁμοσκηνία, ας, ἡ, contubernium, habitatio in eodem tentorio. Ab
Ὁμόσκηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, in eodem tentorio degens, contubernalis. Ex σκηνὴ. Hinc
Ὁμοσκηνόω, vel ὁμοσκηνέω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tentorio habito.
Ὁμόσπλαγχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, cognatus, consanguineus, frater. Ex σπλάγχνον.
Ὁμοσπονδία, fœderis particeps sum.
Ὁμόσπονδος, ος, ὁ ἡ ἡ, I haminum consors; ejusdem fœderis particeps, Gl. V. fœderatus. Ex ὁμὸς, & σπονδὴ.
Ὁμόσπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, simul seminatus, una satus; (2) eadem stirpe ortus frater vel soror. Ex ὁμὸς, & σπείρω.
Ὁμοσπόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui cum eadem, quacum alius rem habet, Suic. Ex iisd.
Ὁμόσσαι, 3. sing. aor. 1. conj. act, *Poët.* pro ὄμόσῃ.
Ὁμόσσον, 3. sing a. 1. imper. act. *Poët.* pro ὄμόσαι.
Ὁμόστεγος, ος, ὁ ἡ ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & στέγη.
Ὁμοστιβὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iisdem vestigiis incedens, *metaph.* consentiens, concors. Ex στείβω.
Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, simul procedo, una eo, comitor, Il. 13, 635. Ex στίχος.
Ὁμοστιχέω, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd.
Ὁμοστιχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, simul incedens, vel cadens. Ex iisd.
Ὁμόστιχος, ος, ὁ ἡ ἡ, vel ὁμόστοιχος, in eodem versu seu ordine locatus; (2) comes, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμοῦ, & στίχος, vel στοῖχος.
Ὁμόστολος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui simul mittitur, seu proficiscitur, ejusdem viæ comes. Ex ὁμοῦ, & στέλλω.
Ὁμόστοργος, ος, ὁ ἡ ἡ, eodem amore prosequens, concors in amore. Ex στοργὴ.
Ὁμόσφυρος, ὁ ἡ ἡ, cum alio iter facit, comes; exponitur & frater. Ex σφυρόν.
Ὁμοσχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, eamdem formam seu habitum eumdem habens, uniformis. Ex ὁμὸς, & σχῆμα.
Θύσω, *jurabo*, f. 1. ind. act. v. ὄμνυμι.
Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. indic. med.
Ὁμοταγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem est ordinis. Ex ὁμὸς, & τάσσω, *ordino*.
Ὁμοταγῶς, eodem ordine.
Ὁμοτάλαντος, ον, ejusdem pretii, magnitudinis, ponderis. Ex τάλαντον.
Ὁμότᾰφος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem sepulchrum habens.
Ὁμοταχὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, æque velox. Ex ὁμὸς, & ταχύς.
Ὁμοταχῶς, *Adv.* simili celeritate.
Ὁμοτέλὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui idem tributum cum aliis pendit. Ex ὁμος, & τέλος.
Ὁμοτέλευτος, ον, eodem modo desinens. A τελευτὴ.
Ὁμοτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, conterminus, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ, & τέρμων.
Ὁμοτεχνέω, eamdem artem factito. Ab
Ὁμότεχνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui eamdem artem exercet, professor, seu factitat, Gl. Vet. ejusdem artis. Ex ὁμὸς, & τέχνη.
Ὁμότηθος, ὁ ἡ ἡ, eadem nutrice usus, eodem ubere lactatus. A τίθη.
Ὁμοτὴς, οῦ, ὁ, jurator, juratus, Gl. V. Ab ὄμνυμι, *juro*. Unde

Digitized by Google

Ομοτικὸς, ἡ, ὸν, jurativus, qui jurantis est, ut ὁμοτικὰ ὀπτήρηματα, adverbia jurandi.
Ὁμοτιμία, ας, ἡ, honoris æqualitas, par dignitas. Ab
Ὁμότιμος, ε, ὁ ἡ ἑ, qui in pari habetur honore; qui paris est conditionis, Gl. V. collega, consors. Ex ὁμὸς, & τιμή.
Ὁμοτίμως, pari dignitate.
Ὁμότιτθος, ε, ὁ ἡ ἡ, eadem nutrice usus. Ex τιτθή.
Ὁμότοιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, communem parietem habens, vicinus.
Ὁμοτονος, ε, ὁ ἡ ἡ, eumdem tenorem servans; (2) æqualiter tentus, contentus. Ex ὁμὸς, & τόνος.
Ὁμοτόνως, Adv. æquali seu eodem tenore.
Ὁμοτράπεζος, ε, ὁ ἡ ἑ, eadem utens mensa. Ex τράπεζα.
Ὁμότρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, una perforatus, una penetrabilis, Nonnus.
Ὁμότριχος, ε, ὁ ἡ ἑ, eosdem pilos habens. Ex ὁμὸς, & θρὶξ.
Ὁμοτροπέω, iisdem moribus sum præditus, similis sum.
Ὁμοτροπία, ας, ἡ, morum similitudo seu conformitas, similitudo simp. Ab
Ὁμότροπος, ὁ ἡ ἑ, similibus moribus præditus; (2) ejusdem modi, similis.
Ὁμοτρόπως, Adv. similiter, eodem modo.
Ὁμοτροφία, ἡ, communis educatio. Ab
Ὁμότροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, simul nutritus, una educatus; (2) convictor. Ex τρέφω.
Ὁμοτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aliquos simul alit. Ex iisd.
Ὁμοῦ. Adv. una, simul, pariter; (2) eumdem in locum; (3) eodem in loco; (4) prope; (5) fere, ferme, propemodum, circiter. Ὁμοῦ τι, prope, παρεπάξαντο φάσαις ὁμοῦ τι πολιτικαῖς δυνάμεσι, Plut. in Philopœm. cap. 10. Ὀλιγανδρίαν αἱ πρότερον γάσεις ἡ οἱ πόλεμοι ἐπὶ πᾶσαν ὁμοῦ τι οἰκουμένην ἀπειγάσαντο, Id. de Oracul. defect. Ab ὁμός.
Ὁμυπόςατος, ε, ὁ ἡ ἡ, eamdem hypostasin habens. Ex ὁμοῦ, & ὑφίστημι, subsisto.
Ὁμορέω, ῶ, f. ήσω, idem quod ὁμορίω.
Ὁμόριος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμόριος.
Ὁμότης, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁμούσιος.
Ὁμοτιότης, ητος, ἡ, idem quod ὁμοκιότης.
Ὁμοφήτωρ, ορος, ὁ, omnibus pariter vaticinans; Epith. Apollinis. A φημί.
Ὁμόφθογγος, ὁ ἡ ἡ, consonans, ejusdem soni.
Ὁμόφλοιος, ὁ ἡ ἡ, similem corticem habens.
Ὁμόφοιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui simul it, comes. Ex ὁμοῦ, & φοιτάω, eo.
Ὁμοφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, unanimis, concors.
Ὁμοφράδμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui una cum alio consultat, consilii particeps; (2) unanimis, concors.
Ὁμοφρονέω, eadem sum mente, consentio.
Ὁμοφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensio, unanimitas. Ab
Ὁμόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, unanimis, ejusdem mentis, animi, seu sententiæ, idem sentiens. Ex ὁμὸς, & φρὴν.
Ὁμοφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ejusdem naturæ; (2) consanguineus, cognatus. Ex ὁμὸς, & φυή. Hinc
Ὁμοφυΐα, ας, ἡ, naturæ communitas.
Ὁμοφυλία, ας, ἡ, similitudo; cognatio. Ab
Ὁμόφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem est gentis, generis, vel sexus; (2) in eadem terra genitus, Gl. Vet. tribulis, gentilis. Ex ὁμὸς, & φύλον.
Ὁμοφωνέω, ῶ, f. ήσω, eamdem vocem edo; (2) voce & lingua eadem utor.
Ὁμοφωνία, ας, ἡ, vocis convenientia, concentus; (2) ejusdem linguæ usus. Ab
Ὁμόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, eamdem vocem seu eumdem sonum edens; (2) eadem lingua utens. Ex ὁμὸς, & φωνὴ, vox.
Ὁμοφώνως, Adv. eadem voce, vocibus concordibus; (2) una eademque lingua.
Ὁμόφωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, eodem lumine lucens. Ex ὁμὸς, & φῶς.
Ὁμοχοίνιξ, ικος, ὁ ἡ ἡ, eadem chœnice victitans, conservus, commilito, quia milites & servi dimensum acceptum conferebant & communes ex eo sumptus faciebant.
Ὁμόχροια, ας, ἡ, coloris similitudo, idem vel similis color. Ab ὁμόχροος.
Ὁμοχρονέω, eodem tempore sum, æqualis. Ab
Ὁμόχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, æqualis, contemporaneus.
Ὁμόχροος, contr. ὁμόχρους, ε, ὁ ἡ ἡ, ejusdem coloris, concolor. Ex χρόα.
Ὁμοχρώματος, ον, idem. A χρώμα.
Ὁμοχώριος, ε, ὁ, conterraneus, Gl. V. Ex ὁμοῦ, & χώρα. Unde
Ὁμόχωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ex eadem regione est, popularis, vicinus.
Ὁμόψηφος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus idem suffragium est, eamdem fovens sententiam; (2) qui una suffragium fert; (3) idem jus suffragii ferendi habens.
Ὁμοψυχέω, ῶ, f. ήσω, eodem sub animo, concors sum, consentio.
Ὁμοψυχία, ἡ, unanimitas, concordia. Ab
Ὁμόψυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ejusdem est animi, concors, unanimis. Ex ψυχή.
Ὁμοψύχως, Adv. unanimiter, uno animo.
Ὁμόω, unio, in unum redigo, Pass. ὁμοῦμαι, uniri, a. 1. ὁμωθῆναι, uniri, jungi. Ὁμωθῆναι φιλότητι, Il. 16, 209. Ab ὁμός.
Ὁμόω, juro, Gl. V. inusit. sed ab hoc sunt usitata ὁμόσω, f. 1. & ὁμοῦμαι, f. 2. med. ὤμοσα, a. 1. act. ὀμώμοκα, perf. cætera ab ὀμνύω, & ὄμνυμι. Ἕνεκα χρημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσης, Isocr.
Ὄμπαι, fruges melle imbutæ sacrificandæ.
Ὄμπια, omne genus bellaria, Hes. Hinc
Ὀμπνειος, εία, ειον, vivendi & respirandi caussa almus, quo alimur, dives, magnus, copiosus, Hes. Suid.
Ὀμπνειόχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, larga manu dans, abundans, almus, Hes. Ex ὄμπ. & χείρ.
Ὀ Μ Π Η Ν, ης, ἡ, fruges, quibus vitam sustentamus, frumentum, cibus, rerum copia.
Ὄμπνιον, almum, ut ὀμπνηρὸν ὕδωρ, Hes.
Ὀμπνιος, ία, ιον, almus, ut ὀμπνια Δημήτηρ, alma Ceres; ὄμπνιον ὕδωρ, Suid. Ἄλλος ἀροτρεύει πόρον ὄμπνιον αὔλακι νείφων, Nonn. Paraph. 4, 36.
Ὀμφάκη, ης, ἡ, acerbæ uvæ succus, ap. Dioscor. Ab ὄμφαξ. Unde
Ὀμφακίας, ε, ὁ, ex uvis immaturis expressus; (2) immitis, crudus, acerbus.
Ὀμφακίζω, uvam acerbam produco; acerbus sum; ὀμφακίζομαι, uvas acerbas & adhuc immaturas lego. Ab eod.
Ὀμφάκινος, ίνη, ινον, omphacinus, uvas immaturas referens, s. ex iis confectus; ὀμφάκινον, vestimenti muliebris genus, Poll. Ph. ὀμφάκινον, viride oleum. Ab eod.
Ὀμφάκιον, ε, τὸ, omphacium, succus uvæ acerbæ nec dum maturæ. Ab eod.
Ὀμφακὶς, ίδος, ἡ, cavum ex quo glans querna enascitur. Ab eod. Unde
Ὀμφακίτης, ε, ὁ, ut ὀμφακίτης οἶνος, vinum omphacites; (2) cognomen Bacchi.
Ὀμφακόμηλι, ιτος, τὸ, medicamentum ex uvis immaturis & melle.
Ὀμφακοῤῥᾴξ, ᾶγος, ὁ ἡ ἡ, acerbos & immaturos acinos habens. Ex ὄμφαξ, & ῥᾶξ.
Ὀμφακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, acerbus in modum uvarum immaturarum. Ab ὄμφαξ.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, umbilici præcisio. Ab
Ὀμφαλοτόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, umbilicos infantibus recens natis præcidens. Ex τέμνω.
Ὀμφαλίον, ε, τὸ, umbilicus. Ab ὀμφαλός.
Ὀμφάλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, umbilicalis, ad umbilicum pertinens; (2) ex umbilico factus; rotundus.
Ὀμφαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, scalper, quo umbilicus infanti recens nato præciditur.
Ὀμφαλόεις, όεσσα, όεν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀμφαλόκαρπος, ε, ὁ ἡ ἡ, fructum umbilicatum ferens.
Ὀ Μ Φ Α Λ Ο Σ, ε, ὁ, umbilicus, umbo.
Ὀμφαλοτομία, ας, ἡ, idem quod ὀμφαλοτομία. Καὶ τῆς μαίας ἡ ὀμφαλοτομία μέρος ἐστὶν ὡς ἀσόχου διανοίας. Aristot. Hist. An. 7, 10.
Ὀμφαλοτόμος, ὁ ἡ ἡ, id. quod ὀμφαλήτ.
Ὀμφαλώδης, ες, umbilicaris.
Ὀμφαλωτὸς, ὴ, ὸν, umbilicatus, umbilicum habens. Ab eod.
Ὀ Μ Φ Α Ξ, ακος, ἡ, alicubi & ὁ, uva acerba; uva immatura, Ph. (2) quivis plantæ fructus acerbus & immaturus.
Ὀ Μ Φ Η, ῆς, ἡ, vox divina, oraculum, omen, augurium, somnium; (2) vox. Hinc
Ὀμφήεις, ήεσσα, ῆεν, fatidicus, vocalis.
Ὀμφητὴρ, ῆρος, ὁ, vates, fatidicus. Ab eod.
Ὀμωθῆναι, aor. 1. inf. pass, v. ὁμόω.
Ὁμῶλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, q. d. agrum conterminum habens, vicinus, finitimus. Ex ὁμοῦ & ὤλαξ, pro αὖλαξ.
Ὀμώμοκα, 3. s. perf. ind. act. Att. pro ὄμοκα, ab ὄμνυμι.
Ὁμωνυμέω, ῶ, cognominis sum, idem nomen habeo.
Ὁμωνυμία, ας, ἡ, nominis communitas; (2) æquivocatio, ambiguitas. Ab
Ὁμώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem nomen habens, cognominis. Gl. V. cognominatus; ὁμώνυμοι λέξεις, ambigua vocabula; ὁμωνυμία, æquivocum, Gl. V. Ex ὄνυμα.
Ὁμωνύμως, Adv. communi, eodem nomine; (2) æquivoce, ambigue.
Ὁμορόφιος, ε, ὁ ἡ ἡ, sub eodem tecto habitans, contubernalis. Ex ὁμοῦ, & ὄροφος.
Ὁμόροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ὁμῶς, Adv. similiter, æque, pariter; (2) simul una. Ab ὁμός.
Ὅμως, Conjunct. tamen. Ab eod.
Ὁμοχίτης, ε, ὁ, ὁμοχίτη Θεοί, dii earumdem libationum participes, in eodem templo coli soliti. Ex ὁμὸς, & χίτων.
Ὄν, ὄντος, τὸ, Gl. V. τὸ ὄν, ens; part. neutr. ab εἰμί.
Ὅν, quem, acc. sing. ab ὅς, qui.
Ὄναγρα, ας, ἡ, onagra, herba quædam, potius ὀνάγρα.
Ὀνάγριον χρῶμα, color qualis onagri.
Ὀναγρίσσοτα, τὰ, onagrorum pascua, locus pascendis onagris sive asinis silvestribus apta. Ex ὄναγρος, & βόσκω, pasco.
Ὄναγρος, ε, ὁ ἡ ἡ, asinus ferus, onager; (2) machina quædam, harpago.
Ὀναίμιλω, aor. 1. opt. med. per Sync. pro ὀνησαίμιλω, ab ὄνημι.
Ὀναμαι, fruor, f. ὀνήσομαι; opt. ὀναίμιλω, fruar. ὄναιο, fruere, conducat tibi. Οὔτε λέκτρων νεογάμων ὀνήσομαι, Eur. Med. 1351. Ab ὄνημι.
Ὀνάμψω, aor. 1. part. med. per Syncop. pro ὀνησάμψω.
Ὄ Ν Α Ρ, τὸ, insomnium, somnium, visio; (2) umbra & somnium vanum; κατ' ὄναρ, & per ellipsin ὄναρ, per somnum, in somnis.
Ὀνάριον, ε, τὸ, asellus. Dim. ab ὄνος.
Ὀνήσει, 3. s. f. 1. ind. act. Dor. pro ὀνήσει.
Ὀναῶς, frui, præs. inf. med. ab ὄναμαι, vel juvisse, a. 1. inf. act. per Sync. pro ὀνήσαῶς, ab ὄνημι.
Ὄνασιν, usum, acc. s. Dor. pro ὄνησιν.
Ὀνάσης, 2. s. aor. 1. conj. act. Dor. & Poet. pro ὀνήσῃς, ab ὄνημι.
Ὀνεία, ας, ἡ, pellis asinina. Ab ὄνος.
Ὄνειαρ, ατος, τὸ, utilitas, emolumentum; ὄνειατα, cibi, Ab ὄνημι vel ὄναρ.
Ὀνειδεῖν, vel ὀνειδίν, ης, ἡ, probrum, dedecus. Ab ὄνειδος.
Ὀνείδη, acc. pl. contr. pro ὀνείδεα, ab ὄνειδος. Unde
Ὀνειδίζω, f. ίσω, probris incesso, vitupero, reprehendo; (2) exprobro, probrose objicio. Τοιῦτ' ὤν, τοιῶδ' ὀνειδίζεις ζπορὰν; Soph. Aj. 1315. Τοῦτ' ἐκ τοῦ ὅπως πρόσθ' εἰς ἐμὲ πᾶσιν ὀνειδος

Digitized by Google

τερειδ῀ ἴξις ὀρθίκως ονειδίσαι, id. Phil. 527. Κἀκ ὀνειδίζω τύχας, Eur. Or. 4. Ὀνειδίζεις φίλοις, id. Al. 697.

Ὀνειδε῀, vel ὀνείδι῀, ία, ιον, probrosus, contumeliosus; (2) exprobratorius.

Ὀνειδίσαντα, acc. a. 1. part. act. v. ὀνειδίζω.

Ὀνειδίσει, 3. sing. f. 1. ind.

Ὀνειδισις, εως, ἡ, improperium, Gl. V.

Ὀνείδισμα, ατ῀, τὸ, probrum, quod alicui probrose objicitur. Ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio, objectio probrorum; (2) convicium; (3) turpitudo. Ab eod.

Ὀνειδιση̃ρ, ῆρ῀, ὁ, probrosus, probro adficiens. Ab eod.

Ὀνειδιση̃ς, οῦ, ὁ, idem & ab eod. Hinc

Ὀνειδισικὸς, ὴ, ὸν, exprobratorius, exprobrationem habens.

Ὀνειδισικῶς, *Adv.* probrose, cum exprobratione, contumelioſe.

Ὀνειδίσασιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν ab ὀνειδίζω.

Ὀνειδίω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀνειδίσω.

ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, probrum, dedecus, exprobratio; (2) gloria, laus, decus.

Ὀνεῖον, ου, τὸ, ſtabulum aſinorum. Ab ὄνος.

Ὀνεῖ῀, εια, ειον, utilis. Ab ὄνημι.

Ὀνει῀, ειᾶ, ειον, aſininus, ut ὀνειον κρέας, aſinina caro, Gl. V. Ab ὄν῀.

Ὀνείρι῀, ίᾶ, ιον, ad ſomnia pertinens. Ab ὄνειρ῀.

Ὀνειροζόν῀, ου, ὁ, profluvium genituræ in ſomniis. V. Lex. ex Plin. Ex χυή.

Ὀνειρικρίτης, ου, ὁ, ſomniorum interpres. Hinc

Ὀνειροκριτικὸς, ὴ, ὸν, ad ſomniorum interpretationem pertinens; (2) qui ſomnia novit interpretari; ἡ ὀνειροκριτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars interpretandi ſomnia.

Ὀνειρολεχία, ας, ἡ, contumelia, contumelioſa oratio, quaſi ſomnii garrulitas. Ex ὄνειρ῀, & λέχω.

Ὀνειρολογία, ας, ἡ, ſomniorum enarratio, ſermo de ſomniis. Ex ὄνειρ῀, & λόγ῀.

Ὀνειρόμαντις, εως, ὁ ἡ, qui ex ſomniis futura prædicit, ſeu vaticinatur.

Ὄνειρον, ου, τὸ, ſomnium. Ab ὕναρ.

Ὀνειροπλη̃κ῀, ου, ὁ ἡ, ſomnio territus, qui ſomniis percellitur. Ex πλήσσω.

Ὀνειροπολέω, ῶ, f. ήσω, ſomniorum interpretem ago; (2) ſomnio, ſomnium cerno. Ὀνειροπολεῖ ἵππους, Ariſt. Nub. 16. Ὀνειροπολεῖς πρὸς ἑαυτῦ, id. Eq. 806. Πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν τῇ γνώμῃ, Dem. Ab

Ὀνειροπόλ῀, ου, ὁ ἡ, ex ſomniis futura prædicens, ſomniorum conjector. Ex ὄνειρ῀, & πολέω.

Ὀνειροπομπὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὄνειρ῀, ου, ὁ, ſomnium, viſum, Gl. V. (2) Deus quietis. Ab ὕναρ.

Ὀνειροσκόπος, ου, ὁ ἡ, qui ſomnia conſiderat, interpretatur.

Ὀνειρόφαντος, ου, ὁ ἡ, in ſomnio viſus; (2) qui ſomnia interpretatur. Ex φαίνομαι.

Ὀνειρόφρων, ονος, ὁ ἡ, ſomniorum peritus, ſomniorum interpres. Ex ὄνειρος, & φρλώ.

Ὀνείρω, *ſomnii*, gen. ſing. *Dor.* pro ὀνείρου.

Ὀνειρωγμὸς, οῦ, ὁ, inſomnium, inprimis de re Venerea; Ariſtot. Hiſt. An. 10, 3.

Ὀνειρώδης, ες, in ſomnis viſus; ſomniis crebris obnoxius. Ab ὄνειρος.

Ὀνείρωξις, εως, ἡ, ipſa ſomniandi actio, ſomnium, Suid. Ab

Ὀνειρώττω, f. ξω, ſomnio; (2) ſomnium laſcivum ſomnio; (3) ſemen in ſomno emitto. Ab ὄνειρ῀.

Ὄνευος, ου, ὁ, ſucula, machina tractorii generis. Ab ὄνος. Hinc

Ὀνθόω, & ὀνθόομαι, ſuculam verſo & circumago.

Ὀνίω, juvo. Gl. V. Hinc ὀνίσω, f. 1. in præſ. uſitatius ὄνημι.

Ὀνηθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὄνημι.

Ὀνήϊ῀, utilis, *Ion.* pro ὀνεῖ῀, ab ὄνημι.

Ὀνήϊς῀, utilis. Ab eod.

Ὀνηλατίω, ῶ, f. ήσω, aſinum agito. Ab

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agitator aſini, Gl. V. agaſo, mulio. Ph. aſinarius. Ex ὄνος, & ἐλαύνω.

Ὀνήμενον, acc. ſ. part. præſ. paſſ. v.

ΟΝΗΜΙ, & ὀνίνημι, f. ὀνήσω, ab ὀνία, juvo, proſum, utilitatem adſero; ὄνημαι, ὄνασμαι & ὀνίνασμαι, utilitatem & fructum percipio, fruor. fut. ὀνήσομαι. Ἐυεπίλιον ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσῃ, Phocyl. 116.

Ὄνημι, vitupero; ὄνασμαι, vitupero, aor. 1. ωατο, vituperavit. Ὅτε μ' ὤνατο, Il. 17, 25.

Ὄνησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ὤνησε.

Ὀνήσειας, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Ion.* pro ὀνήσεσαι.

Ὀνήσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Ὀνήσιμος, ου, ὁ ἡ, utilis, fructuoſus. Ab ὄνημι. Unde

Ὄνησις, εως, ἡ, juvamen, emolumentum.

Ὀνησιφόρ῀, ου, ὁ ἡ, utilitatem adferens, qui juvare poteſt. Ex ὄνησις, & φέρω.

Ὀνησιφόρως, cum fructu, utiliter.

Ὄνησο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. v. ὄνημι.

Ὀνητικὸς, utilis, qui prodeſſe poteſt.

Ὀνητὸς, ὴ, ὸν, unde commodum & utilitas percipi poteſt, utilis. Ab ὄνημι. Unde

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, utilis, commodus.

Ὀνητὸς, vituperabilis, Heſ. ubi ὀνητὰ, μεμπτά. Ab ὄνημι, *vitupero.*

Ὀρθηλδίω & ὀνθυλεύω, *proprie* fimo agrum adſpergo; deinde cibos exquiſite condio, quia ut fimo agri fœcundiores, ſic cibi condimentis delicatiores fiunt. *Ern.* Ab

ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, fimus ſeu ſtercus jumentorum, Hom. Il. 23, 775.

Ὀνθύλδυσις, εως, ἡ, exquiſitior ciborum apparatus.

Ὀνίας, ου, ὁ, ſcari piſcis genus. Ab ὄνος.

Ὀνιδία, ας, ἡ, ſtercus equinum. Ab eod.

Ὀνίδιον, ου, τὸ, aſellus. Ab eod.

Ὀνικὸς, ὴ, ὸν, aſininus, aſinarius. Ab eod.

Ὀνινημι, idem quod ὄνημι.

Ὀνίνησιν, 3. ſing. præſ. ind. act. cum ν ab ὀνίνημι, *juvo.* Ἀνδρας μέγα ζίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Hom. Il. 24, 45.

Ὀνίς, ίδ῀, ἡ, ſtercus aſininum.

Ὀνισκη, aſella, Gl. V. Ab ὄνος.

Ὀνίσκ῀, ου, ὁ, aſellus; (2) piſcis quidam, aſellus; (3) inſectum multipes, cutio, porcellio; (4) ſucula. Dim. ab eod.

Ὀνίσκω, juvo, proſum, Gl. Vet. ὀνίσκ῀, fruitur. Ab ὀνίω.

Ὀνῖτις, ίδος, ἡ, q. d. aſinaria, ſpecies origani. Ab ὄνος.

Ὀνοβατία, ῶ, aſinum admitto, ſive facio, ut aſinus equam ineat; (2) uſurpatur de aſinis equas incuntibus. Ex βαίνω.

Ὀνοβάτις, ίδος, ἡ, quæ aſino vehitur. Ex iiſdem.

Ὀνόβλιτον, ſpecies bliti.

Ὀνόγυρ῀, ου, ὁ, & ὀνάγυρις, Nic. Th. 71. carduus aſininus vulgaris, planta adverſus venena ſalutaris, tritaque graviter olens. Quibuſdam etiam ἀνάγυρ῀ dicitur.

Ὀνοειδὴς, ὲς, Aſino ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀνοθήρας, ου, ὁ, herbæ nomen, quæ potius οἰνοθήρας.

Ὄνοιτο, 3. ſ. præſ. opt. med. v. ὄνομαι.

Ὀνοκένταυρ῀, ου, ὁ, onocentaurus, *animal*; (2) ſpecies dæmonum.

Ὀνοκνήις, ίδ῀, ἡ, q. d. galla aſinina.

Ὀνοκίνδιος ου, ὁ, agaſo, mulio, Dorienſibus; quaſi ex ὄνος, & κινέω, *moveo.*

Ὀνοκόπος, ου, ὁ ἡ, qui aſinariam molam impellit & agitat, molitor. Ex κόπτω.

Ὀνοκρόταλος, ου, ὁ, onocrotalus, avis, olori ſimilis. Ex κρόταλον.

Ὀνόκωλος, ου, ὁ ἡ, pedes aſininos habens. Ex ὄνος, & κωλον, *pes.*

ΟΝΟΜΑ, ατος, τὸ, nomen, vocabulum; (2) nomen, fama, celebritas; (3) prætextus, obtentus honeſtus; (4) auctor, ſub cujus ſc. nomine aliquid narratur, ponitur, ex cujus perſona aliquid dicitur; (5) dicitur & pro homine ipſo, ſed cum relatione ad nomen; ut nomen Rom. pro Romanis: abſolute, & cum numero in ſac. Lib. per Hebraïſmum. *Ern.*

Ὀνόμαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ὠνόμαζε.

Ὀνομαζίω̃ω, 3. ſ. præſ. imper. paſſ.

Ὀνομάζω, f. άσω, nomino, appello; indigito, nuncupo, Gl. Vet. (2) celebro, decanto; ὀνομάζομαι, nominor, appellor. aor. 1. part. ὀνομασθὲς, nominatus; p. ὠνομασμέν῀. Οὓς Ἐπειὸς ὀνόμαζε πᾶς λεὼς, Eur. Iph. in. Au. 283. Τίς ὀνομάζη̃ πόθ' ἕτ῀; Ariſt. Av. 295. Ὄνομα ᾧ ὠνομάζετο Ἕλενος, Soph. Phil. 606. Ab ὄνομα.

Ὀνομαθιτέω, ῶ, nomina vel nomen impono, nomen indo. Ab

Ὀνομαθίτης, ου, ὁ, qui nomen imponit. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὀνομαι, reprehendo, carpo, vitupero; ὄνενται, carpunt, f. 1. ὀνόσομαι, *poët.* ὀνόσσομαι, ὀνόσσ῀, carpet, aor. 1. ὠνοσάμην, reprehendo; opt. ὀνοσαίμην, ὀνόσαιτο, reprehendat. Νῦν δέ ζεῦ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, Il. 14, 95.

Ὀνομήνω, nomino, nuncupo, appello, nomine voco; (2) nominatim recenſeo, vel percenſeo, aor. 1. ὠνόμηνα, *Ion.* & *Poët.* ὀνόμηνα, ὀνόμηνεν, appellavit, vocavit. Ὀνόμηνε δ' ἑτέωδε γυναῖκα Παυδώρην, Heſiod. Ἔργ. 80. Ab ὄνομα.

Ὀνομακλήδην, *Adv.* nominatim.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, qui nominatim alios vocat, vocator.

Ὀνομόκλυτος, ου, vel ὀνομακλυτὸς, ῆ, ὁ ἡ, cujus nomen eſt inclytum, celebris.

Ὀνόμαξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὠνόμασε.

Ὀνόμαδεν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. *Ion. Æol.* & *Bœot.* pro ὠνομάσθησαν.

Ὀνομασία, ας, ἡ, nomen. Ph. nominatio, nuncupatio. Ab ὀναμάζω.

Ὀνομασιν, dat. pl. cum ν ab ὄνομα.

Ὀνόμασμα, ατος, τὸ, nomen, appellatio.

Ὀνομαστήρια, ων, τὰ, feſtum, quod celebratur ob impoſitionem nominis.

Ὀνομαστὴς, οῦ, ὁ, nominator, Ph. autumator.

Ὀνομαστὶ, *Adv.* nominatim, nomine.

Ὀνομαστικὸς, ὴ, όν, q. d. nominativus, nominatorius. Hinc τὸ ὀνομαστικὸν, ὠ, ſc. βιβλίον, dictionarium, onomaſticum, ὀνομαστικὴ, (ſc. πτῶσις) nominativus, Gl. V.

Ὀνομαστικᾶς, *Adv.* nominatim.

Ὀνομαστὸς, ὴ, όν, q. d. nominabilis, qui nominari poteſt, celebris, nobilis, clarus. Gl. V. nominatus. Ab ὀναμάζω.

Ὀνομαστῶς, *Adv.* clare, nobiliter.

Ὀνοματικῶς, *Adv.* idem quod ὀνομαστικῶς.

Ὀνοματογραφία, ῶ, nomina ſcribo ſeu inſcribo, in acta refero.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum inſcriptio; (2) nomenclatura. Ab

Ὀνοματογράφος, ου, ὁ ἡ, nominum ſcriptor, ſeu inſcriptor. Ex ὄνομα, & γράφω.

Ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, nominum impoſitio; nuncupatio, Gl. V. Ex ὄνομα, & θέσις.

Ὀνοματοθέσια, ων, τὰ, nominalia, Ph. Ex iiſdem.

Ὀνοματοθιτέω, nomen impono, fingo. Ab

Ὀνοματοθίτης, ου, ὁ, nominis poſitor. Ex ὄνομα, & τίθημι.

Ὀνοματοθηρας, ου, ὁ, q. d. nominum auceps, vocabulorum captator. *Athen.* l. 14. Auceps ſyllabarum, *Cic.* de *Orator.* 1, 55. Ex ὄνομα, & θήρα, *venatio.*

Ὀνοματοκλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & καλέω, *voco.*

Ὀνοματολόγος, ου, ὁ ἡ, qui nomen ſeu nomina dicit; nomenclator, Gl. V. Ex ὄνομα, & λέγω.

Ὀνοματομάχος, ου, ὁ, qui de nominibus pugnat. Suic. Ex ὄνομα, & μάχομαι.

Ὀνοματοποιία, nomen f. nomina fingo, vocabula novo, vocabula fingo a ſono, p. part.

Digitized by Google

part. pass. ὀνοματοποιημένον, fictum a sono.
Ὀνοματοποίησις, εως, ἡ, idem quod
Ὀνοματοποιΐα, ας, ἡ, nominis s. vocabuli fictio; nominis fictio a sono. Ab
Ὀνοματοποιός, ὅ, ὁ, nominis seu nominum, i. e. verborum seu vocabulorum fictor. Ex ὄνομα, & ποιέω.
Ὀνοματουργός, ὅ, ὁ, idem. Ex ἔργον.
Ὀνόμηνα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὠνόμανα, ab ὀνομαίνω.
Ὀνοπόρδων, ωνος, τὸ, crepitus asini, *herba*, quia asini eam comedentes crepitus reddere dicuntur. Ex ὄνος, & πορδή.
Ὀνόρυγχος, bunilla, Ph.
Ὄ Ν Ο Σ, ου, ὁ, vel ἡ, asinus, asina; (2) piscis quidam; (3) locustæ genus; (4) infectum, multipeda, cetio, porcellio; (5) axis; (6) fusus; (7) superior molæ lapis; (8) vasis *inpr.* vinarii genus; (9) unio, quæ & μυτὰς, & κύβος; (10) organi species; (11) machina quædam.
Ὄνοσις, εως, ἡ, reprehensio, vituperium. Ab ὀνομαι.
Ὀνοσκελὶς, ίδος, ἡ, crura asinina habens. Ex ὄνος, & σκελος. Unde
Ὀνοσκελὴς, ους, ὁ, ἡ, idem.
Ὄ Ν Ο Σ Μ Α, ατος, τὸ, onosma, herba.
Ὀνόσσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. *Poët.* verbi ὀνόω.
Ὀνοστάσιον, ου, τὸ, stabulum, Ph. Ex ὄνος, & στάσις.
Ὀνοστὸς, ὴ, όν, vituperandus, reprehensione dignus. Ab ὄνομαι.
Ὀνοσφαγία, ας, ἡ, victima ex asino. Ex ὄνος, & σφαγή.
Ὀνοτάζω, vitupero, carpo, incuso. Ὀνοτάζομαι, abominor, Æsch. Suppl. 11. Ab ὄνομαι.
Ὀνοτὸς, ὴ, όν, vituperabilis. Ab eod.
Ὄνυρις, ίδος, ἡ, onuris, herbæ nomen. Ex ὄνος, & ἔρα, *cauda*.
Ὀνοφορβὸς, ὅ, ὁ, qui asinos pascit ac nutrit, asinarius. Ex ὄνος, & φέρβω, *pasco*.
Ὀνοχειλὸς, vel Ὀνοχείλης, & Ὀνόχειλος, anchusæ altera species. Ex ὄνος, & χεῖλος.
Ὀνόχηλος, ου, ὁ, ungulam asini habens; Ὀνοχηλαι, anchusæ species. Nic. Sch. quæ alias Ὀνόχειλος. Ex ὄνος, & χηλή.
Ὀνόω, vitupero, reprehendo, carpo; usitatius ὄνομαι. Μηδεὶς τὰ Διὸν ὀνόσαιτο, Theoc. 26, ult. Ab ὄνημι.
Ὄντα, acc. sing. part. præs. v. εἰμί.
Ὄντα, τά, bona, facultates. Ab eod.
Ὄντι, εἰ, *qui est*, dat. sing. part. ejusd.
Ὄντινα, *quemque*, acc. sing. ab ὅστις.
Ὄντως, *Adv.* vere, sane, plane, certo, profecto, Ph. Ab ὤν, ὄντος, ab εἰμί
Ὄνυμα, nomen, *Æol.* & *Dor.* pro ὄνομα. Hinc
Ὀνυμάζω, & ὀνυμαίνω, appello.
Ὄ Ν Υ Ξ, υχος, ὁ, unguis, ungula; (2) uncus; (3) genus torturæ; fuscula, Gl. V. (4) pars cordis; (5) pars folii rosæ superior; (6) gemma quædam, onyx; (7) marmoris species; (8) operculum conchylii; (9) obscrum; (10) murex quidam.
Ὀνυχίζω, f. ίσω, *Att.* ίῶ, ungulam divido; (2) ungues præcido, vel reseco; (3) ungue noto; (4) ad unguem exigo, exacte perpendo. Ab ὄνυξ.
Ὀνύχινος, ίνη, ινον, onychinus, ex onychis adipe, vel ex onyche gemma vel marmore confectus, vel etiam onychis conchylii colorem referens. Ab eod. Unde
Ὀνύχιον, ου, τὸ, unguiculus, Gl. V. ungula, unguella, unguicula; (2) lapis onychites.
Ὀνυχισμὸς, ὁ, unguium resectio. Ab ὀνυχίζω.
Ὀνυχιστὴρ, ῆρος, ὁ, unguis, ungula.
Ὀνυχιστήριον, ου, τὸ, culter ad recidendos ungues, Gl. Vet. unguicularium. Ab eod.
Ὀνυχίτης, ου, ὁ, ut ὀνυχίτης λίθος, onychites lapis. Ab ὄνυξ.
Ὀνυχῖτις, ίδος, ἡ, ut ὀνυχῖτις καδμεία, onychitis cadmia, dicta a similitudine venarum onychis lapidis.
Ὀνυχολοφέω, ῶ, fut. ήσω, unguibus scalpo vel rado. Ex ὄνυξ, & γράφω.
Ὀνυχοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, unguium speciem habens. Ex ὄνυχος, & εἶδος.
Ὀνώδης, ες, ὁ, ἡ, asininus, qui asinini generis est. Ab ὄνος.
Ὄνυς, f. ὁ ῦς, prosum, Sch. Soph.
Ὄ Ν Ω Ν Ι Σ, ίδος, ἡ, ononis, *planta*.
Ὄξαλὶς, ίδος, ἡ, acida fæx vel vappa; (2) lapathi species, vulgo acetosa, *Angl.* Sorrel. Ab ὄξος.
Ὀξάλμη, ης, ἡ, jus ex aceto & muria. Ex ὄξος, & ἅλμη, *salsugo*.
Ὀξέα, *Adv.* acute. Ab ὀξύς.
Ὀξέα, δένδρον, *arbor*, ornus, Gl. V.
Ὀξέη, ας, ἡ, acuta; (2) hasta, Suid. Ab ὀξύς.
Ὀξείδιον, ου, τὸ, Dim. idem quod ὄξος.
Ὀξέλαιον, ου, τὸ, condimentum ex aceto & oleo. Ex ὄξος, & ἔλαιον.
Ὀξέως, *Adv.* acute; (2) celeriter, velociter, repente, raptim. Ab ὀξύς.
Ὀξηπὸς, ῥά, ρὸν, acetum respiens, acetarius.
Ὀξίζω, f. ίσω, aceo, acidus sum, acorem refero. Ph. acesco. Ab ὄξος.
Ὀξίνα, ης, ἡ, occa, crates dentata ferreis stilis, Hes. Ab eod.
Ὀξίνης, ου, ὁ, ut ὀξίνης, ὄινος, vinum, quod coacuit aliquatenus. Ab ὄξος.
Ὀξὶς, ίδος, ἡ, acetabulum, vas, in quo acetum asservatur, vel in mensa apponitur, vel quo idem metiuntur, qui vendunt. Ab eod.
Ὀξοπώλης, ου, ὁ, aceti venditor.
Ὄξος, εος, τὸ, acetum, vinum quod acuit, vinum vile, lora, *it.* vinum medicatum, ut myrrhatum & inde amarum. Ab ὀξύς. Unde
Ὀξύα, ας, ἡ, arbor abieti non absimilis.
Ὀξυάδω, acuta voce cano.
Ὀξυάκανθα, ης, ἡ, oxyacantha, frutex in arboris magnitudinem quandoque excrescens.
Ὀξυάκανθος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀξυβάφιον, ου, τὸ, acetabulum, Ph. Ex ὄξος, & βαφή.
Ὀξύβαφον, ου, τὸ, acetabulum, Gl. V. acetarium, Ph. Ex iisd.
Ὀξύβαφος, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀξυβελὴς, ές, ὁ, ἡ, acutum habens cuspidem; (2) qui celeriter jaculum emittit. Ex ὀξύς, & βέλος.
Ὀξυβλέπτης, ου, ὁ, dispex, Ph. dispiciens, acute cernens. Ex ὀξύς, & βλέπω. Unde
Ὀξυβλεψία, ας, ἡ, acutus visus.
Ὀξυβόας, vel ὀξυβόης, ου, ὁ, acutum clamans. Ex ὀξὺς, & βοάω.
Ὀξυβολέω, celeriter jaculor. Ex βάλλω.
Ὀξύγαλα, ακτος, τὸ, lac acidum, lac, quod acuit. Hinc
Ὀξυγαλάκτινος, ίνη, ινον, ex acido lacte confectus.
Ὀξύγαρον, τὸ, garum aceto conditum. Gl. V.
Ὀξύγλιον, unguina, arvina, axungia, Gl. V.
Ὀξυγένειος, ὁ, ἡ, acutum mentum, acutam barbam habens. Ex γένειον.
Ὀξυγναθος, ου, ὁ, ἡ, quod intra labra in maxilla inferiore eminet, Poll.
Ὀξύγη, ης, ἡ, buso, Gl. V.
Ὀξυγλυκὲς, έος, τὸ, aqua mulsa acida. Ex γλυκὺς.
Ὀξυγλυκὸν, dulcacidum, Ph. Ex iisd.
Ὀξυγλύκυος, εια, υ, dulciter acris. Hinc ὀξυγλύκυ, cremor favorum decoctus, mulsa acida; dulcacidum, Gl. V. Ex iisd.
Ὀξύγοος, ον, lamentabilis, flebilis.
Ὀξυγραφὴς, ους, ὁ, ἡ, celeriter scribens. Ex ὀξὺς, & γράφω.
Ὀξυγώνιος, ου, ὁ, ἡ, angulum acutum habens. Ex γωνία.
Ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, acumen visus, acies oculorum. Ab ὀξυδερκὴς. Unde
Ὀξυδερκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno.
Ὀξυδερκὴς, ές, ὁ, ἡ, acutum cernens, perspicax. Ex ὀξὺς, & δέρκω. Hinc
Ὀξυδερκικὸς, ὴ, όν, ad visus acumen faciens.
Ὀξυδερκὴς, acute, visu acuto.
Ὀξυδορκέω, ῶ, f. ήσω, acutum cerno, Gl. V. Ex ὀξὺς, & δέρκω, δέδορκα.
Ὀξυδορκὴς, ὁ, ἡ, ὴ, idem quod ὀξυδερκὴς.
Ὀξυδορκία, ας, ἡ, acies oculorum, acies, Ph.
Ὀξυδορκικὸς, ὴ, όν, idem quod ὀξυδερκικός.
Ὀξυδρομέω, ῶ, velociter curro, Suic. Ab
Ὀξύδρομος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, velociter currens.
Ὀξυθέτειρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acutos capillos habens. Ex ἔθειρα.
Ὀξύζω, acesco, aceo, Gl. V. Ab ὀξύς.
Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, acumen audiendi, acute audiendi facultas. Ab
Ὀξυήκοος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acute audiens, qui acuto auditu est præditus. Εἰσὶ δέ τινες οἳ φασι μάλιστα ὀξυηκόους εἶναι τῶν ζώων ἰχθύας, Aristot. Hist. An. 4, 8. Ex ὀξὺς, & ἀκούω, *audio*, unde ἀκοὴ, *auditus*.
Ὀξυήχης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acutum sonum edens.
Ὀξυθάνατος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter interficiens.
Ὀξυθήκλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, valde acutus.
Ὀξυθήκλως, valde acute.
Ὀξυθρηνητὸς, όν, valde lamentabilis.
Ὀξυθυμέω, ῶ, fut. ήσω, iræ sum impotens, præcipiti ira excandesco. Ὀξυθυμέουσα Ζείδρα Εὐριπίδῃ, Arist. Θεσμ. 473. Ab ὀξύθυμος. Unde
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, iræ præcipitantia.
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, & ὀξυθυμια, purgamenta, lordes.
Ὀξυθύμια, ων, τὰ, purgamenta ædium, quæ noctu Athenienses in triviis ponebant; (2) ligna, ex quibus suspenduntur aliqui.
Ὀξύθυμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, iracundus, præceps ad iram
Ὀξύϊνος, ίνη, ινον, ex oxya arbore confectus. Ab ὀξύα.
Ὀξυκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, iracundus. Ex καρδία.
Ὀξυκάρηνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acutum caput habens. Ex ὀξὺς, & κάρηνον.
Ὀξύκεδρος, ου, ἡ, cedrus acuta.
Ὀξυκέρατος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acuta cornua habens. Ex ὀξὺς, & κέρας.
Ὀξυκέρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex iisd.
Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acuminatum caput habens. Ex κεφαλή.
Ὀξυκίνητος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, mobilis, qui celeriter movetur. Ex ὀξὺς, & κινέω.
Ὀξύκρατον, ου, τὸ, potio ex aceto & aqua, Ph. posca. Ex ὄξος, & κεράω, *misceo*.
Ὀξυκάκυτος, ον, valde flebilis.
Ὀξυλάβεια, ας, ἡ, strenuitas, in agendo celeritas.
Ὀξυλαβέω, ῶ, celeriter prehendo, celeriter capesso & adgredior. Ab
Ὀξυλαβὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, strenuus, acer; (2) celer, acer in rapiendo, rapax. *Epith.* animalium rapacium. Φύσει ὁ λέπτος ἐστὶ φθονερὸς καὶ ὀξύπεινος, ἔτι δὲ ὀξυλαβὴς, Aristot. Hist. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & λαμβάνω.
Ὀξυλάδης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem & ex iisd.
Ὀξυλάλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acute lequens.
Ὀξυλάπαθον, ου, τὸ, ge us lapathi, foliis acutioribus.
Ὀξυλίπαρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, aceto & pingui aliquo imbutus.
Ὀξυλιπὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ex λίπος.
Ὀξυμάθεια, vel -θία, ας, ἡ, celeritas discendi. Ab
Ὀξυμαθὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, celeriter discens. Ex μανθάνω.
Ὀξύμαλα, mala acida. *Dor.* pro ὀξύμηλα.
Ὀξυμελὴς, ές, acuta voce canens. A μέλος.
Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, potio ex melle & aceto, acetum mulsum. Ex ὄξος, & μέλι.
Ὀξυμελίκρατον, *Ion.* ὀξυμελίκρητον, idem. Ex ὀξύμελι, & κεράω, vel ex ὄξος, & μελίκρατον.
Ὀξυμέριμνος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, acute excogitatus. Ex μέριμνα.
Ὀξύμηλον, *Dor.* ὀξύμαλον, malum acidum, i. e. prunum. Ὀξύμηλος,

Digitized by Google

Ὀξύμολπος, ὁ ᾗ ῆ, acute canens. A μολπή.
Ὀξύμορφος, ὁ ᾗ ῆ, subito formatus. A μορφή.
Ὀξυμυρσίνη, ας, ἡ, acuta myrtus, sylvestris. Hinc
Ὀξυμύρσινος, ίνη, ινον, ex myrto silvestri formatus.
Ὀξύμορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, acutifatuus. Hinc τὸ ὀξύμορον, ε, dictum acutum, tametsi primo intuitu stultum videatur.
Ὀξωπῖος, ον, Epith. vini Hippoc. Ab ὀξύς.
Ὀξωπὴρ, ῆρος, ὁ, scalprum, Suic. Ab
Ὀξώω, fut. ώσω, acumino, acuo, acutum reddo; (2) acuto accentu noto; (3) acuo ad, instigo, incito; (4) acidum reddo; (5) acesco, in acorem vertor; ὀξώομαι, acidus fio, acesco. Ὀξώειν τὼ τελθυταίην, scil. Συλλαβὼ, Athen. Σίδηρος σίδηρον ὀξώῃ, ἀνὴρ ᾧ παροξυνῇ παρόσαπερ ἑταίρῳ, Prov. 27, 17. Ab ὀξύς.
Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, ex arbore oxya confectus. Ab ὀξύη.
Ὀξυόστρακος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutitestaceus. Ex ὄστρακον, testa.
Ὀξυπαγὴς, έος, ὁ ᾗ ὴ, fortiter impactus; (2) aculeatus. A πήγνυω.
Ὀξυπαθῶς, Adv. acuto & vehementi adfectu, gravi animi dolore, graviter.
Ὀξυπείνης, ε, ὁ, famelicus. Ex πεῖνα.
Ὀξύπεινος, ε, ὁ ᾗ ὴ, qui vehementi fame cruciatur, qui valde cupit. Ex iisdem.
Ὀξυπικρὴς, έος, ὁ ᾗ ὴ, acidus cum amarore, vehementer amarus, Hes. A πικρὸς.
Ὀξύπικρος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acidus, Gl. V.
Ὀξυποδία, ῶ, addenso, denso, Gl. V. ὀξυποδεῖν, grassari. Ph. Ab ὀξύπους. Unde
Ὀξυποδία, ας, ἡ, acupedium, addensatio.
Ὀξυπόριον, τὸ, medicamentum facile venas & tenues partes corporis permeans. Ab
Ὀξύπορος, ε, ὁ ᾗ ὴ, qui cito transit. Ex ὀξὺς, & πείρω.
Ὀξύπους, οδος, ε, ὁ ᾗ ὴ, celeres pedes habens, Gl. V. acupedius.
Ὀξύπρωρος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutam proram (cuspidem) habens, Epith. hastæ.
Ὀξύπτερος, ε, ὁ ᾗ ὴ, veloces pennas habens, Suic. A πτερὸν.
Ὀξύπυκνος, ε, ὁ ᾗ ὴ, ut ὀξύπυκνος ἁρμονία, ap. Musicos densitas acutorum sonorum in supremis gradibus musicæ scalæ.
Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, acidus ructus, cruditas. Ab ἐρεύγω. Hinc
Ὀξυρεγμιάω, ῶ, acidum ructo, ructus acidos emitto.
Ὀξυρεγμιώδης, εος, ὁ ᾗ ὴ, qui acidum ructum emittit. Ab eod.
Ὀξυρόδινον, vel ὀξυῤῥόδινον, ε, τὸ, sc. ἔλαιον, oleum rosaceum aceto temperatum. Ex ὀξὺς, & ῥόδινος.
Ὀξυῤῥαπὴς, έος, ὁ ᾗ ὴ, celeriter repens; (2) agilis; (3) propensus. Ex ὀξὺς, & ῥίπω.
Ὀξύῤῥιν, vel ὀξύῤῥις, ινος, ὁ ᾗ ὴ, qui acuto est naso.
Ὀξυῤῥοος, ε, ὁ ᾗ ὴ, celeriter currens; (2) qui levi momento huc illuc inclinatur; (3) celer, celerrimus, qui fit momento temporis; (4) præceps, lubricus, fluxus, agilis. Ex ὀξὺς, & ῥοπή.
Ὀξυῤῥόπως, Adverb. celeriter, cum impetu, acriter.
Ὀξυῤῥόγχος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutum rostrum habens.
Ὀξὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, acutus, ut ensis, cuspis; (2) acutus sensu, voce, animo; (3) acutus, i. e. acidus; (4) acris, vehemens; (5) celer, subitus, præceps, promptus, expeditus ad aliquid adgrediendum.
Ὀξὺς, lumbus, Erot. ap. Hipp. ὀξύϊ, ἰσχίῳ.
Ὀξύσομος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutum os seu rostrum habens; (2) acute scindens, acutam cuspidem habens; (3) acutam s. argutam vocem habens. A σόμα.
Ὀξύσχοινος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutus juncus, Gl. V. hibiscum, juncus.
Ὀξύτατα, Adv. acutissime, quam ocissime, Gl. V. ὀξύτατος, ocissimus, Gl. V. Superl. ab ὀξύ.
Ὀξυτέλεστος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutum finem habens, in acutum sonum desinens. Ex τελεστὴ.
Ὀξυτενὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, in acutum tendens, acuminatus. Ex ὀξὺς, & τείνω.
Ὀξύτερον, Adv. ocius, Gl. V. Ab ὀξὺ.
Ὀξυτέρως, idem & ab eod.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies; (2) acrimonia, acerbitas; (3) studium acre, intentio acris; (4) acumen ingenii; (5) tonus acutus; (6) celeritas, velocitas. Ab ὀξύς.
Ὀξυτόκιον, φάρμακον, medicamentum, quod facit, ut mulier cito pariat. Ab
Ὀξυτόκος, ε, ὁ ᾗ ὴ, cito pariens, partum accelerans. Ex τίκτω.
Ὀξυτόμος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acute secans; (2) acutus, Suic. A τέμνω.
Ὀξυτονέω, ῶ, in acutum tendo, angustus sum; (2) accentu acuto noto, ὀξυτονῶν, acuminatus. Ab
Ὀξύτονος, ε, ὁ ᾗ ὴ, qui acuto tono finitur, cujus ultima syllaba accentu acuto effertur; ὀξύτονοι ᾠδαὶ, acuti & magni ejulatus.
Ὀξυτόνως, Adv. cum acuto accentu.
Ὀξύτερος, ε, ὁ ᾗ ὴ, ut ὀξύτερος ἦλθε, χαλινὸς, φανὴ, acutus. A τείνω.
Ὀξυτρίφυλλον, ε, τὸ, acutum trifolium.
Ὀξυφάρος, ε, ὁ, piscis nomen, ap. Opp.
Ὀξυφαὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, acute videns. A φάος.
Ὀξυφεγγὴς, ές, valde splendens. A φεγγος.
Ὀξύφθογγος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acute sonans.
Ὀξυφλεγμασία, ας, ἡ, acute & vehemens inflammatio.
Ὀξύφρων, ονος, ὁ ᾗ ὴ, acutum sapiens, acri & solerti mente præditus. A φρὴν.
Ὀξύφυλλον, ε, τὸ, acuta folia habens; herba.
Ὀξυφωνία, ας, ἡ, vox acuta. Ab ὀξύφωνος.
Ὀξύφωνος, ε, ὁ ᾗ ὴ, acutam vocem habens. A φωνὴ.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ ᾗ ὴ, promtus, expeditus manu. Hinc
Ὀξυχειρία, ας, ἡ, celeritas manus.
Ὀξυχολία, ας, ἡ, ira repentina & acris, iracundia. Ab
Ὀξύχολος, ε, ὁ ᾗ ὴ, qui subito & graviter irascitur, iPh. biliosus, cerebrosus, irritabilis, litigiosus, iracundus. A χολὴ.
Ὀξυχόλως, ira gravi.
Ὀξυόπέστερος, acutioris visus, & ὀξυοπέστατος, acutissimi visus, Comp. & Superl. ab ὀξυωπὴς. Unde
Ὀξυωπέω, ῶ, acutum cerno.
Ὀξυωπὴς, ές, ὁ ᾗ ὴ, vel ὀξυώπης, acutum cernens, acutos habens oculos. Ὁ δὲ ἀιστὸς ὀξυωπέστατος μοὶ ἔσι, ᾗ τὰ τέκνα ἀναγκάζει ἔτι ψιλὰ ὄντα ὥρος τὸν ἅλιον βλέπειν, ᾗ ἢ μὴ βλέψῃσιν κόπιει, Aristot. Hist. An. 9, 34. Ex ὀξὺς, & ὤψ.
Ὀξυωπία, ας, ἡ, acutus visus, acies oculorum. Ab ὀξυωπὴς.
Ὀξυωπίας, ε, ὁ, acutum cernens. Ab eod.
Ὀξυωπὸς, ὴ, όν, cui sunt acuti oculi.
Ὀξώδης, ες, ὁ ᾗ ὴ, acetosus, acidus. Ab ὀξὺς.
Ὅε, cujus, gen. sing. Poët. pro οὗ, ab ὅς, qui.
Ὀπαδία, comitor, sector, Hes. Ab
Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ ᾗ ὴ, qui sequi aliquem jubetur, comes, adsecla, adsectator. Ab
ΟΠΑΖΩ, fut. άσω, persequor; (2) sequi jubeo, comitem do, præbeo, do; & ὀπάζομαι, comitem accipio, a persequenti premor; ὀπάσας, a. 1. 1. part. pro ὀπάσας, cum præbuisset. Κυλλοποίησι ᾧ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάζει, Arist. Eq. 200. Ὀπάζῃ ᾧ νίκλω, id. Θεσμ. 981. δῶρον τιὴ, Thecc. 27, 55.
Ὀπαία, ας, ἡ, vas fictile, in quo foramen est. Ab ὀπή. Unde
Ὀπαῖον, ε, τὸ, foramen ollæ; (2) foramen, per quod fumus ex furno aut camino exit.
Ὀπανίκα, Dor. pro ὁπηνίκα, quando.
Ὀπασσε, a. 1. ind. act. Ion. pro ἄπασσα, ab ὀπάζω.
Ὀπάσαις, a. 1. part. act. Æol. pro ὀπάσας.
Ὀπάσαισι, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro ὀπάσαις.
Ὀπάτριος, idem quod ὁμοπάτριος.
Ὁπάτριος, ε, ὁ, eodem patre genitus. Ab ὁμόπατρος, ε, ὁ, per Syncop. ex ὁμὸς, & πατὴρ.
Ὀπάων, ονος, ὁ ᾗ ὴ, comes. Ab ὀπάζω.
Ὅπβ, quod, Gl. V. Ab ὅς, ἥ, ὅ.
Ὅπβ, ὅν, quidquid.
Ὅπβ, δὴ, quodlibet, Ph.
Ὅπβ δήποτε, quodcumque, Gl. V.
Ὀπὴς, έας, ὁ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.
Ὀπιδῶ, circumspicio, video, & ὀπιδεῖν, omina captare, augurari; sed pro hoc tutius ὀπιδιδεῖν. Ab ὀπὴ, vel ὄψ, vox.
Ὀπίονες, Ion. pro ὀπάονες, Herodot.
ΟΠΗ, ης, ἡ, foramen, specus, Gl. V.
ΟΠΗ, Adv. ubi; (2) quo; (3) qua, qua via; (4) qua ratione, quo modo, prout. Hinc ᾗδ' ὅπη, alicubi, aliquo modo, quadamtenus; ὅπη ἄν, quocumque, quemcumque in locum; ἔπη ποτὲ, quocumque, quomodocumque; ὁπητιῆν, aliquid, alicujus momenti.
Ὀπηδάω, comitor, Etym. ex Apoll.
Ὀπηδία, ῶ, comitor, comes sum, adsector. Χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ, Epigr. Τᾶτο δ' ἀεισήσαι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖν, Dion. Πδ. 547. Ab ὀπηδὸς. Hinc
Ὀπηδητὴρ, ῆρος, ὁ, comes, adsectator, Hes.
Ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, id. quod ὀπαδὸς, Att. Eust.
Ὀπηλίκος, ὁ ᾗ ὴ, quantus. Hinc
Ὀπηλικοσῦν, quantuscumque; & in Neutr. ὀπηλικονῦν, quantumcunque. A πηλίκος.
Ὁπηνίκα, Adv. quum, quando, postquam, quam mox, Ph. Ab ἡνίκα, quando.
Ὀπητιον, ε, τὸ, subula, qua aliquid perforatur. Ab ὀπή.
Ὁπητιῆν, aliquid, alicujus momenti. Ab ὁπὸ, τὶ, & ἦν.
Ὀπὶ, dat. sing. ab ὄψ, vox.
Ὀπίας, ε, ὁ, ut ὀπίας τυρὸς, caseus coagulo feculneo coagulatus. Aristoph. per jocum
Ὀπίαν, vocat τὼ ὀπὼ, foramen. Ab ὀπὸς.
Ὀπιδνὸς, ὴ, ὸν, reverendus, cavendus, vel extimescendus; ὀπιδνότατη, summopere cavenda, maxime extimescenda. Ab ὄπις.
Ὀπίζετο, 3, sing. imperf. ind. med. Ion. pro ὠπίζετο, ab
Ὀπίζομαι, fut. ίσομαι, curo, revereor; (2) caveo; (3) rependo. Τὸν ὃς ὀπίζετο μῆνιν, Hesiod. Asp. 21. Ἀλλ' ὃν διεὶ ὑπομὲν ὀπίζομαι, Odyss. 13, 148. Μητρὸς δ' αὐκέως ὠπίζετ' ἰφθίμως. Hom. Il. 18, 216. Ab eodem.
Ὀπίζω, f. ίσω, succum lacteum arboris alicujus colligo cortice inciso, vel caulem incido succi gratia. Ab ὀπός.
Ὀπιθε, vel ὄπιθεν, pone, a tergo, Gl. V.
ΟΠΙΚΟΣ, ὴ, όν, opicus, deformis, sordidus, immundus, Vet. Lex.
Ὄπιον, ε, τὸ, opium, succus lacteus, qui papaveris scapo inciso emanat. Ab ὀπὸς.
Ὀπιπτὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui circumspicit diligenter aliquid. A
Ὀπιπτεύω, idem quod
Ὀπιπτεύω, fut. εύσω, inspicio, circumspicio, oculis lustro. Τί δ' ὀπιπτεύεις σολέμοιο ιφύρας, Il. 4, 371. Ab ὄπτομαι.
ΟΠΙΣ, ιδος, ἡ, ultio, vindicta divina; (2) cura, considerato, respectus; (3) adspectus. Ἐκ ᾗ δίκλω ἐλάσασι, θεῶν ὄπιν, ὃν ἀλίγοντες, Hom. Il. 16, 388.
Ὀπισαμβᾶ, itio retrograda, Eust. ex quodam Lex. Quasi ex ὀπίσω, & ἀμβαίνειν, pro ἀναβαίνειν, ascendere.
Ὀπισθε, vel ὄπισθεν, Adv. a tergo, pone; (2) posterius, in posterum, posthac, postea. Hinc ὁ ὄπισθεν, posterior, sequens. Ab ὀπίζω.
Ὀπισθίαρ, αρος, τὸ, posterior pars manus & quasi aversa. Ex ὀπίσω, & χὴρ.
Ὀπισθία, ων, τὰ, postilena, Ph. posteriora, Gl. V. Ab ὄπισθε.
Ὀπισθιδιος, ία, ιον, posticus. Ab ὄπισθεν.

Ὀπισθιος,

Digitized by Google

Ὀπίσθιος, ία, ιον, posticus, posterior. Ab eodem.
Ὀπισθίως, *Adv.* pone, a tergo, retrorsum.
Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui retro cedit, retrogradus. Ex ὄπισθεν, & βαίνω.
Ὀπισθοκάτικος, ὴ, ὸν, retro insiliens. Ex iisdem.
Ὀπισθόγραφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, ab aversa parte scriptus; de libro & charta. Ex ὄπισθεν, & γράφω.
Ὀπισθοδάκτυλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui digitos habet retro inversos, R. Ex ὄπισθεν, & δάκτυλος.
Ὀπισθόδετος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, a tergo seu retro ligatus. Ex ὄπισθεν, & δετός.
Ὀπισθοδιάξις, εως, ἡ, idem quod παλίοξις opp. προδιάξει, Sch. Hes.
Ὀπισθόδομος, ὁ, ὁ, postica pars templi; (2) pars arcis Athenis, ubi ærarium pone ædem Minervæ erat. Gl. V. ærarium, posticula. Ex ὄπισθεν, & δόμος.
Ὀπισθοκάλυμμα, ατος, τὸ, ornatus muliebris, quo posterior sive capitis, sive totius corporis pars velabatur.
Ὀπισθοκάρπιον, ὁ, τὸ, fructum a tergo folii ferens. Ex ὄπισθεν, & καρπός.
Ὀπισθοκέλευθος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui pone sequitur, adsectator.
Ὀπισθόκεντρος, υ, ὁ ἡ ἡ, cui aculeus in posteriori parte corporis est, aculeum in cauda habens. Ex κέντρον.
Ὀπισθοκέφαλον, ὁ, τὸ, occiput, Gl. V. Ex κεφαλή.
Ὀπισθοκόμης, ὁ, ου, a tergo comatus. Ex κόμη.
Ὀπισθόκομος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Ὀπισθοκράνιον, ὁ, τὸ, occipitium, Ph.
Ὀπισθοκρηπῖδες, ων, αἱ, calcei quidam muliebres.
Ὀπισθοκύφασις, εως, ἡ, spinæ in posteriorem partem contorsio.
Ὀπισθονόμος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui retro ambulans pascitur, qui præposteræ pascitur; ut ὀπισθόνομοι βόες. Ex νέμω, *pasco*.
Ὀπισθονυγής, ὁς, ὁ ἡ ἡ, a tergo pungens. Ex νύσσω, unde a. 2. ἐνύγην.
Ὀπισθοπόρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, retrogradus. Ex πορεύω.
Ὀπισθόπους, ὁδος, ὁ ἡ ἡ, pone gradiens, pone sequens; *Epith.* famulorum; (2) retrocedens.
Ὀπισθορμέω, retrocedo, Hes. Hinc
Ὀπισθόρμητος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, retro cedens, retrogradus.
Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, reticulum, muliebre ornamentum capitis apud Comicos.
Ὀπισθοτίλα, ης, ἡ, sepia; ita dicitur ab ὄπισθεν τιλᾶν, post se emittendo atramentum suum.
Ὀπισθοτονία, ας, ἡ, convulsio partium in posteriora, partium posteriorum distensio.
Ὀπισθοτονικὸς, ὴ, ὸν, cui quodam rigore nervorum caput scapulis annexum est, cui cervix reflexa est in posteriorem partem.
Ὀπισθοτονικῶς, *Adv.* more eorum, quibus cervix reflexa est in posteriorem partem.
Ὀπισθότονος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, in aversum tendens aut tentus; retrotorsus, Gl. V. (2) *Subst.* idem quod ὀπισθοτονία; (3) persona illo morbo laborans; (4) vinculum, quo manus post tergum religantur. Ex τείνω.
Ὀπισθοτονώδης, ὁς, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὀπισθότονος.
Ὀπισθουρητικὸς, ὴ, ὸν, qui retrorsum urinam emittit; Aristot. Hist. An. 5, 2. Ex οὐρέω.
Ὀπισθοφάλακρος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, a tergo calvus, occipite calvus.
Ὀπισθοφανὴς, ὁς, ὁ ἡ ἡ, retrorsum attendens, s. mentem adhibens, Hes. Ex φαίνω.
Ὀπισθοφανῶς, *Adv.* retrorsum, in aversum.
Ὀπισθοφυλακίον, a tergo agmen custodio.
Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, custodia militum a tergo. Ab
Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui a tergo agmen tutatur.
Ὀπισθοχειμών, ῶνος, ὁ, frigus, circa extremam hiemem.
Ὀπισθόχειρ, ὁ ἡ ἡ, cui manus post tergum religantur.
Ὄπισμα, ατος, τὸ, succus lacteus caule vel radice incisa exceptus; exponitur etiam liquor concretus. Ab ὀπίζω.
Ὀπισμὸς, ῦ, ὁ, succi lactei collectio, qui ex inciso caule gignitur. Ab eod.
Ὀπίσσω, idem quod ὀπίσω.
Ὀπίσατος, ὁ, ὁ, postremus, ultimus; Hom. Il. 8, 342. Ab ὀπίσω.
Ὀπίστιος, ὁ, ὁ, posterior, a tergo sequens Nonn. Ab
ΟΠΙΣΩ, *Adv.* retrorsum, retro, a tergo, in aversum, pone, post, postea, in posterum. Hinc εἰς τὰ ὀπίσω, retrorsum, retro; εἰς τὸ πίσω, retrorsum, in aversum.
Ὅπλα, ων, τὰ, arma; (2) armamenta.
Ὁπλάρια, ων, τὰ, parva arma; ὁπλάριον, scutulum, Gl. V. Dim. ab ὅπλον.
Ὁπλεῖν, præs. inf. pass. verbi ὁπλομαι.
Ὁπλεω, armo, instruo, Hom. Ἀμαξαν ἐύτροχον ἡμιονειλιν, Ὁπλιον, Odyss. 6, 73. Ab ὁπλον.
Ὁπλέων, gen. pl. *Ion.* pro ὁπλῶν, ab
Ὁπλη, ης, ἡ, ungula, unguis quadrupedum, equi, porci, asini, bovis, &c. Ab ὅπλον.
Ὁπλίζω, f. ίσω, armo, instruo armis; (2) instruo, paro; ὁπλίζομαι, armor; aor. 1. ὡπλισάμην, armatus; perf. ὥπλισμαι, idem; ὥπλισεν, apud Hom. pro ὡπλίσησαν, instruebantur, Odyss. 23, 143. Ῥαιδῶ χεῖσας ὥπλισε Σκίδη δράκοντ', Lyc. 918. Ἐπὶ φ ἐχασεν ἀγῶν' ὁπλιζόμεσθα φασγάνω χέρας, Eur. Or. 1212. Σὺ δ' ὡς τι δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζη χέρα; idem, Rhes. 99. Ab eod. Hinc
Ὅπλισις, εως, ἡ, armatura; (2) ipsa arma.
Ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura, qua quis munitur; (2) apparatus bellicus. Ab eod.
Ὁπλισμὸς, ῦ, ὁ, armatura; (2) ipsa actio armandi. Ab eod.
Ὁπλισόμεσθα, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro ὁπλισόμεθα, ab ὁπλίζω.
Ὁπλιστὴς, ῆ, ὁ, armator, Gl. V. Ab eod.
Ὁπλιταγαγὸς, ὁ ἡ ἡ, milites armatos vehens, ut navis. Ex ὁπλίτης, & ἄγω.
Ὁπλιτεύω, f. εύσω, sum miles gravis armaturæ; (2) armatis præsum, rem militarem exerceo, Thuc. Ab
Ὁπλίτης, ου, ὁ, armatus, arma gestans; (2) miles armaturæ gravis, Ph. scutarius; ὁπλῖται, armites, Ph. armati, Gl. V. Ab ὅπλον. Hinc
Ὁπλιτικὸς, ὴ, ὸν, ad militem gravis armaturæ pertinens; τὸ ὁπλιτικὸν, gravis armaturæ milites.
Ὁπλῖτις, ιδος, ἡ, armata; ὁπλίτιδες, statuæ mulierum armatæ. Ab ὁπλίτης.
Ὁπλιτοδρομέω, stadium armatus decurro, armatus cursu contendo. Ὁπλιτοδρομῆν ἀσκήσας, Paus. Ab
Ὁπλιτοδρόμος, ὁ, ὁ, armatus cursu contendens, armatus stadium decurrens. Ex ὁπλίτης, & δρόμος.
Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, *Dor.* ὁπλιτοτάλας, qui armatus luctatur. Ex ὁπλίτης, & πάλη.
Ὁπλιδιδακτὴς, οῦ, ὁ, campidoctor, Ph.
Ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, armidoctor, Gl. V. sed *armiductor* editum.
Ὁπλοδοτέω, ῶ, f. ήσω, arma do. A δίδωμι.
Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium.
Ὁπλοκαθαρμὸς, οῦ, ὁ, armilustrium, Ph.
Ὁπλοκαθαρσία, ας, ἡ, idem, Gl. V.
Ὁπλοκαθάρσιον, ου, τὸ, idem.
Ὁπλολογέω, ῶ, arma colligo. A λέγω.
Ὁπλομαι, armor; (2) instruor, paror. Δεῖπνον ἀνὰ χθὶ' ὁπλεσθαι, Il. 19, 172. Ab ὅπλον.
Ὁπλομανέω, ῶ, futur. ήσω, insano armorum amore ducor. Ὁπλομανεῖν πάρα τῷ δέοντι, Synes. Ex μαίνομαι.
Ὁπλομαχέω, armis pugno, vel certo, Plut.
Ὁπλομαχία, ας, ἡ, pugna, qua armis pugnatur.
Ὁπλομαχικὸς, ὴ, ὸν, ad pugnam pertinens. Ab
Ὁπλομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui armis decertat, bellator armatus; (2) qui armis pugnare sub magistro discit. A μάχομαι.
Ὅπλον, ου, τὸ, telum, scutum, Ph. (2) instrumentum; (3) penis. Ὅπλα, τὰ, arma; (2) præsidia ut εἰς τὰ ὅπλα ἐλθεῖν, in castra, præsidia se recipere, ὅπλα θεῖναι, castra metari, castra ponere, munire, *Ern.*
Ὁπλοπάροχος, ου, ὁ armiger, Gl. V.
Ὁπλοπιστὴς, οῦ, ὁ, ventilator, Ph. A πίτημαι.
Ὁπλοποιέω, ῶ, arma fabricor; (2) armo,
Ὁπλοποιία, ας, ἡ, armorum fabricatio. Ab
Ὁπλοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, armorum faber, qui arma conficit. Ex ὅπλον, & ποιέω, *facio*.
Ὁπλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad arma fabricanda pertinens, aptus. Ab ὁπλοποιέω.
Ὁπλοσκοπία, ας, ἡ, armorum inspectio. A σκοπέω.
Ὁπλοτρᾶον, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὁπλοτέρων, ab
Ὁπλότερος, έρα, ερον, junior, natu minor; (2) unus e posteris; ὁπλότατος, natu minimus. Ἀεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠδίονες, Hom. Il. 3, 108. Ab ὅπλον.
Ὁπλουργία, ὴ, idem quod ὁπλοποιία.
Ὁπλοφάγος, ου, arma rodendo corrumpens.
Ὁπλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, arma fero, arma gesto; (2) armatus stipo alicujus latus; ὁπλοφορεῖσθαι, ab armatis stipari. Οὔτε ὁπλοφορεῦντος, οὔτε ξίδηρον ἔτε τι τῷ ὁμιλητηρίου ὁπφορούμενος, Philo. Ab
Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui arma gestat; armiger, Ph. (2) satelles, stipator; scutigerulus, Gl. V. Ex ὅπλον, & φέρω.
Ὁπλοφυλάκιον, τὸ, armamentarium. Ab
Ὁπλοφύλαξ, ακος, ὁ, armorum custos, Gl. V. armicustos.
Ὁπλοχαρὴς, ὁ ἡ ἡ, arma amans. A χαίρω.
Ὀποβάλσαμον, υ, τὸ, opobalsamum, succus balsami fruticis.
Ὁποδαπὸς, ῆ, ὁ, cujas, ex qua regione. Ex ὁπου, & δαπὸν, *solum*.
Ὀποειδὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, succum referens; (2) succosus, serosus, Suic. Ex ὀπὸς, & εἶδος.
Ὁπόθεν, *Adv.* unde. Hinc ὁπόθεν δήποτε, undecumque, undelibet. A πόθεν, *unde*.
Ὁποθενῦν, undeunde, Gl. V. A præc.
Ὅποι, *Adv.* ubi. Hinc ὅποι ἄν, ubi, ubicumque, quo, quocumque; ὅποι πρωτάτω, quam longissime. A ποῦ.
Ὁποιῖος, ία, ῖον, qualis, *in interrogatione & citra interrogationem*. Hinc ὁποιός τις, vel ὁποιοσισοῦν, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσδήποτε, ὁποῖοσδηποτοῦν, ὁποῖός ἔν, ὁποῖός ἔν δὴ, ὁποῖός ᾧδ, qualiscumque, quicumque; ὁποῖος ἄν, qualisqualis, Gl. V. A ποῖος. Hinc
Ὁποιότης, ητος, ἡ, similitudo.
Ὁποίως, *Adverb.* qualiter, quocumque modo, qualitercumque. Ab eod.
Ὀποκάρπασον, υ, τὸ, opocarpasum, succus carpasi, qui inter venena censetur. Ex ὀπὸς, & κάρπασος.
Ὀποκιννάμωμον, υ, τὸ, succus cinnamomi, qui effluit, cinnamomo arbore incisa.
Ὀποπάναξ, ακος, ὁ, succus panacis.
ΟΠΟΣ, ου, ὁ, succus, humor vel liquor alicunde manans, lachrima arboris scarificatione, sive incisione, vel terebratione elicita; (2) succus laserpitii, laserpitium ipsum. Gl. V. laser, laserpitium; (3) succus lacteus caprifici, quo coaguli loco utebantur veteres ad lac spissandum.
Ὁποσάκις, *Adv.* quoties. Hinc ὁποσακισοῦν, quotiescumque, quoties libeat. Ab ὁπόσος.
Ὁποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex, quam multiplex, *citra interrogationem*. Ab eod. Hinc
Ὁποσαπλασιοσοῦν, quantumvis multiplex.
Ὁποσαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὁποσαπλάσιος.
Ὁποσάπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quot pedum.
Ὁποσαχῆ, *Adverb.* quot in locis; (2) quot modis. Ab ὁποσάκις.
Ὁποσοῦν, quantumvis, quantumcumque. Ex
Ὁπόσος, ὁση, ὅσον, quantus; (2) quantuscumque; (3) qui. Ab ὅσος.
Ὁποσοσδήποτε, ὁποσηδήποτε, ὁποσουδήποτε, quantuscumque, quantumvis, quantuslibet.
Ὁποσουῦν,

Digitized by Google

Ὁποσονῶν, *Adv.* quantumcumque.
Ὁποσοῦν, idem quod ὁποσοδήποτε. Ex ὁπόσος, τίς, & ὤν.
Ὁπόσος, quotus. Ab ὁπόσος.
Ὁποσοσῶν, quotuslibet, quotuscumque.
Ὁπόταν, *Adv.* quando, quum; (2) ubi; (3) *Conjunct.* quandoquidem, quoniam. Ex ὁπότε, & ἄν.
Ὁπότε, *Adv.* idem; (2) aliquando, olim; (3) donec. A ποτέ.
Ὁποτιῶν, *Adv.* quandocumque.
Ὁπότερα, vel ὁπότερον, *Adv.* utrum, an, utro modo. Ab
Ὁπότερος, έρα, ερον, uter, utervis; (2) alteruter. A πότερος.
Ὁποτεροσῶν, uterlibet, utervis, alteruter.
Ὁποτέραθεν, *Adv.* utra ex parte, utralibet ex parte, unde. Ab Ὁποτερος.
Ὁποτέραθι, uterubi, Gl. V. Ab eod.
Ὁποτέρως, *Adv.* utro modo; (2) utrolibet modo, utrocumque modo; (3) alterutro modo. Ab eod,
Ὁποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, utro.
Ὅπου, *Adv.* ubi, *citra interrogationem*; (2) quandoquidem; (3) quo; (4) quousque, eo usque dum. Hinc ὅπου ἄν, ubicumque, quocumque in loco; quemcumque in locum; ὁπωδή, ὁπωδήποτε, Ὁπουδ' ἄν, Ὅπου ἔν, ubicumque, ubilibet, ubivis; Ὅπου μὴ Ὅπου ἦ, alicubi, alibi, interdum, quandoque; ἔνθ' Ὅπου, alicubi.
Ὅππα, *Dor.* pro Ὅππη, *quo.*
Ὅππη, *Poët.* pro Ὅπη, *quo.*
Ὁππῆμος, *Adv.* quum, quando. Ab ἦμος.
Ὁππόθι, *Adv.* ubi, *infinite.* A πόθι.
Ὁπποῖος, qualis; ὁπποῖα, qualiter, pro ὁποῖος, *Poët.*
Ὁππόσος, *Poët.* pro ὁπόσος, *quantus.*
Ὁππότερος, uter, *Poët.* pro ὁπότερος.
Ὅππως, ut, quomodo; *Poët.* pro Ὅπας.
Ὀπτάζομαι, videor. Ab ὀπτομαι.
Ὀπταλέος, έα, έον, assus, tostus. Ab ὀπτάω.
Ὀπτανίειον, & ὀπτάνιον, ου, τὸ, locus, in quo assatur, culina. Τωτὶ δ' ὁρᾶτε τ' ὀπτάνιον ἡμῖν, ὡς καλόν; Arist. in Pace, 891. Ubi Scholiastes, τὸ ἀιδοῖον αὐτῆς δείκνυσι. Ab eodem.
Ὀπτανθὼς, ῶος, ὁ, assator, Ph. Ab
Ὀπτανὸς, ὴ, όν, assus, tostus. Ab eod.
Ὀπτάνω, video, cerno; ὀπτάνομαι, appareo, videor. Δι' ἡμέρων τεσσαράκοντα ὀπτανόμενον αὐτοῖς, Act. 1, 3. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτασία, ας, ἡ, visio; (2) visio in somnis; (3) visio spectri. Ab ὀπτάζομαι.
Ὀπτάω, ῶ, fut. ήσω, asso, torreo; ὤπτησεν, assa; ὀπτᾶσθαι, torreri, assari; ὀπτηθὲν, aor. 1. part. assatum, Ph. Ὤπτων γαστέρα τοῖς Συγγενέσιν, Arist. Nub. 408.
Ὀπτάμμην, præs. part. med. vel pass. *Dor.* pro ὀπτάμενος.
Ὀπτᾷ, *Dor.* pro ὀπτᾷ, *contr.* ex ὀπτάῃ.
Ὀπτικὸς, vel potius ὀπτητικὸς, ὴ, όν, vim habens urendi seu torrendi. Ab ὀπτάω.
Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, qui videt, speculator, explorator. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτήρια, ων, τα, dona, quæ sponsus sponsæ dabat, quum eam primum videret; (2) quæ dantur ob rem aliquam spectatam, præsertim cum infantes primum offeruntur spectandi, *Etym.* Ἠρώτευ καλέοντος ὅτας ὀπτήρια δοίη, Callim. Hymn. in Dian. 74. Ab ὀπτὴρ.
Ὀπτήσιμος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui assari potest.
Ὀπτήσις, εως, ἡ, ipsa actio torrendi vel assandi. Ab ὀπτάω.
Ὀπτήσαμεν, 1. pl. a. 1. conj. act. v. ὀπτάω.
Ὀπτητέον, torrendum. Ab ὀπτάω.
Ὀπτικὸς, ὴ, όν, visorius, cujus vi cernimus. Hinc ἡ ὀπτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, optica, disciplina mathematica, quæ circa visum versatur. Ab ὄπτομαι.
Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ, Minerva, cui Lycurgus in memoriam excussi sibi oculi statuam posuit. Vide Plut. in Lyc. cap. 11. Ab
Ὀπτίλος, ου, ὁ, oculus, *apud Dores.* Ab eod.
Ὀπτομαι, f. ὄψομαι, video, p. ὦμμαι, 3. ὄπλαι, visus est. part. ὠμμένος, visus, a. 1. ὠφθην, apparui; ὀφθεὶς, visus, p. med. ὄπωπα, vidi part. ὀπωπότες, qui viderunt. Ὡς γέλωτι φαιδρῷ τέμὸν ὄψει κάρα, Soph. El. 1323. Τάδε μὴ Ζεὺς ὄψει, curabit, id. Phil. 836. Ὄψει ἢ πᾶν μέλαθρον ἀρδὶν ἐκ βάθρων ἀνάστατον Lyc. 770.
Ὀπτὸς, ὴ, όν, assus, assatus, tostus; (2) qui videtur, qui in conspectu est. Ab ὀπτάω, pro ὀπτητὸς, vel ab ὄπτομαι.
Ὀπτῶ. gen. sing. *Dor.* pro ὀπτοῦ.
ΟΠΤΕΥΩ, coëo, ineo; (2) uxorem habeo; (3) in matrimonium duco. Ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων Δώσω ὀπυιέμεναι, Il. 14, 286.
Ὀπώδης, εος, ὁ ἡ ὴ, multo succo abundans, succulentus. Ab ὀπός.
Ὄπωπε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro ὦπται, ab ὄπτομαι.
Ὀπώπεε, 3. sing. pluſq. ind. med. *Ion.* pro ὠπώπει.
Ὄπωπὴ, ῆς, ἡ, conspectus, visus, oculus. Ab ὄπωπα, p. m. ab ὄπτομαι. Unde
Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, speculator, qui videt.
ΟΠΩΡΑ, ας, ἡ, *Ion.* ὀπώρη, ης, ἡ, auctumnus, pars anni, qua fructus arborum matureſcunt; (2) fructus arborei, poma; (3) maturior ætas adoleſcentum.
Ὀπωρίζω, fructus auctumnales decerpo & colligo; (2) pomis veſcor, f. ὀπωρίσω, *Att.* ὀπωριῶ, ὀπωρισῖ, fructus colligit; Ὀπωρισεῦντες, fructus collecturi ſ. decerpturi, nom. plur. fut. 1. part. *Ion.* pro ὀπωρισοῦντες, pro Ὀπωρίζεδε, itidem fructus colligere, ſibi ſumere. Ab Ὀπώρα.
Ὀπωρικὸς, ὴ, όν, ex fructibus auctumnalibus, ſ. pomis conſectus; ut Ὀπωρικὴ compoſitio medica ex pomis. Ab eod.
Ὀπωρινὸς, ὴ, όν, auctumnalis, (vid. Theſ. Gr. P.) Ab eod.
Ὀπωρισμὸς, ῦ, ὁ, fructuum auctumnalium collectio. Ab Ὀπωρίζω.
Ὀπωρίῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀπώρισω.
Ὀπωρίων, ῶνος, ὁ, Heſ. Ὀπωρίωνας τὰς εἰς πράσεις ἀνημένους, eos, qui vendendi cauſa emunt. Ab Ὀπώρα.
Ὀπωροβασιλὶς, ίδος, ἡ, genus ficuum; qu. regina fructuum hortenſium.
Ὀπωροθήκη, ης, ἡ, locus, ubi fructus auctumnales reponuntur. Ex Ὀπώρα.
Ὀπωρολόγος, ου, ὁ ἡ ὴ, fructus autumnales colligens, vel ſimpliciter fructus colligens. Ex ὀπώρα, & λέγω.
Ὀπωροπάλης, ου, ὁ, pomarius, Gl. Vet. qui poma vendit. Ex ὀπώρα, & πωλέω.
Ὀπωροφορίω, ῶ, poma fero. Ab
Ὀπωροφόρος, ου, ὁ ἡ ὴ, pomifer, Gl. V. Ex ὀπώρα, & φέρω.
Ὀπωροφυλάκιον, ου, τὸ, locus, ubi fructus auctumnales adſervantur; (2) caſa, in qua latet fructuum auctumnalium cuſtos. Ab
Ὀπωροφύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὴ, pomorum cuſtos.
Ὀπωρώνης, ου, ὁ, qui fructus autumnales emit & vendit. Ex Ὀπώρα, & ὠνέομαι.
Ὅπως, quomodo, qualiter, quatenus, quam, ut, ut, Ph. Hinc ὁπωσδὶ, ὁπωσδήποτε, ὁπωσδηποτοῦν, ὁπωσοῦν, quomodocumque, quocumque modo, utcumque; ἐχ' Ὅπως, ſequente ἀλλὰ, non ſolum non; tantum abeſt, nedum. A πῶς.
Ὁρᾷ, 3. ſ. pr. ind. act. *contr.* pro Ὁράῃ.
Ὅρα, 2. ſ. imper. act. *contr.* pro Ὅραε.
Ὅραμα, ατος, τὸ, viſus, viſio, viſum, Ph. Ab ὁράω.
Ὄραμνος, ου, ὁ, frons, ramulus.
Ὁρᾶν, pr. inf. act. *contr.* pro Ὁράειν.
Ὅρασις, εως, ἡ, viſus, lumina, Gl. Vet. Ab ὁράω.
Ὁρᾷ, 3. ſ. pr. ind. med. *contr.* pro Ὁράεται.
Ὁρατὴς, ῆ, ὁ, ſpectator, inſpector. Ab eod.
Ὁρατικὸς, ὴ, όν, videndi facultate præditus, perſpicax, viſorius; τὸ Ὁρατικὸν, ῦ, pupillæ locus, ſedes viſus, Ph. Ὁρατικὰ, lumina. Ab eod.
Ὁρατὸς, ὴ, όν, viſibilis, ſpectabilis, Gl. V. Ab
ΟΡΑΩ, ῶ, video, cerno; (2) animadverto, intelligo; Ὁρᾷς, vides, *Poet.* Ὁρᾶς, *Dor.* Ὁρᾷς; imperf. ἐώρων, videbam, p. ἑώρακα, vidi, inf. ἑωρακέναι, vidiſſe, paſſ. Ὁρῶμαι, videor, p. part. ἑωραμμένος, viſus; ἑωράτο, cernebatur, imperfect. ὁρῶμαι etiam active video apud Hom. imperf. ὁράτο, videbat, ſine augm. Ὁρῶ Ζε ἠδιόν, Dem. Ὁρῶ εἰς γλῶ, Xen. ὁρὸς ἄλλος, id.
Ὁρβίκατον, τὸ, genus fici, ap. Athen.
Ὀργάζω, fut. άσω, inſtigo, incito, accendo, promptum reddo; (2) mollio, ſubigo, permiſceo, contempero. Ὀργάζει ὁρὸς τὼ διάκρισιν, Ariſtot. *de ſudatoriis.* Πηλὸν, ὃν δὺς, ὄργασον, Ariſt. Av. 846. Ab ὀργάω.
Ὀργαίνω, irrito, ira accendo; ὀργάνειας, a. 1. opt. 2. ſ. incites. Ἀλλ' ἐγὼ ὀργαίνειν καλὸν γυναῖκα νῦν ἔχουσαν, prudentem, Soph. Trach. 561. Χρὴ, ζεῖ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοὶ, Eur. Alc. 1094. Ab ὀργὴ.
Ὀργανικὸς, ὴ, όν, inſtrumentalis. Ab ὄργανον.
Ὀργανικῶς, *Adv.* organice, organorum ſeu inſtrumentorum more.
ΟΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, Ph. Gl. Vet. ὄργανον, fiſtula, organum. Etiam pro ipſo opere.
Ὀργανοποιητικὴ, ſc. τέχνη, inſtrumentorum effectrix. Ab ὀργανοποιέω.
Ὀργανοποιΐα, ἡ, inſtrumentorum fabricatio; (2) machinatio per inſtrumenta. Ab
Ὀργανοποιὸς, ὦ, ὁ ἡ ὴ, organorum faber, qui organa conficit. Ex ὄργανον, & ποιέω.
Ὀργανόω, inſtrumenta fabricor; (2) ſtruo, fabricor. Ab ὀργανον.
ΟΡΓΑΣ, άδος, ἡ, terra deo ſacra, quam colere nefas, ut luci & ſaltus, Gl. V. ſaltus.
Ὀργασμὸς, ῦ, ὁ, præparatio, emollitio, ſubactio; (2) irritatio, concitatio, irruendi impetus. Ab ὀργάω, vel ὀργάζω.
ΟΡΓΑΩ, ῶ, appeto impotenter; turgeo; prurio; vigeo, Gl. Vet. ſubo. Ὀργῶσαν ἔχει τὼ ψυχὼ πρὸς τὰ μαθήματα, Thuc. Ὀργῶσιν ἀφροδισιάζειν, Ariſtot. Hiſt. An. 10, 2. Ὀργῶσι πρὸς τὴν ὀχείαν, ibid. 6, 18.
Ὀργεῶνες, οἱ, qui orgia celebrant, ſacerdotes, ſacrifici, iiſdem ſacris initiati. Apud Athenienſes, qui tributim certis diebus ſacrificia quædam offerebant. Ab ὄργια.
Ὀργεωνικὸς, ut ὀργεωνικὰ δεῖπνα, apud Athenæum, cœnæ orgia celebrantium.
ΟΡΓΗ, ῆς, ἡ, ira, iracundia; (2) ingenium, quo quis præditus; mores, ſtudium; (3) ſuperbia, arrogantia; (4) ſævitia. Ab ὀργάω.
ΟΡΓΙΑ, ων, τὰ, orgia, proprie ſacra Bacchi; (2) ſacra aliorum Deorum; (3) myſteria, ſacra arcaniora.
Ὀργιάζω, fut. άσω, ſacra perago, orgia celebro; (2) ſacris initio; ὀργιάζεδαι, dicuntur etiam ipſa ſacra, cum peraguntur. Ἐκεῖ ὁ Βάκχαισι θέμις ὀργιάζειν, Eur. Bac. 416. Ab ὄργια. Hinc
Ὀργιασμὸς, ῦ, ὁ, orgiorum peractio; orgia.
Ὀργιαστὴς, ῆ, ὁ, qui orgia celebrat; (2) antiſtes. Ab eod. Hinc
Ὀργιαστικὸς, ὴ, όν, ad celebranda pertinens orgia.
Ὀργίζομαι, iraſcor, infeſtus ſum, ſuccenſeo, ringor, fut. ὀργιδήσομαι, ſuccenſebo, a. 1. ὠργιδὶς, iratus; ὀργιδεῖσα, irata; μὴ ὀργιδῇς, ne iraſcaris. Ὀργίζεδε τοῖς κολακεύουσι ὑπὲρ τοῦ γεγενημένου, Iſocr.
Ὀργίζω, fut. ίσω, irrito, iram concito. Τὸ γὰρ, ἴοντες ὀργίσῃ, τὸ πρὸ γ δόντων ἴδε' ὁμοιον Σοφοκλέᾳ, Ariſt. Veſp. 223. Ab ὀργὴ.
Ὀργιζάμεδα, 1. pl. præſ. conj. paſſ. *Dor.* pro ὀργιζώμεδα.
Ὀργίλος, ίλη, ίλον, iracundus, infeſtus, ſtomachoſus, Gl. V. Ab eod. Hinc
Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.
Ὀργίλως, *Adv.* iracunde. Ab eod.
Ὀργιδεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ὀργίζομαι.
Ὀργιδῇς, 2. ſing. a. 1. conj.
Ὀργιστέον, iraſcendum. Ab ὀργίζομαι. Unde
Ὀργιστικὸς, ὴ, όν, proclivis ad iram.

Digitized by Google

Ὀργίονες, vel ὀργιώνες, sacerdotes sacrifici, Hom. Hym. Apol. 389. Ab ὄργια.
Ὀργιοφάντης, ου, ὁ, ut ἱεροφάντης, antistes mysteriorum. A φαίνω.
ΟΡΓΥΙΑ, ας, ἡ, spatium interjectum vel inter pedes divaricantes, vel ambas manus expansas; (2) ulna, Gl. Vet. *(male* nam ulna est dimidia ὀργυιὰ, *Ern.)* (3) passus; (4) tres passus, Hom. Il. 23, 327. (cum simpliciter ponitur fere sex pedes significat, h. e. expansionem utriusque manus, interdum tamen quinque pedes notat, *Ern.)*
Ὀργυιαῖος, αία, αῖον, ulnam unam seu tres cubitos longus. Ab ὀργυία. Unde
Ὀργυιόω, ῶ, ulnas extendo. Hinc ὀργυιῶθαι, p. part. ὠργυιωμένοις, extensis, Suid.
Ὀρδέλεον, herba quædam ex olerum genere, Schol. Nic.
ΟΡΕΑΝΗΣ, ου, ὁ, vir, teste Plut. Suic.
Ὀρίγδην, porrectis membris. Ab ὀρίγω.
Ὄρεγμα, ατος, τὸ, quod porrigitur seu extenditur, porrectura; (2) passus, interstitium pedum inter gradiendum. Ab eod.
Ὀρίγνυμι, porrigo, extendo, tendo; ὀρεγνύς, part. extendens. Χεῖρας ὀρεγνύς, Il. 1. 351.
ΟΡΕΓΩ, f. ἕξω, vel pedes, vel manus extendo; (2) porrigo, præbeo, tensa manu præbeo; ὀρίγομαι, porrigor, extendor; *in med.* appeto, cupio, porrectis manibus capto, item commovcor lætitia, &c. ὠρέξατο, aor. 1. med. ὀρεχθείς, a. 1. pass. Φίλῳ ὀρέξαι ὠλένην, Eur. Med. 902. Καί μοι χέρ', ὦ ναῦ, δεξιὰν ὄρεξον, ὡς ψαύσω φιλήσω τ' Soph. Ord. Col. 1230. Φόνου καθάρμα διὰ δέρης ὀ ἑξόμαι, Eur. Hel. 359.
Ὀρειάν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρείων.
Ὀρειάς, άδος, ἡ, montana, montosa. Ab ὄρος.
Ὀρείαυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus stabulans, monticola; (2) in monte tibia canens, Suid. Ex αὐλή, vel αὐλός.
Ὀρειβασία, ας, ἡ, cursus per montes, qui fit vel venandi causa, ut a Diana, aut sacrorum causa, ut a bacchantibus. A βαίνω.
Ὀρειγασία, ων, τὰ, festivitas, qua per montes vagantur. Ex iisd.
Ὀρειβατέω, ῶ, montes scando. Ex iisd.
Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montivagus, montes pererrans. Ex iisd. Hinc
Ὀρειβατικὸς, ὴ, όν, unde ὀρειβατικαὶ τραχύτητες, montanæ asperitates.
Ὀρειβρεμέτης, ου, ὁ, e monte tonans. Ex βρέμω.
Ὀρείγανον, ου, τὸ, & ὀρίγανος, ου, ὁ, origanum, *berla.*
Ὀρειγενὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, montigena. A γείνομαι.
Ὀρειγναίξ, αικος, ὁ ἡ, ἡ, in montibus cum mulieribus versans. A γυνή.
Ὀρειδρόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui montes percurrit, montivagus. A τρέχω.
Ὀρεικὸς, ὴ, όν, mularis. Ab ὀρεύς, *mulus.*
Ὀρείλιτος, pro ὀρείκτιστος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in monte constructus. A κλίζω.
Ὀρειμαλίδες, ων, αἱ, poma montana, poma agrestia, quæ in montibus crescunt. A μῆλον.
Ὀρείμαργος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui magno montium amore tenetur, R. A μάργος.
Ὀρεινομέω, in montibus pascor, seu dego. Ab
Ὀρεινόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in montibus pascitur. Ex νέμω, *pasco.*
Ὀρεινὸς, ὴ, όν, montanus, montosus; (2) in montibus crescens, agrestis; (3) *Subst.* avis quædam monticola. Ab ὄρος.
Ὀρείοικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus habitans, monticola. Ex οἰκέω.
Ὀρειομανὴς, ὲς, amantissimus montium, *Epith.* Rheæ, & venatoris. A μαίνομαι.
Ὀρειόνομος, idem quod ὀρεινόμος.
Ὀρειος, ου, ὁ ἡ, ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, montanus, montosus; (2) in montibus crescens; (3) in montibus degens. Ab ὄρος.
Ὀρειοχῶρις, ίδος, ὁ ἡ, ἡ, montanis locis seu montibus gaudens. A χώρα.
Ὀρειπελάργης, ου, ὁ, ciconia montana, genus aquilæ. Ex ὀρειος, & πελαργὸς.
Ὀρειπλανχθὴς, idem quod
Ὀρειπλανὴς, ίος, ὁ ἡ, ἡ, in montibus errans, montivagus, Suic. Ex πλανάω.
Ὀρειπολέω, ῶ, in montibus versor.
Ὀρειπτιλία, ας, ἡ, ulmus montana.
Ὀρεῖς, 3. s. f. 2. ind. med. v. ὄρω.
Ὀρείτης, ου, ὁ, monticola, V. Lex. Ab ὄρειος.
Ὀρειτρεφὴς, ίος, ὁ ἡ, ἡ, qui in monte alitur. Ex τρέφω.
Ὀρείτροφος, ου, idem & ex iisd.
Ὀρειτυπία, ας, ἡ, labor montanus, labor qui in montibus exantlatur. Ab
Ὀρειτύπος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui ligna in montibus cædit, & in urbes convehit, lignator. Ex τύπτω.
Ὀρείτυρ, ορος, ὁ, monticola, Hes. ὀρείτορες, οἱ ἄγριοι, feri. Ab ὄρειος.
Ὀρειφοίτης, ου, ὁ, montes pervagans. A φοιτάω.
Ὀρείφοιτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd. Suic.
Ὀρειχάλκιος, g. s. *Ion.* pro ὀρειχάλκου.
Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, æs montanum, orichalcum; (2) *Adject.* ὁ ἡ, ἡ, confectus ex orichalco. Ex ὄρειος, & χαλκός.
Ὀρεκτικὸς, ὴ, όν, cui vis & facultas inest appetendi; (2) appetens; (3) appetitum movens. Ab ὀρέγω.
Ὀρικλὸς, ὴ, όν, porrectus in longum; (2) qui appetitur seu appeti solet. Ab eod.
Ὀρέξαι, a. 1. inf. act. v. ὀρέγω.
Ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus, desiderium, appetentia cibi. Ab eod.
Ὀρεκόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui curat & adornat mulas. Ex ὀρθὸς, & κομέω, *curo.*
Ὀρίομαι, concitor; ut hinc fit imperf. ὠρίοντο, properabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.
Ὀρίοντο, 3. plur. imperf. indic. med. *Ion.* & *Poët.* pro ὤροντο, ab ὄρω.
Ὀρεοπολέω, in montibus versor, in montibus erro, Luc. Ex ὄρος, & πολέω.
Ὀρεοπόλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, montivagus, Gl. V. Ex iisd.
Ὀρεοσίλινον, ου, τὸ, apium montanum.
Ὀρεοτύπος, ου, ὁ, v. ὀρειτύπος.
Ὀρεοφύλαξ, ακος, ὁ, saltarius, Ph. qui saltus custodit.
Ὀρίσβιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in montibus degit.
Ὀρεσίτης, vid. ὀρειβάτης.
Ὀρεσιγενὴς, ίος, ὁ ἡ, ἡ, montigena, Gl. V. Ex ὄρος, & γείνομαι.
Ὀρεσιζόνιος, α, ον, & ὀρεσίζονος, ον, idem.
Ὀρεσίκοιτος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in montibus cubile habet. A κοίτη.
Ὀρεσίοικος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus habitans.
Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus nutritus. A τρέφω, *nutrio.*
Ὀρσκιάω, in montibus dego. Ex σκία.
Ὀρέσκιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, umbris montium gaudens, A σκιά.
Ὀρεσκῴοισι, dat. plur. *Ion.* pro ὀρεσκῴοις.
Ὀρεσσ[illegible]ος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus degens. Ex ὄρος, & ναίω, Hom. Il. 1, 268.
Ὀρεσταυλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus stabulans, monticola. Ex ὄρος, & αὐλή.
Ὀρεσσι, *montibus*, dat. plur. *Poët.* pro ὄρεσι.
Ὀρεστιβάτης, ου, ὁ, v. ὀρεσίτης.
Ὀρεστίβατος, ου, ὁ ἡ, ἡ, in montibus pastus. Ex ὄρος, & βόσκω.
Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui in montibus pascitur. Ex ὄρος, & νέμω, *pasco.*
Ὀρίσδω, ίσω, ἡ, monticola, agrestis. Ab ὄρος. Δράκων ὀρίσδω, Hom. Il. 22, 92.
Ὀρίσης ου, ὁ, qui in montibus versatur, monticola, Suic. Ab eod.
Ὀρσσιὰς, άδος, ἡ, montana, monticola.
Ὀρέσιον, τὸ, herba quædam, nectarion. Ab eodem.
Ὄρεσφι, dat. pl. *Poët. paragog.* pro ὄρεσι.
Ὀρεύς, έως, ὁ, mulus, Gl. Vet. Ab ὄρος, quoniam mulorum opera in primis in montibus adhibetur.
Ὀρεχθέω, cupio, desidero; dicitur etiam de sonitu fluctuum ad litus allisorum. Κἄτα δθα ὡς ὀεδιὰ μὲν τὼ καρδίκν ὀρεχθεῖν; Arist. Nub. 1371. Πολλοὶ μὲν ῥόοι ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ Σιδήρῳ, Il. 23, 30. αὐτοῦ χέρσου ὀρεχθεῦν, Theocr. 11, 43. Ab
Ὀρεχμάω.
Ὀρέω, *Ion.* pro ὁράω, video.
Ὀρέω, ut hinc fit ὀρέοντο, imperf. concitabantur, festinabant, Il. 2, 398. Ab ὄρω.
Ὀρεωκόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, v. ὀρεοκ.
Ὀρεωπολέω, ῶ, mulos curo.
Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.
Ὄρη, 2. s. præs. imper. act. *Dor.* pro ὄρα, *contr.* ex ὄραε.
Ὄρηαι, 2. sing. præs. conj. pass. *Ion.* pro ὄρησαι, ab ὄρω.
Ὄρημαι, video, Hes. Ab ὁρᾶ.
Ὀρῆς, pr. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾷς, *contr.* ex ὁράεις.
Ὀρῆτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὁρᾶτε, *contr.* ex ὁράετε, ab ὁράω.
Ὀρθάγης, ου, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, Sch. ad Lyc. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.
Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Aristoph. Hinc
Ὀρθαγορίσκος, f. ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγ.
Ὄρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἄρθαι, ab ὄραω.
Ὀρθάνης, ου, ὁ, hospes, qui hospitio accipitur, Sch. ad Lyc. (2) idem quod ὀρθάνης, ib.
Ὀρθαγόρας, ὁ, nomen proprium; (2) pudendum, Aristoph. Hinc
Ὀρθαγορίσκος, f. ὀρθαγορικὸς, parvus porcellus, al. ὀρθραγ.
Ὄρθαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἄρθαι, ab ὄραω.
Ὀρθάνης, vel ὀρθάννης, ου, ὁ, dæmon priapeius, & ipse arrectum penem habens. Ab ὀρθὸς. Unde
Ὀρθάω, erigo, sublevo. Παρὶῶ τις ἄλλος, ὃς ζώνην ὤρθωσε δέμας, Eur. Or. 389.
Ὀρθεύειν, præs. inf. act. *Dor.* pro ἐρθεῦν, *contr.* ex ὀρθόεειν, ab ὀρθόω.
Ὀρθία, ας, ἡ, Dianæ cognomen.
Ὀρθία, *Adv.* elata voce. Ab ὀρθὸς.
Ὀρθιάδε, *Adverb.* in arduum. Ab ὄρθιος. Unde
Ὀρθιάζω, erigo, arrigo; (2) voce intenta loquor; (3) vaticinor, Epigr.
Ὀρθιῶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ὀρθιῶν.
Ὀρθιαξ, ακος, ὁ, mali nautici pars inferior, inde recta in altum tendentis.
Ὀρθίασμα, ατος, τὸ, verbum intenta voce prolatum. Ab ὀρθιάζω.
Ὀρθιάω, ῶ, Ph. ὀρθιῶ, arrigit. Ab ὄρθιος.
Ὀρθίνσις, εως, ἡ, erectio. Ab ὀρθιόω.
Ὀρθιόκωπος, ου, ὁ, qui se erigit in ducendis remis, ut eos fortius impellat, Hes. Ex ὄρθιος, & κώπη.
Ὄρθιον, ου, τὸ, arduum, erectum, *Adv.* recto vel arduo tramite; (2) alta & intenta voce. Ab
Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ἡ, ἡ, recta in altum tendens, arduus, rectus, erectus; (2) qui sublata voce cantatur. Ab ὀρθὸς.
Ὀρθοάκανθος, ου, ὁ ἡ, ἡ, arrectis spinis muricatus. Ex ὀρθὸς, & ἄκανθα.
Ὀρθοβατέω erectus incedo. A βαίνω.
Ὀρθοβόας, ου, ὁ, elata voce canens. A βοή.
Ὀρθόβολος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui recta projicitur. A βάλλω.
Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, recta consulens, prudens. A βουλή.
Ὀρθογράμμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, recta sentiens & judicans. A γράμμα.
Ὀρθολόη, ης, ἡ, sublata & intenta voce lamentans. A γόος.
Ὀρθογραφέω, recte scribo. A γράφω.
Ὀρθογραφία, ας, ἡ, recta scriptura, recte scribendi scientia; (2) recta frontis ædificii imago, frontispicium. A γράφη.
Ὀρθογώνιος, ὁ ἡ, ἡ, rectangulus. A γωνία.
Ὀρθόζωος, ου, ὁ ἡ, ἡ, idem, Gl. V.
Ὀρθοδικαιος, ου, idem quod
Ὀρθοδίκας, *Dor.* pro ὀρθοδίκης, ου, ὁ, recta judicans, recta judicia dans. A δίκη.
Ὀρθοδοξαστὴς, οῦ, ὁ, cujus recta est opinio.
Ὀρθοδοξαστικῶς, *Adv.* opinione recta, sine errore. Ab ὀρθοδοξαστὴς.
Ὀρθοδοξέω, ῶ, recte sentio.
Ὀρθοδοξία, ας, ἡ, recta opinio; (2) recta sententia de religione. Ab
Ὀρθοδόξος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cujus recta est opinio; (2) qui recte de religione Christiana sentit. A δόξα.
Ὀρθοδότειρα, ἡ, quæ rectum in aliquo genere dat. ut rectam mentem.

Ὀρθοδρομέω,

Digitized by Google

Ὀρθοδρομέω, recto curſu contendo, ſeu eo, Xen. Ab
Ὀρθόδρομος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui recto curſu pergit.
Ὀρθάδωρον, ου, τὸ, palma porrecta; (2) ſpithama.
Ὀρθοίθειρος, ον, erectam, horrentem comam habens. Ab ἴθειρα.
Ὀρθοίπεια, ας, ἡ, recta locutio, emendata cum ſuavitate vocum explanatio; proprie loquendi ratio. Ex ἔπος. Unde
Ὀρθοιπέω, ῶ, recte & proprie loquor, R.
Ὀρθόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὁ, rectos habens capillos; (2) horrentes habens ſetas; (3) horrere, ſ. ſtare comam faciens. *Epith.* terroris.
Ὀρθοθύρη, ης, ἡ, janua erecta & in altum tendens, Etym.
Ὀρθόκαυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, rectum caulem habens.
Ὀρθόκρας, ωτος, ὁ ἡ ὁ, erecta cornua habens. Ex κέρας.
Ὀρθοκραιράων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro ὀρθοκεράων, ab
Ὀρθόκρατος, αίρα, αιρον, caput erectum habens; (2) cornua erecta habens; (3) antennas arrectas habens. Τον δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων, Hom. Il. 18, 3. Ubi aliqui vertunt *puppibus excelſas.* Ex ὀρθός, & κραῖρα, *caput.*
Ὀρθόκρανος, ου, ὁ ἡ ὁ, erectum caput habens; (2) eminens. Ex ὀρθός, & κράνον.
Ὀρθοκρισία, ας, ἡ, rectum judicium. Ex κρίσις.
Ὀρθόκωλον, ου, το, vitium articuli, quum flecti ob rigorem nequit.
Ὀρθολαλος, ου, ὁ ἡ ὁ, elata & alta voce garriens, Heſ. Suid.
Ὀρθολογία, ας, recte & proprie loquor. Ex λέγω. Unde
Ὀρθολογέω, ῶ, idem. Ex iiſd. Plut.
Ὀρθομαντεία, ας, ἡ, verum vaticinium. Ab
Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ἡ ὁ, recte vaticinans, verax vates.
Ὀρθονόμος, ὁ ἡ ὁ, recte diſtribuens. A νέμω.
Ὀρθόνος, *contr.* ὀρθόνους, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt rectæ mentis, proba & recta cogitans.
Ὀρθοπαγής, ές, ὁ ἡ ὁ, erectus. Ex πηγνύω.
Ὀρθοπάλη, ης, ἡ, recta lucta.
Ὀρθοπλὴξ, ut ἵππος, equus anteriores pedes attollens & calcibus feriens. Ex πλήσσω.
Ὀρθοπλοέω, ῶ, recta navigo, ſecundo vento utor; ὀρθοπλοεῖσθαι, bene ſuccedere. Ab
Ὀρθόπλους, ου, ὁ, recta navigans; ὀρθόπλους βίος, vita bene fluens, proſpera.
Ὀρθοπνοια, ας, ἡ, orthopnœa, morbus, quum erecta cervice ſpiritus ducitur, *Hippocr.* Ex πνοή. Hinc
Ὀρθοπνοϊκός, ἡ, όν, orthopnœa laborans.
Ὀρθόπνους, ὁ ἡ ὁ, idem, ex eod.
Ὀρθοποδέω, ῶ, recto pede incedo, non claudico; recto curſu progredior, recte ingredior. Οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν, Gl. 2, 14. Ab ὀρθόπους.
Ὀρθόπολις, εως, ὁ ἡ ὁ, erigens urbes, vel erectas conſervans; rector urbis.
Ὀρθόπους, ὁδος, ὁ ἡ ὁ, rectos pedes habens; (2) quem pedes recta ferunt.
Ὀρθοπρίων, ονος, ὁ, modiolus, aut terebra civa.
Ὀρθοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui eſt erecto vultu. Ex πρόσωπον.
Ὀρθόπρυμνος, ου, ὁ ἡ ὁ, arrectam puppim habens. Ex πρύμνα.
Ὀρθόπτερος, ου, ὁ ἡ ὁ, cui rectæ pinnæ ſunt, ſurrectas pinnas habens. Ex πτερόν.
Ὀρθοπυγιᾶν, eſſe clunibus erectis, erigere ſe, ut altior & procerior videatur, Heſ. ubi tamen ὀρθοπηγιᾶν ſcriptum.
Ὀρθοπύγιον, ου, το, cluniis, Philox.
Ὀρθόπυγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui clunibus erectis eſt. Ex πυγή.
Ὀρθορρημοσύνη, ης, ἡ, recta verborum uſurpandorum ratio. Ex ῥῆμα.
Ὀρθός, ἡ, όν, rectus, erectus, arrectus; (2) rectus, porrectus, in rectum tendens; (3) rectus, ſincerus, æquus.
Ὀρθοσάδην, *Adv.* ſtando erecto corpore, more eorum, qui erecti ſtant. Ὀρθοσάδην ὀγιαζόμενοι, *Aret.* Ex ἵσαμαι. Unde
Ὀρθοσαδίας, ου, ὁ, ut ὀρθοσαδίας χιτὼν, tunica recta, quæ & ἄρραφος. *Ern.* vel
Ὀρθοσάδιος, ου, ὁ, idem.
Ὀρθοσαδὸς, οῦ, ὁ, erectus ſtans, rectus; ὀρθοσαδὸν, Aphrodiſienſibus idem quod ὄρθιον, Heſ. Ex iiſd.
Ὀρθοσὰς, άδος, genus placentæ.
Ὀρθόσασις, εως, ἡ, rectus ſtatus; corporis habitus, quo ſurrecti ſtamus, nervis poſterioribus contractis, V. Lex. Ex σάσις.
Ὀρθοσατέω, ῶ, rectus ſto. Ab
Ὀρθοσάτης, ου, ὁ, qui ſtat erectus, Ph. ſtatarium; (2) eſt vocabulum architectonicum ſignificans columnam, pilam, ſignum arrectarium. Et ὀρθοσάται, arrectaria, arrectaria tigna, in V. ὀρθοσάτης autem ἄρτος, panis quidam ſacer, Poll. Ex σατὸς.
Ὀρθότης, ητος, ἡ, rectitudo. Ab ὀρθός.
Ὀρθοτίτθιος, ου, ἡ, rectas, non penſiles habens mammas. Ex τιτθός.
Ὀρθοτομέω, recte ſeco, intelligo, recte divido, recte tracto. Ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον ἀληθείας, 2 Tim. 2, 15.
Ὀρθοτομία, ας, ἡ, eadem quæ ὀρθοδοξία; idem Euſeb. Ab
Ὀρθότομος, ου, ὁ ἡ ὁ, in rectum ſectus. Ex τέμνω, *ſeco.*
Ὀρθοτονέω, rectum tonum ſeu accentum do; ὀρθοτονεῖσθαι dicuntur voces, cum in iis accentus rectus manet, nec inclinatur. Ab
Ὀρθότονος, ου, ὁ ἡ ὁ, rectum tonum ſ. accentum habens. Ex τόνος.
Ὀρθότριχες, v. ὀρθόθριξ.
Ὀρθοτριχέω, ῶ, pilos ſubrigo. Ph. ὀρθοτριχῶ, horripilatur. Ab ὀρθός, & θρίξ.
Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, pilorum horror. Ab eod.
Ὀρθοτριχιῶ, horripilo, V. Ex iiſd.
Ὀρθόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, qui erecto eſt animo, Heſ. Ex φρήν.
Ὀρθοφυέομαι, ῆμαι, in rectum creſco, in proceritatem excreſco. Ab
Ὀρθοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, in rectum creſcens, in altum adſurgens, erectus, procerus. Ex ὀρθὸς, & φύω, *naſcor.* Hinc
Ὀρθοφυΐα, ας, ἡ, cum quid creſcit in rectum, rectitudo, proceritas.
Ὀρθοχαίτης, ου, ὁ, cui juba aut coma ſtat erecta. Ex χαίτη.
Ὀρθόω, erigo, arrigo; & ὀρθόομαι, ῶμαι, erigor; dirigo, bene rem gero, proſpero ſucceſſu utor; ὀρθωθεὶς, erectus, aor. 1. paſſ. partic. Ὀρθώσατ' ἐκτεινοντες ἄθλιον νίκην, Eur. Hipp. 789. Τὸ γὰρ κακὸν τόδ' ἐκεῖ ὀρθῶσαί μ' ἐᾷ, Soph. Phil. 820. Τὸ γὰρ ὀρθῶσαί γνώμαν ἐδωῶ, Eur. Hipp. 251. Ἀμφὶ τ' ἐχάρας λέξηται ὄρθα, Eur. El. 810. Ἥνιν Οἰδίπους ὀρθὰ πόλιν, Soph. Antig. 173. Ab Ὀρθός.
Ὀρθραγορίσκος, vid. ὄρθαγ.
Ὀρθρᾶω, & ὀρθρᾶόμαι, matutinus aliquid ago, mane ſurgo, mane vigilo. Ab ἔρθρος.
Ὀρθρία, ας, ἡ, matutinum tempus, Suid.
Ὀρθρίδιος, ία, ιον, matutinus. Ab eod.
Ὀρθρίζω, futur. ίσω, idem quod ὀρθρᾶω. Ph. luce vigilo, vigilo; ὀρθρίζομαι, anteluco as, Gl. Vet. Πᾶς ὁ λαος ὠρθρισε πρὸς αὐτον ἐν τῷ ἱερῷ, Luc. 21, 28. Ab eodem.
Ὀρθρινὸς, ὴ, όν, matutinus; τὸ ὀρθρινὸν, matutino tempore. Ab eod.
Ὀρθριοκόκκυξ, υγος, ὁ, qui matutinus cucurit.
Ὀρθριος, ία, ιον, matutinus. Ab ὄρθρος.
Ὀρθριοφοίτης, ου, ὁ, qui matutinus advenit. Ex φοιτάω.
Ὀρθρόω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὀρθρίσω.
Ὀρθροβόας, ου, ὁ, qui matutino tempore vociferatur, ante lucem vociferans. Ex βοάω.
Ὀρθρογόη, ης, ἡ, antelucano tempore quiritans, mane gemens. Ex γοάω.
Ὀρθρολάλος, ου, ὁ ἡ ὁ, antelucano tempore ſive mane garriens; de hirundine.
Ὄρθρος, ου, ὁ, tempus antelucanum ſeu matutinum, diluculum; ἀφθρω, ante lucem, Ph.
Ὀρθωθῇ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi ὀρθόω.
Ὀρθῶς, *Adv.* recte, rite. Ab ὀρθός.
Ὀρθώσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀρθώσας.
Ὀρθωσία, ας, ἡ, erectio, directio, Suid. Ab ὀρθόω.
Ὀρθωσία, ας, ἡ, Diana, quæ & ὀρθία.
Ὀρθώσιος, ου, ὁ, ſtator, Gl. V. ὀρθάσιος, ſtatori, Ph. Epitheton Jovis. Ab ὀρθόω. Hinc
Ὄρθωσις, εως, ἡ, erectio, directio.
Ὅρια, ων, τα, fines, Gl. Vet. Ab ὅρος.
Ὁριαῖος λίθος, terminalis lapis, Gl. V. A præc.
Ὀριζακχος, ου, ὁ, Bacchus montanus.
Ὀριζρεμίτης, ου, ὁ, e monte tonans Ex ὄρος, & βρέμω.
Ὀριγανίζω, origanum refero vel ſapio.
Ὀριγανίτης, ου, ὁ, ut ὀριγανίτης οἶνος, vinum ex origano confectum. Ab
Ὀρίγανον, ου, τὸ, vel ὀρίγανος, ου, ὁ, origanum. Al. & ὀρίγανον.
Ὀριγνάομαι, ώμαι, deſidero, appeto; (2) pugno, decerto. Ἠτοι ὃγ' ὠριγνᾶτο τειχέων τέλαμῶνος, Theoc. 24, 44. Ἔγχεσιν δὲ ἐλάτης αὐτοχύδον ὠριγνῶντο, Heſiod. Aſp. 190. Ab ὀρίγνωμαι.
Ὀρειδρομία, ας, ἡ, curſus per montes. Ab
Ὀρειδρόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, v. ὀρειδρόμος.
Ὀρίζω, f. ίσω, termino, finio, limito, definio, Ph. (2) conſtituo, ſtatuo, inſtituo, cenſeo, cerno, decerno, Ph. ὁρίζομαι, ſtatuo, cenſeo; ὡρισμένος, ſtatutus, p. paſſ. part. ὡρισθεῖσα ἡμέρα, ſtatuta dies, Gl. V. a. 1. Εὐριπίδου δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσου ὁρίζει, Dion. Per. 14. Εἰς τώδε παῖδα ψέγον ἄφρονα φόνῳ, Eur. Hec. 261. Χειμὼν ἄλοσ' ἄλλον ὥρισεν, id. Hel. 127. Ὁρίζειν γαῖαν, ad terram accedere, Æſchyl. Suppl. 554. Ἐξορίζειν γαῖαν, terram deſerere. Ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν, Euripid. Heraclid. 16. Διορίζειν, a loco, in locum movere. Ab ὅρος.
Ὁρίζων, ονος, ὁ, circulus cœli viſum terminans. Ab ὁρίζω.
Ὁρικὸς, ἡ, όν, mularis. Ab ὄρυς, *mulus.*
Ὁρικὸς, ἡ, όν, finitivus, definitivus. Ab ὅρος.
Ὁρικλίτης, ου, ὁ, in montibus habitans, monticola. Ex ὄρος, κλίνω.
Ὁρίναις, 2. ſ. a. 1. opt. [illegible] v. ὀρίνω.
Ὀ Ρ Ι Ν Δ Η Σ, ου, ὁ, ut ὀρίνδης ἄρτος, panis, ex oryza vel ſemine ſeſamo ſimili confectus, Heſ. Athenæus.
Ὁρίνετον, 3. du. pr. ind. act. verbi
Ὀρίνω, concito, commoveo, perturbo; (2) ad hortando perſuadeo, aor. 1. ὄρινα, ὄριναι, commoviſti; ὀρίνομαι, concitor; ὁρίνθη, a. 1. pro ὠρίνθη, commotus eſt. Νέκυσσιν ὁρινεν διπλᾶν, Lyc. 1329. Ψυχὴ γὰρ ζέφ μᾶλλον ὁρινθῇ, Epigr. Ab ὄρνυμι.
Ὅριον, ου, το, terminus, limes; frequentior plur. Dim. ab ὄρος.
Ὅριον, ου, τὸ, monticulus, Gl. V. Ab ὄρος.
Ὅριος, ου, ὁ, terminalis; ὅριος Ζεύς, Terminus, Ph. Et ὅριος Ζεύς, Jupiter terminalis. Ab eod.
Ὀρεπέδιον, ου, τὸ, planities montana, Rob.
Ὀρεπλαγκτης, ου, ὁ ἡ ὁ, v. ὀρειπλ.
Ὀριπλανὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, v. ὀρειπλ.
Ὁρίσαι, a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω.
Ὅρισμα, ατος, τὸ, terminus, limes; (2) id, quod apud nos ſtatuimus, deliberatio, propoſitum; ὁρίσματα, inſtituta, Ph. Ab ὁρίζω.
Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, finitio, definitio; it. ſponſio, Gl. V. Ab eod.
Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, finitor, qui limites & confinia determinat; (2) conſtitutor juris & arbiter conditionum. Ab eod. Hinc

Digitized by Google

Ὁριστικὸς, ἡ, ὸν, finitivus; indicativus, Gl.V.
Ὁριτροφὸς, ὲ, ὁ ἡ, v. ὀρειτρ.
Ὁρίτροφος, ε, ὁ ἡ, v. ὀρειτρ.
Ὁρίω, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὁρίσω. Ab ὁρίζω.
Ὁρκάνη, ης, ἡ, feptum, fepes, fepimentum, fagena, Æfch. S. T. 352. Ab ἕρκος.
Ὁρκαπάτης, ε, ὁ, jurejurando fallens, jusjurandum fallens. Ex ὅρκ, & ἀπατάω.
Ὅρκια, ων, τὰ, fœdera, Ph. Ab ὅρκιον.
Ὁρκίζω, f. ίσω, adjuro. Οὐκ ἂν ὁρκίζοιμί σε αὐτὸν, Dem. Ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, μή με βασανίσῃς, Marc. 5, 7. Ab ὅρκ.
Ὅρκιον, ε, τὸ, proprie victima fœderis fanciendi ergo cæfa; (2) fœdus jurejurando fancitum; (3) jusjurandum. Ab eod.
Ὅρκιος, ε, ὁ ἡ, qui jurejurando adhibetur, ut ὅρκιοι θεοί; (2) juratus, qui jurat. Ab eod.
Ὁρκισμὸς, ε, ὁ, juramenti exactio, obftrictio per jusjurandum; (2) jusjurandum. Ab ὁρκίζω.
ΟΡΚΟΣ, ε, ὁ, jusjurandum, juramentum, facramentum, fœdus, religio, Ph. Hinc
Ὁρκόω, ῶ, f. ώσω, caveo ab aliquo jurejurando; adjuro, Gl. V.
ΟΡΚΥΝΟΣ, vel ὁρκυνος, ε, ὁ, pifcis quidam cetaceus; ὁρκυὶς etiam pifces quidam, qui in pelago pariunt, apud Ariftot.
Ὅρκωμα, τὸ, jusjurandum. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum, juratio, facramentum. Ex ὁρκ, & ὄμνυμι.
Ὁρκωμόσια, ων, τὰ, facrificia, quibus fœdera fiebant, Vulg. Lex. Ex iifd.
Ὁρκωμόσιον, ε, τὸ, jusjurandum, facramentum, Ph. Ex iifd.
Ὁρκωμοτέω, ῶ, f. ήσω, juro pro fanciendis fœderibus. Πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναΐδων ὁρκωμοτεῖ, Eur. Supp. 1187. Ab
Ὁρκωμότης, ε, ὁ, jurejurando adftrictus, Vet. Lex. Ex ὅρκ, & ὄμνυμι. Hinc
Ὁρκωμοτικὸς, ἡ, ὸν, ad jusjurandum pertinens, ut ἑρκωμοτικὰ ῥήματα, adverbia jurandi.
Ὁρκωταὶ, οἱ, legati, qui ad exigendum jusjurandum mittuntur. Ab ὁρκόω.
Ὁρκωτὸς, ἡ, ὸν, juratus, Gl. V. Ab ὁρκόω.
Ὁρμαθίζω, in modum catenæ connecto. Ab
ΟΡΜΑΘΟΣ, ε, ὁ, ordo, feries, catena, feries catenata; (2) latibulum, luftrum.
Ὁρμαίνω, impetu feror, ruo, prorumpo; (2) in animo verfo, cogito, a. 1. ὥρμηνα· ἄρμηνε, cogitavit, agitavit. Πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, Il. 10, 28. πολλὰ φρεσὶν, ib. 4. Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ib. 21, 137. Ab ὁρμή.
Ὁρμασαι, 3. f. perf. ind. paff. *per Metathef.* pro ἥρμοσαι, ab ἁρμόζω.
Ὁρμάστειρα, ἡ, incitatrix, inftigatrix, qu. ab ὁρμαστὴρ, ab ὁρμάω.
Ὁρμάω, incito, concito, impello, prorumpo, impetum capio, animum induco, facere geftio; (2) irruo, proficifcor, cupio, &c. quæ alias exprimuntur per ὁρμάομαι, ῶμαι; ὁρμηθεὶς, a. 1. progreffus. Ὥρμησαν ἐς φυγὴν, Xenoph. ὁπή τι, id. κατὰ τόπον, Plato. πρός τι, Æfch. πρὸς πόλεμον, Dem. Ὅτε ζοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ἁρμάθη πλαγὰ, Soph. El. 197. Πέπλοις δ' μεγάλως τόδ' ὁρμᾶ, concitatur, Eur. Med. 183. Καμοὶ κατ' ὄσσων χλαρὸν ἁρμήθη δάκρυ, Eur. Med. 906. Ἔπῃδ πρὸς ἄλλη δώμαθ' ἁρμήθης ξένῳ, id. Alc. 1028. Ab ὁρμή.
Ὁρμίατο, 3. plur. pluſq. ind. paff. *Ion.* pro ἥρμωτο.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, tenuis funiculus cum virga, quo pifcatores e feta equina contexto pifces venantur. Alias & ὁρμιά.
Ὁρμίσκος, ὁ ἡ, ὸ, ὁ, qui caulem jam emittit poſt florem amiſſum. Ab
Ὁρμῖνος, aſparagus filveſtris, corruda, Gl. V. ὁρμῖνον, cyma.
Ὁρμῶμος, præſ. part. paff. *per Syncop.* pro ὁρμώμενος, ab ὁράω.

Ὁρμητὴς, ε, ὁ, pifcator, Heſ. Ab ὁρμεία.
Ὁρμίω, ῶ, f. ήσω, ſtationem habeo; (2) appello, ſc. navem ad terram. Τὸ πλοῖον ἔρμῃ ἐνταῦθα, Dem. Ὥρμεον πρὸς γλῶ, Herodot. Ab ὁρμ.
ΟΡΜΗ, ῆς, ἡ, impetuoſus motus, aggreſſio; (2) conatus, ſtudium, appetitus, appetitio, cupiditas, ſubita voluntas, inſtinctus.
Ὁρμηδὸν, *Adv.* impete, Ph. Ab ὁρμή.
Ὁρμηθείς, a. 1. part. paff. v. ὁρμάω.
Ὅρμημα, ατ, τὸ, id, ad quod animus ſubito impetu fertur; (2) impetus ipſe; (3) conatus. Ab ὁρμάω.
Ὁρμητήριον, ε, τὸ, incitamentum, ſuſcitabulum; (2) receptaculum, ſedes, arx belli, locus, unde milites ad bellum accincti exeunt, ut cum hoſte pugnent.
Ὁρμητικὸς, ἡ, ὸν, propenſus ad rem aliquam cum impetu ſuſcipiendam; (2) incitandi vim habens. Ab eod.
Ὁρμητικῶς, *Adv.* cum animi impetu. Ἔχεσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 18.
Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea, feta, Ph. linum hami, Gl. V. Τῷ Ἀντωνίᾳ τὴν ὁρμιὰν καθίντ, Plut. in Anton. cap. 29. Ἀνδρομέδᾳ πρὸς τὴν ὁρμιὰν ὑποτρώσειν αὐτῆς, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 37. Alias & ὁρμειά.
Ὁρμίζω, f. ίσω, navem in ſtationem ſubduco, navem ad portum appello; (2) navem ſtabilio. Ὦ χιλίοναυ σρατὸν ὁρμίσας εἰς γλῶ Ἀσίαν, χαίρ', Eur. Or. 337. Τύχῃ δέ πως πρὸς ταυτὸν ὁρμισθεὶς πέδον, delatus, Soph. Ph. 548. Ab ὁρμος.
Ὁρμιηβόλος, ε, ὁ, pifcator. Ex βάλλω.
Ὅρμινον, ε, τὸ, Horminum, *Plin.* l. 18. c. 7. §. 10. herba porro ſimilis, Dioſc. Heſychio genus leguminis, Theophraſto frugum genus, *Angl.* Clary. Hinc
Ὁρμινώδης λίθος, gemma hormino ſimilis.
Ὅρμισις, εως, ἡ, applicatio navis ad terram; (2) quies in ſtatione navium. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμίσκ, ε, ὁ, monile, Dim. ab ὁρμ.
Ὁρμιςηρια, ας, ἡ, rudens, aut catena, per quam pondera ſuſpenduntur. Ab ὁρμίζω.
Ὁρμοδοτὴρ, ηρ, ὁ, portuum dator, in portum ducens, Suic. Ex ὁρμ, & δοτήρ.
ΟΡΜΟΣ, ε, ὁ, monile, colli ornamentum; (2) ſtatio navalis, Hom. Il. 1, 435.
Ὀρναπίτια, τὰ, aves, aviculæ. Vox *Dor.* Dat. ὀρναπετίοισι ap. Ariſtoph. Ab ὄρνις.
Ὀρνακὸς, ἡ, ὸν, ut ῥὶν ὀρνακὴν, *nares avis.* Ab ὄρνεον.
Ὀρνεόβρωτ, ε, ὁ ἡ, ὸ, ab avibus devoratus, Suic. Ex ὄρνεον, & βιβρώσκω.
Ὀρνεοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν. Hinc ἡ ὀρνεοθηρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars aucupandi, ſive aucupatoria. Ex ὄρνεον, & θηράω.
Ὀρνεομαντις, ὁ, augur.
Ὀρνεομιγὴς, ὲς, ex altera parte avis, ut ſiren. A μίγνυμι.
Ὀρνεόμιξ, ον, idem, ex iifd.
Ὄρνεον, ε, τὸ, avis, volucris. Ab ὄρνις.
Ὀρνεοπωλεῖον, ε, τὸ, locus ubi aves venduntur. Ab
Ὀρνεοπώλης, ε, ὁ, aviarius, Gl. V. qui aves vendit. Ab ὄρνις, & πωλέω.
Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, auguror, auſpicor. Gl.V.
Ὀρνεοσκοπία, ας, ἡ, augurium, Gl. V.
Ὀρνεοσκόπ, ε, ὁ, aruſpex, augur, auguralis, auſpicalis, Ph.
Ὀρνεοτρόφ, ε, ὁ, altiliarius, Gl. V. qui aves alit. Ex ὄρνεον, & τρέφω.
Ὀρνεώδης, ες, avium ſimilis, levis.
Ὀρνεωτης, ε, ὁ, auceps, vel qui aves vendit. Ab ὄρνεον.
Ὀρνιθαγρευτὴς, ε, ὁ, auceps.
Ὀρνιθάριον, ε, τὸ, avicula, Dim. ab ὄρνις.
Ὀρνίθαρχ, ὁ, curator avium.
Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, auſpicium, divinatio per aves. Ab ὀρνιθέω.
Ὀρνιθεος, εία, εον, ad aves pertinens; (2) gallinaceus; ut ὀρνίθειον κρέας, caro avium. Ab ὄρνις.
Ὀρνίθι, εα, εον, idem & ab eod.

Ὀρνιθευτὴς, ε, ὁ, qui capit aves, auceps. Ab
Ὀρνιθεύω, aucupor, aves capio; ὀρνιθεύομαι, auguror, auſpicor, Suid. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθιακὸς, ἡ, ὸν, ad aves pertinens. Hinc ὀρνιθιακὰ, ῶν, τὰ, ſcil. βιβλία, libri de avibus. Ab eod.
Ὀρνιθίας, ε, ὁ, ut ὀρνιθίας χειμὼν, tempeſtas aves perimens, apud Ariſtoph. ὀρνιθίαι dicuntur venti quidam boreales, Ariſtot. Ab eodem.
Ὀρνιθικὸς, ἡ, ὸν, avibus conveniens.
Ὀρνίθιον, ε, τὸ, avicula; (2) pullus gallinaceus. Dim. Ab eod.
Ὀρνιθιος, ία, ον, ad aves pertinens. Ab eodem.
Ὀρνιθοβοσκεῖον, ε, τὸ, locus ad alendas aves factus, Rob. Suic. Ex ὄρνις, & βόσκω.
Ὀρνιθόγαλον, ε, τὸ, ornithogalum, herbæ nomen. Ex ὄρνις, & γάλα, *lac. Angl.* Star of Bethleem.
Ὀρνιθογονία, ας, ἡ, avium generatio. Ab
Ὀρνιθόγον, ε, ὁ ἡ, ὸ, ex ave natus. Ex ὄρνις, & γείνομαι.
Ὀρνιθοθήρας, ε, ὁ, auceps, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 1. Ex ὄρνις, & θήρα, *captura.*
Ὀρνιθοθηράω, aves capio, aucupor.
Ὀρνιθοθηρευτικὸς, ἡ, ὸν, ad aucupium pertinens. Hinc ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, ſcil. τέχνη, ars aucupii. Ex ὄρνις, & θηράω.
Ὀρνιθοκάπηλ, ὁ ἡ, ὸ, qui aves venditat.
Ὀρνιθοκομεῖον, ε, τὸ, locus alendis avibus, i. e. aviarium. Ab
Ὀρνιθοκόμ, ε, ὁ ἡ, ὸ, avium curator, Gl. Vet. gallinarius, aviarius. Ex κομέω.
Ὀρνιθοκόος, ε, ὁ, augur, avium peritus, qui per aves ſignificata intelligit. Ex κοέω, pro νοέω, *intelligo.*
Ὀρνιθοκρίτης, ε, ὁ, collector, Ph. ſ. qui colligit & conjicit futura ex avium actionibus, augur.
Ὀρνιθολόγ, ε, ὁ ἡ, ὸ, auceps. Ex λέγω.
Ὀρνιθολόχ, ε, ὁ ἡ, ὸ, avibus inſidians, auceps.
Ὀρνιθομανέω, ῶ, magno avium amore teneor. Νεωὶ δ' ἀποσρέψαντες ἂν ὀρνιθομανῶσι, Ariſt. Av. 1289. Ab
Ὀρνιθομανὴς, ές, ὁ ἡ, ὸ, qui aves valde amat, qui avium alendarum magno amore tenetur. Ex ὄρνις, & μαίνομαι.
Ὀρνιθομανία, ας, ἡ, inſanum ſtudium alendarum avium.
Ὀρνιθόμορφ, ε, ὁ ἡ, ὸ, avium faciem ſeu formam habens. Ex μορφή.
Ὀρνιθονομεῖον, ε, τὸ, locus alendis avibus, aviarium, Suid. Ex ὄρνις, & νέμω.
Ὀρνιθόπαις, αιδ, ὁ ἡ, ὸ, avis pullus, pipio.
Ὀρνιθοπέδη, ες, ἡ, laqueus, qui avibus capiendis tenditur, tendicula.
Ὀρνιθοπώλης, ε, ὁ, qui aves vendit.
Ὀρνιθοσκοπέω, ῶ, auguror. Ab
Ὀρνιθοσκόπ, ε, ὁ ἡ, ὸ, auſpex, augur.
Ὀρνιθοτροφεῖον, τὸ, locus ad alendas aves; aviarium, Ph. (2) gallinarium.
Ὀρνιθοτροφία, ας, ἡ, avium nutritio. Ab
Ὀρνιθοτρόφ, ε, ὁ ἡ, ὸ, aves alens. Ex ὄρνις & τρέφω.
Ὀρνιθοφάγ, ε, ὁ, qui aves devorat; Ariſtot. Hiſt. An. 9, 6.
Ὀρνιθοφυὴς, ές, ὁ ἡ, ὸ, ab ave ortus. Ex φύω.
Ὀρνιθόω, ῶ, in avem muto; ὀρνιθωθῆναι, in aves mutatus eſſe, a. 1. inf. paff. Ab ὄρνις.
Ὀρνιθῶδης, ες, ὁ ἡ, ὸ, ad avium naturam accedens; (2) avium ſpeciem gerens.
Ὀρνιθὼν, ῶν, ὁ, aviarium; (2) gallinarium, Gl. V. Ab eod.
Ὄρνιξ, ιχ, ὁ, vel ἡ, *Dor.* pro ὄρνις, avis.
ΟΡΝΙΣ, ιθ, ὁ, vel ἡ, avis, ales; (2) gallina & gallus; (3) augurium; acc. ὄρνιθα, & ὄρνιν, nom. pl. ὄρνιες, & ὄρνιθες.
Ὄρνισι, *avibus*, dat. pl. ab ὄρνις.

Ὀρνιχα,

Digitized by Google

Ὄρνιχα, acc. ſ. ab ὄρνιξ, *Dor.* pro ὄρνιθα.
Ὀρνιχολόχος, ὁ, auceps. *Dor.* pro ὀρνιθ.
Ὀρνύμμι, pr. inf. act. *Ion.* pro ὀρνύναι, ab
Ὄρνυμι, excito, concito, impello; ὄρνυμαι excitor, ſurgo, me erigo, concitus feror; ὄρνυθι, excita, Imperat. Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, Il. 6, 363. Ὁ δ' ὄρνυτο χαλκῷ, ib. 3, 349. Ab ὄρω.
Ὄρνυθι, 2. plur. præſ. imper. paſſ.
Ὀρνύω, idem & ab eod.
Ὀροβάγχη, ης, ἡ, Orobanche, cauliculus ervo adnaſcens & ipſum ſuffocans. Ex ὄρος, & ἄγχω, *ſuffoco.*
Ὀρόβαγχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Ὀροβιαῖος, αία, αῖον, ervi magnitudinem habens; ervo ſimilis, ſ. colorem. Ab ὄροβος.
Ὀροβίας, ου, ὁ, idem & ab eod.
Ὀρόβινος, ίνη, ινον, ex ervo confectus.
Ὀρόβιον, ου, τὸ, parvum ervum. Dim.
Ὀροβίτης, ου, ὁ, ervo ſimilis. Ab eod.
Ὀροβίτις, ιδος, ἡ, globulum ervi referens.
Ὀροβοειδής, ές, ὁ ἡ, ervo ſimilis, ervi ſpeciem habens. Ex ὄροβος, & εἶδος.
ΟΡΟΒΟΣ, ου, ὁ, ervum, *genus leguminis.*
Ὀροβοφαγέω, ervum comedo.
Ὀροβώδης, ες, ὁ ἡ, q. d. ervaceus, ex genere ervorum. Ab ὄροβος.
Ὄρογκοι, montium tumuli, cacumina, vertices, juga. Ex ὄρος, & ὄγκος, *tumor.*
Ὀροδυνῦαι, perf. part. med. f. g. v. ὀρύσσω.
Ὀροδαμνίς, ίδος, ἡ, parvus ſurculus, ramuſculus tenellus. Dim. ab
ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, ſurculus, ramuſculus, germen, ramus.
Ὁροθεσία, ας, ἡ, deſignatio terminorum; (2) terminus poſitus. Ex ὅρος, & θέσις.
Ὁροθέσιον, τὸ, idem & ex iiſdem.
Ὁροθέτης, ου, ὁ, finitor; qui terminos & limites ſtatuit. Gl. V. terminator. Ex ὅρος, & τίθημι.
Ὀροθύνω, f. υνῶ, concito, excito, turbo, perturbo. Ἀργείους ὃ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών, Il. 13, 351. Ab ὄρω.
Ὀροιτύπος, ου, ὁ, v. ὀρειτύπος.
Ὀροκτυπέω, ου, ὁ ἡ, paſtor montanus, ap. Nic. Ex iiſd.
Ὀροκάρυον, ου, τὸ, nux montana.
Ὀρόκλυπος, ου, ὁ ἡ, in montibus reſonans.
Ὄρομαι, curo, vel ſequor; ὄροντο, imperf. ſequebantur. Ἐπὶ δ' ἀνέρες ἕσπλοι ὄροντο, Odyſſ. 3, 471.
ΟΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, orontium, *herba.*
Ὀροπέδιον, ου, τὸ, colliculus, tumulus; (2) montana planities.
Ὀροπύγιον, idem quod ὀρόπυγιον.
Ὄρος, ου, ὁ, matula. Κάχιζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσοῦν ὄρον. Ariſtoph. Acharn. 81. Aliqui leg. ὀρᾶν.
ΟΡΟΣ, ους, τὸ, mons, collis.
ΟΡΟΣ, ου, ὁ, terminus, limes, finis alicujus regionis vel agri; (2) meta, ſcopus in aliqua re propoſitus; (3) modus & regula, præſcriptum actiones temperans; (4) finitio, definitio; (5) ſic vocantur etiam cippi, columnæ, tabulæ, aliaque rerum geſtarum ſimilia monumenta, ap. Lucian.
ΟΡΟΣ, ου, ὁ, ſerum lactis; (2) aqueus humor in pice.
Ὄρος, & ὀρός, pro ὀρρός, Euſt.
Ὀρσαγγαι, οἱ, Vox Perſ. ap. Herod. benefactores regis.
Ὀροσπίζης, ου, ὁ, fringilla montana. *Angl.* a Bramblıng. Ex ὄρος, & σπίζα.
Ὄρσμα, ατος, τὸ, impetus, ſaltus. Ab ὀρύω.
Ὄρσες, g. ſ. *contr.* pro ὄρσεις, ab ὄρος.
Ὄρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἄρυσαν, ab ὀρύω.
Ὄρσις, εως, ἡ, impetus, quo quis ad aliquid fertur. Ab ὀρύω.
Ὀρσω, f. ὄσω, impetum do, ruo, impetu feror. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρσαν, Heſiod. Aſp. 412. Ab ὄρω.
Ὀροφή, ῆς, ἡ, contignatio, qualis eſt tectorum; (2) tectum; (3) lacunar, Pl. lacunar, laquearium, faſtigium, culmen, pergula. Gl. V. camera. Ab ἐρέφω, *tego.*
Ὀροφηφάγος, ου, ὁ ἡ, tecta vorans, ſeu conſumens, ut ignis.
Ὀροφηφόρος, ου, ὁ ἡ, tectum ferens; *Epith.* animalium teſtaceorum. Ex φέρω.
Ὀροφίας, ου, ὁ, in camera ſeu tecto degens. Ab ὄροφος.
Ὀρόφινος, ίνη, ινον, arundinaceus. Ab eod.
Ὀροφοιτάω, in montibus vagor, dego.
Ὄροφος, ου, ὁ, arundinis ſeu calami genus in tegendis ædibus olim uſurpari ſolitum; (2) tectum; (3) camera. Gl. V. impluvium. Ab ἐρέφω, *tego.*
Ὀροφόω, ῶ. f. ώσω, concamero, contigno. Gl. faſtigio. Ab ὄροφος. Hinc
Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum, concameratio, contignatio. Ph. lacunar.
Ὀρόφωσις, εως, ἡ, lucunarium, laquearium.
Ὀρύων, præſ. part. act. *Poët.* pro ὀρῶν, *contr.* ex ὀρόων, ab ὀράω.
Ὀρόωντι, 3. pl. pr. ind. act. *Poët.* & *Dor.* pro ὁρῶσι.
Ὀρόωτε, 2. pl. pr. opt. act. *Poet.* pro ὀρῶτε, *contr.* ex ὀρόοιτε.
ΟΡΠΗΞ, ηκος, ὁ, ramulus, ſurculus ex radice arboris enatus, ſtolo; (2) virga aculeata ad boves incitandos, ſtimulus; (3) jaculum e ramo tereti & recto; Hom. Il. 21, 38.
Ὀρρόπιασα, ης, ἡ, ſerum picis, humor, e pice, dum coquitur, defluens. Ex ὀρρός.
Ὀρροποτέω, ſerum bibo. Hinc
Ὀρροποτία, ἡ, uſus ſeri.
Ὀρροπύγιον, ου, τὸ, idem quod ὀρρός; in avibus cauda. Ex πυγή.
Ὀρροπυγόσιγλος, ου, ὁ ἡ, notas in ὀρροπυγίῳ habens. Ex ὀρρός, & σιγλός.
Ὀρρός, ου, ὁ, ſerum, Ph. Alias & ὀρός. Πάν δὲ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, Ariſtot. Hiſt. An. 3, 20.
ΟΡΟΣ, ου, ὁ, pars ſubjecta teſticulis; (2) ſacri oſſis extremum; podex.
Ὀρρωδέω, timeo, formido. Τὸν ὦδε Ζευνῆ χρησμὸν ὀρρωδῶν, Ariſt. Eq. 126. Ὀρρωδῶ τινὰ δόλον Θυραῖον, Eur. El. 839. Ab ὀρρός.
Ὀρρώδης, ες, ὁ ἡ, ſeroſus; (2) ad caudam uſque protenſus. Ab ὀρρός, vel ὄρρος. Hinc
Ὀρρωδία, ας, ἡ, metus, timor.
Ὄρσαι, aor. 1. inf. act. *Æol.* pro ὄραι, ab ὄρω.
Ὀρσάσκεν, incitabat. Imperf. *Ion.* formatur, aor. 1. ἄρσα verbi ὄρω, incito. Μίνθ' δ' ὄρσασκεν ἑταίρους, Il. 17, 423.
Ὄρσεο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *Ion.* pro ὄρσεσο, ab ὄρσω pro ὄρω.
Ὄοσης, 2. ſing. aor. 1. conj. act. *Æol.* pro ὄσῃς.
Ὀρσιγυναῖξ, αικος, ὁ, concitator mulierum. Ab ὄρω, & γυνή.
Ὀρσίκλυπος, ου, ὁ ἡ, ſtrepitum excitans, horriſonus. Ex ὄρω, & κλύπος.
Ὀρσινεφής, ές, ὁ ἡ, qui nubes excitat & accumulat, R. Suic. Ex ὄρσω, & νίφω.
Ὀρσίπεδος, ου, ὁ ἡ, quatiens ſolum, R. Ex ὄρσω, & πέδον.
Ὀρσίτης, ου, ὁ, genus ſaltationis apud Cretenſes. Ab ὄρω.
Ὄρσο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. *per Syncop.* pro *Ion.* ὄρσεο.
Ὀρσοδόκη, ης, ἡ, beſtiola quædam mordens. Ariſtot. Hiſt. An. 5, 19. Ex ὄρσω, & δάκνω.
Ὀρσοθύρη, ης, ἡ, magna & alta janua, in ſuperiori ædium parte. Ex ὄρσω, & θύρα.
Ὀρσολοπεύω, conturbo. Ἦ μι βοῶν ἕνεχ' ὧδε χολώμενος ὀρσολοπεύεις; Hom. Hym. in Merc. 308. Ὀρσολοπεύεται, *tumultuatur.* Æſch. Pr. 10. Ex λοπός. Unde
Ὀρσολοπίη, ῆς, idem, Heſ. ubi ὀρσολοπεῖ, διαπολεμεῖ, ταράσσει.
Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, tridentem impellens. Ex ἴστω, & τρίαινα.
Ὀρσύδρα, ας, ἡ, foramen, unde aqua concitato curſu proſilit. Ex ὄρσω, & ὕδωρ.
Ὄρσω, ὄρσομαι, ſurgo, propero; ut hinc ſit imperat. ὄρσειο, Il. 3, 250. Ab ὄρω.
Ὄρσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro ὀρῶ.
Ὀρτάζω, *Ion.* pro ἑορτάζω.
Ὀρταλίζω, f. ίσω, incipio alas explicare; incipio in altum ferri. Ab
ΟΡΤΑΛΙΞ, ίδος, ἡ, pullaſtra vel gallina. Hinc
Ὀρταλιχεύς, έος, ὁ, pullus implumis.
Ὀρτάλιχος, ου, ὁ, idem; (2) gallus.
Ὀρτή, *Ion.* pro ἑορτή, feſtum.
Ὀρτύγιον, τὸ, coturnicula. Ab ὄρτυξ.
Ὀρτυγοθήρας, ου, ὁ, coturnicum venator.
Ὀρτυγόκομπος, ου, ὁ, idem quod ὀρτυγοκόπος.
Ὀρτυγόκοπίων, ῶνος, ludo ὀρτυγοκοπίαν.
Ὀρτυγοκοπία, ας, ἡ, ludus, in quo coturnices in orbem collocabantur earumque feriebantur capita.
Ὀρτυγοκοπικός, ἡ, όν, ad ludum dictum pertinens. Ab
Ὀρτυγοκόπος, ου, ὁ, qui ludit ὀρτυγοκοπίαν. Ex ὄρτυξ, & κόπλω, *cædo.*
Ὀρτυγομανία, ας, ἡ, inſanus coturnicum amor. Ex ὄρτυξ, & μαίνομαι.
Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix, coturnicum maxima; Ariſtot. Hiſt. An. 8, 12. Ex ὄρτυξ, & μήτρα, *matrix.*
Ὀρτυγοπώλης, ου, ὁ, qui coturnices vendit.
Ὀρτυγοτροφεῖον, ου, τὸ, locus ubi coturnices aluntur.
Ὀρτυγοτροφέω, ῶ, f. ήσω, coturnices alo. Ab
Ὀρτυγοτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui coturnices alit. Ex ὄρτυξ, & τρέφω.
ΟΡΤΥΞ, υγος, ὁ, coturnix; (2) herba quædam.
ΟΡΤΑ, ας, ἡ, chorda, inteſtinum coctum, ap. Epichar.
Ὀρυάομαι ᾱμαι, rugio, fremo, gannio, Gl. V.
Ὄρυγμα, ατος, τὸ, foſſa, fovea. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυγμάτιον, ου, τὸ, foſſula. Gl. V. A præc.
Ὀρυγμία, ας, ἡ, foſſa, fovea, lacuna. Βρομιάδεις, ὡς ἐξ ἁλὸς ὀρυγμίη, *Aret.* Ab ὀρυγμα.
ΟΡΤΖΑ, ης, ἡ, oryza, genus frumenti. *Angl.* Rice.
Ὄρυζον, ου, τὸ, idem.
Ὀρυκτήρ, ῆρος, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab ὀρύσσω.
Ὀρύκτης, ου, ὁ, foſſor, Gl. V. Ab eod.
Ὀρυκτός, ἡ, όν, foſſus; (2) qui foſſi ſeu effoſſi ſolet, foſſilis. Ab eod.
ΟΡΤΜΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, fragor, tumultus; Hom. Il. 2, 710.
Ὄρυξ, υγος, ὁ, q. d. foſſor, inſtrumentum, quo lapides excavantur; (2) animal unicorne; (3) piſcis quidam. Ab ὀρύσσω.
Ὀρυξίς, ωος, ἡ, foſſio, foſſura. Ab eod.
ΟΡΤΣΣΩ, vel ὀρύττω, f. ξω, fodio; perf. ὀράρυχα; unde perf. part. paſſ. ὀρωρυγμένος, foſſus; ὀρυχθείς, foſſus, part. a. 1. Ὀρύττειν ὅπῃ λοφε τινὸς ἐπίκλιν τὴν τελευτῶσαν τ, Xen.
Ὀρυχή, ῆς, foſſio, foſſura; (2) roſtrum ſuis. Ab ὀρύσσω.
Ὀρφανεύω, f. εύσω, pupillorum curam gero, orphanos curo; ὀρφανεύομαι, orphanus ſum, orphanus curor. Ἑρμῆ εἶπε, κἠ τέκν' ὀρφανεύῃ, Eur. Hipp. 850. Πατρὸς θανόντος, ἐνθαδ' ὠρφανεύετο, id. Alc. 532. Ab ὀρφανός.
Ὀρφανή, pupilla, Ph. A præc.
Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas. Ab eod.
Ὀρφανίζω, f. ίσω, orphanum reddo, parentibus privo; (2) pupillorum curam gero, orphanos curo. Ὀρφανίζει μὲν κακὰν γλῶσσαν φαεννὰς ὄπος, Pind. Pyth. 4, 505.
Ὀρφανικός, ἡ, όν, ad pupillos pertinens, pupillaris; orphanus. Ab eod.
Ὀρφανικός, ἡ, όν, viduatus, orbus. Ab eod.
Ὀρφανιστής, οῦ, ὁ, curator pupillorum, tutor. Ab ὀρφανίζω.
ΟΡΦΑΝΟΣ, ὴ, όν, orbus parente vel parentibus, pupillus, orphanus; (2) orbus quavis re, viduus, carens.

Ὀρφαιό-

Digitized by Google

Ὀρφανοτρόφειον, ου, τὸ, locus, in quo orphani aluntur, orphanotropheum.

Ὀρφανοτροφία, orphanos alo ſ. educo, educationis pupillorum curam gero. Ab

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ ἡ, qui orphanum vel orphanos alit, pupillorum nutritor. A τρέφω.

Ὀρφανύω, orbefacio, Gl. V. Ab ὀρφανός.

Ὀρφιτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui myſteriis Orphicis initiat. Ex Ὀρφεὺς, & τελεστὴς.

Ὀρφναῖος, αία, αῖον, tenebricoſus, obſcurus; (2) niger, ater. Hinc ἡ ὀρφναία, ας, & ὀρφναίη, tenebræ, nox. Ab ὄρφνη.

Ὄ Ρ Φ Ν Η, ης, ἡ, *Dor.* ὄρφνα, ας, tenebræ, obſcuritas; nox. Hinc

Ὀρφνῆθεν, *Adv.* e tenebris, ex obſcuro, Suic.

Ὀρφνίνος, ίνη, ινον, ater, pullus. Ab eod.

Ὀρφνός, ή, όν, tenebroſus, obſcurus.

Ὀρφνώδης, ες, ὁ ἡ, obſcurus, tenebroſus, ater. Ab ὀσφύη.

Ὀρφεὺς, έως, *Att.* ὀρφέας, ῶ, ὁ, orphus, piſcis quidam. Acc. pl. ὀρφέας.

Ὀρχάμη, ης, ἡ, terra ſylveſtribus arboribus conſita, arboretum. Ab ὄρχος.

Ὀρχαμος, ου, ὁ, princeps, dux. Ab ἀρχή.

Ὀρχατος, ου, ὁ, plantarum ordo ſeu ſeries, Gl. V. ὄρχατοι, antes, Ph. Ab ὄρχος.

Ὀρχεῖον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχέομαι, ήσομαι, ſalto, tripudio; a. 1. ὠρχησάμην. Ὀρχεῖ καρδίαν φόβῳ, Æſch.

Ὀρχέουσι, 3. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro ὀρχοῦνται.

Ὀ Ρ Χ Ε Ω, ῶ, moveo, ſaltare facio.

Ὀρχηδόν, *Adv.* viritim. Ab ὄρχις.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχημα, ατος, τὸ, idem & ab eod.

Ὀρχησις, εως, ἡ, ſaltatio. Ab eod.

Ὀρχησουὸς, ᾶ, ὁ, ſaltatio. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχησομανέω, ῶ, ſaltationis inſano amore teneor. A μαίνομαι.

Ὀρχηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſaltator. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, pantomimus, Ph.

Ὀρχηστικὸς, ὴ, όν, ſaltatorius. Hinc ἡ ὀρχηστικὴ, ſc. τέχνη, ars ſaltandi; (2) ὁ, qui ſaltatione gaudet, ſaltator. Ab ὀρχηστὴς.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ου, ὁ, magiſter ſaltandi, qui artem ſaltatoriam docet.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orcheſtra, pars theatri, in qua chorus ſaltabat. Ab ὀρχέομαι.

Ὀρχήστρια, ας, ἡ, ſaltatrix, Gl. V. A præc.

Ὀρχήστριον, ου, τὸ, orcheſtra. Ab eod

Ὀρχηστρὶς, ίδος, ἡ, ſaltatrix. Ab eod. Hinc

Ὀρχηστρικὸς, ὴ, όν, ſaltandi peritus.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ſaltatio, ſaltandi ars.

Ὀρχίδιον, ου, τὸ, teſticulus. Ab ὄρχις.

Ὀρχίλος, ου, ὁ, orchilus, avis quædam.

Ὀρχιπέδαι, αν, τὰ, teſtes, teſticuli. Ab eod.

Ὀρχιπεδάω, vel έω, teſticulos contrecto; a. 1. ὠρχιπέδησας. Ex ὄρχις, & πεδάω.

Ὀρχιπέδη, ης, ἡ, vinculum teſticulorum.

Ὀ Ρ Χ Ι Σ, εως, teſtis, teſticulus; (2) herbæ nomen; (3) genus clivæ, (4) piſcis quidam; ὄρχεις, teſtes, teſticuli.

Ὀ Ρ Χ Ο Σ, ου, ὁ, plantarum ordo, vitium ordo; antes, Gl. V. Πυρὰ δὲ Ζοῖσιν ὄρχος χρύσιος, ἧς, (κλυτὸς ἔργα Ἡφαίστοιο) Διὸς μὴν φύλοισι καὶ ἀρχυρίοισι κάμαξι, Heſ. a. 296.

Ὀρχοτομέω, ῶ, teſtes excido, caſtro, eunuchum reddo, eviro; ὠρχοτομήθησαν, aor. 1. paſſ. caſtrati ſunt. A τέμνω.

Ὀρχοτομία, ας, ἡ, caſtratio, teſtium amputatio. Ex iiſd.

Ὀ Ρ Ω, excito, concito & *in Paſſ.* excitor, fungo, cum impetu ruo; fut. 1. act. ὄρσω, ἔσομεν, excitabimus; aor. 1. ἦρσα, ἦρσεν, excitavit; perf med. ὄρωρα, & per tranſpoſitionem ἄρορα, ἄρορ excitavit; in ſing. paſſ. ὤρθην, excitatum eſt, ortum eſt; pluſq. med. ὀρώρει, oriebatur; imperf. paſſ. ἀείρομαι, ᾄειτο, excitabatur; ἄρτο, 3. ſing. pluſq. orta eſt, prodiit; ὄρθαι, perf. paſſ. infin. excitatum eſſe, ſurrexiſſe; imperat. ὄρσο, & ὄρσεο; pro impereſect. ὄρνυτο, occurrit ὀρίνητο.

Ὀρώατο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. *Ion.* pro ἐρῷντο, ab ἐράω.

Ὀρωδίη, ῆς, idem quod ὀρφωδίη.

Ὀρώδης, ες, montanus, Phav. Ab ὄρος.

Ὀρώλω, præſ. opt. act. *Att.* pro ὀράοιμι, ab ἐράω.

Ὀρῶμες, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro ἐράομεν.

Ὄρων, pr. part. act. *contr.* pro ὀράων.

Ὄωρα, perf. ind. med. *Att.* pro ἄρμαι, ab ὄρω.

Ὀώρει, 3. ſing. pluſq. indic. act.

Ὀωρέχατο, 3. pl. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ὀρωρεχμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω.

Ὄωρσε, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Att.* pro ὄρσε, ab ὄρω.

Ὀώρυκε, 3. ſ. perf. ind. act. *Att.* pro ὄρυκε, ab ὀρύσσω.

Ὀώρυχα, perf. indic. act. *Att.* pro ὀρυχα, ab ὀρύττω.

Ὀράω, idem quod ὄρω, a cujus p. m. etiam formatur.

Ὀῶσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. *contr.* pro ἐράουσαι, ab ἐράω.

Ὅς, ἥ, ὅ, *Artic. poſtpoſ.* qui, quæ, quod.

Ὅσα, *Adv.* quantum, hactenus ut. Ab ὅσος.

Ὁσάκι, vel ὁσάκις, *Adv.* quoties, quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex. Ab eod.

Ὁσάπους, οδος, ὁ ἡ, quot pedum.

Ὁσάτιος, ε, ὁ ἡ, quantus. Ab ὅσος.

Ὁσαχῇπῃ, qua maxime ratione; ut ὁσαχῇπῃ ἂν ἴῃ ἐωυτὸν, qua maxime ratione fieri poterit, pro viribus. Ab eod.

Ὁσαχῇ, *Adv.* quibuſcumque in locis, ubicumque; (2) quotieſcumque. Ab eod.

Ὁσαχῇς, *Adv.* quot modis; (2) quoties.

Ὁσδυντί, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro ὀζουσι.

Ὁσδῶ, *Dor.* pro ὀζῶ, oleo, ſpiro odorem. Theoc. 1, 149.

Ὁσίτιος, annuus, Gl. V. Ex ἔτος.

Ὁσημερὶ, *Adv.* quotidie. Ex ἡμέρα.

Ὁσία, ας, ἡ, *Ion.* ὁσίη, ης, fas; (2) juſta funebria, honores, qui mortuis exhibentur; (3) expiatio, piatio, quæ fit ad animum religione exſolvendum. Hinc & ὁσίης ἕνεκα, perfunctorie. *it.* τῇ ὁσίᾳ, dicis cauſa.

Ὅσια, ων, τὰ, juſta, parentalia, exſequiæ, juſta funerum, honores, qui tribuuntur mortuorum ſepulturæ.

Ὁσίλω, acc. ſ. *Ion* pro ὁσίην, ab

Ὅ Σ Ι Ο Σ, ία, ιον, ſanctus, honeſtus, pius; (2) opp. & ſacro; profanus, publicus. τὸ ὅσιον, ου, quicquid legibus divinis & humanis, ſed maxime illis convenit; (2) publicum, profanum.

Ὁσιότης, ητος, ἡ, ſanctitas, ſanctimonia; (2) pietas, religio. Ab ὅσιος.

Ὁσιουργέω, ſacris operor. Ab

Ὁσιουργὸς, ὁ, ὁ ἡ, qui conſecrat, qui ſanctos reddit. Ex ὅσιος, & ἔργον.

Ὁσιόω, ῶ, ſanctum & purum ſceleris reddo; pio, expio, juſta perſolvo; (2) conſecro; (3) profano. Ὅσις σῆμ' ἔχων κυσὶ σιγᾶσθαι ὁσίει, Eur. Or. 408. Ὁσιόω δὲ τῇ γῇ, Philoſtr. Ab ὅσιος.

Ὁσίως, *Adv.* ſancte; (2) juſte. Ab ὅσιος.

Ὁσιωσις, εως, ἡ, conſecratio, expiatio. Ab ὁσιόω.

Ὁσιώτατος, ſanctiſſimus, Ph. Ab ὅσιος.

Ὁσιωτὴρ, ῆρος, ὁ, qui hoſtiam immolabat apud Delphos; vel potius victima, quæ immolabatur, quum crearetur ὅσιος.

Ὅσκεν, quiſquis, *Poët.* pro ὅς ἂν.

Ὀσμάομαι, ήσομαι, odoror, olfacio.

Ὀσμὰς, άδος, ἡ, herba quædam ab odoris ſuavitate, quæ & ononis dicitur. Ab

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, odor, cum ſuavis, tum ingratus; odor, fragrantia, Gl. V. fœtor, pedor, putor, Gl. V. Ab ὄζω. Hinc

Ὀσμήεις, εσσα, ὁ ἡ, fragrans, odorus.

Ὀσμηρὸς, ρὰ, ρὸν, olidus, fragrans, odorus.

Ὀσμησις, εως, ἡ, odor. Εὐαδῆσαι ὀσμησι τέρπει ἡ μητρι, *Arct.* Ab ὀσμάομαι.

Ὀσμύλη, ης, ἡ, ozæna, polypi genus a capitis gravi odore ita dictum. Ab eod.

Ὀσμυὸς, vel ὀσμύλος, ου, ὁ, idem.

Ὀσμύλιον, ου, τὸ, parva ozæna, Dim. a pr.

Ὀσμώδης, ες, ὁ ἡ, odoratus, odorus. Ab ὀσμή.

Ὅσον, *Adv.* quantum; (2) quatenus; (3) ad, circiter. Hinc ὅσον ὀλίγον, pauxillum, paululum; ὅσον βαιὸν, puſillum; ὅσον οὔ, vel ὁσονοὔ, tantum non, modo non, ferme, fere, pene; ὅσον ὐδέπω, quam maxime; ὡς ὅσον, nedum, non ſolum non; ὅσον αὐτικα, quamprimum, jamjam, mox. Ab ὅσος.

Ὅ Σ Ο Σ, ὅση, ὅσον, quantus, *citra interrog.* Hinc ὅσῳ μᾶλλον, quanto magis; ὅσον, quantum, quanti; ὅσον ἐπ' ἐκείνῳ, quantum in illo; ὁσον τάχος, quam celerrime; ὅσον ἥκει, quantum attinet; εἰς ὅσον, ἐφ' ὅσα, καθ' ὅσον, quatenus, in quantum, eo quod; παρ' ὅσον, niſi quod, ideo, extra quam; ἐς ὅσον, quamdiu; ὅσοι, ὅσαι, ὅσα, quot, qui, quæ; ὅσοι περ, quicumque, quot.

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, qui, quæ quod.

Ὅ Σ Π Ρ Ι Ο Ν, ου, τὸ, legumen; ὅσπρια, legumina.

Ὁσπριοθήκη, ης, ἡ, granarium, Ph.

Ὁσπριοπώλης, ου, ὁ, leguminum venditor, Gl. V. leguminarius. Hinc

Ὁσπριόπωλις, ιδος, ἡ, leguminum venditrix.

Ὁσπριοφαγέω, legumina edo.

Ὁσπριάδης, εος, ὁ ἡ, legumini adſimilis, qui e leguminum genere eſt. Ab ὅσπριον.

Ὄ Σ Σ Α, ης, ἡ, vox; (2) fama, rumor; (3) Omen; (4) oraculum.

Ὅσσαι, *quantæ*, nom. plur. *Poët.* pro ὅσαι.

Ὁσσάκις, pro ὁσάκις, quoties. Ab ὅσος.

Ὁσσάτιος, v. ὁσάτιος.

Ὅσσι, acc. dual. *per Apoc.* pro ὅσσε, ab ὄσσος, ου; occurrit, & Dat. pl. ὅσσοις alicubi, quaſi ab ὅσσος, ου.

Ὅσσετο, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* ἄσσετο, ab ὄσσομαι.

Ὀσσόμαι, vaticinor, eminor, augurer; (2) religioni habeo, reformido. Ab ὄσσα.

Ὁσσίχος, ίχη, ίχον, quantulus, quam parvus, quam exiguus. Ab ὅσσος.

Ὄσσομαι, auguror, vaticinor; (2) in animo fingo, imaginor, cogito, prævideo, proſpicio. Κακὰ δ' ὅσσετο θυμῷ Θνητοῖς ἀνθρώποισι, Heſiod. Θεογ. 551. Ὄσσοντο δ' ὀλέθριον, Odyſſ. 2, 152. Ab ὄσσα, vel ὄσσος.

Ὄσσος, ου, ὁ, oculus, Æl. Ic Pr. 144.

Ὄσσος, η, ον, quantus, *Poët.* pro ὅσος.

Ὀστᾶ, *teſtæ*, nom. pl. ab ὀστέον, ſed ὀστᾶ, *oſſa*, nom. pl. *contr.* pro ὀστέα, ab ὀστέον.

Ὀστάρα, ας, ἡ, forceps, volſella, qua oſſa eximuntur. Ex ὀστέον, & ἄρω.

Ὀστάριον, ου, τὸ, oſſiculum, Dim. ab ὀστέον.

Ὅστε, vel ὅς τε, ἥ τε, ὅ τε, qui, quæ, quod.

Ὀστέϊνος, ίνη, ινον, oſſeus, ex oſſe. Ab ὀστέον.

Ὀστεογενὴς, ὁ, ὁ ἡ, oſſa procreans, Suic. A γείνομαι.

Ὀστεοκάπτης, ου, ὁ ἡ, oſſa tundens; oſſifragus. A κόπτω.

Ὀστεολογία, ας, ἡ, ſermo, liber, ſeu tractatus de oſſibus; (2) oſſium collectio. Ex λόγος, vel λέγω, *colligo*.

Ὀ Σ Τ Ε Ο Ν, ου, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, oſſis.

Ὀστέοφιν, *Adv.* ex oſſibus. Ab ὀστέον. Unde

Ὀστίνος, η, ον, oſſeus, ex oſſe factus.

Ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Gen.* ὅτευ, ἧστις, ὅτου, quis, quisquis, quicumque, quilibet.

Ὀ Σ Τ Λ Ι Γ Ξ, ιγγος, ἡ, ſcintilla, flamma erecta; (2) cirrus, cincinnus.

Ὀστεοδοχεῖον, ου, τὸ, oſſium receptaculum, Gl. V. ὀστεοδοχεῖα, oſſuaria. A δοχεῖον.

Ὀστεώδης, ες, oſſi ſimilis. Ab εἶδος.

Ὀστεοθήκη, ης, ἡ, oſſium repoſitorium, ubi mortuorum oſſa reponuntur.

Ὀστεοκατάκτης, ου, ὁ, oſſifragus. A καταγνύω.

Ὀστεοκλάστης, ου, ὁ, oſſifragus, Ph. A κλάω.

Ὀστεοκόπτης, ου, ὁ ἡ, Ph. idem quod ὀστεοκάπτης.

Ὀστεοσαξ, ακος, ὁ, oſſifragus, Gl. V.

Ὀστεολογέω, ῶ, oſſa lego, oſſa colligo; (2) parentis, indago more eorum, qui crematorum oſſa colligebant.

Ὀστεολογεῖον, ου, τὸ, oſſilegium, Gl. V.

Ὀστεολογίω, ου, τὸ, idem. Ab

Ὀστεολόγος,

Digitized by Google

Ὀστολόγος, ὁ ᾗ ἡ. qui ossa legit seu colligit, Gl. V. ossilegus. A λέγω, colligo.
Ὀστομαχία, ας, ἡ, certamen, sive ludus officulorum, sive ossiculis. Ex μάχη.
Ὀστομάχιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.
Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os; ὀστᾶ, ossa.
Ὀστοφαγέω, ῶ, ossa comedo.
Ὀστοφαγίω, ῶ, ossa ostendo, ossa conspicienda præbeo. A φαίνω.
Ὀστοφυεῖς, nom. pl. pro ὀστοφυΐς, ab
Ὀστοφυὴς, ίος, ὁ ᾗ ἡ, osseus natura, R. A φύω.
Ὀστρακεύς, έως, ὁ, testaceus.
Ὀστρακίας, ου, ὁ, figulus.
Ὀστρακικὸς, ἡ, όν, testaceus.
Ὀστρακίτας, ου, ὁ, ut ὀστρακίτης λίθος, gemma testacea. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακίζω, f. ίσω, testulis in urnam conjectis damno, relego; ὀστρακίζομαι, relegor; perf. part. ὠστρακισμένος, damnatus, relegatus. Ab eod.
Ὀστρακίνδα, ης, ἡ, ostracorum ludus. Ab eodem.
Ὀστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, e figulina terra factus; fictilis, Gl. V. Ab eod.
Ὀστράκιον, ου, τὸ, parva testa, testula, conchula; (2) fictile testaceum, Dim.
Ὀστρακὶς, ίδος, ἡ, pinea, ipseque nucleus nucis pineæ. Ath. Libr. 1. (2) simulacrum Veneris, Hes. Ab eod.
Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, ostracismus, relegatio per testulas. Ab ὀστρακίζω.
Ὀστρακίτης, ου, ὁ, testaceus testam referens, ut ὀστρακίτης λίθος, ostracites, gemma testacea, testam referens. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακῖτις, ιδος, ἡ, ostracitis, ut præc.
Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, testa tectus, cui testa loco cutis seu pellis est. Τὰ ὀστρακόδερμα ἄριστα ἐστίν, ὅταν κύῃ, Aristot. Hist. An. 8, 30. Ex ὄστρακον, & δέρμα.
Ὀστρακόεις, όεσσα, όεν, testaceus. Ab
ΟΣΤΡΑΚΟΝ, ου, τὸ, testa nativa, qualis ovorum, testudinum, & similium; (2) testa figlina; (3) testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.
Ὀστρακόφλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, tergum testaceum habens.
Ὀστρακοποιὸς, οῦ, fictiliarius, Gl. V. A ποιέω.
Ὀστρακόρινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, q. d. qui testaceo est naso, testaceus, Suic. Ex ῥὶν.
Ὀστρακοφορία, ας, ὁ, ostraci sive testulæ latio, quum suffragia ostraco sive testa feruntur. A φέρω.
Ὀστρακόχρους, contr. ὀστρακόχρως, ου, ὁ ᾗ ἡ, testaceam cutem habens. A χρὶα.
Ὀστρακόω, ῶ, in testam verto, testacea duritie obduco; ὀστρακόομαι, ώμαι, in testam mutor; ὠστρακωμένη, perf. part. putamine ovi contecta; item in testas contrita. Ab ὄστρακον.
Ὀστρακώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, testaceus, testam imitans, Dioscor. l. 5. Ab eod.
ΟΣΤΡΕΙΑ, & ὄστρια, ων, τὰ, ostrea, pisces testis tecti.
Ὀστρεογραφὴς, ους, ὁ ᾗ ἡ, ostro pictus seu scriptus. Ex ὄστρειον, & γράφω.
Ὄστρειον, & ὄστρεον, ου, τὸ, ostreum, ostrum, color purpureus. Hinc
Ὀστρεῖος, εία, ειον, purpureus.
Ὀστρεώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, ostrea referens, ostrea imitans. Ab eod.
Ὀστρέιον, ου, τὸ, idem quod ὄστρειον.
Ὀστρεώδης, idem quod ὀστρεώδης.
Ὀστρίτης, ου, ὁ, ut ὀστρίτης λίθος, lapis ostrites, ap. Orph.
Ὀστρύα, ας, ἡ, idem quod
ΟΣΤΡΥΣ, υος, ἡ, ostrys, arbor, quam nonnulli syringam cæruleam esse volunt. *Argl.* The Horn-beam Tree.
Ὀστώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, osseus, ossibus abundans; (2) ossi similis. Ab ὀστέον.
ΟΣΦΡΑΙΝΟΜΑΙ, fut. ὀσφρανέομαι, odoror, olfacio; ὀσφρανθῆναι, a. 1. infin. olfacere, olfeciſſe. Κρομμύων ὀσφραίνομαι, Arist. Ran. 673. Τὴς ἵππου τὸ ῥαινιδος, id. Lys. 621. Ὁ δὲ ἄρρην ὀρᾷ, διὰ τὸ ὀσφραίνεσθαι τῇ ὄρᾳ, Hesych. Ὀσφραίνεται τῇ ὄρᾳ, Aristot. Hist. An. 6, 24.
Ὀσφραντήριος, α, ον, olfaciendi vim habens, qu. ab ὀσφραντὴρ.
Ὀσφραντὴς, ῆ, ὁ, odorator, olfactor.
Ὀσφραντικὸς, ἡ, όν, qui odoratu percipi potest, odorabilis; (2) odoratus valens, fagax. Gl. Vet. odorator.
Ὀσφραντὸς, ἡ, όν, olfactu excitans, olfactorius. Ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφρήσομαι, ώμαι, f. ήσομαι, odoror, olfacio. Κάτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα, Aristoph. Vesp. 788. Ab eod.
Ὀσφρασία, ας, ἡ, odor. A
Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus, olfactus, ipsa facultas odorandi; ὀσφρήσεις, pl. nares.
Ὀσφρητικὸς, ἡ, όν, idem quod ὀσφραντικός.
Ὀσφρητὸς, idem quod ὀσφραντὸς. Ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφρόμενος, part. præs. med. *per Sync.* pro ὀσφραινόμενος, ab ὀσφραίνομαι.
Ὀσφυαλγέω, coxæ dolore laboro. Ab
Ὀσφυαλγὴς, ές, coxæ dolore laborans
Ὀσφυαλγία, ἡ, dolor coxendicis. Ab ἄλγος.
ΟΣΦΥΣ, ύος, ἡ, lumbus, coxa, Gl. V.
ΟΣΧΕΑ, ας, ἡ, scrotum, Aristot.
Ὀχεῖον, ου, τὸ, ὀχιὸς, οῦ, ὁ, idem.
Ὀχὴ, ης, ἡ, palmes; etiam pro scroto.
Ὄχιον, ου, τὸ, flexuosa circa os vulvæ extuberantia.
Ὄχος, ου, ὁ, ramus vitis, palmes; (2) ramulus tenellus quivis.
Ὀχοφόρια, ων, τὰ, festum, quo palmites racemis onustos gestabant Athenis. Ab
Ὀχοφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vitis palmitem racemis onustum gestans. A φέρω.
Ὀχοφορικὸς, ἡ, όν, in ὀχοφορία solitus, usitatus.
Ὅταν, vel ὅτ' ἄν, quando, quum. Ὅταν δάκτυλον, cum primum. Ὅταν δάκτυλον οἱ νεηνίαι δυώδη σίτιδι, ἐκβάλλεσι τύπτοντες ἐκ τῆς νιοτθείας, Aristot. Hist. An.
ΟΤΕ, *Adverb.* quando quum; ὅτε δήποτε, quandocumque, Gl. V.
Ὁτὲ, aliquando, quandoque.
Ὅ, τι, pro ὅστις, qui; ἥ τε, quæ; ἅτε, cujus.
Ὅτεο, *Ion.* pro ἅτινος, ab ὅστις.
Ὅτευ, *Dor.* ex Attico ὅτου, pro eodem.
Ὅτεῳ, dat. s. *Ion.* pro ᾧτινι, ab eod.
Ὅτι, *Conj.* quod, quia, eo quod, propterea quod; (2) quam, *cum Superl.* ut ὅτι πολλοὶ σοι, quam plurimi, pro accus. cum infinit. relative; ubi plerumque abundat, per Hebr. *Ern.*)
Ὅ, τι, quod; ὅ, τι ἄν, quodquod, quidquid.
Ὁτιὴ, *Conj.* quoniam, quia. Hinc ὁτιηπὶ, quam ob causſam, cur. Ab ὅτι.
Ὅτι μὴ, nisi, Gl V.
Ὁτιδὴν, quidlibet, quidvis, quodlibet, quodvis, quodcumque. Ex ὅ, τι & δήν.
Ὅτις, quis, qui, Gl. V. ὅτ. *Poët.* ὁτέο, *Ion.* ὁτου, Dat. ὅτῳ, cui Acc. ὅντινα.
Ὀτλέω, f. *Ομ.* ἐρumnas ſuſtineo, patior, perfero; (2) ſuſtineo, fero. Καπνὸς κάματον βαιὸν ὀτλέσει, Apollon. Ab ὄτλος.
Ὀτλέων, idem. Πεῖραν ὀτλήσας κακῶν, Lyc. 819.
Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna, labor, miſeria. A τλάω.
Ὀτοβέω, ſtrepito, tumultuor, perſono. Ab
ΟΤΟΒΟΣ, ου, ὁ, ſtrepitus, tumultus, ſonus, ſonitus. Ὀτοβος δ' ἄπλητος ὀρωρὴ, Heſ. Th. 809.
ΟΤΟΤΟΙ, ὀτοτοῖ, heu! hei!
Ὅτου, *Att.* pro ἅτινος, ab ὅστις.
Ὀτοτύζω, fleo, diro ὀτοτοῖ, fut. ὀτοτύξω. Ἔρασκε κεἰ μὴ τὰ ζήματα νήσω, ὀτοτύξω μακρὰ τὼ κεφαλὼ Arist. L. 522.
Ὀτραλέως, *Adv.* accurate, ſedulo, diligenter, celeriter. Οἱ δ' ὀτραλέως ἐνόησαν. Heſ. C. 410. Ab ὀτρυνέω.
Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, ſedulus. Ab eod.
Ὀτριχὲς, ſimiles pilo, ejuſdem pili; pro ὁμότριχες. Ab ὁμόθριξ.
Ὀτρυνέω, urgeo, incito, urgebo. Ὀτρυνέω δ' ἐνὶ θυμῷ, Il. 10, 54. Ὀτρυνέων Δαναὸς, ib. 13, 209. Ab ὀτρύω.
Ὀτρυντικὸς, ἡ, όν, incitatorius. Ab eod.
Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, inſtigatio. Ab eod. Λαῶν ὀτρυντὼ ποτιδέγμενος ἰσανάδω, Hom. Il. 19, 234.
ΟΤΡΥΝΩ, f. υνῶ, & υνέω, incito, inſtigo, adhortor. Πρῶτα μὲν ὀτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἀνδρας, Il. 16, 495. Αὐτοὶ δ' ὀτρύνθω ἐμοὶ ἅμα πάντες ἑπέσθαι, Odyſſ. 10, 425. Εἶμι ᾗ ὀτρυνέω ἀνσήμφαι, Hom. Il. 10, 55.
Ὄτλα, pro ὄντα, fama, omen.
Ὀτλεία, ας, ἡ, vaticinatio, divinatio; (2) religio, ſuperſtitio. Ab
Ὀτλέομαι, ominor. Ὀτλεσάμενος τι περὶ πάντων πραγμάτων, Polyb. Ab ὄτλα.
Ὅ, τλι, per Diplaſiaſmum pro ὅ, τι, *quodcumque*, (quia, quoniam, *Poët.* pro ὅτι, *Ern.*) Ὅτλι τάχιστα, quam citiſſime.
Ὅτλικεν *Poet.* pro ὅ τι, & κεν, i. e. ὅ, τι ἄν, quicquid, quamcunque.
Ὄτλις, ιος, ἡ, adſpectus, oculus, *Heſ.* Ὄτλιες ἀχλυόεσσαι, *Aret.*
Ὀτλοβέω, ῶ, ſtrepito. Ὑπὸ δ' κνρόπλας ὀτλοβεῖ, Æſchyl.
Ὄτλος, ου, ὁ, ſtrepitus.
Ὄτλομαι, ominor. Ab ὄτλα.
Ὅτω, *Att.* pro ᾧτινι, ab ὅστις.
Ὀτ, *ſequente Conſonâ*, ὐκ, *ſequente Vocali levigata*, ὐχ, *ſequente Vocali aſperata*, *Adv.* non, haud. Hinc ὐ γὰρ, non enim, nonne; ὐ γὰρ ἀλλὰ, etenim; ὐ γὰρ τοι ἀλλὰ, quippe, ſiquidem, enimvero; ὐ γὰρ ἄν, aliqui non, alioqui non tamen, ὐ γὰρ ἂν φωτὸς, numquam enim alioqui; ὐ γὰρ ἂν πω, abſit enim; ὐ μὴν nequaquam; ὐ μὴν γὰρ, non enim; ὐ μὴν δὲ, minime vero; ὐ δὲ, non, nequaquam, ne; ὐ μὲν, vel ὐ μὲν γε, non tamen, verumtamen non, nec tamen, tametſi; ὐ μὲν ἀλλὰ, ὐ μὲν ἀλλαγε, enim vero, at vero; ὐ μὲν ἀλλὰ ἁ, tum vel maxime; ὐ μὲν ἠδὲ, ὐ μὲν ἠδὲ, ὐ μὲν ἔτε, ſed nec, nec tamen, neque vero; ὐ μὲν πω, haud dum tamen, nondum tamen; ὐ μήποτε, haud umquam, nequaquam; ὐ δήτα, nequaquam, minime; ὐ πάνυ τι, non admodum, omnino non, raro; ὐ πως, nequaquam, nullo modo; ὐ τι γε, nedum, minime, haud ſane; ὐ τι μὴ δὲ, neutiquam tamen; ὐχ ὅτι, ὐχ ὅπως, non ſolum.
Οὗ, *Adverb.* ubi; (2) quo; ἔστιν ᾧ, alicubi.
Οὗ, *miſſili*, 2. ſing. a. 2. ind. med. *Att.* pro ἐο, *Ion.* pro ἕσο, ab εἶμι.
ΟΤΑ, *Interj. irridentis*, vah!
ΟΤΑΙ, væ! *Interj. dolentis*; (2) *imprecantis*; (3) *comminantis*.
ΟΥΑΣ, ατος, τὸ, auris; (2) anſæ; pl. ὦατα, aures, anſæ, Dat. ὠασιν, auribus. Ab ὠή. Hinc
Οὐάτιος, ία, ιον, extremus, imus.
Οὐατόεις, όεντος, auritus. Ab eod.
Οὐγγία, ας, ἡ, uncia. Vox Latina.
Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terreſtris; (2) ſubterraneus. Ab ὦδαξ.
Οὐδαμᾶ, *Adv.* nullo modo, numquam. Ab οὐδαμός.
Οὐδαμῆ, *Adv.* nullo modo, numquam, nuſquam, nullo loco, nullum in locum.
Οὐδαμινήσδην, contemptius, Comp. Att. ab
Οὐδαμινὸς, ἡ, όν, qui nullius eſt pretii, contemptus, nugatorius, nihili.
Οὐδαμόθεν, *Adv.* nullo ex modo, nulla ex parte.
Οὐδαμόθι, nuſquam, nullo in loco. Ab eod.
Οὐδαμὸς, ἡ, όν, ne unus quidem, nullus. Ex οὐδὲ, & ἁμὸς, *unus*.
Οὐδαμόσε, nuſquam, nullatenus.
Οὐδαμᾶ, *Adv.* nuſquam, nullo loco.
Οὐδαμῶς, *Adv.* nullatenus, nullo modo, minime. Ab οὐδαμός.
Οὐδας, τὸ, ſolum, pavimentum, humus, terra, Dat. ὦδι ab inuſ. ΩΔΩ. Κάρη δ' εἰς ὦδας ἰρᾷ, Heſ. Op. 522.

Οὐδὲ, *Conjunct.* neque, nec, ne quidem. Hinc οὐδὲ γὰρ, neque enim; οὐδέ γε, neque; οὐδὲ εἷς, οὐδ' ἂν εἷς, ne unus quidem, nullus; οὐδὲ ἓν, nihil; οὐδ' ὁπόσοι, multum abeſt; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένοιτο, quidquid accidiſſet; οὐδ' ἂν ὁτιοῦν γένηται, ne ſiquidem fiat quidlibet, quidquid evenerit; οὐδὲ πολλῷ δεῖ, οὐδ' ὀλίγῳ δεῖ, multum abeſt. Οὐδὲ μὴν οὐδὲ, Hom. Il. 10, 299. Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt, *S. Clarkius ad locum*, οὐδὲ μὴν, neque; οὐδὲ μέν, neque vero, nec tamen; οὐδὲ μήποτε, neque umquam; οὐδέ τι, neque; οὐδέτι πω, nondum, necdum; οὐδ' ὅπως, ἀλλ' οὐδὲ, nullo modo, non dicam, ſed ne quidem, οὐδ' ὡς, ne ſic quidem; οὐδ' ἀρχήν, neutiquam.

Οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, *Gen.* οὐδενὸς, οὐδεμίας, οὐδενὸς, nullus. Hinc οὐδὲν ἧττον, οὐδὲν ἧσσον, nihilominus, non minus; οὐδὲν οἴομαι, nihil vetat, nihil impedit; οὐδὲν, etiam idem eſt, quod οὐ, non; οὐδέν ὅτι ἔστι, nihil quidquam.

Οὐδένεια, ας, ἡ, vanitas, vilitas. Ab οὐδείς.

Οὐδενία, ἡ, idem & ab eod.

Οὐδενόσωρος, ος, ὁ ἡ ἡ, nulla cuſtodia ſeu cura dignus, non curandus. Ex ὄρα.

Οὐδέπη, *Adv.* nullo modo, haudquaquam.

Οὐδήποτε, *Adv.* numquam, neque umquam.

Οὐδέπω, *Adv.* nec dum, nondum.

Οὐδεπάποτε, *Adv.* numquam, nullo umquam tempore.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, neuter. οὐδέτερον, οὐδέτερα, neutrius generis. Ab οὐδὲ, & ἕτερος.

Οὐδετέρωθι, *Adv.* neutro modo; (2) neutro genere, neutraliter.

Οὐδετέρωσε, *Adv.* neutro, neutram in partem. Ab eod.

Οὐδήπου, *Adv.* non utique, neutiquam; (2) numquid? annon? *unde*, οὐδήπουθεν.

Οὐδοπαδῶν, *Adv.* nullo modo.

Οὐδός, ὁ, limen, lapis ſeu lignum in ima januæ parte, qua in ædes intratur. Ἀμφίλαφες ἀφυσέιεπτον, ἀμειδόμβμαι μέγαν οὐδὸν, Heſiod. Op. Theogon. 749. Ab ὀδός.

Οὐδοτιδῆ, nihil quidquam; (2) *Adv.* nequaquam, nullo modo.

Οὐθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, *proprie* belluarum; (2) ſumen, cibus in deliciis olim habitus; (3) ubertas, feracitas, pars agri maxime fœcunda. Hinc

Οὐθατόεις, όεσσα, όεν, mammoſus.

Οὐθεὶς, ενὸς, ὁ, nemo, nullus.

Οὐθένεια, ας, ἡ, idem quod οὐδένεια.

Οὐθίτερος, έρα, ερον, neuter.

Οὐκλὶ, *Adverb.* non equidem; (2) non. Ab οὐ.

Οὐκ, vide οὐ.

Οὐκέτι, *Adv.* non amplius.

Οὐκί, *Adv.* non. Ab οὐκ.

Οὐκὶν, *Adv.* non certe, nullo modo.

Οὐκοῦν, *Adv.* nonne? (2) atqui; (3) profecto, enimvero; (4) itaque, igitur.

Οὐλα, τὰ, gingivæ; ſing. non habet. Gl. V.

Οὖλα, *Adv.* ſcite, commodum. Οὖλα δὲ Κέρητές γε πρὸ πρύλιν ἀρχήσαιτο, Callim. Hymn. in Jov. 52.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, hordeum; (2) mola ſalſa, qua hoſtiæ adſpergebantur. Ab ἅλς.

Οὐλαμηφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, agmen ſeu turmam habens. Ex οὖλαμος, & φέρω.

Οὖλαμὸς, ου, ὁ, conſertum agmen, globus. Εἶναι τὸν οὐλαμὸν φησὶ ἱππέων πεντήκοντα τὸ πλῆθος ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταχθέν, Plut. in Lycurg. cap. 23. Ab οὖλος.

Οὐλὰς, άδος, ἡ, criſpa; (2) denſa, opaca. Nic. Al. 260. Ab eod

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, vulnus pœne curatum; nota vulneris ſanati. Ab οὖλος, *ſanus*.

Οὐλιμος, ίμη, ιμον, exitioſus, perniciosſus, Heſ. Ab ὄλυμι.

Οὐλιος, ία, ιον, Dim. Ab οὖλος.

Οὐλοβόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, exitialia & peſtifera vorans.

Οὐλοδέτης, ου, ὁ, merges. Ex οὖλος, & δέω.

Οὐλόδετον, ου, τὸ, funiculus ex culmis contortus. Ex iiſd.

Οὐλόθριξ, χος, ὁ ἡ ἡ, criſpos habens capillos.

Οὐλόθυμος, ος, ὁ ἡ ἡ, noxio & exitiali animo præditus.

Οὐλοθυσία, ας, ἡ, ſacrificium perfectum.

Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo, mola inſperſa ſacrifico; molas inſpergo victimis. Ex οὐλαὶ, & θύω.

Οὐλοκάρηνος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui criſpo capite eſt, ſive criſpos capillos habet. Ex κάρηνον.

Οὐλόκερως, ος, ὁ ἡ ἡ, totus, ſive admodum cornutus. Ex ὅλος, & κέρας.

Οὐλοκόμαλες, ων, criſpos capillos habens.

Οὐλοκικινα, τὰ, cincinni. Teleſilla, ap. Poll.

Οὐλομελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui integris membris eſt, ex omnibus membris conſtans. Ex ὅλος, & μέλος. Hinc

Οὐλομελία, ας, ἡ, *Ion.* οὐλομελίη, ης, ἡ, integra ſ. abſoluta natura omnibus membris conſtans.

Οὐλόμβρος, ος, ον, perniciosſus, exitialis. Ab ὀλόμβρος, a. 2. verbi ὄλνυμι, pro ὀλέω.

ΟΥΛΟΝ, ου, τὸ, gingiva, caro, quæ dentes continet. pl. οὖλα. Οὐλυσιν ἐξήμελξας γάλα, Æſch. Ch. 881.

Οὖλον, acutè, ab οὖλος, Hom. Il. 17, 756.

Οὐλὸς, ὴ, ὁ ἡ ἡ, perniciosſus, exitioſus, exitialis, noxius. Ab ὄλνυμι, *perdo*.

Οὖλος, η, ον, integer, ſanus, perfectus; (2) tener, mollis; (3) criſpus, contortos crines habens. *Ion.* pro οὖλος. Χλαιναν τ' ἀιεμοσκεπείαν ἔλαν τε ταπήτων, Hom. Il. 16, 22.

Οὐλὸς, exitialis; ab ὄλνυμι, *perdo*.

ΟΥΛΟΣ, ου, ὁ, merges, manipulorum collectorum faſcis; (2) hymnus in Cererem.

Οὐλότης, ητος, ἡ, ſalubritas; (2) mollities, teneritudo; (3) coma criſpa, criſpitudo. Ab οὖλος.

Οὐλοτριχέω, ῶ, criſpor, criſpam comam habeo, Suic. Ex οὖλος, & θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοτριχάτιρος, ος, qui criſpioribus eſt capillis; Comp. ab οὐλότριξ, ος. p. οὐλόθριξ.

Οὐλοφοίνιον, ου, τὸ, chamæleon niger, herba viſcum profundens. Ex οὖλος, & φόνος.

Οὐλοφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ. Hinc οὐλοφυὲς, maſſa mollis. Ex ὅλος, & φυή.

Οὐλόφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, criſpa folia habens.

Οὐλόχυτα, ων, τὰ, primitiæ ante ſacrificium, molæ, quæ victimis adfundebantur. Gl. V. hordeacea; Hom. Il. 1, 449. Ex οὐλαὶ, & χύω, *fundo*.

Οὐλίχυ, ῦν, αἱ, idem; (2) caniſtra, ex quibus molæ olim adfundebantur. Ex iiſd.

Οὐλίω, ad cicatricem perduco; οὐλωθῆναι, ad cicatricem perduci, Ariſtot. Ab οὐλὴ.

Οὐλυμπόνδε, in Olympum. A ſeq.

Οὔλυμπος, ου, ὁ, *poet.* pro Ὄλυμπος.

Οὖλος, bene valeo, ſanus ſum; occurrit hinc tantum ἔλε, imp. bene tibi ſit, ſis felix. Οὖλε τὸ ἡ μέγα χαῖρε, Od. 24, 401.

Οὐλὼ, όος, ἡ, Ceres. Ab οὖλος, *merges*.

Οὐ μὰ Δία, non per Jovem!

Οὐμμὲν, *Adv.* non certe, non profecto; (2) non quidem; (3) verumtamen non.

Οὐμμήτοι, *Adv.* nequaquam.

Οὐμμήτοι, *Adv.* non tamen, verumtamen non. Hinc & ἐμμήτοιγε, idem, & ἐμμήτοι ἀλλὰ, vel ἀλλάγε, verumtamen. Οὐ μὴν ἀλλὰ ἡ, attamen etiam.

Οὖμὸς, *Æol.* pro ὁ ἐμὸς, *meus*.

ΟΥΝ, *Conjunct.* ergo, igitur, ideo, itaque. Variis particulis ſubjunctum vacat.

Οὕνεκα, pro ὃ ἕνεκα, *cujus gratia*.

Οὐνεκεν pro ὃ ἕνεκεν, *propterea, cujus gratia*.

Οὔνειδε, 2. pl. præſ. ind. med. *Ion.* pro ὀνείδετε, ab ὄνομαι, *vitupero*; Il. 24, 241.

Οὔνομα *Ion.* pro ὄνομα.

Οὐνομάζω, *Ion.* pro ὀνομάζω, nomino, appello, recenſeo.

Οὐνομαίνειν, *Ion.* pro ὀνομαίνειν,

Οὐνόμαστὸς, ὴ, όν, clarum nomen habens, celebris, nobilis. A præc.

Οὖξ, *Dor.* pro ὁ ἐξ.

ΟΥΣ ΟΝ, ος, τὸ, ſorbum, genus fructus, pl. ὗα, ſorba, Ph.

Οὖπερ, *Adv.* ubi. Ex ὅς, & περ.

Οὖπις, ὴ, Upis, Dianæ epith. Call. in Dian. 204.

Οὐπιτρίπλος, q. d. contritus, conteri dignus, perditus; pro ὁ θρίπλος.

Οὔπιθι, *Adv.* nuſquam, nullibi.

Οὔποκα, numquam, *Dor.* pro ὔποτε.

Οὔποτε, *Adv.* haud unquam, nunquam.

Οὔπω, *Adv.* nondum, necdum. Hinc ὔπάποτε, numquam.

Οὔπως, *Adv.* nequaquam, nullo modo.

ΟΥΡΑ, ας, ἡ, cauda; in exercitu extremum agmen; navi etiam tribuitur pro πρύμνα, puppis.

Οὖρα, τὰ, limites, termini, pro ὅροι, Hom. Il. 23, 431. Ab ὄρος.

Οὐραγέω, ῶ, extremum agmen duco.

Οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. Ab

Οὐραγὸς, οῦ, ὁ, extremi agminis ductor. Ex ὀρὰ, & ἄγω.

Οὐραῖος, αία, αῖον, ad caudam pertinens, extremus. Hinc τὸ οὐραῖον, ου, extrema pars oſſis ſacri; cauda; extrema pars multitudinis alicujus. Ab οὐρά.

Οὐρακες, ὁ, media pars remi, Poll.

Οὐρήν, ῆος, ἡ, meatus urinarius, per quem urina e renibus in veſicam deſluit; (2) matula, vas urinarium. Ab ὄρνυμι.

Οὐρανία, ας, ἡ, Urania, una e Muſis; (2) Venus quædam; (3) ludus quidam pilæ. Ab οὐρανὸς. Hinc

Οὐρανιάζειν, ludere τῷ οὐρανίᾳ, Heſ.

Οὐρανιὸς, ὸν, ὁ, cœleſtis, cœlicola; cui cœleſtis eſt origo. Ab οὐρανὸς.

Οὐρανίζομαι, cœlum peto; unde οὐρανίζετο Heſ. ad cœlum petingebat. Ab eod.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel οὐράνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cœleſtis; (2) ſublimis; (3) admirandus, divinus, magnus. Hinc θεοὶ οὐράνιοι, ῳκ, dii cœleſtes, cœlites. Gl. V. ſuperi; & τὰ οὐράνια, ων, imbres; οὐράνιον ὅσον, immane quantum. Ab eod.

Οὐρανίσκος, ος, ὁ, tentorium rotundum, orbiculare, lacunar tabernaculi orbiculare; (2) palatum; (3) fidus cœleſte, *Corona auſtralis*. Ab eod.

Οὐρανίων, ονος, ὁ, cœleſtis. Gl. V. cœlicola. Οὐρανίονες, cœlites, cœlicolæ, dii.

Οὐρανοβάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cœlum ſcandens, per cœlum gradiens. Ex βαίνω.

Οὐρανοβατέω, ῶ, in cœlum penetro; per cœlum gradior; cœlum ſcando. Ex iiſd.

Οὐρανογνώμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cœli ſeu rerum cœleſtium peritus.

Οὐρανοδεικτέω, ος, ὁ ἡ ἡ, qui a cœlo oſtenditur, a cœlo oſtenſus. Ex δείκνυμι.

Οὐρανοδρομέω, ῶ, curſu in cœlum tendo. Ab

Οὐρανοδρόμος, ος, ὁ ἡ ἡ, curſu cœlum petens. Ex τρέχω, p. m. δίδρομα.

Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, cœleſtis. Ab οὐρανὸς.

Οὐρανόθεν, *Adv.* cœlitus, e cœlo. Ab eod.

Οὐρανόθι πρὸ, *Adv.* ante cœlum, i. e. in aëre. Ab eod.

Οὐρανοθρέσιος, ὴ, poſitus, ſitus ſignorum in cœlo. Sch. Arat. A θέσις.

Οὐρανοκάτοικος, ος, ὁ ἡ ἡ, cœlicola, Gl. V.

Οὐρανολέσχης, ου, ὁ, de cœlo & rebus cœleſtibus garriens. Ex λέσχη.

Οὐρανομήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, cœlum altitudine tangens, ad cœlum ſe extendens; altiſſimus, ampliſſimus. Ex μῆκος.

Οὐρανονίκης, ος, ὁ ἡ ἡ, cœlum vincens, maximus. A νίκη.

Οὐρανόπαις, δος, cœligena.

Οὐρανοπετὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, e cœlo delapſus. Ex πίπτω.

Οὐρανοπλαγκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, cœlum pererrans; (2) qui ſub cœlo vagatur.

Οὐρανοπολίτης, ου, ὁ, cœli civis.

Οὐρανοπόλος,

Digitized by Google

Οὐρανόπλης, ου, ὁ, cœli spectator. Ex ὅπλομαι.
Οὐρανόφορος, ος, ὁ ἡ, cujus tectum in cœli formam orbiculare est. Ex φορος.
ΟΥΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, cœlum, aër usque ad nubes; (2) palatum. Εἰς τὸν τῦ σώματος οὐρανὸν, Aristot. Hist. An. 1, 11. Persis οὐρανοὶ, tabernacula regia ab orbiculari rotunditate, Hes.
Οὐρανόσε, Adv. in cœlum.
Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ ἡ, qui cœlum contemplatur; (2) piscis quidam.
Οὐρανοτέχνης, ου, ὁ ἡ, cœlum tenens, cœlum inhabitans. Ex τέχνη.
Οὐρανοφάντωρ, ορος, ὁ ἡ, ad cœlum usque resplendens, cujus splendor in cœlo refulget. Ex φαίνομαι.
Οὐρανοφοιτάω, ῶ, per cœlum gradior, in cœlo versor.
Οὐρανοφοίτης, ου, ὁ, qui per cœlum graditur. Ex iisdem.
Οὐρανοφόρος, ου, ὁ ἡ, cœlum ferens seu deducens Gl. V. Ex φέρω.
Οὐρανόφρων, ονος, ὁ ἡ, cœlestia sapiens; (2) pius, religiosus. Ex φρὴν.
Οὐρανοφύτευτος, ου, ὁ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus, cui cœlestis origo est. Ex φυτεύω.
Οὐρανόφυτος, ου, ὁ ἡ, cœlo satus, e cœlo natus. Ex φύω.
Οὐρανοχρώματος, ου, ὁ ἡ, cœli colorem habens, cæruleus. Ex οὐρανὸς, & χρῶμα.
Οὔραξ, avis quædam, Arist. Hist. An. 6, 1. quæ ab Atticis τέτριξ appellatur.
Οὐρανάω, in cœlum transfero. Hinc
Οὐρανάσις, ἡ, relatio in Deos.
Οὐραχὲς, οῦ, ὁ, meatus urinarius. Al. ἠραχός.
Οὔρεα, acc. pl. Ion. pro ὄρεα, ab ὄρος.
Οὔρειος, montanus, Ion. pro ὄρειος.
Οὔρεος, gen. sing. Ion. pro ὄρεος.
Οὐρεσοστὰς, άδος, ἡ, montivaga. Dat. οὐρεστασι νύμφαις, in Epigr. Ex ἵστάω.
Οὐρεσίδρομος, ον, montivagus. A τρέχω.
Οὐρεσίοικος, ὁ ἡ, Ion. pro ὀρεσίοικος.
Οὐρεσιφοίτης, ου, ὁ, montivagus. A φοιτάω.
Οὐρεσιφοῖτις, ιν, fœm.
Οὐρεὺς, ῆος, mulus, Ion. pro ὀρεύς.
Οὐρέω, ῶ, f. ήσω, urinam reddo, meio, pass. οὐρέομαι, cum urina excernitur; ὐσσομένους, f. part. Μήτ' ἐν ἐδωῖ, μήτ' ἐκτὸς ὀδὸς προβεβλῶ ἐρήσης, Hesiod. Ἔργ. 727. Ab οὖρον.
Οὐρὴ, ῆς, ἡ, cauda, Ion. pro οὐρά.
Οὐρῇ, dat. sing. Ion. pro οὐρᾷ.
Οὐρῆας, acc. pl. Ion. pro οὐρέας, ab οὐρεύς.
Οὐρηδόχος, ου, ὁ ἡ, qui urinam recipit. Ex ἔρον, & δέχομαι.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, urinæ meatus. Οὐρήθρα ἔχω τῶν ὑστερῶν, διόδος τῷ σπέρματι τῶ ἄρρενος, Aristot. Hist. An. 1, 14. Ab οὖρον.
Οὐρημα, ατος, τὸ, urina. Ab οὐρέω.
Οὐρὶν, acc. sing. Ion. pro οὐρὴν.
Οὐρινὸς, ἡ, ὸν, urinarius. Ab οὖρον.
Οὐρησείω, micturio, Gl. V. Ab οὐρέω.
Οὐρήσης, 2. s. a. 2. conj. act. v. οὐρέω. Unde
Οὔρησις, εως, ἡ, ipsa mingendi actio, mictio.
Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, meatus urinarius, fistula urinaria. Ab eod.
Οὐρητιάω, ῶ, micturio, meiere cupio; οὐρητιᾷ, micturit. Ab οὖρον.
Οὐρητρὶς, ίδος, matella, Gl. V.
Οὐρητικὸς, ὴ, όν, urinarius, urinam ciens; urinam reddens. Ab οὐρέω.
Οὐρία, ας, ἡ, prosperitas venti, Gl. V. Ab οὖρος.
Οὐρίαξ, ακος, ὁ, avis quædam ex anatum genere. Ab οὖρος.
Οὐσία, τὰ, fines, Ion. pro ὅρια.
Οὐσιαχὸς, ου, ὁ, ferrum, quo ima hastilis pars crucis in modum præfixa est. Εἰς δὲ σφῦρας τὸ σημεῖον ἀνέτεινε τὸν οὐριαχον εἰς τὸν αὐτὸν αὐτοκράτορα. Appian. B. Civil. 2. Ab οὐρὸς.
Οὐρίζω, f. ίσω, vento secundo proveho, secundo. Ab οὖρος.
Οὐρίθρεπτος, ου, ὁ ἡ, in monte nutritus. Ex ὄρος, mons, & τρέφω.
Οὐρινος, ut ὄρινον ὠὸν, ovum ventosum, irritum. Τὸ δὲ ὑπολειπόμενον τῶν ὠῶν, ἀρτὶ ὠρινόν ἐστι. Aristot. Hist. An. 6, 4. Ab ὄρος.
Οὐριοδρομέω, secundo vento curro. Τίς δ' ὅδε Καδμείων μαιὴρ ἠριοδρόμαι, Eur. B. 984. Ab
Οὐριόδρομος, ου, ὁ ἡ, vento secundo currens. Ex οὖρος, & τρέχω.
Οὔριον ὠὸν, ovum irritum, ut ὄρινον.
Οὐριος, ία, ιον, vel ὄριος, ου, ὁ ἡ, qui vento secundo proficiscitur, qui vento secundo fit; (2) secundus, prosper; ut ὄριος πλοῦς, prospera, secunda navigatio; ὄριος ἄνεμος, secundus ventus, Gl. V. Ab ὄρος.
Οὐριοτατος, η, ὁ, felicissimus. Ex οὖριος, & ἵστημι.
Οὐριόω, ῶ, secundo vento utor. Ab οὖρος.
Οὐοισμα, Ion. pro ὅρισμα. Ab ὁρίζω.
Οὐροδοχεῖον, ου, & οὐρηδόχιον, ου, τὸ, urinal, Gl. V. urinale, vas urinarium. Ex οὖρον, & δέχομαι. Unde
Οὐροδόχη, ης, ἡ, matula.
Οὐροδόχος, ου, ὁ ἡ, qui urinam recipit.
ΟΥΡΟΝ, ου, τὸ, urina, lotium; (2) terminus, Od. I. 124. ubi tamen alii aliter explicant.
Οὖρον, ου, τὸ, terminus. Ab ὄρος.
Οὐροπύγιον, idem quod ὀρροπύγιον. Τὰ πίσερα ἤρὸν μὲν ὀκ ἔχει, ἠροπύγιον δέ. Aristot. Hist. An. 2, 12.
ΟΥΡΟΣ, ου, ὁ, ventus secundus; prosper ventus, Gl. V. metaph. prospera fortuna.
Οὖρος, lotium, urina, Gl. V.
Οὖρος, ὁ, custos, inspector. Ab ὁρᾶν, videre.
Οὖρος, εος, τὸ, mons, Ion. pro ὄρος.
Οὖρος, ου, ὁ, serum lactis, cruor; pro ὀρός.
Οὐρὸς, ὑ, ὁ, alveus, fossa, per quam deducitur navis in mare; (2) navalia. Οὐρὸς τ' ἐξεκάθαιρον, Hom. Il. 2, 153.
Οὐροτομία, ῶ, f. ήσω, caudam amputo. Ex οὐρὰ, & τέμνω.
Οὐρόω, idem esse videtur, quod οὐρίζω; ab illo occurrit κατευρόω, vento secundo expando, ad ventum secundum compono.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris; ὦτα dicebantur corycæi & delatores principum; ὦτα etiam ansæ vasorum. Ab ἔας.
Οὖσα, ων, τὰ, funes nautici, Ion. pro οἶσα. Οἱ δ' ἔστα γρόνης εὐγάλλωα χερμάδος ναυτὰ λιαζον, Lyc. 20. Ab οἴω, fero.
Οὖσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi εἰμι.
Οὔσῃ, dat. sing. part. ejusdem.
Οὐσία, ας, ἡ, essentia, substantia. Ph. substantia, res familiaris, facultates, patrimonium, peculium, Gl. V. Alicubi etiam pro συνεσία, consuetudine & concubitu. Ab ὄσα, particip. f. g. ab εἰμι.
Οὐσιαχίζω, ας, ἡ, principium substantiæ, aut dominium in substantias. Ex οὐσία, & ἀρχὴ.
Οὐσίδιον, ου, τὸ, q. d. substantiola, bona, facultates exiguæ. Dim. ab οὐσία.
Οὐσιοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ, quod substantiam efficit, s. constituit. Ex οὐσία, & ποιέω.
Οὐσιόω, ῶ, essentiam do, essentiam facio, efficio, ut aliquis sit, qui ante non erat; & in Pass. essentiam accipio. Ab οὐσία.
Οὐσιώδης, ες, ὁ ἡ, essentialis, substantialis.
Οὐσιωδῶς, Adv. essentialiter, substantialiter.
Οὐσιωνυμία, ας, ἡ, essentiæ nominatio, Suic. Ex ὄνομα.
Οὐσιάσις, εως, ἡ, q. d. effectio, s. productio substantiæ. Ab οὐσιόω.
Οὖτα, 3. sing. a. 1. ind. act. per Apoc. pro ἔτασε, ab
Οὐτάζω, f. άσω, vulnero, vulnus infligo, ictum manu infero; ὐτασμὸς, perfect. vulneratus; ὔτασαι, 3. s. perf. ind. vulneratus est. Μηρὶν γυμνωθέντα Ζάκυθος ὑπὸ δαιδαλέοιο Οὐτασ' ὄπιπρατίας, Hesiod. Ἀσπ. 461. Πρωὼς θανέσθαι σίργον ὐταθεὶς ξίφει, Lyc. 242. Ab ὐτάω.
Οὐτάμεν, perf. inf. act. Ion. pro ὐτάναι, ab ἔτημι pro ὐτάω.
Οὐτάμμαι, ferire, vulnerare; quasi ab ἔτημι, ab ὐτάω.
Οὐτάμενος, pro ὐτασμένος, præs. part. pass. Ἐρρει δ' αἷμα κατ' Ὀυταμένην ἀτειλὴν, Hom. Il. 17, 86. i. e. Fluebat vero sanguis per cominus inflictum vulnus; nam ἐτάζειν est cominus vulnerare, & βαλεῖν eminus.
Οὔτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὐτάζω.
Οὔτασκε, imperf. Ion. ab ὐτάω. Ἰοὺδ' Ἄιας ἔτασκε, Il. 15, 745.
ΟΥΤΑΩ, ῶ, vulnero, percutio; a 1. ἔτησι, vulneravit; ἔτατε, imperat. ὐτηθείς, a. 1. pass. part. ictus, vulneratus. Οὔτησε ξυσῷ χαλκήρει, Il. 4, 469. κατ' ἀσπίδα, ib. 11, 434. κατ' αἰγίδα, ib. 21, 400. χρὴ δέξιον ὦμον, Odyss. 19, 452. Κίσετμ ὐτηθεὶς, Il. 8, 537.
Οὔτε, Conj. nec, neque.
Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, alter.
Οὐτήσασκε, Il. 22, 375. Ion. pro ἔτησε.
Οὔτησις, vulneratio, ictus. Ab ὐτάω.
Οὐτήτειρα, ας, ἡ, vulneratrix. Ab ὐτάω.
Οὐτιδανοῖσιν, dat. pl. Ion. pro ὐτιδανοῖς, ab
Οὐτιδανὸς, ὴ, όν, homo nullius pretii, Gl. V. ὐτιδανοὶ, nebulones. Ex ὐ, & τὶς, τινὸς, per Epenthesin syllabæ δα. Hom. Il. 1, 231.
Οὐτίνα, nullum, acc. sing. c. g. ab ὔτις.
Οὔτινος, cujuscumque, gen. sing. ab ὅστις.
Οὐτίπτε, Adv. non quidem; (2) non utique, num forte, an forte, num.
Οὐτιπω, Adv. an nondum, nondum.
Οὔτις, ιος, ὁ ἡ, nemo, nullus.
Οὔτοι, Adv. non, neque, nequaquam, num. Et ὄτοιγε, idem.
ΟΥΤΟΣ, αὕτη, τὸτο, hic, hæc, hoc; ὅδ, ἥτος, & simpliciter ἔτος, heus tu! Hinc & ὐτοσὶ, hic, Attice.
Οὔτω, sequente Consona, & ὔτως, sequente vocali, Adv. ita, sic, tam, taliter, perinde, proinde, Ph. (2) respondet etiam. Lat. sic, pro temere, negligenter, ut erat; (3) tum demum, tandem aliquando, ὐτω ἄν, ita demum, Ph. ὔτως ἄρα, itane, siccine, Gl. V. sic, ita, Att. Ab
Οὐχ, vide supra ὐ. Hinc
Οὐχὶ, Adv. non; (2) nonne, annon?
Ὀφείδιον, ου, τὸ, anguiculus, parvus serpens. Dim. ab ὄφις.
Ὀφειλήσιον, ου, τὸ, debitum, Eust. Ab ὀφείλω.
Ὀφειλίτης, ου, ὁ, debitor. Ab ὀφείλω. Hinc
Ὀφειλίτις, ιδος, ἡ, debitrix; (2) obnoxia, beneficio devincta.
Ὀφειλὴ, ῆς, ἡ, debitum. Ab ὀφείλω.
Ὀφείλημα, ατος, τὸ, idem.
Ὀφειλόντως, Adv. debito modo, decenter, Hes. Ab
ΟΦΕΙΛΩ, f. ὀφειλήσω, debeo; (2) multor; multandus vel obnoxius sum; (3) debeo, oportet me, a. 2. ὤφελον, ὄφειλον, & ὄφελον, debebam, debuissem, utinam; ὄφελον, utinam, vellem, velim; ὀφειλόμβιον, debitum, Ph. Ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν, Soph. Antig. 337. Καὶ σοί γ' ὀφειλὼ πανθεῖν, id. Phil. 1411. Καρχήσιον ἀφείλασας, ὥσπερ νῦ σοὶ, Arist. Av. 115.
Ὄφελλεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Poët. & cum ν pro ἄφελε. Ab
ΟΦΕΛΛΩ, augeo, cumulo; (2) adjuvo, prosum, foveo; (3) debeo; ὀφέλλομαι, augeor, cresco. Ἦ μὴν γὲ πόλεμον τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφέλλει, Hesiod. Ἔργ. 14. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὶ ἐρωὴν, Il. 3, 62. Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἀνδρεσσιν ὀφέλλει, ib. 20, 242. Ὀφέλλετε ταῦτα πόνεσθ', ib. 19, 200. Ἔνθα χρεὼ μὲν ὀφέλλεσθ', Odyss. 3, 367.
Ὀφέλλασιν, 3. pl. præs. conj. act. cum ν.
Ὄφελον, debui, aor. 1. ind. act. Ion. pro ὤφελον.
Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, usus; plerumque commode vertitur per adjectivum; τί δ' ὄφελος ἴδμεν ἡμῖν; ad quid utilis? quid prosis? Ὅτιπερ ὄφελος, dicitur de eo quod in

Digitized by Google

quecunque genere præstantissimum. *Etm.* Ab ὀφέλλω.

Ὀφέλσιμος, vel ὀφήλιμος, utilis, pro ὠφέλιμος. Οὐδὲ φόλκι τόσ' ἴνειμεν ὀφέλσιμα τόσσα Κυρίνη. Callim. Hymn. in Apoll. 94.

Ὀφελτρόω, f. σω, orno, verro. Ἕως ἂν θεᾶς ὀφελτρόσασι φίδον, Lyc. 1165. Ab

Ὄφελτρον, ι, τὸ, ornatus.

Ὄφεως, gen. sing. *Att.* & *Ion.* pro ὄφιος, ab ὄφις.

Ὀφεωσταφύλη, ης, ἡ, uva anguina; sic a quibusdam appellari capparin tradit Plinius.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo, oculorum morbus. Ab ὀφθαλμός. Hinc

Ὀφθαλμίας, ι, ὁ, piscis, quem Plin. oculatum vocat.

Ὀφθαλμιάω, ῶ, f. ήσω, doleo ex oculis, oculis laboro, lippio. Ἐντυχὼν ἀνθρώπῳ ὀφθαλμιῶντι, Xen.

Ὀφθαλμίδιον, ι, τὸ, ocellus. Dim.

Ὀφθαλμίζομαι, idem quod ὀφθαλμιάω.

Ὀφθαλμικός, ὴ, όν, ad oculos pertinens, Gl. V. ocularius. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμοκολλάω, ῶ, oculos conjicio. Ex βολή.

Ὀφθαλμοζόρος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, oculos appetens. Μάλιστά ἐστιν ὀφθαλμοζόροι τῶν ὀρνίθων, Aristot. Hist. An. 9, 18. Ex βορά.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, servitium diligens præsente hero. Ab

Ὀφθαλμόδουλος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, servus, qui inspectante hero se gnavum & diligentem præstat, oculisque adeo ejus quasi servit.

Ὀφθαλμός, ῦ, ὁ, oculus; ὀφθαλμοί etiam inspectores, speculatores, coryczi regum ut ὦτα.

Ὀφθαλμόσοφος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, oculis medendi peritus.

Ὀφθαλμότιγκλος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, oculis i. e. lacrimis madefactus; (2) ex oculis manans, Rob. Ex τίγλομαι.

Ὀφθαλμοφανής, ής, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui oculis cernitur. Ex φαίνομαι.

Ὀφθαλμοφανῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, more eorum, quæ oculis cernuntur.

Ὀφθαλμώδης, ης, ὁ ϰ᾽ ἡ, oculi speciem gerens. Ab ὀφθαλμός.

Ὀφθαλμώρυχος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, oculos effodiens. Ex ὀρύσσω.

Ὀφθεὶς, *visus*, a. 1. part. pass. v. ὄπτομαι.

Ὀφθῆναι, *visum esse*, aor. 1. inf. pass.

Ὀφθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Ὀφιακὸς, ὴ, όν, ad angues pertinens; ὀφιακὰ, libri de serpentibus scripti. Ab ὄφις.

Ὀφίασις, εως, ἡ, adfectus capitis, quo capilli defluunt. Ab eod.

Ὀφίδιον, ι, τὸ, anguiculus, s. parvus serpens, s. anguis. Dim. ab ὄφις.

Ὀφιοδόλος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, serpentis percussor. Ex βάλλω.

Ὀφιοβόρος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, anguivorus. Ex βορά.

Ὀφιογενὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, serpente genitus s. natus, serpentigena, anguigena. Ex γίνομαι.

Ὀφιόδηκτος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, a serpente morsus. Ex δάκνω.

Ὀφιοειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, angui seu serpenti similis, anguinus. Ex ὄφις, & εἶδος.

Ὀφιόεις, όεντος, ὁ, anguinus, serpentem referens, anguifer. f. ὀφιόεσσα, ὀφιοῦσα, insulæ nomen ab abundantia serpentum. Ab ὄφις.

Ὀφιοκλίνη, ης, ἡ, ophioctene, scolopendræ genus. Ex κλίνω.

Ὀφιομάχης, ι, ὁ, qui serpentes oppugnat, qui cum anguibus dimicat. Ex μάχομαι.

Ὀφίπνεος, έα, *Ion.* έη, εον, anguineus, serpentinus. Ab ὄφις.

Ὀφιοπλόκαμος, ον, angues pro capillis habens. *Epith.* Furiarum.

Ὀφιόπους, ποδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, anguipes, serpentis modo incedens.

Ὀφιοσκόροδον, vel ὀφιόσκορδον, ι, τὸ, allium anguineum.

Ὀφιοσφύλον, nonnulli vocant vitem albam.

Ὀφίουρος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, serpentis caudam habens. Ex οὐρά.

Ὀφιῦχος, ι, ὁ, anguitenens, sideris nomen. Ex ἴχω.

Ὀφιοφάγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui serpentibus vescitur.

Ὄ Φ Ι Σ, εως, ὁ, serpens, anguis, coluber; (2) sideris nomen; (3) ornamentum brachii.

Ὀφίτης, ι, ὁ, ut ὀφίτις λίθος, ophites, lapis in modum serpentis maculosus. Ab ὄφις.

Ὀφιώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, anguinus, serpentem referens; (2) anguibus abundans, anguifer. Ab eod.

Ὀφλάνω, debeo, Hes. Ab ὀφλω.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. *per Sync.* pro ὀφλῆσαι.

Ὄφλημα, ατος, τὸ, multa judicata; (2) debitum, æs alienum. Ab ὄφλω.

Ὄφλησις, εως, ἡ, debitum. Ab eod.

Ὀφλήσω, f. 1. ind. act. *per Sync.* pro ὀφλήσω.

Ὀφλητὴς, οῦ, ὁ, debitor, Gl. V.

Ὀφλισκάνω, debeo. Πλείστῳ ζημίαν ὀφλεσκάνει, Eur. Med. 581. μαρίαν, ibid. 1230. τινὰ ἀνομίαν, id. *Ion.* 444. Ab ὄφλω.

Ὀφλίσκω, idem & ab eod.

Ὀφλω, debeo, multor, damnor; (2) in crimen incurro, crimini obnoxius sum, f. ὀφλήσω (tamquam ab ὀφλέω.) p. ὤφληκα; part. ὠφληκὼς, damnatus. Γέλωτα ὀφλεῖν, derideri, Eur. Med. 1050. Ἐγὼ δ᾽ ἂν γέλωτα ὀφλήσω σαφὰ πᾶσιν ὅλῃ τῇ ἐυπαιδίᾳ; Lucian. ζημίαν, Dem. τὰ χρήματα, id. Ab ὀφείλω.

Ὄ Φ Ρ Α, ut, quo; (2) donec, usque dum, quamdiu; (3) interea dum.

Ὀφρύα, ας, ἡ, *Ion.* ὀφρύη, supercilium; (2) clivus. Ab ὀφρύς. Hinc

Ὀφρυάζω, superciliis nuto; (2) grandi supercilio tumeo.

Ὀφρυανασπασίδης, ου, ὁ, qui supercilia tollit, superbus, supercilliosus. Ex ἀνασπάω.

Ὀφρυάω, ῶ, sum supercilliosus; ὀφρυᾶν, dicitur regio clivosa, multa habens supercilia sive tumulos.

Ὀφρυόεις, όεσσα, όεν, supercilliosus; (2) clivosus, multa habens supercilia seu tumulos; (3) in supercilliis montium situs, excelsus. Ab ὀφρύς.

Ὀφρυόομαι, ῶμαι, sum supercilliosus, supercilium tollo. Hinc p. part. ἀφρυωμένος, elatus, superbus. Ab eod.

Ὀφρυόσκιος, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, hirta supercilia habens. Ex σκιὰ.

Ὀ Φ Ρ Υ Σ, ύος, ἡ, supercilium, ea frontis pars, quæ pilos habet; (2) fastus, superbia; (3) tumulus, supercilium montis, clivus. Pl. ὀφρεῖς, ὀφρύων, ὀφρυσι. Ταῖς ὀφρῦς συνήγομεν, κἀποσεμνύμεν δίκαι, Arist. Nub. 582. Οἱ δ᾽ ἑτέρωσε καθίζον ἐπ᾽ ὀφρύσι Καλλικολώνης. Hom. Il. 20, 151.

Ὄχω, præ cæteris, præcipue. Ab ἴχω.

Ὄχανη, ης, ἡ, ansa clypei, lorum, quo clypeus tenetur. Ab eod.

Ὄχανον, ι, τὸ, amentum, Gl. V. ansa clypei. Ab eod.

Ὄχεία, ας, ἡ, coitus; admissio, admissura, Gl. V. Ab ὀχέω.

Ὄχεῖα, ων, τὰ, admissarii, equi, boves vel alietes. Ab ὀχεῖος.

Ὄχειον, ι, τὸ, plaustrum, currus, vehiculum; (2) admissarius. Aristot. Hist. An. 9, 47. Ab ὀχέω.

Ὀχεῖος, ι, ὁ, qui ad admissuram educatur, admissarius. Ab ὀχεύω.

Ὄχεσκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἄχεον, ab ὀχέω.

Ὄχεσφιν, dat. pl. per *Paragog. Poët.* pro ὄχεσι, ab ὄχος.

Ὀχεταγωγία, ἡ, aquæ ductus. Ab

Ὀχεταγωγὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, aquam deducens. Ab ὀχετὸς & ἄγω.

Ὀχετεία, ας, ἡ, rivorum a fonte deductio, ductus aquarum. Ab ὀχετεύω.

Ὀχέτευμα, ατος, τὸ, rivus, qui ducitur; (2) aquæ ductus, canalis. Ab eod.

Ὀχετεύω, f. εύσω, rivos duco, derivo; (2) quatio, agito; (3) loco moveo. Οὐ χρὴ σῶν δῆθ᾽ σῶν ὀχετεύειν, addere; Plato de Rep. lib. 3. Ab ὀχετὸς.

Ὀχετηγία, ῶ, f. ήσω, rivos seu aquas duco, irrigo per rivos. Ab ὀχετηγός.

Ὀχετηγία, ας, ἡ, rivorum seu aquarum ductus, irrigatio. Ab eod.

Ὀχετηγὸς, ι, ὁ ϰ᾽ ἡ, rivos ducens. Hom. Il. 21, 257. Ὀχετηγὸς ἐορτῆς, deductor, Nonn. Paraphr. 11, 49. & ἐυσεβείης 4, 21. Ex ὀχετὸς, & ἄγω.

Ὀχέτιον, ι, τὸ, rivulus. Ab ὀχετός.

Ὀχετλον, ι, τὸ, currus, plaustrum; (2) obex. Ab ὄχος.

Ὀ Χ Ε Τ Ὸ Σ, ι, ὁ, canalis, aquæ ductus, rivus, cloaca.

Ὄχευμα, ατος, τὸ, semen, genitura; (2) coitus; (3) fœtus ex coitu conceptus; Aristot. Hist. An. 6, 23. Ab ὀχέομαι.

Ὀχεὺς, έως, ὁ, *Ion.* ῆος, retinaculum; (2) vectis s. pessulus; (3) lorum galeæ; (4) scrotum. Ab ἴχω.

Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ marem admisit, venerem passa. Ab eod.

Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, admissarius, qui feminam init vel comprimit; (2) homo libidinosus, salax, ad coitum proclivis.

Ὀχευτικὸς, ὴ, όν, idem quod pr. 2). Ab eodem.

Ὀ Χ Ε Τ Ὸ Ω, f. εύσω, admissarium admitto; (2) coëo, inscendo, ineo, subagito; (3) dicitur & universe de libidine, ὀχέομαι, ineor, inscendor, salior.

Ὀχέω, ῶ, f. ήσω, veho, porto, sustineo, sufero; ὀχέομαι, οῦμαι, vehor, portor, equito; (2) equitor, currui subdor. Il. 17, 27. P.) Τῷ ἐπώνυμον φίτραν ὀχήσει δαρὸν, occupabit, Lyc. 724. Ab ὄχος.

Ὀχὴ, ῆς, ἡ, cibus; (2) foramen. Καὶ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ἐξ ὅσα πάντα Θέρεος ἀνηνύσαντο. Aratus, 956. Ab ἴχω.

Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum, currus, carpentum, rheda. Ph. ὀχήμασι, rhedis. Ab ὀχέω. Hinc

Ὀχηματικὸς, ὴ, όν, vehicularis, vectorius.

Ὀχημάτιον, ι, τὸ, rheda, Gl. V.

Ὄχησις, εως, ἡ, vectio, vectura. Gl. V. vectus; equitatio, equitatus. Ab eod.

Ὀ Χ Θ Ε Ὼ, ῶ, f. ήσω, indignor, gravor, graviter fero. Ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ ὑπνίωντες, Il. 1, 570. Ab ὄχθος.

Ὀ Χ Θ Η, ης, ἡ, ripa, ora. Hinc

Ὀχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, riposus, clivosus.

Ὀχθήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro ὀχθήσας.

Ὀχθήσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ἔχθεσι.

Ὄχθησις, εως, ἡ, offensio, indignatio. Ab ὀχθέω. Unde

Ὀχθίζω, f. ίσω, indignor, gravate fero.

Ὄχθοδος, vel ὄχθοιδος, ι, ὁ, fimbria seu limbus vestis muliebris.

Ὄχθος, ι, ὁ, ripa, littus; (2) terræ tumulus, locus editus, collis; (3) labra ulcerum prætumida. Ab eod.

Ὀχθοφύλαξ, ακος, ὁ, riparius, Ph. custos ripæ. Ex ὄχθος, & φύλαξ, *custos*.

Ὀχθώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, riposus, clivosus; (2) veriucosus; (3) torosus. Ab ὄχθος.

Ὀχλαγωγεὺς, έως, ὁ, circulator, Gl. V. Ex

Ὀχλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, populum concito, plebem ad res novas solicito, factiosæ turbæ ducem me præbeo.

Ὀχλαγωγία, ας, ἡ, comitium, conventus.

Ὀχλαγώγιον, ι, τὸ, conventus, comitium, Gl. V. cum turba popularis concitata in unum locum confluit. Ex

Ὀχλαγωγὸς, ὸν, ὁ, qui popularem turbam concitat. Ph. popularis, idem circulator.

Ὀχλεῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. *Dor.* pro ὀχλεῖνται, ab ὀχλέω.

Ὀχλεὺς, έως, ὁ, vectis; pessulus; (2) cardo; (3) vinculum, ligamen, Hes. Ab

Ὀ Χ Λ Ε Τ Ὼ, f. εύσω, moveo. Ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι Ὀχλεῦνται, Il. 21, 261.

Ὀχλέω, ῶ, f. ήσω, turbo, commoveo, Gl. V. inquieto, vexo, molesto, pass. ὀχλέομαι, inquietor, part. pass. a. 1. ὀχληθείς, turbatus; ὀχληθέντι, inquietato, Ph. ὀχληθέντες, pulsati, Ph. Ὁδὸς ἣ σφολὶ ὀχλεῖται,

Digitized by Google

ται, Cebes. Ὀχλεῖσθαι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, Luc. 6, 18. Ab ὄχλος.
Ὀχληρία, ας, ἡ, molestia. Ab
Ὀχληρός, ρὰ, ρὸν, turbulentus; (2) molestus, molestiam adferens. Ab ὄχλος.
Ὀχληρῶς, moleste, Ph.
Ὀχλησις, εως, ἡ, molestia, interpellatio, inquietudo, Ph. Ab ὀχλέω.
Ὀχλίζω, moveo, vecte impello & protrudo. Τόνδ' ἤ κε δύ' ἀνέρε δύμεν ἀρίστω Πηλείδαι ἐπ' ἄμοξαν ἀπ' ἠδέος ὀχλίσειαν, Il. 12, 488. Ab ὀχλεύω, (qu. ab ὄχλος, *Ern.*)
Ὀχλικός, ἡ, ὸν, popularis; (2) turbulentus, molestus. Ab ὄχλος.
Ὀχλοποιέω, ſum popularis, populum concito.
Ὀχλοποιία, ας, ἡ, turbæ popularis concitatio. Ab
Ὀχλοποιός, ὸ, ἡ, ὸν, qui turbam concitat; tumultuator, Ph. Ex ὄχλος, & ποιέω.
Ὀχλοκρασία, ας, ἡ, confuſa turba, promiſcua plebis turba. A κρᾶσις.
Ὀχλοκρατέομαι, οῦμαι, a turba populari ſ. plebe regor.
Ὀχλοκρατία, ας, ἡ, turbæ popularis regimen. Ex ὄχλος, & κράτος.
Ὀχλολοίδορος, ὸ, ἡ, convitians, plebeja fundens convicia.
Ὀχλομανέω, ῶ, inſano turbarum amore teneor, inſano popularis turbæ amore ducor. Ex μαίνομαι.
Ὀχλοποιέω, ῶ, f. ήσω, turbas concito, turbam congrego. Ὀχλοποιήσαντες ἐθορύβουν τὴν πόλιν, Act. 17, 5.
ΟΧΛΟΣ, ὸ, turba, multitudo hominum, multi ſimul; populus, plebs, vulgus; (2) moleſtia perturbatio.
Ὀχλοτδπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, populum delectans. A τέρπω.
Ὀχλώδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, turbulentus; (2) difficilis, moroſus. Hinc τὸ ὀχλώδες, difficultas, faſtidium. Ab ὄχλος.
Ὄχμα, ατ, τὸ, retinaculum. Ab ἔχω.
Ὀχμάζω, f. άσω, detineo, contineo, inhibeo, conſtrictum teneo, *de equo*, fræno, vel ſub jugum mitto. Πλῆρες ἀκαλεῦ χδσὶν ὀχμάσας δίμας, Lyc. 41. Στήλαις δ' ἀκινήτοισιν ὀχμάσῃ σίδυ, id. 625. ἵππους, Eur. El. 825. Ab ὄχμα.
Ὄχμη, ἡ, manubrium, qu. ἔχμα, pro ἔχμα. Ab ἔχω. *Ern.*
Ὄχνη, ης, ἡ, pirum ſilveſtre, Gl. V. pyrus.
Ὀχοῦσα, part. *Dor.* pro ὀχοῦσα, ab ὀχέω.
Ὀχὸς, ἡ, ὸν, capax, qui continere poteſt. Ab ἔχω.
ΟΧΟΣ, υ, ὸ, vel εος, τὸ, currus, vehiculum. Suidæ etiam fluxus aquæ. Ab eod.
Ὀχυροπεδέομαι, firmum facio, munio.
Ὀχυρὸς, ρὰ, ρὸν, munitus, firmus; ὀχυράτατος, munitiſſimus, Ph. Ab ἐχυρὸς. Hinc
Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio, firmitas.
Ὀχυρόω, ῶ, fut. άσω, munio, firmo, firmum reddo, fulcio; ὀχυροῦσθαι, munire; (2) munirī. p. part. ὀχυρωμένος ὠχυρωμένος, munitus, fultus, ſtipatus, Gl. Vet. Βαλόμενοι χάρακα, ἢ ταφρεῖα βαθεῖα τὴν παρεμβολὴν ὠχύρωσαν, Diod. Ab eod. Hinc
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, munitio, munimentum, caſtellum, arx; (2) præſidium.
Ὀχύρωμάτιον, υ, τὸ, parva munitio, Dim.
Ὀχυρῶς, *Adv.* tuto, firme. Ab ὀχυρὸς.
Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio, ipſa actio muniendi. Ab ὀχυρόω.
Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox, cantus, cantilena; (2) oculus; ſed tum derivatur ab ὄπλομαι, *vide*.
Ὀψαίτδον, ſerius; ab ὀψὲ, quod vide. Ariſt. Hiſt. An. 4, 9.
Ὀψαμάτης, υ, ὁ, qui ſero metit, veſpertinus meſſor, R. Suic. Ex ὀψὲ, & ἀμάω.
Ὀψανθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero florens, tarde florens. Ex ὀψὲ, & ἄνθος, *flos*.
Ὄψανον, υ, τὸ, facies, viſus, vultus, Æſch. Ch. 532. (2) vox, Heſ. Ab ὄψ, *oculus* vel *vox*.
Ὀψάομαι, ῶμαι, opſonium comedo. Ab ὄψον.
Ὀψάριον, υ, τὸ, opſonium; (2) piſciculus, Dim. ab ὄψον.
Ὀψαρότης, υ, ὁ, qui ſero arat, ſerus arator. Οὕτω κ ὀψαρότης ἀρατηρότῃ ἰσοφαρίζοι, Heſiod. Opp. 488. Ex ὀψὲ, & ἀρόω.
Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, conditio & inſtructio opſoniorum; (2) ars condiendi & apparandi opſonia. Ab ὀψαρτύω.
Ὀψαρτυτὴς, οῦ, ὁ, opſoniorum conditor vel inſtructor, coquus. Ab eod. Hinc
Ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia condit; (2) popinalis, culinarius. Hinc ἡ ὀψαρτυτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, opſoniorum parandorum ars, ars culinaria.
Ὀψαρτύω, f. ύσω, opſonia condio & apparo. Ex ὄψον, & ἀρτύω.
ΟΨΕ, *Adv.* ſero, longo poſt tempore; (2) veſperi, extrema parte; (3) poſt, de re *Præt.*
Ὀψὲ, 2. ſ. f. 1. ind. med. *Att.* pro ὄψῃ.
Ὀψείω, videre cupio; (2) deſidero. Ab ὄπτομαι.
Ὄψιδες, 2. pl. f. 1. ind. med.
Ὀψίω, ῶ, tardus ſum; V. Lex. Ab ὀψὲ.
Ὄψῃ, 2. ſ. f. 1. ind. med. ab ὄπλομαι.
Ὄψημα, ατος, τὸ, id, quo cum pane veſcimur. Ab ὀψάω.
Ὀψητὴρ, ῆρος, ὁ, opſonarius. Ab ὀψάομαι.
Ὀψημέρα, ας, ἡ, crepuſculum, Gl. V. Ex ὀψὲ, & ἡμέρα.
Ὀψία, ας, ἡ, ſerum diei, tempus veſpertinum, veſpera. Ab ὀψιος.
Ὀψιαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab ὀψὲ,
Ὀψιαίτατος, tardiſſimus. Ab eod.
Ὀψιαίτερον, *Adv.* tardius, ſerius.
Ὀψιαίτερος, ρα, ρον, ſerior. Ab ὀψία.
Ὀψιανθέω, ῶ, tarde floreo. Ab
Ὀψιανθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero florens. Ex ὀψὲ, & ἀνθέω.
Ὀψιβλαστέω, ῶ, ſero germino. Ab
Ὀψιβλαστὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero germinans. Ex ὀψὲ, & βλαστάνω.
Ὀψίβλαστος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ab eod.
Ὀψιγάμιον, υ, τὸ, ſeræ nuptiæ. Ab
Ὀψίγαμος, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſero uxorem duxit.
Ὀψιγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero genitus, tarde natus. A γίνομαι.
Ὀψιγονία, ας, ἡ, poſteritas, Gl. V. Ab
Ὀψίγονος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ſero genitus; poſthumus, Gl. V. Ex ὀψὲ, & γίνομαι.
Ὀψιέρος, ſerior. Ab ὀψὲ.
Ὀψίζω, f. ίσω, ſero aliquid facio, ſub veſperam aliquid facio, Xen. Ab eod.
Ὀψικαρπέω, ῶ, fut. ήσω, ſerotinos fructus gigno, fructus mei ſerotini ſunt, ſeros fructus fero.
Ὀψικαρπία, ας, ἡ, ſera fructus editio. Ab
Ὀψίκαρπος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, cujus fructus ſerotini ſunt, ſero fructus ferens.
Ὀψικέλοθος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ſero viam carpens, qui ſero iter facit, ſero veniens.
Ὀψίκλοψ, οπος, ὁ, qui ſero ſeu ſub noctem furatur, fur nocturnus, ſ. veſpertinus, R.
Ὀψιμαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſera eruditio. Ab ὀψιμαθὴς.
Ὀψιμαθία, ας, ἡ, ſera eruditio. Ab ὀψιμαθὴς.
Ὀψιμαθίω, ῶ, fut. ήσω, ſero diſco, ætate jam provectior, ſtudia tracto. Ὀψιμαθήσας ὑπ' ἡλικίας παιδευόμενος. Luc. Ab eod.
Ὀψιμαθῆ, acc. ſing. pro ὀψιμαθία, ab
Ὀψιμαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſero didicit ſ. diſcere cœpit, ſero doctus. Ex ὀψὲ, & μανθάνω, *diſco*.
Ὀψιμορος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero moriens & lente.
Ὀψιμος, ὁ, ἡ, ἡ, ſerus, ſerotinus tardus. Ab ὀψὲ.
Ὀψίμοος, ſero, Gl. V.
Ὀψίνους, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ſero ſapiens.
Ὀψινὸς, ἡ, ὸν, ſerotinus, Gl. V. Ab ὀψὲ.
Ὀψιος, ία, ιον, ſerus, ſerotinus. Ab eod.
Ὀψίοτης, ητος, ἡ, tarditas, longa prorogatio. Ab ὀψιος.
Ὀψιπλουτος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero dives factus.
Ὄψις, εως, ἡ, viſus, ipſa viſendi actio, adſpectus; (2) ſpecies oris, facies. Ab ὄπλομαι.
Ὀψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas, ſerus adventus. Ab ὀψίζω.
Ὀψισπορία, ῶ, ſero ſementem facio. Ab
Ὀψίσπορος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, qui ſero ſeu tarde ſeritur; (2) ſero ſerendus. A σπείρω.
Ὀψιτέλεος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ſero perficiendus, Nonn. Par. 11. 24. Ex τελέομαι.
Ὀψίτερον, *Adv.* tardius. Ab ὀψιος.
Ὀψιτομος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, ſero putatus; (2) qui ſero putari ſolet. Ex ὀψὲ, & τέμνω.
Ὀψιφαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, ſero apparens. Ex φαίνομαι,
Ὀψοδαιδαλος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, opſoniorum apparandorum peritus artifex. Ex ὄψον.
Ὀψοδέια, ας, ἡ, opſoniorum penuria. Ex ὄψον, & δέομαι, *egeo*.
Ὀψολογία, ας, ἡ, ſermo de opſoniis, ſcriptum de deliciis popinalibus. Ab
Ὀψολόγος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, qui de opſoniis tractat ſeu differit. Ex ὄψον, & λόγος.
Ὀψομανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, qui inſano opſoniorum, & imprimis delicatorum piſcium amore ducitur. Ex ὄψον, & μαίνομαι.
ΟΨΟΝ, υ, τὸ, proprie piſcis; (2) edulium omne, quod una cum pane comedimus; Gl. V. ὄψον, pulpamentum.
Ὀψονομεῖν, pro ὀψανεῖν, Poll. Ab
Ὀψονόμος, υ, ὁ, unde ὀψονόμος, magiſtratus Athenis, qui immodicum luxum opſonatorum coërcebat. Ex ὄψον, & νέμω.
Ὄψον, 3. pl. f. 1. ind. med. v. ὄπλομαι.
Ὀψοποιέω, ῶ, f. ήσω opſonia apparo, popinales delicias apparo, coquo. Ab ὀψοποιός. Hinc
Ὀψοποίημα, ατος, τὸ, opſonium, cibaria.
Ὀψοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad eum, qui opſonia apparat, popinalis, coquinarius; (2) opſoniorum apparandorum peritus, opſoniorum artifex.
Ὀψοποιΐα, ας, ἡ, opſoniorum apparatus, popinalium deliciarum apparatio. Ab ὀψοποιός.
Ὀψοποιϊκὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad opſonia apparanda, popinalis, coquinarius. Ab eod.
Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ἡ, opſonia apparans, conditor. Ex ὄψον, & ποιέω.
Ὀψοπόνος, υ, ὁ, opſoniorum apparator, coquus.
Ὀψοπωλεῖον, τὸ, locus in quo veneunt ſeu venduntur opſonia, Gl. Vet. popina. Ab
Ὀψοπώλης, υ, ὁ, opſoniorum venditor, cupedinarius; macellarius, Gl. V. Hinc
Ὀψοπωλία, ας, ἡ, locus, in quo veneunt opſonia, popina; (2) piſcium venditio.
Ὀψοπώλιον, υ, τὸ, idem & ab eod.
Ὀψόπωλις, ιδος, ἡ, cupedinaria, quæ opſonia vendit. Ab ὀψοπώλης.
ΟΨΟΣ, ὸ, ἡ, ὸν, improbus, flagitioſus.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſonia comedo, popinalibus delicias, & præſertim piſcibus delector. Οὐκ (ἐξελῶ) ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, Ariſt. Nub. 979. Ab ὀψοφάγος.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, opſoniorum appetitio vehemens; (2) piſcium delicatorum avida devoratio; (3) helluatio, edacitas. Ab eod.
Ὀψοφαγίσατος, υ, ὁ, avidiſſimus opſoniorum devorator. Ab eod.
Ὀψοφάγος, υ, ὁ, ἡ, ἡ, opſoniis inhians, popinalium deliciarum avidus devorator; (2) qui piſces avidius devorat. Ph. guloſus.
Ὀψοφιλία, ας, ἡ, opſoniorum amor & cupediarum.
Ὀψών, ῶνος, ὁ, locus, reponendis opſoniis, penus, penum, vel etiam ſportula ferendis opſoniis. Ab ὄψον.
Ὀψωνίω, opſonio cœtmo, opſonor. Ab
Ὀψώνης, υ, ὁ, opſonator, qui opſonia coëmit; (2) opſoniis coëmendis deditus. Ex ὄψον, & ὠνέομαι, *emo*.
Ὀψωνητικὸς, ἡ, ὸν, opſoniorum coëmendorum peritus; (2) opſonator. Ab ὀψώνιον.
Ὀψωνία, ας, ἡ, obſonii coëmptio, obſonatus. Ab ὀψώνης.
Ὀψωνιάζω, fut. άσω, ſtipendia ſeu annonam præbeo; ὀψωνιάζομαι, annonam accipio, alor. Ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ὀψωνιάζομένους χημάτων, D. Hal. Ab ὀψώνιον. Hinc
Ὀψωνιασμὸς, οῦ, ὁ, annona, ſtipendium.
Ὀψώνιον, ίου, τὸ, opſonium; (2) ſtipendium, Ph. autoramentum, Gl. V. ſalarium, Ph. diarium, Gl. V. Ab ὀψώνης.

Digitized by Google

Π, π.

Π, Decima ſexta litera Græcorum, quæ ſuo nomine πῖ vocatur, illudque nacta eſt ab Hebræorum *Pe*; (2) nota numeralis ſignificans *octoginta* & cum lineola inferne appoſita π, *octoginta millia*.

Πᾷ, *Dor.* pro πῇ, qua; quem in locum.

Παγᾶν, *fontem*, acc. ſing. *Dor.* pro πηγήν.

Παγᾶς, *fontis*, gen. ſing. *Dor.* pro πηγῆς.

Παγγέλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino ridiculus.

Παγγενέτης, ου, ὁ, omnium genitor ſeu pater. Μήτε παγγενέτᾳ Θεῷ μαχθίετε τιμὴν, Nonn. Paraphr. 5, 44.

Παγγενήτωρ, ορος, ὁ, idem.

Παγγενής, έος, ὁ ἡ ἡ, qui omnium generum eſt. Ex πᾶν, & γένος.

Πάγγεος, ον, pro πάγγειος, totam terram pervagans, obtinens, amplectens, &c. A γαῖα.

Παγγεώργος, ον, omnia colens, communis agricola.

Παγγλυκερὸς, ὰ, ὸν, prædulcis.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, nimia loquacitas, clamores, garrulitas. Ex πᾶν, & γλῶσσα.

Παγγύμνος, ον, plane nudus.

Παγγυναικὶ, *Adv.* cum omnibus uxoribus. Ex πᾶς, & γυνή.

Παγγώνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ab omni parte angulos habens. A γωνία.

Παγεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. πήγνυμι.

Πάγιν, *compegit*, 3. ſing. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν ἑφελκ. pro ἔπαγε.

Παγερὸς, ρὰ, ρὸν, glacialis, gelidus, R. Ξωὸ γὸ τῷ λείῳ, ἡ τὸ παγερὸν ἴσχει, ſimul cum lævigandi, glutinandi etiam facultatem habet, *Arist.* A πάγος.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, glacies, gelu, conglaciatio, ſtiria, pruina, Gl. Vet. Παγετώτερον αἷμα, *Aret.* Ab eod.

Παγετώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, glacie aut gelu adſtrictus. A παγετός.

Πάγη, ῆς, ἡ, laqueus, decipulum. A πήγνυσι.

Πάγη, 3. ſ. a. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάγη. Οὐκ ἐν καιρίῃ ὀξὺ πάγη βέλος, Hom. Il. 4, 185.

Παγίδᾶν, ſ. ᾶσω, illaqueo, irretio. Ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ, Matt. 22, 15. A παγὶς.

Πάγιος, ος, ον, fixus, firmus, ſtabilis. A πήγνυω.

Παγιότης, ητος, ἡ, ſoliditas. A πάγιος.

Παγιόω, ῶ, firmum & fixum ſtatuo, firmo, ſtabilio; unde παγιωθῶμεν, a. 1. inf. paſſ. fixum eſſe; παγιωθεὶς, ſtabilitus. Ab eod.

Παγὶς, ίδος, ἡ, tendicula, muſcipula, decipula, Gl. V. A πάγη.

Παγίως, *Adv.* firmiter, conſtanter.

Παγιώτερον, firmius, *Adv.* A πάγιος.

Παγκαίνιος, ὁ ἡ ἡ, ſemper recens, Æſch. Ag. 969. A καινίζω.

Πάγκακος, ὁ ἡ ἡ, omnino malus, peſſimus.

Παγκάκως, *Adv.* omnimode male, peſſime.

Παγκάκευος, ὁ, valde calidus, maleficus.

Παγκαλὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, pulcherrimus, R. Ex πᾶν, & κάλλος.

Πάγκαλος, ος, ὁ ἡ ἡ, perpulcher; (2) honeſtiſſimus.

Παγκάλως, *Adverb.* perpulchre, optime; (2) honeſtiſſime.

Παγκαρπία, ας, ἡ, omnis generis fructus aut ſemina. A

Παγκάρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, fructus omnis generis habens. A καρπός.

Παγκατάρατος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino execrandus, Ariſtoph. Lyſiſtr. 595.

Παγκεύθης, έος, ὁ ἡ ἡ, omnino occultus, R. A κεύθω.

Παγκλαυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino lamentabilis; (2) ſemper lugens. A κλαίω.

Πάγκλαυτος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγκληρία, ας, ἡ, univerſa hereditas. A

Πάγκληρος, ος, ὁ ἡ ἡ, heres ex aſſe.

Πάγκλυτος, ον, celeberrimus.

Πάγκοινος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnibus communis. Ἀλλ' ὅτοι τ' γ' ἐξ ἀΐδα παγκοίνου λίμνας πάντ' ἀνήσεις, ὅτε χθόνιοι ὅτε λιταῖς, Sophocl. Electr. 138.

Παγκοίρανος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino ſeu totius dominus, R.

Παγκοίτης, ου, ὁ, qui omnes ſepelit & ſopit, *Epith.* orci. Ex πᾶς, & κοίτη.

Παγκόνιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino pulvere adſperſus, laborioſiſſimus; omne genus certaminis expertus, R. Ex πᾶν, & κόνις.

Παγκόσμιος, ον, communis omnibus hominibus. A κόσμος.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, omnipotens. A κράτος.

Παγκρατησία, ας, ἡ, perpetua poſſeſſio. Ex κρατέω, *teneo*.

Παγκρατιάζω, fut. άσω, pancratio certo; (2) in omnibus certaminibus ſum victor Syneſ. A παγκράτιον. Hinc

Παγκρατιαστὴς, οῦ, ὁ, peritus certandi pancratio, Ph. pugil, quinquertio. Hinc

Παγκρατιαστικὸς, ὴ, όν, ad pancratiaſten pertinens.

Παγκρατικῶς, *Adverb.* more pancratiaſtarum, pancratiaſtice.

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, quinquertium, quinque conſtans artibus, nempe pugilatione, curſu, ſaltu, diſco, & lucta. Ex πᾶν, & κρατέω, *ſupero*.

Πάγκρεαλος, ον, idem quod παγκρεᾶλης, Ariſtoph.

Πάγκρεας, ατος, τὸ, corpus glandulоſum in medio meſenterio ſitum, vaſorum diviſiones confirmans.

Παγκρότως, *Adv.* A κρότος, Æſch. S. 731, cum magno ſtrepitu.

Πάγκρυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino occultus. A κρύπτω.

Παγκλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui omnia poſſidet. A κλάομαι.

Παγοπληξία, ας, ἡ, veterinorum morbus, cum nimirum gelu percelluntur. Ex πάγος, & πλήσσω, *percutio*.

Πάγος, ος, ὁ, tumulus, collis; (2) glacies, gelu; (3) concreta maſſa, ſal. A πήγνυμι.

Πάγουρος, ος, ὁ, cancri genus. Ἄλλος δὲ ῥαιβοῖσιν ἰσήρεις ἄντα παγούροις Γυῖα βαρύνων, Nic. Th. 788. Ex πάγος, & οὐρά.

Παγχάλκιος, ος, ὁ ἡ ἡ, perdifficilis.

Παγχάλκεος, ος, ὁ ἡ ἡ, totus æreus.

Πάγχαλκος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Παγχύ, *Adv.* prorſus. A πᾶν.

Πάγχορτα, τὰ, omnis generis cibi. A χόρτος.

Πάγχρηστος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnino utilis ſeu commodus.

Πάγχρισος, ον, totus oblitus, unctus.

Παγχρύσεος, ος, ὁ ἡ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρυσός, *aurum*.

Πάγχρυσος, ος, ὁ ἡ ἡ, totus aureus. Ex πᾶν, & χρυσὸς.

Πάγχυ, *Adv.* prorſus; omnino; *Poët.* pro πᾶν, Hom. Il. 5, 24. A πᾶς.

Παγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, glacialis. A πάγος.

Παδῆτε, 2. plur. præſ. ind. act. *Dor.* & *contr.* pro πηδᾶτε, a πηδάω.

Παθαίνομαι, vehementer adficior & concitor; morbis animi adficior; it. affectus commoveo, Luc. A πάθος, *adfectus*.

Πάθε, 2. ſing. aor. 2. imperat. act. v. πάσχω, pro παθέω.

Παθῇ, dat. ſ. *contr.* pro πάθει, a πάθος.

Πάθεσιν, *adfectibus*, dat. pl. cum ν ἑφελκ.

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, infortunium, ærumna, cædes, morbus. Στέργειν γὸ αἱ πάθαι μὲ χῶ χρόνῳ ξύνων μακρὸς διδάσκει, ἡ τὸ γενναῖον, τρίτον, Soph. Oed. Colon. 7. A πάσχω, *patior*.

Πάθη, nom. pl. *contr.* pro πάθεα, a πάθος.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis paſſus eſt, ſeu patitur; (2) paſſio, adflictio, perpeſſio, morbus corporis vel animi. Ἤγειτο αὐτὰ γεγενῆναι τὰ παθήματα διδάγματα, Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Πάθησις, εως, ἡ, paſſio. Ab eod.

Παθητικὸς, ὴ, όν, paſſivus, Ph. qui pati poteſt, paſſioni obnoxius; vitioſus, morboſus, Ph. Ab eod.

Παθητικῶς, *Adv.* paſſive, paſſiva voce; (2) pathetice.

Παθητὸς, ὴ, όν, qui pati poteſt, patibilis; morboſus, Ph. A πάσχω.

Παθογνωμονικὸν Σημεῖον, ſignum, quod una cum morbo invadit; quod proprie affectionis ſpeciem ſignificat. Ex πάθος, & γιγνώσκω, *index*.

Παθοῖσα, aor. 2. part. act. *Dor.* pro παθοῦσα, a πάσχω.

Παθοκρατεία, ἡ, idem quod

Παθοκράτορία, ας, ἡ, imperium in paſſiones, R. Ex πάθος, & κράτος, *robur*.

Παθολογικὴ, ῆς, ἡ, pars medicinæ, quæ cauſſas morborum inquirit. A λόγος.

Πάθον, aor. 2. indic. act. *Ion.* pro ἔπαθον, a πάσχω.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio adfectuum. Ex πάθος, & ποιέω.

Πάθος, ους, τὸ, paſſio, quod quis patitur ſ. paſſus eſt; (2) clades, caſus, adflictio, calamitas; (3) morbus; (4) morbus animi, perturbatio, commotio, ægritudo, adfectio, adfectus; (5) adjuncta, ſ. accidentia, quæ philoſophis dicuntur; (6) mors violenta, Herodot. 1, 12. A πάσχω.

Παῖ, *puer*, voc. ſing. a παῖς.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, hymnus in laudem Apollinis & Dianæ; (2) hymnus in quemlibet alium Deum; (3) hymnus qui præclaro cuidam viro canebatur; (4) pes quidam metricus; (5) ipſe Apollo. Hinc

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem cano, Gl. Vet. ovo, canto; (2) exulto juveniliter. Ἐσπείσαντο καὶ ἐπαιάνισαν, Xen.

Παιανικὸς, ὴ, όν, ad pæana pertinens. Ab eodem.

Παιανισμὸς, οῦ, ὁ, pæanis ſ. pæanum cantatio, Ph. vociferatio. A παιανίζω.

Παῖγμα, ατος, τὸ, ludus, id, quo luditur. A παίζω.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, luſus, oblectatio, R. A παίγμων.

Παιγνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, jocoſus, jocularibus dictis gaudens. A

Παιγνία, ας, ἡ, ludus, ſeu luſus; (2) illuſio. A παίζω. Hinc

Παιγνήμων, ονος, ὁ, jocoſus, vir, qui jocis delectatur, qui ludo eſt addictus.

Παιγνιογράφος, ὁ, poëta carminum ludicrorum.

Παίγνιον, ου, τὸ, ludus ſeu luſus, jocus, ludicrum; ludibrium; (2) poëma quoddam ludicrum, luſus poëticus. A παίγνις.

Παίγνιος, ία, ον, ludicer. A παίζω. Hinc

Παιγνιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, luſorius, ludicrus.

Παιγνιωδῶς, *Adv.* ludicre, ludibunde.

Παιδαγωγεῖον, είου, τὸ, pædagogeum vel pædagogium, ludus literarius. A παιδαγώγος. Unde

Παιδαγωγέω, ῶ, inſtituo pueros; (2) inſtituo tanquam pueros; (3) erudio; (4) moderor, rego, deduco; (5) fræno, domo. Γέρων γέροντα παιδαγωγήσω δ' ἐγώ, Eurip. Bac. 193. Συμπίσια ὀρθῶς παιδαγωγηθέντα, Plato. Hinc

Παιδαγώγημα, ατος, τὸ, inſtituendi ratio.

Παιδαγώγησις, εως, ἡ, puerorum inſtitutio ſeu diſciplina.

Παιδαγωγία, ας, ἡ, inſtitutio puerilis, ipſa actio inſtituendi pueros; (2) inſtitutio. A παιδαγωγὸς.

Παιδαγωγικὸς, ὴ, όν, ad pædagogum ſeu pædagogeum pertinens. Ab eod.

Παιδαγωγικῶς, *Adv.* pædagogorum more.

Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, puerorum inſtitutor, puerorum cuſtos & informator, Gloſſ. Vet. pædagogus, pediſequus.

Παιδαρίδιον, ου, τὸ, puerulus, Gl. V. A

Παιδάριον, ου, τὸ, puellus, puerulus; (2) puella. Gl. V. pupus, Dim. a παῖς. Hinc

Παιδαριώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, puerilis, puerum decens. Παιδαριωδέστατον, Longin. 14.

Παιδαριωδῶς, *Adverb.* pueriliter.

Παιδεία, ας, ἡ, inſtitutio, inſtituendi ratio, doctrina, eruditio; (2) diſciplina, caſtigatio. A παιδεύω.

Παιδεύω,

Digitized by Google

Παιδικός, ή, όν, puerilis, pueris conveniens. A παῖς.

Παιδεραστέω, amator puerorum sum. A

Παιδεραστής, οῦ, ὁ, amator puerorum, Gl. Vet. puerarius, pullarius. Hinc

Παιδεραστία, ας, ἡ, amor puerorum; amor, qualis est pædiconum.

Παιδεραστικός, ἡ, όν, ad masculos amores pertinens.

Παιδέραστος Ζεύς, per ludum & jocum Comice quasi παιδεραστὴς, propter Ganymedem. Poll. Ab ἔραμαι.

Παίδιον, ου, τὸ, acanthus, & flos quidam; (2) unguentum atque pigmentum colorandæ faciei. *Athen.* 13. *Eust.* p. 974.

Παιδοῦτε, 2. pl. præs. ind. act. v. παιδεύω.

Παίδυμα, ατος, τὸ, quod docetur, præceptum, disciplina. A παιδεύω. Unde

Παίδυσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa eruditi actio, doctrina, eruditio.

Παιδυτήριον, ου, τὸ, locus, in quo pueri docentur, ludus literarius. Ab eod.

Παιδυτὴς, οῦ, ὁ, qui instituit, doctor, præceptor, magister, castigator. Ab eod.

Παιδυτικὸς, ἡ, όν, institutorius, qui ad institutionem facit; (2) ad docendum aptus; (3) castigatorius, castigandi vim habens. A παιδυτός.

Παιδυτικῶς, *Adv.* more eorum, qui instituunt seu docent.

Παιδυτὸς, ἡ, όν, doctus, eruditus. A

Παιδεύω, fut. εύσω, doceo, instituo, erudio; (2) admoneo, reprehendo, castigo, punio, flagello; παιδεύομαι, doceor, punior; perf. part. πεπαιδευμένος, eruditus. Κἄτα θαυμάζειν χρεών, εἰ μὴ γυναῖκας Σάφωνας παιδεύετε, Eur. Andr. 601. Ὅτις γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένῃ, τἄλλα παιδεύῃ κακά, Soph. Phil. 1349. Αἱ τεκοῦσαι τὼ ἐκκόλον τέκνω ἄδορπα παιδεύουσι νηπίως γόνως, Lyc. 638. Ὃδ' ἐν θεᾶς δόμοισιν παιδεύῃ, Eurip. Ion. 859. Ἵνα κρύα παιδεύοιο, ut clam educareris, Callim. Hymn in Jov. 34. A παῖς.

Παιδίη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, *Ion.* pro παίδιος.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, lusus, relaxatio animi, jocus; (2) dicitur de rebus, quas contemnimus, ut Lat. jocus. A παίζω.

Παιδία, ας, ἡ, puericia, puerilis ætas. A παῖς.

Παιδικὰ, ῶν, τὰ, amasius proprie, reperitur tamen & de fœminis. A

Παιδικὸς, ἡ, όν, puerilis, puellaris.

Παιδικῶς, *Adv.* pueriliter, puerorum more.

Παιδιόθεν, *Adv.* a puerili ætate, ab incunabulis; a pueritia, Gl. V. A παιδίον.

Παιδίον, ου, τὸ puerulus, infans, pusio; (2) filiolus vel filiola, Dim. a παῖς.

Παιδιστροφία, id. quod παιδοτρ.

Παιδισκάριον, ου, τὸ, puellula; (2) pupus, Gl. V. Menand. A παιδίσκη.

Παιδισκεῖον, είου, τὸ, locus in quo sunt puellæ; (2) lupanar. A παιδίσκη.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella; (2) ancilla, ancillula. A

Παιδίσκος, ου, ὁ, puerulus s. puellus; rarum hoc vocabulum. Dim. a παῖς.

Παιδιώδης, ους, ὁ, ἡ, lusui deditus, jocis gaudens; (2) puerilis, puerulos decens. A παιδία, vel παιδίον.

Παίδιος, ου, ὁ, puer vel adolescens, qui excessit ex pueris. Etiam adjective, puerilis, ut in Epigr. παιδιὰς χέρας.

Παιδοβοσκὸς, ου, ὁ, puerorum altor. Ex βόσκω.

Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio, Ph. puerperium. A

Παιδογόνος, ὁ, ἡ, ἡ, liberos procreans; (2) ad liberorum procreationem faciens, prolificus, fœcundus. Ex γένος, a γίνομαι.

Παιδόθεν, a puero, a pueritia. A παῖς.

Παιδονομία, ας, f. ήσω, puerorum seu liberorum curam gero. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui puerorum curam gerit. Ex παῖς, & νομέω, *curo*.

Παιδοντόνιον, liberos interficio.

Παιδοντονία, ας, ἡ, cædes liberorum. A

Παιδοντόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, puerorum seu liberorum interfector seu interfectrix. A παῖς, & πένω.

Παιδολέτειρα, ἡ, liberorum perditrix. A

Παιδολέτηρ, idem quod παιδολέτωρ.

Παιδολέτρια, ας, ἡ, idem quod præc. Hes.

Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ἡ, puerorum s. liberorum perditor. Ex παῖς, & ὄλλυω.

Παιδολογία, ας, ἡ, puerorum delectus. Ex παῖς, & λέγω, *seligo*.

Παιδολύμας, liberorum perditrix, Æsch. Ch. 603. Ex παῖς, & λύμη.

Παιδομαθὴς, ους, ὁ, ἡ, ἡ, qui in pueritia didicit, qui proinde in arte sua profecit, oppositus τῷ ὀψιμαθεῖ. A μανθάνω.

Παιδομανὴς, ους, ὁ, ἡ, ἡ, qui puerorum amore insanit. A μαίνομαι. Hinc

Παιδομανία, ας, ἡ, insanus puerorum amor.

Παιδόμορος, ον, liberis perniciosus, mortem afferens. A μόρος.

Παιδομορία, ας, ἡ, disciplina puerorum. A

Παιδονόμος, ου, ὁ, puerorum rector, præfectus disciplinæ & educationi puerorum. Ex παῖς, & νέμω, *administro*.

Παιδοπίπης, ου, ὁ, puerorum deceptor, pædico. Ex παῖς, & ὀπιπεύω.

Παιδοποιέω, ῶ, & παιδοποιέομαι, liberos procreo, gigno, genero. Ἡ παιδοποιεῖν ἐξ ἐμοῦ βεβλῆσθαι, Eur. Herac. 524.

Παιδοποιητὴς, οῦ, ὁ, liberorum procreator, Vulg. Lex. A præc.

Παιδοποιήσιμος, ον, liberis creandis aptus.

Παιδοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Παιδοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, ἡ, liberorum procreator sive procreatrix. Ex παῖς, & ποιέω.

Παιδοπόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, liberis transitum præbens; ut παιδοπόρος γένεσις, in Epigram. Ex παῖς, & πείρω, *trajicio*.

Παιδοσπορέω, ῶ, liberos genero s. procreo, gigno, genero. Ex Σπόρος.

Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Παιδοτόκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, puerpera, quæ peperit; παιδοτόκος βίος, vita pueros generans, conjugalis. Ex παῖς, & τίκω.

Παιδοτριβεῖον, ου, τὸ, locus, in quo pueri exercentur.

Παιδοτριβέω, pueros exerceo, instituo. Παιδοτριβῶν νέον ἐν φρενήμασι κοινῆς, Plut. A

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, pædotriba, puerorum exercitator, qui pueros exercet, gymnasii magister; (2) præceptor, doctor, ludimagister. A τρίβω. Hinc

Παιδοτριβικὸς, ἡ, όν, ad pædotribam pertinens.

Παιδοτριβικῶς, *Adv.* more pædotribarum, ut decet pædotribas.

Παιδοτρίβης, ίβου, ὁ, idem quod παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω, pueros educo; (2) servos alo, Laert. Οὐ δυνάμενοι παιδοτροφεῖν, Appian.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, puerorum educatio. A

Παιδοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, puerorum vel servorum educator, altor. A τρέφω.

Παιδότρωτος, ον, a liberis afflictus. A τιτρώσκω.

Παιδοῤῥαγέω, ῶ, liberos procreo. Χωρὶς ἐν δίναις ταῖς Ἀλφειῶ παιδοῤῥαγεῖ, Eur. Ion. 175. Ex παῖς, & ῥήγνυμι.

Παιδοτρία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex iisdem.

Παιδοφθορέω, ῶ, pueros corrumpo, pueros stupro; (2) pueros occido.

Παιδοφθορία, ας, ἡ, puerorum stupratio; (2) puerorum occisio. A

Παιδοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, puerorum corruptor, stuprator, pædico, cinædus; (2) puerorum perditor, occisor. Ex φθείρω.

Παιδοφιλέω, ῶ, pueros amo; παιδοφιλεῖσθαι, de puero, qui amatur.

Παιδοφίλης, ου, ὁ, puerorum amator, pædico. A φίλος.

Παιδόφιλος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Παιδοφονέω, ῶ, pueros occido.

Παιδοφονία, ας, ἡ, puerorum vel liberorum occisio. A

Παιδοφόνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, puerorum seu liberorum interfector. Ex παῖς, & φένος.

Παιδοφορέω, ῶ, ὁ, ἡ, ἡ, puerum vel pueros gestans, Suic. A φέρω.

Παίδων, gen. pl. *Dor.* pro παίδων.

Παίδωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio. A παῖς.

Παίζω, *Dor.* παίσδω, ludo, jocor, illudo, f. 1. παίξω, f. παίσω. Παίζει φρὴν ἡμᾶς διπότης, ἢ μαίνει; Eur. Her. fur. 955. Παίσδειν ἐς βαθὺ ὄρθριον, Theoc. 18, 14. A παῖς.

Παιήνιος, ία, ιον, medicus, salutaris. A παιήων.

Παιηονική, ης, ἡ, ars medica. Ab eod.

Παιήων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, salutaris. A παιάν.

Παιήων, ονος, ὁ, hymnus; (2) deorum medicus. Ab eod.

Παίκλειρα, ἡ, quæ ludit. A παίζω.

Παίκλης, ου, ὁ, lusor. A παίζω.

Παικτικῶς, illudendi causa.

Παικτὸς, ἡ, όν, qui ludi meretur; (2) ludicer, jocularis, Suic. A παίζω.

Παιόλη, et παιόλημα, fraus, impostura, apud Suid. *Sed vera Scriptura est* ἀπαιόλη, &c. *Ern.*

ΠΑΠΑΑ, ων, τὰ, loca prærupta & salebrosa, *prop.* pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farinæ flos; farina tenuissima. Metaph. de versuto & astuto. A πάλη. Hinc

Παιπάλημα, ατος, τὸ, farina tenuissima, flos farinæ. Metaph. de valde astuto.

Παιπάλλω, quatio; concutio, Vet. Lex. A πάλλω.

Παιπαλόεις, όεσσα, όεν, præruptus, salebrosus, asper. Ἔρχω ὄ σκοπιὴ ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών, Hom. Odyss. 10, 148. Conf. Hes. Theogon. 860. A παιπάλα.

Παιπαλόεσσης, dat. pl. f. g. *Ion.* pro παιπαλοέσσαις.

Παιπαλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἡ, malitiosus, versipellis; (2) veneficus. A παιπάλη.

ΠΑΙΣ, παιδὸς, ὁ, ἡ, ἡ, puer vel puella; (2) servus, minister; (3) filius.

Παῖς, ἰδος, acc. πάϊν, *Poët.* pro παῖς.

Παίσας, a. 1. part. act. *Æol.* pro παίσας, a παίη, a παίζω.

Παίσατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπαίσατε, a παίω, vel παίζω.

Παίσδα, acc. sing. *Dor.* pro παῖδα.

Παίσδη, 3. sing. præs. conj. act. *Dor.* pro παίξῃ, a παίζω.

Παίσδω, ludo, *Dor.* pro παίζω.

Παίσῃς, 2. sing. aor. 1. conj. act. v. παίζω, *ludo*; vel a παίω, *percutio*.

Παίστικὸς, ἡ, όν, jocularis, Athen. A παίζω.

Παιφάσσω, oculos circumfero; (2) impetum facio, tumultuor; (3) declaro, illustro. Σὺν τῇ (αἰχίδι) παιφάσσουσα δίεσυτο λαὸν Ἀχαιῶν, Il. 2. 450. Ex φάος, *lux, visus*.

Παιχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi παίζω.

ΠΑΙΩ, fut. παίσω, percutio, ferio, pulso. Alicubi & pro subagito; item raptim comedo. Occurrit & f. παιήσω, παιήσομαι, Aristoph. Ὃς μέγιστος ὢν τὰ Κλεάν' ἐπαισ' ἐς τὼ γαστέρα, Arist. Nub. 543.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Apollo, Deus medicinæ; (2) hymnus; (3) medicus. A παίω, *ferio*, eo quod Apollo Pythonem sagittas percussit.

Παιωνία, ας, ἡ, Pæonia herba; (2) antidoti nomen, item catapotii. A παιών.

Παιωνίζω, f. ίσω, pæanem canto. A παιών.

Παιωνικὸς, ἡ, όν, medicus ab eod.

Παιώνιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, & παιώνιος, ία, ιον, idem & ab eod.

Πακτὶς, *Dor.* pro πηκτὶς, ίδος, ἡ, pecten, instrumentum musicum. A πήγνυω.

Πακτὸς, ἡ, όν, *Dor.* pro πηκτὸς, compactus.

Πακτόω, ῶ, fut. ώσω, compingo, coagmento, obsero, claudo, expando. Ἡμεῖς δ' ὀτ' ἦν τετρημμία, ἐνεβύσαμεν βακίσιν, κἀπακτώσαμεν, Arist. Vesp. 128. A πακτὸς.

Πάκλαν, ονος, ὁ, genus navigii fluviatilis, quod solvi poterat, Gl. V. remulcus. Ab eodem.

Πλάωσις,

Digitized by Google

Πάκλωσις, εως, ἡ, coagmentatio. A πακλόω.
ΠΑΛΑ'ΘΗ, ης, ἡ, massa ficuum aut pinguium caricarum; (2) quælibet aliarum rerum massa.
Παλάθιον, Dim. a πάλαθον.
Πλαθίς, ίδος, ἡ, idem.
Πάλαθον, τὸ, idem quod παλάθη.
Παλαθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, massæ παλάθαις formam habens. A παλάθη.
ΠΑ'ΛΑΙ, *Adverb.* olim, quondam, pridem, jampridem, dudum, jamdudum; (2) *dicitur & pro* ante, & quidem de brevi temp.re, *Ern.*
Παλαιβλαστής, ές, dudum germinans, dudum natus. A βλαστάνω.
Παλαιγενής, ές, ὁ ἡ ἡ, priscus, vetustus, annosus seu senex. Ex πάλαι, & γείομαι.
Παλαίγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, idem; παλαίγονοι, majores, R. Pind. Olym. 13. (item παλαιγόνος, *Ern.*) Sed παλαιγόνος, qui olim genuit. Ex iisd.
Παλαίδιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, longo tempore repositus & adservatus. Ex πάλαι, & τίθημι.
Παλαιμήτωρ, ορος, ἡ, prisca mater. A μήτηρ.
Παλαιμονέω, ῶ, contendo, luctor. Χαίνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κινεῖ, Pind. Pith. 2, 112. A παλαίμων.
Παλαιμονία, Portunalia, Gl. V. A seq.
Παλαίμων, ωνος, ὁ. Palæmon; deus marinus, Gl. V. Portunus.
Παλαιόγονος, ου, ἡ ἡ, priscus. Ex παλαιὸς, & γείομαι, *natus sum.*
Παλαιολογία, ῶ, antiqua memoro, de rebus antiquis differo, aut scribo, Ex λόγος.
Παλαιομάγαδις, ὁ, idem qui μάγαδις.
Παλαιομώλυψ, veterator, Ph.
Παλαίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro παλαίουσι, a παλαίω.
Παλαιοπλουτος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui priscæ sunt divitiæ, jam diu locuples.
Παλαιγραφος, veteramentarius Ph. A ῥάπλω.
Παλαιὸς, ά, όν, vetus, antiquus, priscus, vetustus, pristinus. A πάλαι. Hinc
Παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.
Παλαιοτόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, quæ dudum peperit, effœta, *Aret.* Ex παλαιὸς, & τίκτω, pr. τέτοκα.
Παλαιότοκος, *ex iisd.* dudum natus, major natu.
Παλαισοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, antiqua sapiens; (2) valde prudens. Ex παλαιὸς, & φρὼ.
Παλαιόω, ῶ, f. ώσω, antiquo, veterem reddo; παλαιοῦμαι, veteresco, vetus fio; παλαιόομαι, inveteratus, Gl. Vet. A παλαιὸς.
Πάλαισμα, ατος, τὸ, luctatio; (2) callidum consilium seu techna. A πάλαιω.
Παλαισμάτευσι, dat. plur. *Poët.* pro παλαίσμασι.
Παλαισμοσυνη, ης, ἡ, lucta. A πάλαισμα.
Παλαισταγὼν, ονος, ὁ ἡ ἡ, olim stillians. *Epith.* veteris vini, Suic. A στάζω.
Παλαιστία, met.or. A
ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum.
Παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator, adversarius in lucta; (2) idem quod παλαιστή. A παλαίω, vel παλαιστή. Unde
Παλαιστιαῖος, οία, αῖον, qui est quatuor digitorum magnitudine, unius palmi longitudinem vel crassitiem habens.
Παλαιστικὸς, ὴ, όν, ad luctatores seu ad luctationem pertinens, luctæ peritus, luctæ studiosus. A παλαιστής.
Παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta, vel luctæ locus. A πάλη.
Παλαιστρικὸς, ὴ, όν, ad luctatorem seu luctatores pertinens; (2) palæstricæ peritus. A παλαίστρα.
Παλαιστρικὴ, palæstrice.
Παλαιστρίτης, ου, ὁ, palæstrita, luctator, adversarius in lucta. Ab eod.
Παλαιστροφύλαξ, κος, ὁ, ἡ, præfectus palæstræ.
Παλαίστατος, η, ὁ ἡ ἡ, olim dictus seu celebratus; (2) priscus, antiquus; Hom. Od. 9, 507. Ex πάλαι, & φάτος.
Παλαιφάτας, *Adv.* secundum priscam famam.
Παλαίφοιβος, ὁ ἡ ἡ, vetus vates. A φοιβάω.
Παλαίχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, antiquam terram habens, antiquus terræ possessor, Æschyl. S. T. 106. Ex πάλαι, & χθὼν.
Παλαίω, fut. αίσω, luctor, certo, confligo. Κακῷ ὃ μξμίφῳ παλαίομξν, Eurip. Rhes. 508. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσιαι, οὐδὲ παλαίσεις, Hom. Il. 23, 621. A πάλη.
Παλαίωμα, ατος, τὸ, inveteratio, R. A παλαιόω.
Παλαίωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Παλακίζω, injuria f. contumelia adficio, Vet. Lex. ex Etym. pro πλ. Hinc
Παλακισμὸς, ὃ, ὁ, injuria, contumelia, illusio, Vet. Lex. ex Etym.
Παλάμαισι, dat. pl. *Poët.* pro παλάμαις.
Παλαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, administro, efficio, gero; (2) struo, molior, machinor. A παλάμη.
Παλαμάων, gen. pl. *Æol.* pro παλαμῶν, a
ΠΑΛΑ'ΜΗ, ης, ἡ, palma manus; (2) manus; (3) ars, via, ratio, qua aliquid efficimus; Hom. Il. 1, 238.
Παλαμναῖος, αία, αῖον, cujus manus cæde contaminata est, cæde contaminatus, Plut. in Alcib. (2) homo sceleratus, piaculo obstrictus, homicida, pestis, pernicies. A παλάμη.
Παλαξίμβη, f. 1. inf. act. *Ion.* pro παλάξειν, a παλάσσω.
Παλάσσετο, 3. s. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐπαλάσσετο
Παλάσσω, f. ξω, sortior; (2) inquino, fœdo, contamino. *Anglic.* To plaſh) σπαλάχθε, fortimini, 2. pl. perf. pass. σπαλαγμὸς, fœdatus, part. Ἀμφὶ ὃ χαίτας Αὐχμηρὰς σπαλακλο φόνῳ, Theoc. 25, 225. Παλάσσετο δ' αἵματι θάρσξ, Il. 5, 100. Αὐτὰρ τὴς ἄλλες κλίνῃ σπαλάχθαι ἀναγκη, Hom. Od. 9, 331. A πάλλω.
Παλβὶς, ῖδος, ὁ, qui retia avibus tendit, illex. A παλάβη. Hinc
Παλβίτρια, ας, ἡ, allectrix; (2) columba allectrix.
ΠΑΛΕΤ'Ω, f. δσω, allicio; (2) alliciendo fallo; (3) in retia pertraho. Ὅπως παλδ'σῃ δυσμενὲς, Lyc. 784. Τὸς σξυσδὸς δ' ὁμίλως ξυλλεξὰν, εἶρξας ἔχει, καπαναγνάζει παλεύειν, Arist. Av. 1088.
ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, lucta, luctatio.
Πάλημα, ατος, τὸ, pollen. Poll. pro σαιπάλη.
Παλημάτιον, ὃ, τὸ, sorbitio quædam, apud Pollucem, forte ex polline. A præc.
Παλήσειε, 3. fing. a. 1. opt. *Æol.* pro παλίσαι, a verbo inusit. si non plane mendoso, παλίω, *luctor.*
Πάλι, pro πάλιν, *Poët.*
ΠΑΛΙ'Α, secundus nuptiarum dies, repotia, R.
Παλίβλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, iterum germinans. Ex πάλι, & βλαστάνω.
Παλιγγενεσία, ας, ἡ, renascentia, secundus ortus, instauratio; (2) universalis resurrectio; (3) regeneratio; (4) baptismus. Ex πάλιν, & γένεσις, *generatio.* Hinc
Παλιγγενεσιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad regenerationem pertinens. A
Παλιγγενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, renascens. Μαῖα παλιγγενέων μξέτων νεκυοσόος ὥρη, Nonn. P. 5, 25.
Παλιγλώσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, diversa utens lingua; (2) male ominans, Pind. Isthm. 6. A γλῶσσα.
Παλίγναμπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, retrorsum curvus, recurvus. A γνάμπτω.
Παλιγκάπηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui a caupone emit & rursum vendit, Gl. V. dardanarius.
Παλίγκλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, refractus; (2) recurvus, reflexus. A κλάω.
Παλεγκοταίνω, recrudesco, rursus malignus fio aut excandesco, Suic. A παλίγκοτος.
Παλιγκοτέω, ῶ, fut. ήσω, idem & ab eodem, Suic.
Παλιγκότησις, εως, ἡ, offensio, & recrudescentia, Suic. A παλίγκοτος.
Παλιγκοτία, ας, ἡ, offensio, simultas. A
Παλίγκοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui simultatem cum aliquo gerit, infestus, iracundus.
Παλιγκότως, *Adv.* animo iracundo, iracunde.
Παλίγτις, ου, ὁ ἡ ἡ, redivivus, Gl. Vet. A κλίζω.
Παλίγκυρτος, ὁ, nassa.
Παλιδρὰμης, ες, retro spectans, videns quæ a tergo sunt. A δίρομαι.
Παλικαμπὴς, ες, retro cedens, ruens. A κάμπω.
Παλιλλογέω, idem iterum dico, Herod.
Παλιλλογία, ας, ἡ, verbi ejusdem iteratio, recantatio. A
Παλίλλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, rursum numeratus, iterum collectus seu congestus. Λαὲς δ' ὧκ ἐπίοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν, Hom. Il. 1, 126. i. e. *Omnia iterum in unum conferre, ut aliâ denuo porticne dispertiantur.* A λέγω, *dico, recenseo, colligo.*
Παλίλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, resolutus, rescissus.
Παλιμβάκχειος, ου, ὁ, palimbacchius, pes metricus, prima & tertia longis, media brevi.
Παλίμβαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, R. Pind. Pyth. 9. A βαίνω.
Παλίμβιος, ου, ὁ ἡ ἡ, redivivus.
Παλιμβλαστὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iterum germinans. A βλαστάνω.
Παλίμβλαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Παλιμβολία, ας, ἡ, dolus, inconstantia, fluctuatio animi. A
Παλίμβολος, ου, ὁ ἡ ἡ, veteratorius, veterator; (2) inconstans, mutabilis. Δολῆς ἡ παλίμβολος ἀνὴρ, Plut. in Crass. cap. 21. Ex βάλλω, vel βολὴ.
Παλιμβουλία, ας, ἡ, consilii mutatio, inconstantia, R. A βουλὴ.
Παλίμβουλος, ον, inconstans in consiliis.
Παλιμμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, duplicatus oblonge, duplex; (2) longus. A μῆκος.
Παλίμπαις, παιδος ὁ, iterum puer; (2) repuerascens senex.
Παλιμπετὴς, *Adv.* retrorsum retro, iterum, Hom. Il. 16, 395. Odyss. 5, 27. A
Παλιμπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, retro lapsus, retrogradus. A πίπτω.
Παλίμπηκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, iterum compactus. A πηγνύω.
Παλίμπισα, ας, ἡ, ficca pix, pix recocta.
Παλίμπλαγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, errabundus. A
Παλιμπλάζομαι, vagis erroribus retro agitor, seu iterum oberro; παλιμπλαγχθέντας, a. 1. part. retractos, iterum errabundos.
Παλιμπλεκὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, retrorsum nexus seu plexus, R. Ex πλέκομαι.
Παλίμπλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, denuo lotus. A πλυνω.
Παλιμπόρβυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, vel e contrario iter faciens. A πορεύομαι.
Παλιμπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui iter repetit; (2) e contrario iter faciens, R. A πόρος.
Παλίμπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, pedem reflectens, retrogradus.
Παλίμπρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui iterum venditus est; (2) qui sæpius vendi se finit; (3) qui priori hero relicto subinde alii se addicit; (4) veterator, veteratrix. Ex πάλιν, & πιπράσκω, *vendo.*
Παλιμπροδοσία, ας, ἡ, falsa & simulata proditio.
Παλιμπροδότης, ου, ὁ, reciprocus seu rursus proditor, qui eos prodit, ad quos transfugit.
Παλίμπαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui aliquid revendit, qui emit, ut revendat. A πωλέω.
Παλίμφημος, ὁ ἡ ἡ, iterum prædicandus, i. e. eximia laude celebrandus. A φημὶ.
Παλίμφρων, ὁ, qui sententiam mutat. A φρὴν.
Παλιμφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, iterum natus, renatus; (2) renascens; (3) redivivus. Πηγῆς ἐυδρμύχοιο παλιμφυὲς ἐμπεδον ὕδωρ. Nonn. Paraphr. 4, 14. Ex πάλιν, & φύω.
Παλίμψαιστος, ου, ὁ ἡ ἡ, iterum derasus, vel deradendo tersus. A ψαίω.
Παλίμψηστος, ου, ὁ ἡ ἡ, deletitius. A ψάω.
Παλίμψυχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui resumpsit animam redivivus. A ψυχὴ.
ΠΑ'ΛΙΝ, *Adverb.* iterum, rursus, denuo, de integro; (2) vice versa, e diverso, e con-

Digitized by Google

e contrario, contra; (3) retro, seu retrorsum; (4) alibi, alio in loco: *in commemorandis scriptorum locis sive dictis.*

Παλιν-άγγελος, ε, ὁ ἡ ἡ, nuntius, qui postquam nuntiavit, quod jussus erat, ad eum redit, a quo missus erat, internuntius.

Παλιν-άγρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui rursus congregatur; (2) rursus congregans. Ἦν ἄτην ἀχέων· ἡ δ' ἐ παλινάγρετός ἐστιν. Hes. 93. Θάσσω ψυχὴν ἡμιτέρην φέων ὕπερ, ὄφρα μιν ἄερω. Εἰς ἐμὲ νεισομένην παλινάγρετον, Nonn. P. 10, 17. Ex ἀγείρω.

Παλιν-αίρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, rursum creatus, qui post abrogatum magistratum rursum creatur magistratus.

Παλιν-αυξὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, recrescens, renascens; Nonn. P. 3, 30. Ex αὔξω.

Παλιν-αυτομόλος, ὁ ἡ ἡ, qui ad eam partem, a qua prius ad hostes transierat, redit.

Παλιν-δικία, ας, ἡ, actio restituta, Ph. παλινδικίας, instaurandæ litis. Παλινδικίαν διδὲς τοῖς ἀδίκως καταριθεῖσι. Herodian. 7, 6. A

Παλιν-δικος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui rursus de rebus iisdem judicatur. Ex πάλιν, & δίκη.

Παλιν-δίνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui reciproco vortice revolvitur. Ὅφρα μὲν ἐξ ὕπνοιό παλινδίνητον ἰχέφαι, Nonn. P. 11, 11. Ex δινέομαι.

Παλιν-δινία, ἡ, vortex reciprocus. A δίνη.

Παλιν-δρομέω, curſu reciproco redeo. Ὧδε παλινδρομέουσι αἱ δυνάμεις, *Aret.*

Παλιν-δρομὴς, ἰος, ὁ ἡ ἡ, idem quod παλίνδρομος. Ἐς τὰ αὐτὰ παλινδρομίης, *Aret.*

Παλιν-δρομία, ας, ἡ, recurſus, curſus reciprocus.

Παλιν-δρομικὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Παλίν-δρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, recurrens, reciprocus.

Παλιν-ζωΐα, ας, ἡ, iterum vita. A

Παλίν-ζωος, ε, ὁ ἡ ἡ, redivivus.

Παλιν-ίδρυσις, εως, ἡ, ſurſum ſubſidentia humorum in ſe redeuntium.

Παλιν-οδία, ἡ, remeatio, itineris repetitio. Ab ὁδός.

Παλιν-όρμητος, ον, idem. Ab ὁρμάομαι.

Παλίν-ορος, ὁ ἡ ἡ, retrogradus. Ex ὄρω.

Παλίν-ορσος, ε, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, reſiliens, rurſus concitatus. Ph. reciprocus. Παλίνορσος ἀπίστη, Il. 3, 33. Διψάδος παλίνορσος, Nonn. P. 4, 13. Ex iiſd.

Παλιν-οστέω, ῶ, iterum redeo, redeo, révertor.

Παλιν-όστιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, iterum rediturus.

Παλίν-οστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui redit ſeu revertitur, recurrens, reciprocus.

Παλιν-ῦρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui iterum meiit, iterum ſeu bis mingens. Ex οὖρον, *urina.*

Παλιν-προδοσία, ας, ἡ, v. παλιμπροδοσία.

Παλιν-ρύμη, ης, ἡ, impetus retro ruens, Suic.

Παλίν-σκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, umbroſus, opacus, tenebricoſus. Ex σκιὰ.

Παλιν-τομέω, ῶ, contrarium dico ſeu loquor; (2) obtrecto, famam lædo. Ex τόμα.

Παλίν-τρεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, retro vertens. Ex τρέπω, *verto.*

Παλιν-τρόχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, retrogradus, Suic.

Παλίν-τιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui rependitur, viciſſim punitus; retributus, repenſus. Ex τίω, *punio.*

Παλιν-τοκία, ας, ἡ, mutua fœneratio; (2) fœnoris dati repetitio. Ex τίκτω.

Παλίν-τονος, ε, ὁ ἡ ἡ, in averſum tendens, remittens; (2) recurvus, refluxus. Ex τείνω.

Παλιν-τράπελος, ε, ὁ ἡ ἡ, in contrarium verſus, reflexus, retortus, inverſus, Pind. Olymp. 2. Ex τρέπω.

Παλίν-τριτος, ἰος, ὁ ἡ ἡ, veterator, verſutus. Ex τρίβομαι.

Παλίν-τριψ, veterator, Ph. Ex iiſd.

Παλιν-τροπάζω, retro ſe convertere. Ex τροπὴ, *converſio.*

Παλιν-τροπία, ας, ἡ, converſio retro facta, immutatio; (2) cura.

Παλιν-τροπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, idem quod

Παλίν-τροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, retro convertens greſſum, retrogradus, redux. Ex τρέπω.

Παλιν-τυπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui repercuſſus, R. Ex τύπτω.

Παλιν-τυχὴς, ἐς, qui contraria conditione ſ. fortuna utitur, ſecunda poſt adverſam & contra. A τυχη.

Παλιν-φδία, ᾶς, recanto, retexo orationem. Ex ᾠδὴ.

Παλιν-φδία, ας, ἡ, recantatio, vel cantus priori contrarius; (2) retractatio. Ex iiſdem.

Παλίν-ωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſuis horis redit. Ex ὥρα.

Παλιούριος, ε, ὁ ἡ ἡ, paliurinus, ex paliuro. A

Παλίουρος, ε, ἡ, paliurus, ſpinoſus frutex, Gl. V. rubus.

Παλιουρο-φόρος, ον, ferens Paliuros. A φέρω.

Παλιρρέω, ῶ, viciſſim refluo. A παλίρροος.

Παλιρρό-θιος, ε, ὁ ἡ ἡ, refluens ſ. reſiliens, ab litore aut ſcopulo *Epith.* fluctus, Hom. Odyſſ. 5, 430. (2) retrogradus, reſiliens retro. Οὐδὲ παλιρρόθιοι κεν ὑπόδυσιν φερέοιντο, Aratus 1012. crebro redeuntes. Ex ῥοθέω.

Παλίρροια, ας, ἡ, refluxus, reciprocatio aquæ. Τὴν παλιρροίαν χέθειν, *Aret.* A

Παλίρροος, *contr.* παλίρρους, ε, ὁ ἡ ἡ, retrograda fluenta habens, refluus, reciprocus.

Παλίρροπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui retro vergit, reflexus. Ex ῥοπὴ.

Παλίρρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, reciprocus, Ph. Ex ῥύω.

Παλίσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod παλίσκιος.

Παλισαυτέω, ῶ, retrogradus feror, retrogredior, R. A

Παλίσαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad retrogradum greſſum incitatus; retrogradus, reſiliens. Παλίσαυτος ἡ χολὴ, *Aret.* Ex ζύομαι.

Παλισύλλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, iterum collectus ſeu congregatus. Ex ζυλλέγνυμι.

Παλίψηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod παλίμψηστος.

Παλίωξις, εως, ἡ, inſecutio, Hom. Il. 15, 69. Conf. Heſiod. S. H. 15. Ex διώκω.

Πάλλα, ης, ἡ, pila; quaſi a πάλλομαι. Euſt.

Παλλάδιον, ε, τὸ, ſimulacrum Palladis. Dim. a Παλλάς.

Παλλακεία, ας, ὁ, concubinatus, pellicatus. A παλλακεύω.

Παλλακεύομαι, ſum concubina, pellicem habeo. Ph. παλλακεύεσθαι, ancillari. A

Π Α Λ Λ Α Κ Η, ης, ἡ, pellex, concubina, ſuccuba, Ph. Hinc

Παλλακία, ας, ἡ, concubinatus, pellicatus.

Παλλακίσιος, dat. pl. *Poët.* pro παλλακίοις. A

Παλλάκιον, ε, τὸ, concubinatus, Gl. Vet. Heſ. adoleſcentulus; in Vulg. Lex. ſcortillum. Ab eod.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, concubina, pellex; (2) puella. A

Π Α Λ Λ Α Ξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens *Dor.* pro παλλὴξ.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, ſive Minerva. A πάλλω, quia haſtam vibraſſe dicitur ſimul atque ex Jovis cerebro proſilierat.

Πάλλε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπαλλε, a πάλλω.

Παλλιβρόων, gen. pl. part. præſ. v. παλλομαι.

Π Α Λ Λ Α Ω, vibro, quatio, agito, palpito, ſortior; πάλλομαι, palpito, Gl. V. ſortior, ſalio, exulto, a. 1. act. ἔπηλα, ἔπηλε, *Ion.* ἔφλε, vibravit; inf. φῆλαι, vibrare. Εὐρεῖς δ' ὑπ' ἴχνεσιν χορεύματ' ἄλλεσθαν ἴτυος; Eur. Ion. 210. Στάθμοισι πάλλει ἦτορ ἀνὰ σῶμα, Il. 22, 452. Hinc

Πάλμα, ατος, τὸ, vibratio, agitatio.

Παλματίας, ε, ἡ, vibrator, quidam terræ motus. A πάλμα.

Παλμὸς, οῦ, ὁ, vibratio, agitatio, palpitatio. Ph. ſaliſſatio, tripudium. Παλμὸς καρδίης, *Hippocr.* A πάλλω.

Παλμοσκοπία, ας, ἡ, divinatio, quæ fit ex palpitationis inſpectione, R. A

Παλμοσκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui palpitationem contemplatur, & ex ea divinat. Ex παλμὸς, & σκοπὸς.

Πάλμυς, υος, ὁ, Rex. Vox Ion. antiqua.

Παλμώδης, ε, ὁ ἡ ἡ, palpitationibus obnoxius. Παλμώδεις φασιν, *Hippocr.* A παλμὸς.

Πάλμων, ονος, ὁ, ſervus, idem qui λάτρις.

Πάλος, ε, ὁ, vibratio, concuſſio, agitatio; (2) ſortitio, ſors. A πάλλω.

Πάλτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπάλτο, a πάλλω.

Παλτὸν, ὸ, τὸ, jaculum, telum.

Παλτὸς, ὴ, ὸν, vibratus, vibratilis. A πάλλω.

Πάλυνον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλυνον, a παλύνω.

Παλυντὴ, ῆς, ἡ, polenta. A παλύνω.

Παλύνω, adſpergo, conſpergo, albeſacio. Gl. V. candido. Ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνει, Odyſſ. 14, 77. Παλύνας ἄλφιτα ἀκτῇ, ib. 429. Χ' ἁ Σύριγξ ἰυρῶτι παλύνει, Theoc. 4, 28. A πάλη.

Παμβασιλεία, ας, ἡ, regia poteſtas pleniſſima aut ſumma, merum ſeu ſummum imperium. A παμβασιλεύς.

Παμβασίλεια, ας, ἡ, omnium regina, ſumma regina. Ab eod.

Παμβασιλεὺς, έως, ὁ, omnium rex, ſummus rex. Ex πᾶς, & βασιλεύς.

Παμβδελυρὸς, ὰ, όν, abominabilis.

Παμβέβηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, impuriſſimus, ſceleratiſſimus.

Παμβίας, ε, ὁ, violentus. Σχίσεν πειρανῦ παμβία Ζεὺς τὰν βαθύστειρον χθόνα, Pind. Nemeor. 9. Ex πᾶς, & βία.

Πάμβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnivorus.

Παμβόσκω, ε, ὁ ἡ ἡ, herbidus. Ex βοτάνη.

Παμβότης, ε, ὁ ἡ ἡ, omnes paſcens. Ex βόσκω, *paſco.*

Παμβώτις, ιδος, ἡ, omnes paſcens, omnium altrix. Ex iiſd.

Παμβώτωρ, ὁ, omnes paſcens.

Πάμμα, poſſeſſio (ſcriptura vitioſa: vero πᾶμα, *Ern.*) A πέσμαι.

Πάμμακαρ, αρος, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte beatus.

Παμμάταιος, ε, vaniſſimus.

Παμμάχιον, ε, τὸ, q. d. certatio omni pugnæ genere. A

Πάμμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui omni pugnæ genere certat; (2) qui eſt omnis generis, ex omni genere conſtat, quamplurimus, omnis, *Ern.*) Ex μάχομαι.

Παμμάχως, *Adv.* omni pugnæ genere certando; omni contentione, Suic.

Πάμμεγα, omnino magnum, valde magnum.

Παμμεγέθης, ες, ὁ ἡ ἡ, omnino magnus. Ph. immanis, vaſtus. Ex μεγεθος.

Παμμέγιστος, η, ον, omniro maximus.

Παμμιδέων, ωντος, ὁ, omnibus imperans, omnium rector. Hinc fœmin. παμμιδέουσα, ης, omnium rectrix. Ex μεδέω.

Πάμμελας, totus vel omnino niger; παμμέλαν', acc. pro παμμέλανα.

Παμμελὴς, ες, ὁ ἡ ἡ, varie modulatus, canorus. Ex μέλος.

Πάμμετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia metrorum genera habens. Ex μέτρον.

Παμμήκης, εος, ὁ ἡ ἡ, omnino vel valde longus; (2) prolixus. Ex μῆκος.

Πάμμηνις, ιδος, ἡ, ut νὺξ πάμμηνις, nox quæ plena luna lucet. Νυκτὶ φαεσιμβρότῃ παμμήνιδι Καισιέπεια, Arat. Phænom. 189. Ex πᾶς, & μήνη.

Πάμμηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, per omnes menſes durans, qui perpetuis volvitur menſibus. Ex πᾶς, & μὴν, *menſis.*

Παμμήτωρ, ορος, ὁ, omnium excogitator ſ. artifex.

Παμμήτειρα, ας, ἡ, omnium mater, omnium parens. Ex μήτηρ.

Παμμήτωρ, ορος, ἡ, idem & ex iiſd.

Παμμήτωρ

Digitized by Google

Παμμήτωρ, ορος, ἡ. Γαῖάτις μεθέπει πάμπαντα κόσμε Ζηνὶ, Nonn. P. 5, 26. idem & ex iisd.

Παμμήλανος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia machinans; (2) ad quodvis machinandum promptus. Ex μηχανή.

Παμμίαιφος, ε, ὁ ἡ ἡ, scelestissimus.

Παμμιγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, ex omni genere mixtus; (2) promiscuus. Ex πᾶν, & μιγνύω.

Πάμμικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Παμμιαρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, perpusillus.

Παμμοιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelix, infortunatus.

Παμμυσαρὸς, ὰ, ὸν, sœdissimus.

Παμπαιδὶ, Adv. cum omnibus liberis. Ex πᾶν, & παῖς, filius vel filia.

Παμπάλαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, vetustissimus.

Πάμπαν, Adv. prorsus, omnino, plane.

Πάμπανυ, Adv. idem & ab eod. Hesiod. Op. 2743.

Παμπειθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, omnia persuadens. Pind. Pyth. 4. Ex πείθω.

Παμπήλω, Adv. passim per fontes. Ex πηγή.

Παμπήδὶω, Adv. funditus, omnino, prorsus, ut nihil fiat reliqui, Nic. Al. 525. Ex πάομαι, possideo.

Παμπησία, ας, ἡ, universa possessio, universorum bonorum possessio. Ex iisd.

Παμπληθεὶ, Adv. per totam multitudinem, tota multitudine, ita, ut fiat ab universa turba. A πάμπληθὴς.

Παμπληθὶὶ, vel πάμπληθις, tota multitudine. Ab eod.

Παμπληθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, confertus; (2) permultus, valde multus, quam plurimus; plurali πάμπληθεῖς, complures, Gl. Vet. Dat. πάμπληθέσι. Ex πᾶν, & πλῆθος.

Παμπληθία, ας, ἡ, tota turba. Ex iisd.

Πάμπληκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, graviter percussus.

Παμπλούσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnibus divitiis affluens, ditissimus aut opulentissimus.

Παμποίκιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, varius, varie pictus; (2) versutus, versipellis.

Πάμπολις, ὁ ἡ ἡ, omnibus urbibus communis; qui in omnibus urbibus est.

Πάμπολυς, permultus, varius; πάμπολυ, permultum, pl. πάμπολλα, plurima.

Παμπόνηρος, ε, ὁ ἡ ἡ ε, omnino improbus, improbissimus, perversissimus.

Παμπονήρως, Adv. pessime, gravissime, Suic.

Παμπόρφυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino purpureus. R. Ex πορφύρα.

Πάμπρασία, ας, ἡ, omnium rerum venditio, sectio. Ex πρᾶσις.

Πάμπρεπος, ε, ὁ ἡ ἡ, splendidus, regius. Ex πρέπει.

Πάμπρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnium primus. Pind. Pyth. 4.

Παμπυος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde purulentus. Ex πύον.

ΠΑΜΥΛΙΑ, ίων, τὰ, Pamylia, sacra quædam Ægyptiaca.

Παμφάγος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnivorus, qui omnia devorat; (2) comedo, helluo.

Παμφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, splendidus, omnia illustrans. Ex φάω.

Παμφαίνησι, 3. sing. pr. conj. act. Ion. pro παμφαίνῃ. A

Παμφαίνω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφαίνων, collucens. Ἐν ᾧ οἱ ἦλαι Χεύσειοι πάμφαινον, Il. 11, 30. Χαλκῷ παμφαῖνον, ib. 14, 11. Ἀρκτῦρόν θρολιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο. Πρῶτον παμφαίνων ἐπιτίλλεται ἠροκενέφαιος, Hes. Op. 564.

Παμφαλάω, attonitus & veluti numine adflatus adipicio, vel circumspicio; παμφαλάοντες, partic. pro παμφαλῶντες, παμφαλάοντες, Πάντοσε παμφαλάοντες δεινὸν ὀδόντι, Apoll. Etym. derivatum vult a φάη, oculi, & ἅλλεσθαι, salire.

Παμφαναω, totus luceo vel fulgeo; part. παμφανόων, παμφανόωντα, collucentem pro παμφαινῶντα, παμφαινόντα, f. παμφανόωσα, collucens, splendidissima, pro παμφαινασα, παμφαινάουσα. Ἄιγλη παμφανόωσα δὶ αἰθέρος ἔρχεται ἶλε, Il. 2, 458. A παμφαίνω.

Παμφανοωντα, nom. pl. part. præs. act. Poët. pro παμφαναῶντα, contr. ex παμφαναόοντα, a παμφαναάω.

Παμφάρμακος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui omnes veneficiorum artes callet, R. Ex φάρμακον.

Παμφαὼς, Adv. omnia luce sua illustrando; (2) perspicue. A παμφαής.

Παμφεγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, totus lucens, illustris, fulgidus. Ex φέγγος.

Πάμφθαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino mortalis, caducus; (2) perniciosus.

Πάμφθογγος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnisonus.

Παμφιλὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, omnibus gratus, R.

Πάμφλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia comburens, totus flammans. Ex φλέγω.

Παμφοβερὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. totus terribilis, Th. παμφόβερον, torvum.

Πάμφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnibus pabulum præbens. Ex φυλὴ.

Παμφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia ferens, varia ferens, omnium ferax. Ex φέρω. Hinc superl. παμφορώτατος, Jos.

Παμφύγδην, Adv. effusa fuga. Ex φυγή.

Παμφυλία, ας, ἡ, societas omnium gentium ac nationum. A

Πάμφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnes generis gentes habens, ex omni gentium genere mixtus. Ex φυλὴ, vel φῦλον.

Πάμφυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ex omnibus mixtus, varius, omnis generis; in partem deteriorem. Ex φύρομαι.

Πάμφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnis generis voces reddens, Pind. Olymp. 7. Ex φωνὴ.

Παμψηφεὶ, Adv. omnium calculis seu suffragiis. Ex ψῆφος.

Πάμψυχος, ε, ὁ, omnibus animabus imperans, vel totus quantus quantus est anima. Epith. Amphiarai ap. inferos in Sophoclis Electra. Ex ψυχή.

Πᾶν, παντες, τὸ, omne, totum, integrum; summa; hoc universum, universitas rerum.

Π Α Ν, πανὸς, ὁ, Pan, pastorum Deus. Ph. Πὰν ὁ δείραν, incubus, silvanus. Item, Πὰν, θεὸς ὑλαῖος, deus silvestris, Silvanus, Faunus; Incubus, id.

Πάναβρος, ε, ὁ ἡ ἡ, mollis, delicatus.

Πανάγαθος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino bonus, optimus.

Πανάγηρως, ε, ὁ ἡ ἡ, prorsus senii expers, immortalis.

Πανάγης, ές, ὁ ἡ ἡ, omnino sanctus vel purus, plane castus, sanctissimus, purissimus, Hes. Ex ἅγος.

Πανάγια, ας, ἡ, purificatio, R. ex Plin. Ex iisdem.

Πανάγιος, ία, ιον, sanctus vel purus.

Πανάγὶς, ίδος, ἡ, dies sacra. Ex ἅγος.

Πανάγισία, ας, ἡ, purgatio. Ex ἁγίζω.

Πάναγνος, ε, ὁ ἡ ἡ, castissimus, purissimus.

Πανάγριος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino ferus, præferox.

Πάναγρον, ε, τὸ, rete, verriculum. Ex ἄγρα.

Πάναγρος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia trahens & capiens; retis epithet. ut πάναγρον δίκτυον, Hom. Il. 5, 487. Ex iisdem.

Πανάγρυπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, pervigil, insomnis.

Πανάεργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, non confectus; prorsus incoctus & crudus.

Πανάδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, injustus, sceleratissimus.

Παναθήναια, ων, τὰ, Panathenæa, festum Athenienſium. Ph. quinquatria. Hinc

Παναθηναϊκὸς, ὴ, όν, Panathenaicus.

Πανάθλιος, ία, ιον, valde miser, miserrimus.

Παναιγλήεις, ήεσσα, ῆεν, omnino lucidus, splendidissimus.

Πάναιδος, ε, ὁ, idem. Hes. παναίδησι κορύθεσσι, galeis collucentibus. Dat. pl. pro παναίδασι. Ex αἴθω.

Παναίολος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino varius, multum variegatus. Alii interpretantur mobilis, ab ἀείρω moveo; Hom. Il. 4, 186.

Παναισχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, omnino fœdus, turpissimus. Ex αἶσχος.

Παναίσχιος, idem.

Παναίτιος, ε, ὁ ἡ ἡ, caussa totius rei auctor, omnium caussa & auctor, R.

Πανακαρπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, omnino sterilis. Ex ἀκαρπος.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio. Panacea Dea, filia Æsculapii; (2) herba quædam. Οὐ λίπος Ἀπόλλωνος ἀποβάζετο ἔθειρα, Ἀλλ' αὐτὴν πανάκειαν. Call. in Apoll. 40. Ex ἀκέομαι

Πανάκειον, ε, τὸ, panacea, herba. Ex iisd.

Πανακὶς, idem. Ex iisdem.

Πανάκης, ου, panacea, herba, & filia Æsculapii, Vulg. L. Ex iisd.

Πανακράτος, ε, ὁ ἡ ἡ, minime fato obnoxius, immortalis.

Πανάκης, ες, ὁ ἡ ἡ, vel πανακὴς, ές, omnia sanans, omnibus morbis medens. Gl. V. πανακὴς, omnimorbus. Ex ἀκέομαι,

Πανακίτης, ε, ὁ, a panacea herba confectus; ut πανακίτης οἶνος, panacites vinum, ex panace herba confectum. A πάνακις.

Πανακὶς, ίδος, ἡ, apis epith. q. omnia fastigia florum pervolitans. Ex ἄκρα.

Πανάκλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad originem pertinens. A πάνακλες, origĭnem.

Πανακλάζω, ρος, ὁ, pernicies, pestis, dæmon infestus.

Πανάληθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, verissimus.

Πανάλιγκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, simillimus.

Παναλκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, omnipotens, valde robustus, robustissimus. Ex ἀλκὴ.

Πανάλουργὴς, ὲς, totus purpureus.

Πανάλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia consumens, perniciosissimus. Ex πᾶν, & ἁνᾰλίσκω.

Πανάμειδητος, ε, ὁ ἡ ἡ, prorsus torvus, serius.

Πανάμείλικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, immitissimus.

Πανάμειλιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πανάμερεύω, f. σω, Dor. pro πανημερεύω, per totum diem excipio. Τροίᾳ τὲς πρόπολος πανάμερὶσσει, Eur. Rh. 360.

Πανάμωμος, ε, ὁ ἡ ἡ, omni culpa & reprehensione vacans.

Πανάνθρωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad omnes homines pertinens. Hinc ἡ ἐκ νεκρῶν πανάνθρωπος ἀνάστασις, universorum hominum ex mortuis resurrectio.

Πάναξ, ακος, panacea herba. Ph. πάναξ, Chironeus.

Πανάπυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, facilis confectu. Ex πᾶν, & ἀνύω.

Πανάοιδιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, decantatus, celeberrimus.

Πανάπαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, tenerrimus, mollissimus.

Πανάπαυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui nil gustavit, jejunus plane.

Πανάπειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, immensus, R.

Πανάπειρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem; aut finem non habens.

Πανάπινυθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, proprie luctu prorsus carens. Exponitur vero valde dolens; & tum α in ἀπινυθὴς non esset privativum, sed intensivum.

Πανάπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prorsus innocuus, omnino innoxius. Πρωτίστη δ' εἴνάς πανάπημων ἀνθρώποισιν, Hesiod. D. 47.

Πανάπηρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, integer, non mutilatus. Ὡς πόδας, ὡς κεφαλὰς πανάπηρὶς ἔζομεν ἀεὶ. Callim. H. in Cer. 126.

Πανάποτμος, ε, ὁ ἡ ἡ, infelicissimus, infortunatissimus; Hom. Il. 24, 255.

Πανάπυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo prorsus nihil cognosci potest fama aut auditione, de quo prorsus nihil auditur; (2) qui prorsus nihil audivit aut cognovit.

Πανάργυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, totus argenteus, ex solido argento.

Πανάρετος, ε, ὁ ἡ ἡ, omni virtutum genere ornatissimus. Ex ἀρετὴ.

Πανάρὶστος, ε, ὁ ἡ ἡ, præstantissimus, longe præstantissimus, optimus.

Πανάρκὶτος,

Digitized by Google

Πανάρ:στος, ίτη, ιτον, semper, sive ad omnia sufficiens, Suic.
Παναρμὴς, ίος, ὁ ἡ ἧ, idem; (2) *Epith.* solis, omnia illustrantis. Ab ἁρμόω.
Παναρμόνιος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnibus harmoniæ numeris constans, admodum concinnus, per omnes partes apte compositus & ordinatus. Ex ἁρμονία.
Πάναρχος, ὁ ἡ ἧ, potentissimus, omnibus imperans. Ab ἀρχή.
Παναρχαῖος, ον, vetustissimus.
Παναδενὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, imbecillis, prorsus viribus fractus.
Παπασιτία, ἡ, summa annonæ inopia, fames ultima, Poll.
Πανασκιδὴς, ίος, ὁ ἡ ἧ, illæsus, salvus, incolumis. Hes.
Πανατρεκὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, omnino verus, verissimus.
Πανατρεκῶς, & πανατρεκέως, *Adv.* verissime, certissime.
Πανευγὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, omni ex parte splendidus. Ex αὐγή.
Πανεύπνους, ε, ὁ ἡ ἧ, omnino insomnis, R.
Πανεφήλιξ, ικος, ὁ ἡ ἧ, qui caret æqualibus & iocis. Ἥμαρ δ' ὀρφανικὸν πανεφήλικα παίδα τίθησι. Hom. 22, 490.
Πανέφυκλος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnino inevitabilis.
Πανεχαὶὶς, ίδος, ἡ, ut πανεχαιὶς γῆ, universa s. tota Achaia, tota Græcia. Ex πᾶν, & Ἀχαιὶς, *Achaia.*
Πανεχαιοὶ, ῶν, οἱ, omnes Achivi, universi Græci. Ex πᾶν, & Ἀχαιός.
Πανεώριος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnino intempestivus; (2) immatura morte moriturus; Hom. Il. 24, 540. Ex πᾶν, & ὥρος.
Πανέω:ος, ε, ὁ ἡ ἧ, prorsus neglectus & incustoditus, quem nulla dignamur cura.
Πανζδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, prorsus flagitiosus, sceleratissimus.
Πανδαίδαλος, ε, ὁ ἡ ἧ, valde artificiosus, R.
Πανδαισία, ας, ἡ, convivium opiparum ac lautum, mensa sumptuosa. Ex δαίς.
Πανδακέτης, ε, ὁ, valde mordax. Πυῤῥὸν πανδακέτην γλαυκόμματον, ὑδὲ θανόντα φόρκιον εἰς ἀΐδην περσεφόνη δέχεται. Anonymus poëta apud Plut. in M. Cat. c. 1. Ex δάκνω.
Πανδάκρυτος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnino lachrimabilis; (2) ad omnia lachrimans. Ex δακρύω.
Πανδάλητος, ον, combustus, qu. a δαλόω.
Πανδαμάτειρα, ἡ, omnium domitrix. A
Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnia domans, seu subigens. Ex δαμάω.
Πάνδειλος, ε, ὁ ἡ ἧ, timidissimus; (2) miserrimus.
Πάνδεινα, τὸ, terriculamentum.
Πάνδεινος, ε, ὁ ἡ ἧ, gravissimus.
Πανδεκὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, omnia continens, omnia recipiens. Hinc (2) πανδέκται, ῶν, libri omne jus continentes; (3) homines varia eruditione referti. Ex δέχομαι.
Πανδεκτωρ, ορος, ὁ, idem.
Πανδεκίτειος, ε, ὁ ἡ ἧ, improbus, veteratorius, more Pandeliti, sycophantæ.
Πανδέξιος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnibus modis seu in omnibus dexter, dexterrimus.
Πανδερκέτης, ὁ, idem quod
Πανδερκὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, omnia videns s. intuens. Ex δέρκω.
Πανδεχὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, omnia accipiens vel recipiens. Ex δέχομαι.
Πάνδηλος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnibus manifestus, manifestissimus.
Πανδημεὶ, *Adv.* toto populo, universi, catervatim. A πάνδημος.
Πανδῆμαρ, *Adv.* toto die; apud Apollon. in Argon. pro πανῆμαρ, & παντῆμαρ.
Πανδημία, ας, ἡ, universus populus, conventus universi populi.
Πανδήμιος, ε, ὁ ἡ ἧ, publicus, qui per totum populum vagatur, universus. A
Πάνδημος, ε, ὁ ἡ ἧ, ad universum populum pertinens, publicus; (2) universus; (3) vulgaris, plebeius.
Πάνδια, ων, τὰ, Jovialia, festum Atheniensium in honorem Jovis. Ex πᾶν, & Δὶς, *Jovis.*
Πάνδικος, ε, ὁ ἡ ἧ, justus, justissimus. Ex δίκη.
Πανδίκως, *Adv.* omnino juste; (2) rite.
Πανδοκεῖον, ε, τὸ, taberna diversoria, publicum diversorium. Ex δέχομαι.
Πανδοκεὺς, έως, ὁ, vid. πανδοχεύς.
Πανδόκευσις, εως, ἡ, promiscua hospitum exceptio.
Πανδοκεύτρια, ας, ἡ, mulier tabernaria, caupona, quæ promiscue quoslibet hospitio excipit. A
Πανδοκεύω, promiscue hospitio excipio, quæstum in hospitio publico facio quoslibet excipiendo. Παιδοκεύω ἐς τ' ἀνδρεῖα τὰς πρώτας, Plut. A πανδοκεύς.
Πανδοκέω, ῶ, idem.
Πανδοκία, ας, ἡ, promiscua omnium exceptio. Ex iisdem. Unde
Πανδόκιον, vel πάνδοκον, ε, ὁ ἡ ἧ, qui quemlibet hospitio excipit, hospes meritorius; (2) omnes capiens; Pind. Olym. 3.
Πανδοξ, οκος, ὁ, idem. Hes. Ex iisd.
Πανδοξία, ας, ἡ, summa gloria; R; Pind. Nem. 1. Ex δόξα.
Πάνδουλος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnium servus.
ΠΑΝΔΟΥΡΑ, s. πανδυρὶς, ἡ, pandura, instrumentum quoddam musicum, triplici instructum chorda; (2) culter culinarius.
Πανδυρίζω, panduram pulso, pandura cano. A πανδύρα. Hinc
Πανδυριστὴς, οῦ, ὁ, panduristа, qui pandura ludit.
Πάνδυρον, ε, τὸ, idem quod πανδύρα; 2) Unde
Πάνδυρος, ε, ὁ, qui panduram tractat.
Πανδοχεῖον, ε, τὸ, diversorium, stabulum, cauponium, Gl. V.
Πανδοχεὺς, έως, ὁ, qui quemlibet hospitio, excipit, hospes meritorius, caupo, stabularius; diversoriarius, Gl. V. Ex δέχομαι. Hinc
Πανδοχεύω, cauponem ago.
Πανδοχὶς, ίδος, ἡ, luna a Platone dicitur, quod totius generationis susceptrix sit. V. Lex. Ex iisd.
Πανδόχος, ε, ὁ ἡ ἧ, qui quemlibet hospitio excipit. Ex iisd.
Πανδύναμος, ον, omnipotens, præpotens. A δύναμις.
Πανδυσὶη, ης, ἡ, plenissimus occasus, cum sidus prorsus occidit; (2) penitus occidens; (3) occasus. Ex δύσις.
Πανδώρα, ας, ἡ, Pandora, virginis nomen; (2) terra, quatenus omnis generis fructus profert. Ex πᾶν, & δῶρον.
Πάνδωρος, ὁ ἡ ἧ, omnia largiens. Ex iisd.
Πανεθνεὶ, *Adv.* tota gente. Ex ἔθνος.
Πάνεια, ων, τὰ. Panici terrores. A Πάν.
Πανεῖα, τὰ, affertur pro lupercalia, H. Steph. Vid Παυίον. A Πάν.
Πανειδὴς, ὁ ἡ ἧ, omniformis. Ex εἶδος.
Πανείκελος, ε, ὁ ἡ ἧ, omni ex parte similis.
Πανελεύθερος, ε, ὁ ἡ ἧ, prorsus liber, liberrimus.
Πανέλλανας, acc. pl. *Dor.* pro Πανέλλωας.
Πανέλλωες, ων, οἱ, omnes Græci. Dat. pl. *Poët.* Πανελλήνεσσι. Ex πᾶν, & Ἕλλην. Hinc
Πανελλήνιον, ε, τὸ, totius Græciæ conventus.
Πάνεμος, ε, ὁ, Panemus, mensis apud Corinthios, Julio nostro fere respondens.
Πανέξαλλον, omnino alienum, Hes. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ἐξαλλος.
Πανέξοχος, ε, ὁ ἡ ἧ, qui omnino excellit, præstantissimus.
Πανεπάρκης, ον, sufficiens ad omnia.
Πανεπήτριμος, ε, ὁ ἡ ἧ, densissimus.
Πανεπίκλοπος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnino occultus, fallacissimus.
Πανεπίσκοπος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnium rerum inspector, omnia oculis suis lustrans.
Πανεπίφρων, ονος, ὁ ἡ ἧ, omnino seu admodum prudens, R.
Πανεπόπλης, ε, ὁ, omnia videns.
Πανεργέτης, ε, ὁ, totius rei, omnium malorum auctor. Ab ἔργον.
Πανέρημος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnino desertus.
Πανέστιος, ε, ὁ ἡ ἧ, cum tota domo s. familia. Ex ἑστία.
Πανέσχατος ον, omnium, ultimus.
Πάνετες, *Adv.* per totum annum durans, agens. Αἴτνα πάνετες χιόνος ὀξείας τιθήνα, Pind. Pyth. 1. Ex ἔτος.
Πανετήτυμος, ε, ὁ ἡ ἧ, omni ex parte verus.
Πανετώσιος, ον, improbissimus
Πανευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ἧ, felicissimus.
Πανεύεργος, ε, ὁ ἡ ἧ, accessu facillimus.
Πανεύκηλος, ε, ὁ ἡ ἧ, omni ex parte quietus.
Πανεύφημος, ε, ὁ ἡ ἧ, eximia & præstanti laude prædicandus, omni laude dignus.
Πανεύφρων, ονος, ὁ ἡ ἧ, pernox. Ex πᾶν, & εὐφρόνη, *nox.*
Πανέφθος, ε, ὁ ἡ ἧ, omni ex parte coctus seu liquefactus.
Πανέφθω, gen. sing. *Dor.* pro πανέφθε.
Πανέχθης, ες, ὁν, maxime invisus.
Πανηγεμὼν, όνος, ὁ, omnium princeps, Suic.
Πανηγυριαρχέω, ῶ, me choragum præbeo. A
Πανηγυριάρχης, ε, ὁ, dux ac princeps panegyricæ celebritatis. Ex πανήγυρις, & ἀρχή.
Πανηγυρίζω, f. ίσω, festam panegyrin agito; festum ludosve panegyricos celebro, ferior; (2) publica celebritate ferior; (3) panegyrica oratione laudo, in celebri cœtu prædico. Gl. Vet. πανηγυρίζω, nundino. Ὁ δῆμος χθὲς τ' ἑορτὴν ἐπανηγύριζε, Herodian. A πανήγυρις.
Πανηγυρικὸς, ὴ, όν, panegyricus, panegyri proprius vel conveniens; (2) celebris, festus, theatralis, pompaticus, splendidus, Gl. V. nundinarius. Ab eod.
Πανηγυρικῶς, *Adv.* panegyrice, splendide.
Πανήγυρις, εως, ἡ, publicus cœtus seu conventus, publica celebritas; (2) pompa, spectaculum, aut convivium publicum. Ph. Nundinæ, mercatus, commercium. Ex πᾶν, & ἄγυρις, *cœtus.*
Πανηγυρισμὸς, οῦ, ὁ, festi panegyrici celebratio; (2) panegyrica pompa vel ostentatio; (3) (3) publicus mercatus. A πανηγυρίζω. Unde
Πανηγυριστὴς, οῦ, ὁ, panegyricum festum ludosve celebrans. Gl. V. nundinator.
Παηλιος, ε, ὁ ἡ ἧ, totus serenus & illustris, quem sol totum illustrat.
Πανημαδὸν, *Adv.* quotidie, tota die. Ex πᾶν, & ἦμαρ.
Πανῆμαρ, *Adv.* idem. Ex iisd.
Πανημερόω, f. ώσω, per totum diem excipio.
Πανημέριος, ία, ον, perdius, per totum diem. Οἱ δὲ παντμέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο, Hom. Il. 1, 472. Ex ἡμέρα.
Πανημερὸν, vel πανήμερον, *Adv.* tota die.
Πανήμερος, ε, ὁ, ἡ, idem; (2) qui aliquid per totum diem facit. Ex ἡμέρα.
Πανηπορος, pro πανάπορος, pauperrimus.
Πανήρης, εος, ὁ ἡ ἧ, omnibus placens, omnibus accommodus, Hes. Ex ἀρίσκω, *placeo,* vel ἄρω, *apto.*
Πάνθειον, vel Πάνθεον, ε, τὸ, Pantheum, Gl. Vet. πάνθεον, omnium deorum. Ex πᾶν, & θεός.
Πανθελγὴς, ές, ὁ ἡ ἧ, omnes demulcens, omnes oblectans. Ex θέλγω.
Πανθήλκτειρα, ἡ, quæ omnia permulcet. Ex iisdem.
Πάνθεψις, cacabus, Gl. Vet. Ex θέφω.
Πάνθηρ, ηρος, ὁ, panthera.
Πανθήρα, ας, ἡ, universa captura.
Πάνθηρος, ε, ὁ ἡ ἧ, omnes feras capiens, omnium ferarum capax. Ex iisd.
Πανθοινεὶ, *Adv.* in tota cœna, per universum epulum; (2) solenni epulo.
Πανθοινίω, ῶ, f. ίσω, solenne epulum agito; (2) epulor. A πάνθοινος.
Πανθοινία, ας, ἡ, cœna, ad quam omnes conveniunt, epulum solenne. Ab eod.
Πάνθοινος, ε, ὁ ἡ ἧ, *Epith.* cœnæ lautissimæ Ex θοίνη.

Digitized by Google

Πάνδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia ſuſurrans, omnia divulgans, Heſ. Ex Δρόμος.
Πανδύλιον, omnia vulgans, Heſ. Ex Δούλος.
Πανδύλον, omnia vulgans, Heſ. Ex iiſd.
Πανδυμαδόν, *Adv.* toto animo, toto pectore. Ex Θυμός.
Πάνθυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſacratiſſimus, omni veneratione proſequendus. Ex Θύω.
Πανίδρυς, ε, ὁ ἡ ἡ, ſacroſanctus, ſacer.
Πανίερως, *Adv.* ſanctiſſime.
Πανικός, ἡ, όν, Panicus, ut Panicus terror, repentinus & vehemens. A Πάν, *Pan.*
Πανίλαος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum propitius & clemens.
Πανίλαος, ὁ ἡ ἡ, omnino lætus & hilaris.
Πανίμερος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino deſiderabilis, gratiſſimus.
Πανίον, ε, τὸ, Lupercal, Gl. V. vid. Φανεῖα.
Πανίσθω. 3. ſing. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro πωλίζεται, a πωλίζω.
Πανίσκος, ε, ὁ, parvulus Pan. Dim. a Πάν.
Πανίχνιον, ε, τὸ, expreſſum veſtigium.
Πανιώνιον, ε, τὸ, commune Ionum. Locus, ubi conveniebant. Panionium, fanum in Ionia. Hinc Πανιώνια, ων, τὰ, Panionia, ſolennis univerſorum Ionum feſtivitas. Ex πᾶν, & Ἰωνία.
Πανλώβητος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde contumelioſus, R. ex Luciano. Ex πᾶν, & λώβη.
Πανίφιλος, ον, valde nubilus. A νιφιλη.
Πάννυχα, *Adv.* per totam noctem. A πάννυχος. Unde
Παννυχίζω, f. ίσω, pernocto, totam noctem tranſigo; (2) pervigilium celebro. Ph. pervigilo, pernocto. Al. Gl. V. etiam lucubro. Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς γράμμασι τὼ νύκτα παννυχίζειν, Ariſt. Nub. 1065. Οὐ παννυχίζουσι θεοὶ, id. Ran. 445.
Παννυχικός, ἡ, όν, pernox, & inde ater, Suic. Ab eod.
Παννύχιον, *Adv.* per totam noctem.
Παννύχιος, ία, ιον, pernox, Gl. V. totam noctem durans; (2) per totam noctem aliquid faciens. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, Il. 2, 24. Παννύχιος δ' ἀρ' ἔλεκτο ζωὴ αἰδοίη παράκοιτι, Heſiod. Scut. Herc. 46.
Παννυχὶς, ίδος, ἡ, feſtum quod per totam noctem celebratur, pernoctatio, pervigilium. Ph. hoc excubitum, pervigilium, pervigilatio; παννυχίδιος, excubiæ, pernoctatio, Gl. V. Ex πᾶν, & νύξ.
Παννυχισμὸς, οῦ, ὁ, pervigilium, pernoctatio, emanſio. Ph. A παννυχίζω. Unde
Παννυχιστὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. Vet.
Πάννυχον, *Adv.* per totam noctem. A
Πάννυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod παννύχιος.
Παξένιος, ον, ad omnes hoſpites, peregrinos pertinens, omnibus paratus, promptus, patens. *Etym.*
Παπόδυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino flebilis, plane lamentabilis, miſerabilis; (2) omnino flebili voce cantans.
Παπόζω, ε, ὁ ἡ ἡ, valde ærumnoſus vel calamitoſus. Ex ἔιζύς.
Παπιζὶς, ὁ, idem & ab eod.
Πανοικησία, & πανοικεσία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικησία, *potius* πανοικεσία, cum tota domo & familia. Ex οἰκέω.
Πανοικὶ, *Adv.* cum tota domo, cum tota familia. Ex οἶκος.
Πανοικία, ας, ἡ, tota domus, tota familia; πανοικία, & *Ion.* πανοικίη, cum tota domo & familia.
Πανοικὶς, ον, idem quod
Πάνοικος, ε, ὁ ἡ ἡ, cum tota domo ſ. familia.
Πανοικτίρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, valde miſericors.
Πανόλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, beatiſſimus.
Πανολεθρία, ας, ἡ, internecio, exitium. A
Πανολέθριος, ὁ ἡ ἡ, internecinus, Gl. V. A
Πανόλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, plane perditus.
Πανομαλὶ, *Adv.* turmatim, catervatim, facto agmine. Ab ἑμιλος.

Πανόμβιος, & *Poët.* πανομοῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte ſimilis, perſimilis.
Πανομόιως, ſimillime.
Πανομφαῖος, ε, ὁ, omnium oraculorum auctor. Jov. epith. Εὐθὺς πανομφαίου Ζηνὶ ῥιζῶσκον Ἀχαιοὶ, Hom. Il. 8, 250. Ex ὄμφη, *vox divina, oraculum.*
Πανοπλία, ας, ἡ, armatura totum corpus tegens, univerſa armatura, Gl. V. armatura. A
Πάνοπλος, ε, ὁ ἡ ἡ, omni ex parte armatus. Ex πᾶν, & ὅπλον, vel ὅπλα.
Πανόπτης, ε, ὁ, qui omnia cernit, qui oculis omnia luſtrare poteſt, Æſch. de Argo Suppl. 310. Ex πᾶν, & ὄπλομαι.
Πάνοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ab omnibus videtur. Ex iiſd. Unde
Πανοπτεία, ας, ἡ, omnia videns. Suid.
Πανόρατος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnibus conſpicuus.
Πανορμεὶ, vel πανορμὶ, *Adv.* omni impetu, totis viribus. Ex πᾶν, vel πάνυ, & ὁρμή.
Πάνορμος, ε, ὁ ἡ ἡ, habens ſtationem omnibus navibus & ſemper aptam.
Πανὸς, οῦ, ὁ, panis. Vox Meſſapiorum a παω, *paſco.*
Πανὸς, ὁ, ὁ, lucerna. A φάω.
Πανσπερία, ας, ἡ, omnium leguminum mixtura. Ex πᾶν, & ὄσπριον.
Πανσπερμία, ατος, τὸ, vafrum factum. A
Πανσπερμομαι, f. σπερμοῦμαι, callide ſcelus aliquod admitto, callide ago. A πανοῦργος.
Πανεργία, ῶ, idem. Ἀλλ' ἔστιν ὁπόθεν τι πεπανουργηκότι, Ariſt. Plut. 368. Ἐπὶ τῷ τροχῷ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ γρεζλεμμένον εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας, ib. 876. Ab eod. Hinc
Πανούργημα, ατος, τὸ, vafrum factum.
Πανουργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod πανοῦργος.
Πανουργία, ας, ἡ, calliditas, vafrities, aſtutia, præſtigiæ, Gl. V.
Πανουργικῶς, idem quod πανούργως.
Πανοῦργος, ε, ὁ ἡ ἡ, callidus, vafer, verſipellis, ſolers; veterator, ſagax, Gl. V. Ex πᾶν, & ἔργον.
Πανούργως, *Adv.* callide, vafre, aſtute, doloſe; fraudulenter, nequiter, Gl. V. *Superl.* πανουργοτάτως.
Πανουργὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino ſecundus, Heſ.
Πανόψιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui omnium oculis cernitur; (2) ſplendidus, fulgidus. Πανόψιον ἔγχος, Hom. Il. 397. Ex ὄψις.
Πάνρυτος, ον, quaqua fluens, omnia circum vel perfluens.
Πανσαγία, ας, ἡ, apparatus armorum, cum quis omnibus armis inſtruitur. Ex Σάκος, pro Σάκος, *ſcutum.*
Πανσέληνος, ε, ἡ, ſc. Σελήνη, luna plena, & πανσέληνον, plenilunium, Gl. V. Ex Σελήνη.
Πάνσεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde celebris, vel ſolennis, magnificus, gravis, &c.
Πάνσεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino venerabilis, auguſtiſſimus.
Πανσθενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, robuſtiſſimus, omnes ſuperans. Ex σθένος.
Πανσθενεργόφατος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnipotens lucifer. Ex πανσθενεργὸς, & φῶς.
Πανσθενὴς, *Adv.* robuſte, potentiſſime.
Πάνσκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia ſpeculans, omnia cernens.
Πανσμικρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, valde parvus.
Πάνσοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, omniſaria ſapientia & ſcientia præditus, ſapientiſſimus.
Πανσόφως, ſapientiſſime.
Πανσπερμηδὸν, *Adv.* omni genere ſeminum.
Πανσπερμία, ας, ἡ, omniſaria ſeminum mixtio, ſeu ſemina omnis generis permixta. Ex Σπέρμα.
Πανστρατὶ, *Adv.* univerſo exercitu, omnibus copiis. Ex στρατὸς.
Πανστρατιὴ, & *Ion.* πανστρατίη, idem.
Παισυδεὶ, & παισυδὶ, *Adv.* omni impetu; (2) feſtinantiſſime; (3) toto exercitu. Ex Σεύω.
Παισυδὶη, *Dat. Adv.* idem & ex iiſd, vel quaſi a παισυδία, *omnis impetus.*

Πάσυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia trahens. Ex Σύρω.
Πάνσχημος, ε, ὁ ἡ ἡ, omniformis. Ex σχῆμα.
Πανσώμως, *Adv.* q. d. toto corpore. Ex Σῶμα.
Πάντα, *Adv.* utique, omnino, pro καὶ πάντα, vel pro πάντως.
Παντᾶ, *Adv.* penitus, undique, ubique. A πᾶς.
Παντασθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cujuſque gentis. Ex πάντα, a πᾶς, & ἔθνος.
Πάνταθλος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnium certaminum peritus.
Παντακῆ, *Adv.* pro πανταχῆ, R.
Παντάλας, αινα, αν, miſerrimus, ut παντάλαινα νύμφα.
Παντάμορφος, ον, omnes formas habens. A μορφὴ.
Παντάναξ, ακτος, ὁ, omnium rex.
Παντάπασι, vel παντάπασιν, *ſig. vocali,* omnibus; & *Adv.* omnino, prorſus, plane. A πᾶς.
Παντάρκης, ες, ὁ ἡ ἡ, omnibus ſufficiens; (2) omnes juvans. Ex πᾶς, & ἀρκέω.
Παντάρχας, *Dor.* pro παντάρχης, ου, ὁ, omnibus imperans, omnium dominus. Dat. τῷ παντάρχᾳ.
Παντάρχεια, ἡ, imperium in omnes. A
Πάνταρχος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnibus imperans, omnium dominus, Suic. Ex ἀρχή.
Παντάσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnino carens umbra, nulla ex parte umbroſus, Heſ.
Πανταχῆ, *Adv.* ubique; (2) quoquo modo. A πᾶς.
Πανταχόθεν, *Adv.* undique, ex omnibus partibus. Ab eod.
Παντάχοι, *Adv.* idem quod
Παντάχόσε, *Adv.* quoquo verſus. Ab eod.
Παντάχῆ, *Adv.* ubique; (2) quovis; quemcunque in locum. Ab eod.
Παντέλεια, ας, ἡ, perfectio ſ. perfectionis ſumma. A παντελὴς.
Παντέλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, integer & perfectus.
Παντελείως, perfecte.
Παντελὴς, *Adv.* omnino, plane perfecte. A
Παντελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, perfectus, integer; (2) plenus, univerſus. Παντελὴς λόγος, *Arcſ.* Ex τελέω.
Παντελῶς, *Adv.* penitus, omnino, prorſus.
Παντεπίσκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia inſpiciens & luſtrans.
Παντεπόπτης, ε, ὁ, omnia videns, Suic. Ex πᾶν, & ὀπτομαι.
Παντεργάτης, ε, ὁ, rerum omnium opifex.
Παντερπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, omnes oblectans. Ex τέρπω.
Πάντεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πᾶσι.
Παντεύχία, ας, ἡ, armatura tota, arma. Ex τεύχια.
Παντίφερος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia videns, omnia inſpiciens.
Παντίχνης, ε, ὁ ἡ ἡ, plane artificioſus, omnimodas artes ſciens. Ex πᾶν, & τέχνη.
Πάντη, *Adv.* ubique, undique, quoquo verſum; (2) omnino, prorſus, penitus. Gl. V. ubique, uſquequaque. A πᾶς.
Παντήκοος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia audiens. Ex ἀκούω.
Παντήμαρ, *Adv.* per totam diem.
Παντητόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnia pariens, R. Ex τίκτω.
Πάντιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, honoratiſſimus. Ex τιμὴ.
Παντλήμων, *Dor.* pro παντλήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, omnino miſer, infeliciſſimus.
Παντογένεθλος, ον, omnia gignens. A γενέθλη.
Παντογήρως, ως, ὁ ἡ ἡ, valde ſenex; unde etiam exponitur æternus, Suic. Ex πάντος, a πᾶς, & γῆρας.
Παντογόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, omnes generans aut procreans. Ex πᾶν, & γίνομαι.
Παντοδαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, omniſcius, qui omnia didicit. Ex δαῆναι, *diſco.*
Παντοδαπὸς, ή, ὁ ἡ ἡ, Gl. V. varius; idem quod

Παντοδαπὸς,

Digitized by Google

Παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, qui est ex omni solo & regione, omnifarius, omnigenus, omnis generis, varius, multiplex. A δᾶπεδον.

Παντοδαπῶς, *Adv.* omnifariam, omnibus modis, vel omni modo, omnimode.

Παντοδίαιτος, ον, omnia comedens, absumens. A δίαιτα.

Παντοδότειρα, ἡ, omnium bonorum largitrix.

Παντοδύναμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnipotens, Gl. V. omnivalens. A δύναμαι.

Παντοδυνάστης, ου, ὁ, omnipotens, Ph.

Παντοθαλὴς, ὲς, omni parte virens, florens, s. omnia virere & florere faciens. A θάλλω.

Πάντοθεν, *Adv.* undique, undiquaque. A πᾶς.

Πάντοθι, *Adv.* undique, undecumque. Ab eodem.

Παντοῖλω, acc. sing. *Ion.* pro παντοῖαν, a

Παντοῖος, οία, οῖον, omnigenus, omnimodus; varius, multiplex, Gl. V. omnifarius, omnigenus. A πᾶς.

Παντοιότροπος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui est omnis modi.

Παντοιοτρόπως, omni modo, Suic. A præc.

Παντοίως, *Adv.* omnibus modis. Παντοίως τὼ μνήμω ἀνεπειάσατο, *Herodian.*

Παντοκράτειρα, ἡ, omnium domina, *Epith.* naturæ.

Παντοκρατορία, ας, ἡ, omnipotentia.

Παντοκρατορικὸς, ὴ, ὸν, ad omnipotentem Deum, seu ad divinam potentiam pertinens; (2) ab omnipotente Deo profectus. A

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens. Ex πᾶν, & ϰρατέω.

Παντοκλίστης, ου, ὁ, omnium conditor, Suic.

Παντολάβος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui omnia accipit, qui ex omnibus accepit. A λαμβάνω.

Παντολέτωρ, ορος, ὁ, exitium omnibus adferens, omnia perdens & labefactans. Ex πᾶν, & ὄλλυμι. Hinc

Παντολέτειρα, ἡ, quæ omnia perdit.

Παντολιγοχρότιος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, exiguo tempore circumscriptus, exiguum tempus durans. Ex πᾶν, ὀλίγος, & χρόνος.

Παντολμία, ας, ἡ, audacia nihil non audens, R. A

Παντολμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnia audens, audacissimus. A τόλμα.

Παντομεταβολος, ος, ὁ, dardanarius, Ph. Ex μεταβάλλω, *muto.*

Παντομιγὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, ex omnibus mistus, miscellaneus. Ex πᾶν, & μίγνυμι.

Παντόμιμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnium personarum imitator efficiorque, omnis generis gestus exprimens, Ph. histrio.

Παντομισὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, quem omnes odio habent, omnino invisus. A μισέω.

Παντόμορφος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omniformis, multifarius, R. Ex πᾶν, & μορφή.

Παντόνωρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, stultissimus.

Παντονίκης, ὁ, omnium certaminum victor. A νίϰη.

Παντοπλανὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnivagus, Gloss. Vet. A πλάνη.

Παντοπέρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad omnia callidus.

Παντόπλας, *Dor.* pro παντόπης, ος, ὁ, omnia cernens; παντοπία, Dat. Ex πᾶν, & ὄπλομαι.

Παντοπαλέω, parvas varisque merces vendo.

Παντοπαλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi omnis generis & ferè viles res veneunt; Gl. Vet. seplasium, popina. A

Παντοπαλὴς, ου, ὁ, qui omnes res venales habet, præsertim minutas; idem qui ῥαντοπαλὴς, Ph. seplasiarius, dardanarius. Ex πᾶν, & πωλέω. Hinc

Παντοπωλία, ας, ἡ, omnis generis rerum minutarumque venditio.

Παντόπωλις, ὴ, fœm. pr. παντοπώλης.

Πανταραίσης, ου, ὁ, omnia vastans & corrumpens, Suic. Ex πᾶν, & ῥαίω, *vasto.*

Παντερικίνης, ου, ὁ, omnium appetens, R. Ex πᾶν, & ὀρέγομαι.

Πάντοσε, *Adv.* quoquoversum, in omnem partem; (2) undiquaque. A πᾶς.

Παντοσεμνος, ον, gravissimus, honestissimus.

Παντοσκιὴς, ές, valde maculosus, veluti punctis distinctus.

Παντόσιτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, varius, omnigenus. A πᾶν.

Πάντοτε, *Adv.* omni tempore, semper. Ab eodem.

Παντοτελὴς, ὲς, ὁ ϰ᾽ ἡ, integer, perfectus. Ex πᾶν, & τέλος, *perfectio.*

Παντοτεχνὴς, ὲς, artificiosissimus. A τέχνη.

Παντοτιναϰτος, ος, ὁ, omnia quatiens, movens. A τινάσσω.

Παντοτόϰος, ου, omniparens, Gl. Vet. Ex πᾶν, & τίϰω.

Παντότολμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod πάντολμος.

Παντοτρόφος, vel παντότροφος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnium nutritor & altor, Gl. Vet. omniparens. Ex πᾶν, & τρέφω.

Παντουργιϰὸς, ὴ, ὸν, omnia efficiens, Suic. A

Παντουργὸς, ὅ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui omnia efficit, omnium conditor; in malam partem idem quod παλάργος, Suic. Ex πᾶν, & ἔργον.

Παντοφαΐα, ας, ἡ, esus omnium rerum, sine discrimine, etiam contra legem, *item* gulositas. Eq πᾶν, & φαγεῖν.

Παντοφυὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnia producens; (2) copiosus; (3) ingeniosus. A φύω.

Παντόφυρτος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, undique coactus s. collectus, omnino confusus. A φύρομαι.

Παντρόφος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnium nutritor & altor. A τρέφω.

Πάντως, *Adv.* omnino, omnibus modis, prorsus; ad summum, Ph. utique, nempe, Al. Gl. V. undiquaque. A πᾶς.

Πάνυ, *Adv.* omnino, prorsus, valde, admodum, magnopere; πάνυγε, prorsus, Gl. V. ὁ πάνυ, celebris ille, illustris ille. Ab eod.

Παγύϰραιρις, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene cornutus. A ϰραῖρα.

Παυπέριοχος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, excellentissimus.

Παυπέρτατος, άτη, ατον, supremus.

Παυύστατον, *Adv.* postremum. A

Παυύστατος, άτη, ατον, postremus, ultimus.

Παυώδυνος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, omnino dolorem adferens, prorsus acerbus. Ab ὀδυνάω.

Παυολεθρία, ας, ἡ, internecie, exitium, quo res aliqua prorsus perit. A

Παυόλεθρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, plane perditus; (2) prorsus exitialis & perniciosus. Καὶ ζεας ϰαϰὲ ϰαϰίστ᾽ ϰ᾽ παυολέθρους ξυναρπάσειαν, Soph. Ai. 851. Ab ὄλεθρος.

Παυλίβρας, *Adv.* internecione.

Παυάλεια, vel παυαλία, ας, ἡ, pernicies. A

Παυώλης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui prorsus periit; (2) omnino perniciosus. Ab ὄλλυμι.

Παυπήεις, omnibus conspicuus; fœm. παυώπήεσσα, perspicua in Epigr. Ex ὤψ.

Πάνωρος, ος ὁ ϰ᾽ ἡ, omni tempore proveniens. Ab ὥρα.

Πάξ, Hes. est calceamenti genus indutu facile; Plauto, baxea.

Πάξαι, aor. 1. inf. act. *Dor.* pro πῆξαι, a πήγνυμι.

Πάξαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Dor.* pro πήξαιτο.

Πάομαι, possideo, adquiro; perf. πέπαμαι πέπασθαι, acquisivit, possidet; inf. πεπάσθαι, parasse, possidere. Ὅς ὑφαντοδίνητον ἔδος, ἑ πίσῳ, Arist. Av. 949. Ὅστις ὃ πλούτων, ἢ ζώστος μᾶλλον, φίλαν ἀγαθὰν πεπάσθαι βέλει, ϰαϰῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀδίϰως χρήματα παυσύμβιος, Theog. 146. A πάω,

Πάομαι, A. 1. πάσασθαι, gustare, vesci; ἐπάσαντο, 3. plur. aor. 1. ind.c. gustarunt; part.cip. παυσύμβιος, pastus pro πεσύμβιος, nisi potius est πάσασθαι verum, *Etym.* Σπλόγχν᾽ ἐπάσαντο, Il. 1, 464. Δείπνου παυσύμβιος μυθήσεαι ὁτῖό σε χρὴ, Odyss. 1, 124.

Πάτ, ῆ, ὁ, adfinis, Gl. V. *Dor.* pro πτός.

ΠΑΠΑΙ, papæ, atat!

Παπαιάξ, idem & ab eo ipso.

Παπαιπαιάξ, *Interject.* dolentis. Ab eod.

Παππάζω, pappa dico, ablandior patri vocando papam. Gl. Vet. παπάζειν, papare, Hom. Il. ε, 408. A πάππας.

ΠΑΠΠΑΞ, vox imitans crepitum alvi. Aristoph.

ΠΑΠΠΑΣ, ᾶ, ὁ, pater, pappa. Vox puerorum blandientium ad patrem.

Παππίας, ου, ὁ, paterculus. A πάππας.

Παππεπίπαππος, ου, ὁ, avi pater. Ex πάππος, & ἔτι, *supra.*

Παππίδιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Παππίζω, patrem appello, pappam voco. A πάππας.

ΠΑΠΠΟΣ, ου, ὁ, avus. Hinc πάππος πρὸς πατρὸς, avus paternus, & πάππος πρὸς μητρὸς, avus maternus; (2) lanugo carduorum, seu flos lanuginosus. Menti prima barba.

Πάππος, ου, ὁ, pappus.

Παππισπίρματα, τὰ, lanuginosa semina, seu quæ lanugine semen habent obductum. Ex πάππος, & σπέρμα.

Παππιφόνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, avi interfector, vel interfectrix, R. Ex πάππος, & φόος.

Παππώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, lanuginosus. A πάππος.

Παππῶος, ία, ῶον, avitus. Ab eod.

Παπλαισιαν, acc. sing. præs. part. act. f. g. *Dor.* pro παπταίνουσαν, a

ΠΑΠΤΑΙΝΩ, circumspicio, oculis lustro, oculis vestigo, circumspectans quæro, specto vel respecto, oculos converto & intueor. Gl. Vet. respecto; a. 1. part. παπτήνας, circumspectans, Παπτήνας ἐς ἅπαντας, Luc. Παπλαίνουσα ποτ᾽ ἄντρα, Theoc. 6, 28.

Παπλαίω, circumspicio, Lyc. A pr.

ΠΑΠΥΡΟΣ, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, papyrus, planta Ægyptiaca; (2) liber vel cortex papyri; (3) charta e papyri cortice confecta, Gl. V. papirum, scirpus.

Παρ᾽ vel πάρ, pro παρὰ, apoc. *Poët.* ut apud Hom. πὸρ Διος, a Jove, πάρ δέ οἱ, apud eum ipsum; πάρ δ᾽ ὠΐαμεν, præter aut ultra vires; πὰρ ποταμὸν, apud fluvium. Alicubi etiam pro πάρα, i. e. πάρεστιν adest, ut πὰρ γὰρ ἀνὴρ, adest enim vir, præsto est.

ΠΑΡΑ', *Præpositio.* *Cum Genit.* a ab; *cum Dat.* apud, juxta, penes; *cum Acc.* ad, inter, juxta, circa, apud, supra, præter, contra. *In Comp.* trans, præter, apud. Sæpeque depravationem significat, & peccatum s. errorem. Παρὰ τὸ ἔδος, ex more; παρ᾽ ἑϰάτερα, utrinque; παρ᾽ ἐλάχιστον, propemodum; παρὰ μιϰρὸν, παρ᾽ ὀλίγον, ferme; παρ᾽ ὃ, quamobrem; παρὰ πολὺ, plerumque; παρ᾽ ἄϰαιρον, intempestive; παρ᾽ ἡμέραν πυρετεῖν, Aretæus, i. e. *tertiana febri laborare*; παρὰ μίαν τρίτην, *tertio quoque mane*, Aristot. Hist. An. 7, 2. Παρὰ τοσοῦτον ἑϰάτερος ἦλθε ϰινδύνου, tantillum abfuit uterque a periculo, Appian. de Bell. Civ. p. 213. Lutet. 1557. Παρ᾽ ὀλίγον ἦλθεν ἀναιρεθῆναι, vix aut ne vix quidem mortem effugit. Παρὰ τοσοῦτον ἐν ἴζίφους τοὺς διώϰοντας, tantulum abfuit quo minus persequitores effugerit, Herodian. 5, 4.

Γάια pro πάρεστιν, adest, licet. Ὅ σ᾽ αὐτὸς φοῖβος ὧδε ἐϰ ϰαιρὸν πέρα, Eur. Hipp. 902.

Παραβαίνω, transgredior, transcendo, Gl. Vet. prævaricor; item prætereo; *mutato* θ. violo, leges aut jusjurandum, f. παραβήσομαι, inf. παραβησεσθαι, transgressurum, violaturum esse; aor. 1. παρέβην, part. παραβὰς, transgressus; inf. παραβῆναι, violare. Ph. pass. παραβαίνεσθαι, violari, negligi; παραβαθὲς, acr. 1. part. violatus; παραβεβάσθαι, infin. violatum esse. Οὐ μὲ παρίβα φάσμα μελανόπτερον, fefellit, Eur. Rec. 698. Παραβάσαι τι τὰς ὅλας τὰς ἀνομισμένας ϰθ᾽ ἁδὰν ἔνα, Arist. Thesm. 365. Παρίβη μὲν Θεσμὲς ὀρχαίας, id. Av. 337.

Παρίβαϰχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, furens, debacchans.

Παραβαλεῖ, 3. sing. f. 2. ind. act. v. παραβάλλω.

Παραβαλίταιρος, f. παραβαλλίταιρος, ου, ὁ, qui sodali amicove imponit, familiarium impostor. Ex παραβάλλομαι, & ἑταῖρος.

Παραβάλλω, objicio, projicio, Glossogr. Ver. trado, exhibeo, Ph. applico. Ph. appello *navem*; (2) trajicio; (3) accedo, adjungo me; (4) adsimilo, confero, com-

Digitized by Google

paro ; (5) flecto, detorqueo *ut oculos* ; (6) depono apud aliquem ; *παραβάλλομαι in med.* depono aliquid apud aliquem ; (2) objicio me, *ut periculis* ; (3) decipio ; aor. 2. *παρέβαλον*, objeci ; perf. pass. part. *παραβεβλημένος*, objectus, a. 1. part. *παραβληθείς*, objectus. Παραβάλλειν πρὸς ἄλλους, conferre, Isocr. Παρεβάλομεν εἰς Σάμον, Act. 20, 15. Παράβαλε πολλὰς κλησατίδας, Arist. Θεσμ. 746. Ἐγὼ σοὶ παραβάλλομαι θρίωδες, Eurip. Iph. in Tau. 1097. Παραβεβλημένοι ταῖς ἐλπίσι, decepti.

Παραβαλόμενος, aor. 2. part. med.

Παραβάπτισμα, ατος, τὸ, baptismus adulterinus.

Παραβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui adulterino baptismate usus est, *metaph.* adulterinus, v. c. stoicus, ap. Arrian.

Παραβασιλεύω, regno seu rege abutor ; (2) regia potestate abutor.

Παράβασις, εως, ἡ, transgressio, Ph. (2) nomen criminis, prævaricatio ; (3) pars comœdiæ veteris, cum chorus in scenam prodit, de cujus partibus vid. Poll. IV. 112. & Sch. Arist. A παραβαίνω.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, violator legis. Gl. Vet. temerator, prævaricator ; (2) e curru pugnans ; (3) dominus currus.

Παραβατικὰ μελύδρια, versiculi quibus parabasis comica constat.

Παραβατὸς, ὴ, ὸν, quem transgredi possumus, violabilis. A παραβαίνω.

Παραβεβὼς, ὸς, idem quod παραληρὸς. A βάπτω.

Παραβῆς, 2. s. a. 2. conj. act. v. παραβαίνω.

Παραβιάζομαι, f. άσομαι, vi detorqueo, urgeo, cogo ; (2) omnibus annitor vel conor viribus. Καὶ παρεβιάσαντο ἡμᾶς, Act. 16, 15. Παρεβιάσαντο, αὐτὸν, Luc. 24, 29.

Παραβιόμαι, ῶμαι, violenter urgeo, cogo.

Παραβιβάζω, f. άσω, aufero.

Παραβλάπτω, f. ψω, oblædo, noceo. Τί ἡ τὸ τῶν ἀνθρώπων παραβλάπτει γένος, Chrys.

Παραβλαστάνω, fut. ήσω, a radice germino, circumpullulo, Theophr. Hinc

Παραβλάστη, ης, ἡ, ramulus, stolo.

Παραβλάστημα, ατος, τὸ, quod circumpullulat & renascitur.

Παραβλάστησις, εως, ἡ, circumpullulatio.

Παραβλαστικὸς, ἡ, όν, qui adnascitur & circumpullulat. Ab eod.

Παράβλεμμα, ατος, τὸ, adspectus obliquus qualis est strabonum. A

Παραβλέπω, fut. ψω, limis adspicio, obliquis oculis adspicio, Gl. V. aliter video, hallucinor. Παραβλέπουσα θατέρῳ (ὀφθαλμῷ) πόλιν μετασκευάζει σαυτῆ, Arist. Conc. 496. Ἡ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ θατέρῳ, id. Vesp. 495. Παραβλέπων βίον, Eur. Ion. 657.

Παρέβλεψις, εως, ἡ, idem quod παράβλεμμα.

Παραβλήδην, *Adverb.* per comparationem, parabolice ; (2) simulate, dolose oblique ; (3) situ parallelo. Κρητομίοις ἐπίτευε παραβλήδην ἀγκύλαν, Hom. Il. 4, 6. A παραβάλλω.

Παράβλημα, ατος, τὸ, quod datur animantibus comedendum, pabulum. A παραβάλλω.

Παραβλητικὸς, ἡ, όν, adjectitius ; (2) comparabilis. Ab eod.

Παράβλητος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, idem & ab eod.

Παραβλύζω, fut. ύσω, scaturiginis modo refundo, & rejicio, evomo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ, ἡ, ῶ, strabus, strabo, limis oculis adspiciens. A παραβλέπω.

Παραβοάω, ῶ, acclamo.

Παραβοήθεια, ας, ἡ, suppetiæ, auxilium.

Παραβοηθέω, ῶ, fut. ήσω, suppetias fero, Gl. V. adminiculo. Παραβοηθῶν τοῖς ἔξω λόγοις, Plut.

Παραβολάδην, vid. παρβολάδην.

Παραβολάομαι, inf. aor. 1. παραβολάσασθαι, periculo se exponere, pericula adire. Ph. A παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, similitudo. Ph. (2) concursus exercituum. A παραβάλλω. Hinc

Παραβολικὸς, ἡ, όν, comparativus.

Παραβολικῶς, comparative.

Παράβολος, ου, ὁ, ἡ, audax, temerarius, in pericula ruens, Gl. V. (2) falsus, adulterinus ; (3) limus, Gl. V. A παραβάλλω.

Παραβόλως, *Adv.* temere, Ph. audacter, cum summo periculo ; *inde* præter opinionem, *ubi quis summum periculum evasit.*

Παραβορρᾶς, ᾶ, ὁ, ἡ, ᾶν, qui transverso borea perflatur, qui a latere aut in urbem perflatur a borea. Ex παρὰ, & βορέας.

Παραβρωθέω, perperam consulo. Παραβρωθούμενος τῇ ψυχῇ, Phil. 2, 30.

Παραβρωθέω, in brabeo conferendo aliquem prætereo, injuste brabeum tribuo, s. adjudico. *Unde* male judico, quod alteri debetur, per fraudem adimo.

Παραβραχὺ, *Adv.* paullo minus, prope.

Παραβύσμα, ατος, τὸ, quod inseritur s. inculcatur. A παραβύω.

Παράβυστος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, intrusus, ecculsus, latens. Ὁ Λεμπρίας ἐκ παραβύστου καθήμενος, Plut. Plut. Symp. lib. 1. Probl. 2. Qui aliis convivis supervenit. Ab eod.

Παραβύω, f. ύσω, inculco, interjicio, intrudo ; παρεσυβυσθείς, aor. 1. pass. part. intrusus. Κρύπτειν αν παράβυσον, Luc.

Παραβώμιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui apud aram est, a latere aræ.

Παραγαῦσα, a 2. part. act. *Att.* pro παραγεῦσα, a παρέγω.

Παραγελεύς, έως, ὁ, denunciator, Gl. V. A παρὰ, & ἀγγέλλω.

Παραγελία, ας, ἡ, præceptum, mandatum ; (2) ambitus, petitio magistratus, cum prehensatione. Ph. denunciatio, condictio, interdictio. A

Παραγέλλω, denuncio, edico, præcipio, nuncio, Gl. V. (2) invito, Gl. V. (3) veto, interdico, Gl. V. παρήγγειλα, denunciavi, Ph. παρήγγελται, interdicitur, Ph. παραγγελλόμενα, imperata ; παρηγγελθὲν, indictum, Gl. V. (4) peto. Παρηγγείλαμεν ἂν ἀλλήλοις ἥκειν, Plato. Ὅτε ὁ δεῖπνος, Luc. ἦ πόλεμον, Polyb. Δείραντες παρήγγειλαν μὴ λαλεῖν. Act. 5, 40. Παραγγελλόμενα ποιεῖν, Xen. Παρήγγειλεν εἰς δημαρχίαν, tribunatum petivit. Appian. Bell. Civil. 1. Hinc

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, Gl. V. (2) interdictum, Gl. V.

Παραγγελματικὸς, ἡ, όν, præceptivus, denunciativus ; (2) adhortativus. A παράγγελμα.

Παραγγελματικῶς, *Adv.* denunciando, præcipiendo, adhortando.

Παράγγεσις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, ipse præcipiendi actus. A παραγγέλλω.

Παραγγελτικὸς, ἡ, όν, præceptorius ; (2) prohibitorius. Ab eod.

Παράγγελμα, perf. ind. med. v. παραγγέλλομαι. Unde

Παραγένησις, εως, ἡ, adventus.

Παραγενόμενος, a. 2. part. med.

Παραγεύω, gustum aliquem præbeo ; *in med.* leviter, cum fastidio degusto ; *unde* leviter cognosco aliquid, leviter delibo. Παρίγδυε τῷ φρονήματος, Plut.

Παραγήρασμα, ατος, τὸ, silicernium, delirus, Gl. V. A

Παραγηράω, ῶ, deliro, præ senectute.

Παραγίγνομαι, advenio, advento, accedo, pergo, intersum, Gl. V. aor. 1. παρεγενόμην, adveni. Παραγίγνεσθε τῇ ἐκκλησίᾳ, Æschin. δίκῃ, Plato. πρὸς ἢ ἀγῶνα, Æschin. ὅπλα τὰ πολέμου, Plut. Οὐδὲ τῶν ἀνθρώπων παραγίγνεσθαι ἄξιον ἰθίλουσιν, Theog. 139.

Παραγινώσκω, præter jus & æquum statuo, perperam statuo. Οὐδὲν θαυμαστὸν ὑπὲρ τούτων ὦσι αὐτῷ παραγνῶναι τὰς δικασὰς, Xen.

Παραγκαλίζομαι, in ulnis gesto, ulnis amplector. Hinc

Παραγκάλισμα, ατος, τὸ, res, quam amplexamur ; (2) amplexus.

Παραγκιστρόω, hamum addo. Παρηγκιστρωμένος, hamatus. Ab ἄγκιστρον.

Παραγκωνίζομαι, f. ίσομαι, proprie cubito repello seu submoveo, obvios vel admotos protrudo ; (2) vi submoveo. Τὸ δεξίωμα ἡμῶν παραγκωνισάμενος, Heliod. Ex παρὰ, & ἀγκὼν, *cubitus.* Hinc

Παραγκωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui obvios cubito repellit.

Παραγλύφω, aliter sculpendo muto, adultero.

Παραγναθίδιον, ου, τὸ, ornamentum, quod apponitur maxillis equorum. A

Παραγναθὶς, ίδος, ἡ, mala, maxilla, Ph. buccula. Ex παρὰ, & γνάθος, *mala.*

Παραγνάμπτω, fut. ψω, alio deflecto, παρέγναμψεν, a. 1. flexit.

Παράγοισαν, acc. s. pr. part. act. *Dor.* pro παράγουσαν, a παράγω.

Παραγονάντιον, ου, τὸ, internodium.

Παραγορεῖτο, 3. s. imperf. ind. med. *Dor.* pro παρηγορεῖτο, a παρηγορέω.

Παραγράμμα, ατος, τὸ, quod adscribitur ultra solitum & justum ; (2) scripturæ depravatio, alliteratio, cum litera pro litera substituitur. Hinc

Παραγραμματίζω, paragrammate seu alliteratione utor, verbum mutata litera scribo, & ferè in deterius ut in παρανομασία. Hinc

Παραγραμματισμὸς, οῦ, ὁ, scripturæ inversio, q. d. alliteratio, quum una litera pro alia ponitur.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, adscriptio & annotatio in margine ; scholium annotationis signum in margine adscriptum ; (2) præscriptio, Gl. V. (3) verbum juris, cum negamus alicui actionem, quam intendit dandam esse ; (4) liberatio.

Παράγραφος, ου, ὁ, figura, qua velut in certas portiones comœdia dividebatur. Ph. praeductal. A

Παραγράφω, fut. ψω, adscribo, juxta scribo ; (2) perperam scribo ; (3) præscribo, exceptione actionis non recte institutæ submoveo ; hinc induco & abrogo, Gl. V. tollo, libero, præscribo, præduco ; & παραγράφομαι, præscribo, Gl. Vet. Ἐὰν παρέγραψε πλησίον, Κυμὸς καλὸς, Arist. Vesp. 99. Πατρὸς ὅλως σαυτὸν παραγράφειν, Dem. Δημοσθένει τῷ γράφω τὸν φόνον παραγράψασθαι, id. Ἔθος Ῥωμαίοις παραγράφειν τοὺς κληρονόμους ἑτέρους, εἰ μὴ κληρονομοῖεν οἱ πρόσθοι, Appian. B. Civil. 2. Hinc

Παραγραπτέος, ον, rejiciendus, repudiandus.

Παράγυμνος, ου, ὁ, ἡ, fere nudus.

Παραγυμνόω, ῶ, fut. ώσω, nudo, denudo, patefacio, revelo, detego, declaro. Παραγυμνῶν τὸ τῆς γνώμης ἀπόρρητον, Greg. Τῷ ὁμότιμα τῷ Πρυσίᾳ παρεγύμνω, Appian. B. Mithridat. Hinc

Παραγύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, denudatio.

Παράγω, fut. ξω, produco, profero ; deduco ; (2) promoveo, s. provecho ; (3) disputando, dolosa *item* blanda oratione capio, vel fallo ; (4) perverto, everto, Gl. V. diduco, transeo, transfire facio, derivo ; pass. perf. παρηγμένον, παρηγμένα, derivata, Ph. Ἡ γὰρ τύχη παρέγει εἰς τὸ δυσμαθὲς, Eur. Iph. in Tau. 476. Καὶ δὴ παρῆκε τὰ σφάγια τοξεύειν ἐκὰς, id. Herac. 672.

Παραγωγὴ, ῆς, ἡ, productio, adductio ; (2) deductio, derivatio, Vox Gramm. (3) fortuna secunda, honores, dignitas ; (4) Gl. V. diductio, traductio. A παράγω.

Παραγωγίζω, vectigal seu portorium exigo. Ἐπεβάλλοντο τοὺς πλείστους παραγωγίζειν, Polyb. A

Παραγώγιον, ου, τὸ, vectigal, portorium, s. portorium circumvectionis. A παραγωγὴ.

Παραγώγος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui ducit aliquid ab altero ; (2) deductus ab alio vocab. A παράγω.

Παραγώγως, *Adv.* deducendo, ut alterum vocab.

Digitized by Google

cab. ex altero oriatur & compositum fit; (2) producte, addita ad verbum syllaba.

Παραγωνίζειν, angulosum esse, angulum facere, ad anguli figuram accedere. Ex παρὰ, & γωνία.

Παραδακρύω, f. ύσω, adfleo, illacrimor. Παραδακούσομαί σοι, Luc.

Παραδαρθάνω, juxta dormio; inf. a. 2. παραδαρθεῖν. Τῆδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρίδραθεν εἴκελος αὐτῷ, Odyss. 20, 88.

Παραδεδάκρυμμαι, 1. plur. perf. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar, exemplum; (2) documentum, argumentum. A παραδείκνυμι. Hinc

Παραδειγματίζω, f. ίσω, publicæ ignominiæ expono, traduco ac ludibrio habeo, Gl. V. triumpho. Παραδειγμάτισον αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, Num. 25, 4. Μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, Matt. 1, 19.

Παραδειγματικὸς, ἡ, όν, exemplaris, exemplis constans, exemplum præbens, exempli vim habens. Ab eod.

Παραδειγματικῶς, *Adv.* exemplis, pro exemplo.

Παραδειγματισαι, a. 1. inf. act. v. παραδειγματίζω. Unde

Παραδειγματισμὸς, οῦ, ὁ, traductio, qua quis exemplo statuitur cæteris, publica ignominia.

Παραδειγματώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, exemplaris. A παράδειγμα.

Παραδείκνυμι, vel παραδεικνύω, q. d. juxta ostendo; unde confero; (2) ostendo, indico; (3) adsigno seu attribuo, profero, produco, efficio. Ἔτζα παραδεικνύοντες, Isocr. Παρίδειξιν αὐτῷ πάντας τοὺς φόρους ἐν τῇ πολέμῳ, Xen.

Παραδειπνίω, ῶ, immodice cœno, vel misere cœno; *in med. s. pass.* cœnam perdo, negligentia. Εἰσὶ δ' οἱ ἡ πλείους λόγῳ κρῶσι κοίτης αἱρῶντες, παρεδειπνήθησαν, Theophr. Ch. c. 8. παραδειπνίσμαι, afficior domi cœnio, *Martial.*

Παραδειπνὶς, ίδος, ἡ, avide comedens, de parasitis. A δεῖπνον.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium. Ph. pomarium, pometum. Vox Persica.

Παράδεκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui admittitur, vel admitti potest, aut debet. A

Παραδέχομαι, excipio, admitto, accipio, recipio, suscipio, acceptum fero; παρεδέξατο, a. 1. accepto tulit, Ph. pass. παραδεχθείς, receptus, Gl. V. Οὐ παραδέξῃ σε τὴν μαρτυρίαν ἐμοῦ, Act. 22, 11. Φόμην τοίνυν παραδεδέγμεθα τὴν τότε μακαρίαν ζωὴν, Plato.

Παραδηλόω, ῶ, præ me fero, subindico, declaro. Hinc

Παραδήλωσις, ἡ, expositio. Vox Rhet.

Παραδιαζεύγνυμι, vitiose & perperam disjungo. Hinc

Παραδιαζευκτικὸς, ἡ, όν, disjunctivus.

Παραδιακονέω, ῶ, administro, inservio. Τοῖσι τιτιχίζουσι παραδιακόνει, Arist. Av. 845.

Παραδιαζεύλλω, disjungo, separo. Hinc

Παραδιαζευξὶς, ῆς, ἡ, disjunctio, separatio, distinctio; (2) nomen figuræ oratoriæ, qua similia discernuntur. Quintil. l. 3.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, præposterum studium, exercitatio & litigium, in quibus tempus præpostere teritur.

Παραδίδοσθαι, pr. inf. pass. verbi

Παραδίδωμι, trado; (2) dedo, alicui in potestatem prodo; (3) relinquo liberis, posteris; (4) *dicitur* & de accusatore; imperat. παράδος, trade, Gl. V. aor. 1. παρέδωκα, tradidi; pass. παρεδόθην, traditus sum; perf. part. παραδεδομένον, traditum. Τοῦτον ὁμηρον μ' ὑποσυλήσας ἄδη θάνατος παρέδωκεν, Eur. Alc. 866. Σὲ βαρβάροισι λέοντες παραδίδασιν, id. Hel. 227. Εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι, Diod.

Παραδιηγέομαι, ήσομαι f. ησομαι, ebiter narro & expono. Σωτόμως ἐν ἄλλοις τόποις παραδιηγήσατο, Plut. Τὰς δὲ τ' ηὐτυχίας ἁμαρτίας αὐτῶν, id. Hinc

Παραδιήγησις, εως, ἡ, narratio, quæ fit obiter atque in transcursu.

Παραδιοικέω, ῶ, perperam seu male administro. Νῦν ἔχει πολὺν οἰκειοπραγεῖν, ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, Synes.

Παραδιόρθωσις, εως, ἡ, correctio.

Παραδιώκω, pone sequor.

Παραδογματίζω, f. ίσω, contrarium decerno, decretis illudo.

Παραδοθήσεσθαι, 3. s. f. 1. ind. pass. v. παραδίδωμι.

Παραδολεχία, ῶ, interim deblattero, garrio, Plut. Symp. lib. 2. probl. 5.

Παράδοντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδοξάζω, f. άσω, honore privo, dehonesto, infamo; (2) *contr. sensu*, valde honoro, illustro, mirabile reddo; (3) falsam opinionem concipio, s. teneo. Παραδοξάσῃ Κύριος τὰς πληγάς σου, Deut. 28, 59. Ex δόξα.

Παραδοξία, ἡ, admiratio ex insolentia.

Παραδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxe loquor, incredibilia dico præter seu contra omnem opinionem. Ὅσα ὡδὶ ἀνθρώπων ἢ τινων ἄλλων ζώων παραδοξολογοῦσι, Hermog.

Παραδοξολογία, ας, ἡ, oratio paradoxa, qua præter s. contra omnium opinionem incredibilia dicuntur; insanum incœptum, Appian. B. Mithridat. A

Παραδοξολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui paradoxa seu incredibilia dicit. Ex παράδοξος, & λέγω.

Παραδοξοποιέω, ῶ, fut. ήσω, paradoxas res s. mirabilia facio.

Παραδοξοποιία, ας, ἡ, factum paradoxum, miraculum. A

Παραδοξοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, qui facit inopinata, incredibilia.

Παράδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est præter seu contra omnem opinionem, inopinatus, admirabilis; incredibilis, Ph. mirus, excellens, & παράδοξον, mirabile, admirabile, idem. Ex παρὰ, & δόξα, *opinio.*

Παραδόξως, *Adv.* præter omnem opinionem, incredibiliter, Gl. V. mirabiliter.

Παραδόσιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui velut per manus traditur, qui doceri potest vel docetur. A παράδοσις.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio; (2) doctrina, quæ ore traditur, institutum, constitutio, præceptio, Gl. V. traditio, mancipatio. A παραδίδωμι. Unde

Παραδοτέος, έα, έον, tradendus, prodendus.

Παράδῦναι, aor. 2. inf. act. verbi ejusd.

Παραδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, susceptio, receptaculum; (2) gratia, ap. Polyb. A παραδέχομαι.

Παραδραθεῖν, juxta dormire; apud Hom. Il. 14, 163, & παρίδραθεν, juxta dormivit, Odyss. 20, 88. pro παραδαρθεῖν, & παρίδαρθεν, a. 1. a δαρθάνω, *dormio.*

Παραδράμ, administro; contracte παραδρῶ, unde ap. Hom. παραδρώωσι. Οἷα τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες, Od. 15, 323.

Παραδρομάδην in trancursu, obiter.

Παράδρομὴ, ῆς, ἡ, cursus, quo alicui a latere currimus; (2) transcursus, seu cursus, qui fit prætereundo, transcursus.

Παράδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui potest præteriri; τὰ παράδρομα, *Subst.* intervalla inter retia in venatione posita, per quæ transitus patent. A παρατρέχω.

Παραδυναστεύω, simul regno, habeo potestatem. Τῷ Πέρσῃ παραδυναστεύσας, Synes.

Παρένδυσις, εως, ἡ, insinuatio, obreptio, irreptio, (ap. Demosth. si lectio sana, *Ern.*) A

Παρεδύω, fut. ύσω, irrepo seu obrepo, introëo me insinuando. Ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας, Æschin. εἰς Ἱλιοπότιμον, Dem.

Παρεδῶ, 2. s. a. 2. conj. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδασεία, q. d. traditurio, dedere seu tradere cupio, Thuc. A παραδίδωμι.

Παρεῖδον, accino. Ἔοικα δέ σοι παρεῖδειν ὥστε θεός, Od. 22, 348.

Παραδίδομαι, aut παρηδίσθημαι, attollor, suspendor; παρήδθη, aor. 1 pependit, apud Hom. Il. 16, 341. Ex παρὰ, & ἀείρω.

Παρεζάω, ῶ, vita abutor, nimis fruor, male vivo; (2) superstes sum; inf. παρεζῆν, Athen.

Παρεζεύγνυμι, futur. ζεύξω, juxta jungo, adjungo, conjungo. Παρεζεύγνυε τῷ Θεῷ Σεβάσιμον, Naz. Κεἰμὲ γὰρ ἡ Διὸς κούρη φρένας παρεζεύξασα φυλακὰς Σάματος, Eur. Hel. 22.

Παραζηλόω, ῶ, f. ώσω, æmulatione adficio & excito, ad æmulationem provoco, invidentia & zelotypia exstimulo; (2) ad iram provoco. Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, Rom. 10, 19.

Παραζητέω, quæro, indago.

Παράζυξ, υγος, ὁ ἡ ἡ, plur. παράζυγες, adjunctitii, qui adjunguntur multitudini civitatis; ignobiles & proletarii, ac veluti supernumerarii, adjectitii. A παραζεύγνυμι.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus s. culter, ensis pendens e balteo. A παραζώννυμι.

Παραζωνίδιον, ου, τὸ, cingulum cum ense; (2) ensis, quo accingimur. Dim. a παραζώνη.

Παραζώστη, ης, τὸ, pugio, Ph. cinctorium, Ph. Ab eod.

Παραζωστὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἡ, ut παραζώνη μάχαιρα, fica Gl. V. Ex παρὰ, & ζώνη.

Παραζωννύω, vel παραζώννυμι, fut. ζώσω, accingo. Τιάρας ἡ κρηπῖδες ἢ ἀκινάκλαι παραζωννύνται, Plato.

Παραζωρὶς, ίδος, ἡ, parvus gladius, pugio. A παραζώννυμι.

Παραθαλαττίδιος, & παραθαλαττίδιος, α, ον, maritimus. Ex παρὰ, & θάλασσα.

Παραθαλάσσιος, ία, ιον, idem & ex iisd.

Παραθάλπω, f. ψω, calefacio, foveo. Φίλαν ἡδίνοις ἤδη παρεθάλπομεν φρένα μύθοις, lenita, Eur. Med. 143.

Παραθαρρύνω, fiduciam addo, confirmo. Τῷ μὴ προσώπῳ παραθαρρύναν, Xen. Cyr. 7, 4.

Παραθαρσύνω, idem.

Παραθεάομαι, altrinsecus spectando confero. Τὰς ἐν κύκλῳ παραθεώμενος, Philo. Αὐτὰ παραθεάμενος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων, Plato.

Παραθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. παρατίθημι.

Παραθέλγω, ξω, permulceo.

Παράθεμα, ατος, τὸ, repositorium, Gl. V. pluteum, pluteus, Ph.

Παραθέμενον, acc. s. a. 2. part. med. verbi παρατίθημι.

Παραθέριζω, f. ίσω, demeto, amputo.

Παραθέρμαίνω, calefacio; (2) foveo. Οἷνος παραθέρμαίνων τὸν ψυχὸν, Athen.

Παράθερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, præfervidus; (2) in agendo nimis præceps, indecore aliquid faciens.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio; (2) ferculum, id ipsum, quod apponitur; (3) depositio seu repositio; (4) commendatio; (5) compositio, cemparatio, collatio; ἐκ παραθέσεως, e contrario; (6) apparatus thesauri, ap. Polyb. (7) præsentia auxiliandi causa, s. auxilium ipsum, *ibid.* (8) citatio locorum e scriptoribus aliis; (9) præceptio, præceptum, ut παρέδοσις. A παρατίθημι.

Παραθέτης, ου, ὁ, structor, qui dapes apponit, Ph. Ab eod.

Παραθετικὸς, ἡ, όν, commendatitius. Ab eod.

Παραθέω, f. εύσομαι, accurro; (2) adsequor; (3) prætercurro, prætereo, non attingo; (4) leviter attingo; (5) cursu prætereo; (6) juxta aliquem curro. Παραθέουσι τῷ ὀχθῳ, Ælian. Ἀλλά τοι, ὦ Φίλε, ἄδηλον εἰ ἡ παραθέομεν τὸν ὀρθὸν, Plato.

Παραθεωρέω, ῶ, juxta specto, seu contemplor; (2) unum alteri admotum contemplor; (3) comparo; (4) despicio, adspernor. Πρὸς τὰς ἄλλας παραθεωρῶν ἑαυτὸν, Xen. Παραθεωρῶ σε Μίλωνι, Luc.

Παραθήγω, fut. ξω, acuo, exacuo, infligo, incito.

Digitized by Google

cito. Συμμαχία θόρυβον παρέθηξε μέγαν, Pind. Ol. 10, 89.

Παραθήκη, ης, ἡ, res repoſita & recondita; (2) res depoſita, depoſitum; (3) additamentum. appendix. A παρατίθημι.

Παράθηξις, εως, ἡ, incitatio, inſtigatio. A παραθήγω.

Παραθήσεις, 2. ſ. fut. 1. ind. act. v. παρατίθημι.

Παραθίγω, fut. ξω, attingo.

Παραθλίβω, fut. ψω, premo, comprimo, collido.

Παρόθι, 2. ſing. acr. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro παράθισο, a παρατίθημι.

Παραθρανίτης, ὁ, in navi præter θρόνιτας ferens, Poll.

Παραθρασύνω, animum addo, confirmo animum.

Παράθραυσμα, τὸ, fragmentum. A

Παραθραύω, confringo; (2) *in Paſſ.* miſer & fractis viribus ſum; ex Suid.

Παραθρυγκίζω, lorico, obſepio, Theophr. Ex παρὰ, & θρίγκις, *ſeptum.*

Παραθρίζω, demeto, amputo. Παρέθρισαν ἀκρα κέρυμβα, Apoll.

Παραθρυλίω, decanto; παραθρυλλούμενα decantata, vulgata.

Παραθρώσκω, adſilio, juxta curro; *metaph.* adjaceo, vicinus ſum.

Παραθυμιάω, adoleo, ſuffio.

Παραθύρα, ας, ἡ, poſticum, Gl. Vet.

Παραθύριον, ου, τὸ, poſticum. A præc.

Παράθυρον, ου, τὸ, quod eſt ad januam, vel ipſum oſtium, Suic. Ex iiſd.

Παρὰ, *Præp. Poëtica, cum Genit.* a, vel ab; *cum Dat.* ad, apud; *cum Accuſ.* juxta, ad, apud. A παρά.

Παραιβάδας, ὁ, violator legis. A pr. & βαίνω.

Παραιβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio, delictum. A παραβασις.

Παραιβάτης, ου, ὁ, qui præter aurigam currum conſcendit, & ex eo pugnat; curulis pugnator. Ab eod. Ἂν δ' ἰδὼν ὠκὺν διέρασε παραιβάτην ἱππουρίς τε, Hom. Il. 23, 132. Hinc

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, curulis pugnatrix. Ap. Theoc. operaria, mercenaria.

Παραιβατῶ, ω, ὁ καὶ ἡ, digreſſus. A παραβαίνω.

Παραιβολῶ, ω, ὁ καὶ ἡ, mutuus, q. d. viciſſim jaculans, Suic. A παραβάλλω.

Παραιγιαλίτης, ου, ὁ, litterеus, in littore habitans.

Παραιγιαλίτις, ιδος, ἡ, fœm.

Παραιγίαλος, ον, literalis.

Παραιθύσσω, incendo, excito, concito; (2) moveo; (3) prorumpo. Εἴ τι καὶ φλαδὸν παραιθύσῃ, Pind. Pith. 167. Λαίφεα πάντ' ἐτίναξε, παραιθύσαν πλόγιαν, Apollon. Rhod. 2.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio, monitio; (2) conſilatio. A παραίνω.

Παραινετέον, præcipiendum, Ph. Ab eod.

Παραινέτης, ου, ὁ, adhortater, ſuaſor, admonitor. Ab eod. Hinc

Παραινετικὸς, ἡ, ὸν, adhortatorius, ſuaſorius, monitorius.

Παραινετικῶς, exhortando. A præc.

Παραινέω, ῶ, f. ἐσω, ſuadeo, horter, admoneo; præcipio. Νῦν δ' ἀπόπαισιν παιανῶ, καὶ λέγω, πῆχυν κλίσαι φ Ἴδια, Ariſt. Θ σμ. 460. Καλὰς σοι Τιρεσίας παιήσεται, Eur. Bac. 330. Ῥᾴων παιανεῖν ἢ πάσχοντα κυρτοῦν, Eur. Alc. 1066.

Παραινίττομαι, obiter declaro & vera per ænigma tacite & obſcure innuo, a. 1. παρηνίξάμην, Plut.

Παραιρεῖντας, acc. pl. pro παραιροῦντας, a παραιρέω.

Παραίνυμαι, aufero, Heſ.

Παραιολίζω, idem quod ſimplex, ſ. variegandi cauſa addo.

Παραιρεῖσθαι, præſ. infin. paſſ. v. παραίρω.

Παραίρεσις, εως, ἡ, detractio, diminutio. A

Παραίρω, ῶ, detrahe, deſtruo, diruo, aufero; παρεῖλε, diruit, detraxit; παραιρέομαι, οῦμαι, aufero, adimo, acr. 2. παρειλόμην, παρειλοντο, ademerunt, inf. παρελέσθαι, part. παρειλόμενος. Παραιρεθείσης δὲ καὶ φυγῆς ἐλπίδος, Diod. Hinc

Παραίρημα, ατος, τὸ, quod adimitur aut detrahitur inpr. veſti, ut limbus, v. πάρραμα, reciſio.

Παραισθάνομαι, in ſenſu fallor; (2) ſentio, percipio. Ὡς ὁ παρήσθητο τὸν φθάνοντα καὶ καταλαμβανόντων ἑαυτὸς, Xen. Cyr. 4, 9. Μετιξίτδοι ὁ καὶ παραισθάνοιτ' παραφορὴ τ' αἰσθήσιος, *Arct.*

Παραίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & παραίσιμος, apud Heſ. infauſtus, inauſpicatus, dirus, Hom. Il. 4, 381. Ex παρὰ, & αἶσα.

Παρεῖαμαι, præterco, tranſeo, proripio me; (2) impetu tranſeo. Ἵπποι γάρ μ' παρῆξαν, Il. 11, 614.

Παραιτεῖσθαι, præſ. infin. med. verbi

Παραιτέομαι, οῦμαι, deprecor, excuſo, recuſo, detrecto, evito, Gl. Vet. item (2) precor, rogo, aor. 1. παρητησάμην, παρητήσαντο, recuſarunt, Ph. paſſ aor. 1. part. παραιτηθείς, 10g. tus, perf. παρῃτημένος, excuſatus; (3) deprecatione a pœna libero; (4) ſubmoveo. Παραιτεῖσθε κόλασιν, Plut. φεύγειν, Ariſtid. πόλεμον, Plut. γυναῖκα repudiare, id. Ἐν σῇ αὐτὸς παραιτησάμενος, Ariſt. Eq. 36. Παραίτησον πατρὸς φυγὰς ἀφῖνα παιδὶ τῷδ', ἐμοὶ χάριν, Eur. Med. 1157. Κτεῖν', ἢ παραιτοῦμαί σε, id. Heracl. 1025. Hinc

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, excuſatio, recuſatio, Ph. (2) vehemens precatio.

Παραιτητέον, *Adv. poſ.* fugiendum, deprecandum eſt.

Παραιτητὴς, οῦ, ὁ, deprecator. Ab eod.

Παραιτητικὸς, ἡ, ὸν, deprecatorius, ad deprecandum aptus.

Παραιτητὸς, ἡ, ὸν, exorabilis. Ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ex parte in cauſſa eſt; (2) qui in cauſſa eſt, auctor. Gl. V. obnexius.

Παραιτέρμεθα, 1. pl. pr. ind. med. *Dor.* pro παραιτούμεθα, a παραιτέομαι

Παραιφάμφω, παραιφαμφῶ, ſuadeo, admoneo. *Poët.* pro παραφαμφῶ. Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσι παραιφάμφῃς καὶ ἐρύκῃς, Hom. Il. 23, 771. Conf. Heſiod. Theog. 90. A παράφημι, *admoneo.*

Παραιφασία, ας, ἡ, admonitio, conſilium, adhortatio; occurrit pl. dat. παραιφασίῃσι, monitionibus, monitis, præceptis. A παραίφημι.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, conſilium; (2) conſolatio. Ab eod.

Παραιφέομαι, οῦμαι, exanimatus ſum, vel metu, vel vulneris doloris gravitate, R. Suic.

Παραιφρεμφίᾳ, gen. ſ. præſ. part. med. *Dor.* pro παραιρεμφίᾳ, a

Παραιφρέω, ῶ, ſuſpendo, paſſ. παραιφρεῖσθαι, ſuſpendi, perf. παρῃρῆσθαι, ſuſpenſum habere; pluſq. ind. παρῃρῆτο ξιφίδια, gladios ſuſpenſos habebant, Herodot.

Παραιώρημα, ατος, τὸ, ſuſpenſum, quod ſuſpenditur.

Παραιώρησις, εως, ἡ, juxta elevatio. A pr.

Παρακαθέζομαι, adnecto.

Παρεκαθίζομαι, adſideo, a latere conſideo. Μετὰ τοῦτο τῇ Πλάτωνι παρεκαθίζητο, Ariſt. Plut. 726.

Παρεκαθίημι, adſideo, a latere adſideo, Τὸ τῇ παρεκαθημένῃ ξυναλύετο, Plato.

Παρακαθίζω, fut. ίσω, juxta me colloco, adſidere jubeo; (2) adſideo; παρεκαθιζόμην, παρεκαθίζητο, adſidebat, imperf. paſſ. Παρεκαθίζετο ἐκ δεξιᾶς, Plato.

Παρακαθίημι, utrimque demitto. Ἀντὶ πηδαλίου ὁ τῇ πλικτανῶν παρακαθίησι, Ariſtot.

Παρακαθίστημι, juxta colloco ſeu appono; (2) altrinſecus colloco. Παρακατασήσας πλοῖα τῇ οἰκείᾳ φυλάττειν, Dem.

Παρακαίριος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus; παρακαίριον, inhoneſta, nefaria. Κυπαδίνης ἐωυῆς αἰλόχῳ παρακαίρια ῥέζων, Heſ. Op. 327.

Παρόκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtivus.

Παρακαίρως, *Adv.* intempeſtive.

Παρακαίω, a latere uro, oburo, aduro; (2) comburo.

Παρακάλῃ 2. ſing. pr. imper. act. *contr.* pro παρακάλει, a

Παρακαλέω, ῶ, f. ἐσω, evoco, accerſo, advoco, *inpr.* auxilii cauſa, vel in judicio, vel in alia re quavis; (2) Ph. oro, obſecro; item deprecor; (3) hortor, confirmo, in N. T. conſolor, *inpr. in med.* recreo; παρακαλέμεθα, exoramur, Ph. p. part. παρακεκλημένος, vocatus, παράκλησις, conſolationem admitterre, a. 1. infin. παρακαλεῖται, conſolationem habet, recreatur. Παρακαλῶν ἀλλήλους, τινὰ ὅτι vel πρὸς τι. Παρακαλέσαι ὑμᾶς πρὸς τὸ παραδῦ αι τῷ Μεσσήνῃ, Hocr. Παρακαλοῦντες εἰς μάχην, Eur. Ph. 1260. Πολλῷ φλόγα, Xen. Cyr. 7, 23. Οἱ Πέρσαι παρακληθέντες ὑπὸ Κύρου, ib. 2, 3.

Παρακαλπάζω, f. άσω, equo a latere curſito, fræno ejus manu apprehenſo, vel molliter equum ad curſum incito, R. Suic.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam ſive occultandam, obtentus, pratextus, velum, aulæum.

Παρακαλύπτρα, ἡ, redimiculum.

Παρακαλύπτω, f. ψω, velo, obnubo, aut obtego, p. paſſ. part. παρακεκαλυμμένος, occultatus Οἱ ὁ ἡγεμὼν τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἵνα μὴ παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτοῦ, Luc. 9, 45.

Παρακαμπύω, intercio.

Παρακάμπτω, deflecto, vito.

Παρακανθίζω, f. ίσω, undique ſpinas habeo.

Παρακανθόφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſecundum ſpinam folium habens, R. Ex παρὰ, ἄκανθα, & φύλλον.

Παρακαταβαίνω, deſcendo, v. c. in acie ex equo, de navi.

Παρακαταβάλλω, depono, abjicio, demitto, (2) certam pecuniam pro litis æſtimatione depono, ſacramento ago, ſponſione contendo. Αὐτὰρ ἐπὶ πάσιν παρακάβαλον ἄοπτον ὕλην, Il. 23, 127. Εἴ τις ἐμφισβητεῖν ἢ παρακαταβάλλειν βούλοι, Dem.

Παρακατάβασις, εως, ἡ, deſcenſus ex equis in acie, e navibus, &c. (2) in foro, cum is, unde petitur, ſive reus, cogitur adeſſe, reſpondere, *Ern.*

Παρακαταβολὴ, ης, ἡ, actio, qua qui experiri volebant, pecuniam depenebant, ſacramentum, Gl. V. ſponſio.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depoſitum, fidei commiſſum, Gl. V. commendatio, depoſitum. ap. Phil. munus, v. c. judicis. A παρακατατίθημι.

Παρακαταθνήσκω, commorior.

Παρακατάκειμαι, decumbo, ſ. accumbo. Παρακατήκειμαι Ζοι, Xen.

Παρακατακλίνω, a latere vel juxta reclino; (2) juxta ſtatuo in lecto, juxta accumbere facio; παρακατακλίνομαι, accubo, Gl. V.

Παρακαταλίγουσι, cubo apud, ſive ad latus alicujus accubo; παρακατέλεκτο, accubabat, pluſq. *per Syn. Poët.* pro παρακατέλεκτο, παρακατελέκτο.

Παρακατάλιπτος, relinquo.

Παρακαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio & varietas. *Vix ſuperſt.* Ex παρὰ, & καταλλάγω.

Παρακατάπηγνυμι, fut. ξω, depango juxta, defigo apud.

Παρακαταρτύομαι, ex multis unum facio, compono.

Παρακατάσασις, εως, ἡ, depoſitum. A παρακατατίθημι.

Παρακατάσχεσις, εως, ἡ, retentio. A παρακατέχω.

Παρακατατίθημι, & παρακατατίθεμαι, depono apud, fidei alicujus committo, cuſtodiendum trado; depono tanquam apud ſequeſtrem, Gl. V. demando, commodo; παρακατέθετο, aor. 2. med. commendavit, Ph. Τὸ ἑαυτῶ σῶμα τῷ ἵππῳ ὁ δισπότης παρακατατίθῃ, Xen.

Παρακατα-

Digitized by Google

Παρακατατιθώμεθα, 1. pl. præſ. conj.
Παρακαταχεόμαι, ῶμαι, abutor.
Παρακατέλεκτο, 3. ſing. pluſq. indic. paſſ. *Ion.* pro παρακατελελέκτο, a παρακαταλέγομαι.
Παρακατεδίω, edo cum aliquo.
Παρακατέχω, retineo, complector; (2) coërceo, cohibeo, moror. Παρακατέχειν τῇ μνίμῃ, Diod.
Παρακατηγόρημα, ατος, τό, quod prædicato additur.
Παρακατοικίζω, f. ίσω, juxta colloco, vel habitatores juxta colloco. Παρακατοικίζειν τὴν πόλιν, Iſocr.
Παρακατορύσσω, f. ξω, juxta defodio.
Παρακατίων, adſuo, conſuo, paro. Ἡμῶν δ' ἕκαστος ἐκάθα παρικατίητο, Ariſt. Plut. 662.
Παρακαυλίζω, f. ίσω, caules emitto juxta, & quaſi ad latus. Ex παρὰ, & καυλός.
Παράκειμαι, adjaceo, vicinus ſum & quaſi juxta ſeu a latere ſitus; a latere accumbo, apponor, adhæreo; (2) præpoſitus ſum; (3) appoſitus ſum. Hinc ὁ παρακείμενος χρόνος, tempus præteritum apud Grammaticos, quod ejus perfectio adjaceat præſenti, i. e. nuper perfecta ſit. Ἔρδειν δ' ἀμφοτίροισιν ἀμηχανίη παράκειται, Theog. 685.
Παρακεκαλυμμένως, *Adv.* tecte, occulte. A παρακεκαλυμμένος a παρακαλύπτω.
Παρακεκινδυνευμένως, audaciſſime, audacia projecta.
Παρακέκλησαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρακέκλησαι, a παρακαλέω.
Παρακεκλιμένως, idem quod παρακλιδόν.
Παρακεκριμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. παρακρίνω.
Παρακεκρόασι, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro παρακεκρεσμένοι εἰσί, a παρακρέομαι.
Παρακελεύομαι, hortor, inſtimulo, impero, Gl. Vet. Τοῖς ἄλλοις παρεκελεύοντο, Xen. Cyr. 3, 28. Hinc
Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio, juſſio.
Παρακέλευσμα, ατος, τό, adhortamentum, quod adhortandi gratia dicitur; (2) incitamentum; (3) exhortatio nautica, vel etiam bellica. Ab eod.
Παρακελευσματικός, ἡ, όν, ad hortandum valens.
Παρακελευσματικῶς, adhortandi vi.
Παρακέλευσμος, ου, ὁ, adhortatio. Ab eod.
Παρακελευστής, οῦ, ὁ, hortator, Gl. Vet.
Παρακελευστικός, ἡ, όν, hortatorius. Ab eod.
Παρακελευστός, ἡ, όν, perſuaſus, ab aliis rogatus, juſſus. Ab eod.
Παρακελεύω, cohortor, auctor ſum, ſuadeo; *minus uſitatum.*
Παρακελητίζω, juxta equito celete. A κέλης.
Παρακενόω, ῶ, fut. ώσω, exhaurio, evacuo.
Παρακεντέω, ῶ, pungo, vel a latere pungo, Gl. V. perpungo. Hinc
Παρακέντησις, εως, ἡ, punctio, compunctio; inciſio, qua hydropicis aqua eximitur.
Παρακεντητής, οῦ, ὁ, ſtimulator ſ. agitator equorum; auriga, R. Gl. Vet. percuſſor.
Παρακερδαίνω, perperam lucror, amplius juſto lucror & præter alios; (2) eadem opera lucror, aut obiter compendium facio.
Παρακερκίς, ίδος, ἡ, oſſicula, circa os majus, (κνήμη & κερκὶς vocatur) quod tibiam pedis ſuſtinet. *Ern.*
Παρακεχειμακότα, acc. ſing. perf. act. verbi παρακχειμάζω.
Παρακεχόμεθα, 1. plur. præſ. conj. med. verbi παρακέομαι.
Παρακινδύνευσις, εως, ἡ, periclitatio temeraria. A παρακινδυνεύω.
Παρακινδυνευτικός, ἡ, όν, in pericula præceps, qui nimis cum audacia periculum adit. Ab eodem.
Παρακινδυνευτικῶς, temere periclitando.
Παρακινδυνεύω, fut. εύσω, temere periclitor, audacius periclitor, audacter periculum adeo; παρακεκινδυνευμένον, p. part. paſſ. auſum audax, periculoſum, temerarium. Πᾶν ὃ παρικινδύνευσε παθεῖν, πρὶν ἀποσίαν αὐτοῖς γενέσθ κοινωνὸς, Plato.
Παρακίνδυνος, ου, ὁ ἡ ἡ, periculoſus, R.
Παρακινδύνως, *Adv.* periculoſe, cum periculo.
Παρακινέω, ῶ, f. ήσω, dimoveo, removeo; (2) perperam moveo, indecore & inſtabiliter moveo; (3) incito, exhortor. Et *Paſſ.* moveor, me moveo; παρακινᾶν, & in p. Παρακεκινημένος, in furorem verſus, furibundus, & paſſ. παρακεκινημένος, mente motus, idem. Ἰδὲ, Σκόπει γ' ἤν με παρακινήσαιτ' ἴδης, Ariſt. Ran. 363. Ἤν ὄ κέ τιω γνάμῳ παρακινέαν), *Arct.* Hinc
Παρακίνημα, ατος, τό, perverſio, diſtortio; (2) incitatio.
Παρακινητικός, ἡ, όν, emotus mente.
Παρακινητικῶς, *Adv.* emota mente.
Παρακιρνάω, admiſceo.
Παρακλαίοντα, acc. ſing. part. præſ. act. v.
Παρακλαίω, f. αύσω, ſine cauſſ, ſine ratione fleo, ploro in vanum; juxta fleo, R.
Παρακλαυσίθυρον, ου, τό, flebile carmen, quod amaſii ad amaſiarum fores decantabant. Ex παρακλαίω, & θύρα.
Παρακλείδιον, τό, ſera.
Παρακλείω, includo; (2) excludo.
Παρακλέπτω, f. ψω, ſuffuror, in tranſcurſu furor; (2) interverto.
Παρακλήσει, præſ. infin. act. *Ion.* pro παρακλείειν, a παρακλείω.
Παρακληθείης, 2. ſing. aor. 1. opt. paſſ. verbi παρακαλέω.
Παρακληθήναι, a. 1. inf. paſſ.
Παρακληθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.
Παράκλησις, εως, ἡ, evocatio; (2) advocatio; (3) adhortatio; (4) obteſtatio, deprecatio; (5) inſtitutio, doctrina; (6) conſolatio; (7) auxilium quodvis; (8) recreatio, ut plantarum per aquam. A παρακαλέω.
Παρακλητεύω, cohortor.
Παρακλητικός, ἡ, όν, exhortatorius; (2) conſolatorius. Ab eod.
Παράκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, accerſitus & rogatus, ut faveat alicui in judicio, aut conſilium det in re dubia; (2) advocatus; (3) conſolator; (4) doctor, magiſter, in N. T. Ab eod.
Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator; (2) deprecator; (3) conſolator. Ab eod.
Παρακλιδόν, *Adv.* declinando & deflectendo.
Παρακλίνταρ, ορος, ὁ, latere accubans, acclinatus. A
Παρακλίνω, juxta ſeu a latere recumbere facio, juxta reclino, juxta cubantem ſtatuo; (2) declino, i. e. deflecto, averto; (3) aperio, adaperio; a. 1. part. παρακλίνας, declinans, reflectens; παρακλίνομαι, incumbo, juxta accumbo, ad latus accumbere jubeor; παρακεκλιμένος, p. part. accubans, adjacens. Ποῖ παρακλίνεις τὰς μυκλήρας πρὸς τὰς λαύρας; Ariſt. Pace. 158. κεφαλὴν κρὶ δεξιὸν ὦμον, Theoc. 25, 161. Ἐλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἱδρώς, adjacet, Dion. Perſ. 386.
Παρακλίτης, ου, ὁ, idem quod παρακλίνταρ.
Παρακλύζω, humecto.
Παράκλυτος, infamis, famoſus.
Παρακλύω, non audio, non pareo.
Παρακμάζω, f. άσω, vigorem amitto; conſenelco, florem ætatis amitto. Gl. V. exoleo; παρηκμακώς; p. part. vigoris tempus egreſſus; exoletus. Ὅταν παρακμάζῃ κὴ παραδῷ τὸ ἔργον, Xen. Παρηκμακὼς φθινόπωρος, Plut. in Sertor. p. 576. Hinc
Παράκμασις, εως, ἡ, vigoris amiſſio.
Παρακμαστικός, ἡ, όν, cujus remiſſus eſt vigor, languidior, decreſcens. Ab eod.
Παρακμὴ, ῆς, ἡ, vigoris remiſſio, languor, ſenectutis initium.
Παρακνήμιον, ου, τό, exterius os cruris & minus. Ex κνήμη.
Παρακνίζω, vellico, irrito, ſtimulo.
Παρακοὴ, ῆς, ἡ, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit; (2) inobedientia, inobſequentia, contumacia. A παρακούω.
Παρακοιμάομαι, ώμαι, juxta dormio vel cubo, accubo, (2) excubo, Gl. V. Hinc
Παρακοίμημα, τό, concubitus.
Παρακοίμησις εως, ἡ, idem. Gl. V. ubi tamen editum *excubitum.*
Παρακοιμητὴς, οῦ, ὁ, excubitor, Gl. V.
Παρακοιμίζω, juxta in lecto colloco, ut una dormiat.
Παρακονέω, idem quod κονάω. Pind.
Παρακοιτέω, ῶ, juxta cubo, accubo; item, excubo. A
Παρακοίτης, ου, ὁ, maritus. Ex κοίτη.
Παρακοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ. Ex iiſdem.
Παράκοιτις, ιος, ἡ, uxor. A παρακοίτης.
Παράκοιτος, ου, ἡ, concubina, Vulg. Lex. Ex κοίτη.
Παρακολλάω, ῶ, adglutino, a latere glutino.
Παρακόλλημα, ατος, τό, conglutinamentum, idem quod adglutinatum. A παρακολλάω.
Παρακόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio.
Παρακολλητικός, ἡ, όν, glutinandi vim habens, adglutinatorius. Ab eod.
Παρακόλλος, ὁ ἡ ἡ, adglutinatus, glutine adjunctus. *Epith.* lecti ab una tantum parte plurcum glutine adjunctum habentis. *Ern.*
Παρακολεβέω, ῶ, f. ήσω, ſecter, adſecter, ſubſequor, Gl. Vet. (2) adſequor, intelligo; παρηκολεβηκὼς, adſecutus, p. part. Παρακολεβεῖν τοῖς πράγμασι, Dem. Hinc
Παρακολέβημα, ατος, τό, appendix, Gl. V. quod ſequitur plerumque.
Παρακολέβησις, εως, ἡ, ſequela. Ab eod.
Παρακολεβητικός, ἡ, όν, adſequendi & intelligendi vi præditus.
Παρακολεβητικῶς, intelligenter, acute.
Παρακομιδὴ, ῆς, ἡ, prætervectio, Gl. Vet. tranſvectio; (2) advectio & adventus; (3) comportatio. A
Παρακομίζω, f. ίσω, prætervcho, tranſveho, deduco, comitor; (2) ſeduco; (3) deporto, importo, conveho, adfero; παρακομίζομαι, prætervehor; appellor; παρακομισθείς, a. 1. part. paſſ. appulſus, prætervectus. Γέρων γερόντα παρακομίζει, Eur. Hecl. fur. 120.
Παρακομιστὴς, οῦ, ὁ, tranſvector. A præc.
Παράκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, comatus, comans. Ex κόμη.
Παρακονάω, ῶ, f. ήσω, acuo, exacuo; (2) incito. Ἐπεὶ ὄ κέ τιω ψυχλὸν τι παρακονᾷ, Xen. Cyr. 6, 18.
Παρακοντίζω, f. ίσω, adjaculor, jaculando attingo.
Παρακοπὴ, ῆς, ἡ, delirium, mentis error. A παρακόπτω.
Παράκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, mente privatus, furibundus. Ab eod.
Παρακοπικὸς, ἡ, όν, mentis errori obnoxius, delirans, demens; (2) mentem errare faciens, inſaniam gignens.
Παρακόπτω, perperam cudo, monetam non bonam cudo; (2) fraudo, defraudo; (3) deliro, deſipio, mente captus ſum, mente erro, παρακεκομμένος, adulterinus, p. paſſ. part. Ἐναγχος γάρ ποτε ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ πανικόπτου διχοινίκῳ, fraudatus ſum, Ariſt. Nub. 640.
Παρακορέω, ω, converro; (2) verro, verrendo purgo.
Παρακόσμως, *Adv.* indecore, indecenter, inhoneſte. Ex παρὰ, & κόσμος, ornatus.
Παρακώσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi παρακούω.
Παράκουσμα, ατος, τό, prava doctrina, quam quis a malo præceptore didicit, vel quam quis male audiendo prava opinione imbutus eſt, error e falſo vel prævo rumore, ſ. fama. A
Παρακούω, perperam audio, vel non recte audio; (2) oſcitanter & negligenter audio; (3) audiens ſic tranſmitto, quaſi non audiverim, me audiviſſe diſſimulo; (4) audire nolo, dicto audiens non ſum, non obtempero; (5) clam & quaſi furtim audio, clam ſermonem ſublego; ſubauſculto, aor. 1. παρήκουσα, παρήκουσε, nonnihil audivit, perfect. παρακήκοα, pluſq. παρακηκόειν, παρακηκόη-

Digitized by Google

παρακηκόη, aliquantulum audierat, intellexerat. Ἐὰν ὁ παρακύσῃ αὐτῷ, Matt. 18, 17. Παρακύειν τὸ ὕδατος, Luc. Παρ' αὐτῷ ταῦτα παρακηκίει, Plato.

Παρακρατέω, ῶ, contineo, retineo alicubi.

Παρακρεμάω, ῶ, παρακρεμάννυμι vel παρακρεμαννύω, suspendo juxta, seu a latere, a. 1. part. παρακρεμάσας, Il. 13, 597.

Παράκρουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps, Gl. V.

Παρακρίνω, comparo, judicium fero de re aliqua, juxta colloco, & ita prope, ut comparatio fieri possit; (2) peiperam judico.

Παρακρίσις, εως, ἡ, inobedientia, contumacia. Quasi a παρακρόμαι.

Παρακριτής, οῦ, ὁ, qui audita falso interpretatur, qui audita non assecutus est. Ab eod.

Παρακροκίζω, aliqua ex parte crocum refero, seu crocum mentior.

Παρακροτέω, ῶ, f. ήσω, applaudo; (2) adhortor, incito; (3) plausu manuum adhortor & incito ad aliquid.

Παράκρουσις, εως, ἡ, repulsio, depulsio; (2) fraus, impostura; (3) error, delirium, desipientia. A παρακρούομαι.

Παρακρουσίχροινος, ου, ὁ καὶ ἡ, chœnice & mensura decipiens. Ex παράκρουσις, & χοῖνιξ.

Παρακρουστικός, ἡ, όν, mentem concutiendi & emovendi vim habens. A

Παρακρουστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παρακρούω, repello, rejicio, repudio, a me submoveo; (2) circumvenio, decipio; παρακρούομαι, defraudo, Gl. V. Οὐκ ἂν παρακρούσαι σε ἡ παροῦσα συμφορὰ, Luc. Μῶν παρακέκρουμαί σε; id.

Παραλιᾶος, littoralis. Ex παρὰ, & ἀκτή.

Παραλλάομαι, ῶμαι, insuper adquiro, possideo; (2) in propinquo prædia habeo. Hinc

Παράλλησις, εως, ἡ, adquisitio, Suic.

Παράλλης, ου, ὁ, qui canes venatorum venatum ducit, Hes. Ex παρὰ, & ἄγω.

Παραλλίδιος, α, ὁ καὶ ἡ, littoreus, qui fecit littus. A

Παράλλιος, α, ὁ καὶ ἡ, littoreus, littoralis, maritimus.

Παράκυκλος, ου, pl. παράκυκλοι & παράκυκλα orbes, circuli partes rotæ. Poll.

Παράκυκλος, advolvo.

Παρακύπτω, f. ψω, inclinato capite in obliquum adspicio, seu transversum limis oculis adspicio. Gl. V. despicio; (2) accurate, diligenter inspicio; (3) leviter aliquid attingo, vel tracto, curo. Παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, Joan. 20, 11. Κἂν ἐκ θυρίδος παρακύπτωμεν, Arist. Θεσμ. 804.

Παρακύψαντα, acc. sing. a. 1. part. act.

Παρακωμῳδέω, ῶ, obiter perstringo & taxo, seu aliquo modo taxo & perstringo, idque comico more.

Παράκωφος, α, ὁ καὶ ἡ, surdaster.

Παρακωχὴ, *vera scriptura* παρωχὴ.

Παρέλαβε, 2. sing. aor. 2. imper. act. verbi παραλαμβάνω.

Παραλαβεῖν, *adsumere*, aor. 2. inf. act.

Παραλαλέω, ῶ, nugor, obloquor.

Παραλαμβάνω, accipio, excipio, adsumo, adhibeo; παραλαβὼν, aor. 2. part. cum suscepisset. Τὰς μὴ αὐτῷ ἔταξε τὰς θησαυρὸς παραλαμβάνειν, Xen. Cyr. 7, 14. Ἦν πως παραλαβεῖν τὸ πόλεως τὰ πράγματα δυνάμιθ', Arist. Conc. 107. Παρελαμβανέτωσαν οἱ σοὶ φύλακες παρὰ τῶν ἐμῶν φυλάκων, Xen. Cyr. 7, 12.

Παραλάμπω, a latere splendeo, parum fulgeo. Hinc

Παραλαμψις, εως, ἡ, caruncula, quæ multum lucet in oculo, cicatrix in nigro oculi resplendens.

Παραλαυθάνω, lateo. Παραλαυθάνειν ἐν τοῖς ψάμμοις, Herodian.

Παραλειαίνω, lævigo. Hinc

Παραλειαντικός, ἡ, όν, lævigandi vim habens.

Παραλέγεσθαι, præs. inf. pass. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus, juxta quempiam cubo, concumbo; (2) lego littus. Gl. V. deligo, & παραλεγόμενα, stringimus, Ph. Ἐπεὶ νεφέλα παρελέξατο, Pind. Pyth. 2, 67. Μέλις τε παραλεγόμενοι αὐτῷ, Act. 27, 8.

Παραλέγω, absurda loquor, deliro.

Παραλειπτέος, έα, έον, prætermittendus, omittendus. Τὸ ὁ τῶ Πλάτωνος ἐ παραλειπτέον, Plut.

Παραλειπτικός, ἡ, όν, μέθοδος παραλειπτικὴ est præteritio, fig. Rhet. A

Παραλείπω, f. ψω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; παραλειπόμενα, prætermissa. Τὸ τῶ Θεῶ παραλιπὼν τότ' ἐυσεβες, Eur. Tro. 43. Μηδέτα καιρὸν τε ποιεῖν εὖ παραλείπων, Philo.

Παραλείφω, illino; mansum cibum in os infercio. Σαυτῷ παραλειφειν τὰ βλέφαρα τ' ἐσπέρας ἴσαγ' ἂν ἔπον, Arist. Conc. 406. Hinc

Παραλειψις, εως, ἡ, prætermissio, præteritio; (2) figura rhetorica.

Παραλελειμμένος, perf. part. pass. n. g. verbi παραλείπω.

Παράλθυκος, υ, ὁ καὶ ἡ, albicans, R.

Παραλήγω; παραλήγουσα, penultima.

Παραληπτέον, suscipiendum, amplectendum, A παραλαμβάνω.

Παραληρέω, ῶ, deliro, vel leviter desipio. Εἰ ὁ παραληρῶν ἀλάσει, Arist. Ran. 606. A παράληρος. Hinc

Παραλήρημα, ατος, τὸ, delirus, silicernium, Gl. V. ubi *delerus*.

Παράληρος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui leviter desipit. Ex παρὰ, & λῆρος, *nugæ, ineptiæ*.

Παράληψις, εως, ἡ, acceptio, adsumptio. A παραλαμβάνω.

Παραλία, ας, ἡ, scil. χώρα, regio maritima. Ex παρὰ, & ἅλς, *mare*.

Παραλιθάζω, lapidesco, in lapidem degenero.

Παράλιμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, adjacens paludi. Ex λίμνη.

Παραλιμπάνω, prætermitto, omitto, Gl. Vet.

Παράλιος, α, ὁ καὶ ἡ, marinus, mari adjacens. Ὄρνισι φορῶν παραλιοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλίσκω, capio; aor. 2. part. παραλὼς, captus, Hes.

Παραλιτέω, offendo, pecco seu delinquo; παρέλιτες, aor. 2. offendisti. Παραλιτεῖν τὰς θεὰς, Apoll.

Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio; (2) dementia, hallucinatio, & aberratio. A παραλλάττω.

Παράλλαγμα, ατος, τὸ, vicissitudo, variatio, inequalitas. Ab eod.

Παράλλακτος, mutabilis.

Παραλλὰξ, *Adv.* alternis vicibus, alternatim, alternata seu alternante serie, Gl. V. alternis. Ἔρρει παραλλὰξ ταῦτα, Soph. Aj. 1108. Χρήματα παραλλὰξ παρ' ἐμοῦ τε καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνοντες. Appian. B. Mithridat. Ab eod.

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, discrepantia, mutatio; (2) alternatio; (3) medicis est & emotio v. c. ossium, dentium, &c. Ab eod.

Παραλλάσσω, vel παραλλάττω, alterno, alternatim seu permutatim vario; (2) prætereo, pertranseo; (3) supero, vinco; (4) declino, vito, fugio; (5) aberro, per errorem in aliud incurro, quam constitueram; (6) differo, discrepo. Gl. V. vario; παρηλλαγμένος, pass. p. part. diversans, insuetus, prodigiosus, v. c. magnitudine. Παρηλλάττειν τὸν εἰθισμένον τὰ Σημεῖα, Plato, τόπον, Plut. δίξαν, Isocr. τὸ χάρης, Herodot.

Παραλληλόγραμμος, ου, τὸ, spatium, quod lineis parallelis continetur. Ex παράλληλος, & γράμμα, *scriptum delineatum*.

Παραλληλία, ας, ἡ, literarum in eadem voce collatio, aliarum scilicet juxta alias. A παράλληλος.

Παραλληλίζω, comparo inter se & quasi e regione pono. Ab eod. Hinc

Παραλληλισμὸς, ου, ὁ, figura, quum voces idem significantes vel eædem componuntur, vel se invicem sequuntur, &c. (2) dictorum idem significantium collatio.

Παράλληλος, α, ὁ καὶ ἡ. mutuus, inter se compositus & e regione collocatus, æque distans. Gl. Vet. παράλληλον, alternum interstitium. Ex παρὰ, & ἀλλήλων

Παραλλήλως, *Adv.* duorum inter se compositione, duo inter se componendo; composite, comparate, ex opposito.

Παραλογίζομαι, f. ίσομαι, subdola supputatione fallo; falsa argumentatione utens decipio, male ratiocinor. Gl. V. circumscribo, obrepo, subrepo, dissimulo. Μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται ἐν πιθανολογίᾳ, Col. 2, 4. Παραλελόγισαί σε ἡ Ἄτροπος, Luc. Hinc

Παραλογισμὸς, οῦ, ὁ, falsa ratiocinatio, fallax ratio, impostura & captio, quæ fit fallacibus rationibus. Ph. dissimulatio; παραλογισμοὶς, præstigiis, Ph.

Παραλογιστὴς, οῦ, ὁ, fallax ratiocinator, impostor, deceptor. Ab eod. Hinc

Παραλογιστικὸς, ἡ, όν, peritus decipiendi fallacibus ratiocinationibus.

Παραλογιστικῶς, fallaciter, fraudulenter.

Παραλογιστὸς, ἡ, όν, qui decipi potest.

Παράλογος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui præter rationem accidit, inopinatus, rationi non consentaneus, absurdus. Etiam substantive casus inopinatus, absurditas. Πελὸς ἦν ὁ τῶδε τῶ πολίμω παράλογος ἱππομὶν ὑδὲν ἔχοντος, Appian. B. Mithridat. Ex παρὰ, & λόγος, *ratio*.

Παραλόγως, *Adv.* præter rationem, inopinato. Παραλόγως ῥιζόντα ἰδιόματα, Hippocr.

Πάραλος, α, ὁ καὶ ἡ, maritimus; (2) qui in ipso mari versatur, rebusque maritimis & nauticis dat operam; item navis publica Athenienfium. Ex παρὰ, & ἅλς.

Παραλυγὴς, ίδος, ὁ καὶ ἡ, purpuram attextam habens; unde παραλυγὶς, vestis mulichris.

Παραλεῖται, οἱ, qui una lavant. A

Παραλύω, juxta lavo; παραλύδην, juxta lavari. Att. pro παραλύτως.

Παραλοφία, ας, ἡ, curvitas cervicis usque ad artemona. A λόφος.

Παραλυχίζω, obtorqueo, vel aliquantum torqueo, modo nimirum vitilium seu viticis.

Παραλυπέω, ῶ, molestia vel tristitia adficio.

Παράλυπρος, ὁ καὶ ἡ, sterilis, asper. *Epith.* terræ.

Παράλυσις, εως, ἡ, resolutio, laxatio, remissio, nervorum resolutio. Gl. V. debilitas. A παραλύω.

Παραλυτικὸς, ἡ, όν, paralyticus, debilis, debilitatus, Gl. V. Ab eod.

Παράλυτος, ὁ καὶ ἡ, fractus, debilis, imbellis.

Παραλυτρόω, inique redimo.

Παραλύω, f. ύσω, dissuo, dissolvo, resigno, debilito, Gl. Vet. παραλελυμένος, debilis, Gl. Vet. Δυσὶν παραλῦσαι ψυχὰν, Eur. Alc. 114. Πολλοῖς ἤδη παρέλυσε θάνατος δάμαρτος, ib. 922.

Παραμαρτάνω, aberro, παραμαρτὰν, aberrans, a. 2. part.

Παραμαρτυρία, ας, ἡ, præscriptio, exceptio.

Παραμασήτης, ου, ὁ, qui ad latus alicujus mandit, qui a latere sedens mandit, parasitus. Ex μασάομαι.

Παραμβλύνω, hebesco, hebes sum.

Παραμεθίημι, dimitto, negligo, prætermitto, detrecto, aut missum facio, Suic.

Παραμείζηται, 3. s. præs. conj. pass. verbi

Παραμείβω, f. ψω, prætereo, prætergredior, prætervehor, transeo, præterfluo, permuto. Σοφίᾳ σῇ ἂν σοφίαν παραμείψειν ἀνὴρ, Soph. Oed. Tyr. 511. Φυλάσσειν, μή τι σὶ λαθὲν τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψάμην, Eur. Iph. in Au. 143. Θαλασσαῖος παραμείβεται δελφὶς, Pind. Pyth. 2, 93.

Παραμείψῃ, 3. sing. f. 1. indic. med.

Παραμιλάω, ῶ, fut. ήσω, adspernor, negligo, sperno; παρημίλησας, p. negleristi; παραμελδμαι,

Digitized by Google

μελῶμαι, imper. 3 pl. παρημελῶ̃το, negligebantur, p. part. παρημελημένος, neglectus. Τί γὰρ, ἔφη, πρὸς ἄλλον, ὦ παῖ, ὃν ἐδόκει πρὸ ἡμῶν ἀναγκαῖον εἶναι μὴ παρημελεῖν, μέμνησαι, Xen. Cyr. 1, 24. Εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, id.

Παραμέμνημαι, mentionem facio, memoro,

Παραμένω, f. ενῶ, maneo apud, permaneo, persevero. Ὦ πότνι' Εἰρωίη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν, extende, Arist. Pace. 117. Παραμένειν πρὸς τὰ ὑπόλοιπα, Thuc.

Παράμερος, *Dor.* pro παρήμερος, quotidianus, Pind. Olymp. 1. Ex ἡμέρα.

Παραμέσων, ωνος, ὁ, sc. χορδὴ, musicus tonus. Ex παρὰ, & μέσος.

Παράμεσος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui est juxta medium.

Παραμετρέω, ω, fut. ήσω, juxta alterum admetior; (2) compenso; (3) prætervehe, prætereo. Παραμετρῆς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ἑκάτερον, Luc.

Παραμεύομαι, ex παρὰ, & ἀμεύομαι, verb. poët. transeo, supero. Μορφᾷ παραμεύσεται ἄλλων, Pind. Nemeor. 11.

Παραμήκης, ους, ὁ ἡ ές, oblongus. Παράμηκες ἔντερον, *Aret.* Ex μῆκος.

Παραμηκέως, oblonge, in oblongum.

Παραμηκύνω, extendo, protraho.

Παραμήρια, ων, τὰ, internæ femoris partes. Ex μηρός. Hinc

Παραμηριαῖος, α, ον, idem quod

Παραμηριδιαῖος, ος, ὁ ἡ ὄν, ad femur pertinens; (2) femur tegens.

Παραμιγνύω, vel παραμίγνυμι, f. ξω, ad misceo, immisceo. Ἀντὶ σιραίου μίλιτος σμικρὸν τοῦ θυμιδίου παραμίξας, Arist. Vesp. 872. Τὰ καλὰ τοῦτ' ὀνόματα τοῖς ἐπαγωγοῖς παραμιγνῦσα, Heliod.

Παραμικρὸν, *Adv.* propemodum, pæne.

Παραμιλλάομαι, devinco.

Παράμιλλος, ος, ὁ, citra certamen victor, vel potius pæne æqualis. Ex ἄμιλλα.

Παραμίμνω, maneo apud; permaneo. Οὐδ' εἰ πεντάετίς γε ἡμῖν ἐξέλθοις παραμίμνων, Odyss. 3, 115.

Παραμινύθω, frango, absumo paulatim.

Παραμιξολυδιάζω; unde παραμιξολυδιάσαι, ad mixolydium tonum alludere, vel transcendere mixolydium cantum. Ex παρὰ, & μιξολύδιος.

Παραμίσγω, admisceo.

Παραμνάομαι, memini, recordor, mentionem facio.

Παραμολέω, ῶ, adsum, advenio, adsto, succurro, Suic. ut hinc sit παρεμέβλακεν, Homericum p. pro παραμόλακεν, Il. 4, 11

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, constans permansio apud aliquem; (2) duratio. A παραμένω.

Παραμένιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui constanter apud aliquem permanet; (2) durabilis. A παραμονή.

Παράμονος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. A παραμένω.

Παράμουσος, ος, ὁ ἡ ὄν, dissonus, Musis seu cantui non conveniens; (2) alienus, abhorrens. Ex Μοῦσα.

Παραμπέχω, f. ἕξω, p. χηκα, obvelo, obtego, obduco, involvo.

Παραμπύκια, τὰ, fasciæ, quibus crines religantur. Ab ἄμπυξ. Hinc

Παραμπυκίζω, crines anteriores religo.

Παραμυθέομαι, οῦμαι, futur. ήσομαι, hortor; adhortor; (2) consolor, verbis aut quacunque re mulceo & fedo, medeor; (3) compenso, farcio. Ἀχαιμένεω ἡμεῖς ἑτέρῳ γάμῳ παραμυθησόμεθα, Heliod. Παρεμυθήσατο τῇ μαντικῇ τὸν συμφορὰν, Luc.

Παραμυθησάμην, a. 1. opt. med. v. παραμυθέομαι. Unde

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, consolator.

Παραμυθητικὸς, ὴ, όν, qui consolari potest aut solet, consolatorius. Ab eod.

Παραμυθία, ας, ἡ, exhortatio, solatium, consolatio; (2) & quicquid ad leniendum in quocunque genere valet; (3) demonstratio, argumentum rei propositæ, ap. Plat. Ex μῦθος.

Παραμύθιον, ίου, τὸ, placamentum, solatium, solamen. Ex iisd.

Παραμυθικῶς, consolantis more, consolandi causa.

Παραμυθουμένοισι, dat. pl. part. præs. med *Poët.* pro παραμυθουμένοις.

Παραναγιγνώσκω, lego, recito, v. c. testimonium in judicio, Gl. Vet. adlego; (2) lego, perlego. Τὰς νόμους τῷ ψηφίσματι παραναγιγνώσκειν, Isocr. Hinc

Παραναγνωσις, εως, ἡ, adlectio, Gl. V. recitatio v. c. testimonii.

Παρανακάζω, f. άσω, vim affero, cogo.

Παρανα̃δύομαι, emergo, erumpo.

Παρανακλίνω, inclino.

Παρανα̃λίσκω, fut. λώσω, obiter & præter destinatum impendo, perperam consumo; *item*, absumo simpliciter, pass. παρανα̃λίσκομαι, consumor, pereo; exspiro. Εἰ μὴ φρατηγὸν τινα τῶν πολίτων, νῦν ἔχοντα, προσήσθησθε, παρανα̃λώσητε πάνθ', ὅσα ἂν δαπανήσητε; Isocr. Hinc

Παραναλωμα, ατος, τὸ, sumptus supervacaneus & inutilis; additamentum ac velut appendix impensæ destinatæ.

Παρανατίλλω, sive παρανατίλλομαι, juxta orior.

Παρανεύομαι & παρανεύσομαι, juxta habito, vicinus sum.

Παρανδρόομαι, ώμαι, nubilis sum, nubilis fio, *ut placet Faësio*, f. potius viri sive thalami expers sum, *Ern.* Ex παρὰ, & ἀνὴρ.

Παρανέομαι, prætereo, prætervehor, præternavigo. Πολέας παρανεῦδε, Apoll.

Παρανευρίζω, f. ίσω, nervos resolvo, enervo. Ex παρὰ, & νεῦρον.

Παρανέχω, altrinsecus attollo sive elevo; item eminco.

Παρανέος, ad latus nato, juxta nato; vel præternato.

Παρανέω, vel παρανήω, juxta aggrego & acervo; ad latus accumulo; unde aor. 1. παρήπηνα, coacervarunt, congesserunt, acervum fecerunt.

Παρανιλάω, idem; unde imperf. παρενίλαεν, aggerebat. 3. pl. παρενίλαον, accumulabant.

Παρανήτη, ης, ἡ, paranete, chorda penultimæ proxima.

Παρανήχομαι, f. νήξομαι, nato juxta, seu ad latus; aut natando prætervehor. Παρανήχεθ' τῇ τριήρει, Plut. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, Odyss 5, 417.

Παρανθέω, ῶ, defloresco; in vulg. Lex, adfloreo.

Παρανίσσομαι, prætereo, transeo.

Παρανίχω, altrinsecus attollo; (2) eminco, Dem.

Παρανοέω, ῶ, f. ήσω, deliro, desipio, demens sum; (2) perperam intelligo, Arist.

Παράνοια, ας, ἡ, amentia, dementia, delirium. Ex παρὰ, & νόος.

Παρανοίγω, f. οίξω, adaperio.

Παρανομέω, ῶ, fut. ήσω, contra leges seu contra jus & æquum facio; (2) legem legibus contrariam fero. Παρανομῶν κελεύεις με τυπίδι; Act. 23, 3. A παράνομος. Hinc

Παρανόμημα, ατος, τὸ, quod contra leges & jus factum est, peccatum, delictum, scelus, flagitium.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio legis; insolentia legibus repugnans; nequitia, improbitas contra leges, fas, & æquum commissa; scelus, flagitium. Ph. injuria. A

Παράνομος, ος, ὁ ἡ ὄν, contra leges faciens, legum violator, improbus. Gl. Vet. legirupa. Ph. contrarius legi; illicitus.

Παρανόμως, *Adv.* contra leges, præter jus & æquum. Ph. illicite.

Παράντα, obliqua, a recta via aversa. Πολλὰ δ' ἄνανται, κάταντα, παιάντα τε, δόρμιά τ' ἦλθον, Hom. Il. 23, 116. A παράντης.

Παρανταίλω, *Poët.* pro παρανατίλλω, juxta orior seu exorior, *metaph.* adjaceo, Suic.

Παράντη, *Adv.* idem quod παράντα.

Παράντης, ες, ὁ ἡ ές, acclivis pariter & declivis; obliquus. Ex παρὰ, & ἀντάω.

Παραντικλίνω, f. ῖνῶ, pernocto apud, circum quem excubo.

Παρανυμφεύω, f. εὐσω, sponso & sponsæ adsidens eos domum deducit. A

Παράνυμφος, ος, ὁ, auspex pronubus, Ph. & ἡ παράνυμφος, pronuba, Ph. Ex νύμφη.

Παρανύτλα, exstimulo, instigo.

Παράξενος, ος, ὁ ἡ ὄν, peregrinus; ignobilis, illegitimus, alienus.

Παραξέω, leviter rado; (2) prætercurro, præterlabor, ap. Eunap.

Παράξηρος, ος, ὁ ἡ ὄν, siccus, R.

Παραξιφίδιον, ου, τὸ, pugio, Ph.

Παραξιφὶς, ίδος, ἡ, pugio. Ex ξίφος.

Παραξόνιος, ος, ὁ, axi infixus axem terens, attingens, streperus; τὸ παραξόνιον, clavus inditus axi, ne rota excidat. Ex ἄξων.

Παραξονίτιδες, ων, αἱ, modioli rotarum vel aliorum instrumentorum, quibus axis teritur. Suic. Ex iisd.

Παραξυρέω, rado.

Παράξυσμα, ατος, τὸ, quod in sculptura supervacaneum quasi appendix additur. A παραξύω.

Παρξυς ον, υος, τὸ, instrumentum ad lateres in structura radendos. Ab eod.

Παραξύω, abrado. Gl. V. derado, destringo. Ταῦτα γὰρ ἰητρὸς παραξύει ἢ ἰδιώτης (λόγων) accedunt, Longin. 31.

Παραπαιδαγωγέω, ῶ, corrigo & in melius muto, abstraho, retineo, a pravitate aliqua.

Παραπαίζω, alludo, deludo, Gl. Vet.

Παραπαίω, deliro, desipio. Ὦ δέσποτ' ὦναξ, ὡς παραπαίεις; Arist. Pac. 90.

Παραπαίντως, *Adverb.* desipienter, delire, Hes. a παραπαίω. Unde

Παράπαιος, ος, ὁ, delirus, desipiens, Hes.

Παραπάλλω, concutio, allido. Οἷς παλεπάλλετο Πλειάδας ζὺν ὄπλοις παρ' ἄντυγα, Eur. Iph. in Au. 225.

Παράπαν, *Adv.* in universum, genere toto, per totum, omnino, prorsus.

Παραπανταίος, occurro, obvio. Ex

Παραπάσσω, fut. άσω, adspergo, Plut. *Ion.* pro παραφάσσω, Hipp.

Παραπατάω, decipio leni & suavi quadam fraude, ut vino.

Παραπάφω, sive παραπαφῶ, decipio, fallo; παρέπαφεν, a. 2. decepit, Il. 14, 360. Πρίν μιν παοίπαφις ἡδεῖ μύθῳ, Theoc. 27, 11.

Παραπείθω, f. ίσω, persuadeo, persuadendo flecto & permoveo, Gl. V. sollicito; (2) falsa persuasione decipio. Παρέπεισεν ἢ ζῶν, ἢ λιτομένῃ ἐλθεῖν, τέκος, Eur. Suppl. 59.

Παραπειράω, ῶ, vel παραπειράομαι, ῶμαι, leniter tento; periculum facio. Παραπειρῶντας Διὸς, Pind. Olymp. 8, 4.

Παραπεισικὸς, ὁ, ad persuadendum factus, de oratore. Poll. (ubi editur παραπιστικὸς). A παραπείθω. *Ern.*

Παραπλεκέω, ῶ, dedolo.

Παραπέμπω, fut. ψω, prætermitto, omitto, transmitto, ut negligendo mitto; (2) transmitto, aliquo mitto, adveho, imporio; (3) deduco, comitor, prosequor, Ph. παραπέμπεται, omittit; παραπέμψας, aor. 1. part. comitatus, Gl Vet. Πολλὰ δ' ὁ φοῖβος ἅ ἡμιτέρως Ἕρμαιον ἐ ὦ περίπεμψεν ἐμοὶ φόβον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ, iteravit, Soph. Phil. 1449. ὅθ' ὧν οἰκεῖν, Heliod.

Παραπεπήχασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν a παραπήγνυμι.

Παραπερπατέω, juxta incedo.

Παραπεσόντες, nom. pl. aor. 2. part. act. v. παραπίπτω.

Παραπετάζω, vel παραπεταννύω, fut. τάσω, obtendo, obtego, obvelo; (2) expando, explico. Σκιὴν δ' Ἀσυρίην παραπέπαται ἀσπετὸν ἱδρῶ, Dion. Pers. 88. pro παραπεπέτασται, per Syncop.

Παραπέταλος, ος, ὁ ἡ ὄν, foliis seu laminis obtectus, obtensus, & coopertus. Ex πέταλον.

Παραπιτώμαι, ῶμαι, vel παραπίτομαι, advolo; (2) prætervolo, Gl. V.

Παραπίτασμα, ατ⊖, τὸ, velum, seu aulæum; (2) prætextus, integumentum, Ph. velum, palla. A παραπιτάζω.

Παραπίτομαι, prætervolo, Gl. V.

Παράπλεψις, εως, ἡ, concoctio, Suic

Παράπηγμα, ατ⊖, τὸ, *Prop.* tabula adfixa columnæ, pilæ, &c. ut legum, fœderum; (2) tabula, in qua descripta erat cœli ratio, & siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio, cum quadripartitis anni cardinibus, & aliis ejusmodi eventibus ac effectibus mundi; (3) tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens, tabulæ chronologicæ, historicæ, &c. *item*, (4) præceptum artis, ut Grammaticæ, dialecticæ. A

Παραπήγνυμι, fut. ξω, a latere figo, juxta depango, addo; (2) præcipio. Οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, Al. Aphr. Αἱ λύπαι ταῖς ἡδοναῖς παραπίπτασι, Isocr.

Παραπηδάω, ῶ, fut. ήσω, saltu prætereo, transgredior, transilio.

Παράπηχυ, υ, τὸ, os & pars cubiti, Poll. A

Παράπηχυς, ε⊖, ὁ ἡ ὑ, cubito adjunctus, cubito appositus. Hinc το παράπηχυ, υος, vestimentum album cubitum purpureum attextum habens, Hes.

Παραπικραίνω, ad iram concito; aor. 1. παρεπίκρανα, 3. plur. exacerbaverunt, Hcb. 3, 16.

Παραπικρασμὸς, οῦ, ὁ, exacerbatio.

Παραπίμπρημι, aduro.

Παραπίπλω, incido; (2) offendo, obviam fio; (3) offendo, pecco; (4) accido, evenio, incido; (5) *dicitur etiam* de coitu, perf. παραπεπλωκα; aor. 2. παρέπισον; καιρος παρέπεσεν, occasio incidit. Παραπιπλεῖν πόλῃ, Plat. ἐς Ἄργ⊖, Polyb. Παρέπεσε πράξις μοχθηρὰ, Diod.

Παραπλαγιάζω, obliquo, Hes. ubi, παραπλαγιάσας, a. 1. part. A

Παραπλάγι⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, aliquantum obliquus vel lateralis.

Παραπλάζω, a vera via seductum in errorem impello, vel vagabundum duco secus viam rectam, aut seduco; aor. 1. παρέπλαγξα, præteregi; a. 1. pass. παρεπλάγχθω, aberravi. Μητέρι δὲ Παλλὰς Ἀθηνη Ἀσβέσιον μῆλον ὄρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα, Hom. Odyss. 20, 346. Νεύμασιν ἀφθόγγοισι παραπλάζων φρένα κύρης, Mus. 102. παραπλάγξας. ib. 159. Αἱ ἢ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν ἡ σοφὸν, Pind. Ol. 7, 56.

Παραπλάνω, idem

Παράπλασμα, τὸ, figura, species.

Παραπλέκω, fut. ξω, attexo, admisceo, contexo, confero.

Παραπλέοντες, nom. pl. præs. part. verbi παραπλέω.

Παραπλευριδια, ων, τὰ, arma, quæ tegunt equorum latera. A

Παράπλευρ⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, qui ad latus seu ad costas est. Ex πλευρὸ.

Παραπλέω, f. εύσω, prætervehor, prætervigo. Hinc

Παραπλευσέος, α, ον, prætervigandus.

Παραπληγία, ας, ἡ, levis partium sideratio aut resolutio; (2) delirium, insania. A παραπλήσσω. Hinc

Παραπληγικὸς, ὴ, ὸν, leviter sideratus ac resolutus.

Παραπληγικῶς, *Adv.* per levem sideration ac relaxationem, Suic.

Παραπλήθω, plenus & refertus sum.

Παραπληκτικὸς, idem quod παραπληγικός.

Παράπλημ⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est, vecors, insanus, mente captus. A παραπλήσσω.

Παραπλὴξ, ῆγ⊖, ὁ ἡ ὑ, idem & ab eod. Gl. Vet. delirus; Od. 5, 418. & 440. Hom. ἠιόσιν παραπλῆγι, littora a fluctibus percussa.

Παραπληξία, ας, ἡ, insania, amentia; (2) levis partium sideratio aut resolutio, Deut. 28, 28. Ab eod.

Παραπληρόω, ῶ, f. άσω, justo completoque oneri infarcio, superaddo. Hinc

Παραπλήρωμα, ατ⊖, τὸ, quod oneri completo infarcitur; (2) cento; (3) omne redundans ac superfluum, Ph. sagina; (4) particula expletiva, ap. Gramm.

Παραπληρωματικὸς, ὴ, ὸν, expletivus, Gl. V. A παραπλήρωμα.

Παραπληρωματικῶς, explendi causa, expletive.

Παραπλήσιον, *Adv.* proxime. A

Παραπλήσι⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, proxime ad aliquid accedens, adfinis; similis, adsimilis, Gl. Vet.

Παραπλησίως, *Adv.* similiter, eodem prope modo. Gl. V. perinde, itidem, similiter.

Παραπλήσω, futur. ξω, perperam pulso citharam, aut aliud instrumentum musicum. Att. παραπλήττομαι, mente percellor, vecors & amens fio; παραπεπληγμέ⊖, perfect. particip. vecors; amens. Ἔλεξε σ' ἅμα γέλωτι παραπεπλήγμέν᾽, Eur. Her. fur. 938.

Παραπλόκαμ⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, calamistratos vel implicitos habens capillos.

Παραπλοκὴ, ῆς, ἡ, q. d. adtextio, insertio. A παραπλέκω.

Παράπλ⊖, *contr.* παράπλους, υ, ὁ, prætervigatio, trajectus; (2) ἐν παράπλῳ dicitur esse insula, sita ad trajiciendum idoneo loco. A παραπλέω.

Παραπλώω, f. άσω, prætervigo.

Παραπνέω, f. εύσω, a latere flo seu spiro; (2) prætersluo; (3) leviter spiro. Hinc

Παραπνοὴ, ἡ, lenis adspiratio.

Παραπόδας, *Adv.* e vestigio; (2) juxta, prope. Ex παρὰ, & πῆς, pes.

Παραποδίζω, futur. ίσω, impedimento sum. Παραποδίζειν τὴν ἄλλ᾽ ὅπλων χρείαν, Polyb. Μὴ ἐμὲ παραποδιζέτω, *Plato.*

Παραποδόομαι, exuo me juxta, vel uno cum aliis, vel eodem loco, vel exuo me, ut ἀποδύομαι.

Παραποιέω, ῶ, falso adsimilo, adultero, perverto, Gl. Vet. permuto; παραποιηθεὶς, aor. 1. pass. & παραπεποιημμέ⊖, pert. ad similitudinem factus. Πολλὰ ὑπὸ τῆ Ξάνθῳ παραπεποίηκεν, Arist. Hinc

Παραποίημα, ατ⊖, τὸ, factum ad alicujus similitudinem, falso adsimilatum.

Παραποίησις, εως, ἡ, adsimilatio, qua mentimur aliquid, adulteratio, Gl. Vet. hoc falsum. Ab eod.

Παραπολαύω, f. αύσω, obiter fructum percipio; (2) obiter damnum accipio.

Παραπόλλυμι, male perdo, pessumdo contra meritum; (2) perdo, ut simplex, παραπόλλυμαι, intermorior, depereo, Gl. V. Ὁ μὴ ἀτίμως ἡ παραπόλλυσι, Dem.

Παραπολύ, *Adv.* multo, longe.

Παραπόμπεια, vel ια, vasa sacra in pompis.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, deductio, comitatio, comitatus; (2) trajectio, transvectio, advectio, importatio, Ph. prosecutio, comitatus. A παραπέμπω.

Παραπομπὸς, ὸῦ, ὁ ἡ ὑ, comes, deductor. Ph. profecutor. Ab eod.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, deambulo, prætereo, transsec, iter facio; aor. 1. part. παραπορευθεὶς, prætergressus. Παρεπορεύοντο διὰ τ᾽ Γαλιλαίας, Marc. 9, 30.

Παραπόρφυρ⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, purpeream prætextam habens. Ex πορφύρα.

Παραποτάμι⊖, ία, ιον, ad fluvium situs; (2) fluvium accolens.

Παραπράσσω, vel άπλω, f. άξω, secus facio quam deceat, aut præter justa facio, perperam ago. Μιδύος ἄλλα παραπράξαντος, Soph, Aj. 261.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, mala fide gesta legatio; ementita legatio; Demosth. *a pretended embassy.* A

Παραπρεσβεύω, f. εύσω, legationem mala fide gero, aliter in legatione ago, quam mandatum est. Παρεπρεσβεύσατο εἰς Λύγυπτον, Dem.

Παράπρισμα, ατ⊖, τὸ, scobs, quam serræ dentes egerunt e ligno; (unde παραπρίσματα ἐπῶν pro λεπτολογίαις. *Ern.*) (2) concretus humor in suris equorum. A παραπρίω.

Παραπρίω, f. ίσω, sensim seco ut serra.

Παραπροθεσμία, ἡ, temporis præfiniti negligentia, cum v. c. pecunia non ad diem numeratur.

Παραπροσδοκία, ἡ, Fig. Rhet. cum aliud dicitur, quam auditor expectat. al. παρὰ προσδοκίας λεγόμενον.

Παραπρόσποιέομαι, ῆμαι, dissimulo, conniveo, Gloss. Vet. παραπροσποιηθέντα, dissimulata, Ph.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, dissimulatio, simulatio, Gl. Vet.

Παραπρωσωπις, ίδος, ἡ, persona, & quidquid adponitur faciei vel capiti. A πρόσωπον.

Παραπταίω, f. αίσω, offendo, impingo, labor; erro, aberro, pecco. Ἥματ⊖ ἀντίλλοντος ὁδοιπόρ⊖ ὅποτι κάμπλει παρσὰν ὀλισθηροῖσι παραπταίοντα πιδίλοις, Nonn. P. 11, 9.

Παράπτομαι, f. άψομαι, obiter & in transcursu tango seu attingo.

Παράπτω, attingo.

Παράπτωμα, ατ⊖, τὸ, lapsus, offensa, erratum. Gloss. Vet. delictum. A παραπίπτω. Unde

Παράπτασις, εως, ἡ, offensa, lapsus, offensio; (2) irruptio, impetus; (3) coitus, ut παραπίπτειν; (4) παράπτωσις τόπυ, situs loci ejusmodi, ut duobus finitimus sit, ap. Polyb. (5) figura, qua casus pro casu ponitur.

Παραπύλιον, υ, τὸ, portula juxta portam majorem. Gl. V. portella. Ex πύλη.

Παράπυξ⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, buxeus, buxo adsimilis.

Παραπυμάζω, f. άσω, operculo claudo & obturo.

Παραραθυμέω, negligens sum, negligenter ago.

Παρραράντω, leviter adspergo.

Παραρίω, destillo, Gl. V.

Παραρθρέω, ῶ, ex articulis demoveor, aut demotus & detortus sum, luxatus sum. Ex παρὰ, & ἄρθρον. Hinc

Παράρθρημα, ατ⊖, τὸ, parva luxatio, per quam scilicet articulus paullulum a suo loco naturali excessit.

Παράρθρησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Παραριγόω, ῶ, rigeo, seu aliquantum rigeo.

Παραριθμέω, ῶ, adnumero.

Παραρίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παρυρκέω, ῶ, juxta sufficio; (2) sufficio.

Πάραρ⊖, υ, ὁ ἡ ὑ, non bene compositum corpus habens; (2) non bene compositam mentem habens, delirus, demens; Theocrit. 15, 18. (3) inutilis. Ex ἀρω, (sive pro παρηρ⊖, παρήορ⊖ ut placet sch. ad Theoc. (v. in παρήορ⊖,) & quantitas mediæ syllabæ (longæ) arguit, *Ern.*)

Παρπράζω, f. όξω, vel άσω, abripio, rapio, Suic. Ἂν ἢ παρπράζῃς ἅρτυς ἡ κλάσματ᾽ ἀναιδῶς, Epigr.

Παραῤῥάπτω, f. ψω, adsuo; (2) consuo.

Παραῤῥεθρ⊖, ον, prætersluens. A ῥέεθρον.

Παραῤῥέοντ⊖, gen. sing. part. præs. act. v. Παραῤῥέω, vel παραῤῥύω, prætersluo, prætereo, excido aliqua re, negligentiâ meâ; παραῤῥυῶναι, aor. 2. pass. inf. prætersluxisse; prætersluere, elabi. Part. παραῤῥυὲς, prætersapsus. Ἔτδοί γε λόγοι παρεῤῥύηκασι πρὸς ὑμᾶς ἀδεῶς, Dem.

Παραῤῥήγνυμι, fut. ῥήξω, dissrumpo, diffringo, dissipo, discindo; παραῤῥηγεὶς, a. 2. part. pass. disruptus, scissus. Μέλαινά τ᾽ ὄκρυ τὶς παρίῤῥηγεν ποδὸς αἱμορῥαγὴς φλὲψ, Soph. Phil. 845. Hinc

Παραῤῥῆξις, εως, ἡ, impetus, incursus in hostem.

Παραῤῥητὸς, ὴ, ὸν, qui verbis flecti potest; (2) adhortatorius, monitorius.

Παραῤῥιπίω, ῶ, f. ὐσω, abjicio, rejicio; παραῤῥιπίωμαι, abjicior.

Παραῤῥίπτω, f. ψω, abjicio, projicio.

Παράῤῥυμα,

Digitized by Google

Παράβυμα, ατος, τὸ, pellis, tegumentum, velamentum; (2) funis tectorius, quo navis adducitur remulco.
Παράβυσις, εως, ἡ, idem.
Παραβύω, idem quod παραβύω.
Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo e cingulo, vel succingo ut ensem; παήρτηται, perf. pass. appensum habet.
Παραρτέομαι, præparo, instruo, comparo, Ion. pro παραρτῶμαι.
Παράρτημα, ατος, τὸ, quicquid e cingulo suspensum gestatur, quidquid ab alio dependet & annexum est, ut appendix, ad aliquid suspensum. A παραρτάω.
Παραρτύω, fut. ύσω, apparo, instruo, accommodo.
Παράρυθμος, seu παρόρρυθμος, ον, carens numero, abhorrens a numero. A ῥυθμός.
Παρρύθμως, inconcinne.
Παρασάγγης, ου, ὁ, parasanga, apud Persas triginta stadia.
Παρασαλεύω, fut. εύσω, concutio, leniter concutio. Gl. V. demoveo.
Παρασαρόω, ῶ, f. ώσω, scopis purgo, verro.
Παρασάττω, resercio.
Παράσειρος, ίππος, equus funalis. A Σειρά.
Παράσεισμα, ατος, τὸ, concussio, corporis & inter exercitationes ponitur. A
Παρασείω, fut. είσω, quatio, concutio, manus expando, ac moveo, ut cursus adjuvem. Οἱ δέοντες ἅπτον παρασείοντες τὰς χεῖρας, Aristot. Οὐδαμῶς τ' ἂν ἁρμόζοι τῷ μεγαλοψύχῳ φεύγειν παρασείσαντι, Arist. Nichomach. 4.
Παρασημαίνω, perperam signo, falsum signum notamque imprimo; (2) annoto, adscribo; (3) obsigno; παρισυμφημίζω, a. 1. med. obsignavi; παρασεσημασμένος, perperam signatus, adulterinus, ut nummus, perf. part. pass. Hinc
Παρασημασία, ας, ἡ, q. d. significatio, plausus, acclamatio, laus, ap. Polyb.
Παράσημεῖον, τὸ, falsum signum.
Παρασημειόω, ῶ, noto, annoto. Hinc
Παρασημείωσις, εως, ἡ, annotatio. Vox Critica.
Παρασημειωτέον, annotandum. Ab eod.
Παράσημον, ου, τὸ, nota; παράσημα, τὰ, notæ, indicia; παρούσημον τῶ πλοίω, tutela navis, Ph. Τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις κοσμέμενον. Regis insignibus, Plut. in Num. cap. 2. A Σῆμα.
Παράσημος, ὁ ἡ ἡ, perperam signatus, adulterinus; (2) obscurus, ignobilis; (3) prodigiosus, portentosus, monstrosus; (4) insignis & inter alios conspicuus. Ex iisd.
Παρασήμως, *Adv.* insignite & cum additamento, Gl. V. insignite.
Παράσιον, seu potius παράσειον, velum quod supparum dicitur.
Παρασιτέω, ῶ, fut. ήσω, cibum apud aliquem sumo, sum parasitus & adsentator; sector & adulor ventris caussa. A παράσιτος.
Παρασιτία, ας, ἡ, parasitica adulatio.
Παρασιτικός, ἡ, όν, ad parasitum pertinens; ἡ παρασιτική, ars parasitandi. A
Παράσιτος, ου, ὁ, qui cibum apud aliquem sumit; (2) qui cibi gratia adsentatur, cœnarum adsecla; (3) *Adj.* qui opsonii loco ad panem adhibetur, Ph. parasitus, adsecla; παρασιτοι, buccones.
Παρασωπάω, ῶ, f. ήσω, reticeo, silentio prætereo. Gl. V. conticeo. Hinc
Παρασιώπησις, εως, ἡ, reticentia; (2) figura orationis.
Παρασκαίρω, a latere salio seu adsulto.
Παρασκέπασμα, τὸ, tegmen.
Παρασκευάζω, fut. άσω, præparo, instruo, apparo, comparo, Gl. Vet. παρασκευάζομαι, præparo me, Gl. Vet. παρασκευάζω, accinge te, Ph. παρεσκεύασατο, accinxit, Ph. aor. 1. med. παρισκευασμένος, perf. pass. part. paratus, in animo habens, solitus, suetus, Τῶι εἰρήνην ὑπάρχουσαν καταλύσει, ἢ πόλεμον παρασκευάζουσιν, Æsch. Ὁ ὑποψ μελήσειν αὖ παρασκευάζοι, Arist. Av. 233 τοι γὰρ παρισκευάσομεθ' ὅτι κατθανεῖν, Eur. Her. fur. 1246.
Παρασκεύασμα, ατος, τὸ, apparatus, præparatio. A παρασκευάζω.
Παρασκευασμός, ὁ, idem & ab eod.
Παρασκευαστέος, έα, έον, apparandus, præparandus. Εἶτά γε μὴν ἐντυχόντες αὐτοῖς ἔδει παρασκευαστέον, Plut. Ab eod.
Παρασκευαστικός, ἡ, όν, præparativus; (2) patrandi & efficiendi vim habens. Ab eod.
Παρασκευή, ῆς, ἡ, apparatus, instructio, præparatio; (2) factio & coitio hominum vel ad reos opprimendos, vel pœna eximendos, contra æquitatem juris, legumque interdicta; (3) quod sit consulto & de industria; (4) dies, ante Sabbatum in primis Paschale; hinc ἡ μεγάλη, sive ἡ ἁγία παρασκευή, dies crucifixi Domini.
Παρασκήνια, τὰ, aditus ad scenam tendens, vel locus juxta scenam, ubi instrumenta ludorum reponebantur. A Σκηνή.
Παρασκήνιον, & παρασκηνίον, vel παρασκηναιον, ου, juxta tentorium seu tabernaculum meum habeo; (2) juxta figo tentorium; (3) sedem meam figo apud, habito apud; (4) vicinus & proximus sum. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο, μεθ' ὧν παρεσκήνα, Xen. Cyn. 4, 21. Ex iisd.
Παρασκήπτω, f. ψω, juxta seu a latere ingruo & irruo, decumbendo & ingruendo aberro.
Παρασκιρτάω, ῶ, fut. ήσω, a latere salto, ad latus alicuius exilio; (2) exsultim ludo, lætitia exsulto, gestio.
Παρασκιρτίζω, fut. ίσω, cœcæco.
Παρασοβέω, ῶ, fut. ήσω, insolenter & fastuose prætereo; (2) feroci & superbo adspectu transmitto & prætereo. Παρασοβήσας παρὰ τὸ δωμάτιον, Plut.
Παρασοφίζομαι, f. ίσομαι, perperam Σοφίζομαι, scite & ingeniose aliquid tentans perperam id facio; παρασοφίζεσθαι, sciolum superare argutiis.
Παράσπας, άδος, ἡ, frutex arbori adnascens, qui inde avulsus plantatur, stolo.
Παράσπασμός, ῦ, ὁ, avulsio, convulsio A
Παρασπάω, ῶ, fut. άσω, a latere alicujus abstraho seu avello; (2) fruticem arbori adnascentem ex ejus imo trunco avello; (3) abstraho, evello, Ph. παρασπᾶ, usurpat, παρασπασθέντων, deductis; id. a. 1. part. pass. Τῶν δὲ Ἑλλησίδων πόλεων παρισπάτό τινες τῷ Φαρναβάζῳ, Xen.
Παρασπείρω, semino juxta seu apud; aor. 1. παρέσπειρα. Τῷ Σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασπείροντες, Synes.
Παρασπίζω, fut. ίσω, a latere stans clypeo munitus pugno. Ἀδελφὸν δ' ἡ πορασπίζουσ' ὁμοῦ, Eur. Ph. 1444. Μὰ τὴν παρασπίζουσαν ἅρμασίν ποτε νίκην Ἀθηνᾶν, id. Ion. 1573. Hinc.
Παρασπιστής, οῦ, ὁ, qui a latere stans clypeo munitus pugnat pro aliquo, defensor, auxiliator.
Παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, contra fœdus facio, pacta & conditiones fœderis violo; (2) aliquem contra fœderis fidem violo; perf. particip. pass. παρεσπονδημένος, & aor. 1. παρασπονδηθείς, in fœdere violatus. Καλέσασα ἑαυτὸν εἰς ἀνάγκην τῷ παρασπονδῆσαι ἢ ἔτυχεν, Plut. Ἅ σφᾶς παρεσπόνδησε Φίλιππος, Demosth. A παρά σπονδή. Hinc
Παρασπονδηθέισιν, dat. pl. a. 1. part. pass.
Παρασπόνδημα, ατος, τὸ, facinus fœdere violato perpetratum, s. fœderis violatio.
Παρασπόνδησις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Παρασπονδητής, οῦ, ὁ, fœdifragus. Ab eod.
Παράσπονδος, ου, ὁ ἡ ἡ, fœdus & pacta transgrediens, qui sit contra fœdus & pacta, Gl. Vet. fœdifragus. A Σπονδή.
Παρασπόνδως, *Adv.* contra fœdus & pacta, perfide.
Παράσπορα, ὰ, satio juxta. A παρασπείρω.
Παράστον, *Adv.* perfacile.
Παρασταδόν, *Adv.* adstando a latere, prope stando. A παρίσταμαι, *adsto.*
Παρασάζω, leniter instillo.
Παρασταθμίδες, ων, αἱ, postes cardinum, antæ. Ex παρὰ, & σταθμός.
Παρασταθμίζω, præpondero Gl. V. perpendo.
Παραστὰς, άδος, ἡ, postis; παραστάδες, postes. Ex παρὰ, & ἵσταμαι.
Παράστασις, εως, exhibitio, apparitura, Gl. V. (2) documentum, demonstratio, v. c. per testes, significatio; (3) impetus animi fiducia sui præditi; (4) animi præsentia; (5) fiducia seu persuasio; (6) exsilium & fuga extorris; (7) vilis ac stataria quædam negotiatio. A παρίσημι, unde παρίσαμαι.
Παραστάω, ῶ, fut. ήσω, a latere sto, adsisto, sto apud seu juxta, auxilior, opitulor. Τοῖς αὐτοῖσι τοι ὠκ αὐτὸς εἶσι δαιμόνων παραστατεῖ, Soph. El. 923. Ἀρωγὸς ὢν πόνοις παραστατεῖν, Eur. Rhes. 637. A
Παραστάτης, ου, ὁ, qui juxta aliquem stat, qui a latere stat; (2) socius auxiliator; (3) a præsultore in choro secundus; (4) auctor; παραστάδ, meatus, qui semen genitale ad canalem virgæ deferunt; (2) pilæ quadratæ. A παρίσημι. Hinc
Παραστατικός, ἡ, όν, exhibitivus, repræsentativus; (2) animosus, fortis, constans; (3) furore quodam divino correptus.
Παραστατικῶς, *Adv.* præsenti animo, intrepido & fidenti animo; (2) adfirmative.
Παραστάτις, ιδος, ἡ, socia, auxiliatrix.
Παραταυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallos depango, a latere palos figo.
Παρατείχα, transeo, prætereo; (2) prope accedo; a. 2. παρέτειχον. Καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὁρᾷ ὄχθ παρατείχοντα, Soph. Oed. Tyr. 818. Αἴθλου τ' ἡμαθόεντα παρέτειχες, Hom. Hymn. in Ap. 217.
Παρατίλλω, cursum retineo, cohibeo, fisto, compesco, inhibeo.
Παρατινάχω, congemo, collacrimor.
Παράτημα, ατος, τὸ, præsidentia & robur animi, animi præsentia, audacia, Gloss. Vet. gestus; (2) subsidium, auxilium; (3) documentum. A παρίσαμαι.
Παρατλῆσαι, a. 2. inf. act. v. παρίσημι.
Παρατῆσαι, aor. 1. inf. act.
Παρατήσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act.
Παρατῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act.
Παρατίζω, f. ίξω, puncto noto, nota signo.
Παρατιχίδιον, ου, τὸ, continuus ordo, continuata series; (2) capita & primæ versuum literæ.
Παρατιχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.
Παρατορόω, ῶ, fut. ώσω, adsterno; (2) sterno, extendo. Ἐγὼ Σὲ παρατορῶ, Arist. Eq. 479.
Παρατοξόζομαι, f. όσομαι, a scopo aberro.
Παρατραπέομαι, exercitum sector, lixa sum.
Παρατρατηγέω, ῶ, f. ήσω, imperatoris adsessor sum & collega, Plut.
Παρατρατοπεδεύω, f. εύσω, castra meter apud; (2) ex adverso castra loco; παρατρατοπεδεύομαι, id. Παρετρατοπεδεύσαν τοῖς βεβοηθηκόσι, Polyb.
Παρατρέμμα, τὸ, distortio, convulsio. A
Παρατρέφω, f. ψω, distorqueo, depravo; παρετρεμμένος, tortus, perf. particip. pass. Εἰσὶ δ' ὥσπερ αὐτῷ αἱ ψυχαὶ παρετραμμέναι τὴν φύσιν ἕξεως, Aristot. Παρατρέφειν ἱμάτιον, vestem ex parte inverte, circumfer, eam quasi de integro reficere, novam illi faciem dare.
Παρατραφάω, idem. Ὄμματα δέ Σοι λιξὰ παρατραφῶν, Apoll.
Παρατύφω, adstringo.
Παρασυγγραφέω, ῶ, contra syngraphæ conventa facio, fidem promissam in satisfaciendo fallo. Διὰ ταῦτα οὐδὲν ἀδικεῖς ἡμᾶς, οὐ παρασυγγράφει ας, Dem. Ex παρὰ, & Συγγράφω.
Παρασυγγραφὴ, ἡ, syngraphæ violata fides.
Παρασυκοφαντέω, cavillor, cavillando depravo.
Παρασυμβάλλω, comparo.
Παρασύμβαμα, ατος, τὸ, eventus, casus fortuitus; (2) propositio ex nomine & verbo, non integram sententiam faciens.
Παρατύμπλημα, ατος, τὸ, quod præter alia graviora accidit.

Digitized by Google

Παρασύαγχη, ης, ἡ, anginæ species, cum exteriores faucium musculi inflammantur.
Παρασυάγω, illicitos conventus agito. Hinc
Παρασυναγωγή, ῆς, ἡ, falsa Synagoga, illicitus conventus & legitimo oppositus, Suic.
Παρασύνεξις, εως, ἡ, idem & ab eod.
Παρασυναπλικὸς, ὴ, ὸν, continuus. A
Παρασυνάπλω, fut. ψω, continuo, annecto.
Παρασύνεσις, εως, ἡ, falsa intelligentia, error, non quilibet, neque quælibet ignorantia, sed probabilis & vero proxima.
Παρασύνθεσις, ἡ, adjunctio præpositionis in capite verbi ultima litera abjecta, ut καθίστημι.
Παρασύνθετον, ου, τὸ, vocabulum ductum a composito; item compositum, quod a verbo ducitur, ut ἔκλεκτος.
Παράσυνθημα, ατος, τὸ, mutum signum, quod fiebat nutu, manu, armis collisis, aut concussis, hasta inclinata, vel ense vibrato.
Παρασύρω, f. υρῶ, præpostere traho, traho in latus, in quo trahere non decet; perverto, distorqueo, & hinc universe corrumpo; (2) abstraho, avello, protraho, seduco, Gl. Vet. Ἅπαντα τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ προαθεῖν, Longin. 32. Κᾆθεν δὴ ἐς αὐγὰς ερεπλὴ παρασύρεῖ ἄλμη, Dion. Πᾶ. 384.
Παραφαγίς, ίδος, ἡ, pars jugulo vicina. A φάρυγξ.
Παρασφαλὴς, ές, ὁ, ἡ, lapsans, lubrico pede incedens. A παρασφάλλω.
Παρασφαλίζω, ad latus, vel juxta munio, confirmo; instauro; παρησφαλίσατο, aor. 1. med. munivit, ædificavit.
Παρασφάλλω, errare facio; (2) averto. Τὸν δ' ἂν οἰκείαν παρέσφαλεν καλὴν, Pind. Nem. 11, 4.
Παρασφενδονάω, appello, vinculo circumdo, vincio.
Παρασφηνόω, ῶ, condenso, constipo, R.
Παρασφίγγω, adstringo, seu arte complector, adglutino. Ἡ φύσις παρασφίγγει εἰς αὐτὴν τὸ ὑγιὲς, Al. Aphr.
Παρασφραγίζω, signum imitor, falsum & adulterinum sigillum facio, fallifico, Gl. Vet. Hinc
Παρασφράγισις, ἡ, assimulatio sigilli.
Παρασφυρίς, ῆς, ὁ, ἡ, cruribus adjunctus. A σφυρὸν.
Παραχάζω, fut. άσω, inhibeo, sisto, regredi facio.
Παραχειδιάζω, f. άσω, perperam & inconsulte interpretor, adultero, falsifico.
Παραχεῖδον, prope, juxta; (2) illico, mox.
Παραχέθω, præbeo, appono. Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι παριχεῦεν ὄρμενα πάντα, Hesiod. Θεογ. 639.
Παρεχεῖν, aor. 2. inf. act. v. παρίχω. Hinc
Παρεχεῖα, præbenda, impertienda.
Παρεχμαρίζω, fut. ίσω, q. d. defiguro; at in Vet. Lex. idem quod simplex χηματίζω.
Παρεχματισμὸς, ῦ, ὁ, ap. Gramm. derivatio verbi ab alio per mutationem terminationis, generis, &c.
Παρεχίδες, ων, αἱ, fragmenta. A
Παραχίζω, juxta findo; incido, diffindo.
Παραχιστὴς, ῆ, ὁ, incisor, qui incidit v. c. corpora mortuorum, ut Anatomicus, pollinctor. A pr.
Παραχίστης, ῆ, ὁ, effractor, genus latronis, ap. Polyb. Ab eod.
Παραχοινίζω, f. ίσω, circumscribo & finio funibus, dimetior agrum, regionem; (2) e funibus texo. Hinc
Παραχοίνισμα, τὸ, textum a funibus, Poll.
Παράχοις, 2. f. aor. 2. opt. act. v. παρίχω.
Παρεχολέω, ῶ, fut. ήσω, perperam occupo; (2) occupo.
Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei, acie instructa, prælium, conflictus; (2) obstinatio, contentio. A παρατάσσω.
Παραταράσσω, vel παρεταράττω, fut. ξω, perturbo, exterreo, vercello.
Παράτασις, εως, ἡ, extensio, porrectio, productio. A παρατείνω.
Παρατάσσω, vel παρατάττω, fut. ξω, in acie colleco, aciem instruo; (2) oppono me, oppugno; παρατάττομαι, obsto, obsisto. Τὴς ἧ ἱππίας ἑκατέρωθεν, ὥσπερ εἰκὸς, παρίταξε, Xen. Cyr. 4, 8. Παρατατόμενοι μετ' ὑμῶν, Dem.
Παρατατικὸς, ὴ, ὸν, extendendi seu protendendi vim habens. Imperfectum, Gl. V. A
Παρατείνω, protendo, obtendo, produco, porrigo; (2) prorogo, Gl. Vet. (3) detineo, moror; (4) torqueo, vexo, conficio, eneco; (5) dicitur & passive in activo, *inpr.* pro prætendi; (6) *pass.* etiam dicitur pro, ad extremum perfero. aor. 1. παρέτεινν, protendi; pass. παρατάθω, obtensus sum, p. pass. παρατετομμένος, prætentus. Ἕως παρατείναιμι τῶτον, ἅσπερ ἔστηκε ἐμὲ παραλείπῃ, Xen. Cyr. 1. 11. Ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη καὶ Πβικλέες, Arist. Nub. 213. Παρατέτακ μακρὰ πόρρω πάνυ, ib.
Παρατειχίζω, murum excito juxta. Hinc
Παρατείχισμα, ατος, τὸ, munimentum seu murus juxta aliquem locum excitatus, adjacens munitio.
Παρατεκταίνω, q. d. adfabricor, admachinor, adfingo; παρατεκτηναίμην, παρατεκτήνασθαι, adfinxeris. Αἰψά κε καὶ σὺ, γεραιὲ, ὑπὸ παρατεκτήναιο, Odyss. 14, 131.
Παρατελούταιος, penultimus, Gl. Vet.
Παρατέλυτος, ὁ καὶ ἡ, idem; (2) fini proximus. Ex τελευτή.
Παρατελωνίω, ῶ, f. ήσω, adversus publicanorum jura aliquid committo.
Παρατέμνω, perperam seco, limites transgressus. Gloss. Vet. præcido.
Παρατεταγμένως, *Adverb.* acie instructa. A παρατάσσω.
Παρατεχνολογίζω, aberro ab instituta disputatione, per digressionem affero.
Παρατηρέω, ῶ, fut. ήσω, p. παρατετήρηκα, observo, præsolor, Gloss. Vet. Ἄξιον γε παρατηρεῖν τὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐν τοῖς πότοις γινόμενα, Luc. Hinc
Παρατήρημα, ατος, τὸ, observatio, notatio, animadversio.
Παρατήρησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Παρατηρήσαντες, acc. aor. 1. part. act. f. g. verbi παρατηρέω.
Παρατηρήτης, ου, ὁ, observator. Ab eod.
Παρατηρητικὸς, ὴ, ὸν, observatorius, qui observationibus solet uti. Ab eod.
Παρατίθημι, addo, appono; (2) præbeo, dono; (3) confero, comparo; (4) propono; (5) in N. T. commendo, *med.* appono (cibum); (2) depono aliquid apud aliquem, commendo; (3) adhibeo in auxilium, ad efficiendum aliquid; unde, (4) cito alius testimonium, addo scriptorum aliorum loca, testimonii confirmandi causa; (5) periculis offero me; (6) recondo in futuros usus meos, παρέθηκα, aor. 1. παρέθέμην, aor. med. apposui. Παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ, Luc. 9, 16. Παρέθηκε τοῖς πέντε, Act. 16, 34. Παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ib. 20, 32.
Παρατίλλω, depilo, vulsella pilos extraho; vellico, Gl. V. παρατετιλμένος, p. part. pass. depilatus. Οὐδ' ἁλός γε μοιχὸς διά σε παρατίλλεται, Arist. Plut. 168.
Παρατιλμὸς, ῦ, ὁ, pilorum evulsio, depilatio. A παρατίλλω.
Παράτιλσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.
Παρατίλτρια, ας, ἡ, tricula, Gl. Vet. quæ vulsellis glabrat. Ab eod.
Παρατιμαρέω, ulciscor.
Παρατλήμων, ῶ, præcipitanter audeo; interim audeo. Τὰ δὲ τῆς Ἀλκάθους τοῦ ποιητοῦ παρατετολμημένα, Longin. 8.
Παράτολμος, ου, ὁ, ἡ, audax, temerarius. Ex τόλμα.
Παράτονος, ου, ὁ, ἡ, protensus. A παρατείνω.
Παρατοξόσυσις, εως, ἡ, jaculatio perfunctoria, intentio & directio arcus præter scopum. Ex τοξεύω.
Παρατραγικεύω, idem quod
Παρατραγῳδέω, ῶ, tragice exaggero.
Παρατράγῳδος, ου, ὁ, ἡ, tragicus.
Παρατρέπω, fut. τρέψω, diverto, deflecto, a solita via averto vel avoco. Παρατρέπειν τὸ βελτίστου ἐπ' ἄλλον βίον, Plato. Ταχίας ἧ παρίτραπε δῶρα θεάων, Hesiod. Θεογ. 103. Ἀνδρα παρατρέψασθαι, Theoc. 22, 151.
Παρατρέφω, f. θρέψω, alo & educo juxta, nutrio præter. Ἵππους παρατρέφουσι, Plut.
Παρατρέχω, fut. θρέξω, a latere curro, ut juxta currum, quo vehitur is, quem honoris caussa prosequimur, prætercurro, prætereo, præterlabor, elabor, supero, excedo. Οἱ πόλλοὶ ἧ τὸ αἴνιγμα παρατρέχουσιν, prætereunt, Heliod.
Παρατρέω, intremisco, perhorresco, trepido; παρέτρεσεν, a. 1. timefactus diffugit.
Παρατρητὸς, ὴ, genus tibiæ cujus in luctu usus, paratreta. *Ern.*
Παρατρίβη, ῆς, ἡ, attritus, Ph. contentio, quæ jurgiis fit, Suid. A
Παρατρίβω, fut. ψω, tero, attero, contero, adfrico; & παρατρίβομαι, infensus sum alicui, infesto animo adfricor alicui. Ἐς βάσανον δὴ ἐλθὼν παρατρίβομαι, Theog. 417. Hinc
Παράτριμμα, ατος, τὸ, id quod adfrictu seu attritu detritum est; (2) intertrimentum, intertritura, Gl. Vet. intertrigo.
Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus, collisio. Ab eod.
Παρατροπέω, a recta via abduco, decipio, *Ion.* pro παρατροπάω. Τί με ταῦτα παρατροπέειν ἐρείνεις; Odyss. 4, 465.
Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflectio, ipsa actio deflectendi; (2) aberratio, digressio; (3) digressio oratoria. A παρατρέπω.
Παρατροπικὸς, ὴ, ὸν, idem quod seq. 2)
Παράτροπος, ου, ὁ, ἡ, deflexus, aversus; alienus a recto, illegitimus. Ἐωικὰ παράτροποι, Pind. Pyth. 2. Τοῖσιν ἔπος καλέλιξε παράτροπον, Nonn. Paraphr. 10, 6. (2) avertens, avertendi vim habens, deprecatorius. Ab eod.
Παράτροφος, ου, ὁ, ἡ, qui juxta vel apud alium nutritur, alumnus. A παρατρέφω.
Παρατροχάζω, juxta vel a latere curro; Appian. B. Civ. 3. (2) gradum celero; (3) prætercurro, cursu prætereo. Καὶ σὲ καταγρίψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ, Epigr.
Παρατρυγάω, acinos decerpo, Aristænet. 13. (immaturam uvam comedo, acerbitatem immaturæ uvæ vinco, devoro. *Ern.*)
Παρατρίζω, juxta murmuro, Hes.
Παρατρώγω, abrodo, comedo, Τίς τῆς ἐλάας παρέτραγε, Aristoph. Ran.
Παρατρωπάω, ῶ, diverto, perverto, deflecto, Il. 9, 496.
Παρατυγχάνω, intervenio, interfum, Gl. V. παρέτυχεν, interfuit, Gl. V. a. 2. παρατυχὼν, tumultuarius, Gl. V. part. obvius. Παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, Polyb. Λυσάντας ὅ, τι ἐκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον, Plato, πυρατύχοντα etiam quæ forte in manus veniunt. Παρατυχὸν Adv. statim, pro quo etiam ἐκ παρατυχόντος, & ἐν τῷ παρατυχόντι.
Παράτυπος, ου, ὁ, ἡ, perperam cusus & signatus, adulterinus. Ex τύπος.
Παρατυπόω, ῶ, perperam formo seu figuro; (2) obiter & in transitu formo. Hinc
Παρατύπωσις, εως, ἡ, informatio, expressio, effigies, R.
Παρατυπωτικὸς, ὴ, ὸν, minus bene, perspicue, expressus.
Παρατυπωτικῶς, *Adverb.* rudius, minus expresse.
Παρατυχόντα, acc. f. aor. 2. part. act. verbi παρατυγχάνω.
Παραυγάζω, repræsento seu imaginem repræsento. Κριοῦ παραυγάζεσα κάρηνον, Dion. Περ. 89.
Παραυδάω, ῶ, colloquendo consolor, aor. 1. παραυδήσας, solatus. Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσεῦ, Odyss. 11, 487.
Παραυλίζομαι, fut. ίσομαι, juxta cubo vel excubo; (2) habito. Παραυλίζουσα πέτρα, Eur. Ion. 494.

Πάραυλος,

Digitized by Google

Παραυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, a tibiæ ſono diſcrepans, abſonus, male ſonans ad tibiam.

Παραυξάνω, & παραύξω, fut. ήσω, obliter augeo, augeo. Hinc

Παραύξησις, εως, ἡ, incrementum, accretio.

Παραυτὰ, *Adv.* ſimulatque, ſtatim, illico, in præſens, in præſentia. Ex αὐτός.

Παραυτίκα, *Adverb.* ſtatim, illico, continuo, confeſtim, e veſtigio, jamjam; in continenti. Gl. V. in ipſa re, in recenti facinore.

Παραυτόθεν, *Adverb.* confeſtim, ex hac ipſa hora.

Παραυχένιος, ε, ὁ ἡ ἡ, vel παραυχένιος, ία, ιον, collo impoſitus & adaptatus, collo pendens. Ex αὐχήν.

Παραφαγεῖν, comedere, circumrodere, adedere, arrodere.

Παραφαίνω, in tranſitu & veluti præteriens oſtendo, ſe propinquo oſtendo; (2) oſtendo, revelo; παραφαίνομαι, in tranſitu appareo, vel in conſpectum venio, aor. 1. παρέφηνα, oſtendi, paſſ. παρεφάνην, apparuit; παραφαίνω, luceo, Gl. Vet. Παράφαινε μὲν ἡ ὄρκος, ὡς ὁμόσαμεν, Ariſt. Lyſ. 183. Ἦν τῷ σώματι δὲ παραφαίνῃ τοῖς καθημένοις, ἐδή, id. Conc. 94. Κεῖθεν δ' ἐς βορέαν Ζεφύρου παραφαινέος ἄκρη, Dion. Περ. 364.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio, ablatio.

Παραφάσαι, attingere, contrectare, a. 1. quaſi a παραφάω. Ab ἀφή.

Παράφασις, εως, ἡ, adhortatio, perſuaſio. A παράφημι.

Παραφάσκω, deſipio, aliena loquor. Ab eod.

Παράφερνα, ων, τὰ, bona, quæ ſponſa præter conſtitutam dotem adiert ſecum. Ex φερνὴ, dos.

Παραφέρω, profero, præfero, huc illuc fero, torqueo, tranſverſum fero, abripio, ſupero, παραφέρομαι, vacillo; titubo; a. 2. part. παρηνεγκάν, paſſ. a. 1. παρηνεχθείς. Καὶ οἱ ἄλλοι εἰς ἀπαιδευσίαν τὸ πρᾶγμα παραφέρουσιν, tribuant, Luc. Πολλὰ αὐτῷ παραφέρειν ἡ θάλασσα ἡ καθ' ἡμέραν, Xen. Cyr. 1, 11. Ἐπιτήδεια μὴ ἔτελλον ὥσπερ Σκαφὴ, μὴ παρενεχθήσεσθαι ὄφι, Herodian, 8, 9.

Παράσημαι, ſuadeo, conſilium do, hortor. Μή τοι σ' ἐγὼ παράφημι, Il. 1, 577.

Παραφθαδὸν, *Adverb.* ſe invicem prævenire cupientes, Suic. A παραφθάνω.

Παραφθαίησι, 3. ſ. aor. 2. opt. act. *per Parag. Ion.* pro παραφθαίη, a

Παραφθάνω, prævenio, præverto, anteverto; παραφθαίησι, pro παραφθαίη, a. 2. opt. prætereat. Παρέφθασεν ἐσπέρα γενομένη, πρὶν τοῖς φίλοις αὐτὸν κελεύσαι ἡ ζυγιεῖν, Xen. Cyr. 7, 25.

Παραφθέγγομαι, fut. ξομαι, ſono, aut vocem edo contra vel præter rhythmum, non concinne reſpondeo; (2) nihil ad rem pertinens loquor; (3) interpello. Ἐνθὺς δὲ πᾶσι παρεφθέγξατο, Ilæus. Hinc

Παράφθεγμα, ατος, τὸ, ſonus editus contra ſeu præter rhythmum; (2) reſponſum inconcinnum & minime contentaneum.

Παραφθέγκρια, ων, τὰ, feſta quædam nuptialia, Poll. Ab eod.

Παραφθείρω, fut. ρῶ, aliquantum corrumpo, leviter deſtruo. Hinc

Παραφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, labes.

Παρεῖημι, tranſmitto vel dimitto, Gl. Vet. omitto.

Παρεῖμωσις, εως, ἡ, vitium penis quum præputium glandem non tegit.

Παρεκλόγισμα, ατος, τὸ, quod ad ignem coctum toſtumve eſt. A ἐκλίζω.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, incertus curſus; (2) error mentis, inſania. A παραφέρω.

Παραφορέω, ῶ, fut. ήσω, in medium adfero; (2) juxta adfero; (3) adfero; (4) congrego, colligo. Ab eod.

Παράφορος, ε, ὁ ἡ ἡ, inſanus, cujus mens a ratione aberrat, animi impos, delirans; (2) titubans, ut ebrius. A παραφέρω. Hinc

Παραφορότης, ητος, ἡ, efferatio, immanitas.

Παραφορτίζομαι, de onere aliquid ſubduco; (2) præter onus impono, onus oneri addo.

Παραφόρως, *Adv.* errabunda mente, inſane.

Παράφραγμα, ατος, τὸ, ſepimentum munimento additum, circumdatum. A παραφράττω.

Παραφράζω, f. άσω, loquor juxta, i. e. loquor juxta ea, quæ alius dicit, & velut orationis ejus veſtigiis inſiſto; (2) eodem ſermone latius explico, Plut. Hinc

Παράφρασις, εως, ἡ, paraphraſis, interpretatio, qua aliquis ſermone eodem utens aliquid latius eloquitur.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, paraphraſtes, qui paraphraſi utitur. Ab eod.

Παραφράττω, vel παραφράσσω, f. ξω, obſepio, obſtruo.

Παραφρίζω, f. ίσω, ſpumo.

Παραφρονέω, ῶ, f. ήσω, demens ſum, deſipio, deliro. Δῆλον γενέσθαι παραφρονοῦντος διὰ τὸ γῆρας, Ariſt. Plut. 2. Ἐνταῦθα ζαυτῷ παραφρονῆ, id. Nub. 1477. Παραφρονεῖν διὰ τὸ γῆρας, ἢ φαντάσασι λυρεῖν, Iſocr. A παράφρων. Hinc

Παραφρόνησις, εως, ἡ, amentia, dementia, delirium.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia. A παράφρων.

Παραφρόνιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, amens, deſipiens, delirans.

Παραφρονιῶν, præſ. part. act. pro παραφρονίων, a παραφρονέω.

Παραφροσύνη, ης, ἡ, amentia, dementia, delirium. A παράφρων.

Παραφυλακία, cuſtodio.

Παραφυλακεῖον, cuſtodio.

Παραφυλλοῖσω, ῶ, f. ίσω, ῦμαι, igni e ſpecula orienda hoſtibus, quid apud meos agatur vel actum ſit, adeoque in ſpeculando perfide ago.

Παράφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, amens, delirans. Ex πατὰ & φρήν.

Παραφυὰς, άδος, ἡ, quod arbori adnaſcitur, ſobolis adventicia; propago, ſtolo, Gl. V. A παραφύομαι.

Παραφυκισμὸς, ὁ, q. d. fucatio, infucatio. A φυκίον.

Παραφυλακὴ, ῆς, ἡ, obſervatio; (2) præſidium, cuſtodia, Gl. V. A παραφυλάττω.

Παραφυλακτέον, cavendum eſt. Ab eod.

Παραφύλαξ, cuſtos triumvir, Gl. V.

Παραφυλάσσω, vel παραφυλάττω, f. ξω, obſervo, cuſtodio, excubo; παραφυλάττομαι, obſervat, Ph. Τί παραφυλάττειν ὄφις ἴλλεις, Heliod. Παραφυλακίαν ἀνεῖδεν, Plut.

Παραφυλλὶς, ίδος, ἡ, virgultum, Gl. V. A φύλλον.

Παραφυσάω, ῶ, f. ήσω, inflo.

Παράφυσις, εως, ἡ, quod adnaſcitur, vel a latere provenit in ſtirpibus & plantis, agnatio. A παραφύομαι.

Παραφυτεύω, adſero, juxta ſero.

Παράφυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, juxta conſitus. A πταραφύω, fut. ύσω, q. d. adgenero, i. e. genero, ſeu gigno juxta; (2) gigno, produco, edo, Gl. V. pullulo, propago, as; παραφύομαι, adnaſcor.

Παραφωνία, acclamo, adſtrepo.

Παραφάνησις, εως, ἡ, acclamatio. A præc.

Παραφωνία, ας, ἡ, vocis abſurditas; quaſi a παράφωνος, quod eſſet *abſonus*.

Παρεφάτισμα, ατος, τὸ, illegitimus & adulterinus baptiſmus, Suic.

Παρεφωτισμὸς, ὁ, lumînis diffuſio.

Παρεχάλασα, ῶ, relaxo. Κἄγωγ' ἐὰν τι παρεχαλῶ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω, Ariſt. Eq. 432.

Παραχαλκεύω, cudo.

Παράχαραγμα, ατος, τὸ, adulterinus nummus; (2) ſignum adulterinum, Gl. Vet. adulteratio. A παραχαράσσω.

Παραχαράκτης, ου, ὁ, falſus monetarius, Gl. V. adulterator. Ab eod.

Παραχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, perperam ſigno, adulterino impreſſo ſigno, cudo, p. part. paſſ. παρακεχαραγμένος, perperam cuſus, adulterinus.

Παραχειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno. Hinc

Παραχειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernium, hibernatio, Gl. V.

Παραχέω, adfundo, aqua adfuſa rigo, Gl. V. præfundo.

Παραχλιαίνω, leniter calefacio.

Παραχορδέω, ῶ, idem quod ſeq.

Παραχορδίεις 2. ſing. f. 1. ind. act. *Att.* pro παραχορδίσεις, a

Παραχορδίζω, aberro chorda; παραχορδιεῖς, f. 1. *Att.* pro παραχορδίσεις. Προσέχατε ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ἂν δεῖ σ' ὑποδεῖξαι, Ariſt. Conc. 295. A παρέχορδος.

Παραχορεύω, choreas agito. Παραχορεύομεν τρίποδι μαντεύματα κρανῖν, Eur. Ion. 464.

Παραχορηγέω, ῶ, f. ήσω, ſuppedito, ſubminiſtro, præbeo; præſto, Gl. V.

Παραχράομαι, ώμαι, f. ήσομαι, abutor. Apud Herodot. contemno, negligo; παραχρᾶ, abutere. Παραχρησάμενοι χρησμοῖσι, id.

Παραχρῆμα, *Adv.* extemplo, continuo, illico, confeſtim, ſtatim, mox, protinus.

Παράχρησις, εως, ἡ, abuſio, abuſus. A παραχράομαι.

Παραχρησμῳδίζω, f. άσω, oraculum mala fide edo, fallax oraculum ſeu reſponſum edo.

Παράχρους, *contr.* παράχρεως, υ, ὁ ἡ ἡ, decolor, pallidus. A χρόα.

Παράχρωμος, ον, idem.

Παραχρωννύω, aut παραχράννυμι, coloro, colore imbuo.

Παράχρωσις, εως, ἡ, coloratio, moduli in melodia muſica. A παραχρόω.

Παράχυσις, εως, ἡ, adfuſio, R. A παραχύω.

Παραχύτης, ου, ὁ, balneatoris miniſter aquam adfundens iis, qui lavantur. Ab eod.

Παραχύω, adfundo.

Παράχωμα, ατος, τὸ, agger.

Παραχωρέω, ῶ, fut. ήσω, cedo, concedo, tamquam ſuperatus, permitto, committo, cedo, velut in commodum ſeu lucrum. Ὁ μὲν ποταμὸς ἡμῖν παρακεχώρηκε τὴ εἰς πλοῖα εὐθύ, Xen. Cyr. 7, 23. Νίκης γὰρ ἐκεχωρήκει δὲ αὐτῷ παραχαρᾶν Ἀλεξάνδρῳ, Diod. Hinc

Παραχώρημα, ατος, τὸ, quo quis alii cedit.

Παραχώρησις, εως, ἡ, ceſſio; (2) permiſſio. Ab eod.

Παραχώριος, ον, adſitus, vicinus.

Παραχωρητικὸς, ἡ, όν, qui facile cedit; τὸ παρ. facilitas cedendi.

Παραψαλίζω, unde παραψαλισὶς, ῖδος, ὁ, fortaſſe qui circumcidit perperam ac doloſe. A ψαλὶς, *forfex*.

Παραψάλλω, fidibus accino; (2) leviter tango & pulſo.

Παράψαυσις, εως, ἡ, levis tactio. A

Παραψαύω, tango, contrecto.

Παραψήω, leviter tero, ſtringo, detero, attero.

Παραψελλίζω, unde

Παράψηθος, ου, detritus, vilis.

Παραψήχω, fut. ξω, deſtringo, detergeo, demulceo.

Παράψογος, ε, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Παραψυχάομαι, ώμαι, conſolor.

Παραψυχὴ, ῆς, ἡ, refectio, recreamentum; (2) conſolatio, ſolatium. A ſeq. (ſed id verbum nullum eſt, auctore Polluce, *Ern.*) vid. Theſ. Gr. P.

Παραψύχω, conſolor. Φᾷ ὃ παραψυχοῖσα κακὸν ἡ ἀνειδέα φάτα. Callim. Hymn. in Cererem. 45.

Παρζολαδὸν, *Adv.* a lateribus; alternis, per contractionem pro παραζωλάδιν. A παραζωλή.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὁ, ἡ, ὀν, humidus, uvidus.

Παρδάλειος, ſive παρδάλεος, ία, ιον, pantherinus. Hinc ἡ παρδαλῆ, ῆς, ſc. δορὰ, pellis pardalis, apud Hom. παρδαλίη, Il. 3, 17. A πάρδαλις.

Παρδαληφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, pardaliſer. Ex παρδαλὴ, & φέρω.

Παρδαλίπνιγκτον, ε, τὸ, pantheras ſuffocans ſeu ſtrangulans, aconiti genus. Ex παρδαλὶς, & ἄγχω.

Πάρδαλις, εως, *Ion.* ιος, ἡ, pardalis, Ph. panthera, varia. al. Gl. V. leopardus.

2. Πάρδαλος,

Digitized by Google

Πάρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A πάρδαλις.

Παρδαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ἡ, όν, pardalis colorem referens, pantheræ modo varius.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρίασιν, 3. plur. præſ. ind. *Ion.* & cum ν pro πάρεισι, a πάρειμι.

Παριάω, ῶ, tranſmitto.

Παρεβάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a παραβάλλω.

Παρίζασκε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. παραζάσκω.

Παρίζη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi παραζάνω.

Παρεζείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραζιάζω.

Παριζίζω, f. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παριζίζει ὁ ὡς πρὸς τὴν γαυλὸν, Theophr.

Παρίζραπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, falſo inſcriptus vel adſcriptus, ſubreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adſcriptitius, factitius.

Παρίζραφος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Ὑποβολιμαῖος oppon. τῇ γνήσιος, vid. Plut. de Puer. educ. Ἔνοια ὑποβολιμαία ἢ παριζραφος, id. A

Παριζράφω, fut. ψω, falſo inſcribo vel adſcribo, ſubdole interſero & interpono; παριζγεγραμμένος, adſcriptus, p. part. paſſ. Καὶ τούτοις παριζραφεν ἕς ἐξέλειτο, Plut.

Παριζυάω, ῶ, & ὁμαι, ῶμαι, per manus trado; (2) ſignum do; (3) cohortor & adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παριζύων κελευσμὸν ἀλλήλοισι ζὺν πολλῇ βοῇ δέῃ, Eur. Supp. 701. Παριζύα ὁ Κύρος ζωθημα, ζδὲς Σύμμαχος ἢ ἡμεῖς, Xenoph. Cyr. 3, 28.

Παριζυὴ, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Παριζύησις, εως, ἡ, denunciatio. A παριζυάω.

Πάριζυς, *Adv.* propiuſcule, proxime.

Παριζίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. παραγίνομαι.

Παριζκάθημαι, adſideo, inter alios ſedeo.

Παριζκάπτω, devoro.

Παριζκειμαι, interjectus ſeu interpoſitus ſum, interjacco.

Παριζκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παριζκελεύεσθαί τινί τι, Lyſ.

Παριζκιφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ſiccior.

Παριζκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & devergo, in latus inclino ſeu declino. Hinc

Παριζκλισις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παριζκόπτω, intercipio, Suic.

Παριζκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (teſt, cum in Scena fit, quod actores dicunt, *Ern.*) Ἔτδεν ἐγίγνετο παριζκύκλημα τῶν δράματος, Heliod. lib. 7.

Παριζχείρω, ῶ, adgredior, ſed ferè leniter, ut blanda oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, ſed eodem modo; (2) poſt alium aggredior. Hinc

Παριζχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio rei, imprimis levis, blanda.

Παριζχέω, adfundo.

Παριζχρίω, ῶ, depingo, coloro.

Παρίζχυμα, ατος, τὸ, propria cujuſque viſceris ſubſtantia. A παριζχύω.

Παριζχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio, adfuſio. Παρίζχυσις ἐντερικὸς, *Aret.* A

Παριζχύω, ſuperaffundo.

Παριδίδω, *tradebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Παριδόθω, a. 1. ind. paſſ. v. παραδίδωμι.

Παρεδρῶ, fut. ήσω, adſideo; (2) adſiduus ſum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδρήσω, adſideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, adſociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδριάω, adſideo; παρεδριόων, part. pro παρεδριάων, παρεδρίων.

Πάρεδρος, ου, ὁ ἡ ἡ, adſeſſor, adſidens; (2) conſors imperii, templi, aræ, &c. Βελλῆς ἐν Ῥαδαμανθύος ἦν πάλαι ἔχε Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, Pind. Olymp. 2. Ab ἕδρα.

Παρίδωκας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παρίζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. παρέζομαι, adſideo, juxta ſeu a latere ſedeo. Ἧσιν δὲ Ζεὺς γε παρίζετο, Il. 1, 557.

Παρεθέμην, a. 2. ind. med. v. παραθήσω.

Παρέθη, *labefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro παρείθη, a παρίημι.

Παρέθηκεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν

Παρέθης, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. παρατίθημι.

Παρέθρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθέρισαν, a παραθρίζω.

Πάρει, *adeſt*, 2. ſ. præſ. imper. verbi πάρειμι, vel *accedebat*, 3. ſ. imp. v. πάρειμι.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; παρειαὶ, genæ.

Παρείας, ου, ὁ, ſerpens quidam. A παρειά.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεῖντο, a παρίημι.

Παρέδεν, neglexi; παρίδων, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. εἶδω.

Παρέθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεικάζω, f. άσω, adſimilo, ſimilem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.

Παρείκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. παρίημι.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ, Plato.

Παρέλετο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi παρωσαρέω pro παρέλω.

Παρελήφαλε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a παραλαμβάνω.

Παρελίτλω, implico, infero.

Παρείμαι, parf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεμβος, *remiſſus*, part. perf. paſſ.

Πάρεμι, fut. ἔσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum; παρεῖναι, adeſſe, præſto fuiſſe. Ἡμῖν παρέσονζ ἱππῆς Xen. Cyr. 2, 1.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παρίεναι, prodire. part. παριὰν, progreſſus. Παριὰν εἰς ἐκκλησίαν, Plut. δεκόμβοι, Dem. Ἐπὶ τὸ δεξιὸν παρῇ, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖσαι, præſ. inf. act. v. πάρειμι.

Παρεπεῖν, monere. part. παρεπὼν, hortatus. Παρεπὼν ἀλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Il. 6, 337.

Παρείπη, 3. ſ. aor. 1. conj. v. παρίπω.

Παρερύομαι, vel παρρύομαι, diſtrahor, pervertor.

Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. v. παρίημι.

Παρεισέγω, f. ξω, inſinuo, clam introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco. Τὸν Ὄθωνα παρεισῆγεν, Plut. Οἵτινες παρεισέξεσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1.

Παρεῖσαι, 2. ſ. perf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισακτος, ου, ὁ ἡ ἡ, irreptitius, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus. A παρεισάγω.

Παρεισβάλλω, latenter invado, clam adgredior; (2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio. Ex παρὰ, εἰς, & γράφω, ſeu γραφή.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios introrecipio ſeu admitto.

Παρείσδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. A

Παρεισδύω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam introëo & me inſinuo. Παρεισεδύσαν γὰρ τινες ἄνθρωποι, Judæ 4. Πλῆθος ἓξ ταῖς αὐλαῖς ζενοχαράγματα, παρεισδῦναι ζπεδάζοντες, Herodian. lib. 7. Ἐκεῖνον ἂν ἐξέλαλον εἰ παρεισεδύσαλο.

Παρεισειμι, idem.

Παρεισέρχομαι, ſubingredior, irrepo, irrependo ingredior, intervenio, *item* ingredior. Νόμος ἵνα παρεισῆλθεν, Rom. 5, 20.

Παρείσθε, 3. ſ. perf. imper. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, inſero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυλίω, ῶ, f. ίσω, attexo, annecto, inſero, ſæpe idem inculco, v. εἰσκ.

Παριῖσο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo, ſ. inſero, quod proprie ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπλω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; παρεισέπεσεν, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapſus. Ἐις τὴν Βαζυλωνίαν παρεισπεσὼν, Plut.

Παρεισποιέω, una, (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρεισύκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. v. παρίημι.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. παρεισήνεγκα; aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο ἦ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2. Pet. 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δραμεῖν ἀρχὴν ἄλλα (λόγα) παρεισφέρουσα, inferens, Heliod.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me; παρεισφθαρεὶς, inſinuatus, aor. 1. part. paſſ.

Παριῦχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a παρίχω.

Παρὲκ, *& ſequente vocali* παριὲξ, *Præp.* extra, foris, præter, ſeorſum, ſine, clam.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.

Παρεκάλεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. παρακαλέω.

Παρεκάλουν, impert. ind. act. pro παρεκάλεσεν.

Παρεκδύνουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν a

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, tranſgredior, unde & violo. &c. 2. παρεξέβλω, part. παρεκβάς, digreſſus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, Plut. τὰ πάτρια, Ariſtot. Ἀπό τινος, Polyb. Καὶ μή τι παρεκβαίνοι δικαίε, Heliod. Ἔρ. 224.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſumo.

Παρέκβασις, εως, ἡ, tranſgreſſus, exceſſus; (2) digreſſio a propoſito. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικὸς, ἡ, όν, digreſſorius. Ab eod.

Παρεκβατικῶς, *Adv.* per digreſſionem.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado ſc. Hiſtoricis, Grammaticis, &c. A

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus. αἱ παρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca ſcriptoris ſelecta, ſc. conſtans excerptis. Ab ἐκβάλλω. Hinc

Παρεκβολικὸς, ἡ, όν, excerpendi ſ. commentarics in poëtas ſcribendi ſtudioſus, peritus; τὸ παρεκβολικὸν ſtudium tale ipſum.

Παρεκδέχομαι, ſecius, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel δυμι, clam evado.

Παρέκθεσις, ἡ, vox metrica; ἔκθεσις & παρέκθεσις, quæ eſt ἔκθεσις, adjuncta alteri.

Παρεκελεύσω, 3. ſ. imperf. ind. med. v. παρακελεύω.

Παρεκθέω, fut. θεύσομαι, præternavigo, prætervehor.

Παρεκκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; παρεκκλίνας, a. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλίγω, ſublego, furor, *Ern.* Παρεκλίγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*

Παρεκλείπω, deficio, R.

Παρεκλήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρεκαλέθη, a παρακαλέω.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo, tranſmitto. Παρεξενεύσατ' ἰρυθρὸς, Apoll.

Παρεκπίπλω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπροφεύγω, effugio.

Παρεκπυρέομαι, οῦμαι; παρεκπυροῦσθαι, interim igneſcere.

Παρεκρίθησαν,

Digitized by Google

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. v. παρακρίνω.

Παρεκρύστω, 2. s. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro παρεκρύσασο, a παρακρύω.

Παρέκλαμα, ατος, τὸ, immodica extensio. A παρεκτείνω.

Παρεκλανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρέκλασις, εως, ἡ, extensio; (2) Fig. gram. qua vox aliqua interjecta syllaba extenditur; (3) productio, v. c. syllabæ. A

Παρεκτείνω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρελελίω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρικτελέσειέ τι δαίμων, Mosch. 4. ult.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικὸς, ἡ, όν, libenter suppeditans, promptus ad suppeditandum. A παρέχω.

Παρέκτοπος, ος, ὁ ἡ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinsecus, extrinsecus, extra, præter, præterquam.

Παρελκέπω, averto, abduco, diverto, seduco; παρελκέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρικλρέπτοντες ὄχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρελκρίχω, prætercurro, prætervehor.

Παρικλρίδω, attritu elido.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκκέπω.

Παρίκυψαν, 3. pl. a 1. ind. act. v. παρακύπτω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo, Gl. V. παρεκφαίνειν, elucescere.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πίρα τῦ μέτρε παρεκφέρεδζ, Luc.

Παρεκχέομαι, (& παρεκχύομαι) juxta & prope effundor, ut flumen prope urbem effusum in mare; (2) exæstuo.

Παρεκχυσις, εως, ἡ, suffusio humorum inter cutem.

Παρέλαβες, 2. s. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύω, præterveho, obequito, Gl. Vet. aor. 1. παρέλασε, prætervectus est. Ἐναντίω, δύ' ἅρματε——ἂν παρελασείτην, Arist. Av. 1134. Ἐπὶ δ' ἅπαντας παρέλασε, Xen. τριχῖνα δέ τοι παρελαύω, Hesiod. Scut. Herc. 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελέξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.

Παρελθόσεαι, 2. sing. f. 1. ind med. *Ion.* pro παρελθόση, a παρέρχομαι. Ὄν παρελθόσαι, δδί με πείσεις, Hom. Il. 1, 132.

Παρελευσις, ἡ, transitus.

Παρελθόσιν, *præteribunt*, 3. pl. f. ejusd.

Παρελθεῖν, *præterisse*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. sing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρέλθωσιν, *præterierunt*, 3. pl. a. 2. conj.

Παρέλκοντας, acc. pl. præs. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκόντως, *Adv.* de supervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρέλκω.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυσὴς, ὁ, ὁ, procrastinator, Gl. Vet. παρελκύσης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρέλκύω, fut. ύσω, protraho, prorogo.

Παρέλκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) supervacaneus sum, abundo, vaco. Παρέλκει (λέθη) πρᾶγμά τ' ὀρθὴν ὁδὸν γ' ἰέναι ῥοιῶν, Pind. Ol. 7, 84.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, prætermissio.

Παρελογίσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto. interjicio, intercalo, Gl. V. Αἰχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, Dem.

Παρεμβατικῶς, per parenthesin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immissio, Gl. V. phalanx, castrum, castra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, όν, castrensis, Gl. V.

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media spatia inculco. Ὀνόματα ἡ δημοτικὰ ἡ πλωτικὰ παρεμπεσόντα, Luc.

Παρεμμανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, ceritus, Ph.

Παρεμπίπλω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσόντων. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὴν πολιτείαν ὑπὸ ἀλλοθέρων ἀνθρώπων, Æschin.

Παρεμπλάσαι, vel πλατίλω, obstruo meatus; intego cutem, instauro seu restituo.

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, όν, obstruendi vim habens. A pr.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) insero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiscetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obstaculo sum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo seu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρδυμα, ατος, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario instituitur; (2) lucrum negotiatione ejusmodi adquisitum. A

Παρεμπορδύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία εἰ μὴ ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορδύσαιτο, Luc.

Παρέμπλησις, εως, ἡ, interventus, vel interventientia, interventio; (2) additio consonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel simul ostendo; significo; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, similis sum; juxta appareo, Gl. V. παρεμφαίνω, repræsento, interluceo.

Παρεμφαντικὸς, ἡ, όν, ostensivus. A præc.

Παεῖμφασις, species. Ab eod.

Παρεμφερὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, similis.

Παρεμφέρω, similis sum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρχικῇ μυροβαλάνῳ, Dioscor.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innascor.

Παρενδείκνυμαι, ostento artem, specimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινα γραμμάτων παρενδείκνυσθαι βελόμενος, Plut.

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενέβαλες, 2. s. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρεγγύαω, præcipio, suadeo.

Παρενεῖδα, inspicio, cerno.

Παρενείρω, infibulo; (2) trajicio; (3) insero, interfero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείρων, Plut.

Παρεισθεῖν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθεῖν, a παρέρχομαι.

Παρενθεσις, εως, ἡ, interpositio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. interventus, intercessio, interpositio. A παρεντίθημι.

Παρένθετος, ε, ὁ ἡ ἡ, interpositus, obiter insertus & introductus, spurius, non genuinus.

Παρενθήκη, ης, ἡ, interpositio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρενθυμέομαι, οῦμαι, animum non adverto, neglectim habeo. Ph. παρενθυμᾶδζ, dissimulant. Hinc

Παρενθύμησις, εως, ἡ, dissimulatio, Ph. negligentia.

Παρενθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempestivo affectu.

Παρενιαυτοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἐνιαυτὸς, & φέρω.

Παρενίπω, dico admonendo.

Παρενοπλίζω, armo.

Παρενοχλέω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obstrepo, molestiam exhibeo; παρενοχλοῦμαι, *pass.* molestia mihi exhibetur, controversia mecum est, vexor, affligor. Παρενόχλειν τοῖς ἀπὸ τῦ παρενοχλεῖτο ἡμῖν, Heliod. Hinc

Παρενόχλησις, εως, turbatio, vexatio.

Παρεσαλεύω, concutio; (2) tripudio. Τῶν πεδοῖν ἀδὶ παρισαλεύαν, Arist. Plut. 291.

Παρενσπείρω, interfero, intertexo, obiter addo.

Παρενταξις, εως, ἡ, interpositio, insertio. A παρεντάτλω.

Παρεντείνω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in instrumento musico; (2) intendo v. c. vocem, ut simp.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter insero, interfero, interpono. Ἡ δ' Συγγραφὴ ἡ παρεντίθεδζ ἀγοράσματα εἰδε τῶν ναῦν κελεύει Ζὲ, Dem.

Παρεντράγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχὶα, ας, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Hom. Il. 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hostes, infesto exercitu eo in hostes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conspicuum sit.

Παρεξαλλάτλω, commuto, παρεξηλλαγμένον, part. p. p. insuitatum, insolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; παρεξηυλημένος, extritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, transeo; (2) progredior; (3) in aciem, hostem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι.

Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars navis, quæ est extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hostem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, sophisticus elenchus.

Παρεξελίττω, male f. vitiose, sophistica fallacia arguo.

Παρεξηλλάχεις, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξηλλάκει, a παρεξελαύνω.

Παρεξερῶ, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξετάζω, contendo, comparo.

Παρεξεπίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, οῦμαι, siniſtre & perperam interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξῆκεν, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* & cum ν pro παρεξῆκε, a παρίημι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, serie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præs. inf. act. v. παρίημι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire sino.

Πάρεξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum æger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίσταμαι, de statu suo dimoveo, aor. 2. dimeveor de statu, decedo.

Παρεξισόω, æquo.

Παρέξοδος, ος, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipsum.

Παρέξομεν, 1. pl. f. 1, ind. act. v. παρέχω.

Παρεξελάω, ῶ, expello, quasi fortuito incursu, aut impulsu.

Παρεσσῆσαι, acc. f. præs. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παρῦσαν, a πάρειμι.

Παρεόντας, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεῦσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* & cum ν pro παρῦσι.

Παρέπαινος, ος, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adsalto, juxta salto. Eur.

Παρέπεισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραπείθω.

Παρεπιβοηθέω, opem fero, auxilio venio

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, descriptio; (2) in scena est, cum fit, quod dicunt actores; id sic dictum est, quia in partibus actorum adscriptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum esset, potius igitur, *adscriptio.* Ern.

Παρεπιγράφω, adscribo, v. c. in latere s. margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμαι, ostentandi causa profero; artem ostento, artis specimina edo. Κικέρων δῆλος ἐν ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδείκνυσθαι βελόμενος, Plut. in Compar. vit. Demosth. & Cicer.

Παρεπιδημέω, ῶ, futur. ήσω, peregre advenio, hospes & advena sum.

Digitized by Google

Παρδαλος, ου, ὁ, pardalus, avis cinerei coloris. A παρδαλις.

Παρδαλώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, pantherinus, pantheræ naturam imitans. Ab eod.

Παρδαλωτὸς, ὴ, ὸν, pardalis colorem referens, pantheræ modo varius.

ΠΑΡΔΟΣ, ου, ὁ, Pardus.

Παρίασιν, 3. plur. præſ. ind. *Ion.* & cum ν pro παρεισι, a παρειμι.

Παριάω, ῶ, tranſmitto.

Παριδάλομες, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro παρεβάλομεν, a παραβάλλω.

Παρίζασκε, 3. ſ. imperf. ind. act. v. παραζάσκω.

Παρίζη, 3. ſ. aor. 2. ind. act. verbi παραζαίνω.

Παριζάσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραζιάζω.

Παριζίζω, ſ. ίσω, aliquantulum appropinquo. Παριζίζει ἡ ὁδὸς πρὸς τὴν ϛαυλὴν, Theophr.

Παρίγγραπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, falſo inſcriptus vel adſcriptus, ſubreptitius, vel qui obrepit, Gl. V. adſcriptitius, factitius.

Παρίγγραφος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem. Ὑποβλιμαῖος oppon. τῷ γνήσιος, vid. Plut. de Puer. educ. Ἔνιοι ὑποβλιμαίαν ἢ παρεγγράφος, id. A

Παρεγγράφω, fut. ψω, falſo inſcribo vel adſcribo, ſubdole interſero & interpono; παρεγγεγραμμένος, adſcriptus, p. part. paſſ. Καὶ τούτοις παρεγγραφὰν ἐς ἐξέλειτο, Plut.

Παρεγχείρω, ῶ, & όμαι, ῶμαι, per manus trado; (2) ſignum do; (3) cohortor & adhortor; (4) jubeo, mando, nuncio, indico, impero, denuncio, certiorem facio; (5) occurro, impetum facio. Παρεγχείρων κελευσμὸν ἀλλήλοισι ζὺν πολλῇ βοῇ θεῖν, Eur. Supp. 701. Παρηγχείρα ὁ Κῦρος Σωθῆναι, Ζεὺς Σύμμαχος ἢ ἀγεμών, Xenoph. Cyr. 3, 28.

Παρηγχύη, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatio.

Παρεγχύησις, εως, ἡ, denunciatio. A παρεγχέω.

Πάρεγχυς, *Adv.* propiuſcule, proxime.

Παρηγίνοντο, 3. pl. a. 2. ind. med. v. παραγίνομαι.

Παρεγκάθημαι, adſideo, inter alios ſedeo.

Παρεγκάπλω, devoro.

Παρέγκειμαι, interjectus ſeu interpoſitus ſum, interjacco.

Παρεγκελεύομαι, fut. εύσομαι, obiter hortor. Παρεγκελεύεσθαί τινί τι, Lyſ.

Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum; (2) pars cerebri durior & ſiccior.

Παρεγκλίνω, aliqua ex parte inclino, aliquantum inclino & devergo, in latus inclino ſeu declino. Hinc

Παρέγκλασις, εως, ἡ, deflexio & inclinatio in latus.

Παρεγκόπλω, intercipio, Suic.

Παρεγκύκλημα, ατος, τὸ, circulatio, ambages, (eſt, cum in Scena fit, quod actores dicunt, *Ern.*) Ἔστιν ἐγίγνετο παρεγκύκλημα τῶν δράματος, Heliod. lib. 7.

Παρεγχειρέω, ῶ, adgredior, ſed ferè leniter, ut blanda oratione, item admoveo, adhibeo aliquid, ſed eodem modo; (2) poſt alium aggredior. Hinc

Παρεγχείρησις, εως, ἡ, adgreſſio rei, imprimis levis, blanda.

Παρεγχέω, adfundo.

Παρεγχρόω, ῶ, depingo, coloro.

Παρέγχυμα, ατος, τὸ, propria cujuſque viſceris ſubſtantia. A παρεγχύω.

Παρέγχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio, adfuſio. Παρέγχυσις ἕνυδρος, *Aret.* A

Παρεγχύω, ſuperaffundo.

Παρεδίδε, *tradebat*, 3. ſing. imperf. ind. act.

Παραδόθλω, a. 1. ind. paſſ. v. παραδίδωμι.

Παρεδρῶ, fut. δύσω, adſideo; (2) adſiduus ſum in aliqua re. A πάρεδρος.

Παρεδρίασω, adſideo, Nonn. Ab eod.

Παρεδρία, ας, ἡ, adſeſſio, adſociatio, conjunctio. Ab eod. Hinc

Παρεδρίαθε, adſideo; παρεδρίσων, part. pro παρεδρίασαν, παρεδρεῖν.

Πάρεδρος, ου, ὁ ἡ ὁ, adſeſſor, adſidens; (2) conſors imperii, templi, aræ, &c. Βελλῆς ἐν Ῥαδαμανθύος ὃν πάλαι ἔχει Κρόνος ἑτοῖμον αὐτῷ πάρεδρον, Pind. Olymp. 2. Ab ἕδρα.

Παρέδωκας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι.

Παρέζετο, 3. ſ. imperf. ind. med. v. Παρέζομαι, adſideo, juxta ſeu a latere ſedeo. Ἧσιν γὰρ Ζοὶ ϛ παρέζετο, Il. 1, 557.

Παρεθέμην, a. 2. ind. med. v. παραθήσω.

Παρέθη, *labefactus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro παρεύθη, a παρίημι.

Παρέδυκεν, 3. ſ. a. 1. ind. act. cum ν

Παρέθης, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. παραλήθω.

Παρέθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *per Syncop.* pro παρεθήκαν, a παραβάλλω.

Πάρει, *adeſt*, 3. ſ. præſ. imper. verbi πάρειμι, vel *accedat*, 3. ſ. imp. v. πάρειμι.

Παρειὰ, ᾶς, ἡ, mala, maxilla, gena; (2) παρειαὶ, genæ.

Παρείας, ου, ὁ, ſerpens quidam. A παρειά.

Παρείατο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro παρεῖντο, a παρίημι.

Παρεῖδον, neglexi; παρίδων, part. a. 2. præſ. non habet. Vid. εἶδω.

Παρεῖθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεικάζω, ſ. άσω, adſimilo, ſimilem fingo; (2) comparo. Παρεικάζειν τινί τι.

Παρεικάθω, cedo, concedo. A παρείκω.

Παρείκε, 3. ſing. perf. ind. act. v. παρίημι.

Παρείκω, cedo, concedo, permitto. Οἷσπερ ἂν ὁ θεὸς παρείκῃ, Plato.

Παρέλειτο, 3. ſing. aor. 2. ind. med. verbi παραλείπω pro παρίλω.

Παρειλήφαλε, 2. pl. perf. ind. act. *Att.* pro παραλελήφατε, a παραλαμβάνω.

Παρειλίτλω, implico, interо.

Παρείμαι, parf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρειμένος, *remiſſus*, part. perf. paſſ.

Πάρειμι, fut. ἔσομαι, adſum, præſens ſum, præſto ſum, interſum; (2) adeſſe, præſto fuiſſe. Ἡμῖν παρέσονται ἱππεῖς Xen. Cyr. 2, 1.

Πάρειμι, advenio, prodeo, progredior, inf. παρίναι, prodire. part. παριὼν, progreſſus. Παριὼν εἰς ἐκκλησίαν, Plut. δεκτόμβοι, Dem. Ἐπὶ τὸ λεξιὸν παρῇ, Xen. Cyr. 7, 6.

Παρεῖναι, præſ. inf. act. v. πάρειμι.

Παρεπεῖν, monere. part. παρεπῶν, hortatus. Παρεπῶν' ἁλοχὸν μαλακοῖς ἐπέεσσιν, Il. 6, 337.

Παρείπη, 3. ſ. aor. 1. conj. v. παρίπω.

Παρεπύομαι, vel παρπύομαι, diſtrahor, pervertor.

Παρεῖσα, a. 2. part. act. f. g. v. παρίημι.

Παρεσύγω, f. ξω, inſinuo, clam introduco; (2) induco, adduco, Gl. V. introduco. Τὴν Ὄθωνος παρεισῆγεν, Plut. Οἵτινες παρεισέρχονται οἰρέσεις ἀπωλείας, 2 Pet. 2, 1.

Παρέσασι, 2. ſ. perf. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρείσακτος, ου, ὁ ἡ ὁ, irreptitius, qui ſe clam inſinuavit, advena, adventitius, peregrinus. Gl. V. obinductus. A παρεισάγω.

Παρεισδύλλω, latenter invado, clam adgred.or; (2) immitto.

Παρεισγραφὴ, ῆς, ἡ, falſa inſcriptio. Ex παρὰ, εἰς, & γράφω, ſeu γραφή.

Παρεισδέχομαι, f. δέξομαι, præter alios introrecipio ſeu admitto.

Παρείσδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, introitus. A

Παρεισδύω, vel παρεισδύομαι, irrepo, clam intrеo & me inſinuo. Παρεισεδύσαν γάρ τινες ἄνθρωποι, Judæ 4. Πλῆθος ἀεὶ ταῖς αὐλαῖς ξενοχαρέμβιον, παρεισδῦναι Σπαδάζοντες, Herodian. lib. 7. Ἐκεῖνον ἂν ἐξέλαλον εἰ παρεισεδύσαλο.

Παρείσειμι, idem.

Παρεισέρχομαι, ſubingredior, irrepo, irrependo ingredior, interveniо, *item* ingredior. Νόμος ἵνα παρεισῆλθεν, Rom. 5, 20.

Παρειδον, 3. ſ. perf. imper. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισκομίζω, f. ίσω, clam infero, infero.

Παρεισκρίνω, admiſceo præter rem, inculco.

Παρεισκυλίω, ῶ, f. ήσω, attexo, annecto, infero, ſæpe idem inculco, v. εἰσκ.

Παρεῖσο, 2. ſ. pluſq. ind. paſſ. v. παρίημι.

Παρεισοδεύω, fut. εύσω, obiter ſeu præter alia ingredior & incedo; (2) ingredior.

Παρεισοδιάζω, in carmine obiter admiſceo, ſ. infero, quod proprie ad argumentum non pertinet.

Παρεισπέμπω, clam immitto.

Παρεισπίπλω, irrumpo, hoſtiliter ingredior, ſed inpr. præter opinionem alterius. Unde (2) irrepo, obrepo, me inſinuo. Gl. V. irrepo; παρεισέπεσιν, aor. 2. irruit. part. παρεισπεσὼν, illapſus. Εἰς τὴν Βαζυλωνίαν παρεισπεσὼν, Plut.

Παρεισποιέω, una, (ſc. cum aliis rebus, artibus) tracto, exerceo.

Παρεισπορεύομαι, clam ingredior.

Παρεισρέω, clam vel ſenſim influo, clam ingredior.

Παρεισήκεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. v. παρίημι.

Παρεισφέρω, legem cum lege, rogationem cum rogatione fero, de duabus rebus unam fero ad populum, aor. 1. παρεισήνεγκα; aor. 2. part. παρεισενεγκών. Καὶ αὐτὸ τοῦτο ἵ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2. Pet. 1, 5. Ὥσπερ εἰς ἀνταγώνισμα δραμεῖν ἀρχὴν ἄλλην (λόγῳ) παρεισφέρουσα, inferens, Heliod.

Παρεισφθείρομαι, irrepo, inſinuo me; παρεισφθαρεὶς, inſinuatus, aor. 1. part. paſſ.

Παριῖχεν, 3. ſing. imperf. ind. act. cum ν a παρίχω.

Παρὲκ, & *ſequente vocali* παρὲξ, *Præp.* extra, foris, præter, ſeorſum, ſine, clam.

Παρεκάθιωτο, 3. pl. imperf. ind. med. verbi παρακάθημαι.

Παρεκάλεσι, 3. ſ. a. 1. ind. act. v. παρακαλέω.

Παρεκάλει, imperf. ind. act. pro παρεκάλεσεν.

Παρεκδύνουσιν, 3. pl. præſ. ind. act. cum ν a

Παρεκβαίνω, digredior, abſcedo, excedo, transgredior, unde & violo. aor. 2. παρεξέβην, part. παρεκβάς, digreſſus. Παρεκβαίνειν τὰ νενομισμένα, Plut. τὰ πάτρια, Ariſtot. Δικαίων, Polyb. Καὶ μή τι παρεκβαίνωσι δίκαιον, Heliod. Ἔργ. 224.

Παρεκβάλλω, excerpo, excerptum ac delectum propono, v. c. ad explicandum vel illuſtrandum, explicandum ſumo.

Παρέκβασις εως, ἡ, transgreſſus, exceſſus; (2) digreſſio a propoſito. A παρεκβαίνω.

Παρεκβατικὸς, ὴ, ὸν, digreſſorius. Ab eod.

Παρεκβατικῶς, *Adv.* per digreſſionem.

Παρεκβολεύομαι, idem quod παρεκβάλλω, trado ſc. Hiſtoricis, Grammaticis, &c. A

Παρεκβολὴ, ῆς, ἡ, delectus. αἱ παρεκβολαὶ, excerpta, commentarius in loca ſcriptoris ſelecta, ſc. conſtans excerptis. Ab εκβάλλω. Hinc

Παρεκβολικὸς, ὴ, ὸν, excerpendi ſ. commentarios in poëtas ſcribendi ſtudioſus, peritus; τὸ παρεκβολικὸν ſtudium tale ipſum.

Παρεκδέχομαι, ſecius, male capio, in partem deteriorem accipio.

Παρεκδύω, vel δύμι, clam evado.

Παρέκθεσις, ὴ, vox metrica; ἔκθεσις & παρέκθεσις, quæ eſt ἐκθεσις, adjuncta alteri.

Παρεκελεύσθη, 3. ſ. imperf. ind. med. v. παρακελεύω.

Παρεκθέω, fut. θεύσομαι, præternavigo, prætervehor.

Παρεκκλίνω, paullulum declino; (2) declinare facio, deflecto, Gl. V. evito; παρεκκλίνας, a. 1. part. declinans, deflectens.

Παρεκλέγω, ſublego, furor, *Ern.* Παρεκλέγειν τὰ κοινὰ, *Dem.*

Παρεκλείπω, deficio, R.

Παρεκλήθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. *per Sync.* pro παρεκλήθθη, a παρακαλέω.

Παρεκνέομαι, οῦμαι, prætervehor, prætereo, tranſmitto. Παρεξενεύσαντ' ἰρυθρὴν, Apoll.

Παρεκπέπλω, elabor, furtim me ſubduco.

Παρεκπροφεύγω, effugio.

Παρεκπυρόομαι, οῦμαι; παρεκπυρεῦσθαι, interim igneſcere.

Παρεκρίθησαν,

Digitized by Google

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. v. παρακρίνω.

Παρεκρύφθω, 2. ſ. a. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro παρεκρύσασο, a παρακρύω.

Παρέκλαμα, ατ⊙, τὸ, immodica extenſio. A παρεκλαίνω.

Παρεκλανύω, extendo & produco; (2) in longum extendo & produco.

Παρέκλασις, εως, ἡ, extenſio; (2) Fig. gram. qua vox aliqua interjecta ſyllaba extenditur; (3) productio, v. c. ſyllabæ. A

Παρεκλείνω, extendo, produco; (2) ad comparationem alicujus extendo & produco; (3) ad aliquid exigo.

Παρεκλελέω, ῶ, perficio. Μηδ' ἄλλο παρεκλελέσειέ τι δαίμων, Moſch. 4. ult.

Παρεκτέον, præbendum. A παρέχω.

Παρεκτικός, ἡ, ὸν, libenter ſuppeditans, promptus ad ſuppeditandum. A παρέχω.

Παρέκτοπ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, loco motus, devius, Gl. V.

Παρεκτὸς, *Adv.* foris, forinſecus, extrinſecus, extra, præter, præterquam.

Παρεκτρέπω, averto, abduco, diverto, ſeduco; παρεκτρέπομαι, exorbito. Μαντεύμασιν παρεκτρέποντες ὄχετὸν, Eur. Supp. 1108.

Παρεκτρέχω, prætercurro, prætervehor.

Παρεκτροπὴ, ῆς, ἡ, declinatio; (2) via aberrans a regia, diverticulum. A παρεκτρέπω.

Παρέκυλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. παρακύπλω.

Παρεκφαίνομαι, leviter eluceo, & appareo, Gl. V. παρεκφαίνειν, eluceſcere.

Παρεκφέρομαι, effero, concito. Πέρα τῦ μέτρε παρεκφέρεδζ, Luc.

Παρεκχέομαι, (& παρεκχύομαι) juxta & prope effundor, ut flumen prope urbem effuſum in mare; (2) exæſtuo.

Παρεκχυσις, εως, ἡ, ſuffuſio humorum inter cutem.

Παρέλαβες, 2. ſ. a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω.

Παρελαύνω, præterveho, obequito, Gl. Vet. aor. 1. παρέλασε, prætervectus eſt. Ἐναντίοι, δὺ' ἅρματε——ἂν παρελασαίτην, Ariſt. Av. 1134. Ἐπὶ ϑ' πάντας παρέλασε, Xen. τρυχῖνα δέ τοι παρελαύνω, Heſiod. Scut. Herc. 353.

Παρελέγχω, fut. ξω, arguo, redarguo.

Παρελέξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi παραλέγομαι.

Παρελθόσεα, 2. ſing. f. 1. ind med. *Ion.* pro παρελθόσῃ, a παρέρχομαι. Ὄφρα παρελθόσεα, ἕδέ με πύϑεαι, Hom. Il. 1, 132.

Παρ. λευσις. ἡ, tranſitus.

Παρελθόσυ), *præteribunt*, 3. pl. f. ejuſd.

Παρελθεῖν, *præteriiſſe*, aor. 2. inf. act.

Παρέλθῃ, *præterierit*, 3. ſing. a. 2. conj.

Παρελθόντες, nom. pl. a. 2. part. act.

Παρέλθοσιν, *præterierunt*, 3. pl. a. 2. conj.

Παρέλκοντας, acc. pl. præſ. part. act. verbi παρέλκω.

Παρελκόντως, *Adv.* de ſupervacuo; (2) protrahendo tempus. A παρελκω.

Παρελκυσις, εως, ἡ, protractio, prorogatio, dilatio. A παρελκύω.

Παρελκυσὴς, ὲ, ὁ, procraſtinator, Gl. Vet. παρελκύσης, remorator. Ab eod.

Παρελκύστρια, remoratrix, Gl. V. Ab eod.

Παρέλκύω, fut. ύσω, protraho, prorogo.

Παρελκω, extraho, protraho, prorogo, differo, remoror; (2) ſupervacaneus ſum, abundo, vaco. Παρέλκει (λίϑη) πραγμάτων ὀρϑὴν ἰδόντ γ' ἰξὸς φρενῶν, Pind. Ol. 7, 84.

Παρέλκεψις, εως, ἡ, prætermiſſio.

Παρελογίσατο, 3. ſing. a. 1. ind. med. verbi παραλογίζομαι.

Παρεμβαίνω, progredior, ingredior, invehor.

Παρεμβάλλω, immitto. interjicio, intercalo, Gl. V. Ἀκρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, Dem.

Παρεμβατικῶς, per parentheſin. A παρεμβαίνω.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. ſing. part. perf. act. f. g. verbi παρεμβάλλω.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, immiſſio, Gl. V. phalanx, caſtrum, caſtra. A παρεμβάλλω. Hinc

Παρεμβολικὸς, ἡ, ὸν, caſtrenſis, Gl. V.

Παρεμβολοειδὴς, ὲς, interjectionis formam habens.

Παρεμβύω, obturo, interfarcio, per media ſpatia inculco. Ὀνόματα ϑ' δημοτικὰ ϑ' ἑλληνικὰ παρεμπέσοῦσο, Luc.

Παρεμμανὴς, ἐ⊙, ὁ ϑ' ἡ, ceritus, Ph.

Παρεμπίπλω, intervenio, interlabor, incido, interrepo, obrepo; a. 2. παρενέπεσον, part. παρεμπεσῶν. Παρεμπεσόντων δ' εἰς τὼ πολιτείαν ὡς ἐλευθέρων ἀνθρώπων, Æſchin.

Παρεμπλάσσω, vel πλάτίω, obſtruo meatus; intego cutem, inſtauro ſeu reſtituo.

Παρεμπλαστικὸς, ἡ, ὸν, obſtruendi vim habens. A pr.

Παρεμπλέκω, f. ξω, interplico, implico; (2) inſero, inculco. Hinc

Παρεμπλοκὴ, ῆς, ἡ, interjectus; (2) inculcatio, cum res obiter admiſcetur.

Παρεμποδίζω, fut. ίσω, pedes implico, impedimento & obſtaculo ſum.

Παρεμπολάω, ῶ, emo ſeu comparo, quæ revendam.

Παρεμπόρδυμα, ατ⊙, τὸ, negotiatio aliqua rei, quæ primario inſtituitur; (2) lucrum negotiatione ejuſmodi adquiſitum. A

Παρεμπορδύομαι, obiter tracto vel negotior. Ἡ ἱστορία τὶ μὴν ἄλλως τὸ τερπνὸν παρεμπορδύσαιτο, Luc.

Παρεμπτωσις, εως, ἡ, interventus, vel intervenientia, interventio; (2) additio conſonantis in medio.

Παρεμφαίνω, præterea vel ſimul oſtendo; ſignifico; (2) declaro, explano; παρεμφαίνομαι, refero, ſimilis ſum; juxta appareo, Gl. V. παρεμφαίνω, repræſento, interluceo.

Παρεμφαντικὸς, ἡ, ὸν, oſtenſivus. A præc.

Παρέμφασις, ſpecies. Ab eod.

Παρεμφερὴς, ἐ⊙, ὁ ϑ' ἡ, ſimilis.

Παρεμφέρω, ſimilis ſum, refero. Παρεμφέρων τῇ Ἀρχεσίλῃ μυροβαλάνῳ, Dioſc.

Παρεμφύομαι, juxta vel præter innaſcor.

Παρενδείκνυμαι, oſtento artem, ſpecimen artis edo. Ἐμπειρίαν τινα γραμμάτων παρενδείκνυδζ βολόμ⊙, Plut.

Παρενδύω, leniter, paulatim, clam introeo.

Παρενίβαλες, 2. ſ. a. 2. ind. act. v. παρεμβάλλω.

Παρεγχύσαι, præcipio, ſuadeo.

Παρενεῖδα, inſpicio, cerno.

Παρενείρω, inſibulo; (2) trajicio; (3) inſero, interſero, interjicio. Εἰς πάντα παρενείρων, Plut.

Παρεσθεν, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro παρελθέν, a παρέρχομαι.

Παρεσθεσις, εως, ἡ, interpoſitio, interjectio; (2) nomen figuræ grammaticæ; (3) figura rhetorica. Gl. Vet. interventus, interceſſio, interpoſitio. A παρεντίθημι.

Παρέσθετ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, interpoſitus, obiter inſertus & introductus, ſpurius, non genuinus.

Παρεσθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, interjectio, intercalatio. Ab eod.

Παρεσθυμέομαι, ῦμαι, animum non adverto, neglectim habeo. Ph. παρεσθυμεῖ⊙, diſſimulant. Hinc

Παρεσθύμησὲς, εως, ἡ, diſſimulatio, Ph. negligentia.

Παρενθυρσος, ὁ, tumor orationis, ex intempeſtivo affectu.

Παρεσταυτοφόρ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, alternis annis fructum ferens. Ex ἑαυτὸς, & φέρω.

Παρεστέπω, dico admonendo.

Παρεσπλίζω, armo.

Παρεσχλίω, ῶ, fut. ήσω, turbo, obſtrepo, moleſtiam exhibeo; παρεσχλῦμαι, *paſſ.* moleſtia mihi exhibetur, controverſia mecum eſt, vexor, affligor. Παρεσχλεῖν τοῖς ἀπ' ἐκ παρεσχλεῖτο ἡμῖν, Heliod. Hinc

Παρεσχλησις, εως, turbatio, vexatio.

Παρεσσαλῶ, concutio; (2) tripudio. Τοῖν ποδοῖν ἀδὶ παρεσσαλῶν, Ariſt. Plut. 291.

Παρεσσπείρω, interſero, intertexo, obiter addo.

Παρεστάξις, εως, ἡ, interpoſitio, inſertio. A παρεστάτω.

Παρεστένω, juxta tendo, i. e. chordas alias addo prioribus in inſtrumento muſico; (2) intendo v. c. vocem, ut ſimp.

Παρεντίθημι, & παρεντίθεμαι, obiter inſero, interſero, interpono. Ἡ ϑ' ζυγραφὴ ϑ' παρεντίθεδζ ἀγορασματα εἰδε τὼ ναῦ κελεύει ζὲ, Dem.

Παρεντρώγω, in os ingero, devoro, deglutio.

Παρεντυχία, ας, interventus. A παρεντυγχάνω, *intervenio.*

Παρὲξ, extra, foris. Παρὲξ Ἀχιλῆα, clam Achille, Hom. Il. 24, 434.

Παρεξάγω, duco exercitum in hoſtes, infeſto exercitu eo in hoſtes.

Παρεξαίρω, attollo, ut conſpicuum ſit.

Παρεξαλλάτίω, commuto, παρεξηλλαγμένος, part. p. p. inuſitatum, inſolens, novum.

Παρεξαμείβω, prætereo, prætervehor.

Παρεξαυλέω, ῶ, q. d. extibio; παρεξηυλημμέν⊙, extritam tibiæ lingulam habens; mutus.

Παρέξειμι, prætereo, tranſeo; (2) progredior; (3) in aciem, hoſtem progredior.

Παρέξειν, f. 1. inf. act. v. παρέχω.

Παρεξειπεῖν, præter rem & verum loqui. Opt. παρεξείποιμι.

Παρεξεισία, ας, ἡ, pars navis, quæ eſt extra remorum ordines.

Παρεξελαύνω, ultra progredior, prætereo; (2) in aciem, hoſtem progredior, impetum facio.

Παρεξέλεγχος, ὁ, ſophiſticus elenchus.

Παρεξελίγχω, male ſ. vitioſe, ſophiſtica fallacia arguo.

Παρεξελήλακεν, 3. ſing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro παρεξηλάκει, a παρεξελαύνω.

Παρεξερία, præter verum loquor.

Παρεξέρχομαι, prætereo, egredior.

Παρεξερίζω, contendo, comparo.

Παρεξεπίσκω, male excogito.

Παρεξηγέομαι, ῦμαι, ſiniſtre & perperam interpretor. Hinc

Παρεξήγησις, εως, ἡ, obliqua & prava interpretatio.

Παρεξῆσιν, 3. ſing. perf. ind. med. *Ion.* & cum ν pro παρεξῆσι, a παρίεμι.

Παρεξῆκα, aor. 1. ind. act. v. παρεξίημι.

Παρεξῆς, *Adv.* ordine, ſerie perpetua; (2) gradatim, deinceps.

Παρεξιέναι, præſ. inf. act. v. παρέξειμι.

Παρεξίημι, prætermitto, præterire ſino.

Παρέξις, εως, ἡ, exhibitio, porrectio, quum ſæger medico exhibet ad exactam morborum explorationem. A παρέχω.

Παρεξίσημι, de ſtatu ſuo dimoveo, aor. 2. dimoveor de ſtatu, decedo.

Παρεξίσω, æquo.

Παρέξω⊙, ε, ὁ, deflexus, apparatus ad iter faciendum, iter ipſum.

Παρέξομεν, 1. pl. f. 1, ind. act. v. παρέχω.

Παρεξωθέω, ῶ, expello, quaſi fortuito incurſu, aut impulſu.

Παρεσσαν, acc. ſ. præſ. part. f. g. *Dor.* & *Ion.* pro παρεῦσαν, a πάρειμι.

Παρέντας, acc. plur. part. pr. m. g. *Ion.* pro παρόντας.

Παρεῦσιν, dat. pl. pr. part. *Ion.* & cum ν pro παρῦσι.

Παρέπαίν⊙, ε, ὁ, laudatio, quæ obiter fit.

Παρεπάλλομαι, *Ion.* pro παρεφάλλομαι, adſalto, juxta ſalto. Eur.

Παρέπεισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi παραπείθω.

Παρεπιεικνία, opem fero, auxilio venio

Παρεπιγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcriptio; (2) in ſcena eſt, cum fit, quod dicunt actores; id ſic dictum eſt, quia in partibus actorum adſcr ptum erat, ab auctore fabulæ, quid agendum eſſet, potius igitur, *adſcriptio.* Ern.

Παρεπιγράφω, adſcribo, v. c. in latere ſ. margine, quid fiat, vel fieri debeat, &c. vel aliud quodcunque.

Παρεπιδείκνυμι, oſtentandi cauſa profero; artem oſtento, artis ſpecimina edo. Κικέρων δῆλός ἐϛι ἐμπειρίαν τινὰ γραμμάτων παρεπιδεικνυϑαι βολόμενος, Plut. in Compar. vit. Demoſth. & Cicer.

Παρεπιδημέω, ῶ, futur. ήσω, peregre advenio, hoſpes & advena ſum.

Digitized by Google

Παριπιδημία, ας, ἡ, peregrinatio. A
Παριπίδημος, ε, ὁ ᾗ ἡ, peregre adveniens, peregrinus.
Παριπικουρος, auxilior.
Παριπίκρανας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi παραπικραίνω.
Παριπινόεω, excogito.
Παριπισέω, a latere adspiro, seu leviter adspiro.
Παριπιπορεύομαι, iter facio aliquo.
Παριπισκοπέω, fut. ήσω, seorsim pensito seu considero, vel obiter considero; denique, considero, cui am habeo simpliciter.
Παριπισπάομαι, adsumo, adsciscо.
Παριπιστρέφω, futur. ψω, paullam converto, leviter flecto; παριπιστρέφομαι, identidem converior & respecto; παριπιστράφη, respectavit. Hinc
Παριπιστροφή, ῆς, ἡ, conversio in latus.
Παριπιφερω, adhero.
Παριπτύσσω, leviter attingo.
Παρέπλαξε, aor. 1. ind. *Dor.* pro παρεπλήξε, a παραπλήττω.
Παρέπομαι, consequor, adsector, subsequor. Παρίποντο αὐτῷ τρεῖς ἑκατέρωθεν τῷ ἅρματος αὐτῦ, Xen. Cyr. 8, 23. Ex παρὰ, & ἕπομαι, *sequor*. Τοῖς ἡρῶσι παρέπεται πολλάκις ἡ φῦσαν ἐκκρίνειν, Aristot. in Probl.
Παρέπτη, 3. s. aor. 2. ind. act. v. παρίπτημι.
Παρεργάτης, ε, ὁ, artifex.
Πάρεργον, ε, τὸ, appendix, accessio, Gl. V. extraordinarium. Τόδε ὂν τηλικοῦτον εἶχε πάρεργον, ὅτι τῇ Γράικε κάσει ζωώτησε, Appian. B. Civil. 1, A
Παρεργος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens.
Παρέργως, *Adv.* obiter, perfunctorie.
Πάρερμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimen & firmamentum, Suic.
Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala seu perversa interpretatio. A
Παρερμηνεύω, male & perverse interpretor.
Παρερπύζω, obrepo, clam irrepo. Πρῶτος Νικηλείδης ὁ γλάμαν παρέρπυσεν, Aristt. Conc. 398.
Παρέρπω, clam transeo; (2) dolose subeo; (3) per insidias, vel ex insidiis adgredior.
Παρέρρυδε, 3. sing. perfect. ind. act. verbi παραρρέω.
Παρερχομαι, prætereo, transeo, transgredior; (2) aditum ad aliquem accipio; (3) prodire ad dicendum; (4) ingredior; (5) ignosco, lateo aliquem; (6) pereo, ut παροιχομαι; παρελήλυθως, præteritus, transactus, Gl. V. perf. part. παρελθεῖν, præterire, præterisse, aor. 2. παρελθών, progressus. Τάχα γὰρ Ζεὺς παρέρχεται, ὡς ὄναρ, ἦλθε, Theoc. 27, 8.
Παριστημειοτάμεθα, *annotavimus*, 1. pl. aor. 1. ind. med. v. παρασημειόομαι.
Πάρεσις, εως, ἡ, prætermissio, remissio, Gl. V. languor; item deliquium animi, λειποθυμία. Medicis eadem quæ παρύλυσις. A παρίημαι.
Παριδώω, adedo, rodo; (2) simul, eodem tempore, subinde edo.
Παρεσιάπας, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρεσιάπαες, a παρασιαπάω.
Παρεσκυάδατο, 3. pl. pluq. ind. pass. *Ion.* pro παρεσκυασμένοι ἦσαν, a παρασκυάζω.
Παρισκυάζετο, 3. sing. imp. ind. pass.
Παρισκυάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Παρεσκυασμένως, *Adv.* præparato. A παρασκυάζω.
Παρίσπαρμαι, perf. ind. pass. v. παραστπείρω.
Παρίσῃ, 2. sing. fut. 1. ind. *Poët.* pro παρέσῃ, a πάρειμι.
Παρισάμψ, præs. inf. act. *Ion.* pro παρισάναι, a παρίστημι.
Παρέσαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *per Syncop.* pro παρέστησαν.
Παρέσχε, *adstitit*, 3. sing. aor. 2. ind. act.
Παρεσχήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med.
Πάρεσιν, 3. sing. pr. ind. cum ν a πάρειμι.
Παρέστως, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui ad focum stat vel fit. Παρεστίους Σπάρτης λοιδὰς, Sophoc. Electr. 272. Ex ἑστία.
Παρεστῶτας, acc. pl. perf. part. act. *per Syncop.* pro παρεστηκότας, a παρίστημι.
Παρέσχεθε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi παρεχέθω, Hes. 103.
Παρέσχον, a. 2. ind. act. v. παρέχω.
Παρετάξατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. verbi παρατάσσομαι.
Παρετειναε, 2. sing. aor. 1. indic. act. verbi παρατείνω.
Παρετέος, prætermittendus, silendus. A παρίημι.
Παρέτητυμος, ον, verus.
Παρετοιμασία, ας, ἡ, paratio, Gl. Vet. A παρετοιμάζω.
Πάρετος, ε, ὁ ᾗ ἡ, solutus, luxatus, languidus. Διαλελυμένοι, πάρετοι, ὠχροὶ, *Aret.* A παρίημι.
Παρέτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν a παρατρέπω.
Παρέτρισσα, aor. 1. ind. act. *Poët.* pro παρέτρεσα, a παρατρέω.
Παρετυμολογέω, ῶ, verbi originem duco ab aliquo; *pass.* originem habeo ab, &c.
Παρθυδιάζομαι, sereno cœlo fruor, tranquille vivo.
Παρθυδεκιμάω, ῶ, fut. ήσω, fama & celebritate præsto alicui; παρθυδοκιμέομαι, celebritate vigeo, reprobor. Παρθυδεκιμεῖ τῷ ἀκρίσιαν πρὸ ἔργων ἡ τ' ὑποβίστας καιροτιμία.
Παρθυμηρέω, ῶ, supero & successu & rebus secundis, vinco alium gratia & auctoritate.
Παρθυμάω, a recta via seu recto cursu averto vel depello.
Παρθυθὺς, *Adv.* statim, protinus.
Παρθυκηλέω, ῶ, fut. ήσω, mulceo, permulceo, delenio. Παρθυκηλῇ λόγοις, Eur. Her. fur. 99.
Παριυλαξέομαι, timore aliquo teneor, subtimeo, vereor timeo, simp.
Παρθυμαρέω, negligo, facile transmitto, contemno; unde aor. 1. παρημαρησαν, contempserunt, neglexerunt, Hes. Ex παρὰ, & εὐμαρὴς, *facilis*.
Παρεωζομαι, juxta cubo. Δμωῆσιν ἧ γυναικὶ παρεωδζεσθαι βιαίως, Odyss. 22, 37.
Παριυκάομαι, idem.
Παρειναῖος, α, ον, cubatorius, quo in lecto utimur. Ab ειυνή.
Παρόρισις, εως, ἡ, commentum, prætextus, Demosth. pro Cor. Gl. Vet. παρθυρίσεις, *offuciæ*. A παρθυρίσκω.
Παρόρημα, ατος, τὸ, commentum, inventum, adinventio; (2) cavillatio, qua pactum aliquod eluditur. Ab eod.
Παρευρημέως, perite, celeriter, ex tempore.
Παρθυρίσκω, reperio, excogito, comminiscor; παρθυρων, commentus, aor. 2.
Παρόσας, gen. sing. part. præs. f. g. *Dor.* pro παρούσης, a πάρειμι.
Παρθυτακέω, ῶ, fut. ήσω, custodiarum vices obeo, stationes obeo, diligentia in re aliqua utor.
Παριυτρεπίζω, f. ίσω, apparo, curo. Παρευτρεπίζετε τὸνδυ μολόντες, Eur. Iph. in Taur. 727. Παρευτρέπισα δ' ἐδὲν ἄλλο, πλὴν πυρὸν Κύκλωπος ὀψιν, id. Cyc. 586.
Παριφάπομαι, leviter attingo, stringo.
Παριφιδρόω, f. δύσω, sum in statione ad aliquem protegendum; additus sum alicui defendendi causa. Τοῖς σιτολεγοῦσιν παριφίδρυε, Polyb.
Παρεφθαιμίνας, cum levi corruptione. A παραφθείρω.
Παρεχάλκευσα, aor. 1. ind. act. verbi παραχαλκεύω.
Παρεχίμψ, præs. inf. act. *Ion.* pro παρίχειν.
Παρίχουσι, 3. pl. pr. *Dor.* pro παρέχουσι.
Παρεχη, 2. sing. præs. imper. *Ion.* & *Att.* pro παρέχετο.
Παρίχω, f. ξω, p. παρέχηκα, & παρεχόμαι, *in med.* adhibeo; (2) tribuo, impertio, largior; (3) exhibeo, præsto, præbeo; unde & de femina copiam sui faciente dicitur; (4) adfero, excito; (5) polliceor. παραχιθήσεται, accommodabitur, Gl. V. præstabitur; fut. 1. pass. παρήχεν, *Imperf.* licet, facultas est, facile est, παραχὸν, cum potestas esset. Ταῦτ' τὸ γ' ἐμὶν σῶμ' αὐτοῖσι παρίχω τύπλειν, Arist. Nub. 440. Πάντες σιωπὴν παρείχοντο, Died. Εἰς Πορφυρίαν αὐτῷ παρεῖχε πράγματα, Arist. Av. 1257. Παράδειγμα μὴ δὴ τοιοῦτος ἑαυτὸν παρείχετο, Xen. Cyr. 8, 12. Κακῶς παρέξω, κ' ὐχὶ προσκινήσομαι. Aristoph. Lysistr. 228. i. e. male præbebo. Odi quæ præbet, quia sit præbere necesse. Ovid. Art. Am. 2, 685.
Παριὼν, *præsens*, præs. part. *Ion.* pro παρών.
Παρῇ, *adsit*, 3. sing. præs. conj.
Παρηβάω, pubertatem transeo, florentes annos egredior; (2) consenesco, & a flore ætatis egressus in senectutem vergo; παρηβηκὼς, ætate progressus, part. perf.
Πάρηβος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui pubertatem excessit; (2) cujus ætas defloruit. Ex ἥβη.
Παρήγειλα, aor. 1. ind. act. v. παραγγέλλω.
Παρηγορίσκεις, 2. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro παρηγόρεες, a
Παρηγορέω, ῶ, f. ήσω, consolor; (2) mitigo, lenio; (3) delecto; (4) hortor; medeor, sano. Πόλιν θυμαλγῆν παρηγορεῖτον, Eur. Ph. 1458. Παρηγορήσεται τοῖσι, *Aret.* Ab ἀγορέω. Hinc
Παρηγόρημα, ατος, τὸ, hortatio, solamen, delinimentum.
Παρηγορία, ας, ἡ, solatium, delinimentum, oblectatio, oblectamentum, Ph. A παρήγορος. Hinc
Παρηγορικὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, consolandi seu leniendi vim habens. Gl. Vet. consolabundus.
Παρηγορικῶς, *Adv.* consolatorie, leniter, molliter.
Παρηγορος, ε, ὁ ᾗ ἡ, hortator, hortatrix; (2) consolator, vel consolatrix. A παρηγορέω.
Παρηδύνω, suave reddo.
Παρηίρθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. παραείρομαι, Hom. Il. 16, 342.
Παρηθέω, ῶ, f. ήσω, transmitto seu transfundo per colum, percolo.
Παρήϊξα, aor. 1. ind. act. v. παραΐσσω.
Παρήϊον, ε, τὸ, gena. A παρειά.
Παρηϊος, α ὁ ᾗ ἡ, maxillaris, ad genas pertinens. Ab eod.
Παρηΐς, ίδος, ἡ, gena. Ab eod.
Παρῆκας, 2. s. a. 1. ind. act. v. παρίημι.
Παρικελάθηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi παρακελεύω.
Παρήκος, ε, ὁ ᾗ ἡ, immoriger, contumax. A παρακούω.
Παρήκω, pertineo; (2) juxta aliquid porrigi & extendi. *Ern.* Καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, Plut. Παρήκε τὸ στρατόπεδον, Herodot. Εἰ τὰ τ' φλεγμασίης παρήκοι, *Aret.*
Παρῆλθοσαν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Boeot.* pro παρῆλθον, a παρέρχομαι.
Παρῆλ, ικος, ὁ ᾗ ἡ, qui præcipiti, seu vergente ætate est, qui e florenti ætate egressus senescit, ætate provectus, vetulus.
Παρήλιος, ε, ὁ, sol geminatus, gemini soles.
Παρηλλαγμένως, *Adv.* more inusitato; (2) aliter, diffimiliter, *cum Dat.*
Πάρημαι, adsideo. Παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9. 311.
Παρημελήκει, 3. sing. pluq. ind. act. *Ion.* pro παρημελήκει, a παραμελέω.
Παρημελημένως, *Adv.* negligenter, contempte. A παραμελέομαι.
Παρῆμην, præs. inf. act. *Ion.* pro παρεῖναι, a πάρειμι.
Παρήμενον, acc. sing. præs. part. med. verbi παραμαι.
Παρημιβδω, f. δσω, diem seu dies juxta quempiam transigo. Ex ἡμέρα.

Παρήνει,

Digitized by Google

Παρήνει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro παρήνεε, a παραινέω.

Παρηορία, ας, ἡ, habena, seu lorum equi, qui παρήορος, vocatur; (2) extremitas, summa pars rei, scribitur & per ω. Ἐν δὲ παρηορίησιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει. Hom. Il. 16, 152.

Παρηόριος, ια, *Ion.* ίη, ιον, superbus, elatus. A

Παρήορος, ε, ὁ ἡ ἡ, equus funalis; (2) prominens ubique, extensus; (3) delirus, demens, stolidus, inhonorus, Æsch. Prom. vinct. 362. Ex ἔειρω, *ligo.*

Παρήπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi παραπάφω.

Παρῆρμένα, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi παραιρέω.

Παρῆρτητο, 3. sing. pluſq. indic. pass. verbi παραρτάω.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. ind. v. πάρειμι.

Παρῆδδυ, 2. sing. aor. 2. ind. med. *Dor.* pro παρῆδθη, a παραιδάνομαι.

Παρήσονται, 3. plur. f. 1. ind. med. verbi παρίημι.

Παρῆτημένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi παραιτέομαι.

Παρηχέω, ῶ, f. ήσω, ſono refero, ſono adſimilis ſum.

Παρήχημα, ατος, τὸ, adnominatio. A præc.

Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio; vocis adſimilatio, alluſio. Ab eod.

Παρηχητικὸς, ἡ, όν, ſimilem ſonum habens, Χῆμα παρηχητικὸν eſt παρήχησις.

Παρθέμενον, a. 2. part. med. n. g. *per Sync. Poët.* pro παραθέμενον, a παρατίθημι.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas, ſtatus, in quo virgines ſunt. A παρθενόω.

Παρθενῖα, τὰ, ſtatus virginitatis. Item carmina virginea, virginalia. Ab eod.

Παρθένειος, ε, ὁ ἡ ἡ, virgineus, virginalis, virginum proprius. A παρθένος.

Παρθένωμα, ατος, τὸ, locus, ubi virgines degunt, conclave virginum; (2) ſtatus virginitatis.

Παρθένωσις, εως, ἡ, ipſa actio in virginitate degendi. A

Παρθενόω, & παρθενώομαι, in virginitate dego, virginitatem cuſtodio; virgineam vitam duco. Θυγάτηρ ἄνανδρος πολλὰ παρθενώσεται, Eur. Hel. 290. A παρθένος.

Παρθενεών, ῶνος, ὁ, conclave virginum; locus in quo adſervantur virgines. Ab eod.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Ab eod.

Παρθήνια, τὰ, virginalia, Gl. V. Ab eod.

Παρθενίας, ε, ὁ, filius natus ex ea, quæ cum duceretur, virgo putabatur, ſed non erat.

Παρθενιηάων, gen. pl. f. g. *Æol.* pro παρθενικῶν, a παρθενικός.

Παρθενικὴ, ῆς, ἡ, virgo. A

Παρθενικὸς, ἡ, όν, virgineus, virginalis.

Παρθένιον, ε, τὸ, matricaria, Mercurialis, parietaria, planta. Ab eod. *Angl.* Feverfew.

Παρθένιος, ια, ιον, virginalis. Κρύψε δὲ παρθενίην ὠδῖνα κόλποις. Pind. Olym. 6. i. e. dolorem quem patiebatur ea, quæ virgo putabatur eſſe.

Παρθενισκάριον, ε, τὸ, virguncula. Gl. Vet. Dim. a παρθένος.

Παρθενογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, a virgine pariente editus. Ex παρθένος, & γίνομαι.

Παρθενοκομία, ας, ἡ, virginum cura. Ex κομέω, *curo.*

Παρθενοκλονία, ας, ἡ, virginis vel virginum occiſio vel immolatio. A

Παρθενοκλόνος, ε, ὁ, virginis aut virginum occiſor. Ex παρθένος, & κλείνω.

Παρθενομήτωρ, ορος, ἡ, virgo-mater. Epith. B. Virginis. Ex παρθένος, & μήτηρ.

Παρθενοπίπτης, ε, ὁ, virginum nimis avidus inſpectator ſeu obſervator; Hom. Il. 11, 385. Ex παρθένος, & ὀπιπεύω.

Παρθένος, ε, ἡ, virgo, puſa, Ph. *Adject.* virgineus, intactus.

Παρθενόσφαγος, ε, ὁ, Hinc dat. plural. παρθενοσφάγοισι ῥείθροις, mactata virgine fluentibus rivis, apud Æſchyl. Ex παρθένος, & σφάπω.

Παρθενῶν, ῶνος, ὁ, conclave virginum. A παρθένος.

Πάρθενος, metri cauſa alicubi pro παρθένος.

Παριαμβίδες, αἱ, modus cithariſticus. A

Παριαμβος, ὁ, pes, idem pyrrichio.

Παριαύοντι, dat. ſ. pr. part. act. v.

Παριαύω, juxta moror ſeu commoror, vel juxta dormio. Τῇ παριαύων Τερπίωνι, Il. 9, 336.

Παριδρύω, juxta colloco ſeu ſtatuo.

Παριδεῖν, negligere. Παριδὼν τὸ αὐτὸ, Ariſt.

Παριέναι, præſ. inf. act. verbi παρίημι.

Παριέρη, ης, ἡ, ſacerdos, fœmina initiatrix, apud Plut.

Παρίεσαν, 3. pl. imperf. ind. verbi παρίημι.

Παρίζω, f. ισω, juxta colloco, adſidere facio, (2) adſideo, juxta ſedeo; παρίζομαι, adſideo. Τηλεμάχῳ ὑ παρ.ζεν, Odyſſ. 4, 311.

Παρίημι, f. ήσω, omitto, prætermitto, Gl. V. ſino; (2) admitto; (3) ſolvo, laxo; (4) permitto, ſino; (5) frango, debilito, *quo ſenſu inpr. frequens eſt in paſſ.* παρειμένος, fractus, debilitatus, *cum Gen.* qui ſe removit ab aliqua re, velut republica; (6) *in med.* ap. Plat. deprecor. παρειμένος, debilitatus, Gl. Vet. Καὶ μὴ παρῇς σαυτὸν βροτοῖς ὄνειδος ἐκκλίψας ἐμέ, ne admittas, Soph. Phil. 959. Τὸ σὸν ὦ Συγάτριον παρῆκας αὐτῇ, tradidiſti, Ariſt. Θεσμ. 572.

Πάριν, idem quod πάρις.

Πάριος, ία, ιον, Parius, qui ex inſula Paro eſt. Πάρος, *Parus*, quæ eſt inſula maris Ægei. Ab eod.

Παριππάζομαι, a latere equito.

Παριππεύω, f. εύσω, præter equito, obequito. Πόντον παριππεύοντες, Eur. Hel. 1381. Τρεῖς δεκάδας δασπλῆτι παριππεύσας ὀπὶ νώτῳ, Nonn. Paraphr. 5, 5.

Παρίππος, ε, ὁ ἡ ἡ, equum adſectans, velocitate equum adſequens.

Παρισάζω, fut. άσω, æquo, adæquo.

Παρίδημια, ίων, τὰ, tonſillæ, glandulæ faucium; (2) tonſillarum inflammationes. Ab ἰδήμες, *fauces.*

Πάρισος, ε, ὁ ἡ ἡ, æqualis, vel compar, ſuppar. Hinc

Παρισόω, ῶ, adæquo, æquale, par ſeu compar reddo, æquiparo. Ἑαυτὸν παρισέμβρυος Δαρείῳ, Herodot.

Παρισάντα, acc. ſ. pr. part. act. v. παρίσημι.

Παρίσαντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ.

Παρίσημι, παριστάω, & παρισάνω, f. σήσω, ſiſto, exhibeo, in medium profero, vel produco; (2) ante oculos pono, demonſtro, doceo; (3) comparo; (4) commoreo, concito, ſtimulo, exhortor; (5) admoneo, ſubjicio, mentem injicio. Ὅπῳ ἔσι μάλιστα ὑμῖν ὑπὲρ ὑμῶν, τοῦτο παρεῖσαι τοὺς Θεοὺς ὑμῖν. Demoſt. pro Coron. *In præt. & aor. 2. paſſive dicitur, ſignificatque* adeſſe, opem ferre, in mentem venire, in animo eſſe, videri, placere, &c. *In med. ferè ſignificat activè, & præterea* ad deditionem compellere, expugnare, ſubigere; (2) confirmare, reficere animum. παρίσαμαι, adſto, advento; παρέστηκα, perfect. adſtiti, Gl. V. aor. 2. παρέστω, adſtiti, a. 1. παρεσησάμην, παρεσήσατο, cepit, ad deditionem compulit. Παρεστήσατε ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, Rom. 6, 13. Πάντες γὰρ παρεστησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, Ib. 14, 10.

Παρισχαίνω, extenuo, extenuatum reddo; παρισχανόμενος, macilenti, extenuati.

Παρισορέω, παρισορῶ, obiter ἰσορῶ, ſciſcitari.

Παρίσχω, juxta habeo ſeu teneo; (2) exhibeo, præbeo, dono.

Παρίσως, *Adv.* æqualiter. A πάρισος.

Παρίσωσις, εως, ἡ, exæquatio; (2) ſtructura orationis ex membris æqualibus. A παρίσόω.

Παριστωτικὸς, ἡ, όν, exæquans; τὸ παρ. eſt παρίσωσις.

Παριτὸς, adeundus. Ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικὼν ἱκέτι μοι παριτί, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis 90. vide Πάριμι.

Παρκαλέλεκλο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Æol.* pro παρακαλελέκλο, a παρακαλαλίζομαι.

Παρκείμβιον, præſ. part. med. n. g. *Æol.* pro παρακείμβιος, a παράκειμαι.

Παρκλίνεσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Æol.* pro παρακλίνεσι, a παρακλίνω.

Παρκλίνω, deflecto, detorqueo. Οἱ λυγρὰ ποιοῦντες Ἄλλῃ παρκλίνεσι δίκας, Heſiod. Ἔργ. 260.

Παρκύπλοισαν, acc. ſing. præſ. part. act. *Æol.* & *Dor.* pro παρακύπλεσαν, a παρακύπλω.

Παρκύπλω, f. ψω, pro παρακύπλω.

Παρμέμβλακα, *curavi*, perf. ind. act. *per Sync. Æol.* pro παραμέμβλακα, ex παραμεμέβλακα, a παραμελέω, *curo.*

Παρμβύω, maneo apud, pro παραμβύω. Οὐκίτι τοι δύναμαι——σεθάδε παρμβύμβν, Il. 15, 400.

Πάρμη, ης, ἡ, parma, ſcuti genus breve Carthaginienſibus, Suid.

Παρμονιάτρος, *per Sync.* pro παραμονιότρος, durabilior. Σὺν Θεῷ γὰρ τοι φυτεύθεις ἄλσος ἀνθρώποισι παρμονιάτρος, Pind. N. 8.

Παρνάσσιος, gen. ſ. *Ion.* & *Poët.* pro Παρνήσιος.

ΠΑΡΝΟΠΕΣ, ων, αἱ, genus locuſtarum.

Παρὸ, *Conj.* propter quod, quoniam, quocirca.

Παροδεύω, prætereo, prætergredior; prætervehor, Ph. Παροδεύειν τὴν πόλιν. A παρόδος. Unde

Παροδικὸς, ἡ, όν tranſitorius, Gl. V.

Παροδικῶς, tranſeundo, Gl. V. A præc.

Παρόδιος, ία, ον, ὁ ἡ ἡ, qui viam reſpicit, viæ propinquus.

Παροδίτης, ε, ὁ, viator, Gl. Vet. profector. Ab eod.

Παροδῖτις, ιδος, ἡ, quæ ad viam eſt, aut in via. A παροδίτης.

Πάροδος, ε, ἡ, via ad locum aliquem ducens, aditus; (2) ipſa actio adeundi, ingreſſus, introitus; (3) tranſitus; tranſitio; (4) proceſſio, in choris eſt proceſſio chori in medium, ſ. in ſcenam.

Πόροδος, ε, ὁ ἡ ἡ, juxta viam ſitus; (2) *Subſt.* ὁ viator, tranſiens. Ex iiſd.

Παροίγω, fut. ξω, parum aperio; adaperio. Τηδὲ παροίξας τὰς θύρας, ἵνα μή μ' ἴδῃ, Ariſt. Pac. 30. πύλας, Eur. I. A. 870.

Παροιδαίνω, intumeſco, tumeo. Ἦν τὸ πῶν παροιδαίνῃ χολῶσα, *Aret.*

Παροιδίσκω, idem, *Aret.*

Παροιθε, vel πάροιθεν, *Præp.* ante, coram; (2) *Adv.* ante, antea. A παρά.

Παροικεσία, ας, ἡ, incolatus. A παροικέω.

Παροικέω, ῶ, juxta habito, adhabito, Gl. V. habito apud, accolo, incola ſum, peregre adveni aliquem in locum habitandi cauſſa. Παροικεῖν τῇ πόλει. Σὺ μὲν παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, Luc. 24, 18. A πάροικος.

Παροίκησις, εως, ἡ, habitatio propinqua; (2) incolatus. A παροικέω.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco, Gloſſ. Vet. inhabitatio, vicinia, incolatus. A πάροικος.

Παροικίζω, f. ίσω, juxta colloco, juxta habitare facio, *inpr.* peregre adductum, παροικισμένος, juxta habens domicilium, perf. part. paſſ.

Παροικοδομέω, juxta ædifico. Παρῳκοδόμησαν ἡμῖν τεῖχος, Thuc. Hinc

Παροικοδόμημα, ατος, τὸ, ædificium alii ædificio adſtructum.

Πάροικος, ε, ὁ ἡ ἡ, accola, incola, colonus, advena, Gl. V.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, Gloſſ. Vet. Ex οἶμος. Hinc

Παροιμιάζομαι, fut. άσομαι, proverbio utor. Παροιμιάζεσθε ἀ Θεὸν, Plato.

Digitized by Google

Παροιμιακὸς, ἡ, ὸν, proverbialis, qui in proverbio est; παροιμιακὸν μέτρον, est Anapæsticum dimetrum, quia in parœmiis quibusdam occurrebat.

Παροιμιακῶς, per proverbium.

Παροιμιογράφος, ου, ὁ ἡ, parœmiarum seu proverbiorum scriptor. Ex γράφω.

Παροιμιολογεῖν, proverbia colligere & interpretari. Ex παροιμία, & λέγω.

Παροιμιώδης, ους, ὁ ἡ, proverbialis. A παροιμία.

Πάροιμος, ου, ὁ ἡ, qui juxta seu prope viam est, vicinus, Hes. Hinc

Παροιμόω, ῶ, a via deflecto, Hes.

Παροινέω, ebrius ago dicove, quæ dedecent, pecco per vinolentiam, debacchor, Gl. Vet. παροινεῖν, debacchari; παροινῆμαι, ut παραφρονημένην γυνὴ, mulier in convivio contumeliam passa; παροινεύμενος, a temulento male acceptus; πεπαροίνηταί σοι, debacchatus es. Ἵνα τί σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, Luc. A πάροινος. Hinc

Παροίνημα, ατος, τὸ, injuria seu contumelia, qua quis ab homine temulento adficitur; (2) is, qui injuria seu contumelia a vinolento adficitur.

Παροινία, ας, ἡ, ebrietas; (2) ex temulentia nascens petulantia & injuria, insania, Gl. V. A πάροινος.

Παροινικὸς, ἡ, όν, temulentus; (2) ad injuriam ex vino proclivis. Ab eod.

Παρόϊνος, ου, ὁ ἡ, vinosus, ebrius, petulans ex temulentia. Ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ἡ, ferox, ad injuriam & contumeliam ex vino proclivis, Gl. V. vinolentus, vinulentus.

Παροινύθμον, acc. sing. præs. part. pass. verbi παροινίομαι.

Παροίνως, temulente, petulanter. A præc.

Παροϊδηθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. v. παραφέρω.

Παροιστράω, sive παροιστρέω, œstro immisso concito; ad furorem redigo; (2) œstro immisso fugor & exagitor, exstimulor.

Παροίτατος, άτη, ατον, primus, antiquissimus, vetustissimus, *Superl.* a πάρος, *ante.*

Παροίτερος, έρα, ον, prior tempore vel loco. Comp. ab eod. Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, Hom. Il. 23, 359.

Παροίχομαι, fut. παροιχήσομαι, prætereo; (2) pereo, morior. præt. part. παρῳχηκὰς, neutr. παρῳχηκὸς, præteritum, Gl. Vet. & pass. παρῳχημένος, præteritum. Ἐν ταῖς παρῳχημέναις γενεαῖς, Act. 14, 16.

Παροιχομένοισιν, dat. plur. part. præs. med. *Ion.* & cum ν pro παροιχομένοις, a παροίχομαι.

Παροιχώκεε, *præterierat*, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro παρῳχήκει. Ab eod.

Παρομαλάζομαι, ingeniculo me, curvatis genibus subsido.

Παρολιγωρέω, ῶ, susque deque habeo, non curo.

Παρολιγωρητέον, contemnendum.

Παρολισθαίνω, vel παρολισθέω, f. ήσω, p. παρολίσθηκα, prolabor, in latus detorqueor; Gl. V. dilabor.

Παρολκὴ, ῆς, ἡ, prorogatio, dilatio, mora. A παρίλκω.

Πάρολκος, ου, ὁ, funis nauticus, quo navis ad terram trahitur, quum remorum amplius nullus usus est. Ab eod.

Παρομαρτέω, ῶ, fut. ήσω, comitor, adsector.

Παρομαρτεῖ πνὶξ γυναικὶ, *Aret.*

Παρομοιάζω, f. άσω, adsimilis sum; (2) adsimilo. Παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, Matt. 23, 27.

Παρομοῖος, *Poët.* pro παρόμοιος.

Πάρομοιος, ου, ὁ ἡ, adsimilis, prope similis. Hinc

Παρομοιόω, ῶ, fut. ώσω, adsimilo, similem reddo.

Παρομοίως, *Adverb.* similiter, non absimili modo.

Παρομοίωσις, εως, ἡ, adsimilatio, figura rhetorica. A παρομοίωμαι.

Παρομολογέω, confiteor.

Παρομολογία, ας, ἡ, confessio; (2) figura rhetorica.

Παρὸν, όντος, τὸ, præsens, quod adest; (2) præsens temporis conditio; (3) absolute, cum facultas sit, cum occasio, s. copia esset. A πάρειμι, unde part. παρών.

Παρονειδίζω, perstringo, reprehendo false.

Παρονομάζω, f. άσω, agnomino, alludo ad nomen. Hinc

Παρονομασία, ας, ἡ, agnominatio; (2) figura rhetorica.

Παροξίζω, f. ίσω, acetum gustu vel odore refero; (2) subacesco.

Παροξῶσαι, a. 1. inf. act. v. παροξυόω.

Παροξυνθείη, 3. s. a. 1. opt. pass.

Παροξυντὴς, ῆ, ὁ, concitator, stimulator, irritator, Gl. V. A παροξύω. Unde

Παροξυντικὸς, ὴ, όν, concitatorius, incitabilis.

Παροξυντικῶς, incitatorie, acriter.

Παροξύω, acerbo, irrito, acuo, exacuo, stimulo, instigo, concito, ad iram concito, ira accendo; (2) acutum tonum in penultimam syllabam colloco. Πατρὸς ἧ μὴ παροξύνῃ φρένα, Eur. Alc. 670. Τέτος ἐπαινῶν παρώξυνε, Xen. Cyr. 6, 12. Παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτῦ, Act. 17, 16.

Παροξυσμὸς, ῦ, ὁ, incitatio, concitatio, exstimulatio, irritatio, exacerbatio; incitamentum, Gl. V. (2) accessio morbi. Ab eodem.

Παροξυτονέω, acutum in penultima pono. A

Παροξύτονος, ου, ὁ ἡ, in penultima syllaba acutum tonum habens. *Vox Grammatica.*

Παροξυτόνως, *Adv.*

Παροπλίζομαι, exarmor, armis denudor.

Παροπλίω, ῶ, f. ήσω, asso.

Παροπλίος, έα, ον, negligendus, despiciendus. A παρόπλομαι.

Παρόπλησις, εως, ἡ, q. d. adassatio, cum quid prunis torretur. A παροπλίω.

Παρόπλομαι, negligenter video, negligo, Gl. V. despicior. Hinc παρόψονται, f. 1. & παρῶπλαι, perfect. part. pass. apud Poll. aor. 1. pass. παρώφθλω, part. παρωφθεὶς, neglectus, fastiditus; παρῳθέντα, neglecta.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, ex negligentia: proprie quem quis perperam videndo commisit. A παροράω.

Παρόρασις, εως, ἡ, adspectus obliquus; (2) contemptus, despicientia. Ab eod. Unde

Παροραστικὸς, ἡ, όν, negligens, incuriosus.

Παροράω, ῶ, limis oculis, transversum intueor; (2) conniventibus oculis prætereo, non animadverto; (3) perperam adspicio seu video; (4) contemno, negligo, prætermitto, non curo, παρορᾶθείς, despectus, Gl. Vet. aor. 1. part. pass. Παρωργίσθης ἧ παρορᾶν πρὸς τὸ Σημεῖον, Xen. Cyr. 7, 1.

Παροργίζω, f. ίσω, ad iram concito; irrito; p. pass. παρώργισμαι. Μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, Ephes. 6, 4. Hinc

Παρόργισμα, ατος, τὸ, concitatio ad iram, vel ira, in quam quis concitatus est.

Παροργισμὸς, ῦ, idem & ab eod.

Παρορεὺς, έως, ὁ ἡ, ad latera montis situs, prope montem situs. Ex παρὰ, & ὄρος.

Παρορία, ας, ἡ, regio montana, s. montibus vicina, R. A πάρορος.

Παρορίζω, f. ίσω, fines meos egredior alienum agrum usurpando, fines meos & limites transilio. Hinc

Παρορισμὸς, ῦ, ὁ, egressio extra fines suos & alieni agri usurpatio.

Παροριστὴς, ῆ, ὁ, qui fines suos egreditur atque alienum agrum usurpat.

Παρορκίω, ῶ, fut. ήσω, contra jusjurandum ago, juramentum violo.

Παρορμάω, incito, concito, stimulo, instigo, hortor, *in med.* irruo. Δεῖ ἄλλως παρορμᾶν ὅπῃ τὰ καλὰ ἧ ἀγαθὰ ἔχει, Xen. Cyr. 8, 4.

Παρορμέω, juxta stationem teneo.

Παρόρμημα, το, incitamentum.

Παρόρμησις, εως, ἡ, incitatio, stimulatio; incitamentum, cohortatio. A παρορμάω.

Παρορμητικὸς, ἡ, όν, incitans, stimulans.

Παρορμητικῶς, cum vi incitandi.

Πάροσις, ιθος, ὁ ἡ, inauspicatus, infaustus.

Παρορύσσω, fodio juxta, circumfodio.

Παρορχέομαι, ῦμαι, præter-salto, perperam salto.

ΠΑΡΟΣ, *Adv.* ante, antea, prius; (2) priusquam, antequam.

Παροτρυντικὸς, ἡ, όν, incitandi vim habens. A

Παροτρύνω, f. υνῶ, acerbo, incito, concito, stimulo, Gl. V. aor. 1. παρῴτρυνα. Οἱ ἧ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, Act. 13, 50.

Παραάτης, ου, ὁ ἡ, aures pendulas habens. Τὸν δ' ὁ γενειήτης δύο μὴν κύνας ἤμισυ πηγὺς, Τρεῖς δὲ παρωτίτας, ἕνα δ' αἰόλον——ἔδωκε, Cal. in Dian. 91.

Παρουλὶς, ίδος, ἡ, inflammatio gingivæ. Ex παρὰ, & οὖλον, *gingiva.*

Πάρυλος, ου, ὁ ἡ, crispus.

Παρυφος, ὁ, custos.

Παρὼσας, acc. plur. part. præs. f. g. verbi πάρειμι, *adsum.*

Παρουσία, ας, ἡ, præsentia; (2) adventus. A πάρειμι.

Παρουσιάζω, præsens sum, appropinquo.

Παρὼσιν, dat. pl. præs. part. cum ν.

Παροχέτευσις, εως, ἡ, derivatio; (2) humoris vacuatio per vicinam partem, in quam derivatur sc. A

Παροχετεύω, per canales alio derivo, perversis & mutatis canalibus duco. Gl. V. derivo. Ταῦτ' ἦν παροχέτευσας εὖ, κοὐδὲν λίαν, Eur. Bac. 479. Παρωχετέυσε ἀπὸ τ' πλευρῆς πύος, *Aret.*

Παροχεύω, alterius feminam præter meam appeto; παροχεύεσθαι, alium marem admittere, furtivam venerem pati. Παροχεύοντας δέ ποτε ἧ τῶν τὰς ἄρρενας ἐχόντων τινες, Arist. Hist. An. 9, 7.

Παροχέω, ῶ, f. ήσω, præterveho, transveho; (2) juxta alterum veho; παροχέομαι, ῦμαι, vehor a latere; in vehiculo vel curru adsideo. Παρῳχεῖτο ἧ αὐτῷ ἡνίοχος μέγας, Xen. Cyr. 8, 23.

Παροχὴ, ῆς, ἡ, præbitio, præstatio, salarium, *pl.* largitio, ut congiarium, &c. A παρέχω.

Παροχλέω, ῶ, fut. ήσω, obturbo, obstrepo, molestiam exhibeo. Ex παρὰ, & ὀχλος.

Παροχλίζω, f. ίσω, vecte transmoveo; (2) transmoveo, transfero.

Πάροχος, ου, ὁ, præbitor (2) qui peregrinis salem & ligna præbebat; (3) qui a latere alicujus vehitur, seu in curru alteri adsidet. A παρέχω, vel παρὰ, & ὄχος.

Παροψάομαι, ῶμαι, præter panem aliquo opsonio vescor. Hinc

Παρόψημα, ατος, τὸ, id, quo præter panem vescimur, opsonium,

Παροψημάτιον, ου, τὸ, idem, Dim. ab eod.

Παροψίδιον, ου, το, opsonium frugale. A

Παροψὶς, ίδος, ἡ, vas, in quo opsonia apponuntur, patina; παροψίδες, lances, Gl. V. Ex παρὰ, & ὄψον.

Παροψονέω, clam opsonia coëmo. Αὐτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ ἧ προῖκα, Arist. Conc. 226. Hinc

Παροψώνημα, ατος, τὸ, opsonium, clam e foro comparatum & coëmptum, & opsonium, cibus delicatior, *simpl.*

Παρπεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *per Sync.* & *Ion.* pro παραπιθεῖν, a παραπείθω.

Παρπεπιθὼν, qui persuasit, induxit, pellexit, pl. παρπεπιθόντες, qui persuaserunt, &c.

Παρποδίζω, ίσω, ὁ ἡ, qui est ante pedes, præsens, imminens. Φύτα παρποδία πετέλων, Pind. N. 9. Ex πῆς.

Παῤῥησία, ας, ἡ, q. d. oratio libera nihil reticens; Ph. licentia, fiducia, confidentia, libertas, copia. Ex πᾶν, & ῥῆσις. Hinc

Παῤῥησιάζομαι, fut. άσομαι, libere & ingenue planeque dico; (2) palam & libere ago, Gl. Vet. fiducialiter ago. Ἐσπλθὼν ἧ εἰς τὴν Συναγωγὴν, ἐπαῤῥησιάζετο, Act. 19, 8. Πὰν ὃ ἁπλῶς, ᾠδὴν ὑποσελαμβάνω, πιπαῤῥησίασμαι, Dem. Phil. 1.

Παῤῥησιαστὴς,

Digitized by Google

Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, qui libere loquitur, aut qui libertatem in loquendo amat, Gl. V. licentiosus. A pr. Hinc

Παῤῥησιαστικὸς, ἡ, όν, idem. Gl. V.

Παῤῥησιαστικῶς, *Adv.* libere loquendo, Gl. V. licenter.

Παρσὰς, adstans, παρσαίη, adstet, apud Hom. pro παρασὰς, παρασαίη, Il. 10, 157, & 20, 121. A παρίστημι.

Παρτιθέτω, 3. s. præs. imper. act. *Æol.* pro παρατιθέτω, a παρατίθημι.

Παρτιθέω, ῶ, unde παρτιθεῖ, apponit, apud Hom. pro παρατιθεῖ, παρατίθησι, Odyss. 1. 192. A verbo inus. παρατιθέω.

Παυγραίνω, leviter humecto.

Παύγρος, ος, ὁ ἡ ὁν, leviter humidus; (2) madens, humidus.

Παρυδάτιος, juxta aquam positus vel natus, aquaticus. Ex παρὰ, & ὕδωρ.

Πάρυδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iisdem.

Παρυπαντάω, occurro.

Παρυπάτη, ης, ἡ, sc. χορδὴ, subprincipalis chorda. A παρύπατος, secundus a summo.

Παρυπομιμνήσκω, commonefacio, *inpr.* per occasionem, subinde in memoriam revoco.

Παρυπόμνησις, εως, ἡ, admonitio, commonefactio. A pr.

Παρυπόστασις, εως, ἡ, subsistentiæ seu substantiæ simulacrum, subsistentiæ adfinitas.

Παρυφαίνω, attexo, p. pass. παρυφασμένος, attextus. Ὑπὸ ᾧ τῇ παρυφασμένῃ ὅπλον πᾶς ὄχλος δεινὸς φαίνοιτ', Xen.

Παρυφαντὸν, intertextum, Gl. V. A præc.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, id quod telæ seu textili attextum est, Gl. Vet. prætexta, præclavium, præclava. A παρυφάω. Hinc

Παρυφὴς, ήεν, ὁ ἡ ὁν, prætextatus.

Πάρυφος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ab eod.

Παρυφίσταμαι, una subsisto vel exsisto, una sum in natura rerum; (2) significor, demonstror, repræsentor.

Παρφάμην, aor. 2. inf. act. *Æol.* pro παραφάναι, a παράφημι, Pind. Ol. 7.

Παρφάμενος, male suadens. A παράφημι.

Παρφασία, ας, ἡ, consilium pro παραφασία, vel παραιφασία, Suic.

Πάρφασις, ασις, ἡ, oratio qua quis decipitur, blandiloquentia, v. παραιφασις, παράφασις. Ἔχθρὰ δ' ἔρα πάρφασις ἣν ἡ πάλαι, Pind. Nem. 8.

Παρφέρομαι, pro παραφέρομαι.

Παρφυλος, *Æol.* pro παράφυλος.

Παρῳδέω, ῶ, f. ήσω, canticum vel carmen ad alterius imitationem compono, parodias scribo. Ex παρὰ, & ᾠδὴ.

Παρῳδὴ, ῆς, ἡ, canticum vel carmen ad alterius similitudinem compositum. Ab ᾠδὴ.

Παρῳδία, ας, ἡ, cum alterius poëtæ versus jocose in aliud argumentum transferuntur.

Παρῳδικὸς, ἡ, όν, per parodiam factus.

Παρῳδὸς, οῦ, ὁ, parodiarum scriptor. Ab eod.

Παρῳθέω idem quod seq.

Παρωθέω, ῶ, f. ώσω, & ωθήσω, expello, ejicio, expello, rejicio, adspernor, negligo; παρωθοῦμαι, exturbo, Gl. V. aor. 1. inf. παρώσασθαι, ejicere. Παρώσας ἡ δάμαρτα ἡ τέκνα, Lyc. 1263. ξένους, Eur. Herac. 238.

Παρωκεάνιος, ον, οι, oceani accolæ.

Παρωκεανίτης, ου, ὁ, maritimus, littoralis; (2) qui est in littore oceani. Hinc

Παρωκεανιτικὸς, ἡ, όν, oceani accola, maritimus.

Παρωκεανῖτις, ιδος, ἡ, ora oceani. Ab eod.

Παρῴκησε, 3. s. a. 1. ind. act. v. παροικέω.

Παρῴκισμαι, perf. ind. pass. v. παροικίζω.

Παρῳκοδόμουν, 3. pl. perf. pass. v. παροικοδομέω.

Παρωλένιος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui ad brachia est, vicinus brachiis & ulnis. Ab ὠλένη.

Παράμαλος, ου, ὁ ἡ ὁν, adæquatus, fere æqualis. Ab ὁμαλὸς.

Παρωμὶς, ίδος, ἡ, superhumerale. Ab ὦμος.

Παρὼν, præsens, Ph. neutr. παρὸν, præsens, instans, Gl. V. A πάρειμι.

Παρωνομασία, ἡ, id quod παρονομασία.

Παρωνυμέω, verbum ex alio duco, s. formo; (2) cognomen do.

Παρωνυμία, ἡ, verbi origo ab alio, v. παράνυμος.

Παρωνυμιάζω, seu παρωνυμίζω, f. σω, denomino, ab verbo alio, ut ξυλεύω a ξύλον. A παρωνυμία.

Παρωνύμιον, ου, τὸ, cognomen, agnomen. A

Παρωνύμιος, ου, ὁ ἡ ὁν, denominatione similis. A παρωνυμία.

Παρώνυμον, ου, ὁ ἡ ὁν, adnomen, prænomen, Ph. Ex παρὰ, & ὄνομα. Unde

Παράνυμος, ου, ὁ ἡ ὁν, denominatitius, denominativus, ab alio denominationem habens. Gl. Vet. παρώνυμα, denominativa, h. e. verba ab alio derivata cum mutatione terminationis aut formæ, ut ἀνδρεῖος est παράνυμον τῆς ἀνδρείας.

Παρωνύμως, *Adv.* denominative.

Παρωνυχία, ας, ἡ, abscessus ad unguis radicem natus, reduvia; (2) nomen herbæ. Ab ὄνυξ.

Παρωνυχὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Πάρωπος, ος, ὁ ἡ ὁν, colorem habens inter cinereum & rufum medium.

Παρωπίς, oculorum minores anguli versus tempora. Ex παρὰ, & ὤψ. Unde

Παρώπιον, ου, τὸ, quod oculis equorum circumponitur, oculare equorum.

Παρωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ex iisd.

Παρῶπλο, 3. s. plusq. ind. pass. v. παρόπλομαι.

Παρωρεία, ας, ἡ, latus montium secundum locum aliquem porrectorum; (2) montana regio. A

Παρώρειος, ος, ὁ ἡ ὁν, ad latera montis situs, vel prope montem situs. Ab ὄρος.

Παρωρείτης, ου, ὁ, latera montis incolens; (2) ad montem positus. A παρώρειος.

Παρορμιμβρώς, iracunde, vehementer. A παρορμαομαι.

Πάρορος, ος, ὁ ἡ ὁν, intempestivus; (2) qui vigorem ætatis amisit. Ex παρὰ, & ὥρα.

Παρορροφὶς, ίδος, ἡ, pars subjecta fastigio, vel adjecta, Poll. ora tecti. Ab ὄροφος.

Παρώτιον, ου, τὸ, ornamentum aurium; (2) alter oculi angulus ad aures spectans. Ex παρὰ, & οὖς, auris. Unde

Παρωτὶς, ίδος, ἡ, tumor glandularum sub auribus; παρωτίδες, strumæ, Gl. Vet.

Παρώτρυνα, aor. 1. ind. act. v. παροτρύνω.

Παρῴχηκα, perf. ind. act. v. παροίχομαι.

Παρωχημένος, scil. χρόνος, & παρῳχηκὼς, præteritum.

Πάρωχρος, ος, subpallidus.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis; (2) quivis, quilibet; (3) totus, universus; (4) *cum additur numeris*, ipse omnino admodum; (5) *dicitur* & de maxima parte, plerique, reliqui omnes; (6) de rebus variis generis; (7) τὸ πᾶν, summa rerum, *philosophis* universum; *interdum Adv.* omni ex parte, omnino; (8) ἐκπαιτὸς, sc. τρόπος, quovis modo; (9) τὰ πάντα dicitur alicui esse, qui ab eo maxime diligitur, amatur; (10) εἰς πάντα, pro πάντως; (11) in. N. T. summus, maximus, πᾶσα χαρὰ summum gaudium. Οἱ δ' ἐπὶ πάντες ἀίεσαν, Hom. Il. 7, 161. Non pauciores quam novem. Δυσκαίδεκα πάντας ἀρίστους, 10, 560. Conf. 18, 470.

Πασᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πασῶν.

Πάσασθαι, aor. 1. infin. med. v. πάομαι.

Πασήγνος, ος, ον, manifestus, clarus.

Πασιμέλησα, ης, ἡ, quæ omnibus curæ est. Ex πᾶς, & μέλω, *curæ est.*

Πασιφανὴς, ὲς, idem quod

Πασιφανὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, omnibus apparens. Ex πᾶς, & φαίνομαι.

Παταλδυτὸς, ἡ, όν, adfixus. A

Παταλεύω, seu παταλεύω, f. εύσω, palum figo, palo figo, adfigo. Θεσῖσιν αὐτὰ πασαλεῦσι πρὸς δόμοις, Eurip. Rhes. 180. Παταλεύσῃ κράτα τριγλύφοις τόδε λέοντος, id. Bac. 1215. A πάταλος.

Παταλίσκος, ου, ὁ, claviculus ligneus, paxillus. Dim. a

Πάταλος, ου, ὁ, clavus ligneus, paxillus, Ph. palus. Ἀπὸ παταλου ἀγκύλα τόξα Ἡμαῖ τῷ ἰλόμῳ, Hom. Il. 5, 209. A πήγνυμι.

Παταμβύοι, nom. plur. aor. 1. part. med. *Poët.* pro πασαμβύοι, a πάομαι. Παταμβύος ἐπίτασις. Theocrit. 15, 90.

Πάταξ, ακος, ὁ, idem quod παταλίσκος.

Πάτασε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπασσε, a πάσσω.

Πάτασμαι, comedo. A πῶμαι.

Πατάυδὴ, *Adv.* omni impetu, funditus, omnino. Ex πᾶς, & ζύομαι, *moveor.*

Παταυδὶν, *Adv.* idem & ex iisd.

Παταυρεῖ, idem, sed malæ notæ vox, *Ern.*

ΠΑΤΤΩ, vel πάπτω, fut. άσω, inspergo, conspergo; (2) spargo; (3) superinjicio; (4) variego, varie distinguo. Ἠθέλησε δ' αἵματος κοινὸν πάσασθαι, Soph. Antig. 207. Ἀδίκως χρήματα πασσάμενος, adeptus, Epigr.

Πάσσων, ον, ὁ ἡ ὁν, crassior, spissior, densior, Comp. a παχύς.

Πασσὰς, άδος, ἡ, thalamus, cubiculum; (2) porticus, atrium; (3) anta. A πάσσω.

Πάσση, ης, ἡ, jusculum farina mixtum seu consperfum. Ab eod.

Πασσὸν, οῦ, τὸ, velum, variegatum lineum, quod foribus thalami appendi solebat.

Πασσὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁν, consperfus; (2) thalamus, Gl. V. s. ædicula portatilis in qua simulacrum Dei vel Deæ; obtentus, coronatio, thalamus; & πασσὸν, salsum, id. Ab eod.

Πασσοφορεῖον, vel πασσοφόριον, ου, τὸ, pastophorium, ædicula Dei vel Deæ portatilis; (2) thalamus, in quo habitat ædituus, sacerdos; (3) atrium templi. A πασσὸν, & φέρω.

Πασσοφόρος, ος, ὁ ἡ ὁν, ædituus, ædiculam gestans. Ex iisd.

ΠΑΣΧΑ, τὸ, pascha, transitus, *indecl.* Vox Hebr.

Πασχάζω, pascha celebro, Suic. A πάσχα.

Πασχαλικὸς, ἡ, όν, festorum observationi addictus. Ab eod.

Πασχάλιος, ος, ὁ ἡ ὁν, paschalis, ad pascha pertinens, Suic. Ab eod.

Πασχίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro πάσχειν.

Πασχητιάσμὸς, οῦ, ὁ, ipsa appetitio coitus nefandi; turpis in Venerem pruritus & titillatio. A

Πασχητιάω, ῶ, cupio πάσχειν sive obscœna pati; πασχητιῶν, pathicus, Gl. Vet. A πέσχω.

Πάσχοιτε, 2. pl. præs. opt. act. v.

ΠΑΣΧΩ, patior; (2) affectus sum animo vel corpore in utramvis partem; (3) accidit mihi quid; (4) εὖ πάσχειν, beneficio affici, κακῶς π. incommodo, injuria affici; (5) *Att.* facio, f. πείσομαι; p. med. πέπο-σθα; a. 2. ἔπαθον, part. παθὼν, act. passius. Ἀλλ' ῥίγα χρὴ παθεῖν με πρὸς ἴτυ, pati ab, Soph. Phil. 1347. Ἐκεῖνο πρὸς Δημοσθένην πεπόνθατε, ita affecti estis erga, Æsch. *Att.* τὶ παθὼν, quare.

Πατταλίω, strepo, strepito, fragorem edo, obstrido, perstrepo. Ῥίγνωσ' ἡ πατταλύσιν, Arist. Nub. 337. A πάταγος.

Πατταλὴ, ῆς, ἡ, fremitus, plausus. Ab eod.

Πατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, de garrulo. A παταγέω.

Παταγητικὸς, ἡ, όν, strepitans, turbulentum sonum edens, Suic. Ab eod.

Παταγοδρόμος, ος, ὁ ἡ ὁν, fragorem edens inter currendum. Ex πάταγος, & δρόμος.

Πάταγος, ου, ὁ, fragor, strepitus, crepitus. A πατάσσω.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ, οἱ, Pataci, dii Phœnicum navigantium.

Πατάνη, ης, ἡ, patina, patella. A πετάω.

Πατάνιον, ου, τὸ, patella, parva patina. Dim.

Πατάξαι, aor. 1. inf. act. verbi

ΠΑΤΑΣΣΩ, f. ξω, cum strepitu palpito, vehementer palpito; (2) percutio, pulso, ferio; πεπαταγμένος, p. part. percussus. Τίς τῶν θύραι ἐπάταξεν, Arist. Ran. 38. Ἐξαίφνης πόθος τῶν καρδίαν ἐπάταξε, ibid.

Digitized by Google

ε4. Πρὸς κίονα νῶτον σατάξας, Eur. Her. fur. 1010. Πολυωπίκῳ δορὶ, idem, Ph. 1472.

Πατίεζ, præſ. inf. med. verbi πατίομαι.

Πατίλλα, patina, Gl. V. Hinc

Πατίλλιον, ι, τὸ, patella, parva patina, Dim.

Πατιλλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα, & χαίρω.

Πατίοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro πατίουσι, a πατίω.

Πάτ, *pater*, voc. ſing. a πατὴρ, *pater*.

Πατίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, ſeu appello. Παῦσαι, μὴ μὲ πατίριζε, Ariſt. Veſp. 650. A πατὴρ.

Πατίριον, ι, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕΩ, ῶ, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumelia adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verſo manu; (4) πατίομαι, comedo, *Ion.* ap. Herodot. κὐ Αἴσωπον πιπάτηκας, nec Æſopum triviſti, *vel* legiſti, de indocto, Ariſt. Av. 477. Πατοῦσ' χᾶρον Σκύθλων, Lyc. 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo, qui proteritur & opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗΡ, ῆρος, & *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσασις, a. 1. part. *Æol.* pro πατίσασ, a πατίω.

Πατησμὸς, οῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ι, τὸ, torcular, Gl. V. A πατέω.

Πατητὴς, ου, ὁ, calcator, Gl. V. Ab eod.

Πατητὸς, ὴ, όν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ου, ὁ, calcata ſeu trita via, Gl. V. pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, ſordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum ſtrenuitas & fortitudo. Ex πατὴρ, & ἀγαθὸς.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ου, ὁ, patris percuſſor, parricida. Ex πατρὸς, & ἀλοάω.

Πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *Adv.* e patria. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ, & ἄρχω.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod.

Πατριαρχικὸς, ὴ, όν, ad patriarchas pertinens. Ab eod.

Πατρίδιον, ι, τὸ, paterculus, Dim. a, πάτηρ.

Πατρικὸς, ὴ, όν, paternus, patrius. A πατὴρ.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A πατρικὸς.

Πατρικῶς, *Adv.* paterne, more patris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, patrius, a patre, vel a patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, inſtituta majorum. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

Πατρίως, more majorum.

Πατριώτης, ου, ἡ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea.

Πατριωτικὸς, ὴ, όν, ad tribules, vel patriotas pertinens. A præc.

Πατρογενὴς, ὲς, Θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

Πατραδώρητος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, a patre donatus, vel datus.

Πατρόθεν, *Adv.* a patre, de nomine patris. A πατὴρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Αὐτὰρ ὁ πατροκασιγνήτης ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδαο, Heſ. Th. 501.

Πατρόϑεν, ου, ὁ ϰὴ ἡ, a patre motus.

Πατροκλοΐδης, ου, parricida ſum.

Πατροκλονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκλόνος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κλείνω.

Πατρόκτονος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, a patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus paternus.

Πατρονομέομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, & νόμος, *lex*.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ὁπλιτοπὴ, gubernatio, paterna. A

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res adminiſtrat; (2) nomen magiſtratus apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ, & παραδίδωμι, *trado*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατροφθόρος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, parricida. A φθείω.

Πατροξὸς, ὸν, ὁ ϰὴ ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex πατὴρ, & ξὸς, *privo*.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατὴρ.

Πατροτύπης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex πατὴρ, & τύπτω.

Πατρῷχος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, patris bona habens ſeu poſſidens. Ex πατὴρ, & ἔχω.

Πατροφονεὺς, ῆος, *Poet.* ῆως, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, patris interfector.

Πατροφόντης, ου, ὁ, patris interfector. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατράζω, f. άσω, patriſſo, patris mores imitor. A πατρῶος.

Πατραϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ϰὴ ἡ, patrius; (2) avitus. A πατὴρ.

Πάτρων, ωνος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνθίων, patrocinor, Gl. V. A πάτρων.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ὴ, όν, a patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, *Adv.* patronymice.

Πατρωνύμιος, ου, paternus, a patre cognatus.

Πατρῷος, ία, ῶον, paterhus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι Θεοὶ, penates, Ph. Dii patrii. A πατὴρ.

Πατρωὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Παπαλάω, clavo, paxillo figo. A

Πάπαλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παύετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. παύω, *ceſſo*.

Παύθλω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαύθλω.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis; (2) clauſula. A παύομαι, *ceſſo*.

Παῦλος, ου, ὁ, Paulus.

Παύομαι, deſino, ceſſo; f. παύσομαι, deſinam, p. πέπαυμαι, πέπαυ), deſiit; imperat. πέπαυσο, deſine. a. 1. inf. παῦσαδ, deſinere. A παύω.

Παυροεπὴς, ὲος, ὁ ϰὴ ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, & ἔπος.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillum. A παῦρος.

Παῦρος, ου, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, ceſſaſſe, a. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσάνεμος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, ventos ſedans ſeu placans. Ex παυσις, & ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. ſ. a. 1. imper. act. v. παύω.

Παύσειε, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παύσαι.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, & κάπη, *edo*.

Παυσίλυπος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, mærorem ſedans. Ex παῦσις, & λύπη, *mæror*.

Παυσινύσαλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, a labore recreans.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. Ph. interdictum. A παύομαι, *ceſſo*.

Παυσάμεσθα, 1. pl. 1. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.

Παυσία, compeſcenda, Ph. A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Soph. El. 304. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ου, ὁ ϰὴ ἡ. Παυστήριος ὕπνος, Nic. Th. 746. idem quod

Παυσικὸς, ὴ, όν, vim ſedandi habens, A παύω.

Παυσωδύνος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, dolorem ſedans. Ex παύω, & ὀδυνη, *dolor*.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A παῦσις.

ΠΑΥ΄Ω, fut. αύσω, finem impono, finio, ceſſare ſeu deſiſtere facio; (2) reprimo, coerceo, ſedo; παύομαι, quieſco. Παύειν τινὰ τοιαύτῃ γνώμῃ ἔχοντα, coërcere. Ἵν' ἐπωμνύμενον παύσω σε τ' ἐκκλησίας, prohibeam, Ariſtoph. Plut. 724. Σὲ Θράσος, id. Eq. 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως σὲ παύσομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παῦσον ἐμ κακῶν ἐμὲ, libera, ibid. 993. Παύετε θρηνῶν, παῖδες, id. Oed. Col. 1754. Παύσομαι σ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπόμενοι παύσειδε ϲίζυρᾶ πολέμοιο, Hom. Il. 3, 112.

Πάφλαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. Καὶ ϰραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῳ πυρὸς ὁρμῇ, Muſ. 1, 91. ἁδὺ τε παφλάζοντος ἐμ βυθῷ φλογὶ ϰρατῆρος, Lyc. 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui ſyllabas, imprimis vocales in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtus; (2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχετος, pro παχύτερος, craſſior, Od. 23, 191. pro laqueo, ſune, vinculo, Hipp.

Παχθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro πηχθῇ, a πήγνυμι.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies, Ph. Unde

Παχνήεις, ήεσα, ῆεν, pruinoſus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo, Heſiod. Ἔργ. 558.

Παχνόομαι, οῦμαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνώθην. Τὲ δ' ἐν φρέσιν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῖ, Hom. Il. 17, 111.

Παχνώδης, ες, ὁ ϰὴ ἡ, pruinoſus, glacialis.

Πάχος, ους, τὸ, craſſities, craſſitudo. A παχὺς.

Παχύαιμος, ου, craſſum ſanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, craſſos habens digitos.

Παχυδρμέω, ῶ, occaleſco; παχυδρμεῖ, οὐ, callet, Ph.

Παχυδρμία, ἡ, cutis craſſities.

Παχύδρμος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens; (2) fatuus ſeu ſtupidus. Ex παχὺς, & δίρμα, *pellis*.

Παχύθριξ, τριχος, ὁ ϰὴ ἡ, qui craſſos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. Vet. Ex παχὺς, & ϰαρδία.

Παχύκαυλος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt.

Παχύκνημος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. A ϰνημὴ.

Παχυλὲς, ἡ, όν, craſſus. A παχύς.

Παχυλὰς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva.

Παχυμερὴς, ὲος, ὁ ϰὴ ἡ, craſſus. A μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo. Ex iiſd.

Παχύμδως, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva; παχυμδέστερον, rudius, craſſius, craſſiore Minerva. A παχυμδὴς.

Παχυνευρόω, ῶ, craſſos habeo nervos.

Παχύνος, *contr.* παχύνους, ου, ὁ ϰὴ ἡ, ſtupida mente ſeu craſſo ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condenſatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ὴ, όν, vim habens reddendi craſſum. A

Παχύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. V. craſſo, pinguefacio; παχύνομαι, pingueſco, Gl. V. Παχύνειν αὐτὸς ϰὴ θεραπεύειν, Plato. Ἀεὶ ὁ Χειρίσοφ παχυνεῖ ἐν νεφέλησι, Dion. Περ. 35. A παχύς.

Πάχυρις, ινος, ὁ ϰὴ ἡ, qui naſum habet craſſum. Ex παχὺς, & ῥὶς.

Παχύρραδος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, craſſas habens virgas.

Παχύρριζος, ου, ὁ ϰὴ ἡ, cui craſſa eſt radix. Ex ῥίζα.

Παχύρυγχος, craſſum habens roſtrum.

ΠΑΧΥΣ

ΠΑΧΥΣ, εῖα, ὐ, crassus, spissus, densus; (2) crassus, i. e. pinguis, obesus; (3) stupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de veste & supellectili*; (5) opulentulus, dives.

Παχυσκελής, ἴος, ὁ ἡ ἡ, qui crura crassa habet. Ex παχὺς, & σκελὸς, *crus*.

Παχυσμός, οῦ, ὁ, crassitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suic. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, crasso ore loquor, crasse pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os crassum seu crassa pronunciatio. A

Παχύστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. A στόμα.

Παχύτερος, crassior, παχύτατος, crassissimus, pinguissimus. A παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχες, qui crassis sunt pilis, pl. a παχύθριξ. Unde

Παχύτριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crassis est pilis.

Παχύφλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso est cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui crassa est mente, stupidus. A φρὴν.

Παχύφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso est folio.

Παχύχειλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui crassa sunt labra, labeo.

Παχύχυμος, & παχύχυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, crassum succum habens.

ΠΑΩ, vel potius πάσμαι, fut. ἀσομαι, possideo, paro, adquiro; (2) gusto, vescor (sed id potius est πάσομαι, *Ern.*) Ὅστις πλέον τῶν, ἢ θέμις μᾶλλον φίλαν ἀγαθὴν πιοῦσ' βέλεῖ, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀλλὰ ζῶμεν δόσιν λωτοῦ πασάσῃς, Odyss. 9, 93.

Πάτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica.

Πέδα, *Æol.* idem quod μέ, in compos. *Dor.* Hinc πεδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, Æschyl. Choëph. 587. Πέδρος pro μετέωρος. Πεδόροι, pro μετέωροι, Nic.

Πεδάσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδα, a πεδάω.

Πεδαίρω, e solo in sublime effero, vel eveho. Ex πέδον, & αἴρω, *tollo*.

Πεδάγρετος, ος, ὁ ἡ ἡ, reprehensus e fuga a persequentibus, Hes. Ex πέδα, & ἀγρέω.

Πεδαμειβόμενος, præs. inf. act. *Æol.* & *Dor.* pro μεταμείβειν, a μεταμείβω.

Πεδαμείβω, pro μεταμείβω, muto, commuto; Pind. πεδάμειψαν, aor. 1. plur. Ἐσθλὸν βαθὺ πόματος ὀν μικρῷ πεδάμεισαν χρόνῳ, Ol. 12, 18. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανός, ὴ, όν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, Nic. 817. A πεδόν.

Πεδάρσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, pro μετάρσιος, sublimis. A πεδαίρω.

Πεδᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a πεδάω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, stultus, Pind. Pyth. 8. Ex πέδη, & φρὴν.

Πεδάω, ῶ, futur. ήσω, compedibus adstringo, compedio, illigo, irretio. Ὡς τέ νιν ἀζηρὰ Κρηθῆις Ἱππολύτα δολῳ πεδᾶσαι ἤθελε, Pind. Nem. 5, 49. A πέδη.

Πεδεινός, ὴ, όν, campestris, planus. A πέδον.

Πεδέρχεσθαι, *post accedere*, pr. infin. med. *Æol.* pro μετέρχεσθαι, a μετέρχομαι.

Πεδίρχομαι, πεδέρχεται, ex Pind. N. 7. pro μετέρχεται, sequitur, insequitur, subit, venit. Ἀλλὰ πείρᾳ ἁπαλῷ σώματός ζε πεδέρχομαι, amplector, Theoc. 29, ult.

Γεδέω, præpedio, vincio, Gl. Vet. A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήρης, ους, ὁ ἡ ἡ, talaris, Gl. V. A πέδον, & ἄρω, *aptо*.

Πέδησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a πεδάω. Unde

Πεδήτης, ου, ὁ, pedibus adstrictus, vinctus.

Πεδητὴς, οῦ, ὁ, ligator, qui compedibus adstringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campestribus moratur. A πεδίον.

Πεδιακὸς, ὴ, όν, campestris. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities, Ph. campania, *Ern.*

Πεδιάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, campestris. A πεδιάς.

Πεδιάσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθμανῆς, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη.

ΠΕΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare, Ph.

Πεδινὸς, ὴ, όν, campestris, planus. A πεδίον.

Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πέδον.

Πεδίοσε, *Adv.* in campum. A πεδίον.

Πεδιόσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui nemora & campi sunt adsignati; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex πεδίον, & νέμω.

Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex σ. ὅπλα, & κλύπτω.

Πεδιοβάμων, ὁ ἡ ἡ, reptilis, terra incedens, *opp.* volatilis. A βαίνω.

Πεδόεις, έσσα, όεν, solo adhærens, similis. A πέδον.

Πεδόθεν, ex solo, seu e terra. Ab eod.

Πεδοῖ, in solum, in terram. Ab eod.

Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, Hes. ex Æschylo.

Πεδοκοίτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens, Suic. Ex πέδον, & κοίτη, *lectus*.

ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, solum, terra, humus.

Πέδονδε, *Adv.* in solum, in terram, per campum. A πέδον.

Πεδοσκαφὴς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, in solo vel in terra defossus. Ῥῆξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέων κευεάνων, Nonn. P. 4, 6. Ex πέδον, & σκάπτω.

Πεδοστιβὴς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, solum seu terram calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex πέδον, & στείχω.

Πεδοτρεφὴς, ἴος, ὁ ἡ ἡ, in solo seu in terra nutritus, Nonn. P. 4, 12. A τρέφομαι.

Πέδων, ωνος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A πέδη.

ΠΕΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit & ornat. Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. Hom. Il. 24, 272.

Πεζακοντιστὴς, οῦ, ὁ, pedes jaculator. A πεζὸς.

Πέζαρχος, ος, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς, & ἀρχή.

Πεζέταιροι, & πεζέτιροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.

Πεζέμπορος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex πεζὸς.

Πέζευμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. V.

Πεζευτικὸς, ὴ, όν, qui pedibus iter facere potest; (2) gressilis. A

Πεζεύω, fut. εύσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior, Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζεύειν, Act. 20, 13. A πεζὸς.

Πεζῇ, *Adv.* pedestri aut terrestri itinere, terra; (2) terrestri prælio. Ab eod.

Πεζικὸς, ὴ, όν, pedestris. Hinc τὸ πεζικὸν, ῦ, peditatus, exercitus terrestris.

Πεζιτὴς, ου, ὁ, pedes, pedestris. A πεζὸς.

Πεζοβόας, ου, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex πεζὸς, & βόη.

Πεζογραφέω, ῶ, pedestri oratione scribo. A

Πεζογράφος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. pedestris orationis scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. Ex πεζὸς, & γράφω.

Πεζοθηρία, ἡ, venatio animalium terrestrium. A θήρη.

Πεζοθηρικὸς, ὴ, όν, ad πεζοθηρίαν pertinens.

Πεζολεκτέω, oratione prosaica utor. A λέγω.

Πεζολογέω, idem. A

Πεζολόγος, ος, ὁ ἡ ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.

Πεζομάχαν, acc. s. *Dor.* pro πεζομάχων.

Πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedestrem committo. Ἐπεζομάχεν τοῖς ἱππεῦσι, Ap. A πεζομάχος.

Πεζομαχὴς, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pedestri prælio pugnat. Ab eod.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. Ab eod.

Πεζομάχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui pedestri prælio certat. Ex πεζὸς, & μάχομαι.

Πεζονομικὸς, ὴ, όν, peritus pascendorum animalium pedestrium; πεζονομικὴ, ars pascendi animalia. Ex πεζὸς, & νέμω.

Πεζοπορέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, seu iter facio. A

Πεζοπόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζὸς, & πόρος, *meatus*.

Πεζὸς, ὸ, ὁ, pedes, pedestris, Ph. πεζὸς λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A πέζα.

Πεζοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, limbifer, fimbriatus. A πέζα, & φέρω.

Πεζῶς, pedestri oratione. A πεζὸς.

Πειθανάγκη, ης, ἡ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex πείθω, & ἀνάγκη.

Πειθαναλογία, ας, ἡ, subtilitas verborum, verborum suavitas, Ph. A πειθανός, & λόγος.

Πειθανὸς, ὴ, όν, lepidus, verisimilis, suadibilis, Gl. V. A πείθω.

Πειθανὼρ, ὁ ἡ ἡ, obediens. A πείθω.

Πειθαρχία, ας, ἡ, fut. ήσω, parco, obedio, obsequor, morem gero. Τί δ' ἔχει πειθαρχεῖν μὴ τοῖς νόμοισι δεῖ; Arist. Conc. 759. Ἰδὲ πάρεσιν ἥδε πειθαρχοῦσα ζοι, Eur. Ipn. in Au. 1145. Ex πείθω, & ἀρχή.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc

Πειθαρχικὸς, ὴ, όν, qui facile paret, promptus ad parendum.

Πείθαρχος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πειθέμεναι, præs. infin. act. *Dor.* pro πειθεῖν.

Πείθεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro πείθῃ.

Πειθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A πείθω.

Πειθήνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, morigerus, obsequens, Ph. obtemperans, obsequens. Ex πείθομαι, & ἄνια, *frænum*.

Πειθήνιος, *Adv.* obediendo, prompto obsequio.

Πειθοντο, 3. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πειθὸς, pro πειθανὸς, persuasorius. A πείθω.

Πείθῃ, 2. sing. præs. imper. a πείθω.

Πειθῆς, gen. s. *contr.* pro πειθέος, a πειθώ.

ΠΕΙΘΩ, fut. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, doceo; (2) compositionem facio, placo aliquem, *impr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; *unde & pro* corrumpo *dicitur*; πείθομαι, pareo, obedio, Gl. Vet. item credo. Οὐ γὰρ ἐμὲ δυχέρεια τῷ νοσήματος ἔπεισεν, Soph. Phil. 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis? Arist. Θ.σμ. 599. Τοῖς ἐν τέλει βιάζεσθαι πείσομαι, Soph. Ant. 69, magistratibus parebo. Πείσαν τε αὐτὸς τὰ ἐκεῖ τῷ Ἰησοῦ, Act. 28, 23.

Πειθὼ, όος, *contr.* οῦς, ἡ, suada, suadela, persuadendi vis; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum & consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A πείθω.

Πειθώμεσθα, 1. pl. pr. conj. pass. *Dor.* pro πειθώμεθα, a πείθω.

ΠΕΙΚΩ, f. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Οἷς πείκειν, Hesiod. Ἡμ. 11.

ΠΕΙΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.

Πεινᾷ, 3. s. præs. ind. act. v. πεινάω.

Πεινάλεος, έα, έον, famelicus, qui famem sentit. Ἀλλ' ὅτε λαὸν Πεινάλεον κίρνᾳ ἔσκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης, Nonn. P. 6, 12. A πεῖνα.

Πεινᾶντι, dat. sing. præs. part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, ex πεινάοντι, a πεινάω.

Πεινᾶσαι, esurire, a. 1. infinit. act.

Πειρατικὸς,

Digitized by Google

ε4. Πρὸς κίονα νῶτον σατάξας, Eur. Her. fur. 1010. Πελωνίκῳ δορὶ, idem, Ph. 1472.

Πατίεσ, præſ. inf. med. verbi πατέομαι.

Πατίλλα, patina, Gl. V. Hinc

Πατέλιον, ε, τὸ, patella, parva patina, Dim.

Πατιλλοχάρων, qui pateris gaudet. Ex πατέλλα, & χαίρω.

Πατέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro πατέουσι, a πατέω.

Πάτερ, *pater*, voc. ſing. a πατὴρ, *pater*.

Πατρίζω, f. ίσω, patrem nomino, voco, ſeu appello. Παῦσαι, καὶ μὴ πατέριζε, Ariſt. Veſp. 650. A πατὴρ.

Πατέριον, ε, τὸ, paterculus, Dim. ab eod.

ΠΑΤΕΩ, ῶ, calco, conculco, protero; (2) contemptui habeo, contumelia adficio, opprimo; (3) tero, ut librum, verſo manu; (4) πατέομαι, comedo, *Ion.* ap. Herodot. κὐ Αἴσωπον πεπάτηκας, nec Æſopum triviſti, *vel* legiſti, de indocto, Ariſt. Av. 477. Πατήσῃ χᾶρον Σκύθλων, Lyc. 200.

Πάτημα, ατος, τὸ, quod calcatur, calcatum; (2) homo, qui proteritur & opprimitur. A πατέω.

ΠΑΤΗΡ, ῆρος, & *per Sync.* πατρὸς, ὁ, pater, genitor, parens, auctor.

Πατήσαις, a. 1. part. *Æol.* pro πατήσας, a πατέω.

Πατησμὸς, οῦ, ὁ, conculcatio. A πατέω.

Πατητήριον, ε, τὸ, torcular, Gl. V. A πατέω.

Πατητὴς, ου, ὁ, calcator, Gl. V. Ab eod.

Πατητὸς, ὴ, ὸν, calcabilis, calcatus. Ab eod.

Πάτος, ου, ὁ, calcata ſeu trita via, Gl. V. pavimentum; (2) pulvis corpori adhærens, ſordes corporis.

Πάτρα, ας, ἡ, patria; (2) ex eodem patre generatio, familia. A πατὴρ.

Πατραγαθία, ας, ἡ, patris aut patrum ſtrenuitas & fortitudo. Ex πατὴρ, & ἀγαθὸς.

Πατραδέλφη, ης, ἡ, amita, Gl. V.

Πατραδελφία, ἡ, conjunctio generis inter πατραδέλφους.

Πατράδελφος, ου, ὁ, patris frater, patruus.

Πατραλοίας, & πατραλῴας, ου, ὁ, patris percuſſor, parricida. Ex πατρὸς, & ἀλοάω.

Πάτρη, ης, ἡ, *Ion.* pro πάτρα.

Πάτρηθεν, *Adv.* e patria. A πάτρη.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, familia, cœtus eorum, qui communem patrem familias habent, tribus, genus, progenies, gentis origo. A πατὴρ.

Πατριάζω, fut. άσω, mores paternos imitor. A πάτριος.

Πατριαρχεῖον, ου, τὸ, patriarchæ domus. A

Πατριάρχης, ου, ὁ, patriarcha, autor generis. Ex πατριὰ, & ἀρχὴ.

Πατριαρχία, ας, ἡ, paternitatis principium; (2) patriarchatus. Ab eod.

Πατριαρχικὸς, ὴ, όν, ad patriarchas pertinens. Ab eod.

Πατρίδιον, ε, τὸ, paterculus, Dim. a παλὴρ.

Πατρικὸς, ὴ, όν, paternus, patrius. A πατὴρ.

Πατρικότης, ητος, ἡ, paternitas, Gl. V. A πατρικός.

Πατρικῶς, *Adv.* paterne, more patris; (2) adfectu paterno, paterna benevolentia.

Πάτριος, ου, ὁ, ἡ, patrius, a patre, vel a patribus traditus; τὰ πάτρια, mores, inſtituta majorum. Ab eod.

Πατρὶς, ίδος, ἡ, patria. Ab eod. Hinc

Πατρίως, more majorum.

Πατριώτης, ου, ἡ, popularis, conterraneus.

Πατριῶτις, ιδος, ἡ, popularis, conterranea.

Πατριωτικὸς, ὴ, όν, ad tribules, vel patriotas pertinens. A præc.

Πατρογενὴς, ὲς, Θεοὶ πατρογενεῖς, dii patrii. A γένος.

Πατροδώρητος, ου, ὁ, ἡ, a patre donatus, vel datus.

Πατρόθεν, *Adv.* a patre, de nomine patris. A πατὴρ.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patris frater, patruus. Λύσε ἑ πατροκασιγνήτης ὀλοῶν ἀπὸ δεσμῶν Οὐρανίδας, Heſ. Th. 501.

Πατροκίνητος, ου, ὁ, ἡ, a patre motus.

Πατροκλονέω, ῶ, parricida ſum.

Πατροκλονία, ας, ἡ, parricidium. A

Πατροκλόνος, ου, ὁ, ἡ, parricida, patris interfector vel interfectrix. A κλείνω.

Πατρόκτονος, ου, ὁ, ἡ, a patre interfectus.

Πατρομήτωρ, ορος, ὁ, avus paternus.

Πατρονομέομαι, οῦμαι, patris imperio regor. Ex πατὴρ, & νόμος, *lex*.

Πατρονομία, ας, ἡ, munus Patronomorum; (2) imperium paternum.

Πατρονομικὴ, ῆς, ἡ, ſc. ὁπλοποιὴ, gubernatio, paterna. A

Πατρονόμος, ου, ὁ, qui tamquam pater res adminiſtrat; (2) nomen magiſtratus apud Lacedæmonios. Ex πατὴρ, & νέμω.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a patre traditus; (2) a majoribus traditus. A πατὴρ, & παραδίδωμι, *trado*.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, patris pater.

Πατροφόνης, ου, ὁ, ἡ, parricida. A φαίω.

Πατρόσδης, ίου, ὁ, ἡ, patre privatus, orbus, R. Ex πατὴρ, & σδία, *privo*.

Πατρότης, ητος, ἡ, paternitas. A πατὴρ.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, patrem verberans. Ex πατὴρ, & τύπτω.

Πατρῦχος, ου, ὁ, ἡ, patris bona habens ſeu poſſidens. Ex πατὴρ, & ἔχω.

Πατροφονεὺς, έως, *Poet.* εῦος, ὁ, parricida; (2) qui alterius patrem interfecit.

Πατροφόνος, ου, ὁ, ἡ, patris interfector.

Πατροφόντης, ου, ὁ, patris interfector. Ex φονέω.

Πατρυιὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατράζω, f. άσω, patriſſo, patris mores imitor. A πατρῶος.

Πατραῖος, ου, ὁ, ἡ, patrius; (2) avitus. A πατὴρ.

Πάτραν, ωνος, ὁ, patronus, Gl. V. Hinc

Πατρωνεία, ας, ἡ, patronatus, patrocinium.

Πατρωνεύω, patrocinor, Gl. V. A πάτραν.

Πατρωνυμία, ας, ἡ, nomen a patris nomine factum. Ab ὄνομα. Hinc

Πατρωνυμικὸς, ὴ, όν, a patre denominatus.

Πατρωνυμικῶς, *Adv.* patronymice.

Πατρώνυμος, ον, paternus, a patre cognatus.

Πατρῷος, ία, ῶον, paternus, patrius; (2) avitus; πατρῷοι Θεοὶ, penates, Ph. Dii patrii. A πατὴρ.

Πατρωὸς, οῦ, ὁ, vitricus. A πατὴρ.

Πατρως, ωος, ὁ, patruus. Ab eod.

Παπαλάω, clavo, paxillo figo. A

Πάπαλος, palus, paxillus, Gl. V.

Παύετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. παύω, *ceſſo*.

Παύθλω, a. 1. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπαύθλω.

Παῦλα, ης, ἡ, ceſſatio, quies, finis; (2) clauſula. A παύομαι, *ceſſo*.

Παῦλος, ου, ὁ, Paulus.

Παύομαι, deſino, ceſſo; f. παύσομαι, deſinam, p. πέπαυμαι, πέπαυσ), deſiit; imperat. πέπαυσο, deſine. a. 1. inf. παῦσαι, deſinere. A παύω.

Παυροεπὴς, έος, ὁ, ἡ, pauciloquus. Ex παῦρος, & ἔπος.

Παυρίδιον, *Adv.* pauxillum. A παῦρος.

Παῦρος, ου, ὁ, paucus; (2) parvus, brevis.

Παῦσαι, ceſſaſſe, a. 1. inf. act. verbi παύω.

Παυσανεμος, ου, ὁ, ἡ, ventos ſedans ſeu placans. Ex παῦσις, & ἄνεμος.

Παυσάτω, 3. ſ. a. 1. imper. act. v. παύω.

Παύσειεν, 3. ſing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro παύσαι.

Παυσικάπη, ης, ἡ, capiſtrum pabulo arcens jumenta. A παῦσις, & κάπλω, *edo*.

Παυσίλυπος, ου, ὁ, ἡ, mœrorem ſedans. Ex παῦσις, & λύπη, *mœror*.

Παυσινύσταλον, dormitionem reprimens.

Παυσίπονος, ου, ὁ, ἡ, a labore recreans.

Παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. Ph. interdictum. A παύομαι, *ceſſo*.

Παυσώμεσθα, 1. pl. 1. conj. med. *Dor.* pro παυσώμεθα.

Παυσία, compeſcenda, Ph. A παύω.

Παυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſedator, qui finem imponit. Soph. El. 304. Ab eod. Hinc

Παυστήριος, ου, ὁ, ἡ. Παυστήριον ὕπνος, Nic. Th. 746. idem quod

Παυσικὸς, ὴ, όν, vim ſedandi habens. A παύω.

Παυσώδυνος, ου, ὁ, ἡ, dolorem ſedans. Ex παύω, & ὀδυνη, *dolor*.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, ceſſatio, requies, ſedatio. A παῦσις.

ΠΑΤΤΩ, fut. αύσω, finem impono, finio, ceſſare ſeu deſiſtere facio; (2) reprimo, coerceo, ſedo; παύομαι, quieſco. Παύειν τινὰ τοιαύτῃ γνώμῃ ἔχοντα, coërcere. Ἵν' ἐπωμνύμενον παύσω Σε τᾶ ἐκκλησίας, prohibeam, Ariſtoph. Plut. 724. Σὲ θράσος, id. Eq. 427. Πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ' ὅπως Σὲ παύσομεν, extinguere, Soph. El. 798. Παῦσον ἐκ κακῶν ἐμὲ, libera, ibid. 993. Παύετε θρηνῶν, παῖδες, id. Oed. Col. 1754. Παύσομαι σ' αἰνῶν, Eur. Or. 1150. Ἐλπόμενοι παύσεσθαι ὀϊζυρῆ πολέμοιο, Hom. Il. 3, 112.

Πάφλαζε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάφλαζε, a

Παφλάζω, f. άσω, ferveo, æſtuo. Καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτῳ πυρὸς ὁρμῇ, Muſ. 1, 91. ᾄδε τε παφλάζοντος ἐν βυθῷ φλογὶ κρατῆρος, Lyc. 197. A φλάζω.

Παφλάζειν, dicuntur qui ſyllabas, imprimis vocales in loquendo repetunt.

Πάφλασμα, ατος, τὸ, fervor, æſtuatio, æſtas; (2) ſtrepitus, quem æſtuans mare edit. A παφλάζω.

Πάχιτος, pro παχύτης, craſſior, Od. 23, 191. pro laqueo, fune, vinculo, Hipp.

Παχθῇ, 3. ſing. aor. 1. conj. paſſ. *Dor.* pro πηχθῇ, a πήγνυμι.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, gelu, ſtiria, glacies, Ph. Unde

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus.

Παχνόω, ῶ, fut. ώσω, gelu conſtringo, conglacio, congelo, Heſiod. Ἔργ. 358.

Παχνόομαι, ῶμαι, gelor. aor. 1. ἐπαχνάθλω. Τᾷ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ παχνοῖ, Hom. Il. 17, 111.

Παχνώδης, εος, ὁ, ἡ, pruinoſus, glacialis.

Πάχος, εος, τὸ, craſſities, craſſitudo. A παχύς.

Παχύαιμος, ον, craſſum ſanguinem habens.

Παχυδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, craſſos habens digitos.

Παχυδέρμαω, ῶ, occaleſco; παχυδέρμει, obcallet, Ph.

Παχυδερμία, ἡ, cutis craſſities.

Παχύδερμος, ου, ὁ, ἡ, craſſam pellem ſeu cutem habens; (2) fatuus ſeu ſtupidus. Ex παχὺς, & δέρμα, *pellis*.

Παχύθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, qui craſſos pilos habet.

Παχυκάλαμος, ου, ὁ, ἡ, craſſo adſurgens calamo ſeu culmo.

Παχυκάρδιος, brutus, ſtolidus, Gl. Vet. Ex παχὺς, & καρδία.

Παχύκαυλος, ου, ὁ, ἡ, qui craſſo ſeu denſo caule eſt.

Παχύκνημος, ου, ὁ, ἡ, cui ſunt pingues ſuræ. A κνημὴ.

Παχυλὸς, ὴ, όν, craſſus. A παχύς.

Παχυλῶς, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva.

Παχυμερὴς, ίος, ὁ, ἡ, craſſus. A μέρος.

Παχυμέρεια, ας, ἡ, craſſitudo. Ex iiſd.

Παχύμηρος, *Adv.* craſſe, craſſa Minerva; παχυμηρέστερον, rudius, craſſius, craſſiore Minerva. A παχυμερὴς.

Παχυνευρόω, ῶ, craſſos habeo nervos.

Παχύνοος, *contr.* παχύνους, ου, ὁ, ἡ, ſtupida mente ſeu craſſo ingenio præditus.

Πάχυνσις, εως, ἡ, condenſatio. A παχύνω.

Παχυντικὸς, ὴ, όν, vim habens reddendi craſſum. A

Παχύνω, f. υνῶ, craſſum reddo, obeſum reddo, Gl. V. craſſo, pinguefacio; παχύνομαι, pinguefco, Gl. V. Παχύνειν αὐτὸς καὶ θεραπεύειν, Plato. Ἀεὶ ἡ Σκιαρῆσι παχυνεῖ ἐν νεφέλῃσι, Dion. Περ. 35. A παχύς.

Πάχυρις, ινος, ὁ, ἡ, qui naſum habet craſſum. Ex παχὺς, & ῥὶς.

Παχύρραδος, ου, ὁ, ἡ, craſſas habens virgas.

Παχύρριζος, ου, ὁ, ἡ, cui craſſa eſt radix. Ex ῥίζα.

Παχύρυγχος, craſſum habens roſtrum.

ΠΑΧΥΣ

ΠΑΧΥΣ, εῖα, ὖ, crassus, spissus, densus; (2) crassus, i. e. pinguis, obesus; (3) stupidus, hebes, tardus; (4) rudis, vilis, *de veste & supellectili*; (5) opulentulus, dives.

Παχυσκελής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui crura crassa habet. Ex παχὺς, & σκελὸς, *crus*.

Παχυσμὸς, οῦ, ὁ, crassitudo; (2) virilis & florentis ætatis robur, Suic. A παχύς.

Παχυστομέω, ῶ, crasso ore loquor, crasse pronuncio.

Παχυστομία, ας, ἡ, os crassum seu crassa pronunciatio. A

Παχύστομος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso ore est; (2) qui crasse loquitur. A στόμα.

Παχύτερος, crassior, παχύτατος, crassissimus, pinguissimus. A παχύς.

Παχύτης, ητος, ἡ, crassitudo, crassities, corpulentia, obesitas, pinguedo. A παχύς.

Παχύτριχες, qui crassis sunt pilis, pl. a παχύθριξ. Unde

Παχύτριχος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crassis est pilis.

Παχύφλοιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso est cortice.

Παχύφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui crassa est mente, stupidus. A φρήν.

Παχύφυλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui crasso est folio.

Παχύχειλος, ος, ὁ ἡ ἡ, cui crassa sunt labra, labeo.

Παχύχυμος, & παχύχυλος, ος, ὁ ἡ ἡ, crassum succum habens.

ΠΑ'Ω, vel potius πάσμαι, fut. ἄσομαι, possideo, paro, adquiro; (2) gusto, vescor (sed id potius est πάσσομαι, *Ern.*) Ὅστις κλῆτον, ἢ δίνος μᾶλλον φίλαν ἀγαθὰν πιπάζῃ βάλῃ, κακῶς φρονεῖ, Eur. Her. fur. 1434. Ἀλλὰ ζῳρὸν δόσον λωτοῦ πάσασθαι, Odyss. 9, 93.

Πάτης, ου, ὁ, propinquus. Vox Laconica.

Πίδα, *Æol.* idem quod μετ, in compos. *Dor.* Hinc παιδαίχμιοι, pro μεταίχμιοι, Æschyl. Choëph. 587. Πέδρος pro μετέαρος. Πεδήορος, pro μετήορος, Nic.

Πεδάασκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδα, a πεδάω.

Πεδαίρω, e solo in sublime effero, vel eveho. Ex πέδον, & αἴρω, *tollo*.

Πεδάγριτος, ος, ὁ ἡ ἡ, reprehensus e fuga a persequentibus, Hes. Ex πέδα, & ἀγρίω.

Πεδαμειζέμεναι, præs. inf. act. *Æol.* & *Dor.* pro μεταμείζειν, a μεταμείζω.

Πεδαμείζω, pro μεταμείζω, muto, commuto; Pind. πεδάμειψαν, aor. 1. plur. Ἐδήλων βαθὺ πήματος ὰν μικρῷ πεδάμεισαν χρόνῳ, Ol. 12, 18. ubi Schol. μετήμειψαν, μετήλλαξαν.

Πεδανὸς, ὴ, ὸν, humilis, a terra seu solo vix adsurgens, parvus, Nic. 817. A πεδὸν.

Πεδάρσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, pro μετάρσιος, sublimis. A πεδαίρω.

Πεδάσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro πεδῆσαι, a πεδάω.

Πεδάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, mentem vinctam habens, mente vinctus, stultus, Pind. Pyth. 8. Ex πέδη, & φρήν.

Πεδάω, ῶ, futur. ήσω, compedibus adstringo, compedio, illigo, irretio. Ὡς τέ νιν σὺν δρῦ Κρηθῆϊς Ἱπολύτα δολῳ πεδάσαι ἤθελε, Pind. Nem. 5, 49. A πέδη.

Πεδεινὸς, ὴ, ὸν, campestris, planus. A πέδον.

Πεδέρκεσθε, *post accedere*, pr. infin. med. *Æol.* pro μετέρχεσθε, a μετέρχομαι.

Πεδέρχομαι, πεδέρχεθ, ex Pind. N. 7. pro μετέρχεται, sequitur, insequitur, subit, venit. Ἀλλὰ σείριδ ἁπαλῷ χρώματος ζῶ πεδέρχομαι, amplector, Theoc. 29, ult.

Πεδία, præpedio, vincio, Gl. Vet. A

Πέδη, ης, ἡ, pedica, compes.

Πεδήρης, εος, ὁ ἡ ἡ, talaris, Gl. V. A πέδον, & ἄρω, *aptо*.

Πέδησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέδησα, a πεδάω. Unde

Πεδήτης, ου, ὁ, pedilus adsi ictus, vinctus.

Πεδήτης, ου, ὁ, ligitor, qui compedibus adstringit. Ab eod.

Πεδιαῖος, αία, αῖον, qui in locis planis & campestribus moratur. A πεδίον.

Πεδιακὸς, ὴ, ὸν, campestris. Ab eod.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, planities, Ph. campania, *Ern.*

Πεδιάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, campestris. A πεδίος.

Πεδιάσιος, ος, ὁ ἡ ἡ, ut πεδιάσιοι Ἀθμωᾶται, planitiem habitantes. Ab eod.

Πεδίζω, compedo, Gl. V. A πέδη.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ου, τὸ, calceus, talare, Ph.

Πεδινὸς, ὴ, ὸν, campestris, planus. A πεδίον.

Πέδιον, ου, τὸ, parvum vinculum. A πέδη.

Πεδίον, ου, τὸ, campus, planities; (2) pars superior pedis, cui subjacent digiti. A πέδον.

Πεδιόσδε, *Adv.* in campum. A πεδίον.

Πεδιόνομος, ὁ ἡ ἡ, cui nemora & campi sunt adsignati; (2) qui in campis pascitur, paganus. Ex πεδίον, & νέμω.

Πεδιοπλόκτυπος, ον, armis strepitum in campo ciens, i. e. pugnans. Ex σ. ὅπλα, & κλύπος.

Πεδοβάμων, ὁ ἡ ἡ, reptilis, terra incedens, *opp.* volatilis. A βαίνω.

Πεδόεις, εσσα, όεν, solo adhærens, similis. A πέδον.

Πεδόθεν, ex solo, seu e terra. Ab eod.

Πεδοῖ, in solum, in terram. Ab eod.

Πέδοικος, pro μέτοικος, inquilinus, Hes. ex Æschylo.

Πεδόκοιτης, ου, ὁ, humi jacens, humi lectum habens, Suic. Ex πέδον, & κοίτη, *lectus*.

ΠΕ'ΔΟΝ, ου, τὸ, solum, terra, humus.

Πέδονδε, *Adv.* in solum, in terram, per campum. A πέδον.

Πεδοσκαφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in solo vel in terra defossus. Ῥήξας ὑγρὰ θέμεθλα πεδοσκαφέαν κεκεάνην, Nonn. P. 4, 6. Ex πέδον, & σκάπτω.

Πεδοσίκης, ές, ὁ ἡ ἡ, solum seu terram calcans, pedestris; (2) humi stratus. Ex πέδον, & σείχω.

Πεδοτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in solo seu in terra nutritus, Nonn. P. 4, 12. A τρέφομαι.

Πέδων, ωνος, ὁ, servus compedibus adstrictus. A πέδη.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, planta pedis aut ima planta; (2) limbus in vestimento, instita, quæ extremam vestis oram ambit & ornat. Ph. limbus; (3) aliarum etiam rerum extremitates, ut ripa, litus, &c. Hom. Il. 24, 272.

Πεζακοντιστὴς, οῦ, ὁ, pedes jaculator. A πεζὸς.

Πέζαρχος, ου, ὁ, peditum præfectus. Ex πεζὸς, & ἀρχή.

Πεζέταιροι, & πεζέτιροι, milites quidam apud Macedonas præcipuæ fortitudinis.

Πεζέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui negotiationem tractat terrestrem. Ex πεζὸς.

Πέζωμα, ατος, τὸ, peditatus, Gl. V.

Πεζωτικὸς, ὴ, όν, qui pedibus iter facere potest; (2) gressilis. A

Πεζόω, fut. ώσω, pedibus iter facio, pedes sum, gradior, Gl. V. pedito. Μέλλων αὐτὸς πεζόειν, Act. 20, 13. A πεζὸς.

Πεζῇ, *Adv.* pedestri aut terrestri itinere, terra; (2) terrestri prælio. Ab eod.

Πεζικὸς, ὴ, όν, pedestris. Hinc τὸ πεζικὸν, οῦ, peditatus, exercitus terrestris.

Πεζίτης, ου, ὁ, pedes, pedestris. A πεζὸς.

Πεζοβόας, ου, ὁ, pedes, qui pedestrem pugnam committit. Ex πεζὸς, & βόη.

Πεζογραφέω, ῶ, pedestri oratione scribo. A

Πεζογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. pedestris orationis scriptor, qui aliquid oratione soluta scribit. Ex πεζὸς, & γράφω.

Πεζοθηρία, ὴ, venatio animalium terrestrium. A θήρη.

Πεζοθηρικὸς, ὴ, όν, ad πεζοθηρίαν pertinens.

Πεζολεκλίω, oratione prosaica utor. A λέγω.

Πεζολογέω, idem. A

Πεζολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, historicus, qui oratione soluta utitur.

Πεζομάχαν, acc. s. *Dor.* pro πεζομάχων.

Πεζομαχέω, ῶ, fut. ήσω, pugnam pedestrem committo. Ἐπεζομάχησαν τοῖς ἱππεῦσι, Ap. A πεζομάχος.

Πεζομαχὴς, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pedestri prælio pugnat. Ab eod.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedestris seu terrestris. Ab eod.

Πεζομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui pedestri prælio certat. Ex πεζὸς, & μάχομαι.

Πεζονομικὸς, ὴ, όν, peritus pascendorum animalium pedestrium; πεζονομικὴ, ars pascendi animalia. Ex πεζὸς, & νέμω.

Πεζοπρεπέω, ῶ, fut. ήσω, pedibus incedo, seu iter facio. A

Πεζοπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, pedes, qui pedibus iter facit. Ex πεζὸς, & πόρος, *meatus*.

Πεζὸς, ὴ, όν, pedes, pedestris, Ph. πεζὸς λόγος, pedestris oratio, prosa oratio, prosa, Gl. V. A πέζα.

Πεζοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, limbifer, fimbriatus. A πέζα, & φέρω.

Πεζῶς, pedestri oratione. A πεζὸς.

Πειθανάγκη, ης, ἡ, persuasio cum necessitate conjuncta. Ex πείθω, & ἀνάγκη.

Πειθαναλογία, ας, ἡ, subtilitas verborum, verborum suavitas, Ph. A πειθανὸς, & λόγος.

Πειθανὸς, ὴ, όν, lepidus, verisimilis, suadibilis, Gl. V. A πείθω.

Πειθαναρ, ὁ ἡ ἡ, obediens. A πείθω.

Πειθαρχέω, ῶ, fut. ήσω, parco, obedio, obsequor, morem gero. Τί δ' ἔχει πειθαρχεῖν μὴ τοῖς νόμοισι δεῖ; Arist. Conc. 759. Ἴδε πάρεσμεν ἥδε πειθαρχήσουσα σοί, Eur. Ipn. in Au. 1145. Ex πείθω, & ἀρχή.

Πειθαρχία, ας, ἡ, obedientia, obtemperantia, obsequium. Ex iisd. Hinc

Πειθαρχικὸς, ὴ, όν, qui facile paret, promptus ad parendum.

Πειθάρχος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πειθέμεναι, præs. infin. act. *Dor.* pro πειθεῖν.

Πείθεο, 2. sing. præs. imper. pass. *Ion.* pro πείθου.

Πειθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, morigerus, obsequens; (2) fidelis, credens. A πείθω.

Πειθηνίως, ὁ ἡ ἡ, morigerus, obsequens, Ph. obtemperans, obsequens. Ex πείθομαι, & ἦνια, *frænum*.

Πειθηνίως, *Adv.* obediendo, prompto obsequio.

Πειθόμην, 3. imp. ind. med. *Ion.* pro ἐπείθοντο.

Πειθὸς, pro πειθανὸς, persuasorius. A πείθω.

Πείθη, 2. sing. præs. imper. a πείθω.

Πειθῆς, gen. s. *contr.* pro πειθέος, a πειθὸ.

ΠΕΙΘΩ, fut. πείσω, p. πέπεικα, persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam, suadeo, persuadere conor, deceo; (2) compositionem facio, placo aliquem, *impr.* concilio mihi, etiam, malis artibus, pecunia; *unde & pro* corrumpo *dicitur*; πείθομαι, pareo, obedio, Gl. Vet. item credo. Οὐ γὰ Ζέ δυκήρεια τῶ νοσίματος ἔπεισεν, Soph. Phil. 891. Πείθεσθε τούτῳ ταῦτα; de his creditis? Arist. Θ. σμ. 599. Τοῖς ἐν τέλει βέβαιοι πείσομαι, Soph. Ant. 69, magistratibus parebo. Πείσαν τε αὐτὰς τὰ περὶ τῶ Ἰησοῦ, Act. 28, 23.

Πειθὼ, οῦς, ἡ, suada, suadela, persuadendi vis; (2) oratio ad persuadendum composita; institutum & consilium persuadendi; (3) persuasio; (4) obsequium, obedientia. A πείθω.

Πειθώμεσθα, 1. pl. pr. conj. pass. *Dor.* pro πειθώμεθα, a πείθω.

ΠΕΙ'ΚΩ, f. ξω, pecto, vel carmino, carpo; (2) tondeo. Ὅτε πείκειν, Hesiod. Ἡμ. 11.

ΠΕΙ'ΝΑ, ης, ἡ, fames; (2) esuritio.

Πεινᾷ, 3. s. præs. ind. act. v. πεινάω.

Πεινάλεος, ος, ον, famelicus, qui famem sentit. Ἀλλ' ὅτε λαῷ Πεινάλεος κίρ ἔτκε πολυφλοίσβοιο τραπέζης, Nonn. P. 6, 12. A πεῖνα.

Πεινῶντι, dat. sing. præs. part. act. *Dor.* pro πεινῶντι, ex πεινάοντι, a πεινάω.

Πεινῶσαι, esurire, a. 1. infinit. act.

Πειρατικὸς,

Digitized by Google

Πειρατικός, ή, όν, idem quod πειναλέος.
Πεινάω, ῶ, fut. άσω, esurio, fame premor; (2) appeto, desidero, inf. πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν. Τὸ μὴ πεινῆν κάλλιον τῦ φαγεῖν, Luc. Πεινῆν Συμμαχῶν, Xen. χρημάτων, id. A πεῖνα.
Πεινέω, Ion. pro πεινῶ, idem & ab eod.
Πεί η, ης, ἡ, esuries, fames, Gl. V.
Πεινῆν, esurire, præs. inf. act. Dor. pro πεινᾶν, ex πεινάειν, a πεινάω.
Πείνημι, esurio. A πεινάω.
Πεινητικός, ή, όν, famem sentire solitus, vel famem excitans. Ab eod.
Πεινῶντες, nom. pl. pr. part. act. contr. pro πεινάοντες, a πεινάω.
ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, experimentum, documentum, peritia. Ph. (2) conatus, periculum; (3) appellatio de stupro aut alio turpi facinore; (4) sensus alicujus rei, usus in partem deteriorem; unde de incommodis dicitur.
ΠΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, cuspis vel acies gladii. Τῷ πειρᾷ ἐπεσείετο, Appian. B. Mithridat.
Πειράζω, fut. άσω, tento, exploro, periculum facio, captiose tento, tento solicitando ad aliquod scelus, inpr. stuprum; πειράζομαι, tentor, ad scelus aliquod solicitor. Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες, Heb. 2, 9. Ἐπείραζον κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. 16, 7. Πειραζόμενον ὑπὸ τῦ Σατανᾶ, Marc. 1, 13. A πεῖρα.
Πειραθείη, 3. sing. aor. 1. optat. pass. verbi πειράω.
Πειραιεύς, Piræeus, portus Atticæ. Gen. Πειραιῶς, Πειραῖως, Acc. Πειραιᾶ.
Πειραϊκόν, τό, idem.
Πειραϊκός, ut Πειραϊκαὶ πύλαι, Piraicæ portæ. A præc.
Πείραμα, ατος, τό, tentamentum, Gl. Vet. A πειράω.
Πειραίνω, finio, necto, aor. 1. part. πειράνας, πειράναντες, nectentes. Καὶ πεπείραντο τελεῖ, confecta sunt, Soph. Trach. 590. Σειρὴν ὃ πλεκτὴν ἐξ αὐτῦ πειράναντες, Odyss. 22, 175. A πεῖρας.
Πειράντο, acc. f. aor. 1. part. act. v. πείρω.
Πείραρ, sive πεῖσας, ατος, τό, finis, terminus. A πεῖρας.
Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. v. πειράζω.
Πειραθῆναι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass.
Πειραθῆς, teneris, 2. f. aor. 1. conj. pass.
Πείρασις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio; (2) conatus. A πειράω.
Πειρασμός, ῦ, ὁ, tentamentum; (2) tentatio. A πειράζω.
Πειραστής, ᾶ, ὁ, tentator. Ab eod. Unde
Πειραστικός, ή, όν, tentandi peritus, tentativus; (2) qui inani conatu utitur.
Πειρατεία, ας, ἡ, piratica. A πειρατεύω.
Πειρατέον, & πειρατέα, tentandum. A πειράω.
Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo, naves in mari capio, popu'or, vasto, prædor. A πειρατής.
Πειρατηρία, ας, ἡ, Ion. πειρητηίη, ης, ἡ, tentatio, qua alicujus rei periculum & experimentum facimus. A πειράω.
Πειρατήριον, ᾶ, τό, sedes piratarum; (2) prædonum multitudo; (3) experimentum, tentamentum, tentatio; (4) locus tentationum. A πειρατής.
Πειρατής, ᾶ, ὁ, prædo marinus, pirata. A πειράζω.
Πειρατικός, ή, όν, ad piratas seu prædones marinos pertinens. A πειρατής.
Πειράτω, 3. s. pr. imper. act. pro πειραίτω, a
Πειράω, ῶ, f. άσω, & Ion. ήσω, conor, nitor, tento, experior, periculum facio; (2) tento, de stupro interpello, Gl. V. & πειράω, solicito, attento; πειρόομαι, tento, Gl. Vet. aor. 1. part. πειραθείς, expertus, Ph. p. πεπειραμμένος, expertus, Gl. V. πείραμαι, conor, nitor, experior, Gl. V. imperat. πειρῶ, enitere, Ph. Τῦτο ἐγὼ πειράσομαι τὺς μὴ εἰδότας διδάξαι, Xen. Cyr. 8, 1. Τὰ πρῶτα πειρασείδε τᾶς λιμῦ κακῶς, experiemini, Arist. Ach. 749. Πάντες γὰρ πενίης πειράμεθα τὸ πολυπλήκτε, experimur, Phocyl. 36. Πειρηθῶσι ἔγχεος, Hes. Asp. 359. A πεῖρα.
Πειρηθώσι, tentatum esse, aor. 1. inf. pass.
Πείρησαι, 2. sing. a. 1. imper. act.
Πειρητίζω, experior, tento, periculum facio, exploro animum alicujus. Μήτι μεῦ, ἠΰτε παιδὸς ἀφραδέος, πειρήτιζε, Il. 7, 235. A πειράω.
ΠΕΙΡΙΝΘΟΣ, Gen. & πείρινθα, acc. a πείρινς, crates, vel alveus ex viminibus in curru. Αὐτὰρ ὄγ' ἵππους ἄμαξαν ἐὺτροχον ἠμιονείην Ὁπλίσας ἠνώγει, πείρινθα δ' ἔπασσε ἐπ' αὐτῆς, Hom. Il. 24, 190.
ΠΕΙΡΩ, fut. πρᾶ, p. πέπαρκα, transfadigo, transfigo, transfodio, infigo, adfigo; (2) transeo, aor. 1. ἔπειρα, transfixi; πεπαρμένος, transfixus, p. part. pass. Καὶ τὰ μὲν ἐῦ μίσυλλε, κὴ ἀμφ' ὀϊστοῖσιν ἔπειρε, Il. 9, 210. Πλευρὰ Λίγαιον πρᾶ, Soph. Ai. 461.
Πειρᾶ, 2. sing. præs. imper. med. contr. pro πειράω, a πειράω.
Πειράατο, 3. plur. præs. opt. med. Ion. pro πειρῶντο, ex πειρόοντο.
Πειράμεθα, 1. pl. præs. ind. med.
Πεῖσα, ης, ἡ, funis ancoralis. A πείθω.
Πεῖσα, aor. 1. inf. act. Poët. pro πῖσαι, a πίω, irrigo.
Πείσασε, a. 1. part. act. Æol. pro πίσας.
Πείσας, aor. 1. part. act. v. πείθω.
Πείσεα, loca irrigua, aquosa prata.
Πείσεαι, 2. sing. fut. 1. ind. med. Ion. pro πείσῃ, a πείθω.
Πείσεις, persuadebis, 2. sing. fut. 1. ind. act.
Πεισέμεν, f. 1. inf. act. Ion. pro πείσειν.
Πείσῃ, obedies, 2. sing. fut. 1. ind. med. vel persuaseris, 3. sing. a. 1. conj. act.
Πεισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass.
Πεισθῆναι, persuasum esse, aor. 1. inf. pass.
Πεισιμβροτος, ᾶ, ὁ, ἡ, ἡ, hominibus persuadens. Ex πείθω. & βροτός.
Πεῖσις, εως, ἡ, suasio, suadela. A πείθω.
Πεῖσις, εως, ἡ, passio. A. f. 1. πείσομαι, patiar, verbi πάσχω.
Πεισιχάλινος, ᾶ, ὁ, ἡ, ἡ, frænis obediens, R. Suic. Ἄρματα πεισιχάλινα, Pind. Pyth. 2. Ex πείθω, & χαλινός.
Πείσιμα, ατος, τό, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; (2) funis nauticus, quo navis religatur & retinetur, ut pareat gubernatori, retinaculum, firmamentum, refugium. Ἓν ᾧ λιμὴν ὅυορμος, ἵν' ἐ χρειὼ πείσματος ἐστιν, Hom. Od. 9, 136. A πείθω.
Πεισμονή, ῆς, ἡ, persuasio. Ab eod.
Πειστέον, obsequendum, obediendum; (2) credendum. A πείθω. Unde
Πειστήρ, ῆρος, ὁ, obediens, persuasor.
Πειστήρ, ᾶ, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod
Πειστικός, ή, όν, persuasorius, vim persuadendi habens. A πείθω.
Πειστικῶς, Adv. persuasorie, probabiliter.
Πείσωμος, ωμη, ωον, fretus. A πείθω.
Πεισάλας, ᾶ, ὁ, catamitus, pathicus, Etym. Suid. Ex πέος, & ὄλυμι.
Πεκτίλιον, ε, τό, peculium, Vox Lat.
Πέκος, εος, τό, pellis, item cortex. A πέκω.
Πεκτέω, ῶ, fut. ήσω, pecto, carmino, carpo; (2) tondeo. Ἥνικα πέκτειν ἄρα προέκειτο πόκον ἠρινον, Arist. Av. 720. Quidam vero legunt πέκειν. Ποσῶν τάλαντον τὺς δημότας βατρεῖν σ' ἐγὼ πεκτέμενον, id. Lys. 688. A πεκτός.
Πεκτήρ, ῆρος, ὁ, qui tondet aut vellit. A πέκω. Unde
Πεκτός, ή, όν, pexus, comptus; (2) tonsus.
Πέκω, f. πέξω, tondeo. aor. 1. pass. ἐπέχθη, tonsus est. Τὸν κριὸν ὃς ἐπέχθη, Arist. Nub. 1359. A πείκω.
Πελαγεῖος, εία, εῖον, marinus. A πέλαγος.
Πελάγεσσι, dat. plur. Ion. pro πελάγεσι, a πέλαγος.
Πελαγίζω, fut. ίσω, versus altum, in altum navigo; (2) inundo, undis tego, Suid. τὴν νύκτα πελαγίσας ἐπανῆλθε, Appian. Bell. Mithridat. Ab eod.
Πελαγικός, ή, όν, marinus, pelagicus, altum amans. Ab eod.
Πελάγιος, ία, ιον, idem & ab eod.
Πελαγοδρομέω, ῶ, maritimus, Epith. navis.
ΠΕΛΑΓΟΣ, εος, τό, proprie mare altum, mare medium; (2) pars maris majoris; (3) æquor, mare, reperitur etiam de fluminibus, ut de Danubio, ap. Dion. Cass. (5) tropice, de magna mole rerum malarum.
Πελαγόσυφος, ᾶ, ὁ, ἡ, ἡ, qui in mari degit, marivagus, Suic. A σύφω.
ΠΕΛΑΓΟΩ, mari inundo.
Πέλάζω, fut. άσω, propinquo, appropinquo, venio ad, accedo; (2) admoveo, applico, appello; πελάζομαι, appropinquo; πελασθείς, admotus, a. 1. Εἶεν πελάζειν Σῆς γε τύτε τ' πάτρας, impediam ne propinquent, Soph. Phil. 1397. Βορέα Σῶμα πελάζων, Arist. Av. 1405. τάφρους, Eurip. Rhes. 123. Ἓκ τοίας πάτρας Ἑλλωτικοῖσι δώμασιν πελάζετε; id. Ph. 286. ἵσον σ' ἐξεδίκη πελασαν, Hom. Il. 7, 434. A πέλας.
Πελάθω, idem. Τί ποτ' ἐ πελάθῃ Σκοπὸς, ὃν ναῦν Ἔκλαρ ἄτρωτ κατόπλεν; Eurip. Rhes. 556. A πέλας.
ΠΕΛΑΝΟΣ, ᾶ, ὁ, libum, quod placentæ in modum e farinæ po line fiebat, & sacrificiis adhibebatur; (2) spuma concreta; (3) quodvis humidum concretum & arendo induratum; (4) oboli pondus.
Πελαργᾶν, Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. monere, admonere.
Πελαργιδεῖς, ciconiarum pulli. Sing. πελαργιδεύς.
Πελαργικός, ή, όν, qui ciconiarum est, seu qualis ciconiarum est, ciconiarum proprius; πελαργικοὶ νόμοι, leges de alendis parentibus; quia idfaciunt ciconiæ. A πελάργος.
Πελαργίτις, ιδος, ἡ, herba lienosis medens.
ΠΕΛΑΡΓΟΣ, ᾶ, ὁ, ciconia. A πέλιος, nigrum, & ἀργός, album.
Πελαργοχρὰς, ᾶτος, ὁ, ἡ, ἡ, ciconiæ colorem habens. Ex πελαργὸς, & χρώς.
Πελαργάδης, εος, ὁ, ἡ, ἡ, ciconiæ similis, ciconiam referens. A πελαργός.
ΠΕΛΑΣ, Adv. prope. Hinc ὁ πέλας, vicinus, propinquus, alius. Comp. πλησίον, superl. πελασσάτος, Hipp.
Πέλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. Ion. pro ἐπέλασαν, a πελάζω.
Πελαδωϊσαι, a. 1. part. pass. f. g.
Πελάσσαις, a. 1. part. act. Poët. & Æol. pro πελάσας.
Πελάτης, ᾶ, ὁ, qui appropinquat, qui accedit, vicinus, incola. A πελάζω.
Πελατεία, ας, ἡ, clientela, Gl. V. A
Πελάτης, ᾶ, ὁ, vicinus; (2) inferioris conditionis homo, qui domum nostram ventitat & nos colit, Gl. Vet. cliens. A πελάω.
Πελατικὸς, ή, όν, famularis. A πελάτης.
Πελάτις, ιδος, ἡ, cliens vel famula. Ab eodem.
Πελάω, ῶ, appropinquo, accedo. Ἔπειτα κυζηνήτῳ ἐκέλευον Γῆ, πελάειν, Hom. Hym. in Bach. 44. A πέλας.
Πέλεθος, sterous; idem quod Σπίλεθος.
Πελεθρισμα, ατος, τό, cursus Hes. fortasse jugeri, vel per designata jugera. Quasi a πελεθρίζω, quod est a πέλεθρον.
Πέλεθρον, ᾶ, τό, jugerum, item spatium, ut πλέθρον. A πλέθρον.
Πέλεια, ας, & πελειὰς, άδος, ἡ, columbarum quædam species; (2) columba, Hom. Il. 5, 778. A πελός.
Πελειάδεσσι, dat. plur. Ion. pro πελειάσι, a πελειάς.
Πελειοθήρμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, columbarum altor vel altrix. Ex πέλεια, & θρέμμα.
Πέλειος, εία, εῖον, niger, fuscus, lividus. A πέλος.
ΠΕΛΕΚΑΝ, ᾶνος, ὁ, pelecanus; picus Martius; vid. seq.

Πελεκάω,

Digitized by Google

Πελεκάνος, θαλάσσιον ὄρνεον, *marina avis*, fulica, Gl. V.
Πελεκᾶς, pelicanus, Att. pro πελεκάν.
Πελεκάω, ῶ, f. ήσω, fecuri cædo vel complano. Ph. πελεκᾶ, dolat. A πέλεκυς.
Πελέκημα, ατος, τὸ, aſſula, fomes, Gl. Vet.
Πελέκησις, εως, ἡ, ſectio vel dolatio, quæ fecuri fit. A πελεκάω.
Πελεκητὴς, οῦ, ὁ, dolator. Gl. V.
Πελέκησα, aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπελέκησα, a πελεκάω, Odyſſ. 5, 244.
Πελεκητὸς, ἡ, ὸν, bipenni cæſus vel complanatus; (2) qui fecuri cædi vel complanari poteſt. Ab eod.
Πελεκίζω, ίσω, fecuri percutio. Ῥαδίσας ἐπελέκισε χῇ τὸ πάτριον ἐθος, Diod. Sic. A πέλεκυς.
Πελεκίς, ίδος, ἡ, fecuridaca, vel fecuriculata, herba vel frutex; (2) avis nomen.
Πελεκκάω, ῶ, idem quod πελεκάω. Πελέκκησέν δ' ἁρα χαλκῷ, Odyſſ. 5, 234.
Πέλεκκον, ου, τὸ, manubrium ſeu capulus bipennis. Εἵλετο καλὸν ἀξίνην ἔὐχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ, Hom. Il. 12, 612. A πέλεκυς.
Πελεκοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, ſecuris ſeu bipennis formam habens. Ex πέλεκυς, & εἶδος.
Πελεκύδιον, ου, τὸ, ſecuricula, parva ſecuris. Dim. a
Π Ε' Λ Ε Κ Υ Σ, εως, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) dicitur & de aſperitate morum, de acerbitate.
Πελεκυφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſecurim geſtat, bipenniter; (2) prætor. Ex φέρω.
Πελεμίζετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπελεμίζετο, a
Π Ε Λ Ε Μ Ι' Ζ Ω, f. ξω, moveo, commoveo, quaſſo, concutio; πελέμιξεν, aor. 1. pro ἐπελέμιξε, concuſſit; πελεμίχθη, aor. 1. paſſ. pro ἐπελεμίχθη, motus eſt. Οὐρίαχον πελέμιξεν Ἔγχος, Il. 13, 433. Ὁ δ' χαλεπῶς πελεμιχθη, ib. 4, 535.
Πελεμίχθω, a. 1. ind. paſſ.
Πέλεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπελε, a πέλω.
Πέλθι, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro πέλου.
Πελειὰς, άδος, ἡ, columba, *Ion.* pro πελειάς.
Πελία, ας, ἡ, livor, lividitas; vox Dorienſium. A πελός. Hinc
Πελιαίνομαι, liveſco, livorem contraho.
Πελιδνὴ, ῆς, ἡ, lividitas. A
Πελιδνός, ὴ, όν, nigrorem plumbeum habens, ſanguine ſuffuſus, lividus, livens. Πελιδνὸς ὄνυξ, Nicand. Al. 411. A πελός. Hinc
Πελιδνότης, ητος, ἡ, livor; (2) pars livida.
Πελιδιάω, ῶ, f. άσω, lividum reddo, ſugillo; πελιδνέωμαι, liveo, liveſco, Gl. Vet.
Πελίδνωμα, ſuffuſio ſanguinis, livor. A pr.
Π Ε Λ Ι' Κ Η, ης, ἡ, poculi genus.
Πελικὰν, ᾶνος, ὁ, ſpecies poculi lignei; (2) catinus ligneus. A πέλεκυς.
Πελιόομαι, ῶμαι, liveſco. A
Πέλιος, ία, ιον, lividus, luridus, Ph. A πελός.
Πελιότης, ητος, ἡ, livor, Ph. A πέλιος.
Πελίωμα, ατος, τὸ, livor, Ph. nigredo. A πελιόομαι.
Πελίωσις, ἡ, idem.
Π Ε' Λ Α Α, *Ion.* πέλνα, ης, ἡ, vas, in quod lac emulgebant, mulctra, ſeu mulctrale; Hinc Anglicum vocabulum, *a Pail*. Στάθμῳ ἐνὶ βρομίοισι θεμείλαψας καὶ πέλνας, Hom. Il. 16, 642. (2) vas potorium.
Πελναῖος, αία, αῖον, v. l πελναῖς, ὰ, όν, fuſcus, Heſ. A πελός.
Πελνητὴρ, ῆρος, ὁ, qui lac in mulctram mulget. A πέλνα.
Πελλόομαι, ῶμαι, idem quod πελιόομαι.
Πέλλος, η, ον, ſive πελλὸς, η, όν, colorem nigricantem & ſubfuſcum habens; item niger, fuſcus. A πελός.
Πέλλωμα, ατος, τὸ, livor, pars livida, R. A πελλόομαι.
Π Ε' Λ Μ Α, ατος, τὸ, planta *pedis*; ſolea, calceaneum, Gl. V. Hinc
Πελματάδης, ου, ὁ ἡ, plantaris, Gl. V.
Πέλοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπέλοντο, a πέλω.
Πελοποννησιακὸς, ὴ, όν, Peloponneſiacus. A Πελοπόννησος, *Peloponneſus*.
Π Ε Λ Ο' Σ, ὴ, όν, v. πελός.
Πελτάζω, ſcientiæ peltaſticæ operam do, R. pelta armatus pugno. A πέλτη.
Πελτάριον, ου, τὸ, parvula pelta ſive cetra. Gl. V. parmula. Dim. a πέλτη.
Πελτασὴς, οῦ, ὁ, qui peltam ad pugnam geſtat, peltatus, ſeu cetratus, Gl. V. parmularius. A πελτάζω. Unde
Πελτασικ-ς, ὴ, όν, ad peltaſtam pertinens; (2) peltatus. Hinc ἡ πελτασικὴ, ῆς, ſc. ὁπλομαχία, ars utendi pelta, bene pugnandi cum pelta armatus ſis.
Πελτασικώτατα, *Adv.* more peritiſſimorum peltaſtarum. A præc.
Π Ε' Λ Τ Η, ης, ἡ, pelta, cetra, ſcutum brevius, lorum non habens, quo ſagittarii & levioris armaturæ milites uti ſolebant.
Πελτοφόρος, ου, ὁ, peltatus. Ex πέλτη, & φέρω.
Πέλυξ, υκος, ſive πέλυς, ὁ, ſecuris, bipennis; (2) pelvis, proprie lignea. A πελεκὺς, & πελικὴν.
Πελυτρα, vel πέλωτρα, ſocci, apud Poll.
Π Ε' Λ Ω, vel πέλομαι, ſum; (2) verto; (3) admoveo, appropinquare facio. Οὐ μὴν πως ἄλλον πέλει ὄρκιον, Il. 4, 158. Εὐχαλὰ πέλει ὁδοῖσιν, ib. 450. Ὅς μέγα πᾶσιν Ἄρεος Ἀρχαιοῖσιν φίλος πολέμοιο κακοῖο, ib. 1, 284.
Π Ε' Λ Ω Ρ, ωρος, τὸ, monſtrum, monſtrum immane; (2) ingens.
Πελαρίδες, ων, αἱ, oſtreæ, a magnitudine ſic dictæ. A πέλαρ.
Πελάριος, ου, ὁ ἡ ἡ, monſtroſus, portentoſus, admirandus, ſuſpiciendus, minus, ingens, immanis. Ab eod.
Πέλαρος, ὰρα, αρον, monſtroſus, portentoſus; (2) ingens, vaſtus, immanis. Ab eodem.
Πέμμα, ατος, τὸ, quidquid coquitur, coctum, genus placentæ; πέμματα, bellaria. A πέπω.
Πεμμάτιον, ου, τὸ, bellarium, Dim. a πέμμα.
Πεμματολόγος, ου, ὁ, qui de opere pictorio delicatius apparato verba facit, vel qui de placentis & opere dulciario librum conſcripſit. Ex πέμμα, & λόγος.
Πεμματουργὸς, ὸς, ὁ, bellariorum artifex, piſtor dulciarius. Ex πέμμα, & ἔργον, *opus*.
Πεμπαδάρχης, & πεμπάδαρχος, ου, ὁ, qui quinque militibus præeſt. Ex πεμπὰς, & ἄρχω.
Πεμπάζω, fut. άσω, per digitos numero, præſertim quinos; (2) numero; (3) cogito, conſidero. Εἴ τις ἑκαστα πεμπάζοι, Appollon. Αὐτὰρ ἐπὶω πᾶσας πεμπάσατο, Odyſſ. 4, 412. A πεμπὰς.
Πεμπὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, quinque. A πέμπω.
Πεμπασὴς, οῦ, ὁ, quinque numerans. A πεμπάζω.
Πέμπε, οι, αι, τὰ, quinque. A πέντε.
Πέμπελος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſenex admodum decrepitus, & capularis, utpote jam in ſepulchrum demittendus. A πέμπω.
Πέμπωσαι, nom. pl. pr. part. act. fem. gen. *Dor.* pro πέμπουσαι, a πέμπω.
Πέμπον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμπον.
Πεμπαῖος, αία, αῖον, quintanus; (2) quod quinto die fit, qui quinto die venit, redit, &c. A πέμπτη.
Πεμπήμβος, quinque dies durans. Pind.
Πεμπὰς, άδος, ἡ, numerus quinarius; (2) numerus quinque militum. A πέμπελος.
Πεμπτέον, mittendum, ἠδὴ ὅτι ἐκ τούτων πεμπτέον εἰη, Xen. Cyr. 8, 3. A πέμπω.
Πεμπημόριον, ου, ὁ, quinta pars. Ex πέμπε, & μόριον.
Πεμπὸς, ὴ, όν, miſſus. A πέμπω.
Πέμπτος, η, ον, quintus. A πέμπε pro πέντε.
Π Ε' Μ Π Ω, fut. ψω, mitto, dimitto, procul amando, demitto, emitto, immitto, impono; (2) deduco, veho, tranſveho, trajicio; πέμψον, mitte, a. 1. imperat. πεμφθεὶς, miſſus, aor. 1. paſſ. particip. Πέμπειν τινὶ ὦξει τινος, Thucl πρός τινα, Xen. βασθίας τινὶ, Polyb. εἴς τινας, Xen. Μηκιτι μηδενὸς κρατυόντων ὅσα πέμπει βιάζεσθαι αἶσα, Soph. Phil 1154. Εἰς Ἄιδὼκε πέμψομαι Θεῶν ἄπο, Eur. Her. fur. 1429.
Πεμπόζολον, ου, τὸ, verū quinque cuſpides habens, verū quinquefidum, Hom. Il. 1, 463. A πέμπε, & ὄζολος.
Πεμφιγώδης ες, ὁ ἡ ἡ, referens πέμφιγα; (2) humidus, flatulentus; (3) puſtulas excitans. A πέμφιξ.
Πεμφιδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem. A πεμφὶς.
Π Ε' Μ Φ Ι Ξ, ιγος, ἡ, flatus, gutta, nubes, bulla, puſtula, pro *anima*, Lyc.
Πεμφὶς, ίδος, ἡ, idem
Π Ε Μ Φ Ρ Η Δ Ω' Ν, όνος, ἡ, inſectum e veſparum genere. Πεμφηδὼν ὀλίγη τε καὶ ἀμφικαρὴς σκολόπενδρα, Nic. Th. 812.
Πέμψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπεμψαν, a πέμπω.
Πέμψας, *qui miſit*, aor. 1. part. act.
Πέμψασι, *eis, qui miſerunt*, dat. plur. part.
Πεμψεῖς, 2. ſing. f. 1. indic. act. *Dor.* pro πέμψεις.
Πέμψις, εως, ἡ, miſſio. A πέμπω.
Πέμψωμεν, ſ. 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πέμπω.
Πενιγσία, ας, ἡ, famulitium, ſervitium. A πενίσσης.
Πενίσσω, πενίσσατος. A πένης.
Πενέσσης, ου, ὁ, ſervus, famulus Theſſalorum. A πένομαι, *laboro*.
Πενεσικὸς, ὴ, όν, ſervilis. A præc.
Πένομαι, 2. ſing. præſ. conj. med. *Ion.* pro πένη, a πένομαι.
Πένης, ητος, ὁ ἡ ἡ, qui labore victum quærit, pauper, inops; (2) egens. Ab eod.
Πένησα, ης, ἡ, paupercula. A πένης.
Πενητεύω, pauper ſum. Ab eod.
Πενθαλέος, α, έον, luctuoſus, lugubris. A πένθος.
Πένθος, αδος, ἡ, luctuoſa, lugubris. Ἀνὴρ πενθάδα φωνὴν, Nonn. Paraphr. 11, 16. Ab eod.
Πένθει, 2. ſing. præſ. imper. act. pro πένθει, a πενθέω.
Πενθερὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, uxoris mater. A
Π Ε Ν Θ Ε Ρ Ο' Σ, οῦ, ὁ, ſocer, uxoris pater.
Πενθεροφοβέρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſocerum perdens. Ex πενθερὸς, & φθείρω.
Πενθέω, lugeo. Ἅπαντες οἱ ἐπὶ λόχῳ πενθήσαντες νεκρὸς, Eur. Her. fur. 1396. Φθιμένῳ τῷ βασίλειαν πενθεῖν, id. Alc. 82. Ἐφ' οἷς ἡ πόλις ἐπένθησε, Æſchin. A πένθος.
Πένθημα, ατος, τὸ, luctus. A πενθέω.
Πενθήμεθαι, præſ. inf. act. *Dor.* pro πενθεῖσθαι, a πένθημι.
Πενθημιμερὲς, ές, ὁ ἡ ἡ, partis ſemiquinariæ. Hinc πενθημιμερὴς τομὴ, cæſura quum poſt ſecundum pedem ſyllaba ſupereſt. Ex πέντε, ἥμισυς, *dimidius*, & μέρος, *pars*.
Πενθημιπόδιον, ου, τὸ, duo pedes cum pede dimidio. Ex πέντε, ἥμισυς, & πούς.
Πενθήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, quinque dies durans, ſeu a quinque diebus. Ex πέντε, & ἡμέρα.
Πενθημιχοίνιξ, ικος, ἡ, duæ chœnices cum dimidia.
Πενθήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, luctuoſus. A πενθέω.
Πενθήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, lugubris. Ab eod.
Πενθητὴρ, ῆρος, ὁ, qui luget. Ab eod. Hinc
Πενθητήριος, ου, ὁ, lugubris, ad luctum pertinens.
Πενθητικὸς, ὴ, όν, lugubris.
Πενθητικῶς, lugubriter.
Πενθήτρια, ας, ἡ, præfica; (2) quæ luget.
Πενθικὸς, ὴ, όν, lugubris. A πένθος.
Πενθικῶς, *Adv.* lugubriter, lugubre.

Digitized by Google

Πένθιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, & πένθιμος, ίμη, ίμον, lugubris vel luctuosus, Gl. V. lugubris, flebilis, funestus. A

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, i. e. mæror, ex morte propinquorum vel amicorum; (2) quivis mæror, Ph. luctus, funus.

Πενία, ας, ἡ, *Ion.* πενίη, ης, ἡ, paupertas, inopia. A πένομαι.

Πενιχραλέος, έα, έον, pauper, pauperculus, inops. A

Πενιχρὸς, ά, όν, idem. A πένομαι.

Πενιχρῶς, *Adv.* pauperum more, per inopiam.

Πενόλης, penula, Gl.V. al. φαινόλης.

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, facio, efficio, ago, paro, curo, struo; (2) pauper seu inops sum. Τί δὲ χρὴ ταῦτα πένεσθαι; Odyss. 24, 406. Πολλοί τοι πλατέσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δ' πένονται, Theog. 315.

Πένοντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπένοντο, a πένομαι.

Πεντάγαμέρος, ον, quinque generos habens.

Πενταγραμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque linearum est. Ex πέντε, & γραμμὴ, *linea.*

Πενταγωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque angulos habens. Ex πέντε, & γωνία.

Πενταδάκτυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque digitos habet, vel qui quinque digitorum est.

Πενταδάρχης, vel πενταδαρχος, ε, ὁ, qui quinque viris præest, quincurio. Ex πέντε, & ἀρχός.

Πενταδεκαέτης, quindecim annorum. Ex πέντε, δέκα, & ἔτος.

Πενταδικὸς, ὴ, όν, quinarius; (2) pentade constans. A πεντάς.

Πενταδίον, ε, τὸ, numerus quinarius, quinternio. A πεντάς.

Πενταδραχμία, ας, ἡ, quinque drachmæ. A πενταδραχμος.

Πενταδραχμον, numisma quinque drachmarum.

Πενταδράχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque drachmarum pretii est. Ex πέντε, & δραχμή.

Πενταδορος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque palmarum est. Ex πέντε, & δῶρον, *palmus.*

Πενταέθλιον, τὸ, idem quod

Πενταέθλον, ε, τὸ, quinquertium, quinque certamina. Ex πέντε, & ἆεθλος.

Πενταέθλος, ε, ὁ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit. Ex iisd.

Πενταέτες, vel πενταετὲς, *Adv.* quinquennis, seu per quinquennium. A πενταέτης.

Πενταετηρὶς, ίδος, quinquennis. Ex iisd.

Πενταετηρία, ας, ἡ, quinquennium, lustrum.

Πενταετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis; lustralis, Gl. V. A πενταετήρια.

Πενταετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum, Gl. V. A

Πενταέτηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinquennis. Ex πέντε, & ἔτος.

Πενταέτης, ε, ὁ, vel πενταετὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui quinque annorum est, quinquennis, quinquennalis. Ex iisd.

Πενταετία, ἡ, quinquennium, Ex iisd.

Πεντάζωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque zonas habens. Ex πέντε, & ζώνη.

Πενταθλέω, idem quod

Πενταθλέω, ῶ, f. ήσω, quinque certaminibus me exercco; (2) quinque certaminum generibus certo. A

Πένταθλον, ε, τὸ, idem quod πεντάεθλον.

Πένταθλος, ε, ὁ, quinquertius, Ph. idem quod πενταέθλος; (2) in quocunque genere per omnes partes egregius, velut in dicendo.

Πενταθλιστικὸς, ὴ, όν, πενταθλιστικὴ νίκη victoria in omni genere certaminum.

Πένταῖος, αία, αῖον, quintus. A πέντε.

Πεντάιχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque cuspides seu mucrones habens. Ex πέντε, & αἰχμή.

Πενταικέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. quinque habens capita, quinos habens truncos. Ex πέντε, & κεφαλή.

Πεντάκις, *Adv.* quinquagies mille, seu quinquaginta millia. Ex πεντάκις, & μύριοι.

Πεντακισχίλιοι, αι, ια, quinquies mille, quinque millia.

Πεντάκλαδος, ον, quinos ramulos habens; *Epith.* manus.

Πεντάκλινος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque clinis seu lectis instructus. Ex πέντε, & κλίνη.

Πενταπόρνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque cornicum ætates vixit; (2) capularis, decrepitus. Ex πέντε, & κορώνη, *cornix.*

Πεντακόσια, ων, τὰ, quingenta.

Πεντακοσιάρχης, & πεντακοσίαρχος, ε, ὁ, quingentorum militum præfectus. Ex πεντακόσιοι, & ἀρχὴ, vel ἀρχός. Hinc

Πεντακοσιαρχία, ας, ἡ, quingentorum militum præfectura.

Πεντακοσιαστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακόσιοι, αι, ια, quingenti. A πέντε.

Πεντακοσιομέδιμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quingentorum medimnorum est, qui ex suis fructibus reficit medimnos quingentos, qui quingentis medimnis census est, Plut. in Solon. cap. 18.

Πεντακοσιοστὸς, ὴ, όν, quingentesimus. A πεντακόσιοι.

Πεντακυμία, ας, ἡ, imman's unda seu fluctus, fluctus decumanus, quinque fluctus uno impetu adventantes. Ex πέντε, & κῦμα.

Πενταλέκτρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque lectos habens; (2) quinque toros conjugales experta. Ex πέντε, & λέκτρον.

Πενταλιθίζειν, ludere πεντάλιθα, Vid. seq.

Πενταλίθος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque constans lapidibus; πεντάλιθα, ludus quidam muliebris, quo ludebant quinque lapidibus.

Πενταλίτρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinquelibris, qui quinque librarum est. Ex λίτρα.

Πενταμερὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, quinquepartitus, in quinque partes divisus. Ex μέρος.

Πεντάμετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est quinque pedum. Ex πέντε, & μέτρον.

Πενταμηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est quinque mensium. Ex πέντε, & μὴν, *mensis.*

Πενταόζος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in quinque ramos dispergitur; (2) in quinos digitos divisa. Ex πέντε, & ὄζος, *ramus.*

Πενταύγιον, quincunx, Gl. V. Ex πέντε, & ἀγκία, *uncia.*

Πενταπάλαιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui habet quinque palmos. Ex πέντε, & παλαιστὴ.

Πενταπέτηλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque folia habens; πενταπέτηλον, herba quædam, quinquefolium. Ex πέντε, & πέταλον.

Πενταπετὴς, quinquefolium.

Πενταπηχυς, εος, ὁ ἡ ἡ, qui quinque cubitorum est.

Πενταπλασιάζω, fut. άσω, quintuplo majorem facio. A

Πενταπλάσιος, ία, ιον, quintuplo major seu amplior, quintuplus, quinquies tantus. A πέντε.

Πενταπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.

Πενταπλασίως, *Adv.* quintupliciter, quintuplo plus.

Πενταπλόος, όη, ὁ ἡ ἡ, & πενταπλόος, όη, πλόη, ἡ, πλόον, ὄν, quintuplus, quintuplicatus. A πέντε.

Πενταπόλις, εως, ἡ, quinque urbes.

Πενταπόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque meatus seu alveos aut canales habens; (2) quinquefluus.

Πεντάπους, τὸ ὄριγμα, *porrectio*, carrecta, Gl. V. quinque pedes habens.

Πενταπρατεία, ας, ἡ, quinqueprimatus. A πενταπρατος.

Πενταπρατοι, ων, οἱ, quinqueprimi, senatores primarii municipales.

Πενταρίθμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque numero.

Πενταρρόιζος, ον, quinque fidibus (qu. fidium virgis) constans.

Πεντὰς, άδος, ἡ, quinarius numerus, i. e. quinque, vel continens quinque. A πέντε.

Πεντάσκαλμος, ον, quinque remos habens.

Πενταστιθμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque spithamas longus, quinque dodrantes altitudine æquans. Ex πέντε, & ζπ θαμὴ.

Πενταστάδιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque stadiorum est. Ex πέντε, & στάδιον.

Πενταστίχος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque ordinibus seu versibus constans.

Πεντάστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque ora seu ostia habens. Ex πέντε, & στόμα.

Πενταστυλλαβία, ἡ, quinque syllabæ.

Πενταστύλλαβος, ον, quinque syllabis constans.

Πενταστυλλάβως, quinque syllabis.

Πεντάχοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque schœnos patens.

Πενταπάλαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque talenta æquans, qui quinque talentorum est.

Πενταπτύχος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque volumina habens.

Πενταφάρμακος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque medicamentis constans. Ex φαρμακον.

Πενταφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, quintupliciter natus, quintuplex, Suic. Ex πέντε, & φυή.

Πεντάφυλλον, ε, τὸ, quinquefolium, herba, Pentaphyllum. *Plin.* l. 25. §. 62. c. 9. *Angl.* Cinquefoil.

Πενταφύλλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque folia habens.

Πενταφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque voces seu sonos reddens. Ex φωνή.

Πέντακα, *Adv.* quinquefariam, quinque modis. A πέντε.

Πενταχιλιαστὴς, ε, ὁ, unus de quinque millibus.

Παντάχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque habens chordas. Ex χορδή.

Πενταχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque temporibus constans pes.

Πενταχῶς, *Adv.* quinquefariam. A πέντε.

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque.

Πεντεκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quindecim.

Πεντεκαιδεκαετηρὶς, ίδος, ἡ, quindecennium.

Πεντεκαιδεκαέτης, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quindecim annorum est. Ex ἔτος.

Πεντεκαίδεκαναια, ἡ, quindecim naves. A ναῦς.

Πεντεκαιδεκάπηχυς, υ, quindecim cubitos habens.

Πεντεκαιδεκαπλασίων, ων, ὁ ἡ ἡ, quinquies decies major s. præstantior.

Πεντεκαιδεκαταῖος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui decimo quinto die aliquid facit aut patitur. A

Πεντεκαιδέκατος, άτη, ατον, decimus quintus.

Πεντεκαιδεκήρης, εος, ἡ, navis quindecim ordinum. Ex ἐρέσσω.

Πεντεκαιδεχήμιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quindecim, dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντεκαιεικοσιέτης, ε, ὁ ἡ ἡ, qui annorum est viginti & quinque. Ex ἔτος.

Πεντεκαιτριακοντάτης, ες, annorum 35. Ab ἔτος.

Πεντεκλεὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, quinque pectinibus intextus. Ex πέντε, & κλεὶς, *pecten.*

Πεντεκλεὼς, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Πενταναῖα, ἡ, quinque naves.

Πεντεπενιχρὸς, ὴ, όν, quinquies pauper, i. e. pauperrimus.

Πεντέπους, ὁ, quinque pedes habens.

Πεντεσύριγξ, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque fistulas seu quinque foramina habens. Ex σύριγξ.

Πεντετάλαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinque talenta æquans. Ex τάλαντον.

Πεντετηρικὸς, ὴ, όν, quinquennalis. A

Πεντετηρὶς, ίδος, ἡ, quinquennium, lustrum. Ex ἔτος.

Πεντέτης, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinque annorum est. Ex iisd.

Πεντετριαζόμενος, quinquies victus, & proprie quidem quinquertio. Ex τριάζομαι.

Πεντηκονθήμιρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quinquaginta dierum est. Ex ἡμέρα.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quinquaginta. A πέντε.

Πεντηκονταδραχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quinquaginta drachmis æstimatus. Ex δραχμή.

Πεντηκονταετηρὶς, ίδος, ἡ, tempus quinquaginta annorum.

Πεντηκονταέτης, vel πεντηκοντατὴς, έος, ὁ, quinquagenarius, quinquaginta annos natus. Ex ἔτος.

Πεντηκοντάετις, ίδος, ἡ, fœm.

Digitized by Google

Πεντηκοντα̃ετία, ας, ἡ, quinquaginta annī.
Πεντηκοντα̃ετηρίστης, ου, ὁ ϗ ἡ, qui eſt annorum quinquaginta trium.
Πεντηκοντα̃κάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta habet capita. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντα̃κέφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem. Ex κεφαλή.
Πεντηκοντα̃λίτρον, τὸ, quinquaginta libræ. A λίτρα.
Πεντηκοντα̃πηχυς, υ, quinquaginta cubitos habens.
Πεντηκονταρχία, ας, ἡ, munus & dignitas, qua quis quinquaginta militibus præeſt; (2) quinquaginta virorum principatus. A
Πεντηκόνταρχος, ου, ὁ, qui quinquaginta militibus præeſt. Ex ἄρχος.
Πεντηκοντα̃τάλαντία, ας, ἡ, quinquaginta talenta. A
Πεντηκοντα̃τάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta talentorum eſt. Ex τάλαντον.
Πεντηκοντα̃τέσσαρες, ων, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta quatuor.
Πεντηκοντα̃τὴρ, ῆρος, ὁ, quinquaginta militum præfectus, Suic. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντάχους, contr. πεντηκοντάχους, ου, ὁ ϗ ἡ, cum quinquageſimo fundens, quinquageſimo cum fœnore reddens. Ex χέω.
Πεντηκόντερος, ου, ἡ, quinquaginta remorum navis, ſeu navis actuaria quinquaginta remorum. Ex ἐρέσσω.
Πεντηκοντεύομαι, quinquageſimam ſolvo; quinquageſima a me exigitur; (2) quinquageſimam exigo, capio. A πεντήκοντα.
Πεντηκοντήρ, ὁ, idem quod πεντηκοντα̃τήρ.
Πεντηκοντήρικος, ἡ, ὸν, quinquaginta remos habens. Ex iiſd.
Πεντηκοντόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ex ζύξ.
Πεντηκοντοκάρηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta capita habens. Ex κάρηνον.
Πεντηκοντόπαις, ὁ ϗ ἡ, quinquaginta liberos habens.
Πεντηκοντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta ulnarum eſt. Ex ὀργυιὰ.
Πεντηκόντορος, ου, ἡ, idem quod πεντηκόντερος.
Πεντηκοντούτης, ους, ὁ ϗ ἡ, qui quinquaginta annorum eſt. Ex ἔτος.
Πεντηκόσιοι, αι, ια, quingenti. A πέντε.
Πεντηκοσαῖος, αῖα, αῖον, qui die quinquageſimo aliquid facit. A πεντηκοστός.
Πεντηκοσεύομαι, quinquageſimam, ſcil. partem, ſolvo, quinquageſima a me exigitur. A πεντηκοστός.
Πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ, ſc. ἡμέρα, Pentecoſte, dies quinquageſimus a reſurrectione Domini.
Πεντηκοστήρ, ὁ, idem quod πεντηκοντήρ.
Πεντηκοστολογέω, quinquageſimam colligo ſeu exigo.
Πεντηκοστολόγιον, ου, τὸ, locus, in quo quinquageſimæ exiguntur. A
Πεντηκοστολόγος, ου, ὁ, qui quinquageſimam partem colligit ſeu exigit; (2) quinquageſimæ partis redemptor. Ex λέγω.
Πεντηκοστόπαις, αιδος, ὁ, quinquaginta filios ſeu filias habens.
Πεντηκοστὸς, ἡ, ὸν, quinquageſimus. A πέντε.
Πεντηκοστύς, ύος, ἡ, ordo militaris conſtans quinquaginta viris. Ab eod.
Πεντήρης, ους, ἡ, quinqueremis. Ab ἐρέσσω. Hinc
Πεντηρικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Πεντοζοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πεντόζου, a
Πέντοζος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod πενταοζος.
Πεντόργυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque ulnarum. Ex ὀργυιὰ, *ulna*.
Πεντόριζον, ου, τὸ, herbæ nomen, quæ alias pæonia. Ex ῥίζα, *radix*.
Πεντόροφος, ον, quinque faſtigia, tecta, habens domus.
Πεντυγκίαι, quincunces, Gl. V. Ex ἑγκία.
Πεντώβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, quinque obolorum. Hinc τὸ πεντώβολον, ου, quinque oboli.
Πενταρυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui quinque vallorum ſeu ſuſſarum eſt. Ex ὀρύσσω.
Πένω, idem quod πίνομαι.

Πέξαιτο, 3. ſing. aor. 1. conj. med. verbi πέκω.
Πέξις, εως, ἡ. tonſura. A πέκω, *tondeo*.
Πεξῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro πέξω, a πέκω.
Πεοιδὴς, ους, ὁ ϗ ἡ, qui tumido ſeu craſſo pene eſt. Ex πέος, & οἰδέω.
ΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, penis, mentula, veretrum.
Πεπόγασι, 3. pl. perf. ind. med. *Dor.* pro πέπηγασι, a πήγνυμι.
Πεπαδυῖαν, *paſſam*, acc. ſing. perfect. part. act. f. g. *per Syncop.* pro πεπαθυῖαν, a πάσχω.
Πεπαιδευμένως, erudite, ſolerter. A παιδεύω.
Πεπαίνω, excoquo, & ad maturitatem perduco. Gl. V. maturo; (2) mitigo, lenio, πεπαίνομαι, matureſco. Gloſſ. Vet. Διασκοπᾶν ἤδομαι τὰς Δημήτρας ἀμπέλους, εἰ πεπαινουσιν ἤδη, Ariſt. Pace 1172. Φρικῶδα πεπαινομένης ἀπεσείσατο κέντρα μερίμνης, Nonn. P. 11, 19. A πέπων.
Πεπαισμένον, acc. ſ. part. perf. paſſ. v. παίζω, *ludo*, vel παίω, *percutio*.
Πεπαίτατος, άτη, ατὸν, maturiſſimus, maturrimus. A πέπων, *coctus*. Unde
Πεπαίτερος, έρα, ερον, maturior, mitior, Æſch. Agam. 1374.
Πεπαλαγμένος, part. perf. paſſ. v. παλάσσω.
Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπεπάλακτο.
Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imper. paſſ.
Πεπαλὼς, a. 2. part. act. *Ion.* pro παλὼν, a πάλλω.
Πεπόνηκα, aor. 1. inf. act. verbi πεπαίνω.
Πεπανὸς, ἡ, ὸν, maturus, mitis, paſſus. Gl. V. A πεπαίνομαι.
Πέπανσις, εως, ἡ, maturatio; (2) actio, qua aliquid ad maturitatem perducitur. Gl. V. maturitas. A πεπαίνω. Unde
Πεπαντικὸς, ἡ, ὸν, coquendi, maturandi vim habens.
Πεπαρέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro παρεῖν, a πίρνω. (Πεπαρεῖν, ſuppeditare, præbere, *Pind.* qu. a πεπαίρω. *Ern.*)
Πεπάρθαι, *trajectum eſſe*, perf. inf. paſſ.
Πέπαρμαι, *trajectus ſum*, 1. ſing. perf.
Πεπαρφύνκε, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro παρφύνηκε, a παρωνίω.
Πέπασμαι, perf. ind. paſſ. *Poët.* pro πέπαμαι, a πάομαι.
Πεπασμὸς, ῦ, ὁ, idem quod πέπανσις.
Πέπαται, 3. ſ. perf. verbi πάομαι.
Πέπαυμαι, perf. ind. paſſ. v. παύομαι.
Πεπείθαται, 3. plur. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro πεπεισμένοι εἰσὶ, a πείθω.
Πεπείθοντο, 3. pl. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπείθοντο.
Πεπείρατ', 3. ſing. perf. ind. paſſ. v. πειράω.
Πέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, maturus, mitis, adultus, Ph. inveteratus, Gl. V. A πίπλω.
Πεπείσθω, 3. ſing. perf. imper. paſſ. verbi πείθω.
Πέπεισμαι, *perſuaſus ſum*, perf. ind. paſſ.
Πεπεισμένως, vehementer. A πείθομαι.
Πεπεραγκέναι, perf. inf. act. v. περαίνω.
Πεπερημένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi περάω.
ΠΕ'ΠΕΡΙ, εως, ἡ, piper, arbor, vel planta; (2) fructus piperis, arboris Indicæ. Hinc
Πεπερίζω, piper imitor ſeu refero.
Πεπέριον, ου, τὸ, granulum piperis.
Πεπερὶς, ίδος, ἡ, granum piperis.
Πεπερίτης, ου, ὁ, piper guſtu referens.
Πεπερόπασος, ου, ὁ ϗ ἡ, pipere inſperſus, Suic. Ex πέπερι, & πασός.
Πέπηγε, 3. ſ. perf. ind. med. v. πήγνυμι.
Πεπηδηκέναι, perf. inf. act. v. πηδάω.
Πεπιεσμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πιέζω.
Πεπιθεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιθεῖν, a πείθω.
Πεπιθημένον, acc. ſ. part. perf. paſſ. v. πιθέω pro πείθω.
Πεπιθήσεις, 2. ſ. f. 1. ind. act. *Ion.* pro πιθήσεις, a πιθέω.

Πέπιθμεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐπίθομεν.
Πεπίθοιμεν, 1. plur. aor. 2. opt. act. *Ion.* pro πίθοιμεν, a πείθω.
Πέπιθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.
Πεπιζόμενοι, 3. plur. perf. ind. act. verbi πιζόω.
Πεπιζόμεισαν, 3. pl. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεπιζόμεισαν.
Πεπιστευμένοις, *creditam*, part. perf. paſſ. f. g.
Πεπλανημένως, *Adverb.* vagabunde, more eorum, qui errant. Gloſſ. Vet. palatim. A πλανάω.
Πεπλασμένως, *Adverb.* ficte, ſimulate. A πλάττω.
Πέπλασται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. πλάσσω.
Πεπλάτωνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πλατύνω.
Πεπλατυσμένως, late, multis verbis, clare. A præc.
Πέπληγε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπέπληγε.
Πεπληγήμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro πεπλήγειν, a πεπλήγω.
Πεπλήγω, percutio, ferio. A πλήσσω.
Πεπλήθωνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πληθύω.
Πεπληθὼς, perf. part. med. v. πλήθω.
Πέπλωτο, 3. plur. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐπέπλωτο, a πίμπλημι.
Πεπλήρωται, 3. ſing. perf. indic. paſſ. verbi πληρόω.
Πεπλησιακότες, nom. pl. perf. part. act. v. πλησιάζω.
Πέπλιον, ου, τὸ, & πεπλὶς, ίδος, ἡ, peplium, frutex; al. portulaca agreſtis & daphnoides; (2) medicamentum ex illa herba pituitæ & bili purgandæ aptum, Hipp. A πέπλος.
ΠΕ'ΠΛΟΝ, ου, τὸ, peplum; vid. ſeq.
Πέπλος, ου, ὁ, peplum. Ph. indumentum, palla, flamminium. Al. Gl. V. pallium; idem quod πέπλιον.
Πεπλυσται, perf. inf. paſſ. verbi πλύω.
Πέπλωμα, ατος, τὸ, peplum, veſtimentum; Æſchyl. Suppl. 728. A πέπλος.
Πέπλως, *peplos*, acc. plur. *Dor.* pro πέπλες.
Πεπνυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi πύω ſpiro, unde πνεῦμα, *ſpiro*.
Πέπνυσο, *ſapito*, 2. ſ. perf. imper. paſſ.
Πεποίηκας, 2. ſing. perf. ind. act. v. ποιέω.
Πέποιθε, 3. ſing. perf. ind. med. v. πείθω.
Πέποιθα, confido, fretus ſum, fido, Ph. perf. in ſignif. præſ. Οὔτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν πέποιθεν αἰεί, Eur. Her. fur. 106. A πείθομαι, *credo*.
Πεποιθῆσις, εως, ἡ, perſuaſio, certa confidentia, fiducia, Ph. A πέποιθα.
Πεποιθία, ας, ἡ, idem & ab eod. Heſ.
Πεπίθομεν, 1. pl. pr. ind. v. πεποίθω.
Πεποιθότας, acc. plur. part. perf. med. verbi πείθω.
Πεποιθότως, *Adv.* confidenter, cum fiducia.
Πεποιθὼς, ότος, ὁ, confiſus, fretus, fidens; part. Ab eod.
Πέπομφε, *miſit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Att.* pro πέπεμφε, a πέμπω.
Πεπονημένως, *elaboratos*, acc. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro πεπονημένους, a πονέω.
Πέπονας, *laboraſti*, 2. ſing. perf. ind. med.
Πεπονηρεύμενος, dat. ſing. perf. part. paſſ. v. πονηρεύομαι.
Πέπονθα, 3. ſing. perfect. indic. med. verbi πάσχω.
Πέπορδα, *pepedi*, perf. ind. med. verbi πέρδω.
Πεπορεῖν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πορεῖν, a πίρνω, *præbeo*.
Πεπόρδυσο, 2. ſing. perf. imperat. paſſ. verbi πορδύομαι.
Πεπόρθυται, *ivit*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.
Πεπορθημένως, vaſte. A πορθέω.
Πεπόσθε, perf. inf. paſſ. verbi πάσμαι.
Πέποσθε, *laboraviſtis*, 2. pl. perf. ind. paſſ. *per Syncop.* pro πεπόνησθε, a πονέω, Hom. Il. 23, 99. Odyſſ. 10, 465.
Πεποτέαται, *volarunt*, 3. pl. perf. paſſ. *Ion.* pro πεπότηνται, a ποτάομαι.

Digitized by Google

Πεπότητο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπότητο.

Πεπραγμένον, *factum*, acc. sing. perf. part. pass. verbi πράττω.

Πέπρακε, 3. sing. perf. ind. act. *per Syncop.* pro πεπέρακε, a verbo περάω, *termino*; vel a πεπράσκω pro πράω, *vendo*.

ΠέπρακϜ, 3. sing. perf. ind. pass. v. πράττω.

ΠεπρᾶσθϜ perf. inf. pass. v. π.πράσκω.

Πέπραχε, 3. s. perf. ind. act. v. πράσσω.

Πεπραχέναι, *fecisse*, inf. perf. ejusd.

ΠεπρηθϜ, *Ionice*, idem quod πεπρᾶσθ.

Πεπρημμένον, gen. sing. perf. part. pass. verbi πρήθω.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*, perf. ind. pass. *per Syncop.* pro πεπράτωμαι, a πρατόω.

Πεπρωμένη, ης, ἡ, Parca, Ph. fatum. A πεπρατόω, quasi πεπρατωμένη, *finita, terminata*.

Πεπραμένον, ε, τὸ, fatum. Gl. Vet. parcatum, fatale. Ab eod.

ΠέπρωϜ, 3. sing. perf. pass. v. πρατόω.

Πεπταμαι, *expansus sum*, 1. s. perf. ind. pass. *per Sync.* pro πεπέτασμαι, a πετάζω.

Πεπτεῶτα, *lapsum*, acc. s. perf. part. act. *Ion.* & *per Sync.* pro πεπτωκότα, a πίπτω.

ΠεπτηοτϘ, ία, ον, concoctioni inserviens. Πεπτήριον σπλάγχνον, *Arct.* A πέπτω.

Πεπτεῶτα, *lapsum*, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* pro πεπτωκότα.

Πεπτικός, ἡ, όν, coquendi seu concoquendi vim habens. A

Π Ε' Π Τ Ω, f. ψω, coquo, maturo, digero; (2) pinso; πεπεσμμένος, coctus, perf. part. πεπέφθαι, coctum esse. Τὰ μὴ πέψαντες, τὰ ϑ μάξαντες, Plato.

Πέπτωκα, 2. s. perf. ind. act. v. πίπτω.

Πεπτῶτα, *lapsum*, acc. sing. part. perf. *per Sync.* pro πεπτωκότα.

ΠεπύθωΝ, 3. pl. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθωνται, a πυνθάνομαι pro πεύθομαι.

Πεπυκασμένῳ, dat. sing. part. perf. pass. v. πυκάζω.

Πεπυρωμένον, acc. sing. perf. part. pass. verbi πυρόω.

ΠεπύσθωΝ, 3. dual. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεπύσθην, a πυνθάνομαι, Il. 17, 377.

Πέπυσμαι, *audivi, rejcivi*, perf. ind. pass.

Πέπωκα, perf. ind. act. verbi πίνω pro πόω.

Πέπων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, coctus seu excoctus a sole, maturus, mollis, ignavus; (2) pepo. Gl. V. A πέπτω. *Angl.* Pumpion.

Π Ε Ρ, *Particula*, sive *Conjunct.* expletiva aliis orationis partibus annecti solita, quæ (1) notat *quamquam, tametsi*; (2) respondet particulæ *cumque*; (3) *vacat*.

Π Ε' Ρ Α, ultra, ultra modum, ultra quam, plus quam, supra, præter; πέρα τῦ, supra quam, Gl. V.

Περάαν, præs. inf. act. *Ion.* pro περᾶν, a περάω.

Περάασκε, vide περόω.

Πέραθεν, *Adv.* ex ulteriori parte. A πέραν.

Περαία, ης, ἡ, sc. γᾶ, vel χώρα, terra ulterior, terra, quæ est ultra locum aliquem, quæ est ultra mare; (2) oriens & occidens. A πέρα. Unde

Περαίας, ου, ὁ, piscis de genere capitonum.

Περαίνω, finio, termino, Gl. Vet. perago, conficio; perf. part. πεπερασμένος, finitus, terminatus. Περαινέ μοι λόγον, Eur. Med. 701. Κατὰ τὼ ϑῦ ὅλων φύσιν ἕκαστα πεφαίνεται, M. Anton. 6, 7. A πέρας.

Περαιτέϑεν, *Adv.* ex ulteriore parte, ex adverso; (2) ex orientali plaga. A

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriori parte situs. A πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, transmitto seu transveho in ulteriorem oram, transporto, trajicio, transeo; (2) finio, termino, perficio; περαιοῖ, peragit. Ph. περαιῶσαι, perorare, Ph. inf. aor. 1. περαιῶμαι, perficior; πεπεραιωμένος, tractus, perfectus, Ph. perf. Ἅμα ἠλίῳ τὼ λίμνην περαιωθέντες, Heliod. A περαῖος.

Περαίτέρω, *Adv.* ulterius vel ulterius quam. Ph. ampliùs, ulterius. A πέρα.

Περαίωσις, ἡ, trajectus. A περαιόω.

Περαιωτικόν, penetrabile, Gloss. Vet. A περαιόω.

Πέραμα, ατος, τὸ, trajectus, transitus. A περάω.

Πέραν, *Av.* ultra, trans. A πέρα.

Περαντικός, ἡ, όν, ad finem perducendi & efficiendi vim habens; (2) qui probe novit inferre & concludere aliquid. A περατόω.

Π Ε' Ρ Α Σ, ατος, τὸ, finis, terminus, effectus, Ph. clausula. Gl. V.

Πέρας, denique, demum, tenus, Ph.

Περάσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro περάσας, a περάω.

Περάσιμος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui transiri potest, vadosus. Gl. Vet. penetrabilis. A περάω.

Περασις, εως, ἡ, transitus, transitio; (2) finis, exitus. Ab eod.

Περασμὸς, ῦ, ὁ, finis. A πέρας.

Περάτεσι, dat. pl. *Ion.* & *Poët.* pro πέρασι, a πέρας, ατος, *finis*.

Περατόω, finio, termino. A πέρας. Hinc

Περάτωσις, ἡ, terminatio.

Περάω, ῶ, f. άσω, & ήσω, transeo, penetro; (2) transporto, Gl. V. trajicio, trano; imperfect. *Ion.* περάασκον, περάσκε, penetrabat. Αὐτὸς πρὸς ἄϑλιον δολοτίμητον πυρᾷ, Lyc. 809. Τειμὴν πεῴσας δεσπότης δόλιον λέχος, Eur. Andr. 30. A πέραν.

Περγαμίνη, membrana, Gl. Vet. A

Πέργαμος, urbs, arx, Ionibus, Suid. Πέργαμος, arx Ilii, arx Trojæ, Hes. Lat. pl. Pergama; (2) urbs Asiæ minoris.

Πέρδησις, ἡ, peditum. A πέρδω.

Περδικικός, ἡ, όν, ad perdices pertinens.

Περδίκιον, ε, τὸ, parva perdix; (2) herbæ nomen. A πέρδιξ.

Περδικοτροφεῖον, ε, τὸ, locus, ubi aluntur perdices. A

ΠερδικοτρόφϘ, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vel quæ perdices alit. A πέρδιξ & τρέφω.

Π Ε' Ρ Δ Ι Ξ, ικος, ὁ ϰ᾽ ἡ, perdix avis; (2) astutus; (3) libidinosus.

Πέρδω, & πέρδομαι, pedo, perf. πέπορδα; a. 2. ἔπαρδον.

Πέρυϑεν, *Adv.* de vel ex ulteriori parte. A πέρα.

Πέρυσι, trans, ultra, *Ion.* pro πέραν.

Περῦσαι, a. 1. inf. act. verbi περάω.

Πεσέσϑαι, *transibit*, 3. s. fut. 1. ind. act.

Πεσσητήριον, ε, τὸ, quo perforare & transfodere aliquid possumus, terebra. A πεσσός.

Πέρϑαι, perf. inf. pass. *Ion.* pro πεπέρϑαι, a

Π Ε' Ρ Θ Ω, f. πέρσω, diruo, everto, vasto, depopulor; a. 2. ἔπαρϑον, inf. περσϑεῖν, *Ion.* περσϑέειν; perf. πέπορϑα. Καὶ τάπὶ Τροίᾳ Πέρσαμ᾽ ὡς ϰ᾽ μὴ ποτε πέρσοιεν, εἰ μὴ, &c. Soph. Phil. 613. Ἢ πᾶν ϲρατόπεδον πέρσειν δοκεῖς; Eur. Rhes. 592. ϲρατὸν, Pind. Ol. 10, 40.

Π Ε Ρ Γ, *præpos. cum Genit.* de; pro; propter; præ, ultra. *Cum Dat.* circum, circa. *Cum Acc.* circa, circum; circiter; erga, inservit sæpe Periphrasi; (1) personæ οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici; οἱ περὶ Ἄνυτον, Anytus, *it.* Anytus, cum subscriptoribus; οἱ περὶ παῦλον, Paulus cum comitibus; (2) rei, τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas; (3) genitivi, ἡ περὶ ἀὐτὸ ἀρετὴ, virtus ejus; intendit, ut περίεργος, curiosus, περίλυπος, prætristis; sæpe redundat, interdum in eodem verbo, modo addit aliquid significationi simplici, modo nihil. Casui postpositum est paroxytonum πέρι.

Πέρι pro περίεϊϲι, *supereſt*.

Περιάγαμαι, demiror, Gl. V.

Περιαγαπάω, ῶ, fut. ήσω, valde amo.

Περιαγγέλλω, enuncio; aor. 1. περιήγγειλα. Ναῦς περιαγγέλλειν ϰ᾽ πόλεις, imperare, Thuc. βοηδεῖν, id.

Περιαγείρω, circumquaque congrego, undiquaque colligo; περιαγείρομαι, a circumfluentium multitudine circumdor. Περιαγειρόμενοι ἀθλητοὶ, Plato.

Περιαγὴ, ἡ, flexus. A περίαγω.

Περιαγὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, circumactus. Ab eod.

Περιαγκονίζω, brachia & manus vincio, s. post terga s. alio modo. Hinc

Περιαγκόνισμα, τὸ, revinctio brachiorum & manuum.

Περιαγνίζω, f. ίσω, lustro.

Περιάγνυμι, & περιαγνύω, fut. άξω, confringo torquendo, contorqueo; aor. 2. part. pass. περιαγεὶς, circumfractus. Περιάγνυται ὕδωρ, Apollon.

Περιαγοραῖος, ε, ὁ, circumforaneus; (2) loquax, rabula. Ex ἀγορὰ, *forum*.

Περιάγχω, f. ξω, præfoco, contorqueo. Ex

Περιάγω, fut. άξω, circumduco, circumago, mecum duco; (2) circumeo, lustro; (3) adduco, redigo ad aliquid; Gl. V. circumago, ductito, circumduco, circino, traduco. Περίαγε Φ τράχηλον, Arist. Av. 177. Αὕτη, τί ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις; id. Pace. 680.

Περιαγωγὸς, έως, ὁ, instrumentum ad circumagendum navem. A περιάγω.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, flexus, qui in orbem fit, Gl. Vet. ambages. Ab eod.

Περιαδω, celebro. Ab ἀειδω.

Περιαθρέω, circumspicio, attente seu diligenter considero. Τὰ ἐν μυχοῖς ὥσπερ ἐν ἠλίῳ περιαθρεῖν, Philo. Hinc

Περιαθρησις, εως, ἡ, circumspectio, attenta & diligens consideratio.

Περιαίνυμαι, detraho, aufero.

Περιαίρεσις, εως, ἡ, detractio, amputatio.

Περιαιρετὸς, ἡ, όν, qui circum eximi potest, exemptilis. A

Περιαιρέω, ῶ, circum aufero, vel in circuitu circumcido; amputo, decortico, detraho, aufero, adimo, depono; περιαιρεθεὶς, ademptus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. Δεῖ ϑ μὴ μόνον πράξεις τὰς μὴ ἀναγκαίας περιαιρεῖν, M. Anton. 4, 16. Περιαιδῆς ἀνϑρώπὰ ἔπλα, Xen. Cyr. 8, 15. Περιαιρῶ σ᾽ ἀλαζονείας, Arist. Eq. 290.

Περιαίρημα, τὸ, v. περιαίρεσις.

Περιαιρέσαν, acc. sing. part. præs. act. pro περιαιρέσαν.

Περιακοντίζω, f. ίσω, jaculis undique ferio.

Περιάκτιος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui circumagi potest, versatilis. A περιάγω.

Περιαλγέω, ῶ, f. ήσω, ægerrime doleo, vel fero, vehementer doleo. Τοῖς μὴ παρῦσι περιαλγῦσα, Heliod. ὀλίγιστα, id. Hinc

Περιαλγὴς, έϙ, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui valde dolet. Περιαλγέστερον κλέιναι, *Arct.*

Περιαλγῶς, valde dolenter, ægerrime.

Περιαλείφω, fut. ψω, circumlino, circumungo; περιαλέλειπται, 3. s. perf. pass. Φάρμακον δίδωμι, τὰ ἐν τοῖσιν ἀντικνημίοισιν ἑλκύδρια περιαλείφειν, Arist. Eq. 903. Περιαλείφειν τὸν πηλὸν, Theophr.

Περίαλλα, *Adv.* eximie, insigniter. Ex περὶ, & ἄλλα, *alia*. Soph. Oed. T. 1227.

ΠεριαλλόκαυλϘ, υ, ὁ ϰ᾽ ἡ, caule suo aliud circumplectens.

Περίαλλος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, aliis præstans, eximius.

Περιάλλως, *Adv.* eximie, supra modum, R.

Περιαλυργὴς, έϙ, ὁ ϰ᾽ ἡ, q. d. circum purpuratus; (2) profundus, immersus, quasi tinctus malis. Ex ἅλς, & ἔργον.

Περιαλυργὸς, ἡ, όν, idem & ex iisd.

Περιαμάω,

Digitized by Google

Περιαμάω, ῶ, fut. ήσω, demeto.
Περίαμμα, ατος, τὸ, quod circumnectitur & circumligatur alicui, quidquid annectitur collo aliive corporis parti ad arcendas noxas, amuletum. Δοκεῖ ἢ ἡ κόμη περίαμμα εἶναι χρήσιμον κεφαλαλγοῦσι, Dioſc. de Hippogloſ. A περίαπτω.
Περιαμπέχω, & περιαμπίχω, obtego, involvo. Οὐδὲν δεῖ περιαμπέχειν λόγους, Eur. Med. 282.
Περιαμύω, protego & defendo a periculis. Σχήσω ἀμυνόμενα περὶ Πατρόκλοιο θαλόντος, Tmeſis, Il. 17, 182.
Περιαμύσσω, vel περιαμύττω, fut. ξω, faucio.
Περιαμφιέννυμι, vel περιαμφιεννύω, circumveſtio.
Περιαμφίς, ίδος, ἡ, circumductio, circumactio. Ex περὶ, & ἀμφίσμα.
Περιάμφοδος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui circa plateam eſt, in circuitu ſitus.
Περιαναχάζω, vi circumduco, ſ circumago.
Περιανθίζω, fut. ίσω, floribus, vel floridis quibuſdam coloribus undique orno.
Περιανίσημι, idem quod ſimplex.
Περιαντλέω, circumfundo.
Περίαπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, annexus, alligatus; περίαπτον, monile, Gl. Vet. A
Περιάπτω, fut. ψω, annecto, appendo, alligo, pro amuleto appendo; (2) adquiro, concilio, comparo; (3) impono, injungo, attribuo, Gloſſ. Vet. obdo. Πολὺ γ' ἄνιας πρᾶγμ' αἴσχιον ζητεῖς αὐτῷ περιάψαι, Ariſt. Plut. 589. Μεγάλας τιμὰς αὐτοῖς ἡ τῇ πόλει περιάψειν, Xen. Cyr. 1, 23.
Περιαρράπτω, effringo, confringo allidendo.
Περιάργυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, argenteus. Hinc
Περιαργυρόω, argento duco.
Περιαρμόζω, fut. όσω, apte circumpono. Τοῖς θυρσοῖς περιήρμοζε λεπίδα χαλκῆν, Plut.
Περιάρσις, εως, ἡ, circumarandi actio. A
Περιαρόω, ῶ, f. ώσω, obaro.
Περιαρτάω, ſuſpendo.
Περίασις, εως, ἡ, circumcentus, vel circumſonantia, fama, celebratio, Plut. A περιάδω.
Περιασπάπτω, fut. ψω, ſplendore circumdo. Ἐξάϊφνης περιέσπαψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, Act. 9, 3.
Περιασχολέω, ῶ, f. ήσω, occupatus ſum.
Περιαυγάζω, fut. άσω, ſplendore luceque circumquaque illumino, colluſtro.
Περιαυγεία ας, ἡ, ſplendor circumquaque lucens, Suic. A περιαυγής.
Περιαυγέω, ῶ, fut. ήσω, ſplendore luceque circumfundo, colluſtro. Ὥσπερ ἡ ταμυδρά φέγγη ἐναφανίζεται τῷ ἡλίῳ περιαυγούμενα, Longin. 17. A
Περιαυγὴ, ῆς, ἡ, lux circumquaque fuſa.
Περιαυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, circumquaque ſplendens, pellucidus. A περιαυγή. Unde
Περιαυγος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Περιαυθαδίζομαι, fut. ίσομαι, pertinaciter reſiſto, contumaciter ago, ſuperbe me gero, magnifice de me ſentio. Ab αὐθαδὴς.
Περιαυτίζομαι, idem, Heſ. Ab αὐτὸς.
Περιαύντος, g. ſing. part. præſ. act. verbi περιαύω.
Περιαυτολογία, ῶ, f. ήσω, de me ipſo (jactabundus ſive cum jactantia) loquor, nimis multa. Ex περὶ, αὐτὸς, & λόγος, ſermo. Hinc
Περιαυτολογία, ας, ἡ, ſui ipſius prædicatio & laudatio.
Περιαυχένιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui cervici circumponitur; φάλαι ἡ περιαυχένιαι, Appian. B. Mithridat. Ariſtænet. 1, 18. Ab αὐχὴν.
Περιαύω, f. αύσω, pernocto.
Περιαχεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. Dor. & cum ν pro περήχει, a περιαχέω.
Περιβαδὸν, Adv. pedibus alternatim motis; (2) circumeundo, obeundo. A
Περιβαίνω, fut. βήσομαι, circumeo; (2) protego. defendo. Πρὶν γὰρ περίβησαν ἀρίστους, Il. 14, 424. Πατρόκλου περιβάς, ib. 17, 80.
Περιβαλίδην, a. 2. inf. med. v. περιβάλλω.
Περιβάλλω, amicio, cooperio, circumjacio, ambio, amplector, adficio, Gl. V. περιβεβλημένος, opertus, obſitus, circummictus, circumſeſſus, amictus, Ph. Λάβε μὲν, πόσις, περίβαλε δ' χέρας, Ariſt. Θεσμ. 921. Ὦ ῥᾳδίοις ὄρκοισι περιβαλοῦσα με, Eur. Iph. in Tau. 791. Τυραννὶς αὐτὰ περιβαλεῖν ἐμοὶ μόνῃ χρὴ id. Ion. 866. Στεναγμῶν με περιβάλῃ νέφος, id. Her. fut. 1144.
Περιβεβλώμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. v. περιβάλλω.
Περίβηρα, ων, τὰ, calceamenta quædam. Quaſi περίβαλα, a περιβάλλω.
Περιβηρὶς, ίδος, ἡ, ſpecies calceamentorum muliebrium, Arift. L. 48. A περίβαρα.
Περίβαρυς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde gravis.
Περίβασις, εως, ἡ, circumitio, inambulatio. A περιβαίνω.
Περιβεβλημένον, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιβάλλω.
Περιβεβλημένως, Adv. veſtitu, amictu.
Περιβῆναι, a. 2. inf. act. v. περιβαίνω, pro περιβαίω.
Περιβιόω, ῶ, fut. ήσω, ſupervivo, ſuperſtes ſum; (2) vivum ſeu incolumen ſervo, Gl. Vet. περιβιῶν, ſupervivere, Plut.
Περιβλαζάνω, f. ήσω, circumpullulo.
Περίβλεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, admirabilis. A περιβλέπω. Hinc
Περιβλεπτότης, ητος, ἡ, ſpectabilitas, claritas.
Περιβλέπτως, clare, inſigniter, cum admiratione.
Περιβλέπω, f. ψω, circumſpicio. Τὴν Θέσβιν περιβλέπων, Heliod. πάσας, Xen. Cyr. 5. 1. Μὴ περιβλέπε ἀλλότρια ἡγεμονικὰ, M. An. 7, 31. Hinc
Περιβλεψις, εως, ἡ, circumſpectio, admiratio.
Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum, amictus, Gl. V. palla. A περιβάλλω.
Περιβλητὸς, omnino ſ. omnibus corporis partibus debilis ac deficiens.
Περιβλύζω, f. ύσω, ſcatebris adfluo, ſcateo.
Περιβλύω, f. ύσω, circumluo.
Περιβοάω, ῶ, f. ήσω, celebro, divulgo, decanto. Hinc
Περιβόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, celebratus, decantatus, nobilitatus, dicitur in utramque partem, ſed ſæpe & ut Gramm. volunt, proprie in deteriorem, pro infamis, ſ. qui fabula factus eſt, Gl. V. pervulgatus, illuſtris.
Περιβόητος, Adv. clare, cum magna fama.
Περιβοθρόω, ῶ, f. ώσω, circumfodio, ablaqueo. Ex βόθρος.
Περιβόλαιον, ε, τὸ, amictus, amiculum; opertorium, Gl. V. A
Περιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus & cultus exterior, ſtola; (2) quidquid exterius nos circumdat, ſive munimenti, ſive ornamenti nomine; (3) amplexus; (4) ambitus, periodus orationis; (5) ſchema quodam orationis & ſententiæ, Ph. amictus. Al. Gl. Vet. geſtamen. Ph. concurſus. A περιβάλλω.
Περίβολος, ε, τὸ, idem quod
Περίβολος, ε, ὁ, ambitus, ſeptum, vallum, murus, munitio; territorium, Gl. V. ambitus, mœnia. Ab eod.
Περιβομβέω, ῶ, fut. ήσω, bombo circumſono; (2) circumſtrepo, circumſono, perſono. Προσίασιν θορυβοῦντες ὥσπερ οἱ ζέφυροι περιβομβοῦντες τὰ ἄκρα, Lucian.
Περιβόσκω, depaſco; (2) decerpo; (3) circumhabito. Τόσα μὲν Ἀυσονίην περιβόσκει ἔθνεα γαῖαν, Dion. Πβ. 383.
Περιβοτανίζω, obherbeſco, Gl. V.
Περιβραχιόνιον, ε, τὸ, ornamentum brachii, armilla.
Περιβραχιονίος, ον, qui in brachio geſtatur.
Περιβρέμομαι, circumfremo, circumſono. Ἐν θά τε κύμα Ῥηνοβόμου νήσοισι περιβρέμει Σποραδίαισιν, Dion. Πβ. 132.
Περιβρίθω, f. ίσω, undiquaque gravo & onero.
Περιβρεμίω, ῶ, f. ήσω. circumfremo, reſono, ſtrepo. Δεινὴ δ' Ἰδυμία νῶτα περιβρομέουσι θάλασσα, Dion. Περ. 420.
Περιβρίχομαι, f. ξομαι, frendeo.
Περιβρώσκω, adedo, circumrodo, circumdepaſco, περιεβρωμένος, ambeſus, exeſus, Gl. Vet. Hinc
Περιβρωτὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, arroſus, exeſus, circumquaque adeſus. Περίβρωτα φλοιὸς, Arcf.
Περιβύω, f. ύσω, obturo, inſercio; (2) undique ſuppono. Ὑπαυχένια περιβύσαντες αὐτῷ πάντοθεν, Luc. in Mic.
Περιβωμίζειν, luſtrare, circuire, Gl. Vet. A βωμὸς, ara. Unde
Περιβώμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui circum aram eſt.
Περίβωτος, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro περιβόητος.
Περιγανόω, ῶ, lætitia & voluptate perfundo, exhilaro.
Περιγεγραμμένως, circumſcripte, definite, perſpicue. A περιγράφομαι.
Περίγειος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui circa terram eſt, terram ambiens, terræ proximus, circum terram adhærens. A γῆ.
Περιγενητικὸς, ἡ, όν, vincendi vim habens. A περιγίνομαι.
Περιγηθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, valde lætus. A γήθος.
Περιγηράσκω, f. ράσω, conſenefco, conſumo.
Περιγίνομαι, vel περιγίνωμαι, fut. γενήσομαι, ſuperſum, reliquus ſum, reſto, de eo quod ſupereſt, ita ut pro lucro ſit; (2) ſuperſum, i. e. evado, ſalvus evado, ſervor a morte; (3) obvenio, contingo, potior, adipiſcor; (4) præverto, ſuperior ſum, vinco. Τῷ ὃ πίστις περιγίνεται ἢ αὖτως μενέειν, μὴ μίμνοντι μηδ' ὀπιλείπειν, Ariſt. Plut. 553. Ἐως ἂν ἡ διαλυσώμεθα πειθόντες τὸν πόλεμον, ἢ περιγενόμεθα τῷ ἐχθρῶν, vicerimus, Dem. Phil. 1.
Περιγλαὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lacte vel ſucco lacteo plenus. Στεφάνῳ ὅτι βρομίοισι περιγλαέϊσι χεῖ πίλλας, Hom. Il. 16, 642. A γλάος, lac.
Περιγλωίσσομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, circumſpicio. A
Περίγλωος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumſpiciens. Ex περὶ, & γλωὸς, pupilla.
Περίγλυκρος, ε, ὁ ἡ ἡ, lentus & viſcoſus.
Περιγλυκαίνομαι, obdulceſco, Gl. V.
Περιγλύφω, f. ψω, circumſculpo.
Περίγλωσσος, ε, ὁ ἡ ἡ, facundus, eloquens. A γλῶσσα.
Περιγλωττὶς ίδος, ἡ, involucrum linguæ. Ex iiſdem.
Περιγνάμπτω, fut. ψω, circumflecto. Ἀλλὰ με κῦμα ῥοῦσ' τε περιγνάμπτοντα Μάλειαν ἠδὲ βορέης ἀπάσαι, Odyſſ. 9, 80.
Περιγογγύζω, f. ύσω, murmuro.
Περιγογγύζουσι, 3. pl. præſ. conj. act. verbi περιγογγύζω.
Περιγραφὰ, ας, ἡ, circinus. Ex πέριξ, & γράω, comedo, vel γράφω, ſcribo, Euſt.
Περίγραμμα, ατος, τὸ, circumſcriptio; (2) circumſeptus locus, termini, fines circumdati. A περιγράφω.
Περιγραπτέον, circumſcribendum eſt. Περὶ ἐμαυτὸν ζωγραφίαν ἄριστὸν περιγραπτέον, Plato.
Περίγραπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, circumſcriptus & quaſi certis finibus incluſus. Ab eod.
Περιγραφὴς, έος, ὁ, circumſcriptor, Ph.
Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circumſcriptio, ambitus; (2) delineatio, deſcriptio minus exacta; (3) circumſcriptio, circumventio, fraus. Ab eod.
Περιγράφω, f. ψω, circumſcribo; (2) circumſcribo, i. e. definio ſeu præfinio, quaſi circumſcribendo præſtituo; (3) finio, ſeu claudo, v. c. librum, orationem, vitam per vim; (4) delineo, non exacte deſcribo; (5) deleo, oblitero, aufero e numero; (6) repudio; (7) coërceo, cohibeo. Πβ. γράφω αὐτὸ, M. Anton. 5, 18. Περιγράψον τὸ ἀστεῖς τῷ χρόνῳ, id. 7, 21. Ἐς τὸ Συμμετρον περιγεγραμμένοι, Luc.
Περιγυὶς, ιδος, ἡ, circumferentia. A γύρος.
Περιδαίδαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, varius.
Περιδαίω, comburo, accendo, paſſ. ardeo, etiam amore.
Περιδακρυτος, ον, lacrimoſus, tritiſſimus.
Περιδεδίσασαν, acc. ſing. aor. 1. part. act. Poet. pro περιδείσασαν, a περιδείδω.

Digitized by Google

Περιδείδια, pertimesco, Gl. Vet. p. in signif. præs. A δείδω, *timeo.*

Περιδεὴς, έος, ὁ ᾗ ὴ, meticulosus, pavidus, alicubi & formidabilis, terribilis. A δέος. Hinc

Περιδειὲς, ες, ὴ, nimius timor.

Περιδείδω, fut. εἴσω, pertimesco, quasi undique metus; περιδδείσασα, timefacta, a. 1. part. fœm. pro περιδείσασα, Il. 15, 123. περιδείδια, pro περιδείδια, perf. timeo, Il. 13, 52. Τῶ ῥα περιδείσαν μίνυθα πτῆσσον Ἀχαιοὶ, Il. 11, 508.

Περιδειπνία, ῶν, epulum funebre celebro. A περιδεῖπνον.

Περιδειπνίζω, περιδειπνίζῃ, pascit, Ph.

Περίδειπνον, ε, τὸ, cœna parentalis, funebre epulum, Pl. silicernium.

Περιδέξιον, ε, τὸ, dextrale, armilla. A δεξιὰ.

Περιδέξιος, ε, ὁ ᾗ ὴ, ambidexter, Ph. ambimanus, Hom. Il. 21. 163.

Περιδέραιον, ε, τὸ, monile, collare, Gl. V. ornatus collaris.

Περιδεραιος, ε, ὁ ᾗ ὴ, circumcollaris. Ex περὶ & δέρη.

Περιδέρις, ίδος, ὴ, idem quod περιδέραιον.

Περιδέρκομαι, circumspicio.

Περιδεσμέω, vincio.

Περιδεσμος, ὁ, vinculum.

Περίδετος, ε, ὁ ᾗ ὴ, circumligatus, obligatus, revinctus. A

Περιδέω, circumligo, obligo; pass. περιδέομαι, circumligor; p. περιδεδεμένος. Τυς πόδας κνημῖσι περιδέοντες, Heliod. Ὃν (πάγαπα) περιδησόμενοι ἐκεῖ, Arist. Conc. 100.

Περιδεῶς, meticulose, pavide. A περιδεὴς.

Περιδηλος, ε, ὁ ᾗ ὴ, conspicuus, perspicuus.

Περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo, ex pacto certo, paciscor, aor. 2. infin. περιδόσθαι, imperat. περίδυ. Περίδυ νύν ἐμοὶ, εἰ μὴ τετραμέτρου ἐστὶν ἡμιεκτίου, Arist. Nub. 644.

Περιδίδυμι, circumdo.

Περ. διείρω, trajicio & insuo.

Περιδινέω, circumago. Ὡς τὸ πρὶν Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτω Καρπαλίμοισι πτοδεσσιν, Il. 22, 165.

Περιδινὴς, έος, ὁ ᾗ ὴ, qui circumagitur; (2) versatilis. A περὶ, & δίνη.

Περιδίνησις, εως, ὴ, in gyrum aut vorticem circumactio. A περιδινέω.

Περιδινητος, ε, ὁ ᾗ ὴ, versatilis. Ab eod.

Περίδινος, ε, ὁ ᾗ ὴ, idem quod περιδινὴς.

Περιδιπλόω, involvo, hoc est, obtego, convaso.

Περιδοσις, εως, ὴ, pactum, depositio pignoris & certatio ex pacto. A περιδίδομαι.

Περιδεπέω, circumsono, obstrepo.

Περιδιώκω, περιδιώκῃ, persequitur, Ph.

Περιδοία, jacto, agito, nullo loco consistere sino.

Περιδραμητέον, concursandum. A περιδρέχω.

Περιδραμόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. v. περιτρέχω.

Περιδρομάς εως, ὁ, ambitiosus, Gl. Vet. A περὶ, & δρόμος, *cursus.*

Περίδρᾶξις, εως, ὴ, comprehensio quæ fit manu in pugnum contracta; (2) amplexus, circumplexus. A

Περιδράττομαι, fut. ξομαι, apprehendo, circumplector.

Περιδρομὴ, ῆς, ὴ, circumcursio, cursus, quo circumcurrimus & obimus; (2) circuitus, circinatio, ambitus. A περιτρέχω.

Περίδρομος, ε, ὁ ᾗ ὴ, circumcurrens, circumcursans; (2) rotundus, teres, Hom. Il. 2, 812. Ab eod.

Περίδρομος, ε, ὁ, locus circularis figuræ, in quo circumiri potest. Ab eod.

Περιδρύπλω, dilacero & saucio, aor. 1. pass. περιδρύφθω, *Ion.* Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθω, Il. 23, 395.

Περιδύω, fut. ύσω, circumvestio, induo; (2) *Att.* exuo, detractis vestimentis spolio, adimo. Ἐπεὶ περίδυσε χιτῶνας, Il. 11, 100.

Περιεβάλετο, 2. pl. aor. 2. ind. act. v. περιβάλλω.

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. med.

Περιεγίνετο, 3. sing. a. 2. ind. med. v. περιγίνομαι.

Περιέδραμε, 3. sing. a. 2. ind. act. v. περιτρέχω.

Περιεδρεύω, obsidior, Gl. V. obsidione cingo. Ex περὶ, & ἕδρα, *sedes.*

Περιέδω, corrodo, ambedo.

Περιεγείρομαι, vigilo.

Περιεζασμένον, acc. s. perf. part. pass. verbi περιεζώννυμι.

Περιεθέλω, supra modum volo.

Περιείδηκε, 3. s. a. 1. ind. act. v. περιείδημι

Περιείδω, *inusit.* circumspicio, speculor; (2) probe novi, supra alios novi; (3) negligo, fino, patior; in usu, περιεῖδε, neglexit, aor. 2. inf. περιιδεῖν, circumspicere, negligere. Οὐ μὲν δὴ τάτ' ἐγὼ μύσας περιεῖδον ἐμαυτὸν ἀδύζον γενέσθαι, Isocr.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo. Hinc

Περιειλημένος, a. 1. part. pass. f. g.

Περιείλημα, ατος, τὸ, involucrum.

Περιείλησις, εως, ὴ, circumvolutio, circuitus.

Περιειλίφασι, 3. pl. perf. ind. act. *Att.* pro περιειλίφασι, a περιλαμβάνω.

Περιειλίξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. v.

Περιειλίσσω, f. ξω, involvo, circumvolvo.

Περίειμι, fut. ἴσομαι, superior sum, supero, antecello; (2) supersum, abundo; (3) supersum, i. e. reliquus sum; (4) convalesco, *opp.* morior; (5) adsum, immineo; (6) sum, suppeto; τὸ περιὸν, copia, magnitudo, alicujus rei; ἐκ περιόντος, ex facili, v. περιούσια. Οὐκ ἐλπίζαν οἱ ὅτι τῶν πόλιν περιέσεσθαι, Appian.

Περίειμι, eo; (2) circumeo, peragro, lustro; (3) pervenio, devenio. Περιεῖναι κύκλω, Dem. Περιῶσαν χρὴ τὴν πόλιν πλανώμενοι, Thuc.

Περιέναι, *supereſſe*, præs. infin. verbi περίειμι.

Περιεργυνύω, cohibeo, coërceo, contineo, revincio, includo. A

Περιείργω, f. ξω, idem.

Περιείχετο, 3. s. imp. ind. med. v. περιέχω.

Περιέκρυβε, 3. s. aor. 2. ind. act. v. περικρύπτω.

Περιεκτικὸς, ὴ, ὸν, comprehendens, complectens, comprehendendi seu complectendi vim habens, generalis. Hinc τὸ περιεκτικὸν, ῦ, complexio. A περιέχω.

Περιεκτικῶς, *Adverb.* complectendo, comprehendo; (2) omnino in universum.

Περιέλαι, 2. s. a. 1. imper. act. a περιελαύνω pro περιέλω.

Περιέλαμψεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν, a περιλάμπω.

Περιέλασις, εως, ὴ, circumactio. A

Περιελαυνέω, f. λάσω, circumequito, obequito; (2) cogo, abigo; (3) vexo, violenter tracto. Ἵππους περιελαυνέειν τὸ τρατόπεδον, Xen. Περιήλασαν τὸ τεῖχος, Heliod.

Περιέλεγχον, 3. plur. imp. ind. act. verbi περιλέγχω.

Περιέλθυσις, εως, ὴ, circumitio. A περιέρχομαι.

Περιελθόντα, acc. s. aor. 2. part. act. verbi περιέρχομαι.

Περιέλιξις, εως, ὴ, circumvolutio, vertigo. A

Περιελίσσω, seu περιελίττω, fut. ίξω, implico, implico in orbem; (2) verto, circumvolvo. Περὶ δ' ἀσπίδι ἐλίλιξεν, Odyss. 5, 314.

Περιέλκω, fut. ξω, circumquaque traho, q. d. circumtraho; (2) distraho, violenter rapio, distringo; (3) distineo, occupo. Περιέλκειν τινὰ κύκλω, Aristot.

Περιελλείπω, f. ψω, deficio, inferior sum.

Περιέλλειψις, εως, ὴ, prætermissio; (2) prætermissio unius e Consonantibus geminatis. A περιελλείπω.

Περιέλοις, 2. s. a. 2. opt. act. v. περιαιρέω.

Περιελόντος, g. s. a. 2. part. act.

Περιένυμι, induo, vestio.

Περιέξειμι, circumdo.

Περιέπεσον, 3. pl. aor. 2. ind. act. v. περιπίπτω.

Περιεπίεσμένως, pure. A περιπίεσμαι.

Περιέπω, περιέπομαι, prosequor & obeo, i. e. prosequendo & obeundo seu adfectando tueor & protego, curo; foveo; (2) colo, observo, observantia prosequor; (3) ambio; (4) tracto. Φάσμα τὸ σὸν ᾗ ψυχὴ τὰς ἐμὰς περιέπῃ τύχας, Heliod. Τέτον ἡμεῖς ἀς ἐνιζήτω ᾗ φίλε, ἐχ ὡς δῶλον, περιέψομεν, Xen. Cyr. 4, 18.

Περιεργάζομαι, fut. άσομαι, curiositate utor; (2) curiose ago, diligenter & accurate observo; (3) inaniter seu frustra satago, Gl. Vet. scisciter; (4) valde laboro; (5) dicitur & de pictoribus cum ornamenta externa, πάρεργα vocant, picturis addunt. Περιεργάζεσθ ζητῆν τὰ τὸ ὑπὸ γῆν, ᾗ τὰ ἐπουράνια, Plat. Ap. Socr. 3. Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιεργάζετο, Arist, Conc. 220. Hinc

Περιεργασία, ας, ὴ, curiositas, Lucian. sed ibi leg. περιεργία, *Ern.)*

Περίεργεια, ας, ὴ, idem quod

Περιεργία, ας, ὴ, curiositas; (2) nimia diligentia; (3) simulata vel inepta sedulitas, ambitio. A

Περίεργος, ε, ὁ ᾗ ὴ, curiosus, anxiam diligentiam adhibens; (2) nimis exquisitus, supervacaneus; (3) res alienas curans & nil ad se pertinentes. Gl. Vet. curiosus, perspicax, vesanus, operosus. Ab ἔργον.

Περιέργω, f. ξω, sepio, includo. Περιέρξαντες αὐτὸ τὸ μνημεῖον, Thuc.

Περιέργως, *Adv.* curiose, nimis accurate.

Περιερέσσω, vel περιερέτλω, remigando promoveo, seu subduco.

Περιερμα, ατος, τὸ, lignum s. phalanga, quæ navibus supponitur.

Περιερχομαι, f. ελεύσομαι, circumeo, circumvenio, oberro, lustro, ambio, obeo, obambulo, peragro; (2) circumvenio, i. e. decipio; (3) devenio, venio; (4) ulciscor, punio. Ἐπεὶ ᾗ περιῆλθεν ὁ ἑαυτος, Xen. Cr. 8, 44. Ὅδε περιελθεῖ χάδια πλείν ᾗ χίλια, Arist. Av. 6. Ὅσα περιέρχεται τὸ τε κόσμε, comprehenduntur, M. Anton. 10, 7.

Περιεσθίω, arrodo.

Περιεσκεμμένως, considerate, Pb, A περισκέπτομαι.

Περιεσπάτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro περιεσπάετο, a περισπάω.

Περίεσπον, aor. 2. ind. act.

Περιέσασθε, aor. 1. inf. med. *Poet.* pro περιέσασθαι, a περιένυμι.

Περιεσκαλμένος, perf. part. pass. v. περισκέλλω.

Περιεσκαλμένως, tecte, occulte.

Περίεσυ, 3. s. aor. 2. ind. act. v. περιΐσημι pro περισάω.

Περίεσπασαν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Περίεσυν, 3. s. præs. ind. cum ν, a περίειμι.

Περιεστικὸς, ὴ, όν, salutaris, ζωμὸν π. signum salutis in ægroto. A περίειμι.

Περιεστικῶς, salutariter, cum spe salutis.

Περιεσφαψε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. περισφάπλω pro περιεσφάπλω.

Περιεσῶτα, acc. sing. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro περισεσωκότα, a περιΐσημι.

Περιέσχατος, η, ὸν, extremus.

Περιέσχε, 3. s. a. 2. ind. act. v. περιέχω.

Περιεστέφατο, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro περιεστέφθησαν, a περιστέφω.

Περιεσφθησαν, a περιστέφω.

Περίεφθος, ε, ὁ ᾗ ὴ, probe elixus.

Περιέχω, & *in med.* comprehendo; (2) circumdo, cingo, ambio; (3) cingo, i. e. circumfido, obsideo, unde premo, affligo; (4) superior, major sum; (5) consertis manibus retineo, complector, fuveo; περιέχει, continet, coërcet, Ph. περιέχει, comprehensum est. Θάμβος γὰρ περιέχων αὐτὸν, Luc. 5, 9. Διὸ ᾗ περιέχει ἐν τῇ γραφῇ, pro περιέχει, 1 Pet. 2, 6.

Περιεῤῥάφη, 3. s. imperf. ind. pass. pro περιεραφάω, a περιῤῥάπτω.

Περιζαμενῶς, vehementer, A ζαμενὴς.

Περιζώννυμι,

Digitized by Google

Περιζείω, idem quod
Περιζέω, circumferveo.
Περιζυγος, ε, ὁ ἡ ὀ, eidem jugo subditus.
Περιζυξ, ζυγος, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd.
Περίζωμα, ατος, τὸ, fascia, subligaculum, cinctus, Gl. Vet. cinctum, lumbare, ventrale. A περιζωννύω.
Περιζωμάτιον, ε, τὸ, parvum subligaculum seu ventrale, Dim. a περίζωμα.
Περιζωννύω, vel περιζώννυμι, futur. ζώσω, circumcingo, accingo, præcingo. Περιζώσας ἡ ἱματίδιόν τε Καππάδοκα Ζεύς, Act. 12, 8. Νῆπιαι γὰρ περιζώσμασιν ἀπλυθεφόρων, Ariſt. Av. 1153.
Περίζωσαι, 2. ſing. a. 1. imper. med. verbi περιζώννυμι. Unde
Περίζωσις, εως, ἡ, præcinctus, Gl. V.
Περιζώστρα, ας, ἡ, faſcia, qua caput, vel pectus vel etiam ventrem cingimus, cingulum, Ph. ſubligaculum.
Περῆγεν, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν a περιάγω.
Περιηγέομαι, οῦμαι, circumduco, duco circum; (2) ſigillatim expono, enarro. Περιηγησάμενος τὸ ἔργον Πέρσῃσι, Herodot. Περιήγησαί μοι τὰ ἐν ἅδου πάντα, Luc. Περιηγεῖται τινὰ Θεόπομπος Σωκρίαν Μίδου τοῦ Φρυγὸς, Ælian. V. Hiſt. 3, 18. Hinc
Περιηγηματικὸς λόγος, circumductus ſermo, quo ita quid deſcribitur, ut quaſi in rem præſentem lector deducatur.
Περιηγὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, q. d. rotundus, circumactus aut circumactilis. Curvus, flexuoſus. Adſtrictus, circumvinctus, circumductus. Περιηγέος ἑλίσσει λίμνης, Callim. Hymn. in Apoll. 5, 9. A περιάγω, Suic.
Περιηγησις, εως, ἡ, circumductio, i. e. ipſa actio circumducendi, ſeu ducendi per ſingula; (2) expoſitio & commemoratio rei alicujus, quæ ſit ſigillatim, & quaſi per ſingula ducendo. A περιηγέομαι.
Περιηγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. circumductor, i. e. qui circumducit; (2) qui περιήγησιν ſcribit, orbis enarrator. Ab eod.
Περιηγητικὸς, ὴ, ὸν, pervulgatus, idem, & intell. ſubſt. βίβλος aut βιβλίον, liber geographicus.
Περιηγητικῶς, geographice.
Περιήειν, pluſq. indic. med. v. περίειμι.
Περιηθέω, colando perfundo; percolo.
Περιήθημα, ατος, τὸ, excolamentum, percolamentum. A pr.
Περιήκης, ες, ὁ ἡ ὀ, admodum acutus. Ex περὶ, & ἀκὴ.
Περιηκω, f. ξω, devenio ſeu pervenio mutatis in orbem vicibus, ſ. ſimpliciter. Ὡς ἂν περιήκωσιν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακὴ, Arrian.
Περιῆλθε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. v. περιέρχομαι.
Περιήλυσις, εως, ἡ, circuitus, converſio.
Περιηλυτόσδε, 2. pl. præſ. imp. med. verbi Περιηλυτόω, circumeo. Ex ἐλεύθω.
Περιημεκτέω, ῶ, fut. ήσω, moleſte, ægre, ſeu graviter fero. Περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τῇ ὅρκῳ, Herodot.
Περιῆν, 3. ſ. imperf. ind. v. περίειμι.
Περιηνείκε, 3. ſ. perf. ind. act. Ion. pro περιηνεγκε, a περιφέρω.
Περιηνυραμβύων, acc. ſ. perf. part. paſſ. verbi περιαρυρόω.
Περιηρέετο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. pro περιηρέτο, a περιαιρέω.
Περιήσραφα, perf. ind. act. v. περιασράπτω.
Περιηχέω, circumſono; obſtrepo, Gloſſ. Vet. περιηχέομαι, trepide perſono. Περιήχησεν δ' ἄρα χαλκὸς Il. 7, 267.
Περιήχημα, ατος, τὸ, ſtrepitus. A pr.
Περιθάλπω, f. ψω, circumfoveo.
Περιθαμβὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, admiratione & ſtupore perculſus; (2) valde trepidus. Ex θάμβος.
Περιθαρσὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, præfidens, valde fidens. A θάρσος.
Περιθαρσέως, fidenti animo ſum.
Περίθεος, ος, ον, valde divinus.
Περιθειόω, ῶ, f. ώσω, ſulphure luſtro ſeu expio. A θεῖον. Hinc
Περιθείωσις, εως, ἡ, luſtratio ſeu expiatio, quæ fit ſulphure.
Περιθὴς, aor. 1. part. paſſ. v. περιτίθημι.
Περίθημα, ατος, τὸ, quod circumponitur, tectorium. A περιτίθημαι.
Περίθησις, εως, ἡ, circumpoſitio, circumdatio.
Περιθετὸς, ὴ, ὸν, circumpoſitus. Ab eod.
Περίθετος, ε, ὁ ἡ ὀ, circumpoſitus, ſeu circumpoſititius, qui circumponi ſolet, de coma appoſititia, ſ. fictitia.
Περιθέω, ῶ, f. θεύσομαι, circumcurro, in orbem curro. Περιθέοντι σειλῆσαι, Plato.
Περιθιασάρχω, ῶ, circumſpicio.
Περιθήκη, ης, ἡ, galericulum, Gloſſ. Vet. A περὶ, & τίθημι.
Περιθλάω, confringo.
Περιθραύω, f. αύσω, idem.
Περιθρεκτέον, concurſandum, circum currendum. A περιτρέχω.
Περιθρηνέομαι, ήσομαι, lamentis circumſono. Σχεδὸν ἁπάσης οἰκουμένης περιθρηνεμένης, Plut. A θρῆνος.
Περιθριγκόω, ῶ, fut. ώσω, lorica aut ſepto circummunio, circumſepio. Μασσαλίτας λίγνοι τοῖς ὀστέοις περιθριγκῶσαι τὰς ἀμπελῶνας, Plut.
Περιθρὶξ, τριχος, ὁ, capillus a prima juventute non raſus.
Περιθρομβέω, in grumos cogo, vel concreſcere facio. A θρόμβος.
Περιθρυλλέω, ῶ, divulgo, Gl. Vet. *paſſ.* notus ſum omnibus.
Περίθυμος, ε, ὁ ἡ ὀ, ira valde accenſus.
Περιθύμως, *Adv.* irato animo.
Περιθυρίω, ῶ, circa januam verſor, ad januam ſto. A θύρα.
Περιθωρακίδιον, ε, τὸ, veſtis, quæ thoraci ſuperincumbitur. A θώραξ.
Περιΐαχε, circumſono. Περὶ σ' ἴαχε πέτρη, Odyſſ. 9, 395.
Περιΐδμῆναι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro περιϊδεῖν, a περιοράω.
Περιΐδοις, 2. ſing. a. ejuſd. in conj.
Περιϊδρόω, ῶ, ſudore undique diffluo. Hinc
Περιΐδρασις, εως, ἡ, copioſa ſudoris effuſio.
Περιΐζομαι, circumſideo, obſideo.
Περιΐσσαν, acc. ſing. aor. 2. part. act. f. g. v. περίειμι.
Περιϊππεύω, f. εύσω, circumequito, obequito Περιϊππεύσαντες καὶ γειτόνευσι καὶ τοῖς πολεμίοις, Polyb.
Περιΐσάμενος, præſ. part. med. verbi
Περίϊσημι, & *in med.* circumſiſto, circumdo, cingo; (2) redigo, revoco; (3) muto in contrarium, transfero; (4) vito, declino. At in aor. 2. & perf. *act.* & *paſſ.* dicuntur paſſive (1) circumſto; (2) redigor; (3) mutor, transferor; (4) *impr.* corona hominum cingor; περιΐσαμαι, circumſto; περιείσησα, aor. 1. περιέσησι, redegit; περιέσθω, a. 2. περιέστη, redactum eſt, rediit; περιεσκὼς, & περιεὼς, p. part. circumſtans; περιΐσασο, obſiſte, cohibe, præſ. imperat. Περιείσησι μὴ πᾶν τὸ στράτευμα πρὸς τὴν πόλιν, Xen. Cyr. 7, 21. Κακῶν Ἰλιὰς περιεσκὼς Θηβαῖος, Dem. Τοὺς σωματοφύλακας ἐν ὅπλοις ὑποχρύσοις περιΐσάσασα, Heliod.
Περιΐσχομαι, complector, vindico. Μᾶλλον ἐὸς περιΐσχετο κῦρος, Moſch. 2, 11.
Περικαὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, valde callidus, ardens; (2) ambuſtus, peruſtus. A περικαίω.
Περικαθαίρω, perpurgo, luſtro. Περικάθηρε τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ, Joſ. 5, 3.
Περικαθάπλω, f. ψω, alligo, vel circumligo, adnecto, appono. Ἐκίλβωσε τὰς ἀλιτὰς ὑπομνεμβρίας κρύφα τῷ ἀγκίστρῳ περικαθάπτειν ἰχθύς ἡδὺ προσαλωκότας, Plut. in Ant. c. 29.
Περικαθαρίζω, f. ίσω, purgo, perpurgo.
Περικάθαρμα, ατος, τὸ purgamentum, luſtramentum, Gl. V. A περικαθαίρω.
Περικάθημαι, idem quod
Περικαθίζω, fut ίσω, hoſtiliter circumſideo, obſideo; Περικαθίζεσθαι, obſidere, Ph.
Περικαίνυμαι, vinco, ſupero.
Περικαίω, f. καυσω, amburo, deuro, peruro; περικαίομαι, ardeo, inflammor, ut amore; περικεκαυμένος, aduſtus, ambuſtus, Ph. p. part. Θρῆκες γὰρ ἄγαν ὁ ἀὴρ περικαίει, Theophr. Περικαίεσθαι τῷ χρυσῷ, Chryſ.
Περικακέω, ῶ, f. ήσω, animo proſus concido, malis cedo, malo vincor. Πολλοὶ κακῶς πεπραγότες καὶ δυσχρησόμενοι τοῖς παροῦσιν, Polyb. A περὶ, & κακός. Hinc
Περικάκησις, εως, ἡ, abjectio animi, quando quis animo proſus concidit & malis vincitur.
Περικαλλῆ, acc. ſ. pro περικαλλέα, a
Περικαλλὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, perpulcher, perelegans. Ex περὶ, & καλὸς.
Περικάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, involucrum; opertorium, Gl. V. A
Περικαλύπτω, fut. ψω, p. κεκάλυφα, obtego, obvelo, circumvelo, cooperio, obnubo, Gl. Vet. Περικαλύψαι τοῖς ῥάγμασι Ζεύτον, Eur. Ion. 1567. Ἐπέταξεν αὐτῇ, ἐπειδὰν ἀποθάνῃ, περικαλύψαι αὐτὸν τε καὶ τὴν αὐδραν ἐν ἑνὶ ἱματίῳ, Xen. Cyr. 7, 17.
Περικαλυφὴ, ῆς, ἡ, tegumentum. A pr.
Περικαμπὴς, ῆς, ἡ, circumflexus. A
Περικάμπτω, fut. ψω, circumflecto, deflecto, tergiverſor, oppono; περικάμπτῃ, tergiverſatur, Gl. Vet. Philoxenus, devitat; περικάμψαι, reniti, Philoxen. aor. 1. inf. Hinc
Περίκαμψις, εως, ἡ, circumflexio, tergiverſatio.
Περικάρδιος, ε, ὁ ἡ ὀ, q. d. qui eſt circa cor. Ex περὶ, & καρδία.
Περικαρπιόακανθος, ε, ὁ ἡ ὀ, pericarpium aculeatum habens. Ex περικάρπιον, & ἄκανθα.
Περικάρπιον, ε, τὸ, proprie eſt pars fructus, quæ ſemen ambit & protegit adverſus cœli animaliumque injurias, ſiliqua, putamen; (2) fructus, ſeu caro, quæ interius continetur, Vid. Plin. lib. 15. cap. 28. A καρπός.
Περικάρπιος, ε, ὁ ἡ ὀ, fructu cinctus, fructum habens circum ſe; (2) cujus fructus tegmine & involucro aliquo eſt cinctus. Ex iisdem.
Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, luſtratio gallinæ, quum ovo edito ſe feſtuca aliqua purificat. Ex περὶ, & κάρφος, *feſtuca.*
Περικαταβάλλω, circumdejicio; (2) dejicio.
Περικατάγνυμι, fut. ξω, undique defringo, infringo; περικατεαγὰς, amfractus, Ph. p. part. med. περικατεάγη, aor. 2. paſſ. fractionem circa ſe paſſus eſt.
Περικαταλαμβάνω, undique deprehendo vel comprehendo, adſequor, anteverto. Ἀλλ' ὅμως καὶ τοὺς φθάνοντες περικαταλαμβάνουσι, M. Anton. 9, 6.
Περικαταλείπω, fut. ψω, reliquum facio.
Περικατάληπτος, ε, ὁ ἡ ὀ, deprehenſus, comprehenſus. A περικαταλαμβάνω.
Περικατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio ſeu comprehenſio, qua aliquem undique tenemus. Ab eodem.
Περικαταπίπλω, decido.
Περικαταῤῥέω, ῶ, circumfluo; (2) delabor.
Περικαταῤῥήγνυμι, fut. ξω, diſcindo, lacero. Περικατερρήξατό τε ἑ ἀνωθεν πέπλον, Xen. Cyr. 5, 1.
Περικατασείφω, f. ψα, everto.
Περικατασφατλω, f. ξω, macto, cædo.
Περικατατίθημι, repono, colloco, conſtituo, adapto.
Περικατατρέχω, undique effundo.
Περικατέχω, magno ardore circumdo, obſideo.
Περικάτημα, *Ion.* pro περικάθημα.
Περικάτησις, *Ion.* pro περικάθησις.
Περικαυσὰς, *Adv.* calide, ardenter. A περικαίω.
Περίκειμαι, circumjaceo, circumponor. Λυσιτελεῖ αὐτῷ ἐν μύλῳ ὀνικὸς περικεῖσθαι ἢ τράχηλον ἀυπὲ, Luc. 17, 2. Φιλεῖ δὲ ἀπὸ χρὼς (ἀπίφυξε) Ὑγρὸν τὰς ὀργὰς περιεμένῳ, Theocr. 23, 14.
Περικεάω, circumtondeo, aor. 1. περιέκειρα.

Digitized by Google

Περικεκλιδώς, concise. A περικόπτω.
Περικεντέω, ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo, configo.
Περικερδής, ές, callidus, lucri cupidus.
Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, cassis. Ex περικεφαλή.
Περικεφάλιον, τό, capitis tegmen. Ex iisd.
Περικήδειο, 2. sing. præs. imper. med. Ion. pro περικήδεο, a
Περικήδομαι, curam gero Ὡς τότ' Ὀδυσσῆϊ περικήδετο κυδαλίμοιο, Odyss. 3, 219.
Περίκηλος, ου, ὁ ἡ ἡ, peracidus, ambustus, vel circumquaque fissus. Αὖα πάλαι φερίκηλα, Hom. Odyss. 5, 240. Ex καίω.
Περικίδναμαι, conspergor.
Περικινέω, circumago, pass. circumagor, obeo.
Περικιονίτης, ου, Epith. Bacchi. A κίων, quod cum domus semeles arderet, hedera nata est in columnis, qua servatus est; περικίονος, Sch. Eur. male.
Περικλαδής, ές, ὁ ἡ ἡ, umbrosus, ex omni parte ramos habens. A κλάδος.
Περικλαίω, desino, deploro.
Περικλαδέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. v. περικλάω.
Περικλασις, εως, ἡ, defractio, locus abruptus. A περικλάω.
Περικλάω, ῶ, fut. άσω, offringo, infringo, defringo.
Περικλειόμενον, acc. s. præs. part pass. verbi περικλείω. Unde
Περίκλειμα, τό, ambitus muri.
Περίκλειστος, η, ὁ ἡ ἡ, inclusus, obsessus.
Περικλείω, f. είσω, undique claudo, cingo, obsideo. Gl. Vet. circumcludo, obsero. Τὸ ὑπὸ πλίνθοις περικλειόμενον, Thuc. l. 2.
Περικλήιον, præs inf. act. Ion. pro περικλείειν.
Περικλησία, idem. A κλείω.
Περικλιζω, celebro, Ion. A κλίζω.
Περίκλιτος, ές, ὁ ἡ ἡ, declivis, devexus. A περικλίνω.
Περικλύδων, Adv. lavando.
Περίκλυστος, η, ὁ ἡ ἡ, qui alluitur, lavatur. A
Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo; (2) lavo, abluo; περικλύζομαι, undique alluor. Τὸ παιδίον ὕδατι περικλύσειν, Aristot.
Περικλύμενον, η, τό, nomen fruticis. Φύλλα τε κισσήεντα περικλυμένοιο φέροσα. Nic. Th. 510.
Περικλυσμός, οῦ, ὁ, alluvies, Ph. περικλυσμοὶ eluviones A περικλύζω. Unde
Περίκλυσμα, περικλύσματι, adspergine, Ph.
Περίκλυστος, η, ὁ ἡ ἡ, & περικλυστός, ἡ, όν, qui undique alluitur, Epith. insulæ. Ab eodem.
Περίκλυτος, η, ὁ ἡ ἡ, valde inclitus, insignis; (2) qui facile exaudiri potest.
Περικλάζω, circumcirca κλαγμὸν edens explodo.
Περικλάθω, f. ώσω, neo, s. nendo torqueo & circumago.
Περικνημίδια, tibialia, Gl. V. A κνήμη.
Περικνημίς, ίδος, ἡ, tegumentum tibias ambiens, Ph. ocrea. Ex iisd.
Περικνίδωτος, όν, asper, multis & parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. A
Περικνίζω, fut. ίσω, scalpo, vellico, pungo, rado; (2) metaph. aliquem per ludibrium vellico sermonibus, &c. (3) imitor, Plut.
Περικοκκύζειν, de gallis, cum capite elato canunt, impr. cum vicerunt; (2) contemno, irrideo, Aristoph.
Περικολόω, detrunco, mutilo, imminuo, infringo.
Περικομίζω, f. ίσω, circumveho.
Περίκομμα, ατος, τό, frustum; (2) edulium ex herbis carnibusque concisis. A περικόπτω.
Περικομμάτιον, τό, frustulum, Dim.
Περίκομος, ου, ὁ ἡ ἡ, comatus. A κόμη.
Περικομπέω, jacto, jactanter prædico, s. glorior. Περικομπεῖν πολλά, Thuc.
Περίκομψος, ου, ὁ ἡ ἡ, perelegans, admodum scitus vel festivus.
Περικοπή, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura, qua quidpiam in orbem truncatur, Gl. V. amputatio; (2) certa Scripturæ sacræ sectio, al. ῥῆσις; (3) apparatus, supellex, ornatus, v. c. fœminæ; (4) facultates, opes. A
Περικόπτω, f. ψω, circumcirca reseco, & mutilo Gl. amputo, circumcido. Πανταχόθεν αἱ ἐλπίδες περικόπτουσι, Diod.
Περικορδακίζω, idem quod simplex.
Περικορέω, verro, converro.
Περικόρημα, ατος, τό, purgamentum, sordes verrendo collatæ. A περικορέω.
Περικοσμέω, probe orno, orno, simpl. περικεκοσμημένος, p. part pass.
Περικόσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui circa mundum est, eumque complectitur, Suic. A κόσμος.
Περίκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, circumtonsus. Ex περί, & κείρω.
Περικράζω, f. ξω, clamo, boo.
Περικρανία, ας, ἡ, membrana nervosa totam calvariam complectens.
Περικρανίον, cervical, Ph.
Περικράνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est circa caput, qui caput tegit. Ex περί, & κράνιον.
Περικρατέω, ῶ, fut. ήσω, obtineo, dominor, evinco; (2) supero, superior fam. Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, Il. 21, 214.
Περικρατής, ές, ὁ ἡ ἡ, compos, superior. A κράτος.
Περικρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, undique suspensus, etiam de templo dicitur donaria suspensa habente, ναὸς π. ἀναθήμασι. A κρημάω.
Περικρημνος, ου, ὁ ἡ ἡ, undique præceps, & locis præruptis declivis, vel admodum præceps & præruptus. A κρημνός.
Περικρόν, pulso, pello, percutio.
Περικρύβδις, prægelidus; Gl. V.
Περικρύπτω, fut. ψω. celo, occulto. Περικρύψεν ἑαυτὸν μιᾶς φύτης, Luc. 1, 24.
Περικρόζω, f. ξω, crocito.
Περικτέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, adquiro & adquiror; περικτᾶται, adipiscitur, Ph. περικτηθέντα, parta, Ph. aor. 1. pass. Hinc
Περικτησις, εως, ἡ, possessio, peculium, Ph.
Περικτείνα, occido. Πολλοὶ ἂν περικτείνοντο κἀλλοι, Il 4, 538.
Περικτίς, ίδος, οἱ, vicini, finitimi, accolæ. Ex περί & κλίνης.
Περικτίτης, vicini, accolæ, Hom. Il. 17, 220. Ex περί, & κλίζω.
Περικτυπία, perstrepo, circumsono.
Περικυκλάς, άδος, ἡ, in orbem se movens; in pl. etiam in orbem aliquid agentes, Epith. horarum.
Περικυκλάω, circumeo, circumdo.
Περικυκλέω, ῶ, f. ήσω, circumeo.
Περικυκλίζω, fut. σω, circumcingo. Ὅλως ἀφαιρῶ περικυκλίσας τῶν σοφῶν, Arist. Pace, 7. al. περικυλίσας.
Περίκυκλος, ου, ὁ, ambitus, de muro.
Περικυκλόω, circumdo, cingo, in circulum concludo. Περικυκλώσει σέ, Luc. 19, 43. Hinc
Περικύκλωσις, εως, ἡ, ipsa actio cingendi, circumdandi, circumveniendi.
Περικύκλω, Adv. circum, circumcirca.
Περικυλινδίω, idem quod
Περικυλίω, f. ίσω, circumvolvo, circumvoluto, volutim circumago, Vid. περικυκλίζω.
Περικύλισις, εως, ἡ, circumactio, it. vagatio.
Περικυμαίνω, fluctibus ambio. A
Περικύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ fluctibus circumcirca alluitur, circumfluus. A κῦμα.
Περικωμάζω, comessabundus adeo vel obeo.
Περικαδανίζω, circumtinnio, circumsono. A κάδων.
Περικανίω, oblino. Τὴν Σπάρτην ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης ταμιάδι' ἡμῶν περικανεῖ, Arist. Vesp. 598. A κάνη, pix.
Περικαπτίζω, fut. ίσω, calcitro.
Περικαλέω, ῶ, f. ήσω, garritu perstrepo; (2) obblatero, inaniter loquor, garrio. Μὴ περιλαλᾶμεν, μηδὲ σωθησόμεθα τί ποτ' ἄρα δρῶν μέλλομεν, Arist. Conc. 231. Μηδὲ τοῖς περιλαλοῦσι ταχέως συγκαταθώμεθα, adsentiendum, M. Anton. 1, 4. Hinc
Περιλάλημα, τό, nugæ, *proprie & tropice.*
Περιλάλητος, ου, clarus, famosus.
Περίλαλος, ου, loquax, garrulus.
Περιλαμβάνω, circumplector, complector, comprehendo; (2) amplector, amplexor; (3) *Pass.* obsessus teneor, ut elabi non possim; *it.* deprehensus sum. Τῇ ψυχῇ περιειλημμένος, Plato. Τὸν ὅλον κόσμον περιειλημφέναι τῇ γνώμῃ, M. Anton. 9, 27.
Περιλαμπής, ές, ὁ ἡ ἡ, undique splendidus. A περιλάμπω.
Περίλαμπρος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Περιλάμπρως, *Adv.* splendide, magnifice.
Περιλάμπω, fut. ψω, fulgeo; (2) undique illustro, splendore ac lumine circumfundo, Gl. Vet. conluceo. Καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς, Luc. 2, 9.
Περιλείβομαι, undique destillo, defluo.
Περίλειμμα, τό, reliquiæ.
Περίλειτος, idem quod περιλιπής. A
Περιλείπω, fut. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) supersum, superstes sum; περιλείπεται, restat, supereſt, residet, Ph. περιλειφθήσεται, superisit, Ph. superierit; περιλειμμένοι, superstites, Ph. Οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, 1 Thess. 4, 15.
Περιλείχω, f. ξω, lambo, circumcirca delingo. Τὰ βλίφαρα περιλείχον, Arist.
Περίλεξις, εως, ἡ, circumlocutio; (2) copia dicendi & latius interpretandi; (3) seu futilis loquacitas.
Περιλεπίζω, f. ίσω, idem quod
Περιλέπω, fut. ψω, decortico, delibro. Περὶ δ' ἄρα ἑ χαλκὸς ἔλεψε, Il. 1, 236.
Περιλεχέως, ου, ὁ ἡ ἡ, celebris, nomine clarus, qui versatur in sermonibus hominum. Ex περί, & λεχέω.
Περίλευκος, ου, ὁ ἡ ἡ, totus albus; (2) admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τό, captura, captum; (2) circumplexus; (3) quod tenetur. A περιλαμβάνω.
Περιληπτικός, ή, όν, comprehendendi vim habens; ἕνομα περιλ. nomen cui & singularis & pluralis addi potest, Ern. Ab eod.
Περιληπτικῶς, *Adv.* summatim; (2) de genere improprie loquendi cum ad aliud genus transfertur nomen, ut cum spolia de præda quavis dicuntur, id.
Περίληπτος, ή, όν, qui comprehendi seu amplexu contineri potest; (2) qui percipi potest. A περιλαμβάνω.
Περίληψις, εως, ἡ, comprehensio, complexus; (2) fig. dicendi v. περιληπτικῶς, 2. (3) περιληψις καθολικὴ καὶ ἐντεχνος est cum res ad formam artis ac disciplinæ redigitur, Ern. Ab eod.
Περιλιμνάζω, fut. άσω, restagnando inundo Τῷ νῦν αὐτοῖς περιλιμνάζω, Thucyd. l. 2.
Περιλιμπάνομαι, relinquor, supersum, Gl. V. περιλιμπάνεται, residet; περιλιμπανέμενος, superstes Gl. Vet. A περιλείπω. Unde
Περιλιπής, ές, ὁ ἡ ἡ, superstes, reliquus.
Περιλιχμάζω, fut. άσω, lambo, lingo; (2) cupide appeto.
Περιλιχμάω, & άομαι, ῶμαι, f. ήσω, ήσομαι, idem. Γλάσση ἣ περιλιχμᾶτο γένειον, Theocrit. 25, 226. Βόες ὁππότε χηλαὶ Γλάσσῃ ὑποπαλίοιο ποδὸς περιλιχμήσωσι, Aratus, 1115.
Περίλοιπος, ου, ὁ ἡ ἡ, reliquus; (2) superstes. A περιλείπω.
Περιλοπίζω, fut. ίσω, delibro, corticem detraho. Ῥαβδία περιλοπίσαντες, Theophr.
Περιλούω, f. ύσω, probe lavo seu abluo. Περιλούειν τινὰ τῷ οἴνῳ, Plut.
Περίλυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, summopere dolens, valde tristis. A λύπη.
Περιλωπίζω, fut. ίσω, veste circum induo.
Περιμάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, glaber, lævis, depilis.
Περιμαιμάω, lustro; (2) cupio. Αὐτὰρ ὅγ' ἰχθυόεν σκόπελον περιμαιμάωσα, Odyss. 12, 95.
Περιμαίνομαι, per furorem vagor; (2) valde fluo. Περιμαίνεται ἱερὸν ἅλσος, Hes. Ἔσπ. 99.

Digitized by Google

Περιμάκριος, ία, ιον, adsidens mactræ; (2) venefica, saga, ex περιματτία, 2). Ex μάκρα.

Περιμανὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, valde seu mirum in modum insanus. Ex μαίνομαι.

Περιμάρναμαι, propugno, defendo.

Περιμαρνάμιθα, 1. pl. præs. ind. med.

Περιμάσσω, f. ξω, abstergo; (2) defixum & devotum veneficiis liberare. *Ern.* Περιμάξας τὸν ἀκαθαρσίαν. Dioſc.

Περιμαχητὸς, ή, ὸν ἡ, de quo aliqui inter se pugnant vel certant; qui magna contentione expetitur; (2) dubius, incertus. A μάχομαι.

Περιμάχομαι, pugno circum. Ἀπεχάρισε τὶ πάντας τὲς περιμαχομένες, Xen. Cyr. 7, 9.

Περιμεμφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, querulus seu contentioſus. Ex μέμφομαι.

Περιμεμφαίνω, valde cupio.

Περιμένω, præſtolor, operior, exſpecto, moror, Gl. V. aor. 1. περιμεῖνα; imperat. περίμεινον, exſpecta, mane. Οὐ περιμένης ἐγὼ τὸ τέλος τῦ λόγε, Lucian. Τὲς Τρῶας περιμένειν ἐκέλευσεν, ἵνα ἅμα ἴοιεν, Xen. Cyr. 4, 5. Περιμένετε ἕως ἢ ἔχλον διωσώμεθα, ib. 7, 25.

Περιμερίμνης, ες, ὁ, ὁ ἡ ἡ, cum cura rem agens; (2) ſcitus, elegans. Ex μέριμνα.

Πλήρης, ες, plenus, abundans, undique refertus.

Περιμετρέω, ῶ, f. ήσω, totum ambitum metior.

Περίμετρον, ε, τὸ, ambitus. A

Περιμετρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, orbicularis, rotundus; (2) magnus. Hinc ἡ περίμετρος, ſcil. γραμμὴ, linea, qua in orbem ducta circulus efficitur; it. ambitus, circuitus. Ex μέτρον.

Περιμήκεες, nom. pl. *contr.* pro περιμήκεις.

Περιμήκετος, ε, ὁ ἡ ἡ, prælongus, altus. Ex περὶ, & μῆκος.

Περιμήκης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Περιμήρια, ων, τὰ, fœminalia, Gl. Vet.

Περιμήτριος, & περίμητρος, ε, ὁ ἡ ἡ, medulla illitus & perunctus; (2) medulloſus. Ex περὶ, & μήτρα.

Περιμηχανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, machinor, molior, ſtruo. Ἀλλό τι δὴ τόδ' ἐπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται, Odyſſ. 7, 200.

Περιμιμνήσκω, admoneo.

Περιμινύθω, imminuo; (2) conſumor, deficio.

Περιμυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circummugio, perſtrepo.

Περιμυχὴς, ές, mugitus edens. A pr.

Περιναιετάω, circum habito; περιναιετάσι, circum habitant, pro περιναιετῶσι, περιναιετάουσι, Dion. Περ 330.

Περιναιετόωσι, 3. pl. præſ. conj. act.

Περιναίτης, ε, ὁ, accola, vicinus.

Περίναιος, περίνεως, & περινὲς, ὁ, coles, Gl. V. περίνεως, coleus.

Περιναυτὸς, ον, nauſeans, MSS. περιναύσιος. A ναυσία.

Περινενημένως, cogitate, perite, eleganter. A περινέω.

Περίνεως, ſuperfluus in navi vector, Suid. ubi plur. περίνεοι. Ex περὶ, & ναῦς.

Περινήθω, f. ὀύσω, undique innuo; (2) vergo, ſpecto.

Περινέφελος, ε, ὁ ἡ ἡ, nubibus circumdatus, nubiloſus. Ex νεφέλη.

Περινεφρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, pinguis circa renes.

Περινίω, ῶ, circumnato; (2) circumluo; (3) aggero circum.

Περινεὼς, ῶ, ὁ, ſuperfluus vector, vector, qui in miniſterio navis non eſt. Ex νέω.

Περίνημα, ατος, τὸ, alluvies. A περινίω.

Περινίσσομαι, fut. ξομαι, circumnato.

Περινίσσω, accumulo, undique adgero. Περὶ ὧ δρακὰ Ϲέρματα νίσει, Il. 23, 169.

Περινίζω, abluo, lavo.

Περινίσσομαι, circumeo. Περινίσσ' ἄρκ μητὲς, Eur. Alc. 446.

Περιπεπομφάων, gen. pl. part. præſ. med. f. g. Æol. pro περιπεμπομένων, a περιπέμπομαι.

Περινοέω, ῶ, f. ήσω, mente complector & concipio; (2) commniſcor, excogito; (3) curioſe cogito. Μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ Φίλιππος, Plut.

Περινόησις, εως, ἡ, idem quod περίνοια.

Περίνοια, ας, ἡ, mentis conceptus ſeu comprehenſio ſolers; (2) ſolertia, vafrum commentum. Ex περὶ, & νῦς, mens.

Περινοσέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, oberro, Gl. Vet. circito, peragro, obambulo, luſtro; περινοσεῖν, ſpatiari, Gl. Vet. Ὅς τις Ϲε προσπλοίων περινοσεῖν ἐᾷ, Ariſt. Plut. 121. Περὶ τὰς κλίνας περινοσῶν, idem Θεσμ. 803.

Περινοστήσασα, *reverſa*, a. 1. part. act. f. g.

Περινύμφιος, ον, ſponſis, virginibus gratus.

Περὶς, *Præp.* circum, circa, circumquaque, circumcirca, undique. A πέρι.

Περιξαίνω, derado, abrado.

Περιξεσὲς, ὴ, ὸν, circumcirca raſus, politus.

Περιξέω, circumquaque rado vel polio; περιεξεσμένος, circumraſus, p. part. paſſ. Οὔτε τὰ κυκλάδων Χειμάῤῥους ποταμὸς μεγάλως περιξέσσε δίνως, Theocr. 22, 50.

Περιξηραίνω, f. ανῶ, deſicco, exſicco; περιξηραίνομαι, obarefco, Gl. V.

Περιξηρὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, deſiccatus; (2) valde ſiccus, aridus, peraridus.

Περιξυρέω, ῶ, & έω, f. ήσω, novacula rado, derado.

Περιξύω, f. ύσω, rado, ſcarifico. Ph. derado, ſtringo, deſtringo; περίξυσόν μὲ, diſtrigida me, Gl. Vet.

Περιέρκω, ε, ὁ ἡ ἡ, mole ſua turgens, amplus.

Περιοδεία, ας, ἡ, circuitus, circuitio, ambitus, peragratio. A περιοδεύω.

Περιόδευσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Περιοδολίνεας. *Adv.* circumductione, per ambages, R. Ab eod.

Περιοδόσιμος, τόπος, amfragoſus, amfractus, ambagoſus, Gl. V. Ab eod.

Περιοδοῦτης, ε, ὁ, circuitor, circulator, Gl. V. dicitur de medico circumforaneo, circitor, luſtrator; ap. Pat. Græcos, qui viſitat eccleſias. Ab eod.

Περιοδουτικὸς, ὴ, ὸν, qui circumire ſolet, circumiens, circularis. A περιοδοῦτης.

Περιοδόω, circumeo, in orbem obeo; (2) mente perluſtro & peragro. Gl. V. obambulo, circumeo. Περιοδοῦσιν τὸ παλάτιον, Plut. τὰς πηγὰς τῦ πιτανᾶ, App. Οὐ γὰρ μᾶς Ϲκιφίας ἦλθες ὅπ τᾶρχον, ἐδὲ περιοδόσας, Epict. A περίοδος. Unde

Περιοδία, ας, ἡ, circuitus; circuitura, Gl. V.

Περιοδίζω, f. ίσω, certo orbe redeo.

Περιοδικὸς, ὴ, ὸν, peragratorius; (2) cujus certus eſt circuitus.

Περιοδικῶς, *Adv.* longis verborum circumductionibus ſive ambitu.

Περιοδοπορέω, deambulo, ambulatione utor.

Περιοδονίκης, ὁ, victor periodicus h. e. qui in omnibus generibus certaminum vicit.

Περίοδος, ε, ὁ, circitor, qui vigilias obit.

Πέρ ὸδος, ε, ὁ, circuitio, circuitus, ambages, amfractus, ambitus, ambitio, Gl. V. Periodus, certa verborum comprehenſio perfectum ſenſum continens, dicitur & de quovis ordine rerum in orbem redeunte.

Περιοδυνάω, ῶ, dolore omni ex parte crucio; περιοδυνάομαι, ῶμαι, graviter doleo, dolore, omni ex parte premor.

Περιόδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, quem multi dolores premunt, ærumnoſus; (2) multos dolores inferens, R. Ex περὶ, & ὀδύνη, *dolor.*

Περιοδύνως, cum gravi dolore.

Περιοιδέω, tumeo.

Περιοικίω, ῶ, f. ήσω, habito circum, accola ſum. Καὶ ἐγένετο δὴ πάντας φόβος τὲς περιοικοῦντας αὐτές, Luc. 1, 65.

Περιοικία, ας, ἡ, locus ſuburbanus, ſeu vici circumjacentes; (2) ager circum urbem ſitus, Gl. V. territorium. A περίοικος.

Περιοικὶς, ίδος, ἡ, finitima; (2) ager circa urbem ſitus. Ex iiſd.

Περιοικοδομέω, ῶ, f. ήσω, circumædifico, in orbem ſtruo; (2) ædificiis excitatis circumvallo, ſeu circumcludo. Περιῳκοδόμητο αὐτὴν ὁ τέρος, Ælian. V. Hiſt. 8, 16.

Περίοικος, ε, ὁ ἡ ἡ, vicinus, accola, qui circa aliquem locum habitat; περίοικοι, circumhabitantes, Gl. Vet.

Περιοιστὸς, circumferendus. A περιφέρω.

Περιοιχνέω, ῶ, circumeo, in orbem obeo.

Περιολισθαίνω, & περιολισθέω, f. ήσω, delabor. Hinc

Περιολίσθησις, εως, ἡ, ipſa circum decidendæ actio, lapſus, ruina (2) cum quid per lubricum delabitur.

Περίολκη, ῆς, ἡ, diſtractio, impeditio, (bellum quod cum aliquo geritur, ap. Joſ. *Ern.*) A περέλκω.

Περιομφακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, prorſus immaturus, crudus; (2) durus.

Περιονυχίζω, f. ίσω, ungues reſeco.

Περιοπτέον, circumſpiciendum, diſpiciendum & conſiderandum eſt; (2) negligendum, deſpiciendum eſt. A περιοπτομαι.

Περιοπτέος, ία, ον, deſpiciendus, negligendus. Ab eod.

Περιόπτομαι, f. όψομαι, circumſpicio; (2) contemno, negligo, patior; ἐ περιόψεται, non negliget, non patietur. Νῶν δ' ἔ Ϲε περιόψομαι, Ariſt. Lyſ. 1020. Τῦ μὲν τέκνυ μὰ περιόψεσθ' ὑποσυμείλιω; idem Θεσμ. 705. Hinc

Περιόπτης, ε, ὁ ἡ ἡ, conſpicuus; (2) negligens.

Περιόπτως, negligenter, temere.

Περιορᾶν, præſ. inf. act. pro περιορέειν, a περ ὁράω. Unde

Περιόρασις, εως, ἡ, circumſpectio; (2) negligentia.

Περιοράω, ῶ, circumſpicio; (2) ſino, ex negligetu permitto, video & patior; (3) negligo, non curo. Gl. V. deſpicio. Περιορῶντες ἀλλήλες, Xen. Cyr. 3, 28.

Περιοργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, iratus, obiratus; (2) vehementi ira percitus. Ex ὀργή.

Περιοργυιάω, ῶ, f. άσω, ulnis comprehendo. Ex ὀργυιά.

Περίοργος, iracunde, Heſ. quaſi a περιόργος.

Περιέρθριον, ε, τὸ, diluculum. A περιέρθρον.

Περίρθριον, ε, τὸ, tempus antelucanum diluculo proximum, diluculum. Ex ὄρθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, ſuis finibus limitibuſque circumſcribo, adeoque &, recte capio, intelligo; (2) definio, explico; (3) extermino. Gl. Vet. limito. Περιορίζετω τὲς σείσεις ὀκτάνας ἐν τοῖς μορίοις, M. Anton. 5, 18. περιορίζειν ἑαυτὸν, id. 7, 31. Hinc

Περιόρισις, εως, ἡ, circumſcriptio, R.

Περιορισμὸς, ῦ, ὁ, circumſcriptio, quæ fit limitibus, limites agrorum. Gl. V. terminatio, definitio; (2) exſilium nempe relegatio, ſ. deportatio in certum locum, unde egredi vetatur exul. Ab eod.

Περιορμέω, ῶ, f. ήσω, claſſem ſtatione habeo.

Περιορμίζω, f. ίσω, claſſem ſ. navem in ſtationem duco. Περιορμίζειν τὸν ναῦν περὶ τὸ χῶμα, Dem.

Περιορύσσω, vel ρύττω, f. ξω, circumfodio; (2) abſinceo. Περιεῤῥύξαντες κάτω μέχρι τῶ ῥιζῶν, Theophr.

Περιορχέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, circumſalto.

Περιοσμὸς, ὸν, valde bene olens, fragrans. Ab ὀσμή.

Περιόστεος, ε, ὁ ἡ ἡ, oſſibus circumdatus; (2) oſſa circumdans. Ex ὀστέον, *os.*

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, copia, facultas; (2) opes; peculium, res familiaris; (3) luxus; (4) incolumitas, vita; (5) ἐκ περιουσίας, e facili, ſuppetentibus viribus & copiis; item dicis cauſa, ſive gravi aut idonea cauſa. A περίειμι.

Περιουσίζω, f. άσω, ſuppetunt mihi opes & copiæ. A περιουσία. Hinc

Περιουσιασμὸς, ῦ, ὁ, peculium opum & copiarum; (2) peculium.

Περιουσιαστικὸς, ὴ, ὸν, affluens, abundans.

Περιούσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, peculiaris; (2) eximius præſtans; (3) dives, copioſus. A περίειμι.

Περιουσιό-

Digitized by Google

Περισσότερος, abundantior, Gl. V. A præc.

Περισφθαλμός, ῦ, ὁ, qui circa oculum est, oculum ambiens.

Περιοχέω, ῶ, f. ήσω, circumveho; *περιοχέομαι*, circumvehor, pereiro. **Περιοχεῖσθαι ζώσις**, Aristot.

Περιοχή, ῆς, ἡ, complexio, comprehensio, ambitus; (2) argumentum scripti alicujus; (3) locus scriptoris, al. ῥῆσις; (4) præsidium, septum, munitio. A *περιέχω*.

Περίχωμα, τό, ὁ κ᾽ ἡ, munitus, munimento inclusus. Ab eod.

Περιπαθέω, vehementi adfectu commoveor; (2) æstuo dubitatione seu anxietate. **Περιπαθῶντες καὶ λοιδερῶντες ἑαυτὸς**, Plut. A

Περιπαθής, έος, ὁ κ᾽ ἡ, vehementi mœrore adfectus; (2) adfectionibus obnoxius. Gl. V. tristis. Ex *περὶ*, & *πάθος*, *adfectus*.

Περιπαθῶς, *Adv.* cum magna tristitia.

Περιπαμφανόω, ῶ, fulgeo, quaqua lumen spargo. **Νῆσοι δ᾽ ἐξείης Σποράδες περιπαμφανόωσαν**, Dion. Per. 530. A *περὶ*, *πᾶν*, & *φαίνω*, *luceo*.

Περιπαπλαίνω, circumspicio, oculis lustro. Ex *νηῶν πίλαγος περιπαπλαίνοντες*, Arat.

Περιπαρῶσαι, a. 2. inf. pass. **περιπέρω**.

Περιπάσσω, vel *περιπάττω*, f. *άσω*, conspergo.

Περιπατέω, ῶ, f. ήσω, ambulo, obambulo. **Περιπατεῖν ἄνω κάτω**, Arist. Lys. 712. *ὀξίως τῆ κλήσεως*, Ephes. 4, 1. *τοῖς ἔθεσι*, Act. 21, 21. *μετά τινος*, Apoc. 3, 4. *κατ᾽ ἀγάπην*, Rom. 14, 15. *κατ᾽ οἶκον*, M, Anton. 1, 4. Hinc

Περιπάτησις, εως, ἡ, deambulatio.

Περιπατήσαμεν, 1. pl. a. 1. conj.

Περιπατητὴς, οῦ, ὁ, ambulator, Gl. Vet. Ab eodem.

Περιπατητικὸς, ὴ, ὸν, ambulator, Gl. Vet. (2) ad Peripateticorum sectam vel disciplinam pertinens. Hinc *περιπατητικὸς*, οῦ, ὁ, Peripateticus philosophus. A *περιπατέω*.

Περιπατητικῶς, *Adv.* more Peripateticorum; (2) deambulando.

Περιπατοίης, 2. sing. præs. opt. act. *Att.* pro *περιπατοῖς*, a *περιπατέω*.

Περίπατος, ου, ὁ, ambulatio, deambulatio; (2) locus, in quo deambulamus, Gl. V. ambulatio, ambulacrum, deambulatorium; (3) disputatio philosophica, quæ fit inter deambulandum, seu disputatio ambulatoria; (4) locus, in quo philosophi deambulantes disputant; (5) schola seu secta Aristotelis. Ex *περὶ*, & *πάτος*.

Περιπάτω, vide *περιπάσσω*.

Περιπαχνόω, glacie constringo, *pass.* congelo.

Περιπίζιος, ία, ιον, terræ propinquus. Hinc ἡ **περιπιζία**, ας, humilitas. Ex *πίζα*.

Περιπιζίως, humiliter.

Περιπιζίδες, ων, αἱ, ornamenta pedum. Ex iisdem.

Περιπείρω, transfigo, Gl. V. adfigo. **Ἑαυτὸς περιέπειραν ὀδυνῖσι πολλαῖς**, 1 Tim. 6, 10. **Ἀθρόοις ἀνικίοις περιέπειρε κακοῖς**, Phil.

Περιπέλω, seu *περιπέλομαι*, supero, superstes sum.

Περιπελὴς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, ὸ, lividus.

Περιπεμπὸς, ον, *proprie* dimissus in varias partes; (2) ex missu alicujus pluribus locis factus, ut *ἱερὰ περίπεμπτα* jussu alicujus diversis locis facta sacra, Æschyl. A

Περιπέμπω, f. ψω, mitto circum, dimitto.

Περιπένομαι, circa aliquid vel aliquem satago, occupor aliqua re.

Περιπέπλω, f. ψω, intego, contego, involvo; proprie pastam crassiorem farina speciosa, ut panifices solent. **Ὀνείρατι περιπέπλωτο τὸν μοχθηρίαν**, Arist. Plut. 159.

Περιπεπλακέναι, perf. inf. act. v. *περιπέπλω* pro *περιπλέω*.

Περιπεσὼν, a. 2. part. act. v. *περιπίπτω*.

Περιπετάζω, vel *περιπετάννυμι*, aut *περιπετανύω*, f. πετάσω, in orbem extendo vel expando, obtendo. **Περιπετάσασα χέρα φίλιον**, Eur. Hel. 634. **Παντᾶ δ᾽ ἀμφὶ δέπας περιπέπλατο ὑγρὸς ἀκανθος**, Theocr. 1, 55. Hinc

Περιπέτασμα, ατος, τό, velum seu aulæum, quod obtenditur.

Περιπεταστὸς, ὴ, όν, expansus vel obtentus, *τὸ περιπεταστὸν* genus oculi exquisitius & acrius, s. amatorium, obscænum. Ab eod.

Περιπέτεια, ας, ἡ, conversio, in contrarium statum mutatio; (2) fortunarum mutatio; (3) casuum varietas, & rerum contrarius atque inexspectatus eventus; (4) admiranda & rara fortuna, in Epico & tragico carmine conversio rerum in contrarium, pars fabulæ. A

Περιπετὴς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, qui incidit in retia, malum; (2) qui cecidit vel corruit. Ex *περὶ*, & *πίπτω*.

Περιπέτομαι, f. πτήσομαι, circumvolo. **Μὴ περιπέτεσθε πανταχῆ κεχλώστες**, Arist. Av. 166.

Περιπικρὸς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, peramarus. Ex *περὶ*, & *πικρὸς*, *amaritudo*.

Περιπιφλασμῶναι, gen. pl. perf. part. pass. verbi *περιφλάω* pro *περιφλύω*.

Περιπρεπρασμένως, perite, prudenter. A *φράζω*.

Περιπτήγνυμι, f. ξω, compingo & coagmento; (2) figo vel defigo; (3) congelo & concrescere facio. Hinc

Περίπτηξις, εως, ἡ, concretio.

Περιπτήσω, resilio, resiliendo circumeo.

Περιπτήσω, f. ξω, idem quod *περιπήγνυμι*, Gl. V. circumfigo.

Περιπτίμελος, ον, præpinguis.

Περιπίμπρημι, amburo.

Περιπίπλω, incido, v. *περιπετὴς*, perf. **πεπερίπλωκα**; aor. 2. **περιέπεσον**, part. **περιπεσών**. **Ἦν μοι τί περιπίπτῃ κακὸν**, Arist. Lys. 218. **Ταῖς ἐχάταις ξυμφοραῖς περιπεσεῖν**, Isocr. *νοσήματι*, Xen. Cyr. 6, 18. **Περιπίπτειν ἑαυτῷ**, contradicere, Æschin.

Περιπίσματα, τά, fraces, reliquiæ olivarum & uvarum, expresso succo, qu. **περιπιέσματα** ut *ἀποπίσματα*. Et sic f. legendum ap. Aristoph. *Ern.*

Περιπιτνίω, ῶ, cado desuper & incumbo, irruo.

Περιπλανάω, ῶ, fut. ήσω, errabundum circumago; (2) *περιπλανάομαι*, errabundus circumeo, pererro. **Οὐκ ἀχθόμενος ταῦτα περιπλανώμεθα**, Xen. Cyr. 1, 11.

Περιπλάζω, fut. ξω, aberrare facio, circum jactor. **Ποῖ περιπλάγχθω γνώμας ἀγαθᾶς**; Eur. Hipp. 244.

Περίπλασμα, ατος, τό, molliens delinimentum. A

Περιπλάσσω, vel *περιπλάττω*, f. πλάσω, illino, oblino, obduco, obtego; (2) adfingo. **Περιπλάττεται πηλῷ**, Theophr. **Ὀργάνια περιπεπλασμένα**, M. Anton. 10, 35.

Περιπλεγδὸν, *Adv.* circumplexu, circumplicando se, complicatim.

Περίπλεκτος, ὴ, ὸν, perplexus, implicitus, connexus. A

Περιπλέκω, fut. ξω, implico, complector, involvo; **περιπλέκομαι**, amplector. Gl. Vet. **Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως δεῖ περιπλέκειν**, Dem. **Γρηῒ περιπλέχθη**, Odyss. 22, 33. Hinc

Περιπλεξις, εως, ἡ, complexus, amplexus.

Περίπλεος, ὴ, ὸν, plenus, refertus, valde plenus.

Περιπλευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio. Ex *περὶ*, & *πλεύμων*, *pulmo*. Hinc

Περιπλευμονικὸς, ὴ, όν, peripleumonia laborans.

Περίπλευρος, ον, qui est in latere. A *πλευρά*.

Περιπλέω, f. εύσω, circumnavigo, navigando obeo, seu ambio; (2) circumfluito, i. e. nimio humore diffluo & delabor, aut laxor. **Περιπλεῖν Πελοπόννησον**, Dem. **Τῇ παρασκευῇ ταύτῃ περιέπλευσεν**, Thuc.

Περιπλήθης, έος, ὁ κ᾽ ἡ, pergrandis, ingens, vel magnus; (2) perplenus, redundans. Ex *πλῆθος*.

Περιπλήθω, f. ήσω, impleo, oppleo, repleo; (2) plenus sum.

Περιπλίσσομαι, vel *περιπλίττομαι*, f. ξομαι, circumeo, complector medium in certamine.

Περιπλίγδην & **περιπλιξ**, *Adv.* nodo, nexu, Vox Athletica.

Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus, amplexus; (2) schema rhetoricum. A *περιπλέκω*.

Περίπλοκος, ὸ, ὁ κ᾽ ἡ, implicitus, circumdatus complexu. Ab eod.

Περιπλόμβος, pr. part. pass. *per Syncop.* pro *περιπεπλόμβος*, a *περιπέλω*, Hom. Il. 18, 220.

Περίπλους, *contr.* **περίπλους**, ὸ, ὁ, circumnavigatio, circumvectio, qua quis navigio circa locum aliquem vehitur; (2) *Adj.* qui circum navigari potest.

Περίπλυμα, τό, perluvium, lixivium. A

Περιπλύνω, perluo, probe lavo. Hinc

Περίπλυσις, εως, ἡ, ablutio; (2) excrementa, dejectio.

Περιπλώω, idem quod *περιπλέω*.

Περιπνεύσιον, idem quod *περιπνέω*.

Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis inflammatio.

Περιπνευμονιάω, laboro peripneumonia. A pr.

Περιπνευμονικὸς, ὴ, όν, peripneumonia laborans, Gl. V. pulmonarius. Ab eod.

Περιπνέω, f. εύσω, spiro circum, Gl. V. perflo. **Ἔνθα μακάρων νᾶσον ἀκεανὸς ἄυρηι περιπνέουσιν**, Pind. Ol. 2, 130. Hinc

Περιπνιγὴς, έος, ὁ κ᾽ ἡ, suffocatus. Ex *πνίγω*.

Περιπνόια, ἡ, perspiratio, v. c. venti, auræ.

Περίπνοος, *contr.* **περίπνους**, ὸ, ὁ, qui undique perflatur, Suic. A *περιπνέω*.

Περιποδία, ας, ἡ, orbiculus, quo quidam loco calceorum utuntur. *Sicph.*

Περιπόδιος, α, ον, idem quod *περίπους*, Gal. in Lex. Hipp. **περιποδίου**, Ion. *Ern.*

Περιπόδιον, ὸ, τό, limbus, Ph. Ab eod.

Περιπόθητος, ὸ, ὁ κ᾽ ἡ, desideratus, desiderabilis, dilectus, amatus.

Περιποιέω, ῶ, & **περιποιέομαι**, ῶμαι, tueor, servo, conservo; (2) *in med.* adquiro, quæro, comparo; (3) vendico mihi, adsero mihi; **περιποιηθὲν**, partum, Gl. V. aor. 1. pass. part. & **περιπεποιημένος**, partus, Gl. V. perf. **τὸ περιπεποιημένον**, arte singulari & cura factum. **Ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος**, Act. 20, 28. **Περιποιεῖν Ῥόδον αὐτῷ**. Dem. **Διὰ τὰς ἐμπορίας μεγάλας πλάτας περιποιεῖσθαι**, Diod. **Τὰ ὑποζύγια, ὅσα εἶπε, κατέκοπεν, τὰς ἵππους μόνας περιεποιήσατο**, Appian. B. Mithridat. Hinc

Περιποίησις, εως, ἡ, tutatio, ipsa actio tuendi & conservandi; (2) adquisitio, adjectio, Gl. V. (3) vendicatio & adsertio.

Περιποιητικὸς, ὴ, όν, gignens, s. efficiens.

Περιπολάρχης, & **περιπόλαρχος**, ου, ὁ, præfectus vigilum, qui præest circuitoribus excubiarum. Ex *περίπολος*, & *ἄρχω*.

Περιπολόω, obambulo, lustro. A *περίπολος*.

Περιπολέω, ῶ, f. ήσω, in orbem agor seu versor, obeo, circumeo, Gl. Vet. **Καθάπερ ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγεσι περιπολεῖν**. Plut. **Ἄνω καὶ κάτω τοῦ Ἰδίου περιπολοῦσιν**, Luc. Hinc

Περιπόλησις, εως, ἡ, circumactio, circuitus.

Περιπολίζω, fut. ίσω, obeo urbes.

Περιπόλιος, ὸ, ὁ κ᾽ ἡ, urbem circumjacens, circa urbem situs. Ex *περὶ*, & *πόλις*.

Περιπολλὲν, *Adv.* permultum, maxime. Ex *περὶ*, & *πολλὸς*, pro *πολλός*.

Περιπολλὸς, magni. Ex iisd.

Περίπολος, ὸ, ὁ, qui circumit, qui in orbem obit & lustrat; (2) explorator & excubitor; (3) navis, apud Rhodios; *περίπολοι*, calatores, Ph. circitores, Gl. Vet. A *περιπολέω*.

Περιπομπὴ, ἡ, missio, dimissio.

Περιπονηρὸς, ὸ, ὁ κ᾽ ἡ, admodum improbus, improbitate nobilitatus.

Περιποππύζω, f. ύσω, circumquaque demulceo & blande attrecto, blanda manu demulceo.

Digitized by Google

Περιπορθέομαι, circumeo, in orbem eo & lustro. Τὰ ἱερὰ περιποσθόρμους, Aristot.

Περιπορτάσιμαι, ῶμαι, f. ἠσομαι, fibulis connecto, App.

Περιπόρφυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, purpura amictus, praetextatus; περιπόρφυρος συγκλητικὴ, praetexta, toga *senatoria*, Gl. V. & περιπόρφυρος, praetexta toga, Gl. V. Ex περὶ, & πορφύρα.

Περιποτάμιοι, amnenses, Gl. V. A ποταμὸς.

Περιποτάομαι, ῶμαι, circumvolo. Ex περὶ, & πέτομαι.

Περίπυ, *Adv.* circiter. Ex περὶ, & πύ.

Περίπους, οδος, ὁ ἡ ῥ, pedem circumdans; (2) apte pedem circumdans, prudi conveniens, ὑπόδηματα περίποδα, calcei habiles, al. περὶ πόδα.

Περίπυρο, *Adv.* eximie, summopere, supra modum; (2) valde, vehementer; (3) divisim.

Περιπροπλέω, provehor nave.

Περιπροχύω, circumfundo; ut hinc fit περιπροχυθείς, aor. 1. part. pass. circumfusus, apud Hom. Θυμὸν ὀὴ σθένει περιπροχυθεὶς ἐδάασεν, Il. κδ, 316.

Περιπταίω, αἴσω, impingo, i. e. in indignationem aut odium alicujus incurro.

Περίπτερος, ε, ὁ ἡ ὑ, undique pinnatus. Ex Ex περὶ, & πτερὸν, *pinna*.

Περιπτίσσω, f. ίσω, corticem auferendo purgo; (2) accurate decortico; περιπτισμένος, decorticatus, perf. part. pass. Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦνγε περιπτισμένοι, Aristoph. Ach. 512.

Περίπτυγμα, ατος, τὸ, operimentum. A περιπύσσω.

Περιπτυξάσαν, acc. sing. aor. 1. part. act. f. g. v.

Περιπτύσσω, f. ξω, circumplico, circumcirca obvolvo; (2) circumdo, circumfundo; (3) circumplector, amplector; (4) circumvenio, circumdo; περιπτύσσομαι, complector, Gl. V. Πέπλοι δίμας περιπτύσσοντες, Eur. Hec. 724. Ἑμὲν περιπτύξειεν ὠλένοις βρίτας, Lyc. 1135. χέρας, Eur. Andr. 418. Σὸν γόνυ, id. Iph. in Au. 1017. Hinc

Περιπτυχὴ, ῆς, ἡ, ambitus, complexus; (2) septum, moenia; (3) circumactio, conversio.

Περιπτυχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, circumvolutus, circumdatus, indutus, plicando scilicet.

Περιπτύω, consumo, contemno, nihili duco.

Περίπτωμα, ατος, τὸ, quod accidit, casus, calamitas. A περιπίπτω. Unde

Περιπτωσις, εως, ἡ. casus, infortunium, calamitas; (2) casus, fortuita occasio.

Περιπτωτικὸς, ὴ, όν, fortuitus.

Περιπύημα, ατος, τὸ, pus collectum; (2) circum dentes suppuratio. Ex πυέω.

Περιπυρωδιον, ε, τὸ, putamen, molles floccos continens. Ex πυρόω.

Περίπυστος, ε, ὁ ἡ, ἡ, fama notus, fando passim celebris. Προφήτης οὐ δύναται περίπυστον ἔχειν ἐν πατρίδι τιμὴν, Nonn. P. 4, 44. Ex πυνθάνομαι.

Περιπωμάζω, fut. άσω, circumcirca obturo.

Περιπωματίζω, f. ίσω, idem. Ex πῶμα.

Περιραίνω, conspergo. Gl. V.

Περιρεγχάζω, valde contemno, irrideo, contemtim tracto.

Περιρομβέω, ῶ, f. ήσω, circumvolvo & circumago in modum rhombi, contorqueo; potius περιρρομβέω, scribendum.

Περιρραγὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, disruptus, circumfractus, circumcisus. A περιρήγνυμι.

Περιρράινω, f. ανῶ, circumaspergo, conspergo.

Περιρράϊκεσιν οἰκίας, Dioscor.

Περιρραϊκίδες, palmarum termites; ramuli, surculi, Schol. Nic. Ὅσας ἐρεπτύλλοιο περιρραϊκίδας αἴξῃ, Nic. Th. 533. Ex ῥαϊξ.

Περιῤῥάνσις, εως, ἡ, adspersio. A περιῤῥαίνω.

Περιῤῥαντήριον, το, adspergillum, Gl. V. instrumentum ad adspergendum. Ab eod.

Περιῤῥαντίζω, fut. ίσω, conspergo.

Περιῤῥάπτω, suo, consuo, Gl. V.

Περιῤῥίζω, expio, lustro.

Περιῤῥεύσομαι; περιῤῥεύσεται, pervagatur.

Περιῤῥέπω, f. ψω, in alteram partem declino.

Περιῤῥόπεις, εως, ἡ, inclinatio, propensio. A præc.

Περιῤῥόω, circumquaque fluo, undique fluo, circumfluo, alluo; περιῤῥόομαι, circumfluor, abundo, adfluo aliqua re; περιῤῥοῆ, circumfluit; αἵματι περιῤῥοόμενος, sanguine fluens. Ὠκεανὸς περιῤῥόων ἡμᾶς, Aristot. Περιῤῥοὸς ποταμοῖς μεγάλοις, Luc.

Περιρρήγνυμι, vel περιῤῥήγνυμι. *proprie*, alteri per vim detripio, velut vestem, ut lictores faciunt, περιῤῥήγνυμαι, *in med.* præ dolore vestem meam discindo & lacero. *Sed antiqui poetae Attici, & prosaici posteriores activo etiam utuntur pro medio.* Eur. Οἱ στρατηγοὶ περιῤῥήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥοβεῖσθαι, Act. 16, 22. Περὶ τῶν χάρων περιῤῥῆξαι, Isocr. Hinc

Περιῤῥηκὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, P. (περιῤῥηδὴς, *Steph. Byz.*) in utramque partem reflexus, inflexus, aut refractus; (2) qui in orbem circumactus procidit, prorsit; (3) rotundus.

Περιῤῥήδην, *Adv.* in orbem utrinque.

Περιῤῥήξις, εως, ἡ, abruptio, discissio, A

Περιῤῥήσσω, idem quod περιῤῥήγνυμι.

Περιῤῥοὴ, ἡ, fluxus in orbem, vortex.

Περιῤῥοια, ας, ἡ, defluxio humoris e variis partibus in certum locum velut veficam, &c. Περιῤῥοιαι χολώδεις, *Hippocr.* A

Περιῤῥοος, *contr.* περίῤῥους, ε, ὁ ἡ ἡ, circumfluus; (2) *Subst.* adfluxus humorum. Ex περὶ, & ῥέω.

Περιῤῥυεῖν, undique fluo, circumfluo. Περιερῥύησαν αἱ κόμαι. *Aret.* Πολλοῖσι βραχίοσιν ἡ πῆχυς ὅλος περιῤῥύη, *Hippocr.*

Περιῤῥύπλω, f. ψω, abstergo, abluo. Περιῤῥύπλειν ἀνθρακας, Dioscor.

Περιῤῥύτος, ὴ, ὁ ἡ ἡ, circumfluus. A περιῤῥέω.

Περίῤῥωξ, ῶγος, ὁ ἡ ἡ, abruptus, præruptus. A περιῤῥήγνυμι.

Περισαίνω, vel περισαίνω, caudam movendo circa aliquem abblandior. Οὐρῆσι μακρῆσι περισαίνοντες ἑνίεσθαι, Odyss. 10, 215.

Περισαλπίζομαι, fut. πίσομαι, tubarum seu tubae sonitu excitor, tubam sonantem audio. Ex περὶ, & σαλπίζομαι, *tuba canor.*

Περίσαξις, εως, ἡ, accumulatio, aggeratio, congestio. A περισάττω.

Περισαρκίζω, f. ίσω, carnem scalpello circino, scarifico. Ex σάρξ. Hinc

Περισαρκισμὸς, ῦ, ὁ, circinatio carnis, quae scalpello fit, scarificatio.

Περισαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, carnosus, carne abundans. Ab eod. Hinc

Περισαρκόω, ῶ, fut. ώσω, carnibus gravo, carne circumdo, carne vestio. Hinc

Περισάρκωσις, εως, ἡ, cum quid carne circumdatum est.

Περισάττω, f. ξω, circumstipo, circum accumulo, Gl. V. aggero. Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, Theophr.

Περισείω, poet. περισσείω, f. είσω, quatio seu concutio. Περισσείοντο δ' ἴθειραι, Il. 19, 382.

Περισεμνος, ὁ ἡ ἡ, gravis & magnificus.

Περίσεπτος, ον, venerabilis. A σέβομαι.

Περίσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, insignis, clarus; (2) insignitus, notatus. Ex σῆμα.

Περισήπω, putrefacio. Ὅταν ἐμπεσόντα πρίσωσι λύκοι, Theophr.

Περισθενέω, viribus & robore valeo, nimium viribus polleo; περισθενέων, prævalens, ferociens. Μή μοι περισθενέων ὀλλύσιτε ὀξεῖ χαλκῷ, Od. 22, 368. A

Περισθενὴς, ὁ ἡ ἡ, viribus & robore prævalidus. Ex σθένος.

Περισίαλόω, ῶ, f. ώσω, varicgo.

Περισίδηρος, ον, ferro obductus.

Περισκαίρω, salio circum.

Περισκάπτω, f. ψω, effodio circa.

Περισκελὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, perdurus; (2) pertinax, præfractus; (3) asper, molestus. Ex περὶ, & σκέλλω, *exsicco.* Περισκελέστερον, molestius, ægrius, gravius; ὁ μετριος πρᾶγμα πάντα περισκελέστερον ἅπαντα τ' ανιαρὰ φέρει, Menand.

Περισκελὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, crura ambiens seu circumdans. Ex σκέλος. Hinc

Περισκέλιον, ε, τὸ, fœminale, caliga, bracca.

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, πρισκελίδες, fœminalia, Gl. V.

Περισκελῶς, *Adv.* obstinate & infracto adversus fortunam animo. Ab eod.

Περισκεπάζω, protego, defendo.

Περισκέπτομαι, fut. ψομαι, circumspicio, considero. Ὃν σὲ μάλ' οἷον νύκτα περισκέψασθε, Arat. Hinc

Περίσκεπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui circumcirca oculis lustrari potest; (2) ex quo subjecta lustrari oculis circumquaque possunt.

Περισκέπω, probe tego. Χρυσέῃ τάλαρόιο περίσκεπε χείλεα ταρσοῖς, Mosch. 2, 61.

Περίσκεψις, ἡ, circumspectio; (2) spectatio auri, vel nummorum, cura. A περισκέπτομαι.

Περισκιδιον, ε, τὸ, tabernaculum, quo quis circumdatus est. Ex σκιὰ.

Περισκίπλω, comprimo, contero.

Περισκιόζω, f. άσω, obumbro.

Περίσκιοι, ίων, οἱ, qui ad ticum circulum eumdem habent cum tropico, aut majorem. Ex περὶ & σκιὰ.

Περισκιρτάω, ῶ, futur. ήσω, undique vagor, oberro.

Περισκληρος, ε, ὁ ἡ ἡ, prædurus.

Περισκληρύω, induro.

Περισκοπέω, ῶ, circumspicio, exploro, Gl. V. περισκοπεῖ, perlustrat, Ph. Περισκοπεῖν ἄστρων δρόμους, M. Anton. 7, 27. Ἀποκείμενον ἔφηβον περισκοπεῖσα, Heliod. Hinc

Περισκόπησις, ἡ, circumspectio, exploratio.

Περισκυθίζω, scythico more crines cum cute a capite reseco.

Περισκυλακισμὸς, ῦ, ὁ, genus lustrationis quae cane fiebat, Plut. in Romul. cap. 20. Ex περὶ, & σκύλαξ, *catulus.*

Περισκυτίζω, f. ίσω, cutem circumcirca detraho. Ex περὶ, & σκύτος, *corium.* P.

Περισμαραγέω, ῶ, fut. ήσω, circumstrepo.

Περισμάω, defrico, detergo.

Περισμήχω, idem.

Περισμύχω, paulatim & clam comburo; (2) macero, conficio dolore, ægritudine.

Περισοβέω, ῶ, f. ήσω, circumeo; (2) circumfero, dicitur inpr. de calice in conviviis. Κύκλῳ περισοβεῖν τὰς πόλεις καλύμβῳ, Aristoph. Av. 1431.

Περισοφίζομαι, circumvenio, astutia fallo. Οἷμοι τάλας γ', οἷον σὲ περισοφίζεται; Aristoph. Av. 1652.

Περισπάιρω, palpito & terram talcibus pulso.

Περισπασμὸς, ε, ὁ, distractio, occupatio orta ex curis & negotiis; (3) circumflexio. A

Περισπάω, ῶ, f. άσω, detraho, avello, destringo, Gl. Vet. (2) distraho, i. e. in diversum traho; (3) distraho, i. e. curis & negotiis, item quibuscunque etiam suavibus avocamentis, oblectamentis. Gl. Vet. (4) circumflexo accentu noto; περισπασθεὶς, destrictus, Ph. aor. 1. part. pass. distractus; περίσπασμένη, circumflexa, circumducta, Ph. præs. part. pass. Ὁ ἢ περισπάσας ξιφος, Eur. Iph. in Tau. 297. Περισπᾷ τί σε τὰ ἔξωθεν ἐμπίπλοντα; M. Anton. 2, 4. Ἐγὼ ἢ ἐμαυτῷ καθήκον ποιῶ, τὰ ἄλλα μὲ ὁ περισπᾷ, id. 6, 17.

Περισπείράω, ῶ, f. άσω, in orbem circumdo, vel involvo. Περισπειράσας τῷ ἰδίῳ τῇ κεφαλῇ, Plut.

Περισπείρω, circumquaque sero, dissemino, dispergo. Ἐκ χρυσηλάτων τευχέων ἄφισπέρασαν Ἀχελώῳ δρόσον, Eur. Andr. 167.

Περισπερχεία, ἡ, studium, diligentia, festinatio. A

Περισπερχὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, supra modum urgens seu premens. Ὦ ἄφισπερχὲς πάθος, Soph. Aj. 999. A

Digitized by Google

Περιπέρχω, ſtudioſe propero; (2) graviter fero; (3) intenſus ſum; περιπέρχομαι, huc illuc curſito.

Περιπόνδα, comitor, perſequor, aſſiduus comes hæreo; (2) urgeo, premo.

Περίπλαγχ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, magnanimus, animoſus. Ex περὶ, & Σπλάγχνα.

Περιπομπίζω, ſpongia detergo.

Περιπόθας⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, ſtudioſe expetitus, quem multi ſtudioſe adſectantur, qui diripitur, ut Cic. ait. (2) ſtudio dignus. Ex περὶ, & Σπαθάζω.

Περιπποθάσας⊙, ſtudioſe, cupide.

Περισπαμμὴ, ης, ἡ, ſc. προσῳδία, circumflexus accentus. A περισπάω.

Περισπωμένως, Adv. cum circumflexo in ultima.

Περισσαίνω, Od. 10, 215. idem quod περισσεύω.

Περισσάκις, Adv. numero impari, impariter. A περισσός.

Περισσάρτι⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, compoſitus ex pari & impari numero. Ex περισσος, & ἄρτι⊙ι

Περισσεία, ας, ἡ, abundantia. A περισσεύω.

Περίσσεμα, vel περίσσωμα, ατ⊙, τὸ, abundantia; (2) reliquiæ, excrementum, ſtercus. Ab eod.

Περισσήσαντα, acc. pl. aor. 1. part. act. n. g. a περισσάω. Unde

Περίσσησις, ως, ἡ, abundantia, Gl. Vet.

Περισσήσω, abundaverim, aor. 1. conj. act.

Περισσόω, ſeu περίσσω, fut. ὅσω, abundo, ſuperfluo, ſuperſum, Gl. V. περισσῇ, ſuperat, ſupereſt, Gl. V. Περισσεῖαν ἄρτων, Luc. 15, 17. τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους, 1 Theſſ. 3, 12. περισσεύσαντα κλάσματα, Joan. 6, 12. A περισσός.

Περισσόστ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, paſtu ſeu cibo abundans. Κλάσματα πυκναθέντα περισσοστοῖο τραπέζης, Nonn. Paraph. 6, 12. Ex περισσος, & βοτὸς, cibus.

Περισσοδάκτυλ⊙, vel περιττοδάκτυλ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, cui digitus unus ſupereſt, (2) digitos numero impares habens.

Περισσόπεια, vel περιττοέπεια, ας, ἡ, loquacitas; (2) copia orationis. A

Περισσοπὴς, έ⊙, ὁ ἡ ὀ, verbis abundans, loquax. Ex περισσὸς, & ἔπ⊙.

Περισσόκομ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, abunde comatus, qui copis denſis eſt. Ex κόμη.

Περισσολογέω, & περιττολογέω, ſermone multo utor.

Περισσολογία, vel περιττολογία, ας, ἡ, expoſitio rerum ſupervacuarum, ſermo abundans & ſupervacaneus; (2) exaggeratio rei & amplificatio copioſa.

Περισσολόγ⊙, & περιττολόγ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, multo ſermone utens; (2) copioſus in dicendo.

Περισσόμυθ⊙, ω, inanis dictu; (2) loquax.

Περισσόνο⊙, contr. περισσόνους, υ, ὁ ἡ ὀ, excellenti mente præditus, ſolers.

Περισσὸς, & περιττὸς, ὴ, ὸν, qui præ cæteris aliquid habet, quo illis præſtet, eximius, excellens, copioſus &c. unde τὸ περίσσον excellentia, præſtantia, copia; (2) qui eſt ultra id, quod eſſe debet, modum excedens, nimius, ſupervacaneus, redundans; (3) inutilis; (4) impar; (5) numeris additum, ut Εἴκοσι περιττὰ, eſt viginti amplius. A περί.

Περισσόσαρκ⊙, ον, craſſus. A π. & σάρξ.

Περισσότ⊙, α, ον, abundantior, Gl. Vet. præſtantior. A περισσός.

Περισσοτέρως, Adv. vehementius, magis. A περισσότερ⊙, quod eſt Compar. A pr.

Περισσοτεχνία, ἡ, artificii affectatio, nimium artis ſtudium.

Περισσότης, vel περιττότης, ητ⊙, ἡ, copia; (2) excellentia, præſtantia; (3) redundantia ſermonis, quæ & πλεονασμὸς dicitur. A περισσός.

Περισσοτρύφητ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, nimis delicatus. Ex περισσὸς, & τρυφάω, delicate vivo.

Περισσόφρων, ον⊙, ὁ ἡ ὀ, perprudens. Ex περισσὸς, & φρὴν, mens.

Περισσῶς, ſeu περιττῶς, Adv. copioſe, eximie, egregie, excellenter; valde, vehementer, ſingulari & peculiari quodam modo, Gl. Vet. abunde, abundanter. A περισσός. Unde

Περίσσωμα, v. περίττωμα.

Περίσσωσις, ſeu περίττωσις, ως, ἡ, idem quod περίττωμα.

Περισσαδὸν, Adv. circumſtando, circumcirca. A περίσημι.

Περιστάζω, deſtillo, irroro.

Περιστατικὸς, ὴ, ὸν, contractorius, adſtrictorius. A περιστέλλω.

Περιστάσιμ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, qui magna frequentia celebratur. A

Περίστασις, εως, ἡ, circumſtantia; (2) corona, i. e. turba circumfuſa & circulum efficiens; (3) caſus adverſus, incommodum; (4) eventus, viciſſitudo; (5) occaſio; (6) apparatus, ſupellex, inſtrumentum. A περίημι.

Περιστατέω, circumſto, Paſſ. circumdor a turba. Ex iiſd.

Περιστατικὸς, ὴ, ὸν, circumſtans ad eventa ſ. loca, tempora, &c. pertinens, unde περιστατικὰ circumſtantiæ temporum & locorum; (2) adverſus, calamitoſus, minus ſecundus. A περίστατ⊙.

Περιστατικῶς, Adv. circumſtantialiter.

Περίστατ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, quem circumſtant homines. Subſt. ὸ, locus altus. Περίστατοι qui corona hominum cinguntur. Θαυματοποιὸν περίστατοι, Iſocr. A περιίσαμαι.

Περισαυρόω, ῶ, fut. ώσω, vallis ſeu palis in terram defixis munio. Περισαύρωσιν αὐτὲ τοῖς δίδιρσιν, Thuc. l. 2. prope fin. Hinc

Περισαύρωμα, ατ⊙, τὸ, munimentum vallorum, vallum.

Περισχυδὸν, ⊙, ὁ ἡ ὀ, ſpicatim circumdans.

Περισχανος, ον, bene tectus. A

Περισχίνα, circumtego, munio.

Περισχίσωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. Poët. & Ion. pro περιςῶσι, a περίημι.

Περισχω, f. ξω, circumeo, ſeu in orbem eo. Τρὶς ὃ περίσχεξας κοῖλον λόχον αμφαφόωσα, Odyſſ. 4, 277.

Περισέλλω, cooperio, contego, obvolvo, circumcirca involvo; (2) compono decenter, orno, inpr. cadaver mortui hominis; (3) comprimo, coarcto; (4) comprehendo, amplector; (5) curo, ne aliquid incommodi alicui accidat. Θανόντα Ζε περισελᾶσι, Eur. Alc. 660. Πῶς ἂν μ' ἀδελφὸς χεὶρ περισέλειν ἄν; id. Iph. in Tau. 629. Τὰ Ζὰ περισέλλω κακὰ, id. Her, fur. 1133. Καὶ καταθανᾶσαι χερσὶν εὖ περισελεῖν, componere, id. Med. 1035.

Περισναζω, fut. άξω, ingemiſco.

Περισναχίζομαι, idem. Κνιανῆεν δέ τε δῶμα περισναχίζεῖ αὐλὴ, Odyſſ. 10, 10.

Περισένω, circumcirca gemo; (2) circumcirca reſono; (3) undique arcto. Κορυφὸ ὃ περισεν⊙ ὄρι⊙ Ἠχὼ, Hom. Hym. in Pan. 21. Περισίνεται δέ τε γαῖρ, Il. 16, 163.

Περίσιπ⊙, ον, devinctus, ut corona, diademate, &c. A σεφω.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ, ᾶς, ἡ, columba.

Περισεριῶν, ῶν⊙, ὁ, columbarium, Gl. Vet. locus, in quo columbæ aluntur; (2) herba quædam. A περισερά. Unde

Περισεριδιον, υ, τὸ, parvula columba; (2) vel pullus columbinus, pipio, Dim.

Περισέριον, υ, τὸ, pullus columbinus, pipio; (2) herba quædam. Ab eod.

Περισέρνιον, υ, τὸ, pars corporis, quæ pectus cingit, ſeu præcordia. Ex περὶ, & στέρνον.

Περιστεροειδὴς, έ⊙, ὁ ἡ ὀ, columbini generis. Ex περιστερὰ, & εἶδ⊙.

Περιστερὸς, ῦ, ὁ, columbus. A περιστερά.

Περιστεροτροφεῖον, υ, τὸ, locus, in quo columbæ aluntur. Ex περιστερὰ, & τρέφω, alo.

Περιστεροῶδης, ες⊙, ὁ ἡ ὀ, columbaris. A περιστερά.

Περιστεφανόω, ῶ, f. ώσω, corona redimio; (2) cingo, circumdo. Πῶς ἂν ὄχλος περίστεφάνωσεν ὃν ἀγορᾷ πρόσθυτικὸς; Ariſt. Plut. 786. Κύκλῳ περιστεφάνατε τὸν οἰκεμβίωνα, Ariſtot.

Περιστεφὴς, έ⊙, ὁ ἡ ὀ, corona redimitus; (2) ſeptus, ſeu cinctus velut ſerto. A περιστέφω.

Περιστέφονται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi περιστέφω.

Περιστέφω, f. ψω, corono; (2) circumdo, circumtego. Οἷοισι νεφέεσσι περιστέφῃ ὄφρανον εὐρὺν Ζεύς; Odyſſ. 5, 303.

Περιστήθι⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, qui pectus ambit ſeu circumdat, pectori circumfuſus. Hinc τὸ περιστήθιον, υ, faſcia pectoralis, pectorale, Pontificis geſtamen, ap. Ebr.

Περιστηρίζω, undique fulcio, firmo.

ΠΕΡΙΣΤΙΑ, ων, τὰ, luſtrationes.

Περιστιαρχος, υ, ὁ, luſtrationibus præfectus. Ex περίστια, luſtrationes, & ἀρχὸς, præfectus.

Περιστίζω, f. ίσω, notis compingo, punctis diſtinguo, Gl. V. circumpungo. Hinc

Περίστικτ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, notis compunctus, maculoſus.

Περιστιλβω, fulgeo, Gl. V. radio, præfulgeo.

Περιστιχάομαι, ῶμαι, circumambulo, circumeo.

Περιστλεγίζω, deſtringo circumcirca.

Περιστοιχίζω, & περιστοιχίζομαι, cingo, circumdo. Κύκλῳ παντα χῇ μίλοντας ὑμᾶς ἡ καθημένους περιστοιχίζεται, Dem. Phil. 1.

Περιστοιχ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, ordinibus diſtinctus, vel in quincuncem ordinem diſpoſitus.

Περιστολδίω, circumcirca tegendo. A

Περιστολὴ, ῆς, ἡ, obvolutio: veſtis. A περιστέλλω.

Περιστόμιον, υ, τὸ, lingulæ locus in gutture; (2) pinguedo, arvina; (3) cutis conduplicatio ob pinguedinem; (4) ora ſeu limbus, Gl. V. rictus; item, puteale, puteal, Ph. Ex περὶ, & στόμα, os.

Περίστομ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, qui circum os eſt, os ambiens. Ex iiſd.

Περιστοναχέω, circumcirca gemo.

Περιστονάχιζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. Ion. cum ν pro περιστοναχίζε. A

Περιστοναχίζω, idem; (2) undique repleor & reboo gemitibus. Περὶ ὃ στοναχίζετο δῶμα, Odyſſ. 10, 454.

Περίστοον, τὸ, porticus. A στοά.

Περιστορόω, ſterno, ſubſterno.

Περιστρατοπιδόω, & περιστρατοπιδόομαι, f. ώσομαι, caſtris ſeu exercitu cingo, circumſideo. Περιστρατοπεδὸ τὲς Ταραντίνες, Plut.

Περιστρέφω, f. ψω, circumago, in orbem verto, circumverto. Χειρὶ περιστρέψας, Il. 19, 131. Μάλα σ' ὦκα περιστρέφοι κυκόωντι, ib. 5, 903. Gl. V. intorqueo.

Περιστροφὸν, Adv. circumagendo, in orbem vertendo. A περιστρέφω.

Περιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, convolutio, rotatio; (2) converſatio. Ab eod.

Περιστροφὶς, ίδ⊙, ἡ, qs. volutorium, inſtrumentum, quo utimur ad æquandas aridorum menſuras, radius; (2) lignum, quo aliquid, ut torcular, aut ſimile quid circumagitur. A στροφὴ.

Περίστρωμα, ατ⊙, τὸ, ſtragulum, Ph. A περιστρωννύω, ſterno. Hinc

Περιστρώματα, ων, τὰ, aulæa & tapetia, quibus triclinia & lecti torique ſterni ſolent; (2) circumvallationes.

Περιστρωφᾶδ⊙, præſ. inf. paſſ. Ion. pro περιστρέφεσθ⊙. A

Περιστρωφάω, ῶ, circumverto, circumago. Περιστρωφώμεν⊙ χρυσήρια, Herodot.

Περίστυλον, τὸ, locus columnis cinctus, Gl. V. columnatum. A

Περίστυλ⊙, υ, ὁ ἡ ὀ, circumcirca columnatus; columnis in ambitu cinctus.

Περισυφιλίζω, & περισυφηλίζομαι, duriter aſperque tracto, adfligo, comminuo.

Περίσωον, υ, τὸ, vitioſe pro περίστοον, Ph. atrium. Ex στοά.

Περισυλάω, ῶ, f. ήσω, diſpolio, ſpoliando & depeculando.

Digitized by Google

speculando detraho, compilo, Gl. V. expilo, compilo. Τὸ ἄγαλμα τῦ Ἀπόλλωνος περισύλησαν, Ælian. V. Hist. 1, 20.

Περισωϊχω, contineo.

Περισύρω, ab omni parte traho, in diversum traho, distraho; (2) divello, lacero; (3) vexo, diripio; (4) obtrecto, probris & conviciis lædo. Gl. V. vexo, lacero. Τὰ θρίμματα τῦ Διῦ περισύροντες ἀπήγαγον, Polyb. Ἄνω κὴ κάτω περισύρομαι, Luc.

Περισφαιρηδὸν, *Adv.* in globi vel pilæ modum. Ex περὶ, & σφαῖρα, *globus.*

Περισφαλὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, lubricus. A σφάλλω.

Περισφάλλομαι, oberro, elabor, vagor.

Περισφαραγίω, circumstrepo. Στέγη δὲ περισφαραγίσσα γάλακτι, Nic. Th. 553.

Περισφλώω, obstruo, veluti cuneo; obturo.

Περισφίγγω, f. ξω, constringo, coërceo, complector arcte, ut discedere nequeo.

Περισφύριον, ὐ, τὸ, fascia, qua malleoli pedis solent cingi; (2) ligamen, quod cruribus circumdatur.

Περισφύριος, ὐ, ὁ κὴ ἡ, talos cingens.

Περίσφυρος, ὐ, ὁ κὴ ἡ, idem. Hinc περίσφυρον, ὐ, τὸ, fascia, qua malleoli cingi solent, Ph. talare. Ex περὶ, & σφῦρα, *malleus.*

Περίχεο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro περίχεισο, a περιέχω.

Περίχεσις, εως, ἡ, verbum militare, dicitur-que, si quis ab hostibus undique circumventus est. A περιέχω.

Περιχυτὸς, ὐ, ὁ κὴ ἡ, implicatus, circumdatus. Ab eod.

Περιχιδὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, in medio fissus, in duas partes dissectus; περιχιδεῖς, calcei sécti & fissi. A

Περιχίζω, f. ίσω, divido, discindo, diripio, ut περιρρήγνυμι.

Περιχοΐζω, f. ίσω, fune circumdo, & sepio. Hinc

Περιχοΐσιμα, ατος, τὸ, diremptio seu separatio per funiculum.

Περισώζω, f. άσω, incolumem servo, conservo. Αὐτὸ δὴ τῦτο κὴ περισωσαι, Synes. Εἰ κὴ περισωθῆ, Ælian. V. Hist. 2, 37.

Περισωρεύω, fut. εύσω, aggero, cumulo, coacervo; (2) cumulis obruo.

Περισώφρων, ονος, ὁ κὴ ἡ, admodum temperans.

Περιταινία, ας, ἡ, tænia vel fascia undique cingens, *Aret.* Ex περὶ, & ταινία.

Περιτεμνέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro περιτέμνειν, a περιτέμνω.

Περιτάμνω, *Ion.* pro περιτέμνω, & περιτάμνομαι, succido, adimo, privo, vasto. Βῶς περιταμνόμενον, Odyss. 11, 401.

Περίτασις, εως, ἡ, circumtensio, obtentus; (2) vehemens & valida distentio. A περιτείνω.

Περιταφρεύω, f. εύσω, fossa seu vallo munio; (2) murum duco, murum circumvallo. Ἐκέλευσε τῷ στρατῷ τὴν πόλιν περιταφρεῦσαι, ἵνα μηδὲ καθ' ἕνα τις ἐκφεύγοι λαθάναν. Appian. B. Mithridat.

Περιτέθεικας, 2. sing. perf. ind. act. verbi περιτίθημι.

Περιτείνω, intendo, obtendo; (2) valde extendo, Ph. περιτείνη, distendit.

Περιτειχίζω, fut. ίσω, muro circumdo seu cingo, circumvallo, p. part. pass. περιτειχισμένος, muro circumdatus, vallatus. Περιτειχίζειν (τόπον) μεγάλαις πλίνθοις, Arist. Av. 559. τὴν πόλιν κύκλῳ, Thuc. Hinc

Περιτείχισις, εως, ἡ, munitio per murum.

Περιτείχισμα, ατος, τὸ, murus seu munitio locum ambiens. Ab eod.

Περιτειχισμὸς, ὗ, ὁ, idem & ab eod.

Περίτειχος, ους, τὸ, propugnaculum.

Περιτελέω, ῶ, perficio. Περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελίδη, Odyss. 10, 470.

Περιτέλλω, circumvolvendo seu circumvertendo perficio orbem, unde anni περιτελλόμενοι, i. e. exacti; (2) dicitur & de ortu siderum, quod in eo orbis circumactio intelligitur, Il. 2, 551.

Περιτεμεῖν, a. 2. inf. act. v. Περιτέμνω, fut. εμῶ, amputo, circumcido; περιτετμημένος, circumcisus, Gl. Vet. p. part. pass. Περιτέτμηκε αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, Act. 7, 8. τὸ παιδίον, Luc. 1, 59. Οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, Gal. 6, 12.

Περιτενὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, valde contentus, contentissimus & rigidissimus; (2) circumtentus, ut περίτονος. A περιτείνω.

Περιτεραμνίζω, fut. ίσω, tego. Ex περὶ, & τέραμνος.

Περιτέρμων, ον, finiens undique, ambiens.

Περιτέτμηκα, 3. pl. perf. ind. pass. v. περιτέμνω.

Περιτέχνησις, εως, ἡ, machinatio, dolus; (2) solertia. A περιτέχνάομαι, *machinor.*

Περιτήκω, f. ξω, colliquefacio. Περιτετήκεσαν πάντα, *Aret.* Hinc

Περιτηξις, εως, ἡ, eliquatio.

Περιτίθημι, & περιτιθέμαι, circumpono, circumdo, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. περίτιθμι, assumo, induo, Gl. Vet. tribuo. Τούτοις τιμὴν περιαυτέραν περιτίθεμεν, 1 Cor. 12, 23. Περιθῆκε φραγμὸν, Marc. 12, 1.

Περιτίλλω, convello, evello. Τὰς βλεφαρίδας ζε περίτιλᾶ, Arist. Eq. 372.

Περιτιμήσις, έσασα, ῆσιν, admodum honoratus.

Περιτιταίνω, circum tendo, circum extendo. Περὶ μέσῳ χεῖρε τιτήνας, Il. 13, 534.

Περιτίω, f. ίσω, vehementer honoro & colo.

Περιτμηθλῶαι, a. 1. inf. pass. v. περιτέμνω.

Περίτμημα, ατος, τὸ, frustum, segmentum.

Περιτομὰς, έας, ὁ, qui circumcidit; (2) scalper excisorius, quo sutores coria circumcidunt. A περιτέμνω.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio; in N. T. Judæi circumcisi. Ab eod.

Περίτομος, recutiti, Ph. Ab eod.

Περίτομος, ον, undique abruptus, f. præruptus, de monte.

Περιτόναιος, sive περιτόνεος, aut περιτόνιος, circumtentus, obtentus; τὸ περιτόναιον, vel περιτόνεον, membrana totum ventrem interiorem continens.

Περίτονος, ον, tectus, inductus, v. c. pelle tenta per omnes partes, ut in scuto, tympana. Ab eod.

Περιτοξεύω, sagittis undique configo.

Περιτορνεύω, detorno, torno rotundum facio, rotundo.

Περίτρανος, ος, ὁ κὴ ἡ, perspicuus, manifestus, apertus.

Περιτράνως, perspicue.

Περιτραπείσης, gen. sing. a. 2. part. pass. v. περτρέπω.

Περιτραχήλιος, ος, ὁ κὴ ἡ, collo circumdatus, collum cingens. Hinc τὸ περιτραχήλιον, ου, τὸ, collare.

Περιτρέμω, contremisco, vibror.

Περιτρέπω, fut. ψω, circumago; (2) circumactu everto & percello; (3) converto, transfero; (4) in errorem induco; (5) induco, impello, redigo, Gl. Vet. περιτρέπομαι, titubo, vertigine laboro, percello. Περιτρέπειν τὴν ναῦν, Luc. Τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπῃ, Act. 26, 24.

Περιτρέφω, conglacio; περιτρέφομαι, conglacior, congelo, frigore cogor. Σακίσαι περιτρέφετο κρυσάλλῳ, Odyss. 14, 477.

Περιτρέχω, f. δραμοῦμαι, circumcurro, currens obeo; (2) eleganter, cum Dat. in aliqua re (dicendo) se efferre, jactare. Περιδραμόντες ὅλην τὴν πόλιν ἐκήρυξαν, Marc. 6, 55. Οὕτως ὠκεῖαν περιέδραμε γαῖαν ἅπασαν, Dion. Πς. 41. Ἡμᾶς χρὴ—περιθρέξαι τὸν Πυκνὰ πᾶσαν, Arist. Θεσμ. 665.

Περιτρέω, f. σω, circum trepido. Λαοὶ δ' περιτρεσαν ἀγρωῦ, Il. 11, 675.

Περιτρητὸς, ὸς, ὁ κὴ ἡ, ubique pertusus.

Περιτριβὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, obtritus, pertritus, attritus. A

Περιτρίβω, obtero, contundo. Ὡς κόγχος ἅλμῃ πάντοθεν περιτριβεὶς, Lyc. 790.

Περίτριμμα, ατος, τὸ, homo rei alicujus tractatione velut attritus; περίτριμμα ἀγορᾶς, circumforaneus, item subbasilicanus, forensis. Ab eod.

Περιτριχόομαι, ἕλκος περιτετριχωμένον, Poll. ulcus in capite, aut alia pilosa capitis parte.

Περιτρομέω, contremisco. Σάρκες δ' ὑπερτρομέοντο μέλεσσιν, Odyss. 18, 76. A

Περίτρομος, ος, ὁ κὴ ἡ, circumtremens, totus tremefactus. Gloss. Vet. tremebundus. A περιτρέμω.

Περιτρόμως, *Adv.* tremebunde.

Περιτροπάδὴν, *Adv.* cursim, celeriter, strenue.

Περιτροπίαν, *Ion.* pro περιτροπάων, revertens, Il. z, 295. A περιτροπάω. Th. τρέπω.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices & in orbem fit; ἐκ περιτροπῆς, per vices; ἐν περιτροπῇ, idem; (2) circuitus, seu circuitio. Ab eod.

Περιτρόχαλος, ος, ὁ κὴ ἡ, orbiculatus, rotundus; περιτρόχαλος, genus tonsuræ, cum in orbem tondetur caput, solo in vertice reliqua coma. A περίτροχος.

Περιτροχάω, ῶ, circumcurro.

Περίτροχος, ος, ὁ κὴ ἡ, circumcurrens, in orbem currens; (2) orbiculatus, rotundus. A περιτρέχω.

Περιτράω, rodo, ambedo, peredo, obrodo, rodo, Gl. Vet. Αὐτὸς δ' ὁ Κλέων κεκραξεδόμας μόνος ἡμᾶς ἐ περιτρώγῃ, Arist. Vesp. 594.

Περιτλὸς, vide περιαλός.

Περίτλωμα, ατος, τὸ, excrementum; fæces, urinæ, & quicquid in corpore e nutritione redundat. A περιτλῶ. Hinc

Περιτλωματικὸς, ὴ, όν, excrementis abundans; (2) cui excrementa insunt, ut vesica, alvus, &c.

Περιτυγχάνω, incido, in utramque partem, forte reperio, nanciscor; περιέτυχον, incidi, nactus sum; περιτυχὼν, adeptus. Ἀγαμέμνονι κοιτὴ περιτυχέειν, Xen. Τῷ (χωματικὰ) κὴ τε μέρος τ' οἰκείας περιτυχὼν, Heliod.

Περιτῦκω, cædo, sc. saxum, cæmentum.

Περιτύμβιος, ος, ὁ κὴ ἡ, sepulchralis, busto circumfusus est, funebris. A τύμβος.

Περιτυμπανίζω, fut. ίσω, tympanorum pulsu, circumstrepo; (2) fustibus cædo.

Περιτυχὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, qui incidit in aliquid, consequitur quid. A περιτυγχάνω. Unde

Περιτυχὼν, *qui casu accidit*, a. 2. part. act.

Περιϋβρίζω, f. ίσω, injuria & contumelia adficio, vexo. Τοιῦτον ἐσαεὶ τὴν φθόρον τοιαῦτα περιυβρίζειν ἡμᾶς ἁπάσας, Arist. Θεσμ. 542. Τοιαῦτα περιυβρίζειν αὐτὸς ἐν μέρει, id. Vesp. 1308.

Περιυπνίζω, expergiscor, Ph. περιυπνίσατε, expergiscimini.

Περιυφαίνω, obtexo, Gl. Vet.

Περιΰω, circumpluo, pass. περιύεσθαι, circumplui.

Περιφανὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, conspicuus, lucens. Ex περὶ, & φάω, *lucco.*

Περιφαίνομαι, circumquaque conspicior, undique conspicuus sum. Τὴν δ' ὑπὸ χαλκὸν ὕδατος ἔυρεν Ἐν περιφαινομένῳ (τόπῳ) Odyss. 5, 467.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, splendor, Ph. perspicuitas, evidentia. A περιφαίνομαι. Unde

Περιφανῆ, 3. sing. a. 2. conj. pass.

Περιφανὴς, ές, ὁ κὴ ἡ, conspicuus, conspectui expositus; (2) de sigillo in poculis aut aliis vasis, quod totum est extra vas, & extrinsecus adfixum; opp. πρόσυπος; (3) illustrie, nobilis, Gl. V.

Περίφαντος, ος, ὁ κὴ ἡ, circumquaque conspicuus, valde conspicuus & apertus. A περιφαίνομαι.

Περιφανῶς, *Adv.* conspicue, aperte, Ph. evidenter.

Περιφεγγεία, ας, ἡ, splendor magnus. Ex περὶ, & φέγγος.

Περιφειδόμαι, f. σομαι, parco.

Περιφέρεια, ας, ἡ, rotunditas, rotunda forma:

Digitized by Google

Ph. circulus, convexitas, & περιφέρεια θυλάκου, margo. A

Περιφὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, orbicularis, rotundus; (2) versatilis, rotatilis, Gl. Vet. convexus, devexus, teres. A περιφέρω.

Περιφθόγγαμμος, ος, ὁ ἡ ἤ, lineam unam habens circumcurrentem, & in se redeuntem, ut circulus. Ex περιφέρω, & γραμμὴ, linea.

Περιφέρω, fut. περιοίσω, circumfero, mecum fero, in comitatu meo fero; (2) circumago & eodem revolvo; (3) redigo in vel ad; (4) in errorem induco, perturbo; (5) περιενεγκὼν, etiam est qui ad se rediit, recipit se; περιφέρομαι, circumferor, Gl. Vet. vagor, palor; περιενεχθεὶς, aor. 1. p. pass. circumlatus. Τὸν Ἀχαμεμνονος παῖδ' ἀγκάλαισι περιφέρων, Eur. Or. 448. Ὥστε μάνας ἐν ἐν ταῖς ἀγκάλαις περιεξέρομεν αὐτὰς ἀγαπῶντες, Xen. Cyr. 7, 27.

Περιφεύγω, effugio, evado & superstes sum, Gl. Vet. defugio. Οἱ τότε περιφύγοντες τὴν φθορὰν, Plato.

Περιφημος, ον, famosus. A φήμη.

Περιφήτης, ου, ὁ, qui clava in pugna utitur. A φάω.

Περιφθάντα, acc. s. a. 2. part. act. v. περιφθάνω.

Περιφθάνω, prævenio; περιφθὰς, aor. 2. part. prætervectus.

Περιφθείρομαι, minuor, circumcirca corrumpor; (2) pediculos colligo, Hes.

Περιφθινύθω, corrumpor, conficior, pereo.

Περιφιλέω, ῶ, valde diligo. Ὃν ἐγὼ κῆρ φίλῃ Ζεὺς, Odyss. 15, 245.

Περιφλιαρὸς, ός, ὁ ἡ ἤ, ardens. A

Περιφλέγω, f. ξω, amburo, vehementer uro.

Περιφλεγῶς, ardenter, vehementi ardore.

Περιφλύω, f. ὕσω, amburo, aduro; περιπεφλυσμένος, ambustus, p. part. pass. Τὰς ζαντας περιπεφλυσμένας, Arist. Nub. 395. Nonnulli autem scribunt περιφλοῦ.

Περιφλύδαν, rugas contraho; περιφλιδόων, part. pro περιφλιδῶν, περιφλιδέων. Καὶ τε βοὸς νέα γίντα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ τιξάμενος. Nic. Al. 62.

Περιφλοίζω, decortico. Hinc

Περιφλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio, corticis detractio.

Περιφλοιστὸς, ὁ ἡ ἤ, decorticatus, delibratus.

Περιφλύω, valde nugor; (2) amburo.

Περιφοβέομαι, ἐσμαι, pertimesco, paveo, Gl. Vet. Περιφοβεῖσθαι τὰς ἀνθρώπους, Xen. A

Περίφοβος, ος, ὁ ἡ ἤ, metu vehementi perculsus, pertrepidus, Gloss. Vet. trepidus, pavens. Ex περὶ, & φόβος, metus.

Περιφόβως, Adv. trepide, metu vehementi perculso animo.

Περιφοιτάω, circumeo, inambulo. Hinc

Περιφοίτησις, εως, ἡ, circumcursitatio; peregrinatio, vagatio.

Περίφοιτος, ος, ὁ ἡ ἤ, qui circuit, peregrinatur, vagatur.

Περιφορὰ, ας, ἡ, circumlatio, circumactio, circumvectio; (2) ferculorum missus, qui conviviis apponuntur, aut singulis convivis, aut quaternis; (3) ambitus; (4) obturbatio, allucinatio, erratio. A περιφέρω. Hinc

Περιφοράδην, Adv. circumagendo & in orbem transferendo & circumducendo, de incessu boum qui pedes anteriores non recta movent, item de luxatis.

Περιφορέω, circumago, circumfero, aggero, Gl. Vet. Hinc

Περιφόρημα, ατος, τὸ, ferculum, Gl. V.

Περιφορητικὸς, ὴ, ὸν, pervulgatus, omnium sermone tritus.

Περιφορητὸς, ὴ, ὸν, vagus; (2) clarus, sapiens. A περιφορέω.

Περίφορος, ος, ὁ ἡ ἤ, circumactus, qui in transversum rapitur. A περιφέρω.

Περίφορτος, ος, ὁ ἡ ἤ, onustus.

Περιφραγμα, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. A περιφράσσω.

Περιφραδὲς, Adv. scite, perite, seu rite, Hom. Il. 1, 466. A

Περιφραδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, scitus, peritus. A

Περιφράζω, fut. άσω, circumloquor, circumloquendo eloquor; (2) considero, perpendo. Ἀλλ' ἀγεθ', ἡμεῖς οἶδε περιφραζώμεθα πάντες Νόστον, Odyss. 1, 76.

Περίφραντος, ος, ὁ ἡ ἤ, circummunitus, circumseptus. A περιφράσσω. Unde

Περίφραξις, εως, ἡ, idem quod περίφραγμα.

Περίφρασις, εως, ἡ, periphrasis, circumlocutio. A περιφράζω.

Περιφράσσω, seu περιφράττω, fut. ξω, circumsepio, circumvallo; περιφράττειν obstipare. Παραπλησια Σκύθῃ ἐ ἵππον περιφράττουσι, Heliod. Περιφράξαντες (πόλεις) δένδρεσι καταβεβλημένοις, Strabo.

Περιφραστικὸς, ὴ, ὸν, quod circumscribendo effertur. Ab eod.

Περιφραστικῶς, per circumlocutionem.

Περιφρίττω, perhorresco.

Περίφρονα, acc. sing. a περίφρων.

Περιφρονέω, ῶ, fut. ήσω, contemno, despicio; (2) accurate cogito, contemplor. Μαθεῖς δὲ περιφρονέιτω, Tit. 2, 15. Ἀβρῶτα κὲ περιφρονῶ ἐ ἥλιον, Arist. Nub. 225. τὰ μετάρσια, id. A περίφρων. Hinc

Περιφρόνησις, εως, ἡ, contemptus, despicientia; (2) accurata cogitatio.

Περιφρουρέω, ῶ, fut. ήσω, custodia cingo; (2) cingo tamquam custodia aut præsidio. Τὸ τεῖχος ᾧ περιεφρουροῦντο οἱ Πλαταιεῖς, Thuc.

Περιφρύγω, f. ξω. torrefacio, undique torreo.

Περίφρων, ονος, ὁ ἡ ἤ, prudens, sapiens, cordatus; (2) valde prudens, valde sapiens; (3) contemptor, superbus. Ex φρὴν.

Περιφυὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, inhærens alicui, humilis. A περιφύομαι.

Περιφυλάσσω, undique custodio.

Περίφυμαι, amplector, agnatus sum, adhæreo; περιφὺς, adhærens, a. 2. part. Πάντα κύσεν περιφὺς, Odyss. 16, 21. Τοῖς γόνασι περιειλίττει, Heliod.

Περιφύρω; περιφύρῃ, perturbat, Ph.

Περιφυσάω, valde inflo. Hinc

Περιφύσητος, ος, valde inflatus.

Περιφυσις, εως, ἡ, incrementum in ambitu. A περιφύομαι.

Περιφυτεύω, obsero, Gl. Vet. consero, circumplanto.

Περίφυτος, υ, ὁ ἡ ἤ, circumconsitus, undique consitus. A præc.

Περιφύω, f. ύσω, p. πέφυκα, agnascor, circa nascor; (2) excresco. Κατὰ ψυχείαν περιέφυσαν περσικαί, Arist. Nub. 151. Τῷ δ' Ἀχιλλεῖ πάντοθεν περιφυόμῳος, hærens, Heliod.

Περιφωνέω, ῶ, circumsono, resono.

Περιφορος, ος, ὁ ἡ ἤ, manifestus. A φάω.

Περιφωτίζω, f. ίσω, illumino.

Περιχαίνω, circumhio; (2) inhians devoro; (3) devoro, deglutio, p. περικέχηνα. Καθάπερ ὁ λάρος ὅλον περιχανὼν τὸ δίκεαρ, Luc.

Περιχαίρω, summopere lætor.

Περιχαλάω, ῶ, demitto, dissolvo, R.

Περιχαλινόω, ῶ, f. ώσω, fræno.

Περίχαλκος, ον, ære obductus.

Περιχαλκόω, ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo munio, aggere cingo, Gl. Vet. obvallo, circumvallo, vallo.

Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, scalpellus, quo dentes circumscarificantur. A περιχαράσσω.

Περιχαρακτικὸς, ὴ, ὸν, habens vim circumscribendi & emarginandi.

Περιχάραξις, εως, ἡ, circumscriptio, Gl. Vet. circumductio. A

Περιχαράσσω, & περιχαράττω, f. ξω, circino, & circino circumscribo, (dicitur de scriptura literarum in quibus vel totus vel dimidius circulus exprimitur, ut O. P. Ern.) (2) scarifico & circumcirca incido.

Περιχάρεια, ας, ἡ, summa & immoderata lætitia. A

Περιχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, supra modum lætus, nimio gaudio elatus. A περιχαίρω.

Περιχαρῶς, Adv. ingenti gaudio.

Περιχάσκω, inhio.

Περιχειλόω, ῶ, fut. όσω, labro circumdo, labrum in ambitu duco. Περιχειλώσας Σκάφῃ, ἵνα μὴ Σκεδαννύωνται, Xen.

Περιχειρίδιον, τὸ, Dim. A

Περιχείριον, τὸ, φέλιον, Gloss. Vet. armilla; περιχείρια, viriolæ, armillæ, Ph. A seq.

Περίχειρον, ος, τὸ, ornamentum, quod brachio vel manui circumponitur. Ex χεὶρ.

Περιχεύμα, ατος, τὸ, circumfusum seu circumcirca adfusum. A

Περιχέω, fut. εύσω, circumfundo. Ὅ δ' ἔπειτα βοὸς κίρασιν περιχεύιν, Odyss. 3, 437. Ἀὴρ ὃ κἄφος ἡ ὑπνος περιχέυτο τὰ χάρην, Luc.

Περιχέω, fut. ώσω, idem; (2) perfundo. Τὸ αἷμα τοῦ βώμου περιχέειν, Luc.

Περιχθὼν, ονος, ἡ, terra quæ circum est.

Περιχλαινίζω, læna induo, bene tego adversus frigus. A χλανὶς.

Περίχολος, ος, ὁ ἡ ἤ, biliosus, bile circumfusus & respersus; (2) iracundus, stomachosus. A χολή.

Περιχορεύω, f. εύσω, salto seu tripudio circum; (2) circumvagor. Ἐκεῖσε ἡ τὸ δεῦρο περιχορεύσας, Eur. Ph. 320.

Περιχρήματος, ος, ὁ ἡ ἤ, admodum pecuniosus. prædives. A χρήματα.

Περίχρισις, εως, ἡ, inunctio.

Περίχριστος, υ, ὁ ἡ ἤ, circumlitus; (2) qui circumlini solet aut potest. A

Περιχρίω, fut. ίσω, illino, oblino, perungo. Τάλῳ περιχρίειν, Luc.

Περίχρυσος, ος, ὁ ἡ ἤ, aureus, inauratus.

Περιχρυσόω, ῶ, f. ώσω, deauro, auro circumvestio; περικεχρυσωμένος, inauratus, p. pass. part.

Περίχυδα, Adv. undique affundendo, Hipp.

Περίχυμα, ατος, τὸ, circumfusum. A περιχύω.

Περιχυτήριον, perfusorium, Gl. V. Ab eod.

Περιχύτης, ου, ὁ, perfusor. Ab eod.

Περιχύω, circumfundo; (2) offundo; περιχυθεὶς, circumfusus, part. pass. acr. 1. περικεχυμένος, circumfusus, p. part. pass. Πάντα χθὼν αὐτὰ περιχυθεῖσα, Heliod.

Περιχώννυμι, aggere circumdo.

Περιχωρέω, cedo; (2) circuitu redeo; (3) commiceor. Ἐς παῖδα αὐτῷ περιχώρησεν ἡ βασιλεία, Pausan. Hinc

Περιχώρησις, εως, ἡ, cessio in exitu rei; (2) reditus per circuitum; (3) immanentia, unio, qua una persona in altera manet, & ei unita est. Voc. Eccles.

Περίχωρος, ος, ὁ ἡ ἤ, regioni circumjacens, Gl. V. territorium; (2) circumjacens, finitimus, vicinus.

Περιψαύω, tango, comprehendo.

Περιψάω, ῶ, f. ήσω, abstergo, deleo. Καθαρὸν ἀμιτυδίων λαβὲν τὰ βλέφαρα περιέψησεν, Arist. Plut. 729. Ἰδὲ, δίχα κίρκου λέγω, τῷ φθαλμιδίῳ περιψῶν, id. Eq. 905.

Περίψημα, ατος, τὸ, sordes & purgamenta detersa, defricta, Gl Vet. scobs; (2) de homine, qui alias κάθαρμα. A περιψάω.

Περίψηφος, ος, ὁ calculator, ratiocinator.

Περιψήχω, circumrado vel frico, strigili utor.

Περιψιθυρίζω, circumsono, circumstrepo.

Περιψιλᾶν, præt. inf. act. pro περιψιλοῦν.

Περιψιλόω, circumcirca nudo, dispolio.

Περιψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, spoliatio.

Περιψοφέω, obstrepo, circumstrepo.

Περίψυκτος, ος, ὁ ἡ ἤ, perfrigeratus, perfrigidus; (2) qui perfrigerari potest. A περιψύχω.

Περιψύξις, εως, ἡ, refrigeratio, refrixio, Gl. V. Ab eod.

Περίψυχρος, ος, ὁ ἡ ἤ, perfrigidus, Gl. V.

Περιψύχω, f. ξω, perfrigero, refrigero; (2) foveo.

Περιωδυμένως, Adverb. circuitu & circumductione per ambages, in orbem. A περιοδεύω.

Περιῳδία, ᾶς, incantamentis & magica arte circumvenio & obtundo. Περιῳδήσας τὴν Γοργόνα ἐκαυδίκισε, Luc. Ex ᾠδὴ, & ἀδὴ.

Περιωδυνάω, ῶ, f. ήσω, dolore omni ex parte crucio; (2) vehementem seu gravem dolorem.

Digitized by Google

lorem facio; περιαδωκόμαι, ᾶμαι, crucior, perdoleo.
Περιωδωίσω, ῶ, vel περιοδωίνω, valde doleo.
Περιωδωίξ, ᾶς, gravis dolor. A
Περιώδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ. qui vehementer dolet. Ex περὶ, & ὀδυνη.
Περτιθέω, ῶ, trudo vel vexo, per injuriam trudo aut vexo; (2) negligo, contemnor. Περιθεῖν ἡ ἐλαύνειν τὸς ἀνθρώπους, Dem.
Περιθίζω, f. ίσω, idem.
Περιάμιον, τὸ, suppara.
Περιάμιος, ε, ὁ ἡ ἡ, humeralis. Ex iisd.
Περιώνυμος, ὁ ἡ ἡ, cujus nomen nobilitatum est & famigeratum. Ab ὄνομα.
Περιωπὴ, ῆς, ἡ, circumspectio, i. e. ipsa circumspiciendi actio, cura; (2) locus, e quo circumjacentia oculis lustrari queunt, specula; Hom. Il. 14, 8. & 23, 451. A περιόπλομαι. Hinc
Περιωπὸς, ὲς, conspicuus.
Περιάσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, sanctissimus, eximius, vel modum superans; (2) numerosus. Hinc *Adv.* περιάσιον, magnopere, supra modum, Hom. Il. 4, 359. Ex περὶ, & ἴσος.
Περίωσις, εως, ἡ, vexatio. A περιαθέω.
Περκάζω, f. άσω, nigresco, seu nigris distingui maculis incipio, matureſcere incipio, vario, varior; de uvis. Ἄρτι γένειε περκάζων, modo in mento nigrescens *lanugine*. Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 75. A φέρκος.
Πέρκη, vel φέρκα, perca, piscis, Gl. V.
Περκὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod. Hinc
Περκίδιον, τὸ, Dim.
Περκνόπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, alas habens nigris distinctas maculis. Ex φερκνὸς, & πτερὸν.
ΠΕΡΚΝΟΣ, ἡ, ὸν, niger, nigris distinctus maculis, varius.
Πέρκος, id.
ΠΕΡΝΑ, ας, ἡ, perna, petaso.
Πέρναμαι, vendor. A φέρνημι.
Περνὰς, άντος, præs. part. act. v. φέρνημι.
Περνάω, in longinquam regionem venum exporto; (2) vendo; φέρνακ' pro φέρνασκε, imper. Ion. Il. 24, 752. A φέρω.
Πέρνημι, vendo; part. φερνὰς, vendens. Διὰ Σε ταῦτα φῶτα φέρνας, Arist. Eq. 176. Κτήματα περνάμεν' ἴκοι, Hom. Il. 18, 292.
Περονάω, ῶ, f. ήσω, fibula subnecto, fibulo; (2) trajicio veluti fibula. A
ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula, Gl. V. fubula, Ph. acicula, Gl. Vet. Πρὸς χρυσείη περόνη κατεμύξατο χεῖρα ἀραιὴν, Il. 5, 425.
Περόναμα, Dor. pro φερόνημα.
Περόνημα, ατος, τὸ, opus acu factum; (2) quodvis opus. A περονάω.
Περονητρίς, ίδος, ἡ, peplum, vestis quæ fibula solebat ad pectus adnecti, Theoc. 15, 21. A περόνη. Unde
Περονὶς, ίδος, ἡ, fibula.
Περπερεία, vel περπερία, ας, ἡ, temeritas; (2) nimius cultus. A
Περπερόομαι, effero me, jactationi aut vanæ ostentationi deditus sum. Ph. perperam ago. Ἡ ἀγάπη ἡ περπερεύεται, 1 Cor. 13, 4. Vid. & M. Anton. 5, 3. A
ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ε, ὁ, levis, temerarius, præceps; perpetuus, Ph. vanus, Gl. V.
Περρεθήκατο, 3 ſ. a. 1. ind. med. *Poët.* pro περιεθήκατο, a περιτίθημι.
Πέρσαι, ναβῆσθαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω.
ΠΕΡΣΕΑ, ας, ἡ, persea, arbor.
Πέρσεια, ας, ἡ, idem.
Περσείον, nomen herbæ, Nicand. in Alexiph. 429.
Περσέπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, urbium vastator aut vastatrix. Ἐξιὸ' Ἀθήναια περσέπολι, χρυσοπόλεμε, Callim. Hymn. in Lavacrum Palladis, 43. Ex πέρθω, & πόλις.
Περσεφάσσα, ης, Περσεφόνεια, ας, & Περσεφόνη, ης, ἡ, Proserpina. Ex πέρθω, & φόνος, cædes.
ΠΕΡΣΗΣ, ου, ὁ, Persa.
Περσίζω, fut. ίσω, Persas imitor; (2) Persis faveo; (3) Persarum partes sequor. A Πέρσης, *Persa*.
Περσικὲς, ὴ, ὸν, Persicus. Hinc ἡ Περσικὴ, ῆς, sc. μηλέα, malus Persica, & τὸ Περσικὸν, ῦ, scil. μῆλον, malum Persicum.
Περσικὸς, calces muliebres & molles. Ab eod.
Πέρσις, εως, ἡ, vastatio, expugnatio. A πέρθω.
Πέρσις, ίδος, ἡ, Persica; ut Περσὶς, scil. γῆ, Persia. Περσὶς γυνὴ, Persica mulier. Περσὶς χλαῖνα, læna Persica. A Πέρσης.
Περσιστὶ, Adv. Persarum more seu ritu; (2) Persica lingua. A Πέρσις.
Περσοδιώκτης, ε, ὁ, persecutor & profligator Persarum. Ex Πέρσης, & διώκω.
Περσοκτόνος, ε, ὁ, occisor Persarum. Ex Πέρσης, & κτείνω.
Περσονομέομαι, Persarum legibus, & sub eorum imperio vivo. A
Περσονόμος, ὁ ἡ ἡ, Persas regens, Persicus, Persici moris.
ΠΕΡΥΣΙ, *Adv.* anno præterito, anno superiori; (2) antehac, ante hoc tempus. Hinc Περυσίας, ε, ὁ, ut περυσίας οἶνος, vinum anni superioris.
Περυσινὸς, ὴ, ὸν, qui anni superioris est; περυσινὸν, annotinum, Gl. V. Ab eod.
Περῶν, præs. part. act. pro περάων, a περάω.
Πέσεν, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔπεσε, a πίπτω.
Πεσεῖν, *cecidisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.
Πεσέμεν, idem, sed *Ionice* formatus.
Πεσέσθαι, f. 2. inf. med. *Ion.* pro πεσεῖσθαι.
Πεσέτωσαν, 3. pl. a. 2. imper. act.
Πεσεύμαι, f. 2. ind. med. *Dor.* pro πεσοῦμαι.
Πεσημα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) quod cecidit; Gl. Vet. casura; πρὸς τοῦ ὅλωλε Θανασίμῳ πεσήματι, Soph. Aj. 1058. A πίπτω.
Πέσησι, 3. ſ. a. 2. conj. act. *Ion.* pro πέσῃ, a πίπτω.
Πέσκος, ου, τὸ, pellis tondenda, vellus; τὸ ᾧ πίσκος ἐφ' τάχα κάθαλλον ἕλκῃ, Nic. idem quod πίκος.
Πέσομμαι, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐπεσόμμεν, a πίπτω.
Πεσόντες, nom. plur. aor. 2. part. act. m. g.
Πεσοῦμαι, *eadem.* f. 2. ind. verbi ejusd.
Πέσσεμμι, præs. inf. act. *Ion.* pro πέσσειν, a πέσσω.
Πεσσευτήριος, α, ον, ad talos & calculos pertinens. A πεσσεύω. Unde
Πεσσεύτης, ου, ὁ, calculis ludens.
Πεσσευτικὸς, ὴ, ὸν, ad lusum calculorum pertinens; (2) calculis ludendi peritus. A πεσσεύτης.
Πεσσεύω, seu πεσσέω, f. εύσω, calculis ludo; (2) transfero, muto Παῖς παίζων, πεσσεύων, Luc. Vit. Auct.
Πεσσομάω, calculos lusorios dispono; (2) ordino, dispono.
ΠΕΣΣΟΣ, seu πεσσὸς, ου, ὁ, calculus seu scrupus lusorius; (2) ipse calculorum ludus; (3) pessus, seu lana concepta, in qua pharmaca excipiuntur; locus ubi calculis vel talis ludi solet, forum aleatorium, Augustus apud Sueton. cap. 71. Ἥκουσά τῶ λέγοντος, ὡ δοκῶν κλύειν, πεσσὸς προσελθὼν, ἔνθα δὴ παλαίστατοι Θάσιοι, Euripid. Med. 68.
Πέσσω, vel πέσσω, f. ψω, coquo; (2) maturo; (3) concoquo. *Sæpe licet vertere* habeo, accepi; πεπεμμένος, coctus, p. pass. Πέρα πεσσέμεν, digerere, Il. 2, 237. χόλον, Herodot. A πίπτω.
Πεσὼν, aor. 2. part. act. verbi πίπτω.
Πετάζω, fut. άσω, extendo, explico. Ὃ σ' ἵζετο χεῖρε πετάσας Ἀμφοτέρας, Il. 21, 115. A πετάω.
Πέτακτον, five φέταχνον, ε, τὸ, poculum latum & tenue. A πετάω.
Πεταλέιον, ε, τὸ, idem quod πέταλον.
Πεταλίζω, fut. ίσω, folia decerpo; (2) folia emitto, germino; (3) foliis in urnam dejectis damno ac relego. A πέταλον. Hinc
Πεταλισμὸς, ῦ, ὁ, oſtracismus per folia.
Πέταλον, ε, τὸ, folium expansum; (2) lamina, bractea. A πετάζω.
Πεταλοπώλης, ῦ, ὁ, bractearius, Gl. Vet. Ex πέταλον, & πωλέω.
Πεταλουργὸς, ῦ, ὁ, idem. Ex π. & ἔργον.
Πεταλώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, folio vel laminæ similis. A πέταλον.
Πέτασμαι, volo, v. πέτομαι.
Πέτασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπέτασαν, a πετάζω.
Πετασίτης, ε, ὁ, petasi speciem gerens; (2) planta quædam. A πέτασος.
Πέτασμα, ατος, τὸ, explicatio, extensio; (2) velum. A πετάζω. Unde
Πέτασος, ε, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum & expansum; (2) umbraculum, umbella; (3) species texturæ; (4) herba, Gl. V. fastigium.
Πετασώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, petasi speciem gerens. A πέτασος.
Πετασών, ῶνος, ὁ, petaso, perna. A πετάω.
Πεταυρίζω, fut. ίσω, alto petauro exilio. A πέταυρον. Hinc
Πεταυρισμὸς, ῦ, ὁ, ludibrium.
Πεταυριστὴς, ῆ, ὁ, qui alto petauro exilit, Ph. cernulus. Ab eod.
ΠΕΤΑΥΡΟΝ, ε, τὸ, pertica; (2) lignum aut asser, super quo gallinæ dormiunt; (3) genus laquei; (4) profunditas.
ΠΕΤΑΩ, f. άσω, pando, explico; (2) aperio. Πέτασαν παρὰ Ζηνὶ ἄλοες, Odyſſ. 6, 94. Πετάσθησαν ἧ οἱ ὄκα, Odyſſ. 21, 50.
Πετεηνῆσι, dat. plur. *Poët.* pro πετεινοῖς, a
Πετεινὸς, ὴ, ὸν, volucris, volucer. A πίτομαι.
Πετίδιλω, 3. du. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπετίδιλω, a πίτομαι.
Πέτθυ, *vola*, 2. ſ. pr. imper. *Dor.* pro πέτε.
Πέτθυρον, ε, τὸ, idem quod πέταυρον.
Πέτηται, 3. ſ. pr. conj. v. πέτομαι.
ΠΕΤΟΜΑΙ, & πέταμαι, item πετάομαι, volo; (2) rapido cursu feror. Καὶ γὴν ἐπέτετ' ἠ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ, Arist. Av. 118. Αὕτη Ζεῦ, ποῖ ποῖ πέτῃ; volas? ibid. 1204. Πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τὸν πατρὸς, ibid. 1235.
Πέτρα, ας, ἡ, idem quod πέτρος.
Πετρήσασα, *Dor.* pro πετρήσασα, a πετρήεις.
Πετρήσιν, *saxosæ*, Dat. ſing. ab eod.
Πετραῖος, αία, αῖον, ſaxatilis, inter petras seu saxa versans; (2) in petrosis & saxosis locis nascens. A πέτρα. Unde
Πετραίως, *Adv.* in modum petræ.
Πετρήεις, ήεσσα, ῆεν, saxosus, petrosus, lapidosus. Ab eod.
Πετρηρεφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, petris contectus, petrosus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, τεγω.
Πετριδίον, ε, τὸ, saxulum; (2) saxum, petra. Dim. a πέτρα. Unde
Πέτριος, ία, ιον, lapideus, saxeus.
Πετροβατέω, ῶ, fut. ήσω, saxa ſcando. A
Πετροβάτης, ου, ὁ, saxa ſcandens. Ex πέτρος, & βαίνω, *ſcando*.
Πετροβολίω, saxa jaculor.
Πετροβολία, ἡ, saxorum jaculatio.
Πετροβολικὸς, ὴ, ὸν, lapides ejaculans; ὄργανον πετροβολικὸν, catapulta.
Πετροβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui lapides ejaculatur, qui lapidibus impetit. Ex πέτρος, & βάλλω.
Πετρομυλιστὴς, ῆ, ὁ, qui saxa & lapides devolvit. Ex πέτρος, & κυλίω.
Πετροποιία, ας, ἡ, ſtructura ex petris, ſtructura saxea. Ex πέτρος, & ποιέω.
Πετροῤῥιφὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, e petra præcipitatus. Ex πέτρος, & ῥίπτομαι.
Πετρόῤῥυτος, υ, ὁ ἡ ἡ, per saxa tractus.
ΠΕΤΡΟΣ, ε, ὁ, lapis, saxum.
Πετροσελινίτης, ε, ὁ, ut πετροσελινίτης οἶνος, vinum ex petroſelino. A
Πετροσέλινον, ε, τὸ, apium petreum, apium in locis petrosis & saxosis nascens.
Πετροτόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapides incidens vel secans; πετροτόμος, rupi excisus, ſ. ex lapide cæsus. Ex πέτρος, & τέμνω.
Πετροφυὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, saxis adhærescens, petris hærens, Ex πέτρος, & φύω, *nascor*.
Πετρόω, ῶ, fut. ώσω, in lapidem vel saxum verto; (2) lapido. Ἐφ' οἷς σ' ἀπειλεῖς ἀπεπέτρωθῆναι μὲ χρὴ, Eur. Or. 547. Μᾶλλον σ' ἔπεσιν μὴ πετραμβῶμεν θυμὸν πλήμων Ὀρέστης, ib. 940. A πέτρος.

Πετρώδης,

Digitized by Google

Πετρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, petrosus, saxosus, lapidosus. A πέτρος.
Πέτρωμα, ατος, τὸ, lapidatio, lapidum jactus. A πετρόω.
Πετρώρυφος, ος, ὁ ἡ ἡ, lapidibus tectus. Ex πέτρα, & ἐρέφω, tego.
Πεττεία, ας, ἡ, calculorum lusus. A πεττεύω.
Πέττω, pinso, Gl. V.
Πέυθετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐπεύθετο, a πεύθομαι.
Πεύθην, ῆνος, ὁ, explorator, scisitator, emissarius, Gl. V. mandator; (2) auscultator. A πεύθομαι.
Πεύθοίατο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro πεύθοιντο.
Πευκάλιμος, ίμη, ίμον, amarus; (2) tristis; (3) prudens, solers. A πεύκη.
Πευκέδανον, ος, τὸ, & πευκίδανος, ος, ἡ, peucedanum, herba quædam. Ab eod.
Πευκιδανὸς, ὴ, όν, amarus; (2) exitiosus.
ΠΕΥΚΗ, ης, ἡ, pinus, tæda, picea, larix; (2) quicquid ex ligno tali fit, ut tæda, fax, &c. (3) lignum ex Ophir allatum, sic *Joseph.* sed a vulgari πεύκη, diversum, *Ern.*)
Πεύκηες, ήεσσα, ῆεν, pineus, pinifer. A πεύκη.
Πεύκινος, ίνη, ινον, pineus, e pino arbore. Ab eod.
Πεύσεσθε, 2. pl. fut. 1. ind. med. *Dor.* pro πεύσεσθε, a πεύθομαι.
Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio, percontatio. A πεύθομαι.
Πεύστηρία, ας, ἡ, inquisitio, interrogatio.
Πεύστης, ου, ὁ, percontator, Ph. Ab eod.
Πευστικὸς, ὴ, όν, ad percunctandum factus.
Πέφαμαι, perf. ind. pass. *Dor.* pro πέφημαι, a φύω, *occido.*
Πέφαμμαι, perf. ind. pass. verbi φαίνω.
Πέφανται, apparuisti; πέφανται, apparuit, Hom. Il. 16, 207.
Πεφαργμένον, acc. sing. part. perf. pass. *per Metatles.* pro πεφραγμένον, a φράσσω.
Πέφασμαι, perf. ind. pass. *Att.* pro πέφαμμαι, a φαίνω, *ostendo*, unde φαίνομαι.
Πεφασμένως, *Adv.* aperte, palam. Ab eod.
Πέφατ', Hom. Il. 17, 16; pro πέφαται, interfectus est, perf. pass. ind. verbi, φάω.
Πεφειδήσεαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφείσῃ, a φείδομαι.
Πεφείσεται, *parcet*, 3. sing. temporis ejusd.
Πεφεισμένως, *Adv.* parce; Ph. parcius.
Πεφυζέναι, perf. inf. med. v. φύζω.
Πεφυζοίλω, perf. opt. med. *Att.* pro πεφύζοιμι.
Πέφνε, *visus est*, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πέφανε, a φαίνω.
Πεφήσεαι, 2. sing. paullopostf. ind. *Ion.* pro πεφήσῃ, a φάω.
Πεφήσεται, *apparebit*, 3. sing. paullopostf. ind. verbi φάω, sive φαίνω. Τρωσὶ δ πεφήσεται αἰπὺς ὀλιθρος. *Trojæ vero manifesta aderit gravis pernicies*, Hom. Il. 17, 155.
Πεφιδέσθαι, aor. 2. inf. med. *Ion.* pro φείσασθαι, a φείδομαι.
Πεφιδήσεται, *parcet*, 3. sing. paullopostf. ind.
Πεφίδοιτο, 3. s. a. 2. opt. med. *Ion.* φείσαιτο.
Πεφιλομμένον, acc. sing. perf. part. pass. *Dor.* pro πεφιλημένον, a φιλέω.
Πεφιλήκατε, *amavistis*, 2. pl. perf. ind. act.
Πεφιλιππάδαι, *(sic enim verum)* macilentum redditum esse, contractum; & πεφιλιππάδαι, *Ern.*
Πεφίμωσο, 2. sing. perf. imper. pass. verbi φιμόω.
Πέφνον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπεφνον, a
Πέφνω, occido, interficio; ἐπέφνομεν, occidimus. Ἔπεφνεν Τορμόνα, Pind. Pyth. 10, 72. Ὅν ἐπέφνομεν ἡμεῖς, Il. 10. 478. A φένω.
Πεφοβέατο, *territi erant*, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐπεφόβητο, a φοβέω.
Πεφοβημένως, *Adv.* timide, cum trepidatione.
Πεφόρητο, *latus erat*, 3. sing. pluſq. indic. pass. *Ion.* pro ἐπεφόρητο, a φορέω.
Πεφορτισμένον, acc. s. perf. part. pass. verbi φορτίζω.
Πεφραγμένως, *Adv.* confertis ordinibus. A φράσσω.
Πέφραδας, 2. s. perf. ind. med. v. φράζω.
Πεφράδαται, *dicti sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro πεφράσμενοι εἰσι.
Πεφράδατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro πεφράσμενοι ἦσαν.
Πεφραδέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro φράσαι.
Πέφραδεν, 3. s. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔφρασε.
Πεφραδίστιν, *locuti sunt*, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδίστην.
Πέφρασμαι, perf. indic. pass. *Dor.* pro πέφρασμαι.
Πεφράδω, dico, loquor; ut hinc sit πέφρασε, dixit; πεφραδέειν, pro πεφράσειν, dicere. Πέφρασέ τε Τρώεσσι, Il. 14, 500. Πεφραδέειν ἐθέλησα φίλον πόσιν ἐνδον ἐόντα, Odyſſ. 19, 477. A φράζω.
Πέφρικα, *horrui*, perf. indic. act. *Ion.* pro πέφρικα, a φρίσσω.
Πέφρικαν, *horruerunt*, 3. pl. perf. ejusd. *Chalcidice*, pro πεφρίκασι.
Πεφρίκοντα, acc. s. pr. part. act. v. πεφρίκω.
Πεφροντισμένως, *Adv.* diligenter, accurate. A φροντίζω.
Πέφυας, 2. sing. perf. ind. med. v. φύω.
Πεφυγμένος, perf. part. pass. v. φύγω.
Πεφυγμένος, ut hinc sit πεφυγμένος, elapsus. Οὐδ' ἔθελ' πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων, Odyſſ. 1, 18. idem quod.
Πέφυζε, *fugit*, 3. sing. perf. ind. med. *Ion.* pro πέφυγε, a
Πέφυζω, fugio; ut hinc sit πεφυζὼς, πεφυζότες, Hom. Il. 21, 6. A φύζα.
Πέφυκα, *exstiti*, perf. indic. act. verbi φύω.
Πέφυκε, *natus est*, 3. sing. perf. ejusd.
Πεφύκειν, pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐπεφύκειν.
Πεφύκω, enascor. Οἵ τε δοκέοντες εὐγενεῖς πεφυκέναι, Soph. 1114. A φύω.
Πεφυκὼς, *innatus*, perf. part. act.
Πεφυλαγμένος, *observans*, & *qui observatus est*, *cautus*. Ἀλλὰ φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι, Hom. Il. 23, 343. part. perf. pass. verbi φυλάσσω.
Πεφυλαγμένως, *Adv.* caute, circumspecte, provide.
Πεφύλαξο, 2. s. perf. imper. pass.
Πεφύρθαι, perf. inf. pass. v. φύρω. Unde
Πεφυρμένως, *Adv.* confuse, mixtim.
Πεφαραγμὸς, perf. part. med. v. φαράω.
Πεφαρμένον, acc. sing. part. perf. pass.
Πεφωτισμένοι, *illuminati*, nom. plur. part. perf. pass. v. φωτίζω.
Πέψις, εως, ἡ, coctio, concoctio. A πέπτω.
Πῆ, qui? qua ratione? (2) qua? (3) quo? πῆ, aliquatenus, quodammodo. Ab ὅς.
Πηάζω, fut. άσω, scateo, scaturio; (2) in modum fontis effundo; (3) aquis scatere facio. Ἐπήασιν ἡμῖν πηγὼ ὀφίσιος, Damasc. A πηγή.
Πηγαῖος, αία, αῖον, fontanus, e fonte manans. Ab eod.
Πηγανίζω, f. ίσω, rutam imitor vel refero.
Πηγάνιον, ου, τὸ, ruta, rutula. A πηγανον, ου, τὸ, ruta, nomen herbæ, *Angl.* Rue. Metri causa πηγάνιον, Nic. Al. 49. A πήγνυμι.
Πηγανώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rutaceus, i. e. ad rutam accedens, rutæ similis. A πήγανον.
Πηγὸς, άδος, ἡ, glacies; (2) rupes. A πήγνυμι.
Πήγασος, ου, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. A πηγή.
Πηγισίμαλλος, ος, ὁ ἡ ἡ, habens vellus densum; (2) villosus, Hom. Il. 3, 197. Ex πηγύς, & μαλλός.
Πηγιτὸς, ῆ, ὁ, glacies, gelu. A πηγνύω.
ΠΗΓΗ, ης, ἡ, fons, scatebra, seu aqua saliens; (2) tropice, causa; (3) anguli oculorum ad nares, sc. quia sunt fontes lacrimarum; (4) lacrimæ ipsæ ap. Poëtas.
Πηγίδιον, τὸ, Dim. & Πηγίον, fonticulus, Gl. V. A πηγή.
Πῆγμα, ατος, τὸ, concretum, glacies, coagmentum; (2) concinnatio, compositio; (3) pegma, Gl. Vet. confixum. A πηγνύω. Hinc
Πηγμάτωδης, ες, ὁ ἡ ἡ, concretus.
ΠΗΓΝΥΩ, seu πήγνυμι, f. ξω, compingo; (2) compingendo struo & fabricor; (3) concrescere facio, congelo, cogo, coagmento; (4) pango, figo, defigo, infigo; πήγνυμαι, hæreo, figor, dirigeo, Gloss. Vet. πήγνυ, gelat, Ph. Πήξασ' Ἑλικὼς ὅθι τὸν αἰγιαλὸν, Philo. Ὄρες ἔπηξεν ἀμφὶ Πλωτῆ σωτοῖς, Lyc. 1343. Ἄρθρα γὰ πέπηγέ μου, Eur. Her. fur. 1400.
Πηγόρρυτος, ον, fontanus. A π. & ῥέω.
Πηγὸς, ὴ, όν, bene compactus & compositus; (2) niger; (3) albus seu niveus, qualis est glaciei color, Call. in Dian. 90. κύματι πήγω, Hom. Od. 5, 388. A πηγνύω. Unde
Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, gelida, glacialis; (2) gelu, glacies. Νὺξ γὰ ἐπῆλθε κακὴ, βορέαο πέωτος, πηγυλὶς, Hom. Odyſſ. 14, 476.
Πηδα, τὰ, *per Apoc.* pro πηδάλια.
Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, seu clavus navis. A πηδός.
Πηδαλιοχέω, ῶ, f. ήσω, gubernaculum teneo, ad clavum navis sedeo, guberno. A
Πηδαλιοῦχος, ου, ὁ, qui clavum tenet, gubernator. Ex πηδάλιον, & ἔχω, *teneo.*
Πηδαλιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, gubernaculi speciem gerens, gubernaculo similis. A πηδάλιον.
Πήδασος, ου, ὁ ἡ ἡ, uliginosus & fonticulis scatens, unde aqua prosilit. A
ΠΗΔΑΩ, ῶ, f. ήσω, salto, salio; scaturio. Οἷμαί γε τὴν νεωτέρων τὰς καρδίας πηδᾶν, Arist. Nub. 1394. Πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον ἡ Ξὶν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο, id. Vesp. 1510. Ἐπ' αὐτὸν ὕψι κἀπὶ δελφίσιν πίτυσις πηδῶντα, Eur. Bach. 307.
Πηδηθμὸς, ῦ, ὁ, saltus, πηδηθμὸς φλεβῶν, venarum saltus aut percussus, pro arteriarum pulsus, Suic. A πηδάω.
Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Ab eod.
Πηδήσαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro πηδήσας.
Πήδησις, εως, ἡ, saltus, actio saliendi.
Πηδητὴς, οῦ, ὁ, saltator. A πηδάω.
Πηδητικὸς, ὴ, όν, qui salire solet, qui subsultim incedere consuevit. Ab eod.
ΠΗΔΟΣ, ου. ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, ligni species; (2) palmula remi ex eo ligno, quod πηδὸν vocatur, confecta; (3) remus, ex eo præsertim ligno. Εἰς ἄνεμον ἢ τὸ πηδὸ κυβερνητῆρες ἔχειαν, Arat. Phænom. 155. Ubi Theon. Scholiastes, χρὴ ζυγοπλῶ, τὰ πηδάλια, ἤγουν τὰς νάπας.
Πηκτικὸς, ὴ, όν, gelandi seu cogendi vim habens Πηκτικώτατος ἀὴρ, *Theophr.* Πηκτικώτατον φάρμακον, *Arct.* A πηγνύω.
Πηκτὶς, ίδος, ἡ, coagulum; (2) instrumentum musicum; fistula, tibia; (4) culter ad scindendas carnes aptus.
Πηκτὸς, ὴ, όν, compactus, coagmentatus; (2) concretus, congelatus, coactus; (3) fixus, defixus. Ab eod.
Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, sarda, Gl. V.
Πηλαμυδία, ας, ἡ, piscium, qui pelamydes vocantur, captura, Suic. A πηλαμύς.
Πηλαμύδιον, ου, τὸ, idem, parva pelamys, Dim. a
ΠΗΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, pelamys, genus piscis, in Hellesponto, Gl. V. sarda.
Πήλασα, a. 1. part. act. f. g. v. πάλλω.
Πῆλε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλε.
Πηλεϊάδαο, *Pelidæ*, gen. sing. *Ion.* pro Πηλείδου, a Πηλείδης, *Peleides.*
ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, cassis.
Πηλίκος, η, ον, quantus; (2) quantæ ætatis, quot annorum. Ab ἡλίκος. Hinc
Πηλικότης, ητος, ἡ, quantitas.
Πήλινος, ίνη, ινον, luteus, ex luto factus. Hominem ἀχὸν πήλινον, alicubi vocat Theoph. A πηλός.
Πηλοβάτης, ου, ὁ, qui per lutum graditur; (2) nomen ranæ. Ex πηλὸς, & βαίνω.
Πηλόγεως, ος, ὁ ἡ ἡ, e luto natus, cui genus e luto

Digitized by Google

e luto est, Call. in Jov. 3. Ex πηλὸς, & γίνομαι.

Πηλοδομέω, e luto struo, e luto fingo. A

Πηλοδομ-ος, ου, ὁ ἡ ὐ, e luto struens. Ex πηλὸς, & δέμω, *struo*.

Πηλόδομ-ος, ου, ὁ ἡ ὐ, e luto structus. Ex iisdem.

Πηλοεργία, ας, ἡ, *Ion.* πηλοεργίη, figlina, ars e luto fictilia vasa conficiendi. A πηλοεργός.

Πῆλον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπηλον. A πέλλω.

Πηλοπατέω, lutum calco.

Πηλοπατίδες, ων, αἱ, calceamenta altiora. Ex πηλὸς, & πατέω.

Πηλοπλάθ-ος, ου, ὁ, qui e luto seu argilla simi litudines fingit. Ex πηλὸς, & πλάσσω.

Πηλοπλάσσω, f. άσω, e luto fingo. Ex iisd.

Πηλοποιέω, ῶ. f. ήσω, e luto fingo, figulinam factito; (2) lutum macero. A

Πηλοποιὸς, οῦ, ὁ, figulus, qui vasa fictilia e luto conficit. Ph. coactiliarius. Ex πηλὸς, & ποιέω.

ΠΗΛΟ῎Σ, οῦ, ὁ, lutum, cœnum, limus, creta, argilla.

Πηλυρὸς, οῦ, ὁ, figulus. Ex πηλὸς, & ὄργον.

Πηλόχυτ-ος, ου, ὁ ἡ ὐ, e luto fusus, factus. Ex πηλὸς, & χυτὸς, seu χέω.

Πηλοφορία, ᾶ, lutum ferre de mortario, Ἐπηλοφόρουν δ' αὐτοῖσιν τίνες, Aristt. Av. 1147. A πηλὸς, & φέρω.

Πηλόω, ῶ, luto, deluto, collutulo, Gl. Vet. πηλόομαι, ώμαι; πηλᾶσθαι, lutescere, Gl.V.

Πηλωδ-ης, ες, ὁ ἡ ὐ, lutosus, limosus. A πηλὸς.

Πήλωσις, εως, ἡ, volutatio in luto. A πηλόω.

ΠΗ῎ΜΑ, ατ-ος, τὸ, damnum, exitium; (2) clades. Hinc

Πημαίνω, noceo, damnum do, lædo. Εἴ μὲ πημαίεις τι, Soph. Aj. 1331. Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφωνῶν ζε πημανεῖται, Arist. Ach. 848.

Πημανθῶμι, aor. 1. inf. pass.

Πημαντὸς, ὴ, όν, cui damnum illatum est, læsus. A πημαίνω.

Πημήνειας, *læseris*, 2. s. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro πημήναις, a verbo eod.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, damnum, exitium. Ab eod.

Πημοσυνὴ, ης, ἡ, idem & ab eod.

Πηνέλοψ, οπ-ος, ὁ, avis quædam.

ΠΗ῎Ν Η, ης, ἡ, textum, tela; (2) tapes.

Πηνίζω, f. ίσω, stamina e colu deduco & devolvo fusi circumactu. A πήνη.

Πηνίκα, *Adv.* quando? (2) *Art.* qua hora. Ab ἡλίκα.

ΠΗΝΙ῎ΚΗ, (potius πηνίκη) ης, ἡ, coma addititia, galericulum, capillamentum.

Πηνίον, ου, τὸ, radius vel fusus, cui filum involvitur; (2) stamen seu filum; (3) insectum quoddam ex erucarum genere. Πηνίον ἐξέλιξασα παρίκμιτον. Hom. Il. 23, 762. A πηνῶ-ω, *textum*.

Πήνισμα, ατ-ος, τὸ, stamen seu filum e colu deductum & fuso devolutum. A πηνίζω.

Πεξάμβοις, nom. pl. aor. 1. part. med. verbi πήγνυμι pro πήγω, *compingo*.

Πῆξε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔπηξε.

Πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, coagulatio, congelatio, concretio, glacies; (2) compactio. Gl. V. fixio. A πηγνύω.

Πήξω, *figam*, f. 1. ind. act. v. ejusd.

Πηδὸς, ῦ, ὁ, adfinis. A πάω.

ΠΗ῎Ρ Α, ας, ἡ, pera, saccus, in primis qualem mendici gestant. Gl. Vet. mantica, follis; (2) instrumentum medicum.

Πηρίδιον, ου, τὸ, pertula, parva pera. Dim.

Πηρίν, ῖν-ος, ὁ, testiculus.

Πηρόδετ-ος, ου, ὁ ἡ ὐ, ut πηρόδετος ἱμὰς, lorum, quo pera ligata est. Ex πήρα, & δέω.

Πηρομελὴς, ές-ους, ὁ ἡ ὐ, qui mutilatis est membris, mutilus. Ex πηρὸς, & μέλ-ος.

ΠΗΡΟ῎Σ, ὰ, όν, mancus, orbus, cæcus, Gl. Vet.

Πηριφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ὐ, qui peram seu saccum gestat. Ex πήρα, & φέρω.

Πηρόω, ῶ, mutilo, trunco, partem aliquam corporis debilito; πεπηρωμένος, p. part. pass. mutilatus. Gl. V. πηρόω, ῶ, orbo, cæco. Κἄντι πηρώσω γέ σοι τὰ παῖδα τύφλιν, τἀργύριόν σοι κείσεται; reddetur, Arist. Ran. 642. A πηρός. Hinc

Πήρωμα, ατ-ος, τὸ, oblæsa pars corporis, naturæ oblesæ virium; (2) homo natura imperfectus.

Πηρώνυμ-ος, ου, a pera nomen habens. Ab ὄνομα.

Πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, debilitatio & oblæsio membri alicujus in corpore, unde & de cæcitate dicitur. Gl. Vet. orbatio, mutilatio,

Πήσας, Æsch. Ag. 1633. id. q. d. παθὼν, passus.

Πησάμενον, acc. sing. f. 1. part. med. verbi πήθω, *patior*.

Πήσσω, figo, Gelo, Gl. V. πήσσει πάλον, pangit, Ph. πησσόμεθα, adfigimur, Ph.

Πητύα, ας, ἡ, coagulum. A πήτω.

Πῆχθεν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐπήχθησαν, a πηγνυμι pro πήγω, f. πήσσω.

Πηχαί-ος, α, ον, qui unius cubiti est, cubitalis. A πῆχυς.

Πηχύϊος, α, ον, idem.

Πηχυόω, cubito impositum seu adpensum gesto; (2) in cubitum recline. Ab eod.

ΠΗ῎ΧΥΣ, εως, ὁ, cubitus. Ph. ulna, cubitus; (2) mensura a cubito usque ad summum medii digiti; (3) instrumentum architectonicum e duabus regulis rectis in angulo recto concurrentibus; (4) testudinis manubria, cornua, brachia, quæ transtillo conjunguntur, quod Græci ζυγὸν vocant vel ζύγωμα; (5) pars arcus media sagittas sustinens; (6) pumilus vix cubitum altus. Lucian. in Ῥητόρων διδασκ.

Πιάζω, f. άσω, injecta manu premo, prehendo, comprehendo, corripio; πιάζεται, deprehenditur, Ph. Οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτὸν, Joan. 8, 20. Τὼ δὲ ἡ ταῦρε ἀπ' ἀρι-ος ἄγε πιάξας, Theocr. 4, 35. Ἐπιάσθω τὸ θυρίον, Apocr. 19, 20. A πίεζω.

Πιαίνω, pinguefacio, pinguem & obesum reddo. Gl. Vet. opimo, impinguo. Τάμὰ πιαίνει βοτὰ, Eur. Cyr. 326. Πιαίνεται ὁ σάκχος ὕτως, Theocr. 10. 47. A πίων.

Πιαλ-ός, ὰ, όν, pinguis, obesus. A πίαρ.

Πίαλ-ος, ου, ὁ ἡ ὐ, idem & ab eod.

Πιαντήριον, ου, τὸ, pinguefactorium, id, quod pinguem reddit & obesat. A πιάνω.

Πιάξας, a. 1. part. act. *Dor.* pro πιάσας, a πιάζω.

Πῖαρ, τὸ, pinguedo; (2) *Adjectt.* pingue. A πίων.

Πιαρὸς, ρὰ, ρὸν, pinguis; τὸ, πιαρὸν, pinguedo. A πῖαρ.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. verbi πιάζω.

Πίασμα, το, pinguedo, uber. A πιάνω.

Πιασήριον, ου, τὸ, prefforium, Ph. A πιάζω.

Πιάσασι, 3. pl. a. 1. conj. act.

Πιδάλης, *injicias*, 2. s. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro ὑπιδάλης, ὑπιδάλλω.

Πιγκίστης, pocillator, Gl. V.

Πιδακίτιδες, αἱ, Nymphæ fontanæ, Hipp.

Πιδακόεις, εσσα, εν, aquis salientibus scatens; (2) irriguus, uvidus. A πιδαξ.

Πιδακώδης, ες-ους, ὁ ἡ ὐ, idem & ab eod.

ΠΙ῎ΔΑΞ, ακ-ος, ὁ, vel ἡ, fons, scatebra, aqua saliens.

Πιδάω, salio. Idem quod πηδάω, R. Suic.

Πιδνίσιης, gen. sing. f. g. a πιδνίεις, *per Syn.* pro πιδακόεις.

Πιδνίεις, ίεσσα, ῆεν, aquis salientibus scatens. A πιδάω.

Πιδύεις, εσσα, ύεν, idem. A πιδύω.

Πιδύω, & πιδύομαι, salio, scaturio.

Πιέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro πιεῖν.

Πιέζεων, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ὑπίεζον, a πιεζίω.

Πιεζίω, pro πιεζω, imperf. πιεζιεσκον, pro πίεζον, ὑπίεζον. A

ΠΙΕ῎Ζ Ω, f. έσω, prehendo, premo, presso, Gl. Vet. Πιέζειδε ἀδεία, οἵᾳ, ταῖς ὡδὶ τὲς παῖδας ζυμφοραῖς, Xen. Cyr. 7, 13. Ἢ γὰρ ἀνάγκη με πιέζει διὰ τὲς ὑπνες, Arist. Nub. 436. Πιέζει τάχ' ἂν τὸ δυσχερὲς, Eur. Hipp. 641. Συμφορὰ δ' ἑτέρες ἑτέρα πιέζει φαιδίσα θυητὸν, id. Alc. 888.

Πίειρα, ας, ἡ, pinguis, succiplena, fertilis. Πίειραι πίρθοντο πόλεις μερόπων ἀνθρώπων. Hom. Il. 18, 341. A πίων.

ΠΙΕΡΙ῎Α, ας, ἡ, Pieria, regio Bœotiæ & Macedoniæ, Musis sacra.

Πιερίδες, ων, αἱ, Pierides, Musæ, quæ a Pieria ita dicuntur. A πιερία. Unde

Πιερίηθεν, *Adv.* Ex Pieria.

Πιερικὸς, ὴ, όν, Pierius, ex Pieria.

Πιέσιμον, pressivum, Gl. V. A πιέζω.

Πίεσις, εως, ἡ, pressio, pressura. A πιέζω.

Πίεσμα, ατ-ος, τὸ, retrimentum post cujusque rei expressionem relictum; (2) succus expressus. Ab eod.

Πιεσμὸς, οῦ, ὁ, pressio, compressio.

Πιεστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, prelum, torcular. Ab eod.

Πιεστήριον, ου, τὸ, prelum. Ph. prefforium; (2) tormenti genus. A πιεστὴρ, *prelum*.

Πιεστὸς, ὴ, όν, pressus; (2) qui premi seu comprimi potest. A πιέζω.

Πίεστρον, ου, τὸ, instrumentum chirurgicum ad contundenda ossa capitis in extrahendo fœtu mortuo, contusorium, prelum, volsella.

Πίητε, 2. s. a. 2. imper. act. v. πίω.

Πίη, 3. s. a. 2. conj.

Πίηδα, 2. sing. aor. 2. conj. act. *Æol.* pro πίῃς.

Πιθάκνη, ης, ἡ, dolium, Gl. V. seria; (2) poculum instar dolioli. Dim. a πίθ-ος.

Πιθάκνιον, ου, τὸ, doliolum; (2) poculum parvum dolioli figuram habens; πιθάκνια, doliola, Gl. V. Dim. a πιθάκνη.

Πιθανολογίω, ῶ, f. ήσω, oratione persuasoria utor, probabilia dico, dico ad persuadendum idonea. A

Πιθανολογία, ας, ἡ, sermo plausibilis, aut persuasibilis, persuasoria oratio, seu ad persuadendum apta: Ph. πιθανολογία, subtilitate. Ex πιθανὸς, & λόγ-ος.

Πιθανὸς, ὴ, όν, persuasorius, probabilis, verisimilis; (2) gratus, blandus, acceptus, elegans; *impr.* de oratore, qui placet, populari: *it.* de eo qui specie probabili utitur; (3) qui facile seu libenter paret, morigerus. Ph. lepidus, speciosus; (4) aptus ad aliquid, accommodatus; (5) qui naturam & formam rei ipsius apte imitatur & exprimit; πιθανὸν, probabile, verisimile, quod naturam & formam rei apte imitatur, Gl. V. πιθανὰ, probabilia, Ph. A πείθω.

Πιθανότης, ητ-ος, ἡ, probabilitas, verisimilitudo. A πιθανὸς.

Πιθανουργικὸς, ὴ, όν, persuadendi vim habens. Hinc ἡ πιθανουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars lenocinio verborum utens ad persuadendum accommodato. Ex ἔργον.

Πιθανῶς, *Adv.* probabiliter, apte ad persuadendum.

Πιθάριον, ου, τὸ, doliolum. Dim. a πίθ-ος.

Πίθεσθε, 2. pl. a. 2. imper. med. v. πείθω.

Πιθέσθων, 3. dual. a. 2. imper. med. aut *contr.* ex πιθέσθασθων, Hom. Il. 9, 167.

Πιθέω, fretus sum, confido; (2) obsequor, obedio, a. 2. ἐπιθησα; part. πιθήσας ὦ δὴ πιθήσας συγγὸς ἄρταμ-ος τίνων, Lyc. 236. χρησμοῖς, 735. A πείθω.

Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria. A πίθ-ος.

Πίθηαι, 2. sing. aor. 2. conj. med. *Ion.* pro πίθῃ, a πείθω.

Πιθηκαλώπηξ, ηκ-ος, ὁ, q. d. vulpisimia seu simivulpa. Ex πίθηξ, & ἀλώπηξ.

Πιθήκεος, εία, εων, simiaceus. A πίθηξ.

Πιθηκίζω, f. ίσω, simiam imitor vel ago; Aristoph. Vesp. 1285. Ab eod.

Πιθηκισμὸς, οῦ, ὁ, imitatio simiæ; (2) imitatio adulatoria, adulatio dolosa, vel nugæ, quales sunt simiarum. Οἱ μοι τάλας οἵοις πιθηκισμοῖς

Digitized by Google

κισμοῖς μὲ παρηλαύνεις; Aristoph. Equit. A πίθηκίζω.

Πιθηκοειδής, ές, ὁ ἡ ἡ, simiæ similis, simiæ speciem gerens; (2) simiarum genere. Ex πίθηκος, & εἶδος.

Πιθηκομορφος, ον, simiæ similis. A μορφή.

Πίθηκος, ου, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθηκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, simias edo, simiis vescor. Ex πίθηκος, & φαγεῖν.

Πιθηκοφορέω, ῶ, ὁ ἡ ἡ, simiam gestans; (2) simiæ signo notatus. Ex πίθηκος, & φέρω.

Πιθηκώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, simiaceus, ad naturam simiæ accedens. A πίθηκος.

ΠΙΘΗΞ, ηκος, ὁ, simia.

Πίθηρος, ρα, ρον, pinguis. Hipp. sed f. πίειρος.

Πιθίσαντα, acc. f. a. 1. part. act. verbi inus. πιθέω, pro πείθω.

Πίθηται, 3. sing. aor. 2. conj. med. v. πείθω.

Πίθι, 2. sing. a. 2. imper. act. v. πίνω.

Πιθίτης, ου, ὁ, dolii figuram gerens. A πίθος.

Πιθίτις, ιδος, ἡ, quæ dolii figura est. A πιθίτης.

Πιθόγαστρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui venter instar dolii est. Ex πίθος, & γαστήρ.

Πιθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro πιθοῖντο, a πιθω.

Πιθοιγία, ας, ἡ, & πιθοίγια, ων, τὰ, doliorum apertio; (2) festum Bacchicum apud Græcos. Gl. Vet. πιθοιγία, vinalia. Ex πίθος, & οἴγω.

Πίθοιο, *dolii*, gen. sing. *Ion.* pro πίθου.

Πιθοκοίτης, ου, ὁ, in dolio cubans. Ex πίθος, & κοίτη.

Πιθόμιλω, a. 2. ind. med. *Ion.* pro ὑπηθόμιλω, a πείθω.

Πίθον, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπιθον.

ΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, dolium, Il. 24, 527.

Πιθώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, dolii formam gerens. A πίθος.

Πίθων, ωνος, ὁ, simia. A πίθηξ.

Πιθων, ῶνος, ὁ, doliarium, Gl. V. A πίθος.

ΠΙΚΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, butyrum.

Πικράζω, amarore adficio, R. Μὴ ὅτι τῷ ἰζώοντι πικρῷ πικράζεται, *Aret.* A πικρός.

Πικραίνω, amarum reddo, Gl. Vet. amarico; (2) exacerbo, aor. 1. ἐπίκρανα; πικρανας, particip. πικραίνομαι, exacerbasco, Gl. Vet. πικραίνεται, ringitur, Ph. πικραίνεσθε, amarescere, Gl. Vet. aor. 1. ἐπικράνθω. Πικρανεῖ σε τὴν κοιλίαν, Apoc. 10, 9. Μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτὰς, Col. 3, 19. ὑπεκράνθη, Apoc. 10, 10. Ab eod.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, amaritudo. A πικραίνω.

Πικρὶὼ, acc. sing. f. g. *Ion.* pro πικρὰν.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo, amarities, amaror, acredo. A πικρός.

Πικρίζω, f. ίσω, amaritudinis quid habeo. Ab eodem.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium silvestre, herba amara quævis, ut ea, quam in Paschate edebant Judæi. Ab eod.

Πικρόγαμος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui acerbæ contigerunt nuptiæ. Ex πικρὸς, & γάμος.

Πικρόγλωσσος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui lingua est amara, maledicus. Ex πικρὸς, & γλῶσσα.

Πικρόκαρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus est amarus, Æschyl. S. T. 704.

Πικροποιὸς, ὸν, amarum reddens.

ΠΙΚΡΟΣ, ὰ, ὸν, amarus, acerbus, amarulentus; (2) nimis diligens, quam & Latini acerbum vocant, sc. in exigendo, examinando; (3) tristis, severus, πικρότερος, acrioribus, Ph.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror. A πικρός.

Πικρόχολος, ου, ὁ ἡ ἡ, in quo redundat amara bilis. Ex πικρὸς, & χολή.

Πικρόω, ῶ, futur. ώσω, amarum reddo, exacerbo; πικρῶμαι, amaresco. Τὸ μὲν παλαιέμφυτον πικρῶται, Al. Aphr. A πικρός.

Πικρῶς, *Adverb.* amare, acerbe; (2) presse, stricte. Ab eod.

Πίλος, ὁ, pileus, ap. Polyb. & Dion.

Πιλέω, ῶ, f. ήσω, cogo, coarcto, constipo; (2) lanam cogo & constipo. Ὕδατι πιληθεῖσα μάζα, Epigr. A πῖλος. Hinc

Πίλημα, ατος, τὸ, lana coacta; (2) cento, centunculus; (3) quævis res constipata in modum lanæ coactæ; (4) pileus, indumentum capitis ex lana & pilis coactis.

Πίλησις, εως, ἡ, coactio & constipatio, coarctatio, compressio, Gl. V. pressio; (2) lanarum coactio. Ab eod.

Πιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & constipat, *inpr.* lanas. Ab eod.

Πιλητικὸς, ὴ, ὸν, cogendi & constipandi vim habens. A πιλητὴς.

Πιλητὸς, ὴ, ὸν, coactus & constipatus, ex lana coacta factus; (2) qui cogi potest, & coactus compressusque pressuræ vim firmiter retinet. A πιλέω.

Πιλίδιον, ου, τὸ, pileolus, Dim. a πῖλος.

Πιλίον, ου, τὸ, pileus, galerus, Gl. V. Dim. Ab eod.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus. Ab eod.

Πιλνᾷ, 3. s. præs. ind. Æct. *contr.* pro πιλνάῃ, a πιλνάω.

Πίλναται, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* pro ὑπίλναται, a πίλναμαι.

Πιλνάω, ῶ, appropinquare facio, admoveo; (2) appropinquo. Πιλνᾷ χθονὶ, Hesiod. Ἔργ. 508. A πιλάω.

Πίλνημι, unde πίλναμαι, idem. Αὖτως ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν Πίλναται, Hesiod. Θεογ. 703. Οὐ γὰρ ἐπ' ἐδὴ πίλναται, Hom. Il. 19, 93. Ab eod.

Πιλοποιέω, ῶ, pileos & coactilia conficio.

Πιλοποιητικὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. A πιλοποιέω.

Πιλοποιΐα, ας, ἡ, ars coactiliariorum.

Πιλοποιϊκὸς, ὴ, ὸν, ad coactiliarium pertinens. Ab

Πιλοποιὸς, ὸ, ὁ, qui pileos ex coactis lanis pilisque conficit; (2) coactiliarius quivis.

ΠΙΛΟΣ, ου, ὁ, tegmen umbræ faciendæ causa; pileus seu pileum; (2) indumentum pectoris; (3) tapes spissus e lana crassa compactus; (4) fasciculus laneus; (5) pila, strues.

Πιλοφορέω, ῶ, fut. ήσω, pileum laneum, laneum velamen, ut flamen, ut sacerdotes, gesto. Ex πῖλος, & φέρω.

Πιλοφορικὸς, ὴ, ὸν, qui secundæ a rege dignitatis est apud Scythas. Ex iisd.

Πιλόω, ῶ, f. ώσω, lanas cogo, cogo, coarcto, constipo. A πῖλος. Hinc

Πίλωσις, εως, ἡ, coactio & constipatio, prop. lanarum.

Πίλωτὸς, ὴ, ὸν, coactus, constipatus, Gl. V. πιλωτὸν, coactile, pileus, ut Flaminis. Ab eodem.

ΠΙΜΕΛΗ, ης, ὁ, pinguedo, adeps.

Πιμελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obesus, Ph. pastus. A πιμελὴ.

Πιμελώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pinguis, obesus; (2) pinguedinis speciem gerens. Ab eod.

Πιμπλάνται, 3. sing. præs. ind. verbi πίμπλημι.

Πίμπλαντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro ὑπεπίμπλαντο.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, & πίμπλημι, f. πλήσω, impleo; πίμπλαμαι, plenus sum, Gl. Vet. Χαρᾷ ᾗ πίμπλημ' ὑθὺς ὄμμα δακρύων, Soph. El. 912. A πλέος.

Πιμπλεῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. act. *Æol.* pro πιμπλᾶσαι.

Πίμπλη, *imple*, 2. sing. præs. imper. act. *Att.* pro πίμπλαθι.

Πιμπρᾶσα, præs. part. act. f. g.

Πιμπράω, πιπράω, & πίμπρημι, f. πρήσω, incendo, comburo; (2) uno, inflammo, inflo; πίμπραμαι, incendor; (3) tumeo, intumesco. Οἱ δ' προσεδόκων αὐτὸν μέλλειν πίμπρᾶσθαι, Act. 28, 6. A πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, f. 1. ind. act.

Πινακηδὸν, *Adv.* in modum tabularum seu asserum. A πίναξ.

Πινακίδιον, ου, τὸ, tabella, Gl. V. pugillaris. Dim. ab eod.

Πινάκιον, ου, τὸ, tabella, codicillus, Gl. Vet. scutella, catinum, Dim. ab eod.

Πινακὶς, ίδος, ἡ, tabella, Gl. V. πινακίδιον, pugillares, Ph. πινακὶς βασιλικὴ, codicillus, Gl. V. Ab eod.

Πινακίσκιον, ου, τὸ, tabella, scutella, Dim. a

Πινακίσκος, ου, ὁ, idem. A πίναξ.

Πινακογραφία, ας, ἡ, tabulæ geographicæ descriptio seu designatio. Ex πίναξ, & γράφω.

Πινακογραφικὸς, ὴ, ὸν, Geographicus.

Πινακοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi tabulæ pictæ reponuntur. Ex πίναξ, & θήκη.

Πινακοπάλης, ου, ὁ, qui tabulas seu asseres vendit. Ex πίναξ, & παλέω.

Πινάκωσις, εως, ἡ, tabulatio, tabulatum; quasi a πινακόω, *tabulo.*

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, tabula, asser, libellus, index; tabula picta, catinus, catillus, Ph. quadra, Gl. V.

Πινάριον, τὸ, genus atramenti sutorii. A

Πιναρὸς, ὰ, ὸν, sordidus, Gl. V. spurcus. A πίνος, *sordes.*

Πινέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro πίνειν.

Πίνετο, *bibebatur*, 3. sing. impers. ind. pass. *Ion.* pro ἐπίνετο.

Πινικὸν, τὸ, margarita. A

ΠΙΝΝΑ, seu πίννη, ης, ἡ, pinna, genus conchæ; *it.* margaritas in se habens, scribitur & πίνα. Hinc

Πίννινον, marinum, Gl. V. (idem quod πινικὸν, si scriptura vera. *Ern.*) A πίνα.

Πινοτήρης, ου, ὁ, cancellus, vel squilla quædam pinnæ socia. Ex πίνα, & τηρέω, *observo.*

Πινοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.

Πινοτρόφος, pinnam alens. A τρέφω.

Πινύεις, θασα, ὲν, sordidus. A πίνος.

Πίνυ, ος, τὸ, vinum hordeaceum, cerevisia. A πίνος.

ΠΙΝΟΣ, ους, ὁ, sordes, squalor, illuvies, spurcities; (2) de verbis antiquis nimirum & quidem interdum & in bonam partem.

Πινόω, ῶ, f. ώσω, sordibus inquino; πεπινωμένος, sordidus, fœdatus, p. part. pass. A πίνος.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A πινύω. Unde

Πινύσκω, moneo, sapere vel resipere facio, ad sanam mentem reduco; (2) alloquor.

Πινύσσω, idem & ab eod.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia. A πινυτὸς.

Πινυτὴς, ῆτος, ἡ, sapientia, prudentia. A πινύω. Unde

Πινυτὸς, ὴ, ὸν, sapiens, prudens, consultus.

Πινυτότης, ητος, ἡ, idem quod πινυτὴς.

Πινυτόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens. Ex πινυτὸς, & φρὴν, *mens.*

Πινυτῶς, *Adv.* prudenter. A πινυτὸς.

Πίνύω, moneo, sapere facio. A πίνω.

ΠΙΝΩ, bibo, poto, f. πίομαι, & πιοῦμαι, bibam, p. πέπωκα, bibi; aor. 2. ἔπιον. Πίνει εἰς μίθλω, Plato. Διόνυσε, πινεῖς οἶον ὐκ ἀνθοσμίαν, Arist. Ran. 1267. Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, Matt. 26, 27.

Πινώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, sordidus. A πίνος.

Πινωδία, ας, ἡ, sordes. A præc.

Πίνωσι, *bibant*, 3. pl. præs. conj. act.

Πίομαι, *bibam*, f. 2. ind. med. pro πιοῦμαι.

Πίον, ος, τὸ, pingue, i. e. quod pingue est, res pinguis, pinguedo, adeps, in lacte pinguedo supernatans, flos lactis, in sanguine melior pars. A πίων.

Πιονόμος, pinguia pascua habens. A νομὴ.

ΠΙΩΝ, ωνος, τὸ, pinguedo. Ab eod.

Πιότερος, pinguior; πιότατος, pinguissimus. A πίων.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, obesitas. A πῖος.

Πιῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act.

Πιπίζω, idem quod sequens πιπίσκω.

Πιπίσκω, potum præbeo seu ministro. Πιπίσκοντες τῷ φαρμάκῳ, *Lucian.* A πίνω.

Πιπλάω, ῶ, vel πιπλημι, f. πίμπλημι, impleo. A πλέος.

ΠΙΠΟΣ, ου, ὁ, pipus, *avis marina.*

Πιππίζω, fut. ίσω, avium pullos voce imitor, pipio.

Digitized by Google

pipio. Ὅια πιππίζουσι καὶ τρίχυσι διακναιόμεναι; Arist. Av. 314. A πίππος.

Πίππος, ὁ, pullus avis, pipio. A πίπτω.

Πίπρα, ας, ἡ, pipra, pipo, avis inimica luteæ. Ab eod.

Πιπράσκω, vendo, venundo, f. πράσω, p. πέπρακα, pass. πέπραμαι, part. πεπραμμένος, venditus, aor. 1. ἐπράθην, part. πραθείς, venditus. Τὰ εἱλήματα καὶ τὰς ὑπαρξεις ἐπίπρασκον, Act. 2, 45. Πιπράσκει ὁ κακὸς πάντα πρὸς ἀργύριον, Thuc. Πέπραμαι καπόλαλ, Soph. Phil. 969. A πράω.

Πιπράω, ῶ, incendo. Vide πιμπράω.

Π Ι΄ Π Τ Ω, cado, ruo, labor, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, aor. 2. ἔπεσον, part. πεσὼν, lapsus. Ὡς οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνάμας πέσω, incerta sum quid cogitem, Soph. Trach. 718. Τῶνδέ τ' ἐν μέσῳ πεσεῖν, excidere s. privari præsentibus, Eur. Ph. 586. Ἀλλ' ἐσώμην—ὡς ἂν εἰς ὕπνον πίσῃ, Soph. Phil. 826. Κέφα Ζοι χθὼν ἐπάνω πέσοις, γωίαι, Eur. Alc. 459.

Πιπλωσιν, 3. pl. pr. conj. act. cum ν.

Πίσαι, aor. 1. inf. act. v. πιπίσκω.

Πίστινον ἔτυμον, pulmentum e pisis. A πίσον.

Πίσον, υ, τὸ, pisum, legumen.

Πισὸς, ὁ, idem.

Πῖσος, εος, τὸ, locus humidus & irriguus, hortus, pratum. Hinc πίσια, prata, loca irrigua. Καὶ πηγὸς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα, Hom. Il. 20, 9. Al. πείσεα, al. πίσεια. A πιπίσκω.

Π Ί΄ Σ Σ Α, vel πίττα, ης, pix.

Πισσαλίφια, pice inungo. A

Πισσαλιφὴς, ἴος, ὁ καὶ ἡ, pice unctus. Ex πίσσα, & ἀλείφω, ungo.

Πισσανθος, ου, ὁ, picis flos. Ex πίσσα.

Πισσάσφαλτος, ου, ὁ, pix bitumine mixta, bituminis genus picem odore referens.

Πισσέλαιον, ου, τὸ, oleum picinum aut picatum. Ex πίσσα, & ἔλαιον.

Πισσήεις, ήεσσα, ῆεν, picem colore imitans, piceus. A πίσσα.

Πισσηρὸς, ρὰ, ρὸν, piceus, pice confectus, picem referens, pice plenus. Ab eod.

Πισσίζω, f. ίσω, picem colore vel odore imitor. Ab eod.

Πισσίτας, ου, ὁ, ut πισσίτης οἶνος, vinum picatum, vel pice conditum, vinum picem refipiens. Ab eod.

Πισσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, picem referens. Ex πίσσα, & εἶδος.

Πισσοκαυτέω, ῶ, f. ήσω, elicio picem urendo. Ex πίσσα, & καίω.

Πισσόκηρος, ου, τὸ, m[illegible]a, Gl. V. A seq.

Πισσόκηρος, ου, ὁ, ἡ, picatus, cereus.

Πισσοκοπέω, ῶ, pic[illegible]oblino, *Arét.* Ex κόπτω.

Πισσοκοπία, ας, ἡ, vel πιττοκοπία, litura pice facta. A id.

Πισσοκωνάω, ῶ, pice lino. Ex πίσσα, & κωνάω. Hinc

Πισσοκώνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, pice circumlitus, pice obductus.

Πισσοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, picem alens, seu picem fundens, picem manans. Ex τρέφω.

Πισσουργιον, Att. πιττόεργιον, ου, τὸ, picis opificium, locus ubi pix coquitur. Ex πίσσα, & ἔργον. Unde

Πισσουργὸς, Att. πιττουργὸς, οῦ, ὁ, picator.

Πισσόω, vel πιττόω, ῶ, f. ώσω, pico, pice oblino, pice incrusto; πεπισσωμένος, picatus, p. part. pass. A πίσσα. Unde

Πισσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, piceus, pice abundans; (2) picem referens.

Πίσσα, ας, ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora. A πίνω.

Π Ι Σ Τ Α΄ Κ Ι Α, ίων, τὰ, piſtacia, nuculæ ſtrobilis pinciſque nucibus ſimiles, intus viridi nucleo, Nicand. in Theriac. 891.

Πίσεις, nom. pl. *contr.* pro πίσεις, a πίσις.

Πισθέντας, acc. plur. aor. 1. part. pass. v. πείθω.

Πισθήσοντες, *credituri*, nom. pl. part. f. 1. act.

Πίσευμα, τὸ, fides, pignus fidei.

Πίσευσις, εως, ἡ, permiſſio alicujus mandati, muneris, &c.

Πισευτικὸς, ἡ, ὸν, credulus.

Πιστεύω, credo; (2) fido; (3) committo; πιστεύομαι, credor; πεπιστεύμαι, p. & ὑπεπιστεύθην, a. 1. mihi commiſſum, concreditum eſt; πεπιστευμένοι, amici probati, ἧς δὴ κἀμὲ πιστεύων Μέλητός με ἐγράψασο τῷ γραφῷ ταύτῃ, confiſus, Plat. ap. Socr. 3. Τὰ λοίπα πιστεύσαι αὐτοὶ, Dem. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, probabilis; (2) fidelis. A πίστις.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, potabilis. A πίνω.

Πίστιος, ου, ὁ, fidius, *Jovis cognomentum.* A

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario ſenſu, ut Latina vox; (1) aſſenſio; (2) fiducia in fide alicujus; (3) idem quod fidem facit, argumentum teſtimonium, unde πίστις, Rhetorum autoritas; (4) promiſſio, jusjurandum; (5) opinio inſignis de aliquo, ut πίστις ἀρετῆς; (6) munus, in quo ſc. mandando alicui fides habetur. A πείθομαι.

Πιστὸν, fides, & *Adv.* fideliter. A πιστός.

Πιστοποιέομαι, οῦμαι, fidem facio, Suic. A

Πιστοποιὸς, ὸς, ὁ καὶ ἡ, qui fidem facit, qui credere cogit, nec dubitare ſinit. Ex πιστὸς, & ποιέω.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis, i. e. verax, ſincerus, conſtans in promiſſis; (2) fidus; (3) fide dignus; *it.* cui creditur, & qui creditur; (4) credens in Chriſtum. A πίστις.

Πιστὸς, ἡ, ὸν, potui aptus, qui bibitur, ſeu bibi poteſt; potabilis. A πίνω.

Πιστότατος, fidiſſimus, Gl. Vet. perfidus in lucta. Gl. Vet. πιστότης, magis fidus, Gl. Vet. A πιστός.

Πιστότης, ητος, ἡ, fidelitas, fides. A πιστός.

Πιστῦνται, pl. præſ. ind. paſſ. pro πιστεύονται, a

Πιστόω, ῶ, f. ώσω, fidem exigo; (2) fidem facio, i. e. confirmo; πιστῶμαι, confirmor; πεπιστωμένος, confirmatus. A πιστός.

Πίστρα ἡ, canalis, in quo adaquantur pecora.

Πίστρις, piſtris, *genus navigii.* A πίνω. Unde

Πίστρον, υ, τὸ, poculum, Eur. Cyc. 29.

Πιστωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. πιστόω.

Πίστωμα, ατος, τὸ, id, quo res aliqua confirmatur; probatio, fides. A πιστός.

Πιστῶς, *Adv.* fideliter, Gl. V. fidenter. A πιστός.

Πίστωσις, εως, ἡ, confirmatio & probatio qua rei fides fit. A πιστόω. Unde

Πιστωτέος, έα, έον, res, cui fides facienda eſt; confirmandus, comprobandus.

Πιστωτικὸς, ἡ, ὸν, ad fidem faciendam aptus.

Πίσυρες, ων, οἱ καὶ αἱ, quatuor; pro τέσσαρες, Hom. Il. 15, 680.

Πίσω, 1. ſing. f. 1. ind. act. verbi πίνω pro πίω, *bibo.*

Πιτάμης, *incidas*, 2. ſing. aor. 2. conj. act. *Poët.* pro πτάμης, a verbo πτάμνω, *incido.* Conf. πίσαλης.

Π Ι Τ Α΄ Ν Α, & πιτάνη, ης, ἡ, turma, cohors.

Πιτανάτης, ου, ὁ, turmalis. A πιτάνα.

Πίτνα, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* & *contr.* pro ἔπιτνα, a πιτνάω, vel πίτνημι.

Πίτναν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐπίτνασαν, a πίτνημι.

Πιτνάω, ſeu πίτνημι, expando, extendo; (2) concutio, projicio; πίτνα, imperf. extendebat; πιτνὰς, part. extendens. Ἥρα δ' Ἥρη πίτνα πρόδε βαθεῖαν, Hom. Il. 21, 7. A πίπτω. Unde

Πιτνὼ, vel πίτνημι, cado, labor. Πιτνεῖ δ' ἐπ' ἔδας Συμφορᾷ νικωμένη, Eur. Med. 1198.

Πίτνω, cadere facio, jacio, projicio.

Πιτλάκιον, ου, τὸ, index, vel titulus pice illitus; (2) tabula, pugillare; (3) lacinia telæ, quæ unguento illita vulneri imponitur; (4) lacinia, qua veſtimentum ſarcitur. Gl. V. ſpittacium. A πίτλα.

Πίτλασις, εως, ἡ, picatio, picis ad cutem illitio. A πιτλόω, quod vide ſub πισσόω.

Πιτλατὴς, οῦ, ὁ, qui pice illinit. Ab eod.

Πιτλωτὸς, ἡ, ὸν, pice illitus. Ab eod.

Πιτύα, ας, ἡ, coagulum. Gl. Vet.

Πιτύϊνος, ίνη, ινον, pineus. Hinc πιτυΐνη, ης, ἡ, planta non tantum oleracea, ſed etiam coronaria. A πίτυς.

Πιτυΐς, ίδος, ἡ, picea, *dicitur & adjective.* αἱ πιτυΐδες nuclei nucum pinearum. Ab eod.

Πιτυλόω, f. ώσω, cieo, ſtrepitum remorum agitatione. A πίτυλος.

Πιτυλίζω, idem; (2) geſticulor & crebro motu cieo manus. Ab eod.

Π Ι΄ Τ Τ Α Ο Σ, ου, ὁ, ſonus ſeu ſtrepitus qualis præſertim aquæ remo percuſſæ; & oris pugno percuſſi; (2) remigium; (3) crebra agitatio & motus; (4) larga diſtillatio; (5) avicula quædam ſilveſtris. Πίπλῃ δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξίνος μισθείς. Eur. Iph. T. 387. Id. Alceſt. 79. πίτυλον Κώπης. vocat *liberam compotationem*; μισθοφορικῆ Ζοι πίτυλος Κώπης.

Πιτύνη, ἡ, vimen. A πίτυς. Hinc

Πιτυναῖος, α, ον, vimineus.

Πιτυνοπλόκος, ὁ, vimineorum vaſorum, ſtorearum confector. A πλέκω.

Πιτυόεις, όεσσα, όεν, piceis abundans, picearum ferax. A πίτυς.

Πιτυοκάμπη, ης, ἡ, eruca picearum. Ex πίτυς, & κάμπη, eruca.

Πιτυοκάμπης, ου, ὁ, qui piceas inflectit, cognomen Sinnis, latronis a Theſeo interempti. Ex πίτυς, & κάμπτω.

Πιτυόστεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pinea fronde redimitus. Ex πίτυς, & στέφω.

Πιτυοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, piceas alens, piceas producens. Ex πίτυς, & τρέφω.

Πίτυρα, ων, τὰ, furfures, Ph. (2) porrigo, Ph. A πίτυρον.

Πιτυρίας, ου, ὁ, ut πιτυρίας ἄρτος, panis furfuraceus vel furfureus. A πίτυρον.

Πιτυρίασις, εως, ἡ, furfures, porrigo quædam, quum inter pilos quaſi ſquamulæ quædam ſurgunt, Ph. porrigo. A πίτυρον.

Πιτυρίδες, ων, αἱ, ſcil. ἐλαῖαι, furfuraceæ olivæ, quæ nondam plene maturæ decerpuntur & ſervantur. Ab eod.

Πιτυριτὴς, idem quod πιτυρίας.

Πιτυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, furfuribus ſimilis, furfurum ſpeciem gerens. Ex εἶδος.

Π Ι΄ Τ Τ Ρ Ο Ν, ου, τὸ, furfur; (2) capitis ſordes; porrigo; (3) quod in urina furfuri ſimile videtur.

Πιτυρόομαι, ῶμαι, furfuribus ſeu porrigine infeſtor. A πίτυρον.

Πιτυρώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, furfuraceus. Ab eodem.

Π Ι΄ Τ Υ Σ, υος, ἡ, picea, pinus.

Πιτύσπελος, idem quod πιτυόστεπτος.

Πιτυώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, piceis abundans; (2) piceus. A πίτυς.

Πιτυών, ῶνος, ὁ, pinetum, Gl. V. A πίτυς.

Πιφάσκει, 2. ſ. præſ. ind. med. *Ion.* pro πιφάσκεσαι, a πιφάσκομαι.

Πιφάσκεο, *loquere*, 2. ſ. pr. imper. med. *Ion.* pro πιφάσκεσο.

Περάσκομαι, & πιφάσκω, dico, memoro, commemoro, jactito. A φημί.

Πιφαύσκω, dico, memoro, oſtendo. Ὅυς νῦν πίφαυσκε Δόλων, Il. 10, 478. Ab eod. vel a φάω, *luceo.*

Πιάδης, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obeſus. A

Π Ι΄ Ω Ν, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, obeſus, opimus, Gl. V.

Πίων, præſ. part. act. verbi inuſ. πίω, pro πίνω.

Πιὼν, *qui bibit*, a. 2. part. act.

Πιωτέρως, *Adv.* pinguius.

Πλαγίσκες, pupæ, Philox.

Πλαγίσκιον, ου, τὸ, plangonium, unguentum a Plangone meretrice Mileſia inventum.

Π Λ Α΄ Γ Γ Ο Σ, ου, ὁ, ſpecies aquilæ.

Πλαγλὸν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus; πλαγλόνες, pupæ, Philox. A πλάσσω, *fingo.*

Πλαγχθέντας, acc. pl. a. 1. part. paſſ v. πλάζω.

Πλάγχθη, *erravit*, 3. ſ. aor. 1. ind. paſſ.

Πλαγιάζω, f. άσω, obliquo, ſubigo, ſolicito, Ph. A πλάγιος.

Digitized by Google

Πλαγιασμός, ῦ, ὁ, obliquatio, commutatio orationis directæ in obliquam. A πλαγιάζω.
Πλαγιαυλίζω, obliqua tibia cano. A
Πλαγιαυλ-ης, ου, ὁ ἡ ὁ, qui obliquis tibiis canit; (2) obliqua tibia. Ex πλάγι-ος, & αὐλός, *tibia*.
Πλαγιόκαρπ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, oblique seu a lateribus fructum ferens.
Πλαγιόκαυλ-ος, ου, ὁ ἡ ὁ, obliquum caulem habens.
ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, α, ὁ ἡ ὁ, & πλάγι-ος, ία, ιον, obliquus, transversus, limus, Gl. V.
Πλαγιότης, ητ-ος, ἡ, obliquitas, Gl. Vet. A πλάγι-ος.
Πλαγιοφύλαξ, ακ-ος, ὁ, qui obliqua seu latera aciei custodit.
Πλαγιόω, ῶ, obliquo. A πλάγι-ος.
Πλαγίως, *Adv.* oblique; (2) obscure.
Πλαγκτήρ, ῆρ-ος, ὁ, erro, vagus. A πλάζομαι.
Πλαγκτός, ἡ, όν, vagus, erroneus; (2) stolidus, amens. A πλάζω. Hinc
Πλαγκτοσυνη, ης, ἡ, vagus error, vagatio.
Πλάγκων, ων-ος, ὁ, cerea pupa. Ὡς δὲ Μίμαντι χιὼν, ὡς εἰλίῳ ἐνι πλάγκων, Cal. in Cer. 92.
Πλαδαρὸς, ὰ, όν, præhumidus, uvidus; (2) insipidus; (3) laxus, mollis, flaccidus. A πλάδ-ος.
Πλαδάω, ῶ, nimio & superfluo humore madeo; πλαδόων, part. pro πλαδῶν, humens, madens; πλαδόωντι ποτῷ, Nic. Al. 119. Ab eod.
Πλαδόεις, όεσσα, όεν, uliginosus, udus. A
ΠΛΑ'ΔΟΣ, ους, ὁ, sive πλάδον, ου, τὸ, humor superfluus, humiditas nimia.
Πλαδώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, idem quod πλαδόεις.
ΠΛΑ'ΖΩ, facio errare, errabundum huc illuc agito; (2) erro, jactor; πλαζομαι, erro, Gl. V. f. πλάξω; πλάξειν, aberrare fecit pro ἔπλαγξεν; πλαγχθεὶς, a. 1. part. pass. jactatus, disjectus, errans.
Πλάθα, ης, ἡ, statua. A πλάτ-ω.
Πλαθάνη, ης, ἡ, sartago. Ἐδατά τ' ὄασα γωναῖκες ἐπὶ πλατάνῃ ποτέονται, Theoc. 15, 115. Ab eod.
Πλαθανὸν, οῦ, vel πλάθανον, ου, τὸ, discus, quo panes finguntur. Ab eod.
Πλαθανὸς, οῦ, ὁ, sartago; (2) idem quod pr. Ab eod.
Πλάθω, f. άσω, appropinquo; (2) admoveo. Τοῖς δυνατοῖς ἐκ ἐρισᾶ πλάθειν, contendere, Soph. El. 221. Κλῶπας δοκήσας Συμμάχων πλάθειν τινὰς, Eur. Rhes. 778. A πελάω.
Πλαίσιον, ου, τὸ, lateris forma, forma, in qua lateres finguntur; φῶτα Σωτισταγμῶα πλαισίαν ἐκ περιφερειῶν τρόπῳ, Plut. in Anton. cap. 26. (2) militare agmen quadrangulari forma dispositum; (3) compages lignorum formam quadrangularem imitans, Gl. V. quadratum. A πλάσσω.
Πλάκα, *tabulam latam*, acc. s. a. πλάξ.
Πλακεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πλέκω.
Πλακῶδ-ης, ες, ὁ, ὁν, latus in modum tabulæ, latus. A πλάξ.
Πλακία, ας, ἡ, error. A πλάζω.
Πλάκιν-ος, *Adj.* figlinus, in Anthol. ined.
Πλακόεις, όεσσα, όεν, latus & tenuis; (2) latus in modum crustæ. A πλάξ.
Πλακόεντα, acc. sing. pro πλακόεντα, a πλακόεις.
Πλακουντάριον, ου, τὸ, placentula, Dim.
Πλακοῦντηρον, τὸ, placenta.
Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula; (2) crustulum, Strabo lib. 17. Dim. ab eod.
Πλακουντοποιϊκὸς, ὴ, όν, ad placentarium vel placentarum confectorem pertinens. A
Πλακουντοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, placentarius, seu qui placentas conficit. Ex πλακοῦς, & ποιέω, *facio*.
Πλακουντώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, placentaneus, placentæ formam imitatus. A
Πλακοῦς, οῦντ-ος, ὁ, placenta. A πλακόεις.
Πλακόω, ῶ, f. άσω, incrusto, Gl. Vet. πλακωθεῖσα οἰκία, incrustata domus, Gl. Vet. A πλάξ.
Πλακῶ, aor. 2. conj. pass. v, πλέκω.
Πλακώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, latus in modum tabulæ; (2) crustosus, crustæ speciem inferens. A πλακόω.
Πλανάω, ῶ, a recto itinere abduco, vagari facio, fallo, seduco; πλανᾶμαι, vagor; *it.* bono sensu iter facio longe lateque, peregrinor; πεπλανημένος, perf. pass. part. deceptus; πλανηθεὶς, aor. 1. idem. Οὐδὲ τῷ Σάματι διὰ τὸ ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω πλανᾶσθαι, Plat. Πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα, Eur. Hel. 604. Ἀσίλλιον κἀπὶ νύκλα πεπλάνημαι, Anacr. 3, 13.
Πλανίομαι, erro. A
ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error, vagatio, Gloss. Vet. πλάνιλω, fucum, Ph. πλάναι, ambages, Ph.
Πλάνημα, ατ-ος, τὸ, error. A πλανάω.
Πλάνης, ητ-ος, ὁ ἡ ὁ, erro, vagus. A πλάνη.
Πλανήσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλανάω.
Πλανοσιδ-ης, ες, ὁ ἡ ὁ, incertis sedibus errans. Ex πλάνησις, & ἕδρα, *sedes*.
Πλάνησις, εως, ἡ, idem quod πλάνη. A πλανάω.
Πλανητεύω, erro.
Πλανήτης, ου, ὁ, errans, vagus, erraticus, Gl. V. ut planetæ erratici. Ab eod. Hinc
Πλανητικὸς, ἡ, όν, erraticus, vagabundus.
Πλανῆτις, ιδ-ος, ἡ, vagabunda, erratica.
Πλανητὸς, ἡ, όν, erraticus, vagus.
Πλανίων, ον-ος, ὁ, idem. A πλάνη.
Πλανόδ-ης, ία, ιον, via errans, vagus. Ex πλάνη, & ὁδὸς, *via*.
Πλάν-ος, ου, ὁ, erraticus, vagus, vagabundus; (2) seductor, impostor; (3) error, peccatum, digressio, vagus sermo. A πλάνη.
Πλανοσίδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, errando calcatus, ab animantibus vagantibus calcatus. Ex πλάνη, & σείζω, *calco*.
Πλανύτλω, oberro, vagabundus sum. Ἄνω κάτω πλανύτλομεν, Arist. Av. 3. A πλάνη.
Πλανώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, errans, vagans. Πλανωδεστέρη γνώμη, *Arct.* A πλάνη.
Πλανώμενα, acc. plur. præs. part. pass. a πλανάω.
Πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula, proprie quæ est lata; (2) planities; (3) æquor, Ph. crusta. A πλατύς.
Πλᾶξε, 3. s. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.
Πλάξιππον, acc. sing. *Dor.* pro πλήξιππον, a πλήξιππος.
Πλάσαντα, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi πλάσσω.
Πλάσας, *qui finxit*, nom. sing. a. ejusd.
Πλάσις, εως, ἡ, fictio, formatio. A πλάσσω.
Πλάσμα, ατ-ος, τὸ, figmentum, figlinum opus; (2) commentum, simulatio; (3) sonus vocis & conformatio placida. Ab eodem.
Πλασματίας, ου, ὁ, fictus, fictitius, commentitius; (2) fictor, fabulator. A πλάσμα.
Πλασματικῶς, concinne, apte, qu. a πλασματικὸς.
Πλασματογράφ-ος, ὁ, Rhetor, qui causas fictitias tractat, declamator. A γράφω.
Πλασματώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὁ, fictitius, commentitius, Gl. V. Ab eod.
Πλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπλασε, a
ΠΛΑ'ΣΣΩ, vel πλάττω, f. άσω, fingo, i. e. figuli more formo, formo; (2) illino; (3) fingo, confingo, comminiscor, simulo; πεπλασμένος, fictus, perf. pass. part. Τοιόσδε λόγους ψεύδυμις πλάττων εἰς ὦτα φέρῃ πᾶσιν Ὀδυσσεύς, Soph. Aj. 150. Hinc
Πλαταρίζω, fingo, confingo, comminiscor.
Πλάστειρα, ας, ἡ, fictrix, creatrix. A
Πλαστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, idem quod
Πλάστης, ου, ὁ, formator, fictor, creator.
Πλάστιγξ, ιγγ-ος, ἡ, lanx e jugo suspensa, cui pondus imponitur; (2) tabula, in qua cottabis ludebatur, Gl. V. lanx, lancula, trutina; πλάστιγξ, a πλάσσω, *flagellum*, Æschyl. Choëph. 288. A πλατύς. Nam
Πλαστικὴ, ῆς, ἡ, statuaria, Gl. Vet. A
Πλαστικὸς, ἡ, όν, ad fingendi artem aptus, fingendi arte valens; statuarius, Gl. Vet. A πλαστός.
Πλαστογραφία, ἡ, falsum, quod committur subjiciendis literis, testamentis, &c.
Πλαστογράφ-ος, falsarius, Gl. V. A πλαστὸς, & γράφω.
Πλαστοκατήγορ-ος, calumniator. Ex πλαστός.
Πλασολάλ-ος, fandi fictor, Gl. Vet.
Πλασολογ-ος, falsidicus, Gl. V.
Πλαστὸς, ἡ, όν, fictus, fictilis; (2) fictus, simulatus, adulterinus, falsus. A πλάττω.
Πλασυργέω, ῶ, f. ήσω, fingo, effingo; (2) formo. A
Πλασυργὸς, οῦ, ὁ, fictor; (2) conditor. Ex πλαστ-ος, & ἔργον.
Πλαστῶς, *Adv.* ficte, simulate, falso, Gl. V.
Πλαταγέω, ῶ, f. ήσω, sonitum edo, crepito, manu pulsum edo. Πλατάγησε νικήσας, Theocr. 8, 88. A
Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, crepitaculum; (2) fremitus maris; it. homo garrulus. A πλατάσσω.
Πλατάγημα, ατ-ος, τὸ, strepitus, sonus; etiam de homine garrulo. A πλαταγέω.
Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.
Πλαταγὼν, ῶν-ος, ὁ, crepitaculum; (2) flos papaveris. A πλαταγή.
Πλαταγώνιον, ου, τὸ, parvum crepitaculum; (2) papaveris vel anemones folium, Dim. a πλαταγών.
Πλαταμώδης, ες, latus & planus. A πλατύς.
Πλαταμὼν, ῶν-ος, ὁ, petra in mari prominens; (2) locus magnus & amplus ad mare; (3) littus amplum & latum, aut fovea maritima, (humile & latum (2) planities ap. Polyb. *Ern.*) Ἀλλ' αὐτῷ πλαταμῶνι παραθλίβηται ὁμοίῳ, Aratus 993. A πλατύς.
Πλατάνια, τὰ, vel πλατανία, ὴ, genus pomorum. Ab eod.
Πλατανιστὴς, οῦ, ὁ, piscis quidam. Ab eod.
Πλατάν-ος, ου, ἡ, platanus, *arbor*, quia ramos late diffundit. A πλατύς.
Πλάτανος, ου, ἡ, idem & ab eod. Hinc
Πλαταν-ών, ῶν-ος, ὁ ἡ ὁ, platanis abundans; (2) platani speciem gerens.
Πλαταν-ὼν, ῶν-ος, ὁ, locus platanis consitus; platanetum, Gl. V. Ab eod.
Πλάταξ, ακ-ος, ὁ, coracinus piscis. Vox Alexandrina.
Πλατάσσω, ex ictu & collisione sonum excito. A πλατύς.
Πλατεῖα, ας, ἡ, sc. ὁδὸς, platea. Ab eod.
Πλατειάζω, *Dor.* πλατειάσδω, dilato; (2) ore latius diducto loquor. Τρυγόνες ἐκπεπαισμέναι πλατειάσδοισαι ἅπαντα, Theocr. 15, 88. Ab eod.
Πλατισμὸς, οῦ, ὁ, vitium oris, quum diductis faucibus & ore apertiori sermo promitur. A πλατείζω.
Πλατεῖον, ου, τὸ, tabella lata. Ab eod.
Πλατὺς, *Adv.* late. *Compar.* πλατύτερον, latius. Ab eod.
Πλάτη, ης, ἡ, extrema & latior remi pars, palmula, Gl. Vet. palmula ratis; πλάται, scapulæ, latiores costæ.
Πλάτιον, ου, τὸ, parva palmula; (2) navigiolum. Dim. a πλάτη.
Πλατίον, *Dor.* pro πλησίον, prope.
ΠΛΑ'ΤΙΣ, ιδ-ος, ἡ, conjux; (2) conventus, congregatio, Hes. pro πλάτις, a πλάω.
Πλατισκὸς, οῦ, ὁ, piscis, idem qui Alexandrinis πλάταξ, dicitur.
Πλάτ-ος, ους, τὸ, latitudo. A πλατύς.
Πλάτομαι, fingo, dissimulo, similo, Gl. V.
Πλάτω, fingo; vid. πλάσσω.
Πλατυάζω, & *Dor.* πλατυάσδω, ore diducto pronuncio vel proloquor. A πλατύς.
Πλατυάσδοισα, pr. part. act. f. g. *Dor.* pro πλατυάζουσα.

Digitized by Google

Πλατυάμφοδος, ὁ, ἡ, latas vias habens, magna. *Epith.* urbis.

Πλατυγάστωρ, & πλατυγάστωρ, ορος, ὁ, qui est lato ventre. Ex πλατὺς, & γαστὴρ.

Πλατυλίζω, palmula aquam percutiendo strepitum excito; (2) verborum ampullis strepito; (3) papaveris folium sinistra teneo dextraque percutiens sonum inde elicio, ut sciam, an amans redamer. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυλίζεις; Aristoph. Eq 827. A πλατὺς.

Πλατύγλωσσος, & πλατύγλωττος, ὁ, ἡ, latam linguam habens. Ex γλῶσσα.

Πλάτυγξ, γγος, ἡ, summa & lata pars remi, qua aqua percutitur, palmula. A πλατὺς.

Πλατυθήσομαι, f. 1. ind. pass. v. πλατύω.

Πλατύκαρπος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, cujus fructus est amplus.

Πλατύκαρφος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, festucam sive ramulum habens.

Πλατύκαυλος, ὁ καὶ ἡ, latos caules habens.

Πλατύκερκος, ὁ, ἡ καὶ ἡ, caudam latam habens.

Πλατύκερως, ὁ καὶ ἡ, ampla cornua habens. A κέρας.

Πλατυκορία, ας, ἡ, amplificatio pupillæ, *Aret.* A κόρη.

Πλατυλέσχης, ου, ὁ, magnus nugator. A λέσχη.

Πλατυλέσχος, latiloquus, Gl. V.

Πλατύλογχος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanceam habens latam. A λόγχη.

Πλατύνω, dilato, late diduco, amplum & spatiosum reddo; a. 1. ἐπλάτυνα; πλατύνομαι, dilator, a. 1. ἐπλατύνθην. Πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, Matt. 23. 5. Ἡ καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, 2 Cor. 6, 11. A πλατὺς.

Πλατύνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, latum dorsum habens.

Πλατύονυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, latos ungues habens. Ex ὄνυξ.

Πλατυόφθαλμος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplos oculos habens.

Πλατύπιλος, ον, latus. *Epith.* galeæ.

Πλατυπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, latum limbum e purpura habens. A πορφύρα.

Πλατύπους, ποδος, ὁ καὶ ἡ, latos pedes habens, Ph. pedo, plancus.

Πλατυπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui latam faciem seu frontem habet.

Πλατύπτυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, latas habens nates. A πυγή.

Πλατυῤῥίν, ινος, ὁ καὶ ἡ, latas nares habens.

Πλατύῤῥους, contr. πλατύῤῥους, ου, ὁ καὶ ἡ, lata habens fluenta, late fluens.

Πλατύρυγχος, five πλατύῤῥυγχος, ου, ὁ καὶ ἡ, latum rostrum habens.

ΠΛΑΤΤΣ, εῖα, ὺ, latus; (2) amplus, spatiosus.

Πλατύσαρκος, ου, ὁ καὶ ἡ, amplam carnem habens. Ex πλατὺς, & σάρξ.

Πλατύσημον, latus clavus, Gl. V. A seq.

Πλατύσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, lato clavo insignis, Gl. V. πλατύσημοι, laticlavii. A σῆμα.

Πλατυσμα, ατος, τὸ, latum linteum vel simile quidpiam, cui emplastrum allinitur. A πλατύνω.

Πλατυσμὸς, ὁ, ὁ, dilatatio, latitudo, locus latus; (2) ostentatio, jactantia, loquacitas. Ab eod.

Πλατύσομος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui lato seu patulo ore est. Ex πλατὺς, & σόμα.

Πλατυτέρως, *Adv.* latius.

Πλατύτης, ητος, ἡ, latitudo, amplitudo, spatiositas. A πλατὺς.

Πλατύφορτος, ὁ, ἡ, navis lata carina.

Πλατύφυλλον, latifolium, Gl. V. A seq.

Πλατύφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lata folia habens. A φύλλον.

Πλατυώνυχος, idem quod πλατύονυχος.

Πλάω, appropinquo; *per Syn.* pro πελάω, ut hinc fit ἐπλωσε, propinquabant, plusq. pro ἐπέπλωσε. Ut a πλάω fit f. πλήσω. A πελάω.

Πλέας, acc. plur. *per Syncop.* pro πλέονας, a πλέων, pro πλείων.

Πλέδδω, *Adverb.* nectendo, texendo; (2) implicite. Ab eod.

Πλέγμα, ατος, τὸ, omne id, quod nexum seu contextum est, opus vitile, calathus, canistrum, Gl. Vet. textura; πλέγματα, crates, Ph. A πλέκω.

Πλεγματόω, implico. A πλέγμα. Hinc

Πλεγμάτιον, ου, τὸ, implicamentum.

Πλεχνόω, implico. A πλέκω.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, jugerum æquans. A πλέθρον.

Πλέθριον, ου, τὸ, circus, sic dictus a magnitudine sua, Suic.

ΠΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *ap. Gr. & in rebus Gr. est* mentura centum fere pedum; *at in rebus Rom. respondet Latino* jugerum, h. e. 240 pedibus; πλέθρα, jugera, arpendia, Ph. (2) spatium, *simpl.*

Πλεῖ, 2. s. pr. imperat. act. pro πλέε, a πλέω.

Πλειαδίες, ων, αἱ, Vergiliæ, Ph.

Πλειάς, bruma, Ph.

Πλείειν, pr. inf. act. *Ion.* pro πλέειν.

Πλείη, nom. s. f. g. *Ion.* pro πλέα, a πλέος.

Πλεῖθι, 2. sing. pr. imper. act. *per Paragog.* pro πλεῖ, a πλέω.

Πλεῖν, pro πλεῖον, s. πλέον, plus. Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἑστ' ἄξιον σατήρων, Aristoph. Nub. Πλεῖν ἢ 'ναυτῷ φρισσύτρῳ ἀπέρχομαι, idem, Ran. 18.

Πλείονως, *Adverb.* plus.

Πλείσε, acc. plur. *Att. & Ion.* pro πλείονας, a πλείων.

Πλειστάκις, & πλειστάκις, *Adv.* sæpissime, ut plurimum. A πλεῖστος.

Πλείσαν, acc. s. f. g. *Dor.* pro πλείστην, a πολύς.

Πλειστάχοθεν, *Adv.* sæpenumero; (2) plurimis ex locis. Ab eod.

Πλειστηριάζω, fut. άσω, pluris liccor, quam cæteri. Ab eodem.

Πλειστοβλεῖν, ludere taxillis. A πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοβολίνδα, ludus puerilis qui fit taxillis. Ex iisd.

Πλειστοβολος, ου, ὁ, qui taxillis ludens plurima puncta fortitur aut jacit. Ex πλεῖστος, & βάλλω.

Πλειστοδωμαμέω, ῶ, f. ήσω, plurimum valeo, vel possum.

Πλειστολόγως, plurifariam Gl. V.

Πλειστόμβροτος, ον, frequens, celeber. A βροτός.

Πλεῖστος, plurimus; plur. πλεῖστοι, plurimi, Ph. plerique, plures, complures; πλεῖστον, plurimum. A πλείων.

Πλειστοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, plurimorum ferax. Ex πλεῖστος, & φέρω.

Πλείω, *Poët.* pro πλέω, navigo.

Πλείω, acc. sing. vel nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro πλείονα.

Πλείων, comp. a πολὺς, plus, plurimus, Ph. hinc πλείονες, plures, complures, plerique, Gl. V. πλεῖον, plus, plurimum, Ph πλείονα, plura, plurima; ὅτι πλεῖον, s. πλέον, valde, egregie; *item* latius; posteriore sensu & pro *adj.* ponitur; (2) τὸ ᾧ πλέον, atque adeo, *item*, revera, cum opponitur τῇ φάσει, aut simile quid; (3) ἐκ πλείονος, diu ante, a longo ante tempore; (4) μεχρὶ πλείονος, diu; (5) πλείω, *Adv. cum numeris pro* amplius; (6) τί ᾧ πλέον, quid prodest? Strab.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, Gl. Vet. Τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' ὕχ' ὑνί, Call. in Jov. 89.

Πλέκος, εος, τὸ, sportula e vitilibus contexta. A πλέκω.

Πλεκόω, implicor, i. e. coëo. A πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, plexus, complicatio; (2) cirrus, cincinnus; (3) rete, laqueus, Ph. spira; (4) cirri, s. flagella polypodis. A πλέκω.

Πλεκτανοσόλος, funiger, *Epith.* navis. A σέλμα.

Πλεκτανέω, implicor. A πλεκτάνη.

Πλεκτοῖσι, dat. pl. *Ion.* pro πλεκτοῖς, a

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, plexus, nexus, plexilis, nexilis; (2) textilis, nexilis; πλεκτὰ, plexa, Gl. V. gentæ, Ph. a πλέκω.

ΠΛΕ'ΚΩ, f. ξω, necto, connecto, plecto; (2) texo, contexo, plico; (3) *metaph.* struo, machinor; πεπλεγμένος, plexus, perf. pass. part. Ἐάν τις πλέκῃ γυνὴ στέφανον, ἐρᾶν δοκεῖ, Aristt. Θεσμ. 408. Ποίαις μηχαναῖς πλέκουσι νῦν; Eur. Andr. 66.

Πλένα, v. βλένα.

Πλέξαντες, nom. pl. aor. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξῃς, *plicaveris*, aor. 2. conj. act.

Πλέον, *plus*, *Poët.* pro πλεῖον.

Πλεονεζόντας, abundanter, Ph. A seq.

Πλεονάζω, fut. άσω, copiosior aut major sum, quam necesse sit; (2) multiplicor, plus habeo, antesto, exubero, redundo; (3) insolesco, supra modum efferor; (4) augeo, multiplico. Οὐκ ἐγαθὸν πλεονάζω ἔφυ ξυνοῖσιν ὄνειαρ, Phocyl. 55. Ὅ μήτε πλεονάζῃ, μήτε ἐλλείπῃ, Aristot. Eth. 2, 6. A πλείων.

Πλεονάκις, *Adv.* sæpius, sæpenumero, Gl. V. Ab eodem.

Πλέονας, *plures*, acc. plur. *Poet.* pro πλείονας, a πλείων, *copiosior.*

Πλεονάσαι, aor. 1. inf. act. v. πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ατος, τὸ, redundantia; (2) abundantia, copia. A πλεονάζω. Unde

Πλεονασμὸς, ὁ, ὁ, cumulatio, abundatio, amplitudo, Gl. V. figura sermonis.

Πλεοναστικὸς, ὴ, ὸν, redundans, superfluus.

Πλεονασὸς, ὴ, ὸν, abundans, multus.

Πλεοναχῶς, multifariam, varie, Gl. V. plurifariam. A πλέων, pro πλείων.

Πλεονεκτέω, plus habeo, ampliorem partem seu portionem habeo, etiam in rebus duris & tristibus; (2) vinco, præsto; (3) fraudo, malis artibus aliquem circumvenio, quæstui habeo, lædo; (4) utilitatem, lucrum ex aliqua re capio. Ἐπλεονέκτουν μᾶλλον οἱ Λιγύπτιοι καὶ πλήθει καὶ τοῖς ὅπλοις, Xen. Cyr. 7, 9. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ commoditas, superiores partes, melior conditio, major potentia, gloria, &c. (2) victoria; (3) id quo circumvenitur aliquis, quod fit alterius circumveniendi causa.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, fraudator, Ph. avidus, Gl. V. Ex πλέον, & ἔχω. Hinc

Πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, alieni avidus, avarus, Gl. V. cupidus.

Πλεονεκτικῶς, *Adv.* fraudulenter, animo astuto & decipiendi studioso.

Πλεονεκτίστατος, η, ον, avarissimus, fraudulentissimus.

Πλεονεξία, ας, ἡ, idem quod πλεονέκτημα; (2) avaritia, Gl. V. omninoque inexhausta cujuscunque rei aviditas, v. c. voluptatis, laudis, &c. Ex πλέον, & ἔχω, *fut.* ἕξω.

Πλεονίαισι, *pluribus*, dat. pl. *Ion.* a πλείων.

Πλεόνασι, *Adv.* pluscule. A πλέον.

Πλέον, plus, *Adv.* A πλεῖον.

ΠΛΕΟΣ, έα, έον, plenus, refertus.

Πλεύσας, acc. pl. præs. part. f. g. v. πλέω.

Πλέτο, *erat*, 3. sing. imperf. indic. med. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐπέλετο, a φέλομαι.

Πλεύμονις, ίδος, ἡ, vitium pulmonum, e quo tabes oritur.

Πλευμόω, al. πλευμόω, vitio pulmonum laboro.

Πλευμονώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, pulmoni similis, spongiosus; pro πνευμονώδης.

Πλευμορραγὴς, ές, ruptura pulmonis laborans, unde hæmoptysis. A πλεύμων, & ῥήγνυμι.

Πλεύμων, ονος, ὁ, pulmo; pulmo marinus. A πνεύμων.

Πλεῦν, *plus*, *Dor.* pro πλεῖον.

Πλεύνας, *plures*, acc. pl. *Dor.* pro πλείονας, a πλείων, pro πλείων, *copiosior.*

Πλεύνως, *Adv.* plus, admodum, valde, præter modum. A πλείων.

ΠΛΕΤΡΑ, ας, ἡ, latus, costa. Unde

Πλευρίον, τὸ, Dim.

Πλευρίτης, ου, ὁ, lateralis. A πλευρὰ.

Πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, pleuriticus, qui lateris morbo laborat. A

Digitized by Google

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, pleuritis, laterum morbus, lateralis dolor. A πλευρά. Unde
Πλευρόθεν, *Adverb.* a latere, de lateribus.
Πλευροκοπέω, ῶ, ἡσω, latus ferio seu percutio. Τὰ δ' πλευροκοπῶν, δίχ' ἀνεφρίγνυ, Soph. Ai. 256. Ex πλευρὰ, & κόπτω.
Πλεύρον, ου, τὸ, latus, costa. A πλευρά.
Πλεύρωμα, τὸ, latus. Ab eod.
Πλεύσεαι, 2. sing. f. 1. indic. med. *Ion.* pro πλεύσῃ, a πλέω.
Πλευσεῦμαι, fut. 1. ind. med. *Dor.* pre πλεύσομαι.
Πλευσικὸς, ἡ, ὸν, navigationi accommodus, Gl. Vet. navalis. A πλέω, *navigo.*
Πλευσικῶς, *Adverb.* navigabiliter.
Πλεύσωμεν, *navigaverimus*, 1. pl. a. 1. conjunct. act. v. πλέω.
ΠΛΕΩ, navigo; (2) navicularium exerceo; f. πλεύσω; perf. πέπλευκα. Διὰ μακρὸ μὴ τλιὸν' ἐπλεύσατε χθόνα, Eur. Iph. in Tau. 480.
Πλέω, *plura*, nom. pl. η. g. *per Syncop.* pro πλείονα, a πλείων pro πλεῖον, *plus.*
Πλέων, *Poët.* pro πλείων, *copiosior.*
Πλέως, *Adv.* pro πλέον, *plenus.*
Πλήγανον, ου, τὸ baculus, Hes. A πλήσσω.
Πληγὰς, άδος, ἡ, falx, Hes. πληγάδες, pro *Συμπληγάδες*, petræ concurrentes. A πλήσσω.
Πληγεὶς, aor. 2. part. pass. v. πλήσσω.
Πληγῆναι, *percussum esse*, aor. 2. inf. pass.
Πληγὴ, ῆς, ἡ, plaga, ictus, vulnus; πληγαὶ, verbera. A πλήσσω.
Πλῆγμα, ατος, τὸ, idem.
Πλήθῃ, dat. s. pro πλήθει, a πλῆθος.
Πλήθοντα, accus. singul. præs. part. verbi πλήθω.
ΠΛΗΘΟΣ, εος τὸ, multitudo, quævis; (2) copia, abundantia; (3) populus; (4) plebs, vulgus. A πλήθω.
Πλήθουσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν.
Πληθωθείης, 2. s. aor. 1. opt. pass. v. πληθώω. Unde
Πληθωλικὸς, ἡ, ὸν, augendi & multiplicandi vim habens; (2) pluralis, Ph.
Πληθωλικῶς, numero plurali, pluraliter.
Πληθώω, multiplico, augeo, amplifico; (2) augesco, augeor numero, cresco, plenus sum, abundo. Ἐπληθώετο ὁ ἀριθμὸς τῆς μαθητῆς, Act. 6, 7. A πλῆθος.
Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. A πλῆθος.
Πληθυσμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio, auctio. A πληθύω.
Πληθύω, multus vel plenus sum, abundo, exundo. Ἀκλασίας ἢ κῆ νόσων πληθυούσῃ ἐν τῇ πόλει, Plato. A πλήθος.
Πλήθω, f. πλήσω, impleo, repleo; (2) plenus seu refertus sum, turgeo; πλήθουσις ἀγορᾶς, pleno foro; πλήθομαι, impleor. Ὄφιν τρέφοντα τόνδ' ἔπλησα δακρύοις, Eur. Med. 905. Ὅταν ἡ πλησθῇς τ' νόσε ξυνουσία, Soph. Phil. 524. A πλέος.
Πλησθάρα, ας, ἡ. *Ion.* πληθώρη, copia, redundantia; (2) satietas e copia; (3) ap. medicos salubrium humorum redundantia; (4) maxima hominum frequentia. A πλήθω.
Πληθαρέω, ῶ, impleo; πληθαρέομαι, inundo, inundor. A πληθώρα. Unde
Πληθαρία, ἡ, redundantia, satietas.
Πληθαρικὸς, ἡ, ὸν, plenus; (2) plenus humoribus. Ab eod.
Πλήθωσιν, 3. plur. præs. conj. act. cum ν, a verbo πλήθω.
Πλειάδας, *Pleiades*, acc. plur. *Poët.* pro Πλειάδας, a πλειὰς, *Pleias.*
Πλήκλης, ου, ὁ, percussor; (2) pugnax. A πλήσσω.
Πληκτίζομαι, fut. *ισομαι*, digladior, usque ad plagas pugno; (2) lascivio; (3) ad miserationem induco. Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι, Il. 21, 499. A πλήκτης.
Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, percutiendi seu feriendi vim habens, plagosus, Gl. V. Ab eod.
Πληκτικῶς, cæsim, Gl. Vet. jaciendo, percutiendo. Apparec.
Πλῆκτρον, ου, τὸ, plectrum, scutica, flagellum, calcar gallinacei, Ph. pecten, tinnulum. A πλήσσω.
Πληκτροποιὸς, οῦ, ὁ κῆ ἡ, qui plectra sive instrumenta conficit, quibus citharæ pulsantur. Ex πλῆκτρον, & ποιέω.
Πληκτροφόρος, ου, ὁ κῆ ἡ, calcaria ferens. Ex πλῆκτρον, & φέρω.
Πλήμη, seu πλήμμη, ης, ἡ, æstus maris accedens. A πλήμι, sive πλήθω.
Πλήμι, appropinquo. A πλάω.
Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbum factum, peccatum, erratum, error. A πλημμελὴς.
Πλημμελέω, ῶ, -fut. ήσω, incomposite, inconcinne, immoderate me gero, improbe me gero, pecco, Gl. Vet. pecco, admitto, delinquo; πλημμελεῖ, committit, Ph. πλημμελεῖται, committitur, Ph. πλημμεληθέν, commissum, Gl. Vet. a. 1. part. pass. πεπλημμεληκέναι, perpetrare, Ph. perf. act. inf. at πεπλημμέλημ, admissum est, Ph. perf. pass. ind. Πλημμελεῖ τι, Dem. εἴς τι, Plat. ᾠεί τι, id. δι' ὕδριν, Dem. Ab eodem. Hinc
Πλημμέλημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum, commissum, reatus, Ph.
Πλημμελὴς, ές, ὁ κῆ ἡ, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, absonus, Gl. V. inconditus; (2) immoderatus, vitiosus, culpabilis, mendosus. Ex πλήν, & μέλος, *carmen.*
Πλημμελήσις, εως, ἡ, delictum. A πλημμελέω.
Πλημμελῶς, *Adv.* immoderate, incondite, inconcinne; (2) perperam, male, vitiose, improbe. A πλημμελὴς.
Πλημμάρα, ας, ἡ, & πλημμυρία, *Aret.* maris æstuantis accessus; inundatio, Gl. Vet. A πλήμη.
Πλημμυρέω, ῶ, fut. ήσω, æstu inundo, restagno, redundo, plenus sum, Gloss. Vet. πλημμυρεῖ, inundat, exuberat. Ὁ πόθεν τὸν Σρὸν ὥραν μόνος τῆς πάσαν πλημμυρῶ, Heliod. A πλημμύρα.
Πλημμυρίζω, inundo, Gl. V. Ab eod.
Πλημμύριον, ου, τὸ, æstuarium, & arx in æstuario. Ab eod.
Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, maris æstuantis accessus, exundatio, impetus fluctuum maris; (2) humiditatis abundantia, Hom. Od. 9, 486. Ab eodem.
Πλημμύρω, æstuo, inundo, restagno. Ab eod.
ΠΛΗΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus, sive fistula rotæ, cui axis inseritur, Il. 5, 726.
Πλημνίδιον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur. Ex πλήμνη, & δέω, *ligo.*
Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens. A πλήθω, vel πλήμι, & χέω, *fundo.*
ΠΛΗΝ, præterquam, præter; (2) sed, verum, tamen, veruntamen; (3) cæterum. Hinc πλὴν ὅσον, nisi quod, præterquam quod; πλὴν ἀλλὰ ἢ, nisi si; ἄλλος, πλὴν, alius quam; πλὴν ἐὰν, si modo, πλὴν εἰ, nisi.
Πλῆντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπλῆντο, a πλήμι.
Πλῆξε, *percussit*, 3. s. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπληξε, a πλήσσω.
Πλήξας, *qui percussit*, a. 1. part. act.
Πλήξιππος, ου, ὁ, qui pungit & stimulat equos, agitator, & domitor equorum, eques; (2) bellator. Ex πλήξ, *stimulus*, & ἵππος.
Πλῆρες, *plenum*, neut. a πλήρης, *plenus.*
Πλησίστατα, *Adv.* plenissime, Ph. A πλήρης.
Πλησίστατος, pleniſſimus; πλησιστάτη, plenissima, Gl. V. πλησίστατον, plenius, Ph. plenissimum. A πλήρης.
Πλήρη, acc. sing. *contr.* pro πλήρεα, a
Πλήρης, ους, ὁ κῆ ἡ, plenus; (2) perfectus seu integer. A πλῆθος.
Πλησῖ, 3. sing. præs. indic. act. *contr.* pro πλησεῖ, a πλήθω.
Πλησιόσιλλον, plena luna, Gl. V.
Πλησοσίλλων, ονος, ὁ κῆ ἡ, plenilunium. A Celsin.
Πλησοφορίω, justum pondus, justam mensuram do; (2) certiorem facio; (3) satisfacio dando, argumentis, testimoniis; plane probo. *Pass.* justum pondus, &c. accipio; (2) certior fio; (3) persuasum habeo, certo scio; (4) πεπληροφορημμένα, res certæ. Ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῒ πληροφορείσθω, Rom. 14, 5. A πλήρης, & φέρω. Hinc
Πληροφόρημα, ατος, τὸ, plenitudo, satisfactio.
Πληροφορία, ας, ἡ, plena fides, plena persuasio; (2) certa fides, certa persuasio. Ex iisd.
Πληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo, repleo; (2) prægnantem reddo; (3) suppleo, complementum adjicio; (4) compleo, perficio; (5) satio, *proprie & tropice*; (6) solvo quod debeo, stipem confero; πληρώσαι, terminare, Ph. aor. 1. inf. πληρωθῇ farciatur, Gl. Vet. aor. 1. pass. subj. Ὅθεν χέρας πληρῶντες, Eur. Her. fur. 374. Πεπληρωμένον δικαίοις, Dem. A πλήρης. Hinc
Πληρωθῇ, 3. s. a. 1. conj. pass.
Πληρωθῶσιν, 3. pl. a. ejusd. cum ν.
Πλήρωμα, ατος, τὸ, id, quo quid completur. Unde (1) milites classarii, remiges, &c. (2) naves instructæ ipsæ; (3) supplementum exercitus; (4) summa; (5) pro πλήρωσις, ut κυλίκων πλήρωμα, munus pincernæ, ap. Eur. & sic quoque in libris sacris accipitur, *Ern.*
Πληρώσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.
Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, & quacumque in parte; (2) plenitudo; (3) perfectio & absolutio; (4) solutio ejus quod debeas.
Πληρωτὴς, ου, ὁ, (qui collectos fructus aut indictione coactos Athenis vendebat iis, qui aut sorte, aut emptione eos appetebant, P.) qui ἔρανον stipem, &c. confert, unde πληρωτὴς ἔρανου; (2) cum ἔρανος convivium de symbolis significat; πληρωτὴς, est ἐρανάρχης, 2.) *Συμποσιάρχης*, præfectus convivii curandi, cogendi, regendi.
Πληρωτικὸς, ἡ, ὸν, implendi seu replendi vim habens, Gl. V. explebilis. Ab eod.
Πλησάμβοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. πλήθω.
Πλήσασα, *quæ implevit*, a. 1. part. act. f. g.
Πλησθεὶς, *impletus*, aor. 1. part. pass.
Πλησιάζω, fut. άσω, accedo, propinquo, appropinquo; (2) familiariter utor; (3) sector, consuesco, rem habeo, concumbo. Οὐδέ ἐπλησίαζε τεύτῳ οὐδεὶς αὐτῷ, ὔτε νυκτὸς, ὔτε ἡμέρας, Xenop. Cyr. 8, 15. Πῶς ἂν ἀνὴρ σῷ πλησιασθείμι πόσει, Eur. El. 641. A πλησίον.
Πλησιαίτατος, propinquior, πλησιαίτατος, proximus. A πλησίος.
Πλησίαλος, ου, ὁ κῆ ἡ, maritimus, mari vicinus. Hinc τὸ πλησίαλον, ου, ora maritima. Ex πλησίος, & ἅλς, *mare.*
Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, accessus, appropinquatio; (2) familiaris consuetudo & sectatio; (3) coitus. A πλησιάζω.
Πλησίγναθος, ου, ὁ κῆ ἡ, maxillas seu buccas implens. Ex πλήθω, & γνάθος.
Πλησιέσδομαι, propinquior; πλησιέσατος, proximus, A πλησίον.
Πλησιόθεος, ου, ὁ κῆ ἡ, Deo vicinus, proximus.
Πλησιοικος, ὁ κῆ ἡ, vicinus.
Πλησίον, prope, juxta, juxtim, secus, cominus. Hinc ὁ πλησίος, propinquus, proximus. A πλησίος.
Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. A πέλας, *prope.*
Πλησιοχώρα, ας, ἡ, vicina regio. A
Πλησιόχωρος, ου, ὁ κῆ ἡ, confinis, finitimus, accola, Ph.
Πλησίστιος, ου, ὁ κῆ ἡ, velum implens; (2) qui prospero cursu navigat vento implente velum. Ex πλήθω, & ἱστίον.
Πλησιφαὴς, ές, ὁ κῆ ἡ, plenam lucem habens, *Et* th. lunæ. Ex πλήθω, & φάος.

Πλῆσμα,

Digitized by Google

Πλῆσμα, ατος, τὸ, explementum, seu id, quo aliquid expletum est. A πλήθω. Unde
Πλήσμη, ἡ, idem quod πλημύρα.
Πλήσμιος, ία, ιον, replens, implens; (2) delicatus, fastidiosus. Hinc τὸ πλήσμιον, ου, fastidium, satietas. A πλήθω.
Πλησμίως, *Adv.* saturate, ad saturitatem.
Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas, saturitas; abundantia, redundantia, plenitudo, repletio in corpore humano. Ab eod. Hinc
Πλησμονώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, replens, satians.
ΠΛΗΣΣΩ, vel πλήττω, fut. ξω, percutio, ferio, ico; πεπλημμύρος, perf. pass. πλημγείς, percussus, aor. 2. Ἐγὼ ᾗ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπλημμύρος ἱκέτης ἀφίγμαι πρὸς σε, Aristt. Oeisμ. 136. Ἡμεῖς σῆ ὕπ' ἐχθρῶν ἐδονὸς πεπλήγμεθα, Eur. Rhes. 868.
Πληθάω, repleo. A πλήθω.
Πλήσιγξ, ιγγος, ἡ, flagellum. A πλήσσω.
Πλήτ, 3. s. præs. ind. act. *Att.* pro πλήσσ, a πλήσσω.
Πλήτης, ου, ὁ, qui appropinquat. A πελάω.
Πλῆτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἔπλητο, a πίμπλημι.
Πλήων, ονος, ὁ ἡ ἡ, amplior, copiosior, Comp. a πολύς.
Πλίγμα, ατος, τὸ, gradus, gressus; (2) saltus; (3) passus; (4) ictus, percussio. A πλίσσω.
Πλινθεία, ας, ἡ, laterum fictio; (2) lateritium opus; (3) agmen militare quadratum A πλινθεύω.
Πλινθεῖον, ου, τὸ, figlina laterum, officina, in qua lateres finguntur. Ab eod.
Πλινθευσις, εως, ἡ, laterum fictio. A πλινθεύω.
Πλινθεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. conj. act. verbi πλινθεύω.
Πλινθευτὴς, οῦ, ὁ, laterum fictor. Ab eod.
Πλινθεύω, lateres fingo; (2) ex lateribus ædifico; (3) in lateres effingo seu formo. Ἦν ᾖ πλινθεύσντ' ἰδωμεν, ὕσομεν, Arist. Nub. 1124. Καὶ πλασία ξύμπτυκα πλινθεύσοί γε, id. Ran. 812. A πλίνθος.
Πλινθηδὸν, *Adv.* in lateris formam.
Πλίνθινος, η, ον, lateritius. Ab eod.
Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus; (2) quævis figura quadrilatero *inpr.* oblongior; (3) laterculus & abacus; (4) agmen militare; (5) machinamenti genus. Dim. ab eodem.
Πλινθὶς, ίδος, ἡ, idem quod
Πλινθοποιΐα, ἡ, idem quod πλίνθευσις.
Πλίνθος, ου, ἡ, later, imbrex, tegula; (2) pars quædam capitis columnæ.
Πλινθουργέω, ῶ, fut. ήσω, lateres conficio, vel coquo. A πλινθουργός.
Πλινθουργία, ας, ἡ, laterum confectio. Ab eod.
Πλινθουργὸς, οῦ, ὁ, qui lateres conficit, Gl. V. Vet. laterarius. Ex πλίνθος, & ἔργον.
Πλινθοφορία, ῶ, lateres porto. Ἔτδοι σῆ ἐπλινθοφόρουν, Arist. Av. 1144. A πλίνθος, & φέρω.
Πλινθόω, ῶ, f. ώσω, e lateribus construo, seu fabricor quidpiam. A πλινθος.
Πλινθωφὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, lateribus contextus, i. e. ex latèribus constructus. Ex πλίνθος, & ὑφαίνω, τεχο.
Πλίξ, gradus, gressus, passus; (2) spatium inter medium pollucem & medium digitum. A
ΠΛΙΣΣΩ, gradior, gradus glomero; (2) percutio, ferio. Εὖ ᾗ πλίσσοντο πόδεσσι, Od. 6, 318.
Πλιχὰς, άδος, ἡ, pars corporis inter inguina & femur, cutis, quæ pudendis subest. A πλίσσω.
Πλίχος, idem & ab eod.
Πλοὰς, άδος, ἡ, fluitans. A πλέω, *navigo*.
Πλοηγὸκος, ου, ὁ ἡ ἡ, navigationem efficiens. A πλέω, & τίκτω.
Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, Gl. Vet. cimba; (2) calceamenti muliebris genus. A πλοῖον.
Πλοΐζω, f. πλοϊῶ, & πλοΐζομαι, navigo, navi proficiscor. Πλοΐζεσκε νηυσὶ, Hes. Ἔργ. 632. Ab eod.
Πλοΐμος, ου, ὁ ἡ ἡ, navigabilis, navigationi aptus. Ab eod.
Πλοιοειδὴς, ὲς, navis figuram habens.
Πλοῖον, ου, τὸ, navis *inpr.* oneraria. A πλέω, *navigo*.
Πλοιοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, naviger, Gl. V. Ex πλοῖον, & φέρω.
Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, crines plexi & intorti, cincinni, coma. A πλέκω.
Πλόκαμος, ου, τὸ, textum; (2) vitile opus.
Πλόκαμος, ου, ὁ, crines plexi & intorti, cincinni; (2) cinni, vel nodi crinium nexorum, Gl. Vet. crinis; πλόκαμοι, crines, cæsaries, Ph. Ab eod.
Πλοκὰς, ἀδος, ἡ, textilis. A πλοκή.
Πλοκεὺς, έως, ὁ, textor, Gl. V. A πλέκω.
Πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus, trama, Ph. (2) contextus, compositio, argumentum; (3) dolus, fallacia, argutiæ; (4) figura oratoria. A πλέκω. Hinc
Πλόκιος, ου, ὁ ἡ ἡ, textilis, nexilis. A πλοκή.
Πλόκιον, ου, τὸ, cirrus, coma plexilis; (2) genus quoddam monilis collaris, Dim.
Πλόκιος, ία, ιον, nexilis, textilis, perplexus, intricatus. Ab eod.
Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, flexus capillus, coma plexilis; (2) funis. A πλέκω.
Πλόος, *contr.* πλοῦς, ὁ, navigatio, cursus; (2) expeditio navalis. A πλέω.
Πλοῦ, gen. sing. *contr.* pro πλόου, a πλόος.
Πλουτιγένεια, ας, ἡ, sanitatis opulentia, divitiæ cum opulentia, plenissima felicitas. Ex πλοῦτος.
Πλουσιάζω, fut. άσω, divitem reddo. Τότε μᾶλλον ἐπλουσιάσθη τὸ πλῆθος, Herodian. A πλούσιος.
Πλουσιακὸς, ὴ, όν, opulentus. Ab eod.
Πλουσιόδωρος, ου, ὁ ἡ ἡ, largis muneribus locupletans. A δῶρον.
Πλούσιος, ία, ιον, dives, opulentus. A πλοῦτος.
Πλουσίως, *Adv.* opulenter, abunde, adfluenter, abundanter.
Πλουταγαθὴς, ὲς, dives, refertus divitiis. Ab ἀγαθός.
Πλουτακαδημεία, ας, ἡ, commentatio diteſcendi, philosophia, cujus finis sunt divitiæ. Ex πλοῦτος, & ἀκαδημεία.
Πλούταξ, ακος, ὁ, valde dives, vel satis dives. A πλοῦτος.
Πλουτέλεια, ἡ, magnificentia, copiæ, pro πολυτέλεια.
Πλουτεὺς, έως, ὁ, Plutus. A πλοῦτος.
Πλουτεύντας, acc. pl. *Dor.* pro πλουτοῦντας, a
Πλουτέω, ῶ, f. ήσω, dives sum; (2) divitem reddo. Οὐδεὶς ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν ἀρηΐος ἀν, Eur. Hel. 762. Πλουτεῖν τε τρόπον, id. Ion. 663. Τῶν ᾗ Συρακοσιομέμνων αὐτῷ τῶς μὴ ἀρίστως πεπλούτηκε, Xen. Cyr. 8, 38. Πλουτῶ εἰς ὑπερβολὴν, Luc. Ab eod.
Πλουτίζω, fut. ίσω, dito, locupleto, divitem reddo; πλουτίζομαι, diteſcit, Ph. Πλουτίζειν ἑαυτὸν, Xen. Ab eod.
Πλουσίδιως, *Adverb.* eligendo ditiores, vel ditissimum quemque. Ab eod.
Πλουτοδότειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix. A
Πλουτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ qui divitias ministrat & suggerit. Ex πλοῦτος, & δοτὴρ, *dator*.
Πλουτοδότης, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Πλουτοδοτέω, divitias largior.
Πλούτοιο, gen. s. *Ion.* pro πλούτου.
Πλουτοποιὲς, οῦς, ὁ ἡ ἡ, qui divitias congerit; (2) lucrosus, quæstuosus. A ποιέω.
ΠΛΟΥΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, opulentia, copia; (2) Plutus, deus divitiarum putatitius; (3) vitia cum divitiis conjuncta.
Πλουτοῦντι, dat. s. pr. part. act. a πλουτέω.
Πλουτοταφὲς, ὁ ἡ ἡ, divitiis non utens, sed abscondens eas penitus. A τάφος.
Πλουτοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, divitias adferens, divitias ministrans, divitiis augens. A φέρω.
Πλουτόχθων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dives terra, Suic.
Πλούτων, ωνος, ὁ, Dis, Pluto. A πλοῦτος.
Πλουτώνεια, & πλουτώνια, s. χωρία, loca, quæ pernicioſos ac sæpe pestilentes odores exhalant. A πλούτων.
Πλοχμὲς, οῦ, ὁ, crinis plexus & intortus. Hom Il. 17, 52. A πλέκαμος.
Πλοώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, fluitans aut innatans. A πλοῦς.
Πλυθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi πλύνω, pro πλύω.
Πλύμα, ατος, τὸ, aqua sordida ex lotura, aqua, in qua aliquid elutum est; tritum & exhaustum scortum. A πλύνω.
Πλύνισκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔπλυνε.
Πλύσις, ου, ὁ, res quæ lavatur.
Πλυνὸς, οῦ, ὁ, labrum, lavacrum; item, in quo abluuntur panni, Hom. Il. 22, 153. (2) maledictis obrutus, infamatus, πλυνὸν ποιεῖν τίνα, omnibus conviciis proscindere aliquem, maledicta infundere in aliquem. Ab eod.
Πλυντήρια, ων, τὰ, festum quod Athenis in honorem Aglauri, filiæ Cecropis agitabatur. Ab eod.
Πλυντικὸς, ὴ, όν, fullonius, fullo. A
Πλύντης, ου, ὁ, fullo; πλυντὶς, ίδος, ἡ, *fœm.* Poll.
Πλυντὴρ, ῆρος, ὁ, Steph. πλύντρια, ἡ, idem Poll.
Πλύτρον, τὸ, merces, pro lotura, id.
Πλυντρὶς γῆ, terra, qua lotrices in eluendis utebantur. A
ΠΛΥΝΩ, fut. υνῶ, lavo; (2) conviciis incesso, maledictis proscindo, objurgo; πεπλυμμένος, lotus, Ph. perf. part. pass. Τὸ σόμα μὲν πλύνω, Theocr. 27, 5. Ὡρᾶν (Horarum) πεπλύσθαι νὺν ὅτι κράναισι δοκασεῖς, Theocr. 1, 150. Hinc
Πλύσιμον, lavatorium, Gl. V.
Πλύσις, εως, ἡ, lotio, lotura.
Πλύσμα, ατος, τὸ, idem.
Πλύτης, ου, ὁ, lavator, Gl. V.
Πλυτὸς, ὴ ὁ ἡ ἡ, lotus. Πλυτοὶ χόνδροι, *Arct.* Ἀλήτω πλυτοῖ, *Hippocr.*
Πλῶε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔπλεε, a πλάω, *navigo*.
Πλωΐσας, *Dor.* pro πλωΐσας.
Πλωΐδες ἰφίλαι, natantes nubes & quæ cerebro circumferuntur. A πλωΐς.
Πλωΐζεσκε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπλωΐζε, a
Πλωΐζω, & πλωΐζομαι, navigo. A πλέω.
Πλώϊμος, ου, ὁ ἡ ἡ, navigabilis, mare apertum verno tempore; (2) navigationi idoneus. Ab eod.
Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, Natator; (2) Nauta. A πλωτὸς.
Πλωτικὸς, ὴ, όν, navigationi, vel natationi aptus; (2) qui rei nauticæ operam dat; (3) mercator. A πλώω.
Πλωτὸς, ὴ, όν, navigabilis, navibus pervius; (2) natatilis. Ab eod.
Πλώτωρ, ορος, ὁ, navigator, nauta. A
Πλώω, navigo; (2) nato, fluito. A πλέω.
Πνείοντας, *anhelantes*, acc. plur. part. præs. act. *Poët.* pro πνέοντας, a πνέω.
Πνίσσαι, *Dor.* pro πνίσαι.
Πνεῦμα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, flamen, Gl. Vet. Πνεῦμα κατέκον, turbo, Appian. (2) nota aspirationis. In Scriptura S. Spiritus S. (2) spiritus propheticus; (3) divina natura Christi; (4) sanctitas animi, & studium pietatis; (5) religio Christiana s. Scriptura S. (6) omnia effecta virtutis divinæ, ut miracula, &c. (7) mens humana; (8) sensus animi. A πνέω. Hinc
Πνευματίας, ου, ὁ, cui magna est & frequens respiratio; (3) cui venter flatu distenditur.
Πνευματιάω, suspiro, Ph.
Πνευματικὸς, ὴ, όν, spiritualis, spiritalis, qui a spiritu cietur; (2) flatibus ventorum obnoxius, ventosus; (3) inflatus, flatu plenus, flatu seu spiritu distentus; (4) flatus ciens, inflans; in Scriptura S. divinus, sanctus, purus, perfectus, vi & efficacia præditus, *it.* quod Scriptura S. [illegible]ct, quod cum ea convenit. Hinc ἡ [illegible]κὴ, ης, sc. ὅπτημα, disciplina ph[illegible]a de spiritibus agens.
Πνευματικῶς, *Adv.* spiri[illegible]iter; (2) allego-
[illegible]rice;

Digitized by Google

rice; (3) secundum Scripturam S. (4) vi & auxilio divino; (5) sancte, pie.

Πνϑμάτιον, ϑ, τό, parvus flatus; (2) animula. A πνεῦμα.

Πνϑματι-ῶδ-ης, ες, ὁ ἡ, ventosus; (2) flatibus ventorum obnoxius. Ab eod.

Πνϑματισμὸς, ὁ, pronunciatio cum spiritu *inpr.* aspero. A πνευματίζω.

Πνϑματοδόχ-ος, ϑ, ὁ ἡ, spiritus seu flatus recipiens. Ex πνεῦμα, & δέχομαι.

Πνϑματοκήλη, ης, ἡ, ventosa hernia, ramex.

Πνϑματοκίνητ-ος, ϑ, ὁ ἡ, a spiritu motus.

Πνϑματοκινήτως, impulsu Divini Spiritus.

Πνϑματοκλήτωρ, ορ-ος, ὁ, spiritus vocator & quasi accersitor. Ex πνεῦμα, & κλήτωρ.

Πνϑματομάχ-ος, ϑ, ὁ ἡ, qui Spiritui S. repugnat, qui divinitatem Sp. S. in dubium vocat. Ex πνεῦμα, & μάχομαι.

Πνϑματόμφαλ-ος, ϑ, ὁ ἡ, cui umbilicus flatu protuberat. Ab ὀμφαλ-ός.

Πνϑματοποιὸν, flatus concito; πεπνϑματοποιημένα, flatulenta.

Πνϑματοφορέομαι, ῶμαι, a vento feror, vento agitor; (2) adflatu numinis feror. A

Πνϑματόφορ-ος, ϑ, ὁ ἡ, qui adflatu numinis fertur, spiritu adflatus. A φέρω.

Πνϑματόω, ῶ, fut. ώσω, flatu seu spiritu impleo, flatus excito; (2) in spiritum verto; (3) spiritu adflo. A πνεῦμα.

Πνϑματώδης, ες, ὁ ἡ, spiritu plenus, ventosus; (2) qui flatus movet, qui inflat; (3) inflatus, flatu distentus; (4) flatulentus; (5) anhelosus, qui ægre respirat. Ab eodem.

Πνϑμάτωσις, εως, ἡ, inflatio. A πνϑμαλίω.

Πνϑματωτικὸς, ἡ, ὸν, instandi seu flatus excitandi vim habens. Ab eod.

Πνϑμῶδ-ης, ες, ὁ, anhelosus, difficultate spirandi laborans, Suic. A πνέω.

Πνϑμωνϑυτικὰ, ῶν, τὰ, instrumenta, quæ spiritu inflantur. Ab eod.

Πνϑμονικὸς, ἡ, ὸν, ad pulmonem pertinens. A πνϑμων. Unde

Πνϑμονικὸς, ἡ, ὸν, idem.

Πνϑμων, ον-ος, ὁ, pulmo, respirationis instrumentum; (2) piscis quidam marinus. A πνέω.

Πνεῦσαι, *spirasse*, a. 1. inf. act. verbi πνέω.

Πνεῦσειε, 3. s. a. 1. opt. *Æol.* pro πνεύσαιμ.

Πνεῦσις, εως, ἡ, spiratio, flatus. Ab eod.

Πνϑσιάω, ῶ, anhelo, crebro spiro seu respiro, ægre respiro; πνϑσιῶν, anhelans.

Πνϑσικὸς, ἡ, ὸν, spiritalis, ventosus, inflatus. Ab eod.

ΠΝΕΩ, f. πνεύσω, flo, spiro, anhelo; (2) odorem spiro, oleo, Gl. Vet. Ὡς ὅτ-ῷ ἥδη κακίας ἡ Συκοφαντίας πνεῖ, Arist. Eq. 435.

Πνιγαλίων, ων-ος, ὁ, incubus, suppressio nocturna, qua dormientes suffocari sibi videntur. A πνίγω.

Πνιγαμὼν, ὰν-ών, ὁ, idem & ab eod.

Πνιγεῖσα, aor. 2. part. pass. f. g. v. πνίγω.

Πνιγεὺς, έως, ὁ, furnus, ahenum, in quo carbones, aut carnes, quæ inflantur, suffocantur. Ab eod. Unde

Πνιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, æstu suffocans, æstu molestus, fervens; (2) suffocans.

Πνιγήσομαι, f. 2. ind pass. verbi πνίγω.

Πνιγῖτις γῆ, terra quædam colore nigra.

Πνίγμα, ατ-ος, τὸ, suffocatio, strangulatio.

Πνιγμονὴ, ἡ, idem.

Πνιγμὸς, ῦ, ὁ, suffocatio, Ph. A πνίγω.

Πνιγμώδης, ες, ὁ ἡ, suffocans, strangulans. A πνιγμὸς.

Πνιγόεις ὁεσσα, ὸεν, idem, Suic. A πνίγω.

Πνῖγ-ος, ους, τὸ, suffocatio, strangulatio; (2) calor æstivus, nos velut suffocans, Ph. æstus. A πνίγω.

Πνίγω, fut. ξω, suffoco, ango, neco, Gl. V. πνιγεὶς, suffocatus, Ph. aor. 2. part. pass. πνιγήσῃ, suffocabitur, fut. 2. pass. Ὃ ἢ μέλλεσα με πνίγειν τῶτ' ἐςὶ, Luc. Ἐπίγουσι ἐν τῇ θαλάσσῃ, Marc. 5, 13.

Πνιγώδης, ες, ὁ ἡ, æstu suffocans; (2) suffocans, strangulans; (3) suffocandi & strangulandi vim habens, Gl. V. æstuosus. A πνῖγος.

Πνικτὸς, ἡ, ὸν, suffocatus, præfocatus, strangulando enectus. A πνίγω.

Πνῖξ, ιγος, ἡ, suffocatio, strangulatio, suppressio. Ab eod.

Πνίξαντα, nom. pl. a. 1. part. act. n. g. v. πνίγω.

Πνιξις, εως, ἡ, strangulatio.

Πνοὶὴ, ῆς, ἡ, *Poët.* pro πνοὴ πνοιῆς, Dat. pro πνοαῖς.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, spiritus, spiraculum, aura, odor, Gl. V. A πνέω.

Πνοώπεις, οδ-ος, ὁ ἡ, pernix pedibus ut ventus, velox, Hes. Ex πνοὴ, & ὠκὺς.

Πνό-ος, ϑ, ὁ, flatus, spiritus, (2) sonus. A πνέω.

Πνύκη, ης, ἡ, consilii locus apud Athenienses A πνύξ. Hinc

Πνυκίτης, ϑ, ὁ, frequentator τ῀ πνύκος.

Πνύμι, & πνυμι, spiro, vivo, intelligo, sapio; πίπνυ, sapit; πεπνυμένος, sapiens, cordatus, prudens.

Πνῦμι, sive πνύω, idem & ab eod.

Πνυξ, υκὸς, ἡ, locus Athenis, ubi conciones habebantur. A πινύω, *moneo.*

Πνύτο, *spirabat*, 3. sing. imperf. ind. Ion. pro ἔπνυτο, a verbo πνῦμι, pro πνύω.

Πνυτὸς, ἡ, ὸν, prudens, Hes. Ab eod.

ΠΟ'Α, ας, ἡ, herba, gramen, pabulum.

Ποάζω, herbas lego, herbas inutiles evello, i. e. runco. A πόα.

Ποάριον, ϑ, τὸ, herbula, parva herba, Dim.

Ποασμὸς, ῦ, ὁ, noxiarum herbarum evulsio, runcatio. A ποάζω.

Ποάστρια, ας, ἡ, runcatrix, quæ noxias herbas evellit. Ab eod. Unde

Ποάστριον, ϑ, τὸ, falx, qua secantur herbæ.

Πόδα, *pedem*, acc. sing. a πῦς.

Ποδαβρὸς, ῦ, ὁ, pedibus teneris mollibusque præditus. Ex πῦς, & ἁβρὸς.

Ποδάγρα, ας, ἡ, pedica, tendicula; (2) podagra, s. articularis morbus, cum pedum articulos noxius humor infestat. Ex πῦς, & ἄγρα, *captura.* Hinc

Ποδαγρόω, & ποδαγριάω, ῶ, podagra laboro, podagricus sum. Παρ' αὐτῷ μὴ γὰ ποδαγρῶντες, Arist. Plut. 558.

Ποδαγρίζομαι, fut. ίσομαι, idem & ab eod.

Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, qui podagra tentatur vel laborat, podagricus. Ab eodem.

Ποδαγρὸς, ϑ, ὁ, idem & ab eod.

ΠΟΔΑ'ΚΝΗ, vel ποδάκνης, vinculum in arcu, Pollux.

Ποδαλγέω, ῶ, fut. ήσω, pedum dolore seu podagra laboro. A

Ποδαλγὴς, ῆ-ος, ὁ ἡ, dolore pedum laborans. Ex πῦς, & ἀλγέω, vel ἄλγος.

Ποδαλγία, ας, ἡ, pedum dolor, podagra.

Ποδαλγικὸς, ἡ, ὸν qui pedum dolore seu podagra laborat. Ab eod.

Ποδαλγὸς, ϑ, ὁ, idem.

Ποδάνεμ-ος, ϑ, ὁ ἡ, velox pedibus; idem quod ποδάνεμος. Ex πῦς, & ἄνεμος.

Ποδανιπλὴρ, ῆρ-ος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῦς, & νίπτω, *lavo.*

Ποδάνιπτρον ϑ, τὸ, ipsa aqua, qua pedes abluuntur. Ex iisd.

ΠΟΔΑΠΟ'Σ, ὴ, ὸν, cujas, ex qua regione?

Ποδάργη ης, ἡ, Podarge, equæ nomen. A

Πόδαργ-ος, ϑ, ὁ ἡ, albos, vel celeres pedes habens; (2) nomen proprium equi. Ex πῦς, & ἀργός.

Ποδαρίζω, salio. A

Ποδάριον, ϑ, τὸ, pediculus, i. e. pediolus, vel exiguus pes, Dim. a πῦς.

Ποδάρκης, ες-ος, ὁ ἡ, pedibus valens, celer. Ex πῦς, & ἀρκέω.

Πόδαν-ος, ϑ, ὁ ἡ, qui velocitate pedum auras seu ventos æquat. Ex πῦς, & ἄνεμος.

Ποδεῖον, sive πόδιον, ϑ, τὸ, socculus, qui pedi inducitur; (2) udo. A πῦς.

Ποδεκμάγιον, & ποδεκμαγεῖον, ϑ, τὸ, pedale, Gl. V. Ex πῦς, & ἐκμάσσω, *abstergo.*

Ποδένδυτον, τὸ, pedis indumentum, pedica, pedis vinculum. Ex πῦς, & ἐνδύτον.

Ποδήνδυτ-ος, ον, pedi indutus. Ab ἐνδύω.

Πόδιαι, *pedibus*, dat. plur. *Poët.* pro ποσί.

Ποδιὰν, ᾶνος, ὁ, petiolus in utre pendulus, qua liquor effunditur; item pes navis ut πῦς; necnon calceamenti rustici genus. A πῦς.

Ποδηγετέω, ῶ, fut. ήσω, viam monstro, dux itineris sum; (2) perduco. Ἅπᾶ συμαθὲς τρίβ-ῳ ὁρθῇ κελεύϑῳ τὰν Ζηνὸς ποδηγετεῖ, Lyc. 12. A

Ποδηγέτης, ϑ, ὁ, qui præeundo viam monstrat. A

Ποδηγέω, idem quod ποδηγετέω. Αὐτὸν χαρὶς τῦ δείξαντ-ος ποδηγεῖν, Plato. A

Ποδηγὸς, ὸ, ὁ ἡ, viæ dux; (2) adsecla Ex πῦς, & ἄγω, *duco.*

Ποδηγὸς, ὸς, sciens, s. peritus viæ.

Ποδηγὸς, ὸ, itineris demonstratio, ductus.

Ποδήνεκης, ίδ-ος, ὁ ἡ, ad pedes dependens. Ex πῦς, & ἀνέκης.

Ποδήνεμ-ος, ϑ, ὁ ἡ, pedibus, i. e. pedum velocitate ventos æquans, pedibus admodum celer. Ex πῦς, & ἄνεμος.

Ποδηρέω, ῶ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; ποδήρης χιτὼν, tunica talaris, Gloss. Vet. Ex πῦς, & ἔρω, *apto.* Sed ποδήρης νᾶς, est navis, quæ remigando impellitur, Eust. Hes. Ex πῦς, & ἐρέσσω, *remigo.*

Ποδηρηφορία, ᾶς, talarem vestem fero, Suic. Ex ποδήρης, & φέρω.

Ποδιαῖ-ος, αία, αῖον, pedalis, pedaneus. A πῦς.

Ποδίζω, fut. ίσω, pede metior; (2) pedes ligo, seu pedicis obligo. Πεποδισμένες ἔχεσι τὰς ἵππες ὅπ τοῖς φάτναις, Xen. Ab eodem.

Ποδῖιν, *pedibus*, dat. dual. Ion. pro ποδοῖν.

Ποδικροτ-ος, ὁ ἡ, pedibus plaudens, pedibus strepitum edens. Ex πῦς, & κρότος.

Πόδιον, ϑ, τὸ, petiolus, pedunculus, Dim. a πῦς.

Ποδισκ-ος, ϑ, ὁ, idem & ab eod.

Ποδισμὸς, ῦ, ὁ, dimensio pedibus facta, ratio mensurandi pedibus; (2) saltationis genus. A ποδίζω. Unde

Ποδιστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, ad ipsos pedes pertingens seu dependens; (2) lebes, cacabus.

Ποδιὸ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποδίσω.

Ποδοκάκη, ης, ἡ, lignum, in quod inserti captivorum pedes in carcere constringuntur, cippus, pedica. Ex πῦς, & κακός.

Ποδόκοιλον, ϑ, τὸ, vola pedis. Ex πῦς, & κοῖλον, *cavitas.*

Ποδοκρυσία, ας, ἡ, plausus pedum, seu pulsatio. Ex πῦς, & κρύος.

Ποδοκλύπη, ἡ, saltatrix. A κλύπ-ος.

Ποδονιπτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, pelluvium, pelvis ad lavandos pedes. Ex πῦς, & νίπτω, *lavo.*

Ποδόνιπτρον, ϑ, τὸ, aqua, qua pedes lavantur, Gl. Vet. pelluvium, pollubrum. Ex iisd.

Ποδόρβα-ος, ϑ, ὁ ἡ, pedibus velox. Ἵππσας σ' ἔτι ποδόρβᾳ Ἀταλάντῃ, Cal. in Dian. 215. Ubi Schol. τῷ τοῖς ποσὶν ὀρυσαν ἡ ὁρμῆσαν.

Ποδορτίον, s. ποδόρτριον, τὸ, vestis ad pedes demissa *Ern.*

Ποδὸς, *pedis*, gen. sing. a πῦς, *pes.*

Ποδοστρόβη, ης, ἡ, instrumentum tortorium; (2) instrumentum medicum; (3) tendicula, qua cervi capiuntur. A στρέφω.

Ποδόστροφον, ϑ, τὸ, pedum retinaculum. Ex iisdem.

Ποδότης, ητ-ος, ἡ, pedatus. A πῦς.

Ποδότριον, ϑ, τὸ, vestis ad pedes demissa, R. Ex πῦς, & ἄω, *apto*, vel ὄρ-ος, *terminus.*

Ποδοτρόχαλ-ος, ϑ, ὁ ἡ, pede rotam circumagens, figulus. Ex πῦς, & τροχὸς.

Ποδοχέω, ῶ, clavum teneo, ad gubernaculum sedeo. Ex πῦς, *clavus*, & ἔχω.

Ποδόψυχρον, ϑ, τὸ, pedum subtragulum, Æsch. Ag. 935. Ex πῦς, & ψύχω.

Ποδοψοφία, ἡ, sonus pedum in incessu. A ψόφ-ος.

Πόδσω, intendo funibus qui πόδες dicuntur.

Ποδώκης,

Digitized by Google

Ποδώκεια, ας, ἡ, pedum pernicitas. A
Ποδώκης, ες, ὁ ἡ ὄ, pedibus celer. Ex πούς, & ὠκύς. Hinc
Ποδωκία, ας, ἡ, pedum pernicitas.
Πόδωμα, ατος, τὸ, pulpitum, Gl. Vet. A πούς, ſ. ποδόω.
Ποδωτὸς, ἡ, ὸν, funibus, qui πόδες dicuntur, intenſus. Ab eod.
Πόϊ, *fac*, 2. ſ. pr. imperat. act. *Att.* pro ποίει, a ποιέω.
Ποισιτρόφος, ε, ὁ ἡ ὄ, herbas alens ſeu nutriens, herbidus. Ex πόα, & τρέφω.
Ποιέω, ῶ, facio; pro ποιέω.
Πόη, herba, Gl. V. Al. πόα.
Ποηλογέω, ῶ, fut. ήσω, herbas colligo. Ex πόα, & λέγω, *colligo*.
Ποηφαγέω, ῶ, f. ήσω, herbis veſcor. A
Ποηφαγὴς, ὲς, idem quod
Ποηφάγος, ε, ὁ ἡ ὄ, herbis veſcens; (2) animal Indicum, duplo majus, quam equus, Nic. Th. 783. Ex πόα, & φάγω.
Ποθέσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ionice* pro ἐπόθει, a ποθέω.
Ποθέεσθαι, *Dor.* pro ποθήσαι.
Ποθέοντε, nom. dual. part. præſ. act.
Ποθεινὸς, ἡ, όν, deſiderabilis, exoptatus, Gl. V. deſideratus, amabilis. A πόθος. Hinc
Ποθεινότατος, deſideratiſſimus, Gl. Vet.
Ποθεινῶς, *Adv.* magno deſiderio.
Πόθεν, *Adv.* unde? undenam? (2) nequaquam. *Ern.* Ab ὅθεν.
Ποθὲν, *Adv.* alicunde. Ab eod.
Ποθέρπω, fut. ψω, accedo, *Dor.* pro προσέρπω. Ἰὼ, αὖ πάλιν ἆδε ποθέρπει, Theocr. 4, 48.
Πόθεσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐπόθεσα, a ποθέω.
Ποθέσπερα, *Adv.* veſperi. Ex ποτὶ, & ἑσπέρα.
Ποθεύντας, acc. pl. part. præſ. act. *Dor.* pro ποθοῦντας.
Ποθέω, ῶ, deſidero, amo; πόθεσαν pro ἐπόθεσαν, deſiderarunt, aor. 1. pl. πεποθημένος, exoptatus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Στυγῶν μὴ ἄγυ, τόνδ' ἡμὶν δῆμον ποθῶν, Ariſt. Ach. 33. A πόθος.
Ποθὴ, ῆς, ἡ, deſiderium, Il. 1, 240. A ποθέω.
Πόθημα, ατος, τὸ, deſiderium; (2) res deſiderata. Ab eod.
Ποθήμμαι, *deſiderare*, præſ. inf. act. *Dor. & per Æoliſm*, pro ποθεῖν.
Πόθημι, deſidero, requiro. Ut hinc ſit ποθήμμαι, *Dor.* inf. Ab eod.
Πόθησις, εως, ἡ, ipſa actio deſiderandi; (2) deſiderium, amor. Ab eod. Unde
Ποθητὸς, ἡ, όν, deſideratus, deſiderabilis.
Πόθι, *Adv.* ubi? ubinam? quo? Ab ὅθι.
Πῇ, *Adv.* alicubi, aliquando. Ab eod.
Ποθίζω, adſideo, *Ion.* pro προσίζω.
Ποθόβλητος, ε, ὁ ἡ ὄ, deſiderio tactus, vel captus; (2) Cupidinis telis ictus, a Cupidine vulneratus; (3) amatorius. Ex πόθος, & βλητός.
Ποθοράω, ῶ, adſpicio, *Dor.* pro προσοράω.
Ποθορᾶσαι, nom. pl. præſ. part. f. g. *Dor.* pro προσορῶσαι, a προσοράω.
Ποθορέω, *Dor.* pro προσορῶ.
Ποθορῇ, 3. ſing. præſ. indic. act. *Dor.* pro προσορᾷ.
Ποθόρημι, idem & ex iiſd. Ποθορῇδα, aſſpicis, 2. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro προσοράς. Καὶ τύ νιν ἐ ποθορῇδα, Theocr. 6, 8.
Ποθορῶσαν, acc. ſing. part. præſ. act. fem. f. g. *Dor.* & *contr.* pro προσοράσαν.
Π Ο Θ Ο Σ, ε, ὁ, deſiderium, amor, cupido, Ph. detrimentum, Gl. Vet.
Ποῖ, *Adv.* quo? quonam; quorſum? ubi? quouſque? quamdiu. Ab οἷ, *quo*.
Ποῖ, *Adv.* aliquo; (2) alicubi; (3) quodammodo. Ab eod.
Ποιὰ, ᾶς, ſ. ποία, ας, ἡ, herba; (2) Cereales fruges; (3) annus. A πόα.
Ποιάεις, άεσσα, άεν, *Dor.* pro ποιήεις.
Ποιαῦ, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ποιοῦ.
Ποιδύμην, *fiebam*, 1. ſing. imper. ind. paſſ. *Ion.* & *Dor.* pro ἐποιούμην.
Ποιεῦντι, dat. ſing. præſ. act. *Dor.* pro ποιοῦντι.
Π Ο Ι Ε Ω, ῶ, f. ήσω, facio, efficio, fabricor; (2) carmina compono; ποιῆσαι, condere, componere, Ph. aor. 1. inf. ποιήσω, faxo, Gl. V. f. 1. ποιησον, fac, effice, Gl. V. aor. 1. imperat. ἐποίησεν, admiſit, Ph. aor. 1. ind. 3. ſing. ποιήσαδε ταχέως, arripere, Ph. a. 1. med. inf. ποιεῖν τὸν νόμον, ſervare legem; θυσίας, ſacrificare; ἑορτὴν, diem feſtum celebrare; πρὸς τί, valere ad aliquid; λέγοντα, inducere loquentem; cum ἐπὶ colloco, pono, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, cogere; χρόνον, commorari; ἀργυρίον τινὶ, acquirere; τινα κακῶς, affligere, ἔξω, emittere. In *med.* (ποιεῖσθαι νόμον, legem ſancire;) (1) *intranſitive* ut χρόνον ποιεῖσθαι, morari; λόγον, dicere; ἀρχὴν, incipere; τιμαρίαν, opem ferre; (2) *ubi tranſitive eſt*, dicitur cum ratione ad ſubjectum ut παῖδα π. adoptare, de quo & ποιοῦμαι ſimpliciter dicitur; (3) cum partitulis; περὶ πολλοῦ π. magnifacere; περὶ πλείονος, περὶ παντὸς, pluris facere; περὶ ὀλίγου, περὶ ἐλάττονος, contemnere; ἐν ὀλίγῳ, idem, ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, redigere, ἐν θαύματι, admirari, ἐν γέλωτι, irridere, &c. (4) ſtatuere, ſc. ut pœnam, v. c. φυγὴν ποιεῖσθαι exilii pœnam proponere; (5) ſimulo.
Ποιήεις, ήεσσα, ήεν, herboſus, herbidus, herbis conſitus. A ποίη, pro πόα.
Ποιηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. ποιέω.
Ποίημα, ατος, τὸ, quod aliquis fecit, opus, Gl. V. (2) liber; (3) poëma. A ποιέω. Hinc
Ποιηματικὸς, ἡ, ὸν, poëmata conſcribens, poëta.
Ποιημάτιον, ε, τὸ, parvum poëma, poëmatium, *Dim.*
Ποιημένος, nom. pl. part. perf. paſſ. *Ion.* pro πεποιημένοι, a ποιέω.
Ποιητρὸς, ρὰ, ρὸν, herboſus. A ποία.
Ποιήσατο, *fecit*, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποιήσατο.
Ποίησεν, *fecit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐποίησε.
Ποιῇσι, 3. ſing. præſ. conjunct. act. *Ion.* pro ποιῇ.
Ποίησις, εως, ἡ, poëſis, Gl. V. (2) adoptio; (3) modus rei agendæ, ἡ κατὰ τὸ κεχαρισμένον ποίησις, ſi quis facit quod lubet; (4) factura, inſtructio, Gl. V. A ποιέω.
Ποιήσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro ποιήσω.
Ποιητέος, έα, έον, faciendus. Ab eod.
Ποιητὴς, ἑ, ὁ, poëta, vates, Gl. V. (2) factor, effector, nominatim legislator. Ab eodem.
Ποιητίζω, poëtor, Gl. V. A ποιητὴς. Unde
Ποιητικευόμαι, rem poëticam tracto, carminibus ſcribendis operam do.
Ποιητικὸς, ἡ, όν, faciendi vim habens, per quem aliquid fit; (2) poëticus, i. e. poëtis conveniens, poëtarum proprius.
Ποιητικῶς, *Adv.* poëtice.
Ποιητὸς, ἡ, όν, factus; (2) factitius; (3) adoptivus, adſcititius. A ποιέω.
Ποιήτρια, ας, ἡ, poëtria. A ποιητὴς.
Ποιηφαγέω, ῶ, herbis veſcor. Ex ποίη.
Ποικιλανθὴς, έσσα, ὁ ἡ ὄ, varie floridus, varie gatum habens florem, variegatus. Ex ποικίλος, & ἄνθος, *flos*.
Ποικιλεήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, varia veſte exornatus, pictam ſeu verſicolorem veſtem indutus; (2) variegatus, multicolor. Ex ποικίλος, & ἑῆμα, *veſtis*.
Ποικιλέρυθρος, ε, ὁ ἡ ὄ, rubeis maculis pictus. Ex ποικίλος, & ἐρυθρός.
Ποικιλήϊος, ε, ὁ ἡ ὄ, variegatas habens habenas. Ex ποικίλος, & ἡνία.
Ποικιλία, ας, ἡ, varietas. Τῇ ποικιλίᾳ τῆς ἀμφιδύτης, Exod. 27, 16. A ποικίλος. Unde
Ποικιλὶς, ίδος, ἡ, varia, verſicolor, picta; (2) nomen avis, quibuſdam carduelis.
Ποικίλλω, variego, varie diſtinguo, vario; (2) vafre commiſcor aut fingo; πεποικιλμένος, varius, variegatus, p. paſſ. part. Ποικίλοντες ἀνθρώπων βίον, Eur. Cyc. 332. Σπάρτη μᾶλλ' ἢ μὴ, ἐν πεποίκιλται τρόπῳ, Eur. Supp. 187. Βλέπ' ἐν μακροῖσι ποικίλλειν, ἀκαὶ Σοφοῖς, Pind. Pyth. 9, 134. Ab eod. Hinc
Ποικίλμα, ατος, τὸ, ornatus verſicolor.
Ποικίλμὸς, ὦ, ὁ, varietas. Ab eod.
Ποικιλόκλος, ε, ὁ ἡ ὄ, in conſiliis ſuis varius & callidus; (2) aſtutus, verſutus, callidus, vafer. Ex ποικίλος, & βάλλω.
Ποικιλόκτυπος, *Dor.* ποικιλόκτυπος, υς, ὁ ἡ ὄ, varie ſonans, variam vocem ſonumque habens. Ex ποικίλος, & κτύπος, *vox*.
Ποικιλόγραμμος, ε, ὁ ἡ ὄ, varius ſeu verſicoloribus lineis diſtinctus, varius, pictus, maculoſus. Ex ποικίλος, & γραμμή.
Ποικιλογράφος, ε, ὁ, qui varia ſcripſit. Ex ποικίλος, & γράφω, *ſcribo*.
Ποικιλόδειρος, ε, ὁ ἡ ὄ, cui collum eſt varium, i. e. verſicolor, maculoſum, pictum. Ex ποικιλόδειρος, ε, ὁ ἡ ὄ, collum eſt varium, i. e. verſicolor, maculoſum, pictum. Ex ποικίλος, & δειρὴ, *collum*.
Ποικιλοδερμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, variam habens cutem, i. e. variegatam. Ex δέρμα.
Ποικιλόδινος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui varie circumagitur, ſeu verſatur, qui in orbem agitur. Ex ποικίλος, & δῖνη, *vortex*.
Ποικιλόδιφρος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui variis utitur bigis.
Ποικιλόδωρος, ε, ὁ ἡ ὄ, varia donans. Ex δῶρον.
Ποικιλόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ὄ, varios habens capillos.
Ποικιλόκαυλος, ε, ὁ ἡ ὄ, varios caules habens cujus caulis varius eſt.
Ποικιλομήτης, ε, ὁ, varia & multiplicia habens conſilia, verſipellis. Ex μῆτις.
Ποικιλόμητις, ος, ὁ ἡ ὄ, idem.
Ποικιλομήχανος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui varias machinas & technas callet, callidus, verſutus. Ex ποικίλος, & μηχανὴ, *machina*.
Ποικιλομορφία, ας, ἡ, q. d. multiformitas, varia formatio. A
Ποικιλόμορφος, ε, ὁ ἡ ὄ, varias formas habens; (2) verſicolor. Ex μορφή.
Ποικιλόμυθος, ε, ὁ ἡ ὄ, cujus ſermo varius eſt, vel vario diſtinctus lepore, facundus, diſertus.
Ποικιλόνωτος, ε, ὁ, varium tergum habens. Καὶ χρὶ ποικιλόνωτον ἐπισφίγξασα χιτῶνα, Nonn. Paraphr. 6, 27.
Ποικιλόπτερος, ε, ὁ ἡ ὄ, variegatas pennas habens. Ex ποικίλος, & πτερὸν, *ala*.
Π Ο Ι Κ Ι Λ Ο Σ, η, ον, varius, variegatus, picturatus, Gl. V. item varias artes callens, verſutus.
Ποικιλόστερνος, ε, ὁ ἡ ὄ, varium pectus habens, verſutus, doloſus. Ex ποικίλος, & στέρνον, *pectus*.
Ποικιλόστικτος, ε, ὁ ἡ ὄ, variis maculis notatus.
Ποικιλόστολος, ε, ὁ ἡ ὄ, ſtolam gerens variegatam. Ex στολή.
Ποικιλόστομος, ε, ὁ ἡ ὄ, cujus os ſeu roſtrum eſt varium. Ex ποικίλος, & στόμα.
Ποικιλόστροπος, ε, ὁ ἡ ὄ, varie, valde oblectans, Suic. Ex ποικίλος, & τέρπω.
Ποικιλότευκτος, ε, ὁ ἡ ὄ, artificioſus, artificioſe ſtructus, factus, callidus. Ut ποικιλότευκτος δίαιτα, exp. poſitio artificioſa in ludo duodecim ſcriptorum, &c. *Ern.*
Ποικιλότραυλος, ε, ὁ ἡ ὄ, balbutiens; (2) de cantu, ſignificat flexus vocis, μέλος ποικιλότραυλον.
Ποικιλοφόρμιγξ, γος, ὁ ἡ ὄ, qui ſuaviter citharam canitur.
Ποικιλοφρονέω, callidus ſum; item in benam partem plenus ſum conſilio, ingenio valco.
Ποικιλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄ, cui mens eſt verſuta & callida, Ph. verſutus; (2) prudens, plenus conſilio; (3) ingenioſus. A φρήν.
Ποικιλόφωνος, ον, varios ſonos edens, ſuaviſonus; (2) copioius in dicendo, in varia oratione. A φωνὴ.
Ποικιλόχρους, *contr.* ους, ου, ὁ ἡ ὄ, verſicolor, Ph. A ποικίλος, & χρόα.
Ποικιλόχρωμος,

Digitized by Google

Ποικιλόχρωμος, ὁ ἡ ὄν, idem. A χρῶμα.
Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, idem, Gl. V.
Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.
Ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc
Ποικιλτικὸς, ἡ, όν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.
Ποικιλτὸς, ἡ, όν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.
Ποικιλῳδὸς, ὁ ἡ ὄν, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.
Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, versute. A ποικίλος.
Ποιμαίνωτι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνουσι, a
Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Πείσανας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὴ ἀμείνω γλῶσα ποιμαίνειν ἐθέλῃ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν σοὶ ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.
Ποιμὲν pro ποιμήν, *pastor*, *Dor.*
Ποιμάνατι, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.
Ποίμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ποιμανδὶς, ίος, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc
Ποιμανδίω, pasco; (2) custodio.
Ποιμανόριον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed & grex populi, Æsch. Pr. 74. A ποιμαίνωρ.
Ποιμαντικὸς, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.
Ποιμάντωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.
Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. f. v. ποιμαίνω.
Ποιμάνωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, Æsch. Pr. 241. A ποιμήν.
Ποιμφιάσι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.
Ποιμφίδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.
Ποιμφικὸς, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.
Ποιμφίλος, ία, ιον, pastoralis, pastoritius. A ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc
Ποίμνη, ης, ἡ, grex oviuṁ, Gl. Vet. ovile.
Ποιμνήιος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.
Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία, pecora, Gl. V.
Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινὴ.
Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.
Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.
ΠΟΙΝΗ, ης, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium quo injuria pensatur; (2) Furia, Hom. Il. 5, 266. (3) molestia, ægritudo.
Ποινηλασία, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποινηλατίω, furiis pœnalibus agito. A
Ποινηλάτος, ου, ὁ ἡ ὄν, furiis agitatus. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde
Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.
Ποινήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ab eod.
Ποίνιμος, ον, ὁ ἡ ὄν, pœnalis, pœnas infligens, pœnis persequens; (2) ultor, vindex. A ποινὴ.
Ποινοτοὺς, ὕ, ὁ ἡ ὄν, pœnas infligens. Ex ποινὴ, & πούω.
Ποιοῦλω, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.
Ποιολογέσθαι, part. *Dor.* pro ποιολογᾶσθαι, a
Ποιολογέω, herbas lego. A
Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A ποία & λέγω.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.
Ποιὸς, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo affectus; *Subst.* triticum.
Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
Ποιοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω.
Ποιῦ, *fac*, 2. sing. præs. imper. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imper. pass. v. ποιέω.
Ποιέυντων, 3. plur. præs. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.
Ποίοω, ῶ, qualitate adficio; ποιοωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.
Ποιπνὺς, ὕ, ὁ, minister, famulus, Hes. A
Ποιπνύω, opus facio & quidem sedulo, valde occupor; (2) ministro. Ὡς ἴδον Ἡφαίστου διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω.
Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, Etym. A Σπείρω.
Ποινήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω.
Ποιφύδιν, *Adverb.* terrifico cum flatu. A ποιφύσσω.
Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio, Æsch. S. T. 286. A
Ποιφύσσω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μιλαινα ποιφύξῃ — Σάρκας λεζηπιζουσα δαιταλεργία, Lyc. 199. A φύσαω, *flo*.
Ποιώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, herbidus. Ποιωδέσδροι ὀχθοι πλὴ βάσιν, *Aret.* A ποία, pro πόα.
Ποιῳῖμι, præs. opt. act. *Att.* pro πσιοῖμι, a ποιέω.
Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Doriça pro ποτέ.
Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκάς. Unde
Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.
Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera.
Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.
Ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.
Ποκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, vellus referens, velleri similis. Ex πόκος, & εἶδος.
Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove demptа, & in floccum conglobata. A πέκω.
Ποκόω, ῶ, f. όσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκαμμένος, vestitus. A πόκος.
Πόκας, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.
Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλοὺς, a πολύς.
Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοὶ.
Πολέϊ, dat. sing. pro πόλει, a πόλις.
Πολεμαδοκὸς, *Dor.* pro πολεμηδοκὸς.
Πολεμάρχει, ὁ ἡ ὄν, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde
Πολεμαρχίω, exercitui præsum; belli dux fum.
Πολεμάρχης, ου, ὁ, belligerator, Gl. V. dux belli. Ex πόλεμος, & ἄρχω. Unde
Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἀρχός.
Πολεματόκος, ου, bellum gignens, &
Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. A τίκτω.
Πολεμίω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dissidere ab aliquo; (5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπὲρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλου ἡ πλησίον πόλιν. Πόλεμον ζωοχῆ ἡ μακρὸν πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς τοῖς γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; Arist. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθείς, Plato de Republ. lib. 10. A πόλεμος.
Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicosus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.
Πολεμήϊος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.
Πολεμησείω, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμίω.
Πολεμητέον, & πολεμητέα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐς' ὑπὸ τούτου, sc. ἀρχμῆς, Arist. 499. Ab eod.
Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.
Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.
Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.
Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.
Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τὰ γλώττῃ, Arist. Nub. 418. Ἀργυρίῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eodem.
Πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ἧς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum; hostile. Ab eod.
Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose.
Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili & bellum inferendi cupido adfectus erga aliquem, infestus; (2) hostis, hostilis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, Gl. Vet. equiria. A
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.
Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.
Πολεμοδόκος, idem quod πολεμηδόκος.
Πολέμοισιν, *Ion.* & cum ν pro πολέμοις.
Πολεμοκέλαδος, ου, bellicosus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. *Epith.* & Martis. Ex πόλεμος, & κλόνος, *tumultus*.
Πολεμόπραντος, ον, bellum perficiens, finiens. A πραίνω.
Πόλεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.
Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum & hostem reddo. A
Πολεμοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, bellum movens, hostilis. Ex πόλεμος, & ποιέω.
ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.
Πολεμοτροφία, ας, bellum nutrio seu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω.
Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, bello consumens. Ex πόλεμος, & φθείρω.
Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. Vet. oppugno; πολεμόομαι, ῶμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.
Πολεμώνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eodem.
Πολίω, g. f. *Poët.* pro πολλῆ, a πολύς.
Πολίσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολίσετο, a πολίω.
Πόλδος, g. f. *Dor.* pro πόλιος, a πόλις.
Πολδύω, f. δύσω, verso; (2) nutrio, ministro, contineo. Πολδύων ἱππείῳ γένει, Soph. A
ΠΟΛΕΩ, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Εἴκατι πολεῖν, Θήρεσσ' ἧ ναμφὶν ἕ σ' ἀπατήσῃ, Hesiod. Ἔργ. 460.
Πόλιας, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.
Πολίων, *urbium*, *Ion.* pro πολίων, a πόλις.
Πολιὰ, cana, Gl. Vet. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιὸς.
Πολιαίνομαι, caneſco, canus fum, ſpumo, de mari. Ab eod.
Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis fum, præfectus urbis fum. A
Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.
Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præſum. A
Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἀρχός.
Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris, præſes arcis. A πόλις.
Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολίτης pro πολίτης, *civis*.

Digitized by Google

Πολίδιον, ι, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.
Πολίδριον, τὸ, idem. *Ern.*
Πολιεύς, έως, ὁ, urbis cuſtos & tutor. Jov. epith. *Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.
Πολιῆς, g. ſ. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.
Πολίηται, *civibus*, dat. plur. a πολίητης.
Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem ſtatuo; πεπολισμένη, condita, p. part. paſſ. "Η ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο κάρτος Ἄρης, Dion. Pꝫ. 377. A πόλις.
Πολιήοχος, ι, ὁ ἡ ἦ, pro πολιοῦχος.
Πολίητης, ι, ὁ, civis, municeps. A πόλις.
Πολίῆτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.
Πόλενδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἦ, canos habens capillos.
Πολιοκρόταφος, ι, ὁ ἡ ἦ, cana habens tempora, ſenex.
Πόλιον, ι, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πολιον, ου, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione cingo, circumſedeo, obſideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vaſtat, Ph. πολιορκεῖν, obſidere, Ph. πολιορκόμενοι, obſeſſi, Gl. V. πεπολιορκημένος, obſeſſus, Gl. V. p. paſſ. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione*. "Οπως ὅτι μάλιστα ἐοίκοτες πολιορκήσειν παρασκευαζόμεθα, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκηθὲν συνοχωρίᾳ γῆς, Plato. Ex πόλις, & ἔργω, *includo*, vel ἕρκος, *ſeptum*.
Πολιορκητέον, obſidendum, Ph. A præc.
Πολιορκητής, οῦ, ὁ, urbium obſeſſor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc
Πολιορκητικός, ὴ, όν, obſidionalis, Gl. V.
Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidium ſive obſidio; oppugnatio, vaſtatio, Gl. Vet. A πολιορκέω.
ΠΟΛΙΟΣ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, niveus.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.
Πολιόμαι, caneſco, Gl. Vet. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Πολιῶνται οἱ κρόταφοι, Ariſtot. A πολιόω.
Πολιοῦχος, ι, ὁ ἡ ἦ, urbis præſes, tutelaris, cuſtos deus vel dea; (2) *de Minerva*, præſes arcis. Ex πόλις, & ἔχω.
Πολιοφάγος, ι, ὁ, ſenex helluo. Ex πολιός, & φάγος.
Πολιοφυλακέω, præſidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις, & φύλαξ.
Πολιοχρως, ὁ ἡ ἦ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.
Πολιόω, canum facio. A πολιός.
Πολιπορθος, ὁ, urbis expugnator, ſ. vaſtator. A πορθέω.
Πολιρρήκτης, ου, idem. A ῥήγνυμι.
ΠΟΛΙΣ, εως, *Poët.* ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum.
Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ι, τὸ, oppidulum, Dim.
Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exſtructio. A πολίζω.
Πολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.
Πολιαρονόμος, ι, ὁ, urbis adminiſtrator, rector, ſeu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.
Πολιαρός, ι, ὁ, urbium ſervator, *Epith.* Martis.
Πολιαρχέω, ῶ, ὁ ἡ ἦ, v. πολιοῦχος.
Πολιστὴς, οῦ, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, magiſter civium, ſeu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, adminiſtratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ ſtatus, vel reſpublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ inſtitutum & ratio, Gl. V. civile imperium, reſpublica, civilitas; (5) ap. ſcript. Eccl. ſignificat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis cauſa. A πόλις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel adminiſtratio; (2) vita civilis, civitas; (3) ſolertia in re adminiſtranda quavis.
Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. verſor. Ἅμα πως πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολίτης.
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ, ſeu civitatis adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.
Πολιτεύω, remp. gero; (2) *univerſe* aliquid curo, adminiſtro, curando, agendo &c. (præſertim in magiſtratu) efficio; (3) in civitate vivo, verſor, de moribus & inſtitutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόνται, Thuc. A πολίτης.
Πολιτεῖν, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro, civilia negotia tracto. A πολίτης.
Πολιτικὸς, ὴ, όν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in adminiſtratione reip. verſatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars bene inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip. Ab eod.
Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam adminiſtrantem, aut ipſam reipublicæ adminiſtrationem.
Πολίτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.
Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.
Πολιτογραφέω, civium numero adſcribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογράφηθην. Ex πολίτης, & γράφω.
Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.
Πολιτοκοπέω, ῶ, concutio cives vel remp. A πολίτης, & κόπτω, *vexatio*.
Πολιτοκοπία, ας, ἡ, concuſſio & vexatio civium. Ex iiſd.
Πολιτοκόπος, ι, ὁ, concuſſor & vexator civium aut reip. Ex iiſd.
Πολιτοφύλακες, civium cuſtodes. Hinc
Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo; (2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ præeſt, urbis cuſtodia. Ab eod.
Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.
Πολίχνιον, ι, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.
Πολιώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, canus, canos referens; (2) facile caneſcens. A πολιός.
Πολίωσις, ωσις, ἡ, ipſa actio canum reddendi. A πολιόω.
Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, ſæpius. A πολύς.
Πολλαγόρας, ου, ὁ ἡ ἦ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω.
Πολλάκις, *Adv.* ſæpe, ſæpius, ſubinde, frequenter, multoties. A πολλά.
Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc
Πολλαπλασιάσις, εως, ἡ, multiplicatio.
Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Πολλαπλάσιος, ια, ιον, & πολλαπλάσιος, ι, ὁ ἡ ἦ, multiplex. A πολὺς, vel πολλός.
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἦ, idem; (2) multo major, multo copioſior. Ab eod. Hinc
Πολλαπλασιόνως, *Adv.* idem quod
Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.
Πολλαπλασίασις, εως, ἡ, multiplicatio. A
Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.
Πολλαπλοῦς, ῆ, ὁ, multiplex. A πολὺς.
Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paſſim; (2) ſæpe. A πολλάκις. Hinc
Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus.
Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.
Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.

Πολλαχῇ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.
Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, pluriſarie, Ph. Ab eod.
Πολλαπλάσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
Πολλοδεκάκις, *Adv.* multipliciter.
Πολλοὶ, infiniti, Ph. οἱ πολλοὶ, vulgus. Gl. V. A πολὺς. Unde
Πολλὸν, *Poët.* multum, valde, longe.
ΠΟΛΛΟΣ, *Poet.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.
Πολλοστημόριον, ι, τὸ, pars minima. A
Πολλοστημόριος, ὁ ἡ ἦ, ι, multeſimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula*.
Πολλοστὸς, ὴ, όν, multeſimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; (3) longus. Ἀσπάσασθαι κῆθυμὸς ἠμῖν γὰ ὅτι πολλοστῷ χρόνῳ, Ariſtoph. Pace. 559. A πολλός.
Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo poſt intervallo.
Πολλῶ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu, valde. Θρασὺς εἰ πολλῶ, Ariſt. Nub. 912. A πολλὸς.
Πόλος, ι, ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.
Πολτάριον, ι, τὸ, pulticula, Dim. a πόλτος. Unde
Πολτίον, ι, τὸ, pulticula, Gl. V.
Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem confício. Ex πόλτος, & ποιέω.
ΠΟΛΤΟΣ, ι, ὁ, puls, pulmentum. Hinc
Πολτώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, qui ex pulte eſt.
Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολύς.
Πολυαγάπητος, ον, cariſſimus.
Πολυάγκιστρον, multis hamis conſertum, multis uncis hamatum.
Πολυαγρὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, qui multam capit prædam; (2) venationis ſtudioſus. Ex πολὺς, & ἄγρα.
Πολύαγρος, ι, ὁ ἡ ἦ, idem. Ex iiſd.
Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.
Πολυάθλος, ι, ὁ ἡ ἦ, qui multa vicit certamina.
Πολυαίκος, idem quod πολυαίξ, dicitur de rumore vario & incerto, magno.
Πολυαίματος, ι, ὁ ἡ ἦ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαιμέω, ſanguine abundo.
Πολυαιμία, ἡ, ſanguinis abundantia. A
Πολύαιμος, ι, ὁ ἡ ἦ, ſanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα.
Πολυαίμων, ὁ, ἡ, idem.
Πολυαινος, ι, ὁ ἡ ἦ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυαίξ, κος, ὁ ἡ ἦ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. 1, 165.
Πολυάκανθος, ι, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ex ἄκανθα.
Πολυαλγὴς, ὲς, moleſtus, gravis.
Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.
Πολυαλθὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, varium ad medendum præbens uſum. Ex πολὺς, & ἄλθω.
Πολυάλφιτος, ι, ὁ ἡ ἦ, multam farinam habens, vel reddens.
Πολυάμπελος, ι, ὁ ἡ ἦ, vitibus abundans.
Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀνάγνωσις, *lectio*.
Πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo. A πολυάνδρος.
Πολύανδριον, ι, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, Gloſſ. Vet. ſtrages.
Πολύανδρος, ι, ὁ ἡ ἦ, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ ſæpius nupſit. Ἴνσος πολυάνδρου ἐπειρήτιζε γυναῖκα, Nonn. P. 4, 16. Ex ἀνὴρ.
Πολυάνθεμος, ι, ὁ ἡ ἦ, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos*.
Πολυανθὴς, έος, ὁ ἡ ἦ, multos habens flores, floribus abundans. Ex ἄνθος.
Πολυανθρακίς, carbonibus abundans.

Digitized by Google

Ποικιλόχρωμος, ὁ ἡ ὄν, idem. A χρῶμα.
Ποικιλόχρως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, idem, Gl. V.
Ποίκιλσις, εως, ἡ, variegatio. A ποικίλλω.
Ποικίλτης, ου, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat, Gl. V. variator, plumarius. A ποικίλλω. Hinc
Ποικιλτικός, ἡ, όν, pertinens ad Phrygioniam artem, ἡ ποικιλτικὴ, ars Phrygionum.
Ποικιλτός, ἡ, όν, variatus, varie pictus, versicolor. A ποικίλλω.
Ποικιλῳδός, ὅ, ὁ ἡ ὄν, vario modulamine canens, cantum variare peritus; (2) perplexe loquens, *Epith.* Sphyngis. Soph.
Ποικίλως, *Adv.* varie, multis modis; (2) callide, versute. A ποικίλος.
Ποιμαίνωτι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro ποιμαίνῃσι, a
Ποιμαίνω, fut. ανῶ, pasco, rego; (2) curam gero, curo. Πείσπας Κύκλωπος ἀνοσίῳ ποιμαίνομεν, Eur. Cyc. 26. Τὰ μὴ ἀμετέρα γλῶσσα ποιμαίνειν ἐθέλῃ, Pind. Ol. 11, 124. Σὺν σοὶ ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέαι τε βαλιαί τε λύγκες, Eur. Alc. 575. A ποιμήν.
Ποιμὰν pro ποιμὴν, *pastor*, *Dor.*
Ποιμάνατι, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi ποιμαίνω.
Ποιμανεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act.
Ποιμανδὺς, έως, ὁ, pastor. A ποιμαίνω. Hinc
Ποιμανδύω, pasco; (2) custodio.
Ποιμανδρίον, ου, τὸ, grex, non ovium tantum, sed & grex populi, Æsch. Pr. 74. A ποιμαίνω.
Ποιμαντικὸς, ἡ, όν, pertinens ad eos, qui oves pascunt, pastorius, pastoritius; pastoralis, Gl. V. A ποιμαίνω.
Ποιμάντωρ, ορος, pastor. A ποιμαίνω.
Ποιμανῶ, *pascam*, 1. sing. f. v. ποιμαίνω.
Ποιμένωρ, ορος, ὁ, pastor; (2) rex, dux, Æsch. Pr. 241. A ποιμήν.
Ποιμήσιαι, dat. plur. *Ion.* pro ποιμέσι, a ποιμήν.
Ποιμήϊδης, ου, ὁ, pastore natus, pastoritii generis. A ποιμήν.
Ποιμήϊκὸς, ἡ, όν, pastoralis, pastoritius; (2) pascendo pecori deditus. Ab eod.
Ποιμήϊος, ία, ιον, pastoralis, pastoritius. A
ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, opilio, pastor, gregarius, Ph. rector, ductor. Hinc
Ποιμνη, ης, ἡ, grex ovium, Gl. Vet. ovile.
Ποιμνήϊος, ία, ιον, ad ovium gregem pertinens.
Ποίμνιον, ου, τὸ, grex ovium, Ph. pecus, ποιμνία, pecora, Gl. V.
Ποινάζω, fut. άσω, punio, pœnas exigo. A ποινὴ.
Ποιναῖος, αία, αῖον, pœnarius, pœnalis, pœnas infligens. Ab eod.
Ποινάω, ῶ, punio, pœnas exigo. Ab eod.
ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, pœna, ultio injuriæ seu peccati, pretium quo injuria pensatur; (2) Furia, Hom. Il. 5, 266. (3) molestia, ægritudo.
Ποινᾶσια, ας, ἡ, coactio in pœnam, exactio multæ. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποινηλατίω, furiis pœnalibus agito. A
Ποινήλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, furiis agitatus. Ex ποινὴ, & ἐλαύνω.
Ποίνημα, ατος, τὸ, pœna, quam quis luit. A ποινάω. Unde
Ποινητὴρ, ῆρος, ὁ, qui punit, vindex, ultor.
Ποινήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ab eod.
Ποίνιμος, ου, ὁ ἡ ὄν, pœnalis, pœnas infligens, pœnis persequens; (2) ultor, vindex. A ποινὴ.
Ποινοτοιὸς, ὅ, ὁ ἡ ὄν, pœnas infligens. Ex ποινὴ, & ποιέω.
Ποιοῖλω, præs. opt. act. *Att.* pro ποιοῖμι, a ποιέω.
Ποιολεγέσσαι, part. *Dor.* pro ποιολεγῆσαι, a
Ποιολογέω, herbas lego. A
Ποιολόγος, ὁ, herbas legens. A πόια & λέγω.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis? Ab οἷος.
Ποιός, ποιὰ, ποιὸν, certa qualitate præditus, certo modo affectus; *Subst.* triticum.
Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas. A ποῖος.
Ποιοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, herbas alens, herbidus, Suic. Ex ποία, & τρέφω.
Ποιῦ, *fac*, 2. sing. præs. imper. med. vel *fias*, 2. sing. præs. imper. pass. v. ποιέω.
Ποιὼντων, 3. plur. præs. imper. act. *Att.* pro ποιείτωσαν.
Ποίοα, ω, qualitate adficio; πεποιωμένος, qualitate affectus, p. part. pass. A ποῖος.
Ποιπνὺς, ὕ, ὁ, minister, famulus, Hes. A
Ποιπνύω, opus facio & quidem sedulo, valde occupor; (2) ministro. Ὡς ἴδον Ἡφαίστον διὰ δώματα ποιπνύοντα, Il. 1, 600. A ποιέω.
Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, Etym. A Σπείρω.
Ποιτινος, ου, ὁ ἡ ὄν, remuneratorius, remunerator. Ex ποινὴ, & τίνω.
Ποιφύσλω, *Adverb.* terrifico cum flatu. A ποιφύσω.
Ποίφυγμα, ατος, τὸ, vehemens spiritus emissio, Æsch. S. T. 286. A
Ποιφύσαω, fut. ξω, spiro, flatum emitto; (2) terreo, exterrefacio. Ὃν μελαινα ποιφύξῃ Σάρκας λεβητίζουσα δαιταλεργία, Lyc. 199. A φύσαω, *flo*.
Ποιφὼς, ῶος, ὁ ἡ ὄν, herbidus. Ποιφοὶ δρυοὶ ὀχθοι τλῶ βάσιν, *Aret.* A πόα, pro πόα.
Ποιῳλῶ, præs. opt. act. *Att.* pro πτεοῖμι, a ποιέω.
Πόκα, *Adv.* quondam, olim. Vox Doriça pro ποτέ.
Ποκάζω, idem quod ποκίζω. A ποκὰς. Unde
Ποκάριον, ου, τὸ, parvum vellus, Dim.
Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera.
Ποκίζω, f. ίσω, tondeo; (2) como, pecto. A πόκος.
Ποκίξατο, *vulsit*, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐποκίξατο, a ποκίζω.
Ποκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, vellus referens, velleri similis. Ex πόκος, & εἶδος.
Πόκος, ου, ὁ, vellus, lana vellendo ab ove dempta, & in floccum conglobata. A πέκω.
Ποκόω, ῶ, f. ώσω, vellere circumdo, vestio. Hinc πεποκωμένος, vestitus. A πόκος.
Πόκας, *vellera*, acc. plur. *Dor.* pro πόκους.
Πολέας, *multos*, acc. plur. *Poët.* pro πολλὰς, a πολύς.
Πολέες, *multi*, nom. plur. *Poët.* pro πολλοὶ.
Πόλῃ. dat. sing. pro πόλει, a πόλις.
Πολεμαδοκος, *Dor.* pro πολεμηδόκος.
Πολεμάρχειος, ου, ὁ ἡ ὄν, ad polemarchum pertinens. A πολέμαρχος. Unde
Πολεμαρχία, ας, ἡ, munus polemarchi.
Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli, tribunus militum. Ex πόλεμος, & ἄρχω.
Πολεματόκος, ου, bellum gignens, &
Πολεμάτοκος, ad bellum natus, fortis, bellator. A τίκτω.
Πολεμίω, bellum gero, bello, belligero; (2) pugno; (3) bello peto, aggredior; (4) dilidere ab aliquo; (5) discepto, de re aliqua contendo, quam alter appetit. Πολεμεῖν ὑπέρ τινος, πρὸς ἀλλήλους, πρὸς μεγάλην ἢ πλησίαν πόλιν. Πόλεμον ζωοχῆ ἢ μακρον πολεμεῖν, Dem. Ἡμεῖς δὲ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν; Arist. Av. 1645. Πόλεμος πολεμηθείς, Plato de Republ. lib. 10. A πόλεμος.
Πολεμηδόκος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicosus. Ex πόλεμος, & δέχομαι.
Πολεμήϊος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus, seu ad bellum pertinens. A πόλεμος.
Πολεμησεῖα, bellare gestio, bellare cupio, ad bellum specto. A πολεμέω.
Πολεμητέον, & πολεμητεα, bellandum; pugnandum. Πολεμητέον ἐστ' ἀπὸ τούτου, sc. ἀρχυρίου, Arist. 499. Ab eod.
Πολεμητήριον, ου, τὸ, locus, hosti imminens, opportunus ad illi nocendum. Ab eod.
Πολεμία, ας, ἡ, sc. χώρα, solum hostile seu hosticum. A πόλεμος.
Πολεμιζέμεν, *Ion.* pro πολεμίζειν.
Πολέμιζον, *Ion.* pro ἐπολέμιζον.
Πολεμίζω, f. ίσω, bello, belligero, bellum gero; (2) pugno, depugno, decreto; (3) etiam singulari certamine. Πολεμίζειν τῇ γλώττῃ, Arist. Nub. 418. Ἀργυρίῳ τόξῳ πολεμίζων Φοῖβος, Pind. Ol. 9, 39. Ab eodem.
Πολεμικὸς, ἡ, όν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ὅπλισις, ars militaris; & τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum, bellicum; hostile. Ab eod.
Πολεμικῶς, *Adv.* bellicose.
Πολέμιος, ία, ιον, animo hostili & bellum inferendi cupido adfectus erga aliquem, infestus; (2) hostis, hostilis, inimicus; (3) pro πολεμικὸς, militaris; (4) τὰ πολέμια, res militaris. A πόλεμος.
Πολεμιστήριος, ου, ὁ ἡ ὄν, bellicus; (2) bellator, habilis ad bellum. Hinc τὰ πολεμιστήρια, ων, certamina equestria, Gl. Vet. equiria. A
Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellator, habilis ad bellum. A πολεμίζω.
Πολεμίως, *Adv.* hostiliter, hostili atque infesto animo. A πολέμιος.
Πολεμοδόκος, idem quod πολεμηδόκος.
Πολέμοισιν, *Ion.* & cum ν pro πολέμοις.
Πολεμοκέλαδος, ου, bellicosus, bello gaudens. *Epith.* Palladis.
Πολεμόκλονος, ου, ὁ ἡ ὄν, idem. *Epith.* & Martis. Ex πόλεμος, & κλόνος, *tumultus*.
Πολεμόκρανος, ου, bellum perficiens, finiens. A κραίνω.
Πόλεμόνδε, in bellum, ad bellum; in prælium. A πόλεμος.
Πολεμοποιέω, ῶ, fut. ήσω, bellum moveo; (2) seditiones excito; (3) inimicum & hostem reddo. A
Πολεμοποιὸς, ὅ, ὁ ἡ ὄν, bellum movens, hostilis. Ex πόλεμος, & ποιέω.
ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, bellum; (2) prælium, pugna.
Πολεμοτροφέω, ῶ, bellum nutrio seu foveo. Ex πόλεμος, & τρέφω.
Πολεμοφθόρος, ου, ὁ ἡ ὄν, bello consumens. Ex πόλεμος, & φθείρω.
Πολεμόω, ad bellum excito, ad bellum alicui inferendum incito, Gl. Vet. oppugno; πολεμόομαι, ῶμαι, ad movendum contra aliquem bellum instigor; *in med.* hostili animo esse. A πόλεμος.
Πολεμόνιον, ου, τὸ, polemonium, herba. Ab eodem.
Πολέος, g. s. *Poët.* pro πολλοῦ, a πολύς.
Πολέσκετο, 3. sing. imperf. ind. act. med. *Ion.* pro ἐπολίσετο, a πολίω.
Πόλεως, g. s. *Dor.* pro πόλιος, a πόλις.
Πολεύω, f. εύσω, versor; (2) nutrio, ministro, contineo. Πολεύων ἱππείῳ γένει, Soph. A
ΠΟΛΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, verto, verso; (2) versor; (3) aro; (4) pasco. Εἶαρ πολεῖν, Ἥρης ὃ ναμφὶν ἔ σ' ἀπάτησε, Hesiod. Ἔργ. 460.
Πόλεσας, *urbis*, *Att.* & *Ion.* formatus.
Πολήων, *urbium*, *Ion.* pro πολέων, a πόλις.
Πολιὰ, cana, Gl. Vet. πολιαὶ, cani, Ph. A πολιός.
Πολιαίνομαι, canesco, canus sum, spumo, de mari. Ab eod.
Πολιανομέω, ῶ, fut. ήσω, ædilis sum, præfectus urbis sum. A
Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis. Ex πόλις, & νέμω, *rego*.
Πολιαρχέω, ῶ, fut. ήσω, urbi præsum. A
Πολίαρχος, ου, ὁ, præfectus urbis vel urbium; (2) princeps urbis vel urbium. Ex πόλις, & ἄρχος.
Πολιὰς, άδος, ἡ, Athenienſibus Minerva, dea tutelaris, præſes arcis. A πόλις.
Πολιατᾶν, gen. pl. *Dor.* pro πολιητῶν, a πολίτης pro πολίτης, *civis*.

Digitized by Google

Πολίδιον, ῠ, τὸ, oppidulum, Dim. ab eod.
Πολίδριον, τὸ, idem. *Ern.*
Πολιοῦχε, ἄως, ὁ, urbis cuſtos & tutor. Jov. epith. *Plut.* in *Coriol.* c. 3. Ab eod.
Πολιῆς, g. ſ. *Ion.* pro πολιᾶς, a πολιός.
Πολιήταις, *civibus*, dat. plur. a πολιήτης.
Πολίζω, f. ίσω, urbem condo, urbem ſtatuo; πεπολισμένη, condita, p. part. paſſ. Ἡ ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσατο κάρτος Ἄρης, Dion. Pꝛ. 377. A πόλις.
Πολίηχος, ῠ, ὁ ἡ ἤ, pro πολιοῦχος.
Πολιήτης, ου, ὁ, civis, municeps. A πόλις.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*.
Πόλενδε, *Adv.* ad civitatem. A πόλις.
Πολιόθριξ, τριχος, ὁ ἡ ἤ, canos habens capillos.
Πολιοκρόταφος, ου, ὁ ἡ ἤ, cana habens tempora, ſenex.
Πόλιον, ου, τὸ, polium, planta. A πολιός.
Πολιον, ου, τὸ, vinum album. Ab eod.
Πολιορκέω, ῶ, f. ήσω, obſidione cingo, circumſedeo, obſideo, machinis & tormentis urbem oppugno; πολιορκεῖ, vaſtat, Ph. πολιορκεῖν, obſidere, Ph. πολιορκύμενοι, obſeſſi, Gl. V. πεπολιορκημένος, obſeſſus, Gl. V. p. paſſ. part. (2) vexo, affligo; (3) bello peto, *de regione.* Ὅπως ὅτι μάλιστα ἐοίκοτι πολιορκήσειν παρασκευαζομένῳ, Xen. Cyr. 7, 22. Πολιορκηθὲν στενοχωρίᾳ χῆς, Plato. Ex πόλις, & ἔργω, *includo*, vel ἕρκος, *ſeptum.*
Πολιορκητέον, obſidendum, Ph. A præc.
Πολιορκητής, οῦ, ὁ, urbium obſeſſor; (2) urbium expugnator. A πολιορκέω. Hinc
Πολιορκητικός, ἡ, όν, obſidionalis, Gl. V.
Πολιορκία, ας, ἡ, obſeſſio, obſidium ſive obſidio; oppugnatio, vaſtatio, Gl. Vet. A πολιορκέω.
ΠΟΛΙΟΣ, ιὰ, ιὸν, canus, albus, candidus, niveus.
Πολιότης, ητος, ἡ, canities. A πολιός.
Πολιῶμαι, caneſco, Gl. Vet. caneo; πεπολιωμένος, canus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Πολιῶνται οἱ κρόταφοι, Ariſtot. A πολιόω.
Πολιοῦχος, ου, ὁ ἡ ἤ, urbis præſes, tutelaris, cuſtos deus vel dea; (2) *de Minerva*, præſes arcis. Ex πόλις, & ἔχω.
Πολιοφάης, ου, ὁ, ſenex helluo. Ex πολιός, & φάω.
Πολιοφυλακέω, præſidio urbem teneo, urbem defendo. Ex πόλις, & φύλαξ.
Πολιοχρως, ὁ ἡ ἤ, canus, albus, candidus, ut cygnus. A χρώς.
Πολιόω, canum facio. A πολιός.
Πολίπορθος, ὁ, urbis expugnator, ſ. vaſtator. A πορθέω.
Πολιῤῥαις, ον, idem. A ῥαίω.
ΠΟΛΙΣ, εως, Poët. ηος, *Ion.* ιος, urbs, civitas, oppidum.
Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs, oppidum, oppidulum, Gl. Vet. municipium. A πολίζω.
Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum, Dim.
Πολισμὸς, οῦ, ὁ, urbis exſtructio. A πολίζω.
Πολίσσαμι, 1. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* & Poët. pro ἐπολίσαμεν, a πολίζω.
Πολιαρχόμος, ου, ὁ, urbis adminiſtrator, rector, ſeu gubernator. Ex πόλις, & νέμω, *rego.*
Πολιοῦχος, ου, ὁ, urbium ſervator, *Epith.* Martis.
Πολιοῦχος, ου, ὁ ἡ ἤ, v. πολιοῦχος.
Πολίτης, ου, ὁ, conditor & auctor civitatis; (2) civitatis princeps. A πολίζω.
Πολιτάρχης, ου, ὁ, magiſter civium, ſeu urbis præfectus. Ex πολίτης, & ἄρχω.
Πολιτεία, ας, ἡ, adminiſtratio reipublicæ, civitatis regimen; (2) reipublicæ ſtatus, vel reſpublica; (3) civitas, jus civitatis; (4) vitæ inſtitutum & ratio, Gl. V. civile imperium, reſpublica, civilitas; (5) ap. ſcript. Eccl. ſignificat etiam bona opera, vexationes corporis, per jejunia, vigilias, &c. pietatis cauſa. A πόλις.
Πολίτευμα, ατος, τὸ, reipublicæ regimen, reipublicæ gubernacula, vel adminiſtratio; (2) vita civilis, civitas; (3) ſolertia in re adminiſtranda quavis.
Πολιτεύομαι, remp. gero; guberno, in rep. verſor. Ἅμα πως πολιτεύεσθαι μᾶλλον ἢ ἐν δημοκρατίᾳ, Xen. Cyr. 1, 1. A πολεμεύω.
Πολιτευτὴς, οῦ, ὁ, reipublicæ, ſeu civitatis adminiſtrator, magiſtratus. Ab eod.
Πολιτεύω, remp. gero; (2) *univerſe* aliquid curo, adminiſtro, curando, agendo &c. (præſertim in magiſtratu) efficio; (3) in civitate vivo, verſor, de moribus & inſtitutis vitæ. Πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόνται, Thuc. A πολίτης.
Πολιτείη, ἡ, *Ion.* pro πολιτεία.
Πολίτης, ου, ὁ, civis; (2) municeps; (3) civis, i. e. concivis. A πόλις.
Πολιτίζω, f. ίσω, rempublicam adminiſtro, civilia negotia tracto. A πολίτης.
Πολιτικὸς, ἡ, όν, civilis, urbanus, civicus, Gl. Vet. (2) qui in adminiſtratione reip. verſatur; item, orator, concionator. Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ratio ſeu ars bene inſtruendæ vel adminiſtrandæ reip. Ab eod.
Πολιτικῶς, *Adv.* civiliter, vel ut decet rempublicam adminiſtrantem, aut ipſam reipublicæ adminiſtrationem.
Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, *mulier*; (2) quæ ejuſdem civitatis eſt. A πολίτης.
Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, adminiſtratio reipublicæ. A πολιτίζω.
Πολιτογραφέω, civium numero adſcribo, civitate dono; a. 1. ἐπολιτογραφήθλω. Ex πολίτης, & γράφω.
Πολιτογραφία, ἡ, receptio in civium numerum.
Πολιτοκοπέω, ῶ, concutio cives vel remp. A πολίτης, & κόπτω, *vexatio.*
Πολιτοκοπία, ας, ἡ, concuſſio & vexatio civium. Ex iiſd.
Πολιτοκόπος, ου, ὁ, concuſſor & vexator civium aut reip. Ex iiſd.
Πολιτοφύλακες, civium cuſtodes. Hinc
Πολιτοφυλακέω, ῶ, cives obſervo & ab iis caveo; (2) cives cuſtodio, aut præſidio urbem teneo.
Πολιτοφυλακία, ας, ἡ, pars militum, quæ intra muros manet, ac civium cuſtodiæ præeſt, urbis cuſtodia. Ab eod.
Πολίχνη, ης, ἡ, oppidum. A πόλις.
Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, Gl. V. Dim.
Πολιώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, canus, canos referens; (2) facile caneſcens. A πολιός.
Πολίωσις, εως, ἡ, ipſa actio canum reddendi. A πολιόω.
Πολλὰ, multum, valde; (2) plerumque, frequenter, ſæpius. A πολύς.
Πολλαγόρας, ου, ὁ ἡ ἤ, multa emens, emax. Ex πολλὰ, & ἀγοράζω.
Πολλάκις, *Adv.* ſæpe, ſæpius, ſubinde, frequenter, multoties. A πολλά.
Πολλαπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολλαπλάσιος. Hinc
Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio.
Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Πολλαπλάσιος, ία, ιον, & πολλαπλάσιος, ου, ὁ ἡ ἤ, multiplex. A πολὺς, vel πολλός.
Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἤ, idem; (2) multo major, multo copioſior. Ab eod. Hinc
Πολλαπλασιόνως, *Adv.* idem quod
Πολλαπλασίως, *Adv.* multipliciter; (2) multo amplius, multo plus.
Πολλαπλασίωσις, εως, ἡ, multiplicatio. A
Πολλαπλασιόω, ῶ, f. ώσω, multiplico. A πολλαπλάσιος.
Πολλαπλὸς, ῆ, ὁ, multiplex. A πολὺς.
Πολλαχῆ, *Adv.* multis in locis, paſſim; (2) ſæpe. A πολλάκις. Hinc
Πολλαχόθεν, *Adv.* multis e locis, partibus, rebus.
Πολλαχόθι, idem, multis rebus, locis.
Πολλαχόσε, *Adv.* ad multa loca, ad multas partes. Ab eod.
Πολλαχῶ, *Adv.* multis in locis. Ab eod.
Πολλαχῶς, *Adv.* multifariam, plurifariam, plurifarie, Ph. Ab eod.
Πολλαπλάσιος, *Ion.* idem quod πολλαπλάσιος.
Πολλοδικάκις, *Adv.* multipliciter.
Πολλοί, infiniti, Ph. οἱ πολλοὶ, vulgus. Gl. V. A πολύς. Unde
Πολλὸν, *Poët.* multum, valde, longe.
ΠΟΛΛΟΣ, *Poet.* pro πολὺς, multus, (2) fortis, vehemens, magnus.
Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars minima. A
Πολλοστημόριος, ὁ ἡ ἤ, ου, multeſimus, unam ex multis partibus habens; (2) minimus. Ex πολλοστὸς, & μόριον, *particula.*
Πολλοστὸς, ἡ, όν, multeſimus, *Lucret.* 6, 651. unde parvus, exiguus; (2) multiplex; (3) longus. Ἀσπάσασθαι κὴ θυμὸς ἠμῖν ὃ ὅτι πολλοστῷ χρόνῳ, Ariſtoph. Pace. 559. A πολλός.
Πολλοστῶς, *Adv.* ex parte aliqua; (2) multifariam; (3) longo poſt intervallo.
Πολλῶ, *Adv.* ex longo jam tempore, jam diu, valde. Θρασὺς εἰ πολλῶ, Ariſt. Nub. 912. A πολλὸς.
Πόλος, ου, ὁ, polus cœli, ſ. vertex & cardo mundi; (2) cœlum. A πολέω.
Πολτάριον, ου, τὸ, pulticula, Dim. a πόλτος. Unde
Πολτίον, ου, τὸ, pulticula, Gl. V.
Πολτοποιέω, ῶ, f. ήσω, pultem confício. Ex πόλτος, & ποιέω.
ΠΟΛΤΟΣ, ου, ὁ, puls, pulmentum. Hinc
Πολτώδης, ες, ὁ ἡ ἤ, qui ex pulte eſt.
Πολὺ, *Adv.* multum; (2) valde. A πολύς.
Πολυαγάπητος, ον, cariſſimus.
Πολυάγκιστρίτη, multis hamis conſertum, multis uncis hamatum.
Πολυαγρὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, qui multam capit prædam; (2) venationis ſtudioſus. Ex πολὺς, & ἄγρα.
Πολύαγρος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex iiſd.
Πολυάδελφος, ον, multos fratres habens.
Πολυάθλος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multa vicit certamina.
Πολυδίκος, idem quod πολυδίκης, dicitur de rumore vario & incerto, magno.
Πολυαίματος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ſanguinis habens, ſanguine abundans. Ex αἷμα.
Πολυαιμέω, ſanguine abundo.
Πολυαιμία, ἡ, ſanguinis abundantia. A
Πολύαιμος, ου, ὁ ἡ ἤ, ſanguine abundans. Ex πολὺς, & αἷμα.
Πολυαίμων, ου, ὁ, idem.
Πολύαινος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum laudatus, multa laude dignus; (2) loquax, garrulus.
Πολυάϊξ, κος, ὁ ἡ ἤ, impetuoſus, varios impetus ſeu motus habens; (2) valde turbulentus, Hom. Il. 1, 165.
Πολυάκανθος, ου, ἡ, genus fruticis, ſic dictum a multitudine ſpinarum. Ex ἄκανθα.
Πολυαλγὴς, ές, moleſtus, gravis.
Πολυάλγητος, ον, valde afflictus, vexatus. Ab ἀλγέω.
Πολυαλθὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, varium ad medendum præbens uſum. Ex πολὺς, & ἄλθω.
Πολυάλφιτος, ου, ὁ ἡ ἤ, multam farinam habens, vel reddens.
Πολυάμπελος, ου, ὁ ἡ ἤ, vitibus abundans.
Πολυαναγνωσία, ας, ἡ, multa lectio. Ex πολὺς, & ἀναγνώσις, *lectio.*
Πολυανδρέω, ῶ, fut. ήσω, viris abundo. A πολυάνδρος.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus ſepulturæ deſtinatus, quo multorum virorum corpora mortua feruntur, cœmeterium, Gloſſ. Vet. ſtrages.
Πολυάνδρος, ου, ὁ ἡ ἤ, viris frequens; (2) *de fœm.* quæ ſæpius nupſit. Ἰησοῦς πολυάνδρων ἐπειρήτιδι γυναῖκα, Nonn. P. 4, 16. Ex ἀνήρ.
Πολυάνθεμος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos habens flores. Ex πολὺς, & ἄνθεμον, *flos.*
Πολυανθὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos habens flores, floribus abundans. Ex ἄνθος.
Πολυανθρακὴς, carbonibus abundans.

Digitized by Google

Πολυανθρωπία, ας, ἡ, multitudo & frequentia hominum. A

Πολυάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὁν, frequens hominibus, Ph. ἡ πολυάνθρωπος, celeberrima.

Πολυάνωρ, multinuba. Ex ἀνὴρ, Æschyl. Ag. 62.

Πολυάρητος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis votis expetitus. Ab ἀράομαι.

Πολυάριθμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multiplex.

Πολυαρκὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁν, ad multa ſufficiens, multum ſufficiens; (2) diu durans, pertinacis uſus; (3) copioſus, abundans rebus neceſſariis, ut aliorum ope non indigeat, dives, etiam de flumine magno. Ab ἀρκέω.

Πολυαρκῶς, abunde, copioſe.

Πολυάρματος, ος, ον, multos currus habens, Ab ἅρμα.

Πολυαρμόνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas harmonias habens. Ex πολὺς, & ἁρμονία.

Πολύαρνι, multas oves habenti, quaſi a πολύαρις. Ex ἄρις, unde ἄρνα, & ἄριες in uſu.

Πολύαρνος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos agnos habens; (2) dives. Ex πολὺς, & ἄρις, *agnus*.

Πολυάρουρος, ος, ον, agris dives. Ab ἄρουρα.

Πολυαρχία, ας, ἡ, multorum dominatus; (2) dominorum multitudo. A πολύαρχος.

Πολύαρχος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis dominans, potens. Ex πολὺς, & ἀρχή.

Πολυάστερος, ος, ον, valde ſtellatus, de nocte lucida. Ab ἀστὴρ.

Πολύαστρος, ος, ον, idem de cœlo.

Πολυάσχολος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis negotiis occupatus & diſtractus, Gl. Vet. occupatus.

Πολυαύλαξ, ακος, ὁ ἡ ὁν, multos ſulcos habens; (2) magnus, latus.

Πολυαυξὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, multum augeſcens, qui eſt multi incrementi. Ex αὔξω.

Πολυαύχενος, ος, ὁ ἡ ὁν, q. d. multicervix, i. e. multa habens capita. Ex αὐχὴν.

Πολυαχὴς, ος, ὁ ἡ ὁν, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex πολὺς, & ἠχέω, *ſono*.

Πολυάχυρος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum habens paleæ. Ex πολὺς, & ἄχυρον.

Πολυάφορμος, ος, ον, dives. Ab ἀφορμὴ.

Πολυβάδις, ος, ὁ ἡ ὁν, multum pedibus tritus. Ex πολὺς, & βαδίζω.

Πολυβάτης, ος, ὁ ἡ ὁν, rubis abundans. Ex πολὺς, & βάτος, *rubus*.

Πολύβατος, ος, ὁ ἡ ὁν, tritus; (2) frequens hominibus. Ex πολὺς, & βαίνω, *eo*.

Πολυβαφὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, multum tinctus. Ex πολὺς, & βάπτω.

Πολυβενθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, multas profunditates habens. Λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο, Hom. Il. 1, 432. Ex βένθος.

Πολυβηματος, ον, multos pedes habens, ſ. ſæpe ſaliens.

Πολύβιβλος, ος, ον, libris abundans.

Πολυβλαβὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, valde noxius; (2) multis damnis obnoxius. Ex πολὺς, & βλάπτω.

Πολυβλαστὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, multum germinans. Ex πολὺς, & βλαστάω.

Πολυβόρος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui multum comedit, multivorus. Ex βορά.

Πολύβοσκος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos alens. Ex βόσκω.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum altrix. A

Πολύβοτος, ος, ὁ ἡ ὁν, abundans paſcuis. Ex βόσκω.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ἡ ὑν, racemis abundans.

Πολύβουλος, ος, ὁ ἡ ὁν, valde prudens. Αἶκεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ. Hom. Il. 5, 260. Ex βουλὴ, *conſilium*.

Πολυβώτης, ου, ὁ, multas boves, ſeu multa pecora habens.

Πολυβρόμος, ος, ον, valde fremens.

Πολύβροχος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum madefactus. Ex βρίχω, *madefacio*.

Πολυβυρσος, ος, ον, multis coriis indutus, tectus. *Epith.* ſcuti. A βύρσα.

Πολύβωλαξ, ακος, fertilis. A βῶλος.

Πολύβωμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas aras habens.

Πολυβώτα, gen. ſing. *Dor.* pro πολυβώτου.

Πολυγάλακτος, ος, ὁ ἡ ὁν, lacte abundans. Ex γάλα.

Πολυγαμία, ας, plures duco uxores.

Πολυγαμία, ἡ, quum quis eodem tempore duas vel plures habet uxores; (2) cum quis plures deinceps ducit uxores. A

Πολύγαμος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui plures duxit uxores, vel quæ pluribus nupſit viris.

Πολυγέλωτες, οἱ ἡ αἱ, riſus, joci, amantes. A γέλως.

Πολυγένειος, ος, ὁ, multibarbus, Gl. Vet. Ex γένειον, *barba*.

Πολυγενὴς, ἐς, fœcundus. A γίγνομαι.

Πολυγηθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, multum lætitiæ adferens. Πολυγηθέες Ὧραι, Hom. Il. 21, 450. Ex γηθέω.

Πολυγήραος, &

Πολύγηρως, ος, ὁ ἡ ὡν, vivax, Ph. ſenex. Ex γῆρας.

Πολυγλαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁν, lacte abundans. Ex γλάγος, *lac*.

Πολύγλυκὲς, ος, ὁ ἡ ὁν, muſto abundans.

Πολυγλώσσος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas habens pupillas, ſive multos oculos. Ex γλωσσὶς.

Πολύγλωσσος, vel πολύγλωττος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui multarum linguarum eſt; (2) multarum linguarum gnarus; (2) multiloquus, verboſus. Ἀλλά τι ῥίξει Ταῦτα πολυγλώσσῳ μεμερισμένα σύζυγι λαῷ, Nonn. P. 6, 9. Ex γλῶσσα.

Πολυγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ὁν, multos habens angulos; (2) multas habens cuſpides.

Πολύγναμπτος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui variis modis flectitur & incurvatur, multos flexus habens. Ex γνάμπτω.

Πολυγνωμόνως, prudenter, ſcite.

Πολυγνωμοσύνη, ἡ, prudentia, peritia. A

Πολυγνώμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, ſententia & animo inconſtans; (2) multarum rerum peritus. Ex γνάμη.

Πολυγνώρισος, ον, idem quod

Πολύγνωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis notus ſeu cognitus, celebris.

Πολύγομφος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis clavis compactus.

Πολυγόμφατος, ον, idem.

Πολυγόνατον, polygonaton, herba a geniculorum frequentia dicta. Ex γόνυ.

Πολυγονέα, ῶ, & πολυγονίομαι, ῶμαι, fœcundus ſum. A πολύγονος.

Πολυγονία, ας, ἡ, fœcunditas. Ab eod.

Πολύγονον, ος, τὸ, herba, quam Lat. *ſanguinariam* vocant. Ab eod.

Πολύγονος, ος, ὁ ἡ ὁν, fœcundus, ferax. Ex γονὴ.

Πολυγράμματος, ος, ὁ ἡ ὁν, admodum literatus. Ex γράμμα.

Πολύγραμμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis lineis interſtinctus. Ex iiſd.

Πολύγραος, ον, multivorus, Hipp. A γράω, voro.

Πολύγραφος, ος, ὁ ἡ ὁν, multa ſcribens. Ex πολὺς, & γράφω.

Πολυγύμναστος, ος, ὁ ἡ ὁν, in multis exercitatus. Ex γυμνάζω. *exercco*.

Πολυγυναῖξ, αικος, ὁ, qui multas uxores habet, vel habuit. Ex γυνὴ.

Πολυγυναῖος, ος, ὁ, idem & ex iiſd.

Πολυγώνιος, ος, ὁ ἡ ὁν, multangulus, anguloſus, Gl. Vet. πολυγώνιον, anguloſum, Ph. Ex γωνία.

Πολύγωνος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iiſd.

Πολυδαίδαλος, ος, ὁ ἡ ὁν, multo & vario artificio elaboratus, adfabre factus.

Πολυδαίμων, ος, valde divinus, ſanctus.

Πολυδάκρυος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod

Πολύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὑν, lacrimoſus; act. & paſſ.

Πολυδάκρυτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis lacrimis proſequendus. Ex δάκρυ.

Πολυδάκτυλος, ος, ὁ ἡ ὁν, multos digitos habens.

Πολυδάπανος, ος, ὁ ἡ ὁν, ſumptuoſus, Gl. Vet. Ex δαπάνη, *ſumptus*.

Πολυδαπάνως, ſumptuoſe.

Πολυδέγμων, ὁ ἡ ὁν, amplus, capax. A δέχομαι.

Πολύδειρος, ον, graviſſimus.

Πολυδειρὰς, άδος, ὁ ἡ ὰν, montium juga ſeu cacumina multa habens.

Πολυδένδριος, ος, ὁ ἡ ὁν, arboribus abundans, frequens. A δένδρον.

Πολύδενδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem & ex iiſd.

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, multa cernens, acutum cernens. A δέρκω.

Πολύδεσμος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis ligatus vinculis, multis clavis compactus.

Πολυδίκὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, valde dulcis. Ex δεῦκος, *dulcedo*.

Πολυδεύκης, εος, *contr.* ους, ὁ, Poll. Ph.

Πολύδημος, ον, idem quod

Πολυδημάδης, εος, ὁ ἡ ὁν, valde popularis.

Πολυδίλὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, conſultus, prudens, multi conſilii. Ex δῖος, *conſilium*.

Πολυδιάφθορος, ον, valde, ſæpe vaſtatus, ſterilis ob vaſtitatem. A διαφθείρω.

Πολύδικος, ος, ὁ ἡ ὁν, litigioſus. Ex δίκη.

Πολυδινὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, multos vortices habens; (2) multum agitatus & circumactus. Hom. Il. 4, 171. Ex δίνη, *vortex*.

Πολυδίψιος, ος, ὁ ἡ ὁν, Gl. V. ſiticuloſus; (2) multum deſideratus. Ex δίψα, *ſitis*.

Πολύδονος, ος, ὁ ἡ ὁν, multæ agitationis. Ex δονέω, *agito*.

Πολύδοξος, ος, ὁ ἡ ὁν, valde clarus, multum illuſtris. Ex δόξα, *gloria*.

Πολυδουλείη, ἡ, ſervorum copia.

Πολύδουλος, ος, ὁ ἡ ὁν, qui multos habet ſervos.

Πολύδριον, ος, τὸ, municipium, oppidum, Gl. V. A πόλις.

Πολύδρομος, ον, vagus, errabundus.

Πολύδροσος, ος, ὁ ἡ ὁν, rore plenus, valde roſcidus.

Πολυδυνάμιος, ος, ὁ ἡ ὁν, multipotens. Ex δυνάμις, *potentia*.

Πολυδωρία, ας, ἡ, larga munificentia. A

Πολύδωρος, ος, ὁ ἡ ὁν, multa donans. Ex δῶρον, *donum*.

Πολύεδρος, ος, ὁ ἡ ὁν, multas ſedes; *it.* multos angulos, & latera habens, e corpore ſolido in Geom. Ex ἕδρα.

Πολυειδήμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, multiſcius.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, diverſas ſpecies habens, multifarius, multiplex. Ex εἶδος.

Πολυειδία, ας, ἡ, varietas. A πολυειδὴς.

Πολυειδῶς, *Adv.* vario modo.

Πολυέλαιος, ος, ὁ ἡ ὁν, abundans oleo, dives. Ex ἔλαιον.

Πολυέλεος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum miſericors.

Πολυέλικτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multis voluminibus tortus, multis modis volubilis & tortuoſus.

Πολυελκὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, ulceribus multis ſcatens, *Arct.* Ex ἕλκος.

Πολυέπαινος, ος, ὁ ἡ ὁν, multum laudatus.

Πολυεργὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, idem quod

Πολυεργὲς, ὁ ἡ ὁν, operoſus, laborioſus. Ex ἔργον.

Πολυέτηρος, ος, ὁ ἡ ὁν, idem quod

Πολυετὴς, έος, ὁ ἡ ὁν, longævus, annoſus, grandævus, Ph. Ex ἔτος.

Πολυετία, ας, ἡ, grandævitas. Ex iiſd.

Πολύευκτος, ὁ ἡ ὁν, multum optatus, multis expetitus; (2) votis omnibus expetendus.

Πολύζαλος, ον, procelloſus, fluctuoſus. A ζάλη.

Πολύζηλος, ος, ὁ ἡ ὁν, quem æmulari & imitari multa animi contentione ſolemus; (2) magno ſtudio expetitus; (3) invidioſus.

Πολυζήλωτος, ος, ὁ ἡ ὁν, multo ſtudio æmulandus, ſeu expetendus.

Πολυζήμιος, ος, ὁ ἡ ὁν, damnoſus, Ph. Ex ζημία.

Πολύζυγος, ος, ὁ ἡ ὁν, multa habens tranſtra. Gl. Vet. jugoſus.

Πολύζωστος, ον, bene ſuccinctus.

Πολυήγορος, ος, multiloquus, garrulus. Ab ἀγορέω.

Πολυήθης, ες, verſutus, omnibus aptus. Ab ἦθος.

Πολυήκεος,

Digitized by Google

Πολυήκοος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multa audivit vel audit. Ex πολύς, & ἀκούω.
Πολυήμερος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multorum dierum eſt. Ab ἡμέρα.
Πολυήρατος, ου, ὁ ἡ ἤ, perjucundus, optabilis. Ex πολύς, & ἐράω.
Πολύπυρος, ου, ὁ ἡ ἤ, i. e. πολυάρουρος, dives agri, R. Ex πολύς, & ἄρα, *terra*, R.
Πολυήσυχος, ον, valde quietus, tranquillus.
Πολυηχὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos ſonitus edens, multiſonus. Ex πολύς, & ἦχος.
Πολυήχητος, ον, idem. Ab ἠχέω.
Πολυθαμβὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum ſeu vehementer ſtupefactus. A θάμβος, *ſtupor*.
Πολυθαρσὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multa fiducia præditus; (2) audax. Hinc τὸ πολυθαρσὲς, ους, audacia, animi confidentia. A θάρσος.
Πολυθαύμαστος, ον, valde admirandus.
Πολυθαύμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, qui multa ſpectavit. Ex πολύς, & θεάομαι, *ſpecto*.
Πολυθέατος, ον, conſpicuus, ſpectabilis. A θεάομαι.
Πολυθεία, ας, ἡ, deorum multitudo. A
Πολύθεος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multos deos admittit. Hinc
Πολυθεότης, ητος, ἡ, deorum multitudo.
Πολυθρὶς, ῖδος, fertilis, fœcundus. A θρίξ.
Πολύθυμος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum calidus, percalidus.
Πολυθὴς, ῆτος, ὁ ἡ ἤ, percarus, *per Syncop.* pro πολυπόθητος. Τέκνον ἐλίννυσιν, τέκνον πολύθητ᾽ ἐτέκοντο, Call. in Cer. 47. A πόθος.
Πολυθέως, *Adv.* multos deos ſtatuendo, Suic.
Πολυθηρία, ἡ, ferarum copia. A
Πολύθηρος, ου, ὁ ἡ ἤ, feris abundans. A θὴρ, *fera*.
Πολύθορος, ου, ὁ ἡ ἤ, impetuoſus, multo ſeu vehementi ruens impetu.
Πολύθραυστος, ον, valde aut in multas partes fractus. A θραύω.
Πολυθρέμματος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem quod
Πολυθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, pecoroſus, multa alens pecora. Ex πολύς, & θρέμμα.
Πολύθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos paſcens ſeu alens. Ex πολύς, & τρέφω.
Πολυθρηνήτος, ου, ὁ ἡ ἤ, valde deflendus. A θρηνέω, *defleo*.
Πολύθρηνος, ου, ὁ ἡ ἤ, luctuoſus, multum luctum adferens, lacrimoſus, Gl. V. πολύθρηνον, lamentabile.
Πολύθριξ, χος, ὁ ἡ ἤ, piloſus.
Πολύθρονος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens θρόνα ſeu ſόρμακα; (2) multa medendi vi præditus.
Πολύθρους, *contr.* πολύθρους, ου, ὁ ἡ ἤ, q. d. multiſonus, ſtreperus.
Πολυθρύλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, omnibus notus, vulgi ſermonibus celebratus, famigeratus. Ex πολύς, & θρυλλέω, *famigero*.
Πολύθυρος, ου, ὁ ἡ ἤ, multas habens fores ſeu januas, multis portis pervius, Gl. Vet. feneſtratus. Ex πολύς, & θύρα.
Πολυθύσανος, ον, multas fimbrias habens.
Πολυθυσίαστος, ον, cui multæ victimæ mactantur. A θυσιάζω.
Πολύθυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, victimis abundans. Ex πολύς, & θύω.
Πολυθύτης, ου, ὁ ἡ ἤ, impetuoſus, acer, bellicoſus.
Πολυΐδριος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multa ſcit, multa callens; multiſcius.
Πολυΐδρεια, ας, ἡ, multa ſcientia. A
Πολυΐδρις, εως, ὁ ἡ ἤ, qui multa ſcit, multa callens; (2) multa expertus.
Πολυΐνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multas habens fibras ſeu venas. Ex πολύς, & ἶς, *fibra*.
Πολυϊππία, ας, ἡ, copia equorum, Gl. Vet. equitatus.
Πολύϊππος, ου, ὁ ἡ ἤ, equis abundans.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ἡ ἤ, multiſcius, multiplici doctrina præditus.
Πολυΐχθυος, ου, ὁ ἡ ἤ, piſcoſus, piſcibus abundans. Ex πολύς, & ἰχθύς.
Πολύιχθυς, idem.
Πολυκαχὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, q. d. multum calefactus, admodum aridus, ſiccus. Ex πολύς, & κάγχαρος, *ſiccus*.
Πολυκαὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum ardens, æſtuoſus. Ex πολύς, & καίω.
Πολυκάθεδρος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens tranſtra, Ex πολύς, & καθέδρα, *ſedes*.
Πολυκαιτὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos occidens. Ex πολύς, & κατνω, *occido*.
Πολυκαισαρία, ας, ἡ, Cæſarum multitudo. Ex πολύς, & Καῖσαρ.
Πολυκάλαμος, ου, ὁ ἡ ἤ, q. d. multicalamus, multiplici calamo vel culmo adſurgens.
Πολυκαματος, ὁ ἡ ἤ, laborioſus, ærumnoſus; (2) multo labore, multa & varia arte factus.
Πολυκάμμορος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum miſer, infortunatus; cui valde malum & aſperum fatum eſt.
Πολυκαμπὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos habens flexus, flexuoſus. Ex πολύς, & καμπή.
Πολύκαμπτος, ου, ὁ ἡ ἤ, varie flexus, ſeu flexibilis.
Πολυκανὴς, ές, qui multos interficit. A κατνω.
Πολύκαπνος, ου, ὁ ἡ ἤ, fumo abundans; (2) qui multo fumo infeſtari ſolet; (3) nimio fumo niger factus, fumoſus.
Πολυκάρηνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens capita. Ex πολύς, & κάρηνον.
Πολυκαρπία, ω, multos fructus produco. Τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον Φλύειν, Æliam. V. H. 3, 41.
Πολυκαρπία, ας, ἡ, ubertas fructuum, uber fructus. A
Πολύκαρπος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos fructus gignens, fœcundus, Gl. Vet. fructuoſus.
Πολυκατασκδας, ον, multa arte factus, perfectus.
Πολύκαυλος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos caules habens, multicaulis.
Πολυκίλαγος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ſonans, multum ſtrepens.
Πολύκιον, ου, ὁ ἡ ἤ, in quo multum vacui eſt.
Πολυκεντητος, ον, idem quod πολύκις.
Πολυκίρδεια, ας, ἡ, magna aſtutia ſeu vafrities. A
Πολυκρδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum quæſtuoſus, multum lucri adferens; (2) valde aſtutus ſeu vafer. Ex πολύς, & κέρδος.
Πολύκρας, ατος, ὁ ἡ ἤ, multa habens cornua. Ex πολύς, & κέρας.
Πολύκις, ιος, ὁ ἡ ἤ, varie acu pictus, varius.
Πολυκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens capita. Ex κεφαλή.
Πολυκήδεια, ἡ, mœror gravis. A
Πολυκηδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum mœroris adferens, valde luctuoſus. A κῆδος.
Πολυκήτης, ες, ὁ ἡ ἤ, multa cete habens; (2) magnis piſcibus abundans. A κῆτος.
Πολυκίνδυνος, ον, valde periculoſus.
Πολυκινησία, ας, ἡ, multiplex motus, concurſatio. A κίνησις.
Πολυκίνητος, ου, ὁ ἡ ἤ, qui multiplici motu agitatur, Gl. V. motabilis. Ex κινέω.
Πολυκλαδὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multos ramulos habens vel emittens. Ex πολύς, & κλάδος.
Πολύκλαδος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſdem.
Πολύκλαυστος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ploratus ſeu defletus, aut deflendus; (2) valde lugens ſeu deflens, lugubris. A κλαίω.
Πολυκλαύτειο, *Ion.* pro πολυκλαύτου. A
Πολύκλαυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem quod πολύκλαυστος.
Πολύκλεις, ειδος, ὁ ἡ ἤ, accurate clauſus.
Πολύκλειτος, ου, ὁ ἡ ἤ, valde celeber.
Πολυκλεὴς, ἑστα, ἕν, idem, ex κλεός.
Πολυκλὴς, ῖδος, ὁ ἡ ἤ, multis tranſtris inſtructus; (2) multa compage junctus.
Πολυκλῆις, ῖδος, ὁ ἡ ἤ, percelebris. A κλῆίζω.
Πολύκληρος, ου, ὁ ἡ ἤ, dives.
Πολύκλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, multis vocatus; (2) e multis locis convocatus.
Πολύκλυστος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum ablutus; (2) qui multis fluctibus abluitur; (3) undoſus; (4) undis agitatus. A κλύζω.
Πολύκλωνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos habens ramos, ſurculoſus. Ex πολύς, & κλών.
Πολύκμητος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum elaboratus, aut circa quem laboratur, a fabris videlicet. Ex πολύς, & κάμνω, *laboro*.
Πολυκμὴς, ῆος, ὁ ἡ ἤ, idem ab iiſdem.
Πολύκνημος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos ſaltus ſive colles habens, ſaltuoſus.
Πολύκνιστος, ου, ὁ ἡ ἤ, nidoroſus, multo nidore fumans aut redolens. Πολυκνίστῳ παρὰ πέτρῃ, Nonn. P. 4, 20.
Πολυκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἤ, amplum habens ventrem. A κοιλία, *venter*.
Πολύκοινος, ου, ὁ ἡ ἤ, multis communis, pervulgatus.
Πολυκοιρανίη, ης, ἡ, *Ion.* pro πολυκοιρανία, ας, ἡ, imperium vel dominium multorum. A
Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus & rex.
Πολυκόλλητος, ου, ὁ ἡ ἤ, ex multis conglutinatus.
Πολυκόλυμβος; ut πολυκίλυμβα μίλη βατράχων, cantilenæ ranarum, inter quas crebro aquis ſe ſubmergunt ſ. innatant, aut per Hypall. *Epith.* ipſarum. A κολυμβάω, *nato*.
Πολύκολπος, ου, ὁ ἡ ἤ, plures ſinus habens.
Πολύκομος, ὁ ἡ ἤ, cui multa coma eſt, cui ſpiſſa eſt cæſaries. A κόμη.
Πολύκομπος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum jactans, jactabundus.
Πολύκοπος, ου, ὁ ἡ ἤ, geſtus plangentium exprimens. A κόπτω.
Πολύκοσμος, ον, valde ornatus.
Πολύκρανος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens capita. A κρόνον, *caput*.
Πολύκρατὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multum habens poteſtatis, potentiſſimus. A κρατέω.
Πολύκρεικλος, ον, canorus, *Epith.* citharæ. A κρέκω.
Πολύκρημνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multa habens præcipitia, ideoque aſper, & difficilis aſcenſu, perruptus.
Πολύκριθος, ὁ ἡ ἤ, dives hordei. A κριθή.
Πολύκριμνος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum hordei proferens; (2) fertilis. A κρίμνον.
Πολύκριτος, ον, concretus e multis partibus aut mixtus. A κρίνω.
Πολύκροτος, ὁ ἡ ἤ, multis plauſibus reſonans; (2) navis, quæ pluribus rebus impellitur; (3) callidus.
Πολυκρότητος, ον, idem; (2) diverſos & non congruentes ſonos edens. A κρότος.
Πολύκρωνος, ὁ ἡ ἤ, multas ſcaturigines habens.
Πολυκτίανος, ου, ἡ ἤ, prædives. A κλίανον.
Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. A
Πολυκτήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, dives, Ph. locuples, Gl. Vet. agrarius. Ex πολύς, & κτῆμα, *poſſeſſio*.
Πολύκτιτος, ου, ὁ ἡ ἤ, idem. A κλάομαι.
Πολύκτιτις, ὁ ἡ ἤ, dives, *Ern.*
Πολυκτόνος, ου, ὁ ἡ ἤ, interficiens. A κτείνω.
Πολυκύδιστος, ου, ὁ ἡ ἤ, & πολυκύδιος, ίστη, ίστον, multum venerandus; *item*, nobilis, glorioſus, jactator. A κῦδος.
Πολυκυκλος, ον, flexuoſus, ſinuoſus.
Πολυκυλιδητος, ου, ὁ ἡ ἤ, multum volutatus. A κυλινδέω.
Πολυκύμαστος, ου, ὁ ἡ ἤ, multiplici fœtu gravida, ſ. potius plures enixa. A κύω.
Πολυκύμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, fluctuoſus. Ex πολύς, & κῦμα.
Πολυκυριότης, ητος, ἡ, multitudo dominorum.
Πολυκυβαν, ανος, ὁ ἡ ἤ, bibaciſſimus, vinoſiſſimus.
Πολυκώκυτος, ου, ὁ ἡ ἤ, luctuoſus.
Πολύκωμος, ου, ὁ ἡ ἤ, deditus comeſſationibus; (2) comeſſationibus abundans.
Πολυκωπος, ου, ὁ ἡ ἤ, multos remos habens. A κώπη.
Πολυλαλέα, garrio.
Πολυλαλὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, multiloquus, loquax.
Πολυλήϊος, ου, ὁ ἡ ἤ, multas prædas adeptus; (2) multas ſegetes habens, locuples. A λήϊον, *præda*, vel λήϊον, *seges*.
Πολύλιμος, ον, valde eſuriens.
Πολυλιτανόλτος, ον, (a λιτανεύω) idem quod
Πολυλλιτος, ου, ὁ ἡ ἤ, (A λίτομαι) idem quod

Digitized by Google

Πολύλλιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis precibus petitus; (2) multis precibus invocandus; (3) valde supplex. Ἰὴ Ἰὴ Καρνεῖε πολύλλιτε, Callim. Hymn. in Apoll. 80. Ἡμετέρη ὁ Τδπολὴ τετίλεσο πολύλλιτος. Nonn. P. 3, 29. Hom. Od. 5, 445. Ex iisdem.

Πολύλοβος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos folliculos habens, qui multis folliculis siliquatur.

Πολυλογέω, ῶ, fut. ήσω, multa dico; copiose loquor, Gl. V. loquitor.

Πολυλογία, ας, ἡ, expositio, quæ multis fit verbis, sermo aut oratio de multis, Gl. V. multiloquium, loquacitas, verbositas. A

Πολυλόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multa verba facit, Gl. V. multiloquus, verbosus.

Πολύλογος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multis verbis indiget, ut intelligatur. Ex iisd.

Πολυλόγως, Adv. multis verbis, longo sermone, loquaciter.

Πολύλοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, pluribus corticibus & tunicis vestitus, pluribus tunicis involutus.

Πολυμάθεια, & πολυμαθία, ας, ἡ, multarum rerum peritia, multa eruditio, magna eruditio seu doctrina, Gl. Vet. πολυμαθία, solertia, multa scientia.

Πολυμαθέω, ῶ, multa discere appeto.

Πολυμαθημοσύνη, ης, ἡ, multa & varia doctrina. A

Πολυμαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, qui multa didicit, eruditus. Gl. Vet. peritus, doctus, sagax, multiscius. Ex πολύς, & μανθάνω.

Πολυμαθῶς, Adv. cum peritia multarum rerum, seu cum magna eruditione, more ejus, qui multarum rerum peritus est.

Πολύμακαρ, ὁ, felicissimus, ditissimus.

Πολύμαλλος, ον, villosus, lanosus, s. pecore lanoso abundans, Lyc. Sch.

Πολυμάντδυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens vaticinia, multis vaticiniis clarus. A μαντδύω.

Πολυμάχαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas habens alas; πολυμάχαλος δρῦς, quercus corpore sinuoso. A μαχάλη, ala.

Πολυμάχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo multi & sæpe contendunt. A μάχομαι.

Πολυμέδιμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, q. d. multos exhibens medimnos frumenti, epith. Cereris.

Πολυμεθής, ές, ὁ ἡ ἡ, multum ebrius, A μέθη, ebrietas.

Πολυμέλαθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas habens ædes, seu multa atria. A μέλαδρον.

Πολυμελής, ὲς, varie sonans, Epith. tibiæ. A μέλος.

Πολυμελῶς, Adv. vario sono.

Πολυμελὴς, ὲς, idem, canorus.

Πολυμεμφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multas effundens querelas, querulus. A μέμφομαι.

Πολυμέρεια, ας, ἡ, partium multitudo, sive plures partes. A

Πολυμερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multis partibus constans, in multas partes divisus, multa habens membra. Gl. V. multiplex. A μέρος.

Πολυμέριμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis curis obnoxius, anxius, solicitus. A μέριμνα.

Πολυμέριμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, anxius, solicitus.

Πολυμερὼς, Adv. varie, Ph. plurifariam, multifariam.

Πολυμετάβλητος, ον, valde variabilis, permultas formas adsumens, Epith. Protei.

Πολυμετρία, ἡ, multitudo & varietas metrorum in carmine. A

Πολύμετρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multis mensuris seu dimensionibus constat; (2) latus, spatiosus, amplus, magnus. A μέτρον.

Πολυμηκάδες, αἱ, Epith. Caprarum.

Πολυμηκὴς, ὲς, valde longus. A μῆκος.

Πολυμήλος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas oves habens; (2) pomifer, Hom. Il. 2, 605. A μῆλον.

Πολυμήνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, iracundus.

Πολυμήτηρ, δος, ἡ, multorum mater.

Πολυμήτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολύμητος, ος, ὁ ἡ ἡ, abundans consilio & prudentia, valde prudens vel sapiens, peritus, Hom. Il. 1, 10.

Πολυμηχανία, ας, ἡ, multa machinans solertia. A.

Πολυμήχανος, ε, ὁ, ἡ ἡ, multis abundans machinis, multis artibus ac dolis instructus, industrius, solers, prudens, astutus, versutus, Gl. Vet. dædalius, factitiosus, Il. 2, 173. Ex μηχανή.

Πολυμιγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ex multis mistus, varius; (2) permixtus, confusus. A μίγνυμι. Hinc

Πολυμιγία, ας, ἡ, multarum rerum mistura.

Πολυμιξία, ἡ, idem. A μίξις.

Πολύμικλος, ον, idem quod πολυμιγὴς.

Πολυμισὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, invisus, odiosus. A μῖσος.

Πολύμισθος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa mercede conducens, qui magna mercede operam suam alicui locat.

Πολύμιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis liciis textus, Gl. V. πολύμιτα, multilicia, dicitur & de instrumentis musicis pulsatilibus.

Πολυμνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multarum rerum memor; (2) memoria valens. A μνήμη.

Πολυμνήστδυτος, ὁ ἡ ἡ, a multis ambita, cujus multi sunt aut fuerunt proci. A μνᾶσθαι.

Πολυμνήστη, idem & ex iisd.

Πολυμνήστωρ, & Πολυμνήστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, memoria pollens, memor multorum.

Πολύμνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, clarus, nobilis. Ab ὑμνέω.

Πολύμνια, ας, ἡ, Polymnia, una Musarum. A ὕμνος.

Πολυμορφία, ας, ἡ, multitudo formarum. A

Πολύμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multiformis, qui multarum formarum est. A μορφή.

Πολυμορφὼς, varie, varia forma, colore, &c.

Πολύμυσος, ε, ὁ ἡ ἡ, doctus, disertus, venustus, ut de musica & saltatione. A Μῦσαι.

Πολύμοχθος, ε, ὁ ἡ ἡ, ærumnosus, laboriosus.

Πολυμύελος, ον, multum medullæ habens.

Πολύμυθος, ε, ὁ ἡ ἡ, verbosus, loquax; (2) fabulosus; (3) disertus; (4) multis laudibus celebrandus.

Πολύμυξος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens ellychnia. A μύξα, ellychnium.

Πολύναος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens delubra. Theoc. 15, 109.

Πολυναύτης, ε, ὁ, multos nautas habens.

Πολύνδρυον, ε, τὸ, plantago; a multitudine fibrarum ac veluti nervorum.

Πολυνέφελος, ον, nebulosus. A νεφέλη.

Πολυνιφέμος, ία, Ion. ίη, ιον, admodum tranquillus.

Πολυνίκης, ε, ὁ, sæpius victor. A νίκη.

Πολυνιφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multa nive tectus, nivosus, nivalis. Ex νίφω.

Πολύνιφος, ον, idem.

Πολύνοια, ας, ἡ, mens, cui multum prudentiæ & sagacitatis inest. A πολύνους.

Πολύνομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multis vescitur. Ex πολύς, & νέμω, pasco.

Πολύνους, contr. πολύνους, ε, ὁ ἡ ἡ, cui multum est mentis, i. e. prudentiæ & sagacitatis. Hinc

Πολύνως, prudenter, sagaciter.

Πολύνοσος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis morbis obnoxius, morbidus.

Πολύνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui sæpius revolvitur, redit.

Πολύνυμφος, ἡ, quæ sæpius nupsit. A νύμφη.

Πολύξενος, Ion. πολύξεινος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multos hospites habet, qui multos hospitio excipit.

Πολυξενόω, & ὁμαι, hospitalis sum.

Πολύξεστος, ον, multum politus, i. e. pulchre ædificatus, factus.

Πολύξηρος, ον, valde siccus, aridus.

Πολυξύλης, ὁν, arboribus frequens. A ξύλον.

Πολυοδία, ας, ἡ, multæ viæ; (2) multum itineris. Ab ὁδός.

Πολυόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, multos habens dentes.

Πολυοδμος, ον, suaviter olens. Ab ὀσμή.

Πολυοζία, ας, ἡ, in plures ramos dispersum esse, in multas partes esse divisum. A

Πολύοζος, ε, ὁ ἡ ἡ, in plures dispersus ramos, in plures partes diffusus.

Πολυοινία, ἡ, vini copia, it. vinolentia. A

Πολύοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, vinolentus, vino abundans.

Πολύοκνος, ὁν, valde tardus, s. cunctator.

Πολυόλβιος, idem quod

Πολυόλβος, ε, ὁ ἡ ἡ, perbeatus; (2) prædives.

Πολυόμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos habens oculos; it. multa habens foramina, Gl. Vet. Ab ὄμμα.

Πολυόμφαλος, ε ὁ ἡ ἡ, multos umbones habens, multis clypeis munitus.

Πολυόνειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa insomnia habens; (2) insomnia observans.

Πολύοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, multo abundans succo; (2) multa habens foramina. Ex ὀπὸς, succus, vel ὀπὴ, foramen.

Πολύοπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui a multis conspicitur. Ab ὄπτομαι.

Πολυόργιος, ον, cui multa sacra fiunt. Ab ὄργια.

Πολυορκία, ας, ἡ, consuetudo sæpe jurandi. A

Πολύορκος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum jurans, leviter jurans.

Πολυόρμητος, ον, impetuosus, vehemens. Ab ὀρμάομαι.

Πολυόρνιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, avibus abundans. A

Πολυορνὶς, ὁ ἡ ἡ, idem.

Πολυόροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas concamerationes seu contignationes habens; (2) multa habens culmina.

Πολυοσμία, ας, ἡ, odoris copia seu multitudo. A

Πολύοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis odoribus fragrans. Ab ὀσμὴ, odor.

Πολύοστεος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens ossa. Ab ὀστέον, os.

Πολυόστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, peculiatus, Ph. Ab ὐσία, peculium.

Πολυόφθαλμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multioculus; (2) herba vim habens siccandi, velut tussilago.

Πολυοχλέω, ῶ fut. ήσω, hominum multitudine abundo, Gl. V. πολυοχλῆσα, celeberrima, populosa.

Πολυοχλία, ας, ἡ, populi multitudo, Gl. V. celebritas, populositas. A

Πολύοχλος, ε, ὁ ἡ ἡ, frequens, hominum multitudine abundans.

Πολύοχος, ον, potens, dives. Ab ἔχω.

Πολυοφία, ας, ἡ, opsoniorum abundantia. A

Πολύοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, abundans opsoniis; (2) opsoniis multis vescens. Ab ὄφον.

Πολυπάθεια, ας, ἡ, multorum casuum, multorum malorum perpessio, cum quis multis passionibus obnoxius est. A

Πολυπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multis casibus seu malis jactatus. Ex πολὺς, & πάθος.

Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo liberorum; (2) servitiorum multitudo. A πολύπαις.

Πολυπαίπαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum vafer, valde callidus.

Πολύπαις, δος, ὁ ἡ ἡ, cui multi sunt liberi, s. servi.

Πολυπάμμαν, ονος, ὁ ἡ ἡ, multa possidens, dives. Il. 4, 433. A πᾶμα.

Πολυπάμφαος, ε, ὁ ἡ ἡ, lucidissimus. Ex παμφαὴς.

Πολυπαρθένδυτος, ἡ, quæ diu virgo manet.

Πολυπάρθενος, ον, virgines multas habens.

Πολυπαταξὶ, ὁ ἡ ἡ, multum saltans, qui fit cum saltatione, in quo saltatur. A πατάσσω.

Πολυπάτητος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum calcatus, tritus & pervulgatus. A πατέω.

Πολύπατρις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, plus una patria utens.

Πολυπειρία, ἡ, multarum rerum experientia & peritia, Gl. V. sagacitas, solertia. A

Πολύπειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa expertus, qui multa tentavit, peritus, callidus, Gl. Vet. sagax. Ex πολὺς, & πεῖρα.

Πολυπείραν, ὁ ἡ ἡ, multiplex, varius. A πεῖρας.

Πολυπενθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multum lugens, quem crebro calamitates luctu adficiunt, miser, luctuosus, luctu plenus; Hom. Il. 5, 559. A πένθος.

Πολυπευθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multum sciscitans. Ex πολὺς, & πεύθομαι.

Πολυπ-

Digitized by Google

Πολυπήδητος, ον, multum saliens, in quo multum exsultatur. A πηδάω.
Πολυπήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multa damna adferens, noxius. A πῆμα.
Πολύπηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multo stamine textus, pinguis. A πηνος.
Πολυπίδακος, ε, ὁ ἡ ἡ, fontibus scatens, Hom. Il. 8, 47. Ex πίδαξ.
Πολυπίδαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Πολύπικρος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde amarus.
Πολυπινής, ὲς, valde sordidus, squalidus. A πῖνος.
Πολύπιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum fidens seu credens.
Πολύπλαγκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum errans, multivagus, Hom. Il. 11, 308. Idem.
Πολυπλανής, ές, ὁ ἡ ἡ, multivagus, vagus, erroneus; (2) erroris plenus. Οἱ ἢ καμόντες Ἔργα πολυπλανέος βιοτῆς, Nonn. P. 5, 29. A πλανάω.
Πολυπλάνητος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Πολύπλανος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.
Πολυπλανῶς, cum multo errore. Eleganter de radicibus in terra omnes in partes diffusis, aut de herba errante longe lateque.
Πολυπλασιάζω, f. άσω, multiplico. A πολυπλάσιος. Hinc
Πολυπλασιασμὸς, ῦ, ὁ multiplicatio.
Πολυπλάσιος, ια, ιον, multiplex; (2) multo copiosior, multo major. A πολύς. Unde
Πολυπλασίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, multiplex, Ph.
Πολύπλεθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multorum jugerum est; (2) qui multa jugera possidet. A πλέθρον.
Πολύπλεκτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum implicatus, varius, multifarius.
Πολυπλόκαρσε, ε, ὁ ἡ ἡ, multa habens latera. A πλευρά.
Πολυπληθέω, multus numero sum; (2) augeor & cresco numero. A
Πολυπληθής, ές, ὁ ἡ ἡ, multus numero. A πλῆθος.
Πολυπληθία, vel πολυπλήθεια, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, Appian. Bell. Civil. 1. Ab eod.
Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico. Ab eod.
Πολυπλοκία, ας, ἡ, versutia, dolus. A
Πολύπλοκος, ε, ὁ ἡ ἡ, multis nexibus implicitus, intricatus, & hinc valde impeditus, difficilis; (2) varius, multiplex; (3) dolosus, vafer, versutus. Ex πλέκω.
Πολυπλόκως, Adv. multis nexibus, implicite, multis nodis; multipliciter, Gl. V.
Πολύπνοος, contr. πολύπνους, ε, ἡ ἡ, multum odorem emittens, valde odoratus, valde graviter spirans. A πνοή.
Πολυποδία, ας, ἡ, pedum multitudo, multi pedes. A πολύπους.
Πολυπόδιον, ε, τὸ, parvus polypus; (2) herba quædam, Dim. ab eod. Angl. Polypody.
Πολυποδώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, polypis abundans; (2) polypo similis. Ab eod.
Πολυπόθητος, ὁ ἡ ἡ, multum desideratus.
Πολυποίκιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, admodum varius, multum variegatus; (2) multifarius, multimodus, multiformis.
Πολύπολις, ιος, ὁ ἡ ἡ, multas habens urbes.
Πολύπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, laboriosus; (2) ærumnosus, calamitosus; (3) multos labores strenue perficiens.
Πολυπόνως, Adv. multo cum labore.
Πολυπόρθητος, ον, frequens viatoribus, Epith. viæ. A πορθέομαι.
Πολύπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos meatus habens, Gl. Vet. πολυπόρος, vadosus.
Πολυποσία, ας, ἡ, multa potatio, immodicus potus. A πόσις, potio.
Πολυπότα μος, ε, ὁ ἡ ἡ, fluviis abundans.
Πολυποτέω, multum poto, potui indulgeo. A
Πολυπότης, ἡ, fœm. a
Πολυπότης, ε, ὁ, qui multum bibit, magnus potator, bibosus, Gl. V. multibibus.
Πολυπότμος, ον, multa fata habens.
Πολύποτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod πολυποτὴς. A πίνω.
Πολύπους, πόδος, ὁ ἡ ἡ, multos pedes habens, multipes; (2) Subst. ὁ polypus, *piscis*; (3) tuberculum in naribus, polypi carni simile, Gl. Vet. multipes, polypus.
Πολυπραγματέω, ῶ, multis rebus vaco, multas res tracto. A πρᾶγμα.
Πολυπραγμονέω, ῶ, f. ήσω, multis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico; ardelionem ago; (2) diligenter & solicite inquiro, curiose perscrutor, Gl. Vet. πολυπραγμονῶ, scisciter, percontor, rimor; habet et significationem appetendæ rei alienæ *inpr.* imperii. Τὰ ἐᾶσι ἢ Θύελλαι πολυπραγμονεῖν, Heliod. Ὁ τλῶ τῆς ὅντως πολυπραγμονῶν φύσιν, Plato.
Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, solicitudo de multis negotiis, & quidem nihil ad nos pertinentibus, curiositas ardelionis; (2) *inpr.* tribuitur privatis res publicas curantibus & arcana imperii; (3) studia literarum, *inpr.* historiæ. A
Πολυπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui est multorum negotiorum, nihil in primis ad ipsum pertinentium; ardelio, multa negotia curans, Gl. V. scrutator, scisciator, curiosus, ardelio. A πρᾶγμα.
Πολύπρεπτος, ον, valde mitis.
Πολύπρεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos habens stipites seu truncos. A πρέμνον.
Πολυπρίων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, ramosus.
Πολυπρόβατος, ε, ὁ ἡ ἡ, magnam pecoris copiam habens; (2) dives, opulentus. A πρόβατον.
Πολυπροικος, ὁ ἡ ἡ, magnam dotem habens. A πρίξ.
Πολυπρόσωπος, ὁ ἡ ἡ, q. d. multas habens facies; (2) multiformis. A πρόσωπον.
Πολυπρόσωπας, Adv. multis modis.
Πολύπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas pennas seu pinnas habens. A πτερόν.
Πολυπτοίητος, & πολυπτόητος, ε, ὁ ἡ ἡ, pavidus, meticulosus, tumultuosus, formidabilis. A πτοιέω, exterreo.
Πολύπτολις, ι, ος, ἡ, ὁ ἡ ἡ, multas urbes habens, Call. in Dian. 225.
Πολύπτορθος, ὁ ἡ ἡ, multos habens ramos.
Πολυπτυχία, ας, ἡ, multitudo, plicarum, sinuum, vallium, &c. conglobatio, Gl. V. A
Πολύπτυχος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas plicas habens, sinuosus, multiplex, multipliciter obductus ære, corio, &c. Hom. Il. 8, 411. A πτύξ, plica.
Πολυπτόξ, ὁ ἡ ἡ, multos habens lepores.
Πολυπτωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, plures casus habens. Hinc τὸ πολύπτωτον, Polyptoton, figura rhetorica. A πίπτω.
Πολύπυλος, ον, multas portas habens. A πύλη.
Πολύπυργος, ὁ ἡ ἡ, multis turribus munitus.
Πολύπυρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum triticum ferens, tritico abundans.
Πολυπώγων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, barbatus.
Πολυρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, difertus, verbosus, Gl. Vet. A ῥῆμα, verbum.
Πολυρράγης, ές, ὁ ἡ ἡ, multas habens rupturas; (2) multis partibus erumpens, violentus. A ῥήγνυμι.
Πολυρρόθιος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum sonum seu strepitum edens, sonorus.
Πολύρραπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum sutus, multipliciter sutus seu consutus.
Πολυρράφης, ές, ὁ ἡ ἡ, idem. A ῥάπτω.
Πολυρράφος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ab eod.
Πολυρρήμων, vid. πολυρήμων.
Πολύρριλω, λως, & πολύρριλωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos agnos habens; (2) opulentus, dives, Hom. Il. 9, 155. Ab ἄρι, δρνός.
Πολύρρητος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum dictus. A ῥέω, dico.
Πολυρριζία, ας, ἡ, multitudo radicum. A
Πολύρριζος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas radices habens, cui multiplex est radix. A ῥίζα.
Πολυρρίνος, ε, ὁ ἡ ἡ, corio multiplici inductus.
Πολυρρόδης, ε, ὁ, rosis abundans, multis rosis conspersus. A ῥόδον.
Πολύρρωδος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Πολυρρόθιος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Πολύρροθος, ε, ὁ ἡ ἡ, multistrepus.
Πολυρροιζδητὸς, ε, ὁ ἡ ἡ, multum stridorem vel strepitum edens. A ῥοιζδέω.
Πολύρροιζος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Πολύρρυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multifluus, copiose fluens. A ῥύω.
ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, Gen. πολλῆς, ῆς, ῆ, multus, numerosus; (2) magnus, amplus, spatiosus; (3) excellens, præstans, vehemens, potens. Hinc (1) ἡ πολλὴ τῆς γῆς, *Alt.* pro πολλὴ γῆ; (2) τί μοι πολὺ; quid mihi prodest. *In plur.* οἱ πολλοὶ, plerique, bona pars, multitudo, plebs, vulgus, vulgares in quoque genere; (2) in sacris lib. interdum pro πάντες; (3) interdum de perpaucis reperitur; *Comp.* πλείων, *Superl.* πλεῖστος.
Πολύσαθρος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum putris, admodum detritus, valde vitiosus.
Πολυσαρκέω, corpulentus seu pinguis sum, carne abundo.
Πολυσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, obesitas, Gl. V. carnositas. A
Πολύσαρκος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde carnosus, corpulentus; metaph. stupidus. A σάρξ.
Πολύσεμνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum reverendus, vel augustus.
Πολύσεπλος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum venerabilis.
Πολυσήμαντος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa significans. A σημαίνω.
Πολύσημος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. A σῆμα.
Πολύσινος, ον, valde noxius. A σίνω.
Πολυσιτία, ας, ἡ, frumenti copia; (2) cibi copia. A
Πολύσιτος, ε, ὁ ἡ ἡ, frumento abundans; (2) cibo repletus. A σῖτος.
Πολύσκαλμος, ον, *Epith.* navis magnæ.
Πολύσκαρθμος, ε, ὁ ἡ ἡ, tripudians, exultans Hom. Il. 2, 814. A σκαίρω.
Πολυσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, plura habens crura; (2) multiplex. A σκέλος.
Πολύσκιπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde conspicuus, splendidus. Παρθένος ἐγλῆϊς ἐοῦσα πολυσκέπτοιο Βοώτου, Arat. 136. A σκέπτομαι.
Πολύσκιος, ον, umbrosus. A σκιά.
Πολυσκώμμων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, valde dicax. A σκῶμμα.
Πολυσμάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, sonorus, strepens. A σμαραγέω.
Πολύσοφος, ον, valde sapiens, s. doctus.
Πολύσπαθης, ές, ὁ ἡ ἡ, multum densatus, ramatha. A σπάθη.
Πολύσπειρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multas spiras s. plures cohortes habet. A σπεῖρα.
Πολυσπερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. multum sparsus seu disseminatus, Hom. Il. 2, 804. Πολυσπερέων λείπραν, Nonn. Par. 4. 17. A σπείρω.
Πολυσπερμία, ας, ἡ, adfluentia seminis genitalis. A
Πολύσπερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum seminis ferens, semine abundans. A σπέρμα.
Πολυσπερχὴς, ὲς, studiosus, laboriosus.
Πολυσπλαγχία, ας, ἡ, multa seu prolixa miseratio, Suic. A
Πολύσπλαγχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde misericors. A σπλάγχνον.
Πολύσπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, semine vel segete abundans, fertilis.
Πολυσταγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, multum seu abunde stillans. A στάζω.
Πολυσταλὶ, *Adv.* multis stillando guttis, uberrim. Ex iisd.
Πολυστασιαστὴς, ε, ὁ ἡ ἡ, seditiosus, ubi crebræ moventur seditiones, Appian. B. Civil. 2. A στασιάζω.
Πολυστάφυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, uvis abundans. A στάφυλη, uva.
Πολύστάχυς, υος, ὁ ἡ ἡ, multas spicas ferens seu edens. *Epith.* culmi.
Πολυστεγὴς, ὲς, idem quod
Πολύστεγος, ε, ὁ ἡ ἡ, bene contectus; (2) multas habens contignationes, altus. A στέγη, tectum.
Πολύστιος, & πολύστιος, ε, ὁ ἡ ἡ, lapillis abundans,

Digitized by Google

abundans, ſcrupoſus. Ἐν ποταμοῖσι πολυσείοισι νημάζων, Nic. Th. 950. Conf. Call. in Jov. 26. A σεία, vel σία, *calculus*.

Πολυσιλέχης, ἐος, vel πολυσίλεχος, ε, ὁ ἡ ἤ, multos habens truncos, multos a radice caudices habens. A σίλεχος.

Πολυσίνακλος, ε, ὁ ἡ ἤ, valde gemebundus, ſ. gemitus habens multos, miſerabilis, ærumnoſus.

Πολυσέφανος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis ſertis redimitus, honoratus, donatus, hinc præmiis dignus magnis.

Πολυσιφὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, idem. A σίφω.

Πολυσπήμων, ὁ ἡ ἤ, veſtis, quæ multum & pingue ſtamen habet. A σήμων.

Πολυσπόδος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum calcatus. A σείω.

Πολύστικτος, ὁ ἡ ἤ, multis maculis notatus.

Πολύστονος, vide πολύστονος.

Πολυστιχία, ας, ἡ, multitudo verſuum. A

Πολύστιχος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis verſibus ſeu ordinibus conſtans.

Πολύστοιχος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem.

Πολύστολος, ε, ὁ ἡ ἤ, multam & magnam habens claſſem.

Πολυστομία, ᾶς, multum loquor, Suic. A

Πολύστομος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens ora, multa loquens. A στόμα.

Πολύστονος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum gemens, multis gemitibus mixtus; (2) multis gemitibus proſequendus, lamentabilis, luctuoſus. Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφῆκεν, Hom. Il. 1, 445.

Πολύστροπος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multum verſari, flecti, aut torqueri poteſt; multum verſatilis, variabilis, mutabilis; (2) valde tortus, ut funes.

Πολύστροβος, *Poët.* πολύστροφος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum ſtrepens; (2) turbulentus, multis agitatus fluctibus. Ἀγχι πολυστρόβοιο θαλάσσης, Nic. Al. 6. A στροβέω.

Πολυστρεφάλιγξ, γγος, ὁ ἡ ἤ, vorticoſus, multum volutatus. A στροφάλιγξ.

Πολύστροφος, ὁ ἡ ἤ, qui multis gyris circumagitur, verſatilis, mobilis. A στροφή.

Πολύστυλος, ὁ ἡ ἤ, multas columnas habens.

Πολυσυγκρατος, ον, valde confuſus, ſ. e multis mixtus. A κράννυμι.

Πολυσυγκριτος, ον, idem.

Πολυσύλλαβος, ε, ὁ ἡ ἤ, plures habens ſyllabas. A Συλλαβή.

Πολυσωδεσμος, ὁ, multis copulis (ſ. conj, cop.) utens, Sch. Thuc.

Πολυσωδετον, ε, τὸ, oratio, in qua crebræ ſunt Conjunctiones copulativæ. A Σύνδετος.

Πολυσύνδετος, ον, multas copulas habens; (2) bene compactus, firmus.

Πολυσφόραγος, ε, ὁ ἡ ἤ, ſonorus, ſtrepens.

Πολυσφόνδυλος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas habens vertebras & internodia. A Σφόνδυλη.

Πολυσφράγιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, multis ſignis notatus; (2) bene ſignatus. A Σφραγίζομαι.

Πολυχαίδης, ἐς, varius, multiplex.

Πολυχεδία, ἡ, varietas, multitudo.

Πολυχεδῶς, varie, multipliciter.

Πολυχημάτιστος, ον, multas formas, multa genera habens, ſ. e multis generibus, v. c. verſuum compoſitus. Vox Gramm.

Πολυχήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, multas formas habens. A χῆμα.

Πολυχιδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, multifidus, in multas partes fiſſus; (2) in multos ramos diffiſſus; (3) multiplex. A χίζω. Hinc

Πολυχιδία, ας, ἡ, *Ion.* πολυχιδίη, ης, ἡ, multifida ſectio, multiplex diviſio.

Πολυχιδῶς, *Adv.* in multas & varias partes dividendo, Gl. Vet. multifariam.

Πολύχιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, in multas partes fiſſus, qui findi poteſt.

Πολυσώματος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens corpora. A Σῶμα.

Πολυτάλαντος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens talenta, i. e. dives. *it.* gravis pondere.

Πολυτεκνίω, ῶ, fut. ώσω, multos habeo liberos, multam ſobolem procreo.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, multa proles, multi liberi, etiam de brutis. A

Πολύτεκνος, ε, ὁ ἡ ἤ, multos habens liberos, numeroſam ſobolem, ut ſup.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, ſumptuoſitas, magnificentia, Gl. V. lautitia. A

Πολυτελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, magnos ſumptus poſtulans, ſumptuoſus; (2) exquiſitus; (3) magnificus, Ph. lautus, pretioſus, multiplex, Gl. V. opiparus; πολυτελῆ δεῖπνα, dapes, Ph. πολυτελήσιν, lautis, Ph. A τέλος, *vectigal*.

Πολυτελῶς, *Adv.* ſumptuoſe, magnifice, Gl. Vet. laute, abunde, opipare.

Πολυτενὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, multum porrectus, longum ſpatium extentus. A τείνω.

Πολυτερπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, valde delectans, valde ſuavis. Ex τέρπω.

Πολυτεχνὴς, ἐς, v. πολυτεχνος.

Πολυτεχνία, ας, ἡ, artis varietas, & magnitudo.

Πολύτεχνος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas artes callens, multum artificii habens; (2) valde artificioſus. A τέχνη.

Πολυτιμητίζω, multo honore afficio, in magno honore habeo. A ſeq.

Πολυτίμητος, ε, ὁ ἡ ἤ, multo honore dignus; (2) magno pretio dignus, magnifaciendus, Gl. Vet. pretioſus; πολυτιμήτον, pretioſum, Ph. A τιμάω.

Πολυτίμιος, ον, idem quod

Πολύτιμος, ε, ὁ ἡ ἤ, pretioſus; (2) multo honore dignus. A τιμή.

Πολυτιμάρητος, ον, valde punitus & afflictus.

Πολύτιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum honoratus; (2) multo honore dignus. A τίω.

Πολύτλας, ὁ, multa paſſus ſeu perpeſſus, multis miſeriis conflictatus, patiens, ærumnoſus, Hom. Il. 9, 672. Od. 5, 17. A τλάω, *perpetior*.

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, idem.

Πολύτλητος, ε, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſd.

Πολυτοκία, ᾶς, multa pario, partu ſum fœcundus.

Πολυτοκία, ας, ἡ, partus numeroſitas, fœcunditas. A

Πολυτόκος, ε, ὁ ἡ ἤ, pariens multos, partu fœcunda, Gl. Vet. πολύτοκος, fœcunda, fertilis. A τίκτω, vel τόκος.

Πολύτολμος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum audens, audaciſſimus. A τόλμα.

Πολύτορος, ον, valde ſpinoſus, multos aculeos habens.

Πολυτραφὴς, ἐς, fertilis.

Πολύτρεπλος, ε, ὁ ἡ ἤ, volubilis, convertibilis, mutabilis.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ ἡ ἤ, columbis abundans, Hom. Il. 2, 502.

Πολύτρητος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa habens foramina.

Πολύτριπλος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum tritus.

Πολύτριχον, ε, τὸ, polytrichon, ſive adiantum nigrum. A

Πολύτριχος, ε, ὁ ἡ ἤ, piloſus. A θρίξ.

Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplex varietas modi, varii modi, varietas; (2) calliditas, fraus.

Πολύτροπος, ε, ὁ ἡ ἤ, multiplex, varius; (2) verſutus, moratus. A τροπή.

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis, Ph. multifariam, omnifariam.

Πολυτροφία, ας, ἡ, alimenti copia; (2) cum quis diu alitur. A πολύτροφος.

Πολύτροφος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum alimenti accipiens; (2) bene habitus, pinguis; (3) multum alimenti ſuppeditans. A τρέφω.

Πολυτρόχαλος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum currens, agilis in currendo, valde mobilis, volubilis.

Πολυτρύτος, ον, valde vexatus, adflictus. A τρύω.

Πολύτυρος, ὁ ἡ ἤ, multo caſeo conditus, multum caſei admiſtum habens.

Πολυυδρία, ας, ἡ, aquarum copia. A

Πολύυδρος, ε, ὁ ἡ ἤ, aquoſus. Ab ὕδωρ.

Πολύυλος, ε, ὁ ἡ ἤ, materioſus, Gloſſ. Vet. Ab ὕλη.

Πολυύμνητος, ε, ὁ ἡ ἤ, celeberrimus.

Πολυυμνία, ας, ἡ, Polyhymnia, Polymnia, una Mutarum. Ab ὕμνος.

Πολύυμνος, ε, ὁ ἡ ἤ, in quem multi hymni fiunt, qui magnam laudum materiam præbet, celeber. Ex iiſd.

Πολύυπνος, ον, ſomnolentus, qui eſt multi ſomni.

Πολυφαγία, multum edo.

Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, voracitas. A

Πολυφάγος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multum comedit, vorax, helluo, Gl. V. edax.

Πολύφαμος, *Dor.* pro πολύφημος.

Πολυφάνταγος, ε, ὁ ἡ ἤ, multas efficiens habenſque viſiones fictas.

Πολυφάρμακος, ε, ὁ ἡ ἤ, medicamentis abundans, aut venenis; (2) multorum medicamentorum vel etiam venenorum peritus; (3) multis medicamentis, vel venenis utens. A φάρμακον.

Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas. A φημί.

Πολύφατος, ε, ὁ ἡ ἤ, multum celebris, multorum ſermone jactatus. A φατός.

Πολύφαυλος, ον, prorſus inutilis, nullius omnino pretii.

Πολυφεγγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, multum ſplendoris habens, multum lucidus. A φέγγος.

Πολυφειδὴς, ἐς, præparcus. A φείδομαι.

Πολύφερτος, ε, ἡ, cui multa dos obtigit, bene dotata. A φέρνη, *dos*.

Πολυφημία, ἡ, gloria. A

Πολύφημος, ε, ὁ ἡ ἤ, valde celebris, de quo varii ſermones narrantur. A φήμη.

Πολύφθογγος, ε, ὁ ἡ ἤ, multiſonus.

Πολυφθονὴς, ἐς, valde invidus.

Πολυφθόρος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multos occidit, multorum interfector, Soph. Elect. 10. (2) perniciosus multis. A φθείρω.

Πολύφθορος, ε, ὁ ἡ ἤ, cædibus abundans; (2) dirutus, vaſtatus. Ex iiſd.

Πολυφιλάνθρωπος, ὁ ἡ ἤ, valde hominum amans, humaniſſimus, pius.

Πολυφίλητος, ον, valde carus. A φιλέω.

Πολυφιλία, ας, ἡ, amicorum copia. A

Πολύφιλος, ε, ὁ ἡ ἤ, cui multi ſunt amici.

Πολυφίλως, ita ut multis carus ſit.

Πολύφιλτρος, ε, ὁ ἡ ἤ, admodum amans, amori valde deditus, Suic. A φίλτρον.

Πολύφλοιος, ον, multum corticis habens, hinc, levis, vanus, inanis.

Πολυφλοίσβοιο, *Ion.* pro πολυφλοίσβου, a

Πολύφλοισβος, ε, ὁ ἡ ἤ, multo ſtrepitu reſonans, turbulentus, ſonorus, reſonans, Gl. V. undiſonus, Hom. Il. 1, 33.

Πολύφοβος, ον, valde timidus.

Πολύφοιτος, ε, ὁ ἡ ἤ, profugus, vagus. A φοιτάω.

Πολυφόνιος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multos occidit, crudelis.

Πολύφορβος, ε, ὁ ἡ ἤ, & πολύφορβος, η, ον, multis pabulum ſeu eſcam ſuppeditans, Hom. Il. 9, 564. A φέρβω.

Πολυφόρατος, ον, idem quod

Πολυφόρος, ὁ ἡ ἤ, multorum ferax, Gl. Vet. fertilis; (2) eſt & *Epith.* vini multum aquæ ferentis. A φέρω, vel φορὰ, *proventus*. Hinc

Πολύφορτος, ε, ὁ ἡ ἤ, qui multo premitur pondere, multas habens ſarcinas.

Πολυφραδέιαται, *Poët.* pro πολυφραδέστι, a

Πολυφραδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, valde conſultus, valde prudens. A φράζω, *deliboro*.

Πολυφραδία, ἡ, prudentia, ſapientia, facundia.

Πολυφράδμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, idem & ex iiſd.

Πολύφρασος, ον, ſæpe dictus. Ex iiſd.

Πολύφρωτις, ιδος, ὁ ἡ ἤ, multis curis plenus.

Πολυφρόντιστος, ε, ὁ ἡ ἤ, admodum accuratus; (2) prudens. A φροντίζω, *curo*.

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, variarum rerum peritia, prudentia. A

Πολύφρων, ονος, ὁ ἡ ἤ, cui multum eſt mentis, ſive prudentiæ, prudens. A φρήν.

Πολυφυὴς, ἐος, ὁ ἡ ἤ, multiformis. A εἶδος.

Πολύφυλλος, ε, ὁ ἡ ἤ, multa folia habens, foliis abundans. A φύλλον.

Πολύφυλος, ον, in multa genera, &c. diviſus. A φύλη.

Πολύφυτος, ον, herbis, plantis abundans. A φυτόν.

Πολυφωνία, ας, ἡ, loquacitas; (2) garrulitas. A

Πολύφωνος,

Digitized by Google

Πολύφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas edens voces, multisonus, vocalis, ſonorus, magniloquus, etiam in bonam partem, ut de Homero; (2) qui multorum eſt verborum; (3) garrulus, loquax. Ὥρη ἐσπερίη κραίζῃ πολύφωνα κορώνη, Aratus. 1002. Ubi πολύφωνα eſt Adverb. Al. legunt πολύφωνον. Ex φωνή.

Πολύφωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum lucens, multa luce præditus. Ex φῶς, *lux*.

Πολύχαλκος, ε, ὁ ἡ ἡ, multum habens æris, ære abundans, æratus; (2) cui multum eſt pecuniæ, dives æris; (3) firmus, validus, Gl. Vet. æroſus, æreus.

Πολυχανδής, ές, ὁ ἡ ἡ, valde capax. Πολυχανδέος ὅλμου, Nicand. in Theriac. 951. Πάνδοκος εἰμὶ θύρη προθύρων πολυχανδέος αὐλῆς, Nonn. 10, 7. Ex χανδάνω.

Πολύχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, multimanus. Hinc

Πολυχειρία, vel πολυχερία, ας, ἡ, multitudo manuum; (2) operarum multitudo.

Πολυχίτων, ωνος, ὁ ἡ ἡ, pluribus amictus tunicis.

Πολυχοίω, ῶ, multo cum fœnore refundo, fœcundus & fertilis ſum. A πολύχους.

Πολυχοΐα, ας, ἡ, varietas, fertilitas. Ab eod.

Πολυχοιρία, ας, ἡ, porcorum multitudo. Ex χοῖρος.

Πολύχους, *contr.* πολύχεως, ε, ὁ ἡ ἡ, multa cum uſura ſe refundens; (2) multiplex, Gl. V. πολύχους, multifarius. Ex χέω.

Πολυχορδία, ας, ἡ, chordarum multitudo. A

Πολύχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas habens chordas, ſeu fides. Ex χορδή.

Πολυχορτος, ον, herbidus, pinguis, de terra.

Πολυχρηματία, ας, ἡ, abundantia, opulentia.

Πολυχρηματίζω, diteſco, dives fio, vel ſum. A

Πολυχρήματος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui multum eſt pecuniæ, Gl. Vet. pecunioſus, nummatus. Ex χρήματα.

Πολυχρημοσυνη, ης, ἡ, v. πολυχρηματία. A

Πολυχρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod πολυχρήματος.

Πολυχρησία, ας, ἡ, utilitatis magnitudo. A

Πολύχρηστος, ε, ὁ ἡ ἡ, valde utilis; (2) multum uſitatus.

Πολύχροια, ας, ἡ, colorum varietas. A πολύχροος.

Πολυχρονίω, ῶ, diu duro, longævus ſum. A πολυχρόνος.

Πολυχρονίζω, f. ίσω, *Att.* πολυχρονιῶ, diu moror, prolongo, profero. A

Πολυχρόνιος, ὁ ἡ ή, multum ſeu longum tempus durans, diuturnus; (2) antiquus, Gl. V. vivax, longævus, diuturnus. Οἰκία δίνος ἔχει πολυχρονιώτατον αἶμα, Call. in Del. 282. Ex χρόνος. Hinc

Πολυχρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas.

Πολυχρονίως, *Adv.* diutiſſime.

Πολύχρονος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod πολυχρόνιος.

Πολύχροος, *contr.* πολύχρως, ε, ὁ ἡ ή, qui multis coloribus eſt præditus, varius, Gl. V. πολύχρως, varius. Ex χρόα.

Πολύχρυσος, ε, ὁ ἡ ή, multum auri habens, auro adfluens, Ph. opimus, auroſus.

Πολυχρώματος, ε, ὁ ἡ ή, multos habens colores, multicolor. Ex χρῶμα.

Πολύχως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, idem. A χρόα.

Πολύχυλος, ε, ὁ ἡ ή, multum habens ſucci, ſucculentus.

Πολύχυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, late fluens, fluidus; (2) multum diffuſus.

Πολυχώρητος, ε, ὁ ἡ ή, multorum capax.

Πολύχωρος, ε, ὁ ἡ ή, amplus, ſpatioſus, capax. Ex χώρα.

Πολύχωος, ε, ὁ ἡ ἡ, multa terra adgeſta exſtructus, alte aggeratus.

Πολυψάμαθος, ε, ὁ ἡ ἡ, multam habens arenam, arenoſus.

Πολυψηφία, ας, ἡ, multitudo ſuffragia ferentium, multa ſuffragia. A πολύψηφος.

Πολυψηφίς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, multos habens calculos ſeu lapillos. Ex ψῆφος.

Πολύψηφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui multa fert ſ. explet ſuffragia.

Πολυωδυνία, ἡ, doloris gravitas. A

Πολυώδυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, multos dolores adferens, moleſtus; (2) afflictus, ærumnoſus. Ex ὀδύνη.

Πολύωνυμέω, multa nomina habeo.

Πολυωνυμία, ας, ἡ, multitudo nominum, Callim. in Dian. 7. A

Πολυώνυμος, ὁ ἡ ἡ, multa nomina habens; (2) celebris, honoratus. Ex ὄνομα.

Πολυωνύμως, *Adv.* multis nominibus.

Πολυώνυχος, ον, multifidos pedes, multos ungues habens. Ab ὄνυξ.

Πολυωπὸς, ὸς, ὁ, multa habens foramina; πόλυωπον, multoculum, Heſ. Ex ὤψ.

Πολυωρέω, multa cura dignor, magnam curam gero; (2) laute & accurate accipio; (3) honoro, in honore & pretio habeo; (4) donis afficio. Πολυωρεῖν εἰς τὸν θεὸν ἅ διέλιπον, Æſchin. Πολυωρεῖσθαι τὸ τῆς ἀπόρου χρῆσθαι, Ariſtot. Ex ὠρέω. Hinc

Πολυωρητικὸς, ἡ, ὸν, multam curam gerens, ſolicitus.

Πολυωρία, ας, ἡ, multa cura, ratio, & obſervatio; (2) honos. Ab eod.

Πολύωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, multas habens aures. Ex οὖς.

Πολυωφελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, valde utilis. Ex ὠφελέω.

Πολυωφελῶς, valde utiliter.

Πολύωψ, ωπος, ὁ ἡ ἡ, multa habens foramina, multiforus.

Πόλφος, ου, οἱ, ramenta ex farre, leguminibus immixta.

Πόμα, ατος, τὸ, potio, potus. A πίνω.

Πομπαγωγέω, ῶ, f. ήσω, pompam duco. Ex πομπὴ, & ἄγω.

Πομπαῖος, ε, ὁ, Mercurii cognomen, qui defunctorum animas ad inferos deducere credebatur. Καλῶ δ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ μι κλυμίσαι, Soph. Aj. 843. A πομπὴ.

Πομπεία, ας, ἡ, pompa, vel tranſvectio, qualis in pompa eſſe ſolet; (2) conviciorum jactatio, velut e curru, ap. Alexandrinos, ſ. in triumpho ap. Rom. A πομπεύω. Unde

Πομπεῖον, ε, τὸ, vas, quo in pompis utuntur; (2) locus celebris Athenis.

Πομπεύσειν, *Dor.* pro πομπεύειν.

Πομπεύς, έως, *Ion.* ῆος, ὁ, qui aliquem deducit; (2) qui pompam ducit, pompaticus. Ab eod.

Πόμπευσις, εως, ἡ, pompa. Ab eod.

Πομπεύτης, ου, ὁ, pompam ducens. Ab eod.

Πομπεύω, tranſmitto, tranſveho, deduco; (2) cum pompa incedo, pompam duco, Gl. V. triumpho; unde (3) efferor, mihi placeo, ſuperbio, inſoleſco, & (4) inſolenter aliquem tracto, maledicendo, minando; (5) contumelia afficio, proprie, per hominum ora traducendo, paſſ. πομπεύεσθαι, in triumpho duci, oſtendi. Ἀλλ' ὑπὲρ Ἑρμῆ τῶδε πομπεύω τέχνῳ βέβαιον, Soph. Trach. 629. A

Πομπὴ, ῆς, ἡ, miſſio, miſſus; (2) impulſus, inſtinctus; (3) deductio, qua tranſmittendum aut tranſvehendum curamus eum, qui nobiſcum aliquamdiu eſt verſatus; (4) pompa, i. e. ſolennis apparatus & ſpectaculum ſolenne in modum triumphi. A πέμπω. Hinc

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, ad pompas pertinens, pompis conveniens; (2) magnificus, ad oſtentandum ingenium, doctrinam, &c. aptus & factus.

Πομπίλος, ε, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit. Eſt etiam nomen piſcis.

Πόμπιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, & πόμπιμος, ίμη, ίμον, qui mitti ſeu tranſmitti poteſt; (2) qui mittere ſeu tranſmittere poteſt. Ab eodem.

Πομπὸς, ὸῦ, ὁ, qui aliquem deducit ſeu tranſmittit, comes, viæ dux, Hom. Il. 13, 416. A πέμπω.

Πομποσολέω, cinſſem deduco. Τῆς θεᾶς λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποσολοῦσης τὸ Σκάφος, Luc. Ex πόμπος, & σόλος.

Πομφολυγέω, ῶ, bullas emitto. A πομφόλιξ. Unde

Πομφολυγηρὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, bullis turgens.

Πομφολυγοπάφλασμος, ατος, τὸ, bulla cum ſtrepitu erumpens, ſeu ebulliens. Vox Ariſtophanica. Ex πομφ. & πάφλασμα.

Πομφολυγόω, ῶ, in bullas converto vel cogo; πομφολυγωθῆς, in bullas converti.

Πομφολυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, bulloſus.

Πομφολύζω, f. ξω, bullo, bullas emitto. A

Πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla; (2) favilla æris, Ph. bulla, ſcatebra. A πομφός. Hinc

Πομφολύσσω, fut. ξω, bullarum inſtar effervesco, πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. *Ion.* Rob. Ἐκ δ' ἄρ' πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων βλεφάρων, Pind. Pyth. 4, 226.

Πομφός, ὁ, ὁ, eminentia tumida cutis, tumor. A πέμφιξ.

Πονέϊτο, *laborabat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Ion.* & *contr.* pro ἐπονέετο, a πονέω.

Πονέϊντο, 3. pl. *Ion.* pro ἐπονέοντο.

Πονεύμμοι, *laborantes*, nom. plural. particip. præſ. med. *Dor.* pro πονέμμοι.

Πονεῦμες, 1. pl. præſ. indic. act. *Dor.* pro πονοῦμεν.

Πονεῦντες, *tractantes*, nom. pl. præſ. part. act. *Dor.* pro πονοῦντες.

Πονέω, ῶ, f. ήσω, laboro; (2) facio; (3) viribus frangor, laboribus ſuccumbo, laſſeſco, defatigor, tolero, patior, ægroto, doleo, Gl. V. laboro, doleo; ἐπόνησα, dolui, Gl. V. aor. 1. πεπονημένος, factus, elaboratus, perf. paſſ. part. πονηθὲν, elaboratum, a. 1. paſſ. part. πονέϊτο, laborabat, imperf. *Ion.* pro ἐπονέετο. Πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ, ſibi ſtudet, Soph. Aj. 1383. Ἐγαγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὰ Σκίλη, Ariſt. Pace. 820. Πολλοὶ ἓ μεμναντας καλὸν εἶτι πονεῖν, Pind. Ol. 6, 17. Ἔαθεν εἰς νύκλα πονεύμενος, Philo. A πόνος.

Πόνημα, ατος, τὸ, labor, opus; (2) liber. A pr.

Πονηρόβυμα, ατος, τὸ, facinus improbum & ſceleſtum, ſcelus. A

Πονηρόω, & πονηρόομαι, vitio aliquo laboro, etiam de corpore; (2) improbus ſum, improbe & nequiter ago. A πονηρός. Unde

Πονηρία, ας, ἡ, miſera & laborioſa vitæ conditio; (2) improbitas, nequitia, ſcelus, vitium, pravitas, Ph. malignitas, pravitas, malitia, verſutia, Al. Gl. Vet. nequitia.

Πονηροδιδάσκαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, magiſter improbitatis, doctor malorum.

Πονηροκάρδιος, malicordis, Gloſſ. Vet. Ex καρδία.

Πονηροκρατέομαι, ᾶμαι, improborum imperio regor.

Πονηροκρατία, ας, ἡ, malorum potentia & imperium. Ex πονηρὸς, & κράτος, *potentia*.

Πονηρολογία, ας, ἡ, maledictum ſeu maledictio, contumelia; (2) ſermo de malis rebus & improbus. Ex λόγος.

Πονηρόπολις, εως, ἡ, improborum civitas.

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, improbus, ſceleſtus, pravus, malus, i. e. malitioſus, malignus, vitioſus, vitiatus. A πονία.

Πόνηρος, ρα, ρον, laborioſus, miſer, infelix; ὦ πόνηρε, miſer! infelix. Ab eod.

Πονηροφιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, improborum amicus, malorum conſortio gaudens.

Πονηρῶς, *Adv.* improbe, nequiter.

Πονήρως, *Adv.* male, miſere. A πόνηρος.

Πονήσαις. aor. 1. part. act. *Æol.* pro πονήσας, a πονέω.

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, ad laborandum promptus, ad laborem perferendum aptus. A πονέω.

Πόνοιο, gen. ſing. *Ion.* pro πόνου, a

Πόνος, ε, ὁ, labor, ſtudium, & opera rei alicui impenſa; (2) moleſtia, labor & moleſtia, ærumna, calamitas, morbus, dolor. A πίνομαι.

Ποντίων, *marinarum*, gen. pl. f. g. *Dor.* pro ποντίων, a πόντος.

Ποντίς, ίδος, ἡ, marina. A πόντος.

Ποντίζω, f. ίσω, in pontum mergo, mergo.

Ποντικὸν, nux avellana, Ph. ſubaud. κάρυον.

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, marinus, pelagicus; (2) Ponticus, qui eſt e Ponto. A πόντος.

Πόντιος,

Digitized by Google

Πόντιος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, & πόντιος, ία, ιον, marinus, maritimus; (2) Ponticus. Ab eodem.

Πόντισμα, τὸ, submersio, naufragium. A πόντιζω.

Ποντόβροχος, ᾱ, ὁ ᾗ, ἡ, mari immersus, in mari submersus. Ex πόντος, & βρέχω.

Ποντογενὴς, ὲς, e mari natus.

Ποντογένεια, ας, ἡ, ex mari nata. Ex πόντος, & γίνομαι.

Ποντόθεν, *Adv.* e mari. A πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, mari imperans, maris imperator; epith. Neptuni. Ex μέδω.

Ποντονδε, *Adv.* in pontum. A πόντος.

Ποντοπλανητος, ον, in mari vagans, *Epith.* piscis, navis, mercatoris, &c.

Ποντοπλάνος, ὁ ᾗ, ἡ, idem.

Ποντοπορεύω, per pontum gradior, mare pervado seu pererro. Ποντοπορευόμενος, *Poët.* pro ποντοπορευων, Od. 5, 277. A ποντοπόρος.

Ποντοτορέω, ῶ, f. ήσω, idem & ab eod.

Ποντοπόρου, gen. sing. *Ion.* pro ποντοπόρου, a

Ποντοπόρος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, pontum seu mare trajiciens, pontigradus, Gl. V. fluctivagus, Hom. Il. 1, 439. Ex πείρω.

Ποντοποσειδὼν, ῶνος, ὁ, ponticus Neptunus, ponti, i. e. maris, rex, Neptunus. Voc. ὦ Ποντοπόσειδον, Arist. Plut. 1050.

ΠΟΝΤΟΣ, ου, ὁ, pontus, mare; (2) regio Asiæ minoris, Pontus.

Πόντοφι, e mari. A πόντος.

Ποντοχάρυβδις, εως, ἡ, pontica charybdis, ponti vorago.

Πονηροπόνηρος, ὁ ᾗ, ἡ, miser laborando, Arist. Lys. 532. A πόνος.

Πόξ, πωκός, ἡ, vellus, lana detonsa, aut vulsa; occurrit πόκα, acc. A πέκω.

Ποσφάγος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, herbis vescens. Ex πόα.

Πόπανον, ου, τὸ, popanon, placentula, lata, tenuis, & rotunda; πόπανα, liba, Ph. A πέπω.

ΠΟΠΟΙ, *Interject.* admirantis; (2) indignantis; ὦ πόποι, proh dii; nam πόποι Dii sunt apud Dryopes, item πόπαξ.

ΠΟΠΤΥΖΩ, fut. ύσω, fibilo; (2) demulceo, blande attrecto; (3) applaudo, de equis; ποππύζειν, etiam ululæ dicuntur. Οὐκέτι ζων Κορύδωνι Ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδειν ἔχοντι; *Dor.* pro ποππύζειν, Theocr. 5, 7. Εἶθ' ὁ Θεὸς ἐπόππυσεν, Arist. Plut. 731.

Ποππυλιάσδειν, *Dor.* pro ποππυλίζειν, a

Ποππυλίζω, idem quod ποππύζω; ποππυλιάσδῃ, *Dor.* pro ποππυλιάζῃ, Theocr. 5, 89.

Ποππύσδειν, *Dor.* pro ποππύζειν, a ποππύζω.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, & ποππυσμὸς, ὁ, sibilus; (2) palpus, sive sonus, lingua, manibus, ac similibus modis excitatus, ad favorem, ostendendum; (3) adulatio, blanditiæ. A ποππύζω.

Πόρδαλις, ιος, *Ion.* idem quod πάρδαλις, Hom. Il. 17, 20. A πάρδος.

Πορδαλιος, ὁ, quæ timore cacaturit. A

Πορδὴ, ῆς, ἡ, crepitus ventris, Ph. peditus. A πέρδω.

Πόρε, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔπορε, a πόρω.

Πορεία, ας, ἡ, profectio, incessus, ingressus, Gl. Vet. meatus, iter, itio, gressus. A πορεύομαι.

Πορεῖον, ου, τὸ, cujus ope iter facimus, aut trajicimus. Πορεῖον, τὸ διδόμενον τοῖς προσιοῦσιν ἐπὶ τὴν πορεύθρωσιν εἰς προσεῖαν, ὥσπερ ἐφόδιον, Etymol. Magn. Ab eod.

Πορευθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi πορεύομαι.

Πορεύθωμεν, *proficiscamur esse*, infin. a. ejusd.

Πορεύθητε, *ite*, 2. plur. imper. aor. ejusd.

Πορεύθω, *abiero*, 1. singul. conj. aor. ejusd.

Πορεύμα, ατος, τὸ, profectio. A

Πορεύομαι, f. εύσομαι, vado, eo, meo, proficiscor, pergo, Gl. Vet. πορεύη, is, Ph. πορεύθωμαι, a. 1. ivisse; part. πορευθεὶς, profectus. Ξένε πρὸς ἄλλην ἐσίαν πορεύσομαι, Eur. Alc. 595. Ἔξω δωμάτων πορεύεται, ibid. 505. A πόρος.

Πορεύσω, 2. sing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro πορεύσεσαι, a πορεύομαι.

Πορευσιμος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, vel πορεύσιμος, ίμη, ίμον, qui transiri potest, permeabilis. A πορεύομαι.

Πόρευσις, εως, ἡ, ambulatio, ipsa incedendi actio. Ab eod.

Πορευτικος, ὴ, όν, qui incedere potest, qui ingreditur & ambulat. Ab eod.

Πορευτὸς, ὴ, τὸν, idem quod πορεύσιμος.

Πορεύω, fut. εύσω, trajicio, traduco, transveho, mitto, ire jubeo. Ἐγὼ πορεύσω χρυσὸν, Eur. Ph. 992. Πλοῖος πορεύσῃ πῶλος, ἐ ναυδλώσομαι, Arist. Pace. 126. Καί με πρὸς τύμβου πόρευσον πατρὸς, Eur. Or. 788. A πείρω.

Πορθέω, ῶ, fut. ήσω, diruo, everto, vasto, depopulor; oppugno; πεπορθημένος, perf. pass. part. vastatus; πορθῆσαι, vastare, Ph. a. 1. inf. act. πορθήσας, populatus, Gl. V. part. a. 1. Ἔπειτα ᾗ ξυὼ Σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι μολὼν, Soph. Phil. 912. Τί γὰρ ἂν πορθωσι χάριν τῷ ἐμοὶ; ibid. 1395. A πέρθω.

Πορθήσειν, f. 1. inf. act.

Πόρθησις, έως, ἡ, vastatio, excidium, Gl. V. πορθήσῃ, vastatione, Ph. πόρθησιν, vastitatem, Ph. A præc.

Πορθητὴς, οῦ, ὁ, eversor, vastator. Ab eod.

Πορθητικὸς, ὴ, όν, vastatorius, idem quod pr.

Πορθήτωρ, ορος, idem quod πορθητὴς.

Πορθμεία, ας, ἡ, trajectio fluminis vel freti; (2) merces trajectionis. A πορθμεύω.

Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum; (2) navis, qua fretum aliquod seu fluvius trajicitur, Gl. V. portorium, velatura; πορθμεῖα, pontones, Gl. V. (3) naulum. Ab eod.

Πορθμευὶς, έως, ὁ, qui lintre seu rate aliquem transportat per fretum, Ph. portitor, vector. Ab eod.

Πορθμευτικὸς, ὴ, όν, pertinens ad trajectionem. A πορθμευτὴς.

Πορθμεύω, transfreto, fretum trajicio. Εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπορθμεύσας δόλῳ, Eur. I. T. 372. Τάσδε πορθμεύσειν γράφας πρὸς Ἄργος, ib. 737. Δάκρυσι νικηθεῖσα μόλις πορθμεύετο φωνὴ, i. e. *egrediebatur*, Nonn. P. 11, 32. A πορθμὸς.

Πορθμήιον, ου, τὸ, *Ion.* pro πορθμεῖον.

Πορθμία, ας, ἡ, idem quod πορθμεία.

Πορθμικὸς, ὴ, όν, idem quod πορθμευτικός.

Πορθμίον, ου, τὸ, navis, qua fretum aliquod trajicitur; (2) merces, quæ pro trajectu freti persolvitur. A πορθμὸς. Unde

Πορθμὶς, ίδος, ἡ, parvum fretum; (2) navis piscatoria, linter, quo transfretamus.

Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum; (2) trajectus, trajectio. A πόρος, *transitus*.

Πορίζω, fut. ίσω, viam aperio, aditum facio; (2) invenio; (3) paro alteri, suppedito, præbeo. *In med.* comparo mihi, invenio, &c. πορισθεῖσαν, partam, Ph. aor. 1. part. pass. Τί πορίζεις τριβάς; moras nectis? Arist. Ach. 390. Σὺ τύχης μοι ἀγαθὸν πορίσας, id. Av. 465. Χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον ζωοῦ, id, Conc. 236.

Πόριμος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, pervius, penetrabilis, transiens; quæstuosus, Gl. Vet. parabilis; qui facile invenit, industrius. Ab eod.

Πόριον, ου, τὸ, navigium trajiciendis militibus comparatum. Ab eod.

ΠΟΡΙΣ, ιος, ὁ ᾗ, ἡ, vitulus, juvencus; (2) vitula, juvenca. Σκληραὶ λειμῶν πόριες καὶ βυσσίοιο, Aratus. 1120.

Πόρισμα, ατος, τὸ, quæstus; (2) propositio consecutionem necessariam habens, & ex iis dependentem, quæ jam probata sunt. A πορίζω.

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, comparatio, Gl. Vet. quæstus, adquisitio.

Πορισὴς, οῦ, ὁ, suppeditator; (2) *a med.* quæstor, exactor; *item*, quicunque aliquid sibi comparat, ut κακὸς π. qui malis artibus pecuniam facit.

Πορισικὸς, ὴ, όν, qui quærere novit, industrius conquisitor; (2) in quo victus facile paratur, Gl. Vet. quæstuosus; πορισικὴ, quæstuaria. Gl. V. A πορισὴς.

Πορισὸς, ὴ, όν, qui adquiri & parari potest, parabilis, qui facile suppeditatur, Gl. Vet. πορισὸν, præstabile. A πορίζω.

Πορκεὺς, έως, ὁ, qui πόρκῳ piscatur.

ΠΟΡΚΗΣ, ης, ὁ, annulus, quo ferrum hastæ cum ligno coërcetur, sive quo cuspis hastæ cum hastili vincitur.

ΠΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, jete piscatorium, ex vitili contextum; (2) quidquid formæ rotundæ & orbiculatæ est, circulus. Κύρτας δεῖ ᾗ δίκτυα, ᾗ βρόχους, ᾗ πόρκους, ᾗ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἀλλό τι ἢ πλῶ ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν, Plato, in Sophist.

Πορνεία, ας, ἡ, fornicatio, Gl. Vet. fornicatio, lenocinium. A πορνεύω.

Πορνεῖον, ου, τὸ, locus, in quo scorta se prostituunt, lupanar, Gloss. Vet. fornix, ganeum. A

Πορνεύω, f. εύσω, scortor, fornicor, Gl. Vet. A πόρνη.

Πόρνη, ης, ἡ, scortum, meretrix, fornicaria, scortillum, Gl. V. Hinc

Πορνίδιον, ου, τὸ, Dim.

Πορνικὸς, ὴ, όν, meretricius. Ab eod.

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus, in quo meretrices & scorta aluntur, lupanar, Ph. lenocinium. A πορνοβοσκέω.

Πορνοβοσκεομάχοι, qui lupanaria defendunt, & suo patrocinio comprobant. Ex πορνοβοσκεῖον, & μάχομαι.

Πορνοβοσκέω, ῶ, f. ήσω, lenocinium facio; i. e. meretrices & prostibula alo, lenocinor, alieno amori servio. A πορνοβοσκός.

Πορνοβοσκία, ας, ἡ, lenocinium, Ph. A

Πορνοβοσκὸς, ος, ὁ ᾗ, ἡ, leno, lena, qui vel quæ scorta & meretrices alit, Ph. leno, lenocinator. Ex πόρνη, & βόσκω.

Πορνογενὴς, ές, ὁ ᾗ, ἡ, spurius, Gl. Vet. A πόρνη, & γείνομαι.

Πορνογράφος, ὁ ᾗ, ἡ, qui meretrices depingit, qui meretrices describit, qui de meretricibus librum conscribit. Ex γράφω.

Πορνοκοπία, ἡ, lenocinium.

Πορνοκόπος, ος, ὁ, leno, Gl. Vet. lenocinator, fornicarius. Ex πόρνη, & κόπτω.

Πορνομανὴς, ές, ὁ ᾗ, ἡ, qui insano meretricum amore flagrat. A πόρνη, & μαίνομαι.

Πορνομοιχὸς, ές, ὁ ᾗ, ἡ, adulter, impudicus. Ex πόρνη, & μοιχός.

Πόρνος, ου, ὁ, qui corpus suum prostituit & veluti vendit, cinædus, puer meritorius, fornicarius, scortator, Ph. scortus, impudicus, Al. Gl. Vet. fornicarius, impurus. A πέρνημι, *vendo*.

Πορνοσκόπος, ου, ὁ, scortator, qui scorta & meretrices contemplatur. Ex πόρνη, & σκοπός.

Πορνοτελώνης, ου, ὁ, leno, qui pecuniam publico ærario solvit, ut lenocinium facere sibi liceat. Ex πόρνη, & τελώνης.

Πορνοφίλας, ὁ, &

Πορνόφιλος, ος, ὁ ᾗ, ἡ, meretrices amans.

Πορπεία, ᾶς, f. ήσω, transitum seu viam facio. Ex πόρος.

Πορποῖτις, ας, ἡ, meatuum & foraminum corporis apertio. Ex ἰτὸς.

Πόρος, ὁ, transitus, trajectus, Ph. *item*, ora maritima ubi sc. est trajectus; (2) meatus, Gl. V. (3) vectigal, quæstus, Ph. Item emolumentum, adjumentum, ratio alicujus rei efficiendæ & via. A πείρω

Πορπόζω, f. άσω, infibulor, Æsch. Pr. 61. fibula subnecto, fibulo. Πόρπας τε γναμπτὰς θ' ἑλικας, κάλυκας τε ᾗ ὅρμους, Il. 18, 401. A πόρπη.

Πορπακίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Πορπακισάμενος φρυδὸς ἀμπλάμενος ἰζά, Arist. Lys. 106.

Πορπακοφορίω, fibula utor.

Πόρπαξ, ακος, ὁ, fibula, præsertim amenti in clypeo. Ἐμβαλὰν πόρπακι γενναίαν χέρα, Eur. Hel. 1392. Ab eod.

Πορπάω,

Digitized by Google

Πορπάω, ῶ, f. ήσω, idem quod πορπάζω.
ΠΟ΄ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula; (2) annulus clypei. Pind. Olymp. 1.
Πορπηδόν, *Adv.* in modum fibulæ. A πόρπη.
Πόρπημα, ατος, τὸ, indumentum fibulatum. A πορπάω.
Πορπόω, f. ώσω, idem quod πορπάω.
Πορρίνημα, ατος, τὸ, ramentum, ſcobs, Strabo. lib. 13. Ex πόρρω, & ῥίνημα.
Πόρρω, procul, longe, porro, protinus, Gl. V. in anteriorem partem. Hinc *Compar.* πορρώτερος, longius diſſitus, Gl. V. ulterior, & *Superl.* πορρώτατος, longiſſime diſſitus. A πρό.
Πόρρωθεν, *Adv.* e longinquo, eminus, procul. A πόρρω.
Πορρωτάτω, *Adverb.* longiſſime, maxime procul.
Πορρωτέρω, longius, magis procul.
Πορσαίνω, paro, curo; πορσανέυσα, curatura, f. 1. part. *Ion.* pro πορσανῦσα. Πορσαίνειν βρίφος, Pind. Ol. 6, 55. A πόρω.
Πορσιον, *Adv.* longius, remotius. Ὡς πόρσισα, quàm longiſſime, Pind. Nemeor. 9. A πόρσω.
Πορσωίεσαι, nom. pl. part. f. 1. act. f. g. *Ion.* pro πορσωῦσαι, a
Πορσωύω, f. ωῶ, præbeo, ſuppedito, do; (2) paro, præparo; (3) ago, peragro, adminiſtro; (4) colo, in honore habeo; (5) delector. Πᾶγμα πορσωύων μίγα, Soph. El. 672. Ὡς ᾗ τὸ τῦ ποταμῦ ἐπορσύνετο, Xen. Cyr. 7, 23. Ἐγὰ ᾗ τἄλλα πάντα πορσωῶ, Soph. Aj. 1415. Καὶ παισὶ πόρσω' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν, Eur. Med. 1021. Σοὶ τῶδε πορσωύσῃ χάριν, id. Alc. 1062. Κεἴνῳ πορσωίεσα λίχος, Hom. Il. 3, 411. A πόρω.
Πόρσω, *Adv.* longe, ante; (2) longe, procul. Hinc *Comp.* πόρσιον, item πορσωτέρω, longius, magis procul; & *Superl.* πορσωτάτω, longiſſime, maxime procul. A πρό.
Πορτάζω, f. άσω, vitulor. A πόρτις.
Πόρταξ, ακος, ὁ ᾗ ἡ, vitulus, vitula, juvencus, juvenca. Ab eod.
ΠΟ΄ΡΤΙΣ, ιδος, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Πορτιτρόφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vitulos nutriens. Hom. in Ap. 21. Ex πόρτις, & τρέφω.
ΠΟΡΦΥ΄ΡΑ, ας, ἡ, purpura, genus conchæ marinæ; (2) pannus liquore purpuræ tinctus, veſtis purpurea; (3) veſtis ſplendida, venuſta, elegans.
Πορφυραῦς, purpureus, Chron. Alex. *Ern.*
Πορφυρεάνθης, ες, ὁ ᾗ ἡ, qui purpureo flore eſt. Ex πορφύρα, & ἄνθος, *flos.*
Πορφύρεος, idem quod
Πορφύρεος, ία, ίη, εον, *contr.* πορφυρῦς, ᾶ, ῦν, purpureus; ſplendidus, venuſtus, elegans; (3) niger; (4) varius, verſicolor. πορφύρεος Σάνατος, Hom. Il. 583. πορφυρίῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτὴν, 17, 551. A πορφύρα. Unde
Πορφυρεύς, έως, ὁ, purpurarius, ſ. qui purpuras venatur; (2) qui purpura tingit, infector.
Πορφυρεύτης, ου, ὁ, idem. A πορφυρεύω.
Πορφυρευτικός, ἡ, όν, pertinens ad purpurarum venatorem ſeu venationem, item ad artem purpura tingendi. Hinc ἡ πορφυρευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ſcientia venandi purpuras. A πορφυρεύτης.
Πορφυρίαω, purpureo colore nigrico vel rubeo, purpuraſco. A πορφύρω.
Πορφυρίζω, f. ίσω, purpureo colore ſum. A πορφύρα.
Πορφύριον, ε, τὸ, parva purpura, Ph. πορφύρια, murices, Dim. ab eod.
Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, purpurea veſtis, Gl. Vet. torale; (2) avis nomen; (3) nomen inſulæ. Ab eod.
Πορφυρίτης, purpurans. Ab eod.
Πορφυρῖτις, ιδος, ἡ, idem fœm.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, nomen avis aquaticæ, ſic dictæ a colore roſtri & pedum; (2) piſcis quidam, Gl. Vet. πορφυρίων, purpurio. Ab eodem.
πορφυρίσκαπλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, purpureo colore imbutus aut tinctus.
Πορφυροβαφεῖον, ε, τὸ, officina ad tingendum purpureo colore.
Πορφυροβαφὴς, ὁ, &
Πορφυροβάφος, purpurarius, Gl. V. Ex πορφύρα, & βάπτω.
Πορφυροειδὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, purpuræ ſpeciem gerens, purpureo colori ſimilis, cæruleus. Ex πορφύρα, & εἶδος.
Πορφυροειδῶς, *Adv.* in modum purpuræ, ita ut purpuram referat.
Πορφυρόεις, εσσα, όεν, purpuram referens. *Epith.* maris. A πορφύρα.
Πορφυρόζωνος, ε, ὁ ᾗ ἡ, violaceo ſeu purpureo cingulo circumdatus. Ex ζώνη.
Πορφυρόκαυλος, ε, ὁ ᾗ ἡ, cujus caulis purpureus eſt.
Πορφυρομιγὴς, ές, ὁ ᾗ ἡ, purpura mixtus. Ex πορφύρα, & μίγνυμι.
Πορφυρόπεζος, ε, ὁ ᾗ ἡ, purpureos habens pedes. Ex πορφύρα, & πέζα.
Πορφυροπώλης, ε, ὁ, purpurarius, Gl. Vet.
Πορφυρίπαλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram ſive lanam aut veſtem purpuream vendit. Ex πορφύρα, & πωλέω.
Πορφυρόστρωτος, ον, purpura ſtratus.
Πορφυρόω, purpura tingo vel orno; πορφυρῶσαι, clavare, Gl. Vet. A πορφύρα. Unde
Πορφύρω, purpureo colore perfundo; (2) purpureo colore nigrico vel rubeo, nigreſco, æſtuo, *de mari.* Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μήστωρι, Il. 21, 551.
Πορφυρώτερος, έρα, ερον, magis purpureus. Compar. ab inuſ. πόρφυρος.
Πόρω, fut. πόρσω, præbeo, ſuppedito, do. Τέτμομένω πόρωσιν αἰρέσιν δόμων λαβεῖν, ὅ χρήζῃ, Lyc. 1268. A πείρω.
Ποσάκις, *Adv.* quoties? A πόσος.
Ποσαπλάσιος, ία, ιον, quotuplex? Ab eod.
Ποσαπλασίων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, idem.
Ποσάπλως, *Adv.* quot modis. Ab eod.
Ποσάπους, ους, quot pedum?
Ποσαχῆ, *Adv.* quot in locis? A ποσάκις.
Ποσαχῶς, *Adv.* quotnam modis? Ab eod.
Πόσε, *Adverb.* quo? quem in locum? A πόσος.
Πόσῃ, dat. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσει, a πόσις, *maritus.*
Ποσιδάν, ᾶνος, ὁ, *Dor.* pro Ποσειδῶν, Neptunus.
Ποσιδάνειος, ε, ὁ ᾗ ἡ, ad Neptunum pertinens. A ποσειδᾶν.
Ποσίδειον, τὸ, templum Neptuni.
Ποσειδεών, ῶνος, ὁ, menſis Atticus, ultimam Decembris partem, & primam mediamque Januarii complectens, Gl. Vet. December. A ποσειδᾶν.
Ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, halcyone. Ab eod.
ΠΟΣΕΙΔΩ΄ΝΝ, ῶνος, ὁ, Neptunus; Romanis, Conſus.
Ποσειδώνια, ίων, τὰ, ſacra in honorem Neptuni, Neptunalia, Gl. V. A ποσειδᾶν.
Ποσειδώνιον, ε, τὸ, templum Neptuni.
Πόσιος, gen. ſing. *Ion.* & *Att.* pro πόσιος, a πόσις, *maritus.*
ΠΟ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, pellis, qua glans pudendi virilis integitur; (2) penis.
Ποσθία, ας, ἡ, tuberculum parvum in palpebris ſuper pilos. Ab eod.
Πόσθιον, ε, το, pudendum virile, Dim. a πόσθη.
Πόσθων, ονος, ὁ, qui magno pene eſt, aut præputio; (2) puerulus, infans. Ab eod.
Ποσὶ, *pedibus*, dat. plur. a πούς.
Ποσιδήιον, ε, τὸ, Neptuni templum. A ποσειδῶν, vel ποσιδᾶν.
Ποσιμος, ίμη, ιμον, potabilis, potui aptus. A πόσις.
Ποσὶν, dat. plur. *Poët.* & cum ν pro ποσὶ, a πούς.
Πόσις, ιος, ἡ, potio, potus. A πίνω, *poto.*
Πόσις, maritus apud poët. acc. πόσιν.
Ποσιφαρηίδες, ων, αἱ, venæ in calcaneo. Ex πούς, & φλέβια, *calcaneum.*
Πόσος, η, ον, quantus? Hinc πόσε, quanti? & πόσοι, quot? Ab ὅσος, *quantus*, citra interrogationem.
Πόσος, η, ον, aliquantus, aliquantulus; (2) quidam. Ab eod.
Ποσοστύλλαβος, ον, quot ſyllabarum. A συλλαβή.
Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas. A πόσος.
Ποσόω, ῶ, f. ώσω, quantum facio, quantitatem attribuo; πεποσωμένος, quantitatem habens, p. paſſ. part. Suic. Ab eod.
Ποσῳήμαρ, *Adv.* quot dies, per quot dies, quot diebus. Ex πόσος, & ἦμαρ.
Ποσῳκρότος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui pedibus pulſatur. Ex πούς, & κρότος, *pulſus.*
Πόσσος, poët. pro πόσος.
Πόσσω, g. ſ. *Dor.* & *Poët.* pro πόσῳ, a πόσος.
Ποσσᾶῖ, quoto die? quot diebus? quot dierum ſpatio, Ph. quota die. Ποσσᾶῖ ἂν ζωὴ τῷ στρατεύματι ἐκεῖσε ἀφικοίμην; Xenoph. Cyropæd. 5. A πόσος.
Ποσστημόριος, q. d. quanteſimus; quotæ partis; ποσστημόριον, quota pars, Gl. Vet. hæc portiuncula, Ex πόσος, & μόριον, *pars.*
Ποστὸς, ἡ, όν, quotus? (2) quantus? A πόστος.
Ποστῶς, aliquantulum.
Πόταγε, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro πρόσαγε, a προσάγω.
Ποτάγχυμβε, 1. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro προσάγχυμβε, a προσάγχυμι, appropinquo.
Ποτάγω, f. άξω, adduco, accedo, *Dor.* pro προσάγω. Ποτάγῃ ᾗ πολὺ πλέον ἅμμι γαλάνα, Moſch. 5, 3. Hinc
Ποταγωγίδης, ε, ὁ, explorator, delator.
Ποταείδω, & ποταείδομαι, accino, cano, carmina cano, *Dor.* pro προσαείδω. Τὶν γὰ ποταείσομαι ἄσυχα, δαῖμον, Theocr. 2, 11.
Ποταίνιος, ία, ιον, recens, novus, peregrinus; improviſus, Æſch. Pr. 102. (2) primus. A ποτὶ, pro πρός.
Ποταιτὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Ποταμείζομαι, f. ξομαι, reſpondeo, *Dor.* pro προσαμείζομαι. Τὰν δ' ἄρα χ' ὦ Δάρτις ποταμείψατο, Theocr. 1, 100.
Ποτάμειος, εία, ειον, fluvialis. A ποταμός.
Ποταμίλλω, f. ξω, præterea mulgeo. Ποταμίλξεται ὃς δύο πέλλας, Theocr. 1, 26.
Ποταμίλξομαι, f. 1. indic. med. *Dor.* pro προσαμίλξομαι.
Ποταμηὸς, ε, ὁ ᾗ ἡ, q. d. fluvii vel fluviorum ductor, fluvialis. Ex ποταμὸς, & ἄγω.
Ποταμηδὸν, *Adv.* fluvii more. A ποταμός.
Ποταμὶς, ίδος, ἡ, fluvialis, v. c. Nympha.
Ποταμηπόρος, ε, ὁ ᾗ ἡ, fluvium trajiciens.
Ποταμία, ας, ἡ, fluviolus, alveolus, Strabo, lib. 10. A ποταμός. Unde
Ποτάμιον, ε, τὸ, rivus, Dim.
Ποτάμιος, ία, ιον, fluvialis, flumineus, amnicus, Gl. V. Ab eod.
Ποταμίσκος, ε, ὁ, fluviolus, Dim. ab eod.
Ποτσμίτης, ε, ὁ, ποταμίτης, aquilices, Ph.
Ποταμοσείτας, ος, ὁ ᾗ ἡ, fluvio vicinus, accola fluvii.
Ποταμῶο, gen. ſing. *Ion.* pro ποταμοῦ.
Ποταμόκλυστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui amnibus alluitur. Ex ποταμὸς, & κλύζομαι.
Ποταμόνδε, *Adv.* ad fluvium.
ΠΟΤΑΜΟ΄Σ, ε, ὁ, fluvius, flumen, amnis, Ph.
Ποταμοφόρητος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui a fluvio auferitur ſive rapitur.
Ποταμόχαστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, limo arenave a fluvio devecta opertus.
Ποτανὸς, volucer, volans, *Dor.* pro ποτηνός.
Ποτάομαι, ῶμαι, volo, as. Μέσα δὴ αἰτὸς ἐρατὸς ποτᾶται, Eur. Rheſ. 530. A πέτομαι.
Ποταπὸς, ὴ, όν, qualis, Ph. A δαπιδεν.
Ποταπῶς, qualiter, Ph. A præc.
Ποταυγάζειν, *adſpicere*, præſ. inf. act. *Dor.* pro πρυσαυγάζειν, a προσαυγάζω.
Ποταύλᾳ, 3. ſing. imperf. ind. act. *Dor.* pro προσηύλᾳ, a
Ποταυλίω, ῶ, *Dor.* pro πρυσαυλέω. Ἁ πρὰν

Digitized by Google

ἁμάντεσσι παρ' Ἱπποκόωντι ποταύλῃ, Theocr. 6, 41.

Ποτανῶς, α, ον, orientalis, ad orientem vergens vel ſpectans vel, *Dor.* pro προσηνῆος. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἠώς, *aurora.*

Πότε, *Adv.* quando? Ab ὅτε.

Ποτὲ, *Adv.* aliquando. Hinc ἠδέποτε, μηδέποτε, nunquam. Ab ὅτε, *quando.*

Ποτίδρομε, *accurrit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Dor.* pro προσέδραμε, a προτρέχω.

Ποτιδω, *Dor.* pro προσιδω, inuſ. Hinc a. 2. ποτιδών, intuitus; ποτίδεμαι, intueor, inſpiciam.

Ποτεκλεπλόμιλο, *ſintim ducebar*, 1. ſing. imperf. ind. paſſ. *Dor.* pro προτεκλεπλόμιλο; a προσκλέπτομαι.

Ποτίομαι, volo, as. A πίτομαι.

Ποτίοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. indic. med. *Ion.* pro ἐποτέοντο, a ποτέομαι.

Ποτίος, ία, ον, bibendus. A πίνω.

Ποτϝίσδεν, præſ. infin. act. *Dor.* pro προσβίζειν. A

Ποτβίσδω, *Dor.* pro προσβίζω, cum aliquo certo.

ΠΟΤΕΡΟΣ, έρα, ον, uter; πότερον, utrum.

Ποτίρχεο, *accede*, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* & *Æol.* pro προσίρχε. A

Ποτέρχομαι, *Dor.* pro προσέρχομαι.

Ποτίρωθι, *Adv.* utra in parte? utro in loco? A πότερος.

Ποτίρως, *Adv.* utro modo. Ab eod.

Ποτέρωσε, *Adv.* utram in partem, vel utra in parte? Ab eod.

Ποτιφύετο, *adhærebat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσεφύετο, a προσφύομαι.

Ποτεχε, *adbibe*, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor.* pro πρόσεχε, a

Ποτίχω, *Dor.* pro προσίχω.

Ποτη, ης, ἡ, volatus. A πίτομαι.

Πότημα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηματοποιός, ὁ, qui pocula conficit, Suic. Ex πότημα, & ποιέω.

Ποτῆμϝι, *adire*, præſ. infin. act. *Dor.* pro προσεῖναι, a πρόσειμι.

Ποτηωὶς, ὴ, ὶν, *Dor.* ποτανὸς, volucris, alatus. A ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum. A πίνω, *bibo.*

Ποτηρίδιον, ου, τὸ, pocillum, Gl. Vet. A ποτήριον.

Ποτηριοξλύπλης, ου, ὁ, poculorum cælator. Ex ποτήριον, & γλύφω.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, calix, in ſac. literis, portio deſtinata: de bonis & malis rebus. Ab eod.

Ποτηριφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, poculi aut poculorum geſtator, ſeu geſtatrix. Ex φέρω.

Ποτηροθήκη, ης, ἡ, caliclarium, Gl. Vet. ubi calices reponuntur, ſ. exponuntur. Abacus

Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, cratera, Gl. V. ubi calices lavantur. Ex ποτήριον, & πλύω.

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potio, potus. Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος; Hom. Odyſſ. 5, 201. A πίνω.

Πότης, ου, ὁ, potor, bibax, bibulus. Ab eod.

Ποτητὶς, ὴ, ὶν, volucris. A ποτάομαι.

Ποτὶ, *Dor.* pro πρὸς, *ad*, quod in primis frequens eſt in compoſitis.

Ποτιάπλω, f. ψω, alligo.

Ποτιβάλλω, objicio, obtendo.

Ποτίβλαπτε, *Dor.* pro προσβλάπτειν. A

Ποτιβλέπω, f. ψω, adſpicio, intueor.

Πότιδι μϝράις, *exſpectantibus*, dat. pl. part. præſ. f. g. *Dor.* pro προσδεχομϝάις, a προσδέχομαι, Hom. Il. 2, 137.

Ποτιδεῖν, a. 2. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω, *adſpicio.*

Ποτιδέρκεται, *Dor.* pro προσδέρκεται, a

Ποτιδέρκομαι, adſpicio. Τῶον ποτιδέρκεται ἄνδρα γελεῦσα, Theocr. 1, 36.

Ποτιδεύομαι, egeo, indigeo. Οὐδὲν ἐγὼ τεύω ποτιδεύομαι, Theocr. 5, 63.

Ποτίδοις, *adſpexeris*, 2. ſ. a. 2. opt. act. *Dor.* pro προσίδοις, a προσείδω.

Ποτιδόρπιος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad cœnam utilis; Hom. Il. 7, 370. Ex δόρπον.

Ποτίδω, a. 2. conj. act. *Dor.* pro προσίδω.

Ποτίζω, *Dor.* ποτίσδω, f. ίσω, potum præbeo, ſeu miniſtro; (2) aquatum duco. Ph. adaquo; (3) rigo. Ph. irrigo. Ταύρως ἐν πόρτιας ἴδοι ποτίσδαν, Theocr. 1, 121. A πότος.

Ποτίθεις, 2. ſing. præſ. imper. act. *Dor. Att.* & *per Syncop.* pro προτίθεις, & hoc pro προσίθεις, a προσίθημι.

Ποτικάρδιος, ία, ιον, qui ad cor adhæret, qui in corde hæret, *Dor.* pro προσκάρδιος. Ex καρδία.

Ποτικεκλιμβόν, *Dor.* pro προσκεκλιμβόν, a προσκλίνομαι.

Ποτικλίνομαι, *Dor.* pro προσκλίνομαι, vergo; ποτικεκλιμβος, inclinatus, p. paſſ.

Ποτικὸς, ὴ, ὸν, bibax. A πότος.

Ποτίκραιον, ου, τὸ, cervical, pulvinar.

Ποτιλίγω, f. ξω, *Dor.* pro προσλίγω, alloquor, compello. Τὰς δ' οὐδὲν ποτιλίξαθ' ὁ βωκόλος, reſpondit, Theocr. 1, 92.

Ποτιμάξατο, *attigit*, 3. ſing. aor. 1. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσεμάξατο, a

Ποτιμάτλομαι, f. ξομαι, allido.

Πότιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, potui aptus. A πότος.

Ποτιμυθεῖς, præſ. inf. med. *Dor.* & *contr.* pro προσμυθέεσθαι, a

Ποτιμυθίσμαι, ῦμαι, f. ίσομαι, alloquor; (2) rogo. Μή τί σε ἐγὼ κηρὸν ἅπος ποτιμυθήσαιτο Σπερχομβίω, Theocr. 24, 66.

Ποτινίσσομαι, accedo, *Dor.* pro προσνίσσομαι. Hom. Il. 9, 381.

Ποτιόσσεο, *adſpicit*, 3. ſing. præſ. ind. med. *Dor.* pro προσόσσεο, a verbo προσίσσομαι.

Ποτιρρίπτειν, *projicere*, præſ. inf. act. *Dor.* & *Att.* pro προσρίπτειν, a προσρίπτω.

Ποτίσδω, *Dor.* pro ποτίζω, potum præbeo.

Πότις, ιδος, ἡ, potrix, bibax. A πότης.

Ποτίσν, 3. ſing. a. 1. conj. act. v. ποτίζω. Unde

Πότισις, εως, ἡ, adaquatio. Gl. V. potatio.

Ποτισμὶς, ῖδος, ὁ, adaquatio, irrigatio; (2) potio.

Ποτισσάζω, inſtillo. *Dor.* pro προσσάζω. Πρὰν σ' Ἰάσων μαλθακᾷ φανᾷ ποτισσάζων ὄαρον, Pind. Pyth. 4, 255.

Ποτίσσατος, bibaciſſimus. Superl. Att. a πότης.

Ποτισήριον, ου, τὸ, canalis, aqualiculus, Ph. popina. Ab eod.

Ποτισὴς, ῆος, ὁ, irrigator, qui potum præbet.

Ποτίστρα, ας, ἡ, ubi animalia aquantur, ſeu aquatum compelluntur. Ἵππους τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην, Call. in Dian. 50. Ab eod.

Ποτίχομαι, amplector, comprehendo.

Ποτιτέρπω, f. ψω, *Dor.* delecto.

Ποτιφθίξομαι, *Dor.* f. ξομαι, compello.

Ποτίφορος, pro πρόσφορος.

Ποτιφύομαι, adhæreo, *Dor.* pro προσφύομαι. Χὼ μὲν τωγκίσρῳ ποτιφύετο, Theocr. 21, 46.

Ποτιφωνήεις, ήεσσα, ῆεν, *Dor.* vocalis, qui loqui poteſt.

Ποτιχριμπλω, pro προσχρ.

Ποτιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ποτίσω, a ποτίζω.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, ſors, fatum, caſus ſeu fortuna fatali ſorte obveniens; (2) interitus, mors.

Πότνα, ης, alma, adoranda, veneranda, diva.

Ποτνία, ὴ, idem.

Ποτνιάδες, αἱ, furore percellentes, ad inſaniam redigentes. A πότνια.

Ποτνιάζω, idem quod ποτνιάω.

Ποτνιάναξ, ακτος, ὁ ἡ ὁ, dominatu venerandus. Ex πότνια, & ἄναξ.

Ποτνίασις, εως, ἡ, ſupplex obteſtatio, precatio cum lacrimis, imploratio. A ποτνιάζω.

Ποτνιασμὸς, ῦ, ὁ, ſupplicatio deorum. Ab eodem.

Ποτνιάω, & ποτνιόομαι, ῶμαι, oro, imploro, obſecro, obteſtor, ſuppliciter deprecor; (2) ægre fero, indignor, quiritor. Ἐδόκει ποτνιᾶσθαι ἐν δακρύοις, Plut. A

ΠΟΤΝΙΟΣ, ία, ιον, venerandus, honorandus, auguſtus. Uſitatum in fœm. πότνια.

Πότνος, ου, ὁ, idem; occurrit in fœm. πότνια.

Ποτοῖο, g. ſ. *Ion.* pro ποτοῦ, a

Ποτον, ου, τὸ, potio, potus, quod bibitur; (2) fluvius. A πίνω.

Πότος, ου, ὁ, potatio, compotatio; (2) convivium, etiam in bonam partem. Ab eod.

Ποτὸς, ὴ, όν, potabilis, potulentus, ſeu poculentus. Ab eod.

Ποτόσδον, præſ. part. act. n. g. *Dor.* a

Ποτόσδω, idem quod προσόζω, redoleo, *Dor.* pro προσόζω.

Ποτὶαν, *Dor.* pro πρὸς τὰν, πρὸς τὴν. Ex πρὸς, & ἡ.

Ποτὶον, *Dor.* pro πρὸς τόν. Ex προς, & ὁ.

Ποτὶϝ, *Dor.* pro πρὶς τὸ.

Ποτὶῳ, *Dor.* pro πρὸς τῷ.

Πῦ, *Adv.* ubi? quo in loco; πῦ ἔτι; ubi eſt. Ab ὅς.

Πῃ, *Adv.* alicubi, uſpiam, uſquam; ἠ δόπῃ, non utique. Ab eod.

ΠΟΤΤΗ', πυξίον, ſacculus, R.

Πολὺ, multum, *Ion.* pro πολὺ, a πολὺς, & ſic reliqua compoſita; ut

Πολυδάτεια, herba quædam, Nic. Th. 851.

Πολυδότειρα, ας, ἡ, Hom. Il. 389.

Πολυμίλαθρος δυλὴ, aula cum atrio amplo. Πότνια πολυμίλαθρε. Diva multorum tectorum. Call. in Dian. 225.

Πολὺς, multus, *Ion.* pro πολύς.

ΠΟΤΣ, alli πὺς, ποδὸς, ὁ, pes (2) menſura ſedecim digitorum; (3) radix ſeu ima pars montis; (4) pes metricus; (5) funis nauticus; πόδες, *Lat.* pedes, quibus extremi anguli veli verſus puppim adducuntur; (6) clavus, temo. *Notandæ tironibus hæ formæ*; (1) ἀνὰ πόδα, retro; (2) ἐκ ποδὸς, e veſtigio, preſſo pede; (3) ἐν ποσὶ, præſentia, obvia, inſtantia prope, vulgaria; (4) ἐπὶ πόδα, ceſſim pede referendo; (5) κατὰ πόδα, idem quod ἐκ ποδὸς, item, curſu; (6) παρὰ ποδὸς & παρὰ πόδας, idem quod ἐν ποσὶ, interdum quod ἐκ ποδὸς; (7) περὶ πόδα, apte; (8) πρὸ ποδὸς, idem quod ἐν ποσί; (9) ὑπὸ πόδας, cum de motu ſermo, idem quod ἀνὰ πόδα. *Ern.*

Ποώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, herboſus, herbis abundans, herbidus, herbeus, herbæ ſimilis. A πόα, *herba.*

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium; (2) adminiſtratio reip. οἱ ἐν πράγματι, magiſtratus, principes reip. *it.* ipſe ſtatus reip. (3) ſtatus, conditio hominis, ἐν ἀγαθοῖς πράγμασι, lætis rebus; (4) lites, controverſiæ, & hinc moleſtiæ, πρήγματα, lites. A πράττω.

Πραγματεία, ας, ἡ, ſtudium, quod adhibetur ad efficiendum rem quampiam, commentatio & intentio animi; artes, etiam fraudes quibus aliquid molior; (2) opus commentatione compoſitum, tractatio; (3) negotiatio, mercatura. Ph. negotiatio, nundinatio, actus. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματειάδης, ου, ὁ ἡ ὁ, negotiator, actor.

Πραγματεύομαι, negotior, Gl. V. aliquid efficere cupio, ſtudeo, laboro, quæro, & paſſ. efficior. Ἦλν ἴνιε' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματεύμλω, Ariſt. Nub. 526. Ἐκπεμφθῶσι πρεσβεῦται παρὰ Φίλιππον σατράπλω ἐπραγματευσόμλω, Heliod. Τέτταρ μὴν τοι, ἃ ὦδε μόνον τὸ παρον, πραγματεῦται, M. Anton. 6, 25. A πρᾶγμα. Hinc

Πραγματευτὴς, οῦ, ὁ, negotiator, actor, Ph.

Πραγματικὸς, ὴ, όν, ſerius, ſolers in negotiis agendis & rebus tractandis, Gl. Vet. negotioſus, forenſis, rerum peritus. A πρᾶγμα.

Πραγματικῶς, ſolerter, perite, acriter.

Digitized by Google

Πραγμάτιον, ν, τὸ, res parva, negotiolum, Dim. a πρᾶγμα.
Πραγματικῶδῶς, *Adv.* negotiose.
Πραγματογραφίω, curiosus in scribendo pertracto. Ex πρᾶγμα, & γράφω.
Πραγματοδίκης, ου, ὁ, qui litem seu lites scrutatur. Ex πρᾶγμα, & δικάω.
Πραγματοειδέστερον, laboriosius, molestius, qs. a πραγματοειδῶς.
Πραγματακοπίω, ῶ, f. ήσω, res novas molior. Ex πρᾶγμα, & κοπή.
Πραγματολογέω, ῶ, f. ήσω, in disputationibus re um versor, in narrandis rebus occupatus sum. Ex πρᾶγμα, & λόγος.
Πραγματομαθής, ές, ὁ ἡ ἡ, cui est rerum usus, negotiorum expertus, prudens; (2) industrius. Ex πρᾶγμα, & μανθάνω.
Πραγματοράφος, ου, ὁ, controversiarum concitator, calumniator. A ῥάπλω.
Πραγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, negotiosus, operosus, molestus. A πρᾶγμα.
Πρᾶγος, ους, *contr.* πράγους, τὸ, negotium, res. A πράσσω.
Πράεως, v. πραῦς.
Πραθήειν, *vaßasse*, aor. 2. inf. act. *Ion.* & *per Metathesin*, pro παρθεῖν, a πίρθω.
Πράθον, aor. 2. ind. act. *Ion.* & *per Metath.* pro ἔπαρθον.
Πραθεὶς, *venditus*, aor. 1. part. pass. verbi πιπράσκω.
Πραιτώριον, τὸ, prætorium.
Πραιταρίδιον, τὸ, Dim. ap. Arrian.
Πρακτέος, έα, έον, agendus, faciendus, Ph. πρακτέον, celerandum. Πρακτέον ἦ ἐκάστῳ τὸ ἐξῆς τῇ κατασκιῇ, M. Anton. 7, 31.
Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, qui agit; (2) negotiator, mercator; (3) exactor, coactor tributorum; Il. 9, 433. ubi *Ion.* πρηκτήρ. A πράσσω.
Πράκτης, ου, ὁ, idem & ab eodem.
Πρακτικθόμαι, facturio, i. e. opus parturio, ad operandum me applico, Suic. A πρακτικός.
Πρακτική, quæstoria, quæstuaria, Ph. actualis scientia, Gl. V. A
Πρακτικὸς, ἡ, όν, aptus ad agendum; (2) in agendo positus; (3) opere pollens; (4) efficax, strenuus. Ph. cui feliciter, quod agit, procedit, qui consequitur, impetrat, quod petit, actuarius, efficax, agilis, Gl. V. venditarius. A πράτλω.
Πρακτικῶς, *Adv.* cum agendi facultate, efficaciter.
Πρακτόριον, pigneratium, Ph. A πράκτωρ.
Πρακτὸς, ἡ, όν, qui agi potest, sub actionem cadens, in actione versans. A πράσσω. Hinc
Πρακτοφημοσύνης, ου, ὁ, actionum censor.
Πράκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator; (2) exactor, quæstor; (3) ultor. A πράσσω.
Πράμνειος, vel πράμνιος οἶνος, vinum Pramnium, ita dictum vel a rupe quadam, vel à πραύνειν mitigare. Οἶνον πραμνείου ἐκύκα. Hom. Od. 10, 235. Meminit & Plin. lib. 14. cap. 4. §. 6.
Πράμος, ὁ, pro πρόμαχος, Aristoph. rectius πρόμος, *Ern.*
Πρὰν, *Dor.* pro πρόλιν, nuper, non ita pridem.
Πρανὴς, ίος, ὁ ἡ ἡ, *Dor.* pro πρηνὴς.
Πρανίζω, f. ίξω, *Dor.* pro πρηνίζω.
Πρανιχθεὶς, aor. 1. part. pass. *Dor.* pro πρηνιχθεὶς, a πρηνίζω.
Πρᾶξαι, *fecisse*, a. 1. inf. act. v. πράσσω.
Πράξαντες, *qui fecere*, nom. pl. part. m. g.
Πραξιδίκη, ης, ἡ, actionum ultrix; (2) actionum ultrix, Dea quædam, Ph. laverna. Ex πρᾶξις, & δίκη.
Πραξικοπέω, ῶ, f. ήσω, molitione clandestina, sive proditorum ope atque opera urbem occupo. Πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπιχειροῦντα, Polyb. Ex πρᾶξις, & κοπή.
Πρᾶξις, ιος, ἡ, actio, facinus; (2) successus, successus rerum; (3) exactio; (4) proditio, ap. Polyb. A πράσσω.
Πρᾶξωσι, *fecerint*, 3. pl. a. 1. in conj.
Πραοναὶ, *Adv.* v. πράως.
Πρᾶος, & πρᾷος, ου, ὁ, lenis, mitis, mansuetus. Hinc
Πραότης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo.
Πραοτῆσι, *Adverb.* lenius.
ΠΡΑΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, præcordia; (2) mens, solertia, solers industria. Sing. legitur apud Pind. Pyth. 2, 112.
ΠΡΑΣΙΑ, ᾶς, ἡ, area, seu areolea in horto.
Πρασίζω, f. ίσω, porrum imitor, porraceus seu prasinus sum. A πράσον.
Πρασιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, venalis, vendibilis. A πράσις.
Πράσινος, ου, ὁ ἡ ἡ, porraceus, porro similis in viridi colore. A πράσον.
Πράσιον, ου, τὸ, origani genus; (2) marrubium. *Angl.* Horehound. Καὶ χλοῆς πρασίοιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὀδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab eod.
Πράσις, ου, ὁ ἡ ἡ, idem quod πράσινος.
Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, venundatio, auctio. A πιπράσκω.
Πρασοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, porro similis, Ex πράσον, & εἶδος, *figura*.
Πρασοκυρὲς, ἐδος, ἡ, animalculum viride porri speciem gerens, quod lactucas in hortis & inprimis porros depascitur. Ex πράσον, & κείρω.
Πρασόκυρον, ου, τὸ, falx, qua porrum detondent. Ex iisdem.
Πράσσομες, *Dor.* pro πράσσομεν, a πράσσω.
ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, porrum. *Angl.* Leek. (2) algæ species.
Πρασσαΐς, ου, ὁ, porri colorem imitans, ranæ nomen, a viridi colore. In Batrachom. ver. 251. A πράσον.
Πράσσοντι, 3. pl. *Dor.* pro πράσσουσι.
Πρασσοφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui porrum comedit, seu algæ illam speciem, quæ πράσον vocatur; ranæ nomen in Batrachom. 229. Ex πράσον, & φάγω.
ΠΡΑΣΣΩ, & πράττω, f. ξω, ago, actito, facio; (2) administro, tracto, curo; (3) vitam ago, &c. (4) patior, ut contra πάσχω pro facio; (5) exigo, pro εἰσπράττω, quo sensu & *in med.* & accipio; (6) operam do. Aliis modis dicitur cum præpos. qui sine formulis explicari non possunt, ut ἐς Πελοπόννησον πράττειν, mittere in Peloponnesum, qui curent it. bellum & conjurationem ibi concitare; πράττειν Σωληρίαν τινὶ, de alicujus salute deliberare; πράξαι κακόν τινα, malo afficere aliquem; τινὶ, malum alicui culpa sua conscisce, conciliare; πράσσειν τινὶ, clam favere alicui; de proditoribus. Πράττειν κακῶς, miser esse, τὰ τ' πόλεως, gerere. Νῦν γ' αὖτ' Ἀτρεΐδαι φασὶ παντευχῷ φρένας ἔπραξαν, animum addiderunt, Soph. Aj. 435. Ἔπραξεν ὦν, vitam finiit, Soph. Oed. Col. 1699. Ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν, benefacere, Conc. 108. Δοκῶ σ' ἀγῶνα τὸν σὲ ψυχῆς ἤδη πιπράχθαι πᾶσι τοῖσιν Οἰδίπου, Eur. Ph. 1341. Πράττειν τὰς παρ' αὐτῆ Σίτων ἐξάγοντας τριακοσίους, Demosth. in Leptin, i. e. Ab iis, qui ex suis provinciis frumentum exportant, trigesimam exigit, sc. *partem*.
Πράσω, 1. s. f. 1. ind. act. v. πιπράσκω.
Πρασῶδης, σος, ἡ, porrum referens, porro similis, porraceus. A πράσον.
Πρατὸς, ἡ, όν, vendendus. A πιπράσκω.
Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, venditor, qui auctionatur. Ab eod.
Πράτης, ου, ὁ, idem & ab eod.
Πρατήριον, ου, τὸ, locus, in quo venalia venum exponuntur, forum. A πρατήρ.
Πρατὸς, ἡ, όν, vendendus, vendibilis.
Πρᾶτος, *Dor.* pro πρῶτος, primus.
Πράτρια, ας, ἡ, venditrix. A πρατήρ.
Πράττω, vide πράσσω.
Πραΰθυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui mansueto est animo, mansuetus, mitis. Ex πραὺς.
Πραϋμήνις, ίος, ὁ ἡ ἡ, idem. A μῆνις.
Πραΰμηνος, *Adv.* mansueto animo, leniter, mansuete.
Πραΰμητις, ιος, ὁ ἡ ἡ, cujus lenia sunt consilia.
Πραΰνος, ους, lenis, mitis animo.
Πραΰνσις, εως, ἡ, sedatio irati animi, iræ mitigatio. A πραΰνω.
Πραϋντικὸς, ἡ, όν, mitigandi & sedandi vim habens. Ab eod.
Πραΰνω, f. υνῶ, lenio, mitigo, mansuefacio, sedo; πραΰνομαι, mitesco. Πραΰνειν τινὰ ὀργὴν τινος, Diod. A πραὺς.
Πραϋπάθεια, ας, ἡ, mansuetudo, lenitas animi, qua quis adversa facile tolerat. A
Πραϋπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, mansuete omnia tolerans. Ex πραὺς, & πάθος.
Πραὺς, εῖα, πρᾶϋ, *Gen.* έος, έας, έος, lenis, mitis, mansuetus. A πρᾷος.
Πραΰτης, ητος, ἡ, lenitas, mansuetudo. A πραὺς.
Πραΰτροπος, lenes mores habens.
Πράως, *Adv.* leniter, mansuete. A πρᾷος.
Πρεμνίζω, f. ίσω, una cum stipite & radice evello, una cum stipite amputo; πρεμνιζόμενος, qui cum stipite succiditur. A
ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, ramus major.
Πρέμνος, ου, ὁ, idem. Unde
Πρεμνώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, stipiti similis.
Πρέπει, *Impers.* decet. Ἆρα ἦν οἷα μὴ ἔπρεπε τῇ πατρὶ, Xen. Cyr. 8, 37. Πρέπει, est vocabulum mediæ significationis. Vid. Æsch. Ch. 10. & Agam. 30. A πρέπω.
Πρεπίμην, præs. inf. act. *Ion.* pro πρέπειν.
Πρέποι, *decerat*, præs. opt. verbi ejusd.
Πρέπον, οντος, τὸ, quod decet & convenit, decorum cujusque rei. A πρέπω.
Πρεπόντως, *Adv.* convenienter, ut decet. A πρέπων.
ΠΡΕΠΩ, decorus seu conspicuus sum; (2) excello. Τί χρῆμα κεφὰ τῇδε πενθίμῳ στολῇ πρέπεις; Eur. Alc. 509. Hinc *Impers.* πρέπει, decet, convenit, dignum est. Hinc
Πρεπτὸς, ές, ὁ ἡ ἡ, decens, decorus.
Πρέσβα, ας, ἡ, anus, vetula. A πρέσβος.
Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio; (2) ipsi legati; (3) quod per legatos petitur; (4) deprecatio, postulatio, preces; (5) intercessio; (6) dignitas. A πρεσβεύω.
Πρεσβεῖον, ου, τὸ, honorarium, quod meretur natu maximus, quo quis honoratur veluti major natu aut tempore prior in aliqua re, munus. Ab eod.
Πρέσβειρα, ας, ἡ, honorabilis, præses, patrona. A πρέσβυς.
Πρέσβεις, acc. pl. *contr.* pro πρέσβεις.
Πρεσβεύμα, ατος, τὸ, honorarium, legatio honoraria. A πρεσβεύω.
Πρεσβεύς, έως, ὁ, senex; (2) legatus, pl. *Ion.* πρεσβῆες. Ab eod.
Πρέσβευσις, εως, ἡ, legatio. A πρεσβεύω.
Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, deprecator. Ab eod.
Πρεσβευτικὸς, ἡ, όν, ad legatum vel legationem pertinens. A πρεσβευτὴς.
Πρεσβεύω, fut. εύσω, senior sum, natu major vel maximus sum, sum in honore & pretio, gravitatem senis præ me fero, honore adficio ut grandævum; (2) legatus eo; legatione fungor; (3) intercedo pro aliquo, causam alterius suscipio apud alterum, *cum Accus.* Gl. Vet. Τὲς μὴ Σίδοντας τάμὰ πρεσβεύω κράτη, Eur. Hipp. 5. Πρεσβεύοντες ἐνθάδ' ἥκομεν παρὰ θεῶν, Arist. Av. 1593. Πόλιν Σωῆσονσι πρεσβεύομεν μέσαι μάλιστα, Eur. Rhes. 942. Ἃ δὴ Σωῆ τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβεύσει, id. Cyc. 1265. A πρέσβυς.
Πρεσβῆες, nom. pl. *Ion.* pro πρεσβεῖς.
Πρεσβῆις, ίδος, ἡ, antiqua. Ab eod.
Πρέσβις, ιος, ὁ, legatus. Ab eod.
Πρέσβιστος, ἡ, όν, & πρεσβύτατος, Superl. a πρεσβύς, senex. R.
Πρεσβυγένεια, ας, ἡ, q. d. antiquior genitura, primogenitura. A
Πρεσβυγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. antiquus natu, maximus natu; (2) priscus. A γένος.
Πρεσβυγένθλος, ὁ ἡ ἡ, idem.
ΠΡΕΣΒΥΣ, υος, vel εως, ὁ, *fœm.* πρέσβεια, ας, ἡ, senex; (2) avis nomen; (3)

Digitized by Google

legatus; (4) honoratus. Hinc *Compar.* πρισβύτερος, senior, & *Superl.* πρισβύτατος, άτη, ατον, ſ. πρίσβιςος, ίση, ιςον, maximus natu; (2) antiquiſſimus, vetuſtiſſimus; (3) honoratiſſimus, auguſtiſſimus; (4) antiquiſſimus, i. e. potiſſimus.

Πρίσβυσις, εως, ἡ, legatio. A πρέσβυς.

Πρεσβυτήριον, ου, presbyterium, cœtus, congregatio & collegium presbyterorum in eccleſia Chriſtiana, ordo ſeniorum, ſenatus eccleſiaſticus. A πρεσβύτερος.

Πρισβύτερος, έρα, ερον, vide πρίσβυς.

Πρισβυτέρως, *Adv.* antiquius. Ab eod.

Πρισβύτατος, άτη, ατον, vide πρίσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex, ſenior, longævus, grandævus, Gl. V. A πρίσβυς. Unde

Πρισβυτικὸς, ἡ, όν, ſenilis, priſcus.

Ποισβυτικῶς, *Adv.* ſeniliter, ſenum more.

Πρισβῦτις, ιδος, ἡ, vetula, anus.

Πρισβυτοδόχος, ὁ ἡ, ſenes recipiens, ubi ſenes ſedent, commorantur. A δέχομαι.

Πρθυμψία, ας, ἡ, benevolus & propenſus animus, benevolentia, placabilitas. A

Πρθυμψὴς, ίος, ὁ ἡ, benevolus, benignus, mitis. Ex πρᾶος, & εὐμφής.

Πρθυμψῶς, *Adv.* benevole, placide.

Πρέψας, a. 1. part. act. verbi πρίπω.

Πρῆγμα, *Ion.* pro πρᾶγμα.

Πρηδὼν, όνος, ἡ, inflatio, tumor. Αἱ φλεγμωδεῖς πρηδόνες, *Aret.* A πρήθω.

Πρηθῦναι, a. 1. inf. paſſ. *Ion.* pro πραθῦναι, a πιπράσκω.

ΠΡΗΘΩ, fut. ήσω, incendo, inflammo; (2) flo, inflo, tumidum reddo. Πίρεμι νεῶν πρήσων ζκάφη, Eur. Rheſ. 391.

Πρηκτῆρα, *Ion.* pro πρακτῆρα, a πρακτὴρ.

Πρημαίνω, ſpiro, flo, vehementi & furenti impetu ſpiro. Πρημαινόσας τὸ θυέλλας, Ariſt. Nub. 335. Ex πρήθω, & μαίνομαι.

Πρηνηδὸν, *Adv.* procidendo in os, ſive in caput; (2) impellendo pronum, prone; (3) deorſum, Nonn. Paraphr. 4, 23. A

ΠΡΗΝΗΣ, ίος, ὁ ἡ, pronus in caput propendens.

Πρηνίζω, fut. ξω, præceps, pronum in caput dejicio, præcipito. A πρηνὴς.

Πρῆξαι, aor. 1. inf. *Ion.* pro πρᾶξαι, a πράσσω.

Πρήξας, cui res aliqua habere ſucceſſit. Δὲς δ' ἔτι Τελέμαχον ἡ ἔμὲ πρήξαντα νίεσθαι, Hom. Odyſſ. 3, 60.

Πρῆξεις, *Ion.* pro πράξεις.

Πρῆξις, *Ion.* pro πρᾶξις, utilitas, profectus. Οὐ γὰρ τις πρῆξις πέλεν κρυδοῖο γόοιο, Hom. Il. 24, 524.

Πρῆσαι, *incendiſſe*, a. 1. inf. act. verbi πρήθω.

Πρῆσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔπρησε.

Πρῆσις, εως, ἡ, inflatio, *Hippocr.* A πρήθω.

Πρῆσμα, ατος, τὸ, uſtio, combuſtio; (2) inflatio, tumor. A πρήθω.

Πρῆσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔπρησε, a πράσσω.

Πρήσσω, facio, *Ion.* pro πράσσω.

Πρήσσω, tranſeo. Πρήσσει κίλεθον, Odyſſ. 13, 83. ἰδίῳ, ib. 15, 47. A πρᾶω.

Πρησθῶ, ap. Herod. indicium defero.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, qui incendit & inflammat, quaſi flator; (2) preſter, ſerpens quidam, ab ardore dictus; (3) turbo igneus e nubibus prorumpens, Ph. fulgor, turbo; (4) exterior pars gutturis faucibus ſubjecta, quæ in ira inflammatur. A πρήθω. Unde

Πρηστήριος, ὁ ἡ, amburens, ut preſter.

Πρηστικὸς, ἡ, όν, adurendi & inflammandi vim habens. A πρήθω. Unde

Πρῆστις, ιδος, ἡ, v. πρῆσις.

Πρήσω, f. 1. ind. act. a πρήθω.

Πρητήριον, τὸ, *Ion.* pro πρατήριον.

Πρηΰγελως, ωτος, ὁ, placido vultu ridens, leniter arridens.

Πρηΰνομος, ὁ ἡ, legibus comiter obediens.

Πρηΰνοος, qui animo eſt leni & miti.

Πρηυνω, *Ion.* pro πραυνω, manſuefacio.

Πρηΰς, lenis, mitis, *Ion.* pro πραΰς.

Πρηϋτένων, ονος, ὁ, qui miti & manſueta cervice eſt, manſuete jugum ſubiens. Ex πρηὺς, & τένων.

ΠΡΗΩΝ, ῶνος, ὁ, eminentia montis, cacumen, vertex.

Πρίαιτο, 3. ſ. præſ. opt. paſſ. a

ΠΡΙΑΜΑΙ, emo, redimo, conduco. Οὐκ ἂν πριαίμὶν ἡδονὸς λόγκ βροτὸν, viliſſimi pretii, Soph. Aj. 477. Πόσιν πρίαδ χρυμάτων ἰῶνδολῇ, Eur. Med. 232. Οὐκ ἂν πριαίμὶν ἡδ' ἂν ἰχάδος μιᾶς, Ariſt. Pace, 1212.

Πριαπίσκος, ὁ, priapiſcus, lignum in modum penis longum & teres, Dim. a πρίαπος.

Πριαπισμὸς, ὁ, priapiſmus, erectio penis citra libidinem. Ab eod.

ΠΡΙΑΠΟΣ, ου, ὁ, Priapus, Veneris & Bacchi filius, hortorum & vinearum cuſtos; (2) membrum virile, Ph. repallus.

Πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerra ſeco. A πρίω.

ΠΡΙΜΑΔΙΑΙ, ῶν, αἱ, primadiæ, piſces, qui ſeſe in cæno abſcondunt.

ΠΡΙΝ, *Adv.* prius, ante, antea; (2) priuſquam, antequam; (3) donec, quoad. Hinc πρὶν ἂν, priuſquam, antequam; πρὶν δὴ, donec, uſque dum, quoad, πρὶν ἢ vel πρινὴ, ante quam.

Πρινίδιον, ου, τὸ, parva ilex, Dim. a πρῖνος.

Πρίνινος, ίνη, ινον, iligneus, ex ilice confectus; (2) robuſtus. Ab eod.

ΠΡΙΝΟΣ, ου, ἡ, ilex, *arbor.* Hinc

Πρινώδης, ες, iligneus; (2) durus.

Πρινὼν, ῶνος, ὁ, ilicetum, Gloſſ. Vet. A πρῖνος.

Πριόνιον, ου, τὸ, ſerrula, Gl. V. A πριὼν.

Πριονοειδὴς, ες, ὁ ἡ ὐ. ſerræ figuram habens, ſerratus. A πρίων, & εἶδος.

Πριονοειδῶς, *Adv.* in modum ſerræ.

Πριονώδης, ους, ὁ ἡ ὐ, ſerræ figuram habens; ſerratus, Gl. V. A πρίων.

Πριονατὸς, ὴ, όν, idem & ab eodem.

Πριόω, ῶ, f. ώσω, idem quod πρίω.

Πρίσαντες, a. 1. part. act. verbi πρίζω.

Πρισθεὶς, *ſectus*, aor. 1. part. paſſ.

Πρῖσις, εως, ἡ, fiſſio ſeu ſectio, per ſerram.

Πρίσμα, ατος, τὸ, ſcobs eorum, quæ ſerra ſecantur, ſegmentum; (2) lignorum caries. A πρίω.

Πρισ-προειδὴς, ους, ὁ ἡ ὐ, figuram ſerræ habens, Iſai. 41, 15. Ex πρισὴρ, & εἶδος.

Πρισὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πρίσις, it. ſerra.

Πρῖσις, ως, ὁ, qui ſerra aliquid ſecat & findit; (2) piſcis generis cetacei.

Πρίσις, εως, ἡ, ſerra; (2) piſcis cetacei generis; (3) genus poculi; (4) genus navigii.

Πρισὸς, ὴ, όν, ſerra ſectus ſeu diſſectus; ſectilis, Gl. V. A

ΠΡΙΩ, ſeu πρίζω, f. ίσω, ſerro, ſerra ſeco ſeu findo; (2) ſtringo, conſtringo. Πρίειν τὲς ὀδόντας, Ariſt. Ran. 1044.

Πρίσμα, ατος, τὸ, idem quod πρίσμα.

Πρίων, ονος, ὁ, ſerra. A πρίω.

ΠΡΟ, *Præp. regens Gen.* ante, coram, præ, notans in compoſitione prioritatem temporis, dignitatis, loci. Hinc πρὸ, procul a; πρόπροθε, & πρόπροσθεν, procul eminus; διάπρο, penitus; ὑπερπρὸ, ſumme, ſupra modum, vehementer, valde, interdum in como. redundat.

Προαγγελία, ας, ἡ, prænunciatio. A

Προαγγέλλω, fut. ελῶ, prænuncio, denuncio, prædico, certiorem facio; προηγγελμένος, p. paſſ. part. Μάχλω τ' ἴσιδζ προαγγέλλει, Xen. Cyr. 3, 22.

Προάγγελος, ου, ὁ ἡ, prænuncius vel prænuncia; prænunciator.

Πρόαγγελμα, τὸ, prædictio.

Προάγγελσις, εως, ἡ, idem, denunciatio, ſignificatio, cum aliquem certiorem facimus, quid futurum, vel non futurum ſit.

Προαγγελτικὸς, ὴ, όν, prænunciandi vim habens. A προαγγέλλω.

Προαγγελτικῶς. *Adverb.* prænunciando.

Προάγη, 3. ſ. z. præſ. conj. act. v. προάγω.

Προάγνισις, εως, ἡ, præparatio ad ſacra rite obeunda. A

Προαγνίω, prius purifico, luſtro, ad ſacra ſc. rite obeunda.

Προαγοράζω, ſ. άσω, præmo.

Προαγορανομέω, ῶ, perf. part. qui ante jam ædilis fuit.

Προαγορασία, ας, ἡ, præmptio. A προαγοράζω.

Προαγορασὴς, οῦ, ὁ, præmptor. Ab eod.

Προαγόρευμα, ατος, τὸ, oraculum, Suic.

Προαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio, prænunciatio. Τόνδε ὁ ὕπατος διὰ τῶν προαγορεύσιν συνελάμβανε, Appian. B. Civil. 1.

Προαγορευτικὴ, ἡς, ἡ, ars prædicendi ſeu divinandi. A

Προαγορεύω, fut. εύσω, prædico, prænuncio, prænmonco; (2) denuncio, præcipio, edicto præcipio aut veto, præconis voce denuncio; (3) teſtor. Ἐγὼ μὴ δὴ ταῦτα προαγορεύω, Xen. Cyr. 6, 18. Προαγορεύκε ἢ πόλεμον Thuc.

Προάγω, f. άξω, deduco, perduco, promoveo, proveho; (2) impello; (3) profero, produco, educo; (4) abduco; (5) præeo, prægredior, præcedo; (6) præcello, præeo; (7) perduco ſ. fœminam, v. ſeq. Ἥτ' (ἀμηχανίᾳ) ἀνδρῶν προάγῃ θυμὸν ἐς ἀμπλακίλιν, Theog. 386. Πρῶτα πολλὲς ἐφ' ἡμονίας, Plut. Ὧν ἕνεκεν γένοντο, καὶ ὧν χάριν προῆγμαι εἰς τὸν κόσμον, M. Anton. 5, 1.

Προαγωγεία, ἡ, promotio; (2) inſtitutio; (3) perductio mulierum, lenocinium. A

Προαγωγεύω, perduco, perductor ſum, proſtituo; (2) pellicio verbo lenocinii aut aliis artibus. Αὐτὸς ἑαυτὸν προσαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἐδάδιζεν, Ariſt. Nub. 976. Μὴ προαγωγεύσῃς ἀλοχον, Phocyl. 166. A προαγωγὴ.

Προαγωγεύσῃς, 2. ſ. a. 1. conj.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, idem quod προαγωγεία, it. ipſi honores. A πρὸ, & ἄγω.

Προαγωγικὲς, ὴ, όν, ad lenocinium aptus; vim lenocinandi habens; (2) producendi vim habens. Ab eod.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, perductor, ſive productor; (2) leno, proſtitutor. Ab eod.

Προαγὼν, ῶνος, ὁ, præludium certaminis; (2) proluſio actionis oratoriæ, Ph. præfatio.

Προαγωνίζομαι, fut. ίσομαι, ante alium certo aut pugno; (2) certo ſive pugno pro aliquo, i. e. propugno. Ὧν ὑπερμαχεῖν καὶ προαγωνίζεσθαι κεφάλαιον ἡγοῦμαι, Philo. Hinc

Προαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, defenſor.

Προαδικέω, ῶ, f. ήσω, injuria laceſſo. Προηδικησας ἢ καὶ Χαρίκλειαν, Heliod.

Προάδω, præcino, prius cano.

Προαθέω, ante video, perſpicio.

Προαθροίζω, ante congrego, ſ. colligo.

Προαιδέομαι, alicui reverentiam ante alios debeo, præ ceteris in honore habeo, magis colo.

Προαικίζομαι, verberari jubeo, ante ſc. ſupplicium, de magiſtratu; προαικίζω, de lictore ſ. carnifice, qui virgis cædit.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propoſitum, inſtitutum, ſtudium, voluntas, conſilium; (2) benevolentia; (3) factio, partes in rep. προαιρίσεις, ſponte, Ph. A προαιρίομαι.

Προαιρετέον, anteponendum eſt. Τὰ βέλτιω καὶ τὰ ζάσσονος ἀντὶ τῶν ῥάων καὶ τῶν ἡδίων προαιρετέον, Dem. Phil. 2. A προαιρεῖσθαι.

Προαιρετικὸς, ὴ, όν, qui certo animi propoſito ad rem aliquam fertur; *in neut.* quod eligitur, liberum, arbitrarium, voluntarium; ῥῆμα προαιρετικὸν, verbum pertinens ad voluntatem, actionem voluntatis exprimens. Ab eodem.

Προαιρετικῶς, ſponte, volenti animo.

Προαιρετὸς, ὴ, όν, ſpontis humanæ & arbitrarius. Ab eod.

Προαιρίω, ῶ, fut. ώσω, promo, depromo, e penu promo; ſed προαιρίομαι, ῶμαι, præfero, ante pono; (2) conſtituo, mihi certum eſt; (3) conſulto, deliberatione aliquid facio; προελὼν, depromens, aor. 2. part. προελόμὶν, proposui, conſtitui, a. 2. προῄρημαι, conſtitui, propoſui; προῄρηται, deſtinavit, Ph. p. Καθάπερ ἐν ταμιείῳ προαιρεῖσθαι τὸν βίον ἕκαστον προείλετο πράττειν, Dem. Θάνατον ἀντ' αὐτῶν προαι-

Digitized by Google

προαιρετὸν ἦν, Xen. Τῶν ἄλλων πραγμάτων, Ælian. V. H. 3, 8.

Προαιρεμβάσις, dat. plur. part. præf. med. vel pass. a προαιρέομαι.

Προαίρω, progredior; (2) proficiscor, abeo. Ἐκίλδυσιν εἰς φίλον προαίρειν, Plut.

Προαισθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præsentio, ante sentio. Προαισθάνεσθε τῶν πραγμάτων, Thuc. ταῦτα, Plut.

Προαίσθησις, ἡ, præsensio.

Προαιτιάομαι, ῶμαι fut. άσομαι, ante criminor, ante accuso. Προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε καὶ Ἕλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι, Rom. 3, 9.

Προαιώνιος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui fuit ante omne ævum, æternus.

Προακηκοῦσαν acc. sing. perf. part. med. f. g. a προακούω.

Προακμάζω, fut. άσω, in ea fum ætate, quæ vigorem antecedit, i. e. in ipsa adolescentia.

Προακοντίζω, acuo, sc. cuspidem.

Προακοντίζω, fut. ίσω, ante jaculor. *Pass.* jaculi modo feror.

Προακούω, prius seu prior audio, ante audio & cognosco, præsentio. Ἦν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, Col. 1, 5.

Προακροβολίζω, eminus jaculor.

Προαλγέω, prius doleo seu adfligor, v. c. cum capitis dolor præcessit morbum.

Προαλείφω, ante ungo.

Προαλίσατον, valde temerarie. A

Προαλής, ίος, ὁ καὶ ἡ, declivis; (2) temerarius, præceps, audax, Ph. petulans. A προάλλομαι; χάρμῃ ἐπὶ προαλεῖ, Hom. Il. 21, 262.

Προαλίσκω, prius seu ante capio, Gl. V. præsumo.

Προαλίζω, fut. ίσω, ante congrego. Τὸν δὴ ταῖς μελλούσαις Συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντες, Joseph.

Προαλλοίω, prius altero, ante immuto.

Προάλλομαι, profilio.

Προαλῶς, *Adv.* temere, præcipitanter.

Προαμαρτάνω, antea vel ante pecco. Γράφω τοῖς προημαρτηκόσι, 2 Cor. 13, 2.

Προαμείβω, prætereo, prætervehor; & προαμείβομαι, respondeo, promte respondeo.

Προαμύνω, f. ύνω, protego, propugno.

Προαναβαίνω, fut. βήσομαι, prius vel prior conscendo.

Προαναβάλλομαι, præludo. Ἃ μὲν ἂν ἐβουλήθην κ' ἐκεῖ ἐμαυτῷ, κ' ἐκεῖ τῷ ἄλλῳ, ὥσπερ χορὸς πρὸ τῶν ἀγώνων προαναβαλλόμεθα, ταῦτά ἐστιν, Isocr.

Προαναβοάω, ante proclamo.

Προαναβολὴ, ἡ, dilatio; καθ' προαναβολὰς, per intervalla.

Προαναγινώσκω, ante lego.

Προαναγράφομαι, ante scribo, Appian.

Προαναιρέω, ῶ, fut. ήσω, prius occido, prius e medio tollo; προαιρεῖλε, prius occidit, aor. 2. Τί Σαυλῷ προαναιρεῖς βιλτίονα ἴσως ἐλπίδων; Heliod. Ἦν μή μι προανέλῃ τὸ γῆρας, Isocr.

Προαναθύμιάω, ῶ, fut. άσω, prius impendo, prius insumo.

Προανάκειμαι, ante dedicatus fui.

Προανακηρύττω, ante denuncio, declaro.

Προανακίνεω, ante commoveo seu impello.

Προανακλαίομαι, ante defleo.

Προανακόπτω, f. ψω, præcido, prius incido.

Προανακράζω, ante exclamo, proclamo.

Προανακρίνω, prius interrogo, part. aor. 1. προανακρίνας.

Προανάκρισις, ἡ, exordium, initium. A

Προαναπαύω, prior, retro pello seu retro inhibeo; & προαναπαύομαι, prior retro cedo inhibito cursu; (2) prior exordior.

Προαναλαμβάνω, ante suscipio; (2) ante breviter expono; (3) occupo, præverto aliquem aliquid agendo, v. c. priorem amplecti.

Προαναλίσκω, f. λώσω, prius consumo, ante absumo.

Προανάλωμα, τὸ, impensa.

Προαναμίλπω, præcino, ante decanto, R.

Προαναπίπτω, prius concido, ante collabor seu corruo; προαναπεσὼν, a. 2. part.

Προαναπλάττω, fut. πλάσω, prius refingo, reformo.

Προαναπνέω, f. εύσω, prius respiro.

Προαναπράζω, f. άσω, ante seu prior abripio.

Προαναρρήγνυμι, ante prorumpere facio, seu emitto.

Προανασείω, ante concutio.

Προανασκευάζομαι, præstruo, multo ante compono.

Προανασκοπέω, prospicio, provideo.

Προαναστέλλω, f. στελῶ, ante cohibeo & reprimo, prior compesco, a. 1. προανέστειλα.

Προανατάττομαι, propono.

Προανατείνω, ante attollo; (2) prætendo; προανέτειναν, a. 1.

Προανατέλλω, prius orior; προανέτειλεν a. 1. 3. sing.

Προανατρέχω, retro, ad priora redeo, superiora altius repeto.

Προανατυπόω, adumbro, delineo.

Προαναφαίνω, ante ostendo, extollo, prætendo ut cernatur.

Προαναφωνέω, vaticinor, prædico; (2) indico, declaro, polliceor, quid facturus, dicturus sum. Hinc

Προαναφώνησις, εως, ἡ, est cum indicat poëta, &c. quid dicturus sit; (2) prædictio, vaticinium.

Προαναφώνημα, τὸ, idem.

Προαναφωνητικὸς, ἡ, όν, utens προαναφωνήσι.

Προαναφωνητικῶς, vaticinando, ante declarando.

Προαναχαρίζω, ante decedo. Hinc

Προαναχάρησις, ἡ, decessio ante facta.

Προανεψηφίζω, ante decerno.

Προανιπτέινω, idem quod

Προανίχω, prior attollo, elevo; (2) emineo, antecello.

Προανθέω, præfloreo, ante primus floreo.

Προάνθησις, ἡ, primus flos.

Προανίπτημι, & προανίπτομαι, ante in altum evolo; προανιπτὰς, a. 2. part.

Προανίσταμαι, prior exsurgo, ante alios surgo.

Προανισορίω, ῶ, f. ήσω, ante seu prius commemoro.

Προανίχω, ante vel prior emergo.

Προαύτα, f. ύσω, ante vel citius perficio.

Προάξῃ, 3. f. f. 1. indic. act. v. προάγω.

Προάπαγγέλλω, prius annuncio, prænuncio; (2) obnuncio, ap. Dion.

Προαπαγορεύω, prius deficio; (2) renuncio, v. c. conjugium, *cum Gen.*

Προαπάγχομαι, suspendo me.

Προαπαίρω, ante castra moveo.

Προαπαλείφω, ante deleo, sc. e tabulis.

Προαπαλλάττω, f. ξω, prius libero; (2) ante interficio; (3) ante privo; (4) *in med.* ante morior.

Προαπαντάω, fut. ήσω, q. d. præoccurro; (2) obviam curro. Hinc

Προαπάντησις, εως, ἡ, obviam itio.

Προαπαυδάω, ῶ; prius deficio seu defatigor. Αἰσχρόν ἐστι ἐν ᾧ βίῳ τὸ σῶμα σοι μὴ ἀπαυδᾷ, ἐν τούτῳ τῷ ψυχῷ προαπαυδᾷν, M. Anton. 6, 22.

Προάπειμι, ante abeo.

Προαπειπάσθαι, prius renunciare; προαπειπεῖν, ante deficere.

Προαπείρκω, prius animum despondi.

Προαπέρχομαι, prior abeo seu discedo; (2) prior decedo, prior morior.

Προαπηγόμαι, *Ion.* pro προαφηγόμαι.

Προαποβύω, f. ύσω, prius obturo.

Προαπογεύομαι, ante degusto, edo.

Προαποδείκνυμι, prius demonstro, indico; prodo; προαποδεχθέντων, prius demonstratis, aor. 1. part. pass. gen. pl. Hinc

Προαπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio prævia, proposita, res ante demonstrata.

Προαποδεχθέντων, gen. pl. aor. 1. part. pass. v. προαποδείκνυμι.

Προαπ.δημέω, ῶ, prius seu prior peregre abeo, prius proficiscor.

Προαποδιδόμι, ante reddo.

Προαποδύομαι, prius exuo.

Προαποθνήσκω, præmorior, ante morior.

Προαποικίζω, prius in coloniam deduco. Hinc part. perf. pass. προαποικισμένος, Appian. B. Civil. 2. Ex πρὸ, ἀπὸ, & οἰκέω.

Προαποκαλύπλω, ante revelo.

Προαποκάμνω, ante fatigor, deficio.

Προαποκινδυνεύω, ante periculum facio.

Προαποκλείω, ante claudo.

Προαποκληρόω, prius sortior, ante vel modo sortior. Hinc p. pass. part. τὰ προαποκεκληρωμένα, de quibus modo sortiti sumus.

Προαποκίπλω, f. ψω, præcido.

Προαποκρούομαι, propulso.

Προαποκτείνω, prius interficio, Suic.

Προαποκτίννυμι, vel προαποκτείνυμι, idem.

Προαπολαύω, fut. αύσω, prius fruor, præcerpo, præcipio.

Προαπολείπω, ante relinquo seu deficio.

Προαπολεπίζω, fut. ίσω, prius decortico; προαπολεπισθεὶς, prius decorticatus; aor. 1. part. pass.

Προαπολήγω, prius desino. Διὰ τὸ τῶν ἐνόντων τῷ πράγματων, καὶ τῶν προακολουθησάντων, προαπολήγειν, M. 3, 1.

Προαπόλλυμι, ante perdo, pass. προαπόλλυμαι, prius pereo.

Προαπολύομαι, prius diluo seu refuto, Suic.

Προαποξηραίνω, ante exsicco.

Προαποπέμπω, fut. ψω, ante demitto. Τὰς γυναῖκας ἐν ταῖς ἁμάξαις προαπεπέμψαντο νυκτὸς, Xen. Cyr. 4, 9.

Προαποπίπλω, ante decido, prædeciduus sum.

Προαπόπτωτος, ος, ὁ καὶ ἡ, q. s. prædeciduus, ante decido. A pr.

Προαπορέω, ῶ, fut. ήσω, prior dubito, prior quæro, vel dubitabundus disputo.

Προαποῤῥέω, prius defluo, vel effluo.

Προαπορρίπλω, ante objicio.

Προαποσβέννυμι, ante extinguo. Ὅσα τοιαῦτα λογισμῷ συλλογισμοῦ πάνυ χρῆται, προαποσβέννυται, M. Anton. 3, 1. Σαφῶς οὖν προαποσβέσει, id. 12, 12.

Προαπομήχω, ante detergo.

Προαποσπάω, ante detraho, abstraho.

Προαποταυρόω, ante vallo, discludo, s. excludo.

Προαποτίλλω, ante emitto, seu præmitto, Gl. V. prædestino, a. 2. part. pass. προαπεσταλλω, præmissus sum.

Προαποτράπω, f. ξω, ante jugulo.

Προαποτάσσω, ante finem impono. Τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις, Philo.

Προαποτίθεμαι, prius vel antea repono, depono, adservo.

Προαποτρέπομαι, ante converto, s. averto me.

Προαποφαίνω, declaro, judico.

Προαπόφημι, ante nego.

Προαποφθέγγομαι, prædico.

Προαποφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, præmorior; προαποφοιτήκει, præmortuus est.

Προαποχράομαι, ante occido.

Προαποχωρέω, ante recedo.

Προαρδάω, prius rigo.

Προαριθμέω, ῶ, f. ήσω, prænumero.

Προαρίθμησις, εως, ἡ, prænumeratio. A pr.

Προαριστάω, ante prandeo.

Προαρτηρίω, & άω, ante aro.

Προαρπαγὴ, ῆς, præreptio.

Προαρπάζω, f. άσω, prius animum despondi. Τῷ ἐπ' ἐκείνην ἐβουλεύσω πλημμελῶ προαρπάσας τῆς δυνὶ σώματι, Luc. Toxar. τὰ τοιαῦτα τῷ ἰχνευμόνι, id. in Imag.

Προαρράβανίζομαι, prius vel ante dato pignore de reliquis & subsecuturis aliquem certum facio.

Προάρχω; προάρξας, antecessor, prædecessor, Gl. V. a. 1. part.

Προασκέω, ῶ, f. ήσω, ante exerceo, præparo.

Πρόασμα, ατος, τὸ, præcentio.

Προασπίζω, fut. ίσω, clypeo objecto protego, propugno, Gl. Vet. protego. Προασπίζειν τινός, Herod. Τὰ τῶν ὁπλίτων προασπιζόμενος, Heliod.

Προασπιστὴς, ῆρος, ὁ, propugnator, Gl. Vet. protector. A præc.

Προασπιστὴς,

Digitized by Google

Προασπιστὴς, οῦ, ὁ, idem & ex iisdem.
Προάστειον, ου, τὸ, suburbium, suburbanum; τὰ προάστια καθῆρον, ἵνα μηδὲν εἴη χρήσιμα τοῖς πολεμίοις, Appian. E. Civ. Ex πρὸ, & ἄστυ. Unde
Προάστειος, ου, ὁ ἡ ὁν, anteurbanus, Gl. V.
Προασφαλίζομαι, caveo mihi; & προασφαλίζω, præmunio. Χρὴ τῷ κιφαλῷ προασφαλίζῃ τέιχεσι, *Aret.*
Προαυδάω, prædico, denuncio. Ἰδὸν φόλεμον προΐυδᾶν ἀνδρί, Arist. Av. 563.
Προαυλία, in cantu præludo.
Προαυλίζομαι, f. ίσομαι, castra ante habeo.
Προαύλιον, ου, τὸ, præludium in tibiarum cantu; (2) vestibulum exterius, ut αὐλὴ, interius. Ex πρὸ, & αὐλὸς, tibia, vel αὐλὴ, *stabulum.*
Προαυξάνω, sive προαύξω, ante augeo, succresco, in subsidium futuri temporis.
Προαύξομαι, præaugescit, pr. ind. pass. Hinc
Προαυξὴς, ίος, ὁ ἡ ὁν, adultior, ætate jam provectior; (2) quod ætate provectioribus accidere solet.
Προαύξησις, εως, ἡ, corporis adaucta moles.
Προαφαιρέω, adimo seu aufero, præcerpo, decerpo. Πάντα διαφθείρων τὸ ἡ Αὐκυλλον ὥσπερ προαφαιρέμβος, Appian.
Προαφανίζω, aboleo, corrumpo, perdo, sc. ante maturitatem, ante tempus
Προαφαυαίνομαι, ante arefio.
Προαφηγέομαι, ῆσομαι, f. ήσομαι, ante enarro, prius expono.
Προαφίημι, emitto, ante mitto.
Προαφικνέομαι, prior, seu ante pervenio.
Προαφίσταμαι, προφίσταμαι, prior abscedo seu absisto, ante tempus abscedo; (2) prior deficio.
Προβαδίζω, præcedo.
Προβαθὺς, ίος, ὁ, profundus, Suic.
Προβαίνω, prægredior, anteeo, præcedo; (2) anteeo, i. e. antecello, supero; (3) obtinco, progredior, provehor, Gloss. Vet. incedo, procedo, progredior, glisco, succedo feliciter. πρόβη, προέβη, processit, aor. 2. Ὥρα προβαίνειν, ὦ ἄνδρες, ἡμῖν ἐστι, Arist. Conc. 285. Ποῖ προβήσει; λέγω, Eur. Hipp. 346.
Προβάλλω, projicio; (2) emitto, profero, produco; (3) propono, vel explicandum vel retractandum, promitto, præjicio; προβάλλομαι, *in med.* produco, v. c. testes, qui me adjuvent testimonio suo, sed proprie; (2) projicio clypeum, sc. vel scutum, v. προβολὴ; unde (3) munio me aliqua re, objicio aliquid hosti, avertendi causa; (4) defendo me, atque etiam *in Pass.* alios; (5) prætendo, obtendo, prætexo; (6) publici criminis accuso, ap. Dem. (7) averior, execror; (8) honores peto; unde *pass.* creor, designor; (9) commemoro, in ore semper habeo; προβληθεὶς, objectus, Gl. Vet. præpositus, a. 1. part. pass. Χρὴ σ' ἐπ' ἀξίοις ποιεῖν, ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κυδοιστι δαίμονος, Eur. Rhes. 183. Ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν περὶ τῆς μετιόντων, proponam, Arist. Nub 489. Ἐγὼ δέ κε θεὸν νόμιστι κεν προβαλείμιλω, Hom. Il. 19, 218.
Προβάλλοιτο, 3. sing. præs. opt. med.
Προβάλοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro προβάλοντο.
Πρόβαλος, ου, ὁ, sc. ἀσπὶς, clypeus, qui hosti objicitur, Hes. A προβάλλω.
Προβαλόσιν, 3. pl. aor. 2. conj. act. cum ν.
Προβαπτίζω, ante baptizo.
Προβὰς, *progressus*, a. 2. part. act. a προβαίνω.
Προβασανίζω, ante torqueo, vexo, crucio.
Πρόβασις, εως, ἡ, progressus, progressio; (2) proventus, seu reditus, Gl. Vet. processus. A προβαίνω.
Προβασκάνιον, ου, τὸ, præfiscine, amuletum; (2) pudenda statua, Suic. Ph. mutonium.
Προβατεία, ας, ἡ, res pecuaria. A προβατεύω.
Προβάτειος, εία, ειον, ovillus, vervecinus, Gl. Vet. A πρόβατον.
Προβατεῖς, έως, ὁ, ovium pastor, opilio. A προβατεύω. Hinc
Προβατεύσιμος, ος, ὁ ἡ ὁν, & προβατεύσιμος, ίμη, ιμον, ovibus, pecoribus alendis aptus.
Προβατευτικὸς, ὴ, όν, pecuarius. Hinc ἡ προβατευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars, s. vita pecuaria. A
Προβατεύω, fut. εύσω, pasco, pecus alo. A πρόβατον.
Προβατικὸς, ὴ, όν, ad oves seu pecudes pertinens. Ab eod.
Προβάτιον, ου, τὸ, ovicula, Dim.
Προβατοδεσκὴς, ὁ, pecuarius.
Προβατογνάμων, ονος, ὁ ἡ ὁν, homo pecuinæ, sive parvæ atque pusillæ indolis. Ex πρόβατον, & γνώμη.
Προβατοκάπηλος, ου, ὁ, qui ovium commercia exercet; (2) qui oves venditat.
ΠΡΟΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, pecus, ovis, vervex, pecus quodl bet.
Προβατοπώλης, ου, ὁ, ovium vel pecudum venditor.
Προβατόχημος, ου, ὁ ἡ ὁν, ovis speciem præ se ferens. Ex πρόβατον, & χῆμα.
Προβατοτρόφος, ὁ ἡ ὁν, oves, pecora alens, pecuarius. A τρέφω.
Προβεβαλλόμβιος, cogitatè, prudenter.
Προβέβηκε, 3. s. perf. ind. act. v. προβαίνω.
Προβεβηκὰς, ἀπάντων, Hom. Il. 23.
Προβεβηκυῖα, *quæ processit*, p. part. act. f. g.
Προβέβλη, *prætulit*, 3. sing. perf. ind. med. verbi προβάλλομαι.
Πρόβλημα, ατος, τὸ, progressus. A προβαίνω. Unde
Προβήσει, 3. sing. f. 1. ind. med.
Προβιβάζω, fut. άσω, & άω, ῶ, produco, admoneo, persuadeo, impello, Gl. Vet. promoveo, proveho; προβιβασθεὶς, promotus, Ph. 101. 1. part. pass. Πεῖ προβιβᾶς ὑμᾶς πίστ; Arist. Av. 1576. Hinc
Προβίβασις, εως, ἡ, idem quod
Προβιβασμὸς, οῦ, ὁ, promotio, præmotio, imbutio, Ph. Ab eod.
Προβιβημι, progredior; προβιβὰς, progressus, act. 2. part. Κραιπνὰ ποσὶ προβιβὰς, Il. 13, 18.
Προβιόομαι, ῶμαι. Hinc τὰ προβεβιωμβρα, vita ante acta, p. part. pass. προβεβιομβίοι, qui ante nos vixere. Τῶν δόξαν ἦρε προβιβιωμβίων ἐξίχιαν, Plato.
Προβίοτος, ὴ, vita ante acta, Clem. Al.
Προβιβρώσκω, ante comedo; προβρωθεὶς, ante comesus, a. 1. part. pass.
Προβλαστάνω, prægermino, prius germino.
Προβλεπτικὸς, ὴ, όν, qui futura prospicit, Gl. V. prospicuus. A
Προβλέπω, fut. ψω, provideo, prospicio, Τῶ Θεῶ πρὸ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμβίω, Heb. 11. 40.
Προβλεψάμβιον, acc. s. a. 1. part. med.
Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, quæstio, Gl. V. quicquid d fendendi causa opponitur; προβλημα, τειχος, promurale, nempe munimentum. A προβάλλω. Hinc
Προβλημάτιον, ου, τὸ, quæstiuncula, Gl. V.
Προβλητηρικὸς, ὴ, όν, artifex machinarum, rerum quibus via defenditur; προβλημα-τηρικὴ, ars ipsa talium conficiendarum. Ab ἔργον.
Προβλημάτιδης, ου, ὁ ἡ ὁν, in quæstione & disputatione positus. A πρόβλημα.
Προβλὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὁν, projectus, prominens; Hom. Il. 2, 396. A προβάλλω. Unde
Προβλητικὸς, ὴ, όν, producendi vi præditus.
Πρόβλητος, ου, ὁ ἡ ὁν, projectus. Ab eod.
Προβλώσκω, prodeo, vel exeo; (2) protubero; προβλώσκεμβι, inf. pro προβλώσκειν, Odyss. 19, 25.
Προβοάω, ῶ, proclamo; (2) cohortor.
Προβοσθία, opem mature fero.
Προβόλαιον, ου, τὸ, propugnaculum, vel scopulus eminens, qui æstum maris frangit. A προβολὴ.
Προβόλαιος, ου, ὁ ἡ ὁν, objectus, exporrectus. A προβάλλω. Unde
Προβολάδης, ου, ὁ, productor, auctor, qui prima alicujus rei fundamenta jacit.
Προβολὴ, ῆς, ἡ, objectus, prætentus, Gl. Vet. tegmen, propugnaculum. Gl. Vet. pergula, Gl. Vet. *inpr.* & proprie sic dicitur projectio scuti, defendendi sui causa; unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cum scutis protentis magno gradu excipiunt vim hostium. Ab eod.
Προβόλιον, ου, τὸ, pr. quod tegendi ac defendendi causa projicimus nobis, venabulum, loriculi, Gl. V. A προβολὴ.
Πρόβολος, ου, ὁ, scopulus eminens, qui æstum maris frangit; item protector, defensor; πρόβολοι, proceres, Gl. Vet. πρόβολος, etiam objectus, fultura. A προβάλλω.
Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboscis. A βοσκω.
Πρόβουχος, ου, ὁ, q. d. vicarius pastoris, R. Ex iisd.
Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatus consultum, legi ac plebiscito præmissum, s. quo sancitur, ut aliquid ad populum feratur. Gl. V. consultum. A προβουλεύω.
Προβουλευμάτιον ου, τὸ, Dim.
Προβουλεύω, fut. εύσω, consilio prospicio, vel provideo; (2) prospicio, prævideo: (3) deliberatione populum prævenio; q. d. prædelibero. Προβουλεύειν τῷ δήμῳ, Dem. & Plut. in Solon. cap. 19. *Consultare de re aliqua priusquam populo proponatur.* Φόνον προβουλευμβρον, Appian. B. Civil. 1.
Προβουλία, ας, ἡ, inusit. sed tamen hinc est. p. med. προβέβουλα, malui, vel malo. Ex πρὸ, & βουλὴ, *voluntas.*
Προβουλὴ, ἡ, deliberatio; ἐκ προβουλῆς, consulto; (2) providentia.
Προβούλιον, ου, τὸ, idem quod προβούλευμα.
Προβουλόπαις, δος, ὁ, q. d. consultatoris filia, vel consilio prognata; consultatrix.
Πρόβουλος, ου, ὁ, qui pro aliquo consultat, qui ante alios consultat; (2) senator, princeps, primarius senator, Gl. Vet. consul. Ex πρὸ, & βουλὴ, *consilium.*
Προβραχὴς, ὲς, vadosus. A βραχύς, *Ετη.*
Προβρέχω, fut. ξω, præmadefacio, prius macero; προβραχεὶς, præmaceratus, aor. 2. partic. pass.
Προβύω, f. ύσω, promoveo, emungo. Κάρτος χαμαθὲν ζὺ νῦν λαβὼν, ἃ λύχνον πρόβυσον, Arist. Vesp. 249.
Προβώμιον, τὸ, aditus, vestibulum aræ, ara ipsa. A βωμὸς.
Προγαμέω, prior nuptias contraho. A πρόγαμος.
Προγαμιαῖος, αία, αῖον, antenuptialis. A
Πρόγαμος, ου, ὁ ἡ ὁν, qui vel quæ prior nuptias contraxit.
Προγαστρίδιον, ου, τὸ, ventrale tegumen ventris.
Προγάστωρ, ορος, ὁ ἡ ὁν, cui venter prominet, ventriosus. Gl. V. ventrosus. A γαστὴρ.
Προγεγιννημβίοι, nom. pl. perf. part. pass. v. προγεννάω.
Προγεγινότων, gen. pl. part. perf. med. verbi προγίνομαι.
Προγεγραμμβίων, acc. sing. part. perf. pass. a προγράφω.
Προγένθλος, ὁ ἡ ὁν, origine aut nativitate antecedens, antegenitus. A γένθλη.
Προγένιος, ου, ὁ, promissam habens barbam; (2) barbatus. A γένειον.
Προγένεσία, ας, ἡ, prior creatio seu ordinatio, Suic. Ex πρὸ, & γένεσις.
Προγενέστατος, άτη, ατον, antiquissimus, maximus natu. A προγίνομαι.
Προγενέστερος, ίρα, ρον, ante natus, major natu, senior, antiquior, Gl. Vet. anterior. Ex iisdem.
Προγεννάω, ante genero; προγεννηθεὶς, prægnatus, antigena, Gl. V. a. 1. part. pass.
Προγεννήτωρ, ορος, ὁ, progenitor, i. e. prior, vel antiquior genitor; προγεννητόρων, majorum.
Προγενομβίων, gen. pl. aor. 2. part. med v. προγίνομαι.

Προγένοντο,

Digitized by Google

Προγίνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προεγίνοντο.

Πρόγευμα, ατος, τό, præguſtatio, guſtus, quod ante cœnam ſumitur. A προγεύομαι. Hinc

Προγευματίζω, f. ίσω, ante guſto; præguſto, i. e. ante cœnam aliquid ſumo, in balneo.

Προγεύομαι, idem. Hinc

Προγεύστης, ου, ὁ, præguſtator.

Προγεύτης, ου, ὁ, præguſtator, Gl. Vet. Ab eodem.

Προγηράσκω, & προγηρόω, f. άσω, ante tempus, mature ſenex fio.

Πρόγηρος, ὁ ἡ ὄν, qui mature ſeneſcit.

Προγίνομαι, vel προγίνομαι, ſum ante, antecedo, præcedo; (2) procedo, occurro. Κίνδυνον τῷ προγενομένῳ χάριν μισεῖν, Xen.

Προγινώσκω, prænoſco, præſcio, præſentio, Gl. V. ante cognoſco, prævideo; (2) decerno, judico, exiſtimo; (3) in N. T. amo, bene cupio. Οὓς προέγνω, Rom. 8, 29. Προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, 1 Pet. 1, 20.

Πρόγλωσσος, garrio, loquax ſum.

Πρόγλωσσις, ιδος, ἡ, linguæ extrema pars acuta. Ex πρὸ, & γλῶσσα.

Πρόγλωσσος, ὁ ἡ ὄν, garrulus, qui nil celare poteſt, Gl. V. volubilis linguæ. Ex iiſd.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, præſenſio, prænotio, præſcientia, præſagium; (2) rerum præſentium vel præteritarum animadverſio, ſ. cognitio; (3) in N. T. decretum, voluntas, & benevolentia. A προγινώσκω.

Προγνώστης, ου, ὁ, præſcius futurorum. Ab eod.

Προγνωστικός, ἡ, όν, facultate præſciendi ſeu præſagiendi præditus; præſcius, ſagax, Ph. Hinc τὸ προγνωστικόν, ου, prognoſticum, rei futuræ ſignum. A pr.

Προγνωστικως, providenter, Ph.

Πρόγονη, ης, ἡ, privigna. A πρόγονος.

Προγονικός, ἡ, όν, avitus, a patribus vel majoribus acceptus. A

Πρόγονος, ου, ὁ, progenitor, ante genitus; (2) privignus, Ph. filiaſter, Gl. V. (3) atavus, Gl. Vet. πρόγονοι, majores, Philox. (2) patricii, Philox. A προγίνομαι.

Πρόγραμμα, ατος, τό, libellus, tabula, ſ. ſcriptum, quod publice proponitur, aliquid indicans aut fieri jubens. Gl. V. proſcriptum, edictum. A προγράφω.

Προγραφή, ῆς, ἡ, præfatio; (2) deſcriptio rei, propoſita ſc. v. c. tabula; unde (3) proſcriptio, proſcriptionis tabula. A

Προγράφω, f. ψω, ante ſcribo, prius ſcribo, proſcribo, præſcribo; (2) prius vel ante pingo; (3) publice propono, ſcribo, ſimpliciter. Χορηγὸς προέγραψε, Ariſtot. Καθὼς προέγραψα σε ὀλίγῳ, Epheſ. 3, 3. Προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρῖμα, Judæ 4.

Προγρηγορέω, v. gilo, dormire non poſſum.

Προγυμνάζω, f. άσω, præexercco, meditor. *paſſ.* exerceor, paro me alicui rei. Hinc

Προγύμνασια, ας, ἡ, prævia exercitatio.

Προγύμνασμα, ατος, τό, præparatio, meditatio; item in arte Rhet. eæ partes elaborandæ orationis, ſ. declamationis, quibus ſingulatim ſcribendis ad ipſam acceſſio ſ. præparatio fit. Ab eod.

Προγυμναστής, οῦ, ὁ, qui præexercet, qui præparat. Ab eod.

Προδαΐναι, prænoſcere; προδαείς, prænoſcens, præſcius, Odyſſ. 4, 396.

Προδανείζω, f. ίσω, ante fœneror. Προδανίσασθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὴν χάριν, Luc.

Προδαπανάω, ῶ, proimpendo, Gl. V.

Προδίδαι, 3. ſ. perf. ind. med. v. προδαίω.

Προδεδάκῆναι, perf. infin. med. v. προδιδάμι.

Προδείδω, i. δείσω, metuo, de futuro.

Προδειλος, ου, ὁ, qui ante veſperam, vel antequam adveſperaſcit, aliquid agit.

Προδείκνυμι, vel προδεικνύω, f. ξω, præmonſtro, prætendo; (2) denuncio; (3) ante ſignifico.

Προδειμαίνω, prior metuo, pro aliquo metuo. Προδείμαινεν ποτμον, Lyc. 276.

Προδειπνίω, ante cœno, ſ. edo.

Προδίκλωρ, ορος, ὁ, patronus. Ex δίκομαι.

Προδέρκομαι, video prior; (2) prævideo, proſpicio.

Προδεσμῶ, præligo, Gl. Vet.

Προδηλόμαι, f. ήσομαι, ante, prior lædo.

Προδηλοποιέω, manifeſtum reddo; (2) ante declaro, præſignifico.

Πρόδηλος, ος, ον, ὁ ἡ, manifeſtus, perſpicuus.

Προδηλόω, oſtendo, clarum reddo; (2) præſignifico. Δι' αὐτῶν ἀστραπὴν πολλὰ προδηλοῦσι (λίγκοι) Ælian. 2, 31.

Προδήλως, Adv. manifeſte. A πρόδηλος.

Προδήλωσις, εως, ἡ, præſignificatio, manifeſtatio. A προδηλόω.

Προδιαβαίνω, f. βήσομαι, prior ſeu prius tranſeo.

Προδιαβάλλω, ante calumnior; (2) criminor; (3) ante compono, ſ. ordino, ſ. conſtituo, προδιαβεβλημένος, criminatione infimulatus, p. paſſ. part. Προδιαβάλλων αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀθλωΐτας, Liban. in 2. Phil. Dem.

Προδιαγινώσκω, ante conſidero ſeu perpendo, animo prius percipio.

Προδιαγνωσις, ἡ, idem quod προγν.

Προδιαγόρευσις, εως, ἡ, prædictio. Ex πρὸ, & διαγορεύω.

Προδιαγράφω, f. ψω, ante ſeu prius deſcribo.

Προδιαγωγή, ῆς, ἡ, aquæ ductus longior.

Προδιάθεσις, εως, ἡ, antecedens diſpoſitio, capiens affectionem aliquam; (2) priſtina aſſertio.

Προδιαιρέομαι, diſtinguo in genera, ſpecies &c. deſcribo rem faciendam, προδιελίξω, inf. aor. 2. med.

Προδιαίρεσις, ἡ, deſcriptio (deformatio) futuri operis, ut ædificii, &c.

Προδιαίτησις, εως, ἡ, præparatio ad rem aliquam per victum certum, *it.* præparatio ſimpliciter. Ex πρὸ, & διαιτα.

Προδιακινέω, ante commoveo.

Προδιακινέομαι, *part. perf. paſſ. pl.* qui antea operam (in concilianda femina) navarunt.

Προδιαλαμβάνω, ante cognoſco, judico, conſtituo, decretum habeo.

Προδιαλέγομαι, fut. ξομαι, inprimis dico, Gl. V. præfor.

Προδιάλεξις, εως, ἡ, præfatio, Gl. Vet. A præc.

Προδιαλύω, ante diſſolvo, ſ. frango.

Προδιανυκτερεύω, prius per totam noctem aliquid ago, præcedentem noctem tranſigo.

Προδιανύω, f. ύσω, ante perficio, ante demonſtro.

Προδιαπλέω, ante navibus tranſeo.

Προδιαρθρόω, ante definio, explico, conſtituo.

Προδιαρπάζω, ante diripio.

Προδιασαλεύω, f. εύσω, prius concutio.

Προδιασαφέω, prius declaro. Hinc

Προδιασάφησις, ἡ, prævia declaratio.

Προδιασκεδάζω, f. άσω, prius diſſipo.

Προδιασκοπέω, ante diligenter conſidero.

Προδιασήμομαι, prænuncio, præmoneo, prius diſcerno; προδιασημαδῶ, prænunciare, præmonere, a. 1. inf. med.

Προδιαστροφή, ῆς, ἡ, ſuperior ſ. priſtina perverſio, ſ. depravatio.

Προδιασύρω, prior traduco & carpo.

Προδιατάσσω, vel προδιατάττω, f. ξω, prior diſpono, *in med.* ante conſtituo, compono.

Προδιατίθημι, ante (male) tracto.

Προδιατίλλω, ῶ, f. ήσω, prius cribro, prius per cribrum tranſmitto.

Προδιατυπόω, ῶ, f. άσω, prius formo, deſcribo.

Προδιάτυπωσις, εως, ἡ, q. d. præinformatio; (2) præordinatio. A pr.

Προδιαφθείρω, ante corrumpo, prius conſtupro; *in paſſ.* jamdudum corruptus ſum.

Προδιαχρίω, f. ίσω, ante perlino.

Προδιαχωρίω, ῶ, f. ήσω, prius diſſideo, prior me ab amicitia alicujus ſeparo.

Προδιδάσκω, f. δξω, prius doceo, prædoceo. Ἀλλ' ἃ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν, Soph. Aj. 163. Ἀλλ' ἐγχείρει ἃ προσδύσῃ ὅ, τι περ μέλλεις προδιδάσκειν, Ariſt. Nub. 476.

Προδιδῶσι, *produnt*, 3. pl. præſ. ind. act.

Προδιδωμι, f. δώσω, prodo, deſero, auxilio meo deſtituo, deficio, Gl. Vet. prodo, prævaricor; (2) prius vel prior do. Προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſt. τὰ καθήκοντα, Luc.

Προδιεξέρχομαι, prior tranſeo.

Προδιεορτάζω, f. άσω, prius feſtum celebro, prius triumpho.

Προδιεργάζομαι, fut. άσομαι, ante elaboro.

Προδιερευνάω, ante perſcrutor & perveſtigo.

Προδιερευνητής, οῦ, ὁ, explorator. A pr.

Προδιέρχομαι, prius percurro; (2) ante enarro.

Προδιηγέομαι, οῦμαι, prænarro.

Προδιήγησις, εως, ἡ, prænarratio, præparatio ad narrationem. A pr.

Προδιηθέω, ante percolo.

Προδιΐστημι, f. στήσω, prius dirimo, diſtraho.

Προδικάζω, f. άσω, prius judico.

Προδικασία, ας, ἡ, præjudicatio, præjudicium. A præc.

Προδικαστής, οῦ, ὁ, qui vel ante, vel loco alterius judicat. Ab eod.

Προδικέω, ῶ, f. ήσω, curo, procuro. A πρόδικος.

Προδικία, ας, ἡ, quodvis curationis munus, patrocinium. Ab eod.

Πρόδικος, ου, ὁ, patronus, qui cauſſam defendit, qui cauſſam pro aliquo dicit; tutor, curator, arbiter. Ex πρὸ, & δίκη.

Προδιοικέω, ante diſpono, conſtituo, *in med.* de rebus meis ante conſtituo, mandata do. Hinc

Προδιοίκησις, ἡ, præparatio, præmunitio.

Προδιοικητικός, ἡ, όν, providus, futuri curam gerens, præparans ſe ad futura.

Προδιομολογέω, ῶ, & ἐομαι, οῦμαι, prius confiteor, vel profiteor, vel teſtor; (2) ante vel prius polliceor, prius paciſcor, prius convenio cum aliquo.

Προδιόρθωσις, εως, ἡ, prævia correctio.

Προδιορίζω, f. ίσω, prædefinio.

Προδιϋλίζω, f. ίσω, ante perſcolo.

Προδιώκω, inſequor.

Προδίωξις, ἡ, inſecutio, præſecutio.

Προδοκάζω, fut. άσω, exſpecto, obſervo.

Προδοκέω, προδοκεῖ, prius decernitur.

Προδοκή, ῆς, ἡ, anguſtus locus, inſidiis aptus, Hom. Il. 4, 107.

Προδοκιμάζω, (ante) exploro, ſpecto.

Προδομάτιον, τό, idem quod πρόδομος.

Πρόδομος, ου, ὁ, atrium, veſtibulum.

Προδοξάζω, f. άσω, prius opinor.

Προδοσέταιρος, ου, ὁ ἡ ὄν, amicos prodens. Ex προδίδωμι, & ἑταῖρος.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, prævaricatio, Gl. V. A προδίδωμι.

Πρόδοσις, εως, ἡ, q. d. antedatio, aut elargitio, erogatio. Ab eod. Unde

Προδοσιόκομπος, ὁ ἡ ὄν, pollicendo, vanus jactator.

Προδότης, ου, ὁ, proditor, prævaricator, Ph.

Προδοτικός, ἡ, όν, proditorius.

Προδοτικῶς, proditorie, proditorum more.

Προδότις, ιδος, ἡ, fœm. a προδότης.

Πρόδοτος, ου, ὁ ἡ ὄν, proditus. A προδίδωμι.

Πρόδολος, ον, ſervilis.

Προδῦναι, *prodidiſſe*, a. 2. inf. act.

Πρόδρομη, ῆς, ἡ, anteceſſus, Ph. προδρομὴ, anteceſſum. A προτρέχω. Unde

Πρόδρομος, ου, ὁ ἡ ὄν, præcurſor, prævius, anteambulo, excurſor, emiſſarius; (2) proceſſio, Gl. V.

Προδυστυχέω, ante infelix ſum.

Προδυσωπέω, idem quod δυσωπέω; item, bono modo quodam averto, impedio, ut orando, &c.

Πρόδωμάτιον, ου, τό, cubiculi ſeu thalami veſtibulum. Ex πρὸ, & δῶμα.

Προεγγράφω, ante in literas refero.

Προεγείρω, præexcito, ante excito.

Προεγκάθημαι, ante, dudum inſideo. Προεγκαθημένα, dudum inſita in animo.

Πρόεγκειμαι, f. κείσομαι, ante inſum, poſitus ſum in.

Προεγκρα-

Digitized by Google

Προηγκρατθόμαι, prius temperans sum, temperantia præparo me ad quid.
Πρόημα, τὸ, fulcrum, fulcimentum. Ab ἔχω.
Προῆκαν, a. 2. ind. act. v. προαγκάσκω.
Προῆραφη, 3. sing. aor. 2. indic. pass. verbi προγράφω.
Προῆρπαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Πρόεδρα, ας, ἡ, prior vel principalis sedes, Ph. principa u..
Προεδρεῖα, a. 2. ind. act. v. προτρέχω.
Προεγχαράσσω, vel προεγχαράττω, fut. ξω, prius imculpo vel incido, *Arct.*
Προεγχειρίω, ante tempus aggredior rem.
Προεδρεία, ας, ἡ, ipse actus præsidendi, principatus. A
Προεδρεύω, f. εύσω, præsideo, sum præses.
Προεδρία, ας, ἡ, prior vel principalis sedes. A πρόεδρος.
Προέδριον, ου, τὸ, idem & ab eod. προέδρια τὰ φύσεως, prærogativa naturæ, Suic.
Πρόεδρος, ου, ὁ, qui sedet in prima sede seu in primo subsellio, præses, præsul, antistes; ap. Athen. qui præest senatui quingentorum, i. concionibus populi, nec de singulis modo hominibus sed etiam de tribubus, &c. πρόεδροι, primores, Gl. Vet. Ex πρὸ, & ἕδρα, *sedes.*
Προεδῶ, ante edo.
Προείργω, prior arceo vel prohibeo. Πάντας ὃ προέργει θοὰς ὅτι νῆας ὀδάξειν, Il. 11, 568.
Προέηκα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro προῆκα, a προΐημι.
Προεθίζω, f. ίσω, prius adsuefacio, instituo, προεθίζειν, institutum est dudum; (2) præparo. Ἐὰν (θεὸν) χρὴ μιμεμφέως, εἰς ὁ δεῖ ἐλθεῖν, προεθισμένος ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, Xen. Cyr. 6, 3.
Προειδέναι, præsensisse, expertum esse, perf. inf. act. per *Synesp.* pro προειδηκέναι, a προείδω. Προϊδών, a. 2. part. qui prævidit; προειδώς, p. part. præscius, Gl. V. Ταύτας (ναῦς) προϊδόντες οἱ Κορίνθιοι, Thuc.
Προειδωλοποίεω, ante animo speciem rei concipio s. efformo, ut phantasia futuræ rei.
Προεικάζω, f. άσω, conjectura præsentio.
Προειλόμην, aor. 2. ind. act. a προαιρέω pro προεῖλα, *præopto.*
Πρόειμι, prodeo, procedo, Gl. Vet. anteeo, Gl. V. incedo, Gl. V. Ἡμεῖς δίχα προϊωμεν αὐτῶν, Arist. Conc. 280.
Προειπεῖν, prædicere; (2) jubere; (3) denunciare, a. 2. inf. act. & προεῖπον, a. 2. ind. act. verbi προέπω, part. προειπών. Προειπὼν ἐκάστοις, ᾗ ἆθλα προτεθείς, Xen. Cyr. 1, 24.
Προείργω, idem quod προείργω.
Προειρηκα, prædixi, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro προείρηκα, a προρρέω. Προείρηκε δηλαδὴ ἐκεῖνα, Luc. Imag.
Προειρημένοι, *prædicti*, nom. pl. m. g. perf. part. pass. *Att.* pro προειρρημένοι.
Προεισάγω, vel προεισάγω, f. ξω, prior induco, seu ante introduco; (2) prius importo.
Προεισαγωγεύς, ῆως, ὁ, prævia introductio.
Προεισβολή, ῆς, ἡ, introitus; fere idem quod προεισαγωγή, Suic.
Πρόεισι, 3. pl. præs. ind. act. v. πρόειμι.
Προεισκρίνομαι, prius ingredior, me insinuo.
Προεισόδιον, τὸ, vestibulum; (2) præludium.
Προεισπέμπω, f. ψω, intromitto ante, accerso ante; (2) magna pompa & comitatu induco. Προεισπέμψας ἔν ὁ Κῦρος προσκόπους, ᾗ διώκαμεν, Xen. Cyr. 5, 4.
Προεισφέρω, prior seu ante infero.
Προεῖχον, imperf. ind. act. verbi προέχω.
Προεκβάλλω, prius emitto seu ejicio.
Προεκδιηματόω, prius terrorem incutio.
Προεκδίδωμι, f. δώσω, prius edo.
Προεκθεσις, εως, ἡ, expositio quæ præmittitur, propositio. A προεκτίθημι.
Προεκθέω, prius excurro, ante alios excurro.
Προεκθορέω, prosilio; (2) ante prosilio, præsilio; προεκθορών, a. 2. part.
Προεκκομμίζω, fut. ίσω, ante exporto, prius eveho seu effero.
Προεκνιτρόω, ῶ, f. ώσω, nitro prius perfrico.
Προέκοπτε, *proficiebat*, 3. s. imperf. ind. act.
Προέκοφε, *progressus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προκόπτω.
Προεκπέμπω, f. ψω, prius emitto.
Προεκπίνω, præebibo, prius ebibo; προεκπιὼν, qui prius ebibit, aor. 2. part. προεκπεπωκὼς, p. id.
Προεκπίπτω, ante elabor, ante emano; προεξέπεσον, aor. 2.
Προεκπλήσσω, fut. ξω, prius obstupefacio; προεκπεπληγμένος, p. pass. part. præexterritus.
Προεκρηγνύομαι, vel προεκρήγνυμαι, ante tempus erumpo, Suic.
Προεκρίνω, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προκρίνω.
Προεκτείνω, exserto; προεκτείνασαι, exsertantem, Ph.
Προεκτίθημι, priori loco expono, propono.
Προεκτίλλω, prius evello. Ἅπτε θηλειᾳ προεκτίλλουσιν αὐτῶν τὰ πῶϋ, Arist. Av. 293.
Προεκπρέχω, præcurro. Ex πρὸ, & ἐκπρέχω.
Προεκπρύχω, prius exhaurio, attero, consumo.
Προεκφέρω, ante profero vel exfero.
Προελαύνω, a. 2. ind. act. a προελαμβάνω.
Προελαύνω, procedo, progredior, ante signa evehor.
Προέλευσις, εως, ἡ, egressus; (2) antecessus, præcursus, vel præcursio; (3) festa processio. A προέρχομαι.
Προελήλατο, 3. s. pluſq. ind. pass. *Ion.* & *Att.* pro πρόηλατο, a προελαύνω pro προελάω.
Προελήλυθε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro πρόηλυθε, a προέρχομαι.
Προέλθης, *provenieris*, 2. sing. a. 2. conj. act.
Προελκύω & προέλκω, extraho, protraho; (2) elicio, illicio.
Προελοίμεθα, 1. plur. aor. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι.
Προελπίζω, f. ίσω, ante vel prior spero. Τὲς προηλπικότας ἐν τῷ Χριςῷ, Eph. 1, 12.
Προεμαντεύω, 2. sing. impert. ind. med. *Ion.* & *Att.* προμαντεύεσο, a προμαντεύω.
Προεμβαίνω, ante gradior, præeo.
Προεμβάλλω, interpono, interjicio; (2) prius invado, prius irruo; (3) prius injicio, v. c. spem.
Προεμβιβάζω, ante induco, induco, v. c. in odium alterius.
Προέμβολοι νεῶν, rostra, Gl. Vet.
Προέμβω, a. 2. inf. act. *Ion.* pro προεῖναι, a προΐημι.
Προεμπίπτω, ante incido; (2) ante occurro, seu obvius fio.
Προεμπλήσω, f. ίσω, ante impleo.
Προεμπορεύομαι, ante negotior vel mercaturam facio; (2) ante capto.
Προεμφαίνω, clare demonstro, ante oculos pono.
Προεμφανίζομαι, prius appareo, ante conspicior, conspicior, in conspectu sum, simpl. Ἀεὶ σῷ χημάτων προεμφανίζῃ, Longin. 17.
Προεμφράττω, f. ξω, prius obstruo.
Προενάρχομαι, f. ξομαι, ante incipio. Ἵνα καθὼς προενήρξατο, ἅτω καὶ ἐπιτελίσῃ, 2 Cor. 8, 6.
Προενδείκνυμι, ante demonstro.
Προενδημίω, τὰ προενδεδημικότα, quæ antea superioribus temporibus in populum grassata fuere.
Προενδίδωμι, remitto, ut simpl. ενδ.
Προενεγκεῖν, pronunciandum.
Προενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. προφέρω.
Προενέδρα, ἡ, locus insidiis aptus.
Προενείρω, prius insero.
Προενέπω, prædico.
Προενεργέω, prius operor.
Προενέχομαι, ante, dudum constrictus teneor, irretitus teneor.
Προενεχυρίζομαι, *pass.* idem quod ενεχ. ap. Charit. beneficio obligor.
Προενηχέω, ῶ, f. prius insono; (2) prius inculco, ante revelo.
Προενθυμιομαι, ante cogito.
Προενίπτω, idem quod προενέπω.
Προενοικία, prius seu ante inhabito. Hinc
Προενοίκησις, εως, ἡ, prior habitatio, de incolis prioribus, nunc expulsis, profectis.
Προεντείνω, ante insigo, immitto.
Προεντυγχάνω, prius incido.
Προεξαγγέλλω, enuncio, prodo.
Προεξάγω, f. ξω, produco, educo.
Προεξαδυνατίω, ῶ, f. ίσω, admodum fractis viribus sive impotens sum, Suic.
Προεξαίρω, ante delco; (2) ante extraho, eximo, ejicio.
Προεξιάομαι, prorumpo, proruo.
Προεξαμαρτάνω, ante delinquo, pecco, s. peccavi.
Προεξανάγω, ante evehor navi in altum, e portu v. l ex acie.
Προεξανθέω, effero ex me, gigno, in malam etiam partem.
Προεξάνθημα, τὸ, quod ex aliqua re enascitur in superficie, v. ἐξάνθημα.
Προεξανίσταμαι, pr or exsurgo, vel ante alios surgo, *it.* c tius justo, ante tempus, v. c. ex insidiis exsurgo, prorumpo.
Προεξανίσασθαι, præs. inf. med.
Προεξαποστέλλω, præmitto.
Προεξαρτάω, suspendo in re aliqua.
Προεξασθενέω, deficio viribus.
Προεξέδρα, ας, ἡ, sedes in aliquo loco prominens, ac præter cæteras eminens, ac ulterius excurrens; (2) prætorium.
Προέξειμι, prodeo, prorumpo.
Προεξεισιτία, ας, ἡ, navis pars, in qua remigatur. Ex πρὸ, ἐξ, & ἐρέσσω.
Προεξελαύνω, vel προεξελάω, fut. άσω, ante alios equo prorumpo seu erumpo.
Προεξεπίσταμαι, q. d. ante probe novi, præscio.
Προεξεργάζομαι, προεξειργασμένα, jam, s. dudum perfecta.
Προεξεξδυνάω, ante scrutor. Ἐπίχεις, ὡς ἂν προεξεδύνασο εἶδες, Eur. Ph. 92.
Προεξέρχομαι, prior transeo, præcurro; (2) procurro, exeo; (3) prodeo in concionem.
Προεξετάζω, fut. Ζω, ante examino, prius perpendo
Προεξεδυρίω, ῶ, f. ήσω, diligenti præmeditatione adhibita & cum judicio ago; (2) prius discerno, ante discutio.
Προεξηγέομαι, ante narro, expono, v. προεκτίθημι.
Προεξίσταμαι, prior excitor, ante exsurgo.
Προεξοδεύω, prior egredior; (2) egredior, v. c. e castris, de exercitu.
Προεξομαλίζω, ante complano sc. viam.
Προεξορμάω, ὰ, f. ήσω, prius egredior, prius proficiscor, proprie prius erumpo, s. erumpo, *simpl.*
Προόντα, ων, τὰ, quæ ante sunt, vel facta fuerunt; (2) præterita. Ex πρὸ, & εἰμι.
Προεορτάζω, f. άσω, ante vel prius festum celebro.
Προεόρτιος, ου, ὁ ἡ, festum præcedens.
Προεπαγγέλλω, ante denuncio; (2) ante ambio; (3) indico, edico; (4) *in med.* ante promitto. Ὃ προεπηγείλατο διὰ τῶν προφητῶν, Rom. 1, 2. Hinc
Προεπάγγελσις, εως, ἡ, denunciatio, indictio, v. c. belli.
Προεπαίνω, prius laudo, ante alium laudo.
Προεπαφίημι, f. ήσω, præmitto ad incitandum seu irritandum, s. impetum faciendum.
Προεπεξορμάω, procurso & impetum facio.
Προεπιβάλλω, præinjicio.
Προεπιβουλεύω, insidiis prævenio. Προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον, ἢ ἀντιβουλεύειν, Thuc.
Προεπιβουλή, ἡ, insidiarum occupatio.
Προεπιδείκνυμι, ante demonstro, ante visendum præbeo.
Προεπιδίδωμι, ante dono.
Προεπίζευξις, ἡ, Fig. orationis, cum verbum inter duo substantiva ponitur, ut Deos obtestatur, hominesque.
Προεπικοινόω, ante communico.

Προεπιλο-

Digitized by Google

Προεπιλογίζομαι, f. ίσομαι, prius computo, ante calculo posito colligo.

Προεπιτοίσω, ῶ, f. ήσω, animo præsumo, ante mente agito vel in animum induco; it. aliquid ut prius concipio. Οὐκ ἂν ταῦτα προεπινοήσας ἔτι ἀκῦσαι δυνηθείη τι, M. Anton. 5, 10.

Προεπιξενόω, prius hospitio excipio; (2) pass. dudum exceptus sum.

Προεπιπλήσσω, vel πλήτλα, fut. ξω, præcastigo, castigo & reprehendo præveniendo castigationem & reprehensionem alterius. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὐτῷ προεπιπλήττειν, Aristot. in pass. p. jam, dudum castigatus sum.

Προεπισκοπέω, ante considero.

Προεπίσταμαι, præscio, jam ante scio & exploratum habeo. Προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο, Xen. Cyr. 4, 16.

Προεπιχειρέω, ῶ, f. ήσω, prior adgredior seu molior, prior invado. Παροξυνάς αὐτὸν ἔπεισε Μιθριδάτῃ προεπιχειρεῖν, Appian. B. Mithridat. Hinc

Προεπιχείρησις, εως, ἡ, ipsa actio prius adgrediendi.

Προεποικέω, ante incolo.

Προέπω, inus. vide προειπεῖν.

Προεργάζομαι, f. άσομαι, prius seu ante conficio. Τὰ προειργασμένα, Thuc.

Προέρσω, promoveo remigando seu subduco.

Προεφευνάω, prius indago, vestigo.

Προέω, f. Ion. pro προῶ, prædicam. Προεῖν ἢ πόλεμον, Herodot.

Προέρυσα, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro προείρυσε, a προερύω.

Προέρυσα, 1. sing. a. ejusd. in conj. Poët. pro προέρυσω.

Προέρυω, fut. ύσω, protraho.

Προέρχομαι, f. ελεύσομαι, progredior, procedo, egredior, prodeo, inpr. in concionem dicendi causa; (2) prævenio, anteverto; (3) præcedo, præeo, præcurro; προελθεῖν, prodire, Gl. Vet. a. 2. inf. προηλυθότ, præcesserat, Ph. plusq. ind. Προήρχετο αὐτῷ, Luc. 22, 47. αὐτὲς, Marc. 6, 33.

Προερωτάω, ante interrogo.

Πρόες, 2. sing. aor. 2. imper. act. med. verbi προΐημι.

Προισαν, præmiserunt, 3. pl. a. 2. ind. act.

Προισάχατο, 3. pl. a. 1. ind. med. Ion. pro προεσύξαντο, a προεσάγω.

Προισδία, edo ante v. c. cœnam.

Πρόεσις, εως, ἡ, emissio, vel ejectio, profusa erogatio, largitio profusa, Gl. V. proluvium. A προΐημι, dimitto.

Προεσίατε, 2. pl. perf. ind. act. per Sync. pro προεστήκατε, a προΐστημι.

Προεστὼς, ῶτος, ὁ, præpositus, princeps, Ph. A προΐσταμαι.

Προεστῶτας, acc. pl. perf. ind. act. per Sync. pro προεστηκότας.

Προετέος, ία, έον, amittendus, prodendus, abjiciendus, negligendus. A προΐημι.

Προετικὸς, ἡ, όν, ad largiendum seu profundendum propensus, qui libenter largitur, profusus. Ab eod.

Προετικῶς, Adv. large effuseque.

Προετοιμάζω, f. άσω, præparo. Ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, Rom. 9, 23. Οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς, Ephes. 2, 10. Hinc

Προετοιμασὴς, οῦ, ὁ, præparator.

Προευαγγελίζομαι, f. ίσομαι, doctrinam Christianam propono; (2) ante promitto, rem lætam pronuncio. Προευηγγελίσατο τὴν Ἀβραάμ, Gal. 3, 8.

Προευδοκιμέω, ante clareo.

Προευεργετέω, prior benefacio, beneficiis provoco, Pass. beneficium accepi, beneficio obstrictus sum.

Προευκρίνω, f. νῶ, & προευκρινέω, fut. ήσω, bene discerno ante, sc. quam judicem agamve quid.

Προευλαβοῦμαι, ante suspicor malum futurum, timeo, caveo.

Προευτελίζω, jam contemno, sc. ante tempus, ante quam causa sit.

Προευτρεπίζω, f. ίσω, præparo.

Προεύχομαι, oro loco alterius.

Προεφήτευον, imperf. ind. act. v. προφητεύω.

Προέφθασε, 3. s. a. 1. ind. act. v. προφθάνω.

Προιφοδεύω, f. ευσω, ante percurro, lustro.

Προιφοδιάζω, f. άσω, viatico instruo.

Προεφοράω, prævideo. Ἐξεστί μὴ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν, M. Anton. 7, 28.

Προέχω, ante me teneo seu habeo, obtendo, objicio, prætendo, prætexto; (2) promineo, præsto, primas teneo in aliqua re, præcedo; præcello. Ἐν ᾗ τῇδε τῇ ὁπλίσει εἴδεν ἡμᾶς ὑμῶν πρέσβυν, Xen. Cyr. 2, 4.

Προεχώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχαρέω.

Προέψω, ante coquo seu præcoquo.

Προζωγραφέω, f. ήσω, ante depingo.

Προζωννύω, præcingo, Gl. V.

Προήγαγεν, præcessit, aor. 2. ind. act. Ion. pro προῆγεν, a προάγω.

Προῆγε, produxit, 3. sing. a ejusd.

Προηγεμὼν, όνος, ὁ, qui præit, dux viæ. A

Προηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, præeo, præcedo, antegredior; (2) præcipuus sum, præcipuum locum in re aliqua teneo; προηγεῖτο, antecedit, præest, Ph. προηγησάμενος, antecessor, decessor, Gl. V. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγέμενοι, Rom. 12, 10. Αὐτοῖς αὐτὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, Xen. Cyr. 2, 1. Hinc

Προήγησις, εως, ἡ, progressus, Ph. prægressio.

Προηγητειρα, ἡ, fœm. sequentis.

Προηγητὴρ, ῆρος, ὁ, qui præit, dux viæ; (2) qui præit cæco, eique dux viæ est.

Προηγητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Προηγμένα & Ἀποπροηγμένα. Stoicis peculiaria verba, quæ Cicero promota & remota interpretatur. Et aliàs præposita seu præcipua & rejecta. De Finib. 4, 26.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ, ῶνος, ὁ, gula; (2) vesica eminentior in avibus.

Προηγορία, ἡ, primæ dicendi partes. A

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus causam dicit. A προαγορεύω.

Προηγουμένως, Adv. ex antecedente vel antegressa causa, primaria causa, præcipue. A προηγέομαι.

Προήδομαι, ante lætor.

Προηδυνθέντες, nom. plur. aor. part. pass. verbi προηδύνω.

Προήειν, pluſq. ind. med. v. πρόειμι.

Προηκὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, præacutus, Ex πρὸ, & ἀκὴ, acies.

Προήκω, f. ξω, procedo, progredior, anteeo, præeo, præsto; προῆξεν, Ph. a. 1. Προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Arist. Nub. 514.

Προῆλθεν, prævenit, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν a προέρχομαι.

Προηλιάζω, f. άσω, ante insolo.

Προηλπικότες, qui priores sperarunt, nom. pl. partic. perf. act. v. προηλπίζω.

Προῆμαρ, ante diem, R. Suic.

Προημαρτηκόσι, qui ante peccaverunt, dat. plur. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω.

Πρόιμι, processi, a. 2. ind. act. verbi πρόειμι.

Προίνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. προφέρω.

Πρ ηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. contr. pro προαιρέετο, a προαιρέομαι.

Προπροσιὼν, ία, ιον, arationem præcedens. Unde προπροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata. Ex πρὸ, & ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. verbi προέρχομαι.

Προησκήσαντο, 3. plur. aor. 1. ind. med. a προασκέω.

Προήσομαι, f. 1. ind. med. v. προΐημι.

Προηττασάμεθα, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προαττάομαι.

Προηττᾶσα, ante vinco. p. pass.

Προηττημένος, jam victus, dudum victus.

Προθεάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, provideo, prævideo; προθεώμενος, prospiciens.

Προθειλοπεδεύω, ante insolo.

Προθέλυμνος, ου, ὁ ἡ ν, e radice erutus, qui radicitus exstirpatur. Hinc προθέλυμνα, Adv. radicitus, funditus. Φραξάντες δέρυ δυρὶ, σάκεσί τε προθελύμνοις. Hom. Il. 13, 130. Ex πρὸ, & θέλυμνον.

Προθέντας, acc. plur. acr. 2. part. act. verbi προτίθημι.

Προθέσσι, ἔας, ἡ, propositio, propositum, promissio facta in libro, quæ & ipsa propositio dicitur. Voluntas, Ph. A προτίθημι.

Πρόθεσμία, ας, ἡ, scil. ἡμέρα, sive ἄρα, præstitutus, ante constitutus seu statutus dies, præstitutum tempus. Ph. spatium, dies finitus, dies statutus; dicitur & de fine rei & modo.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, ant constitutus seu statutus. A προτίθημι.

Προθεσπίζω, f. ίσω, prædico, vaticinor, prædivino. Gl. V. præsagio. Ἰδεῖν ἃ πάλαι αὐτῷ οἱ θεοὶ προεθέσπισαν, Heliod. Πολέμους, καὶ σφαγὰς, καὶ προγραφὰς, καὶ φυγὰς, καὶ δημεύσεις, καὶ ὅσα ἄλλα αὐτοῖς ἔμελλεν ἔσεσθαι προθεσπίζων. Appian. B. Civil. 2.

Προθετικὸς, ἡ, όν, proponendi seu præponendi vim habens, propositivus seu præpositivus, μόριον προθετικὸν, præpositio. A προτίθεμαι.

Προθέω, præcurro, antecurro; (2) accurro, procurro, procul vel longius curro. Τέννικά οἱ προθέεσκον ὀνείδια μυθήσασθαι; Il. 1, 291.

Προθεωρέω, ante considero, ante explico, prævideo. Hinc

Προθεωρία, ας, ἡ, q. d. prævia contemplatio, præmeditatio; (2) prævia cognitio rei.

Προθήγω, præacuo, Gl. V.

Πρόθηκις, εως, ἡ, propositio; (2) res proposita. A προτίθημι.

Προθησαυρίζω, f. ίσω, ad futuros usus repono in thesaurum. Ἐν τῷ προθησαυρίζεσι τῶν ἀκατέργαστον τροφῶν, Aristot.

Προθνήσκω, morior pro; (2) morior ante. Παίδων προθνήσκειν πατέρας, δὸ ἐλλωτικὸν, Eur. Alc. 680.

Προθορὼν, a. 2. part. act. Hom. Il. 14, 363. Ab inus. προθορέω.

Πρόθρεμμα, ατος, τὸ, pecus, Suic.

Προθρυλέω, ῶ, f. ήσω, prius vel ante lugeo.

Προθρυλλέω, ῶ, f. ήσω, jam ante sermone jacto, divulgo.

Πρόθυμα, ατος, τὸ, q. d. sacrificii præludium, quod sacrificio præmittitur. A προθύομαι.

Προθυμέομαι, ῆμαι, f. ήσομαι, alacri sum animo, studeo, propensus curo & magno studio enitor. Θεῶ μὴ ἔστι πράττειν ἃ βέλτιστα, ἀνθρώπῳ δὲ τὰ δόκοντα προθυμεῖσθαι, Aristot. A πρόθυμος.

Προθυμητέον, prompte, alacriter agendum.

Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas vel præsentia; studium, cupiditas, promptitudo, alacritas. Ab eod.

Πρόθυμος, ου, ὁ ἡ ν, animum alacrem habens ad aliquid, promptus; alacris, sedulus, Gl. V.

Προθύμως, Adv. alacri animo, prompte, impigre, libenter; Ph. sedulo, alacriter, æquo animo, enixe.

Προθύραιος, ου, ὁ ἡ ν, qui est ante januam vel vestibulum. A

Πρόθυρον, ου, τὸ, quod est ante januam, Ph. vestibulum, limen. Ex πρὸ, & θύρα.

Προθύω, f. ύσω, ante sacrifico; (2) pro aliquo sacrifico. Τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς ἀρότου προθύσας, Eur. Supp. 29. Παιδὸς προθύσαι ξυνὸς, id. Ion. 812.

Προθυράκιον, τὸ, clypeus, scutum. A θυρεός.

Προΐ, Adv. suo tempore, mature, tempestive; pro πρωΐ.

Προϊάλλω, foras emitto, promo; προΐαλε, emisit, aor. 1. ind. 3. sing. Τίς μοι τοιόνδε φάσματ' ὑπερφίαλον προΐαλε; Mosch. 2, 21.

Προϊάπλω, f. ψω, foras mitto, procul ablego seu amando; (2) ante tempus seu fatalem

Digitized by Google

diem mitto. Πολλὰς σ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, Il. 1, 3.
Προΐαψα, *præmisi*, a. 1. ind. act.
Προϊδίσθαι, a. 2. inf. med. v. *προείδω*.
Προϊδρύω, f. *ύσω*, colloco, præjacio fundamentum.
Προϊδών, a. 2. part. act. v. Προείδω.
Προΐει, 3. sing. imperf. ind. act. pro *προΐεσε*, ab inus. *προΐω*.
Προϊέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro *προϊέναι*, a *προΐημι*.
Προϊέμενοι, nom. pl. pr. part. med.
Προϊέναι, *projicere*, præs. inf. act.
Προΐζεσθαι, *ante alios sedere*, præs. inf. med.
Προιζάνω, idem quod
Προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.
Προΐλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν a *προϊάλλω*.
Προΐημι, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. *προΐεμαι*, destituo, largior, Gl. Vet. *πρόες*, omitte, aor. 2. imperat. *προπάμπαν*, omisi, aor. 1. med.
Προΐντι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro *προΐησι*, a *προΐημι*.
Προΐκα, *Adv.* gratis, sine mercede. A *προῖξ*.
Προικεῖος, εία, εῖον, dotalis. Ab eod.
Προικίδιον, υ, τὸ, doticula, exigua dos. Dim.
Προικίζω, doto, Gl. V. *προικιζομένη*, dotanda, Ph. A *προίξ*.
Προικιμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.
Προϊκιος, υ, ὁ ἡ ὐ, gratuitus. Ab eod.
Προϊνιόομαι, ώμαι, advenio, accedo.
Προικοφορέομαι, dotem accipio. A
Προικοφόρος, ε, ὁ, dotata, Gl. Vet. Ex *προῖξ*, & *φέρω*.
Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus. A *προϊκτέομαι*.
Προικῷος, ώα, ῷον, dotalis. A *προῖξ*.
Πρόϊμος, ε, ὁ ἡ ὐ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. A *προΐ*.
ΠΡΟΊΞ, κος, ὁ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.
Προϊκός, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro *προῖκα*, intell. *διά*.
Προίξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. *προίκω*.
Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi *προικτέομαι* pro *προίκομαι*.
Πρόϊος, idem quod *πρόϊμος*.
Προϊππάω, f. *άσω*, equito ante, equo præcedo seu præceo. *Προϊππεύων τῷ ἅρματι*, Plut.
Προΐπλαμαι, antevolo, Gl. Vet.
Προΐστημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime ofs.* & illud ipsum & *præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) prostituo, &c. *At in aor. 2. & perf. act. & in pass.* est antisto, excello, *it.* præsum; (2) defendo, tueor. (3) prosto; (4) magistratum gero, *πραεῶς*, præpositus, princeps, Ph. *Προΐστασθαι πρᾳγμάτων κακῶν*, τῆς ἡγεμονίας, administrare. *Στατηγόν τινα τῷ πολέμῳ νῦν ἔχοντα προστήσασθαι*, Dem.
Προϊστορίω, α, f. *ήσω*, ante memoro, prius commemoro.
Προϊχνεύω, f. *εύσω*, ante vestigo; (2) præeo.
Προιχέμην, pr. inf. act. *Ion.* pro *προΐσχειν*.
Προιχόμαι, & *προΐχω*, protendo, (*etiam* supplicitet manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo, obtendo. *Προϊχόμενοι ξυλλογίαν*, Luc. *προϊχόμενοι ξυλογένειαν*.
Προΐων, aor. 2. part. act. v. *πρόειμι*.
Πρόϊωξις, persecutio; pro *προδιωξις*.
ΠΡΟΊΚΑ, *Adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.
Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, *προκαθαίρομαι*, præparo, ad sacra rite obeunda, in castu sum.
Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.
Προκάθαρσις, ή, præparatio ad sacra obeunda rite, castus.
Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes. Ex *πρό*, & *καθέδρα*.
Προκαθίζομαι, præsideo; (2) obsideo.
Προκαθεσηκυίας, gen. sing. perf. part. act. v. *προκαθίσημι*.
Προκαθεύδω, prædormio, prius dormio.
Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.
Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) præsideo, præsum; (3) sum præsidio, relictus ad custodiam alicujus regionis sum. *Προκαθήμενος ὅτε τῆς χώρας τῶν Ἀδριάνου τόπων*, Polyb.
Προκαθίζω, & *προκαθίζομαι*, ante consideo; (2) præfero. *Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα*, Heliod.
Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, & quidem in loco præsigni, ut throno, tribunali; *item*, *προεδρία*.
Προκαθίσημι, ante constituo, s. colloco; (2) præparo.
Προκαθοσιόω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. *Προκαθοσιώσασα τοῖς θεοῖς*, Hel.
Προκαίρως, præmature, Gl. V.
Προκακοπαθέω, malis adfligor. A *πάθος*.
Πρόκακος, η, ον, malus, Suic.
Προκακόω, ante adfligo, ante male tracto.
Προκαλέομαι, έσμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem, s. conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum *προσκ*. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione fervorum ad quæstionem, &c. dicitur. *Προκαλέμεθ' ἐυγένειαν, ὦ γέραν, σέθεν*, Eur. Her. fur. 309. *Μάχῃ με προκαλεῖτο*, Anacr. 14, 7. Hinc
Προκάλεσμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.
Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *προεκαλίζετο*, a
Προκαλίζομαι, f. *ίσομαι*, provoco, lacesso. *Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους*, Il. 3, 19.
Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante; *προκαλινδέομαι*, provolvor; volvor ante; *πρόκαλινδηθείς*, provolutus, a. 1. part.
Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum; (2) prætextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A
Προκαλύπτομαι, f. *ψομαι*, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. *Πέπλων τε πρὸκαλύπτειν ἐυπήκτοις ὑφαῖς*, Eur. Iph. in Tau. 313. *Προκαλυπτόμενα βοερυχέος ἅρμα παρηίδος*, id. Ph. 1493.
Προκαλύπτω, protego, Ph. prævelo, prætego.
Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. *Μὴ προκάμνῃ πᾶδα*, Eur. Her. fur. 119.
Προκαμών, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act.
Προκάρδιον, ε, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle, & carnosum. Ex *καρδία*.
Πρόκαρσος, ε, ὁ ἡ ὐ, præceps, capite deorsum vergens. Ex *πρό*, & *κάρηνον*.
Προκαρφόμαι, aor. 1. *προκαρφθείς*, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit. A *καρόω*.
Πρόκαρπον, υ, τὸ, quod est ante vel supra junctiuram manus cum brachio, a *καρπός*.
Προκαταβαίνω, ante descendo.
Προκαταβάλλω, q. d. præjicio; (2) præstruo. *Προκαταβάλλει θεμέλιον*, Chrysostom. ad Act. 20, 19.
Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc
Προκαταγγέλσεις, ὐς, denunciatio prævia.
Προκαταγινώσκω, ante damno seu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; *προκαταγνωσθέντας*, prædamnatos, Ph. aor. 1. part. pass. *Τοῦτο σ' ἐστὶν ἃ μόνον τὰ μὴ προκατηγνωκέναι ὐδέν*, &c. Dem. *Πρὸς τὸν θεῶν, μὴ προκαταγνῶσιν' ὦ πάτερ. Πρὶν ἂν ἀκούσῃς ἀμφοτέρων*. Aristoph. Vesp. 918. Hinc
Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante causam cognitam, præjudicio. Gl. V. præjudicium.
Προκατάγνυμι, ante frango, quam sc. incidat.
Προκαταγω, ante deduco, sc. in portum, aut hospitium.
Προκαταγωγή, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.
Προκαταδικάζω, fut. *άσω*, prædamno.
Προκαταδουλόω, ante in servitutem redigo.
Προκαταδύω, sive *προκαταδύνω*, f. *ύσω*, ante submergo vel demergo.
Προκαταθετικός, ἡ, όν, *ἐπίρρημα προκαταθετικόν*, adverbium concedendi.
Προκατακαίω, ante comburo.
Προκατάκειμαι, ante discumbo.
Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.
Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere facio. Hinc
Προκατάκλισις, ἡ, locus superior in convivio.
Προκατακοιμίζω, ante sopio.
Προκατακλύζω, fut. *ύσω*, ante proluo, inundo.
Προκατακόπτω, contundo.
Προκατακρίνω, idem quod *προκαταγινώσκω*.
Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi *προκαταλαμβάνω*.
Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; *προκαταληφθέντων*, occupaturum, Ph. f. 1. part. *Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βάλῃ*, Xen. Cyr. 7, 16. *Βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τὴν πόλιν τὴν ἀποστάσεις*, Thuc. *Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ θορύβῳ*, Hel. Hinc
Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.
Προκαταλιαίνω, prius lævigo, Suic.
Προκαταλήγω, ante desino.
Προκαταλύω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. *Τοῖς νόμοις προκαταλύειν*, Thuc. *Προκατέλυσε τὸν ἔρωτα τὸν βίον*, Plut.
Προκαταμανθάνω, ante cognosco.
Προκαταμαντεύομαι, prædico.
Προκατανοέω, ante intelligo.
Προκαταπύτλω, ante pungo, vulnero.
Προκαταπίνω, ante devoro.
Προκατασπείρω, ante concido. *Τὸ μὴ προκατέπεσειν, τὸ δ' ὕστερον*, M. Anton. 4, 10.
Προκαταπίμπρημι, ante comburo.
Προκαταπλέω, ante navigo aliquo.
Προκαταπλήσσω, ante perterreo. *Τῶν μὴ Συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπλημμένας ἀγωνίσασθαι*, Diod.
Προκατάρχμα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A *προκατάρχω*.
Προκαταριθμέω, ante numero.
Προκαταρκτικὸς, ἡ, όν, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.
Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo; *προκατάρξεις ὅτι δίκης*, contestatio *litis*, Gl. V. Ab eod.
Προκαταρρήγνυμι, præfringo, prærumpo.
Προκαταρτίζω, f. *ίσω*, prius absolvo. *Ἵνα — προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν*, 2 Cor. 9, 5.
Προκατάρτυω, tempero, compono.
Προκατάρχω, præexisto, anteverto, antegredior, præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; *προκατάρχομαι*, incipio; (2) auspicor; & *de lite* contestor, Gl. V. *Προκαταρχέμενοι τῆς ἰδέας*, Thuc.
Προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.
Προκατασκευάζω, ante struo, ante molior, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. præstruo. *Προκατασκευαζόμενος, ὡς ἔοικε, τὴν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν ἐκ παραπρισβείας*, Liban. in 2 Phil. Dem. *Τοῦτο ζοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο*, M. Anton. 10, 5.
Προκατασκευή, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio; (2) schema orationis.
Προκατάστασις, ιας, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc
Προκαταστατικὸς, ἡ, όν, præparans ad narrationem, &c.
Προκατασύλλω, sedo, placo, comprimo. *Eust.*
Προκατατρέφω, fut. *ψω*, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

Προκατα-

Digitized by Google

Προκαταφορά, ῆς, ἡ, mutatio ſtatus ante finem; (2) mors præmatura.
Προκατασύρω, prius populor, vel vaſto.
Προκαταφείθω, coërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo.
Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem ſc. beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.
Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad uſum ludicra proluſione præparatio. Ex προ, & καταυλέω.
Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κῆυραιων ἐξέλοντο προκαταφυγεῖν, Thuc.
Προκαταχράομαι, ῶμαι, me ipſum prius interficio; (2) prius abſumo.
Προκατεγυάω, ante deſpondeo, προκατεγυησαμένη virgo alteri jam deſponſa.
Προκατέδω, ante comedo, abſumo.
Προκατειλημμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi προκαταλήγω.
Προκατελπίζω, ante ſpem concipio, temere ſpero.
Προκατεργάζομαι, ante conficio.
Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo ſeu venio.
Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. c. cœnam. Προκατευξαμένου τῦ ἱρέως, Heliod.
Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem poſſideo, ſ. obtineo, Gl. Vet. antecapio.
Προκατηγείλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγέλλω.
Προκατηγορία, ἡ, accuſatio præmiſſa defenſioni.
Προκατήμβροι, nom. pl. præſ. part. med. Ion. pro προκαθήμβροι, a προκάθημαι.
Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. primus inſtituo. Εἰ μὴ ἦν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαλαλαῖς, Phal. Hinc
Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum.
Προκατοπλίω. Πόῤῥαθεν μὴ τὰ τ διώξεως προκατοπλίοντα, Heliod. idem quod
Προκατόπλομαι, prius ſpeculor & exploro; (2) ante video.
Πρόκειμαι, poſitus ſum ante, objectus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum; (2) expoſitus ſum; (3) ſitus ſum ante, præjaceo, ſitus ſum; (4) loco publico propoſitus, affixus ſum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compoſiti; (6) de præmiis & pœnis, ſpe, metu, quæ & lat. proponi dicuntur. Θανόντες ὃν προκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, Soph. Aj. 1078.
Προκεκηρυγμένος, part. perf. paſſ. verbi προκηρύσσω.
Προκεκυρωμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. προκυρόω.
Προκέλευθος, ὁ, ἡ, prævius, qui præit, præcurſor.
Προκελευσματικός, ἡ, ὸν, pes metricus ex quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex πρό, & κέλευσμα.
Προκενεαλίζω, ante (ſc. medicinam, &c.) abſtineo cibo.
Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; προκεκένωμαι, jamdudum exhauſtum eſt, ſ. inane factum.
Προκέφαλος, ον, ὁ, ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllaba ab initio abundat.
Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προχειροτονέω.
Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τῦ ἀνδρός, Plut.
Προκηραίνω, ſolicitus ſum pro vel de.
Προκήρυγμα, ατος, τὸ, edictum per præconem. A προκηρύσσω.
Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θανυμβρὸν γὰρ ἐξήδεσεν, κεἰ μὴ Σὺ προκήρυξας, Soph. Antig. 467. Ἀγορὰν αὐτῷ προκηρύτλυσι, Ælian. V. H. 4, 1.
Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τ ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. cum Dat. adverſus aliquem.
Προκινέω, promoveo. Ὅσοι ἦ παραλλάξαντες αὐτῷ ἔφθασαν, προὐκίνησαν τὸ σίφος, Xen. Cyr. 1, 17.
Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.
Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.
Πρόκλας, ου, fractus; σίχος πρόκλας, idem qui λαγαρός, Euſt.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Προκληθείς, aor. 1. part. paſſ. per Sync. pro προκαληθείς, a προκαλέω. Unde
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſ. etiam ſacramentum; (3) conditio, unde δέχεσθαι πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετιόντων ἑ δεξάμβροι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian. B. Civil. 2.
Προκλητικός, ἡ, ὸν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu eliciendi vim habens. Ab eod.
Πρόκλητος, ε, ὁ, ἡ, provocatus, promptus.
Πρόκλυτος, ε, ὁ, ἡ, ante divulgatus, præauditus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, Hom. Il. 20, 204. Jam olim dicta audientes verba, &c. A
Προκλύω, ante audio, ſ. cognoſco.
Προκνήμιον, ε, τὸ, exterius os cruris & minus. Ex προ, & κνήμη, tibia, crus.
Προκοίλιος, ε, ὁ, ἡ, ventroſus, Gloſſ. Vet. προκοίλιος σίχος, verſus in medio redundans. Ex προ, & κοιλία, venter.
Προκοιμάομαι, ante dormio.
Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.
Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ.
Προκοίτιον, ε, τὸ, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, ε, ὁ, excubitor. Ex προ, & κοίτη, cubile.
Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.
Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, præblandior.
Προκόλπιον, ε, τὸ, anterior ſinus pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τίς ἆρα τῦτο (μᾶλλον) τὴν παρθένον μετίσορος ἀπέβαλε τῦ προκολπίου; Ariſt. 1, 10, Ex πρὸ, & κόλπος, ſinus.
Προκομιδή, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, fut. ίσω, profero, adfero, Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τὰς λόγυς, Pandect.
Προκόμιον, ε, τὸ, anterior coma, antiæ ſeu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. Vet. antiæ. Ex πρὸ, & κόμη.
Προκοπή, ἡ, proceſſus, progreſſus, profectus; proceſſio, prærogativa, proventus. A
Προκόπτω, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησῦς προέκοπτε Σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, Luc. 2 ult. Ἐπὶ πολεῖον γὰρ προκόψυσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ὅτι χείρον, ib. 3, 13. Τὰ πολλὰ ὃ πάλαι προκόψασ', ὦ πόνε πολλῦ μι δεῖ, Eur. Hipp. 23.
Προκοσμέω, orno, apparo.
Προκόσμημα, ατος, τὸ, res, quæ ornatus cauſa proponitur, ut vaſa, in abaco. &c. it. ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c.
Προκόσμιος, ε, ὁ, ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.
Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.
Προκρεμαννύω, appendo pro.
Προκρημνος, ον, prominens longe in mare, Epith. ſaxi.
Πρόκριμα, ατος, τὸ, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A
Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων προκρίνας, Σαφρονέστατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας ὕπνῳ ἀκίμητατοι, id. Ph. 750. Πᾶσι τῦτο προκέκριμαι κάλλιστον ἔχειν, Xen. Cyr. 2. 19. Hinc
Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.
Πρόκριτος, ε, ὁ, ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.
Πρόκρισαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, Hom. Il. 14, 35. A κρινός.
Πρόκρουσος, ε, ὁ, ἡ, in caput propendens ſeu prominens. Ex iiſd.
Προκρύω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.
Προκυβερνάω, q. d. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.
Προκυλινδέομαι, ούμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδέμενος, provolutus, Ph. Οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδει ἐδετέρασι, Il. 14, 18. Hinc
Προκυλίνδημα, ατος, τὸ, provolutio.
Προκυλίνδω, provolvo.
Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, qua ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A
Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante; προκυλισθείς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.
Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex προ, & κύμα.
Προκυμία, ἡ, & προκυμάτιον, idem. ap. Joſ.
Πρόκυσις, αν, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex προ, & κύων.
Προκυσεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex iiſd.
Προκύπτω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, ſeu me inclino, emineo, ſeu promineo, Ph. promineo. Προκύπτω ἔξω τείχυς, Ariſt. Av. 503. Καρποῖσι γαῖα προκύπτῃ, Anacr. 37, 10.
Προκυρόω, ῶ, f. ώσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, prius ſancitus, perf. part. paſſ.
Προκύων, Procyon, ſ. Antecanis, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.
Προκώμιον, τὸ, præludium. A κῶμος.
Πρόκωνα, vel προκάνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶν.
Πρόκωπος, ε, ὁ, ἡ, remex, qui eſt ad remum; (2) Πρόκωπα ξίφη, enſes deſtricti, Herodian. 7, 11. Ex προ, & κώπη.
Προλαγχάνω, ante ſortior, ſorte prior fio.
Προλαζόμαι, prius apprehendo, anticipo. Προλάζομαι γὰρ τῦ χρόνῳ τ ἡδονῆς, Eur. Ion. 1082.
Προλάζυμαι, idem.
Προλάκκιον, ε, τὸ, lacuna. A λάκκος.
Προλαλέω, proloquor, declaro.
Πρόλαλος, ε, ὁ, ἡ, præceps in loquendo, garrulus.
Προλαμβάνω, antecapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. προλάβασιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. προλήψομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλα, γόνυς, Eurip. Hel. 1246. Νῦν ὕδ' ἕτω πολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. dicitur & pro ſuſcipio apud Lyſ.
Προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπῃ, præfulget, antecellit; προλάμπαν, antecellens, Ph.
Πρόλαχος, ε, ὁ, ἡ, qui prius ſorte obvenit.
Προλειόω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.
Προλέγω, f. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. Vet. προλέγαν, prædicens, Gl Vet. Προλέγαν τὸν τῦ βίυ συνχαρίαν, Ælian. V. H. 2, 41. Ἔαθεν προλέγειν ἑαυτῷ, Σωτδέξομαι ὠείργω, &c. M. Anton. 1, 15.

Digitized by Google

diem mitto. Πολλὰς δ' ἐφθίμυε ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν, Il. 1, 3.

Προΐαψε, *præmisit*, a. 1. ind. act.

Προΐδεσθαι, a. 2. inf. med. v. *προΐδω*.

Προϊδρύω, f. *ύσω*, colloco, præjacio fundamentum.

Προΐδων, a. 2. part. act. v. *Προείδω*.

Προΐει, 3. sing. imperf. ind. act. pro *προΐει*, ab inus. *προΐω*.

Προϊέμεν, pr. inf. act. *Ion.* pro *προϊέναι*, a *προΐημι*.

Προϊέμενος, nom. pl. pr. part. med.

Προϊέναι, *projicere*, præf. inf. act.

Προϊζεσθαι, *ante alios sedere*, præf. inf. med.

Προϊζάνω, idem quod

Προΐζομαι, ante alios sedeo, præsideo.

Προΐηλεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum *ν* a *προϊάλλω*.

Προΐημι, omitto, prætereo, prætermitto, Gl. Vet. *προΐεμαι*, destituo, largior, Gl. Vet. *πρόες*, omitte, aor. 2. imperat. *προκάμω*, omisi, aor. 1. med.

Προΐητι, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro *προΐησι*, a *προΐημι*.

Προῖκα, *Adv.* gratis, sine mercede. A *προῖξ*.

Προικεῖος, εία, ῖον, dotalis. Ab eod.

Προικίδιον, υ, τό, doticula, exigua dos. Dim.

Προικίζω, doto, Gl. V. *προικιζομένη*, dotanda, Ph. A *προίξ*.

Προικμαῖος, αία, αῖον, qui gratuito obtingit. Ph. dotalis. Ab eod.

Προικτός, ή, όν ἢ ὴ, gratuitus. Ab eod.

Προϊκνέομαι, οῦμαι, advenio, accedo.

Προικοφορέομαι, dotem accipio. A

Προικοφόρος, ε, ὁ, ἡ, dotata, Gl. Vet. Ex *προῖξ*, & *φέρω*.

Πρόϊκτις, ι, ὁ, mendicus. A *προϊκνέομαι*.

Προικῷος, ώα, ῷον, dotalis. A *προῖξ*.

Προϊμος, η, ὁ ἡ ὴ, maturus, tempestivus, statutum tempus præveniens. A *προΐ*.

ΠΡΟΊΞ, κος, ἡ, dos; (2) donum, munus; (3) gratia.

Προϊξί, Gen. *Adv.* ap. *Att.* pro *προῖκα*, intell. *διά*.

Προΐξασθαι, a. 1. med. gratis dare; (2) prodere. Ab inus. *προΐκω*.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. med. verbi *προικνέομαι* pro *προϊκνέομαι*.

Προΐος, idem quod *πρόϊμος*.

Προϊππάσω, f. *άσω*, equito ante, equo præcedo seu præeo. Προϊππεύειν τὸν γραῦν, Plut.

Προϊπλαμαι, antevolo, Gl. Vet.

Προΐσημι, ante colloco, propono, ante oculos pono, &c. *In med. maxime oft*, & illud ipsum & *præterea*, prætendo, prætexo; (2) præficio alicui rei gerendæ, curandæ; (3) prostituo, &c. *At in aor.* 2. & *perf. act.* & *in pass.* est antisto, excello, *it.* præsum; (2) defendo, tueor. (3) prosto; (4) magistratum gero, προεστὼς, præpositus, princeps, Ph. Προΐσασθαι τὴν πραγμάτων κακῶν, τὴν ἐπιμέλειαν, administrare. Στατηρὸν τινα τῷ πολέμῳ τὸν ἔχοντα προσήκειν, Dem.

Προϊστορέω, ῶ, f. *ήσω*, ante memoro, prius commemoro.

Προϊχνέω, f. *έσω*, ante vestigo; (2) præeo.

Προιχίμην, pr. inf. act. *Ion.* pro *προΐσχειν*.

Προίχομαι, & *προίχω*, protendo, (*etiam* supplicitur manus); (2) porrigo, offero; (3) prætendo, obtendo. Προΐχεσθαι ὁπλογίαν, Luc. προϊσχόμενοι ξυγγένειαν.

Προΐων, aor. 2. part. act. v. *πρόειμι*.

Πρόλυξις, persecutio; pro *πρόδοσις*.

ΠΡΟΊΚΑ, *Adv.* statim, subito, confestim, ex improviso.

Προκαθαίρω, præpurgo, ante purgo, *προκαθαίρομαι*, præparo, ad sacra rite obeunda, in castu sum.

Προκαθαρπάζω, ante rapio, præripio.

Προκάθαρσις, ἡ, præparatio ad sacra obeunda rite, castus.

Προκαθεδρία, ας, ἡ, primus locus in consessu, prima sedes. Ex *πρό*, & *καθέδρα*.

Προκαθίζομαι, præsideo; (2) obsideo.

Προκαθίσκησις, gen. sing. perf. part. act. v. *προκαθίσημι*.

Προκαθεύδω, prædormio, prius dormio.

Προκαθηγέομαι, præeo, ducem viæ me præbeo; (2) suadeo, auctor sum.

Προκάθημαι, ante sedeo, ante situs sum; (2) præsideo, præsum; (3) sum præsidio, relictus ad custodiam alicujus regionis sum. Προκαθήμενον ὅπη χρὴ τῶν Ἀδρείαν τοπὰν, Polyb.

Προκαθίζω, & *προκαθίζομαι*, ante consideo; (2) præfero. Ἐξ ὑψηλῆς καθέδρας προκαθίσασα, Heliod.

Προκάθισις, εως, ἡ, sessio, & quidem in loco præsigni, ut throno, tribunali; *item*, *prosodia*.

Προκαθίσημι, ante constituo, s. colloco; (2) præparo.

Προκαθιστάω, ante devoveo; (2) ante definio, constituo: de Fato. Προκαθεστώσαις τοῖς θεοῖς, Hel.

Προκαίρως, præmature, Gl. V.

Προκακοπαθέω, malis adfligor. A *πάθω*.

Πρόκακος, η, ον, malus, Suic.

Προκακόω, ante adfligo, ante male tracto.

Προκαλέομαι, οῦμαι, evoco; (2) elicio; (3) provoco; (4) lacesso; (5) incito, excito; (6) optionem, s. conditionem fero; (7) hortor; (8) *reperitur etiam pro* in jus voco, si non legendum *προσκ*. Certe est verbum forense, quod de nunciatione aliqua adversario facta, ex postulatione servorum ad quæstionem, &c. dicitur. Προκαλέμεθ' ἐυγένειαν, ὦ γέραν, σίθεν, Eur. Her. fur. 309. Μάχῃ με προκαλεῖτο, Anacr. 14, 7. Hinc

Προκάλισμα, ατος, τὸ, incitamentum, Ph.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *προκαλίζετο*, a

Προκαλίζομαι, f. *ίσομαι*, provoco, lacesso. Ἀρηΐαν προκαλίζετο πάντας ἀρίστους, Il. 3, 19.

Προκαλινδέω, provolvo, volvo ante; *προκαλινδέομαι*, provolvor; volvor ante; *πρόκαλινδηθείς*, provolutus, a. 1. part.

Προκάλυμμα, ατος, τὸ, tegumentum, quod prætenditur ad tegendum; (2) prætextus peccati, Gl. Vet. Ph. protectio. A

Προκαλύπτομαι, f. *ψομαι*, prætendo ad me tegendum, prætexo facinori. Πέπλων τε προκάλυπτεν εὐπήκτοις ὑφαῖς, Eur. Iph. in Tau. 313. Προκαλυπτόμενα βοερυχάδι δέρᾳ παρηΐδων, id. Ph. 1493.

Προκαλύπτω, protego, Ph. prævelo, prætego.

Προκάμνω, ante fatigor, laboro, dudum laboro; (2) ante laboro aliquo morbo, vel prius conflictor aliquo morbo seu dolore. Μὴ προκάμῃς πέδα, Eur. Her. fur. 119.

Προκαμών, *qui prælaboravit*, a. 2. part. act.

Προκάρδιον, υ, τὸ, quod est sub pectore depressum, molle, & carnosum. Ex *καρδία*.

Προκάρηνος, η, ὁ ἡ ὴ, præceps, capite deorsum vergens. Ex *πρό*, & *κάρηνον*.

Προκεκόρημαι, aor. 1. *προκεκόρεσθαι*, qui ante gravi sopore cum torpore laboravit. A. *κορέω*.

Πρόκαρπον, υ, τὸ, quod est ante vel supra juncturam manus cum brachio, a *καρπός*.

Προκαταζαίνω, ante descendo.

Προκαταζάλλω, q. d. præjicio; (2) præstruo. Προκαταζάλλει θεμέλιον, Chrysostom. ad Act. 20, 19.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuncio, promitto. Hinc

Προκαταγγελσις, ἡ, denunciatio prævia.

Προκαταγινώσκω, ante damno seu condemno; (2) præjudico, præjudicio condemno; *προκαταγνωσθέντας*, prædamnatos, Ph. aor. 1. part. pass. Τοῦτο δ' ἐστὶν ἃ μόναν τὰ μὴ προκατεγνωκέναι ἀδὲν, &c. Dem. Πρὸς τὸν θεὸν, μὴ προκαταγνώσῃ' ὦ πάτερ. Πρὶν ἂν εἰκόνες ἀμφοτέρων. Aristoph. Vesp. 918. Hinc

Προκατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio quæ fit ante causam cognitam, præjudicio. Gl. V. præjudicium.

Προκατάγνυμι, ante frango, quam sc. incidat.

Προκαταγω, ante deduco, sc. in portum, aut hospitium.

Προκαταγωγὴ, ἡ, deductio in portum ante facta, occupatio portus.

Προκαταδικάζω, fut. *άσω*, prædamno.

Προκαταδουλόω, ante in servitutem redigo.

Προκαταδύω, sive *προκαταδύω*, f. *ύσω*, ante submergo vel demergo.

Προκαταθετικὸς, ἡ, όν, ἐπίρρημα *προκαταθετικὸν*, adverbium concedendi.

Προκατακαίω, ante comburo.

Προκατάκειμαι, ante discumbo.

Προκατακλάω, ante confringo, timore occupo.

Προκατακλίνω, ante reclino seu depono, ante alios accumbere facio. Hinc

Προκατάκλισις, ἡ, locus superior in convivio.

Προκατακοιμίζω, ante sopio.

Προκατακλύζω, fut. *ύσω*, ante proluo, inundo.

Προκατακόπλω, contundo.

Προκατακρίνω, idem quod *προκαταγινώσκω*.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi *προκαταλαμβάνω*.

Προκαταλαμβάνω, anticipo, anteverto, prius occupo, præoccupo; προκαταλήψόμενον, occupaturum, Ph. f. 1. part. Ὅταν προκαταλαβεῖν τι βάλῃ, Xen. Cyr. 7, 16. Βολόμενοι προκαταλαμβάνειν τὴν πόλιν τὰς ὑποψίας, Thuc. Προκατείληπτο γὰρ ὁ δῆμος ἀκαταπαύστῳ θορύβῳ, Hel. Hinc

Προκατάληψις, εως, ἡ, occupatio, anticipatio.

Προκαταλιαίνω, prius lævigo, Suic.

Προκαταλήγω, ante desino.

Προκαταλύω, dissolvo, ante everto, & destruo seu aboleo; (2) ante finio, ante finem impono. Τοῖς νόμοις προκαταλύειν, Thuc. Προκατέλυσε τὸν ἔρωτα ὁ βίος, Plut.

Προκαταμαθάνω, ante cognosco.

Προκαταμαντεύομαι, prædico.

Προκατανοέω, ante intelligo.

Προκαταπύτλω, ante pungo, vulnero.

Προκατατίνω, ante devoro.

Προκαταπίπτω, ante concido. Τὸ μὴ προκατέπεσεν, τὸ δ' ὕστερον, M. Anton. 4, 10.

Προκαταπίμπρημι, ante comburo.

Προκαταπλέω, ante navigo aliquo.

Προκαταπλήττω, ante perterreo. Τῶν μὲν Συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπλημμύρας ἀνεκλήσατο, Diod.

Προκατάρτημα, ατος, τὸ, libamen, quod ante hostiæ percussionem fiebat. A *προκατάρχω*.

Προκαταριθμέω, ante numero.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, όν, principalis, præcedens, primarius. Ab eod.

Προκατάρξις, εως, ἡ, principium & origo; προκατάρξις ὅπη δίκης, contestatio litis, Gl. V. Ab eod.

Προκαταρρήγνυμι, præfringo, prærumpo.

Προκαταρτίζω, f. *ίσω*, prius absolvo. Ἵνα —— προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, 2 Cor. 9, 5.

Προκατατρύω, tempero, compono.

Προκατέρχω, præexisto, anteverto, antegredior, præpolleo, antiquior loco numeroque habeor; *προκατάρχομαι*, incipio; (2) auspicor; & *de lite* contestor, Gl. V. Προκαταρχέμενοι τῶν ἰδίων, Thuc.

Προκατασκέπτομαι, præmissus speculor, seu exploro, prospeculor.

Προκατασκευάζω, ante struo, ante moliot, præstruo quidpiam ad id, quod efficere volo, Gl. V. præstruo. Προκατασκευαζόμενον, ἃς ἔσασι, τὴν κατ' αὐτῶν κατηγορίαν τῆς παραπρεσβείας, Liban. in 2 Phil. Dem. Τοῦτο σοι ἐξ αἰῶνος προκατεσκευάζετο, M. Anton. 10, 5.

Προκατασκευὴ, ῆς, ἡ, præstructio, præparatio; (2) schema orationis.

Προκατάστασις, εως, ἡ, ad narrationem præparatio. Hinc

Προκατασταστικὸς, ἡ, όν, præparans ad narrationem, &c.

Προκατασίλλω, sedo, placo, comprimo. *Eupl.*

Προκατασφάω, fut. *ψω*, ante morior, prius finio vitam, præmature morior. Hinc

Προκατα-

Digitized by Google

Προκαθαρσοφθ, ῆς, ἡ, mutatio ſtatus ante finem; (2) mors præmatura.
Προκατασύρω, prius populor, vel vaſto.
Προκαταφθείρω, coërceo, præoccupo, jam pridem poſſideo.
Προκατατίθεμαι, ante, prior colloco apud aliquem ſc. beneficium, provoco beneficiis; (2) præmitto, præpono.
Προκαταύλησις, εως, ἡ, tibiarum recentium perpolitio & ad uſum ludicra proluſione præparatio. Ex προ, & καταυλέω.
Προκαταφεύγω, ante vel prius confugio; (2) effugio, fuga me in tutum recipio ante. Τὰς τῶν Κλυραίων ἐβούλοντο προκαταφυγεῖν, Thuc.
Προκαταχράομαι, ωμαι, me ipſum prius interficio; (2) prius abſumo.
Προκατεγγυάω, ante deſpondeo, προκατεγγυῆσα virgo alteri jam deſponſa.
Προκατέδω, ante comedo, abſumo.
Προκατειλημμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. g. verbi προκαταλήγω.
Προκατελπίζω, ante ſpem concipio, temere ſpero.
Προκατερράζομαι, ante conficio.
Προκατέρχομαι, prior deſcendo, præcedo, prius eo ſeu venio.
Προκατεύχομαι, f. ξομαι, ante preces facio, v. c. cœnam. Προκατεύξαμένου τοῦ ἱρέως, Heliod.
Προκατέχω, præcoërceo, jam pridem poſſideo, ſ. obtineo, Gl. Vet. antecapio.
Προκατηγείλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προκαταγέλλω.
Προκατηγορία, ἡ, accuſatio præmiſſa defenſioni.
Προκατήμβοι, nom. pl. præſ. part. med. Ion. pro προκαθήμβοι, a προκάθημαι.
Προκατηχέω, ῶ, f. ήσω, q. d. primus inſtituo. Εἰ μὴ ἦν προκατήχησαι ταῖς ἐμαῖς διαζολαῖς, Phal. Hinc
Προκατήχησις, εως, ἡ, prima inſtitutio, rudimentum.
Προκατοπλόω. Πόρρωθεν μὴν τὰ τ διαύξεως προκατοπλόωντα, Heliod. idem quod
Προκατόπλομαι, prius ſpeculor & exploro; (2) ante video.
Πρόκειμαι, poſitus ſum ante, objectus ſum ante, objectus ſum quaſi præſidium vel propugnaculum; (2) expoſitus ſum; (3) ſitus ſum ante, præjaceo, ſitus ſum; (4) loco publico propoſitus, affixus ſum; (5) de mortuis, cum in feretro jacent compoſiti; (6) de præmiis & pœnis, ſpe, metu, quæ & lat. proponi dicuntur. Θανόντες ἂν προκείμεθ' ἐχθίστῳ μόρῳ, Soph. Aj. 1078.
Προκεκηρυγμένος, part. perf. paſſ. verbi προκηρύσσω.
Προκεκηρυγμένως, acc. ſing. perf. part. paſſ. v. προκηρύω.
Προκέλευθος, ου, ὁ ἡ ἡ, prævius, qui præit, præcurſor.
Προκελευσματικός, ἡ, όν, pes metricus ex quatuor ſyllabis brevibus conſtans. Ex πρό, & κέλευσμα.
Προκενεαγχία, ante (ſc. medicinam, &c.) abſtineo cibo.
Προκενόω, ῶ, ante exhaurio; προκενεῶσθαι, jamdudum exhauſtum eſt, ſ. inane factum.
Προκέφαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui caput habet prominens vel acutum; (2) qui ſyllaba ab initio abundat.
Προκεχειροτονημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. προχειροτονέω.
Προκήδομαι, curam gero. Προκήδεσθαι τῶν ἀνδρῶν, Plut.
Προκηδύνω, ſolicitus ſum pro vel de.
Προκήρυγμα, ατος, τό, edictum per præconem. A προκηρύσσω.
Προκήρυξ, υκος, ὁ, q. d. præco, qui aliquid edicit.
Προκηρύσσω, vel ύττω, fut. ξω, præſignifico, ante prædico; (2) per præconem edico, Gl. V. prædico. Θανυμφὴν γὰρ ἐξέβλεν, κεἰ μὴ Σὺ προκήρυξας, Soph. Antig. 467. Ἀγορὰν αὐτῷ προκηρύτλουσι, Ælian. V. H. 4, 1.
Προκινδυνεύω, fut. εύσω, periclitor pro, periculum adeo pro aliquo, propugno periclitando, propugno. Προκινδυνεύειν ὑπὲρ τ ἐκείνων ἐλευθερίας, Plut. cum Dat. adverſus aliquem.
Προκινέω, promoveo. Ὅσοι ἢ παραλλάξαντες αὐτῷ ἔφθασαν, προὐκίνησαν τὸ σίφος, Xen. Cyr. 1, 17.
Προκιχρῶ, præcommodo, Gl. V.
Προκλαίω, ante fleo, prius defleo; προκλαύσαντες, prius deflentes, aor. 1. part.
Πρόκλασος, ου, fractus; σίχος πρόκλασος, idem qui λαγαρός, Euſt.
Προκληδονίζομαι, ominor, auguror.
Προκληθείς, aor. 1. part. paſſ. per Sync. pro προκαληθείς, a προκαλέω. Unde
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, condictio, Gl. Vet. (2) ſponſio, ſeu contentio in jure per ſponſionem, ſ. etiam ſacramentum; (3) conditio, unde δίκης πρόκλησιν, accipere conditionem; (4) conventio de exhibendo; (5) invitatio, allectamentum. Μετιόντων ἑ δεξιώμενοι τὰς Καίσαρος προκλήσεις, Appian. B. Civil. 2.
Προκλητικός, ἡ, όν, ad provocationem pertinens; (2) provocandi ſeu eliciendi vim habens. Ab eod.
Πρόκλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, provocatus, promptus.
Πρόκλυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, ante divulgatus, præauditus, præcognitus. Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων, Hom. Il. 20, 204. Jam olim dicta audientes verba, &c. A
Προκλύω, ante audio, ſ. cognoſco.
Προκνήμιον, ου, τό, exterius os cruris & minus. Ex προ, & κνήμη, tibia, crus.
Προκοίλιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ventroſus, Gloſſ. Vet. προκοίλιος σίχος, verſus in medio redundans. Ex προ, & κοιλία, venter.
Προκοιμάομαι, ante dormio.
Προκοιτέω, ῶ, fut. ήσω, excubo pro, excubias ago pro. Ex πρόκοιτος.
Προκοιτία, ας, ἡ, excubiæ, vigiliæ.
Προκοίτιον, ου, τό, quaſi antecubiculum, antethalamus. Ab eod.
Πρόκοιτος, ου, ὁ, excubitor. Ex προ, & κοίτη, cubile.
Προκολάζω, f. άσω, ante punio, prius caſtigo.
Προκολακεύω, fut. εύσω, ante adulor, præblandior.
Προκόλπιον, ου, τό, anterior ſinus pars, anterior ſinus, prominentior pars in ſinu. Τίς ἆρα τοῦτο (μῆλον) ἦλθ' παρθένων μετέωρος ἀπέβαλε τῆς προκολπίης; Ariſt. 1, 10, Ex πρό, & κόλπος, ſinus.
Προκομιδή, ῆς, ἡ, prolatio, Gl. V.
Προκομίζω, ſut. ίσω, profero, adfero, Gl. V. expromo, promo, antefero, profero. Προκομίζειν τὰς λόγους, Pandect.
Προκόμιον, ου, τό, anterior coma, antiæ ſeu capronæ, coma, quæ alterius loco ponitur ſive circumponitur, Gl. Vet. antiæ. Ex προ, & κόμη.
Προκοπή, ἡ, proceſſus, progreſſus, profectus; proceſſio, prærogativa, proventus. A
Προκόπλω, proficio, procedo, Ph. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε Σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, Luc. 2 ult. Ἐπὶ πολεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 2 Tim. 2, 16. ὅτι χεῖρον, ib. 3, 13. Τὰ πολλὰ ἢ πάλαι προκόψας, ὦ πάντα πολλοῦ με δεῖ, Eur. Hipp. 23.
Προκοσμέω, orno, apparo.
Προκόσμημα, ατος, τό, res, quæ ornatus cauſa proponitur, ut vaſa, in abaco. &c. it. ornamentum, deliciæ ut torques, armillæ, &c.
Προκόσμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, mundo antiquior. A κόσμος.
Προκρατέω, ante occupo, ante in poteſtate habeo.
Προκρεμαννύω, appendo pro.
Προκρημνος, ον, prominens longe in mare, Epith. ſaxi.
Πρόκρεμα, ατος, τό, prærogativa, Ph. præjudicium, Ph. A
Προκρίνω, præpono, præfero, unde & deligo. Πάντων προκρίνας, Σωφρονέστατον βροτῶν, Eur. Hel. 47. Προκρίνας εἶπε ἀλκιμώτατος, id. Ph. 750. Πᾶσι τοῦτο προκέκριμαι κάλλιστα ἔγω, Xen. Cyr. 2. 19. Hinc
Πρόκρισις, εως, ἡ, q. d. prælatio, delectus; (2) præjudicatio, judicii quaſi præludium.
Πρόκριτος, ου, ὁ ἡ ἡ, prælatus, qui præfertur & anteponitur; (2) princeps; (3) delectus. Ab eod.
Πρόκρουσαι νῆες, naves aliæ pone alias collocatæ, Hom. Il. 14, 35. A κρούω.
Πρόκρουστος, ου, ὁ ἡ ἡ, in caput propendens ſeu prominens. Ex iiſd.
Προκρύω, ante ſubagito, &c. (2) extendo vi, ut longius fiat, unde Procruſtes nomen habuit.
Προκυβερνάω, q. d. præguberno, ſum proreta ſive anteriorem navis partem guberno.
Προκυλινδέομαι, ούμαι, provolvor ad pedes alicujus, more ſupplicis accedo ad pedes alicui vel alicujus; προκυλινδεμένους, provolutus, Ph. Οὐδ' ἅρα τε προκυλίνδει ἀδείρασι, Il. 14, 18. Hinc
Προκυλίνδημα, ατος, τό, provolutio.
Προκυλίνδω, provolvo.
Προκύλισις, εως, ἡ, ſupplicatio, qua ſc. ſupplex ad alius pedes provolvitur. A
Προκυλίω, fut. ίσω, provolvo, volvo ante; προκυλισθείς, provolutus, Ph. aor. 1. part. paſſ.
Προκυμαία, ας, ἡ, moles oppoſita fluctibus. Ex προ, & κῦμα.
Προκυμία, ἡ, & προκυμάτιον, idem. ap. Joſ.
Πρόκυωτες, αν, οἱ, reprehenſores, qui prius in latratus & reprehenſiones erumpunt, quam invenerint in aliquo quod reprehenſione dignum ſit. Ex προ, & κύων.
Προκυωτεῖν, dicuntur canes ante inventam prædam latrantes, Poll. Ex iiſd.
Προκύπλω, f. ψω, inclinans me propendeo, ſeu incurvans propendeo, ſeu me inclino, emineo, ſeu prominео, Ph. promineo. Προκύπλω ἔξω τείχεως, Ariſt. Av. 503. Καρποῖσι γαῖα προκύπτῃ, Anacr. 37, 10.
Προκυρόω, ῶ, f. άσω, ante ſancio; προκεκυρωμένος, prius ſancitus, perf. part. paſſ.
Προκύων, Procyon, ſ. Antecanis, ſidus ab eo appellatum, quod ante canem majorem oriatur, Hygin.
Προκώμιον, τό, præludium. A κῶμος.
Πρόκωνα, vel προκώνια ἄλφιτα, farina ex hordeo recenti & tenero. A κῶν.
Πρόκωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, remex, qui eſt ad remum; (2) Πρόκωπα ξίφη, enſes deſtricti, Herodian. 7, 11. Ex προ, & κώπη.
Προλαγχάνω, ante ſortior, ſorte prior fio.
Προλαζόμαι, prius apprehendo, anticipo. Προλαζόμαι χὤν τῷ χρόνῳ τ ἡδονῆς, Eur. Ion. 1062.
Προλάζυμαι, idem.
Προλάκκιον, ου, τό, lacuna. A λάκκος.
Προλαλέω, proloquor, declaro.
Πρόλαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, præceps in loquendo, garrulus.
Προλαμβάνω, antecapio, præſumo, occupo, anticipo, Gl. Vet. præcedo, prævenio, Gl. Vet. προλάβωσιν, præſumant, Ph. aor. 2. conj. προλῴομαι, occupabo, Gl. V. f. 1. act. Προλάμβαν, ὦ φίλα, γόνε, Eurip. Hel. 1246. Νῦν δ' ἔτω πολλὰ προείληφε, Dem. Phil. 3. dicitur & pro ſuſcipio apud Lyſ.
Προλάμπω, fut. ψω, ante luceo, præluceo; (2) ſplendorem & lucem prodo, illuceo, Ph. προλάμπῃ, præfulget, antecellit; προλάμπαν, antecellens, Ph.
Πρόλαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui prius ſorte obvenit.
Προλειαίνω, ante lævigo, ante mollio, vel complano.
Προλείχω, ſ. ξω, ante dico, prænarro, prædico, edico, Gl. Vet. προλέξαν, prædicens, Gl Vet. Προλέξαν τῷ βίᾳ σου χαρίεν, Ælian. V. H. 2, 41. Ἔαθεν προλέξειν ἑαυτῷ, Σώσθ' ὅμοι ὡσείρῃ, &c. M. Anton. 1, 15.

Digitized by Google

Προλίγω, ; προλιλιγμένος, ante delectus. Πασᾶν ὠκ πολίων προλιλιγμένος, Theocr. 13, 18.

Προλείπω, fut. ψω, prius relinquo, ante desero ; (2) ante deficio. Ἦν μὴ προλείπωσ' αἱ μυρίαι με μηχαναὶ, Arist. Θεσμ. 934. Προλιπὼν ἦλθεν ἑδρας Ζκοτίνης, Eur. Alc. 122.

Προλελοιπότας, acc. plur. m. g. perf. part. med. verbi προλείπω.

Προλεπτύνω, ante extenuo.

Προλιχνεύω, prius garrio, nugor, prius colloquor.

Πρόλεχος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ante allos loquitur, qui alios sermone prævenit, garrulus. A πρὸ, & λέχη.

Προλοιδορέω, ante dealbo, Suic.

Προλοάω, video, prospicio.

Πρόλημμα, ατος, τὸ, quod anticipatur, seu anticipando capitur, præsumptio, prærogativa. A προλαμβάνω.

Προλίθιον, ε, τὸ, antetorcular. A λίθος.

Προληπτικῶς, per anticipationem. A

Προληπτικὸς, ὴ, ὸν, ad anticipationem pertinens. A

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio, occupatio ; præsumptio, prærogativa, Gl. V. (2) notiones insitæ de natura divina, ap. Epicureos ; (3) cum aliquid dicitur per anticipationem temporis. A προλαμβάνω.

Προλιμνάδες ποταμῶν, stagna fluviorum.

Προλιμοκλονία, ᾶς, prius fame neco.

Προλιπὼν, aor. 2. part act. a προλείπω.

Προλιχνεύω, prælambendo degusto, ligurio.

Προλόβιον, ε, τὸ, pendula τῆς λοβοῦ, pars in aure.

Πρόλοβος, ε, ὁ, sinus in avium gutture prominens, in quem primum cibos ingerunt, ingluvies. Ἐν δὴ ὁ πρόλοβος. δέρμα κοῖλον ϰ᾽ μέγα, ἐν ᾗ ἡ τροφὴ πρώτη εἰσῆσα ἀπίπτει ἐστιν, Arist. Hist. An. 2, 17.

Προλοβώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, similis προλόβῳ.

Προλογίζω, fut. ίσω, præfationem dico, præloquor ; (2) primus in scenam prodiens verba facio. A

Πρόλογος, ε, ὁ, prologus, præfatio, Ph.

Προλούω, præluo, Gl. V. *in med.* ante me lavo.

Προλοχίζω, f. ίσω, insidiis occupo. Προλοχίζουσι τὰ πρὸς τὴν πόλιν ἐνόδρας, Thuc.

Προλυμαίνομαι, ante corrumpo, vitio.

Προλυπέω, ante incommodo, injuria adficio. Hinc

Προλύπησις, ἡ, injuria prior.

Προλύσ, οἱ, prolytæ ; lytarum anteceſſores ; lytis in juriſprudentia provectiores ; λύται autem dicebantur a ſolvendis quæſtionibus. A λύω.

Προμαθεῖν, *præidiciſſe*, aor. 2. infin. act. v. προμανθάνω.

Πρόμακρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ oblongus, prælongus.

Προμαλακτήριον, ε, τὸ, prima pars balnei in qua corpora lavantium præmolliebantur. A προμαλάττω.

Προμαλακύνω, præmollio, prius emollio.

Προμαλάσσω, vel προμαλάττω, f. ξω, idem.

Προμαλὸς, ε, ὴ, vitex ; (2) myrica. Ex πρὸ, & μαλὸς, ſive ἄμαλος, *tener*.

Προμαμμὼ, proavia, avia quinta, Ph. abavia, Gl. Vet.

Προμανθάνω, q. d. prædiſco, ante diſco ; προμαθὼν, prædoctus, qui prius didicit ; aor. 2. part. Εἴτ᾽ αὖ προμαθεῖν ἄξιμ᾽ ἰδίδασκε, Ariſt. Nub. 963.

Προμαντεία, ας, ἡ, prævaricatio ; (2) in oraculo conſulendo, princeps locus alicui honoris cauſa datus. A προμαντεύομαι. Unde

Προμάντευμα, ατος, τὸ, prælagium, Gl. V.

Προμαντεύομαι, fut. εύσομαι, vaticinor, prædico, Gl. V. prælagio. Hinc

Προμαντεὺς, έως, ὁ, oraculi antiſtes.

Προμάντις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, oraculi præſes, antiſtes, Ph. præſaga.

Προμαρτύρομαι, ante teſtor, prænuncio. Προμαρτυρόμενοι τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, 1 Pet. 1, 11.

Προμαχέω, ῶ, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Ἀπὸ τῆς ἁρμάτων προμαχεῖντες, Xen. Cyr. 3, 28.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, *Ion.* pro προμαχὼν, propugnaculum, Gl. V. A πρόμαχος.

Προμαχίζω, f. ίσω, in prima acie pugno ; (2) propugno, defendo. Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς, Il. 3, 16. A μάχη.

Προμάχομαι, fut. ήσομαι, propugno, q. d. præpugno, pugno ante. Ἔθελεν ἢ πολὺ πρὸ μάχεσθ᾽ ἀπόντων, Il. 11, 217.

Προμάχοισι, dat. pl. *Poët.* pro προμάχοις, a Πρόμαχος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui pugnam init in prima acie, antefignanus ; (2) propugnator. Ex πρὸ, & μάχη.

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum, Ph. προμαχῶνες, propugnacula, Ph. A πρόμαχος.

Προμεθύω, ante ebrius ſum, prius inebrior.

Προμελετάω, ῶ, fut. ήσω, præmeditor, commentor, exerceor. Ξυμελέτησεμὲν ἐνθάδε, ὅπως προμελετήσαμὲν ἃ ϰεῖ δεῖ λέγειν, Ariſt. Conc. 117. Hinc

Προμελέτησις, εως, ἡ, meditatio, commentatio.

Προμνημονέω, ῶ, f. ήσω, prius ſolicitus ſum ; prius curioſe contemplor & commentor. Μὴ προμνημονεύετε τί λαλήσητε, Marc. 13, 11.

Προμετρέω, ῶ, f. ήσω, præmetior, demenſum præbeo ; (2) mercede frumentum emptoribus in foro dimetior.

Προμετρητὴς, οῦ, ὁ, qui mercede conductus venale frumentum in foro & alia ſemina emptoribus dimetiebatur. A præc.

Προμετρητὸς, ὸν, ὁ, præmenſus. Ab eod.

Προμετωπίδιον, ε, τὸ, frontale, ornamentum vel tegumentum, quod ante frontem ponitur. A προμετωπὶς. Hinc

Προμετωπίδιος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ad frontale pertinens, qui ante frontem ponitur.

Προμετωπὶς, ίδος, ἡ, frontale. A μέτωπον.

Προμήθεια, ας, ἡ, providentia, prudentia, cura, ſolicitudo, ratio, quam alicujus provido & ſolicito animo habemus. A προμηθὴς.

Προμηθεομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, provideo, proſpicio, de re aliqua ſolicitus ſum, curam alicujus gero, rationem habeo, revereor, reſpectum habeo. Προμηθούμενος ϰ᾽ αἰδεσθεὶς, Herodot. Ab eod.

Προμηθέομαι, f. έσομαι, curo, curam gero, provideo. A

Προμηθὴς, ὲς, ὁ, is, cui antequam rem adgrediatur, ſuppetit conſilium, Prometheus, Ph. Summanus. A μήδομαι.

Προμηθητικὸς, ὴ, ὸν, providus, prudens.

Προμηθητικῶς, provide, prudenter.

Προμηθὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, providus ; (2) circumſpectus, conſultus. A μῆδος.

Προμηθικῶς, prudenter.

Προμήκης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, oblongus, prælongus ; (2) procerus. A μῆκος.

Προμηλόω, ante ſpecillo tento.

Προμηνύω, ante indico, prænuncio, Gl. Vet. præmonſtro.

Προμήτωρ, ορος, ἡ, avia ; (2) prima mater.

Προμηχανάομαι, ante machinor, ſ. excogito, præparo.

Προμιαίνω, ante polluo.

Προμιγῆναι, a. 2. inf. paſſ. v. προμίγνυμι, Hom. Il. 9, 452.

Προμίγνυμι, & προμιγνύω, f. ξω, prius miſceo ; προμίσγομαι, prius miſceor, congredior. Παλλακίδι προμιγῆναι, Il. 9, 452.

Προμιμνήσκω, præmoneo, Gl. V.

Προμνάομαι, ᾶμαι, fut. ήσομαι, ambio nuptias pro alio, nuptias alicui concilio, ambio pro alio, aliquid ei concilio. Προμνάμην αὐτῷ Κιλικίαν, Plut. *Metaph.* Ὡς προμνᾶ τί μοι γάμα ; præſagit ? Soph. Oed. Col. 1067.

Προμνηστεύω, fut. εύσω, idem. Οἳ ταύτῃ αὐτῷ προμνηστεύσαντο τῷ ἐραμένῳ, Luc.

Προμνηστικὴ, ῆς, ἡ, ſcil. τέχνη, ars earum, quæ pronubæ dicuntur, ars copulandi, ſeu conciliandi. A προμνάομαι.

Προμνηστῖνοι, οἱ, alter poſt alterum ; (2) alter ante alterum, alius ante alium. Ἀλλὰ προμνηστῖνοι εἰσίλθετε, μηδ᾽ ἅμα πάντες, Hom. Odyſſ. 21, 230. Ex πρὸ, & μάω.

Προμνήστρια, ας, ἡ, nuptiarum conciliatrix, pronuba. A προμνάομαι.

Προμνηστρὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Πρόμορος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui præmaturo fato obit, vel ante fatum occidens. Ex μοῖρα.

Προμολέω, vel προμόλω, prodeo, progredior ; πρόμολ᾽ ὦδε, procede huc, Il. 18, 392.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibulum, per quod patet aditus. A προμόλω.

Προμόλω, vide προμολέω.

Πρόμος, ε, ὁ, antefignanus. A πρόμαχος, per contractionem.

Προμοχθέω, f. ήσω, plantaria facio ; (2) ex ſtolonibus propago, Gl. Vet. propago.

Προμοχθέω, ῶ, fut. ήσω, prius adfligor, prius laboro. Ἄξια σῇ᾽ ἐμῇ προμεμοχθήκασι Ζεύξιδι, Eur. Supp. ult.

Προμύειν, initio, prius initio. Hinc

Προμύησις, εως, ἡ, initiatio.

Προμύθιον, ε, τὸ, fabulæ præfatiuncula ad mores informandos & vitæ uſum accommoda. Ex πρὸ, & μῦθος.

Προμυλία, ας, ἡ, ſtatua, quæ ante molas poni ſolebat, Dea quæ molis præſidere credebatur. Ex πρὸ, & μύλη.

Προμυλία, ας, ἡ, idem & ex iiſd.

Προμυλλαίνω, productis labris os contraho ac comprimo, extenſa labra contraho. A πρὸ, & μυλλὸς, *curvus*.

Προμύσσω, vel ύττω, f. ξω, emungo ; (2) pecunias extorqueo, aut mercedem exigo.

Πρόναος, ε, τὸ, veſtibulum ſeu atrium templi, Gl. V. ante templum, veſtibulum.

Πρόναος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ante templum ſitus.

Προναυμαχέω, ῶ, fut. ήσω, ante aliquem vel alicujus tuendi gratia prælio navali dimico. Προναυμαχήσειε Πελοποννήσῳ, Herod.

Προνέμω, tribuo ; (2) progredior, *proprie* paſcendo ſeu depaſcendo. Ἰδὲ δ᾽ ὅτι προνέμει τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης, Soph. El. 1400.

Προνέομαι, prodeo, progredior.

Προνεύω, promineo, propendeo, proclinor.

Προνέω, f. ήσω, prius accumulo.

Προνηστεύω, f. εύσω, jejuno ante.

Προνικάω, προνενικότες, qui ante vicere.

Προνοέω, ῶ, fut. ήσω, conſulo, proſpicio, provideo, Ph. προνοῶ σὲ, proſpicio tibi, Ph. προνόησον, , provide, Gl. V. a. 1. imperat. προνοηθεὶν, conſultum, Ph. a. 1. part. paſſ. Οὐ τὰ κράτιστα ἀυταῖς προνοῶν, Thuc. Εἰ δέ τις τῶν ἰδίων, ϰ᾽ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, 1 Tim. 5, 8. Ὅσοι τι γὰ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων, Xenoph. Cyr. 8, 1.

Προνοήσας, aor. 1. part. act. v. προνοέω.

Προνοητὴς, οῦ, ὁ, proviſor, procurator, Gl. V. providus. A προνοέω.

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, providendi ſolertiam habens, vel ad providendum propenſus, Ph. providus. A προνοητὴς.

Προνοητικῶς, *Adv.* provide vel proſpicienter, Ph. providenter.

Προνοητικώτατος, providentiſſimus, Gl. V.

Πρόνοια, ας, ἡ, providentia, conſultum, proviſio, conſultatio, præſidium, Ph. proſpicientia, Gl. V. A πρόνοος.

Προνομαία, ας, ἡ, elephanti proboſcis. A προνομεύω.

Προνομεία, ας, ἡ, deprædatio, quæ fit a militibus pabulatum egreſſis. Ab eod.

Προνομεὺς, έως, ὁ, prædator, Strabo. lib. 15.

Προνομεύω, fut. εύσω, pabulatum egredior ; Appian. B. Mithridat. (2) prædationibus infeſto, captivum abduco. A

Προνομὴ, ῆς, ἡ, egreſſio pabuli cauſſa, pabulatio, frumentatio ; (2) direptio, & præda ipſa. A πρὸ, & νέμω.

Προνομία, ας, ἡ, privilegium ; (2) direptio. Ex πρὸ, & νόμος. Unde

Προνόμιον, ε, τὸ, idem.

Πρόνοος, *contr.* πρόνους, υς, ὁ ϰ᾽ ἡ, providus, prudens.

Digitized by Google

Πρωτομόμοι, nom. plur. præſ. part. med. *contr.* pro προτοτόμμοι, a προτοτάω.
Πρωτόσδος, providentior.
Προτοσίω, ante ægroto.
Προτοτίζω, f. ίσω, prius humecto, ante madefacio.
Προνεμηνία, ας, ἡ, antenovilunium, dies, qui præcedit novam lunam.
Προνδξ, ante noctem, R.
Προναπὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui eſt extra limen thalami; (2) præceps, promptus, paratus, facilis. Ex πρὸ, & ἐναπή.
Προνάπεον, ου, τὸ, idem quod
Προνάπιον, ου, τὸ, veſtibulum; (2) compitale. Ex iiſd.
Προνάπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, foris obſervans.
Πρόναπος, ὁ ἡ ἡ, idem quod προνωπὴς.
ΠΡΟΞΟΣ, οχὸς, ὁ ἡ ἡ, hinnulus, dama.
Προξενία, ῶ, fut. ήσω, ſum hoſpes publicus, hoſpitio excipio nomine civitatis; (2) ſum interpres & conciliator verſurarum, aliorumque contractuum, Gloſſ. Vet. προξενῶ, ſtipulor. Ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενῶμεν, Luc. Ἐγὼ ἢ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλειωτῶν, Dem. Πειράσομαί σε προξενῆσαι, Eur. Med. 724. Ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν, id. Ion. 336. Ἔλαφοι ἐδουλεύσαντο ἵππων κρέα προξένησαν, Plut. de Solert. Animal. A πρόξενος. Hinc
Προξένησις, εως, ἡ, conciliatio, Gl. V.
Προξενητὴς, οῦ, ὁ, pararius, interpres & internuncius ad paciſcendum ſeu ſtipulandum, Gl. V. proxeneta, conciliator. Hinc
Προξενήτρια, ας, ἡ, conciliatrix, pronuba.
Προξενητικὸς, ἡ, όν, ad proxenetam pertinens; (2) qui proxenetæ ſolvitur.
Πρόξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit, hoſpes publicus, qui cavet etiam ne ei civitati aliquid incommodi a ſuis civibus adjungatur; (2) privatus quocum civitas aliqua publice hoſpitium fecit, cui opp. ἰδιόξενος; (2) qui aliquid *impr.* civitatis nomine procurat, ſeu procuravit alicui, ſeu qui alicujus rei auctor eſt; (4) conciliator, v. c. nuptiarum; (5) ſocius, Lyſ.
Προξυροτρισία, prius ſicca frictione frico.
Προξυράω, ante rado.
Προοδδυσις, ἡ, ductus, prægreſſio.
Προοδηγὸς, ὁ, ὁ, dux, anteceſſor.
Προόδια, prævia, Gl. V. Ab ὁδὸς.
Προοδιπορία, viam aperio, præeo. A
Προοδοιπόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, dux viæ.
Προοδοποιέω, ῶ, f. ήσω, viam præſtruo, viam patefacio aut præbeo; (2) præparo & quaſi imbuo; (3) auctor & adjutor ſum, exemplum præbeo. Προοδοποιεῖ τοῦ λυκείου τοῖς παίδουσιν αὐτῶν, Plutarch. Προοδοποιεῖν δεῖ τὰ τοιαῦτα πρὸς τὰς ὄψεις διατριβάς, Ariſtot. Πρὸς τὰ αἰδοῖα μείζω τὰ μόρια ταῦτα γίνεσθαι, ἢ προοδοποιεῖ μᾶλλον πρὸς τὴν ἀφροδισιασμόν, Ariſtot. Probl. 4, 12. Hinc
Προοδοποιητικὸς, ἡ, όν, prævius, viam præſtruens.
Πρόοδος, ου, ἡ, prodeundi ſeu exeundi actio; (2) incrementum, Gl. Vet. proceſſus, proceſſio. Sed παρόδος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui viam præit, præcurſor.
Προοικειόω, & προοικειόομαι, ῶμαι, ante concilio.
Προοικειόομαι, amicum mihi reddo in futurum.
Προοικέω, ante habito.
Προοικοδομέω, ῶ, ædifico ante, præſtruo.
Προοικονομέω, præſtruo, præmolior, præparo; it. paulatim colligo, concipio, ut iram, odium, &c.
Προοικονομία, ἡ, præparatio, præſtructio.
Προοικονομικῶς, ex præparato, cum præparatione.
Προοιμιάζομαι, fut. άσομαι, proœmio utor, proœmior. A προοίμιον.
Προοιμιακὸς, ἡ, όν, ad exordium ſeu proœmium pertinens. Ab eodem.
Προοιμιάσεται, 2. ſing. f. 1. ind. med. *Att.* & *Ion.* pro προοιμιάσῃ, a προοιμιάζομαι.
Προοίμιον, ου, exordium, quo cantores & citharœdi præludunt, præcentio, Ph. (2) exordium, prætatio; (3) primordium; (4) hymni; (5) ſimulatio & ambages, quæ ſimulandi & fallendi cauſa fiunt. Ab εἰμὶ.
Προοίχομαι, præcedo; imperf. προῳχόμην.
Προόλλυμι, ante perdo.
Προομαλίζω, fut. ίσω, ante complano vel lævigo, præmitigo.
Προόμνυμι, vel προομνύω, fut. ομόσω, præjuro, prius juro, ſeu ante juro. Προομόσαντος δέ μου ἀνθρώπου, Dem.
Προομολογέω, ῶ, fut. ήσω, prius ſeu ante profiteor, προομολογηθείς, qui in confeſſo eſt, aor. 1. part. paſſ.
Προομοσία, ας, ἡ, vid. προωμοσία.
Προοπτάω, ῶ, f. ήσω, ante aſſo, torreo.
Προοπτέον, proſpiciendum. A πρόοπτομαι.
Προόπτης, ου, ὁ, qui rem proſpicit, qui prævidet & ante ſpeculatur. A
Προόπτομαι, fut. ψομαι, proſpicio, prævideo.
Πρόοπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, prævifus, præcognitus; (2) manifeſtus, qui ante noſtros eſt oculos; conſpicuus. A προόπτομαι.
Προορατικὸς, ἡ, όν, prævidendi ſeu providendi peritus; (2) providus.
Προορατὸς, ἡ, όν, qui prævideri vel provideri poteſt. A
Προοράω, ῶ, ante me video, prævideo, Ph. proſpicio, provideo, Gl. V. prævideo, προοῶμαι, vereor, timeo quod prævideo, præcaveo, Gloſſ. Vet. Οὐδὲ ἐξεῖ τῶν χρημάτων προορᾶτε ὑδὲν, σφὶν, &c. Dem. Phil. 1. Πάνθ' ἃ προσῆκ' προορᾶσθαι, id. Phil. 2.
Προορθρίζω, f. ίσω, ante lucem ſurgo.
Προορίζω, fut. ίσω, præfinio, prius definio, prius conſtituo, deſtino. Προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, Epheſ. 1, 5. προορισθέντες, ib. 11. Hinc
Προορισμὸς, οῦ, ὁ, præfinitio, deſtinatio.
Προορμάω, ῶ, fut. ήσω, ante concito.
Προορχηστὴρ, ῆρος, ὁ, præſultor. A
Προορχίομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, præſulto.
Πρόου, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro πρόεσο, a προΐημι, pro προΐω.
Προοφείλω, prior debeo, ante debeo. Κἀμοὶ γάρ τι προὀφείλῃ κακὸν, Eur. Iph. in Tau. 523. Κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι πεύσει λις μέγα, Ariſt. Veſp. 3.
Προοχέω, f. έσω, prior ineo, prior ſalio.
Προοχὴ, ῆς, ἡ, prominens locus, eminentia. A προέχω, *prominco.*
Πρόοψις, εως, ἡ, viſio rei futuræ, proviſio. A προόπτομαι.
Προπαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, prominens, protuberans. Ex πρὸ, & πήγνυμι, *figo.*
Προπάθεια, ας, ἡ, q. d. antepaſſio; (2) morbi præludium, ſigna, motus, adventus morbi; (3) perturbatio. Ex πρὸ, & πάθος.
Προπάθημα, τὸ, idem.
Προπαιδεία, ας, ἡ, quod docebatur ante philoſophiam & theologiam, primæ diſciplinæ, Gl. V. rudimentum.
Προπαιδεύματα, ων, τὰ, rudimenta. A
Προπαιδεύω, ante inſtituo ſeu doceo.
Προπαίζω, præludo, præmeditor.
Πρόπαις, αιδος, ὁ, puerorum productor, leno, mango.
Πρόπαλαι, *Adv.* jam olim, jam dudum, jam pridem, jam diu.
Προπάλαιος, ου, ὁ ἡ ἡ, pervetuſtus.
Προπαλαίω, fut. σω, ante luctor. Ἔρωτι προπαλαίσας, Heliod.
Πρόπαππος, ου, ὁ, avi pater, proavus, Gloſſ. Vet. etiam atavus.
Πρόπαρ, *Adv.* ante, e regione.
Προπαραγγέλλω, ante promitto, f. deſpondeo.
Προπαραδίδωμι, fut. δώσω, ante trado, ante doceo; (2) prodo, ap. Lyc. ſi lectio ſana, *Ern.*
Προπαραινέω, ῶ, præmoneo, Gl. V.
Προπαραλαμβάνω, ante accipio.
Προπαραλήγω, -λήξω, antepenultima.
Προπαρασημαίνω, προπαρασημάνθω, ante notatum eſt, ante demonſtratum. Vox Gramm.
Προπαρασκευάζω, fut. άσω, ante paro, longe ante paro, præmunio, Gloſſ. Vet. præparo. Τοῖς μέλλουσι ἴσως παισὶ προπαρασκευάζεσθαι, Xen. Hinc
Προπαρασκευαστικὸς, ὴ, όν, præparationi ſerviens, f. actus.
Προπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, præparatio.
Προπαρατάσσω, ante, (ſ. alium, ſ. locum) aciem inſtruo.
Προπαρατιλθύ, antepenultima, Gl. Vet. Ex πρὸ, παρὰ, & τελθυτὴ, *finis.*
Προπαρατίθημι, prius appono; τίθεμαι, priori loco appono, in cœna, convivio.
Προπαρέχω, fut. ξω, p. ἔχηκα, ante præbeo. Προπαρέχηκας ἑαυτὸν σοὶ σύμμαχον, Xen. Cyr. 5, 3.
Προπάρ.θε, vel προπάρειθεν, ſequente vocali, ante, ante oculos, in conſpectu.
Προπαροξυωτικὸς, ὁ, qui ſæpe in multis vocabulis acutum in antep. ponit,
Προπαροξυτόνησις, ἡ, poſitio acuti in antep.
Προπαροξύτονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in antepenultima ſyllaba acutum habet.
Προπαροξυτονῶς, cum acuto in antep.
Προπαροξύω, in antepenultima ſyllaba acutum pono.
Πρόπας, ασα, αν, univerſus, totus; πρόπαν ἦμαρ, toto die. Πρόπαντας ἄδης πανδοκεῦσ' ἀγχεύσει, Lyc. 655, Hom. Il. 1, 600.
Προπαστὰς, άδος, ſella diſcubitoria.
Προπάστιον, τὸ, veſtibulum thalami.
Προπάτιον, ante patior, prius vel prior patior, προπαθὼν, qui prior accepit beneficia. Οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπόνθυῖα, Xen. κακὸν, Plato.
Προπατορικὸς, ὴ, όν, ad avum ſeu avos vel ad progenitores pertinens; (2) a progenitoribus proveniens. A
Προπάτωρ, ορος, ὁ, avus; (2) primus pater, generis auctor. Ex πρὸ, & πατὴρ.
Προπαύομαι, ante, dudum deſino.
Προπειθω, ante perſuadeo.
Πρόπειρα, ας, ἡ, tentamentum, periculum, quod de re fit, antequam illam adgrediamur.
Προπειράζω, protempto, Gl. Vet. prætento.
Προπειράω, ῶ, & προπειρέομαι, ῶμαι, idem.
Προπεμπήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, quo proſequimur & deducimus aliquem abeuntem.
Προπεμπτικὸς, ὴ, όν, idem.
Προπέμπω, fut. ψω, prior mitto, mitto ante, præmitto; (2) deduco, proſequor, comitor, Gl. V. præmitto, ante ambulo, proſequor; προπέμπω, proſequitur, Ph. προπέμψατε, proſequimini, Ph. aor. 1. imperat, προπέμψασι, proſequantur, Ph. aor. 1. conj. Τί ἢ γύης προπέμπω; Anacr. 23, 9. Ἀπιόντα ἢ Κύρον προπέμπων ἅπαντες, Xen. Cyr. 1, 19.
Προπίθος, ου, ὁ, proſocer.
Προπιπθυσμένοι, *qui ante aliquid intellexerunt*, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi προπιπθάνομαι pro πυνθάνομαι, προπέθομαι.
Προπίπλω, fut. πλύσω, ante concoquo. Προπεπίσθαι χρὴ, *Aret.*
Προπλελίσσω, f. ξω, circumdo, circumvolvo; (2) ante circumduco, ante implico.
Προπερισπάω, ῶ, fut. άσω, circumflexum in antepenultima ſyllaba pono. Hinc προπερισπωμένον circumflexum in antepenultima ſyllaba habens; προπερισπασέον, circumflexus in penult. ponendus.
Προπερισπωμένως, *Adv.* quum circumflexus eſt in penultima ſyllaba.
Προπεριχαράττω, fut. ξω, ante circumcirca incido, ſ. circumſcribo, ſcarifico.
Προπέρυσιν, anno tertio ante.
Προπέρυσινὸς, ἡ, ὑν, qui eſt anni ante præſentem tertii.
Προπεσόντα, acc. ſing. m. g. aor. 2. part. act. v. προπίπλω, pro προπίτω.
Προπετάζω, ſeu προπετάννυω, & προπετάνυμι, in anteriori parte expando vel obtendo, prætendo. Ὑμᾶς αὐτὲς προπετάσαντες ἡμῶν προτοπεσίσθαι ἐμπρόσθεν, Xen. Cyr. 4, 5.
Προπέτεια, ας, ἡ, præcipitantia, præcipitatio, Ph. protervia, procacitas, protervitas, petulantia, temeritas; proclivitas, propenſio. A πρόπετης. Unde
Προπετεύομαι, perperam, temere, præcipitanter ago, Ph. laſcivio.
Προπετὴ, acc. ſ. pro προπετεία, a
Προπετὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, prociduus, prominens, præceps, proclivis, qui pronus fertur vel ruit, Ph. perperus, protervus, temerarius, procax.

Digitized by Google

procax, petulans; προπετεῖ, præcipiti, Ph. προπιτεῖς, lascivi, temeratores, Ph. Ex πρὸ, & πίπτω, pro πίπλω, cado.

Προπετῶς, *Adv.* præcipitanter, temere, inconsiderate, Ph. perperam, proterve.

Προπεφραδμένα, nom. plur. perf. part. pass. n. g. *Dor.* pro προπεφρασμένα, a προφράζω.

Προπηγνύω, f. ξω, prius congelo, præfigo.

Προπηδάω, ῶ, fut. ήσω, profilio; προπηδᾶ, emicat, Ph. Οἱ ὃ οἰκεῖ προπηδῶντες τῶν δεσποτῶν, ἡκόντιζον, Ælian. V. H. 49, 46.

Προπηλακίζω, fut. ίσω, probro & ignominia adficio, per contumeliam derideo; (2) feminam petulanter contrecto, illudendi causa; (3) stupro per vim & licentiam; προπηλακισθεὶς, ignominia affectus, aor. 1. part. pass. Βαρίας φέρω ——— προπηλακιζομένας ὁρῶν ὑμᾶς ὑπὸ Εὐριπίδου, Arist. Θεσμ. 393. Προέπηλακίζετο ὑπὸ τῆ δήμε τῆ τῶν Ὠρειτῶν, Dem. Phil. 3.

Προπηλακισθεισα, a. 1. part. pass. f. g. verbi προπηλακίζω. Unde

Προπηλάκισις, εως, ἡ, contumelia, jurgium.

Προπηλακισμός, ῦ, ὁ, idem v. προπηλακίζω.

Προπηλακιστικῶς, contumeliose.

Προπίνω, propino, præbibo, poculo provoco, *metaph.* in gratiam alicujus alium prodo, per proditionem trado, concedo, largior. Ἐπὶ λωτίναις τι ποιαῖς Στορέσας θέλω προπίνειν, Anacr. 4, 3. Πιεῖν δέ μοι δίδωσι τὸν οἶνον, ὃν προπίνῃ, id. 9, 29. ταῖς γυναιξὶν, Ælian. V. H. 3, 15.

Προπιπίσκω, propino, bibendum do.

Προπίπτοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi προπίπτω.

Προπίπτω, procido, ante cado, vel occumbo; (2) procido, præceps feror; προπεσὼν, prolapsus, a. 2. part. Οἱ ὃ προπεσόντες ἔρεισον, proclinati, Odyss. 12, 194.

Προπιστεύω, ante (sc. rem cognitam) credo, prius fidem habeo.

Προπλέω, fut. εύσω, q. d. navigo, in navigatione priorem locum obtineo. Hinc

Πρόπλους, *contr.* πρόπλους, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui in navigatione explorandi causa præmittitur.

Προπλόω, idem quod προπλέω.

Προποδηγός, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui anteit.

Προποδίζω, f. ίσω, procedo, progredior. Τὰ σπίδια προποδίζον, Il. 13, 158.

Προποιέω, ῶ, fut. ήσω, ante vel prius facio; προποιηθεὶς, ante factus, a. 1. part. pass.

Προπολεμέω, beiligero pro, propugno.

Προπολεμιστήριον, ε, τὸ, firmum propugnaculum. A pr.

Προπολέμιος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, bellum præcedens; τὰ προπολέμια, quæ ante bellum rite incipiendum fieri vel debent, vel solent. Ex πρὸ, & πόλεμος.

Προπολεύομαι, f. εύσω, ministerium, R. A

Προπολεύω, f. εύσω, ministro. A πρόπολος.

Πρόπολις, εως, ἡ, ea pars urbis, quæ in ipso statim aditu occurrit.

Προπολιτεύομαι, f. προπολίτευμαι, ante jam gessi sc. honores.

Προπομπεύω, f. εύσω, in solenni pompa præco vel præfetor. Τὰ νενομισμένα προπομπεύσας, Heliod. A

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, præmissio; (2) prosecutio; deductio & comitatus, quo prævia turba in pompis solennibus anteit ferculis pomparum.

Προπόμπος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui præeundo fit; (2) idem quod

Προπομπὸς, ὃ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, anteambulo, prævius deductor. A πομπή.

Προπονέω, ante labore frangor & fatigor, prædelassor; (2) ante laboro. Ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις ἐπ' αὐτὰ ἀπίοι, Xen. Cyr. 7, 30.

Προπορεύομαι, præeo, anteeo, præcedo, procedo. Ἅμας αὐτὸς προπιτάσαντες ὑμῶν προπορεύεσθε ἐμπροσθεν, Xen. Cyr. 4, 8.

Προπορεύω, fut. εύσω, prius trajicio, transmitto; (2) prætermitto.

Προπορίζω, f. ίσω, ante paro seu comparo.

Πρόποσις, εως, ἡ, potio omnium prima & ante cibum hausta; (2) propinatio. A προπίνω.

Προποτίζω, ante bibendum præbeo.

Πρόπους, οδος, ὁ, cui sunt grandes pedes; (2) stella ante pedes Geminorum; πρόποδες, pedes anteriores, & prominentia in montibus.

Προπράτω, f. ξω, prius vel prior facio.

Πρόπριν, ὁ, benevolus, Pind. *Ern.*

Προπρηλὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, id. quod πρηλὴς, Il. 3, 210.

Προπροϊδίζομαι, v. προϊδίζομαι.

Προπροθέω, v. προθέω.

Προπροκαλύπλομαι, usquequaque obvolvo.

Προπροκατάϊδλω, *Adv.* antrorsum cum impetu.

Προπροκυλίνδομαι, provolvor. Προπροκυλινδόμενον πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο, Il. 22, 221.

Πρόπρυμνα, *Adv.* funditus, prorsus. Ex πρυμνὸς, *extremus.*

Πρόπταισμα, ατος, τὸ, offensio.

Προπταίω, offendo.

Προπτύω, f. ύσω, insputo, prius exspuo.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia. A προπίπτω.

Πρόπτωτος, ε, ὁ, ἡ, prociduus, caducus.

Προπυλαῖος, ὁ, ἡ, temerarius. A pr.

Προπύλαιον, τὸ, vestibulum domus, locus inter portam & viam interjectus. A πύλη.

Πρόπυλον, ε, τὸ, idem & ex iisd.

Προπυνθάνομαι, f. προπύθομαι, prius audio seu intelligo, præsentio, vel præsentisco; (2) prius interrogo.

Προπύργιον, τὸ, propugnaculum. A

Πρόπυργος, ὁ, idem.

Προπυρετάνω, ante febri laboro.

Προπυρίζω, ante calefacio, foveo.

Προπωλέω, ῶ, sum propola, & simpl. vendo.

Προπώλης, ε, ἡ, propola; προπῶλαι, dardanarii, Gl. V. *Angl* Brokers. A πωλέω.

Προρέω, vel προῤῥέω, profluo.

Προροφάνω, & προροφέω, ante forbeo.

Προῤῥήγνυμι, prorumpo.

Προῤῥηθεὶς, prædictus, aor. 1. part. A προείρηκα.

Πρόῤῥημα, ατος, τὸ, prædictio, prædictum.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium.

Προῤῥητικὸς, ὴ, όν, vaticinans, vates.

Πρόῤῥητος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, prædictus. Ab eod.

Πρόῤῥιζα, & πρόῤῥιζον, *Adv.* stirpitus, radicitus. A

Πρόῤῥιζος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui una cum radice est, Hom. Il. 11, 157. Ex πρὸ, & ῥίζα.

Προρριθμίζω, præmoderor, Gl. V.

ΠΡΟΣ, *præp. cum Gen.* a, ab, erga, adversus; *cum Dat.* ad, apud, usque; *cum Acc.* in, apud, inter, ad, per, contra, propter, juxta, circiter. *Absolute* præterea. Πρὸς τί δ' ἰσορρεῖς, cur quæris? Soph. Trach. 424. Οὐ γὰρ ἄρχῃ ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις, ab, Eur. Supp. 406. Πρὸς τῇ βυλῇ ἦσι, e re senatûs est, Dion. Halicarn. lib. 10. Πρὸς ἑαυτὸν τὸ λόγιον ἐλάμβανεν. Suam in rem oraculum interpretatus est, Zosim. lib. 2. Ἐλπίσας τὸν νύκτα πρὸς τῶν νικώντων ἔσεσθαι, Appian. in Lybic.

Προσάββατον, ε, τὸ, initium Sabbati, seu dies Sabbatum antecedens, Ph. cœna pura, Al. Gl. Vet. Antesabbatum.

Προσάββατος, ε, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, Sabbatum antecedens. Ex iisd.

Προσάγαγε, *fac produxeris*, 2. f. a. 2. imper. act. *Att.* pro πρόσαγε, a προσάγω.

Προσαγανακλίν, indignor, insuper, f. ultro.

Προσαγγελία, ας, ἡ, nuncius vel nuncium, Gl. V. delatio. Ex πρὸς, & ἀγγελία.

Προσαγγέλλω, defero, indico apud; interpello, Gloss. Vet. προσαγγίλλει, adlegat, adsignat, Ph.

Προσαγγελτὴς, οῦ, ὁ, interpellator, Gl. V. delator. A præc.

Προσαγελάζω, adgrego, Gl. V. Ab ἀγέλη.

Προσαγῆλαι, ab inusit. προσαγάλλω, honore afficere, colere.

Προσαγορεύω, ῶ, insuper vel præterea ignoro.

Προσαγοράζω, emendo addo ei, quod ante habebam.

Προσαγόρευμα, ατος, τὸ, appellatio.

Προσαγόρευσις, εως, ἡ, compellatio, salutatio.

Προσαγορευτικὸς, ὴ, όν, compellativus, salutativus, vel salutatorius. A

Προσαγορεύω, compello, saluto. Ἀριστοτέλης λέγει ——— τὴν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα ὑποδέξασθαι προσαγορεύσας, Ælian. V. H. 2, 26.

Προσαγρυπνία, noctem insomnem vigilo, in re aliqua, invigilo alicui rei.

Προσάγω, f. άξω, adduco, adhibeo, Gl. Vet. (2) appello; (3) impono, defero, Gl. Vet. προσάγομαι, adducor, Ph. προσαχθεὶς, adductus, Ph. a. 1. part. pass. Ἐως ἂν αὐτὰ τοῖς τείχεσιν ἤδη προσαγάγωσιν, Dem. Phil. 3. *in med. est* ad me adduco, allicio, concilio; (2) in potestatem redigo; (3) cogo, vel manere in partibus vel redire ad partes; (4) accedo; (5) sumo, v. c. cibum, medicamentum. Hinc

Προσαγωγεὺς, έως, ὁ, qui aditum præbet, admissionalis; (2) conciliator, interpres, Gl. V. sequester, emissarius.

Προσαγωγὴ, ἡ, accessus, oblatio, Gl. V. Ἐκ προσαγωγῆς, sensim & per intervalla, *Luc.*

Προσαγωγὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, vim habens alliciendi pellax, illecebrosus. A προσάγω.

Προσαγωνιστὴς, οῦ, ὁ, adjutor.

Προσαδικία, injuria ultro afficio.

Προσᾴδω, accino. Τῇ κιθάρᾳ προσᾴδαν, Ælian. V. H. 14, 23.

Προσαθροίζω, aggrego, aggero, Gl. V.

Προσαιονάω, adspergo, perfundo.

Προσαιρέομαι, ῶμαι, allego, insuper deligo; προσαιρεῖσθαι, adiscisci, Ph.

Προσαίρω, offero, exhibeo; *inpr.* cibum; (2) ingero; (3) sumo. Ex πρὸς, & αἴρω, *tollo.*

Προσαισθάνομαι, fut. θήσομαι, simul sentio.

Προσαίσω, f. ξω, ruo vel prosilio in. Προσυΐξας Ὀδυσῆα, Odyss. 22, 337.

Προσαιτέω, insuper peto; (2) stipem peto, mendico. Προσαιτεῦσ' ἐμολον λεξιπύρους θεῶν Συμέλας, Eur. Supp. 64. βιοτὸν, id. Hel. 797. τὸς ἐντυγχάνοντας, Isocr. Hinc

Προσαίτης, ε, ὁ, qui stipem petit, mendicus.

Προσαίτησις, ἡ, mendicitas.

Προσαιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, insuper accuso, vel criminor.

Προσακονάω, insuper acno.

Προσακοντίζομαι, jaculis conficior.

Προσακούω, fut. ὑσω, insuper audio. Προσακοῦσαί τι παρὰ τῆ θεῷ, Ael. V. H. 2, 32.

Προσακροβολίζομαι, fut. ίσομαι, velitationem cieo, velitarem pugnam ineo.

Προσακτέον, adducendum. A προσάγω.

Προσαλείφω, fut. ψω, allino, seu illino. Ἡ ὃ δι' αὐτῶν Ἑρχομένη πρισάλειφεν ἐκάστῳ φάρμακον ἄλλο, Odyss. 10, 392.

Προσαλίσκομαι, insuper capior; (2) insuper condemnor. Κατα πρισαλισκόμεθα, Arist. Ach. 707.

Προσαλλάσσω, f. άξω, immuto, vario. Τίς ὧν ἰητρὸς προσαλλάξαι φύσιν, *Aret.*

Προσάλλομαι, adsilio. Προσέλλεσθαί σε δείσῃ ὡς τὰ κυμάρια, Xen. Cyr. 8, 31.

Προσάλπιγξις, ἡ, cantus tubæ ante prælium, &c. A σαλπίγξ.

Προσαμάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, insuper aggero, accumulo.

Προσάμβασις, pro πρόσανάβασις.

Προσαμέλγω, insuper mulgeo.

Προσαμιλλάομαι, æmulor.

Προσαμύνω, insuper auxilior, auxilior; (2) ultra propello vel arceo. Ἔπειτα δή τ' ἐ προσαμύνει, Il. 5, 139. Ὅτ' ἐ δύνατο προσαμῦναι, ib. 16, 509.

Προσαμφιάω,

Digitized by Google

Προσαμφιῶ, insuper induam, f. 2. a προσαμφίεννυμι.
Προσαναβαίνω, f. βήσομαι, adscendo. Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον, Luc. 14, 10.
Προσαναβάλλω, una projicio, f. ejaculor, inpr. ſurſum.
Προσανάβασις, εως, ἡ, adſcenſus.
Προσανάβηθι, adſcende, 2. ſing. aor. 2. imper. act. a προσαναβαίνω.
Προσαναγινωσκω, lego.
Προσαναγκάζω, f. ζω, inſuper cogo; (2) arcte adſtringo quid vel adprimo. Προσωναγκαζε τὲς τοιέτες παρεῖναι, Xen. Cyr. 8, 5.
Προσαναγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, etiam adſcribo.
Προσανάγω, adduco, ſed verſus ſuperiora.
Προσαναδέχομαι, expecto, ſc. ut accedat, addatur.
Προσαναδίδωμι, do, trado, ſc, poſt alia.
Προσαναθλίβω, fut. ψω, inſuper comprimo.
Προσαναιρέω, inſuper occido, contrucido, inſuper reſpondeo; (2) toilo, everto; (3) inſuper ſuſcipio. Προσανῆλον ἢ τὲς παῖδας τῷ Κλεάνδρῳ, Herodot. πόλεμον, Thuc.
Προσαναισιμόω, impendo, ultro impendo.
Προσανάκειμαι, f. κείσομαι, deditus & addictus ſum, vel devovi me & velut conſecravi.
Προσανακινέω, in oculis alicujus quatio, vel terrendi cauſa, vel incendendi; hinc oſtento.
Προσανακλαίομαι, f. αύσομαι, defleo apud vel una defleo, Gl. Vet. προσανακλαίω, collacrymo. Σοί μι δεῖ προσανακλαύσασθ τὰς τ ἐνεκύσης Συμφορᾶς, Syneſ.
Προσανακλίνομαι, accumbo, ſc. juxta quam; (2) adjaceo.
Προσανάκλισις, εως, ἡ, accubitus, acclinatio, ſitus juxta quid.
Προσανακοινοομαι, ῶμαι, communico cum aliquo.
Προσανακυφίζω, ſublevo.
Προσανακρίνω, ulterius exquiro, ſ. inquiro.
Προσανακρόω, & ὁμαι, exordior, initium dicendi facio.
Προσαναλαμβάνω, f. λήψομαι, inſuper adſumo; (2) adſumo, ſumo, R.
Προσαναλίζομαι, inſuper recito ſeu narro.
Προσαναλίσκω, fut. άσω, inſuper ſumptum facio, impendo. Εἰς ἰατρὲς προσαναλώσασα ὅλον τ βίον, Luc. 8, 43. Τῷ νιότητα ταῖς ἁμαρτίαις προσαναλίσκειν, Baſil.
Προσανάλλομαι, adſilio, ſubſilio.
Προσαναλογίζομαι, inſuper cogito.
Προσαναμαλάσσω, mollio, ſubigendo mollio.
Προσαναμένω, expecto.
Προσαναμνήσκω, in memoriam revoco alicui.
Προσαναμνάω, idem.
Προσανανεόω, f. άσω, inſuper renovo, inſuper in memoriam revoco.
Προσαναπαύομαι, adquieſco, Gloſſ. Vet. Το τεχνίον ὁ ἐμαθες φίλες, τέτω προσαναπαύε, M. Anton. 4. 20.
Προσαναπείθω, perſuadeo, perſuadendo adduco ad partes alicujus.
Προσαναπειράομαι, ſubinde tento, ſubinde exerceo, v. c. milites.
Προσαναπέμπω, miſſito, Gl. Vet.
Προσαναπιμπλημι, repleo, reſercio.
Προσαναπίπτω, recumbo, ſeu accumbo.
Προσαναπλάσσω, vel άττω, f, ζω, adfingo, vel adjungendo in opere, vel mentiendo in ſermone, προσαναπλάττομαι, adhæreo, Suic. ἢ πολὺ πρίσκειν τὸ εἰκὸς προσαναπλατλόμθον, Longin. 7.
Προσαναπλέκω, adnecto, adjungo.
Προσαναπληρόω, ῶ, fut. ώσω, ſuppleo addendo, repleo aut compleo. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μ προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοὶ, 2 Cor. 11, 9.
Προσαναπύσσω, replico, inſuper replico.
Προσαναπτω, adjungo.
Προσαναῤῥήγνυμι, prorumpere facio.
Προσαναρτάω, ſuſpendo vel appendo.
Προσανασείω, inſuper concutio, ſ. impello; (2) magis irrito, ſ. commoveo.
Προσανασχόλλω, cohibeo, reprimo impetum, v. c. equi.
Προσανατείνομαι, inſuper minitor.
Προσανατέλλω, exorior, ſurgo, attollor.
Προσανατίθημι, & προσανατίθεμαι, inſuper impono mihi, inſuper ſuſcipio, communico & conſilia confero cum aliquo. Εὐθέως ἐ προσανεθέμλω Σαρκὶ κὴ αἵματι, Gal. 1, 16.
Προσανατρέπω, fut. τρέψω, inſuper everto; (2) everto.
Προσανατρέφω, f. θρέψω, alendo corpus reficio, ut carnem recipiat.
Προσανατρέχω, f. ξομαι, procurro in vel ad; (2) redeo narrando ad ſuperiora.
Προσανατρίβομαι, leniter frico; (2) nova excritatione utor.
Προσαναφέρω, f. προσοίσω, offero; (2) refero.
Προσαναφυσάω, leniter, paulatim inflo, incipio inflare, ſc. tibiam.
Προσαναχρωνύω, exp. transformo me in eoſdem colores.
Προσαιδραποδίζω, f. ίσω, præterea in ſervitutem redigo vel abſtraho.
Προσανέπω, inſuper edico, addo edicto.
Προσανερομαι, inſuper interrogo.
Προσανέρπω, ſerpo, ſeu perrepo ad, vel in. Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, Plut.
Προσανερωτάω, ῶ, f. ήσω, inſuper interrogo.
Προσανεσπάσθησαν, convulſi fuerunt, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi προσανασπάω.
Προσανευρίσκω, una, inſuper reperio.
Προσανέχω, nitor, confido, deditus ſum, incumbo, exſpecto. Προσανέχων ταῖς τῶ Αἰγυπίων ἐπαρχίαις, Polyb.
Προσανίσημι, rebellionem, ſeditionem concito, in aor. 2. perf. & med. rebellor, impingor.
Προσανοίγω, fut. ξω, adaperio, aperio.
Προσανοικοδομέω, reædificando adſtruo, reſtaurando ædificatis addo.
Προσανομάζω, f. άξω, inſuper ſuſpiro, vel in ejulatus & fletus etiam erumpo.
Προσαντίλλω, Poët. pro προσανατέλλω. Τῶ εἰς ὰρανὸν κόνιν προσαντίλλαται, Eur. Supp. 689.
Προσανεπιτάττω, contra jubeo, h. e. imperanti aliquid ipſe impero.
Προσάντης, ες, ὁ κὴ ἡ, arduus, acclivis, adverſus, præruptus. Ex πρὸς, & ἄντα.
Προσαντιλαμβάνω, invicem prehendo.
Προσαντλέω, ῶ, haurio, item foveo, R.
Προσάντως, Adv. aſpere, hoſtiliter, infeſte.
Προσαξιόω, inſuper rogo.
Προσαπαγγέλλω, inſuper nuncio.
Προσαπαγορέυω, inſuper veto, nego.
Προσαπαιτέω, ῶ, f. ήσω, inſuper repoſco ſeu exigo.
Προσαπαντάω, ῶ, f. ήσω, occurro. Τὸν λήσαρχον οἱονεὶ βασιλία τινὰ ἑαυτῷ προσαπαντάντες ὑπεδέχοντο, Heliod.
Προσάπαξ, Adv. ſemel, duntaxat.
Προσαπατάω, inſuper decipio.
Προσαπειλέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper minitor, minas addo. Οἱ ἢ προσαπειλησάμθοι ἀπέλυσαν ὐτές, Act. 4, 21.
Προσαπειλη, ῆς, ἡ, adjecta interminatio, minæ additæ.
Προσαπέπω, inſuper veto.
Προσαπεργάζομαι, inſuper efficio. Νῆές τέ εἰσιν ἀυτῷ κατάφρακτοι τριακόσιαι, κὴ ἑτέρας προσαπεργάζεται, Appian. B. Mithridat.
Προσαπερίδιδομαι, innitor alicui.
Προσαπέρχομαι, inſuper diſcedo.
Προσαποβάλλω, inſuper amitto. Προσαποβαλεῖς ἂρ ἀυτὰ πρὸς ταῖς δωδεκα, Ariſtot. Nub. 1258.
Προσαποβλέπω, adſpicio.
Προσαπογράφω, defero, R.
Προσαποδείκνυμι, demonſtro inſuper. Δῶν ἢ προσδοκᾶσθαι ἔτι, Plat. Phæd. 19.
Προσαποδίδωμι, addo.
Προσαποδύομαι, f. ύσομαι, præterea exuo.
Προσαπόθεσις, εως, ἡ, adſignatio, abjectio, amiſſio.
Προσαποθνήσκω, inſuper vel etiam morior.
Προσαποκρίνομαι, f. νῦμαι, ultra reſpondeo, ſeu plura reſpondeo, quam interrogatus ſum. Οὗτος, ἔφη, προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις, Plato. Hinc
Προσαποκριτέον, Adv. Poſ. ultra reſpondendum eſt.
Προσαποκτείνω, f. ενῶ, inſuper occido. Ὅτι ἐ κὴ προσαπέκτεινα, Xen. Cyr. 5, 10.
Προσαποπλαύω, ſimul reporto, fero in utramque partem.
Προσαπολειπω, deſero, relinquo.
Προσαπολῦντες, nom. pl. f. 2. part. verbi ſeq. pro προσδόπλέω.
Προσαπόλλυω, ſive προσαπόλλυμι, f. λέσω, præterea vel ſimul perdo; προσαπόλλυμαι, ſimul pereo. Τῶ ὑπόληψιν προσαπολεῖς, Phal. Διδιέναι ἔφασαν μὴ κὰγὼ προσαπόλωμαι, Iſocr.
Προσαποπειρομαι, leniter, paulatim rem tento, periculum facio.
Προσαποπνίγω, fut. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. Προσαποπνίξας τ ἄνθρωπον, Aret.
Προσαποσκυβάζομαι, inſuper amolior aut demolior.
Προσαποσμήχω, inſuper detergo.
Προσαποστέλλω, inſuper mitto.
Προσαποστέρω, ῶ, inſuper privo.
Προσαποστρέφω, inſuper averto.
Προσαποσφάττω, inſuper jugulo.
Προσαποτείνομαι, dirigo adverſus, invehor.
Προσαποτίθεμαι, abjicio, omitto.
Προσαποτίω, inſuper ſolvo.
Προσαποφαίνομαι, inſuper commonſtro vel adfirmo, inſuper ſtatuo.
Προσαποφορέω, inſuper aufero, ſ. accipio.
Προσαποφράττω, inſuper obſtruo & obturo.
Προσαποψήχω, inſuper derado, detergo.
Προσάπτομαι, f. ψομαι, leviter tango, primoribus digitis tango, attingo.
Προσάπτω, adjungo, applico, adnecto, apto, adfigo, adapto, attribuo, Gloſſ. Vet. Τῶ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, Soph. El. 858. Σιμωνίδη ἢ προσάπτεσι τὼ τρομήθειαν ταύτω, Luc. Φίλιω προσάψας χεῖρα, Eur. Supp. 362. Προσαψάμθοι μόνον τυτων ῥημάτων, Æſchin.
Προσαπωθέω, ῶ, inſuper expello, paſſ. προσαπωθέομαι, amplius expellor.
Προσάρξις, εως, ἡ, illiſio. A
Προσαράσσω, & άττω, f. ξω, allido. Προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μίτωπον ἐυθὺ τῶ Θύρεω, Luc.
Προσάρδω, fut. άρσω, irrigo.
Προσαρήγω, futur. ξω, præterea adjuvo vel ſuccurro, Aret.
Προσαρήξεται, 3. ſing. præſ. ind. med. v.
Προσαρόομαι, adjungo, apto. Ex πρὸς, & ἄρω, apto.
Προσαρηρότα, nom. pl. part. perf. med. n. g. verbi προσάρω.
Προσαρθρόω, per articulos annecto. Hinc
Προσάρθρωσις, εως, ἡ, oſſium mobilium naturalis commiſſura.
Προσαριθμέω, adnumero.
Προσαρίσάω, inſuper prandeo.
Προσαρκέω, auxilio venio, auxilior.
Προσάρκτικος, ὴ, ὸ κὴ ἡ, ſeptemtrionalis. Ex πρὸς, & ἄρκτος.
Προσαρμα, τὸ, cibus. A προσάιρω.
Προσαρμόζω, adapto, accommodo. Τὰν πρὸς ἑσπέρον κίλλθον ἁρανᾶ προσαρμόσας, Eur. Or. 792. Περίπλυχαίσι χέρας προσαρμόσας, id. Supp. 816. μασῖς Ζῶ τάδε, id. Ion. 799. Δρέπανά τε Διδηρᾶ ῶδε τοῖς ἄξοσι προσήρμοσαι, Xen. Cyr. 6, 15.
Προσαρτάω, arripio, Gl. Vet.
Πρόσαρτος, εως, ἡ, uſus cibi, cibus. A προσαίρω.
Προσαρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto, προσαρτῶμαι, dependeo; deditus ſum alicui rei & velut ex ea pendeo. Τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, Luc. Hinc
Προσάρτημα, ατος, τὸ, appendix, acceſſio, veluti ψυχῆς; (2) adfectus (παθος).
Προσάρτησις, ἡ, idem.
Προσαρτίως, Adv. integre; (2) cohærenter.

Πξεσυξε,

Digitized by Google

Προσάρω, adapto.
Προσασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo.
Προσασχολέω, ῶ, occupo; προσασχολοῦμαι, occuper.
Προσαυαίνω, exficco. Ὁ προσαυαινόμενος, qui exficcatur, Æfch. Pr. 146.
Προσαυγάζω, ſpecto; (2) reſplendeo.
Προσαυγή, ἡ, ſplendor, lumen.
Προσαυδάω, ῶ, alloquor, compello. Φίλως προσαυδῶν, Eur. Supp. 775. Σὲ τὸ θανόντα, ib. 805.
Προσάυλιος, ὁ ἡ ὁ, villaticus, ruſticanus. Ab αὐλή.
Προσαυλέω, accino tibia. Ἄξιον ἐνῦ ἡ Σὲ προσαύλησον μέλος, Ariſt. Conc. 889.
Προσαυλίζω, f. ίσω, in aula ſto. Ex αὐλή.
Προσαυξάνω, vel προσαύξω, fut. ξήσω, adaugeo, inſuper augeo.
Προσαυξησις, incrementum. A pr.
Προσαυτεργάω, præterea per me facio, & ipſe operor; (2) inſuper excogito.
Προσαφαιρέω, inſuper auſero. Προσαφῄρηται μοι ἡ τὸ τελευταῖα ὠφελεῖν, Heliod.
Προσαφεψέω, ῶ, f. ήσω, prius decoquo.
Προσαφή, ῆς, ἡ, attactus. A προσάπτομαι.
Προσαφής, ίος, ὁ ἡ ὁ, attiguus, Gl. V. contiguus. Ex πρός, & ἁφή, tactus.
Προσαφίσημι, præterea ad defectionem ſollicito.
Προσαφρίζω, ſpuma oppleo.
Προσβαίνω, f. βήσομαι, adſcendo, conſcendo. Ἰάμῃ ναπαίας ἕλιγμα προσβαίνειν πλάκας, Eur. Her. fur. 961. Οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς Σαπίδα προσβῆναι κάτα, id. Hel. 1271.
Προσβάλλω, adjicio, applico, admoveo, impingo; (2) irruo, adorior, invado, irruptionem vel impreſſionem facio. Ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτῷ προσβαλὼν ὀπίσω, infligens, Soph. Trach. 42. Φθίνῳ τοῖς ζοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, Eur. Alc. 304.
Προσβάρησις, εως, ἡ, adpreſſus, Gl. Vet. adpreſſio. Ex πρὸς, & βαρέω.
Προσβάς, a. 2. part. act. v. προσβαίνω.
Προσβασανίζω, torqueo inſuper, vel torqueo.
Πρόσβασις, εως, ἡ, adſcenſus, adſcenſio; (2) acceſſus, aditus, adventus, Gl. V. adgreſſio. A προσβαίνω. Unde
Προσβατὸς, ἡ, ὸν, pervius, acceſſus.
Προσβιάζω, & προσβιάζομαι, adurgeo, inſtando cogo.
Προσβιβάζω, f. άσω, admoveo, adjungo, accedere facio, promoveo.
Προσβιβάω, ῶ, tranſeo ad. Καὶ τὸ δεῦρο προσβιβᾶ λέγων, Ariſt. Av. 431.
Προσβλαβὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, noxius. Ex βλάπλω.
Προσβλάπλω, futur. ψω, præterea lædo vel damno adficio, Arct.
Προσβλασφημέω, male dico inſuper.
Προσβλέπω, f. ψω, obtueor, intueor, adſpicio. Προσβλέπειν σὴ ἕξεσί Σοι τὰ τῶδε πρᾶγη, Soph. Aj. 346. Κάτω κινυφὰς, ἡ μηδένα τῶν ἀπάντων ἐξ ἑαυτοῦ προσβλέπαν, Luc. Τίς ὢ ἡ προσβλέψῃ παίδων σ', ἐὰν αὐτῷ πρόθυμος κλάνης τινα; Eur. Iph. in Au. 1220.
Πρόσβλεψις, εως, ἡ, adſpectus.
Πρόσβλησις, ἡ, adplicatio, adjunctio, Ion.
Προσβλητὸς, ἡ, ὸν, adjectus ſeu adjectitius. A προσβάλλω.
Προσβοάω, ῶ, acclamo, Gl. V.
Προσβοηθέω, ad opitulandum accurro, ſuccurro.
Προσβολὴ, ῆς, ἡ, adjectus ſeu adjectio, admotio, contagio; (2) impetus, concurſus in prælio; (3) appulſus navium ad terram, ἐν προσβολῇ εἶναι, locus dicitur ubi commode appelli ad terram aliquam poteſt, & ea teneri, Gloſſ. Vet. offenſio, impreſſio. A προσβάλλω.
Προσβόρειος, προσβόρος, item πρόσβορρος, & πρόσβορος, ος, ὁ ἡ ὁ, quod a boreo perflatur, ad boream vergens. Ex βορέας.
Προσβραχὺς, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, parvus, minime altus, vadoſus, Strab. l. 6.
Προσβρέχω, f. ξω, inſuper irrigo ſeu madefacio.
Πρόσγαιος, ος, ὁ ἡ ὁ, terræ propinquus & contiguus, humilis. Ex γέα, γῆ.
Προσγελάω, ῶ, fut. άσω, arrideo. Ἀψυχὸν εἰκὼ προσγελῶσα ζάματος, Eur. Med. 1165.
Προσγενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, cognatus, Gl. V. Ex πρὸς, & γένος, genus.
Προσγίγνομαι, vel προσγίνομαι, accedo ad aliquem, alicui me adjungo, (2) adnaſcor, accedo; προσγένητο, acceſſit, aor. 2. προσγένησθε, affore, Gl. Vet. f. 1. m. Τῶς γὸ Σανοῦσιν μόχθος ἡ προσγένοι, Soph Trach. 1189. Μεγάλη αὐτῷ προσεγένετο δυνάμις, Dicd.
Προσγλισχραίνω, fut. ανῶ, magis glutinoſum reddo.
Προσγλίχομαι, inſuper appeto.
Προσγναθίδιον, ου, τὸ, focale, Gl. Vet. q. d. maxillare. A πρὸς, & γνάθος.
Πρόσγραμμα, ατος, τὸ, quod jam ſcriptis additum eſt, adſcriptio. A προσγράφω.
Προσγραφεὺς, έως, ὁ, adſcriptor.
Προσγραφὴ, ἡ, adſcriptio.
Πρόσγραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, adſcriptitius, qui annotatur, recens adſcriptus, v. c. cives, miles. A προσγράφω, fut. ψω, inſuper ſcribo, ſcriptis addo, aſcribo; (2) adſcribo, i. e. attribuo. Πυθαγόραν τῇ πολιτείᾳ προσέγραψαν, Plut. Εἰ ἡ αἰτία προσγέγραπται, δι' ἣν τῶτ' ἔφυγεν, Dem. Phil. 3.
Προσγυμνάζω, paulatim exerceo quem. *In med.* paulatim exerceor; (2) exerceo cum aliquo, contendo cum aliquo.
Προσδανείζομαι, inſuper mutuum ſumo.
Προσδαπανάω, ῶ, fut. ήσω, inſuper abſumo ſeu inſumo. Καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, Luc. 10, 35.
Πρόσδεγμα, ατος, τὸ, ſuſceptio. A προσδέχομαι.
Προσδεὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui inſuper eget. A προσδέομαι.
Προσδεῖ, *Imperf.* opus eſt. Προσδεῖ δ' διδασκαλίας ἐμοὶ, Dem. Λύπης τι προσδεῖ σ', ἢ φιλεῖς ἅπω φάος; Eur. Her. fur. 90.
Προσδείκνυμι, fut. ξω, inſuper oſtendo vel monſtro.
Προσδεκτὸς, ἡ, όν, recipiendus, admittendus, expectandus.
Προσδεκτὸς, ἡ, όν, acceptus, gratus.
Προσδέξασθαι, *exſpectaſſe*, aor. 1. inf. med. a προσδέχομαι.
Προσδέομαι, fut. δεήσομαι, inſuper egeo; (2) inſuper rogo, ſupplex ſum. Οὐδενος ἑτέρα προσδεόμενον, Plat. χρημάτων, Xen.
Προσδέρκομαι, adſpicio. Τῇ μὴ σ' ἡδέως προσδέρκομαι, partim, Eur. Or. 340. τὴν ὄψιν, id. Hel. 564. Οὓς πανύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι, id. Her. fur. 459.
Προσδεσις, εως, ἡ, alligatio, Gl. Vet.
Προσδεσμεύω, alligo, aſtringo.
Προσδεσμίω, idem.
Πρόσδετος, ος, ὁ ἡ ὁ, alligatus. A προσδέω.
Προσδέχομαι, fut. ξομαι, admitto; (2) exſpecto; προσδεχόμενος, operiens, Ph. part. præſ. Νῦν δὲ τίνα βία ἐλπίδα προσδέχομαι; Eur. Alc. 128.
Προσδέω, alligo, adſtringo; προσδεδεμένος, aptus, Gl. Vet. p. paſſ. part. προσδεθείς, a. 1. part. paſſ. alligatus, adnexus. Σαμίοις Συνίσι προσδήσας, Pl.
Προσδηλέω, inſuper noceo, ſ. perdo.
Προσδιαβάλλω, inſuper calumnior, calumniam augeo. Ὡς προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸ Λακωνισμόν, Plut.
Προσδιάθεσις, εως, ἡ, adfectio ſive diſpoſitio alia alii ſuperveniens. Ex διατίθημι.
Προσδιαιρέομαι, ῆμαι, inſuper divido, nova diviſione utor.
Προσδιαλέγομαι, f. ξομαι, ſermocinor cum aliquo, colloquor, Gl. Vet. adloquor, adfor. Τῷ ὠφελιτυχότι προσδιαλέγεσθαι, Syneſ. Hinc
Προσδιάλεξις, εως, ἡ, allocutio, colloquium.
Προσδιαμαρτυρία, inſuper teſtor.
Προσδιαναγκάζω, v. περιαναγκάζω.
Προσδιανέμω, inſuper divido.
Προσδιανοέομαι, inſuper cogito, conſidero.
Προσδιαπασσαλεύω, trajecto praxillo affigo.
Προσδιαπολεμέω, poſt alia bello ſubigo.
Προσδιαπορέω, inſuper vel valde dubito.
Προσδιαπράσσομαι, προσδιαπρᾶτομαι, inſuper efficio.
Προσδιαρπάζω, inſuper diripio.
Προσδιασαφέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper explico.
Προσδιατίθημι, & προσδιατίθεμαι; (1) nominatim excipio & ſtipulatione caveo; (2) diduco, dilato. Προσδιατεθειμένων τῶν πρωθμείων, ἵνα παρὰ τὸν γῶν πλέῃ, Athen.
Προδιαιρεσὴ, ῆς, ἡ, exceptio & conditionalis conventio, cum additur, excepto vel præter. A præc.
Πρόσδιαιρέω, depravo, corrumpo.
Προσδιασύρω, inſuper traduco & carpo.
Προσδιαταράσσω, inſuper perturbo.
Προσδιατάσσω, ſ. τάξω, inſuper conſtituo, ſ. præcipio.
Προσδιατριβὴ, ῆς, ἡ, commoratio in aliqua re, uſus frequens. A
Προσδιατρίβω, f. immoror alicui rei, Gl. Vet. conſector. Ἑαυτὸς ἀτιάσαντ' οἱ προσδιατρίβοντές Σοι, Plato.
Προσδιαφθείρω, inſuper corrumpo, aut præterea interficio.
Προσδιδάσκω, addoceo, Gl. Vet. inſuper doceo.
Προσδίδωμι, inſuper do, participo, impertior, Gl. Vet. addo.
Προσδιέρχομαι, inſuper percurro & enarro; προσδιελθὼν, a. 2. part.
Προσδιηγέομαι, inſuper narro, narro.
Προσδικάζω, adjudico.
Προσδιοικέω, una rego, adminiſtro, conſtituo.
Προσδιορίζω, f. ίσω, conditionem addo & reſtringo verbis id, quod ſimpliciter enunciatum erat. Hinc
Προσδιορισμὸς, ῦ, ὁ, circumſcriptio verborum & determinatio.
Προσδιώκω, perſequor, inſequor.
Προσδοκάω, ῶ, fut. ήσω, exſpecto; (2) ſpero. Ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἠγησοῦμαι τελὼ νύκλα πᾶσαν, Ariſt. Conc. 32. Τί προσδοκῶσα κέρδος; Eur. Iph. in Tau. 1316. Σάλπιγξ ἀυδὼ προσδοκᾶν καραδόκῃ, id. Rhef. 144. Hinc
Προσδοκέω, ῶ, Ion. pro προσδοκάω.
Προσδόκημα, ατος, τὸ, exſpectatio.
Προσδόκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exſpectatur, prævifus.
Προσδοκία, ας, ἡ, Ion. ίη, ἡ, exſpectatio; (2) metus futuri.
Προσδόκιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui exſpectatur, de quo exſpectatio eſt, Gl. Vet. opinatus, exſpectatus. Ab eod.
Προσδοκίμως, exſpectato, Gl. V.
Πρόσδομα, ατος, τὸ, mantiſſa, Gl. Vet. A προσδίδωμι.
Προσδοξάζω, fut. άσω, opinione aliquid addo.
Προσδοξοποιέω, ῶ, f. ήσω, variis opinionibus imbuo. Hinc p. part. paſſ. προσδεδοξοποιημένος, variis præterea rationibus imbutus, ap. Polyb. Ex δόξα, & ποιέω.
Προσδόσιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ad cœnam utilis. Ex δόρπον.
Προσδραμὼν, a. 2. part. act. v. προστρέχω.
Προσδρομὴ, ῆς, ἡ, decurſus, Gl. V. accurſus. A præc.
Προσδυσκολαίνω, inſuper ægre fero, ſeu indignor.
Προσδωρέομαι, inſuper dono.
Προσεάω, ῶ, inſuper ſino; (2) ſino, permitto; (3) admitto, accedere ſino. Μὴ προσειῶντος ὑμᾶς τῷ ἀνέμῳ, Act. 27, 7.
Προσεβήσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. m. verbi προσβαίνω.
Προσεγέλασσι, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* pro προσεγέλασι, a προσεγελάω.
Προσεγγίζω, fut. ίσω, apptopinquo, accedo. Καὶ μὴ δεωόμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, Marc. 2, 4. Hinc

Προσεγγισμὸς,

Digitized by Google

Προσγλισμὸς, ὗ, ὁ, appropinquatio.
Προσγράφω, fut. ψω, insuper adscribo, vel inscribo. Εἰκότως σ' ἐ προσηγράψατο τῷ ποίησιν τῇ διαμαρτυρία. Dem.
Προσγυάομαι, ῶμαι, insuper sponsor fio, insuper spondeo.
Πρόσγυγυς, *superl.* πρόσγυγυτατα, proxime.
Προσγωνάλιος, ᾶ, insuper accusor, seu incusor.
Προσδίκειμαι, incumbo, urgeo, prægravo.
Προσδιελθόμαι, θύσομαι, insuper adhortor, præterea suadeo.
Προσδιχόω, & ὔμαι, adfundo, infundendo addo.
Προσδαφίζω, f. ίσω, solo allido; (2) solo æquo; προσδάφισμαι, allisus, applicatus est, p. pass. 3. sing.
Προσδεχόμεθα, 1. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro προσδεχόμεθα, a προσδέχομαι.
Προσδόκησαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi προσδοκάω.
Προσεδόκων, imperfect. indic. act. *contr.* pro προσεδόκουν.
Προσέδραμον, a. 2. ind, act. v. προσδραμέω.
Προσέδρεια, vel προσεδρία, ας, ἡ, perleverantia, qualis est ejus, qui alicui semper adsidet, adsiduitas, Gl. Vet. προσεδρία, sedulitas; (2) obsidio. A
Προσεδρᾶω, f. ᾶσω, adsideo, adsiduus sum; (2) curo, vaco alicui rei; (3) obsideo. Οἱ τῷ Συσιαςηρίῳ προσεδρῶντες, 1 Cor. 9, 13. Προσεδρᾶσιν πρὸς τὸ ἴδιον, Aristot. A
Πρόσεδρος, ε, ὁ ᾗ ὁ, assessor; (2) adsiduus in re aliqua. Ex πρὸς, & ἕδρα, *sedes*.
Προσείπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Poët.* & cum ν pro προσεῖπε, a προσέπω.
Προσειδέναι, insuper scire; προσειδέναι χάριν, insuper gratiam habens.
Πρόσειδον, adspexi; προσιδὼν, intuitus.
Προσεθηκαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσίθημι.
Προσεθίζω, adsuefacio. Ταῦτα ᾗ ποτῶν ἡγεῖτο προσεθίζειν αὐτὲς ἁβραπόλεις, Xen. Cyr. 8, 5.
Προσθισμὸς, ὗ, ὁ, adsuefactio. A præc.
Πρόσεθε, 2. sing. a. 2. imp. med. *Att.* & *Ion.* pro προσθεσο, a προσίθημι.
Προσεικάζω, f. άσω, adsimilo, comparo. Τίνι προσεικάσω, scil. αὐτὸν; Eur. Rhes. 697. Πλὴν γὰ οἶκ ἄξιον προσεικάσαι, id. Hel. 69.
Προσεικὼς, υῖα, ὸ ᾗ ὸς, & προσείκελος, ελη, ελον, adsimilis.
Προσεικω, f. ξω, adsimilis sum; (2) videor; προσέοικα, p. med. προσοικώς, adsimilis, part. Μᾶν Ζοι λίοντι φαίνεζ προσεοικέναι; Eur. Bac. 1285.
Προσειλέω, ῶ, f. ήσω, contorqueo, convolvo in fascem, collectum contorqueo.
Προσειλήφει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro προσειλήφει. a προσλαμβάνω.
Πρόσειλος, ε, ὁ ᾗ ὸς, solis calori expositus. Ex πρὸς, & εἰλη, *solis calor*.
Προσείλω, 2. sing. aor. 2. imper. med. verbi προσαιρέω.
Πρόσειμι, insum, adsum. Ταῦτα πάντα προσεῖναι δεῖ τοῖς καλῶς κειμένοις νόμοις, Isoc.
Πρόσειμι, accedo; (2) accedo, i. e. adgregor, adeo, Ph. partes, a quibus stabam, desero ad alios accedo. Οὕτω προσήσαν τριῆς φάλαγξις ἐπὶ τὸ Κύρε γράϊδυμα, Xen. Cyr. 7, 6. Προσίεναι μηδένα ἐα πρὸς αὐτὸν, Arist. Θεσμ. 939.
Προσεῖναι, *adesse*, præs. inf. verbi πρόσειμι.
Προσειπεῖν, alloqui, a. 2. inf. act. verbi προσέπω; προσειπὼν, adfatus. Gl. V. allocutus. Ἀντὶ τύπτειν τλήσδε νυνὶ τὸν θεὸν προσείπατε, Arist. Pace, 579. Προσεῖπε δ' Ὀρέστας λάκαιναν κόραν, Eur. Or. 1415.
Προσείρηκα, allocutus sum.
Προσείρω, annecto.
Πρόσεισιν, 3. s. ind. act. cum ν a πρόσειμι.
Προσεισφέρω, infero ad quem.
Προσεισφορὰ, ᾶς, ἡ, præmium, ap. Jos. si sanus locus. *Ern.*
Προσεῖσκα, sum similis; item comparo.
Προσεῖχον, imperf. ind. act. v. προσέχω.
Προσείω, f. είσω, ante aliquem concutio.
Προσεκβαίνω, ex mea nave transilio in aliam (sc. hostilem.)
Προσεκβοάω, simul exclamo.
Προσεκδέχομαι, excipio, sustineo.
Προσεκδέρω, excorio.
Προσεκδιδάσκω, insuper doceo quoque.
Προσεκείατο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro προσέκειντο, a πρόσκειμαι.
Προσέκειτο, 3. sing. imperf. ejusd.
Προσεκζητέω, insuper inquiro.
Προσεκθλίβω, f. ψω, insuper exprimo.
Προσεκκαίω, insuper exuro, vel insuper accendo. Προσεκκαῦσαι ὀργῇ, Luc. Toxar.
Προσεκκαλύπτω, aperio, demonstro.
Προσέκκειμαι, prominео.
Προσεκλογίζομαι, f. ίσομαι, insuper expendo.
Προσεκλυω, debilito.
Προσεκολλήθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω.
Προσέκυφαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi προσκόπτω.
Προσεκμαίνομαι, etiam insanio, præterea in furorem agor, *Arct.*
Προσεκπέμπω, f. ψω, insuper mitto. Πιζὲς τι, ὅσες ἐδώαντο, προσεξέπεμψαν, Xen. Cyr. 5, 12.
Προσεκπηδάω, ᾶ, f. ήσω, exsilio seu prosilio.
Προσεκπίπλω, aberro, excido, recedo.
Προσεκπονέω, ῶ, præterea laboro, allaboro.
Προσεκποτέον, insuper ebibendum.
Προσεκπρίαμαι, insuper emo.
Προσεκπυρόω, ῶ, magis accendo, valde inflammo. Ἱκανὸν ᾗ ᾗ τοῦτο βλάκα ἐραςὴ προσεκπυρῶσαι, Luc.
Προσεκσπάω, una extraho.
Προσεκλαπεινόω, ῶ, insuper deprimo, Suic.
Προσεκλέα, &
Προσεκλέον, attendendum. Προσεκλέον μᾶλλον τῇ ἐυκαιρίᾳ, *Arct.* A προσέχω.
Προσεκλήσατο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi προσκλάομαι.
Προσεκλικὲς, ὴ, ὸν, attentus, accuratus; (2) attentum faciens. A προσέχω.
Προσεκλικῶς, *Adv.* attente.
Προσεκλίλλω, simul evello.
Προσεκλυφλόω, insuper, simul excæco.
Προσεκόλισα, a. 1. ind. act. v. προσκυλίω.
Προσεκύνει, 2. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσεκυνέω, a προσκυνέω.
Προσέκυρσα, *appuli*, a. 1. ind. act. *Æol.* pro προσέκυρσα, a προσκύρω.
Προσεκφοβέω, simul terreo.
Προσεκχλευάζω, irrideo, vel etiam irrideo.
Προσελάζετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. verbi προσλαμβάνω.
Προσελασία, ας, ἡ, de navibus, appulsus, de equis, impetus. A
Προσελαύνω, advehor; (2) impetum facio. Αὐτὶς ᾗ τοῖς ἵπποις προσελάσας πρὸς τὸ τῶν Μήδων φρούριον, Xen. Cyr. 1, 17. Ἐξοπλισόμβρον προσέλασε τῷ ἵππῳ, ibid.
Προσελεῖν, contumelia vel injuria afficere; προσελῦμβρ, contumelia afficimus, Lex.
Προσέλεκτο, 3. sing. pluſq. ind. med. *Poët.* pro προσειλέκτο, a προσλέγω.
Προσελίξατο, 3. sing. a. 1. ind. med.
Προσέλευσις, εως, ἡ, accessus, Gloss. Vet. προσέλευσις κληρονόμων cretio, Ph. A προσέρχομαι.
Πρόσελθόσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. verbi προσέρχομαι.
Προσελθόντες, *occessit*, 3. sing. perf. ind. med.
Προσελιωαῖος, idem quod
Προσέλιος, & προσελιωαῖος, α, ὸν, q. d. antelunis, i. e. antiquior luna. Arcades ob antiquitatem dicebantur προσέλιοι. Ex πρὸ, & σελήνη, *luna*.
Προσελθὼν, aor. 2. part. act. v. προσέρχομαι.
Προσελκύω, f. ύσω, attraho, adprimo, v. c. ad pectus. Προσέλκυσαί νιν ὕσσατον θυμῷ, Eur. Iph. in Au. 1503. Τῇ ᾗ ἑτέρᾳ χειρὶ τ μέγιστον τῶν ὄρτων προσελκύσατο, Ælian. V. H. 2, 17.
Προσέλκω, f. ξω, attraho, extraho; (2) illicio. Ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς, Pind. Ol. 6, 142.
Προσελλείπω, insuper deficio.
Προσελπίζω, spero.
Προσελυτρόω, ῶ, circumposito involucro munio & intego. Ex ἕλυτρον.
Προσελαίδης, ου, ὁ ᾗ ὴ, paluſtris.
Προσεμβαίνω, insuper ingredior, ingredior; descendo in; insulto; προσεμβῶσαι, insultare, aor. 2. inf. Προσεμβαίνειν εἰς ὕδωρ, Disc. Οὐ γὰ θανόντι ᾗ προσεμβῶσ σε χρή; Soph. Aj. 1365.
Προσεμβάλλω, insuper adjicio, immitto, &c.
Προσεμβριμάομαι, ῶμαι, insuper fremo in aliquem, amplius minor; προσενεβριμησάμην, a. 1. med.
Προσέμβυε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi προσμβύω.
Προσέμιξα, aor. 1. ind. act. v. προσμιγνυμι.
Προσεμματεύω, contrecto.
Προσεμπάσω, f. άσω, præterea inspergo.
Προσεμπεδόω, insuper confirmo.
Προσεμπικραίνομαι, νθμαι, insuper exacerbor in re aliqua.
Προσεμπίπλω, incido in, insuper incido.
Προσεμπίμπρημι, vel προσεμπιμπράω, fut. ήσω, *Arct.* idem quod
Προσεμπρήθω, f. ήσω, insuper vel præterea incendo, inflammo.
Προσεμφανίζω, declaro, insuper declaro.
Προσεμφέρω, similis sum.
Προσεμφερὴς, έος, ὁ ᾗ ὴ, similis, adsimilis.
Προσεμφορέω, insuper ingero, inculco, f. ingero, simpl.
Προσενδεικνυμι, insuper demonstro.
Προσέναγχος, nuper. Ἐξήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος, Longin. 44.
Προσενεδρεύω, insidior, in insidiis sum.
Προσένανχε, 3. sing. imperf. act. *Dor.* pro προσέννηχε, a προσνήχω.
Προσενθυμητέον, insuper cogitandum.
Προσενεγκάτω, 3. sing. aor. 1. imp. act. verbi προσφέρω. Unde
Προσενεκτέον, adferendum, offerendum.
Προσενεχθέντας, acc. pl. aor. 1. part. pass.
Προσενέπω, seu προσεννέπω, alloquor, compello. Παλαιᾶ σ' ἡμέρα προσενέπω. Eur. Rhes. 388. Ὅμως ᾗ χαίρειν τὲς ξένες προσενέπω, id. El. 555. Αὐτίκα σῇ ἐν μεγάρᾳ Χείρωνα προσλίπτ φανᾷ, Pind. Pyth. 9, 49.
Προσενεχυράζω, pignora capio ex aliquo.
Προσενίκησε, 3. sing. perf. ind. med. *Att.* pro προσνενίκηκε, a προσφέρω
Προσενθυμείται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro προσενθυμείται, a προσενθυμέω, præterea cogito.
Προσενοχλέω, magis turbo, molestia adficio.
Προσεννοέω, ῶ, f. ήσω, adhuc cogito & mente concipio.
Προσενοίκησις, εως, ἡ, habitatio apud aliquem.
Προσενυβρίζω, etiam contumelia adficio.
Προσενυφαίνω, & ομαι, una intexo.
Προσεξαγριαίνω, etiam irrito, ad iram provoco.
Προσεύω, ῶ, f. άσω, adjungo. Hinc aor. 1. part. pass. προσευαθείς, unitus.
Προσεντείνω, magis intendo, magis cædo.
Προσεντέλλω, & προσεντέλλομαι, insuper mando seu injungo. Προσεντελάμβ ὕτω Σπάρτην, Xen. Cyr. 4, 21.
Προσεντίκτω, insuper genero.
Προσεξαίρομαι, ῶμαι, insuper eximo.
Προσεξαίρω, amplius extollo.
Προσεξαμαρτάνω, præterea erro.
Προσεξανδραποδίζομαι, etiam in servitutem redigo.
Προσεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, insuper decipio.
Προσεξαπλόω, insuper, etiam explico, s. expono.
Προσεξάπτω, magis ascendo, s. irrito.
Προσεξασκέω, magis excolo, & excolendo orno.
Προσεξελαύνω, (insuper) impetum facio, erumpo, de equitatu, aut classe.

Digitized by Google

Προσεξελέγχω, f. ξω, præterea demonstro, arguo, convinco.
Προσεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper conficio & ab olvo.
Προσεξερείδομαι, innitor alicui.
Προσεξέρχομαι, accedo, appropinquo.
Προσεξετάζω, una, simul, præterea exploro, quæro.
Προσεξευρίσκω, præterea invenio, invenio aliquid novi.
Προσεξηγέομαι, ήσομαι, insuper narro, præterea narrando adjicio; a. 1. part. med. προσεξηγησάμενος.
Προσεξηπειρόω, ῶ, in continentem verto.
Πρόσεξις, εως, ἡ, attentio. A προσέχω.
Προσεξίστημι, valde perturbo.
Προσεοικότας, acc. plur. perf. part. med. a προσοίκω.
Προσεπαγγέλλομαι, adpromitto, Gl. V. simul promitto.
Προσεπάγω, subjungo, addo etiam.
Προσεπαινέω, insuper laudo seu collaudo.
Προσεπαίρω, attollo, Gl. V.
Προσέπεσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν a προσπαίζω.
Προσεπαιτιάομαι, insuper accuso.
Προσεπανίσομαι, insuper interrogo.
Προσεπαπειλέω, insuper minor.
Προσεπαρδομαι, ῶμαι, f. άσομαι, insuper imprecor.
Προσεπάρχω, præterea impero.
Προσεπαυξάνω, f. ξήσω; a. 1. προσεπηύξησα, insuper augeo.
Προσεπαυρίσκομαι, una, insuper fruor.
Προσεπεισφέρω, insuper induco; (2) cum χάριν, habeo, refero gratiam. Λείψανα τῶν Ἰλιακῶν παθημάτων διὰ τ' Ὀδυσσέως προσεπεισφέρειν, Longin. 9.
Προσεπελπίζω, f. ίσω, insuper spem injicio.
Προσεπεμβαίνω, insuper insecndo, insuper insulto.
Προσεπεμβάλλω, adjicio.
Προσεπεξεργάζομαι, f. άσομαι, insuper expolio, aliam expolitionem addo. Hinc
Προσεπεξεργασία, ας, ἡ, expolitio secunda.
Προσεπεξευρίσκω, insuper invenio.
Προσεπεξηγέομαι, insuper enarro.
Προσεπέπω, addo dicendo, præterea dico.
Προσέπισεν, 3. sing. a. 2. ind. act. cum ν pro προσέπεσε, a προσπίπτω.
Προσεπεύχομαι, f ξομαι, insuper precor; opto.
Προσεπηρεύζω, addo contumeliam, injuriam, damnum.
Προσεπιβαλλω, adjicio.
Προσεπιβλασάνω, fut. σήσω, incrementum germinum suscipio.
Προσεπιβλέπω, insuper inspicio.
Προσεπιβοάω, insuper acclamo.
Προσεπιβουλεύω, insidior.
Προσεπιγεννάω, ῶ, insuper ingenero.
Προσεπιγίνομαι, adnascor, accedo.
Προσεπιδείκνυμι, fut. ξω, insuper ostendo.
Προσεπιδέξαιμι, aor. 1. opt. med.
Προσεπιδεσμῶ, adalligo, Gl. V.
Προσεπιδέω, alligo, adstringo.
Προσεπιδημέω, peregre veniens aliquo diverto.
Προσεπιδιδάσκω, f. άσω, præterea doceo.
Προσεπιδίδωμι, f. δώσω, insuper addo seu adjicio.
Προσεπιζυγόω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπιζητέω, ῶ, insuper inquiro. Ὅμοιός ἐστιν ἀμπέλῳ βότρυι ἐπεγκύσῃ, ᾗ μηδὲν ἄλλο προσεπιζητέον, M. Anton. 5, 4.
Προσεπιθεωρέω, præterea observo.
Προσεπικαλλωπίζω, interpolo formam, arte augere & quærere pulcritudinem.
Προσεπικαλέω, accuso præterea.
Προσεπικατάδέω, insuper impono & alligo.
Προσεπικατατείνω, insuper intendo, augeo, v. c. vocem, motum, &c.
Προσεπικηρύσσω, simul edico.
Προσεπικοσμέω, ῶ, fut. ήσω, insuper orno.
Προσεπικρατέω, rursus vinco.
Προσεπικρίνω, insuper appendo.
Προσεπικρούω, illido, allido, impingo.
Προσεπικτάομαι, ῶμαι, f. κτήσομαι, insuper adquiro. Ex πρός, & ἐπικτάομαι, *adquiro.*
Προσεπιλαμβάνω, insuper adsumo.
Προσεπιλέγω, f. ξω, dictis addo, insuper dico.
Προσεπιμάνθανω, addisco præter superiora.
Προσεπιμελοῦμαι, insuper curo.
Προσεπιμετρέω, ῶ, f. ήσω, ultra justum subinde admetior, ad cumulum addo. Προσεπιμετροῦντες ἔτι πλείω τούτων, Luc.
Προσεπινοέω, ῶ, f. ήσω, recens excogito, excogitatis adjicio.
Προσεπιπάσσω, vel προσεπιπάττω, f. άσω, præterea inspergo, *Aret.*
Προσεπιπίπτω, incido, incumbo.
Προσεπιπλέω, adnavigo.
Προσεπιπλήττω, fut. ξω, insuper increpo.
Προσεπιπονέω, ultra laboro.
Προσεπιῤῥέω, ῥύω, ῥυέω, adfluo.
Προσεπιῤῥώννυμι, insuper corroboro, vires addo.
Προσεπισεμνύω, alio insuper honore adficio.
Προσεπισημαίνομαι, una, indico, demonstro.
Προσεπισιτίζομαι, rem frumentariam adaugeo.
Προσεπισκευάζω, una amplius apparo, instituo.
Προσεπισκώπτω, insuper cavillor, illudo.
Προσεπισπάομαι, adjungo mihi, insuper attraho.
Προσεπίσταμαι, scio.
Προσεπιστείχω, leniter, sensim accedo.
Προσεπιστέλλω, insuper mando, jubeo.
Προσεπισφάττω, f. ξω, insuper, cum aliis jugulo.
Προσεπισωπάω, adjungo, Gl. Vet.
Προσεπισφραγίζομαι, f. ίσομαι, insuper sigillo meo comprobo.
Προσεπισχυρίζω, insuper confirmo & corroboro.
Προσεπισωρεύω, adaggero, Gl. V. accumulo.
Προσεπιταλαιπωρέω, plus ærumnarum perferre, persevero in tolerandis ærumnis.
Προσεπιτάττω, f. ξω, insuper impero seu mando.
Προσεπιτείνω, intendo, augeo; (2) *cum acc. pers.* magis premo, vexo.
Προσεπιτιμητιύομαι, insuper prodigiose adfingo.
Προσεπιτέρπομαι, insuper oblector.
Προσεπιτίθημι, insuper addo; (2) addo.
Προσεπιτρίμάω, ῶ, f. ήσω, insuper increpo, increpo.
Προσεπιτραγῳδέω, tragice rem exaggero.
Προσεπιτρέπω, insuper permitto, trado, mando.
Προσεπιτρίζω, f. ψω, adfligo, attero.
Προσεπιτροπεύω, diutius tutor sum; *pass.* diutius in tutela sum.
Προσεπιτυγχάνω, simul consequor, impetro.
Προσεπιφέρω, infero, Suic.
Προσεπιφημίζω, insuper rumorem spargo.
Προσεπιφθέγγομαι, accino, adclamo.
Προσεπιφοιτάω, accedo, advenio.
Προσεπιφύομαι, insuper adnascor.
Προσεπιφωνέω, ad extremum addo in dicendo.
Προσεπιχαρίζομαι, ultra, præterea gratificor.
Προσεπιχειρέω, insuper adgredior.
Προσεπιχέω, adfundo, præterea infundo.
Προσεπιχώω, ῶ, insuper obturo & operio, terra adgesta obruo, R.
Προσεπλάκλω, a. 2. ind. pass. v. προσπλέκω.
Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. *contr.* pro προσεποιέετο, a προσποιέομαι.
Προσεπόμνυμι, juro insuper, Gl. V.
Προσεπομόω, idem.
Προσεπόφλισκάνω, præterea debeo.
Προσέπλαισε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προσπλάω.
Προσέπλυκλο, 3. sing. pluſq. ind. pass. verbi προσπλύνω.
Προσέπω, inus. vid. προσεπεῖν.
Προσερανίζω, collectam addo, f. congero, cumulo.
Προσεργάζομαι, fut. άσομαι, præterea facio seu efficio, lucrifacio. Ἡμνᾶ ζ' προσειργάσατο δέκα μνᾶς, Luc. 19, 16.
Προσερείδω, f. είσω, applico, adapto aliquid alicui rei; (2) adfigo vel insuper fulcio & firmo, Gl. Vet. defigo. Τόν μὲν Θάτδον τῇ γῇ προσδείδοντες, Heliod. *med.* adnitor alicui rei, innitor, fretus sum, confido.
Προσερείσεις, 2. sing. f. 1. ind. act.
Προσερεύγω, adructo, cum ructu adflo, de mari, fluctus adspergere. Ναύαιθ' ὕφα πρὸς κλύδων' ἐρίγνεται, Lyc. 921. Τατε προσερεύγεται αὐτῷ, Il. 15, 621.
Προσέρω, *Ion.* pro προσῶ, alloquar. Τῆτον δὴ Σε προσέρεσι νῦν οἱ ὀπτήδειοι, Plat. Phæd. 3. Vid. προσείρηκα.
Προσέρομαι, insuper interrogo; προσήρετο, interrogabat. Imperf.
Προσερπύζω, f. ύσω, obserpo, adrepo.
Προσερπύω, idem.
Προσέρπω, adrepo, irrepo, advenio velut reptando. Τύμβε προσέρπτον ἄντυ, Soph. El. 906.
Προσέρχομαι, adeo, accedo, advenio, adgredior, interpello, Gl. Vet. (2) coeo; (3) supplici ter adeo; (4) propinquitate conjunctus sum cum aliquo; (5) in concionem prodire, προσοδχόμενος, adiens, Ph. προσῆλθεν, accessit, Ph. a. 2. πρόσιλθε, accede, Gl. Vet. προσέλθοιμι, accesserim, Ph. Πρὸς τὰς Κολοιάρχας προσῆλθες; Arist. Av. 1217. Προσέρχεσθε τῇ βουλῇ, Dem.
Προσεσθτόω, ῶ, insuper interrogo. Τοῖς λιχθεῖσί τι προσεσθτήσαι, Æl. V. H. 4, 17.
Προσέσιμι, *admissilis*, 2. pl. a. 2. ind. med. v. προσείμι.
Προσεσπέριος, α, ὁ ἡ ὄν, occidentalis.
Προσέχατος, η, ὁ ἡ ὄν, contiguus, conterminus.
Προσέχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi προσέχω.
Προσεταιρίομαι, ῶμαι, idem quod
Προσεταιρίζω, & προσεταιρίζομαι, mihi sodalem seu socium adsciſco, mihi amicum adjungo, concilio. Περιέπεμπεν προσεταιριζόμενος τὰς βασιλέας. Appian. B. Mithridat. Hinc
Προσεταιριστὸς, ἡ, ὸν, in societatem & adjumentum adscitus, sodalis.
Προσέταξαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi προστάττω.
Προσετέθη, 3. sing. aor. 2. indic. act. verbi προστίθημι.
Προσετέον, admittendum. A προσείμι.
Προσέτι, *Adv.* adhuc, insuper, præterea.
Προσετίθεε, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro προσετίθετο, a προστίθω.
Προσετίθετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi προστίθημι.
Προσευκτήριον, ε, τὸ, locus, in quo precamur. A προσεύχομαι.
Προσευκτικὸς, ἡ, ὸν, in precationibus assiduus.
Προσεύξομαι, f. 1. ind. med. verbi πρόσευχομαι.
Προσευπορέω, ῶ, & προσευπορέομαι, ῶμαι, præterea mihi adquiro, Suic. R. Οὗτός ἐστιν ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευπορεῖν. Dem.
Προσεύρισκω, ultra invenio. Ὅτ' ἐστ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ μόνον προσεύρον σιτὸν, Soph. El. 1368.
Προσευχολέω, ῶ, f. ήσω, operam pono in; (2) accurate contemplor.
Προσεύτροχος, ε, ὁ ἡ ὄν, etiam bene currens vel volubilis. Προσεύτροχα βλέφαρα, *Aret.*
Προσευχὴ, ῆς, ἡ, petitio, precatio. Gl. Vet. obsecratio, oratio, locus, s. sacellum precibus destinatum ap. Judæos, proseucha.
Προσεύχομαι, f. εὔξομαι, precor, preces fundo, oro. Gl. Vet. obsecro, adoro. Ἴθι νῦν προσεύχε τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς, Arist. Ran. 1004. Προσευχόμενα τοῖσι Ζοῖς ἀγάλμασι, δέσποινα Κύπρι, Eur. Hipp. 121. Προσευξάμην. Ζε, idem. Tro. 888.
Προσέφθειρε, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν a προσφθείρω.
Προσεφεύρισκω, insuper adinvenio, insuper comminiscor.
Προσέφελω, a. 1. ind. act. verbi πρόσφημι.
Προσεφώνεον, 3. pl. imperf. ind. act. v. προσεφώνουν.
Προσεχέστερον, *Adv.* attentius; προσεχέστερος propior. A

Digitized by Google

Προσεχὴς, ἐῦς, ὁ ἡ ἡ, attentus, intentus, Gl. V. ſectator, qui ſe ſectatorem alicui exhibet; (2) continens, contiguus, cohærens, proximus, finitimus. A *προσέχω*.

Προσέχοντος, gen. ſ. pr. part. act. v. *προσέχω*.

Προσεχόντως, *Adv.* attente. Ab eod.

Προσέχω, attendo, intendo, animadverto, obtempero, Gl. Vet. adhibeo, applico, v. c. navem; *προσέχομαι*, adhæreo, adhæreſco. Προσέχειν ἢ νεῦν ὡς ὄϊ τὸ μάλιστα, quam maxime Plat. Τίνι γόλῳ προσέϊχες τλώδε γλῶ πλόαν; adnavigaſti, Soph. Phil. 253.

Προσεχῶς, *Adv.* attente, ſtudioſe; (2) proxime.

Προσεψία, ας, ἡ, alloquium.

Προσέψημα, τὸ, cibus coctus. A

Προσέψω, adcoquo, aliis additum coquo, incoquo.

Προσεῶντος, gen. ſ. pr. part. act. a *προσεάω*.

Προσέϊξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Att.* pro *πρόσοιξαν*, a *προσοίγω*.

Προσίῳς, ῦ, ὁ, orienti vicinus, qui verſus orientem habitat.

Προσζυγνύω, adjungo; *προσεζύγης*, adjunctus es, implicatus es, aor. 2. part. paſſ. Ὦ τλῆμον, οἵᾳ Συμφορᾷ *προσεζύγης*; Eur. Hipp. 1391.

Προσζημιόω, inſuper damno adficio.

Προσῆ, 3. ſ. præſ. conj. v. *πρόσειμι*.

Πρόσηλος, ῦ, ὁ, adoleſcens, puber, qui pubertatem jam attigit; proximus pubertati, Gl. V. Ex *πρός*, & ἥλη, *pubertas*.

Προσήλιωσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *προσηλιόω*.

Προσῆλθ, 3. ſing. aor. 2. ind. act. cum ν, a v. *προσέρχομαι*.

Προσηλόθωκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. *προσαλοάω*.

Προσηγορέω, ῶ, compello, alloquor. Προσηγορήσων εἶμι ἡ σώτων πόλιν, Eur. Ph. 996. Ex *πρός*, & *ἀγορέω*. Hinc

Προσηγόρημα, ατος, τὸ, alloquium; (2) ſalutatio.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio, alloquium, compellatio, Ph. appellatio, ſalutatio, vocabulum. A *προσήγορος*.

Προσηγορικὸς, ἡ, ὸν, appellativus, compellativus, ſalutativus, Gloſſ. Vet. *προσηγορικὸν*, appellativum. A *προσηγορία*.

Προσηγορικῶς, appellative, Gl. V. A præc.

Προσηγόρος, ς, ὁ ἡ ἡ, compellator, allocutor, ſalutator. Ex *πρὸς*, & *ἀγορέω*.

Προσήδομαι, delector ad rei alicujus ſenſum & perceptionem. Ex *πρὸς*, & *ἥδω*.

Προσῆκε, 3. ſing. perf. indic. paſſ. *Ion.* pro *προσεῖκε*, a *πρόσεικα*.

Προσήκατο, *admiſit*, 3. ſ. aor. 1. ind. med. v. *προσῖημι*.

Προσήκοντος, g. ſ. pr. part. act. v. *προσήκω*.

Προσηκόντας, *Adv.* convenienter, decenter, recte; congruenter, Gl. V. A

Προσήκω, pertineo, attineo, cognatus, conjunctus ſum; *προσήκει*, *imper.* convenit, Ph. *προσῆκεν*, attinet, Ph. *προσήκοντες*, pertinentes, neceſſarii, Gl. Vet. *προσῆκον*, conveniens, congruum, Ph. opus, Gl. Vet. *τὰ προσήκοντα*, officia. Οὔτε γίνει *προσῆκεν* ἐμοὶ ἡ ἄνθρωπος ἰδεῖν, Dem. Οἱ τέταν *προσήκοντες*, Plat. Ap. Scor. 14.

Προσῆλθον, aor. 2. ind. act. v. *προσέρχομαι*.

Προσηλὶς, ῦ, ὁ ἡ ἡ, ſoli expoſitus, ſolem ſpectans; apricus, Gl. V.

Πρόσηλος, ῦ, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iiſd.

Προσηλόω, ῶ, f. ώσω, adfigo, Gl. V. *προσηλωμένος*, clavis affixus, perf. part. paſſ. Προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ, Col. 2, 14. ᾧ *προσηλῶσαι* δίκην, Luc. Ab ἧλος.

Πρόσηλυσις, εως, ἡ, adventus, acceſſus. A *προσέρχομαι*.

Προσηλυτόω, ſum advena. A

Πρόσηλυτος, υ, ὁ ἡ ἡ, advena; (2) opp. civi, eſtque inquilinus; (3) qui ſe creditori ſponte in nexum dedit; (4) proſelytus, qui a Gentiliſmo ſe contulit, ad Judaiſmum. A *προσέρχομαι*.

Προσήλωσις, εως, ἡ, adfixio. A *προσηλόω*.

Πρόσημαι, adſideo, obſideo.

Προσημαίνω, ante ſignifico, portendo. Κατὰ σπλάγχνων πλόκας μάντεις *προσημαίνουσι*, Eur. Supp. 213. Προσημαίνουσι ἃ τε χρὴ ποιεῖν, ἡ ἃ ὑ χρὴ, Xen. Cyr. 1, 24. Hinc

Προσημαντικὸς, ἡ, ὸν, futurum portendens.

Πρόσημασία, ας, ἡ, portentum aliquid præſignificans.

Προσημαίνομαι, prænoto, Gl. V.

Προσῆμι, vid. *προσίημαι*.

Προσῆν, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi *πρόσειμι*.

Προσηνδραποδίζομαι, perf. inf. verbi *προσανδραποδίζομαι*.

Προσηνείχαμεν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *προσφέρω*.

Προσηνέμος, ς, ὁ ἡ ἡ, vento expoſitus, auræ patens. Ab ἄνεμος.

Προσηνεία, ας, ἡ, benignitas, lenitas. A *προσηνὴς*.

Προσηνείχθη, 3. ſ. a. 1. ind. paſſ. v. *προσφέρω*.

Προσηνὴς, ἐῦς, ὁ ἡ ἡ, bonus, benignus, Ph. gratus, lenis, acceptus, affabilis; *προσηνὲς*, jucundum, Ph. Ab ἦνος.

Προσηνῶς, *Adv.* benigne, leniter.

Προσήπαν, ante macero, &c. miteſcere ſino.

Προσηρτημένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi *προσαρτάομαι*.

Προσηυδα, 3. ſing. imperf. ind. act. *contr.* pro *προσηύδαε*, a *προσαυδάω*.

Προσηύξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi *προσεύχομαι*.

Προσῆχε, 3. ſ. perf. ind. act. v. *προσάγω*.

Προσηχέω, circumſono, ſono impello.

Προσηχὴς, ἐς, circumſonus.

Προσηῴος, α, ὸν, ad auroram ſpectans, orientalis.

Προσθακέω, adſideo, inſideo.

Προσθάλπω, foveo inſuper.

Πρόσθε, & πρόσθεν, ante, coram, prius. Πλήθ᾽ *πρόσθε βαλόντες*, Hom. Il. 23, 639. *Numero ſuperantes*. A *πρό*.

Προσθεῖναι, aor. 2. inf. act. v. *προστίθημι*.

Προσθείσης, gen. ſ. a. 2. part. act. f. g.

Πρόσθεμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod apponitur, ſeu admovetur, additamentum, Gl. V. appendix; *πρόσθεμα*, mutonium, penis, Ph. *πρόσθεμα*, *αἰδοῖον*, penis, natura, Al. Gl. V. A *προτίθεμαι*.

Προσθέμενον, acc. ſ. aor. 2. part. med. verbi *προτίθημι*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio, admotio, applicatio, additio, adjectio, Gl. Vet. additamentum, augmentum, incrementum. A *προσίθημι*.

Πρόσθετέον, addendum.

Πρόσθετος, ς, ὁ ἡ ἡ, appoſititius, additititius; (2) addictus & deditus ſua ſponte in ſervitutem; (3) etiam de coma fictitia & additicia.

Πρόσθετος, ἡ, ὸν, idem, Gl. V. acceſſivus.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, acceſſio, incrementum, auctus, adjectio, Ph. augmentum, Gl. Vet. *προσθήκαι*, acceſſiones, Ph. *προσθήκη ποταμῶ*, alluvio, Gl. V. Προσθήκη τῆς γυναικὸς ἦν, Plut. in Anton. cap. 62. Ab eod.

Πρόσθημα, τὸ, idem, Xen.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. v. *προσίθημι*.

Προσθιγγάνω, attingo, prehenſo. Ἀτάσης δίξιᾶς *προσθιγγάνων*, Eur. Iph. in Au. 343.

Πρόσθιγω, fut. θίξομαι, idem. Ὅτ᾽ ἔτι λοιζῆς ἠμὶν, ἔτε θυμάτων *παιμῶ* ἑκίλοις *προσθίγειν*, Soph. Phil. 9. Μή Σε *προσθίγω* γυναικὸς, Eurip. Hec. 350. Εἰ ἦ πῶδε *προσθιξεις* χρί, id. Herac. 651.

Πρόσθιος, ία, ιον, anterior. A *πρόσθε*.

Προσθλίβω, fut. ψω, apprimo, v. c. pectori, amoris cauſa; (2) attero; (3) adgravo. Hinc

Πρόσθλιψις, εως, ἡ, adpreſſio, Gl. V.

Προσθόμορος, ὁ, qui ante domum habuit, incoluit, *Æſch.* anterior pars domus.

Προσθρόω, ῶ, alloquor, R.

Προσιατρεία, curo ægrotum.

Προσιδεῖν, adſpicere; *προσιδὼν*, intuitus. Ὀπότε κινδὴ πάντες ἐλευνομβίῳ *προσίδωσι*, Odyſſ. 13, 155. A *προσεῖδον*.

Προσίεμαι, admitto; *προσικάμενος*, admiſi, Gl. V. a. 1. med. A *προσίημι*.

Προσίεναι, præſ. inf. act. *per Metathef.* pro *προσιέναι*, a *πρόσειμι*.

Προσιζάνω, adſideo, hæreo, adhæreo.

Προσίζω, inſideo, adſideo. Σὺ δ᾽ ὦδε ῥηνὶδ᾽ ὑπαιθρίας δρόσου τῷ Ζῷ *προσίζειν* ἀνδρὶ δειμαίνοντ᾽ ἐᾶς, Eur. Andr. 228.

Προσίημι, vid. *προσίεμαι*.

Προσίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. *Poët.* pro *προσίεσαν*, a *πρόσειμι*.

Προσιστί, dat. ſ. aor. 2. part. act. v. *πρόσειμι*.

Προσιππάζομαι, idem quod

Προσιππεύω, f. εύσω, adequito, juxta equito.

Προσίπλημι, & *προσίπλαμαι*, advolo; unde *προσέπλαν*, advolarunt pro *προσίπλησαν*, 3. plur. a *προσίπτω*. *προσιπλατο*, advolavit, 3. ſing. imperf. med.

Προσίσαμαι, adſum, adſto, obvenio, proximus ſum; (2) obſiſto, adverſor; (3) offendo. Καθάπερ ἀθληταὶ *προσισάμιθα πρὸς* τοῦτον αὖ τὸν λόγον, aggrediamur, Plato.

Προσίστημι, ſiſto, adpono; item appendo, pondero.

Προσιστορέω, inſuper ſciſcitor; (2) inſuper ſcribo & prodo; *προσιστορεῖται*, inſuper narratur.

Προσίσχω, adhibeo, adverto; (2) appello aliquo, i. e. appropinquo, pervenio navi; (3) attendo, auſculto; *προσίσχομαι*, adhæreo. Προσισχόντες τοῖς ἐχάτοις, Thuc.

Προσιτέον, accedendum.

Προσιτὸς, ἡ, ὸν, qui adiri & accedi poteſt, acceſſu facilis. A *πρόσειμι*.

Προσκαθίζομαι, adſideo; (2) adſidue incumbo, operam do; (3) obſideo, hoſtiliter conſido. Πολιορκίᾳ *προσκαθίζόμενοι*. Thuc.

Προσκαθελκύω, una detraho, de navi, una deduco.

Προσκαθηλόω, ῶ, f. ώσω, clavis adfigo; *προσκαθήλῦμαι*, clavis affigor.

Προσκάθημαι, adſideo; (2) obſideo. Ἀγρύπνῳ *προσκαθήμενος* τίχῃ, Lyc. 386. *καθίᾳ*, M. Anton. 9, 2.

Προσκαθίζω, & *προσκαθίζομαι*, v. *προσκαθέζομαι*. Προσκαθίζω θᾶκον ἐκ εὐδαίμονα, Eur. Hel. 901. Οὐδὲν σαύομαι τῷ ἡμέραν ὅλλῳ σαντα χῇ *προσκαθίζων*, Plat. ap. Socr. 12. Hinc.

Προσκάθισις, εως, ἡ, adſeſſus.

Προσκαθίσαμαι, inſuper conſtituo, ordino; (2) in poteſtatem redigo, ut *παρίσαμαι*.

Προσκαθοπλίζω, f. ίσω, inſuper armo; (2) armo.

Πρόσκαιρος, ς, ὁ ἡ ἡ, temporarius, ad tempus durans, caducus, fluxus, Gl. V. temporarius, momentaneus.

Προσκαίρως, *Adv.* ad tempus.

Προσκαίω, f. αύσω, aduro; (2) incendo, v. c. amore.

Προσκακοπαθέω, condoleo alicui rei, dolore adficior ob aliquid.

Προσκακοτεχνέω, inſuper malitioſe ago.

Προσκαλεσάμενος, nom. pl. a. 1. part. med. a

Προσκαλέω, ῶ, & *προσκαλέομαι*, ούμαι, advoco, adſciſco, arceſſo, in auxilium advoco; (2) in jus voco; *προσκαλεσάμην*, advocavi, aor. 1. med. at *προσεκλήθην*, accitus ſum, aor. 1. paſſ. Τί με *προσκαλεῖς*, Dem. Διὰ τῶθ᾽ ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τῷ εἰρήνῃ *προσκαλεῖται*, Ariſt. Ach. 658. Προσκαλοῦμαί σ᾽, ὦ γέρων, ὕβρεως, accuſo, id. Veſ. 1406.

Προσκαλύπτω, fut. ψω, inſuper tego. Ταῦτα ᾗ δεῖ πάντα *προσκαλύφθαι*, Xen. Cyr. 5, 28.

Προσκάμνω, allaboro, elaboro, annitor, Suic.

Προσκαρτερέω, tolero, perſevero, perpetior, adſum. Προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ *προσευχῇ*, Act. 1, 14. Hinc

Digitized by Google

Προσκαρτέρησις, ως, ἡ, adfidua & tolerans aliqua in re perſeverantia.

Προσκαρτοῦντες, nom. plur. præſ. ind. act.

Προσκαταζαίνω, deſcendo ad. Αὖ) ἀπὸ τῶ κρημνῶ προσκαταζαίνουσι, Cebes.

Προσκατάκλημα, ατ⊙, τὸ, moræ mulcta; (2) acceſſio, acceſſio ſortis, corollarium.

Προσκαταζολὴ, ῆς, ἡ, idem; (2) altera pars pecuniæ, quam ſolvebant publicani. Ex iiſdem.

Προσκαταγελάω, ῶ, f. άσω, inſuper irrideo.

Προσκαταγινώσκω, ſecus exiſtimo de aliquo; (2) adjudico.

Προσκαταγράφω, inſuper conſcribo, ſ. adſcribo.

Προσκαταδείδω, inſuper timeo.

Προσκαταδείκνυμι, inſuper conſtituo, vel conſtituo per edictum.

Προσκαταδέω, inſuper obligo, adſtringo.

Προσκαταίρω, ſolvo, proficiſcor claſſe.

Προσκατακλύζω, f. ύσω, inundo, ſubmergo.

Προσκατακλάομαι, inſuper poſſideo.

Προσκατακυκάω, inſuper turbo, perturbo.

Προσκαταλαλέω, ῶ, & ήσομαι, ῆσαι, loquacitate obruo, obſtrepo & obtundo, objurgo.

Προσκαταλαμβάνω, inſuper occupo.

Προσκαταλέγω, fut. ξω, inſuper allego.

Προσκαταλείπω, fut. ψω, inſuper relinquo.

Προσκαταλλάσσω, vel άτλω, reconcilio.

Προσκατανέμω, inſuper diſtribuo.

Προσκαταξαίνω, fut. νῶ, inſuper lacero, attero, Lyc. Τὸν ἐξ ὀνείρων ἐσρυβμὸν προσκαταξανεῖ, Lyc. 173.

Προσκαταξύω, tero, attero.

Προσκαταπλήσσω, futut. ξω, inſuper perterrefacio.

Προσκαταποντόω, ῶ, f. ώσω, inſuper in pontum ſeu mare demergo, Suic.

Προσκαταπράττομαι, perficio.

Προσκαταπυκνόω, ῶ, fut. ώσω, conſtipo, condenſo.

Προσκαταριθμέω, annumero.

Προσκαταῤῥήγνυμι, diſcindo.

Προσκατασήπω, una putrefacio.

Προσκατασκάπτω, inſuper diruo.

Προσκατασκευάζω, inſuper exſtruo vel conſtruo, vel comparo.

Προσκαταστάω, una detraho.

Προσκαταστρέφω, inſuper everto, vaſto.

Προσκατασύρω, inſuper traho vel attraho; (2) ſimul traho.

Προσκατατάσσω, addo, appono.

Προσκατατείνω, inſuper extendo, vel repono luxata.

Προσκατατίθημι, inſuper dependo, ſeu perſolvo.

Προσκατατρέχω, inſuper populor.

Προσκαταφεύγω, confugio ad.

Προσκαταφρονέω, inſuper contemno.

Προσκαταχέω, adfundo inſuper, vel perfundo.

Προσκαταχράομαι, inſuper interficio.

Προσκαταψεύδομαι, perf. προσκατέψευσμαι, mendacium adverſus aliquem confingo.

Προσκατέδω, inſuper comedo.

Προσκατεργάζομαι, f. άσομαι, inſuper perficio, conficio; (2) interficio; (3) amplius acquiro, lucror.

Προσκατεύχομαι, f. ξομαι, inſuper imprecor, inſuper execratione utor.

Προσκατέχω, detineo apud, vel retineo in; προσκατέχομαι, detineor in vel apud.

Προσκατηγορέω, inſuper accuſo. Πεισκατηγορῶ ὅτι δείξειν τινα δῆ χρόνῳ, Thuc.

Προσκατοικίζω, una colloco in colonia, ſimul habitare jubeo.

Προσκάτημαι, Ion. pro προσκάθημαι.

Προσκατόμνυμι, & προσκατόμνυμαι, inſuper dejero, præterea dejero. Οἱ ἢ ἀνδρες οἱ ἆθλοται· ἢ τόδε ἴτε προσκατόμνυον), Paus.

Προσκατορθόω, præterea recte & laudabiliter efficio, Suic. Προσκατορθώσειν τινί, adjuvare, Heliod.

Προσκαυλέω, in caulem aut ſcapum abeo.

Πρόσκαυμα, αυτ⊙, τὸ, aduſtio. A προσκαίω.

Προσκιεῖ), 3. ſing. præſ. ind. med. Ion. pro προσκιεῖ), a

Πρόσκειμαι, fut. κείσομαι, poſitus ſeu ſitus ſum ad, adjaceo, addor, apponor, ſto apud, adſto; (2) addictus ſum alicui, faveo, adſentior, tranſeo in partem ſeu opinionem alicujus; (3) inſto, urgeo, premo, reſiſto; (4) hortor; (5) incumbo, impoſitus ſum alicui. Κάτ) βρα τῷ γλαυκίτη προσκειμαι, Ariſt. Θεσμ. 1042. Δείξας ὁ ἀνθρώποισι τὸν ἀκέλιον, ὅσω μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειτ) κακὸν, Soph. Antig. 1257. Ἐχθρὰ ἢ τῷ θανόντι προσκείσῃ δίκη, merito cenſeberis, Soph. Antig. 94. Ἔγνωκε κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον, Eur. Iph. in Tau. 317.

Προσκειμένως, *Adv.* inſtanter, addicte.

Προσκελησάμενον, acc. ſing. a. 1. part. med.

Προσκέλλω, adpello navi.

Προσκέλλομαι, f. ήσομαι, adhortor, exhortor.

Προσκέπτομαι, ante contemplor, rimor. Ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸ Παφλαγόνα, Ariſt. Eq. 154. Ἐγὼ ἢ πατρὸς δωμάτων προσκεψάμην, Eur. Ph. 476.

Προσκεφάλαιον, ε, τὸ, cervica, pulvinus ſeu pulvinar.

Προσκεφαλάδιον, τὸ, Dim. a pr.

Προσκηδὴς, έ⊙, ὁ ᾗ ὴ, curam gerens, ſolicitus de aliquo; (2) adfinitatis vinculo conjunctus. Ἀρχὼ ξεινοσύνης προσκηδέ⊙, Hom. Od. 21, 35. A κῆδ⊙.

Προσκήδομαι, curo. Σὲ γὸ ἂν προσκήδομαι, Soph. Antig. 752. Ab iiſd.

Προσκήνιον, ε, τὸ, proſcenium, veſtibulum ſcenæ; (2) aulæum ſcenæ, vel velum, quod ſcenæ obtenditur; (3) locus ante ſcenam porrectus, ubi pulpitum excitatur. Ex προ, & Σκηνὴ, ſcena.

Προσκηνιά⊙, ε, ὁ ᾗ ὴ, qui ante ſcenam eſt. Ex iiſdem.

Προσκήπτω, fut. ψω, prædico, præſignifico, denuncio.

Προσκηρυκεύομαι, caduceatorem mitto, per caduceatores cum altero aliquid ago, contraho. Ex προς, & κήρυξ.

Προσκηρύσσω, vel ύτλω, f. ύξω, per præconem indico. Ex iiſd.

Προσκιαγραφέω, ante adumbro.

Προσκινδυνεύω, inſuper in periculum venio.

Προσκινέω, admoveo; *in med.* admoveo me. Καπὰς παρίξω, κὐχὶ προσκινήσομαι, Ariſt. Lyſ. 228.

Πρόσκι⊙, ε, ὁ ᾗ ὴ, umbroſus. Ex προ, & Σκιά.

Προσκιρτάω, ῶ, exſultans anteeo. Hinc

Προσκίρτησις, εως, ἡ, præſultatio.

Προσκλαίω, fut. αύσω, deflco. Αἴλινον αἰὰ γμοσιν ἃ τοῖσδε πρόσκλαιω, Eur. Ph. 1520. Hinc

Πρόσκλαυσις, εως, ἡ, fletus; (2) primus pœnitentium gradus.

Προσκλημονίζομαι, inſuper auguror.

Προσκληρόω, ῶ, f. ήσω, ſorte allego, ſeu ſorte lectum adjungo; (2) adjungo, conſocio; (3) ſorte addico, vel attribuo; προσεκληρώθην, ſorte electus ſum, a. 1. paſſ. Προσεκληράθησαν τῷ Παύλῳ, Act. 17, 4. *In med.* adjungo me.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, proprie, ſi quis ad Areopagum vocatur, ob cauſam dicendam; (2) in jus vocatio quævis, quæ alias κλῆσις, Ph. προσκλήσῃ, accitu. A προσκαλέω.

Προσκλινὴς, ί⊙, ὁ ᾗ ὴ, acclivis, Gl. V.

Πρόσκλιντρον, ε, τν, id, cui aliquid acclinare poſſumus. A

Προσκλίνω, acclino; (2) faveo partibus alicujus; (3) accedo ad aliquid, adjungo me alicui, ut virtuti; (4) facio inclinare ad, propenſum reddo. Αὐτῦ δ' ἀκὺ βίλ⊙ καλῇ προσέκλινε κοράνῃ, Odyſſ. 21, 138. Hinc

Πρόσκλισις, εως, ὁ, inclinatio in alteram partem, ſtudium partium, favor, acceſſio ad partes alicujus, item ad rem quamcunque, velut virtutem.

Προσκλύζω, f. ύσω, alluo, *cum Dat.* (2) proluo, colluo, perluo; (3) inundo. Θάλατλα ἢ προσκλύζει, Xen. Cyr. 6, 16. Hinc

Πρόσκλυσις ποταμῦ, alluvio, Gl. Vet. cum aliquid alluitur flumine, mari, aut perfunditur aqua.

Πρόσκλυσμα, ατ⊙, τὸ, quo utimur ad colluendum ſeu fovendum. Ab eod.

Προσκνάω, ῶ, f. ήσω, ſcalpo, adfrico, vel pruriens adfrico. Ἐπιθυμῶν Ἐυθυδήμε προσκνᾷδ⊙, Xen.

Προσκνύζομαι, fut. ύσομαι, gannitu inclamo ſeu appello.

Προσκοινόω, communico, refero ad aliquem.

Προσκολλάω, ῶ, fut. ήσω, adglutino, applico, προσκολλάομαι, ῶμαι, adjungo, adplico me ad aliquem, ſector, adhæreſco, Gloſſ. Vet. προσκολληθεῖσα, inflicta, Ph. aor. 1. part. paſſ. Προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῦ, Marc. 10, 17. Hinc

Προσκόλλησις, εως, ἡ, adglutinatio; (2) arctiſſima conjunctio; (3) acceſſio, applicatio, ſectatio.

Προσκομιδὴ, ῆς, ἡ, advectio, Gl. V. oblatio. A

Προσκομίζω, fut. ίσω, apporto, adfero, offero, adveho, adduco. Προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα, Thuc. Λίγ⊙ αὐτῦ ἡ γνώμη προσκομίσαι αὐτὸν ἐνθάδε ἐπὶ πρὸς ἑ Πάκλωλον ποταμὸν, Xen. Cyr. 7, 14.

Πρόσκομμα, ατ⊙, τὸ, obſtaculum in via in quod pedes incurrunt, Gl. Vet. offendiculum, ſcandulum; (2) vulnus, tuber ex offenſione in pedibus. A προσκόπτω.

Προσκοπέω, ῶ, f. ήσω, provideo, proſpicio, rationem habeo. Σὲ σῇ ἓν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, Soph. Antig. 699. Ἅ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών, Eur. Herac. 470. τὰ κοινὰ, Thuc. Ἐξελθὸν εἶκαν προσκοπεῖν πόσιν, Eur. Iph. in. Au. 1121.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offendiculum, ſcandalum, offenſio, Gl. V. offenſus. A προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, proviſio, proſpectio. A προσκοπέω.

Πρόσκοπ⊙, ε, ὁ, ſpeculator, ſeu explorator, qui præmitti ſolet.

Προσκόπτω, f. ψω, offendo, impingo. Προσέκοψαν γὸ τῷ λίθῳ, Rom. 9, 32. Μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον ἑ πόδα σε, Matt. 4, 6.

Προσκρίσις, & προσκρίνυμι, ſatio, exſaturo. A

Πρόσκορὴς, ί⊙, ὁ ᾗ ὴ, ſatietatem inducens vel adferens, faſtidium inducens & ſatietate ingratus, nimius. Ex προς, & κόρη.

Πρόσκορ⊙, ε ὁ ᾗ ὴ, idem & ex iiſd.

Προσκορως, *Adv.* ſatis ſuperque, abunde.

Προσκοσμέω, inſuper orno, ornandi cauſa addo. Hinc

Προσκόσμημα, ατ⊙, τὸ, proprie auctarium ornatus, ut torques, armillæ, ornamentum, Longin. 43.

Προσκοτόω, obtenebro.

Προσκόψῃς, 2. ſing. aor. 1. conj. act. verbi προσκόπτω.

Πρόσκραν⊙, ε, ὁ ᾗ ὴ, capiti adhærens; πρόσκρανον, cervical. Ex πρὸς, & κράνον.

Προσκρεμάω, ομαι, appendo, adhæreo.

Προσκρίνω, adjudico, addico; & *in Paſſ.* προσκρίνομαι, accreſco, adglutinor, coagmentor, Gl. V. προσκρίθεν, adplicitum, Ph. aor. 1. part. paſſ.

Πρόσκρισις, εως, ἡ, accretio; (2) adjudicatio.

Πρόσκρεμα, five πρόσκρισμα, ατ⊙, τὸ, quo quis offenditur, offendiculum, offenſio.

Προσκρεσάσης, gen. ſing. part. præſ. act. f. g. v. προσκρόω.

Πρόσκρουσις, εως, ἡ, offenſio, offenſa, Gl. V.

Προσκρουσικὸς, ἡ, όν, offendens, infeſtus, inimicus. A

Προσκρόω, f. ύσω, impingo, offendo, incurro; προσκεκρυκότα, offenſum, Ph. eum qui offendit, p. part. Προσκρούειν τοῖς πολίταις, Plut.

Προσκτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, inſuper adquiro ſeu comparo, adjungo, Gl. Vet. adipiſcor. Οἱ ἄλλοι ἂν πάντων ἑ χρόνον ἀκμάζειν τε μᾶλλον ἑαυτῷ ἐδόκουν, ᾗ προσκτᾶσθ τι, Xen. Cyr. 4, 15. Προσέκτηνθ πολλὰ ἐφ' ἅρπαγα, Appian. Hinc

Πρόσκτησις, εως, ἡ, poſſeſſio.

Πρόσκτητ⊙,

Digitized by Google

Πρόσκτητος, ε, ὁ ἡ ὴ, adquisitus.
προσκτίζω, fut. ίσω, insuper condo, condendo addo.
Προσκυλινδέω, advolvo.
Προσκυλίσας, aor. 1. part. act. v. προσκυλίω.
Προσκυλισμός, οῦ, ὁ, advolutio; (2) ipsa actio ad genua procumbendi. A
Προσκυλίω, f. ίσω, advolvo. Προσκυλίσας λίθον μίγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, Matt. 27, 60.
Προσκυνέω, ῶ, fut ήσω, osculor, veneror, adoro; (2) venerabunde saluto, Gloss. Vet. adoro, veneror. Καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸ ἥλιον, Arist. Plut. 770. Προσκυνεῖ ζῶ τὰ ἀρχέτυπα παραδείγματα, Luc.
Προσκύνημα, ατος, τὸ, adoratio, Gloss. Vet. veneratio. A προσκυνέω.
Προσκυνῆσαι, a. 1. inf. act. v. προσκυνέω.
Προσκυνησις, εως, ἡ, adoratio, veneratio, Gl. Vet. Ab eod.
Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. Ab eod.
Προσκυνητὸς, ὴ, όν, adorabilis, adorandus, adoratione dignus, Gl. Vet. venerandus.
Προσκύπτω, f. ψω, inclino me ad aliquid. Τῷ ἀγγείῳ προσκύψας, Ælian. V. H. 12, 8. πρὸς τὸ ξέ, Luc.
Προσκυρέω, ῶ, fut. ήσω, nanciscor, consequor; (2) vicinus sum.
Προσκυρόω, f. ώσω, auctoritate mea comprobo, ratum habeo, adjudico; addico, Gl. V. προσκυρωθεῖεν, adjudicentur, Philoxen. opt. a. 1. pass. 3. pl.
Προσκύρω, appropinquo, accedo, a. 1. προσέκυρα.
Προσκύρωσις, εως, ἡ, confirmatio, Gl. V. addictio. A προσκυρόω.
Προσκύω, fut. ύσω, osculando saluto, saluto; πρόσκυσον, a. 1. imperat Ἰαμβ. προσκύσαντες τιμῶ ἴσω ἄσικον εἰσοίκησιν, Soph. Phil. 537.
Πρόσκωπος, ε, ὁ ἡ ὴ, remex, qui remum manu tractat. Ex πρὸς, & κώπη.
Προσλαβόμην, aor. 2. part. med. v. προσλαμβάνω.
Προσλάζομαι, adsumo, apprehendo.
Προσλάζυμαι, idem.
Προσλακίων, ῶ, προσλελακήκειναι, fortitum, adeptum esse, Athen.
Προσλαλέω, ῶ, fut. ήσω, alloquor, colloquor. Καὶ Πλάτωνι μὲν ἀληθέστερα προσλαλῶ, Luc. Προσλαλήσαντες αὐτοῖς, Act. 13, 43.
Προσλαλιά, ᾶς, ἡ, allocutio, Gl. V. adflatus.
Προσλαμβάνεσθε, 2. pl. præs. imp med. a
Προσλαμβάνω, accipio præterea; (2) adsumo, adhibeo, adsciſco, adjungo mihi. Ἱππίας τε προσέλαβε πολλὰς, Xen. Cyr. 1, 17. Ὃ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο, Rom. 14, 3.
Προσλάμπω, alluceo.
Προσλέγω, insuper dico; προσλέγομαι, Poët. alloquor; προσελέξατο, aor. 1. med. 3. sing. προσέλεκτο, plusquam p. alloquebatur. Ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μύθῳ, Theocr. 25, 192.
Προσλεπαίνω, extenuo, Gl. V.
Προσλήσασα, adspicio, intueor, contueor. Μὴ προσλήσθητε γενναῖος ὡς ἂν ἡμᾶς, Soph. Phil. 1059.
Πρόσλημμα, ατος, τὸ, quod præterea est acceptum seu adsumptum. A προσλαμβάνω.
Προσληπτέον, intelligendum, subintelligendum. Vox Gramm. in explicanda ellipsi.
Προσληπτικὸς, ὴ, όν, adsumptivus. Ab eod.
Πρόσληψις, εως, ἡ, adsumptio; (2) comparatio; (3) in dialecticis etiam adsumptio sic vocatur. Ab eod.
Προσλιμενίζω, ad portum accedo, portum ingredior.
Προσλιπαίνω, magis pinguefacio, pinguiorem reddo. Ex πρὸς, & λιπαίνω.
Προσλιπαρέω, ῶ, f. ήσω, adsiduus sum in re aliqua, instо, urgeo; (2) obsecro, obnixe rogo; flagito; προσλιπαρῶν, adsiduus, Gl. Vet. Χρήμασιν αὐτοὶ ὥσπερ κηρίοις μέλιτται, προσλιπαροῦντες, Plut. Hinc
Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obsecratio, adsiduæ seu obnixæ preces; (2) adsidua præsentia apud aliquem.
Προσλογίζομαι, fut. ίσομαι, refero, adsciſco, adnumero, Gl. V. imputo.
Προσλογιστέος, ία, ίον, adnumerandus, adjiciendus, rationibus vel numero addendus. A προσλογίζομαι.
Προσλογοποιέω, adfingo, fingendo addo.
Προσλοιδορέω, insuper convicior.
Προσλυμαίνομαι, perniciem adfero.
Προσλυσσάω, ῶ, f. ήσω, furibundo impetu in modum rapidi canis agor in aliquid.
Προσμαλάσσω, fut. ξω, emollio.
Προσμανθάνω, addiſco, insuper addiſco. Σχολὴ πάρεχε ἑαυτῷ τῶν προσμαιθάνειν ἀγαθόν τι, M. Anton. 2, 4.
Προσμαρτυρέω, ῶ, f. ήσω, atteſtor; (2) meo testimonio confirmo, adſtipulor; (3) alicui aliquid adſcribo, tribuo. Προσμαρτυρῶ τῷ τέτῳ ῥηθέντι, Plut.
Προσμάσσω, f. ξω, adjungo, agglutino. Ἐκκίσαι Σμοδιζία προσμάσσων δομῶ, Lyc. 783.
Προσμάχομαι, oppugno. Πρόσμαχόμαι σοὶ, Plato.
Προσμειδιάω, ῶ, f. άσω, arrideo. Τὴν τύχην ὁρῶν ἥδη ἀπαλόν μοι προσμειδιῶσαν, Luc.
Προσμελῳδέω, ῶ, fut. ήσω, admodulor, accino.
Προσμεῖναι, a. 1. inf. act. v. προσμένω.
Προσμένω, fut. ενῶ, permaneo, perſevero, adſiduus sum in, adhæreo; (2) exſpecto. Τὸν ἄνδρα τὸ βοτῆρα προσμεῖναι μόνον, Soph. Oed. Tyr. 847. Ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, Marc. 8, 2. ταῖς δεήσεσι, 1. Tim. 5, 5.
Προσμερίζω, divido inter, f. diviſione facta addo, attribuo aliis, ut eos augeam.
Προσμετεπίμπομαι, f. ψομαι, accieo, accerſo.
Προσμετρέω, admetior.
Προσμηχανάομαι, ῶμαι, machinor in aliquid, molior, excogito, adſtruo.
Προσμηχανάω, idem.
Προσμίγνυμι, vel προσμίγνυμι, fut. ξω, admiſceo in, applico, admoveo; (2) appello, subeo, ſuccedo; (3) manum conſero, conſligo. Οὐκ ἂρ' ἐκείνῳ γ' ἔδει προσμίξαι δρασύ; accedere? Soph. Phil. 105. Ποδὶ βυσσοδρόμῳ μέλαθρα προσμίξῃ, Eurip. Or. 1272. Κράτει ὃ προσέμιξε δεσπόταν, Pind. Ol. 1, 34.
Προσμίσγω, idem. Προσμίσγειν τῷ τείχει, Thuc.
Προσμισέω, una, simul odi.
Προσμισθόω, mercede loco; προσμισθῶμαι, mercede conduco.
Προσμολέω, ſive προσμέλω, adeo, accedo; προσμολὼν, a. 2. part. Προσμολεῖν καλῶ, Soph. Aj. 72, Μίσον ὃ προσμολὼν στρατὴν, ib. 732.
Προσμονὴ, ῆς, ἡ, permanſio & exſpectatio apud aliquem, perſeverantia in re aliqua. A προσμένω.
Πρόσμορος, ε, ὁ ἡ ὴ, eidem fato ſubjectus; (2) morte dignus, vel cædis cum alio auctor.
Προσμυθέω, & προσμυθέομαι, fabulam addo fabulis, fabulor insuper.
Προσμυθιαλίω, ῶ, idem.
Προσμυθολογέω, idem.
Προσμύρομαι, simul fluo.
Προσναυπηγέω, insuper naves fabrico, insuper claſſem ædifico.
Προσναυτιάω, ῶ, fut. άσω, insuper nauſeo, nauſeo ad; metaph. reſpuo.
Προσνεανιεύομαι, juvenili jactantia addo.
Προσνέμω, attribuo, adjungo, adſcribo; προσνενεμημένα, attributa, Ph. p. part. paſſ. Πρόσνεμαι δέ μοι χώρην βραχεῖαν πρὸς μακρᾶς ἄλλως διδοῦς, Soph. Trach. 1232. Προσνεμασθῆ ὃ φερόντως τοῖσι θεοῖσι, Arist. Av. 571.
Προσνέω, f. εύσω, innuo, Gl. Vet. adnuo; (2) pronus sum. Ἐν τάξει ὃ προσνεύσειν, Xenoph.
Προσνέω, f. εύσω, adnato; (2) accedo. Οἱ τεῖνον ἰχθῦς, προσνέουσιν οἱονεὶ τῷ πείρᾳ τοῖς σκλύτοσιν, Ælian. V. Hiſt. 1, 1.
Προσνήχομαι, idem. Πάντα ὃ παρ' αὐτὰν Θλιβόμενον καλύβαν τρυφὸν προσίαχε θαλάσσα, Theocr. 21, 18. Ἐυμαρῶς προσνηχθείσῃ τῇ Ζακύνθῳ, Luc. Toxar.
Προσνικάω, vinco, insuper vinco.
Προσνίσσομαι, accedo.
Προσνοέω, insuper mente agito & conſidero.
Προσνωμάω, ῶ, imperf. προσενώμαον, me ipſum moveo ad, proficiſcor.
Προσοχάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, ad aliquid rudo, rugio. Εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμὲ προσοχήσομένοις, Luc. Aſin.
Προσοχὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, in ampla mole extentus. Ex πρὸς, & ὄγκος, moles.
Προσοδάομαι, fut. άσομαι, reditus percipio, emolumenta capio, Ph. προσοδάω, percipit, dicitur etiam p. paſſ. de eo, qui pendit vectigal, uſuras, unde alteri reditus fit. Ὅσπερ προσοδάω λαμπρᾶς ἀπὸ τῆς ἐρίας, Strabo. A πρόσοδος.
Προσοδιάζομαι, idem & ab eod.
Προσοδιακὸς, v. προσωδιακὸς, nam & ſic ſcribitur, ſed illud verius, Ern.
Προσοδικὸς, ὴ, όν, habens reditus & proventus, lucroſus, R. Suic. Ab eod.
Προσόδιος, ία, ίον, q. d. itinerarius; προσόδια μέλη, carmina quæ canebantur; ἐν προσόδοις, in ſupplicationibus, maxime Apollinis. A
Πρόσοδος, ε, ὁ, adventus, acceſſus; (2) ſupplicatio, qua itatur ad aras deorum; προσόδοι, ſupplicationes; (3) reditus, proventus; (4) fructus ex re quavis, præmium; (5) coitus, concubitus, Hipp.
Προσοδύρομαι, lamentor ob aliquid.
Προσόζω, Dor. ποτόσδω, odorem perfero aliquo; (2) putreſco, Gl. V. computreo.
Προσοίγω, fut. ξω, aperio.
Προσοικειόω, ῶ, & προσοικειόομαι, ῶμαι, accommodo, mihi concilio & adjungo, ineo; προσοικειοῖ, conciliat, Ph. προσοικειῶμαι, adſocio mihi, Gl. V.
Προσοικίω, domicilia & ſedes conjunctas habeo, habito ad, Gl. V. προσοικῶ, adhabito, accolo. Προσοικοῦσι δ' αὐτοῖς Ταυλάντιοι βάρβαροι, Thuc.
Προσοικοδομέω, ῶ, fut. ήσω, adſtruo, ædificio addo; (2) addo.
Προσοικονομέομαι, οῦμαι, insuper mihi provideo; (2) insuper diſpenſo, diſpono, conſtituo.
Πρόσοικος, ε, ὁ ἡ ὴ, qui domum noſtram ſeu ſedes noſtras attingit, accola; (2) finitimus, Gl. Vet. accola.
Προσοιμώζω, illacrymo, lugeo ob.
Προσοίσειν, f. 1. inf. act. verbi προσφέρω.
Προσοίσθε, 2. pl. a. 1. conj. med.
Πρόσοισμα, ατος, τὸ, quod offertur, quod adhibetur ſeu adſumitur. A
Προσοίσω, adferam, Gl. Vet.
Προσοιχέομαι, accedo.
Προσοκέλλω, appello, applico, impingo; προσῶκειλεν, appulit, impegit, a. 1. 3. ſ.
Προσολυφύρομαι, insuper ejulo; apud aliquem ejulo.
Προσομαρτέω, comitor.
Προσομαρτῇ, 3. ſ. præſ. conj. act.
Προσομίλει, 2. ſing. præſ. imper. act. contr. pro προσομίλεε, a
Προσομιλέω, ῶ, fut. ήσω, verſor, cum aliquo conſuetudo mihi eſt, congredior, colloquor; (2) verſor in aliqua re, rem aliquam tracto, contingo aliquid, aggredior aliquid, Gl. Vet. προσεμιλῶ, adloquor, adfor. Κακεῖστ' ὃ μὴ προσομίλει Ἀνδρίσιν, Theog. 30. Πεῖρα δ' ἐ προσομιλήσασ' ὡς, nunquam experta ſum, Soph. Trach. 600. Hinc
Προσομιλητικὸς, ὴ, όν, ad converſationem ſeu commercium aptus; (2) ſermocinativus, ſermocinator. Hinc ἡ προσομιλητικὴ, ῆς, ſc. δύναμις, facultas ſermocinatrix.
Προσομιλία, ας, ἡ, conſuetudo, congreſſus; (2) allocutio, ſermocinatio, & colloquium.
Πρόσομοιος, ε, ὁ, adſimilis, valde ſimilis.
Προσομοίως, ſimiliter, ſimillime.
Προσομολογέω, ῶ, fut. ήσω, inſuper fateor vel ſpondeo; (2) fateor, confiteor.

Προσομβρ-

Digitized by Google

Προσομόργνυμι, & προσομόργυμαι, imprimo, inuro ; προσωμόρξατο, adlevit, adfricuit, a. 1. med.

Προσομορέω, confinis seu conterminus sum.

Προσόμορ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, vicinus, confinis.

Προσὸν, præsens, præs. part. n. g. verbi προσειμι, adsum. Τὸ προσὸν, quod supereſt, ſumma excurrens. Τὰς διχιλίας δραχμὰς ἡ τὸ προσὸν, Demoſth.

Προσεπιδίζω, f. ίσω, præterea objicio, præterea exprobro.

Προσονομάζω, f. άσω, q. d. inſuper nomino ; (2) appello, nomino.

Προσόπλομαι, fut. ψομαι, adſpicio, intueor. Σύ τ' ἐδαμᾶ τυμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν, Soph. Antig. 775.

Προσοράω, ῶ, adſpicio. Ἀνδρῶν μνησήρων προσορᾶν ἀΐδηλον ὅμιλον, Odyſſ. 16, 29.

Προσορχίζομαι, fut. ίσομαι, inſuper iraſcor.

Προσορίζομαι, appeto.

Προσορέω, finitimus ſum, Suic. Ab ὄρ⊙.

Προσορίζω, f. ίσω, addo finibus imperii ; (2) præfinio, Gl. V. Βρέφ⊙ τε τυμὸν. Ζᾷ προσόρισας πάλᾳ, Eur. I. A. 1151.

Προσορμάω, ῶ, fut. ήσω, cum impetu & hoſtiliter accedo vel advenio, irruo.

Προσορμέω, ῶ, ſtationem habeo, Gloſſ. Vet. προσορμῶ εἰς λιμένα, applico.

Προσορμίζω, fut. ίσω, appello, in ſtationem navem applico. Χαλεπὰς τε ἡ Σὺν ἱδρῶτι πωλῶ τῇ νήσῳ προσορμίσαντες, Hel. Τῇ Νάξῳ, προσωρμίσθη, Ælian. V. H. 8, 5. Hinc

Προσόρμισις, εως, ἡ, appulſus ad littus.

Πρόσορ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσορχέομαι, οῦμαι, ſalto ad.

Πρόσου, admitte, 2. ſing. a. 2. imper. med. Att. & Ion. pro πρόσεσο, a προσίημι.

Προσυδίζω, fut. ίσω, humo allido, adfigo ad terram. Ex πρός, & ὖδας.

Προσυρέω, ῶ, f. ήσω, ſecundo utor vento, feliciter ago. Ex πρός, & ὖρ⊙.

Προσυρέω, permeio, commingo.

Προσυρίζω, ſecundo vento navigo, allido, apud Eur. ſed leg. videtur προσυδίζω, Ern.

Πρόσυ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, conterminus, vicinus.

Προσῦσαν, acc. ſing. f. g. part. v. πρόσειμι.

Προσυφείλω, inſuper vel præterea debeo ; (2) æs alienum contraho præter quæſtus proprios ; (2) præterea mulctor. Τῶν ὑμετέρων αὐτῷ χάριν προσεφειλετε, Dem. Σεαυτόν μοι προσεφειλεις, Philem. 19.

Προσοφλισκάνω, idem.

Προσίφλω, idem.

Προσοχή, ῆς, ἡ, attentio, animadverſio, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχθέω, ῶ, fut. ήσω, offendo, vel offenſus ſum, tædium moleſtiamque capio, cum tædio fero.

Προσοχθίζω, f. ίσω, idem ; (2) offendo. Διὸ προσώχθισα τᾷ γενεᾷ ἐκείνῃ, Hebr. 3, 10. Hinc

Προσόχθισμα, ατ⊙, τὸ, offenſa, offenſio.

Προσοχθισμ⊙, ῦ, ὁ, idem & ex iiſd.

Προσοχλέω, obſtrependo moleſtus ſum, ſ. moleſtiam affero alteri.

Πρόσοχ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, attentus, intentus, ſolers, Gl. V. A προσέχω.

Προσοχυρόω, inſuper vel amplius munio.

Προσοψάομαι, ῶμαι, veſcor cum pane, opſonium edo. Hinc

Προσόψημα, ατ⊙, τὸ, id, quo cum pane veſcimur.

Πρόσοψις, εως, ἡ, adſpectus, conſpectus, obtutus, ſpecies, Gl. V. A προσόπλομαι.

Προσοψωνέω, opſonium edo.

Προσπάθεια, ἡ, adfectio, qua rei alicui ſumus omnino addicti, eique adhæremus. A

Προσπαθὴς, έ⊙, ὁ ἡ ἡ, qui adfectu ad rem aliquam fertur. Ex πρὸς, & πάθ⊙.

Προσπαθῶς, Adv. alicui rei adhærendo.

Προσπαίζω, fut. αίσω, vel αιξω, jocor cum, alludo. Ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὸ σχολὴ, Ælian. V. H. 9, 28.

Προσπαιστέον, alludendum. A præc.

ΠΡΟΣΠΑΙΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, recens, ſubitus.

Προσπαίως, Adverb. ſubito, repentino animi motu.

Προσπαίω, impingo, illido. Ὑψηλὸν ἐς δίκας βαθρον προσίπαισας, Soph. Antig. 867.

Προσπαίρω, palpito ad.

Προσπαλαίω, fut. αίσω, colluctor, obluctor. Ἄτλας ἐραιῷ προσπαλαίει, Pind. Pyth. 4, 527. Προσπαλαίειν χαλεπῷ νοσήματι, Luc. νόσῳ, Syneſ.

Προσπαραβάλλομαι, adgero inſuper. Πρόσπαραβάλλον ζοφεσι λίθυς, Thuc.

Προσπαραγράφω, fut. ψω, jam ſcriptis addo. Προσπαραγράφεσι πρώτες, εἴ ἀν ἐπαινῶσιν αὐτὲς, Plato.

Προσπαιρίσμαι, inſuper detraho, eripio.

Προσπαρακαλέω, ῶ, fut. έσω, vel ήσω, inſuper vel præterea hortor. Προσπαρακαλέσαντες ἀμφότδοι Ἀθηναίους, Thuc.

Προσπαράκειμαι· προσπαρακείμ⊙, adjacens.

Προσπαρακελεύομαι, inſuper jubeo.

Προσπαραλαμβάνω, ultra accipio, præterea adſumo. Προσπαραλαμβάναν ἀ δωδέμβριον, &c. Marc. Anton. 7, 5. Hinc

Προσπαράληψις, εως, ἡ, adſumptio.

Προσπαρασκευάζω, una apparo.

Προσπαρατίθημι, inſuper, præterea addo.

Προσπαροτρύνω, una arrodo, ſc. dictis.

Προσπαρδεῖν, oppedere. Ex πρὸς, & παρδεῖν, pedere, aor. 2. a πέρδω, pedo.

Προσπαρέχω, inſuper præbeo, inſuper exhibeo.

Προσπαρίσαμαι, venio in mentem ; (2) in deditionem redigo.

Προσπαροικέω, accola, vicinus ſum.

Προσπαροξύνω, fut. ωῶ, præterea vel inſuper exaſpero.

Προσπαταλάω, vel προσπαπαλάω, f. ήσω, paxillis adfigo ; προσπαπαλαθήσεσ), adfigetur, f. 1. paſſ. Μικρῷ δεῖν προσπαπαλάωσα, Luc. in Catap.

Προσπαυλόω, ῶ, idem. A πάαυλ⊙.

Προσπάω, vel πάπλω, f. άσω, inſpergo, adſpergo.

Προσπάσχω, ob aliquid patior, adficior ; (2) addictus ſum alicui & ei adhæreo, naturali ſtudio vel inclinatione ; προσπαθῶν, a. 2. part. affectus. Οὔτε ὅταν προσπαθῶσιν, ὥτε φαγεῖν, ὥτε κιμηλίων ζήλωσι, M. Anton. 5, 1.

Προσπαταλάω, vide προσπαυλόω.

Προσπάω, ῶ, attraho, R.

Προσπεινῶ, ε, ὁ ἡ ἡ, qui valde eſurit, famelicus. A πεινα.

Προσπειράζω, attento, Gl. V.

Προσπελάζω, vel προσπιλάω, ῶ, fut. άσω, appropinquo, accedo ; (2) appropinquare facio, admoveo, Gl. V. applico, appello, adverto, accedo. Ἤδη τε τῷ Βυζαντίῳ προσπελάζοντα, Arrian. Peri. Mithridat. Ὁμοίων ὁμοίῳ ἀεὶ προσπελάζει, Ariſtænet. 1, 10. Hinc

Προσπέλασις, εως, ἡ, applicatio, appropinquatio.

Προσπελάτης, ε, ὁ, cliens, adfecta, famulus.

Προσπίμπα, f. ψω, inſuper mitto ; (2) mitto ad. Ἀμυτά τε προσέπεμψεν ἡμῖν τετονὶ, Ariſt. Plut. 999.

Προσπιτνημψίας, ſimulate. A προσποιέομαι, ἔμαι.

Προσπερδω, oppedo ; προσπερδεῖν, oppedere, a. 2. inf.

Προσπεριβάλλω, & προσπεριβάλλομαι, circumdo, circumvallo ; (2) ultra modum amplector, & ultra juſtos fines prorogo imperium, Gl. V. adoperio. Προσπεριβάλλεσ) ἀ πεζὸν σφατὸν ταῖς ναυσὶ. Plut.

Προσπερισχύνομαι, ſuperſum ; προσπεριγένεσθ, ſupereſſe.

Προσπερίεργάζομαι, curioſe ago, curo.

Προσπεριελαμβάνω, ſimul complector.

Προσπεριοδεύω, fut. εύσω, inſuper vel præterea ſimul obeo ; (2) una velut peragrando deſcribo.

Προσπερισχίζω, inſuper includo. Μιχάλλω τινὰ ἐννοιαν τῷ ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο, Longin. 28.

Προσπεριπορίζομαι, inſuper ex demonſtratis cogo & demonſtro.

Προσπεσόντα, acc. ſing. a. 2. part. act. f. g. verbi προσπίπτω.

Προσπετάννυμι, extendo ad.

Προσπέτομαι, & προσπίταμαι, fut. πτήσομαι, advolo.

Προσπεφυκότως, inhærenter. A προσφύομαι.

Πρόσπηγμα, τὸ, adfixum, quod adhæſit tenaciter, concrevit. A

Προσπηγνύω, & προσπήγνυμι, fut. ήξω, adfigo. Τοῦτον—διὰ χειρῶν αὐτῶν προσπήξαντες ἀνεῖλοντο, Act 2, 23.

Προσπηδάω, ῶ, fut. ήσω, proſilio, inſulto, adſilio.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi προσπήγνυμι.

Προσπηχύνομαι, ulnis amplector ; (2) cubito metior Ζεῦ, Ζεῦ ὦ Κυβάντων ἵππαι προσεπηχύναντο, Callim. Hymn. in Jov. 46. Ex πῶς, & πῆχυς, cubitus.

Προσπιέζω, una ſimul premo.

Προσπίλνημαι, appellor, admoveor, propinquus fio. Τῆμ⊙ δὴ νήσῳ προσεπίλνατο, Odyſſ. 13, 95.

Προσπιπίσκω, una, inſuper bibo, aor. 1. inf. προσπίσαι.

Προσπιπράσκω, cum alio vendo, q. in compendium.

Προσπίπλω, accido, evenio ; (2) accido ad, v. c. pedes, unde ſupplex fio, item (3) adulor ; (4) adorior, irruo ; (5) occurro, obvius ſum ; προσπεσων, adortus, aor. 2. part. Πότδα προσπεσὼν γόνυ Ἀγαμέμνον⊙ τοῦδ', ἢ εἰρὼ Ζηνὶ κακά, Eurip. Hec. 726. Σῇ ματρὶ προσπεσοῦσα τῇ μὴ' ὀλεῖα, id. Or. 1318.

Προσπιτνέω, ῶ, accido ad genua, ſupplex fio, accido, cado ad. Ἄρνα προσελθὼν δάμαρ προσπιτνῇ νεκρῷ, Eur. Med. 1208. Τίκτουσ' Αἰγίας, προσπιτνοῦσ' ζοι, Soph. Oed. Col. 1757. Προσπιτνῶ ζοι γόνασι. id. Phil. 485.

Προσπλάζω, pro προσπλάζω, imperf. προσέπλαζον. Κῦμα ὃ μιν προσπλάζον ἐρύκει, Il. 12, 285.

Προσπλάθω, fut. άσω, idem.

Προσπλάνάω, vel πλατίω, fut. άσω, adfingo ; (2) illino, adhærere facio ; προσπλατίόμεν⊙, adhærens.

Προσπλασικὸς, ἡ, όν, obſtruendi ſeu opplendi vim habens. A προσπλάσω.

Πρόσπλας⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, cui appropinquare aliquis poteſt, ad quem acceſſus patet. A προσπλάζω.

Προσπλέκω, fut. ξω, addo, adjungo, annecto, Gl. V. applico ; προσπλακεὶς, adnexus, Ph. aor. 2. part. paſſ. Τοσθε δ' ὅτι ἐκεῖνό Ζε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίας ποιῷ, M. Anton. 1, 7.

Προσπλέω, f. εύσω, adnavigo. Κατιδόντες εἴκοσι νεῶς Ἀθηναίων προσπλεούσας, Thuc. Ὑπὸ Σκυθίας, Luc.

Προσπληρόω, ῶ, f. ώσω, impleo ; (2) ſuppleo.

Προσπλοῦς, adnavigatio.

Προσπλωτὲς, ἡ, ὲν, navigabilis ; vel q. d. adnavigabilis.

Προσπλώω, adnavigo.

Πρόσπνευσις, εως, ἡ, adſpiratio. A ſeq.

Προσπνέω, ῶ, fut. εύσω, adflo, adſpiro. Ὡς νοῦ μοι προσέπνευσε χειρείαν κριῶν ! Ariſt. Ran. 339.

Προσποιέομαι, οῦμαι, vindico mihi ; (2) adquiro ; (3) ſimulo, diſſimulo, Gl. Vet. in poteſtatem redigo ; (4) concilio mihi ; (5) profiteor ; προσποιήσασθ, adfectare, Ph. a. 1. inf. A

Προσποιέω, ῶ, mihi aſſumo, vendico, fut. 1. προσποιήσειν, vendicaturum eſſe ; rarius occurrit. Ἐπὶ τῷ κεμᾶς ἡ κεμᾷς ἐπὶ προσποιεῖς ; Ariſt. Veſp. 1306. Καὶ Ζε προσποιούμεθα ξυναν, Eur. Hel. 1102. Ἐγὼ μὴ προσεποιούμην βάτλειν, Xen. Cyr. 2, 8.

Προσποιῆ, 2. ſing. præſ. ind. paſſ.

Προσποίημα, ατ⊙, τὸ, quod nobis vendicamus ; (2) id, quod ſimulamus. Οὐδὲν σίρίσεως, ἢ χειροτονίας, ἢ πρόσποιήματ⊙ ὅτι δεδθεὶς, Appian. B. Civil. 1.

Προσποίησις,

Digitized by Google

Πρόσποίησις, εως, ἡ, vindicatio, vindiciæ. Ph. acquisitio; (2) simulatio. Gl. V. dissimulatio. Ab eod.

Πρόσποιητικός, ή, όν, simulator, simulationi studens. A

Προσποίητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, & **προσποιητός**, ἡ, όν, simulatus, fictus. Ab eod.

Προσποιητῶς, *Adv.* simulate; (2) adsciscendo, per adquisitionem.

Προσπολεμέω, bello aggredior.

Προσπολεμόω, insuper hostem facio aliquem alicui.

Προσπολέω, ῶ, f. ήσω, famulor, ministri seu ministræ munere fungor.

Προσπορεύομαι, advenio, accedo.

Πρόσπολος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, famulus, minister. Ex **πρός**, & **πολέω**, *verso*r.

Προσπονέομαι, præterea elaboro.

Προσπορεύομαι, fut. εύσομαι, proficiscor ad, accedo vel venio ad; (2) advento. Καὶ **προσπορεύων** αὐτῷ Ἰάκωβος ϰ᾽ Ἰωάννης, Marc. 10, 35.

Προσπορίζω, adquiro, comparo insuper, vel *simp.* alteri, *in med.* comparo mihi. Προσπεριεῖε τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τῆ πολέμε, Dem. Phil. 1. Hinc

Προσπορισμός, ὁ, adquisitio nova, *it.* ejus, quo adhuc egebamus; (2) quod adquiritur per eos, qui in nostra sunt potestate.

Προσπιπράζω, vel **προσπορπάω**, & **προσπορπάσμαι**, ᾶμαι, fibula annecto, affigo. Hinc

Προσπορπατός, ἡ, όν, fibula annexus, adfixus.

Προσπρίασομαι, insuper pendere pecuniam cogor.

Πρόσπταισις, εως, ἡ, ipsa actio offendendi seu impingendi. A **προσπταίω**.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offensio pedis, prolapsio. Ab eod.

Προσπταίω, f. αίσω, offendo, impingo; (2) pecco, erro; (3) indignationem aut odium alicujus incurro; (4) cladem accipio, adversa utor fortuna. Διὰ Φειδίε **προσέπταισε** πᾶ δήμω, Plut.

Προσπλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. **πρόσπλημι**.

Προσπλυγμα, ατος, τὸ, amplexus; (2) id, quod amplectimur. A

Προσπλύσω, f. ξω, applico; **προσπλύσομαι**, amplector, complector, amice saluto, blande compello. Τὸν μητρὸς αὐτῶν **πατέρα προσπλύξη**, Eur. Bac. 1321. Φιλίᾳ **χρῄζω** σόματος **παίδων** ὁ τάλας **προσπλύξασθαι**, id. Med. 1403. **Προσπλυξαί μι** τ᾽ **αἰπόλον**, Theocr. 3, 19. Ἐς δ᾽ ὑγρὸν ἀγκὰν᾽ ἐτ᾽ ἔμφρον **παρθένῳ προσπλύναι**, Soph. Antig. 1251.

Προσπλύω, f. ύσω, insuper in aliquem; (2) contemptim rejicio; (3) abominor, despuo.

Πρόσπλασις, εως, ἡ, impetus irruentis, offendentis; (2) offensio, allisio; (3) casus, eventus.

Προσπυνθάνομαι, insuper percontor.

Προσπυρόω, amplius accendo; (2) accendo.

Προσραίνω, adspergo. Πολὺν ἡ μίλτος χέλαρ **παρίχειν**, ἵν᾽ **προσίῤῥαινεν** κύκλῳ, Arist. Conc. 379. Ψυχαῖσί θερμὸν αἷμα **προσράνας** ἑῴῳ, Lyc. 684.

Προσραπίσαι, adfuendum. A **προσράπτω**.

Προσράπτω, f. ψω, adfuo.

Πρόσραξις, εως, ἡ, collisio, conflictus, conflictatio. A **προσράττω**.

Προσράσσω, vel **προσράπτω**, f. ξω, allido.

Προσσοπω, accedo, sc. augendi causa.

Προσρέω, adfluo, allabor, Gl. V. (2) accedo; (3) alloquor.

Προσρήγνυμι, vel **προσρηγνύω**, f. ξω, allido; illido; **προσρήγνυμαι**, allidor, irruo. Προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, Luc. 6, 48. Hinc

Πρόσρηξις, εως, ἡ, inlisio, Gl. Vet. impetus, conflictus.

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio; (2) salutatio. A **προσρέω**, *alloquor*. Unde

Πρόσρησις, εως, ἡ, appellatio, compellatio, salutatio.

Προσρητέον, alloquendum, appellandum.

Προσρητέος, ία, έον, insuper commemorandus, compellandus.

Προσρητός, ἡ, όν, compellatus, salutatus.

Πρόσριζα, vel **πρόῤῥιζον**, *Adv.* stirpitus, radicitus, una cum radicibus.

Προσριζόφυλλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, juxta radices folia, radicem foliatam habens. Ex **πρός**, **ῥίζα**, & **φύλλον**.

Προσριζόω, actis radicibus adfigo.

Προσρίπτω, allido, impingo.

Προστρανύω, vel **προστρώννυμι**, f. **ρώσω**, insuper confirmo, corroboro.

Προσαίνω, adblandior, adblandiendo delecto. Φῶτα **προσαίνειν κακὸν**, viro adblandiri malo. Æschyl. Agam. 1674. **Προσαίνεσί με**, Eur. Hipp. 865.

Προσαίρω, inhio, idem quod pr.

Προσαινμαίνω, f. ανῶ, præterea significo, adsignifico. Ῥῆμα δέ ἐςι τὸ **προσαημαῖνον**, χρόνον, Aristot.

Προσημαντικός, ἡ, όν, præterea significans, adsignificativus.

Προσημασία, ας, ἡ, signum additum vel concurrens aliis signis, R.

Προσπαλίζω, f. ίσω, adspuo, despuo in.

Προσσκώπτω, dicteriis incesso insuper.

Πρόσθεν, *Adv.* ante. A **πρόσω**.

Προσσπαίρω, palpito ad.

Προσσπένδω, adfundo, insuper libo.

Προσσασιάζω, insuper ad seditionem concito.

Προσσαυρόω, vallo insuper munio, Thuc.

Προστέλλω, contraho, adduco, inde p. part. passiv. **προσεσταλμένος**, adstrictus, contractus, Suic.

Προσστρατοπεδεύω, f. εύσω, castra pono ad.

Προσυκοφαντέω, insuper criminor.

Προσυπολαμβάνομαι, una calumnior, insuper prosum.

Προσσυπάπτω, addo, adjungo, adnecto.

Προσυύνειμι, simul adsum, attendo.

Προσυυθερμάινω, una calefacio.

Προσυυίημι, una intelligo.

Προσυυίεμαι, una laudo, s. commendo, una demonstro, sc. laudis consequendæ causa.

Προσυυοικέω, accedo alicui accola, in eandem domum vel urbem recipior.

Προσυυοικίζω, f. ίσω, in matrimonium præterea seu insuper colloco, Suic

Προσυυτίθημι, simul caupono, in *med.* pacisco cum aliquo præterea.

Πρόσω, *Adv.* ante se, in anteriorem partem. A **πρός**.

Προσωματοποιέω, præterea corpus facio, corpori adjungo.

Προσωρεύω, adaggero, accumulo, Gl. Vet.

Πρόσαγμα, ἡ, idem quod

Πρόσταγμα, ατος, τὸ, præceptum, præceptio, imperium, auctoritas; Ph. jussum; al. Gl. V. A **προστάσσω**. Unde

Προστακτικός, ή, όν, imperiosus, imperativus.

Προστακτικῶς, *Adv.* imperative, in imperativo, imperando.

Προσαλαπωρέω, ῶ, f. ήσω, labores & ærumnas in aliqua re suffero; miseratione alterius tangor.

Πρὸσάξαι, aor. 1. inf. act. v. **προσάττω**.

Πρόσαξις, εως, ἡ, mandatum, imperium. Gl. Vet. præceptum, præceptio. A **προστάσσω**.

Προσάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi **προσάττω**.

Προσαράσσω, f. ξω, amplius, præterea turbo.

Προσαρχνόω, ῶ, annecto, alligo. Κυζικηνοὶ **βάριν** γομφοῖς **προσιταρχναμένην**, Lyc. 748. A **ταρχάνη**, *vinculum*.

Προσὰς, άδος, ἡ, porticus vestibulum, & ipsa porticus. Etiam prostibulum seu scortum; **προσάδας**, scorta, prostibula. A **πρεῖσμι**.

Προσασία, ας, ἡ, imperium, quo aliquibus præsumus, præfecturæ dignitas; (2) patrocinium, tutela, præsidium, auxilium; (3) cultus externus, species, comitatus, magnificentia Pompæ, ap. Polyb.

Πρόσασις, εως, ἡ, excellentia, principatus, eminentia; (2) ap. Hipp. humoris dominantis significatio. Ab eod.

Προσάσσω, vel **άττω**, f. ξω, præficio aliquem imperium ei al. quod & munus mandans, Gl. V. **προσάσσειν**, destinare; (2) impero, præcipio, Gl. Vet. Τί δῆτ᾽ ἀμαυρῷ φωτὶ **προσάσσεις** σιγᾶν; Soph. Oed. Col. 1011. Πᾶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε **προσάσσει** σέβειν; Eur. Supp. 185. Ἅπαντά τ᾽ αὐτοῖς ἦσε **προσιταγμένα**, ἃ τοῖσιν ἀεὶ ὡς ἐμέλησ, Arist. Conc. 459.

Προσατεία, ας, ἡ, præfectura, procuratio; (2) patrocinium, defensio. A

Προσατεύω, f. εύσω, præsum, præsideo. Ἀνθρώπων ἄλλων **προσατεύειν**, Xen. Cyr. 1, 24. A **προστάτης**.

Προσατέω, ῶ, f. ήσω, idem; (2) patrocinor, defendo. Ἥπερ μόνη (ἀναίδεια) **προσατεῖ** τῇ ῥητόρων, Arist. Eq. 325. **τῆσδε** χθονὸς, Eur. Herac. 207. Ab eod.

Προσατήρ, ῆρος, ὁ, præses, adjutor, auxiliator. Gl. V. tutelaris. Ab eod.

Προστάτης, ου, ὁ, præpositus, patronus; Ph. præses, antistes; al. Gl. V. tutor, curator. Hinc

Προστάτις, ιδος, ἡ, patrona; (2) hospita, curatrix, tutatrix.

Προστατικῶς, cum magna **προσασία**, dignitate, magnificentia.

Προσατῦντα, acc. sing. præs. part. verbi **προσατίω**.

Προσάτλω, vide **προσάσσω**.

Προσαυρόω, vallis seu palis in terram depactis præmunio.

Προσίγιον, ου, τὸ, tecti prominentia. Ex **πρός**, & **γίγος**, *tectum*.

Προσείσμα, ατος, τὸ, idem & ex iisd.

Προσιθεῖς, aor. 1. part. pass. v. **προσίθημι**.

Προσιθήσομαι, *apponar*, f. 1. ind. pass.

Προσειχίζω, f. ίσω, murum addo, præterea muro cingo.

Προσείχω, advenio, vel venio ante.

Προσειμορτής, ής, ου, una conjiciendus, conjectura e signis intelligendus.

Προσεκτατινομαι, insuper struo & machinor.

Προσελέω, solvo, numero, erogo, impendo.

Προσέλλω, protego. Gl. Vet. adstringo.

Προσεναζω, ante gemo, s. doleo.

Προσένω, idem.

Προσερατεύομαι, f. εύσομαι, prodigiose adfingo. Ex **πρός**, & **τέρας**, *prodigium*.

Προσερνίδιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, pectori anterius applicatus. Gl. Vet. pectoralis. Hinc **τὸ προσερνίδιον**, ου, pectorale. Ex **στέρνον**.

Προσερνίζομαι, f. ίσομαι, pectori meo applico, amplector, complector. *Joseph. Antiq. Jud.* lib. 2. c. 7. Ex **πρὸ**, & **στέρνον**.

Πρόσερνος, ον, pectori impositus, adpositus, oppositus.

Προσεταγμένοι, nom. pl. perf. part. pass. verbi **προσάττω**.

Προσεφανόω, ῶ, f. άσω, ante corono, prius corona redimio; (2) redimio.

Προσηβίδιον, ου, τὸ, antilena, Gl. V. A seq.

Προσηβίδιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, appositus seu applicatus pectori. Et **πρὸ**, & **ζῆθος**, *pectus*.

Προσηβίς, ίδος, ἡ, anterior pars τῦ ζήθες, qua pectus manus seu pedis, h. e. eminentia illa prope digitos manuum & pedum. Ex iisd.

Προσήκω, fut. ξω, liquefactum adfundo; (2) adhæreo, insideo; **προσεκτικῶς**, adhærens, affixus, assiduus, p. part. Ὁμοῖος **γίγνε** τὸ χρῶμα τῷ χρυσῷ **προσεκτικῶς** αὐτῷ. Luc. Gall.

Προσλῦσαι, aor. 2. inf. act. v. **προσίθημι**.

Προσιθείς, præs. part. act.

Προσιθεμθν, *apponimus*, 1. pl. præs. ind. act.

Προσιθημι, addo, adjicio; (2) applico; (3) adjungo; (4) adaugeo; (5) addico, & proprium tradi, **προσίθεμαι**, addor, adjungo me, assentior. Gl. Vet. adstipulor, faveo, addico me, **προσιθεσθαι**, adhiberi, addi. Ph. **προσέθηκεν**, addidit, Ph. aor. 1. act. **προσετέθη**, additum est, addita est, Gl. Vet. a. 1. pass. **προσετθεν**, additum, Ph. aor. 1. part. pass. **προσεθεμθνος**, additus. Gl. V. devotus, p. part. pass. ὃ ϰδ᾽ ἂν τῷ **γασιασώτων** ὕτος **προσθεῖτο**, **μιχθεὶς** ἐποιεῖτο **ῥοπὴν**.

Digitized by Google

προπλῶ, adjungeret se, Diod. Ἐκεῖνος εἰκὸς ἐστιν ἡμῖν, εἰ πόλεμος γένοιτο, προσπλεῦσαι. Appian B. Mithridat. Μόνον τόδ' ἔργον προσθεὶς ἐμῷ τέκνῳ, Eur. Supp. 27.

Προστιλάω, ῶ, f. ήσω, stercore contamino, vel stercus emitto adversum.

Προστιμάω, ῶ, f. ήσω, mulcto. Προστιμᾶν τῷ δημοσίῳ, Dem. Τῷ δημοσίῳ προστετιμηται χρὴ νόμον, id.

Προστίμημα, ατος, τὸ, mulcta, pœna; (2) æstimatio litis. A προστιμάω.

Προστίμησις, εως, ἡ, idem. Ab eod.

Πρόστιμον, ου, τὸ, idem. Ph.

Προτιμαρίω, ῶ, f. ήσω, opem fero, auxilior.

Προτοχαστικὸς, ἡ, όν, rectam conjecturam faciens de futuro, futuri providus.

Προτραγῳδέω, ῶ, f. ήσω, tragice exaggerans addo; (2) tragice alloquor. Ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προτραγῳδούμενον, magnificum. Longin. 7.

Προστρατοπεδεύω, castra pono ante.

Προτραχηλίζω, arrepto collo luctor.

Προτρέπω, f. ψω, oro, obsecro, precor, ad genua provolutus & adorans. Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω, Soph. Aj. 842.

Προτρέχω, accurro, occurro, Gl. V. gratiam capto alicujus. Γνώμης τινὸς ἡμᾶς ἐσπεδακυῖα προτρέχει, Arist. Θεσμ. 579. Πρὸς ἅπαντ' προσδραμεῖν, Xen. Cyr. 1, 11.

Πρότριβω, fut. ψω, attero, inculio, infligo. Gl. Vet. attrico; προτρίβομαι, imprimo, infligo, Gloss. Vet. Πληγὰς ἀεὶ προτρίβει τοῖς οἰκέταις, Arist. Eq. 5. Αὐτὸς σ' ὃν ἐκπαλεῖτο, τῆς ἀϊτίας τῇ Φυλῇα προσετρίβετο, attribuit. Plut. Hinc

Πρότριμμα, ατος, τὸ, fragmentum; (2) afflictio.

Πρότριψις, εως, ἡ, attritus, adfrictus.

Προτρόπαιος, ου, ὁ, cui supplicamus, seu ad cujus genua supplices provolvimur; (2) qui supplex alicui ad genua accidit; (3) qui piaculum importat, ob quem religio oboritur; (4) vindex & ultor homicidiorum & aliorum scelerum. Æschyl. Choëph. 285. A προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, supplicatio, supplices preces; (2) devotio, detestatio; (3) reatus ob homicidium; (4) piaculum, labes scelerataæ contagionis. Ab eod.

Προτροπιος, ὁ, qui piaculo se obstrinxit.

Πρότροπος, ου, ὁ ἡ, supplex, qui supplex alicui ad genua procidit. Ab eod.

Προτροχος, ου, ὁ ἡ, accurrens; (2) ad quem accurri potest. A προτρέχω.

Προτυγχάνω, occurro, obvius fio, offero me; (2) consequor aliquid; (3) alicui rei deditus sum, aor. 2. προσέτυχον, part. προτυχὼν, obvius. Οὕτως ἀξέας ὑπάρχετον, ὡς ἑδεῖς παύπιτε ὧν ἐγὼ προσέτυχον νέων, Plato. Ὁ προτυχὼν, quilibet, quivis, obvius; it. cær. quæ προτυχής. Ἡ χαρικλεια δὲ ἦν αἰσθεῖν μὲν γυναῖον, ἑταιρικὴν δὲ ἐκλόπως, ᾗ τῷ προτυχόντος ἀεὶ, ᾗ εἰ πάνυ ἐπ' ὀλίγῳ ἐθελήσειέ τις. Lucian.

Πρότυλος, ου, ὁ ἡ, ab anteriore parte columnas habens.

Πρότυπος, ου, ὁ ἡ, proprie extra corpus paululum eminens; (2) cælatus, sigillatus, habens eminentes figuras, &c. opp. σφιρηλατῆ quæ totam rem exprimunt, & extrinsecus alligantur.

Προτυπόω, cælo, v. sup.

Πρότυπτος, ὁ ἡ, adstrictus, substrictus. A

Προτύφω, fut. ψω, ante adstringo, ante spisso seu constipo.

Προτυχὴς, ές, ὁ ἡ, obvius; (2) qui in aliqua re versatus est, didicit aliquid, ut προς. τῇ φιλοσοφίᾳ. A προτυγχάνω.

Πρόστως, ου, ὁ ἡ, qui ante porticum est, scribitur & πρόστοος. Ex πρὸ, & στοὰ, porticus.

Προσυζρίζω, f. ίσω, nova insuper injuria adficio, insuper contumeliosus sum.

Προσυλλιόμαι, antea congredior vel colloquor; προσυλλυόμενοι, prius colloquti.

Προσύγκειμαι, ante ex pacto constitutus sum.

Προσυζυγνυμι, ante conjungo.

Προσυλακίω, allatro proprie & tropice.

Προσυλάω, ante spolio, prior spolio.

Προσυλλέγω, ante colligo.

Προσυλλογισμὸς, ὁ, Syllogismus, in quo præmissa principalis Syllogismi concluduntur.

Πρόσυλος, ου, ὁ ἡ, materiæ adhærens; (2) qui rebus mundanis deditus est. Ex πρὸς, & ὕλη, materia.

Προσυμμίσγοντες, antea commiscentes; a προσυμμίσγω. Ex πρὸ, & Συμμίσγω.

Προσυμφύω, ante adnascor.

Προσυμφωνέω, ante consentio.

Προσυναθροίζω, ante congrego.

Προσυνάπτω, ante conjungo.

Προσυνίημι, ante intelligo.

Προσυνίστημι, ante commendo.

Προσωκησάσα, quæ ante cohabitavit & nupta fuit; a προσωκέω, ῶ.

Προσωκίζω, ante colloco in colonia, in matrimonio. Χώραν τοῖς προσωκιζομένοις παρέχειν, M. Anton. 4, 13.

Προσυντίθεμαι, ante paciscor, prius convenio.

Προσυντρίβω, ante confringo vel confringi jubeo.

Προσυπακουστέον, subaudiendum præterea. A

Προσυπακούω, præterea subaudio.

Προσυπαντάω, venio obviam; occurro.

Προσυπιδεξάμην, 1. pl. a. 1. ind. med. verbi προσυποδέχομαι.

Προσυπισχνέομαι, ostendo, *Pass.* appareo.

Προσυπηρετέω, subministro.

Προσυπισχνέομαι, insuper polliceor.

Προσυποβάλλω, subjicio, Gl. V.

Προσυπογράφω, f. ψω, insuper, una subscribo. Ἔτι ἂν μᾶλλον, εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφοιμεν, Longin. 14.

Προσυποδείκνυμι, f. ξω, ostendo.

Προσυπολαμβάνω, præterea, insuper existimo.

Προσυπομιμνήσκω, admoneo, Gl. Vet. προσυπέμνησεν, insuper submonuit.

Προσυπομνηματίζω, & ομαι, in commentario addo.

Προσυποπτεύω, ῶ, f. ήσω, insuper suspicor, præterea suspectum habeo.

Προσυποπτεύω, idem.

Προσυποτίθεμαι, una suppono, una intelligi volo.

Προσυρίσαι, vel Συρίττω, f. ξω, sibilo signum do, ante vel prius sibilo.

Προσυφαίνω, attexo.

Προσυφισμαι, accedo, τὰ προσυφισῶτα, adventitia, quæ extrinsecus accedunt.

Προσυψόω, ῶ, f. ώσω, altius extollo, attollo.

Προσφάγιον, ου, τὸ, id, quo cum pane vescimur, opsonium, Ph. pulmentum, pulmentarium. A

Προσφαγῖν, pani additum comedere, cum pane vesci.

Προσφαγμα, ατος, τὸ, hostia, victima. A προσφάττω.

Προσφαζω, idem cum προσφάττω. Προσρόζεται μὴ αἷμα πρῶτα νῆστρους, Eur. Hel. 097.

Προσφαίνομαι, appareo, significor. Ἀσμένως πολλοὶ προσεφάνησαν, Xen. Cyr. 4, 23.

Πρόσφατος, ου, ὁ ἡ, recens seu nuper interfectus; (2) recens dictus; (3) recens, novus. Νῦν δέ μοι ἐρσήεις ᾗ πρόσφατος ἐν μιχάρισι κεῖσαι. Hom. Il. 24, 757. Ex πρὸς, & φάω, occido, vel dico.

Προσφάττω, f. ξω, macto seu jugulo ante. Ἰδεῖα προσφάττειν, Plato.

Προσφάτως, *Adv.* recens, nuperrime, novissime.

Προσφερὴς, ές, ὁ ἡ, similis. A

Προσφέρω, offero, adfero, apporto, adhibeo, Gl. V. πρόσφερε, adfer, Ph. προσφέρομαι, offeror; (2) adferor, &c. (3) irruo; (4) æquo; (5) *in med.* sumo v. c. cibum; (2) tracto aliquem, utor aliquo; (3) manus confero, invehor in aliquem; (4) accedo aliquem, adjungo me alicui assentior, προσλωίγκεν, admovit, Ph. aor. 1. προσλωίγκατο, adhibuit, Ph. aor. 1. med. προσλοίχθη, oblata est, Gl. V. aor. 1. pass. προσενεχθείς, allatus, Gl. Vet. προσενεχθὲν, oblatum, Ph. part. προσοίσω, adferam, Gl. Vet. f. 1. ind. act. Ἵνα μηχανὰς ἅδη πίπτουσι πρὸς σὲ καινὰς προσφέρω, Arist. Nub. 480. Τίς σὲ Σίδηρον προσφέρει; Eur. Andr. 1152. Προσφέρετο τῷ Σκοπέλῳ, Luc.

Προσφεύγω, fugio ad, confugio. Προσφεύγειν τοῖς βωμοῖς, Plut.

Πρόσφημι, alloquor; προσφὰς, allocutus est, affatus est, Il. 8, 84, &c.

Προσφθέγγομαι, f. ξομαι, alloquor, compello, appello. Gl. Vet. προσφθεγξάμενος, adfatus, Gl. Vet. Τοιοῦτον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι, Eur. Hipp. 1100. Κητὶς ἀντὶ σεῦ ποτὲ τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγξηται, id. Alc. 328. Πάγον Κρόνιε προσεφθέγξατο, Pind. Ol. 10, 60.

Προσθεγκλητήριος, salutatorius. Hinc προσφθεγκλήτρια, ας, τὰ, dona quæ sponsus pro virginitate ablata donabat, sponsam salutans.

Προσφθεγκλητὸς, ὴ, όν, allocutorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθεγκτὸς, ὴ, ὸν, dignus, quem alloquaris seu compelles. Ab eod.

Πρόσφθεγμα, ατος, τὸ, alloquium, allocutio. Gl. Vet. appellatio; προσφθέγματι, adfatu, Ph. Ab eod.

Πρόσφθεξις, εως, ἡ, salutatio, compellatio.

Προσφθειρομαι, accedo. *Interpretantur* & cum pernicie mea accedo; (2) depereo, insano amore teneor; *sed non est necesse.* Etm. Προσφθαρεὶς, adortus, amore perdite captus.

Προσφθεκτὸς, ὴ, ὸν, compellatorius, salutatorius. A προσφθέγγομαι.

Προσφθονέω, ῶ, f. ήσω, insuper invideo.

Προσφιγγω, alligo.

Προσφιλεία, ας, ἡ, amicitia, benevolentia, R. Suic. A προσφιλὴς.

Προσφιλεστάτως, amantissime. A seq.

Προσφιλὴς, ές, ὁ ἡ, gratus, amabilis, amans, charus, προσφιλέστατος, amantissimus, gratissimus, Gl. V. Ex φίλος.

Προσφιλοκαλέω, ῶ, elegantiam adsciscо, comminiscor.

Προσφιλονεικέω, insuper contendo, certo pro aliqua re.

Προσφιλοπονέω, naviter alicui rei operam do.

Προσφιλοσοφέω, philosophor cum aliquo, in aliqua re.

Προσφιλοτεχνέω, ῶ, f. ήσω, studium & industriam rei alicui adhibeo; (2) solerter comminiscor; (3) jam inventis aliquid adjicio.

Προσφιλῶς, *Adv.* amice, ut amicum decet; (2) grate, ita, ut gratum est. A προσφιλὴς.

Προσφοιτάω, ῶ, fut. ήσω, accedo; (2) adeo sæpe, frequento. Ζώουσι προσεφοίτησε πλείονα χρόνον, Ælian. V. H. 9, 33.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio; (2) sumtio cibi, potus; cibus ipse; (3) exprobratio, infectatio, crimen. A προσφέρω.

Προσφορέω, adgero, apporto. Hinc

Προσφόρημα, τὸ, cibus, ferculum.

Προσφορὸς, ὸν, ὁ ἡ, commodus, aptus, conveniens, utilis. Ab eod.

Προσφόρως, *Adv.* commode, convenienter, utiliter.

Προσφραγίζω, f. ίσω, ante insignio vel obsigno.

Προσφυγὴ, ῆς, ἡ, clientela, Ph. refugium.

Προσφοίως, *Ion.* pro προσφυῶς. A

Πρόσφυης, ές, ὁ ἡ, coalescens, adhærens; (2) ingenitus, innatus, adnatus; (3) natura accommodatus, aptus, congruens. Οἰκήσασ προσφυέστατος, Longin. 34. A προσφύω Unde

Πρόσφυμα, τὸ, quod extrinsecus adhæsit, adnatum est.

Προσφυμι προσφῦναι, aor. 2. inf. adhærescere. Partic. προσφὺς, inhærens, vid. προσφύομαι.

Προσφυξ,

Digitized by Google

Προφυξ, γος, ὁ ἡ ὑ, qui confugit ad aliquem, cujus patrocinium expetit; cliens, Ph. perfuga, transfuga. A προσφεύγω.

Προσβύομαι, inhæreo, adnascor, Gl. V.

Προσφῦσαι, nom. pl. a. 2. part. act. f. g. v. προσφυμι.

Προσφῦσα, adhærens. Hom. Il. 24, 213.

Προσφυσάω, ῶ, adflo, Gl. Vet.

Πρόσφυσις, ιος, ἡ, coalitio, adhæsio, junctura. A προσφύω.

Προσφυτεύω, adsero, Gl. Vet. juxta planto.

Προσφύω, fut. ὑσω, agnasci facio, & προσφύομαι, agnascor, accresco, adhæreo, adhæresco; πεπροσπέφυκα, perf. act. agnatus sum, adhæreo; προσπεφυκὼς, adhærens, part. Προσπεφυκὼς τῇ Σκίφῳ, Plato.

Προσφυῶς, apte, concinne, convenienter, congruenter; scite, Herodot. 1. A προσφυής.

Προσφωνέω, alloquor, compello, acclamo; (2) voco ad, advoco; (3) dico seu dedico, nuncupo. Καὶ Σοὶ προσφωνῶ πρὸς τάδ' Αἰγιδοῦν Σανεῖν, Eur. El. 692. Τῷδ' οἳ' ὧδε προσφώνει ἐυρύκδως βᾶξ, Mosch. 2, 149. Ἵν' εἶχον μηδὲ προσφωνεῖν τινα, Eur. Hipp. 651.

Προσφώνημα, ατος, τὸ, allocutio, compellatio, acclamatio. A pr.

Προσφωνηματικὸς, ἡ, ὸν, nuncupativus, dedicatorius.

Προσφώνησις, εως, ἡ, allocutio, compellatio, oratio, qua quis compellatur, etiam interrogatio; (2) dedicatio, nuncupatio. Ab eod.

Προχαίνω, fut. ανῶ, perf. προκέχηνα, hianti ore excipio, rei alicui immineo, cupide eam inspecto, s. cupio; it. admiror, obstupesco aliqua re.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor, ad gratiam loquor.

Προχέθω, prætendo.

Πρόχειρος, vel **πρόχερος**, ου, ὁ ἡ ὑ, ad manum situs. Ex Πρὸς, & χεὶρ, manus.

Πρόχυσις, εως, ἡ, obtentus, Gl. V.

Προχέω, adfundo; (2) perfundo, adfundendo rigo. Τὸ αἷμα πίνωτες τοῖς βωμοῖς προχεόμενον, Luc.

Πρόχημα, ατος, τὸ, prætextus, obtentus, species, Ph. decus, ornamentum; (2) status rei, & conditio. Ἦν δέ πρόχημα τῆς Τυρρηνίας ἡ πόλις, Plut. in Camill. cap. 2. A προέχω.

Προχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figura grammatica, quæ & Paragoge dicitur.

Πρόχης, 2. sing. aor. 2. conj. act. v. προσέχω.

Προχίζω, proscindo, Gl. V. præscindo.

Πρόχισμα, ατος, τὸ, in adversa parte fissum; (2) genus calceamenti. A προσχίζω.

Προχλιδάζω, fut. άσω, insuper rideo & subsanno.

Προχόντας, acc. plur. aor. 2. part. act. verbi προσέχω.

Πρόχορδος, ὁ ἡ ὑ, ad chordas conveniens, chordis consonus; (2) consonus. Ex χορδὴ.

Πρόχορος, ου, ὁ ἡ ὑ, choro seu choreæ junctus, in choro adstans.

Προχέω, προχαννύω, & προχάνυμι, f. χάσω, adgero, seu terra adgesta munio.

Προχράομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, insuper utor; (2) utor. Ἡ ψυχὴ ὅταν μὴ τῷ σώματι προχρῆται, Plat. Phæd. 20.

Προχρίζω, f. ήσω, insuper peto vel flagito.

Πρόχρησις, εως, ἡ, usus, Longin. 37. A προχράομαι.

Προχρηστέον, insuper petendum.

Προχρίω, illino, allino.

Προχρώζω, idem.

Πρόχυσις, εως, ἡ, adfusio.

Προχύτης, ου, ὁ, perfusor, Gl. V. A

Προχύω, adfundo.

Πρόχωμα, ατος, τὸ, agger; (2) terra & limus adgestus. A

Προχαννυμι, vid. προχόω.

Προχωρέω, concedo, i. e. me confero, progredior; (2) accedo ad, vicinus sum; (3) dedo me, deditionem facio, venio in fidem, accedo, accommodo me. Κεἰ ἦ ξένον μὴ κάρτα περιχωρεῖν πόλῃ, se accommodare, Eur. Med. 222. Καὶ τοῖς τῶδε προχωρεῖν λόγοις, obsequi, Soph. Phil. 955. Προκεχωρήκασι πρὸς τύτες (λόγες) Dem.

Πρόχωρος, ου, ὁ ἡ ὑ, vicinus, habitans in loco vicino, accola, Gl. V. adjacens.

Πρόχωσις, εως, ἡ, exaggeratio, Gl. V. terræ aggestio. A προχώννυμι.

Πρυφαύω, fut. αύσω, attingo, attrecto, in superficie & leviter tango. Καὶ αὐτοὶ ἐνὶ ἧβῃ δακλύλων ὑμῶν ἐ πρυφαύετε τοῖς φορτίοις, Luc. 11, 46.

Πρυφλοδίδημαι, affingo; (2) ementior.

Πρυφηφίζομαι, fut. ίσομαι, decretis adjicio, ultra decerno; (2) aliud scisco & decerno. Τῷδ' ἑτέραν παντασίαν πρυσιφηφίσαντο, Appian.

Πρυφιθυρίζω, fut. ίσω, insusurro, adsibilo.

Πρόσω, Adv. in anteriorem partem; (2) ultra, longe, procul. Hinc Compar. προσώτερος, έρα, ον, qui longius ante est, longius progressus, Superl. προσώτατος, remotissimus. A πρὸ, ante.

Προσώδης, ους, ὁ ἡ ὑ, olidus, fœtidus, male olens. Ex ὄζω, pr. m. ὦδα.

Προσώδης, ους, ὁ ἡ ὑ, inflatus. Ex οἰδέω.

Προσῳδία, ας, ἡ, accentus; sonus, apex, Ph. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, cantus. Hinc

Προσῳδιακὸς, ἡ, ὸν, ad accentus pertinens; (2) προσῳδιόις serviens, s. aptus, s. usitatus. προσῳδιακὸν μέτρον, modi, in προσῳδίοις usitati, h. e. pes e duabus longis & una brevi, scribitur προσῳδιακὸς, quod melius.

Προσῳδικὸς, ἡ, ὸν, idem

Προσῳδεῖν, τὸ, carmen quod canitur in sacris Apollinis, s. ab iis qui accedunt Apollinem, scribitur & προσῴδιον, v. sup. quod melius.

Προσῳδὸς, οῦ, ὁ ἡ ὑ, qui musicis instrumentis accinit; (2) consonus, congruens. Ex πρὸς, & ᾠδὴ, cantus.

Πρόσωθεν, Adv. e longinquo. A πρόσω.

Προσωθέω, ῶ, impello; προσώθησεν, adegit, Ph.

Προσωνομασία, ας, ἡ, agnominatio; potius πρόσωνομασία.

Προσανυμία, ας, ἡ, appellatio, cognomen, Gl. V. cognomentum. Ex πρὸς, & ὄνομα.

Προσωπεῖον, ου, τὸ, larva, persona, vultus factus; (2) prætextus, species. A πρόσωπον.

Προσωπικὸς, ἡ, ὸν, personalis. Ab eod.

Προσώπιον, ου, τὸ, idem quod προσωπεῖον.

Προσωπὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Προσωπολημπέω, personæ rationem habeo, gratiæ vel odio subscribo, gratiam vel odium sequor. Εἰ δὲ προσωπολημπεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, Jacob. 2, 9. A

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, qui personarum habet rationem, gratiam aut odium sequens. Ex πρόσωπον, & λαμβάνω.

Προσωπολημψία, ας, ἡ, personæ respectus; Ph. gratia vel odium. Ex iisd.

Πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies, os; persona, Ph. πρόσωπα, ora, Ph. Ex ὤψ.

Προσωποποιέω, personas fictas induco, personas fingo.

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, personarum confictio, figura oratoria, Prosopopœia. A

Προσωποποιὸς, οῦ, ὁ, qui personas seu larvas fabricatur. Ex πρόσωπον, & ποιέω.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, in portum appello.

Προσώτατα, Adv. longissime. A

Προσώτατος, η, ον, qui longissime ante est, longissime provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτάτω, Adv. longissime ante, seu longissime.

Προσώτερος, έρα, ον, qui longius ante est, longius provectus, seu progressus. A πρόσω.

Προσωτέρω, Adv. longius ante, ulterius.

Προσαφελέω, ῶ, fut. ήσω, insuper commodo; (2) adjuvo, auxilium adfero. Καί τοῖς δέ γ' οἴκοις ἐκδίκως προσαφελῶν; Eur. Alc. 42. Οὐκ εἶ ἱκετεύσι γ' γυναιξὶν ἀθλίαις προσαφελήσων; id. Supp. 328. κακὸς, id. Herac. 519. Hinc

Προσωφέλημα, ατος, τὸ, subsidium, auxilium.

Προσώχθισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προσοχθίζω.

Προταινὶ, Adv. nuper, proxime, nuperrime, novissime; (2) ante. A πρὸ, ante.

Προταίνιον, Adv. paullo ante. A πρότανις.

Προτακλέον, ante ponendus, præponendus. Τῷ εὐγνωμοσυνῷ δεῖ προτακλέον τῷ λόγῳ, Æschin. A προτάσσω. Unde

Προτακλικὸς, ἡ, ὸν, præpositivus.

Πρότακλος, ου, ὁ ἡ ὑ, in fronte collocatus, antesignanus, in prima acie pugnans; (2) præfinitus.

Προταμιδεύω, fut. εύσω, prius sepono.

Προτάμνω, proscindo, idem quod προτέμνω.

Προταμοίμην, aor. 1. opt. med. v. προτέμνω.

Πρότασις, εως, ἡ, propositio; (2) prima acies; (3) aperta pugna. A προτάσσω.

Προταράσσω, ante turbo, perturbo.

Προταρβέω, ῶ, fut. ήσω, primus metuo, timore ante corripior. Μή μι προτάρβει, τὸν Ζὸν ἐξόρθω βίῳ, Soph. Antig. 83.

Προταριχόω, fut. ώσω, prius sale condio, sale præmacero, præmacero; (2) ante exsicco & arefacio.

Πρόστασις, εως, ἡ, propositio; (2) initium dramatis; (3) prior pars periodi. A προτείνω.

Προτάσσω, vel **προτάττω**, f. ξω, præstituo; (2) ante colloco, præpono; præficio, Gl. V. προέταξε, præfecit, Ph. aor. 1. προτεταγμένος, præfectus, Ph. p. pass. part. προτετάχθαι, præfici, Ph. inf. Τὲς καταφράκλες ἱππίας μέσον ἑαυτῷ προέτασσεν, Heliod. Ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίε, Matt. 1, 24. Ὁρίσας προτεταγμένης καιρὲς, Act. 17, 26.

Προτατικὸς, ἡ, ὸν, ad πρόστασιν in fabulis pertinens, propositione constans, propositionis formam habens. A προτείνω.

Προτατικῶς, in modum propositionis.

Προτεθεὶς, a. 1. part. pass. v. προτίθημι.

Προτείνω, protendo; (2) porrigo; (3) offero, polliceor; (4) In med. eadem fere, & prætendo, obtendo; (5) adstringo, funibus tendo, Pass. προτεταμένος, pronus, promptus. Ph. Ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα. ἡ κράτει τῆδ' Ζῶν ὅπλων, Soph. Phil. 1280. Τελεταὶ προτείνων εὐίες νάνισιν, Eur. Bac. 238. Σκῆψιν ἃς ὑπὲρ τέκνε, id. El. 1081.

Προτειχίζω, f. ίσω, muro præmunio, propugnaculo tueor.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, murus, quo quid præmunitur; (2) propugnaculum. A προτειχίζω.

Προτέλεια, ων, τὰ, dona ante nuptias dar solita; primitiæ, velitationes, Æschyl. Agam. 65. & Pers. 235. A προτέλειος.

Προτέλειον, ου, τὸ, q. d. tirocinium; (2) omne primordium rei sacræ faciendæ. A

Προτέλειος, ου, ὁ ἡ ὑ, ante perfectus; (2) præcidaneus; (3) qui fit ante nuptias. Ex πρὸ, & τέλος.

Προτελευτάω, ante, prius finio vitam.

Προτελέω, ῶ, f. έσω, ad initiationem præparo, vel ante rem sacram expio; (2) præparo, edoceo, erudio ad aliquid; (3) pecuniam repræsento & ante diem solvo.

Προτελὴς, ὲς, v. προτέλειος, 2, 3.

Προτελίζω, fut. ίσω, idem quod προτελέω, R. Ἀρτέμιδι προτελίζουσα τὼ νεώδα, Eur. Iph. in Au. 444.

Προτεμένισμα, ατος, τὸ, vestibulum templi & quidquid est ante fanum.

Προτέμνω, proscindo vel præscindo, præincido.

Προτενὴς, ής, ὁ ἡ ὑ, prætensus, protensus, protentus. A προτείνω.

Προτενθέω, prægusto, seu ante alios manus patinæ infero; (2) gulosus sum, catillo,

Digitized by Google

cupediis inhio. Διὰ τοῦτο πρώτιν θύσαν ἡμέρᾳ μίᾳ, Arist. Nub. 1202. A

Προτίνδης, ου, ὁ, qui prior comedit, prægustator; (2) catillo & gulosus, Arist. Nub. 1200. Ex πρὸ, & τίνδω, *comedo*.

Πρότεραῖος, αία, αῖον, prior, præcedens; τῇ προτεραίᾳ, pridie, Gl. Vet. A πρότερος.

Προτεραίτερος, prior, Aristoph. A præc.

Προτερεύω, prior sum, loco, tempore, dignitate, priores partes obtineo, supero. A

Προτίρεω, ῶ, fut. ήσω, prior sum, præcedo, præeo, anteeo, primas partes obtineo, superior sum seu vinco. Προτερεῖ εἰς τιμὴν φθορᾶν, Theophr. Ab eod. Hinc

Πρότέρημα, ατος, τὸ, priores partes; (2) major seu potior rei alicujus gerendæ commoditas; (3) privilegium, prærogativa; (4) res bene gestæ, victoria.

Πρότερογενὴς, ὲς, prius natus, antiquior. A γινομαι.

Προτερικός, ὴ, όν, prior. A πρότερος.

Προτέροισι, dat. pl. *Ion.* pro πρυτέροις.

Πρότερον, *Adv.* prius, antea; (2) superiori tempore. Ab eod.

Πρότερος, έρα, ερον, prior, superior, Ph. A πρὸ, *ante*.

Προτερον, *Adv.* longius, ulterius.

Προτέρως, & προτέρωσ, idem.

Προτετυχθαι, inf. pass. perf. verbi προτυγχάνω. Ἀλλὰ τὰ μὴ προτετύχθαι ἐάσομεν, Hom. Il. 18. 112.

Προτεχνολογέω, prius de arte differo; (2) prius artificiose differo, tradove.

Προτύθη, ης, ἡ, proavia, avi seu aviæ mater.

Πρότηξις, εως, ἡ, tabefactio, R.

Προτὶ, *Præp.* a, ab, *Dor.* pro πρός.

Προτιάπλω, *Dor.* pro προσάπλω. Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπλω, Hom. Il. 24, 110.

Προτιβάλλεαι, 2. sing. pr. ind. med. *Dor.* & *Ion.* pro προσβάλλῃ. A

Προτιβάλλομαι, *Dor.* pro προσβάλλομαι. Ταύτῳ δ' ὅτ' ἐπεὶ προτιβάλλεαι, κτε τὸ ἔρχω, Il. 5, 879.

Προτιδέγμενοι, nom. pl. perf. part. pass. *Dor.* & *Æol.* pro προσδεδεγμένοι, a προσδέχομαι.

Προτιειδεῖν, præt. inf. act. *Dor.* pro προσιδεῖν, a προσείδω.

Προτιειλέω, *Dor.* pro προσειλέω. Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἄπο γρατόφιν προτιειλεῖν, Il. 10, 347.

Προτιειπεῖν, *Dor.* pro προσειπεῖν, Il. 22, 329.

Προτίθημι, propono, vel oratione, vel in publico; unde (2) edico; (3) ante pono; (4) objicio, sc. devorandum, appono edendum; (5) suadeo; (6) prodo, indico; (7) *in med.* 1) statuo, constituo mecum; 2) constituo decreto vel edicto; 3) cibum, convivium appono; 4) spectandum propono, *imp.* mortuum; 5) prætextu utor. προτίθεμαι, destino; προέθετο, destinavit, Ph. Ἀμιλλαν γὰρ ζῷ πρόθηκας λόγων, Eur. Supp. 429. Τὰς τιμὰς ἐκάστῳ προτιθέναι, Xen. Cyr. 2, 14.

Προτίλω, ante pario.

Προτίλλω, prævello, Gl. Vet.

Προτιμάασω, attingo, *Dor.* pro προσμάασω.

Προτιμάω, ῶ, f. ήσω, pluris facio, majoris æstimo, præfero, antepono, malo; (2) rationem habeo, curo. Οὐδὲν προτιμῶ ζῆν, Arist. Plut. 883. Τὸ γὰρ σ' ἐγὼ προτιμάσω κακὸν, Eur. Hipp. 48. Πᾶς δ' ἐν μᾶλλον ἀδεξιστό τις, πόσιν προτιμῶσ', ἢ θέλησ' ὑποφθανεῖν; id. Alc. 152. Τὸ ξένιον μειράκιον προτετίμηται ἡμῶν, Heliod. Hinc

Προτίμησις, εως, ἡ, ipsa actio pluris æstimandi & præferendi; prærogativa, Gl. Vet.

Προτιμητέος, præferendus, Ph. προτιμητία, præferenda, Ph. A προτιμάω.

Προτιμητικὸς, ὴ, όν, honoratus, honorandus.

Πρότιμος, ου, ὁ ἡ, ὸν, pluris æstimandus, præferendus, præponendus. Ex πρὸ, & τιμὴ.

Προτιμυθίομαι, *Dor.* pro προσμυθίομαι, Odyss. 11, 142.

Προτιμωρέω, prior punio, prior ulciscor; (2) prior auxilium fero; (3) prompte subvenio.

Προτιόσομαι, adspicio, præsagio. Μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσεσθε, Odyss. 7, 31. Οἱ κραδίη προτιόσεται ὄλεθρον, Odyss. 5, 389.

Προτίω, honoro, honore dignor. Τὸν μὴ προτίσας, ἀ σ' ἀτιμάσας ἔχει, Soph. Antig. 22.

Πρότμησις, εως, ἡ, ipsa præscindendi actio; (2) quod præscinditur; (3) umbilicus. Ex πρὸ, & τέμνω.

Προτολμάω, ῶ, f. ήσω, prior audeo, prius patro, prior audaciæ exemplum do.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, proprie effigies animalis, ut canis, &c. (2) species, persona, imago; (3) effigies solida exhibens hominem ad umbilicum usque. A πρότομος.

Προτονίζω, f. ίσω, rudentes laxos intendo.

Πρότονος, ου, ὁ, sc. κάλως, funis a malo summo ad proram tensus, malumque firmans, Gl. V. rudens; πρότονοι, rudentes, Gl. V. A πρωτείνω.

Πρωτὺ, prius, antea, antehac; pro πρὸ τοῦτου. Ph.

Προτραγαδίσω, part. a. 1. qui jam ante tragœdias egit in re aliqua.

Προτρέπομαι, hortor, adhortor, exhortor, invito, Ph. πρὸτρέψατο, hortatus est, aor. 1. med. pro προετρέψατο. Προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἤρξαντο τοῖς μαθηταῖς, Act. 18, 27.

Προτρίποντο, 3. pl. imp. ind. pass. *Ion.* pro προετρέποντο, a προτρέπω. Unde

Προτρεπλικὸς, ὴ, όν, exhortatorius.

Προτρεπλικῶς, *Adv.* exhortando, incitando.

Προτρίπω, f. ψω, Gl. V. usitatius προτρέπομαι. Πλησίον ἦκειν τοῦ τείχους προίτρεπεν, Heliod. Νόμοι πολίταις——εἰς δικαιοσύλλυ προτρέπονται, Xen. Cyr. 2, 12.

Προτρέχω, præcurro, curro ante, anteverto. Πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τ' διανοίας, Isocr.

Πρότριτα, *Adv.* triduo ante, seu tertio ante die. Ex πρὸ, & τρίτος.

Προτροπάδλω, *Adv.* cursu vel impetu concitato, summa cum celeritate, fugiendo. Προτροπάδλω φοβέοντο, Hom. Il. 16, 304. *versis ubique tergis fugabantur.* A πρυτρέπω.

Προτροπάω, ῶ, idem quod προτρέπω.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio, impulsus monitis mixtus, hortatus; invitatio, Ph. A προτρέπω. Unde

Πρότροπος οἶνος, vinum, quod sua sponte defluit, antequam uvæ calcentur.

Προτρυγαῖος, ὁ, idem quod

Προτρύγης, ου, ὁ, Bachi cognomentum, qui vindemiæ præest. Ex τρύγη.

Προτρυγητὴρ, ῆρος, sive προτρυγητὴς, οῦ, ὁ, q. d. provindemiator, sideris cælestis nomen, quod nonnullis provindemia major dicitur, Arat. 138. Ex πρὸ, & τρυγάω.

Προτυγχάνω, prior sum, ante sum.

Πρότυπον, ου, τὸ, futuri operis præcedens typus & forma. Ex πρὸ, & τύπος.

Πρότυπος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Προτυπόω, præformo; (2) præinformo, *inpr.* rem futuram, ut imaginatio, v. c. per somnium facit; (3) conformo, sequente εἰς vel πρός.

Προτύπτω, f. ψω, ante verbero, prior verbero seu cædo; (2) prorumpo, erumpo.

Πρὔβαλε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Att.* pro προέβαλε, a προβάλλω.

Πρὔβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *Att.* pro προῆκεν, a προαίνω.

Προϋγραίνω, præhumecto, humectatione ad aliquid præparo.

Πρὔγραφε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προέγραφε, a προγράφω.

Πρὔδιδάξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Att.* pro προεδιδάξατο, a προδιδάσκω.

Πρὔδωκα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέδωκα, a προδίδωμι.

Πρὔθετο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Att.* pro προέθετο, a προτίθημι.

Πρὔθηκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέθηκε.

Πρὔκειτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Att.* pro προέκειτο, a πρόκειμαι.

Πρὔκίνδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προεκινδύνευε, a προκινδυνεύω.

ΠΡΟΫ́ΝΗ, ης, ἡ, prunus, arbor.

Προὔξένησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro προξένησε, a προξενέω.

Προὐξερευνητὴς, οῦ, ὁ, explorator præmissus.

Προϋπάγω & ομαι, ante induco ad aliquid, pellicio.

Προϋπαντάω, obvius fio, prior occurro.

Προϋπαντάζω, idem.

Προὔπαρξις, εως, ἡ, præexistentia.

Προϋπαρχὴ, ῆς, ἡ, priora beneficia; beneficentia, qua quis alterum prævenit. A

Προϋπάρχω, fut. ξω, prævenio, præverto; (2) sum ante, tempore præcedo, ante existo; (3) prior incipio, initium facio, provoco, lacessio, v. c. beneficiis, προϋπηργμένα, beneficia prius collata, perf. pass. part. Ἕτοιμὸς περὶπᾶς ἀπ' ὀρθιᾶς σαθεῖς πύργου, Eur. Ph. 1229. Προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς, Luc. 23, 12.

Προὔπεμψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προέπεμψα, a προπέμπω.

Προυπεξέρχομαι, ante exeo, egredior.

Προϋπεξορμάω, ῶ, f. ήσω, ante erumpo.

Προϋπεργάζομαι, prius efficio. Hinc

Προϋπεργασία, ας, ἡ, præmunitio, præparatio, causæ instructio, apud Rhet.

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. indic. pass. verbi προϋπάρχω.

Προϋπιχνέομαι, ante promitto; προϋπίχετο, a. 2. ante promisit. Σωτηρίαν προϋπιχνέονται σὲ τοῖς ἱεροῖς, Xen. Cyr. 3, 22.

Προϋποβάλλω, & προϋποβάλλομαι, q. d. præsubjicio, præstruo. Εἰ ᾧ ἡ φύσις προϋποβάλλεται τὰς δυνάμεις, Themist.

Προυπογράφω, tacite factis indico, significo.

Προυποδείκνυμι, ante demonstro, s. explicando ostendo.

Προϋπόκειμαι, q. d. prius subjaceo, prius subjectus sum; (2) prius in naturam rerum editus sum; προϋπόκειται, præsupponitur. Προϋποκειμένῳ σώματι, Philo.

Προϋπολαμβάνω, prius existimo, prius animo concipio & præsumo.

Προυπομνηματίζομαι, προυπομνηματισάμενος, qui ante commentarios scripsere.

Προυπόπλευσε, ante suspicor.

Προϋπόστασις, εως, ἡ, præexistentia. A πρυφίσταμαι.

Προϋποτίθημι, præsuppono.

Προυποτοπέω, ante suspectum habeo.

Προυποτυπόω, ante delineo, s. describo.

Πρῦπτος, η, ὸν, ἡ, ὸν, ante oculos positus; (2) manifestus, Ph. πρῦπτον, perspicuum, ἐκ τοῦ πρύπλου, palam. Ex πρὸ, & ὄπτομαι.

Πρυργιαίτερα, potiora, utiliora. A

Πρύργου, operæ pretium. Ex πρὸ, & ἔργον.

Πρυτίθει, 3. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro προετίθει, a προτίθεμαι.

Πρυτρίπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Att.* pro προετρίπετο, a προτρέπω.

Πρύτυψα, aor. 1. ind. act. *Att.* pro προίτυψα, a προτύπτω.

Πρύφειλες, 2. sing. imperf. ind. act. *Att.* pro πρόφειλες, a προφείλω.

Πρυφίσαμαι, præexisto; πρὐφίσκως, præexistens, perf. part. A πρυφίσημι.

Προϋφαιρέω, ante subtraho s. aufero.

Προϋφαρπάζω, ante surripio.

Πρὔχειν, præs. infin. act. *Att.* pro πρόἰσχειν, a προίσχω, antecello.

Προφαγεῖν, præcomedere, ante alia edere, in cibo præsumere.

Προφαίνω, præluceo, lumen præfero, præmonstro, seu præmonstro speciem futuri, & quasi polliceor, portendo aliquid, ac significo prodigio; πρὐφαίνε, præmonstrabat, imperf. πρυφαίνετο, apparebat; imperf. pass. Σφετέραν ῥίζαν πρόφαινε. Pind. Ist. 8, 123. Ἄθλα πρὔφηνε τοῖς ταξιάρχαις, Xen. Cyr. 2, 7. Λίγαν ὅτι ἱππέων τάξις μεγάλη σὺν τῷ πεδίῳ πρυφαίνοιτο, ib. 6, 21. Ἤδη αὐτὸς ὢν πρὸ πυλῶν πρύφαινε ὁ Κῦρος, ib. 8, 23.

Digitized by Google

Προφανῇ, 3. sing. aor. 2. conj. pass. v. φερο-φαίνω.

Προφανὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, conspicuus, manifestus, apertus. A φερο-φαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, conspicuitas. A προφανὴς.

Πρόφαντις, ιδος, ἡ, interpres sacrorum. Πρό-φητις, sacerdos.

Πρόφαντος, ος, ὁ ἡ ἡ, præmonstratus, præ-significatus; (2) evidens, conspicuus. A φερο-φαίνω.

Προφανῶς, *Adv.* conspicue, aperte.

Προφασίζομαι, fut. ίσομαι, fingo causas, cau-sificor, tergiversor causando & prætexendo aliquid, prætexo, prætendo, causæ loco ad-fero, excuso, Gl. Vet. causor; φροφασίζῃ, prætendit, Ph. φρὸφασίσαντο, prætende-runt, aor. 1. med. 3. pl. Οὐδὲ τὸ ἀναλ-τὸ φροφασίζομαι, Theog. 935. ἀχολίαν, Xen. Cyr. 2, 16. A

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, excusatio, Ph. causatio, al. Gl. Vet. occasio, materia, Ph. causa quæcunque etiam vera & arcana. Ἐυνῆς πρόφασιν, Hom. Il. 19, 262. Ἐπὶ ᾧ συνάχοντο γυναῖκες Πάτροκλον πρόφασιν, i. e. Adgemebant fœminæ de Patroclo spe-cie. *ibid.* 302. Πάσας προφάσεις προφασί-ζεσθαι, Plat. Politic. 5. A πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ὴ, όν, excusatorius. A προφα-σίζομαι.

Προφερέστερος, præstantior, Gl. V. item prior motu, incessu, & pronior. A

Προφερὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui est provecta ætate; (2) præstans. A προφέρω.

Προφέρησιν, 3. s. præs. conj. act. *Ion.* & cum ν a

Προφέρω, profero, promo, depromo, in me-dium adfero, exhibeo, propono, allego, cito; (2) objicio, exprobro; (3) enuncio, loquor; (4) præsto, antecello, anteeo, ulte-rius fero seu porto, promoveo; προσενίγκαι, proferte, Gl. V. a. 1. imperat. προσενεχθεὶς, prolatus, antelatus, Gl. V. a. 1. part. pass. προσενεγμένος, prolatus, Gl. Vet. perf. part. Ὅσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικὸς, præstat, Theocr. 12, 5. Ἐν πάντα ᾧ νόμον ἐυθύγλωσσος, ἀνὴρ προφέρει, Pind. Pyth. 2, 158. Προφέρω ἐδωδὸς ὑμῶν ῥᾴμη, Thuc. Ζεῦ ἐς ἐυτυχίαν, Eur.

Προφεύγω, effugio; προφυγὼν, aor. 2. part. elapsus. Ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, Il. 14, 81.

Πρεφημι, prædico. Ex πρὸ, & φημὶ, *dico.*

Προφημίζω, ante dissipo famam.

Προφητάνυξ, ακτος, ὁ, rex propheta, Davidis epith. A προφήτης, & ἄναξ, *rex.*

Προφητεία, ας, ἡ, prædictio futurorum, vatici-natio aut vaticinium. A προφητεύω.

Προφητεῖον, ε, τὸ, templum in honorem alicu-jus prophetæ erectum, Suic. Ab eod.

Προφητεύω, f. εύσω, futura prædico, vaticinor; (2) fanorum antistes sum oraculorumque interpres, divinitus afflatus sum, vocem di-vinam audio; (3) in N. T. interpretor vati-cinia, & alia sc. S. dicta. Οὐκ ἔστιν ὅστις Σοὶ προφητεύσῃ τάδε, Eur. Ion. 370. Ἐφοίτα δὴ θαμὰ κὴ εἰς τὸ νεὼν τῆ Ἰσιδος, ᾗ προσφήτευον, Heliod. A προφήτης.

Προφήτης, ου, ὁ, propheta, hariolus, antistes, vates, Gl. V. προφῆ, antistites, vates, Ph. in N. T. etiam de Poëta. A πρόφημι. Hinc

Προφητικὸς, ὴ, όν, propheticus, ad prophetas pertinens.

Προφητικᾶς, more vatum.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, quæ futura prædicit; (2) sacerdos.

Προφητοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, prophetæ vel pro-phetarum interfector. A κτείνω.

Προφητόφθεγκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, a propheta dic-tus vel pronunciatus; (2) propheta dignus. Ex προφήτης, & φθέγγομαι.

Προφητοφόντης, ου, ὁ, prophetarum interfector. Suic. Ex φόντης, pro φονήτης.

Προφθαδίλω, præveniendo, antevertendo. A

Προφθάνω, fut. άσω, idem quod simpl. φθάνω, Ph. πρόφθασον, præveni, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Προίφθασον αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, Matt. 17, 25. Hinc

Προφθασία, ἡ, occupatio.

Προφθέγγομαι, anteloquor, Gl. V. Hinc

Προφθιγξις, εος, ἡ, anteloquium.

Προφθίμβρος, ου, ὁ, præmortuus seu antemor-tuus. Ex πρὸ, & φθίομαι, *pereo.*

Προφοβίω, ante terreo.

Προφοβητικὸς, ὴ, όν, prætimens, absterrendi vim habens. A προφοβέω.

Προφοιδάζω, fut. άσω, ante purifico. Ὅφρα προφοιδάζωσι δίμης ζαθεοῖσι καθαρμοῖς, Nonn. P. 11, 55. Vide Φοιδάζω.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, prolatio, pronunciatio; (2) exprobratio, ap. Polyb. A πρωφέρω.

Προφορίομαι, ῦμαι, tramam filumque duco atque reduco; (2) ultro citroque cursito. Ἀπολύμιθ' ἅλλως τῷ ὁδὸν προφορμῦμαι, Arist. Av. 4. A προφέρω. Unde

Πρόφορικὸς, ὴ, όν, qui ore profertur, enuncia-tivus, Gl. V. eloquens, facundus.

Πρόφορος, ος, ὁ, humor cruentus & aquosus inter membranas, quibus fœtus continetur. Ab eodem.

Προφόωσδι, in lucem.

Πρόφραγμα, ατος, τὸ, septum alicui loco prætentum; (2) propugnaculum, tutamen, (3) locus ante scenam. A προφράσσω.

Προφράζω, fut. άσω, prædico, prænuncio. Τὰ ᾗ προπαφραδμῦα πολλὰ Ἄθλ' ἴθισαν παῖδες μιγαλήτορες, Hesiod. Ἔργ. 653.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, propensa, benevola, lubens, Hom. Odyss. 10, 386. & 5, 161. A πρόφρων.

Προφράσσω, vel προφράτλω, f. ξω, ante sepio vel munio, i. e. ante aliquem locum, vel prior altero.

Προφρονίως, *Adv.* prompto seu propenso ani-mo, lubenter. Ab eod.

Προφόνως, *Adv.* idem & ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, prudens; (2) propen-sus, benevolus, promptus. A φρὼ.

Προφύγοι, 3. s. aor. 2. conj. act. v. προφεύγω.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, excubiæ, vigiliæ, statio, munitio ad arcendum, propugnaculorum ob-servatio; (2) præcautio, cautio; (3) amu-letum. A προφύλαξ.

Προφυλακὶς, νεὸς, navis, quæ ante exercitum excubat, aut ante alias naves; (2) navis præsidiaria. Ab eod.

Προφυλακτικὸς, ὴ, όν, ad præcautionem aptus, qui adhibetur ad præcavendum. A προφυ-λάσσω.

Προφύλαξ, ακος, ὁ, qui ante excubat, excu-bitor, speculator, præsidiarius.

Προφύλαξις, ἡ, cautio, providentia. A

Προφυλάσσομαι, præcaveo, Gl. V. A seq.

Προφυλάσσω, vel άττω, f. ξω, q. d. ante ex-cubo, pro statione excubias ago. Μὴ δυνα-μῆν ᾗ προφυλάξαδ ταῦτα, M. Anton. 2, 8. Οὐ γὰ ἐᾧ ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', Epigr. de adulatore. Εἰ μὴ ἐγὼ προφυ-λαττίειμι ὑμᾶς, Xen.

Προφύραμα, τὸ, massa farinacea, quæ in ma-ctra subigitur ut ince panes fiant. A

Προφυρέω, ῶ, ante misceo, præparo ante. Καὶ πρυπεφύρᾳ λόγος ἓς μοι, Arist. Av. 468.

Προφύρητος, ον, ante subactus, & quidem recte, satis.

Προφύσια, ων, τὰ, præmunimina, quibus fol-lium fistulæ in metallis teguntur. Ex πρὸ, & φυσάω, *sufflo.*

Πρόφυσις, εως, ἡ, germinatio, germen. A πρεφύω.

Προφυτεύω, f. εύσω, prius planto vel sero.

Προφύω, f. ύσω, ante genero seu gigno.

Προφωνέω, ῶ, fut. ήσω, prius vocem edo, præ-loquor; (2) prædico, prænonco, denuncio. Φάγειν προφωνῶ πᾶσι, Eur. Hipp. 959. Nonnulli vero legunt προσφωνῶ.

Προφωτίζω, f. ίσω, prius illumino, prius pa-tefacio.

Προχαίρω, gaudium præcipio, frustra gaudeo.

Προχαλάω, ῶ, f. άσω, relaxo, *Arct.*

Προχανὴ, ῆς, ἡ, prætextus. Προχανὴ σῇ εὐ-ρισκετο πᾶσα, Callim. Hymn. in Cererem, 73. Ex πρὸ, & χαίνω, *hisco.*

Προχάραγμα, ατος, τὸ, futuræ rei repræ-sentatio ac prævia descriptio. A

Προχαράσσω, vel άττω, fut. ξω, prima linea-menta duco, primam sculpturam facio ante politurarn, præformo; (2) ante delineo, ad-umbro.

Προχαρίζομαι, f. ίσομαι, ante vel prius gra-tificor, ante condono.

Προχειλίδιον, τὸ, prominens labiorum pars. A

Πρόχειλος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui prominentibus est labiis; labrosus, Gl. V. A χεῖλος.

Προχειρίω, ap. Dion. H. si lectio sana, *(Ern.)* idem quod

Προχειρίζω, f. ίσω, omnibus notum facio, q. πρόχειρον, promulgo; (2) deligo, sumo ad aliquid faciendum, destino; (3) instituo, inchoo; (4) promo, depromo; προχειρίζο-μαι, profero, promo, Gl. V. pass. deligor. Ὁ Θεὸς τῶ πατέρων ἡμῶν προεχειρισατό Σε, Act. 22, 14. Δωῤαμίν τινα φημὶ προ-χειρίσασδαι δεῖν ὑμᾶς, Dem. Phil. 1. A

Πρόχειρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui est in promptu, in-ventu facilis, expeditus, Ph. πρόχειρον, promptum, ad manum. Προχειροτέρῃ βηλί, *Aret.* Ex πρὸ, & χείρ.

Προχειροτονία, ante seu prius creo; (2) præ aliis & ante tempus aliquid designo. Παρο-μῶσις ἐκκλησίας προχειροτόνησεν δῆμος, Dem. Μαρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τῦ Θεῦ, Act. 10, 41.

Προχειρότερος, promptius.

Προχείρως, *Adv.* prompte; (2) temere.

Προχειρωλίω, ante manibus operor.

Προχίοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro προχέουσι, a προχέω.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, profusio, profusum. A

Προχέω, f. εύσω, profundo, effundo. Προχέῃ λίγειαν ὀμφὴν, Anacr. 6, 11. Ἐς πεδίον προέχεντο, Il. 2, 465.

Πρόχυν, *Adv.* in genua, geniculatim; (2) funditus, radicitus. Ex πρὸ, & γόνυ.

Προχόη, ης, ἡ, gutturnium. A πρέχέω.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, fluxus aquæ; unde (2) delu-vium, inundatio; (3) gurges; (4) ostium, quo fluvius in mare effunditur. Hom. Il. 17, 263. Odyss. 5, 455. Ab eod.

Προχοΐδιον, τὸ, aqualiculus, qua aqua effun-ditur manibus abluendis, Strabo lib. 17. A

Προχοΐς, ίδος, ἡ, matula. A πρεχέω.

Πρόχοος, *contr.* πρόχους, υ, ἡ, aqualis, vas aquarium, quo aqua manibus datur, gut-turnium. *pl.* πρόχοι. Ab eod.

Προχορεύω, præsulto, salto.

Προχρίω, f. ίσω, ante inungo.

Προχρονέω, ῶ, fut. ήσω, tempore sum prior, tempore præcedo, Suic. A

Πρόχρονος, ος, ὁ ἡ ἡ, tempore anterior, tem-pore præcedens. Ex πρὸ, & χρόνος.

Πρόχυμα, ατος, τὸ, quod profunditur aut profusum est; (2) vinum sponte defluens ante, quam uvæ calcentur. A πρεχύω. Unde

Πρόχυσις, εως, ἡ, profusio, effusio; (2) terra ante locum aliquem adgesta.

Προχυταῖος, αία, αῖον, natus vel habitans in insula Prochyta. A

Προχύτη, νῆσος, terra avulsa a continente & insula facta. A πρεχύω. Unde

Προχυτήριον, ε, τὸ, fulcrum, Gl. V.

Προχύτης, ου, ὁ, poculi species. Ab eod.

Προχυτὸς, ὴ, όν, profusus. Ab eod.

Προχύω, f. ύσω, profundo, effundo; (2) terra adgesta exstruo. Τὸ Περσικὸν δίδυμα πρε-χύων, Dion. Περ. 52.

Πρόχωλος, ος, claudus.

Προχωρέω, ῶ, fut. ήσω, procedo, progredior, succedo, prospere cedo. Ἡμῖν δὲ δοξας τὸν πρεχωρῆσαι δόμος, Eur. Herac. 486. Κῶμον αἰναυλότατον πρεχορεύεις, id. Ph. 797. Ἤδη τὸ κλῆσιν τ' νυκὸς πρεθκαχρήκη, Herod. Hinc

Προχώρημα, ατος, τὸ, quod succedit, seu successit; (2) excrementum.

Digitized by Google

Προχάρισις, εως, ἡ, successio, progressus, processio. Ab eod.
Προψηφίζω, ante sciscо, decerno.
Προψύχω, f. ξω, prius refrigero.
Προῳδός, ἡ, prolusio in cantu, introitus, & qu. præcentio.
Προωθέω, protrudo, propello. Τ' ἄλλα παρασύρειν καὶ προωθεῖν, Longin. 32.
Προϋλης, petulans, Ph. perditus. A πρὸ, & ὕλυμαι.
Προωμοσία, ας, ἡ, præjuratio. Ab ὄμνυμι.
Προωνύμιον, ὐ, τὸ, prænomen, Ph. Ex πρὸ, & ὄνομα. Unde
Προώνυμος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, prænomen habens.
Προφέρω, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui justum legitimumque tempus prævenit, præmaturus, præcox. Ex πρὸ, & ὥρα, tempus.
Πρόωρος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Προώρισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. προορίζω.
Προωρώμιλω, imper. ind. med. contr. pro προωρομαχόμιλω, a προορόω.
Πρόωσις, εως, ἡ, protrusio, propulsus. A προωθέω.
Προώτης, ὐ, ὁ, caput lignorum prominentium, quæ pondus dejiciendum sustendebant. Ab eodem. Hinc
Προωστικὸς, ἡ, ὸν, vim propellendi habens.
ΠΡΤΑΞΕΣ, ων, οἱ, propugnatores; (2) pedites; Hom. Il. 5, 744. (3) populi multitudo congregata.
Πρύλις, εως, ἡ, saltatio armata, quam pedites saltant. Οὔλαι ἦ Κρητὶς γε καὶ πρύλιν ἀρχήσαντο, Callim. Hymn. in Jov. 52. Vid. Lucian. de Saltat. A πρυλέω.
Πρύμνα, ης, ἡ, extrema navis pars, puppis. A πρυμνός.
Πρύμνηθεν, Adv. a puppi. A πρύμνα.
Πρυμνήσια, τὰ, funes, quibus navis religatur ad terram, Gl. Vet. retinacula; Hom. Il. 1, 47. Ab eodem.
Πρυμνήσιος, ία, ιον, qui est in puppi, ad puppim pertinens. Ab eod.
Πρυμνήτης, ου, ὁ, gubernator in puppi sedens; παρὰ πρυμνήσια νηός, i. e. juxta palum, quem Romani tonsillam vocant; Adj. pro πρυμνήσιος. Ab eod.
Πρυμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad puppim pertinens.
Πρυμνόθεν, Adv. a puppi; ab eod. (2) funditus. A
ΠΡΥΜΝΟΣ, ἡ, ὸν, extremus, ultimus.
Πρυμνοῦχος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, puppim tenens. Ex πρύμνα, & ἔχω.
Πρυμνώρεια, ας, ἡ, extrema montis pars, radix montis. Ex πρυμνὸς, & ὄρος, mons.
Πρυτανεία, ας, ἡ, dignitas seu potestas prytanica, munus vel imperium prytanicum. A πρύτανις.
Πρυτανεῖα, ων, τὰ, pecunia, quam deponebant actor & reus judicio disceptaturi, Lat. sacramentum. A
Πρυτανεῖον, ὐ, τὸ, locus Athenis, in quo Prytanes judicia exercebant, & in quo viri bene de republica meriti publicis alebantur sumptibus; (2) curia; (3) Palatium augustale. A
Πρυτανεύω, f. εύσω, senator sum, aut magistratus, aut aliud, quod πρύτανις notat, summam potestatem teneo, præses sum; (2) rego, moderor, administro; (3) suppedito, subministro, procuro. Τὰ εἰρωνίᾳ ἐπρυτάνευσεν, Isocr. πρὸς εἰρωνίης, Arist. Πρυτανεύσομαι ἀθανάτοισι, Hom. Hymn. in Apoll. 68. A πρύτανις. Unde
Πρυτανικὸς, ἡ, ὸν, ad πρύτανιν pertinens.
ΠΡΥΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, Athenis Senator ex numero 500, quorum decima pars decima anni parte rebus præerat; (2) in aliis civitatibus interdum summum magistratum notat, unde (3) summus magistratus, ἄρχων ὕπατος; (4) princeps in aliquo genere artis aut rei; (5) curator, præfectus alicujus rei, dispensator. Ern.
Πρὰ, πρὸ, & πρῴ, Adv. mane. Ex πρωΐ.
Πρῴαιον, Adv. nuper, ante, olim, Ph.
Πρωθήβης, ες, ὁ, qui primos pubertatis annos agit, puber. Ἕκτα πρωθήβεσι Τάκιτθον, Nic. Th. 905. Ex πρῶτος, & ἥβη.
Πρωθήκης, ου, ὁ καὶ ἡ, idem & ex iisd.
Πρωθύστερος, præposterus, Gl. V. πρωθύστερον, præposterum, Gl. Vet. Ab ὕστερον.
ΠΡΩΙ, Adv. mane, (2) mature, tempestive; (3) præmature, ante tempus. Hinc Compar. πρωΐτερος, έρα, ερον, & Superl. πρωΐτατος. Hinc
Πρωΐα, ας, ἡ, scil. ὥρα, matutinum tempus.
Πρωϊαίτατα, admodum tempestive, præmature, summo mane.
Πρωϊαίτερον, profundiore diluculo; (2) maturius, tempestivius.
Πρωΐανθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, mature vel præmature florens. Ex πρωΐ, & ἄνθος.
Πρωϊβλαστέω, mature germino. A
Πρωϊβλαστὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, mature germinans. Ex πρωΐ, & βλάστη, germen.
Πρωϊβλαστία, ας, ἡ, matura seu præcox germinatio. A πρωϊβλαστέω.
Πρωΐζα, vel πρώϊζα, Adv. non ita dudum, hodie mane; (2) præmature, citius, intempestive, ante tempus. A πρωΐ. Unde
Πρῴϊζον, vel πρῳζὸν, paullo ante præteritum; (2) hesternum; (3) nudius tertius.
Πρωΐθεν, Adv. a mane, a tempore matutino.
Πρωϊκαρπέω, mature fructus reddo.
Πρωϊκαρπία, ἡ, matura fructuum editio.
Πρωϊκαρπος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, cujus fructus mature proveniunt. Ex πρωΐ, & καρπός.
Πρώϊμος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, maturus, tempestivus, Ph. πρωΐμως, præcox. A πρωΐ.
Πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, matutinus. Ab eod.
Πρῷον, ὐ, τὸ, hora matutina. A πρωΐ.
Πρῳΐος, ία, ιον, matutinus. A πρωΐ. Hinc
Πρωϊότης, ητος, ἡ, præcox maturitas.
Πρωϊσπορέω, præmature fero, mature semino. A
Πρωΐσπορος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui mature feritur; (2) præmature serendus. A σπείρω.
ΠΡΩΚΤΟΣ, ὁ, podex, anus, culus.
Πρωκτοτηρέω, ῶ, nates specto, observo, verbum Aristophanicum, Eq. 874. ut & πρωκτοπυγτέτηρες.
Πρῶν, ωνὸς, ὁ, locus acclivis, collis; (2) vertex s. cacumen montis. A πρανὴς.
Πρωὼξ, ωκὸς, ὁ, gutta, stillicidium, proprie roris. Ἐν ᾗσιν ὧ κεν ἐκείνῳ Πρᾶκις ἔρεξε πίσασιν, ἀκήρια πάντ' ἰγίνοντο, Call. in Apoll. 40. A πρωΐ.
Πρῳὸς, idem quod πρῳΐος.
ΠΡΩΡΑ, ας, ἡ, prora, anterior pars navis.
Πρωράζω, in prora deprimo; πρωράζεσθαι, dicitur navis, cum prora ponderum vi deprimitur. A pr.
Πρώραθεν, Adv. e prora. Ab eod.
Πρωρατδῶ, fut. δύσω, sum proreta, seu in prora navem rego. A
Πρωράτης, ὐ, ὁ, proreta, qui navem in prora regit. A πρώρα.
Πρωρατικὸς, ἡ, ὸν, ad proram pertinens, qui est in prora.
Πρωρεὺς, έως, ὁ, proreta, Ph. A πρώρα.
Πρῶτα, Adv. primum. A πρῶτος.
Πρωτάγγελος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui primo aliquid nunciat, præmunciat, prænuncius.
Πρωτάγρια, ίων, τὰ, venationis primitiæ, prima captura. Τῆτο κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη, Callim. in D. 104. Ab ἄγρα.
Πρωταγωνίσω, primas partes in scena ago, primas, i. e. præcipuas partes obtineo; (2) primam orationem in judicio habeo. A
Πρωταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, primarum partium actor; (2) qui in quovis certamine primum locum tenet.
Πρώταθλος, ὐ, ὁ, primus athleta. Ab ἆθλον.
Πρωταίτιος, ὁ καὶ ἡ, qui maxime in culpa est.
Πρωταίχμια, & πρωταίχμεια, τὰ, præda præmio data. Ab αἰχμὴ.
Πράταρχος, ὐ, ὁ, dux primarius, militiæ princeps. Ex πρῶτος, & ἀρχός.
Πρωτεῖα, ας, ἡ, primatus, Suic. A πρῶτος.
Πρωτεῖον, ὐ, τὸ, primatus, primæ partes, principatus. A πρωτεύω.
Πρωτέκδικος, ὁ, primus defensor.
Πρωτικὴ, ῆς, ἡ, sc. συκῆ, ficus, quæ prius fructum suum quam aliæ maturat, præcox seu festina ficus. A πρωΐ, alii tamen a πρότιρος, deducunt, sed & πρωτιρικὴ, scribunt.
Πρωτεύω, f. εύσω, primus sum, primas partes teneo, principatum obtineo, summo honore habeor; πρωτεύων, principalis, Gloss. Vet. Ταῖς ὑσίαις πρωτεύοντες, Isocr. Πρωτεύουσι ἐν ταῖς πόλεσι γωναῖκες, Id. καὶ δόξαν, Plut. τῆς Ἑλλάδος, id. A πρῶτος.
Πρωτιρότης, ὐ, ὁ, qui primus aravit, vel arat. Οὕτω κ' ὀψιρότης πρωτιρότῃ ἰσοφαρίζοι, Hesiod. Op. 488. A ἀρόω.
Πρώτισα, Adv. primum. A πρώτις.
Πρωτισεύω, f. εύσω, idem quod πρωτεύω.
Πρώτιστον, Adv. primum, primo loco, ante omnia. A
Πρώτιστος, ίστη, ιστον, primus, Hom. Il. 2, 702. A πρῶτος.
Πρωτόαλος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, primum mare expertus, primum navigans. Ab ἅλς, mare.
Πρωτοβαθρέω, ῶ, f. ήσω, in primis subselliis, aut in subselliis primum colloco. A
Πρωτόβαθρος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui in primis subselliis aut in subselliis judicialibus primus sedet, qui in loco primo seu eminentissimo sedet. Ex πρῶτος, & βάθρον.
Πρωτοβολέω, primus jaculor; (2) primum protrudo, vel emitto. A
Πρωτιβόλος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui primus jaculatur. Ex πρῶτος, & βάλλω. Unde
Πρωτόβολος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui primum feritur; (2) equus qui primum dentes edidit.
Πρωτόγαλα, ακτος, τὸ, colostrum, i. e. lac primum post partum, quod sponte concrescit.
Πρωτόγαμος, ὁ καὶ ἡ, primas nuptias agens.
Πρωτογένεος, εία, ειον, primogenitus. Ex πρῶτος, & γένομαι.
Πρωτογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem; πρωτογενέστερος, antiquior. Ex iisd.
Πρωτογένημα, ατος, τὸ, quod primum enatum & eductum est.
Πρωτογένητος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, primogenitus, Ph.
Πρωτογεύστης, ὐ, ὁ, prægustator, qui primus gustat, Ph. gustator. Ex πρῶτος, & γεύω.
Πρωτογνάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui primus sententiam dicit, qui est primæ sententiæ, princeps senatus. A γνώμη.
Πρωτόγονος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, primigenius primigenus, primogenitus, primitivus. Ex πρῶτος, & γένος, a γίνομαι.
Πρωτογόνος, ὐ, ὴ, primum pariens, primum enixa. Ex iisdem.
Πρωτογυναικες, ων, οἱ, qui primi uxores ducunt, Hes. Ex πρῶτος, & γυνὴ.
Πρωτοδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui primus scit, qui primus didicit. Ex πρῶτος, & δαίω.
Πρωτόζυκτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod
Πρωτόζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, primis nuptiis junctus, vel qui tunc primum matrimonio junctus est. Ex πρῶτος, & ζυγός.
Πρωτόθετον, τὸ, primitivum verbum A τίθημι.
Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima convivii portio. Ex πρῶτος, & θοίνη, convivium.
Πρωτόθρονος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, qui in primo throno sedet.
Πρωτόθρος, contr. πρωτόθρους, ὐ, ὁ καὶ ἡ, q. d. primisonus, primo sono editus; (2) primo locutus. Πρωτόθρος κήρυξ, Nonn. Paraphr. 3, 26. Conf. & 6, 45.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus in consessu aliquo locus.
Πρωτοκήριος, ὐ, ὁ, primicerius, primus dignitate. Ex πρῶτος, & κῆρος, cera, quia primus in tabula cerata scribebatur.
Πρωτόκλητος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, primo vocatus.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, primus in convivio locus.
Πρωτοκλίσια, ίων, τὰ, inauguratio, cum quis primam sedem v. c. imperii occupat. Ex κλίσις, inclinatio.
Πρωτοκόμιον, ὐ, τὸ, prærogativa, Suic. Ex πρῶτος, & κομίζω, curo, Suic.
Πρωτοκουρία, ας, ἡ, prima tonsio. A
Πρωτόκουρος, ὐ, ὁ καὶ ἡ, primum tonsus, qui primum tondetur. Ex κουρά.
Πρωτοκλίστης, ὐ, ὁ, primo cicans.

Digitized by Google

Πρωτόκλισ, ου, ὁ ἡ ὄ, primo conditus seu creatus, Gl. V. primitivus.
Πρωτοκτόνος, qui primus occidit.
Πρωτόκτονος, qui primus occisus est.
Πρωτοκύων, ὁ, princeps Cynicorum.
Πρωτόλειον, ου, τὸ, seu πρωτόλεια, ων, τά, primitiæ prædæ seu manubiarum; (2) quævis primitiæ. Ex πρῶτος, & λεία, *præda*.
Πρωτολογέω, primus dico; primas dicendi partes sortitus sum.
Πρωτολογία, ας, ἡ, primæ partes dicendi, sermonis principium. A
Πρωτολόγος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui prior verba facit, qui primo loco loquitur.
Πρατολοχία, ας, ἡ, prima acies, ordo primipilarium. Ex πρωτος, & λόχος.
Πρωτόμαντις, ιος, ὁ ἡ ὄ, princeps vates.
Πρωτομάρτυρ, υρος, ὁ, primus testis, qui primus mortem passus ob Christ. religionem.
Πρωτόμορος, ου, ὁ ἡ ὄ, primus mortuus.
Πρωτόμφαλον, umbilicus clypei, Hes.
Πρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia. A πρῶτος.
Πρωτοπλοέω, ῶ, ὁ ἡ ὄ, qui nunc primum navigat.
Πρωτοπαγής, ές, ὁ ἡ ὄ, qui primus compactus & coagmentatus est, recens compactus; primo defixus, Hom. Il. 5, 194. A πηγνύω.
Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, adfectus, quo quid primum adficitur non per consensum alterius, initium percipiendi mala. Ex πρῶτος, & πάθος. Unde
Πρωτοπαθέω, ῶ, f. ήσω, primo patior, f. primum adficior.
Πρωτόπαλος, ου, ὁ, primus luctator.
Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis humani auctor.
Πρωτόπειρα, ας, ἡ, tirocinium, Ph.
Πρωτοπειρία, ας, ἡ, rudimentum, Ph. Ex iisdem.
Πρωτόπειρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui rei alicujus primus periculum fecit, qui aliquid primum est expertus. Ex πρῶτος, & πεῖρα.
Πρωτοπήμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, primum seu præcipuum damnum adferens. A πῆμα.
Πρωτοπλασία, ἡ, initium fingendi, formandi, creandi, procreandi v. c. sobolem.
Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, qui primus fictus formatusque est, primus homo.
Πρωτόπλοος, *contr.* πρωτόπλους, ου, ὁ ἡ ὄ, primo navigationem experiens, primo navigans.
Πρωτοπολίτης, ου, ὁ, princeps, Ph. πρωτοπολίται, proceres, optimates, Ph.
Πρωτοπρεία, ας, ἡ, præeundi dignitas, primum agmen in bello.
Πρωτοπόρος, ὁ, qui primus vadit, transit.
Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio; (2) quod primum exigitur. Ex πρῶτος, & πρᾶξις.
Πρωτόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ὄ, primum proferens radicem. A ῥίζα.
Πρωτόῤῥυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui primum defluxit. Ex πρῶτος, & ῥύω, *fluo*.
Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, primus; (2) prior, præstantior; (3) primus, i. e. primarius, primum locum obtinens. *Superl.* a πρό, pro πρότατος, unde *Ion.* fit πρόατος, & *Att.* πρῶτος. Hinc οἱ πρῶτοι, ων, primores, primates, Gl. Vet. τῷ πρώτῳ, primum; τὰ πρῶτα, primæ partes.
Πρωτοσπόρος, ου, ὁ, qui primus serit, aut sevit, progenitor, parens. At πρωτόσπορος, primo seminatus, primo satus.
Πρωτοστασία, ας, ἡ, principatus, Gl. V. Ex πρῶτος, & στάσις.
Πρωτοστάτης, ου, ὁ, qui primus stat in acie, Ph. princeps; πρωτοστάς, primores, Gl. V. Ex πρῶτος, & ἵστημι, *sisto*.
Πρωτοσφακτος, ου, primus omnium interfectus.
Πρωτοτοκεία, ων, τά, privilegia, seu jus primogenituræ. A
Πρωτοτοκεύω, f. εύσω, primogenituræ jura tribuo. A πρωτότοκος.
Πρωτοτοκία, ίων, τά, privilegia seu jus primogenituræ. Ab eod.
Πρωτότοκος, ου, ὁ ἡ ὄ, quæ primum peperit, primipara, Gloss. Vet. πρωτοτόκοι, primiparæ. Πρωτοτόκῳ, κιγυρῇ, ἑ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο, Hom. Il. 17, 5. Ex πρῶτος, & τίκτω.
Πρωτότοκος, ου, ὁ ἡ ὄ, ille ante quem nullus alius ex iisdem parentibus editus est. Ph. primigenus, primogenitus, primitivus. Ex iisd.
Πρωτοτομέω, primum cædo seu seco, in primis puto. A
Πρωτότομος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui primus cæsus & putatus est. Ex πρωτος, & τέμνω.
Πρωτοτυπία, ἡ, est verborum πρωτοτύπων. 2.)
Πρωτότυπον, ου, τὸ, originale, principale, Ph. (2) verbum πρωτότυπον, f. 1.) primitivum 2.) a Gramm. opp. κλητικοῖς, ut ἴλλω, a quo κλητικὸν ἰλλωικός; dicitur & ἁπλοῦν, 3.) in Dialecticis πρωτότυπα, prædicamenta, Phil. A
Πρωτότυπος, ου, ὁ ἡ ὄ, exemplar, ex quo simile facimus, Gl. Vet. primitivus, principalis.
Πρωτοτύπως, principio, Gl. V. principaliter, primitive.
Πρωτοϋπνιον, ου, τὸ, primus somnus, Suic. Ex πρῶτος, & ὕπνος.
Πρωτυργὸς, ου, ὁ ἡ ὄ, primas in opere aliquo partes obtinens, primario efficiens. Ex πρῶτος, & ἔργον.
Πρωτοφάνεια, ας, ἡ, prima apparitio. A
Πρωτοφανὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, primo apparens. Ex πρῶτος, & φαίνομαι.
Πρωτοφόνος, ου, ὁ, primus homicida; ita vocatur Cain.
Πρωτοφορέω, primus f. inter primos gero aliquid.
Πρωτοφόρημα, ατος, τὸ, fructus terræ, qui primus prodit, primitiæ, omninoque quod quis primo loco fert.
Πρωτογενὴς, ές, ὁ ἡ ὄ, primo natus seu exortus; πρωτογενὲς, primum natum. Ex πρῶτος, & φύομαι.
Πρωτόχνους, *contr.* πρωτόχνους, ους, ὁ ἡ ὄ, primam lanuginem habens.
Πρωτόχρονος, ου, ὁ ἡ ὄ, primævus, Gl. Vet.
Πρωτόχυτος, ου, ὁ ἡ ὄ, primum effusus.
Πρῶτως, *Adv.* primum, primo loco, ante omnia, primo, primario, i. e. per se & sua natura, non per accidens, Gl. Vet. primo, primitus. A πρῶτος.
ΠΡΩΝ, ωνος, ὁ, locus acclivis, collis, vertex & cacumen montis; πρώονες, cacumina, vertices.
Πταίη, 3. sing. aor. 2. opt. act. v. πτῆμι.
Πταίοισαν, *offendentem*, præs. particip. act. f. g. *Dor.* pro πταίουσαν, a πταίω.
ΠΤΑΙΡΩ, sternuo, sternuto; ἔπταρον, aor. 2. Τηλέμαχος δ μιν' ἔπταρεν ἀμφὶ δ δῶμα, Odyss. 17, 541.
Πταίσειν, f. 1. inf. act. v. πταίω.
Πταῖσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus, Ph. culpa, noxa, delictum, Al. Gl. Vet. menda. A πταίω.
Πταισμάτιον, ου, τὸ, offensiuncula, Gl. V. A
ΠΤΑΙΩ, fut. πταίσω, impingo, offendo, pecco, titubo, vacillo, labor. Τῇ γνάμῃ ἡ τύχῃ πταίειν, Herodian. Μὴ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλὰς, cedat, Thuc.
Πτακὶς, ίδος, timor, pavor. A πτήσσω.
Πτάϊσμα, ατος, τὸ, trepidatio, quum quis metu contrahitur. A πτακὶς.
Πτάμβιοι, nom. pl. pr. part. med. v. πτῆμι.
Πτάξ, ακος, ὁ ἡ ὄ, idem quod πτακὶς.
Πταρμικὴ, ῆς, ἡ, fruticis genus qui in cacumine capitulum habet, quod acri odore suo sternutare cogit. A
Πταρμικὸς, ἡ, όν, qui sternutare potest vel solet; (2) sternutare cogens. A
Πταρμὸς, ου, ὁ, sternutatio, sternutamentum.
Πτάρνυμαι, sternuo; sternuto, Ph. Πτάρνυτο, Aristot. 3. pl. opt.
Πτάρνυμαι, idem. A πταίρω.
Πτάρνυμι, sternuo, Gl. V. Ab eod.
Πτάτο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἔπλατο, a πτῆμι.
Πτάω, πτᾶς, est thema, unde πτάσω, πτάσα, πτάρα, πτύρω, πτύω, πτάσας, &c. in quibus omnibus est significatio commotionis, agitationis, &c. *Ern.*
ΠΤΕΑΈΑ, ας, ἡ, ulmus. Hinc
Πτελίνος, ίνη, ινον, ulmeus, ex ulmo.
Πτελεών, ῶνος, ὁ, ulmetum, Gl. V.
Πτίλος, ὁ, aper.
Πτέρινος, ίνη, ινον, alatus, pennatus, e pennis contextus, G.. Vet. πίρινον, plumatile. A πτερόν.
Πτίρις, ιδος, sive πτῖς, ῖδος, ἡ, filix mas, *herba*, Gl. Vet. πτῖς, βοτάνη, filix. Ab eod. *Angl.* Fern, *or* Brakes.
ΠΤΕΡΝΑ, *Ion.* πτέρνη, ης, ἡ, calx, calcaneus, πτέρναι, calces, Ph. (2) inferior pars mali erecti, quæ ἰσοπέδη inseritur. Ἐς Ζυρὸν ἐκ πτέρνης, Hom. Il. 22, 397.
Πτερνίζω, fut. ίσω, calce peto, contingo, vel ferio, Gl. V. supplanto. A πτέρνα.
Πτέρνιξ, ικος, ὁ, caulis cacti, plantæ spinosæ. Ab eod.
Πτερνίον, ου, τὸ, pernio, Gl. V. A πτέρνα.
Πτερνὶς, ίδος, ἡ, idem quod πτέρνα.
Πτερνισμὸς, ῦ, ὁ, supplantatio, deceptio. A πτερνίζω.
Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, qui calce petit, & verberat, qui calcibus ferire solet; (2) calcar. Ab eod.
Πτερνιστὴς, ῦ, ὁ, idem, R..
Πτερνοβάτης, ου, ὁ, qui calci inter ambulandum insistit, Ex πτέρνα, & βαίνω.
Πτερνολύθρος, ου, ὁ, qui calcem rodit; nomen muris in Batrachom. ver. 222. Ex πτέρνα, & λύφω.
Πτερνοκοπέω, ῶ, calcaneis seu pedibus strepitum moveo, pedibus supplodo; (2) explodo, tumultuor. Ex πτέρνα, & κόπτω.
Πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, pernivorus, nomen muris in Batrachom. ver. 29. Ex πτέρνα, & τρώγω.
Πτερνοφάγος, ου, ὁ, idem. ib. v. 224. A φάγω.
Πτεροδόνητος, ου, ὁ ἡ ὄ, pennis agitatus, celer, qui alis circumagitur. A δονέω.
Πτεροείμων, ονος, ὁ ἡ ὄ, alis seu pennis vestitus, alatus, Suic. Ex πτερὸν, & ἕννυμι.
Πτερόεις, όεσσα, όεν, alatus, pennatus, volucris, Gl. V. volatilis. A
ΠΤΕΡΟΝ, ου, τὸ, ala, pluma, pinna; Ph. pinnula; al. Gl. V. penna; πτερὸν πλοίου, ὡς Ἔννιος, aplustra, *ut Ennius*, Ph.
Πτεροομαι, πτεῶμαι, plumesco, Gl. Vet. metaph. erigor, quasi alis; ἐπτεωμένος, alatus, p. part. pass. Τοῦ τὸ ἐν ἰδεῖν ἡμέρᾳ πτεωθεὶς, Philo. A πτερόω.
Πτεροποίκιλος, ου, ὁ ἡ ὄ, varias & pictas pennas habens. Ex πτερὸν, & ποικίλος.
Πτερόπους, ποδος, ὁ ἡ ὄ, alatos pedes habens, Gl. V. alipes. Ex πτερὸν, & πούς.
Πτεροῤῥέω, ῶ, pennas amitto. Οὐκ, ἀλλὰ φ χειμῶνα πάντα τὰ ἔρια πτεροῤῥεῖ, Arist. Av. 106. A πτερὸν, & ῥέω.
Πτεροῤῥυέω, idem. Καλλίας ἆρ' ὅτος ὁ ὄρνις ἐστὶν; ὡς πτεροῤῥυεῖ; Arist. Av. 291. A ῥύω.
Πτερόστης, ητος, ὁ ἡ ὄ, pennatus. A πτερόω.
Πτεροφοιτος, ου, alatus. A φοιτάω.
Πτεροφόρος, ου, ὁ ἡ ὄ, aliger, penniger. Ex πτερὸν, & φέρω.
Πτεροφυέω, pennas produco, pennæ mihi nascuntur, plumesco, A. φύομαι.
Πτεροφυὴς, ές, alatus.
Πτεροφυΐα, ας, ἡ, pennarum productio. Ex iisdem.
Πτερόφυτος, ου, alatus.
Πτερόω, ῶ, f. ώσω, alas addo, alitem facio; metaph. erigo, uti spe. Ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ' ὁρᾶν πτεροῦσιν, Arist. Av. 1339. Λόγοισί τ' ἄρα ἡ πτερῶν, ib. 1452. A πτερόν.
Πτερύγεσσι, dat. pl. *Ion.* pro πτέρυξι, a πτέρυξ.
Πτερυγίζω, fut. ίσω, pennas rostro purgo; (2) alas pando seu explico, tento volatum, de pullis avium; (3) frustra & inaniter conor.

Digitized by Google

conor, Gl. V. πτερυγίζειν, crissare. Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις, Arist. Plut. 574. A πτέρυξ.

Πτερύγιος, plumarius, Adject. Gl. V.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, plumula, pinnaculum, seu pinna in ædificio; summa auricula, Dim. a πτέρυξ.

Πτερυγοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, alæ formam habens. Ex πτέρυξ, & εἶδος.

Πτερυγοφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, penniger; (2) agmen quoddam militare; (3) cursor, tabellarius furreolas in capite pennas gerens, ut Mercurius, parasitus. Ex πτερὸν, & φέρω.

Πτερυγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, alæ speciem gerens, alam referens; (2) alatus; (3) scapulas exstantes habens. A πτέρυξ.

Πτερυγωκὸς, vel πτερύγωκις, ἐος, ὁ ἡ ἡ, alis celer. Ex πτέρυξ, & ὠκύς.

Πτέρυγμα, ατος, τὸ, ala, pinna. A πτέρυξ.

Πτερυγωτὸς, ὴ, ὸν, alatus, pennatus, pinnatus. Ab eodem.

Πτέρυξ, υγος, ἡ, ala, pinna, penna, pluma. A πτερὸν.

Πτέρυξις, εως, ἡ, alarum plausus; (2) conatus volandi in pullis.

Πτερυσσομαι, ξομαι, alis latera ferio; (2) gestio seu passis alis gestio, gaudeo, lætor. Οἰκεῖα ἦ πέφυκε Ταίναρον πτέρυξι, Lyc. 1106. A πτέρυξ.

Πτερύσσομαι, idem.

Πτέρωμα, ατος, τὸ, pennosum in avibus tegmen; (2) pinnæ murorum. A πτερὸν.

Πτέρωσις, εως, ἡ, idem; (2) pennarum productio.

Πτεωτὴς, οῦ, ὁ, qui alas addidit, qui alis sublevat. Ab eod.

Πτερωτὸς, ὴ, όν, alatus, pennatus, aliger, Gl. Vet. Ab eod.

Πτέσθαι, aor. 2. inf. med. pro πτάσθαι, a πτῆμι. Unde

Πτῆμα, ατος, τὸ, volatus, Gl. V.

Πτῆμι, f. πτήσω, volo. Verbum inus. unde tamen ἵπταμαι & alia descendunt.

Πτῆναι, volasse, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πτηνοκλίτης, ισφίλη, avis perdens, vel perimens laqueos. Ab ὄλλυμι.

Πτηνοπέδιλος, ον, alatos calceos habens, ut Mercurius; celer pedibus.

Πτηνὸς, ὴ, όν, volucris, volatilis. Hinc τὸ πτηνὸν, οῦ, volucris, ales, avis. A πέτημι.

Πτῆξαι, aor. 1. inf. act. v. πήσσω.

Πτήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi πτῆμι.

Πτῆσις, εως, ἡ, volatus. Ab eod.

Πτήσσω, f. ξω, q. d. metu contrahor, expavesco, fugio, me abscondo, Gl. Vet. extimesco; (2) perterrefacio. Σίγᾳ πτήξειαν ἀφωνοι, Soph. Aj. 171. Ὁπόταν ἀν πτήξασι χιλιόσις εἰς ἕνα χῶρον, Arist. Lys. 773. Τὸ ζῆν, ξυνίημι, κἂν ὕπνῳ πτήσασαν δόρυ, Lyc. 280. Πόλις ἦ πρὸς πόλιν ἔπτηξε, Eur. Supp. 269. A πτοέω.

Πτητικὸς, ὴ, όν, volatilis. A πτῆμι.

Πτητικῶς, Adv. volatilium modo, Suic.

Πτίλλος, lippus, Ph.

Πτιλοβόρος, ος, ὁ, plumarius, Ph. Ex πτίλον, & βόπτω.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, Ph. pluma.

ΠΤΙΛΟΣ, cui ex ciliis pili periere; (2) lippus. Hinc

Πτίλωσις, εως, ἡ, pennarum plumarumque annua mutatio; (2) defluvium pilorum e palpebris callosis & rubentibus.

Πτίλωτὸς, ὴ, όν, pennatus seu pinnatus; (2) membrana sicca volans. Ab eod.

Πτισάνη, seu πτισάνη, ης, ἡ, ptisana, i. e. hordeum pistum & a cortice purgatum; (2) ptisana non colata, hordeacea.

Πτισανοῤῥοφία, ἡ, sorbitio ptisanæ, 2.)

Πτίσμα, ατος, τὸ, hordei granum.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, contusio, comminutio tundendo facta. A

ΠΤΙΣΣΩ, tundo, pinso, decortico. Ἐπτισμένας κοιθαῖς, Arist. H. Au. 8, 7..

Πτιστικὸς, ὴ, όν, pinsationi aptus, qui contundi, comminui potest. A πτίσσω.

Πτόα, ας, ἡ, pavor, consternatio; (2) timor, metus; (3) impotens amor.

ΠΤΟΕΩ, ῶ, f. ήσω, metu consterno, terrefacio, exterreo; obstupefacio, attonitum reddo, Ph. (2) amore, cupiditate aliqua vehementi incendo; πτοῶ, terreo, territo; πτοοῦμαι, trepido, paveo, pavesco, expavesco, Gl. Vet. ἐπτοημένος, pavidus, Gl. Vet. p. part. pass. percussus amore. Μή τις σ' ἴδῃ σείχουσαν ἐπτοημένῳ, Eur. Iph. in Au. 1054.

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. conj. pass. v. πτοέω.

Πτόησις, εως, ἡ, pavor & consternatio; timor, metus, Ph. trepidatio, it. vehemens amor. Ab eod.

Πτοίη, ας, ἡ, id. quod πτόα, libido rei alicujus, nimia adfectatio. A πτοιέω. Hinc

Πτοιδαλέος, ος, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) amore incensus.

Πτοιέω, ῶ, idem quod

Πτοιέω, ῶ, f. ήσω, consterno metu, perterrefacio, amore percutio; (2) animo specto attento. Μοὶ ὄνειρα διὰ φρένας ἐπτοίησαν, Mosch. 4, 122. Κυρτὸς δ' ἀνὴρ μεθ' ὁμίλικας ἐπτοίηται, Hesiod. Ἔργ. 445. A πτοέω.

Πτοίησις, εως, ἡ, idem quod πτόησις.

Πτοῖος, ος, ὁ, timor, metus. A πτοία.

Πτοιῶμαι, præs. ind. pass. contr. pro πτοιέομαι, a πτοιέω, Poët. pro πτοέω.

Πτολεμίζω, bello peto, infesto. Ἔπεστο πτολεμίζων ἐς Τροίλον, Il. 13, 644. Pro πολεμίζω.

Πτολεμιστὴς, ῆ, ὁ, pro πολεμιστὴς.

Πτολεμόνδε, ad vel in bellum; pro πολεμονδε.

Πτόλεμος, ος, ὁ, bellum, pugna.

Πτολίαρχος, ος, ὁ, præfectus aut princeps urbis, vel pro πολίαρχος.

Πτολίεθρον, pro πολίεθρον, oppidum,

Πτολίεσσι, dat. pl. Att. & Ion. pro πόλεσι.

Πτολιπόρθιος, ος, ὁ, idem quod

Πτολιπόρθιος, ος, ὁ, urbium populator, vastator seu eversor. Πτολιπόρθιος, Hom. Od. 9, 504. Ex πτόλις, & πορθέω.

Πτολίπορθος, idem. Hom. Il. 2, 278.

Πτολιπόρθῳ, dat. sing. Att. pro πολιπόρθῳ.

Πτόλις, εως, ἡ, urbs, civitas. Pro πόλις.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, urbs, civitas. Pro πόλισμα.

Πτοροθάκανθος, ος, ὁ ἡ ἡ, ramos habens spinosos seu aculeatos. Ex πτόρθος, & ἄκανθα, spina.

Πτόρθοιο, gen. sing. Ion. pro πτόρθου, a

Πτόρθος, ος, ὁ, ramus, surculus. Ab ἐρθός.

Πτοσθὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, terrore perculsus, perterrefactus, pavidus. A πτοέω.

Πτυαλίζω, vel πτυελίζω, f. ίσω, frequenter spuo, os sputo plenum habeo. A πτύαλον, sive πτύελον.

Πτυαλισμὸς, vel πτυελισμὸς, ου, ὁ, screatus, exscreatio; (2) crebra sputi ejectio. A πτυαλίζω, vel πτυελίζω.

Πτύαλον, τὸ, sputum. A πτύω.

Πτύγμα, ατος, τὸ, plica, sinus, sinus rei complicatæ. Πτύγμα πέπλοιο, Il. 5, 315. A πτύσσω.

Πτυγμάτιον, ου, τὸ, parva plicatura, Dim.

ΠΤΤΓΞ, γὸς, ἡ, ptynx, avis genus.

Πτυελίζω, saliva abundo, Hipp. A πτύελον.

Πτυελισμὸς, οῦ, ὁ, q. d. salivatio, salivæ abundantis fluxus. A pr.

Πτύελον, ου, τὸ, vas, in quod sputum ejicitur, Ern.

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga; (2) libellus plicatilis, pugillares. A πτύσσω.

Πτυκτὸς, ὴ, όν, plicatus, plicatilis. Ab eod. Unde

Πτυξ, πτυχὸς, ὑ, plica, plicatura; (2) ruga & sinus vestis; (3) lamina pugillarium; πτύχες, januæ valvæ, Gl. Vet. tabella; (2) cacumen montis, Hom. Il. 20, 22.

Πτύξας, aor. 1. part. act. v. πτύσσω.

Πτύξις, εως, ἡ, plicatio, plicatura. Ab eod.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, pala, Ph.

Πτυόφι, Poët. ventilabro. Ἀπὸ πλατέος πτυόφιν, Hom. Il. 13, 588, A πτύον.

Πτυρμὸς, οῦ, ὁ, pavor, consternatio. A πτύρομαι. Unde

Πτυρτικὸς, ὴ, όν, qui facile consternatur.

Πτύρω, f. ρῶ, consterno, expavefacio, terrefacio, terreo; πτύρομαι, trepido, Ph. πτύρεσθαι, consternatur, Ph. Μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, Phil. 1, 28. A πτοέω.

Πτύσις, εως, ἡ, exscreatio, sputi ejectio.

Πτύσκω, idem quod πτύω.

Πτύσμα, ατος, τὸ, sputum. Ab eod.

Πτυσμὸς, οῦ, ὁ, sputatio, exspuitio. Ab eod.

ΠΤΤΣΣΩ, f. ξω, plico, complico, in rugas & sinus contraho; ἐπτυγμένος, complicatus, plicatus. p. part. pass. πτυχθεὶς, plicatus, aor. 1. part. pass. Τὴν ἀλυρίδα πτύξαι, Plut. Πτύξας ὑπ' αὐταῖς χέρας, complexus, Soph. Oed. Col. 1606.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, plica, plicatura. A πτύσσω.

Πτυχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. v. πτύσσω.

Πτυχίον, ου, τὸ, libellus, s. codicillus plicatilis, pugillares. A πτύξ.

Πτυχὶς, ίδος, ἡ, pars navis ubi nomen navis scriptum. Ab eod.

Πτυχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, multas habens plicas, rugosus, plicatilis. A πτυχὴ.

ΠΤΥΩ, fut. ύσω, spuo, exspuo, exscreo; (2) contemno, despuo. Τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον, Theocr. 6 39. Πτύσας πρόσωπα, Soph. Antig. 1246. Αἷμα πολὺ πτύοντα, Hom. Il. 23, 697.

Πτωκάζέμεν, Ion. pro πτωκάζειν, a

Πτωκάζω, metu contrahor, expavesco; πτωκαζέμεν, trepidare, inf. pro πτωκάζειν, Il. 4, 372. A πτώξ. Unde

Πτωκὰς, άδος, ἡ, pavida, timida, fugax.

Πτῶμα, ατος, τὸ, casus, lapsus; (2) clades; (3) delictum seu erratum; (4) cadaver. A πίπτω.

Πτωματίζω, fut. ίσω, cadere facio, vel præcipito. A πτῶμα.

Πτωματὶς, ίδος, ἡ, poculi seu alius vasis genus. Ab eod.

Πτωχὸς, πτωκὸς, ὁ ἡ ἡ, pavidus, timidus; (2) *substant.* pro lepore, Hom. Il. 17, 676. Æschyl. Agam. 141. Nicand. in Theriac. 949. A πτοέω.

Πτώσιμος, ίμη, ιμον, caducus; πτώσιμον, πτῶμα ὅτι νεκρὸν, cadaver, Gl. V. Æschyl. Agam. 678. A πίπτω.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina. Ph. strages; Al. Gl. V. Ab eod.

Πτάσῃ, 3. sing. præs. conj. act. v. πτάσσω.

Πτάσοντι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro πτάσσουσι, a

Πτάσσω, f. ξω, perterreor, trepido, expavesco, metu consternor, metu perculsus concido, abscondo me præ metu; (2) timide mendicans oberro, mendico. Ἄλλῳ δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτάσσουσαν ὠθεῖς ἀρσίνων ὑπωπιτεῖν, Eur. Bac. 223. A πτοέω.

Πτάσω, f. 1. ind. act. verbi πίπτω.

Πτωτικὸς, ὴ, όν, casualis. A

Πτωτὸς, ὴ, όν, qui cadere potest vel solet, caducus. A πίπτω.

Πτωχαλάζων, ονος, ὁ ἡ ἡ, q. d. mendicus ostentator, pauper arrogans, Alexis apud Athenæum. Ex πτωχὸς, & ἀλάζων.

Πτωχὰς, άδος, ἡ, idem quod πτωκὰς, vel semper esuriens. A πτώξ.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia, paupertas, egestas, Ph. A πτωχεύω.

Πτωχεῖον, ου, τὸ, locus, in quo mendici degunt. vel aluntur, domus mendicorum. A

Πτωχεύω, fut. εύσω, pauper sum, mendico; πτωχέυεσκον, mendicabam, imperf. Ion. pro ἐπτώχευον. Ὅτι δὲ ὑμᾶς ἐπτώχευσε, πλείονος ὤν, 2 Cor. 8, 9. A πτωχὸς.

Πτωχίζω, fut. ίσω, ad mendicitatem redigo, pauperem facio. Ab eod. Unde

Πτωχικὸς, ὴ, όν, mendicus; (2) mendico conveniens.

Πτωχίστερος, ος, mendicior; Comparat. irregul.

Πτωχοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum mendicorum.

Πτωχό-

Digitized by Google

Πτωχόμυσος, ου, ὁ ἡ ὄν, pauper Musis, i. e. imperitus. Ex πτωχὸς, & μῦσα.

Πτωχοπλέσιοι, qui paupertatem mentiuntur; qui specie paupertatis reipsa sunt ditissimi.

Πτωχοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, mendicos faciens, ad mendicitatem redigens. A ποιέω.

Πτωχὸς, ὴ, ὸν, mendicus, pauper, egenus, Ph. A πτώσσω.

Πτωχότατος, pauperrimus. A præc.

Πτωχοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis mendicis destinatus.

Πτωχοτροφέω, pauperes alo.

Πτωχοτροφία, ας, ἡ, mendicorum nutritio. A

Πτωχοτρόφος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui vel quæ mendicos alit. Ex πτωχὸς, & τρέφω.

Πυανέψια, ων, τὰ, festum Athenis. A

Πυανέψιος, ία, ιον, in quo legumina seu fabæ coquuntur. Ex πύανον, & ἕψω. Hinc

Πυανεψιών, ῶνος, ὁ, mensis, cujus initium est, quando sol Scorpionem ingreditur, Gl. V. October.

Πυάνιος, ου, ὁ, fabaginus, ex leguminibus. A

Πύανον, ου, τὸ, faba, vel legumen; (2) triticum coctum.

ΠΤΑΡ, τὸ, coagulum; (2) primum lac a partu. Hinc

Πυαρίτης, ου, ὁ, idem.

Πυγαῖα, ων, τὰ, nates, clunes. A

Πυγαῖος, αία, αῖον, posticus, qui est natium; (2) salax, libidinosus; (3) cinædus.

Πυγαλία, ας, ἡ, natium morbus, ficus in natibus enascens, *Strabo lib.* 13. Ab eod.

Πύγαργος, ου, ὁ ἡ ὄν, nates albas habens, effeminatus, *Subst.* aquilæ genus cauda albicante, albicilla. Ex πυγὴ, & ἀργός.

Πυγαρίζω, idem quod πυγίζω.

ΠΥΓΗ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

Πυγηδὸν, *Adv.* secundum clunes, vel nates, averse. A πυγὴ

Πυγίδιον, ου, τὸ, exiles nates, clunes aridæ & depressæ, Dim. Ab eod.

Πυγίζω, f. ίσω, nates alicujus ferio; (2) pædico; πεπυγισμένος, pædicatus, Ph. p. part. pass. Ab eod.

Πύγισμα, ατος, τὸ, verberatio, qua nates alicujus verberantur. A πυγίζω.

Πυγιστὴς, οῦ, ὁ, pædico. Ab eod.

Πυγμαιομάχος, ου, ὁ ἡ ὄν, cum pygmæis pugnans; ut πυγμαιομάχοι γέρανοι, grues. Ex πυγμαῖος, & μάχομαι.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, æquans seu explens πυγμὴν, pygmæus, nanus, pumilio, pusillus homo. A πυγμὴ.

Πυγμαχέω, ῶ, pugilatu decerto, Apoll.

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus. A

Πυγμάχος, ου, ὁ, pugil, pugilatu decernens cum aliquo. Ex πυγμὴ, & μάχομαι.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus, manus in pugnum contracta; (2) mensura spatii, a cubito ad pugnum; (3) dimicatio, pugna, Ph. Al. Gl. Vet. cæstus; pugilatus. Πυγμὴν ἢ παλαιστὴν ἀγωνίζεσθαι, *Plut.* A πύξ.

Πυγμῇ, *Adv.* crebro; (2) enixe. A πυγμὴ, cujus proprie est dativus.

Πυγολαμπὶς, ίδος, vel πυγολαμπὶς, ίδος, ἡ, cicindela, insecti genus, cujus clunes seu nates noctu lucent. Ex πυγὴ, & λάμπω.

Πυγονιαῖος, αία, αῖον, mensuram cubiti æquans. A πυγὼν.

Πυγοστόλος, ου, ὁ ἡ, *Epith.* meretricis qu. clunes ornans. Ex πυγὴ, & στέλλω.

Πυγούσιος, ου, ὁ, idem quod πυγαῖος. Βάθρον ὀυζῆαι ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα ἢ ἔνθα, Hom. Odyss. 10, 517. A

Πυγὼν, όνος, ὁ, v. πυγμὴ, 2). A πύξ.

Πυδαρίζω, resilio; calcitro; calce nates ferio.

Πυέλιον, ου, τὸ, labrum seu solium æreum, in quo se lavant. A πύελος.

Πυελὶς, ίδος, ἡ, cavitas annuli, in quam gemma inseritur, pala annuli. Ab eod.

Πύελον, ου, τὸ, idem quod

ΠΥΕΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, solium, loculus in quo mortui cadaver deponitur; (2) solium balneare; (3) alveus, in quo lac aut alius liquor excipitur.

Πυελώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, concavus in modum πύελου. A πύελος.

Πυετία, ας, ἡ, coagulum, v. πυτία.

Πυέω, suppuro, ad suppurationem perduco. A πύον.

Πύη, ης, ἡ, morbus pulmonis, φθίσις. Ab eodem.

Πυθαγόρειος, ου, ὁ ἡ ὄν, Pythagora ortus, Pythagoreus. A πυθαγόρας.

Πυθαγορίζω, f. ίσω, Pythagoræ sectator sum.

Πυθαγορικὸς, ὴ, όν, Pythagoricus. Ab eod.

Πυθαγορὶς, ίδος, ἡ, sectatrix Pythag. Philosophiæ.

Πυθαγορισμὸς, ὁ, sectatio, studium Philosophiæ Pythagoricæ.

Πυθαγορισταὶ, *Dor.* pro Πυθαγορισταὶ, Pythagoræ sectator.

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, putredo. A πύθω.

Πυθεῖον, ου, τὸ, Pythium oraculum. A πύθιος.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθου, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Dor.* pro πύθου.

Πύθῃ, 3. s. præs. conj. act. v. πύθω.

Πύθηαι, 2. s. a. 2. conj. med. *Ion.* pro πύθῃ, a πυνθάνομαι.

Πυθία, ας, ἡ, sc. ἱέρεια, Pythia Apollinis sacerdos, Pythia. Ab eod.

Πύθια, ίων, τὰ, Pythia, festum Græcorum in honorem Apollinis Pythii, ob interemptum serpentem Pythonem Delphis celebratum. Ab eodem.

Πυθιάζω, vaticinor; pro quo libri etiam πυθαΐζω.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Pythias, tempus inter duo Pythia; (2) sacerdos Pythia.

Πυθικὸς, ὴ, όν, Pythicus. Ab eod.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, qui Pythiis ludis vicit. Ex πύθιος, & νίκη.

Πυθιονικὸς, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Πύθιος, ία, ιον, Pythius, ad Pythios ludos, vel Apollinem Pythium sive Pythonem etiam & Oraculum Pythium pertinens; (2) Apollinis cognomen, a serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur. A πύθων.

Πυθίων, ωνος, ὁ, Pythion, bulbi genus. Ab eodem.

Πυθμηδὸν, funditus, prorsus, omnino. A

ΠΥΘΜΗΝ, ένος, ὁ, fundum, ima pars; (2) ramus, propago.

Πυθοῖ, Pythone, in Pytho. A πυθώ.

Πυθοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med, *Ion.* pro πύθοιντο, a πυνθάνομαι, Il. 1, 257.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ ἡ ὄν, ab Apolline prædictus & certo futurus. A χράω.

Πυθοκλόνος, ὁ, *Epith.* Phœbi, interfector serpentis, v. πύθων.

Πυθόληπτος, ου, ὁ ἡ ὄν, a Pythio correptus, furens ex Apolline, afflatus a Phœbo. A πύθιος, & λαμβάνω.

ΠΥΘΟΜΑΙ, audio.

Πυθόμαντις, εως, ὁ ἡ ὄν, Pythicus vates.

Πυθόμψοι, nom. pl. a. 2. part. med. v. πυνθάνομαι.

Πύθοντο, 3. plur. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐπύθοντο.

Πυθόχρηστος, ου, ὁ ἡ ὄν, Pythio oraculo editus, vel comprobatus. Ex πύθιος, & χράω, *oraculum edo.*

ΠΥΘΩ, f. πύσω, putrefacio, & πύθομαι, putresco, putrefio. Ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος, Hesiod. Ἔργ. 624.

Πυθὼ, οῦς, ἡ, Pytho, urbs Phocidis, quæ & Delphi appellatur, Apollini sacra.

Πυθῶδε, *Adv.* ad locum oraculi Apollinis Pythii. A πυθώ.

Πύθων, ωνος, ὁ, Pytho, draco vel serpens, quem Apollo interemit, unde & *Pythius* cognominatus fuit. A πύθω, quia ex putredine terræ ortus credebatur.

Πυθωνικὸς, ὴ, όν, Pythonicus; (2) a spiritu divinatorio correptus. A πύθων.

Πύϊον, ου, τὸ, sanguis putrefactus. A πύον.

ΠΤΚΑ, *Adv.* dense, spisse; (2) prudenter, accurate; adfabre. Ὅς ῥα νόῳ μὺθον ἔλῳ, πύκα δ' ἤτορι εἴσῃ Θεαινά, Hom. Il. 5, 70.

Πυκάζω, fut. άσω, denso, stipo; (2) tego, intego, contego, munio; (3) orno, exorno; πεπυκασμένος, densatus; p. part. pass. Ph. crinitus. Στεφάνοις πυκασθεὶς, Eur. Alc. 792. Κόσμῳ πυκάζει τῶν', id. Herac. 725. Παντὰ τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον, Theocr. 21, 53. Ἑκάβοα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μιλαίνας, circumtexit, Hom. Il. 17, 82. A πύκα.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act.

Πυκάσδειν, præs. inf. act. *Dor.* pro πυκάζειν.

Πυκασμὸς, ῆ, ὁ, densatio; (2) ornatio. A πυκάζω.

Πυκιμήδης, ους, ὁ ἡ ὄν, prudens, accuratus. Ex πυκινὸς, & μῆδος, *consilium.*

Πυκινὰ, *Adv.* frequenter; (2) prudenter; (3) eleganter. A πυκινὸς.

Πυκινᾶν, gen. pl. f. g. *Dor.* pro πυκινῶν.

Πυκινᾶς, gen. s. f. g. *Dor.* pro πυκινῆς.

Πυκινοκίνητος, ον, qui crebro movetur.

Πυκινόῤῥιζος, ον, multas & diffusas late radices habens. A ῥίζα.

Πυκινὸς, ὴ, όν, densus, creber, frequens; (2) prudens, callidus; (3) elegans. A πύκα.

Πυκινόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, prudens. Ex φρὴν.

Πυκινῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter; (2) prudenter, sapienter; (3) accurate, firmiter. A πυκινὸς.

Πυκνὰ, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνάζω, frequento, Gl. V. πυκνάζῃ, continuat, Ph. A πυκνὸς.

Πυκνάκις, *Adv.* frequenter. A πυκνὰ.

Πυκνόβλαστος, ου, ὁ ἡ ὄν, dense germinans. Ex πυκνὸς, & βλαστάνω.

Πυκνογόνατος, ου, ὁ ἡ ὄν, densis genicul's constans, crebris distinctus geniculis & internodiis. Ex πυκνὸς, & γόνυ, *genu.*

Πυκνόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὄν, densos seu multos fructus habens.

Πυκνοκίνδυνος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui frequenter periclitatur, qui crebris se periculis objicit.

Πυκνόκομον, ου, τὸ, Pycnocomum, *herba.* Ex πυκνὸς, & κόμη, *coma.*

Πυκνὸν, *Adv.* crebro, frequenter. A πυκνὸς.

Πυκνοπνοϊματος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui crebro respirat, Suic. Ex πυκνὸς, & πνεῦμα.

Πυκνόπορος, ου, ὁ ἡ ὄν, densos meatus habens, R.

Πυκνόπτερος, ον, densas, i. e. firmas alas habens. A πτέρον.

Πυκνόῤῥιζος, ου, ὁ ἡ ὄν, densas aut crebris radices habens, qui est densa radice. Ex πυκνὸς, & ῥίζα, *radix.*

Πυκνόῤῥους, ου, idem quod

Πυκνόῤῥους, οῦς, ὁ ἡ ὄν, densus acinis.

Πυκνὸς, ὴ, όν, *per Syncop.* a πυκινὸς.

Πυκνόσαρκος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui densa est carne, qui solidum habet corpus & succi plenum. Ex πυκνὸς, & σάρξ, *caro.*

Πυκνοσπορέω, dense sero vel semino; πυκνοσπορῆσαι, dense seror. A

Πυκνόσπορος, ου, ὁ ἡ ὄν, dense satus, dense seminatus.

Πυκνόστημος, ὁ ἡ ὄν, vestis densum stamen habens. A στήμων.

Πυκνόστικτος, ου, ὁ ἡ ὄν, crebris punctis distinctus, maculosus.

Πυκνόστυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, multas habens columnas.

Πυκνότριχος, ου, *Adv.* sæpius, crebrius, Ph. A πυκνὸς.

Πυκνότης, ητος, ἡ, densitas, spissitudo; (2) crebritas; (3) prudentia. A πυκνὸς.

Πυκνόφθαλμος, ου, ὁ ἡ ὄν, crebros oculos seu gemmas habens.

Πυκνόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄν, densa habens folia, densus foliis.

Πυκνόω, denso, spisso, spissifico, stipo; πυκνοῦμαι, densat, Ph. πυκνοῦμαι, densor; πυκνῶσθαι, spissesc:t, Ph. πεπυκνωμένος, densatus, p. pass.

Digitized by Google

part. pass. Πάντα τρόπον τε Ἑαυτὸν Στρόβῳ πυκνώσας, Arist. Nub. 702. Πυκνωθῆσαι φλίβες, *Hippocr.* A πυκνός.

Πύκνωμα, ατος, τὸ, idem quod πυκνότης.

Πυκνῶς, *Adv.* dense, spisse, crebro, frequenter, sæpe. A πυκνός.

Πύκνωσις, εως, ἡ, densatio, spissatio. A πυκνόω.

Πυκνωτικός, ἡ, όν, densandi vim habens. Ab eodem.

Πυκτεῖον, ι, τὸ, tablinum, armarium libellorum. A πυκτός.

Πύκτευσις, εως, ἡ, dimicatio, Ph.

Πυκτευτὴς, οῦ, ὁ, pugil; pugnator, Gl. V. A

Πυκτεύω, pugilatu certo, pugilor, dimico; (2) pugnos incutio; πυκτεύω, μάχομαι, pugno, Gl. Vet. ἐπύκτευσαν, dimicaverunt, Ph. Ὥσπερ ὑ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ὅταν πολεμεῖτε Φιλίππῳ, Dem. Phil. 1. A

Πύκτης, ι, ὁ, pugil, Ph. pugnator; al. Gl. V. A πυξ.

Πυκτικός, ὴ, όν, pugilatui aptus. A πύκτης.

Πυκτίον, ι, τὸ, idem quod

Πυκτὶς, ίδος, ἡ, libellus seu tabella plicatilis. A

Πυκτὸς, ὴ, όν, plicatus, complicatus, pro πτυκτός. A πτύσσω.

Πυκτομαχέω, idem quod πυκτεύω.

Πυκτοσύνη, ης, ἡ, pugilatus, ars pugilum. A πύκτης.

Πυλαγόραι, οἱ, legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, publice & de re publica mittebantur. Ex πύλαι, & ἀγορά. Hinc

Πυλαγορέω, ῶ, sum Pylagoras, Pylas ad Amphictyonicum concilium proficiscor.

Πύλαι, ῶν, αἱ, Pylæ; vide πύλη.

Πυλαία, ας, ἡ, sc. Συνόδος, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. A πύλαι.

Πύλαιος, αία, αῖον, qui est extra portas; (2) Pylis oriundus. Ab eod.

Πυλαΐτης, ου, ὁ, unus e vulgo, quod ad Thermopylas consuebat, homo nihili, homo de circo. Ab eod.

Πυλαιτίς, ίδος, ἡ, epithetum Minervæ, utpote quæ in portis urbium pingi solebat. A πύλη.

Πυλαρὸς, οῦ, ὁ ἡ, janitor vel janitrix, R. Ex πύλη, & ἄρος, custos portæ.

Πυλάρτεω, gen. sing. *Ion.* pro πυλάρτου, a

Πυλάρτης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas. Ex πύλη, & ἄρω, *aptο.*

Πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos. Ex πύλη, & ὄρος, *custos.* Ὀπτωπίων παρὰ νηυσὶν ἀγαλκείτοις πύλαωρος, Hom. Il. 21, 530.

Πυλεών, ῶνος, ὁ, vestibulum, atrium, Ph. janua. A πύλη.

Πυλίων, gen. pl. *Ion.* pro πυλῶν, a

Πύλη, ης, ἡ, porta, & *in Plurali* πύλαι, portæ; (2) fauces montium, quibus per illos transitur; (3) locus Græciæ, Pylæ, quæ & Thermopylæ dicuntur.

Πυληγενὴς, ίος, ὁ ἡ, ὴ, Pylo ortus seu oriundus, in insula Pylo natus. Ex πύλος, & γίνομαι.

Πυληδόκος, ου, ὁ, janitor. Ex δέχομαι.

Πυλὶς, ίδος, ἡ, portula. A πύλη.

Πύλος, ου, ὁ, porta, vestibulum; (2) Pylus, insula exigua ad Peloponnesum. A πύλη.

Πυλουρὸς, οῦ, ὁ, portæ custos, Gl. V. πυλωρὸς, janitor; ἡ πυλουρὸς, janitrix, Ph. Ex πύλη, & ὄρος, *custos.*

Πυλοῦχος, ου, ὁ ἡ, portas sustinens. Ex πύλη, & ἔχω.

Πυλόω, ῶ, f. ώσω, portis munio seu claudo. Καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις, Arist. Av. 1163. A πύλη. Hinc

Πύλωμα, ατος, τὸ, porta seu janua.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium seu vestibulum; (2) porta, ostium, Ph. janua; πυλῶνες, januæ, Gl. Vet. A πύλη.

Πυλωρέω, portæ præsum custodiæ. A

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, custos portæ, janitor; (2) custos, defensor; (3) introitus seu vestibulum; (4) meatus ventriculi inferior. Ex πύλη, & ὄρος, *custos.*

Πύματα, & πύματον, *Adv.* extremum, ultimum, postremo, A

Πύματος, η, ον, extremus, ultimus, postremus. Πυμάτης νυκλὸς, *Aret.* A πυθμήν.

ΠΤΝΔΑΞ, ακος, ὁ, fundus in modio &c. operculum; (2) manubrium gladii.

ΠΤΝΘΑΝΟΜΑΙ, & πεύθομαι, f. πεύσομαι, p. πέπυσμαι, audio, intelligo, cognosco, rescisco, certior fio; (2) interrogo, quæro, scisciter, Gl. Vet. consulto, rogito, percontor, Ph. Ἀλλὰ βραχέα Σε πυθέσθαι βέλομαι, Arist. Nub. 482. Ὡς ἐγὼ τὴν παραγενομένων τινὸς ἐπυθόμην, a quodam, Xen. Παρὰ πολλῶν ἐγὼ πυθέσθαι, τοῖς εἰδόσι βουλομένοις, licet audire, Isocr. Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν ἦλθον ἀγγελῶν, εἰ μὴ πεπύσμην ταυτὶ τὴν Σάφ' εἰδότων, Arist. Θεσμ. 603. Πέπυσται μητρὸς ἡμῖν, ibid. 1241.

ΠΤΞ, *Adv.* pugno vel pugnis. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, ὕδὲ παλαίσεις, Hom. Il. 23, 621.

Πύξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes. A πυγή.

Πυξάκανθα, ης, ἡ. arbor quædam spinosa. Ex πύξος, & ἄκανθα, *spina.*

Πυξιὰν, ῶνος, ὁ, buxetum, Gloss. Vet. A πύξος.

Πυξίδιον, ι, τὸ, parva pyxis; (2) parva tabella, Dim. a πυξίον.

Πυξίνος, έα, *Ion.* ίη, ινον, buxeus, e buxo. A

Πύξινος, ίνη, ινον, buxinus, Ph. A πύξος.

Πυξίον, ι, τὸ, tabella scriptoria; (2) parva pyxis, Dim. a πύξος.

Πυξὶς, ίδος, ἡ, pyxis, vasculum e buxo teres & oblongum, intus cavum, & in summa parte operculo clausum, Ph. fritillum. Ἀ

ΠΤΞΟΣ, ι, ἡ, buxus.

Πυξώδης, εος, ὁ ἡ, ὴ, buxo abundans; (2) buxeus. A πύξος.

Πυοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ὴ, puris similis, purulentus. Ex πύον, & εἶδος.

Πύον, τὸ, pus, sanguis putrefactus. A πύθω.

Πυοποιέω, ῶ, f. ήσω, pus moveo. A

Πυοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, ὴ, pus movens, suppurans seu suppurationem adjuvans. Ex πύον, & ποιέω.

Πυορρόεω, pure mano, pus effundo.

Πυόρροια, ης, ἡ, fluxus puris, suppuratio. A

Πυόρρους, πυόρρους, ου, ὁ ἡ, ους, pure fluens, e quo pus manat. Ex πύον, & ῥέω.

Πύος, ου, ὁ, vel πυὶς, ίδος, ὁ, colostrum seu colostra, primum lac a partu in omnibus animantibus; πύος, εος, τὸ, pus. A πύον.

Πυουλκὸς, οῦ, ὁ ἡ, ὴ, pus extrahens. Ex πύον, & ἕλκω, *trabo.*

Πυόω, ῶ, f. άσω, suppuro, ad suppurationem perduco. Ab eod.

Πυπποζω, poppysmate adulor, demulceo. A

ΠΤΠΠΑΞ, vox palpi seu poppysmatis.

ΠΤΡ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, pyra, rogus, lignorum strues igne subjecto ardens. A πῦρ.

Πυράγρα, ας, ἡ, forceps, quo ignita tenemus, aut ex igne eximimus. Γίντο δὲ χειρὶ Πατρόκλου κρατερὸν, ἑτέρῃφι δὲ γίντο πυράγρῃ, Hom. Il. 18, 477.

Πυραγρίτης καρκίνος, pro πυράγρα, q. d. cancer ignita tenens. Ex iisd.

Πυράζω, exuro, cremo; (2) rubeo, rutilo. A πυρὰ.

Πυραίθω, ignem accendo, ignes excito. Ἀμφὶ νεῶν πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν, Eur. Rhes. 824.

Πυράκανθα, ης, ἡ, pyracantha, q. d. ignea spina, i. e. valde urens & pungens, Nic. Th. 856.

Πυρόκκινος, ία, ον, rufus. Ex πῦρ, & ἄγω.

Πυρακτέω, in igne verso & candefacio; (2) uro, incendo, inflammo. Ex iisdem.

Πυρακτόω, ῶ, f. ώσω, in igne verso, candefacio; πεπυρακτωμένος, candefactus, perf. pass. part. Ex iisd. Hinc

Πυράκτασις, εως, ἡ, actio ipsa in igne versandi; (2) incendium.

Πυραλὶς, vel πυραλλὶς, ίδος, ἡ, ignaria, nomen avis, Gl. V. spinturnix. Ex πῦρ, & ἅλλομαι, *salio.*

Πυράμη, ης, ἡ, falx, qua triticum demetitur; (2) falx messoria, Gl. Vet. batillum; sed editum vatillum, & vacillum.

Πυραμητὸς, οῦ, ὁ, messis tritici; (2) tempus messis. A πυράμη.

Πυραμὶς, ίδος, ἡ, Pyramis, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata; (2) placenta quædam. A πῦρ.

Πυραμοειδὴς, ίος, ὁ ἡ, ὴ, speciem pyramidis gerens, seu pyramidatus. Ex πυραμὶς, & εἶδος.

Πυραμῖς, sc. ἄρτος, panificii genus ex tritico admixto melle, quod præmii loco dabatur iis, qui insomnes pernoctassent in sympoſiis, placenta quævis. A πυρὸς.

Πυραυγὴς, ίος, ὁ ἡ, ὴ, igne fulgens, qui ignei fulgoris est, igne rutilans. Ab αὐγή.

Πύραυνον, ου, τὸ, igniarium, vas, quo prunæ ardentes in mensam inferuntur. Ex πῦρ, & αὔω, *accendo.*

Πυραύστης, ου, ὁ, pyrausta, insectum lucernis advolans, exustisque alis concidens & periens. Ex iisd.

Πυράφλεκτος, ου, ὁ ἡ, ὸν, ardens, sed ita, ut ab igne non absumatur.

Πυργηδὸν, *Adverb.* catervatim, turmatim. A πύργος.

Πυργηρέω, & πυργηρέομαι, in turri sto, turrim custodio, sum in arce, contineo me intra muros, q. a πυργήρης, qui turri continetur. Ὡσπερεὶ πόλεις πρὸς ἐχθρῶν, Σῶμα πυργηρέμεθα, Eur. Or. 744. A πύργος, & ἄρω, *aptο.*

Πύργινος, turreus, Gl. Vet. turriformis; (2) firmus, firmans. A πύργος.

Πυργίον, ι, τὸ, turricula, Dim. ab eod.

Πυργισκάριον, τὸ, turricula, armarium. A

Πυργίσκος, ου, ὁ, idem.

Πυργίσκιον, τὸ, idem.

Πυργίτης, ου, ὁ, in turribus degens; πυργίτης στρουθὸς, passer muralis, Gl. Vet. Ab eod.

Πυργόβαρις, εως, ἡ, propugnaculum turritum, Hes. Suid. Ex πύργος, & βάρις.

Πυργοδίκτης, ου, ὁ ἡ, ὴ, turribus infestus, turres vastans & destruens. A δαΐζω.

Πυργοειδὴς, ὲς, turris speciem habens.

Πυργομαχέω, e turri pugno, Xen. Cyr. 6, 27. Ἐπυργομάχουν πρὸς ἀλλήλους, Appian. A μάχομαι.

Πυργοποιέω, turrifico, Gl. V. Hinc

Πυργοποιία, ἡ, extructio turrium.

ΠΤΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris; (2) arx, castellum; (3) mœnia quæ fere turribus extructa, & hinc (4) urbs munita, s. cum arce; (5) villa magnifica, turri etiam instructa; (6) præsidium, propugnaculum etiam de homine; (7) acies quadrata; phalanx, Hom. Il. 4, 334.

Πυργοσκάφος, ου, ὁ, dirutor turrium & mœnium. Ex πύργος, & σκάπτω.

Πυργοῦχος, ὁ, turrim sustinens. Ab ἔχω.

Πυργοφορέω, turrim sustineo. A

Πυργοφόρος, ου, ὁ ἡ, ὸν, turrifer seu turriger. A φέρω.

Πυργόω, ῶ, fut. ώσω, turri instruo & munio; (2) in altum tollo, in turris altitudinem eveho, amplifico, exaggero; πεπύργωσαι, elatus es, superbis, p. pass. 2. sing. Ἐπεὶδὴ κἀλίαν πυργοῖς χάριν, Eur. Med. 526. Μανίλαον ἔπορ, ὃς πεπύργωσαι φράσῃ. id. Or. 1546. χερὶ, id. Rhes. 122. Σὺ μὲν λίγ' ἡμᾶς, εἰς πεπύργωσαι λόγους, id. Hercul. fur. 238. Tu quidem dicito contra nos verba, quibus munitus es.

Πυργώδης, εος, ὁ ἡ, ὴ, turritus, Gl. V. A πύργος.

Πύργωμα, ατος, τὸ, turris. A πυργόω.

Πυργῖτις, ιδος, ἡ, turrita. Ab eod.

Πυργωτὸς, ὴ, όν, turritus, fastigiatus.

Πυρδαὴς, ίος, ὁ ἡ, ὴ, igni ardens, ambustus, candens. Ex πῦρ, & δαίω.

Πυρδαλέον, ου, τὸ, igniarium, instrumentum prunis

Digitized by Google

prunis ferendis aptum, titio ignitus, qui cineribus obruitur ad conservandum ignem; (2) culina, coquina. Ex iisd.

Πυρδανὴν, ὑ, τὸ, idem & ex iisdem.

Πύρεθρον, ε, τὸ, pyrethrum, *herba*. Nic. Th. 938. A πῦρ. Unde

Πυρεῖον, ε, τὸ, igniarium, ignitabulum, Gl. Vet. thuribulum, Hom. Il. 24, 269.

Πυρεκβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem ejiciens seu evomens, silex, scintillas edens, Gl. Vet. ignivomus, flammivomus; πυρεκβόλον, fomes, Gl. V. Ex πῦρ, & ἐκβάλλω.

Πυρεκτικὸς, ὴ, ὸν, febrilis. A πυρέσσω.

Πύρεξις, εως, ἡ, febris. Ab eod.

Πυρέσσω, vel ἐτέω, fut. ξω, febricito, febrico. Ἰατρῷ αἴσχρὸν ξυνίζεσθαι εἰ πεπύρεχται ὑτῷ, M. Anton. 8, 11. A πῦρ.

Πυρετάφνα, idem. A πυρετὸς.

Πυρέτιον, ε, τὸ, febricula, Dim. Ab eod.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, igneus calor, igneus æstus; (2) febris. A σῶρ. Καί τι φέρει πολὺν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν, Il. 22, 31.

Πυρετοφόρος, ον, febrim afferens, gignens. A φέρω.

Πυρέτω, vide πυρέσσω.

Πυρετώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, febrilis, vel cum febrili calore conjunctus; (2) febres excitans seu invehens; (3) calidus. A πυρετὸς.

Πυρθὲς, έως, ὁ, qui igne inflammat, qui ignem subjicit. A πυρθόω.

Πυρευτικὸς, ὴ, ὸν, igniarius. Ab eod.

Πυρευτὴς, οῦ, ὁ, piscator igne fallens pisces.

Πυρευτικὸς, ὴ, ὸν, igni utens, qui per ignem facit, vel fit, πυρευτικὴ, sc. τέχνη, piscatio, quæ noctu ad lumen fit. A

Πυρόω, ignem immitto, igne inflammo. Πυρόειν τὴν ὕλην, Plato. A πῦρ.

Πυρὴ, ῆς, ἡ, *Ion.* pro πυρά.

Πυρήϊον, ε, τὸ, igniarium, *Ion.* pro πυρεῖον.

ΠΥΡΗΝ, ῆνος, ὁ, nucleus, Gloss. Vet. bacca, nucleus olivæ; (2) specilli pars altera, in nuclei modum rotunda; (3) granum thuris; (4) gemma quædam.

Πυρηνόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem ventilans. Ex πῦρ, & ἄνεμος.

Πυρηνίον, ε, τὸ, nucleus, ossiculum in pomis, mespilis, cerasis, aut palmulis. A πυρὴν.

Πυρηνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, baccæ vel nucleo similis. Ex πυρὴν & εἶδος.

Πυρηνώδης, ος, ὁ ἡ ἡ, lignosus, interiore ligno multum dives. Ab eod.

Πυρηφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυρία, ας, ἡ, sicca sudatio; (2) vas caldarium, quo excalefacto sudatio cietur. A Πῦρ.

Πυριάζω, calore foveo, Gl. V. A πυρία.

Πυρίαμα, τὸ, fomentum. A πυριάω.

Πυρίασις, εως, ἡ, fomentum, fomentatio, Ph.

Πυριατήριον, ε, τὸ, locus, in quo sudantes πυριῶνται; (2) cella calidaria, hypocaustum, vaporarium. Ab eod.

Πυριάτης, ου, ὁ, colostratus; (2) idem quod supra πυρίτης.

Πυριατὸς, ὴ, όν, fomentatus, calefactus. A

Πυριάω, ῶ, f. άσω, foveo; & πυριόομαι, ῶμαι, foveor; (2) sudo & incalesco ex πυρίαις, sive camini calefactione. Πυριᾶν δῶμα θαλάσσης, Dioscor. A σῶρ.

Πυρίβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, in igne vivens. Ex πῦρ, & βίος.

Πυριβρεμίτης, ε, ὁ, ignistrepus, f. inter faces, lumina, strepens, ut saltatio nocturna. Ex βέμω.

Πυρίβρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne exesus, Suic.

Πυριγενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne satus seu genitus. Ex πῦρ, & γίνομαι.

Πυριγλήνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, igneas pupillas habens. Ex πῦρ, & γλήνη, *pupilla*.

Πυριγλάχις, ινος, ὁ ἡ ἡ, ignitam cuspidem vel aciem habens. Ex γλαχὶς.

Πυριγόνος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem generans. Ex πῦρ, & γίνομαι, unde p. m. γέγονα.

Πυρίδαπλος, ον, igni consumtus. A δάπλω.

Πυρίδιον, ὑ, τὸ, igniculus, Dim. a πῦρ.

Πυρίδρομος, ον, *Epith.* solis, stellarum, etiam Jovis fulg. & Cupidinis, igneus.

Πυρίευτὴς, & πυρίευτικὸς, Poll. V. πυρευτ.

Πυρίηφος, ε, ὁ ἡ ἡ, igni coctus, Gl. Vet. πυρίεφθον, colustra. Ex πῦρ, & ἕψω.

Πυρίκμὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in igne acutus, seu cujus acies ignita est. Ex πῦρ, & ἀκὴ.

Πυριθαλπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne calefactus. Ex πῦρ, & θάλπω.

Πυρίκαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignicremus, igne cremans. Ex σῶρ, & καίω.

Πυρίκαυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne exustus, vel adustus. Ex iisd.

Πυρίκαυτος, ε, ὁ ἡ ἡ, ambustus, Gl. V. rogo consumptus. Ex iisd.

Πυρίκμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne elaboratus; (2) ab igne adustus. Πυρίκμητοι λίθακες, Call. in Del. 145. Ex πῦρ, & κάμνω.

Πυρίκλυστος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne crepans aut crepitans, Ex πῦρ, & κτύπος.

Πυρικλάμπὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne micans vel rutilans, splendens. Ex πῦρ, & λάμπω.

Πυρικλαμπὶς, ίδος, ἡ, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca. Ex iisd.

Πυρίκλυπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne occupatus, ignem concipiens. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρεμανέω, ῶ, vi flammea glisco, Suic. Ex πῦρ, & μαίνομαι.

Πυριμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, fervens in pugna, qui tam acriter depugnat, ut ei resisti nequeat, non magis, quam igni furenti. Ex πῦρ, & μάχομαι.

Πυρίμορφος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignis formam habens, Suic. Ex πῦρ, & μορφὴ.

Πύρινος, ίνη, ινον, igneus; (2) triticeus. A πῦρ, vel πυρὸς.

Πυριπνέοντας, acc. pl. *Poët.* pro πυριπνέοντας, a πυριπνέων.

Πυριπνόοισι, dat. pl. *Ion.* pro πυριπνόοις, a πυριπνόος, *ardens*.

Πυριπνέω, ῶ, ignem spiro. Τὰν πυριπνέοισαν ἀναίρῃ τρισάματον ἀλκὰν, Eur. Ion. 203.

Πυρίπνους, *contr.* πυρίπνους, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem spirans. Ex πῦρ, & πνέω, *flatus*.

Πυριπόλος, ὁ, v. πυρπόλος.

Πυριρρηγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne fractus. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

Πυρισμάραγος, ε, ὁ ἡ ἡ, igne crepans. Ex πῦρ, & σμαραγέω, *resono*.

Πυρίσπαρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, in quo ignes sparsi sunt. Ex πῦρ, & σπαρτὸς.

Πυρίσπορος, ον, idem. ut πυρισπόρος, ignem spargens, fulgens. Ex iisd.

Πυρίσταλτος, ε, ὁ ἡ ἡ, in quem ignis stillat; (2) seu ex quo ignis stillat. Ex πῦρ, & στάζω.

Πυριστόπις, ε, ὁ, tripes ferreus, Ph. Ex πῦρ, & ἵσταμαι, *sto*.

Πυριφάρυγξ, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit.

Πυρίσσω, ardeo. A πῦρ.

Πυρίτης, ε, ὁ, sc. λίθος, lapis pyrites, lapis ignem edens, Gloss. Vet. silex. A πῦρ.

Πυρίτης, ε, ὁ, triticeus. A πυρὸς.

Πυρῖτις, ίδος, ἡ, ut πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. A σῶρ.

Πυροτρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne nutritus, Suic. Ex σῶρ, & τρέφω.

Πυριτρόφος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem alens seu nutriens. Ex iisd.

Πυρίφατος, ον, igni absumtus. A φάω.

Πυριφεγγὴς, ές, igni fulgens, *Epith.* solis. A φέγγος.

Πυριφλεγέθης, ὁ ἡ ἡ, igneo ardore afflictus.

Πυριφλεγέθων, οντος, ὁ, igne ardens, vel igneo ardore flagrans; (2) fluvius infernalis igne ardens. Ex σῶρ, & φλέγεθω.

Πυριφλεγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne ardens, vel igne adustus, igneo ardore flagrans. Ex σῶρ, & φλέγω.

Πυριφλεκὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Πυρίφοιτος, ον, *Epith.* solis, &c. ut πυρίδρομος. A φοιτάω.

Πυρίχαλκος, ε, ὁ, igneum æs.

Πυρίχρους, οτος, ὁ ἡ ἡ, ignei coloris, rutilus, fulvus. Ex σῶρ, & χρόα, *color*.

Πυρκαὸς, ἐας, ὁ, qui incendit, inflammat.

Πυρκαΐα, ας, ἡ, rogus, ustrina, Ph. (2) inflammatio, incendium. Ex σῶρ, & καίω.

Πύρνα, ας, ἡ, panis frustum; (2) panis. A πυρὸς.

Πυρναῖος, α, ον, maturus, edulis. A

Πύρνος, η, ον, triticeus; (2) *Subst.* fragmentum panis, bolus, esca, victus, alimentum. A πυρὸς, *per Syncop.* pro πύρινος.

Πυρόβιος, ε, ὁ ἡ ἡ, in igne vivens. Ex σῶρ, & βίος.

Πυροβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignes jaculans, vel aptus ad jaculandos ignes. A βάλλω.

Πυρογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, frumento ortus, tritico genitus. Ex πυρὸς, & γίνομαι.

Πυροδαίσιον, ε, τὸ, locus, ubi ignem accendunt, focus, culina. Ex σῶρ, & δαίω.

Πυροδόκος, ε, ὁ ἡ ἡ, triticum recipiens. A πυρὸς, & δέχομαι.

Πυροειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igni similis, igneus. Ex σῶρ, & εἶδος.

Πυροειδὴς, igneæ specie.

Πυρόεις, όεσσα, όεν, igneus, ignitus, vel urens in modum ignis, fervens. A πῦρ.

Πυροῖο, gen. s. *Ion.* pro πυρᾶ, a πυρὸς.

Πυροπαπηλόω, frumento negotior.

Πυρολαβὶς, ίδος, ἡ, forceps. Ex πῦρ, & λαμβάνω.

Πυρολαμπὶς, vid. πυριλαμπὶς.

Πυρολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, triticum colligens seu metens. Ex πυρὸς, & λέγω.

Πυρομαντία, ας, ἡ, divinatio ex igne. Ex σῶρ, & μάντις. Unde

Πυρόμαντις, ἐως, ὁ ἡ ἡ, ex igne divinans.

Πυρομετρέω, frumentum metior.

Πυροπαλέω, ῶ, f. ήσω, triticum vendo. A

Πυροπάλης, ε, ὁ, tritici venditor.

Πυρορρηγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, igne ruptus, ignis vi ruptus, seu fractus; inutilis. Ex πῦρ, & ῥήγνυμι.

ΠΥΡΟΣ, ὸ, ὁ, triticum, frumentum.

Πυριδεινὸς, ίη, ὸν, ignipotens, Gl. Vet. Ex πῦρ, & δείνος.

Πυροτεμία, ας, ἡ, sectio seu messis tritici, messis. Ex πυρὸς, & τέμνω.

Πυρῦμαι, præs. ind. pass. *contr.* pro πυρόομαι, a πυρόω.

Πυροφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.

Πυροφόρος, ὁ ἡ ἡ, ignifer. Ex πῦρ, & φέρω.

Πυρόχρους, idem quod πυρίχρους.

Πυρόω, fut. ώσω, accendo, incendo, ustulo, torreo; cremo, comburo; πυρῶμαι, caleſco, ardeo, Gl. Vet. πεπύρωμαι, calet, Ph. pers. pass. Σκηπτῷ πυρωθὲν πάντα δυσμενῶν ςαθμὰ, Lyc. 1371. ταῦς, Eur. Rhes. 61. Οὐδ' ὅσια πεπύρασαι ἐν θαλάμοις, idem, Hel. 1069. δῶμα καθαρῷ θείῳ, Theocr. 24, 94. A πῦρ.

Πυρπαλαμᾶσθαι, in malis artibus agilem esse; ardelionem agere, Eust. A

Πυρπαλάμη, ης, ἡ, de callido & verſuto homine, de ardelione, Eust. Suid.

Πυρπάλαμος, vel πυρπαλάμης, ε, ὁ, idem.

Πυρπάλαμος, & πυριπάλαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ignem protrudens, ignitus; (2) versutus. Ex πῦρ, & παλάμη.

Πύρπνοος, ε, ὁ ἡ ἡ, v. πυρίπνοος.

Πυρπολέω, ῶ, fut. ήσω, circa ignem verſor, ignem accendo; (2) igne & incendiis vasto, igne depopulor; πυρπολῶμαι, incendor; πεπυρπολημένος, incensus, p. part. Πυρπολεῖν τὴν χάραν, Luc. Πυρπολεῖν δ' ὅσον, τάχος, Arist. Θεσμ. 734. Πυρπολῇ τὲς ἄνθρακας, idem Av. 1586. Ἡ μὴ δὴ νῆσος ὅδε ἐπυρπολέετο, Heliod. Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλόσομεν ἰὸν ἐόντας, Hom. Od. 10, 30.

Πυρπόλημα, ατος, τὸ, vastatio per ignem. A pr. Unde

Πυρπόλησις, εως, ἡ, idem; (2) incendium.

Πυρπόλος, ε, ὁ, igni utens, *Epith.* Bacchi, ob nocturna sacra, ignitus. Ab eod.

Πυῤῥάζω, fut. άσω, rubeo, Gl. Vet. rutilo. Πυῤῥάζει γὰρ ὁ οὐρανὸς, Matt. 16, 2. A πυῤῥὸς.

Digitized by Google

Πυῤῥάκης, ου, ὁ, rufus. Ab eod.
Πυῤῥίας, ου, ὁ, serpens coloris rubei; (2) servi homici nomen, Pyrrhias; Burria. Ab eod.
Πυῤῥιάω, ῶ, idem quod sequens πυῤῥιζω.
Πυῤῥίζω, fut. ίσω, rufus sum, rubesco, rufum colorem imitor, Gl. Vet. flaveo, rufeo. A πυῤῥός.
Πυῤῥίχη, ης, ἡ, sc. ὄρχησις, Pyrrhica, saltatio armata; (2) cantus, ad quem saltatur. A Πύῤῥιχος. qui hujus saltationis fuit auctor.
Πυῤῥιχιακῶς, per Pyrrichios pedes.
Πυῤῥιχίζω, fut. ίσω, Pyrrhicam salto, cum armis tripudio. A πυῤῥίχη. Hinc
Πυῤῥιχιστὴς, οῦ, ὁ, qui Pyrrhicam saltat.
Πυῤῥίχιος, ου, ὁ, Pyrrhichius, pes duabus syllabis brevibus constans. Ab eod.
Πυῤῥίχος, ίχη, ίχον, rufus. A πυῤῥός.
Πυῤῥοθρὶξ, τριχος, ὁ ἡ, qui rufa seu rutila coma est, cui rufi seu rutili pili sunt.
Πυῤῥοκόραξ, ακος, ὁ, corvi genus luteo rostro.
Πυῤῥοπίπης, ου, ὁ, flavarum feminarum amator. Ex πυῤῥός, & ὀπιπεύω, inspecto.
Πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν, fulvus, & veluti ex flavo candicantem habens colorem; rufus, flavus, Gl. V. A πῦρ. Hinc
Πυῤῥότης, ητος, ἡ, color rufus seu rutilus.
Πυῤῥοτριχος, ου, ὁ ἡ, v. πυῤῥόθριξ.
Πυῤῥόλαξ, ου, ὁ, avis, nomen a rufo colore dicta, rubecula vel rubicilla. A πυῤῥός.
Πυῤῥόω, κυφο, as, Gl. V. A πυῤῥός.
Πυῤῥώδης, ες, rubicundus. Ab eod.
Πυρσαίνω, rufum facio, rufo. A πυρσός.
Πυρσεία, ας, ἡ, significatio quæ fit succensis & sublatis facibus. A πυρσεύω.
Πυρσευτὴς, οῦ, ὁ, qui significationem facit accensis & sublatis facibus, qui e specula signum dat igne. A
Πυρσεύω, face accensa signum do. A πυρσός.
Πυρσόγλωσσος, ου, ὁ ἡ, flammeis linguis micans, Suic. Ex πυρσὸς, & γλῶσσα.
Πυρσοδωκάης, ου, ὁ, ignipotens.
Πυρσομορφία, ῶ, f. ώσω, igne formo.
Πυρσόνωτος, ὁ ἡ, rufum habens tergum.
Πυρσὸς, οῦ, ὁ, fax, *Plur.* πυρσοὶ & πυρσαὶ, faces, ignes, amor vehemens. Πυρσοὶ ϑ᾽ ἑλιχίϑουσιν ἐπήτριμοι, Hom. Il. 18, 211. Sed,
Πυρσὸς, ἡ, ὸν, pro πυῤῥὸς, a πῦρ.
Πυρσοτόκος, ου, ὁ ἡ, ignem pariens; ut πυρσοτόκος λίθος, silex. Ex τίκτω.
Πυρσόω, ignes excito. A πυρσός.
Πυρφορέω, ignem seu faces gesto. A
Πυρφόρος, ου, ὁ ἡ, ignifer, Gl. Vet. flammifer. Ex πῦρ, & φέρω.
Πυρφόρος, ου, ὁ ἡ, triticum ferens, tritici ferax. Ex πυρὸς, & φέρω.
Πυράδης, ους, ὁ ἡ, igneus, ignitus; (2) urens in modum ignis; πυράδης λίθος, silex, Gl. V. A πῦρ.
Πυρεθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. v. πυρόω.
Πύρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, seu collectio, quæ in callum concrevit. A πυρόω.
Πυρῶπις, ιδος, ἡ, rutila adspectu, cujus facies rutilat. Νισαλίων τοδε πῶμα πυρωπίδες ἤγαγον ὥραι, Nonn. 11, 4. Ex πῦρ, & ὤψ.
Πυρωπὸς, οῦ, ὁ, cujus facies rutilat, seu rutilus adspectu, igneo colore rubens; (2) metalli genus, mixtura trium æris partium, & quartæ auri constans; (3) gemma, pyropus, carbunculus. Ex iisdem.
Πύρωσις, εως, ἡ, coctio ad ignem; (2) usus igniarius; (3) probatio, per ignem; (4) incendium; (5) uredo. A πυρόω.
Πυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui igne excoquit & purgat.
Πυρωτικὸς, ἡ, όν, igneus, urendi vi præditus, fervens. Ab eod.
Πυρωτὸς, ἡ, όν, ignitus. A πυρόω.
Πῶς, *Adv.* quo? qua? qui? quonam modo? A πῦ.
Πύσει, 3. s. f. 1. ind. act. v. πύω.
Πυσθέσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass.
Πύσμα, ατος, τὸ, quæsitum, quæstio, scisscitatio, interrogatio, Gl. Vet, percontatio. A πυνθάνομαι.
Πυσματικὸς, ἡ, όν, interrogativus, percontatorius, rationalis. Ab eod.
Πυσματικῶς, interrogative.
Πύσις, εως, ἡ, auditio, fama, rumor; (2) percontatio, interrogatio. Ab eod.
Πυστὸς, ἡ, όν, notus, clarus. Ab eod.
Πυτία, ας, ἡ, coagulum, Ph.
Πυτίζω, fut. ίσω, crebro spuo, sputo; (2) liquorem sumptum vi ex ore expressum rejicere; unde (3) vinum degustare & probare. A πτύω.
Πυτινοπλόκος, ου, ὁ ἡ, qui viminibus dolia religat, vietor. Ex πυτίνη, & πλέκω.
Πύτισμα, ατος, τὸ, id quod exspuitur; (2) pytissatio, vini degustatio probandi causa. A πυτίζω.
Πυώδης, ους, ὁ ἡ, purulentus; πυοῦδες, purulentia, Gl. V. Πυώδεσσ ϑρόμβοι *Aret.* A πύον.
Πύωσις, εως, ἡ, suppuratio. A πυόω.
Πῶ, *Vox enclit.* quodammodo, alicunde; ἔπω nondum.
Πῶ, *bibe*, 2. s. pr. imper. act. *per Apoc.* pro πῶθι, pro quo per *Ecthasin* dicitur πῶϑι, a πῶμι.
Π Ω᾽ Γ Ω Ν, ωνος, ὁ, barba.
Παγανιαῖος, α, ὁ, barbatus, Gloss. Vet. A
Παγανίας, ου, ὁ, barbatus; ut παγανιας ἀστὴρ. A πώγων. Unde
Παγανιήτης, *Ion.* pro παγανιάτης, ου, ὁ, barbatus, *Epith.* Jovis, stella barbata.
Παγώνιον, ου, τὸ, barbula, Dim. Ab eod.
Παγωνίτης, ου, ὁ, barbatus. A πώγων.
Παγωνοκειρέων, tonstrina. Ex κειρέω. Unde
Παγωνοκειρία, ας, ἡ, barbatoria, Ph. tonsoria.
Παγωνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, barbam nutrio seu alo. A παγωνοτρόφος.
Παγωνοφορία, ας, ἡ, gestatio barbæ.
Παγωνοφόρος, ου, ὁ, barbam gerens, Suic. Ex πώγων, & φέρω.
Πάη, acc. pl. n. g. pro πάεα, a πᾶυς.
Παλάριον, ου, τὸ, parvus pullus, Dim. a πῶλος.
Πάλεαι, 2. s. pr. conj. pass. *Ion.* pro πάλῃ, a παλέω.
Παλίεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐπάλει.
Παλίομαι, ὦμαι, versor, proficiscor, eo, ventito; παλίσκετο, imperf. *Ion.* pro ἐπαλεῖτο, Il. 1, 490.
Παλίομαι, ὦμαι, veneo, vendor. A πωλέω.
Παλίσκετο, 3. sing. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐπαλέτο, seu ἐπαλεῖτο, a παλίομαι, *versor*, Hom. Il. 1, 490.
Παλλάμην, imperf. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐπαλλόμην, a πάλλω.
Πάλλευσις, εως, ἡ, cura domandi & erudiendi pullos equinos. A
Πωλεύω, fut. εύσω, pullos equinos domo & erudio. A πῶλος.
Π Ω Λ Ε᾽ Ω, ῶ, fut. ήσω, vendo, vendito, venundo; πωλέομαι, veneo. Πώλῃ βοδίζων ἀντὶ τῶν Αἰγυπτίοις, Arist. Pace, 1242. Πωλεῖ πρὸς διπλᾶν ἀργύριον, Dioscor.
Πωλὰς, ας, ἡ, venditio. A πωλέω.
Πώλημα, ατος, τὸ, id, quod venditur seu venum exponitur, res venalis. Ab eod.
Πώλης, ου, ὁ, venditor. Ab eod.
Πωλῆσαι, aor. 1. inf. act. v. πωλέω.
Πωλήσιαι, 2. sing. f. 1. ind. med. *Ion.* pro πωλήσῃ.
Πώλησις, εως, ἡ, venditio, auctio. Ab eod.
Πωλητήριον, ου, τὸ, locus, ubi res venales exponuntur; (2) forum. Ab eod.
Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor; πωληταὶ, magistratus Athenis, quibus commissa erat elocatio vectigalium, metallorum, auctionum, & similium. Ab eod.
Πωλητικὸς, ἡ, όν, vendax, Gl. V. Ab eod.
Πωλινὸς, ἡ, όν, pullinus; virgineus, Æsch. S. T. 460. A πῶλος.
Πωλίον, ου, τὸ, parvus pullus, equuleus, Dim. ab eod.
Πωλοδαμαστὴς, οῦ, ὁ, equorum domitor. A πῶλος, & δαμάζω.
Πωλοδαμέω, ῶ, f. ήσω, pullos domo; (2) ut pullum domo & erudio. Πωλοδαμεῖν τινα ἐν νόμοις πατρὸς, Soph. Aj. 449. Πωλοδαμήσας ἄναξ, Eur. Rhes. 187. Ex πῶλος, & δαμάω.
Πωλοδάμνης, ου, ὁ, pullorum vel equorum domitor. Ex iisd.
Πωλικόμος, ου, ὁ, pullarius, Gl. Vet. Ex πῶλος, & κομέω, curo.
Πωλομάχος, ου, ὁ ἡ, cum pullis seu equis pugnans, Suic. Ex πῶλος, & μάχομαι.
Π Ω᾽ Λ Ο Σ, ου, ὁ ἡ, pullus, plerumque equinus, equuleus, sive teneræ, sive adultæ ætatis, Philox. equuleus, pullus, veredus.
Πωλοτρόφος, ου, ὁ ἡ, pullos nutriens. Ex πῶλος, & τρέφω.
Πώλυψ, υπος, ὁ, polypus, piscis quidam; (2) caruncula in navibus, s. in corde crescens. Ex πολὺς, & πῦς.
Π Ω᾽ Μ Α, ατος, τὸ, operculum, operimentum. Hinc
Πωμάζω, f. άσω, operculo claudo, obturo.
Πῶμα, ατος, τὸ, potus; (2) poculum. A πίνω, s. πόω, *bibo*.
Πάμαλα, *Adverb.* haudquaquam, nequaquam, nullo modo. Ex πῶ, & μάλα.
Πωματίας, ου, ὁ, cochleæ terrestris species, quod sit operculata. A πῶμα. Unde
Πωμάτιον, ου, τὸ, operculum, cooperculum.
Πώποτε, *Adv.* unquam, Gl. V.
Πωρίνω, ῶ, lugeo; (2) mœrore adficio, luctu adficio. A πῶρος.
Πῶρη, ης, ἡ, luctus, miseria, calamitas.
Πωρητὸς, ὸν, ἡ, idem & ab eod.
Πωριαῖος, αία, αῖον, callosus, asper.
Πώριος, ου, ὁ ἡ, e poro factus, porinus. A
Π Ω᾽ Ρ Ο Σ, ου, ὁ, luctus; (2) callus; (3) tophus, seu porus, lapis levis & porosus.
Π Ω Ρ Ο᾽ Σ, ρὰ, ρὸν, cæcus.
Πωρόω, ῶ, fut. ώσω, in porum converto, in lapidosam duritiem & tophum commuto, durum reddo in modum pori seu tophi, induro, solido & ferrumino obducto callo; πεπωρωμένος, profligatus, Gl. Vet. induratus. Πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, Joan. 12, 40. πεπωρωμένη, Marc. 6. 52. ἐπωρώθησαν, Rom. 11, 7. A πῶρος.
Πωρόω, excæco. A πωρὸς. Hinc
Πώρωμα, ατος, τὸ, callosa durities, seu quod in callum concrevit.
Πώρωσις, εως, ἡ, concretio, quæ in callum fit, consolidatio & ferruminatio ossium fractorum, perduratio, Gl. V. induratio.
Πώρωσις, εως, ἡ, excæcatio. A πωρόω.
Πῶς, *Adverb.* quo modo? quo pacto? qui? qua ratione? (2) quam? (3) certo modo. Hinc πῶς ποτε; quonam tandem modo? cur nam? πῶς δὴ τοῦτο; qui fieri istud potest? πῶς γδ, ap. Dem. nullo modo, qui possit fieri? πῶς γδ ἄν; quidni?
Πως, *Adv.* & *vox enclit.* quodammodo, aliquo modo, quantum. Hinc εἴπως, si forte; μήπως, ne forte.
Πώσω, f. 1. ind. act. v. πίνω, f. πῶμι.
Πωτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, volo, as, volito. Οἷοι ἀνδρονίτης ἰφϑίομβροι ὄλλυ δίνδρεα Πωτῶνϑ, Theocr. 15, 122 A πίτομαι.
Πώτημα, τὸ, volatus. A pr.
Πωτήσεις, 2. s. f. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ποτήσῃ, a πωτάομαι, *volo*.
Πῶϋ, ῶος, τὸ, grex. A πάομαι, *possideo*.
Π Ω᾽ Τ Ι Ξ, γος, ἡ, mergus; (2) fulica.

Ρ.

Ρ, Est litera decima septima Græcorum, quæ suo nomine ῥῶ dicitur, idque ob Hebræorum Resch; (2) in numeris valet *centum*, & cum lineola inserne appolita, ρ, *centum millia*.
Ῥ Α, *Conjunct. explet.* (2) certe, utique, omnino; sed ῥα, quidem.
Ῥᾳ, vel potius ῥᾳ, facile. Ex ῥᾴδιος.

Ῥᾶ,

Digitized by Google

Ῥᾶ, τὸ, rha, *radix quædam.*
Ῥαζηδόν, sursum ac deorsum eo, Hes. Ex ῥᾳ, & βαω, eo.
Ῥαζί, Rabbi. Vox Syr. ἀνλ. *Magister.*
Ῥαζδάω, virgas quatio, virgis cædo. A ῥάζδος.
Ῥαζδία, ων, τὰ, virgulta; (2) radioli in ore quorundam piscium. Ab eod.
Ῥαζδίζω, f. ίσω, virgis cædo; perticis cædo seu decutio, excutio. Τρὶς ἐῤῥαζδίσθην, 2 Cor. 11, 25. Ab eod. Unde
Ῥάζδινος, ίνη, ινον, virgeus, Gl. V.
Ῥαζδίον, vel ῥάζδιον, υ, τὸ, virgula, parva virga, ramulus, scapus, Gl. V. virgultum, Dim. ab eod.
Ῥαζδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, virgatus, virgæ similis; & in *Plur.* ῥαζδοειδεῖς, futuræ in calvaria. Ex ῥάζδος, & εἶδος.
Ῥαζδομαντία, ας, ἡ, genus vaticinationis, dum sagittæ mittuntur in pharetram, mistæque & inscriptæ sortientium nominibus exeundo sortem indicare creduntur. Ex ῥάζδος, & μάντις.
Ῥαζδομαχία, ας, ἡ, pugna quæ fit virgis seu baculis, Suic. Ex μάχομαι.
Ῥαζδονομία, certamen guberno. A
Ῥαζδονόμος, υ, ὁ, designator, lictor, minister, qui summovet turbam; (2) qui victori præmium dat. Ex ῥάζδος, & νέμων.
Ῥάβδος, υ, ἡ, virga, vimen, festuca, fustis, Ph. rudis vel rudes, Ph. caduceus, sceptrum, fasces, Gloss. Vet. hastile, venæ auri & argenti in metallis, lineæ in vestibus.
Ῥαζδοχέω, virgas seu fasces gesto; (2) anteeo, anteambulonis s. lictoris officium præsto. Αἱ Ἐσιάδες ῥαζδοχέουσι, Plut. in Numa, cap. 10. A ῥαζδοῦχος.
Ῥαζδοχὴ, ης, ἡ, virgam seu baculum, aut fasces gestans, Suic. Ab eod.
Ῥαζδοχικὸς, ὴ, όν, lictorius, Gl. V. A
Ῥαζδοῦχος, ε, ὁ, qui virgam aut virgas gestat, Ph. virgarius, lictor. Ab ἔχω.
Ῥαζδοφορία, virgas seu baculum gesto. A
Ῥαζδοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui virgam seu virgas gestat; (2) lictor. Ex ῥάζδος, & φέρω.
Ῥαζδῳδὸς, ὃ, ὁ, qui canit virgam manu tenens; rhapsodus; & ῥαζδῳδία, rhapsodia. Ex ῥάζδος, & ᾠδὴ, *cantus.*
Ῥάζδωσις, ως, ἡ, q. d. virgatio, striatio columnæ. A ῥάζδος. Unde
Ῥαζδωτὸς, ἡ, όν, q. d. virgatus, pectinatim divisus, striatus, Gl. Vet. virgeus.
Ῥᾶγα, ης, ἡ, vigor, vis, impetus, Hes. est etiam acc. a ῥάξ.
Ῥαγαδαζδίω, in rimam me insinuo, Suic. A ῥαγὰς.
Ῥαγαδαῖος, αία, αῖον, impetuosus, vi perrumpens. A ῥήγνυμι. Hinc
Ῥαγαδαιότης, ητος, ἡ, impetuositas.
Ῥαγὰς, άδος, ἡ, ruptura, fissura, rima, Ph. ῥαγάδες, fissuræ, Gl. V. rupes, Ph. A ῥήσσω.
Ῥάγδην, *Adv.* abrupte. A ῥήσσω.
Ῥαγεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. v. ῥήγνυμι.
Ῥαγήσεσθαι, *rupturum esse*, aor. 2. inf. med.
Ῥαγίζω, f. ίσω, acinos, uvæ grana colligo; (2) uvas lego. Αἱ τὰ Μίκωνος Αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ σωθίσπρα ῥαγίζουσι, Theocr. 5, 133. A ῥάξ, *acinus.*
Ῥαγικὸς, ὴ, όν, q. d. acineus. Ab eod.
Ῥαγίεις, ίεσσα, ίεν, rimosus. A ῥήσσω.
Ῥαγολόγος, υ, ὁ ἡ ἡ, acinorum collector. Ex ῥάξ, & λέγω, *colligo.*
Ῥαγόω, scindo, disrumpo. A ῥήσσω.
Ῥαγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, acinosus, racemosus. A ῥάξ.
Ῥαγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rimosus. A ῥήσσω.
Ῥαδαλὸς, ὴ, όν, tener, mollis, delicatus, Hes. A ῥᾴδιος.
Ῥάδαμνος, ὁ, germen, ramus tener.
Ῥάδανος, ὴ, όν, mollis, tener; (2) procerus.
Ῥάδινσι, dat. pl. f. g. *Ion.* pro ῥαδιναῖς, a
Ῥάδινος, ὴ, όν, gracilis, tenuis. Agilis, celer; mollis. Ἱμάσθλιον χρυσὸν ἔχων Ῥαδινὴν, Hom. Il. 23, 583.

Ῥάδιξ, ιγος, ἡ, *Nic. Th.* 378. ramus.
Ῥάδιος, ία, ιον, & ῥᾴδιος, ὁ ἡ ἡ, facilis. Hinc *Compar.* ῥᾴων, facilior, expeditior; & *Superl.* ῥᾷστος, & ῥᾴιστος, facillimus.
Ῥαδιουργέω, ῶ, f. ήσω, facilè ad scelus aliquod patrandum prorumpo; (2) mala fide ago, Gl. Vet. negligo. Ἐὰν ῥαδιουργῶν ὅλως τὴν ἡμέραν τὰς ἀνθρώπους, Xen. A ῥαδιουργός. Hinc
Ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, facinus, scelus, flagitium, veteratorium facinus.
Ῥαδιουργία, ας, ἡ, scelus, facinus, flagitium, fallacia, versutia, maleficentia; (2) desidia, mollities, incuria, Gl. V. falsum. A
Ῥαδιουργὸς, ὸς, ὁ ἡ ἡ, facinorosus, sceleratus, veterator, versipellis, Gl. Vet. falsarius.
Ῥᾳδίως, *Adv.* facile. A ῥᾴδιος.
Ῥάζω, perfundo, adspergo; ῥάσσω, ῥάσσασα; rigate; a. 1. pro ῥάσσω, ῥάσσατε, Odyss. 20, 150. ἐῤῥάδατο, adspersi erant; pluiq. pass. Il. 12, 431. A ῥαίνω, vel ῥήσσω.
Ῥάζω, voro, inpr. de canibus, a sono, Hes.
Ῥάθαγος, υ, ὁ, strepitus, sonitus, tumultus.
Ῥαθαίνω, idem quod ῥαίνω.
Ῥαθαμὶ, ἡ, idem quod ῥαθυμία, Hes.
Ῥαθάμιγξ, ιγγος, ἡ, gutta, Hom. Il. 11, 536. Hinc
Ῥαθαμίζω, adspergo.
Ῥαθαπυγίζω, v. ῥαδαπυγίζω.
Ῥαθέαται, ferio, percutio.
Ῥαθυμέω, remisso sum animo, deses sum, quiesco, quieti me trado, Gloss. Vet. desideo. Οὐδὲ ῥαθυμῶν διετέλεσε ὁ βίος, Isocr. A ῥᾴθυμος.
Ῥαθυμία, ας, ἡ, desidia, segnities, socordia, ignavia, Ph. Ab eod.
Ῥαθυμίζω, fut. ίσω, socordem reddo; (2) sublevo, levo, demulceo, recreo. Ab eod.
Ῥαθυμοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, desidem & inertem reddens. Ex ῥαθυμος, & ποιέω.
Ῥαθυμος, υ, ὁ ἡ ἡ, desidiosus, deses, socors, Ph. segnis, Gl. V. Ex ῥᾴδιος, & θυμὸς, *animus.*
Ῥαθυμότδον, *Adv.* segnius, indulgentius, negligentius.
Ῥαθυμοῦντας, acc. plur. part. præs. *contr.* pro ῥαθυμέοντας, a ῥαθυμέω.
Ῥαθύμως, *Adv.* remisse, segniter, languide.
Ῥαΐα, ας, ἡ, sanitas, Hes. A ῥάω.
Ῥαιοειδὴς, ές, curvus, obliquus.
Ῥαιοκραν, ον, incurvum caput habens.
Ῥαιβὸς, ὴ, όν, varus, cruribus incurvis; (2) incurvus, intortus. Ἅλμοι ὃ ῥαιβοῖσιν ἐπήρεις ἄνευα σαλύροις Γυῖα βαρυόντων, Nic. Th. 788.
Ῥαιβοσκελὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, cui crura sunt intorta. Ex ῥαιβὸς, & σκέλος, *crus.*
Ῥαιβόω, varico, as, Gl. Vet. incurvo. Ἐν χάρμασι ῥαιβώσας κέρας, Lyc. 563. A ῥαιβὸς.
Ῥαΐζω, fut. ίσω, convalesco, ex morbo recreor; revalesco, Gl. V. A ῥάων.
Ῥαΐνω, fut. ῥανῶ, perfundo, adspergo, irroro, Ph. spargo; ῥάνον, sparge, Gl. V. a. 1. imperat. Ὅς δὴ σαρ' ἀκάλῃς τλήμονος ῥανεῖ χοάς, Lyc. 1184. Κλίμακας ῥάνη φόνῳ, Eur. Rhes. 73. Μέλανι ῥαίνων φόνῳ ἀοίδιον, Pind. Ist. 8, 110.
Ῥᾴιστα, *Adv.* facillime. A ῥᾴδιος.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus, Hom. Il. 18, 477. A ῥαίω.
Ῥαιστικὸς, ἡ, όν, corruptivus; (2) fabrilis. A ῥαιστὴρ, vel ῥαίω.
Ῥαΐστης, ου, ὁ, corruptor, destructor, profligator. A ῥαίω. Unde
Ῥαιστὸς, ὴ, όν, corruptibilis; (2) corruptus.
Ῥαΐω, fut. ῥαίσω, profligo, corrumpo, destruo, disperdo. Καὶ δὴ διπλᾶ ζωὴ σαλπὶ ῥαιστὴ τέκνα, Lyc. 232.
Ῥακὰ, vox convitii apud Syros, inanis, fatuus.
Ῥακεάζω, vestimenta deficco. Ex ῥάκος, & ἄζω, *sicco.*
Ῥακεδύτης, ου, ὁ ἡ ἡ, lacera veste indutus, Monachus. Ex ῥάκος, & ἐνδύω.

Ῥάκινος, panneus, Gl. V. A ῥάκος.
Ῥάκιον, υ, τὸ, vestis vilis, detrita, & pertusa, vilia & detritus panniculus, Gl. Vet. panuleo, Dim. a ῥάκος.
Ῥακιοσυῤῥαπάδης, ου, ὁ, qui vestes viles & detritas consuit; Aristoph. Ran. 925. Ex ῥάκιον, & συῤῥάπτω.
Ῥάκις, ιδος, ἡ, furculus, ramus.
Ῥακοδυλίω, ῶ, f. ήσω, pannis laceris obsitus sum, pallium lacerum gesto, inpr. ap. Eccles. monachus fio.
Ῥακοδύτης, & ῥακόδυτος, υ, ὁ ἡ ἡ, id. quod ῥακεδύτης.
Ῥακόεις, όεσσα, όεν, pannis laceris obsitus, pannosus, vilis. A ῥάκος.
Ῥάκος, ους, τὸ, lacera vestis, detritus panniculus, Ph. pannus, Gl. Vet. linteolum, ap. Scr. Eccles. pallium, τριζάντιον quo monachi usi; (2) ruga oris senilis. A ῥήσσω. ✠ Ῥάκος ἐπὶ τὸ διῤῥῶδες, τρίζαν ὃ τὸ ἀπαθελικὸς τὰς ἐρικίδας, Eustath. ad Odyss. 14, p. 559.
Ῥακοφορία, laceram vestem gesto. Ex ῥάκος, & φέρω.
Ῥακόω, pannosum reddo; (2) corrumpo, inp.r de senectute, pogosum reddo, debile; *in pass.* in rugas contrahor, rugosus, deformis fio. A ῥάκος.
Ῥακλήριον, υ, τὸ, saltatio quædam. A
Ῥακληρὸς, ὸν, ίεσσα, ίον, strepitum multum edens. A ῥάσσω.
Ῥάκλος, υ, ὁ, vallis, petra, præcipitium; (2) collis, tumulus. Ab eod.
Ῥάκλρια, τὰ, saltatio quædam strepera; (2) baculi, quibus fructus decutiuntur. Ab eodem.
Ῥακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lacer, attritus, fractus, Ph. pannosus, senilis, rugosus. A ῥάκος.
Ῥάκωμα, ατος, τὸ, ex attritis panniculis consuta vestis. A ῥακόω. Unde
Ῥάκωσις, εως, ἡ, deformitas e senilibus rugis, it. contractio quævis in rugas.
Ῥάμμα, ατος, τὸ, sutura, Ph. acia. A ῥάπτω.
Ῥαμνος, υ, ἡ, rhamnus alba, *frutex spinosus.* Ph. spina alba.
Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Rhamnusia, Nemesis. A pago Attico.
Ῥαμφὴ, ῆς, ἡ, culter; (2) gladius, Hes.
Ῥάμφος, ους, τὸ, rostrum, *avium proprie.*
Ῥανθεὶς, *rigatus*, a. 1. part. pass. v. ῥαίνω.
Ῥανὶς, ίδος, ὁ, stilla, gutta. A ῥαίνω.
Ῥαντὴρ, ῆρος, ὁ, q. d. perfusor, irrorator, locus in oculis, ex quo lacrymæ fluunt. Ab eod.
Ῥαντίζω, f. ίσω, adspergo, inspergo, irroro; ῥαντίσεις, adsperges Ph. f. 1. *Att.* pro ῥαντίσεις. Πάντα ῥ λαὸν ἐῤῥάντισε, Hebr. 9, 19. Ἐῤῥαντισμένοι τὰς καρδίας, ib. 10, 22. Ab eod.
Ῥάντισμα, ατος, τὸ, idem quod
Ῥαντισμὸς, ὃ, ὁ, adspersio, irroratio, perfusio. A ῥαντίζω.
Ῥαντὸς, ὴ, όν, adspersus. A ῥαίνω.
Ῥᾴξ, ῥηγὸς, ἡ, acinus.
Ῥᾶξις, ἡ conflictus acierum. A ῥήσσω. Unde
Ξυῤῥᾶξις, idem.
Ῥᾶον, *Adv.* facilius. A ῥᾴων.
Ῥᾶνος, *Adv.* facile.
Ῥαπαταύλης, υ, vel ῥαπάταυλος, υ, ὁ, calamum vel tibiam compingens aut inflans. Ex ῥάπτω, & αὐλὸς, *tibia.*
Ῥαπίζω, fut. ίσω, virga cædo seu percutio baculo cædo, aut etiam fuste, alapam infligo, palmis cædo, Gl. Vet. expalmo, alapo; ῥαπίζῃ, percutit. Ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὰν σε σιαγόνα, Matt. 5, 39. A
Ῥάπις, ιδος, ἡ, virga.
Ῥαπίσας, a. 1. part. act. v. ῥαπίζω.
Ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga incutitur; (2) alapa, colaphus. A ῥαπίζω.
Ῥάπλης, ου, ὁ, sutor, consutor, Gl. V. sarcinator, tutor. A ῥάπτω.
Ῥαπλικὸς, ὴ, όν, sutorius, Gl. V. A præc.

Digitized by Google

Ῥάπλις, sarcinatrix. Ab eod.

Ῥαπὸς, ὴ, ὸν, sutus, consutus, vel sutilis. Hinc τὸ ῥαπὸν, οῦ, pulvinus; cento. A

Ῥ Α΄ Π Τ Ω, fut. ψω, suo, consuo, sarcio, farcino, consarcino; (2) struo, machinor. Δόλῳ ῥάπτειν, Phocyl. 2. Μῶν ἐς γυναῖκ' ἔῤῥαψας· οἶα δὴ γυνὴ; Eur. Andr. 910. μόρον Ζοὶ; id. Iph. in Tau. 683. Ἐκεῖνος ἐν μυσὶ σοι' ἐῤῥάφη Διὸς, id. Bac. 343.

Ῥ Α΄ Π Τ Σ, υος, ὁ, ἡ, rapa.

Ῥάσιον, ου, τὸ, infans, cui solus venter adhuc curatur. A

Ῥ Α΄ Ρ Ο Σ, ου, ὁ, venter; (2) robustus.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥάνατε, rigo.

Ῥαδαπυγίζω, f. ίσω, planta pedis nates alicujus ferio; (2) concava lataque manu idem facio. Τὰς ὠρισταίας τ' ἀπελαύνειν ἐκ τ' ἀγόλιος ῥαδαπυγίζων, Arist. Eq. 793.

Ῥάσμα, ατος, τὸ, adspersio, perfusio. A ῥάζω.

Ῥ Α΄ Σ Σ Ω, f. ξω, allido, collido, deturbo; vi & impetu valido decido, Eust. Ῥάξαντες εἰς ἓν βόρβορον, Dem.

Ῥᾴδια, Adv. facillime. A

Ῥᾴδιος, vel ῥᾴϊδιος, ία, ιον, vide ῥᾳδιος.

Ῥαδιουργία, ας, ἡ, idem quod ῥᾳστώνη. A

Ῥαδιουργέω, fut. ήσω, facile vel libere ago; (2) otior, langueo otio, inertiæ indulgeo. Ῥᾳδιουργεῖν τῇ ψυχῇ παρὰ κρήνας ἢ κατὰ Συβαῖς ἀναπαύμενον, Xen. A

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas; (2) laboris levamentum, seu facilis ratio aliquid conficiendi; (3) facultas; (4) facilitas & indulgentia fortunæ, res fecundæ; (5) doloris remissio; (6) relaxatio animi; (7) otium, inertia. A ῥᾴδιος.

Ῥάψαι, ὁ, genus poculi. A ῥάζω.

Ῥ Α Φ Α΄ Ν Η, ης, ἡ, raphanus. Hinc

Ῥαφανηδὸν, Adv. in modum raphani.

Ῥαφανιδόω, ῶ, f. ώσω, podicem raphano trajicio, raphano in anum immisso crucio, quæ pœna olim mœchorum erat. Τί δ' ἂν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενος Ζοὶ; Arist. Nub. 1079.

Ῥαφανιδώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸν, raphani similitudinem habens. A.

Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, idem quod ῥαφάνη, Gl. V. radix.

Ῥαφανίτις, ὴ, iris, quia radix raphano similis. A

Ῥ Α΄ Φ Α Ν Ο Σ, ου, ὁ, brassica, raphanus, Ph. radix. *Angl.* Radish.

Ῥαφανώδης, raphano similis.

Ῥαφεῖον, ου, τὸ, sutrina, Gl. V. A ſq.

Ῥαφεὺς, έως, ὁ, sutor, sartor. A ῥάπτω.

Ῥαφῶ, οῦς, ἡ, futura. A ῥάπτω.

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Ῥαφιδεὺς, έως, ὁ, sutor. A ῥαφιδεύω.

Ῥαφιδεύτης, ου, ὁ, idem & ab eod.

Ῥαφιδευτὸς, ὴ, όν, sutus, consutus; (2) acupictus. Ab eod.

Ῥαφιδοθήκη, ης, ἡ, aciarium. Ex ῥαφὶς, & θήκη.

Ῥάφιον, τὸ, parva acus; (2) subula, Dim. A

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, subula; (2) nomen piscis. A ῥάπτω.

Ῥαχαδὸν, Adv. spinatim. A ῥάχις.

Ῥαχὰς, άδος, ἡ, locus silvosus & sublimis. A ῥαχία.

Ῥάχεις, tesqua, Ph. A ῥάχις.

Ῥαχιτρίζω, f. ίσω, disseco, & proprie quidem per mediam spinam. A

Ῥάχιτρον, ου, τὸ, media spina, meditullium spinæ. A ῥάχις.

Ῥαχθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. m. g. v. ῥάσσω.

Ῥαχία, ας, ἡ, crepido littoris petrosa, littus petrosum, rupes in mare procurrens; (2) restagnatio maris in oceani littore; (3) strepitus. A ῥάχις. Unde

Ῥαχίζω, fut. ίσω, per spinam dissecо; (2) dissecо, Ἐνθ' εἰσησιόν ἔκειρε πολιήδων φόνον πύλῃ ῥαχίζον, Soph. Aj. 56. Τὰς δ' ὦμο πρέσων, ἐσφαζεν, καρῆ ἀχίζε, ib. 299.

Ῥάχις, ιος, ἡ, spina dorsi; (2) lumbus; (3) dorsum montis; (4) spina sive osseum nasi, quod ad genas utrimque recedit. A ῥήσσω.

Ῥαχιστὴρ, ῆρος, ὁ, & ῥαχιστὴς, οῦ, ὁ, dissector, carptor. A ῥαχίζω.

Ῥαχίτης, ὁ, & ῥαχίτις, ὴ, dorsualis, qui est in dorso.

Ῥαχιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸν, scopulosus. A ῥαχία.

Ῥάχος, ους, τὸ, para avulsa. A ῥήσσω.

Ῥάχος, ους, ὁ, palus, stipes acutis eminentiis. Ab eod.

Ῥάψις, εως, ἡ, consarcinatio. A ῥάπτω.

Ῥαψῳδέω, ῶ, f. ήσω, carmina contexo, & quasi consuo; (2) carminibus decanto; (3) carmine heroico perscribo vel trado; (4) rhapsodias recito, Ἄλλ' ἐμαρμάρωσε τὴν τῶν μερῶν ἐκεῖνα ἐῤῥαψῳδηκέναι, Luc. in Asin. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥαψῴδημα, τος, τὸ, mendacium, nugæ. A pr.

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, contextura carminum, præcipue hexametrorum, liber carminis Epici *impr.* Homerici. Gl. Vet. collecta, collectanea. A

Ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, carminum contextor, & quasi consutor; (2) rhapsodiarum recitator; (3) carminis Homerici recitator. Ex ῥάπτω, & ᾠδή.

Ῥᾴων, ίων, ὁ, ἡ, ὸν, facilior, Gl. V. ῥώων, ὁ, ὑγιάζων, sanus, *qui convaluit.* A ῥᾳδιος.

Ῥᾷος, *Adv.* facile. A ῥᾴων.

Ῥᾴα, *Adv.* facile. A ῥᾴδιος.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, Gl. V. Ops, Opis.

Ῥέγκος, ους, τὸ, sonus nasi, qui stertendo editur, rhoncus. A

Ῥ Ε΄ Γ Κ Ω, f. ῥέγξω, rhonchisso, sterto. Οἱ δ' οἰκέτ' ἔῤῥεγκεσαν, Arist. Nub. 5. Ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις, ὑπὸς, id. Eq. 104.

Ῥέγξις, εως, ἡ, idem quod ῥέγκος. A ῥέγκω.

Ῥέγχος, ους, τὸ, idem quod ῥέγκος.

Ῥέγχω, sterto, rhonchisso, Gl. V.

Ῥεγχώδης, ους, ὁ, ἡ, rhoncum emittens. A ῥέγχος.

Ῥ Ε΄ Δ Η, ης, ἡ, rheda.

Ῥέδιον, ου, τὸ, parva rheda. Dim. a ῥέδη.

Ῥέε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεε, a ῥέω.

Ῥέεθρον, ου, τὸ, v. ῥέεθρον. A ῥέω.

Ῥέζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥιζε, a ῥέζω.

Ῥέζοισαν, acc. f. part. *Dor.* pro ῥέζουσαν.

Ῥ Ε΄ Ζ Ω, f. ξω, facio; (2) facio, i. e. rem sacram facio, sacrifico, qua de re prop. ut lat. *operari.* Ἔρπειν τε ῥέζειν, ἠδ' ἀλοιφαῖον λιπεῖν, Lyc. 579. Φοίβῳ δ' ἱδρὼ ἑκατόμβῳ Ῥίζαι ὑπὸ Δαναῶν, Hom. Il. 1, 444. Κάλλιστα ῥέξας, Pind. Ol. 9, 132. Ὅσα δὴ βροτοῖς ἱρεῖας ἤδη καιὰ; Eurip. Med. 1295.

Ῥ Ε΄ Θ Ο Σ, ους, τὸ, membrum, quævis pars corporis; (2) facies. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἀΐδος δε βεβήκει, Hom. Il. 16, 856.

Ῥεῖα, *Adv.* facile. A ῥέα.

Ῥεῖν, 3. s. præs. conj. act. *Poët.* pro ῥέῃ, a ῥέω.

Ῥέεθρον, ου, τὸ, alveus; (2) flumen, fluvius, Ph. rivus. torrens, Gl. V. fluor, fluentum, canale. A ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, actor, factor. A ῥέζω.

Ῥεκτήριος, ία, ιον, acer & promptus ad agendum. A ῥεκτὴρ.

Ῥεμβάζω, fut. άσω, vagor mente seu animo sum districto. A ῥέμβω. Hinc

Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, occupatio mentis.

Ῥεμβδέω, vagor, fluctuo. A ῥέμβω. Unde

Ῥέμβη, ης, ἡ, vagatio, erratio.

Ῥέμβομαι, vagor, erro, palor. Gloss. Vet. ῥεμβόμενος, palantes, Ph. ῥεμβόμενος, palanti, Ph. Ῥεμβόμενος καὶ τῇ τοιαυτῇδε, ἢ τῷδε τάξει ἐκλείπων, Plut. Παῖσαι ῥεμβόμενος, M. Anton. 2, 4.

Ῥεμβωνὶς, funda jaculor. A ῥεμβών.

Ῥεμβὸς, ὴ, όν, vagus, erro; (2) tortuosus.

Ῥέμβος, ου, ὁ, divagatio, aberratio. A

Ῥ Ε΄ Μ Β Ω, in gyrum circumago; (2) circumago, circumvolvo; (3) temere inambulo, spatior, vagor, erro. Ῥέμβομαι, vide supra.

Ῥεμβώδης, ους, ὁ, ἡ, ὸν, vagus, animo districto. A ῥέμβος.

Ῥεμβὼν, ῶνος, ὁ, funda. A ῥέμβω.

Ῥέμφαν, ὁ, nomen idoli, Saturnus. Vox ἄκλιτος.

Ῥέμφος, vide ῥάμφος.

Ῥέξα, 3. s. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεξα, a ῥέζω.

Ῥέξαι, aor. 1. inf. act.

Ῥέξει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Ῥέξειε, 3. s. a. 1. opt. act. *Æol.* pro ῥέξαι.

Ῥέον, 1. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔῤῥεον, a ῥέω.

Ῥέοντε, *fluentes.*, nom. dual. part. præs. act.

Ῥέος, ους, ὁ, ῥέες, ους, τὸ, fluxus, fluxio. A ῥέω.

Ῥ Ε΄ Π Ω, fut. ψω, vergo, propendo; (2) *metaph.* propensus sum ad aliquid; (3) benevolus sum. Ὁ χρησμὸς εἰς τοῦτ' ἔῤῥιπτε, Arist. Plut. 51. Πλεῖστοι ἔῤῥιπτε πρὸς τὰς θρασυτέρας, Joseph. πρὸς τὰς ἡδονὰς, Gal.

Ῥῖψαι, 3. s. perf. ind. act. *Poët.* pro ἔῤῥιψε, a ῥιπτέω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, fluentum, fluvius, vel fluminis impetus, fluxio, fluxus, profluvium; aquæ cursus, humor, eluvies, fluentum, fluor. Gl. V. A ῥέω.

Ῥευματίζω, fut. ίσω, fluxione vel gravedine infestor. A ῥεῦμα. Unde

Ῥευματικὸς, ὴ, όν, fluxionibus obnoxius.

Ῥεύματιον, ου, τὸ, parvum fluentum; (2) rivus, Dim. ab eod.

Ῥευματισμὸς, οῦ, ὁ, fluxio. A ῥευματίζω.

Ῥεύμμων, acc. sing. præs. part. med. *Dor.* pro ῥεόμμων, a ῥέω.

Ῥεύσῃ, 3. sing. f. 1. ind. med. verbi ῥέω.

Ῥεύσῃ, *diffluat*, 3. sing. a. 1. conj. act.

Ῥεύσεις, εως, ἡ, fluxus, fluxio, Gl. V. fluor, profluvium. A ῥέω.

Ῥευσιάδης, ους, ὁ, ἡ, ὸν, fluidus. A ῥέω.

Ῥευσικὸς, ὴ, όν, fluidus, fluxus, Gl. V.

Ῥευσικῶς, *Adv.* abunde, adfluenter.

Ῥευσὸς, ὴ, όν, fluxus; (2) fluidus, evanidus, mortalis, caducus. A ῥέω.

Ῥευστὸς, fluxe, inconstanter.

Ῥεύσω, *fluam*, f. 1. ind. act. verbi ῥέω.

Ῥεχθέντα, nom. plur. a. 1. part. pass. n. g. a ῥέζω.

Ῥ Ε΄ Ω, fut. ῥεύσω, fluo, mano, stillo, Ph. metaph. evanesco, intereo, solvor, labor. Ποταμὸς διὰ μέσης τ' ἀγόλιος ῥεῖ, Xen. Ἔῤῥει χειρὶ παῖς Ἀχιλλέως χοὰς θανόντι πατρὶ, fundebat, Eur. Hec. 529.

Ῥέω, dico, loquor; inus. in usu εἴρηκα, dixi; εἰρημένος, dictus; perf. pass. ἐρῶ, dicam, fut. Ἐπεὶ ἢ ταῦτα ἐῤῥήθη, Xen. Cyr. 7, 23. τὸ ῥηθὲν, Matt. 1, 22. ἢ τὸ εἰρημένον, Rom. 4, 18.

Ῥηγὰς, άος, ἡ, tinctor. A ῥήγος.

Ῥηγὴ, ῆς, ἡ, fissura, ruptura, rima. A ῥήσσω.

Ῥηγνῦσαι, a. 2. inf. pass. verbi ῥήγνυμι, pro ῥήγω.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, ruptum; (2) ruptio, eruptio, ruptura, fractura, rima. Gl. V. vulsura. A ῥήγνυμι. Hinc

Ῥηγματίας, ου, ὁ, cui abscessus intro rumpitur, & pus emittit qui rupturis laborat.

Ῥηγματώδης, ες, idem.

Ῥηγμὶν, ῖνος, ἡ, scissura; (2) littus. Ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, Hom. Il. 1, 437.

Ῥηγμὸς, ὁ, littus.

Ῥηγμοχασμὸς, οῦ, ὁ, hiatus e ruptura. Ex ῥῆγμα, & χασμός.

Ῥήγνυσι, 3. plur. præs. ind. pass. verbi

Ῥήγνυμι, vel ῥήγνυω, futur. ῥήξω, frango, rumpo, scindo. Ἐῤῥάγη, dissiluit, Ph. prorupit; a. 2. pass. Ἐῤῥάγην δυτὴν τὸ δαιμόνιον, Luc. 9, 42. Ῥῆξε πλατιαὶ πύλας ἀμιτάρρεον, Lyc. 1112. Ῥήγνυσι αἱ ἀσκοὶ, Matt. 9, 17.

Ῥῆγος, ους, τὸ, culcitra, lodix, stragula, *impr.* tincta; usitatum ῥήγια, pl. Ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν, σορίσαι δ' ἐφύπερθε τάπητας, Hom. Il. 24, 644, (scribitur & ῥῆγος.) A pr.

Ῥηθεὶς,

Digitized by Google

Ῥηθείς, a. 1. part. passf. verbi ῥέω.
Ῥηθὲν, dictum, a. 1. part. passf. n. g.
Ῥηΐδιος, ία, ον, facilis. Hinc Compar. ῥηϊτερος, & Superl. ῥηϊστος. Poët. pro ῥᾴδιος.
Ῥηϊδίως, Adv. facile, Poët. pro ῥᾳδίως.
Ῥηΐζω, f. ίσω, levo, allevo, juvo. A ῥηϊδιος, quod idem est ac ῥᾳδιος.
Ῥηΐστος, ίστη, ίστον, facillimus. A ῥᾳδιος.
Ῥηΐτατα, Adv. facillime; Odyss. 21, 75. A ῥηϊστος, quod est Superl. a ῥηϊδιος.
Ῥηΐτερος, ρα, ρον, facilior.
Ῥήκτης, ου, ὁ, ruptor, effractor. A ῥηγνύω.
Ῥηκτικὸς, ὴ, όν, vim rumpendi habens. A ῥήκτης.
Ῥηκτὸς, ὴ, όν, qui frangi potest. A ῥήσσω, vel ῥήγνυμι.
Ῥῆμα, ατος, τὸ, verbum, dictum; res, Hebr. Gl. Vet. A ῥέω, dico.
Ῥήμασιν, dat. pl. cum ν a ῥῆμα.
Ῥηματικὸς, ὴ, όν, verbalis. A ῥῆμα.
Ῥημάτιον, ου, τὸ, vocula, verbulum, Gl. Vet. Dim. ab eod.
Ῥηματίσκιον, ου, τὸ, idem & ab eod.
ΡΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.
Ῥηὶ, νὸς, ὁ, ovis; unde πολύῤῥηλος; ἴυρλος.
Ῥηΐσκες, αι, ovium pelles. A pr.
Ῥηϊσχορδὲς, ές, ῆς, inter pecudes saltans. A pr. & χορδέω, Epigr.
Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. verbi ῥήγνυμι.
Ῥῆξεν, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & cum ν ἐφελκ. pro ἔῤῥηξε.
Ῥηξιῳορία, ας, ἡ, fortitudo. A
Ῥηξιῳωρ, ορος, ὁ, viros frangens, vel virilitate sua frangens & perumpens hostium agmina, strenuus, bellicosus. Ex ῥήσσω, & ἀνὴρ.
Ῥηξικλυδὼν, ωνος, ὁ ἡ ὄν, viam perrumpens.
Ῥηξίνοος, contr. ῥηξῖνους, ου, ὁ ἡ ὄν, animum enervans & frangens. Ab eod.
Ῥῆξις, εως, ἡ, ruptura, fractura; (2) ipsa eruptio. A ῥήγνυμι.
Ῥηξίφλοιος, ου, ὁ ἡ ὄν, corticem habens disruptum seu rimosum. Ex ῥῆξαι, & φλοιὸς.
Ῥηξίφρων, ὁ ἡ ὄν, frangens animi ferociam. A φρὴν.
Ῥηξίχθων, terram rumpens saltando.
Ῥῆξον, 2. s. a. 1. imper. act. v. ῥηγνύω.
Ῥῆξα, rumpam, f. 1. ind. act. verbi ejusd.
ΡΗΠΑΣ, ᾶν, αἱ, sublicæ, tigna ad substructiones.
Ῥήσαντο, 3. plur. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐῤῥήσαντο, a ῥέω.
Ῥησίδιον, ου, τὸ, sententiola, breve dictum. Dim. a
Ῥῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia, oratio, dictio; (2) locus certus in libro. A ῥέω.
Ῥησικοπέω, concionor, concionando ostento eloquentiam. A κόπτω.
Ῥησιμετρέω, verba seu orationem metior, de iis qui ad aquam dicunt.
ΡΗΣΣΩ, f. ξω, frango, rumpo; (2) vehementer ferio, allido; (3) erumpo, prorumpo. Ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς Marc. 2, 22. Τὰ τοῦ Διὸς ῥήσσεται ῥήξεις χθὸν, Eur. Ion. 524.
Ῥητὸς, ὴ, όν, dicendus.
Ῥήτωρ, ῆρος, ὁ, sermocinator, elocutor, orator seu rhetor. A ῥέω, dico.
Ῥητίνη, ης, ἡ, resina, humor liquidus & oleaginosus, ex planta sponte diffluens. A ῥέω.
Ῥητινίζω, f. ίσω, resinam refero; (2) sum resinaceus. A ῥητίνη.
Ῥητινίτης, ου, ὁ, ut ῥητινίτης οἶνος, resinatum vinum. Ab eod.
Ῥητινολίγος, ου, ὁ, resinam colligens. A ῥητίνη, & λέγω, colligo.
Ῥητινόω, resinam addo; ἐῤῥητινωμένος, resinosus.
Ῥητινώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, resinosus.
Ῥητὸν, ου, τὸ, dictum, f. scriptum pronunciabile, Ph. A ῥητὸς.
Ῥητορεία, ας, ἡ, oratio rhetorices artificio elaborata. A
Ῥητορεύω, fut. εύσω, rhetoricam exerceo; (2) orationem habeo; i. e. pronuncio; (3) oratorum modo extollo, augeo, rhetorum artibus utor; (4) garrio. Ἀνὴρ ἱδίως εἰπεῖν τὸ ἐῤῥητορεῦσθαι, Appian. A ῥήτωρ. Unde
Ῥητορικὸς, ὴ, όν, oratorius; (2) ad rhetorem, s. ad artem oratoriam pertinens; (3) qui artem oratoriam callet, eloquens. Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, sc. τέχνη, Gl. V. oratoria.
Ῥητορικῶς, oratorie. A præc.
Ῥήτορσιν, dat. plur. cum ν a ῥήτωρ.
Ῥητὸς, ὴ, όν, dicendus, fandus, memorandus, celebris, dictus, præscriptus, præfinitus, constitutus, certus, ratus. A ῥέω.
Ῥήτρα, ας, ἡ, dicendi potestas, accepta a senatu, magistratu, &c; (2) dictio, i. e. oraculum; unde Lycurgi leges ῥῆτραι, dictæ; Plut. in Lycurg. cap. 13, (3) pactum, pactio, conventio.
Ῥητρεύω, idem quod ῥητορεύω.
Ῥητροφύλαξ, ὁ, custos tabularii.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, declamator, qui artem rhetoricam profitetur; Ph. orator, dicentarius. A ῥέω.
Ῥητῶς, Adv. certis verbis, expresse, manifeste, plane, certo nominatim, Gl. Vet. aperte. A ῥητὸς.
Ῥηχὶν, νος, ἡ, maris æstus & restagnatio, sive exundatio. A ῥήσσω.
Ῥηχὸς, οῦ, ὁ, sepes, septum; (2) maceria; (3) vallum. Ab eod.
Ῥιγεδανὸς, ὴ, όν, horribilis, horrorem incutiens. Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης τρωσὶν πολεμίζω, Hom. Il. 19, 325. Ex ῥῖγος, & δαίνυμι, mers.
Ῥιγία, ῶν, f. ήσω, horreo, exhorreo. Ῥιγήσειν σ' ὁ γέρων, Il. 3, 259. A ῥῖγος. Unde
Ῥιγηλὸς, ὴ, όν, horrendus, horrificus.
Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. v. ῥιγία.
Ῥιγίων, magis horrendum, deterius. A ῥῖγος.
Ῥιγιὸς, α, ὸν ἡ, rigidus, horridus, frigidus.
Ῥίγιστος, ίστη, ιστον, maxime horrendus.
Ῥιγομάχης, ου, ὁ, cum frigore pugnans, frigus contemnens. A μάχομαι.
Ῥιγοπύρετος, febris in qua paroxysmus cum gravi horrore.
ΡΙ͂ΓΟΣ, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens, algor; (2) febris.
Ῥιγοσσιζος, ου, ὁ ἡ ὄν, perpetuo frigens seu algens. Ex ῥῖγος, & βίος.
Ῥιγόω, rigeo, frigeo, algeo. Τὸ μὴ ῥιγῶν πολὺ κάλλιον τῶν ἀμπεχόνων εὑπορεῖν, Luc. A ῥῖγος.
Ῥιγώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, rigens, Aret. Ab eod.
ΡΙΖΑ, ης, ἡ, radix, stirps, Ph. in N. T. per Ebr. furculus; vid. ἔζος.
Ῥιζαγρα, ὰν, instrumentum quo extrahunt spicula, aut alia quæ manibus s. digitis prehendi non possunt.
Ῥιζὰς, άδος, ἡ, radix; (2) radicum acervus.
Ῥίζησιν, dat. pl. Ion. & cum ν pro ῥίζαις, a ῥίζα.
Ῥιζίας, ου, ὁ, ut ῥιζίας ὀπὸς, succus radicalis, qui ex radice exprimitur. Ab eod.
Ῥιζίον, ου, τὸ, radicula, Gl. V. A ῥίζα.
Ῥιζοβολέω, radices ago. A
Ῥιζοβόλος, ου, ὁ ἡ ὄν, radices emittens. Ex ῥίζα, & βάλλω.
Ῥιζόθεν, Adverb. radicitus, stirpitus. A ῥίζα.
Ῥιζολαβίς, ίδος, ἡ, f. ίσω, radices ago seu capio. Ex ῥίζα, & λαμβάνω.
Ῥιζολογέω, radices colligo. Καθόλου φάσκας τυράννους ῥιζολογήσας, Diod. A
Ῥιζολόγος, ου, ὁ ἡ ὄν, radicum collector, herbarius. Ex ῥίζα, & λέγω, colligo.
Ῥιζοπώλης, ου, ὁ, radicum venditor.
Ῥιζοτομία, radices exscindo, seu seco; (2) ablaqueo. Ῥιζοτομεῖν βοτάνας, Hipp. A ῥιζοτόμος. Hinc
Ῥιζοτομία, ας, ἡ, radicum sectio seu excisio (2) herbarum ad medicamenta lectio seu collectio. Hinc
Ῥιζοτομικὸς, ὴ, όν, pertinens ad radicum excisionem, seu herbarum lectionem.
Ῥιζοτόμος, ου, ὁ ἡ ὄν, radicum excisor seu sector, qui radices colligit, earum peritus herbarius. Ex ῥίζα, & τέμνω.
Ῥιζοῦχος, ου, ὁ ἡ ὄν, radicem continens. Ex ῥίζα, & ἔχω.
Ῥιζόφαγέω, ῶ, f. ήσω, radicibus vescor. A
Ῥιζοφάγος, ου, ὁ ἡ ὄν, radicibus vescens. Ex ῥίζα, & φαγεῖν.
Ῥιζοφυὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, e radice proveniens, e radice natus. A φυτεύω.
Ῥιζοφυέω, ῶ, fut. ήσω, radicem vel radices emitto, radices ago. A
Ῥιζοφυὴς, ής, ὁ ἡ ὄν, qui radicem seu radices emisit; (2) e radice proveniens. Ex ῥίζα, & φύω.
Ῥιζόφυλλος, ου, ὁ ἡ ὄν, e radice foliatus. Ex ῥίζα, & φύλλον.
Ῥιζόω, ῶ, f. ώσω, radicibus firmo seu fulcio, Gl. V. radico, stirpor; (2) confirmo, stabilio, corroboro; ἐῤῥιζωμένος, radices egit, perf. perf. Ἐν ἀγάπῃ ἐῤῥιζωμένοι, Ephes. 3, 18. Ἐξ ἀμαθίας ἅπαντα κακὰ σφίσιν ἐῤῥιζοῦται ἠβλαφάνη, Plato. A ῥίζα. Unde
Ῥιζώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, radici similis. A
Ῥίζωμα, ατος, τὸ, quod radices egit, quod stabilitum est velut fixis radicibus, radix. A ῥιζόω.
Ῥιζώνυξ, χος, ὁ, radix unguis.
Ῥιζωρυχία, τὰ, & ῥιζωρυχίαι, ὧν, idem.
Ῥιζωρυχίω, ῶ, f. ήσω, radicem effodio. A
Ῥιζωρυχος, ου, ὁ ἡ ὄν, radicem effodiens. Ex ῥίζα, & ὀρύσσω.
Ῥίζωσις, εως, ἡ, radicatio. A ῥιζόω.
Ῥικνίεις, εσσα, εν, rugosus, vetus, obsoletus. A ῥικνὸς. Unde
Ῥικνόομαι, ώμαι, distrahor & omnibus modis distorqueor; (2) indecenter me flecto; (3) in saltando lumbis incurvatis agitor.
ΡΙΚΝΟΣ, ὴ, όν, rugosus, curvus; (2) tenuis, macilentus.
Ῥικνότης, ητος, ἡ, curvitas. A ῥικνὸς.
Ῥικνώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, rugosus. Ab eod.
Ῥικνώσω, 2. fing. fut. 1. ind. med. Ion. pro ῥικνώσομαι, a ῥικνόομαι.
Ῥίκνωσις, εως, ἡ, rugositas & corrugatio incute, cum extenuatione concidit & corrugatur. Ab eod.
Ῥίμμα, τὸ, jactus. A ῥίπτω.
Ῥίμφα, Adverb. leviter, statim, celeriter. A ῥίπτω.
Ῥιμφάρματος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui citato & celeri curru fit; Pind. Olymp. 3. Ex ῥίμφα, & ἅρμα.
ΡΙΝ, ῥινὸς, ἡ, nasus, & in Plur. nares.
Ῥινάριον, τὸ, Dim. A pr.
Ῥινάω, ῶ, decipio, proprie nares, ut quum canes falluntur olfactu. A ῥὶν.
Ῥινάω, ῥινῶ, limat, Ph. A ῥίνη.
Ῥινεγχυσία, ὰ, infusio in nares.
Ῥινεγχυτίομαι, infundo in nares. A
Ῥινεγχύτης, ου, ὁ, specillum, s. instrumentum, quo quid in nares infunditur. A ῥὶν, & ἐγχέω.
Ῥινέω, ῶ, fut. ήσω, lima polio, limo, Gl. V. ῥίνησον, lima, Ph. aor. 1. imperat. A
ΡΙΝΗ, ῆς, ἡ, lima; (2) piscis quidam.
Ῥινηλατέω, ῶ, f. ήσω, narium olfactu persequor; (2) fagaciter indago. A
Ῥινηλάτης, ου, ὁ, qui naribus seu olfactu indagat, fagax. Ex ῥὶν, & ἐλαύνω.
Ῥινηλατος, ου, ὁ ἡ ὄν, olfactu deprehensus.
Ῥίνημα, ατος, τὸ, ramentum. A ῥινάω.
Ῥινητήριον, ου, τὸ, lima, Gl. V. A ῥινάω.
Ῥινητὴς, οῦ, ὁ, limator, Gl. V. Ab eod.
Ῥινίζω, limo, Ph. Ab eod.
Ῥινίον, lima, Gl. V. Ab eod.
Ῥινοβάτης, ου, ὁ, rhinobates; piscis, apud Aristot.
Ῥινοζόλος, ὁ ἡ ὄν, qui e naribus jacitur. A ῥὶν, & βάλλω.
Ῥινοδέτης, coriarius. A ῥινὸς, & δέω.
Ῥινόκερως, ωτος, ὁ, rhinoceros, animal unius in naso cornu. Ex ῥὶν, & κέρας.
Ῥινοκολούστης, ου, ὁ, decurtator narium. Ex ῥὶν, & κολόω, amputo.
Ῥινοκοπέω, nasum amputo. Ex ῥὶν, & κόπτω.
Ῥινολαβὶς, ίδος, ἡ, instrumentum, quo nasus arreptus torquebatur. A λαμβάνω.

Ῥινομακ-

Digitized by Google

ῥινομάνδηλον, ου, τό, linteolum abſtergendis naribus aptum, muccinium, A μάδαω.

ῥινοπύλη, ης, ἡ, portula, oſtium. Ex ῥινάω, & πύλη.

ΡΙΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, pellis, cutis, corium; (2) clypeus, ſcutum, Hom. Il. 4, 477.

ῥινόσιμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui naſo eſt ſimo. Ex ῥὶς, & ϲιμός.

ῥινότμητος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, cujus naſus eſt amputatus ſeu deſectus. Ex ῥὶς, & τέμνω.

ῥινοτομέω, naſum amputo. A

ῥινοτόμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, naſum amputans. Ex ῥὶς, & τέμνω.

ῥινοτόρος, ου, ὁ, ſcuta ſeu clypeos perforans aut ſecans. Ἄρης ῥινοτόρος, Hom. Il. 21, 392. Ex ῥινὸς, & τιρόω.

ῥινῦχος, ου, ὁ, cloaca, Ph. per quam aqua effluere ſolet. (an ῥινοχόος) Ex ῥὶς, & χέω.

ΡΙΟΝ, ου, τό, montis cacumen, promontorium.

ῥιπάς, άδος, ἡ, id. quod ῥιπή.

ῥιπαύλης, ου, ὁ, qui ſtipula canit, Athen. ad verbum, qui canit libro, detracto ſaligno ramulo. A ῥίπη, & αὐλέω, Ern.

ῥιπή, ῆς, ἡ, impetus venti, ictus ſeu jactus teli miſſi, velut fulminis, incitamentum, impetus; ῥιπὴ ὀφθαλμοῦ, momentum. A ῥίπτω.

ῥιπίδιον, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium. A ῥιπίς. Unde

ῥιπίζω, fut. ίσω, ventilo, flabello ventulum factito; (2) excito ignem ſuſtlando, follibus accendo. Ὁ γὰρ διακρινόμενος ἴσιος κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ ϰ᾽ ῥιπιζομένῳ, Jac. 1, 6. Τὰ τεμάχη ῥιπίζει, aſſantur, Ariſt. Conc. 839.

ῥιπὶς, ίδος, ἡ, flabellum, i. e. ventilationis inſtrumentum; (2) muſcarium; (3) ventilabrum ac follis, quo excitantur carbones; (4) vas ex vimine contextum. A ῥίπτω.

ῥίπισις, εως, ἡ, ventilatio; (2) refrigeratio. A ῥιπίζω.

ῥιπισμα, ατος, τό, idem & ab eod.

ῥιπισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ῥιπιστήριον, ου, τό, flabellum, Ph.

ῥιπιστὸς, ὴ, όν, qui ventilari poteſt, aut qui ventilatur, vel ventilatione refrigeratur; (2) perflabilis & ventis expoſitus. Ab eod.

ῥῖπος, ους, τό, vel ου, ὁ, crates e viminibus, aut calamis, arundinibuſque. Φράξε δέ μὶν ῥίπεσσι διαμπερὲς ὀισυήεσσι, Hom. Odyſſ. 5, 256. A ῥίπτω.

ῥιπάζω, fut. άσω, jacto, projicio, præcipitem do, proſterno, proturbo; ῥιπάζομαι, jactor, Gl. V. ῥιπάζω, jactatur, æſtuat, Ph. ῥιπασθεὶς, jactatus, Ph. aor. 1. part. ῥιπάζων ϰῦ δῶμα θοὰς, Il. 14, 257. Τοσαῦτα ῥιπάζουσι τὴν ψυχὴν, M. Anton. 5, 3. A ῥίπτω.

ῥίπλασκον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥίπλασκον, a poetico ῥιπλάσκω pro ῥιπάζω, Hom. Il. 23, 827.

ῥιπτασμὸς, ου, ὁ, corporis jactatio, disjectio, incontinentia. A ῥιπάζω.

ῥιπλαγικὸς, ὴ, όν, qui ſe crebro jactat, levis, inconſtans. Ab eod.

ῥιπίω, projicio, idem quod ῥίπτω. Κοιμαζόντων, ἢ αὐτῆς ϰ᾽ ῥιπίπτων τὰ ἱμάτια, Act. 22, 23. ῥιπίπτε χλαίνας, Ariſt. Conc. 505.

ῥιπῶμαι, præſ. ind. paſſ. *Att.* pro ῥίπτομαι.

ῥιπὸς, ὴ, όν, projectus; (2) præcipitatus, celer. A

ΡΙΠΤΩ, fut. ψω, jacio, dejicio, projicio, conjicio, jacto, Gl. V. ῥιπτοῦ, jactantur, Ph. ἐῤῥίφα, abjeci; ἐῤῥιμμαι, projectus ſum, Gl. Vet. perf. paſſ. ῥιφεὶς, projectus, aor. 2. particip. paſſ. Ῥιπεῖ ὡρὸς ἀμφίκλυστον ἐϰ πόντου φέτραν, allidit, Soph. Trach. 793. Χθονὶ ῥιπτων ἑαυτὸν, ibid. 803. Μέτιμι λόγον ἐῤῥιπτ, Eur. Med. 1407. Ὃν οἱ διοσοι ϲραταγοὶ ϰαὶ Κεφαλλήνων ἄνϰῦ ἐῤῥιψαν σίχρας ἐδ᾽ ἔρημον, Soph. Phil. 264.

ῥὶς, ῥινὸς, ὁ, idem quod ῥὶν.

ΡΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, ciſtus, ciſta pelle contecta.

Ῥιφεὶς, aor. 2. part. paſſ. v. ῥιπτω. Unde

ΡΙΦΗ, ῆς, ἡ, jactus, Lyc. 235.

ΡΙΦ, ῥιπὸς, ramus ſalignus, vimen flexile; (2) crates viminea.

Ῥίψαι, aor. 1. infin. act. v. ῥίπτω.

Ῥίψαις, ᾳ 1. part. act. *Æol.* pro ῥιψας.

Ῥίψασπις, ίδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, clypeo abjecto fugiens, ignavus, timidus. Ex ῥίπτω, & ἀσπὶς.

Ῥιψαυχενίω, cervicem ſeu caput jacto. A

Ῥιψαύχλω, ῳς, ὁ ϰ᾽ ἡ, cervicem vel caput jactans. Ex ῥίπτω, & αὐχλὼ.

Ῥ.ψεν, 3. ſing. aor. 1. indic. act. *Ion.* & cum ν pro ξ ἐῤῥιψε, a ῥίπτω.

Ῥιψὶς, εως, ἡ, projectio, impetus, jactus. A ῥίπτω.

Ῥιψοϰινδυνία, ας, in pericula me præcipito, projecta quadam audacia. A

Ῥιψοϰίνδυνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui ſe in pericula præcipitat, ad audendum projectus, Ph. periculoſus, temerarius. Ex ῥίπτω.

Ῥιψοϰινδύνως, temere, audaciter, contemptu periculi.

Ῥιψολογία, ας, temere verba fundito vel effutio. Ex ῥίπτω, & λόγος.

Ῥίψοπλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, arma abjiciens; (2) vaſtans, ſævus. Ex ῥίπτω, & ὅπλα.

ΡΟΑ, άς, ἡ, malus Punica, *arbor*; (2) malum Punicum, *fructus*, Gl. Vet. malogranum, malum granatum.

Ῥοαῖσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro ῥοαῖς.

Ῥοάς, άδος, ἡ, defluvium acinorum, vitis vitium, quo acini defluunt. Ab eod.

ΡΟΓΕΩ, floreo; vid. Heſ.

Ῥογμὶς, ῦ, ὁ, ſonus quem quis ſupinus ſtertendo edit, rhonchus. A ῥέγχω.

Ῥογχάζω, rhonchiſſo. A ſq.

Ῥογχὸς, ου, ὁ, rhonchus, Gl. Vet. ῥογμὸς, idem; ſtertentium ſpiritus. A ῥέγχω.

Ῥόδαμνος, ου, ὁ, idem quod ῥάλαμνος.

ΡΟΔΑΝΗ, ης, ἡ, trama, ſubtemen, Ph.

Ῥοδανίζω, torqueo, Gl. V. A præc.

ΡΟΔΑΝΟΣ, ὴ, όν, valde rapidus; ſed quum roſeus notat, eſt a ῥόδον. Παρ᾽ αὐλαμὸν ϰελάδοντα ϰαὶ ῥοδαλὸν δονακῆα, Hom. Il. 18, 576.

Ῥόδαξ, ακος, ὁ, parva roſa, roſula, Dim. a ῥοδὸν.

Ῥοδαρὸς, ὴ, όν, roſeus; bonum colorem habens. A ῥόδον. Unde

Ῥόδεος, έα, εον, & ῥόδειος, idem.

Ῥοδάνθεος, ου, roſeus, pulcher. Ab ἄνθος.

Ῥοδεία, ἡ, ſertum e roſis.

Ῥοδεὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, Gl. V.

Ῥόδη, ης, ἡ, frutex roſas producens.

Ῥοδιὰς, άδος, ἡ, poculi genus. Ab eod.

Ῥόδινος, ίνη, ινον, roſaceus. Ab eod.

Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus e roſis.

Ῥοδίτης, ου, ὁ, ſc. οἶνος, vinum roſatum vel roſaceum. Ab eod.

Ῥοδοδάϰτυλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſeos digitos habens. Ἠμᾶς δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάϰτυλος Ἠώς, Hom. Il. 1, 477. Ex ῥόδον, & δάϰτυλος.

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, taxus, lauria, viburna, roſa Græca, Ph. Ex ῥόδον, & δάφνη.

Ῥοδοδενδρον, ου, τό, frutex, roſæ ſimilitudine. Ex ῥόδον, & δένδρον.

Ῥοδοειδὴς, ίος, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſarum colorem referens. Ex ῥόδον, & εἶδος.

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, roſaceus, roſeus, ſuaviſſimus. A ῥόδον. Ῥοδόεντι ὃ χρίεν ἐλαίῳ, Hom. Il. 23, 186.

Ῥοδομελὶ, mel roſaceum. Ex ῥόδον, & μέλι.

Ῥοδόμηλον, ου, τό, confectio ex roſis & malis cotoneis. Ex ῥόδον, & μῆλον.

Ῥοδομιγὴς, ὲς, roſaceus, de colore. A

Ῥόδον, ου, τό, roſa.

Ῥοδόπηχυς, υος, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſeos habens cubitos, i. e. pulcher.

Ῥοδόπνοος, *contr.* ῥοδόπνους, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſarum odorem ſpirans, i. e. ſuavis.

Ῥοδοπώλης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſarius, Gl. Vet. qui roſas vendit.

Ῥοδόϲαγμα, ατος, τό, roſarum liquor. Ex ῥόδον, & ϲάζω.

Ῥοδόϲαϰτος, ου, τό, idem & ex iiſd.

Ῥοδόϲφυρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſeos pedes habens i. e. pulcher. A ϲφυρόν.

Ῥοδοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſas ferens. A φέρω.

Ῥοδόχμος, *contr.* ῥοδόχμους, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, roſeus, roſeum colorem habens, Gl. Vet. ῥοδόχμης, roſeo colore, i. e. pulcher, de homine. A χρόα.

Ῥοδόχρως, ατος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, idem quod ſequens ῥοδωνιὰ; (2) totus ceſpes & planta roſæ. A ῥόδον. Unde

Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, roſetum, locus ubi roſæ naſcuntur, Gl. Vet. roſarium, rubicetum.

Ῥοδῶπις, ίδος, ἡ, quæ roſeo eſt adſpectu, de homine. Ex ῥόδον, & ὤψ. Unde

Ῥοδωπὸς, ὴ, όν, ἡ, idem & ex iiſd.

Ῥοδωτὸν, roſatum, Gl. V. quaſi a ῥοδόω.

Ῥόζω, latro; (2) ſterto, Suid.

Ῥὸν, ῥὸς, ἡ, fluentum, Gl. V. fluor, fluxus, A ῥέω.

Ῥοθέω, ῶ, impetu feror. A ῥόθος.

Ῥ.θιάζω, impetu & contente remigo; (2) cum impetu & ſtrepitu voro porcorum modo Ab eod. Unde

Ῥόθιον, ου, τό, impetus undarum, fluctus.

Ῥόθιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, impetuoſus, cum impetu ruens. Ab eod.

Ῥ.θοπυγίζω, concava & lata manu nates ferio, vel pedibus in podicem inſultando complodo, ſonitumque edo. Ex ῥόθος, & πυγὴ, *nates*.

ΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, undarum ſtrepitus, ſtrepitus remorum; (2) ſtrepitus, tumultus, impetus.

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malogranatum, malum granatum, Ph.

Ῥοιζδέω, ſtrido; (2) ſorbeo, adſorbeo. Μὴ σὺ γε πείθοι τύχοις ὅτι ῥοιζδήσειεν, Odyſſ. 12, 106. A ῥοιζδος.

Ῥοιζδησις, εως, ἡ, ſtridor. A ῥοιζδέω.

Ῥοιζδμὸς, & ῥοιδμὸς, idem quod

Ῥοιζδος, ου, ὁ, ſtridor. A ῥοιζω.

Ῥοιδάριον, τό, idem quod

Ῥοιδιον, ου, τό, exiguum malum Punicum. A ῥοιὰ.

Ῥοίζασκε, *ſtridebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐῤῥοίζεε, a

Ῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, ſtrido, ſtridorem edo; (2) latro; (3) ſibilo innuo. Ῥοίζησεν δ᾽ ἄρα, πιφαύσκων Διομήδει δίῳ, Il. 10, 502. A ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, *Adv.* idem quod

Ῥοιζηδὸν, *Adv.* cum ſtridore; (2) magno impetu. A ῥοιζέω.

Ῥοίζημα, ατος, τό, ſtridor ſeu impetus, qualis eſt ſagittæ volantis.

Ῥοιζητὴρ, ῆρος, ὁ, ſibilator, magnum ſtridorem edens. Ab eod.

ΡΟΙΖΟΣ, ου, ὁ, ſtridor, ſibilus; (2) impetus, Gl. V. Hinc

Ῥοιζώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſtridorem aut magnum ſtrepitum edens, ſtreperus.

Ῥοιζωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem qu. a ῥοιζόω.

Ῥοικτὶ, ὴ, όν, qui fluxione laborat, profluvio laborans; (2) fluidus, fluxus. A ῥέω.

Ῥοικὸς, ὴ, όν, incurvus, inflexus; (2) qui naturaliter incurvis cruribus eſt. Ἐλθ᾽ ἦν μοι ῥοικὸν τὸ λαγαϲέλον, ὡς τυ ϖατάξω, Theocrit. 4, 49. Ab eod.

Ῥοῖϲκοι, corymbi aurei, ſtolis ſacris attexti; ob mali punici ſimilitudinem ſic dicti. A ῥοιὰ.

Ῥοίτης, ου, ὁ, ut ῥεῖτης οἴνος, vinum ex malis Punicis. Ab eod.

Ῥομβέω, ῶ, f. ήσω, volvo & circumago in modum rhombi. A ῥόμβος. Hinc

Ῥομβητὸς, ὴ, όν, verſatilis in modum rhombi.

Ῥομβοειδὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, figuram rhombi habens. Ex ῥόμβος, & εἶδος.

Ῥόμβος, ου, ὁ, tornus, turbo, Ph. girgillus, Gl. V. rhombus. A ῥίμβω. Hinc

Ῥομβοϲωμυλόβρα, ἡ, volubilis lingua, gartula. A ῥόμβος, ϲωμύλος, al. ῥᾶβος.

Ῥομβώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, rhombi figuram habens.

Digitized by Google

Ῥωμζωτὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.
Ῥομμα, τὸ, pro ῥόμφημα, Hipp.
Ῥομυξ, ὁ, teredo. *Ern.*
Ῥομφάια, ας, ἡ, romphæa, gladius; framea, Ph. A ῥέμβω.
Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, lora, quibus calcei consuuntur. Ab eod.
Ῥόος, ὐ, *contr.* Ῥοῦς, οῦ, ὁ, fluentum, fluxus, fluor. A ῥέω.
Ῥοπαληφορέω, ῶ, clavam gesto. Ex ῥοπαλον, & φορέω, pro φέρω.
Ῥοπαλίζω, f. ίσω, clava percutio, vel verso tamquam clavam. A ῥοπαλον. Hinc
Ῥοπαλισμὸς, οῦ, ὁ, percussio, quæ fit clava. Sed dicitur de lentigine seu satyriasi.
Ῥοπαλοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὴ, clavæ similis. Ex ῥόπαλον, & εἶδος.
Ῥόπαλον, ὐ, τὸ, clava, Ph. ῥόπαλα, fustes, Gl. V. A ῥοπω.
Ῥοπαλωτὸς, ὴ, ὸν, in clavæ speciem formatus, *Epith.* poculi. Dion. C. A pr.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, præponderatio, libramentum, Ph. momentum, Ph. nutus, Gloss. Vet. Ῥοπὰς ἔχειν, vergere ad ruinam, Arist. Vesp. 1227. Ab eod.
Ῥοπὸς, ὴ, ὸν, forbilis. A ῥόφω.
Ῥόπτρον, ὐ, τὸ, clava, fustis; (2) marculus seu annulus ostii, lignum incurvum. A ῥίπτω.
Ῥυβὴλ, ὁ, Ruben. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Filius visionis.*
Ῥυθ, ἡ, Ruth. Nomen mulieris Hebr. ἄκλιτον, *Tremor.*
Ῥυς, ῥοὸς, arbuscula quædam inficiendis coriis serviens; excoriarium.
Ῥύσιος, ὐ, ὁ, color, qualis est rubricæ Sinopicæ, *Lat.* russus. A ῥοὰ, cujus granum rubet.
Ῥοφάω, ροφήσειν, Hipp. idem quod
Ῥοφέω, ῶ, Ph. ῥοφᾶ, sorbet; idem quod
Ῥ Ο Φ Ε Ω, sorbeo, sorbillo, haurio. Μιᾷδὲ τρύζλιον ῥοφῆσαι, Arist. Eq. 901. Ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμῖν τριῶν; id. Pa. 715. Hinc
Ῥόφημα, ατος, τὸ, sorbitio, haustus.
Ῥόφημάτιον, ου, τὸ, sorbitiuncula.
Ῥόφησις, εως, ἡ, sorbitio, Gloss. Vet. suctus; suctio.
Ῥοφητικὸς, ὴ, ὸν, vim absorbendi habens.
Ῥοφητὸς, ὴ, ὸν, forbilis. Ab eod.
Ῥοφω, pro ῥοφέω, Etym.
Ῥοχθέω, strepitum seu stridorem edo. Ῥοχθεῖ δ' μέγα κῦμα ποτὶ ξηρὸν, Od. 5, 402. vid. & Od. 12, 60. A
Ῥόχθος, ὐ, ὁ, fluctuum strepitus, fluctus. Ὡς μὴ καταβράξῃ νιν ἐν ῥόχθοις κλύδων, Lyc. 742. Κακοῖς ῥόχθοισι θαλάσσης, Nic. Al. 289. A ῥόθος.
Ῥοώδης, εος, ὁ ἡ ὐ, fluidus, fluxus; (2) undosus, fluctuosus, Gloss. Vet. rapidus. A ῥόος.
Ῥοὼν, ῶνος, ὁ, locus malis Punicis consitus. A ῥοὰ.
Ῥύαξ, ακος, ὁ, profluvium, rivus, proluvium, proluvies, eluvies, Gl. Vet. rivus. A ῥύω, *fluo.* Unde
Ῥυὰς, ἀδος, ἡ, qu. d. defluva, decidua; (2) vitium oculi, quum lacrymæ constanter fluunt; (3) defluvium acinorum, ῥυάδες, vites fructum non continentes.
Ῥύδδην, *Adv.* fuse, abunde, vehementer.
Ῥύγχανα, nasuta, Gl. V. A ῥύγχος.
Ῥυγχιλέφας, αντος, ὁ ἡ ὴ, qui rostrum elephantinum habet, Suic. Ex ῥύγχος.
Ῥυγχίον, ου, τὸ, rostellum, Dim. a ῥύγχος.
Ῥυγχομαχεῖν, rostro pugnare.
Ῥ Υ Γ Χ Ο Σ, ου, τὸ, rostrum, rictus.
Ῥύδην, *Adv.* adfluenter, abundanter; (2) vehementer, impetuose, cum vehementi strepitu. A ῥύω. Unde
Ῥυδὸν, *Adv.* fuse, adfatim, abunde.
Ῥυεὶς, a. 2. part. pass. v. ῥύω.
Ῥυὲς, 2. s. pr. imper. med. *Ion.* pro ῥύου.
Ῥύμμα, ατος, τὸ, intritum, *bellarii genus.* A ῥύω.
Ῥύηθι, 2. s. a. 2. imper. pass.
Ῥυῆναι, a. 2. inf. pass.
Ῥυήσεται, *fluet*, 3. sing. fut. 1. ind. med.
Ῥυηφένια, & ία, ας, ἡ, opulentia, adfluentia divitiarum seu opum, Nonn. P. 8, 33. A
Ῥυηφενὴς, έος, ὁ ἡ ὴ, adfluens opibus, opulentus. Ἐν δὲ ῥυηφενίλῳ ἕδραλὶς ζφίσιν, ἐν δ' ἄλις ἤλζω, Callim. Hymn. in Jov. 84. Ex ῥέω, & ἄφενος.
Ῥυθμίω, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι.
Ῥυθμίζω, f. ίσω, ad numeros aptos redigo, numerorum concinnitatem tribuo; (2) tempero, formo, compono & effingo, recte colloco, moderor, mores informo; ῥυθμιζόμενος, moratus, Ph. aor. 1. part. pass. Τί δαί, ῥυθμιζεις τὰ ἐμὰ λύπια ὄπως; Soph. Antig. 324. Καὶ τἄλλα ῥυθμίζεσι, Xen. Cyr. 8, 56. A ῥυθμός. Hinc
Ῥυθμιστὴς, οῦ, ὁ, moderator, Ph.
Ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν, rhythmicus; (2) numerorum peritus, qui numeros aut modos facit. A
Ῥυθμικῶς, ad numerum; modulate.
Ῥ Υ Θ Μ Ο Σ, οῦ, ὁ, rhythmus, concinnitas; (2) numerus seu modulus certa dimensione & proportione constans, Gl. V. modulus.
Ῥυΐσκομαι, fluo, mano. A ῥύω.
Ῥυκάνη, ης, ἡ, runcina, Ph.
Ῥυκανίζω, runcino, Ph. A præc.
Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum; (2) tutamen, munimentum, propugnaculum, defensio, munitio, remedium e mortis periculo hominem conservans; (3) tractus, funis ad remulcum trahendum; (4) examen in trutinâ. A ῥύω.
Ῥῦμαι, perf. ind. pass. *Ion.* pro ἔῤῥυμαι, a ῥύομαι.
Ῥυμάρχης, ου, ὁ, præfectus regionis, magister vici, Suic. Ex ῥύμη, & ἀρχή.
Ῥυμβαίνω, dissipo, disjicio. A
Ῥόμβος, ου, ὁ, rotula; (2) turbo, seu turbinatum quidpiam, quod scutica circumactum sonum reddebat; (3) impetus, motus, vertigo. A ῥίμβω.
Ῥυμβίον, ου, τὸ, rotula, quæ agitatur a sagis s. Veneficis, Dim.
Ῥύμη, ης, ἡ, impetus; (2) vicus, platea. A ῥύω.
Ῥύμμα, ατος, τὸ, purgamentum. A ῥύπλω.
Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus, Hom. Il. 5, 729. A ῥύω, *traho.*
Ῥυμοτομέω, per vicos partior & seco, in strigas seco. Ῥυματομῶσι ἧ εὐδιαθέτες εἶσω τὸ χρατόπεδον, Jos. Ex ῥύμη, & τέμνω.
Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorumque sectio & metatio, partitio in strigas. Ex iisd.
Ῥυμουλκίω, loris funibusque traho, remulco, traho & educo, remulcando traho. Ex ῥῦμα, & ἕλκω.
Ῥυμφάνω, & ῥυμφίνομαι, sorbeo, haurio, *Arat* A ῥοφέω, *sorbeo.*
Ῥύομαι, libero, eruo, elibero, eripio, Gl. V. ῥῦσαι, Gl. Vet. aor. 1. imperat. Ῥύσεται τῶμον δίμας, Eur. Med. 388. Τλῶδι ῥυσαίμιλω πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 72. Ἴδιμι (χωσίχας) πολίμε ἧ μανιὰν ῥυσαμένας Ἑλλάδα ἧ πολίτας, Arist. Lys. 344.
Ῥύνται, 3. pl. pr. ind. med. ῥύομαι.
Ῥύοντο, 3. pl. imperf. ind. med.
Ῥυπαίνω, sordido, maculo, sordidum reddo; (2) infamem reddo, famæ alicujus notam inuro; ῥυπαίνομαι, obsolesco, sordesco, Gl. Vet. Οὐ πείθομαι Ἀριστίλῃ ῥυπαίνειν τ' ἄνδρα βλιμμύᾳ, Dion. Hal. A ῥύπος.
Ῥ Υ Π Α Π Α Ῑ, acclamatio nautica.
Ῥυπαρόθητω, 3. s. aor. 1. imper. pass. v.
Ῥυπαρόομαι, sordidus sum. A ῥύπος.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, sordes, spurcitia, situs, illuvies. Ab eod.
Ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν, sordidus, illotus, squalidus; metaph. avarus. Ab eod.
Ῥυπαρῶς, *Adv.* sordide; metaph. avare.
Ῥύπασμα, τὸ, sordes. A
Ῥυπάω, ῶ, sordeo, sordidus sum, Gloss. Vet. ῥύπω, squaleo; ῥυπόωντα, *Poët.* pro ῥυπῶντα, ῥυπῶντα, part. Arist. Plut. 266. A ῥύπος.
Ῥυπογράφος, ου, ὁ ἡ ὴ, sordidarum humiliumque rerum pictor. Ex ῥύπος, & γράφω.
Ῥυπόεις, όεσσα, όεν, sordidus. A ῥύπος.
Ῥυπόκόνδυλος, ου, ὁ ἡ ὴ, sordidus, valde parcus, qui ne sordes quidem unguium a tonsore purgandas sibi curet. Ex ῥύπος, & κόνδυλος.
Ῥύπον, τὸ, sordes, pl. ῥύπα pro ῥύπος.
Ῥυπόομαι, ώμαι, obsolesco, sordeo; ῥυπωμένα, sordidata, p. part. Od. 6, 59. A
Ῥ Υ Π Ο Σ, ου, ὁ, squalor, sordes, Ph. proluvies, Gl. Vet. alicubi etiam pro cera sigillari.
Ῥυπτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor.
Ῥυπτικὸς, ὴ, ὸν, aptus ad abluendas sordes, abstergendi vim habens. A
Ῥύπτω, sordes eluo, purgo, abstergo; ῥύπτομαι, abstergor, sordibus purgor. Ἀλλ' αὐτὰ πάντοτ' ἐξότε γὰ ῥύπτομαι, ὥτως ἐδύχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς, Arist. Ach. 17. A ῥύπος.
Ῥυπώδης, ες, sordidus. A ῥύπος.
Ῥυσὰ, ᾶς, ἡ, senectus. A ῥυσὸς, *rugosus.*
Ῥῦσαι, 2. s. a. 1. imper. med. v. ῥύομαι.
Ῥύσαιτο, 3. sing. a. ejusd. in opt.
Ῥύσαῦ, *liberasse*, a. idem in infin.
Ῥυσάδω, 3. sing. a. ejusd. in imper.
Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugarum sulcus; (2) senectus. A ῥυσὸς.
Ῥῦσῆ, perf. inf. pass. *Ion.* pro ἐῤῥῦσθαι, a ῥύομαι.
Ῥυσθῶ, a. 1. conjunct. pass.
Ῥυσιάζω, f. άσω, pignoris loco capio. Ἀλλομαι, κοὐ ῥυσιάζω, Eur. Ion. 525. Ῥυσιάζομαι λόγῳ, ib 1449. opprimor sermone, i. e. verbis tamquam pignore me tibi devincire studes. A ῥύσιον.
Ῥυσίζωμὸς, ὁ ἡ ὴ, *Epith.* Dei tutelaris qui aliquo loco colitur, & propterea eum tuetur.
Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ ἡ ὴ, qui trahendo currum regit. Ex ῥύω, & δίφρος.
Ῥύσιμον, ου, τὸ, ruta. A ῥύω, quod a Venenis ῥύεται, i. e. *liberat.*
Ῥύσιον, ου, τὸ, quod pro alicujus liberatione datur; unde & donum, quod Diis dabatur pro restituta valetudine aut conservata salute; (2) quod loco ejus, quod aut debetur nobis, aut ereptum est, vel retinetur, vel aufertur, ut pignora quæ capiuntur, ut præda, quæ in hostico agitur, *Ern.* Hom. Il. 11, 673. A ῥύω.
Ῥύσιος, ία, ιον, liberatorius. Ab eod.
Ῥυσίπονος, ου, ὁ ἡ ὴ, a labore liberans, laboris molestiam sublevans. Ex ῥύω.
Ῥυσιπόλις, & ῥυσίπολις, εως, ὁ ἡ ὴ, urbem seu civitatem servans, custodiens, seu liberans.
Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio, redemptio. A ῥύομαι.
Ῥύσις, εως, ἡ, fluor, fluxus. A ῥύω, *fluo.*
Ῥύσκω, f. ῥύσκομαι, tueor, e periculo conservo. Ὅστε μὲν αὐτὼ Ῥύσκει, Il. 24, 730. A ῥύομαι.
Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, rerum series, tractus. A ῥύω.
Ῥυσόω, ῶ, fut. ώσω, rugo, corrugo. A
Ῥυσὸς, ὴ, ὸν, rugosus. A ῥύω.
Ῥυσσαίνω, rugo, corrugo. Ῥυσσαίνεται ἅλα, Nic. Al. 78. A ῥυσὸς.
Ῥυσσάλιος, ία, ιον, rugosus. Ab eod.
Ῥυσσόκαρπος, ου, ὁ ἡ ὴ, rugosum fructum ferens; (2) qui rugolis est sulculis. Ex ῥυσὸς, & καρπός.
Ῥυσσὸς, ὴ, ὸν, idem quod ῥυσὸς.
Ῥυσσότης, ητος, ἡ, rugositas. A ῥυσσὸς.
Ῥυσσόω, ῶ, f. ώσω, idem quod ῥύσσω.
Ῥυσσώδης, ες, idem quod ῥυσὸς.
Ῥύσσω, f. ῥύξω, tracto, rapto, traho; ῥύσσεσκον, trahebant, imperf. *Ion.* pro εἷρύσσεσκον, Il. 24, 755. Ῥύσσωσι δμῶες, Odyss. 319. A ῥύω. Hinc
Ῥυσσωλὺς, ίδος, ἡ, tractio violenta.
Ῥύσης, ου, ὁ, liberator, Gl. V. A ῥύω.

Ῥυτὰς,

Digitized by Google

Ῥυτὰ, ῶν, τὰ, habena, frænum, quo equus trahitur. Ab eod.

Ῥυταγωγὸς, ἴας, ὁ, lorum, quod fræno inſeritur, & quo equus ducitur, habena. Ex ῥυτὰ, & ἀγωγὸς, *ductor*.

Ῥύτη, ης, ἡ, ruta, Nic. Al. 306. A ῥύω.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, retinaculum, habena; (2) cuſtos. Ἐν δὲ ῥυτῆρσι πάνυδιν, Hom. Il. 16, 475. Plut. in Timol. cap. 19. Ab eodem.

Ῥυτιδόφλοιος, ε, ὁ ἡ, ἡ, corticem rugoſam habens, ipſe cortex rugoſus. Ex ῥυτὶς, & φλοιός.

Ῥυτιδόω, ῶ, f. ώσω, corrugo, in rugas contraho; ἐῤῥυτιδωμένος, corrugatus, rugoſus, p. paſſ. part. Τλῶ ὄψιν ἐῤῥυτιδωμένος, Luc. A ῥυτὶς.

Ῥυτιδώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, rugoſus. Ab eod.

Ῥυτίδωμα, τὸ, corrugatio.

Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, idem. A ῥυτιδόω.

Ῥυτίζω, rugo, Gl. V. A ῥυτὶς.

Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. A ῥύω, traho.

Ῥύτο, 3. ſing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥυτο, vel 3. ſing. a. 1. ind. med. *Ion. & per Sync.* pro ἐῤῥύσατο, a ῥύομαι.

Ῥυτὸν, οῦ, τὸ, poculi genus, rhytum. Ab eodem, quod potus ex eo velut trahendo bibitur.

Ῥυτὸς, ὴ, όν, tractus; (2) fluidus, fluxus. A ῥύω, *fluo*, vel *trahо*.

Ῥύτρον, τὸ, idem quod ῥύσιον.

Ῥύτωρ, ορος, ὁ, tractor; (2) cuſtos, ſervator, adjutor. A ῥύω, *trahо*, vel *cuſtodio*.

Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abſterſio. A ῥύπτω.

Ῥύω, fluo, Gl. V. a. 2. paſſ. ἐῤῥύην, fluxi; part. ῥυεὶς, inf. ῥυῆναι. Hinc

Ῥυάδης, ες, fluidus, humidus.

Ῥωὶ, ᾶς, ἡ, pro ῥοιά.

Ῥωϊκώτιρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, qui vix literam ῥῶ pronunciare poteſt. A ῥῶ.

Ῥωγαλέος, έα, έον, fiſſus, fractus, ruptus. Ῥωγαλέης ζωάγρια πολύπλανα λείψανα φυγῆς, Nonn. P. 6, 13. A ῥωγὴ. Unde

Ῥωγὰς, άδος, ἡ, lacera, fracta, rimoſa; (2) ſaxum hians, rupes; (3) rima terræ.

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, fiſſura. Ab eod.

Ῥωγματίας, ε, ὁ, qui in rupturis habitat, idem quod ῥηγματίας.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima; (2) diviſio calvariæ ſuperficiaria. A ῥώξ.

Ῥωγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Ῥ Ω Θ Ω Ν, ωνες, ὁ, naris, naſus, Nic. 213.

Ῥῶμα, ατος, τὸ, vis, impetus. A ῥωννύω.

Ῥωμαΐζω, f. ίσω, Romanis faveo. A

Ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, Romanus; Latinus.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, idem. A ῥώμη.

Ῥωμαὶς, ίδος, ἡ, Romana.

Ῥωμαϊστὶ, *Adv.* Romane, Latine.

Ῥωμαλέος, έα, έον, robore præditus, robuſtus. Προβάτων δυσκίρας τὰ ῥωμαλέα, Alciphr. 3, 41. A ῥώμη. Hinc

Ῥωμαλεότης, ητος, ἡ, robur, virilitas.

Ῥωμαλεόω, robuſtum reddo, firmo; ῥωμαλεθμαι, robur & vires acquiro. A

Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, vires.

Ῥώμη, ης, ἡ, Roma.

Ῥ Ω Ν Ν Υ Ω, vel ῥώννυμι, f. ῥώσω, confirmo, roboro. Hinc ῥώννυμαι, corroboror; reficior, recreor, valeſco; ἔῤῥωμαι, perf. valeo, proſpera valetudine fruor; ἐῤῥώσο, vale; imperat. perf. ἐῤῥωμμένος, part. corroboratus, confirmatus, confirmatus animo, qui animo eſt forti, robuſtus, valens, validus; & ἐῤῥωμμένως, *Adv.* robuſte, firmiter, vehementer, fortiter, forti animo, valenti & forti corpore. Ῥῶσας τὸ ζῶμα διαγανίσασθαι, Plut. τὰς φάλαις. id.

Ῥώοντο, 3. pl. imp. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐῤῥώοντο, a ῥώομαι.

Ῥωξ, ῥωγὸς, ἡ, vel etiam ὁ, fiſſura; (2) ſcala; (3) acinus, granum, bacca; (4) phalangium quoddam ab acini ſimilitudine, Nic. Th. 716. A ῥηγνύω.

Ῥώομαι, agitor, ruo. Hinc ῥώοντ', imperf. pro ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Ῥωπὰς, άδος, ἡ, planta quædam flexilis. A ῥάπτω.

Ῥωπεύειν, vilia ſcruta vendere. A ῥῶπος.

Ῥωπήϊον, ε, τὸ, locus virgultis plenus; ῥωπεία, virgulta. A ῥάπτω.

Ῥωπίζω, miſcellaneam condituram facio, confundo; (2) indocte & ſtolide aliquid facio. A ῥῶπος.

Ῥωπικὸς, ὴ, όν, vilis & parvi pretii. Ab eodem.

Ῥώπιον, ε, τὸ, molle virgultum. Ab eod.

Ῥωποπερπερίθρας, ε, ὁ, futilis & vanus homo. A

Ῥωποπερπερὸς, ut ῥωποπέρπερη φράσις, futilis & inanis locutio, R.

Ῥωποπωλέω, ῶ, viles & minutas variaſque merces vendo. A

Ῥωποπώλης, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſcrutarius ſeu rerum minutarum venditor.

Ῥῶπος, ε, ὁ, & ῥῶπον, ε, τὸ, merx parvi pretii; (2) ſarcina omnifaria, faſciculus e variis iiſque nullius momenti rebus colligatus. A ῥάπτω.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, vehemens. A ῥώννυμι.

Ῥάσῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. ejuſd.

Ῥωσθείς, aor. 1. part. paſſ.

Ῥῶσις, εως, ἡ, firmitudo, robur, vires, Ph. incolumitas, ſanitas, valetudo; (2) corroboratio, confirmatio. A ῥώννυμι.

Ῥωτὴρ, ῆρος, ὁ, malleus. Ab eod.

Ῥωτήριον, ε, το, impetus, incitatio; (2) ad roborandum valens. Ab eod.

Ῥωτικὸς, ὴ, όν, vehemens; (2) corroborans, corroborandi vim habens. Ab eod.

Ῥωτάζω, literam ῥῶ ſæpius itero. A ῥῶ.

Ῥωταχίζω, idem & ab eod. Hinc

Ῥωταχισμὸς, ὁ, frequens literæ ρ repetitio.

Ῥοχμὴ, ῆς, ἡ, idem quod

Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, ſciſſura, fiſſura, rima, hiatus. A ῥήσσω. Ῥωχμὸς ἴλιω γαίης, Hom. Il. 23, 420.

Ῥ Ω Χ Ω, dentibus fremo.

Ῥῶψ, ῥωπὸς, ὁ, merx nullius momenti; (2) virgultum. A ῥίπτω.

Ῥ Ω Ω, roboro, ſed pro eo uſurpatur ῥώννυμι, vel ῥωννόω, ῥώομαι, agitor. Hinc ῥώοντο, ἐῤῥώοντο, Il. 11, 50.

Σ.

Σ, Sive ut majuſculum rectius pingitur, C, decima octava litera, Σῖγμα, ab Hebr. Samech; (2) nota numeralis valens *ducenta*, & cum virgula inferne appoſita ,σ, *ducenta millia*.

Σα, nom. plur. n. g. a σὸς, *tuus*.

Σαβάζειν, bacchari, bacchantes imitari σαβοὶ clamitando; (2) motu indecoro perſulto.

Σαβάζιος, ε, ὁ, Sabazius, cognomen Bacchi. A σαβοὶ.

Σαβακαὶ, ῶν, αἱ, Dionyſiacæ, Thyadum modo bacchantes. A σαβάζω.

Σαβακὸς, ὴ, όν, purulentus, rancidus, carioſus, Heſ.

Σαβακῶς, *Adv.* acerbe, aſpere, duriter, Heſ.

Σάβανον, ου, τὸ, ſabanum, pannus vel linteum aſperius, ſiccandis balneis aptum.

Σαβασμοὺς, οῦ, ὁ, vociferatio bacchantium. A σαβάζω.

Σαβαὼθ, exercitus. Vox Hebr. צבאות.

Σαββατίζω, ſeptimo die requieſco, ferior, ſabbatum more Judæorum ſervo. A σάββατον. Hinc

Σαββατισμὸς, ε, ὁ, ſabbatiſmus, quies.

Σάββατον, ε, τὸ, ſeptimus quiſque dies quieti ob omnibus operibus deſtinatus; (2) hebdomas; feſtum Judæorum quodvis; (3) quies. Vox Hebr. Gl. Vet. שבתון, ſabbata.

Σαββαὼθ, idem quod σαβαὼθ.

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, Baccho initiati; Bacchi ſacerdotes; item loca Baccho conſecrata.

Σ Α Β Ο Ι͂, vox bacchantium, quam voci, εὐοῖ fere ſubjungebant.

Σαγάπηνον, τὸ, herba ſucci, ſimilis ferulæ.

Σ Α Ῑ Γ Α Ρ Ι Σ, εως, ἡ, bipennis ſive enſis Amazonicus; (2) gladius Perſicus; (3) ſecuris.

Σάγη, ης, ἡ, id, quod afinis ſeu mulis inſternitur, ut tegmen, clitella, &c. (2) veſtis militaris, vel quivis habitus externus, Æſchyl. Coëph. 558. A σάττω.

Σαγήνισις, εως, ἡ, incluſio in ſagena, verriculatio, everriculatio, piſcatus. A σαγηνεύω.

Σαγηνεὺς, έως, ὁ, qui ſagena utitur, verriculator, piſcator. A σαγήνη.

Σαγηνευτὴρ, ῆρος, ὁ, idem.

Σαγηνευτὴς, οῦ, ὁ, idem.

Σαγήνευσις, ſagena includo, vel irretio, irretio, verriculo piſcor. Οἷς ἅπασιν ὁ σωτὴρ μὴ σαγηνεύσεις, Heliod. A

Σαγήνη, ης, ἡ, ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii. A σάττω.

Σαγηνοβόλος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſagenam jaciens, piſcator. Ex σαγήνη, & βάλλω.

Σαγηνόδετος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſagenæ alligatus. Ex σαγήνη, & δέω, *ligo*.

Σαγηφορία, ᾶς, ſagum fero. Ex σάγος, & φέρω.

Σάγιον, ε, τὸ, lodix, Gl. V. A σάγος.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti ſarcinarii, clitellæ; (2) congeries ſtipata, acervus; (3) theca ſcuti & aliorum armorum. A σάττω. Hinc

Σαγμάρια, ſcil. ὑποζύγια, jumenta, quibus ſagmata ſ. clitellæ imponuntur.

Σαγοειδὴς, ὲς, ſago ſimilis.

Σ Α Ῑ Γ Ο Σ, ε, ὁ, ſagum.

Σ Α Θ Ε Ι͂ Ρ Ι Ο Ν, ε, τὸ, animal quadrupes ex mari victum quærens.

Σ Α Ῑ Θ Η, ης, ἡ, membrum virile.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, flaccidus, marcidus, vietus, debilis, fragilis, quaſſus, futilis, frivolus, vitio aliquo occulto laborans, & *in neutr.* vitium ipſum. A σήπω.

Σαθρότης, ητος, ἡ, debilitas, infirmitas; fragilitas, Gl. V. A σαθρὸς.

Σαθρόω, ῶ, f. ώσω, marcidum reddo, debilito, quaſſo, Gl. Vet. σαθρῶμαι, quaſſor; macreſco; σισαθρωμένος, quaſſatus, Gl. Vet. p. part. Ab eod. Hinc

Σάθρωμα, ατος, τὸ, labes, ruina, vitium.

Σαθρῶς, *Adv.* debiliter, Suic. A σαθρὸς.

Σάθων, ωνος, ὁ, idem quod σάθη; (2) bene verſatus.

Σαινιδαρὸς, ε, ὁ ἡ, ἡ, donis ablandiens. Ex σαίνω, & δῶρον.

Σαίνοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σαίνουσι.

Σαινηρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Σαίνηρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ablandiens cauda. Ex σαίνω, & ἀρὰ, *cauda*.

Σαίνω, adulor, blandior, Gl. V. (2) delecto. Σαίνῃ μ' ἴυγξ φυκιαρία, Eur. Rhes. 55. Σαίνεσθ' ἐν ταῖς θλίψεσι, 1 Theſſ. 3, 3. Οὐ γὰρ μὲ σαίνει θέσφατα, Eur. Ion. 723. Λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες σαῖνον, Hom. Odyſſ. 10, 219. A σείω, *moveo*.

Σ Α Ῑ Ρ Ω, fut. σαρῶ, ſcopis purgo, verro; (2) orno. Hinc σίσυρα, ore ſum hianti & aperto, p. med. Σαίρειν τι δῶμα, κερκίσιν τ' ἐφεζόμαι, Eur. Hec. 369. σίχας, id. Cyr. 29. νῦν, id. Ion. 832.

Σάκανδρος, ε, ὁ, pudendum muliebre, Ariſt. Lyſ. 830. Ex σηκὸς, *ſtabulum*, & ἀνὴρ.

Σακίσπαλος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſcuti vibrator. Ex σάκος, & σάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, ε, ὁ ἡ, ἡ, ſcutum ferens, ſcutifer. Ex σάκος, & φέρω.

Σακίταν, acc. ſing. *Dor.* pro σηκίτιν.

Σακκαλίζω, f. ίσω, idem quod

Digitized by Google

Σακκίω, per saccum transmitto, colo. A σάκκος.
Σακκίζω, f. ίσω, idem & ab eod.
Σάκκιον, υ, τὸ, sacculus, Dim. ab eodem.
Σακκοπλόκος, ου, ὁ, saccarius, Gl. V. qui saccos texit. Ex σάκκος, & πλέκω, necto.
Σ A' K K Ο Σ, ου, ὁ, saccus; (2) cilicium; (3) colum, e linteo ad percolandum vinum.
Σακκοφορέω, ῶ, saccum fero, cilicio sum indutus.
Σακκοφορία, ας, ἡ, sacci gestatio. A
Σακκοφόρος, ου, ὁ ἡ, saccum ferens, Suic. Ex σάκκος, & φέρω.
Σάκος, ους, τὸ, clypeus, scutum, Gl. Vet. (2) saccus, antiqua & vera scriptura.
Σάκλας, α, ὁ, saccus. A σάκλος.
Σακλὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod. Unde
Σάκλωρ, ορος, ὁ, onerans, implens.
Σ A' K Χ A Ρ, αρος, το, saccharum.
Σάκχαρι, idem.
Σάκχαρον, υ, τὸ, saccharum, Gl. V.
Σακχυφάντης, ου, ὁ, saccorum contextor. Ex σάκκος, & ὑφάντης, textor.
Σάκωμα, vid. Σήκωμα.
Σαλαγέω, quatio, strepo, turbo. A
Σαλάγη, clamor, Hes.
Σ A Λ A' Γ E I N, stuprare.
Σαλαΐζειν, lamentari. A σάλω.
Σ A Λ A' K Ω N, ωνος, ὁ, pauper opulentiam simulans, jactabundus. Hinc
Σαλακωνία, vel σαλακωνία, ας, ἡ, simulatio divitiarum in paupertate; (2) pecuniarum profusio illegitima & superflua; (3) mollities, deliciæ.
Σαλακωνεύω, f. εύσω, opes jacto in paupertate; (2) sumptus facio, ubi non decet; (3) delicias facio, mollitie diffluo.
Σαλακωνίζω, delicias facio. A σαλάκων.
Σ A Λ A M A' N Δ P A, ας, ἡ, salamandra, animal lacertæ figura. Hinc
Σαλαμάνδρειος, α, ὁ ἡ, salamandreus, ad salamandram pertinens.
Σ A Λ A' M B H, ης, ἡ, fenestra, Hes.
Σ A Λ A A' Σ Σ Ω, vel σαλάσσω, f. ξω, moveo, concutio, ut modium; (2) impleo largiter, ut diffluat. Κισσοκόμᾳ Βρομίῳ σάτυρον σεσαλαγμένον οἴνῳ Ἀμπελουργὸς ἀνὴρ ἀνθετο Λητῴδας, Macedon. epigramm. l. 6.
Σαλάω, ῶ, idem.
Σαλεύθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. v.
Σαλεύω, idem; (2) labefacto, moveo; (3) *dicitur & neutraliter*, ut bello, periculo jactari, in periculo esse, σαλεύειν ἐπὶ πολέμῳ, ἐν ἐχάτοις. Gl. Vet. Ph. Σαλεύων φὰν τρικυμίᾳ φίλον, Lyc. 475. Σαλευθῇ πολις, Eur. Rhes. 248. A σάλος. Hinc
Σάλευμα, τὸ, idem quod σάλος.
Σαλμὼν, ὁ, Salmo; nomen viri Hebr. ἁλιτὸς, *Pacificus*.
Σ A' Λ O Σ, ου, ὁ, salum, maris ora; (2) jactatio ejus, qui navigat, fluctuatio.
Σ A' Λ Π H, ης, ἡ, piscis quidam, qui Latinis etiam Salpa dicitur.
Σαλπιγξόλογχυπνάδαι, qui tuba, hasta, barbaque formidabiles sunt. Vox comica, Ar. Ran. 183. Ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπνάω.
Σαλπίγξω, f. tuba cano, buccino. Ἀμφὶ δ' σάλπιγξιν μίγνε ἀρανὶς, Il. 21, 388. A σάλπιγξ. Hinc
Σαλπιγκλὴς, ῆ, ὁ, buccinator, tubicen, Gl. V. diticen; σαλπιγκλαὶ, tubicines, Ph.
Σ A' Λ Π I Γ Ξ, ιγγος, ἡ, tuba, buccina, Gl. Vet. & lituus; classicum; avis quædam; piscis quidam. Ἴαχε σάλπιγξ, Hom. Il. 18, 219. Hinc
Σαλπίζω, f. ίσω, tuba cano, buccino. Καὶ ὁ ἕβδομος ἄγγελος ἐσάλπισε, Apoc. 11, 15.
Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 1. conj. act. v. σαλπίζω.
Σάλπισμα, ατος, τὸ, tubæ sonus, tubæ clangor. A σαλπίζω.
Σαλπιστὴς, ῆ, ὁ, tubicen, tuba canens; σαλπισταὶ, classicarii, Ph. Ab eod.
Σάμαινα, ης, ἡ, navigii genus bireme, Τριήρεσιν μὲν τὸ σίμωμα, κοιλωτέρα δὲ ἡ ταρσειδὴς, Plut. in Pericl. cap. 26.
Σαμαίνεται, 3. s. præs. ind. pass. *Dor.* pro σημαίνεται, a σημαίνω.
Σαμάρεια, ας, ἡ, Samaria; nomen urbis, montis, & regionis. Vox Hebr. Hinc
Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus.
Σαμαρείτις, ίδος, ἡ, Samaritana. A præc.
Σάμδαλα, calceamenta, ut σάνδαλον, Hes.
Σ A M B Y' K H, ης, ἡ, vel Σαμβύκης, ου, ὁ, sambuca, instrumentum musicum; (2) machina oppugnandis urbibus idonea, vid. Polyb. lib. 8. & Appian. B. Mithridat. Plut. in Marcell. cap. 15.
Σαμβυκιστὴς, οῦ, ὁ, sambucista, qui ludit sambuca; quasi a σαμβυκίζω. Hinc
Παμβυκίστρια, ας, ἡ, quæ ludit sambuca. Ὀκτὼ χοιραιτύπαις ἢ σαμβυκιστρίαις ὀπιταθμεύομαι, Plut. in Anton. cap. 9.
Σαμος, locus celsior, *ap. Vit. Gr.* auctore Strab.
Σαμφόρας, ου, ὁ, literam σὰν vel σῖγμα, armo instam ferens. Ex σὰν, & φέρω.
Σαμψυχίζω, f. ίσω, sampsuchi odorem habeo.
Σαμψύχινος, ίνη, ινον, samsuchinus, e sampsucho confectus. A
Σ A' M Ψ Y Τ Χ O N, ου, τὸ, sampsuchum, *herba*, Plin. l. 21. §. 35. cap. 11. *Angl.* Marjoram.
Σὰν, τὸ, litera σῖγμα apud Dores.
Σ A N Δ A' Λ I O N, ου, τὸ, sandalium, Gl. V. solea.
Σανδάλισκος, ὁ, idem, Dim.
Σανδαλοθήκη, ἡ, sandaliorum repositorium.
Σάνδαλον, ου, τὸ, sandalium.
Σ A N Δ A P A' K H, ης, ἡ, cibus quidam apum.
Σ A N Δ A P A' X H, ης, ἡ, sandaracha, gummi sive succus concretus terreusque. Hinc
Σανδαραχίζω, sandaracham colore imitor.
Σανδαράχινος, ίνη, ίνον, sandarachinus, e sandaracha confectus, sandaracham referens.
Σ A' N Δ Y Ξ, υκος, ἡ, cerussa rufa & usta, sandyx.
Σανίδιον, ου, τὸ, tabella, tabulæ, catalogus. Dim. a σανὶς. Unde
Σανιδόω, tabulo, contabulo, tabulis tego, Gl. V. contigno, coasso, tabulo.
Σανιδώδης, ες, ὁ ἡ, tabulæ seu asseri similis; (2) cui scapulæ instar alarum protuberant. Ab eod.
Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum, pulpitum, Ph. laqueare. Gl. V. A σανιδόω. Unde
Σανιδωτὸς, ὴ, όν, tabulatus, contabulatus.
Σ A N Ι' Σ, ίδος, ἡ, tabula, asser, tabula, cui maleficos alligabant. Hinc σανίδες, tabulæ, quibus leges & similia inscribebantur; σανίδες, tabulæ, Ph. asseres, Gl. Vet. item, catalogus.
Σ A' N N A Σ, vel σάννης, ου, ὁ, stultus, fatuus.
Σ A N N I' O N, ου, τὸ, penis, cauda, hasta.
Σ A' N T A Λ O N, fantalum, *arbor*.
Σάοι, 3. s. præs. opt. act. v. σάω.
Σάος, ου, ὁ, salvus, incolumis, sospes, ut σόος.
Σαοσίμβροτος, ου, ὁ ἡ, homines servans. Ex σάω, & βροτὸς.
Σαοφροσύνη, ῶ, modestus, temperans sum; (2) castus & pudicus sum. Ἡ δ' σαοφροσύνης, ἀργυρὸς ἔμοι μόνον, Epigr. A σαόφρων.
Σαόφρονι, dat. pl. cum ν a σαόφρων.
Σαοφροσύνη, ης, ἡ, temperantia. Ab eod.
Σαόφρων, ονος, ὁ ἡ, cui mens est sana, temperans, prudens, Hom. Il. 21, 462. Ex σάος, & φρὴν.
Σαόω, ῶ, f. ώσω, servo, salvo; ἐσάωσεν, a. 1. servavit. Οὐτινα τῶν γε φῶδες ἢ γῦνα σάωσαν, Il. 21, ult. Ἡ ἅπλοΐδων, ἢ σαωθῆτον, ib. 17, 228. A σάος.
Σαπίσῃς, gen. sing. a. 2. part. pass. v. σήπω.
Σ A Π E' P Δ H Σ, υς, ἡ, saperda, piscis.
Σαπρία, ας, ἡ, putredo, marcedo. A σαπρός.
Σαπρίας, ου, ὁ, ut οἶνος σαπρίας, vinum herbis in eo putrescentibus seu marcescentibus conditum. Ab eod.
Σαπρίζω, f. ίσω, putreo, marceo; (2) putridum oleo. Ab eod.
Σαπρόκαρπος, ου, ὁ ἡ, cui marcidæ sive putridæ sunt tubæ, Arist. Ex σαπρὸς & καρπὸς, fructus.
Σαπρὸς, ρὰ, ρὸν, putris, mucidus, rancidus, Gl. V. (2) fœdus, obscœnus; (3) nugatorius, nugax, nullius pretii; (4) obsoletus, cascus. Ph. Πᾶν ὁ μὴ τῷ ἰδίαν χρείαν πληροῦ, σαπρὸν λέγομεν, Chrysost. homil. & in epistol. ad Timoth. A σήπω.
Σαπρότης, ητος, ἡ, putredo, rancor, Gl. V. nugacitas, Ph. A σαπρός.
Σαπφείρα, ας, ἡ, Sapphira; nomen mulieris.
Σ A' Π Φ E I P O Σ, ου, ὁ, Sapphirus, gemma.
Σαπφικὸς, ὴ, όν, Sapphicus. A Σαπφώ.
Σάπων, ονος, ὁ, sapo, Gl. V. σάπονα, saponem, Gl. V.
Σαπὼν, a. 2. part. act. verbi σήπω.
Σ A P A' B A P A, ων, τα, Sarabara, tibialia Persica.
Σ A' P A B O Σ, ου, ὁ, pudendum muliebre, Suid. Hes.
Σάραπος, ὁ ἡ, qui magnis est pedibus & eos velut trahit. Ex σαίρω, & ποῦς.
Σαράπους, οδος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
Σ A P Γ A' N H, ης, ἡ, sporta, cista; (2) vinculum.
Σ A' P Γ O Σ, ου, vel σαργὲς, ους, ὁ, sargus, piscis quidam, Gl. Vet. sargulus dicitur & σαργῖνος.
Σαρδάζειν, Sardonium, scil. risum ridere. A Σαρδώ.
Σαρδάνιον, μείδησε δὲ θυμῷ Σαρδάνιον, Hom. Odyss. 20, 303. v. Σαρδόνιος.
Σάρδεις, ἄων, οἱ, Sardes, urbs Lydiæ princeps.
Σάρδιον, vel σάρδιος, ου, ὁ, scil. λίθος, Sardius, *Gemma*. A Σαρδώ.
Σάρδιον, ου, τὸ, lapis Sardius. Ab eod.
Σάρδιος, ου, ὁ, vide Σάρδινος.
Σαρδόνιος, α, ον, Sardonius. Hinc γέλως Σαρδόνιος, Sardous risus, i. e. amarulentus, insanus, fictus, hominem enecans ab herbis sardois, ap. Virg. A Σαρδώ.
Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, Sardonyx, *gemma*. Ex Σάρδιος, & ὄνυξ, *unguis*, quod colore suo unguem humanum referat.
Σ A P Δ Ω', όος, vel Σαρδὼ, όνος, ἡ, Sardinia, *insula*.
Σαρδανίζω, idem quod σαρδάζω.
Σαρδανικὸς, ὴ, όν, idem quod Σαρδόνιος. A Σαρδώ.
Σαρδώνιος, ία, ιον, vel Σαρδώνιος, ου, ὁ ἡ, idem & ab eod.
Σαρδῶος, ωα, ωον, idem & ab eod.
Σαρεῖ, 3. s. f. 1. ind. act. verbi σαίρω.
Σ A' P I Σ Σ A, ης, ἡ, sarissa, hasta Macedonica.
Σαριστοφόρος, ου, ὁ ἡ, sarissam ferens. Ex σάρισσα, & φέρω.
Σαρκάζω, f. άσω, carnes detraho; (2) diducto rictu irrideo. Οὐδ' οἱ Μαραθῶνι δρῶσ' ἔδειν, ἕλκεσι σῶν ὄμως, γλιχρότατα σαρκάζοντες, ὥσπερ κωμῳδία, Arist. Pace. 480. Σαρκάζουσι τὰ ἀμφίδυτα τῆς στομάχου, Hipp. A σάρξ. Hinc
Σαρκασμὸς, ου, ὁ, irrisio amarulenta, hostilis irrisio super jam mortuo, aut morituro.
Σαρκαστικὸς, ὴ, όν, sarcasticus; (2) qui Sarcasmis uti solet. Ab eod.
Σαρκαστικῶς, *Adv.* sarcastice, amarulente, virulente.
Σαρκίδιον, ου, τὸ, caruncula, Dim. A σάρξ.
Σαρκίζω, f. ίσω, carnes carpo, carnes vello, detraho. A σάρξ.
Σαρκικὸς, ὴ, όν, carnalis, carneus, corporeus. In S. S. 1) imperfectus, debilis, imbecillus; 2) corruptus, pravus, impius. Ab eod.
Σαρκικῶς, *Adv.* carnaliter.
Σάρκινος, ίνη, ινον, carne constans, carneus; carnalis, Gl. V. A σάρξ. Unde
Σαρκίον, ου, τὸ, caruncula; (2) per contemtum de corpore humano.
Σαρκιφόρος, ου, ὁ ἡ, carnivorus, Ph. carnifex. Ex σάρξ, & φέρω, *edax*.
Σαρκογενὴς, ῆος, ὁ ἡ, ου, a carne natus seu profectus. Ex σάρξ, & γίνομαι.
Σαρκοειδὴς, ῆος, ὁ ἡ, ὲς, carni similis, carnis figuram habens. Σαρκοειδέσιν τῆς λεπίδων ἐπίφυσιν τὸ κῶλον, *Anat.* Ex σάρξ, & εἶδος.

Digitized by Google

Σαρκοθλάσματα, ων, τὰ, carnis contusiones.
Σαρκοκήλη, ης, ἡ, carnosus ramex, quum caro inter tunicas excrescit; genus herniæ. Ex σὰρξ, & κήλη.
Σαρκοκόλλα, ης, ἡ, carnis gluten, lacryma arboris Perficæ. Ex σὰρξ, & κόλλα.
Σαρκολαβίς, ίδος, ἡ, ἡ, vel σαρκολάβος, ου, ὁ, q. d. carnis prehensor, forceps ad particulas carnis prehendendas, instrumentum chirurgicum. Ex σὰρξ, & λαμβάνω.
Σαρκολάτρης, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui carnem colit & adorat, Suic. Ex σὰρξ, & λάτρης.
Σαρκολιπὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, quem caro reliquit, carne nudatus, extenuatus, macer, exilis. Ex σὰρξ, & λείπω.
Σαρκοπαγὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, carne concretus, Suic. Ex σὰρξ, & πάγνυμι.
Σαρκοποιέω, carnem facio; *In pass.* caro fio, homo fio. Ex σὰρξ, & ποιέω.
Σαρκοποιὸς, ὸν, carnem efficiens, gignens, alens.
Σαρκόπυον, τὸ, pus carnosum, velut cum pulmones purulenti fiunt & exspuuntur.
Σαρκοπυώδης, ες, idem, & ex iisd.
Σαρκόριζος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, carnosam radicem habens, Suic. Ex σὰρξ, & ῥίζα.
Σαρκοχίζω, carnem conscindo.
Σαρκοτροφέω, ῶ, f. ήσω, carnem alo, cutem bene curo. Ex σὰρξ, & τρέφω.
Σαρκοφαγέω, ῶ, f. ήσω, carnem edo, carne vescor, Gl. Vet. σαρκοφαγῶ, excarnifico.
Σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus. A
Σαρκοφάγος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, carnivorus, carne vescens, sarcophagus, arca mortuorum. Ex σὰρξ, & φάγος.
Σαρκοφανὴς, ές, carne tectus, s. vestitus, ut corpus hominis. A φαίνομαι.
Σαρκοφθόρος, ὸν, homines perimens. A φθείρω.
Σαρκοφορέω, ῶ, carnem gesto, Suic. A
Σαρκοφόρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, carnem gestans, carne vestitus. Ex σὰρξ, & φέρω.
Σαρκοφυέω, carnem extendo, produco. A φύω. Hinc
Σαρκοφυία, ἡ, carnis extensio.
Σαρκόφυλλος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, folia carnosa habens. Ex σὰρξ, & φύλλον.
Σαρκόω, ω, f. ώσω, carneum reddo, incarno; (2) corpulentum reddo. A σὰρξ.
Σαρκώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, carnosus, Gl. V. carneus. Ab eod.
Σάρκωμα, ατος, τὸ, q. d. carnositas, carnis præter naturam incrementum; (2) carnis incrementum in naribus, Gl. V. pulpamentum. A σαρκόω.
Σάρκωσις, ίως, ἡ, carnis generatio, excrescentia carnis. Ab eod.
Σαρκωτικὸς, ὴ, όν, carnem restituendi vim habens. Ab eod.
Σάρμα, τὸ, hiatus. A σαίρω.
Σάρξ, *Carnis*, ἡ, caro, pulpa, Gl. Vet. σάρκες, pulpæ, Ph. (2) in S. S. homo, ejus imperfectio, imbecillitas, corruptio, &c. (3) lex Mosis, propter imbecillitatem in sanandis hominum vitiis.
Σαρὸν, & σάων, scopæ, verriculum. Ἀσβὸν ϖώντοιο ϰαϰὸν σαρὸν, Call. in Del. 225,
Σαρὸς, ὸυ, vel σαρὸς, ὸν, ὁ, idem; (2) homo nullius pretii. A σαίρω.
Σαρόω, ῶ, fut. ώσω, verro, mundo; σεσαρωμένος, scopis purgatus, p. pass. part. Σαροῖ τὴν οἰϰίαν, Luc. 15, 8. Σεσαρωμένον, Matt. 12, 44. A σαίρω.
Σάρπος, ου, ὁ, arca, domus lignea.
Σάρωθρον, ου, τὸ, scopæ. A σαρόω.
Σάρωμα, ατος, τὸ, sordes, quisquiliæ verrendo collectæ. Ab eod.
Σαραν, ανος, ὁ, libidinosus, vel pudendum muliebre; item venatorium rete. Est & Σάρων, nauticus deus.
Σαρανίδες, ων, αἱ, Call. in Jov. 22. arbores cavæ; (2) quercus excavatæ, hiantes ob vetustatem; (3) quercus arbor.
Σάρωσις, εως, ἡ, ipsa actio verrendi. Sordes, quisquiliæ. Ab eod.
Σαρωτὴς, οῦ, ὁ, οἱ σαρωταὶ, scoparii, Gl. V.
Σὸς, *tuas*, acc. plur. f. g. a σὸς, *tuus*.
Σάσαι, fagino, Ph. vide σάτλω.

Σατὰν, ὁ, & Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, Satan, Satanas, nomen principis Angelorum malorum, Hebr. ἀντίδιϰος. *Adversarius.*
Σατίνη, ἡ, plaustrum, vehiculum. A σάτλω.
Σάτινον, ου, τὸ. Ποιῆσαι σάτινα ϰὴ ἅρματα ϰαλὰ ϖῶ, Hom. in Ven. 13. idem & ab eod.
Σάτον, ου, τὸ, mensura frumenti tertiam partem ephæ continens, sesquimodius, Vox Syr.
Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, præfectura; (2) provincia, cui præest satrapa.
Σατραπεύω, sum satrapa, sum præfectus provinciæ. Σατραπεύων τ᾽ ἄνω Φρυγίας, Plut. Καίσαρ. Aristot. A
ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, satrapa, præfectus provinciæ, proprie Persicæ. Vox Persica.
Σατραπικὸς, ὴ, όν, ad satrapam pertinens, satrapæ conveniens, Satrapicus. A pr.
ΣΑΤΤΩ. futur. ξω, onero, onus impono; (2) refercio, constipo, impleo; σεσαγμένος, faginatus, Ph. p. pass. part. Σισαγμένος ψάμμῳ, Luc.
Σατυρία, ας, ἡ, genus esculenti ex herba.
Σατυρίας, ου, ὁ, morbus hominis faciem ita immutans, ut Satyro similis evadat.
Σατυριασις, εως, ἡ, pruritus venereus; priapismus. A Σάτυρος. Unde
Σατυρίζω, f. ίσω, prurio ad Venerem instar Satyri; (2) Satyrica petulantia proscindo.
Σατυρικὸς, ὴ, όν, satyricus, Satyro conveniens; (2) dicax, mordax, more Satyrorum.
Σατύριον, ου, τὸ, herba ad Venerem incitans.
Σατυρίσκος, ου, ὁ, parvus Satyrus, Dim.
Σατυρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod σατυριασις; (2) pruritus Veneris. A σατυρίζω. Unde
Σατυριστὴς, οῦ, ὁ, ludio, Ph. scenicus.
Σατυρογράφος, ὁ, satyrorum scriptor.
Σάτυρος, ου, ὁ, *prosrie* Simius; (2) Deus Bacchi comes; Satyrus, σάτυροι, Fauni, Gl. V. A σαθη, Etym.
Σατυράδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, satyros seu satyrorum mores imitans; (2) hispidus. A σατύρος.
ΣΑΤΚΟΣ, η, ον, aridus, siccus.
Σαυλὰ, *Adv.* tarde. A σαυλὸς.
Σαυλόομαι, ῶμαι, delicior, luxu diffluo; (2) tripudio. Ἀοιδαῖς βαϰχίταν σαυλοῦμβρυοι, Eur. Cyc. 40. A σαυλὸς.
Σαυλοπροκλιάω, ῶ, ceveo, lascive podicem moveo. Ex σαυλὸς, & πρόϰλος.
ΣΑΤΛΟΣ, η, ον, delicatus, mollis; (2) fluxus, levis, quietus, tardus.
Σαωσιάζω, saunio percutio, R. A σαώσιον.
Σαώσιον, ου, τὸ, Saunium, *jaculi genus.*
ΣΑΤΡΑ, vel σαύρα, ρας, ἡ, lacerta, lacertus.
ΣΑΥΡΗ, ης, ἡ, nasturtium.
Σαυρία, ας, ἡ, jaculum, Gl. V. ubi editum *jaculus.*
Σαυρίδιον, τὸ, nasturtium, Hipp.
Σαυροειδὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, lacertæ formam habens, Ex σαῦρα, & εἶδος.
Σαῦρος, ου, ὁ, lacertus, Gl. V.
Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuspis in imo hastæ ferro transversa, qua hasta appenditur, vel etiam ferrum, quo hasta erigi & solo infigi potest, Ph. cuspis. A σαυρὸς.
Σαυσαρισμὸς, οῦ, ὁ, aridæ linguæ hærentis affectio; linguæ hæsitatio.
Σαὐτῆς, gen. sing. f. g. *per Crasin.* pro σεαυτῆς, a σεαυτὸς, *tui ipsius.*
Σαὐτὸς, *tui ipsius*, masculinum genitivi antecedentis eodem modo formati.
Σάφα, *Adv.* certo, vere, manifeste, perspicue. A σαφὴς.
Σαφήσατα, *Adverb.* manifestissime, apertissime. A σαφέσατος, *Superl.* a σαφὴς.
Σαφέστερον, *Adv.* manifestius, apertius.
Σαφέστατα, *Adv.* idem & ab eod.
Σαφέω, manifesto, declaro, notum facio.
Σαφὼς, *Ion.* pro σαφῶς. Ab eod.
Σαφῆ, acc. sing. pro σαφέα, a σαφὴς.
Σαφήνεια, ας, ἡ, perspicuitas, dilucida oratio, explanatio, Ph. distinctio.
Σαφηνίας, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, certo. A
Σαφηνὴς, ἐος, ὁ ϰ᾽ ἡ, perspicuus, clarus, certus. A σαφὴς. Hinc
Σαφηνίζω, f. ίσω, manifesto, declaro, notum facio; Ph. explano, exprimo, declaro, distinguo. Οὗτως ἰσαφήνιζε μὴ τοὺς ϰρατισθόντας ϖαρ᾽ ἑαυτῷ, Xen. Cyr. 8, 28. Σαφηνίζειν ὃ ἂς ἕϰαστον ἐτίμα, τοῦτο ἰδόϰει αὐτῷ ἀγαθὸν εἶναι, ibid. Hinc
Σαφηνισμὸς, ὁ, perspicuitas, declaratio.
Σαφηνιστιϰὸς, ὴ, όν, declarandi vim habens; (2) *Subst.* declarator, explanator. A pr.
Σαφηνιστιϰὸς, ὴ, όν, perspicue declarans.
Σαφηνῶ, fut. 1. indic. *Att.* pro σαφηνίσω, a σαφηνίζω.
Σαφηνῶς, *Adv.* manifeste, aperte, perspicue, dilucide.
ΣΑΦΗΣ, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, manifestus, apertus, perspicuus, certus, clatus, planus.
Σαφῶς, *Adv.* manifeste, perspicue, dilucide; Ph. evidenter, plane, aperte, palam, Gl. Vet. al. liquido, ad liquidum, deserte.
Σαχθέντες, nom. pl. aor. 1. part. pass. verbi σάτλω.
Σάω, idem quod σαόω.
Σάω, *servavit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *per Apoc.* pro ἔσαωσε, vel *servabat*, eodem modo pro ἐσάωσα, 3. sing. imperf. ind. act. vel *serva*, pro σάωζε, 2. sing. imper. act. verbi σαόω, *servo*, Hom. Il. 16, 364.
Σαόω, servo, sospito. A σάος.
Σαῶσα, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσαωσα.
Σαώσῃς, 2. f. f. 1. indic. act.
Σαωσίμεν, f. 1. indic. act. *Ion.* pro Σαώσειν.
Σαώσητον, 2. dual. f. 1. ind. act.
Σαώσομεν, *servabimus*, 1. pl. f. 1. ind. act.
Σαώτερος, magis salvus, incolumis. A Σάος.
Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator. A Σαόω.
Σβεννυμβράων, gen. pl. part. præs. f. g. *Æol.* pro Σβεννυμένων, a
ΣΒΕΝΝΥΜΙ, sive Σβινύω, fut. Σβέσω, exstinguo, restinguo; (2) compesco, comprimo; Σβέσομαι, exstingue, Gl. V. aor. 1. imper. act. ut Σβέννυμαι, exstinguor; *metaphorice* etiam morior. Κεἰ μὴ θεῶν τις τλῶδι ϖεῖραν ἐσβέσειν, Soph. Aj. 1076. Αἱ λαμπάδες ὑμῶν Σβέννυνται, Matt. 25, 8.
Σβέσα, *exstinxi*, aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβεσα, a verbo eod. pro inus. Σβέω.
Σβέσις, εως, ἡ, exstinctio. A Σβέννυμι.
Σβέσαι, a. 1. inf. act. *Poët.* pro Σβέσαι.
Σβέσω, *exstinguam*, f. 1. indic. act.
Σβεστὴρ, ῆρος, ὁ, exstinctor. Ab eod.
Σβεστήριος, ία, ιον, exstinctivus, exstinguendi vim habens; (2) aptus ad exstinguendum.
Σβεσιϰὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Σβέσομαι, f. 2. ind. pass. v. Σβέννυμι.
Σεαυτὸν, temet, teipsum, temetipsum, Ph.
Σαυτῷ, ῆς, ῷ, tui ipsius. Ex Σοὶ, pro Σοῦ, & αὐτοῦ, *ipsius.*
Σεβάζομαι, f. άσομαι, colo, veneror, vereor. Ἐσεβάσθησαν ϰὴ ἐλάτρευσαν τῇ ϰτίσει, Rom. 1, 25. A Σέβω.
Σέβας, τὸ, reverentia, veneratio, pudor, admiratio, stupor; (2) res sacra. Vox ἀντιϕρ. ab eod.
Σεβάσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐσεβάσθησαν, a Σεβάζομαι. Unde
Σέβασις, εως, ἡ, veneratio, adoratio.
Σέβασμα, ατος, τὸ, veneratio, Ph. res sacra, signum Dei, Ph. Σεβάσματα, sacra.
Σεβασμιάζω, veneror, pius sum.
Σεβάσμιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vel Σεβάσμιος, ία, ιον, venerabilis, colendus, augustus, Ph. A Σεβάζομαι. Hinc
Σεβασμιότης, ητος, ἡ, sanctimonia, Gl. V.
Σεβασμίως, venerabiliter, Gl. V. Ab eod.
Σεβασμιώτατος, colendus. Ab eod.
Σεβασμὸς, οῦ, ὁ, veneratio, adoratio, cultus; (2) religio & observantia. Ab eod.
Σεβάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* & *Poet.* pro ἐσεβάσατο, a Σεβάζομαι.
Σεβασθῶ, idem quod σεβάζομαι.
Σεβασιϰῶς, cum magna veneratione, cum ἔχειν, colere.
Σεβαστὸς, ὴ, όν, veneratione & adoratione dignus, venerandus, adorandus; (2) augustus, Ph. cognomen imperatorum Romanorum, ut σεβάστη, imperatricum; σεβαστοτάτη, augustissima, Philox. Ab eod.

Σεβασφόρος,

Digitized by Google

Σεβαστοφόρος, ὁ ἡ ἡ, sacerdotes Cæsaris, ut flamines Augustales. A pr. & φέρω.

ΣΕΒΕΝΙΟΝ, ου, τὸ, palmæ involucrum, sive corticosum illud, quod in summa palmula enascitur.

Σεβίζω, colo, veneror. Φίλτατον θαλάμαν χλιδᾶχον ἣ ζεβίζομεν, Eur. Hipp. 545. Θεὸν τὰν ἀφανῆ λιταῖς σεβίζειν, Soph. Oed. Col. 1551. A σέβω.

Σέβοιτι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* pro σέβουσι, a

ΣΕΒΩ, & σέβομαι, veneror, colo, adoro, observo, honoro; σέβομαι, color, pudet me, revereor. Κακὸς γὰρ ὤστις μὴ σέβῃ τὰ δεσποτῶν, Eur. Hel. 732. Θυσίαις θεοῖς ibid. 1072. Ἐν ᾧ κόραι ζε Λύδιαι μεγάλας σέβουσιν, Arist. Nub. 600. Εἴτι σέβῃ ξένον, πάλαισον εὐνοίᾳ πάσᾳ σελάτᾳ, Soph. Phil. 1183.

Σεβὶς, ίδος, ὁ, patella, in qua aliquid movetur & frigitur; sartago. A σείω.

Σεῖ, σεία, σεῖον, Lacon. pro θεῖ, θεία, θεῖον.

Σεῖρ, σειρὸς, ὁ, sol, Suid.

ΣΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, catena, funis, linea.

Σειραγωγὶς, ὁ, catena, funis, quo quis ducitur vel trahitur.

Σειράδιον, τὸ, funiculus, Dim. a σειρά. Unde

Σειράζω, f. άσω, vinculum traho, R.

Σειραῖος, αία, αῖον, catenatus, catena vinctus, funalis, ut equus. Ab eod.

Σειραφόρος, & Σειρασφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, catenam ferens; alias Σειραῖος dicitur, Æsch. Ag. 1649. Eur. I. A. 223. *Angl. the* Fore horse; cui opponitur ζυγιος, *the* Shaft horse. Ex σειρὰ, & φέρω.

Σειρόω, catena, fune constringo; (2) constringo, connecto, R. Σιὼ τῷ χέρητι δεσμὰ σειρόων βρόχῳ, Eur. Her. fur. 1012.

Σειρόω, exsicco, exinanio. A σείρω.

Σειρὼ, ῦος, ἡ, Siren, *monstrum marinum*; (2) insectum api simile. A σειρὰ.

Σειρίασις, εως, ἡ, capitis inflammatio ex vehementi solis ardore. A

Σειριάω, fulguro, luceo; (2) capitis inflammatione laboro; (3) suffraginum vitio laboro, de equis. Βρίθει ὁ τῷ Θέρει Σειριᾷ, Al. Aphr. A σείριον.

Σείριος, ιον, ιον, astralis. Ab eod.

Σειριόεις, όεσσα, όεν, canicularis. A σείριος.

Σείριον, ου, τὸ, astrum. A σείριος.

Σείριος, ου, ὁ, Sirius, stella, *canicula*. A σείρω, *desicco*.

Σειρομάστης, ου, ὁ, jaculi genus, lanceola.

Σεισάχθεια, ας, ἡ, q. d. onus excussum, allevatio æris alieni communis, tabulæ novæ; Plut. in Sol. c. 15. Ex σείω, & ἄχθος.

Σέθεν, *tui*, gen. sing. *Æol.* pro Σοῦ, a Σύ, *tu*.

Σέο, *tui*, gen. sing. *Poët.* & *Ion.* pro eod.

Σεόθεν, *tui*, *Poët.* idem.

Σεισαμβίας, acc. plur. a. 1. part. med. verbi σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*, aor. 1. part. pass.

Σείσις, εως, ἡ, motio, quassatio, concussio. A σείω.

Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor seu quassator terræ, *Epith.* Neptuni. Ex σεῖσις, & χθών.

Σεῖσμα, τὸ, concussio, quassatio A σείω.

Σεισματίας, ου, ὁ, ut σεισματίας τάφος, sepulchrum eorum quos ruina ex terræ motu oppressit. A σεῖσμα.

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, terræ motus, Ph. concussio, Ph. excussio, Gl. V. A σείω.

Σεισοπυγὶς, ίδος, ἡ, motacilla, *avis*. Ex σείω, & πυγή.

Σεισῦρα, ας, ἡ, idem. Ex σείω, & ὐρά.

Σεισὸς, ὴ, όν, qui concuti seu quassari potest, concussus. Ab eod.

Σεῖστρον, ου, τὸ, sistrum, crepitaculum, in sacris Isidis adhiberi solitum. A

ΣΕΙΩ, fut. σείσω, moveo, quatio, vibro, libro, Gl. Vet. σέῃ, concutit, quatit, crispat, Ph. σεῖσαι, vibrare, Ph. inf. aor. 1. Ἡνίαις χθὸν ἴσεισαν, Soph. El. 715. Πᾶς τὸν ἴσεισε μυ δοκεῖς τὸ καρδίαν; Arist. Ach. 12. Χθονὸς ἦ γὰτα σεισθῆναι σάλῳ, Eur. Iph. in Tau. 46.

Σίλα, dat. sing. *Att.* & *Ion.* pro σίλατι, a σίλας, *jubar*.

Σιλαγίζω, splendeo, fulgeo. Σιὼ πολλαχοῦ σιλαγεῖ, Arist. Nub. 604. Σιλαγεῖτο σ' ἀν' ἄγυ πᾶρ ὑπλώμιον Ἀργείων, Eur. El. 722. Σιλαγεῖ μαρμαρέαισιν ἐν αὐγαῖς, Arist. Nub. 285. A σίλας.

Σιλαγίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Σιλαηνίτης, ου, ὁ, lucis autor, *Epith.* solis.

Σιλάναν, *lunam*, acc. sing. *Dor.* pro σελήνην.

Σιλαναία, ας, ἡ, *Ion.* & *Dor.* pro σελήνη.

ΣΕΛΑΣ, αος, τὸ, fulgor, lumen, Gl. V. fulgor, jubar.

Σιλασφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, splendorem seu lumen ferens, Suic. Ex σίλας, & φέρω.

Σελάχιον, ου, τὸ, piscium genus cartilaginosum, cui cartilago pro cute est, Dim. a σίλαχος.

Σιλαχειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cartilagineus, cartilaginis speciem referens. Ex σίλαχος, & εἶδος.

ΣΕΛΑΧΟΣ, εος, τὸ, & pl. τὰ σελάχη, genus piscium cartilaginosorum. Hinc

Σιλαχώδης, εες, ὁ ἡ ἡ, cartilagineus.

Σιλάω, ῶ, splendeo, luceo. A σίλας.

ΣΕΛΕΤΚΙΣ, ίδος, ἡ, poculi, navis, vel vestis genus, itemque avis locustis vescentis.

Σιλλωαῖος, αία, αῖον, lunaris, lumine lunari illustratus. Hinc *Subst.* σιλλωαία, ας, ἡ, luna, *Ion.* A σιλλὼν.

Σιλλὼν, ῶνος, ἡ, luna; σιλλαῖαι, placentæ quædam rotundæ & latæ; Alciphr. 2, 4. A σίλας.

Σιλλωιάζομαι, lunaticus sum, conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte, Matt. 4, 24. A σιλλὼν.

Σιλλωιακὸς, ὴ, όν, lunaris; (2) lunaticus, morbo comitiali laborans. Ab eod.

Σιλλωίδιον, ου, τὸ, lunula. Dim. a σιλλωὶς.

Σιλλώιον, ου, τὸ, lunæ lux, cum luna pernox est, vel luna sive lunæ sidus. Ab eod.

Σιλλωὶς, ίδος, ἡ, lunula; (2) figura lunulæ; (3) amuletum puerorum. Ab eod. Unde

Σιλλωίτης, ου, ὁ, ut σιλλωίτης λίθος, lapis lunaris, Gl. V. σιλλωίτης, lunaticus.

Σιλλωόσληπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. a luna percussus, lunaticus. Ex σιλλὼν, & βάλλω.

Σιλλωοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, lunæ speciem referens. Ex σιλλὼν, & εἶδος.

Σιλλωόφως, ωτος, τὸ, lunæ lumen, radii lunæ.

Σιλλίδιον, ου, τὸ, chartula, pagella, pagellula, Gl. V. paginula. Dim. a σελὶς.

Σιλίδωμα, ατος, τὸ, tabula lata. Ab eod.

Σιλινίτης, ου, ὁ, ut σιλινίτης οἶνος, vinum ex apio. A σίλινον.

Σιλινοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, apii figuram habens. Ex σίλινον, & εἶδος.

ΣΕΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, apium, *herba. Angl.* Parsly. Λωτὸν ἐριπλόκμοιο, ἐλεοθρεπτόν τε σίλινον, Hom. Il. 2, 776.

Σίλινος, ου, ἡ, idem. Hinc

Σιλινοσία, ας, ἡ, species brassicæ.

ΣΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, pagina, Ph. margo, Gl. Vet.

Σίλλα, ης, ἡ, sella, Gl. Vet. Aristoph. Sch. Eust.

Σιλλάδρασις, εως, ἡ, sellisternium, Gl. Vet.

Σιλλίζειν, divitias simulare in paupertate. A Sello jactatore quodam, quem Aristophanes perstringit, Av. 126.

Σίλμα, ατος, τὸ, transtrum, jugum, tabula quævis lata, Gl. V. & σίλματα, eluvies, Ph. (sed legendum videtur ibi τίλματα, *Ern.*) Hinc

Σιλματιαῖοι, ποταμοὶ, lutulenti fluvii.

Σίλνω, compingo, *Ern.*

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, ιος, ἡ, similia, similago, flos farinæ triticeæ.

Σιμιδαλίτης, ου, ὁ, ut σιμιδαλίτης ἄρτος, panis e simila confectus. A σιμίδαλις.

Σεμναὶ Θεαὶ, Eumenides, sive Furiæ, *apud Athenienses*. A σεμνὸς.

Σεμνεῖον, ου, τὸ, locus sacer, sanctuarium, monasterium. Ab eod.

Σεμνηγορέω, ῶ, f. ήσω, magnifice, cum gravitate loquor seu prædico.

Σεμνηγορία, ας, ἡ, oratio gravitatem præ se ferens; Plut. in Num. cap. 8. A

Σεμνηγόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui graviter loquitur, qui magnifice prædicat. Ex σεμνὸς, & ἀγορέω.

Σεμνιόθεοι, οἱ, divini humanique juris peritissimi ac religioni dediti philosophi Indorum, & Gymnosophistæ ap. Laërt.

Σεμνολῆρέω, difficiles nugas nugari, cum gravitatis specie nugari.

Σεμνολογέω, graviter & speciose loquor. Ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ φωκῆς περὶ τῆς θεοῦ, Luc. ἀμφὶ τὴν θεὸν, App. A σεμνολόγος. Hinc

Σεμνολόγημα, ατος, τὸ, dictum grave & magnificum, quo quis se jactat.

Σεμνολογία, ας, ἡ, dictio gravis; (2) sermo venustus. A

Σεμνολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui graviter de re quapiam differit, ostentator, jactator. Ex σεμνὸς, & λέγω, *dico*.

Σεμνολογικῶς, idem quod

Σεμνολόγως, *Adv.* magniloque, jactabunde.

Σεμνόμαντις, εως, ἡ, vates venerabilis ac gravis.

Σεμνομυθέω, cum gravitate loquor; (2) cum fastu & insolentia loquor. Τί σεμνομυθεῖς, πεῖς ἀγὼν' ἔρχῃ λόγων; Eur. Andr. 234. Ex σεμνὸς, & μῦθος, *sermo*.

Σεμνοπαράσιτοι, οἱ, q. d. graves parasiti, adulatores, qui gravitate superciliosa parasiticam adulationem tegunt.

Σεμνοποιέω, ῶ, f. ήσω, magnifice æstimo; (2) auctoritatem addo, reverentiam & majestatem concilio, illustro, orno.

Σεμνόπονος, ὁ ἡ ἡ, arte exquisita factus. (ap. Ath. si lectio sana.

Σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, gravitas decora, dignitas oris, dignitas. A

Σεμνοπρεπὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, gravem virum decens; (2) gravi & eximia dignitate præditus. Ex σεμνὸς, & πρέπει.

Σεμνοπρεπῶς, *Adv.* cum dignitate, graviter, decore.

Σεμνοπροσωπέω, gravitatem in vultu præfero. Καφ' ἡμῖν σεμνοπροσωπεῖς, Arist. N. 362.

Σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, gravitas seu dignitas oris, persona gravis. A

Σεμνοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui gravitatem aliquam vultu præfert. A πρόσωπον.

ΣΕΜΝΟΣ, ὴ, όν, venerabilis, castus, Ph. σεμνὸν ὄξωμα, majestas, Gl. Vet. σεμνὴ, pudica, casta, affectata fœmina, Gl. Vet. σεμνὸς, etiam honestus, gravis, magnificus.

Σεμνοσόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, gravis ore, qui graviter loquitur. Ex σεμνὸς, & στόμα.

Σεμνότης, ητος, ἡ, gravitas, majestas; (2) reverentia; (3) sanctimonia, honestas; (4) pudicitia. A σεμνὸς.

Σεμνότιμος, ὁ ἡ ἡ, venerandus. A τιμὴ.

Σεμνοτυφία, ας, ἡ, gravitas fastuosa, Suic. Eq σεμνὸς, & τύφος, *fastus*.

Σεμνόω, ῶ, f. ώσω, exorno, illustro, magnifice prædico. A σεμνὸς.

Σεμνιῶν, venerandum & augustum reddo; (2) orno, honore & dignitate adficio; & σεμνιώομαι, gravitatem præ me fero; efferor, glorior, jacto me, superbio. Σεμνύνεσι τὴν τραγῳδίαν, Luc. Σεμνιώεσθαι ἐπὶ τῇ τοῦ ὄψεως ἐυπρεπείᾳ, Dem. Ab eod.

Σέμνωμα, ατος, τὸ, ornamentum, decus. A σεμνόω.

Σεμνῶς, *Adv.* honeste, decenter, graviter, Gl. V. pudice. A σεμνὸς.

Σέο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, a σὺ, *tu*.

Σεοῖο, *tui*, *Poët.* idem quod antecedens σέο.

Σέομαι, σεῦμαι, pro σέβομαι

Σεπλόω, veneror. A σεπλὸς.

Σεπλήριος, ία, ιον, ad cultum s. venerationem pertinens. Hinc τὸ σεπλήριον, ου, sc. ἱερὸν, novennalis Delphis in honorem Apollinis celebrari solita. Ab eod.

Σεπλικὸς, ὴ, όν, idem quod

Digitized by Google

Σεπτὸς, ὴ, ὸν, venerabilis, venerandus, auguſtus; Æſc. Pr. 811. Ph. τ' σεπτὸν, ſacrum. A σέβω.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, ἀδ☉, ἡ, Serapias, *herba*.

Σ Ε' Ρ Ι Σ, ιδ☉, ἡ, cichorii ſive intybi genus, Gl. Vet. intybus, intibum, intuba; σέρεδες, intuba, Gl. V. Acc. ſing. σέριν, & σεριδα. *Angl.* Endive.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, υ, τὸ, abſinthium marinum.

Σέριον, υ, τὸ, idem.

Σ Ε' Ρ Φ Ο Σ, υ, ὁ, inſecti genus, culex. Ἔτι κἂν μύρμηκι κἂν σίρφῳ χαλᾷ, Proverb.

Σίσαγμαι, perf. part. paſſ. verbi σάττω.

Σεσαρυῖα, nom. pl. part. perf. med. f. g. a σαίρω.

Σεσαρμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σαίρω.

Σεσῆκε', perf. ind. paſſ. verbi σείω.

Σ Ε' Σ Ε Λ Ι, εως, τὸ, Seſeli, *herba*.

Σέσηλις, εως, ἡ, idem.

Σέσηπε, 3. ſ. perf. ind. med. v. σήπω.

Σέσηκα, σεσηκὼς, perf. ind. med. verbi σαίρω.

Σεσιγαμμένοι, nom. plur. perf. part. paſſ. *Dor.* pro σεσιγημένοι, a σιγάω.

Σεσοφισμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi σοφίζω.

Σεσοφισμένως, *Adv.* captioſe, doloſe, more ſophiſtarum, callide. A σοφίζω.

Σέσακε, 3. ſing. perf. ind. act. verbi σόω, ſive σάζω.

Σεῦ, gen. ſing. *Dor.* pro σοῦ, a σὺ, *tu*.

Σεύδα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσβυα, a σβύω.

Σεύατο, 3. ſing. aor. 1. indic. med. *Ion.* pro ἐσβύατο.

Σεύθω, 3. ſing. a. 1. imper. med. *per Syncop.* pro σβυέσθω.

Σεύς, ὁ, nom. inuſ. Unde σέων, gen. plur. σέας, acc. pl. &c. vermis, tinea.

Σευτλεῖ☉, ὸ, ὁ, q. d. betarius, ranæ nomen in Batrachom. ver. 208. A σεῦτλον.

Σεῦτλίον, ὸ, τὸ, parva beta; σεῦτλια, betæ, Gl. V. Dim. a

ΣΕΥ'ΤΛΟΝ, υ, τὸ, beta, Ph.

ΣΕ'Ω, cieo, agito, concito, fugo; σεύομαι, feror, concitor, prorumpo, ruo; ἐσεύατο, a. 1. med. pro ἐσβύατο. Ἐκ σ' ἀμφοτέρωϊν Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔασθαι βελέων, Il. 5, 208. Ἐπὶ τεύχεα σ' ἐσεύατο, ib. 2, 803. A σείω.

Σεσβῶμεν, a. 1. inf. paſſ. v. σίζω.

Σέσβεσθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſd.

Σεσεῦτεν, gen. ſing. *Ion.* pro σεαυτοῦ.

Σεσεῦτῳ, *tui ipſius*, idem.

Σήθω, cribro, Gl. Vet. σήθῃ, cernit, Ph. Σηθέντα κριτήρια, *Aret.* A σείω.

Σηκάζω, ſtabulo includo. Καί νύ κε σήκασθεν χρὴ Ἴλιον, ἠὲν ἄρειας, Il. 8, 131. A σήκος.

Σήκασεν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. *Ion.* & *Poët.* pro ἐσηκάσθησαν, a σηκάζω.

Σηκικόν☉, *Dor.* σηκακόρ☉, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui ſtabulum verrit ſeu purgat; (2) ædituus, qui Deorum delubra purgat. Ex σηκὸς, & κορέω, *verro*.

Σηκίζω, ſagino. A σηκός.

Σηκὶς, ἰδ☉, ἡ, ancilla, famula rerum domeſticarum curam gerens. Ab eod.

Σηκίτης, ου, ὁ, ſtabulo adhuc incluſus, lactens, *de agno*. Ab eod.

ΣΗΚΟ'Σ, ου, ὁ, *proprie* ſeptum, Gl. Vet. Unde (2) ſtabulum; (3) templum, fanum; (4) loculi avium, niduli; (5) domus cujuſque; (6) ſacra olea, ap. Ath. quæ & μορία, *in quibus omnibus ſepti natio ineſt*; (7) dicitur & de libra, *Euſt.*

Σηκόω, pondero, Ph. σηκοῖ, perpendit, examinat; σήκωσαν, pondera, Ph. a. 1.

Σήκωμα, τὸ, libramentum, examen, temperamentum, Ph. æquipondium, Gl. V.

Σηκωτὴρ, ῆρ☉, τὸ, lorum jugi. Ab eod.

Σηκωτὸς, laculatus, Gl. V. A σηκός.

ΣΗ'ΜΑ, ατ☉, τὸ, ſignum, nota; (2) portentum, augurium; (3) vexillum; (4) buſtum, ſepulchrum, monumentum.

Σημεία, ας, ἡ, vexillum, ſignum militare; (2) milites ſub uno ſigno militantes, cohors; (3) ſimulacrum, inſigne familiæ ſive nobilitatis. Τὰς σημείας ἐκφέρειν, Plut. in Fab. Max. cap. 12. A σῆμα.

Σημαίνεσα, præſ. part. act. f. g. *Dor.* pro σημαίνουσα, a

Σημαίνω, ſigno, ſignifico, nuncio, impero, Gl. Vet. σημαίνῃ, portendit, Ph. σημαίνοντες, ſignatores, Gl. Vet. σημάνῃ, deſignet, Ph. aor. 1. conj. σεσημασμένῳ☉, obſignatus, p. paſſ. part. ἐσήμηνα, ſignum dedit, aor. 1. act. σημῆναι, declarare, Ph. σημαίνομαι, e ſignis colligo; (2) obſigno. Τοῖς ἀλλοις ὃ ἐσήμαινε πᾶσι ἑκβοηθεῖν, Xen. ὡς τινα, Plat. τὸ σημαντικὸν, Plut. σραπῇ ἄλλῃ, præſſe, Il. 14, 85. Τὰ μὲν σημαίνομαι, τὰ δ' ἐμπίπλημαι, Soph. Aj. 32. Ab eod. em.

Σημαιοφόρ☉, ὸ, ὁ ἡ ἡ, ſignifer. Ex σημαία, & φέρω.

Σημαλέ☉, ία, ίον, ſignificativus. A σῆμα.

Σημάνας, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω.

Σημανέω, f. 1. ind. act. *Ion.* pro σημανῶ.

Σημαντέον, *Adv. poſ.* ſignificandum eſt. A σημαίνω.

Σημαντὴρ, ῆρ☉, ὁ, qui ſignum dat, qui claſſicum canit, paſtor, dominus; (2) annulus ſignatorius. Ab eod. Hinc

Σημαντήριον, υ, τὸ, ſignaculum, ſigillum.

Σημαντικὸς, ὴ, ὸν, ſignificandi vim habens. A σημαίνω.

Σημαντικῶς, *Adv.* Unde

Σημαντικώτατα, *Adv.* cum magna vi & emphaſi: proprie, aptiſſime.

Σημαντρὶς, γῆ, terra ſigillaris, cimolia, creta. Ab eod.

Σήμαντρον, υ, τὸ, ſigillum, ſignum.

Σημάντωρ, ορ☉, ὁ, ſignificator, qui aliquid ſignificat; (2) dux, imperator, præſes, præfectus; (3) *Adject.* ſignificans, indicans. Ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, ſignificatio, ſignificatus, ſignificatum, Ph. (2) ſigni datio, claſſicum. A

Σημάτευε, dat. plur. *Poët.* pro σήμασι.

Σηματίζομαι, f. ίσομαι, ſignis colligo.

Σημάτιον, υ, τὸ, parvum ſignum, Dim. a σῆμα.

Σηματίνεις, όεσσα, όεν, q. d. ſepulchroſus; multa habens ſepulchra, Suic. Ab eod.

Σηματηρὸς, ᾶ, ὁ, qui inſignia facit, Suic. Ex σῆμα, & ἔργον.

Σημειογραφεῖον, ᾶ, notis in ſcribendo utor. A

Σημειογράφ☉, υ, ὁ ἡ ἡ, notarius, qui per notas ſcribit. Ex σημεῖον, & γράφω.

Σημεῖον, υ, τὸ, ſignum, nota, argumentum; Ph. vexillum. Gl. Vet. monſtrum, Ph. oſtentum, miraculum; item ſignum pugnæ vel receptus. A σῆμα.

Σημειοφόρ☉, υ, ὁ ἡ ἡ, ſignifer, vexillarius, Gl. V. Ex σημεῖον, & φέρω.

Σημειόω, ῶ, & σημειόομαι, ῶμαι, noto, ſigno, denoto, deſigno. Gl. Vet. in commentarios refero, σημείωσαι, imper. a. 1. med. nota, obſerva, ſcito. Vox Sch. σεσημειωμένῳ☉, ſignatus. Τῶτον σημειῶσθε, 2 Theſſ. 3, 14. A σημεῖον.

Σημειώδης, ε☉, ὁ ἡ ἡ, ſignificans, ſignificandi vim habens; (2) inſignis, inſignitus, notabilis. Ab eod.

Σημειωδῶς, *Adv.* ita ut facile appareat, notabiliter.

Σημείωμα, ατ☉, τὸ, conſtitutio, declaratio, decretum. A σημειόω.

Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, deſignatio, obſervatio. *In pl.* brevia ſcholia in ſcriptorem aliquem. Ab eod.

Σημειωτέον, notandum. Ab eod.

Σημειωτικὸς, ὴ, ὸν, notatorius. Hinc ἡ σημειωτικὴ, ῆς, pars medicinæ quæ ſigna morborum dijudicat. Ab eod.

Σημερινὸς, hodiernus, Ph. A

Σήμερον, *Adv.* hodie; ἡ σήμερον, item ἡ σήμερον ἡμέρα, hodiernus dies. Ab ἡμέρα.

Σημεῖον, ſignum, *Ion.* pro σημεῖον.

Σημήνῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Att.* pro σημάνῃ, a σημαίνω.

Σῆν, *tuam*, acc. ſing. f. g. a σὸς, *tuus*.

Σήπεδος, ὁ, idem quod σαίνερ☉.

Σηπεδοειδὴς, ε☉, ὁ ἡ ἡ, putredine vitiatus. A

Σηπεδὼν, όν☉, ὁ, ἡ, putredo, Gl. Vet. (2) lacertæ genus. A σήπω.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia, piſcis atrum ſuccum in timore emittens; unde & atramentum ita dicitur. Σηπιὰς ἀδ☉, ἡ, id. q. d. σηπία. Σηπιάδ☉ φυξήλιδ☉. Nicand. in Alexiph. 472. Ab eod.

Σηπιδάριον, τὸ, idem quod

Σηπίδιον, υ, τὸ, parva ſepia, ſepiola, Dim.

Σήπιον, υ, τὸ, pars quædam dura & ſolida beſtiæ. Ab eod.

Σηπεποίες, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, putrefaciens, putrefaciendi vim habens. Ex σήπω, & ποιέω.

Σηπτικὸς, ὴ, ὸν, idem. A σήπω.

Σηπτὸς, ὴ, ὸν, idem; (2) putridus. Ab eod.

Σ Η' Π Ω, putrefacio, putredine vitio; σήπομαι, putreſio, putreſco; marceo, Gl. Vet. σεσηπὼς, putridus, Gl. V. σεσηπὸς, putridum, Ph. p. part. Αἷμα σ' ἐτι φαλῆρὸς χθὶ σέγας μέλαν σέσηπεν, Eur. Elec. 321. Ἵνα μὴ σήπωσ' αἱ ὠδοσράξεις, Xen. Χρὼς σήπεσ', Il. 24. 414.

Σὴρ, ὸς, verniculus, a quo ſericum fit.

Σηραγεύομαι, in medium antri fornicor. Ὅια πολλὰ πρὸς γὴν τε καὶ ὑπὸ γῆν αὐτόματα σηραγεύει, Heliod. lib. 1.

Σηραγώδης, ε☉, ὁ ἡ ἡ, rimoſus, cavernoſus, fiſtularum plenus. A σηραγξ.

Σήραγξ, γ☉, ἡ, rima, fiſſura, hiatus, antrum, caverna, ſpecus. A σεσηρίναι, hiare, p. a. σαίρω.

Σ Η' Ρ Ε Σ, ων, οἱ, Seres, gens Aſiæ; (2) bombyces, *vermes*.

Σηρικοπλόκ☉, ſericarius, Gl. V. opifex ſericarius. Ex σηρικὸν, & πλέκω, *nexio*.

Σηρικὸς, ὴ, ὸν, ſericus, Gl. Vet. σηρικὴ, ſericum. A σῆρες.

Σηρικοφόρ☉, ſericatus, Gl. Vet. A σηρικὸν, & φέρω.

Σ Η' Σ, σητὸς, ἡ, tinea, vermiculus veſtibus noxius; (2) omne id, quod aliquid corrodit, Ph. tinea, robigo.

Σῆς, dat. pl. f. g. *Ion.* pro σαῖς. A σός.

Σ Η Σ Α' Μ Η, ης, ἡ, Seſama, frumenti Indici genus. Hinc

Σησάμιν☉, ίνη, ινον, e ſeſamo factus.

Σησαμὶς, ἰδ☉, ἡ, placenta ex ſeſamo & melle; (2) herba quædam. Ab eod.

Σησαμοειδὴς, ές☉, ὁ ἡ ἡ, ſeſamo ſimilis, ſeſami ſpeciem referens. Ab eod.

Σησαμόεις, όεσσα, όεν, ex ſeſamo paratus.

Σήσαμον, υ, τὸ, ſeſamon. Ab eod.

Σησαμ☉, ſeſamus, Gl. V.

Σησαμὼς, ὼντ☉, ὁ, placenta e ſeſamo.

Σῇσι, dat. pl. f. g. *Ion.* & *Poët.* pro σαῖς.

Σῆσις, εως, ἡ, cribratio, cribri agitatio. A σήθω.

Σῆτρον, υ, τὸ, cribrum. Ab eod.

Σητάνε☉, εία, ειον, vel σητάνι☉, ία, ιον, cribratus; (2) factus e farina ſuccreta; (3) hornus, hornotinus; (4) *Subſt.* meſpili genus A σήθω, vel σῆτες.

Σ Η' Τ Ε Σ, *Adv.* hoc anno, *Dor.* σᾶτες, *Att.* τῆτες.

Σητινὸς, ὴ, ὸν, hornus, R. A σῆτες.

Σητόβρατ☉, υ, ὁ ἡ ἡ, a tinea adeſus ſive corroſus. Ex σὴς, & βρωτός.

Σητόκοπ☉, υ, ὁ ἡ ἡ, a tineis pertuſus ſeu derotus. Ex σὴς, & κόπλω, *tundo*.

Σηψ, σηπὸς, ὁ, parvus ſerpens, Seps. A σήπω, eo quod vulnera ex ejus morſu putreſcunt. A σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo; tabum, Gl. V. Ab eod.

Σθενδὴς, ρά, ρὸν, robuſtus, validus. A

Σθένος, ε☉, τὸ, robur, vis, potentia.

Σθενόω, ῶ, f. ώσω, roboro, confirmo. A

Σ Θ Ε' Ν Ω, valeo, poſſum. Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἔσθ' ὅπλα μάχῃ πρὸς τάδ' ἀπαλέξαι, opem afferre, Soph. Aj. 165. Σθένοντ☉ ἐν πλάτῃ Φρυγῶν, ibid. 488.

Σθενώσω, aor. 1. inf. act. v. σθενόω.

Σιαγόνιον, υ, τὸ, pars maxillæ; σιαγόνια, maxillæ. A

Digitized by Google

ΣΙΑΓΩΝ, ὄνος, ὁ, mala, maxilla.
Σιαλίζω, f. ίσω, salivam emitto. A σίαλον.
Σιαλικὸς, ἡ, όν, salivarius, Gl. V. A σίαλον.
Σιαλις, ιδος, ἡ, sputum, saliva, salivarius lentor. Ab eod.
Σιαλισμὸς, οῦ, ὁ, morbus, quum saliva nimia in os influit. A σιαλίζω.
Σιαλιστήριον, ου, τὸ, frœna equis indita, spumam excitantia ipsis mandentibus. Ab eodem.
ΣΙΆΛΟΝ, ου, τὸ, saliva, sputum.
Σίαλος, ου, ὁ, saliva, Gl. V. (2) porcus saginatus; (3) pinguedo, axungia.
Σιαλοχοέω, ῶ, fut. ήσω, salivam ore effundo, Hippocr. lib. 3. de morbis. A
Σιαλόχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui multam salivam ore effundit. Ex σίαλον, & χέω.
Σιαλώδης, εος, ὁ ἡ ὁ, salivosus, salivam referens; (2) pinguis, opimus. A σίαλος.
Σίακμα, ατος, τὸ, munimen & circulus scuti ferreus.
Σίδδη, ἡ, malum punicum. Vox Dor. v. σίδη.
ΣΙΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, Sibylla; (2) vates, vaticinatrix.
Σιβυλλαίνω, vaticinor, reddo oracula; (2) more senum deliro. A σίβυλλα.
Σιβύλλειος, ου, ὁ ἡ ὁ, Sibyllinus, ad Sibyllam pertinens. Ab eod.
Σιβυλλιάω, ῶ, Sibyllinis oraculis intentus sum. Εἰθ' ὁ χείρων σιβυλλιᾷ, Arist. Eq. 61.
Σιβυλλίζει, fatidici. Quasi a σιβυλλίζω.
ΣΙΒΥΝΗ, ης, ἡ, telum, jaculum, spiculum, Gl. V. venabulum.
Σιβώδιον, ου, τὸ, hastula, spiculum vel hastile parvum, Dim. a σιβωνίη.
Σίγα, Adv. tacite. A σιγὴ.
Σιγάζω, fut. άσω, tacere facio, conticescere jubeo. Ab eod.
Σιγαλέος, έα, έον, tacitus. Ab eod.
Σιγαλόεις, όεσσα, όεν, qui pulchritudine sua silentium & admirationem inducit, splendidus, elegans; (2) qui ob teneritudinem suam nullum crepitum aut sonitum edit; σιγαλόεντα, splendida; miranda. Ἡΐα σιγαλόεντα, Hom. 5, 226. Habenas miro artificio factas. Ab eod.
Σιγᾶν, pr. inf. act. pro σιγάειν, a
ΣΙΓΑΩ, ῶ, fut. ήσω, taceo, sileo, conticesco, Gl. Vet. σίγησον, tace, Ph. aor. 1. imperat. Σιγῶμεν αὐτὰ, πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ, Eur. I. T. 928. καὶ, ib. 943. Τί σιγῇ δόμος Ἀδμήτου; id. Alc. 79. Ἐξ' ἐμοῦ πάντα σιγηθήσει, id. I. T. 1079. Ἃ δεῖ, σιγήσει, id. Ph. 915.
Σιγίρπης, ου, ὁ, tacite incedens; ut serpentium genus. Ab ἕρπω.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas, reticentia, Ph. A σιγάω.
Σιγῇ, Adv. tacite, submissa voce, clam. Dat. adverbiascens a σιγή.
Σιγηθῆσαι, a. 1. part. pass. f. g. v. σιγάω.
Σιγηλὸς, ἡ, όν, tacitus, taciturnus. Ab eod.
Σιγηλῶς, Adv. tacite. A σιγηλὸς.
Σιγῆν, præs. ind. act. Dor. pro σιγᾶν.
Σιγηροσάλπιγξ, γγος, ὁ, præco, tuba silentium indicens, Rob. Ex σιγάω, & σάλπιγξ.
Σιγηρὸς, ρὰ, ρὸν, tacitus, silentiosus, Gl. V. A σιγὴ.
Σιγηρῶς, Adv. tacite. A σιγηρὸς.
ΣΙΓΑΛΑΙ, inaures, Hes.
ΣΙΓΑΛΑΙ, ῶν, αἱ, cifræ, notæ compendiariæ in scribendo.
Σίγλος ὁ, pro σίκλος, Xen. Vox Hebr.
ΣΙΓΜΑ, τὸ, Sigma, litera Græca; mensa sive cœnaculum semirotundum instar hemicycli, vel C Latini. Hinc
Σιγματίζω, Sigma crebrius usurpo. Hinc
Σιγματισμὸς, οῦ, ὁ, litera Σ crebrior usurpatio sive concursus.
Σιγματοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, habens formam literæ Σ, vel potius C. A σῖγμα, & εἶδος.
Σιγμὸς, οῦ, ὁ, friidor; qualis est ferri candentis in aqua extincti; (2) sibilus. A σίζω.
Σιγνοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, manipularius, Gl. Vet. signifer. Ex σίγνον, *signum*, Lat. & φέω.
Σιγυὶνος, ου, ὁ, jaculum e ferro. A σιγυὶνη.
Σιγυὶνη, ης, τὸ, jaculum, telum hastæ adsimile, spiculum, jaculum Romanis usitatum, hastile. Ab eod.
Σίγυνος, ου, ὁ, idem & ab eod.
Σιγῶντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro σιγῶσι, a σιγάω.
Σιδάριον, & σιδαρίσκος, *Dor.* pro σιδήριον.
Σιδαρόδετος, *Dor.* pro σιδηρόδετος.
Σιδαρον, *ferrum*, acc. sing. *Dor.* pro σίδηρον.
Σιδαροχάρμας, Pind. Pyth. 2, 4. *Dor.* Ex σίδηρος, & χαίρω.
ΣΙΔΗ, ης, ἡ, malus Punica; (2) malum Punicum.
Σιδηρεία, ας, ἡ, tractatio seu negotiatio ferri. A σίδηρος.
Σιδηρεῖον, ου, τὸ, fabri ferrarii officina, ferraria. Ab eod.
Σιδήρεος, εία, εον, ferreus; (2) ferri modo durus. Ab eod.
Σιδήρεος, έα, εον, *contr.* σιδηρᾶς, ᾶ, ᾶν, idem.
Σιδηρεὺς, έως, ὁ ἡ ὁ, faber ferrarius. A
Σιδηρεύω, f. εύσω, ferrum tracto. A σίδηρος.
Σιδηρικὸς, ἡ, όν, ferrarius. Hinc ἡ σιδηρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars ferraria sive tractandi ferrum. Ab eod.
Σιδήριον, ου, τὸ, ferrum, ferramentum, instrumentum ferreum, Gl. Vet. σιδήρια, ferramenta. Ab eod.
Σιδηρίτης, ου, ὁ, ferrarius; σιδηρίτης λίθος, magnes. Ab eod.
Σιδηρῖτις, ιδος, ἡ, fabrilis; σιδηρῖτις γῆ, terra, ubi ferrum effoditur; σιδηρῖτις λίθος, magnes; & σιδηρῖτις, herba quædam, Ab eodem.
Σιδηροβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferrum jaculans. Ex σίδηρος, & βάλλω.
Σιδηροβριθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, gravis ferro; (2) ferreus. Ex σίδηρος, & βρίθω.
Σιδηροδρᾶς, ᾶτος, ὁ ἡ ὁ, ferrum edens, ferrum adedens. Σιδηροδρᾶτι δυσμάχῃ νεκύων, Soph. Aj. 832. Ex σίδηρος, & βράσκω.
Σιδηροδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferreos digitos habens.
Σιδηρόδεσμος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferreos nexus seu ferrea vincula habens.
Σιδηρόδετος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferro ligatus. Ex σίδηρος, & δέω.
Σιδηρόδμης, ητος, ὁ ἡ ὁ, ferro occisus. A δαμάω.
Σιδηροθώραξ, ακος, ὁ, ferrea lorica indutus.
Σιδηροκατάδικος, ου, ὁ ἡ ὁ, ad ferrum damnatus, Suic. Ex σίδηρος, & καταδίκη.
Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὁ, e ferro factus, arte fabrili s. ferraria elaboratus. Ex σίδηρος, & κάμνω, unde κεκμηκότες, mortui.
Σιδηροκόπος, ου, ὁ, faber ferrarius, Gl. Vet. Ex σίδηρος, & κόπτω.
Σιδηρομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ὁ, q. d. ferri mater, i. e. ferrum producens, *Epith.* terræ.
Σίδηρον, ου, τὸ, ferrum. Pro σίδηρος.
Σιδηρονόμος, ου, ferro dividens, i. e. vi utens & bello in disceptatione de possessionibus. A νέμω.
Σιδηρόνωτος, ου, ferreum dorsum habens i. e. æratus & firmus, de scuto vel clypeo.
Σιδηροπέδη, ἡ, pedica ferrea.
Σιδηρόπλαγκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, e ferro demens.
Σιδηροποίκιλος, ου, ὁ, lapis quidam.
Σιδηρόπους, ους, ὁ, alas ferreas habens.
Σιδηροπώλης, ου, ὁ, ferri venditor.
ΣΙΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, ferrum; (2) ex ferro confectum, ut ensis, telum, thorax ferreus.
Σιδηρόσπαρτος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferro satus, Suic. (ferro concitatus s. illatus, ut chirurgicis instrumentis, &c. *Ern.*)
Σιδηροτέκτων, ονος, ὁ, faber ferrarius, Suic.
Σιδηρότυκτος, ου, ὁ ἡ ὁ, e ferro factus. A σίδηρος, & τεύχω.
Σιδηροτόκος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferrum gignens, ferri ferax. Ex σίδηρος, & τίκτω.
Σιδηροτομίαι, ferro feco seu incido. Ex σίδηρος, & τέμνω.
Σιδηρουργεῖον, ου, τὸ, fodina ferraria, officina ferraria, fabrica ferraria.
Σιδηρουργία, ας, ἡ, ars ferraria, fabrile opus. A
Σιδηρουργὸς, ὁ ἡ ὁ, qui ferrum tractat, faber ferrarius. Ex σίδηρος, & ἔργον.
Σιδηροφορεῖον, ferrum gesto, gladio accinctus sum, arma fero. Πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρησε, Thuc. Ἐσιδηροφορήθησαν οἱ Ἕλληνες, Id. A
Σιδηροφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ferri ferax. Ex σίδηρος, & φέρω.
Σιδηρόφρων, ονος, ὁ ἡ ὁ, ferreus animo, durus, immitis. Ex φρὴν.
Σιδηρόω, ῶ, f. ώσω, ferro obduco, ferro præfigo, Gl. V. ferro, as. A σίδηρος. Hinc
Σιδήρωμα, ατος, τὸ, ferrumen, Gl. V.
Σιδιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, pallidus instar corticis mali Punici. Ex σίδιον, & εἶδος.
Σιδιόεις, όεσσα, όεν, puniceus. A σίδη.
Σίδιον, ου, τὸ, cortex seu putamen mali Punici, Gl. V. malicorium. Ab eod. Unde
Σιδόεις, όεσσα, όεν, puniceus, V. Lex.
Σιδὼν, ῶνος, ἡ, Sidon. Urbs Phœniciæ.
Σιελίζω, f. ίσω, salivam emitto. A σίελος.
Σιελισμὸς, οῦ, ὁ, emissio salivæ. A pr.
Σιελιστήρια, ων, τὰ, frœna equorum spumam moventia mordentibus. Ab eod.
Σίελον, ου, τὸ, saliva. A σίελος.
Σίελος, ου, ὁ, sputum, saliva, *Att.* pro σίαλος.
ΣΙΖΩ, fut. σίσω, vel σίξω, stridio, sibilo. Ὡς τῶ σιζ' ὀφθαλμὸς, Odyss. 9, 394. Ἠδ' ἀπημβλύνη σίζουσα φλὸξ ὑπὸ τραπέζῃ μεσομβρίη, Arist. Ach. 1173.
Σικάριος, ου, ὁ, sicarius. Vox Latina.
Σικελὸς, Siculus.
ΣΙΚΕΡΑ, τὸ, vox ἄκλητος, sicera; (2) quivis potus inebrians, præter vinum.
Σικιννίζω, sicinnidem salto. A σικιννὶς.
Σικίννη, ἡ, idem quod
ΣΙΚΙΝΝΙΣ, saltatio militaris, Rob. satyrica, *Ern.)* Κρότος σικιννίδων, Eur. Cyc. 37. Ὀρχήσεως τινος φολυχημάτου εἶδος, Vid. Casaub de Satyrica Poesi, lib. 1.
Σικιννοτύρβη, ης, ἡ, modus quidam tibia canendi, Rob. Ex σικιννὶς, & τύρβη.
Σίκλος, ου, ὁ, siclus, didrachmum, (tetradrachmum, *Ern.)* Vox Hebr.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita; (2) cucurbitula medica. Καὶ μὴν ἡ σικύα χαλκήρεα λοιγὸν τύψῃ προσμάξας, ἰὸν τὸ ἡ αἵθρον αἷμα κεχώσεις, Nic. Th. 921. A σίκυος.
Σικυάζω, cucurbito, Gl. V. Ph. A σικύα.
Σικύδιον, ου, τὸ, parvus cucumis, Gloss. Vet. σικύδιον, cucumis, σικύδια, cucumeres, Gl. V. Dim. Ab eod.
Σικυδὸν, *Adv.* in modum cucurbitæ.
Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium, Gl. Vet. Ex σίκυος, & ἐλαύνω, *propello.*
Σικυήρατον, ου, τὸ, idem.
Σίκυον, ου, τὸ, granum seu semen cucumeris. A σίκυος.
Σικυοπίπαν, ονος, ὁ, cucumeris genus. Ex σίκυος, & πίπων.
ΣΙΚΥΟΣ, ου, vel σικυὸς, οῦ, ὁ, cucumis.
Σίκυς, υος, ὁ, idem, σίκυες, cucumeres, Gl. Vet.
Σικυώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, cucumeractus. A σικυὸς.
Σικυών, ῶνος, ἡ, idem quod Σικύα.
Σικυωνίς, ας, ἡ, idem & ab eod.
Σικχάζομαι, derideor, irrideor, Hes. A σίκχος.
Σικχαίνω, & σικχαίνομαι, fastidio, tædet me, Gl. V. fastidio, abominor, M. Anton. 5, 7.
Σικχαντὸς, ἡ, όν, molestus, injucundus, teter, tædiosus, Gl. V. A σικχαίνω. Unde
Σικχασία, ας, ἡ, fastidium, tædium, Gl. V.
Σικχὸς, tædium, Ph. A
ΣΙΚΧΟΣ, ου, ἡ, ὁν, injucundus, molestus; (2) deterior; (3) imbecillus, Ph. fastidiosus, tædiosus, teter adspectu.
Σιλλὼ, Silenus, Silvanus, Gl. V.
Σιλλοπορδέω, delicior, delicias facio, mollis sum.
Σιλλοπορδία, ἡ, deliciæ, mollities, insolentia. A σείω, vel σίλλω & πορδή, *Ern.*
Σικίγνιν, filigo, Gl. V.
ΣΙΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, siligo, optimum purissimumque triticum, vel farina ejus.

Σιλιγίτης,

Digitized by Google

Σιλιγνίτης, ου, ὁ, ut σιλιγνίτης ἄρτος, panis siligineus. A pr.
Σιλλαίνω, ludo σίλλυς; (2) per ludibrium oculos agito seu moto, dicteriis proscindo, dicaciter illudo. Σιλλαίνῃ τὰς δογματικὰς, Diog. Laert. A σίλλος.
Σιλλογραφία, ας, ἡ, sillorum scriptio. A
Σιλλογράφος, ου, ὁ, sillorum scriptor. Ex σίλλος, & γράφω.
ΣΙΛΛΟΣ, ου, vel σιλλὸς, οῦ, ὁ, Sillus, genus poëseos comicæ, scomma & irrisorium poëma; (2) dicacitas, convicium; σιλλοὶ, dicacitates, scommata; σιλλὸς, etiam recalvaster.
Σίλλω, idem quod σιλλαίνω, R.
Σιλουανὸς, οῦ, ὁ, Silvanus. Nomen viri, Lat.
Σιλουρισμὸς, ὁ, esus siluri. A
Σίλουρος, ου, ὁ, silurus, *piscis*. Ex σείω, & οὐρά.
ΣΙΛΦΗ, ης, ἡ, blatta, genus insecti fenectutem exuens.
ΣΙΛΦΙΟΝ, ου, τὸ, laserpitium, *frutex*.
Σιλφιοπώλης, ου, ὁ, qui laserpitium vendit.
Σιλφιοφόρος, ον, silphii ferax. A φέρω.
ΣΙΜΑΙ, ῶν, αἱ, partes summæ citharæ, Hes.
Σιμβλεύω, apes alvearibus condo. A σίμβλον.
Σίμβλη, ης, ἡ, idem quod σίμβλον.
Σιμβλὶς, ίδος, ἡ, alveola, instar alvearis excavata. Ab eod.
Σιμβλίδες, ων, αἱ, apes. Ab eod.
Σίμβλιος, ία, ιον, ad alveare pertinens, melleus. A
ΣΙΜΒΑΟΝ, ου, τὸ, alveare, alveus apum.
Σιμβλὸς, οῦ, ὁ, idem.
Σιμβλοτρεῖν, mel facere, & in alveare reponere. *Eust.*
Σιμικίνθιον, ου, τὸ, semicinctium. Vox Lat. rectius σημικίνθιον.
Σιμοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ, simus, i. e. sima seu depressa nare. Ex σφόσωπον.
ΣΙΜΟΣ, ὴ, ὸν, simus, qui depressis est naribus, Ph. simus, cilico, silo, silus; (2) arduus, acclivis. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, loca ardua & acclivia. Hinc
Σιμότης, ητος, ἡ, simitas, naris sima.
Σιμόω, simum reddo. Ab eod.
Σίμωμα, ατος, τὸ, simitas nari; (2) simitas navis. A σιμόω.
Σιναμαρίω, ῶ, damno seu detrimento adficio, noceo, perdo, vasto. Γωνὴ ἥ σιναμαχθμῷ χαίρῃ, Arist. Nub. 1066.
Σιναμαρία, ας, ἡ, maleficentia, natura noxia & prava. A
Σιναμμορος, ου, ὁ ἡ, qui in fatis est nocere aliis, ad alios lædendos natus. Ex σίνω, & μόρος, *fatum*.
Σίναπι, idem quod σίνηπι. Hinc
Σινάπιζω, f. ίσω, cataplasma ex Sinapi impono.
Σινάπιον, Sinapi, Gl. V. A σίναπι.
Σινασμὸς, οῦ, ὁ, cataplasma ex Sinapi. A σιναπίζω.
Σιναρὸς, ρὰ, ρὸν, noxius; (2) damno adfectus, læsus. A σίνος.
Σινὶς, άδος, ἡ, noxia. Ab eod.
Σινδὼν, όνος, ἡ, tela Tyria, Sindon, R. A σινδών.
Σινδονοφορέω, Sindonem gesto. Ex φέρω.
Σινδονοῦς, ᾶ, ὁ, e sindone textus. Ab σφή.
ΣΙΝΔΩΝ, όνος, ὁ, Sindon, linteum pertenue; (2) amictus ex lino, Gl. Vet. tunica lintea.
ΣΙΝΗΠΙ, vel σίναπι, εως, τὸ, Sinapi.
Σινιάζω, fut. άσω, cribro, ventilo, vanno; σινιασον, cerne, Gl. Vet. aor. 1. imp Ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον, Luc. 22, 31. A σινίον. Hinc
Σινίασμα, ατος, τὸ, rettrimentum, noxa, intertrimentum, Gl. Vet.
ΣΙΝΙΟΝ, ου, τὸ, cibrum, Suic.
Σίνις, ίδος, ὁ ἡ, homo noxius damna & mala ceteris inferens; raptor. Λέοντα Τψιὰς κατέπιφνε, βοῶν σίνιν Ἐυρυπύλοιο, Call. in Apoll. 92. A σίνω.
Σινόδους, οντος, ὁ ἡ, dentibus nocens. Ex σίνω, & ὀδὼς.
Σῖτος, ου, τὸ, damnum, clades, Ph. vitium. A σίνω. Hinc
Σινότης, ητος, ἡ, vitiositas, Ph.
Σινόω, ῶ, f. άσω, noceo; σινοῖ, vitiat, Ph. σινθέντες, infestantes, Ph. Ab eod.
Σίντης, ου, ὁ, noxius. Αὐτῆ σίνταο κάρη κακὸν, Nic. Th. 623. Ab eod.
Σίντωρ, ορος, ὁ, idem & ab eod.
ΣΙΝΩ, noco, lædo. Αἰδὼς ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι, Hes. Ἔργ. 316.
ΣΙΝΩΔΩΝ, ονος, ὁ, piscis quidam.
ΣΙΝΩΠΗ, ης, ἡ, Sinope, nomen scorti; (2) nomen urbis in Ponto; (3) rubrica. Hinc
Σινωπίζειν, lascivire more scorti Sinopes, R.
Σινωπὶς, ίδος, ἡ, rubrica, Gl. V. miltum.
Σίξις, εως, ἡ, stridor; (2) sibilus. A σίζω.
ΣΙΟΝ, ου, τὸ, sium, laver.
Σος, deus, *Dor.* pro Θεὸς; τὼ σιὰ, Castor & Pollux, gemini Dii.
ΣΙΠΑΛΟΣ, deformis, impurus, Hes.
ΣΙΠΥΗ, ης, ἡ, arca panaria, mactra. Ἡ μὴν σιπύη μεσὴ ἔτι λᾶικὰν ἀλφίταν, Arist. Pl. 807.
Σιπυΐς, ίδος, ἡ, vas fictile adservandæ farinæ. A σιπύη.
ΣΙΡΑΙΟΝ, ου, τὸ, defrutum, sapa.
Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio capitis ex vehementi solis ardore. A σιριάω.
ΣΙΡΙΑΩ, ά, capitis inflammatione ab æstu laboro, f. a σειριος. *Ern.*
Σιρὸς, οῦ, ὁ, scrobs in qua condita frumenta asservantur. Alii σειρός; al. σιῤῥὸς, sed σιρὸς verum est. *Ern.*
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, sesamis, idem quod σησαμὶς.
ΣΙΣΑΡΟΝ, ου, τὸ, siser, *olus*.
ΣΙΣΟΗ, ης, ἡ, sisoë, cincinnus.
Σισμὸς, οῦ, ὁ, stridor. A σίζω.
ΣΙΣΤΒΟΣ, ου, ὁ, fimbria, R.
ΣΙΣΤΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, sisymbrium, serpillum silvestre, Gl. V. cunila.
Σίσυμβρον, ου, τὸ, id. Gl. Vet. cunila. Καὶ μὴν ἡ σίσυμβρα φθὴ μειλίγματα νύσαν, Nic. Th. 896.
ΣΙΣΤΡΑ, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis; (2) penula, crassum & vile stragulum, Gl. V. Lodex; lodix.
Σισύρνα, ης, ἡ, idem. Sch. Theoc.
Σισυρνὸς, genus ligamenti medici.
Σισυριάδης, ap. Hes. A σίσυρια.
Σίσυς, ἡ, tenue & vile vestimentum. Sch. Lyc.
ΣΙΣΩΝ, ονος, ὁ, semen exiguum apio simile.
Σῖτα, pl. cibus, annona, victus; per metaplasmum. A σῖτος.
Σιταγωγία, frumentum veho, commeatum adveho. A σιταγωγὸς.
Σιταγωγία, ας, ἡ, frumenti advectio. A
Σιταγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ, frumentum vehens; (2) frumento vehendo aptus, *Subst.* navis frumentaria. Ex σῖτος, & ἄγω.
Σιτάθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσιτήθη, a σιτέω.
Σιτανίης, ου, ὁ, genus tritici, frumentago. A σῖτος.
Σιτάνιος, ου, ὁ, sc. φυρὸς, idem & ab eod.
Σιτάριον, ου, τὸ, parvum frumentum; (2) exiguus panis, Dim. a σῖτος.
Σιτάρκεια, ας, ἡ, annona; (2) annona militaris, quæ militibus stipendii loco in singulos menses dabatur. Ex σῖτος, & ἀρκέω.
Σιταρκία, cibaria vel annonam subministro, frumentum seu annonam suppedito; (2) mercede conduco. Ex iisd.
Σιταρκία, ας, ἡ, idem quod σιτάρκεια.
Σιταρχέω, annonæ præsum. A
Σιτάρχης, ου, ὁ, præfectus annonæ; (2) curator convivii. Ex σῖτος, & ἀρχὴ.
Σιταρχὸς, ου, ὁ, idem & ex iisd.
Σιταρχία, ἡ, præfectura annonæ,
Σιτεία, ας, ἡ, sagina, Gl. V. A σιτέω.
Σιτέομαι, comedo, vescor; σιτεῖσθαι, epulari, Gl. V. σιτέσκετο, comedebat, imperf. *Ion.* pro ἐσιτεῖτο. Τί δαὶ, κωφὸν τὸν σοφὸν σιτήσομαι; Arist. Nub. 491. Τὰ γλυκέα σιτεῖται, Luc. Vit. Auct. A σῖτος.
Σιτευτὴς, οῦ, ὁ, saginator, Gl. V. fartor, Ph. σιτευταὶ, fartores, Ph. A σιτεύω.
Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, saginatus, altilis. Ab eod.
Σιτεύω, f. εύσω, frugibus fagino, pinguefacio, alo, Gl. Vet. sagino, farcio, σιτεύομαι, victito, Gl. V. A σῖτος.
Σιτέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, pasco, σιτοῦμαι, cibum capio, edo, comedo, vescor, devoro.
Σιτηγέω, ῶ, frumentor, Gl. Vet. A
Σιτηγὸς, ὸ ἡ, frumentarius, Gl. V. Εὐπορίαν γὰρ τὰ σιτηγὰ τῆς ἀγορᾶς παραχεῖν. Plut. Crass. cap. 20. Ex σῖτος, & ἄγω.
Σιτηρεσιάζω, frumentum & stipendium præbeo. A
Σιτηρέσιον, ου, τὸ, annonæ demensum, frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur. Ph. frumentatio, frumentum, stipendium, commeatus, annona. Ex σῖτος, & ἄρω, *apto*.
Σιτηρέσιος, annonarius, Gl. V.
Σιτηρὸς, ρὰ, ρὸν, frumentaceus, qui frumenti loco censetur; (2) frumentarius, escarius, Gl. V. A σῖτος.
Σίτησις, εως, ἡ, jus epulandi, jus cibum capiendi; (2) victus, pastus. A σιτέω.
Σιτία, τὰ, victus, epulæ, Gl. Vet. A σιτίον.
Σιτίζω, f. ίσω, nutrio, pasco, cibo, sagino, cibum præbeo, pinguefacio; σιτίζομαι, edo, comedo, vescor; σιτισθεὶς, pastus, aor. 1. part. Μὴ ὡρῶπας σιτίζεται, ἅσπερ ὁ τέττιξ, Theocr. 4, 16. A σῖτος.
Σιτικὸς, ὴ, ὸν, frumentarius. Ab eod.
Σιτίον, ου, τὸ, cibus, alimentum frumentaceum, annona, commeatus. Ab eod.
Σίτισις, εως, ἡ, idem quod
Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, subministratio cibi.
Σιτιστὴς, οῦ, ὁ, fartor, Gl. V. A σιτίζω.
Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, altilis, saginatus. Ab eod.
Σιτοβόλιον, ου, τὸ, horreum, in quo frumenta reponuntur. Gl. V. granarium. Ex σῖτος, & βάλλω.
Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. sportula. Ex iisd.
Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. plur. a σιτοβολὼν.
Σιτόδεια, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ. Ex
Σιτοδέομαι, annonæ penuria premor, annona seu commeatu deficio.
Σιτοδοκὴ, ης, ἡ, ciborum seu frumenti receptaculum. A
Σιτοδόκος, ὁ ἡ, capiens seu recipiens frumentum vel cibum. Ex δέκομαι.
Σιτοδοσία, ας, ἡ, frumenti datio, largitio seu distributio, frumentatio. Ex δόσις, *datio*.
Σιτοδοτέω, ῶ, f. ήσω, frumentum distribuo seu dimetior, & *pass.* frumentum mihi datur, annonam accipio, cibum capio. A
Σιτοδότης, ου, ὁ, frumenti largitor seu distributor.
Σιτοδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum frumenti, horreum. Ex σῖτος, & δοχεῖον.
Σιτοδόχος, ου, ὁ ἡ, idem quod σιτοδόκος.
Σιτοθήκη, ης, ἡ, frumenti repositorium, horreum.
Σιτοκάπηλος, ου, ὁ, propola frumenti, negotiator frumentarius. Ph. dardanarius.
Σιτοκλονέω, frumentum congero.
Σιτόκυρος, ου, ὁ ἡ, homo fruges tantum consumere natus, inutilis, qui frustra alitur. Ex σῖτος, & κυρὰ, *tonsura*.
Σιτολογέω, ῶ, f. ήσω, frumentum comporto, frumentum exigo, frumentor. Τὼν χάραν σιτολογεῖν, Polyb. A σιτολόγος.
Σιτολογία, ας, ἡ, frumentatio, collectio sive exactio frumenti.
Σιτόλογος, ου, ὁ ἡ, qui frumenta colligit, qui annonam exigit. Ex σῖτος, & λέγω.

Σιτομίτριον,

Digitized by Google

Σιτομετρέω, frumentum dimetior, frumentum certa mensura distribuo. A

Σιτομέτρης, ου, ὁ, qui frumentum certa mensura distribuit, frumenti mensor, annonæ distributor. Ex μετρέω. Hinc

Σιτομετρία, ας, ἡ, frumenti dimensio, frumenti distributio, quæ fit certa mensura.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, idem quod

Σιτομέτρον, ου, τὸ, cibarium, diarium, Gl. V. dimensum.

Σιτομνημονέω, ῶ, frumentum dimetior, notatis capientium nominibus.

Σῖτος, ου, τὸ, cibus, annona, commeatus; in sing. vix occurrit, sed in pl. σῖτα; quod videtur potius per metaplasmum esse a σῖτον.

Σιτονόμος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cibum distribuens, præbens, seu subministrans. Ex νέμω.

Σιτοποιέω, panem conficio; (2) ad panificium utor vel accommodo; (3) alo, cibum subministro: & σιτοποιέομαι, in panificio occupatus sum; (4) frumentum mihi comparo, frumentatum eo; (5) pro cibo utor, vescor. Τὼ τεκόσαν Ἑκτορα σιτοποιεῖν, Eur. Tro. 490. Χειρομύλας χρὴ αὐτόθεν παρασκευάσαι, αἷς σιτοποιησόμεθα, Xen. Cyr. 6, 18.

Σιτοποιΐα, ας, ἡ, panificium.

Σιτοποικός, ἡ, όν, ad cibaria coquenda & conficienda pertinens; (2) ad farinam conficiendam aptus. A

Σιτοποιός, οῦ, ὁ, panifex, pistor; ἡ σιτοποιός, pistrix, Gl. Vet. Ex σῖτος, & ποιέω.

Σιτοπομπεῖον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σιτοπομπία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σιτοπώλης, ου, ὁ ἡ, ἡ, pistor; (2) coquus.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, venditor frumenti, Gl. Vet. frumentarius, frumentator.

Σῖτος, ου, ὁ, frumentum, triticum; (2) cibus, annona, commeatus.

Σιτόσπορος, ου, ὁ ἡ, ἡ, frumento consitus. Ex σπείρω.

Σιτοτρηρός, ὁ ἡ, ἡ, pinsens, molens, pistor, molitor. A σ. & ἔργον.

Σιτοφάγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, frumento vescens, pane victitans. Ex σῖτος, & φάγος.

Σιτοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, frumentum ferens, frumentum subvectans, commeatum seu cibaria vehens. Gl. Vet. dapifer. Ex φέρω.

Σιτοφυλακεῖον, & σιτοφυλάκιον, τὸ, locus, seu vas, in quo frumentum adservatur; (2) horreum. A

Σιτοφυλακες, frumenti custodes; magistratus Athenis.

Σιτοφυλακέω, ῶ, frumentum custodio vel adservo, Suic. Ab eod.

Σιτόχρους, contr. σιτόχρως, ου, ὁ ἡ, ἡ, colorem frumenti habens. Ex σῖτος, & χρόα.

Σίττα, vel σιττᾶ, vox pastorum gregem ad festinandum compellentium.

Σιττακός, οῦ, ὁ, idem quod ψιττακός.

Σίττη, ης, ἡ, sitta, avis quædam.

Σιττίβα, vestis pellicea, Hes.

Σίττυβος, ου, ὁ, genus vasis; Eust.

Σιτώ, οῦς, ἡ, Ceres. Vox Syracus. A σῖτος.

Σιτώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, frumentaceus, qui frumenti nomine censetur. Ab eod. Unde

Σιτών, ῶνος, ὁ, ager frumentarius.

Σιτώνης, ου, ὁ, frumenti emptor; (2) annonæ coëmendæ præfectus. Ex ὠνέομαι.

Σιτωνέω, frumentum coëmo, rei frumentariæ curandæ præfectus sum. A pr.

Σιτωνία, ας, ἡ, frumenti emptio, munus publicum coëmendæ annonæ. Ab eod.

Σιφαῖος, α, ον, filignus. Lucian. *Lex.*

Σιφλός, ἡ, όν, deformis & odiosam faciem habens; (2) mutilus, oblæsus; (3) debilis, invalidus, ad agendum ineptus; (4) vorax. A σιπαλός.

Σίφλος, ὁ, reprehensio, irrisio. Ab eod.

Σιφλόω, ῶ, f. ώσω, deformem reddo, ignominiam adfero, debilito. Θλὸς δέ ἑ σιφλώσειε, Il. 14, 142. A σιφλός.

Σιφλώζω, exsibilo, Gl. V.

Σιφνὸς, ὁ, talpa. E. M.

ΣΙΦΝΟΣ, ου, ὁ, vacuus, Hes.

ΣΙΦΩΝ, ωνος, ὁ, Siphon, tubus, canalis; (2) herba quædam. Hinc

Σιφωνίζω, elicio, extraho, quasi siphone. Σιφωνίζομαι ἐ σῖτον, Arist. Th. 564.

Σιώπα, 2. sing. imper. act. a

ΣΙΩΠΆΩ, ῶ, f. ήσω, silco, taceo, obticesco, conticesco. Gl. V. t reticesco, silentio prætereo; σιώπησον tace, Ph. Οὐκ ἂν δυναμένωσιαπῆσαι πρός σε, Luc.

Σιωπή, ῆς, ἡ, silentium, taciturnitas. Hinc σιωπῇ, tacite. A σιωπάω.

Σιωπηλος, ὴ, όν, taciturnus. Μήτε σιωπηλὴν κίθαριν, μήτ' ἄφωνον ἴχνος τῶ Φοίβε τους παῖδας ἔχειν ἐπιδημήσαντος. Callim. Hymn. in Apoll. 12. A σιωπή. Unde

Σιωπηρός, ρὰ, ρόν, tacitus, Gl. Vet.

Σιωπηρῶς, tacite, Gl. V.

Σιωπήσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. σιωπάω. Hinc

Σιώπησις, εως, ἡ, taciturnitas, R.

Σιωπητέος, α, ον, tacendus.

ΣΚΆΖΩ, claudico. Gl. V. titubo, vacillo. Apud metricos iambi σκάζοντες dicuntur, quorum ultimus pes spondæus est. Σκάζων ἐκ ωολέμυ, Il. 11, 810.

Σκαιῇ, dat. sing. f. g. *Ion.* pro σκαιᾷ, a σκαιός.

Σκαιόθεν, *Adv.* a læva, a sinistra. A

Σκαιὸς, ὰ, όν, scævus, importunus, vanus, pravus, stupidus, durus, inhumanus. Ph. A σκάζω. Hinc

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, ineptum & stupidum ingenium; (2) rusticitas, stultitia.

Σκαιότης, ητος, importunitas, Ph. ruditas, Gl. V. Ab eod.

ΣΚΑΊΡΩ. salio, saltito, tripudio. Ποσὶ σκαίροντες ἴποντο. Hom. Il. 18, 572. Ἄλλοκα δ' σκαίρει τὸ βαθύστικτον ἀμφὶ Λάτυμνον, Theocr. 4, 19.

Σκαιαρίω, maleficio adficio. A σκαιός.

Σκαίαρμα, τὸ, maleficium. A pr.

Σκαιῶς, *Adv.* sinistre, inepte, stupide, stolide, rustice. A σκαιός.

Σκαλαβάτης, ου, ὁ, stellio. Ab ασκάλαβος, R.

Σκαλάθυρμα, ατος, τὸ, ludicrum.

Σκαλαθυρμάτιον, ου, τὸ, ludicrum, ludicræ nugæ. Dim. A

Σκαλαθύρω, ludibundus fodio, fodicans ludo cum aliquo, ludo simpliciter; (2) ineo, coeo. Ex σκάλλω, & ἀθύρω, *fodico.*

Σκαλεία, ας, ἡ, farritio. A σκαλεύω.

Σκάλεθρον, ου, τὸ, farculum; (2) instrumentum, quo ignis & prunæ proruuntur.

Σκάλευμα, ατος, τὸ, fossa; (2) effodio; (3) farritio; (2) ludicrum, ἄθυρμα.

Σκαλεύς, έως, ὁ, farritor, sartor, qui farculo solum induratum circa plantam laxat, qui in segetibus herbas noxias effodit.

Σκάλευσις, εως, ὁ, farritura, Gl. V.

Σκαλεύω, fodio. Σκαλεύειν ἄνθρακας, Arist. Pace, 439. A σκάλλω.

Σκαλιὸς, ἁ, όν, obliquus & inæqualis; (2) iræqualia crura habens; (3) impar, de numero. A σκάζω.

Σκαλινέω, obliquo. A pr.

Σκαλίζω, fodio, farrio. Ph. farculo.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, farculum, Ph. A σκάλλω.

Σκάλισις, εως, ἡ, farritio, farritura. A σκαλίζω.

Σκαλισμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Σκαλιστήριον, τὸ, farculum. Ab eod.

ΣΚΆΛΛΩ, fodio, farculo circumcirca farrio, findo. Hinc

Σκάλμη, ης, ἡ, gladius Thracius.

Σκαλμίδιον, τὸ, Dim.

Σκαλμὸς, οῦ, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, s. theca in quam reponitur. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. Ab eod.

Σκάλσις, εως, ἡ, farritio, farritura. Ab eod.

Σκάλμα, ατος, τὸ, incisura farculo ovata. Ab eod. sed tamen quasi a σκαλόω.

Σκαμβὸς, ὴ, όν, qui obliquus in latus procedit, incurvus, tortus, cui crura introrsus torta sunt. Ph. scaurus, valgus, varus, curvus. A σκάζω.

Σκάμμα, ατος, τὸ, fossa; (2) sulcus stadii, seu spatii, in quo certabant saltu. A σκάπτω.

ΣΚΑΜΜΩΝΊΑ, ας, ἡ, Scammonia, *herba.*

Σκαμμώνιον, ου, τὸ, idem.

Σκανδάλη, vel λη, decipula. A σκάζω.

Σκανδαληθρίζω, decipulam tendo. A

Σκανδαλήθρον, ου, τὸ, lignum decipulæ incurvum, cui esca solet illigari. A σκάνδαλον. Unde

Σκανδαλίζω, f. ίσω, offendere vel impingere facio, sum scandalo, scandalum præbeo. Ἵνα μὴ τὸ ἀδελφόν μου σκανδαλίσω, 1 Cor. 8, ult. Ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε, Joann. 16, 1. Σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, Matt. 26. 33.

Σκανδαλισθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi σκανδαλίζω.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. A σκάζω.

Σκανδικοπώλης, ου, ὁ, vilissimi oleris venditor, R. Ex σκάνδιξ, & πωλέω.

ΣΚΆΝΔΙΞ, ικος, ὁ, genus oleris silvestris ac vilis.

Σκαπανεὺς, έως, ὁ, fossor. A

Σκαπάνη, ης, ἡ, ligo. Gl. Vet. rastrum; (2) fossio. A σκάπτω. Hinc

Σκαπανήτης, ου, ὁ, fossor.

ΣΚΑΠΈΡΔΑ, ης, ἡ, ludi genus, in quo alter alterum ex fune per trabem erectam trajecto, suspensum ad summum evehebat; (2) res quævis difficilis.

Σκάπτος, ου, ὁ, fossa, Hes. A σκάπτω.

Σκάπτευσα, ας, ἡ, quæ fodit, fodiens, Suic. A σκαπτέω.

Σκαπτέον, fodiendum. Ph. iterandum. A σκάπτω. Unde

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, fossor, qui fodit.

Σκάπτοιτο, 3. sing. præs. optat. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτον, sceptrum. *Dor.* pro σκῆπτρον.

Σκαπτὸς, ὴ, όν, fossus, fossilis. Ab eod.

ΣΚΆΠΤΩ, f. ψω, fodio, fodico, Gl. Vet. Ἔσκαψε, ἡ ἐζάθωσι, ἡ ἔθηκε Σεμέλιον ὀπὶ τὼ πίτραν, Luc. 6, 48. τὼ κόπρον, Theophr.

Σκάραβος, ὁ, fullo. *it.* infectum quoddam.

Σκαρδαμυκλίω, ῶ, oculis crebro conniveo, nicto. A σκαρδαμύττω.

Σκαρδαμυκλὶ, *Adv.* nictantibus vel connivantibus oculis. Ab eod.

Σκαρδαμυκλικὸς, ὴ, όν, crebro nictans. A

Σκαρδαμύσσω, vel σκαρδαμύττω, f. ξω, oculis crebro salientibus conniveo. Gl. V. σκαρδαμύττω, nicto, conniveo. Οὐδὲ σφεῖς ἐῶ, ὲ σκαρδαμύσσειν, Eur. Cyc. 618. Ex σκαίρω, *salio*, & μύω, *connive.*

Σκαρθμὸς, ὃ. ὁ, saltus. A σκαίρω. Unde

Σκαρίζω, f. ίσω, salio, palpito, bullio.

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, genus lumbricorum. A σκάρος.

Σκαρισμὸς, οῦ, ὁ, saltus, saliendi actus, palpitatio. A σκαρίζω.

Σκαριφάομαι, ᾶμαι, rado, fodio, scalpo, scarifico, superficiem scindo. A σκάριφος.

Σκαριφεῖν, leviter delineare; adumbrare. Ab eodem.

Σκαριφάω, idem.

Σκαριφήματα, ων, τὰ, lineamenta; (2) res nullius pretii, nugæ tenues philosophorum, ap. Sch. Ar. A σκαριφάομαι.

Σκαριφισμὸς, οῦ, ὁ, delineatio rei prima, quæ fere punctis tantum fit. Quasi a σκαριφίζω.

ΣΚΆΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, & σκάριφον, ου, τὸ, stilus, penicillus, stipula, festuca, sarmentum. Hinc *scarifico*, vel *scarifo.*

Σκαρίτης, ου, ὁ, ut σκαρίτης, λίθος, scarites, gemma scari piscis colorem referens. A

Σκάρος

Σκάρ⊙, υ, ὁ, scarus, piscis. A σκαίρω. Unde
Σκάρτης, ε, ὁ, agilis in saltu, celer, velox.
Σκατὸν, ὄ, τὸ, vel σκατὸς, οῦ, ὁ, merda. A σκώρ.
Σκατοφάγ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, merdivorus. Ex σκατὸς, & φάγω.
Σκαφετὸς, hæc fossura, occatio, bidentatio, iteratio, Ph. A σκαφὴ.
Σκαφεία, ας, ἡ, fossio. A σκάπλω.
Σκαφεῖον, υ, τὸ, idem; (2) instrumentum fossoris, ligo latior, breviorque. Gl. Vet. rutrum. Ab eod.
Σκαφείσα, aor. 2. part. pass. f. g. a. σκάπλω.
Σκαφεὺς, έως, fossor; σκαφῆς, fossores, Gl. V. Ab eodem.
Σκάφθισις, εως, ἡ, fossio. A σκαφθίω.
Σκαφθῆς; σκαφθαὶ, fossores, Gl. V. A
Σκαφθίω, f. θίσω, fodio; (2) inter scaphas neco; Plut. in Art. c. 16. A σκάπλω.
Σκάφη, ης, ἡ, scapha, alveus, cymba, linter, Gl. V. Ab eod.
Σκάφη, ης, ἡ, fossa; (2) fossio; (3) eversio. Καχηδόνα κατίσκαψάν τε καὶ συγκίσαι αὐθις μετὰ ἔτη τῆς σκαφῆς ἑκατὸν καὶ δύο. Appian. in Libyc. fine. Ab eod.
Σκαφητὸς, ὁ, fossio, pastinatus. Ab eod.
Σκαφηφόρ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, scapham ferens. Gl. V. alvearius. Ex σκάφη, & φέρω.
Σκαφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σκάπλω.
Σκαφίδιον, ε, τὸ, scapula, navigiolum, linter; fascelus, Gl. V. Dim. a σκαφὶς.
Σκαφίον, ε, τὸ, idem; (2) vas, inpr. in quod aqua solaris destillat; (3) matulæ genus, mulieribus proprium; (4) genus tonsuræ. Ph. farculum. A σκάφη.
Σκαφὶς, ίδ⊙, ἡ, scapula; (2) alveus; (3) vas ligneum concavum oblongum; (4) mensura, quantum concha capit; Nic. Th. 618. A σκάφη.
Σκαφίτης, υ, ὁ, qui scapham remo impellit. A σκάφη.
Σκαφοειδὴς, ίδ⊙, ὁ ἡ ἡ, scaphæ similis, scaphæ formam gerens. Ex σκαφὴ, & εἶδ⊙.
Σκάφ⊙, ε⊙, τὸ, fossa, fossio; (2) scapha, navigium; (3) alveus navis. Gl. V. lembus, barca, cymba; (4) cisterna, piscina. A σκάπλω.
Σκεδᾷ, 2. sing. f. 1. ind. med. Βοιωτ. vel Ion. & Att. pro σκεδάσῃ, & sublato σ, σκεδάῃ, σκεδᾶ, a σκεδάζω.
Σκεδάζω, f. άσω, idem quod σκεδάω.
Σκεδάννυμι, & σκεδανύω, dissipo; σκεδάννυμαι, dissipor; ἐσκεδάσθησαν, dissipati sunt; a. 1. pass.
Σκεδάσεις, 2. s. f. 1. ind. act. v. σκεδάζω.
Σκέδασις, εως, ἡ, dissipatio, dispersio. A σκεδάω.
Σκεδασμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Σκεδαστικὸς, ὴ, όν, dissipandi vim habens, dissipans, discutiens. Ab eod.
Σκεδαςὸς, ὴ, όν, dissipatus, dispersus; (2) dissipabilis, qui dissipari seu dispergi potest. Ab eod.
ΣΚΕΔΑ'Ω, ῶ, f. άσω, dissipo, dispergo, discutio. Σκεδάσαι θέλω μεριμνας, Anacr. 4, ult. Σκεδασθέντες εἰς φῶς αν τὴν πόλιν, Herodian. Λαὸν σκέδασον, populum dimitte. Hom Il. 19, 171.
ΣΚΕΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, exactus, exquisitus, diligens.
Σκιθρῶς, Adv. exacte, exquisite, diligenter, accurate; Æsch. Pr. 102. A σκεθρὸς.
Σκείρα, ης, ἡ, festum quoddam Athenis, it. σκίρα, it. σκίρρα.
ΣΚΕΊΡΩΝ, ω⊙, ὁ, ventus e Scirion's saxis spirans.
Σκίελεψ, vel σκιλεαὶ, ῶν, αἱ, femoralia, feminalia, tibialia, calceamentorum genus A σκέλ⊙.
Σκελετεία, ας, ἡ, & Ion. σκελετίη, exsiccatio, arefactio. A σκελετεύω.
Σκελέτευμα, ατ⊙, τὸ, idem quod σκελετὸν.
Σκελετεύω, f. εύσω, exsicco, arefacio. Σκελετεύθησα σὰ ξ, Diosc. A σκελετὸς.
Σκελετὸν, ὄ, τὸ, lc. σῶμα, cadaver exsiccatum sive aridum, R. Ab eod.
Σκελετὸς, ὴ, ὸν, exsiccatus, arefactus, aridus. Gl. Vet. larva, sceletus. A σκέλλω.
Σκελετώδης, ε⊙, ὁ ἡ ἡ, corporis arefacti speciem gerens. A σκελετὸς.
Σκελέω, ῶ, idem quod σκέλλω.
Σκελιαγὴς, ί⊙, τὸ, cruris fractio. Gl. Vet. crurifragium. Ex σκέλ⊙, & ἄγω.
Σκελίζω, f. ίσω, supplanto, subverto. Gl. V. varico. A σκέλ⊙.
Σκελὶς, ίδ⊙, ἡ, perna, femur porci vel alius pecoris, una cum carne pulposa a spina usque ad imum ventrem. Ab eod.
Σκελιφρὸς, ὰ, όν, idem quod σκληφρὸς. Reperitur & σκιλιφ. & σκολ. sed vitiose. Hipp. Ern.
Σκελλὶς, ίδ⊙, ἡ, σκιλλίδες, spicæ capita, nuclei allii & segmina ceparum, R. (2) segmen cepæ. A σκέλλω.
Σκελλὸς, ὴ, όν, aridus; (2) distortus, Ph. scaurus, pandus. Ab eod.
ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, attenuo, tenuem reddo; σκέλλομαι, arefio; vid. σκλῆμι. Μὴ πρὶν μιν⊙ ἠελίοιο Σκέλλῃ ἀμφὶ σῶεὶ χρόα ἴησιν, Il. 23, 191.
Σκελόδεσμ⊙, ε, ὁ, crurarium, Gl. Vet. vinculum. Ex σκέλ⊙, & δεσμὸς.
Σκελοκοπία, ας, ἡ, tibiæ resectio, crurifragium, Gl. Vet. Ex σκέλ⊙, & κόπτω.
ΣΚΕ'ΛΟΣ, ε⊙, τὸ, crus, pes, suffrago; (2) Ἐπι σκέλ⊙, cessim, paulatim. Eur. Ph. Εἶξαν ἐπὶ σκέλ⊙ φοιώμενοι τὰν ἀναχώρησιν. Plut.
Σκελοτύρβη, ης, ἡ, species paralysios, qua membra solvuntur, & dentes etiam excidunt, Strabo, lib. 16. Vulgo, Scorbutus. Angl. the Scurvy. Ex σκέλ⊙, & τύρβη.
Σκελύθριον, ε, τὸ, sellula tripes. A σκέλος.
Σκέμμα, ατ⊙, τὸ, id, quod animo perpendimus, commentatio, speculatio. Gl. Vet. consilium. A σκέπτομαι.
Σκεμμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.
Σκέπα, τὰ, nom. vel acc. pl. per Apocop. pro σκεπάσματα, a σκέπασμα.
Σκεπάζω, f. άσω, tego, operio, cooperio, protego, obnubo, Ph. intego, velo, Gl. Vet. ἐσκεπασμένος, velatus, Gl. Vet. perf. pass. part. Τὸ ἧ καδμα τῆι ἰράτων, Κραδίη, τινὶ σκεπάζω, Anacr. 21, ult. Ab eod.
Σκεπαρνηδὸν, Adv. asciæ modo & forma. A σκέπαρνον.
Σκεπαρνίζω, f. ίσω, ascia percutio, ancipiti securi fetio. Ab eod. Hinc
Σκεπαρνισμὸς, οῦ, ὁ, fractura calvæ in duas partes, quum ossa graviore ictu percussa dissiliunt, R.
ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ε, τὸ, ascia, dolabra, runcina, Hom. Odyss. 5, 237.
Σκίπας, τὸ, idem quod
Σκέπασμα, ατ⊙, τὸ, tegumentum, teges, Ph. velamen, velamentum, coopertorium, amictorium, Gl. V. A σκεπάζω.
Σκεπαςήριον, ε, τὸ, idem. Ab eod.
Σκεπαςήρι⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, tegendi vim habens.
Σκεπαςὴς, ῆ, ὴ, qui tegit & operit, Gl. Vet. tector; (2) protector, defensor.
Σκεπαςικὸς, ὴ, όν, tegendi & operiendi vim habens; (2) qui libenter tegit. Ab eod.
Σκεπαςὸς, ὴ, όν, opertus, tectus. Ab eod.
Σκέπαςον, ε, τὸ, tegumen. A σκεπάζω.
Σκεπάω, tego, operio, σκεπόωσι, 3. pl. pro σκεπῶσι, σκεπάωσι, Odyss. 13, 99. A σκέπω.
Σκέπη, ης, ἡ, tegmen, tegumentum, operimentum, vestis; (2) prætextus; (3) protectio, Ph. tutamen, præsidium.
Σκεπλωτὸς, ὴ, όν, munitus, tectus. Ab eod.
Σκεπτέον, videndum est. A σκέπτομαι.
Σκέπτει, 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro σκέπτεν, a σκέπτομαι.
Σκεπτικὸς, ὴ, όν, quæsitor & consideratur, qui disquirere & considerare solet, scepticus, Gl. V. meditativus. A
ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, fut. ψομαι, circumspicio, dispicio; (2) invifo, viso, visito; (3) speculor, perpendo, delibero, consulto, Gl. Vet. cogito, consulto, alterno, considero; ἐσκεμμένος, consideratus, perf. particip. pass. Οὐκὧν ἐκ πρῶ ὁμολογεμμένον τοῦτο σκεπτέον, Plat. Crit. 4. Σκεψάμενοι δὲ κἀντιτιθέμενοι πρὸς ἕκαστον, Arist. Θεσμ. 809. Ὅρις τὸ μὴ δίκαιον ὡς ἐσκέψατο, Eur. Or. 478.
ΣΚΕ'ΠΩ, tego, operio, velo. Τῶ κεφαλῶ σὰι σκέπαν, Herodian.
Σκερδελία, convicior, cor dictis mordacibus impeto. Σκερδελαῖν πονηρὰ, Arist. Eq. 818. Ex ἐς, κέαρ, & βάλλω.
Σκερδέλλω, idem & ex iisd.
Σκέρδελ⊙, ε, ὁ, conviciator.
Σκευαγωγία, vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta veho; (2) comporto, conveho. Σκευαγεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀγρᾶς, Dem.
Σκευαγωγία, ας, ἡ, vasorum & utensilium castrensium vectio. A
Σκευαγωγὸς, ὴ, όν, vasa seu instrumenta vehens, qui vasa & utensilia castrensia bajulat aut vehit. Ex σκεῦ⊙, & ἄγω.
Σκευάζω, f. άσω, instruo, orno, gestamine corporis instruo, apparo, conficio, condio, molior, struo. Πρικόμματ' ἐν οἷ σκευάσω, Arist. Eq. 371. Καὶ τάλλ' ἅπαντ' ἄσπερ χρωστὶν ἐσκεύασται, id. Θεσμ. 598. Ἐις γάρ τι φρέγμα τοιχμὸν ἐσκευάσμεθα; Eur. Supp. 1054. Σκευάζειν Φοινίκων, id. Her. fur. 960. A σκεῦος.
Σκευάριον, ε, τὸ, vasculum. Hinc τὰ σκευάρια, ων, utensilia quævis, supellectilis minutiæ, Gl. V. frivola, Dim. a σκεῦος.
Σκευασία, ας, ἡ, apparatus qui in vestibus, armis, cultuque corporis adhibetur, Gl. V. cultus; (2) apparatio & confectio ciborum.
Σκεύασμα, ατ⊙, τὸ, confectio, compositio; (2) id, quod confectum seu compositum est. A σκευάζω.
Σκευαστὸς, ὴ, όν, paratus, factus, confectus; (2) factitius, compositivus. Ab eod.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, apparatus, quo aliquis instructus est, habitus cultusque corporis, omnia gestaminum genera, arma quoque, complectens, Gl. V. ornatus. A σκεῦ⊙.
Σκευηφόρ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, v. σκευοφ.
Σκευοθήκη, ης, ἡ, vasorum instrumentorumque repositorium; (2) armarium, Gl. Vet. vasarium.
Σκευοποιέω, vasa & instrumenta diversi usus fabricor; (2) fabricor, machinor, Gl. Vet. σκευοποιῶ, instruo. Ὄχεμα ἐσκευοποιεῖτο, Plut.; (3) in med. armo me. A σκευοποιὸς. Hinc
Σκευοποίημα, ατ⊙, τὸ, instrumentum scenicum, cultus apparatusque scenicorum.
Σκευοποιία, ἡ, vasorum, instrumentorum, &c. confectio. A
Σκευοποιὸς, ὸ, ὁ ἡ ἡ, qui vasa & instrumenta diversi usus conficit, Gl. Vet. vascularius; (2) qui personas & indumenta alia scenica parat. Ex σκεῦος, & ποιέω.
Σκευοπώλης, ὴ, ὁ, qui vasa & utensilia alia vendit, Gl. V. vascularius.
ΣΚΕΥ'ΟΣ, εος, τὸ, vas, instrumentum, utensile quodvis; dicitur etiam de ministro, ap. Polyb. in S. S. de corpore, σκεῦη, vasa, cupæ, sarcinæ, Gl. V. impedimenta.
Σκευοφορία, idem quod σκευοποιία.
Σκευοφορία, vasa & instrumenta fero seu bajulo. Τὸ ἐν Πελοποννήσῳ σκευοφορούμενον, Dem. Phil. 3. Χιλίαις σκευοφορούμενος καμήλοις, Plut. in Crass. cap. 21.
Σκευοφορία, ας, ἡ, vasorum sarcinarumque bajulatio.
Σκευοφορικὸς, ὴ, όν, pertinens ad σκευοφόρον. A
Σκευοφόρ⊙, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vasa seu instrumenta portat seu bajulat, qui sarcinas fert; σκευοφόρα, impedimenta, Ph. σκευοφόρ⊙, vasifer, sarcinator, Gl. Vet. σκευοφόροι, lixæ, calones, Gl. Vet. Ex φέρω.
Σκευοφυλακία, vasa & utensilia seu sarcinas custodio.
Σκευοφυλάκιον, ε, τὸ, locus custodiendis vasis & utensilibus destinatus. A
Σκευοφύλαξ, ακ⊙, ὁ, vasorum seu utensilium custos. Ex σκεῦ⊙, & φύλαξ.

Digitized by Google

Σκευόω, ῶ, vasis instruo; vel simpliciter, instruo, armo, accingo, σκευοῦσθαι, Hes. exponit ἑτοιμάζεσθαι, parari. A σκεῦος.

Σκευωρία, sive σκευωρέομαι, vasa & utensilia custodio; (2) struo, molior, capto, insidior; (3) satago, perscrutor, curiose excutio. Σκευωρέμβυσι περὶ αὐτά, Dem. A σκευωρός.

Σκευώρημα, ατος, τό, insidiosum inceptum, machinamentum. A pr.

Σκευωρία, ας, ἡ, vasorum utensiliumque custodia; (2) curiosa & solers observatio, vehemens occupatio seu adfectatio; (3) insidiosa observatio, Gl. V. factio. A

Σκευωρὸς, οῦ, ὁ, vasorum utensiliumque custos, Gl. Vet. testamentarius. Ex σκεῦος, & ὠρέω.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. v. σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio; (2) consideratio & cogitatio, qualis est Scepticorum; (3) commentatio, tractatio; (4) deliberatio, consultatio, consilium, meditatio. A σκέπτομαι.

Σκίλη, 3. s. ᾐ. 1. conj, Æol. pro σκίλλη, a σκέλλω, vel Att. pro σκαλῇ, a σκάλλω, Hom. Il. 23, 191.

Σκίλημα, ατος, τό, arefactio. Quasi a σκιλέω, quod idem esset ac σκίλλω.

Σκίμπλω, idem quod σκήπτω.

Σκῖμψις, ἡ, v. σκῆψις.

Σκινάω, ᾶς, & σκινάομαι, ᾶμαι, tentorium figo, tabernaculum pono, habito. A σκηνή.

Σκηνευτὴς, οῦ, ὁ, in tentorio seu in scena habitans. Ab eod.

Σκιλέα, tentorium figo tabernaculum figo; (2) in tabernaculo habito, contubernalis sum. Σκιλωσάμβος καλύζω, Plat. Διὰ τῆς Καϋστρίου πεδίου ὁδοιπλανοῦντες ἐσκιλωμβάζοι, Arist. Ach. 69. A

ΣΚΗΝΗ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentorium, Ph. taberna, casa, tugurium, Gl. V. contubernium, Gl. Vet. scena, Gl. Vet. item vestis stragula, aulæum.

Σκιώμα, ατος, τό, idem. A σκιόω.

Σκιώτης, ου, vel σκιωτὴς, οῦ, ὁ, in tentoriis seu umbraculis habitans; (2) tabernacula integens. Ab eod.

Σκιώδιον, ου, τό, tentoriolum, mapale, tugurium, Dim. a σκιὴ. Unde

Σκιωικὸς, ὴ, ὸν, pertinens ad pictorem scenæ. A

Σκιωγράφος, ου, ὁ, ἡ, qui scenas pingit. Ex σκιὴ, & γράφω, pingo.

Σκιωειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, tentorio similis. Ex σκιὴ, & εἶδος.

Σκιωπήιον, tabernaculum seu tentorium figo seu pono. Ex σκιὴ, & πήγνυμι.

Σκιωπηγία, ας, ἡ, tabernaculi compactio; (2) tabernaculi locatio; (3) festum Judæorum. Ex iisd.

Σκιωπήγια, ων, τὰ, festum Judæorum in memoriam commemorationis ipsorum sub tentoriis celebrari solitum, Ph. tentoria, tabernaculum.

Σκιωποιέω, tabernacula conficio, umbracula fabricor. Συμπήγνυντες αὐτὰ ᾗ δρμόζοντες, σκιωποιοῦντας, Herod.

Σκιωποιΐα, ας, ἡ, confectio tabernaculorum; it. vestium stragularum.

Σκιωποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui tentoria conficit, fabricator tabernaculi. Ex σκιὴ, & ποιέω.

Σκιωῤῥάφιον, ου, τό, locus, ubi tentoria consuuntur. A σκιωῤῥάφος.

Σκιωῤῥάφος, ου, ὁ, ἡ, qui tentoria consuit. Ex σκιὴ, & ῥάπτω.

Σκῆνος, ους, τό, tentorium, tabernaculum, umbraculum; (2) corpus, in S. S. Ἐὰν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκήνους καταλυθῇ, 2 Cor. 5, 1. (3) alveare. Σκήνη μελισσῶν ἐς τὲς ἐργαζομένες ἐείσαλον, Appian. B. Mithridat. A σκηνή.

Σκηνοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, tentorii seu tabernaculi custos. Ex σκηνὴ, & φύλαξ.

Σκηνόω, tentorium figo; (2) in tabernaculo ago, habito, commoror, simpliciter habito, in S. S. Οἱ μὴ Ἕλληνες σαρ' αὐτῶν ἐσκήνωσαν, Xen. Σκηνώσῃ μετ' αὐτῶν, Apoc. 21, 3. ἐπ' αὐτὲς, ib. 7, 15. ἐν ἡμῖν, Joann. 1, 14. A σκηνή.

Σκηνύδριον, ου, τό, idem quod σκηνίδιον.

Σκήνωμα, ατος, τό, tentorium, tabernaculum, domicilium, etiam de corpore humano, in S. S. A σκηνόω. Unde

Σκήνωσις, εως, ἡ, ipsa actio tentorium figendi; (2) commoratio, habitatio.

Σκηνωτὴς, οῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit; (2) contubernalis. Ab eod.

Σκηπάνιον, ου, τό, scipio, baculus. A σκήπτομαι.

Σκήπλεσθαι, præs. inf. med. v. σκήπτομαι.

Σκηπλὸς, οῦ, ὁ, fulmen, quod in terram impetu violento illisum ruit s. infigitur; (2) vortex procellosus, qui cum impetu in terram procellosus, qui cum impetu in terram defertur. Ab eod.

Σκηπτουχία, ας, ἡ, sceptri gestatio, imperium, potestas regia; (2) provincia. A

Σκηπτοῦχος, ὁ, ἡ, sceptrum gestans, sceptrifer. Ex σκῆπτον pro σκῆπτρον, & ἔχω.

Σκηπτοφανῶς, Adv. fulminea celeritate & vi. Ex σκηπτὸς, & φαίνομαι.

Σκῆπτρον, ου, τό, baculus, scipio, cui innitimur inter eundum; (2) sceptrum, regum & imperatorum gestamen. A σκήπτω.

Σκηπτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, sceptrifer. Ex σκῆπτρον, & φέρω.

ΣΚΗΠΤΩ, fut. ψω, proprie, immitto cum impetu; (2) nitor, innitor, incumbo; (3) cado, incido; σκήπτομαι, fulcio me, fulcior; (2) fingo, simulo. Ἐν σῇ ὁ φυρφόρος Διὸς σκήψας ἐλαυνῇ ἔχθιστος πόλιν, Soph. Oed. Tyr. 27. Τὸν ζῶν σῇ ἀλάστορ' εἰς ἅμ' ἔσκηψαν θεοί, Eur. Med. 1336. Μαλακῶς τε ἔχειν ἐσκήπτετο, ægrotare se simulabat, Heliod. Ἐσκήψατο μεμψιμοιρίαν, Plut. in Alcibiad. cap. 17. Hinc

Σκήπων, ωνος, ὁ, scipio, baculus.

Σκηρίπλω, f. ψω, fulcio, firmo, figo. Σκηρίπλωσε χλοίην τε φυσίην τε, Odyss. 11, 594. Ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, speciosa caussa, prætextus, simulatio, excusatio, commentum; (2) impetus. Ab eod.

ΣΚΙΑ, ᾶς, ἡ, umbra.

Σκιαγραφέω, adumbro. A σκιαγράφος.

Σκιαγράφημα, ατος, τό, delineatio, adumbratio. A pr.

Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem.

Σκιαγραφικὸς, ὴ, ὸν, ad umbratilem descriptionem pertinens; (2) adumbratus.

Σκιαγράφος, ου, ὁ, ἡ, qui umbram rei alicujus describit, qui rem aliquam adumbrat. Ex σκιὰ, & γράφω.

Σκιάδαι, ῶν, οἱ, rami majores & umbrosiores. A σκιὰ.

Σκιάδειον, ου, τό, idem quod

Σκιάδιον, ου, τό, umbella, quæ in herbis nonnullis cernitur, ut cicuta, anisa, & quæ σκιάδες, propterea nominatur. Lat. muscarium.

Σκιαδηφορέω, umbellam gesto.

Σκιάζω, f. άσω, umbro, adumbro. umbra opaca tego. Λευκὰ φάρεα ξανθὰν κεφαλὰν σκιάζειν, Eur. Hipp. 139. Ἐπεὶ ᾗ τέκνων γένυς ἐμῶν σκιάζοι, scil. Barba, id. Phœn. 63. A σκιὰ.

Σκίαινα, ης, ἡ, umbra, piscis quidam.

Σκιανὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Σκιαθήρας, ου, ὁ, instrumentum mathematicum ad indagandam umbram, R. solarium. Ex σκιὰ, & θήρα, captura.

Σκιαμαχία, cum umbra, s. in umbra domi, (non cum vero hoste) pugno; (2) inaniter laboro. Ἀνάγκη ἀτεχνῶς ἅσπερ σκιαμαχεῖν (με) ὁπολογεῖσθον, Plat. Ap. Socr. 2. Ex μάχομαι.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra sive non repugnante adversario, adeoque inanis; (2) præludium pugnæ. Ex iisd.

Σκιάπους, οδος, ὁ, ἡ, umbram sibi pede faciens, umbra pedis se protegens.

Σκιαρᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro σκιερῶν.

Σκιαρόκομος, ου, ὁ, ἡ, umbrosa coma præditus; (2) opacus. Ex σκιερὸς, & κόμη.

Σκιαρὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, Gl. Vet. σκιερὸν, umbratile. A σκιά.

Σκιάς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum; (2) tabernaculum, tentorium; (3) vitis arbustiva; (4) piscis quidam. Ab eod.

Σκίασμα, ατος, τό, adumbratio. A σκιάζω.

Σκιαστικὸς, ὴ, ὸν, umbram faciens, solis ardorem arcens. Ab eod.

Σκιατραφέω, in umbra nutrio seu educo; σκιατραφοῦμαι, in umbra dego, umbratilem vitam ago. Ἐσκιατραφημμένος, in umbra nutritus, molliter habitus. A

Σκιατραφὴς, έος, ὁ, ἡ, in umbra seu vita umbratili educatus. Ex σκιὰ, & τρέφω. Hinc

Σκιατραφία, ας, ἡ, vita umbratilis seu umbratica; (2) otium umbratile, deliciæ umbratiles.

Σκιατροφέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, vitam umbratilem ago. Ex σκιὰ, & τρέφω.

Σκιατροφίας, ου, ὁ, in umbratili vita educatus, R. Ex iisd.

Σκιαυχέω, ῶ, cæcutio more eorum, qui ex umbra prodeuntes ad lucem caligant. Ex σκιὰ, & αὐγὴ.

Σκιάω, ῶ, obumbro, umbra opaca tego; σκιάομαι, ῶμαι, obumbror; σκιόωντο, pro ἐσκιώοντο, ἐσκιάοντο, imperf. Odyss. 2, 388. A σκιά.

ΣΚΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, Scincus, crocodilus terrestris.

Σκιδνάμαι, dissipor; (2) dissentire, sed de pluribus. Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε, Il. 1, 487. A σκίδνημι.

Σκιδναμένης, gen. sing. part. præs. pass. f. g.

Σκίδνημι, & σκιδνᾶ, dispergo, dissipo. A σκεδάω, dissipo.

Σκιδρὸς, ρὰ, ρὸν, umbrosus, opacus. A σκιά.

Σκιὴ, ῆς, ἡ, umbra, Ion. pro σκιά.

Σκιητροφίω, Ion. pro σκιατραφέω.

ΣΚΙΘΑΚΟΣ, οῦ, ὁ, piscis, qui & trachurus dicitur.

ΣΚΙΛΛΑ, ης, ἡ, scilla, squilla, herba bulbum insignem habens.

Σκιλλιτικὸν, οῦ, τό, acetum, scilliticus, ex scilla vel squilla confectum. A σκίλλα.

Σκιλλώδης, εος, ὁ, ἡ, scillaceus, scillæ figuram habens. Ab eod.

Σκιμαλίζειν, digitum infamem, i. e. medium, ostendere, contemptus & ignominiæ causa. Proprie significare putatur, gallinam digito tenta e, an ovum conceperit. Ὅπως αν αὐτὲς ῥηματίσις σκιμαλίσω, Arist. Ach. 448.

Σκιμβάζω, claudico. A

Σκιμβὸς, ὴ, ὸν, claudus. A σκίμπλω.

Σκιμπόδιον, ου, τό, lectulus discubitorius, grabatus. A

Σκίμπους, οδος, ὁ, idem. A σκίμπλω.

Σκίμπλόω, idem quod

Σκίμπλω, f. ψω, nitor, innitor, incumbo, fulcio me; incumbo, ingruo, irruo; (2) verbero, ferio; (3) vicinus sum. Ἀλλ' ὅτ' Αἰήτεω ἀδαμάντινον ὀβριμοεργὸν ἄροτρον σκίμψατο, Pind. Pyth. 4, 410. A σκήπτω.

Σκίμπω, f. ψω, idem & ab eod. Unde

Σκίμπων, ωνος, ὁ, baculus, scipio. Dim. σκίμπιον.

Σκιμφθῇ, 3. sing. aor. 1. ind. pass. Ion. pro ἐσκίμφθη, a σκίμπλω.

Digitized by Google

Σκίνξ, ακος, ὁ, ἡ, τὸ, agilis ad subsiliendum, Nic. Al. 67. A κινέω.
Σκίνδαλμα, ατος, τὸ, fœtus, Nicand.
Σκινδάλαμος, ου, ὁ, scrupulus, scrupulum, Gl. Vet. Vid. seq.
Σκινδαλμός, οῦ, ὁ, assula, scindula, festuca; (2) subtiles nugæ. Πῶς ἂν γέρων ἀν, κατιλήσμων, καὶ βραδὺς λέγων ἀκριβῶν σκινδαλμὸς μαθήσομαι, Arist. Nub. 129. A σχίζω.
Σκινδαλμοφράστης, ου, ὁ, qui de rebus subtilibus, sed & nugatoriis, loquitur, nugatorias subtilitates effutiens. Ex σκινδαλμος, & φράζω.
ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, οῦ, ὁ, herba hederæ similis; (2) instrumentum musicum.
ΣΚΙΝΘΟΣ, ὁ, ἡ, ὸν, naufragus; (2) *Subst.* urinator.
Σκινίς, ίδος, ἡ, piscis quidam. A σκιά.
Σκιαγραφία, ας, ἡ, idem quod σκιαγραφίκα.
Σκιαγράφος, idem quod σκιαγράφος.
Σκιοειδής, ές, ὁ, ἡ, ὸν, umbræ similis; (2) umbrosus, opacus. Ex σκιὰ, & εἶδος.
Σκιόεις, όεσσα, όεν, umbrosus, opacus, obscurus. A σκιά.
Σκιοθηρικὸς, ὴ, ὸν, per umbram indicans. A
Σκιόθηρον, ου, τὸ, idem quod σκιαθήρας.
Σκιολογέω, de umbra i. e. nugis, differo. A λέγω.
Σκιομαχία, ας, ἡ, idem quod σκιαμαχία.
Σκίουρος, ου, ὁ, sciurus, animalculum cauda sibi umbram faciens. Ex σκιὰ, & οὐρά.
Σκιοφόρον, umbriferum, Gl. Vet. Ex σκιὰ, & φέρω.
Σκιόωντο, 3. plur. imperf. ind. med. *Ion.* & *Poët.* pro ἐσκιῶντο, *contr.* ex ἐσκιάοντο, a σκιάω.
Σκιπνατος, ώτη, ωτον, tardus, lentus, qui baculo innitens incedit, R. A σκήπτω.
Σκίπων, scipio, Call. in Ep. a σκήπτω.
Σκιρὰς, άδος, *Epith.* Minervæ. A σκίρα.
Σκίραφος, ὁ, idem quod σκίρος.
Σκιραφεία, ας, ἡ, lusus scruporum in tabella latruncularia. A σκιραφίω.
Σκιραφεῖον, & σκιράφιον, ου, τὸ, aleatorium, locus ubi tesseris luditur. Ab eod.
Σκιραφυλὴς, οῦ, ὁ, qui tessera ludit. A
Σκιραφίω, tesseris ludo. A σκίρος.
Σκίρον, ου, τὸ, umbraculum & *in Plur.* σκίρα, ων, festum quoddam Athenienſium. A σκιά.
ΣΚΙΡΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum; (2) cæmentum; (3) gypsus; (4) tessera, scrupus.
Σκιροφόρια, ων, τὰ, scirophoria, festum quoddam Athenienſium.
Σκιροφοριὼν, ῶνος, ὁ, mensis Atticus, incidens in Maium & Junium noſtrum, in quo σκιροφόρια celebrata.
Σκίρρος, ου, ὁ, tumor quidam durus in hepate, liene, vel utero; schirrus, Gl. Vet. callus. A σκίρος.
Σκιρρόω, ῶ, f. ώσω, in scirrum induro, tumefactus induro. A σκίρρος. Unde
Σκιρρώδης, ες, ὁ, ἡ, calloſa duritie rigidus, induratus; (2) durus, contumax.
Σκιρτάω, ſalio, exſilio, ſaltu laſcivio. Ἐσκίρτων φόβῳ, Eur. Ph. 1132. Πρὸς ὀργάδας σκιρτῶσι, Id. Bac. 446. A σκαίρω.
Σκιστηβὸς, ὁ, idem quod
Σκίρτημα, ατος, τὸ, ſaltus; (2) laſcivia. A σκιρτάω.
Σκιρτῆσαι, *ſaltaſſe*, a. 1. inf. verbi σκιρτάω.
Σκίρτησις, εως, ἡ, ſaltatio, exſultatio laſciva.
Σκιρτητὴς, οῦ, laſcive exultans.
Σκιρτικὸς, ὴ, ὸν, petulcus ſive ſaltator laſcivus. Ab eod.
Σκιροποδὸς, οῦ, ὁ, pedibus & ſaltu laſciviens; (2) laſcivus ſaltator. Ex σκιρτάω, & πούς, *pes*.
ΣΚΙΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines viles & improbi.
Σκιώδης, ες, ὁ, ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus, caliginoſus, Gl. V. umbraticus. A σκιά.
Σκιωδως, obſcure & quaſi per umbram.
Σκλάω, durus ſum ex nimia ariditate; ut hinc ſit ἐσκληκὼς, p. exſiccatus, aridus. A σκέλλω. Hinc
Σκλῆμα, ατος, τὸ, exſiccatio oſſis.
Σκλῆμι, idem quod σκλάω vel σκλέω.
Σκλῆσαι, a. 2. inf. act. verbi σκλῆμι.
Σκληραγωγέω, dure educo, duriter habeo. Ὁ Δαναὸς ἦ σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, Luc. Ex σκληρὸς, & ἄγω. Hinc
Σκληραγωγία, ας, ἡ, dura educatio ſeu tractatio.
Σκληραύχην, ενος, ὁ, ἡ, cui dura eſt cervix, qui cervice indomita eſt.
Σκληρία, ας, ἡ, durities. A σκληρός.
Σκληρίασις, εως, ἡ, durities, R. A
Σκληριάω, ῶ, duram naturam habeo, R. A σκληρὸς.
Σκληρόγεως, ω, ὁ, ἡ, durum habens ſolum. Ex σκληρὸς, & γῆ.
Σκληρόδερμος, ου, ὁ, ἡ, duram habens pellem ſeu cutem; (2) durum habens putamen. Ex σκλήρος, & δέρμα.
Σκληροδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, qui duram vivit vitam, qui victu utitur non delicato, ſed duro. Ex σκληρὸς, & δίαιτα.
Σκληρόθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, qui duros habet pilos.
Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis. A
Σκληροκάρδιος, ου, ὁ, ἡ, qui duri cordis eſt, contumax. Ex σκληρὸς, & καρδία.
Σκληροκέφαλος, ου, ὁ, ἡ, qui durum habet caput; (2) *Subſt.* animalculum quoddam. Ex σκληρὸς, & κεφαλή.
Σκληρόκηρος, ου, ὁ, ἡ, dura cera obductus.
Σκληροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, qui durum habet ventrem, qui dura eſt alvo. Ex κοιλία.
Σκληροκοιτίω, ῶ, fut. ήσω, duro cubili ſeu ſtrato utor. Ex σκληρὸς, & κοίτη.
Σκληροκοιτία, ας, ἡ, durum cubile. Ex iiſd.
Σκληρόκοκκος, ου, ὁ, ἡ, dura habens grana.
Σκληροποιὲς, όν, durum reddens, durans. A ποιέω.
Σκληρόπους, οδος, ὁ, duripes, Gl. V.
Σκληροπρόσωπος, ου, ὁ, ἡ, qui dura eſt facie; (2) cordis duritiem vultu prodens. Ex σκληρὸς, & πρόσωπον.
Σκληροπύρηνος, ου, ὁ, ἡ, durum nucleum habens. Ex σκληρὸς, & πυρὴν, *nucleus*.
Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, durus, rigidus; (2) contumax; (3) gravis auditu, difficilis captu, improbabilis, Ph. A σκλῆμι.
Σκληρόσαρκος, ου, ὁ, ἡ, duriuſculam carnem habens. Ex σκληρὸς, & σάρξ.
Σκληρόστομος, ου, ὁ, ἡ, duri oris. Ex στόμα.
Σκληρόστρακος, ου, ὁ, ἡ, dura teſta opertus. Ex σκληρὸς, & ὄστρακον.
Σκληροσώματος, ὁ, ἡ, duri corporis.
Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, rigor, Ph. A σκληρὸς.
Σκληροτράχηλος, ου, ὁ, ἡ, duram & rigidam cervicem habens; (2) pertinax, pervicax.
Σκληρότριχος, ὁ, ἡ, idem quod σκληρόθριξ.
Σκληροφθαλμία, ἡ, oculorum durities. A
Σκληρόφθαλμος, ου, ὁ, ἡ, qui duris eſt oculis, qui dura lippitudine laborat.
Σκληρόψυχος, ὁ, ἡ, duro animo. A ψυχή.
Σκληρόω, ῶ, induro. A σκληρὸς.
Σκληρωτικὸς, ὴ, ὸν, indurandi vim habens. A
Σκληρωτὸς, duro, obduro, duriter habeo, nil commodi tribuo in S. S. Ὃν ἦ θέλει, σκληρωτεῖ, Rom. 9, 18. Ἵνα μὴ σκληρωθῇ τις ἐξ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας, Hebr. 3, 13. σκληρώομαι, rigeſco. A σκληρὸς.
Σκλήρωσμα, ατος, τὸ, tumor durus, durities. A σκληρωόω.
Σκληρυσμὸς, οῦ, ὁ, durities; induratio. Ab eodem.
Σκληρῶ, gen. ſing. *Dor.* pro σκληρᾶς.
Σκλήρωμα, ατος, τὸ, duritia, ſchirri ſpecies, Gl. V. duramen. A σκληρόω.
Σκληρῶς, *Adv.* dure, duriter. A σκληρὸς.
Σκληρὸτ, ὰ, όν, aridus, tenuis. A σκλῆμι.
Σκνιπὸς, ὴ, όν, parcus. A σκνίψ.
Σκνιποφάγος, ου, ὁ, ἡ, culicovorus, qui culicibus veſcitur. Ex σκνὶψ, & φάγος.
Σκνιφὸς, ὴ, όν, hebes viſu, Gl. Vet. tenax, avarus, cupidus.
Σκνὶψ, ῶπος, ὁ, vermiculus ligna erodens; (2) culex, Gl. V. curculio. A κνίψ.
Σκολιάζω, f. άσω, obliquo, obliquum reddo; (2) oblique & tortuoſe incedo. A σκολιός.
Σκολιαίνω, obliquum reddo. Ab eod.
Σκολιῇσιν, dat. pl. *Ion.* & cum ι pro σκολιαῖς.
Σκολιόκηλος, ον, vaſer, fraudulentus. A βελόκη.
Σκολιόγραπτος, ου, ὁ, ἡ, tortuoſis obſcuris notis pictus. A γράφω.
Σκολιοδρομία, ᾶς, flexuoſum iter carpo, Suic. Ex σκολιὸς, & τρέχω.
Σκολιόδρομος, ὁ, ἡ, ὸν, vagus, errabundus. Ex iiſdem.
Σκολιὸν, οῦ, τὰ, carmen convivale, quod geſta fortium virorum complectebatur, atque a primo cani cœptum, non a ſecundo, ſed ultro citroque ordine tortuoſo excipiebatur. A σκολιός.
Σκολιόνειρος, ου, ὁ, ἡ, qui prava & terrifica ſomnia videt. *Subſt.* malum ſomnium.
Σκολιοπλανὴς, ές, ὁ, ἡ, oblique incedens, R. Ex σκολιὸς, & πλάνη.
ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, όν, obliquus, tortuoſus, tortus; (2) pravus, perverſus, Gl. V. perplexus, verſutus; σκολιαὶ, pravæ, Ph. Σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας, Il. 16, 387.
Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, curvitas, obliquitas; (2) inæqualitas; (3) pravitas. A σκολιός.
Σκολιόφρων, ονος, ὁ, ἡ, prava cogitans, qui prava eſt mente. Ex σκολιὸς, & φρὴν.
Σκολιόχειλος, ου, aduncum roſtrum habens.
Σκολιόω, tortuoſum reddo, perverto. A σκολιός.
Σκολίωμα, ατος, τὸ, obliquitas, anfractus, A pr.
Σκολίωσις, εως, ἡ, detorſio in obliquum; (2) ſpinæ dorſi depravatio. Ab eod.
Σκολιῶς, *Adv.* tortuoſe, intorte, oblique; (2) prave, perverſe, Gl. Vet. perplexe, Ph.
ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ὁ, villus, Gloſſ. Vet. cirrus. Juvenes comam alebant ad annos pubertatis; tum à parentibus ad tribules adducebantur, ut comam tonderent, quæ μαλλὸς, & *Cholus*, dicebatur, Caſaubon. Comm. ad Theophraſt. Eth. Charact.
ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago, avis in arbore nunquam ſedens, Ariſtot. Hiſt. An. 9, 8.
ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum, Gl. V. centipes, centipeda; (2) herba quædam, ſcolopendrium, buglottis.
Σκολοπενδρος, ου, ὁ, idem. Hinc
Σκολοπενδρώδης, ες, ὁ, ἡ, ſcolopendræ formam habens, *Strabo* lib. 13.
Σκολοπία, ας, ἡ, idem. A σκόλοψ.
Σκολοπίζω, palo infigo; ἐσκολοπισμένος, palo fixus, p. paſſ. part. A σκόλοψ.
Σκολοποειδὴς, ές, ὁ, ἡ, pali ſeu valli præacuti formam habens. Ex σκόλοψ, & εἶδος.
Σκολοπόεις, όεσσα, όεν, palis ſeu vallis abundans. A σκόλοψ.
ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, Ph. ſudis; palus.
ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, ſcolymus, carduī ſpecies, *Angl.* Artichoke.
Σκολυμώδης, ες, ὁ, ἡ, ſcolymo ſeu carduo ſimilis. A σκόλυμος.
ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacero; (2) evello.
ΣΚΟΛΥΦΡΟΣ, tetricus, Heſ.
Σκομβρίζω, murmuro, Heſych. Suid. A
ΣΚΩΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, ſcombrus, *piſcis*.
ΣΚΟΠΑΙΟΣ, ου, ὁ, nanus, pumilio.
Σκοπάρχης, ου, ὁ, ſpeculatorum ſeu exploratorum præfectus, qui exploratoribus præeſt. Ex σκοπὸς, & ἀρχή.
Σκόπαρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.
Σκόπει, 2. ſ. pr. imper. v. σκοπέω.
Σκοπελοδρομέω, ὁ, ἡ, per rupes ac montes vagans.
Σκοπελοειδὴς, ὲς, rupis ſpeciem habens. A
Σκόπελον, ου, τὸ, ſcopulus.
Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus editus, ex quo

Digitized by Google

que circumjacentia luſtrari poſſunt; (2) rupes in mari prominens. A σκοπός.

Σκοπευτήριον, ε, τὸ, ſpecula in loco edito ſita. A

Σκοπεύω, f. εύσω, ſpeculor, intueor, contemplor. A

Σκοπέω, ſpeculor, contemplor, intueor, video, obſervo, conſidero, diſpicio, expendo; exploro, indago, quæro. Οὐδὲν τὸ τότε μᾶλλον ἢ τεμὸν Σκοπᾶν, ſcil. μέρος, Soph. Aj. 124. Πρὶν χρημάτων σφῶν Σκοπεῖσθαι, Dem. Phil. 1. Οὐκ ἐλπίδων ἔχρῃν, ἀλλὰ Σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, Ariſt. Θεσμ. 606. Σκοπεῖμαι δ' ὅμμα πανταχῇ στρέφων, Eurip. Iph. in Tau. 68. A σκοπός.

Σκοπή, ῆς, ἡ, ſpecula; (2) ſpeculatio, ipſa ſpeculandi actio, ſpeculatio. A σκέπτομαι.

Σκόπησις, εως, ἡ, contemplatio. A σκοπέω.

Σκοπιά, ας, ἡ, ſpecula, ſpeculatio. A σκοπή.

Σκοπιαζέμεν, ſpeculari, præſ. inf. act. Ion. pro σκοπιάζειν, a verbo Σκοπιάζω.

Σκοπιάζω, fut. άσω, ſpeculor, ex ſpecula obſervo Ὅλοὸν φῶτας ἐσκοπίαζον, Theocr. 25, 214. Ὥσπερ τὰς θηρὰς σκοπιάζεις Ὅλπις ὁ γρυπός, id. 3, 26. Ὃν φιλέεις, σκοπίαζε, Nonn. Paraphr. 11, 3. i. e. viſita. A σκοπιά.

Σκοπιή, ſpeculatio, Gl. V. Ion. pro σκοπιά.

Σκοπιῇ, ſpeculæ, dat. ſing. Ion. pro σκηπιᾷ.

Σκοπιήτης, ου, ὁ, ſpeculator, explorator.

Σκόπιμος, η, ὁ ἡ ἦ, qui velut ſcopus ſpectatur, quem velut ſcopum nobis propoſuimus. A σκοπέω.

Σκοπιωρέομαι, ῆμαι, ſpeculor, velut ab alta ſpecula obſervo; (2) in inſidiis collocatus obſervo. Ἄνδρες ὁπλῖ διαταξάμενοι κῆ τὰς διόδους σκοπιωρῶν, Ariſt. Veſp. 360. A

Σκοπιωρὸς, ῦ, ὁ, cuſtos ſpeculæ, qui e ſpecula obſervat. Ex σκοπιὰ & ὁράω.

Σκοπὸς, ῦ, ὁ, ſpeculator, explorator, obſervator, inſpector, ſpectator, præfectus, præſes; (2) conſilium, propoſitum, quod ſpectatur ſ. petitur. Τόξον δ' ἐτανύσαι, κῇ ὅτι σκοπὸν ἦεν ὀϊστὸν, Theocr. Id. 24, 105. Sic enim locus corrigendus eſt, Hom. Il. 2, 792. A σκέπτομαι.

Σκοπεύντας, acc. pl. m. g. contr. pro σκοπεύοντας, a σκοπέω.

Σκορακίζω, fut. ίσω, ad corvos abire jubeo, contumelioſe repello. Ab ἐς κόρακας. Hinc

Σκορακισμὸς, ῦ, ὁ, contumelioſa repulſio, qua aliquem ad corvos amandamus.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione. Ὡς δ' ἔτ' ἦδη σκορδινᾷ), Ariſt. V. 640.

Σκορδινέομαι, ῆμαι, idem, Suic. Hinc

Σκορδίνημα, ατος, τὸ, pandiculatio, totius corporis extenſio cum oſcitatione.

Σκορδινισμὸς, ῦ, ὁ, id. qu. a σκορδινίζομαι.

Σκόρδιον, ου, τὸ, herba quæ odorem allii reſipit. A σκόρδον.

Σκορδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἐς, allii ſpeciem gerens, allio ſimilis. Ex σκόρδον, & εἶδος.

Σκόρδον, ου, τὸ, allium, Gl. V. pro σκόροδον, *Angl.* Garlick.

Σκορδοπράσον, ου, τὸ, herba quæ guſtu & odore porrum & allium refert. Ex σκόρδον, & πράσον, *porrum.*

Σκορδοπώλης, ου, ὁ, alliorum venditor.

Σκορόδαλμον, ου, τὸ, muria allio condita. Ex σκόροδον, & ἅλμη.

Σκοροδίζω, f. ίσω, alliis paſco, allio præmunio; (2) allium refero; ἐσκοροδισμένος, allio infectus, p. paſſ. part. A σκόροδον.

Σκορόδιον, ου, τὸ, allii caulis, aut ipſum allium. Ab eod.

Σκοροδομάντης, ου, ὁ, alliaris. Ab eod.

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, ου, τὸ, allium. Hinc

Σκοροδών, ῶνος, ὁ, plantarium allii.

Σκορπιαίνω, exaſpero, exacerbo, irrito. A σκορπίος.

Σκορπιανὸς, ὴ, όν, qui ſcorpione natus eſt.

Σκορπίδιον, ου, τὸ, parvus ſcorpius; (2) machina bellica, Dim. Ab eod.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, fut. ίσω, diſſipo, ſpargo, diſpergo; ἐσκορπισμένος, diſſipatus, p. paſſ. part. Ὁ λύκος——σκορπίζει τὰ πρόβατα, Joann. 10, 12. Ἵνα σκορπισθῶσι ἕκαστος, εἰς τὰ ἴδια, ib 16, 32.

Σκορπιόδηκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, a ſcorpio morſus, R. Ex σκορπίος, & δάκνω, *mordeo.*

Σκορπιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἐς, ſcorpii figuram referens, ſcorpio ſimilis. Ex σκορπίος, & εἶδος.

Σκορπιόεις, όεσσα, όεν, ad ſcorpium pertinens. A σκορπίος.

Σκορπιόπληκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, a ſcorpione ictus. Ex σκορπίος, & πλήσσω.

ΣΚΟΡΠΙ'ΟΣ, ου, ὁ, ſcorpius, nepa, Ph. & Gloſſ. V. Vid. σκορπίων. Hinc

Σκορπιόω, exaſpero, exacerbo.

Σκορπίουρος, ου, ὁ ἡ ὄν, ſcorpionis caudam habens, cujus cauda caudæ ſcorpii ſimilis eſt. Ex σκορπίος, & οὐρά.

Σκορπισθῆτε, 2. pl. aor. 1. conj. paſſ. verbi σκορπίζω. Unde

Σκορπισμὸς, ῦ, ὁ, diſperſio, diſſipatio.

Σκορπίτης, ου, ὁ, ut σκορπίτης, λίθος, ſcorpites, *gemma.* A σκορπίος.

Σκορπιώδης, ες, ὁ ἡ ἐς, ſcorpioni ſimilis; (2) ad iracundiam pronus, venenoſus, pernicioſus, ut ſcorpio. Ab eod.

Σκορπίων, arcubaliſta, Gl. V. Ab eod.

Σκοτάζω, f. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) obtenebreſco, obſcurus fio, tenebris offundor, Gl. V. σκοτάζειν, nocteſcere. A σκότος.

Σκοταῖος, αία, αῖον, tenebroſus, tenebricoſus; (2) qui aliquid facit veſperi ſeu tenebris ingruentibus. Ab eod.

Σκοτασμὸς, ῦ, ὁ, caligo, obſcuritas. A σκοτάζω.

Σκοτεινὸς, ὴ, όν, ὁ, tenebroſus, obſcurus. A σκότος. Hinc

Σκοτεινότης, ητος, ἡ, obſcuritas, Gl. Vet.

Σκοτεινοφόρος, ὁ ἡ ἦ, tenebroſa, i. e. tenebras adferens. Ex σκοτεινος, & φέρω.

Σκοτεινῶες, tenebroſe.

Σκότιος, α, ον, idem quod

Σκοτῴδες, ὰ, όν, id. quod σκοτεινός.

Σκοτόω, clam ſive tenebricoſo tempore aufugio. A σκότος.

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ. Ab eod.

Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio. Ab eod.

Σκοτίζω, f. ίσω, obſcuro, tenebras obduco; σκοτίζομαι, tenebricor, Gl. Vet. Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, Epheſ. 4, 18.

Σκότιος, ία, ιον, tenebricoſus; (2) furtivus; (3) obſcuris natalibus ortus, ſpurius. Ab eodem.

Σκοτισμὸς, ῦ, ὁ, vertigo, Ph. vi vocis, tenebricatio. A σκοτίζω.

Σκοτοδασυπυκνόθριξ, ιχος, ὁ ἡ ἦ, nigrum, hirtum & denſum capillitium habens. Vox comica, Ariſtoph. Ach. 393. Ex σκότος, δασὺς, πυκνὸς, & θρὶξ.

Σκοτοδειπνος, ὁ ἡ ἦ, qui cænat in tenebris, ſ. qui convivis ſordidis utitur. Ex δεῖπνον.

Σκοτοδινέω, ῶ, fut. ήσω, vertigine tenebricoſa laboro. A σκοτόδινος. Unde

Σκοτοδινη, ης, ἡ, vertigo tenebricoſa.

Σκοτοδινία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Σκοτιδινίασις, ἡ, idem. A ſeq.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. verbi

Σκοτοδινιάω, ῶ, f. άσω, idem quod σκοτοδινέω. A σκοτοδινία.

Σκοτόδινος, ου, ὁ, vertigo tenebricoſa, cum omnia circumagi atque nigra eſſe videntur. Ex σκότος, & δίνη.

Σκοτοδίνως, more vertigine laborantium, *Aret.*

Σκοτοειδὴς, ὲς, idem quod

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebroſus, tenebricoſus. A σκότος.

Σκοτοιζόρος, ὁ ἡ ἦ, doloſus, fraudulentus.

Σκοτομήδης, ες, occultus in conſiliis, fraudulentus. A μῆδος.

Σκοτομηνίη, ης, ἡ, tenebroſa nox, Gl. V. illunis. Ex σκότος, & μηνή.

Σκοτομηνίη, ης, ἡ, idem & ex iiſd.

Σκοτομηνὶς, ίδος, nox illunis, tenebricoſa.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo.

Σκότος, gen. ſing. pro σκότεος.

Σκοτόω, ῶ, fut. άσω, obſcuro, tenebras obduco; (2) vertigine occupo. σκοτοῦμαι, tenebreſco, vertiginor, Gl. Vet. Καὶ ἐγένετο ἡ βασιλεία αὐτῷ ἐσκοτωμένη, Apoc. 16, 10. A σκότος. Unde

Σκοτώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, tenebroſus, tenebricoſus; (2) tenebricoſa vertigine laborans. Hinc τὰ σκοτώδεα, tenebricoſæ vertigines, tenebricoſæ oculorum caligines.

Σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo. A σκοτόω.

Σκοτωματικὸς, ὴ, όν, vertiginoſus; (2) qui vertigines facit. A σκότωμα.

Σκότωσις, ως, ἡ, obſcuratio, tenebræ; (2) vertigo. Ab eod.

Σκυβαλίζω, vilipendo, adſpernor, rejicio; σκυβαλίζομαι, rejicior. A σκύβαλον. Unde

Σκυβαλικὸς, ut σκυβαλικὸν ἀργύριον, argentum excrementivum, vile, Plut. in Themiſtocl. cap. 21. ex Timocreonte Rhodio.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum, res, quæ rejicitur. A σκυβαλίζω.

Σκυβαλισμὸς, ῦ, rejectio rei, quam vili pendimus. Ab eod.

ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſtercus, fimus, retrimentum, minutia, Gl. Vet. σκύβαλα, ſtercora, quiſquiliæ, Ph. fæx. Hinc

Σκυβαλώδης, ες, ὁ ἡ ἦ, fæculentus.

Σκυδμαίνω, ν, ον, tetricus, triſtem vultum præ ſe ferens.

Σκυδμαίνω, iraſcor, ſuccenſeo; (2) triſti ſeu tetrico ſum vultu. Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, Iliad. 24, 592. A σκύζω.

Σκύζα, ης, ἡ, catulitio, libido & appetitus coëundi. A κύων. Hinc

Σκυζάω, ῶ, catulio, gannio; σκυζᾷ, gannit, Gl. V. (2) in Venerem pronus ſum.

Σκύζω, fut. ύσω, placide admurmuro, Ph. σκύζῃ, gannit; (2) ad iram concito, irrito; σκύζομαι, irritor, iraſcor. A κύων.

Σκύθα, *Scytha*, voc. ſing. a Σκύθης, *Scytha.*

ΣΚΥ'ΘΗΣ, ου, ὁ, Scytha, qui eſt e Scythia; (2) homo ferus.

Σκύθομαι, ſuccenſeo. A præc.

Σκυθίζω, futur. ίσω, Scythas imitor; (2) Scythis faveo, Scythicarum partium ſum; (3) ebrius ſum; (4) Scythico more tondeo vel rado. Καὶ κράτα, φλόκαμόν τ' ἐσκυθισμένα ξυρῷ, Eurip. El. 241. A σκύθης.

Σκυθικὸς, ὴ, όν, Scythicus. Hinc Σκυθικαὶ, αἱ, calceamenti genus. Ab eod.

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, mulier e Scythia.

Σκυθιστὶ, *Adv.* Scythice, lingua & more Scytharum. Ab eod.

Σκυθοπιεῖν, Scythico more potare. Ex σκύθης, & πιεῖν.

Σκυθοτοξότης, ου, ὁ, ſagittarius Scythicus; (2) qui in arte ſagittandi Scythas imitatur. Ex σκύθης, & τοξότης.

Σκυθρόζω, futur. άσω, vultu ſum tetrico & mœſto. Χ' ὦ μὴ σκυθρόζῃ, Eur. El. 838. A σκυθρός. Unde

Σκύθραξ, ακος, ὁ, adoleſcens, puber.

Σκυθρωπασμὸς, ῦ, ὁ, vultus tetricus & mœſtus; ſupercilium tetricum. A

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, vultu tetrico & triſti ſum; contriſtor, mœſtus ſum. Μὴ θαυμάζε, εἴ τινες ἐσκυθρώπασαν ἀκούσαντες τὴν ἀγγελομένην, Xen. Cyr. 6, 16.

Σκυθρωπεία, ῶν, idem. A

Σκυθρωπὸς, ὴ, όν, triſtem vultum gerens, auſterus, vultuoſus, moroſus, difficilis, Gl. V. mœſtus, triſtis, tetricus, torvus; dicitur etiam de rebus triſtibus auditu, de ſævitia pœnarum; item de rebus quæ ſpecie ſua terrorem incutiunt, ut lictores, faſces, ſecures. Ex σκυθρὸς, & ὤψ.

Σκυθρωπότης, ητος, ἡ, mœſtitia, triſtitia, tetrica & ſuperciliosa facies. A σκυθρωπός.

Σκυθρωπῶς, *Adv.* vultu tetrico & ſuperciliis contractis.

Σκύλα, ων, τὰ, ſpolia, manubiæ. A σκύλον.

Σκύλακα, acc. ſ. a σκύλαξ. Unde

Σκυλάκαινα, ἡ, canicula.

Σκυλακεία, ας, ἡ, canum admiſſura; (2) catulorum educatio. A σκυλακεύω. Unde

Digitized by Google

Σκυλάκιον, catulinum, Gl. V.
Σκυλάκιστ, *Ion.* pro σκύλαξι, a σκύλαξ.
Σκυλάκιμα, ατος, τό, catulus. Ab eod.
Σκυλακεύω, f. εύσω, canes admitto; (2) canes alo, catulos educo. A σκύλαξ.
Σκυλακία, ή, catuli, catulorum nutritio.
Σκυλακικός, catulinus, Gl. V. A σκύλαξ.
Σκυλάκιον, υ, τό, catellus, Dim. Ab eod.
Σκυλακῖτις, ή, *Epith.* Dianæ, quia est venatrix, &c.
Σκυλακώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, inverecundus, caninus; τὸ σκυλακῶδες, mos catulorum, item infantium cunctis assiliendi & blandiendi. A
Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus. Ab ὕλάω, *latro.*
Σκυλατικός, ή, όν, prædatorius; ἡ Σκυλατική, prædatrix, bellatrix, *Epith.* Minervæ.
Σκυλεύω, ῶ, spolio. A σκῦλα.
Σκυλεία, ας, ἡ, spolia. A σκυλεύω.
Σκύλευμα, ατος, τό, spolium. Ab eod.
Σκυλεύσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σκυλεύω.
Σκυλευτής, οῦ, ὁ, spoliator, Gl. V. A σκυλεύω.
Σκυλεύω, f. εύσω, spolio, despolio. A σκῦλον.
Σκυλεύω, vexo, Ph. σκυλευθεὶς, vexatus, jactatus, Gl. Vet. aor. 1. pass. part. A σκῦλμα, vexare a σκύλλω.
Σκυλεύσας, aor. 2. inf. pass. v. σκύλλω.
Σκυλήτρια, ας, ἡ, spoliatrix, deprædatrix, compilatrix. A σκυλεύω.
Σκύλια, ων, τὰ, caniculæ, pisces. A σκύλαξ.
ΣΚΥΛΛΩ, fatigo, vexo, jacto, Gl. Vet. σκύλλομαι, jactor, Gl. V. in N. T. etiam active. σκύλλῃ, jactatur, Ph. σκυλεῖς, jactatus, fatigatus, Ph. a. 2. part. pass. σκυλήσουσ, vexabuntur, Ph. fut. 2. pass. Τί ἔτι σκύλλεις ἡ διδάσκαλον; Marc. 5, 35.
Σκύλμα, ατος, τό, vexatio. A σκύλλω. Hinc
Σκυλμαίνω, fut. νῶ, irascor, succenseo.
Σκυλμανεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act.
Σκυλμός, ὁ, vexatio, fatigatio. Ab eod.
Σκυλοδίψης, *it.* σκυλαδίψης, υ, ὁ, coriarius. A δίφω.
Σκῦλον, sive σκύλον, υ, τό, spolium, exuviæ. A σύλη, *præda.*
Σκυλοφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui spolia fert, exuvias ferens; (2) spoliator. A φέρω.
Σκυλοχαρὴς, ές, ὁ ἡ ἡ spoliis seu exuviis gaudens. A χαίρω.
Σκυμνεύω, alo catulos vel catulum (sc. leonis, de leæna.)
Σκυμνίον, τό, catulus.
Σκύμνος, υ, ὁ, catulus, proprie leonis, Hom. Il. 18, 319. Οὐ χρὴ λίοντος σκύμνον ἐν αὐλῇ τρέφειν, Arist. Ran. 1462. Plut. in Alcibiad. Conf. Val. Max. 7, 27. ext.
Σκυμνοτοκίω, catulos pario; (2) dicitur etiam de piscibus. A τίκτω.
Σκύμνας, *catulos*, acc. pl. *Dor.* pro σκύμνους.
ΣΚΥΠΙΟΝ, υ, τό, summa palpebra, cilium.
Σκύπος, pro σκύφος.
Σκύριον, υ, τό, herba al. erythrodanum dicitur; τὰ σκύρα, Nic. Th. 72, A σκίρος.
Σκυρόω, ω, in lapidem verto; unde σκυρωθῶμαι, a. 1. pass. Ab eod.
Σκυρώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, petricosus. Ab eod.
Σκυρωτὸς, ή, όν, idem. A σκυρόω.
Σκυτάλη, ης, ἡ, scutica, fustis, clava, lorum; apud Lacedæmonios genus secretæ epistolæ; etiam genus serpentis. A σκύτος.
Σκυταληφορέω, ῶ, clavam vel vectem fero. *Strab.* lib. 15. A
Σκυταληφόρος, υ, ὁ ἡ ἡ, clavam gerens, scuticam, virgam, seu vectem ferens. Ex σκύταλη, & φέρω.
Σκυταλίας, υ, ὁ, σκυτάλη similis, teres, oblongus.
Σκυτάλιον, υ, τό, vectis, clava, fustis; (2) herba, Lat. etiam Umbilicus Veneris; (3) baculus Laconicus, Theophrast. Hist. Plant. 4, 5. Ἐν ὑπῥοις ἢ τόποις ὑγρὸν ἀκανθα λᾶμὰ τρίοζος, ἐξ ἧς ἡ σκυτάλια ἡ βακτηρίας. A σκυτάλη.
Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, virga; (2) vectis; (3) parva scytala, adhibita in circuitione vigiliarum; (4) strigilis; (5) instrumentum ad ignem jaculandum.
Σκυταλισμὸς, ὁ, fustuarium.
Σκύταλον, υ, τό, clava, fustis. Ab eod. Hinc
Σκυταλόω, ῶ, f. ώσω, fuste cædo; virgo.
Σκυταλωτὸς, virgatus. A præc.
Σκυτεῖον, υ, τό, sutrina, officina sutoris. A
Σκυτεὺς, έως, ὁ, cerdo, coriarius, sutor.
Σκυτεύω, f. εύσω, artem coriariam seu sutoriam factito, sum cerdo.
Σκυτικὸς, ή, όν, coriaceus; (2) coriarius.
Σκύτινος, ίνη, ινον, coriaceus, e corio factus. A σκυτος.
Σκυτὶς, ίδος, ἡ, pellicula, parvum corium, Dim. ab eod.
Σκυτοβραχίων, ονος, ὁ ἡ ἡ, coriaceum brachium habens. Ex σκύτος, & βραχίων.
Σκυτοδεψία, pelles mollio seu subigo, ut coriarii solent; (2) pelles tingo, Ar. Pl. 513.
Σκυτοδέψης, υ, ὁ, coriarius, cerdo, qui pelles subigit. Ex iisd.
Σκυτόδιψος, ὁ, idem.
Σκυτοδεψικὸς, ή, όν, ad coriarium pertinens.
ΣΚΥΤΟΣ, εος, τό, corium, pellis, flagrum, scutica.
Σκυτοτομέω, artem sutoriam exerceo, incido coria. Ὁ μὲν ἀυτῆ σκυτοτομεῖ κάθημενος, Arist. Plut. 162.
Σκυτοτομία, ή, sutoria.
Σκυτοτομικὸς, ή, όν, ad artem sutoriam sive qui eam factitat, pertinens. A
Σκυτοτόμιον, τό, sutrina.
Σκυτοτόμος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui coria scindit ad lora, calceos, & similia, Gl. V. sutor. Ex σκύτος, & τέμνω.
Σκυτοτραγέω, ῶ, corium arrodo. A τρώγω.
Σκυτοφάγος, corium devorans, corrodens.
Σκυτόω, ῶ, corio obduco. A σκύτος.
Σκυφίον, υ, τό, parvum poculum, scyphulus, Dim a σκύφος.
Σκυφοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, scyphi formam habens, scypho similis. Ex σκύφος, & εἶδος.
ΣΚΥΦΟΣ, υ, ὁ, vel εος, τό, scyphus, poculum majus.
Σκύφωμα, ατος, τό, idem, R.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, vitium in rebus, quæ corruptione vermiculantur. Quasi a Σκωλήκω.
Σκωληκίασις, εως, ἡ, idem. A
Σκωληκιάω, ῶ, vermibus scateo, vermes genero, vermino, Gl. Vet. Ph. σκωληκιῶν, verminosus, Gloss. Vet. part. A σκώληξ. Unde
Σκωληκίζω, fut. ίσω, vermem refero, & σκωληκίζομαι, instar vermium moveor.
Σκωλήκιον, υ, τό, vermiculus, Dim. ab eod.
Σκωληκόζρωτος, υ, ὁ ἡ ἡ, a vermibus exesus seu erosus, Gl. Vet. σκωληκόζρωλον, vermiculatum. Ex σκώληξ, & βρώσκω.
Σκωληκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, vermis speciem gerens, vermiculo similis. Ex σκώληξ, & εἶδος.
Σκωληκοτοκέω, vermes genero, seu procreo.
Σκωληκοτοκία, ας, ἡ, vermium procreatio vel generatio. A
Σκωληκοτόκος, υ, ὁ ἡ ἡ, vermes pariens, vermes generans. Ex σκώληξ, & τίκτω.
Σκωληκοφάγος, υ, ὁ ἡ ἡ, vermibus vescens.
Σκωληκόω, ῶ, fut. ώσω, vermibus infesto; σκωληκῶμαι, vermiculor, vermibus scateo. A σκώληξ.
Σκωληκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, vermem imitans, verini similis. Ab eod.
Σκωλήκωσις, εως, ἡ, idem quod σκωλήκησις. A σκωληκόω.
ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis, lumbrix, Gl. Vet.
Σκωληκοβάτης, υ, ὁ, vermiculus frumento noxius, Hes. Ex σκῶλος, & βαίνω.
Σκωληκοβατίζω, claudus ligneo pedi innitor, gralla incedo. Ex iisd.
ΣΚΩΛΟΝ, υ, τό, offendiculum, impedimentum in via occurrens.
ΣΚΩΛΟΣ, υ, ὁ, spinæ genus, quod in igne versatum validius evadit.
Σκῶμμα, ατος, τό, cavillum, cavillatio, sales, dicterium. A σκώπτω.
Σκωμμάτιον, υ, τό, mordax dicteriolum, cavillum, Dim. a σκῶμμα.
Σκωπτὴς, υ, ὁ, cavillator, derisor, dicax, scurra, scommata jactitans.
Σκωπτικὸς, ή, όν, qui scommatis dicteriisque mordacibus incessere solet, cavillis valens, mordax, Gl. V. dicaculus.
Σκωπτικῶς, *Adv.* illudendi causa.
Σκωπτόλης, υ, ὁ, qui acerbis & mordacibus dictis perdit & qu. proscindit homines, cavillis & scommatis gaudens. Ex σκώπτης, & ὄλλυμι.
ΣΚΩΠΤΩ, f. ψω, cavillor, contumelioso gestu subsanno, dicteriis mordacibus irrideo. Οἱ παῖδες ἔσκωπτον αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 21. Οὐδ' ἔσκωψε τὰς φαλακρὰς, Arist. Nub. 540. Οὐδ' ἄυθις ἄν ἐς Σκάψιστα Παύσαι ὁ σκαμπόνηρος, id. Ach. 860.
ΣΚΩΡ, σκατὸς, τό, stercus, oletum, merda.
Σκωρία, ας, ἡ, scoria, fæx metalli; (2) retrimentum, stercus, excrementum. A σκώρ.
Σκωριοειδὴς, ές, stercori similis.
Σκώψ, σκωπὸς, ὁ, avis ex genere noctuarum, noctua, bubo, pl. σκῶπες. Ex σκιά, & ὤψ, *oculus*, quod in umbra sive tenebris acutius cernat.
Σκῶψις, εως, ἡ, derisio, quæ fit dictis mordacibus, cavillatio. A σκώπλω.
Σμαραγδίζω, f. ίσω, smaragdum colore refero.
Σμαράγδινος, ίνη, ινον, smaragdinus, e smaragdo factus.
Σμαράγδιον, τό, id. quod σμάραγδος.
Σμαραγδίτης, υ, ὁ, ut σμαραγδίτης λίθος, smaragdus. A
Σμάραγδος, υ, ὁ, smaragdus, *gemma*. A μάραγδος.
ΣΜΑΡΑΓΕΩ, resono, strepitum edo, strido. Σμαραγεῖ δέ τε πόντος, Il. 2, 210. λεπαλὴν, ib. 463. ἀπ' ἀρανόθεν, ib. 22, 199.
Σμαραγίζω, f. ίσω, idem.
Σμαράσσω, v. μαράσσω.
ΣΜΑΡΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quidam pusillus, smaris.
ΣΜΑΩ, abstergo, detergo, purgo. Τῷ κεφαλῷ σμᾷ μᾶλλον βασιλεὺς, Herod.
Σμβδαλέος, έα, έον, adspectu seu intuitu terribilis. Hinc σμβδαλέον, vel σμβδαλέα, *Adverb.* horrendum in modum, horribiliter, terribiliter. A μίρδω, *intueor.*
Σμβδνὸς, ή, όν, idem & ab eod.
Σμέω, idem quod σμάω.
Σμῆγμα, ατος, τό, smegma, quo utimur in abstergendo, Gl. V. lomentum, σμήγματα, lomenta, Ph. A σμήχω.
Σμηγματοπώλης, υ, ὁ, lomentarius, Gl. Vet. qui lomenta vendit.
Σμηγματώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, smegmatis formam habens. Σμηγματώδεα σιτία, *Aret.* Σμηγματώδεες χυλοὶ, *Id.* A σμῆγμα.
Σμήκτης, υ, ὁ, pumicator, politor, Ph. A σμήχω.
Σμηκτικὸς, ή, όν, detersorius, abstergendi vim habens. Ab eod.
Σμηκλίς, ίδος, ἡ, idem. *Suppl.*
Σμηκλὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.
Σμήλη, ης, ἡ, sapo, smegma, quo ad abstergendum utimur. A σμέω.
Σμῆμα, ατος, τό, idem & ab eod.
Σμιλύεσσι, dat. pl. cum. ν, a σμιλύς.
Σμιλύιον, υ, τό, alveare, examen, Dim. a σμιλύς.
Σμιλυοδόκος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui excipit apum examina. Ex σμιλύς, & δέχομαι.
Σμιλυοκόμος, ὁ, curator apium. A κομέω.
ΣΜΗΝΟΣ, ος, τό, examen apum; (2) alveare; *met.* magna multitudo.
Σμιλυργίδες, dicuntur apes, cum fœtificant, & sua examina ponunt. Ab ἔργον.
Σμῆξις, εως, ἡ, detersio, abstersio. A
Σμήχω, f. ξω, abstergo, extergo, detergo, Gl. V. lomento. Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἀλὲς χύδην ἀτρυγέτοιο, Odyss. 2, 226. A σμάω.
Σμικροκάρυξ, υκος, ὁ, tenuis præco.

Σμικρολογία,

Digitized by Google

Σμικρολογίω, ῶ, usitatius. *σμικρολογέομαι*, vid. *μικρολ.*
Σμικρολογία, ας, ἡ, v. *μικρολογία.*
Σμικρολόγος, ου, ὁ ἡ, v. *μικρολόγος.*
Σμικρολόγως, tenuiter, parce. A præc.
Σμικρομβής, ής, ὁ ἡ, ex parvis particulis constans; pro *μικρομβής.*
Σμικροπρέπεια, vid. *μικροπρέπεια.*
Σμικροπρεπής, vid. *μικροπρεπής.*
Σμικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Att.* pro *μικρὸς*, quod una cum derivatis & compositis a *σμικρὸς*, incipientibus suo loco sub *μ* videndum.
Σμικρότατα, *Superl. adv.* minime, *Aret.*
Σμικρότης, ητος, ἡ, pusillitas, Gl. V.
Σμικρόφθαλμος, ὁ ἡ, parvos oculos habens.
Σμικροφάνεια, ας, ἡ, tenuitas vocis. A
Σμικρόφωνος, ὁ ἡ, tenuem vocem habens. A φωνή.
Σμικροφώνως, tenui voce.
Σμικρύνω, minuo; pro *μικρύνω.*
ΣΜΙΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus, arbor feralis & venenata; (2) arbor a taxo diversa folium habens ilicis; (3) smilax, frutex hortensis, phaseolus; (4) convolvulus, herba quædam, *Plin.* 21. §. 11. c. 5. *Angl.* Bindweed.
Σμίλδυμα, ατος, τὸ, segmen scalpro amputatum, ramentum; *σμιλδύματα*, minutiæ. A
Σμιλδύω, f. δύσω, scalpello amputo. A
ΣΜΙΛΗ, ης, ἡ, scalprum.
Σμιλίον, ου, τὸ, scalpellum, Dim. a *σμίλη.*
Σμίνθα, ης, ἡ, mus domesticus.
Σμινθεὺς, έως, ὁ, Smintheus, cognomen Apollinis a confectis muribus Smintham urbem infestantibus. A *σμίνθα.*
Σμινθὸς, ου, ὁ, idem quod *σμίνθα.*
ΣΜΙΝΟΣ, ου, ὁ, bidens, ligo, rastrum; idem quod *σμινόη*, Suic.
Σμινύη, ης, ἡ, bidens, ligo, rastrum; Aristoph. Pace, 546, Maxim. Tyr.
Σμίρις, ιδος, ἡ, idem quod *σμύρις.*
Σμυγείς, a. 2. part. pass. v. *σμύχω.*
Σμυγδὸς, ρὰ, ρὸν, ærumnosus. A *σμύχω*, quia malis quasi atteritur.
Σμυγδῶς, ærumnose. A præc.
Σμύξαι, a. 1. inf. act. v. *σμύχω.*
Σμύραινα, ης, ἡ, Gl. V. pro *μύραινα.*
ΣΜΥΡΙΣ, ιδος, ἡ, Smyris, lapis, quo annularii & gemmarii utuntur ad expoliendas gemmas, R. Suic.
Σμυρίτης, ου, ὁ, ut *σμυρίτης λίθος*, smyrites lapis. A præc. R.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha; (2) Smyrna, *urbs.* A *μύρρα.* Hinc
Σμυρνίζω, myrrha imbuo; *ἐσμυρνισμένος*, p. pass. part. Marc. 15, 23.
Σμύρνινος, ίνη, ινον, myrrhinus. Ab eodem. Unde
Σμύρνιον, ου, τὸ, planta myrrham resipiens.
Σμυρνοφόρος, ου, ὁ ἡ, myrrham ferens, Gl. V. oleastrum; oliva. A *φέρω.*
ΣΜΥΧΩ, fut. ξω, proprie de igne latente sine flamma & paulatim rem consumente. Unde (2) attero, velut lenta tabe absumo, corrumpo; *σμυχείς*, cxistus, aor. 2. part. pass. Ἔρως δ' ἰσμύχιτ' ἀμοιβᾷ, 6, 4. Ὡσεὶ ἅπασα Ἴλιος ὀρθρύσσα πυρὶ σύζοιτο κατ' ἄκρης, Ill. 22. 411.
Σμώδιγξ, ιγγος, ἡ, vibex, livor ab ictu. A
ΣΜΩΔΙΞ, ικος, ἡ, idem. Σμωδιξὶ δ' αἱματόεσσα μεταφρένα ἐξυπανίσχει, Hom. Il. 267.
ΣΜΩΧΩ, mando, ere; manduco; (2) convitior. Σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν, Arist. Pace, 1298.
Σοβαρθύομαι, insolenter & fastuose me infero, superbe incedo. A σοβαρὸς.
Σοβαριλίφαρος, ου, ὁ ἡ, qui fastuoso & superbo est supercilio A *βλίφαρον.*
Σοβαρὸς, ὰ, ὸν, severus, tetricus, durus, Ph. concitatus; fastuosus, impetuosus de vento, magnificus, A σοβέω.
Σοβαρῶς, *Adv.* superbe, fastuose, insolenter & superbe se inferendo, concitate, violenter, magno impetu.

Σοβὰς, ἀδος, ἡ, quæ insolenter se infert; (2) citato gradu incedens; (3) saltatio ridicula. A
ΣΟΒΕΩ, abigo, expello; (2) insolenter incedo, *σεσοβημένος*, concitatus, p. pass. part. Ἄγε νῦν ἐπειδὴ τετονί σεσοβήκαμεν, Arist. Ach. 211. Πρὸς τὸ ἐνθυσιάδες σοβηθεῖσα, Heliod. Ῥυθμὸς κεκλασμένος λόγῳ καὶ σεσοβημένος, Longin. 41. Hinc
Σόβη, ης, ἡ, muscarium, cauda, Gl. V.
ΣΟΓΚΟΣ, & σόγχος, ου, ὁ, soncus, vel sonchus, cucurbita, lactuca leporina. Hinc
Σογκώδης, & σογχώδης, ους, ὁ ἡ, sonco vel soncho similis.
Σοὶ, *tibi*, dat. sing. a σὺ, *tu.*
Σοίγε, idem *Att.*
Σοΐο, *tui*, gen. sing. *Ion.* pro σοῦ, ab eod.
Σοῖσι, dat. plural. *Ion.* pro σοῖς, a σός.
Σολοικία, ας, ἡ, idem quod *σολοικισμός.*
Σολοικίζω, fut. ίσω, refero Solœcos in loquendo, non loquor more probato. A Σόλοικοι. Hinc
Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, solœcismus, vitium sermonis contra Syntaxin, Gl. Vet. stribligo; metaph. quidquid perperam fit, non recte aut ordine.
Σολοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui in loquendo solœcismum facit. Ab eod.
Σόλοικοι, ων, οἱ, Solœci, qui Solis, Ciliciæ urbe habitantes, Attica puritate relicta, linguam ex Attica & Solica mixtam loquebantur; (2) barbari, barbare & vitiose loquentes. Hinc Σόλοικος, natura & moribus barbarus, ineptus, insulsus.
Σολοικοφανὴς, ὲς, solœcismi speciem habens, cum sit rectus. A *φαίνομαι.*
ΣΟΛΟΣ, ου, ὁ, massa ferri solidi, proprie, atque adeo quævis massa bene compacta, solida; (2) discus lapideus, quo in exercitationibus utebantur, Hom. Il. 23, 826. A σίλω, *compingo.*
ΣΟΜΦΟΣ, ὴ, ὸν, inanis, fungosus, spongiosus. Hinc
Σομφότης, ητος, ἡ, inanitas, fungositas.
Σομφώδης, ους, ὁ ἡ, idem quod *σομφός.*
Σόοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.
Σόομαι, moveo; hinc σῶσθε, movemini, facessite; σεύεσθε, currat, imp. A σείω.
ΣΟΟΣ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus; (2) salutaris.
Σόος, *contr.* σόως, σοῦ, ὁ, motus corporum, quæ sursum feruntur. A σείω, *moveo.*
Σορδόω, cadavera in loculo condo. A σορός.
Σορηδὸν, modo loculi seu busti. Ab eod.
Σοροβλίφαρος, ου, ὁ ἡ, magnis & adductis superciliis; (2) superciliosus, superbus. Ex σορὸς, & βλίφαρον.
Σοροδαίμων, ονος, ὁ, dæmon capularis, larva bustuaria seu sepulchralis; (2) senex capularis & morti vicinus.
Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, qui sandapilas compingit, sandapilarum fabricator. Ex πήγνυμι.
Σοροπλικὴς, ους, ὁ ἡ, q. d. a loculo percussus, i. e. loculo mox includendus, senex capularis. Ex σορὸς, & πλήσσω.
Σοροπλιξ, ηγος, ὁ ἡ, idem & ex iisd.
ΣΟΡΟΣ, ου, ὁ, loculus, conditorium, capulum, Gl. V. arca funebris. Ὡς ὃ ἡ ὅσσα ναῖεν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλυπτὸς, Il. 23, 91.
Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, tua, tuum. A σύ.
Σοῦ, *tui*, gen. sing. a σὺ vel *serva*, 2. sing. præs. imper. med. pro σόω, a σόω.
ΣΟΤΤΟΣ, ου, ὁ, animal terrestre marinis infestum.
Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium. Vox Lat.
Σεύδω, 3. f. pr. imper. med. pro σείδω, a σόω vel *vadat*, 3. f. perf. imper. pass. *Ion.* pro σεσεύσθω, a σόω, *vado.* Σεῦσθε, *properate.* Σεῦσθε νῦν ὦ ξανθὰ σεῦσθε πελασγιάδες, Call. Οὐχὶ σεῦσθ' ἐς κορακας; οὐκ ἄπιτε, Arist. Vesp. 457.
Σεῦσις, εως, ἡ, itio, cursus. A σόω.
Σούσιον, ίνη, ινον, ex liliis confectus. A
ΣΟΥΣΟΝ, τὸ, lilium. Vox Phœn,
Σοφία, ας, ἡ, sapientia. A σοφός.
Σοφιζομβρίφ, dat. sing. part. præs. pass. verbi
Σοφίζω, fut. ίσω, sapientem reddo, doceo sapientiam, Gl. V. sapientiam præsto; *σοφίζομαι*, sapientiam doceor, seu disco; *med.* argute aliquid comminiscor vel confucio, artem in aliqua re exprimo, de oratoribus & poëtis; (2) dolose & fraudulenter dico, Gl. V. cavillor; (3) comminiscor, Ph. Χαρίεντά γ', ὦ φρισσῦτ', ἐσοφίσω, καὶ σοφά, Arist. Av. 1407. Οὐδὲν σοφιζόμενοι τοῖσι δαίμοσιν, Eur. Bac. 200. A σόφος.
Σοφ.σαι, a. 1. inf. act.
Σόφισμα, ατος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maxime inventum callidum consilium aut facinus astutum, Ph. commentum. A Σοφίζω. Hinc
Σοφισματικὸς, ὴ, ὸν, captiosus, dolosus, cavillationum peritus; (2) cavillatorius.
Σοφισμάτιον, τὸ, Dim. a σόφισμα.
Σοφισμὸς, οῦ, ὁ, callida nimis & coacta interpretatio, A σοφίζω.
Σοφιστεία, ας, ἡ, ars sophistica, inanis sapientia; idem quod σόφισμα. Gl. Vet. argutia. A
Σοφιστεύω, artem dicendi doceo & profiteor; (2) philosophor; (3) argutor, Ph. σοφιστεύω profiteor, Gl. Vet. σοφιστεύομαι, argutor. Οὐδὲ ἐσοφίστευν ἅτι ἐρωτα, texit, Heliod. A σοφιστὴς.
Σοφιστήριον, ου, τὸ, schola, *impr.* Rhetoris; (2) commentum. Ab eod.
Σοφιστιεῖω, ῶ, argutor, sophistam ago, Sophistarum in modum magnificis me verbis ostento. A
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, Sophista, doctus & peritus artifex. *impr.* in dicendo; unde Orator, & quidem in bonam partem; (2) doctus & sapiens; (3) qui tantum ostentationis caussa philosophatur, vel dicit, orationes scribit; (4) deceptor, veterator, qui verbis dolosis circumvenit. A σοφίζω.
Σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, captiosus, cavillatorius; (2) sophistis proprius, conveniens. Ab eod.
Σοφιστικῶς, *Adv.* sophistice, more Sophistarum, captiose, callide, frandulenter.
Σοφισομανέω, ῶ, fut. ήσω, insano sophistarum amore flagro, nimis studiosus sectator sophistarum sum. Ex σοφιστὴς, & μαίνομαι.
Σοφίστρια, ας, ἡ, magistra Sophistices, deceptrix. A σοφιστὴς.
Σοφοδότις, ἡ, largitrix sapientiæ.
Σοφόδωρος, ου, ὁ ἡ, sapientiam donans; Suic. Ex σοφὸς, & δῶρον.
Σοφόνους, *contr.* σοφόνους, ου, ὁ ἡ, sapientia mente præditus, sapiens.
Σοροποιέω, sapientem reddo. Hinc
Σοροποίησις, εως, ἡ, institutio ad sapientiam.
Σοφοποιὸς, ὸς, ὁ ἡ, sapientem reddens, Suic. Ex σοφὸς, & ποιέω.
ΣΟΦΟΣ, ὴ, ὸν, sapiens; (2) peritus alicujus rei vel artis; (3) prudens, callidus, eruditus.
Σοφόω, sapientem reddo, doceo. A σοφός.
Σοφῶς, *Adv.* sapienter, docte, apte, ingeniose, scite, argute, perite, callide.
Σόα, servo, sospito, salvum præsto; σόωσι, 3. pl. subj. pro σάζωσι. Ἦν χὲ δὴ μὲ σώσει θεοὶ, Il. 9, 393. (2) in fugam conjicio, fugo; & σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitato cursu feror, curro. A σόω, vel Ζέω.
Σωναύτης, ου, ὁ, servator nautarum.
Σπαδίζω, f ίσω, vel ίξω, avello, detraho, R. Suic. A σπάω, *traho.*
Σπάδιξ, ικος, ἡ, termes, palmes, ramus, palmiæ seu avulsus e palma termes; (2) cortex radicis ligneæ; (3) instrumentum masicum. Ab eod.
Σπάδων, ωνος, vel ονος, ὁ, spado, eunuchus, cui testiculi sunt avulsi; (2) vulsura, spasmus, convulsio; Nic. Al. 317. Ab eodem. Hinc
Σπαδονίζω, f. ίσω, castro, spadonem efficio.
Σπαδωνισμὸς, οῦ, ὁ, castratio. A pr.
Σπάζω, fut. άσω, divello, traho; (2) haurio. Ἔσπαζε τὸ ὕδατος. Philostr. A σπάω.
Σπαθαλάω, ῶ, prodigo, rectius usitat. σπαταλάω, *Etp.* A σπαθάω.

Digitized by Google

Σπαθάλιον, ου, τὸ, spathula, ramus palmæ, palmes. Dim. a Σπάθη.

Σπαθάω, ῶ, fut. ήσω, licium inculco spathâ vel tudicula, texo; (2) profuse insumo, prodigo; dilapido, luxurior. Gl. Vet. effutio. Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν, ἀλλ' ἐσπάθα, Arist. Nub. 53. Ὦ γωλαί, λίαν σπαθᾶς, ib. 55. A

ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, spatha, spathula, rudes, vel rudis, rudicula, radius textoris, virga, gladius, Gl. V. item costa, Gl. V. Σπάθαι, costæ, Ph.

Σπάθημα, ατος, τὸ, densitas telæ spatha arctatæ & densatæ. A Σπαθάω.

Σπάθησις, εως, ἡ, telæ densatio, cum haud parce licium inculcatur; (2) prodiga erogatio, profusio. Ab eod.

Σπαθητὸς, ἡ, ὸν, densatus, cui licium large inculcatum. Ab eod.

Σπαθίζω, f. ίσω, spathula agito; (2) spathula aliquid alicunde exemptum illino. A Σπάθη.

Σπάθιον, ου, τὸ, spathula, culter chirurgicus, scalpellum; (2) specillum. Dim.

Σπαθίτης, ου, ὁ, palmeus. Ab eod.

Σπαθομήλη, ης, ἡ, specillum latum spathæ speciem habens. Ab eod.

Σπαθοποιὸς, ὅ, ὁ, gladiarius, Gl. V. qui spathas & gladios facit. Ex Σπάθη, & ποιέω.

Σπαθοφοίνικον, ου, τὸ, spatha palmæ, i. e. fructus palmæ adhuc florentis involucrum. Ex Σπαθη, & φοῖνιξ.

Σπαθόφυλλος, ου, ὁ ἡ, cujus folia spathæ similia sunt. Ex Σπάθη, & φύλλον.

ΣΠΑΙΡΩ, palpito, vibro, tremo; (2) spiro sive exspiro animam, more animalium palpitando animum efflantium. Ὁ μὴ γὰρ παίδων Σπείρει φίλας, Epigr.

Σπαλακία, ας, ἡ, cæcitas, qualis est talparum. A

Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa. A Σπάω, quoniam terram semper unguibus vellicat.

Σπαλεὶς, aor. 2. part. pass. Æol. pro σαλεὶς, a σέλλω.

Σπανανδρία, ας, ἡ, paucitas seu raritas hominum. Ex Σπάνις, & ἀνὴρ.

Σπάνη, ἡ, idem quod

Σπανία, ας, ἡ, paucitas, raritas, penuria; (2) Hispania. A Σπάνις.

Σπανιάκις, raro, Gl. Vet. A Σπάνιος.

Σπανίζω, f. ίσω, penuria laboro; (2) rarus sum, mei penuria est. Δοκεῖς Σπανίζειν δῶμα βασίλειον φίπλων; Eur. Med. 960. Χάρα πάντων ἥδ' εἰς το ζῆν χρησίμων σπανίζουσα, Diod. Σπανίζοντες βίου, Eur. Supp. 240. A Σπάνις.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus. Ab eod. Hinc

Σπανιότης, ητος, ἡ, paucitas, penuria.

Σπάνις, εως, ἡ, penuria, inopia.

Σπανιῶσαι, a. 1. inf. pass. v. Σπανίζω.

Σπανιὸς, ἡ, ὸν, cujus inopia, seu penuria est; (2) inops. A Σπάνις.

Σπανίως, Adv. raro. A σπάνιος.

ΣΠΑΝΟΣ, ὅ, ὁ, rarus.

Σπαν-πώγων, ωνος, ὁ, cui rara est barba.

Σπανσιτία, ας, ἡ, annonæ penuria. A

Σπανίσιτος, ου, ὁ ἡ, annonæ penuria laborans.

Σπανόφυλλος, ου, ὁ ἡ, rara habens folia.

Σπάνυδρος, ου, ὁ ἡ, cui raræ sunt aquæ, aquæ penuria laborans. Ex ὕδωρ.

ΣΠΑΞ, σπακὸς, ὁ ἡ, canis, R.

Σπάραγμα, ατος, τὸ, frustum rei dilaceratæ sive discerptæ. A Σπαράσσω.

Σπαραγμάτωδης, ους, ὁ ἡ, frusto lacerato, s. discerpto similis, lacer, discerptus, pannis obsitus. A Σπάραγμα.

Σπαραγμὸς, ὅ, ὁ, laceratio, discerptio, convulsio. A Σπαράσσω. Hinc

Σπαραγμώδης, ους, ὁ ἡ, qui convulsione tentatur.

Σπαράκτης, ου, ὁ, dilaniator, discerptor.

Σπόραξις, εως, ἡ, carptus. Gl. V. A

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel Σπαράττω, f. ξω, lacero, dilacero, dilanio, carpo, vellico; ἐσπαραγμένος, carptus, Ph. dilaceratus, p. pass. part. Ὑμεῖς τῶν ὥσπερ κυνίδι' ἐσπαράξετο, Arist. Pace, 639. Τίς μ' ἔστιν ἄξων πρὶν σπαράξειν κόμας; Eur. Iph. in Au. 1510.

Σπαργανάω, idem quod

Σπαργανίζω, f. ίσω, fasciis involvo. Σπαργανίσασα μίγαν λίθον, Hesiod. Θεογ. 485. A Σπάργανον.

Σπαργάνιον, ου, τὸ, fasciola; (2) herba quædam. Dim. ab eod.

Σπαργανίσασα, a. 1. part. act. f. g. a Σπαργανίζω.

Σπαργανιώτης, ου, ὁ, fasciatus, fasciis involutus. A Σπαργάνιον.

ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, fascia, qua infans involvitur; Σπάργανα, cunabula, Ph.

Σπαργανόω, fasciis involvo, fascio; (2) involvo; Σπαργανοῦμαι, fasciari, Gl. V. ἐσπαργανωμένος, fasciis involutus, p. pass. part. Ἡμεῖς ἐν ὀρφνῇ Σπαργανώσαντες πέπλοις, Eur. Ion. 989. Ἐσπαργάνωσεν αὐτον, Luc. 2, 7. A Σπάργανον. Hinc

Σπαργάνωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid involvitur, velut fascia; involucrum, fasciæ usum præbens.

Σπαργάνωσις, εως, ἡ, fasciatio, involutio in fascias; (2) tumor mamillarum a partu recente. Ab eod.

ΣΠΑΡΓΑΩ, ῶ, f. ήσω, tumeo & distentus sum, de uberibus ita distentis, ut lac stillet; (2) de arboribus succo turgentibus; (3) de vehementiori cupiditate & libidine intumesco; (4) de libidine Venerea. Σπαργῶντας μοι τὰς μαστὰς χάλασον, Eur. Cyc. 55. Δι' εὐτυχίαν ἐπηρμένῳ καὶ Σπαργῶντι τῷ δήμῳ χαλινὸν ἐμβαλεῖν, Plut. in Compar. Pericl. & Fab. M. Hinc

Σπαργὴ, ῆς, ἡ, libido, *proprie* exonerandi lac mamillas distendens.

Σπαρεὶς, *satus*, a. 2. part. pass. verbi Σπείρω.

Σπαρίζω, palpito, R. A Σπαίρω.

Σπαρνοπόλος, ου, ὁ ἡ, cujus per tempora rari sparsi sunt cani. Ex Σπαρνὸς, & πολ.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, rarus, paucus, infrequens. Σπαρνὸν γὰρ ὄτ' Ἄρτεμις ἄσυ κάτεισιν, Call. in Dian. 19. A Σπανὸς.

Σπαρτὴ, ῆς, ἡ, funis sparteus, restis spartea; (2) funiculus fabrorum, quo rubrica vel alio colore tincto lineam in ligno vel lapide signant, quam in poliendo sequantur.

Σπαρτίνα, ης, ἡ, funiculus sparteus. Ab eod.

Σπάρτινος, ίνη, ινον, sparteus, ex sparto confectus. Ab eod.

Σπάρτιον, vel Σπαρτίον, ου, τὸ, funiculus sparteus, restis, funiculus. Dim. a Σπάρτη.

Σπάρτον, ου, τὸ, spartum, vitile; (2) funis sparteus. Σπάρτα λίλυνται. Hom. Il. 2, 135. Non *rudentes*, sed *funiculi* vel *lora* quibus naves consuebantur. *Salmasius.*

Σπαρτοπλόκος, ου, ὁ ἡ, qui spartum seu restes e sparto plectit, vestio. Ex πλέκω.

Σπαρτοπόλος, ου, ὁ ἡ, semicanus, cui sparsi per tempora sunt cani. Gl. Vet. incanus.

Σπαρτοπώλης, ου, ὁ, qui spartum seu utensilia sparta vendit. Ex σπάρτον.

Σπαρτὸς, ὴ, ὸν, seminatus, sparsus; (2) satu editus. A σπείρω.

Σπαρτοφόρος, ου, ὁ ἡ, sparti ferax, Suic. Ex σπαρτὸν, & φέρω.

Σπασάμβιοι, nom. pl. aor. 1. part. med. v. σπάω.

Σπάσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπασε.

Σπάσις, εως, ἡ, tractus, attractus, suctus; (2) convulsio, divulsio. A σπάω.

Σπάσμα, τὸ, acies nuda gladii; (2) id, quod in corpore animalis convulsum est. Gl. Vet. ruptum; convulsio; σπάσμα θαλάσσης, maris æstus. Ab eod.

Στασμάτιον, ου, τὸ, levis convulsio, distensio. Dim. a σπάσμα.

Σπασματώδης, ους, ὁ ἡ, convulsionis speciem gerens, convulsivus. Ab eod.

Σπασμὸς, ὅ, ὁ, extractio, eductio, districtio; (2) convulsio in corpore humano; σπασμὸς θαλάσσης, æstus maris. A σπάω. Hinc

Σπασμώδης, ους, ὁ ἡ, convulsivus.

Σπαστικὸς, ἡ, ὸν, trahendi, attrahendi, seu extrahendi vim habens; (2) convulsioni obnoxius. A σπάω.

ΣΠΑΤΑΓΟΣ, ου, ὁ, Spatangus, echinorum species.

Σπαταλάω, lascivio, delicior, vitam voluptariam ago. Ἡ ὑ σπαταλῶσα, ζῶσα τέθνηκε, 1 Tim. 5, 6. A

Σπατάλη, ης, ἡ, deliciæ, lautitiæ. Gl. Vet. lascivia, deliciæ. A σπαθάω.

Σπατάλημα, ατος, τὸ, luxus sumptuum, deliciæ. A σπαταλάω.

Σπάταλος, delicatus, Ph. A σπατάλη.

Σπάτειος, εία, ειον, coriaceus, pelliceus, e pellibus factus, Hes. A σπάτος.

Σπατίλη, ης, ἡ, coriorum resegmina; (2) stercus humanum humidum, liquida alvi egestio. Ab eod.

ΣΠΑΤΟΣ, ου, τὸ, corium, pellis, Hes.

ΣΠΑΩ, ῶ, f. άσω, traho, attraho, extraho, educo, vello, convello, divello; σπᾷ ξίφος, evaginat, stringit gladium. Gl. Vet. Ἕπεμοι, φάσγανον σπάσας χερὶ, Eur. Iph. in T. 323. Αὐτη μὴν ἡ μαμὼς σὺδὲν ἐσπασεν, Arist. Θεσμ. 935. Καὶ το ξίφος γ' ἐσπᾶτο, μαίνεσθ δοκῶν, id. Ran. 573.

Σπεῖο, 2. pr. sing. imper. med. *Ion.* & *per Ellas.* pro σπέο, quod *Ion.* dicitur pro σπῦ, a verbo poëtico σπομαι pro ἕπομαι.

ΣΠΕΙΡΑ, vel σπεῖρα, ας, ἡ, spira, linea flexuosa orbes faciens in se non redeuntes, funis in orbem convolutus, funis nauticus; (2) cohors, vel catena s. numerus similis militum.

Σπεῖρα, τὰ, panni, vestis lacera. A σπεῖρον.

Σπεῖραι, aor. 1. inf. act. verbi σπείρω.

Σπειραία, ας, ἡ, spiræa, frutex lentus & vitilis, qui in spiram contorqueri potest. *Angl.* Rock Willow. A σπειρὰω.

Σπείραμα, ατος, τὸ, spira serpentum; (2) multitudo. A σπειράω.

Σπειραχθὴς, έος, ὁ ἡ, cui spira, sc. caudæ, est gravis & ponderosa. Ex σπεῖρα, & ἀχθος, *pondus.*

Σπειράω, ῶ, in spiram contraho seu colligo. A σπεῖρα.

Σπειρηδὸν, in modum spiræ vel in orbem, convolutim; (2) per cohortes. Ab eod.

Σπείρημα, ατος, τὸ, idem quod σπείραμα; (2) semen, pro σπέρμα. Ab eod.

Σπεῖρον, ου, τὸ, fascia; (2) vestis lacera & mendicis propria; σπεῖρα, panni, velum navis; (3) funis nauticus in orbem convolutus. Τηλῆ δὲ σπεῖρον ἡ δύκριον ἴμπισε φόντῳ, Hom. Odyss. 5, 38. Ab eod.

Σπείροντι, dat. sing. part. præs. verbi σπείρω.

Σπειροπώλης, ου, ὁ, qui tritas & veteres vestes vendit; (2) venditor vestium.

Σπειρόω, fasciis involvo; (2) in spiram colligo. Τόθι χρόα φαιδρωσα Ὦ ντα, τιὼν σπείρασε, Call. in Jov. 33. Ab eod.

ΣΠΕΙΡΩ, f. ρῶ, fero, semino; (2) disfemino, spargo; (3) liberos procreo σπαρεὶς, satus, Gl. V. σπαρὲν, satum, Ph. aor. 2. part. pass. ἐσπαρμένος, Gl. Vet. p. pass. part. Ἔσπειρεν ἡμὶν παῖδα, Eur. Ph. 22. Μὸ σωὶ φθίνῳ σπείρη ματαλαν βάξιν ἐς ᾶσαν φόλιν, Soph. El. 644. Τόξα τ' ἐσπαρται πέδῳ, Eur. Hec. fur. 1102.

Σπειραδὴς, έος, ὁ ἡ, spiræ similis, orbem spiris suis faciens. Σπειρωδεῖ κόρυη Σκίλλης, Nicand. in Alexiph. 252. A σπείρα.

Σπεῖσαι, aor. 1. inf. act. verbi σπένδω pro σπείδω.

Σπείσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐσπείσαντο.

Σπείσασκε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσπεισε.

Σπεισις, εως, ἡ, libatio. A σπένδω.

Σπείσω, *libabo*, f. 1. ind. act. v. σπένδω.

Σπεκλόω, ῶ, implico, R. σπλικὲν, coire. A πλέκω.

Σπεκυλάτωρ, ορος, ὁ, speculator. Vox Lat.

ΣΠΕΜΕ-

Digitized by Google

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda, ſimus, excrementum.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatum; ex Athenæo, pro σπονδεῖον. A σπένδω.

Σπένδεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔσπενδε.

Σπενδόμμοι, nom. pl. præſ. part. med. vel paſſ.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, f. σπείσω, guttatim defundo; (2) libo, i. e. vino, lacte, aut ſimili liquore Diis ſacrificio; Σπένδω, & Σπένδομαι, paciſcor, fœdus ineo, fœdus libatione facio; Σπένδομαι, mactor, immolor, ſacrificor; Σπεῖσον, liba, Ph. aor. 1. imperat. ἐσπεισμένα, pacta & fœdera, p. paſſ. part. Σπένδεσκον, libabam, libabant, imperf. *Ion.* pro ἔσπενδον. Θεοῖς ἐσπεισόμην Σπονδάς, Eur. Alc. 1003. Σπείσομαι τὸ σοὶ φίλιον αἷμα πεμόν, Heliod. Σπονδὼ λάβε δὴ, καὶ Σπεῖσον ἀγαθῷ δαίμονι, Ariſt. Eq. 106.

ΣΠΕ'ΟΜΑΙ, ſequor, pro ἕσπομαι. Σοὶ δ' ὅλοχόν τε φίλω σπέσθω, Od. 22, 324.

ΣΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, ſpecus, ſpelunca.

Σπέρα, ατος, τὸ, ſemen, Nic. A σπείρω.

Σπέρδλιν, *Adv.* valide. A σπέρχω.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſeminarium, ſeminium, Gl. V. in S. S. genus, poſteri, filius, σπέρματα, grana frugum, legumina. A σπείρω.

Σπερμαίνω, ſero, ſemino; (2) liberos procreo, Heſiod. Ἔργ. 734. A σπέρμα. Unde

Σπερματίας σικυὸς, cucumeris ſpecies.

Σπερματίζω, f. ίσω, ſemento, ſemino.

Σπερματικὸς, ὴ, όν, ſeminalis, genitalis.

Σπερματικῶς, per ſemen, ſerendo; (2) σπ. λέγειν, elementa tradere.

Σπερμάτιον, ου, τὸ, parvum ſeu exile ſemen, Dim. σπέρματια, τὰ, grana frugum.

Σπερματὶς, ίδος, ἡ, ſeminaria. Ab eod.

Σπερματισμὸς, οῦ, ὁ, ſeminis emiſſio. A σπερματίζω.

Σπερματολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, v. σπερμολόγος.

Σπερματοπάλης, ου, ὁ, ſeminum venditor.

Σπερματοφάγος, ὁ ἡ ὁ, q. d. ſeminivorus, qui e ſeminibus alitur.

Σπερματοφυΐα, ῶν, ſemen fero, ſemento, Suic. Ex σπέρμα, & φύω.

Σπερματόω, ſemino. A σπέρμα.

Σπερματώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſeminalis.

Σπερμάτωσις, ὴ, ſatio. A σπερματόω.

Σπέρμιος, ὁ ἡ ὁ, ſator. *Epith.* Apoll. & Cer. A σπέρμα.

Σπερμοβολέω, ſemen jacio. Ex σπέρμα, & βολή.

Σπερμογονέω, ῶ, ſemen pario, Suic. Ex σπέρμα, & γίνομαι. Unde

Σπερμογονος, ου, ὁ, ſemen pariens, fœcundificans.

Σπερμολεγέω, ſemen lego, de animalibus ſemen ad paſtum legentibus; (2) nugor, blatero, deblatero. A σπερμολόγος.

Σπερμολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Gl. V. A ſeq. Παραδιδὲς τὴν γραπτὴν ἀνθρώποις ἐκ φόνων καὶ ναυτικῆς σπερμολογίας, Plut. in Alcibiad. cap. 35. *Angl.* Riff-raff.

Σπερμολογικὸς, ὴ, όν, nugatorius. A

Σπερμολόγος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ſemina colligit, ut aves; (2) homo vilis, qui in foro ſemina e ſaccis profuſa inſtar avium ſemen legentium colligit & inde victum ſibi parat; (3) garrulus, nugator, Gloſſ. Vet. loquax. Ex σπέρμα, & λέγω.

Σπερμοσορίω, ſemen fero, ſemento. A

Σπερμοφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſemen ferens; (2) fructum ferens. Ex σπέρμα, & φέρω.

Σπερμυΐα, v. σπερματοφ.

Σπερμυνὸς, έος, ὁ ἡ ὁ, ſemine erumpens vel naſcens. Ex iiſd.

Σπερχθέντες, nom. plur. aor. 1. part. paſſ. v. σπέρχω.

Σπερχνὸς, ὴ, όν, celer, feſtinus; (2) cum impetu irruens; (3) vehemens, urgens; (4) aſſiduus. A

ΣΠΕ'ΡΧΩ, f. ξω, vehementer cupio ſ. appeto; (2) urgeo, premo, propello & feſtinare cogo; (3) feſtino, propero; & σπέρχομαι, fugor, ira concitor, iraſcor, ſuccenſeo; σπερχθεὶς, iratus, concitatus, aor. 1. paſſ. part. Νῦν κυβερνῆσαι ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι, Odyſſ. 283. Σπερχόμενοι δ' ἀπὸ τοῖιν ἰσύλα τέυχεα καλὰ, Il. 11, 110.

Σπεῦδ, *ſeminabo*, f. 1. ind. act. verbi σπείρω.

Σπεὺς, 2. ſing. aor. 2. imper. act. per *Paragog.* pro σπεῖ, a σπέω vel Σπῶ, *dico.*

Σπεύδ, præſ. inf. med. verbi poëtici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπεύτε, 2. pl. a. 2. imper. act. ut σπέω.

Σπευδάζω, f. άσω, feſtinare cogo, incito, impello, inſtigo. A σπεύδω.

Σπεύδοι, *feſtinet*, 3. ſing. præſ. opt. act.

Σπεύδοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro σπεύδουσι.

ΣΠΕΥ'ΔΩ, fut. σω, ſtudeo, valde cupio; (2) feſtino, propero; σπεῦσον, feſtina, Gl. Vet. σπεύσατε, maturate, Ph. aor. 1. imperat. Δύο κακὰ σπεύδεις, acceleras, Eur. Ph. 585. Ὑμεῖς ὃ εἰς μὴ τὸ αὐτὸ ἡμῖν σπεύδετε, Xen. Cyr. 1, 11.

Σπεύδωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro σπεύδωμεν.

Σπεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Σπευσέος, α, ον, properandus. A pr.

Σπευσικὲς, ὴ, όν, feſtinus, qui properare ſolet. A σπεύδω.

Σπηλάδιον, ου, τὸν parva ſpelunca, Dim. a

Σπήλαιον, ου, τὸ, ſpelæum, ſpelunca. A σπέος. Hinc

Σπηλαιώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſpeluncæ formam habens, in modum ſpeluncæ factus.

Σπηλώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod. Σπήλυγξ, υγγος, ὁ, ſpelunca. Ab eod.

Σπήλανες, ων, οἱ, lapides prægrandes in itineribus loco pontis projecti. A σπιλάς.

Σπιδιὸς, idem quod

Σπιδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, amplus, ſpiſſus, longus. A σπίζω.

Σπιδνὸς, ὴ, όν, denſus, ſpiſſus. Ab eod.

Σπιδνθὰν, *Adv.* eminus, procul. A Σπιδής.

Σπίζα, & σπίζη, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* a Chaffinch. A σπίζω.

Σπιζίας, ου, ὁ, fringillarius. A σπίζα.

Σπίζιον, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΣΠΙ'ΖΩ, extendo, expando; (2) pipilo, ut aves.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, ſpithamæ ſeu dodrantis longitudinem æquans, dodrantilis. A

ΣΠΙΘΑΜΗ', ῆς, ἡ, ſpithama, ſpatium inter pollicem & minimum digitum expanſos; (2) palmus major, dodrans.

Σπιθαμιαῖος, idem quod σπιθαμαῖος.

Σπιθαμάδης, ες, ὁ ἡ ὁ, idem & ab eod.

Σπιλάδεσσι, dat. pl. *Poët.* pro σπιλάσι, a σπιλὰς, *procella.*

Σπιλαδώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, ſaxoſus. A

Σπιλὰς, άδος, ἡ, rupes, ſcopulus, maris cautes, glarea, terra glareoſa; (2) procella. Φῶκαι Ἐινάλιαι τίκτουσιν ἀὶ σπιλάδεσσιν ἐρήμοις, Call. in Delum. 243. A

ΣΠΙ'ΛΟΣ, vel σπίλος, ου, ὁ, macula, labes; (2) vitiligo. Hinc

Σπιλόω, maculo, labem adſpergo, fœdo; σπιλῶσιν, infuſcant, Ph. σπιλωθεὶς, infuſcatus, Ph. aor. 1. part. paſſ. Σπιλῶσα ὅλον τὸ σῶμα, Jac. 3, 6.

Σπίλωμα, ατος, τὸ, macula & labes adſperſa, nævus; (2) locus ſalebroſus, ſaxum aſperum. A pr.

Σπιλωτὸς, ὴ, όν, maculatus. Ab eod.

ΣΠΙΝ'ΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria.

Σπινθάριγξες, item σπιθάριγξες, ſcintillæ. A

Σπίνθεον, τὸ, v. σπίνος.

ΣΠΙΝΘΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, ſcintilla; σπινθῆρες, ſtricturæ, Gl. V.

Σπινθηρεύω, f. ίσω, ſcintillo. A σπινθὴρ.

Σπινθηροβόλος, ου, ὁ ἡ ὁ, ſcintillas emittens. Ex σπινθὴρ, & βάλλω.

Σπινθηρόπομπος, idem. A πέμπω.

Σπίνα, ης, ἡ, fringilla. *Angl.* a Siſkin. A σπίζω.

Σπίνος, ου, ὁ, idem & ab eod. Καί σπίνος ἠὼ ἀσπίζων, Aratus 1024.

Σπλάγχνα, v. σπλάγχνον. Unde

Σπλαγχνεύω, f. εύσω, exta in manus ſume & attrecto; (2) extorum & viſcerum particeps ſum; (3) auguror per exta. Σπλαγχνεύειν ὀπθυμῇ, Ariſt. Av. 990.

Σπλαγχνίζω, f. ίσω, ſacrifico; σπλαγχνίζομαι, ſumma miſericordia & ex animo moveor. Ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, Matt. 9, 36. ἐπ' αὐτὸς, ib. 14, 14. ἐπ' αὐτοῖς, Marc. 6, 34. τῇ δέλῃ, Matt. 18, 27. Ab eod.

Σπλαγχνικὸς, ὴ, όν, ad viſcera pertinens.

Σπλαγχνὶς, ίδος, ἡ, cor. Ab eod.

Σπλαγχνισμὸς, οῦ, ὁ, ſacrificium; (2) viſceratio; (3) miſericordia. A σπλαγχνίζω.

ΣΠΛΑ'ΓΧΝΟΝ, ου, τὸ, viſcus; σπλάγχνα, viſcera, exta, cor, pulmones, affectus materni, commiſeratio; amor.

Σπλαγχνόπλης, ου, ὁ, qui exta ſeu viſcera torret. Ex σπλάγχνον, & ὀπλάω.

Σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, extiſpex, qui exta ſeu viſcera victimæ cæſæ inſpiciens vaticinabatur, Gl. V. haruſpex, ariolus.

Σπλαγχνοτόμος, ου, ὁ ἡ ὁ, viſcerum ſector, qui viſcera victimæ cæſæ cultro aperit. Ex σπλάγχνον, & τέμνω.

Σπλαγχνοφάγος, ου, ὁ ἡ ὁ, viſcerum vorator; (2) violentus ſpoliator pauperum.

Σπληδὸς, οῦ, ὁ, cinis, Nicand. Th. 763. A σποδός.

ΣΠΛΗ'Ν, σπλῆνος, ὁ, ſplen, lien.

Σπληνιάω, ῶ, ſplenis dolorem ſentio, ſplene laboro. A σπλήνιον.

Σπληνικὸς, ὴ, όν, lienoſus, ſplenicus. A σπλήν.

Σπλήνιον, τὸ, ſplenis dolor; (2) ſplenium; (3) ap. medicos, panniculus vel linteolum, quo emplaſtra vel alia medicamenta imponuntur locis læſis; (2) ineptæ fœminarum deliciæ, *les mouches*; (3) herba, quæ & τευκριον. A σπλήν. *Etym.*

Σπληνιόδης, ου, ſpleniatus, ſplenio obvolutus. A δέω.

Σπληνισμὸς, ὴ, όν, idem quod σπληνικός.

Σπληνῖτις, ίδος, ἡ, ſplenica. Ab eod.

Σπληνώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, lienoſus, ſplenicus.

Σπογγεὺς, έως, ὁ, ſpongiarius, qui ſpongias quærit & ſecat. A σπόγγος.

Σπογγία, ας, ἡ, ſpongia. Ab eod.

Σπογγίζω, f. ίσω, ſpongia detergo. Μὴ φρονήσης, ἵνα σὺ αὐτὸ σπογγίσῃς, Ariſt. Θεσμ. 254. Ab eod.

Σπογγοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, ſpongiæ ſimilis. Ex σπόγγος, & εἶδος.

Σπογγοθήρας, ου, ὁ, qui ſpongias venatur. Ex σπόγγος, & θήρα.

Σπογγοκολυμβητὴς, οῦ, ὁ, qui aquas ſubit, ut ſpongias petris adnaſcentes avellat & colligat.

Σπογγολογέω, ſpongia colligo, v. c. micas in menſa, detergendi cauſa.

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, ου, ὁ, ſpongia, Ph. peniculus, Gl. V. *Angl.* Sponge, σπόγγοι, tonſillæ. Σπόγγῳ αμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφὶ χεῖρ' ἀπομόρξω, Hom. Il. 18, 414.

Σπογγοτήρης, ου, ὁ, obſervator ſpongiarum. Ex σπόγγος, & τηρέω.

Σποδδίναν, acc. ſing. *Dor.* pro σποδεύλω, a

Σποδδίνης, ου, ὁ, qui in cinere jacet, ac dormit. Ex σποδὸς, & εὐνή.

Σποδέω, ferventi cinere obruo; (2) altaria purgo cinerem detergendo; (3) cinere adſpergo; (4) ferio, cædo, percutio, tanquam pulverem excuſſurus; (5) coëo, ſubigo Venere. Τί δ' ἰὼ σποδῶ τοῖς δακτύλοις; Ariſt. Lyſ. 368. Ὁμοθυμαδὸν σποδεῖν ἅπαντας τὲς ἀλαζόνας δοκεῖ, id. Av. 1021. A σποδός.

Σποδησιλαύρα, ας, ἡ, meretrix publica. Ex σποδέω, & λαῦρα, *vicus, platea.*

Σποδιὰ, ᾶς, ἡ, cinis, cinerula. Σποδιῇ κεχρημένον αἰθῇ, Callim. Hymn. in Dian. 69. A σπόδιος.

Σποδίζω, f. ίσω, ſub cinere coquo, cinere obrutum inaſſo vel torreo; (2) comburo vel ut in cinere; (3) cineraceus ſum,

Digitized by Google

in cinereum colorem vergo; (4) coco. Ἡ μὲ χβαιωφ διατιθαλίφ σποδίσον ταχέως, Arist. Av. 328. A σποδός.

Σποδίον, ου, τὸ, cinerula; (2) recrementum metallorum ustorum. Ab eod.

Σποδίῶν, ία, ιον, cinereus. Ab eod.

Σποδίτης, ου, ὁ, ut σποδίτης ἄρτος, panis subcinerĭtius. Ab eod.

Σποδοειδὴς, ές, ὁ ἢ ὄν, visu cinereus seu cineris speciem gerens. Ex εἶδος.

ΣΠΟΔΟΣ, οῦ, ὁ, cinis, Hinc

Σποδόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo, in nihilum redigo; (2) cinere inspergo.

ΣΠΟΛΑΣ, άδος, ἡ, vestis coriacea.

Σπόλια, ων, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus avelluntur, Hes.

Σπόμβυοι, nom. plur. præs. part. med. verbi σπομαι pro ἕπομαι, *sequor*.

Σπονδάζομαι, propitium reddo. A σπονδή.

Σπονδιακὸς, ἡ, όν, spondaicus, ex spondaicis constans. A

Σπονδιακῶς, *Adv.* per spondæos.

Σπονδεῖον, ου, τὸ, vas quo vinum libant in sacrificiis & conviviis. A σπονδή.

Σπονδεῖος, εία, εῖον, qui libationibus adhiberi solet; it. *Epith.* Jovis, qui fœderibus præest, tanquam vindex & defensor, σπονδεῖος ἄξις, pes ex duabus syllabis longis constans & in libationibus olim adhiberi solitus. Ab eodem.

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen, libamentum, i. e. vinum, quod libatur; (2) fœdus, inducĭæ libatione sancitæ. A σπένδω.

Σπονδηκροτος, ον, libationi serviens, v. c. patera.

Σπονδήσιμος, ον, ad libandum necessarius vel utilis. A σπονδή.

Σπονδητης, ου, ὁ, idem quod σπονδεῖος.

Σπονδῆτις, vel σπονδῖτις, ὁ, libatoria, libationi serviens.

Σπονδοποιέομαι, οῦμαι, libo sacrum laticem; (2) fœdus & inducias pacisco.

Σπονδοφόροι, plur. σπονδοφόροι, fetiales vel feciales, vel fœciales, Gl. Vet. Ph. Ex σπονδὴ, & φέρω.

Σπονδοφορία, fetialis munere fungor.

Σπονδύλη, v. σφονδύλη.

Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, verticillus; item nomen herbæ, quæ etiam σφονδύλιον, *Dioscor.* 3, 90. Dim. a

ΣΠΟΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, spondylus, vertebra, spinæ dorsi, verticillum; (2) sculptura vertebrata; (3) verticillus, cui immittitur ima pars fusi; (4) caput cinaræ.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, satio, satus, germen, semen; metaph. genus, proles, soboles, fœtus, semen genitale. A σπείρω.

Σποράδδω, sparsim, palatim. A σπορὰς.

Σποράδης, ες, idem quod

Σποραδικὸς, ἡ, όν, palans, vagans, vagabundus. Ab eod.

Σπορὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, sparsus, dispersus, qui dissipatus huc illuc vagatur; (2) passim grassans, *de morbis*. A σπείρω.

Σπορεὺς, έως, ὁ, sator, seminator. Ab eod.

Σπερολόγης, ου, ὁ, idem. A σπορδόω.

Σπορεύω, f. εύσω, sero, semino. A σπείρω.

Σπορητος, ἡ, όν, satio, satus; (2) *Subst.* tempus serendi. A σπόρος. Unde

Σπορίμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui seminari solet; sativus, sementitius, Gl. Vet. σπορίμα, sationes, sata, Ph. segetes, Gl. Vet. σπορίμη γῆ, arvum, ativa terra, Gl. V.

Σπόρος, ου, ὁ, satio, seminatio, semen, sementis, Ph. A σπείρω.

Σπόρω gen. sing. *Dor.* pro σπόρου.

Σπῦ, *sequere*, 2. sing. præs. imper. med. *Att.* & *Ion.* pro σπίσο, a σπόμαι pro ἕπομαι, *sequor*.

Σπουδάζω, f. άσω, festino, propero; (2) studeo, operam do, affecto, Gl. Vet. σπουδάζῃ, curat, Ph. (3) movent tyrones cum præp. περὶ, conficare studium pertinens ad utilitatem publicam, cum πρὸς ad alienam; (4) serio ago, loquor, σπουδάζόμαι, color, æstimor; color, diligor; ἐσπουδασμένος, properatus, p. pass. part. Πρὶ χρήματα σπουδάζειν, Plat. περὶς χρήματων κλῆσιν, Dem. Πέλας γὰ φᾶν ὁ, τι σπουδάζεται, Eur. Supp. 762. Τὸ δ' ἀνὴν σπουδάσας, δείπλατο, id. Her. fur. 509. Τῷ Ἀσπασίαν ὑπὸ τῦ Πβικλέες σπουδασθῆναι λέγεται, Plut. in Pericle, cap. 24. A

Σπουδαιολογίω, de rebus gravibus loquor; (2) gravi & serio sermone utor. Ex λόγος.

Σπουδαῖος, αία, αῖον, studiosus, sedulus, industrius, officiosus, serius, Ph. item bonus, probatus, laudatus. A σπουδὴ.

Σπουδαιότατα, *Adv.* accuratissime, magnopere, Gl. V. A præc.

Σπουδαιότερον, festinantius, properantius.

Σπουδαιότερως, *Adverb.* studiosius, diligentius.

Σπουδαιότης, ητος, ἡ, idem quod σπουδὴ.

Σπουδάιως, *Adv.* studiose, sedulo, enixe, naviter, strenue.

Σπουδαρχέω, magistratibus gerundis studeo, magistratum ambio. A

Σπουδάρχης, ου, ὁ, magistratus ambiens, magistratui gerendo studens. Ex ἀρχὴ.

Σπουδαρχία, ας, ἡ, studium gerendi magistratum, ambitio. A σπουδάρχης. Hinc

Σπουδαρχιάω, ῶ, magistratus ambio, *inpr.* malis artibus.

Σπουδαρχίδης, ου, ὁ, idem quod σπουδάρχης forma patronymica hinc fictum ab Aristoph.

Σπουδασμα, ατος, τὸ, res studiose elaborata, res studiose adfectata, cui studetur. A σπουδάζω. Unde

Σπουδαστὴς, οῦ, ὁ, studiosus, qui alicui studet.

Σπουδαστικὸς, ἡ, όν, diligens, strenuam operam navans; (2) seriis gaudens. A pr.

Σπουδὴ, ῆς, ἡ, proprie festinatio, deinde sedulitas, ardor, studium, instantia, industria, solertia, Ph. *it.* studium partium, factio, Gl. Vet. σπουδῇ, properatim, Gloss. Vet. A σπεύδω.

Σπουδῇ, *dat. Adv.* festinanter, propere; (2) studiose, summa diligentia, enixe, magno labore; (3) ægre, vix, serio, Hom. Il. 5, 893. A σπουδὴ.

Σποδογέλοιος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui seria jocose exprimit, in seriis jocans, qui seria jocosis miscet.

Σπυραθία, ας, ἡ, caprarum stercus, fimus caprinus. A seq.

Σπύραθος, ου, ὁ, vel ἡ, idem; (2) pillula sive bacca caprini stercoris; (3) stercus ovillum. Hinc

Σπυραθώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, similis stercori caprarum.

Σπυρὰς, άδος, ἡ, pillula seu globulus stercoris caprini; (2) pillula.

Σπυρίδιον, ου, τὸ, sportula, corbula, Gl. Ver. sportella, Dim. a

ΣΠΥΡΙΣ, ίδος, ἡ, sporta, corbis, fiscella, calathus vimineus, vas junceum.

Στἀδδω, *Adv.* guttatim, stillatim, *Aret.* A

Στάγιον, ου, τὸ, nota fenarii ς, R.

Στάγμα, ατος, τὸ, gutta, stilla, liquor, qui stillatur, Ph. liquamen. A στάζω.

Σταγονίας, ου, ὁ, stillans, stillatim manans. A

Σταγων, όνος, ἡ, stilla, gutta; σταγόνες, guttæ, Gl. V. A στάζω.

Σταδαῖος, αία, αῖον, stans, erectus. A

Στάδδω, stando, statim. Ab ἵστημι.

Σταδιαῖος, αία, αῖον, stabilis, statarius; (2) stadii mensuram æquans. A στάδιος, vel στάδιον.

Σταδιάς, ου, ὁ, qui stadium currit, qui stadio certat. A στάδιον.

Σταδιασμὸς, ὁ, ὁ, stadiorum dimensio, dimensio terræ per stadia, Quasi a σταδιάζω.

Σταδιεὺς, έως, ὁ, stadio certans. A στάδιον.

Σταδιοδρομία, cursu seu stadio contendo. Οἱ ἐμὲ σταδιοδραμεῖν σίρνον εἰς Ἡρακλέος, Eur. Her. fur. 866. A

Σταδιοδρόμος, ὁ ἢ ἡ, qui stadium decurrit.

Στάδιον, ου, τὸ, stadium, spatium pedum sexcentorum, s. pass. 125. (2) curriculum, quod stadium æquat, Gl. V. stadium, curriculum. Ab ἵσταμαι.

Σταδὸς, ά, ὸν, stabilis, statarius, firmus, bene compactus, longus & rectus, pondere demensus, appensus, cum est *Epith.* vestis, v. στάτος, quæ & ὀρθοστάδιος. *Subst.* stadium. Ab eod.

Σταδισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod σταδιασμός.

ΣΤΑΖΩ, f. ξω, stillo, *transitive & neutraliter*. Αἷμα δ' ἐξ ἄκρης ἴσταζε κρατὸς, Eur. Med. 1202. Στάζῃ γὰ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθῦ κηκῖον αἷμα, Soph. Pnil. 781. Ἄπ' ὀμμάτων ἴσαξα, Eur. Her. fur. 1360. (Θίτις) νέκταρ ἐρυθρὸν Στάζε κατὰ ῥινῶν, Hom. Il. 19, 39.

Σταθεὶς, a. 1. part. pass. v. ἵστημι.

Στάθην, *Ionicum*, 3. plur. a. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐστάθησαν.

Σταθδὸς, ρὰ, ρὸν, stabilis, firmus, constans. Ab ἵσταμαι, *sto*. Hinc

Σταθδότης, ητος, ἡ, constantia, stabilitas.

Σταθδυτὸς, ὴ, όν, adustus, calefactus. Σταθδυτὸς ἡλίᾳ φλογί, Æschyl. Prom. 22. A

Σταθδύω, foveo, calefacio; (2) torreo, lento igne asso. Οὐκ αἶδας εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθδύσω, Arist. Lys. 378. Σταθδύω τὰ σαρκία, Aristot. Ab ἵστημι.

Σταθῇ, 3. sing. aor. 1. conjunct. pass. verbi ἵστημι.

Σταθηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σταθδός. Μεσημβρίας ὕσης σταθηρᾶς, Alciphr. 3, 12.

Σταθηρότης, ητος, ἡ, stabilitas, firmitas, constantia. A σταθηρός.

Στᾶθι, 2. sing. a. 2. imp. act. *Dor.* pro στῆθι, ab ἵστημι.

Σταθμάω, ῶ, & usitatius σταθμάομαι, ῶμαι, ad amussim exigo, pondero, libro, æstimo, perpendo; (2) conjecturam facio, argumentum duco; pensito, expendo, Gl. V. Τάτων ὦ τί, ἔφη, σταθμᾷ, ὦ Σωκράτης, ἐν ὁδὶ λέγῃ; Plat. Σταθμάμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, id. A στάθμη.

Σταθμεύμενον, acc. sing. præs. med. *Dor.* pro σταθμεώμενον, a σταθμάομαι.

Σταθμιάω, f. άσω, stabulor, stativa habeo, diversor. A σταθμός.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula, perpendiculum, Hom. Il. 15, 410. Ab ἵστημι.

Στάθμησις, εως, ἡ, ponderatio, æquamentum, Gl. V. A σταθμάω.

Σταθμητέα, perpendenda, Ph. Ab eod.

Σταθμητὸς, ὴ, όν, ad amussim exactus.

Σταθμητικὸς, ἡ, όν, ad librandum pertinens, λέξις σταθμητικὴ, verbum dici solitum de librando. Ab eod.

Σταθμιδιον, τὸ, idem quod στάθμιον.

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, perpendo, libro, pensito, trutino, Ph. σταθμισθίσας, perpensas, Ph. aor. 1. part. pass. A σταθμός.

Στάθμιον, ου, τὸ, statera, libra, Ph. libella; (2) pondus; σταθμία, pondera, Ph. Dim.

Σταθμιστὴς, οῦ, ἡ, ponderator, Ph. A σταθμίζω.

Σταθμοδότης, ου, ὁ, qui mansiones distribuit & cuique adsignat, qui hospitia in comitatu principum distribuit.

Σταθμοῦδε, *Adv.* ad caulam. A σταθμός.

Σταθμόομαι, ῶμαι, v. σταθμάομαι. Σταθμώμενος τοῖς λιμομένοις, Herodot.

Σταθμὸς, ῦ, ὁ, stabulum, caula; (2) statio, mansio, stativa, ubi subsistunt, qui iter faciunt; (3) postis; (4) statera, libra pondus, dicitur & de magnis locorum intervallis. Ex ἵστημι.

Σταθμοῦχος, ῦ, ὁ, qui habet stationes, hospes, apud quem aliquis diversari potest, Ph. cœnacularius; item σταθμοῦχος, libripens, Gl. Vet. Ex σταθμὸς, & ἔχω.

Σταθμώδης, ες, gravis, atque e gravitate subsidens. A σταθμή.

Σταῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. *per Syncop.* pro σταίημεν, ab ἵστημι.

Digitized by Google

ΣΤΑΙΣ, vel σαὶς, σαιτὸς, τὸ, farina triticea aqua subacta; (2) adeps, pinguedo.

Σταιτίνος, ίνη, ινον, vel σαίτινος, η, ὁ ἡ ἡ, confectus ex farina triticea aqua subacta. A σαῖς.

Σταιλίτης, ου, ὁ, ut σαιτίτης πλακοῦς, placenta ex farina triticea aqua subacta. Ab eod.

Σταιτώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, plurimum σαιτὸς admixtum habens. Ab eod.

Στακλὴ, ἡ, ſtacte, unguenti ſ. balſami genus.

Στακλικὸς, ἡ, ὸν, ſtillatus, ſtillatitius, liquidus; (2) colatus; σακλὴ, gutta, Gl. V. A σάζω.

Στάλαγμα, ατος, τὸ, gutta, ſtilla. A σάζω.

Σταλαγμίας, ου, ὁ, de chalcantho ſ. atramento ſutorio. A

Σταλαγμὸς, ὁ, ὁ, deſtillatio; (2) gutta, ſtilla; metaph. homo parvæ ſtaturæ. Ab eod.

Σταλάζω, fut. άξω, ſtillo. Πλείαν, ἢ τοῖς ὁρῶσιν ἐσάλαξ' ἱδρὰς. Eur. Ph. 1397. A σάζω,

Σταλακτικὸς, ἡ, ὸν, ſtillans. A σαλάζω.

Σταλακὶς, ίδος, ἡ, ſtillatitia; (2) genus atramenti ſutorii. Ab eod.

Σταλακὶς, ἡ, ὸν, ſtillans. Ab eod.

Στάλαν, acc. ſing. *Dor.* pro σήλην.

Σταλάσσω, vel αστω, f. άξω, ſtillo. A σάζω.

Σταλάω, ῶ, ſtillo, emitto. Οἷόν τε σαλάων ψεφεὶ ὄσσε ὕδατι ὕδωρ, Aratus, 962. Ab eodem.

Σταλλῶμι, a. 2. inf. paſſ. verbi σέλλω.

Στάλικες, αἱ, plagæ, amites, Ph. paxilli ſive furculæ, quibus attolluntur retia, Plut. in Pelopid. cap. 8. Ab ἵστημι.

Σταλερὸς τάφος, ſepulchrum in quo exſtructa eſt columna. A σάλα, pro σήλη, & ἔργον.

Σταλτέος, α, ον, contrahendus, mittendus, &c. A σέλλω.

Σταλτικὸς, ἡ, ὸν, qui vim habet contrahendi, cui vis ineſt reprimendi vel adſtringendi. A σέλλω.

Στάμψω, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro σλῶσαι, ab ἵστημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum. Ἁρπὰν θαμέσι σαμίνεσι, Od. 5, 252. Ab ἵστημι.

Σταμνάριον, ου, τὸ, parvum vas fictile ad vina condienda; urceolus, Dim. a σάμνος.

Σταμνίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταμνίσκος, ὁ, urceus, urceolus, Gl. V. A

ΣΤΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, urna, amphora fictilis vinaria; urceus.

Στὰν, 3. pl. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔσαν, & hoc *Bæot.* pro ἔσησαν, ab ἵστημι.

Στὰξ, σταγὸς, ἡ, gutta. A σάζω.

Στάξαν, 3. plur. ao. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔσαξαν, a σάζω.

Στάξομες, 1. pl. f. 1. ind. *Dor.* & *Æol.* pro σάξομεν.

Στάξις, εως, ἡ, ſtillatio ſanguinis e naribus. Ab eod.

Στάξουσιν, 3. plur. fut. 1. ind. act. *Æol.* & cum ν, pro σάξωσι, a σάζω.

Στάστα, n. vel a. plur. n. g. part. perf. paſſ. *Ion.* & *Att.* pro ἑσακότα, ab ἵστημι.

Στὰς, a. 2. part. act. verbi ejuſd.

Στάσῃ, 2. ſ. a. 1. conj. med. *Dor.* pro σήσῃ, ab ἵστημι.

Στασιάζω, fut. άσω, ſeditionem excito; (2) factionibus contendo, diſſideo ſeditione; (3) contendo, certo; (4) inſurgo. Τοῖς τ' ἀχθηδόσι μεθ' ἡμῶν σασιάζῃ, Ariſt. Eq. 387. Ἐσασίαζον πρὸς αὐτὸς ἀεὶ ἢ ἐντὸν, Luc. Τί σασιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμῶν; Ælian. V. H. 2, 34. A σάσις.

Στασιάρχης, & σασίαρχος, ου, ὁ, princeps, caput, auctor ſeditionis.

Στασιασμὸς, ὁ, ὁ, ſeditio, ſeditionis concitatio. A σασιάζω.

Στασιαστὴς, ὁ, ὁ, ſeditionis concitator, ſeditioſus, factioſus. Ab eod.

Στασιαστικὸς, ἡ, ὸν, ad ſeditionem commovendam aptus, ſeditioſus. A σασιαστὴς.

Στασιαστικῶς, *Adv.* ſeditioſe, factioſe,

Στάσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtativus, ſtabilis, firmus, conſtans, quietus, ſedatus, ſtatarius; (2) qui appenditur, uſurarius. A σάσις.

Στασίμως, firme, conſtanter.

Στασιοποιέω, diſcordiam moveo.

Στάσις, εως, ἡ, ſtatus, ſtatio, ipſa actio ſtandi, collocatio, quies, locus, in quo conſiſtitur; (2) ſeditio, factio. Ab ἵστημι.

Στασιώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſeditioſus. A σάσις.

Στασίωρος, caula montana, Eur. Cyc. 54.

Στασιωτεία, ἡ, ſtatus ſeditioſus, factio. A

Στασιώτης, ου, ὁ, qui factionis alicujus eſt; (2) philoſophus, qui motum negat, Ariſtot. apud Sext. Empiricum. A σάσις. Hinc

Στασιωτικὸς, ἡ, ὸν, factioſus, ſeditioſus.

Στασιωτικῶς, *Adv.* ſeditioſe.

Στέσκω, ſto. Ut hinc ſit σάσκειν, ſtabat, ap. Hom. Il. 3, 217. imp. *Ion.* quaſi a σάω, unde ἵσημι, ἵσαμαι, ſto.

Στάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro σήσομαι, ab ἵστημι.

Στάσω, f. 1. ind. act. *Dor.* pro σήσω.

Στατέον, ſtatuere oportet. Ab eod.

Στάτδυσις, εως, ἡ, calefactio, toſtio. A

Στατδύω, foveo, calefacio, torreo, aſſo, & quidem proprie igne lento. Alias σαθδύω. Ab ἵστημι.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, moneta, ſ. pondus quatuor drachmarum. Ab ἵστημι.

Στατηρίδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſtaterem valens, qui ſtateris pretio æſtimatur. A σατὴρ.

Στατηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſtabilis firmus. Ab ἵστημι.

Στατίζω, fut. ίσω, ſiſto; (2) ſto, conſiſto, ſtabulor. Οὐ μὰν ἐδέ τις ἀμφιπόλων σατίζειτ' ἀμφὶ πύλας, Eur. Alc. 80. Πρὸς οἷ ἐδρὰς Ἀσιήτιδες δμωαὶ σαλίζυσ', idem, El. 318. Ab eod.

Στατικὸς, ἡ, ὸν, ſiſtendi vim habens. Hinc ἡ σατικὴ, ῆς, ſtatice, herba ſiſtendi alvum vim habens; ſed ἡ σατικὴ, ſc. ὄπσύμη, ſtatica, ſcientia ponderum. Ab eod.

Στατικῶς, cum vi ſiſtendi.

Στατὸς, ἡ, ὸν, qui ſtetit aut ſtat, ſtans, ſtabilis, conſtans, firmus, cum eſt *Epith.* tunicæ, ſignificat talarem & non ſuccinctam, quæ & σάδιος dicitur.

Σταυρηδὸν, *Adverb.* modo crucis, inſtar. A σαυρὸς.

Σταυροειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, crucis formam habens, cruci ſimilis. Ex σαυρὸς, & εἶδος.

Σαυτροειδῶς, im formam crucis. A præc.

ΣΤΑΤΡΟΣ, ου, ὁ, vallus, palus ligneus acutus & erectus, crux, Il. 24, 453.

Σταυρότυπος, ου, ὁ ἡ ἡ, crucis typum gerens, crucis habens formam.

Σταυροφάνεια, ας, ἡ, crucis apparitio, inventio. Ex σαυρὸς, & φαίνομαι.

Σταυροφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, crucifer, Gl. Vet. Ex σαυρὸς, & φέρω.

Σταυρόω, ῶ, f. άσω, vallum ſeu palum figo; (2) palo ſeu cruci adfigo, in crucem ago; ἐσταυρωμένος, crucifixus, p. paſſ. part. Ἵνα σαυρώσωσιν αὐτὸν, Marc. 15, 20. Δι' ἧς ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, Gal. 6, 14. Μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; 1 Cor. 1, 13. A σαυρὸς. Hinc

Σταυρωμα, ατος, τὸ, valli ſeu pali in terram fixi, munimentum ex vallis ſeu palis.

Σταυρώσιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad crucifixionem pertinens. A

Στσύρωσις, εως, ἡ, palorum ſeu ſtipitum defixio; (2) crucifixio. A σαυρόω.

Σταυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, v. σαυρωτὴρ, σαυρωτῆρος, ſpicula. Ab eod.

Σταυρωτὴς, ὁ, ὁ, qui vallos ſeu palos depangit; (2) qui cruci adfigit. Ab eod.

Σταφιδοβλαῖος, α, ον, qui fit e defruto.

Σταφίδιον, τὸ, Dim. a σαφὶς.

Σταφιδίτης, ου, ὁ, ut σαφιδίτης οἶνος, ſapa, Gl. V. vinum ex uvis paſſis, defrutum. A

ΣΤΑΦΙΣ, ίδος, ἡ, uva paſſa. Hinc

Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva; (2) adfectio uvulæ ſeu curculionis, quum is per fluxionem laxior reddita ſuperna ſui parte tenuis eſt, inferna autem craſſior & lividus, Ph. σαφυλὴ ἀνθρώπου, uva, columella.

Σταφυλάγρα, ἡ, inſtrumentum chirurgicum, volſella (ſ. forceps) qua uvula comprehenditur.

Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum ſeu libella fabrilis; (2) funiculus rubrica illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam, ſic ap. Hom. Il. 2, 705. al. διαβῆτης, σαθμὴ. Hinc

Σταφυλίζω, ad perpendiculum exigo.

Σταφυλίνος, ου, ὁ ἡ ἡ, paſtinaca, Plin. l. 19, 327. *Angl.* Parſnip. Ab eod.

Σταφυλινος, uveus, Gl. V. A σαφυλὴ.

Σταφύλιον, τὸ, Dim. a σαφυλὴ.

Σταφυλὶς, ίδος, ἡ, uva, racemus, Gl. Vet. uva paſſa. Ab eod.

Σταφυλοβολεῖον, ου, τὸ, locus, ubi uvæ calcantur, vel etiam reconduntur. Ex σαφυλὴ, & βάλλω.

Σταφυλοβόλιον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Σταφυλόδενδρον, τὸ, vitis in modum arboris alta.

Σταφυλοκλοπίδης, ου, ὁ, uvarum fur, Suic. Ex σαφυλὴ, & κλέπτω.

Σταφυλοτομία, ας, ἡ, uvæ ſectio. Ex σαφυλὴ, & τέμνω.

Σταφυλοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, uviger, uvas ferens. Ex σαφυλὴ, & φέρω.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi, cum humor aqueus e plaga corneæ illata eluit, & ſimul prolabitur tunica uvea, quia exiſtit ſpecies & ſimilitudo acini. A σαφυλὴ.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina. Ab ἵστημι, *appendo*.

Σταχυήλεγος, ὁ ἡ ἡ, metens. A λέγω.

Σταχυηρὸς, ρὰ, ρὸν, ſpicatus, ſpicam ferens. A σάχυς.

Σταχυητόμος, ὁ ἡ ἡ, ſecans ſpicas, *Epith.* falcis meſſoriæ. A τέμνω.

Σταχυηφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpicas ferens. Ex σάχυς, & φέρω.

Σταχύϊνος, ſpiceus, Gl. V. A σάχυς.

Σταχυολογέω, ſpicas emitto, protrudo ariſtas. A βολέω, pro βάλλω.

Σταχυολογέω, ſpicas lego ſeu colligo.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium. A

Σταχυολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ſpicas legit ſeu colligit. Ex σάχυς, & λέγω.

Σταχυόομαι, ώμαι, fut. ώσομαι, ſpicor, ſpicas protrudo, in ſpicam evado. A σάχυς.

Σταχυοπλόκαμος, ὁ ἡ ἡ, ſpicis, i. e. corona ſpicea coronata; *Epith.* Cereris.

Σταχυοστέφανος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpicea corona redimitus.

Σταχυοτρόφος, ον, ſpicas alens, *Epith.* Cereris. A τρέφω.

Σταχυοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ſpicifer, ſpicifera, Gl. V. Ex σάχυς, & φέρω.

ΣΤΑΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica, ariſta, culmus, Ph. (2) herba quædam.

Σταχυώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, ſpicatus, ſpicam ferens. A σάχυς.

ΣΤΕΑΡ, ατος, τὸ, ſevum, ſebum, adeps, axungia; (2) farina aqua ſubacta addito fermento, fermentum.

Στεάτινος, ίνη, ινον, adipalis, Gl. Vet. A Στέαρ.

Στεάτιον, ου, τὸ, aliquantulum ſevi ſeu ſebi; (2) aliquantulum fermenti, Dim. a στέαρ.

Στεατίω, in ſebum ſeu ſevum, vel etiam adipem converto, pinguem, obeſum reddo. Ab eod.

Στεατώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſebum ſeu ſevum odore vel colore referens, Gl. V. adipatus. Ab eod.

Στέατωμα, ατος, τὸ, tumor præter naturam adipem intra ſe membrana concluſam habens, abſceſſus. A στεατόω.

Στεγάζω, fut. άσω, tego, operio, occulo; στεγάζομαι, tegitur, Gl. Vet. Ὡς' ὅτε νυκτὸς ὕπνον, ὅτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἤδω, Soph. El. 782. A στέγω.

Στεγανογραφία, ας, ἡ, occulta ſcriptura, occulte ſ. notis vel characteribus, aliove modo, quem alias non intelligat, ſcribendi ratio. A

Στεγανογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, peculiari aliis non intelli-

Digitized by Google

intelligibili modo ſcribens. Ex στεγανὸς, & γράφω.

Στεγανόμιον, ν, τὸ, merces, quæ datur pro hoſpitio. A

Στεγανόμος, ν, ὁ ἡ ὁ, caupo, paterfamilias, materfamilias. Ex στεγανὸς, & νέμω.

Στεγανόπους, οδος, ὁ ἡ ὁ, planipes, latipes, palmipes. Ex στεγανὸς, & πούς.

Στεγανὸς, ὴ, όν, tectus, opertus; (2) qui ſecreta in pectore clauſa retinet, tacitus; (3) denſus, durus. Hinc τὰ στεγανὰ, ῶν, *tecta*. A στέγω.

Στεγανῶς, *Adv.* arcte, ſtricte, ita ut nihil effluat, Hom. Il. 1, 482. A στεγανός.

Στεγάρχος, υ, ὁ, qui tecto ſive domui præeſt, præfectus ædium.

Στεγάρχων, idem.

Στέγασις, εως, ἡ, tignatio, Gloſſ. Vet.

Στέγασμα, ατος, τὸ, tegmen, tegumentum, operimentum. A στεγάζω.

Στεγατὴς, οῦ, ὁ, tector, tignarius, Gl. V.

Στεγαστὸς, ὴ, όν, tectus, opertus. Ab eod.

Στεγαστρὶς, ίδος, ἡ, idem quod

Στέγαστρον, υ, τὸ, quo tegere aliquid poſſumus, tegmen, tegmentum, integumentum, Ph. ſegeſtrum, A στεγάζω.

Στέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ædificium contignatum & tectum, domus. A στέγω.

Στεγνός, ὴ, όν, *per Syncop.* pro στεγαστός.

Στεγνότης, ητος, ἡ, adſtrictio. A pr.

Στεγνόω, tego, operio; (2) adſtringo. Πάμπαν στεγνῶντες ἀκριβῶς, Gal. A pr. Hinc

Στέγνωσις, εως, ἡ, adſtrictio, conſtrictio.

Στεγνωτικὸς, ὴ, όν, adſtringendi ſeu conſtringendi vim habens. Ab eod

Στέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar. A

ΣΤΕΓΩ, tego, operio, occulto, contineo, non ſino elabi, ſuſtineo, tolero (ut deſiderium, lætitiam.) Πάντα στέγει (ὁ ἀγάπη) 1 Cor. 13, 7. Ὡς ἐν κατακέκλασθε ἡ νεκρικὸς κρύφω τὸ ἰῶτον, ὥστε τὸς πολυδρὸς στέγειν, Ar. Veſp. 1235.

Στειβεὺς, έως, ὁ, qui viam pedibus calcat, viator. A

Στειβὶς, ίς, ἡ, idem quod στιβεία.

ΣΤΕΙΒΩ, calco, ſtipo. Ἵνα χορὸς στείβοι ποδοῖν ἀργυλὸν κόραν τρίγωνα, Eur. Ion. 497.

Στείλαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐστείλαντο, a στέλλω.

Στειλαὶς, ὁ, *Hipp.* idem quod

Στειλεὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris in quod immittitur lignum, manubrium, *Ion.* στείλεη, ῆς, pro στειλεά.

Στειλεὸν, vel στειλεόν, ῦ, τὸ, manubrium, *Ion.* pro στελεόν, Od. 5, 236.

Στεινανύχλιν, ε ☉, ὁ ἡ ὁ, arctæ cervicis.

Στεῖνομαι, arctor. A στεινός.

Στεινομφίλιον, acc. ſ. præſ. part. paſſ. *Ion.* pro στενομφίλιον, a στένω.

Στείνοντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐστένοντο.

Στεινόπορος, ν, ὁ ἡ ὁ, anguſtum habens iter.

Στεινὸς, anguſtus, *Ion.* pro στενός.

Στεῖνος, ους, τὸ, via anguſta; locus anguſtus; (2) anxietas animi. A στενός.

Στεινόω, *Ion.* pro στενόω. A στεινός.

Στεινωπὸς, *Ion.* pro στενωπὸς, angiportus.

Στειπὸς, ὴ, όν, calcatus. A στείβω.

Στεῖρα, ας, *Ion.* στείρη, ης, ἡ, carina navis. A

Στεῖρος, ν, ὁ, ſterilis; (2) στείρα, ſterilis. A στέρω, *privo.*

Στειρόω, ῶ, f. ώσω, ſterilem reddo; (2) στειρῶμαι, ſterilis ſum; στειρῶσθαι, ſterilescere, Gl. Vet. A στεῖρος.

Στείρωμα, ατος, τὸ, carina, Heſ. A στειρόω.

Στείρωσις, εως, ἡ, ſterilitas. Ab eod.

Στειχρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod στερρός.

Στεῖχον, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔστειχε, a

ΣΤΕΙΧΩ, f. ξω, ordine eo, ordine incedo; (2) eo, vado. Εἰς τὰς Ἀθήνας στείχε κοινόφρων πατρὶ, Eur. Ion. 610.

Στείνυμι, 3. plur. aor. 2. conj act. *Ion.* pro στῶμι, ab ἵστημι.

Στιλγιδοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ, qui ſtrigiles conficit. Ex στιλγὶς, & ποιέω.

Στιλγίζω, ſtrigili rado, deſtringo. A

Στιλγὶς, ίδος, ἡ, ſtrigilis; (2) coronamenti genus, lamina. Alias στλγὶς.

Στίλγισμα, ατος, τὸ, ſordes, ſtrigili abraſæ. A στιλγίζω.

Στίλγιστρον, υ, τὸ, ſtrigilis. Ab eod.

Στιλὶς, ὶς, ἡ, manubrium ſecuris; idemque quod στιλεόν.

Στελεῖν, ῖν, τὸ, manubrium, Ph.

Στελεχαῖος, α, ον, caudicalis, truncum referens. Ab eod.

Στελεχοτόμος, ν, ὁ ἡ ὁ, truncos ſecans, Suic. Ex στέλεχος, & τέμνω.

Στελεχόκαρπος, ν, ὁ ἡ ὁ, caudice fructum ferens.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ, έος, τὸ, caudex, truncus, ſtipes. Hinc

Στελεχόω, caudicem emitto.

Στελεχώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, caudicis truncique ſpeciem gerens. Ab eod.

ΣΤΕΛΙΣ, ιδος, ἡ, arbori innaſcens viſcum.

Στέλλει, pr. inf. act. *Dor.* pro στέλλειν, a

ΣΤΕΛΛΩ, f. στελῶ, p. ἔσταλκα, mitto; (2) inſtruo, apparo, apto, adorno, exorno, compono ut mortuum, amicio, induo; (3) contraho, ut vela, reprimo, inhibeo, ſiſto, compeſco. Στέλλομαι, contendo. Gloſſ. Vet. Στέλλειν ἐμπορίαν, Plut. στρατὸν, Eur. Στέλλειν χιτῶνι πῶδα, ornare, Soph. Trach. 620. Τὸ πλοῖ Ἀλεξάνδρειαν ἐστάλκατο, Herodian. Hinc

Στέλμα, ατος, τὸ, cor ni, Heſ. ſertum.

Στελμανίαι, ῶν, αἱ, faſciæ, quibus canum latera præmuniuntur. Ab eod.

Στελὰ, *minam*, ſ. 1. ind. act. verbi στέλλω.

Στεμβάζω, convicior, irrideo, Heſ. A

ΣΤΕΜΒΩ, contumelia adficio, injurioſe tracto; (2) adſidue moveo.

Στέμμα, ατος, τὸ, velamentum, infula, mitra, Gl. V. corona; στέμματα, ſerta, infulæ, Ph. A στέφω. Hinc

Στεμμάτιον, ν, τὸ, coronula, Gl. V.

Στεμματόω, ſertis redimio; (2) vittis corono, R. Suic. Ἡ ξεῖδ' ὅπου δεῖ Κῶμα κατθανεῖν τόδε, ἡ στεμματῶτε, ἡ κατάρχεδ', εἰ δοκεῖ, Eur. Herac. 529.

Στεμφυλίδες ων, αἱ, olivæ nigræ.

Στεμφυλίτης, ν, ὁ, ut στεμφυλίτης οἶνος, lora.

Στεμφυλίτις, ὶς, ἡ, ex vineaceis facta. A

Στέμφυλον, ν, τὸ, vel potius τὰ στέμφυλα, ων, vinacei, vinacea, ſolida uvarum in torculari expreſſarum retrimenta; (2) fraces, i. e. olivarum expreſſarum reliquiæ. A καρὸς.

Στέμφω, moveo, pro στέμβω, 2.)

Στέναγμα, ατος, τὸ, ſuſpirium, gemitus.

Στεναγμὸς, ὸ, ὁ, gemitus. A

Στενάζω, fut. άξω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. Στενάζω, ἡ Σον ἐγλιγνον θάλος, Lyc. 307. Τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν φύλαις δδε; Eur. Supp. 104. A στένω.

Στεναχτικὸς, ὴ, όν, gemebundus, lamentabilis.

Στεναχτὸς, ὴ, όν, idem act. & paſſ. A στενάζω.

Στεναυχλιν, ὁ ἡ ὁ, tenues cervices habens.

Στεναχὴν, ὰ, gemo, ingemiſco, ſuſpiro. A στενάχω.

Στενάχιζεν, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐστενάχιζε, a

Στεναχίζω, f. ίσω, idem & ab eod. Στεναχίζε ἡ γαῖα σιλάρη, Heſiod. Θεογ. 858.

Στεναχον, idem; στενάχοντο, ſuſpirabant, gemebant, imp. *Ion.* med. pro ἐστενάχοντο. Δειλαίη Σύβαρις ναίτας στενάχησα σισσοντας, Dion. Pſ. 373. Πάρα γὸ στενάχειν, ἡ τὰδ' ἀϋπτῖν, Eur. Phil. 1546. A στένω.

Στενέεις, όεσσα, έεν, gemebundus. Ab eod.

Στενέεντας, acc. plur. m. g. a στενέεις.

Στενοεπιμήκης, ες, in longitudinem magis quam latitudinem factus.

Στενοθάρξ, αχος, ὁ ἡ ὁ, qui anguſto eſt pectore.

Στενοκυμαν, ὁ ἡ ὁ, ob anguſtias fluctuoſus, *Epith.* freti. A κῦμα.

Στενοκώκυτος, ν, ὁ ἡ ὁ, graviter gemens & lugens; (2) lamentum ciens. A κακύω.

Στενολεσχία, de rebus male ſubtilibus garrio, de rebus frivolis & nullius momenti diſputo. Περὶ καπνῦ στενολεσχῶν, Ariſt. Nub. 319. A

Στενολέσχης, ν, ὁ, qui de rebus ſubtilibus garrit, argutator, nugator. Ex στενὸς, & λέσχη.

Στενολεσχία, ας, ἡ, diſputatio de rebus nihili, argutiæ. A pr.

Στενολογία, id. quod στενολεσχία. A

Στενολόγος, ὁ, id. quod στενολέσχης.

Στενοπερθμος, ὁ ἡ ὁ, arctum fretum.

Στενοπερθμὶς, ίδος, ἡ, idem, *Epith.* loci, urbis ad fretum ſitæ, &c.

Στενοπερία, ας, ἡ, tranſitus anguſtia. A

Στενόπορος, ν, ὁ ἡ ὁ, anguſtos & arctos meatus habens; (2) anguſtus, arctus.

Στενοπρόσωπος, ν, ὁ ἡ ὁ, qui non lata eſt facie. Ex στενὸς, & πρόσωπον.

Στένος, ους, τὸ, metus, timor, Suic. A

ΣΤΕΝΟΣ, ὴ, όν, anguſtus, arctus. Hinc τὰ στενὰ, ῶν, anguſtiæ, anguſti tranſitus in montibus aut fretis, fauces.

Στενύσημον, ν, τὸ, anguſticlavia veſtis, Gl. V. Ex στενὸς, & ζῶμα.

Στενόστομος, ν, ὁ ἡ ὁ, os habens anguſtum. Ex στενὸς, & στόμα.

Στενότης, ητος, ἡ, anguſtia. A στενός.

Στενοτραχήλος, ον, anguſtum collum habens.

Στενοφυλλία, ας, ἡ, ex latas foliorum. A

Στενόφυλλος, ον, ὁ ἡ ὁ, exilia folia habens. Ex στενὸς, & φύλλον.

Στενόφωνος, ν, ὁ ἡ ὁ, exilem ſonum edens. Ex στενὸς, & φωνὴ.

Στενοχωρέω, ῶ, fut. ήσω, arcto, anguſto, Gl. Vet. coanguſto, coarcto; στενοχωρεῖ, ſuſpirat; Philox. arctatur, angitur. Ἐν πασῖν θλίβομαι, ἀλλ' ὐ στενοχωρέμενος, 2 Cor. 4, 8. A στενόχωρος.

Στενχωρὶς, ίος, ὁ ἡ ὁ, anguſtum habens ſpatium, anguſtus. Ab eod.

Στενόχωρος, ν, ὁ ἡ ὁ, idem.

Στενοχωρία, ας, ἡ, anguſtum ſpatium, anguſtus locus, Ph. arctatio, anguſtia; στενοχωρίαι, anguſtiæ, Gl. V. Ab eod.

Στενόω, arcto, anguſto, coarcto, Gl. V. (2) in arctas redigo, *met.* Τὰς ἡ διεξόδους ἐστένου, Heriodian. A στενὸς.

Στενωπὸς, ὸ, ὁ ἡ ὁ, arctus, anguſtus, de anguſtia in mari, flaviis, & ſimilibus.

Στενωτὸν, ῶ, meatus humorum conſtringo & ſicco, coarcto locum, in quo humiditas eſt; (2) coanguſto, in anguſtum redigo ſpatium. A pr.

Στένω, gemo, ingemiſco, ſuſpiro; (2) deploro, defleo, lugeo. Ἦ καὶ στένασι τλήμονες φυγὰς ἐμὰς; Eur. Ph. 381. Κἂν μισθεὶς ἔστιν κακοῖς ἐμοῖς, id. Alc. 648. Ὑμῶ τε δυσχεσπάτω στέναν ερατείαν, id. Supp. 23. A στενὸς.

Στένωμα, ατος, τὸ, anguſtus locus, anguſtia. A στενόω.

Στενώπαρχος, ν, ὁ, curator vicorum. Ex στενωπὸς, & ἄρχω, vel ἄρχος.

Στενωπὸς, ῦ, ὁ ἡ ὁ, in quo oculi ſeu viſus coarctatur, de via, vico, loco; angiportus, anguſtiportum, Phil. στενωπὰ, arcta, Ph. Ex στενὸς, & ὤψ.

Στενῶς, *Adverb.* arcte, anguſte; Gloſſ. Vet. A στενὸς.

Στένωσις, εως, ἡ, anguſtia, coarctatio. A στενόω.

Στέμμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι.

Στεπτάρια, ων, τὰ, ſerta, quæ ex arborum ramis ſuſpendi ſolebant. A

Στεπτήριος, ν, ὁ ἡ ὁ, idoneus ad coronas nectendas. A

Στεπτὸς, ὴ, όν, coronatus, ſerto redimitus. A στέφω.

Στέργηθρον, υ, τὸ, amoris illecebræ; (2) herba quædam. A στέργω.

Στέργημα, ατος, τὸ, amoris illecebræ, poculum amatorium. Ab eod.

Στέργουσαι, nom. plur. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro στέργουσαι.

Στρυξεωδυνος, ὁ ἡ ὁ, amans conjugem, ſ. appetens conjugium alicujus. A Συγόδυνος.

ΣΤΕΡΓΩ,

Digitized by Google

ΣΤΕΡΓΩ, f. ξω, naturali quadam caritate complector, amo, Æsch. Pr. 11. (2) adquiesco, sum contentus. Στέργε γὰρ ἐσθλὸν κακῶν ἐπᾶν, Soph. An. 283. Στέργειν τοῖς ἄδη Cumbelinensibus, Isocr. Στέργω διπλᾶς ἁρπαγᾶς μολεῖν γᾶ τάδε, καὶ πολίταις, ero, Soph. Oed. C. 1090.

Στέργωσι, 3. pl. pr. conj. act.

Στβέμνιος, ν, ὁ καὶ ἡ, solidus, durus, firmus. A στερεός.

Στβέμνως, solide, firme.

Στερεογνάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, firmæ sententiæ, obstirmati animi. Ex στερεὸς, & γνώμη.

Στερεοκάρδιος, ος, ὁ καὶ ἡ, qui duro corde est. Ex στερεὸς & καρδία.

Στερεομετρεῖν, solida metiri. A στερεομέτρης.

Στερεομέτρης, ου, ὁ, qui solida metitur, stereometra. Ex στερεὸς, & μετρέω. Hinc

Στερεομετρία, ας, ἡ, solidorum dimensio.

Στερεοποιέω, consolido, convalido, Gl. V.

ΣΤΕΡΕΟΣ, ὰ, ὸν, solidus, validus, firmus. Gl. Vet. rigidus, durus. Hinc τὸ στερεὸν, *soliditas, firmitas.*

Στερεύτης, ητος, ἡ, soliditas. A pr.

Στερεόσαρκος, ὁ καὶ ἡ, compactam carnem habens. A σάρξ.

Στερεόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, dura & rigida mente præditus, crudelis, immitis. Ex στερεὸς, & φρὴν.

Στερεῶ, ῶ, f. ώσω, solido, firmo, firmum solidumque reddo. Τέτον, ὦ θαυμάσιε, καὶ οἴδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτῶ, Æsch. 3, 16. Ἐστερεώθησαν αὐτῶν αἱ βάσεις, καὶ τὰ σφυρὰ, ib. ver. 7. A στερεός.

Στερέσαι, aor. 1. inf. act. *Poët.* pro στερῆσαι, a

ΣΤΕΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, privo, orbo; ἐστερήθη, caruit, Ph. aor. 1. pass. ἐστέρημαι, 3. plur. p. pass. carent, Ph. ἐστερημένοι, carens, Gl. Vet. part. στερηθεὶς, privatus, Gl. Vet. a. 1. part. pass. Διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησας Φοῖβος, Eur. Andr. 1212. Ἐστερήθημεν δυοῖν ἀδελφοῖν, Soph. Ant. 12.

Στερίωμα, τὸ, firmamentum, statumen, robur, Ph. columen, Gl. V. A στερεόω.

Στερίως, *Adv.* solide, firmiter, constanter.

Στερίωσις, εως, ἡ, solidatio, firmatio. A στερεόω.

Στερηβλίσαν, acc. sing. aor. 1. f. g. pass. v. στερέω.

Στερήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

Στέρησις, εως, ἡ, privatio. Ph. fraus, orbitas, in *Philol.* cum quid de re aliqua negatur. A στερέω.

Στερητικὸς, ἡ, όν, privativus. Gl. V. fraudulentus. Ab eod.

Στερητικῶς, privative.

Στερήμω, aor. 1. inf. pass. *per Syncop.* & *Ion.* pro στερηθῆναι, a στερέω.

Στερίζω, ισκω, pro στερέω. Νῦν δέ σ' ὁ γραμματικὸς καὶ φωδὸς ἐστέρισεν, Epigr. Εἶτα τῶδε νῦν στερίσκομαι, Eur. Supp. 1090. Στερισκόμενοι ταύτης τ' ὄσθυμίας, Xen. Cyr. 7, 29.

Στερεφέπεπλος, parvus peplus, Suid. Proprie, qui rigidum & vilem peplum gestat.

Στερεοποιέω, ῶ, solido, firmo, duro.

Στέριφος, ιφα, ιφον, sterilis, infœcundus; (2) solidus, firmus.

Στερίωμα, ατος, τὸ, firmamentum, firmus agger, Suic. Quasi a στεριτὸν.

Στερκτικὸς, ἡ, όν, amans. A στέργω.

Στερκτὸς, ὴ, τὸ, amabilis. Ab eod.

Στερνίδιον, ὰ, τὸ, pectusculum, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρνιξ, ικος, ὁ, medulla, Hes. A στέρνον.

Στερνίτης, ὰ, ὁ, pectoralis. Ab eod.

Στερνῖτις, ιδος, ἡ, idem. A στερνίτης.

Στερνοκοπέομαι, plango pectus. A κόπτω.

Στερνομάντις, εως, ὁ καὶ ἡ, qui dæmonem in præcordiis habens responsa dat & factum prædicit. Ex στέρνον, & μάντις.

ΣΤΕΡΝΟΝ, ὰ, τὸ, pectus.

Στερνοσωματος, ον, *nov. incert. comicæ, vel dithyrambicæ*, pro capax. ap. Athen.

Στερνοτυπέομαι, pectus ferio, tundo, plango. A

Στερνοτυπὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, pectora tundens. Ex στέρνον, & τύπτω. Hinc

Στερνοτύπιος, ὰ, ὸν, idem.

Στερνοτυπία, ας, ἡ, planctus pectoris.

Στερνὔχος, ὰ, ὸν καὶ ἡ, pectore suo continens, cavus. Epith. terræ. Ex στέρνον, & ἔχω.

Στερνώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, pectorosus, Gl. Vet. A στέρνον.

Στέρξαι, a. 1. inf. act. v. στέργω.

Στέρξις, ιος, ἡ, amor sincerus; (2) animus præsentibus contentus. A στέργω.

Στέρομαι, privor. Στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων, Eur. Ion. 902. A στερέω.

Στερπὴ, ῆς, ἡ, fulgor, splendor; (2) fulgur. Ab ἀστροπή.

Στεροπηγέρετα, voc. sing. a

Στεροπηγερέτης, ὰ, ὁ, qui fulgur suscitat. s. congregat. Il. 6, 298. Ex στεροπὴ, & ἠγείρω, vel ἀγείρω.

Στέροψ, οπος, ὁ, fulgor, vel fulgur. Ab ἀστραπή.

Στερρόδοσος, ὁ, magna voce prædites, clamosus. A βοή.

Στερρόζυγος, ὁ καὶ ἡ, validus. A ζυγὸν.

Στερροποιέω, solidum facio, solido, firmo.

Στερρὸς, ρὰ, ρὸν, pro στερεὸς.

Στερρότης, ητος, ἡ, pro στερεότης.

Στερρόω, pro στερεόω.

Στερρῶς, *Adv.* v. στερεῶς, στερρότατα, vehementissime, Suic.

Στέρφος, ους, τὸ, corium, pellis, *Dor.* στρίφος.

Στέρφινος, ὴ, ον, coriaceus. A pr.

Στερφίον, durum, Hes.

Στερφόω, pelle tego. A στέρφος. Hinc

Στέρφωσις, ὴ, cum res pelle contegitur.

Στερφατὴρ, ῆρος, ὁ, pellibus tectus, instructus. Ibycus, ap. Sch. Apoll.

Στεῖχάντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. v. στέργω.

Στέλλομαι, promitto, firmo. Στεῦτο *(per Syncop.* pro στέλλεται) γὰρ τι ἔπος ἰρέειν, Il. 3, 83. Στεῦτο (ἐστάλετο) δὲ ἰυχόμενος νικησέμεν, ib. 2, 597. Conf. Æsch. Pr. 49.

Στεῦτο, 3. sing. imp. ind. pass. *Ion.* & *per Syncop.* pro ἐστάλετο, a στέλλομαι.

Στεῦται, 3. sing. *per Syncop.* pro σεύεται.

Στεφάνη, ἡ, cujusque rei fastigium, aut circuitus, quicquid quamque rem cingit, ambit; unde *inpr.* corona, sertum, fascia. A στέφω.

Στεφανηδὸν, *Adv.* in modum coronæ, circumcirca, in orbem. Ἑζόμενον στεφανηδὸν ἐκυκλάσαντο μαθηταὶ, Nonn. P. 6, 3. A στέφανος.

Στεφανηπλοκέω, coronam necto seu plico. Ἃ (scil. παιδάρια) γὼ μόλις στεφανηπλοκῶσ' ἐδόσκον, Arist. Θεσμ. 455. A

Στεφανηπλόκος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, qui nectit, coronas, coronarius. Ex στεφάνη, & πλέκω.

Στεφανηφορέω, coronam gero, coronatus sum.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, coronæ gestatio. Ph. supplicatio, A

Στεφανηφόρος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, coronam gestans, coronatus, Gl. V. Ex στεφάνη, & φέρω.

Στεφανικὸς, αία, αῖον, coronarius. A στέφανος. Unde

Στεφανίζω, corono, a. 1. ἐστεφάνιξα, *Dor.* apud Arist. Eq. 1221. pro ἐστεφάνισα.

Στεφάνιον, ὰ, τὸ, cor lla, parva corona. Dim.

Στεφανίσκος, ὁ, ὰ, idem & ab eod. Unde

Στεφανίτης, ὰ, ὁ, coronarius, coronatus; στεφανίτης ἀγὼν, certamen, in quo corona victori datur; Plut. in Lycurg. cap. 22.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, coronaria. A pr.

Στεφανοπλοκέω, ῶ, idem quod στεφανηπλ.

Στεφανοπλοκία, sertorum confectio. A

Στεφανοπλόκος, Ph. idem quod στεφανηπ.

Στεφανοποιὸς, ὸν, ὁ καὶ ἡ, qui coronas conficit. Ex στέφανος, & ποιέω.

Στεφανοπώλης, ὰ, ὁ, venditor coronarum.

Στεφανόπωλις, ιδος, ἡ, quæ coronas vendit.

Στέφανος, ὰ, ὁ, corona, corolla, sertum, *Met.* ornamentum. A στέφω.

Στεφανόω, 3. pl. præs. ind. pass. pro στεφανοῦνται, a στεφανόω.

Στεφανηφορέω, ῶ, idem quod στεφανηφορέω.

Στεφανηφορία, ας, ἡ, idem quod στεφανηφ.

Στεφανόω, corono, corona cingo, circumdo, cingo; (2) honoro, orno, decoro; ἐστεφανωμένος, redimitus, Ph. p. part. pass. Στεφανῶ σε χρυσῷ τῷδε, σοφίας ἕνεκα, στεφανῶσι καὶ τιμῶσιν οἱ σώφρονες λεώ, Arist. Av. 1280. Κισσῷ στεφανωθείς, Eur. Bac. 81. Στεφανωσάμενος (postquam se ipse coronaverat) καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβὼν ἐσθύετο, Æschin. A στέφανος.

Στεφανώδης, ες, coronarius, coronis aptus.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, coronamentum; στεφανώματα, serta, Gl. V.

Στεφανωματικὸς, ὴ, όν, coronarius, coronis sertisque nectendis aptus. A pr.

Στεφάνωσις, εως, ἡ, coronatio. A στεφανόω.

Στεφανωτικὸς, ὴ, όν, coronarius. Ab eod.

Στεφηπλόκος, ὰ, ὁ καὶ ἡ, coronas texens, serta nectens. Ex στέφος, & πλέκω.

Στεφηφορέω, coronam gesto. Ex στέφος, & φέρω.

Στέφιν, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστεφον.

Στέφος, εος, τὸ, corona, corolla, sertum. A

ΣΤΕΦΩ, f. ψω, corono, redimio, orno, cingo; circumdo, circumfundo; (2) impleo, repleo, de poculis; στέφομαι, redimior, Gl. V. ἐστεμμένος, redimitus, Ph. comptus, Gl. V. Σέ σ' ὧδε χέρα σέφουσι κλαλικόμαν, Eur. Iph. in Au. 1105. Μάντιν ὃ νεκρὸν Εὐρυτὰν στέφει λεώς, Lyc. 799. Στέφει καλοῖς ἰόλοις, Anac. 5, 10.

Στέψας, a. 1. part. act. verbi στέφω.

Στέψις, εως, ἡ, coronatio. A pr.

Στέωμεν. 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro στῶμεν, ab ἵστημι pro στάω.

Στῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔστη.

Στῆ, *fleterit*, 3. sing. ejusd. temp. conj.

Στηδὸν, *Adv.* pondere, q. d. appensim. Nic. Al. 327. Ab ἵστημι.

Στήῃ, 3. sing. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στῇ, & hoc *Ion.* pro στῷ, ab ἵστημι.

Στήθεσσι, dat. plur. *Poet.* pro στήθεσι, a στῆθος.

Στήθσφιν, dat. idem *per Paragogen*, pro στήθεσι.

Στηθύνιον, ὰ, τὸ, medium pectoris, quasi pectusculum. *Poll.* Ab eod.

Στῆθι, 2. s. aor. 2. imper. act. v. ἵστημι.

Στηθιαῖος, α, ὸν, pectoralis. A στῆθος.

Στηθίδιον, ὰ, τὸ, pectusculum. Dim. a στῆθος.

Στηθικὸς, ὴ, όν, pectoralis, qui pectoris est. Ab eod.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia pectoralis. A

Στηθόδεσμον, ὰ, τὸ, pectorale, fascia, Gl. V. Ex στῆθος, & δεσμός.

Στηθοδέσμα, στηθόδεσμοι, fasciæ pectorales, Gl. V. Ex iisd.

ΣΤΗΘΟΣ, ὲος, τὸ, pectus. Hinc

Στηθύνιον, ὰ, τὸ, pectusculum, Suic. Dim.

Στήκω, firmiter sto. Στήκετε ἐν τῇ πίστει, 1 Cor. 16, 13. Ab ἵστημι, pro ἕστηκα.

ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, cippus, *inpr.* in sepulcro, columna, titulus (sc. inscriptus lapidi) Gl. Vet. *it.* fœdus (sc. inscriptum stelæ, de more antiquo,) ap. Polyb. Ap. Jos. de tribunali dicitur, & *Sept.* loca excelsa στήλας vertunt. *Evm.*

Στηλίδιον, ὰ, τὸ, cippulus, columella; στηλίδια, termini, limites, Hes. Dim. a στήλη.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, parvus cippus, columella. Ab eod.

Στηλίτβωσις, εως, ἡ, inscriptio in cippum; (2) invectiva in aliquem, qua quasi in cippo ejus facinora notamus.

Στηλιτβωτικὸς, ὴ, όν, invectivus. A

Στηλιτβόω, in cippo inscribo, memoriæ prodo; (2) facinora alicujus noto & omnibus manifesto. Ἐστηλίτβωσας τὴν ἐυεργεσίαν, Greg. (3) proscribo. A στήλιτης.

Στηλίτης, ὰ, ὁ, in cippum inscriptus; (2) ob crimina infamiæ caussa proscriptus; (3)

Digitized by Google

columnaris, ad columnam pertinens, in columna degens, ſedens. A στήλη.

Στηλογραφίω, in columna inſcribo. Ex στήλη, & γράφω.

Στηλογραφία, ας, ἡ, inſcriptio columnæ, tituli inſcriptio. Gl. Vet. Ex στήλη, & γραφή.

Στηλεοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cippo vel columnæ ſimilis. Ex στήλη, & εἶδος.

Στηλοκοπέω, ῶ, ſtatuas mutilo. Item cippo incido; ἐστηλοκοπημένος, p. paſſ. part.

Στηλόω, cippum erigo; (2) erigo & ſtabilio ut cippum, ſtatuo, pono, σταλάσσω, adfiger alicui rei, immotus ſto ceu cippus; (2) ſto. A στήλη.

Στῆμα, ατος, τὸ, ſtamen, *inpr.* in herbis. Ab ἵστημι.

Στήμων, per ſync. pro σταμόνιος.

Στημονητικὸς, ἡ, ὸν, ſtaminis nendi peritus; *foem.* ars nendi ſtamen, ei opponitur κροκυντική. A στήμων.

Στημονία, ᾶν, τὰ, cincinni tenues, ſtaminibus ſimiles, cincinni prolixi & teneri.

Στημονίζομαι, f. ίσομαι, ſtamen duco ſeu tendo; (2) ordior. A στήμων.

Στημονικὸς, ἡ, ὸν, qu. ſtaminarius, ſtamina nens. Ab eod.

Στημόνιον, ου, τὸ, ſtamen. Ab eod.

Στημόνιος, ος, ὁ ἡ ἡ, veſtis, multum, denſum ſtamen habens.

Στημονοφυὴς, ὲς, aptus ſtamini, habens firmitatem aptam ſtamini. A φύω.

Στημοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem quod στημόνιος.

Στημοῤῥαγέω, per ſtamen rumpo, veſtem diſcindo. A ῥήγνυμι.

Στήμων, ονος, ὁ, ſtamen. Ab ἵσαμαι, βλ.

Στῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΗΝΙΑ, ας, ἡ, feſtum Athenis, quo ſe mutuis ſcommatis proſcindebant, Heſ.

ΣΤΗΝΙΟΝ, ου, τὸ, pectus, R. A σῆναι, *firmum ſtare*, quod eſt ab ἵστημι.

Στηνιόω· στηνιωσαι, conviciis inceſſere, Heſ. A γλωῖα.

Στῆρ, idem quod στέαρ.

Στήριγμα, ατος, τὸ, fulcrum, ſtabilimentum. Gloſſ. Vet. firmamentum, columna, furca.

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio ſtabiliendi ſeu fulciendi; (2) firmitas; (3) dicitur & de planetis, cum conſiſtunt, conſiſtionem Gellius vocat. *Ern.*

Στήριγξ, ιγγος, ὁ, fulcrum; (2) furca, qua currus ſuſtinetur. A

ΣΤΗΡΙΖΩ, f. ίξω, ſtatuo, firmiter figo, ſtabilio, firmo, fulcio; (2) ſtabilio, confirmo, probo; στηρίζω, & στηρίζομαι, ſto, conſiſto, firmo pedem, incumbo; ἐστήρικται, fixus eſt, firmatus eſt, p. paſſ. paſſ. 3. ſ. Στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν. Jac. 5, 8. Αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ, Luc. 9, 51. Χάσμα μέγα ἐστήρικται, Luc. 16, 26. στηριχθῆναι, Rom. 1, 11. Τῇ δ' ὑπὸ Νυρικίης Ἰθάκης ἐδος ἐστήρικται, Dion. Περ. 495.

Στήριξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἐστήριξε.

Στῆς, 2. ſing. a. 2. conj. act. v. ἵστημι.

Στῆσαι, *ſtatuiſſe*, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Στήσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ἔστησαντο.

Στήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Στῆσε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔστησε.

Στήσει, 3. ſing. f. 1. ind. act.

Στήσιος, ου, ὁ, ſtator. Epith. Jovis; Plut. in Cicer. cap. 16. Ab ἵστημι.

Στησίχορος, ὁ, nomen Poëtæ Lyrici; (2) jactus talorum octonarium denotans, dictus quod monumentum Steſichori octangulare eſſet.

Στήσομεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. v. ἵστημι.

Στῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. act.

Στήτην, 3. dual. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐστήτην.

ΣΤΗΤΗ, vel στῆτα, ας, ἡ, fœmina, mulier.

Στητώνης, ου, ὁ ἡ ἡ, ſevoſus; pro στατώνης. A στάσις.

Στήσωσι, 3. pl. aor. 2. conj. act. *Poet.* pro στῶσι, & hoc *Ion.* pro στῶσι, ab ἵστημι.

ΣΤΙΑ, ας, ἡ, lapillus, calculus, ſ. σέα.

Στιάζω, lapides jacio. A στία.

Στιβάδιον, ου, τὸ, tomulus ex herba ſeu gramine & frondibus, ſtibadium. A στιβάς.

Στιβαδοκοιτέω, ῶ, f. ήσω, in toro, ſtramento, ſeu frondibus humi ſtratis cubo, in ſtibadio cubo. Ex στιβὰς, & κοιτέω.

Στιβαδοποιέω, ῶ, f. ήσω, lectiſternium ex gramine, frondibus, vel ſimilibus conficio. Ex στιβὰς, & ποιέω.

Στιβάζω, calco, tero. Item expon. fugio, declino. A στιβὰς. Unde

Στιβαρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, craſſus, firmus; ponderoſus, gravis, Ph. Hom. Il. 5, 400. Τί δὲ στιβαρώτερον ἔρκος; Call. in Del. 24.

Στιβαρῶς, *Adv.* denſe, firmiter.

Στιβὰς, άδος, ἡ, ſtratum, torus e frondibus, gramine, herbis. Gloſſ. Vet. ſtramentum, torus; (2) frons in toris adhiberi ſolita. A στείβω.

Στιβεία, ας, ἡ, ingreſſus, quo terra calcatur & pedibus teritur; (2) veſtigatio. A

Στιβεὺς, έως, ὁ, qui viam calcat ſeu terit, viator; (2) fullo. A στιβάω.

Στιβευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Gl. V. veſtigator. A

Στιβεύω, calco, obeo; (2) feras per campos ſaltuſque inveſtigo, & *tropice* quæro, exquiro. Στιβεύομεν τόπον, Plut. Στιβεύειν τὸ μέλλον, id. A στείβω.

Στιβίον, ου, calco, idem. Πᾶν ἐστίβηται σκληρὸν ἔσπερον νιφάν, Soph. Aj. 883. Ab eod.

Στίβη, ης, ἡ, ros matutinus frigore concretus & condenſatus, pruina; Hom. Odyſſ. 5, 467. Call. Ep. Στίβη ἡ νιφετῷ κεχρημένον. Al. κιχαρημένον. Ab eod.

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, pruinoſus. A στίβη.

ΣΤΙΒΙ, fucus, pigmentum, ſtibi, ſtibium.

Στιβία, ας, ἡ, via, ſemita. A στίβος.

Στιβιάω, ῶ, rigeo, frigeo. A στίβη.

Στιβίζομαι, ſtibio faciem fuco. A στίβι.

Στίβος, ου, ὁ, iter tritum, trames; veſtigium.

Στιβεὺς, έως, ὁ, fullo. A στιβίζω.

Στιγεὺς, έως, ὁ, ſubula, vel omne id, quo pungimus, Suid. A στιζω.

Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, nota aut ſignum inuſtum aut impreſſum alicui, macula ſeu nota, qua aliquid diſtinctum ac veluti punctis variatum eſt; Gl. V. nota. Ab eod.

Στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus, notis compunctus, *inpr.* de ſervis improbis. A στίγμα.

Στιγματίζω, f. ίσω, notis compungo, notis inuſtis ſigno, ſtigmata inuro. Ab eod.

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum; (2) ſpatium anguſtiſſimum, momentum; (3) dicitur & de aliis rebus valde parvis, de veſtigiis rei leniter impreſſis. A στίζω.

Στιγὼν, ῶνος, ὁ, punctis notatus, obſignatus, Euſt. Ab eod.

ΣΤΙΖΩ, f. ίξω, pungo, notis compungo, ſtigmata, inuro, inuſtis notis ſigno; (2) interpungo, notis diſtinguo; (3) cædo. *Metaph.* infamo; ἐστιγμένος, notis compunctus, p. paſſ. part. Ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαυκὰς, Plut. Ἐγὰ δ' ὀπάλλα στιζόμενος βακτηρίᾳ, Ariſt. Veſp. 1286. Δαὶς δὲτ', ἢ χ ὁρᾶς ἐστιγμένα; ib. 1362.

Στικτέον, *Adv. poſ.* diſtinguendum eſt punctis. A στίζω.

Στικτὸς, ὴ, όν, punctus, variis notis compunctus ſeu diſtinctus. Ab eod.

Στικτῶδον, *Adv.* nitide, ſplendide. A στίλβω.

Στικτῶδης, ου, ὁ, nitor, ſplendor. A

Στίλβη, ης, ἡ, idem. A στίλβω.

Στιλβοποιέω, ῶ, nitidum reddo. Ex στίλβη.

Στιλβὸς, ὴ, όν, lucidus, fulgidus. Gl. Vet. ſplendidus. Ab eod. Hinc

Στιλβότης, ητος, ἡ, ſplendor.

Στιλβόω, ῶ, nitidum reddo, ſplendorem concilio, coloro. A στιλβὸς.

ΣΤΙΛΒΩ, f. ψω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐγένετο στίλβοντα, Marc. 9, 3. Κάλλει σε στίλβων, ἢ αἵμασιν, Il. 3, 392. Στίλβων νᾶτον ἀλιρύτοιο χρυσαῖν, Ariſt. Av. 703.

Στίλβωμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid nitidum & ſplendidum redditur, quod nitorem conciliat; (2) ipſe ſplendor. A στιλβόω.

Στίλβων, nitens, micans. Nomen planetæ, ſtella Mercurii. A στίλβω.

Στίλβωσις, εως, ἡ, politio, qua aliquid nitidum ac ſplendidum redditur; (2) ſplendor, nitor. Ab eod.

Στιλβωτὴς, οῦ, ὁ, colorator, Ph. A στιλβόω.

Στιλβωτρὶς, ος, τὸ, idem quod στίλβωμα.

ΣΤΙΜΜΙ, ος, ἡ, nummulus minimi pretii; (2) minimum quid, quaſi punctum. Τί ἂν ἀπεκοιμήθημεν ἕσον στίλπνῳ; Ariſtoph. Veſp. 213.

Στιλπνὸς, ὴ, όν, lucens, fulgens, fulgidus, Gl. V. A στίλβω. Hinc

Στιλπνότης, ητος, ἡ, nitor, nitiditas.

Στιλψις, εως, ἡ, ſplendor. A στίλβω.

ΣΤΙΜΜΙ, τὸ, ſtibium. Hinc

Στιμμίζομαι, f. ίσομαι, ſtibio ſupercilia fuco, ſtibio ad pigmentum oculorum utor.

Στίμμις, ἡ, ſtibium, fucus, pigmentum.

Στίμμισμα, ατος, τὸ, pigmentum. A στιμμίζομαι.

Στὶξ, χὸς, ἡ, ordo; (2) verſus; (3) agmen; στίχες, ordines. A στείχω.

Στίξις, εως, ἡ, compunctio, notarum inuſtio. A στίζω.

Στίον, ου, τὸ, idem quod στία.

Στιπτὸς, ὴ, όν, calcatus; (2) denſus, ſolidus.

Στίφος, ους, τὸ, turba, caterva, bellicum agmen, globus militum. Οἰκιτῶν στίφος. Alciphr. 3, 10. A στείβω.

Στιφράω, denſo, ſolido. A

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, denſus, firmus, rigidus; (2) aridus, contractus, compreſſus. A στεφρὸς.

Στιφρότης, ητος, ἡ, denſitas, ſoliditas. A pr.

Στιχαδικὸν, ὄξος, acetum ſtœchadicum.

Στιχαδίτης οἶνος, vinum ex ſtœchade confectum. A στιχὰς.

Στιχαοιδὴς, οῦ, ὁ, poëta, rhapſodus. Ex στὶξ, & ἀοιδὸς.

Στιχάριον, ου, τὸ, tunica, veſtis epiſcoporum undulata.

Στιχὰς, άδος, ἡ, ſeries; (2) herbæ nomen, ſtœchas. A στὶξ.

Στίχας, *ordines*, acc. plur. a στὶξ, *ordo*.

Στιχάω, ῶ, ordine eo, vado; ἐστιχόωντο, ordine incedebant, imperf. *Ion.* pro ἐστιχῶντο, ἐστιχάοντο. Ἐστιχόωντο Ἰλιάδεν εἰς ἀγορὴν, Il. 2, 92. A στείχω.

Στίχη, ης, ἡ, idem quod στὶξ.

Στιχηδὸν, in modum verſuum; (2) catervatim; (3) ordine. A στιχὸς, vel στίχη.

Στιχήρης, ές, ὁ ἡ ἡ, per verſus ſcriptus.

Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem & ab eod.

Στιχηρὸς, per verſus.

Στιχθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. στίζω.

Στιχίδιον, ου, τὸ, verſiculus. Dim. a στίχος.

Στιχίζω, f. ίσω, ordine diſpono; (2) carmina ſcribo. Ab eod.

Στιχιῶν, ῶνος, ὁ, per verſus deſcriptus. Ab eodem.

Στιχιστὴς, οῦ, ὁ, verſuum ſcriptor, poëta. A στιχίζω.

Στιχολογέω, verſus recito. A λέγω.

Στιχολογία, ἡ, recitatio verſuum.

Στιχομυθέω, alternis verſibus reſpondeo, ut in comœdia vel tragœdia. Ex στίχος.

Στιχομυθία, ας, ἡ, actio ſeu collocutio, quæ fit alternis verſibus apud poëtas. Ex στίχος, & μῦθος.

Στιχοποιΐα, ας, ἡ, verſificatio. A

Στιχοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, qui facit verſus. Ex στίχος, & ποιέω.

Στίχος, ου, ὁ, ordo; (2) verſus; (3) linea libri vel ſcripti, vel periodus & ejus membra;

Digitized by Google

bra; (4) ordo arborum & vitium, antes; (5) series militum.

Στιχηρχία, versus facio. Ex ἴργον.

Στιχήρχημα, τὸ, carmen. A pr.

Στιχηρχία, ἡ, versuum scriptio. A

Στιχηρχὸς, ὁ, poëta.

Στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapsodus, versuum recitator. Ex στίχος, & ᾠδὸς.

Στιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, durus, asper. A στία.

Στλεγγίδιον, ου, τὸ, strigilecula, Gl. Vet. A στλεγγὶς.

Στλεγγιδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui strigiles conficit. Ex στλεγγὶς, & ποιέω.

Στλεγγίζω, f. ίσω, abrado strigili, rado; ἐστλεγγισμένος, strigili depexus, p. pass. part. A

ΣΤΛΕΓΓΙΣ, ίδος, ἡ, strigilis; (2) laminula aurea; tænia, ornamentum capitis.

Στλεγγισμα, ατος, τὸ, sordes, quæ strigili auferuntur, strigmentum. A στλεγγίζω.

ΣΤΟΑ, ᾶς, ἡ, porticus; στοαὶ, etiam loca, in quibus frumentum reconditur.

Στοβάζω, convicior, obtrecto, R. A στόβος.

Στόβος, ου, ὁ, convicium. R

Στοιβαδίνομαι, in toro repono, torum sterno. A στοιβάς.

Στοιβάζω, f. άσω, stipo, compono, struo. Σὺ δ' ἄρα παραλαμβάνων στοιβάζεις, Luc. Catap. A στοιβή.

Στοιβάς, άδος, ἡ, frons; (2) virgulta loco lecti seu tori strata. A στείβω.

Στοιβασία, ας, ἡ, structio. A στιβάζω.

Στοιβάσιμος, ος, ὁ ἡ ἡ, stipabilis, Gl. V.

Στοιβαστὴς, οῦ, ὁ, stipator, Gl. Vet. Ab eodem.

Στοιβή, ῆς, vel στοίβη, ης, ἡ, herba, qua in exstruendis stibadiis utebantur veteres; (2) acervus, constructio, exstructio, Gl. Vet. stipatio, stramentum; Plut. in Theseo, cap. 8. res exigua, velut lapillus, quæ ad explendum aliquid adhibetur, verbum inane explendi versus causa inculcatum. A στείβω.

Στοΐδιον, τὸ, parva porticus. A στοά.

Στοιχάριον, ου, τὸ, parvus ordo. Dim. a στοῖχος.

Στοιχὰς, άδος, ἡ, ordine posita. Ab eod.

Στοιχειακὸς, ἡ, όν, elementarius, elementalis. A στοιχεῖον.

Στοιχειακῶς, *Adv.* per elementa. A

Στοιχεῖον, ου, τὸ, principium, ex quo aliquid componitur, elementum, litera, rudimentum; (2) umbra solarii, στοιχεῖα, de mente literæ alphabeticæ, in N. T. de lege cæremoniali; *it.* de partibus mundi, astris, &c. A στοῖχος.

Στοιχειόω, elementa doceo, in principiis erudio, rudimenta artis trado. Στοιχειώμενον φάσκω, Gr. Naz. A στοιχεῖον.

Στοιχειώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, elementalis, elementarius; (2) simplex. Ab eod.

Στοιχείωμα, ατος, τὸ, elementum, principium. A στοιχειόω. Hinc

Στοιχειωματικὸς, ἡ, όν, elementarius.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, elementorum & primorum rudimentorum traditio. A στοιχειόω.

Στοιχειωτὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit, qui rei rudimenta docet. Ab eod.

Στοιχειωτικὸς, ἡ, όν, elementarius, elementalis. Ab eod.

Στοιχίω, in versus rectos porrigor; (2) ordine procedo; (3) incedo, ambulo; (4) μία στοιχεῖν, una uxore contentum esse. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν, Gal. 5, 25. τῷ κανόνι, ib. 6, 16. A στοῖχος.

Στοιχηγορία, ας, ordine narro, ordine recenseo, Suic. Ex στοῖχος, & ἀγορέω.

Στοιχηδὸν, *Adv.* ordine, ordinatim. A στοῖχος.

Στοίχημα, pro ἄθλον. Sch. Theoc. a στοιχεῖν, quod Græci recentiores & I. C. ti dixere pro pacisci, *it.* (2) pignus.

Στοιχίζω, f. ίσω, indagine cingo; (2) ordine cispono, præscribo. Στοιχίζειν ὑφαλὰ, Xen. Ab eod.

Στοιχισμὸς, οῦ, ὁ, quum indagine cinguntur silvæ & stabula ferarum, expansio plagarum varis surrectarum. A στοιχίζω.

Στοιχομυθέω, v. στιχ.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, versus; (2) ordo militum in acie; (3) indago & series plagarum. A στείχω.

Στοιχῶμεν, 1. pl. præs. conj. act. pro στοιχέωμεν, a στοιχέω.

Στολάρχης, ου, ὁ, dux classis, qui classi præest. Ex στόλος, & ἄρχος.

Στολάρχος, ου, ὁ, idem & ex iisd.

Στολὰς, άδος, ἡ, genus armaturæ, lorica. A

Στολὴ, ῆς, ἡ, stola, vestis, amictus, vestimentum, indumentum, ornatus. A στέλλω.

Στολίδιον, ου, τὸ, sagulum, Suic. Dim. a στολὶς.

Στολιδόω, ῶ, f. άσω, induo, amicio. Καδμείαν ᾧ νεοσσὸν στολιδωσάμενος ἐγὼ, Eur. Ph. 1743. Ab eod.

Στολιδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, rugas & plicas habens, rugosus. Ab eod.

Στολιδωτὸς, ἡ, όν, idem. A στολιδόω.

Στολίζω, f. ίσω, vestio, appareo; ἐστολισμένος, stolatus, Gl. Vet. p. part. pass. Εὐκόσμως στολίσας νηὸς πλέρα πανοπτόρειον, Hesiod. Ἔργ. 626. A στολὴ.

Στόλιον, ου, τὸ, parva stola, amiculum; (2) vestis philosophica. Ab eod.

Στολὶς, ίδος, ἡ, ruga vestis; (2) stria frontis; (3) ruga, plica alia. Ab eod.

Στολίσαιμι, acc. sing. aor. 1. part. act. verbi στολίζω. Hinc

Στόλισμα, ατος, τὸ, idem quod στολὶς.

Στολισμὸς, οῦ, ὁ, amictus, cum vestes induuntur. Ab eod. Unde

Στολιστὴς, οῦ, ὁ, vestiarius. Gl. V. vestitor.

Στολμὸς, οῦ, ὁ, idem quod στολισμός; Æschyl. Suppl. 723.

Στόλος, ου, ὁ, expeditio militaris; (2) classis, copiæ, quæ aliquo mittuntur; (3) profectio, iter; (4) apparatus, ornatus, amictus. A στέλλω.

ΣΤΟΜΑ, ατος, τὸ, os, orificium; ostium fluvii; acies ferri; acies frons exercitus. Καὶ στόμα βιάζεσθαι, Plut. in Marc. Cat. cap. 13.

Στομακάκη vel στομοκάκη, ης, ἡ, oris vitium, scorbutici morbi genus, *Strabo*, lib. 16. confer, Plin. 25, 3. Ex στόμα, & ἀκή.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor, oris morbus; (2) loquacitas. Ex στόμα, & ἄλγος.

Στομαλίμνη, ης, ἡ, lacus prope mare, qui ipsum mare ostio suo ingreditur.

Στομάλιμνον, ου, τὸ, idem. Theoc. 4, 23.

Στόμαργος, ου, ὁ ἡ ἡ, loquax, nugator. Æsch. S. T. 453. Gl. Vet. rabula. Ex στόμα, & μάργος.

Στομάτεσσι, dat. pl. *Ion.* pro στόμασι.

Στομαῖκὸς, ἡ, όν, ad os pertinens. A στόμα.

Στομαεργὸς, οῦ, ὁ, ore opus suum conficiens. Ex στόμα, & ἔργον.

Στομαυλίω, ore tibiam inflo. Ex στόμα, & αὐλὸς, *tibia*.

Στομαχικὸς, ἡ, όν, stomachicus; (2) stomachi vitio laborans, ad vomitum proclivis. A

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, os, orificium; (2) stomachus, ventriculus; (3) gula, guttur, jugulum, orificium ventriculi superius.

Στομβάζω, ore dilato gravem vocem edo, ore late diducto loquor; (2) convicior. A

Στόμβος, ου, ὁ ἡ ον, qui ore dilatato sonum edit. convicium faciens. A στέμβω.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens; στομίας ἵππος, oris duri equus. A στόμα.

Στόμιον, ου, τὸ, osculum, parvum os; (2) orificium vasis, venæ, & similium introitus angustior; (3) fræni pars, quæ ori equi inditur. Dim. ab eod.

Στόμις, ὁ, idem quod στομίας.

Στομοδόκος, ου, ὁ ἡ ἡ, loquax. Ex στόμα, & δέχομαι.

Στόμος, ου, ὁ, garrulitas, convicium. A στόμα.

Στομόω, ῶ, f. ώσω, os claudo, os obstruo; (2) os, seu ostium facio sive aperio, (3) ferrum acuo & induro, roboro; (4) frontes in exercitu sive acie struo. Μίμνε' ὅπως εὖ μοι στομώσεις αἰόλον, Arist. Nub. 1106. Σφενδονήτας πλὼ ἀραχίαν στομώσας, Plut. Τλώδι σ' ἐγὼ ἐρᾶς ἀδὰ δράκαιναν, —— ὡς δεινᾶς ἐχίδναις εἰς ἐμ' ἐστομωμένη; Eur. Iph. in Tau. 288. Τὰ δ' ὑγιεινὰ λέγεσθαι στομοῦσθαι καὶ κραδύνεσθαι τὴν ἕξιν, Plut. Lycurg. cap. 16. Ab eod.

Στομφάζω, utor grandibus verbis, magnifice loquor; (2) convicior. Βόσκειν ἐθέλων, καὶ μὴ τύπτειν ἐγκάσκειν σοι στομφάζοντας, Arist. Vesp. 720. A στόμφος.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, grandiloquus; (2) acerbus, durus. Ab eod.

Στομφάσκιος, η, ον, grandiloquus. Ab eod.

Στόμφος, ου, ὁ, grandiloquentia; (2) convicium. Ἐν τραγῳδίᾳ, φράγματι ὀγκηρῷ φύσει καὶ ὀπισθοκωμῳδῷ στόμφον, Longin. 3. Ἐκφέρεσθαι εἰς ἀλληγορικὸν στόμφον, id. 32.

Στομφώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui magno seu amplo ore est. A στόμα.

Στόμωμα, ατος, τὸ, id, quod exacutum est; (2) id, quo duratur acies; (3) robur aciei; ferrum durum, Gl. V. Plut. Lycurg, cap. A στομόω.

Στόμωσις, εως, ἡ, induratio ferri; (2) acies, acumen, robur. Ab eod.

Στομωτὴς, οῦ, ὁ, indurator, Gl. V.

Στοναχεύντι, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro στοναχοῦσι, a

Στοναχίω, gemo, cum gemitu requiro. Οὐδὲ θέλω φρολιπεῖν τόγε, μὴ οἱ ἐμὸν γοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον, Soph. El. 131. A στένω.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, gemitus, suspirium, dolor. A στόνος.

Στοναχίζετο, *Ion.* pro ἐστόναχίζετο, a

Στοναχίζω, & στοναχίζομαι, gemo, ingemisco. Μεγάλα στοναχίζαν, Il. 23, 172. ἀδινὰ, ib. 225. Ὑπὸ σφοὶ στοναχίζετο γεῖα, ib. 2, 784. Θυμῷ, ib. 7, 95. A στοναχή.

Στόναχος, ου, ὁ, idem quod στοναχή.

Στονόεις, όεσσα, όεν, gemebundus, gemendus. A στόνος.

Στόνος, ου, ὁ, gemitus, suspirium, gemitus cum fletu. A στένω.

Στόνυξ, υχος, ὁ, unguium extremitas; (2) unguis; (3) præacutæ cautes etiam στόνυχες, ap. Apoll. Rh. Ab ὄνυξ.

Στοργέω, ῶ, pio & vehementi amore complector. A

Στοργὴ, ῆς, ἡ, amor; (2) *inpr.* amor conjugum; (3) *vulgatissime* parentum erga liberos & liberorum erga parentes. Gl. V. affectio. A στέργω.

Στορέννυμι, & στορεννύω, sterno. A στορέω.

Στορέσαι, a. 1. inf. act. verbi στορέω.

Στορεσεδίλι, 3. pl. fut. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro στορέσασι.

Στορεὺς, έως, ὁ, strator, qui sternit; (2) fomes, qui substerni solet ad ignem concipiendum. A

ΣΤΟΡΕΩ, ῶ, f. έσω, sterno, prosterno. Ἐπειδὴ ὃ τῷ θάλασσαν ἐστόρεσεν ἠ γαλήνη, Heliod. Ἀνθρακιὰ στορέσας, Il. 9, 213. ταπῆτας, ib. 24, 645.

ΣΤΟΡΘΥΞ, γος, ἡ, cuspis hastæ.

Στόρνυμι, idem quod στορέω.

Στορύνη, ης, ἡ, instrumentum quoddam chirurgicum ad sanguinem e naribus detrahendum. *Aret.* A στορέω.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, fut. άσομαι, collineo ad scopum, recta ad scopum tendo; *metaph.* in scopum destino, propositum mihi specto; ἐστοχασμένος βλασφημίας, maledicendi causa; (2) conjicio, conjecturam facio; (3) satisfacio alicui, facio, quæ quis velle videtur, studeo alicui rei vel personæ, hinc (4) parcere, consulere. Στοχάζεσθ' ὅπως ἂν δύνασθε, Polyb. πρός τι, Plat. τῆς ψυχῆς διανοίας, Hocr. τινος, Phal. Τῶν ψυχῶν ἀγαθῶν τε καὶ σώφρονα στοχάζομαι, Hel.

Στοχάς,

Digitized by Google

Στοχὰς, άδος, ἡ, retium tentio; (2) ſtruës ad loca æquanda, quo plagæ tendi queant.

Στοχασάμενοι, nom. pl. a. 1. part. med. v. στοχάζομαι.

Στόχασμα, ατος, τὸ, id, quod in ſcopum intenditur, ſive quo ad ſcopum collineatur. Ab eod.

Στοχασμὸς, ὁ, ὁ, collineatio ad ſcopum; (2) conjectatio, conjectura.

Στοχαστὴς, οῦ, ὁ, conjector, qui conjecturis colligit; (2) qui bene collineat & recta ad ſcopum tendit. Ab eod. Hinc

Στοχαστικὸς, ἡ, ὸν, recta collineans & ad ſcopum tendens; (2) qui ſolers in conjecturis, conſultus; (3) conjecturalis, conjectura aſſequendus.

Στοχαστικῶς, conjectando; (2) more conjectantium.

Στράβαι, αἱ, compedes. A στρέφω.

Στραβαχαομάω, ῶ, criſpa fum coma. A

Στραβαχαόμης, ου, ὁ, qui criſpa eſt coma, R. Ex στράβηλος, & κόμη.

Στράβηλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui tereti corpore eſt; (2) tortuoſus. A στρεβός.

Στρόβηλος, ὁ, genus conchylii, ſic dictum a figura, quod ſimile eſt tubæ. Ab eod.

Στραβίζω, f. ίσω, ſum oculis diſtortis, ſum ſtrabo. Ab eod. Hinc

Στραβισμὸς, οῦ, ὁ, diſtortio oculorum.

Στραβὸς, ὴ, ὸν, qui eſt oculis diſtortis, luſcus. A στρέφω.

Στραβόν, ὄνος, ὁ, idem & ab eod.

Στραγγαλάω, ῶ, ſtrangulo, ſuffoco, R. A

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus, ſtrangulatio. A στραγγὸς.

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, tortuoſus laqueus; (2) dolotum conſilium. Ab eod.

Στραγγαλία, ων, τὰ, tophi & durities ex humore concreto, maxime in articulis.

Στραγγαλίαι, αἱ, tormentâ, Gl. V. Ab eod.

Στραγγαλίζω, f. ίσω, obtorqueo, Gloſſ. Vet. ſtrangulo. A

Στραγγαλὶς, ίδος, ἡ, id. quod στραγγαλιά.

Στραγγαλισμὸς, οῦ, ὁ, ſtrangulatus, Gloſſ. Vet. ſtrangulatio. A στραγγαλίζω.

Στραγγαλιώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, tortuoſus, diſtortus; (2) perverſus, doloſus. A στραγγαλία.

Στραγγαλόω, ῶ, ſtrangulo, torqueo, ſtringo. Ἡ ὑρὰ στραγγαλοῦ ὑπὸ τῆ ξηρότητος, Ad. Aphr. qu. a στράγγαλος. A στράγξ. Hinc

Στραγγαλωτὸς, ὴ, ὸν, valde tortus, nodoſus, de fune.

Στραγγεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum quo humor exprimitur, ut ſtillatim defluat. A

Στραγγεύω, guttatim exprimo; (2) premo, adfligo; στραγγεύομαι, med. cunctor, moror, tempus tero; (2) laboro, vexor. Ἰτηίου τὶ τοῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, Ariſt. Nub. 131. A στράγξ.

ΣΤΡΑΓΓΟΣ, ὸς, ὁ, tortuoſus, obliquus, perverſus; (2) impudens, Heſ Suid.

Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium, quum urina ſillatim excernitur. Ex στράγξ, & οὖρον. Hinc

Στραγγουρεύω, ῶ, urinæ ſtillicidio labo o.

Στραγγουρικὸς, ὴ, ὸν, ad ſtranguriam proclivis, ſtranguria laborans, τὰ στραγγουρικὰ ſtranguria.

ΣΤΡΑΓΞ, γγος, ἡ, gutta, ſtilla.

Στραγὸς, ὴ, ὸν, Suid. Vid. στραγγὸς.

Στρατοδομῶ, ῶμαι, exercitum colloco, caſtra pono. Hinc ἐστρατώδο, imperf. Ion. pro ἐστρατῶντο, ἐστρατόωντο. Οἱ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ἔχθας Σαγγαρίοιο, Il. 3, 187. A φοιλὲς.

Στρατοκρατέω, ῶ, fut. ήσω, dux ſum exercitus, exercitui præſum. A

Στρατάρχης, ου, ὁ, imperator, copiarum dux. Ex στρατὸς, & ἀρχή. Hinc

Στρατοαρχία, ας, ἡ, præfectura exercitus.

Στρατάτης, ου, ὁ, idem quod στρατάρχης.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, expeditio; (2) ſtipendia, in pl. (3) agmen & copiæ. A στρατὸς.

Στράτευμα, ατος, τὸ, exercitus, qui in expeditionem educitur, agmen. Ab eod.

Στρατευματικὸς, ὴ, ὸν, militaris, bello habilis. A στράτευμα.

Στρατεύομαι, milito. A Στρατεύω.

Στρατευτέον, expeditionem cogito. Ab eod.

Στρατεύσιμος, ος, ὁ ἡ, ἡ, qui in expeditionem educi poteſt, militiæ maturus. A

Στρατεύσις, εως, ἡ, expeditio.

Στρατευτέον, bellandum.

Στρατευτικὸς, ὴ, ὸν, idem quod στρατεύσιμος; (2) bellicoſus, pugnax; (3) muniis militaribus adſuetus. A

Στρατεύω, exercitum in expeditionem educo, cum exercitu venio; (2) bello invado; στρατεύω, & στρατεύομαι, milito, ſtipendia facio. Στρατεύειν ὅπι τὰς ἐναγὰς, Æſch. ὅπι Τροίαν, Thuc. τινὶ, Dem. Ἐπὶ τούτες ἡμᾶς κ' ἐλ στρατεύσωμεθα, Xen. Cyr. 4, 18. Ἐπὶ γὰ τὸν ἐμὸν στρατεύομαι πόλιν, Eur. Ph. 435. A στρατὸς.

Στρατηγεῖον, ου, τὸ, locus, ubi tendit imperator, prætorium. A στρατηγὸς.

Στρατηγίτης, ου, ὁ, idem quod στρατηγὸς.

Στρατηγέω, præſum exercitui, exercitum duco, imperatoris munere fungor; (2) furto nilitari circumvenio, ſtratagemate vinco. Ἐστρατήγηϛ' ὑπ' ἀνέρ, Thuc. τὸν στρατιτὴν, Plut. Δοκῶ γὰ ὁτὰν ὁ στρατηγὸς φυγὴ, Eurip. Herac. 39. Ab eod.

Στρατήγημα, ατος, τὸ, res a duce exercitus ducta; (2) facinus callidum & ſolers conſilium, quo imperator hoſtem circumvenit, ſtratagema, furtum militare. A pr.

Στρατηγία, ας, ἡ, imperatorium munus, præfectura exercitus; (2) peritia ducendi exercitum. A στρατηγὸς. Hinc

Στρατηγιάω, ῶ, munus imperatoris adfecto ſeu ambio.

Στρατηγικὲς, ὴ, ὸν, imperatorius; (2) peritus muneris imperatorii; (3) qui geſſit dignitatem imperatoriam.

Στρατηγικῶς, Adv. imperatorie.

Στρατήγιον, ου, τὸ, tentorium aut domus imperatoris, prætorium. A στρατηγὸς.

Στρατηγὸς, οῦ, ὁ, imperatoria, prætoria. Δείξας τὴν στρατηγίδα ναῦν ὖσαν ἐξόπιν, Plut. in Anton. cap. 31. Ab eod.

Στρατηλὸς, ὸν, ὁ, dux exercitus, imperator. Ex στρατὸς, & ἄγω.

Στρατηλασία, ας, ἡ, eductio exercitus, expeditio. Ex στρατὸς, & ἐλαύνω.

Στρατηλατέω, ῶ, fut. ήσω, exercitum duco, expeditionem ſuſcipio, bellum infero. Δεῦρο ἄναξ ϛρατηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Ὅς ποτ' ἐξέλιπε, φῶλον στρατηλατήσας κλεινὸ Καδμείων δοριὸς, id. Herc. fur. 61. Ex στρατὸς, & ἐλαύνω. Hinc

Στρατηλάτης, ου, ὁ, qui exercitum educit in expeditionem, dux agminis militaris, Ph. magiſter militum, dux, dux exercitus, Eur. Cyc. 85.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, exercitus, agmen militum, quod in expeditionem educitur; (2) militia, expeditio. A στρατὸς.

Στρατιάρχης, ου, ὁ, tribunus militum. Ex στρατιὰ, & ἄρχω.

Στρατιάρχος, ου, ὁ, idem & ex iiſdem.

Στρατιάων, gen. plur. Æol. pro στρατιῶν.

Στρατιωτὴς, ία, ικὸν, militaris, caſtrenſis, exercitum præſes. A στρατὸς.

Στρατιώτης, ου, ὁ, miles. A στρατιά. Hinc

Στρατιωτικὸς, ὴ, ὸν, militaris, ad milites pertinens; (2) qui militiæ ſtudet; (3) militiæ peritus. Hinc τὰ στρατιωτικὰ, res militares.

Στρατιωτικῶς, militariter, ut militem decet.

Στρατιῶτις, ίδος, ἡ, fœmina militans; στρατιώτιδες νῆες, naves, quæ milites vehunt. A στρατιώτης.

Στρατοκήρυξ, υκος, ὁ, exercitus præco.

Στρατολογέω, ῶ, f. ήσω, delectum ago, cogo & conſcribo milites. Ἵνα μὴ ϛρατολογῶμαι ἀρίϛῳ, 2 Tim. 2, 4. Ex στρατὸς, & λέγω.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus militaris. A

Στρατολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui exercitum conſcribit. Ex στρατὸς, & λέγω.

Στρατομαντὶς, εως, ὁ, vates, augur exercitus, ut Calchas ap. Hom.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, qui caſtris præeſt, caſtrorum præfectus; (2) imperator, dux exercitus. Ex στρατόπεδον, & ἀρχή. Hinc

Στρατοπεδαρχία, ας, ἡ, caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδέω, ας, ἡ, caſtrametatio; (2) caſtra.

Στρατοπεδευτικὸς, ὴ, ὸν, ad caſtrametationem pertinens. A

Στρατοπεδεύω, caſtra metor, caſtra figo ſeu colloco. Νῦν μίκρον φορβλέντες ἐϛρατοπεδεύκασι, Xen Cyr. 4, 4. A

Στρατόπεδον, ου, τὸ, locus, ubi exercitus ſedem figit; (2) exercitus. Ex στρατὸς, & πέδον.

Στρατόπλαγος, ου, exercitum trajiciens mare, ſ. jubens trajicere, Lyc. A πλάω.

ΣΤΡΑΤΟΣ, οῦ, ὁ, exercitus, copiæ militares ſive terreſtres, ſive navales; (2) multitudo. Hinc

Στρατόσε, vel στρατόφιν, Adv. ab exercitu.

Στρατοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos exercitus, copiarum dux, ſive præfectus.

Στρατόωντο, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. & Poët. pro ἐστρατῶντο ex ἐστρατόοντο, a στρατόομαι.

Στραφεὶς, a. 2. part. paſſ. verbi ſeq.

Στραφθεὶς, a. 1. part. paſſ. verbi στρέφω.

Στραφλᾶν, contorſiſſe, aor. 2. inf. paſſ.

Στρέβλη, ης, ἡ, inſtrumentum ſive tormentum nauticum ligneum. A στρεβλὸς.

Στρεβλόκερως, ὁ ἡ, ἡ, cornua vara habens.

Στρεβλόπους, οδος, ὁ, ſcaurus, Ph.

Στρεβλὸς, ὴ, ὸν, tortus, tortuoſus, flexuoſus; (2) perverſus, callidus, verſutus; (3) ſtrabo, qui perverſis & diſtortis eſt oculis. A στρέφω. Hinc

Στρεβλότης, ητος, ἡ, tortuoſitas, flexuoſitas.

Στρεβλόω, ῶ, futur. ώσω, torqueo, tormentis diſtrabo, diſtorqueo, perverto, depravo. Ἅ οἱ ἀμαθεῖς ἡ ἀστήρικϛοι στρεβλοῦσιν, 2 Pet. 3, 16. Ὑμεῖς στρεβλώσαντες αὐτὸν ὑπωπίσατε, Dem. Ab eod. Hinc

Στρεβλωτήριον, ου, τὸ, tormentum, locus tormentorum.

Στρεβλωτὴς, οῦ, ὁ, eculeus, Ph.

Στρέμμα, ατος, τὸ, tortum, intortum; (2) opus piſtorium. A στρέφω.

Στρεπταιγλος, ου, ὁ ἡ, ἡ, fulgorem ſeu lucem avertens, radios deflectens, vox dithyramb. inepta ab Ariſtoph. irriſa, Nub. 334. Ex στρεπτὸς, & αἴγλη.

Στρεπτοῖο, gen. ſing. Ion. pro στρεπτῆ.

Στρεπτὸς, ὴ, ὸν, verſatilis, verſabilis, volubilis, tortilis, flexilis, qui inflecti poteſt; (2) tortus. A στρέφω.

Στρεπτὸς, οῦ, ὁ, torques. Ab eod.

Στρεπτοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, torquatus, torquem geſtans. Ex στρεπτὸς, & φέρω.

Στραγγουρία, ας, ἡ, ſtranguria, Nic. Al. 313. A στράγξ.

Στράγξ, propriè idem quod στραγγεύω, guttatim exprimo; unde dolore adficio; στράγγομαι, paullatim deficio, tabeſco, conſumor, vexor; (2) cunctor, ceſſo, tempus tero, ut στραγγεύομαι. Στρέγγεται ἐν αὐῇ διατῆτι, Il. 15, 512. ὲν ὑσὶ ἐρύκω, Od. 12, 351. Μηδὲν δὴ ἐϛρατόγγατο ὑσὶν, Call. in Cer. 67. A στράγξ.

Στρεφάσκω, verto, H St. A στρέφω.

Στρεφενδίνω, in gyram verto; στρεφενδίνθεν, vertigine correpti ſunt, 3. pl. aor. 1. paſſ. pro ἐστρεφενδίνθησαν. Στρεφενδίνθεν δὲ οἱ ὄσσε, Il. 16, 792. Ex στρέφω, & δινέω

Στρεφθείσα, a. 1. part. paſſ. f. g. v. στρέφω, verto.

Στρεφθέντε, nom. dual. a. 1. part. paſſ.

Στρέφω, ω, τὸ, idem quod στρέμμα, & pellis, quo ſenſu melius eſt στίρεος. A στρέφω.

Στρεφὼν, ῶ, pelle tego, (melius στέγω, Ern.) A στρέφω.

ΣΤΡΕΦΩ, fut. ψω, verto, verſo, flecto, torqueo; (2) torqueo, i. e. ango; (3) verſo, voluto, cogito; (4) reverto, remeo; στρέφομαι,

Digitized by Google

στρίφομαι, convertor, mutor, contorqueor, contorquendo luxor; (2) verſor, occupatus ſum; ἐστράφθαι, aor. 2. στραφείς, converſus; ἐστραμμένος, tortus. perf paſſ Θησεύ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα, Eur. Herc. fur. 1412. Στρέψον αἰτιαυχῆς κόρας, Ariſt. Theſm. 909. Πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλον ἄλλοσε στρέφῃ, Eur. Supp. 414. Στραφέντες ἔφυγον εἰς το ἴουμα, Xen. Ἐπὶ γῆς στρεφόμενος, Plato. εἰς τὰ ἔθνη, Act. 13, 46. Τί δυσκολαίνεις, ἢ στρέφῃ τὴν νύχθ' ὅλην; Ariſt. Nub. 36.

Στρίφωσις, εως, ἡ, intectio vaſis pelle, quum quid operitur corio. A στρεφόω.

Στρεψάσκω, verto; imperf. στρέψασκον. Τοὶ ὁ στρέψασκον ἀν' ὕγμας, Il. 18, 546. A στρίφω.

Στρεψόμαλλος, ος, ὁ ἢ ἡ, intortum i. e. criſpum habens vellus; (2) verſipellis, verſutus. Ex στρίψις, & μαλλός.

Στρίψις, εως, ἡ, verſio, converſio; (2) fraus. A στρίφω.

Στρεψοδικέω, cauſam perverto, jus perverto malis artibus. Στρεψοδικῆσαι, ἢ τὰς χρήσας διαλιθεῖν, Ariſt. Nub. 433. Ex στρέψις, & δικη.

Στρεψοδικοπαιπαλία, ας, ἡ, verſutia in perverſendis cauſſis ſeu litibus, Ariſt. Av. 1474. Ex στρεψοδικέω, & παιπαλία.

Στρεψοδινέω, in gyrum flecto. Ex στρέψις, & δινέω.

Στρωϊκῶς, *Adverb.* aſpere, horribiliter. A

ΣΤΡΗΝΗΣ, ἐος, ὁ ἢ ἡ, aſper, indomitus moribus.

Στρωιάω, ῶ, f. άσω, luxurioſe vivo, laſcivio, Gl. Vet. geſtio in malam partem. Ὅσα ἐδόξασεν ἑαυτῷ, ἢ ἐστρωίασεν, Apoc. 18, 7. στρωιάσαντες, ib. 9. ΠΕΡΔΕΤΑΙ ᾗ, στρωιᾷ φλυτᾶν, Schol. in Ariſt. Pl. 176. A

ΣΤΡΗΝΟΣ, ἐος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) tumultuatio; (3) faſtus, morum aſperitas.

Στρωόφωνος, ος, ὁ ἢ ἡ, vocem aſperam habens. Ex στρωϊκῶς, & φωνή.

Στρυβιλιγξ, ne nauci quidem, ne tantillum quidem, Ariſt. Ach. 1040. Ex στριβος, & λιγξ.

ΣΤΡΙΒΟΣ, ου, ὁ, exilis & tenuis vox avis.

Στριγμός, οῦ, ὁ, ſtridor. A στρίζω, pro ρίζω.

Στρόξ, γός, ἡ, columnæ canaliculus, ſtriatura.

Στριφνός, ἡ, όν, ſtrigoſus, Gl. Vet. στριφνόν, acerbum, Ph. A στρίφω.

Στροβανικος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui exagitando vincit, Heſ Ex στρόβος, & νίκη.

Στροβελός, ἡ, όν, tortuoſus, flexuoſus, incurvus. Ab eod.

Στροβέω, circumago, torqueo; (2) perturbo. Πάντα τρόπον τε σαυτὸν στρέβῃ σωκιάσας, Ariſt. Nub. 702. Ἀλλ' ἔπιθι ἢ στρόβῃ, μηδὲν ὀλίγον ποιῇ, id. Eq. 385. Μανίας ὑπὸ δεινῆς ὄμματα στροβήσῃ, id. Ran. 918. Τὸν ἐξ ὀνείρων πέμπλον ἐστριγμῶν ὥρισκαταξανεῖ, Lyc. 173. A στρέφω.

Στροβητός, ἡ, όν, impetuoſus, qui circumagitur, circum rotatur, ut Ixion. A στροβέω.

Στροβιλία, nux pinea, Ph. A στρόβιλος.

Στροβιλίω, ῶ, fut. ήσω, turbineo vortice circumago, Gl. V. intorqueo. A στρόβιλος.

Στροβιλιών, pinetum, Gl. V.

Στροβιλιν, ῖνος, linamentum, aut aliud quid, in turbinis modum contortum, Ab eod.

Στροβίλινος, ίνη, ινον, pineus.

Στροβιλίτης, ου, ὁ, ut στροβελίτης οἶνος, vinum pineis nucibus conditum. Ab eod.

Στροβιλοειδής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, ſimilis turbini ſeu cono, ſeu nuci pineæ. Ex στρόβιλος, & εἶδος.

Στρόβιλος, ου, ὁ, vortex, turbo, trochus; genus ſaltationis flexuoſum; (2) pinus, Gl. Vet. nux pineæ, nucleus nucis pineæ. A στρέβω. Hinc

Στροβιλόω, ῶ, fut. άσω, verſo, circumago. Στροβιλοῖ τὴν γλῶτταν, Plut.

Στροβιλώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, turbinatus; (2) frequens anfractibus. Ὄρος στροβιλῶδες, Plut. Syll. cap. 16. A στρόβιλος.

Στρόβος, ου, ὁ, vertex, vertigo, gyrus. A στρέφω.

Στρομβύλος, Sch. Theoc. id. quod στρόβιλος.

Στρογγυλαίνω, rotundo, rotundum efficio. A στρογγύλος.

Στρογγύλωμα, τὸ, opus rotundum, ut globus, cylindrus. A

Στρογγυλόω, f. ώσω, id. quod στρογγυλαίνω.

Στρογγυλίζω, f. ίσω, idem; (2) ore rotundo loquor. Στρογγυλίζειν τὰ νοήματα. Dion. Hal. Ab eod.

Στρογγυοειδής, ἐος, ὁ ἢ ἡ, rotundus. Ex στρογγύλος, & εἶδος.

Στρογγυλόκαυλος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui rotundum habet caulem.

Στρογγυλόλοβος, ος, ὁ ἢ ἡ, rotunda ſiliqua incluſus.

Στρογγύλομαι, rotundus fio. A στρογγύλος.

Στρογγυλοπαύτης, ου, ὁ, qui oneraria navi navigat.

Στρογγυλόπλοκος, ον, rotundum latus habens. A πλοκή.

Στρογγυλοπρόσωπος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui rotunda eſt facie. Ex στρογγύλος, & πρόσωπον.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ύλη, ύλον, rotundus, teres, globoſus..

Στρογγυλότης, ητος, ἡ, rotunditas, figura rotunda aut teres. A στρογγύλος.

Στρογγυλόω, v. στρογγυλόω. Καταφξέρθμον ὕδωρ ἐξ ὕψος στρογγυλοῖ, Al. Aphr. Ab eodem.

Στρογγύλως, Adv. rotunde; (2) figura tereti. Ab eod.

Στρομβεῖον, ου, τὸ, turbo, conus, Nic. Th. 629. A στρόμβος.

Στρομβηδόν, *Adv.* turbinis in modum, turbinatim. Ab eod.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus. A στρέφω.

Στρομβόω, turbineo vortice verſo ſeu circumago; (2) verſe, circumago. A στρόμβος.

Στρομβώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, turbinis ſeu coni figuram habens. Ab eod.

Στρυθάριον, ου, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρυθός.

Στρύθειος, εία, ειον, ſtrutheus. Ab eod.

Στρυθίζω, f. ίσω, paſſeris in modum ſtrido.

Στρυθίον, ου, τὸ, paſſerculus, Dim. a στρυθός.

Στρυθίος, ία, ιον, ſtruthius. Ab eod.

Στρυθοκάμηλος, ου, ὁ, vel ἡ, ſtruthocamelus, *avis*; ſtruthio, Ph.

Στρυθοκέφαλος, ος, ὁ ἢ ἡ, habens caput paſſeris aut ſtruthocameli; (2) monſtroſus. Ex στρυθός, & κεφαλή.

Στρυθόπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, pedes ſtruthocameli habens.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ, οῦ, ὁ, paſſer; (2) ſtruthio, ſtruthocamelus; (3) herba quædam.

Στρυθοφάγος, ος, ὁ ἢ ἡ, ſtruthiones vorans; (2) paſſeres vorans.

Στροφαῖος, ου, ὁ, verſutus, qui multas novit ſtrophes. A στροφή.

Στροφαλιγξ, ιγγος, ἡ, converſio, vertigo, gyrus, vertex, flexus, rotula, orbis, orbiculus, lactis ſiccati caſeus. Ὁ δ' ἐν στροφάλιγι κονίης Κεῖτο μίγας μεγαλασί, Il. 16, 775. Μειοτέρῃ γὰρ φᾶσα περιρρέφῃ στροφάλιγι, Arat. 43. A

Στροφαλίζω, futur. ίσω, verto, verſo. Τῷ δὲ παρ' ἠλάκατα στροφαλίζεται, Od. 18, 314. A στρέφω.

Στροφας, άδος, ἡ, quæ circumagitur, quæ circumvertitur. Ab eod.

Στροφάω, ῶ, verto, volvo, verſo.

Στροφεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum vertendo navem; (2) pars theatri, Gl. V. verſoria.

Στροφεύς, έως, ὁ, vertebra; (2) ſummus dorſi ſpondylus; (3) cardo in foribus.

Στροφέω, ῶ, verſutiis & ſtrophis utor.

Στροφή, ῆς, ἡ, verſio, verſura, flexus; (2) chori ad ſpectatores converſio, pars carminis lyrici habens antiſtrophen ſuam; (3) tergiverſatio fraudulenta, ſtrophæ, verſutia, Gloſſ. Vet. στουφή, ſtrophæ. A στρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ἡ, vertebra, cardo; (2) verſura, flexus, verſio. A στρεφός.

Στρόφιον, ου, τὸ, teres zona, qua mulieres cingi ſolebant; (2) redimiculum, quo viri & fœminæ caput ligabant. A στρέφω.

Στροφίς, ίδος, ἡ, converſio; (2) volumen, ſpira A στροφή.

Στροφοδινέω, circumago.

Στροφολογία, ἡ, verſutia in dicendo, fraus. A λέγω.

Στρόφομαι, ῶμαι, fut. ώσομαι, inteſtina mihi torquentur, torminibus vexor ſeu laboro. Στροφόμενος ἵππος, Hipp. A

Στρόφος, ου, ὁ, funiculus e loro vel cannabe, aliave materia; faſcia, cirrus, cincinnus; (2) torſio, tormina inteſtinorum; στρόφοι, tormina, Gl. V. A στρέφω.

Στροφώδης, ες, cui denſi quid innatat, ut in urina.

Στρωτός, ἡ, όν, verſatilis. A στροφόομαι.

Στρυφνός, ἡ, όν, auſterus, acerbus, adſtringens; (2) de homine auſtero, acerbo, moroſo. A στυφός.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas. A στρυφνός.

Στρύχνη, ης, τὸ, idem quod στρύχνος.

ΣΤΡΥΧΝΟΣ, ου, ὁ, ſolanum, *herba. Angl.* Nightſhade.

Στρῶμα, ατος, τὸ, ſtratum, ſtragulum, ſtramentum, veſtis ſtragula variegata; unde & στράματα, liber varii & mixti argumenti. A στρωννύω. Hinc

Στρωματεύς, έως, ὁ, veſtis ſutilis; (2) faccus ex pannis lineis laneiſve conſutus, quibus ſtragula deponi & colligari ſolebant; (3) piſcis quidam dorſo variegato; (4) liber varii argumenti, Gl. Vet. pulvinar.

Στρωματίζω, f. ίσω, ſterno, inſterno.

Στρωματίδεσμον, ου, τὸ, ligamen ſeu vinculum, quo veſtis ſtragula conſtringitur, faſcia, qua ſtragula convoluta ſolent ligari; (2) veſtis ſtragula vinculo colligata. Ex στρῶμα, & δεσμός.

Στρωματοδίσμος, ου, ὁ, idem & ex iiſd.

Στρωματοφύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, cui ſtratorum cuſtodia demandata eſt.

Στρωμνή, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, lectiſternium, torus. A στρωννύω.

Στρώννυμι, ſ. στρώνυω, f. στρώσω, ſterno, i. e. dejectum humi expando aut alio in loco plano, στρῶσον, ſterne, Gl. V. a. 1. imperat. ἐστρωμμένον, ſtratum, Gl. V. perf. paſſ. part. Αὐτὸς κλίνω στρώννυσι, τράπεζαν κοσμεῖ, Xen. Κἄστρωσ' ὑπνον ἡ 'κάλυψε σώματα, Eur. Supp. 767. Ἔστρωτο λέχος, id. Med. 41. A ſορέω. Hinc

Στρῶσις, έως, ἡ, ſtratio, ſtratura.

Στρῶσον, 2. ſ. a. 1. imper. act. v. στρώννυμι, pro στρόω, *ſterno.*

Στρωτήρ, ῆρος, ὁ, ſtrator; (2) parva trabs, aſſer; Gl. V. aſſerculus; (3) crates textilis; στρωτῆρες, aſſeres, Ph. aſſerculi, Gl. V.

Στρώτης, ου, ὁ, ſtrator, Gloſſ. Vet. στρωτές, ſtrator.

Στρωτὸς, ἡ, όν, ſtratus, inſtratus, ſtragulis intectus. Ab eod.

Στρωφᾶζ, præſ. inf. med. pro στρωφᾶσθαι, a

Στρωφάω, ῶ, verſor, circumago. Τόταν σ' ἀν τὸ μέσον στρωφήσωμαι, Theog. 837. Ἀλλ' ὅτε κυανέην ἀνέρι δῶμον τε πόλιν τε Στρωφᾷ, Heſiod. Ἔργ. 526. Αἱ σ' ἐσιεῖσι ὑφόσι ἢ ἠλάκατα στρωφᾶσιν, Odyſſ. 7, 105. Καθ' Ἑλικᾶα γλῶ στρωφάμενος, Theog. 247. A στροφή.

Στρωφώμενοι, nom. pl. part. præſ. med. *contr.* pro στρωφόμενοι.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ ἢ ἡ, odio proſequens viros. Ex στύγος, & ἀνήρ.

Στυγδός, ρὰ, ρὸν, terribilis, horribilis, triſtis, gravis; (2) odio dignus, Gl. Vet. inviſus, odioſus. A στυγέω.

Στυγδότης, ητος, ἡ, triſtitia, mœſtitia. A στυγδός.

Στυγδωπός, οῦ, ὁ, inviſus, quem adſpicere odimus;

Digitized by Google

odimus; ingratus adſpectu. Ex στυγερὸς, & ὤψ.

Στυγνῶπης, εος, ὁ ἡ ἢ, inviſus; (2) cum odio adſpiciens, inviſo adſpectu & torvis oculis cernens. Ex στυγνὸς, & ὤψ, *vultus*.

Στυγερῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.

ΣΤΥΓΕΩ, ῶ, fut. ήσω, odio proſequor, odi, reformido, exhorreſco, extimeſco, timeo; στυγέομαι, odio, & horrori ſum, inviſus ſum; στύξομαι, odiſſe, aor. 1. inf. a fut. στύξω, quaſi a στύγω; ἔστυγον, aor. 2. Στυγέσι θεοὶ τὸς κακὸς, Soph. Aj. 133. Ἆρα ἢ ξίλον στυγῶ δικαίως ὃν κακοῖς ἀριγμῦσον, id. Alc. 768. Παλίρα ἢ ἐμὲν μὴ στύγῃ, πόσιν τε ζῶν, id. Iph. in Au. 1506. παῖδας, id. Med. 36. ἄστυ, Ariſt. Ach. 33. Στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι ζοῖς, Eur. Andr. 157.

Στύγημα, ατος, τὸ, odium; (2) quod aliquis odio habet. A στυγέω. Unde

Στυγητὸς, ὴ, ὸν, odioſus, qui odio & horrori eſt, odio dignus, Gl. Vet. deteſtabilis.

Στύγιος, ία, ιον, ſtygius, infernalis. A στύξ.

Στυγνάζω, f. άσω, triſtor, triſtitia adficior. Ἡ ἡ στιγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ, ἀπῆλθε λυπούμενος, Marc. 10, 22. Στυγνάζων ὁ ἀρανὸς, Matt. 16. 3. A στυγνὸς.

Στυγνάσαντα, acc. ſing. a. 1. part. act. verbi στυγνάζω.

Στυγνοποιὸς, όν, triſtitiam adferens. A ποιέω.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, odioſus, inviſus, gravis, triſtis, terrificus; στυγνὴ, anxia, Ph. στυγνὸν, dirum, Ph. στυγνότερος, triſtior, Ph. A στύγος. Hinc

Στυγνότης, ητος, ἡ, mœſtitia, mœror.

Στυγνόω, ῶ, f. ώσω, contriſto. Ab eod.

Στυγόδεμνος, ος, ὁ ἡ ἢ, qui odit cubilia, conjugium. Eq στυγέω, & δέμνιον, *cubile*.

Στύγος, εος, τὸ, odium. A στυγέω.

Στύγω, f. ξω, (ut hinc ſit στύξω, & στύξαιμι) v. στυγέω. Τῷ κε τιὼ στύξαιμι βίος ἢ χεῖρας ἀάπτας, Odyſſ. 11, 501.

Στυλὶς, ίδος, ἡ, columella, pila, Dim. a στύλος.

Στυλίσκος, ου, ὁ, idem & ab eod.

Στυλίτης, ου, ὁ, ſupra columnam locatus, in columna ſtans. A στύλος.

Στυλοβάτης ου, ὁ, columnæ pes ſeu baſis. Ex στύλος, & βαίνω.

Στυλοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἢ, columnæ ſimilis. Ex στύλος, & εἶδος.

Στυλόομαι, ῶμαι, columnis fulcio. A

ΣΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, columna; (2) graphium; (3) ſtructura orationis ac dicendi modus, ſtylus, vel ſtilus.

Στύμμα, ατὸς, τὸ, tentigo. A στύω.

Στύμμα, ατος, τὸ, ſpiſſamentum, adſtringendi vim habens. A στύφω.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, *fluvius infernalis*; (2) fons ad Nonacrin in Arcadia horribili frigiditate; (3) horror tremorque ex perfrictione. A στυγέω.

Στύξαιμι, aor. 1. opt. act. verbi στύγω.

Στυπεῖον, & στυππεῖον, & στυππίον, linum, ſtupa. A στύπη.

Στύπαξ, & στύππαξ, κος, ὁ, Dim. a στύπη.

Στυπειοπώλης, & στυππειοπώλης, & στυπιοπώλης, ου, ὁ, venditor ſtupearum veſtium, Ariſt. Eq. 122.

Στύπη, & στύππη, ης, ἡ, ſtupa. Hinc

Στύπινος, η, ον, ſtupeus.

Στυπόξλυφος, ου, ὁ ἡ ἢ, qui ligna vel ſtipites polit & ſcalpit, Heſ. A γλύφω.

Στύπος, εος, τὸ, ſtipes, caudex, truncus. Καὶ τὰ μὲν ἐν στύπει ῥιζαλὰν ἐλυχανδίῳ ὅλμυ, Nic. Th. 951.

Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen. A στύφω.

Στυπτηρώδης, ες, ὁ ἡ ἢ, aluminoſus, alumen reſipiens. A στυπτηρία.

Στυπτικὸς, ὴ, όν, adſtrictorius. A στύφω.

Στυραξίζω, f. ίσω, pungo, ſtimulo; (2) ſtyracem refero odore. A στύραξ.

Στυράκινος, ίνη, ινον, e ſtyrace confectus, ſive arbore, ſive lacrima ejus. Ab eod.

Στυράκιον, ου, τὸ, ferrum tranſverſum in poſteriore parte ferri haſtæ. Ab eod.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ὁ, ſtyrax, *arbor Syriæ*. (2) lacrima ejus, ſuffimen. Ὧι πολείῳ χρῶν θυμιάματι οἱ δεισιδαίμονες, Strabo. lib. 12. p. 856. (3) gen. maſc. ὁ, lignum jaculi, haſtile, atque inde pro jaculo ipſo, Plut. in Marcell. cap. 26. Gl. V. tonſilla.

Στυφελίζω, futur. ξω, *Dor.* pro ζω, aſpere tracto, duris verbis verberibuſque inceſſo; (2) diſpello diſcutio, disjicio. Ἄλλα σ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενήνεμα στυφελίζαν, Soph. Ant. 143. Ἐξ ἰδίαν στυφελίξαι, Il. 1, 581. Στυφελίξει δέ μιν μεμαῶτα, Il. 7, 261. Σὲ μ' ἄλοχον, ib. 21, 512. Ξείνους στυφελιζομένους, Odyſſ. 16, 108. A στυφελὸς. Hinc

Στυφελισμὸς, ῦ, ὁ, injuria, contumelia, quum quis injuriose loco ueturbatur.

Στυφλὸς, ὴ, όν, vel στυφελὸς, ὴ, όν, aſper, durus, adſtrictus, firmus. Ἐρρίψ' ἐμαυτὸν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας, Æſch. Pr. 747.

Στυφείης, οίατα, οίην, adſtringendi, denſandi vim habens. A στύφω.

Στυφὸς, ὴ, όν, idem, durus, aſper. Ab eod.

Στυφρὸς, ὴ, ὸν, idem, durus, rigidus; (2) retoridus, duratus, calloſus. Ab eod.

Στυφότης, ητος, ἡ, denſitas, aſperitas.

ΣΤΥΦΩ, adſtringo, *de guſtu*; (2) ſpiſſo, denſo. Στύφειν τὸ δέρμα, Gal.

Στύψις, εως, ἡ, adſtrictio; (2) ſpiſſatio; (3) tinctura. A στύφω.

ΣΤΥΩ, f. στύσω, adſtringo, denſo, durum reddo; (2) triſtitia adficio, Ariſt. (3) *paſſ.* denſor, adſtringor; (2) tentigine laboro; (3) triſtis ſum, Lvſ. 152. Κῆλά κεθδέειν βέλομαι, ἢ στύομαι, ἢ σκοτοδινιῶ, id. Ach. 1333.

Στωϊκὸς, ὴ, όν, ſtoicus. A στοά.

Στωμυλέω, ῶ, f. ήσω, loquax ſum, garrulus ſum, nugor. Ἄ (μειράκια) στωμυλεῖ τοιαδὶ καθήμενα, Ariſt. Eq. 1372.

Στωμυλόομαι, f. ώσομαι, idem.

Στωμυλήθρης, ες, ὁ, loquax, garrulus.

Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas; argutiæ, Gl. V. A στωμύλος.

Στωμυλοσυλλεκτάδης, ου, ὁ, loquacium nugarum conſarcinator, garrulus, nugator; vox Ariſtophanica forma patronymicorum, Ran. 951. Ex στωμυλία, & συλλέγω.

Στωμυλτόμαι, idem quod

Στωμύλλω, idem quod στωμυλέω Οὐ στωμύλλων χρὴ τὼ ἀγορὴν τριζολικλρόπελ', Ariſt. Nub. 990. Ἀλλὰ συγκάμνω ἔχε, εἰ φλωχὲς ὧν ἔπών τι, κἀστωμυλάμην, id. Ach. 585. Hinc

Στώμυλμα, ατος, τὸ, idem quod στωμυλία.

Στωμύλος, ου, ὁ ἡ ἢ, garrulus, loquax, dicax, lepidus, facundus, facetus. A γόμαι, οι.

ΣΥ, tu, *Gen.* σοῦ, tui.

Συαγρεὺς, έως, ὁ ἡ ἢ, aprinus, aprugnus.

Συάγριος, ου, ὁ ἡ ἢ, idem. A

Σύαγρος, ου, ὁ, vel ἡ, qui ſues capit; (2) qui apros venatur, *Subſt.* aper. Ex ζὺς, & ἄγρα.

Συαγρώδης, ες, ὁ ἡ ἢ, apro ſimilis, aprum referens. A σύαγρος.

Σύαγχος, ου, ὁ ἡ ἢ, ſues ſtrangulans, ſues ſuffocans. Ex σὺς, & ἄγχω.

Σύαινα, ης, ἡ, piſcis quidam; (2) poculi genus. A σὺς.

Σύβαξ, ακος, ὁ ἡ ἢ, qui porcinis eſt moribus; (2) ſalax & proclivis ad Venerem, ſubax. Ab eod.

Συβαρίζω, f. ίσω, ſybaritarum more luxu & deliciis diffluo, Ariſt. Puc. 344. A

ΣΥΒΑΡΙΣ, ιδος, vel ιος, Sybaris, *urbs Italiæ*; (2) luxus, qui incolas urbis dictæ quondam totos occupaverat. Hinc

Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt e Sybari.

Συβαριτικὸς, ὴ, όν, Sybariticus; (2) mollis, luxurioſus. A pr.

Συβαρῖτις, ίδος, ἡ, femina Sybaritica.

Συβλων, ης, ἡ, theca ex corio, *proprie* ſuillo; (2) venabulum. A σὺς.

Συβόσιον, ου, τὸ, grex ſuum paſcentium; (2) ſuile, hara. Ex σὺς, & βόσις, *paſtus*.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus. Ex σὺς, & βόω.

Συβωλικὸς, ὴ, όν, ad ſubulcos pertinens, ſubulcis proprius. A συβώτης.

Συβώτρια, ας, ἡ, ſubulca; (2) ſubulcorum propria. Ab eod.

Συγγαλακτικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἢ, collactaneus, collacteus. Ex σὺν, & γάλα.

Σύγγαμβρος, ου, ὁ, congener, Gl. Vet. σύγγαμβροι, mariti duarum ſororum.

Συγγαμία, ας, ἡ, connubium, Gl. Vet. A

Σύγγαμος, ου, ὁ ἡ ἢ, conjux, maritus vel uxor; (2) rivalis.

Συγγεγραφότας, acc. pl. part. act v. συγγράφω.

Συγγελάω, ῶ, f. άσω, ſimul cum alio rideo. Gl. V. συγγελῶ, conrideo.

Συγγενεαλογία, ας, ἡ, f. ήσω, ſimul refero generis ſeriem. Συγγενεαλογέων τινὲς, Herodot.

Συγγενεία, ας, ἡ, cognatio, adfinitas, Ph. propinquitas, proſapia. A συγγενὴς.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. v. συγγίνομαι.

Συγγενέσι, *cognatis*, dat. pl. a συγγενὴς.

Συγγενετείρα, ἡ, communis mater, communis ſoror.

Συγγενέτις, ἡ, id. ap. Phil. ubi eſt ſoror.

Συγγενὴς, ίος, ὁ ἡ ἢ, conſanguineus, cognatus; propinquus, gentilis, Ph. Ex ζωὸ, & γίνομαι. Unde

Συγγένησις, εως, ὁ, congreſſus, coitus.

Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, communis pater.

Συγγενικὸς, ὴ, όν, idem quod συγγενὴς.

Συγγενικῶς, ut cognatos decet, i. e. amice.

Συγγενικώτατα, familiariſſima, Ph. A præc.

Συγγενὶς, ίδος, ἡ, cognata, conſanguinea.

Συγγενάω, ῶ, congeneio.

Συγγενήτωρ, ορος, ὁ, idem quod συγγενὴς.

Συγγινάμεθα, 1. pl. aor. 2. conj. med. verbi συγγίνομαι.

Συγγενῶς, *Adv.* cognatione.

Συγγεύομαι, una guſto, una edo.

Συγγεωργὸς, ῦ, ὁ, ſocius in agro colendo.

Συγγηθέω, una gaudeo.

Συγγηράσκω, fut. ράσω, ſeneſco ſimul, conſeneſco.

Συγγηράω, idem.

Σύγγηρος, ου, ὁ ἡ ἢ, ſociam ſenectutem habens, conſeneſcens. Ex σὺν, & γῆρας.

Συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor; (2) conſuetudo eſt mihi cum aliquo; (3) convenio, congregor; (4) concumbo, coëo; (5) ſimul ſum, adſum, auxilior; (6) ſimul gignor, congignor; aor. 2. συγγενόμην, una fui. Εἴ μέ τις γνοίη σκιπὸν ζητῶν' ἀδελφὸν ὡς συγγενόμαι, Eur. Elect. 100. Συγγενέσθ' ταῖς τεφέλαισιν εἰς λόγους, Ariſt. Nub. 251. Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν, Soph. El. 413.

Συγγινάσκω, ſimul ſentio, ejuſdem ſum ſententiæ, conſentio; (2) conſcius ſum; (3) cognoſco, agnoſco; (4) ignoſco, veniam do; σύγγνωθι, ignoſce, Gl. V. Συγγινάσκειν σοι τλῶ' ἁμαρτίαν πάσαις, Eurip. Andr. 830. Καὶ ἐγώ σοι συγγινώσκειν, Xen. Cyr. 7, 27. Ἐκείνοις μὲν γ' ἀγνοίας συγγινώσκειν, Luc. Gal. Ζεὺς τ' ἂν συγγνῴη ξυὼ δίκῃ χειρουμένῳ, Soph. Trach. 283.

Σύγγνοια, ας, ἡ, venia. A συγγινάσκω. Unde

Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia, conſenſus, indulgentia, conceſſio, permiſſio.

Συγγνωμονέω, veniam do.

Συγγνωμονικὸς, ὴ, όν, ad veniam dandam propenſus, facilis in danda venia; (2) venia dignus. A συγγινάσκω.

Συγγνωμονικῶς, indulgentes, ignoſcendo.

Συγγνωμοσύνη, ης, ἡ, venia. A

Συγγνώμων, ονος, ὁ ἡ ἢ, facilis in danda venia, mitis, indulgens; (2) conſentiens, qui eſt ejuſdem ſententiæ. A συγγινώμη.

Συγγνωσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. v. συγγινάσκω.

Σύγγνωσις, εως, ἡ, cognitio.

Συγγνωστὸς, ὴ, όν, dignus, cui ignoſcatur, venia dignus; συγγνωστοὶ, excuſabiles, Gl. V. A συγγινάσκω.

Συγγομφόω, infigo, configo, clavis compingo, *Arct.* Plut. in Lycurg. cap. 9.

Συγγονὸς,

Digitized by Google

Συγγονδς, *Att.* ξυγγονδς, έος, ὁ ἡ ὸ, qui est ex eadem cognatione. A γόνος.

Σύγγονος, ε, ὁ ἡ ὸ, cognatus; (2) germanus, frater vel soror. Ex ἱσὸς.

Σύγγραμμα, ατος, τὸ, scriptum, liber, opus; (2) res scriptis comprehensa. Ex συὶ, & γράφω.

Συγγραμμάτιον, ε, τὸ, opusculum, libellus, Dim.

Συγγραμματοφυλαξ, κος, ὁ, præfectus tabularii.

Συγγραφικῶς, historicorum more.

Συγγραφεὺς, έως, ὁ, scriptor, maxime historicus.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio; (2) scriptio historica, historia; (2) scriptum, liber; (4) syngrapha, cautio scripturæ; (5) commentarii, e quibus sacra fiunt.

Συγγραφία, vel ξυγγραφία, ας, ἡ, syngraphia, *Arct.* A

Συγγράφω, f. ψω, conscribo, scriptis mando; (2) historiam scribo; (3) scripto caveo, stipulor. Παλινωδίαν τινα συγγραφω, Luc. pro Imag. Τὰ δὴ ἀλλὰ μοι τ' γραμματίως συγγράψομαι, Arist. Θεσμ. 439. Πολλάγε μοι ἐς τοιαῦτα συγγεγραμμένα, Xen. Cyr. 8, 31.

Συγγυμνάζω, f. άσω, una exerceo. Τοιαῦτα λογισμῷ συγγεγυμνασμένῳ πάνυ χρήζει, M. Anton. 3, 1. Hinc

Συγγυμνασία, ας, ἡ, coëxercitatio.

Συγγυμναστὴς, οῦ, ὁ, socius exercitationis.

Συκαυθαγίζω, f. ίσω, consecro; (2) adoleo.

Συκαθαιρέω, una everto, tollenti onus auxiliior. Συκαθαίρειν ἀγῶνας, Herodot.

Συκαθαρδίω, una purgo.

Συκαθαρμόζω, f. όσω, simul apto, una compono. Πεπῶν' ἀδελφὸν τόνδε συκαθαρμόσαι, Soph. Aj. 934.

Συκάθεδρος, ε, ὁ, assessor, Ph. A καθεδρά.

Συκαθέζομαι, f. 2. συκαθεδοῦμαι, una sedeo, Gl. V. confideo, adfideo.

Συκαθείμαρμαι, destinatus sum; συκαθειμαρμένα, quæ homini ab initio destinata sunt fato.

Συκαθείργω, f. ξω, una cum alio concludo, tanquam carcere. Ἐγὼ γάρ σε συκαθέρξα τούτῳ τῷ ἀμάχῳ πράγματι, Xen. Cyr. 6, 6. Λέοντι συκαθείρχθη, Luc.

Συκαθελκύω, f. ύσω, deorsum traho.

Συκαθέλκω, f. ξω, idem.

Συκάθεσις, εως, ἡ, submissio, qua se quis alicui submittit ac cedit; (2) contentio duorum inter se, comparatio. A συκάθημι.

Συκαθεύδησις, ἡ, concubitus. A

Συκαθεύδω, fut. ήσω, simul, una dormio, Gl. Vet. concumbo, Ph. Τοῖς τυλικάτοις ξυκαθεύδεσ' ἥδομαι, Arist. Conc. 1003. Ταύτῃ συκαθεύδομεν, Luc.

Συκαθεψέω, f. ήσω, simul decoquo.

Συκαθέψω, f. ψήσω, idem.

Συκάθημαι, confideo. Ἃ βέλει σφ' ἐν ὄρεσι συκαθημένας ἰδεῖν; Eurip. Bac. 810. Οἱ συκαθήμενοι αὐτοῖς, Act. 26, 30. Τῷ δὴ ὑπηρετοῦσι, Marc. 14, 54.

Συκαθιδρυμι, una dedico; in eodem templo consecro, de diis assessoribus.

Συκαθιδρύω, f. ύσω, simul colloco.

Συκαθιδύω, una consecro, simul dedico.

Συκαθίζω, fut. ίσω, p. ικα, simul sedeo; (2) συκαθίζομαι, una colloco. Συκαθισάντων αὐτῶν, Luc. 22, 55. Συκαθίσεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Epyes. 2, 6.

Συκαθίημι, f. ήσω, una demitto; (2) submitto me.

Συκαθίστημι, una constituo, confirmo; συκαθίσαμαι, una consisto. Ἀθλίᾳ κωὸς κόμιστ' ἐς Ἄργος συκατάσησον, Eur. Her. fur. 1392.

Συκαθορμίζω, in portum eundem deduco.

Συκαθορμόζω, una apto.

Συκαθοσιόω, consecro, instituo, de ritibus sacris.

Συκαθυφαίνω, simul intexo, R.

Συκαίω, fut. καύσω, simul uro, comburo, Gl. V. conflagro.

Συκακοπαθέω, ῶ, fut. ήσω, simul malis adficior, adflictionum sum particeps, una patior, miseratione doloris alieni tangor. Συκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δυνάμιν Θεοῦ, 2 Tim. 1, 8.

Συκακουργέω, ῶ, fut. ήσω, simul cum alio mala ago vel facio, Liban. Hinc

Συκακούργημα, ατος, τὸ, res per collusionem actoris & rei transacta, prævaricatio.

Συκακουργία, ας, ἡ, collusio. Ab eod.

Συκακυχέομαι, ῦμαι, una affligor, una conflictor malis. Μᾶλλον ἐλόμην συκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ, &c. Hebr. 11, 25.

Συκαλέω, ῶ, convoco, congrego, aor. 1. συνεκάλεσα; pass. συνεκλήθησαν, 3. pl. Συκαλέσας πάντας τοὺς πρώτους στρατιώτας, Xen. Cyr. 2, 4. Πῶς δῆτ' ἂν αὐτοὺς ξυκαλέσειας; Arist. Av. 208. Συκαλεῖται τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, Luc. 15, 9. τοὺς ἀρχιδεῖς, ib. 23, 13.

Συκαλινδέομαι, simul volutari.

Συκαλόω, simul orno; (2) simul verro. Τὸ γὰρ διαῤῥιπλέμφυον συκαλλύουσιν λαμπάνουσι τὰ λείψανα, Aristot.

Συκάλυμμα, ατος, τὸ, cooperimentum.

Συκαλυπτὸς, ἡ, όν, cooperiendus. A

Συκαλύπτω, fut. ψω, contego, cooperio, Gl. V. obnubo, obruo, condo; συκεκαλυμμένος, obvolutus, tectus, perf. pass. part. Ἃ συκαλύψαι παῖδες Οἰδίπου χρόιᾳ χρήζοντες, Eur. Ph. 879. Δεσπότου Ἀναξαρέοντα πολλοῖσι συκαλύψω, Anacr. 9, 32. Ταῦτ' εἰπὼν, καὶ πάντας δεξιωσάμενος, συκεκαλύφατο, Xen. Cyr. 8, 47. Συκεκαλυμμένον, Luc. 12, 2.

Συκαλύψεις 3. sing. aor. 1. opt. Æol. pro συκαλύψαι.

Συκάλυψις, εως, ἡ, occultatio, contectio.

Συκάμνω, simul laboro, collaboro; (2) adjuvo. Ἥκω κακοῖσι σοῖσι συκάμνων, τέκνον, Eur. Alc. 610. Πάλαι πάλαι χρὴ τῇδε συκάμνειν χθονὶ ἐλθόντα, id. Rhes. 395. ἀδελφῷ, Soph. El. 993.

Συκαμπὴ, ῆς, ἡ, inflexio; (2) junctura. A συκάμπτω.

Συκαμπὴς, ὴς, ὲς, incurvus. A

Συκάμπτω, f. ψω, inflecto, incurvo, flexuose contraho & convolvo, Gl. Vet. concurvo. Σωίκαμψε τὸ σκέλος, Plat. Phæd. 3. Τὸν νῶτον αὖθις διαπαντὸς συκάμψον, Rom. 11, 10. Hinc

Σύκαμψις, εως, ἡ, inflexio, incurvatio.

Συκαρπιτεύω, dicitur de frumentis, cum radices agunt.

Συκασις, εως, ὁ, vel ἡ, qui una frater vel soror est; (2) frater vel soror.

Συκαταβαίνω, f. βήσομαι, simul & una descendo; (2) condescendo, demitto me, ad alterius captum me accommodo, s. conditionem probo, accipio conditionem; aor. 2. συκατέβην. Ἐγὼ δ' σᾷ πλέουσ' συκαταβαίνω, Eur. Andr. 506. Συκαταβάντες, Act. 25, 5.

Συκαταβάλλω, una impendo, una operam navo; (2) simul creo; pass. simul creor.

Συκαταβάντες, nom. plur. aor. 2. part. act. verbi συκαταβαίνω.

Συκατάβασις, εως, ἡ, demissio, condescendentia, transitus. A συκαταβαίνω. Unde

Συκαταβατικῶς, demisse, descendendo.

Συκαταζιόω, una vitam transigo.

Συκαταγηράσκω, una senesco. Hinc

Συκαταγήρασις, ἡ, senectutis adventus, senectus.

Συκαταγινώσκω, una damno cum aliis.

Συκαταγομφόω, ῶ, clavis compingo, R.

Συκαταγράφω, vid. συγγράφω.

Συκατάγω, f. άξω, una reduco, adjungo in reducendo exsule, restituentes adjuvo. Συκατήγαγε ἡ πόλις, Æschin.

Συκαταδαρθεῖν, condormire; concumbere. Τῶν ἐκ κοινοῦ ἢ μεθεξῆ ξυκαταδαρθών, Arist. Conc. 611.

Συκαταδελόω, una subjugo, in servitutem redigo.

Συκαταδύομαι, una demergor, una occido. Hinc

Συκατάδυσις, εως, ἡ, q. d. simul-occasus, quum quid cum altero occidit.

Συκαταζάω, ῶ, fut. ήσω, una longum vitæ spatium transigo.

Συκαταζεύγνυμι, fut. ξω, conjungo. Ὃς' ἔγνω' ἄτῃ συκατέζευκε κακῇ, Soph. Aj. 123. Κόρῃ αἰχρᾷ καὶ λαλαζημένῃ συκαταζεύγνυμον, Luc. Toxar.

Συκαταθάπτω, fut. ψω, sepelio. Ἐκέλευσε ἢ καὶ τὸν Πέρσας συκαταθάπτειν, Xen. Cyr. 5, 9.

Συκαταθέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi συκατατίθημι. Unde

Συκατάθεσις, εως, ἡ, adsensio, approbatio, suffragium, consensus, consensio, concordia, pactum.

Συκαταθετικὸς, ἡ, όν, approbativus, adsentiens. Ab eod.

Συκαταθετικῶς, assentiendo.

Συκαταθέω, una decurro.

Συκαταθλάω, una confringo, confringo.

Συκαταθνήσκω, simul morior, una pereo. Ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις, ξυκαταθάνοντι καταθανεῖν; Eur. Hel. 1118.

Συκαταίθω, comburo, Suic. Ὁ δὲ λίλαιπτος, συκαλήθομβος, Soph. Antig. 1216.

Συκαταίνεσις, εως, ἡ, adstipulatio, adsensus, approbatio. A

Συκαταινέω, ῶ, simul approbo, comprobo, adsentior, adstipulor. Ἦν ἢ τὰ θεῶν ἡμῖν θάτερον συκαταινῇ, ἐξίεμεν ὡς τάχιστα, Xen. Ἧς πατὴρ λίχος θρίπτ' δράκοντι συκαταινέσει σικρὸν, Lyc. 1223.

Συκαταίνων, ε, ὁ ἡ ὸ, qui adsentitur, qui adstipulatur. Ex σύν, & αἶνος.

Συκαταικαίνω, f. άνω, simul interficio, simul interimo.

Συκαλαίρω, simul descendo, Plut. in Crass.

Συκαταιτιάομαι, una accuso.

Συκαταικαίω, fut. αύσω, simul comburo; (2) comburo.

Συκατακαλύπτω, f. ψω, contego.

Συκατάκειμαι, concumbo, una jaceo, R. Τοῖς ἀνδράσι ξυκατακεῖσθαι, Arist. Conc. 612.

Συκατακλάω, confringo.

Συκαταικλείω, fut. είσω, una includo, simul cum alio includo, in eundum locum includo, Gl. Vet. concludo. Βύκλας δ' ἐν ἀσκῷ συκατακλείσας βοὸς, Lyc. 738. Συκατακλείει με τῇ γυναικί, Luc.

Συκατακλίνω, una recumbere vel accumbere facio; συκατακλίνομαι, una recumbo, una accumbo vel discumbo; συκατεκλίθην, una accubui, concubui, aor. 1. Οὐδὲ παρ' ἐμοὶ αὐτὸ ἢ Ἀμυδίων ἀσθᾶι συκατακλινεῖς, Arist. Ach. 984. id. Nub. 49. Hinc

Συκατάκλισις, εως, ἡ, accubitus ad eandem mensam; (2) concubitus.

Συκατακοιμάω, in lecto alicujus colloco feminam; συκατακοιμῶμαι, concumbo.

Συκαταπολυθίω, comitor, sequor.

Συκατακομίζω, fut. ίσω, comporto, Suic.

Συκατακόπτω, f. ψω, simul concido, s. interficio.

Συκατακοσμέω, in ordinem digero, compono, R.

Συκατακτόομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, simul adquiro, simul in potestatem redigo, R.

Συκατακλίνω, una interficio; aor. 1. συκατέκλανον; part. συκαλακτὰς κιλαινοῦς ξιφισιν βυτὰ, Soph. Aj. 230.

Συκαταλέγω, fut. ξω, recenseo cum aliis, connumero.

Συκαταλύω, f. ύσω, una everto & aboleo; (2) una finio.

Συκαταμίγνυμι, vel συκαταμιγνύω, admisceo, commisceo, R. Suic. Οὐ ταύσομαι τὰς χάριτας μύσαις συκαταμιγνὺς, Eur. Her. fur. 677.

Συκαταιέμω, una partior, una distribuo, adscribo, annumero.

Συκατανεύω, adnuo, adsentior, consentio. Συκατανεύειν τοῖς λιγομένοις, Polyb.

Συκαταπατέω, conculco.

Digitized by Google

Συγκαταπάνω, una claudo, f. finio.
Συγκαταπίπτω, una concido.
Συγκαταπλέκω, simul implico, immiſceo.
Συγκαταπολιμέω, una debello, in debellando adjuvo.
Συγκαταπράσσω, aliquem in negotio aliquo conficiendo adjuvo.
Συγκαταριθμέω, una enumero, adnumero. Ἀγάνισμα εἰς τιμὴν τῷ Καλάνῳ συγκατηριθμησε τοῖς ἄθλοις, Ælian. V. H. 2, 41.
Συγκατάρρυθμα, una comburo.
Συγκαταρρίπτω, una abjicio.
Συγκαταρρέω, simul defluo; (2) simul decido.
Συγκατάρχω, simul impero.
Συγκαταστέννυμι, vel συγκατασβεννύω, fut. σβέσω, simul extinguo.
Συγκατασήπω, simul putrefacio, simul contabeſcere facio.
Συγκατασκόπλης, ου, ὁ, vaſtator, Lyc. 222. A
Συγκατασκάπλω, fut. ψω, diruo & everto, perdo, etiam de heminibus. Συγκατασκάπτοις ἂν ἡμᾶς, Eur. Or. 717. Συγκατασκάψων σὴν ἐγὼ τείχη πάρειμι, id. Rhes. 390. Σύ τ', ὦ τάλαινα, συγκαλάσκαπτε πύλη, id. Ph. 891.
Συγκατασκεδάζω, una diſſipo.
Συγκατασκευάζω, fut. άσω, inſtruo & adorno. Οἱ δ' βίον ἡμῖν συγκατεσκευάκασι τέχναις, Plato.
Συγκατασκευάσας, aor. 1. part. act.
Συγκατασκιλύω, ῶ, f. άσω, una tentorium figo, in eodem tabernaculo habito; (2) in uno eodemque tabernaculo colloco. Τὰς δ' ἄλλας συγκατεσκιλύω, Xen. Cyr. 5, 21.
Συγκατασκήπλα, f. ψω, una impetu ingruo; (2) una invado & inceſſo.
Συγκατασπάω, ῶ, fut. άσω, pariter, una convello, detraho. Ἐπὶ τῷ ὅμοιαν διαβολὴν συγκαλασπᾶσθαι, Luc.
Συγκατασπείρω, conſero, inſero.
Συγκαταστασιάζω, una ſeditionem concito.
Συγκατάστασις, εως, ἡ, conflictus, dimicatio. A συγκαθίσταμαι.
Συγκαταστρέφομαι, ſubigo, in poteſtatem redigo.
Συγκατατάσσω, vel άττω, f. ξω, una cum aliis colloco. Τῷ δὲ ἱππέαν χιλιοστὸν ——μὴ συγκατατάττειν εἰς τὸν φάλαγγα, Xen. Cyr. 6, 23. Συγκατατετάχθαι δὲ καὶ συγκοσμεῖ ἑαυτὸν κόσμον, M. Anton. 7, 7.
Συγκατατείνω, contendo, una tendo.
Συγκατατήκομαι, contabeſco, aſſiduus verſor in aliqua re. Συγκατατήκονται τοῖς κατ' αὐτὰς ἔργοις ἄλυτοι καὶ ἄσιτοι, M. Anton. 5, 1.
Συγκατατίθημι, una depono; συγκατατίθεμαι, adſentior, adſtipulor. Τοῖς λεγομένοις συγκατατίθεσθαι, Diod. Οὔτ' ἐκ ἐμοὶ συγκατατεθειμένῳ (par. p. paſſ.) τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν, Luc. 23, 51.
Συγκατατρώγω, ſimul comedo, ſimul comedendo conſumo.
Συγκαταφάγω, ſimul voro.
Συγκατοφέρομαι, ſimul deorſum feror; (2) adſentior.
Συγκαταφεύγω, una confugio.
Συγκαταφλέγω, f. ξω, comburo; συγκατεφλέχθη, una combuſtus eſt, aor. 1. paſſ.
Συγκαταφρονέω, contemno quem, non timeo.
Συγκαταχρόομαι, utor, abutor.
Συγκαταψεύδομαι, f. σύσομαι, mendacio opprimo.
Συγκαταψηφίζω, f. ίσω, una damno ſeu condemno, adjicio, coopto. Συγκατεψηφίσθη μὲν ἓνδεκα δικαστῶν, Act. 1, 26.
Συγκατέδω, comedo.
Συγκατέθομεν, 1 pl. a. 2. conjunct. act. v. συγκαλίρχομαι.
Συγκατεπείγω, una urgeo.
Συγκατεργάζομαι, f. άσομαι, una conficio, adjuvo aliquem in conficienda re aliqua. Λυσανδρὸν συγκατεργάσω μοῦρα, Eur. Her. fur. 1027. Συγκατεργάζεσθαί τινι τὴν ἀρχὴν, Herodot.
Συγκατέρχομαι, f. ελεύσομαι, ſimul redeo, una revertor.
Συγκατεσθίω, una comedo.
Συγκάθαγμα, ατος, τὸ, votum una cum alio conceptum, res, quam quis una cum alio vovit. A
Συγκατεύχομαι, una precor, ſimul voveo. Ἀλλ' ἃν ἐρῶ μὲν ταυτὰ συγκατευξάμενος, Soph. Antig. 1338.
Συγκατεύνασις, ἡ, concubitus.
Συγκατίχω, contineo.
Συγκατηγορία, ſimul accuſo; (2) ſimul prædico. Hinc
Συγκατηγόρημα, ατος, τὸ, vox conjunctas habens ſignificationes. Hinc
Συγκατηγορηματικὸς, ἡ, ὸν, plura ſimul notans.
Συγκατηγορηματικῶς, Adv. conſignificative.
Συγκατηγόρησις, ἡ, accuſatio.
Συγκατηρεφὴς, ἐς, contectus.
Συγκατοικία, una habito.
Συγκατοικίζω, f. ίσω, una colloco habitatores, vel frequentem locum incolis reddo. Ἀφορμὴ δὴ αὐταῖς συγκατοικίζειν δακτ. θρῶν, ſcil. χρῶ, Hipp. 630
Συγκατοικτίζω, f. ίσω, commiſereor. Τὰ δ' ἐμὰ φέρομαι Συγκατοικτίρμοσιν, Sophoc. Trach. 544.
Συγκατολισθαίνω, concido, collabor.
Συγκατορθόω, ſimul recte facio, compono, emendo; (2) una cum alio rem bene gero.
Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. verbi
Συγκατορυσσω, vel ύττω, f. ύξω, defodio. Καὶ τἄλλον κόσμον συγκατόρυξαν, Luc.
Συγκατπλώ, confuo, conſarcio, Gl. V. concinno.
Σύγκαυσις, εως, ἡ, combuſtio, exuſtio. A συγκαίω.
Σύγκειμαι, ſimul poſitus ſum; (2) conſto, compoſitus ſum; (3) dicitur & de rebus confictis; (4) de quibus inter aliquos convenit, unde συγκείμενα pacta conventa; (5) συγκείμενος, compoſitus, comptus, Gl. V. conſtitutus; συνέκειτο, conventum erat, imperf. Τῇδε σύγκειται δόλος, Eur. Rhes. 215. Βαλεῖτε χ' ἡμᾶς πρὸς ὁμῶ συγκειμένους, Soph. Aj. 1326.
Συγκειμένως, contexte, Gl. Vet. A præc.
Συγκεκραμένως, adtemperate, temperatiſſime, Gl. Vet. A συγκράννυμι.
Συγκεκροτημένως, denſe, compacte.
Συγκελεύω, jubeo, hortor. Οὐκ ἐᾶν, ἣ ξυγκελεύουσα παῖδ' ἄγειν θανεῖν, Eur. Iph. in Au. 914.
Συγκεντέω, compungo, conficio, confodio, crucido, App. B. Mithridat.
Συγκεράννυμι, ſive συγκερανύω, commiſceo; a. 1. συνεκέρασα; συγκέρασον, tempera, Gl. Vet. perf. paſſ. part. συγκεκραμένος, commiſtus Οὕτω φολυφόρα συγκέκραμαι δείμασι, obrutus infortunio, Ariſt. Plut. 853. Μὴ συγκεκραμένος τῇ πίστει τοῖς ἀκούσασιν, Hebr. 4, 2. Ὁρᾷ Τίκμησαν εἶκτο πῶδε συγκεκραμένη, Soph. Aj. 905. Ταχὺ μὲν τοῖς ἠλικιώταις συνεκέκρατο. Xen. Cyr. 1, 13. Hinc
Συγκέρασμα, ατος, τὸ, temperamentum, Ph.
Συγκερασμὸς, οῦ, ὁ, temperies, Ph.
Συγκέραστος, ἡ, ὸν, commiſtus ſeu miſtus cum, temperatus cum; συγκέραστον, calda aqua, potio medicata. Gl. V.
Συγκερατίζω, & συγκερατίζομαι, cornu ferio, confligo.
Συγκεραυνόω, fulmino, fulmine ferio. Δρυὸς συγκεραυνωθεῖσα κλάδος, Eur. Bac. 1104.
Συγκερκίζω, contexo.
Συγκεφαλαιόω, ῶ, f. άσω, capitulatim complector, ſummatim & breviter recenſeo. Οὕτω καὶ ὁ Κῦρος συνεκεφαλαίωσατο τὰς οἰκονομικὰς πράξεις, Xen. Cyr. 8, 4. Πᾶσι δὴ συγκεφαλαίωσι πολλαὶ πράξεις ὀλίγοις ὑποστάσαις, ib. c. 41. Hinc
Συγκεφαλαίωσις, εως, ἡ, ſummaria complexio, collectio per capita, Ph. æquatio.
Συγκεφαλαιωτικὸς, ἡ, ὸν, in ſummam redigens.
Συγκεχυμβρίω, acc. ſing. perf. part. paſſ. f. gen. verbi συγχύω.
Συγκεχυμβρως, Adv. confuſe, promiſcue.
Συγκηδεύω, funero una, una ſepelio.
Συγκήρυγμα, ατος, τὸ, præconium commune, i. e. plurium comprobatio.
Συγκινδυνεύω, f. εύσω, una periclitor, una periculum adeo. Ὅπως ὅτι μέγιστα συμπείσῃ καὶ συγκινδυνεύειν ἡμῖν ἐθέλοιεν, Xen. Cyr. 7, 28. Τὸν κοινὸν ἐκείνου αὐτῷ θάνατον συγκινδυνεύσαντος, Luc.
Συγκινέω, ῶ, f. ήσω, una vel ſimul moveo, una agito; commoveo, concito, Gl. V. Συνεκίνησαν τὸν λαόν, Act. 6, 12. Ἀμφοτέρων δ' ὁμοίως τῶν ὀδόντων τὸ συγκεκινημένον, Longin. 15. Hinc
Συγκίνημα, το, idem quod
Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.
Συγκιρνάω, ῶ, commiſceo, tempero. Συγκιρνᾶσι τῷ οἰκείᾳ, M. Anton. 9, 6. Κρατῆρα συγκιρνᾶσιν αἱ μυροπάλιδες, Ariſt. Conc. 838.
Συγκλαίω, f. αύσω, cum alio ploro vel fleo. Αὐτὸς συνέκλαιον ἐκείνῃ τῇ καλῇ παρθένῳ, Luc.
Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio.
Συγκλασμὸς, ὁ, idem. A
Συγκλάω, ῶ, f. άσω, confringo. Καὶ κλίμα δ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα, Ariſt. Conc. 1025.
Σύγκλεισις, εως, ἡ, concluſio, incluſio. A συγκλείω.
Σύγκλεισμα, ατος, τὸ, junctura. Ab eod.
Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, concluſio. Ab eod.
Συγκλειστὸν, οῦ, τὸ, idem quod σύγκλεισμα.
Συγκλείω, f. είσω, concluso, claudo; (2) occludo. Ζεὺς καὶ Φανέσης ὄμμα συγκλείσει τὸ σὸν, Eur. Hec. 432. Οὐχὶ συγκλείσεις σόμα; id. Hipp. 502. Οὐχὶ συγκλείσαντες ὧν τὰς ἀσπίδας ἐχάρην, Xen. Cyr. 7, 9. πλὴν θύραν, Luc. τὸ στόμα, Ariſt. Θεσμ. 40. Συγκεκλεισμένοι εἰς τὸν μέλλοντα πίστιν ἀποκαλυφθῆναι, Gal. 3, 23.
Συγκλείπλης, ου, ὁ, ſocius furti.
Συγκλείζω, fut. ίσω, idem cum συγκλείω. Οἱ σὲ καὶ Ἑρμιόναι ἐριδι στυγνὰ συνεκλῄσαν, Eur. Andr. 122.
Συγκληρονομέω, cohæres ſum. A
Συγκληρονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cohæres.
Συγκληρος, conſors. Hinc
Συγκληρόω, ſorte eadem conſocio; (2) conſortem do, neceſſitudine ſortis conjungo. Οἷς συγκεκλήρωσαι φράγμασι, τούτοις σωμάτιόν σε σεαυτόν, M. Anton. 6, 29. Συνεκληρώθης τῇ λήρῳ ἐκείνου γέροντι, Luc.
Συγκλήρωσις, εως, ἡ, conſociatio quorundam eadem ſorte, communio, ſocietas, Gl. Vet. conſortium. A pr.
Συγκλησία, ας, ἡ, convocatio, concilium ſenatorium. A συγκαλέω.
Συγκλητικὸς, ἡ, ὸν, ſenatorius, Gl. V. συγκλητικὸς, ſenator, Gl. V. A
Σύγκλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, convocatus; (2) indictus, Subſt. ἡ, ſc. βουλὴ, ſenatus, inpr. Romanus. A συγκαλέω.
Συγκλινὴς, ὁ καὶ ἡ, conſors tori. A
Συγκλίνω, f. ινῶ, v. συγκατακλ.; συνεκλίθη, concubuit, Ph. aor. 1. paſſ. Οὐκ ἔστιν ἥτις πῶδε συγκλιθήσεται, Eur. Alc. 1078. Hinc
Συγκλίτης, ου, ὁ, qui ſimul accubat.
Συγκλονέω, conturbo, concutio. Hinc
Συγκλόνησις, εως, ἡ, concuſſio, impulſus.
Συγκλύζω, f. ύσω, inundo, obruo, ſubmergo; συγκλύζομαι, inundor. Hinc
Σύγκλυσμα, ατος, τὸ, clyſter.
Σύγκλυς, υδος, ὁ, collectitius, Appian. B. Civil. 1. de colluvie hominum vilißimorum, pro quo nonnulli ubique volunt reſcribi. συνηλος. Ern.
Συγκλύω, f. ύσω, conſentio.
Συγκλώθω, f. ώσω, ſtamina necto ſeu nendo connecto. Ἡ ὁπλακὴ τῆς αἰτίας συνέκλωθε, M. Anton. 10, 5. Τὰ ἑαυτῆς ἐκ τῆς ὅλων συγκλωθόμενα, id. 3, 4. Hinc
Σύγκλωσις, εως, ἡ, nexus rerum a fato pendens.
Συγκνισάω, vel, ῶ, una coquo. Athen.
Συγκοιλαίνω, f. ανῶ, cavo, excavo.
Συγκοιμάομαι, ᾶμαι, ſimul dormio, ſimul cuba;

Digitized by Google

cubo; (2) concumbo, coëo. Δυσόδμοις θήρσὶ συγκοιμάσθω, Lyc. 849. Μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτῃ προσαυδᾶν τῇδε συγκοιμωμένῃ, Soph. El. 276. Hinc

Συγκοίμημα, ατος, τὸ, concubitus.

Συγκοίμησις, εως, ἡ, idem.

Συγκοιμητὸς, ὴ, ὸν, concubitor, Gl. V.

Συγκοιτᾶμαι, idem quod

Συγκοινωνέω, ῶ, f. ήσω, una sum particeps, una communico. Συγκοινωνήσαντές μοι τῇ θλίψει, Phil. 4, 14. τοῖς ἔργοις, Ephes. 5, 11. ταῖς ἁμαρτίαις, Apoc. 18, 4.

Συγκοινωνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, particeps, consors.

Συγκοιτάζομαι, concumbo; συνεκοιτάσθησαν, concubuerunt, ex Ph. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκοίτιον, ου, τὸ, concubitus; (2) merces, quæ datur meretrici. A σύγκοιτος.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina, Ph.

Σύγκοιτος, ου, ὁ ἡ ἡ, consors tori in eodem lecto cubans. Gl. V. concubina. Ex σὺν, & κοίτη.

Συγκολάζω, f. άσω, simul punio.

Συγκολλάω, ῶ, fut. ήσω, conglutino, glutine compingo; (2) compono, concinno; συγκεκόλλημαι, cohæreo, Gl. V. συγκεκόλληται, cohæret, Ph. p. pass. συγκεκολλημένα, cohærentia, Ph. part. Ἀντωμοσίας, καὶ προσκλήσεις, καὶ μαρτυρίας συγκόλλαν, Arist. Vesp. 1035. Hinc

Συγκόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio, compactio, quæ fit glutinamentis.

Συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, conglutinator; (2) concinnator. Ab eod.

Σύγκολλος, ου, ὁ ἡ ἡ, glutine sociatus sive conjunctus. Ex σὺν, & κόλλα.

Συγκόλλως, Adv. more eorum, quæ glutinata sunt; (2) concinne, congrue.

Συγκολυμβάω, ῶ, f. ήσω, simul nato.

Συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, comportatio, collectio, compositio, Herodian. confluxus hominum in aliquem locum, habitandi causa.

Συγκομίζω, fut. ίσω, conveho, comporto; (2) una porto, simul fero aut duco; (3) compono mortuum ad sepulturam. Οὕτος σὲ φωτὸς, τόνδε τ' νεκρὸν χθονὸς μὴ συγκομίζειν, Soph. Aj. 1067. Συνεκόμισαν ἡ τ' Στίφανον ἄνδρες ἐυλαξεῖς, Act. 8, 2. Τές τε ἰητρὲς τὸς ἀρίστους συνεκομίσατο πρὸς αὐτὸν, Xen. Cyr. 8, 20. Τὸ δεῖπνον ἅρτι συνεκομίζετο, Luc. Gall.

Συγκομιστήρια, ων, τὰ, festum, quo in frugum comportatione sacra fiebant.

Συγκομιστὸς, ὴ, ὸν, comportatus; (2) collatitius; (3) confusaneus, ex farina non excussa constans. Ab eod.

Συγκομμάτιον, ου, τὸ, genus edulii. A συγκόπτω.

Συγκονίομαι, ῶμαι, in eodem pulvere versor; (2) colluctor.

Συγκοπιάω, in labore adjuvo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, collisio, Gl. V. amissio repentina omnium virium in corpore humano; (2) Syncope, figura grammatica, qua syllaba e medio abjicitur. A

Σύγκοπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui viribus defectus concidit.

Σύγκοπος, ον, concisus. A

Συγκόπτω, f. ψω, concido, Gl. Vet. contundo; contraho, συγκοπὲς, concisus, contusus, aor. 2. part. pass. Συγκόψασα ἡ σαυτῆς κόσμον, Xen. Cyr. 6, 25. τινὰ ξύλῳ, Luc.

Συγκορυβαντιᾷν; cum alio Corybantum more insanire.

Συγκορυφόω, ῶ, in unum apicem f. summam colligo. Τὸ εἰς ἓν ἔυνοχον συγκορυφοῦν τὰ πολλοὶ, Longin. 24.

Συγκοσμέω, v. κόσμεω. Δοκῶσι συνισχυρεῖν τε ὑμᾶς καὶ συγκοσμήσειν, Xen. Cyr. 2, 15.

Συγκυφίζω, f. ίσω, allevo, adjuvo in levando aut portando. Συμπαραπήχεσθε καὶ συγκυφίζειν, Luc. Toxar.

Συγκραδαίνω, concutio, vibro. Πολλὰ μέρη σωεκράδαινε φοβοῦμαι, Arristot.

Σύγκραμα, ατος, τὸ, commistum seu temperatum, quod concrevit seu coaluit; (2) portio diluta seu mista ex aqua & vino. A συγκεράννυμι. Unde

Σύγκρασις, εως, ἡ, commistio, temperatio.

Συγκρατέω, ῶ, f. ήσω, contineo, tueor, servo. Τὸν ἡμέτερον βίον αἱ προσθυχαὶ συγκρατοῦσι, Chrysost.

Σύγκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, commistus, temperatus. A συγκεράννυμι.

Συγκρατύνω, corroboro.

Συγκρημνίζω, per præceps dejicio.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, coagulum concretum; (2) concentus; (3) interpretatio; (4) edictum. A συγκρίνω.

Συγκριμάτιον, τὸ, Dim. compages.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. verbi

Συγκρίνω, commisceo, coagmento; sic vet. & Attici. Recentiores pro (2) comparo, confero; (3) contendo, concerto, judicio experior, συγκρῖναι, conferre, Ph. aor. 1. inf. Πνεύματικοῖς πνεύματικὰ συγκρίνοντες, 1 Cor. 2, 13. ἑαυτὲς ἑαυτοῖς, 2 Cor. 10, 12. Ἄξιος συγκριθῆναι παρασίτῳ σώματι, Luc. Paras. Hinc

Σύγκρισις, εως, ἡ, concretio, congregatio; (2) comparatio duorum inter se.

Συγκριτικὸς, ὴ, ὸν, coagmentandi vim habens; (2) comparativus. Ab eod.

Συγκριτικῶς, Adv. adparando, per comparationem.

Συγκρόω, complodo, collido, Gl. Vet. contineo, sustento; (2) confio more fabrorum ferrariorum; (3) instituo, apparo, instruo; velut convivium, &c. (4) colligo, congrego; velut copias, milites, it. edico conventum; (5) incito, incendo, favore, &c. συγκεκρόλμβρος, agitatus, Ph. conflatus, compactus, item, qui est compacto corpore, συγκεκρολμβρίνη, conflatam, Ph. p. pass. part. de Adv. συγκεκροτημένως, v. supra. Σωαμοσίας συγκρόειν, conjurationem facere, Luc. Σωεκρότησε τῷ χεῖρε, Xen. Cyr. 2, 12. Hinc

Συγκρότημα, ατος, τὸ, id ipsum, quod conflatum est, coagmentum; (2) agmen compositum, manus; (3) conspiratio multorum.

Συγκρότησις, εως, ἡ, sustentatio, favor, Ph. (2) conjuratio, conspiratio.

Σύγκροτος, ου, ὁ ἡ ἡ, conflatus, coagmentatus, compactus. Ex σὺν, & κρότος.

Σύγκρουσις, εως, ἡ, collisio, Ph. conflictio, (2) mutua offensio, odium & inimicita; (3) fraus, impostura. A συγκρόω.

Συγκρούστης, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. concussorius.

Συγκρυσμὸς, ὲ, ὁ, collisio. Ab eod.

Συγκρόω, f. όσω, collido, complodo, committo, Gl. V. confligo; inpr. est modium convertere ut excidat aliquid. Hinc (2) vi aut arte efficere, ut aliquis confiteatur ea, quæ celabat. Ern. συγκρόεσιν, confligunt, Ph. Συγκρόειν ἀλλήλοις, Thuc. τῷ χεῖρ', Arist. Ran. 1147. Μὴ συγκρόειν ἡμας εἰς ἀλλήλες, Appian. B. Civ. 5.

Συγκρύπλω, f. ψω, occulto, celo, Gl. Vet. occulo. Φθόνοις δ' ἂν οὐκ ἂν τοῖσδε συγκρύπλων δίμας, Eur. Herac. 721. Αὐλὴ γὰρ (σολὴ) αὐτῷ συγκρύπλειν ἐδόκει, εἰ τίς τι ἐν τῷ σώματι ἐυδεὲς ἔχοι, Xen. Cyr. 8, 13.

Συγκρύψαι, aor. 1. inf. act.

Σύγκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A συγκρύπλω.

Συγκλάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, simul cum alio adquiro, socius sum in adquirendo.

Συγκλβίζω, f. ίσω, parento, justa facio. Σωεκλβίζε ἡ λαὸς, Apoll.

Συγκτήτωρ, ορος, ὁ, compossessor, Gl. V. A συγκλάομαι.

Συγκλίζω, f. ίσω, simul condo, simul creo, coloniam deduco.

Συγκλίσης, ου, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius. A pr.

Συκυζβητὴς, οῦ, ὁ, colluſor aleæ. A

Συκυζβία, alea colludo, alea seu tesseris ludo cum alio.

Συκυκάω, misceo, permisceo. Ἐς αὐτὸν ὑμᾶς Συκυκήσας τρόζλιον, Arist. Plut. 1109. Ξωεκύκα τὰς Ἑλλάδα, id. Ach. 536.

Συκυκλεύω, & Συκυκλόω, circumdo, cingo.

Συκυλινδέω, convolvo; Συκυλινδᾶμαι, una volutor. Ἀπολουμένους ὑπὲρ τῆς ἀκρασίας Συκυλινδουμένους, Xen.

Συκυλίω, f. ίσω, una voluto; Συκολίομαι, una volutor, consuetudinem habeo cum aliquo.

Συκυναγὸς, v. συκυνηγός.

Συκωμῆστέω, simul venor. A

Συκωμηγέτης, ου, ὁ, id. quod Συκωμηγός.

Συκωμηγίω, ῶ, simul venor. A

Συκωμηγὸς, Dor. pro Συκωμαγὸς, ὁ, ὁ, venationis socius.

Συκύπλω, f. ψω, simul inclino, pariter incumbo; (2) deorsum adspicio; (3) incurvus vel inflexus sum; (4) coëo, conspiro, consentio. Καὶ ἦν Συκύπλωσα, καὶ μὴ δωκμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελὲς, Luc. 13, 11. Τῶτο δ' εἰς ἓν ἐσὶ Συκεκυφὸς, Arist. Eq. 850.

Συκυρίω, ῶ, f. ήσω, accido, evenio; (2) incido in aliquem, obviam alicui fio; (3) pertineo; Σωεκύρησεν, attigit, Ph. contigit, accidit, a. 1. act. Σωεκύρησε γενέσθαι, Herodot. Hinc

Συκύρημα, τὸ, quod forte evenit, casus.

Συκυρία, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συκυριολογέω, ῶ, dominum dico, domini titulo honesto.

Συκύρω, f. ύρσω, incido; (2) accido, evenio. Ex σὺν, & κύρω, incido. Μήπως Συκύρσειαν ἰδοῦσαι ὅτι μάνυχες ἵπποι. Il. 23, 435.

Συκύφων, ὁ, qui simul deflectit, qui se incurvat. A Συκύπλω.

Συκωθωνίζομαι, una inebrior.

Σύκωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, solidus, compactus. Ex κῶλον.

Συκωμάζω, f. άσω, simul comessor. A

Σύκωμος, ου, ὁ ἡ ἡ, socius comessationis.

Συκωμαδέω, una comœdiam ago, una irrideo, perstringo.

Συξαίνω, simul carmino vel carpo.

Σύχαιρω, una gaudeo, lætor cum lætante, Gl. Vet. congaudeo. Συχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, Phil. 2, 17. Συχαίρῃ πάντα τὰ μέλη. 1 Cor. 12, 26. Σωίχαιρον αὐτῇ, Luc. 1, 58. Καί σοι ξυχαίρομεν ἡμεῖς, Arist. Eq. 1329.

Συχαριῦται, 3. sing. f. 2. ind. med.

Συχάρητε, 2. pl. a. 2. imper. act.

Συχαλκεύω, ære alligo vasi, &c.

Συχαρητικὸς, ὴ, ὸν, f. συχαρτικὸς, gratulatorius. A συγχαίρω.

Συχαρίζομαι, gratificor.

Συχειμάζω, f. άσω, una in hibernis sum, una hiberno; Συχειμαζομαι, una tempestate jactor; (2) una hiemali frigore infestor. Καὶ ταῦτα (ἐμβάδια) Σωεχειμάζετο, Arist. Plut. 847.

Συχειροτονέω, ῶ, simul operi manum admoveo.

Συχειρουργέω, una operor.

Συχέω, vel Συχδέω, fut. ύσω, confundo, permisceo, confundendo misceo, perturbo; unde & tristitia afficio, &c. τὸ συχεχυμένον τῷ προσώπῳ, tristitia in ore conspicua; Σωύχεον, permiscuit, Ph. aor. 1. 3. sing. Καὶ ταῦτα πάλιν χρήματα Συχεῖς; Eur. Iph. in Au. 37. Τῶν πάρος Συχεῖν χάριν, Soph. Trach. 1245. Μάτην δ' ἂν ὄρνις Συχέαιμ', ὃς ὤμοσα, Eur. Hipp. 1066. Σωεχύθη τῶν διάνοιαν, Heliod.

Συχιλιαρχος, ὁ, tribunus in eadem legione.

Συχόνδρασις, εως, ἡ, interventio cartilaginis, quum ossa coalescunt. Ex χόνδρος.

Συχορδία, ἡ, concentus, concinnitas.

Σύχορδος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad chordas quadrans, concinens, concianus. Ex σὺν, & χορδὴ.

Συχρώτης, ου, ὁ, qui una choros exercet.

Συχρώτρια, ας, ἡ, quæ una choros exercet. A

Συχορτόω, f. ώσω, una tripudio, salto. Χαρίτεσσι Συχορτόων, Anacr. 5, 11.

Συχορηγέω, ῶ, f. ήσω, simul præbeo sumptus,

Digitized by Google

simul choragus sum, ipse aliquid in choragium confero. A

Συγχορηγός, ὅ, ὁ, qui simul præbet & submiſtrat ſumtus, aut aliud quid.

Σύγχορτος, ος, ὁ ἡ ἡ, gramine conſitus.

Συγχόω, ῶ, fut. ώσω, humo congeſta tego.

Συγχράομαι, ῶμαι, ſimul vel una utor, Gl. V. commercium habeo. Οὐ γὰρ Συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρίταις, Joann. 4, 9. Ἐις δένδρα φύσιν Συγχρήσατο τῇ ὕλῃ αὐτῆς, M. Anton. 7, 16.

Σύγχρησις, εως, ἡ, communis uſus, commercium, R. Suic. A Συγχράομαι.

Συγχρησηριάζομαι, una oraculum conſulo.

Συγχρίμπτω, f. ψω, collido, committo, coire facio; Συγχριμφθείς, colliſus, aor. 1. part. paſſ.

Σύγχρισμα, ατος, τὸ, unguentum, quo illinitur aliquid. A

Συγχρίω, f. ίσω, ſimul ungo.

Συγχρονεῖν, dicuntur, qui eodem tempore vivunt.

Συγχρονίζω, fut. ίσω, coætaneus ſum; (2) commoror. A Σύγχρονος. Hinc

Συγχρονισμός, οῦ, ὁ, convenientia temporis, ſive ea, quæ in idem tempus concurrunt.

Σύγχρονος, ὁ ἡ ἡ, contemporaneus, æqualis.

Σύγχρους, contr. Σύγχρως, ως, ὁ ἡ ἡ, concolor. Ex Σὺν, & χρόα, color.

Συγχρώζω, f. ώσω, colore imbuo, inficio, impr. attactu.

Συγχρωτίζω, f. ίσω, tango, tango ad cutem; appropinquo, me applico; Συγχρωτίζειν Suidas exponit, appropinquare, ſe applicare.

Συγχυτός, vel Συγχύω, confundo; Συγκεχυμένος, confuſus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία Συγκεχυμένη, Act. 19, 32, Τί Συγχυθεῖσ' ἔσηκας, ἡνίκ' εὐτυχεῖς; Eur. Med. 1005.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio, commixtio, conturbatio. A Συγχύω. Unde

Συγχυτικὸς, ἡ, όν, confundendi vim habens.

Συγχωνεύω, confio, Gl. V.

Συγχωννύω, & Συγχώννυμι, fut. χώσω, aggere communio, terra adgeſta obruo ſeu tumulo.

Συγχωρέω, concedo, adſentior, conſentio, non repugno, indulgeo, gratiam facio, condono, remitto, ignoſco, veniam do; Συγκεχώρηται, conceſſum eſt, Ph. p. paſſ. part. Ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν, Ariſt. Veſp. 1505. Γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα Συγχωρεῖν σοφήν, Eur. E. 1066. Ὁ Κρείσσων μόνος μᾶλλ' ἂν Συγχώρησεν αὐτοῖς, Xen. Cyr. 6, 23. Ἢ ἡ τύραννος ταῦτα Συγχωρήσει; Eur. Iph. in Tau. 743. Hinc

Συγχώρημα, ατος, τὸ, conceſſio, venia, adſtipulatio.

Συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, remiſſio, indulgentia, Ph. Ab eod.

Συγχωρητέον, concedendum. Ab eod.

Συγχωρητικὸς, ἡ, όν, ad veniam dandam propenſus. Ab eod.

Συγχωρία, ας, ἡ, Att. & Ion. ξυγχωρίη, ης, ἡ, conceſſio, indulgentia in cibis ægro largiendis, Suic. Ex Σὺν, & χώρα.

Σύγχωρος, ος ὁ ἡ ἡ, confinis. Ph.

Συγχώσαι, a. 1. inf. act. v. Συγχώννυμι.

Σύγχωσμα, ατος, τὸ, obſtructio; (2) macula contracta a terra, qua quid obrutum fuit. A Συγχόω.

Σύδην, Adv. celeriter & inferendo ſe cum impetu, erumpendo cum impetu, impetuoſe. A Σεύω, concito.

Σύειος, εία, ύειον, ſuillus, porcinus. A Σύς.

Σύετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. Ion. pro ἐσύετο, a Σύομαι.

Συζάω, ῶ, futur. ήσω, una vivo, in aliquo vivo; Συζῆν, vivere in matrimonio. Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, Dem. Πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, Rom. 6, 8.

Συζεύγνυμι, vel Συζεύγνύω, f. ξεύξω, conjungo, copulo, connubio jungo; Συζευγνύμενος, annexus, Gl. V. p. paſſ. part. Ὃ οὖν ὁ Θεὸς Συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωριζέτω, Matt. 19, 6. Ἕκτορα, ᾧ Συνεζύγλω, Eurip. Andr. 98. Hinc

Σύζευξις, εως, ἡ, conjunctio, copulatio; (2) conjugium.

Συζέω, ferveſacio; Σύζεσον, aor. 1. imperat.

Συζῆν, præſ. inf. act. Dor. pro Συζᾶν, contr. ex Συζάειν, a Συζάω.

Συζήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act.

Συζητέω, ῶ, f. ήσω, mutuo quæro, una rationes ad rei alicujus indagationem confero, diſputo; (2) altercor, litigo, diſcepto. Ἑλάλει τι καὶ Συνιζήτει πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, Act. 9, 29. Ἤρξαντο Συζητεῖν αὐτῷ, Marc. 8, 11. Hinc

Συζήτησις, εως, ἡ, diſceptatio, diſputatio.

Συζητὴς, οῦ, ὁ, curioſus ſcrutator rei, diſputator, diſquiſitor, philoſophus, ſapiens. Ab eodem.

Συζυγέω, ῶ; Συζυγεῖν, & συζοιχεῖν, verba ſunt ſignificantia aciem in verſum jugumque directam & compoſitam. Ἐφ ὅσον συζυγέντας καὶ συστοιχοῦντας διαμένειν, Polyb. A σύζυγος.

Συζυγὴς, ής, ὁ ἡ ἡ, copulatus, conjugatus, conjunctus; (2) qui copulari vel cum alio conjungi poteſt. Ab eod.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio, jugale vinculum, conjugium; in Gramm. conjugatio. Ab eod.

Σύζυγος, ος, ὁ ἡ ἡ, conjunctus, copulatus; compar, conjux, Gl. V. ſocius.

Σύζυξ, ύγος, ὁ ἡ ἡ, idem. A συζύγνυμι.

Συζυμόω, commiſceo in ſubigendo, v. c. mel farinæ.

Συζωμα, τὸ, præparatio, accinctus. A

Συζώννυμαι, accingor, aor. 1. συνεζωσάμην, συζωσαι ἀνύσας, Ariſt. Θεσμ. 262.

Συζωοποιέω, una vitam reddo, ſimul in vitam revoco. Συνεζωοποίησε (ἡμᾶς) τῷ Χριστῷ, Epheſ. 2, 5.

Συῆλαι, ών, αἱ, volutabra ſuum. A σύς.

Συλαία, ᾶ, immunditia ſui ſimilis ſum, ſpurcitia porcum æquo. A

Συλαῖος, ὁ, όν, porcinis eſt moribus; (2) ſtupidus, inſulſus. A σύς.

Σύθεις, aor. 1. part. paſſ. verbi σύομαι.

Σύθαν, impetus fecerunt, 3. plur. aor. ind. Ion. & Boeot. pro ἐσύθησαν.

Σύθι, feſtina, 2. ſing. aor. 1. imper. paſſ. per Sync. pro σύθητι.

Συΐδιον, τὸ, porcellus. Dim.

Συκάζω, fut. άσω, ficus lego, ficus comedo; (2) calumnior, calumniis circumvenio. Τρυγῶσι ταῖς γλώτταισι, συκάζουσί τι, Ariſt. 1705. A συκάς.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula, avis ficuum eſu pingueſcens. Ab eod.

Συκαμινέα, ας, ἡ, morus.

Συκάμινον, ου, τὸ, ſycaminum, fructus ſycamini arboris, Gl. V. συκάμινα, mora. A

Συκάμινος, ου, ὁ, ſycomorus, ſycaminus, arbor, Gl. V. συκάμινος, morus; quaſi ex συκῆ, & ἀμεινον, melior, quod fructus ejus ficubus melius ſapiat. Hinc

Συκαμινώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ſycamini ſeu mori ſpeciem gerens.

Συκάριον, τὸ, ficus, Gl. V. Dim. a σῦκον.

Συκάς, άδος, ἡ, ficus novella. A συκῆ.

Συκαστὴς, οῦ, ὁ, qui ficus legit, ſeu colligit, Gl. V. συκασταὶ, delatores, quadruplatores. A συκάζω. Hinc

Συκάστρια, ας, ἡ, delatrix, calumniatrix, Heſ.

ΣΥΚΕΗ, contr. συκῆ, ῆς, ἡ, ficus, arbor; (2) ficus, mariſca, tumor ſeu excreſcentia carnis in modum ficus.

Συκίδιον, τὸ, ficus. Dim. a σῦκον.

Συκίζω, ficubus alo, v. συκόω.

Σύκινος, ίνη, ίνον, ficulneus, e ficis confectus; (2) imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, quia lignum ficulneum eſt invalidum; (3) calumniator. A συκῆ.

Συκινόφυλλον, ου, τὸ, folium ficulneum, Gl. V.

Συκίον, ου, τὸ, decoctum ficuum arefactarum.

Συκίς, ίδος, ἡ, plantarium ficus; (2) ſurculus qui e ficu avulſus vel exciſus plantatur, Ab eod.

Συκίτης, ου, ὁ, ut συκίτης οἶνος, vinum e ficubus factum. Ab eod.

Συκόζος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ficis victitat; (2) qui victum ſibi parat e ſycophantia, Gl. V. Vet. ficarius. Ex σῦκον, & βίος.

Συκολογέω, ῶ, f. ήσω, ficus lego vel colligo. Οὐ παράγραπτ' ἔχοντες, ἀλλὰ συκολογοῦντες, Ariſt. Pace. 1338. A

Συκολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui ficus colligit; (2) qui de ficubus loquitur.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus.

Συκομορίτης, ου, ὁ, ut συκομορίτης οἶνος, vinum quod conficitur ex ſycomoris.

Συκόμορον, ου, τὸ, ſycomorum, fructus ſycomori arboris. A

Συκόμορος, ου, ὁ, ſycomorus, arbor, ficus Ægyptia, de qua Plin. 14. Ex σῦκον, & μόρος, morus, arbor.

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, fructus; (2) mariſca, tumor, a fici ſimilitudine ita dictus. A συκῆ.

Συκόομαι, ῶμαι, in ficum convertor, ficoſus fio. Ab eod.

Συκόπαις, αιδος, ὁ, qui ficubus in modum puerorum gaudet. Ex συκῆ & παῖς.

Συκοπέδιλος, ου, ὁ, vox comica, notans ſycophantam, alludens ad Homericum χρυσοπέδιλος, &c.

Συκοπρίσης, ου, ὁ, ficuum ſector, ſordidus, avarus. Ex συκῆ, & πρίστης, ſector.

Συκόπρασις, ου, ὁ ἡ ἡ, qui nates habet ficoſas. Ex συκῆ, & πρωκτός.

Συκυρὸς, ᾶ, ὁ, ficuum cuſtos. Ex ἔρος.

Συκοφαντέω, ῶ, f. ήσω, ſycophantam ago, falſo calumnior, falſas delationes comminiſcor. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Ariſt. Ach. 524. Νεανίας ἄν, συκοφαντῆς τὴς ξίνης; id. Av. 1437. Συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτην σπεδυδόντων ἐκείνων, Ælian. V. H. 2, 13. A συκοφάντης. Hinc

Συκοφάντημα, ατος, τὸ, crimen, quod alicui falſo adfingitur, calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, ſycophanta, delator. Proprie qui indicat, ſi quis ficus vetitas exportet. Ex σῦκον, & φαίνω.

Συκοφαντητὸς, ὴ, όν, calumniis ſeu obtrectationibus obnoxius. A συκοφαντέω.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnioſa delatio, calumnia, ſycophantia. A συκοφάντης. Unde

Συκοφαντικὸς, ὴ, όν, ad ſycophantam pertinens, calumnioſus, calumniatorius.

Συκοφαντικῶς, Adv. more ſycophantarum, calumnioſe.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, ſycophantria, calumnioſa, delatrix. Ἦπου ἡ σὺ συκοφάντρια εἰ ταῖς γυναιξὶν ἥδε; Ariſt. Plut. 970. A συκοφάντης.

Συκοφαντώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, idem quod συκοφαντικός.

Συκοφαντωδῶς, idem quod συκοφαντικῶς.

Συκοφορεῖον, ου, τὸ, ficarium, ficaria, Gl. Vet. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκοφορέω, ficos fero, produco. A

Συκοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, ficus ferens, ficuum ferax. Ex σῦκον, & φέρω.

Συκόω, ficis paſco; & (2) συκόομαι, in ficum vertor; (3) ficoſus fio. A σῦκον.

Συκώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, ficoſus, ficui ſimilis.

Σύκωμα, ατος, τὸ, ficoſum germen; (2) ficoſus tumor. A συκόω.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, locus, in quo ficus plantantur, locus ficubus conſitus, Gl. Vet. ficetum. Ab eod.

Συκωρὸς, ᾶ, ὁ, v. συκυρός; (2) ſycophanta.

Σύκωσις, εως, ἡ, idem quod σύκωμα.

Συκωτὸς, ὴ, όν, ficatus, ficubus conditus, Gl. V. συκωτὸν, ficatum. Ab eod.

Συλαγωγέω, ῶ, f. ήσω, prædas ago, depræder, ſpolio. Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας, Col. 2, 8. Ex σύλη, & ἄγω.

Συλαθεῖσαι, nom. pl. aor. 1. part. paſſ. f. g. Dor. pro συληθεῖσαι, a συλάω.

Σύλασκε, 3. ſing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐσύλασκε. A

Συλάω, ῶ, f. ήσω, ſpolio, depræder, compilo; adimo, detraho, eripio, Τίς σε δαίμων, ἢ ὠστμός

σώτμ@ συλᾶ σάτρας; Eur. Hel. 675. Ἅλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, 2 Cor. 11, 8. Οὐ γὰρ ἂν σώτε ζῶντός γ' ἐκείνε ταῦτ' ἐσυλήθλω ἐγὼ, Soph. Phil. 412. Ὦ παῖ παιδὸς μεγάλ, συλώμεθα. σὺ δ' ψυχῇ ἀδόκως, Eur. Tro. 788. βαρβάρων ὕπο, id. Hel. 606. A σύλη.

Συλεύμενοι, *prædantes*, nom. pl. præſ. part. med. *Dor.* pro συλέμενοι, a

Συλέω, idem & ab eod.

Συλάω, ſpolio, deprædor. Ἀδέομαι περὶ κῆρι συλάειν, Il. 23, 436. Ab eod.

Σ Τ' Λ Η, ης, ἡ, præda, ſpolium; (2) prædatio, direptio.

Συληθείς, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω.

Σύλημα, ατ@, τὸ, ſpolia, exuviæ. A συλέω.

Συλήσαντε, *deprædati*, nom. dual. a. 1. part. act. verbi συλάω.

Σύλησις, εως, ἡ, ſpoliatio, deprædatio, compilatio. Ab eod.

Συλήτειρα, ας, ἡ, prædatrix, Suic. A

Συλητὴς, οῦ, ὁ, ſpoliator, deprædator, compilator. A συλάω.

Συλήτρια, ας, ἡ, idem quod συλήτειρα, Suic.

Συλήτωρ, ορος, ὁ, v. συλητής.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. v. συλλαμβάνω.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, ſyllaba; comprehenſio, quod literas comprehendat. A συλλαμβάνω, eo quod plures literas comprehendat. Hinc

Συλλαβίζω, fut. ίσω, ſyllabas connecto.

Σύλλαβ@, ου, ὁ, ſcil. σίναξ, index libri.

Συλλαβῶσαι, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω.

Συλλαγχάνω, ſimul ſortior; συλλαχὼν, una ſortitus, a. 2. part. Ex σὺν, & λαγχάνω.

Συλλαλέω, colloquor, ago cum aliquo. Καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες τῷ Ἰησοῦ, Marc. 9, 4. μετ' αὐτῦ, Matt. 17, 3. πρὸς ἀλλήλυς, Luc. 4, 36.

Συλλαμβάνω, fut. λήψομαι, complector; (2) prehendo, manum alicui injicio; (3) intelligo; *it.* conſcius ſum; (4) concipio, *de fœmina*; (5) adjuvo, opitulor; συνέλαβε, concepit, Ph. a. 2. *In med.* conjicio, conjectura aſſequor, συνειλημμέν@, conceptus, Gl. Vet. p. paſſ. part. Ξυλλάμβαν' αὐτῦ τὸ στόμα, comprime, Ariſt. Ach. 932. Τῷ πόλει γὰρ ἄξιον, συλλαβεῖν φ ἄνδρα τῦτον, ib. 210. Συλλήψομαι ᾗ τῦδέ σοι κατὰ πόνυ, Eur. Med. 946. Φίλοι ξιφήρεις, ἆχι συλλήψεσθ' ἄρραν; id. Or. 1326. Εἴ μοι ξυλλάβοι, χαίρεμεν ἄν, Eur. *Ion.* 332.

Συλλάμπω, f. ψω, ſimul luceo. Hinc

Σύλλαμψις, εως, ἡ, colluſtratio, R.

Συλλανθάνω, una lateo, delitesco, R.

Συλλαφύσσω, f. ξω, ſimul diripio. Τὰ πάντα πάντας συλλαφύξαντες πάλῳ, 1267.

Συλλειαίνω, ſimul lævigo vel polio, *Arct.*

Συλλέγω, f. ξω, colligo; συνειλεγμένοι, collecti, congregati, p. paſſ. part. Ὁ Κῦρ@ συνέλιξε τὲς στρατιώτας πάντας, Xen. Cyr. 2, 17. Θέν@, Eur. Ph. 857. Κἀς τὲς τρίσσανας ξυνελέγοντο ἧβ λιθαν, Ariſt. Ach. 188. Πνεῦμα συλλέξαδ, Heliod. ὑσίαν, Diod. Ὁ τῦς μὴ ἔξω συλλέγων ἐπύλια, ἐκ ἔνδον, verſiculos, Ariſt. Ach. 402. Οὐχ ὁρᾷς ὅσον σωτὴν λέξαι κακον; id. Av. 301.

Συλλείβω, f. ψω, confundo & miſceo; συλλείβομαι, ſtillo, fluo, in unum confluo, colliqueſco, liquor, Plut. in Æmil. 14.

Συλλειόω, contero, una tero & frio.

Συλλειτουργέω, ῶ, ſocius ſum in obeundo munere publico. A

Συλλειτουργὸς, ὄυ, ὁ, ſocius ſeu collega in obeundo aliquo munere publico.

Σύλλεκτ@, ου, ὁ κὴ ἡ, conſors tori, conjux.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi συλλέγω.

Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, coactio. A συλλέγω.

Συλλεχθῶναι, fut. θσω, ſermocinor ſeu colloquor cum aliquo.

Συλλήδην, *Adv.* q. d. comprehenſim, in ſumma; ſummatim, Ph. Ὡς ἀκριβὰ συλλήδην ἅπαντά σοι φέρω; Ariſt. Plut. 645. A συλλαμβάνω.

Συλλήπτειρα, ας, ἡ, adjutrix, R. Ab eod.

Συλληπτικὸς, ὴ, ὸν, qui comprehendere ſeu complecti poteſt; (2) collectivus; (3) qui concipere poteſt. Ab eod.

Συλληπτικῶς, per comprehenſionem, ſubintelligendo. Vox Gramm.

Συλλήπτρια, ας, ἡ, adjutrix. A

Συλλήπτωρ, ορ@, ὁ, adjutor. A συλλαμβάνω.

Συλλυρίω, ῶ, f. ήσα, una nugor, una deliro.

Συλυσθίω, latrocinor.

Συλυφθεὶς, a. 1. part. paſſ. v. συλλαμβάνω.

Συλυφθίσω, *conceptum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Συλλήψη, *concipies*, 2. ſing. f. 1. ind. med.

Σύλλη-ψις, εως, ἡ, comprehenſio, complexio, prehenſio; (2) opitulatio, auxilium; (3) conceptus, conceptio; *de fœmina*; (4) Syllepſis, *fig. gramm.* A συλλαμβάνω.

Συλλιπαίνομαι, ſimul pinguesco, ſimul liquor, *Strabo* lib. 5. Συλλιπαίνειν, terram unde ſit ferrum, conflare in naturam ferri, quod ſit coquendo in fornace. *Pat.* pinguefieri, *Eſrn.*

Συλλογὺς, ίως, ὁ, collector, coactor, Gl. V. legulus. A συλλέγω.

Συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. Ab eod.

Συλλογίζω, fut. ίσω, delectum habeo; συλλογίζομαι, colligo, ratiocinor, argumentor; (2) perpendo, rependo, conſidero; (3) connumero, computo. Αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμεν@ τὸ μέγεθ@ τῆ τολμήματ@, Plut. Οἱ ᾗ σωελογίσαντο πρὸς ἑαυτὲς, Luc. 20, 5.

Συλλογιμαῖ@, αία, αῖον, collectitius, miſcellaneus, confuſaneus & undique collectus. A συλλογὴ.

Συλλογισμὸς, ῦ, ὁ, computatio, penſatio, argumentatio, ratiocinatio, Gl. Vet. Syllogiſmus. A συλλογίζομαι.

Συλλογισταὶ, ratiocinatores, Gl. V.

Συλλογιστικὸς, ὴ, ὸν, ſyllogiſticus, ratiocinativus. Ab eod.

Συλλογιστικῶς, *Adv.* more ſyllogiſmorum.

Σύλλογ@, ου, ὁ, conventio, concio, cœtus, concilium, collegium, conſeſſus, Gl. Vet. collocutio, colloquium. A συλλέγω.

Συλλοιδορέω, reprehendo, objurgo, increpo.

Συλλούω, fut. ύσω, ſimul lavo; συλλούομαι, una lavor.

Συλοχάω, concenturio; (2) in decurias colligo, ſimul colligo. A λόχ@.

Συλλοχία, ας, ἡ, conjunctio plurium λόχων, cohors collecta. Ex iiſd.

Συλλοχίζω, f. ίσω, concenturio, in decurias vel centurias colligo aut diſtribuo. Συλλελοχισμένη δυνάμις εἰς ἑκατοντάδας, Plut. Hinc

Συλλοχισμὸς, ῦ, ὁ, collectio in re militari.

Συλλοχίτης, ου, ὁ, ejuſdem manipuli ſeu cohortis ſocius. Ex σὺν, & λόχ@.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleſco, alterius dolore moveor. Συλλυπέμεν@ ὑμῖν, Ælian. V. H. 7. 3. Συλλυπέμεν@ ὅτι τῇ πανωρίᾳ τ καρδίας ἀνοίγω, Marc. 3, 5.

Συλλυσσάω, ῶ, f. ήσω, una inſanio.

Συλλύω, f. ύσω, ſimul ſolvo; (2) compono litem ſeu diſſidium, dirimo lites, reconcilio. Εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, Soph. Aj. 1334.

Σύλον, ου, τὸ, ſpolium, præda; (2) pignus. A σύλη.

Συλοπέμβων, acc. ſing. præſ. part. med. *contr.* pro συλοέμβων, a συλέω.

Συλωπία, ας, ἡ, veſtium compilatio ſeu ſuratio. Ex σύλη, & λῶπ@, *veſtimentum.*

Συμβαδίζω, una incedo. Συμβαδίζειν τῷ Πλάτωνι, Ælian. V. H. 3, 19.

Συμβαὶν, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi

Συμβαίνω, fut. βήσομαι, contingo, accido; (2) congredior, pedem confero; (3) tranſigo, paciſcor, fœdus ineo; (4) conſentio; συμβαίνει, evenit, contingit, Ph. συμβεβηκέναι, obtigiſſe, Gloſſ. Vet. accidiſſe, p. infin. συμβεβηκὸς, accidens, p. part. neut. συμβὰν, contigit, accidit, Ph. a. 2. συμβῇ, eveniat, contingat, Gl. Vet. a. 2. conjunct.

Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνίσασιν Αἰσχύλ@, Ariſt. Ran. 905. Ἀνάμεινον, ὦ δαιμόνι', ἐὰν ξυμβῶ τί σοι, paciſcar, ibid. 176. Οὐ γὰρ ἂν ξυμβαῖμεν ἄλλως, Eur. Ph. 593. Κοινῇ ξυνίσημεν, convenimus, Ariſt. Nub. 67.

Συμβακχεύω, f. εύσω, una bacchor, una cum aliis bacchanalia celebro.

Συμβακχὴ, ἡ, ſocia, &

Συμβακχος, ὁ, ſocius bacchanaliorum.

Συμβαλεῖν, aor. 2. inf. act. v. συμβάλλω.

Συμβαλεύμενοι, *conjicientes*, nom. plur. præſ. part. med. *Att.* & *Ion.* pro συμβαλλόμενοι.

Συμβάλλετον, 2. dual. præſ. ind. act.

Συμβάλλω, confero, congero; (2) comparo; (3) colligo conjectura; (4) confligo; (5) congredior; (6) paciſcor; (7) pecuniam mutuam do; (8) compono, contexo, ut mendacia, fraudes, συμβάλλομαι, *in med.* conjectura aſſequor; (2) rationem ineo, ſupputo; (3) confero aliquid de meo. Unde (4) largior; & (5) adjuvo, proſum, in aliqua re comparanda, &c. Συμβαλεῖν ἵππ κακὰ, Soph. Aj. 1340. Ξυμβάλλεται ᾗ πολλὰ τῦδε δείματ@, congruunt cum, Eur. Med. 28. Συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἱμάτια, χρύσι', &c. Ariſt. Conc. 446. Βοήθειαν δ' σμικρὰν ξυμβάλλειν, Plat. Αἰχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγε, Eur. Iph. in Au. 843. Ἀσπονδίσι γὰρ νόμοισιν ἔχθραν τῇδε συμβεβλήκαμεν, id. El. 914. βυλεύματα πρός τινα, id. Ph. 700.

Σύμβαμα, ατ@, τὸ, eventus, caſus fortuitus; (2) propoſitio ex nomine & verbo perfectam ſententiam reddens. A συμβαίνω.

Συμβάμβαι, aor. 2. inf. act. *Dor.* pro συμβῆναι, a συμβαίνω pro συμβάω.

Συμβάντας, acc. plur. a. 2. part. act.

Συμβαπτίζω, ſimul baptizo.

Συμβαρβαρίζω, pariter barbaros imitor.

Συμβαρύνω, una gravo.

Συμβασιάω, compoſitionis deſiderio teneor. A σύμβασις.

Συμβασιλεύω, fut. εύσω, una regno, ſimul regnum adminiſtro. Ἵνα κὴ ἡμεῖς ὑμῖν συμβασιλεύσωμεν, 1 Cor. 4, 8.

Σύμβασις, εως, ἡ, compoſitio, pacificatio, fœdus, pactum, conventum; Appian, B. Civil. 5. A συμβαίνω.

Συμβαστάζω, f. άσω, ſimul fero, una porto; (2) comparo, confero, Gl. V. conveho.

Συμβατήρι@, ου, ὁ κὴ ἡ, ad compoſitionem ſeu pacificationem pertinens. A συμβαίνω.

Συμβατικὸς, ὴ, ὸν, idem & ab eod.

Συμβατικῶς, *Adv.* pacificatorie.

Συμβεβαιῶ, confirmo.

Συμβεβάνει, perf. inf. act. per *Syncop.* pro συμβεβηκέναι, a συμβαίνω.

Συμβεβηκα, *congreſſus ſum*, perf. ind. act.

Συμβεβηκοτας, calu, per accidens. A συμβαίνω.

Συμβῆ, 3. ſing. aor. 2. conjunct. act. verbi συμβαίνω.

Συμβιβάζω, f. άσω, concilio, ad amicitiam fœdusque adduco; coagmento; accommodo; (2) doceo, inſtruo, collatis ſcripturæ locis probo; συμβιβῶ, fut. 1. pro συμβιβάσω, inſtruam. Συμβιβάζων ὅτι ἐτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, Act. 9, 22. Τίς γὰρ ἔγνω νῶν Κυρίυ, ὃς συμβιβάσῃ αὐτόν; 1 Cor. 2. ult. Συνιβιβάζεις τέτυς ἐπ' ἴσῃ κὴ ὁμοία τιμῇ, Heracl. Συμβιβαθέντων ἐν ἀγάπῃ, Col. 2, 2.

Συμβιβαθέντων, gen. pl. a. 1. part paſſ.

Συμβίβασις, εως, ἡ, inſtructio, perſuaſio, doctrina, comparatio. A συμβιβάζω. Unde

Συμβιβασμὸς, ῦ, ὁ, tranſactio, Ph.

Συμβιβαστὴς, ῦ, ὁ, conciliator, Ph.

Συμβιβαστικὸς, ὴ, ὸν, pacificatorius.

Σύμβι@, ου, ὁ κὴ ἡ, contubernalis, qui cum aliquo vivit, Ph. conjunx.

Συμβιόω, convivo, una vivo. Τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίωσε, Ælian. V. H. 9. 1. Τύχῃ συνε-

Digitized by Google

σαὶ λαμπρᾷ καὶ βασιλικῇ συμβιάσει, Heliod. Hinc

Συμβίασις, εως, ἡ, convictus, conjugium, Ph. contubernium.

Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, convictor, contubernalis.

Συμβλαστάνω, una germino, cresco.

Συμβλαστὴς, ὁ, ὁ, congerminans; (2) germinationem adjuvans. Ex βλαστάνω.

Συμβλήδην & ξυμβλήδην, idem quod συλλήδην.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura, commissio. A συμβάλλω. Unde

Συμβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, collisus.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commissio, compago; (2) comparatio; (3) conjectura.

Συμβλητέον, conferendum, Ph.

Συμβλητὸς, ἡ, ὸν, conferendus; (2) qui comparari potest, comparabilis. Ab eod.

Συμβοάω, ῶ, f. ήσω, simul clamo. Οἱ δ' ἀμφὶ Φ Γαβρύαν συνιβόων αὐτοῖς, Xen. Cyr. 7, 23.

Συμβοήθεια, ας, ἡ, ad auxilium ferendum concursus.

Συμβοηθέω, ῶ, f. ήσω, ad auxilium ferendum convenio. Συμβοηθεῖν πρός τινα, Thuc.

Συμβοηθὸς, οῦ, ὁ, qui ad suppetias ferendas una cum aliis convenit, auxiliaris.

Συμβολαιογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, tabularius, qui contractus scribit. Ex συμβόλαιον, & γράφω.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, pactum, conventum, contractus; (2) syngrapha, unde, Gl. Vet. instrumentum, hinc (3) æs alienum; & (4) pecunia credita; (5) negotium quodcunque pecuniarium; (6) necessitudo, conjunctio, ap. Lys. A σύμβολον.

Συμβολὶς, ίδος, ὁ, piscatorum instrumentum, circa quod retia texunt. A συμβάλλω.

Συμβολία, obvius fio, occurro. A σύμβολος. Hinc

Συμβόλησις, ἡ, commissura, v. c. per futuram.

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, commissio, commissura, junctura, Gl. V. congressio, congressus, prælium, Ph. conjectura; item collatio. A συμβάλλω.

Συμβολικὸς, ἡ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus, symbolicus, significativus. A σύμβολος.

Συμβολικῶς, Adv. conjecturaliter; ænigmatice, allegorice.

Συμβολοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, symbolas do in convivia; (2) commessationes frequento. Ex σύμβολον, & κόπος, labor.

Σύμβολον, ου, τὸ, symbolum, indicium, tessera, auspicium, Ph. collatio, Gl. Vet. it. conventum, pactum. Πλέον τὶς ἐπὶ δόρατος ἤνεγκε σύμβολον ἀλληθάδεως, Appian. Bell. Civ. 2. A συμβάλλω.

Σύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, obvius. Ab eod.

Συμβόσκω, simul pasco. Ex σύν, & βόσκω.

Συμβούλευμα, ατος, τὸ, consilium, quod datur. Ex συμβουλεύω. Unde

Συμβουλευτὴς, οῦ, ὁ, consiliarius, senator. Hinc

Συμβουλευτικὸς, ἡ, ὸν, idem; (2) suasorius.

Συμβουλεύω, fut. εύσω, consulo, consulto, auctor sum, suadeo, censeo, Ph. Ἐγὼ ἰδίᾳ μὲν ταῦτα συμβουλεύω, Plat. Ap. Socr. 13. Εἰ Κῦρε, συμβουλεύσω τι εἰπεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, Xen. Cyr. 2, 3. Εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν, Theog. 37. Συνεβουλεύσαντο ἵνα δολοκτείνωσιν αὐτὸν, Joann. 11, 53.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, consilium, consultatio, suasio.

Συμβουλία, ἡ, consilium, consultatio, Gl. Vet.

Συμβούλιον, ου, τὸ, consilium, Ph. Ex σύν, & βουλή.

Συμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui consilium dat, consiliarius, consultor, suasor. Ex iisd.

Συμβραβεύω, f. εύσω, adjuvo.

Συμβράζω, simul ejicio.

Συμβρέμω, murmuro.

Συμβύω, constipo, condenso. Οἱ δ' ἅρμοὶ τοῖς τειχίοις ξυμβεβυσμένοι, Arist. Vesp. 1104.

Σύμβωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Epith. Dei, qui in eadem ara colitur.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus. Hinc

Συμμαθητεύω, εῖς, simul discere cupio; condiscipulus esse cupio.

Συμμαίνομαι, simul insanio.

Συμμαλάσσω, vel αττω, fut. ξω, una mollio, una subigo.

Συμμανθάνω, simul seu una disco, Gl. Vet. condisco. Κἀδεὶς ὄψεταί με συμμαθητὴν τόπου, Soph. Aj. 879.

Συμμάρπτω, fut. ψω, corripio, comprehendo. Φῶτε συμμάρψας δύω, Eur. Cyc. 390. δυνατὸς, Il. 10, 467. Ex σὺν & μάρπτω.

Συμμαρτυρέω, una testor, testimonio meo comprobo. Πρὸ τοῦ δόμους συμμαρτυρῆσαι ὡς ἄμεμπτον ἦν γυνὴ, Eur. Iph. in Au. Φίλτατον, συμμαρτυρῶ, Soph. El. 1235. Συμμαρτυρεῖμαι γὰρ σαυτὶ ἀκέοντι, Apoc. 22, 18.

Συμμασχάλιζω, ῶ, f. άσω, una verbero.

Συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω, sum pugnæ socius; (2) in bello gerendo adjuvo; (3) sto a partibus alicujus, defendo, tueor. Συμμαχεῖν τινι, Xen. Cyr. 1, 12. Ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ ξυμμαχεῖ, Soph. Antig. 751. Ἡμῖν μέλλοντες συμμαχεῖσθαι, Xen. Cyr. 2, 3. A σύμμαχος.

Συμμαχία, ας, ἡ, societas in bello, Gl. Vet. auxilium, subsidium. Ab eod. Unde

Συμμαχικὸς, ἡ, ὸν, socialis, auxiliaris; τὸ συμμαχικὸν, societas, it. socii, socialis exercitus.

Συμμαχικῶς, socii more, sociaiiter, ut socium decet.

Συμμαχὶς, ίδος, ἡ, socia in bello, fœderata.

Συμμάχομαι, simul pugno; (2) a partibus alicujus sto, tueor, defendo. Συνεμάχετο εἰς ἄρτι ἐδεῖν, contulit, Ælian. V. H. 2, 14.

Σύμμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, pugnæ seu belli socius, commilito; (2) socius. A μάχομαι.

Συμμεθαρμόζω, apto, convenio, convenio alteri reddo.

Συμμεθίστημι, una traduco, in alias partes duco; συμμεθίσταμαι, in alias partes transeo, in sententiam discedo.

Συμμεθύσκομαι, simul inebrior.

Συμμεθύω, idem.

Συμμελαίνω, una nigrum facio. *Pass.* niger fio.

Συμμελανειμονέω, ῶ, fut. ήσω, simul pullis vestibus indutus sum.

Συμμεμετρημένως, apta proportione.

Συμμένω, fut. ενῶ, una maneo; (2) consisto, permaneo, duro. Ἀγάπησαι, ἵνα τοιοῦτος σύμμενῇς, οἷον σε ἠθέλησε ποιῆσαι φιλοσοφία, M. Anton. 6, 23.

Συμμερίζομαι, una partem accipio; participo. Τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται, 1 Cor. 9, 13.

Συμμέτοχος, ου, ὁ, particeps. A συμμερίζω.

Συμμερὶς, ίδος, ἡ, socia, particeps.

Συμμεσουράνησις, εως, ὁ, situs eorum, quæ simul cœli medium tenent. Ex σύν, & μέσος, & οὐρανός.

Συμμεταβαίνω, simul digredior vel transeo, una migro.

Συμμεταβάλλω, & συμμεταβάλλομαι, una deficio.

Συμμεταδίδωμι, communico.

Συμμετακινέω, una transfero.

Συμμετακλίνω, όμαι, una accumbo, reclino, &c.

Συμμετακοσμέω, una in melius muto, s. melius ordino.

Συμμεταλαμβάνω, particeps fio.

Συμμεταπίπλω, una concido, intereo una.

Συμμεταστρέφω, commuto, perverto.

Συμμετατίθημι, una transfero.

Συμμεταφέρω, simul vel una transfero.

Συμμεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, una cum alio tracto vel administro.

Συμμετεπιστομαι, concomitor.

Συμμετέχω, 3. sing. imp. ind. act. cum v a μετέχω.

Συμμέτοχος, una particeps sum. Τῆς εὐωχίας συμμετέχειν ἤξιον, Heliod. Οἵ τε συμμεταχόντες δίκης, Eur. Supp. 649, χορῶν, id. Bac. 63.

Συμμετεωρίζω, una attollo.

Συμμετεωροπολέω, ῶ, una in sublimi gradior, simul per sublimia eo.

Συμμετίχω, idem quod συμμετέχω. Καὶ ξυμμετίχω τῷ φέρω τὰ αἰτίας, Soph. Ant. 543.

Συμμετοικέω, una alieno loco vivo.

Συμμετοικίζω, una in alio loco habitatum deduco.

Συμμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, consors, una particeps. A συμμετέχω.

Συμμετρέω, quantitate accommodo, s. apte alteri. Οὕτω πρὸς ἄλληλα συμμετρεῖται, Plat. Συνεμετρήσατο ἓξ ταῖς ὀπτολαῖς τὴν πολίσθαν, Thuc. Hinc

Συμμέτρησις, εως, ἡ, commensio, mensio cum aliqua re comparata, accommodatio magnitudinis.

Συμμετρία, ας, ἡ, commensus, apta compositio membrorum, modus, proportio, Ph. moderatio, temperamentum. A

Σύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. d. commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; (2) qui justæ magnitudinis est; (3) modice temperatus; (4) accommodatus, aptus, congruens. Ex σύν, & μέτρον.

Συμμέτρως, *Adv.* moderate, mediocriter, Ph. modice, satis, congruenter, convenienter.

Σύμμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui est contractis femoribus.

Συμμορύομαι, contexo. Ἀφ' ἧς φάντα τὰ γινόμενα συμμορύονται, M, Anton. 8, 20.

Συμμόρυσις, εως, ἡ, contextus, conglomeratio. Οἱά τις ἡ σωμήνοις καὶ συμμόρυσις, M. Anton. 4, 25. A præc.

Συμμήσωρ, ορος, ὁ, consiliarius.

Συμμητιάομαι, ῶμαι, una ineo consilium; (2) consilium do. Ἀχαιοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάδην, Il. 10, 197.

Συμμηχανάομαι, simul excogito, comminiscor. Τὸ ὀπτήδειον τοῖς στρατιώταις συμμηχανᾶσθαι, Xen. Cyr. 1. 24.

Συμμιαίνω, simul inquino, coinquino.

Σύμμιγα, *Adv.* promiscue, una cum.

Συμμιγὴς, ής, ὁ καὶ ἡ, permistus, promiscuus.

Συμμιγία, ἡ, commistio.

Σύμμιγμα, τὸ, id, quod commistione constat, quod ex commistis rebus coaluit, cinnus. A

Συμμίγνυμι, vel συμμιγνύω, f. μίξω, commisceo, permisceo, socio, Gl. Vet. Βιάζομαι γάμοισι Πριαμίδαις συμμίξαι λέχος, Arist. Thesm. 198. Λαμπρὸν ἡ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν Eur. Supp. 222. Ὅδ' οὐρανὸς μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ τῇ γῇ φέρεσθαι, id. Cyc. 570. Κοκῷ γὰρ ἐσθλὸν ἢ συμμίγνυται, id. Ion. 1052.

Συμμικτέον, commiscendum.

Σύμμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, commistus, permistus, promiscuus, miscellaneus. A συμμίγνυμι.

Συμμίκτως, *Adv.* mistim. A σύμμικτος.

Συμμιμνήσκομαι, simul memini, recordor.

Συμμιμῆσαι, eadem imitor, pariter imitor.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ejusdem rei imitator.

Συμμίξης, 2. s. a. 1. conj. act. v. Συμμίσγνυμι pro Συμμίγα. Unde

Σύμμιξις, εως, ἡ, commistura, consortium.

Συμμίσγω, commisceo; συμμίσγομαι, commisceor. Φεῦγε θαλάσσης Συμμίσγειν Ἐρέφαν, ναυτίλε, δυσμενέσσιν, Epigr. Οὐδ' ὅτε Πέρσαις Συμμίσγεται, Il. 2, 753.

Συμμισέω, ῶ, f. ήσω, simul odio prosequor.

Συμμισοπονηρέω, ῶ, f. ήσω, una improbitatem odi, una indignor ob facti improbitatem.

Συμμιχθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass. verbi συμμίγνυμι.

Συμμνημονεύω, simul memini, recordor. Συμμνημόνευε, ὅτι μόνον ζῇ ἕκαστος τὸ παρὸν τοῦτο, τὸ ἀκαριαῖον, M. Anton. 3, 8.

Συμμοιράομαι, ῶμαι, participo, simul partem capio, R. Συμμεμοιραμμένα, M. Anton, 2, 2.

Σύμμολπος, ου, ὁ καὶ ἡ, concentor. Ex σύν, & μολπή.

Συμμολύω, coinquino, Gl. V.

Συμμοναρχέω, ῶ, simul impero seu dominor, tyrannidis socius sum.

Συμμονὴ, ἡ, contubernium.

Συμμονῶμαι,

Digitized by Google

Συμμόνιμαι, solus sum cum aliquo.
Συμμορία, ας, ἡ, contubernium, collegium, factio, Gl. V. societas, ordo; decuria. Ex σύν, & μόριον. Hinc
Συμμορίτης, ου, ὁ, qui est ejusdem decuriæ.
Συμμοριάρχης, ου, ὁ, qui præest symmoriæ. Ex Συμμορία, & ἄρχω.
Συμμορφὴ, ἡ, conformatio vel similitudo. A
Σύμμορφος, ου, ὁ ἡ ἡ, conformis. Ex σὺν, & μορφή. Hinc
Συμμορφίζω, conformo.
Συμμορφόω, conformem facio; συμμορφοῦμαι, conformis fio. Συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, Phil. 3, 10.
Συμμοχθέω, ῶ, simul laboro, simul adfligor adversus. Εἴ τε Συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ κλαυσῶ, Eur. Iph. in Tau. 692.
Συμμυλόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, cui sermo in ore comprimitur, i. e. taciturnus, tacens. A
Σύμμυσις, εως, ἡ, compressio, compressus. A συμμύω.
Συμμύστης, ου, ὁ, iisdem sacris initiatus, socius in sacrorum initiatione, Gl. Vet. consacraneus.
Συμμύω, fut. ύσω, claudor, clausus sum, comprimor, compressus sum; (2) conniveo.
Συμπάθεια, ας, ἡ, consensus in adfectibus; (2) convenientia naturæ; (3) commiseratio, miseratio. A συμπαθής.
Συμπαθέω, juxta adficior, adficior alius malis; (2) assentior eidem opinioni, placito. Συμπαθῆσαι ταῖς ἀδυνατίαις ἡμῶν, Heb. 4, 15. Τῶς δεσμοῖς μου συνεπαθήσατε, ib. 10, 34. A
Συμπαθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, cui sunt iidem adfectus, qui simul cum alio adficitur & angitur ejus malo. Gl. Vet. adfectuosus. Ex σὺν, & πάθος, adfectus.
Συμπαθῶς, Adv. cum consensu adfectuum; (2) cum commiseratione.
Συμπαιανίζω, f. ίσω, simul pæanem canto.
Συμπαιδαγωγέω, simul cum alio pueros instituo.
Συμπαιδεύω, condoceo, condocefacio; (2) cum alio instituo. Συνεπαίδευσαν κοινῷ διδασκάλῳ, Ælian. V. H. 13, 44. Ὁ ἡ βία ἡ θυμὸς συμπεπαίδευμένος, Polyb.
Συμπαίζω, Dor. συμπαίδω, colludo, simul cum alio ludo. Μετ' ἐμὲ ξύμπαιζε τῷ ἑορτῷ, Arist. Pace, 118. νύμφαις, id. Av. 1103. Πλησὶ συμπαίσδειν με κόραι τὰν γύαλα κέλονται, Theocr. 11, 77.
Συμπαικτρία, ἡ, sodalis, socia lusuum.
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, collusor. A συμπαίζω.
Συμπαίσδειν, præs. inf. act. Dor. pro συμπαίζειν, a συμπαίζω. Unde
Συμπαίστης, ου, ὁ, collusor. Hinc
Συμπαιστρία, -ας, ἡ, ας, ἡ, idem quod συμπαικτρία.
Συμπαίσωρ, ορος, ὁ, collusor. Ab eod.
Συμπαίω, f. σω, simul ferio, impingo, illido. Μίτωπα Συμπαίσει Βαρκαίοις ὄχοις, Soph. El. 729.
Συμπαιωνίζω, idem quod συμπαιανίζω. Τὲ φαντὸς στρατοπέδε συμπαιωνίζοντος, Polyb.
Συμπάλαίω, f. αίσω, colluctor.
Σύμπαν, τος, τὸ, universum, universitas, summa, Ph. A σύμπας.
Συμπανηγυρίζω, f. ίσω, una festum seu ludos celebro.
Συμπανυργία, ῶ, fut. ήσω, colludo, contechnor, cum alio aliquid malitiose facio.
Συμπαραζέλλω, comparo cum alio.
Συμπαραβύω, fut. ύσω, simul inculco & infercio. Μετὰ ταῦτα ξυμπαραζυσθεὶς, Lucian. Pisc. 5.
Συμπαραγίνομαι, competitor sum, una candidatus sum.
Συμπαραγίνομαι, una accedo, una adsum. Οὐδείς μοι Συμπαρεγένετο, 2. Tim. 4, 16.
Συμπαράγω, pariter, eodem tempore traduco.
Συμπαραδηλόω, una indico, f. doceo.
Συμπαραθέω, cursitando adfector, simul accurro, concurro. Συμπαρέθει ἡ κατόπιν ἡ ὁ Θιαζίνης, Heliod. Συμπαραθεῖτε ἄνω ἡ κάτω, Dem. Phil. 1. Συμπαραθεῖ τοῖς ῥήμασι χάρις, Aristænet. 1, 16.
Συμπαραινέω, ῶ, simul exhortor, una cum aliis hortor. Τὸν ἰδιον χορὸν δίκαιον ἐστὶ χρησὲ τῇ πόλει ξυμπαραινεῖν, Arist. Ran. 705.
Συμπαρακαθίζω, f. ίσω, una cum aliis juxta me colloco. Συμπαρακαθισάμενος Δήμωνα ἡ ἀδελφὸν, Dem.
Συμπαρακαλέω, ῶ, una advoco vel adhortor; συμπαρακαλοῦμαι, communem exhortationem vel consolationem percipio. Συμπαρεκάλει ἡ ἡ εἰς ταὐτὸν τὸν Φήραν τὸς ἀεὶ αὐτὸν σκηπτόχους, Xen. Cyr. 8, 12. Συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως, Rom. 1, 12.
Συμπαρακληθῆναι, a. 1. inf. pass.
Συμπαρακατακλίνω, una in lecto (triclinari) colloco; (2) una jaceo vel cubo.
Συμπαράκειμαι, una adjaceo.
Συμπαρακολουθέω, adfector, comitor. Συμπαρακολουθῶ τῇ λόγῳ ὀρθῶς, Plato.
Συμπαρακομίζω, deduco, prosequor.
Συμπαρακύπτω, f. ψω, simul inclinato capite adspicio, una considero, lego, disco.
Συμπαραλαμβάνω, una excipio, una adsumo; συμπαραληφθέντων, adhibitis, Ph. aor. 1. part. pass. Συμπαρέλαβε ἡ εἰς τὸ Συμπόσιον ἡ τὸς ἰδιοξένους, Ælian. V. H. 8, 7. Συμπαραλαβόντες Ἰωάνλω, Act. 12, 25.
Συμπαραληφθῆς, 2. sing. a. 1. conj. pass.
Συμπαραμένω, fut. ενῶ, simul maneo, semper adsum, permaneo. Συμπαραμένω ὑμῖν, Phil. 1, 25.
Συμπαραμιγνύω, commisceo. Συμπαραμιγνύωμεν ὁπὲν ἡ χίονι, Arist. Plut. 718.
Συμπαραμίσγω, idem.
Συμπαραναλίσκω, consumo, debilito, frango, everto.
Συμπαρανέω, annuo, adsentior.
Συμπαρανύχομαι, fut. ξομαι, simul nato, una ad latus nato.
Συμπαρανομέω, una delinquo, sceleris socius sum.
Συμπαραπέμπω, f. ψω, una deduco, una prosequor.
Συμπαραπλέκω, simul adjungo, pariter annecto.
Συμπαραπλέω, f. εύσω, simul adnavigo; simul præternavigo.
Συμπαραπόλλυμι, una pereo. Διδιὰς μὴ συμπαραπόλλυμαι διὰ τάυτας, Dem.
Συμπαρασκευάζω, f. άσω, una apparo, adjuvo in apparando; simul efficio. Ὁ δαίμων ἡμῖν ταῦτα συμπαρεσκεύακεν, Xen. Cyr. 7, 30.
Συμπαρασπονδέω, una fœdus frango.
Συμπαρασάτης, ου, ὁ, qui una a latere adstat; (2) socius, adjutor, auxiliarius. A
Συμπαρασαίνω, ῶ, adsto; (2) auxilium fero. Δήμητρ', ἀγώνων ὀργίων ἄναυσα, συμπαρασάτει, Arist. Ran. 384. Τπωγνύσιοι σοὶς καρπῶ Βακχείῳ, id. Conc. 15.
Συμπαράταξις, εως, ἡ, conflictus, prælium.
Συμπαρατάσσομαι, τλομαι, prælior cum aliquo.
Συμπερατηρέω, ῶ, fut. ήσω, una observo. Συμπαρατηρεῖν τινα, Dem.
Συμπαρατίθημι, adpono.
Συμπαρατρέφω, simul nutrio; συμπαραλφόμαι, simul nutrior, Suic. Συμπαρατρέφειν Ἰωνίαι, Xen.
Συμπαρατρέχω, ad latus alicui curro.
Συμπαρατροχάζω, f. άσω, una prætercurro.
Συμπαραφύομαι, prope nascor.
Συμπαρεδρεύω, f. εύσω, simul adsideo.
Συμπάρειμι, una seu simul adsum. Πάντες οἱ συμπάροντες ὑμῖν ἄνδρες, Act. 25, 24.
Συμπαρεισέρχομαι, simul subintrodior, simul irrepo.
Συμπαρεισφθείρομαι, idem.
Συμπαρέκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio, comparatio. A
Συμπαρεκτείνω, simul extendo; (2) comparo, contendo. Συμπαρεκτείνειν (δεῖ) τῷ νόσῳ λεγομένοις, M. Anton. 7, 22.

L

Συμπαρεόντες, nom. plur. part. præs. Poët. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι.
Συμπαρίπομαι, concomitor. Ἄλλαι τιμαὶ αἱ ἁρίπυσαι ἑκάστοις συμπαρίποντο, Xen. Cyr. 2, 7. Καὶ σὺ, ὦ Χρυσάντα, ἐν ἴσῳ τάυτῳ τὸ ἱππικὸν ἔχων συμπαρίπου, ib. 7, 2.
Συμπαρίσασα, 3. sing. aor. 1. ind. act. Dor. pro συμπαρέστησε, a συμπαρίστημι.
Συμπαρίχω, præbeo. Καὶες τε τῇ ἐρημίᾳ τὸ ἀσφαλειαν συμπαρίχεσαι, Xen.
Συμπάρθενος, ου, ὁ, virgo æqualis, sodalis.
Συμπαρίπτημι, simul prætervolo.
Συμπαρίσαμαι, simul adsto, adjuvo.
Συμπάροικος, ου, ὁ ἡ ἡ, contubernalis. Ex σὺν, & οἶκος.
Συμπαρολισθαίνω, simul delabor, prolabor.
Συμπαρομαρτέω, ῶ, comitor, adfector, adsequor. Ἐπὶ ταῦτα ὡς δεῖ μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 1, 24. Συμπαρομαρτεῖ τοῖς δρόμοις, Heliod. Τᾶτο γὰ δεῖ συμπαρομαρτεῖν, Xen. Cyr. 7, 30. τῷ βασιλεύοντι, ib. 8, 47.
Συμπαριεύω, una irrito, irrito.
Συμπαρορμάω, excito, incito in aliquem.
Συμπαροτρύνω, idem.
Σύμπας, ασα, αν, universus, totus, cunctus, simul omnis.
Σύμπασμα, ατος, τὸ, id, quo quid conspergitur. A
Συμπάσσω, f. άσω, conspergo.
Συμπάσχω, simul patior, una adficior, moveor, Gl. Vet. compatior; συμπάσχω σοι, doleo vicem tui & vicem tuam, Ph. Ἵνα συμπάσχωμεν, ἵνα ἡ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8, 17. Συμπάσχει πάντα τὰ μέλη, 1 Cor. 12, 26.
Συμπαταγέω, ῶ, simul strepo, fragorem, strepitum seu crepitum simul edo.
Συμπατάσσω, f. ξω, simul pulso, simul percello & attonitum reddo, collido. Συμπατάξαντες μίσον φάντα στρατὸν, Eurip. Supp. 700.
Συμπατέω, ῶ, f. ήσω, conculco. Τὸν φαράδεισον ξυμπατήσασιν, Luc. Gall.
Συμπατριώτης, ου, ὁ, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis.
Συμπαχαίνομαι, una pinguesco.
Συμπεδάω, vel συμπεδέω, ῶ, f. ήσω, colligo, constringo; συμπεπεδημένος, colligatus, constrictus, p. pass. part.
Συμπείθω, f. πείσω, una persuadeo; (2) persuadeo, suadendo flecto; συμπείθομαι, persuadeor, consentio, idem sentio; συμπείθεται, obsequitur, Gl. V. Ἐι τὲς Θηβαίους συμπείθοι βαδίζειν ἐφ' ὑμᾶς, Dem. Συμπείσης σεαυτὴν ὅτι φάντα σοὶ φάρσει, M. Anton. 10, 1.
Σύμπειρος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ex σὺν, & πεῖρα.
Συμπέμπω, fut. ψω, simul mitto. Σύμπεμψον τοίνυν μοι τὴν ἀξιοπίστων τέτων τινὰ, Xen. Cyr. 4, 3. Οὓς σὺ δεσμᾷ, συμπέμπεις ξένην ἔχοντας, Eur. Iph. in Tau. 1334. Πτρέντα νέον σύμπεμψον ὕμνον, Pind. Ist. 5, ult.
Συμπενθέω, cum alio lugeo, pari luctu adficior. Συμπενθήσατ', ἦλθεν εἰς τάφον παῖδων, Eur. Her. fur. 1395.
Συμπεπλεγμένος, implicate. A συμπλέκω.
Συμπέφυμαι, pariter, una laboro cum aliquo.
Συμπεπτικὸς, ἡ, ὸν, concoquendi vim habens, concoquens. A
Συμπέπτω, f. ψω, concoquo.
Συμπεράνω, una perficio, adjuvo in perficiendo; (2) syllogistice concludo; (3) colligo; (4) coitum perago. Ξυμπεράναι ἐρωτικὸν, Eur. Med. 341. Hinc
Συμπέρασμα, ατος, τὸ, conclusio, complexio, id, quod ex positis vel concessis concluditur & syllogistice efficitur. Hinc
Συμπερασματικὸς, ἡ, ὸν, concludendi vim habens.
Συμπερασματικῶς, Adv. concludendi causa, conclusione utendo.
Συμπερασικῶς, idem.

Συμπεριάγω,

Digitized by Google

Συμπδιάγω, fut. άξω, mecum duco, mecum quoquoversum duco; (2) simul circumago.
Συμπεριαιρετέον, undique tollendum, R. Ex
Συμπεριαιρέω, ῶ, undique tollo, R.
Συμπεριβομβέω, ῶ, fut. ήσω, simul bombo circumsono, simul constrepo.
Συμπεριγράφω, circumscribo pariter, s. tollo, coërceo.
Συμπεριδινέω, una circumago.
Σεμπεριέρχομαι, una circumeo, s. ambulo.
Συμπεριέρχομαι, idem, peragro, accommodo, conformo.
Συμπεριέχω, una contineo, complector.
Συμπεριζώννυμι, cingo me, cingor.
Συμπεριθέω, una circumcurso.
Συμπεριλαμβάνω, simul comprehendo; (2) circumligo, circumdo velut veste; συμπεριλαμβάνομαι, simul adjuvo. Καταζὰς ὁ Παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν, ἔφη, &c. Act. 20, 10.
Συμπεριπνέω, ῶ, mente simul complector. Μὴ συμπεριφέρῃ ὅπερ ὄντα οἷα καὶ ὅσα ποιθανὸν ὅπερ γεγενῆσθαι, M. Anton. 8, 31.
Συμπεριοσίω, ῶ, una circumeo, circumvagor, oberro. Μὴ καὶ κάμηε ἡμῖν τῇ ἀκοῇ συμπεριοσῶν, Luc. Toxar.
Συμπεριπεύω, fut. εύσω, una lustro, simul colluſtro; (2) una circumeo. Συμπεριπεύειν τῇ σιλίᾳ, Ariſtot.
Συμπεριπατέω, ῶ, simul cum alio circumambulo.
Συμπεριπλοκὴ, ῆς, ἡ, complexio, complexus, R.
Συμπεριποιέω, adjuvo aliquem in comparando, s. conſequendo.
Συμπεριπολέω, ῶ, simul in orbem agor.
Συμπεριστρέφω, una circumverto, una circumago ſeu circumfero.
Συμπεριτειχίζω, pariter muro amplector, s. circumdo.
Συμπεριτίθημι, una circumpono, simul circumdo.
Συμπεριτρέπω, una circumago.
Συμπεριτυγχάνω, incido in quem, invenio.
Συμπεριφαντάζομαι, mente simul fingo, imaginor. Μηδέποτε συμπεριφαντάζου, τὸ περικείμενον ἀγλισῶδες, M. Anton. 10, 35.
Συμπεριφέρω, una circumfero, & circum rapio; & συμπεριφέρομαι. Τῷ σωλῷ τῇ χύτρᾳ ὁμῶ συμπεριφέρεις, Lucian. Τρέχω ἀθλιος προσδιδοὺς συμπεριφέρεσθαι μετ' αὐτῶ ἀεὶ, id.
Συμπεριφθείρομαι, una corrumpor, & pereo.
Συμπεριφορὰ, ᾶς, ἡ, comitatus & frequens adſectatio; (2) familiaritas; (3) obſequium, ad alter.us captum accommodatio; (4) conſuetudo quævis, ut compotatio, &c. A συμπεριφέρω.
Συμπεριφράττω, una circumſepio, una circumvallo.
Συμπέτομαι, ſimul volo.
Συμπέτλω, idem quod συμπέπλω.
Συμπήγνυμι, vel συμπηγνύω, fut. ξω, compingo, coagmento, commiſceo, concreſcere & coaleſcere facio, cogo. Παρ' οἰκτρὰς τάσδε συμπίξας τάφου, Eur. Supp. 938. Ψεύσαν ὁ φοινικὸν σωλέπαξε λόγῳ, Pind. Nem. 5. 53.
Συμπηδάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio ſalio.
Σύμπηκτος, υ, ὁ καὶ ἡ. compactus, coagmentatus; (2) compactilis. A συμπήγνυμι.
Συμπήγνω, compingo, coagulo, congelo.
Συμπιέζω, fut. ίσω, comprimo, opprimo.
Συμπιλέω, cogo, conſtipo, condenſo. Hinc
Συμπίλησις, εως, ἡ, coactio & conſtipatio.
Συμπιλητὴς, οῦ, ὁ, qui cogit & conſtipat, qui lanas & villos denſat. Ab eod.
Σεμπιλόω, idem quod συμπιλέω. Hinc
Συμπιλωτικὸς, ἡ, ὸν, denſus, conſtipatus, compactus.
Συμπίνω, bibo cum aliquo. Ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίῃς ἐκ κραιπάλης, Ariſt. Ach. 281. Οἵτινες σωιφέρομεν καὶ σωιπίομεν αὐτῷ, Act. 10, 41.
Συμπιπράσκω, una vendo, venditionis ſocius ſum.
Συμπίπλοντας, acc. pl. part. pr. v. συμπίπλω.
Συμπίπτω, incido, concurro, evenio, contingo; σωίπεσε, ruit, Ph. contigit, a. 2. συμπέπτωκας, lapſus, collapſus, Gl. Vet. Ὅς εἰς ἀγῶνα τῶδε συμπεσὼν μάχης, ἐκλύεταί μι, Soph. Trach. 20. Πολλὰς δ' ἴριδος σωίπεσε κλύδων, Eur. Hec. 119. Ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς τοὐτου λόγου, id. Tro. 1037. εἰς μάχλω τοῖς ἐναντίοις, Heliod. κακοῖς, Soph. Aj. 429.
Συμπιτνέω, idem.
Συμπίσδω, idem credo, aſſentior.
Συμπλάζομαι, ſimul erro.
Συμπλανάομαι, ῶμαι, idem.
Συμπλανήσομαι, fut. 2. indic. paſſ. verbi συμπλέκω.
Σύμπλασις, εως, ἡ, confictio, Gl. V.
Σύμπλασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro σωίπλασε, a
Συμπλάσσω, fut. σω, confingo, comminiſcor. Γαῖης γὰρ σύμπλασσε πεικιλύτες Ἀμφιγυήεις Παρείνῳ αἰδοίῃ ἰκέλην, Heſiod. Theog. 571. Σπαρμὸν ξυμπλάσσεται, Ariſt. Pace, 869.
Συμπλαταγέω, ῶ, manibus complosis ſtrepo, R. Ex σὺν, & πλαταγέω, ſonitum edo. Χρὴ ὃ συμπλατάγησιν ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν, Hom. Il. 23, 102.
Συμπλείονες, όνων, οἱ καὶ αἱ, complures, plures ſimul collecti, non ſigillatim.
Συμπλεκὴς, ής, ὁ καὶ ἡ, connexus, conjunctus, copulatus. Ἔκλασε συμπλεκὴς πελάμης γαμφώνυχι πελμῶ, Nonn. Paraphr. 6, 11. A συμπλέκω.
Συμπλεκτειρα, ἡ, copulatrix.
Συμπλεκτικὸς, ἡ, ὸν, conjunctivus, copulativus. Ab eod.
Συμπλεκτικῶς, *Adv.* per copulata, copulative, conſerte, contexte.
Συμπλέκω, f. ξω, connecto, copulo. Συμπλέκειν τὰς χεῖρας, Polyb. Τῷδε συμπλέγμεθα ξένῳ, Eur. Bac. 800. Hinc
Σύμπλεξις, εως, ἡ, complectio, implicatio.
Σύμπλευρος, ον, latus lateri alterius adjunctum habens. A πλευρά.
Συμπλέω, fut. εύσω, una navigo. Οὕτως ὁ συμπλεῖ ἡδὺ ἐμῶν μόχθων χάριν, Eur. Iph. in Tau. 601. Συμπλεῖν τοῖς φίλοισι δυσχυχοῦσιν, id. Her. fur. 1230.
Συμπληγάδες, ων, αἱ, inſulæ, quæ eminus collidi videbantur. A συμπλήτω.
Συμπλήδλω, *Adv.* colliſim. Ab eod.
Συμπληθύω, ſimul impleo, compleo; (2) una multiplico & augeo.
Συμπληθύω, idem.
Συμπλήρης, ες, ὁ καὶ ἡ, totus; (2) plenus.
Συμπληροῦνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *contr.* pro συμπληρόονται, a
Συμπληρόω, ῶ, f. ώσω, compleo, expleo; (2) perficio; συμπληρωθῆ, conſummetur, Gl. Vet. aor. 1. conj. paſſ. Καὶ ἐν τῷ συμπληρῶσαι τὸν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, Act. 2, 1. Ὥσπερ ἐν σώμασιν ἡδὺ σωμάτων ὁ κόσμος τοιοῦτον σῶμα συμπληροῦται, M. Anton. 5, 6. Hinc
Συμπλήρωμα, ατος, τὸ, complementum.
Συμπλήρωσις, εως, ἡ, ipſa complendi actio; conſummatio, perfectio, Gl. V.
Συμπληρωτικὸς, ἡ, ὸν, complendi vim habens; (2) ad complementum faciens.
Συμπληρωτικῶς, *Adverb.* completive.
Συμπλήτω, vel συμπλήττω, fut. ξω, q. d. compercutio, collido.
Σύμπλοια, ας, ἡ, q. d. connavigatio, navigationis societas. A σύμπλους.
Συμπλοϊκὸς, ἡ, ὸν, q. d. connavigatorius, navigationis ſocius. Ab eod.
Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, complicatio, amplexus, connexio complexio; (2) complexus in coitu; (3) manuum conſertio in prælio, figura oratoria. A συμπλέκω.
Σύμπλοκος, ὁ καὶ ἡ, complicatus. Σύμπλοκος ἑσμὸς ἴλης ὁμοδόρπιος ὑψόθι γαίης, Nonn. P. 6, 10.
Σύμπλους, *contr.* σύμπλεις, υς, ὁ καὶ ἡ, qui una navigat, navigationis ſocius. A συμπλέω.
Συμπνευσμὸς, ὁ, conſpiratio, conſenſus, A
Συμπνέω, f. εύσω, conſpiro, conflo, Gl. Vet. (2) uno ſenſu molior, conſentio. Συμπνεῖν τῷ πλησίον τι ἄρι, M. Anton. 8, 45.
Συμπνιγμὸς, οῦ, æſtuoſus, præ æſtu ſuffocans. A
Συμπνίγω, fut. ξω, ſuffoco una, & ſtrangulo, comprimo in ſtrangulatione; (2) coarcto & coarctando quaſi ſuffoco. Οἱ ὄχλοι σωίπνιγον αὐτὸν, Luc. 8, 42. συνέπνιξαν, Marc. 4, 7. συμπνίγονται, Luc. 8, 14.
Σύμπνοια, ας, ἡ, conſpiratio, conſenſus. A
Σύμπνους, *contr.* σύμπνους, ὁ καὶ ἡ, qui conſpiravit. A συμπνέω.
Συμποδέω, e pedibus colligo, pedes conſtringo. A πούς.
Συμποδηγέω, una duco, ſimul duco; (2) dirigo. Αὐτὸς ὁ Θεὸς συμποδηγεῖ πορθμόν, Plato.
Συμποδίσαι, aor. 1. part. act.
Συμποδίζω, fut. ίσω, impedio, compedibus implico, ligo, vincio; (2) cohibeo, coërceo. Στίξας αὐτὸς καὶ συμποδίσας, Ariſt. Ran. 1646. Αὐλὸς ὑπὸ σε συμποδιζθείς, Plato.
Συμποδοδισμέω, ῶ, fut. ήσω, compedes injicio, compedibus ligo. Ex σὺν, πούς, & δισμός, vel δεσμέω.
Συμποθὲν, a. 1. part. paſſ. n. g. verbi συμπίνω, pro συμπόω, *abſorbeo.*
Συμποιέω, una facio, adjuvo, auxilior, ſocietatem cum aliquo jungo; *etiam in med.* in quo eſt etiam, cogere, veluti exercitum.
Συμποικίλλω, variego.
Συμποιμαίνομαι, una, in eodem loco paſcor.
Συμπολεμέω, ῶ, fut. ήσω, belli ſocius ſum, bello adjuvo. Οὔτ' ἂν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι χρὴ εἰδέναι. Plato.
Συμπολίζω, f. ίσω, in civitatem conflo.
Συμπολιορκέω, una obſideo; (2) una vexo.
Συμπολιτείας, ας, ἡ, jus una remp. adminiſtrandi; (2) communia reip. jura & inſtituta. A
Συμπολιτεύω, & συμπολιτεύομαι, una rempublicam adminiſtro; (2) in eadem cum aliquo civitate ſeu rep. verſor; (3) verſor cum, vivo cum.
Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis.
Συμπολίτις, ὴ, idem.
Συμπομπεύω, una pompam duco; (2) ludos una celebro.
Συμπονέω, una laboro, laborantem adjuvo; (2) ſimul tolero & ſuſtineo. Καὶ ξυμπονῆσαι σοῖς κακοῖσι βούλομαι, Eur. Or. 666. Σὺ γὰρ δὴ συμπονεῖς ἐμοὶ φόνῳ, ib. 1213. πατρὶ, Soph. El. 992.
Συμπονηρεύομαι, ſimul cum alio male ago, male perpetro. Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρεύωμεθα ταῖσιν γυναιξὶ, Ariſt. Lyſ. 407.
Συμπόνως, *Adv.* una laborando, conjunctis viribus.
Συμπορεύομαι, proficiſcor cum, ſum itineris comes. Συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ, Luc. 7, 11. φῶς αὐτὸν, Marc. 10, 1. Συμπορεύσομαι σῇ ὀργῇ, Eur. Iph. in Tau. 1493.
Συμπορθέω, ſimul depopulor. Ὅς σῷ πατρὶ συνεπόρθει Φρύγας, Eur. Or. 882.
Συμπορίζω, f. ίσω, una præbeo. *In med.* una quæro, una adquiro; (2) conquiro, comparo. Κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνεπορίσαντο, Dem.
Συμπορπάω, fibula connecto.
Συμπορσύνω, juxta proſum, ſ. adjuvo.
Συμποσία, ας, ἡ, compotatio. A συμπίνω. Hinc
Συμποσιάζω, f. άσω, una convivor.
Συμποσιακὸς, ἡ, ὸν, convivalis. A συμπόσιον.
Συμποσιαρχία, ας, ἡ, ſum præfectus convivii, ſum magiſter convivii, Ariſtot. A
Συμποσιάρχης, ου, ὁ, magiſter convivii; *impr.* quod fit a ſymbolis. Ex συμπόσιον, & ἄρχω. Hinc
Συμποσιάρχω, ῶ, ὁ, idem.
Συμποσιαρχία, ας, ἡ, præfectura convivii, officium magiſtri compotationis.
Συμπόσιον, ου, τὸ, compotatio, convivium; (2) convivii locus; (3) convivæ; (4) libellus ſeu liber de convivio. A συμπίνω.

Συμπότης,

Digitized by Google

Συμπότης, ου, ὁ, compotator, conviva. Ab eodem. Hinc

Συμποτικὸς, ἡ, ὸν, q. d. compotorius, ad compotationem vel compotores pertinens, convivalis; (2) compotationi seu convivio conveniens; (3) compotor, conviva suavis & jucundus.

Συμπότις, ιδος, ἡ, compotatrix.

Συμπότρια, ας, ἡ, idem & ab eod.

Συμπραγματεύομαι, f. εύσομαι, una cum alio seu aliis negotium procuro, una operam navo; (2) simul negotior. Συμπραγματεύεσθαι τὰ κοινὰ νόμιμα, Plut.

Σύμπρακλαρ, ορος, ὁ, adjutor. A

Συμπράσσω, vel ἀττω, f. ξω, socius sum & adjutor in re aliqua, una facio; (2) adjuvo. Τὰ δ' ἄλλα ἡ ξύμπρακτις, Soph. Aj. 1413. Ἀλλ' ἥπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν, σύμπραξον, Euripid. Iph. in Tau. 983. Σὺν κακῶς πράσσουσι συμπράσσω κακῶς, id. Herac. 27. Μᾶλλον ἢ συνέπραξαν ἄν τι ἀλλήλοις ἀγαθὸν, Xen. Cyr. 8, 21.

Συμπράτης, ου, ὁ, qui cum alio aliquid vendit.

Σύμπρεπτος, ες, decens. A πρέπω.

Συμπρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legationis collega. A

Συμπρεσβεύω, f. εύσω, collega & socius sum legationis.

Σύμπρεσβυς, εως, ὁ, pl. συμπρέσβεις, idem quod συμπρέσβευτὴς.

Συμπρεσβύτης, ου, ὁ, qui & ipse presbyter & e seniorum simul collegio est.

Συμπριαμαι, coëmo.

Συμπροάγω, fut. ἄξω, mecum adduco.

Συμπροαύξομαι, una cresco.

Συμπροίδρος, ὁ, qui una est proedrus.

Συμπρόειμι, simul procedo, simul progredior. Ἐμοὶ μὴ συμπρόεισι ἐνιαυτοῖς ἡ ἡ φίλτρα προδοῦναι, Heliod.

Συμπροίρχομαι, idem.

Συμπροθυμέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, contendo ad idem efficiendum, in eamdem caussam incumbo; (2) adjuvo in aliqua re. Οἱ τε ἄλλοι πάντες ἀνεκάμπτως συμπροθυμήσεσθαι ταῦτ' ἔφασαν, Xen. Cyr. 6, 6. Ἐξώρμησεν, ὅτι τῶν μάντεων ἐώντων, ὅτι τὰν ἄλλων συμπροθυμουμένων, Plut. in Pelopid. cap. 31.

Συμπρονομεύω, simul frumentatum egredior; (2) direptionum in pabulatione socius sum.

Συμπροξενέω, in aliqua re consequenda adjuvo. Τῷ θεσπιῳδὸν Θεονόῃ χρῆζων ἰδεῖν, συμπροξένησον, Eur. Hel. 145.

Συμπροπέμπω, fut. ψω, una deduco & comitor. Συμπρύπεμπε ἧ ἄυτον ὁ πατὴρ, Xen. Cyr. 1, 23. ἄυτως ὥσπ τὰς θύρας, ibid. 8, 32. Συμπρόπεμπέ με, Arist. Ran. 401.

Συμπροπέμψαι, a. 1. inf. act.

Συμπροπορεύομαι, prægredior, dux sum.

Συμπροσάγω, una adduco.

Συμπρόσειμι, adhæreo, simul adsum, particeps sum; συμπρόσεισιν, adhæret.

Συμπροσέχω, simul adhæreo.

Συμπροσκυνέω, simul cum alio adoro.

Συμπροσμιγνυμι, accedo, vel colloquendi, vel oppugnandi causa.

Συμπροσπίπλω, simul accido. Τοῦτο ἢ γένοιτο, ἐάν συμπροσπίπτῃ σοι, ὅτι μὴ συγγενεῖς μὴ δι' ἀγνοιαν, μὴ ἄκοντες ἁμαρτάνουσι, M. Anton. 7, 15.

Συμπροσπλέκω, f. ξω, simul adnecto.

Συμπρωτεύω, prior sum, præcedo.

Συμπρωτρέπω, cohortor, impello ad quid.

Συμπροφητεύω, una, pariter vaticinor.

Συμπροχέω, profundo, præterea profundo, dicitur & de libatione.

Συμπροχωρέω, una procedo.

Συμπλυκτικος, ἡ, ὸν, complicandi & contrahendi vim habens, adstrictivus, constrictivus.

Σύμπλυξις, εως, ἡ, clausura, conclusio; complicatio. A

Συμπλύνω, f. ξω, claudendo complico; (2) complico. Κἄθηκα συμπλύξασ' ἁλαμπὲς ἠλίῳ κοίλῳ ζυγάστρῳ, Soph. Trach. 704.

Συμπλυσος, ον, conspuendus, i. e. contemnendus, qu. a συμπλυνω.

Σύμπλωμα, ατος, τὸ, casus; (2) adfectus præter naturam morbum sequens. A συμπίπλω. Hinc

Συμπλωματικὸς, ἡ, ὸν, qui est ex accessione morbi; (2) fortuitus, qui casu accidit.

Συμπλωματικῶς, Adv. per accidens, casu, fortuito.

Σύμπτωσις, εως, ἡ, casus, accidens; (2) collapsio, casus, ruina; (2) incursio rerum eodem desinentium, vel q. d. coincidentia. A συμπίπτω.

Συμπυκάζω, fut. άσω, contego, cooperio; συμπεπυκασμένος, contectus, Diod.

Σύμπυκνος, ον, bene compactus, firmus.

Συμπυκνόω, compingo, denso.

Συμπυνθάνομαι, simul audio, simul quæro. Συμπυθέσθ (θέλω) σαφήνη θεσπίσματος, Eur. Hel. 335.

Συμπυρόω, ῶ, f. ώσω, simul incendo, simul comburo aut igne torreo. Συμπυρῶσαι μυρίων φύλλων χλιδῶ, Eur. Rhes. 961.

Συμπωρόω, ῶ, f. ώσω, in tophum seu callum cogo; συμπωροῦμαι, concresco in tophum, aut callosam duritiem.

Συμφαγεῖν, una edere; συνέφαγον, una edi vel ederunt, aor. 2. Οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ. Act. 10, 41.

Συμφανὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, manifestus, apertus. Ex σὺν, & φαίνομαι.

Συμφαντάζομαι, fut. άσομαι, simul animo imaginor, simul concipio.

Σύμφασις, εως, ἡ, multarum stellarum unus emersus & conspectus, seu coapparentia.

Συμφέρῃ, expedit, Ph. convenit, Gl. V. conducit, prodest. Συμφέρῃ αὐτῷ πλεῖν, Plat. πρὸς τὴν τροφὴν, Aristot.

Συμφέρον, του, τὸ, commodum, Gl. V.

Συμφερόντως, Adv. commode, utiliter.

Συμφερτὸς, ἡ, όν, confertus, congestus, adgestus, collatitius; (2) solidus. A

Συμφέρω, simul porto, simul fero; (2) comporto, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse; συμφέρομαι, una moveor; (3) convenio, congruo, alicui, consentio; (4) congredior cum aliquo; (5) coëo; (6) pugno, manus consero; (7) acquiesco in re aliqua; (8) evenio, accido; συμοίσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. συμοίσεγκα, contuli, aor. 1. ind. act. συμοιέχθη, evenit, contigit, aor. 1. pass. Ψυχὴ βιάζει τἀμὰ ξυμφέρειν κακά. Eur. fur. 1371. Ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῇ πόλῃ ξυνοίσει, melius cedet, Arist. Nub. 594. Αὐτή τε πάντα συμφέρσ' Ἰάσονι, adjuvans, Eur. Med. 13. Συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς, id. Herac. 919.

Συμφεύγω, una fugio. Σὺν φεύγουσι συμφεύγω τίκνοις, Eur. Her. 26. Συμφεύξομαι τῷδ' ἀθλιώτατῳ πατρὶ, id. Ph. 1673.

Σύμφημι, adsentior, consentio, comprobo, adstipulor, fateor. Ξύμφημι δή σοι, Soph. Aj. 278. Ξυμφήσουσι σοφοί μοι, Eur. Hipp. 270.

Συμφήτωρ, ορος, ὁ, adstipulator, testis. A σύμφημι.

Συμφθέγγομαι, concino, de muficis.

Σύμφθεγκτος, ον, consonus. A pr.

Συμφθείρω, simul perdo; (2) everto, labefacto.

Συμφθίνω, una diminuor, simul decresco. Συμφθίνουσι γὰρ καὶ αἱ ῥίζαι τῷ ἄλλῳ σώματι, Theophr.

Συμφιλέω, simul amore prosequor. Οὗτοι σωιχθεν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συμφιλίκ, ας, ἡ, consensus mutuus, concordia, R.

Συμφιλοκαλέω, ῶ, f. ήσω, simul honestatis studiosus sum, socius sum in rebus honestis; (2) aliquem in dignitate retinenda vel augenda adjuvo.

Συμφιλολογέω, ῶ, una studiis literarum vaco, una de rebus ad eruditionis quamcunque partem pertinentibus, dissero.

Συμφιλονικέω, simul rixor.

Συμφιλοσοφέω, ῶ, f. ήσω, una operam do philosophiæ, una philosophor, una de rebus eruditis disputo. Βοηθὸς τε, ᾧ συνεφιλοσόφησαμεν ἡμεῖς τῷ Ἀριστοτέλει, Strabo lib. 16.

Συμφιλοτιμέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, simul magno studio contendo.

Συμφλεγμαίνω, simul æstuo vel intumesco. Συμφλεγμαίνουσι φλέβες. Aret.

Συμφλέγω, f. ξω, comburo; (2) uro, incendo, inflammo, R. Ἀκάρποις γυῖα συμφλέξας φυτοῖς, Lyc. 1157. Σύμφλεκτε δάμαρ Πενθέως, Eur. Bac. 596. Ἀμφὶ πρύμναις συμφλεχθήσεται, Lyc. 287.

Συμφλιγίζω, f. ίσω, simul comburo, concremo.

Συμφλυαρέω, pariter nugor.

Συμφοβέω, una terreo.

Συμφοιτάω, ῶ, ήσω, ventito, Ph. commeo; (2) sum condiscipulus. Hinc

Συμφοίτησις, εως, ἡ, condiscipulatus, Gl. Vet. (2) congressus, conventus.

Συμφοιτητὴς, οῦ, ὁ, condiscipulus; (2) congressus particeps.

Συμφονεύω, simul cum alio interficio. Συμφονεύειν παῖδ' θέλω σοι, ἐπεισελθὼν δόμοις, Eur. Ion. 888.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; (2) quod accidit, casus, eventus, & quidem in utramque partem; *sed inpr.* (3) infelix eventus, fortuna adversa, calamitas, clades, infortunium, unde (4) de singulis formis malorum, de tristitia, odio, morte, &c. A συμφέρω. Hinc

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro, R.

Συμφοράω, ῶ, f. άσω, idem.

Συμφορέω, ω, f. ήσω, confero, congero, comporto, accumulo. Σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας, Dem. Οὐκ οἶδ' ὅθεν ταῦτα ἥκεις μοι συμπεφορημένος, Luc.

Συμφορὴ, *Ion.* pro συμφορὰ, calamitas.

Συμφόρημα, ατος, τὸ, quod congestum est, congeries. A συμφορέω. Unde

Συμφορησις, εως, ἡ, coacervatio; (2) multitudo collecta. Τὴν νόσον ἡ τῦ χαριτικῦ πλήθυς εἰς τὸ ἄχυ συμφόρησις ἐργάζεται. Plut. in Pericl. cap. 34.

Συμφορητὸς, ἡ, όν, congestus, conflatus.

Σύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, utilis, commodus, aptus; (2) adsecla, comes; (3) congestitius. A συμφέρω.

Συμφόρως, *Adv.* commode, utiliter. Πλέτῳ γάρ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον, Arist. Plut. 1162. A σύμφορος.

Συμφραδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui una consilia agitat, consiliarius, consultor; (2) unanimis, concors. A

Συμφράζομαι, fut. άσομαι, simul consulto, seu delibero; (2) mecum reputo; συμφράσατο, una consultavit, aor. 1. *Poët. & Ion.* pro συνεφράσατο. Νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται, Soph. Antig. 370. Συμφράσατο βελὰς, Il. 1, 537. μῆτιν, Hesiod. Theog. 471.

Συμφράσαθαι, a. 1. inf. med.

Συμφράσω, vel άττω, fut. ξω, consepio, communio.

Συμφρονέω, ῶ, f. ήσω, eadem sum mente, consentio, adsentior, conspiro; (2) una intelligentia concipio & comprehendo; (3) cogito, animadverto, intelligo, percipio. Συμφρονήσαντες ὅτι δόλῳ, Polyb. Συμφρονεῖν τῷ περιόντι πάντα νοερῶς, Anton. 8, 45. Τὰ πλέϊστον ἀλλήλων ἀφεστῶτα τοῖς τόποις τῇ διανοίᾳ συνεφρόνησε, Aristot. Hinc

Συμφρόνησις, εως, ἡ, consensio, consensus.

Συμφρονίζω, idem quod simplex.

Συμφροντίζω, pariter curo.

Συμφροσύνη, ης, ἡ, concordia, consensus, conspiratio. A συμφρων.

Σύμφρων, ου, ὁ, qui una custodit. (2) custos, defensor.

Συμφρύγω, f. ξω, torreo, torrefacio, frigo.

Digitized by Google

Σύμφρων, ονος, ὁ ἡ ὀν, qui eadem est mente, qua alius; concors, consentiens. Ex φρὴν.

Συμφυγάς, άδος, ὁ ἡ ὀν, exsilii comes.

Συμφυέσαι, *una enatæ*, nom. plur. aor. 2. part. pass. f. g. verbi συμφύω.

Σύμφυλος, ίου, ὁ ἡ ὀν, ejusdem naturæ; (2) ingenitus, innatus; (3) adhærens, qui coaluit cum aliquo; (4) unanimis, consentiens. A συμφύω. Hinc

Συμφυΐα, ας, ἡ, concretio, coalitus.

Συμφύλαξ, κος, ὁ, consors custodiæ, excubiarum.

Συμφυλάσσω, vel άττω, f. άξω, una custodio; (2) una conservo. Τὼ ἑστίαν συμφυλάττειν, Xen.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, tributis, contribulis, gentilis, cognatus.

Σύμφυλος, ου, ὁ ἡ ὀν, gentilis, vernaculus, cognatus. Ex φυλή.

Συμφύρδην, *Adv.* commixtim, confuse, promiscue. A συμφύρω. Unde

Συμφυρτός, ή, ὁ ἡ ὀν, commixtus, confusus.

Συμφύρω, commisceo, confundo; Συμπεφυρμένος, commistus, confusus, perf. p. pass. part. Ὁ δ' ἀεικίσι πλαγξὶ πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνικατος Πολυδεύκης, fœdabat, Theocr. 22, 11. Ὡς μέλιαται συμπεφυρμέναι καπνῷ, Lyc. 293. Αἷμα δ' ἐξ ἄκρης ἕσταζε κρατός, συμπεφυρμένον πυρί, Eur. Med. 1202.

Συμφυσάω, una fusflo, vel inflo; (2) conspiro. Καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐσι συμφυσώμενα, Arist. Eq. 466.

Σύμφυσις, εως, ἡ, coalescentia, concretio, consociatio, cohærentia; v. c. naturalis ossium unio, qua ossa inter se juniuntur. A συμφύω.

Συμφυτεύω, f. εύσω, simul planto vel sero; (2) simul auctor sum; συμπεφυτευμένος, implantatus, ingenitus, perfect. pass. part. Ἰδοὺ γὰρ δοκῶν ἐμοὶ ἡ ξυμφυτεῦσα τέρψιν, Soph. Oed. Tyr. 355. Συμπεφυτευμένην τῇ ψυχῇ ἡδονὴ, Xen.

Σύμφυτον, ου, τὸ, nomen herbæ conglutinandi vim habentis; Consolida major. A συμφύω. *Angl.* Comfry.

Σύμφυτος, ὁ ἡ ὀν, congenitus, innatus; (2) firmiter adhærens, ut *Lat.* insitus, de consuetudine diuturna in utramque partem; (3) arboribus consitus, opacus; (4) qui coire potest, sociabilis; (5) similis, similitudine conjunctus; (6) consentaneus, non abhorrens. A

Συμφύω, coalescere facio, coagmento; συμφύομαι, coalesco, cohæresco, complector, complexus hæreo; συμπεφυκὸς, concretum, Ph. perf. part. act. Συμπέφυκεν αὐτοῖς, Ælian. V. H. 3, 1. Συμφύμενος τοῖς χαρίοις ὀπτόμοις ἐχαρεν ἀνω, Plut.

Συμφυῶς, *Adv.* more eorum, quæ congenita sunt, cum tali coalescentia, qualis est rerum congenitarum; h. e. firme, tenaciter, constanter, v. σύμφυτος, 2).

Συμφωνέω, consono, concino. Gl. V. convenio, paciscor, Gl. Vet. συνεφώνησα, pepigi, Gl. Vet. aor. 1. συμπεφωνημένον, pactum, conventum, Gl. V. perf. part. pass. Καὶ τέτο συμφωνοῦσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, Act. 15, 15. ἐκ τοῦ πράγματος, Matt. 18, 19. δηναρίε τινι, ib. 20, 13. μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίε, ib. ver. 2. Καὶ ὑδὲ ἐπαινοῦσα πάντες συμφωνῶσι, M. Anton. 8, 18. Τί ὅτι συνεφωνήθη ὑμῖν πειράσαι τὸ πνεῦμα Κυρίε; Act. 5, 9. Hinc

Συμφωνηθείς, *de quo inter aliquos convenit*, a. 1. part. pass.

Συμφωνήσας, *qui cum aliquo convenit*, aor. 1. part. act.

Συμφώνησις, εως, ἡ, vocis seu soni consensus; (2) consensus, concordia.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia; concentus, Ph. consensus, adsensus, consensio, convenientia, Ph. pactio, conventum, Gl. V. A

Σύμφωνος, ος, ὁ ἡ ὀν, voce seu sono cum alio consentiens, consonus; (2) concors, consentiens, consentaneus, convenicns. Ex σὺν, & φωνὴ.

Συμφώνως, *Adv.* voce seu sono inter se conveniente; (2) unanimi consensu, concorditer; convenienter, Gl. Vet.

Συμφωτίζω, f. ίσω, collustro, simul illumino. Ex σὺν, & φῶς, *lux*.

Σύμψαλμα, τὸ, concertus musicus instrumentorum & vocum. A ψάλλω.

Σύμψαυσις, εως, ἡ, contactus. A

Συμψαύω, fut. αύσω, contingo, tactu mutuo conjunctus sum.

Συμψάω, ῶ, f. ήσω, corrado, radendo complano, vestigia alicujus ita conturbo, ut non apparent amplius; deleo, contero. Εἶτ' ἂν πάλιν αὖθις ἀνισαμβοῦς συμψήσαι καὶ πορονοῆσαι, Arist. Nub. 971.

Συμψελλίζω, simul balbutio; (2) ad alterius captum me accommodo.

Συμψηφίζω, f. ίσω, supputo, Gl. Vet. computo; συμψηφίζεται, computat, Phil. Συνέψηφισαν τὰς τιμὰς αὐτῶν, Act. 19, 19.

Συμψηφισὴς, οῦ, ὁ, computator. A pr.

Σύμψηφος, ος, ὁ ἡ ὀν, cujus idem est suffragium, seu eadem sententia, consentiens. Gl. Vet. assensor.

Συμψήχω, corrado, contero.

Συμψιθυρίζω, f. ίσω, consusurro, una susurro.

Συμψοφέω, simul strepitum seu crepitum edo, simul sonitum do; (2) collisione, v. c. armorum strepitum facio.

Συμψοχία, ας, ἡ, unanimitas, concordia. A

Σύμψυχος, ος, ὁ ἡ ὀν, qui ejusdem animi & sententiæ est, unanimis. Ex ψυχή.

Συμψύχω, una refrigero.

ΣΥΝ, *præp.* cum. *In comp.* una, pariter, eodem tempore; *it.* cum de pluribus sermo, ut πολλοὶ συνῆκον, *multi audiverunt*, sæpe tamen redundat. *Itaque usus semper consulendus*. Σὺν χρόνῳ, sero, Soph. Trach. 204.

Συναγαγεῖν, a. 2. inf. act. *Att.* pro συναγεῖν, a συνάγω.

Συναγάγετε, 2. pl. aor. 2. imper. act. *Att.* pro συνάγετε.

Συναγαγὼν, a. 2. part. act. *Att.* pro συναγών.

Συναγανακτέω, simul indignor; (2) condoleo.

Συναγανάκτησις, εως, ἡ, indignatio communis, condolescentia. A præc.

Συναγαπάω, amore communi prosequor.

Συναγγέλλω, simul nuncio, R.

Συνάγγελος, ου, ὁ, qui una mittitur nuncius, legationis socius.

Συναγείρω, congrego, colligo, Gl. V. agglomero. *In med.* recipio animum, colligo me. Συνήγειρε στρατιὰν εἰς Βαζυλῶνα, Xen. Cyr. 8, 44. Ἑλλάδας ἅπαντας, Arist. Plut. 583. Χαλεπὸν χρήματα συναγείρασθαι, Ælian. V. H. 4, 14.

Συναγελάζω, fut. άσω, adgrego, congrego; Συναγελάζομαι, congregor, gregatim vivo. Οὔτε τὸ συναγελάζεσθαι, ἔτε τὸ τρίφεσθαι, &c. M. Anton. 6, 12. Hinc

Συναγελασμὸς, οῦ, ὁ, congregatio, adgregatio, Gl. Vet.

Συναγελαστικὸς, ἡ. όν, congregabilis.

Συναγίνομαι, & συναγίνωμαι, ον, pariter non genitus, non creatus. Vox Eccl.

Συνάγδην, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Dor.* pro Συνηγέρθησαν, a Συναγείρω.

Συνάγκεια, ας, ἡ, convallis, i. e. locus in quo duæ valles inter se conveniunt. Ex σὺν, & ἄγκος, *vallis*.

Συναγλαΐζω, orno etiam per v. c. verba.

Συνάγμα, ατος, τὸ, sedimentum, lotii collectio. A Συνάγω.

Συναγνοέω, pariter ignoro.

Συναγοράζω, coëmo, Ph.

Συναγόρευσις, ἡ, adstipulatio, ejusdem rei, causæ defensio; (2) patrocinium, defensio in judicio. A

Συναγορεύω, adstipulor, adsentior, eandem causam v. c. in senatu, vel populo, defendo; (2) tueor, defendo, i. e. patrocinor. Συναγορεῦειν ταῖς ὑμετέραις ὀργαῖς, Isocr. Χρυσάντας ᾧ συναγορεύων αὐτῷ, ὡδε ἐλέξεν, Xen. Cyr. 4, 17.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, ίδος, Synagris, *piscis*.

Συναγρόμενος, congregatus; pro Συναγειρόμενος. A Συναγείρω.

Συναγρόμενος, nom. pl. præs. part. med. v. poëtici Συνάγρομαι pro Συνάγειρομαι.

Συναγυρμὸς, ὁ, congregatio.

Συνάγυρτος, ος, ὁ ἡ ὀν, simul collectus, R.

Συναγχὴ, angina, Ph. Ex ἄγχω. Hinc

Συναγχικὸς, ἡ, όν, angina laborans.

Συνάγω, f. ξω, confero, cogo, congrego, contraho, colligo, recolligo, adgrego, redigo, corrado, concilio, aduno, Gl. V. Συναγαγεῖν, coadunare, conflare, Ph. a. 2. inf. Συνάγαγε, confer, coge, Gl. V. imperat. Συνηγμένα, congesta, Ph. perf. part. pass. Συναχθὲν, adunatum, Ph. a. 1. part. pass. Συναγειν πλείω δύναμιν, Isocr. τῷ ἐκκλησίαν, Luc. Πόντα σῇ ἐν ἤματι τῷδε Συνήγαγεν, Eur. Ph. 1573. Τὰς ὀφρῦς Συνήγομεν, contraximus, Arist. Nub. 582. Συνηγμένοι, Act. 4, 31. Συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοὶ, Matt. 13, 2. Συναχθήσονται οἱ ἀετοὶ, Matth, 24, 28.

Συνάγω, confringo; ut hinc sit Συαίξαι, a. 1. confregi.

Συναγωγεὺς, έως, ὁ, collector, coactor, congregator, Philoxen. conciliator.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, collectio, congregatio, cœtus, concilium, conventus, synagoga, schola, dicitur & de sinu maris arctius coeunte. Ab eod. Hinc

Συναγώγιμος, collativus, Gl. V. collectilis.

Συναγώγιον, convivium e symbolis.

Συναγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὀν, collectivus, aptus ad colligendum vel conjungendum. Ab eod.

Συναγωνιάω, ῶ, pariter anxius sum.

Συναγωνίζομαι, fut. ίσομαι, una cum alio certo, certamen adjuvo, certaminis socius sum; (2) opem fero, auxilior, Ph. concerto, opitulor. Συναγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσδοκίαις, Rom. 15, 30. Καὶ τὸ τῆς Θεᾶν εὐμορίας, ἡ τὸ τῆς τύχης ἡμῖν Συναγωνίζεσθαι, Dem. Phil. 1. Εὐριπίδῃ κάνθ' ξωναγωνιζόμενα, Arist. Θεσμ. 1070. Hinc

Συναγώνισμα, τὸ, adjumentum.

Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certaminis socius; (2) qui certanti opitulatur.

Συνάδελφος, ος, ὁ, qui fratrem seu fratres habet.

Συναδικέω, injuriæ inferendæ socius sum.

Συναδοξέω, ignominiæ particeps sum.

Συνάδω, f. άσω, f. Συναίσω, concino, consono; (2) consentio, adstipulor. Μᾶσαι Πιερίδες, Συναίσατε τὰν ῥαδινὰν μοι Παῖδ', Theocr. 10, 24. Συναδέτω ᾧ Χαῖρις ᾠδὰν, Arist. Av. 865.

Συνάθλος, ος, ὁ ἡ ὀν, certaminis socius & adjutor.

Συναθλέω, simul certo, sum certaminis particeps aut adjutor. Αἰτιῶμαι ἐγὼ τῷ συναθλίῳ Συνήθλησάν μοι, Phil. 4, 3.

Συνάθλος, ὁ ἡ ὀν, idem quod Συνάθλος.

Συναθροίζω, f. οίσω, congrego, colligo; congero, conglobo, glomero, conglomero, Ph. Συνήθροισεν, collegit, contraxit, Ph. συνηθροισμένος, congregatus, conglomeratus, concretus, Gl. Vet. perf. part. pass. Συναθροισθέντες, adglomerati, Ph. aor. 1. part. pass. Ὃυς συναθροίσας, Act. 19, 25. Ὃν ἦσαν ἱκανοὶ Συναθροισμῷοι, ibid. 12, 12. Συναθροισθεῖν εἰς ἓν, Arist. Lys. 587. Παραπλήματα, Longin. 36. Θυ Συνήθροισαι στρατῷ, Enr. Rhes. 612. Hinc

Συναθροισις, εως, ἡ, congestio, conglomeratio, congregatio, adgregatio, agmen, cœtus, Ph.

Συναθροισμα, ατος, τὸ, adgregatio, Ph.

Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, collectio. Ab eod.

Συναθύρω, una ludo, ludo cum. Τῆσιν ἀεὶ Συνάθυρεν, Mosch. 2, 30.

Συναΐδιος, ος, ὁ ἡ ὀν, coæternus, una æternus.

Συναικλία, ἡ, convivium. Vox Dor. ab ἄικλον. *Ern.*

Συνεῖκτην, 3. dual. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro Συνεκέκτην, a Συναίσσω.

Συναίρω, ος,

Συάιμ⊙, ᾱ, ὁ ᾗ ἡ, consanguineus, frater vel soror. Ex σὺν & αἷμα, sanguis.
Συναίμων, ον⊙, ὁ ᾗ ἡ, idem & ex iisd.
Συναίνεσις, εως, ἡ, adsensus, consensus. A Συναινέω.
Συναινέτης, ου, ὁ, comprobator, adstipulator. A
Συναινέω, ῶ, fut. ἐσω, adsentio, consentio, comprobo, approbo. Σὺ δ' οὐχὶ φείσῃ κἀ συναινέσεις ἐμοί; Soph. El. 404. Οἱ δ' ἄλλοι φάντες ταῦτα συνήνεσαν, Xen. Cyr. 4, 13. Βούλομαι ἔγωγε, ἔφη, ζῶν τῇ τῆς μητρὸς ταῦτά σοι συναινέσαι, ib. 8, 36.
Συναίνυμαι, simul capio, colligo.
Συναίρεμα, τὸ, contractio. Vox Gramm.
Συναίρεσις, ἡ, idem; (2) complexio. A
Συναιρέω, simul affligo, everto, conficio; (2) simul amplector, contraho in unum; συνηρμένος⊙, contractus, perf. pass. part. συνεῖλον, contraxi, a. 2. ind. Ὅτι συνηράμεθα σοι φόνου μητρὸς, Eur. Or. 749. Συναίρει δόρυ, id. Rhes. 494.
Συναίρω, una attollo, adjuvo in attollendo; (2) adjuvo, opitulor; συναρήμενος⊙, opitulatus, aor. 1. med. Συναίρῃ μετ' αὐτῶν λόγον, Matt. 25, 19.
Συναισθάνομαι, f. αἰσθήσομαι, una sentio, i. e. sensu percipio. Συναισθάνεσθ' ἀλλήλοις, Plut.
Συναίσθησις, εως, ἡ, conscientia morbi, sive illa adfectio, qua æger eorum, quæ in corpore suo minus recte habent, ipse sensum obtinet. A Συναισθάνομαι.
Συναΐσσω, fut. ξω, simul irruo. Καί τε Συναΐσσετον (3. dual. pl. p.) ἀσπὶ ζωοὶ ὡς ἐόντες, Hesiod. Ἀσπ. 189.
Συναιτία, ας, ἡ, causa socia, societas culpæ; (2) in bonam partem, caussa adjutrix vel caussa adjuvans. Ex Σύν, & αἰτία.
Συναίτιον, ου, τὸ, idem. A
Συναίτι⊙, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui simul cum alio vel aliis in caussa est alicujus rei auctor. Ab αἰτία.
Συναιχμάζω, una bellum gero, interfum bello f. prælio.
Συναιχμαλωσία, ᾶ⊙, ἡ, captivitatis socia, pariter captiva.
Συναιχμάλωτ⊙, ου, ὁ ᾗ ἡ, captivitatis socius.
Συναιχμ⊙, ου, ὁ ᾗ ἡ, socius in bello, commilito. Ex Σύν, & αἰχμή.
Συναιωρίομαι, una attollor in altum. Hinc
Συναιώρησις, εως, ἡ, sublatio in altum facta pariter.
Συνακμάζω, f. άσω, coadolesco, simul vigeo & ætate floreo.
Συνακολασαίνω, fut. ήσω, una intemperanter vivo, f. insolenter, lascive ago.
Συνακολουθέω, una sequor. Γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ, Luc. 23, 49. Οἱ δ' ἔτυχον συνακολουθήκοτες αὐτῷ, Xen. Cyr. 8, 45. Πείθειν δ' (ἐκέλευσε) ἑαυτῷ ξυνακολουθεῖν οἴκαδε, Arist. Plut. 43.
Συνακόλουθ⊙, ου, ὁ, comes.
Συνακουτίζω, fut. ίσω, telis confodio, una jaculis ferio.
Συνακούω, simul audio.
Συνακρατίζομαι, una jento; una offulas meraco imbutas in jentaculo comedo.
Συνακροάομαι, simul audio.
Συνακτέον, brevi dicendum.
Συνακτήρ, ῆρ⊙, ὁ, collector, contractor; (2) genus femoralium. A συνάγω.
Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio. Ab eod.
Συνακτικός, ή, όν, collectivus, coactivus, congregativus, aptus ad colligendum seu cogendum; τὸ συνακτικόν, vis conciliandi in oratore, f. persuadendi. Ab eod.
Συναλαλάζω, fut. ξω, simul clamorem edo militarem. Ἦν πάντες ὑμῶν αἰσιοι Καδμεῖοι ποτὲ λαῷ συνηλάλαξαν, Eur. Herc. fur. 11.
Συναλγέω, ῶ, fut. ήσω, condoleo, una doleo. Συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς, Eurip. Rhes. 808. Τότε ξυναλγεῖν χρεὼ σ', ὅτ' ἀλλύμην ἐγώ, id. Alc. 629. Ξυναλγεῖν μ' ὧδε τυπεῖς, Soph. Aj. 255. τύχας, ib. 283. γάμων, Pind. Ist. 8, 103.
Συναλέγω, cordi habeo, non negligo.
Συναλειπτικῶς, per Synalœphen. A
Συναλείφω, fut. ψω, collino; (2) commisceo, confundo, in unum contraho; (3) expugno, deleo, oblitero. Τὰ φαῦλα συναλείφειν, Aristot.
Συναληθεύω, f. εύσω, simul sum verus. Συναληθεύειν τὰς προτάσεις, Aristot.
Συναλήθω, commolo, Gl. V.
Συναληθεύομαι, una curo, sano.
Συναληθίομαι, idem.
Συναλιάζω, idem quod
Συναλίζω, f. ίσω, congrego, coacervo, cogo; συναλίζομαι, congregor, simul convenio; συναλισθέντες, congregati, a. 1. part. pass. Τίς δ' αὖ ξυναλίζει τόνδε θ' ὁμόλον θ' ὁμαλὸν γυναικῶν; Arist. Lys. 93. Συναλιζόμενοι⊙ παρήγειλεν αὐτοῖς, Act. 1. 4.
Συναλίσκω, simul capio.
Συναλλαγή, ῆς, ἡ, commercium, contractus, Ph. (2) conciliatio. A συναλλάττω.
Συνάλλαγμα, ατ⊙, τὸ, commercium, contractus. Ab eod. Hinc
Συναλλαγματικός, ή, όν, ad commercia, rem pecuniariam pertinens.
Συναλλαγματικῶς, Adv. per commercia, per contractus.
Συναλλακτής, οῦ, ὁ, conciliator; (2) consors, socius negotiationis, simul contrahens.
Συναλλακτικός, ή, όν, conciliativus, ad conciliandum pertinens, aptus seu efficax.
Συνάλλαξις, ή, contractio, commercium. A
Συναλλάττω, fut. ξω, paciscor cum aliquo, contraho pactiones; (2) congredior cum aliquo, rem habeo; (3) concilio, reconcilio; συνηλλάγην, conciliatus sum, a. 2. pass. Εἰ χρή τι κἀμὲ, μὴ συναλλαξάντα πρὸ σθένειν σαθμᾶσθ', Soph. Oed. Tyr. 1120. Καί σ' ἀντιάζω, πρὸς θ' ἱκετεύω Διὸς, εὐνῆς τε θ' ὅσης, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί, id. Aj. 493. Ἐλένῃ συναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, Eur. Andr. 1245. Συναλλαγῶμεν πρὸς ἐκείνους, transigere, Thuc.
Συναλλοιόω, simul immuto, diversum reddo.
Συνάλλομαι, una salio, Gl. V. consilio.
Συναλοάω, & συναλοάω, ῶ, contero, contundo. Μέχρι συνηλοήσῃς σαφηνία, Theocr. 22, 128.
Συναλοιφή, ῆς, ἡ, commixtio; (2) vocalium duarum in unam contractio. A συναλείφω.
Σύναλ⊙, ου, ὁ ᾗ ἡ, consalineus, Ph. commensalis, convictor. Ex σύν, & ἅλς, sal.
Συναλύω, f. ύσω, simul vagor & temere exspatior, Suic. Συνεπλανᾶτο καὶ συνήλυε. Plut. in Anton. cap. 29.
Συνάμα, simul cum.
Συναμαθύνω, una perdo.
Συναμάομαι, congero, corrado, coacervo.
Συναμαρτάνω, simul erro, una erro.
Συναμιλλάομαι, una pugno, adjuvo.
Σύναμμα, ατ⊙, τὸ, copula, vinculum. A συνάπτω.
Συναμπίχω, & συναμπίχω, tego, occulto.
Συναμπισχέομαι, circum induor, circum tegor. Τί κλαίεις, ᾗ συναμπίχῃ κόρας; Eur. Her. fur. 1115.
Συναμπρόω, una traho, ut jumenta trahunt plaustrum, in trahendo adjuvo; Aristot. hist. an. 6, 24, Plut. in Cat. Maj.
Συναμύνω, una opitulor. Τάδ' συναμύνειν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν οἴχοιτο, Eur. Iph. in Au. 61.
Συναμφιάζω, vestio, tego.
Συναμφότερον, utrumque simul.
Συνάμφω, simul ambo.
Συναμωρέω, ῶ, lædo, vasto; potius συναμωρέω.
Συναναβαίνω, simul adscendo, coadscendo; συναναβίβω, coadscendi. Καὶ ἄλλαι πολλαὶ αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς Ἱερόσολυμα, Marc. 15, 41. Κόρῳ συναναβῆναι, Ælian. V. H. 3, 17.
Συναναβᾶσα, dat. pl. a. 2. part. act. v. συναναβαίνω.
Συναναβλαστάνω, una germina protrudo.
Συναναβοάω, una exclamo, vociferor. Συναναβόησαν ἅπαντες ἡ αὐτὴ ᾗ αἱ ὁμαλαὶ, Xen. Cyr. 5, 1.
Συναναβόσκομαι, una alor, una adolesco.
Συναναγινώσκω, simul lego.
Συναναγκάζω, f. άσω, simul cogo; concogo, Gl. V. Κρίναντες συναναγκάζεσι σώσαντα ξεφανῆν, Polyb. Ἔγνω φύσει συνηναγκάδζ ταῦτα μᾶλλον φιλεῖν, Xen. Cyr. 7, 29.
Συναναγνωσις, εως, ἡ, q. d. una vel simul lectio, R. A συναναγινώσκω.
Συναναγράφω, una in litteras refero, una adscribo in numerum.
Συναναγυμνόω, ῶ, simul nudo.
Συναναγω, una abduco, f. aveho.
Συναναδίδωμι, una distribuo, una digero.
Συναναδιπλασις, conduplicatio, Gl. V.
Συναναζεύγνυμι, una proficiscor, comes eo.
Συναναζέω, f. έσω, conservefacio; (2) fervere facio. Ἄλλο ὄπιδας ὕδωρ συναναζέσειν αὐτῷ, Diosc.
Συναναιρέω, simul to'lo. Συναναιρεῖ πάντας ᾗ θάτερον, Longin. 2.
Συναναπαμπλω, una revertor.
Συναναπίπτω, simul accumbo vel discumbo. Συναπέκειτο τῷ Ἰησοῦ ᾗ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Matt. 9, 10.
Συναναπνέω, sive συναναπνάω, f. πνεύσω, una permisceo, commisceo, attempero. Πίνειν ὅπῃ χρυσῆς φιάλης κοινῷ ᾗ ἀκοινίτῳ συναναπραθεῖσαν φιλοτησίαν, Luc. Gall.
Συναναπίπτομαι, idem.
Συναναπτέον, una repeto summatim, una in summam contraho.
Συναναπτύω, una commoveo.
Συναναπλίνομαι, simul accumbo, alicui accumbo. Ἐπέλθοι συναναπλινεῖς μετ' αὐτῶν Luc. As.
Συναναπιστολογοῦμαι, conscius sum alicui.
Συναναπομίζω, ομῶ, una restituo, in restituendo alicui aliquid adjuvo.
Συναναπόπτω, fut. ψω, simul retundo.
Συναναπράσις, εως, ἡ, commistio, temperatura. A συναναπράννυμι.
Συναναπυκλίω, idem quod
Συναναπυκλόω, simul revolvo.
Συναναλαμβάνω, recipio.
Συναναλίσκω, una sumptum facio; (2) una consumo, simul absumo. Συμβοηθεῖ τὰ μὴ συναναλίσκων, τὰ ᾗ συμπράττων, Xen.
Συναναμίγνυμι, f. ξω, simul commisceo; (2) commisceo. Μὴ συναναμίγνυσθε πόρνοις, 1 Cor. 5, 9. Hinc
Συνανάμιξις, εως, ἡ, commistio, conjunctio.
Συναναμιμνήσκω, simul in memoriam revoco.
Συναναπαύομαι, simul quiesco, seu requiesco, una cum alio quiesco, una refocillor. Συναναπαύσωμαι ὑμῖν, Rom. 15, 32.
Συναναπείθω, fut. πείσω, simul suadeo, una hortor.
Συναναπέμπω, dimitto.
Συναναπέρχομαι, simul abeo Aret.
Συναναπίπλημι, pariter repleo.
Συναναπίπτω, coaccumbo, ex Ph.
Συναναπλάττω, f. άσω, simul confingo.
Συναναπλέκω, implico, intexo.
Συναναπλήθω, simul impleo, una compleo.
Συναναπληρόω, ῶ, idem.
Συναναπράττω, una exigo.
Συναναπρώζω, simul rapio, corripio, trahendo sc. sursum.
Συναναπρίπλέω, una sursum & in sublime jacio.
Συνάναρχ⊙, ου, ὁ ᾗ ἡ, una cum alio carens principio, coæternus.
Συναναστάπτω, f. ψω, simul effodio.
Συναναστίζω, fut. ίσω, simul dimico.
Συναναστομίομαι, una effundor per ostium, f. idem quod ἀναγ.
Συναναστρέφω, f. ψω, una revertor, una refero pedem seu retrocedo; συναναστρέφομαι, conversor, Gl. V. Συναναστρέφομαι σοι, Plut. Hinc
Συναναστροφή, ῆς, ἡ, reversio; (2) conversatio seu consuetudo quotidiana cum aliquo.
Συναναστώζω, f. άσω, simul adjuvo in conservando; (2) simul restituo pristinæ incolumitati, una servo.

Digitized by Google

Συναναπίλλομαι, coorior, una orior.
Συναναπήκω, colliquefacio, R.
Συναναπίθημι, una donarium pono, ſ. conſecro.
Συναναπολή, ῆς, ἡ, conjunctio exortus. A συναπίλλω.
Συναναπρέφω, ſimul nutrio, una alo ſeu educo; συναπεθράφη, connutritus eſt, aor. 2. paſſ.
Συναναπρέχω, una procurro.
Συναναπρίω, fut. ψω, ſimul contero.
Συναναφαίνω, una oſtendo.
Συναναφέρω, ſimul ſubveho vel eveho. Συναναφέρει γὰρ ἑαυτῷ ἡ κόσμον, Naz.
Συναναφθέγγομαι, una loquor, ſ. clamo.
Συναναφλέγω, concremo, ſimul uro.
Συναναφορά, ἡ, relatio rei ad aliquem, ut cauſam, autorem, &c.
Συναναφύρω, ſimul commiſceo, confundo. Ἐν τῷ σκηνῷ συναναφύρονται κυλινδέμβοι, ὥσπερ σύες, Luc. de Gymnaſ. ταῖς γυναιξὶ, id.
Συναναχορδίω, una ſalto.
Συναναχρίμπτομαι, fut. ψομαι, una exſcreo, una cum ſcreatu egero. Συναναχρεμπτόμενος τῷ ψυχρῷ μὴ τὰ φλέγματος, Luc. Gall.
Συναναχρώννυμι, fut. χρώσω, pari colore, per contactum inficio, contagio adficio.
Συναναχρασις, εως, ἡ, contagium, quale eſt corporum, quæ contactu colorem aliquem imbibunt. A pr.
Συναναχωρέω, una diſcedo.
Συναναζαθέω, una rem bene gero, una fortiter pugno.
Συναναζράομαι, una cum ætate adoleſco, ſ. creſco.
Συναναίρω, una inhibeo, cohibeo. Συναναίρειν τὸ πνεῦμα, Ariſt.
Συναναιλκύω, &
Συναναίλκω, ſimul in altum traho.
Συναναίρχομαι, ſimul adſcendo, proficiſcor aliquo. Αἱ ἔτυχον αὐταῖς συναναιλθεῖσαι, Ælian. V. H. 12, 1.
Συναναιτράφη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. v. συναιτράφω.
Συναναίχω, una in lucem prodeo, eodem tempore inclareſco, provehor.
Συναναιδάω, ῶ, ſimul rejuveneſco.
Συναναθέω, ῶ, ſimul floreo, una floreo.
Συναναθρωπεύω, & συναναθρωπεύομαι, inter homines vivo. Τῶν ζώων τὰ συναναθρωπεύομενα, Theophr. Ex σὺν, & ἄνθρωπος.
Συναναθρωπίω, idem & ex iiſdem.
Συναναθρωπίζω, f. ίσω, idem. Hinc
Συναναθρωπιστικὸς, ἡ, ὸν, qui cum hominibus verſatur & degit.
Συναναίω, ῶ, f. άσω, una mœrore adficio.
Συναναίπλημι, ſimul evolo; συναναίπλη, una evolavit, a. 2.
Συναναίστημι, una exſurgere facio; συναναίσταμαι, conſurgo; συναναέστη, conſurrexit, a. 2. Συναναίστασαν μὴ αὐτῇ πᾶσαι αἱ ἀμφ' αὐτὴν, Xen. Cyr. 5, 1.
Συναναίχω, ſimul vel una orior.
Συναναπτάνω, pariter demens ſum, ſ. dementer ago.
Συναναιμώζω, f. ξω, ſimul ploro vel ejulo.
Συναναταγωνίζω, una repugno, ſ. contra pugno.
Συναντάω, ῶ, f. ήσω, occurro, obvius fio, incido in aliquem; συνάντᾳ, occurrit; evenit. Μὴ συναντῶσι φόνῳ; Eur. Iph. in Tau. 1213. Ἀνίσαταί τε, ἢ ξυναντᾷ δραπέταις, Ariſt. Ach. 1201. Ὅτῳ ξυναντήσειεν ἐκ θεοῦ, συθεὶς πρώτῳ πόσσι ζόης, Eurip. Ion. 787. Ἴαν ἰόντι δῆθεν ὅτι συνλώτητο, ib. 831. Δίκα συναντόμβῳ, Pind. Ol. 2, 174.
Συναντίω, ῶ, idem.
Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus, eventus; (2) plaga. A συναντάω. Unde
Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus.
Συναντιάζω, f. άσω, occurro. Κατὰ πολλὰς ἀνὴρ ἁπλοῦς ἐμοὶ ζοῖς, οἷον σὺ φῂς, συνλοιάζον, Soph. Oed. Tyr. 813.
Συναντιάλλω, confero ſimul vel una.
Συναντιλαμβάνομαι, fut. λήψομαι, una capeſſo, vel ſuſcipio; (2) una incumbo in rem aliquam; (3) adjuvo ſeu opitulor. Τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνει ταῖς ἀδυνατίαις ἡμῶν, Rom. 8, 26.
Συναντλέω, ῶ, ſimul haurio, ſimul laboro, ſimul laborem perficio. Κοινὸς αἱρόμβος πόνος δίῳ παιδὶ συναντλεῖ, Eur. Ion. 200.
Συνάντομαι, ſimul occurſo.
Συναντόντων, gen. plur. pro συναντάντων, a συναντάω.
Συναντῶσι, 3. pl. præſ. conj. act.
Συράξῃ, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. συνάγω.
Σύνταξις, ἐως, ἡ, collectio, congregatio, conventus; συνάξεις, conventicula, Gl. Vet. (2) conventus ad celebrandam ſacram cœnam, celebratio ipſius cœnæ ſacræ. A σύναγω.
Συναξιόω, dignor, ſed de pluribus.
Συναοιδὸς, ου, ὁ, concentor.
Συναορίας, ου, comitor, ſum comes, Pind. A
Συναορὸς, ου, ὁ ἡ, ἡ, comes, ſocius, conjunctus. A συναίρω, unde p. m. συνώρα, συνάορα.
Συναπαγμβοι, nom. pl. pr. part. med. verbi
Συναπάγω, ſimul abduco ſeu abripio. Ἐκέλευσε τὸν Σκηπτέχων τινὰ Συναπαγαγεῖν αὐτὸν, ὅπου κελεύσειε, Xen. Cyr. 8, 24. Τοῖς ταπεινοῖς Συναπαγόμενοι, Rom. 12, 16. Συναπήχθη αὐτῷ τῇ ὑποκρίσει, Gal. 2, 13.
Συναπαίρω, ſimul abeo, ſimul migro; συναπῆρε, ſimul abiit, a. 1. Τῶν φίλων καὶ τὲς συναπαίρειν αὐτῷ βεληθέντας παρελαβεν, Ælian. V. H. 3, 26. Συναπῆρεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, Luc. Toxar.
Συναπαρτίζω, fut. ίσω, una perfectum & abſolutum reddo; (2) ſimul adæquo. Συναπαρτίζειν γὰρ τοῖς τόποις αὐτὰ ἀναγκαῖον, Them. Hinc
Συναπαρτισμὸς, ὁ, conſummatio, Ph.
Συνάπας, ασα, αν, ſimul omnis.
Συναπαυγάζομαι, una effulgeo.
Συναπειλέω, ῶ, comminor, pluribus ſimul minor.
Συνάπειμι, una abſum.
Συναπέκρυψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. v. συναποκρύπτω.
Συναπελεύθερος, ου, ὁ, conlibertus, Ph.
Συναπεργάζομαι, fut. άσομαι, conficio, ſimul efficio, in re aliqua efficienda juvo, in re conficienda meam navo operam; (2) actioni ſubſervio. Ὅσα ἂ δυνατὸν, καὶ τοῖς χρήμασιν συναπεργαζόμενον ποιεῖν, Ariſtot.
Συναπερείδω, impingo, infligo. Κάτωθεν τῷ ὑποδύσει ἅμα τῷ λόγῳ συναπερείσαντες αὐτὸν, Plut.
Συναπέρχομαι, una cum alio abeo.
Συναπευθύνω, guberno, ſ. una guberno.
Συναπεχθάνομαι, ſimul inimicitias exerceo.
Συναπλόω, explico, evolvo.
Συναποβαίνω, una abeo.
Συναποβάλλω, ſimul abjicio; ſimul amitto.
Συναπογράφομαι, una profiteor nomen v. c. inter candidatos cives, &c. ut in tabulas referatur, v. ἀπογρ. Προεκρίθη δέκα δυεῖν ἀνδρῶν συναπογραψαμένων, Plut. in Emil. cap. 3.
Συναποδείκνυμι, una demonſtro.
Συναποδημέω, ῶ, fut. ήσω, ſimul peregrinor, ſocius peregrinationis ſum. Μήτε συνδειπνεῖν αὐτῷ πάντως, μήτε συναποδημεῖν ἐπάναγκες, M. Anton. 1, 13. τῇ θεῷ, Ælian. V. Hiſt. 1, 15.
Συναπόδημος, ὁ ἡ, ἡ, qui ſimul peregrinatur.
Συναποδίδωμι, una reddo.
Συναποδοκιμάζω, una reprobo.
Συναποδράω, una aufugio. Καὶ ξυναποδράναι θεσ' ὅτι χειρήσεις μοι, Ariſt. Ran. 81.
Συναποδύρομαι, una lamentor.
Συναποδύω, f. ύσω, una exuo.
Συναποθνήσκω, ſimul morior, commorior. Ἐάν με δεῖ συναποθανεῖν, Marc. 14, 31. Εἰ δὲ μὴ ἦτες, ἀλλὰ μᾶσα ἡ ψυχὴ ἂν τῷ σώματι, συναπεθνήσκη, Xen. Cyr. 8, 47.
Συναποικίζω, una in coloniam mitto.
Συναποίχομαι, ſimul diſcedo, *Arct.*
Συναποκαθαίρω, ſimul expurgo.
Συναποκάμνω, ſimul defatigor, deficio. Συναποκαμεῖν μέλλη, Eur. Iph. in Tau. 1376.
Συναπόκειμαι, repoſitus ſeu reconditus ſum. Ἐν οἷς γὰρ χάρις ἡ χθονία ξυναπόκειται πεπεθεῖν ἐ χρὴ, Soph. Oed. Col. 1755.
Συναποκλείω, una iucludo vel excludo.
Συναποκλίνω, una, pariter inclino.
Συναποκλύζω, fut. ύσω, ſimul abluo.
Συναποκομίζω, una defero.
Συναποκόπτω, f. ψω, ſimul abſcindo.
Συναποκρύπτω, f. ψω, ſimul abſcondo.
Συναποκλείνω, una occido.
Συναποκλίνυμι, idem.
Συναπολάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo, una reſplendeo.
Συναπολαύω, f. αύσω, ſimul fruor.
Συναπολίσης, 2. ſ. aor. 1. conj. act. v. συναπόλλυμι.
Συναπόλη, *una pereas*, 2. ſ. a. 2. conj. med.
Συναπόλλυμι, ſimul perdo; συναπόλλυμαι, ſimul pereo. Οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπιθήσασι, Hebr. 11, 31.
Συναπολογέομαι, ῆμαι, una defendo.
Συναπομαραίνω, una marceſcere facio, ſimul languidum reddo.
Συναπομειόω, ῶ, ſimul extenuo.
Συναπονδέω, ſimul innuo; ſimul nuto.
Συναπονοέομαι, *paſſ. & med.* pari dementia utor, paria patro, vel patrare tento.
Συναποπέμπω, una dimitto.
Συναποπλέω, una diſcedo navibus.
Συναποῤῥήγνυμι, una abrumpo.
Συναποσβεννύω, ſimul extinguo. Θεραπείαις ταῖς νυμφικαῖς λαμπάσι συναπέσβεσε, Heliod.
Συναποσεμνύω, una honoro, laudo.
Συναποστάτης, ου, ὁ, qui ſimul deſciſcit, defectionis ſocius.
Συναποστέλλω, f. στελῶ, una mitto ſeu ablego. Συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν, 2 Cor. 12, 18.
Συναποστερέω, una privo.
Συναποτελέω, perficio.
Συναποτρυμματίζω, pariter finio, *Paſſ.* pariter deſino.
Συναποτίθημι, ſimul depono, una exuo.
Συναποτίλλω, una cum partu edo.
Συναποτίλλω, ſimul avello.
Συναποτροχάζω, curſu aufugio.
Συναποφαίνω, ſimul oſtendo, *Strabo lib.* 15.
Συναπόφασις, εως, ἡ, negatio ejuſdem rei.
Συναποφέρω, ſimul aufero, tollo, vel abripio.
Συναποχρώμαι, utor.
Συναποχαρίω, ῶ, ſimul diſcedo.
Συναπτέος, ου, conjungendum.
Συναπτικὸς, ἡ, ὸν, colligandi vim habens. A συνάπτω.
Συναπτικῶς, copulative, vi copulandi.
Συναπτὸς, ἡ, ὸν, continuus. Ab eod.
Συνάπτω, fut. ψω, adnecto, copulo, jungo, conjungo, ferrumino, continuo, Gloſſ. Vet. συνῆπται, conjungit, committit, conſerit, combinat, condenſat, continuat, copulat, Ph. συνάπτω, coëo, Gl. V. convenio; συνημμένον, connexum, Gl. Vet. p. part. paſſ. συναφθὲν, unitum, Gl. Vet. a. 1. p. paſſ. Ξυνάπτεται λόγοισιν, conferte conſilia, Soph. El. 21. Ἔοικ' ὁ δαίμων πολλὰ τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ κακὰ ξυνάψειν ἐνδίκως Ἰάσονι, Eur. Med. 1235. Ξυνάπτων ῥηγμῖνι τοῖς ῥήμασι, Ariſt. Ach. 692. Χειρὶ σύναπτε χεῖρα, idem Θεσμ. 964. μάχῃσι, Eur. Alc. 499. Συνῆψαν μάχῃσι ἐν χρῷ, Plut. in Theſeo, cap. 27.
Συναπωθέω, una repello, repudio.
Συνᾶραι, aor. 1. inf. act. verbi συναίρω.
Συνάραοῦς, *contuliſſe*, a. 1. inf. med.
Συνορδάσω, vel άπλω, f. ξω, collido, confringo. Μὴ μοι δορὶ συναρδάξῃς, τὰν εὐχαρίσας ἔχουσαν πόλιν, Eur. Herac. 378. Ἢ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βακχεύσ', ἐμόν; Eur. Her. fur. 1146.
Συναρέσκω, f. έσω, complaceo. Hinc *Imperf.* Συναρέσκει, complacitum eſt. Συναρέσκειν τινὶ, Dem.
Συναρήγω, f. ξω, ſimul auxilior.
Συναρήρακε, *colliſus eſt*, 3. ſ. perf. ind. paſſ. *Att.* pro συνήρακται, a συναράσσω.
Συνάρθρων, ου, ὁ ἡ, ἡ, articulo copulatus.
Συναρθρόω, articulo compingo. A pr.

Συνάρθρωσις,

Digitized by Google

Συνάρθρωσις, ἡ, conjunctio membrorum per articulos. A pr.

Συναριθμέω, ῶ, f. ήσω, connumero.

Συναριθμησις, εως, ἡ, connumeratio. A pr.

Συνάριθμος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui eodem numero continetur.

Συναρίστάω, ῶ, f. ήσω, simul prandeo. Ἔνθα τοῖς ἥρασιν ἄνθρωποι συναριστῶσι, Arist. Av. 1492.

Συναρι-δίω, f. σω, simul cum alio rem optime gero, excello cum alio. Συναριστεύσων ἁμ᾽ Ἀλκμήνης γόνῳ, Eur. Tro. 805.

Συνάριστος, ος, ὁ, qui simul prandet, compransor. Ex σύ, & ἄριστον.

Συναρκέομαι, sufficio, satisfacio.

Συναρμογὴ, ῆς, ἡ, apta compositio, concinnitas. A

Συναρμόζω, f. όσω, coapto, coagmento, concinno, apte compono; (2) congruo, convenio, quadro; συνηρμοσμένος, compactus, Gl. Vet. p. pass. part. Αὐτόματον ἔφυν ἐγὼ ὀμμάτων ξυνήρμοσεν, Eur. Iph. in Tau. 1170. Ξυνάρμοσον ϗ βλεφάρα μι τῇ σῇ χερί, id. Ph. 1460.

Συναρμολογέω, ῶ, fut. ήσω, congruenter coagmento, apte concinno & compingo, Ph. compagino; συνηρμολογημένος, compactus, Ph. Ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ, Ephes. 2, 21.

Συναρμονιάω, apte convenio, de numeris versuum & concentu musico.

Συνάρμοξε, 3. s. aor. 1. ind. act. Ion. pro συνήρμοξε, a συναρμόζω. Unde

Συναρμοσία, ἡ, congruentia, convenientia.

Συνάρμοσις, εως, ἡ, conjunctio. Ab eod.

Συναρμοσίον, accommodandum, aptandum.

Συναρμοσίως, aptus, congruens sum.

Συναρμοστὴς, οῦ, ὁ, coagmentator, concinnator; (2) conciliator, moderator. Ab eod.

Συναρμοστικός, ὴ, όν, idem, concinnandi vim habens.

Συναρμότω, idem quod συναρμόζω.

Συναρπαγὴ, ῆς, ἡ, direptio, rapina. A

Συναρπάζω, f. άσω, corripio, abripio, diripio. Ὁ γὰρ κρατῶν ἅμα πάντα συνήρπακε, Xen. Cyr. 4, 8. Φάσμ᾽ ἀκάλυ, ϗ ξυναρπάζω φοσνὶ, Soph. Aj. 16. Σκύμνον ἐν χερὶν ξυνήρπασεν, Eur. Or. 1468. Ὑπὸ τ᾽ εἰμαρμένης ἔφθη συναρπασθεὶς, πρὶν, &c. Philo. Βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὕπο, Soph. Aj. 498.

Συναρπάσας, a. 1. part. act.

Συναρρύσιος, una ægroto.

Συναρτάω, ῶ, fut. ήσω, appendo, annecto; & (2) συναρτάομαι, ῶμαι, appendor; (3) adhæreo, sequor. Συναρτήσας γίνου, Eurip. Med. 564. Hinc

Συνάρτησις, εως, ἡ, connexio rerum & colligatio, cum una ab alia dependet.

Συναρτύω, instruo, adapto, simul paro. Ἀσπίσιν νῦν συναρτυώντες ἐρύσσαν, Apoll.

Συναρχαιρεσιάζω, f. άσω, in petitione adjuvo, candidato faveo & adsum.

Συναρχία, ας, ἡ, magistratuum collegium, Ph. collegium. A

Συνάρχος, ος, ὁ, in magistratu collega; Appian. B. Civil. 1.

Συνάρχων οντος, ὁ, idem, Ph.

Συνάρχω, fut. ξω, una impero, una magistratu fungor, collega sum in magistratu. Ex σύ, & ἀρχὴ.

Συνάρω, coagmento, compingo.

Συναρωγὸς, ὁ, ὁ, auxiliator.

Συνασεβία, impietatis particeps sum, s. impii facinoris.

Συνασκέω, ῶ, f. ήσω, simul exerceo; (2) exerceo; συνησκημένος, agitatus, Ph. p. part. pass. Hinc

Συνάσκησις, εως, ἡ, exercitatio.

Συνασοφέω, ῶ, fut. ήσω, simul desipio. Καὶ τοῦτο λυπρὸν, συνασοφεῖν τοῖς μὴ σοφοῖς, Eur. Ph. 397.

Συνασπάζομαι, una saluto, complector. Ἐφ᾽ ἑκάστῳ (λόγῳ) συνησπάζοντο ἀλλήλους, Heliod.

Συνασπίζω, fut. ίσω, consertis clypeis pugno, testudine facta pugno, defendo; συνασπίζειν, clypeos conserere. Συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους, Eur. Cyc. 39. Πάντες ἅμα συνασπίσωμεν ἐπ᾽ αὐτόν, Luc. Hinc

Συνασπισμὸς, ὁ, consertio clypeorum, testudo; (2) agmen consertis clypeis pugnantium.

Συνασπιστὴς, οῦ, ὁ, qui una clypeo armatus pugnat, commilito. Ab eod.

Συναυχάω, una aristas, fruges edo. Ab ἀσταχύς.

Συναφαλίζω, f. ίσω, simul talis ludo.

Συναφάπλω, fut. ψω, pariter corrusco, simul fulgeo. Εἰ δὲ κεν σθρήσητε συναφάπλοντα τοκῆι Ἀσβίωι—Ἀνθρώπε πάλιν νῖα, Nonn. Paraphr. 8, 62.

Συναχαλάω, ῶ, simul mœreo, una succenseo. Σῶσιν ὐ συναχαλᾷ μόχθοις, Æschyl.

Συναχάλλω, idem.

Συναχολέω, ῶ, simul occupatus sum, simul operam navo, R.

Συνατενίζω, contueor; συνατενίζει, contuetur, Ph.

Συνατιμάζω, una contumelia adficio, pari ignominia adficio.

Συνατυχέω, una miser seu infortunatus sum.

Συναυαίνω, fut. νῶ, simul exsicco. Συναυανῶ κόρας, Eur. Cyc. 456.

Συναυγασμὸς, ὁ, radiorum s. lucis e variis locis in unum confluxus, s. concursus.

Συναύγεια, ας, ἡ, idem. Ab αὐγὴ.

Συναυδάω, ῶ, f. ήσα, simul loquor; (2) consentio, adsentior, Soph. Aj. 956.

Συναυλέω, ῶ, f. ήσω, tibia cano, una cano.

Συναυλία, ας, ἡ, tibiarum concentus, consonantia. Ex σύ & αὐλὸς, tibia.

Συναυλία, ας, ἡ, cohabitatio, contubernium. Ex σύν, & αὐλὴ, aula.

Συναυλίζομαι, f. ίσομαι, una commoror, contubernalis sum. Ἔξεστι τούτοις εἰς τὰς τελείας ἀνδρας συναυλίζεσθαι, Xen. Cyr. 1, 8.

Σύναυλος, ος, ὁ ϗ ἡ, cohabitator, contubernalis. Ex σύν, & αὐλὴ, aula.

Σύναυλος, ος, ὁ ϗ ἡ, consonus. Ex σύν, & αὐλὸς, tibia.

Συναυξάνεσθαι, crescere una, pr. inf. med. v.

Συναυξάνω, v. συναύξω. Ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μεχρὶ τοῦ θερισμοῦ, Matt. 13, 30.

Συναυξηθῆναι, 3. s. a. 1. conjunct. pass.

Συναύξησις, εως, ἡ, coauctio, Gl. Vet. A

Συναύξω, fut. ξήσω, augeo, locupleto, uberiorem reddo, Gl. Vet. coadaugeo; συναύξομαι, inolesco, Gl. V. συνηυξημένος, concretus, Gl. V. p. pass. part. Συναύξαντες τὼ ἀρχὼ τὼ Κύρου, Xen. Cyr. 8, 23. Εἰ μὴ ξυναύξειν θ᾽ οἱ φίλοι τῷ σώματι, Eur. El. 547. Ταῦτα συναύξειν πρὸς ἃ φρονῶ, M. Anton. 5, 1.

Συναφαιρία, una detraho, aufero.

Συναφανίζω, una aboleo, perdo.

Συνάφεια, ας, ἡ, conjunctio, connexio; Ph. contextus, series, continuatio, condensatio, A συναφὴς.

Συνάφεσις, ἡ, versus eundem locum impetus, de fluviis.

Συναφὴ, ῆς, ἡ, connexio, cohærentia, Gl. Vet. conjunctio, series, conjugium. Ab eod.

Συναφὴς, ίος, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, contiguus. A συνάπλω.

Συναφίημι, f. ήσω, simul emitto.

Συναφικνέομαι, una pervenio.

Συναφίσαμαι, una deficio, una desciscо. Ex σύν, & ἀφίσημι, deficere facio.

Συναφισάνω, una abstraho, avoco.

Συναφομοιόω, una adsimilo.

Συναφορίζω, una segrego, secerno.

Συναχθῶμαι, aor. 1. inf. pass. v. συνάγω.

Συναχθήσομαι, congregabor, f. 1. ind. pass.

Συνάχθομαι, vicem alicujus doleo; condolesco, Gloss. Vet. συνηχθέσθην, condolui, aor. 1. Τοῖς φαισὶ ϗ ὰς ἀνάξια πάσχουσι συνάχθονῖ), Dem. Συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τότε, id. Συναχθόμενος μετὰ τῆς συμφορᾶς, Xen. Cyr. 4, 24.

Σύναψις, εως, ἡ, conjunctio, connexio, cohærentia, contactus. A συνάπλω.

Συνάψομεν, connectemus, 1. pl. fut. 1. ind. act.

Συνδαΐζω, fut. ίξω, simul occido. Ἀλλὰ μὲ συνδαΐξῃ, Soph. Aj. 361.

Συνδαίνυμαι, convivor, una edo.

Συνδαιταλεῖς, οἱ, coëpulones, compotores.

Συνδαίτωρ, ορος, ὁ, conviva.

Συνδαίω, fut. σω, simul disco, cognosco; (2) simul epulor. Ὡς τὰς γάμους τὰς τῆσδε συνδαίσας ἐμοὶ, Eur. Hel. 1154.

Συνδάκνω, f. δήξω, commordeo.

Συνδακρύω, f. ύσω, collacrimor, una lacrimor.

Συνδανείζω, f. είσω, fœneri colloco insuper. In med. insuper fœnori sumo.

Συνδαπανάω, f. ήσω, una consumo.

Συνδείδω, p. συνδείδια, simul timeo seu metuo.

Συνδειπνέω, ῶ, fut. ήσω, concœno, cum alio cœno; (2) simul vescor seu edo.

Συνδείπνησον, 2. sing. a. 1. imper. act.

Συνδείπνιον, ου, τὸ, idem quod

Σύνδειπνον, ου, τὸ, concœnatio, convivium.

Σύνδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, conviva. Ex iisd.

Συνδικάζω, corrumpo.

Σύνδενδρος, ος, ὁ ϗ ἡ, arboribus consitus. A δένδρον.

Συνδέομαι, una precor; συνεδεήθην, aor. 1. Συνεδεήθην σε μὴ ποιεῖν ταῦτα, Plato.

Συνδεσμέω, ῶ, colligo, adnecto, Gl. V.

Συνδέσμιος, ος, ὁ, in eodem carcere, pariter vinctus, convinctus, Gl. V.

Σύνδεσμος, ου, ὁ, colligatio, conjunctio, vinculum, copula, copulatio, nexus. A συνδέω.

Συνδέτης, ου, ὁ, colligatus cum altero catena, &c.

Συνδετικὸς, ὴ, όν, colligatorius, colligandi vim habens. Ab eod.

Συνδίδυμον, acc. sing. part. præs. pass. Dor. pro συνδιδύμων, a

Συνδέω, colligo, simul ligo, connecto; (2) conjungo, consocio, concilio; συνδεδεμένος, connexus, colligatus, p. part. pass. Τὸν ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδῆσαι βιάν, Soph. Aj. 62. Καὶ νῦν δέ μ᾽, ὦ δυσλωι, συνδησας, id. Phil. 1007. Ταύτῃ προτέραν ξύνδησον, ὁτὴν ϗ λαλεῖ, Arist. Lys. 445. Ξυμμάχους ξυμμάχοις συνδεῖ, Eurip. Ph. 541, Ἀποφέρειν τὰ ὅπλα συνδεδεμένα, Xen. Cyr. 4, 10.

Σύνδηλος, ος, ὁ ϗ ἡ, simul cognitus, cognitus, manifestus, R.

Συνδημαγωγέω, pariter capto gratiam populi, vel ad conciliandam populi gratiam juvo.

Συνδημιεργέω, una condo, curo, &c.

Συνδημιεργὸς, ὁ, qui una aliquid efficit, elaborat, curat, gubernat, unde & nomen muneris publici est.

Συνδιαβαίνω, una transeo per flumen.

Συνδιαβάλλω, in invidiam adduco.

Συνδιαβαπτίζω, & in med. conflictor cum aliquo, s. vim vi repello, urgentem s. vexantem, pariter vexo, Dem.

Συνδιαβιβάζω, una fero s. sustineo.

Συνδιαβιβάζω, f. άσω, una traduco.

Συνδιαγινώσκω, simul adsentior; (2) adsentior.

Συνδιάγω, f. ξω, simul dego. Συνδιάγειν τινὶ, Dioscor.

Συνδιαγωγὴ, ῆς, ἡ, commercium, consuetudo cum alio, vel aliis. A pr.

Συνδιαθερμαίνω, simul vel contactu calefacio.

Συνδιάθετος, ον, proclivis valde, factus a natura ad. A διατίθημι.

Συνδιαθέω, una peragro, vagor.

Συνδιαιρέω, simul divido, simul distinguo.

Συνδιαιτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, cohabito, contubernalis sum; (2) una convivor; (3) una versor, sum cum aliquo; (4) concumbo.

Συνδιαίτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis, R. Ex σύν, & δίαιτα, victus.

Συνδιαίτησις, εως, ἡ, cohabitatio, eadem vivendi ratio. A συνδιαιτάομαι.

Συνδιαιτητὴς, οῦ, ὁ, contubernalis. Ab eod.

Συνδιαιωνίζω, f. ίσω, una sum æternus, æternitate cum alio seu aliis fruor.

Συνδιακαίω, fut. αύσω, una peruro.

Συνδιακινδυνεύω, una periculum subeo.

Συνδιακομίζω, fut. ίσω, una transporto vel transveho, una transmitto.

Συνδιάκονος, ου, ὁ, & aliquando ἡ, simul cum alio ministrans.

Συνδιακοσμέω, simul ordino, simul compono.

Συνδιακρίνω,

Digitized by Google

Συνδιακρίνω, simul judico, dijudico, sed de rebus pluribus.
Συνδιάκτορος, ου, ὁ, socius legationis.
Συνδιακυβερνάω, una guberno, una rego.
Συνδιαλέγομαι, colloquor, Gl. Vet.
Συνδιάληψις, ἡ, cogitatio, s. consideratio rei cum alio instituta.
Συνδιαλλαγή, ἡ, reconciliatio. A
Συνδιαλλάσσω, vel συνδιαλλάττω, fut. ξω, concilio, reconcilio.
Συνδιαλυμαίνω, una corrumpo, perdo.
Συνδιαλύω, simul dissolvo.
Συνδιαμένω, simul divido.
Συνδιανέμω, annuo, proprie & tropice.
Συνδιανοέομαι, οῦμαι, cum alio delibero, Suic.
Συνδιαπαύω, una absolvo.
Συνδιαπλέω, fut. εύσω, simul trajicio, seu navigando transmitto.
Συνδιαπονέω, una laboro.
Συνδιαπορέω, una dubito, simul quæro.
Συνδιαπράττω, vel πράσσω, fut. ξω, una conficio, seu efficio, una administro. Ὁπόσοί τι ἡμῖν συνδιαπράτ̣τ̣ουσι τ̣ὰ ἀρχῆς, Luc. Bis Acc.
Συνδιαρθρόω, una digero, compono.
Συνδιαρκέω, ῶ, fut. έσω, simul duro, perduro, permaneo.
Συνδιαρρέω, una perfluo.
Συνδιασκοπέομαι, fut. ψομαι, una contemplor, dispicio; (2) considero mecum, perpendo; (3) consulto, delibero.
Συνδιασκοπέω, idem, una disputo, s. disputando exquiro.
Συνδιαστρέφω, una converto.
Συνδιασώζω, una servo.
Συνδιαταλαιπωρέω, ῶ, miser una sum. Ἡ γὰρ ἐμὴ χρηστὴ τροφὸς παῖδας, ἢ ξυνδιαταλαιπωρεῖν, Plato Crit. 2.
Συνδιαταράσσω, una perturbo.
Συνδιατείνω, una intendo.
Συνδιατελέω, pariter, una perficio.
Συνδιατηρέω, una conservo, s. retineo.
Συνδιατίθημι, una ordino, v. c. ludos. Πολλάκις ἀκυόρμητόν τι ὥρμησε μεγαλορροσώπῳ τῷ ψυχῷ μὴ σωδιατιθῆ, Longin. 7.
Συνδιατρίπομαι, una pudefio.
Συνδιατρίβω, fut. ψω, commoror apud vel cum, versor cum, consuetudinem habeo cum. Gloss. Vet. conversor, congredior; (2) versor in, operam & studium pono in. Αἱρῶ συνδιατρίβειν ταῖς ἀλλήλων ἀνοίαις, Xen.
Συνδιαφέρω, cum alio perfero aut sustineo, adjuvo in tolerando. Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα συνδιεφέρκαν μεθ' ἡμῶν, Arist. Eq. 594.
Συνδιαφεύγω, una effugio.
Συνδιαφθείρω, simul vel una corrumpo, perdo. συνδιεφθάρη, una periit, a. 2. pass.
Συνδιαφορέω, ῶ, simul distraho. Ἅμα ἑαυτοῖς συνδιαφορεῖ καὶ τὸ ὕψος, Longin. 40.
Συνδιαχειμάζω, f. άσω, simul hiberno.
Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, contrucido, cum aliquo trucido.
Συνδιαχέω, perfundo.
Συνδιδάσκω, doceo.
Συνδιδωμι, fut. δώσω, simul do, do in unum locum; συνδίδοσθαι, congregari, item pro ἐνδίδομι, langueo, subsido, consido, R. τὰ συνδιδόντα, laxata.
Συνδιεκκύπλω, una emergo.
Συνδιέξειμι, una dissero, edissero.
Συνδιέρχομαι, idem.
Συνδιέτριβε, 3. s. a. 2. ind. act. v. συνδιατρίβω.
Συνδιηθέω, ῶ, f. ήσω, percolo simul.
Συνδιημέρευσις, εως, ἡ, consuetudo quotidiana cum aliquo. A
Συνδιημερεύω, fut. εύσω, una diem totum vel totos dies transigo, versor cum aliquo, consuetudine alicujus utor. Οὐδεὶς ἂν δύναται συνδιημερεύειν τῇ λυπήρᾳ, Aristot.

Συνδιηπατῶ, 3. s. imperf. ind. med. pro συνδιηπάτητο, a συνδιαπτάομαι.
Συνδικάζω, una judico. Ζεύς σοι τάδε συνδικάσαι, Eur. Med. 157.
Συνδικαστὴς, οῦ, ὁ, qui simul judex est, R.
Συνδικέω, ῶ, f. ήσω, alterius causam defendo, patrocinor. Gl. Vet. defendo. Μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον ἢ ἅπαξ συνδικῆσαι, Dem. A
Συνδίκη, ης, ἡ, commune causæ patrocinium, causa communis. Ex σὺν, & δίκη.
Σύνδικος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui causa alicujus curat, defendit, Gl. V. defensor. Ex iisd.
Συνδίκως, jure.
Συνδιοικέω, ῶ, ordino una, curo, administro, Longin. 19.
Συνδιόλλυμαι, una perdo.
Συνδιορθόω, una corrigo, restituo.
Συνδιοτηρίζω, f. ίσω, cum alio mane evigilo, simul matutinus aliquid ago.
Συνδιοτίζω, simul distinguo.
Συνδισκεύω, colludo disco.
Συνδιωθίζω, in unum vi cogo ruere.
Συνδιώκω, f. ξω, (idem, *Fun.*) simul persequor. Τὰ πάθη τὰ συνδιδιωγμένα, (p. part. pass.) Long. 21.
Συνδιωκυμβάω, præcipitanter. A pr.
Συνδοιάζω, combino, Gloss. Vet. συνδοιάζῃ, compactum facit, concludit, Phil.
Συνδοιασμὸς, οῦ, ὁ, conjunctio, conludium, conlusio, & compactum, Ph. A præc.
Συνδοκεῖ, mihi quoque videtur. Ὡς οἵ τε μάντεις φασὶ, κἀμοὶ συνδοκεῖ, Xen. Cyr. 3. Τοῖς ἢ φίλοις ἅπασι συνέδοξε ταῦτα, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνδοκέω, ῶ, consentio; συνδοκεῖ, consentit.
Συνδοκιμάζω, fut. άσω, simul exploro seu probo.
Συνδοκιμάσοντας, acc. plur. part. f. 1.
Συνδοξάζω, fut. άσω, simul glorifico seu honoro. Εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν, Rom. 8. 17.
Συνδεδοξάσμεθα, 1. plur. a. 1. conjunct. pass.
Συνδοξολογέω, ῶ, fut. ήσω, simul laudibus extollo.
Σύνδορπος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, concœnator, qui simul cœnat. Ex σὺν, & δόρπον, *cœna*.
Σύνδοσις, εως, ἡ, communicatio; (2) effusio, *Alex.* (3) relaxatio.
Συνδοτὴρ, ῆρος, ὁ, qui una largitur.
Σύνδουλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, conservus.
Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συντρέχω.
Συνδρόμας, una currendo.
Συνδυάζω, fut. άσω, conjungo, copulo; (2) consuetudinem cum aliquo habeo. Ph. συνδυάζει, compactum facit.
Συνδυὰς, άδος, compar. Ex iisd.
Συνδυασμὸς, οῦ, ὁ, copulatio, conjunctio; (2) consuetudo & coitus conjugalis, Gloss. Vet. colluso. A συνδυάζω.
Συνδυαστικὸς, ἡ, όν, ad conjunctionem & copulationem aptus; (2) copulatione & conjunctione gaudens. Ab eod.
Συνδυναστεύω, una dominatum exerceo.
Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, duo simul conjuncti, bini.
Συνδυστυχέω, pari calamitate adfligor.
Συνεαρίζω, fut. ίσω, simul vernum tempus dego; (2) simul veris amœnitatem refero. Συνεαρίζον τοῖς μειρακίοις, Plut.
Συνέβαλε, 3. s. aor. 2. ind. act. v. συμβάλλω.
Συνέβη, 3. s. a. 2. ind. act. v. συμβαίνω.
Συνεβόσκετο, 3. s. imperf. ind. pass. v. συμβόσκω.
Συνεβόλλουν, imperf. ind. act. v. συμβολεύω.
Συνεβουλεύσαιτο, 3. pl. a. 1. ind. med.

Συνεγγίζω, f. ίσω, appropinquo, coëo. Συνεγγίζῃ τῷ φθινοπώρῳ, Dioscor. Hinc
Συνέγγισμὸς, οῦ, ὁ, accessio, coitus.
Συνεγγράφω, una inscribo, *in* numerum refero.
Σύνεγγυς, *Adv.* prope, proxime; cominus, Gl. Vet.
Συνεγείρω, 2. s. a. 1. imper. act. v.
Συνεγείρω, simul excito; συνεγείρομαι, consurgo, Rh. Καὶ σήμερον, καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, Ephes. 2, 6. Ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τ̣ῆς πίστεως, Col. 2, 12.
Συνεγκαλέομαι, ejusdem criminis reus sum.
Συνεγκλίνω, *Vox Gramm.* una declino.
Συνεδρυόντων, gen pl. part. præs. act. v.
Συνεδρεύω, fut. εύσω, consideo, adsideo in consessu; (2) consulto. Ἐπειδὴ πάσι τοῖς φρήμασι φύσ̣ει συνεδρεύει τινὰ μέρια ταῖς ὕλαις συνυπάρχοντα, Longin 10.
Συνεδρία, ας, ἡ, consessus, concilium, conciliabulum, Gl. Vet. (2) dicitur in disciplina augurali de avibus συνέδρους, v. συνέδρος, 3.) A σύνεδρος. Hinc
Συνεδριάζω, f. άσω, in eodem consessu sum.
Συνεδριακὸς, ἡ, όν, ad publicum consessum seu concilium pertinens, Suic. Ab eod.
Συνεδριάομαι, ῶμαι, consideo; συνεδριάσατο, *Fort.* pro συνεδριάσαντο, συνεδριάσατο, imp.
Συνέδριον, vel συνέδριος, ου, τὸ, consessus, concilium, collegium, curia, locus, in quem conveniunt senatores. A
Σύνεδρος, ου, ὁ, consessor, adsessor; (2) consiliarius; (3) aves σύνεδροι, quæ pacem inter se servant. Ex σὺν, & ἕδρα.
Συνεείκοσι, simul viginti. Οὔτε ξυνείκοσι φωτῶν Ἐς ἅφην τοσσῆτον, Hom. Odyss. 14. 68.
Συνεέργω, contineo, complector. Ὅσον συνείργαθον ἄκραι, Il, 14, 36.
Συνείργω, concludo, in unum concludo, colligo, constringo. Τὰς ἀκέας συνέβρυον ἐϋσρεφέεσι λύγοισι, Odyss. 9, 427. τρόπις γὰ ἐστιν, ib. 12, 424. Ζαχρὴ δοῦς συνέργε χιτῶνα, ib. 14, 72.
Συνεζόδυμβοι, nom. plur. perf. part. pass. v. συζεύγνυμι.
Συνεζόδυμβοι, conjuncte.
Συνέζοδξε, *conjunxit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Συνεζῆτει, 3. s. imperf. ind. act. v. συζητέω.
Συνεζωοποίησεν, 3. s. a. 1. ind. act. cum ν, a συζωοποιέω.
Συνέηκα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro συνῆκα, a συνίημι.
Συνεθέλω, simul volo.
Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. med. v. συντίθημι.
Συνέθεντο, *componebant*, 3. pl. a. ejusd.
Συνέθω, 2. s. a. 2. ind. med. *Dor.* pro συνέθη.
Συνεθίζω, fut. ίσω, consuefacio, adsuefacio; συνεθισμένος, consuefactus, Gl. Vet. p. pass. part. Εἰ τὰ βέλτιστα ἀκοῦσιν ὑμᾶς συνεθίζω, Dem.
Συνεθισθῆς, 2. s. aor. 1. conj. pass.
Συνεθισμὸς, οῦ, ὁ, consuetudo. A præc.
Συνειδέναι, conscium sibi esse; συνειδὼς, conscius, Gl. V. part. perf. τὸ συνειδὸς, conscientia, Gl. Vet. (2) scire, perspicere. Σεαυτὸν γὰρ οὐδεὶς ἀκριβῶς ἐφάπτεται ἀμιλλήσας αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 24. Συνειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτῷ καλὸν, Arist. Eq. 184. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ —— ξύνοιδ' ἐμαυτῇ πόλλα, Arist. Thesm. 484.
Συνείδησις, εως, ἡ, conscientia. A συνείδω.
Συνείδον, aor. 2. ind. act. verbi συνείδω.
Συνειδυῖα, perf. part. f. g. act. *per Syn.* pro συνειδυῖαι, a συνιδύομαι.
Συνεικάζω, simul imitor, exprimo gestu, voce subsanno.
Συνείκω, simul cedo, simul obsequor, R.
Συνειλεγμένα, nom. pl. perf. part. pass. n. g. *Att.* pro συνειλεγμένα, a συλλέγω.
Συνειλέω, cogo, congrego, in locum aliquem compello, & in eo concludo.
Συνείληφας, 2. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλέληφας, a συλλαμβάνω.
Συνείληχε, 3. sing. perf. ind. act. *Att.* pro συλλήληχε, a συλλαγχάνω, pro συλλήχω.
Συνειλοχίται,

Digitized by Google

Συνειλοχίνευ, perf. ind. act. *Att.* pro συλλελοχίνευ, a συλλέχω.

Σύνειμι, una ſum, conſuetudinem habeo, diſſero, ſermocinor, in conventu aut convivio diſcepto, diſputo; συνεῖναι, una eſſe; *Cynæg.* συνὼν, converſans; τὸ συνεισόμενον, conventus imminens. Τῷ κόπῳ ξυνεῖναι, Ariſt. Plut 321. Σαλαμῖνι & γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγὼ, Ariſt. Conc. 38. Ἐκ τε σῶ κακοῖς σοφοῦς αἰεὶ ξυνδοσα, Soph. El. 602. Καί μοι δυδιιράπότ & Αἴας ξυνῆσιν ἴφεδρ, Soph. Aj. 615.

Σύνειμι, coëo, ad arma coëo, congredior, infeſto Marte congredior ſeu concurro, convenio; συνιέναι, convenire, coire, Gl. Vet. συνιὼν, congrediens.

Συνειπεῖν, aſſentiri, patrocinari, defendere. Συνῆπε δ' αὐτῷ Τσάσπας, Xen. Cyr. 4, 13.

Συνείπετο, 3. ſing. imperf. ind. med. verbi *Συνέπομαι.*

Συνειπῶ, comprimo, Gl. V. Ex σὺν, & εἰπῶ, ſ. ἐπῶ, *premo.*

Συνείργνυμαι, una habito, cubo. *Etym.*

Συνείργω, f. ξω, concludo, cohibeo, coërceo, in cuſtodia teneo. Οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος; Soph. Aj. 597.

Συνειρηκὰς, patrocinatus, defenſor. Ex εἴρηκα.

Συνείρμός, οῦ, ὁ, continuata ſeries, cohærentia, continua deductio. A

Συνείρω, connecto, conſero. Καὶ τοιαῦτα πολλὰ ἂν δεομένῳ παρὰ φιλοσόφων συνείρει, Luc. Gall. Συνείραν τὲς Σφίγγας, Ariſt. Av. 1084.

Συνεὶς, *conſcius*, a. 2. part. act. v. *συνίημι.*

Συνεισάγω, f. ξω, ſimul introduco, mecum intromitto, confero, in commune confero. Πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισήγαγεν αὐτῇ, Chryſ.

Συνεισακτ, ὸς, ὁ ἡ ἡ, ſimul introductus, qui vel quæ una introducitur. A pr.

Συνεισβαίνω, ſimul ingredior. Ὅσοι ταὐτὸν συνεισέβησαν Ἀργῶον Σκάφ, Eur. Med 477.

Συνεισβάλλω, ſimul adgredior ſeu invado. Συνεισίβαλον ᾗ αὐτῷ ἡ οἱ ἰσχύτατα τεταγμένοι, Xen. Cyr. 7, 8. Hinc

Συνεισβολὴ, ἡ, impetus, invaſio eodem tempore facta.

Συνείσιμι, una ſubeo, ſimul ingredior.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. A

Συνεισέρχομαι, idem. Θέλω σε καγὰ Σὸι συνεισελθεῖν δόμες, Eur. Hel. 334. Συνεισῆλθε τῷ Ἰησῦ εἰς τὸ αὐλεῖον τὸ ἀρχιερέως, Joan. 18, 15.

Συνεισέφρησι, 3. ſ. a. 1. ind. act. *per Syncop. Atticam* pro *Συνεισεφόρησε*, a *Συνεισφορέω.*

Συνεισῆλθεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. cum ν a *συνεισέρχομαι.*

Συνεισευπορέω, copiam alicujus rei alicui præſto.

Συνεισηγέομαι, ſimul, una ſuadeo, conſilium do: *proprie*, de rep. deinde vero etiam privatis.

Συνεισκατοικέω, habito in.

Συνεισκομίζω, una infero.

Συνεισκρίνω, ſimul intromitto, vel ingredi facio.

Συνεισπηδάω, inſilio una cum; Appian. B. Mithridat.

Συνεισπίπλω, ſimul irruo, irrumpo; συνεισέπεσεν, una incidit, aor. 2. Ἔνια γὰρ ἦν ἁρμάτων εἰς τὰς τάφρες ἀναγκάσθη φοβοῦντα συνεισπεσεῖν, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεισπίπτων τοῖς φοβουμένοις, Plut.

Συνεισπλέω, una ingredior portum.

Συνεισποιέω, una adſciſco, una adopto.

Συνεισπράττω, una exigo.

Συνεισρέω, vel ρῶ, una irrepo.

Συνεισρέχω, una irruo, una curſu peto, v. c. caſtra, urbem.

Συνεισφέρω, ſimul infero. Ph. conferо, collationem facio. Συνεισφέροντες αὐτῷ τ νομον Plut.

Συνεισφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, collecta. A pr.

Συνεισφορέω, ῶ, ſimul induco.

Συνεῖχε, 3. ſing. imperf. ind. act. v. *συνέχω.*

Συνείχετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ.

Συνεκάθισε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συγκαθίζω.*

Συνεκαίετο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. verbi *Συγκαίω.*

Συνεκβάινω, una ingredior, procurro impetus faciendi cauſa.

Συνεκβάλλω, ſimul expello, una ejicio.

Συνεκβοάω, ῶ, f. ήσω, una cum alio vel aliis acclamo.

Συνεκζιβάζω, extraho, educo, ejicio.

Συνεκθράσω, una ejicio, effundo; *paſſ.* ebullio, exundo.

Συνεκδέχομαι, una excipio ſeu recipio.

Συνεκδημέω, Gl. Vet. *συνεκδημῶ*, comitor; *συνεκδημεῖ*, comitatur, Ph.

Συνεκδημία, ας, ἡ, comitatus, Ph. A ſeq.

Συνέκδημ, ε, ὁ ἡ ἡ, peregrinationis ſocius; comes (2) libellus Geographicus quo in itinere utimur.

Συνεκδιδομαι, & *συνεκδίδομαι*, ſimul nuptum do, colloco, adjuvo ad locandam puellam; (2) ſimul edo, ſeu profero. Συνεξίδωκεν αὐτὸ ἑτέρῳ, Plut.

Συνεκδοχὴ, ῆς, ἡ, perceptio, Ph. (2) figura grammatica, Synecdoche. Ex σὺν, ἐκ, & δέχομαι.

Συνεκδρομὴ, ἡ, excurſio, ſ. procurſio ſimul facta.

Συνεκδρομικῶς, Vox Gramm. cum aliquid dicitur de omnibus ſine exceptione, ubi aliquid excipi debebat, ſ. quod in unum aut alterum non convenit.

Συνεκδύομαι, ſimul exuo, una depono.

Συνεκίρασας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. verbi *συγκεράννυμι.*

Συνεκθερμαίνω, concalefacio; (2) excito, inflammo. Συνεξεθέρμαινε αὖθις ἡ συνερίριζε, Plut.

Συνεκθηλύνω, una effœmino.

Συνεκθλίβω, una exprimo.

Συνεκθνήσκω, commorior.

Συνεκκαιδεκα, ſedecim ſimul.

Συνεκκαίω, una incendo ſ. irrito.

Συνεκίνησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συγκινέω.*

Συνεκκεντέω, ῶ, f. ήσω, transfodio, confodio.

Συνεκκλέπτω, furtum, dolum adjuvo, particeps ſum furti, fraudis, clam ſubduco, R. Σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιϊκὰς πέμψω συνεκκλέψασα, Eur. Tro. 1019. κόρῳ, id. Hel. 1085. γάμως, id. Elec. 366.

Συνεκκλησιάζω, ſimul concioni interſum; (2) concionis commune jus habeo; (3) ad eandem eccleſiam pertineo.

Συνεκκλίνω, inclino, ομαι, inclino me.

Συνεκκλύζω, f. ύσω, ſimul eluo.

Συνεκκομίζω, f. ίσω, q. d. ſimul exporto; (2) ſimul perfero vel ſuſtineo, alterius mala mea puto. Χρὴ γὰρ ἔτω τῷ ὁμαιμόνων κακὰ συνεκκομίζειν σε πόνες, id. Elec. 73.

Συνεκκόπτω, exſcindo.

Συνεκκρίνω, ſimul excerno ſeu exhaurio.

Συνεκλαλέω, ſimul pronuncio.

Συνεκλάμπω, f. ψω, ſimul effulgeo.

Συνεκλεαίνω, ſimul tero & comminuo.

Συνεκλεγω, ομαι, una deligo, eligo.

Συνεκλείπω, ſimul deficio.

Συνέκλεισα, aor. 1. ind. act. v. *συγκλείω.*

Συνέκλεισαν, 3. plur. aor. 1. ejuſdem.

Συνεκλεκτὸς, ἡ, ὸν, una electus.

Συνεκλύω, pariter exæquo, diſſolvo, frango.

Συνεκμαχέω, una pugno, in prælio juvo.

Συνεκμοχλεύω, ſimul vectes avello, januam refringo. Ἐνθένδ' ἐγὼ συνεκμοχλεύσω, Ariſt. Lyſ. 433.

Συνεκπέμπω, f. ψα, una emitto; (2) deduco. Ἑνίους ᾗ ἡ συνεξέπεμψε, Plut.

Συνεκπεπαίνω, v. *συνεκπίπλω.*

Συνεκπεράω, ῶ, f. άσω, ſimul tranſeo, ſimul evado.

Συνεκπίπλω, prorſus concoquo, excoquo, Theophr.

Συνεκπίνω, ſimul ebibo.

Συνεκπίπλω, ſimul elabor, ſimul decido; (2) ſimul auferor, ejicior; (3) evenio, contingo. Ταῦτα ἐκ τ ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπλειν, Ariſtot. Οὐδὲ συνεξεπέπλευ ὑπὸ ῥάμνε ἡ τύχης ἐπαιρομένοις. Plut. in Pericl. cap. 20.

Συνεκπλέω, f. εύσω, ſimul enavigo, ſimul ſolvo. Συνεκπλεύσας δ' εἰς τὸ Αἴγυπτον ὁ Δημήτριθ & Ἀντιφίλῳ, Luc. Toxar.

Συνεκπληρόω, una expleo vel ſuppleo.

Συνεκπλήτλω, ſimul percello; (2) percello.

Συνεκπνέω, ſimul exſpiro, ſimul animam efflo. Οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαι μέ σοι, Eur. I. T. 686.

Συνεκποιέομαι, abunde ſuppetit mihi, adjuvor, inſtructus ſum, *cum Dat.* Polyb. v. ἐκποιέω.

Συνεκπολεμέω, ſimul debello; (2) ſimul belligero.

Συνεκπολεμόω, una ad bellum contra aliquem ſuſcipiendum incito.

Συνεκπονέω, ῶ, f. ήσω, ſimul labores perfero, operam meam laboranti alteri adjungo, R. adjuvo in perficiendo, una molior, ſ. paro. Ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ σωεκπονῶν, Eur. Hel. 1093. τάδε, ib. 1121.

Συνεκποτέα, ſimul ebibendum. Ὅμως δ' ἐπειδὴ ἡ τ οἶνον ἤξιες φίνειν, συνεκποτ' ἐξί σοι ἡ τῷ τρύγα, Ariſt. Plut. 1085. A συνεκπίνω.

Συνεκπράσω, ſimul exigo. *In med.* una ulciſcor, adjuvo in ulciſcendo.

Συνεκπυρόω, concalefacio, contactu, vicinia.

Συνεκρέω, una effluo.

Συνεκροφέω, f. ήσω, ſimul exſorbeo.

Συνεκστρατεύω, una in bellum eo, belli particeps ſum.

Συνεκσώζω, ſervo.

Συνεκτλαπεινόω, ſubmitto *me.*

Συνεκταράσσω, vel άττω, f. άξω, inſuper conturbo, perturbo.

Συνεκτάσσω, vel τττω, una aciem inſtruo. Συμπεξέταττον δ' παρὼν αὐτὲς, Xen. Cyr. 6, 23.

Συνεκτείνω, una contendo, ſ. extendo.

Συνεκτελέω, ῶ, fut. έσω, ad conſummationem confero.

Συνεκτέμνω, ſimul exſcindo, aboleo.

Συνεκτιθηνέω, nutricis modo foveo, foveo, curo.

Συνεκτίλον, *Adv. poſ.* retinendum eſt. Τὲς δ' ὀγκαθὲς ἄνδρας ἐγίγνωσκε συνεκτίλον εἶναι, Xen. Cyr. 7, 30. A *συνέχω.* Unde

Συνεκτικὸς, ἡ, ὸν, cohibendi ſeu continendi vim habens; (2) continens & in ſtatu ſuo conſervans; (3) conſtans, i. e. compactus.

Συνεκτικῶς, comprehenſive, ſummatim.

Συνεκτίκλω, una cum partu edo, vel ad partum proſum & conduco. Τὰ μὴ συνεκτικτίκλ τῶν ζώων τοσαύτῳ τρεφλῶ, Plato.

Συνεκτινύω, συνεκτίνω, συνεκτίω, fut. τίσω, ſimul ſolvo, una pendo. Συνεκτινύοντες τὰ χρέα, Plut.

Συνεκτρέφω, ſimul enutrio & educo. Ὦ συγκυναγὲ, ἡ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, Eur. I. T. 711.

Συνεκτρέχω, una excurro, ſ. procurro, ſc. ad pugnam; (2) evenio, contingo.

Συνεκτρίβω, ſ. ψω, (ſimul) attero ſeu elido.

Συνέκτρφ, ε, ὁ ἡ ἡ, ſimul educatus ſeu enutritus, R. A *συνεκτρέφω.*

Συνεκφαίνω, indico, innuo, ſignifico.

Συνεκφέρω, una educo; (2) una effero de mortuis; (3) una pronuncio. Συνεκφέρειν τῷ ῥοτήματι τ λόγων, Plut. Hinc

Συνεκφορὰ, ἡ, cum duæ literæ, &c. ſimul pronunciantur in una ſyllaba.

Συνεκφωνέω, ῶ, ſimul exclamo, una pronuncio. Γινῇ ᾗ τοιόνδε, ἐπειδὴν ὑπὸ ἐκ παθείας μιχθῇ τινι συνεκφωνῶν πεισάσιος, Longin. 38. Hinc

Συνεκφωνησις, ἡ, idem quod *συνεκφορά.*

Συνεκφωτίζω, ſimul illuſtro, R.

Συνεκχέω, ω, una effundo, *Aret.*

Συνεκχυμόω, una effundo. A χυμός.

Συνέλαβε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi *συλλαμβάνω.*

Συνελαύνω

Συνελαβόμην, *comprehendi*, a. 2. ind. med.
Συνελάλουν, imperf. ind. act. pro συνελάλησαν, a συλλαλέω.
Συνελαύνω, f. άσω, compello, cogo, in angustum redigo; συνήλασεν, compulit, Ph. aor. 1. committo, compello, adigo. Συνήλασεν αὐτὸς εἰς εἰρλώου, Act. 7, 26. Συνελάσας εἰς τὰ ἱππάσιμα χαρία τὰ Θηρία, Xen. Cyr. 1, 17. Συνελήλαμμαι, Arat. Phænom. 176. ubi Theon. Scholiastes, ἤγουν συνηρμοσμένοι.
Συνελέγχω, coarguo, confuto.
Συνέλεξαι, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi συλλέγω.
Συνελεύθερόω, una in libertatem adsero, in libertate asserenda juvo, libertatem adserere, *sed de pluribus*.
Συνέλευσις, εως, ἡ, conventus, concursus. A συνέρχομαι. Unde
Συνελευσικός, ἡ, όν, ad congressum, coitum incitans, sc. iis rebus indulgens, τὸ συνελευσικὸν congressus, coitus cupiditas.
Συνελήλυθότες, nom. pl. part. perf. med.
Συνελθεῖν, aor. 2. inf. act.
Συνελήφθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. v. συλλαμβάνω.
Συνέλιξις, εως, ἡ, convolutio. A
Συνελίσσω, vel ίττω, f. ίξω, convolvo.
Συνελκύω, fut. ύσω, simul traho, contraho. Τῷ Θυραλλίδ εἰς ἑαυτὸν εὐθίας συνελκύσας, Arist. Nub. 585.
Συνέλκω, f. ξω, idem, & (2) traho. Μήτε τῇ ψυχῇ καθάπαξ συνέλκυσθ, ἡ ἐκθόρυσθ, M. Anton. 8, 51.
Συνελογίσαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. verbi συλλογίζομαι.
Συνελόντα, acc. sing. aor. 2. part. act. verbi συναιρέω.
Συνελπίζω, spero.
Συνεμάχησαν, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμμαχέω.
Συνεμβαίνω, simul, pariter, itidem ingredior, una insurgo. Ἐις τὰ ἠρωϊκὰ μεγέθη συνεμβαίνειν ἐθίζειν, Longin. 9. εἰς φοινικὰς ὕλας ἡ φράσεις, id. 13.
Συνεμβάλλω, simul injicio; (2) simul irrumpo, ingredior. Ξυνεμβαλεῖν εἰσιέναι τὰς μοχλὰς, Arist. Lys. 246. Hinc
Συνεμβολή, ἡ, *prop.* immissio, irruptio, impetus, ictus, &c. plurium eodem tempore, v. c. remorum ejusdem navis.
Συνέμπω, aor. 2. inf. act. *Dor.* & *Æol.* pro συνεῖναι, a σύνειμι.
Συνεμπάσαν, simul inspergo.
Συνεμπίπτω, simul incido, incurro.
Συνεμπλέκω, simul implico, vel implico, ut causæ, crimini.
Συνέμπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, comes & socius itineris, Gl. Vet. commercator; (2) socius. Οὐδ' ὄνομα πρός τε τοῦ ξυνεμπόρου ἔχεις; Soph. Trach. 322.
Συνεμπίπρημι, idem quod
Συνεμπρήθω, f. ήσω, una cum alio incendo & inflammo; (2) una comburo. Εἰ δ' αἴχρειν ἰχθῦ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν φρύγανα, Eur. Rhes. 488.
Συνέμπλωσις, ἡ, concursus, collisio.
Συνεμφαίνω, simul refero, ostendo. Τὰ δ' πολλὰ συνεμφαίνῃ τινὰ γενομένοις ὁσμῶν, Theophr.
Συνέμφασις, ἡ, allusio, f. respectus ad aliquid, significatio latens alicujus rei.
Συνενδικάζω, idem quod
Συνενδικατίζω, festum diem una celebro conviviis agitandis, *proprie*, diem undecimum a nato infante.
Συνενδίδωμι, concedo.
Συνένδοσις, ἡ, remissio, relaxatio.
Συνένδυμι, induo.
Συνενείκειεν, 3. pl. a. 1. act. opt. *Æol.* & *Poët.* pro συνενίγκαιεν, a συμφέρω.
Συνενείκει, 3. sing. præs. ind. pass. verbi
Συνενίκω, *Poet.* pro συμφέρω, confero, in unum fero locum, offero. Τῷ δὲ συνενίκει, Hesiod. Ἀσπ. 440.
Συνενθουσιάζω, idem quod
Συνενθουσιάω, ῶ, f. άσω, simul fanatico seu divino furore agor; (2) numine adflor. Καὶ ὑπ' ἐξ ἀκροατοῦ χολάζειν ὥσθ' ὑπὸ τῶν πολλῶν ἁλίσκου, διὰ τὸ συνενθουσιᾶν τῷ λέγοντι, Longin. 32.
Συννευσεῶν, v. συνεπινοέω.
Συννέω, ῶ, fut. ώσω, unio, coadunо, connecto; συννεωμένος, cohærens, continuatus, Gl. V. p. part. pass.
Συνέντασις, εως, ἡ, intentio, quæ simul fit.
Συνεξάγω, simul educo.
Συνεξαιθριάζω, fut. άσω, una sub dio pono.
Συνεξαίρω, ῶ, f. ήσω, una diripio seu populor, adjuvo in diripiendo. Συνεξαίρῃ δόμων, Eur. Ion. 1044. Αἱ συνεξῄλυον Φρύγας, id. Tro. 24.
Συνεξαίρω, fut. αρῶ, simul tollo vel effero, ut animum; (2) una discedo, vel pedibus vel navibus.
Συνεξακολουθέω, sequor.
Συνεξακούω, f. όσω, simul audio, f. audio, *cum de pluribus sermo est.* Καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί, Soph. Trach. 376.
Συνεξαλείφω, f. ψω, simul deleo.
Συνεξάλλομαι, una exsilio, f. exsulto, una prosilio.
Συνεξαμαρτάνω, una erro vel delinquo. Τοῖς συνεξαμαρτάνουσι πλησιάζειν, Isocr.
Συνεξαμιλλάομαι, contendo cum aliquo.
Συνεξανοσλίσκω, consumo impensis.
Συνεξαναπλήρόω, repleo, impleo.
Συνεξανθέω, una effloresco, f. enascor.
Συνεξανίστημι, simul surgere jubeo, excito; συνεξανίσταμαι, una surgo; συνεξανέστη, una surrexit, aor. 2. Οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων ὥσπλεκόμενοι, συνεξανίστανθ, Plut.
Συνεξανοίγω, f. ξω, simul aperio.
Συνεξανύτλω, simul perficio.
Συνεξαπατάω, ῶ, f. ήσω, simul decipio.
Συνεξαποστέλλω, una mitto.
Συνεξαριθμέω, adnumero, connumero.
Συνεξαρκέω, sufficio, satis magnus, &c. sum.
Συνεξάρχω, una præeo.
Συνεξάπτω, simul accendo, accendo, incendium augeo. Παντὶ ὦ πυρὶ ἑτοίμως πρὸς τὸ συνεξάπτεσθ ἑτοιμον, M. Anton. 9, 7.
Συνεξειλέω, excito, incito.
Συνεξατμίζω, f. ίσω, exhalando aufero.
Συνεξατονέω, simul deficio, simul imbecillis sum.
Συνεξαυαίνω, simul arefacio, simul exsicco.
Συνεξελίσσω, convolvo, sc. in spiram, gyrum.
Συνεξεμέω, una evomo.
Συνεξερεύθω, pariter rubeo.
Συνεξερευνάω, una exploro.
Συνεξερύω, una detraho.
Συνέξειμι, simul exeo. Συνεξῇ τῷ Κύρῳ, Xen. Cyr. 1, 17.
Συνεξελαύνω, fut. λάσω, simul abigo, simul expello.
Συνεξελεύθερος, ου, ὁ, ejusdem domini libertus.
Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro συνεξεπράξαντο, a συνεκπράττω.
Συνεξέρχομαι, simul exeo, una exeo, Dem.
Συνεξετάζω, fut. άσω, cum alio examino; συνεξετάζομαι, annumeror; (2) advocatus sum alicujus, sto a partibus alicujus. Ἐχὼ ἡ μὴ συνεξετάζεσθαί σοι ἕτοιμος ὅτῳ τ' δίκης, Luc. pro Imag.
Συνεξευπορέω, ῶ, copiam facio, adjuvo; (2) abundo copia alicujus rei.
Συνεξευπορίζω, adjuvo quem, largior, &c.
Συνεξεύρίσκω, simul adinvenio, una excogito. Καὶ σὺ συνέξευρ' αὐτὸν, Arist. Θεσμ. 608. Ταῦτ' ἂν ὁρᾶ σὺ, μὴ συνεξεύρισκ', Eur. Heracl. 420.
Συνεξιδρόω, una exsudo, per sudorem expello.
Συνεξίσόω, ῶ, f. ώσω, coæquo.
Συνεξίσαμαι, una egredior, f. proficiscor.
Συνεξιχνίνω, una indago, exploro.
Συνεξοδεύω, una egredior, (in publicum.)
Συνεξομοιοῦσθ, præs. inf. pass. pro συνεξομοιοῦσθαι, a συνεξομοιόω, adsimilo. Μιμήμενοι τῇ φωνῇ καὶ συνεξομοιοῦντες ἑαυτὸς, *de adulatoribus*, Plut. Ἀναγκάζειν βαίνειν ἐπ ῥυθμῷ, καὶ συνεξομοιοῦσθ τῷ μέλει τ ἀκροατοῦ, Longin. 39. Hinc
Συνεξομοίωσις, ἡ, adsimulatio.
Συνεξοπλίζω, fut. ίσω, una armis instruo.
Συνεξορθιάζω, f. άσω, una erigo.
Συνεξορμάω, ῶ, fut. ήσω, concito, impello, commoveo; (2) *in med.* una erumpo. Συνεξώρμησαν ὑπὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἁρματηλάθ, Xen. Cyr. 7, 7.
Συνεξορύω, una erumpo.
Συνεξορύττω, f. ξω, simul effodio.
Συνεξοτρακίζω, fut. ίσω, simul in exsilium ejicio.
Συνεξυρίω, ῶ, f. ήσω, simul emeio.
Συνεξυγραίνω, una mollio, seu mollifico.
Συνεξωθέω, una expello.
Συνεξωραΐζω, una orno, ornatum augeo, ornaturum adjuvo.
Συνεοκείλα, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi συνεξοκείλλω, *pertraho*.
Συνεορτάζω, fut. άσω, una festum celebro, Gl. V. concelebro. Hinc
Συνεορτασής, οῦ, ὁ, celebritatis festivæ socius.
Συνεσχμός, ὁ, ἡ, junctura, commissura, qua duo inter se coëunt & continua quadam cohærentia copulantur. A συνίχω, *contineo*.
Συνεπάγω, f. ξω, una adduco, comitem assumo.
Συνεπαγωνίζομαι, una certo, certantem adjuvo, adjuvo *simp.*
Συνεπάδω, una accino, concento, Gl. V. (2) simul incanto. Ὦ παῖδες συνεπαίδετ' Ἄρτεμιν, Eur. Iph. in Au. 1544.
Συνεπαθήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act. verbi συμπαθέω.
Συνεπαινέω, ῶ, collaudo, comprobo, adstipulor, adsentior. Συνεπῃνῆ καὶ χάριν ὠμολόγῃ, Herodot. Συνεπαινεσάντων ὑπ πάντων, καὶ ὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν, Demosth. Οἱ ὑπ πάντες συνεπῄνουν ἰσχυρὰς ταῦτα ποιεῖν, Xen. Cyr. 5, 15.
Συνέπαινος, ου, ὁ καὶ ἡ, consentiens, comprobans.
Συνεπαίρω, una tollo; (2) una excito, f. effero. Συνεπαίρῃ τοῖς νομεμένοις, Xen.
Συνεπαισθάνομαι, una sensum & fructum percipio. Αἱ δυνάμεις ὑρᾶσιαι καὶ πᾶσι τοιαῦται συνεπαισθάνονθ, Greg.
Συνεπαιτιάομαι, ῶμαι, simul criminor, simul vel una accuso. Οὓς συνεπῃτιᾶτο τῷ Λακωνισμῷ, Plut.
Συνεπαιωρίομαι, suspensus sum, in alto pendeo, vel feror, ut aves volitant.
Συνεπακολουθέω, simul sequor.
Συνεπακλὴρ, ῆρος, ὁ, venationis comes, f. socius.
Συνεπαλαλάζω, una clamorem (militum more) tollo.
Συνεπαμύνω, opem fero alicui, adjuvo.
Συνεπανίστημι, una excito, συνεπανίσταμαι, una insurgo; συνεπανέστη, una insurrexit, a. 2.
Συνεπανορθόω, emendo, constituo, ad meliorem statum redigo.
Συνέπαξε, 3. sing. aor. 1. ind. *Dor.* pro συνέπηξε, a συμπήγνυμι.
Συνεπαπειλίδω, una & simul impingo.
Συνεπαρήγω, una juvo, auxilior.
Συνεπαυξάνω, una cresco.
Συνεπαφίημι, simul injicio, f. projicio in quem.
Συνεπάψασθ, a. 1. inf. med. *Ion.* pro συνεφάψασθ, a συνεφάπτω.
Συνέπεια, ας, ἡ, contextus verborum, R. Ex σὺν, & ἕπω.
Συνεπείγω, f. ξω, simul urgeo vel impello. Συνεπείγουσι ἐς τ κίνδυνον, *Aret.*
Συνεπείμι, una accedo.
Συνεπείσειμι, una ingredior.
Συνεπεισφέρομαι, una irruo.
Συνεπεκπίνω, simul ebibo, simul abligurio.
Συνεπεκτείνω, una produco, f. produco in longum.
Συνεπελαφρύνω, simul allevo.
Συνεπεμφαίνω, adhuc in lucem edo, adhuc patefacio.

Συνεπιμέλ-

Digitized by Google

Συνέπεμψε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπέμπω*.

Συνεπεῖδε, simul infigo, una & simul impingo; *συνεπεῖδομαι*, connitor.

Συνεπίσχω, *una præfui*, aor. 2. ind. act. verbi *συνεφίστημι* pro *συνεπισάω*.

Συνεπεύθύνω, una dirigo, una rego vel moderor, vel adjuvo in dirigendo.

Συνεπευφημέω, ῶ, f. ήσω, una cum aliis fausta acclamatione approbo, Diod.

Συνεπεύχομαι, una vota facio, una preces facio.

Συνέπηξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμπήγνυμι*.

Συνεπηχέω, uno sonitu seu una voce acclamo, vel accino, admurmuro, applaudo. Πάντες συνεπήχησαν μεγάλῃ τῇ φωνῇ, Xen. Cyr. 3, 28. Συνεπήχησε ὑπ' ἀσπίδων ὁ στρατος, ib. 7, 7.

Συνεπιβαίνω, simul conscendo, simul ingredior.

Συνεπιβάλλω, simul injicio; (2) incurro eodem. Ὅσα ὑπ' συνεπιβάλλῃ τοῖς ὑφ' ἡμῶν γραφομένοις καιροῖς, Polyb.

Συνεπιβουλεύω, una insidior. Συνεπιβουλεύομαι, mihi quoque insidiæ struuntur. Ἀντώνιος τὴν οἰκίαν ὀχύρα τεκμαιρόμενος συνεπιβουλεύεσθαι τῷ Καίσαρι, Appian. B. Civil. 2.

Συνεπιγραφεύς, έως, ὁ, qui una fungitur munere describendi tributum. A

Συνεπιγράφω, fut. ψω, simul inscribo, simul auctorem esse dico; (2) consortem laudis facio. Δαίμονα καὶ Τύχην τοῖς κατορθώμασι συνεπιγράφει, Plut.

Συνεπιδέω, una impono & deligo, de medicamentis, quæ imponuntur locis affectis.

Συνεπιδημέω, una peregrinor.

Συνεπιδιδωμι, una, pariter præbeo. Ἐκὼν σεαυτὸν τῇ Κλωθοῖ συνεπιδίδου, M. Anton. 4, 22.

Συνεπιζεύγνυμι, simul jungo vehiculo, de pluribus jumentis.

Συνεπιθήγω, acuo, vel acuo magis, currentem incito, vim insitam augeo.

Συνεπιθορυβέω, una fremo, una plaudo, &c.

Συνεπιθρηνέω, collamentor. Μὴ συνεπιθρηνεῖν, μὴ σφίζειν, M. Anton. 7, 25.

Συνεπιθυμία, ἡ, voluptatis, deliciarum societas.

Συνεπιθυμέω, una cupio, una desidero.

Συνεπιθυμητής, οῦ, ὁ, ejusdem rei appetens, ut competitor.

Συνεπιθωΰσσω, una irruo.

Συνεπικεῖμαι, simul incumbo, insurgo. Συνεπικειδ' ὑμεῖς, Arist. Eq. 266.

Συνεπικλάω, ῶ, f. άσω, una confringo.

Συνεπικοσμέω, ῶ, f. ήσω, una orno, ad ornamentum addendum juvo. Συνεπικοσμεῖ, καὶ ψυχαγωγεῖ, M. Anton. 3, 2.

Συνεπικρέω, ῶ, una opitulor. Συνεπικουρεῖν ταῖς ὁπλίαις αὐτῶν, Xen. Cyr. 1, 24.

Συνεπικυφίζω, f. ίσω, una cum aliquo sublevo, ad sublevandum adjuvo.

Συνεπικρίνω, f. νω, simul judico, una sententiam fero. Αὐτὸς δ' ἡμῖν, ἑταῖρε, τὰ δὴ μέρη (ὡς σοφώτατος καὶ καθήκ) συνεπικρινεῖς ἀληθέστατα, Longin. 1.

Συνεπικροτέω, ῶ, simul applaudo.

Συνεπικυρόω, ῶ, τὶ ὅσω, simul probo, f. ratum facio. Ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος, Polyb. Ὁ δὲ Φαιδίας ἀπῆρε καὶ συνεπικύρασε τῷ δήμῳ τὴν γνώμην, Plut. in Marcell. cap. 25.

Συνεπικωμάζω, una comessatum eo ad quem.

Συνεπιλαμβάνω & συνεπιλαμβάνομαι, una prehendo, vel simul capesso, vel simul adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Συνεπιλαβέσθαι τῷ φιλίππῳ, Diod. Συνεπιλήψεται τῆς ἴσης αὐτῷ καὶ ὁ Θησεὺς φαντὴς, Luc. Imag.

Συνεπιλαμπρύνω, ad res præclaras incito magis, *Pass.* res præclaras gero, cum aliis, vel simpliciter.

Συνεπιλεκτέον, una dicendum, addendum.

Συνεπιλογίζομαι, simul cogito, f. computo.

Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, una testimonium tribuo seu perhibeo. Συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι, Hebr. 2, 4. Hinc

Συνεπιμαρτύρησις, ἡ, testimonium.

Συνεπιμειδιάω, arrideo, una lætor, in societatem lætitiæ venio.

Συνεπιμελητής, οῦ, ὁ, curationis alicujus collega.

Συνεπιμελέομαι, una curo. Ὅπως τὰ ὀπτήδεια ἔχοιεν συνεπεμελεῖτο, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιμερίζω, juxta, pariter divido.

Συνεπιμετρέω, una vel simul admetior, cumulum addo.

Συνεπινεύω, f. εύσω, annuo, adsentior. Συνεπινεῦσαι τῇ φθορᾷ, Plut.

Συνεπιννύχομαι, una innato.

Συνεπινοέω, una intelligo, (vulgo subintelligo,) cogitatione addo.

Συνεπίομαι, 1. pl. aor. 2. ind. act. v. *συμπίνω* pro *συμπίω*.

Συνεπιορκέω, ῶ, simul pejero.

Συνεπιπαχύω, idem quod *συμπάσχω*.

Συνεπιπλέκω, immisceo, admisceo.

Συνεπιπλέω, una adnavigo.

Συνεπιπονέω, ῶ, simul allaboro, simul laboro. Ἐν οἷς τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ συνεπιπονεῖν ἐθέλουσι, Xen. Cyr. 5, 21.

Συνεπιῤῥώννυμι, roboro, robur addo.

Συνεπισημαίνομαι, una applaudo, acclamo, pariter voce, manu, &c. significo quodcunque.

Συνεπισκέπτομαι, f. ψομαι, una inspicio, seu una lustro, una considero & dispicio.

Συνεπισκοπέω, simul inspicio vel curo, *Strabo lib.* 8.

Συνεπίσκοπος, ὁ, collega in præfectura vel curatione; in N. T. idem qui *συμπρεσβύτερος*.

Συνεπισκοτέω, una tenebras effundo.

Συνεπισκυθρωπάζω, pariter tristitiam vultu præfero.

Συνεπισπάω, ῶ, f. άσω, una attraho; *συνεπισπάομαι*, ῶμαι, simul vel una attraho.

Συνεπισπεύδω, fut. εύσω, una accelero.

Συνεπίσπομαι, simul sequor. Ὃς ὑπὸ Πέρσαι συνεπισπόμενος, Xen. Cyr. 7, 8. Τούτῳ ὑπὸ τοῦ μύθου καὶ πλάνῃ ξυνεπισπόμενος, Plut.

Συνεπίσταμαι, sum conscius; (2) scio. Ταῦτα ἐν ξυνεπισταμένοις αὐτοῖς, Luc. σοὶ πονηρὰ δρασαντι, id.

Συνεπισατέω, & όω, una pariter curo, f. præfectus sum.

Συνεπισείλλω, una mitto.

Συνεπισεύω, congemisco, condoleo, Plut.

Συνεπιστρέφω, f. ψω, una converto, seu una convertor & revertor. Συνεπιστρεφεῖς τοῖς ἤθεσι, Plut.

Συνεπισχύω, viribus meis aliquem adjuvo, auxiliror; (2) confirmo, suppetias fero, Gl. Vet. adjuvo. Ἐάν τινα εὖ ποιῆσαι, δίκη, συνεπισχύῃ, Xen.

Συνεπιτασις, ἡ, intentio, incitatio. A

Συνεπιτείνω, una intendo; (2) intendo, adaugeo. Συνεπιτείνει τοῖς πάθεσι, Arist.

Συνεπιτελέω, ad consummationem confero, (una celebro sc. sacra, cano sc. hymnum, v. c. pæana. *Ern.*)

Συνεπιτέμνω, una concido, concido.

Συνεπιτίθημι, simul impono, i. e. imputo; *συνεπιτίθεμαι*, simul adorior & invado, insurgo, adgredior. Προορώμενοι μὴ συνεπιτεθῇ τοῖς τότε πρεσβεύσασιν αὐτοὺς καιροῖς, Polyb.

Συνεπιτιμάω, insuper laudo, ultro laudo.

Συνεπιτρίπω, permitto.

Συνεπιτρίβω, pariter (omnia) contero, i. e. corrumpo, pessundo.

Συνεπίτροπος, ὁ, contutor, tutelæ princeps.

Συνεπιτροχάζω, simul decurro, *Pass.* simul deproperor.

Συνεπιτυφόω, magis inflo animum, magis effero animos.

Συνεπιφαίνομαι, simul appareo, præsto sum, vel exorior.

Συνεπιφάσκω, assentior.

Συνεπιφέρω, simul infero.

Συνεπιφεύγω, confugio, *de pluribus*.

Συνεπιφθέγγομαι, una vociferor.

Συνεπιχειρέω, una aggredior.

Συνεπιψάλλομαι, commentior, una, pariter mentior. Οὐ γὰρ σφιν λαγόνες συνεπιψάλλουσι, Callim. Hymn. in Dian. 223.

Συνεπιψηφίζω, una cum aliis suffragio meo confirmo. Συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσι, Aristot.

Συνέπιυσον, 3. plur. imperf. ind. act. verbi *συμπίνω*.

Συνέπιξαν, 3. plur. a. 1. ind. act.

Συνεποκέλλω, una ad littus appello.

Συνέπομαι, sum comes & adsecla. Οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο, Theocr 13, 17. Συνέπεσθε τοίνυν μοι πάντες, Xen. Cyr. 4, 2.

Συνεπόμνυμι, simul juro, conjuro. Συνεπόμνυσθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι; Arist. Lys. 237.

Συνεπισπλεύσω, f. εύσω, simul inspicio.

Συνεποτρύνω, magis incito & ipse impello.

Συνεπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis inductio, cum vulneris cicatrix contrahitur.

Συνεπωρίζω, fut. ίσω, una impello ventum secundum immittens, Aristot.

Συνεπιπλυμβόω, complicate. A συνεπιπλυμβος, complicatus, a *συμπλύνω*.

Συνεπλώκει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro συνεπεπλώκει, a *συμπίπλω* pro *συμπίπτω*.

Συνεπωθέζω, pariter (diverso tamen tempore) incubo.

Συνεπωθέω, ῶ, simul detrudo.

Συνδανίζω, f. ίσω, colligo, congero; (2) confero, contribuo; (3) opitulor ad aliquid conficiendum. Συνδανίζειν τὰς λόγους, Isocr.

Συνεραστής, οῦ, ὁ, rivalis. A

Συνδάω, ῶ, simul amo. Καλὸν δέ τ' ἐραστὰς μῆδε Συνδᾶσθαι, Mosch. 7, ult. *Bion*

Συνεράω, confero, collationem do. Ab ἐράω, fundo.

Συνδράζομαι, f. άσομαι, cooperor; Gl. Vet. conficio, fubigo. Ἐκ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσῃ Σκόπει, Soph. Antig. 41. Συνειρασμένοι λίθοι, coagmentati, Thuc. Πρὶν τὸ ἀθεῖδες Συνδράζονται, Xen. Cyr. 7, 9.

Συνδρατής, ῆτος, ὁ, operis focius, adjutor.

Συνεργατίνης, ου, ὁ, idem

Συνεργάτις, ιδος, ἡ, fœm. a συνεργάτης.

Συνέργεια, & Συνδργία, ας, ἡ, auxilium, ap. Ios. (2) ap. Scr. Eccles. cooperatio, mutua opera, mutuum auxilium. A

Συνδργέω, ῶ, adjuvo, prosum, confero, Gl. V. suppedito. Πάντες εἰς τὸ ἀποτέλεσμα Συνδργοῦμεν, M. Anton. 6, 31. A Συνεργός. Unde

Συνέργιον, & Συνδργεῖον, ου, τὸ, officina, Ph.

Συνέργημα, τὸ, facinus; (2) mutua opera, mutuum auxilium. A Συνεργέω.

Συνδργήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi Συνδργέω.

Συνεργητικὸς, ὴ, όν, ad opem ferendum promtus, opem mutuam præstans.

Συνδολάκης, ου, ὁ, in conductione operis socius, qui communiter opus conduxit.

Συνδργὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, cooperator, adjutor, collega, administer. Ex Σὺν, & ἔργον.

Συνδργάντες, nom. plur. part. præs. act. pro Συνδργέοντες, a Συνδργέω.

Συνέργω, f. ξω, adjuvo. Ἐν ὧν ῥοπῇ τοιᾶδε κειμένῳ (πατρὶ) τέκνοι, ὡς εἰ ξυνέρξάν τι; Soph. Trach. 83. Ab eod.

Συνέρδω, simul facio. Ἐμοῦ γὰρ πατρὶ πάντα τιμωρουμένῳ, ἅττε ξυνέρδειε, τλῶ τι δρᾶσαν, ἐπέρπειν; Soph. El. 352.

Συνδεῖδα, f. εἴσω, defigo, impingo, fortiter comprimo, ut dentes, cum conteruntur, Συνειρέδομαι, incumbo, impressionem facio. Χρυσείοισι Συνδείδει πρόσωπα κρυπτὸν ἀφ' Ἥρας, Eur. Bac. 97. Ὅσοι χέρας δεσμοῖς λιδύοις Συνδεισθέντες χωρὶς νέον πρίσφραγμα θεᾶς, id. Iph. in Tau. 458.

Συνέρεισις, εως, ἡ, collisio, consertio, connexio, Suic. A Συνδείδω. Unde

Συνερεισικὸς, ὴ, όν, suo nixu se continens.

Συνερίασω, una remigo.

Συνερίτμίω, ῶ, idem

Συνερία, pariter dico, adsentior, item defendo.

Συνερίζω, fut. ίσω, contendo.

Digitized by Google

Συνλιβ@, ε, ὁ ἡ ἡ, qui vel quæ lanificium simul exercet, socius vel socia in lanificio; (2) socius in aliquo opere, socius laboris.

Συνερκτικὸς, ἡ, ὁ, copulatorius, bene connectens. A *Συνέχω*. Unde

Σύνερξις, εως, ἡ, copulatio, Gl. Vet. copula.

Συνέρομαι, interrogo, Hesy.

Συνέρπω, conrepo, Gl. V.

Συνέρχομαι, convenio, in unum eundemque locum, finem, consilium venio (2) dicitur & de ineuntibus matrimonium (3) & pro accidere *συμβαίνειν*; Συνελθόντες, congressi, a. 2. part. Εἰς ἓν Συνελθών, Eur Ph. 465. Τί κόθορν@ ἢ ῥόπαλον ξυνελθέτω; Arist. Ran. 47.

Συνερωτάω, ῶ, f. ήσω, simul interrogo, quæstionem propono. Εἰ δέ γε ἐθελήσεις ἢ μικρὸν ὑποκρίνασθαί μοι Συνερωτωμένῳ, Luc. Bis. Accus.

Σύνες, 2. sing. aor. 2. imper. act. v. *Συνίημι*.

Συνέσῃ, dat. sing. *Ion.* & *Att.* pro *Συνέσει*.

Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, sapientia, Gl. Vet. (2) conscientia; (3) commissio, coitio. A *Συνίημι*.

Συνεσθίω, una comedo, simul vescor. Συνεδίῃ αὐτοῖς, Luc. 15, 2. μὴ τῆν Ἑβραίων ἄρτυς, Gen. 43, 32.

Συνεσκιασμένως, *Adv.* collectim, confertim, simul. A *Συσκιάζω*.

Συνεσκιασμένως, *prop.* sub umbra, in umbra; (2) obscure. A *συσκιάζω*.

Συνεσπάραξε, 3. s. a. 1. ind. act. verbi *Συσπαράσσω*.

Συνεσπίπλω, f. m. σπάσομαι, simul incido, cado. Ξυνεσπεσεῖται γὰρ μὴ σοῖ, Arist. Conc. 1089.

Συνέσπομαι, una vel simul sequor, comitor.

Συνεσταλμένοι, *contracti*, nom. pl. perf. part. pass. verbi *Συστέλλω*. Hinc

Συνεσταλμένως, *Adv.* correpte, correpta syllaba; (2) parce.

Συνέστασαν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Dor.* pro *Συνέστησαν*, a *Συνίστημι*.

Συνεσταυρώθη, 3. s. a. 1. ind. pass.

Συνεσταυρωμένοι, nom. plur. part. perf. pass. v. *Συσταυρόω*.

Συνέστειλαν, *composuerunt ad sepulturam*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi *Συστέλλω*.

Συνέστη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi *Συνίστημι*.

Συνεστήκει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro *Συνεστήκει*.

Συνεστηκότως, *Adv.* constricte, contracte, contracto animo. A *Συνίστημι*.

Συνεστηκῶτας, nom. pl. part. perf. act. f. g. v. *Συνίστημι*.

Συνεστήσατε, 2. pl. aor. 1. ind. act.

Συνεστίασις, εως, ἡ, q. d. coëpulatio, commune epulum, Gl. Vet. convivium. A

Συνεστιάω, ῶ, f. άσω, convivio seu epulo excipio; *συνεστιῶμαι*, convivor, V. Gl. Συνεστιάμενος τε αὐτοῖς ἀφιλῶς, Ælian. V. H. 4, 9. A *συνίστωρ*.

Συνεστίη, ης, ἡ, convivium, *Ion.* Ab eod.

Συνέστι@, ε, ὁ, q. d. confucarius, domesticus, contubernalis, convictor, Gl. Vet. conviva. Ex σὺν, & ἑστία.

Συνεστῶτας, acc. plur. perf. part. act. *Ion.* & *Att.* pro *συνεστηκότας*, a *συνίστημι*.

Συνέχειον, aor. 2. ind. act. v. *συνέχω*.

Συνεταιρίομαι, ὔμαι, una societatem cum aliquo ineo. Ex σὺν, & ἑταῖρ@. Unde

Συνεταιρὶς, ίδ@, ἡ, sodalis, socia, amica.

Συνέταξε, 3. sing. aor. 1. indic. act. verbi *συντάσσω*.

Συνετάφημεν, 1. pl. aor. 2. ind. pass. verbi *συνθάπτω*.

Συνετέθειντο, 3. pl. pluſq. indic. pass. verbi *συντίθημι*.

Συνετέλεσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi *συντελέω*.

Συνετήρει, 3. s. imperf. ind. act. pro *συνετήρει*, a *συντηρέω*.

Συνετὸς, ὸν, ὁ, ἡ, intelligens. Ex *συνίημι*.

Συνετίζω, intelligentem reddo, intelligere facio. A *συνετός*.

Συνέτισῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro *συνετίσω*, a *συνετίζω*.

Σύνετὸ, 3. sing. aor. 2. indic. med. verbi *συνίημι*.

Συνετὸς, ὴ, όν, qui intelligi potest; (2) intelligens, perspicax in judicando, sciens, Ph. prudens, solers. Ὡνήσασθε ἢ συνετώτατον, ἢ σώσατε ὅλας ὕπερβάλλον, *Lucian. Vitar. Auct.* 20.

Συνετρίβην, aor. 2. ind. pass. verbi *συντρίβω*.

Συνετὼς, *Adv.* intelligenter, prudenter, Gl. V. prudenter, sapienter. A *συνετός*.

Συνεύδασε, *complacuit*, aor. 2. 3. s. verbi *συνευδάνω*. Οὐδ' αὐτοῖς ἄρσλω θέρεσι συνεύδασεν εὐνὴ, Phocyl. 179.

Συνεύδασεν, 3. pl. a. 2. ind. act.

Συνευωχῆρ, ῆρος, ὁ, idem quod *σύμβαχος*.

Συνευδυσμαίομαι, ῶμαι, f. ήσω, simul beatus sum.

Συνευδοκέω, ῶ, fut. ήσω, comprobo, adjentior, consentio, Ph. *συνευδοκεῖ*, consentit, invicem videtur, complacet. Συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν, Luc. 11, 48. τῇ ἀναιρέσει αὐτῶν, Act. 8, 1. Συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, 1 Cor. 7, 12. Hinc

Συνευδοκητὴς, οῦ, ὁ, qui cum alio conspirat, cui idem cum alio placet.

Συνεύδω, una dormio, condormio, una cubo. Ἥτις ξυνεύδουσι τῷ παλαμναίῳ, Soph. El. 589.

Συνευημερέω, ῶ, simul lætitiæ sum particeps.

Συνευνάζομαι, simul dormio, concumbo.

Συνευνάδην, *consopiti sunt*, 3. pl. aor. 1. ind. pass. *Boeot.* pro *συνευνάσθησαν*.

Συνευνέτης, ου, ὁ, qui eodem cubili utitur, maritus. Ex σὺν, & εὐνάω, *dormio*. Hinc

Συνευνέτις, ίδ@, ἡ, uxor, conjux.

Συνεύνι@, qui vel quæ eodem cubili utitur; (2) maritus, uxor. Ex σὺν, & εὐνὴ.

Σύνευν@, ου, ὁ ἡ ἡ, conjux, concubina, Ph.

Συνευπαίδευτ@, ὁ ἡ ἡ, simul recte institutus. Συνευπαίδευτ@ ἀνάληψις, *Aret.*

Συνευπάχω, pari felicitate utor, pariter lætor.

Συνευπορίω, ῶ, comparo, aliquem in comparando seu adquirendo adjuvo, operam meam alicui navo; *συνευπορῦμαι*, una abundo. Ἐδεῖτο μὴ τριάκοντα μνᾶς συνευπορῆσαι, Dem.

Συνευτυχίω, ῶ, simul felix seu fortunatus sum, pariter rem feliciter gero, simul rebus fecundis floreo.

Συνευφημίω, bene ominor, *sed de pluribus bene ominantibus*, s. una bene ominor, fausta precor, faveo.

Συνευφράζομαι, idem.

Συνευφραίνομαι, collætor, congaudeo, simul me oblecto.

Συνεύχομαι, una precor, simul vota facio; (2) bene precor alicui, exitum felicem opto. Ταῦτα δὴ ξυνεύχομαι, Eur. Hel. 651.

Συνευωχέω, ῶ, fut. ήσω, una convivio excipio; & *συνευωχέομαι*, una epulor. Συνευωχέμενοι, ὑμῖν ἀβόσως ἑαυτοὺς φοιμαίνοντες, Judæ 12.

Συνεφάπτομαι, fut. ψομαι, simul capesso, simul suscipio & adgredior; (2) adjuvo, opitulor. Τῷ Θυάμιδι τῦ ἔργυ συνεφαψόμε@, Heliod. ἢ ἡδονῆς, Luc. Συνεφάπτεσθ τῆ πόλει, Chrys.

Συνεφαρμόζω, adjungo.

Συνεφεδρεύω, simul subsidio sum, in subsidiis sum.

Συνεφέλκύω, idem quod

Συνεφέλκω, & *συνεφέλκομαι*, simul trabo. Μηδὲν τῦ σώματ@ συνεφέλκυσα, Plat. Phæd. 20. Συνεφείλκυτο ἢ ναυίσκον, Heliod.

Συνεφέπομαι, & *συνεφεσπομαι*, una sequor. Συνεφέσπετο ἢ ἡ πᾶσα ἢ φάλαγξ δρόμῳ, Xen. Cyr. 3, 28. Ἡ ἢ λαθοῦσα αὐτὸν συνεφέσπετο, ibid. 6, 26.

Συνεφηβεύω, una pubesco seu adolesco. Ex

Συνέφηβ@, ε, ὁ ἡ ἡ, qui una pubescit, pubertatis & adolescentiæ socius, æqualis.

Συνεφίστημι, una præficio; (2) attendo animum, *συνεφίσταμαι*, una præsum, una insurgo. Καὶ συνεπίστη ὁ ὄχλ@ κατ' αὐτῶν, Act. 16, 22.

Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συμφωνέω*.

Συνέχεια, ας, ἡ, continuitas, perpetuitas, adsiduitas; (2) crebritas, densitas. A *συνεχής*.

Συνέχεον, 3. plur. imperf. indic. act. verbi *συγχέω*.

Συνέχες, *Adv.* continenter, sine intermissione. Τε δ' ἄρα Ζεὺς Σωιχὶς, Hom. Il. 12, 26. Οὐρανῷ ἕλκονται ἀάντ' ἤματα συνεχὶς αἰεὶ, Arat. Phænom. 20.

Συνεχέστερον, *Adv.* sæpius, Gl. V. *συνεχέστατα*, *Adv.* sæpissime, Gl. Vet. A *συνεχής*.

Συνεχέως, *Adv.* adsidue, frequenter.

Συνεχὴς, έ@, ὁ ἡ ἡ, continuus, continens, cohærens, perpetuus; (2) creber, frequens, assiduus. A *συνέχω*.

Συνεχθαίνω, una odi, eosdem inimicos s. habeo, s. duco.

Συνέχθω, id m. Οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν, Soph. Antig. 529.

Συνεχύθη, 3. s. a. 1. ind. pass. v. *συγχύω*.

Συνέχω, fut. ξω, teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; (2) conservo, comprehendo, calleo; mecum retineo, non dimitto a me, *συνέχομαι*, opprimor, Gl. V. συνέχονται, premuntur, Ph. Ἡ γὰρ ἀγάπη τῦ Χρις συνέχει ἡμᾶς, 2 Cor. 5, 14. Συνέχων τὰ ὦτα αὐτῶν, Act. 7, 57. Συνέξουσί σε πάντοθεν, Luc. 19, 43. Δύο δ' ἀντὶ μίας ἅδης ψυχὰς τὰς σιγοτάτας γε συνέχειν ὁμῶς, Eur. Alc. 894. Συνεχομένῳ πυρετῷ μεγάλῳ, Luc. 4, 38. Συνέχετο τῷ πνεύματι, Act. 18, 5.

Συνεχῶς, *Adv.* continenter, sine intermissione; (2) crebro, frequenter, adsidue.

Συνεψήφισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi *συμψηφίζω*.

Συνέψω, simul coquo, Gl. V. concoquo.

Συνηγάγετε, 2. pl. aor. 2. ind. act. *Att.* pro *συνήγετε*, a *συνάγω*.

Συνήγειρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi *συνεγείρω*.

Συνηγέομαι, una dux sum, una præsum exercitui.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1. imp. act.

Συνῆγεν, 3. sing. aor. 2. ind. act. cum ν a *συνάγω*.

Συνηγμένοι, nom. pl. perf. part. pass.

Συνηγόρει, 3. sing. imp. ind. act. pro *συνηγόρει*, a

Συνηγορέω, ῶ, f. ήσω, patrocinor, patrocinio meo defendo; (2) adsentior, adstipulor. Συνηγορεῖσιν ἐκ τύχων; Arist. Nub. 1085. Συνηγορῆς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ, Soph. Trach. 827. Ab ἀγορὰ, *forum*. Hinc

Συνηγόρημα, τὸ, patrocinium, defensio.

Συνηγορία, ας, ἡ, defensio caussæ. A *συνήγορ@*. Hinc

Συνηγορικὸς, ἡ, όν, qui defendit.

Συνήγορ@, ε, ὁ ἡ ἡ, advocatus, patronus.

Συνηγόρεμεν, 1. plur. imperf. ind. act. pro *Συνηγορίομεν*, a *Συνηγορέω*.

Συνηδέσθαι, *cognovit*, 3. sing. perf. ind. pass. *Att.* & *Ion.* pro *Συνείδη*, a *Συνείδω*.

Συνήδει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Att.* pro *Συνείδει*.

Συνήδομαι, pari voluptate & gaudio adficior, gratulor; *Συνήδθην*, aor. 1. pass. Οὐ μὰν θανόντι γ' ἐδαμῶς Συνήδομαι, Eur. Rhes. 959. Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τῦ Θεῦ, Rom. 7, 22. ἄλγεσι δάματ@, Eur. Med. 136. Ὡς μοι Συνηδῆς, id. Ion. 765. Συνηδεῖς ἐκείνῳ κοινῇ, Xen. Cyr. 4, 1.

Συνηδύνω, una exhilaro, oblecto.

Συνήθεια, ας, ἡ, consuetudo, familiaritas. A

Συνήθης, ε@, ὁ ἡ ἡ, consuetus; (2) familiaris. Ex *Συνίημι*, & ἦθ@, *mos*.

Συνήθλησα, a. 1. ind. act. v. *συναθλέω*.

Συνηθροισμένοι, nom. plur. perf. part. pass. v. *Συναθροίζω*.

Συνήθως,

Digitized by Google

Συνήθυς, gen. sing. *contr.* a *Συνήθυος.*
Συνηθῶν, gen. pl. *contr.* pro *Συνηθέων.*
Συνήθως, *Adv.* pro more, pro consuetudine, Ph. solenniter, Gl. V. familiariter.
Συνῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. *συνίημι.*
Συνήκω, convenio, coëo. Τὰ ᾧ ῥίσμαθ' ὅλα εἰς ὀξὺ *Συνήκοντα*, Theophr.
Συνήλασαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *Συνελαύνω.*
Συνῆλθον, aor. 1. ind. act. v. *συνέρχομαι.*
Συνηλικιώτης, ου, ὁ, coætaneus, æqualis.
Συνῆλιξ, κος, ὁ, æqualis; *Συνήλικες*, æquales.
Συνηλοίησα, aor. 1. ind. act. v. *συναλοιάω.*
Συνηλόω, ῶ, conclavo, Gl. Vet. clavis compingo.
Σύνηλυς, υδος, ὁ ἡ ἡ, convena; *Συνήλυδες*, convenæ, Ph. Ab ἔρχομαι, unde ἦλυθον, & ἦλυσις.
Συνηλυσίη, ης, ἡ, conventus, coitus, *Ion.* pro *συνηλυσία.* Ab eod.
Συνήλυσις, εως, ἡ, idem & ab eod. Suic.
Συνήλωσις, εως, ἡ, conclavatio, Gl. Vet. A *συνηλόω.*
Συνημέρευσις, ἡ, consuetudo, familiaritas.
Συνημερευτὴς, οῦ, ὁ, is, quocum est nobis consuetudo quotidiana, is, quo familiariter utimur. A
Συνημερεύω, una diem totum, vel totos dies transigo; (2) versor cum aliquo. Ἁλίγων *συνημέρευε* τοῖς *συνδιατρίβουσι*, Xen.
Συνημερόω, una mansuefacio, una cicuro.
Συνημμένως, *Adverb.* conjunctim, Ph. continuatim. A *Συνάπτω.*
Συνημοσύνη, ης, ἡ, societatis aut fœderis sanctio, pactum. A *συνήμων.* Ἕκτωρ μή μοι, ἄλαστε *συνημοσύνας* ἀγόρευε, Hom. Il. 22, 261.
Συνηνείχθην, *conductus sum*, aor. 1. ind. pass. v. *συμφέρω* pro *συνηνείγκα.*
Συνηνιοχέω, una aurigor.
Συνηνύτησα, aor. 1. ind. act. v. *Συναντάω.*
Συνηορ, ορος, ὁ ἡ ἡ, congruens & velut quo dam vinculo connexus; (2) consors, compar, socius. Ex *Σὺν*, & *ἀείρω.*
Συνηπεροπεύω, fut. *σω*, simul decipio. Καὶ μοὶ ἐγὼ *συνηπεροπεύσω*, *παραμύθιον* ἐνθάδι, ᾗ ξυνεσθέσθω τῶτον, Arist. Lys. 845.
Συνήργει, 3. s. imp. ind. act. *contr.* pro *συνήργεε*, a *συνεργέω.*
Συνηρετμεῖν, una remigare; *metaph.* concorditer aliquid facere. Ἔξεστι δ' ἐν εἰπόντι τἀληθῆ φίλῳ σοι μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν, Soph. Aj. 1346.
Συνηρεφέως, opaco, inumbro. Ὥστε τῷ τρίτῳ ἴσως *συνηρεφεῖν*, Theophr. A
Συνηρεφὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, tectus umbra spissa tanquam tecto, umbrosus, opacus, consitus, obsitus, refertus. Ἐν τόποις *συνηρεφέσι* καὶ κοίλοις, Plut. in Publicol. cap. 21. A *Σὺν*, & *ἐρέφω*, *tego.* Hinc
Συνηρεφία, vel *συνηρέφεια*, ας, ἡ, condensitas arborum.
Συνηρεμόω, contracte, per contractionem. A *συναιρέω.*
Συνηριθμος, ου, ὁ ἡ ἡ, connumerandus; pro *Συναριθμος.*
Συνηρμοσμένως, apte, A *Συναρμόζω.*
Συνήρχετο, 3. s. imper. ind. med. verbi *Συνέρχομαι.*
Συνήδιον, imperf. ind. act. v. *συνεδίαν.*
Συνησκημένως, polite, Ph. A *συνασκημένος*, part. a *συνασκέω.*
Συνῆτε, 2. pl. aor. 2. conj. act. v. *συνίημι.*
Συνηττάομαι, ώμαι, p. *Συνήττημαι*, una superor, vincor. Τῶν ᾗ σκολομίων πολλοὶ μὲν *συνήττηντ'* κατ' *αὐτῆς*, Xen. Cyr. 6, 27.
Συνῆφθη, 3. s. aor. 1. ind. pass. v. *συνάπτω.*
Συνηχέω, consono, concrepo.
Συνήχησις, εως, ἡ, concentus. A pr.
Συνήχθης, 2. s. a. 1. ind. pass. v. *συνάγω.*
Συνῆψαν 3. pl. aor. 1. ind. act. v. *συνάπτω.*
Συνθαμίω, adsideo. Ex *Σὺν*, & *Θάκος.*
Συνθάκος, ου, ὁ, confessor. Ex iisd.
Συνθάλπω, fut. ψω, confoveo, concalefacio.
Συνθαμβέω, terreor.
Συνθάπτω, fut. ψω, consepelio, una sepelio.
Καὶ ἢ θανόντα τόνδε *Συνθάπτειν* θέλω, Soph. Aj. 1395. Κόσμος γ' ἕτοιμος, ᾧ *Σοι Συνθάπτει* φύσις, Eur. Alc. 146. Ἆρ' Ἀτρέως σαοῖ' ὀλέμιον *Συνθαπτέος*; idem. Hel. 1260. *Συνετάφημεν* (a. 2.) ὃν αὐτῷ Rom. 6, 4. *Συνταφέντες* αὐτῷ, Col. 2, 12.
Συνθαυμάζω, pariter & ipse admiror, miror.
Συνθεάομαι, una specto, conspicor.
Συνθεατὴς, οῦ, ὁ, qui simul spectat, spectationis socius. A pr. Hinc
Συνθεάτρια, ας, ἡ, quæ simul spectat.
Συνθέλω, simul volo, consentio. *Συνθέλω* δ' ἐγὼ, Eur. Her. fur. 835.
Σύνθεμα, ατος, τὸ, signum, quod ex compósito datur, tessera; (2) pactum; (3) compositio libri. A *συντίθεμαι.*
Συνθέμενος, a. 2, part. med. v. *Συντίθημι.*
Σύνθεο, *compone*, a. 2. imper. med. *Ion.* pro *Σύνθεσο*, ab eodem. Σὺ δὲ *σύνθεο*, κέ μοι ὅμοσσον, Hom. Il. 1, 76.
Συνθεολογέω, ῶ, f. ήσω, simul cum alio deitatem alicui adsero; *Συνθεολογοῦμαι*, simul cum alio deitas mihi adseritur.
Συνθερίζω, fut. ίσω, una meto, una messem facio.
Συνθερμαίνω, concalefacio.
Συνθεσία, ας, ἡ, compositio, Gl. Vet. continuatio; pactum, fœdus, Hom. Il. 5, 319. A *Συντίθημι.*
Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio, coagmentatio, commissura cujuslibet rei; (2) Synthesis, *figura grammatica.* Ab eod.
Σύνθετο, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *συνέθετο*, a *συντίθημι.*
Συνθετέον, componendum, conveniendum.
Συνθέτης, ου, ὁ, compositor. Ab eod.
Συνθετίζω, arte compono, v. c. comas. *-ομαι*, comam compositam habere. A *Σύνθετος.*
Συνθετικὸς, ὴ, όν, qui componere & struere novit. A pr.
Σύνθετος, ου, ὁ ἡ ἡ, & *Συνθετὸς*, ὴ, όν, compositus, coagmentatus. A *Συντίθεμαι.*
Συνθέτως, composite, verbo composito.
Συνθέω, ῶ, concurro, una curro. Ὦ φίλοι, οὐχ' ἡμῖν *συνθέσθαι* ἥδέ γε βελτίων, Hom. Odyss 20, 245.
Συνθεωρέω, ῶ, fut. ήσω, simul adspicio, Suic. (2) animadverto, cognosco, Suic. (3) una sacra solemnia celebro, & ludos specto.
Συνθήγω, exacuo, irrito.
Συνθήκαι, ῶν, ἡ, compositio, coagmentatio; (2) sponsio, pactum, conventio, fœdus. A *Συντίθημι.*
Συνθηκοποιέομαι, pactum, &c. facio.
Συνθηκοφύλαξ, ακος, ὁ, cui custodiendæ traditæ sunt tabulæ pactorum, Ph. sequester.
Σύνθημα, ατος, τὸ, compositum, constitutum, compactum; (2) signum; Ph. insigne figillum. A *Συντίθημι.*
Συνθηματιαῖοι στέφανοι, locatitiæ coronæ, de quibus conficiendis constitutum & conventum est. A *Σύνθημα.* Unde
Συνθηματικὸς, ut *συνθηματικαὶ θήκαι*, epistolæ per signa ac notas arcanas scriptæ.
Συνθημάτιον, ου, τὸ, tesserula, Gl. V.
Συνθηματικῶς *γράφειν*, per signa & notas scribere.
Συνθηράω, una venor, proprie & tropice. Ὁ μὲν ὡς φίλῳ *συνεθήρα*, Xen. Cyr. 4, 24.
Συνθηρευτὴς, οῦ, ὁ, venationis socius. A pr.
Συνθηρεύω, v. *συνθηράω.* Ἃ δ' ἐκ κεκτήμεθα, μίμησις ἤδη ταῦτα *συνθηρεύεται*, Arist. Θεσμ. 163.
Σύνθηρος, ου, ὁ ἡ ἡ, v. *συνθηρευτής.*
Συνθήσει, 3. f. f. 1. ind. v. *συντίθημι.*
Συνθιασεύω, una thiasos duco, una bacchor.
Συνθιασώτης, ου, ὁ, consors τῆς θιάσου; (2) socius, sodalis, Arist. Plut. 507.
Συνθιγγάνω, una tango, contrecto.
Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. v. *συνθλάω.*
Συνθλασθήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Συνθλάω, ῶ, fut. άσω, confringo, Gl. Vet. *συνθλῶ*, contundo, Ph. *συνθλᾶ*, contundit, conlidit; *συνθλασθῶσιν*, oblidantur, Ph. conlidantur, a. 1. pass. cor]. Καὶ ὁ *σισὼν* ἢ λίθον τῶτον, *συνθλασθήσῃ*, Matt. 21, 45, & Luc. 20, 18.
Συνθλίβω, fut. ψω, comprimo. Συνέθλιβον αὐτὸν, Marc. 5, 24.
Συνθνήσκω, commorior. Πολλάκις *συνθνήσκουσι* κακοῖς οἱ *συμφερόντες*, Phocyl. 127. *Συνθανοῦμαί σοι*, Eur. Med. 1213.
Συνθοινάτωρ, *Dor.* pro *συνθοινήτωρ*, ορος, ὁ, conviva.
Συνθοίνης, ου, ὁ, idem. Ex *σὺν*, & *θοίνη.*
Συνθορυβέω, una tumultuor, strepo, obstrepo.
Συνθραύω, idem quod
Συνθραύω, confringo, Gl. V. Τῷ δὲ θρασυκάρδῳ κράτα *συνθραύσω σίδῃ*, Eur. Or. 1547. *Συντεθράυσται* δ' ἅπαν σκιροτάτης ἰδοὺ δεσμὰς τὰς ἐμὰς, Eur. Bac. 634.
Συνθρηνέω, ῶ, collamentor.
Σύνθρηνος, ου, ὁ ἡ ἡ, luctus seu lamentorum socius.
Σύνθρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui eodem in throno sedet, Gl. V. particeps regni.
Σύνθρονος, ου, ὁ ἡ ἡ, consonus.
Συνθρύπτω, fut. ψω, confringo; (2) deliciis frango, delicatum seu mollem reddo. Σύνθρύπτοντες με τῷ καρδίαν, Act. 21, 13.
Συνθυμέω, unanimis & concors sum, ejusdem animi sum; (2) simul irascor.
Συνθυμόω, simul ad iram concito.
Συνθύω, f. ύσω, una sacrifico, una sacra facio. Εἰ δὲ ξένος ἀστοῖσι *συνθύειν* χρεών, Eur. El. 803.
Συνθωκέω, una sedeo. A *Θάκος.*
Συνιδεῖν, a. 2. inf. act. v. *συνείδω.*
Συνιδρόω, ῶ, consudo, una sudo.
Συνίδρυμι, una colloco; (2) in eodem templo dedico, consecro.
Συνιδρύω, una sacerdotem facio s. inauguro, *pass.* simul sacerdos fio.
Συνιεῖν perf. inf. act. *contr.* pro *συνίεεν*, a *συνιέω.*
Συνιεὶς, præs. part. act. v. *συνίημι.*
Συνιέμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *συνιέναι.*
Συνιέντες nom. pl præs. part. act.
Συνιερὰς, ας ὁ, in sacerdotio collega.
Συνίερος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui una sacris fruitur.
Συνιερουργέω, una sacrifico.
Συνίστε, 2. pl. præs. imper act. v. *συνίημι.*
Συνιζάνω, confido, subsido; (2) devergo, declino ut caput in pectus. Σάρκες δ' αἱ μὲν ἰδρῶτι *συνίζανον*, Theocr. 22, 112. Μήτε ἔτω *συντρίχῃ*, μήτε *συνιζάνῃ*, M. Anton. 11, 11.
Συνίζησις, εως, ἡ, sedimentum, confidentia terræ, labes; ἡ λύπη *συνιζησιν* ποιεῖ γενέσεως τοῦ σωμάτων, Alex. Aphrod. l. 2. probl. (2) Synizesis, *figura grammatica*, quum duæ vocales in unam syllabam quasi confidunt.
Συνίζω, idem quod *συνιζάνω.*
Συνίημι, fut. ήσω, committo, sc. pugnaturos; (2) intelligo, sentio, *unde* (3) gusto, edo, vel bibo; *συνίησιν*, percipit, Ph. *συνῆκα*, intellexi, Gl. Vet. a. 1. Συνήκατε *ταῦτα πάντα*, Matt. 13, 51. Ἐνταῦθα Ἅλυός *σαοῖς συνῆκε θέσπατα*; Eur. Ph. 425. Εἰ τὸ ξυνὸς τῷ ὀθνείαν τῇ θεᾷ, Arist. Plut. 45.
Συνικμάζω, f. άσω, simul humecto; (2) humecto, humefacio.
Συνικνέομαι, evenio.
Συνίμεν, præs. inf. act. *Ion.* pro *συνιέναι*, a *σύνειμι.*
Συνιόντες, nom. pl. a. 2. part. act.
Συνιόντος, gen. sing. part. ejusd.
Συνίεν, 3. pl. imperf. ind. act. pro *συνίεσαν*, a *συνιέω.*
Συνιᾶσιν, 3. plur. præs. ind. *contr.* & cum ῑ pro *συνιέασι.*
Συνιππάζομαι, una equito.
Συνιπαρχος, ου, ὁ, collega præfecti equitum.
Συνιππεύς, έως, ὁ, in eodem equitatu militans.
Συνιππεύω, f. εύσω, simul equito.
Συνιππία, ας, ἡ, Gl. Vet. *συνιππίαι*, ἀθροίσεις ἵππων, equitium, grex equorum. Ex *σὺν*, & ἵππος.

Digitized by Google

Συνίσαν, 3. pl. imperf. ind. act. v. *σύνειμι*.
Συνισασι, 3. pl. præs. ind. act. v. *συνίσημι*.
Συνίσαμαι, vid. *Συνίστημι*.
Συνισόμβροι, nom. pl. præs. part. pass.
Συνισάντος, gen. sing. part. præs. act.
Συνισάνω, commendo; idem quod *συνίστημι*. Ἀοχόμεθα πάλιν ἑαυτὰς συνισάνειν; 2 Cor. 3, 1. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτὰς συνισάνομεν ὑμῖν, ib. 5, 12.
Συνίσανται, 3. s. præs. ind. pass. v. *συνίστημι*.
Συνισάω, ῶ, Gl. V. *συνιστῶ*, commendo; Ph. Τῷ φανδάσῃ τ' ἀληθείας συνισῶντες ἑαυτὸς, 2 Cor. 4, 2.
Συνίστημι, fut. *συστήσω*, constituo; (2) commendo; *συνέστηκα*, constiti, adstiti, Gl. V. p. *συνιστηκὼς*, constans, Gl. Vet. part. & *συνεστὼς*, consistens, Gl. Vet. compos, compos mentis; *συνίσαμαι*, consisto, adsisto, Gl. Vet. *Συνίσανται*, constat congreditur, Ph. Διὰ ταῦτα συνίστησαν ἐφ' ἡμᾶς ἡ τελευταῖον τετανὶ πόλεμον, excitarunt, Dem. Βέλομαι αὐτὸν ἰατρῷ συστῆσαι, Plato. Συνεστάθη Κύρῳ, Xen. Καὶ μ' ὃ λέληθεν ἐδὲν ἐν τῇ πόλει συνιστάμενον, Arist. Eq. 859.
Συνιστῶν, præs. part. act. *contr.* pro *Συνισάων*, a *συνισάω*, pro *συνίστημι*.
Συνιστῶντες, nom. pl. pro *συνιστάοντες*.
Συνίστωρ, ορος, ὁ ἡ, conscius, testis.
Συνισχαίνω, simul detineo, contineo. Ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχάνει, Eur. Iph. in Au. 706.
Συνισχυρίω, ῶ, id. cum sq. Οἱ ἂν ἡμῖν μάλιστα δοκῶσι συνίσχυρεῖν, Xen. Cyr. 2, 15.
Συνισχυρίζω, fut. *ίσω*, corroboro, confirmo; *συνισχυρίζεται*, confortat, Ph.
Συνισχύω, ῦσω, (suppetias ferendo) roboro.
Συνίχω, teneo, contineo.
Συνιῶν, præs. part. act. pro *συνιέων*, a *συνίημι*.
Συνκωμάζατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. *Dor.* pro *συγκωμάσατε*, a *συγκωμάζω*.
Συνναίεσκε, 3. s. imperf. act. *Ion.* pro *συνέναιε*, a *συνναίω*.
Σύνναιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cohabitator, contubernalis, R. A
Συννάω, cohabito. Μητέρι συννάιέσκεν, Apoll.
Σύνναος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui in eodem templo colitur.
Συναυβάτης, ου, ὁ, navigationis socius.
Συναύκληρος, ου, ὁ, q. d. simul navis dominus, *metapb.* socius.
Συναυμαχία, una navali prælio decerto.
Σωναύτης, ου, ὁ, navigationis socius.
Σωνεάζω, una cum aliquo juventutem transigo.
Σωνεαριβόομαι, una ago, juveniliter, ludo, lascivio cum aliquo.
Σωνίημα, compasco, contribuo, Gl. V. *Σωνέμομαι*, compascor, una pascor. Σωνέμονται ταῖς Ἠλείαις, Aristot.
Σωνενέατο, 3. plur. perf. ind. pass. *Ion.* pro *σωνένευνται*, a *Σωνέω*.
Σωνδήρωσις, εως, ἡ, ossium per nervos connexio. Ex *Σὺν*, & *νεῦρον*, *nervus*.
Σύνδυσις, εως, ἡ, actio, qua quid aliquorsum vergit; (2) consensus, conspiratio. A
Σωνδύω, vergo; (2) contrahor; (3) consentio, conspiro. Πρὸς ἓν ὃ τὸ φιλόμβυον καὶ ὁρᾶν καὶ Σωνδύειν τὸ φρόνημα καταναγκάζῃ, Heliod. Σωνδύει δὲ εἰς ἓν ἐκ τῆς ἀσειρεσίας κέντρον. Plut. in Num. cap. 9.
Σωνέφεια, ας, ἡ, cœlum nubilum. A *Σωνεφής*.
Σωνέφελος, ου, nubilus. A *νεφέλη*.
Σωνεφία, ῶ, nubes cogo, obnubilo. Σωνεφῶσαν ὄμματα, Eur. El. 1092. Ἀναιθριάζῃ τὰς νεφέλας, ἢ *ξυνεφεῖ*; Arist. Av. 1508. Ab eod.
Σύνεφις, έος, ὁ ἡ ἡ, nubilus; *Σύννεφες*, nubilum. Gl. V. Ex *Σὺν*, & *νέφος*.
Σωνέφω, obnubilo.
Σωνεφόω, coactis nubibus obscuro, *metapb.* frontem corrugo. A *Σωνεφής*.
Σωνεχῆς, *Adv.* continenter, adsidue.
Σωνεχίες, idem. A *συνεχής*.
Σωννέω, sive *Σωννάω*, fut. *ήσω*, innecto & intexo; (2) in unum acervum congero, coacervo. Σωννήσας σωρὸν μιγάλων, Herod. Σωννενέαται φρυγάνων φάκελλοι, idem.
Σωνωτρίζω, f. *ίσω*, simul res novas molior.
Σωννηπιάζω, fut. *άσω*, una cum aliis infans sum; (2) ad aliorum captum me demitto, quasi cum pueris pueriliter me gero, Suic.
Σωνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Σωνέω*. Unde
Σωνήσις, ἡ, coacervatio.
Σωννηστεύω, fut. *εύσω*, simul vel una jejuno.
Σωνήχομαι, simul nato, simul fluctuo, Gl. V. connato. Ὅστις τοιούτοις θηρίοις ξυνήξομαι, Arist. Conc. 1098.
Σωννικάω, ῶ, simul vinco, R. Καὶ σὺ *Σωνικᾶς* ἐμοί, Eur. Alc. 1089. Συνενικήκαμεν ἀλλήλων, Xen. Cyr. 6, 27. Ex *Σὺν*, & *νικάω*, *vinco*.
Σωννοέω, οῶ, apud me æstimo, mecum reputo & perpendo; (2) intelligo. Τὰς ὁδὸς τούτων οὐ ῥᾴδιον *Σωνοεῖν*, Plato.
Σωννοητός, ἡ, όν, intelligentia assequendus.
Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio ejus, qui secum aliquid reputat; (2) consideratio; (3) intelligentia. A *σύννους*.
Σωννομεύς, έως, ὁ, compastor, Gl. V.
Σωννομίζω, idem sentio cum quo.
Σωννομικός, ἡ, όν, qui una pasci solet. A *Σύννομος*.
Σωννομοθετέω, ῶ, f. *ήσω*, una leges fero, socius sum in ferendis legibus, Dem.
Σύννομος, ὁ ἡ ἡ, qui iisdem pascuis utitur; (2) una educatus; (3) una habitans; (4) (4) ejusdem ordinis homo; (5) conjunctus, cognatus. A *νομή*.
Συννοσία, simul, pariter ægroto; (2) una pecco. Συννοσεῖν αὐτῇ θέλῃ, Eur. An. 947.
Σύννους, ὁ ἡ ἡ, cogitabundus, meditabundus.
Σωννυκτρεύω, fut. *εύσω*, simul seu cum aliquo pernocto.
Σωννυμφοκόμος, ου, ὁ, qui cum alio sponsam comitatur & curat.
Σύννυμφος, ου, ἡ, connupta, Gl. Vet. janitrix; *σύννυμφοι*, janitrices, Ph. Ex *Σὺν*, & *νύμφη*, *sponsa*.
Συνοδεύω, fut. *εύσω*, itineris socius sum, una iter facio. Gl. Vet. comitor, Ph. *συνοδεύει*, convenit. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, Act. 9, 7.
Συνοδία, ας, ἡ, iter commune, comitatus, Ph. comitatus, conventus. A *σύνοδος*.
Συνοδικός, ἡ, όν, q. d. conventionalis, conjunctionalis; *Συνοδικὴ μήνη*, cum luna est in conjunctione solis. Ab eod.
Συνόδιον, ου, τὸ, conjunctio, s. coitus lunæ cum sole. Ab eod.
Συνοδίτης, ου, ὁ, comes. Ab eod.
Συνοδοιπορέω, ῶ, fut. *ήσω*, itineris socius sum, una iter facio. A
Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, itineris socius, comes.
Σύνοδος, ου, ἡ, conventus *impr.* solennis, cœtus, concilium, conventio, Ph. concubitus, Gl. V. etiam congressus hostilis ac conflictus.
Σύνοδος, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iisd.
Συνοδότης, ου, ὁ ἡ ἡ, comes itineris. Ex iisd.
Συνοδότης, ου, ὁ, comes, P. A *Σύνοδος*.
Συνόδες, οντος, ὁ ἡ ἡ, cui dentes continui sunt, Ph. dentex, piscis quidam.
Συνοδυνάω, ῶ, simul torqueo, vexo; *συνοδυνῶμαι*, condoleo.
Συνοδύρομαι, simul lamentor.
Συνόζω, simul redoleo.
Σύνοιδα, *conscius sum*, perf. ind. med. verbi *Συνείδω*.
Συνοιδέω, ῶ, fut. *ήσω*, una intumesco.
Συνοικιόω, ῶ, fut. *ώσω*, familiarem reddo, benevolentiam alicujus comparo; (2) accommodo, dedico.
Συνοικείωσις, conciliatio; (2) figura rhetorica; Quintilian. lib. 9. cap. 3.
Συνοικέσιον, ου, τὸ, connubium, matrimonium, contubernium. A *συνοικέω*.
Συνοικήτης, ου, ὁ, qui in eadem domo habitat, familiaris, contubernalis. Ab eod.
Συνοικίω, una habito, eadem domo utor, sum contubernalis. Ὁ νῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, χύναι, Eur. Andr. 237. Σπαρτῇ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνδυάτῃ, id. Iph. in Tau, 524. Συνοικῆσαι πόσει, id. Hel. 1371. ἀλλὴ *Σωνδύνῃ*, id. Med. 1001.
Σωνοίκημα, ατος, τὸ, contubernium; (2) cœnaculum. A *Σωνοικέω*.
Σωνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, familiaris consuetudo, consortium, connubium. Ab eod.
Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, qui una habitat cum aliquo, contubernalis. Ab eod.
Συνοικήτωρ, ορος, ὁ, idem.
Συνοικία, ας, ἡ, *proprie* plures domus eodem loco conjunctæ; (2) una domus quidem, sed in qua plures habitant, *unde vertitur etiam* contubernium, Ph. insula, conclavia. A *Σωνοικος*.
Συνοίκια, ων, τὰ, festum Athenis in honorem Thesei, eo, quod ille, cæterorum oppidorum conciliabulis & magistratibus abolitis, uno instituto concilio, & curia, omnes conjunxisset, & Athenis collocasset. Ab eod.
Συνοικίζω, fut. *ίσω*, una jungo, una habitare facio, ejusdem domus participem facio, contubernio mihi, ut connubio, jungo; (2) nuptum do, Gl. Vet. marito; (3) urbem civibus frequento, conducendis hominibus e pagis aliisque urbibus, *Thucyd.* coloniam deduco. Ἐπίσημον εὐνὰν Ἡρακλεῖ συνοικίσαι, Eur. Her. fur. 68.
Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, cohabitatio, contubernium; (2) colonia; (3) ædificatio civitatis; Appian. in Libyc. A *συνοικίζω*. Unde
Συνοικιστὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condenda urbe s. domo.
Συνοικιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem.
Συνοικοδομέω, una ædifico, exstruo. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε, Ephes. 2. ult. Οἰκία οὐ συνῳκοδομήθη, Philo.
Σωνοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, eadem domo habitans, contubernalis, Gl. Vet. cohabitator; *σωνοικος ὅθ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, de viro & femina*, conjux, Gl. V.
Συνοικουρέω, ῶ, socius sum in custodienda domo, vitæ domesticæ socius sum.
Συνοίκουρος, ου, ὁ ἡ ἡ, socius in custodienda domo, consors.
Συνοικτίζω, f. *ίσω*, commisereor. Ὄλε μὲν πατὴρ αὐτῆς καὶ συνῳκτισέ με, Xen. Cyr. 4, 24. Ξυνῳκτισαν ἅπαντες οἱ Κορινθίων τινες, Thuc.
Συνοίμιος, ου, ὁ ἡ ἡ, consonus, qui uno concentu a multis canitur. Ab *οἶμη*.
Συνοίομαι, una puto, adsentior. Συνοίομαι, ἔφη, καὶ ἐγὼ, ὃν γε τρόπον δυνάμαι, Plato.
Συνοίσειν, conferre, expedire, Gl. Vet. *συνοίσοντα*, profutura, Ph. Ὡς ὃ καὶ τῶτο ξυνοίσει, ῥᾴδιας διδάξομεν, Arist. Nub. 590.
Συνοισόμεθα, 1. pl. fut. 1. ind. med. verbi *συμφέρω*, pro *συνοίσω*.
Συνοκλάζω, fut. *άσω*, genibus flexis consido, genu succiduo me submitto.
Συνοκωχὴ, ἡ, contractio.
Συνολιδαίνω, idem quod
Συνολιδάω, in unum locum labor, confluo.
Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contractio. Ex *σὺν* & *ἕλκω*.
Συνόλλυμι, simul amitto, R. Οὐ' ἔνεκ' αὐτῷ γ' ἐ ξυναλόμην ὁμοῦ, Eur. Hel. 103. Συναλέσειν ἰδίοι ἐδόν, Bion. 1, 29.
Συνολολύζω, simul vociferor cum lætitia, R.
Σωόλον, in universum, omnino. Ab *ὅλος*.
Συνολοφύρομαι, una lamentor.
Συνόλως, *Adv.* prorsus, omnino, R.
Συνομαίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, frater vel soror.
Συνομαλόω, complano, planum reddo.
Συνομαρτέον, *Adv. pesit.* concomitandum vel inserviendum est. Τὸ διάφραγμα ξυνομαρτέον, *Arct.*
Συνομαρτέω, ῶ, sequor, comitor, concomitor.
Συνομβρίος, ου, ὁ ἡ ἡ, conjux.
Συνομῆλιξ, *Dor.* *συνομᾶλιξ*, ικος, ὁ ἡ ἡ, ætate par vel æqualis, par s vel ejusdem ætatis, R. Suic.
Συνομιλέω, ῶ, f. *ήσω*, versor cum aliquo, colloquor. Συνομιλᾶν αὐτῷ, Act. 10, 27.
Συνόμιλος, ὁ ἡ ἡ, confabulator, congerro.
Συνόμνυμι, vel *συνομνύω*, una cum aliis juro, simul juro; (2) conjuro, conspiro. Ἐπὶ τῷ δήμῳ ξυνωμνύτων πάλαι, Arist. Eq. 236. Ὅσοι μεταξὺ τῆς τότε κινδύνων ὑμῖν ξυνώμοσαν, Thuc.

Συνομοι-

Digitized by Google

Συνομοιόπαθέω, (it. συνομοπαθίω,) similes seu iidem sunt mihi adfectus, similiter adficior.

Συνομολογέω, ῶ, adsentior; (2) fateor, confiteor; (3) convenio, paciscor. Τὸ νοῦν τῆς ψυχῆς συνομολογεῖν λοίσχιστον, Heliod. Τὰ δ' ἄλλα συνομολογήσαντες, Xen. Cyr. 7, 9. Πάντες σοι συνομολογήσουσι, Luc.

Συνομολογία, ἡ, assensus, confessio, pactum.

Συνομολογητής, ὁ, adstipulator.

Συνομορέω, confinis sum. Οὗ ἡ οἰκία τῷ συνομορούσῃ τῇ συναγωγῇ, Act. 18, 7. A

Συνόμορος, ὁ ἡ ὁ, confinis, Ph.

Συνομυσία, ας, ἡ, conjuratio, conspiratio. A συνόμνυμι.

Συνοξύω, in acutum sensim extenuo, Polyb.

Σωόξυος, ος, ον ἡ ὁ, cujus anguli in mucronem coëunt, sensim mucronatus.

Συνοπαδός, ὁ, ὁ ἡ ὁ, qui sequi aliquem jubetur; (2) adsecla, comes, adsectator.

Συνόπλος, ου, ὁ, armorum socius. Ex ὅπλα.

Συνοπλοφορία, ῶ, simul arma gesto, Suic. Ex σωῦ, ὅπλα, & φέρω.

Συνοπλία, una asso.

Συνοπτικός, ὴ, όν, perspicax; (2) compendiose collectus; τὸ συνοπτικόν, perspicacitas, Gl. V. A σωόπτος.

Συνοπτικῶς, Adv. compendiose, breviter.

Συνόπτομαι, conspicio, perspicio.

Σωόπτος, ος, ὁ ἡ ὁ, conspicuus, qui conspici & cognosci potest; (2) qui facile intelligi & cognosci potest. A pr.

Συνόρασις, εως, ἡ, perspicientia. A

Συνοράω, ῶ, conspicio, perspicio, conspicor; (2) animadverto, intelligo. Ὁ δὲ Μάρκος συνορᾷ ἃ δεῖ τοὺς τριάριους ἡ τὰς ἵππαρχους ἀγαθὰ, Polyb.

Συνοργιάζω, orgia pariter celebro.

Συνοργίζομαι, una vel simul irascor.

Συνορία, ῶ, conterminus sum. A σωόρος.

Συνορθόω, bene constituo, bene gero.

Συνορία, ἡ, confinium, Gl. V. Ab eod.

Συνορίζω, fut. ίσω, confinia jungo, confinia facio, dirempta copulo & quasi iisdem limitibus concludo. Ξυνορίζω χέρα, Eur. Bac. 8

Συνορίνω, concito, commoveo. Ἵνα οἱ συν θυμὸν ὄρινε, Il. 24, 467. Συνορινόμενοι φάλαγγες, ibid. 333.

Συνορκος, ου, ὁ ἡ ὁ, eodem jurejurando adstrictus.

Συνορμάδες, αἱ, v. συμπληγάδες.

Συνορμάω, ῶ, f. ήσω, una commoveo, concito, Ph. συνορμᾶ, concurrit, competit.

Συνορμίζω, f. ίσω, una in stationem appello.

Σύνορος, ου, ὁ ἡ ὁ, conterminus, confinis.

Συνορύω, una ruo, irruo.

Συνοφορόω, ῶ, contego, concamero.

Συνορχέομαι, οῦμαι, una salto, una tripudio.

Συνουλόω, cicatricem contraho, cicatricem coire facio, Gl. V. Hinc

Συνέλωσις, εως, ἡ, cicatricis contractio.

Συνουλωτικός, ὴ, όν, cicatricem efficiens.

Συνουσία, ας, ἡ, conversatio, consuetudo familiaris; (2) congressus, colloquium, cœtus, conventus, concio; (3) convivium; (4) reperitur & pro οὐσία.

Συνουσιάζω, fut. άσω, in eundem cœtum convenio; (2) coëo, concumbo. Hinc

Συνουσιασμός, οῦ, ὁ, coitus, concubitus.

Συνουσιαστής, οῦ, ὁ, qui familiariter aliquo utitur; (2) discipulus. Ab eod. Hinc

Συνουσιαστικός, ὴ, όν, facilis ad congressus familiares, facilis ad cœtus convivales.

Συνουσιόομαι, οῦμαι, q. d. consubstantior, cum essentia alterius commisceor & contemperor. A συνουσία.

Συνοφρόομαι, οῦμαι, supercilia corrugo seu contraho. A

Σύνοφρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, cui supercilia coëunt.

Συνοχέω, ῶ, una veho; συνοχοῦμαι, una vehor.

Συνοχή, ῆς, ἡ, continuatio, vel continua cohærentia; (2) compressio, pressura, coarctatio, angustia & anxietas. A συνίχω. Ἐν ξυνοχῇσιν ὀδῦναι, Hom. Il. 23, 330. Hinc

Συνοχικός, ὴ, όν, vim habens continendi & conservandi, Suic. A συνίχω.

Συνοχμάζω, idem quod ὀχμάζω.

Σύνοχος, ος, ὁ ἡ ὁ, continuus. Ab eod.

Συνοχωκώς, ότος, ὁ, coarctatus, in angustum coiens; συνοχωκότι, coarctati, Dual. Il. 2, 218. Ab inus. συνοχόω, quod est a σύνοχος.

Σύνοψις, εως, ἡ, conspectus; (2) taxatio, Ph. æstimatio, Gl. V. opinio, Ph. Gl. V. A συνόπτομαι.

Συνοψοφαγέω, ῶ, una opsonia voro.

Συνταθέω, simul asso, torreo, etiam metaph. Ξυνταθέσω τοῦτον, Arist. Lys. 845.

Συνταφανηφορία, una coronam gesto.

Συνταφρονέω, ῶ, sapio cum. Συνταφρονεῖν σοι βέλομ', ἀλλ' ἡ συννοεῖν, Eur. I. A. 418.

Σύνταξις, εως, ἡ, ordinatio, præceptum, signum, Ph. constitutio, condictio. A συντάσσω.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, ordinatio, compositio, Ph. constitutum, constitutio; liber compositus, liber, volumen. Etiam exercitus, agmen. Ab eod.

Συνταγματάρχης, ου, ὁ, qui præest illi militum numero, qui σύνταγμα, dicitur. Ex σύνταγμα, & ἀρχή.

Συνταγματικός, ὴ, όν, ad syntagma pertinens, syntagmatice scriptus. A σύνταγμα.

Συνταγμάτιον, ου, τὸ, opusculum, parvum volumen, Dim. ab eod.

Συντακτήρ, ος, ὁ, q. d. compositor, conscriptor; (2) quasi quadam componendi libros facultate præditus; (3) valedictorius.

Συντακτικός, ὴ, όν, ordinatorius; (2) valedictorius. A συντάσσω.

Συνταλαιπωρία, ῶ, fut. ήσω, una miser sum, una in ærumnis versor. Χ' ἡμεῖς γε μὴ σὺ ξυνταλαιπωρήσομεν, Arist. Lys. 1225.

Συνταλασιουργέω, una lanificio operam do.

Συνταμίας, & συνταμιείας, quæstoris collega.

Συντάμνω, concido, præcido; (2) breve facio vel reddo, Ion. pro συντέμνω.

Συνταναύσαις, a. 1. part. act. Æol. pro συντανύσας, a

Συντανύω, tendo, simul extendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio; (2) ordo classis; (3) series; (4) volumen; (5) stipendium, solutio stipendii militaris. A συντάσσω

Συνταπεινόω, una deprimo; συνταπεινῶσθαι, simul deprimi, i. e. decrescere, v. c. de aqua.

Συντάραξις, εως, ἡ, conturbatio. A

Συνταράσσω, vel άττω, f. ξω, conturbo, concito, commoveo, Gl. Vet. συνταράσσονται, consternantur, Ph. συντεταραγμένος, conturbatus, perf. particip. pass. Κἀπεθύμουν ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαισι γνάμαισι συνταράξαι, Arist. Nub. 1033. Ἐκδραμὼν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τοῖν πυθοῖν, idem, Pace. 319. Ἀπάγουσι δ' Εὐφραῖον εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς συνταράττοντα τὴν πόλιν, Dem. Phil. 3. Συνταράσσουσι φόβοις, Soph. Antig. 1092. Συνταραχθεὶς οἰκος, Eur. Iph. in Tau. 557.

Συνταργανόω, implico, constringo, impedio, Lyc.

Σύντασις, εως, ἡ, contensio, distensio, adstrictio. A συντείνω.

Συντάσσω, vel τάττω, fut. ξω, compono, colloco, constituo, Gloss. Vet. συντάσσομαι, condico, Ph. συνεταξάμην, constitui, Gl. Vet. συνετάξατο, peregit, pepigit, Ph. aor. 1. med. συνταγμένος, ordinatus, Gl. V. præparatus, perf. part. pass. Πρῶτον μὲν ὅτι τῷ αὐτῷ τράπεζαν συνέταξεν, Xen. Cyr. 8, 16. δασμὸς ἀποφέρειν ἡ τέττιξ, ib. 3, 39. Κἀκ τοιαύτης ἀναρμοσίας ὁ ἥλιος ἀνθρώπων βίος συντέτακται, Luc. Συνέταξέ μοι Κύριος, Matt. 27. 10. Σεὶ ἐγένετο ἡ συντέτακται, M. Anton. 5, 6.

Συντατικός, ὴ, όν, componendi seu contrahendi vim habens. A συντείνω.

Συνταφόμενοι, nom. pl. pr. part. pass. verbi συντάφω.

Σύνταφος, ος, ὁ ἡ ὁ, sepulchrum commune habens.

Συνταχύω, accelero, properare vel festinare cogo.

Συντείνω, contendo, intendo, concito, pergo, Gl. V. σωτεταμμένος, intensus, p rf. part. pass. Στερρὰν παιδείαν μοῖραι συνέντεσι θεαὶ, Eur. Iph. in Tau. 207. Σώτειν' ἄρα ποδὸς ὁρμὰν, id. Elec. 112.

Σωτειχίζω, fut. ίσω, una urbem condo, s. mœnibus circumdo.

Σωτεκμαίρομαι, conjicio, conjecturam facio, Suid. Σωτεκμηράμενος ὑπὸ τὸ χῶμα, Thuc.

Σωτεκνοποιέω, ῶ, una liberos procreo.

Σωτεκνόω, idem.

Σωτέκνος, ος, ὁ ἡ ὁ, pater vel mater suscepti filii vel filiæ. Ex σωῦ, & τέκνον.

Συντεκταίνομαι, una molior vel struo.

Σωτελίθω, simul efficio, conficio. Ἵνα οἱ χθονὸς αἶσαν αὐτίκα σωτελίθειεν ἔπποισι δωρήσῃ, Pind. Pyth. 9, 100.

Συντέλεια, ας, ἡ, collatio, pensitatio, pensio, tributum; (2) finis & consummatio, absolutio operis alicujus. A σωτελής.

Σωτελίδιειν, præs. inf. act. verbi Poët. σωτελίδω, pro σωτελίω.

Σωτελίστης, ου, ὁ, qui una cum alio festum celebrat; (2) municeps, Ph. tributarius, oblator, σωτελεσταῖς, condatoribus, Ph. (3) consummator. A

Σωτελβυτάω, commorior, una morior.

Σωτελίω, ῶ, futur. ίσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; σωτετελῶσθαι, confectum esse, Ph. inf. perf. pass. Σωτελέσω ὅτι ἡ οἶκον Ἰσραὴλ, ἡ ὅτι ἡ οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, Hebr. 8, 8. Σωτελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα σωτελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο τι τῶν χρησίμων δώῃ σωτελειῶσαι χωρὶς μεταβολῆς, M. Anton. 7, 14.

Συντελής, ής, ὁ ἡ ὁ, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. Ex σωῦ, & τέλος.

Συντελικός, ὴ, όν, futur. ίσω, finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo; σωτετελῶσθαι, confectum esse, Ph. inf. perf. pass. Σωτελέσω ὅτι ἡ οἶκον Ἰσραὴλ, ἡ ὅτι ἡ οἶκον Ἰούδα, διαθήκην καινὴν, Hebr. 8, 8. Σωτελέσας πάντα πειρασμὸν ὁ διάβολος, Luc. 4, 13. Ὅταν μέλλῃ πάντα ταῦτα σωτελεῖσθαι, Marc. 13, 4. Ἄλλο τι τῶν χρησίμων δώῃ σωτελειῶσαι χωρὶς μεταβολῆς, M. Anton. 7, 14.

Συντελής, ής, ὁ ἡ ὁ, simul tributum pendens, vectigalis; (2) eodem pertinens. Ex σωῦ, & τέλος.

Συντελικός, ὴ, όν, valens ad reddendum aliquid perfectum; (2) perfectus; συντελικὸν, perfectum, tempus, Ph. A συντελίω.

Συντιλῶντας, acc. plur. præs. part. act. contr. pro συντελίοντας, a συντελίω.

Συντίμνω, fut. ιμῶ, conscindo, concido; (2) præcido, in angustum contraho, decurto, diminuo; συντετμημένος, concisus, perf. part. pass. Συντίμνουσι γὰρ θεῶν σοφάκεις τὰς κακόφρονας βλάβας, Soph. Antig. 1116. Εἰς ἓν γὰρ αὐτῷ πάντα τὰ μέλη ξυντιμῶ, Arist. Ran. 1379. Σοφὲ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐμβραχεῖ πολλὰς καλὰς οἶός τε συντίμνειν λόγους, idem. Θέσμ. 185, Ἐν συντομᾷ πάντα νικήσω λόγον, Eurip. Iph. in Au. 1277.

Συντμήνιος, ος, ὁ ἡ ὁ, conterminus, finitimus, seu vicinus sum, fines alicujus attingo.

Συντέρμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, finitimus, vicinus.

Συντέρπω, una oblecto.

Συντεταγμένως, Adverb. composite, composito agmine; (2) eleganter, de dictione. A συντάσσω.

Συντετάκλαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. συντάσσω.

Συντετραμμένως, Adv. contente, enixe, maximopere. A συντείνω.

Συντετριμμένοι, nom. pl. perf. part. pass. v. συντρίβω.

Σύντιδξις, εως, ἡ, colloquium, congressus. A συντυγχάνω.

Συντεχνάζω, una machinor, colludo.

Συντέχνιτης, ου, ὁ, ejusdem artis confector, Gl. V. idem opificium exercens.

Σύντιχρος, ος, ὁ, confusaneus, Ph. iisdem technis utens. A σύν, & τίχνη.

Σύντηγμα, ατος, τὸ, liquefactio. Vox medica, cum resolvuntur humores, & corpus nimiis excretionibus v. c. sudoris contabescit. A συντήκω.

Συντηκτικός,

Digitized by Google

Συντηκτικὸς, ἡ, ὸν, cui colliquandi seu contabefaciendi vis ineſt. Ab eod.

Συντήκω, futur. ξω, liquatum jungo & unio, vel commiſceo, conflo & coalescere facio, in unum colliquefacio, i. e. liquefaciendo conſumo; (2) contabefacio, tabe & macie conſumo; *συντετηκὼς*, emaciatus, Gl. Vet. perf. part. *συντήκομαι*, maceo, Gl. Vet. Τὸν πάντα συντήκουσα δακρύοις χρόνον, Eur. Med. 25. λύπαις, idem. El. 240. Ἄρχυσον τῷ νεκρῷ συνίτηξε, Ælian. V. Hiſt. 7, 8. Συντηχθεὶς ἀύπναις ἀδόλοις, Eurip. Supp. 1027.

Σύντηξις, εως, ἡ, colliquatio; (2) contabefactio. A συντήκω.

Συντηρέω, ῶ, fut. ήσω, conſervo, tueor, obſervo. Συνετὸν αὐτὸ (πρόσωπον) καὶ εὐχυμον συντηρῆσα, M. Anton. 7, 35. Συντηρήσει αὐτὸν, Marc. 6, 20. τὰ ῥήματα ταῦτα, Luc. 2, 19. Ἀμφότερα συντηρεῖ, Matt. 9, 17, & Luc. 5, 38. Hinc

Συντήρησις, εως, ἡ, conſervatio, obſervatio; (2) conſcientiæ dictamen.

Συντηρητικὸς, ἡ, ὸν, confervandi vim habens.

Συντιθέναι, *compoſuiſſe*, præſ. inf. act. a

Συντίθημι, compono, conjungo, concinno, conſtituo, conſtipo, Ph. *in med.* conſentio, paciſcor, Gl Vet. συντίθεται, paciſcitur, Ph. συνεθέμην, pepigi, Gl. Vet. συνέθετο, pepigit, peregit, ſpopondit, Ph. a. 2. At συνέθομαι, compoſui, a. 1. act. Συντίθεντο αὐτῷ ἀργύριον δῶναι, Luc. 22, 5. Συντίθετο χίλιαι πολὺν, Soph. Aj. 303. Ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, id. El. 675. Ἕως ἂν ἡμεῖν ταῦτα συντιθώμεθα, Ariſt. Lyſ. 178.

Συντίκτω, f. ἴξω, ſimul pario, gigno. Συντίκτει ἥδε (φύσις) τὰ οἰκεῖα ἑκάστῃ ἡλικίᾳ, *Aret.*

Συντιμάω, ῶ, fut. ήσω, magni æſtimo, pretium augeo, carius indico, Gl. Vet. συντιμῶμαι, æſtimo; συντιμᾶται, æſtimat, Ph. συντετιμημένος, æſtimatus, Gl. Vet. perf. particip. paſſ. Hinc

Συντίμησις, ἡ, exiſtimatio pretii, pretium.

Συντιμωρέω, ſimul ulciſcor, opitulor, in ulciſcendo.

Συντινάσσω, f. ξω, concutio, conquaſſo.

Συντιτάινω, ſimul punio, ſimul intendo. Συντιταίνῃ τῷ μηρῷ ἐς τὰς γαστροκνημίας, *Hipp.*

Συντιτράω, ῶ, vel συντράω, ῶ, fut. τρήσω, perforo.

Συντιτρώσκω, ſimul vulnero, confodio.

Συντομία, ας, ἡ, conciſa ſeu ſuccincta brevitas, compendium. A

Σύντομος, ε, ὁ καὶ ἡ, conciſus, brevis; compendiarius, compendioſus, Gl. V. A συντέμνω.

Συντόμως, *Adv.* conciſe, breviter, compendioſe; (2) brevi, actutum, continuo, ſine mora. A σύντομος. Hinc

Συντομωτέρως, brevius, conciſius.

Συντονία, ἡ, contentio, firmitas, & robur, continuus & non interruptus tenor. A

Σύντονος, ε, ὁ καὶ ἡ, contentus, qui cum animi & virium contentione fit, acer, vehemens. Συντόνῳ σπουδῇ, *Herodian.* A συντείνω.

Συντόνως, *Adv.* ſumma cum contentione, acriter, vehementer.

Συντραγῳδέω, partes tragœdiæ ago.

Συντράπεζος, ε, ὁ καὶ ἡ, ejuſdem menſæ particeps, commenſalis. Ex σὺν & τράπεζα.

Συντραυλίζω, fut. ίσω, ſimul balbutio.

Σύντρεις, οἱ καὶ αἱ, ſimul tres, terni.

Συντρέπω, convolvo, converto. Ἀνακεκαμμένων τῶν σαρκιδίων, ὥστε τύπῳ συντρέπεσθαι, M. Anton. 10, 22.

Συντρέφω, fut. θρέψω, ſimul nutrio, ſimul educo.

Συντρέχω, concurro, in unum concurro; (2) convenio, conſentaneus ſum, conſentio; συντρέχει, concurrit, competit, Ph. a. 2. συνέδραμον. Καὶ γὰρ χρόνῳ τὸ μὴκος αὐτὸ συντρέχει, Eur. Or. 1204. Τῷ χρόνῳ γὰρ συντρέχει, id. Ion. 367. Πολλὰ δ' ἀναγκη τῇδε τῦτο συντρέχειν, Soph. Trach. 299.

Σύντρησις, εως, ἡ, perforatio, A συντιτράω.

Σύντρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, perforatus. Ab eod.

Συντριαινόω, ῶ, tridente concutio, tridente quaſſo. Στρεπτῷ σειδήρῳ συντριαινάσειν πόλιν, Eur. Her. fur. 949.

Συντρῖβή, ῆς, ἡ, contritio, contuſio, confractio. A

Συντρίβω, fut. ψω, contero, confundo, comminuo; (2) attero, crucio, voro, laboro, dolore, & triſtitia veluti contero & contundo; συντρίβονται, fatigantur, Ph. συτετριμμένος, confectus, attritus, tribulatus, Gl. V. perf. part. paſſ. συντρίβη, contritus eſt, aor. 2. paſſ. Σὲ τῆσδε κόρρης φοίτας αὐτοῖσι σὺν ταύτῃσι συντρίψω βαλὼν, Eur. Cyc. 697. τλὼ χύτραν, Ariſt. Ach. 288. ὄπινοιαν, idem Veſp. 1044. Τῆς ὀδοραιδος καὶ φάρακα συντριβείσης, Diod. Ὀφῆν ἐ συτριζήσεται αὐτῇ, Joann. 19, 36.

Συντριπραρχέω, ῶ, tetrarchiæ ſum ſocius, ſimul cum alio trierarchi munere fungor.

Συντριπράρχος, ὁ, qui in eadem eſt trierarchia.

Συντριμμα, ατος, τὸ, contritio, contuſio, confractio. A συντρίβω.

Συντριμμὸς, ῦ, ὁ, idem & ab eod. Unde

Σύντριψ, ῖβος, ἡ, contritio, comminutio.

Συντρίψαι, a. 1. inf. act. verbi συντρίβω.

Σύντριψις, ἡ, contritio, plaga. Ab eod.

Συντροφία, ὁ, communis educatio, nutritionis communitas, convictus, ſodalitium. A

Σύντροφος, ε, ὁ καὶ ἡ, ſimul nutritus & educatus, Ph. conlactaneus. Οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἐμπεδος, Soph. Aj. 647. Ex σὺν, & τρέφω.

Συντροχάζω, & συντροχάω, fut. άσω, concurro, in unum concurro. Ἔρως βαδίζων ἐκέλευσε συντροχάζειν, Anacr. 7, 3.

Συντρυφάω, una luxuriæ deditus ſum, luxuriose vivo, in deliciis vitam ago.

Συντύγχάνω, concurro, obviam fio; (2) convenio, adeo; (3) colloquor, commercium & conſuetudinem habeo; (4) accido, evenio; συντυχὼν, congreſſus, collocutus, aor. 2. part. Τλωικάδτα σ' ἐκεῖτ' ἰὼ δσφαλὲς ξυντυγχάνειν, Ariſt. Av. 1495. Πῦ σοι συντυχὼν ἀμιμονα, Eur. Her. 637. Ὁποίοις τε ἄρα συντυδξόμεθα φαρμακοῖς, Heliod. Ἡ σελὶνη συντυχὸν' ἡμῖν, Ariſt. Nub. 608. (5) particeps fio una cum. Τῆς μὲν δίξης ἐ μετίσχεν, τῆς δὲ τιμωρίας τοῖς ἁμαρτῦσι συντυχον, Appian. B. Civil. 2.

Συντυμβωρυχέω, una buſta eruo.

Συντυραννέω, tyrannidis conſors ſum, una tyrannidem exerceo.

Συντυραννοκτονία, una tyrannum interficio.

Συντύραννος, ε, ὁ καὶ ἡ, tyrannici dominatus particeps, in tyrannide ſocius.

Συντυρόω, ῶ, q. d. in caſeum cogo; συντυρώμενα, coagulata, conagmentata, Vox Ariſtophanica. A σὺν, & τυρὸς.

Συντυχία ας, ἡ, occurſus; (2) colloquium, congreſſus; (3) eventus, caſus, dicitur & per Periphraſin (ut συντυχία τῆς χοείας pro χρείᾳ). (4) de re, quæ fieri ſolet; (5) κατὰ συντυχίαν, forte, caſu. Ὀλίγοι τε πολεμίων ἐκκρατήσειαν, καὶ ἀδεμιᾶς συντυχίας χαρίαν, ἢ σολεμίᾳ σφαλματος, ἀλλ' ἀρετῇ κρατηθῶν, καὶ ἀνδρείᾳ κρατῆς, Appian. B. Mithridat. A συντυγχάνω.

Συντυχίλω, acc. f. *Ion.* pro συντυχίαν.

Συνυμνέω, concano, Gloſſ. Vet. una celebro, συνυμνεῖ, concanit, Ph. una celebrat.

Συνυθλέω, nugor, *ſed de pluribus.*

Συνυμφαίδω, una hymenæum cano, nuptias concelebro.

Συνυπάγω, ſubjicio, addo, annecto. *Vox Gramm.*

Συνυπαιδω, ſubaudio, Ph.

Συνύπαρξις, ε, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul eſt, qui ſimul exiſtit.

Συνυπαρξις, εως, ἡ, coëxiſtentia, Suic. A συνυπάρχω.

Συνύπαρχος, ε, ὁ, collega præfecti.

Συνυπάρχω, ſimul vel una ſum.

Συνυπατεύω, ſum collega in conſulatu.

Συνύπατος, ε, ὁ, collega in conſulatu.

Συνυπερβάλλω, una tranſeo, trajicio.

Συνυπηρετέω, ῶ, ſimul miniſtro, vel *ſimpl.* miniſtro.

Συνυπηχέω, adſtrepo, accino.

Συνυποβάλλω, proſum, confero ad quid. Clem. Al. *niſi leg.* συνεπιβ. *Ern.*

Συνυποδείκνυμι, demonſtro.

Συνυποδύομαι, ſimul ſubeo.

Συνυποκορίζομαι, id. quod ὑποκ.

Συνυποκρίνομαι, ſimul ſimulo. Καὶ συνυπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι, Gal. 2, 13.

Συνυπονοέω, v. συνεπινοέω.

Συνυποπίπτω, una ſubjicior, ſ. una intelligor.

Συνυπόστατος, ὁ, conſubſtantialis. *Vox Eccleſ.*

Συνυπουργέω, ῶ, una ſubſervio, una operam confero. Συνυπουργόντων ἢ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, 2 Cor. 1, 11. Ἦπερ αὐτῇ τὰ πολλὰ ξυνυπουργεῖ, Luc. Bis. Acc.

Συνυποφέρω, v. συνυπάγω. Vox Gramm.

Συνυφαίνω, contexo, attexo; (2) molior. Νῦν δ' ἂν ἔειρ' ἐκόμω, ἵνα τοι σὺν μίτῳ ὑφήνω, Odyſſ. 13, 303. Hinc

Συνύφανσις, εως, ἡ, contextio.

Συνύφασμα, ατος, τὸ, contextus, Gl. Vet.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, contextus, tela.

Συνυφὴς, ές, ὁ καὶ ἡ, contextus. Ex iiſd.

Συνυφίσαμαι, ſubſiſto, i. e. una in rerum natura ſum. Ex σὺν, & ὑφίσημι.

Συνυψόω, ῶ, coëxalto.

Συναδὴ, ῆς, ἡ, concentus, Ph.

Συναδία, ας, ἡ, concentus. A συναδός.

Συναδίνω, una parturio; (2) ſimul dolore adficior. Συναδίνειν κακοῖς τινος, Eur. Hel. 733. Πᾶσα ἡ κλίσις συστενάζει καὶ συναδίνει ἄχρι τῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Συναδὸς, ε, ὁ καὶ ἡ, concentor; (2) non abſonus, congruens, conſentaneus. Τάδ' ἐ ξυναδὰ τοῖσιν ἐξημελημένοις, Eur. Med. 1008.

Συναθέω, ῶ, ſimul detrudo; (2) contrudo, compulſo, trudendo in unum locum cogo, cogo, coarcto, compello, impello. Συναθῆντες αὐτὸν εἰς τ' ἴφατα, Luc. Toxar.

Συνάθησις, ἡ, compulſio, Gl. V. A pr.

Συναθροιδία, perf. part. act. f. g. v. συνάγω.

Συνάμιθα, 1. pl. a. 2. conj. med. v. συνίεμαι.

Συναμία, ας, ἡ, compages humerorum vel armorum. Gl. Vet. ſcapula; συναμίαι, ſcapulæ, Ph. Ex σὺν, & ὦμος.

Συναμοσία, ας, ἡ, conjuratio. Ph. conſpiratio. Gl. V. perduellio. A συνόμνυμι,

Συναμόσιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Συναμότης, ε, ὁ, conjuratus, conjurationis ſocius. Ab eod.

Συναμοτικῶς, *Adv.* facta conjuratione ſeu conſpiratione, R. Ab eod.

Συνανέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, coëmo; συνανήσασθαι, comparare, Ph.

Συναυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio. Figura rhetorica, qua vocabula idem ſignificantia conjunguntur. A

Συνώνυμος, ε, ὁ καὶ ἡ, nomen commune habens, idem ſignificans. Ex σὺν, & ὄνομα.

Συνωνυμόντως, *Adv.* idem quod

Συνανύμως, *Adv.* eadem diverſorum vocabulorum ſignificatione.

Συνωριαστὴς, ε, ὁ, bigarum auriga ſeu agitator. A συνωρὶς.

Συνωρικιδόμαι, bigas agito. Ἱππάζεται τε καὶ ξυναρικιδεται, Ariſt. Nub. 17. A

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, bijuges equi, par equorum aut mulorum currum trahentium. Gl. Vet. biga, bigæ; συνωρίδες, bigæ, Gl. Vet. par quodcunque, ut liberorum, amicorum, &c. *melius* ξυνωρὶς. A συναείρω.

Σύνασις, εως, ἡ, compulſio, coarctatio. A συναθέω.

Συναφελέω, ῶ, f. ήσω, una proſum ſeu adjuvo. Gl. V. commodo, Xen.

Συναχάδειν,

Digitized by Google

Συνεχαδόν, *Adv.* continenter, continuo. A συνεχής.

Συξέω, cædo, rado, ut arcte cohærere possint, ut λίθοι συνεξεσμένοι, & hinc λέξεις συνεξεσμέναι, quæ non aspere concurrunt.

Συοκλασία, ας, ἡ, *Ion.* pro συοκλασίαι, suis mactatio seu cædes. Ex σὺς & κλείνω.

Συοκλονία, ας, ἡ, idem & ex iisd.

Συοκλόνος, ου, ὁ ἡ, apri interfector, f. interfectrix. Ἥνησας δ' ἔτι σάγχυ σοδαρῶντα Ἀταλάντην Κάπρον Ἰασίοιο συοκλόνον Ἀρκασίδαο. Call. in Dian. 216.

Συοφόντης, ου, ὁ, suum occisor. Ex σὺς, & φόνος, cædes.

Συοφόντις, ιδος, ἡ, suum interfectrix.

Συοφορβία, ῶ, simul cum suibus pasco. Οἷα τὰ ὠδὲ ἢ ἀσκὸν, ἢ τὰς ἐν Κίρκης συοφορβεμένους, Longin. 9.

Συοφόρβιον, ου, τὸ, grex suum pascentium.

Συοφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus. Ex σὺς, & φορβή.

Σύραι, ῶν, αἱ, parvæ vilesque lacernæ, V. L.

Σ Υ Ρ Β Η, ης, ἡ, tumultus. *Æol.* pro τύρβη.

Συρβητώδης, ες, ἡ, tumultuosus; ut hinc sit συρβητώδεις χοροὶ, apud Hes. chorus tumultuosus, (aut est part. v. συροντίω.) A σύρβη.

Σύργαγρος, ου, ὁ, operarius, exp. & subulcus. A σὺς & ἀργάζομαι.

Συρδὸν, *Adv.* tractim; (2) funditus, impetuose. A σύρω.

Συρέντας, acc. pl. aor. 2. part. pass. verbi σύρω.

Συριγγίας, ου, ὁ, fistularis; ut συριγγίας κάλαμος. A σύριγξ.

Συρίγγιον, ου, τὸ, parva fistula. Ph. canna; etiam ulcus, Gl. V. Dim. ab eod.

Συριγόω, ῶ, fut. ώσω, in fistulam excavo.

Συριγώδης, ες, ὁ ἡ, fistulosus aut cavernosus & perforatus. Ab eod.

Σύριγμα, ατος, τὸ, sibilus, sonitus seu stridor ille, qui sibilando, vel etiam fistulando editur; item, venti.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Σύριγξ, ιγγος, ἡ, fistula; (2) quidquid fistulosum est, siphonis instar, & cavernosum, ut in rota cavitas, cui axis inseritur, venæ colli & pedis grandiores, fistula putris in corpore, cavernæ terræ profundæ, &c. Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἵπποσατ' ἰχνος. Hom. Il. 19, 387. Συρίγγων αἴτιον φθόγγου ὑπαυλορίαν. Call. in L. Pall. 14. A συρίσσω.

Συρίζω, f. ξω, v. συρίττω; σύρισον, aor. 1. imper. Βοσκήμασι σῶσι συρίζων ποιμένας ὑμεναίους, Eur. Alc. 573. Ὅταν αὐλίοις συρίζῃς, ὦ Πάν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις, id. Ion. 501. A σύριγξ.

Συρίζω, Syriace loquor aut ago, Syrisso; (2) Syrorum modo sum molliculus. A σύρος.

Συριηγενὴς, ἐος, ὁ ἡ, *Syrus* origine seu genere, in Syria natus, Syrus. Ex συρία, & γίγνομαι, nascor.

Συρικλὴς, ῆ, ὁ, sibilator; (2) fistulator, qui fistula ludit. A συρίσσω.

Συριξαις, a. 1. part. act. *Æol.* pro συρίξας, a συρίσσω.

Συρίσδειν, *sibilare*, infinitivus idem, eademque dialecto adfectus.

Συρίσδω, *Dor.* pro συρίζω.

Σύρισμα, ατος, τὸ, fistulæ cantus, aut sonus, fistula. A συρίζω.

Συρισμὸς, οῦ, ὁ, sibilus, stridor. Ab eod.

Συρισὴς, ῆ, ὁ, fistulator. Gl. V. A συρίζω.

Συριστὶ, *Adv.* Syriace.

Συρίττω, vel συρίσσω, f. ξω, sibilo, sibilum edo; (2) sibilo ejicio, exsibilo. Gl. Vet. sibilo explodo; (3) fistula cano. Εἶτα μοι συρίττειδε συμβῆ φωὸς τῆδ' Ἀτιατᾶν, Luc. pro Imag. διὰ τὸ ἀχημοσύνην, Æschin.

Σύρμα, ατος, τὸ, quod trahitur, seu attrahitur, vestis caudata; σύρματα, paleæ, quæ rastris corraduntur, & alia purgamenta, sordes. A σύρω. Unde

Συρμαία, ας, ἡ, raphanus, & succus maxime raphani, ciendæ alvo aptus; (2) cibi peculiaris genus ex adipe & melle; (3) potus ex aqua & sale, purgationi serviens. Hinc

Συρμαΐζω, f. ίσω, ventrem purgo syrmæa.

Συρμαιοπώλης, ου, ὁ, raphani venditor.

Συρμαϊσμὸς, οῦ, ὁ, modica vacuatio alvi per succum raphani. A συρμαΐζω.

Συρματὶς, ιδος, ἡ, quæ stipulas rastro coacervat. A σύρω.

Συρμιὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligna in silva collecta vendit, Hes. Ab eod.

Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus. Ab eod.

Σύροισαι, nom. pl. præs. part. act. *Dor.* pro σύρουσαι, a σύρω.

Συρομένας, v. σύρδην. Ab eod.

Συροπέρδιξ, ικος, ὁ, nomen avis.

Συροφοίνιξ, ικος, ὁ, Syrophœnix. Hinc

Συροφοινίσσα, ης, ἡ, Syrophœnissa, ex Syrophœnice oriunda.

Συρράδιεργέω, ῶ, una facinus patro vel molior.

Συρραθαγέω, ῶ, confringo, contero.

Σύρραξις, εως, ἡ, conflictus. A συρράσσω.

Συρράπτω, f. ψω, consuo, simul suo, consarcino. Δέρματα συρράπτειν νέηρι βοὸς, Hesiod. Ἔργ. 542. Τῶν ὑ χιτώνων τὰ ὦδε τὰς ὠμὰς ἀχρι τῆδ' χειρῶν ἐ συνέρραπτον, Ælian. V. Hist. 1, 18.

Συρράσσω, vel ἀττω, f. ξω, confligo, invado; συνέρραξεν, conflixit, Ph. aor. 1. Συνέρραξε τοῖς πολεμίοις, Heliod.

Συρραφεὺς, έως, ὁ, sartor, consarcinator. A συρράπτω.

Συρρέπω, devergo, inclino. *Met.* de cogitatione, dirigere animum aliquo.

Σύρρυσις, εως, ἡ, confluxus. A

Συρρέω, confluo; συρρυεὶς, qui confluxit, a. 2. part. Διὸ ἢ συρρεῖ ὑπ' αὐτῶν (λιμνῶν) ὁ τοιοῦτος βιός, Heliod. Συνιρρεῖ τοίνυν τὰ πολλὴν, Ælian. V. H. 12, 58.

Σύρρηγμα, τὰ, conflictus. A

Συρρήγνυμι, vel συρρηγνύω, f. ξω, confringo; (2) committo, sc. bellum, concito; (3) confligo, quo sensu 2, 3) proprie medium dicitur, συνερρηγμὲς πόλεμος, bellum conflatum. Συρρήξαι εἰς ἓν ἅπαντα, Arist. Conc. 672.

Συρρήγνυσθαι, præs. inf. act. v. συρρήγνυμι.

Συρρῆξις, εως, ἡ, conflictus. A συρρήγνυμι.

Συρρίζόομαι, ῶμαι, simul radiees ago.

Συρρίπτω, conjicio in unum locum.

Συρρὼν, ῶσα, ὸν, confluxus, confluens, confluvium, colluvies. A συρρέω. Unde

Σύρροια, ας, ἡ, confluxio, confluxus.

Σύρρους, ους, ὁ ἡ, confluxus, confluens, ubi aqua confluit. Ex σὺν, & ῥόος.

Σύρρυσις, εως, ἡ, confluxus, coufluens, confluentia.

Συρσὶς, ἡ, tractio, tractus, Gl. V. A σύρω.

Σύρτης, ου, ὁ, tractor. Ab eod.

Σύρτις, ιος, ἡ, Syrtis. Ab eod.

Συρτὸς, ὴ, ὸν, tractus, qui trahitur, q. d. tractilis. Ab eod. Unde

Σύρφαξ, ακος, ὁ ἡ, vilis & abjecta populi multitudo, plebis colluvies, turba.

Συρφετὸς, ὴ, ὸν, sordes, purgamenta, rastro aut scopis corrasa, Gl. V. turba. Λύματα γῆς ἢ πέλλον ἐρ' ὕδατι συρφετὸν ἕλκει. Call. in Ap. 109. Hinc

Συρφετώδης, ους, ὁ ἡ, vilis, abjectus, plebeius; (2) inconditus, incompositus.

Σ Υ Ρ Ω, traho; σύρειν, trahe, Gl. Vet. a. 1. imperat. Σύροντες τὸ δίκτυον τῆδ' ἰχθύων, Joan. 21, 8. Ἔσυρον (ἐ Παῦλον) ἐξω τ πόλεως, Act. 14, 19.

Σ Υ Σ, συος, ὁ ἡ, sus, porcus; (2) aper. *Æol.* pro ὗς.

Συσκάπτω, f. ψω, simul fodio; (2) terram accumulo, pastino.

Συσκεδάζω, f. άσω, una dissipo, dispergo simul; (2) dissipo, dispergo.

Συσκεδάω, ῶ, idem. Συσκιδᾶν πολλὰς ἀλιτδιθρας ἐπῶν, Arist. Ran. 925.

Συσκεμμα, τος, τὸ, cogitatio, consideratio, deliberatio. A συσκέπτομαι.

Συσκεπάζω, contego.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, consulto cum alio.

Συσκευάζω, f. άσω, in fasciculum colligo, in unam sarcinam connecto; (2) compilo; (3) subdole struo. Τὸ δεῖπνον, Χρυσὲ, συσκευάζε ταῦτ', Arist. Vesp. 1242. Σὺ μὲν, ἔφη, συσκεύαζε, ἢ ἐ λέχον φοροπομπὸν ἄγε, Xen. Cyr. 4, 21. Συσκευάζεσθαι ἦν χρὴ σῖτον μὴ ἱκανὸν, ib. 6, 18. τὴν εἰς Πέρσας πορείαν, ib. 8, 35. Hinc

Συσκευασία, ας, ἡ, apparatus.

Συσκευαστὴς, ῆ, ὁ, structor, machinator, concinnator, architectus. Ab eod.

Συσκευὴ, ῆς, ἡ, fraudulenta molitio, insidiarum subornatio, captatio. Gl. Vet. factio.

Συσκευοφορέω, una vasa porto.

Συσκευωρέω, ῶ, una dolose machinor, commolior.

Συσκιωέω, ῶ, contubernalis sum, in eodem tabernaculo habito. Hinc

Συσκηνητρία, ἡ, contubernalis.

Συσκιωία, ας, ἡ, contubernium, Gl. V. Ex σὺν, & σκιὴ. Unde

Σύσκιωος, ου, ὁ ἡ, in eodem tentorio seu tabernaculo habitans, contubernalis.

Συσκιώω, f. ώσω, idem quod συσκιωέω.

Συσκιάζω, fut. ασω, obumbro, opaco, inumbro, obnubo, occulto, obtego, tenebris & caligine obduco, συσκιάσω, a. 1. inf. act. Ἀλλ' ὑ φθονεῖν χρὴ συσκιάζοντας γένναν, Eur. Supp. 1216. Μηδὲν φθόνῳ συσκιάζειν, ὧν ἡ μέλλουσις ἀφελήσει, Philo. Hinc

Συσκίασις, εως, ἡ, obumbratio.

Συσκίασμα, ατος, τὸ, obumbratio, umbraculum, involucrum, velamen.

Συσκιασμὸς, οῦ, ὁ ἡ, idem & ab eod.

Σύσκιος, ου, ὁ ἡ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex σὺν, & σκιά.

Συσκοπέω, una considero.

Συσκοτάζω, f. άσω, obnubilo; συσκοτάσει, advesperascit, tenebrat; συνισκότασε, advesperascebat, imperf. Επειδὴ συνεσκότασε, Xen. Cyr. 4, 20.

Συσκυθρωπάζω, f. σω, pariter tristi vultu sum. Συνεσκυθρωπάσαμεν, Xen. Cyr. 6, 16.

Συσπαράσσω, vel συσπαράττω, f. ξω, concerpo, discerpo. Ἐρρῆξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, ἢ συνεσπάραξεν, Luc. 9, 42.

Σύσπασις, εως, ἡ, contractio, convulsio.

Σύσπαστος, ου, ὁ ἡ, contractus, qui contrahi potest. A

Συσπάω, f. άσω, attraho, simul pertraho; (2) contraho, adduco, contorqueo, convello; συνεσπάσθη, contractus est, Ph. a. 1. pass. Τὰς ὀφρῦς ὑπὲρ τῆδ' ὀρρώσων συνεσπάσαντες, M. Anton. 4, 30.

Συσπειράω, ῶ, in spiram colligo, convolvo; (2) conglomero, condenso. Ἐπεὶ ὑ ὕτω συνεσπειράθησαν, Xen. Cyr. 7, 21.

Συσπείρω, confero.

Συσπένδω, f. σπεισα, simul libo, Dem.

Συσπεύδω, f. εύσω, studiose cum aliis alicui faveo, meumque operam navo.

Συσπλαγχνόω, exta simul edo. Ἄγε δὴ, θεαταὶ, δεῦρο συσπλαγχνόσατε μᾶ νᾶν, Arist. Pace 1124. A σὺν, & σπλάγχνον.

Συσπουδάζω, f. άσω, idem quod συσπεύδω. Ξυσπουδάζειν ὠδὶ τ νίκης, Arist. Pace 768. Hinc

Συσπουδαστικὸς, ὸ, æmulus ejusdem studii.

Συσπονδος, ὼ qui una libat.

Συσαινομαι, simul adulor vel blandior, Suic.

Συσαρκία, ας, ἡ, carnis bonitas; coalescentia carnis. Ex σὺν, & σὰρξ.

Συσαρκόω, carnem cum carne coalescere facio. Ex iisd. Hinc

Συσάρκασις, εως, carnis compactio.

Συσεισμὸς, οῦ, ὁ, concussio; (2) turbo. A

Συσείω, f. είσω, concutio, commoveo.

Συσσάλα, f. άλσα, idem.

Συσσημον, ου, τὸ, omne signum, de quo inter duos plurefve convenit. A σύσσημος.

Σύσσημος, ου, ὁ ἡ, una significans. Ex σὺν, & σῆμα.

Συσήπω, f. ψω, putrefacio; (2) macero.

Συσιτέω, ῶ, f. ήσω, una cibum capio, convictor sum; (2) contubernalis sum, in contubernio alicujus sum. Συσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Aristot.

Συσιτία,

Digitized by Google

Συσσιτία, ας, ἡ, convictus, sodalitas. A σύσσιτος. Unde

Συσσιτικός, ἡ, ὸν, ad convictum pertinens.

Συσσίτιον, ου, τὸ, contubernium & hominum eadem quadra viventium cœtus; (2) commune & publicum convivium; Plut. in Lycurg. cap. 10. quæ vocantur & ἀνδρία, & φιδιτία. Ab eod.

Συσσίτοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro συσσίτοις.

Συσσιτοποιέω, ῶ, pinso, vel in cibum concinno.

Σύσσιτος, ου, ὁ ἡ, simul cibum capiens, convictor. Gl. V. sodalis. Ex σῖτος.

Συσσύρω, divexo, contumelioſe tracto, R.

Συσσώζω, fut. ώσω, simul ſervo, conſervo, contineo & ſtringo, ne dilabatur. Ἤν γε μὴ ὁμόσῃς ἐμοὶ —— συσσάσειν ἐμὲ φάσαις τέχναις, Ariſt. Θεσμ. 277. Τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλόν, Eur. Iph. in Au. 1237.

Συσσωματοποιέω, ῶ, in unum corpus cogo.

Σύσσωμος, ου, ὁ ἡ, qui ejuſdem corporis eſt, concorpor. Ex σὺν, & σῶμα.

Συσσωρεύω, f. εύσω, coacervo, acervatim congero.

Συσσωφρονέω, ῶ, una recte ago, una temperantiæ ſtudeo.

Συσσώδις, ων, εως, ut συσσάδες ἄμπελοι, vites ordine non plantatæ. A σωΐζημι.

Συσσώλω, *Adv.* cominus. Ab eod.

Συσσῶσαι, *Adv.* cominus, Vet. V. Ab eod.

Συσσωθείς, aor. 1. part. paſſ. v. σωΐζημι.

Συσσωμος, ου, ὁ ἡ, ejuſdem cum aliquo ponderis.

Συσταλτικός, ἡ, όν, contrahendi vim habens. A συστέλλω.

Συσταμνίζω, confundo, *proprie*, in unum urceum, ſ. poculum. A στάμνος.

Συστάς, ἀδος, ἡ, ciſterna, ubi aqua conſiſtit. A σωΐζημι.

Συστάσεις, nom. pl. *Ion.* & *Att.* pro συστάσις, a σύστασις.

Συστασιάζω, f. άσω, ſeditionis ſocius ſum. Hinc

Συστασιάστης, ου, ὁ, ſocius ſeditionis.

Σύστασις, εως, ἡ, conſtitutio; (2) coagmentatio, compoſitio, coagmentum, concrementum, craſſitudo, concretio; (3) ſubſtantia; (4) natura rei; (5) confirmatio per argumenta; (6) conciliatio animorum ad concordiam; (7) amicitia & concordia ipſa; (8) coïtio, conſpiratio, conjuratio; (9) cœtus, conventus; (10) commendatio. A συνίστημι.

Συστασιώτης, ου, ὁ, factionis particeps ſeu ſocius.

Συστατικός, ἡ, όν, conſtituendi & compingendi vim habens; (2) commendatitius; συστατικὰ, commendatitiæ literæ, Ph. A σύστασις.

Συσταυρόω, ῶ, f. ώσω, una cruci figo, una in crucem tollo; Συνεσταυρώθη, concrucifixus eſt, aor. 1. paſſ. Οἱ Συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτὸν, Marc. 15, 32. Ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, Rom. 6, 6. Συσταυρωθέντες, Matt. 27. 44.

Συστέγάζω, f. άσω, contego, operio.

Συστέλλω, f. ελῶ, p. συνέσταλκα, compono, coarcto, coërceo. Gl. V. contraho, compeſco; (2) conſterno; (3) compono, ut mortuum; (4) ἐμαυτὸν, minus facio quam poſſum, ſubmitto me, Συστέλλει, corripit, Ph. Συστέλλομαι, contrahor. Gl. Vet. mœreo. Ἀλλὰ Συστείλας, ἀκροισι χράμβῃ τοῖς ἰσίοισιν, Ariſt. Ran. 1116. ἀλλάττας, id. Eq. 430. Δοιμάτια, id. Con. 99. Συνέσταλκα κακοῖς, Eur. Her. fur. 1423. Συνέστειλα τὸ ὀφρυῶδες τὸ μὴν, Syneſ.

Συστενάζω, f. ξω, ſimul gemo, congemiſco, una ſuſpiro. Ὡς συστενάζειν γ' οἶδα γενναίως φίλοις, Eur. Ion. 969. Πᾶσα ἡ κτίσις Συστενάζει καὶ Συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν, Rom. 8, 22.

Σύστενος, ου, ὁ ἡ, anguſtus, in arctum coactus.

Συστενοχωρέω, ῶ, in anguſtum cogo.

Συστεφανόω, ſimul corono, vel ſimpl. corono.

Σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, concretio, compages, compoſitio, collectio, congregatio; (2) cœtus, conventus, collegium, turba, globus, manus militum; (3) acervus, cumulus, multitudo; (4) modulaminis plenum corpus ex conſonantiarum conjunctione conſiſtens. A συνίστημι. Hinc

Συστηματικός, ἡ, όν, collectitius; (2) q. d. acervalis; (3) ad σύστημα pertinens.

Συστῆναι, aor. 2. inf. act. v. συνίστημι.

Συστοιχέω, ῶ, f. ήσω, ejuſdem ordinis ſum, in eadem ſerie ſeu eodem verſu ſum collocatus, conjunctus; reſpondeo, congruo, ſimilis ſum. Συστοιχεῖ ὁ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, Gal. 4, 25. A συστοιχος.

Συστοιχία, ας, ἡ, militum ſeries in altum porrecta, pendentem catenam referens; (2) quævis ſeriei ſeu ordinis rerum communio, natura, convenientia. Ab eod.

Σύστοιχος, ου, ὁ ἡ, qui ejuſdem eſt ordinis ſeu ſeriei, conjunctus, vicinus, ſimilis. Ex σὺν, & στοῖχος.

Συστοίχως, *Adv.* eodem ordine & ſerie.

Συστολέω, ῶ, idem cum συστολίζω. Συστολῆσαι χρηζουσα λίνῳ φάρεα πορφύρια, Eur. Or. 1412.

Συστολή, ῆς, ἡ, contractio, coarctatio; (2) correptio, Ph. figura grammatica, qua ſyllaba longa in verſu corripitur. A συστέλλω. Unde

Συστολίζω, fut. ίσω, apparo, adorno, orno.

Σύστομος, ου, ὁ ἡ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & contracto; (2) mutus, elinguis. Ex σὺν, & στόμα.

Συστομόω, os contraho, oſtium conſtringo & coangusto; (2) in fauces contraho. A σύστομος.

Συστοχάζομαι, rationem habeo.

Συστρατεία, ας, ἡ, communis militia, contubernium. A

Συστρατεύω, & συστρατεύομαι, una expeditionem ſuſcipio, in militiam una proficiſcor, ſimul milito. Ἀνδρείως Ζωπυρατεύετο τῷ ἀνδρὶ, Xen. Cyr. 8, 32. Ὡς ἡ Ἀχιλλεῖ συνεστράτευσεν ἐν Φρατοῖς ὅτι Ἴλιον, Heliod. Ὅπου ἂν δεήσοι στρατεύειν, συστρατεύσομαί σοι, Xen. Cyr. 4, 24.

Συστρατηγέω, una exercitum duco, collega imperatoris ſeu ducis exercitus ſum.

Συστρατήγος, ου, ὁ, qui & ipſe ducis ſeu imperatoris officio fungitur, ſeu collega imperii militaris, aut collega in prætura eſt.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito.

Συστρατοπεδεύομαι, una, eodem loco caſtra pono.

Σύστρεμμα, ατος, τὸ, coagmentum compactile, globus, convolutio; (2) agmen militum ordine compoſito procedentium. A συστρέφω.

Συστρεμματάρχης, ου, ὁ, præfectus agmini militum. Ab ἄρχω.

Συστρεμμάτιον, τὸ, globulus; (2) vortex. Dim.

Συστρέφω, fut. ψω, contorqueo, convolvo in faſcem, ſeu collectum contorqueo, colligo, cogo, coacervo, conglobo; συνεστραμμένος, convolutus, p. part. paſſ. συστρέφονται, glomerantur, Ph. Συστρέψαντος ὁ τῶν Παύλου φρυγάνων πλῆθος, Act. 28, 3. Αὐτὼ ὥσπερ τοὺς θαμὰς μεγάλω τυφῷ καὶ στρεπτῷ ξυστρέψας, Ariſt. Lyſ. 976.

Συστροχυλίζω, conglobo.

Συστροχύλω, idem.

Συστροφή, ῆς, ἡ, converſio & convolutio in orbem, vortex, vertigo, Gl. V. globus, involucrum; (2) tumultuoſa & ſeditioſa concio, concurſus, Ph. συστροφὴ ὄχλου, *de multitudine hominum* caterva; συστροφὴ ἀνέμων, turbo, Ph. A συστρέφω. Hinc

Συστροφία, ἡ, conſuetudo cum aliquo.

Σύστυλος, ου, ὁ ἡ, columnas habens, e columnis compoſitus.

Συσχῶ, 1. ſing. conj. aor. 2. inf. act. verbi συνίστημι.

Συσφάζω, una macto ſ. interficio.

Συσφαίριζω, f. ίσω, una aliis pila ludo.

Συσφαιριστής, οῦ, ὁ, colluſor pilæ. A præc.

Συσφαιρόω, ῶ, f. ώσω, conglobo, rotundo.

Συσφάττω, f. ξω, ſimul jugulo ſeu macto. Συσφαγῶμαι, Eur. Iph. in Tau. 687.

Συσφηκόω, quod confuſum erat informo, compono, R.

Συσφίγγω, fut. ξω, conſtringo, conſtringendo cogo & contraho.

Συσχεθῇ, 3. ſing. aor. 1. conjunct. paſſ. verbi συνέχω.

Συσχηματίζω, f. ίσω, configuro, conformo. Μὴ συσχηματιζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ, Rom. 12, 2. ταῖς πρότερον ὑμῶν ἐπιθυμίαις, 1 Pet. 1, 14.

Συσχολάζω, f. άσω, ſimul otior, una ſcrior; (2) ſum condiſcipulus. Hinc

Συσχολαστής, οῦ, ὁ, condiſcipulus.

Σύτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐσύετο, a σύω.

Σύτ' ΦΑΡ, τὸ, exuvium anguis vel cicadæ; pellicula rugoſa, lacti innatans; (3) rugoſa & exſucca pellis ſenum; (4) cutis *ſimpl.*

Συφειός, οῦ, ὁ, *Poët.* pro συφιος.

Συφεόνδε, in haram. A σύς.

Συφιός, οῦ, ὁ, hara, ſuile, Hom. Od. 10, 238. A σύς.

Συφεών, ῶνος, ὁ, idem. Gl. V. Ab eod.

Συφόρβιον, ου, τὸ, grex ſuum, qui ſimul paſcuntur, Gl. V. hara. Ex σύς, & φέρβω.

Συφορβός, οῦ, ὁ, ſuum paſtor, ſubulcus. Παῖδε συφορβόν, Hom. Il. 21, 282. Ex iiſd.

Συφός, οῦ, ὁ, (idem, *Ern.*) hara. A σύς.

Συχνάζω, f. άσω, denſo, ſpiſſo, frequento. A συχνός.

Συχνάκις, *Adv.* ſæpe. Ab eod.

Συχνός, ἡ, όν, frequens, creber, multus, copioſus, ſpiſſus, confertus, continuus. A συνέχης.

Συχνῶς, *Adv.* crebro, aſſidue, Gl. V.

Σύω, quatio, concutio, moveo; σύομαι, moveor, incitor; ut hinc ſit ἐσύμην, incitatus, concitatus; ἔσυτο, ruebat. Ὅπλῳ ξυνατήσειεν ἐπὶ θεῦ συθείς, Eur. Ion. 825. A σθύω.

Συώδης, ες, ὁ ἡ, porcinus, ſuillus. A σύς.

Σφάγανον, ου, τὸ, enſis. A σφάττω.

Σφαγεῖον, ου, τὸ, vas, quo jugulatæ pecudis ſanguis excipitur. Ab eod.

Σφαγίσαι, a. 2. part. paſſ. f. g. v. σφάζω.

Σφαγεύς, έως, ὁ, jugulator, mactator, percuſſor, Ph. occiſor, ſicarius; (2) gladius.

Σφαγή, ῆς, ἡ, jugulatio, mactatio, occiſio, Ph. internecio, nex, Gl. Vet. cædes; (2) jugulus ſeu jugulum, Ph. Ἀπιγόμην τῶν σφαγῶν τὸ ξίφος ἤρπσε πρῶτος, ib. Ab eodem.

Σφαγία, ας, ἡ, dies ſacrificii, qua ſacra fiunt mactatis victimis. A σφαγή.

Σφαγιάζω, fut. άσω, victimas jugulo, hoſtias macto, ſeu victimis mactatis ſacrifico, Gl. V. macto; σφαγιάζει, mactat, Ph. Σφαγιάζειν τὰς παρ' αὐτῶν δωρηθέντας ἐκ εὐαγλὲς, Heliod. Ἥδιον σίφρα σφαγιαζομένῳ, Ariſt. Av. 577. Ab eod. Hinc

Σφαγιασμός, οῦ, ὁ, mactatio, trucidatio, R.

Σφαγίδιον, ου, τὸ, cultellus, quo jugulum petitur, culter coquorum, Dim. a σφαγις.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima, hoſtia; (2) beſtia, quæ jugulatur vel mactatur; (3) locus vel vas, quo excipitur ſanguis victimarum. A σφαγή.

Σφαγίς, ίδος, ὁ, culter, quo reſolvunt ſeu feriunt jugula pecorum mactandorum; (2) jugulatio. A σφάζω.

Σφαγίτης, ου, ὁ, jugularis, ad jugulum pertinens. A σφαγή.

Σφαγῖτις, ίδος, ἡ, ut σφαγίτιδες φλέβες, venæ jugulares. A præc.

ΣΦΑΔΑΖΩ, fut. άσω, pedes agito, pedes jacio ſeu jacto, cum tractu quodam ſalio, palpito. Σφαδάζοντες, ἡ τῷ μιγέθει τῷ κακῷ

κακῶν ἀπειρικότες, oppressi, Philo. Ὁ ὃ (ἵππος) σφαδάζων ὑπομένει ἢ Κῦρον, Longin. 25. Ἐσφαδάζει τοῦτο θυμῷ καὶ φιλοτιμίας ὡρὰς τὸν ἀγῶνα τῇ παραβάσει καὶ τὴν παραλλάξει τῶν σκελῶν, Plut. in Philopœm. cap. 6. Hinc

Σφαδνὸς, ὴ, όν, vehemens, terribilis.

Σφαδασμὸς, ὃ, ὁ, pedum jactatio, huc modo & illuc; palpitatio inprimis moribundi.

ΣΦΑΖΩ, f. ξω, jugulo, macto; (2) cædo, interficio, trucido, neco, occido. Καὶ σὺ σφάζῃ σαρθένῳ δίῳλω, Eur. Or. 1183. Ὧν τὰ μὴ ἴσα σφαζ' ὅτι γαίας, Soph. Aj. 235.

ΣΦΑΙΡΑ, ας, ἡ, sphæra, globus, pila.

Σφαιρηδὸν, *Adv.* in modum pilæ seu pilulæ. A σφαῖρα.

Σφαιρητικὸς, ὴ, όν, ut νόμοι σφαιρητικοὶ, ap. Clem. Al. *sed leg. videtur* σφαιριστικοί.

Σφαιρίδιον, τὸ, pllula, Gl. Vet. A σφαιρίον.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pila ludo. A σφαῖρα.

Σφαιρικὸς, ὴ, όν, ad sphæram pertinens, sphæræ seu globi proprius; (2) globosus, sphæræ formam habens. Ab eod.

Σφαιρικῶς, *Adv.* modo sphæræ, globi, pilæ.

Σφαιρίον, ὐ, τὸ, globulus, pilula, Dim. a σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, lusio pilaris, ludus pilæ. A σφαιρίζω. Unde

Σφαίρισμα, τὸ, idem.

Σφαιριστήριον, ὐ, τὸ, locus, in quo pila luditur, sphæristerium. Ab eod.

Σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, qui pila ludit, qui callet artem ludendi pila, Gl. Vet. pilarius. Ab eod. Hinc

Σφαιριστικὸς, ὴ, όν, pertinens ad σφαιριστὴν; (2) peritus pila ludendi. Hinc ἡ σφαιριστικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars sive peritia ludendi pila.

Σφαίριστρα, ας, ἡ, sphæristerium, area.

Σφαιρίτης, ου, ὁ, rotundus, globosus; fœm. σφαιρῖτις, ιδος, ut σφαιρῖτις κυπαρισσος, cupressus conifera. Ab eod.

Σφαιροειδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, sphæræ similis, pilæ speciem gerens, Ph. globosus, pilarius, pilaris. Ex σφαῖρα, & εἶδος.

Σφαιρομαχίον, pila ludo, pila pugno. Ex σφαῖρα, & μάχομαι. Hinc

Σφαιρομαχία, ας, ἡ, pugna pilaris; (2) pilaris lusio.

Σφαιροπαιγλίον, ῶ, pila ludo. Ex σφαῖρα, & παίζω, *ludo.*

Σφαιροπαίκτης, ου, ὁ, lusor pilæ. Ex iisd.

Σφαιροποιέω, ῶ, sphæram facio. Hinc

Σφαιροποιὸς, ὸν, ὁ, pilarius, Ph. qui pilas facit.

Σφαιρόω, ῶ, fut. ώσω, conglobo, in pilam cogo, in rotundam & globosam massam conformo, Gl. Vet. globo; ἐσφαιρωμβῶ, pilatus, Gl. Vet. p. part. pass. σφαιρῶσαι, præpilare, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Στύδια δ' ἐσφαίρωτο σκληρὰ, Theocr. 22, 46. Ἀκόντια ἐσφαιρωμβία, rudes, pila præpilata. Ξίφη ἐσφαιρωμβία, *Angl.* Swords buttoned, Foils. A σφαῖρα. Hinc

Σφαίρωμα, ατος, τὸ, massa rotunda, seu globosa in modum pilæ, Gl. V. lumbus.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia seu lorum calcei. Apud 70 Interpretes sæpe notat sphærulam candelabri. Ab eod.

Σφαιρωτὸς, ὴ, όν, rotundatus in globosam rotundamque massam, coactus in modum pilæ. Ab eod.

Σφακελίας, ου, ὁ, qui infestatur σφακέλῳ. A σφάκελος.

Σφακελίζω, & σφακελιζόμαι, sphacelo laboro, carie exedor atque tabe, gangræna vitior, *Aristot. H. A.* 3, 13. Ab eod. Hinc

Σφακελισμὸς, ὃ, ὁ, partis alicujus inflammationem perpessæ mortificatio.

Σφάκελλος, ου, ὁ, fasciculus, fascis. A φάκελλος, idem, *(at videtur vitium scripturæ, nam & σφάκελος pro φάκελος sæpe male editum est. Ern.)*

ΣΦΑΚΕΔΟΣ, ου, ὁ, membri inflammationem perpessi mortificatio; (2) gangræna, sive σφάκελος incipiens, radicum in arboribus nigredo ac mors; (3) salvia, *mas.* A

ΣΦΑΚΟΣ, ου, ὁ, salvia, *herba. Angl.* Sage.

Σφάκτης, ου, ὁ, sicarius, Ph. σφάκται, jugulatores, Ph. A σφάζω.

Σφακτὸς, ὴ, όν, mactatus. Ab eod.

Σφακώδης, ες, ὁ ἡ ὴ, salvia abundans. A σφάκος.

Σφαλδὸς, ὰ, ὸν, qui inter eundum lapsat, qui titubat fallente vestigio, Gl. Vet. titubans; (2) lubricus, instabilis, fallax; (3) periculosus, noxius. A σφάλλω.

Σφαλδῶς, *Adv.* lubrice, parum tuto, dubie, inconstanter.

Σφαλῶσαι, a. 2. inf. pass. verbi σφαλλω.

Σφάλλοντι, *evertenti*, dat. sing. part. præs. act.

ΣΦΑΛΛΩ, supplanto, everto, prosterno; (2) fallo, circumvenio, in errorem induco, Gl. Vet. decipio; σφαλλομαι, titubo, Ph. *it.* rem infeliciter gero in bello, spe excido; ἔσφηλα, aor. 1. act. ἐσφάλω, aor. 2. pass. erravi; ἐσφαλμένος, vitiosus, p. pass. part. Δειναὶ τὰ τύχαι σφάλλουσι δόμους, Eur. Med. 198. Οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐς σοί ποτε, peccabo, Soph. Trach. 630. Ἀνδρὸς τοῦδε γ' οὐ σφαλήσεται, privabitur, ibid. 1129. Σφαλεὶς ὧν ταύτης τ' ἐλπίδος, Luc. Ἀπ' ἐλπίδος ἔσφηλας, idem.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus, casus, error, peccatum, derelictum, offensa, Gl. V. vitium; (2) infortunium, infelix successus, clades. A σφάλλω.

Σφάξαι, a. 1. inf. act. verbi σφάζω.

Σφάξατιν, 3. pl. a. 1. conj. act. cum ν.

Σφαραγήσαντο, Hom. Od. 9, 440. 3. pl. imperf. ind. med. *Ion.* & *Dor.* pro ἐσφαραγήσαντο, a

Σφαραγίζω, gutture sonum edo, strideo, strepo; (2) dilentus sum.

Σφαραγίζω, cum strepitu excito. Σὺν δ' ἄεσμεν ἐνοσίν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγισον, Hesiod. Θεογ. 706. A

ΣΦΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, guttur, fauces, interdum sonus, qui gutture emittitur.

Σφάττω, fut. ξω, jugulo, macto; ἐσφάγην, mactatus est, aor. 2. pass. ἐσφαγμένος, mactatus, p. part. pass. Ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, 1 Joann. 3, 12. Ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, Apoc. 6, 4. ἐσφάγης. ib. 5, 9. Ὃς ἀντὶ τοῦ σὸ σώματος σφαγήσεται, Eur. Andr. 316.

Σφᾶ, σε, vel *ipsos*, acc. dual. ab ἕ, *sui*; item *sipsum* vel *sipsam*, acc. sing. *Poët.* pro ἑ item σε, vel *ipsos*, *ipsas*, *ipsa*, acc. plur. *Æol.* pro σφᾶς, ab eod.

Σφέας, *illos*, vel σε, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς, ab ἕ, *sui.*

ΣΦΕΔΑΝΟΣ, ὴ, όν, vehemens, festinus, intensus, asper, durus, Nic. Th. 642. Σφεδανὸν, vehementer, Hom. Il. 21, 542.

Σφέε, *illi*, *illæ*, nom. dual. *Ion.* pro σφεῖ, ab ἕ, *sui.*

Σφέες, *illi*, *illæ*, nom. pl. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖας, *illos*, *illas*, acc. plur. *Ion.* pro σφᾶς.

Σφεῖες, *illi*, *illæ*, nom. plur. *Ion.* pro σφεῖς.

Σφεῖς, *illi*, *illæ*, nom. plur. ab eod.

Σφεῖαν, *illorum*, vel *sui*, gen. dual. *Ion.* & *Poët.* pro σφῶν, ab eod.

Σφέλας, ατος, τὸ, scabellum; (2) lignum cavum, ut pila, Nic. Th. 644. Etiam de sede remigum in navi.

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, acernus; metaph. durus, firmus, solidus. Julian. in Misop. A σφενδάμνος.

Σφένδαμνον, ου, τὸ, idem quod

ΣΦΕΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, acer, *arbor*, *Angls* The Sycomore Tree. (2) species cannabis.

Σφενδονάω, ῶ, fut. ήσω, funda utor, fundam torqueo, funditor sum, funda insequor, funda peto; (2) more fundæ roto seu torqueo. Σφενδονᾶν θυρία, Luc.

Σφενδονίω, ῶ, fut. ήσω, idem. A

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ἡ, funda, Ph. balistra, funda; (2) pala annuli; (3) ornamentum quoddam muliebre. Hinc

Σφενδονηδὸν, *Adv.* in modum fundæ.

Σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor. A σφενδονάω.

Σφενδονητικὴ, sc. τέχνη, ars funditoris.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδονάω.

Σφενδονιστὴς, οῦ, ὁ, funditor. Ph. A pr.

Σφενδονίτης, ου, ὁ, idem quod σφενδονήτης.

Σφενδονοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, fundæ habens formam. Ex σφενδόνη, & εἶδος.

Σφέος, ε, ὁ, suus; σφέα, sua, neutr. plur. Ab ἕος, quod idem sign ficat.

Σφὲς, *illi*, vel *illos*, nom vel acc. pl. *Dor.* & *Æol.* p.o σφεῖς vel σφᾶς, ab ἕ.

Σφετέρωμι, *suam*, acc. sing. *Ion.* pro σφετέραν.

Σφετερίζω & σφετερίζομαι, meum facio, in meum converto commodum, usurpo, Gl. Vet. σφετερίζομαι, peculor; σφετερίζεσθαι, usurpat, Ph. Τά τε ῥήγματα χρὴ πλὼ πόλιν ὥσπερ ἐσφετερίσαν, Plat. Τὰς πολλὰς σφετερίζουσι, Xen. A σφέτερος. Hinc

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, actio, qua quis aliena facit sua, Gl. V. usurpatio, peculatus.

Σφετερισὴς, οῦ, ὁ, interversor, qui aliena, vel communia in suam rem vertit; usurpator, Ph. Ab eod.

Σφέτερος, α, ον, suus; (2) proprius; (3) vester, Ph. σφέτερον, peculium. A σφεῖς.

Σφέων, *ipsorum*, vel *sui*, gen. plur. *Ion.* pro σφῶν, ab ἕ, *sui.*

Σφηκιὰ, ᾶς, ἡ, nidus vesparum. Πολλᾶν δικασᾶν σφηκιὰν διασκιδῶ, Aristoph. Vesp. 2, 29. A σφὴξ.

Σφηκία, ας, ἡ, examen vesparum.

Σφηκίαι, crabrones, Gl. V. Ab eod. Unde

Σφηκίον, ὐ, τὸ, celsa seu nidus vesparum.

Σφηκοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, crabronis formam habens. Ex σφὴξ, & εἶδος.

Σφηκόω, ex lato & crasso in angustum contraho, cuneo; (2) constringo, cingo. Προμετωπιδίας τῷ κεφαλῷ δὲ ἅλα σφηκοῦντες, Heliod. Οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο, Il. 17, 52.

Σφηνάδης, ες, ὁ ἡ ὴ, vespæ modo in acutum & angustum desinens; (2) homo gracilis. Ab eod.

Σφήκωμα, ατος, τὸ, id quod ex lato in angustum contractum est; (2) galeæ pars, cui crista inseritur; (3) tenuis funis, fascia, vinculum, quo quid constringitur, Gl. Vet. nodus. A σφηκόω.

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. verbi σφάλλω. Οὐδ' Ὀδυσῆ' ἐδύνατο σφῆλαι, Hom. Il. 23, 719. *supplantare.*

ΣΦΗΝ, σφηνὸς, ὁ, cuneus.

Σφηνὰς, άος, ὁ, cuneus; genus mugilis. A σφηνόω.

Σφηνοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὴ, cuneatus, cuneo similis. Ex σφηνὸς, & εἶδος, *forma.*

Σφηνοκέφαλος, ου, ὁ ἡ ὴ, caput cuneo simile habens. Ex σφηνὸς, & κεφαλὴ.

Σφηνοπώγων, ωνος, ὁ, barbam habens latam, ab imo tenuiorem.

Σφηνόω, cuneo findo, cuneo adacto divello; (2) obstruo & obturo cuneo, vel obturo & obfirmo velut adacto cuneo, condenso, stipo; ἐσφηνωμένος, cuneatus, Gl. Vet. perf. part. pass. A σφηνὸς.

Σφήνωμα, τὸ, conus in galea, cui crista inseritur. *Ern.*

Σφήνωσις, εως, ἡ, cunei adactio, aut cuneo adacto divulsio, fissio; (2) obstructio, per cuneum obturatio. A σφηνόω.

ΣΦΗΞ, σφηκὸς, ὁ, vespa, crabro. Ἵππος δὲ σφηκῶν γίνεσις, ταῦρος δὲ μελισσῶν, Nicand. Theriac. 741.

Σφὶ, vel σφὶν, *ipsis*, vel *sibi*, dat. plur. *Poët.* pro σφίσι, ab ἕ, *sui.*

Σφιγγία, ας, ἡ, parsimonia, sordes. A σφίγγω.

Σφιγγίον, ὐ, τὸ, torques. Ab eod.

Σφιγγόπους, ους, pedes habens (v. c. mensa, lectus,) ad sphingis speciem factus.

ΣΦΙΓΓΩ, f. ξω, stringo, adstringo, pressio, coërceo, Ph. ἐσφιγμένος, strictus, Ph. pass.

Digitized by Google

pass. part. σφίγξον, stringe, Phil. a. 1. imp. act. Ἐως σ' ἔσφιγξε καρμάω, Mus. 242. Ἀμφὶ δέ οἱ σήθεσσι γέρων ἐσφίγξατο φάρμ, Theocr. 7, 17. Hinc

Σφιγκτήρ, ῆρος, ὁ, qui constringit, Philox. strictorium, contractorium. Apud medicos musculus rotundus anum constringens, ne excrementa ante tempus effluant.

Σφιγκτός, ή, όν, constrictus, ligatus, vinctus.

Σφιγκτῶς, constricte.

Σφίγμα, ατος, τό, quod adstringit.

Σφίγξ, σφιγγός, ἡ, Sphinx, monstrum alatum faciem virgineam habens, reliquo corpore leoni simile, ænigma hominibus solvendum proponens, nescioscque illud solvere dilanians, item qui ænigma loquitur.

Σφίγξαι, aor. 1. inf. act. v. σφίγγω.

Σφίγξις, εως, ἡ, adstrictio, constrictio. Σφίγξις τῆς λίθων, *Arct.* A σφίγγω.

Σφίν, *ipsis*, vel *sibi*. Vide σφί.

Σφοδρα, vehementer, valide, nimis, Ph. A

ΣΦΟΔΡΟΣ, ρά, ρόν, vehemens, acer, acerbus, alacer, violentus, pertinax, Ph.

Σφοδρότης, ητος, ἡ, vehementia, vis, acerbitas, alacritas, Gl. V. A præc.

Σφοδρόω, & σφοδρώμαι, vehemens reddor, vires accipio. Ab eod.

Σφοδρῶς, *Adv.* vehementer, valde.

Σφονδύλη, seu σπονδύλη, ης, ἡ, radix filphio similis; (2) insectum de blattarum genere. A σπόνδυλος.

Σφονδύλιον, ου, τό, verticillus nentium feminarum; (2) herba quædam, Nic. Th. 948. Ab eod.

Σφονδύλιος, ου, ὁ, vertebra. Ab eod. Μυελὸς ἄντε Σφονδυλίων ἔκπαλθ', Hom. Il. 20, 483.

Σφονδυλοδίνητος, ου, ὁ ἡ ἡ, verticillo vel fuso tortus, Ex σφόνδυλος, & δινέω.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, verticillus nentium feminarum; (2) vertebra. A σπόνδυλος.

Σφέ, *sui*, gen. sing. a Dorico σφός pro σφέτερος, *suus*.

Σφραγίδιον, ου, τό, sigillum, annulus signatorius. A σφραγίς.

Σφραγιδυχαιτοκομήτης, ου, ὁ, qui comam alit & digitos usque ad ungues annulis ornat; vox Aristoph, Nub. 231. Ex σφραγίς, ὄνυξ, *unguis*, ἁρπός, *albus*, vel *piger*, & κόμη, *coma*, vel κομήτης, *comptus*

Σφραγιδοφυλάκιον, ου, το, loculus, in quo reponuntur vel adservantur σφραγίδες, armarium. A

Σφραγιδοφυλαξ, ὁ, custos sigilli.

Σφραγίζω, f. ίσω, signo, sigillo, nota impressa insignio; in S. S. confirmo, conservo, item, occulto, aboleo, ἐσφραγισμένος, obsignatus, p. pass. pass. Τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφράγισεν, Joann. 6, 27. Σφραγίσαντες τὸν λίθον, Matt. 27, ult. Ἐσφραγισμένοι τῷ πνεύματι, Ephes. 1, 13. A

ΣΦΡΑΓΙΣ, ίδος, vel ῖδος, ἡ, sigillum, signum, signaculum, obsignatio, Gl. Vet.

Σφραγίσαντας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi σφραγίζω. Unde

Σφράγισμα, ατος, τό, signum seu nota alicui rei impressa, Gl. Vet. signaculum.

Σφραγιστήρ, ῆρος, ὁ, annulus signatorius, sigillum, Ph. signaculum. Ab eod.

Σφραγιστήριον, ου, τό, signaculum, Ph.

Σφραγιστής, ου, ὁ, sigillator. Ab eod.

Σφραγιστικός, ή, όν, signatorius, Gl. V. Ab eodem.

Σφρηγίζω, f. ίσω, *Ion.* pro σφραγίζω.

Σφρηγίς, ίδος, ἡ, *Ion.* pro σφραγίς.

Σφριγάνος, ή, όν, vehemens; (2) florens, vegetus. A

ΣΦΡΙΓΑΩ, ῶ, f. ήσω, luxurio, lascivio. Ὡς ἦ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου; Arist. Lys. 80. Εὖ σωματεῖ γὰρ ἡ σφριγᾶ, id. Nub. 797. Τὰ σώματα πολὺ μᾶλλον σφριγῶντες, Plato. Σφριγῶντα θυμὸν ἰχαίνειν βίᾳ, Æschyl. Hinc

Σφριγάδης, ου, ὁ ἡ ἡ, turgidus, luxuriosus, Gloss. Vet.

Σφυγματώδης, idem quod σφυγμώδης.

Σφυγμὴ, ῆς, ἡ, pulsus inordinatus & incompositus arteriæ. A σφύζω.

Σφυγμικός, ή, όν, vim habens ciendi pulsus; (2) in quo pulsus consistunt. A

Σφυγμός, ῦ, ὁ, pulsus, Gl. V. motus cordis & arteriarum, dilatatione & contractione factus, Ph. turges. A σφύζω.

Σφυγμώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, pulsitans, pulsui similis, qualis est in pulsu. A σφυγμός.

ΣΦΥΖΩ, f. ξω, salio, pulso, mico, palpito; σφύζῃ, palpitat, Gl. Vet. Σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, Gal. Hinc

Σφύξις, εως, ἡ, pulsus seu percussus arteriarum, cordis palpitatio.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, malleus.

Σφύραινα, ης, ἡ, piscis quidam, Ph. σφύραινα ἰχθύς, sudis, suadena, *piscis*. A σφύρα.

Σφυρὰς, ἀδος, ἡ, caprini stercoris pilula aut globulus. A σπυρὰς.

Σφυρήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, malleo ductus seu fabricatus, Ph. σφυρήλατον, solidum. Ex σφύρα, & ἐλατὸς, *ductilis*.

Σφύριον, vel σφυρίον, ου, τό, malleolus, fabrile instrumentum. A σφύρα.

Σφυρὶς, ίδος, ἡ, pro σπυρὶς, Suic.

Σφυροκόπανον, ου, τό, malleus, Ph

Σφυροκοπέω, malleo tundo. A κόπλα.

Σφυροκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui malleo percutit seu tundit, Gl. V. malleator. Ex κόπλω.

Σφυρὸν, ῦ, τό, malleolus pedis, Gl. V. planta. A σφύρα.

Σφυρόω, ῶ, fut. ώσω, malleolos pedis calceis seu ocreis munio, vel corrigia substringo, Gl. V. σφυρῶμαι, malleo. Ab eod. Hinc

Σφυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, corrigia calceamenti.

Σφυρωτὸς, ὴ, όν, malleatus, Gloss. Vet. A σφυρόω.

Σφύσδειν, præs. infin. act. *Dor.* pro σφύζειν.

Σφῶ, *vos* duo, vel *vos* duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*, vel *ipsi* duo, *ipsos* duos, nom. vel acc. dual. *Dor.* pro σφεῖ, ab ἕ, *sui*.

Σφωὲ, *se*, vel *ipsi*, vel *ipsos*, nom. vel acc. dual. ab ἕ, *sui*.

Σφῶϊ, *vos* duo vel duos, nom. vel acc. dual. a σὺ, *tu*.

Σφῶιν, *vestrum* duorum, gen. vel *vobis* duobus, dat. dual. ab eod. vel *ipsorum* duorum, vel *ipsis* duobus, dat. dual. ab ἕ, *sui*.

Σφωΐτερος, ίρα, ερον, suus; (2) vester. A σφῶϊ.

Σφῶν, *sui*, vel *ipsorum*, gen. plur. ab ἕ, vel *vestrum* duorum, vel *vobis* duobus, gen. vel dat. dual. a σὺ, *tu*.

Σχάδανος, favi fucorum, soboles apum, Vet. Lex. A

ΣΧΑΔΩΝ, όνος, ἡ, animal pedibus & pennis carens; (2) jactus quidam talorum; χαδένες, apum soboles, Aristot. Hist. An. 5, 22.

Σχάζω, fut. άσω, scarifico; (2) demitto, deduco; (3) dimitto, relinquo, intermitto, instituti mei tenorem abrumpo; (4) inhibeo, cohibeo. Σιμόεντι δ' ἐπ' ἰυρείτα πλάταν ἴχασι φωντοπόρον, Eur. Tro. 811. Σχασάμην τὴν ἱππικὴν, Arist. Nub. 107. Σχάσας τὴν φροντίδα, ib. 738. Σχάσαντος δὲ τὰς μηχανὰς τοῦ Ἀρχιμήδους, Plut. in Marcell. cap. 15. A χάω.

ΣΧΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, varus, paxillus seu furcula, qua attolluntur sustentanturque retia.

Σχάσαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro χάσας, a χάζω.

Σχαφείλια, a. 1. opt. pass.

Σχάσις, εως, ἡ, scarificatio, incisio, quæ fit cultro. A χάζω. Unde

Σχαστὴρ, ῆρος, ὁ, tendicula, Gl. V.

Σχαστρια, ας, ἡ, funis, trochlea, aut aliquid aliud, quo organum intentum laxatur, vel erectum dimittitur; (2) funis ille, qui in circo cursoribus prætendi solebat, & quo laxato in cursum effundebantur.

Σχαστήριον, ου, τό, pugio seu scalpellus, quo utuntur in scarificando; (2) pars quædam navis. A

ΣΧΑΩ, ῶ, futur. άσω, scarifico, scalpro incido, aut pertundo; (2) remitto, laxo; (3) traduco, transfero. Ἐγὼ δ' ἄκραν βαλλίδα μηρίνθου χάσας, Lyc. 13. Λύκοις τὸ πρατόσφακλον ὄρκιον χάσας, id. 329. Σχασον ἦ δεινὸν ὄμμα, Eur. Ph. 457. Ὤπλων χαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κἄτ' ἂν ἔχων ἀμελήσας, Arist. Nub. 408.

Σχὲ, 2. sing. a. 2. imper. act. v. ἴσχω.

Σχεδήριον, ου, τό, tabellula, schedula, in qua tumultuarie aliquid scribimus, libellus pugillaris. Τῷ Σχιδαρίῳ opponitur τὸ τετράς, apud Epiphanium. Dim. A

Σχίδη, ης, ἡ, scheda, tabula, in qua scribimus, & quidem proprie ex tempore. A χεδόν.

Σχιδίως, *Adv.* cum lenitudine quadam decora, pedetentim, modeste, composite, Plut. in Publicol. cap. 12. A χεδόν.

Σχεδία, ας, ἡ, ratis seu navis tumltuaria, Ph. ratis. Ab eod.

Σχεδιάζω, fut. άσω, ex tempore & tumultuario opere facio, negligenter, parum curiose ago, Gl. Vet. ex tempore dico, Polyb. Ab eodem. Hinc

Σχεδιὰς, άδος, ἡ, anchusa, Hipp.

Σχεδίασμα, ατος, τό, opus ex tempore factum, celeriter, negligenter.

Σχεδιασμός, ῦ, ὁ, idem; (2) temeritas.

Σχεδίως, *Adv.* cominus. A χέδην.

Σχίδιον, ex tempore dictum, ex tempore. A

Σχίδιος, α, ὁ ἡ ἡ, ἐκ prope est; (2) extemporalis, subito factus, inelaboratus, simplex. A χεδόν. Hinc

Σχεδιως, temere, frustra, ut fit in festinatione.

Σχεδογραφία, ὴ, delineatio, f. descriptio rei in charta, ap. Sch. Arati. A χεδὴ & γράφω.

Σχεδόθεν, *Adv.* prope, cominus.

ΣΧΕΔΟΝ, *Adv.* prope, propemodum, fere, ferme, pæne, Ph. (2) cominus.

Σχεδοργὸς, ὴ, ὁ, qui rates conficit, ratium opifex; analogice χεδιεργὸς, Suic. Ex χεδία, & ἔργον.

Σχίθεν, 2. sing. præs. imper. act. Arat. 1154. 3. sing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἴσχεθε, a verbo poëtico χίθω. Ἐπ' ἀρχυρίῃ κώπῃ χίδε χέρα βαρεῖαν, Hom. Il. 1, 219.

Σχεθεὶς, *batitus*, a. 1. part. pass. verbi ἴσχω.

Σχεθέμεν, præs. infin. act. *Ion.* pro χίθειν. A

Σχέθω habeo, teneo, inhibeo, cohibeo, reprimo, detineo. Φέρε τὰς μοχλὰς, ὅπως ἂν αὐτὰς τ' ὕστριος ἰγὼ χίθω, Arist. Lys. 428. A χίω pro ἴσχω.

Σχέμεν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χεῖν.

Σχέμενος, aor. idem, sed *Dor.* factus.

Σχέο, 2. sing. aor. 2. imper. med. *Ion.* pro χέσο, ab ἴσχω.

Σχὲς, 2. sing. aor. 2. imper. act. *per Rhotacism.* pro χὲ. Ab eod.

Σχέσις, εως, ἡ, habitudo, seu constitutio corporis, secundum quam aliquis carnosus vel gracilis est; (2) dicitur etiam de cultu externo, ut χέσις ἱδῶτος, Ph. habitus; χέσις, tenorem, Ph. A χίω.

Σχεταῖος, α, ον, cohibendus, retinendus, τὰ χεταῖα, cibi, &c. qui vomitu rejiciuntur, Hipp. Ab eod.

Σχίτο, 3. sing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἴσχετο, ab ἴσχω.

Σχετήριον, ου, τό, q. d. retinaculum, remedium ad sedandum. Ἀλλ' ἀδὺ λιμῆ ἡ τόδε χετήριον, Eur. 134. Ab eod.

Σχετικὸς, ὴ, όν, qui cum aliquo convenit.; (2) qui habitum admittit; (3) retinendi & cohibendi vim habens. Ab eod.

Σχετικῶς, *Adv.* per convenientiam quandam & conjunctionem; familiariter.

Σχετλιάζω, fut. άσω. conqueror, tanquam acerba & misera passus; (2) lamentor, Gl. Vet. quirito. Τί δακρύεις ἡ χετλιάζεις; Luc. Οὐ δεῖ χετλιάζειν ἡ βοᾶν, πρὶν ἂν μάθῃς, Arist. Plut. 476. A χέτλος. Hinc

Σχιτλιασμὸς,

Digitized by Google

Σχιτλιασμὸς, οῦ, ὁ, quiritatio, lamentatio.
Σχιτλιαστικὸς, ἡ, όν, conveniens quiritanti seu lamentanti; (2) lamentabilis.
ΣΧΕΤΛΙΟΣ, ία, ον, miser, miserabilis, infelix; (2) asper, severus, intractabilis, durus; (3) acer, audax, laborum patiens. Σχέτλιος, ἰανε, χδαιὲ, Hom. Il. 10, 165 (4) sceleſtus, nefarius, injuſtus, Gloſſ. Vet. importunus.
Σχετλίως, *Adv.* miſere, miſeraliter; (2) injuſte, ſcelerate.
ΣΧΕΩ. habeo, teneo; inuſ. Hinc futurum verbi ἕξω, σχήσω; præt. ἔσχηκα. Οὐτι μὰ τὰς Κρησσὰς ἔτι σε σχήσομαι, tolerabo, Ariſt. Av. 1340. Hinc
Σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, geſtus, figura, cultus, veſtis ornatuſque exterior, qui ſumitur cum oportet ἐυσχημονεῖν, Ph. forma, Gl. Vet.
Σχηματίζω, fut. ίσω, effingo, figuro, formo; geſticulor. Ἀλλ' ἔγωγε οὐ σχηματίζειν βούλομαι, Ariſt. in Pace, 523. Λαμπρῷ κατόπτρῳ σχηματίζῃ κόμην, Eurip. Med. 1164. A σχῆμα.
Σχηματιον, ου, τὸ, ſtaticulus; geſtus, Dim.
Σχηματ.σις, εως, ἡ, ſitus, habitus. A pr.
Σχηματισμὸς, οῦ, ὁ, figuratio, figura; cultus corporis & comptura, corporis compoſitio in certum modum; (2) ſimulatio, prætextus. Λέγει ὄγκον καὶ σχηματισμὸν φιλαλήθη, Plut. in Num. cap 8. Ab eod.
Σχηματογραφέω, fingo, vel oratione vel pictura, &c. A γράφω.
Σχηματοποιέω, ῶ. fut. ήσω, fingo, conformo, informo; (2) geſticulationi ſervio, ſchemata ſaltationis cujuſdam imitor, Gl. V. σχηματοποιῶ, geſticulor, Xen. Ex σχῆμα, & ποιέω. Hinc
Σχηματοποιΐα, ας, ἡ, geſtuum ſchematumque in ſaltando effictio.
Σχήσειν, f. 1. inf. act. v. ἔχω, pro ἕξειν,
Σχήσεσθαι, *habiturum eſſe*, f. 1. inf. med.
Σχῆσις, εως, ἡ, habitus. A σχέω.
Σχητηρία, ας, ἡ, ancora. Ab eod.
Σχιδακηδὸν, *Adv.* in modum aſſularum, aſſulatim. A σχίδαξ.
Σχιδακώδης, ες, ἡ, aſſuloſus. Ab eod.
Σχιδανόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, cujus pedes in digitos ſiſſi ſunt. Ex σχίζω, & πούς.
Σχίδαξ, ακος, ἡ, aſſula, fragmentum aut ſegmentum e ligno ſciſſo, Ph. talea. A σχίζω.
Σχιδὴ, ῆς, ἡ, idem, ſcida, ſcidula.
Σχίδος, ου, τὸ, idem & ab eod.
Σχιδώνυχος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ungulas ſiſſas habens. Ex σχίζω, & ὄνυξ.
Σχίζα, vel σχίζη, ης, ἡ, fiſſura, Ph. talea; lignum fiſſum, Il. 1, 462. A σχίζω.
Σχίζης, dat. pl. *Ion.* pro σχίζαις, a σχίζη.
Σχιζοποδία, ας, ἡ, fiſſi pedes, fiſſura pedum in digitos. A
Σχιζόπους, οδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, cujus pedes in digitos fiſſi ſunt; (2) digitatus. Ex σχίζω.
Σχιζόπτερος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, alas fiſſas habens. Ex σχίζω, & πτερὸν.
ΣΧΙΖΩ, fut. ίσω, findo, ſcindo, diffindo, diſcindo, diſſeco; ἐσχισμένον, ſciſſum, Ph. p. parr. paſſ. Μὴ σχισωμὲν αὐτὸν (χιτῶνα) Joann. 19, 24. Βλέπε σχιζομένους τὰς ἀρτύας. Marc. 1, 10. Ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι σχίζωσι κάρα φονίῳ πελέκει, Sophocl. El. 99.
Σχιδάλαμος, ου, ὁ, aſſula, feſtuca, ſegmentum e calamo ſiſſo; vid. σκιδάλαμος.
Σχιδαλμὸς, οῦ, ὁ, idem & ex iiſd.
Σχιδύλησις, εως, ἡ, fiſſio in aſſulas, quaſi a σχιδυλίω.
Σχιδίζομαι, ad dentes repurgandos & candefaciendos lentiſcum mando. A σχίνος.
Σχίνινος, ίνη, ινον, lentiſcinus. Ab eod.
Σχινοκέφαλος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, habens caput bulbo ſimile, i. e. oblongum, Ariſt. Plut. in Pericle, cap. 3. Ex σχῖνος, & κεφαλή.
Σχῖνος, ου, ἡ, lentiſcus. A σχίζω.
Σχινοτραγίλης, ου, ὁ, qui lentiſcum mandit. Ex σχῖνος, & τρώγω, *edo*.
Σχινοτρᾶξ, ᾶγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem & ex iiſdem.
Σχινώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, lentiſcum ferens, qui eſt e lentiſci genere. A σχῖνος.
Σχίσας, *qui fidit*, a. 1 part. act. verbi σχίζω.
Σχισθῆναι, *fiſſum eſſe* a. 1. inf. paſſ.
Σχίσις, εως, ἡ, ſciſſio, fiſſio, ſciſſura.
Σχίσμα, ατος, τὸ, fiſſio, ſciſſura fiſſura; (2) diſſidium, diſſenſio, diſcordia; (3) Schiſma, ruptio unionis in Eccleſia. A σχίζω.
Σχισματικὸς, ἡ, όν, ſchiſmaticus; (2) qui propter cauſſas quaſdam ſe ipſum ſegregat. A σχίσμα.
Σχισμὴ, ῆς, ἡ, ſciſſio, fiſſio, fiſſura.
Σχίσασα, a. 1. part. act. *Poët.* pro σχίσας, a σχίζω.
Σχιστὸς, ὴ, όν, fiſſus, ſciſſus; (2) fiſſilis, qui findi vel ſcindi poteſt, Gl. V. σχιστὸν, ſciſſile, fiſſile; *Subſt.* σχιστὸν, genus ſtolæ muliebris; σχισταὶ, calceamenti genus, Poll. Ab eod.
Σχοίατο, 3. pl. aor. 2. opt. med. *Ion.* pro σχοῖντο, ab ἔσχον, pro σχέω.
Σχοίμι, aor. 2. opt. act. *Att.* pro σχοῖμι.
Σχοινία, ας, ἡ, junci planta ſeu ſtirps una cum ſuo ceſpite; (2) funale, funis.
Σχοινίζω, fut. ίσω, fune dimetior, agrum metior, divido.
Σχοινικλῶν, ῶνος, ὁ, nomen avis. Gaza junconem interpretatur. A σχοῖνος.
Σχίνινος, η, ον, junceus, e junco factus.
Σχοινίον, ου, τὸ, funiculus e junco tortus, funis, reſtis, Dim. ab eod.
Σχοινιοστρόφος, ὁ ϰ᾽ ἡ, *prop.* funem contorquens, qui aquam per amphoram e ſune pendentem attollit e puteo, & quicunque ſimili modo laborat. *it.* reſtio. v. σχοινοσο.
Σχοινισσυμβολοὶδης, ου, idem. Poll. A Συμβολή.
Σχοινὶς, ίδος, ἡ, *Epith.* Veneris. A σχοῖνος, al. a σχίνος, *lentiſcus*, unde debeat eſſe σχίνις, *Ern.*
Σχοίνισμα, ατος, τὸ, pars agri fune dimenſa ac deſcripta. A σχοινίζω.
Σχοινισμὸς, οῦ, ὁ, dimenſio & deſcriptio, quæ fit fune; (2) torturæ genus, quod funibus fit & fidiculis tractoriis. Ab eod.
Σχοινίτις, ιδος, ἡ, e junco facta.
Σχοινοβατέω, ῶ; funi inambulo. A
Σχοινοβάτης, ου, ὁ, qui per funem ambulat, funambulus. Ex σχοῖνος, & βαίνω.
Σχοινοβατία, ας, ἡ, funambulatio. A pr.
Σχοινοειδὴς, ὲς, ad funis ſpeciem factus. Ab εἶδος.
Σχοινόπλεκτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, e junco plexus, junco nexus. Ex σχοῖνος, & πλεκτὸς.
Σχοινοπλοκικὸς, ὴ, όν, funibus texendis aptus. A
Σχοινοπλόκος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui funes e junco torquet ſeu nectit, Gl. Vet. reſtio, reſticularius. Ex σχοῖνος, & πλέκω.
Σχοινοπώλης, ου, ὁ, ſpartarius, Gloſſ. Vet. qui reſtes vendit.
ΣΧΟΙΝΟΣ, ου, ὁ, & aliquando ἡ, juncus; (2) funis e junco plexus, funis, reſtis; (3) Menſura Ægyptiaca ſexaginta ſtadia complectens, ap. Herod. alii autem 30. Ph. Phil. σχοῖνος γεωμετρικὸς, *ſchœnus geometricus*, arvipendium.
Σχοινοστρόφος, ου, ὁ, idem quod σχοινοπλόκος. Ex σχοῖνος, & στρέφω.
Σχοινοτενὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, extenſus ſeu protenſus ut funis; (2) prolixus, longus. Λόγος σχοινοτενὴς, oratio ſoluta & in concinnis longiſque periodis conſtans; parum toroſa. Ex σχοῖνος, & τείνω.
Σχοινοτενῶς, *Adv.* in modum funis extenſi; (2) porrecte, prolixe, intenſe.
Σχοινοτενία, ἡ, longitudo, prolixitas. A
Σχοινότονος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ex junceo aut ſparteo fune nexus & contextus. Ex iiſd.
Σχοινοφόρος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, junceum funem geſtans, ſeu ſimpl. qui funem gerit. Ex σχοῖνος, & φέρω.
Σχοινοχάλινος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, frænum e fune factum habens.
Σχοῖντο, vide σχοίατο.
Σχοινώδης, ες, ὁ ϰ᾽ ἡ, juncoſus, junceus, juncum referens, e junci genere. A σχοῖνος.
Σχολάζω, fut. άσω, vaco, otior, ſerior, Gl. Vet. σχολάζει, ceſſat, vacat, Ph. σχολάζων, vacuus, Gloſſ. Vet. σχολάζουσα, vacua, Ph. σχολάζοντες, ceſſantes, Ph. σχολάζομαι, otium mihi eſt, vacat mihi. Ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ ϰ᾽ τῇ προσευχῇ, 1 Cor. 7, 5. Μουσικὴ ὅτι τῷ δείπνῳ σχολάζειν, Luc. Πάντα τὸν βίον ἐσχόλακεν ἐν τέτῳ, Dem. τοῖς φίλοις, Xen. Cyr. 7, 25. Ἀπὸ τίνος, ib. 27. A σχολή.
Σχολαῖος, αία, αῖον, lentus, tardus, ſegnis, Gl. V. otioſus, vacuus. Ab eod.
Σχολαιότης, ητος, ἡ, tarditas. A σχολαῖος.
Σχολαίτατα, *Adv.* tardiſſime. Ab eod.
Σχολαίως, *Adv.* per otium, lente, tarde, cunctanter, Gl. V. otioſe.
Σχολαρχία, ῶ, ſcholarcha ſum, ſcholæ præſum, R. A
Σχολάρχης, ου, ὁ, ſcholarcha, i. e. qui ſchoolæ præeſt, Ph. σχολάρχαι, profeſſores. Ex σχολὴ, & ἄρχω.
Σχολαστήριον, ου, τὸ, locus, in quo commode otium agitur poſt labores; (2) exedra; (3) ſchola. A σχολή.
Σχολαστὴς, οῦ, ὁ, otium agens, otio indulgens, otioſus, Gl. Vet. ceſſator. A σχολάζω.
Σχολαστικὸς, ὴ, όν, qui otiari ſolet, otio deditus; Gl. V. ſcholaris; τὸ σχολαστικὸν, οῦ, otiandi facultas, otium. Ab eod.
Σχολεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, ſchola. A
ΣΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, otium, vacatio & feriatio a negotiis, mora ejus, qui lente agit; (2) lucubratio per otium, ſeu in otio compoſita diſputatio; (3) ipſe locus in quo vacamus alicui rei, ſchola.
Σχολῇ, *Adv.* otioſe, per otium, perfunctorie, ſine diligentia, lente, tarde, more hominum otioſorum, ſenum, Gl. Vet. (2) vix, ægre, magno cum labore; (3) haudquaquam, nullo modo, nullatenus.
Σχολιαστὴς, οῦ, ὁ, qui ſcholiis auctorem illuſtrat, ſcholiaſtes. A σχολιάζω.
Σχολικὸς, ὴ, όν, ad ſcholas pertinens, ſcholis conveniens. A σχολή.
Σχολικῶς, ſcholæ modo, ut fit in ſcholis.
Σχολιογράφος, ὁ, qui ſcholia ſcripſit.
Σχολιογραφέω, brevia ſcholia ſcribo. Ex σχόλιον, & γράφω.
Σχόλιον, ου, τὸ, gloſſema, notula, ſcholium, brevis explicatio vocabulorum difficilium. A σχολή.
Σχόμβροι, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ἔχω.
Σχοῦ, *babe*, 2. ſing. aor. 2. imper. med. *Ion.* & *Att.* pro σχέσο.
Σχῶ, aor. 2. conj. act.
Σάϊσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔσωζε, a σάω.
Σᾶζε, 2. ſ. præſ. imper. act. verbi σάζω.
Σωζόμενον, acc. ſing. præſ. part. med.
Σάζω, fut. άσω, ſalvo, Ph. ſervo, ſoſpito, Gl. V. Σάζει, conſervat, ſanat, Ph. Σωθῆναι, ſanari, Ph. ſalvari; Σωθεὶς, ſalvus, Ph. a. 1. paſſ. σάζε, vale, Ph. imperat. præſ. paſſ. Σῶσαι, ſanare, Ph. inf. act. aor. 1. Σῶσόν με, ſalvum me fac, Gl. V. imperat. act. aor. 1. *it.* a periculo munire, tutum præſtare in futurum. Σάζει τὰ πολλὰ Σάυαθ' ἡ πειθαρχία, Soph. Antig. 687. Ἐν Σοὶ σῶσ' ἐγωγε Σάζομαι, id. Aj. 519. Ἐσώζετ' ἂν τῷ ὑλάζειαν, ὥσπερ ϰ᾽ Σάζεις, non ſervat, El. 1000. Ἡ Σὺ κεῖνος εἶ, ὃς τόνδε κἄμ' ἐσωσας ἐκ πολλῶν πόνων; idem, El. 1372. Τὸ ϑ μάθημα τῦτο Σάζει παῖδας, οἶκον, χρήματα, Ariſt. Av. 385. A Σός, *ſalvus*.
Σωθεὶς, aor. 1. part. paſſ. v. σάζω.
Σωθῆναι, *ſervatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.
Σωθῶσιν, 3. pl. a. 1. conj. paſſ. cum ν.
Σωκέω, ῶ, valeo, poſſum. Μὴν γὰρ ἄγειν ὑκέτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος, Soph. El. 118. A σῶκος, Σακῶ, idem valet quod ἰσχύω, Etymol. Col. 742. Σακεῖ, id. quod

Digitized by Google

ἰσχύσι, βοηθεῖ, Hesych. ex Æschyl. Eumenid. 36.

Σῶκ⟨ος⟩, ου, ὁ, servator, *Epith.* Mercurii, Hom. Il. 20, 72. A σώζω.

ΣΩΛΗ'Ν, λῆν⟨ος⟩, ὁ, canalis, tubus, fistula, veluti in aquæductu; (2) piscis quidam testaceus.

Σωλωάριον, ου, τὸ, canaliculus, tubulus, siphunculus, Dim. a σωλών.

Σωλωϊσκ⟨ος⟩, ου, ὁ. idem & ab eod.

Σωλωϊστὴς, οῦ, ὁ, qui piscatur σωλῆσι.

Σωλωοειδὴς, ἐ⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, canaliculo similis, canaliculum referens. Ex σωλὼν, & εἶδ⟨ος⟩.

ΣΩ'ΜΑ, ατ⟨ος⟩, τὸ, corpus, caro, Ph. (2) mancipium; (3) dicitur & in foro de capite. ap. Lys.

Σωματικέω, corpus exerceo. Ἡ μὲν σχολὴ, ἔφη, ἴσαι σωματικῆν τοῖς στρατιώταις, Xen. Cyr. 1, 24. Ex σῶμα, & σκιέω. Hinc

Σωματικὶς, ἄς, ἡ, corporis exercitatio, Gloss. Vet. corporatura.

Σωματεῖον, ου, τὸ, corpus, i. e. multitudo sedes conjunctas habens, & iisdem legibus vivens, collegium. A σῶμα.

Σωματεμπορέω, ῶ, mancipia emo ac rovendo, mango sum, Strabo.

Σωματεμπορία, ας, ἡ, mangonium. A

Σωματέμπορ⟨ος⟩, ου, ὁ μὲ ἡ, qui mancipia emit ac vendit. Ph. venalitiarius, mango, leno. Ex σῶμα, & ἔμπορ⟨ος⟩.

Σωματηγέω, dux sum, agminis, cohortis.

Σωματικὸς, ἡ, ὸν, corporalis, qui est corporis; (2) corporeus, corpore constans. A σῶμα.

Σωματικῶς, *Adv.* corporeo modo, more corporum.

Σωμάτιον, corporinum, Gl. V. A σῶμα.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum; (2) hominis defuncti cadaver; (3) codex, liber, tabula deletilis; palimpsestus, membrana, Ph. Dim. a σῶμα.

Σωματοειδὴς, ἐ⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, corporis speciem gerens, corpulentus, corporeus; Σωματοειδέστερον, Longin. 24. Ab εἶδ⟨ος⟩.

Σωματοκάπηλ⟨ος⟩, ου, ὁ, hominum venditor, mango. Ex σῶμα, & κάπηλ⟨ος⟩.

Σωματοποιέω, corpoream figuram tribuo, corporea specie effingo; (2) unum corpus facio, quod ante disperſum erat; (3) corpulentum reddo, corpus reficio; Σωματοποιοῦμαι, augeor, validior fio; (4) augeo, validiorem, s. potentiorem reddo. Σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη, Polyb. Σωματοποιούμενα τῇ κοινωνίᾳ, Longin. 40.

Σωματοπρεπὴς, ἐ⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, corpori conveniens; (2) corporalis, corporeus.

Σωματοπρεπῶς, *Adv.* corpori convenienter, in modum corporis.

Σωματοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, in quo servi, vel mancipia, aluntur. Ex σῶμα, & τροφεῖον.

Σωματοφθορέω, corpus corrumpo, debilito, frango.

Σωματοφυλακέω, sum corporis custos.

Σωματοφυλακία, ἡ, custodia corporis.

Σωματοφυλάκιον, ου, τὸ, corporum conditorium. A

Σωματοφύλαξ, ακ⟨ος⟩, ὁ, corporis custos, seu qui latus alicujus stipat, Ph. satelles, stipator.

Σωματόω, corpus facio, corporea natura induo; Σωματοῦσθαι, q. d. corporescere, corporeum fieri, Aristot. A σῶμα.

Σωματώδης, ε⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, corporeus, corporea præditus natura. Ab eod.

Σωματωδῶς, *Adv.* corporaliter.

Σωμάτωσις, εως, ἡ, cum rei corpus tribuitur. A σωματόω.

Σῶ⟨ος⟩, ου, vel σῶς, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, Ph. A σόω.

Σάρκ⟨ος⟩, ου, ὁ, qualus, Ph.

Σωρεία, ας, ἡ, cumulus, acervus, congeries. A σωρεύω.

Σωρείτης, ου, ὁ, Sorites, argumentationis genus, in qua superiori semper aliquid additur, tanquam granum acervo, sophisma inexplicabile, cavillatio. Ab eod.

Σωρὸς, οῦ, ὁ, idem quod σωρὸς.

Σώρυμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, accumulatio. A σωρεύω.

Σωρεύσασαν, acc. pl. a. 1. part. act. f. g. v. σωρεύω. Unde

Σώρευσις, εως, ἡ, acervatio, cumulatio.

Σωρευτὸς, ἡ, ὸν, acervatus, cumulatus.

Σωρὸς, cumulo, acervo, aggero, congero. Ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῦ, Rom. 12, 20. Ἄλλον ἐπ' ἄλλων σωρεύειν αἰεὶ πλῆτον ἐπειγόμενον, Epigr. A σωρὸς.

Σωρηδὸν, *Adv.* acervatim, cumulatim. Ab eod.

Σωρίτης, ου, ὁ, Gl. V. Vid. σωρείτης.

Σωρίτις, ιδ⟨ος⟩, *Epith.* Cereris. A

ΣΩΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, cumulus, acervus, agger, congeries.

Σῶς, ὁ ἡ ἡ, salvus, incolumis, sospes, integer, perfectus. Ex σόω, vel σάω.

Σῶσαι, aor. 1. inf. act. v. σώζω.

Σῶσει, 3. sing. f. 1. ind. act.

Σῶσιν, *servant*, 3. pl. præs. ind. act. *per Crasin.* & cum ν pro σώζωσι.

Σωσίκοσμ⟨ος⟩, ὁ, mundi servator.

Σωσικὸς, ἡ, ὸν, servandi seu conservandi vim habens, conservator, tutator. A σώζω.

Σωσικῶς, *Adv.* salutariter, salubriter, Suic.

Σῶτρον, ου, τὸ, præmium, quod ægrotus sanitati restitutus medico reddit; *it.* quod datur ei qui fugitivum retraxit, & domino restituit. A σώζω.

Σώτειρα, ας, ἡ, servatrix, liberatrix. A

Σωτὴρ, ῆρ⟨ος⟩, ὁ, servator, conservator, liberator. Ph. sospitator. A σόω.

Σωτηρία, ας, ἡ, salus, incolumitas; conservatio, Ph. A σωτὴρ⟨ος⟩.

Σωτήρια, ων, τὰ, sacra quæ agitantur in honorem deorum sospitalium; (2) foricæ; Agathias Scholasticus in Anthologia. Ab eodem. P.

Σωτηριακὸν, οῦ, τὸ, pretium, quod pro funeris elatione datur. Ab eod.

Σωτήρι⟨ος⟩, ου, ὁ μὲ ἡ, salutaris, prosper, saluber, sospitalis, Gloss. Vet. Hinc τὸ σωτήριον, ου, salus. A σωτὴρ.

Σωτήριχ⟨ος⟩, ου, ὁ, servator. A σωτὴρ.

Σωτηριώδης, ε⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, salutaris, sospitalis Gl V. saluberrimus. A σωτήρι⟨ος⟩.

Σωτηριωδῶς, *Adv.* salutariter, salubriter.

Σωτηρίως, idem, Gl. V. A σωτήρι⟨ος⟩.

Σῶτρον, ου, τὸ, lignum orbiculare rotæ extimum, quod radios in se continet. A σώω.

Σωφρονέω, sanæ mentis sum, mentis compos, seu prudens sum, prudenter me gero; (2) modestia utor, modestus sum, temperanter & modeste me gero; castus sum & pudicus. Ἡμεῖς δ' ἔτι ὡς μ' ὑγιαίνουσθα σωφρονεῖν; Soph. Aj. 686. Οὐδέ σ' αἱ τύχαι, τέκνον, ἐσωφρόνησαν, Eur. Tro. 342. A σάφρων.

Σωφρόνημα, ατ⟨ος⟩, τὸ, moderate factum, facinus pudicum & castum. A σωφρονέω.

Σωφρονίσατε, 2. pl. aor. 1. imper. act. verbi σωφρονέω. Unde

Σωφρονητικὸς, ἡ, ὸν, modestiæ, temperantiæ amans s. studiosus.

Σωφρονίζω, f. ίσω, ad sanam mentem reduco, facio, ut quis sapiat; castigo, emendo, coërceo, compesco, reprimo, tempero, moderor. Ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, Tit. 2, 4. A σάφρων.

Σωφρονικὸς, ἡ, ὸν, natura comparatus ad temperantiam; (2) modestiæ & moderationi deditus. Ab eod.

Σωφρονικῶς, temperanter, modeste. A præc.

Σωφρόνισις, εως, ἡ, castigatio, emendatio.

Σωφρόνισμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, id, quo quid castigatur & emendatur.

Σωφρονισμὸς, ὁ, castigatio, emendatio, ad meliorem mentem revocatio, coërcitio.

Σωφρονιστὴρ, ῆρ⟨ος⟩, ὁ, dens genuinus, Philox. σωφρονιστῆρες, genuini, Ph. A σωφρονίζω.

Σωφρονιστήριον, ου, τὸ, carcer ad emendationem morum. Ab eod.

Σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, castigator, emendator; qui aliquid prudenter agit, & concipit; cum gen. rei quæ prudenter instituitur. Plut. in Lycurg. cap. 30. Ab eod. Unde

Σωφρονιστικὸς, ἡ, ὸν, monendi, emendandi vim habens, ad emendandum ac monendum comparatus.

Σωφρονισ⟨μὸς⟩, ῦ⟨ος⟩, ἡ, emendatio, correctio. A σωφρονίζω.

Σωφρόνως, *Adv.* sana mente, prudenter; (2) moderate, modeste, continenter, temperanter, pudice, Gl. V. sobrie, caste.

Σώφροσι, *temperantibus*, dat. pl. a σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, modestia, pudicitia, castitas, Philox. temperantia, Gl. V. A σωφρων.

Σώφρων, ον⟨ος⟩, ὁ ἡ ἡ, cui mens est salva & incolumis; (2) prudens, sapiens; (3) moderatus, temperans, continens, sobrius; (4) honestus, bene moratus, probus; (5) castus, pudicus, continens. Ex σῶς, & φρὴν.

Σωχέω, idem quod σώχω, Nic. Th. 590.

ΣΩ'ΧΩ, tero, lævigo.

Σόω, incito; σώοντο, pass. imperf. A σθίω.

Σώω, salvo, sospito; σώομαι, servor incolumis. A σῶς, *salvus*, vel σόω, *salvo*.

T.

Τ Decima nona litera Græcorum, quæ Tau dicitur ab Hebræorum litera cognomini; (2) in notis numeralibus valet *trecenta*, & cum lineola subjecta *trecentæ millia*.

Τὰ, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὁ, *hic*.

Ταβέρνιον, τὸ, caupona. A *taberna*.

Τάβλα, tabula, Gl. V. A *tabula*.

Ταβλίζειν, tesseris ludere in tabula. A præc.

Ταβλιστὴς, οῦ, ὁ, qui ludit in tabula.

Ταγαθὰ, *bona*, nom. pl. *Dor.* pro τὰ ἀγαθὰ, *bona*, ab ἀγαθὸν, *bonum*.

Ταγαὶ⟨ος⟩, ου, ὁ, qui facit quidpiam ab alio jussus; (2) subditus, subjectus. A ταγὸς.

Ταγέω, impero. Ab eod.

ΤΑΓΓΗ' νος, ὁ, rancor.

Ταγγίασις, εως, ἡ, rancor, Gl. Vet. Quasi a ταγγιάζω, quod esset *rancesco*.

Ταγγίζω, rancesco, rancidus fio. A ταγγὸς.

Ταγγὸς, ὴ, όν, rancidus, qui rancorem contraxit, Ph. ταγγὸν, rancidum. ⟨Ab eod.

Ταγέα, ας, ἡ, principatus; (2) præfectura. A ταγὸς.

Ταγεὶς, *ordinatus*, a. 2. part. pass. v. τάττω.

Ταγὸς, sum summus magistratus, Xen. (2) præficio, Æschyl. A ταγὴ.

Ταγὴ, ῆς, ἡ, principatus, præfectura. A τάσσω.

Ταγλιὰς, ᾶ, ὁ, ut ταγλιὰς ἄρτ⟨ος⟩, panis in sartagine coctus admixto caseo.

Ταγλιάζω, frigo, Gl. V. A τάγλιον. Hinc

Ταγλιστὸς, ἡ, όν, in sartagine fractus seu coctus.

Ταγλιτὴς, ᾶ, ὁ, ut ταγλιτὴς ἄρτ⟨ος⟩, idem quod ταγλιὰς. A

Τάγλιον, ου, τὸ, sartago, satura, Gloss. Vet. Alias τήγανον.

Ταγχίσρω, *bam*, Att. vel Æol. pro τῷ ἀγχίσρῳ, ab ἄγχισγον.

Τάγμα, ατ⟨ος⟩, τὸ, ordo, factio, agmen, globus, legio, Ph. A τάσσω.

Ταγματάρχης, ου, ὁ, qui agmini præest. Ex τάγμα, & ἀρχὴ.

Ταγματικὸς, legionatius, Gl. V. A τάγμα.

Ταγὸς, οῦ, ὁ, dux, imperator, præfectus, præses; Hom. Il. 23, 160. Ab eod.

Ταγῦχ⟨ος⟩, υ, ὁ, idem. Ex ταγὴ, & ἴχω.

Τάζω, extendo, corripio, apprehendo; ut hinc sit τεταγὼν, acr. 2. cum reduplicatione, qui prehendit, Il. 1, 591. A τείνω.

Ταθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τείνω.

Ταθῶσι, 3. pl. aor. 1. conj. pass.

Ταὶ, num. pl. f. g. *Ion.* pro αἱ, ob ὁ, articulo præpos.

Ταινία,

Digitized by Google

Ταινία, ας, ἡ, tænia, fascia, vitta, redimiculum; (2) agger ex arenæ colluvie; (3) cautes scrupulosa sub aquis latens, in longumque porrecta, syrtis. A τείνω.

Ταινίδιον, ου, τὸ, fasciola pectoralis seu ornamentum collare. Dim. a ταινία.

Ταινίον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ταινιόπαλις, ίδος, ἡ, mulier, quæ fascias vendit, Suic. Ex ταινία, & πωλέω.

Ταινιόω, redimio fascia; (2) orno, Arist. Conc. 1026. A ταινία.

Ταινιωτικὸς, ἡ, όν, in tænia, (2, 3) natus.

Τάκεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. *Dor.* & *Ion.* pro τήκεσαι, a τήκω.

Τἀκεῖθεν, *Dor.* pro τὰ ἐκεῖθεν, *quæ illic.*

Τακὲς, a. 2. part. pass. *Dor.* pro τακείς.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, liquefactus, liquatus, humidus; mollis, tener, delicatus, maceratus. A τήκω. Hinc

Τακερόω, ῶ, fut. ώσω, macero; (2) coctione ita tenerum reddo, ut veluti liquescens dilabatur & diffluat, Dioſc.

Τακερόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, ὸν, corpus liquatum habens. Ex τακερὸς, & χρώς.

Τἄκλων, a. 2. ind. pass. *Ion.* pro ἐτάκλων, a τήκω.

Τακήσομαι, *liquefiam*, f. 2. ind. pass.

Τακτικὸς, ἡ, όν, ordinandi peritus, peculiariter, ordinandi peritus milites & aciei instruendæ. Phil. ordinarius, dispositus; τακτικὰ, quæ ad rem & disciplinam militarem spectant. A τάσσω.

Τακτικῶς, *Adv.* militariter, cum peritia aciei struendæ. Gl. V. ordinate.

Τακτὸς, ἡ, όν, ordinatus, in quo servatur ordo; (2) certus, statutus, definitus. A τάσσω.

Ταλαεργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, qui patienter & constanter opus facit, patienter laborem subiens ac perferens. Ex τάλας, & ἔργον.

Ταλαιπωρέω, laboro, ærumnas & labores perfero; (2) in ærumnas ac miserias conjicio, Gl. V. affligo. Πρὸς ταλαιπωρήσαλλί γ' ὀλίγον χρόνον, Arist. Lys. 769. Μὴ νῦν ἀπέπαμψ ταλαιπωρήσαι, ib. 781. A ταλαίπωρος. Hinc

Ταλαιπώρημα, ατος, τὸ, idem quod

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, miseria, ærumna, Ph. labor, molestia, & fatigatio. A

Ταλαιπωροποιὸς, όν, ærumnosum reddens.

Ταλαίπωρος, ὁ, ἡ, ὸν, ærumnosus; miser, miserellus, Gl. Vet. Ex τάλαν, & πωρὴ.

Ταλαιπώρως, ærumnose, misere, laborioſe.

Ταλαίφρων, ονος, ὁ, ἡ, ærumnosus, qui animo patienti est. Ex τάλαν, & φρὴν.

Ταλακάρδιος, ὁ, ἡ, ὸν, qui toleranti & forti est animo, cujus cor adversa tolerare novit; (2) fortis, magnanimus. Ex τάλαν, & καρδία.

Τάλαν, *miser*, voc. sing. a τάλας. Unde

Ταλαίζω, fut. ίσω, miserum & ærumnosum voco, defleo, lamentor veluti miserum.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans. A τάλαντον.

Ταλάντατος, miserrimus. A τάλας.

Ταλαντάω, ῶ, appendo. A τάλαντον.

Ταλάντερος, m serior. A τάλας.

Ταλαντόω, f. ώσω, libro, pondero, appendo; (2) huc illuc exagito, suspensum teneo, Luc.

Ταλαντιαῖος, αία, αῖον, talentum æquans.

Ταλαντίζω, idem quod ταλαντόω. A

ΤΑΛΑΝΤΟΝ, υ, τὸ, statera, libra, trutina, lanx; (2) id, quod lanci imponitur ponderandum, & nominatim talentum, pondus 125 librarum, summa pecuniæ apud Atticos Thalerorum 750, secundum computationem vulgarem, ap. Atticos & Babylonios 1000. Hinc

Ταλαντῦχος, ὁ, libripens. Ab ἴχω.

Ταλαντόω, ῶ, libro. Hinc

Ταλάντωσις, εως, ἡ, ponderatio, examinatio, quæ fit pondere appenso & libratione; (2) metaph. de aquæ marinæ agitatione seu libratione.

Ταλαὸς, ὴ, όν, miser, ærumnosus. A τάλαω.

Ταλαπαθὴς, ίος, ὁ, ἡ, qui incommoda & ærumnas patienter tolerat, ærumnæ patiens, ærumnosus, miser. Ex τάλας, & πάθος.

Ταλαπείριος, ὁ, ἡ, ὸν, ærumnas expertus, calamitosus & miser. Ex τάλας, & πεῖρα.

Ταλαπενθὴς, ίος, ὁ, ἡ, luctum ferens, luctu adfectus; (2) fortiter luctum & mœrorem perferens. Τλήσομαι ἐν πάθεσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμὸν, Hom. Odyss. 5, 222. Ex τάλαω, & πένθος.

Ταλάριον, τὸ, & ταλαρίσκος, ὁ, quasillus. A

Τάλαρος, ου, ὁ, vas seu instrumentum, quo ad lanificia utuntur, lanas & fusos in eo reponentes, qualus, quasillus. Gl. Vet. calathus, fiscella; vas, in quo cibaria aut alia geruntur; item vas, in quo lac reponunt bubulci, & quo utuntur in premendo lacte & caseo formando. Πλεκλοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελινδέα καρπόν, Hom. Il. 18, 568. A τάλαω.

Τάλας, αινα, άλαν, *Gen.* ανος, αίνης, ανος, miser, ærumnosus, Ab eod,

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium Aristænet. 1, 18. Ἐριουργία, Suid. A τάλαω.

Ταλάσιον, ου, τὸ, lana. A τάλαω.

Ταλάσιος, ου, ὁ, lanifex. Ab eod.

Ταλασιουργέω, lanas tracto, lanariam factito, lanarius sum, Xen.

Ταλασιουργία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλασιουργικὸς, ἡ, όν, ad lanificium pertinens. A

Ταλασιουργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, lanifex, qui vel quæ lanas tractat. Ex ταλασία, & ἔργον.

Τάλασις, εως, ἡ, patientia, tolerantia. A τάλαω.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui animo patienti est, cujus pectus omnia tolerat, nec ullis vincitur ærumnis. Ex τάλαω, & φρὴν.

Ταλαύρινος, ου, ὁ, patiens ærumnarum & laborum; (2) audax, fortis. Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιζέμεν, Hom. Il. 5. 289. A τάλαω.

Ταλάφρων, idem quod ταλασίφρων.

ΤΑΛΑΩ, ῶ, suffero, perpetior; (2) sustineo, i. e. audeo.

Τἀληθὲς, *verum*, *Dor.* pro τὸ ἀληθές.

ΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, Soph. Antig. 645. puella, virgo nubilis.

Τἄλλα, *Adv.* alioqui, cæterum. Ex τὰ, & ἄλλα.

Τἀλλότρια, *aliena*, n. vel acc. pl. n. g. *Dor.* pro τὰ ἀλλότρια.

Τἀμὰ *Dor.* pro τὰ ἐμὰ, *mea.*

Ταμάλιστα, *Adv.* maxime, vehementer.

Τἄματα, *Dor.* & *Att.* pro τὰ ἤματα, *dies.*

Τάνυε, *scidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταμε, a τέμνω, *seco.*

Ταμέει, 3. sing. fut. 2. ind. act. *Ion.* pro ταμεῖ.

Ταμείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμεῖν, aor. 2. inf. act. verbi τέμνω.

Ταμεῖον, ου, τὸ Ph. ταμεῖον, τὸ ἰδιωλικὸν, *privatum*, cella, promptuarium, penuarium, fiscus, Gl. V. Vid. ταμιεῖον. A ταμίας.

Ταμέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τέμνω.

Ταμισίχροος, ου, ὁ, ἡ, corpus seu cutem incidens ac vulnerans, Hom. Il. 4, 511. Ex τέμνω, & χρὼς.

Ταμίτις, ας, ἡ, dispensatrix, œconoma. A

ΤΑΜΙΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator eorum, quæ condenda & promenda sunt; (2) qui ærario præest, quæstor; (3) dispensator, arbiter, administer, præfectus.

Ταμιεία, ας, ἡ, quæstura, Gl. Vet. (2) dispensatio. A ταμιεύω.

Ταμιείας, ου, ὁ, idem quod ταμίας.

Ταμιεῖον, ου, τὸ, Gl. Vet. ταμεῖον, τὸ, δημόσιον, *publicum*, fiscus, ærarium. Vid. ταμεῖον. A ταμιεύω. Unde

Ταμίευμα, τὸ, administratio rei familiaris, vel dispensatio.

Ταμίευσις, εως, ἡ, fiscatio, proscriptio; (2) administratio rei vel privatæ vel publicæ, h. e. ærarii; (3) parsimonia.

Ταμιευτήριον, τὸ, cella penaria, *Ern.*

Ταμιευτικὸς, ἡ, όν, quæstorius; (2) parcus, qui recondere novit in futurum. A

Ταμιευτικῶς, parce, bona cum dispensatione.

Ταμιεύω, fut. εύσω, quæstor sum, quæstoris munus obeo. Gl. Vet. fisco, proscribo; (2) sum promus s. cellarius, Gl. Vet. sepono, reservo. *In med.* repono, recondo, præsertim mea; (2) promo; (3) repono, recondo in futurum velut iram, ultionem; (4) vires non uno impetu effundo, sed parce, ut sufficiant universo itineri, labori; unde & v. c. moderate impero, moderate utor opibus; (5) constituo, definio. Ὡς ἂν ἐτὶ ἐμοὶ ταμιεύσεις, Arist. Eq. 943. Ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτὸ, sc. ἀργύριον, id. Lys. 496. Ἅπαντα γ' ἄρ' αὐτῷ ταμιεύει; id. Av. 1548. Εἰς ἄλλον καιρὸν ταμιεύσω, reservare, Luc. χιλιαρχίας ἔτυχε πρῶτον, εἶτα ἐταμίευσεν, Plut. in Marc. Cat. cap. 3. A ταμίας.

Ταμίης, *Ion.* pro ταμίας.

Ταμιοῦχος, ου, ὁ, præfectus cellæ penuriæ vel ærarii, Ph. ærarius, confiscator, Cellarius, penarius, Ph. Ex ταμεῖον, & ἴχω.

Τάμισος, vel ταμισὸς, ου, ὁ, coagulum; (2) pellis hirco recens detracta, R. Nicand. in Alexiph. 373. Ἐν ᾧ τίθεῖ τάμισον σκίναλος ηαροῖο λαγωῦ, Id. in Theriac. 577. A τάμνω.

Τόμνε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔταμνε, a τάμνω, pro τέμνω.

Τάμνω, *Ion.* pro τέμνω. Τάμναν δένδρεα μακρὰ, Il. 11, 88 δέρμα βόεον, Odyss. 14, 24. ἐρίφους, Hesiod. Ἡμέρ. 22.

Ταμῶ, *incidam*, f. 2. ind. act. verbi τέμνω.

Τἀν, pro τὸν, *Dor.* acc. sing. artic. præpos. a nom. ἡ, *Dor.* ἁ.

Τἄν, *Dor.* pro τὰ ἐν, & *in.*

ΤΑΝΑΎΡΑ, ας, ἡ, vas æreum, in quo condebantur carnes, Hes.

Ταναηκὴς, έος, ὁ, ἡ, vel secundum alios ταναήκης, ίος, protensam s. longam habens aciem, acutus. Ex τανύω, & ἀκὴ.

Ταναιμύκης, ος, ὁ, ἡ, mugitus in longum protendens, intense & vehementer mugiens. Ex τανάος, & μυκάω, *mugio.*

Ταναικὴς, idem quod ταναήκης. R.

Ταναόδειρος, ου, ὁ, ἡ, extensum seu protensum collum habens. Ex τανάος, & δειρὴ.

Τανάος, ᾶ, ὁ, ἡ, & ταναὸς, ὴ, όν, protensus, extentus, promissus, longus, procerus Οὐκ ἂν σ' αἰχμὴν ῥιπὴ ταναοῦ τίτυκτ, Hom. Il. 16, 588. A τείνω.

Ταναύαλλος, υ, ὁ, ἡ, longe lateque æratus. Ex τανάος, & χαλκός.

Ταναῦαι, ων αἱ, porrecta ligna. A τανάος.

Ταναυλιὴς, ίος, ὁ, ἡ, longum somnum vel longam quietem adferens. Ex τανάος, & λέγω, *cubare facio.*

Τανθαρὸν, τὸ, rubor, Hes.

Τανθαρύζω, *Dor.* τανθαλύζω, tremo.

Τανύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, linguam protensam habens. Σκῶπές τ', ἴρηκες τὲ, τανύγλωσσοί τε κορῶναι, Hom. Odyss. 5, 66. Ex τανύω, & γλῶσσα.

Τανυγλόχιν, ινος, ὁ, ἡ, aculeos seu cuspides extensas ac promissas habens.

Τανυδρόμος, ὁ, ἡ, longum curriculum absolvens.

Τανυΐθειρος, ὁ, ἡ, longam comam habens. Ab ἴθειρα.

Τανυήκης, ος, ὁ, ἡ, protensam sive longam habens aciem. Ex τανύω, & ἀκὴ.

Τανύθριξ, τριχος, ὁ, ἡ, qui laxo est capillo, prolixos & promissos crines habens; (2) hirsutus. Ex τανύω, & θρὶξ.

Τανύκραιρος, ὁ, longam comam habens. A κραῖρα.

Τάνυμαι, tendor, extendor, distendor. A τείνω.

Τανύσντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτανύοντο, a τανύω.

Τανύπεπλος, υ, ὁ, ἡ, extenso & promisso peplo amictus, cui est vestis laxa & sinuosa. Ex τανύω, & πέπλος.

Τανύπλευρος, υ, ὁ, ἡ, cujus latera in longum latumque tensa sunt; (2) amplus; Nonn. P. 5, 2. A πλευρά.

Τανύπους, ποδος, ὁ, ἡ, pedes extendens. Μῆλα τανύποδα, Hom. Od. 9, 464. Ex τανύω, & πούς.

Τανύπτερος,

Digitized by Google

Ταν̓πλήρ⊖, ης, ὁ ἡ, ἡ, cui alæ extenſæ ſunt, extenſis & patulis alis volans, velox. Ex ταν̓ύω, & πλερὸν.

Ταν̓πλήρυσι, dat. pl. *Poët.* pro ταν̓πλήρυξι, a

Ταν̓πλήρυξ, υγ⊖, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iiſd. Gl. V. ταν̓πλήρυσι, præpetes.

Ταν̓ρριζ⊖, ης, ὁ ἡ, ἡ, radices extendens, radices extenſas & longe lateque expanſas habens. Ex ταν̓ύω, & ῥίζα.

Ταν̓σθείς, aor. 1. part. paſſ. verbi ταν̓ύω.

Ταν̓σπλήρ⊖, idem quod ταν̓πλήρ⊖.

Ταν̓σκι⊖, ος, ὁ ἡ, ἡ, magnam ſeu extenſam umbram habens. Ex ταν̓ύω, & σκιά.

Ταν̓σκόπελ⊖, ος, ὁ ἡ, ἡ, amplos ſcopulos habens; Nonn. P. 4, 21.

Τάνυσαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἐτάνυσαν, a ταν̓ύω.

Ταν̓σις ύσ⊖, ἡ, extenſio, contenſio, intenſio. Ἀλλ' ἄγε μὴ μείωσι παρέλκετε, μηδ' ἔτι τέξε Δηρὸν ὑπερφιάλοιο τανυσίην ὀδύνην; Hom. Odyſſ. 21, 112. A τάνυμι.

Ταν̓σφυρ⊖, ος, ὁ ἡ, ἡ, malleolos pedum extendens inter eundum, amplis latiſque paſſibus progrediens, longa & gracilia crura habens, procerus; (2) qui feſtinat, celer. Ex ταν̓ύω, & σφυρὸν.

Ταν̓φλοι⊖, ος, ὁ ἡ, ἡ, corticem habens amplum ſ. longum, i. e. longa & ampla arbor. A φλοιός.

Ταν̓φυλλ⊖, ὁ ἡ, ἡ, folia habens ampla & lata, ſive etiam diffuſa. A φύλλον.

Ταν̓ύω, idem quod τείνω. Βαιλω ταν̓ύειν, Il. 17, 390. Νύκτ' ὀλολὼ τάνυσε, ib. 16, 567. Ταν̓ύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο, ib. 9, 464. A τείνω.

Ταξείδιον, ου, τὸ, parva cohors, catervula. A τάξις.

Ταξιαρχία, centuriæ præfectus ſum, ſum centurio, cohorti præfectus ſum, aut etiam ordines duco. Καὶ τις ὅπλοις ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ, Ariſt. Pace, 433. A ταξίαρχ⊖.

Ταξιάρχ⊖, ου, ὁ, idem quod ταξίαρχ⊖. Ex τάξις, & ἀρχή. Hinc

Ταξιαρχία, ας, ἡ, cohortis præfectura, præfectura legionis, tribunatus, *it.* decurionatus

Ταξίαρχ⊖, ου, ὁ, ordinum ductor, centurio, tribunus; item decurio, Gl. Vet. ordinarius, manipularius, evocatus. Ab ἀρχός.

Ταξιόω, ordino. A

Τάξις, εως, ἡ, ordo, ſeries, Ph. item, vices, officium, apparitura; ex Gl. Vet. *in re militari*, exercitus, legio, cohors, cuneus, acies, Ph. τάξεις, claſſes, Gloſſ. Vet. eſt etiam conſtitutio, ordinatio, ut νόμων τάξις. A τάσσω. Hinc

Ταξιώτης, ου, ὁ, apparitor; officialis, Gl. V.

Ταξιωτικὸς, ὴ, όν, officialis. ῥάβδος τ. virga lictoris. A pr.

ΤΑ'ΞΟΣ, ου, ἡ, taxus, *arbor feralis & venenata.*

ταπεινολογία, ας, ἡ, ſubmiſſa & humilis oratio. Ex ταπεινὸς, & λέγ⊖.

Ταπεινορρημοσύνη, ης, ἡ, idem. A ῥῆμα.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ὴ, όν, humilis, Ph. ſummiſſus, Gl. Vet. Hinc

Ταπεινότης, ητ⊖, ἡ, humilitas, animi demiſſio & abjectio.

Ταπεινοφρονέω, ῶ, f. ήσω, animo ſum humili & dejecto, demiſſe & humiliter, *it.* modeſte ſentio.

Ταπεινοφρόσυνη, ης, ἡ, animi demiſſio, animus demiſſus & humilis, Gl. V. humilitas, humiliatio, modeſtia. A

Ταπεινόφρων, ον⊖, ὁ ἡ, ἡ, qui eſt animo humili & abjecto. Ex ταπεινὸς, & φρήν.

Ταπεινόω, humilem reddo, demitto ſeu ſubmitto, deprimo; in S. S. affligo, calamitatibus premo. *it.* vitio, ſtupro; τεταπεινωμέν⊖, ſummiſſus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Ὅσις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσε⊖, Matt. 23, 12. Μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, 2 Cor. 12, 21. Οἶδα ᾗ ταπεινοῦσθαι, οἶδα ᾗ περισσεύειν, Phil. 4r 12. A ταπεινός.

Ταπεινωθήσ⊖, 3. ſing. f. 1. ind. paſſ.

Ταπεινώθητε, 2. pl. a. 1. imper. paſſ. v. ταπεινόω. Unde

Ταπείνωμα, ατ⊖, τὸ, depreſſio, humilitas.

Ταπεινῶς, *Adv.* humiliter, abjecte, demiſſo animo, modeſte.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, animi demiſſio & abjectio; (2) imminutio, Gl. Vet. humiliatio, humilitudo. A ταπεινόω.

Ταπεινωτικὸς, ὴ, όν, humiliandi & deprimendi vim habens. Ab eod.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητ⊖, ὁ, tapes, tapetium, tapetum, ſtragulum variis coloribus intertextum, vel villoſum.

Τάπις, ίδ⊖, ἡ, idem.

Ταπολλὰ, *Adverb.* plerumque, ſæpe.

Ταπρῶτα, *Adv.* primum, ut primum, ſimul atque.

Τάραγμα, τὸ, idem quod

Ταραγμὸς, οῦ, ὁ turbatio, tumultus, conſternatio, terror. A ταράσσω. Unde

Ταράκλης, ου, ὁ, turbator, perturbator.

Ταρακλικὸς, ὴ, όν, perturbatorius, turbandi ſeu perturbandi vim habens, qui turbare ſolet, turbulentus, Gl. V. turbidus. Τῶν αἰδηπτρίων ἡ ἀκοὴ ταρακλικώτατόν ἐστι τῆς ψυχῆς, Appian. in Syriac. ex Plut. in Craſſ. cap. 23. Ab eodem.

Ταρακλὸς, ὴ, όν, perturbatus; (2) qui perturbari poteſt. Ab eod. Unde

Ταράκλωρ, ορ⊖, ὁ, ἡ, perturbator, Rob.

Ταραντινίδιον, τὸ, veſtis mollis & pellucida, quæ apud Tarentinos in uſu fuit.

Ταραντινίζω, Tarentinos imitor, *inpr.* decurro, equo armatus.

Ταράξη, 3. ſing. a. 1. conjunct. act. v. ταράσσω.

Τάραξις, εως, ἡ, perturbatio. Ab eod.

Ταρασσέδω, 3. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi ταράσσω.

Ταρασσομένων, gen. pl. part. præſ. med.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel άττω, f. ξω, commoveo, turbo, perterreo; τεταραγμέν⊖, turbatus, Ph. p. part. paſſ. Οἱσισι μ' ὦ πόνηρ', βρεμολοχδίμασιν ταράττεις; Ariſt. Eq. 898. Ὡς μοι ὑφ' ἡπατι δεῖμα χλοδὲν ταράσσῃ, Eur. Supp. 600. Ἀλλὰ ζυμμάχως ταράσσειν δείνον, id. Rheſ. 692. Ἐταράχθησαν πρὸς τὸ παράδοξον τ' ὄψεως, Luc. τῷ γαστρὶ, Ariſt. Nub. 385.

Ταραχὴ ῆς, ἡ, turba, turbatio, confuſio, tumultus, conſternatio. A ταράσσω.

Ταράχθητε, 2. pl. aor. 1. imper. paſſ. verbi ταράσσω. Unde

Τύραχ⊖, ου, ὁ, tumultus, Gl. V. turbatio.

Ταραχώδης, ες⊖, ὁ ἡ, ἡ, turbulentus, Ph. turbarum plenus. A ταραχὴ.

Ταραχωδῶς, *Adv.* turbulente, tumultuoſe; (2) pavide. A ταραχώδης.

Ταρβαλέ⊖, έα, έον, terribilis, timorem & metum adferens; (2) metuens, timidus, formidoloſus, act. & paſſ. Ταρβαλέοι σ' ἀλάλαζον, Nonn. P. 6, 20. A τάρβ⊖.

Ταρβέω, paveo, timeo, trepido; (2) vereor, honoro. Ταρβήσει γὰρ ἢ γεροσθαχὴ τοὐτόν γε περισκλάσσαν φόνον, Soph. Aj. 545. Ταρβεῖν μὲν ἔρχα δεῖν' ἀναγκαίας ἔχει, id. Trach. 736. Μή με ταρβήσας προδῶς, id. Phil. 756. Ταρβῶν ὀρφάνευμ' ἔτικτον, Eur. Her. fur. 549. Ab eod.

Ταρβὴ, ῆς, ἡ, idem quod ſequens τάρβ⊖.

Ταρβήσαντε, pavefacti, Hom. Il. 1, 331. τὼ μὲν ταρβήσαντε κὴ αἰδομένω βασιλῆα Στήτην.

Ταρβήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, ους⊖, τὸ, terror, timor, metus.

Ταρβοσύνη, ης, ἡ, idem.

Ταρβόσυν⊖, ος, ον, territus, pavidus.

Ταριχεία, ας, ἡ, conditura, quæ ſale fit, item tinctura, Gl. V. ſuccidia. A ταριχεύω.

Ταριχέμπορ⊖, ου, ὁ, ſalſamentarius, ſalſamentorum venditor. Ex τάριχ⊖, & ἔμπορ⊖.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, ſalſatio, Gl. V.

Ταριχευτὴς, οῦ, ὁ, ſalitor, Ph.

Ταριχευτὸς, ὴ, όν, ſalſus, ſale conditus & aliquamdiu adverſatus. A

Ταριχεύω, fut. εύσω, ſale condio, macero, & arefacio, Gl. Vet. ſalſo; ταριχεύω νεκρὸν, mortuum pollingo, Gl. Vet. Κρέα τεταριχευμένα, Longin. 43. A τάριχ⊖.

Ταριχηρὸς, ρὰ, ρὸν, qui eſt ex genere ſalſamentorum, qui ſaliri ſolet; (2) ſale conditus & ſervatus, ſalſus, Ph. ταριχηρὸν, præſalſum. Ab eod.

Ταρίχιον, ου, τὸ, ſalſamentum. A τάριχ⊖.

Ταριχοπωλέω, ſum ſalſamentarius, ſalſamenta vendito. A

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, qui ſalſamenta venditat, Gl. Vet. ſalſamentarius.

Ταριχοπωλεῖον, τὸ, taberna ſalſamentarii.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel ους⊖, τὸ, ſalſamentum piſcium; (2) caro ſale condita.

ΤΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, velox, R.

Τάρπημεν, 1. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτάρπημεν, a τίρπω.

Ταρρίον, ου, τὸ, craticula, Dim. a ταῤῥὸς.

ΤΑ'ΡΡΙΟΘΟΣ, ου, ὁ, auxiliator, R.

Ταῤῥὸς, οῦ, ὁ, crates, Gl. V. *Att.* pro ταρσὸς.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, crates, ſuper qua caſei aliaque ſolent ficcari; (2) aliquid ταρσῷ ſimile, ut ala avis, palmula remi, palmula manus ſeu pedis, Ph. ταρσὸς τῆς πόδος, planta; ταρσοὶ, tali, Philox. plantæ, Gl. V. A τίσσω.

Ταρσόω, ſive ταῤῥόω, inſtruo & munio crate, crati impono. A ταρσός. Unde

Ταρσώδης, ſive ταῤῥώδης, ες⊖, ὁ ἡ, ἡ, in modum cratis implicitus ſeu implexus; *Epith.* arborum, quarum radices ſic implicantur.

Τάρσωμα, ατ⊖, τὸ, idem quod ταρσός.

Ταρταρι⊖, & ικ⊖, α, ον, tartareus.

Ταρταρίζω, tartareo frigore tremo. A

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & plur. τὰ τάρταρα, ων, tartarus, profundiſſimus inferorum locus; (2) locus tonebricoſus, carcer.

Ταρταρίπαις, ὁ ἡ, ἡ, tartari proles.

Ταρταρόω, in tartarum (it. carcerem) detrudo vel dejicio. Σειραῖς ζόφου ταρταρώσας, 2 Pet. 2, 4. A τάρταρ⊖.

Ταρφέα, *Adv.* frequenter, crebro. A ταρφὺς. Ταρφεα ἐπαίσσει, Hom. Il. 22, 142.

Ταρφείς, ᾶ, ῖν, denſus, creber, frequens. A τάρφ⊖.

Ταρφεῖς, nom. pl. pro ταρφέες, a ταρφὺς.

Τάρφισιν, *denſis*, dat. plur. cum v.

Ταρφθῆμεναι, aor. 1. inf. paſſ. *Dor.* pro τραφθῆναι, a τίρπω.

Ταρφὺς, ία⊖, ὁ ἡ, ἡ, idem quod ταρφιὸς.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, ους⊖, τὸ, denſitas, peculiariter ſilvæ, locus ſilvæ denſus.

Τάρφω, ſicco. Quaſi a τέρω, R.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, interiæ, juſta, parentalia. Hinc

Ταρχεύω, ſepelio.

Ταρχύω, fut. ύσω, exſequias facio, funus curo, ſepelio. Τῷ ᾧ ναυζδ⊖ κρίναισι ταρχύσουσιν ἐν παραλίαις, Lyc. 728.

Τᾶς, pro τῆς, *Dor.* gen. ſing. f. g. ab artic. præpoſ. ὁ.

Τάσις, εως, ὁ, intentio, extentio, contentio, Ph. tentio, tenor, tentigo. ap. Rhet. longiſſima periodus. A τείνω.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel τάττω, fut. ξω, ordino, colloco, ſtatuo, conſtituo, deſtino, mando, impero, ut tributa; τέταγμαι, ordinatus ſum, Gl. Vet. p. paſſ. τεταγμέν⊖, ordinatus, ſtatus, fixus, Gloſſ. Vet. particip. Ἐκάστῳ μὲν ἅπαντα νόμον τέτακ⊖, Dem. Phil. 1. Σκίρειν Στίγας μύων τέταγμαι τάσδε, Euripid. Cyc. 30. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν ἐν τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528.

Τατικὸς, ὴ, όν, tenſivus. A τείνω.

Τάτλωμεν, 1. plur. præſ. conj. act. *Att.* pro ταυαμεν, a τλάω.

Τατώμενοι, nom. plur. præſ. part. paſſ. *Dor.* & *contr.* pro τητώμενοι, a τητάω, *privo.*

Ταυράω, ῶ, taurio, de tauro vaccam appetente. A ταῦρ⊖.

Ταυρία, item ταυρία, ſcil. δορὰ, taurinum corium. A ταῦρ⊖.

Ταύρι⊖, ία, ίον, taurinus. A ταῦρος.

Ταυρε⊖, έα, έον, idem & ab eod.

Ταυρηδὸν, in modum tauri. Ab eod.

Ταυρίδιον, ου, τὸ, parvus taurus, Dim.

Ταυρικὸς

Digitized by Google

Ταυρικὸς, ἡ, ὸν, tauricus; (2) taurinus.
Ταυροβοᾶς, ὁ, clamosus, proprie tauri vocem habens. A βοὴ.
Ταυροβόρος, ος, ὁ ἡ ὸν, taurivorus, taurum vorans. Ex ταῦρος, & βορά.
Ταυροβόρος, ορος, ὁ, vorax.
Ταυρόδιτος, ος, ον, cui taurus alligatus est. A δέω.
Ταυροειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & εἶδος.
Ταυρόκδας, ατος, ὁ ἡ ὸν, cornua taurina habens. Ex ταῦρος, & κέρας.
Ταυροκέφαλος, ον, taurinum caput habens. A κεφαλὴ.
Ταυροκόλλα, ης, ἡ, glutinum taurinum, quod fit ex auribus & genitalibus taurorum. Ex ταῦρος, & κόλλα, *gluten*. Hinc
Ταυροκολλώδης, ες, ὁ ἡ ὲν, glutini taurino similis, glutinosus.
Ταυρόκρανος, ος, ὁ ἡ ὸν, taurinum caput habens, qui taurino capite est. A κρᾶνον.
Ταυροκλονέω, ῶ, taurum occido. Ταυροκλονεῖ μὴν δάϊος ἑταλείῃς βέλεσι, Soph. Tr. 779. A
Ταυρόκλονος, ος, ὁ ἡ ὸν, a tauro occisus.
Ταυροκλόνος, ου, ὁ ἡ ὸν, tauri interfector. Ex ταῦρος, & κλείνω.
Ταυρομέτωπος, ον, taurinam, i. e. torvam frontem habens. A μέτωπον.
Ταυρόμορφος, ος, ὁ ἡ ὸν, tauri formam habens. Ex ταῦρος, & μορφή.
Ταυροπάρθενος, ὁ, ἡ, *Epith.* Europæ, tauro vectæ, Lyc.
Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ὸν, ex tauro procreatus. Ex ταῦρος, & πατήρ.
Ταυροπόλος, ος, ὁ, ἡ, & ταυροπόλη, ης, ἡ, Diana, vel quod apud Tauros Scythiæ gentem colatur, vel quod taurorum gregibus præsit; vel quod eadem sit ac luna, quam tauris vehi fingunt, Ex ταῦρος, & πωλέω.
Ταυρόπους, ποδος, ὁ ἡ ὸν, tauri pedes habens. Ex ταῦρος, & πούς.
ΤΑΥΡΟΣ, ος, ὁ, taurus; (2) signum cœleste; (3) Taurus, mons vastissimus Asiæ; (4) penis.
Ταυροσφαγέω, ῶ, tauros macto. Ταυροσφαγοῦντες εἰς μελάνδετον Κάκος, Æschyl. ap. Longin. 15. Ex σφάπτω, ſ. σφάζω.
Ταυροφάγος, ος, ὁ, taurorum vorator.
Ταυροφανὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, qui taurus esse videtur, tauro similis. A φαίνομαι.
Ταυρόφθογγος, ος, ὁ ἡ ὸν, tauro similia sonans, vocem edens taurinæ similem.
Ταυροφόνος, ος, ὁ ἡ ὸν, tauricida, qui taurum, vel tauros cædit. A φένω.
Ταυρόφορος, ὁ, qui fertur, trahitur a tauris. A φέρω.
Ταυρόω, ῶ, taurum facio, in taurum muto; (2) stupro, comprimo; ταυρῶμαι, taurus fio, taurinam naturam induo. Ἤδη γὰρ εἶδον ὐμμὲ νιν ταυρομόρφῳ, Eur. Med. 92. A ταῦρος.
Ταυραπὸς, ὲ, ὁ ἡ ὸν, tauri faciem habens, tauriformis. Ex ταῦρος, & ὤψ.
Ταὐτὸ, *eadem*, *Dor.* pro τὰ αὐτά.
Ταύταν, *ba* v. acc. sing. f. gen. *Dor.* pro ταύτης, ab ὅτος, *hic*.
Ταύτῃ, *Adv.* eatenus, ea ratione, eo modo; (2) ea ex parte; (3) ea de causa, ideo; (4) hac. Ab ὅτος, *hic*.
Ταὐτίζω, in unum conferre, unum idemque censeo & pono. A
Ταυτὸ, vel ταυτὸν, & ταὐτὸ, ταὐτὸν, idem illud. Ex τὸ, & αὐτό.
Ταυτιβελία, ας, ἡ, voluntatis consensus, eadem voluntas. Ex ταυτὸ, & βελή.
Ταυτογραφέω, eodem modo scribo; ταυτογραφεμένα, quæ eodem modo scribuntur. A γράφω.
Ταυτόδοξος, ὁ ἡ ὸν, idem sentiens. A δόξα.
Ταυτοδωναμέω, æquipolleo, idem significo. A
Ταυτοδωνάμεος, ὁ ἡ ὸν, æquipollens. A δύναμις.
Ταυτοειδὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, ejusdem formæ, uniformis. Ex ταυτὸ, & εἶδος.
Ταυτοίπεια, ας, ἡ, repetitio ejusdem rei aliis verbis. Ex ταυτὸ, & ἔπος.
Ταυτοιπέω, ῶ, idem dico. Ab ἔπω.
Ταυτοεργέω, ῶ, eadem operor, Suic. Ex ταυτὸ, & ἔργον.
Ταυτοεργία, ας, ἡ, idem opus, eorumdem operatio. Ex iisdem.
Ταυτοθελὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, idem volens; ταυτοθελὲς, identitas ſ. consensus voluntatis. A θέλω.
Ταυτοκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui eodem cum altero movetur, parem motum habens.
Ταυτοκλινὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, in idem vergens. Ex ταυτὸ, & κλίνομαι.
Ταυτολογέω, idem dico, idem loquendo itero. Περὶ ἧς καλῶς ἡμῖν πολλοῖς εἰρημένοις ταυτολογεῖν, Polyb.
Ταυτολογία, ας, ἡ, vitium sermonis quando res eadem pluribus, & plane eodem significantibus verbis redditur.
Ταυτολογικῶς, per tautologiam. A
Ταυτολόγος, ος, ὁ ἡ ὸν, idem dicens. Ex ταυτὸ, & λέγω.
Ταυτόμαλον, vel ταὐτόματον, quod fit casu vel fortuito, forte, forte fortuna; ἀπὸ ταυτομάτου, forte fortuna; item sponte. Ex τὸ, & αὐτόμαλον.
Ταυτοπαθεία, ἡ, eventus, fortuna similis in utramque partem. A
Ταυτοπαθὴς, ἐς, cui idem accidit.
Ταυτοποδία, ἡ, ejusdem pedis repetitio, ut in ditrochæo, ap. Hephæst.
Ταυτοπροσωπικῶς, in eadem persona. A ταυτοπροσωπικὸς, ejusdem personæ.
Ταυτοσήμαντος, ον, idem significans. A σημαίνω.
Ταυτοσημος, ον, idem. A σῆμα.
Ταυτοσθενὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, ejusdem virtutis & roboris, Suic. Ex ταυτὸ, & σθένος.
Ταυτοσωδρομὴ, ῆς, ἡ, concursus in eundem locum.
Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem. A ταυτό.
Ταυτοφωνία, ἡ, similitudo soni. A
Ταυτοφωνος, ον, similiter sonans. A φωνὴ,
Ταυτωνυμος, ον, idem nomen habens. Ab ὄνομα.
Τάφε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔταφε, a θάπτω.
Ταφὶς, a. 2. part. passſ. verbi θάπτω.
Ταφὶς, ίδος, ἡ, vespillo, libitinarius, fandapilarius. A ταφὴ. Soph. Electr.
Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura, funus, exsequiæ; (2) id quod numeratur pro sepultura. A θάπτω.
Ταφήϊος, ος, ὁ, ad sepulturam pertinens, sepulchralis, funereus. A ταφὴ.
Τάφιος, ία, ιον, sepulchralis. A τάφος.
Τάφος, ου, ὁ, sepulchrum, tumulus; monumentum, Soph. Aj. 1187. (2) sepultura, funus, exsequiæ; (3) epulum funebre, silicernium. Αὐτὰρ ὁ τοῖσι τέφεον μδοεικία δαίνυ, Hom. Il. 23, 29. A θάπτω.
Ταφρεία, ας, ἡ, fossio, fossæ excavatio; (2) valli exstructio pro castris. A ταφρεύω.
Τάφρευμα, ατος, τὸ, munitio castrorum. A
Ταφρεύω, fossam duco, castra munio. A
Τάφρος, ου, ἡ, fossa, fossatum, Pal. sepes, Ph. vallum, Gl. Vet. etiam pro carcere sc. in terram defosso, maxime, reperitur. A θάπτω.
Ταφροειδὴς, ἐς, fossæ similis. Ab εἶδος.
Ταφραρυχος, ος, ὁ, vallorum effossor, R. Ex τάφρος, & ὀρύσσω, *fodio*.
Τάχα, *Adv.* velociter, properanter, mox; (2) forsan, fortassis, forte; (3) facile. A ταχύς.
Τάχῃ, dat. sing. pro τάχεϊ, a τάχος.
Ταχὶς, ίδος, ἡ, celeritas. A ταχύς.
Ταχίως, *Adv.* velociter, properanter, cito, celeriter, mature; (2) facile. Ab eod.
Ταχθῆναι, a. 1. inf. passſ. verbi τάσσω.
Ταχινὰ, *Adv.* celeriter. A ταχινός.
Ταχινὸς, ἡ, ὸν, pernix, celer, velox. A τάχος.
Ταχινῶς, *Adv.* celeriter. A ταχινός.
Τάχιον, *Adv.* citius, celerius, velocius; (2) cito. A ταχίων, Comp. a ταχύς.
Τάχιστα, *Adv.* celerrime, velocissime. A
Τάχιστος, ίστη, ιστον, celerrimus, velocissimus, τῷ ταχίστῳ, sc. ἡμέρᾳ ſ. ὥρᾳ, quamprimum. Ph. actutum, Gl. Vet. Superl. a ταχύς.
Ταχίων, ονος, ὁ ἡ ὸν, celerior, velocior, citior. Comparat. a ταχύς. Unde
Τάχος, ους, τὸ, celeritas, velocitas.
Ταχὺ, *Adv.* velociter, properanter, cito.
Ταχυάλωτος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui facile capi potest, R. Ex ταχὺς, & ἁλωτός.
Ταχυβάδιστος, ος, ὁ, qui celeriter incedit, R. Ex ταχὺς, & βαδίζω.
Ταχυβάμων, ονος, ὁ ἡ ὸν, idem. Ex ταχὺς, & βαίνω.
Ταχυβάτης, ες, ὁ, idem. Ex inus. βατίω.
Ταχυβλαστία, ας, ἡ, germinandi celeritas. Ex ταχὺς, & βλαστάνω.
Ταχυβελος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui celeris est consilii, i. e. qui cito & repente consilium capit, aut qui cito ab uno consilio ad aliud transit. Ex ταχὺς, & βελή.
Ταχυγήρος, ος, ὁ ἡ ὸν, cito senescens. Ex ταχὺς, & γῆρας.
Ταχύγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὸν, inconsulte loquens; (2) effrenata linguæ incontinentia præditus. Ex γλῶσσα.
Ταχύγνως, ος, ὁ ἡ ὸν, velox, celer. Ὡς Μαρὶν ταχύγνως ἀνέδρεπτο φοιτάδι Ζιγῇ, Nonn. P. 11, 31. Cont. 6, 20. Ex ταχὺς, & γόνυ.
Ταχυγράφος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui velociter scribit; utens literis vulgaribus, quæ cursim scribuntur; opp. Καλλιγράφος, qui literis initialibus utitur; (2) exceptor, actuarius, notarius. Ex γράφω.
Ταχύδακρυς, υος, ὁ ἡ ὸν, facile lacrimans.
Ταχυδινὴς, ος, ὁ ἡ ὸν, qui celeriter vortice circumagitur, versatilis. Εἰς τροφαλιγγα μιᾶς ταχυδινεὸς ἅρπης, Nonn. Paraph. 5, 35. Ex ταχὺς, & δινη, *vortex*.
Ταχυδρομέω, ῶ, celeriter curro. A seq.
Ταχυδρόμος, ος, ὁ ἡ ὸν, velociter currens. Ph. cursor, exercipes. Ex ταχὺς, & τρέχω, *curro*.
Ταχυεργὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, celer in opere aliquo, acer, promptus manu. Ex ἔργον.
Ταχυδρία, ας, ἡ, celeritas in conficiendo negotio, celeritas rei conficiendæ. A pr.
Ταχυδρὸς, ὸν, ὁ, idem qui ταχυδρὴς. Λυσιπόνῳ ταχυδρὸς ἄναξ ἵκετο μύθῳ, Nonn. P. 5, 10.
Ταχυήρης, ες, qui celeriter movetur, vehitur. *Epith.* navis, currus.
Ταχυθάνατος, ος, ὁ ἡ ὸν, subito moriens; (2) subitam mortem adferens.
Ταχύϊππος, ὁ, eques bonus
Ταχυκίνητος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui celeriter movetur, R. Ex ταχὺς, & κινέω.
Ταχυμαθὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, qui cito discit; (2) qui cito didicit. Ex ταχὺς, & μανθάνω.
Ταχύμωσις, εως, ὁ ἡ ὸν, qui subito iracscitur, iracundus. Ex ταχὺς, & μῶσις.
Ταχυμήτης, ες, ὁ, vel ταχύμητις, ος, ὁ ἡ ὸν, celer in capiundo consilio. Ex μῆτις.
Ταχυμητωρ, ορος, fœcundus.
Ταχύμορος, ὁ ἡ ὸν, brevis ævi.
Ταχυναυτέω, celeriter navigo, App. B. Mithrid. Ταχυναυτῶν, Σκάφος εὐτρέπισον, Luc. in Amor. Ex ναῦτης.
Ταχυτεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. v. ταχύνω.
Ταχύτοια, ας, ἡ, mentis celeritas. A
Ταχύνος, *contr.* ταχύνους, ὁ ἡ ὸν, qui celeri est ingenio.
Ταχύνω, accelero, propero, festino; maturo. A ταχύς.
Ταχυπειθὴς, ἐς, ὁ ἡ ὲν, qui cito & facile paret; (2) cui cito persuadetur aliquid, credulus, Theoc. 2, 138. Ex πείθομαι.
Ταχυπέτης, ες, ὁ ἡ ὸν, celeriter volans. Ex ταχὺς, & πέτομαι.
Ταχυπλοέω, ῶ, celeriter navigo. Ex πλέω.
Ταχυπλοΐα, ἡ, celerrima navigatio. A ταχύπλους.

Ταχύπτοια,

Digitized by Google

Ταχύπνοια, ἡ, celeritas respirationis. A
Ταχυπνους, celerem respirationem habens, f. celeriter, & frequenter respirans.
Ταχύπομπος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui celeriter deducit seu transmittit, R. Ex πέμπω.
Ταχύποτος, ε, ὁ ἡ ὁ, suspicioſus. Ex ὑποπτος.
Ταχυπόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, celeriter gradiens. Ex ταχὺς, & πορεύω.
Ταχύποτμος, ε, ὁ ἡ ὁ, citæ morti obnoxius. Ταχύποτμον ἀνδρα ἔκθος, Pind. Olymp. 1.
Ταχύπους, ποδος, ὁ ἡ ὁ, pedibus celer, velox, Gl. Vet. alipes.
Ταχύπτερος, ε, ὁ ἡ ὁ, celeriter volans, velox. Ex πτερὸν.
Ταχυπτεροφρυία, Alciphr. Ariſtænet. 21.
Ταχύπωλος, ε, ὁ ἡ ὁ, celeres equos habens; (2) rei equeſtris peritus.
Ταχύῤῥοθος, ον, tumultuoſus, trepidus.
Ταχύῤῥωστος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui cito convaluit. Ex ταχὺς, & ῥωννυμι.
ΤΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, celer, citus, velox, rapidus, Ph. feſtinus, Gl. Vet.
Ταχυτροφόλιγξ, ιγγος, ὁ ἡ ὁ, velox. Πάντα ταχυτροφόλιγγι μὴ Συλλέξατε ῥιπῇ, Nonn. Paraphr. 6, 12.
Ταχύτατα, Adv. celerrime, Superl.
Ταχύτερον, Adv. ocius, citius, celerius, veſocius, maturius, Ph. A ταχύτερος, Comp. a ταχύς.
Ταχυτης, ῆτος, & ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, pernicitas, velocitas. A ταχύς.
Ταχυτόκος, ε, ὁ ἡ ὁ, facile & celeriter pariens. Ex ταχὺς, & τίκτω.
Ταχύχειρ, ιρος, ὁ ἡ ὁ, celer, promptus manu.
Ταχυχειρία, ας, ἡ, celeritas manuum. A ταχύχειρ.
ΤΑΩ, capio; ſupponitur tantum, ut hinc ſit τὰ, cape, ſume, apud Homerum. Τὰ νῦν πάντων ἑμάντα, Il. 14, 219. eſt & verbum τάζω, ejuſdem ſignificationis.
Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. articuli præpoſ. ὁ.
Ταώς, ω, ὁ, pavoninus, pavonius. A
ΤΑΩΣ, ὼ, & ταὼς, ὼ, & ταὼν, ὼνος, pavo.
ΤΕ, Conjunct. que, &, atque.
ΤΕΓΓΩ, fut. ξω, tingo, madefacio, humecto, rigo, irrigo; (2) mollio, emollio; τίγλιδι, molliri, cedere. Τί χλαροῖς δακτύοις τίγλεις κόρας; Eur. Med. 922. Ἀλλ' ὁμῶ μέλας ὁμβρος χαλάζης αἵματος ἐτίγησετο, manabat, Soph. Oed. Tyr. 1287. Οὐ πολλάκις δὴ τέμενον ἐτίγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πλυγῆσι νότου, id. Phil. 1446. Πυκιναῖς δρόσοις τεγόμενος κόμας λυγρὰς, id. Aj. 1227.
Τέγεος, ε, ὁ, tectus, opertus; (2) altus, ſublimis. A τέγος.
Τέγη, ης, ἡ, tectum; (2) ipſa domus. A στέγω.
Τεγκλὸς, ὴ, ὸν, tinctus, madefactus; (2) qui tingi & humectari poteſt. A τίγω.
Τέγξις, εως, ἡ, madefactio, humectatio, mollitio. Ab eod.
Τέγος, εος, τὸ, tectum, domus; (2) lupanar, cella meretricia. A στέγω.
Τεὸν, acc. ſ. f. g. a Dor. τεὸς pro σὸς, tuus.
Τεθαλότα, acc. ſ. part. perf. med. Dor. pro τεθηλότα, a θάλω.
Τεθαλυῖα, nom. ſing. f. g. ejuſd. Dor. pro τεθηλυῖα.
Τεθάῤῥηκε, 3. ſing. perf. ind. act. θαῤῥέω. Unde
Τεθαῤῥηκότως, Adv. confidenter.
Τεθαρσήκασιν, 3. pl. perf. ind. act. cum ν. a θαρσέω.
Τεθάφαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. Ion. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, a θάπτω.
Τεθέαμαι, perf. ind. paſſ. v. θεάομαι.
Τεθεάμεθα, ſpectavimus, 1. pl. perf. ejuſd.
Τεθεῖεν, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. Att. & per Sync. pro τεθείησαν, a τίθημι.
Τέθεικας, 2. ſing. perf. ind. act. Boeot. pro τέθηκας.

Τεθεμελιαμμένοι, nom. pl. perfect. part. paſſ. verbi ſeq.
Τεθεμελίωτο, 3. ſ. pluſq. ind. paſſ. Ion. pro ἐτεθεμελίωτο, a θεμελιόω.
Τέθηλας, 2. ſing. perfect. ind. med. verbi θάλλω.
Τεθλῶσι, aor. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι.
Τέθνπα, perf. ind. med. verbi θάπτω.
Τέθηχα, acui, perf. ind. act. verbi θήγω.
Τέθιγα, attigi, perf. ind. act. v. θίγω.
Τεθλασμένοι, fracti, nom. pl. perf. part. paſſ. verbi θλάω, frango.
Τεθλιμμένων, preſſum, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θλίβω, premo.
ΤΕΘΜΟΣ, lex, Laſcar. Hinc τέθμιος, legitimus, ſolennis, pro θέσμιος, τέθμια, leges, mores, inſtituta. Τέθμιαι δὲ τότ' ἔσαν Καρνειάδεω ἄλυθον ἀρχαί, Callim. Hymn. in Apoll. 87. Ἦλθες ἀπὸ Σκυθίης, ἀπὸ δ' ἔπιπλο τέθμια Ταύρων, in Dian. 174.
Τέθνατα, perf. ind. med. v. inuſ. θνάω.
Τέθναθι, 2. ſ. præſ. imper. act. v. τεθνημι.
Τεθναίλω, moriar, præſ. opt. verbi ejuſd.
Τεθναίμβν, moriamur, 1. plur. præſ. optat. per Syncop. Att. pro τεθναίημεν.
Τεθνάκαμις, 1. pl. perf. ind. act. Dor. pro τεθνήκαμεν, a θνήσκω.
Τεθνακὰς, perf. part. act. Dor. pro τεθνηκὼς.
Τεθνάμεν, præſ. infin. act. Dor. pro τεθνάναι, a τέθνημι pro θνήσκω.
Τεθνᾶς, mortuus, præſ. part. act.
Τεθνᾶσι, 3. pl. perf. ind. med. per Synæreſ pro τεθνάασι, a θνήσκω.
Τέθναο, 2. ſing. præſ. imper. paſſ. verbi τέθνημι.
Τεθνάτω, 3. ſing. præſ. imper. act.
Τέθνεικα, perf. ind. act. Boeot. pro τέθνηκα, quod per Syncopen, pro τεθνάνηκα, a θνήσκω.
Τεθνειῶτα, mortuum, acc. ſing. part. perf. act. Boet. & Ion. pro τεθνηκότα.
Τεθνεὼς, perf. idem Poët. pro τεθνηὼς, & hoc pro τεθνηκὼς, quod per Syncop. pro τεθνανηκώς.
Τέθνημι, mortuus ſum, perf. ind. act. Ion. pro τέθνηκα, ſyncopato ex τεθάνηκα.
Τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνηξόμενος, moribundus, Gl. V. moriturus. A θνήσκω.
Τεθνήξω, f. 1. ind. act. verbi θνήσκω.
Τεθνήσω, fut. 1. ind. act. Ion. pro θνήσω, a verbo θνάω, vel per Sync. a θανέω.
Τεθνηὼς, vide antecedens τεθνεώς.
Τεθνὼς, Poët. pro τεθνηὼς, quod vide.
Τεθόλωται, 3. ſ. perf. ind. paſſ. v. θολόω.
Τεθορεῖν, aor. 2. inf. act. Ion. pro θορεῖν, a θόρω.
Τεθορυβημβίως, Adv. tumultuoſe, turbulente. A θορυβέω.
Τεθραμμβίως, acc. ſ. part. perf. paſſ. f. g. v. τρέφω.
Τεθρᾶδι, perf. ind. paſſ. Dor. pro τεθρῆδι, a τίτρημι pro τράω, perforo.
Τεθριππηλάτης, ε, ὁ, quadrigarius, Gl. V. A τέθριππος, & ἐλαύνω.
Τεθριπποδάμαν, ὁ, idem quod
Τεθριποδάτης, ε, ὁ ἡ ὁ, qui quadrigis vehitur. Ex τέθριππον, & βαίνω.
Τέθριππος, ε, ὁ ἡ ὁ, quatuor equos habens; quadriga, Gl. Vet. τέθριπτον, ſcil. ἅρμα, quadriga. Ex τετρὰς, & ἵππος.
Τεθριπποτροφίω, ῶ, quadrigas, ſive quadrijuges equos alo. A
Τεθριπποτρόφος, ὁ, quadrigas, ſive equos quadrijuges alens. Ex τέθριππος, & τρέφω.
Τεθρυλλημένως, pervulgate. A θρυλλέω.
Τεθυμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. verbi θύω.
Τεθυμῶσθ, perf. inf. paſſ. verbi θυμόω.
Τεθυμμένος, perf. part. paſſ. verbi θύω.
Τεὸν, tibi, Ion. & Poet. pro σοὶ, a σὺ, tu.
Τεῖνα, a. 1. ind. act. Ion. pro ἔτεινα, a τείνω.
Τείνας, qui tetendit, part. a. ejuſd.
Τεινεσμὸς, οῦ, ὁ, teneſmus, continua alvum exonerandi cupiditas, qua tamen præter pauca cruenta & mucoſa nihil egeritur, Nic. Al. 382. A τείνω. Hinc

Τεινεσμώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, teneſmo ſimilis; (2) teneſmo laborans.
ΤΕΙΝΩ, νῶ, tendo, extendo, diſtendo, intendo, contendo; *prop. & tropice* de itinere, *it.* de oculis; (2) tendo, pertineo, ſpecto; τείνομαι, occupor, ſed cum tædio, ut παρατείνομαι, τεταμένος, tentus, Gl. Vet. p. paſſ. part. ἐτάθη, tentus eſt, aor. 1. paſſ. ταθείς, tentus, tenſus, part. Τί μάτην τείνασι βοὴν; Eur. Med. 201. Ἀλλ' εἰ σε τείνει ἥδε διάλυσις κακῶν, id. Ph. 438. Τοῖς ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος, Soph. Antig. 126.
Τείρεα, ων, τὰ, aſtra, Hom. Il. 18, 485. A τείρω.
Τείρετο, 3. ſing. imp. indic. paſſ. Ion. pro ἐτείρετο, a τείρω.
Τειρομένοισιν, dat. pl. pr. part. paſſ. Ion. pro τειρομένοις.
Τείρουτι, 3. pl. pr. ind. act. Dor. pro τείρουσι.
ΤΕΙΡΩ, νεχο, adfligo, infeſto, moleſto; (2) domo, ſubigo, abſumo, tero, attero; τείρετο, adfligebatur, imperf. Ion. pro ἐτείρετο. Ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νόος τείρυσε μαχητὰ, Il. 8. 102. Αἳ (ὀδυσσαὶ) νύν μιν τείρυσι κῆρ φρένας, ib. 15, 61. Τείρετο σθένος αἰνῶς, ib. 5, 352. Τείροντο ὑπὸ πλήθει χαλκῷ, ib. 17, 376.
Τειχαιολήτης, ε, ὁ, murorum dejector. Ex τεῖχος, & βάλλω.
Τειχισιπλήτης, ε, ὁ, mœnium quaſſator, vel mœnia aggrediens. Hom. Il. 5, 31. Ex τεῖχος, & πλήσσω; aut πελάζω.
Τειχεω, pro τειχίζω, muris cingo ſeu circumdo, munio, Herodot. A τεῖχος.
Τειχήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, mœnibus concluſus, qui ſe intra muros continet, qui obſidetur. Ex τεῖχος, & ἄρω, αρτο.
Τειχία, ας, ἡ, munitio; proprie muralis munitio, R. A τεῖχος.
Τειχίζω, f. ισω, murum ædificio ſeu ſtruo; (2) muro cingo; muris urbem munio; communio; τετειχισμένος, munitus, Gl. V. muratus, p. part. paſſ. Καὶ τοῖς τειχίζεσι συμβαλεῖν αὖθις, Ariſt. Av. 845. ἔρυμα τοῦ ξυστυπέδου, Thuc. Ab eod.
Τειχικὸς, ὴ, ὸν, muralis, Gl. V. A τεῖχος.
Τειχίσεις, όεσσα, όεν, muratus, muris benecinctus, muris circumdatus. Ab eod.
Τειχίον, ε, τὸ, parvus murus; (2) munimentum, Dim. ab eod.
Τειχίσαι, aor. 1. inf. act. v. τειχίζω.
Τείχισμα, ατος, τὸ, munimentum, munitio, propugnaculum. A τειχίζω.
Τειχισμὸς, οῦ, ὁ, muri exſtructio. Ab eod.
Τειχίτης, ου, ὁ, murarius, qui muros ſtruit, cæmentarius. Ab eod.
Τειχογραφίω, muros depingo. Ex γράφω.
Τειχοδομία, murum erigo ſeu exſtruo.
Τειχοδομία, ας, ἡ, muri exſtructio. A
Τειχοδόμος, ε, ὁ, ædificator ſeu ſtructor murorum. Ex τεῖχος, & δομέω.
Τειχολίτης, ε, ὁ, murorum deſtructor, R. Ex ὄλλυσι.
Τειχολύτης, ε, ὁ, idem. Ex λύω.
Τειχομαχέω, murum oppugno. Τί δῆ, τειχομαχεῖν μοι διανεῖ; Ariſt. Nub. 481.
Τειχομάχης, ε, ὁ, idem quod τειχομάχος.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muri oppugnatio. A
Τειχομαχικος, ὴ, ὸν, oppugnationi inſerviens. A
Τειχομάχος, ε, ὁ ἡ ὁ, muri oppugnator; (2) muri defenſor, propugnator. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.
Τειχομελὴς, ὲς, *Epith.* citharæ Amphionis.
Τειχοποιία, ας, ἡ, muri exſtructio; (2) cura exſtruendorum aut reficiendorum murorum. A
Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, qui muros ſtruit; (2) qui inſtaurandis ſeu reficiendis mœnibus præeſt. Ex τεῖχος, & ποιέω.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus; τείχη, mœnia; (2) locus quivis munitus, urbs, caſtellum. A τεύχω.
Τειχοσκοπία, ὴ, ſpectatio e muro, ut Helenæ, ap. Hom. cum certamen ſpectat.

Τειχοφυλακίον,

Digitized by Google

Τειχοφυλακέω, ῶ, fut. ήσω, muros custodio, custos sum in mœnibus constitutus. A

Τειχοφύλαξ, ακος, ὁ, murorum custos, Appian. B. Mithridat. Ex τεῖχος, & φύλαξ.

Τείχωμα, ατος, τὸ, murale tormentum, muralis machina, qua utuntur ad oppugnandos & subruendos muros. Quasi a τειχόω.

Τείως, *Adv.* pro τέως.

Τέκε, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκε, a τίκτω.

Τεκεῖν, *parere*, *peperisse*, a. 2. inf. act.

Τεκέσθαι, *peperisse*, aor. 2. inf. med.

Τέκεσσι, dat. pl. *Ion.* & *Poet.* pro τέκεσι, a τέκος.

Τέκετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. τίκτω.

Τεκμαίρω, certis signis ostendo & probo; τεκμαίρομαι, conjicio, conjecto, argumentor, Gl. Vet. item destino, ad finem perduco, a. 1. ἐτεκμηράμην. Τεκμαίρῃ χρῆμ' ἕκαστον, Pind. Ol. 6, 124. Τεκμαίρομαι ᾗ τῷ τε ἀμφ' αὐτιὼ εὐρηθέντι πλύτῳ, καὶ &c. Heliod. Ἐτεκμαίρετο ᾗ καὶ ἐκ τῆδ' ἄλλαν ζώων, Xen. Cyr. 7, 29. Ἐκεῖνο ἁπλῆ προσβάσεως τεκμαίρεται πύργων, Eur. Ph. 187.

ΤΕΚΜΑΡ, τὸ, finis, exitus rei; (2) signum, ostentum.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, conjecturalis cognitio, interpretatio, præsagium. A τεκμαίρω.

Τεκμαρτέον, conjiciendum.

Τεκμήριον, ου, τὸ, conjectura, argumentum, argumentatio, exemplum, Ph. certum signum. A τέκμαρ. Hinc

Τεκμηριόω, certis conjecturis nitor, pronuncio, ac probo. Τοσαῦτα μὲν Ὅμηρος ἐτεκμηρίωσεν, Thuc.

Τεκμηριώδης, ες, ὁ καὶ ἡ, constans signis, quæ τεκμήρια vocantur. Ab eod.

Τέκμωρ, τὸ, finis, exitus rei; (2) finis seu scopus, quem quis in actionibus suis proponit; (3) testimonium, signum. A τέκμαρ.

Τεκνίδιον, τὸ, idem quod

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, filiola, Dim. a τέκνον.

Τεκνογονέω, liberos gigno seu procreo. Βούλομαι ἂν νεωτέρας γαμεῖν, τεκνογονεῖν, &c. 1 Tim. 5, 14.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. A

Τεκνογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos pariens. Ex τέκνον, & γείνομαι.

Τεκνοκλονέω, liberos interficio.

Τεκνοκλονία, ας, ἡ, gnaticidium, Gl. V. Μετὰ γέ τοι τὸν τεκνοκλονίαν Ἡρακλῆς φησὶ, Longin. 40. A

Τεκνοκλόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum interfector seu interfectrix. Ex τέκνον, & κλείνω.

Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, quæ liberos suos perdidit; quæ liberos suos amisit.

Τέκνον, ου, τὸ, fœtus, proles, filius vel filia, *Plur.* τέκνα, liberi, nati, Phil. liberi. A τίκτω.

Τεκνοποιέω, liberos procreo; (2) filium adopto, pass. nascor. A τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, *nascar*, f. 1. ind. pass.

Τεκνοποιητικός, ἡ, όν, liberis procreandis idoneus. A τεκνοποιέω.

Τεκνοποιία, ας, ἡ, liberorum procreatio; (2) adoptio, Ph. A

Τεκνοποιός, ὅ, ὁ καὶ ἡ, liberos procreans, multos procreans liberos, fœcundus. Ex τέκνον, & ποιέω.

Τεκνόποινος, ον, ulciscens liberis, s. in liberis factam injuriam. A ποινή.

Τεκνορρᾳίσης, ες, ὁ, liberos perdens. A ῥαίω.

Τεκνοσπορία, ας, ἡ, liberorum procreatio. Ex τέκνον, & σπορά.

Τεκνοσφαγία, ας, ἡ, liberorum cædes seu occisio. Ex τέκνον, & σφαγή.

Τεκνοτροφέω, ῶ, f. ήσω, liberos educo seu alo. Εἰ ἐτεκνοτρόφησεν, 1 Tim. 5, 10. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνοτροφία, ας, ἡ, liberorum seu sobolis educatio. A

Τεκνοτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos alens. Ex τέκνον, & τρέφω.

Τεκνότροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui a liberis alitur.

Τεκνοφαγία, ας, ἡ, liberorum voratio. A

Τεκνοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberorum vorator.

Τεκνοφθορία, ας, ἡ, liberorum corruptio. Ex τέκνον, & φθορά.

Τεκνόφι, *Adverb.* per filium, opera filii. A τέκνον.

Τεκνοφονέω, ῶ, liberos interficio. A

Τεκνοφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberos occidens seu interficiens. Ex τέκνον, & φόνος.

Τεκνόω, liberos procreo, genero, gigno; (2) liberos habeo, peperi; (3) adopto. Εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀπολεῖσί σ' οἱ φύσει, Eur. Ph. 19. Ὕψιστον ἡμῖν σῶμ' ἐτέκνωσέ ποτε, Luc. 787. A τέκνον. Hinc

Τέκνωμα, ατος, τὸ, filius, proles, propago.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκον, aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτεκον, a τίκτω.

Τίκος, ου, τὸ, fœtus, proles. A τίκτω.

Τεκοῦσα, a. 2. part. act. f. g. v. τίκτω.

Τεκταίνω, & τεκταίνομαι, fabricor, struo, machinor, Gl. Vet. fabrefacio; (2) artem fabrilem exerceo; τεκτήνατο, struxit, aor. 1. med. pro ἐτεκτήνατο. Ναῦς τεκταινομένη, Arist. Lys. 677. Ἔκασα ἐτεκταίνετο. Luc. A τέκτων.

Τεκτήνατο, 3. sing. aor. 1. ind. med. *Ion.* & *Att.* pro ἐτεκτάνατο, a τεκταίνω.

Τεκτονεῖον, ου, τὸ, fabrica, Gl. V. A seq.

Τεκτονεύω, fabrico, Gl. V. A τέκτων. Unde

Τεκτονία, ας, ἡ, structura, opus fabrile.

Τεκτονικός, ἡ, όν, ad fabrum pertinens, fabrilis, qui artis fabrilis seu lignariæ peritus est; τεκτονικὸν, fabrica, Gl. V.

Τεκτονικῶς, ex artis fabrilis legibus.

Τεκτοσυνή, ης, ἡ, structura, seu ars fabrilis. Εὖ εἰδὰς τεκτοσυνάων, Hom. Odyss. 5, 250.

Τέκτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, faber, faber lignarius, faber tignarius, materiarius, Gl. Vet. A τέκω.

Τεκών, aor. 2. part. act. verbi τίκτω.

Τελαμῶν, ῶνος, ὁ, lorum ensis, & idem ex quo scutum pendet; (2) vinculum, ligamen, fascia. A τελάω. Hinc

Τελαμωνίαι, ῶν, αἱ, baltea coriacea, quibus armantur canes adversus feras.

Τελαμωνίζω, fascia involvo, R. Ab eod.

Τελαμώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad cingulum & lorum pertinens. Ab eod.

Τελάρχης, ου, ὁ, qui præest agmini seu legioni, quæ τέλος vocatur. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελαρχία, ας, ἡ, præfectura τέλους.

Τελαρχία, ἡ, munus eorum, qui curarunt, ut stercora fimusque ex angiportis ejicerentur, & rivi averterentur. A

Τελάρχος, ὁ, τελαρχίας munus habens. Ex τέλος, & ἀρχή.

Τελείζω, *finiri*, præs. inf. pass. v. τελέω.

Τελῆς, *perficias*, 2. s. præs. conj. act.

Τελίθοντι, *sunt*, 3. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro τελίθουσι, a τελέθω.

Τελέθω, sum, fio, orior, venio aliquo. Ἀσζύσαι σ' ὅπῃ τοῖσι μεσήπειροι τελέθεσι, Dion. Πς. 207. A τέλλω.

Τίλῃ, dat. s. *contr.* pro τέλει, a τέλος.

Τελείετο, 3. s. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐτελείετο, a τελείω, pro τελέω.

Τελειογενία, ας, ἡ, perfecta generatio. A

Τελειογόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfectum pariens. Ex τέλειος, & γονὴ seu γόνος, *genitura*.

Τελειοκαρπέω, ῶ, ad maturitatem fructum perfero. Ex τέλειος, & καρπός.

Τελειοποιέω, ῶ, q. d. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελειουργίτω ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελειουργός. Hinc

Τελειούργημα, ατος, τὸ, operis confectio seu absolutio, consummatio.

Τελειουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis; (2) perfectio seu effectio, aut etiam efficacia.

Τελειουργικός, ἡ, όν, ad perficiendum aptus. A

Τελειουργός, οῦ, ὁ, q. d. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέω, & ἔργον.

Τελεσιφόρος, ὁ, v. τελεσίνοος.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas; consummatio, Ph. A τέλειος.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, f. ήσω, perfectum edo partum; (2) perfectum fructum pario.

Τελειοτοκία, ας, ἡ, partus perfectus, perfecta generatio. A

Τελειοτόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, perfectum edens partum. Ex τέλειος, & τίκτω.

Τελειῦται, 3. sing. præs. ind. pass. *contr.* pro τελειοῦται, a τελειόω.

Τελειόω, ῶ, f. ώσω, perficio, finio, conficio, consummo, termino, Ph. (2) sacro, initio, Gl. V. τελειοῦμαι, perficior, Gl. V. τελειωθεὶς, definitum, Ph. perfectum, aor. 1. pass. part. τελειῶσαι, perorare, Ph. aor. 1. act. inf. Τὸ ἔργον ἐτελείωσα, Joann. 17, 4. Ἀ δρόμον, Act. 20, 24. τετελείωκε, Hebr. 10, 14. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη, 1 Joan. 4, 17. Ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, Joann. 19, 28. Ἀλλ' οὐδὲν εἴρηκε σοὶ τελειωθῆναι τάδε, perfici, Soph. Trach. 1273. A τέλειος.

Τελείωμα, ατος, τὸ, perfectio, consummatio. A τελειόω.

Τελείως, *Adv.* perfecte, absolute; (2) integre, plene; (3) prorsus, omnino.

Τελειωσάντων, gen. pl. a. 1. part. act. verbi τελειόω.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio; (2) maturitas. A τελειόω.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, q. d. perfector, consummator, finitor; (2) qui baptismum consecrat & confert. Ab eod.

Τελειωτικὸς, ἡ, όν, q. d. perfectivus, i. e. perficiendi vim habens. A τελειωτὴς.

Τελοῖ, 3. sing. præs. opt. act. v. τελέω.

Τελοκαρπέω, ῶ, fructum ad maturitatem perfero; (2) ad frugem pervenio, Theophr. Ex τέλος, & καρπός.

Τέλεον, *Adv.* omnino, prorsus. Οἱ δὲ πολλοὶ τέλεον κατεφρόνευν, Appian. B. Civil. 1. (2) postremo. A τέλος.

Τέλεος, έα, εον, perfectus, absolutus, integer, ad exitum perductus. A τέλος.

Τελεόω, ῶ, f. ώσω, absolvo, perficio; (2) volis compotem facio. A τέλος.

Τελέσαι, aor. 1. inf. act. verbi τελέω.

Τελέσαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τελέσας.

Τέλεσσον, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσαν.

Τέλεσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτέλεσε.

Τελέσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro τελέσαι.

Τελέσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. conj. pass.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass.

Τελεσιεύζω, sacrificio, sacra perago, R. A τελέσιος.

Τελεσικαρπία, ῶ, fructum ad maturitatem perduco, fructum maturum habeo.

Τελεσίκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructum ad maturitatem perducens, f. fertilis. Ex τελέσιος, & καρπός.

Τελεσίνοος, ες, qui perficit, quæ volvit s. destinavit.

Τελέσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, finem imponens; (2) ultimus. A τέλος.

Τελεσιουργέω, ῶ, q. d. perficio opus; (2) perficio, conficio. Ἀλλὰ τελεσιουργίτω ἀγαθῇ τύχῃ, Luc. A τελεσιουργός. Hinc

Τελεσιούργημα, ατος, τὸ, operis confectio seu absolutio, consummatio.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio seu effectio operis; (2) perfectio seu effectio, aut etiam efficacia.

Τελεσιουργικὸς, ἡ, όν, ad perficiendum aptus. A

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ, q. d. perfector vel effector operis; (2) efficax; (3) perficiens, perfectum reddens. Ex τελέσιος, & ἔργον.

Τελεσιφόρος, ὁ, v. τελεσίνοος.

Digitized by Google

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, penſitatio; tributum, Ph. (2) functio, Ph. A τελέω.

Τελεσμὸς, οῦ, ὁ, tranſactio, Ph. A τελέω.

Τέλεσον, 2. ſing. aor. 1. imper. act. verbi τελέω.

Τέλεσσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poet.* pro ἐτέλεσαν.

Τελέσῃ, 3. ſing. aor. 1. conj. act. *Poet.* pro τελέσῃ.

Τελεσιγάμοισι, dat. pl. *Poet.* & *Ion.* pro τελεσιγάμοις.

Τελεσιγαμος, ου, ὁ ἡ ὁ, nuptias perficiens; pro τελεσίγαμος. Ex τελέω, & γάμος.

Τελεσίγονος, ου, ὁ ἡ ὁ, fœtum perficiens, prolificus, pro τελεσίγονος. Ex τελέω, & γόνος.

Τελεσιδύτειρα, ης, quæ res ad finem perducit.

Τελέσω, f. 1. ind. act. *Poet.* pro τελέσω, a τελέω.

Τελεστήριον, ου, τὸ, locus, in quo fit initiatio, ſacrarium. A τελέω.

Τελεστὴς, οῦ, ὁ, finitor, perfector; (2) initiator. A τελέω.

Τελεστικὲς, ὴ, ὸν, perficiendi vim habens; (2) initiatorius, myſticus. A τελεστὴς.

Τελεστικῶς, myſtice. A præc.

Τελέστωρ, ορος, ὁ, qui omnia, quæ vult, perficit.

Τελεσφορέω, ῶ, ad finem perduco, perficio, ad maturitatem perduco; (2) proſum. Συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφορεῖσι, Luc. 18, 24. A τελεσφόρος.

Τελεσφορία, ας, ἡ, initiatio, conſecratio, & quidquid ad eam adhibetur; (2) utilitas, emolumentum. Θῆκε τελεσφορίλω ἐπιτήσιον. Call. in Apoll. 78. A τελεσφορέω.

Τελεσφόρος, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. finem adferens, ad finem perducens; (2) utilis, fructifer; (3) ad finem perductus, perfectus, completus. Ἔρως τελεσφόρος, Eur. Med. 714. Τελεσφορον εἰς ἑαυτὸν, Hom. Il. 19, 31. Ex τέλος, & φέρω.

Τελεσφορῶσι, 3. ſing. præſ. ind. act. *contr.* pro τελεσφορέουσι, a τελεσφορέω.

Τελεστάρχης, ου, ὁ, ceremoniarum cenditor, præfectus. Ex τελετὴ, & ἀρχὴ. Hinc

Τελεταρχία, ας, ἡ, cura ceremoniarum.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) initiatio; (3) expiatio; (4) ſacerdotium, Ph. conſecratio, al. Gl. Vet. ceremoniæ, feriæ.

Τελετουργέω, ῶ, conſecro, initio, dedico. Ex τελετὴ, & ἔργον.

Τελετουργία, ας, ἡ, conſecratio, initiatio.

Τελετουργὸς, οῦ, ὁ ἡ ὁ, divinis operatus, conſecrans. Ex iiſd.

Τελεῦντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro τελοῦσι, a τελέω.

Τελευταῖον, *Adv.* demum, Ph. A ſeq.

Τελευταῖος, αία, αῖον, finalis, ultimus, poſtremus, noviſſimus, extremus. A τελευτὴ.

Τελευτᾶν, præſ. inf. act. pro τελευτάειν, a τελευτάω.

Τελευτᾶς, gen. ſing. *Dor.* pro τελευτῆς.

Τελευτάσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τελευτήσῃ, a τελευτάω.

Τελευτάω, finio, ad finem perduco; (2) morior, Gl. V. occumbo, decedo, defungor, τελευτῶντες, tandem, poſtremo, ubi de pluribus ſermo, etiam de exitu morbi & tranſitu in alium. Ἔτη βιοὺς ὀγδοήκοντα ἐτελεύτησεν, Æſch. Πῶς τελευτήσω βίον, Eur. Hec. 421. Εἰ καὶ ζόφον πρὸ γάμοιο τελευτήσῃ κακὸν ἦμαρ, Odyſſ. 15, 523. Τελευτήσεται τι κενὸν δόμοις, id. Hipp. 374. A

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus; (2) mors, deceſſus, obitus. A τέλος.

Τελευτήσας, a. 1. inf. act. v. τελευτάω.

Τελευτήσας, *mortuus*, aor. 1. part. act.

Τελέω, ῶ, f. έσω, ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, abſolvo, vendo, ſolvo, perago, Gl. V. fungor, Gl. V. eſt & attribuor; τελῶσιν, penſitant, Ph. eſt & initio; τετελεσμένος, perfectus, tranſactus, Ph. perf. paſſ. part. Ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν ἐν τολμᾷ τελεῖν, Soph. Aj. 528. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Ariſt. Ran. 174. Ἢπερ γὸ ἦδη τετέλεσμαι βασιλεύσι, Eur. Alc. 129. A τέλος.

Τελέως, *Adv.* plene, perfecte, abſolute, penitus, omnino, ſumme, Gl. V. ad plenum. A τέλος.

Τελεωτικὸς, ὴ, ὸν, perficiens, perfectum reddens. A τελεόω.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, perfectus; (2) eximius, ſolennis. A τέλος.

Τελήεσσας, acc. plur. f. gen. a τελήεις.

ΤΕΛΘΟΣ, Heſ. debitum; τέλθος ἀπαιτήσω ἑκατὸν βόας, Call. in Cer. 77.

Τελικὸς, ὴ, ὸν, finalis, ad finem pertinens; (2) extremus. Ab eod.

Τελίσκομαι, compleor, perficior; (2) initior; τελισκόμενος, completus, initiatus. Ab eod.

ΤΕΛΛΩ, inuſ. facio, fio, orior.

ΤΕΛΜΑ, ατος, τὸ, lacuna, locus cœnoſus ſeu paluſtris, Plut. in Romulo, cap. 17. *Angl. a* Slough.

Τελματιαῖος, αία, αῖον, cœnoſus, paluſtris. A τέλμα.

Τελματόομαι, ῶμαι, in cœnum cogor. Αἱ λίμναι τελματῶνται διὰ τὸ τῶ ἡλίω ἀναθυμίασιν, Strabo. Ab eod.

Τελμαλώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, cœnoſus, lutoſus & fæculentus, uliginoſus. Ab eod.

ΤΕΛΟΣ, ους, τὸ, finis, terminus, exitus, extremus effectus; (2) vectigal, portorium; (3) impenſa, ſumptus; (4) dignitas, qualis ſungentium magiſtratu; qui οἱ ἐν τέλει dicuntur; (5) magiſtratus ipſi τὰ τέλη; (6) legio, turma, cohors, agmen; (7) maturitas virginis, nubilitas, undè & nuptiæ; (8) myſteria ſacra arcana; (9) *Peripbr.* δίκης τέλος pro δίκη; (10) formulæ: τέλος, εἰς τέλος, ὡρὶς τέλος, ἐπὶ τέλει denique, ad extremum, διὰ τέλες, in perpetuum; (11) τέλος δὲ, ad finem, ad mortem uſque. Τοῖς ἐν τέλῃ βιῶσι πείσομαι, Soph. Ant. 69.

Τελοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. act. *contr.* & cum ν pro τελέουσι, a τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas. Ex τέλος.

Τελῶν, præſ. part. act. pro τελέων, a τελέω.

Τελωνάρχης, ου, ὁ, publicanorum princeps. Ex τελώνης, & ἀρχὴ.

Τελωνεία, vel τελωνία ας, ἡ, vectigalium redemptura; (2) vectigalis *impr.* portorii exactio.

Τελωνεῖον, ου, τὸ, portitorium, Ph. portorium.

Τελωνέω, portorium conduco; (2) vectigal exigo, portitor ſum. A

Τελώνης, ου. ὁ, exactor vectigalium, portitor, Ph. (2) publicanus, qui portorium redemit ſ. conduxit. Ex τέλος, & ὠνέομαι.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, locus, in quo ſedent portitores; (2) portitorum menſa. A τελώνης.

Τεμαχίζω, fut. ίσω, in fruſtula ſeco. A

Τεμάχιον, ου, τὸ, fruſtulum ſectione alicunde abiatum; (2) tomacinum ſeu tomaclum, tomacina, lucanica, Dim. a

Τέμαχος, ους, τὸ, fruſtum ſectione ablatum. A τέμνω.

Τεμαχοπάλης, ου, ὁ, piſcium, *impr.* ſalſamentorum venditor.

Τεμένῃ, dat. ſing. pro τεμένει, a τέμενος.

Τεμενίζω, f. ίσω, lucum facio, conſecro, templum facio. Τὸ ἰδὲν τῶ Διὸς τεμενίσας, Thuc. A τέμενος.

Τεμένος, ἱα, ιον, ad fanum ſeu delubrum pertinens. Ab eod.

Τέμενισμα, ατος, τὸ, fanum ſeu delubrum templum. A τεμενίζω.

Τέμνουσαι, præſ. part. act. f. gen. *Dor.* pro τεμνουσῶν, a τέμνω.

Τέμενος, ους, τὸ, agri portio a cæteris recta, ſeorſum ab aliis ſita, & deo dedicata, (2) ager ſacer, nemus ſacrum, delubrum, fanum, Hom. Il. 6, 194, A τέμνω.

ΤΕΜΝΩ, f. τεμῶ, ſeco, ſcindo; (1) reſeco (2) ſuccido; (4) concido; (5) ferro vaſto agros; (6) caſtro; (7) etiam fœdus ferio, jurejurando ſancio, aor. 2. ἔταμον, ſcidi; τετμημένος, ſectus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. Τμηθέισα σφύκη, aor. 1. part. Eur. Med. 4. Ὦ τλὼ ἐγὼ ἄτροπος ἁμαυρᾶ τύμνᾳ ὁδὸν, id. Ph. 1. Ὑπὸ δὲ ἐγὼ ἀρωτὸς ταύτῃ ἐτομόμην τλὼ ὁδὸν, Luc.

Τέμπεα, *contr.* τέμπη, τὰ, tempe, anguſtiæ inter Olympum & Oſſam, Theſſaliæ montes; (2) fauces, cavitates, & anguſti exitus quorumvis montium; (3) loca arboribus conſita & pratis herbiſque virentibus amœna. A τέμνω.

Τεμὼ, *ſecabo*, f. 1. ind. act. verbi τέμνω.

Τεναγίζω, fluvius dicitur τεναγίζειν, cum decreſcit, & limum inducit. A

Τέναγος, ους, τὸ, locus humidus ſeu humectus, limus aquæ exiguæ reſtagnantis, & herbæ in ejus ſuperficie apparentis, locus cœnoſus & paluſtris, Gl. V. vadum, lacuna, Plut. in Timol. cap. 20. A τήγω.

Τεναγώδης, ους, ὁ ἡ ὁ, cœnoſus, limoſus, paluſtris, Gl. V. vadoſus. A τέναγος.

ΤΕΝΔΩ, comedo, fodo, arrodo. Ὅτ' ἀνὴρ ἔδῃ ὄν κεφὸα τένδῃ, Heſiod. Ἔργ. 522.

Τενθεία, ας, ἡ, catillatio, guloſitas. A

Τενθέω, ſum catillo & guloſus. A τένθης.

Τένθης, ου, ὁ, vorator, liguritor, catillo, guloſus. A τένθω.

Τενθρηδὼν, όνος, ἡ, inſectum aculeatum veſpæ ſimile. Ab eod.

Τενθρίλιον, ου, ἡ, idem & ab eod.

Τενθρηλίων, ου, τὸ, favus τενθρηλίης; (2) locus ejuſdem. A τενθρηλών.

Τενθρηλωνίδης, ου, ὁ ἡ ὁ, teredinoſus, foraminulentus & rarus. A τενθρηλίων.

Τένων, οντος, ὁ, tendo, Ph. cervix. A τείνω.

Τέξεσθ', f. 1. inf. med. v. τίκτω.

Τέξῃ, *pariet*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Τέξις, εως, ἡ, partus. A τίκτω.

Τέο, *cujus*, gen. ſing. attic. præſ. of. *Ion.* pro τοῦ ab ὁ. Τέο μέχρις, quouſque? pro τίνος χρόνου μέχρις. Hom. Il. 24, 128.

Τεοῖς, *tuis*, dat. plur. *Dor.* τοῖς pro ζοῖς.

Τεὸς, ὴ, ὸν, tuus. A σὸς, *tuus*.

Τεράζω, portendo, ſigna narro. A τέρας.

Τέραμνα, tecta domorum; (2) fana ſeu delubra. A τείρω, quoniam in eorum conſtructione inſtrumenta ferrea teruntur.

Τέρμων, ονος, ὁ, arca; (2) tectum; (3) tentorium; (4) *Adject.* tener, coctu facilis.

Τερμνότης, ητος, ἡ, teneritas, qualis leguminum coctibilium. Ab eod. Unde

Τέρμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, tener, mollis.

ΤΕΡΑΣ ατος, τὸ, monſtrum, portentum, prodigium, oſtentum, Ph.

Τερασκόπος, ου, ὁ, idem quod τερατοσκόπος.

Τερασίων, ωνος, ὁ, portentoſus, monſtroſus. A τέρας.

Τερατείως, admirabiliter, prodigioſe. A τερατεύομαι.

Τερατία, ας, ἡ, prodigioſa narratio, mendacia prodigiola. A

Τερατεύω, & frequentius τερατεύομαι, portenta & monſtra loquor, monſtroſa & vana fingo, monſtrifice mentior & calumnior. Ἁπὰξ ἑκάστοτε ἐν ταῖς πραγῳδίαισιν ἰτιρατεύεται, Ariſt. Ran. 944. Τερατεύομένου ἤρεσθε μᾶλλον ἢ σπουδαίου, id. Eq. 624. A τέρας. Unde

Τερατικὸς, ὴ, ὸν, monſtroſus, prodigioſus.

Τερατικως, *Adv.* portenteſe, prodigioſe.

Τερατογονία, ἡ, partus monſtroſus.

Τερατογραφία, ῶ, monſtra ſcribo, monſtra deſcribo. Μορφὼ Σκύλλης καὶ ἄλλα θαλεῖα τοιαῦτα τερατογραφοῦντος, Strabo. A τέρας, & γράφω.

Τερατολέω, ῶ, monſtra pario. Ex τέρας, & τόκος, *partus*. Unde

Τερατολία, ας, ἡ, monſtroſus partus.

Τερατολογίω, de monſtris loquor, prodigioſa narro.

Τερατολογία, ας, ἡ, narratio aut oratio de monſtris inſtituta; (2) narratio monſtroſa & prodigioſa. A

Τερατολόγος,

Digitized by Google

Τερατολόγ-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui de monstris & prodigiis loquitur. Ex τέρας, & λόγ-ος.
Τερατοποιέω, prodigia vel miracula facio. A
Τερατοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, prodigia & miracula faciens, Gl. Vet. monstrificus. Ex τέρας, & ποιέω.
Τερατοσκοπία, ἡ, divinatio ex portentorum inspectione; (2) scientia, quæ e monstrorum inspectione futura auguratur. A
Τερατοσκόπ-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui portenta inspicit & interpretatur, qui ex portentorum inspectione futura prædicit; hariolus.
Τερατοτοκέω, monstrum pario, portentosum edo fœtum.
Τερατοτοκία, ας, ἡ, partus monstrosus. A
Τερατοτόκ-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, monstra pariens. Ex τέρας, & τίκτω.
Τερατουργία, monstrosa & prodigiosa efficio.
Τερατουργία, ας, ἡ, effectus prodigiosi operis, rei prodigiosæ; (2) opus prodigiosum, vel etiam facinus portentosum. A
Τερατουργὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, monstrificus, monstra & prodigia edens seu efficiens. Ex τέρας, & ἔργον.
Τερατώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, portentosus, monstrosus, pro prodigio habendus. A τέρας.
Τερατωδῶς, monstrose.
Τερατωπὸς, ὁ, ὁ ἡ ὁ, monstrosus adspectu, prodigiosus, portentosus. Ex τ. & ὤψ.
Τερεβινθίζω, terebinthinæ resinæ similis sum.
Τερεβίνθινος, ίνη, ινον, terebinthinus. A
ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, terebinthus.
Τερεβινθώδης, ες, terebinthinus.
Τέρενα, tenera; fœm. a τέρλω.
Τερενότερ-ος, α, Ion. ε, ον, tenerior.
Τέρενα, tenerum, acc. sing. a τέρλω.
Τερενοπλόκαμ-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, teneros capillos habens. Ex τέρλω, & πλόκαμ-ος.
Τερενοχρως, ως, tener, pulcher.
Τερενοχρὼς, ῶτος, idem
Τερετίζω, musicum cantum edo, sono; lascive canto, garrio, Plut. A τετλίζω. Hinc
Τερέτισμα, ατ-ος, τὸ, cantus cicadæ; (2) cantus lascivus & procax; (3) strepitus ac frequentamentum citharæ.
Τερετισμὸς, ῦ, ὁ, idem.
Τερέτριον, τὸ, terebellum, terebella, Dim. a
Τέρετρ-ον, ε, τὸ, terebra, vel terebrum. A τερέω. Τόφρα δ' ἐνεικε τέρετρα Καλυψὼ δῖα Θεάων, τέτρηνεν δ' ὄρμα πάντα, ἡ ἤρμοσεν ἀλλήλοισιν, Hom. Odyss. 5, 246.
ΤΕΡΕΩ, ῶ, f. ήσω, terebro, torno; (2) vulnero.
Τερηδονίζομαι, a teredine infestor, Gl. Vet. vermiculor. A
Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis lignum terebrans seu rodens. A τερέω.
Τέρλω, τέρενα, τέρεν, tener, tenellus, mollis, qui facile atteritur. A τείρω.
Τερθρεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; (2) garriendi subtilitas. A τερθρεύω.
Τέρθρευμα, ατος, τὸ, idem. A τερθρεύω.
Τερθρευτ-ὴς, ὁῦ, ὁ, præstigiator. A τέρας.
Τερθρεύω, vel τερθρεύομαι, præstigiis illudo, incanto, imposturis utor; τερθρευόμενοι, argutantes. A τέρας.
Τέρθριος, α, ον, Epith. funis; ad summam veli partem nexus.
Τέρθρον, ε, τὸ, ertemo; (2) funis quo utrinque velum trahitur; (3) pr. antemnæ summum extremumque jugum; metaph. summitas.
ΤΕΡΜΑ, ατ-ος, τὸ, terminus, meta, finis, Adv. tandem, ad extremum.
Τερματίζω, fut. ίσω, termino, finio, ad extremum perduco. A τέρμα.
Τέρμινθος, ου, ὁ ἡ ὁ, arbor, vulgo τερέβινθος; (2) tumor seu tuberculum in quo pustula nigra eminet. A τερέβινθος.
Τερμιόεις, όεσσα, όεν, ad pedes usque demissus, talaris. Ἀσπὶς ἐὼ τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα, Hom. Il. 16, 803. A τέρμα. Unde
Τέρμιος, ία, ιον, finalis, terminalis, ultimus.
Τερμόνι-ος, ία, ιον, finalis, ultimus, extremus, Æsch. Pr. 117. A
Τέρμων, ονος, ὁ, terminus. A τέρμα.
Τέρπεο, 2. sing. præs. imper. pass. Ion. pro τέρπε, a τέρπω.
Τερπέσθω, 3. sing. præs. imper. pass.
Τερπετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐτέρπετο.
Τερπικέραυν-ος, ε, ὁ, fulmine gaudens; (2) Jovis epith. Hom. Il. 1, 419. Ex τέρπομαι, & κεραυνός.
Τερπνίσατ-ος, η, ον, jucundissimus, Superl. irreg. a
Τερπνὸς, ὴ, ὸν, delectationem & voluptatem adferens; jucundus, delectabilis, Ph. A τέρπω.
Τερπνότης, ητ-ος, ἡ, jucunditas, suavitas. A τερπνὸς.
Τερπνῶς, jucunde.
Τέρποιμι, præs. opt. pass. verbi τέρπω.
Τέρπόμενοι, nom. plur. præs. part. med.
Τέρποντο, 3. plur. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐτέρποντο.
Τέρπε, 2. s. pr. imper. pass. Att. & Ion. pro τέρπεσο, a
ΤΕΡΠΩ, f. ψω, delecto, oblecto, exhilaro, juvo; τέρπομαι, delector, gaudeo. Διὰ σόμα πᾶσιν μυθοις ἀδαπάνως τέρψω φρένας, Eur. Or. 1165. Ἀλλ' αἱ ῥεταὶ τέρπουσι τὰς ξυμβιώτας, id. Andr. 208. Τρεφθεὶς δ' Ἀτλαντίδ-ος γάμος, Lyc. 744.
Τέρψις, ῆς, ἡ, delectatio, oblectatio. A τέρπω.
Τέρσαίνω, arefacio, sicco. Οὐδέ μοι αἷμα τέρσηται δακρύοις, Hom. Il. 16, 519. A τέρσω.
Τέρσει, 3. pl. f. 1. ind. act. Æol. pro τρεῖ, a τέρω.
Τέρσετο, 3. s. imperf. ind. med. Ion. pro ἐτέρσετο, a τέρσω.
Τέρσηνι, 3. s. a. 1. ind. act. Ion. & Att. pro ἐτέρσανε, a τερσαίνω.
ΤΕΡΣΩ, arefacio, sicco; τέρσομαι, aresco, aresio. Οὐδέ μοι ὅσσε δακρυόφιν τέρσονθο, Hom. Odyss. 5, 152.
Τερφθῇ, 3. s. aor. 1. conj. pass. v. τέρπω.
Τέρψαι, a. 1. part. act. n. g.
Τερψίμβροτ-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, delectans seu oblectans homines. Ex τέρψις, & βροτός.
Τερψίνο-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, animam oblectans & exhilarans; (2) voluptuarius.
Τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamentum, voluptas. A τέρπω.
Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpsichore; una Musarum. Ex τέρψις, & χορός.
Τερψίχορ-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, vel τερψίχορ-ος, ον, ορον, tripudiis se vel alios oblectans.
Τέσσαρα, ον, τὰ, quatuor.
Τεσσαράβοι-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, quatuor boves æquans, v. c. pretium; (2) e quatuor boum coriis factum, ut scutum. Ex τέσσαρες, & βοῦς.
Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
Τεσσαρακαιδεκάδαρ-ος, ον, quatuordecim palmos æquans. A δᾶρον.
Τεσσαρακαιδεκαταῖ-ος, αία, αῖον, decimus quartus.
Τεσσαρακαιδεκέτ-ις, ι, quatuordecim annos habens. Ex τέσσαρες, δέκα, & ἔτ-ος.
Τεσσαρακονθήμερ-ος, ον, quadraginta dies durans. Ab ἡμέρα.
Τεσσαράκοντα, sive τετταράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta. A τέσσαρες.
Τεσσαρακονταέτης, ες, ὁ, vel τεσσαρακονταετὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui quadraginta annorum est, quadragenarius. Ex τεσσ. & ἔτ-ος. Hinc
Τεσσαρακονταετία, ας, ἡ, quadraginta annorum spatium.
Τεσσαρακονταῖ-ος, αία, αῖον, qui fit intra dies quadraginta, s. die quadragesimo. A τεσσαράκοντα.
Τεσσαρακοντάκις, sive τετταρακοντάκις, Adv. quadragies. Ab cod.
Τεσσαρακονταοκτώ, οἱ, αἱ, τὰ, quadraginta octo.
Τεσσαρακοντάπηχυς, ε, ὁ ἡ ὁ. qui quadraginta cubitorum est.
Τεσσαρακοντὰς, άδ-ος, ἡ, numerus s. tempus quadraginta dierum.
Τεσσαρακοντατρεῖς, οἱ ἡ αἱ, & τεσσαρακοντατρία, quadraginta tres vel tria.
Τεσσαρακοντήρης, ες, ὁ ἡ ὁ, navis quadraginta ordinum, R. Ex τεσσαράκοντα, & ἐρέσσω.
Τεσσαρακοτόργυι-ος, ον, quadraginta passus æquans. Ab ὀργυιά.
Τεσσαρακοντέτης, vel τετταρακοντέτης, ες, ὁ, qui quadraginta annorum est. Ex τεσσαράκοντα, & ἔτ-ος.
Τεσσαρακοσταῖ-ος, αία, αῖον, qui quadragesimo die aliquid facit. A
Τεσσαρακοστὸς, ὴ, ὸν, quadragesimus, A
ΤΕΣΣΑΡΕΣ, vel τέτταρες, οἱ ἡ αἱ, & τέσσαρα, vel τέτταρα, τὰ, quatuor; (2) quaterni.
Τεσσαρεσκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, quatuordecim.
Τεσσαρεσκαιδεκαταῖ-ος, α, ον, decimum quartum annum agens, Arct.
Τεσσαρεσκαιδεκατῖται, Sabbatiani, qui non die Dominica, ut reliqui Christiani, sed quarta decima luna Pascha cum Judæis celebrabant. A τεσσαρεσκαίδεκα.
Τεσσαρεσκαιδέκατ-ος, άτη, ατον, quartus decimus.
Τέσσαρες, οἱ ἡ αἱ, & τέσσαρα, τὰ, quatuor. Ion. pro τέσσαρες.
Τεσσήκοντα, Ion. pro τεσσαράκοντα.
Τεταγμένος nom. plur. perf. part. pass. verbi τάσσω. Hinc
Τεταγμένως, Adverb. ordinate, servato certo ordine, Gloss. Vet. ex ordine; (2) stato tempore, seu statis temporibus, statis vicibus.
Τιταγὼν, Ion. pro ταγὼν, a. 2. A τίζω.
Τέτακας, 3. s. perf. ind. act. v. τίνω.
Τέτακϑ, 3. sing. perf. ind. pass. verbi τάσσω, ordino.
Τέταλμαι, perf. ind. pass. verbi τέλλω.
Τεταμιευμένως, moderate ac parce.
Τετανιᾶς, ὴ, ὰν, laborans τετάνῳ; cujus musculi ita rigent, ut flecti nequeant. A τέτανος.
Τετανόθριξ, τριχ-ος, ὁ ἡ ὁ, qui laxo est capillo, promissos crines habens, hirsutus; Plat.
Τετανοειδὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὁ, tentiginem referens; tentiginosus. Ex τέτανος, & εἶδ-ος.
Τετανὸς, ὴ, ὸν, tentus, extentus, porrectus, promissus; (2) glaber, lævis, æqualis; Nic. Al. 464. A τείνω.
Τέτανος, ε, ὁ, distentio, æqualis & perpetua totius corporis convulsio, Gl. Vet. tentigo; Aristoph. Lysistr. 360. Ab eod.
Τετανόω, reddo τετανὸν, i. e. rugas tollo. Χρῶτα ῥύπῳ ἡ τετανοῖ, Dipsc. A τίλαιος.
Τέτανται, 3. pl. perf. ind. pass. v. τείνω.
Τετάνυθρον, ε, τὸ, vim habens extendendi & erugandi cutem, in primis faciei.
Τετάνυμα, ατ-ος, τὸ, idem. A τετανόω.
Τετάραγμαι, perf. ind. pass. v. ταράσσω.
Τεταραγμένως, turbate, confuse, inordinate.
Τεταροπώμεν-ος, aor. 2. part. med. Ion. pro ταρπώμεν-ος, a τέρπω.
Τεταρπόμεσθα, 1. pl. a. 2. conj. med. Dor. & Ion. pro ταρπώμεθα, a verbo cod. Hom. Il. 23, 9.
Τεταρτάζω, in quatuor divido. A τέταρ-ος.
Τεταρταΐζω, febre quartana laboro.
Τεταρταῖ-ος, αία, αῖον, qui quarto die aliquid agit, aut patitur, quatriduanus, quartanus. Ab cod.
Τεταρτημόριον, ε, τὸ, quarta pars, quadrans, Plut. in Publicol. cap. 22.
Τετρτημοριαῖ-ος, α, ον, quadrantarius ex Gl. Vet. A præc.
Τεταρτίζω. Hinc ὁ τεταρτίζων, quartanarius, Gl. V. A τέταρ-ος.
Τεταρτολογεῖσθ. Hinc τεταρτολογηθῆμεν, quartemur, Ph. a. 1. conj. pass. A τέταρ-ος, & λέγ-ος.
Τέτορ-ος, ορη, αρτον, quartus. A τέσσαρες.

Digitized by Google

Τέτατο, 3. sing. pluſq. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐτέταλο, a τείνω.

Τετάχαται, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τεταγμένοι εἰσί, a τάσσω.

Τέτιλα, *perfeci*, perf. ind. med. verbi τελέω.

Τετελεσμένος, perf. part. paſſ. f. g. a τελεόω.

Τετελέσθαι, *perfectus eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τετέλεκε, *perfecit*, 3. ſing. perf. ind. act.

Τετελεσμένον, *peractum*, perf. part. paſſ.

Τετυγμένον, acc. ſing. perf. part. paſſ. pro τετυγμένον, a τυγχάνω, pro τόξον.

Τετόξευται, *fabre ſacti ſunt*, 3. pl. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro τετυγμένοι εἰσί. Ἤδη δὲ ταῦτα γε πάντα τετόξευται, i. e. *Certe jam hæc ipſa re advenerunt*, Il. 14, 53.

Τετεχνημένας, artificioſe, cum arte exquiſita. A τεχνάω.

Τέτυκα, perf. ind. med. verbi τύκω.

Τετύρηκας, 2. ſ. perf. ind. act. v. τυρίω.

Τετυρημένως, cum magna obſervatione, accurate. A τυρίω.

Τετυμμένε, voc. ſ. part. perf. paſſ. v. τύω.

Τετίνθην, *cruciati ſunt*, 3. dual. perf. ind. paſſ.

Τετυκότες, nom. plur. part. perf. act.

Τετυμένοι, nom. pl. perf. part. paſſ. v. τύω.

Τετιμημένον, perf. part. paſſ. n. g. v. τιμάω.

Τετιμῆσθαι, *honoratum eſſe*, perf. ind. paſſ.

Τετίμηται, *honorata eſt*, 3. ſing. perf. ind. paſſ.

Τέτλα, 2. ſing. præſ. imper. act. *per Apoc.* pro τέτλαθι, a verbo τέτλημι pro τλάω.

Τέτλαα, *toleravi*, perf. ind. act. *per Syncop.* & *Ion.* pro τέτληκα.

Τετλαίην, præſ. opt. act. verbi τέτλημι.

Τετλάμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τετλάναι.

Τετλάναι, præſ. idem, ſed regulariter.

Τέτληκα, perf. ind. act. verbi τλῆμι ſ. τλάω.

Τετληώς, perf. part. act. *Ion.* pro τετληκώς.

Τέτμῃ, 3. ſ. præſ. conj. act. v. τίτμω.

Τέτμηκε, 3. ſ. perf. ind. act. v. τίμνω.

Τετμημένον, *inciſum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.

Τέτμω, invenio, offendo, nanciſcor. Ὡς ἐκ ὁδὸν ἀμύμονα τίτμῃ ἄκοιτιν, Il. 6, 374. Τίνὰ σῇ ἐνδοθι τίτμῃ ἐῶσαι, Odyſſ. 5, 58. Ὅς ἄν κε τίτμῃ ἀταρτηροῖο γενέθλης, Heſiod. Θεογ. 610. A τίμνω.

Τέτυκα, 3. ſ. perf. ind. med. verbi τίκτω.

Τετοκυίης, gen. ſ. perf. part. med. f. g. *Ion.* pro τετοκυίας.

Τετολμηκέναι, perf. inf. act. verbi τολμάω. Unde

Τετολμηκότως, *Adv.* audacter, nihil metuens.

Τέτμα, *incidi*, perf. ind. med. verbi τίμνω.

Τέτορε, nom. dual. *Ion.* pro τέσσαρες, vel pro τέτορα, *quatuor*, nom. plur. itid. *Ion.* pro τέσσαρα, vel pro τέτορα, *texavi*, perf. ind. med. verbi τείρω.

Τέτορες, οἱ ἡ αἱ, & τέτορα, τὰ, *Poët.* pro τέσσαρες.

Τέτρα, in compoſitione eſt idem quod τίτταρα, quatuor, ſeu *Adv.* quater.

Τετραβάμων, ονος, ὁ ἡ ἤ, quadrupes. Ex τέτρα, & βαίνω.

Τετραβόης, ου, ὁ ἡ ἤ, v. τετράβοος. Φάσα μετὰ λαὸν ἅπαντα, Ζηνὶ ἴσα τετραβοείᾳ, Call. in Dian. 53.

Τετράβοος, ὁ ἡ ἤ, idem. Ex τέτρα, & βοῦς.

Τετραγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadrilinguis, Gl. Vet. Ex τέσσαρα, & γλῶσσα.

Τετραγλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἤ, quatuor cuſpides ſeu angulos cuſpidatos habens.

Τετράγναθος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadrimalus, quatuor malas habens. Ex τέτρα, & γνάθος.

Τετραγράμματος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor literis conſtans. Ex τέτρα, & γράμμα.

Τετρόγραμμος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Τετρόγυος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui quatuor jugerum eſt, ſeu quatuor laterum, i. e. cujus unumquodque latus eſt τετράγυον. Hinc τὸ τετράγυον, ου, quatuor jugera; (2) diurnus labor aratori propoſitus. Νέον (novale) τετράγυον, Call. in Dian. 176. Ex γυα.

Τετραγωνίως, ῶς, quadrangulariter, aut quadrangulo adſpectu intueor. A τετράγωνος.

Τετραγωνία, ας, ἡ, arboris cujuſdam nomen, quadrangularis, vel quadrantalis. Ab eod.

Τετραγωνίζω, f. ίσω, quadratam formam redigo, Gl. V. quadro. Ab eodem. Hinc

Τετραγωνισμὸς, οῦ, ὁ, quadratio, quadratura.

Τετράγωνος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadrangulus, quadratus, metaph. perfectus. A γωνία.

Τετράδα, acc. ſing a τετράς.

Τετραδακτυλιαῖος, αία, αῖον, quatuor digitorum ſpatium explens ſeu ſemidodrantalis. A

Τετραδάκτυλος, ὁ ἡ ὄ, quatuor digitos habens.

Τετραδαρχία, ας, ἡ, munus ejus, qui quatuor λόχους præeſt. Ex τετρὰς, & ἀρχή.

Τετραδαρχεῖμαι, a tetrarchis regor vel adminiſtror. A præc.

Τετραδεῖον, & τετράδιον, ου, τὸ, quaternio. A τετρὰς.

Τετραδιὰς, ᾶδος, ὁ, qui ærumnoſam degit vitam. Ab eod. eo quod Hercules quarto die menſis natus multas ærumnas exantlare coactus ſuit. A τετρὰς. Unde

Τετραδίζω, ἄσω, οἱ, dicti Sabbatiani, quod in feſto Paſchatis jejunarent, ceu feria quarta.

Τετράδραχμον, ου, τὸ, nummus valens quatuor drachmas, Gl. Vet. tetradrachmum. Ex τέτρα, & δραχμή.

Τετράδραχμος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui pretii quatuor drachmarum eſt, Ex iiſd.

Τετράδυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadrigeminus; (2) quadrifidus. Ex τέτρα, & δίδυμος.

Τετράδωρος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor palmorum. Ex τέσσαρα, & δᾶρον, *palmus*.

Τετραίλιξ, κος, ὁ ἡ ἵκα, idem quod ſeq.

Τετραίλικτος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor voluminibus tortus, quater circumvolutus, tortuoſus; Nonn. P. 4, 35. Ab ἑλίσσω.

Τετραετηρία, ας, ἡ, quadriennium, Gl. Vet. A τετραέτηρος. Hinc

Τετραετηρικὸς, ὴ, όν, quadriennalis, quadriennio recurrens.

Τετραετηρὶς, ίδος, ἡ, quadriennium, Gl. V.

Τετραέτηρος, ὁ ἡ ὄν, quadrimus, quadriennis.

Τετραετὴς, ές, ὁ ἡ ἐς, ſive τετραέτης, ες, ὁ, qui quatuor annorum eſt. Gl. Vet. quadrimus, quadriennis. Ex τέτρα, & ἔτος.

Τετρατεία, ας, ἡ, quadriennium. A pr. Ἑτρατζυγον, ου, τὸ, quadriga. A

Τετράζυξ, υγος, ὁ ἡ ὑ, q. d. quadrijugis; τετράζυγις, quadrijugi, Gl. V. (2) quadruplex; Nonn. Par. 3, 16. Ex τέτρα, & ζεύγνυμι.

Τετράζω, pr. de gallinarum voce, cum ova parturiunt.

Τετραήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. quatridiuanus, quatuor dies durans; τετραήμερον, quatridiuum, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἡμέρα.

Τετραθίλυμνος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor habens fundamenta, ſeu quadruplex. Αὐτὰρ ὀγ' ἀυφ' ὤμοισι ζάκος δίτο τετραθίλυμνον, Hom. Il. 15, 479. Ex τέτρα, & θίλυμνον.

Τετράθυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor habens fores, quadriforis. Ex τέτρα, & θύρα.

Τετραίνω, fut: τρήσω, perforo, terebro, a. 1. τέτρηνα; τετρημένος, perforatus; perf. paſſ. part. Ἀμφοτέρην μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε, Il. 22, 396. Τέτρηνεν δ' ἄρα πᾶντα κὴ ἅρμοσιν ἀλλήλοισι, Odyſſ. 5, 237. A τετρόω, *perforo*.

Τετρακαιδεκαέτης, ες, ὁ, vel τετρακαιδεκαὴς, ές, ὁ ἡ ἤ, qui quatuordecim annorum eſt. Ex τέτρα, κὴ, & δέκα, & ἔτος.

Τετράϊππον, ου, τὸ, quadriga, Gl. Vet. Ex τέτρα, & ἵππος.

Τετράκερων, quadricornium. Ex τέτρα, & κέρας.

Τετρακεφαλος, ον, quatuor capita habens. A κεφαλή.

Τετρακις, *Adv.* quater. A τέσσαρες.

Τετρακισμύριοι, αι, α, quadragies mille.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quatuor millia, quater mille.

Τετρακιων, ονος, ὁ ἡ ὤν, quatuor columnis ſultus.

Τετράκλινος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor lectos habens. Ex τέτρα, & κλίνη.

Τετράκναμος, *Ion.* pro τετράκνημος, ος, ὁ ἡ ὄ, quatuor habens radios; Pind. Pyth. 2. Ex τέτρα, & κνήμη.

Τετράκολος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadrupes. A κῶλον.

Τετρακορυμβος, ος, ὁ ἡ ὄν, quaternos corymbos habens.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. A τέσσαρες. Hinc

Τετρακοσιοστὸς, ὴ, όν, quadringenteſimus.

Τετρακὺς, ύος, ἡ, quaternio, A τετρὰς.

Τετράκυκλος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor circulis ſeu orbibus conſtans; (2) quatuor rotas habens.

Τετράκωλος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor membra habens. Ex τέτρα, & κῶλον.

Τετράκαμος, ος, ὁ, ſaltatio quædam Herculi ſacra, Ex τέτρα, & κῶμος.

Τετραμερὴς, ές, ὁ ἡ ἐς, quadripartitus, Gl. Vet. quadrimembris. Ex τέτρα, & μέρος.

Τετραμερῶς, quadripartito, quadrifariam.

Τετράμετρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eſt quatuor metrorum. Ex τέτρα, & μέτρον.

Τετραμιλιαῖος, quadrimenſtruus, Gl. Vet. Ex τέτρα, & μὴν.

Τετράμιλλος, ὁ ἡ ὄν, idem & ex iiſd.

Τέτραμμαι, perf. ind. paſſ. verbi τρέπω.

Τετραμμένον, *verſatum*, perf. part. paſſ. n. g.

Τετράμνης, qui quatuor minarum eſt. Ex τέτρα, & μνᾶ, *mina*.

Τετράμοιρος, ον, quadruplum accipiens.

Τετραμοιρία, ας ἡ, quadrupla portio, quarta portio. Ex τέτρα, & μοῖρα.

Τετράμορφος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadriformis. Gl. V. Ex τετρα, & μορφὴ.

Τετραντιαῖος, αία, αῖον, quartam partem æquans, R. A τετρὰς.

Τετρανυκλία, ας, ἡ, quadrinoctium, Gl. Vet. Ex τέτρα, & νύξ.

Τετράξυγος, ος, ὁ ἡ ὄν, quaternas furcas ſeu fiſſuras habens. Ex τέτρα, & ξύω, *arvo*.

Τέτριξ, avis quædam gallo ſimilis. Ἡ δὲ τέτριξ, ἣν καλέσσιν οἱ Ἀθμανῆοι ὄυραγὸν, Ariſtot. Hiſt. An. 6, 1.

Τετραοδία, ας, ἡ, quadrivium, Gl. Vet. A

Τετράοδον, ου, τὸ, idem, Gl. V. Ab ὁδός.

Τετράργυιος, ον, quatuor paſſus habens. Ab ὀργυιά.

Τετραρία, ἡ, certamen quadrigarium. A

Τετράορος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadrijugus, in quo quatuor equi juncti ſunt. Ex τέτρα, & ἀείρω.

Τετραπάλαι, *Adv.* q. d. quater olim, i. e. ante multa tempora.

Τετραπάλαιστος, ον, quatuor palmos habens.

Τετραπλόος, ος, ὁ ἡ ὄν, quadratus, quadrangulus. Ex τέτρα, & πλόος.

Τετράπηχυς, εος, ὁ ἡ ὑ, qui quatuor cubitorum eſt.

Τετραπλασιάζω, f. άσω, quadruplico. A

Τετραπλάσιος, ία, ιον, quadruplus. A τίσσαρα, vel τέτταρα, *per Sync.* τέτρα.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ἡ ὤν, quadruplo major ſeu amplior. A pr.

Τετράπλεθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui quatuor jugerum eſt, Ex τέτρα, & πλέθρον.

Τετράπλευρος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor latera ſeu coſtas habens. Gl. Vet τετράπλευρον, quadrilaterum. Ex τέτρα, & πλευρά.

Τετραπλῇ, *Adv.* quadruplicʃter. A

Τετραπλόος, όη, όον, *contr.* τετραπλῆς, ῆ, ῆν, quadruplus. A τέσσαρες.

Τετραπλᾶς, quadrifariam, Gl. V. A præc.

Τετραπυος, ος, ὁ, quatuor habens ſpiracula. Ex τέτρα, & πνοὴ.

Τετραποδηδὸν, *Adv.* more quadrupedum.

Τετραποδίζω, incedo ut quadrupes, quaternis pedibus ingredior, Gl. V. quadrupedo. A τετράπους. Hinc

Τετραποδισὴς, ές, ὁ, quadrupedum more gradiens aut vivens.

Τετραποδιστὶ, *Adv.* idem quod τετραποδηδὸν.

Τετράπολις, ιος, ἡ, quatuor urbes habens.

Τετράπολος, ος, ὁ ἡ ὄν, quater aratro verſus. Ex τέτρα, & πολέω.

Τετράπορος, ος, ὁ ἡ ὄν, quatuor meatus ſeu foramina habens. Ex τέτρα, & πόρος.

Τέτραπος,

Digitized by Google

Τέτραπος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrupes; neut, τέτραπον.
Τετράπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & πῦς.
Τέτραπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.
Τετραπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadruplicem faciem habens. Ex τέτρα, & πρόσωπον.
Τετράπτερος, ε, ὁ ἡ ἡ, quaternas gerens pinnas. Ex τέτρα, & πτερόν.
Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, locusta, Arist. Ach. 877. Ex iisdem, quod quatuor habet alas.
Τετράπτυχος, ον, quadruplex. A πτυχή.
Τετράπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor portas habens. Ex τέτρα, & πύλη.
Τετραπυργία, ας, ἡ, propr. quatuor turres, ædificatio tribus turribus constans; deinde castellum s. villa magnificentior & amplior. A πύργος.
Τετραπωλία, ας, ἡ, quadrigæ, Gl. Vet. Ex τέτρα, & πῶλος.
Τετράραδος, ον, quatuor radios habens. *Epith.* rotæ.
Τετράρυθμος, ον, quatuor numeris s. pedibus constans.
Τετράρυμος, vel τετράῤῥυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrijugis, quatuor temones habens.
Τετραρχέω, ῶ, sum tetrarcha. Τετραρχοῦντος τῆ Γαλιλαίας Ἡρῴδου, Luc. 3, 1. A
Τετραρχης, ε, ὁ, qui quatuor λόχοις præest, tetrarcha; (2) regium imperium sine nomine habens regio. Ex τέτρα, & ἀρχή.
Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ imperium. A pr.
Τετραρχικὸς, ἡ, όν, tetrarchicus; (2) ad tetrarcham vel tetrarchiam pertinens. Ab eod.
Τετρὰς, άδος, ἡ, quaternio. A τέσσαρες, vel τεσσαρα.
Τετρασκαλμος, ον, quatuor remis instructus, s. agi solitus.
Τετρασκελὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, quadrupes. Ex τέτρα, & σκέλος.
Τετρασκάδιον, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor continens stadia; *Subst.* τετρασκάδιον, quatuor stadia.
Τετρασκάτηρος, ον, quatuor stateras æquans.
Τετράστιχος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor constans ordinibus, aut versibus.
Τετρασστοιχία, ας, ἡ, quadripartitus ordo, seu ordo & series constans quaternis versibus. Ex τέτρα, & στοῖχος.
Τετράστοον, ε, τὸ, atrium, Gl. V. A στοά.
Τετρασυλλαβία, ἡ, quatuor syllabæ.
Τετρασύλλαβος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens syllabas. Ex τέτρα, & συλλαβή.
Τετρασυλλαβῶς, *Adv.* quatuor syllabis.
Τετράχεις, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrifidus, Gl. Vet.
Τετράχοινος, ον, quatuor schœnis constans.
Τέτρατος, άτη, ατον, quartus, pro τέταρτος.
Τετράτρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui in quatuor partes frangi potest; (2) in quatuor partes fractus. Ex τέτρα, & θρύπτω.
Τετραφαλαγγία, ας, ἡ, quatuor phalanges, copiæ in quatuor agmina partitæ. Ex τέτρα, & φάλαγξ.
Τετραφαλαγγαρχία, ἡ, præfectura quatuor phalangum. Ab ἀρχή.
Τετραφάλητος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor conos seu eminentias habens, Hom. Il. 5, 743. Ex τέτρα, & φάλητρα.
Τετράφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Τετράφαν, 3. plur. perf. indic. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι εἰσὶ, a τρέπω.
Τετράφαλο, 3. pl. pluſq. indic. pass. *Ion.* pro τετραμμένοι ἦσαν.
Τέτραχα, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis. A τετράκις.
Τετραχῆ, *Adv.* quadrifariam, vel in quatuor partes. Ab eod.
Τετραχθὰ, *Adv.* quadrifariam, in quatuor partes vel frusta. Ab eod.
Τετράχειρ, ρος, ὁ ἡ ἡ, quatuor manus habens.
Τετραχίζω, in quatuor partes divido. A τετραχῆ.
Τετράχυσον, τὸ, genus nummi valens quatuor drachmas, pro τετράδραχμον
Τετραχώνιξ, ικος, quatuor chœnicas habens.
Τετράχορδος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor instructus chordis. Ex τέτρα, & χορδὴ.
Τετραχρονία, ἡ, quatuor tempora. Vox Gramm. A
Τετράχρονος, ον, quatuor tempora habens, qualia sc. duo conveniunt in syllabam longam.
Τετραχῶς, *Adv.* quadrifariam, quatuor modis; quadripartito. A τετράκις.
Τετράψομαι, paulopoſt. indic. v. τρέπω.
Τετράωλος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens aures. Ex τέτρα, & οὖς, *auris.*
Τετριμαίνω, tremo. Οὕτως αὐτὰς τετριμαίνω καὶ σεφίζομαι, Arist. Nub. 293. Τὸ μὲ ποιεῖ τετριμαίνειν, ib. 373. A τρέω.
Τετρήχᾳ, 3. sing. pluſq. indic. med. *Ion.* & *per Sync.* pro ἐτεταράχει, a ταράσσω.
Τετρήμβος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor dierum est. Ex τέτρα, & ἡμέρα.
Τετρήναντο, Call. in Dian. 244. 3. pl. imp. pass. a τετραίνω.
Τέτρηρε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Att.* pro ἐτέτρηκε.
Τετρήρης, ες, ἡ, quadriremis. Ex τέτρα, & ἐρέσσω.
Τετρηρικὸς, ἡ, όν, ad quadriremem pertinens. A pr.
Τέτρηχ, 3. s. perf. ind. pass. *per Sync.* pro τετόρηκ, a τορέω.
Τετρήχει, 3. sing. pluſq. ind. act. *Ion.* pro ἐτετρήχει, a τρήχω.
Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g.
Τετρίζει, 3. sing. pluſq. indic. med. *Ion.* pro ἐτετρίζει, a τρίζω.
Τετριγῶτας, acc. pl. m. g. part. perf. med. *Poët.* pro τετριγότας.
Τετρόργυιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui quatuor orgyarum est. Ex τέτρα, & ὀργυιά.
Τέτροφε, 3. s. perf. ind. med. v. τρέφω.
Τέτρυμαι, perf. indic. pass. verbi τρύω.
Τετρώβολον, ε, τὸ, nummus quatuor obolis valens. Ex τέτρα, & ὀβολός.
Τετρώβολος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrobolaris. Ex iisd.
Τέτρακε, 3. s. perf. ind. act. v. τιτρώσκω.
Τέτρωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, quadrijugus. Ex τέτρα, & ἄειρω.
Τετρώρυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, quatuor habens contignationes, cameras seu tecta. Ex τέτρα, & ὀροφὴ, seu ὄροφος.
Τέττα, vox qua benevolentiæ aut honoris causſa, junior seniorem compellat, Hom. Il. 4, 412.
Τέτταρες, *Att.* pro τέσσαρες; ubi quærenda incipientia a τέτταρ——.
Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, cicadæ matrix, seu cicadarum mater. Ex τέττιξ, & μήτρα.
Τεττιγόνια, five τεττιγόνιαι, cicadastra five cicadæ minores, cicadulæ, Dim. a τέττιξ.
Τεττιγοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, cicadifer; τεττιγοφόροι vocabantur Athenienſes, eo quod comæ cincinnis implicitas gestarent cicadas aureas, ut se αὐτόχθονας probarent. Ex τέττιξ, & φέρω.
Τεττιγώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, cicadæ similis, cicadæ naturam referens seu habens. A
ΤΕΤΤΙΞ, γος, ὁ, cicada.
Τέτυγμαι, perf. indic. pass. pro τέτυλγμαι, a τύλη, vel a verbo inus. τύκω, *fabrico.*
Τετύκοντο, 3. pl. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἐτύκοντο, a τύκω, Hom. Il. 1, 467.
Τέτυκται, 3. sing. perf. indic. pass.
Τετυφομβίας, superbe, demenˢter.
Τετύφω, 3. sing. perf. ind. pass. v. τυφόω.
Τετύχηκε, 3. sing. perf. ind. act. verbi τυγχάνω, pro τυχίω.
Τετύχησαν, 3. sing. a. 2. conj. act. *Ion.* & cum ν ἐφελκ. pro τύχῃ.
Τετύχθαι, perf. inf. pass. v. τύκω.
Τεῦ, *sui*, gen. sing. *Dor.* pro οὗ, & hoc pro ζεύ, a Ζεύς.
Τεῦγμα, τὸ, structura, opus. A τεύχω.
Τεῦλις, ιδος, ἡ, lolium, pinis quidam. Ὕμεῖς, κἀθαπὲρ αἱ τεῦλιδες, μόχθειραν μὲν ἔχετε, καρδίαν δ' οὐκ ἔχετε, Plut. in Themistocl. cap 11. A
ΤΕΤΤΘΟΣ, vel τεῦθις, ε, ὁ, piscis ex sepiarum genere, qui existimatur esse loligo major, Gl. V. τεῦθις, lolius.
Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, instructor, apparator. A τεύχω.
Τευκτικὸς, ἡ, όν, consequendi vim habens, qui adsequi & adipisci potest. A τυγχάνω.
Τευκτὸς, ἡ, όν, fabricatus. A τεύχω.
Τεῦξε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτευξε, a τεύχω.
Τεύξεαι, 2. sing. f. 1. ind. med.
Τεῦξις, εως, ἡ, fabrica s. confectio alicujus, &c. Ab eod.
ΤΕΤΤΑΖΕΙΝ, in Lex. Gr. expon. struere, moliri, satagere, necnon militare, satagere.
Τεῦτλιον, ε, τὸ, τευτλὶς, ίδος, ἡ, idem quod
ΤΕΤΤΛΟΝ, ε, τὸ, beta, *oleris genus.*
Τεῦχε, 3. s. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτευχε, a τεύχω.
Τεύχε', pro τεύχεα, *arma*, acc. pl. a τεῦχος.
Τευχεσφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, armiger. Ex τεῦχος, & φέρω.
Τευχήρης, ες, armatus.
Τευχητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Τευχητὴς, ῆ, ὁ, armatus miles, Æsc. S. T. 650. A τεῦχος.
Τεύχιτης, ε, ὁ, idem & ab eod.
Τεύχοισα, pr. part. f. g. act. *Dor.* pro τεύχουσα, a τεύχω.
Τεύχοντο, 3. pl. imperf. indic. pass. *Ion.* pro ἐτεύχοντο.
Τευχοπλάστις, ἡ, figuła, figuli uxor vel soror. A πλάσσω.
Τεῦχος, εος, τὸ, vas, alveus; (2) liber, volumen, *plur.* instrumenta bellica, arma.
Τεύχω, 2. s. præs. imper. med. a τεύχω.
Τευχοφόρος, ον, arma ferens, armatus. A φέρω.
ΤΕΤΥΧΩ, τεύξω, fabricor, struo, paro. Αὐτὲς ὃ ἱλαρίαι τεῦχε κυίσαιν, Il. 1, 4. Ἄλγεα τεύχει, ib. 110. Οἷ' αὐτῷ κακὰ τεύχει, Hesiod. Ἔργ. 1, 263. Θυμὸς ὑπερφίαλος μανίαν ὀλοόφρονα τεύχει, Phocyl. 58.
ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, cinis, Ib. 18, 25.
Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in colorem cineris. A τέφρα.
Τέφριον, ε, τὸ, collyrium coloris cinerei. Ab eodem.
Τεφροειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cinereus, *Aret.* A
Τεφρὸς, ρὰ, ρὸν, cinereus, cineraceus.
Τεφρόω, ῶ, f. ώσω, in cinerem redigo; τεφρόομαι, cinereſco. Καὶ πόλεις Σόδομων καὶ Γομόῤῥας τεφρώσας κατεστροφῇ κατέκρινεν, 2 Pet. 2, 6. Τεφρώσας γυῖα λαμπαίῳ πυρὶ, Lyc. 227. Ab eod.
Τεφρωδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, cinereus, cineraceus. A τεφρὸς.
Τέφρασις, εως, ἡ, mutatio in cinerem. A τεφρόω.
Τεχθεὶς a. 1. part. pass. verbi τίκτω.
Τεχθεῖσαι, nom. pl. a. 1. part. pass. f. g.
Τεχθῆναι, *natum esse*, a. 1. inf. pass.
Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. pass.
Τεχνάζω, fut. άσω, arte conficio; (2) conficio, perficio, Gl. Vet. τεχναζόμαι, commentor; machinor, molior. Πάσας μηχανὰς τεχνάζοντες, Philo.
Τεχνέεις, *Dor.* pro τεχνεῖς.
Τέχνασμα, ατος, τὸ, ars dolosa, machinamentum, dolus, Gl. Vet. commentum. A τεχνάζω.
Τεχνασέειν, artificiose conandum. Ab eod.
Τεχνασὴς, οῦ, ὁ, solerti ingenio præditus, machinator, fabricator, machinator doli.
Τεχνασὶς, ἡ, ὀν, artificiosus seu artificialis, arte factus. Ab eod.
Τεχνάω, ῶ, & τεχνάομαι, ῶμαι, arte paro & conficio, artificiose fabricor, fabricor; (2) machinor & molior, solerter invenio & comminiscor. Φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς ἁρπάζειν ἀφ' ὧν κλοπᾶς τοῦ μηδὲν ὑγιὲς ἐν σκότῳ τεχνωμένου, Soph. Antig. 500. Τὰ μὴ φρονοῦσα, χρεὼν ἃ τεχνᾶται μάλα, id. Trach. 542. A.
ΤΕΧΝΗ, ης, ἡ, ars; (2) dolus, fallacia, fraus, techna. Ἐδεῖτο ὃ Ἥβης μειδίκης, μείξαντα πάσῃ τέχνῃ. Aristoph. Concionatr. 550. i. e. petiit vero quæ me arcessivit, ut curriculo exirem. Ἀντιφάνης τις καλὴν σάτα πάσῃ τέχνῃ. ibid. 366. i. e. antiſthenem

Digitized by Google

ſthenem huc quiſpiam evocet quam celerrime. A τάχα.

Τεχνίδιον, vel τεχνυδριον, ε, τὸ, parva ars; (2) inventiuncula; (3) verſutia, Dim. a τέχνη.

Τεχνήεις, ήεσσα, ῆεν, arte excultus, artificioſus. Ab eod. Hinc

Τεχνηέντως, *Adv.* artificioſe, ſolerter, ſcite.

Τέχνημα, ατος, τὸ, opus arte confectum, artificioſum commentum ſeu inventum. A τεχνάω.

Τεχνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, artificioſus, artificioſe factus. A τέχνη.

Τεχνητικὸς, ἡ, όν, idem quod

Τέχνητος, ἡ, όν, artificioſus, artificioſe factus; (2) ementitus, fucatus. A τεχνάω.

Τεχνικὸς, ἡ, όν, qui artis eſt aut artium; (2) ad artem vel artes pertinens, artificialis; (3) artificioſus, arte valens, ingenioſa prædictus ſolertia. A τέχνη.

Τεχνικῶς, *Adverb.* artificioſe, ſolerter.

Τέχνιον, τὸ, artificium, Gl. V. Dim. a τέχνη.

Τεχνιτεία, ας ἡ, idem, opificium.

Τεχνίτευμα, ατος, τὸ, idem. A

Τεχνιτεύω, artificioſe fabricor; (2) arte molior; (3) molior, machinor. A

Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, qui artem aliquam facitat. A τέχνη.

Τεχνῖτις, ιτιδος, ὁ, artifex, perita, ingenioſa. A τεχνίτης.

Τεχνογραφικὸς, ἡ, όν, idem quod

Τεχνογράφος, ε, ὁ, artis alicujus ſcriptor, qui artis alicujus præcepta mandavit literis. Ex τέχνη, & γράφω.

Τεχνοδιδασκὸς, ου, artifex, artis ſtudioſus. A διδάσκω.

Τεχνολογέω, de arte diſſero, artis rationem aut præcepta trado; (2) arte loquor ſeu perſequor, artificioſe diſputo, argutor. Περὶ τὸ προσοχῆς ἔδει πως τεχνολογῆσαι, D. Hal.

Τεχνολογία, ας, ἡ, verba, oratio, ſeu diſputatio de artibus; (2) artificioſa oratio. A

Τεχνολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui de arte loquitur; (2) qui artificioſe loquitur, qui technas ſermoni ſuo adhibet, argutator, ſophiſta, artificii vel artis ſtudioſus. Ex τέχνη, & λόγος.

Τεχνοπαίγνιον, ε, τὸ, ludicrum artificium. Ex τέχνη, & παίζω.

Τεχνοποιέω, ῶ, artificioſe confício.

Τεχνοπωλικὸς, ἡ, όν, artem ſuam vendens, arte ſuo quæſtum faciens. A πωλέω.

Τεχνοσυνη, ης, ἡ, ars artificium. A τέχνη.

Τεχνουργέω, fabricor. Ex τέχνη, & ἔργον. Hinc

Τεχνούργημα, ατος, τὸ, factum artificioſum.

Τεχνουργία, ας ἡ, artificium, Ph. Ex τέχνη, & ἔργον.

Τεχνόω, arte inſtruo, Gal. A τέχνη.

Τεχνύδριον, ε, τὸ, idem quod τεχνίδιον.

Τέῳ, *cui*, dat. ſing. *Ion.* pro τινί.

Τάως, *Adv.* tamdiu; (2) aliquamdiu, aliquod tempus; (3) interea, interim; (4) tunc. Ab ἦος.

Τῇ, *hac, ea parte*, dat. ſing. ſ. g. adverbiaſcens ab artic. præpoſ. ὁ.

Τῆ, *cape*, 2. ſing. præſ. imper. act. *contr.* pro τάε, a verbo τάω, *capio*, Hom. Il. 14, 219.

ΤΗΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, toga, veſtis Romana.

Τηβεννικὸς, ἡ, όν, togatus; τηβεννικὴ ἐσθὴς, toga. A τήβεννα.

Τήβεννος, ε, ἡ, idem quod τήβεννα.

Τηβεννοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, togatus, trabeatus. Ex τήβεννα, & φέρω.

Τηγανίζω, f. ίσω, ſartagine coquo ſeu torreo, Gl. V. frigo. A τήγανον. Unde

Τηγάνισμα, ε, τὸ, ſartago, Gl. Vet. Dim.

Τηγανισμὸς, ῦ, ὁ, coctio ſeu frictio in ſartagine. A τηγανίζω. Unde

Τηγανιστὸς, ἡ, όν, in ſartagine frixus ſeu coctus, Gl. V. τηγανιστὸν, frixum.

Τηγανίτης, ε, ὁ, ut τηγανίτης ἄρτος, panis in ſartagine coctus admixto caſeo.

Τήγανον, ε, τὸ, ſartago, patella, in qua butyrum oleumve liquefit ad piſces, carnes aut familia frigenda. A τήκω.

Τῇδε, *Adv.* hic, huc, hac. A τῇ, ab ὅ.

Τήθεα, ων, τὰ, oſtrea. A τῆθος.

Τηθέλης, ε, ὁ, & τηθαλλαδὴς, it. τηθαλλαδὴς, ab avia nutritus & educatus; (2) delicioſus, luxurioſus; (3) ſtolidus, fatuus, Euſt. A τηθή.

Τηθεύω, f. εύσω, nutrio. A τήθη.

Τήθη, ης, vel τηθὴ, ῆς, ἡ, nutrix; (2) avia; (3) amita, ſeu matertera. A τιτθός.

Τηθευτὴς, ῆ, ὁ ἡ ἡ, nutritor, nutritius, educator; (2) amabilis. A τήθη.

Τηθία, ας, ἡ, vetula, quam reverentiæ cauſſa aviam vocamus. Ab eod.

Τηθὶς, ίδος, ἡ, avia; (2) matertera; (3) amita. Ab eodem.

Τῆθος, ους, τὸ, & τήθυον, ε, τὸ, oſtreorum genus, Hom. Il. 16, 747. A

Τηθὺς, ύος, ἡ, terra; (2) Thetys. A τήθη.

Τηκεδανὲς, ἡ, όν, liquens; (2) liquans, liquefaciens, Ariſtot. Hiſt. An. lib. 4. cap. 6. A τήκω.

Τηκεδονικὸν, tabificabile, Ph. A

Τηκεδὼν, όνος, ἡ, liquefactio; (2) tabes.

Τηκτικὸς, ἡ, όν, liquefaciendi ſeu liquandi vim habens, liquans, reſolvens.

Τηκτὸς, ἡ, όν, liquefactus, liquatus; (2) qui liquefieri poteſt, liquabilis. A

ΤΗΚΩ, fut. ξω, liquefacio, liquo, macero, conſumo, tabefacio, mollio; τήκομαι, marceo, marceſco, liquor, tabeſco, macreſco, Gl. Vet. τίτηκεν, tabuit, Ph. p. med. στερκὰς, vietus, marcidus, marcens, Phil. part. Στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται, 2 Pet. 3, 12.

Τηλαυγέω, ῶ, longe ſplendorem ſpargo, eminus ſplendeo. A τηλαυγὴς. Hinc

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, ſplendor late diſperſus, aut eminus apparens.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, longe ſplendorem ſuum ſpargens, eminus ſplendens, Gl. Vet. lucidus, præfulgens. Ex τῆλε, & αὐγή.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, ſplendor longe diſperſus. A τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, *Adv.* ſplendorem late ſpargendo; (2) clare. A τηλαυγὴς.

ΤΗΛΕ, *Adv.* procul, longe.

Τηλεβόλος, ε, ὁ ἡ ἡ, longe ſeu procul jaculans, eminus feriens. A βάλλω.

Τηλέγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, in longinquo ſolo natus, *it.* ſero, in ſenectute natus, & inde, carus parentibus. Ph. proculus. Ex τῆλε, & γένομαι.

Τηλεδαπὸς, ἡ, ὸν, e longinquo ſolo, qui ex longinquo advenit, peregrinus, longinquus, procul remotus. Ex τῆλε, & δάπεδον, *ſolum.* Νήσων ὅθι τηλεδαπάων, Hom. Il. 21, 454.

Τηλεθάω, ῶ, vireo, germino, pullulo; (2) vireſco, floreo. Hinc τηλεθόωντα, florentem; part. pro τηλεθάοντα, τηλεθόωντα; *it.* τηλεθόωσα, fœm. pro τηλεθᾶσα, τηλεθάωσα. Παῖδας ἀπηλεγὲας τηλεθόωντας, Il. 22, 423. Ἦλυθε τηλεθόωσα, ib. 6, 148. A Θάλλω.

Τηλεθόωσα, part. præſ. act. *Poët.* pro τηλεθᾶσα, ex τηλεθάωσα, a τηλεθάω.

Τηλεκλειτοῖο, gen. ſing. *Ion.* pro τηλεκλειτοῦ, a

Τηλεκλειὸς, οῦς, ὁ, procul celebris, valde inclitus.

Τηλεκλυὸς, οῦς, ὁ, idem.

Τηλέκλυτος, ε, vel τηλεκλητὸς, οῦ, ὁ, e longinquo vocatus, arceſſitus.

Τηλεμάχος, ε, ὁ ἡ ἡ, eminus pugnans, jaculis & tormentis pugnans. A μάχομαι.

Τηλέπλαγκτος, ὁ ἡ ἡ, longivagus, longinquus.

Τηλέπομπος, ου, longe miſſus. A πέμπω.

Τηλέπορος, ε, ὁ ἡ ἡ, in longum vadens, in longinquum penetrans. Τηλεπόροις λιμένεσσιν ἐμίλησεν αὐτομάτη νῆες, Nonn. Paraphr. 6, 21. Ex τῆλε, & πόρος.

Τηλέπυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, cujus portæ in longinquo ſolo ſunt, remotus de urbe diſſita; (3) cujus portæ longo inter ſe diſtant intervallo; (3) amplas & ſpatioſas portas habens. A πύλη.

Τηλεσιφάντης, ου, i. q. quod τηλεφανὴς.

Τηλέσκοπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui e longinquo videtur, pro apparens. A σκέπτομαι.

Τηλεσκόπος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui longe oculorum ſuorum aciem porrigit, maximo intervallo diſtantia cernens, Ariſt. Nub. 289.

Τηλεφανὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, procul apparens, diſſitus, longinquus, Ariſt. Nub. 280. Ex τῆλε, & φαίνομαι.

ΤΗΛΙΑ, ας, ἡ, vas fiſtulæ figura; (2) arca, qualis eſt frumentaria; (3) ambitus cribri; (4) fumarii operculum; (5) tabula, in qua teſſeris luditur, Gl. Vet. τηλίαι, incernicula.

Τηλίκος, η, ὁ, tantus, tantæ ætatis. Οὐδέ τι Ζεὺς χρὴ Νηπιάας ὀχέειν ἐπεὶ ἔκειτι τηλίκος ἐστὶ, Hom. Od. 1, 297. Ab ἡλίκος, *quantus.*

Τηλικάτιον, *Adv.* tantopere, Gl. Vet. A

Τηλικαῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, & frequentius τηλικοῦτος, idem. Ex τηλικος, & ὅτος, *hic.* (1) tantus; (2) tantulus. Νομίζειν ἐξουσίαν παιδὶ τηλικούτῳ δαρεῖκὸς τυσαῦτα, Plut. in Anton. cap. 28.

Τηλίθεν, *Adv.* procul, e longinquo, eminus. A τῆλε.

Τηλόθι, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλοπέτης, procul volans. A πέτομαι, *volo.*

Τηλόσε, *Adv.* longe, procul. A τῆλε.

Τηλοτάτω, *Adv.* maxime, procul, longiſſime, *Superl.* Ab eod.

Τηλοτέρω, *Adv.* ultra, longius, *Compar.*

Τηλοῦ, *Adv.* procul. Ab eod.

Τηλερὸς, ὸν, ὁ ἡ ἡ, cujus termini procul ſunt, longinquus, Æſch. Pr. 1. Ex τέλος, & ὅρος, *terminus.*

Τηλυγέτης, ε, ὁ, & τηλύγετος, έτη, ετον, proprie, natus procul abſente patre; (2) in ſenectute genitus; (3) natu minimus; (4) carus parentibus. Ex τῆλε, & γίνομαι.

Τηλωπὸς, ὸν, ὁ, qui e longinquo cernitur; (2) procul ſemotus; (3) peregrinus. Ex τῆλε, & ὄψ.

Τηλῶπις, ἡ, longe conſpicua. A pr.

Τιμέλεια, ας, ἡ, cura, ornatus, Ph. curatio, cultus. A τιμελὴς.

Τιμελέω, futur. ήσω, curam habeo, proprie eorum, quæ ad cultum corporis, vel etiam ad humaniter aliquem tractandum pertinent, Gl. V. τιμιλῶ, ſolo. Μνήμῃσι παλαιῇσι τιμιλῶσ' ὀδυρμάτων, curans, Lyc. 977. Σαμαῖός τ' ἐτιμιλᾶ, Eur. Iph. in Tau. 312. Ab eod.

Τιμελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, diligens, alicujus rei curam gerens. Ex τάω, & μέλω.

Τήμερον, *Adv.* hodie, *Att.* pro Ζήμερον.

Τῆμος, *Adv.* tum. Ab ἦμος, *quam.*

Τημόσδε, *Adv.* idem. Ex τῆμος, & δε.

Τημοτος, *Adv.* tum, Heſiod. Op. 574. Callim. Hymn. in Dian. 175. A τῆμος.

Τιωάλλας, *Adv.* obiter, leviter; (2) gratis, nullo periculo; (3) inaniter, fruſtra, temere; (4) alioqui, alias. Ex τἀω, attic. & ἄλλας, *fruſtra.* qs. τιὼ ἄλλας ὀδὸν. Οὐδ' ἵνα τιν' ἄλλας ἀδολεχῶ, Dem. Πλανᾶσθε με τιωάλλως καὶ τιὼ νόσον ἀγνοεῖν, Heliod. 4. p. 166.

Τῖνει, *Dor.* pro ἐκεῖ, illic, ibi; (2) illuc.

ΤΗΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, lyræ harmonia, ſoni imitatio oralis, Ariſt. Av. 1703.

Τίωλος, ε, ὁ, idem.

Τίωσμὸς, ῦ, ὁ, idem quod τεισμὸς.

Τίωτα, *Adv.* tunc. Ab ἐνίκα.

Τίωτάδε, *Adv.* tunc; (2) illic. A τίωτα.

Τίωτασταὶ, *Adv.* tum, tunc. Ab eod.

ΤΗΝΙΟΙ, αν, οἱ, Laconibus amygdalæ dulces.

Τῖωθι, *Adv.* illic, ibi, pro ἐκεῖ, *ibi.*

Τῖῶς, τίωα, τίῶο, ille, *Dor.* pro ἐκεῖνος.

Τίωο, *illius*, gen. ſing. *Dor.* pro τίωος.

Τίωσθε, *Adv.* illinc. A τίῶς.

Τήξιμλὸς, ίος, ὁ ἡ ἡ, membra liquefaciens. Ex τῆξις, & μέλος.

Τῆξις, ιος, ἡ, liquefactio; (2) tabefactio, maceratio, Gl. V. tabes. A τήκω.

Τηπερ, *Adv.* quemadmodum; (2) ubi.

Τηρῆ, 2. ſ. præſ. imper. act. pro τήρει.

Τηρέοντι, 3. pl. pr. ind. act. *Dor.* pro τηρέουσι, a

ΤΗΡΕΩ, p τετήρηκα, ſervo, conſervo, tueor, aſſervo, reſervo, cuſtodio, obſervo. Τὸ

γὰρ

Digitized by Google

χδ' ὑείδιον τηρεῖ με, κᾆτ' δύσκολον, Arist. Vesp. 1345. παρθενεύω, Phocyl. 11.

Τηρήσῃ, 3. ſ. a. 1. conj. act.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. conj. act.

Τήρησις, εως, ἡ, ſervatio, obſervatio; (2) tutela; (3) cuſtodia. A τηρέω.

Τηρητέον, ſervandum, obſervandum.

Τηρητὴς, οῦ, ὁ, cuſtos, obſervator, aſſervator. A τηρέω. Hinc

Τηρητικὸς, ἡ, ὸν, obſervandi ſtudioſus, ad cuſtodiam aptus.

Τῇσι, *bis*, dat. plur. f. g. *Ion.* pro ταῖς, ab artic præpoſ. ὁ.

Τητᾶς, 2. ſ. pr. ind. act. pro τητάεις, a

ΤΗΤΑ'Ω, ῶ privo; (2) quæro, tento. Τητάμενοι φρενῶν, Soph. El. 1340. Ὡς γὰρ θανόντες χαρμάτων τητώμεθα, Eur. Or. 1073. χάρας Ἑλλάδος, id. Her. 31. Πλέω πορὸς οἶκους τῶν ἐμῶν πεπόμφμος, Sophocl. Philoct. 359.

Τῆτες, hoc anno; alicubi & πάλαι, Gl. Vet. τῆτες, adverb. horno; *item* hornum. Ab ἔτος.

Τήτη, ης, ἡ, penuria, privatio, Heſ. A τηλάω.

Τήτιος, ίη, ιον, qui eſt unius, ſ. hujus anni, hornus. A τῆτες.

Τηὔσιος, ια, ιον, inanis, vanus.

Τηυσίως, *Adv.* temere, fruſtra, irrito conatu.

Τὶ, vide τίς.

Τιάρα, ας, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara, Gl. V. τιάραι, apices.

Τίαρις, ιδος, ἡ, criſta galeæ, Heſych. A τιάρα.

ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, tripus.

ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, vel ιος, ἡ, tigris.

Τιγρειδὴς, ές, ſpeciem tigridis habens, maculoſus ut tigris, *Epith.* Equi.

Τίειν, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιε, a τίω.

Τίεσκε, 3. ſing. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτιε.

Τίεῖ, *honoratur*, 3. ſing. præſ. ind. paſſ.

Τίεω, punio, crucio; ut hinc ſit τετιεότες, mœſti, p. part. pro τειλεότες, Il. 9, 13. & τειλεμένος, Il. 11, 555.

ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, & τιθαιδάσσω, mel conficio, mellifico; (2) nutrico, Nicand. Th. 199.

ΤΙΘΑΣΟ'Σ, & τιθασὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ἡ, cicur, manſuetus.

Τιθασεία, ἡ, cicuratio, manſuefactio.

Τιθασευτὴς, οῦ, ἡ, cicurator, qui cicurat, Gl. Vet. τιθασεύλαι, manſuetarii. A τιθασόω. Hinc

Τιθασευτικὸς, ἡ, όν, qui cicurare poteſt, vi manſuefaciendi præditus, A τιθασευτὴς.

Τιθασεύλιος, domitalis, Gl. V. A

Τιθασεύω, & τιθασόω, cicuro, manſuefacio; & τιθασεύομαι, manſuefio, manſuefco, miteſco. Τιμᾶς ὑπάγουσιν ὅτι ταῦτα, ἡ τιθασεύεσι, Dem. Ol. 3. A τιθασεύς.

Τιθασεύς, *Adv.* manſuete.

Τίθεαι, 2. pl. pr. ind. paſſ. *Ion.* pro τίθεσαι, a τίθημι.

Τιθείμεν, 1. pl. præſ. indic. act. *Poet.* pro τίθεμεν.

Τιθείασι, 3. plur. præſ. indic. act. *Ion.* pro τιθέασι.

Τιθείᾳ, 3. plur. præſ. indic. paſſ. *Ion.* pro τίθενται.

Τιθείησι, 3. ſ. præſ. conj. act. *Ion.* pro τιθῇ.

Τίθει, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτίθει, *Att.* pro ἐτίθη.

Τιθεῖμεν, 1. pl. præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τιθεῖμεν.

Τιθέμεν, præſ. inf. act. *Ion.* pro τιθέναι.

Τίθεμι, *Æol.* pro τίθημι *pono*.

Τίθεν, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτίθησαν.

Τίθεμαι, (v. τίθημι) eadem fere ſignificat, ſed proprie cum quadam reciprocatione & reflexione ad ſubjectum agens, ut τιθέναι νόμον legem ſcribere aliis, δίδναι ſciſcere legem ſc. qua ipſe teneare, δίδναι ὅπλα, arma capere, πόλεμον δοῦναι, bellum alicui commovere, δίδναι bellum inferre, ἄλοχον uxorem ſibi ducere, υἱὸν adoptare filium, δοῦναι ὑποθήκην pignus dare, δίδναι, curare ut ſibi detur pignus, accipere, &c. ſed non eſt perpetuum hoc, ut in his, τιθεῖναι παρ' ἐδίν, nihili ducere, ὠν αἰσχρῶ turpe ducere, ſignificat & (1) adminiſtrare; (2) ſtruere, ut domum; (3) proponere, ut ſententiam; (4) inſtituere, ut certamen; (5) ſervit & periphraſi, ut τίθεσθαι μάχην, pugnare.

Τιθευτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. A

Τιθεύω, nutrio, nutrico, nutricor. A τιθὴ.

Τιθέω, ῶ, pono, Gl. Vet. τιθῶ, pono; τιθεῖ, ponit, Ph. uſitatius τιθησι.

Τιθὴ, ῆς, ἡ, nutrix. A τίθος.

Τιθημένας, præſ. inf. act. *Dor.* & *per Ecthaſin*, pro τιθέναι, a

ΤΙ'ΘΗΜΙ, loco, pono. Hinc iiſdem modis, quibus Latini pono & colloco dicunt, ut, (2) duco, v. c. in laude; (3) propono, v. c. præmium; (4) refero, v. c. in numerum; (5) propono diſputandum, vel explicandum oratione; (6) ſuppono, de hypotheſi; (7) concedo aliquid eſſe. Ac præterea; (8) offero alicui, præbeo, præſto; (9) reddo aliquem v. c. felicem, miſerum; (10) tribuo, attribuo, adſcribo in utramque partem; (11) pignori oppono, θήσω, ponam, Gl. V. ἐθηκα, a. 1. τίθεμαι, ponor, ἐθηκάμην, aor. 1 med. Sic, pone, Ph. a. 2. act. Imperat. Τ. θὲς ἐν μεγάλῳ, παρ' ἐδὲν, ἐν ὀδενὶ λόγῳ. Τὸν αὐλάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα, Sophocl. Antig. 510. Εἰς ζὰς μὴ ἐγαγε θήσομαι χέρας, Eur. Alc. 1101.

Τιθηνέω, ῶ, f. ήσω, nutrio, nutricor, Gl. V. foculo; (2) colo, ut agrum, curo, veluti nutricis more tracto. Φυτοῖς αὐτὸν (χῶ) ἡ παντοδαπῶς τιθηνῶν ζπέρμασι, Joſeph. A

Τιθηνὸν, ης, ἡ, nutrix. A τιθὴ.

Τιθλάω, ῶ, f. άσω, id ipſum, quod nutritur; (2) ſoboles. A τιθηνέω.

Τιθλάσις, εως, ἡ, nutritio, educatio.

Τιθλωτήρια, ας, ἡ, nutrix. Ab eod.

Τιθηνητήριος, α, ον, nutritius, qu. a τιθηνητὴρ, nutritor.

Τιθηνία, ας, ἡ, nutricatio. A

Τιθήνιος, ὁ, ὁ, ἡ, nutritor, nutritius, educator. A τιθὴ.

Τιθῆσι, 3. ſing. præſ. ind. act. *Dor.* pro τίθησι, a τίθημι.

Τιθυμαλὶς, ίδος, ἡ, tithymalis, herba lactaria. A

Τιθύμαλλον, υ, τὸ, herba lactaria, Ph. *Angl.* Spurge.

Τιθύμαλος, υ, ὁ, idem & ab eod.

Τίκλει, 3. ſing. impefect. indic. act. *Ion.* pro ἔτικλε, a

ΤΙ'ΚΤΩ, f. τέξω, vel τέξομαι, p. m. τέτοκα, pario, procreo, gigno; τεχθεὶς, natus, creatus, genitus, progenitus, editus, Gl. V. aor. 1. part. paſſ. Χάριν χάριν γὰ ἐξὶν ἡ τίκτουσ' ἀεὶ, Soph. Aj. 522. Ὃν ἀίνλα νὺξ ἐκαρίζομφα τίκτει, idem, Trach. 95.

Τίλαι, ᾶν, αἱ, parvæ quiſquiliæ, ſeu corpuſcula, quæ infuſis per feneſtram radiis ſolis, aëri videntur innatare, præſertim vero quiſquiliæ e panno vulſo evolantes. A τίλλω.

Τιλάω, ῶ, caco, ſtercus edo. A τίλος.

Τίλε, 3. ſ. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτιλλε, a τίλλω.

Τιλοισα, præſ. part. act. *Dor.* pro τίλλουσα, a

ΤΙ'ΛΛΩ, vellico, vello, evello, divello, diſcerpo; τιλιλλόμενος, vulſus. Τί δ' ὧδ' ῥαφανιδωθὴ γε πειθόμενος Σοι, τέρφα τι τιλθῇ, Ariſt. Nub. 1079. Ἅτε γὰ ὦ γεννα ὑπὸ τῆς Συκοφαντῆς τιλλομένη, idem, Av. 292.

Τίλλων, vel τιλῶν, ωνος, ὁ, tillo, piſcis quidam. A τίλλω.

Τίλμα, ατος, τὸ, linamentum concerptum, turunda; (2) vulſio, vellicatio, Gl. Vet. volſura. A τίλλω.

Τιλμᾶσιν, υ, τὸ, linamentum concerptum, Dim. a τίλμα.

Τιλμὸς, οῦ, ὁ, vulſio, vellicatio. A τίλλω.

ΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, ſtercus, merda.

Τιλσις, εως, ἡ, vulſio. A τίλλω.

Τιλτὸν, ὸν, τὸ, linamentum, Gl. Vet. nempe concerptum vel vulſile. A

Τιλτὸς, ὸν, ὁ, vulſus, concerptus. A τίλλω.

Τίλφη, ης, blatta, tinea; *Att.* pro ζίλφη.

Τιμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. act. pro τιμάει, a τιμάω.

Τιμαδίκ, ας, ἡ, parvus honor, Heſ. Dim. a τιμὴ.

Τιμαΐσι, dat. pl. *Ion.* pro τιμαῖς, a τιμὴ.

Τιμαλφέω, honoro. Τιμαλφεῖν λόγοις νίκαν, Pind. Nem. 9, 130. τὰς Διὸς, Ariſtot. A

Τιμαλφὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, qui honorem ſibi invenit & adquiſivit, qui in honore & pretio habetur, honoratus, pretioſus, Gl. Vet. τιμαλφές, vendibile. Ex τιμάω, & ἀλφέω.

Τιμὰν, acc. ſing. *Dor.* pro τιμὴ

Τιμᾶνλα, acc. ſing. *Dor.* pro τιμὴνλα, & hoc *per Syncop.* pro τιμήνηλα, a τιμήεις.

Τιμάορος, vel τιμήορος, ου, ὁ ἡ ὁ, punitor, ultor, pœnæ & vindictæ exactor; (2) opitulator Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμάοχος, ου, ὁ ἡ ὁ, honoris jus habens. Ex τιμὴ, & ἔχω.

Τιμαρχία, ας, ἡ, cenſura, officium cenſoris. Ex τιμὴ, & ἀρχή.

Τιμαρχάδης, ες, cenſorius.

Τιμάσας, a. 1. part. act. *Dor.* pro τιμήσας, a τιμάω.

Τιμασεῦντι, 3. pl. f. 1. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro τιμήσουσι, a

Τιμάω, ῶ, f. ήσω, honoro, decoro, in honore habeo, magni æſtimo, æſtimo, dignum judico; (2) multo, punio; ἐτίμησαν, honeſtarunt, Phil. 2, 1. τετιμημένος, honorem adeptus, honoratus, Phil. multatitius, al. Gl. V. p. part. paſſ. τιμήσατε, celebrate, Phil. a. 1. imper. act. Τὸν αὐτῆς ἀνδρα μεῖζον τ' ἑαυτῆς ψυχῆς ἐτίμησιν, Xen. Cyr. 6, 26. Πολλῷ τιμᾶμαι τῶδ' παρὰ σοὶ κατακλισιν, plurimi æſtimo, Plat. Τί δ' ἄτως οἱ λιὼ τιμᾶσι μι; Ariſt. Av. 1251. Τιμάμφως χαίρουσιν ἀνθρώπων ὕπο, Eur. Hipp. 8. Ὦ θεῖα τιμηθεὶς τίκνον, id. Tro. 737. Ἐξ ἐμὲ τιμήσεται, Soph. Antig. 216. διὰ τὰς χρησὰς, Ariſt. Plut. 93. A τιμὴ.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, cultus, veneratio, decus, dignitas; (2) pretium, quo res aliqua æſtimatur; (3) pœna, ultio, mulcta, cenſus, id quod per capita, focos, &c. ſolvitur. Τιμὴν ἀρνύμενοι, Hom. Il. 1, 159. Pœnas expetentes. Ab eod.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, honoratus, honorabilis, qui in honore & pretio habetur. A τιμὴ.

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium, æſtimatio, valor; (2) in cauſis privatis, mulcta pecuniaria, in publicis, pœna capitis, ſupplicium; (3) cenſus. A τιμάω.

Τιμῆντα, acc. ſing. *per Craſin*, pro τιμήεντα, a τιμήεις.

Τιμήορος, ου, ὁ, ultor; (2) laudum celebrator. Ex τιμὴ, & ἀείρω.

Τιμηλατέω, ῶ, vel τιμηλατάω, pretium augeo. Ex τιμὴ, vel τίμιος, & ἐλαύνω.

Τίμησας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐτίμησας, a τιμάω.

Τιμήσῃς, *honoraveris*, 2. ſ. a. 1. conj. act.

Τίμησις, εως, ἡ, litis æſtimatio, multa, ſupplicium, pœna; (2) cenſus. Gl. V. cenſio, judicatio; Ph. dictatura. A τιμάω.

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. τιμάω.

Τιμητέα, ας, ἡ, cenſura, officium τῶ τιμητῆ. Τιμητέαν ὁ Κατων παρ. ἔγειλε· κυρίαν δέ τις ἴσε τιμῆς ἀπόνοιαν, Plut. in Cat. Maj. cap. 16. A τιμητὸς

Τιμητέος, έα, έον, honorandus. A τιμάω. Οὐ γὰρ πρό γε ἀληθείας τιμητέος ἀνήρ, Plato de Republ. lib. 10. *initio*.

Τιμητεύω, cenſor ſum. A τιμητὴς.

Digitized by Google

Τιμητὴς, ῆ, ὁ, æstimator litium; (2) censor, Ph. censor, dictator. A *τιμάω*.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, propensus ad honorandum. Gl. V. honorificus, honorarius; (2) censorius, Gl. V. A *τιμητὴς*.

Τίμητον, ου, τὸ, æstimatio litis. Gl. Vet. census, æstimabile. A *τιμάω*.

Τιμητὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, æstimandus, δίϰη, cui pecuniaria pœna lege constituta non est, sed actor vel judex æstimat. *Ern.*

Τιμιοπάλης, ου, ὁ, qui pretio vendit, aliis pollinctor; proprie rerum pretiosarum venditor. Ex *τίμιος*, & *πωλέω*.

Τίμιος, ία, ον, honoratus, honorabilis; (2) pretiosus, carus. A *τιμή*.

Τιμιότης, ητος, ἡ, q. d. honorabilitas, pretiositas; (2) nobilitas, excellentia, pretium; (3) opulentia. A *τίμιος*.

Τιμίως, *Adv.* magno pretio, care.

Τιμιώτατος, carissimus, honestissimus, honorificentissimus, Ph. Superl. a *τίμιος*.

Τιμογραφία, æstimo, taxo. Ex *τιμὴ*, & *γράφω*.

Τιμόθεος, ου, ὁ, Timotheus, colens Deum. Ex *τιμὴ*, & *Θεός*.

Τιμοκρατία, ας, ἡ, dominatus, in quo a censu magistratus creantur. Ex *κράτος*.

Τιμοκρατικὸς, ἡ, όν, censu potens; (2) ambitiosus. A pr.

Τιμόπολις, εως, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui civibus honori est & ornamento; (2) qui civitatem honestat. Ex *τιμὴ*, & *πόλις*.

Τιμῶχος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, honoratus, cui honos habetur. Ex *τιμὴ*, & *ἔχω*.

Τιμωρέω, auxilior, opem fero, tueor, defendo. Gl. Vet. at *τιμωρῦμαι, cum acc.* punio; ulciscor; *τιμωρεῖ*, punit, animadvertit, cohercet, Ph. *Τιμωρήσειν τ᾽ φωϊα σὺν Διὸς ὑσιχνέμαι*, Xen. Cyr. 4, 24. *Ὅς σε τιμωρήσει*, Soph. Phil. 1246. *Τιμωρήσομαι Ἱππόλυτον ἐν τῇδ᾽ ἡμέρᾳ*, Eur. Hipp. 21. *Τιμωρήσασθ᾽ Φίλιππον*, Dem. A *τιμωρός*.

Τιμωρητέος, α, ον, puniendus. A præc.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta, pœna, supplicium. A *τιμωρέω*.

Τιμώρησις, εως, ἡ, idem & ab eod. Unde

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ἡ, vindex, ultor, R.

Τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, idem.

Τιμωρητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad *τιμωρητὴν*; (2) ad pœnas exigendas propensus; crudelis. A præc.

Τιμωρία, ας, ἡ, ultio, vindicta, pœna, supplicium, animadversio; (2) auxilium, subsidium. A

Τιμωρὸς, οῦ, ὁ ϰ᾽ ἡ, vindex, ultor; (2) adjutor, auxiliator, defensor. Ex *τιμὴ*, & *ὁράω*.

Τιμωρῶν, præs. part. act. n. g. *contr.* pro *τιμωρέων*, a *τιμωρέω*.

Τὶν, *tibi*, dat. sing. *Dor.* pro *σοὶ*, a *σὺ*, *tu*.

Τὶν pro *τίνα*, *quem*, acc. sing, a *τὶς*, *quis?*

Τίναγμα, ατος, τὸ, vibratio, quassatio, concussio. A *τινάσσω*.

Τιναγμὸς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τινάκτωρ, ορος, ὁ, quassator, concussor, vibrator. Ab eod.

ΤΙΝΑΣΣΩ, f. ξω, quatio, concutio, vibro. *Καὶ δὴ τινάσσει ϰρᾶτα βαλϹίδων ἄπο*, Eur. Her. fur. 870.

Τίνεσθαι, *ulcisci*, præs. inf. med. verbi *τίνω*.

Τίνισκε, 3. sing. imperf. indic. act. *Ion.* pro *ἔτινε*.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΣ, ία, ον, calidus, tepidus. *Οἰνάδι ϰ᾽ γλυϰόϊντι σοτῷ ϰαϰαφνότα σιμπλὰς, τινθαλέῳ*. Nic. Al. 445.

Τινθὲς, ὲως, ὁ, lebes, vas quodvis, *inpr.* in quo cibi coquuntur, unde & pro ventriculo. Sch. Lyc. habet & *τεινθός*.

Τείνω, sive *τίνυμι*, luo, solvo, pendo, rependo; (2) punio, pœnas exposco, ulciscor. A *τίω*.

Τίνω, idem & ab eod. *Τίνειν δίϰας*, Luc. *ζημίαν*, Plat. *τιμωρίας*, id. *μισθὸν τινι*, Xen.

Τίον, 3. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔτιον*, a *τίω*.

Τίποτε, quidnam? cur? Ex *τίς*, & *ποτέ*, *quando?*

Τιπὶς, idem, *per Syncop.*

ΤΙΣ, ὁ ϰ᾽ ἡ, & τὸ τὶ, *Gen.* τινὸς, aliquis, quispiam, quidam, certus; *cum numeralibus* circiter, ferme; cum *πᾶς, ἑϰαστος, αὐτὸς, πολὺς, μέγας, τοῖος, τοσοῦτος, ὅδε*, abundat: sed *τὶς, τί, Gen. τίνος*, quis? quæ? quid? qualis? qualisnam?

Τίσαι, *honorasse*, a. 1. inf. act. verbi *τίω*.

Τισαίατο, 3. plur. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro *τίσαιντο*, a *τίω*.

Τισαίμεθα, 1. pl. a. 1. opt. med.

Τίσειε, 3. sing. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro *τίσαι*.

Τίσεις, *lues*, 2. sing. f. 1. ind. act.

Τίσεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* & cum ν pro *ἔτισε*.

Τίσις, εως, ἡ, punitio, pœna, ultio; (2) persolutio, remuneratio. *Οὔτι τίσιν γ᾽* ἰδδεισας ὀπίσω. Hom. Il. 22, 19. A *τίω*.

Τίσουσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. cum ν a *τίω*.

Τίσασι, 3. pl. aor. 1. conj. act.

Τίσαινε, 3. s. imp. ind. act. *Ion.* pro *ἐτίταινε*, a

Τιταίνω, punio, ulciscor; (2) tendo, intendo; *Ἑὑξοον ἅρμα τιταίναν*, Il. 2, 390. *τόξα*, ib. 8, 266. *Τυδείδη δ᾽ ἐπὶ τόξα τιταίνετο*, ib. 11, 370. *Πᾶσι βιοσσόον ἆδμα τιτταίνει*, i. e. præbet; Nonn. P. 5. 26. A *τίω*, vel *πέτνω*.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan, Sol, at in *Plur.* Titanes, cœli & terræ filii, a Jove sub terram detrusi.

Τιτανιγραφία, ὰ, historia gigantum. A *γράφω*.

Τιτανοκράτωρ, ορος, ὁ, Titanum dominator, vel Titanum domitor. Ex *τιτὰν*, & *κράτος*.

Τιτανοϰλόνος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, Titanum interfector. Ex *Τιτὰν*, & *ϰλείνω*.

ΤΙΤΑΝΟΣ, ου, ὁ, calx; Lucian. (2) gypsus; Hesiod. in Asp. 141. Hinc

Τιτανόω, calce oblino. Hinc

Τιτανωτὸς, ὴ, όν, calce vel gypso oblitus.

Τιτανώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, Titanicus. Hinc *τίλανῶδες, Adv.* more Titanum; (2) torve, torvum. A *τίλαν*.

Τίτας, ὁ, id. quod *τιμαρός*. A *τίω*. Æsch.

Τιτθεύω, nutrio. *Τιτθεύειν τινὰ*, Plut.

Τίτθη, ης, sive *τίλθη, ῆς*, ἡ, mamma, mamilla; (2) nutrix, altrix; (3) avia materna. A *τίλθος*.

Τιτθιϐίζω, cacabo, Gl. V.

Τιτθίζω, fugo, subrumo, Gl. Vet.

Τιτθίον, τὸ, mamilla. Dim. a *τίλθος*.

Τιτθὶς, ίδος, ἡ, nutrix; (2) soror matris vel patris, matertera, amita. A *τίλθη*.

ΤΙΤΘΟΣ, ου, ὁ, mamma, mamilla.

ΤΙΤΙΖΩ, pipio seu vocem edo avium, in primis pullorum.

Τιτλος, ου, ὁ, titulus. Lat. v.

Τίτος, ου, ὁ, Titus, Lat. Honoratus. A *τίω*.

Τιτράω, seu *τίτρημι*, & *τιτραίνω*, f. *τρώσω*, perforo, terebro. Gl. Vet. *τετραίνω*, foro; *τετρημμένος*, perfosius, Gl. V. p. pass. part. A *τρία*, *foro*.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. *τράσω*, vulnero, cutem telo pertundo seu perfodio; (2) lædo, damnum infero; *τετραμμένος*, saucius, cruentus, Gl. V. p. part. pass. *τραθεὶς*, sauciatus, Gl. V. part. pass. a. 1. *Ἐπεί μὲ ἴρας ἔτρασεν*, Eur. Hipp. 396. *Ὁ φοϊδὸς τραθεὶς*, id. Ph. 1406. *Ἔρωτος βέλεσι τιτρώσκεσθαι*, Philo. *Πρὶς τῶ δαμέντος αὐτὸς ἐ τετραμμένος*, Lyc. 312. Hinc

Τιτρησμὸς, ὁ, vulneratio.

Τιτυζίζω, vocem edo hirundinum seu perdicum, cacabo. A *τιτίζω*.

Τιτυοκλόνος, ου, ἡ, Tityi interfectrix; Callim. Hymn. in Dian. 110. Ex *Τιτυὸς*, & *ϰλείνω*.

Τιτύριγος, ου, ὁ, fistula pastoralis ex stipula.

Τιτυριστὶς, ῖδος, ὁ, saltator turpes motus edens. A

Τίτυρος, ου, ὁ, Satyrus, (2) aries major, dux gregis; (3) calamus; (4) otiosus. A *σάτυρος*.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro *ἐτιτύσκετο*, a

ΤΙΤΥΣΚΟΜΑΙ, intentissime dirigo, ut certum ictum inferam, collineo, dirigo ad scopum; (2) paro. *Ὑπ᾽ ὀχεσφι τιτυσκετο χαλϰόποδ᾽ ἵππω*, Il. 13, 23. *αὐτῷ δυρὶ φαεινῷ*, ib. 370. *Τιτύσκετο θυσπιδαὲς ϖῦρ*, Hom. Il. 21, 342.

ΤΙΦΗ, ης, ἡ, frumenti genus.

ΤΙΦΟΣ, ου, τὸ, locus paludstris, palus.

Τίφυον, ου, τὸ, tiphyum, *herba* coronaria.

Τιφώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, paludstris. A *τῖφος*.

ΤΙΩ, f. *τίσω*, honoro, in honore habeo, magni æstimo, carum habeo; (2) punio, vindico, ulciscor; (3) persolvo, solvo, luo; *τίεσκεν*, honorabat, imperf. *Ion. τίσκετο*, honorabatur, imperf. *Ion.* pass. *Ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τεϰεσι*, Il. 13, 176. *Κεῖνος ϗ τίσει τλῶδε ϰἀϰ ἄλλω δίϰλω*, Soph. Aj. 113. *Τίσασθε πατρὸς φόνον ἠμετέρου*, id. El. 115. *Φόνον φόνῳ ϗ ῥύσιον τίσω τάλας*, id. Phil. 950. *Ἄρας τειϰὰς τῦ τυφλωθέντος δάϰνες*, Lyc. 765. *Τλῶ δὲ τίσαμαι δίϰλω*, Eur. Med. 1319.

Τλᾶθι, 2. sing. præs. imperat. act. *Dor.* pro *τλῆθι*, a *τλῆμι*.

Τλάθυμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ærumnarum patiens; Pind. Nem. 2. A *τλάω*, & *θυμός*.

Τλαίω, *tolerem*, præs. opt. act. v. *τλῆμι*.

Τλάμονα, acc. sing. c. g. *Dor.* pro *τλήμονα*.

Τλαπαθὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, ærumnosus. Ex *τλάω*, & *πάθος*.

Τλὰς, *tolerans*, præs. part. act. v. *τλῆμι*.

Τλασίφρων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, patiens. Ex *τλάω*, & *φρήν*.

ΤΑΑ᾽Ω, f. *τλήσω*, p. *τέτληϰα*, perfero, patior; (2) sustineo, i. e. audeo; *τετλήότι*, pro *τετληϰότι*, patienti, p. part. vid. *τλῆμι*. *Πῶς μὲ τλήσεται σοτ᾽ εἰσιδεῖν*; Soph. Aj. 463.

Τλῇ, 3. sing. a. 2. conj. act.

Τλήθυμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, v. *τλάθυμος*.

Τλῆμεν, 1. plur. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro *ἔτλημεν*.

Τλῆμι, perfero, tolero; *τλῇ*, perpessus est, aor. 2. *Ion.* pro *ἔτλη*; *τλῆσαι*, pati, tolerasse, a. 2. inf. *τλῆθι*, suffer, a. 2. imperat. pl. *τλῆτε*, tolerate; *τλὰς*, passus, a. 2. part. vid. *τλάω*. *Ἔτλης Διὸν ἀλοιτὸς ἐνεῖναι δίϰλω*, Lyc. 136.

Τλήμονες, *miseri*, nom. pl. c. g. a *τλήμων*.

Τλημόνως, *Adv.* misere, calamitose.

Τλημοσύνη, ης, ἡ, ærumna, miseria, infortunium. A

Τλήμων, ονος, ὁ ϰ᾽ ἡ, sustinens, patiens, ferens; (2) audax, fortis; (3) miser, ærumnosus, calamitosus. A *τλάω*.

Τλῆναι, a. 2. inf. act. v. *τλῆμι*.

Τλιπαθὴς, ές, ὁ ϰ᾽ ἡ, patiens laboris; (2) calamitosus. Ex *τλάω*, & *πάθος*.

Τλησικάρδιος ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui toleranti & forti est animo, s. duro corde; Æsch. Pr. 159. Ex *τλάω*, & *ϰαρδία*.

Τλησίμοχθος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod

Τλησίπονος, ος, ὁ ϰ᾽ ἡ, patiens laboris; (2) audax. Ex *τλῆσις*, & *πόνος*.

Τλῆσις, εως, ἡ, patientia, tolerantia; (2) audacia. A *τλάω*.

Τλήσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. verbi *τλάω*.

Τλητικὸς, ὴ, όν, patiens. Ab eod.

Τλητικῶς, toleranter. A præc.

Τλητὸς, ὴ, όν, tolerabilis, qui tolerari potest; (2) tolerans, patiens. Ab eod.

Τμάγεν, 3. pl. a. 2. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro *ἐτμάγησαν*, a *τμάσσω*, seu *τμήγω*.

Τμάω, seco, inus. sed hinc *τέτμηϰα*, & *τμήσσω*.

Τμηγεὶς, *scissus*, part. verbi *τμήσσω*.

Τμήγης, ου, ὁ, sector, incisor, arator, fossor, qui secat. A *τμήσσω*.

Τμῆγος, εος, τὸ, sectura, fissum. Ab eod.

Τμήγω, f. ξω, seco, scindo, succido; *ἐτμάγλω*, a. 2. pass. A *τέμνω*.

Τμήδην,

Digitized by Google

Τμηδὸν, *Adv.* in modum ſecantium; (2) incidendo ſeu ſecando, cæſim; (3) leviter. Ab inuſ. τμάω pro τεμνω.

Τμηθεὶς, aor. 1. part. paſſ. verbi τέμνω pro τμάω.

Τμῆμα, ατος, τὸ, ſegmentum, fruſtum ſectione alicunde ablatum; (2) particula, portio. Ab eod. Hinc

Τμηματώδης, ες, in partes ſectus, ſ. qui in partes ſecari poteſt.

Τμῆσις, εως, ἡ, ſectio. Ab eod.

Τμήσω, *ſecabo*, f. 1. ind. act. v. τμάω.

Τμήσσω, f. ξω, ſcindo. A τμάω.

Τμητέον, ſecandum.

Τμητὴρ, ῆρος, ὁ, ſector, inciſor. Ab eod.

Τμητὴς, οῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τμητικὸς, ἡ, ὸν, incidendi vim habens; (2) inciſus, ſectilis. A

Τμητὸς, ἡ, ὸν, ſectus, inciſus; (2) ſecabilis. A τμάω.

Τοαρχαῖον, *Adv.* olim, antiquitus.

Τόδε, *Adv.* huc. Ex τὸ, & δε.

Τοδεύτερον, *Adv.* iterum, ſecundum.

Τοιπίπαν, *Adv.* omnino, penitus; (2) plerumque.

Τόθεν, *Adv.* inde, ex loco illo. Ab ἔθεν.

Τόθι, *Adv.* ibi, illo in loco; (2) ubi. Ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula enclicita, quæ aliis jungitur, ut καί τοι, quamvis, quanquam, Gl. Vet. atqui, Ph. ἔ τοι, nequaquam, num, Gl. Vet. Aliquando præponitur, ut in τοιγαρῦν, proinde, ergo, igitur, itaque, Ph. Eſt & pronomen *Dor.* τοὶ, tibi, & articulus pro οἱ.

Τοίνυν, igitur, itaque, ergo, Ph.

Τοῖο, *hujus*, gen. ſing. *Ion.* pro τοῦ, ab ὁ.

Τοῖος, τοία, τοῖον, talis, hujuſmodi. Ab οἷος.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόιδε, talis, ejuſmodi.

Τοιοσδὶ, idem *Att.*

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, & τοιοῦτον, talis, hujuſmodi. Ex τοῖος, & οὗτος, *hic.*

Τοιοτροπος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, hujuſmodi, talis; τοιοτρόπα, hujuſmodi, Gl. V. Plat.

Τοιοτρόπως, tali modo.

Τοιοτρόχρους, ες, talem colorem habens.

Τοιουτοδὶς, ες, talis.

Τοῖς, *ipſis*, dat. plur. ab ὁ, *hic.*

Τοίσδεσσι, *ipſis*, dat. plur. art. præpoſ. *Ion.* & *Poet.* pro τοῖσδε, ab ὅδε.

Τοίχαρχος, ὁ, ὁ, qui præeſt navis lateri, ſive remigibus & latere navis ſedentibus. Ex τοῖχος, & ἀρχός.

Τοιχογραφία, ας, ἡ, *Ion.* τοιχογρυφίη, deſcriptio muralis, picturati parietes, *Anet.* Ex τοῖχος, & γράω.

Τοιχοδιφήτωρ, ορος, ὁ, qui parietes ſcrutatur, qua parte aperiri poſſint; (2) fur. Ex τοῖχος, & διφάω.

Τοιχορυκτὴς, ου, ὁ, murum perfodiens. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

ΤΟΙΧΟΣ, ου, ὁ, paries, murus. Etiam latus navis. Hinc

Τοιχόω, ῶ, f. ώσω, murum ſ. parietem facio; τοιχοῦσθαι murum fieri, Plut.

Τοιχωρυχέω, ῶ, f. ήσω, parietem effringo & perforo. Ph. τοιχωρυχεῖ, expilat. Ὃ δὴ τοιχωρυχεῖ, Ariſt. Plut. 165. † τεῖχον, Ariſtot. A τοιχώρυχος.

Τοιχωρύχημα, ατος, τὸ, foramen parietis perfoſſi. A præc.

Τοιχωρυχία, ας, ἡ, parietis effractio, ſeu effoſſio. A

Τοιχωρύχος, ου, ὁ, qui murum perfodit, furandi cauſa, effractor, Gl. Vet. perfoſſor. Ex τοῖχος, & ὀρύσσω.

Τοῖσι, *talibus*, nom. dual. a τοῖος, *talis.*

Τοίως, *Adv.* tali modo; (2) ſic, ita. A τοῖος.

Τόκα, tunc. *Dor.* pro τότε.

Τοκαρίδιον, & τοκαρύδιον, υ, τὸ, uſurula, Gl. Vet. quaſi a τοκάριον, quod eſſet a τόκος.

Τοκὰς, άδος, ἡ, quæ peperit & enixa eſt. Gl. V. parturia. A τίκτω. Unde

Τοκάω, ῶ, parturio, partui ſum vicina.

Τοκέεσσι, dat. pl. *Ion.* pro τοκεῦσι, a τοκεύς.

Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, puerperium, Ph. exponitur & nativitas. A τίκτω.

Τοκεὺς, έως, ὁ, parens, genitor. Ab eod.

Τοκῆι, dat. ſing. *Ion.* pro τοκεῖ, a τοκεύς.

Τοκίζω, f. ίσω, fœnori do, fœneror, Gl. Vet. fœnero. A τόκος.

Τοκισμὸς, οῦ, ὁ, fœneratio. A τοκίζω.

Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator. A τοκίζω.

Τοκογλυφεῖον, ῶ, f. ήσω, tabulis inſculpo nomina eorum, quibus pecunia fœnori credita eſt, fœneratorem ago; (2) anatociſmum exerceo. A

Τοκογλύφος, ου, ὁ, fœnerator, qui fœnori dat, qui fœnus facit; γνίφωνα εἶναι ἠδὲ τοκογλύφον. Luc. in vit. Auct. p. 377. Ex τόκος, & γλύφω.

Τοκογλυφία, ας, ἡ, uſuræ acceptio, fœneratio. Ex τόκος, & λῆψις.

Τόκος, ου, ὁ, partus, ipſe pariendi actus; (2) quod partu edidit mater, fœtus partu editus; (3) fœnus, uſura. A τίκτω.

Τοκοφορέω, ῶ, uſuram pendo; (2) uſuram accipio. Ex τόκος, & φορέω.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia.

Τολμᾷ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro τολμάει, a τολμάω.

Τολμασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro τολμήσεις.

Τολμάω, ῶ, f. ήσω, audeo. Τολμᾷ παγκρατεῖν, Eur. Med. 583. Ἦτοι τοῦτόλμηκ' ἔργον αἰσχιστον τόδε; ib. 695. A τολμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, audens, audax, intrepidus; (2) tolerans. Ab eod.

Τόλμημα, ατος, τὸ, facinus, quod quis perpetrare auſus eſt, auſum. A τολμάω.

Τολμηρία, ας, ἡ, audacia, Suic. A τολμηρός.

Τολμηρος, ρὰ, ρὸν, audax, temerarius. A τόλμα

Τολμηρῶς, *Adv.* audacter, temere.

Τολμᾷς, 2. ſ. præſ. ind. act. *Dor.* pro τολμᾶς, a τολμάω.

Τόλμησις, εως, ἡ, q. d. auſio. Ph. τολμήσεως, deſperatione. A τολμάω.

Τολμητὴς, οῦ, ὁ, qui aliquid ſuſcipere & adgredi audet, homo audax. A τολμάω.

Τολμητίκος, ἡ, ὸν, audax, Gl. V. Ab eod.

Τολμίσταλος, ου, ὁ, audaciſſimus. A τόλμα.

Τολμῶσι, 3. plur. præſ. ind. act. *contr.* pro τολμάουσι.

Τολμῴεν, 3. pl. præſ. opt. act. pro τολμάοιεν, a τολμάω.

Τολοιπὸν, *Adv.* poſthac, deinceps; (2) cæterum.

Τολύπευμα, ατος, τὸ, glomus lanæ.

Τολυπευτικὸς, ἡ, ὸν, qui novit glomerare. A

Τολυπεύω, fut. εύσω, glomero, conglomero, conglobo, necto, contexo; (2) machinor, fabricor, ſtruo; (3) confitio. ad finem perduco; (4) ærumnas patior, labores moleſtos exantlo. Φοῖβός σε κηρὸν Θρῆξιν ἐκθέσθαι τολυπεύσας, Eur. Rheſ. 745. Τολυπεύειν ἀρχαίας πολίμους, Il. 14, 86. A

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, lana carpta & pexa, pila ſeu glomus lanæ carptæ & ad nendum paratæ, & carminatæ in globos. Eſt & cucurbita agreſtis.

Τομαῖος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel τομαῖος, αία, αῖον, ſectus, cæſus, ſucciſus, reciſus; (2) idoneus ad ſecandum; Eur. Alc. A τομή.

Τομάω, ῶ, ſectione egeo, ſectione mihi opus eſt. Οὐ πορὸς ἰατρῷ σοφῷ δοῦναι ἐπῳδὰς πορὸς τομαῶντι σώματι, Soph. Aj. 583.

Τομεῖον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aliquid ſcindi aut diſſecari poteſt, ut forceps.

Τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio, ſectura, inciſio, amputatio; (2) portio ſectione demenſa; ſegmen, Gl. Vet. Τομὴν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν. Hom. Il. 1, 235. *Truncum in montibus reliquit.* Ab eod

Τομίας, ου, ὁ, ſectionem ſeu ſcalprum expertus, inciſionem paſſus; (2) caſtratus. Gl. Vet. τομίας χοῖρος, maialis.

Τόμιον, ου, τὸ, fruſtum, ſectione ablatum. Ab eodem.

Τομικὸς, ἡ, ὸν, inciſorius. Ab eod.

Τομὶς, ίδος, ἡ, forceps. Gl. Vet. τομίδες, forcipes. Ab eod.

Τομὸς, ἡ, ὸν, ſcindens, incidens, acutus, vi inciſoria præditus. Ἀλλ' ἔμπης ἐρέω τί τομώτερον ἢ σὺ δάφνης. Call. Del. 94. A τέμνω.

Τόμος, ου, ὁ, fruſtum ſectione ſeu ſciſſione ablatum; (2) tomus, ſcapus chartæ, pars libri. Ab eod.

Τομῶς, *Adv.* more eorum, quæ ſcindunt ſeu incidunt; (2) acriter, cum vi penetranti, τομώτερον, penetrantius. A τομός.

Τονατὸς, άία, άῖον, vehemens, contentus, intentus. A τόνος.

Τονάριον, ου, τὸ, fiſtula, quæ muſico tonos monſtrat. Ab eod.

Τονάω, id. quod τονόω.

Τονθολυγεῖν & τονθορυγεῖν, prop. de ſono aquæ ab æſtu ferventis, deinde eadem quæ

ΤΟΝΘΟΡΙΖΩ, vel τονθοζύζω, murmuro, vel ſubmiſſa voce murmuro, muſſo, ſubmiſſe loquor; (2) tremo, ut τανθαριζω. Τί ἦ, τονθορύζων νῦνὶ ἂν φλυηρὰς λαζων πολλὰς ἀπῆς δίραζε; Ariſt. Ran. 765.

Τονθρύζω, idem.

Τονθρυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator. A τονθρύζω.

Τονιαῖος, αία, αῖον, toni (qui ſc. ſermoni opp.) magnitudinem æquans. A τόνος.

Τονίζω, accento, Gl. Vet. A

Τόνος, ου, ὁ, tonus, accentus, Ph. tenor, tentigo, Ph. intenſio, & quo intenditur, ut funis, reſtis, vis rei intenſiva, & impulſiva, et veſicæ, &c. A τείνω, *tendo*

Τονόω, intendo, ſc. vocem; (2) roboro, firmo; (3) accentum pono alicubi. Ὅταν ἡ ὁρμὴ τῶν φθεγγομένων πορὸς φωνὴν τονόσῃ τὸ μέρος, Greg. A τόνος.

Τονώδης, ες, ἡ, tenſivus, intenſivus.

Τονώσις, εως, ἡ, q. d. corroboratio, confirmatio; (2) acutus. A τονόω.

Τονωτικὸς, ἡ, ὸν, vim habens intendendi ſeu roborandi & firmandi. Ab eod.

Τοξάζομαι, fut. άσομαι, arcu jaculor. Οὐδὲ κατὰ ξυστὰ τοξάσεσθαι, Odyſſ. 22, 72. Τοξάζοιατο φωτῶν, id. 8, 228. A τόξον. Unde

Τοξαλκὴς, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* cupidinis, ſagittis vim ſuam exſerentis. Ab ἀλκή.

Τοξάριον, ου, τὸ, parvus arcus, arculus. Dim.

Τοξαρχης, ου, ὁ, præfectus ſagittariorum. Ab ἀρχή.

Τοξεία, ας, ἡ, ars ſagittandi. A τοξάζω. Unde

Τόξευμα, ατος, τὸ, quod arcu emiſſum eſt, ſagitta, jaculum; ſagitta, Gl. Vet. (2) ipſe ictus ſeu jactus ſagittæ aut teli.

Τοξεύτης, ου, ὁ, arcitenens, ſagittarius; unde fœm. τοξεύτρια, ſagittaria. Ab eod.

Τοξευτὴς, οῦ, ὁ, idem. Ab eod.

Τοξευτικὸς, ἡ, ὸν, ſagittariæ artis peritus, Gl. Vet. ſagittarius.

Τοξεύω, ex arcu ſagittam emitto, jaculor, arcu peto, ſagittis impeto vel ferio. Gl. Vet. ſagitto. Τόξευε πᾶς τις. Ariſt. Av. 1192. Καὶ ταῦτα μὴν δὴ νῦν ἐτοξεύσειν μάτην, Eur. Hec. 607. A τόξον

Τοξήρης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſagittifer, arcitenens, arcu & jaculis inſtructus. Ex τόξον, & ἄρω, *apto.*

Τοξικὸς, ἡ, ὸν, ſagittarius, ad ſagittas aptus, τὸ τοξικὸν, ſagittarii. A τόξον.

Τοξολέκωνος, ὁ, idem. A βάλος.

Τοξοδάμας, Æſchyl. Prom. vinct. 30.

Τοξοδαμνὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, arcu jaculiſve ſubigens, interficiens. Ex τόξον, & δαμνάω.

Τοξοειδὴς, ὁος, ὁ ἡ ἡ, arcuatus, Gl. V. Ex τόξον, & εἶδος

Τοξοθήκη, ἡ pharetra.

ΤΟΞΟΝ, ου, τὸ, arcus; (2) pharetra cum teliis; (3) ars ſagittaria; τόξα, tela, Ph.

Τοξοποιέω, ῶ, arcus confitio. Τοξ τοιεῖν τὰς ὀφρῦς, contrahere, Ariſtoph. Lyt. 8.

Τοξοποιία, ἡ, arcuum confectio.

Τοξοσυνὴ, ης, ἡ, ars ſagittandi. A τόξον.

Τοξοτευχὴς, ὲς, artus faciens. A τεύχω.

Τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, arcitenens; (2) ſagittarius, i. e. ſideris cœleſtis nomen; (3) ap. Atticos miniſter publicus, apparitor magiſtratus. Ab eod.

Τοξότις, ιδος, ἡ, ſagittaria, arcitenens; Callim. Hymn. in Dian. 223. A pr.

Digitized by Google

Τοξελκὸς, ὑ, ὁ, peritus artis Sagittariæ. Ab ἕλκω.

Τοξεφόρος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, qui arcum gestat & sagittas, sagittarius; arcifer, Gl. Vet. Ex τόξ-ον, & φέρω.

Τοξέω, ῶ, idem quod τοξεύω. Τοξεῖ ἴς τὸ πρῶτος, *Aret.*

Τοπάζιον, ὑ, τὸ, topazium, topazius lapis, gemmæ nomen. A τοπάζω.

Τοπάζιος λίθος, topazius lapis.

Τοπάζω, fut. άσω, statuo, colloco, q. d. in loco pono; (2) conjicio, suspicor, quæro, investigo. Τὸ γὰρ τοπάζειν τῷ Ζηνὶ εἰδέναι δίκας, Æsch. Agam. 1378. Ἐπεὶ τοπάζετε, Arist. Vesp. 23. A τόπος.

Τοπάλαι, *Adv.* olim, quondam, jampridem.

Τοπαλαιὸν, antiquitus, olim. Ex iisd.

Τοπᾶν, *Adv.* perpetuo, omnino. A πᾶς.

Τοπαράπαν, *Adv.* omnino, prorsus.

Τοπαχαυτίκα, *Adv.* statim, tunc statim.

Τοπέοιθε, vel τοτέροιθεν, *Adv.* antea.

Τοπόσος, *Adv.* prius, antea.

Τοπόχης, ὑ, ὁ, loci præses, qui loco alicui præfectus est, seu præest, toparcha, Ph. præfectus regionis. Ex τόπος, & ἀρχή.

Τοπαρχία, ας, ἡ, toparchia, munus toparchæ. Ph. pagus. A pr.

Τόπαρχος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, idem quod τοπάρχης.

Τοπηρία, ας, ἡ, communis loci tractatio, Longin. 11, & 32. A τόπος, & ἀγορεύω.

Τοπεῖα, ων, τὰ, arma navis; Hes. Call. in Del. 314. Ἔνθεν ἀνιζώοντα θεωρίδος ἴδε Φοίβῳ Κυκροπίδαι πέμπουσι τοπεῖα νηὸς ἑκείνης.

Τοπικὸς, ἡ, ὸν, localis; situs, Gl. V. Hinc ἡ τοπικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars topica, ostendens τόπους, sive locos, e quibus argumenta desumenda sunt ad probandum vel amplificandum. A τόπος.

Τοπικῶς, *Adv.* ratione loci; (2) per locos communes, per capita.

Τοπλέον, *Adv.* magis; (2) frequentius.

Τοπογραφέω, ῶ, locum describo.

Τοπογραφία, ας, ἡ, loci vel locorum descriptio. A

Τοπογράφος, ὑ, ὁ ἡ ἡ, locorum descriptor. Ex τοπος, & γράφω.

Τοποθεσία, ας, ἡ, loci situs vel positus. Ph. loci positio, situs, canalis, it. designatio, descriptio locorum. Ex τόπος, & θέσις.

Τοποθετέω, locorum descriptionem instituo. Ex τόπος, & inusit. θετέω.

Τοποκοισία, ας, ἡ, locus accubitus, ubi quis accumbit. A κλίσις.

Τοπομαχέω, ῶ, variis in locis prælior, i. e. modo hoc, modo illo in loco; (2) loci opportunitate utor ad pugnandum. Ex τόπος, & μάχομαι.

ΤΟΠΟΣ, ὑ, ὁ, locus, tractus, regio; τόποι, sedes & domicilia argumentorum *apud dialecticos*, τόπος, argumentum seu thema, quod tractatur *apud rhetores*; locus affectus, *apud medicos*; (5) vulva; (6) facultas, occasio.

Τοποτηρητὴς, οῦ, ὁ, q. d. loci servator, vicarius; locum tenens. Ex τόπος, & τηρέω.

Τοπρὶν, *Adv.* prius, antea, olim.

Τοπρόθεν, *Adv.* antea, olim.

Τοπρίτερον, *Adv.* prius, antea, olim.

Τοπρῶτον, *Adv.* primum, primo, primo loco, ante omnia.

ΤΟΡΔΥΛΙΟΝ, ὑ, τὸ, tordylium, sesseli Creticum, *herba*.

Τορεία, ας, ἡ, ipsa actio cælandi, scalpendi.

Τόρδυμα, ατος, τὸ, opus cælatum, Gl. Vet. toreuma. A τορδύω.

Τόρδυσις, εως, ἡ, cælatura, Ph. A τορδύω.

Τορδυτὴς, οῦ, ὁ, cælator. Ab eod.

Τορδυτικὸς, ἡ, ὸν, ad cælaturam pertinens, seu cujus usus est in cælando; (2) cælandi facultate præditus. A τορδυτὴς.

Τορδυτὸς, ἡ ὸν, elaboratus. A

Τορδύω, cælo, Ph. Τόρδυε πᾶσαν ὠδὴν, concinna, Arist. Θεσμ. 995. κύπελλον ὑδὺ, Anacr. 18, 1. A τορός.

Τορέω, perforo, perterebro, ferro trajicio, penetro; (2) perspicue declaro & aperio. Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, Il. 11, 236. Ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι, εἰ μὴ τέτορήσω ταῦτα, ἢ λακήσομαι, Arist. Pace. 380. Ab eod. Hinc

Τορητὸς, ὁ, vulnerabilis.

ΤΟΡΜΗ, ης, ἡ, vel τόρμος, ου, ὁ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur; (2) meta; (3) carceres & repagula; (4) cursus in hippodromo; (5) vestigium rotæ; (6) fibula, uncus.

Τορνεία, ας, ἡ, tornatio. A τορνόω. Unde

Τόρνευμα, τὸ, quod tornando confit; (2) scobs, ramenta.

Τορνευτροτιδολυροπηγὸς, οῦ, ὁ ἡ ἡ, torno scutolyrifici, vox comica, Arist. Av. 497. A τορνευτὴς, ἀσπὶς, λύρα, & πήγνυμι.

Τορνευτήριον, ὑ, τὸ, instrumentum, quo aliquid tornatur & excavatur.

Τορνευτὴς, οῦ, ὁ, tornator.

Τορνευτικὸς, ἡ, ὸν, ad tornatorem vel tornaturam pertinens; (2) tornandi peritus. Hinc ἡ τορνευτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, ars tornandi. A

Τορνόω, f. ώσω, torno; (2) circino describo. Τὰ ᾧ τορνοῦμ, τὰ ᾗ κολομελῆ, Arist. Θεσμ. 59. A

Τόρνος, ὑ, ὁ, tornus, instrumentum quo aliquid tornatur & excavatur. A τερέω.

Τορνόω, torno; (2) rotundum facio, circulo circumscribo. Τορνάσαντο ᾗ ζῆμα, Il. 23, 255. Ὅσσον τις τ' ἔλαφος νηὸς τορνώσῃ ἀνὴρ Φορτίδος εὐρείης, Odyss. 5, 249. A τόρνος.

Τορὸς, ρὰ, ρὸν, penetrans, acutus; (2) perspicuus, clarus. A τορέω.

Τορωιάω, ῶ, toryna aut tudicula agito. A

Τορωὸν, ης, ὴ, id, quo in olla aliquid teritur & agitatur inter coquendum, Ph. tudicula. A τείρω.

Τορῶς, *Adv.* penetranter, acute; (2) perspicue, aperte, clare. A τορὸς.

Τοσάκις, *Adv.* toties. A τόσος. Unde

Τοσάτιος, vel τοσατίτιος, tantus. Εἰπὲ, πόθεν φιλάμεθα πολυσπερέων χύσιν ἀνδρῶν Ἀνδράσι τοσατίοισι; Nonn. P. 6, 5.

Τοσαυτάκις, *Adv.* toties. A τοσοῦτος.

Τοσαυταχᾶς, *Adv.* tot modis. Ab eod.

Τοσος, η ον, tantus. Ab ὅσος.

Τοσόσδε, τοσάσδε, τοσόνδε, tantus.

Τοσσταριδμιε, ον, tantum numerum explens.

Τοσοῦτος, αὐτη, οῦτο, tantus; τοσούτῳ, tantidem, tanto, Ph. Ex τόσος, & αὐτὸς.

Τόσσα, nom. pl. *Poët.* pro τόσα, a τόσος.

Τοσσάκις, & τοσσάκι, *Poët.* pro τοσάκις.

Τοσσῶον, acc. sing. *Dor.* pro τόσον.

Τόσσος, *Poët.* pro τόσος.

Τόσσῳ, *Adv.* tanto, tanto magis. A τόσος.

Τότε, *Adv.* tunc, tum, deinde, Ph. τότε δὴ, ita demum, Ph. tum demum, Gl. V.

Τοτὲ, *Adv.* aliquando. Ab ὅτε.

Τοτελδιλαῖον, *Adv.* postremo, demum, denique, tandem.

Τοτιωικὰδε, *Adv.* tunc.

Τοτρίτον, *Adv.* tertium, tertio.

Τέλασσον, *deterius*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἧλασσον, compar. a μικρός.

Τέμὸν, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐμὸν.

Τέναντίον, *contra*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ἐναντίον.

Τῦνικα, *Att.* vel *Dor.* τῷ ἐνικα.

Τὰπίσω, *in posterum*, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὀπίσω.

Τὲς, *bos*, acc. pl. ab ὁ, *hic*.

Τῦτ', pro τοῦτο, *hoc*.

Τυτακι, & τυλάκις, *Adv.* interea vero, tunc; (2) hic, ibi; (3) toties. Τυτάκι τοι φίτυ δαῖμον, ἀπ' ὀμφαλὸς, Call. in Jov. 44. A τύτθος.

Τύτιερον, *Att.* vel *Dor.* pro τὸ ὕτερον.

Τυτίτι, *Att.* vel *Dor.* pro τοῦτό ἐστι, *hoc est*.

Τυτίων, gen. pl. *Ion.* pro τύτων, ab ὅτος.

Τόφρα, *Adv.* tamdiu, donec; (2) tunc; (3) ut. Ex τὸ, & ὄφρα.

Τράγαινα, ων, αἱ, capræ utriusque sexus genitalia habentes. A τράγος.

Τραγάκανθα, ης, ἡ, q. d. hircina spina, frutex. Ex τράγος, & ἄκανθα.

Τραγαλίζω, rodo; verbum Aristoph. Vesp. 672. quasi a τραγεῖν, a τρώγω.

Τραγανὸν, callosum, Gl. V. & τράγανον, callosum, Ph. cartilago, al. Gl. V.

Τράγανος, ου, ὁ, herba quædam, quæ & τράγος.

Τραγάω, ῶ, hircum refero; (2) libidine incipio tentari; unde & pubesco; (3) luxurio, ut seges, arbor. A τράγος.

Τραγεῖν, a. 2. inf. act. verbi τράγω.

Τράγειος, & τράγιος, hircinus; ut τραγίνη, & τραγῆ, scil. δορὰ, hircina pellis; τράγειον κρέας, hircina caro, Gl. V. A τράγος.

Τραγέλαφος, ε, ὁ, hircocervus, animal hirci & cervi figuram mixtam habens: (2) paculi genus. Ex τράγος, & ἐλάφος.

Τράγιος, έα, ον, hircinus. A τράγος.

Τράγημα, ατος, τὸ, tragema, quod secundis mensis apponitur. Ph. τραγήματα, bellaria. A τραγάω. Hinc

Τραγηματίζομαι, comedo bellaria. Hinc

Τραγηματισμὸς, ὁ, comestio bellariorum.

Τραγιαμβος, ὁ, tragiambus, genus versus Iambici, cui opp. τὸ ἰαμβικὸν κωμικὸν.

Τραγίζω, f. ίσω, v. τραγάω, Aristot. A τράγος. Unde

Τραγικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius, conveniens tragicis, dignus tragicis, tragicus poëta.

Τραγικῶς, *Adv.* tragice, more tragicorum.

Τράγιον, seu τραγεῖον, ὑ, τὸ, herba, cujus folia autumno virus hirci olent. A τράγος.

Τραγίσκος, ὑ, ὁ, hirculus, parvulus hircus, aut hœdus, Dim. ab eod.

Τραγοβάμων, ὁ, hircinis pedibus incedens; ut Pan. Ex τράγος, & βαίνω.

Τραγόκερως, hircina cornua habens. Ex τράγος, & κέρας.

Τραγοκερικὸς, ἡ, ὸν, ad capros tondendos aptus. Ex τράγος, & κέρας.

Τραγοκτόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, hircos occidens. Ex τράγος, & κτείνω.

Τραγομάχαλος, ου, ὁ ἡ ἡ, hircosus, Gl. V. hircum olens. Ex τράγος, & μαχάλη.

Τραγόπους, ποδος, ὁ, hircinos pedes habens.

Τραγοπάγων, ωνος, ὁ, hircinam barbam habens; (2) nomen herbæ.

Τραγορίγανον, ου, τὸ, origanum hircinum, Nic. Al. 310. Hinc τραγοριγανίτης οἶνος, vinum e tragorigano confectum.

ΤΡΑΓΟΣ, ὑ, ὁ, hircus, caper; (2) libido & salacitas; (3) fœtor, qualis hircorum; (4) luxuries arborum, segetis.

Τραγοσκελὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, qui hircinis est cruribus. Ex τράγος, & σκέλος.

Τραγοφαγίω, ῶ, hircos vel capros edo. Ex τράγος, & φάγω.

Τραγῳδάριον, ὑ, τὸ, tragœdiola, levis tragœdia, Dim. a τραγῳδία.

Τραγῳδέω, tragœdia decanto; (2) tragice decanto; (3) tragice exaggero, tragice vociferor, exclamo, deploro, tragice ostento. Τὼ τε πολυθρύλλητον ἀριστὼ τραγῳδήσει, Luc. A τραγῳδὸς. Hinc

Τραγῳδημα, τὸ, tragœdia, tragica oratio.

Τραγῳδητὴς, οῦ, ὁ, tragœdus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia. Ab eod.

Τραγῳδικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad tragœdum, tragœdorum proprius. Ab eod.

Τραγῳδιογράφος, ὑ, ὁ, tragœdiarum scriptor. Ex τραγῳδία, & γράφω.

Τραγῳδιδιδασκάλος, & τραγῳδιδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdias docet, tragicus, Arist. Θεσμ. 94. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς.

Τραγῳδοποιὸς, οῦ, ὁ, tragicus poëta. Ex τραγῳδία, vel τραγῳδὸς, & ποιέω.

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, tragœdus, qui tragœdias agit, tragicus poëta, Gl. Vet. cantator. Ex τράγος, & ᾠδὴ, *cantus*, quoniam hirco remunerabantur, qui tragœdia vicerant.

Τράμις, vel τράμη, podex; quibusdam linea, quæ medium scrotum dividit in duas partes.

Τρανὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, perspicuus, manifestus. Ἴσμεν ἐδὲν τρανὲς, Soph. Aj. 24.

Τρανὸς, ὴ, ὸν, idem. Hinc

Τρανότης,

Digitized by Google

Τρανότης, ητος, ἡ, perſpicuitas.

Τρανόω, clarum & perſpicuum reddo, declaro, manifeſto, manifeſtum facio, revelo; (2) illumino, illuſtro.

Τρανῶς, *Adv.* manifeſte, aperte, diſerte; expreſſe, Ph. ad liquidum, clare, al. Gl. V.

Τρανωτικός, ἡ, όν, explanatorius, illuſtratorius. A τρανόω.

Τράπε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραπε, a τρέπω.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa cibaria; (2) cœna ipſa, ſ. cibi in menſa poſiti; (3) menſa argentaria; (4) fiſcus, ærarium; (5) dicitur & de multis rebus menſæ figuram habentibus; διακονεῖν τραπέζαις, cibum miniſtrare, in N. T. ſtipis coiligendæ ac diſtribuendæ curam gerere.

Τραπεζάς, άος, ὁ, menſæ adſecla, paraſitus.

Τραπεζήεις, ήεσσα, ῆεν menſarius, ad menſam pertinens, menſæ inſerviens.

Τραπεζία, ας, ἡ, menſarum confectio.

Τραπέζιον, ε, τὸ, menſula, abaculus, figura Geometrica, Dim.

Τραπεζιτεύω, fut. εύσω, menſarius ſum. A

Τραπεζίτης, ε, ὁ, nummularius, menſularius, Phil. argentarius, Gl. V. A τράπεζα. Hinc

Τραπεζίτικός, ἡ, όν, ad menſularium pertinens, Ph. τραπεζιτικὰ, arcaria.

Τραπεζοειδής, ίος, ὁ ἡ ἡ, menſæ formam habens. Ex τράπεζα, & εἶδος.

Τραπεζοκόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui menſam curat & inſtruit, Longin. 43. A κομέω.

Τραπεζοκόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſatiatur cibis appoſitis. Ex τράπεζα, & κορέω.

Τραπεζολοιχός, ε, ὁ, qui menſas lingit, menſarum adſecla, paraſitus. A λείχω.

Τραπεζοποιΐα, ἡ, menſarum fabricatio. A

Τραπεζοποιός, ε, ὁ, qui menſam inſtruit; (2) menſam fabricans. Ex τράπεζα, & ποιέω.

Τραπεζορύκτωρ, ορος, ὁ, qui in menſa diſſerit.

Τραπεζότης, ητος, ἡ, abſtractum a τράπεζα, ap. Diog. Laer.

Τραπεζοφόρον, ε, τὸ, caliculare, ubi calices reponuntur. Ex iiſd.

Τραπεζοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui menſam fert ſeu ſuſtinet. Ex τράπεζα, & φέρω.

Τραπεζόω, menſæ impono. A τράπεζα.

Τραπεζώδης, ες, ἡ, ὁ, menſarius, menſæ ſimilis, figuram menſæ habens. Ab eod.

Τραπέζωμα, ατος, τὸ, quod menſæ imponitur, ut vaſa. A τραπεζόω. Unde

Τραπεζώσις, εως, ἡ, apparatus menſæ, id quod menſæ imponitur.

Τράπειν, pr. inf. act. *Ion.* pro τρέπειν, a τρέπω.

Τραπείομεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* & *Poët.* pro τραπῶμεν.

Τραπιλίζω, verto, converto. A

Τραπιλός, ἡ, όν, mutabilis. A τρέπω.

Τράπεν, 2. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν, pro ἔτραπε, a τρέπω.

Τραπεσδαν, acc. ſing. *Dor.* pro τράπεζαν.

Τραπεσθῆ, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, ῶ, uvas calco in lacu. Οἱ γε μὴν ἐτράπεον, τοὶ σῆ ἤρυον. Heſiod. Ἀσπ. 301. Ab eod. Hinc

Τραπητέον, vertendum, convertendum.

Τραπητής, ῆ, ὁ, calcator uvarum.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, haſta. A τράπω.

Τράπομαι, vertor, convertor, *Ion.* pro τρέπομαι

Τράπωμαι, a. 2. conj. med. verbi τρέπω.

Τρασιά, ᾶς, ἡ, tabula ſ. corbis, ubi ſiccantur caſei & ficus, & alii fructus. A τίρσω.

Τραυλίζω, fut. ίσω, balbutio, balbus aut blæſus ſum. Εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς μι, τραυλίσας, Ariſt. Veſp. 44. Οἷδ' ἐξέτει Ζεὺ τραυλίσαντι πειθόμενος, id. Nub. 860. A τραυλός.

Τραυλισμός, ῦ, ὁ, balbuties. A τραυλίζω.

ΤΡΑΥΛΟΣ, ὴ, όν, balbus, blæſus. Τραυλὸς profert λ pro π. Vid. Plut in Alc. c. 1.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties. A τραυλός.

Τραῦμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) clades, ſtrages, detrimentum bello acceptum. A τραύω, pro quo uſitatum eſt τετράσκω.

Τραυμαλίας, ου, ὁ, vulneratus, ſaucius. A τραῦμα. Unde

Τραυματίζω, f. ίσω, vulnero, saucio. Οἱ ἡ ἡ τῶτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον, Luc. 20, 12. Κεῖναι ἡ Θύρσις ἐξανιεῖσαι χδὲν, ἐτραυμάτιζον, Eur. Bac. 763. Τετραυματισμένος, Act. 19, 16.

Τραυματικός, ἡ, όν, ad vulnus ſeu vulnera pertinens, vulnerarius, i. e. vulneribus ſanandis aptus.

Τραυματοποιός, ὁ, ὁ ἡ ἡ, vulniferus, Gl. V. vulnificus. Ex τραῦμα, & ποιέω.

Τράφε, 3. ſ. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔτραφε, a τρέφω.

Τράφειν, *educare.* præſ. inf. *Ion.* pro τρέφειν.

Τραφέμεν, a. 2. inf. act. *Ion.* pro τραφεῖν.

Τράφεν, *nutriti ſunt*, 3. pl. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Boeot.* pro ἐτράφησαν, Il. 1, 251.

Τραφερός, ρὰ, ρὸν, avidus, ſiccus; (2) compactus, firmus; (3) alens, alendi vim habens, Apoll. Rhod. 4, 281. Φῦλα κολοιῶν ἐκ νομῶ ἐχόμβρα τραφερῶ ὅθι ὄψιον αὐλῶ, Aratus, 1027. Ἴτποι—Ἐσᾶσ', ὅι μ' εἴσασιν ὅτι τραφερῶ τε ἡ ὑγρῶ, Hom. Il. 14, 308. τραφερὴ, terra arida, continens. A τρέφω.

Τραφήσομαι, 1. ſ. f. 2. ind. paſſ. v. τρέφω.

Τραφθέντας, acc. plur. aor. 1. part. paſſ.

Τράφοισαν, acc. ſing. a. 2. act. *Dor.* & *Æol.* pro τραφοῦσαν.

Τραχέως, *Adv.* aſpere. A τραχύς.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, ad collum pertinens.

Τραχήλια, ων, τὰ, edulia ab extremis partibus animalium, ut cervicibus, pedibus, aliis, anſerum & aliorum; (2) minores victimarum partes, majores ſunt κῶλα. A τράχηλος.

Τραχηλιάω, ῶ, collum ſeu cervicem attollo; (3) ſuperbio, ferocio. Ab eod. Unde

Τραχηλίζω, fut. ίσω, in collum ſeu cervicem reſupino; (2) obtorqueo collum, obtorto collo traho; (3) nudo, præbeo conſpiciendum; (4) converto ſ. convertere facio cervicem ac vultum; τραχηλιζόμβοι, qui alicujus rei videndæ cupiditate incenſus, convertit eo collum & caput. Διαλαμβάνων τὰς νεανίσκως ἐτραχήλισεν, Plutarch. Πάντα ἡ γυμνὰ ἡ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῆ, aperta, Metaph. Hebr. 4, 13.

Τραχηλιαῖος, αία, αῖον, idem quod τραχηλαῖος.

Τραχηλισμός, ῦ, ὁ, cervicis reſupinatio vel flexus. A τραχηλίζω.

Τραχηλοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, collum abſcindo ſeu amputo, Gl. V. τραχηλοκοπῶ, decollo. Ex τράχηλος, & κόπτω. Unde

Τραχηλοκοπία, ας, ἡ, decollatio, Gl. V.

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, ε, ὁ, collum, cervix.

Τράχηρος, vel τραχῦρος, υ, ὁ, trachurus, piſcis quidam. Ex τραχὺς, & ὠρά.

Τραχύω, durum, aſperum reddo, ap. Joſ.

Τραχυβατέω, ῶ, per aſpera incedo.

Τραχυδέρμαδαν, ονος, ὁ ἡ ἡ, cutem ſeu pellem habens aſperam & ſcabram. Ex τραχὺς, & δέρμα.

Τραχυωλικός, ἡ, όν, exaſperandi vim habens. A

Τραχυόω, aſpero, exaſpero. A τραχύς.

Τραχυόστρακος, ου, ὁ ἡ ἡ, aſperam & ſcabram teſtam habens. Ab ὄστρακον.

Τραχύπους, ποδος, ὁ ἡ ἡ, qui aſperos & ſcabros habet pedes.

ΤΡΑΧΥΣ, εῖα, ύ, aſper, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus; ſcrupoſus, hirſutus, Gl. V. acer, acerbus, torvus, Ph. ferox.

Τράχυσμα, ατος, τὸ, aſperitas, ſ. aſpredo, v. c. cutis. A τραχύνω.

Τραχυσμός, ῦ, ὁ, idem & ab eod.

Τραχύστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aſpera voce eſt, ſeu qui aſpere loquitur. A στόμα.

Τραχύτατα, *Adv.* aſperrime. A τραχύς.

Τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas, ſcabrities, Gl. Vet. A τραχύς.

Τραχύφλοιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui aſpero & ſcabro cortice eſt.

Τραχυφωνία, ας, ἡ, aſperitas vocis. A

Τραχύφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, cui aſpera vox eſt. Ex τραχὺς, & φωνή.

Τραχώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, aſper, durus. A τραχύς.

Τράχωμα, ατος, τὸ, aſperitas, exaſperatio.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus aſper & ſalebroſus, Gl. V. ſentes, cautes. Ab eod.

Τρείτλω, *timebant*, 3. dual. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐτρείτλω, a τρέω.

Τρεῖν, *tremere*, præſ. inf. act. *contr.* pro τρέειν.

Τρεῖς, οἱ ἡ αἱ, τρία, τὰ, tres, tria.

Τρέμω, tremo, intremiſco, trepido, horreſco. Λείπλωιν ὑ τρέμησαν ὑδαίαν θεὸν, Lyc. 49. Ἀνὴρ ὑ τρέμει τὸ φρᾶγμα, Ariſt. Ach. 499. Πόσον τρεμησα, Eur. Andr. 808. A τρέω.

Τρέον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔτρεον.

Τρέπω, 3. plur. imperf. indic. act. *Ion.* pro ἔτρεπον, a τρέπω.

Τρεπτός, ὴ, όν, qui verti poteſt, qui mutari poteſt, mutabilis. A

ΤΡΕΠΩ, τρέψω, verto, converto; (2) in fugam converto; (3) muto; (4) verſo, conſidero, perpendo; ἐτράπησαν, in fugam verſi ſunt, a. 2. paſſ. 3. pl. τετραμμένος, converſus, perf. paſſ. part. Τρέπειν αἰτίαν ἐκείνῳ, Soph. Πρὸς χρηματισμὸν τρέπεσθαι, Plat. Εἰς τὸ κεφαλὸ ἅπαντα τὸ ζῆν τρέψαι, Ariſt. Nub. 40. Βέλομαι χρησοῖς λόγοις τρέψαι πρὸς ἔργον νόμιμον, id. Av. 1455.

Τρέσαν, *territi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. act. *Ion.* & *Poët.* pro ἔτρεσαν, a τρέω.

Τρέσις, ε, ὁ, timidus. A τρέω.

Τρέφειν, præſ. opt. act. *per Syncop.* pro τρεφοίμι, *Att.* pro τρέφοιμι, a τρέφω.

Τρέφος, εος, τὸ, quod nutritur, alumnus. A

ΤΡΕΦΩ, fut. θρέψω, alo, nutrio, nutrico, educo; τεθράφθαι, nutritus ſum, a. 2. paſſ. τεθραμμένος, educatus, p. part. paſſ. Δεῦ σ' ὅπως πατρὸς δείξῃς ἐν ἐχθροῖς οἷος ὢν ἐξ οἵων τράφης, Soph. Aj. 588. Ἡ σ' ἐθρέψατο, Eur. Med. 1335. Ἐν ὠρᾳ κἀγὼ τέθραμμαι, Ariſt. Eq. 293. Πως ἂν αὐτ' ἐμοὶ ἦ ἴσον χρόνον τρέφοιτε τοῖδε νόσοι; ſuſtinuiſſetis? Soph. Phil. 791.

Τρεχίδειπνος, υ, ὁ ἡ ἡ, qui ad cœnam feſtinanter accurrit, paraſitus. Ex τρέχω, & δεῖπνον.

ΤΡΕΧΩ, curro, feſtino, propero; f. m. θρέξομαι, & δραμοῦμαι, curram; aor. 2. ἔδραμον; imperat. δράμε, curre, Gl. Vet. Πάντες μὴ τοίχωσιν, εἰς ὃ λαμβάνετ τὸ βραβεῖον, 1 Cor. 9, 24.

Τρίψωσις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίπω.

Τρίψεις, 3. ſ. a. 1. opt. act. *Æol.* pro τρίψαι, a τρίπω.

Τρίψις, εως, ἡ, converſio vel confectio ciborum, *Aret.* A τρίπω.

Τριψίχρως, ατος, ὁ, *Epith.* polypi qui colorem mutat.

ΤΡΕΩ, ῶ, fut. ήσω, tremo, intremiſco, trepido, timeo; (2) territus ſeu paveſactus fugio. Φλαῦ, τρίσπτι μηδὲν, Soph. Oed. Col. 1738. Τὴς πολιμίης ὑδιτώπτης ἔτρεσας, Luc. Τρέσ' αἴδης ἡ ἐφέροισι κατακθιμβόισι ἀνάσσαν, Heſiod. Θεογ. 850.

Τρέω, foro, Gl. Vet. Hinc fut. 1. τρήσω. Σχοίνῳ κακλὼ τρήσουσι κιρρίων ἄγκλω. Lyc. 665. Τετρημμένον ξύλον, perforatum, Ariſt. Lyſ. 685.

Τρῆμα, ατος, τὸ, foramen. A τρέω.

Τρηματίας, ου, ὁ, aleator; (2) qui fœminas ſtuprat. A τρῆμα, & ζίζω.

Τρηματίζω, alea ludo. A τρῆμα.

Τρηματόεις, όεσσα, όεν, multis foraminibus pertuſus, multa habens foramina. A τρῆμα.

Τρηματώδης, ες, ὁ κ. ἡ, idem & ab eod.

Τρήμη, ης, ἡ, foratus, Gl. Vet. foramen. A τρέω.

Τρήρων, ωνος, ἡ, columba, Hom. Il. 5, 778. A τρέω.

Τρῆσις, εως, ἡ, perforatio, perfoſſio, trajectio, quæ fit terebra. A τρέω.

Τρητοῦ gen. ſ. *Ion.* pro τρητῆ, a

Τρητὸς, ὴ, ὸν, perforatus, foramina habens. Ab eod.

Τρηχαλέος, έα, έον, aſper. A τρηχύς.

Digitized by Google

Τρηχιώω, *Ion.* pro τραχιόω, exaſpero.

Τρηχύς, εῖα, ὁ, *Ion.* pro τραχύς.

Τρηχύν, aſper & falebroſus ſum. Τετρήχυ̣ὶ δ' ἀγορὴ, Il. 2, 95. A τρηχύς.

Τριαγμός, ᾶ, ὁ, victoria, proprie in triplici certamine. A τριάσω

Τριάζω, vinco, in triplici certamine. A τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens; iuſcina, Gl. V. Ab eodem.

Τριαινατὴρ ῆρ, ὁ, agricola, qui tridente utitur. A τρίαινα.

Τριαινοειδὴς, ές, ſpecimen tridentis habens. Ab εἶδος.

Τριαινοειδῶς, ſpecie tridentis.

Τριακαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim. Ex τρία, καὶ, & δέκα.

Τριακάς, άδος, ἡ, trigeſima dies menſis; (2) numerus tricenarius. A τρία.

Τριάκις, *Adv.* ter. Ab eod.

Τριακονθάμματος, ὁ, ἡ, ὁ, conſtans 30 nodis ſeu vinculis. Ex τριάκοντα, & ἄμμα.

Τριακονθήμερος, ὁ, ἡ, ὁ, qui 30 dierum eſt, qui habet 30 dies. Ex ἡμέρα.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta. A τρεῖς.

Τριακοντάετης, ες, ὁ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος. Hinc

Τριακονταετία, ας, ἡ, tempus 30 annorum.

Τριακοντάετις, ιδος, ἡ, qui 30 annorum eſt.

Τριακονταζυγος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, qui triginta tranſtra habet. Ex τριάκοντα, & ζυγὸν.

Τριακοντάκις, *Adv.* tricies. A τριάκοντα.

Τριακοντάκλινος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, triginta lectis inſtructus. Ex τριάκοντα, & κλίνη.

Τριακοντάμηνος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, qui eſt triginta menſium. Ex τριάκοντα, & μὴν.

Τριακονταμναῖος, ον, ὁ, qui triginta minarum ſeu pondo eſt. Ex τριάκοντα, & μνᾶ.

Τριακονταπέντε, οἱ, αἱ, τὰ, triginta quinque.

Τριακοντάπηχυς, υς, ὁ, ἡ, ὁ, triginta cubitorum menſuram æquans.

Τριακοντάπους, ουν, 30 pedes æquans.

Τριακοντήρης, ες, ὁ, navis triginta ordinum. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.

Τριακοντόζυγος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, paſſus 30 æquans. Ab ὁμωνυμ.

Τριακοντόρος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, qui triginta remis agitur. Ex τριάκοντα, & ἐρέσσω.

Τριακοντούτης, ες, ὁ, ἡ, ὁ, qui triginta annorum eſt. Ex τριάκοντα, & ἔτος.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. A τρεῖς.

Τριακοσταῖος, αία, αῖον, qui trigeſimo die, vel ſpatio triginta dierum aliquid facit. A

Τριακοστὸς, ὴ, όν, trigeſimus. A τριάκοντα.

Τριακτὸς, ὸν, ὁ, devictus; (2) ſuperabilis. A τριάσω.

Τριάνωρ, ορος, quæ ter, vel ſæpius nupſit. Ab ἀνὴρ.

Τριάρμενος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, trinis inſtructus velis. Ex τρία, & ὄρμενον.

Τριὰς, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio, triga; (2) Tres perſonæ S. Trinitatis, Gl. V. trinitas. A τρεῖς.

Τριάσω, vinco, ſuperbo, proprie certamine triplici. A τριὰς.

Τριαύλαξ, κος, ὁ, ἡ, ὁ, triſulcus, Gl. V.

Τριαύχιος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, tria capita habens, *Epith.* Hecates.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσω.

Τριζάδες, ων, αἱ, feminæ laſcivæ, netandæ. A τρίζω.

Τρίβακος, ὴ, ὸν, homo tritus. i. e. veterator, in rebus agendis exercitatus. At τριβακὸν, ὸ, τὸ, lacerna ſeu veſtis trita; obſoletum, Gl. V. Ab eod.

Τριβαλὸς, ὴ, ὸν, tritus, lacer. Ab eod.

Τρίβανον, ὸ, τὸ, id, quo teritur fomes, id, quod terit fomitem. Ab eod.

Τριβάρβαρος, ὸ, ὁ, ter barbarus, valde barbarus.

Τρίβελος, ίον, ὁ, ἡ, ὁ, tres cuſpides habens. Ex τρεῖς, & βέλος.

Τριβὸς, ὁ, tritor, qui fricat ſeu defricat. A τρίβω. Unde

Τρίβη, ῆς, ἡ, tritus, i. e. tritura; (2) uſus, exercitatio; (3) occupatio; (4) mora, procraſtinatio.

Τριβολεκτράπελος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, nugaciſſimus, inconditus, Ariſt. Nub. 999. A τρίβω, & ἐκτράπελος.

Τρίβολος, ὸ, ὁ, tribulus, herba quædam; ſentis, ſpina, Gl. V. Ex τρεῖς, & βολὴ.

Τρίβος, ὸ, ὁ, ſemita, trames, callis, limes, Ph. (2) quicquid ſtantes, cubantes, &c. terimus, ut planta pedis, &c. A τρίβω.

Τρίβραχυς, υ, ὁ, tribrachys, pes proſodicus, ex tribus ſyllabis brevibus conſtans.

ΤΡΙΒΩ, fut. ψω, tero, frico, trituro, Gl. V. τετριμμένος, tritus, Gl. V. perf. paſſ. part. Δυσχὴ τρίβει βίον, Soph. El. 604. Ἐτύγχανε γὰρ ὢ τριβων ἂν ἱππικὸς, imperitus, Ariſt Veſp. 1418. Σοφὸς γὰρ ἀνὴρ, καὶ τρίβων τὰ τοιαῦτα, Eur. Med. 686. Hinc

Τρίβωμες, 1. plur. præſ. conj. act. *Dor.* pro τρίβωμεν.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum. Hinc.

Τριβωνάριον, ὸ, τὸ, palliolum tritum, Dim.

Τριβωνικῶς, *Adv.* modo pallii detriti. A

Τριβώνιον, ὸ, τὸ, palliolum tritum, lacernula detrita, Gl. V. velum, palliaſtrum, ricinus, Dim. a τρίβων.

Τριβωνοφορέω, ῶ, pallium tritum geſto.

Τριβωνοφορία, ας, ἡ, triti pallii geſtatio. A

Τριβωνοφόρος, ὸ, ὁ, pallium tritum geſtans, ſ. detritam veſtem, Gloſſ. Vet. palliatus. Ex τρίβων, & φέρω.

Τριγαμία, ας, ἡ, tertium matrimonium. A

Τριγαμέω, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, ter uxorem ducens, vel ter nupta. Eq τρὶς, & γάμος.

Τριγένεια, vel τριγενία, ας, ἡ, tertius generis gradus, tertia ætas, tertia generatio. A

Τριγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, tertia perfectus generatione; (2) triplicem habens generationem. Ex τρὶς, & γένος.

Τριγηλάιος, ὁ, ſenex trium ſeculorum, qui ætatem Neſtoris aſſecutus, qui γηλάιος ap. Hom.

Τριγήρων, οντος, ὁ, q. d. triſenex, triſecularis, qui tres vixit ætates, valde ſenex.

Τρίγλα, ſeu τρίγλη, ης, ἡ, mullus, piſcis dictus a trino partu, quoniam ter anno parit. *Angl. a* Surmullet.

Τρίγλαυκος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, qui tres oculos habet; (2) pulcherrimus. Ex τρεῖς, & γλαυκὸς.

Τριγλίς, ίδος, ἡ, mullulus, Dim. a τρίγλα.

Τριγλοβόλος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, mullos venans. A τρίγλα, & βάλλω, ſ. βολή.

Τριγλύφη, τριγλυφὶς, & τριγλυφὸς, q. d. triſculptus; tres ſculpturas, ſ. triplicem cælaturam habens, vel pulcherrime cælatus, Eur. Or. 1374. A γλύφω.

Τριγλώχις, ινος, ὁ, ἡ, ὁ, tres cuſpides habens, triculpis, triſulcus, Il. 5, 393.

Τριγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor. A τρίζω.

Τριγναθος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, trifaux, Gl. V.

Τριγονία, ᾶς, tertio genero vel pario.

Τριγονὶς, ἡ, tertium genus, ut nepos. A

Τρίγονος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, tertio generans vel pariens. Ex τρὶς, & γονὴ.

Τριγράμματος, ον, tribus literis conſtans. A γράμμα.

Τριγχὸς, maceria, Gl V. Vid. Θριγκὸς.

Τρίγχασις, maceriatio, Gl. Vet. quaſi a τριγχόω. Vid. Θριγκόω.

Τριγωνίζω, in trigonum formo, ſeu in triangularem formam. A τρίγωνος.

Τριγωνοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, triangularis, triangulo formam habens. Ex τρίγωνος, & εἶδος.

Τριγωνίστρια, ἡ, quæ trigonum pulſat. A

Τρίγωνον, ὸ, τὸ, figura triangularis; (2) inſtrumentum muſicum triangularis formæ; (3) forum judiciarium Athenis, a ſimili forma. A

Τρίγωνος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triangulus, qui eſt triangulari ſeu triquetra forma, Gl. V. trigonus, triangulus; (2) tres cuſpides habens; (3) paſtillus ad ſiſtendos dolores, dictus a figura. Ex τρὶς, & γωνία.

Τριδάκτυλος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, tres habens digitos; (2) qui trium digitorum eſt, tripollicaris.

Τρίδειρος, ον, tria capita habens, de Sicilia, Lyc.

Τριδεσποτος, ον, tres dominos habens.

Τρίδουλος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, cujus pater et avus, ſicut ipſe, ſervi fuerunt; item ter ſervus.

Τρίδραχμος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, qui pretio, pondere aut menſura trium drachmarum eſt. Hinc τὸ τριδραχμον, ὸ, tres drachmæ. Ex τρεῖς, & δραχμὴ.

Τρίδυμος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, trigeminus. Ex τρεῖς & δίδυμος.

Τριέλικτος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triplici volumine ſinuatus, ſinuoſus. Ex τρὶς, & ἕλικτός.

Τριέμβολος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triplici armatus roſtro.

Τριετὴς, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triennis.

Τριέσπερος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triveſperus, i. e. tres veſperas habens.

Τριετὴρ, ὁ, idem quod

Τριετηρικὸς, ὴ, όν, triennalis. A τριέτηρις.

Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, ſpatium trium annorum, triennium. A

Τριετὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ, qui trium annorum eſt, triennis; trimus, Gl. Vet. Ab ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. A τριετὴς. Unde

Τριετίζω, triennis ſum, triennium ago. Μόγις τριετίζον, 1 Reg. 1, 24.

Τριζυξ. υγος, ὁ, ἡ, ὁ, rijugis. Ex ζυγὸς.

ΤΡΙΖΩ, f. ίσω, ſtrido, ſtrideo. Τριζῇ τὲ ὀδόντας, Marc. 9, 28.

Τρικὰς, άδος, ἡ, pro τριακὰς. A τρεῖς.

Τρικονθήμερος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, pro τριακ.

Τρικόντα, triginta, *Ion.* pro τριάκοντα, ubi reliqua quærenda.

Τρικόντορος, ὸ, ἡ, ſc. ναῦς, v. τριακ.

Τρικυμερία, ας, ἡ, triduum. A τρίημερος.

Τρικυμερόνυκτος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, tres dies & tres noctes durans. Ex τρεῖς, ἡμέρα, & νύξ.

Τρίημερος, ὸ, ἡ, ὁ, ἡ, q. d. triduanus, tres dies durans, ſ. in tertio die durans, Gl. V. triduus; τριήμερος ὑπέρθεσις, comperendinatio, Ph. Ex τρὶς, & ἡμέρα.

Τριημιπόδων, ὸ, τὸ, tres dimidiati pedes.

Τριημιτονιον, ὸ, τὸ, tonus cum dimidio.

Τριημιχοινιξ, ικος, ὁ, ἡ, chœnix cum dimidia, terni ſemiſextarii.

Τριημιωβόλιον, τὸ, obolus cum dimidio.

Τριηραρχέω, trierarchi munere fungor; (2) ſumtus præbeo ad triremes. Οὐκεν ἐθέλει γε τριηραρχεῖν πλουτῶν ἐθέλειν διὰ ταῦτα, Ariſt. Ran. 1183. A τριήραρχος.

Τριηπάρχης, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triremis, ſeu triremium præfectus; (2) qui in publicam triremem ſeu publicas triremes ſumptus ſuppeditat. Ex τριήρης, & ἀρχὴ. Hinc

Τριηραρχία, ας, ἡ, triremis, ſeu triremium præfectura; (2) triremium tutela.

Τριηραρχικὸς, ὴ, όν, ad trierarchiam pertinens.

Τριήραρχος. Vide τριηράρχης.

Τρηραύλης, ου, ὁ, tibicen in triremi. Ab αὐλέω.

Τριηρετικὸς, ὴ, όν, ad triremes pertinens. A τριήρης.

Τριηρημιολία, ας, ἡ, navis minor juſta triremi, & quidem hemiolia tres remorum ordines habens. Ex τριήρης, & ἡμιόλιος, *ſeſquialter*. Νῆες ζωὼ ἡμιολίας, Appian. B. Mithridat.

Τριήρης, ους, ὁ, ἡ, triremis; (2) poculi genus. Ex τρὶς, & ἐρέσσω. Hinc

Τριηρικὸς, ὴ, όν, ad triremem pertinens.

Τριηρίτης, ου, ὁ, qui triremi vehitur; (2) remex, qui remos agit. Ab eod.

Τριηρονόμος, ου, ὁ, trierarchus, præfectus triremi. Ex τριήρης, & νόμος.

Τριθαλασσος, ſ. τριθαλαττος ου, ὁ, ἡ, ὁ, trimaris. Ex τρὶς, & θάλασσα.

Τριθαλὴς, ους, ὁ, ἡ, ὁ, ter virens ſeu florens. Ex τρὶς, & θάλλω.

Τριθημερινὸς, ὴ, όν, nudius tertianus, Gl. V. Ex τρίτη, & ἡμέρα.

Τριθεία, ας, ἡ, deitatis ternio, qua tres dii ſtatuuntur. Ex τρὶς, & θεὸς.

Τριθεῖται, ων, οἱ, Tritheitæ, qui tres deos eſſe ſtatuunt. A τριθεία.

Τρίθρονος, ὸν, tribus ſoliis, ſedibus conſtans. *Epith.* SS. Trinitatis.

Τρίιππον, ὸ, τὸ, triga, Gl. V. Ab ἵππος.

Τρικαλίνδητος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, ter volutatus; (2) ſæpe volutatus. Ex τρὶς, & καλινδέω.

Τρικάρηνος, ὸ, ὁ, ἡ, ὁ, triceps. A κάρηνον.

Τρίκαρπος,

Digitized by Google

Τρίκαρπος, ε, ὁ ἡ ὀ, triferus, i. e. ter fructus quotannis reddens.

Τρίκειρον, tricornium, Gl. V. A κέρας.

Τρικέφαλος, ε, ὁ ἡ ὀ, tria habens capita, Gl. V. triceps, tricapitinus. A κεφαλή.

Τρίκλινος, ε, ὁ ἡ ὀ, tribus lectis instructus. Hinc τὸ τρίκλινον, ε, triclinium, conclave tribus lectis instructum; (2) tres lecti conrigui. Ex τρὶς, & κλίνη.

Τρίκλυστος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter, i. e. sæpius elutus. Ex τρὶς, & κλύζω.

Τρίκλωστος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter fuso ductus seu nexus. Ex τρὶς, & κλώθω.

Τρίκοκκος, ε, ὁ ἡ ὀ, triplici fœtus grano, tria ferens grana.

Τρικόλωνος, ε, ὁ ἡ ὀ, triplicem habens collem, vel tres colles.

Τρικορυθος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem quod

Τρίκορυς, ὁ, tres galeas s. cristas in galea, gestans.

Τρικόρυφος, ε, ὁ ἡ ὀ, triplicem habens verticem. Ex τρὶς, & κορυφή.

Τρικόρωνος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui tres cornicis ætates degit; (2) cujus vita est admodum longæva. Ex τρὶς, & κορώνη.

Τρικότυλος, ὁ, tres cotylas capiens, ebibens. A κοτύλη.

Τρίκουρος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter tonsus. A κείρω.

Τρίκρανος, ε, ὁ ἡ ὀ, trifidus, Suic. Ex τρὶς, & κρανον.

Τρίκροτος, ε, ὁ ἡ ὀ, triceps. Ex iisd.

Τρικυαθος, ον, tres cyathos capiens.

Τρικυμία, ας, ἡ, magnus fluctus, Lat. decumanus, *Ern.* (2) risus, quo quis veluti fluctibus obruitur, Plat. de Rep. 5. τρικυμία λόγε, Id. in Euthydem, P. Ex τρὶς, & κῦμα.

Τρίκωλος, ε, ὁ ἡ ὀ, tria membra habens. Ex τρεῖς, & κῶλον.

Τριλάγυος, ε, ὁ ἡ ὀ, tres lagenas continens.

Τριλαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, trino splendore micans, valde splendens. Ex τρὶς, & λάμπω.

Τρίλιθος, ε, ὁ ἡ ὀ, trigemmis, Gl. V.

Τρίλινον, κόσμος γυναικὸς, trifilum gemmarium, *ornatus muliebris*, Gl. V.

Τρίλιτρον, ε, τὸ, tripondium, Gl. Vet. Ex τρὶς, & λίτρα.

Τρίλλισσος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter, i. e. multis precibus petitus, sæpe optatus. Ex τρὶς, & λισσομαι.

Τρίλοβος, ον, tres lobos habens.

Τριλογία, tribus modis dico. ut idem verbum tribus terminationibus. A λόγος.

Τριλοφία, ας, ἡ, trium cristarum gestatio in galea, gestatio galeæ, quæ tres cristas habet. Ex τρὶς, & λόφος.

Τρίμμαμμα, tritavia. Ex τρὶς, & μάμμη.

Τριμερὴς, ές, ὁ ἡ ὀ, tripartitus, in tres partes divisus; (2) triplex. A μέρος.

Τριμερίζω, f. ίσω, in tres partes divido. A τριμερὴς.

Τριμερῶς, tripartite, Gl. V.

Τρίμετρος, ε, ὁ ἡ ὀ, tribus versibus constans. Ex τρὶς, & μέτρον.

Τριμηνιαῖος, αία, αῖον, trimestris; (2) qui tertio mense maturescit, Gl. Vet. trimenstruus.

Τρίμηνος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem. Ex τρὶς, & μὴν.

Τριμίτινος, ίνη, ινον, ternis textus liciis. Ex τρὶς, & μίτος.

Τρίμιτος, ε, ὁ ἡ ὀ, idem & ex iisd. Gl. V. triplex.

Τρίμμα, ατος, τὸ, quod tritum seu intritum est, potio ex aromatis intritus, seu cui aromata sunt intrita, Ph. moretum; (2) homo, qui se in aliqua re diu exercuit, vafer, fraudulentus. A τρίβω.

Τριμμὸς, ὁ, tritus, tritura, Gl. V. trames. Ab cod.

Τρημναῖος, αία, αῖον, qui trium minarum est. Ex τρεῖς, & μνᾶ.

Τριμοιρία, ας, ἡ, tres partes, tripla portio. Ex τρὶς, & μοῖρα. Hinc

Τριμοιρίτης, ε, ὁ, qui tres partes accipit, triplicarius.

Τρίμοιρος, ὁ ἡ ὀ, idem.

Τριμορφος, ε, ὁ ἡ ὀ, triformis; τρίμορφος Ἑκάτη, Trivia, Gl. V. Ex τρὶς, & μορφή.

Τρίμυξος, ε, ὁ ἡ ὀ, tria habens ellychnia. Ex τρὶς, & μύξα.

Τρίναξ, ακος, ὁ, tridens, *instrumentum rusticum* A τρεῖς.

Τρίνυκτον, ε, τὸ, trinoctium, Gl. V. A νύξ

Τριξὶς, ὶδος, ἡ, ὸν, triplex, pro τριπλόος.

Τριξώλαξ, ακος, ὁ ἡ ὀ, exitio dignissimus, per ditissimus. Ex τριξὶς, & ὄνυμι.

Τριοβολιαῖος, sive τριοβολιμαῖος, αία, αῖον, triobolaris, tres obolos pondere vel pretio æquans; (2) vilis, nullius pretii. Ex τρὶς, & ὀβολὸς.

Τριόβολον, ε, τὸ, tres oboli. Vid. τριώβολον.

Τριοδία, ας, ἡ, trivium, Gl. V. A τρίοδος.

Τριοδῖτις, ίδος, ἡ, q. d. trivia, Dianæ epith.

Τριόδοισιν, dat. pl. *Ion.* & cum ν pro τριόδοις.

Τριοδοντίας, ας, ὁ, piscatus. A τρίοδους.

Τριοδόντιον, ε, τὸ, tridens, fuscina, Gl. V.

Τριοδος, ε, ἡ, trivium. Ex τρὶς, & ὁδὸς, via.

Τρίοδους, οντος, ὁ ἡ ὀ, tridens; fuscina, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀδὰξ.

Τρίοζος, ε, ὁ ἡ ὀ, in tres ramos divisus, vel fissus, seu trinodis. Ex τρὶς, & ὄζος.

Τριόρμιος, ον, tres passus æquans.

Τριορία, ας, ἡ, trifinium, Gl. V. Ab ὅρος.

Τρίορκος, & τριόρχος, ε, ὁ, triorcha, buteo, species quædam accipitris. Ab ὄρχις.

Τριοφθαλμος, ε, ὁ ἡ ὀ, q. d. trioculus, cui tres sunt oculi; (2) gemmæ nomen.

Τρίπαις, τρίπαιδος, ὁ ἡ ὀ, cui tres sunt liberi. Αἱ τρίπαιδες, Plut. in Numa. cap. 10.

Τρίπαλαι, *Adverb.* q. d. ter olim. i. e. jam inde a priscis temporibus, primo & omnium vetustissimo seculo.

Τριπάλαιος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui est trium palmorum. Ex τρεῖς, & παλαιστή.

Τρίπαλτος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter vibratus, ter exsiliens. Vox Trag. pro vehementissimus, acerrimus. A πάλλω.

Τρίπαππος, ε, ὁ, tritavus.

Τριπάρθενος, ον, tribus virginibus constans.

Τριπάροδος, ον, triplicem aditum habens.

Τρίπατρος, ον, qui tres dominos habuit, Lyc.

Τριπέτηλες, ε, ὁ ἡ ὀ, trifolius, tria habens folia Φορέσασι Ὠαύθου τριπέτηλον, Call. in Dian. 165. A πέτηλον.

Τριπηχυΐος, ον, idem quod

Τρίπηχυς, εος, ὁ ἡ ὀ, tricubitalis, trium cubitorum.

Τριπιθήκινος, ίνη, ινον, ter seu valde simiam referens. Ex τρὶς, & πίθηξ.

Τρίπλαξ, ακος, ὁ ἡ ὀ, triplex, velut ex tribus crustis constans.

Τριπλανὴς, ὲς, trivagus.

Τριπλασιάζω, f. άσω, triplico, triplo majorem facio. A

Τριπλάσιος, ία, ιον, triplo major seu amplior. A τριπλῆ, vel τριπλόος.

Τριπλασίως, tripliciter, quam plurimum.

Τριπλεθρος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui trium jugerum est. Ex τρὶς, & πλέθρον.

Τριπλεκὴς, ὲος, ὁ ἡ ὀ, triplicatus, ter plicatus. Ex τρὶς, & πλέκω.

Τρίπλευρος, ε, ὁ ἡ ὀ, tria latera habens. Ex τρὶς, & πλευρὰ, vel πλεῦρον.

Τριπλῆ, *Adv.* tripliciter, triplicato. A τρίπλοος.

Τριπλόος, ὁη, ὁον, *contr.* τριπλοῦς, ῆ, οῦν, triplus, triplicatus. A τρεῖς.

Τριπλοῦς, trifariam, Gl. V. A præc.

Τριπόδης, ε, ὁ, tripedalis, tripedaneus. A τρίπους.

Τριποδηφορία, ᾶς, tripodem aufero, vel fero. Ex τρίπους, & φορέω.

Τριπόθητος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter desideratus, desideratissimus, exoptatissimus.

Τριποδίζω, tripedio, Gl. V. A τριπόδης.

Τριπόδιον, ε, τὸ, parvus, tripus, Gl. V. tripodium, Dim. a τρίπους.

Τριποδίσκιον, ε, τὸ, idem & ab eod.

Τριποδίσκος, ε, ὁ, idem & ab eod.

Τρίπολις, εως, ἡ, triurbs, triplex urbs, *regio*, tribus urbibus constans. Τριπόλιος οἶκος, famosum, qu. per tres, h. e. multas, urbes notum, Soph. A. 871.

Τριπόλιστος, ον, multiplex. A πολίζω, pro πολέω, Soph.

Τρίπολος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter versus seu versatus; Hom. Il. 18, 542. Odyss. 5, 127. Ex τρὶς, & πολέω.

Τριπονητος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter elaboratus; (2) ter textus. Ex τρὶς, & πονέω.

Τρίπορθος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter captus & direptus. Ex τρὶς, & πέρθω.

Τρίπους, ε, ὁ, idem quod

Τρίπους, ὁδος, ὁ ἡ ὀ, tripus, Ph. tripes, cortina.

Τριπρατος, ον, ter venditus. A πιπράσκω.

Τριπρόσωπος, ε, ὁ ἡ ὀ, tres habens facies, seu triceps. Ex τρὶς, & πρόσωπον.

Τριπλὴρ, ῆρος, ὁ, tritor; (2) instrumentum, quo aliquid teritur; (3) vas in quo aliquid teritur. A τρίβω.

Τριπλήριον, ε, τὸ, instrumentum, quo aliquid teritur. Ab eod.

Τριπλὴς, ε, ὁ, tritor; (2) famulus, qui herum suum tricatur. Ab eod. Unde

Τριπλὸς, ὴ, ὸν, tritus, contusus, concisus.

Τριπλυχος, ε, ὁ ἡ ὀ, triplex, triplicatus. Ex τρὶς, & πλυχὴ.

Τριπωλὶς, ε, ὁ ἡ ὀ, tres equos habens, Gl. V. τρίπωλον, trigas; & τριπαλα, trigæ.

Τρίῤῥυθμος, ον, tribus pedibus constans, sc. versus.

Τρίῤῥυμος, ον, trijugis, *Epith.* currus.

Τρὶς, *Adv.* ter; (2) sæpe. A τρεῖς.

Τρισάγιος, ε, ὁ ἡ ὀ, vel τρισάγιος, ία, ιον, ter sanctus, i. e. sanctissimus.

Τρισαίννακος, ον, tribus fontibus perennans.

Τρισαθλιος, ία, ιον, ter miser. miserrimus.

Τρισαλιτήριος, ε, ὁ, sceleratissimus, improbissimus.

Τρισάλυπος, ε, ὁ ἡ ὀ, omnium minime dolorem adferens; (2) pergratus, jucundissimus.

Τρισανθρωπος, ε, ὁ, ter homo, i. e. miserrimus.

Τρισάπιστος, ε, ὁ ἡ ὀ, infortunatissimus. Καὶ ἰδὼν ὁ τρισάπιστος ὑπὸ τριχὸς ἠέρτημαι, Epigr.

Τρισαχισθὲς, ίας, ὁ, qui ter palmam ob strenuitatem obtinuit, fortissimus.

Τρισάμβος, ίη, ιον, lubentissimus.

Τρισάκαρος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter, i. e. admodum intempestivus.

Τρισεινὰς, άδος, ἡ, ter nonus dies mensis, i. e. vigesimus septimus. Ex τρὶς, & ἐννέα, nonus dies. Ex τρὶς, & ἐννέα.

Τρισίλυιος, ε, ὁ ἡ ὀ, q. d. trilunis, i. e. tres lunas habens. Ex τρὶς, & Σελήνη.

Τρισιξάλης, perditissimus.

Τρισίπαρχος, ε, ὁ, maximus prætor.

Τρισευδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὀ, ter beatus, i. e. fortunatissimus, felicissimus.

Τρισήλιος, ε, ὁ ἡ ὀ, ter fulgens, i. e. fulgentissimus.

Τρίσημος, ον, tria tempora habens, ut Trochæus, & Iambus.

Τρισκαίδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, tredecim.

Τρισκαιδεκαέτης, ε, ὁ, qui tredecim annorum est. Ex τρισκαίδεκα, & ἔτος.

Τρισκαιδεκάμηνος, ον, qui est tredecim mensium.

Τρισκαιδεκόπηχυς, εος, ὁ ἡ ὀ, qui tredecim cubitorum est, Theocrit. 15, 17.

Τρισκαιδεκαχάσιος, ον, qui est ad alterum, ut tredecies ad unum.

Τρισκαιδεκαῖος, ον, qui decimo tertio die fit, vel facit quid. A

Τρισκαιδέκατος, ατη, ατον, decimus tertius.

Τρισκαιδεκαφόρος, ε, ὁ ἡ ὀ, tredecies ferens (sc. fructus.) Ex τρισκαίδεκα, & φέρω.

Τρισκαιδεκέτης, ες, tredecim annos natus. Ab ἔτος.

Τρισκαιδεκήρης, εος, sc. ναῦς, navis tredecim ordinum. Ex τρισκαίδεκα, & ἐρέσσω.

Τρισκα-

Digitized by Google

Τρισκακοδαίμων, ονος, ὁ ἡ ὁ, infortunatiſſimus, Ariſt. Ach. 1029.
Τρίσκαλμος, ον, qui tribus remis agitur.
Τρισκατάρατος, ε, ὁ ἡ ὁ, exſecrabiliſſimus, deteſtabiliſſimus ; (2) trifurcifer.
Τρίσκελης, ἐος, ὁ ἡ ὁ, tria habens crura, qui tribus nititur cruribus. A Σκέλος.
Τρισκοπάνις, ε, ὁ ἡ ὁ, ter piſtus, ter piſtillo ſubactus. Ex τρὶς, & κόπανον.
Τρισκρέω, ſæpe, diligenter, verro, vel purgo, vel orno.
Τρίσλιπος, ε, ὁ ἡ ὁ, terna & tripartita germinatione, genitali ſucco turgeſcens.
Τρισμακαρ, αρος, ὁ ἡ ὁ, beatiſſimus. Ex τρὶς, & μάκαρ, aut μακάριος.
Τρισμακάριος, ια, ιον, idem, Ariſt. Nub. 166.
Τρισμακάριστος, ίστη, ιστον, idem.
Τρισμέγιστος, η, ον, ter maximus.
Τρισμος, ου, ὁ, ſtridor. A τρίζω.
Τρισμύριοι, αι, α, tricies mille, ſeu triginta millia.
Τρισμυριόπαλαι, *Adv.* jamdudum.
Τρισσίζυξις, ου, ὁ, calamitoſiſſimus.
Τρισόλβιος, ὁ ἡ ὁ, ter quaterque beatus.
Τρισολυμπιονίκης, ε, ὁ, qui ter in ludis Olympicis vicit.
Τρισπίθαμος, ε, ὁ ἡ ὁ, tres ſpithamas longus, bipedalis. Ex τρὶς, & Σπιθαμή.
Τρίσπονδος, ον, prop. in quo ter libatur, ſ. ſæpe libans, v. τριτόσπ.
Τρυανάκις, *Adv.* ter. A τριανός.
Τριανάτιος, ε, ὁ, tertius, ternus. A τριανός.
Τριαναχῆ, tribus locis. A τριανάκις.
Τριανδόω, ter, vel tertium facio. A
Τριανός, vel τριπλῆς, ὴ, ὸν, triplex ; (2) ternus, trinus ; (3) tres. A τρεῖς. Hinc
Τριανσθὶν, ter.
Τριανσκεφαλος, ον, triceps. A κεφαλή.
Τριανόω, ter vel tertium facio ; (2) triplico. A τριανός.
Τριασῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam ; (2) tertio, i. e. tertia vice.
Τρισάδιος, ε, ὁ ἡ ὁ, tria habens ſtadia. Ex τρὶς, & στάδιον.
Τρισάκης, α, ὁ, dux, princeps, princeps principum. Ex τρὶς, & ἵστημι.
Τρίσεγον, ε, τὸ, domus trium contignationum ; (2) altitudo tr. contig. (3) tertia contignatio. Ex τρὶς, & σέγη.
Τρίσεγος, ε, ὁ ἡ ὁ, tria habens tecta, triplici tecto opertus. Ex iiſd.
Τρίσιχος, ε, ὁ ἡ ὁ, triſulcus, Gl. V.
Τρισοιχεὶ, triplici ſerie, triplici ordine. A
Τρίσοιχος, ε, ὁ ἡ ὁ, tribus ordinibus conſtans, in trium verſuum ordines atque ſtrophas explicatus.
Τρίσομος, ε, ὁ ἡ ὁ, tria habens ora ſeu oſtia ; (2) cui triplex eſt acies. A στόμα.
Τρισύλλαβος, ε, ὁ ἡ ὁ, tribus conſtans ſyllabis. Ex τρὶς, & Συλλαβή.
Τρισυνθέτος, ον, e tribus compoſitus.
Τρισύπατος, ε, ὁ, ter conſul.
Τρισυπόστατος, ε, ὁ ἡ ὁ, tres hypoſtaſes habens. Ex τρὶς, & ὑπίστημι.
Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille.
Τρισχιλιοφόρος, ον, 3000 ſc. amphoras capiens. *Epith.* navis.
Τρίσχις, ε, ὁ ἡ ὁ, triſulcus, Gl. V.
Τρίσχοινος, ε, ὁ ἡ ὁ, tres ſchœnos continens.
Τρισώματος, ε, ὁ ἡ ὁ, tricorpor. A σῶμα.
Τριτομος, ε, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iiſd.
Τριταγωνίζω, ῶ, tertias fabulæ partes ago, ſum tertius actor, Dem. A
Τριταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui tertias fabulæ partes & ultimas agit.
Τριταῖζω, tertiana febre laboro. A τριταῖος.
Τριταῖος, η, ον, tertianus ; τριταῖκαὶ περίοδοι, circuitus febris tertianæ. Ab eod
Τριταίκως, *Adv.* more febrium tertianarum ; (2) alternis & tertio quoque die.
Τριταιουργὴς, ὲς, idem quod τριταιοφυὴς.
Τριταιοφυὴς, idem quod τριταῖκὸς.
Τριταῖος, αία, αῖον, tertius, tertianus ; (2) triduanus, qui tertio die aliquid facit, ſeu cui tertio die aliquid accidit, Gl. Vet. τριταῖον, tertiana. A τρίτος.

Τριταιοσυὴς πυρετὸς, febris tertianæ naturam habens. Ex τριταῖος, & φυή.
Τριταλαντιαῖος, α, ον, idem quod
Τριτάλαντος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui trium eſt talentorum. Ex τρεῖς, & τάλαντον.
Τριτάλας, αινα, αν, miſerrimus.
Τριτάνυστος, ε, ὁ ἡ ὁ, ter extenſus, longus. Ex τρὶς, & τανύω.
Τριτάτοισιν, dat. plur. *Ion.* pro τριτάτοις, a τρίταλος ; Hom. Il. 1, 252.
Τρίτατος, άτη, ατον, tertius. A τρίτος.
Τριτεσύγνη, ης, ἡ, trineptis. A τριτέγονος.
Τριτέγονος, ε, ὁ, trinepos.
Τριτεῖαι, ῶν, ταὶ, tertiæ partes, tertia palma. A τρίτος.
Τριτὰς, άδος, ὁ, tertia medimni pars. A
Τριτόω, f. ώσω, tertius ſum, tertius obtineo. A τρίτος.
Τριτημοίριος, ρία, ριον, qui facit tertiam partem, tertia pars. Ex τρίτος, & μοῖρα.
Τριτημορίζω, tertio, in tres partes divido, Gl. V.
Τριτημόριον, ε, τὸ, tertia pars rei ; triens. Ex iiſdem.
Τριτημορὶς, ίδος, ἡ, tertia pars, tertia portio, i. e. una de tribus. Ex iiſd.
Τριτοβάμων, ὁ ἡ ὁ, *Epith.* baculi cui innitimur, qui tertii pedis vicem præſtat. A βαίνω.
Τριτογένεια, ας, ἡ. Tritogenia, Minervæ *Epith.* Ex τριτὸς, Βοιωτ. caput, & γείνομαι, naſcor ; quia ex capite Jovis nata ; vel a τρίτος, quia tertia menſis die.
Τριτόμμωρος, ίδος, ἡ, tertia menſis dies. Ex τρίτος, & μιμώ.
Τρίτον, *Adv.* tertium, tertio. A τρίτος.
Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, tertius pater, proavus.
Τρίτος, η, ον, tertius. A τρεῖς.
Τριτόσπονδος, ον, ſæpe libans. A Σπονδή.
Τριτοσπόρος, ὁ ἡ ὁ, nepos vel neptis. A Σπορά.
Τριτοστάτης, ε, ὁ, qui prælioli ſeu præcentori tertius eſt, qui tertias partes tenet. Ex τρίτος, & ἵστημι.
Τριτόω, ῶ, fut. ώσω, tertio facio ; (2) in tres partes divido. A τρίτος.
Τριπλαῖος, α, ον, triplex. A
Τριπλὸς, vide τριανός.
Τριπλόα, ας, ἡ, & τριπλοῦς, όος, ἡ, ſacrificium perfectum, ſue, hirco, & ariete conſtans. A τριπλόος.
Τριπλυαρχέω, ſum τριπυάρχης.
Τριπλυαρχης, & τριπλύαρχος, ε, ὁ, qui præeſt tertiæ parti tribus. Ex τριπλοῦς, & ἀρχή.
Τριπλοῦς, vel τριπλοῦς, όος, ἡ, ternio ; (2) triens, tertia pars ; (3) tribus. A τρίτος.
Τρίτος, *Adv.* tertio loco. A τρίτος.
Τριφαλαγγία, ας, ἡ, triplicata phalanx, tres phalanges, Ex τρὶς, & φαλαγξ.
Τριφάσιος, ία, ιον, triplex, trifarius ; (2) qui tribus modis dicitur. Ex τρὶς, & φάσις.
Τριφιλητος, ε, ὁ ἡ ὁ, maxime amabilis, amantiſſimus, Theocrit. 15, 86. Ex τρὶς, & φιλέω.
Τριφόρος, τριfera, *Epith.* fici. A φέρω.
Τριφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, triplicem naturam habens ; (2) trifidus, triplex, Gl. Vet. triceps, tricapitinus. Ex τρὶς, & φυή.
Τρίφυλλον, ε, τὸ, trifolium, Ph. *Angl.* Trefoil. A ſeq.
Τριφυλλος, ε, ὁ ἡ ὁ, terna folia habens, trifolius. Ex τρὶς, & φύλλον.
Τρίφυλος, ον, tribus tres habens. A φυλή.
Τριχα, *Adverb.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρὶς, *ter.*
Τριχαΐκης, quorum capilli & criſtæ agitantur, criſtati, celeres, bellicoſi. Ex Θρὶξ, & σείω.
Τρίχαλος, ὁ ἡ ὁ, hirſutus, aſper a Θρὶξ, τριχος, crinis ; Æſc. S. T. 706.
Τριχὰς, άδος, ὁ, turdi ſpecies. A Θρὶξ.
Τριχαι *pilos*, accuſ. pl. a Θρὶξ.
Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, in tres partes. A τρίχα. Unde
Τριχθὰ, *Adv.* Hom. Il. 2, 668. idem.
Τριχία, ίας, ἡ, morbus, quo vexatur nutrix in mammis, quoties pilum hauſerit, pilaris morbus. A Θρὶξ, *pilus.*

Τριχίαι, ῶν, ἡ, piſcis nomen. A τριχὶς.
Τριχίασις, εως, ἡ, vitium in oculis, cum pili in palpebris, pungentes & inutiles enaſcuntur ; (2) adfectio, quum in urinis feruntur quædam capillis albis ſimilia ; (3) pilare malum in mammis. A
Τριχίον, ε, τὸ, pilus. Ab eod.
Τρίχινος, ίνη, ινον, qui ex pilis eſt, cilicinus. A Θρὶξ, *pilus.*
Τριχὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam oſſa pilis ſimilia hab ns. Ab eod.
Τριχοβόρος, ε, ὁ ἡ ὁ, pilos arrodens. Ex Θρὶξ, & βορά.
Τριχοβρῶτες, ων, οἱ, pilos arrodentes, tineæ, teredines. Ex Θρὶξ, & βρώσκω.
Τριχοβρωτήριον, ε, τὸ, vermiculus pilos arrodens. Ex i ſd.
Τριχοειδῶς, *Adv.* pilorum ſeu capillorum modo. Ex Θρὶξ, & εἶδος.
Τριχόθεν, *Adv.* tribus e locis. A τριχῆ.
Τριχοίνικος, ε, ὁ ἡ ὁ, trium chœnicum capax. Ex τρὶς, & χοῖνιξ.
Τριχοκόμος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui comæ curam impendit, capillorum ſtudioſus. Ex Θρὶξ, & κέμω.
Τριχοκοσμητὴς, οῦ, ὁ, comæ ornandæ artifex. Ex Θρὶξ, & κοσμέω.
Τριχοκουρία, ἡ, tonſura comæ. A κουρά.
Τριχολαβίον, ε, τὸ, vel τριχολαβὶς, ίδος, ἡ, volſella. Ex Θρὶξ, & λαμβάνω.
Τριχολογέω, pilos lego ſeu colligo, aut floccos. Ex Θοὶξ, & λέγω.
Τριχόμαλλος, ε, ὁ ἡ ὁ, villoſus. Ex Θρὶξ, & μαλλὸς.
Τριχορία, ας, ἡ, triplex chorus. A χορὸς.
Τριχορρόος, ῶ, fut. ήσω, pilorum ſeu capillorum defluvio laboro. Ex Θρὶξ, & ῥέω.
Τριχορρυία, ῶ, idem, Ex Θρὶξ, & ῥυία, *fluo.*
Τριχοτομέω, pilos deſeco.
Τριχοτομὶς, in tres partes divido. Ex τρίχα, & τομή.
Τριχοτομία, ας, ἡ, ſectio ſeu partitio in tres partes. Ex iiſd.
Τριχῆ, *Adv.* tripliciter, tribus in locis. A τριχῆ.
Τρίχιες, ων, tres congios capiens.
Τριχοφυία, ῶ, capillos produco, Gl. V. τριχοφυῶ, oppilaſco ; & τριχοφυεῖν, crinire.
Τριχοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, capillos producens. Ex Θρὶξ, & φύω.
Τριχόφυλλος, ὁ ἡ ὁ, folia habens capillata, ſeu capillamentis ſimilia. Ex Θρὶξ, & φύλλον.
Τριχόω, piloſum reddo, pilos induco, Gl. V. pilo, capillo ; τετριχωμένος, ſetoſus, Gl. V. p. part. Βδιαλείφουσι σαλῷ τετριχωμένῳ, Theophr. A Θρὶξ.
Τρίχρωμος, ε, ὁ ἡ ὁ, tricolor. Ex τρὶς, & χρῶμα.
Τρίχρους, ατος, ὁ ἡ ὁ, idem. A χρόα.
Τρίχυφος, ον, trilicio textus, denſus textura. Ab ὑφή.
Τριχώδης, ες, ὁ ἡ ὁ, piloſus, villoſus, Gl. Vet. (2) capillaceus, capillis ſimilis, capilli ſpeciem referens. A Θρὶξ.
Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum, Ph. piloſum villoſumque tegmen. A τριχόω.
Τριχῶς, *Adv.* tripliciter, trifariam, in tres partes. A τρίχα.
Τρίχωσις, εως, ἡ, q. d. capillatio, pilorum emiſſio vel productio ; (2) pilorum inverſio, pilare malum, Gl. Vet. piloſitas, capillamentum. A τριχόω.
Τριχωτὸς, ὴ, ὸν, piloſus, pilis intectus, crinitus, capillatus. Ab eod.
Τρίψαις, a. 1. part. act. *Dor.* pro τρίψας, a τρίβω.
Τρίψαιτας, εος, *qui trivere*, acc. pl. a eſus.
Τριψοῖα, ἡ, aſſiduitas in labore. A τρίψις, & ἔργον.
Τριψημερία, ῶ, diem tero, diem extraho. Οἱ μὲι διατρίψεις, κἀπολεῖς τριψημέδων, Ariſt. Veſp. 845. Ex τρίψις, & ἡμέρα.
Τρίψις, εως, ἡ, tritus, tritura ; (2) fictus ſeu fictio. A τρίβω.
Τριωβολιμαῖος, ε, ον, triobolaris. A
Τριώβολον, ε, τὸ, treſſis, Gl. Vet. Ex τρὶς, & ὀβολὸς.

Τριωνυμία,

Digitized by Google

Τριανυμία, ας, ἡ, tria nomina. A

Τριάνυμος, ον, ὁ ἡ ἡ, tria nomina habens. Ex τρίς, & ὄνομα.

Τριάνυχος, ον, tres cuspides habens, tridens. Ab ὄνυξ.

Τριώροφος, ον, ὁ ἡ ἡ, tres habens contignationes, qui triplici laqueari vel culmine est, triplex habens tectum. Ex τρὶς, & ὄροφος.

Τρομέϊτο, 3. plur. præs. opt. med. *Ion.* pro τρομοῖντο, a τρομέω.

Τρομέοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro τρομέουσι.

Τρομερὸς, ρὰ, ρὸν, tremulus, trepidus. A τρόμος.

Τρομέω, ῶ, tremo, trepido; (2) contremisco; (3) horreo, timeo aliquem. Τρομέουσι δέ τι φρένα παῦρ, Il. 15, 627. Τὸν τε τρομέουσι καὶ ἄλκοι, ib. 17, 203. Τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἔντοσθε, ib. 10, 10. A τρέω.

Τρομικὸς, tremebundus, Gl Vet. A τρόμος.

Τρομοποιῶ, tremefacio, Gl. V.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor, timor, Ph. A τρέμω. Hinc

Τρομώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, tremulus, trepidus.

Τρόπαιον, vel τροπαῖον, ου, τὸ, monumentum conversionis, i. e. fugæ hostium; tropæum, Ph. A

Τροπαῖος, αία, αῖον, is, cujus fit conversio, seu qui convertitur. A τροπὴ.

Τροπαιοῦχος, ου, ὁ, tropæum tenens, vel in cujus potestate sunt tropæa. Ex τρόπαιον & ἔχω.

Τροπαιοφορία, ας, ἡ, tropæorum gestatio in triumpho. A

Τροπαιοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, tropæum gestans. Ex τρόπαιον, & φέρω.

Τροπαλίζω, verto. A τροπὴ. Hinc

Τροπαλισμὸς, οῦ, ὁ, conversio, mutatio.

Τροπάω, ῶ, verto, converto; τροπάομαι, ῶμαι, vertor. Μυδὲ τροπάσθι φίλονδε, Il. 15, 666. A τροπὴ.

Τροπία, ῶ, verto, in fugam verto. Ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι Ἀψ ὀχεα τρόπιον, Il. 18, 224. Ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, conversio, versio, mutatio, conversio in fugam. Gl. Vet. consternatio; Τροπὴ χειμερινὴ, bruma, Ph. τροπὴ θερινὴ, solstitium. Sed & de æquinoctio dicitur τροπὴ. A τρέπω.

Τροπίσι, υ, ὁ, ut τροπίας οἴνος, q. d. vinum versum, fugiens, vappa. A τροπὴ.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, tropicus; de conversionibus solaribus, ut τροπικοὶ κύκλοι, tropici circuli, τροπικὰ σημεῖα, signa in Zodiaco, ubi fiunt τροπαὶ. At τροπικαὶ λέξεις, figuratæ dictiones. A τροπὴ, vel τρόπος.

Τροπικῶς, *Adv.* tropice, per tropum, figurate.

Τρόπις, ιος. vel ιδος, ἡ, carina, ima navis pars, *metaph.* principium. Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα. Hom. Odyss. 5, 130. A τρίπω.

Τροπολογέω, tropis in sermone utor, tropice seu figurate loquor. Ex λέγω.

Τροπολογία, ας, ἡ, tropicus & figuratus sermo; (2) sermo ad emendationem morum directus. Ex iisd.

Τρόπος, ου, ὁ, mos, modus, ratio, ritus, consuetudo, studium, institutum, secta, mores, ingenium, indoles, animus; tropus, in verbis deflectio a communi usu. A τρέπω.

Τροπὸς, οῦ, ὁ, rudens & funis nauticus, lorum, quo remus scalmo alligatur. Ab eod.

Τροποφορέω, mores & ingenium alicujus fero seu tolero. Τεσσαρακονταετῆ χρόνον ἐτροποφόρησεν αὐτὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Act. 13, 18. Ex τρόπος, & φερέω.

Τρόπόω, in fugam verto & vinco. Τῶν κωπῶν ἐκάστη τετρόπωται, Luc. A τρέπω. Hinc

Τροπωτὴρ, ῆρος, ὁ, funis seu lorum, quo remus ad scalmum alligatur.

Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, quod ex lacte coagulato fiat; frustum e recenti & tenero caseo. Gl. V. colostrum. Ἁ τριφαδὰ quod nonnunquam idem significat, quod σίγυνδα *figi.* vid. Hom. Odyss. 16, 476. Occurrit τροφαλὶς apud Athenæum 10, 21. & Samuel 1, 17. A τρέφω.

Τροφεῖον, ου, τὸ, merces seu præmium nutritionis & educationis. Gl. Vet. alimonium, nutrimentum, alimentum. A

Τροφεὺς, έως, ὁ, altor, nutritor. A

Τροφάω, f. ήσω, nutrio, alo. A τροφὲυς.

Τροφέω, ῶ, alo, nutrio. A τρέφω. Unde

Τροφὴ, ῆς, ἡ, victus, cibus, esca, pabulum, alimonia, Ph. τροφὴ, cibaria. Gl. V.

Τρόφι κύμα, magnus fluctus vi ventorum excitatus; pro τρίφιμον. A τρέφω.

Τροφίας, ου, ὁ, altilis, alumnus. A τροφὴ.

Τρόφιμος, ιμη, ιμον, alimentum præbens, alens, herus, qui famulitium alit; (2) alumnus, is, quem domi nostræ alimus, Ph. nutricius; & alumnus, Phil. Ab eod.

Τρόφις, ιος, ὁ ἡ ἡ, bene nutritus, crassus, pinguis, educatus, adultus, magnus, *Subst.* cibus. Ab eod. Hinc

Τροφιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, densus, coagulatus.

Τρεφόεις, έντος, bene altus, & nutritus, ideoque crassus, pinguis. Κύματα τροφόεντα, Il. 15, 621. A τροφὴ.

Τροφὸς, οῦ, ἡ, altrix, nutrix, nutricula. A τρέφω.

Τροφοφορέω, ῶ, fut. ήσω, educo, educationis molestias perfero. Τροφοφορήσει σε Κύριος ὁ Θεὸς σου, Deut. 1, 31. A

Τροφοφόρος, ὁ, educator. A τροφὴ, & φέρω.

Τροφώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, alimento abundans; (2) densus, coagulatus. A τροφὴ.

Τροχάζω, f. άσω, citato gradu feror, propero, festino. Τέλραόροις τροχάζων, Eur. Hel. 730. Τροχάζειν ὅθι τάδιν ἐν τοῖς ὅπλοις, Polyb. A τρέχω.

Τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν, trochæus constans, trochaicus. A

Τροχαῖος, αία, αῖον, cursorius, cursui aptus, vel qui cursu fit; trochæus, pes metricus, constans priore longa & posteriore brevi. A τρέχω.

Τροχαϊκὼς, per trochæum, vel, -æos.

Τροχαλία, ας, ἡ, rota, quæ circumagitur ad aquam educendam, trochlea. A

Τροχαλὸς, ὴ, ὸν, velox, citus, currens; (2) rotundus, circularis, *item in neutr.* circulus. A τρόχος.

Τρόχαλος, ου, ὁ, septum aulæ, cortis, maceria ex rotundis lapidibus; (2) rotundus lapillus. Ab eod.

Τροχαλᾶς, *Adv.* cito, velociter, cursim.

Τροχαντὴρ, ῆρος, ὁ, pars puppis; (2) genus tormenti; (3) coxæ caput. A τροχάζω.

Τροχαω, curro, cursito; τροχοῶ & τροχόωσα, currens. *Poet.* pro τροχᾶν, ῶσα, άουσα. Ἄρκτοι ὅμα τροχόωσι, τὸ δὴ καλέουσι τὴν ἅμαξαν, Arat. Phœnom. 27. A τρόχος. Unde

Τροχερὸς, ρὰ, ρὸν, & τρόχιος, rotundus, volubilis in modum rotæ; (2) currens, citus.

Τροχηλασία, ας, ἡ, rotarum agitatio & cursus, aurigatio. Ex τρόχος, & ἐλαύνω.

Τροχηλατέω, ῶ, aurigor, rotam impello. Gl. Vet. roto. Τὸ μηδὲν δ' αἷμα νῦν τροχηλατεῖ μαγίαισιν, exagitat, Eur. Or. 31.

Τροχηλάτης, ου, ὁ, auriga. Ex iisd.

Τροχηλία, ας, ἡ, v. τροχαλία.

Τροχήλιον, ου, τὸ, idem & ex iisd.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, rotæ vestigium, orbita. A τροχὸς, rota. Hinc

Τροχιὰς, ου, ὁ, cursor, nuncius.

Τροχίζω, rota torqueo, radiis rotæ districtum torqueo.

Τροχιλία, ας, ἡ, id. quod τροχαλία. A

Τρόχιλος, ου, sive τροχίλος, ου, ὁ, aviculæ nomen, trochilus, regulus, rex avium. A τρόχος.

Τρόχις, ιος, ὁ, cursor, nuncius, pediseques; (2) diligens. Ab eod.

Τροχίσκος, ου, ὁ, rotella, Gl. V. rotula; (2) pastillus, Ph. A τροχὸς.

Τροχοδινέω, in orbem circumago. A τροχὸς & δινέω.

Τροχοειδὴς, ὁ ἡ ἡ, rotæ seu orbis speciem gerens, rotundus, figuræ orbicularis. Ex τροχὸς. & εἶδος.

Τροχόεις ἑσσα, όεν, rotundus; (2) incurvus, volubilis in modum rotæ vel orbis. A τροχὸς.

Τροχοπέδη, ης, ἡ, sufflamen, quo rotarum cursus ligatur, seu lignum, quod per duas trajectum rotas, cursum sistit. Ex τροχὸς, & πέδη.

Τροχοποιέω, ῶ, rotas facio, Arist, Plut. 512. A τρόχος & ποιέω.

Τροχοποιὸς, οῦ, ὁ, rotarum faber. Ab eod.

Τρόχος, ου, ὁ, cursus; (2) locus, in quo curritur, in quo se cursu exercebant. A τρέχω.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, rota. Ab eod.

Τροχὸων, τροχόωσα, currens. Vide τροχάω.

Τροχόωσα, nom. plur. f. g. *Poet.* pro τροχῶσα, ex τροχάσασ, a τροχάω, propero.

ΤΡΥΒΛΙΟΝ, aut τριβλίον, ου, τὸ, catinus, paropsis, patina.

Τρυγαῖόλιον, ου, τὸ, locus in quem reconditur triticum, Hes. Ex τρύγη, & βολὴ.

Τρυγάω, ῶ, f. ήσω, fruges colligo; (2) uvas carpo, vindemio, *Metaph.* fruor, percipio. Οὐδὲ ὅτε βατὸς τρυγᾶσι σαφυλῶ, Luc. 6, 44. ἄμπελον, Apoc. 14, 19. βότρυας, ib. ver. 18. Ἀλλ ἔβημας ἐξὸ' ὅτω ῥαδίως τρυγήσειν, Arist. Vesp. 632. Hom. Il. 18, 566. A τρύγη.

Τρυγηρὸς, ὰ, ὸν, fæculentus. A τρύξ.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia. A τρύξ.

Τρυγίω, ῶ, sicco, arefacio; τρυγιῶσῆ, exsiccari. Ab eod.

ΤΡΥΓΗ, ας, ἡ, triticum, hordeum, cereales fruges, fructus; (2) vindemia; etiam pro siccitate.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, qui demit & colligit cereales fruges & uvas. A τρυγάω. Unde

Τρυγητήριον, τὸ, torcular, torcularе, Gl. V.

Τρυγητὴς, ου, ὁ, vindemiator.

Τρυγητικὸς, ὴ, ὸν, vindemialis, Gl. V.

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemia, vindemiæ tempus.

Τρυγηφάγος, ου, ὁ ἡ ἡ, cerealium frugum comestor. Ex τρύγη, & φάγος.

Τρυγηφόρος, ὁ ἡ ἡ, uvæ seu uvarum ferax; (2) frugum ferax. Ex φέρω.

Τρυγία, ας, ἡ, fæx, fex, Gl. Vet. amurca, Gl. V. de oleo. A τρύξ.

Τρυγίας, ου, ἡ, sc. οἶνος, vinum fæculentum, vini reliquiæ cum sua fæce. A τρύξ.

Τρυγίζω, f. σω, fæculentus evado, *Arst.* A τρύγη.

Τρυγικὸς, ὴ, ὸν, fæculentus; (2) idem quod τρυγαδικὸς, ut τρυγικὸς χόρος.

Τρύγινος, ίνη, ίνον, fæcatus, e fæcibus expressus. Ab eod.

Τρυγίζειος, ου, ὁ ἡ ἡ, fæce victitans. Ex τρύξ, & βίος, victus.

Τρυγοδιφάω, ῶ, fæcem perscrutor. A τρύξ & διφάω.

Τρύγοπος, ου, ὁ, vas vimineum, quod coli loco supponitur vino recens calcato & e torculari effluenti. Ex τρὶξ, & ὄπος.

Τρυγόφιν, 3. pl. præs. opt. act. *Poet.* pro τρυγῷεν, τρυγόοιεν, a τρυγόω.

Τρυγῳδίον, convitiis incessio. Ὅς τις ἀπήλλαξεν χόρον τρυγῳδῶν, Arist. Vesp. ult.

Τρυγῳδὸς, ους, ὁ ἡ ἡ, fæcis plenus; (2) fæcem referens, fæculentus.

Τρυγῳδία, ἡ, comœdia. Hinc

Τρυγῳδικὸς, ὴ, ὸν, comicus.

Τρυγῳδὸς, οῦ, ὁ, qui fæcibus peructa facie, & curru vectus convitiis incessit prætereuntes, comicus Poëta. *Ern.* A τρύξ, & ᾠδὸς.

Τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur; (2) piscis marinus. A

Τρύζω, f. ύσω, v. τρίζω. Ἁ δ' ὁλκυὰν Ταλίθιν ἐν φωκιναῖσι βατὰν τρύζησιν ἀκαίνοις, Theocr. 7, 140. Ὡς μή μοι τρίζητε παρὰ μῆλα ἄλλοθεν ἄλλος, Il. 9, 311. Τρύζει ὁλοὸν ὀλυγὸν, *Arat.* v. 548.

ΤΡΥΗΛΗΣ, ους, ὁ ἡ ἡ, vel trulla, aut poculum a τρύω, vel, *ut aliis placet* clavatus. Ab eod. & ὕλος. Lucian.

Τριλίζω,

Digitized by Google

Τρυλίζω vel τρυλλίζω, idem quod τρίζω.

Τρῦμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, foramen a terebra; (2) veterator, longo rerum usu veluti tritus. A τρύω. Hinc

Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen.

Τρυμάτιον, ε, τὸ, parvum foramen. Dim.

Τρυξ υγός, ἡ, vinum recens, mustum nondum percolatum; (2) fæx vini, fæx olei; (3) scoria ferri. A τρύγη.

ΤΡΥΠΑ, ης, ἡ, foramen; (2) terebra.

Τρυπάνη, ης, ἡ, terebra. A τρύπα. Hinc

Τρυπανίζω, f. ίσω, terebro, pertundo.

Τρυπάνιον, τὸ, Dim. a

Τρύπανον, υ, τὸ, terebrum, terebra; (2) veterator. A

Τρυπάω, ῶ, f. ήσω, terebro, perforo, pertundo, etiam de coitu dicitur, cum derivativis. Τρυπᾷν ἀμφότερα τὰ ὦτα, Xen. A τρύπα.

Τρυπαδοχος, ὁ, tenebræ manubrium. Ab ἔχω.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen, A τρυπάω.

Τρύπησις, εως, ἡ, tenebratio. Ab eod.

Τρυπητὴς, οῦ, ὁ, terebrator. Ab eod.

Τρυσάνωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, virum atterens, i. e. conficiens, excrucians, emacerans. Ex τρύω, & ἀνὴρ.

Τρυσίβιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vitam vexans, vitæ molestus, Arist. Nub. 420. Ex τρύω, & βίος.

Τρυσίππιον, τρύσιππον, vel τρυσίππειον, υ, τὸ, nota, quæ inuritur equo longo labore trito & confecto. Ex τρύω, & ἵππος.

Τρύσις, εως, ἡ, adflictio, ærumna. A τρύω.

Τρυσὸς, ὴ, όν, adflictus, æger. Ab eod.

Τρυτανδῶ, expendo, Gl. V. A τρυτάνη.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina. A τρύω, pro τράω.

Τρυφάλεια, είας, ἡ, galea tres conos habens. Ex τρεῖς, & φαλὸς.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, caseus, pro τροφαλίς.

Τρυφάω, ῶ, fut. ήσω, delicate vivo, deliciis indulgeo, laute vivo; (2) efferor & exsulto lætitia; (3) insolens sum, & arrogans. Gl. Vet. τρυφῶ, luxurior, abundo. Σεμνὸν, τρυφῶσαν (ἰδμα) Arist. Nub. 48 τρυφᾶν ταῖς ἡδοναῖς, Isocr. Ἐτρυφήσατε ὅπῃ ἕ χης, Jac. 5, 5. A τρυφή.

Τρυφηραίνομαι, idem. Hinc τρυφερανθεὶς, emollescens, aor. 1. part. pass. Arist. Vesp. 686.

Τρυτερίυομαι, idem & ab eod.

Τρυφερόβιος, ε, ὁ, molliter, laute, delicate vivens.

Τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν, tener, mollis, delicatus. A τρυφή.

Τρυφεροσημων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, mollis, delicatus, *Epith.* vestis.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. A τρυφερός.

Τρυφεροχρὰς, ῶτος, vel τρυφερόχρατος, ε, ὁ ᾗ ἡ, habens cutem teneram, delicatulus. A χρὼς, cutis.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, mollities, luxus, delicata vita; (2) insolentia, fastus. A θρύπλω. Hinc

Τρυφηλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, deliciis deditus.

Τρύφημα, ατος, τὸ, id, ex quo deliciæ percipiuntur; (2) deliciæ. A τρυφάω.

Τρυφητὴς, οῦ, ὁ, deliciarum consectator, delicatæ vitæ amator, heluo, vorax. Ab eod.

Τρυφητιάω, ῶ, delicias capto. A pr.

Τρυφητικὸς, ὴ ὸν, libidini & voluptati deditus. Ab eod.

Τρύφος, εος, τὸ, fragmentum, frustum. A θρύπλω.

Τουχηρὸς, ρὰ, ρὸν, attritus & lacer in modum τούχεος. A τρύχω.

Τρύχινος, ίνη, ινον, tritus & scissus, consutus & pannis attritis. Ab eod.

Τρυχιον, ε, τὸ, pannus attritus seu lacerus. Dim. a τρύχος.

Τρύχιος, idem quod στρύχνος, ap. Poët.

Τρύχος, vel τρῦχος, εος, τὸ, pannus lacerus & attritus; (2) attritio. A τρύχω.

Τρυχόω, ῶ, f. ώσω, attero, absumo, exhaurio, consicio; τετρυχωμένος, afflictus, p. pass. part. Τετρυχωμένος καμάτοις, Herodian. A τρύω. Hinc

Τρύχωσις, εως, ἡ, vexatio, adflictio, confectio.

Τρύχω, f. ξω, adflicto, Gl. V. τρύχῃ, carpitur, Ph. Μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι, Theog. 909. Πτωχὸν δ' ἐκ ὀν τις καλέοι τρύξοντα ἑαυτὸν, Odyss. 17, 388. Εὐνώμα χρόνῳ τρυχόμενος, Soph. Aj. 609. Ἐνθυμίοις εὐναῖς τ' ἀναιδράτοις τρύχεσθ, id. Trach. 112. A

ΤΡΥΩ, tero, attero, vexo, divexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, adfligo, eneco & macero, Gl. V. adflicto. Τετρυμμένος ἡλίῳ, Plato, χήρᾳ ᾗ πόνῳ, Epigr.

Τρωγάλια, ων, τὰ, bellaria, Gl. Vet. Arist. Plut. 797. A

Τρωγάλιος, ε, ὁ, edulis. A τράγω.

Τρώγλη, ης, ἡ, caverna seu foramen rosione factum. Ab eod.

Τρωγληταὶ, hirundinum species in cavernis nidulantium. A τρωγλη.

Τρωγλοδύνω, cavernam subeo, in cavernam me subduco, ingredior in cavernam. Ἡτις (χελὼν) ἀρίστη Ἣ ᾗ τρωγλοδύνοιτα (μὲ) ᾗ τρωγλίῳ ἐρείνει, Hom. Batr. 52. Ex τρώγλη, & δύνω, *subeo*.

Τρωγλοδυτία, ῶ, f. ήσω, idem & ex iisd. Unde

Τρωγλοδύτης, ε, ὁ, qui cavernas subit, qui in cavernas se subducit, Troglodytes, genus Afrorum.

Τρωγλοδυτικὸς, ὴ, όν, cavernas subiens; (2) pertinens ad Troglodytas. A pr.

Τρωγλοδυτικῶς. Troglodytarum more.

Τρωγλόδυτος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod τρωγλοδύτης.

Τρωγοισας, acc. pl. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro τρωγήσας, a τράγω.

ΤΡΩΓΩ, f. τρώξομαι, rodo, comedo. Τρώγειν ἄγραυλα μελιηδία, Odyss. 6, 90. ῥαφάνας, id. Batr. 53.

Τρώεσσι, dat. plur. *Poët.* pro Τρωσὶ, a Τρώς.

Τρωθῇ, 3. sing. aor. 1. conj. pass. verbi τιτρώσκω.

Τράκλης, ε, ὁ, comestor, vorator; (2) impostor, versutus, deceptor; (3) piscis quidam. Gl. V. tructa piscis. A τρώγω.

Τρωκλὸς, ὴ, ὸν, qui comedi potest aut solet, edulis, esculentus, edui aptus. Ab eod.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus; (2) damnum, detrimentum, clades, *Ion.* pro τραῦμα. A τιτρώσκω. Hinc

Τρωμαλίης, ε, ὁ, saucius, vulneratus.

Τρωμαλίζω, f. ίσω, saucio, vulnero.

Τρωννύω, vel τρωννυμι, idem, Sch. Arist.

Τρώξ, γὸς, gurgulio, vermiculus, qui legumina arrodit. Gl. V. curculio.

Τράξαλλις, ιδος, ἡ, grillus, acetaria, Ph. eicaria, al. Gl. V. A τράγω.

Τράξανα, τὰ, rami tenelli qui a pecore arrodi solent. Ab eod.

Τρωξάρλαο, gen. sing. *Æol.* pro τραξάρλε.

Τρωξάρλης, ε, ὁ, panivorus, nomen muris in Batrachom. Ex τρῶξις, & ἄρλης.

Τράξιμος, υ, ὁ ᾗ ἡ, qui comedi potest aut solet, edulis. A τράγω.

Τρῶξις, εως, ἡ, esio, rosio. Ab eod.

Τρωπόσκλο, vide τραπάω.

Τραπάω, *Poët.* pro τροπάω, τρωπάσκλο in fugam vertebatur, imperf. *Ion.* pro ἐτραπάλο, Il. 11, 567.

Τρῶσα, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔτρωσε, a τιτρώσκω. Unde

Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, vulnus, ictus.

Τρασμὲς, ὁ, idem & ab eod.

Τρώσω, f. 1. ind. act. v. τιτράσκω. Unde

Τρωτὸς, ὴ, όν, vulneratus, læsus; (2) vulnerabilis, qui vulnerari lædive potest.

Τρῶῦμα, ατος, τὸ, *Ion.* pro τραῦμα, vulnus.

Τραχάω, ῶ, curro, *Poët.* pro τρυχάω. Ῥίμφα μάλα τραχῶσι, Hom. Il. 22, 163.

Τρώω, vulnero. Οἷνος σε τρώοι μελιηδὴς, ὅστις ᾗ ἄλλος βλάπτει, ὃς ἂν μὴ χαλδὸν ἔλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. Hom. Odyss. 21, 293.

Τὺ, *Dor.* pro σὺ tu.

Τυγχάνω, f. τεύξομαι, vel τυχήσω, sum; (2) accidit ut sim, forte sum, contingo, evenio, accido; (3) adsequor, *fr.* scopum attingo, adipiscor, impetro, Gl. Vet. ἔλυχεν, contecutus est, Gl. Vet. ὁ τυχὼν quilibet, Ph. τυχόντες, adepti, Ph. τῇ τυχέσῃ, qualibet, Ph. aor. 2. Τυχὼν ἀνὴρ, vulgaris, Longin. 9. Τυγχάνειν ζυγνύμενος, ἐλέυ, εἰρήνης, βουλείας, οἴκτης &c. Dem. Καὶ κατ' ἐπαίνε τάξεως πρὸς χθόν ἐμῆς, Soph. Aj. 527. Ἀπεθανες, εἰ τ' ἀξίας εὐτύγχανες, Arist. Av. 1229. Κεῖνος δ' ὀλεσίστατος, ὅστις κατ' ἦμαρ τυγχάνει μηδὲν κακὸν, Eur. Her. 628.

Τυκάνη, ης, ἡ, tribula, Ph. A τύκω.

Τυκίζω, fut. ίσω, scalpo, polio. Τέλλε δ' (λίθας) ἐτύκιζον αἱ Κρῆτες τοῖς βύγχεσιν, Arist. Av. 1143. A

Τύκος, sive τύκος, υ, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus. A τύκω.

Τυκτὸς, ὴ, όν, factus, fabricatus. Μηδ' ἄζεο θῆρον Ἄρκτον τετον μαίομενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον. Hom. Iliad. 5, 831. i e. *præter naturam ascitum malum*. A τεύχω.

Τύκω, paro; Τετύκοντο, parabant, pro ἐτύκοντο, imperf. Τετύκοντο δαῖτα, Il. 1, 467. δορπον, Odyss. 12, 307. A τεύχω.

Τύλα, sive τύλη, ης, ἡ, callus; (2) culcita, lodix. A τύλος.

Τυλαίνος, ία, ον, callosus. Τυλαίνια ἕλκεα, *Aret.* A τύλος.

Τυλεία, ας, ἡ, & τυλεῖον, υ, τὸ, & τυλία, ας, ἡ, culcita. Ab eod.

Τυλίσσω, sive τυλιττω, f. ξω, in modum culcitæ convolvo; (2) perscrutor, indago. Οὐδ' ἐτυλίχθη Τὰν ψυχὰν, Theocr. 23, 54. Ab eod.

Τυλόεις, όεσσα, callosus. Ab eod.

ΤΥΛΟΣ, υ, ὁ, callus, seu callum, cutis in aliqua corporis parte obdurata ex labore vel opere; (2) clavus ligneus vel etiam nodus; etiam pudendum apud Hes. Et τύλοι pl. pili superciliorum, Poll. Hinc

Τυλόω, ῶ, f. ώσω, callosum reddo, callum obduco; τυλῶμαι, calleo, Gl. Vet. p. pass. τετυλωμαι calleo, Gloss. Vet. p. pass. τετυλωμθν, callosus, Gl. V. p. part. pass. Ὁ μὴ χαλινὸς ἄχαρι ταῖς γνάθοις σκληρὸν τυλοῖ το σῶμα, Xen.

Τυλώδης, ους, ὁ ᾗ ἡ, callosus, Ph. tuberus. Ab eod.

Τύλωμα, ατος, τὸ, callum.

Τύλωσις, εως, ἡ, occallescentia.

Τυλωτὸς, ὴ, όν, nodosus.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quod circa sepulchra versetur.

Τυμβιὰς αὐδὴ, vox sepulchralis. A τύμβος.

Τυμβεία, ας, ἡ, tumulatio, inhumatio. A τυμβόω.

Τυμβείτης, ε, ὁ, sepulchralis. A pr.

Τύμβυμα, ατος, τὸ, id, quod busto infertur, cadaver. A

Τυμβόω, f. ώσω, busto infero, tumulo, sepelio; (2) devoro, in ventre quasi sepelio. Σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ, Soph. Aj. 1082. χοὰς, id. El. 408. Οὐκ ἄδε ναῦλας ὀλεμβύσας τυμβόλομβρ, Eur. Hel. 960. A τύμβος.

Τυμβώρης, ους, ὁ ᾗ ἡ, conditus monumento. Ex τύμβος, & ἄρω.

Τυμβογέρων, οντος, ὁ, senex capularis, sepulcrorum.

Τυμβονόμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, qui in monumentis pascitur, monumenta obsidens. Ex τύμβος, & νέμω. *pasco*.

ΤΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus.

Τυμβοχοέω, ῶ, f. ήσω, tumulum struo, tumulo, sepelio, humo adgesta tego. Ex τύμβος, & χοέω, seu χέω.

Τυμβοχοὴ, ῆς, vel τυμβοχόη, ης, ἡ, tumulus; Hom. Il. 21, 323.

Τυμβόχοος, ex iisd. idem quod

Τυμβοχοστὸς, υ, ὁ ᾗ ἡ, busto vel sepulchro adgesto exstructus; (2) effossus. Ex τύμβος, & χωστὸς, *e terra exstructus*

Τυμβωρυχέω, busta eruo, busta fodiendo aperio, ut sepulchra deprædet, sepulchra deprædor. Τυμβωρυχία,

Digitized by Google

Τυμβωρυχία, ἡ, sepulchorum effossio. A
Τυμβωρύχος, ὁ, ὁ ἢ, busta eruens, spoliator mortuorum. Ph. vespillator, sepulchri violator, Arist. Ran. 1266. Ex τύμβος, & ὀρύσσω.
Τύμμα, ατος, τὸ, ictus, vulnus, plaga. A τύπτω.
Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod.
Τυμπανίας, ου, ὁ, ut τυμπανίας ὕδρωψ, hydropis species quo venter ut tympanum intenditur, pulsuque sonat. A τύμπανον.
Τυμπανίζω, f. ίσω, tympanum pulso seu tundo; (2) fustibus cædo; it. fustibus ad necem cædo, (3) quovis violento supplicio adficio. Ἄλλοι ἢ ἐτυμπανίσθησαν, Hebr. 11, 35. Ab eod.
Τυμπάνιον, ου, τὸ, parvum tympanum. Dim.
Τυμπανισμὸς, οῦ, ὁ, tympani pulsatio.
Τυμπανιστὴς, οῦ, ὁ, tympanista, qui tympanum pulsat. A τυμπανίζω. Hinc
Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, quæ tympanum pulsat.
Τυμπανίτης, ου, ὁ, v. τυμπανίας.
Τυμπανόεις, εντος, ὁ, idem.
Τυμπανοειδὴς, ές, ὁ ἢ, tympano similis. Ex τύμπανον, & εἶδος.
Τύμπανον, τὸ, tympanum, instrumentum quo pulsato sonus cietur; (2) palus; machina ad quam devincti plagis adficiebantur; (3) fustis, baculus. A τύπτω.
Τυμπανοπρεπὴς, ὁ ἢ ἐς, tympanorum strepitu gaudens. A κρέπομαι.
Τυμπανώδης, ες, ὁ ἢ ἐς, tympano similis, tympanum referens. A τύμπανον.
Τύνη, tu. Dor. pro σύ.
ΤΥ΄ΝΟΣ, vel τυνὸς, parvus, Hes. τυννὸς, id. Theoc. Hinc
Τυννῶτος, parvillus, parvulus, tantillus.
Τυντλάζω, lutum calco, Arist. P. 1157. A
Τυντλὸς, ὴ, ὸν, lutum, Hes.
Τυντλώδης, ες, ὁ ἢ ἐς, lutosus. A præc.
Τύπανον, ου, τὸ, idem quod τύμπανον.
Τυπὰς, άδος, ἡ, malleus. A τύπλω.
Τυπιτὸς, ῆ, ὸν, percussio, verberatio; (2) planctus, plangor. A τυπίω.
Τυπὴ, ῆς, ἡ, ictus, percussus, plaga; Hom. Il. 5, 887. A τύπλω.
Τυπικὸς, ὴ, ὸν, figuratus, symbolice innuens & figurans. A τύπος.
Τυπικῶς, figurate, symbolice. A præc.
Τυπὶς, ίδος, ἡ, malleus. A τυπὴ.
Τύπος, ου, ὁ, forma, formula, norma, tenor, institutum, Phil. constitutum, Gl. Vet. signum, effigies, exemplar. A τύπλω. Hinc
Τυπόω, ῶ, f. ώσω, formo, informo, figuro, signum imprimo vel insculpo. Ἐτύπωσεν ὄπισθολιὼ τῇ σφραγῖδι τὸ Μαρκέλλε, App.
Τυπίω, pro τύπλω, τυπηθεὶς, cæsus, Ph. τυπηθέν, batutum, Ph. aor. 1. part. pass. Οὐ γὰρ με τυπήσεις σίφανον ἔχοντά γε, Arist. Plut. 21. Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπτήσομαι, id. Nub. 1182. A τύπλω.
Τύπλομες, 1. pl. præs. ind. act. Dor. pro τύπλομεν.
Τυπλόντων, gen. pl. præs. part. act. Att. pro 3. pl. præs. imper. positus.
ΤΥ΄ΠΤΩ, f. ύψω, verbero, percutio, pulso, tundo, cædo, ferio; τύπτομαι, vapulo, Οὐ μὴ τύπτει τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί; vapulas, Arist. Ran. 655.
Τυπω, gen. sing. Dor. pro τύπου, a τύπος.
Τυπώδης, ες, ὁ ἢ ἐς, non exactus, rudi descriptione comprehensus. A τύπος. Hinc
Τυπωδῶς, Adv. crassiore Minerva, crassiore Musa.
Τυπωθέντας, acc. plur. aor. 1. pass. v. τυπόω.
Τύπωμα, ατος, τὸ, figura, idem quod τύπος; (2) vas, τύπωμα χαλκόπλευρον. Soph. El. 54. A τυπόω.
Τύπωσις, εως, ἡ, figuratio, formatio, expressio. Ab eod.
Τυπωτὸς, ὴ, ὸν, informatus, expressus, effictus. Ab eod.
Τυραννεῖον, ου, τὸ, domus seu domicilium tyranni. A τύραννος. Unde
Τυραννεύω, f. εύσω, sum τύραννος, regno, impero. Ἀλλὰ ἐμοῦ μὴ ᾽τυραννεύσοντι φίλοι βασιλῆες δικαίως, Eur. El. 885.
Τυραννέω, ῶ, f. ήσω, dominor, tyrannus sum, tyrannidem obtineo. Πότερα τυραννεῖν ἢ πόλιν σῶσαι θέλεις; Eur. Ph. 563. Τυραννήσας στοιχεῖα, Plat. Τῶν πόλεων αἳ μὴ τυραννοῦνται, id. Ab eod.
Τυραννησίω, cupio τυραννεῖν, tyrannidem & imperium adfecto. A τυραννέω.
Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. A τύραννος. Hinc
Τυραννιάω, ῶ, tyrannidem adfecto.
Τυραννίζω, f. ίσω, cum tyranno facio, Dem.
Τυραννικὸς, ὴ, ὸν, tyrannicus, ad tyrannum pertinens, a tyranno profectus, tyrannum decens, tyrannidem exercens; (2) dominandi peritus. A τύραννος.
Τυραννικῶς, Adv. tyrannice, tyrannorum more.
Τυρανὶς, ίδος, ἡ, regnum, imperium; (2) tyrannis, dominatus injustus & crudelis, summa potentia; (3) uxor tyranni seu principis. A τύραννος.
Τυραννοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ad tyrannidem instruit, qui tyrannum esse docet.
Τυραννοκλονέω, ῶ, f. ήσω, tyrannum occido, Pass. τυραννοκλονέομαι, tanquam tyrannus occidor.
Τυραννοκλονία, ας, ἡ, tyrannorum seu tyranni occisio aut cædes; tyrannicidium, Gl. Vet.
Τυραννοκλονικὸς, ὴ, ὸν, ad tyrannicidam pertinens. A pr.
Τυραννοκλόνος, ου, ὁ ἢ, tyrannicida, tyranni occisor seu interfector. Ex τύραννος, & κλείνω.
ΤΥ΄ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ἢ, tyrannus, tyranna, rex, regina. Adject. tyrannicus, ad tyrannum pertinens.
Τυραννοφόνος, ου, ὁ ἢ, tyrannicida.
Τυραννόφρων, ονος, ὁ ἢ, tyrannico spiritu tumidus, & insolens. Ex τύρ. & φρὴν.
Τυρβάζω, f. άσω, turbas seu tumultum excito, tumultuor; τυρβάζομαι, turbor, solicitus sum. Μεριμνᾷς ἢ τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, Luc. 10, 41. Τὸν πλὴν ὥσπερ ἀπλαγᾶς τυρβάσεις βαδίζων. Arist. V. 249. A
Τύρζη, ης, ἡ, pro σύρζη.
Τυρεία, ας, ἡ, lactis coagulatio, & in caseum densatio; (2) confectio casei. A τυρός.
Τύρβυσις, εως, ἡ, idem.
Τύρευμα, τος, τὸ, caseus. A
Τυρόω, f. ὅσω, in caseum cogo & denso; (2) agito, turbo, commisceo, machinor, struo, fabricor. Ὃ ἢ ἐνδον ἐτύρβυς ταῦτα, Dem. A τυρός.
Τυρίδιον, τὸ, caseolus. Dim.
Τυροβόλιον, ου, τὸ, quo servantur casei, fiscella. Ex τυρὸς, & βολή.
Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris, sic dicti ab excavando caseo; in Batr. 136. Ex γλύφω.
Τυρόεις, όεσσα, όεν, caseosus. A τυρός.
Τυρόκνησις, ἡ, radula caseo radendo; Arist. Lys. 226. Ex τυρὸς, & κνάω.
Τυροκόσκινον, ου, τὸ, caseus cretus in cerniculo, vel cribrum, quo caseus cernitur.
Τυροποιέω, caseum facio seu cogo.
Τυροπωλέω, caseos vendo; (2) pondero & examino more eorum, qui caseos venditant. Τυροπωλῆσαι τὸν τέχνιον, Aristoph. Ran. 1502.
ΤΥ΄ΡΟΣ, ου, ὁ, caseus; (2) forum, ubi casei venduntur.
Τυροτόμος, ὁ ἢ ὸν, caseum secans, radens. A τέμνω.
Τυροφόρος, ὁ ἢ ὸν, caseum ferens, Epith. placentæ, sc. cui caseus admistus, τυρωτός. A φέρω.
Τυρόω, ῶ, fut. ώσω, coagulo & in caseum cogo; (2) agito, turbo, commisceo. Τυρῶντες ἅπαντα, Athen. A τυρός.
ΤΥ΄ΡΣΙΣ, εως, ἡ, turris, propugnaculum.
Τύρσος, ου, ὁ, idem, Suid.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, furca. Quæ est ὑρχὴ, R.
Τυρῶ, gen. sing. Dor. pro τυρῷ, a τυρὸς.
Τυρώδης, ες, ὁ ἢ ὸν, caseosus, e genere caseorum. A τυρός.
Τυρωτὸς, ὴ, ὸν, caseatus, Gl. V. A τυρόω.
Τυτθὸς, ὴ, ὸν, vel τυτθὸς, ὸς, ὸ ἢ ὸν, parvus, pusillus. Hinc Adv. τυτθὸν, paululum. Οὐδὲ τυτθὸν, ne tantillum quidem, Hom. Il. 1, 354. Μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν, 22, 480. A τιτθός.
Τυφεδανὸς, οῦ, ὁ, decrepitus, cujus cadaver propediem cremandum est, Aristoph. Vesp. 1359. A
Τυφεδὼν, όνος, ἡ, accensio, inflammatio. A τύφω.
Τύφη, ης, ἡ, planta aquatica, sive palustris. Ab & pro τίφη.
Τυφθεῖμεν, 1. plur. aor. 1. opt. pass. Att. pro τυφθείημεν, a τύπλω.
Τυφλίνοι, ων, οἱ, serpentes cæci, cæciliæ. Angl. Slow worms. A τυφλὸς.
Τυφλογενὴς, έος, ὁ ἢ ὲς, cæcigena, Gl. Vet. Ex τυφλὸς, & γείνομαι.
Τυφλοπλασίω, ῶ, cæcum fingo. Ex πλάσσω.
Τυφλόπως, ωτος, cæcus.
ΤΥΦΛΟ΄Σ, ὴ, ὸν, cæcus, oculis captus; (2) qui non videtur, vix apparens, obscurus. Epith. parietis, in quo nulla fenestra.
Τυφλόσομα, τὸ, obscurum ostium.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. A τυφλὸς.
Τυφλοφόρος, ου, ὁ ἢ ὸν, cæcum ferens. Ex τυφλὸς, & φέρω.
Τυφλόω, excæco, oculis privo. Ὃν τυφλώσας, Eur. Ph. 771. Τῶν ᾧ μελλόντων τις τύφλων᾽ φράσαι, Pind. Ol. 12, 13. A τυφλὸς. Unde
Τυφλώδης, ες, ὁ ἢ ὲς, qui mutus sedet, velut attonitus sensibusque captus.
Τύφλωσις, εως, ἡ, excæcatio, obcæcatio; (2) cæcitas. A τυφλόω.
Τυφλώττω, cæcus sum, cæcutio. Ὁ ᾧ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ὀθυμίᾳ, Herodian. lib. 3. A τυφλὸς.
Τυφλῶψ, ῶπος, ὁ, cæcus; (2) serpens quidam. Καὶ ἔτι σὺ τυφλῶπες ἀπήμαντοι φορεῖσθε, Nic. Th. 492. Ex τυφλὸς, & ὤψ.
Τυφογήρων, οντος, fastuosus senex, Arist. Nub. 905. Ex τύφος, & γήρων.
Τυφομανία, ας, ἡ, insolentia & fastus cum furore, furor cum insolentia & fastu.
Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus; (2) jactantia, arrogantia, fastus, insolentia; (3) stupor attonitus. A τύφω.
Τυφόω, ῶ, f. ώσω, fumo infesto vel eneco; (2) effero, insolentem reddo; (3) stupidum reddo, τετυφωμένος, inflatus, insanus, stultus, cæcus, p. pass. part. Τετύφωμαι μᾶλλον ὀπισθάμβωνος, 1 Tim. 6, 4. τυφωθεὶς, ibid. 3, 6. Ἐπὶ πολλῷ τετυφωμένος, Luc. A τύφος.
ΤΥ΄ΦΩ, f. θύψω, pr. incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flamma; calefacio; unde τυφομαι; (2) amoris aut alius cupiditatis latente igni maceror; (3) incendo simpliciter, & Pass. ardeo, uror, adeoque; (4) amore ardeo. Ern. Αἴνων τυφόμενον ἐ ζέσῃ, Matt. 12, 20.
Τυφώδης, ες, ὁ ἢ ὲς, decrepitus & capularis; (2) fastuosus, elatus, arrogans. A τύφος.
Τυφὼν, ῶνος, ὁ, ventus repentinus, procella, vortex igne factus, seu vortex procellosus & everberans, Gl. V. τύφων, δαίμων, Typho. A τύφω.
Τυφωνικὸς, ὴ, ὸν, typhonicus. A τυφὼν.
Τυφωνοειδὴς, ές, ὁ ἢ ὲς, similis vehementi turbini, turbineus. Ex τυφὼν, & εἶδος.
Τυφωνοειδῶς, Adv. vehementi turbine.
Τυφὼς, ῶ, ὁ, idem quod τυφὼν, a τύφω.
Τυχαῖον, ου, τὸ, delubrum fortunæ. A τύχη.
Τυχαῖος, αία, αῖον, fortuitus. Ab eod.
Τυχαίως, forte, ap. Ios.
Τύχαισι, dat. pl. Poët. pro τύχαις.
Τύχε, factus est, 3. sing a. 2. ind. act. Ion. pro ἔτυχε, a τυγχάνω.

Digitized by Google

Τυχεῖν, *nactum esse*, aor. 2. inf. act.
Τυχέειν, *nactum esse*, a. idem, *Poët.*
Τυχέω, f. ήσω, consequor, nanciscor, contingo. Τπὸ σφετερῆ τυχήσας, Il. 4, 106. χεῖ κλυτὸν ἄκμονα, ib. 579. χεῖ ζωστῆρα, ib. 12, 189. Τύχησε γὰρ ἐρχομένῳ νηΐ, Odyss. 14, 334. A τυγχάνω. Unde
Τύχη, ης, ἡ, fortuna; (2) eventus seu casus fortuitus; (3) *in pl.* calamitates, fortuna adversa. Τὼ ἐλπίδ' ἐ χρὴ τῇ τύχης κρίνειν πάρος, ante eventum, Soph. Trach. 737.
Τυχηρὸς, ρὰ, ρὸν, fortuitus; τυχηρὰ, adventitia bona, Gl. Vet. A τύχη.
Τυχηρῶς, casu, fortuito, Gl. V. A pr.
Τύχης, 2. s. aor. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τυχήσω, f. 1. ind. act. verbi τυγχάνω.
Τυχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω.
Τυχικὸς, ἡ, ὸν, fortuitus. Ab eod.
Τυχικῶς, *Adv.* fortuito, casu.
Τύχοιμι, aor. 2. opt. v. τυγχάνω.
Τυχοῦσαν, acc. sing. part. aor. 2. f. gen. act. *Dor.* pro τυχεῖσαν.
Τυχὸν, fors, fortasse. A τυγχάνω. Unde
Τυχόντι, dat. sing. a. 2. part. act.
Τυχόντως, *Adv.* prout contigit seu contigerit, quodlibet modo, temere, utcumque. A τυχὼν, όντος.
Τύχασι, 3. pl. a. 2. conj. act. v. τυγχάνω.
Τυψαις, aor. 1. part. act. *Dor.* pro τύψας, a τύπτω.
Τυψάντων, *verberent*, gen. plur. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. plur. præs. imper. act. positus.
Τύψε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἔτυψε.
Τύψιν, 3. sing. a. 1. imper. act.
Τυψάντι, 3. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro τύπτουσι.
Τῷ, *huic*, dat. sing. ab ὁ, *hic*.
Τὼ, pro τώγε, *bi*, nom. dual. ab eod.
Τὼγαλμα, *Dor.* pro τὸ ἄγαλμα, *simulacrum*.
Τὼγκιστρον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἄγκιστρον.
Τ Ω Θ Α΄ Ζ Ω, f. άσω, dicteriis incesso, irrideo, mordeo opprobriis, cavillor, conviciis incesso. Ἵν' αὐτὸν τωθάσω πιανικῶς, Arist. Vesp. 1351. Οὐ μόνον ὦ ἀποδέξεται, ἀλλὰ κἂν μὲ κῇ τωθάσειεν, Plato.
Τωθάσδοισαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. *Dor.* pro τωθάζουσαι, a τωθάζω. Unde
Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio, ludibrium.
Τωθαστὴς, ῦ, ὁ, irrisor. A τωθάζω. Unde
Τωθαστὶ, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τωθαστικὸς, ἡ, ὸν, irrisorius. Ab eod. Hinc
Τωθαστικῶς, *Adv.* irrisorie, cum irrisione.
Τώλγεος, *Dor.* vel *Att.* pro τοῦ ἄλγιος, *doloris*, gen. ab ἄλγος.
Τῶ μῶ, *mei*, gen. sing. *Dor.* & *Att.* pro τοῦ ἐμοῦ.
Τῶντρῳ, dat. sing. *Dor.* vel *Att.* pro τῷ ἀντρῳ.
Τωὐντι, *Adv.* revera, in veritate, Plato.
Τωργεῖν, gen. sing. *Dor.* pro τῆς Ἀργείας.
Τώρνεον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ὄρνεον, *avis*.
Ταρχαῖον, *Dor.* vel *Att.* pro τὸ ἀρχαῖον.
Τὼς, sic. *Dor.* pro ὕτως, & ὡς. Ὣς Μοῦσαι τὸν ἀοιδὸν, ὃ μὴ Πίμπλειαν ἀείσῃ, Ἐχθρὸς ἔην, τὼς φῶτος ὅτις Δήλοιο λάθηται, Call. in Del. 8.
Τὼς. *per Aphæresin*, pro ἕτως, & ἅς, *sic*.
Ταςία, *Dor.* vel *Att.* pro τὰ ἁςία, *ossa*.
Ταὐτὸς, *Att.* & *Ion.* pro τῷ αὐτῷ, *ipsius*.
Ταυτῷ, *Dor.* pro eod.

Υ υ

Υ, Litera Græcorum vigesima, quæ suo nomine *υ ψιλὸν* vocatur; (2) nota numeralis valens *quadringenta*, & cum lineola inferne appositа ῡ, *quadringenta millia*.
Υ, *Adv.* olfacientis.
Ὑάγχη, ης, ἡ, angina porcina. Ex ὗς, & ἄγχω.
Ὑάδες, ων, αἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus tauri, Ph. fusculæ. Ab ὕω, *pluo*, quoniam ortu occasuque suo pluvias largosque imbres concitare creduntur.
Ὑαίνα, ης, ἡ, fuscula, porcella; (2) piscis quidam; (3) hyæna, fera ex genere luporum. Ab ὗς, *sus*.
Ὑακίζω, f. ίσω, pluo. Ab ὕω.
Ὑακίνθια, ων, τὰ, Hyacinthia, festum in honorem Hyacinthi pueri. Ab Ὑάκινθος.
Ὑακινθίζω, hyacinthum refero. Ab eod.
Ὑακινθινοβαφὴς, ές, ὁ, ἡ, hyacinthino tinctus colore. Ex ὑακινθος, & βάπτω.
Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, hyacinthinus, purpureus, subniger in modo hyacinthi. Ab
Ὑ Α΄ Κ Ι Ν Θ Ο Σ, ου, ὁ, ἡ, hyacinthus, nomen herbæ & floris, Phil. vaccinium; *Angl.* Hyacinth, *or* Jacinth. (3) nomen gemmæ, coloris hyacinthini; (3) lana, f. fila hiacinthino colore imbuta.
Ὑακινθώδης, ες, ὁ, ἡ, hyacinthinus, hyacintho similis. A pr.
Ὑάλεος, έα, εον, *contr.* ὑαλοῦς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate. Ab eod.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus. Ab ὕαλος.
Ὑαλῖτις, ίδος, ἡ, vitraria. Ab eod.
Ὑαλοειδὴς, ίος, ὁ, ἡ, vitreus, vitrum referens, pellucidus. Ex ὕαλος, & εἶδος.
Ὑαλόεις, όεσα, όεν, vitro similis, vitreus; (2) splendidus, pellucidus. Ab eod.
Ὑ Α Λ Ο Σ, ου, ἡ, vel ὁ, vitrum; (2) electri sive succini genus, vitri instar pellucidum, crystallus.
Ὑαλοτέχνης, ου, ὁ, artifex vitri conficiendi. Ex ὕαλος, & τέχνη, *ars*.
Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, vitrarium, Gl. V. Ab
Ὑαλουργὸς, οῦ, ὁ, qui vitra conficit, vitrarius, vitriarius. Ex ὕαλος, & ἔργον.
Ὑαλῶπις, ιδος, ἡ, vitrei coloris. Ex ὤψ.
Ὑβάζω, f. άσω, vomo; (2) incurvo me; ut vomentes solent. Ab ὑβὸς, *curvus*.
Ὑβάλλειν, *Dor.* seu *Æol.* pro ὑποβάλλειν.
Ὑβζάλλειν, *interpellare*, Hom. Il. 19, 80.
Ὑβλαῖος, αία, αῖον, Hyblæus. Hinc μέλι ὑβλαῖον, mel hyblæum, i. e. optimum, quale fertur in Hybla fuisse propter thymi copiam. Ab ὕβλη, *Hybla*.
Ὑ Β Ο΄ Σ, ὰ, ὰν, curvus, inflexus. Hinc
Ὑβὸς, ου, ὁ, tuber in dorso cameli.
Ὑβόω, f. ώσω, curvo, incurvo. Ab eod.
Ὑβρίζω, f. ίσω, injurius sum, protervus & insolens sum, insolesco; (2) injuria & contumelia adficio; petulanter injuriam adfero; convicior, convicium facio. Οὗτοι σ' Ἀχαιῶν οἶδα μήτις ὕβρισεν συγναῖσι λώβαις, Soph. Aj. 561. Ὑβρίζεσ' ὡς ἀεὶ παράξουσίς οὖ, Eurip. Supp. 465. Ἦπου νοσοῦντας δεῖ ὕβρισεν δόμους; id. Iph. in Tau. 933. εἴς τινα, Arist. Plut. 899. Ὑβρίζομαι πρὸς ἀνδρὸς, Eur. Med. 255. Ab ὕβρις.
Ὑβροπαθέω, ῶ, injuriam patior, injuria adficior. Ex ὕβρις, & πάθος.
Τ Β Ρ Ι Σ, εως, ἡ, injuria quævis, maledicendo, &c. sed in foro *pr.* contumelia insignis & petulans, &c. unde ὕβρεως γραφὴ; unde & (2) insolentia, superbia insignis; (3) stuprum vel adulterium per vim & insolentiam illatum; (4) noxa e re quavis v. c. nimia pluvia.
Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. v. ὑβρίζω.
Ὑβρισθεὶν, *Dor.* pro ὑβρισθῆναι.
Ὑβριστήριος, acc. pl. a. 1. part. pass.
Ὑβριστήσῃ, 3. sing. f. 1. ind. pass.
Ὑβρισμα, ατος, τὸ, injuria, contumelia; (2) quod quis pro ludibrio habet. Ab ὑβρίζω.
Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, injuriosus, contumeliosus, insolens & protervus; (2) qui per vim stuprum infert, stuprator. Ab eod.
Ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, pronus ad faciendum injuriam. Ab ὑβριστὴς.
Ὑβριστικῶς, *Adv.* injuriose, contumeliose, insolenter, petulanter.
Ὑβριστότατος, η, ὸν, petulantissimus, insolentissimus, contumeliosissimus, Arist. Vesp. 1293. Ab ὑβριστὴς.
Ὑβριστότερος, η, ὸν, protervior, petulantior, insolentior. Ab eod.
Ὑβρίστρια, ιας, ἡ, conviciatrix, superba, arrogans, insolens. Ab eod.
Ὑβωμα, ατος, τὸ, curvamen, curvatura. Ab ὑβόω.
Ὑβωσις, εως, ἡ, adfectio spinæ dorsi incurvatæ, qua gibbosi fiunt. Ab eod.
Ὑγεία, ας, ἡ, v. ὑγιεία.
Ὑγιάζω, f. άσω, sano, sanitati restituo, & ὑγιάζομαι, convalesco. Τὸς κάμνοντας ὑγιάζειν, Aristot. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιαίνῃς, 2. s. præs. conj. act. verbi
Ὑγιαίνω, valeo. Λῷστον δ' ὑγιαίνειν, Dem. Ab ὑγιὴς. Hinc
Ὑγίανσις, εως, ἡ, q. d. convalescentia, via ad sanitatem, sanatio. Unde
Ὑγιανὸς, ὴ, όν, sanabilis, qui sanari potest.
Ὑγιαστικὸς, ὴ, όν, sanandi vim habens.
Ὑγίασμα, τὸ, medicamentum.
Ὑγιαστὸς, ὴ, όν, idem quod ὑγιανὸς. Ab ὑγιάζω.
Ὑγιᾶ, *sanum*, acc. sing. ab ὑγιὴς.
Ὑγίεια, ας, ἡ, sanitas, bona valetudo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιείης, gen. sing. *Ion.* pro ὑγιείας.
Ὑγιεινὸς, ὴ, όν, sanus, prospera valetudine utens; (2) sanitatis capax; (3) conferens ad sanitatem corporis vel tuendam, vel recuperandam, salutifer, salutarius. Ab ὑγίεια.
Ὑγιεινῶς, *Adv.* sane, salubriter.
Ὑγιεινότερος, salubrius.
Ὑγιὴς, ρὰ, ρὸν, sanus, integer, incolumis.
Ὑγιὴς, integre.
Τ Γ Ι Η΄ Σ, έος, ὁ, ἡ, sanus, valens, incolumis, sospes, integer, Ph. (2) vetus, rectus; (3) bonus, faustus; (4) ratus.
Ὑγιόζυγία, conjunctio, concubitus cum sano, f. cum aliquem bene valentem convenimus, recipimus. Ab ὑγιὴς & ζυγὸς.
Ὑγιόω, sano, curo. Ab ὑγιὴς.
Ὑγιῶς, *Adv.* salubriter. Ab eod.
Ὑγράζω, idem quod
Ὑγρύνω, f. ανῶ, humecto, madefacio, irrigo; ὑγραίνομαι, madefio. Ὑγραίνει γνίας, Eur. El. 3. βλέφαρον δάκρυσιν, ib. 679. Ab ὑγρὸς. Hinc
Ὑγρανσις, εως, ἡ, humectatio.
Ὑγρασία, ας, ἡ, humiditas, humor, uligo.
Ὑγρασμα, τὸ, idem ab eod.
Ὑγροβάτης, ου, ὁ, per humida ambulans. Ex ὑγρὸς, & βαίνω. Hinc
Ὑγροβατικὸς, ἡ, όν, idem.
Ὑγρόβιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui in locis humidis vivit, qui in aquis degit. Ex ὑγρὸς & βίος.
Ὑγροβόλος, ὁ, ἡ, ὸν, humidus. *Epith.* guttæ cadentis. Ex βολή.
Ὑγροθηρικὴ, sc. τέχνη piscatus. Ex θήρα.
Ὑγροκέλευθος, ον, *Epith.* maris & deorum marinorum, humidum iter habens s. faciens.
Ὑγροκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, qui fluida alvo est. Ex ὑγρὸς, & κοιλία.
Ὑγροκολλύρια, ων, τὰ, humida collyria, quæ e succis aliisque rebus humidis componuntur. Ex ὑγρὸς, & κολλύριον.
Ὑγρομελὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸν, membra habens tenera & flexibilia. Ex ὑγρὸς, & μέλος.
Ὑγρόμυρον, ου, τὸ, unguentum liquidum.
Ὑγρόνω, *contr.* ὑγρόω, ῶ, ὁ, ἡ, ὸν, humidam, i. e. mollem & effeminatam habens mentem.
Ὑγρόπιασον, ου, τὸ, pix liquida. Ex πίασα.
Ὑγροπορέω, ῶ, f. ήσω, per humida gradior, humida loca permeo. Νῆες ὑγροπόρουν, Epigr. Ab
Ὑγροπόρος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, per humida gradiens, humida permeans. Ὑγροπόρῳ Σίμωνος ἀδελφεὸς ἰχθυόλῃ, Nonn. Paraph. 6, 8. Ex πορέω.

Ὑγροπορευτὸς,

Digitized by Google

Ὑγροπορευτης, ου, *Epith.* viæ, humidus. A ποριζομαι.

ΥΓΡΟΣ, ρα, ρον, humidus, humectus, madidus, aquatilis, in aquis degens; (2) liquidus, mollis; (3) viridis; (4) *tropice* de eo, qui est omnium temporum & hominum, obsequitur omnium studiis; (5) *inpr.* dicitur de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinosis; (6) tener de pulchritudine; (7) flexibilis de arcu; (8) facilis, leniter fluens de oratione, ἐν ὑγρῷ ἐστιν ἡ γλῶσσα, *prov.* de loquacibus. Ὑγρὸν πνεῦμα, fluxum, inconstans, Longin. 34.

Ὑγρόσαρκος, ος, ὁ ἡ ἡ, humidam i. e. fluxam, mollem, parum compactam carnem habens. Ex ὑγρὸς, & σάρξ.

Ὑγρότης, ητος, ἡ, humiditas, humor, uligo; (2) flexibilitas, agilitas; (3) teneritas, mollitudo; (4) de moribus humanitas, facilitas; (5) prodigalitas, luxuria. Ab ὑγρός.

Ὑγροτράχηλος, ος, ὁ ἡ ἡ, mollem & flexibilem habens cervicem.

Ὑγροτροφικὸς, ἡ, ὸν, qui in humido ali solet. Ex ὑγρὸς, & τροφή.

Ὑγρόφθαλμος, ὁ ἡ ἡ, qui humidis est oculis, item mobilibus, vividis, lascivis.

Ὑγρόφοιτος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui per humida incedit, palustris, *Epith.* viæ. Ex ὑγρὸς, & φοιτάω.

Ὑγροφυῶς, molliter. A φυή.

Ὑγρῶς, *Adv.* humide, liquide, fluide; (2) molliter. Ab ὑγρός.

Ὑγρωσω, madeo. Ab eod.

Ὑδαλίος, ία, ίον, aquosus, aqueus. Ab inus. ὕδας pro ὕδωρ.

Ὑδαποτέω, aquam poto. Ex ὕδας, & πίνω.

Ὑδαρὴς, ὴς, ὁ ἡ ἡ, aquosus, aqueus; (2) fluxus, infirmus; (3) non sincerus. Ὑδαρεῖ ζαίνειν φιλότητι, Æschyl. Agam. 807. Aristot. Polit. lib. 2. Ab ὕδωρ. Unde

Ὑδαταίνω, & ὑδατατομαι, aquosus fio, aquesco; (2) aquosum reddo, Hipp.

Ὑδατινος, ος, ὁ ἡ ὸν, aqueus, aquatilis; (2) molliculus, roscidus. Ab eod.

Ὑδάτιον, ου, τὸ, aquula; (2) aqua pluvia. Ab ὕδας, pro ὕδωρ.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, vesicula, Gl. V. Ab ὕδωρ.

Ὑδατόεις, όεσσα, όεν, aquosus, aqueus, pluviosus. Ab ὕδωρ.

Ὑδατοθρέμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, in aqua nutritus & altus; (2) aquatilis seu aquaticus. Ex ὕδωρ, & θρέμμα, *alumnus*.

Ὑδατόκλυστος, ος, ὁ ἡ ἡ, aqua lotus seu ablutus. Ex ὕδωρ, & κλύζω.

Ὑδατοποσία, ίας, ἡ, aquæ potus. Ex ὕδωρ & πόσις.

Ὑδατοποτέω, aquam bibo. A πότης.

Ὑδατοτρεφὴς, ὲς, ὁ ἡ ἡ, in aqua nutritus. Ex ὕδωρ, & τρέφω.

Ὑδατόχολος, ος, ὁ ἡ ὸ, aquosus, & perliquidus, pallidaque aut flava bile permixtus. Ex ὕδωρ, & χολή.

Ὑδατόχρως, *contr.* ὑδατόχροος, ος, ὁ ἡ ὸν, aqueo colore præditus; (2) aquæ similis. Ex ὕδωρ, & χρόα.

Ὑδατόω, ῶ, aquosum reddo; ὑδατοῦμαι, aquescere. Ab ὕδωρ.

Ὑδατώδης, εος, ὁ ἡ ὲς, aquosus, multum aquæ continens. Ab eod.

Ὑδί, *aquæ*, dat. sing. ab ὕδωρ, ατος, *aqua*.

Ὑδερίτης, ὴς, aquæ intercutis adfectus. Ab

Ὑδερίω, ῶ, hydropicus sum, intercutibus aquis laboro, Dioscor. Ab ὕδερος.

Ὑδερικὸς, ὴ, όν, hydropicus. Ab eod.

Ὑδερος, ου, ὁ, aqua intercus, hydrops. Ab ὕδωρ.

Ὑδεράδης, εος, ὁ ἡ ὲς, hydropicus. Ab eod.

Ὑδέω, ῶ, celebro, canto. Ἐπλάπαροι δὴ ταῖγε μετ' ἀνθράπεσ ὑδέον), Aratus. Καὶ χλοερὰ σοφίσιο, τὸ δὴ μελίφυλλον ὑδεῦσι, Nic. Al. 47. Ab ὑδή.

Ὑδὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, qui perite canit; (2) sapiens, prudens. Ab eod.

Ὑδνέω, nutrio. Ab ὕων.

Ὑδνὴς, ὁ ἡ ὴ, idem quod ὑδνός.

Ὕδνον, ου, τὸ, tumor terræ, tuber; ὕδνα, tubera, Gl. Vet. Ab ὕων.

Ὑδογενὴς, ὲς, ex aqua natus. A γείνομαι.

Ὕδος, εος, τὸ, aqua. Ab ὕων.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, serpens aquatilis. Ab ὕδωρ.

Ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, aquæductus.

Ὑδραγωγέω, ῶ, aquam educo.

Ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæductus, aquæ deductio. Ab

Ὑδραγωγὸς, ὸν, ὁ ἡ ὸν, aquam educens, aquæ ductor, aquagium seu aquæductus. Ab ὕδωρ, & ἀγωγὸς, *deductor*.

Ὑδραίνω, lavo, irrigo, aqua perfundo. Μίλα κρατῆρά τε ἢ φθιμβρίων ὑδραίνειν χαίτας ἐν νάτοις, Eur. Iph. in Tau. 162. Ἣ ὃ ὑδρηναμβίη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἐλοῦσα, Odyss. 4, 750. Ab ὕδωρ.

Ὑδραλίσια, molinæ, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & ἁλίω, *molo*. Unde

Ὑδραλέτης, ου, ὁ, mola aquaria. Ex ὕδωρ, & ἁλίω.

Ὑδράλμη, ης, ἡ, aqua salsa. Ex ὕδωρ, & ἅλμη.

Ὑδράργυρος, ου, ὁ, argentum vivum.

Ὑδραύλης, ου, ὁ, organarius, Gl. V. Ex ὕδωρ, & αὐλος.

Ὑδραυλὶς, ίως, ἡ, hydraula, instrumentum, Gl. Vet. ὑδραυλὶς, organum. Ex ὕδωρ, & αὐλέω.

Ὑδρεία, ας, ἡ, aquatio, aquæ hausti; (2) rigatio, irrigatio. Ab ὑδρεύω.

Ὑδρεῖον, ου, τὸ, vas, quo utimur in aquando, hydria, fistula, urna. Ab eod.

Ὑδρέλαιον, ου, τὸ, aqua oleo mista. Ex ὕδωρ, & ἔλαιον.

Ὑδεθμα, ατος, τὸ, aquationum ratione disposita mansio; P. aquatio; *Ern.*

Ὑδρθσις, εως, ὁ, aquatio, aquæ hausti; (2) rigatio, irrigatio.

Ὑδρθτὴς, οῦ, ὁ, aquator, Gl. V. Ab

Ὑδρόω, aquor, aquam peto seu haurio; (2) rigo, irrigo, Gl. Vet. ὑδρόω, aquo, as, or; & ὑδρόομαι, aquor, haurio, aqueo, Gl. V. Περιρῶαι ὑδρθσομβρία, Eur. Tro. 197. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται, Odyss. 7, 131. Ab ὕδωρ.

Ὑδρηλὸς, ὴ, όν, humidus, aquosus; (2) mollis, irriguus, aquaticus. Λειμῶνες ὑδρηλοί, Hom. Od. 9, 133. Ab eod.

Ὑδρίλω, *hydram*, acc. sing. *Ion.* pro ὕδραν.

Ὑδρηχόος, ος, ὁ, aquarius, Gl. V. Ab ὕδωρ, & χέω.

Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, vas aquarium, aqualis, cadus, urna, sitella. Ab ὑδρεύω.

Ὑδριὰς, άδος, ἡ, aquatica. A præc.

Ὑδρίον, ου, τὸ, aquula; (2) parvum vas aquarium, parva hydra. Ab ὕδωρ.

Ὑδρίσκη, ης, ἡ, parva hydria, urnula. Ab ὑδρία.

Ὑδροβαφὴς, ίβος, ὁ ἡ ὲς, aqua tinctus. Ex ὕδωρ, & βαφή.

Ὑδρόζαρον, ου, τὸ, garum aqua dilutum.

Ὑδροδόκος, ος, ὁ ἡ ὸν, aquam excipiens seu recipiens. Ex ὕδωρ, & δέχομαι.

Ὑδροδρόμος, ὁ ἡ ὸν, per aquas vagans ut pisces, Nymphæ marinæ.

Ὑδροειδὴς, ὲς, aquæ similis, aqueus. Ab εἶδος.

Ὑδροθήκη, ης, ἡ, locus aquæ reponendæ destinatus, cisterna; (2) in navi locus ad ad servandam aquam dulcem. Ex ὕδωρ, & θήκη.

Ὑδροκεφάλος, ὁ ἡ ὸν, humidus, *Epith.* nubium.

Ὑδρόμαντις, εως, ὁ ἡ ὴ, qui vel quæ ex aqua prædicit futura.

Ὑδρομέδουσα, ης, ἡ, aquarum regina; (2) nomen ranæ. Ex ὕδωρ, & μέδω.

Ὑδρόμελι, ιτος, τὸ, aquæ mulsæ genus ex imbre purissimo & melle temperatum, & jam vetustate vini saporem referens.

Ὑδρόμηλον, ου, τὸ, hydromelum genus potionis sic dictum a malis cotoneis, quæ Græci μῆλα vocant.

Ὑδρομιγὴς, ὴς, ὁ ἡ ὴ, aqua commixtus, *Aret.* Ex ὕδωρ, & μίγνυμι.

Ὑδρόμυλον, ου, τὸ, aquæ mola, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & μύλος.

Ὑδρονομέομαι, οῦμαι, aquam dispenso, aquam admetior. Ex ὕδωρ, & νέμω.

Ὑδροπαραςάτης, ου, οἱ, aquarii. Ex ὕδωρ, & παραςάτης.

Ὑδροποσία, ας, ἡ, vel ὑδροποτία, aquæ potio seu potus. Ex ὕδωρ, & πόσις.

Ὑδροποτέω, ῶ, f. ήσω, aquam poto, seu bibo. Ὅσῳ ἱκανὸς ἦσαν ἐβίσαν ἡμᾶς αὐτὲς ὑδροποτεῖν, Xen. 6, 18. Μηκέτι ὑδροπότῃ, 1 Tim. 5, 23. Ab

Ὑδροπότης, ου, ὁ, aquam bibens, aquæ potor, Gl. V.

Ὑδρορρόα, ας, ἡ, cloaca, emissarium, canalis per quem aqua pluvialis effluit. Ex ὕδωρ, & ῥοή.

Ὑδρος, ου, ὁ, serpens aquaticus, coluber in aquis vivens, natrix; (2) fidus quoddam. Ab ὕδωρ.

Ὑδροσκοπέω, ῶ, sive ὁμαι, ῶμαι, aquas indago. Ex ὕδωρ, & σκοπέω.

Ὑδροσκόπιον, ου, τὸ, clepsydræ genus, quo horæ discernuntur. Ex ὕδωρ, & σκοπός.

Ὑδρόσκοποι, aquilices, Gl. Vet. Ex ὕδωρ, & σκέπομαι.

Ὑδρόσπονδα, τὰ, sacra in quibus aquæ fiebant libationes. Ex ὕδωρ, & σπονδή.

Ὑδροστάσιμος, ος, ὁ ἡ ὸν, aqua stagnans. Ex ὕδωρ, & στάσιμος, *stans*.

Ὑδροστάσιον, ου, τὸ, stagnum, lacus, stillicidium. Ex ὕδωρ, & στάσις, sive στάζω.

Ὑδροσταλίομαι, stagno. Ab ἵσαμαι.

Ὑδροφάντης, ου, ὁ, qui aquas latentes detegit. Ex ὕδωρ, & φαίνω. Hinc

Ὑδροφαντικὴ, ars producendi aquas.

Ὑδροφοβία, ας, ἡ, aquæ metus, morbus, e morsu canis rabiosi. Ab ὑδροφόβος. Hinc

Ὑδροφοβιάω, ῶ, aquam timeo, seu laboro eo morbo, qui ὑδροφοβία dicitur, Dioscor.

Ὑδροφοβικὸν, πάθος, est ὑδροφοβία.

Ὑδροφόβος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui aquam timet, Gl. V. lymphatus. Ex ὕδωρ, & φόβος.

Ὑδροφορέω, aquam fero.

Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ gestatio. Ab

Ὑδροφόρος, ος, ὁ ἡ ὸν, aquæ gerulus, lixa, calo, Gl. Vet. aquarius, aquæ portator. Ex ὕδωρ, & φέρω.

Ὑδροχαρὴς, ίος, ὁ ἡ ὲς, aquis gaudens. Ὑδρόχαρις, nomen ranæ in Batrachom. ver. 224. Ex ὕδωρ, & χαίρω.

Ὑδροχοεῖον, ου, τὸ, aquale, Gl. V. A χοή.

Ὑδροχοΐς, ίδος, ὁ, aquam fundens; (2) aquarium; *signum zodiaci*. Ex ὕδωρ, & χέω.

Ὑδροχόη, ης, ἡ, canalis, Gl. V. Ex iisd.

Ὑδροχόος, ος, ὁ, aquarius, canalis, Gl. Vet. Ex iisdem.

Ὑδρόχυτος, ος, ὁ ἡ ὸν, aquam fundens.

Ὑδρόω, fudo. Ab ὕδωρ.

Ὑδρωπιάω, ῶ, hydrope laboro. Ab ὑδρωψ.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laborans. Ab eod. Unde

Ὑδρωπιάδης, ες, ὁ ἡ ὴ, idem.

Ὑδρωπιειδὴς, ίος, ὁ ἡ ὴ, aqua inter cutem laborans; (2) hydropi similis, seriosus & aqueus. Ex ὕδωρ, & εἶδος.

Ὑδρωψ, ωπος, ὁ ἡ ὴ, hydrops, aqua intercus; (2) hydropicus. Ex ὕδωρ, & ὤψ.

ΥΔΩ, celebro, cano, dico.

ΥΔΩΡ, ὕδατος, τὸ, aqua.

Ὑειος, εία, ον, porcinus, suillus. Ab ὗς.

Ὑεικὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.

Ὑέλεος, έα, εον, *contr.* ῆς, ῆ, οῦν, e vitro confectus, vitreus. Ab ὕελος.

Ὑελέψης, ου, ὁ, qui vitra coquit. Ex ὕελος, & ἕψω.

Ὑελίζω, vitrum imitor colore & pelluciditate, in modum vitri sum pellucidus. Ab

Ὕελος, ου, ἡ, vitrum, *Att.* pro ὕαλος; unde & ὑελοτίχης, ὑλλεργὸς, &c. id. significat quod ὑαλοτίχης, ὑαλεργὸς, &c.

Ὑελῶδες, vitreum, Gl. V. Ab ὕελος.

Ὑεῖν, præs. inf. pass. verbi ὕω.

Ὑετιος, ία, ιον, pluvius, pluviosus. Jovis epith. Pausan. 9, 39. Ab ὑετός.

Ὑετόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Ὑετόμαντις, εως, ὁ ἡ ὴ, aquæ seu pluviæ præsagus. Ex ὑετὸς, & μάντις.

Digitized by Google

Τετὸς, ᾶ, ὁ, pluvia; unde Superl. ὑετωλαῖος, άτη, άτον, maxime pluvius. Ab ὕω.
Τετώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, pluvialis, pluviosus, Gl. V. Ab ὑετός.
Τλωεία, vel ὑλωία, ας, ἡ, hara; (2) mores suilli, porcina insulsitas vel stupiditas, ingenium suillum. Ab ὗς. Hinc
Τλωδὴς, ές, ὁ, qui porcinis est moribus.
Τλωὸς, ἡ, ὸν, idem & ab eod.
Τνης, ᾱ, ὁ, pluvius, *Epith.* Jovis. Ab ὕω.
Τθλέω, ῶ, fut. ήσω, nugor, Gl. Vet. ὑθλεῖν, ineptire. Τθλεῖς, ἄπιρρ', ὡς ὧν διδαξίμλω σ' ἔτι, Arist. Nub. 781. Ab ὕθλος.
Τθλήματα, nugamenta, Gl. V. Ab ὑθλέω.
Τ Θ Λ Ο Σ, ᾱ, ὁ, nugæ, ineptiæ, loquacitas.
Τί pro ὑεῖ, *filio*, vel pro ὗα, dat. vel acc. sing. ab, inus. υἷς.
Τια, *filium*, acc. sing. ab υἷς.
Τιαρχία, ας, ἡ, principatus filii. Ab ἀρχή.
Τιάσι, *filiis*, dat. pl. ab υἷς.
Τιδῆ, ῆς, ἡ, filii filia, neptis ex filio. Ab υἱδῆς.
Τίδιον, ᾱ, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός. Unde
Τιδῆς, ᾶ, ὁ, filii filius, nepos ex filio.
Τιε, *filii*, nom. dual. ab eod.
Τιέα, *filium*, acc. sing. ab υἱῆς, *filius*.
Τιεῖς, *filii*, nom. plur. *contr.* pro υἱέες.
Τιὸς, έως, ὁ, filius, natus, gnatus. Hinc υἱῆος, *Ion.* & υἱέας, &c. Ἀμύμονες υἱέες, Il. 11, 891. γνήσιοι, Od. 14, 402. Ab υἱός.
Τιῦν, acc. s. *Ion.* pro υἱέα, ab υἱεύς.
Τῆος, *filii*, gen. sing. *Ion.* pro υἱέος.
Τῖ, *filio*, dat. sing. ab υἷς, *filius*.
Τίδιον, ᾱ, τὸ, filiolus, Dim. ab υἱός.
Τίκὸς, ἡ, ὸν, idem quod υἱικός.
Τίκῶς, *Adv.* filii more.
Τὶς, ὁ, filius. Ab eod.
Τικὸς, ἡ, ὸν, filialis. Ab υἷς. Hinc
Τικῶς, *Adverb.* filialiter, filii more.
Τινος, η, ον, suinus, suillus. Ab ὗς.
Τοθεσία, ας, ἡ, adoptio in filium, Gl. Vet. adrogatio. Ex υἱος, & θέσις.
Τοθετέω, ῶ, fut. ήσω, adopto. Ab
Τόθετος, ᾱ, ὁ, adoptatus, pro filio receptus. Ex υἱὸς, & τίθημι.
Τοῖο, *filii*, gen. sing. ab *Ion.* pro υἱῆ, ab υἱὸς.
Τοπατορία, ἡ, cum quis & filius & pater est; nomen hæreseos patropassianorum s. Apollinaristarum. Ab
Τοπάτωρ, ορος, ὁ, q. d. filio-pater, patre superstite filios habens. Ex υἱὸς, & πατήρ.
Τοποιέω, potius *in med.* filium facio, filium adopto, Gl. Vet. υἱοποιᾶμαι, adopto.
Τοποίησις, εως, ἡ, adoptio. A pr.
Τοποιητος, ὁ ἡ ἡ, adoptatus, adoptivus, Gl. V. υἱοποιητὸς, adoptivus. Ab eod.
Τος, *filii*, gen. sing. ab υἷς, *filius*.
Τ Ι Ο Σ, ῦ, ὁ, filius, gnatus, natus. Hinc
Τότης, ητος, ἡ, q. d. filiatio, τὸ filium esse, vel filium appellari.
Τόω, ῶ, f. ώσω, adopto. Ab eod.
Τωνὸς, έως, ὁ idem quod υἱωνός.
Τωνὴ, ῆς, ἡ, filia filii, neptis ex filio. Ab
Τωνὸς, ῦ, ὁ, filii filius, nepos. Ab υἱός.
Τώσατο, 3. s. aor. 1. ind. med. v. υἱόω.
Τ Κ Ε Λ Ο Σ, έλη, ελον, sanus.
Τ Κ Η Σ, vel ὕκκης, ᾱ, ὁ, piscis quidam. *Angl. a* Sturgeon.
Τλαγμα, ατος, τὸ, latratus. Ab ὑλάω.
Τλαγμὸς, ῦ, ὁ, idem; (2) clamor. Ab eod.
Τλαγωγέω, materiam, ligna, &c. fero. Ab ἄγω.
Τλάζομαι, f. άσόμαι, ligna colligo, lignor. Ab ὕλη. Unde
Τλαῖος, αία, αῖον, silvestris; (2) luxurians frondibus & silvescens; (3) materialis.
Τλακὴ, ῆς, ἡ, latratus. Ab ὑλάω.
Τλακόμωρος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ad latratum fato quodam natus; (2) latrando se exercens & fatigans. Ex ὑλακὴ, & μόρος, *fatum*.
Τλακτέω, ῶ, fut. ήσω, latro, allatro, latratu prosequor; ὑλακτοῦσι, latrant, baubantur, Ph. Ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν ἡ διαλέγειν τὰς χύτρας, Arist. Vesp. 898. Τὸς ἧ φειδομένους ἀποδιδράσκειν ὑλακτῶ, Luc. Ἰσάμβοι ἢ μὰλ' ἰηλοὺς ὑλάκτεον, ἐκ τ' ἀλίοντο, Hom. Il. 18, 586. Ab
Τ Λ Α Ω, f. άσω, latro.
Τ Λ Η, ης, ἡ, materia quæcunque, unde aliquid fit; unde & cibi ὕλη, vocantur; (2) silva; (3) fæces cibi decocti, item vini, omninoque sedimentum cujusque liquidi.
Τλησάτης, ᾱ, ὁ, silvigradus, qui per silvas graditur. Ex ὕλη, & βαίνω.
Τλητὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, q. d. ex materia natus, corporeus. Ex ὕλη, & γένος.
Τλήεις, ήεσα, ῆεν, silvosus, arboribus densus & opacus. Ab ὕλη.
Τλητοίτης, ᾱ, ὁ, cubile in silvis habens. Ex ὕλη, & κοίτη, *cubile*.
Τλημα, ατος, τὸ, frutices stirpes humiliores mediæ inter arbores & herbas. Ab ὕλη, qu. intercederat ὑλέω.
Τλημανέω, silvesco. A μαίνομαι.
Τλητεργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria, fabrilis. A
Τλητεργὸς, ῆ, ὁ, faber lignarius. Ab ἔργον.
Τλητομέω, ῶ, ὁ, lignicida, lignator. Δρῦν ὑλοτόμοι χίζωσι, Soph. El. 97. A τέμνω.
Τληφορέω, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui materiam seu lignum comportat. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλήωρος, ὁ ἡ ἡ, silvæ custos. Ab ὠρία.
Τλία, ῶν αἱ, præsegmina coriorum; (2) res fæculentæ. Ab ὕλη, *fæx*. Unde
Τλίζω, fut. ίσω, defæco, fæcibus expurgo, vel per colum transfundo defæcandi caussa; liquo, colo, Gl. V. Diosc.
Τλικὸς, ἡ, ὸν, materialis; (2) crassus, mundanis sordibus inquinatus. Ab eod.
Τλισμὸς, ῦ, ὁ, fusio, Gl. V. Ab ὑλίζω.
Τλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, cribrum, sacculus per quem aliquid transfunditur, ut a fæcibus repurgetur, aut minuatur vis ejus, Gl. V. saccus, faccus vinarius. Ab ὑλίζω.
Τλιστήριον, ᾱ, τὸ, idem & ab hoc ipso.
Τλίστριον, ᾱ, τὸ, idem & ab eod.
Τλοβάτης, ᾱ, ὁ, in silva degens. A βαίνω.
Τλόβιος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, in silvis degens, e frondibus ac silvestribus fructibus vivens. Ex ὕλη, & βίος.
Τλογενὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, in silvis vel fruticetis natus, Gl. V. sylva natus. A γένομαι.
Τλοκάτοικος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, silvicola, Gl. V. Ex ὕλη, & κατοικέω.
Τλόκομος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, silvis seu arboribus comans, arboribus silvosus. Ex ὕλη, & κόμη.
Τλοκόμος, ὁ ἡ ἡ, silvas curans, silvarum studiosus. A κομέω.
Τλομανέω, inutili fruticatione luxurio & fere insanio, frondibus ac sarmentis luxurio, Gl. V. ὑλομανεῖν, silvescere, Hipp. Ab
Τλομανὴς, ὁ ἡ ἡ, qui mirum in modum silvis gaudet, silvosus. A μαίνομαι.
Τλομαχέω, ῶ, fut. ήσω, in saltibus pugno. Τλομαχήσαι δέ εἰσι δεινοὶ, Appian. Bell. Mithriod. Ex ὕλη, & μάχομαι.
Τλόνομος, ὁ ἡ ἡ, in silvis degens. A νέμω.
Τλοτομέω, ῶ, fut. ήσω, materiam cædo, succido, ligna in silvis cædo.
Τλοτομία, ας, ἡ, materiæ succisio; (2) ars seu scientia cædendi ligna & materiam. Ab
Τλοτόμος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, ad succidendas arbores aptus; (2) lignorum cæsor. A τέμνω.
Τλουργία, ας, ἡ, opus materiarium, ars lignaria. Ab
Τλουργὸς, ῆ, ὁ, materiarius, seu lignarius faber. Ex ὕλη, & ἔργον.
Τλοφάγιον, gen. s. *Ion.* pro ὑλοφάγου, ab
Τλοφάγος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui silvas depascitur, qui in silvis pascitur seu degit. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλοφορέω, materiam comporto. Ab
Τλοφόρος, ᾱ, ὁ, qui materiam & ligna comportat; (2) calo. Ex ὕλη, & φέρω.
Τλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, silvosus, arboribus densus & opacus, Gl. V. silvester; (2) qui crassæ materiæ est, fæculentus. Ab ὕλη.
Τλωρὸς, ῆ, ὁ, silvæ custos. Ex ὕλη, & ὠρία.
Τμέας, νος, acc. pl. *Ion.* pro ὑμᾶς, a Σὺ, *tu*.
Τμεδαπὸς, ᾶ, ὁ, vestras, eodem vobiscum loco natus, popularis vester, civis. Ex ὑμεῖς, & δάπεδον.
Τμέες, νος, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Τμεῖας, νος, acc. plur. *Ion.* pro ὑμᾶς.
Τμεῖες, νος, nom. plur. *Ion.* pro ὑμεῖς.
Τμεῖς, νος, nom. pl. ab eod.
Τμέναιος, ᾱ, ὁ, Hymenæus; (2) nuptiarum præses, genius; (3) nuptiale carmen; (4) nuptiæ. Ab ὑμέω. Hinc
Τμεναίω, ῶ, fut. άσω, uxorem duco; (2) hymenæum cano. Οὐ γὰρ εἶον τε ἡμῖν πρὶν διδόναι, πρὶν ἡ λύκος εἶν ὑμεναιοῖ, Arist. Pace, 1112.
Τμεναίος, ᾶ, idem & ab eod.
Τμεναιοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, membranæ speciem gerens, membranaceus; (2) membrana constans. Ex ὑμέω, & εἶδος.
Τμεναιόπτερος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, alas membranaceas habens, vespertiliones & cicadæ. Ex ὑμέω, & πτερόν.
Τμεναίοστρακος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, testa tenui & subtili velut membrana tectus seu constans. Ex ὑμέω, & ὄστρακον.
Τμεναιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, membranaceus, tenui membranæ constans; (2) membranæ speciem gerens. Ab ὑμέω.
Τμες, νος, nom. plur. *Dor.* pro ὑμεῖς.
Τμέτερος, ίρα, ρον, vester; (2) tuus. Ab ὑμεῖς.
Τμέων, gen. pl. *Ion.* pro ὑμῶν.
Τ Μ Η Ν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunica seu tunicula; (2) carmen nuptiale, Hymen; (3) membrana, qua involutus est fœtus.
Τμηπλὸς, ᾶ, ὁ, locus Atticæ, in quo optimum mel nascitur, *Etym.*
Τμμας, νος, accus. plur. *Æol.* pro ὑμᾶς.
Τμμες, νος, nom. plur. *Æol.* pro ὑμεῖς.
Τμμι, vel ὔμμιν, dat. pl. *Æol.* pro ὑμῖν.
Τμνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro ὑμνῆσαι.
Τμνείυσαι, nom. plur. part. præs. act. f. g. *Poët.* pro ὑμνέουσαι, ab
Τμνίω, *Poët.* pro ὑμνέω.
Τμνίομες, 1. plur. præs. indic. act. *Dor.* pro ὑμνέομεν.
Τμνεῦσαι, nom. plur. f. g. part. præs. act. *Dor.* pro ὑμνοῦσαι, ab
Τμνέω, ῶ, fut. ήσω, carmine celebro, hymnis decanto; (2) prædico, celebro, laudo, etiam soluta oratione; (3) convicior, incuso seu accuso, carmine perstringo & diffamo, deploro & lamentor. Χθονὸς τῆσδ' ἐκ' ὑμνήσεις κακά, Soph. El. 384. Ἀρχεῖαι τί νιν ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, Eur. Iph. in Tau. 368. Τμνηθήσεῖ πόλις, id. Ion. 1635. Τμνησαν Σεμνὰν Θέτιν, Pind. Nem. 5, 47. τὺς Διὸς, Xen. Cyr. 8, 6. ἀπισσωσαν, Eur. Med. 423. Ab ὕμνος.
Τμνηπολέω, hymnis & carminibus occupor. Ab
Τμνηπόλος, ᾱ, ὁ ἡ ἡ, qui hymnis s. laudibus occupatur poëta. Ex ὕμνος, & πολέω.
Τμνήσαντας, acc. plur. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω.
Τμνήσις, εως, ἡ, celebratio per hymnos aut carmina; (2) laudum decantatio. Ab ὑμνέω.
Τμνητὴρ, ῆρος, ὁ, cantator, laudator, *proprie* carminibus. Ab eod.
Τμνητὺς, ῦ, ὁ, idem & ab eod.
Τμνητικὸς, ἡ, ὸν, ad laudes canendas pertinens; (2) artifex laudum canendarum. Ab eodem.
Τμνητὸς, ἡ, ὸν, celebris, laudibus celebrandus. Ab eod.
Τμνήτρια, ἡ, cantatrix. *Poll.* ab ὑμνητὴρ.
Τμνογράφος, ᾱ, ὁ, hymnorum scriptor. Ex ὕμνος, & γράφω.
Τμνοθέτης, ᾱ, ὁ, idem. A τίθημι.
Τμνολογέω, ῶ, hymnum canto, celebro. Ex ὕμνος, & λόγος.
Τμνολογία, ας, ἡ, hymnorum decantatio.
Τμνολογίζω, fut. ίσω, hymnum dico. Ab
Τμνολόγος, ᾱ, ὁ, hymnos dicens.
Τμνοποιὸς, ᾱ, ὁ, qui hymnos conficit; (2) poëta laudes celebrans. Ex ὕμνος, & ποιέω.

Τμνοπόλος,

Digitized by Google

"Υμνοπόλος, ου, ὁ ἡ ὄ, v. ὑμνοπόλος.
"Υμνος, ου, ὁ, carmen in honorem Dei; hymnus, carmen. Ab ᾄδω, celebro.
"Υμνων, 3. plur. imperf. ind. act. contr. pro ὕμνεον, ab ὑμνέω.
"Υμνῳδέω, ῶ, fut. ήσω, hymnos canto, carmina decanto. Ὀμφαλὸν μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς, Eur. Ion. 6.
"Υμνῳδία, ας, ἡ, hymnorum decantatio; (2) hymnus, qui decantatur. Ab
"Υμνῳδός, οῦ, ὁ, hymnorum cantor, qui carmina decantat. Ex ὕμνος, & ᾠδός.
"Υμὶς, ἡ, ὸν, idem quod ὑμέτερος, vester. Ab ὑμεῖς.
"ΥΝΙΣ, sive ὕννις, εως, ἡ, vomer, vomis.
"ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus.
"Υοσκὸς, ὁ, subulcus. Ex ὗς, & βόσκω.
"Υοτόπης, ου, ἡ, idem & ex iisdem.
"Υομαφία, ας, ἡ, Musa porcina, cantus suum grunnitum referens. Ex ὗς, & μῦσα.
"Υπόλος, ου, ὁ, qui ad sues versatur, subulcus. Ex ὗς, & ἕπομαι.
"Υὸς, suis, gen. ab ὗς, sus.
"Υοσκυαμάω, ῶ, insanio more eorum, qui hyoscyamum gustarunt. Ab
"Υοσκύαμος, ου, ἡ, hyoscyamus, faba porcina, faba suilla, Nic. Al. 416. Plin. l. 25, §. 17. cap. 4. Ex ὗς, & κύαμος, faba, Angl. Henbane.
"Υοφορβεῖον, ου, τὸ, hara. Ab ὑοφορβός.
"Υοφορβὸς, ὁ, grex suum, quæ pascuntur. Ab
"Υοφορβὸς, οῦ, ὁ, subulcus. Ex ὗς, & φέρβω.
"Υπαγανακτέω, subindignor, indignor.
"Υπαγαπάω, amo, valde amo.
"Υπαγε, 3. s. præs. ind. pass. v. ὑπάγω.
"Υπαγελείσαις, nom. pl. f. 2. part. act. Ion. pro ὑπαγελεῦσαι, ab
"Υπαγέλλω, clam nuncio. Νόμασε λαθριδίοισι ὑπαγγελέουσα Λιάνδρῳ, Mus. 106.
"Υπαγελεὺς, ὁ, nuncius. A præc.
"Υπάγελτος, ου, ὁ ἡ ὄ, patefactus, manifestatus. Ab eod.
"Υπαγκαλίζω, f. ίσω, in ulnis gesto. Hinc
"Υπαγκάλισμα, ατος, τὸ, q. d. ulnarum gestamen, quod in ulnis gestatur; (2) amplexus. Καὶ νῦν δύ' ὄσσα, μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα, Soph. T. 545.
"Υπάγκαλος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui ulnis gestatur. Ex ὑπὸ, & ἀγκάλη.
"Υπαγκώνιον, ου, τὸ, cubital. A ἀγκὼν.
"Υπαγορδυτίον, adv. posit. vicissim dicendum.
"Υπαγόρδυσις, εως, ἡ, dictatio; (2) hortatio de inspiratione divina, Jos. Ab
"Υπαγορεύω, fut. εύσω, dicto, verba subjicio; (2) respondeo; (3) post factum verba addo; (4) nuncupo. Κλινοπετὴς ὑπηγόρευσα τῷδε ὄπνῳ, Synes.
"Υπάγροικος, ον, subrusticus.
"Υπάγρυπνος, ὁ ἡ ὄ, vigilans, non dormiens, insomnis.
"Υπάγω, fut. άξω, subduco, clam eximo; unde & ventrem ὑπάγειν, i. e. ciere, laxare; (2) subjicio, jugo subdo, maxime *in med.* (3) defero, in judicium adduco, accuso, recedo, abeo, eo; (4) *in med.* est præter subjicio mihi, illicere in fraudem, perlicere ad stuprum, item subjicere vel suggerere alicui aliquid; ὕπαγε, vade, Phil. ὑπάγεις, abis, Phil. ὑπήγαγεν, redegit, Phil. & ὑπηγάγετο, subegit, Phil. ὑπαχθεὶς, inductus, Gl. V. Τὶν' ὑπάγεις μ' εἰς ἐλπίδα; Eur. Hel. 832. Ὑπάγετ' ὑμεῖς τ' ὁδὸν, Arist. Ran. 175. Μεγάλων ἐφίκε μοίραν ὑπαγιεῖς ὄπλοις, Philo. Ὑπαχθέντες οἱ Μεγαρεῖς τῇ ὄψει, Plut. in Solon. cap. 8. Ὑπάγουσα κοιλίη, alvus fæces excernens, *Hippocr.*
"Υπαγωγὶς, ίδος, ὁ, instrumentum fabrile; (2) tormentum. Ab ὑπάγω.
"Υπαγωγὴ, ῆς, ἡ, subductio, Gl. Vet. captio, (2) receptus, recessus, qui fit, cum receptui canitur; (3) deceptio, dolus, fraus; (4) submissio & succidua exceptio maris in animalibus. Ab eod.
"Υπαγωγὸς, ὸν, ὁν, vim habens subducendi, decipiendi, &c. Ab eod.

"Υπᾴδω succino. Κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων, Arist. Ran. 365.
"Υπαίδω, idem. ὑπᾶεισαν ἢ λίγειαν ἐπὶ λείον Κύρνης, Call. in Dian. 242.
"Υπαὶ, *Præpos.* pro ὑπὸ.
"Υπαιάζω, sublamentor.
"ΥΠΑΙΘΑ, *Adv.* coram, recta; ex obliquo.
"Υπαίθα λιόδη, Hom. Il. 15, 519. In obliquum se declinavit.
"Υπαιθριάζω, f. σω, sub sereno sum vel ago. Ὑπαιθριάζῃ τὰς νῆφλας, ἢ ξωνηφιῇ; Arist. Av. 1508.
"Υπαίθριος, ὁ ἡ ὄ, subdialis, qui est sub dio.
"Υπαίθριον, ου, τὸ, area, subdiale, Gl. V.
"Υπαίθρος, ου, ὁ ἡ ὄ, subdialis, qui est sub dio. Ex ὑπὸ, & αἴθρα.
"Υπαιθω, ardeo. Καὶ πῶς ὑπαίθων, Ζεῦ' ἂν ἐάμῳ τὸ ζόν; Soph. Trach. 1226.
"Υπαικάλλω, adsentor, clam adsentor.
"Υπαινεσία, ας, ἡ, approbatio, hortatio, Ap. Rh. sed vox est suspecta, *Ern.* Ex ὑπὸ, & αἰνέω.
"Υπαινίσσομαι, fut. ίξομαι, subobscure declaro sive innuo, ænigmatice significo, tacite & occulte innuo. Τῷ μέλλειν αὐτῇ τύχῃ ὑπαινιττόμενος, Ælian. V. H. 12, 1.
"Υπαΐσσω, fut. ίξω, clam prosilio, subrepo. Βωμῷ ὑπαΐξας, Il. 2, 310.
"Υπαιχρὸν, subturpe, Gl. Vet.
"Υπαιχμώομαι, suppudet, Gl. Vet.
"Υπαίτιον, ου, τὸ, culpa, quod vitio vertitur. Ab
"Υπαίτιος, ου, ὁ ἡ ὄ, obnoxius crimini, Gl. V. causarius, sons. Ab αἰτία.
"Υπακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia. Ab ὑπακούω.
"Υπάκουσον, 2. s. a. 1. imper. act. *Dor.* pro ὑπάκουσον, ab ὑπακούω.
"Υπακοὸς, οῦ, ὁ, qui ex altero audivit, interpres alterius.
"Υπακουσίον, intelligendum, pro quo alias ἀλλείπει. Ab
"Υπακούω, f. σομαι, obedio, obtempero; (2) cedo, admitto; (3) subintelligo in Ellipsi. Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακόσομαι πλὴν νῷν μετεωροσοφιστᾶν, Arist. Nub. 359. Ἀλλὰ τῷ γ' ἂν παιδίῳ ὑπάκουσον, idem, Lys. 879. Ἐπὶ κ' αὐταῖς ὑπακοίσω, Theocr. 11, 78. Ὑπακούειν, dicitur is, qui apud fores auscultat, τῷ θύραν κόπλοντι, Act. Apost. 12, 13. Κρύσαντος ἢ τῆ Πίτρα τὸν θύραν τᾶ πυλᾶνος, ὡρσοπλθι φαιδίσκη ὑπακῦσαι, Conf. Theophrast. Eth. Charact. περὶ ἀγροικίας.
"Υπακρὸς, όν, primarius, perfectus in aliquo genere, quo alias φίλαθλος.
"Υπακλιτὸς, ὴ, όν, vim edendi, subducendi (v. c. alvum) habens. Ab ὑπάγω.
"Υπάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio, sublitio.
"Υπάλειπτον, ου, τὸ, quod illinitur. Ab ὑπαλείφω.
"Υπαλειπτρὶς, ίδος, ἡ, ungendo, s. illinendo serviens. A
"Υπάλειπτρον, ου, τὸ, instrumentum illitorium, & quo ad illinendum utimur, velut specillum illitorium, aut linitorium. Ab
"Υπαλείφω, fut. ψω, sublino, lino, subungo, Ὑπαλειψαμένους πανικᾶς, Arist. Pace, 902. Ὑπάλειψον τῷ φθάλμῳ, *Idem.*
"Υπαλθάζω, aor. 1. inf. med. verbi ὑπαλθέω pro ὑπαλύσασθαι.
"Υπαλθέω, *subterfugo*, 1. s. præs. imper. med. *Ion.* pro ὑπαλθέσθω.
"Υπαλθόμαι, fugio, elabor, vito. Δεινὼν ὃ βροτῶν ὑπαλθέσθω φῆμον, Hesiod. Ἔργ. 758.
"Υπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, immutatio, Gl. V. submutatio; hypallage, figura grammatica.
"Υπάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio subsidiaria, res quæ vicem alterius præstat, Gl. V. pignus. Ab
"Υπαλλάττω, fut. ξω, muto, immuto; (2) unum loco alterius pono, seu exhibeo. Ὑπαλλάττων αἰεὶ τὸ ὀπκεῖμενον ὀθόνιον, Gal.
"Υπαλλακτικὸς, ὴ, όν, commutativus. A pr.
"Υπάλληλος, ου, ὁ ἡ ὄ, subalternus.
"Υπαλύξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑπαλύσκω.

"Υπάλυξις, εως, ἡ, effugium, devitatio. Ab eod. Hom. Il. 22, 270.
"Υπαλύσκω, fut. ύξω, subterfugio, effugio, evito. Θρώσκων τις χῦ πόμα μίλαιναν φρίκ' ὑπαλύξῃ Ἰχθύς, Il. 21, 126. Ποιλῶ Ζὺ τίσεις μυᾶν τραπῇ, εὐ' ὑπαλύξεις, id. Batr. 97.
"Υπαμάω, ῶ, demeto, subobtundo.
"Υπαμβλώω, subobtundo.
"Υπαμμος, ὁ ἡ ὄ, arenosus.
"Υπάμπελος, ου, ὁ ἡ ὄ, vitibus consitus.
"Υπαμπέχω, induo, indumento tego.
"Υπαναγινώσκω, lego, recito, Gl. V. sublego, subrecito. Hinc
"Υπαναγνώστης, ου, ὁ, lector.
"Υπανάγω, subduco, abduco.
"Υπαναδίπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.
"Υπαναδύομαι, fut. ύσομαι, tergiversor, subduco me alicui rei.
"Υπαναθλίζω, premendo expello.
"Υπανακινέω, ῶ, clam circum moveo, P. abeo, ap. Aristoph. saltans abeo. Ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπανακινεῖν, Arist. Conc. 1159.
"Υπανακλίνω, & όμαι, subcumbo, Gl. V.
"Υπανασταίον, assurgendum. Ab ὑπανίσταμαι.
"Υπανασρέφω, reverto, redeo.
"Υπανατρέφω, f. θρέψω, insuper alo vel nutrio. Ὑπανατρέφειν τὰ νοσέοντα, *Arct.*
"Υπαναφλέγω, incendo, paulatim incendo vel calefacio, de vino, amore. Ἐκ τῶ οἴνω ὑπαναφλεγόμενος, Ælian. V. H. 14, 41.
"Υπαναφύομαι, paulatim nascor. Ὑπαναφύεσθαί τί ἐκ τῶ εἴδεος φλεβίον τῷ Ἀλεξάνδρῳ λέγουσιν, Ælian. V. H. 12, 14. Ex ὑπὸ, ἀνὰ, & φύομαι.
"Υπαναχωρία, sensim recedo, retro abeo.
"Υπαναχώρησις, εως, ἡ, recessio, abitus. A præc.
"Υπανδρος, ου, ὁ ἡ ὄ, viro subjectus seu obnoxius, Ph. ὕπανδρος, *maritata.* Ex ὑπὸ, & ἀνὴρ.
"Υπανίχω, sustineo, velut humeris, &c.
"Υπανθέω, floreo, vigeo.
"Υπανιόμαι, οῦμαι, discrucior, molestia affectus sum. Ἔαθεν ὑπανιῶντο τῇ νωμιᾳ, Arist. Nub. 1197.
"Υπανίσταμαι, & ὑπανίσημι, adsurgo, honoris caussa alicui; (2) exsurgo. Τῶν Ἑλλήνων τοῖς σοφωτάτοις ὑπανίσασθαι προσῆκεν, Arist. Nub. 989.
"Υπανίσαιο, *surge*, 2. sing. præs. imper. pass.
"Υπαντιάξασα, aor. 1. part. act. f. g. *Æol.* pro ὑπαντιάσασα, ab ὑπαντιάω.
"Υπανοίγνυμι, idem quod
"Υπανοίγω, fut. ξω, subtus aperio, v. c. infra pedes. Τῶν ᾗ χιλέαν αὐτῆς ὑπανοιχθέντων, Aristæn. 1, 16.
"Υπαντάω, ῶ, fut. ήσω, obviam procedo, obviam eo; occurro, obvio, Gloss. Vet. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παῖδος ὑπαντήσας, Soph. Phil. 720. Μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν, Eur. Supp. 399. χῦ πρόσαπαι, Heliod.
"Υπαντέα, ῶ, idem. Hinc
"Υπάντησις, εως, ἡ, occursus.
"Υπαντιάζω, f. άσω, occurro. Τῶνδ' ἀκούσας αὐτὸς ὑπλωτίασε, Pind. Pyth. 4, 252. Ὑπλωτίαζον ἡμῖν, Lucian. τὸς πολεμίους, Plut. Ex ὑπὸ, & ἀντίος.
"Υπάντομαι, idem. Οὐκ ἀνεμένας ὁ Ἀρτάξανος, ὑπλιότητο αὐτῷ, Herodian. l. 4.
"Υπαντλησις, ἡ, exhaustio, velut e sentina, &c.
"Υπαντρος, ου, ὁ ἡ ὄ, qui sub antro est, vel in antro degit, item *Adject.* cavernosus. Ex ὑπὸ, & ἄντρον.
"Υπανύω, subministro; (2) ministro.
"Υπαξένιος, ὁ ἡ ὄ, axem continens. Συρίγγων αἱ ὑπαξονίαι, Call. L. P. 14.
"Υπαπιλία, una minor.
"Υπάπιμι, paullatim abeo vel me subduco.
"Υπαποκινέω, abeo paulatim s. clam.
"Υπαποκιντέον, clam discedendum est, Arist. Oecom. 931. Ex ὑπὸ, ἀπὸ, & κινέω.
"Υπαποτρέχω, abeo, clam abeo, Arist. 284.
"Υπάπτα, *Ion.* pro ὑφάπτω.

"ΥΠΑΡ,

Digitized by Google

Τ,ΠΑΡ, τὸ, *Nomen indeclinabile*, visio vera. Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται, Hom. Od. 547. Οὐκ' ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν, Hom. Odyss. 20, 90. *Adverb.* videndo & vigilando, *intell.* χῶ.

Ὑπαράτλω, fut. ξω, succutio; (2) quatio.

Ὑπάργιλος, ε, ὁ ἡ ὀ, subargillaceus.

Ὑπαργύρωσις, εως, ἡ, obæratio, Gl. V. Ab

Ὑπαργυρόω, f. ώσω, argentum anxie quæro, & veluti effodiendo investigo; (2) obæro, Gl. Vet. ὑπαργυρόομαι, obæror, Gl. Vet.

Ὑπάργυρος, ὁ ἡ ὀ, subargenteus, in quo argentum est mixtum; (2) pecunia venalis.

Ὑπαρκτικὸς, ὴ, ὸν, substantivus.

Ὑπαρκτὸς, ὴ, ὸν, existentiam habens. Ab ὑπάρχω.

Ὑπαρνος, ε, ὁ ἡ ὀ, ovis lactans, Call. in Apoll. 53. Ab ἄρς, ἀρνός.

Ὑπαρνος, ον, negans aliquid, ut ἔξαρνος. Ab ἀρνέομαι.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. v. ὑπαρχω. Unde

Ὕπαρξις, εως, ἡ, q. d. exsistentia, subsistentia, substantia; (2) bona, facultates.

Ὑπαρπάζω, fut. άξω, surripio, præripio, *Ion.* pro ὑφαρπάζω. Ὑπαρπάσας λόγον, Herodot.

Ὑπαρτάω, ῶ, subligo, suspendo ex.

Ὑπάρχειν, *erat*, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὑπῆρχεν, ab ὑπάρχω.

Ὑπαρχὴ, ῆς, ἡ, principium, initium, ortus; (2) beneficium ultro collatum.

Ὑπαρχία, ἡ, munus s. potestas legati; (2) dominatus, potestas in alium. Ab

Ὑπαρχος, ε, ὁ, præses, præfectus, rector provinciæ; (2) qui sub alio imperium obtinet, ut legatus in exercitu, aut provincia.

Ὑπαρχόσης, gen. s. part. præs. f. g. v.

Ὑπάρχω, fut. ξω, initium do, primus facio aut dico, vel initium rei do, lacesso, excito contentionem; (2) sum, exsisto, suppeto; (3) adsum; (4) sum ὕπαρχος, ὑπαρχὶ, *cum infin.* it. καλῶς ὑπαρχειν, facultas est, occasio, materia adest, licet; ὑπάρχουσιν, habentur, Ph. ὑπῆρξεν, provenit, licuit, Gl. V. ὑπάρχοντα, bona fortunæ, Ph. Πολλῶν ὑπάρξῃ κύριος ἡμέρα καλῶν, Soph. El. 925. Οὐκὼν ὑπάρχειν τόνδε καθανόντα χρή; Eur. Rhes. 632. Μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὑπάρχεις, Phocyl. 104. Διὰ τὰς εὐδαιμονίας ὡς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, Dem. Ἀδικήσαν μὴν ἡδέως, τὸν δ' ὑπάρχοντας βίας ἀμυνόμενος, Plut. in Theseo.

Ὑπαρωματίζω, aromata redoleo, Dioscor.

Ὑπασπιδιος, ε, ὁ ἡ ὀ, clypeo tectus. Ex ὑπὸ, & ἀσπὶς.

Ὑπασπίζω, fut. ίσω, clypeum gesto, armiger sum. Ex iisdem. Hinc

Ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, clypeatus latelles, Gl. V. protector, armiger.

Ὑπασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem & ab eod.

Ὑπαστρος, ον, sidereus, cœlestis, a sideribus ortus, ductus. Ab ἄστρον.

Ὑπασώδης, ες, idem quod ἀσώδης.

Ὑπατεία, ας ἡ, consulatus. Ab

Ὑπατεύω, fut. εύσω, sum consul, consulatum gero. Ab ὕπατος.

Ὑπατικὸς, ὴ, ὸν, consularis, ad consulem pertinens. Ab eod.

Ὑπατμίζω, fut. ίσω, vaporem subjicio. Ex ὑπὸ, & ἀτμὸς, *vapor*. Hinc

Ὑπατμισμὸς, οῦ, ὁ, vaporis excitatio, emissio.

Ὑπάσπος, ε, ὁ ἡ ὀ, subabsurdus, aliquo modo absurdus.

Ὕπατος, άτη, ατον, summus, supremus; (2) *Subst.* consul, quia penes illum Romæ erat summa potestas. Ab ὑπὲρ.

Ὑπαττικίζω, fut. ίσω, Atticæ linguæ elegantiam adfecto.

Ὑπαυγάζω, fut. άσω, splendesco, illucesco. Ἐπεὶ ἡμέρα ὑπαύγαζεν, Luc.

Ὑπαυγὴς, ε, ὁ ἡ ὀ, qui est sub luce. Ex ὑπὸ, & αὐγὴ, *splendor*.

Ὑπαυλέω, succino tibia, Luc.

Ὑπαυλος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui est in aula; (2) qui est in tentorio. *Ex* ὑπὸ, & αὐλὴ.

Ὑπαυχένιον, ε, τὸ, cervical, quod cervici supponitur. Ex ὑπὸ, & αὐχὴν.

Ὑπαφίσαμαι, recedo, decedo, v. c. de via.

Ὑπαφρίζω, spumo, spumare incipio.

Ὑπαφρος, ε, ὁ ἡ ὀ, spumeus, spumosus.

Ὑπάφανος, ον, alienus, non conveniens, non regularis, Hipp.

Ὑπέασιν, 3. pl. præs. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ὕπεισι, ab ὕπειμι.

Ὑπέβαλε, 3. s. a. 2. indic. act. v. ὑποβάλλω.

Ὑπεβλίποντο, 3, pl. imperf. ind. med. verbi ὑποβλίπω.

Ὑπέγυος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui fidejussores dedit, ut datis vadibus liberatus; (2) sponsioni obnoxius.

Ὑπεγύως, *Adv.* satisdato, vadato.

Ὑπεγκλίνω, leniter, paululum inclino.

Ὑπέδδεισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Poët.* pro ὑπέδεισαν, ab ὑποδείδω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerant*, 3. plur. plusq. indic. med. *per syncop.* pro ὑπεδεδίεισαν.

Ὑπέδιξα, a. 1. ind. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑπέδικλο, 3. sing. plusq. ind. pass. *Poët.* pro ὑποδέδεκτο, ab ὑποδέχομαι.

Ὑπεδέξατο, 3. s. a. 1. ind. med.

Ὑπέδρασεν, 3. s. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑποδιδράσκω.

Ὑπεθήκαο, 2. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπεθήκασο, ab ὑποτίθημι.

Ὑπείδομαι, suspicor, suspectum habeo. Νικῶντα σ' ἵππους ὡς ὑπείδετο Στρατὸν Κρέων, Eur. Supp. 695. Διὰ τί ὑπίδηται τὶς τὸν φάντων μεταβολὰν καὶ διάλυσιν, M. Anton. 2, 15. Οἱ μὴ μὴ τὸν ἐχθρὸν ὑπείδοντο μόνον ἀλλήλοις καὶ παράβυσσον, i. e. torve aspiciebant, Appian. de Bell. Civ. 2.

Ὑπεικάθω, cedo, me subjicio. Ἐγὼ μὴ ἔν ἐκ ἂν ποτ' —— τέτοις ὑπεικάθοιμι, Soph. El. 363.

Ὑπεικέον, *Adv. pos.* cedendum est, Soph. Aj. 677.

Ὑπεικλικὸς, ὴ, ὸν, qui cedit. Ab ὑπείκω,

Ὑπείκω, fut. είξω, cedo, concedo, locum do, remitto, aliquantum cedo, nonnihil cedo, obsequor, obtempero, obedio. Τλήσεῖ ὁ καὶ χρὼν φλογαῖς ὑπείκειν, Lyc. 777. Ἥρα μηδὲν ὑπείκων, Eur. Iph. in Au. 138.

Ὑπειμι, subsum, adsum, suppedito.

Ὑπεξις, εως, ἡ, cessio; (2) obsequium. Ab ὑπείκω.

Ὑπειξομαι, f. 1. ind. med. v. ὑπείκω.

Ὑπείπειν, præfari, prædicere, *impr.* monendi causa; *unde etiam* pro monere. Πᾶσίν σ' ὑπείπον τόνδε τὸν αὐτὸν λόγον, Eur. Supp. 1168. Ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσι ταδὶ, Arist. Vesp. 55. Οὐδενὸς ἀκούω ὑπειπόντος, Eur. Her. fur. 965. Ὥσπερ ἐν ἀρχῇ ὑπεισομένῳ, Thuc.

Ὑπείρ, *Poet.* pro ὑπὲρ.

Ὑπειρεσία, ἡ, remigatio. Ab ἐρέτης.

Ὑπείρεχεν, 3. pl. imperf. ind. act. *per Metath.* pro ὑπέσειχον, ab ὑπδέχω. Ὑπείρεχεν Ἡφαίστου, Hom. Il. 2, 426.

Ὑπειρίχω, emineo, supero, pro ὑπδέχω; ὑπειρέχε, tene supra, super extende.

Ὑπειρέχων, ε, ὁ ἡ ὀ, eminens, excellens; superior. Ab ὑπειρίχω.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. v. ὑπείω pro ὑφίημι, *submitto*.

Ὑπείσειμι, subeo, subingredior, irrepo; ὑπεισίσαι, subrepere, Gl. V.

Ὑπείσεχομαι, idem. Εἶτα λαθὼν ὑπεισῆλθε τὸ χῶρας, Plut.

Ὑπὲκ, *Præpos.* e, ex. Ex ὑπὸ, & ἐκ, *ex*.

Ὑπέκβαίνω, procedo, v. c. in aciem.

Ὑπεκβάλλω, ejicio.

Ὑπεκδέχομαι, f. δέξομαι, exspecto, Epigr.

Ὑπεκδιδράσκω, subtergio.

Ὑπεκδυνω, vel ὑπεκδύω, f. ύσω, clam exuo seu excutio; (2) *In med.* emergo, clam elabor; (3) declino. Πόνος μὴν Τρωϊκὸς ὑπεξέδυν, Eur. Cyc. 340.

Ὑπεκθαίρω, expurgo

Ὑπεκκαλύπλω, paulatim nudo vel nudo.

Ὑπεκθήσθω, 3. pl. a. 2. conj. act. *Ion.* pro ὑπεκθῶνται, ab ὑπεκτίθημι, *subduco*.

Ὑπεκκαίω, f. καύσω, succendo.

Ὑπέκκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, fomes ad succendendum, suscitabulum ignis, irritamentum. Ab ὑπεκκαίω.

Ὑπέκκεισμαι, aliquo sum exportatus; (2) in locum aliquem subducor, Aristot.

Ὑπεκκενόω, evacuo, expilo.

Ὑπεκκλέπλω, clam & furtim eripio, furto subduco. Ὑπεκκλαπέντα διὰ τῶν φιλων χρήματα, Plut.

Ὑπεκκλίνω, clam paulatim declino.

Ὑπεκκομίζω, f. ίσω, clam exporto, clanculum effero.

Ὑπεκκρίνω, excerno, ejicio, *impr.* de iis quæ per alvum ejiciuntur.

Ὑπεκλαμβάνω, excipio.

Ὑπεκλύω, paulatim frango, item frango, debilito; (2) libero, solvo.

Ὑπεκπέμπω, f. ψω, clam emitto. Ὅς με ὑπεξέπεμψε Τρωϊκῆς χθονὸς, Eur. Hec. 6. Ἄλλως ἐς οἴκους, id. Andr. 48. Ὑπεξεπέμφθην Ζηνὸς προμηθείᾳ χθονὸς, Soph. El. 1366.

Ὑπεκπεράω, transeo, trajicio, sed cum significatione loci, unde progressa v. c. navis trajecit.

Ὑπεκπιδάω, subsilio, prosilio.

Ὑπεκπνέω, exspiro, deficio, ὑπεκπνέουσι, abeunt.

Ὑπεκπονέω, elaboro, laborando perficio.

Ὑπεκπροβάω, longe præcurro, sc. ex acie, portu, s. procurro. Ὅσσα πόδας πολλὸν ὑπεκπροθέῃσι, Il. 9, 502. Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα, parvo intervallo præcurrentem, Hom. Il. 21, 604.

Ὑπεκπρολύω, prius solvo, s. potius solvo, v. c. curru equos. Ἐνθ' ἀνὴρ ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροθέουσαν ἀπήνης, Odyss. 6, 88.

Ὑπεκπρορίω, profluo. Πολὺ δ' ὕδωρ Καλὸν ὑπεκπρορέῃ, Odyss. 6, 87.

Ὑπεκπροτάμνει, de navi, progressa v. c. e portu, secat mare.

Ὑπεκπροφεύγω, clam profugio, effugio. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπεκπροφύγῃ κακότητα Νέσσι ὑπ' ἀεναλέης, Hesiod. Ἀσπ. 42.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. conj. act.

Ὑπέκπυρος, ον, ardens, vehemens.

Ὑπεκρέω, q. d. subefluo, sensim & clam effluo, evanesco. Τὸ ᾧ φοριζόμενον ἀεὶ ὑπεκρεῖ, Plut.

Ὑπεκσαώζω, libero, e periculo eripio. Ἀτὰρ αὐτον ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων, Il. 23, 292.

Ὑπεκσάζω, idem.

Ὑπεκτήκομαι, colliquesco, ut cum caro in aquam abit exsiltique hydrops.

Ὑπεκτίθημι, s. ὑπεκλίθημι, clam subductum & subtractum expono. P. aliquo transportandum curo, securitatis gratia, aut alia qua de causa. *Ern.* Τὸν ἄνδρα εἰς βίον ἀκύμονα ὑπεκλιθέμεν, Plut. Ἥτις ἐκ χρῶν κλέψασ' Ὀρέσθῃ τῷ ἐμαν ὑπεξέθη, Soph. El. 229. Ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθη, Eur. Andr. 69.

Ὑπεκλείπω, paullulum defecto, clam averto; (2) paullulum declino, paullatim aversor & vito. Τὰν ὑπεκλείπειν ποδὰ (φιλεῖ) Soph. Trach. 537. Ταύτῃ ἅπας φεύγῃ τε καὶ ὑπεκλείπει, Plato.

Ὑπεκπρέχω, longe excurro, procurro, effugio, supero. Ἦν δ' ἔν ἐγὼ μὴ μὴ Φανεῖ ὑπεκδραμὼν, Eur. Andr. 339. μέρον, ib. 415. Τὰν Ζηνὸς Σάλπης ἐχ' ὑπεκδραμεῖν, Soph. Antig. 1098. Τὸν Στρατηγὸν ὑπεκδραμὼν ἢ ἐκ Πύλου, Arist. Eq. 739.

Ὑπεκτροφὴ, ἡ, nutritio, educatio, recreatio.

Ὑπεκφαίνομαι, in lucem edor, appareo, conspicuus sum.

Ὑπεκφέρω, clam effero; (2) perfero, tolero. Τῶν γὰ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι, Odyss. 3, 496.

Ὑπεκφθίνοντι, dat. sing, præs. part. act.

Ὑπέκφυγε, 3. s. a. 2. ind. act. v.

Ὑπεκφεύγω, clam effugio, subterfugio, refugio, effugio. Τὸ γάρ τοι τ' δίκης ζώζων φάος, πολλὰς ὑπεκφεύγειν ἂν ἀνθρώπων λόγους, Eur. Sup. 566. Οὐ φόνῳ σ' ὑπεκφυγὼν, Soph. Antig. 599. μιασμα, ib. 787.

Ὑπεκχέω, & ύω, effundo.

Digitized by Google

Ὑπεκχαρέω, ῶ, ſenſim abſcedo ſeu excedo, ex aliquo loco me ſubduco, *it.* de fœcibus alvi.
Ὑπεκχαρεῖν τῆ βίᾳ, Plut. τῷ θανάτῳ, id. Hinc
Ὑπεκχώρησις, ἡ, excretio per alvum.
Ὑπεκχαρητικὸς, ἡ, ὸν, vim alvi purgandi habens.
Ὑπέλαθον, aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω.
Ὑπέλαιον, ὸ, τὸ, olei fæx ſeu ſordes.
Ὑπελαυνω, ſubigo, ſubagito, Gl. Vet.
Ὑπέλαφριωμαι, ſublevo. Ex ὑπὸ, & ἐλαφρύνω.
Ὑπελείφθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑπολείπω.
Ὑπελείφθησαν, *relicti ſunt*, 3. pl. a. ejuſd.
Ὑπελύσαο, 2. ſ. aor. 1. ind. med. *Ion.* pro ὑπελύσασο, ab ὑπολύω.
Ὑπεμβρύω, gravidam reddo. Ab ἔμβρυον.
Ὑπέμειναν, 3. pl. aor. 1. indic. act. verbi ὑπιμένω.
Ὑπέμεινεν, *remanſit*, 3. ſing. cum ν aor. ejuſd.
Ὑπέμενε, 3. ſing. imperf. ind. act.
Ὑπεμύκησε, *deflexit*, 3. ſing. perf. ind. act. *Alt.* pro ὑπήμυκε, ab ὑπημύω. Πάντα δ' ὑπομενήμυκε, ſemper verò dejecto eſt vultu, Hom. Il. 22, 491.
Ὑπομνήθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομνάομαι.
Ὑπεμπίμπρημι, ſuccendo.
Ὑπεμφαίνω, ſubooſtendo, ſubſignifico.
Ὑπεναντιόομαι, ὦμαι, adverſor, repugno. Ὑπεναντιούμενοι ἀπιόντες, Plut. Ab
Ὑπεναντ-ος, ία, ιον, adverſarius, hoſtis, obvius, obviam factus. Hinc
Ὑπεναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas, quædam diverſitas; (2) viciſſitudo.
Ὑπεναντίωμα, ατ-ος, τὸ, repugnantia. Ab ὑπεναντιόομαι.
Ὑπεναντίωσις, εως, ἡ, idem. Ab eod.
Ὑπενδιδωμι, paullatim cedo, clam cedo, tergum verto, Thuc.
Ὑπένδυμα, τὸ, idem quod
Ὑπε-δύτης, ου, ὁ, interula, quævis interior veſtis. Ex ἐνδύομαι.
Ὑπενεγκεῖν, a. 2. inf. act. v. ὑποφέρω.
Ὑπένερθε, vel ὑπένιρθεν, *Adv.* infra, ſubtus, ſubter.
Ὑπενόουν, imperf. ind. act. *contr.* pro ὑπενόεον, ab ὑπονοίω.
Ὑπεξάγω, ſubduco, ſubtraho. Σαυτὸν ὑπεξήγαγες τ' τοιαύτης λειτουργίας, Chryſ. Hinc
Ὑπεξαγωγὴ, ἡ, idem quod
Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, detractio; (2) exceptio, Plut. in Num. cap. 9. Quintilian. lib. 3. cap. 8. Ab
Ὑπεξαιρέω, ῶ, & ἑομαι, ὦμαι, clam aufero & averto, interverto, ſubduco, ſubtraho, Gl. V. ὑπεξαιροῦμαι, interverto, ſuppilo; ὑπεξέλε, præcepit. Ph. a. 2. ὑπεξῃρημμένων, deductis, exceptis, Ph. p. part. paſſ. Πολύῤῥητον δ' αἷμ' ὑπεξαιρεῖσι τῆδ' κλαυσταν οἱ πάλαι θανέντες, Soph. El. 1443. Οὐδενὸς ὑπεξῃρημμένου τὸ παράπαν, excepto, Philo.
Ὑπεξαιρετέον, excipiendum.
Ὑπεξαίρω, & ὑπεξαίρομαι, eximo, ſubmoveo, clam de medio tollo. Ὅταν ὑπεξαίρωνται τὸν δικαίως ἀνδρείως διὰ φόβον ὑπεξαίρωνται, Xen.
Ὑπεξακρίζω, per cacumina ambulo, ad ſummum evado, cacumina ſeco. Ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας μόχθων ὑπεξηκρίζον, Eur. 678.
Ὑπεξαλέασθαι, clam evitare.
Ὑπεξαλύσκω, effugio, ſubterfugio, devito; ὑπεξαλύξω, evitare, a. 1. Τοῦο γ' ὑπεξέλυξε βαρὺ χόλον, Heſiod. Θεογ. 615.
Ὑπεξανάβασις, tranſcendo.
Ὑπεξαναβαίνομαι, clam e littore ſolvo & enavigo.
Ὑπεξαναδύομαι, & ὑπεξανύδυμι, ſenſim vel clam emergo, *it.* emergo. Ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδυ κεφαλῆ, Theocr. 22, 123. Λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλὸς, Il. 13, 352.
Ὑπεξαναδὺς, *emerſus*, a. 2. part. paſſ.
Ὑπεξανίσταμαι, adſurgo, honoris cauſſa alicui. Ὑπεξαναστῆναι τῷ πρεσβυτέρῳ, Plut.
Ὑπεξαντλάω, ῶ, exhaurio, v. c. ſentinam. Κακῶν γὰρ ἄρτι κῦμ' ὑπεξαντλῶν φρενί, Eur. Ion. 961.
Ὑπεξάπλω, ſuccendor, inflammo. Ὑπεξάπλωμος ἐκ τοῦ οἴνου ἐγίνετο φοινικώτερος, Ælian. V. H. 14, 41.
Ὑπεξαφύω, exhaurio, Apoll.
Ὑπέξειμι, procurro in quem, impetum facio.
Ὑπεξελαύνω, clam progredior longius.
Ὑπεξέλευσις, εως, ἡ, ſupplicium, tormentum, quæſtio. Ab ὑπεξέρχομαι.
Ὑπεξελθεῖς, a. 2. inf. act. v. ὑπεξέρχομαι.
Ὑπεξέρχεσθ', *clam exire*, præſ. infin.
Ὑπεξέρχομαι, q. d. ſubgredior, clam egredior. Κἂν τῷ δ' (interea) ὑπεξῆλθε Ἀντιγόνη σφῶν δίχα, Eur. Ph. 1474. τ' πόλεως, Plut.
Ὑπεξέχω, clam abeo, ſolum verto.
Ὑπεξῆς, 3. ſ. aor. 2. ind. act.
Ὑπεξίφρον, imperf. ind. act. v. ὑπεκφέρω.
Ὑπεξηγητικὸς, ἡ, όν, explicandi vim habens, τὸ ὑπεξηγητικὸν, interpretatio.
Ὑπεξήλυξα, a. 1. ind. act. v. ὑπεξαλύσσω.
Ὑπεξίσαμαι, cedo, excedo; declino, vito. Ὑπεξίσασθ' τ' ἀρχῆς, Herodot. τ' καθέδρας, Plut.
Ὑπέξοδος. alvi fluxus. Hipp.
Ὑπεξουσι-ος, α, qui eſt ſub poteſtate, ſc. patris, filius familias. Ex ἐξουσία. Hinc
Ὑπεξουσιότης, ατ-ος, ἡ, ſubjectio.
Ὑπεπλύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὑποπλέω.
Ὑ Π Ε Ρ, *Præp. cum Genit.* ſuper, ſupra, pro, Θνήσκω ὑπὲρ Ζέθου, Euripid. Alceſt. 287. prouter, per, de; *cum Accuſat.* ultra, trans, ſupra, præter vel contra. Sine caſu adverbialiter. *In compoſitione* notat *ſupra, ſuper, pro, præ, trans, præter, & intenſionem.*
Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua transferuntur, ſeu tenduntur & laxantur. Ἐν δ' ὑπέρας κάλως τε πώδας τ' ἐνίδησεν ἐν αὐτῇ, Hom. Odyſſ. 5, 260. Ab ὑπέρ.
Ὑπέραθ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, valde bonus, optimus.
Ὑπερβαθότης, ητ-ος, ἡ, ſumma bonitas.
Ὑπεράγαμαι, demiror, vehementer miror; (2) mirifice gaudeo, lætor. Ὑπερηγάσθη τὴν ἐγκράτειαν, Ælian. V. H. 12, 1.
Ὑπεράγαν, valde, maxime, vehementiſſime, Gl. V. ſupra modum.
Ὑπεραγανακτέω, ῶ, valde indignor, vehementer ſtomachor. Ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τ' Ἀρχέλαον, Ælian. V. H. 8, 9.
Ὑπεραγαπάω, ῶ, deamo, vehementer amo.
Ὑπεράγνως, ος, ὁ, ἡ, valde ignotus, ignotiſſimus.
Ὑπεραγόντως, *Adv.* excellenter, ſupra modum. Ab ὑπεράγω.
Ὑπεραγορεύω, patrocinor, pro aliquo dico. Ὑπερηγορεῖν τινος, Ariſt.
Ὑπεράγω, excello, ſupero.
Ὑπερεγρυπνέω, pro alio vigilo, *cum gen.*
Ὑπεραγωνιάω, valde ſollicitus ſum.
Ὑπεραγωνίζομαι, defendo, propugno.
Ὑπεράνω, *deſuper ſtanti*, dat. ſing. ab
Ὑπεράνω, ὁ, ἡ, ὸν, deſuper ſtans. Ex ὑπὲρ, & ἀνω.
Ὑπεραθλέω, certo pro.
Ὑπεραιδέομαι, valde revereor.
Ὑπεραίμασις, εως, ἡ, nimia ſanguinis abundantia. Ex ὑπὲρ, & αἷμα, unde αἱμόω.
Ὑπεραινετὸς, ὴ, ὸν, ſupra modum laudabilis.
Ὑπεραίρω, extollo, extollo; (2) excedo, ſupergredior, antecello, ſupero. Ὑπεραίρει τῇ δόξῃ τοὺς πάντας, Plut. Ὑπεραιρόμενος θεὸν πάντα λιγόμυθον Θεόν, 2 Theſſ. 2, 4.
Ὑπεραίρωμαι, 1. ſing. præſ. ſ. conj. paſſ. v. ὑπεραίρω.
Ὑπεραιχρ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ſupra modum turpis.
Ὑπεραισχύνομαι, ſupra modum verecundor.
Ὑπεραιωρέω, ſuſpendo, ſublimem reddo, Dioſc. Hinc
Ὑπεραιώρησις, ἡ, ſuſpenſio.
Ὑπέρακμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ætatis florem egreſſus, ætatem vegetam egreſſus; exoletus, Ph. Ex ὑπὲρ, & ἀκμή.
Ὑπεράκοντίζω, fut. ίσω, ſupra jaculor, ultra aut ulterius jaculor, jactu jaculi vinco; (2) præſto, ſupero. Κλέπλων ὃ τὸς βλέποντας ὑπερηκόντισεν, furando ſuperavit, Ariſt. Plut. 665. Ὑπερακοντίσεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς, id. Av. 368.
Ὑπερακράτως, valde intemperanter.
Ὑπεράκρια, ων, τὰ, montium cacumina. Ab ὑπεράκρι-ος.
Ὑπερακριβὴς, ές, ὁ, ἡ, valde accuratus.
Ὑπερακρίζω, per ſummum evado, ſupero, per ſumma montium tranſeo. Ἦ πρῶτα δόμων ὑπερακρίζῃ, Eur. Supp. 988. Ex ὑπὲρ, & ἄκρ-ος.
Ὑπεράκρι-ος, ος, ὁ, ἡ, loca montana incolens. Ex iiſd.
Ὑπεραλγέω, perdoleo, ſupra modum doleo; ὑπεραλγῶ σε, vicem tuam doleo. Οὕτως ὑμῶν ὑπεραλγῶ, Ariſt. Av. 472. Μὴδ' ὑπεράλγει φροντίδα λύπα, Eur. Herac. 619. Μή τι πάθῃθ', id. Med. 118. Ὑπεραλγήσας ὅτι τῇ ἐμαυτῆς μεταδολῇ, Luc.
Ὑπεραλγὴς, ές, ὁ, ἡ, valde dolens. Ex ὑπὲρ, & ἄλγ-ος.
Ὑπεράλι-ος, ος, ὁ, ἡ, maritimus, qui eſt ſupra mare, impoſitus. Ex ἅλς.
Ὑπεράλλομαι, tranſilio, ultra ſalio. Πολλὰς ὃ ῥίχας ηρώων, πολλὰς ὃ ἡ ἵππων Αἰνείας ὑπεράλτο, Il. 20, 327.
Ὑπεραλ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, eximius, aliis præſtans.
Ὑπεράλφησον, acc. ſing. part. præſ. med. *per Syncop.* pro ὑπεραλλόμησον, ab ὑπεράλλομαι.
Ὑπεράλπει-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, tranſalpinus, Gl. V. Ex ὑπὲρ, & Ἄλπεις.
Ὑπεραμφισβητέω, valde diſcepto.
Ὑπεραναβαίνω, tranſcendo.
Ὑπεραναιδέομαι, vincer impudentia. Οἴμοι τάλας, ὑπεραναιδεσθήσομαι, Ariſt. Eq. 1202.
Ὑπεραναίσχυν-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, impudentiſſimus.
Ὑπερανάκειμαι, ſuper accumbo, una accumbo ex parte ſuperiore.
Ὑπερανάστης, ου, ὁ, exſul, qui ſolum vertit & alio commigrat. Ex ὑπὲρ, & ἀνίσταμαι.
Ὑπερανατείνω, ſurſum extendo ſ. aſſurgo.
Ὑπερανατέλλω, emergo, exorior.
Ὑπερανίσχω, promineo.
Ὑπερανθέω, egregie floreo.
Ὑπεράνθρωπ-ος, ὁ, ἡ, ὸν, qui eſt ſupra hominem, qui humanam conditionem excedit.
Ὑπερανίσταμαι, emineo, exſurgo, præſto, ſupero, excello.
Ὑπερανίσχω, emineo ſupra.
Ὑπεραντλέω, hauſta aqua nimium perfundo, P. ὑπεραντλέομαι, hauſta aqua redundo, *tropice*, gravibus malis laboro, opprimor, &c. *Ern.* Ab
Ὑπέραντλ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, plenus, cujus ſentina exundat, P. *proprie* navis, cujus ſentina exhauriri non poteſt, ut periculum ſit ne mergatur, &c. Hinc *tropice* oppreſſus malis, in ultimo periculo verſans, item ultimum periculum afferens, opprimens hominem, &c. *Ern.* Ex ὑπὲρ, & ἀντλέω.
Ὑπεράνω, *Adv.* ſupra.
Ὑπεραπατάω, valde decipio.
Ὑπεραποθνήσκω, morior pro aliquo. Ἀντίοχος ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ὑπεραπεθανάτου, Xen.
Ὑπεραποκρινομαι, patrocinor, defendo. Χαλεπὸν μέν, ὦ ἄνδρες, ἐσὶ διαξεξελημμένα ὑπεραποκρινεσθαι κωμῳδοῖς, Ariſt. Veſp. 944. Ἐὰν —— ὑπεραποκρίνῃ μοι, *Cafas Cæſares* ἐμὲ, reſpondeas pro me, Ariſt. Θεσμ. 193.
Ὑπεραπολογέομαι, ῆμαι, cauſſam ago pro aliquo.
Ὑπεραπόλλυμαι, morior pro quo.
Ὑπεραρέσκω, f. ρέσω, vale placeo, valde ſum gratioſus. Ὑπηρήσκει τῷ δήμῳ, Appian. B. Civil. 3.
Ὑπεραρθῆναι, *ſupra modum elatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπεραίρω.
Ὑπεράριθμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ſupranumerarius.
Ὑπεραποφαντικὸς, ὴ, όν, enunciationem enunciationi addens. Ex ἀποφαίνω.
Ὑπεραρκῶ, ſatis ſuperque ſufficit. Hinc

Ὑπεραρ-

Digitized by Google

Ὑπεραπογχρώντως, abunde, pluſquam ſatis.
Ὑπερῤῥωδέω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπερῤῥωδέω τῇ Ἑλλάδι, Herodot.
Ὑπέραρσις, εως, ἡ, elevatio. Ab ὑπεραίρω.
Ὑπάρχης, ες, ὁ ἡ ἡ, qui principium omne excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχή.
Ὑπεραδηνὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus.
Ὑπέραδμος, ος, ὁ ἡ ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἆδμα, *anhelitus*.
Ὑπδασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὃ ὃ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. Φ ἄνδρα, ib. 14, 14.
Ὑπδασπίζω, f. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὶς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπὶς. Hinc
Ὑπερασπισμὸς, ὅ, ὁ, propugnatio, defenſio.
Ὑπερασπιστὴς, ὅ, ὁ, propugnator, defenſor.
Ὑπερασπίστρα, ἡ, propugnatrix.
Ὑπδασπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.
Ὑπεράστειος, ον, ſupra modum urbanus, valde facetus.
Ὑπεραφράπλω, valde ſplendeo.
Ὑπδαχμονέω, ῶ, valde indecenter me gero, Plut.
Ὑπδατθιζίζω, nimium adfecto Atticiſmum.
Ὑπδατθιζισμὸς, ὅ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio. A pr.
Ὑπδατθίκὴς, ἡ, ὸν, valde Atticus.
Ὑπδαυγάζω, fut. άσω, valde ſplendeo.
Ὑπδαυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, valde ſplendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγή.
Ὑπδαυξάνω, fut. ξήσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Ὑπεραυξάνῃ ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Hinc
Ὑπδαύξησις, ἡ, exceſſus, quod in re quaque ſuperfluum eſt.
Ὑπεραυξῶ, idem quod ὑπεραυξάνω. Τὲς ὑπεραυξομένους φυλάττεδζ χρὴ, Andoc.
Ὑπεραυχέω, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραυχεῖν ὅτι χρηςότητι, Plat. Hinc
Ὑπεραυχὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, valde gloriоſus, vel elatus.
Ὑπέραυχος, ος, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ὑπεραφρίζω, valde ſpumo.
Ὑπεράχθομαι, nimium ſuccenſeo, valde doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, ſuperindignatus. Μήθ' ὅς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ὄπλάθε, Soph. El. 179.
Ὑπερβαθμὸς, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupergrediens, immodicus. Ex ὑπὲρ, & βαθμός.
Ὑπερβαίνω, tranſgredior, prætergredior, tranſcendo, tranſeo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) præterео, omitto, tranſmitto, non dico; ὑπερβῆναι, exceſſit, Ph. aor. 2. Ὑπερβαίνειν τὲς νόμες, Soph. Antig. 455. Τάφρες ὑπερβὰς νυκλὸς ἐν κατασάσῃ, Eur. Rheſ. 111. δόμες, idem, Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μς ὑπερβήσομαι τεῖχος, Pſal. 18, 29.
Ὑπερβάλλῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.
Ὑπερβαλλόντως, *Adv.* ſupra modum; excellenter, Ph. Ab
Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) ſupero, excello; (3) excedo, redundo, abundo, certo cum aliquo licitando, contra liceor, ὑπερβάλλων, nimius, Gl. Vet. Πᾶσαν ἐυδαίμονα τύχην ὑπερβέβληκε, Heliod. Ἀλλ' ἐχ ὑπερβαλεῖς μς ϑωπείαις, Ariſt. Eq. 886. Ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβάλῃ τὸ ἀληθειαν, Luc. Δίδοικα μὴ Ϲε γλῶσ' ὑπερβάλῃ κακεῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γὰ ἐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τὲς πολεμίες, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτροις παίδα, Soph. Trach. 593.
Ὑπερβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio. Ab ὑπερβαίνω. Οἷόν' οὐκ ἔστι νέκ ἀνδρὸς ὑπερβασίας τελέθυσα, Hom. Il. 23, 589.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus.
Ὑπερβατέον, tranſiliendum, tranſgrediendum.
Ὑπερβατὸν, ὄν, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præpoſterum. Ab eod.
Ὑπερβατὸς, ὴ, ὸν, q. d. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) tranſgrediens, præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.
Ὑπερβατῶς, *Adv.* in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
Ὑπερβεβλημμένως, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβήῃ, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.
Ὑπερβιῶναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act.
Ὑπερβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Ὑπερβιάζομαι, vi ſupero, Thuc.
Ὑπερβιάζω, traduco, trajicio.
Ὑπέρβιη, ης, ἡ, vis ſeu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, *vis*.
Ὑπέρβιον, *Adv.* ultra vires, per vim. Οὐ μὴ καλὸν ὑπέρβιον ἐυχετάσθαι, Hom. Il. 17, 19. Ab
Ὑπέρβιος, ος, ὁ ἡ ἡ, omnem vim excedens, violentus; (2) generoſus. Ex iiſd.
Ὑπερβλασάνω, valde ac latius germino.
Ὑπερβλήδην, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβλύζω, fut. ύσω, ſupra modum ſcateo, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abundanter emitto. Ὑπερβλύζουσι οἷον αἱ λῆναι, Chryſ.
Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio; (3) de magnitudine quacunque cujuſque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi cauſa, poteſt, ut τὶς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc v. c. malitiam poteſt? Ab ὑπερβάλλω. Hinc
Ὑπερβολικὸς, ὴ, ὸν, excedens, nimius.
Ὑπερβολικῶς, *Adv.* ſupra fidem.
Ὑπερβόρεος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, q. d. ſuperborealis, ſuperaquilonaris.
Ὑπερβριθὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, præponderoſus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρίθω.
Ὑπερβρύω, ſupra modum plenus ſum.
Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, æſtuo, exundo.
Ὑπεργάζομαι, fut. άσομαι, clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὡι ὑπείργασμαι μὴ ἐὺ ψυχὴ ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, id. Med. 871.
Ὑπέργαμος, ὴ, ſeræ nuptiæ. Ex γάμος.
Ὑπέργειος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ὑπὲρ, & γῆα, *terra*.
Ὑπεργελοῖος, ον, valde ridiculus.
Ὑπεργεμίζω, valde plenus ſum.
Ὑπεργέμω, idem.
Ὑπερηράσκω, valde ſenex ſum.
Ὑπεργηρεος, valde ſenex. Ab
Ὑπέργηρος, ον, idem quod
Ὑπέργηρως, ες, ὁ ἡ ἡ, ſenex, decrepitus. Ex ὑπὲρ, & γῆρας.
Ὑπέργομος, ος, ὁ ἡ ἡ, nimis onuſtus.
Ὑπερηρέφω, ſuperpingo.
Ὑπέρυγον, ος, ὁ ἡ ἡ, jugeri ſpatium excedens. Ex ὑπὲρ, & ζυία.
Ὑπέρδασυς, εως, ὁ ἡ ἡ, valde hirſutus.
Ὑπερδέα, acc. ſing. *per Sync.* pro ὑπερδέξα ab ὑπερδεής. Ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας, Hom. Il. 17, 330.
Ὑπερδεὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, intrepidus. Ex δέος.
Ὑπερδείδω, fut. είσω, ſupra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, παλαίνης ὡς ὑπερδείδοικά Ϲε, Soph. Antig. 82.
Ὑπέρδεινος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum gravis.
Ὑπερδειπνέω, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
Ὑπερδέξιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui alterum, (ut hoſtem in prælio) circumvenit, aut ſuperior eſt loco, viribus, *it.* locus ipſe.
Ὑπερδεξίως, ſuperiori loco, &c.
Ὑπερδιαλέγομαι, inſuper colloquor, Lucian.
Ὑπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπέρδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον, Dem.
Ὑπερδικέω, ῶ, fut. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τῷ λόγῳ, Plato. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐδὲν ἄξιον μνήμης ἐπραξε, πλὴν ὅτι ἡ τότε ὑπερεδίκησεν, Dio. Caſſ. Ab
Ὑπέρδικος, ος, ὁ ἡ ἡ, ſupra modum juſtus, ſumme juſtus; (2) ultor. Ex δίκη.
Ὑπερδίκως, ſummo jure, ſumma æquitate; (2) contra jus & fas, Æſch.
Ὑπερδιπηχυς, ες, ὁ ἡ ἡ, duos cubitos excedens.
Ὑπερδισκεύω, jaculando diſco ſupero, metaph. longo intervallo ſupero.
Ὑπερδιασυλλαβός, ὸν, duabus ſyllabis major. A συλλαβή.
Ὑπερδοκέω, ῶ, ſupra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, Philoſtr.
Ὑπερδράμωμεν, *ſupercurrimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεροτρέχω pro ὑπερδράμωμεν.
Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex ὑπὲς, & δυύαμαι.
Ὑπεριζομαι, ſupra ſedeo.
Ὑπεριθέμην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.
Ὑπεριθίζω, ſubirrito, aliquantum irrito.
Ὑπερίδον, deſpexi. Τὲς μὲν ἔν χρόνες' τῆ ἀγνοίας ὑπερίδων ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ηρωϊκὰ) κατέπρησεν ὑπερίδων αὐτῶν, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερεῖδε τὴν κλῆσιν, ib. 12, 17.
Ὑπερίδω, f. ίσω, ſuffulcio, fulcio, ſuſtineo. Ὑπερίδων ὀροφὴν κίοσι, Plut.
Ὑπερειπεῖν, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῶ κεκομμένε νομίσματος ὑπερείπειν, Ariſtot.
Ὑπερείπω, ſubverto, expugno. Κοτίλην δ' ὑπερῆπε ϑοδοῖσιν, *Poët.* pro ὑπέρειπε, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν γραπτῶν ἀκούντων τὸ δράσον ὑπέρειπε. Appian. in Parthii.
Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερίδω.
Ὑπέρεισις, εως, ἡ, idem quod
Ὑπέρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, ſuſtentaculum. Ab ὑπερίδω.
Ὑπέρεισικὸς, ὴ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.
Ὑπερέκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.
Ὑπερεκθερᾶπίνω, valde colo, vehementer gratiam capto.
Ὑπερέκκειμαι, in conſpectu poſitus ſum, promineo.
Ὑπερεκκρεμάω, ῶ, deſuper appendo.
Ὑπερεκπαίω, longe egredior, ſ. excedo.
Ὑπερεκπέμπω, f. ψω, ultra emitto.
Ὑπερεκφερῶς, *Adv.* ſupra modum.
Ὑπερεκπίπλω, exſupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπλων εὐνοιαν, Greg. Nax.
Ὑπερεκπλήσσω, valde obſtupefacio. Ὑπερεξεπλησε ἐπ' αὐτῷ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μίγεθος ἐν αὐτῆς ὑπερεκπλαγὲς ὁ βασιλεὺς, Ælian. V. H. 1, 33.
Ὑπερέκπλωσις, εως, ἡ, exceſſus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς ποιηταὶς μυθικώτερα ἔχει τὸ ὑπερέκπλασιν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπλω.
Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰ ὡς μὴ ἐφικνύμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτὲς, 2 Cor. 10, 14.
Ὑπερεκλίνω, f. τίσω, ſolvo vel pendo pro.
Ὑπερέκλισις, εως, ἡ, depenſio, Gl. V. A pr.
Ὑπερεκπρίτομαι, ſupra modum averſor, *Aret.*
Ὑπερεκφεύγω, inſuper effugio.
Ὑπερεκχέω, ῶ, ſupereffundo.
Ὑπερεκχώννυμαι, ſupereffundor, ſuperfluo, ſupereffluo. Ὑπερεκχωνύμενον (μέτρον) δόσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc
Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.
Ὑπερέλαφρος, ὁ ἡ ἡ, perlevis, valde levis.
Ὑπερελθὼν, a. 2. part. act. v. ὑπερέρχομαι.
Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.
Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, aor. 1. part. paſſ. Ἠειρῶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δύσορον γὰ, Xen. Cyr. 1, 24. Ὑπερεμπλάμενοι ἡ μέθαις ἐκνυλιόμενοι νόσοις ὑπισπῶνται. Clem. Al. Strom. libr. 7.
Ὑπερεμφορέομαι, ἔμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor. Ὑπερεν-

Digitized by Google

Ὑπερένδοξος, ος, ὁ ἡ ὄν, valde glorioſus.
Ὑπερετιαυτίζω, ultra annum duro.
Ὑπερεντελὴς, ἐς, ὁ ἡ ὄν, pluſquam ſufficiens.
Ὑπερέντευξις, εως, ἡ, interceſſio. P. deprecatio pro quo. *Ern.*
Ὑπερεντυγχάνω, convenio & compello, interpello & intercedo pro. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς ἀλαλήτοις, Rom. 8, 26.
Ὑπερέξει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi ὑπερέχω.
Ὑπερεξελυσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. ὑπερεξέρχομαι.
Ὑπερεξαίρω, ſupra modum, valde extollo.
Ὑπερεξανθέω, efflorеſco.
Ὑπερεξαπατάω, valde decipio.
Ὑπερεξερύω, eximo, libero.
Ὑπερεξηκοντέτης, ὁ, ultra 60 annos natus. Ab ἔτος.
Ὑπερεξίστημι, aor. 2. cedo alicui. Joſ. niſi ſcripſit ὑπεξέστη. *Ern.*
Ὑπέρπαισιος, ᾱ, f. ἱερὸς, ſ. ἱερὸν, valde. Ὁ μὲν λαὸς ἀργύριον, ὑπερεπήνεσεν, Ariſt. Conc. 186. Οἱ δ' ὑπερεπῄνων ὑπερεπύπαιζόν τε μὲ, idem. Eq. 677. Τὸ δίκαιον ὑπερεπαινέσας, Luc. Τοσοῦτῳ ἀξιωτέραν ὑπερεπαινεῖσθ' ὑπονοίαν ζητεῖτε ζαυτῷ, Luc.
Ὑπερεπαίρω, ſupra modum extollo. Τὸν τὸν κίνδυνον ἡγ φόβον ὑπερεπαίρων. Appian. B. Civil. 1.
Ὑπερεπείγω, vehementiſſime urgeo, ſ. feſtino.
Ὑπερεπιθυμέω, ῶ, admodum deſidero. Ὁρῶ γάρ σε ὑπερεπιθυμοῦντα ἐν Πίρσαις σοὶ ζῆν πόσον σοὶ ἀμείνω, Xen. Cyr. 6, 1.
Ὑπερεπλεόνασα, aor. 1. ind. verbi ὑπερπλεονάζω.
Ὑπερεράω, ῶ, vehementer amo. Χρόνῳ δ' ὕστερον ὑπερηράσθη μᾶλ' ταύτης ὁ Κῦρος, Ælian. V. H. 12, 1.
Ὑπερέρχομαι, ſupervenio, *Aret.* intervenio; (2) ſupero, trajicio.
Ὑπερεσθίω, ſupra modum edo.
Ὑπερέχε, 3. ſing. aor. 2. indic. act. verbi ὑπερέχω.
Ὑπερεὐδαιμονίω, ῶ, feliciſſimus ſum. Ἐγέλασας ἂν ὦ σαυτῷ περῶτον οἰηθέντι ὑπερευδαιμονεῖν ἀεὶ ἅ φλύσιον, Luc. Gall.
Ὑπερευδοκέω, maxime celebror. Οὐδ' ἂν ὑμᾶς μᾶλ' ὑπερευδοκοῦντας θεωρῶν, ἐμαυτὸν ἦ διαζεζλημμένον, Plut.
Ὑπερευδοκιμέω, idem.
Ὑπερευκαιρία, multa opportunitate utor, etiam de rebus dicitur, commodum, opportunum eſſe.
Ὑπερευπρεπῶς, valde honeſte.
Ὑπερευφραίνω, magna lætitia adficio; ὑπερευφραίνομαι, admodum lætor. Αὐτὸ τοῦτο ὑπερευφραίνομαι, τὸ πέρα πίστεως εὐτυχεῖν, Luc. Gall.
Ὑπερεχθαίρω, impenſe odi. Ζεὺς γὰ μεγάλης γλάσσης κόμπος ὑπερεχθαίρει, Soph. Antig. 130.
Ὑπερεχόντως, præ cæteris, inprimis.
Ὑπερέχω, teneo ſuper aut ſupra, ſupra aliquid attollo; (2) emineo, ſuperemineo, exſto; (3) præſto, ſupero. Ἀλλήλες ἠγὼμβροὶ ὑπερέχοντας ἑαυτῷ, Phil. 2, 3. Ἡ εἰρλών τῷ Θεῷ ἃ ὑπερέχησα πάντα νῦν, ib. 4, 7. Οὐ γὰ ἐδ' οἷος τ' εἰμ' ὑπερέχειν τ' ἀτλίας, ſuſtinere, Ariſt. Pace, 17. Θεῶν δ' ὑπερέχε νόος, Theog. 202. Καὶ νῦν ὑπερέχει σε χύτρα σκλίαν, Ariſt. Eq. 1170.
Ὑπεφέψω, valde coquo. Ex ὑπὲρ, & ἕψω, *coquo.*
Ὑπέρζεσις, εως, ἡ, vehemens effervеſcentia. Ab ὑπερζέω.
Ὑπέρζεστος, ος, ὁ ἡ ὄν, vehementer effervefactus. Ab eod.
Ὑπερζέω, ῶ, ſupra modum ferveo, vehementer ferveo, efferveo. Ἀνὴρ σαφλάζει —— ὑπερζέων, Ariſt. Eq. 916.
Ὑπέρζωος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuperſtes. Ex ζωὴ.
Ὑπερήδιως, *Adv.* perlubenter.
Ὑπερήδιστος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuaviſſimus, jucundiſſimus. *Adv.* ὑπερήδιστα, lubentiſſime.
Ὑπερήδω, fut. ήσω, ſupra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερήδεσθαι. Ἡ μὲν ἰυχροια ζὲ τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, Baſil. Ὁ ἢ ὑπερηδεῖς αὐτῷ τῇ χρηςότητι, Ælian. 1, 30.
Ὑπερῆλιξ, κος, ὁ ἡ ὄν, qui ætatem florentem exceſſit.
Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præſtiſtutum diem prætergreditur, quo debitum ſolvere, aut aliud quid præſtare debuit, fœnus pro debito ad diem non ſolutum. Ex
Ὑπερήμερος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. ſupergrediens diem præſtitutum, ſeu condictum, qui intra diem non ſolvit debitum, vel implet, quod promiſit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præſtitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex ἡμέρα.
Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς.
Ὑπέρημος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſæpe deſertus, non valde habitatus.
Ὑπερηνορία, ας, ἡ, ferocia, inſolentia, *inpr.* e fiducia virium.
Ὑπερηνορέω, ſupra modum virilis & fortis ſum; (2) ferocio, ſuperbio. Μνησῆρες ὑπερηνορέοντες, Odyſſ. 2, 266. Ab
Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ἡ ὄν, valde virilis, fortis; (2) ſuperbus, ferox. Ex ἀνὴρ.
Ὑπερηφάνεια, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. Ab
Ὑπερηφανεύομαι, Baſil. idem quod
Ὑπερηφανέω, ῶ, f. ήσω, ſuperbio, inſoleſco; (2) effero, vel ſuperbe effero; (3) contemno, faſtidio, vel ſuperbe contemno. Ταῦτ' ὑπερηφανέοντες Ἔπεοι χαλκοχίτωνες, Il. 11, 693. Ab
Ὑπερηφανὴς, ὲς, ſuperbus, arrogans.
Ὑπερηφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia, faſtidium. Ab
Ὑπερήφανος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri; (2) *ſubſt. cum gen. in maſc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.
Ὑπερηφάνως, *Adv.* ſuperbe, arroganter.
Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, ſupra modum reſono; (2) ſono pleniore ſupero vel vinco.
Ὑπερθαλάσσιος, ος, ultra marinus, ap. Herod. ὑπέρθαλασσίδιος.
Ὑπερθαρρέω, præfidens ſum, forti animo ſum.
Ὑπερθαυμάζω, ſupra modum demiror. Τῶ καλλεῖ ὑπερθαύμαζε, Heliod. ἦ ἄνδρα, Ælian. V. H. 12, 49.
Ὑπερθε, ſive ὕπερθεν, *Adv.* deſuper, ſuperne, in ſuperiore parte, ſupra. Ab ὑπὲρ.
Ὑπερθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc
Ὑπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.
Ὑπερθεματισμὸς, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii.
Ὑπερθεματιςὴς, ὁ, licitator. Ab eod.
Ὑπέρθιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eſt ſupra Deum.
Ὑπερθεραπεύω, impenſe nimis curo, colo. Καὶ πάλ' ὑπερθεραπεύσασα, Heliod.
Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, tranſpoſitio; (2) tranſitus per excelſa, tranſcenſus; (3) dilatio, procraſtinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) ſuperl. gradus. Ab ὑπερτίθεμαι.
Ὑπερθετικὸς, ὴ, ὸν, ſuperlativus. Ab eod.
Ὑπερθετικῶς, ſuperlative.
Ὑπερθέω, f. θεύσομαι, præcurro, ultra curro, Plato.
Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νεφίλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶ φίλες, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν ἢ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθονὸς, id. Ph. 1005.
Ὑπερθορέω, ſuperſilio, tranſilio; ut hinc ſit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρθορεν ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Τάφρον ὑπέρθορον αἰπεῖαν ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι ἢ βὰ τάφρον ὑπερθορέονται ὁρυκτὴν, ib. 8, 179.
Ὑπέρθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.
Ὑπερθορόβιον, ſupra modum tumultuor.
Ὑπερθρασύνομαι, ſupra modum audax ſum, inſolens.
Ὑπερθρέσκω, ſuperſilio, in altum ſalio.
Ὑπερθυμέομαι, ἐσμαι, totis animi viribus incumbo.
Ὑπερθύμιος, gen. ſing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.
Ὑπέρθυμος, ος, ὁ ἡ ὄν, valde animoſus, magnanimus.
Ὑπερθύμως, animoſe.
Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen ſuperius, ſuperliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.
Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.
Ὑπεριάχω, clamore alios ſupero.
Ὑπεῖδάν, a. 2. part. act. verbi ὑπερεῖδω.
Ὑπείκανος, ος, ὁ ἡ ὄν, plus quam ſufficiens.
ΤΠΕΊΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.
Ὑπερικλαίνομαι, valde geſtio pedibus, ſ. ſubſulto. Hom.
Ὑπέκνησις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρικος, ος, ὁ ἡ ὄν, nimium purgatus ſeu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἰάομαι.
Ὑπερικονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. ſing. *Æol.* pro
Ὑπερικονίδου, ab Ὑπερικονίδης.
Ὑπερίπλημι, ſupervolo, ſuperne volo.
Ὑπερίσαμαι, tueor, protego. Ἃς φίλος ὕτις ἀνὴρ ὑπερίσατας, Soph. El. 190.
Ὑπερίσθμεύω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) iſthmum ſupero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμὸς.
Ὑπεριδμίζω, idem.
Ὑπέρισσος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ſupra modum ſciens.
Ὑπερίσταμαι, tueor, protego.
Ὑπέρικνος, ος, ον, valde tenuis.
Ὑπερισχυρὸς, ὰ, ὸν, robuſtiſſimus, prævalidus.
Ὑπερίσχυω, f. ύσω, prævalidus ſeu præpotens ſum, prævaleo, Theophr.
Ὑπερίσχω, emineo, exſto; (2) ſuperior ſum, ſupero, vinco, prævaleo.
Ὑπερίων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ſupergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἰὼν.
Ὑπερκαγχάζω, f. άσω, effuſe cachinnor.
Ὑπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc
Ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.
Ὑπέρκαιρος, ος, ον, intempeſtivus.
Ὑπερκαθέμαι, ſuperior ſum, ut v. c. domino ancillis.
Ὑπερκακέω, ῶ, malo ſuccumbo. P. κακὸν, multis malis affligo. *Ern.*
Ὑπερκαλλὴς, ἐς, ὁ ἡ ὄν, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ, & κάλλος.
Ὑπέρκαλος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem.
Ὑπερκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus ſum. Ὑπερκάμνειν τέκνων, Eur. I. Au. 942. Μόνος σὺ σώσας τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, id. Bac. 962.
Ὑπερκαταβαίνω, tranſcendo. Οἷ μέγα τείχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50.
Ὑπερκαταγέλαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, valde ridiculus.
Ὑπερκατάκειμαι, ſuperdiſcumbo, ſupra aliquem diſcumbo.
Ὑπερκατάλληλος, ος, ὁ ἡ ὄν, in quo in fine ſyllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.
Ὑπερκατηφὴς, ἐς, ὁ ἡ ὄν, ſupra modum triſtis.
Ὑπερκαχλάζω, efferveſcere facio, Lucian.
Ὑπέρκειμαι, ſuperjaceo, ſuperpoſitus ſum, Gl. V. ſupercubo.
Ὑπερκέρασις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab
Ὑπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hoſtes claudo. Ὅταν ἴδε ὑπερκεράσας τὰς φυλακὰς βάλλοντας, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu.* Unde
Ὑπέρκερας, valde cornutus.
Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.
Ὑπερκινδυνόω, periclitor pro. Ἦδη γάρ τις ἡγ ὑπερκινδυνώθησε τῷ ἐχθρῷ, Chryſ.
Ὑπερκολακεύω, ſupra modum adulor, adulando ſupero.
Ὑπερκομίζω, inſuper ingero.
Ὑπερκομπος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſupra modum jactabundus.
Ὑπερκόμπως, *Adv.* cum magna jactantia.
Ὑπέρκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſupra modum laſſatus, valde deſeſſus; (2) inſolens, ſuperbus, pro ὑπέρκομπος, metri cauſa, P. nimis moleſtus; (3) nimis prægravans. *Ern.* Ὑπέρκοπον μεδέν σοτ' ὕμνῳ αὐτὸς εἰς δεὸς ἔπος. Soph. Aj. 126.

Digitized by Google

Ὑπεραπχρώντως, abunde, pluſquam ſatis.
Ὑπραῤῥωδέω, valde timeo; (2) pro aliquo timeo, alicui timeo. Ὑπεραῤῥωδέω τῇ Ἑλλάδι, Herodot.
Ὑπέραρσις, εως, ἡ, elevatio. Ab ὑπεραίρω.
Ὑπραρχίω, ς, ὁ ϗ ἡ, qui principium omne excedit, qui eſt ſupra quodvis principium. Ex ὑπὲρ, & ἀρχή.
Ὑπερασθενὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum infirmus, valde infirmus.
Ὑπέραδμος, ς, ὁ ϗ ἡ, admodum anhelans. Ex ὑπὲρ, & ἆδμα, *anhelitus*.
Ὑπραασμφίζω, libentiſſime amplector & ſuſcipio, R. valde lætor.
Ὑπερασπάζομαι, valde amplector, valde amanter tracto. Ὃ ϗ ὑπερησπάσατο αὐτὸν, Ælian. V. H. 10, 16. Φ ἄνδρα, ib. 14, 14.
Ὑπραασπίζω, f. ίσω, clypeo tego, propugno, protego. Ὑπερασπίζειν τινὸς, Greg. Ex ὑπὲρ, & ἀσπὶς. Hinc
Ὑπερασπισμὸς, ὅ, ὁ, propugnatio, defenſio.
Ὑπερασπιστὴς, ὅ, ὁ propugnator, defenſor.
Ὑπερασπίστρα, ἡ, propugnatrix.
Ὑπραασπιῶ, f. 1. ind. act. *Att.* pro ὑπερασπίσω.
Ὑπεράστειος, ον, ſupra modum urbanus, valde facetus.
Ὑπερασταλπίω, valde ſplendeo.
Ὑπραχαμοσία, ῶ, valde indecenter me gero, Plut.
Ὑπραττικίζω, nimium adfecto Atticiſmum.
Ὑπραττικισμὸς, ὅ, ὁ, Atticiſmi nimia adfectatio. A pr.
Ὑπράττικος, ἡ, ὸν, valde Atticus.
Ὑπραυγάζω, fut. άσω, valde ſplendeo.
Ὑπραυγὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, valde ſplendens. Ex ὑπὲρ, & αὐγή.
Ὑπραυξάνω, fut. ξήσω, ſupra modum augeo; ὑπεραυξάνομαι, ſupra modum augeſco vel creſco. Ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, 2 Theſſ. 1, 3. Hinc
Ὑπραύξησις, ἡ, exceſſus, quod in re quaque ſuperfluum eſt.
Ὑπεραυξα, idem quod ὑπεραυξάνω. Τὰς ὑπεραυξομένας φυλάττεσθαι χρὴ, Andoc.
Ὑπεραυχία, valde glorior, valde me jacto. Ὑπεραυχεῖν ὅτι χρησότητι, Plut. Hinc
Ὑπεραυχὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, valde glorioſus, vel elatus.
Ὑπέραυχος, ὁ ϗ ἡ, idem.
Ὑπεραφρίζω, valde ſpumo.
Ὑπεράχθομαι, nimium ſuccenſeo, valde doleo, iniquiſſimo animo fero; ὑπεραχθεσθεὶς, ſuperindignatus. Μὴθ' ὡς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο, μήτ' ὀπλάθε, Soph. El. 179.
Ὑπερβαθμιῶ, ς, ὁ ϗ ἡ, ſupergrediens, immodicus. Ex ὑπὲρ, & βαθμός.
Ὑπερβαίνω, tranſgredior, prætergredior, tranſcendo, tranſeo; (2) excedo, ſupero, antecello, præſto; (3) prætereo, omitto, tranſmitto, non dico; ὑπερέβη, exceſſit, Ph. aor. 2. Ὑπερβαίνειν τὰς νόμους, Soph. Antig. 455. Τάφρας ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν κατασκάφῃ, Eur. Rheſ. 111. δόμους, idem, Med. 382. Ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος, Pſal. 18, 29.
Ὑπερβάλῃ, 3. ſing. præſ. conj. act.
Ὑπερβαλλόντως, *Adv.* ſupra modum; excellenter, Ph. Ab
Ὑπερβάλλω, projicio ultra; (2) ſupero, excello; (3) excedo, redundo, abundo, certo cum aliquo licitando, contra liceor, ὑπερβάλλων, nimius, Gl. Vet. Πᾶσαν εὐδαίμονα τύχην ὑπερβίβληκε, Heliod. Ἀλλ' ἐχ' ὑπερβαλεῖς με ϑωπείαις, Ariſt. Eq. 886. Ὅπως μηδὲ εἷς ὑπερβάλῃ τὸν ἀλήθειαν, Luc. Δίδοικα μὴ ζημίαν γλαῦξ ὑπερβάλῃ κακεῖς, Eur. Hipp. 927. Πλήθει γὰρ οὐκ ἂν ὑπερβαλοίμεθα τοὺς πολεμίους, Xen. Cyr. 2, 1. φίλτροις πᾶϊδα, Soph. Trach. 593.
Ὑπερβασία, ας, ἡ, tranſgreſſio. Ab ὑπερβαίνω. Οἷδ' οἷαι νέκ ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέϑουσι, Hom. Il. 23, 589.
Ὑπέρβασις, εως, ἡ, tranſgreſſio, tranſitus.
Ὑπερβατέον, tranſiliendum, tranſgrediendum.
Ὑπερβατὸν, ὄ, τὸ, hyperbaton, trajectus verborum ordo, Phil. præpoſterum. Ab eod.
Ὑπερβατὸς, ὴ, ὸν, q. d. qui tranſcendi ſeu tranſiri poteſt; (2) tranſgrediens, præſtantiſſimus, ſuperans. Ab eod.
Ὑπερβατῶς, *Adv.* in tranſitu, in tranſcurſu, perfunctorie; (2) trajectione quadam verborum.
Ὑπερβεβλημμένως, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβῆναι, 3. ſing. aor. 2. conj. act. *Att.* pro ὑπερβῇ, ab ὑπερβαίνω.
Ὑπερβῆναι, *ſuperare*, a. 2. inf. act.
Ὑπερβῇς, *tranſeas*, 2. ſing. a. 2. conj. act.
Ὑπερβιάζομαι, vi ſupero, Thuc.
Ὑπερβιάζω, traduco, trajicio.
Ὑπέρβιη, ης, ἡ, vis ſeu injuria modum excedens. Ex ὑπὲρ, & βία, *vis*.
Ὑπέρβιον, *Adv.* ultra vires, per vim. Οὐ μὴν καλὸν ὑπέρβιον ἰυχετάσθαι, Hom. Il. 17, 19. Ab
Ὑπέρβιος, ς, ὁ ϗ ἡ, omnem vim excedens, violentus; (2) generoſus. Ex iiſd.
Ὑπερβλαστάνω, valde ac latius germino.
Ὑπερβλήδην, *Adv.* ſupra modum. Ab ὑπερβάλλω.
Ὑπερβλύζω, fut. ύσω, ſupra modum ſcateo, ſeu exundo, redundo, exubero, circumfluo; (2) effundo, abunder emitto. Ὑπερβλύζουσι οἷον αἱ λῆναι, Chryſ.
Ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, exuberantia. A præc.
Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperatio, exceſſus; (2) tranſmiſſio, dilatio, procraſtinatio; (3) de magnitudine quacunque cujuſque rei; (4) de eo quod accedere, addi, augendi cauſa, poteſt, ut τίς ὑπερβολὴ, quid addi ad hanc v. c. malitiam poteſt? Ab ὑπερβάλλω. Hinc
Ὑπερβολικὸς, ὴ, ὸν, excedens, nimius.
Ὑπερβολικῶς, *Adv.* ſupra fidem.
Ὑπερβόρεος, ς, ὁ, q. d. ſuperborealis, ſuperaquilonaris.
Ὑπερβριθὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, præponderoſus, prægravis. Ex ὑπὲρ, & βρίθω.
Ὑπερβρύω, ſupra modum plenus ſum.
Ὑπερβύζω, ομαι, ebullio, æſtuo, exundo.
Ὑπεργάζομαι, fut. άσομαι, clam facio ſeu efficio; (2) ſubigo. Ὡι ὑπείργασμαι μὴ ἐὸ ψυχὼ ἔρωτι, Eur. Hipp. 508. Ἐπεὶ νῶν πόλλ' ὑπείργασαι φίλα, id. Med. 871.
Ὑπέργαμίαι, ἡ, ferae nuptiae. Ex γάμος.
Ὑπέργειος, ς, ὁ ϗ ἡ, qui ſupra terram eſt. Ex ὑπὲρ, & γέα, *terra*.
Ὑπεργελοίος, ον, valde ridiculus.
Ὑπεργεμίζω, valde plenus ſum.
Ὑπεργέμω, idem.
Ὑπεργηράσκω, valde ſenex ſum.
Ὑπέργηρος, ον, valde ſenex. Ab
Ὑπέργηρος, ον, idem quod
Ὑπέργηρως, ς, ὁ ϗ ἡ, ſenex, decrepitus. Ex ὑπὸ, & γῆρας.
Ὑπέργομος, ς, ὁ ϗ ἡ, nimis onuſtus.
Ὑπεργορφα, ſuperpingo.
Ὑπέρζυξ, ς, ὁ ϗ ἡ, jugeri ſpatium excedens. Ex ὑπὲρ, & ζυία.
Ὑπέρθασυς, εως, ὁ ϗ ἡ, valde hirſutus.
Ὑπερδία, acc. ſing. *per Sync.* pro ὑπερδίᾶ ab ὑπερδής. Ὑπερδία δῆμον ἔχοντας, Hom. Il. 17, 330.
Ὑπερδὴς, ές, ὁ ϗ ἡ, intrepidus. Ex δέος.
Ὑπερδιῶσα, fut. εἴσω, ſupra modum timeo, vehementer timeo vel metuo; (2) pro aliquo timeo, alicui metuo. Οἴμοι, ταλαίνης ὡς ὑπερδίδοικά ζε, Soph. Antig. 82.
Ὑπέρδεινος, ς, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum gravis.
Ὑπερδειπνία, ultra modum cœno; (2) non invitatus cum alio ad cœnam eo.
Ὑπερδίξιος, ς, ὁ ϗ ἡ, qui alterum, (ut hoſtem in prælio) circumvenit, aut ſuperior eſt loco, viribus, *it.* locus ipſe.
Ὑπερδεξίως, ſuperiori loco, &c.
Ὑπερδιαλέγομαι, inſuper colloquor, Lucian.
Ὑπερδιατείνομαι, ſupra modum contendo, mira vi contendo. Ὑπερδιατεινόμενος κύριον ποιῆσαι ϕ νόμον, Dem.
Ὑπερδικέω, ῶ, fut. ήσω, defendo in judicio, patrocinor; (2) potiores fero partes. Ὑπερδικεῖν τῷ λόγῳ, Plato. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐδὲν ἄξιον μνήμης ἐπραξε, πλὴν ὅτε ϗ τότε ὑπερεδίκησεν, Dio. Caſſ. Ab
Ὑπέρδικος, ς, ὁ ϗ ἡ, ſupra modum juſtus, ſumme juſtus; (2) ultor. Ex δίκη.
Ὑπερδίκως, ſummo jure, ſumma æquitate; (2) contra jus & fas, Æſch.
Ὑπερδιπηχυς, ές, ὁ ϗ ἡ, duos cubitos excedens.
Ὑπερδισκεύω, jaculando diſco ſupero, metaph. longo intervallo ſupero.
Ὑπερδισυλλαβὸς, ὸν, duabus ſyllabis major. A συλλαβή.
Ὑπερδοκέω, ῶ, ſupra modum placeo. Ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ, Philoſtr.
Ὑπερδράμωμεν, *ſupercurrimus*, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω pro ὑπερδράμω.
Ὑπερδυναμόω, prævaleo. Ex ὑπὲς, & δυνάμαι.
Ὑπεριζομαι, ſupra ſedeo.
Ὑπεριθέμην, aor. 2. ind. med. verbi ὑπερτίθημι.
Ὑπεριθίζω, ſubirrito, aliquantum irrito.
Ὑπερίδον, deſpexi. Τὰς μὲν ἓν χρόνες' ἡ ἀγνοίας ὑπερίδων ὁ Θεὸς, Act. 17, 30. Εἶτα αὐτὰ (ἡρωϊκὰ) κατέπρησεν ὑπερίδων αὐτὼ, Ælian. V. H. 2, 30. Ὑπερίδε τὼ κλῆσιν, ib. 12, 17.
Ὑπερίδω, f. ίσω, ſuffulcio, fulcio, ſuſtineo. Ὑπερίδων ὀρυφὼ κίων, Plut.
Ὑπερίπτῶ, pro aliquo dicere. Πολλὰ τῶ κοινῷ νομίσματος ὑπερείπεν, Ariſtot.
Ὑπερίπω, ſubverto, expugno. Κοινὼ σῇ' ὑπερίπῖε ϖοδοῖιν, *Poët.* pro ὑπέρειπε, Il. 21, 271. Ταῦτα τῶν ϛρατιωτῶν ἀκουόντων τὸ δρᾶσϑ ὑπέρειπε. Appian. in Parthii.
Ὑπερῖσαι, a. 1. inf. act. v. ὑπερίδω.
Ὑπέρισις, εως, ἡ, idem quod
Ὑπέρισμα, ατος, τὸ, fulcimentum, fultura, ſuſtentaculum. Ab ὑπερίδω.
Ὑπέριστικὸς, ὴ, ὸν, fulciens, ad fulciendum aptus. Ab eod.
Ὑπερίκεινα, *Adv.* ultra, trans. Ab ἐκεῖνος.
Ὑπερεκθεραπίνω, valde colo, vehementer gratiam capto.
Ὑπέρκειμαι, in conſpectu poſitus ſum, prominco.
Ὑπερικκρεμάω, ῶ, deſuper appendo.
Ὑπερικπαίω, longe egredior, ſ. excedo.
Ὑπερικπίμπω, f. ψω, ultra emitto.
Ὑπερεκσειοσῦ, *Adv.* ſupra modum.
Ὑπερικπλήσσω, exſupero, excello. Πᾶσαν ὑπερεκπίπλαν εὐνοιαν, Greg. Nax.
Ὑπερεκπλήσσω, valde obſtupefacio. Ὑπερεξεπλήγη ἐπ' αὐτῳ, Xen. Cyr. 1, 18. Τὸ μίγεσθϑ ἓν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς ὁ βασιλεὺς, Ælian. V. H. 1, 33.
Ὑπερέκπλωσις, εως, ἡ, exceſſus. Τὰ μὲν παρὰ τοῖς φοιτηταῖς μυθικωτέραν ἔχει τὴν ὑπερέκπλασιν, Longin. 15. Ab ὑπερεκπίπλω.
Ὑπερεκτείνω, ultra, vel ultra modum extendo. Οὐ γὰ ἂς μὴ ἐρικτέμψοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτὲς, 2 Cor. 10, 14.
Ὑπερεκλίνω, f. τίσω, ſolvo vel pendo pro.
Ὑπερέκλισις, εως, ἡ, depenſio, Gl. V. A pr.
Ὑπερεκλίπτομαι, ſupra modum averſor, *Aret.*
Ὑπερεκφεύγω, inſuper effugio.
Ὑπερεκχέω, ῶ, ſupereffundo.
Ὑπερεκχωσμαι, ſupereffundor, ſuperfluo, ſupereffluo. Ὑπερεκχωσμένον (μέτρον) δάσασιν εἰς ϕ κόλπον ὑμῶν, Luc. 6, 38. Hinc
Ὑπερέκχυσις, ἡ, exundatio.
Ὑπερέλαφρος, ὁ ϗ ἡ, perlevis, valde levis.
Ὑπερελθὼν, a. 2. part. act. v. ὑπερέρχομαι.
Ὑπερεμέω, ῶ, evomo, refundo.
Ὑπερεμπίπλημι, & ὑπερεμπλήθω, ſupra modum impleo; ὑπερεμπίπλαμαι, impleor; ὑπερεμπλησθεὶς, expletus, aor. 1. part. paſſ. Ἱερᾶμαι μηδέποτε ὑπερεμπίπλασθαι, δίσφορον γὸ, Xen. Cyr. 1, 24. Ὑπερεμπεπλῆσθαι νοσοῦντας ϗ μίσθαις ἐκκυλίομένους νόσοις ἐπισπῶνται. Clem. Al. Strom. libr. 7.
Ὑπερεμφορέομαι, ἔμαι, ſupra modum repleor, ingurgitor. Ὑπερεμ-

Digitized by Google

Ὑπερηνορέω, ῶ, f. ήσω, supra modum exhilaro vel delecto; ὑπερήδομαι, admodum lætor, aor. 1. ὑπερηδέσθην. Ἡ μὲν ἰυχροια ζε τῷ χρυσῷ ὑπερήδει, Basil. Ὁ δ' ὑπερηδεὶς ἀυτῷ τῇ χρησότητι, Ælian. 1, 30.

Ὑπερήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, qui ætatem florentem excessit.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, delatio ejus, qui præstitutum diem prætergreditur, quo debitum solvere, aut aliud quid præstare debuit, fœnus pro debito ad diem non solutum. Ex

Ὑπερήμερος, ου, ὁ, ἡ, q. d. supergrediens diem præstitutum, seu condictum, qui intra diem non solvit debitum, vel implet, quod promisit; (2) qui judicatum non facit intra diem a judice præstitutum; Plut. in Solon. cap. 13. Ex ἡμέρα.

Ὑπερημίσεις, excedentes numero dimidium. Ex ὑπὲρ, & ἥμισυς.

Ὑπέρμαχος, ου, ὁ, ἡ, sæpe desertus, non valde habitatus.

Ὑπερνορία, ας, ἡ, ferocia, insolentia, *impr.* e fiducia virium.

Ὑπερφορία, supra modum virilis & fortis sum; (2) ferocio, superbio. Μυκῆρες ὑπερφορίοντες, Odyss. 2, 266. Ab

Ὑπερφώρ, ορος, ὁ, ἡ, valde virilis, fortis; (2) superbus, ferox. Ex ἀνὴρ.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia. Ab

Ὑπερηφανόομαι, Basil. idem quod

Ὑπερηφανόω, ῶ, f. ήσω, superbio, insolesco; (2) effero, vel superbe effero; (3) contemno, fastidio, vel superbe contemno. Ταῦδ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες, Il. 11, 693. Ab

Ὑπερηφανὴς, ὲς, superbus, arrogans.

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastidium. Ab

Ὑπερήφανος, ου, ὁ, ἡ, superbus, qui supra alios vult videri; (2) *subst. cum gen. in masc.* contemptor; (3) *in neutr.* magnificentia, pulcritudo eximia. A φαίνομαι.

Ὑπερηφάνως, *Adv.* superbe, arroganter.

Ὑπερηχέω, ῶ, f. ήσω, supra modum resono; (2) sono pleniore supero vel vinco.

Ὑπερθαλάσσιος, ου, ultra marinus, ap. Herod. ὑπερθαλασσίδιος.

Ὑπερθαρρέω, præfidens sum, forti animo sum.

Ὑπερθαυμάζω, supra modum demiror. Τῶ καλὲ ὑπερθαύμαζε, Heliod. ὦ ἄνδρα, Ælian. V. H. 12, 49.

Ὑπερθε, sive ὕπερθεν, *Adv.* desuper, superne, in superiore parte, supra. Ab ὑπέρ.

Ὑπέρθεμα, ατος, τὸ, augmentum pretii mercis in licitando. Hinc

Ὑπερθεματίζω, licitor; (2) pretium augeo.

Ὑπερθεματισμὸς, ὁ, licitatio; (2) auctio pretii.

Ὑπερθεματιστὴς, ὁ, licitator. Ab eod.

Ὑπέρθιος, ου, ὁ, ἡ, qui est supra Deum.

Ὑπερθεραπεύω, impense nimis curo, colo. Καὶ τᾶλ' ὑπερθεραπεύσασα, Heliod.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, transpositio; (2) transitus per excelsa, transcensus; (3) dilatio, procrastinatio, mora; (4) excellentia, abundantia; (5) superl. gradus. Ab

Ὑπερθετικὸς, ὴ, όν, superlativus. Ab eod.

Ὑπερθετικῶς, superlative.

Ὑπερθέω, f. θέσομαι, præcurro, ultra curro, Plato.

Ὑπερθνήσκω, morior pro aliquo. Νικήσας ὑπερθνήσκοντας ἰσόρροπος φίλους, Eur. Hel. 756. Ψυχὴν ἣ δώσω τῆσδε ὑπερθανεῖν χθονός, id. Ph. 1005.

Ὑπερθορέω, supersilio, transilio; ut hinc sit ὑπέρθορον, a. 2. *Ion.* Ὑπέρθορεν ἑρκίον αὐλῆς, Il. 9, 472. Τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι, ib. 16, 380. Ἵπποι ἣ ῥέα τάφρον ὑπερθορέοντα ὀρυκτὴν, ib. 8, 179.

Ὑπέρθορον, aor. 2. ind. act. v. ὑπερθορέω.

Ὑπερθορυβέω, supra modum tumultuor.

Ὑπερθρασύνομαι, supra modum audax sum, insolens.

Ὑπερθράσκω, supersilio, in altum salio.

Ὑπερθυμέομαι, έμαι, totis animi viribus incumbo.

Ὑπερθύμιος, gen. sing. *Ion.* pro ὑπερθύμου.

Ὑπέρθυμος, ου, ὁ, ἡ, valde animosus, magnanimus.

Ὑπερθύμως, animose.

Ὑπερθύριον, ου, τὸ, limen superius, superliminare. Ex ὑπὲρ, & θύρα.

Ὑπέρθυρον, ου, τὸ, idem & ab eod.

Ὑπεριάχω, clamore alios supero.

Ὑπεῖδον, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω.

Ὑπείκαν, ος, ὁ, ἡ, plus quam sufficiens.

ΤΠΕΊΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, hypericum, herba.

Ὑπερικλαίομαι, valde gestio pedibus, s. subsulto. Hom.

Ὑπέκκρισις, εως, ἡ, immodica purgatio.

Ὑπέρικρος, ου, ὁ, ἡ, nimium purgatus seu evacuatus. Ex ὑπὲρ, & ἵημι.

Ὑπερίονίδαο, *Hyperionidæ*, gen. sing. *Æol.* pro

Ὑπερίονίδω, ab Ὑπερίονίδης.

Ὑπεῖπλημι, supervolo, superne volo.

Ὑπείραμαι, tueor, protego. Ἂς φίλος ἔτις ἀνὴρ ὑπείραται, Soph. El. 190.

Ὑπειρδμέω, ῶ, navim ab altero mari ad alterum traho machinis; (2) isthmum supero. Ex ὑπὲρ, & ἰσθμός.

Ὑπερισθμίζω, idem.

Ὑπείσαρ, ορος, ὁ, supra modum sciens.

Ὑπερίσαμαι, tueor, protego.

Ὑπέρισχνος, ον, valde tenuis.

Ὑπερισχυρὸς, ὰ, όν, robustissimus, prævalidus.

Ὑπερίσχύω, f. ύσω, prævalidus seu præpotens sum, prævaleo, Theophr.

Ὑπείχω, emineo, existo; (2) superior sum, supero, vinco, prævaleo.

Ὑπείων, ιον, ὁ, ἡ, ί, supergrediens, Solis epith. Ex ὑπὲρ, & ἴαν.

Ὑπερκαχάζω, f. άσω, effuse cachinnor.

Ὑπερκαθαίρω, valde purgo. Hinc

Ὑπερκάθαρσις, εως, ἡ, immodica purgatio.

Ὑπέρκαιρος, ον, intempestivus.

Ὑπερκάθημαι, superior sum, ut v. c. domina ancillis.

Ὑπερκακέω, ῶ, malo succumbo. P. κακόν, multis malis affligo. *Ern.*

Ὑπερκαλλὴς, ές, ὁ, ἡ, ές, perpulcher, valde elegans. Ex ὑπὲρ, & κάλλος.

Ὑπέρκαλος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ὑπεκάμνω, pro aliquo laboro, valde afflictus sum. Ὑπερκάμνειν τέκνων, Eur. I. Au. 942. Μόνος ζὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις, μόνος, id. Bac. 962.

Ὑπερκαταβαίνω, transcendo. Οἷ μίγα τείχος ὑπερκατίζησαν ὁμίλῳ, Il. 13, 50.

Ὑπερκαταγέλαστος, ὁ, ἡ, valde ridiculus.

Ὑπερκατάκειμαι, superdiscumbo, supra aliquem discumbo.

Ὑπερκατάλληλος, ου, ὁ, ἡ, in quo in fine syllaba abundat. Ex ὑπὲρ, & καταλήγω.

Ὑπερκατηφὴς, ές, ὁ, ἡ, supra modum tristis.

Ὑπερκαχλάζω, effervescere facio, Lucian.

Ὑπέρκειμαι, superjaceo, superpositus sum, Gl. V. supercubo.

Ὑπερκίρσις, εως, ἡ, alterius cornu in prælio circumventio. Ab

Ὑπερκεράω, ῶ, alterum cornu circumvenio, cornua extendendo hostes claudo. Ὅταν ἴδῃ ὑπερκεράσαι τοὺς πολεμίους βύλονται, Ælian. Ex ὑπὲρ, & κέρας, *cornu*. Unde

Ὑπέρκερως, valde cornutus.

Ὑπερκηλέω, ῶ, admodum delinio, permulceo.

Ὑπερκιδωδία, periclitor pro. Ἤδη γάρ τις ἂν ὑπερκινδύνευσε τῷ ἐχθρῷ, Chrys.

Ὑπερκολακεύω, supra modum adulor, adulando supero.

Ὑπερκομίζω, insuper ingero.

Ὑπέρκομπος, ου, ὁ, ἡ, supra modum jactabundus.

Ὑπερκόμπως, *Adv.* cum magna jactantia.

Ὑπέρκοπος, ου, ὁ, ἡ, supra modum lassatus, valde defessus; (2) insolens, superbus, pro Ὑπέρκομπος, metri causa, P. nimis molestus; (3) nimis prægravans. *Ern.* Ὑπέρκοπον μεδέν σοτ' ἦμαρ αὐτῷ εἰς δύσιν ἵπος. Soph. Aj. 126.

Digitized by Google

Ὑπερμόπλω, f. ψω, supero, superscando, supervehor.
Ὑπερκορέσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi Ὑπερκορέω, exsaturo. Οὔτε γὰρ ἂν αὐλέτης θυμὸν ὑπερκορέσας, Theog. 1154.
Ὑπερκορὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, supra modum satur. Ex ὑπὲρ, & κόρος.
Ὑπέρκορος, ου, ὁ ἡ ὁ, idem & ex iisd.
Ὑπερκόρως, satis superque. A præc.
Ὑπερκορύφωσις, ἡ, vertex, caput cujusque rei, ut capita extorum.
Ὑπεκόσμιος, ου, ὁ ἡ ὁ, q. d. supramundanus, qui est supra mundum. Ex κόσμος.
Ὑπερκοσμίως, Adv. supra mundum.
Ὑπέρκοτος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde iratus.
Ὑπερκότως, Adv. magna cum ira. A pr.
Ὑπερκρατέω, supero, superior seu firmus sum.
Ὑπερκρεμάω, & ὑπερκρεμαννύω, super vel supra suspendo. Τὰν (ἄταν) οἱ πατὴρ ὑπερκρέμασε, Pind. Ol. 1, 91. Αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται, Theog. 1016.
Ὑπερκυδάνομαι, f. ήσομαι, aor. 1. ὑπερεκυδάνθην, abunde possideo. Πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερκυδήσω, Soph. El. 219.
Ὑπερκυδαντα, acc. sing. ab
Ὑπερκυδὰς, αντος, ὁ, gloria eminens, summa gloria insignis. Ex ὑπὲρ, & κῦδος.
Ὑπερκυδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ὑπερκύπτω, futur. ψω, caput profero ad prospiciendum. Gl. Vet. exsupero. Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὄρος ὑπερκύψαντες, Heliod.
Ὑπερλαλέω, nimis loquax sum.
Ὑπέρλαμπρος, ου, ὁ ἡ ὁ, valde splendidus & illustris, admodum clarus & fulgidus. Gl. V. præclarus, illustris.
Ὑπερλαμπρύνομαι, præ cæteris claresco, glorior, Xen.
Ὑπερλάμπω, præluceo, præradio, i. e. fulgore supero, super alios clarus & conspicuus sum.
Ὑπέρλεπτος, ου, ὁ ἡ ὁ, supra modum tenuis, pertenuis.
Ὑπέρλευκος, ον, nimis albus.
Ὑπερλυπέομαι, ούμαι, f. ήσομαι, supra modum contristor.
Ὑπερμαζάω, ῶ, supra modum luxurior in mazis parandis; præ nimia saturitate lascivio, petulans sum ex nimio delicatarum mazarum esu, petulans sum, exturgesco; (2) turgidiores habeo mammas.
Ὑπερμαίνομαι, supra modum insanio, vehementer furo.
Ὑπερμαντεύομαι, vaticinor super. Ἦτοι φιλῆσα γῆς ὑπερμαντεύεις. Eur. Ion. 432.
Ὑπέρμαργος, ου, ὁ ἡ ὁ, supra modum insanus.
Ὑπερμαχέω, ῶ, propugno, pugno pro aliquo. Σὺ ταῦτ', Ὀδυσσεῦ, τῶδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί; Soph. Aj. 1363. Νῦν πόλεως ὑπερμαχῆς, Eur. Ph. 1285. Ab ὑπέρμαχος.
Ὑπερμάχομαι, propugno, defendo.
Ὑπέρμαχος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui pro aliquo pugnat, propugnator. Ex iisd.
Ὑπέρμεγας, idem quod
Ὑπερμεγέθης, ες, ὁ ἡ ὁ, supra modum magnus, maximus, immensus. Gl. Vet. amplus. Ex ὑπὲρ, & μέγεθος.
Ὑπερμεθύσκομαι, supra modum inebrior.
Ὑπερμενία, acc. sing. ab ὑπερμενής.
Ὑπερμενίτης, ου, ὁ, viribus præpollens, perrobustus. Ab ὑπερμενής.
Ὑπερμενέω, ῶ, viribus præpolleo, viribus alios antecello & supero; (2) superbio, superbus sum. Ἔνθεν ἀρ' ἄνδρας ὑπερμενέοντας ἔπινον, Odyss. 19, 62. Ab eod.
Ὑπερμενὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, viribus prævalidus aut præpotens, viribus cæteros præcellens; (2) nimium violentus. Ex ὑπὲρ, & μένος.
Ὑπέρμετρος, ου, ὁ ἡ ὁ, mensuram excedens. Ph. ὑπέρμετρον, cumulatum. Gl. V. superpondium. Ex ὑπὲρ, & μέτρον.
Ὑπερμέτρως, Adv. supra modum.
Ὑπερμήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, prælongus, supra modum longus; (2) prælatus. Ex μῆκος.
Ὑπερμιξολύδιος, ὁ, genus harmoniæ, ap. Athen.
Ὑπέρμορα, præter vel supra fatum; Hom. Il. 2, 155. Ex ὑπὲρ, & μοῖρα.
Ὑπερνέφιλος, ὁ ἡ ὁ, qui est ultra nubes, excedens nubes. Ex ὑπὲρ, & νεφέλη.
Ὑπερνεφία, ῶ, supra nubes me effero.
Ὑπερνεφὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, nubes superans. Ex ὑπὲρ, & νέφος.
Ὑπερνωλκέω, vel ὑπερνεολκία, ῶ, idem quod ὑπερελδμία.
Ὑπερνήχομαι, supernato.
Ὑπερνικάω, ῶ, victor sum, longe supero. Gl. Vet. ὑπερνικῶ, exsupero; ὑπερνικηθεισῶν, superatis, Ph. a. 1. part. pass. fœm. Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς, Rom. 8, 37.
Ὑπερνοέω, ultra cogito, insuper cogito.
Ὑπερνότιος, ον, ultra austrum situs.
Ὑπερξανθίζω, valde flavus sum, de comis.
Ὑπερξηραίνω, valde, prorsus exsicco, ὑπερξηραίνομαι, prorsus exaresco.
Ὑπερξήρασια, ἡ, nimia ariditas.
Ὑπέρξηρος, ου, ὁ ἡ ὁ, supra modum aridus vel siccus, aridissimus.
Ὑπέρογκος, ου, ὁ ἡ ὁ, supra modum tumidus & turgidus, gravis & magnificus; (2) superbus, valde fastuosus, Gl. Vet. inflatus, turgidus, superbus.
Ὑπεροιδάινω, idem quod
Ὑπεροιδάω, ῶ, f. ήσω, valde intumesco.
Ὑπεροικέω, habito supra aliquem, it. trans aliquem locum. Ὑπεροικίειν τυτίων, Herodot. τύφοις, id.
Ὑπεροικοδομέω, inædifico, superstruo.
Ὑπέροικος, ου, ὁ ἡ ὁ, in superiori parte domus habitans.
Ὑπεροίομαι, nimis magnam de me opinionem habeo, nimis arroganter de me sentio.
Ὑπεροϊστεύω, sagitta supero.
Ὑπέρολβος, ου, ὁ ἡ ὁ, perbeatus.
Ὑπερομβρία, ας, ἡ, immodica pluvia. Ex ὑπὲρ, & ὄμβρος.
ΤΠΕΡΟΝ, ου, τὸ, pistillum.
Ὑπεροξὺς, ὐ, valde acutus.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, superbia, arrogantia, fastus, & in pl. Ἧις ὑπεροπλίησι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ, Hom. Il. 1, 205. Ab ὑπέροπλος.
Ὑπεροπλίζομαι, audax sum, audacter aliquid facio; (2) superbio, insolesco, per insolentiam noceo. Οὐκ ἂν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο, Odyss. 17, 268.
Ὑπέροπλος, ου, ὁ ἡ ὁ, cujus virtus & robur omnia arma superat, audax, temerarius. Ex ὑπὲρ, & ὅπλον.
Ὑπεροπλόω, ῶ, supra modum torreo.
Ὑπερόπλης, ου, ὁ, contemptor, qui superbe contemnit & despicit, Gl. V. fastidiosus, arrogans. Σημεῖον ὑπερόπλης, Appian. B. Civil. 2. Ab ὑπερόπλομαι. Hinc
Ὑπεροπλικὸς, ὴ, όν, qui contemnere & superbe despicari solet, Gl. Vet. superbus, fastidiosus.
Ὑπεροπλικῶς, Adv. more eorum, qui despicantur & superbe contemnunt, Ph. insolenter.
Ὑπερόπλιος, α, ον, superbus, fastuosus.
Ὑπερόπλομαι, despicio, despectui & contemptui habeo.
Ὑπερόπασις, εως, ἡ, despicientia, contemptus. Ab
Ὑπεροράω, ῶ, ultra, seu ulterius adspicio; (2) contemno, negligo, posthabeo, nihili facio, Gl. V. ὑπερορῶ, despicio, sperno; ὑπεροραθεὶς, spretus, aor. 1. part. pass. Αὐτὸς ἢ πάντα τἀνθρώπινα ὑπερώρα πρὸς τὸν παρὰ Διὸς ξυμβολίαν, Xen. τῷ νόμῳ, id. Οὔτε ἀθῆν ὀν ποτέ τις ὑπερορᾷς ὑπ' αὐτῶ, M. Anton. 1, 12.
Ὑπερορία, ας, ἡ, quod extra fines nostros est; (2) exilium. Ab ὑπερόριος.
Ὑπεροριζω, f. ίσω, extermino, limitibus & finibus meis expello. Ὑπερορίζειν τ' ἀνδρα τ' ἄστεως, Greg. Ab eod.
Ὑπερόριος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui ultra seu extra fines est, exterus, qui est e regione ultra seu extra fines nostros situs; (2) peregrinus, inusitatus. Ex ὑπὲρ, & ὅρος.
Ὑπερορος, ὁ ἡ ὁ, qui non die constituta solvit, quod debet, Sch. Arist. *sed leg. videtur,* ὑπερήμερος.
Ὑπερορόφιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui supra tectum seu cameram est. Ex ὑπὲρ, & ὄροφος.
Ὑπερορράδιος, α, valde timeo, maxime vereor. Ὑπερορράδεσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.
Ὑπεροῴοντας, acc. pl. pro ὑπεροραόντας, ab ὑπερεράω.
Ὑπερος, ου, ὁ, pistillum; idem quod ὕπερον.
Ὑπερουράνιος, ου, ὁ ἡ ὁ, qui supra cœlos est; (2) cœlestis.
Ὑπερούσιος, ὁ ἡ ὁ, qui est supra essentiam alterius, cujus natura comprehendi nequit. Ex οὐσία. Hinc
Ὑπερουσίως, Adv. supernaturaliter.
Ὑπερφρυάομαι, ώμαι, supercilia tollo. Ab
Ὑπέροφρυς, υος, ὁ ἡ ὁ, superciliosus, qui elato supercilio est, superbus.
Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, summitas, excellentia, eminentia, qua aliis superiores sumus. A ὑπερέχω. Hinc
Ὑπεροχικὸς, ὴ, όν, eminens, princeps, præstantissimus.
Ὑπέροχος, ου, idem.
Ὑπερόχως, acc. pl. *Dor.* pro ὑπερόχους, ab ὑπέροχος, *ingens.*
Ὑπεροψία, ας, ἡ, despectus, despicientia, contemptus, superbia & fastidium, quo quis cæteros præ se contemnit. Ab ὑπερόπλομαι. Unde
Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.
Ὑπερπαγὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, admodum glacie constrictus. Ex ὑπὲρ, & πηγνύω.
Ὑπερπαθῆτε, 2. pl. præs. ind. act. *Dor.* pro ὑπερπαθᾶτε, ab ὑπερπαθέω.
Ὑπερπαθέω, ῶ, valde adficior & commoveor. Μήτηρ ὑπερπαθήσασ', ἤρπασεν νεκρῶ ξίφος, Eur. Ph. 1465. Ex πάθος.
Ὑπέρπαθὴς, ές, ὁ ἡ ὁ, qui supra perturbationes est, qui perturbationibus dominatur. Ex iisd.
Ὑπερπαίω, supergredior, supero, excedo. Ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, Luc.
Ὑπερπαφλάζω, f. άσω, supra modum ferveo, ebullio.
Ὑπερπαχιόω, supra modum pinguefacio, seu crassum reddo.
Ὑπέρπαχυς, εος, ὁ ἡ ὁ, supra modum crassus, pinguis, obesus.
Ὑπερπέλομαι, pro ὑπερέχω.
Ὑπερπέμπω, f. ψω, mitto super vel ultra; (2) ultra scopum jaculor.
Ὑπερπίπλω, f. ψω, supra modum concoquo.
Ὑπερπερισσεύω, superabundo, vehementer exundo. Οὗ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευσεν ἡ χάρις, Rom. 5, 20. Ὑπερπερισσεύομαι τῇ χαρᾷ, 2 Cor. 7, 4.
Ὑπερπερισσὸς, ὴ, όν, supra modum abundans.
Ὑπερπερισσῶς, Adv. supra modum, abunde, danter.
Ὑπερπετάζομαι, idem quod ὑπερπέτομαι.
Ὑπερπετὴς, ές, ὁ ἡ ὁν, qui supervolat, vel superne volat. Ab
Ὑπερπέτομαι, supervolo, superne volo.
Ὑπερπηδάω, ῶ, fut. ήσω, transilio.
Ὑπερπιαίνω, supra modum pinguefacio, vel pinguem & obesum reddo; ὑπερπιαίνομαι, pinguefio.
Ὑπέρπικρος, ου, valde amarus.
Ὑπερπίμπλημι, v. ὑπερπλήθω.
Ὑπερπίνω, nimium bibo. Νομίζωτες τὸ μὴ ὑπερπίνειν ἧττον ὂν ἢ σῶμασ ἢ γνάμας σφάλειν, Xen. Cyr. 8, 51.
Ὑπερπίπτω, excedo, supero; (2) præterlabor, prætereo.
Ὑπερπλεονάζω, f. άσω, superabundo. Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου, 2 Tim. 1, 14.
Ὑπερπλέω, præter navigo, nave supero.
Ὑπερπλήθω, nimis repleo. *In Pass.* etiam de intemperantia cibi & potus.

Ὑπερπλημ-

Digitized by Google

Τπερπλημμυρία, ῶ, inundo, Gl. Vet.
Τπερπλήρω, superimpleo, Gl. V.
Τπερπλούσιος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, admodum dives.
Τπερπλουτία, divitiis abundo, ditissimus seu prædives evado, Arist. Plut. 354.
Τπέρπλουτος, ὁ ἡ ὸν, prædives.
Τπέρπολύς, ὁ, valde multus.
Τπερπονέω, ῶ, nimio labore me exerceo, labore conficior. Ἐπεὶ καλόν μοι τῆδ' ὑπερπονεμβλῆν θανεῖν ἀρρδῆλας, Soph. Aj. 1327.
Τπέρπονος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, nimio labore fessus.
Τπερπόντιος, ον, qui in mari natat ut navis, aut vadit. A πόντος.
Τπερποτάομαι, v. ὑπερπατ.
Τπερπροθέσμιος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, qui præstitutum diem excessit.
Τπερπροθυμέομαι, prægestio, Gl. V.
Τπέρπυκνος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, prædensus, Gl. V.
Τπερπυπάζω, f. άσω, demulceo poppysmate, Arist. Eq. 677.
Τπερπυρίδιω, ῶ, magis sudo. Ὀδὶ ἡ δείσας ὑπερπυρίασέ μιν, Arist. Ran. 309.
Τπέρπυρος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, admodum excalefactus, fervens, valde calidus. A πῦρ.
Τπερπωτάομαι, super volo. Οἱ δέ τε κᾶρες ὑπερπωτῶνται ἴρηκες, Theocr. 15, 120.
Τπερρέγη, 3. s. a. 2. ind. pass. verbi ὑπορρήγνυμι.
Τπερσαρκέω, admodum carnosus fio; (2) supra modum corpulentus evado, Dioscor. Ex ὑπέρ, & σάρξ.
Τπερσαρκίζω, idem.
Τπερσάρκωμα, ατος, τὸ, & ὑπερσάρκωσις, εως, ἡ, carnis excrescentia, carnis inutile incrementum in quacumque corporis parte. Ab ὑπερσαρκόομαι.
Τπερσεμνος, ον, valde gravis, magnificus.
Τπερσεμνύω, immodicis laudibus adficio.
Τπερσκελὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui cruribus est grandioribus. Ex ὑπὲρ, & σκέλος, crus.
Τπέρσκληρος, ὁ ἡ ὸν, prædurus.
Τπερσοφιστὴς, ᾶ, ὁ, excellens artifex.
Τπέρσοφος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, supra, quam dici possit, sapiens.
Τπερσπουδάζω, supra modum studeo. Τπερεσπουδακέναι περὶ τὴν ἀναίρεσιν τῶν πηλικούτων, Luc. de Gymnas.
Τπερσπάω, defendo, propugno.
Τπερσρωνύω, seu ύμι, superinsterno.
Τπερσωπιλικὸς, ὴ, όν, plus quam perfectus.
Τπερχέθω, emineo, emico, exsto; (2) protendo, superextendo.
Τπερτάζω, fut. άσω, superficie tenus sulcum produco, non alte terram moveo atque proscindo, Theophrast. Ab
Τπέρτατος, η, ον, supremus, summus, altissimus; (2) maximus, *Superl.* ab ὑπὲρ.
Τπερτείνω, supra modum tendo, intendo; ὑπερτείνω, & ὑπερτείνομαι, extollor supra vel ultra; (2) supero, excedo; (3) tensus sum supra vel super. Ἐνθ' ὑπερτείνας φύλακι λίθῳ διήνυσ' Ἰφιγόνης σαρκίδα, Eur. El. 1037. Ἀκλὴς ὑπερτείνασα σωτείας φῶδα, id. Med. 1291. Σῆμα δ' ὑπερτείνουσι νοτιώτατον ἐς σῶμα Νείλου, Dion. Πβ. 18.
Τπερτίλεος; vel ὕπερτίλεος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, idem quod
Τπερτελὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, plus quam perfectus. Ex ὑπὲρ, & τέλος.
Τπερτέλλω, f. τελῶ, orior & exsisto supra alios, superemineo. Ὅσ τὸν ὑπερτείλαντας ἐκ γαίας ποτὲ Σπαρτὸς ἀνακλᾶς τῆσδε γῆς ἱδρύσατο, Eur. Ph. 1015.
Τπέρτενὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, tensus vel tendens; (2) altus, sublimis, eminens. Ab ὑπέρτεινω.
Τπερτέρεια, superior sum.
Τπερτεράτερος, έα, ερον, superior.
Τπερτερία, ας, ἡ, contabulatio; (2) storea superior. Ab ὑπέρτερος.
Τπερτερίης, gen. s. *Ion.* pro ὑπερτερίας.
Τπέρτερος, έρα, ερον, superior, præstantior, major, potior, *Compar.* ab ὑπὲρ.
Τπερτεχνος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, valde artificiosus. Ex ὑπὲρ, & τέχνη.
Τπερτῆκω, colliquefacio.
Τπερτὴρ, ῆρος, ὁ, & ὑπερτήριον, τὸ, pars currus. Ab ὑπὲρ.
Τπερτιθέμην, præs. inf. act. *Ion.* pro ὑπερτιθέναι, ab
Τπερτίθημι, superpono, vel superimpono, super attollo, præpono; (2) & ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino. Τπερθέντες τὸ ἄροτρον, Plut.
Τπερτιμάω, ῶ, f. ήσω, supra modum honoro, supra alios honore adficio. Πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἱκρυπτον αὐτὸν; Soph. Antig. 290.
Τπερτίμιος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, pretii magnitudine modum excedens, qui magni pretii est & carior. Ex ὑπὲρ, & τιμή.
Τπέρτολμος, ον, valde audax.
Τπερτοξόσιμος, ον, qui sagitta superari potest.
Τπέρτονος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, nimium tentus, ultra modum contentus. Ab ὑπερτείνω.
Τπερτρυγίζω, admodum hircum oleo.
Τπερτρίχα, supercurro; (2) transcurrendo depopulor. Ἀκρῖν γὰρ φοινίλλ' οὐκ ὑπερδράμομεν, Theog. 620. νόμιμα θεῶν, Soph. Antig. 461.
Τπερτρισύλλαβος, ον, plus quam tres syllabas habens.
Τπερτρυφάω, supra modum delicior, luxurior, insolesco.
Τπερυγραίνω. superhumecto.
Τπέρυδρος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, admodum aquosus, aqua inter cutem collecta distentus & suffusus. Ex ὑπὲρ, & ὕδωρ.
Τπερυθριάω, fut. σω, subrubeo, rubore suffundor. Ἀλλ' Ἰασω μὴ τις ἀκολουθῆσ' ἅμα ὑπερυθριάσει, Arist. Plut. 701.
Τπέρυθρος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, subruber, aliquantulum ruber, Gl. V. rubidus.
Τπερύμνητος, vel ὑπερυμνητὸς, ὴ, ὸ, laudibus super omnia evectus vel evehendus.
Τπέρυπλιος, ὁ ἡ ὸν, valde supinus.
Τπερύψηλος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, supra modum excelsus, excellentissimus.
Τπερυψόω, supra alia extollo, supra modum extollo & eveho, Gl. V. exalto. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, Phil. 2, 9.
Τπερύψωσε, 3. s. a. 1. ind. act.
Τπερφανὴς, ὲς, valde conspicuus.
Τπερφαίνομαι, q. d. superapparco, appareo vel conspicior supra, superemineo; (2) illucesco. Τπερεφάνησαν τῷ λόγῳ, Thuc. Hinc
Τπερφανὺς, ύος, ὁ ἡ ὺν, v. ὑπερφαής.
Τπερφαλαγίω, ῶ, longe extendo aciem s. cornua. Ἐξέλθοντο γὰρ ὁτιπλεῖσιν ὑπερφαλαγγίσαι τῷ ζῷ στρατεύματος, Xen. Cyr. 6, 23. Ab ὑπὲρ, & φάλαγξ.
Τπεφερέστατος, præstantissimus; ὑπερφερίστερος, præstantior. Ab
Τπερφερὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, præstans, qui excellit. Ab ὑπὲρ, & φέρω.
Τπερφερίτης, ου, ὁ, Feretrius, *Epith.* Jovis, Dion. H.
Τπερφέρω, f. ὑπερόισω, fero super, vel ultra, transveho; v. c. per isthmum ab uno mari ad alterum navem traduco; (2) præsto, antecello, anteeo. Τπερφέρεις τόλμη τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρηστῷ λόγον, Eur. Her. 553. Τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσί χῶ σοφὸς, Ælian. V. H. 1, 3.
Τπερφθίζομαι, fut. ξομαι, q. d. sono supra alium, sono clarius, clariorem sonum edo. Πᾶσαν λοιπὴν Σκιλλοῦν ὑπερφθίζω, Heliod.
Τπερφίαλος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, fœdifragus, infidus, perfidus. Exponitur etiam vinosus; item superbus, arrogans, insolens, it. immanis magnitudinis & roboris homo, quia inde nasci solet ferocia, dicitur tamen etiam in bonam partem. A φιάλη, quia fœdera per phialas fiebant.
Τπερφιάλως, *Adv.* fœdifrage, more eorum, qui sunt fœdifragi; (2) superbe, arroganter; (3) valde, vehementer, mirum in modum.
Τπερφίλια, ῶ, fut. ήσω, supra modum amo. Gl. V. ὑπερφιλῶ, adamo. Ζάκας ἤδη ὑπερεφίλει αὐτὸν, Xen. Cyr. 1, 15.
Τπερφιλοσοφία, philosophor de aliqua re.
Τπερφιλότιμος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, qui supra modum honoribus studet, nimium ambitiosus.
Τπερφλεγμαίνω, nimia pituita laboro.
Τπέρφλοιος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, extra corticem situs.
Τπερφλύζω, f. ύσω, effervesco, inundo.
Τπερφοβέομαι, ἔμαι, in summo timore versor. Τπερεφοβεῖτο, μὴ οἱ ὁ πάππος ὑποθάνοι, Xen. Cyr. 1, 14. Ab ὑπέρφοβος.
Τπέρφοβος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, qui valde timet, meticulosus.
Τπερφορίω, fero super, ut ventus fert nivem, v. c. super vias.
Τπερφρίττω, fut. ξω, supra modum horreo. Τπερέφριττον μεταξὺ ἀκόνων τῶν ὑπῶν, Luc.
Τπερφρονίζω, α, ον, arrogantior, superbior. Ab ὑπέφρων. Unde
Τπερφρονέω, supra modum de me sentio, insolesco, superbio; (2) plus sapio, admodum vel supra modum sapio; (3) contemno, despicio, Gloss. Vet. ὑπερφρονῶ, amplius sapio, sperno. Εἰ οἶ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρενεῖ, Eurip. Bac. 1327. Τῶν μὴ ἔξωθεν φροσπιπτόντων, ἀλγεινῶν τε καὶ ἀδίων, πάντων ὑπερφρονεῖ, Heliod. νόσμα καὶ βυλιμο τέρος, id. Hinc
Τπερφρόνησις, ὴ, contemptus.
Τπερφρόνως, *Adv.* superbe, arroganter.
Τπερφροσύνη, ης, ἡ, insolentia. Ab eod.
Τπερφρυγιος, ᾱ, genus harmoniæ.
Τπέρφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, q. d. qui mente modum superat, superbus, arrogans; (2) magnanimus. Ex ὑπὲρ, & φρήν.
Τπερφυᾶ, acc. s. pro ὑπερφυέα, ab
Τπερφυὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, naturæ modum excedens, mirum in modum excellens aut insignis; (2) valde admirandus, insignis, Gl. Vet. ingeniosus, vehemens, amplus, ingens, copiosus; (3) *sed & in malam partem pro* atrox, velut excedens humanitatem. Ex ὑπὲρ, & φυή.
Τπέρφυμι, supernascor, supero.
Τπερφύομαι, valde cresco.
Τπερφυσόομαι, ύμαι, supra modum inflor, & efferor.
Τπερφυῶς, *Adv.* excedendo consuetum naturæ modum; (2) mirum in modum, mirifice, eximie. Ab ὑπερφυὴς.
Τπερφωνέω, ῶ, voce clariore utor.
Τπερχαρτος, ον, prælucidus. A φῶς.
Τπερχαίρω, summopere lætor. Ἵππιδιον μανθάνων ὑπερίχαιρεν, Xen. Cyr. 1, 11. δώροις, Eur. Med. 1168. Hinc
Τπερχαρὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, supra modum hilaris seu lætus sum.
Τπερχαλάω, demitto e superiori loco, v. c. per funem.
Τπερχειλὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui supra labia est, qui labra excedit, redundans, exsuperans. Ex ὑπὲρ, & χεῖλος.
Τπέρχειλος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, idem & ex iisd.
Τπερχέω, superfundo, superfusione obruo.
Τπερχλιδάω, ῶ, f. ήσω, in deliciis modum excedo; (2) insolentia & petulantia modum supero. Τπερχλιδῶντες ἐκ γλάσσης κακῆς, Soph. Trach. 285.
Τπερχολάω, ῶ, valde bilioso sum, vehementer iracor.
Τπέρχολος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, admodum iratus. Ex ὑπὲρ, & χολή.
Τπέρχομαι, subeo, incedo sub; (2) obsequiose colo, Gl. V. obrepo. Ὡς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος, Soph. Phil. 1219. Οὐ γὰρ τις εἶκτος ζῆς μ' ὑπέρχεται φυγῆς, Eurip. Hipp. 1092. Ὡς σῦ φ' ἁνδρα σεικίλως δ' ὑπῆλθες ἐκ λέγεσιον, Arist. Eq. 457. Θαῦμά τοι μ' ὑπέρχει, Soph. El. 934.
Τπέρχρεος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, qui supra facultates debet. Ex ὑπὲρ, & χρέος.
Τπερχρονίζω, nimis tardo vel moror.
Τπέρχρονος, ᾱ, ὁ ἡ ὸν, omne tempus exsuperans.
Τπέρχωσις, εως, ἡ, effusio immodica, inundatio. Ab

Digitized by Google

Ὑπερχύω, superfundo.
Ὑπερχωρίω, supero, superscando.
Ὑπέρψυχρος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, supra modum frigidus.
Ὑπερψύχω, valde refrigero.
Ὑπερῴα, ας, ἡ, palatum. Ab ὑπερῷος.
Ὑπερῳδωνία, ας, ἡ, dolor vehementissimus. Ex ὑπὲρ, & ὀδυνη.
Ὑπερῳέω, retrocedo, regredior. Ὑπερῴησαν ὃ οἱ ἵπποι, Il. 8, 122.
Ὑπερῴησαν, 3. pl a. 1. ind. act.
Ὑπερῳϊόθεν, Adv. ex summa ædium parte, e cœnaculo. Ab ὑπερῴος.
Ὑπερῴιον, ου, τὸ, v. ὑπερῷον.
Ὑπερῴος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, qui in summa ædium parte est. A pr.
Ὑπερωκεάνιος, ος, ον, ultra oceanum situs.
Ὑπερωνέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, majori pretio emo.
Ὑπερώνυμος, ος, ον, omnium verborum vim excedens.
Ὑπερῷον, ου, τὸ, summa ædium pars; cœnaculum, pergula, Ph.
Ὑπερῷος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, v. ὑπερῴος.
Ὑπέρωρος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, qui excessit tempus legitimum. Ex ὑπὲρ, & ὥρα, tempus.
Ὑπερώσιος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, sanctissimus, maxime sanctus. Ex ὑπὲρ, & ὅσιος.
Ὑπερωτάω, clam interrogo, Dem.
Ὑπεσπλαισιμβόλος, ος, ον, splenio utens, splenio devinctam habens aliquam corporis partem. A Σπλαίσιον.
Ὑπεστεῖδ, 3. s. f. 1. ind. Poet. & Dor. pro ὑπέστειδ, ab ὕπεσμι.
Ὑπέσαν, aor. 2. ind. act. Dor. pro ὑπέσχον, vel 3. plur. aor. 2. ind. act. Bœot. pro ὑπέσχησαν, ab ὑφίσημι.
Ὑπέσχη, 3. s. aor. 2. ind. act.
Ὑπέσχελάμην, aor. 1. ind. med. v. ὑποσχέλω.
Ὑπεσχε, 3. s. præs. ind. act. v. ὕπεσμι.
Ὑπέσχησαν, 3. sing. imperf. ind. act. v. ὑποσχέω.
Ὑπέστρεψαν, reversi sunt, 3. pl. a seq.
Ὑπέστρεψε, avertit, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὑπέσχεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. cum ν ab ὑπέχω.
Ὑπέσχετο, 3. s. a. 2. ind. med. v. ὑπισχνέομαι.
Ὑπέσχημαι, sum pollicitus, perf. indic. pass.
Ὑπεστάθησαν, 3. pl. aor. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω.
Ὑπέταξε, subjecit, 3. sing. a. 1. indic. act.
Ὑπεύδιος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, qui est in tranquillo, vel subtranquillus, qui tranquillat, qui in tranquillo tenet navim. Μᾶλα καὶ τόθ' ὑπεύδιος ἔσκε, Aratus, 990.
Ὑπεύθυνος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, obnoxius rationi reddendæ, reus, sons, nocens, Ph. Ex ὑπὸ, & εὐθυνῶν.
Ὑπέφθη, 3. s. a. 2. ind. verbi ὑποφθάνω.
Ὑπέχω, fut. ὑφίξω, suppono, submitto; (2) sustineo, sustento, vel subeo. Οὔ ποτε δίκλων ὑφίξω Ζᾶμ' ἐμὸν καθυζίσαι, Eur. El. 705. Βαθεῖαν ὑπέχων μίρμιναν, Pind. Ol. 2, 99. Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ Ζὸν κακὸν ἡμᾶς ὑφίξειν, Arist. Θεσμ. 203. Τῷ δίκλῳ ὑφίξομαι ἐς Ζοῖσι γαυζροῖς, Eurip. Andr. 359. Ἔδρασεν ὕδεν, ὧν ὑπίσχετο, promisit, id. Ph. 485.
Ὑπήκοος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, morigerus, subjectus; dicto audiens, Gl. V. Ἅπαντα τῷ σωτῆρι γὼ ἐδὼ ὑπήκοα, Arist. Plut. 146. Ab ὑπακούω.
Ὑπήκουον, imperf. ind. act. v. ὑπακούω.
Ὑπηκόσατε, 2. pl. a. 1. ind. act.
Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta alvum subducentia. Ab ὑπὸ, & ἐλαύνω, pello.
Ὑπηλύηκαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. Poët. pro ὑπηλύγκαν, ab ὑποφέρω.
Ὑπηλύμιος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, ventosus, cui subest ventus; (2) inanis, vanus, futilis. Ex ὑπὸ, & ἄνεμος.
Ὑπηλύμος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, auræ patens, i. e. vento expositus. Ex iisd.
ΥΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba.
Ὑπηλυήτης, ου, ὁ. juvenis, pubescens, Hom. Il. 24, 348. Ab ὑπηλυής.
Ὑπηλύησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὑπαηλάω.
Ὑπηλύησα, 2. 1. ind. act. v. ὑπαντιάζω.
Ὑπηοῖος, οία, οῖον, matutinus. Ex ὑπὸ, & ἠώς, aurora.
Ὑπηρτήμενος, nom. pl. perf. part. pass. verbi ὑπάρχω.
Ὑπηρεσία, ας, ἡ, ministerium, officium, obsequium, Ph. (2) de ministris ipsis; (3) de apparatu ludorum; (4) adulatio; (5) ὑπηρεσίαι, sunt naves ministræ majorum, quæ milites vehunt. Ex ὑπὸ, & ἐρετμός.
Ὑπηρέσιον, ου, τὸ, pellis aut aliud quidpiam, quod remiges sibi substernebant; (2) actuarium navigium; (3) quod equo insterni solet. Ex iisdem.
Ὑπηρετεῖτο, 3. s. imperf. indic. med. contr. pro ὑπηρετέετο, ab ὑπηρετέω.
Ὑπηρετέω, ministro, inservio, operam alicui navo; (2) obsequor, gratificor. Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ σφᾶντα ταδ' ὑπηρέτευν, Arist. Plut. 978. Ἀλλ' ἦρχον ἤδη ζῆν, τὰ λοιπ' ὑπηρετεῖν, Soph. Phil. 16. Οἷς σὺ ταδ' ὑπηρετεῖς, ib. 1015. Ἐδαλῶ γὼ ἀνδρὸς τῇ δίκῃ δ' ὑπηρετῶν, Eur. Hec. 833. Συμμάχοις, id. Rhes. 153, τινὶ λόγῳ, idem, 588. Ab ὑπηρέτης. Hinc
Ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, ministerium; (2) auxilium; (3) obsequium.
Ὑπηρέτης, ου, ὁ, minister, famulus; (2) minister publicus, apparitor, minister pœnarum torturæ; (3) subdiaconus, qui episcopo, presbyteris, & diaconis ministrabat. Ex ὑπὸ, & ἐρέτης.
Ὑπηρετιφάμην, a. 1. indic. med. verbi ὑπηρετέω. Unde
Ὑπηρέτησις, εως, ἡ, ministerium.
Ὑπηρετικός, ὴ, όν, famularis, servilis, Gl. V. ministeriosus, obsequiosus. Ab ὑπηρέτης.
Ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, ministra. Ab eod.
Ὑπῆρμαι, perf. ind. pass. v. ὑπαίρω.
Ὑπῆρξε, 3. s. a. 1. ind. act. v. ὑπάρχω.
Ὑπῆρχε, 3. sing. perf. ind. act.
Ὑπήσειν, fut. 1. ind. act. Ion. pro ὑφήσειν, ab ὑφίημι.
Ὑπηχέω, resono, sono; (2) succino. Ἐρρῆξε δ' αὐδὴ, ὡς δ' ὑπηχῆσαι χθόνα, Eurip. Supp. 711. Λιγυρὸν ὑπηχῆσαι τίτλιγες, Luc.
Ὑπηωῶν, ῶσα, ῶν, v. ὑπηοῖος.
Ὑπίλλω, claudo. Σοὶ δ' ὑπίλλεται Στόμα, Soph. Antig. 515.
Ὑπινάω, ῶ, evacuo.
Ὑπίσαδε, præs. inf. pass. Ion. pro ὑφίσαδε, ab ὑφίημι.
Ὑπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, adfirmo. Τιμωρήσειν ἃ φυτὰ σοὶ θεοῖς ὑπισχνοῦμαι, Xen. Cyr. 4, 24. Μή μοι τόδον μηδὲν ἀπισχνῆς, Arist. Vesp. 748. Ab ὑπίσχομαι.
Ὑπισχνός, ὴ, όν, ὁ ἡ ὄν, aliquantum macer.
Ὑπίσχομαι, polliceor, promitto. Ὑπίσχεταί σφι καλὰ, Il. 23, 209. ἀνδρὶ ἑκάστῳ, Odyss. 2, 91.
Ὑπνάλεος, ία, εον, somno gravatus, somnolentus. Ab ὕπνος.
Ὑπνάω, dormio, somnum capio. Ab eod.
Ὑπνηλὸς, ὴ, όν, somnolentus, somniculosus.
Ὑπνηλίκιος, ὴ, όν, idem. Ab ὑπνάω.
Ὑπνικός, ὴ, όν, idem. Ab ὕπνος.
Ὑπνοδότειρα, ας, ἡ, quæ somnos præbet & adfert, somnifera. Ex ὕπνος, & δότης.
Ὑπνοδότις, ιδος, ἡ, idem.
Ὑπνοδώτης, ου, ὁ, idem.
Ὑπνοιζαθύς, εῖα, ύ, alto somno dormiens, Ern.
Ὑπνομαχέω, ῶ, cum somno pugno, somno me opprimere conanti reluctor. Ex ὕπνος, & μάχομαι.
Ὑπνοποιέω, somnum concilio seu adfero. Ab
Ὑπνοποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, somnificus, somnum adferens. Ex ὕπνος, & ποιέω.
ΥΠΝΟΣ, ου, ὁ, somnus, sopor.
Ὑπνῶντας, acc. plur. part. pro ὑπνοῦντας, ab ὑπνόω.
Ὑπνοφόβης, ου, ὁ, in somnis terrens, somniis per quietem terrens. Ex ὕπνος, & φόβος.
Ὑπνοφόρος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, somnifer, somnum adferens. Ex ὕπνος, & φέρω.
Ὑπνόω, dormio; (2) somnum adfero. Ὅταν σ' ὑπνώσῃ βακχίᾳ νικώμενον, Eurip. Cyc. 447. Ab ὕπνος.
Ὑπνω somni, gen. sing. Dor. pro ὕπνου.
Ὑπνώδης, ης, ὁ ἡ ὄν, somniculosus, somnolentus. Ab eod.
Ὑπνωλικὸς, ὴ, όν, idem, in somnum pronus, somno deditus. Ab ὑπνόω.
Ὑπνωλικῶς, somniculose. A præc.
Ὑπνώτλα, idem quod ὑπνόω.
ΥΠΟ, Præpos. cum Pass. & Gen. ab; cum neut. culpa, vi alterius, propter, præ, per, cum; cum Dat. sub, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite; cum Acc. sub; de loco & tempore, ad, de loco. Ὑπό τι, propemodum, quodammodo, aliquatenus, nonnihil. Εὐήθη ἢ ὑπό τι ἀσκῆ, Plat. in Phædr. ταῦτα καλιδὴν ὑπό τι μικρὸν ἐπιθήκισα, Arist. Vesp. 1285.
Ὑποβάθρα, ας, ἡ, fulcrum, solum, fundamentum, scabellum.
Ὑπόβραθρον, ου, τὸ, scabellum, subsellium.
Ὑποβαίνω, subeo; (2) inferior sum; (3) progredior, Galat.
Ὑποβάκχειος, ος, ον, ὁ, pes una brevi & duabus longis al. Antibacchius.
Ὑποβάλλω, subjicio, suggero, submitto, subdo, subjugo, subrogo, Ph. etiam interloquor, Gl. V. ὑποβεβλημένος, subjectus, Gl. V. perf. pass. part. Τότε ὑπέβαλον ἄνδρας λίγοντας, &c. Act. 6, 11. Ἀμφὶ μαστὸν ὑποβάλλω Ζποδὸν, Eur. Supp. 1157. Δυλίᾳ σ' ἀφ' αἵματος μαστῷ χωλαιν Ζῆς ὑπεζελήθω λάθρα, id. Alc. 635.
Ὑποβαρβαρίζω, subbarbare loquor.
Ὑποβάρβαρος, ος, ον, subbarbarus.
Ὑποβάς, aor. 2. part. act. v. ὑποβαίνω.
Ὑπόβασις, εως, ἡ, decrementum, ipsa decrescendi actio. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβαστάζω, ξω, σω, sustento, sustineo.
Ὑποβάτης, ου, ὁ, scabellum. Ab ὑποβαίνω.
Ὑποβδύλλω, clam flatum ventris emitto, Luc.
Ὑποβδῦλος, ος, ον, tussio, subtussio.
Ὑποβιάζω, f. άσω, violenter depello.
Ὑποβιβάζω, fut. άσω, submitto me, subduco me; (2) minuo. Ὑποβιβάζῃ τὸ χολάδιν, Dioic.
Ὑπόβλαισος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, q. d. subvalgus, obliquus, distortus. Ex ὑπὸ, & βλαισός.
Ὑποβλασφήμω, f. σω, suppullulo.
Ὑπόβλημμα, ατος, τὸ, adspectus, qui fit oculis limis vel torvis. Ab ὑποβλέπω.
Ὑποβλεπικῶς, Adv. limis oculis adspiciendo.
Ὑποβλέπω, f. ψω, subapertis oculis & leviter suspicio, q. d. subadspicio, dejectis oculis adspicio; (2) improbe & torve adspicio; (3) suspicor, suspectum habeo; (4) aversor, contemno. Ὀδί μ' ἐυθὺς ὑποβλέψας ἠρώτησε, Arist. Lys. 521. Δεινὸν τι ἢ θηριώδες ἐν τοῖς ὄμμασι ὑποβλέπειν, Luc. Τί με ὑποβλέπεις, idem. Ὑποβλεπόμενος ὡς ἐγνωσμένος, Eur. Her. fur. 1292.
Ὑπόβλεψις, εως, ἡ, idem quod ὑπόβλημμα.
Ὑποβλήδην, Adv. subjiciendo, vel interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finita oratione. Ab ὑποβάλλω.
Ὑπόβλητικως, idem.
Ὑπόβλημα, ατος, τὸ, substramen.
Ὑπόβλητος, ος, ον, ὁ ἡ ὄν, suppositicius, subditicius, Ph. subornatus. Ab eodem.
Ὑποβολὰς, ους, ὁ, subjector, submissor, monitor, Ph. Ab eodem.
Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, subjectio, & q d. substratio; (2) culcita, aut quidquid insternendi aut incubandi caussa paratur; cujusmodi sunt tapetes, tegetes, storeæ, & id genus alia; (3) subjectio rei falsæ pro vera, fraus; (4) admonitio; (5) subjectio, i. e. sermonis interpellatio; (6) Figura rhetorica, qua multa, quæ pro adversario dici possunt, breviter & minutim proposita breviter confutantur. Ab eodem.
Ὑποβολιμαῖος, ος, ον, suppositicius, subditicius, subditus, Ph. Ἔννια ὑποβολιμαῖα ἢ παρίστραφος, Plutarch. Ab ὑποβολή.

Ὑποβρο-

Digitized by Google

Ὑπόζολος, ου, ὁ ἡ ὄν, obnoxius pignerationi, oppositus pignori, Gl. V. pigneratitius. Ab ὑποζάλλω.

Ὑποζόρζορος, ου, ὁ ἡ ὄν, cœnosus.

Ὑποζορζορύζω, fut. σω, submurmuro, *Aret.*

Ὑποζυλόω, insidias struo, R.

Ὑποζύλημα, τὸ, insidiæ.

Ὑπόζραγχος, ον, subraucus; ὑποζραγχότδον, *Adverb.* subrauce.

Ὑποζρίμα, fremo, s. murmuro sub.

Ὑποζρίχω, q. d. submadefacio, aliquantum madefacio, irrigo, imbuo; ὑποζεζρεγμένος, imbutus leviter, paululum appotus. Καὶ οἶνος ὃ ϑαλαιῷ ϑωλῷ ὑποζεζρεγμένος, Luc. Asin. Hinc

Ὑπόζρυχα, *Adv.* in profundo, sub aqua.

Ὑποζρυχία, acc. sing. ab

Ὑποζρυχής, ίος, ὁ ἡ ὄν, aquis submersus. Ab eodem.

Ὑποζρύχιος, ία, ιον, demersus, submersus & profundus. Χδσὶν ἀμοιζαίνοισ' ἄγων μεταναίσιον ὕδωρ, Nonn. P. 4, 11.

Ὑποζρύχιος, ία, ιον, frendens, fremens, mugiens, Suic.

Ὑπόζρωμος, ου, ὁ ἡ ὄν, subviriosus, aliquantum fœtidus.

Ὑποζρώσκω, aliquantum edo; ὑποζέζρωκα, subrosum est, perf. pass. 3. sing. Ὑποζέζρωκε δὲ ταῦτα τὰ δίνδρα, Theophr.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ἡ ὄν, subterraneus. A γαῖα.

Ὑπογασρίζομαι, saturor. A γαστήρ. Unde

Ὑπογάστριον, ου, τὸ, sumen, abdomen.

Ὑπόγειος, ου, ὁ ἡ ὄν, subterraneus, sub terra latitans. Ex ὑπὸ, & γία, vel γῆ, *terra.*

Ὑπόγειος, ου, ὁ ἡ ὄν, subgrundiis tectus. Ex ὑπὸ, & γεῖσον.

Ὑπογλῶ, renideo, subrideo, Gl. V.

Ὑπογέμω, plenus sum.

Ὑπογενειάζω, fut. άσω, mentum ejus prendo, quem rogo, Æschyn. A γένειον.

Ὑπογενειάσκω, barbesco, barba mihi effloresci.

Ὑπογλαυκίσκω, subglaucus sum. Ὅσοι δ' ὑπογλαυκίσκε, Mosc. 2, 86. Φύκια μυτόγλωσσα, Ϛάχυ ἴσα τετραδοίῳ Διὶ ὑπογλαύσοντο, Callim. Hymn. in Dian. 54. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici torvum sublucentia. Ab

Ὑπόγλαυκος, ου, ὁ ἡ ὄν, subglaucus, aliquantum glaucus.

Ὑπογλαύσω, subluceo, splendorem emitto.

Ὑπόγλιχρος, ου, ὁ ἡ ὄν, aliquantum lentus vel viscosus.

Ὑπογλουτίς, ίδος, ἡ, nates, quæ sub clunibus sunt, i. e. quiddam commune clunibus & femori. Ex ὑπὸ, & γλουτός.

Ὑπογλυκαίνω, subdulce reddo. Ὑπογλυκαίνων ῥημαλίοις μαγειρικοῖς, Arist. Eq. 216.

Ὑπόγλυκυς, ύος, ὁ ἡ ὄν, subdulcis, aliquantum dulcis.

Ὑπογλώσσιον, vel ὑπόγλωσσον, ου, τὸ, tuberculum sub lingua, aut linguæ pars inferior intumescens & indurata, Gl. V. sublingua. Ex ὑπὸ, & γλῶσσα.

Ὑπογλωσσις, ίδος, ἡ, intima lingua, i. e. ortus ac radix illius, qua parte ad imam anneclitur maxillæ. Ex iisd.

Ὑπόγλωσσον, ου, τό, hypogloſſum, frutex, Gl. V. sublingua. Ex iisd.

Ὑπογλώττιον, vide ὑπογλώσσιον.

Ὑπογναμπτω, fut. ψω, inflecto, subincurvo. Καὶ ψυχὴς ἀπαλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὁρμὴν, Hom. Hymn. in Mart. 13.

Ὑπογογγύζω, musso, Gl. V. Hinc

Ὑπογογγυσὴς, οῦ, ὁ, mussitator.

Ὑπογονάτιον, ου, τὸ, quod genibus subjicitur.

Ὑπόγραμμα, ατος, τὸ, subscriptio. Ab ὑπογράφω.

Ὑπογραμματεύς, έως, ὁ, scribæ vicarius, scribæ administer, scriba secundus, inferior, *it.* scriba, *simpl.* Hinc

Ὑπογραμματεύω, facio scriptum.

Ὑπόγραμμος, ου, ὁ, forma delineata, præscriptum exemplar, Gl. Vet. præscriptum. Ex ὑπὸ, & γραμμὴ, *linea.*

Ὑπογραφεύς, έως, ὁ, amanuensis, qui dictata excipit; item qui subscribit, Gl. Vet. ὑπογραφεῖς, amanuenses.

Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, subscriptio; (2) descriptio prima, rudis & crassa adumbratio, Gl. V. lineamentum, *Angl.* The Outlines. (3) figuratum & ridiculum dictum; (4) fucus. Ab

Ὑπογράφω, fut. ψω, subscribo, subsigno; (2) describo, vel breviter definio; (3) fuco, fuco vel cerussa illino; (4) sub aliquo scribo, dictata alicujus excipio; (5) delineo, lineamenta duco; (6) præscribo, doceo scribere; (7) probo me, ostendo; (8) tacite indico. Εἰπ' εἴ τι καινὸν ὑπογράφει τῷ μοι βίῳ, Eur. Her. fur. 1122. Πᾶσιν ὑπογράφειν ἐλπίδας, Polyb. Ὑπογραφόμενος τὰς ὀφθαλμὰς, Herodian.

Ὑπόγρυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est subaduncо naso.

Ὑπόγυον, nuper, Gl. V. etiam ὑπόγυιον. Ab

Ὑπόγυος, & ὑπόγυιος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui est præ manibus & instat, recens. Ἐξ ὑπογυίου, recenter, de subito, Oppon. Ἐκ παλαιοῦ, & ἐκ τοῦ πωλοῦ χρόνου, Aristot. Ex ὑπὸ, & γυῖον, Plur. γυῖα, *pedes.*

Ὑπογυιότατα, nuperrime, a præc.

Ὑπογυίως, *Adv.* nuper, recens.

Ὑποδάκνω, f. δάξω, submordeo.

Ὑπιδακρύω, fut. ύσω, q. d. sublacrimor, fleo, lacrimor.

Ὑπόδακρυς, υ, lacrymosus, flens.

Ὑποδάμαμαι, subjugo, subjugor, subjectus sum, cedo. Ὅς (ἔρατ) ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνᾳ, Theocr. 29, 23. Εἰπί μοι, ἢ ἑκὼν ὑποδάμασαι, Odyss. 3, 214.

Ὑπόδασυς, ύος, ὁ ἡ ὄν, subhirsutus.

Ὑποδδείσας, aor. 1. part. act. *Poët.* pro ὑποδείσας, ab ὑποδείδω.

Ὑποδδέδεικ, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὑποδείκνυμαι.

Ὑποδεδεμένος, acc. pl. part. perf. pass. verbi ὑπεδέω.

Ὑποδεής, ίος, ὁ ἡ ὄν, inferior. Ab ὑποδέομαι.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, documentum, indicium, exemplar, formula, Ph. exemplum, Gl. V. Ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδειδίζω, timeo, R. Ab

Ὑποδείδω, fut. είσω, subvereor, subtimeo, aliquantulum metuo. Παταγῶσιν, ἅτε πᾶσιν ἀγέλαι μέγαν αἰχμητὴν ὑποδείσαντες, Soph. Aj. 169. Ὑποδείδιός ἐγωγε Λιζυκὸν ὄρνιον, Arist. Av. 65.

Ὑποδείλιος, ου, ὁ ἡ ὄν, subvespertinus.

Ὑποδείκνυμι, f. είξω, submonstro; (2) præmonstro, suggero, subjicio, submoneo. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, Act. 20, 35. Λαμπρὺς ὃ χαιτὼν ὑπέδειξεν ὀδόντας, Theocr. 25, 234. Τὸ ἐδὸν ὡς οἷόν τι ὑπόδειγον τῷ λόγῳ, Luc. Hinc

Ὑποδείκτης, ου, ὁ, præmonstrator, Gl. V.

Ὑποδειμαίνω, timeo.

Ὑποδεῖξαι, aor. 1. inf. act. v. ὑποδείκνυμι.

Ὑποδείξω, *indicabo*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑποδειπνέω, ῶ, conviva sum, vocatus s. destinatus in locum alterius, si ille non venerit. Ὡς μὲ ὑποδειπνεῖν ἰδᾷ, Luc. Micyll.

Ὑποδέκομαι, *Ion.* pro ὑποδέχομαι. Hinc

Ὑποδεκλήριον, ου, τὸ, receptaculum, Gl. V.

Ὑποδέκλης, ου, ὁ, exceptor, susceptor; (2) quæstor, cui ærarii publici cura commissa est.

Ὑποδεκλικὸς, ὴ, όν, ad excipiendum idoneus, facile recipiens, hospitalis.

Ὑποδενδρύομαι, vel ὑομαι, ὕμαι, arboresco, paullulum in arborem abeo. Ex ὑπὸ, & δένδρον.

Ὑποδέξαι, a. 1. inf. act. *Ion.* pro ὑποδεῖξαι, ab ὑποδείκνυμι.

Ὑποδεξία, ας, ἡ, apparatus, quo quis accipitur; (2) commoditas accipiendi; (3) susceptio. Ab ὑποδέχομαι.

Ὑποδεξικὸς, ἡ, όν, ad susciendum aptus, capax, opportunus, *Subst.* susceptor.

Ὑποδέομαι, rogo humiliter; (2) egeo.

Ὑποδέραιον, ου, τὸ, subcollare, ornamentum colli. Ex ὑπὸ, & δέρη.

Ὑποδέρις, ίδος, ἡ, torquis, monile; (2) extremi colli pars prior, vel ultima colli anterioris pars, cui proxime subest jugulum. Ex iisdem.

Ὑποδέρω, subexcorio, pelle aliquatenus denudo.

Ὑπόδεσις, εως, ἡ, subligatio, vel fascia, quæ ante injectas plagulas fracturis additur; (2) calceatio, calceatus, calceamentum, Gl. V. soccus. Ab ὑποδέω.

Ὑποδεσμὶς, ίδος, ἡ, fascia ad deligandum ut fiat ὑπόδεσις.

Ὑποδεσμόω, idem quod

Ὑποδεσμῶ, subligo, Gl. V. calceo.

Ὑποδέχνυμαι, idem quod

Ὑποδέχομαι, fut. δέξομαι, suscipio, excipio, recipio; (2) probo, credo. Ἦν αὐτος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις, Dion. Πξ. 359. Τὼ γραπτήρια, Xen. Cyr. 7, 13. Οὐδ' ἀκλεὴς νιν δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεῖ, Eurip. Heracl. 623. Ἰκέτας ὑποδεχθείς, ib. 757.

Ὑποδέω, subligo, subtus ligo, calceo; ὑποδεδεμένος, calceatus, p. pass. part. ὑπόδησον, calcea, Gl. V. a. 1. imperat. act. Ὑπόδησαι τὰ Ϛανδαλιά Ϛου, Act. 12, 8. Τὰς ᾠδὰς Ϛανδάλοις ὑπεδοῦντο, Ælian. V. Hist. 1, 18. Ὑποδησάμενος κοθόρνους, Luc. pro Imag. Ἡκιϛά τις ὑποδεδεμένος τὸ κνῆσμα Ϛῷ γνῷ δακτύλῳ, Arist. Conc. 38.

Ὑπόδηλος, ου, conspicuus, non ignotus.

Ὑποδηλόω, declaro, significo, indico. Σημεῖον ὑπεδήλωσεν Περσῶν ἐνδρεαμὼν, Arist. Θεσμ. 1020.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, calceamentum, calceus, caliga, Gl. Vet. Ὑποδήματα καὶ λακύθους ἐφθὰς ἐνδιόνησι, Plut. in Syll. cap. 12. Ab ὑπεδέω. Hinc

Ὑποδηματίτιον, τὸ, calceolus.

Ὑποδηματορράφος, ου, ὁ ἡ ὄν, sutor. Ex ὑπόδημα, & ῥάπτω, *suo*, a quo ῥαφὴ.

Ὑπόδησαι, aor. 1. inf. pass. v. ὑποδέω.

Ὑπόδησις, εως, ἡ, idem quod ὑπόδεσις.

Ὑποδιαζρώσκω, paullulum erodo, s. corrodo.

Ὑποδιαζευκτικὸς, ὴ, όν, subdisjunctivus.

Ὑποδιαίτησις, εως, ἡ, subdivisio, Ab

Ὑποδιαιρέω, ῶ, subdivido, minutius divido.

Ὑποδιακονία, subdiaconus sum.

Ὑποδιακονος, ου, ὁ, subdiaconus.

Ὑποδιασπάω, leniter diduco, vel distraho, vel diduco, distraho, *simpl.*

Ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio; (2) interpunctio minima; separatio.

Ὑποδιαφέρω, clam in partes traduco.

Ὑποδιαφθείρω, f. ερῶ, paulatim corrumpo.

Ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ, subpræceptor, præceptoris vicarius.

Ὑποδιδράσκω, fut. σῶ, clam aufugio, *Aret.*

Ὑποδίδωμι, f. ώσω, cedo, minuor.

Ὑποδιήγησις, ἡ, qu. secundaria narratio, cum rei narratæ causas subjicimus.

Ὑποδικάζω, f. άσω, loco judicis decerno.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ἡ ὄν, reus, obnoxius. Ex ὑπὸ, & δίκη.

Ὑποδινέω, verso, agito.

Ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ, subpræfectus.

Ὑποδιπλόω, ῶ, duplico. Hinc

Ὑποδιπλωσις, εως, ἡ, duplicatio.

Ὑποδίφθερος, ου, ὁ ἡ ὄν, vel ὑποδίφθερος, έρα, ερον, pellibus indutus, pelle vestitus, pellitus. Ex ὑπὸ, & διφθέρα.

Ὑποδμηθεὶς, είσα, έν, subjectus, aor. 1. inf. pass. Ἀνδρὸς ἐσιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσιν Κύπριδος, Mosch. 2, 75. Ab ὑπὸ, & δαμάω.

Ὑποδμὸς, οῦ, ὁ, q. d. servitute domitus & subjectus, servus.

Ὑπόδυλος, ὁ, subjectus, qui potestate est alterius.

Ὑποδοχεῖον, ου, τὸ, locus, ubi quis excipitur, hospitium. Ab ὑποδοχὴ.

Ὑποδοχεὺς, έως, ὁ, exceptor, susceptor, receptor. Ab ὑποδέχομαι. Unde

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, exceptio, receptio, receptatio, receptaculum, ipse excipiendi actus; (2) convivium, quo quis excipitur; (3) favor in caussa alicujus; (4) approbatio, fides, quæ v. c. historico tribuitur, *nisi istis locis leg.* ἀποδ', *Eru.*

Ὑπόδρα,

Digitized by Google

Ὑπόδρα, *Adv.* torve, torvis oculis, Hom. Il. 1, 148. Ex ὑπὸ, & ὁράω, *video*.

Ὑποδραματουργία, subservio fabulæ alicujus, dicitur de actoribus.

Ὑποδραμὼν, aor. 2. part. act. v. ὑποτρίχω.

Ὑπόδρακ, qui torvis aut limis est oculis, torvus. Τῶ κὴ Σμερδαλίων νᾶϊ κάρη αἰὲν ὑπόδρακ, Nic. Ther. 765. Ab ὑπόδρα. Unde

Ὑποδρασία, ας, ἡ, torvus adspectus.

Ὑποδράω, ῶ, f. άσω, famulor, inservio. Αἰεὶ ὃ λιπαροὶ κεφαλὰς κὴ καλὰ πρόσωπα, Οἱ Σοὶ ὑποδράωσιν, Odyss. 15, 332.

Ὑπόδρης, ες, ὁ, suspiciosus. Γινάσκων ὅτι λαὸς ὑπόδρης ἔσκεν ἑταίρῳ, Nonn. P. 8, 61.

Ὑποδρήσειν, f. 1. inf. act. v. ὑποδράω.

Ὑποδρήσω, idem quod ὑποδράω. Παρθένον ὣς ἐπέοικεν ὑποδρήσειν Ἀφροδίτῃ, Mus. 143. Hinc

Ὑποδοσηρ, ῆρος, ὁ, minister, famulus.

Ὑπόδρομος, ος, ὁ κὴ ἡ, subacris, subacerbus.

Ὑποδρομὴ, ῆς, ἡ, accessio ad locum editiorem, Gl. V. subcursio. Ab ὑποτρίχω. Unde

Ὑπόδρομος, ὁ κὴ ἡ, qui accedit locum, navis appellens aliquo, ad litus, in portum.

Ὑπόδροσος, ος, ὁ κὴ ἡ, subroscidus.

Ὑποδυάω, fut. δύσω, subeo; (2) insinuo, occulto; (3) induo sub. Ὑποδυώειν κίνδυνον, Herodot. ὑπὸ τὲς πέλτας, id. χιτῶνας τοῖς θώραξι, id. Τὰς δὶ δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λαχανικὰς, Arist. Vesp. 1152.

Ὑποδύομαι, f. δύσομαι, idem. Ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθ' ὥστε ἰχθρῶν σαρ' ἀνδρῶν δυσμυῆ κατὶ ὑματα, Arist. Ves. 1153. Ἄλλος ἄλλον ὑπεδύετο θάμνον, Heliod. Κυπρὶς ἀλυσκάζων ὑποδύῃ, subducit se, Nonn. P. 10, 13.

Ὑπόδυσις, εως, ἡ, refugium, Gl. Vet. submersio. A pr.

Ὑποδύσκολος, ον, paulo gravior, s. molestior.

Ὑποδυσφορέω, ῶ, fut. ρήσω, subirascor, subindignor, aliquantum ægre fero. Λέγοντες ὑποδυσφορεῖν Cs, Plato.

Ὑποδύσφορος, ον, paulo impatientius ferens incommodum, morbum, nimis jactans corpus in morbo.

Ὑποδυχδαίνω, f. ανῶ, id. quod ὑποδυσφορέω.

Ὑποδυσώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, aliquantum olidus.

Ὑποδύτης, ου, ὁ, interior vestis seu subucula. Ab ὑποδύω.

Ὑποδύω, fut. ύσω, subeo, ingredior, subrepo, clam ingredior. Ὑπέδυσαν κόλπον, Aristot.

Ὑποείκω, f. είξω, cedo, concedo, decedo alicui; (2) evito. Ἀλλ' ἴστω μὴ ταὐθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι, Il. 4, 62. Νεμεσσηθεὶς ὑποείξει Χείρας ἡμὰς, ib. 15, 227. Ἀντίλοχ', ἢ νῦν μήτοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς, ib. 23, 602.

Ὑποζὼς, ῶτ. ὁ, v. ὑπωτὸς.

Ὑποιδὴς, ῆτος, ἡ, vestis interior, interula, subucula, Hes.

Ὑποζάκορος, ου, ὁ κὴ ἡ, minister, s. ædituι famulus.

Ὑποζακορδία, æduituo famulor.

Ὑποζεύγνυμι, f. υμι, f. ζεύξω, subjugo, jugo submitto. Ὑποζεύγνυσί με τῇ κώτῃ τ' μύλῃ, Luc. Asin. Εἶδον ἵππους ὑπεζευγμένους, Æl. V. H. 12, 44. Κἀγὼ Φιλονίδῃ τῷδ' ὑπιζύγιος πόνου, Soph. Aj. 24.

Ὑποζεύξις, εως, ἡ, subjunctio, insertio, subnexio. A pr.

Ὑποζύγιον, ου, τὸ, jumentum, veterina bestia.

Ὑποζύγιος, ία, ιον, subjugis, subjugalis. Ab eodem.

Ὑποζυγόω, subjugo, submitto.

Ὑπόζωμα, subolco.

Ὑπίζωμα, ατος, τὸ, septum transversum; (2) pars media gubernaculi sive clavi, Ph. subcinctum, al. Gl. V. semicinctum. Ab ὑποζώννυμι.

Ὑποζώνιον, ου, τὸ, præcinctorium, Gl. Vet. Ab ὑπὸ, & ζώνη.

Ὑποζώννυμι, vel ὑποζωννύω, fut. ὑποζώσω, succingo, accingo; ὑποζωσμένος, subcinctus. præcinctus, Gl. Vet. p. pass. part. Ὑποζωσάμενοι τὸ πλοῖον, Act. 27, 17. Τῷ μαχαίραν ὧδ ὑπίζωτο ὑφαρπάσας, Ælian. V. Hist. 10, 122.

Ὑποθάλπω, fut. ψω, leviter foveo, clam foveo; (2) foveo, calefacio, Jos.

Ὑπόθεμα, ατος, τὸ, quod supponitur, seu subjicitur, pedamentum, basis, Gl. V. suppositorium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθερμαίνω, aliquantulum calefacio. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι, Il. 16, 333.

Ὑπόθερμος, ου, ὁ κὴ ἡ, subcalidus.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. v. ὑποτίθημι. Unde

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis alicui rei suppositæ seu subjectæ; (2) suppositio, conditio sub qua; (3) sumptio; (4) ap. Rhet. quæstio finita, legis casus; (5) argumentum, de quo agitur, controversia, Ph. (6) conditio, fors; (7) institutum, consilium; (8) causa, v. c. δίκης, timoris.

Ὑποθέτης, ου, ὁ, qui subjicit aut suggerit; (2) auctor; (3) consultor. Ab eod.

Ὑποθετικὸς, ὴ, όν, hortatorius; (2) conditionalis. A pr.

Ὑπόθετος, ου, ὁ κὴ ἡ, suppositus, suppositicius, qui supponi solet. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθέω, f. θύσομαι, cursu subeo, Pind. P. 2.

Ὑποθεωρέω, conspicio, Plut.

Ὑπόθηκη, ης, ἡ, suppositio; (2) hypotheca; obligatio, fiducia, Ph. pignus; (3) admonitio, consilium. Ab ὑποτίθημι. Hinc

Ὑποθηκιμαῖος, fiduciarius, Gl. V.

Ὑπόθημα, ατος, τὸ, idem quod ὑπόθεμα.

Ὑποθημοσυνὴ, ης, ἡ, præceptum, monitum, consilium. Ab ὑποτίθημι.

Ὑποθήσομαι, f. 1. ind. med. v. ὑποτίθημι.

Ὑποθλίβω, f. ψω, leviter premo.

Ὑποθορυβία, incipio tumultuari, fremo.

Ὑποθράττω, f. άξω, leviter turbo; (2) nonnihil terrefacio; (3) conturbo, perturbo. Ὑπέθραττεν οἷνος ὁ τ' καθόδε καιρὸς, Plut. in Alcibiad. cap.

Ὑποθραύω, leviter vulnero.

Ὑποθρηνέω, carmine s. cantu deploro.

Ὑποθρύπτομαι, f. ψομαι, deliciis aliquantum indulgeo, Plut. in Pericl. cap. 15.

Ὑποθρώσκω, subsilio, dicitur & de navigantibus.

Ὑποθυμίασμα, idem quod

Ὑποθυμίασις, εως, ἡ, suffitus, suffitio, suffumigatio. Ab

Ὑποθυμιάω, ῶ, fut. άσω, suffio, suffumigo.

Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, sertum appensum collo.

Ὑποθυμὶς, ίδος, ἡ, corolla collaris, quæ appenditur e cervice. Ex ὑπὸ, & θυμός.

Ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ, limen inferius, subliminare. Ex ὑπὸ, & θύρα.

Ὑπόθυρον, ου, τὸ, idem & ex iisdem.

Ὑποθωπεύω, subblandior. Εἰ ὄ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας, Arist. Ach. 645.

Ὑποθωρήσω, f. ήξω, clam armo. Λόχῳ δ' ὑποθωρήσοντο, Il. 18, 513.

Ὑποιάχω, subsono, Epigr.

Ὑποίγνυμι, clam aperio. Στοὰς τε κρηπὶς βακχίῳ τε ῥάματος πλησίος ὑποιγνύοισι Συμπαρασεῖς, Arist. Conc. 15. Ὑποίξαι τῶν θύραν, id. Οἰκον. 431.

Ὑποιδαλὴς, α, ες, subtumidus.

Ὑποιδαίνω, id. quod

Ὑποιδέω, ῶ, fut. ήσω, subtumeo, subinflatus & subtumidus sum.

Ὑποικέω, habito sub; (2) latito sub.

Ὑποικίζομαι, idem.

Ὑποικοδομέω, ῶ, f. ήσω, substruo, ædifico.

Ὑποικυρέω, domi latito, & veluti imos ædium recessus custodio, penitus insideo, latito, delitesco. Ἃ ἰδὼν ὑποικυρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν ——— διαζόλα, Arist. Θεσμ. 1179.

Ὑποιμώζω, ejulor, lamentor.

Ὑποινος, ου, ὁ κὴ ἡ, vinolentus.

Ὑποίομαι, suspicor.

Ὑποίσω, perferam, sufferam.

Ὑποιστὸς, ὴ, όν, ferendus, tolerabilis.

Ὑποκαθαίρω, leviter purgo; (2) inferiores partes purgo.

Ὑποκαθαρσις, εως, ἡ, purgatio levis, vel inferiorum. A præc.

Ὑποκαθίζομαι, subsideo; ὑποκαθιζάνω, subsidere, Hb. Cor. 1. inf. p. ss.

Ὑποκάθημαι, subsideo, desideo, otiosus sedeo, contineo me in loco aliquo; (2) insidior. Ὑποκαθήμενος ἐ βάρβαρον, Herod.

Ὑποκαθίζω, fut. ίσω, in insidiis colloco. *In Pass.* subsideo; ὑποκάθισον, subside, Gl. V. a. 1. imp. act.

Ὑποκαθίημι, demitto.

Ὑποκαθίστημι, fut. στήσω, substituo, sufficio; ὑποκατέστησεν, substituit, Ph. aor. 1.

Ὑποκαίω, fut. αύσω, succendo, aduro, ignem subdo.

Ὑποκαχίω, pro ὑποκαταχίω, profundo, effundo.

Ὑποκαλύπτω, fut. ψω, tego, occulto.

Ὑποκάμπτω, revertor.

Ὑποκάμπτω, fut. ψω, flecto, circumago, converto. Ὑποκάμπτουσι κὴ καταδιώκοντας εἰς φάραγγας, Xen.

Ὑποκαπνίζω, f. ίσω, suffio, suffumigo.

Ὑποκάπτω, fut. άψω, prævoro, præripio & deglutio, Arist. Ex ὑπὸ, & κάπτω.

Ὑποκαρδίος, ου, ὁ κὴ ἡ, sub vel in corde latens, Nonn. P. 6, 15. A καρδία.

Ὑποκαρόω, sopore levi tentor, Dioſc.

Ὑποκάρφω, subsicco, leviuscule sicco. Νέατος δ' ὑποκάρφει ἰδμῆς, Nic. Al. 80.

Ὑποκαρώδης, ες, altum soporem habens, vel cum alto sopore conjunctus.

Ὑποκαταβάλλω, subjicio, suppono.

Ὑποκατάβασις, εως, ἡ, submissio, demissio.

Ὑποκατακλίνω, fut. ινῶ, sub alio accumbere facio, inter infimos convivas accubitum tribuo; (2) declino, effugere tento, vito; ὑποκατακλίνομαι, ultimus vel extremus recumbo. Ὑποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς, Plato. Ἀλλόλων ὑποφείγειν θέλοντες, ἀλλήλοις ὑποκατακλίνοι, M. Anton. 11, 13. Οὗτοι δὶ ἄριστον οἱ σοφοὶ ἐφεῖντο, ἀλλ' ὑποκατακλινόμενοι, cedentes temporibus, Dem. Phil. 3. Hinc

Ὑποκατάκλισις, ἡ, declinatio, vitatio.

Ὑποκαταλείπω, relinquo.

Ὑποκαταμένω, paulisper maneo apud, expecto. Αὐτοὶ δ' ἐς ἀγοστὸν χάρᾳ ὑποκαταμένει, Xen. Cyr. 4, 15.

Ὑποκατασκευάζω, præparo, elaboro.

Ὑποκατάστασις, εως, ἡ, substitutio, Gl. V.

Ὑποκατάστατος, ου, ὁ κὴ ἡ, substitutus, subrogatus. Ex ὑπὸ, & καθίστημι.

Ὑποκατηνὴς, ῆος, ὁ κὴ ἡ, subtrist's, demissior.

Ὑποκατορύττω, f. ξω, sub terra defodio.

Ὑποκάτω, *Adverb.* in ima parte, in inferiori loco; infra, subter, subtus, Ph.

Ὑποκάτωθεν, inferne, ex inferiore parte.

Ὑποκατώρυχος, ου, ὁ κὴ ἡ, defossus sub terra.

Ὑπόκαυμα, ατος, τὸ, id, quo aliquid succendimus, fuscitabulum. Ab ὑποκαίω.

Ὑπόκαυσις, εως, ἡ, succensio; (2) hypocaustum. Ab eod.

Ὑπόκαυστος, ου, τὸ, quod succenditur; (2) vaporarium; (3) hypocaustum, locus, s. æsa, cujus pavimentum interne calcitt, in balneis. Ab eod. Unde

Ὑποκαύστρα, ας, ἡ, fornax, Gl. V.

Ὑπόκειμαι, subjaceo, subjectus sum, subsum; succubo, Gl. Vet. ὑποκείμενος, suppositus, Gl. V. ὑποκείμενον, objectum, quod tractatur, propositum. Ζᾶτιν οἱ γᾶς ὑποκείμενοι, Soph. El. 1442. Ἀλλ' ἐμοὶ μὴν ἕτοσί γ' ὑποκεισοῖ, Pind. 1, 135.

Ὑποκερῶ, corrodo, exedo, lanio.

Ὑποκλάομαι, subhortor, tacite hortor.

Ὑπόκενος, ου, ὁ κὴ ἡ, cavus, inanis, vacuus; (2) vanus.

Ὑποκεντέω, suffodio.

Ὑποκερχαλὴς, α, ες, stridulus, asper. *In neut.* raucedo, asperitas faucium.

Ὑποκλέπτω, subabscondo; (2) abscondo.

Ὑποκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical capiti suppositum, *Aret.*

Ὑπόκηρος, ου, ὁ κὴ ἡ, fato aut morti obnoxius, impurus, corruptus. A κὴρ.

Ὑποκηρύττω, fut. ύξω, silentium indico, audientiam facio, de præcone, sed ὑποκηρύττομαι, de eo qui per præconem facit; (2) polliceor aliquid publicum.

Digitized by Google

Τποκινέω, leviter moveo; (2) commoveo. Τποκινῆ τ' ὀδοῦ, discede, Arist. Av. 1017.

Τποκίρναμαι, commiſceor.

Τπόκιρρος, ος, ὁ ἡ ἦ, ſubfulvus, ſubgilvus, ſubrufus.

Τποκλάζω, fut. ξω, ſubmiſſe genua flecto. Τπόκλασί τε ἠρίμα, καὶ τὰς χεῖρας εἰς ἱκετηρίαν προτείνας, &c. Heliod. l. 7.

Τποκλαίω, αύσω, ſublacrimor.

Τποκλάω, ῶ, fut. άσω, ſuffringo, infringo.

Τποκλέπτω, fut. ψω, ſufſuror, minuo; (2) abſcondo, occulo, occulto, prætexo; (3) fallo, diſſimulo. Τὰς τὰς ἐωυτὰς ὑποκλεπτομένας (ὁρᾶτε) Soph. El. 114. Ἕλκος ὑποκλέπτων, Muſ. 1, 85. Ἀνδριδίλω ἀχάλινον ὑποκλέπτοντες ἰοῦλον, Nonn. P. 6, 61.

Τποκλεΐζω, fut. ίσω, clam divulgo. Ὅσαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθωνος ἀγελίαν—τὴν μεγάλων Δαναῶν ὑποκληζομένην, Soph. Aj. 225 *ſed hic diviſim leg. videtur.* Ern.

Τποκλίβεις, a. 1. part. paſſ. v. ὑποκλίνω.

Τποκλινής, ές, ſubjectus, obnoxius. Ab

Τποκλίνω, reclino ſub, ſubmitto, ſubigo, ſubdo; ὑποκλίνομαι, ſuccumbo; (2) cedo. Ἦν ἢ ὑπεκλίνῃ γε δάμρι, Ariſt. Eq. 272.

Τποκλονέω, ῶ, fut. ήσω, ſubturbo, ſubagito, & turbo. Εἰ δ' ἄν ἐγὼ τύχοις μὴ ὑποκλονίσας ἑάσαιμι Πηλείδην Ἀχιλῆϊ, Il. 21, 556.

Τποκλοπέω, ῶ, f. ήσω, occulo, occulto. Εἴ τις ἔτ' ἀνδρῶν Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, Odyſſ. 22, 381.

Τποκλύζω, f. ύσω, proluo, expurgo; (2) inundo, ſubmergo, Epigr. Hinc

Τποκλυσις, εως, ἡ, ſordes, quæ ſubtus e fundo eluuntur.

Τποκλύω, ſubaudio, R.

Τποκναάω, ῶ, ſuccido. R.

Τποκνίζω, f. ίσω, pruritus ſtimulos ſubdo, titillo; (2) calcar ſubjicio, aculeos ſeu ſtimulos ſubdo, exſtimulo, incito.

Τποκοιλαίνω, excavo, ſubtus excavo.

Τποκοίλιον, ου, τὸ, ſubventrale, ſumen. Ex ὑπὸ, & κοιλία.

Τπόκοιλος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquantum cavus; (2) in imo cavus.

Τποκολακεύω, adulationibus corrumpo.

Τποκόλουρος, ος, ὁ ἡ ὄν, aliquatenus mutilus, aliqua ex parte truncatus.

Τποκολπίδιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſub ſinu eſt, in ſinu latens. Ex ὑπὸ, & κόλπος.

Τποκόλπιος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui eſt ſub vel in ſinu, in amplexu; intans in utero. Ταῖς μὴ ἔτ' Ἀπόλλων ὑποκόλπιος ἀλλὰ χολάθη, Call. in Del. 86. (2) occultus. Ex iiſd.

Τποκομμα, τὸ, interciſio, inſectorum in medio corpore; (2) præcinctio.

Τποκιμπέω, crepitum vel ſonitum ſubtus edo.

Τποκομψίας, ου, ὁ, elegans, facetus. Ab

Τπόκομψος, ος, ὁ ἡ ὄν, feſtivus, bellus, elegans.

Τποκονίω, pulverem ſuſcito, ſurſum moveo.

Τποκόνισις, ἡ, pulveris excitatio, pulveratio; (2) pars quædam agriculturæ. Ab

Τποκονίω, f. ίσω, pulverem ſuſcito, vel pulvere adſpergo; (2) pulvere ſublino, Plut. Ex ὑπὸ, & κόνις.

Τπόκοπος, ος, ὁ ἡ ὄν, nonnihil laſſatus, laſſus.

Τπόκοπρος, ον, ſtercoroſus, cui aliquid ſtercoris admiſtum eſt.

Τποκόπτω, f. ψω, ſuccido.

Τποκορίζομαι, f. ίσομαι, ſubblandiens diminuta voce appello, ſubblandior, ſeu blandis verbis compello, mi nuendo ſeu extenuando verum nomen; ſpecioſius & honeſtius nomen prætexo, tacendo verum nomen, falſo ſeu turpiori nomine appello. Ἐπὶ λυπρμβίῳ γ' αἰδοῖστό μι, Νυτάριον ἂν ᾧ Βάτιον ὑποκορίζετο, Ariſt. Plut. 1011.

Τποκόρισμα, ατος, τὸ, malæ rei integumentum, & ſpecioſum ac honeſtum nomen auribus blandiens. A pr.

Τποκορισμὸς, οῦ, ὁ, extenuatio, qua rei turpi honeſtum prætexitur nomen, Ph. deminutio. Ab eod.

Τποκορισικὸς, ἡ, όν, extenuatorius, diminutivus. Ab eod.

Τποκορισικῶς, *Adv.* blande, ſubblandiendo; (2) more diminutivorum, Gloſſ. Vet. deminutive.

Τποκορίζομαι, juveneſco, juveniliter cano. Ἀλκιμε οἷα παρθένοι φιλόισιν ἑταῖραι ἐπαβείαις ὑποκορίζεσθ' ἀοιδαῖς, Pind. Pyth. 3, 33.

Τποκοφίζω, ſublevo, Gl. V.

Τπόκωφος, ος, ὁ ἡ ὄν, allevatus, Gl. V.

Τποκρέκειν, ſuccinere, ſonum edere, qualis citharæ, dum fides tenduntur & in harmoniam rediguntur; *it.* textorium vocabulum. Μανίαισιν ὑποκρέκει, Pind. Ol. 9, 49.

Τποκρεμάω, ſuſpendo, R. Τπερθεν Πέτρη ὑποκρέμαται, Hom. in Apoll. 184.

Τποκρητηριδιον, τὸ, baſis crateris. Ex κρατήρ.

Τποκρίνομαι, diſſimulo, ſimulo, fingo; (2) reſpondeo; (3) interpretor, explico, ſeu judicium fero. Ἀπίστειλαν —— ὑποκριτομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, Luc 20, 20. Καί νιν ὑπερίδεν ὅπως τελεσθῇ ἠμελλεν Ηφαίστου, Theocr. 24, 66. Μυρίας ἑρωτας ὑποκρινάμενος, Luc. Toxar. Hinc

Τποκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, qua quis probitatem præ ſe fert, nequitiæ & improbitatis plenus, Ph. diſſimulatio; (2) hiſtrionis geſtus, perſonam alienam referens, ſ. exprimens, pronunciatio ſeu actio oratoris, Phil. pronunciatio; (3) reſp nſio.

Τποκριτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ſeq. 2)

Τποκριτὴς, οῦ, ὁ, hypocrita, ſimulator, diſſimulator; (2) hiſtrio, actor comœdiæ, Ph. ſecundarius, al. Gl. Vet. ludius; (3) conjector, interpres. Ab eod. Hinc

Τποκριτικὸς, ἡ, όν, ſimulatorius, cui ineſt ſimulatio, more eorum, qui hypocritæ vocantur; ſubdolus, ex Phil. ſimulatus, Gl. Vet. (2) ad hiſtriones, ſeu ad hiſtrionum artem pertinens, Ph. actuoſus, al. Gl. Vet. hiſtrionicus; (3) in pronunciatione ſeu actione oratoria exercitatus.

Τποκριτικῶς, *Adv.* ſimulate; (2) hiſtrionice.

Τποκρούω, f. ύσω, cithara reſponſo; (2) obturbo, interpello, obloquor. Σὺ μὲν ἐ ἐμὲν βίον εἴρηκας, ἐ τὴν πολιχῶν δ' ὑπικρύσω (2. ſ. a. 1. m.) Ariſt. Plut. 547. Τί δ' ἐν ὑποκρούσωσί σε; id. Conc. 256.

Τποκρύπτω, f. ψω, occulto, condo, clanculum repono; (2) diſſimulo, celo, taceo, reticeo, ſubticeo. Πειράσθω χρῆναι τοῖς τὴν ὑποκρυπτομένων χρήμασι, Xen.

Τπόκρυφα, latenter, clam. Ἀιδὰς ὑπόκρυφα κέρδεα κλέπτει, Pindar.

Τπόκρυψις, εως, ἡ, occultatio. A præc.

Τποκρώζω, crocito.

Τποκτείνω, f. νῶ, occulte occido. Ὡς ὑποκτενῶ κέκραχθ', Ariſt. Ach. 339.

Τπόκυκλον, ου, τὸ, orbis, qui tripodi, aut alii ejuſmodi vaſi ſupponitur. Ab

Τπόκυκλος, ος, ὁ ἡ όν, ſubtus rotundus; (2) paullum rotundus.

Τποκυμαίνω, inſtar fluctus jactor, fluctuo. Ἡ κόμη Ϝ ὅτε πάντη διάπλοκος, ὅτε ἀσυέδητος, ἀλλ' ἡ μὲν πολλὴ ὤμοις τε καὶ νώτοις ὑπεκύμαινε, Heliod. l. 3.

Τποκύομαι, prægnans, vel gravida ſum. Vid. ὑποκύω.

Τποκύπτω, f. ψω, caput ſubmitto ſeu inclino, conquiniſco. Ἰκετεύουσί σ' ὑποκύπτοντες, Ariſt. Veſp. 553. Τπόκυπτε τὴν τύλαν, id. Ach. 959. Ἦν ὁ ὑποκύψας ἴδῃς τὰ ἐνδιδόμενα, Luc.

Τπόκυρτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſubincurvus, aliquantum incurvus.

Τποκυρτόω, ῶ, obliquo, Gl. Vet. ὑποκυρτῶν, obliquare. Ex ὑπὸ, & κυρτός.

Τποκυσαμβύλω, acc. ſing. aor. 1. part. med. Poët. pro ὑποκυσαμβύλιω, ab ὑποκύομαι.

Τπόκυφος, ος, ὁ ἡ όν, aliquantum incurvus.

Τποκυφώνιον, τὸ, ſubcataſta, pars currus.

Τποκύω, f. ύσω, gravida fio. Ἡ δ' ὑποκυσαμβὺν διδυμάονα γείνατο παῖδε, Il. 6, 26. Ἡ δ' ὑποκυσαμβὺν τέκετο κρατερόφρονα τέκνα, Heſiod. Theog. 308.

Τποκώλιον, ου, τὸ, internodia. Ex κῶλον.

Τποκωμῳδέω, ſubirrideo more comico, tacite mordeo dicterio comico ſeu ſcommate; (2) adfimilo. Τὰ πολλὰ ὑπικωμῴδων, Luc. Toxar.

Τπόκωφος, ος, ὁ ἡ όν, ſubſurdus, ſurdaſter, Gl. Vet.

Τπολάβοις, 2. ſing. aor. 2. conj. act. verbi ὑπολαμβάνω.

Τπολαΐς, ΐδος, ἡ, idem quod ὑπολωΐς.

Τπολαλέω, ſubmurmuro, muſſito.

Τπολαμβάνω, fut. λήψομαι, ſuſcipio; (2) excipio, ſc. inſidiis, &c. *unde & pro* ſurripio; (3) reſpondeo, excipio orationem alicujus reſpondendo; (4) excipio impetum irruentis hoſtis, &c. *it.* cohibeo, reprimo; (5) ſuſpicor, conjicio, puto, arbitror; (6) prenſo, ὑπολάβωσιν, duxerint, Ph. a. 2. conj. 3. pl. ὑπειλήφαμεν, duximus, Ph. p. 1. plur. Νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, Act. 1, 9. Πάντας αὐτῷ καταρρεῖν ὑπολαμβάνῃ, Epigr. Ὁ Κῦρος ὑπολαβὼν, εἶπεν, Xen. Cyr. 4, 3. Τί δὲ αἴτιον ἦν ὑπολαμβάνειν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, Plat. ap. Socr. 21. Ψυδίδιον, ὅτις τύχῃ τι ὧν ζῷ ὑπολήψῃ, M. Anton. 10, 30.

Τπολαμπὰς, ἡ, feneſtræ ex ſpeculari lapide aut lucernæ incluiæ modicum lumen efficientes. *Ern.*

Τπολαμπὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, ſublucidus, ſubfulgidus, aliquantum fulgidus. Ab

Τπολάμπω, f. ψω, ſubluceo, ſubtus luceo; (2) aliquantum luceo. Δαίδων ὑπολαμπομένων, Il. 18, 492.

Τπόλαμψις, ἡ, lucis fulgor, ſ. nidor.

Τπολανθάνω, lateo, occultor, R.

Τπολαπάζω, ſubtus evacuo, evacuando ſubduco; (2) paullum evacuo.

Τπολάπαρος, ον, mollis, vacuus.

Τπολαύνω, aliquantum lævigo, extenuo.

Τπολέγω, pronuncio, addo dicendo.

Τπολέθριος, α, ον, aliquantum perniciosus.

Τπολείβομαι, f. ψομαι, ſubtus fluo & ſtillo, ſcaturio, vel aliquantum fluo aut ſtillo, aut diffluo, Hipp.

Τπόλειμμα, ατος, τὸ, quod reſiduum eſt, reliquiæ; *it.* reliqua, *in re pecuniaria*, R. Ab

Τπολείπω, f. ψω, relinquo, reliquum facio; (2) deficio, minuor; (3) *In med.* non ſolvo ſc. totum quod debeo, ὑπολείπομαι, relinquor, minuor, deficio. Δέδοικα ϗ μᾶλλον μὴ οὐ τοῖς σωτὴν αὐτὸν ὑπολίπωμεν, Thuc. Τίν' ὑπολείπομαι τύχλω; Eur. Hel. 300. Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ, receſſerit, Soph. El. 91. Ἡ φάλαγξ ἐφεπομένη, εἴ τι τῶν σκευοφόρων ὑπολείποιτο, Xen. Cyr. 6, 19. Ὑπολέλειμμαι ἐγὼ μονώτατος, 1 Reg. 19, 10. Οὐχ ὑπέλιπε μοι ἐυλογίαν, φάτῃ; Gen. 27, 36.

Τπολειφθιδᾶν, *relictum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τπόλεπρος, ος, ὁ ἡ ὄν, paullum ſcaber.

Τπόλεπτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſubgracilis, ſubtenuis.

Τπολευκαίνω, ſubalbidum ſeu ſubcandidum reddo; ὑπολευκαίνομαι, albeſco. Αἱ δ' ὑπολευκαίνουϗ ἀχυρμιαί, Il. 5, 502.

Τπόλευκος, ος, ὁ ἡ ὄν, candicans, albicans, albidus, vel ſubalbidus, ſubcandicans, Gl. V. ſubalbus, albidus.

Τπολήγω, fut. ξω, paulatim deſino, intereo. Καὶ ἢ ἐξ ἀρχῆς δυνῇ ἀριθμὸν ἐπὶ μικρὸν ὑπίληξεν, Ælian. V. H. 14, 29.

Τπολημμα, ατος, τὸ, id ipſum, quod ſuſceptum eſt; (2) conceptus. Ab ὑπολαμβάνω.

Τπολήϊον, ου, τὸ, vas, quod torculari ſubjacet, lacus, Gl. Vet. torcularium. Ex ληΐς. Unde

Τπολήϊος, ος, ὁ ἡ ὄν, torcularius, Gl. V.

Τπολήϊς, ίδος, ἡ, vide ὑπολήϊον, Ἐν δὲ χρυσέας ὑπολήϊδας ἐπλήσαντο, Callim.

Τπόληξις, ἡ, ceſſatio, finis, ab ὑπολήγω.

Τπολητικὸς, ἡ, όν, ſuſpicoſus, Gl. Vet. (2) opinator, δύναμις ὑπολητικὴ, facultas opinandi.

Τπολητικῶς, opinando, per opinionem.

Τπολητὸς

Τπολαμβάνω, relinquo; (2) deficio; ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, 1 Pet. 2, 21.
Τπολιμαῖος, ος, ὁ ἡ ὁ, subfamelicus.
Τπολιπαίνω, pinguefio.
Τπολίπαρος, ος, ὁ ἡ ὁ, subpinguis, pinguiusculus.
Τπολιπὴς, ἐς, ὁ ἡ ὁ, reliquus. Ab ὑπολείπω.
Τπολιπαίνω, f. ανῶ, sublabor, Gl. Vet. paulatim delabor.
Τπόλισπος, ος, ὁ ἡ ὁ, nates graciles habens.
Τπόλιτος, ος, ὁ ἡ ὁ, tenuiculus, Gl. V.
Τπόλιχνος, ος, ὁ ἡ ὁ, subulosus.
Τπολογίσομαι, ισόμαι, deducor; ὑπολογισθέντων, deductis, Ph. Ab ὑπόλογος.
Τπολογίζομαι, f. ίσομαι, reputo, rationem alicujus rei ad excusandum habeo; unde pro, excuso, ignosco, absolvo; it. imputo, dicitur tamen de personis, quarum ratio, respectus habetur. Τπολογίζεσθε κίνδυνον τῶ ζῆν, Plat. Ap. Socr. 10. Οὐδὲν οἶμαι τοῦτο ὑπολογιστέον, ὅτι σπουδῆ ἐν τῆ νηῒ, id.
Τπόλογος, ος, ὁ, cujus ratio habetur, maxime in excusando vel absolvendo; (2) numerus ad alterum ita relatus, ut minoris vicem obtineat.
Τπόλοιπος, ος, ὁ ἡ ὁ, reliquus, restans. Οὐκοῦν ὑπόλοιπόν ζοι τὸ βάρβαρον χίσαι, Arist. Plut. 430. Ab ὑπολείπω.
Τπόλοξος, ος, subobliquus.
Τπόλυσις, εως, ἡ, dissolutio. Ab
Τπολύω, f. ύσω, q. d. subsolvo, subtersolvo, Gl. Vet. excalceo; ὑπολύομαι, discalceor, excalceor, Gl. Vet. ὑπόλυσον, excalcia, Gl. Vet. a. 1. act. imperat. Ταύτας (ᾠδσικὰς) ὑπολύσας, ἀνεμίτρῃ τὸ χαρίεν, Arist. Nub. 152. Ἀλλὰ ζὺ τόν γ' ἐλθῦσα, θύα, ὑπολύσαο δεσμῶν, Il. 1, 401.
Τπολαῖς, ίδος, ἡ, curruca, avis. Angl. a Hedge Sparrow.
Τπολαφάω, desino paulatim, vel desino.
Τπομάζιος, ος, ὁ ἡ ὁ, submammillaris, qui adhuc est lactens; ὑπομαζίδιοι, subrumi, Gl. Vet. Ex ὑπὸ, & μαζὸς.
Τπομαίνεσθαι, paullum furere.
Τπόμακρος, ος, aliquantum longus.
Τπομαλακίζομαι, paululum timeo.
Τπομαλάσσω, vel ὑπομαλάττω, f. ξω, subtus mollio; (2) paullum mollio.
Τπόμαξον, 2. sing. aor. 1. imp. act. verbi ὑπομάσσω.
Τπομαραίνομαι, q. d. submarcesco, subfiaccesco.
Τπόμαργος, ος, ὁ ἡ ὁ, q. d. subinsanus, substolidus; (2) petulans.
Τπομάσσω, vel άττω, f. ξω, conspergo, illino. Τπόμαξον τᾶς τλώω φλοιᾶς καθυπέρτερον, Theocr. 2, 60.
Τπομάχαλον, ος, τὸ, q. d. subalare, Gl. V. laterale. Ex ὑπὸ, & μαχόλη.
Τπόμαυρος, obscurus; subluculus.
Τπομβρος, ος, ὁ ἡ ὁ, cui subest humiditas ex imbre, cœlestibus auctus aquis.
Τπομειδιάω, ῶ, f. άσω, subrideo, aut clam rideo. Τπεμειδίασε Κύπρις, Anacr. 44.
Τπομείνας, aor. 1. part. act. v. ὑπομένω.
Τπομείραν, ονος, ὁ ἡ ὁ, q. d. subminor, minor. Exponitur etiam centurio, subminister.
Τπομελαίνα, nigrico.
Τπομέλας, αινα, αν, subniger, nigricans.
Τπομελανδρυάδης, ες, sassamento thunnino similis.
Τπομεμψίμοιρος, ον, paullum querulus de sorte.
Τπομενετικὸς, ὴ, όν, patiens. Ab ὑπομένω.
Τπομενετέα, subeunda, Ph. Ab ὑπομένω.
Τπομενετικὸς, ὴ, όν, patiens, tolerans; perpessitius, Gl. V. Ab eod.
Τπομένητὸς, ὁ ἡ ὁ, tolerabilis. Ab
Τπομένω, f. ενῶ, sustineo, patior, perpetior, tolero, fero, persevero, Ph. Gl. Vet. item remaneo, exspecto; ὑπομένειν, tolerare, Ph. a. 1. inf. Τπὲρ ἧς ὐδὲν ὄ, τι, ἧν δεινῶν ἐχ ὑπομενητέον, Isocrat. Πολλὰ δ' ἔθλησεν ὑπεμείνατε καθυμάτων, Heb. 10, 32. Μακρὸν ἐχ ὑπέμεινεν ὅλεθρον, Pind. Pyth. 2, 48. Πάντα κίνδυνον ὑπομεῖναι τῶ ἐπαινεθῆ ἕνεκα, Xen. Cyr. 1, 2.
Τπομεμονηκότα, acc. sing. perf. part. act.
Τπομερίζω, f. ίσω, subdivido. Hinc
Τπομερισμὸς, ὦ, ὁ, subdivisio.
Τπομηκάομαι, admugio.
Τπομήκης, ες, ὁ ἡ ὁ, q. d. sublongus, longiusculus, oblongus. Ex ὑπὸ, & μῆκος.
Τπομηλίζω, f. ίσω, sum colore in luteum vergente.
Τπομίγνυμι, f. ίξω, clam misceo, vel paullatim misceo.
Τπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reminisci seu recordari facio; admoneo, moneo, præmoneo, Gl. Vet. ὑπέμνησεν, admonuit, Ph. a. 1. Τπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν, Joan. 14, 26. Πάλιν πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας, Soph. Phil. 1163. Τπομιμνήσκειν τῶ τράυματος, Theocr. 21, 50. Τπεμνήσθη ὁ Πέτρος τῦ λόγυ τῦ Κυρίυ, Luc. 22, 61.
Τπομισέω, leviter odi.
Τπόμισθος, ος, ὁ ἡ ὁ, conductus mercede.
Τπομνάομαι, ῶμαι, clam ambio nuptias.
Τπόμνημα, ατος, τὸ, quod rei alicujus reminisci facit, monumentum; (2) commentarius, i. e. liber, in quo capita tantum in rerum memoriam attinguntur. Ph. commentarium, actum, commentarius; ὑπομνήματα, gesta, Ph. gesta avita, al. Gl. Vet. annales. Ab ὑπομιμνήσκω. Hinc
Τπομνηματίζω, f. ίσω, commentariis scriptis interpretor. Gl. V. commentor, admonefacio. Ἐπεὶ δ' ἐπεκαλέσω ἐγὼ ἡμᾶς τε σὲ ὕψιε φάστος εἰς ζλῶ ὑπομνηματίσασθαι χάριν, Longin. 1. Hinc
Τπομνηματισμὸς, ὦ, ὁ, interpretatio, quæ fit commentariis scriptis; (2) literæ publicæ, commentarii.
Τπομνηματιστὴς, ὦ, ὁ, commentator, commentarius, Gl. V. (2) scriba publicus.
Τπομνηματογράφος, ος, ὁ, qui hypomnemata scribit, commentatoriorum scriptor. Gl. V. actuarius, memoralius. Ex ὑπόμνημα, & γράφω.
Τπομνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω.
Τπομνήσει, 3. sing. f. 1. ind. act.
Τπόμνησις, εως, ἡ, monitio, admonitio, commonefactio. Ab ὑπομιμνήσκω.
Τπομνηθέω, & ὑπομνηθέομαι, despondeo.
Τπομνησικὸν, ὦ, τὸ, commentarius, & memoriale. Ph. commentarium, commonitorium. Ab ὑπομνήσκω.
Τπόμνυμι, prorogo rem jurejurando, excusans me cum jurejurando, dilationem peto. Τπομνυσαμένυ ἦ Μενεκλέες, ἡ πάλιν διαχειροτονίας γενομένης, Xen.
Τπομονὴ, ῆς, ἡ, sustentatio, qua impetus & incursus alicujus rei sustinetur; (2) remansio; (3) tolerantia, patientia. Ab ὑπομένω.
Τπομονητικὸς, ὴ, όν, patiens, tolerans.
Τπομονικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.
Τπομοσία, ας, ἡ, dilatio, quæ jurejurando postulatur & impetratur. Ab ὑπομνυμι.
Τπομοχθέω, fut. θήσω, clanculum propago, clanculum novellos surculos sero. Ex ὑπὸ, & μόχθος.
Τπομόχθηρος, ος, ὁ ἡ ὁ, subimprobus, subineptus, subfrivolus.
Τπομόχλιον, ου, τὸ, id, quod vectibus subjicitur.
Τπομυθέομαι, ῆσαι, proloquor.
Τπόμυξος, ος, mucosus.
Τπομύσαρος, ος, ὁ ἡ ὁ, subfœtidus, subolidus, aliquantulum graveolens.
Τπόμωρος, ος, ὁ ἡ ὁ, aliquantulum stultus.
Τπονεάζω, subjuvenesco, sic satis sum juvenis.
Τπονεάω, ῶ, ferrum aliquatenus renovo.
Τπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu significo.
Τπονέομαι, depascor, Epigr. Ex νέμω.
Τπονεύρίζω, subnervo, Gl. Vet. Ex νεῦρον.
Τπονεύω, innuo, annuo alicui, nutu significo.
Τπονέφελος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui sub nubibus est; nubilus, Gl. Vet. Ex νεφέλη.
Τπονία, subter aquas nato, aquas subeo.
Τπονίζομαι, fut. ίξομαι, idem.
Τπονίπτω, f. ψω, subtus lavo, aliquantum lavo.
Τπονιτρώδης, ες, paullum nitrosus.
Τπονίφω, aliquantum ningo, Ph. -ομαι, nive obruor, νυξ ὑπονιφομένη, nox nivosa.
Τπονοέω, suspicor, suspectum habeo; (2) conjicio, opinor. Σὺ μηδὲν εἰς ἐμ' ὑπονόει τοιῦτο, Arist. Plut. 361. Τπονόησον ζέ μοι, id. Lys. 38. Ἃ δ' ἐ λήγουσιν, ταῦτ' ὑπονενόηκα μόνη, ib. 1238. Τπονοεῖς δ' ἄμ' ἐμὴ ζε χρὴ, Eur. I. An. 1159. Τῆτα μὲ ὑπονοεῖτε εἶναι; Act. 13, 25. Hinc
Τπονόημα, ατος, τὸ, cogitatum, opinio.
Τπονοητὴς, ὦ, ὁ, suspiciosus, Gl. V.
Τπονόθευσις, εως, ἡ, solicitatio.
Τπονοθευτὴς, ὦ, ὁ, seductor, solicitator, Gloss. Vet. Ab
Τπονοθεύω, clam adultero, Ph. solicito, seduco, inlicio. Τπονόθευσεν Ἰάσων ὁ ἀδελφὸς Θείε τλιὼ ἀρχιερωσύνλω, 2 Macc. 4, 7. Καὶ ὁ μὲν Ἰάσων ὁ ἴδιον ἀδελφὸν ὑποπεθεύσας, ὑπονοθεύθεὶς ὑφ' ἑτέρυ, ib. ver. 26.
Τπόνοια, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ex νόος, νῶς.
Τπονομεύω, f. εύσω, cuniculos ago; (2) per fraudem & qu. cuniculos consciscо alteri malum.
Τπονομηδὸν, instar cuniculi. Ab
Τπόνομος, ος, ὁ ἡ ὁ, occulte depascens; (2) cuniculosus, qui est instar fossæ subterraneus; (3) *Subst.* fossa subterranea & operta, Ph. cuniculus, cloaca; ὑπόνομοι, tubi, Ph. Ex ὑπὸ, & νέμω.
Τπονος, & ὑπονίσκος, ὁ, asellus suppositus, genus machinæ, quo fit extensio ad inferiora. Ab ὄνος.
Τπονοσέω, ῶ, ægrotare incipio, langueo. Τπισώσει τοιχαρῶν ἤδη, ἡ φοίνιξ εἴχει, Luc. Toxar.
Τπονοστέω, me recipio, recedo. Hinc
Τπονόστησις, εως, ἡ, quum quid retrorsum abit, & clanculum se recipit, aut subsidit, Gloss. Vet. recessus, reditus.
Τπονοτίζω, fut. ίσω, subtus vel aliquantum humecto, humecto.
Τπονυμφίς, ίδος, ἡ, mulier, quæ a latere sponsæ est. Ex ὑπὸ, & νύμφη.
Τπονύσσω, fut. ξω, subtus pungo, stimulos subdo, vel clam pungo. Ἄκρα ἦ χειρῶν Δάκτυλα πάσθ' ὑπένυξεν, Theocr. 19, 3.
Τπονυστάζω, paullum dormio.
Τπόνωθρος, ον, subobscurus, substolidus, &c.
Τπόξανθος, ος, ὁ ἡ ὁ, subflavus, flavescens, Gl. V. rubeus.
Τποξενίζω, fut. ίσω, paullum peregrino sermone utor; (2) peregrina commemoro. Ἐπακροῶμαι ζῶ —— παρασκήνας ὑποξενιζοντος, Luc. Gall.
Τποξέω f. ξέσω, subtus seu paullum rado.
Τποξηραίνω, idem quod simplex.
Τποξηρασία, ariditas.
Τποξηρὸς, ὰ, όν, aridus; (2) in augustum tenuatus.
Τποξύζω, subacidus sum. Τποξύζων ἀρτος; Athen.
Τπόξυλος, ος, ὁ ἡ ὁ, subtus ligneus.
Τποξυρίω, ῶ, f. ήσω, subrado, subtus rado, vel leviter novacula rado.
Τποξυς, ος, ὁ ἡ ὁ, leviter acuminatus seu mucronatus, subacutus; (2) subacidus, acorem quadamtenus referens.
Τποξύω,

Digitized by Google

Ὑποξύω, subrado, Gl. Vet. Θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, Dion. Περ. 385.
Ὑποπαλαίω, f. αίσω, q. d. subluctor, luctando subservio.
Ὑποπαραληρίω, paulum deliro.
Ὑποπαρθένος, ὁ, paullum adhuc virgo, h. e. non cuivis se prostituens.
Ὑποπαρωθέω, ῶ, fut. ωθήσω, vel ώσω, clam submoveo, latenter dejicio.
Ὑπόπασσον, ου, τὸ, quod inspersum est; (2) stratum. Ab
Ὑποπάσσω, fut. άσω, subinspergo.
Ὑποπαταγέω, substrepo, adstrepo.
Ὑπόπαχυς, εος, ὁ ἡ ὑ, crassiusculus, subpinguis.
Ὑποπεινάω, ῶ, aliquantum esurio. Σὺ γὰρ ἂν συρίσαι τί δύναι' ἀγαθὸν, σὺλλὼ φάσκον ἐκ βαλανείου ἡ παιδαρίων ὑποπεινάντων; Arist. Plut. 535.
Ὑποπίλιδος, idem quod ὑποπίλιος. Unde
Ὑποπελιδζω, sublividus sum, R.
Ὑποπίλιος, ου, ὁ ἡ ὑ, subfuscus, sublividus.
Ὑποπίμπω, f. πλω, submitto, clam mitto, suborno, suppono.
Ὑποπιπλῶτας, acc. plur. perf. part. act. Ion. & per Ecl. pro ὑποπεπληχότας, ab ὑποπλήσσω.
Ὑποπεράτωσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. Ex ὑπὸ, & περατόω.
Ὑποπέρδομαι, suppedo. Ὁ δὴ τυπλόμβροφαῖσι σλατσίαις ὑποπερδόμβιος, Arist. Ran. 1215.
Ὑποπιρπλύνομαι, leviter eluor, de levi proluvie ventris.
Ὑποπερκάζω, fut. άσω, paulatim nigresco, paulatim matureſco. Ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσι, Odyss. 7, 126.
Ὑποπετρος, ὁ ἡ ὑ, sub se petras sive lapides habens, saxosus, petrosus. Ex πέτρα.
Ὑπόπηλος, ου, ὁ ἡ ὑ, paulum lutosus.
Ὑποπιλέω, f. ήσω, exprimo, elido.
Ὑποπιθηκίζω, simiam imitor. Ὑπό τι μικρὸν σθηθήκισα, Arist. Vesp. 1280.
Ὑπόπικρος, ου, ὁ ἡ ὑ, subamarus.
Ὑποπίμελος, ου, ὁ ἡ ὑ, subpinguis.
Ὑποπιμπλῆμι, fut. πλήσω, impleo, repleo, quam proxime impleo; ὑποπιμπλαμαι, impleor.
Ὑποπίμπρημι, suburo. Ἥντις ἐκείνας ὑποπιμπρησιν ἀὴρ, Arist. Lys. 350.
Ὑποπίνω, subbibo, i. e. plusculum vel aliquantulum bibo, largius bibo. Ὑπίπινον ἐν ἄρει, Arist. Av. 500. Ἐκ τούτου δὴ ἐπεὶ ὑπίπινον, Xen. Cyr. 8, 30. Ἡ δ' ὑποπακυῖα ἡ γυνὴ πὶ τῶ τίγυς κόπλεδ' Ἀδωνίν φησιν, Arist. Lys. 399.
Ὑποπίπτω, cado sub, succido, me submitto; succumbo, Gl. Vet. supplex provolvor ad genua, est etiam in manus venio, occurro, ὑπίπτσεν, succubuit, Gl. V. a. 2. Ὑποπεσὼν ἐ δεσπότῳ, Arist. Eq. 47. Ὑποπιπτέτω τοις ζοῖς βελτύμασι, Heliod.
Ὑποπιτλόω, pice sublino, (Met. concumbo, P.) Ἰκανὴν γὰρ αὐτῷ πρότερον ὑπεπίτλων χρόνον, Arist, Plut. 1094.
Ὑποπλακος, vel ὑποπλάκιος, ου, ὁ ἡ ὑ, planitiei subjacens, i. e. planus, campestris. Ex ὑπὸ, & πλάξ.
Ὑποπλάττομαι, f. σομαι, subeffingo, formo more figuli. Ὑπὸ τοῖς ἔνυξι κηρὸν ὑποπεπλασμένος, Arist. Vesp. 108.
Ὑπόπλατυς, υος, ὁ ἡ ὑ, aliquantum latus.
Ὑποπλέκω, subnecto, Gl. V.
Ὑπόπλεος, ου, ὁ ἡ ὑ, plenus, refertus.
Ὑποπλέω, fut. πλεύσω, navi subvehor; sublego. Κἀκεῖθεν ἀναχθέντες ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, Act. 27, 4.
Ὑπόπλεως, ου, ὁ ἡ ὑ, Att. pro ὑπόπλεος.
Ὑποπλήθω, f. ήσω, impleo. Ὑποπλησθεὶς τῆς ἀρίστου, Ælian. V. H. 4, 9.
Ὑποπληρόω, ῶ, idem. Τύφω αὐτὸν ὑπεπλήρων, Ælian. V. H. 9, 17.
Ὑποπλέκω, vel πλω, f. ξω, succutio, percutio.
Ὑπόπλους, ὁ, navigatio, v. c. per pontem.
Ὑπόπλυτος, ου, ὁ ἡ ὑ, infra se f. in se opes habens conditas.
Ὑποπνεύσαντος, gen. f. a. 1. part. act. verbi ὑποπνέω.
Ὑποπνέω, fut. εύσω, subtus spiro; (3) aliquantulum spiro; (3) adspiro. Ὑποπνεύσαντος ὁ Νοτος, Act. 27, 13.
Ὑποπόδιον, ου, τὸ, scabellum, suppositorium, suppedaneum, Ph. Ab ὑπόπους.
Ὑποποιέω, ῶ, & ὁμαι, ωμαι, q. d. sub me esse facio, adquiro, comparo, concilio. Ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτὸς οἱ Φωκεῖς ὑποποιήσωνται, Dem. Hinc
Ὑποποιητος, ου, ὁ ἡ ὑ, adquisitus.
Ὑποποίκιλος, ου, ὁ ἡ ὑ, aliquantulum varius seu variegatus.
Ὑπόπολιος, ου, ὁ ἡ ὑ, subcanus.
Ὑποπολιτεύομαι, subdole remp. administro.
Ὑποπομπὴ, jussum, edictum. Ab ὑποπέμπω.
Ὑποπορδόμαι, eo sub, subeo, clam occupo.
Ὑποπόρθυσις, εως, ἡ, ingressus subterraneus, inferus ingressus, inferum iter. A pr.
Ὑπόπορτις, ιος, ἡ, vitulum habens vacca; (2) quæ liberos habet.
Ὑποπορφυρίζω, purpurasco. Ab
Ὑποπόρφυρος, ου, ὁ ἡ ὑ, aliquatenus purpureum colorem referens. Ex ὑπὸ, & πορφύρα.
Ὑπόπους, οδος, ὁ ἡ ὑ, pedes habens, pedibus subnixus.
Ὑποπραΰνω, aliquantum latenterque mitigo.
Ὑπόπρεμνος, ὁ ἡ ὑ, habens aliquid stipitis.
Ὑποπρεσβύτερος, ον, natu grandior, paulo provectior ætate.
Ὑποπρήθω, f. ήσω, succendo, igne subjecto cremo.
Ὑποπρίω, f. ίσω, frendeo.
Ὑπόπρωρος, ου, ὁ ἡ ὑ, proram habens depressiorem; Plut. in Pericl. cap. 26. Ex ὑπὸ, & πρῶρα.
Ὑπόπτερος, ου, ὁ ἡ ὑ, alatus; pennatus, levis; Æsch. Ch. 601. Ex πτερόν.
Ὑποπτεύσει, 3. sing. præs. ind. act. Dor. pro ὑποπτεύσῃ.
Ὑποπτεύοντας, acc. pl. præs. part. act.
Ὑποπτεύω, fut. εύσω, suspicor; (2) suspectum habeo; (3) observo, circumspicio. Οὐδ' ὑποπτεύσασιν (σε) ᾧδ' ἠνθισμένον, Soph. El. 43. Τῶν μὲν ὄντων ὑποπτεύειν φ Φίλιππον, Liban. in Phil. 2. Dem. Τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τί γδ, Eur. Iph. in Tau. 1039. Ab
Ὑπόπτης, ου, ὁ, suspicax, suspicionis; (2) qui apparet & in conspectum venit. Ab ὑπόπτομαι.
Ὑποπτήσσω, f. ξω, præ timore me submitto; (2) formido, revereor; ὑποπεπληκῶτες, perculsi, perf. part. pro ὑποπεπληκῶτες. Οὐδ' ὃς καθῆται τῇ δ' ὑποπτήξας τάφῳ, Eur. El. 918. Τὴν πλησιον οἱ ἡλικες αὐτῷ. Xen. Cyr. 1, 21. Τὴν πλησιον αἰὲ τὸς Σκύθας, Luc.
Ὑπόπτομαι, suspicor, suspectum habeo; (2) contemnor, negligor. Πέμψαντες ἐπὶ ναῦς εἰς τὰς πατρίδας ἡ ὑποφθίντες ἐμήνισαν. Appian. B. Mithridat. Hinc
Ὑπόπτος, ου, ὁ ἡ ὑ, suspectus; (2) suspicax, suspicionis, qui omnia habet suspecta, ac proinde formidolosus.
Ὑποπτύσσω, f. ξω, complico, in sinus & rugas contraho. Hinc
Ὑπτυχὶς, ίδος, ἡ, compago, commissura.
Ὑπόπτως, Adv. suspicisse, suspecte, per suspicionem.
Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, casus, ruina; (2) submissio, humiliatio. Ab ὑποπίπτω.
Ὑποπτάσσω, f. ξω, idem quod ὑποπλήσσω. Σμικρόν τι ὑποπτάξασα ἡ νῆσος, Arct.
Ὑποπυθμένιος, α, ον, qui est in fundo.
Ὑποπυθμὴν, ὁ ἡ ὑ, idem.
Ὑποπύϊσκω, suppuro.
Ὑποπυκνάζω, suffrequento, ap. Luc.
Ὑπόπυος, ου, ὁ ἡ ὑ, suppuratus. Ex πύον.
Ὑποράπτω, subfarcio, subsuo, resarcio, Gl V.
Ὑπορραφὴ, ῆς, ἡ, subsutio, resarcinatio, plicatura, Ph. A præc.
Ὑπορίγχα, paullulum, leniter sterto.
Ὑπορθόω, ῶ, subrigo, erigo, fulcio, Gl. Vet. ὑπορθοῖ, subrigit, fulcit, Ph.
Ὑπόρθωμα, ατος, τὸ, fulcimentum, pedamentum, Gl. V. A præc.
Ὑποπυρρίζω, f. ίσω, subrufus sum. Ab
Ὑπόπυρρος, ου, ὁ ἡ ὑ, subrufus. Gl. V. rufus.
Ὑπόπωλος, ου, ὁ ἡ ὑ, q. d. paullum habens subjectum.
Ὑπορρίζομαι, subiraſcor.
Ὑπόρειος, ου, ὁ ἡ ὑ, in ima parte montis situs, monti subjectus; ὑπόρειον, & ὑπόριον, το, parvum promontorium. Ex ὄρος.
Ὑπόρθριος, ου, ὁ ἡ ὑ, submatutinus.
Ὑπόροφος, ὁ ἡ ὑ, tenuis, imbellis, de vote, ab ὄροφος, tectum, i. e. non exiens ædibus, quæ foris non auditur, vel calamus, per quem stridula vox emittitur.
Ὑπορράπτω, f. ψω, q. d. subfuo, adsuo. Ὑπερραμένος, subfutus, Epith. vestis duplicis. Ὡς δὴ τί δρώσων τονδ' ὑπερράπτεις λόγον. Eur. Alc. 534.
Ὑπορρέω, subfluo, subterfluo, subterlabor; (2) sensim fluo, seu influo, emano. Ἡρέμα ὑπορρεῖ πρὸς τὰ ἤθη, Plato. Ὑπορρεοντος τῷ χρόνῳ, Arist. Nub. 1292.
Ὑπορρήγνυμι, f. ὑπορρηγνύω, fut. ξω, subtus rumpo, rumpo sub; ὑπορρήγνυμαι, subtus rumpor, erumpo; ὑπερράγη, aor. 2. pass. Οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ, Il. 8, 558, & 16, 300.
Ὑπόρρηνος, ου, ὁ ἡ ὑ, agnum sub se habens. Ex ὑπὸ, & ῥὴν.
Ὑπόρριζος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui est sub radice, radici subjectus. Ex ὑπὸ, & ῥίζα.
Ὑπόρρινον, ου, τὸ, barba, quæ sub naribus nascitur, mustax. Ex ὑπὸ, & ῥὶν.
Ὑπόρρινος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui sic loquitur, ut vox in naribus stridat. Ex iisd.
Ὑποῤῥιπίζω, f. ίσω, ignem prope extinctum flatu exsuscito & reaccendo.
Ὑποῤῥιπίω, ῶ, subjecto, Gl. V.
Ὑπῤῥιπτέω, fut. ψω, subjicio; impr. alterius potestati.
Ὑποῤῥοιζέω, ῶ, f. ήσω, substrido, substrepo.
Ὑπόῤῥυσις, εως, ἡ, subfluxio, defluxio, delapsio.
Ὑποῤῥωδέω, paullulum metuo & horreo. Ὀῤῥ' ἡ τεκοῦσα σὺ, χ' ὑποῤῥωδοῦσ' ἐμοῦ, Eur. Supp. 345.
Ὑποῤῥωξ, ῶγος, rupes, saxum, Sch. Arist. nisi leg. απορρ. Ern.
Ὑπορύσσω, vel ύτω, fut. ξω, subtus fodio, suffodio, cuniculos ago, subruo, everto. Δέδια γῆν μὴ τις ὑπορύξας φ τοῖχον ὑφέλκηται ταῦτα, Luc. Gall. Ὑπορύττειν τὰ τείχη, Ælian. V. H. 3, 16.
Ὑπορχέομαι, ὔμαι, salto cum cantu. Ὀρχησις ἀλτικὴ, ἣν ὑπαρχοῦντο διαπορθμεύμενοι τὴν πόλιν, Plut. Hinc
Ὑπόρχημα, ατος, τὸ, cantilena, quæ saltantibus accinitur, vel, ad quam chorus, subsaltans choro ducenti choreas saltabat; Arist. 1, 26. Hinc
Ὑπορχηματικὸς, ὴ, όν, qui ad cantilenas saltantium pertinet.
Ὑπόρχησις, ὴ, saltatio ad cantum.
Ὑπόρω, excito. Τοῖον γδ ὑπόρορε μοῦσα λίγεια, Odyss. 24, 62.
Ὑποσαγὴς, ἐος, ὁ ἡ ὑ, clitellarius. Ex σάγη.
Ὑπόσαθρος, ου, ὁ ἡ ὑ, subputris, ex parte putris, P. vitiosus. Ern.
Ὑποσαίνω, subblandior.
Ὑποσακκίζειν, subcolare; (2) furari. Ὑποσακκίζειν χρήματα, Herodot.
Ὑποσαλεύω, submoveo, leniter moveo vel concutio. Ὑπεσαλεύετο αὖθις ὁ δῆμος εἰς ὀργὴν. Appian. B. Civil. 2.
Ὑπόσαλος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui est in jactatione, instabilis. Ex ὑπὸ, & σάλος.
Ὑπόσαπρος, ου, ὁ ἡ ὑ, subputridus, aliquid occultæ putredinis habens.
Ὑποσαρκίδιος, ου, ὁ ἡ ὑ, subcutaneus, intercutaneus, Gl. V. Ex ὑπὸ, & σάρξ.
Ὑποσάρκιος, ου, ὁ ἡ ὑ, qui sub carne latet. Ex iisd.

Digitized by Google

Τποσειδεὶς, aor. 1. part. pass. v. ὑποσείω.
Τπόσεισμα, ατος, τὸ, micæ concussio elisæ.
Τποσεισμὸς, ῦ, ὁ, succussio, succussus. Ab
Τποσείω, f. είσω, succutio, latenter excutio. Οἱ δέ τ' ἐνερθεν ὑποσείουσιν ἰμάντι Ἀΐδαο μῆνοι ἐκατὸν ἔτη, Odyss. 9. 385.
Τποσμυγὴς, ὁ ἡ ὀ, idem quod Σμικρὸς.
Τποσύλομαι, irruo. Τῶν δ' ὑποσυλομένων κανάχιζε πόσι' ἰὼν ἐπὶ χθὸν, Hesiod. Ἀσπ. 373.
Τποσυλόμενοι, nom. plur. præs. part. pass.
Τποσημαίνω, indico, significo; (2) signum do, antesignanum & auctorem me præbeo; (3) subscribo nomen. Τῷ ὃ μάλιστ' αὐτοῖς τὸ εὐδόσιμον ὁ ἕτερος χορὸς ὑποσήμαινεν, Heliod. Τὸ μα αὐτὸ ὑποσημαίνω, Aristot. Hinc
Τποσημασία, ἡ, subscriptio.
Τποσημειόω, notis excipio; (2) annoto, Gl. V. ὑποσημειοῦμαι, adumbro, designo. Hinc
Τποσημείωσις, εως, ἡ, subscriptio, Gl. Vet. subnotatio; (2) commentatio, annotatio.
Τποσήπω, putrefacio, R.
Τποσιγάω, fileo, nihil dico ad ea, quæ alius dicit, non accino vel concino canenti.
Τποσίδηρος, ον, ferreus.
Τπόσιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, paululum simus, Gl. V. subsimus. Hinc
Τποσιμόω, ῶ, fut. ώσω, aliquantum pando. Μικρὸν ὑποσιμώσασα τῷ ὀσφυῷ, Alciphr. 1, 39.
Τποσιωπάω, ῶ, fut. ήσω, subticeo, celo, suppprimo.
Τποσκάζω, f. άσω, leviter claudico, subclaudico, Ph. ὑποσκάζῃ, vacillat.
Τποσκαλεύω, fut. εύσω, surculo suscito. Τὸ πῦρ ὑποσκάλλε, Arist. Ach. 1019.
Τποσκαλμὶς, ίδος, ἡ, scalmi basis seu quod sub scalmo est. Ex ὑπὸ, & Σκαλμός.
Τπόσκαμβος, ον, subobliquus, leviter inflexus.
Τποσκάπτω, fut. ψω, suffodio, subtus fodio, in ima parte circumfodio. Μακρά μοι σὺ αὐτόθεν ἄλμαδ' ὑποσκάπτοι τις, Pind. Nem. 5, 37. Hinc
Τποσκαφὴ, ῆς, ἡ, suffossio.
Τποσκαφισμὸς, οῦ, ὁ, alveus.
Τποσκελίζω, f. ίσω, subjecto crure everto, supplanto. Τὰς προθυμίας ὑποσκελίζετε τῇ ἀνδραγαθίζεσθαι προαιρουμένων, debilitate, Philo. Ex ὑπὸ, & Σκέλος. Hinc
Τποσκέλισμα, ατος, τὸ, lapsus seu ruina ex supplantatione.
Τποσκελισμὸς, οῦ, ὁ, supplantatio, cum aliquem crure subjecto labefactamus. Ab eod.
Τποσκέπτομαι, confidero.
Τποσκευὴ, ῆς, ἡ, substructio, Gl. V.
Τποσκίασις, ἡ, inumbratio. Ab
Τποσκιάζω, ῶ, f. άσω, aliquantum inumbro, aliquatenus obumbro.
Τποσκιεὶς, εῖσα, ὲν, idem quod
Τπόσκιος, ε, ὁ ἡ ὀ, umbrosus, opacus, umbra obtectus. Ex ὑπὸ, & Σκιὰ.
Τπόσκληρος, ὁ ἡ ὀ, subdurus, paulo durior.
Τποσκολιὸς, ἰὸ, ὁ ἡ ὀ, paululum obliquus vel tortus. Τποσκολιὸς αὐχὴν, Aret.
Τποσκότειν ος, ε, ὁ ἡ ὀ, obscurus, subobscurus, Gl. V.
Τποσμὸς, ε, ὁ ἡ ὀ, subolens, aliquantum fragrans; (2) qui odoratur, qui olfacit. Ex ὑπὸ, & ὀσμὴ.
Τποσμύχω, fut. ξω, suburo, paullatim igni latente exuro. Τὰ Σπλάγχνα κατιδεῖν ἡ ὑποσμύχειν, Basil.
Τπόσομος, ε, ὁ ἡ ὀ, q. d. subinanis & subfungosus veluti spongia.
Τπόσπορος, ον, subsapiens, subliberalis.
Τποσπανίζω, fut. ίσω, aliquantum laboro penuria, aliquantum egeo. Τί δ' ἐσὶ χρείας τῆσδ' ὑποσπανισμένον, Soph. Aj. 751.
Τποσπάω, ῶ, futur. άσω, subtraho, subduco. Gl. V. ὑποσπῶ, subvello; ὑποσπᾷ, subtrahit, Ph. Ἔρεσμα σώτειρας δυσχερῶς ὑποσπάσας, Lyc. 282. Οὐδ' ὑπέσπασεν φυγῇ πόδ', Eur. Bac. 346.
Τποσπείρω, occulte sero seu semino. Ταῦτα ὑπεσπείρετο αὐτῷ, Ælian. V. H. 9, 9. Ταῖς πόλεσι Μαδισμῷ ὑπέσπειρεν ἀρχὰς, Plut. in Pericl. cap. 24.
Τποσπλαίζομαι, splenii stor.
Τπόσπλενος, ον, subsplenicus, lienis incommodis obnoxius, s. paululum vexatus.
Τποσποδίζω, aliqua ex parte cinericeus sum, aliquatenus cinerem refero.
Τπόσπονδος, ὁ ἡ ὀ, dicitur aliquid facere, qui facit pactis induciis; (2) fœderatus, Ph. Plut. in Pelopid. cap. 13. Ex Σπονδὴ.
Τποσάζω, stillo, distillo.
Τποσάθμη, ης, ἡ, quod subfidit, atque in imo consistit. Unde (2) fæx, seu sedimentum; (3) fundamentum, Diodor. Ab ὑφίσαμαι.
Τποσαίλω, aor. 2. opt. act. v. ὑφίσημι.
Τποσὰς, qui permisit, a. 2. part. act.
Τποσάσαντες, nom. plur. aor. 1. part. act. Dor. pro ὑποσήσαντες.
Τπόστασις, εως, ἡ subsistentia, seu naturæ subsistentia, res natura & revera subsistens, persona; (2) sedimentum, fæces, it. crassitudo humorum, vaporum, &c. (3) præsentia animi; (4) insidiæ; (5) statio militum; (6) subjecta materia, de qua disseritur, hypothesis, principia; it. propositio, inpr. ap. Diodor. (7) certa persuasio. Τὰ καθ' ὑπόστασιν, quæ re ipsâ sunt. Quibus oppon. τὰ κατ' ἐμφασιν. Ab eod.
Τποστάτης, ε, ὁ, qui in naturam rerum produxit; (2) fulcrum, P. Ὁ γὰρ οἱ Ἕλληνες ὑπεστάτην ἢ σήριγμα, τοῦτο Ῥωμαῖοι φέρκαν ὀνομάζουσι, Plut. in Marc. G. cap. 24. Augl. a Prop. Ab eod. Hinc
Τποστατικὸς, ἡ, ὸν, auctor & conditor substantiæ; (2) qui fere omnia potest; (3) personalis.
Τποστατικῶς, Adv. constanter, toleranter, perseveranter, confidenter, fortiter.
Τπόστατος, ὁ ἡ ὀ, tolerabilis, ferendus.
Τποσαχόομαι, augeor in modum spiciferarum plantarum. Οὐδέ κεν ἄλλως Ἀϊδρὶ γ' ὑποσαχόοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων, Odyss. 20, 212. Ex ὑπὸ, & σάχος.
Τπόστεγος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui sub tecto seu in ædibus est opertus, subtus tectus seu occultus. Ex ὑπὸ, & στέγη.
Τποστέγω, subtus tego seu occulto.
Τποστέλλω, contraho, subtraho, me recipio seu præ metu subduco; in pass. contrahor, inpr. dolore, metu, unde sicut in med. subduco me, desero signa, s. partes, prævaricor, reformido, refugio; (2) aliqua ex parte dissimulo, Gl. V. Τπέστειλ' ἑαυτὸν ἀμφὶ τράπεζαν, Pind. Ist. 2, 60. Ὡς εἰδὼν ὑπεστειλάμην τὴν Συμφδόνταν, Act. 20, 20.
Τποστενάζω, f. άξω, idem quod sequens ὑποστένω; (2) aliquantum ingemisco. Τποστενάζει ταῦρος ὡς μυκώμενος, Soph. Aj. 322.
Τποστένω, ingemisco, vel suspiria duco. Τποστένοι μὲν τ' ἂν ὁ Θρανίτης λεὼς, Arist. Ach. 166.
Τποστίσκω, clanculum privo.
Τποστηθίζω, fut. ίσω, pectori subdo seu subjicio. Ab
Τπόστηθος, ε, ὁ ἡ ὀ, qui sub pectore est. Ex ὑπὸ, & στῆθος.
Τπόστημα, ατος, τὸ, fulcrum; (2) sedimentum; (3) statio militum, Ab ὑφίσαμαι.
Τποστῆσαι, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίσημι.
Τποστήριγμα, ατος, τὸ, suffulcimentum, quod rei alicui firmandæ & sulciendæ substituitur & supponitur, Gl. V. fulcrum. Ab
Τποστηρίζω, fut. ίξω, suffulcio, substituo, & suppono aliquid alicui stabiliendo, subrigo, Ph. Τῷ λαιῷ βραχίονι τὸ τόξον ὑπεστήριζε, Heliod.
Τποστησόμαι, f. 1. ind. med. v. ὑφίσημι.
Τποστῆτω, 3. sing. aor. 2. imper. act.
Τποστιγμὴ, ῆς, ἡ, subdistinctio. Ab
Τποστίζω, subdistinguo, media interpunctione utor, ut colo.
Τποστικτέον, subdistinguendum. A præc.
Τποστίλβω, aliquantulum splendeo.
Τποστολὴ, ῆς, ἡ, contractio animi, timiditas; (2) hinc fuga, desertio, inpr. de milite; (3) dissimulatio, remissio in agendo, prævaricatio etiam.
Τποστολίζω, demitto, ut vestem, &c.
Τποστοναχίζω, ingemisco, suspiro vel gemitus duco. Τοῖα δ' ὑποστοναχίζε, Il. 2, 781.
Τποστορέω, & ὑποστορνύω, seu ὑποστρώννυμι, substerno, subjicio. Δὴ γὰρ ἅπασας Νῶτον ὑποστορέσας ἀναδήσεται, Mosc. 2, 104. Τποστόρεσαι, νῦν πρῶτα τὸ ὄριγάνω, Arist. Conc. 1024.
Τποστρατεύω, fut. εύσω, sub aliquo milito.
Τποστρατηγέω, ῶ, secundum ab imperatore locum obtineo. Ab
Τποστράτηγος, ε, ὁ, imperatoris legatus, dux, sed non summus.
Τποστρατοφύλαξ, ακος, ὁ, idem.
Τποστρεπτέον, revertendum, &c. Ab
Τποστρέφω, f. ψω, converto, averto; convertere gressum & referre pedem cogo; reduco & reverti facio; (2) revertor, recedo, redeo, Gl. V. Βακχείαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν, Soph. Tr. 224. Πάλιν ὑποστρέφῃ βίοτον εἰς αἶσαν, Eur. Her. fur. 739. Ἐπὶ τὼ ἀκμὼ ὑποστρέφῃ, Æl. V. H. 3, 18.
Τποστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, reflexio, Gl. Vet. reditus, regressus; ἐξ ὑποστροφῆς, rursus, iteratis vicibus.
Τπόστροφος, ε, ὁ ἡ ὀ, redux; ὑπόστροφοι, reduces, Gl. V. Ab eod.
Τποστροφώδης, ες, reversionem efficiens, ut in morbis.
Τπόστρωμα, ατος, τὸ, substratum, fulcimentum. Ab
Τποστρώννυμι, s. ὑποστορνύω, fut. ώσω, substerno, stratum subjicio. Ἵνα μὴ λέκτ' ὑποστρώσω τινὶ, Eur. Hel. 59. Σποδὸν ὑποστρώσῃς, Isai. 58, 5. Τὰς εὐνὰς ἐ μόνον ἀρκεῖ μαλακὰς ὑποστρώνυσθαι, Xen. Cyr. 8, 55.
Τπόστυλος, ον, columnis fultus, s. impositus.
Τπόστυφος, ε, ὁ ἡ ὀ, subadstringens. Ab
Τποστύφω, leviter adstringo, Gal.
Τποσυγχύω, & εύω, confundo, permuto. In Pass. confuse tractari; (2) confusus, animo perturbatus, Jos.
Τποσύμβολος, ε, ὁ ἡ ὀ, notas seu signa alicujus rei occulta continens, R. s. per notas, s. per symbola propositus. Ex ὑπὸ, & Σύμβολον.
Τποσυρίζω, fut. ίσω, fibilum quendam & sonum edo, subfibilo, resono.
Τποσύρω, subtraho, Gl. V. (2) leviter perstringo, paucis defungor in narrando.
Τπόσυχνος, ε, ὁ, ἡ, paululum frequens. Εἶχεν, ὡς οἶδα, ὑπόσυχνον ἀργύριον, Alciphr. 3, 42.
Τπόσφαγμα, ατος, τὸ, ruptura venæ. Unde effusus cruor seu sanguis, qui colligitur vasculo supposito pecudi jugulatæ; it. suffusio livida. Ab
Τποσφάττω, jugulo, jugulum succido, velut supposito cultro.
Τποσφίγγω, substringo, Gl. V.
Τποσφραγίζω, subsigno, Gl. V.
Τποσφραγὶς, ὶδος, idem quod Σφραγὶς.
Τποχάζω, fut. άσω, supplanto.
Τποχθὰν, submitto.
Τπόχειο, 2. s. aor. 2. imper. med. Ion. pro ὑποχοῦ, ab ὑπιχνέομαι.
Τποχεσὶη, ης, ἡ, pollicitatio, promissio, promissum. Ab eod.
Τπόχεσις, εως, ἡ, promissio. Ab eod.
Τποχετικὸς, ἡ, όν, qui facile promittit.
Τποχήσομαι, f. 1. ind. med. Ab eod.
Τποχίζω, subtus scindo vel findo. Hinc
Τποχισμα, ατος, το, subtus fissum; fissura interior. Est & calceamenti genus.
Τποχόμενος, nom. pl. a. 2. part. med. verbi ὑπιχνέομαι.
Τποχὼν, aor. 2. part. act. v. ὑπίχω.
Τποσώζω, quodammodo, sic satis servo.
Τποταγὴ, ῆς, ἡ, subjectio sub imperium alterius, imperium, ditio. Ab ὑποτάσσω.
Τποτάγητε, 2. pl. a. 2. imper. pass.
Τποταικὸς, ὴ, όν, subjunctivus, qui subjungi potest vel solet. Ab eod.

Τποτάμνω,

Digitized by Google

'Υποτάμνω, Ion. pro ὑποτέμνω. Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσαν τάμε χαλκός, Il. 5, 74.

'Υποτανύω, fut. ύσω, ſubtendo, ſubter protendo ſeu extendo. Ὑπὸ δ' ἅρματα μακρὰ τάνυσαν, Il. 1, 486.

'Υποταξις, ή, imperium, poteſtas in quem.

'Υποτάξαντα, acc. ſ. a. 1. part. act. v. ὑποτάσσω.

'Υποταράσσω, vel ράττω, f. ξω, leviter turbo, nonnihil terrefacio. Μ' ὑποτάραττεν ὀλιγεϊμέν@, Ariſt. Veſp. 1275. Κἀγὼ μὲν ὡς εἶδ:ν, ὑπεταράχθην, Luc.

'Υποταρβέω, paveo, timeo, trepido, ſubvereor. Τύσσ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν φίλιν αὖτις, Il. 17, 533.

'Υποταρτάρι@, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ſub tartaro eſt, ſeu tartarum incolens, vel ſub tartarum detruſus,

'Υποτασσόμενοι, nom. pl. part. paſſ. v.

'Υποτάσσω, & ὑποτάττω, f. ξω, ſubdo, ſuppono, ſubjicio, ſubjugo, ſubigo, in poteſtatem redigo; ὑποτεταγμέν@, ſubjectus, Gl. Vet. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, 1 Cor. 15, 27, Οἷς πᾶς ὑπέταξε, &c. M. Anton. 5, 22.

'Υποταύριον, ε, τὸ, locus ſubjectus peni & teſticulis. Ex ὑπὸ, & ταῦρ@.

'Υποταφρόω, f. ώσω, ſubruo.

'Υποτείνω, f. ενῶ, ſubtendo; (2) ſubjicio, ſuggero, ſc. monendo; (3) *In med.* diſputando interrogo, diſputando propono. Τὸ γὰρ ἐσκέψασθαι οἰκεῖα πάθη—μεγάλας ὁδοὺς ὑποτείνει, ſubdit, Soph. Aj. 262. Τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείναν, Dem.

'Υποτειχίζω, f. ίσω, murum ſubſtruo, murum ſubtus munio.

'Υποτελέω, ῶ, f. έσω, ſolvo, pendo tributum. Δεῖ γὰρ οἶμαι τοῖς γονεῦσι ἢ ὡρισμένον ἐξ ἀμφοτέρων ἔρανον, ἢ παρὰ τὴ φύσιν ἢ παρὰ τὸν νόμον δικαίως φέρειν, ἢ ἑκόντα ὑποτελεῖν, Dem. Phil. 4.

'Υποτελὴς, ές@, ὁ ἡ ἐς, q. d. qui ſub tributo eſt, vectigalis, Gl. V. tributarius, Appian. Ex ὑπὸ, & τέλ@.

'Υποτέλλομαι, orior, fio.

'Υποτέμνω, fut. εμῶ, ſuccido, ſubtus ſeco, præſeco, præcido, ſubtraho, Gl. Vet. ὑποτέμνομαι, intercipio. Ἀγνοεῖ ὃ ὅτι ἢ ὅλη πολιτεύματος ἅμα ὑποτέμνειν ἑαυτὸν, M. Anton. 11, 7. Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου, Ariſt. Eq. 291.

'Υποτηρέω, obſervo, ſpeculor.

'Υποτίθημι, ſuppono, ſubjicio; (2) ſuppedito; (3) ſuppono, i. e. veluti principium pono; (4) pignori oppono, oppignero; obligo, Gl. V. (5) ſubjicio alterius poteſtati; (6) propono, veluti ſpem. *In med.* moneo, conſulo, edoceo, ſuggero; (2) pono, ſtatuo, cenſeo, decerno, propono, propoſitum mihi habeo; (3) hypothecam do, Gl. Vet. ὑποτίθεμαι, pignero. Sed rectius Phrynichus & Thomas magiſter. Ὑποτίθησι μὲν τὸ ἐνέχυρα ὁ δανειζόμεν@, ὑποτίθε]ῖ δ' ὁ λαμβάνων ἢ ὁ δανείζων; ὑποτιθεμέν@, ſuppoſitus, Phil. perf. part. paſſ. ὑποτεθεῖσαν, obligatam, Phil. aor. 1. part. paſſ. ὑπόθεντο, obligaverunt, Phil. aor. 2. med. ὑποτιθέμεν@, fiduciarius, Ph. præſ. part. Σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', ἃ κακῶς ὑποθήσομαι, ſuggeram, Ariſt. Av. 1368. Ὑποτιθεῖς τιν' ἐλπίδα; Eurip. Or. 1175. Ἀκ@ ὑποτιθεῖ τ' λύπης, Luc.

'Υποτίλλω, q. d. ſubvello, ſubrunco. Ὑποτίλειν τὴν βοτάνην, Theophr.

'Υποτιμάω, ῶ, f. ήσω, & άσομαι, ᾶμαι, proprie litem, mulctam, ſecundo loco æſtimo. Hinc quia id ferè reus faciebat; (2) litem mihi æſtimo contra actorem; (2) irrogo pœnam. Τὲς τε φόρους ἐπράσσοντο ἐπιλόδην, ὅσους αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο, Ariſtot.

'Υποτίμησις, εως, ἡ, pœna, mulctæ æſtimatio, *Ern.* (2) prætextus; P. A præc.

'Υποτιμητὴς, οῦ, ὁ, ſubcenſor, æſtimator litis, &c. Ab eod.

'Υποτίτθι@, ε, ὁ ἡ ἡ, qui adhuc e mamilla pendet & lactet. Ex ὑπὸ, & τίτθ@.

'Υποτμήσω, idem quod ὑποτέμνω.

'Υποτομὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, qui ſuccidit, aut præcidit; (2) inſtrumentum, quo aliquid ſuccidiſur. Ab ὑποτέμνω.

'Υποτομὴ, ῆς, ἡ, ſucciſio, paullatim facta inciſura. Ab eod.

'Υποτονθορίζω, &

'Υποτονθορύζω, murmuro. Ὑποτονθορύζουσι ὃ Συγκεκυφότες, αἰτιώμενοι ἀ χρόνον, Luc. Bis. Acc.

'Υποτοπάζω, conjicio, ſuſpicor. Hinc

'Υποτόπασις, ή, conjectura, ſuſpicio.

'Υποτοπέω, conjicio, ſuſpicor. Οἱ ὃ ὑποτοπήσαντες εἶ] ἀγαθὸν ἴξω τῆ παρ' ἀνθρώποις δικαιωμάτων. Philo. Ἰν' ἀνὴρ, ὃν τῶ τείχως εἰσιὼν, μηδὲν κακὸν δρᾷν ὑποτοπῇ, Ariſt. Θεσμ. 503.

'Υποτραυλίζω, fut. ίσω, ſubbalbutio, paulum balbutio, Luc.

'Υποτραχήλιον, ε, τὸ, colli pars intra cervicem. Ex ὑπὸ, & τράχηλ@.

'Υποτραχύω, parum ſuaviter adficio, de ſono, aſpero ſono lædo aures.

'Υπότραχυς, ύ@, ὁ ἡ ὺ, ſubaſper.

'Υποτρέμω, paullum tremo & trepido, ſubtimeo. Καὶ εἶπον ὑποτρέμων, Plato. Τοῖον γὸ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες, Il. 22, 241.

'Υποτρέφω, f. θρέψω, clam alo, latenter nutrio, Gl. V. ſubalo. Νόσων ὑποτρέφῃ σπέρματα, Gal.

'Υποτρέχω, currens ſubeo; (2) curſu comprehendo, fugientem prehendo; (3) curſu ſuffugio, ſubeo, ſubrepo, inſinuo me. Ἐγὼ ὃ τὰ κορίαννʼ ὑπράμιλλ' ὑποδρομών, Ariſt. Eq. 673. Κὠχ' ὑποτρίχων ζῆ τοῦτο θαυμαία λέγω, Eurip. Or. 653. Ἀσπασμοῖς ὑποτρέχοντες ἀ δῆμον ἐωθοῦντο, Plut. in Pelopid. c. 2.

'Υποτρέω, ῶ, f. έσω, intremiſco, perterrefio; (2) terrefactus & timore perculſus ſuffugio. Ἀλλ' ἄπας ἔτι ἔχων ὑποτρέσω, Il. 7, 217.

'Υπότρητ@, ε, ὁ ἡ ὸ, (ſubtus) perforatus & pertuſus. Ex ὑπὸ, & τράω, *foro*.

'Υποτρίβω, f. ψω, ſubtero, contero. Hinc

'Υπότριμμα, ατ@, τὸ, edulii genus, ex variis rebus leviter tritis & contuſis conſtans, Gl. V. moretum.

'Υποτρίζω, paululum ſtrideo.

'Υποτριόρχης, accipitrum genus. *Angl. The* Hobby-hawk. Ariſt. Hiſt. An. lib. 9. cap. 36. Ex ὑπὸ, τρεῖς, & ὄρχις.

'Υπότριτ@, ε, ὁ ἡ ὸ, ſubtertius.

'Υποτρομέω, ῶ, tremore ſuccutior, tremo infra. Καὶ δέ τε μιν ἡ φρόδνων ὑποτρομέουσι ὁρῶντες, Iliad. 20, 28. Τοῖον γὸ ὑποτρομέουσιν (ὑποτρεμέουσιν, Barn.) ἅπαντες, ib. 22, 241.

'Υπότρομ@, ε, ὁ ἡ ὸ, ſubtremulus, qui timore & pavore velut ſuccutitur. Ab ὑποτρέμω.

'Υποτροπὴ, ῆς, ἡ, reverſio, reciprocatio. Ab ὑποτρέπω.

'Υποτροπιάζω, revertor, reciproco. Ab ὑπὸ, & τροπὴ, inverſio.

'Υποτροπιασμὸς, οῦ, ὁ, idem quod ὑποτροπή.

'Υποτροπιὸς, ὸν, ὸν, reverti ſolitus, de morbis, Hipp.

'Υπότροπ@, ε, ὁ ἡ ὸ, reverſus, redux. Ὑπότροπ@ ἵκετο δῶμα, Odyſſ. 20, 332. Ex ὑπὸ, & τρέπω.

'Υποτρόχαλα, *Adverb.* rotunde. Ab

'Υποτρόχαλ@, ε, ὁ ἡ ὸ, currens in rotundum factus, ſubrotundus, lubricus a rotunditate. Ab

'Υποτροχάω, ῶ, idem quod ὑποτρέχω. Τὼ ὃ θάλασσαν Νίρθεν ὑποτροχάει, Moſch. 8, 5. Ab ὑποτρέχω.

'Υπότροχ@, ε, ὁ ἡ ὸ, rotas ſubjectas habens.

'Υποτρύζω, fut. ύσω, paullulum murmuro, leviter murmuro, gemo, ſubmiſſe loquor, muſſo. Βαρύ τι ἡ δυσηχὲς ὑποτρύζων, Heliod.

'Υποτρύγα, una comedo, ſ. obſonium cum pane.

'Υποτυγχάνω, protinus appoſiteque reſpondeo; (2) reſpondeo, *ſimpl.* Ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, Plut.

'Υποτύπλω, ſuffringo. Οἱ χλῶες ὑποτύπλουσι ὥσπ] ταῖς ἅμαις, Ariſt. Av. 1150.

'Υποτυπόω, informo, delineo, oculis ſubjicio, repræſento. Τοιαύτας δὴ τυραννίδ@ εἰκόνας ὑποτυπέμθ@, ὑδιδί τι ἡ ἡλπίζεν, Herodian. lib. 1. Τοιαῦτα δὴ τινα τῆ μεγαλείω ὑποτυπώμενοι, ἤγειρον αὐτῶ τὰς ὁρμὰς εἰς τὸν ὦδε ὧν ὕστερον ἐνθουσιασμόν, ibid. Hinc

'Υποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicujus informatio, informata deſcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos; diſpoſitio, Gl. V.

'Υποτυρὶς, ίδ@, ἡ placenta e lacte, melle, & farina, caſei formam habens. A τυρός.

'Υπότυφλ@, ε, ὁ ἡ ὸ, paullum cæcus, luſciouſus.

'Υπότυφ@, ε, ὁ ἡ ὸ, aliquantum faſtuoſus & elatus, ſub quo latet jactantia & ſuperbia.

'Υποτύφω, ſuffumigo, fumum ſubtus excito; unde (2) ſuccendo, ignem ſubjicio; (3) paullatim accendo alicujus rei ſtudio, amore, &c. irrito, provoco. Ὑποτύφει τὰ φίρνα, Philoſtr.

'Υποτυχῶσαν, *contr.* a. 2. part. act. f. g. v. ὑποτυγχάνω.

'Υποδαῖ@, αία, αῖον, ſubterraneus. Ex ὑπὸ, & ᾅδης.

'Υπελ@, ε, ὁ ἡ ὸ, molliter tumidus, inanis; (2) aliquid vitii *(prop. & metaph.)* abditi tegens, occultus, fallax, ſubdolus. Ex ὑπὸ, & ἐλή. Hinc

'Υπελότης, ητ@, ἡ, vitium latens & occultum.

'Υπέλως, *Adverb.* ſimulate, ſubdole, latenter.

'Υπερᾶι@, idem quod ſimplex, ad caudam pertinens.

'Υπερᾴνι@, ε, ὁ ἡ ὸ, qui ſub cœlo eſt, cœleſtis.

'Υπηρέω, operam navo, adjuvo, inſervio, obſequor, ſubminiſtro, Phil. ὑπηρῶ, miniſtro, ſubſervio, ſuppedito, ſuggero. Ἀδμήτω ὑπηρῶσαι χάριν, Eur. Alc. 838. Τί δὴ σοὶ ὑμῖν ἀλλ' ὑπηρῶσα μὴ χρή; id. Supp. 1177. Πάντʼ ὑπηρεῖν Ζοὶ τι ἡ τέκνοις θέλω, id. Med. 620. Ἐς τι τ' φίλων τοσαῦτʼ ὑπηρῶν ἀφελεῖν βελήσομαι, Soph. Aj. 690. Σοὶ δ' ὑπήρξησαν ταδε, id. El. 463. Ab ὑπηρός. Hinc

'Υπήρτημα, ατ@, τὸ, miniſterium, opera, quam alicui navamus, obſequium.

'Υπήρτησις, εως, ἡ, idem & ab eod.

'Υπηρία, ας, ἡ, adjumentum, officium, miniſterium, de adulatione, aſſentatione, Joſ.

'Υπηρτικὸς, ἡ, όν, adjumentum ſeu miniſterium adferens, ſubſerviens, Suic. Ab

'Υπηρτ@, ε, ὁ ἡ ὸ, adjutor, qui operam navat miniſter. Ex ὑπὸ, & ἔργον.

'Υπηρτικὸς, idem quod

'Υπήρχας, obſequioſe, obſecundanter, ὑπηρετικῶς.

'Υπηρὶς, ίδ@, ἡ, poſtilena, Gl. V. Ab ὑπὸ.

'Υποδείκνυμι, *declaraſſe*, præſ. inf. med. verbi

'Υποφαίνω, q. d. ſubluceo, illuceſco; (2) oſtendo, declaro; ὑποφαίνομαι, ſubapparco. Λιθοτόμαν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο, Theocr. 6, 38. Ἐπεὶ ὃ ἡμέρα ὑπεφαίνετο, Xen. Cyr. 4, 21. Hinc

'Υπόφασις, ή, q. d. ſublucentia, P.

'Υποφακώδης, ες, lentis colorem habens. A φακός.

'Υποφαρμάσσω, & άττω, f. ξω, fuco, aut adultero; vel etiam medicor.

'Υπόφασις, εως, ἡ, q. d. ſub-apparentia, rei quæ ſub alia conſpici poteſt conditio, cum aliquid leviter apparet. *Ern.* Ὡς ἡ τὰ λύκα ὁρῆδ' ἐξ ὑποφάσι@, *Arat.*

'Υπόφαυσις, εως, ἡ, idem. Ab

'Υποφαύσκω, ſubluceo.

'Υποφάτις, ή, interpres, antiſtita, *Dor. pro* ὑποφῆτις.

'Υπόφυλ@, ον, vilis, vulgaris.

'Υποφοίδομαι, f. ίσομαι, paullum parco.

'Υποφέρω, fut. ὑποίσω, ſuffero, ſuſtineo, fero, tolero; (2) aufero, rapio, abripio; (3) ſubmitto, ſubjicio, fallo veſtigium, lubricus ſum; (5) ſubduco, eximo; (6) exprobro; (7) *Paſſ.* recido, incido; (2) labor, ruo in deterius;

Digitized by Google

ceterius; (3) labare, non firmiter stare; (4) auferor; (5) eximor, absum; ὑποφέρομαι, labasco, labo, Gl. V. ὑπήνεγκεν, tulit, pertulit, Ph. aor. 2. ὑπενεγκών, perpessus, Gl. V. part. Τὸν ὁμιλητικὸν τρόπον ἅπαντες ἡδέως ὑποφέρουσιν, Isocr. Ὅπλα ὑποφέρειν, Xen. Cyr. 4, 23, τὰς μεταζολὰς, ibid. 6, 18. ἐλπίδ', Soph. El. 837. Ἡ κοιλία αὐτῆς ὑπείσῃ δόλον, Job. 15, 35.

Ὑποφεύγω, clam effugio, subterfugio, it. perfugio. Κώκυε τάσδ' ὑποφεύγων, Eurip. El. 1360.

Ὑποφητεύω, fungor munere interpretis rerum divinarum; (2) interpretor. Ὑποφητεύειν τινί, Luc. Bis. Acc. Ab

Ὑποφήτης, ου, ὁ, vaticiniorum & oraculorum internuncius, sacerdos, antistes oraculi; (2) interpres, explanator divinorum judiciorum, Gl V. interpres, præsagus. Ὑποφῆ χαμιεύναι, Hom. Il. 16, 234. Ex ὑπό, & φημί. Hinc

Ὑποφητικὸς, ἡ, όν, pertinens ad ὑποφήτην, seu ad ejus munus & functionem.

Ὑποφητικῶς, Adv. more ejus, qui fungitur munere interpretandi divina. Ab eod.

Ὑποφίτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ὑποφήτης. Μαρτυρίῃσι βοώσιν ἐμοὶ ὑποφήτορι μύθῳ, Nonn. P. 5, 39.

Ὑποφθάλμιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui oculis subjacet. Ab ὀφθαλμός.

Ὑποφθάμενον, acc. s. a. 2. part. med. verbi ὑποφθάνω.

Ὑποφθάνω, fut. φθάσω, prævenio, præverto, anteverto; ὑποφθάμενος, præveniens: Πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς ἔκρι μέσον αἰχμὴν ἀφόρησεν, Iliad. 7, 144. Τὸν δ' Ἑλένη φανύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μύθον, Odyss. 15, 171.

Ὑποφθείρω, corrumpo, Gl. V.

Ὑποφθενέω, subinvideo. Κυαξάρης ἅμα μὲν, ὅτι ἐκείνοι ἤρχοντο τῷ λόγῳ, ὥσπερ ὑποφθόνει, Xen. Cyr. 4, 3. Hinc

Ὑποφθόνος, subinvide.

Ὑποφθορδὶς, ίδος, ὁ, corruptor, Gl. V.

Ὑποφλεγέθω, leviter aduro, suburo.

Ὑποφλέγω, idem.

Ὑποφλιγμαίνω, subæstuo, subinflammatus sum.

Ὑποφλοισβος, ον strepens, murmurans, fremens, de mari.

Ὑποφοινικίζω, fut. ίσω, suppurpurasco.

Ὑποφοινίσσω, idem.

Ὑποφόνια, τὰ, cædis præmia. Ab φόνος.

Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, objectio, adversarii propositio & oratio; (2) vectigal, tributum; (3) uleus cavernosum, profundum, subductum & in fistulam dehiscens; (4) os ulceris, quod importune contrahitur; (5) alvi subductio. Ab

Ὑπόφορος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, tributo obnoxius, vectigalis, tributarius. Ab ὑποφέρω.

Ὑποφραδμοσυνὴ, ἡ, consilium, suggestio, prudentia.

Ὑπόφρικτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subhorrens, qui horrore aliquantum tenetur. Ab

Ὑποφρίσσω, & ίττω, fut. ξω, subhorresio, aliquantum horreo.

Ὑποφρονέω, ῶ, despicio, sperno, contemno.

Ὑποφρύγιον, ου, genus harmoniæ.

Ὑποφυγὴ, ἡ, perfugium, effugium.

Ὑποφύομαι, fut. ύσομαι, suppullulo, subnascor, succresco, Gl. Vet. suborior. Χιτὼν ὑποφύεται, Theophr. Hinc

Ὑπόφυσις, εως, ἡ, subnascentia, soboles.

Ὑποφυτεύω, subsero, Gl. Vet.

Ὑποφωνέω, succlamo, acclamo; (2) currentem clamore excito. Αἱ δ' ὑποφώνεον Ὄρνιθες, Mosch. 3, 49. Hinc

Ὑποφώνησις, εως, ἡ, adhortatio certantium.

Ὑποφώσκω, illucesco, illucescere incipio.

Ὑποχάζομαι, f. άσομαι, sensim recedo, pedem subduco.

Ὑποχαίνω, aliquantum hio, subhio.

Ὑποχαίρω, latenter & in sinu gaudeo; (2) gaudeo.

Ὑποχαλάω, ῶ, fut. άσω, paullulum laxo, vel remitto, vel clanculum laxo.

Ὑποχαλεπαίνω, subirascor.

Ὑποχαλινιδίος, α, ον, freno aptus, adnexus.

Ὑπόχαλκος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subæratus, sub quo æs latet, cui æris aliquid suffusum est.

Ὑποχαλκόω, ῶ, subæro, Gl. Vet.

Ὑποχαράττω, f. ξω, subfigno.

Ὑποχαρωπὸς, ὁ, subcæsius.

Ὑποχάσκω, aliquantum hio, vel simpl. hio, præ cogitandi contentione hio ore; unde, cogitabundus sum, &c. Σὺδ' Ἀρίσυλος ὑποχάσκων ἐρεῖς, Arist. Plut. 314.

Ὑποχαυνος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subtumidus.

Ὑποχαυνόω, ῶ, fut. ώσω, paullulum inflo, aliquantum superbum aut tumidum reddo.

Ὑποχείριος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, & ὑποχειρίος, ία, ιον, qui sub manu vel sub manibus est; (2) qui est in potestate alicujus, in potestatem redactus; (3) obnoxius, Gl. Vet. subjectus. Γίνῃ τὸ ἁλοῖον ὑποχείριον, Plut. in Solon. cap. 8. Ex ὑπὸ, & χείρ.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, liquor, humor, R. Ab

Ὑποχέω, ῶ, & ὑποχύω, suffundo, item profundo leniter. Τῷ ὃ Ζυζάπης Χάδεν ὑπὸ χλαρὰς ῥᾶπας, Odyss. 16, 47.

Ὑποχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subterraneus.

Ὑποχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, ἡ, sub tunica latens, Gl. V.

Ὑποχλιαίνω, subcalefacio.

Ὑπόχλοος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subpallidus. Ὑπόχλοον ἔχει παρειὰν, Call. in Del. 80.

Ὑποχλαρομέλας, ὁ, e palore nigricans, colore inter pallidum & nigrum medio.

Ὑπόχλωρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subviridis, pallens, Gl. V. luteus.

Ὑπόχολος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subiratus, ex atra bile laborans. Ex ὑπὸ, & χολή.

Ὑποχονδριακὸς, ὴ, όν, ad hypochondrii inflammationem pertinens. Ab

Ὑποχόνδριος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui sub cartilagine est. Hinc τὸ ὑποχόνδριον, ου, tota illa corporis humani pars, quæ a mucronata cartilagine utrimque ad ilia usque protenditur, Phil. ὑποχόνδρια, præcordia. Ex ὑπὸ, & χόνδρος.

Ὑποχορηγέω, ῶ, subministro, suggero, Phil.

Ὑποχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio.

Ὑποχρεάω, ῶ, ὁ, ἡ, obæratus, qui ære alieno premitur, Ph. obligatus, ærarius. Ex ὑπὸ, & χρέος.

Ὑποχρίω, sublino, Gl. V. Ὑποχρίσαί τε ἡ ἐπτρίζουσιν αὐτὸς, Xen. Cyr. 8, 58. Ὑποχρίσασ ὃ τὰς ὀφθαλμὰς φρασίατο, ib. 13.

Ὑπόχρυσος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subauratus, Gl. V.

Ὑπόχυμα, ατος, τὸ, suffusio, id, quod suffusum est. Ab ὑποχύω.

Ὑπόχυσις, εως, ἡ, suffusio; (2) in oculis vitium. Ab eod.

Ὑποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, guttus olearius, quo oleum lychno suffundunt. Ab eod.

Ὑπόχυτος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, cui aliquid suffusum est & ex eo subturbidus. Ab eod.

Ὑποχύω, suffundo, prop. & trop. ut Latini.

Ὑποχωλάω, nonnihil claudico, Phil. ὑποχωλάζω, vacillat.

Ὑποχωρέω, ῶ, fut. ήσω, sensim recedo, clam me subduco, pedem refero; (2) decedo, cedo, discedo, cesso, secedo; (3) excernor de alvo. Καὶεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τῷ θρόνῳ, Arist. Ran. 888. Ὑπεχάρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον, Luc. 9, 10. Hinc

Ὑποχώρημα, ατος, τὸ, excrementum.

Ὑποχώρησις, εως, ἡ, discessio, recessus; (2) excrementum. Ab eod.

Ὑποχώρυθρος, ὁ ἡ ἡ, paullum friabilis.

Ὑποχωλάσω, f. ξω, subtus contrecto; (2) leviter contrecto. Ἀπὸ ἰδίου τοί μ' ὑποψαλάσετε, Arist. Lys. 84.

Ὑπόψαμμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subtus arenam habens, subarenaceus, arenosus.

Ὑπόψαρος, ὁ, ἡ, ἡ, versicolor.

Ὑποψαύω, f. αὐσω, leviter tango.

Ὑποψελάζω, f. άσω, leviter irrito.

Ὑποψηφιστὴς, οῦ, ὁ, supputator, Gl. V. calculator.

Ὑποψία, ας, ἡ, suspicio, opinio. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψιαστικῶς, suspicioše.

Ὑποψιθυρίζω, f. ίσω, clanculum murmuro.

Ὑπόψιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, suspectus. Ab ὑπόπτομαι.

Ὑποψοφέω, leviter strepo.

Ὑπόψυχρος, ὁ, ἡ, ἡ, subfrigidus; frigidulus, Gl. Vet.

Ὑποψύχω, f. ξω, leviter refrigero.

Ὑποψωφέω, ῶ, f. ήσω, in opsoniis coëmendis decipio. Οὐδ' ὅλως, ἀνθρώπων ὑποψωφῶν ἐς πανηγύρεις, Arist. Ach. 848.

Ὑπτιάζω, fut. άσω, supinus sum, supinor, supinus relabor, Gl. Vet. supino, resupino. Ὑπὸ δὲ ἀθυμίας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτιάζειν, Herodian. lib. 1. Ὑπτιάζῃ τε πρὸς τὸν πόλεμον πράγματων ὑπιμέλειαν, id. lib. 2. Ὡς δὲ ἀπηγγέλη τῷ Ἀλεξίνῳ μὴ μέλλειν ὁ Σισῆνος, ἀλλ' ἤδη παρισόμενος ὑπτιάζοντας, id. lib. 3. Κάρα δ' ὑπτιάζει τόδε, Soph. Phil. 882. Ab ὕπτιος. Hinc

Ὑπτιάσμα, τὸ, supinatio, resupinatio.

Ὑπτίασις, εως, ὁ, resupinatio. Ab eod.

ΥΠΤΙΟΣ, ία, ιον, supinus, resupinus, in dorsum versus.

Ὑπτιότης, ητος, ἡ, resupinatio.

Ὑπτιόω, ῶ, resupino. Ab ὕπτιος.

Ὑπτιωτέρας, remissius. Ab ὕπτιος.

Ὑπωλένιος, ία, ιον, vel ὑπαλένιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui sub ala est, sub axilla gestatur. Ex ὑπὸ, & ὠλένη.

Ὑπωμαῖος, Arat. 1115. Epith. pedis anterioris in bestiis.

Ὑπωμία, pars infra humeros. Ab ὦμος.

Ὑπωμοσία, ας, ἡ, dilatio propter morbum aut aliam causam jurejurando postulata. Ab ὑπόμνυμι.

Ὑπωπιάζω, f. άσω, suggillo. eam faciei partem quæ sub oculis est; (2) suggillo aliquam corporis partem, & plagis contundo; ὑπωπιασθεὶς, suggillatus, subgillatus, Ph. a. 1. part. pass. Ἀλλ' ὑπωπιάζω, μὴ τὸ σῶμα, ἀλλὰ δουλαγωγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένῳ ἅπαξ ἅπασι, Arist. Pace. 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωπιασμὸς, ου, ὁ, suggillatio, contusio alicujus partis, quæ sit ictibus.

Ὑπώπιον, ου, τὸ, pars quæ subjacet oculis; (2) suggillatio sub oculo, species ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, sanguine sub oculo effuso. Ex ὑπὸ, & ὤψ.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pes seu radix montis. Ἀλλ' ὑπωπιάζω, μὴ τὸ σῶμα, ἀλλὰ δουλαγωγῶ, 1 Cor. 9, 27. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένῳ ἅπαξ ἅπασι, Arist. Pace. 539. Ab ὑπώπιον. Hinc

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui sub tecto seu camera est; (2) contubernalis, domesticus. Pind. Pyth. 1. Καὶ νῆσαι οἰκηροὶ ὑπωρόφιοί τε κολοιοὶ, Aratus, 970. Ex ὑπὸ, & ὄροφος.

Ὑπώρορος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, idem & ex iisdem.

Ὑπωρυχία, ας, ἡ, suffossio, v. c. muri. Ab ὑπορύττω.

Ὑπωχρὸς, ου, ὁ, ἡ, ἡ, subpallidus.

Ὗραξ, ακος, ὁ, sorex, mus, Nic. Al. 37. Ab ὗς, sus, quia rostrum habet suillum.

Ὑριατόμος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, qui apum favos eximit, Hes. Ex ὕριον, & τέμνω.

Ὕριον, ου, τὸ, favus, opus examinis. Ab ὕρος.

ΥΡΟΝ, ου, τὸ, examen.

Ὑρρὶς, ίδος, ἡ, sporta, Suid. Ab ἴρπω.

Ὑρρίσκος, ου, ὁ, vas vimineum, Hes. Suid. Ab ὑρρὶς.

Ὑρτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor, Hes.

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, instrumentum, in quo nautæ onera bajulant; (2) vas fictile imprimis, cui imponuntur salsamenta. Sed ὑρχὴ, ῆς, ἡ, est porca seu porcus femina, a sono grunnitus ita dicta.

ΥΣ, ὑός, ὁ, ἡ, ἡ, sus, porcus.

Ὑσγινοβαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ, tinctus colore hysginii herbæ. Ex ὑσγινον, & βάπτω.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, hysginum, plantæ genus quo color tingitur purpureo similis.

Ὑσθλῦσαι, a. 1. inf. pass. verbi ὕω, pluo.

Ὑσματα, τὰ pluvia. Ab ὕω.

ΥΣΜΙΝΗ, ης, ἡ, pugna, prælium.

Ὑσμίνηνδε Adv. ad pugnam, vel in prælium.

Ὑσπλήθω,

Digitized by Google

Ὑσπιλιθῶ, ῶ, ὁ, ſuccerda, ſtercus ſuillum.

Ὑσπληξ, γγος, ſive ὕσπληξ, ηγος, ἡ, ſcutica, qua ſues & alia animalia pulſantur; (2) ſonus ſcuticæ vibratæ, & nominatim is, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur; (3) carceres ſive locus, unde dimittuntur, qui curſu ad metam contendunt, equi & curſores; (4) laquei genus, qua capiuntur aves, Gl. V. tranſenna. Ex ὗς, & πλῆξ, *ſtimulus*.

Ὑσπολέω, circa ſues verſor, eos paſcendo vel alio modo curam eorum habendo. Ab

Ὑσπόλος, ὁ ἡ, ſubulcus, R. Ex ὗς, & πωλέω.

Ὕσσος, ὄ, ὁ, verutum, miſſile, pilum, telum, Plut. in Camill. cap. 40.

Ὕσσωπος, ου, ἡ, & ὕσσωπον, ου, τὸ hyſſopus, *herba. Angl.* Hyſſop.

Ὑσσωτός, ἡ, όν, verutus, veru ſeu mucronem præfixum habens. Ab ὑσσός.

Ὑστάτιον, poſtremum, tandem. Ab

Ὑστάτος, ία, ιον, poſtremus, ultimus. Τί πρῶτον, τι δ' ὕπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλίξω, Hom. Od. 14. Ab ὑστατος.

Ὕστατον, & ὑστατα, *Adv.* poſtremum, ultimo. Ab eod.

Ὑστατος, άτη, ατον, ultimus, poſtremus, ſupremus, noviſſimus, imus, Phil.

Ὑστέρα, ας, ἡ, vulva, uterus, matrix, Gl. V.

Ὑστεραῖος, αία, αῖον, poſtridianus; τῇ ὑστεραίᾳ, poſtridie, Gl. V.

Ὑστεδαῖος, posterior vel inferior ſum, Gl. Vet. οἱ ὑστεδαίοντες, infimates. Ab ὕστερος.

Ὑστερέω, ῶ, f. ήσω, poſterior ſum ſeu venio; deſum, Gl. V. poſtero, Ph. ὑστέρησε, deſuit. Ἦν δ' ὑστέρησε, οἰχόμεθα, κατθανῆ, Eur. Ph. 983. Παιδὸς ὑστερήσομαι, id. Iph. in Au. 1231. Ὑστερῶν τ δόξης τῦ Θεῦ, Rom. 3, 23. Ab ὕστερος. Hinc

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, partes poſteriores, inprimis curſu certantis; (2) defectus, inopia, penuria.

Ὑστερήσαντος, gen. ſ. a. 1. part. act. verbi ὑστερέω. Unde

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria, inopia, egeſtas.

Ὑστερητικὸς, ἡ, όν, qui ſolet tardius venire.

Ὑστερίζω, fut. ίσω, ſum poſterior, tardo, cunctor, tardius venio; (2) deſtituor; deficior; (3) inferior ſum, ſuperor, vincor. Ὑστερίζω τ ἀκμῆς τ ἐμαυτῦ, Iſocr. Τ ςρατιᾶς γδ ἀπαντῶ, Dem. Phil. 1. Ab ὕστερος.

Ὑστερικὸς, ὴ, όν, ad vulvam pertinens; τὰ ὑστερικὰ, ſuffocationes uteri ſ. vulvæ. Ab ὑστέρα.

Ὑστεροβελέω, poſt factum ſapio, ſera conſilia capio. A βελή.

Ὑστεροβελία, ας, ἡ, ſerum conſilium, ſera pœnitentia. Ab eod.

Ὑστερόβελος, ε, ὁ ἡ ἡ, poſt factum conſultans. Ex ὕστερον, & βελή.

Ὑστερογενὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, poſterior natu ſeu ortu. Ex ὕστερος, & γένομαι.

Ὑστερογενία, ας, ἡ, poſteritas, Ph. Ex ὕστερος, & γονὴ, *ſobolis*.

Ὑστερολαπτὸς, ὸν, revocabilis, qui recuperari poteſt. A λαμβάνω.

Ὑστερολογία, ας, ἡ, dictio præpoſtera, cum ordo dicendorum invertitur. Ab

Ὑστερολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui poſterior verba facit, ſeu qui ſecundo loco loquitur; (2) qui priori loco dicit dicenda loco poſteriori, & vice verſa. Ex ὕστερος, & λέγω.

Ὑστερόμητις, qui poſt factum ſapit.

Ὕστερον, *Adv.* poſt, poſtea, poſteriori loco; (2) ſerius, tardius, deinceps, poſthac.

Ὑστερόποινος, ὁ ἡ ἡ, ſero puniens, P. ultor, *Ern.* ποινή, Æſch. Agam. 58.

Ὑστερόπους, ὁ ἡ ἡ, qui falſo pro mortuo habitus eſt, & vivus redit.

Ὑστερόπρωτον, præpoſterum, Ph.

Ὕστερος, ία, ερον, poſterior, ſerior; (2) ſequens, ſecundus, poſterus, inferior, poſthabendus; (3) proximus, futurus, proxime futurus, vel venturus.

Ὑστεροφημία, ας, ἡ, fama apud poſteros, nomen celebre poſt obitum. A φήμη.

Ὑστεροφθόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, poſt perditurus. Ὑστεροφθόροι λακεπῆρες, Soph. Antig. 1086. Ab ὕστερος, & φθείρω.

Ὑστερόφωνος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui poſterior vocem edit, *Epith.* echûs. Ex ὑστερος, & φωνή.

Ὑστέρως, idem quod ὕστερον.

Ὑστεροχρονέω, ſerius, poſt exiſto. A χρόνος.

Ὑστήρια, ων, τὰ, ſuum immolatio, feſtum, in quo ſues immolabantur. Ab ὗς, *ſus*.

Ὕστριξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, animal ex erinaceorum genere pilos ſuis habens. Ex ὗς, & θρίξ, *pilus*.

Ὑστριχὶς, ίδος, ὁ, hyſtrix; (2) flagellum ex ſetis ſuillis, quo cædebantur ſervi. Ὑστριχὶδι μαςιγᾶν, δέρειν, ςρεβλᾶν, Ariſt. Ran. 632. Ab ὕστριξ.

Ὑφαίνεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro ὑφαίνῶ, ab ὑφαίνομαι.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, R.

Ὑφαιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſanguine ſuffuſus, cui ſubeſt ſanguis; (2) ſanguineus, etiam ex ira & furore. Ex ὑπὸ, & αἷμα.

Ὑφαίνω, texo, detexo; (2) ſtruo, ædifico; (3) ſolerter excogito, *impr.* dolos; ὑφαμμένος, textus, Gl. V. p. part. paſſ. Τῦτο τοῖσι βαρβάροισ ὑφαίνω πολλαῖς δαπάναις, Ariſt. Veſp. 1140. Ταῦτ' ὕφηναν ἡμῖν ἀνδρες ὅτι τυραννίδι, ſtruxere, idem. Lyſ. 633. Ab ὑφάω.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, ſubtractio, ſubductio, diminutio. Ab ὑφαιρέω.

Ὑφαίρετρια, ας, ἡ, obſtetrix. Ab eod.

Ὑφαιρέω, ῶ, fut. ήσω, ſubtraho, Gloſſ. Vet. ὑφαιρῦμαι, demo, detraho, aufero, intercipio, ſublego; ὑφαιρεθέντων, deductis, Ph. Τὸ ξίφος ὑφαιρεῖ λάθρα τ θήκης, educit, Heliod. Ὁρᾷς, ἐγὼ σ' ὡς δίξιος ὑφειλόμην; Ariſt. Veſp. 1334. Σιγῇ τῶδ' ὑφαιρεθεμένη νιν, Eur. Elec. 272.

Ὑφαιρύμμενος, præſ. part. med. ab ὑφαιρέω.

Ὑφαλικὸς, ſubſalſus, item mari vicinus.

Ὑφάλλομαι, ſubſilio, Gl. V.

Ὑφαλμυρίζω, ſaporem ſalis refero, Plut. Ab

Ὑφάλμυρος, ὁ ἡ ἡ, ſubſalſus, ſalſuginoſus.

Ὑφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui eſt ſub mari, ſub mari latens; ὕφαλος πετρα, latens ſaxum, Gl. V. Ex ὑπὸ, & ἅλς.

Ὑφαμμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſubtus arenam habens, arenoſus.

Ὑφάντης, ε, ὁ, textor. Ab ὑφαίνω. Hinc

Ὑφαντικὸς, ὴ, όν, textorius. Hinc ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, ars textoria.

Ὑφαντοδυνητος, ε, ὁ ἡ ἡ, a textore contextus. Ὅς ὑφαντοδύνητον ἰᾶς ε πέπλον, Ariſt. Av. 949. Ab ὑφαντος, & δύω.

Ὑφαντὸς, ὴ, όν, textus, textilis. Ab ὑφαίνω.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, Ph. Ab ὑφάντης.

Ὑφαπλόω, ſubſterno ſtragulas veſtes, qu. explico ſub aliquo.

Ὑφάπλω, fut. -ψω, ſuccendo, accendo. Πότερον ὑφάψω δᾶδα πυρφόρον πυρί; Eur. Med. 378. Νήσας πυραν τὰς ζᾶς φίλας ὑφάψω, Ariſt. Lyſ. 375. Πόλις ὑφάπτει πυρί, Eur. Tro. 1274.

Ὑφαρπάζω, fut. άσω, vel άξω, ſurripio, clam rapio. Ἐπεὶ γὰ τὼ ἔδραν ζε ὑφάρπασε, Xen. Cyr. 8, 31.

Ὑφάρπασις, εως, ἡ, uſurpatio, Ph. A præc.

Ὑφασμα, ατος, τὸ, opus a textrice, ſeu textore confectum, textile, tela; textura, Gl. V. Ab ὑφαίνω.

Τ ΦΑ'Ω, ῶ, texo. Hinc *Ion.* ὑφέω, pro ὑφῶ; ὑφέωσι pro ὑφῶσιν, ὑφέωσιν. Αἱ δ' ἰςὸς ὑφέωσι, Odyſſ. 7, 105.

Τ ΦΕ'Α Ρ, ατος, τὸ, viſci genus, quod in abiete & larice naſcitur.

Ὑφεδρεύω, f. εύσω, inferior ſedeo. Ab ἕδρα.

Ὑφεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes. Ex iiſd.

Ὑφεῖμαι, perf. ind. paſſ. v. ὑφίημι.

Ὑφειμένως, ſummiſſe, Ph. Ab ὑφίημι.

Ὑφεὶς, aor. 2. part. act. v. ὑφίημι.

Ὑφελκτέον, ſubtrahendum eſt. Ὑφελκτέον δὲ τῶ ξύλω, Ariſt. Eq. 916. Ab ὑφέλκω.

Ὑφελκυσμὸς, ὁ, ὁ, ſubtractio, Gl. V. Ab

Ὑφελκύω, ſubtraho; ὑφελκύσῃ, ſubtraxerit. Ab

Ὑφέλκω, idem. Ὕφελκε θᾶτον αὐτὸν, Ariſt. Veſp. 187. Καὶ τὰς ἐκείνης πορισκὰς ὑφέλκομαι, Ariſt. Conc. 319.

Ὑφελοίατο, 3. pl. a. 2. opt. med. v. ὑφαιρέω.

Ὑφελοῦσαι, nom. pl. part. act. f. g. *Dor.* pro ὑφελοῦσαι.

Ὑφελόμενος, nom. pl. a. 2. part. med.

Ὑφὲν, una, Gl. V. uniendo.

Ὑφέντες, nom. pl. aor. 2. part. v. ὑφίημι.

Ὑφέξῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. v. ὑπέχω.

Ὑφέπω, ſubrepo, Gl. V.

Ὑφέσθω, 2. pl. a. 2. imper. med. v. ὑφίημι.

Ὑφεσις, εως, ἡ, remiſſio; (2) diminutio, imminutio; (3) ſubmiſſio. Ab ὑφίημι.

Ὑφέσπερα, *Adv.* veſperi.

Ὑφιτυμολογέω, originem verbi declaro.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura, textus, tenor, Gl. V.

Ὑφηγέομαι, ήσομαι, f. ήσομαι, præeo; (2) incipio, exordior; (3) hortor, ſuadeo; (4) dicto, doceo; (5) præſum; (5) clam duco, vel duco. Πράτιστα μὴ νῦν τῶδ' ὑφηγήσαι, χέρν, Eur. El. 671. Καὶ δαίμων ἐκεῖνον ὑφηγεῖτο τῶ ὁδῦ, Plut. Τῶθ' ὑφηγεῖ ὁ κοινὸς νόμος, Ariſtot. Hinc

Ὑφήγησις, εως, ἡ, q. d. præitio & ductus quidam; (2) doctrina quam quis alii velut præfers tradidit; (3) enarratio; (4) ſuaſio.

Ὑφηγητὴρ, ῆρος, ὁ, dux, prætor. Ab eod.

Ὑφηγητὴς, ῆ, ὁ, qui præit alii in re quapiam, ſuaſor. Ab eod.

Ὑφῆκας, 2. ſ. a. 1. ind. act. v. ὑφίημι.

Ὑφημιόλιος, ὁ ἡ ἡ, ſubdimidius, ſubſeſquialter.

Ὑφῆνα, a. 1. ind. act. *Att.* pro ὕφανα, ab ὑφαίνω.

Ὑφηνιοχέω, ῶ, fut. ήσω, aurigæ adminiſter ſum; (2) aurigor, dicitur & *trepice*. Ab

Ὑφηνίοχος, ε, ὁ ἡ ἡ, adminiſter aurigæ; (2) auriga.

Ὑφηρεῖτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. *contr.* pro ὑφηρέετο, ab ὑφαιρέω.

Ὑφήσων, ονος, ὁ ἡ ἡ, q. d. ſubminor, paulominor & junior.

Ὑφηφασμένος, alii ὑφύφασμαι, quod vide

Ὑφίζάνω, f. ζήσω, ſubſideo, ſedeo ſub. Hinc

Ὑφίζησις, εως, ἡ, ſedimentum, ſubſidentia, depreſſio, q. d. ſubſeſſio.

Ὑφίημι, fut. ήσω, ſubmitto, demitto; ὑφίημι, & ὑφείμαι, remitto, concedo, cedo; ὑφειμένος, ſubmiſſus, p. paſſ. part. Σῶμ' ὑφεῖσ' ἁλιηδόσι, Eur. Med. 24. Τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαςοῖς ὑφεῖτο, id. Ph. 31. Νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, demiſſiori velo, Soph. El. Ὑφειμένη ὄρνις, Eur. Her. fur. 72. Ex ὑπὸ, & ἵημι, *mitto*.

Ὑφίντε, 3. ſ. pr. ind. act. *Dor.* pro ὑφίησι.

Ὑφίσημι, ſuppono, ſubjicio, ſubſtituo; (2) propono; in aor. 2. præt. neutraliter dicitur ſubeo, ſuccedo, ſuſtineo, ſuſcipio; (2) recipio, polliceor; ὑφίσαμαι, paſſ. ſupponor, ſufficior; (2) excipio impetum; (3) tolero, perfero; *in med.* eſt etiam ſubſideo, demergor; (2) occulte ſto; (3) digredior; (4) puto, arbitror; ὑποσαίη, extiterit, Ph. a. 2. opt. Μέγη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποσλῶσαι πόνον, Eur. Supp. 189. Γιώμας ὑποσήσας Σοφᾶς, Soph. Aj. 1110. Τόνδ' ὑφίσαμαι πόνον, Eur. Rhef. 157. Ταῖς ξυμφοραῖς γὰ ὅσις ἐχ' ὑφίσᾳ, id. Her. fur. 1354.

Ὑφόλμιον, ου, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet. Ab ὅλμος.

Ὑφόρασις, εως, ἡ, pudor, metus.

Ὑφορατικὸς, ἡ, όν, ſuſpicioſus. Ab

Ὑφοράω, ῶ, & ὑφορόομαι, ώμαι, ſuſpecto, ſuſpectum habeo, ſuſpicor; (2) ſuſpicio, vereor. Τμεῖς ὑφόραμμοι τὰ ξυμπισξυγμένα, Dem. Μηδένα κίνδυνον ὑφορᾶσθ, vereri, Luc. Ὑφορᾶτ γὰ τὰ ἐν αὐτῇ θήρια, Ælian. V. H. 1, 4. Ἐκεῖ ἐδεμίαν βάδελυν ὑφορατέον, M. Anton. 7, 30.

Ὑφορβὸς, ὁ, ὁ, ſubulcus. Ex ὗς, & βόσκω.

Ὑφορμέω, ῶ, in ſtatione immineo, inſidior, ſ. in ſtatione navium ſum.

Ὑφορμίζομαι.

Digitized by Google

Τφορμίζω, & ομαι, in ſtationem ſubduco. Τφορμισάμενοι νυκτὸς ἐκ ἕλαθον, Thuc.

Τφορμος, ου, ὁ, locus ſtationi aptus, Appian. B. Mithridat. Ex ὑπὸ, & ὄρμος.

Τφος, εος, τὸ, textile, id quod textum eſt, tela, tapes, veſtis, aut ſimile quidpiam, Ph. textura, contextus. Ab ὑφάω.

Τφώσι, 3. pl. præſ. ind. act. *Poët.* pro ὑφαῦσι, ex ὑφάωσι, ab ὑφαω.

Τφυγρος, ος, ὁ ἡ ὸν, ſubhumidus.

Τφυδρος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui ſub aquis eſt, ſub aquas demerſus; (2) aqua intercute laborans. Ex ὑπὸ, & ὕδωρ.

Τφυπνόω, paulatim obdormiſcere facio. *In med. & paſſ.* obdormiſco.

Τφύφασαι, 3. ſing. perf. ind. paſſ. *Att.* pro ὕφασαι, ab ὑφαίνω.

Τφάντυξ, υγος, ὁ ἡ ὸν, alte cameratus, altos fornices habens. Ex ὕψος, & ἄντυξ.

Τψαυχενέω, ῶ, f. ήσω, cervicem effero, cervice erecta incedo, Plut. Ab ὑψαύχην.

Τψαυχέω, ῶ, f. ήσω, idem. Τψαυχεῖ δ' ὁ σωλυς πλεῖστ', Phocyl. 57. Ex ὕψος, & αὐχέω.

Τψαύχην, ενος, ὁ ἡ ὴν, q. d. alticervix, elatam cervicem habens. Ἱππῆες δ' ἀγόρδιοι χίονι ὑψαύχενα φορεῦ, Nonn. P. 5, 17. Ex ὕψος, & αὐχήν.

Τψαυχενίζω, verticem extollo. A præc.

Τψερεφὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Πατρὶδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, ἡ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα, Hom. Iliad. 5, 213. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Τψηγόρας, ου, ὁ, *Ion.* ὑψηγόρης, q. d. altiloquus, qui magnifice & tanquam ex alto loquitur. Ex ὕψος, & ἀγορά. Hinc

Τψηγορία, ας, ἡ, altiloquentia; (2) ſuperbia.

Τψηλαυχενεία, ας, ἡ, elatio cervicis; (2) ſuperbia.

Τψηλαύχην, ενος, ὁ ἡ ὲν, cervicem extollens; ſuperbus. Ex ὑψηλὸς, & αὐχὴν.

Τψηλῆσιν, dat. plur. *Ion.* & cum ν pro ὑψηλαῖς, ab ὑψηλὸς.

Τψηλοβατέω, ῶ, ſublimem aëris regionem perambulo, Suic.

Τψηλόκαρδος, ου, ὁ ἡ ὸν, qui corde eſt elato, ſuperbus, arrogans. Ex καρδία.

Τψηλόκρημνος, ος, ὁ ἡ ὸν, alta habens præcipitia.

Τψηλολογέω, ῶ, alta loquor; utor verbis ſublimibus, orationis ſublimitatem conſector, Them.

Τψηλολογία, ας, ἡ, ſermonis ſublimitas. Ab

Τψηλολόγος, ος, ὁ, magniloquus, qui orationis ſublimitatem conſectatur.

Τψηλόνοος, *contr.* ὑψηλόνους, ους, ὁ ἡ οῦν, qui eſt mente elata.

Τψηλόρωτος, ον, alta juga habens, i. e. altus.

Τψηλοπρεπὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, præpes, illuſtris, Ph. Ex ὑψηλὸς, & πρέπω.

Τψηλὸς, ὴ, ὸν, altus, excelſus, ſublimis. Ab ὕψος. Hinc

Τψηλότης, ητος, ἡ, excelſitas, eminentia.

Τψηλοφρονέω, ῶ, fut. ήσω, alta ſum mente; (2) animo ſum elato, ſuperbio. Μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φόβῦ, Rom. 11, 20.

Τψηλοφροσύη, ης, ἡ, mens alta; (2) animus ſuperbus, nimium ſe efferens. Ab

Τψηλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, qui eſt mente excelſa, qui eſt mente ſuperba, qui alta ſapit. Ex ὑψηλὸς, & φρὴν.

Τψηλοφυὴς, ές, ὁ ἡ ὲς, qui celſus naſcitur, celſus natu. Ex ὑψηλὸς, & φύομαι.

Τψηλόφωνος, ον, alta voce clamans, ſ. loquens, ſ. lamentans.

Τψηλᾶς, *Adv.* alte, ſublime. Ab ὑψηλὸς.

Τψηλόω, ορος, ὁ ἡ ὸν, alta ſeu celſa virilitate præditus; (2) celſos viros faciens. Ex ὕψος & ἀνὴρ.

Τψηρεφὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, alte tectus, altum tectum habens; (2) altus, celſus. Ex ὕψος, & ἐρέφω.

Τψητὸς, ὴ, ὸν, altus, celſus, ſublimis. Ab ὕψος.

Τψηχὲς, έος, ὁ ἡ ὲς, altiſonus, altum & clarum ſonum edens. Τόσσον ὑπηθάσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι, Hom. Iliad. 5, 772. Ex ὕψος, & ἠχος.

Τψι, *Adv.* alte. Ab ὕψος.

Τψίβαλος, ὁ ἡ ὸν, alte incedens; (2) in alto ſitus. A βαίνω.

Τψιβάτας, άντος, ὁ, idem. Hom. in Apoll. 416. A βίβημι.

Τψιβόας, ου, ὁ, altè clamans. Ex βοάω.

Τψιβρεμέτης, ου, ὁ, q. d. altifremens, altiſtrepens; altiſonans, Gl. V. Hom. Il. 1, 354. Ex ὕψος, & βρίμω.

Τψιγέννητος, ον, in alto natus, de ramo altæ arboris. *Eſch.*

Τψιζυγος, ος, ὁ ἡ ὸν, qui in ſublimi ſedet ſedili. Ζεὺς δέ ῥα Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Hom. Il. 4, 166.

Τψιθέμεθλος, ος, ὁ ἡ ὸν, alta habens fundamenta, Nonn. P. 4, 2. Ex θέμεθλον.

Τψιθρονος, ὁ ἡ ὸν, celſus dignitate.

Τψικάρηνος, ος, ὁ ἡ ὸν, altum caput habens; (2) altum cacumen habens. Εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ἀνῆϊε, Nonn. P. 6, 3. Ex ὕψι, & κάρηνον.

Τψικίκλιθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, per alta loca incedens.

Τψίκερας, ατος, ὁ ἡ ὸν, celſa gerens cornua, altijugus. Τψικέρατα πῶτραν, Ariſt. Nub. 597.

Τψίκερως, ω, ὁ ἡ ὼν, celſa gerens cornua. Τψίκερων ἔλαφον, Odyſſ. 10, 158. Ex iiſd.

Τψίκομος, ος, ὁ ἡ ὸν, alte comatus. Ex ὕψι, & κόμη.

Τψίκρημνος, ος, ὁ ἡ ὸν, alta habens præcipitia, altus, editus.

Τψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnans. Ex ὕψι, & μέδω, *regno.*

Τψιμέλαθρος, ος, ὁ ἡ ὸν, altas habens ædes; (2) excelſa habens atria.

Τψιμέλας. αινα, αν, alte niger; (2) altus & niger.

Τψινεφὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, qui eſt in altis nubibus; *Epith.* Jovis.

Τψιπετήεις, ήεσσα, ῆεν, altivolus, altivolans. Ex ὕψι, & πέτομαι.

Τψιπέτηλος, ος, ὁ ἡ ὸν, folia in cacumine gerens; (2) altus, procerus, celſus. Ex ὕψι, & πέτηλον.

Τψιπέτης, ες, ὁ, alte volans, altivolus. Ex πέτομαι.

Τψιπετὴς, έος, ὁ ἡ ὲν, altivolans, ſublimis; (2) ex alto lapſus. Ex πέτομαι, vel πίπτω.

Τψίσυς, υ, excelſus.

Τψίπρυμνος, ος, ὁ ἡ ὸν, altam habens puppim. Ex πρύμνα.

Τψίπυλος, ος, ὁ ἡ ὸν, altas portas habens; (2) altus, excelſus. Ex πύλη.

Τψιπυργος, ος, ὁ ἡ ὸν, altis turribus inſignis.

Τψιρεφὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, pro ὑψηρεφὴς.

Τψίσολος, ος, ὁ ἡ ὸν, alte ſtolatus, alte ſuccinctus, Ex ὕψι, & στολή.

Τψιστος, ίστη, ιστον, altiſſimus, excelſiſſimus, Superlat. ab ὕψος.

Τψιτένης, έος, ὁ ἡ ὲς, in altum tenens; (2) in alto extenſus. Ex ὕψι, & τείνω.

Τψιτένοντας, acc. pl. ab

Τψιτένων, οντος, ὁ, qui alta & erecta cervice incedere ſolet. Ex iiſd.

Τψιφαὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, altam lucem habens; (2) alte apparens; (3) celſus. Ex φάω.

Τψιφερὴς, έος, ὁ ἡ ὲς, in altum latus, ſublimis. Ναοὶ ὑψιφερεῖς, Ariſt. Nub. 305. Ab ὕψι, & φέρω.

Τψίφρων, ονος, ὁ ἡ ὸν, altum & elatum animum habens. Ex ὕψι, & φρὴν.

Τψιχαίτης, ες, ὁ, alte comatus. Ex χαίτη.

Τψόθεν, *Adv.* ex alto, deſuper. Ab ὕψος.

Τψόθι, *Adv.* in alto, in ſublimi; (2) ſuper, ſupra; (3) alte, in altum. Ab eod.

Τψόπρωρος, ος, ὁ ἡ ὸν, altam habens proram. Ex ὕψος, & πρῶρα.

Τψόροφος, ος, ὁ ἡ ὸν, altam cameram ſeu concamerationem habens; (2) excelſus.

Τ Ψ Ο Σ, εος, τὸ, altitudo, celſitudo, ſublimitas; (2) cacumen, faſtigium, vertex.

Τψόσε, *Adv.* in altum, in ſublime. Ab ὕψος.

Τψοῦ, *Adv.* alte, in alto; (2) in altum, Hom. Il. 1, 486. Ab eod.

Τψόω, ῶ, fut. ώσω, exalto, in altum tollo, extollo; ſublimo, Gl. Vet. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα ὕψωσε τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ, Act. 5, 31. Οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, Joann. 2, 14. ὑψωθήσῃ, Luc. 18, 14. Ab ὕψος.

Τψώθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. v. ὑψόω.

Τψωθῆναι, *ſublatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Τψωμα, ατος, τὸ, exaltatio, elevatio; (2) altitudo, ſublimitas; (3) res alta, ſ. illuſtris. Ab ὑψόω.

Τψώσας, a. 1. part. act. v. ὑψόω.

Τψώσῃ, 3. ſing. a. 1. conj. act.

Τψωσις, εως, ἡ, exaltatio, elevatio. Ab eod.

Τ Ω, f. ὔσω, pluo; (2) irrigo, pluvia perfundo. Πῶ γὰρ ποτ' ἀνδρὶ Νεφελῶν ὕσω; Ariſt. Nub. 369. Τσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, ib. 1116.

Τῶδης, ες, ὁ ἡ ὴς, ſuillus, porcinus, ſui ſimilis; *metaph.* ſpurcus & immundus, ſtupidus. Ab ὗς. Hinc

Τωδία, ας, ἡ, porcina inſulſitas vel ſtupiditas; porcini mores.

Φ.

Φ, Litera Græcorum vigeſima prima, quæ φῖ appellatur, ortaque eſt ab Hebræorum Pe; (2) in numeris notat *quingenta*, at cum lineola inferne appoſita φ, *quingenta millia.*

Φᾶ, *dixit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἔφη, a φημί.

Φάανθεν, *viſi ſunt*, 3. pl. aor. 1. ind. *Ion.* & *Poët.* pro ἔφανθεν. & hoc *Bæot.* pro ἐφάνθησαν, a φαίνομαι, Hom. Il. 1, 200.

Φαάντατος, η, ον, ſplendidiſſimus, lucidiſſimus, quaſi a φαεντὸς, quod eſſet lucidus. A φαίω, *luceo.*

Φαάντερος, έρα, ερον, ſplendidior, *Compar.*

Φαεοτύπος, ος, ο, q. d. qui tundit & percutit columbas, genus accipitris. Ex φάψ, & τύπτω.

Φαγαινα, ης, ἡ, adfectus ſtomachi, quum vehementer appetens, cibum immodice ſumit, nec ſatiari vorando poteſt; (2) ulcus quoddam exedens & cancri genus; (3) morbus quidam favorum. A φάγος.

Φαγεδαινίδιον, ου, ὁ, idem, ſed maxime, 2) Celſ. lib. 6. Ex φάγος, & ἴδιος.

Φαγεδαινικὸς, ὴ, όν, phagedænicus, gangrænoſus, ut φαγεδαινικὰ ἕλκη. A præc.

Φαγέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro

Φαγεῖν, comedere, eſſe, manducare, Gl. Vet. aor. 2. ſine præſenti; ἔφαγον, comedi; φάγομαι, comedam, fut. 2. φάγε, comede, imperat. a. 2. ἐὰν φάγω, ſi comedam, Conj. φάγοιμι, Opt. φαγὰν, part. Ὦ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότῃ ταὐτὸν ξύμιον φαγόντες, Ariſt. Plut. 253. Μὴ βρώσῃ ἐφάγομεν ἐν τῇ βασιλείᾳ, 2 Sam. 19, 42. Τὰς σάρκας αὐτῆς φάγονται, Apoc. 17, 16.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. ind. med.

Φαγέσωρος, ος, ὁ ἡ ὸν, vorax, inexplebilis edo ſeu comedo, Poll. A φάγος.

Φάγμα, ατος, τὸ, id, quod comeditur, eſculentum. Ab eod.

Φαγήσια, ίων, τὰ, feſtum quoddam, in quo cibo ad ſatietatem uſque exhilarabantur. Alias & φαγησία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. A φάγησις.

Φαγησιπόσια, ίων, τὰ, idem; dicitur & φαγησιποσία, ας, ἡ, ſcil. ἑορτή. Ex φάγησις, & πόσις, *potio.*

Φάγησις, εως, ἡ, comeſtio, voratio.

Φάγιλος, ος, ὁ, phagilus, agnus cum edulis eſſe incipit.

Φάγος, ος, ὁ, vorax, edax, comedo.

Φάγρος,

Digitized by Google

Φάγρος, ου, ὁ, Phil. φάγρος ἰχθὺς, *piscis* dentatus, barbulus, puellius, dentex. Cretenſium lingua, ἡ ἀκάνθη, i. e. cos. A φαγεῖν.

Φ Α Γ Ω, inuſ. Vid. φαγεῖν.

Φάγωντι, 3. pl. præſ. conj. act. *Dor.* pro φάγωσι.

Φάϊ, *lucebat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφαι, a φάω.

Φαίθων, οντος, ὁ, lucidus, ſolis *epith.* (2) ſtella Jovis. A φάω, *luceo.*

Φαεινὸς, ἡ, ὁν, ſplendidus, lucidus, fulgidus, nitens. A φαείνω.

Φαείνω, ſplendeo, luceo, fulgeo. Λαμπρὸν φαείνων αἰθομένῳσιν, Odyſſ. 18, 342. A φάω.

Φαεινὸς, ἡ, ὁν, lucidus. Ab eod.

Φαισίμβροτος, ου, ὁ ἡ ἡν, lucem hominibus adferens, lucens homin bus. Ἐφάνη φαεσίμβροτος, ἠδὲ, Hom. Il. 24, 785. Ex φάω, & βροτὸς, *mortalis.*

Φαισφορία, ας, ἡ, lux, illuminatio. Call. in Dian. 11. A

Φαισφόρος, ου, ὁ ἡ ἡν, lucifer, lucem adferens. Ex φάος, & φέρω.

Φάζω, interficio; ut hinc ſit ἀναφασμός, occiſus. Ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν ζώων αὖ πέφασμαι καινὸς, Soph. Oed. Col. 1537. Significat etiam decretorius, ut Μόρον ἀτιμάσαντι πεφασμένον, Il. 14, 127. A φάω.

Φάθι, *dic*, 2. ſing. præſ. imper. act. verbi φημί.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, illuſtris.

Φαίδιμος, ου, ὁ ἡ ἡν, idem. A

Φ Α Ι Δ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, nitidus, ſplendidus; (2) hilaris, lætus, fauſtus, Gl. Vet. lucu lentus. Φαιδρότητι μιᾷμη, *Aret.* Hinc

Φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas, alacritas, Gl. Vet. feſtivitas; (2) ſplendor.

Φαιδρόω, ῶ, exhilaro, alacrem reddo.

Φαιδρωθεὶς, præſ. infin. paſſ. v. φαιδρώω.

Φαιδρωτὴς, οῦ, ὁ, ædituus; (2) lotor, mundator. A φαιδρώω. Hinc

Φαιδρωτρια, ας, ἡ, lotrix, mundatrix.

Φαιδρώω, hilaro, exhilaro; (2) ſplendidum, nitidum, aut terſum reddo, expurgo; (3) orno; (4) ungo, ap. Ioſ. Ὅτε φαιδρώσειτο χρόα πρωτοχόῃσιν Ἀκαύρῃ, Moſch. 2, 31. A φαιδρὸς.

Φαιδρωσμα, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit. *Ern.*

Φαιδρωπὸς, ᾶ. ὁ ἡ ἡν, qui hilari eſt vultu. Ex φαιδρὸς, & ὤψ.

Φαιδρῶς, nitide, ſplendide, laute, hilariter.

Φαίλω, *dixerim*, a. 2. opt. act. v. φημί.

Φ Α Ι Κ Α Σ Ι Ο Ν, ου, τὸ, calceamenti genus atticum, dictum κονίπους. Clem. Al.

Φαῖμεν, 1. pl. a. 2. opt. act. v. φημί.

Φαιμέμβλ, præſ. inf. act. *Ion.* pro φαίνειν.

Φαινέσκετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφαίνετο, a φαίνομαι.

Φαινίνδα, ης, ἡ, genus ludendi pila. A φαίνω.

Φαινὶς, ἡ, anemone, ap. Laced.

Φαίνοισαι, nom. pl. fem. præſ. part. act. *Dor.* pro φαίνουσαι, a φαίνω.

Φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. med.

Φαινόλης, ου, ὁ, Gl. Vet. φαινόλης, τὸ φιλόνιον, penula. Al. Gl. V. φαινόλη, lacerna, penula.

Φαινολοθήκη, ης, ἡ, penularium, Gl. Vet. ubi penulæ reponuntur. Ex φαινόλη, & θήκη.

Φαινομήρω, acc. ſing. præſ. part. med.

Φαινομήρι, dat. ſ. *per Paragog.* ſyllabæ ει.

Φαινομηρὶς, ίδος, vel φαινόμηρις, ιδος, ἡ, quæ femora oſtendit; de Lacænis, Plut. Ex φαίνω, & μηρὸς, *femur.*

Φαίνω, f. φανῶ, in lucem edo, Gl. V. oſtendo; (2) defero; *unde* & φαίνοντες, quadruplatores; (3) luceo, appareo; quod proprie eſt φαίνομαι, *Paſſ.* φαίνομαι, appareo, Gl. Vet. φαίνεται, panditur, videtur, oſtenditur, apparet, Phil. φαινόμεθα, dignoſcimur, Phil. ἐφάνη, apparuit, a. 2. paſſ. Τὸ φῶς ἐν τῇ Σκοτίᾳ φαίνει, Joan. 1, 5. Ἄρηξον, ἐλθὲ, ἡ Σκιὰ φάνηθί μοι, Eur. Her. fur. 496. Σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι, Dem. Phil. 4. A φάος, *lux.*

Φαιὸς, ὰ, ὸν, fuſcus, ſubniger, qui medio eſt inter candidum & nigrum colore, Gl. Vet. aquilus, pullus, fuſcus. Ab eod. Hinc

Φαιυρὸς, ὴ, ὸν, idem.

Φαίζὸς, ὴ, ὸν, ſeu φαΐζος, η, ον, luminoſus, lucens. Ab eod.

Φαιωχίτων, ὁ ἡ ἡν, pullatus, nigra veſte indutus.

Φάκελλος, & φάκελος, ου, ὁ, faſcis aut faſciculus. A Ϲφάκελος.

Φ Α Κ Η, vel φακὴ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, lens cocta, ipſum ex lente pulmentum. *Angl.* Lentils. Hinc

Φάκιος, ίνη, ινον, qui ex lente eſt.

Φ Α Κ Ι Ο Λ Ο Σ, ου, ὁ, faſcis, faſciculus.

Φάκιον, ου, τὸ, lenticulæ decoctum aut cremor, Suic. Dim. a φακὴ.

Φακοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡν, lenticulæ ſimilis, Gl. Vet. lenticularis. Ex φακὸς, & εἶδος.

Φακοπλιανάνη, ης, ἡ, edulium ex lente & ptiſana. Ex φακὸς, & πλιανάνη.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens cruda, ut volunt Gramm. ſed promiſcue cum φακὴ dicitur; (2) lenticula, i. e. vas lenticulatum, aut lenticulæ forma, quo aqua calente aut oleo pleno fotus adhibebantur; (3) vas, in quo mortuorum cineres conduntur; (4) faciei lenticula, lentigo, verruca, facies verrucoſa; (5) nigra quædam oculi macula, Gl. Vet. lens, lentigo; φακὸς προσώπου, *faciei* nævus, Ph. A φακὴ.

Φάκοψις, lentiginoſus, ſparſo ore, Ph. Ex φακὸς, & ὄψις, *vultus.*

Φακόδης, ες, ὁ ἡ ἡν, lenticolor, qui lentis colorem refert. A φακὸς.

Φακωτὸς, ὴ, ὸν, lenticulatus, in modum lentis conformatus. Ab eod.

Φ Α Λ Α, ornamentum galeæ, Suid.

Φαλαγδάρχης, ου, ὁ, præfectus phalangis. Ex φάλαγξ, & ἀρχή. Hinc

Φαλαγδαρχία, ας, ἡ, imperium quod habet is, qui phalangi præeſt.

Φαλαγδὸν, *Adv.* per phalanges; (2) turmatim. A φάλαγξ.

Φαλαγγιόδηκτος, ου, ὁ ἡ ἡν, morſus a phalangio, aranei genere. Ex φαλάγγιον, & δάκνω.

Φαλάγγιον, ου, τὸ, aranei genus, a crurum longiorbus internodlis dictum; (2) herba quædam. A φάλαγξ.

Φαλαγγίτης, ου, ὁ, miles legionarius; (2) herba quædam. Ab eod.

Φαλαγγιτικὸς, ὴ, ὸν, ad phalangem pertinens, e phalange ſumptus, &c.

Φαλαγγομαχία, phalange, peditatu pugno. A

Φαλαγγομάχης, ου, ὁ, phalangibus pugnans. Ex φάλαγξ, & μάχομαι.

Φαλαγγόω, ῶ, efferor, in ferinam naturam vertor, irriter. A φάλαγξ. Hinc

Φαλάγγωμα, ατος, τὸ, pompa quædam in Bacchanalibus.

Φαλάγγωσις, εως, ἡ, oculi adfectio, quum cilium introſpectat, ita ut pili oculum compungant. Ab eod.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, *proprie* quædam acies Macedonum, ut legio Rom.; (2) peditatus; unde legio, acies, cohors, Ph. internodium, Gl. Vet. tarantula, Gl. Vet. araneus; φάλαγγις etiam ligna, quibus naves fulciuntur.

Φ Α Λ Α Ι Ν Α, ης, ἡ, cicindela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat, Nic. Th. 760. (2) balæna, Ariſtoph. Veſp. 35.

Φαλάκρα, ας, ἡ, calvities, calvitium, calvaria, calvarium, Gl. V.

Φαλάκρωμα, calveo, Gl. V. A præc.

Φαλακρειδὴς, ὲς, qui calvus eſſe videtur. Ab εἶδος.

Φ Α Λ Α Κ Ρ Ο Σ, ρὰ, ρὸν, calvus. Hinc

Φαλακρότης, ητος, ἡ, calvitium, calvities.

Φαλακρόω, calvum reddo; calvo, Gl. Vet. φαλακρῶδη, calveſcere, Gl. V. Hinc

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvitium.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, idem, *Aret.*

Φαλανθίας, ου, ὁ, calvus. A φάλανθος.

Φάλανθος, calvus. Ex φαλὸς, & ἄνθος, *flos.*

Φάλαρα, ων, τὰ, phaleræ, ornamenta equorum aut equitum; (2) lora. A φαλὸς.

Φαλαρὶς, ίδος, ἡ, phalaris, avis quædam marina ſeu paluſtris. Ab eod.

Φαλαρισμὸς, ὁ, crudelitas. A Phalaride.

Φαλαριόω, ῶ, albeſco ſpuma; unde φαλαριόωντα pro φαλαριῶντα, Il. 13, 799. A

Φαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, albus, ſpumeus; (2) *Subſt.* ferrum galeæ. A φαλὸς.

Φάλης, ητος, ὁ, idem quod φαλλὸς, ſc. & φαλῆς.

Φαλιόπους, οδος, ὁ ἡ ἡν, albos pedes habens.

Φάλιος, ία, ιον, albus, ſplendidus. A φαλὸς.

Φαλλαγώγια, ων, τὰ, feſtum Priapo celebrari ſolitum. Ex φαλλὸς, & ἀγωγὴ.

Φαλληφόρια, ίων, τὰ, idem. A φαλλοφόρος.

Φαλλικὸς, ὴ, ὸν, phallicus, ad phallos pertinens. A φαλλὸς.

Φαλλοβάτης, ου, ὁ, Priapi conſcenſor. Ex φαλλὸς, & βαίνω.

Φ Α Λ Λ Ο Σ, οῦ, ὁ, penis ligneus vel coriaceus; vel lignum oblongum, in ſummo habens penem ligneum aut coriaceum.

Φαλλοφορέω, phallum geſto. A

Φαλλοφόρος, ου, ὁ, qui in ſacris Priapi phallum vel veretrum geſtat. Ex φαλλὸς, & φέρω.

Φ Α Λ Ο Σ, ſplendidus; (2) albus.

Φ Α Ν Ο Σ, ου, ὁ, conus galeæ.

Φάμαν, acc. ſing. *Dor.* pro φήμην.

Φαμὲν, 1. pl. præſ. ind. act. verbi φημί.

Φάμενοι, nom. plur. a. 2. part. med.

Φαμὶ, *Dor.* pro φημὶ, *dico.*

Φάν, *dicebant*, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφασαν.

Φαναὶ, ῶν, αἱ, ſ. φάναι, ſplendores, illuminationes. Μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων Ἐδείξεν Ὀρφεὺς, Eur. Rhes. 943, A φανὸς.

Φάναι, *dicere*, præſ. inf. verbi φημί,

Φανάριον, τὸ, Dim. a φάνιον, *ſed* non bonum verbum. *Ern.*

Φάνειν, aor. 2. opt. paſſ. verbi φαίνομαι.

Φάνεν, *apparuerunt*, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφάνησαν.

Φανερολογία, ἡ, cum quid palam dicitur.

Φανερόμισος, ου, ὁ ἡ ἡν, qui palam odit, Ariſt. Ethic. l. 4. c. 3. Ex μῖσος.

Φανεροποιέω, ῶ, declaro, Gl. Vet. Φανεροποιῆσαι, certiorare. Ex φανερὸς, & ποιέω.

Φανεροποίησις, εως, ἡ, declaratio, manifeſtatio. A pr.

Φανερὸς, ρὰ, ρὸν, manifeſtus, evidens, apertus, clarus, illuſtris, celebris. A φαίνω.

Φανερόφιλος, ου, ὁ ἡ ἡν, qui palam amat, Ariſt. Ethic. l. 4. c. 3.

Φανερόω, ῶ, f. ώσω, manifeſtum facio, declaro, clarum efficio, manifeſto, illuſtro, propalo. Gl. V. φανερέμαι, clareſco, patefio. Φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν, 1 Cor. 4, 5. Φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, Joann. 7, 4. Τότε ἡμεῖς ὑμεῖς ζωὴ αὐτῷ φανερωθήσεται ἐν δόξῃ, Col. 3, 4. A φανερὸς.

Φανερῶς, *Adv.* manifeſte, evidenter, aperte, palam. Ab eod.

Φανερώσει, 3. ſing. f. 1. indic. act. verbi φανερόω.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio, patefactio, declaratio. A φανερόω.

Φάνησκε, *oſtendit*, 3. ſing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφανε, a φαίνω.

Φάνη, *apparuit*, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφάνη, a φαίνομαι.

Φανὴ, *videatur*, 3. ſing. aor. 2. conj. paſſ. *per Epentheſ.* pro φανῇ.

Φανήμεναι, aor. 2. infin. paſſ. *Dor.* pro φανῆναι.

Φανῇς, *apparueris*, 2. ſing. aor. 2. conj. paſſ.

Φάνης, ητος, ὁ, ſol; (2) amor. A φαίνομαι, quod iſte quotidie quaſi novus exſiſtat, hic primus e chao apparuerit.

Φανῆσι?, 3. ſing. f. 2. ind. paſſ. v. φαίνω.

Φαντάζω, ῶ, videri aliquid volo. Ab eod.

Φανύσσω, 3. ſing. aor. 2. imper. v. φαίνω.

Φανθὶς, *qui apparuit*, a. 1. part. paſſ.

Φανὸν, ου, τὸ, laternula, facula, Dim.

Φανόπλης,

Digitized by Google

Φανόπλιε, υ, ὁ, laterna. Ab ὅπλομαι.
Φανὸς, ὴ, ὸν, lucidus, ſplendidus. A φαίνω.
Φανὸς, ὕ, ὁ, laterna, candela, Gl. V. Λαμπλὴρ, ὃν οἱ πολλοὶ φανὸν ὀνομάζουσι, Galen.
Φανόω, idem quod φαίνω. *Strab.*
Φαντάζω, fut. άσω, apparere facio, ſpeciem præbeo, oſtendo; (2) Φαντάζομαι, imaginem ſeu ſpeciem mente concipio, imaginor, contemplor; (3) accuſor; (4) oſtento me, tanquam mirandum quoddam ſpectaculum in omnium oculos incurro. Σὺ ὃ μόνα Cπέρματα φαντάζῃ τὰ εἰς γλῶ, ἢ μήτραν καταβαλλόμενα, M. Anton. 4, 22. Μή τις σοι λιτῶν ἐν τρίβῳ φαντάζοῖ, appareat, Eur. Ph. 93. Μὴ ὄφ φαντάζε δόμων ἀφεστὼς τῶνδε, id. Andr. 875. Φανταζόμενος τῇ τῆς φύσιν βίᾳ, M. Anton. 1, 14. Ab eod. Hinc
Φαντασία, ας, ἡ, viſio, vana viſio, imago, vanitas, Ph. ſpecies; *it.* quod ad ſpeciem modo fit.
Φαντασιαστικὸς, ὴ, ὸν, ad viſiones concipiendas aptus. Ab eod.
Φαντασιοδοκητὴς, οῦ, ὁ, genus hæretici, qui Chriſtum non verum hominem fuiſſe, ſed tantum ſpeciem corporis habuiſſe dicit. A δοκέω.
Φαντασιοκοπέω, ῶ, fut. ήσω, imaginationibus indulgeo, iiſque me inaniter vexo. Μὴ ἴσθι ὡς λέων ἐν τῇ οἰκίᾳ Cυ, ἢ φαντασιοσκοπῶν ἐν τοῖς οἰκέταις Cυ, Sapient. Sirach. 4, 30. Ex φαντασία, & κόπτω.
Φαντασιοπλήκτως, cum ſtupore hominum, homines ſpecie quadam obſtupefaciendo. A πλήσσω.
Φαντασιόω, ῶ, fut. ώσω, imaginibus ludo, inani ſpecie decipio. A φαντασία.
Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, Ph. viſio vana, larva, oſtentum, prodigium. Φαντάσματα γὰρ ἀλλ' ὡς ὄντα ποιοῦσι, Plato de Republ. lib. 10. A φαντάζω. Hinc
Φαντασμάτιον, υ, τὸ, parvum viſum, Dim.
Φαντασικὸς, ὴ, ὸν, qui facile viſiones & imaginationes concipit. Ab eod.
Φαντασικῶς, *Adv.* concipiendo viſiones.
Φανταστὸς, ὴ, ὸν, efficiens aut concipiens viſiones. Ab eod.
Φαντὶ, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φασὶ, a φημί.
Φανῶσι, 3. pl. aor. 2. conjunct. paſſ. verbi φαίνομαι.
Φάο, *dixiſti*, 2. ſing. aor. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφασο, a φημί.
Φαίδιμος, ὁ ἡ ὄν, ſplendidum (v. c. aureum) arcum habens. A βιός.
Φάος, ους, τὸ, lumen, lux, dies, ſolis ortus, diluculum; (2) oculus; φάη, oculi; (3) vita, ſalus; (4) victoria, gaudium. Φάεα μινύλλωσα, Cdxei ἴσα τετραδεσίῳ, Callim, Hymn. in Dian. 53. Lumina unocula, clypeo æqualia quadruplici. A φάω.
Φαράγγιον, υ, τὸ, parva convallis, Dim. a φάραγξ.
Φαραγγώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, abruptus, præruptus. Ab eod.
ΦΑΡΑΓΞ, αγγος, ὁ, vallis, convallis, Ph. vorago, Gl. V. hiatus.
Φαραὼ, ὁ, Pharao. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Vindex.*
Φαρέτραι, dat. plur. *Ion. & Poët.* pro φάρεσι, & φάρεσσι, *palla.*
Φαρὲς, ὁ, Phares. Nomen Hebr. ἄκλιτον. *Ruptura.*
ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, pharetra, theca ſagittarum, *Ion.* φαρέτρη.
Φαρετριάτης, ου, ὁ, idem.
Φαρέτριον, υ, τὸ, parva pharetra. Dim.
Φαρετροφόρος, υ, ὁ ἡ ὄν, pharetram geſtans. Ex φαρέτρα, & φέρω.
ΦΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, genus veneni.
Φάριον, υ, τὸ, laneum redimiculum. A φᾶρος.
Φαρισαῖος, υ, ὁ, Phariſæus. Vox Hebr. *Separatus.*
Φαρκεδάω, ῶ, rugo, capero. A φαρκὶς.
Φαρκιδάδης, εος, ὁ, ἡ ὄν, rugoſus. Ab eod.
ΦΑΡΚΙΣ, ίδος, ὁ ἡ ὄν, ruga.
Φαρμάζω, inficio; item curo, V. Lex.
Φαρμακάω, ῶ, refertus ſum medicamentis; (2) indigeo medicamentis, expeto medicamenta. Ab eod.
Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; (2) ipſe medicandi actio; (3) ipſa medicamenta. A φαρμακεύω.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, magus, veneficus. Ph. venenarius. A φάρμακον.
Φαρμακευτὴς, οῦ, ὁ, idem. A φαρμακεύω.
Φαρμακευτικὸς, ὴ, ὸν, ad veneficia pertinens; (2) pertinens ad medicamenta. A
Φαρμακεύω, f. εύσω, veneficio aut veneno utor; (2) præſtigiis utor; φαρμακεύομαι, medicamento purgante utor. A φάρμακον.
Φαρμακικὸς, ὴ, όν, medicamentarius, Gl. V.
Φαρμάκιον, υ, τὸ, medicamentum. Ab eod.
Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica. Ab eod.
Φαρμακίτης, υ, ὁ, *Epith.* vini Pramnii, a ſalubritate. *Euſt.*
Φαρμακώδεις, όεσσα, όεν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) pigmentarius; (3) venenatus. Ab eod.
ΦΑΡΜΑΚΟΝ, υ, τὸ, pharmacum, medicamentum, medicamen; (2) venenum, veneficium; (3) pigmentum, Ph.
Φαρμακοποιέω, medicamenta, venena facio.
Φαρμακοποιὸς, οῦ, τὸ, qui medicamenta conficit, pharmacopœus; (2) venenarius, Gl. Vet. Ex φάρμακον, & ποιέω.
Φαρμακοποσία, ας, ἡ, medicamenti potus ſeu hauſtus; (2) veneni potus ſeu hauſtus. Ex φάρμακον, & πόσις, *potio.*
Φαρμακοποτέω, ῶ, f. ήσω, medicamentum bibo ſeu ſorbeo. Ex φάρμακον, & πότης.
Φαρμακοπωλέω, ῶ, ſum pharmacopola, vendo medicamenta. Ex φάρμακον, & πωλέω.
Φαρμακοπώλης, υ, ὁ, medicamentorum & pigmentorum venditor, pharmacopola. Gl. V. aconitarius, pigmentarius.
Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, maleficus; Ph. magus, incantator. A φάρμακον.
Φαρμακοτρίβης, υ, ὁ, qui pharmaca terit & apparat; (2) qui pharmaca vendit. Ex φάρμακον, & τρίβω.
Φαρμακότριψ, ῖβος, ὁ, idem & ex iiſd.
Φαρμακουργὸς, ὁ, idem quod φαρμακοποιὸς. Ab ἔργον.
Φαρμακοφόρος, ον, ferax venenis, ſ. herbis venenatis. A φέρω.
Φαρμακόω, ῶ, f. ώσω, pharmaca ſeu medicamenta miſceo. A φάρμακον.
Φαρμακὶηρ, ῆρος, ὁ, veneficus, qui veneno inficit. A φαρμάσσω.
Φαρμακτήριος, α, ον, idem.
Φαρμακώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, medicamentarius, medicamenti vim habens; (2) venenatus, veneno tinctus. A φάρμακον.
Φαρμακὼν, ῶνος, ὁ, officina tinctorum.
Φαρμάκων, ωνος, ὁ, qui medicamentis ſeu venenis læſus eſt. Ab eod.
Φάρμαξις, εως, ἡ, tinctura, immerſio; (2) maleficium. Gl. V. veneficium. A
Φαρμάσσω, ſ. άξω, f. άξω, veneno adficio vel inficio, veneno noceo. Gl. Vet. veneno; (2) lenocinio adficio, adultero, fuco; (3) intingo, immergo. Ἀλλ' ἢ ἀφερμαχθ', ἢ κακόν τι μίγα φαρμάσσατ' ἄλλο, Ariſt. Θεσμ. 541. Φαρμάσσων φίλικυν, Odyſſ. 9, 393.
ΦΑΡΟΣ, vel φάρος, ους, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum, velamen, tegmen.
ΦΑΡΟΣ, υ, ὁ ἡ ὄν, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lumen præbens; (2) quævis turris ejuſmodi.
Φαρὸν, aro.
Φάρσος, τὸ, velamen, tegumentum, veſtis ſtragula, veſtimentum.
Φαρυγγίδριον, τὸ, idem quod
ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ ἡ ὄν, guttur, gula, faux, caput œſophagi.
Φάς, *dicens*, a. 2. part. act. v. φημί.
Φάσγανον, υ, τὸ, enſis, gladius; (2) herba quædam. Φάσγανον ὀξύ. Hom. Il. 1, 190. A Cφάζω.
Φασγανουργὸς, ὕ, ὁ, faber ferrarius. Ab ἔργον.
Φᾶσι, *dixit*, 3. ſing. aor. 1. ind. act. *Ion. & Dor.* pro ἔφησε, a φημί.
Φασεῖς, 2. ſing. f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσεις.
ΦΑΣΗΛΟΣ, & φασίηλος, ου, ὁ, it. φάσιλος, & φασίολος, υ, ὁ, phaſelus, Ph. leguminis oblongi genus; (2) navigium oblongum.
Φᾶθι, *dixiſſe*, a. 2. inf. med. verbi φημί.
Φασὶ, *inquiunt*. 3. plur. præſ. ind. act.
Φασιανὸς, ὃ, ὁ, ut φασιανὸς ὄρνις, phaſianus, *avis*. A φᾶσις, Phaſis, *fluvius*.
Φάσις, εως, ἡ, apparitio, viſum; (2) delatio, accuſatio.
Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, ſententia, apophthegma, denunciatio, rumor, adfirmatio, propoſitio. A φαίνω, oſtendo, vel φάω, *dico.*
Φάσκε, *dicitabat*, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφασκε.
Φάσκω, dico, dictito. Gl. V. aio. Οὐκᾶν σὺ ταύτῃ —— Ἰόλαν ἔφασκες Εὐρυτὸς Cποξὰν ἄγειν; Soph. Trach. 426. Φάσκοντες ταῦτα ἅπας ἔχειν, Act. 24, 9. A φάω.
Φασκόλιον, τὸ, pera, mantica, capſa coriacea.
Φάσκωλος, υ, ὁ, veſtigerula.
Φάσμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, oſtentum, portentum, prodigium; (2) quod ſpeciem alicujus rei habet, ut imago. A φαίνω.
Φάσομαι, f. 1. ind. med. *Dor.* pro φήσομαι, a φημί.
ΦΑΣΣΑ, vel φάτλα, ης, ἡ, palumbus, *avis.*
Φασσοφόνος, υ, ὁ, palumborum interfector, accipitris quoddam genus. Gl. Vet. palumbarius. Ἱρηκι ἐοικὼς Ὠκείᾳ φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὠκιστος πετεηνῶν. Hom. Il. 15, 238. Ex φάσσα, & φένω, *occido.*
Φασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φήσω, a verbo φημί.
Φατειὸς, ὰ, όν, dicendus, nominandus. A
Φατὴς, ὕ, ὁ, locutuleius, loquax; (2) mendax. A φάω, *dico.*
Φατὶ, 3. ſ. præſ. ind. *Dor.* pro φησὶ, a φημί.
Φατίζω, f. ίσω, dico; (2) rumorem ſpargo. Οὕτω τ' Διὰς Cὴν παῖδ' ἄλοχον πατίσας. Eur. Iph. in Au. 134. A φάτις.
Φάτις, ιος, ἡ, dictum, ſententia; (2) reſponſum vatis, oraculum; (3) nuncius, rumor, fama; (4) gloria. A φάω, *dico.*
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, præſepe; (2) laquear, ſc. in præſepis formam excavatum. Sed φάτναι, vel φατνίαι, ῶν, αἱ, ſunt etiam loculamenta dentium. Hinc
Φατνόω, laqueatibus tego. P. excavo (ξέω) ut fiat præſepe, lacus, lacunar. *Ern.*
Φατνώματα, ων, τὰ, lacunaria, laquearia; (2) navium foramina, per quæ in adnavigantes miſſilia emittuntur; φάτνωμα, mandibulum, Ph. alveolus dentis.
Φατνωματικὸς, ὴ, όν, laqueatus.
Φατνωτὸς, ὴ, όν, idem & ab eod.
Φάτο, 3. ſing. a. 2. ind. med. *Ion.* pro ἔφατο, a φημί.
Φατὸς, ὴ, όν, dicendus, nominandus; (2) celebris. A φάω, *dico.*
Φατρία, ας, ἡ, curio, Ph. id. quod φρατρία.
Φατριακὸς, ὴ, όν, curialis. A pr.
Φάτλα, palumbus. *Att.* pro φάσσα.
Φάτλιον, υ, τὸ, palumbula, Gl. V. A φάτλα.
ΦΑΤΤΩ, frigo, Heſ.
Φαυλιπόφαυλος, ον, plane nullius pretii.
Φαυλία, ας, ἡ, ut φαυλία ἐλαία, oliva ex oleaſtro cæſo & tranſplantato proveniens. Φαυλότεροι φαυλίων μήλων. Proverb. apud Athen. lib. 3. p. 82. A φαῦλος.
Φαυλίζω, f. ίσω, pro vili habeo, flocci facio, pro nihilo duco, contemno. Τῶν δίαιτάν μου φαυλίζεις, Xen. Ab eod.
Φαυλισμὸς, οῦ, ὁ, contemptio, deſpectus, irriſio. A φαυλίζω. Unde
Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemptrix, ſubſannatrix.
Φαυλόβιος, ον, improbos mores habens.
Φαυλορρημόσυνος, contumelioſe, maledice. A φαυλορρήμων, maledicus.

Digitized by Google

Φ Α Υ΄ Λ Ο Σ, η, ον, pravus, malus, nequam, Gl. Vet. (2) facilis, vilis, levis. Hinc
Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas.
Φαυλεργὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui nihil egregie facit. *Epith.* artificis vilis. Ab ἔργον.
Φαύλως, *Adv.* male; (2) facile, leviter, leniter, moderate. Ab eod.
Φαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος.
Φαυσίβροτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mortalibus lucem adferens; Pind. Olymp. 7. Ex φαῦσις, & βροτός.
Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor. A φάω.
Φαύσκω, luceo, A
Φαύω, f. αὔσω, idem. A φάω.
Φ Α Ὺ Ψ, απὸς, ἡ, palumbes, *avis*.
Φ Α΄ Ω, inuſ. luceo, ſplendeo, fulgeo, mico; (2) interficio; (3) dico. Φάς ἧ χρυσόθρονος ἠὼς, Odyſſ. 14, 502. Περήσεται ἧ τῷ θερισπὴρ ξυρῷ φάλαινα, Lyc. 841.
Φ Ε΄ Β Ο Μ Α Ι, fugio; (2) timeo, metuo. Ἀλλὰ ϰ᾽ αὐτοὶ ὑπ᾽ Ἀργείοισι φέβοιτο, Il. 11, 121. Εἴπερ ἂν αὖτε φεύξωμεθα Τυδέος υἱὸν, ib. 5, 232.
Φευξώμεθα, *fugiamus*, 1. pl. præſ. conj. med.
Φιγγίτης, ου, ὁ, phengites, lapis ſpecularis; (2) laterna. A
Φ Ε΄ Γ Γ Ο Σ, ους, τὸ, ſplendor, lux, lumen, jubar ſeu lumen ſolis, dies.
Φ Ε΄ Γ Γ Ω, ſplendorem præbeo, illumino; luceo. A φίγγος.
Φιγγώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſplendore ſeu luce abundans, luminoſus. Ab eod.
Φειδάλφιτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui farinæ parcit; (2) parcus, tenax. Ex φείδομαι, & ἄλφιτον.
Φειδαλφίτως, *Adv.* parce, tenaciter.
Φείδεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φείδου, a φείδομαι.
Φείδεσθε, *parcetis*, 2. pl. præſ. ejuſd.
Φειδίτιον, φειδίτειον, & φιδίτιον, ου, τὸ, pl. φειδίτια, ſodalitas quædam apud Spartanos ſimul epulari ſolitorum, ſed cum parſimonia & valde frugaliter; Plut. in Lycurg. cap. 12. A
Φ Ε΄ Ι Δ Ο Μ Α Ι, f. φείσομαι, parco, remitto pœnam, do veniam, ignoſco; (2) parco, parce utor, ſum parcus, abſtineo, tempero. Διὰ ταῦτα ὑμῶν οὐχὶ φείσει; εἴπερ ἐμπρατὴς γενήσεται, Dem. Phil. 4. Εἶτ᾽ ἐγὼ ὡς φείσομαι; Ariſt. Ach. 316. Φεισόμεσθα δ᾽ τί τῶνδι μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκαν; id. Av. 374. Ἐφείσατο δράξασθαι, Callim. Epigram. Hinc
Φειδέμβρως, *Adv.* parce, cum parſimonia.
Φειδὸς, ὁ, ἡ, ὀν, parcus, tenuis. Ab eod.
Φειδὼ, οος, ἡ, parſimonia. A φείδομαι.
Φειδαδὲς, idem quod φειδαλός. *Ern.*
Φειδαλὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; Hom. Il. 22, 244. A φειδὼ.
Φειδαλία, ας, ἡ, parſimonia, tenacitas, illiberalitas. A
Φειδωλὸς, ὁ, ἡ, ὀν, & φειδαλὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, parcus, tenex, abſtinens, Gl. Vet. φειδωλότατος, perparcus, parciſſimus, tenaciſſimus, Gl. V. A φείδομαι.
Φειδωλῶς, *Adv.* parce. A φειδαλός.
Φείσεται, 3. ſing. f. 1. ind. med. verbi φείδομαι.
Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, parſimonia; (2) adfectus, quo adducimur ad parcendum, miſericordia. A φείδομαι.
Φέκλη, ης. ἡ, fæcula. Vox Lat.
Φ Ε Λ Γ΄ Ν Ω, nugor, deſipio, *Heſ.*
Φελμόω, fluito more ſuberis. A φέλλος.
Φ Ε Λ Δ Ε΄ Τ Σ, ους, ὁ, locus petroſus Athenis; (2) ſalebroſus, lapidoſus quivis.
Φελλίνης, ου, ὁ, levis in modum ſuberis.
Φέλλινος, η, ον. ſuberinus. A φελλός.
Φελλόδρυς, υος, ἡ, arbor nomen habens ex ſuberis & quercus appellatione. Ex φελλὸς, & δρῦς, *quercus*.
Φ Ε Λ Λ Α΄ Σ, ὁ, ὁ, ſuber; cortex.
Φενακίη, ας, ἡ, fraus. A φένξ. Unde
Φενάκη, ης, ἡ, coma additicia, galericulum.
Φενακίζω, f. ίσω, decipio, fallo, illudo, ſubſanno. Ταῦθ᾽ ἁρ᾽ ἐφενάκιζες ζὺ δύο δραχμὰς φέρων. Ariſt. Ach. 90. Αἰσχρὸν ἐστιν ἐφενακίζειν ἑαυτὸς, Dem. Phil. 1. Οἱ᾽ ἄρ᾽ ἐφενακίζομεν ὑπ᾽ αὐτῆ; Ariſt. Ran. 1038.
Φενακισμὸς, ὁ, deceptio, impoſtura, illuſio, ludificatio. A pr.
Φενακισὴς, ου, ὁ, impoſtor, Ab eod. Hinc
Φενακιστικὸς, ὴ, όν, fraudulentus.
Φενακιστικῶς, fraudulenter, fallaciter.
Φ Ε΄ Ν Α Ξ, ακος, ὁ, impoſtor, deriſor.
Φενόλης, ου, ὁ, penula; idem quod φαινόλης.
Φ Ε Ν Ω, p. m. φόφνα, occido, interficio, inuſ.
Φέρασπις, ιδος, ὁ ϰ᾽ ἡ, clypeum ferens, clypeatus; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & ἀσπὶς.
Φερβίμβω, præſ. inf. act. *Ion.* pro φέρβειν.
Φέρβεθε, *alere*, præſ. infinit. med.
Φ Ε΄ Ρ Β Ω, paſco, alo, nutrio. Ὕδωρ δ᾽ ἄλλα φέρβει, Pind. Ol. 134. Καί μ᾽ ἔφερβε Ζὸς δόμῳ, φάγνα μὲν, χρηΐζῃ ἧ γενναῖον φιλοις, Eur. Or. 863. Ἰξῶ ϰ᾽ ἀναλάμοισιν ἀπ᾽ ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν Εὐρυαλῆς, Epigr. Παρέξω δαῖδ᾽, ὑφ᾽ ὧν ἐφεζόμην, Soph. Phil. 948. Φερόμβιοι πλευστάταν Ζοφίαν, Eur. Med. 827. Τάδε φέρβεται ἐκ Ζέθεν ὄλβε, *Hom. Hymn. in Terr.* 4.
Φέρε, age, agedum, ageſis. A φέρω.
Φερέγγυος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, par & idoneus ſeu ſufficiens alicui rei, ut fidejuſſor locupies vadimonio, ſponſor fide dignus. Τοιῶδε τὶς φερέγγυος. Plut. in Theſeo. cap. 1. ex Æſchyl. Sept. ad Theb. 455. Ex φέρω, & ἐγγύη, *ſponſio*.
Φερέδαπτος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, prandium adferens. Ἀνδρείας βασιλῆι χέαν φερέδαπνον ἰωὴν; Nonn. P. 6, 8. Ex φέρω, & δεῖπνον.
Φερίζαος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vitam adferens. Ex ζωή.
Φερέπακος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, laborum tolerans & patiens. Ex φέρω, & πάκος.
Φερέκαρπος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, fructum ferens, R. ex Plut. Ex φέρω, & καρπός.
Φερέμβω, præt. inf. act. *Ion.* pro φέρειν.
Φερίοικος, & φέροικος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ferens domum; (2) *Subſt.* teſtudo, q. d. domiporta cochlea. Ex φέρω, & οἶκος.
Φερέπολις, & φερέπτολις, ιος, ὁ ϰ᾽ ἡ, urbem ferens, i. e. ſuſtinens ac ſuſtentans; (2) qui urbem cepit. Ex φέρω, & πόλις, vel πτόλις.
Φερεπονία, ας, ἡ, laborum tolerantia. A
Φερέπονος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, laborum tolerans vel patiens. Ex φέρω, & πόνος.
Φερίοζιος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, ferens vitam; (2) ferens, quod ad vitam degendam neceſſarium eſt. Ὅτλιπερ ἀνθρώποιο φερίσζιος νῖὸς ἀκάνθη, Nonn. P. 5, 27. Ex φέρω, & βίος.
Φέρσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφερον, a φέρω.
Φερσακὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens; (2) bellicoſus. Ex φέρω, & σάκος.
Φερεσάφυλος, ον, uvas ferens. A σαφυλή.
Φέρτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. φέρω.
Φερετρόω, circumfero in pompa, tranſveho in pompa. A φέρετρον.
Φερέτριος, ου, ὁ, feretrius. Epith. Jovis.
Φέρετρον, ου, τὸ, feretrum, capulum; (2) lectica. Κείμενον ἐν φερέτρῳ. Hom. Il. 18, 236. A φέρω.
Φέριστος, η, ον, optimus. *Superl.* a φέρω.
Φέρμα, τὸ, proventus. A φέρω, vel φέρβω.
Φερνὴ, ῆς, ἡ, dos, quam ſponſa adfert & dat marito. Ab eod.
Φερνίζω, f. ίσω, doto. Φερνῇ φερνιεῖ αὐτὼ αὐτῷ γυναῖϰα, Exod. 22, 16. A φερνή.
Φερνίον, τὸ, (al. male φέρνιον, *it.* φερνεῖον) ſporta, ſportula, in qua piſces feruntur.
Φεροζάος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, vitam ferens; Nonn. P. 5, 25. Ex φέρω, & ζωή.
Φέρσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g. *Dor.* pro φέρουσαι, a φέρω.
Φερόλεσσος, ον, felicitatem adferens. Ab ὄλβος.
Φερόμεθεν, 1. pl. præſ. ind. paſſ. *Æol.* pro φερόμεθα.
Φερόμεσθα, Perſ. ead. ſed *Dor.* formata.
Φέρομαι, *Paſſ.* feror, ruo, & abripior; (2) in manibus, ſermonibus hominum verſor; (3) ſtudio alicujus rei teneri; (4) εὖ φέρεσθαι, rem bene gerere; *it.* res, quæ bene ſuccedit, opp κακῶς φ.- πλειον φέρεσθαι cum ἐν augeri ex re aliqua. Παρὰ τινὶ, in gratia, autoritate majori eſſe apud aliquem: *cum gen.* excellere, præſtare; (5) *in med.* ſentire, cenſere, int. γιάμην.
Φέροντε, nom. dual. part. præſ.
Φέροντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φέρουσι.
Φερσεφόνη, ης, ἡ, Proſerpina.
Φέροτατος, άτη, ατον, validiſſimus, robuſtiſſimus, præſtantiſſimus, utiliſſimus. A φέρω.
Φέρτε, *ferte*, 2. plur. præſ. imper. act. *per Sync.* pro φέρετε, a φέρω.
Φέρτερος, έρα, ερον, validior, robuſtior, potentior, præſtantior, melior, utilior. *Compar.* Ab eod.
Φέρω, fero, tolero, porto; (2) valeo, proſum ad aliquid; (3) auferre, v. c. præmium, accipere; (4) pendere, ſolvere; (5) adfero, pario; (6) aufero, rapio; (7) φέρων, ſua ſponte, libenter. Additur & verbis vehementiorem motum, vim, ſtudium ſignificantibus, interdum redundat. φέρε, age, οἴσω, feram, Gl. V. f. 1. οἴσειν, eſſe laturus, Ph. Inf. f. 1. ἤνεγϰα, tuli, attuli, Gl. V. ἤνεγϰον. tulit, attulit, Phil. a. 1. & 2. ἐνεγϰών, qui tulit, part. a. 2. ἐνεγϰᾶσα, patria, Gl. V. part. fœm. a. 2. ἐνήνοχα, p. φέρειν ὀργὰς, concitare, Plut. ἐυδοξίαν τινὶ, Ariſt. βαρέως τί, Xen. χαλεπῶς, Dem τὰς αἰτίας, eligere, id. ψῆφον ὑπὲϰ τινος, id. χάριν τινὶ, conferre, Hom. Τὸ μὴ σωθῆναι ζῶ᾽ ἔστιν αἰσχύνῃ φέρει, Soph. 66. Οὐδέ γ᾽ ἐς θυμὸν φέρω, non venit in mentem, id. El. 1362. Ἔξω φέρεσθαι τῆς ϰαιρῶν, aberrare, Iſocr. Εὖ, ϰαλῶς, ϰαϰῶς φέρεσθαι ἐν πράγματι, ſuccedere, & v. v. Thuc.
Φερανυμέομαι, nomen & omen habeo. A
Φερώνυμος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, q. d. ferens nomen ſuum, i. e. veritatem nominis ſui, cui vere convenit nomen, quod habet; (2) qui alterius nomen fert. Ex φέρω, & ὄνομα.
Φερονύμως, *Adv.* nomine rei vere reſpondente, nomine rei congruo.
Φ Ε΄ Υ, heu, va, ha! Ph.
Φεῦγον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγον, a φεύγω.
Φεύγεντι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* pro φεύγουσι.
Φεύγοντων, *fugientium*, gen. pl. part. præſ. act.
Φεύγουσαι, nom. pl. part. præſ. act. f. g.
Φευγυδρος, ου, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui aquam fugit. Ex φεύγω, & ὕδωρ.
Φ Ε΄ Υ Γ Ω, f. φεύξομαι, fugio, fugam capio; (2) effugio, evado; (3) refugio, vito, declino, averſor; (4) exſulo, verto ſolum; (5) fugo, in fugam do. Ἡ φεύγει τὰ ἐρπετὰ, fugat, Strabo, lib. 16. P.) (6) reus ſum, accuſor, ſed de exule dicitur, φευγὼν & φυγὰν, de reo tantum φευγὼν; (6) defero aliquem. *Ern.* Φεύγειν γραφὴν ὕβρεως, accuſari, Æſchin. δικαστήριον, declinare, Plat. τινὶ ἐλπίδα, rejicere, Plut. τινὶ πατρίδα, exulare, id. δίκην πρὸς τῇ πρυτανῇ, defendere, Dem. ϰοινωνεῖν τινι, vitare, Plato. Τὲς ἀξίνες ἧ τ᾽ ἰμὴς ὁμιλίας ἔφυγον, Ariſt. Plut. 775. Πάντα φεύγει πᾶς τις ἐυπόδων φίλος, Eur. Med. 561. Ἐγὼ δ᾽ ἐρημος τῶνδε φεύξομαι χθόνα, ibid. 604. Φεύξει γραφὰς ἑϰατονταλάντους τέτταρας, accuſaberis, Ariſt. Eq. 440. Δικοῖμι᾽ ἂν τ᾽ νόσε σιφεύγειν, Soph. Phil. 1036.
Φεύξω, f. ξω, clamo φεῦ. A φεῦ.
Φευκτὸς, ὴ, όν, fugiendus. A φεύγω.
Φευκτικὸς, ὴ, όν, fugax. A φευκτός.
Φευκτὸς, ὴ, όν, qui effugi ſeu vitari poteſt, vitabilis, evitabilis; (2) fugiendus, vitandus, deteſtabilis. A φεύγω.
Φεύξῃ, 2. ſing. f. 1. indic. med. *Dor.* pro φεύξῃ, a φεύγω.
Φεύξιμος, ὁ ϰ᾽ ἡ, a quo fugiendum eſt; (2) qui

Digitized by Google

qui effugi seu vitari potest; (3) ad quem confugitur, ad quem confugere licet. A

Φεῦξις, εως, ἡ, fuga. A φεύγω.

Φευξοῦμαι, f. 1. indic. med. verbi φεύγω.

ΦΕΨΑΛΟΣ, ᾱ, ὁ, scintilla, vel scintilla parva. Hinc

Φεψαλόω, ῶ, in scintillas converto, comburo.

Φεψάλυξ, γος, ἡ, scintilla; Arist. L. 106.

ΦΕΩΣ, ω, ὁ, pheos, *planta*.

Φῆ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφη, a φημὶ.

Φῇ, *dixerit*, 3. sing. a. 2. conjunct. act.

Φήη, *dicat*, *dixerit*, 3. s. a 2. conj. act. pro φῇ.

Φηγίνεος, έα, εον, *contr.* φηγίνεῦς, ῆ, οῦν, idem quod

Φήγινος, ίνη, ινον, faginus, fagineus. A

ΦΗΓΟΣ, ᾱ, ἡ, fagus; æsculus, Gl. Vet. *Item* faginus. Φηγῷ ὑτὸ ωρίμνω, Call. in Dian. 239. Hinc

Φηγὼν, ῶνος, ὁ, æsculetum, Gl. V.

Φηλέω, impono, decipio, A φῆλος.

Φήληξ, ηκος, ὁ, impostor; (2) grossus sive ficus nondum matura, etsi maturitatis speciem præ se ferat. Ab eod.

Φηλήτης, ᾱ, ὁ, impostor, deceptor. A φηλέω.

Φηλήτησι, dat. pl. *Ion.* pro φηλήταις, a pr.

ΦΗΛΟΣ, ᾱ, ὁ, impostor, fallax.

Φηλόω, ῶ, f. ώσω, idem quod φηλέω. Λαβέαισι κὴ κλαυθμοῖσι φηλώσας ωρόμον, Lyc. 785, Menand. 11.

Φήμη, ης, ἡ, fama, rumor, celebritas, opinio & existimatio concepta de aliquo; (2) omen, prædictio. A

Φημὶ, fut. ήσω, aio, dico, adfirmo. Φήσομεν ωρὸς τὲς ςρατηγὲς, Arist. Av. 403. A φάω, *dico*.

Φημίζω, fut. ίσω, *Dor.* ίξω, dico, divulgo. Ἤν τινα (φήμιω) ωολλοὶ Λαοὶ φημιζωσι, Hesiod. Ἔργ. 762. Σπιλὰς δ' ἐκείνη Ζῆς φερώνυμος τύχης φημισθησεῖ, Lyc. 1082. Τέκνα μὲν κὴ κριῆ ἐφημίξαντο μίτωπον, Dionys. Πβ, 90. A

Φῆμις, ιος, ἡ, fermo, verbum, rumor, fama; (2) omen. A φημὶ.

Φημισμὸς, ᾶ, ὁ, fama, rumor. A φημίζω.

Φλεῦ, a, 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφλω, a φημὶ.

Φλῆναι, *dixisse*, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

ΦΗΝΗ, ης, ἡ, ossifraga, avis major quam aquila.

Φὴρ, φηρὸς, ὁ, fera; (2) centaurus. Pro Θήρ.

ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, nervorum tumores & tensiones.

Φηρομανὴς, ἐος, ὁ κὴ ἡ, insaniens in feras, qui insano ferarum amore tenetur. Ex φὴρ, & μαίνομαι, *furo*.

Φηρσὶν, dat. pl. cum ν ἑφελκ. pro φηρσὶ, a φὴρ.

Φῄς, 2. s. præs. ind. act. verbi φημὶ.

Φῇς, *dixeris*, 2. sing. a. 2. conj. act.

Φήσειε, 3. sing. a. 1. opt. *Æol.* pro φήσαι.

Φήσεις, *dices*, 2. sing. f. 1. ind. act.

Φῆσθα, *dicebas*, 2. sing. imperf. ind. act. *Ion.* & *Æol.* pro ἔφησθ.

Φησὶ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. act.

Φῄσει, *dixerit*, 3. s. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φῇ.

Φήσω, *dicam*, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

ΦΗΤΡΗ, ης, ἡ, tribus.

Φθαίη, *auticipaverit*, 3. sing. a. 2. opt. verbi φθῆμι, pro φθάω.

Φθάμενον, acc. sing. a. 2. part. med.

Φθᾶν, 3. pl. aor. 2. ind. act. *Ion.* & *Bœot.* pro ἔφθησαν.

Φθάνειν, *prævenire*, præs. infinit. act.

ΦΘΑΝΩ, fut. άσω, prævenio, occupo, prior aliquid facio; (2) assequor, attingo. Unde (3) ᾰ φθάνω, non possum; (4) servit celeritati exprimendæ; (5) Οὐκ ἂν φθάνοις, est, necesse est, non potes non. *interdum tamen*, statim, mox. Οὐκ ἂν φθάνοιτον τῦτο ωραίζοντ', Arist. Plut. 484. Ὀψὲ κὴ ωροτέραις φθάσαι ἃ λογισμὸν ἁμαρτὼν ἔφησε, Dem. Φθάνω ωροφθάνειν, Æsch. Ἔφθασε δὲ ἐπ' αὐτὲς ἡ ὀργὴ, 1 Thess. 2, 16. Ἄχρι γὰρ κὴ ὑμῶν ἐφθάσαμεν, 2 Cor. 10, 14.

Φθαρεὶς, *corrupt'us*, a. 2. part. pass. v. φθείρω.

Φθαρῇς, *percas*, 2. sing. aor. 1. imper. pass. *per Syncop.* pro φθάρθητι.

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio, corruptela. A φθείρω.

Φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, corrumpendi vim habens; (2) exitialis, lethalis. Ab eod.

Φθαρτὸς, ἡ, ὸν, q. d. corruptibilis, corruptioni aut interitui obnoxius, mortalis; (2) corruptus, Gl. V. Ab eod.

Φθᾶς, a. 2. part. act. verbi φθῆμι.

Φθάσας, a. 1. part. act. verbi φθάνω.

Φθάσω, *præveniam*, f. 1. ind. act.

Φθίγξατο, 3. s. imperf. ind. *Ion.* pro ἐφθίγξατο, a

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, f. ξομαι, vocem seu sonum emitto, sonum edo, Gl. Vet. loquor, exprimo. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐκ ἀνθρώπου φωνῆ φθεγξάμενον, 2 Pet. 2, 16. Οὐ γὰ τόσ' ἂν ἐφθέγξω λόγυς, Eur. Med. 1310. Ὅτε τὸ δεύτερον ἀλεκτρυὼν ἐφθέγξατο, Arist. Conc. 391.

Φθίγξατο, *fcnabant*, 3. plur. imperf. indicat. med. *Ion.* pro ἐφθέγγοντο.

Φθίγμα, ατος, τὸ, loquentis vox; (2) quævis vox; (3) sonus. A φθέγγομαι.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. med.

Φθέγξεῖ, *dicet*, 3. sing. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φθέγξει.

Φθέγξῃ, *loqueris*, 2. sing. temp. ejusdem & eadem dialecto adfecti.

Φθείμεν, a. 2. opt. med. verbi φθῆμι, pro φθέω, *corrumpo*.

Φθειόμεν, 1. pl. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῶμεν, a φθῆμι, *anticipo*.

Φθείρ, ῥὸς, ὁ, pediculus; (2) fructus piceæ; (3) nomen piscis, quem Gaza *pediculum* vocat. A φθείρω.

Φθείρη, 3. s. præs. conj. act. v. φθείρω.

Φθειριάσις, εως, ἡ, pediculatio, Gl. Vet.

Φθειριάω, ῶ, f. άσω, pediculis scateo, pediculari morbo laboro; φθειριῶν, pediculosus, Gl. Vet. A φθείρ.

Φθειρι'ζω, fut. άσω, idem, vermibus scateo. Ab eodem.

Φθειριζαω, idem ap. Lucian. *si lectio sana*. A ζάω, *Ern*.

φθειρίζω, & φθειριζομαι, pediculos venor, vel quæro. Ab eod.

Φθειρικὸς, ἡ, ὸν, pedicularis. A φθείρ.

Φθειριστικὸς, ἡ, ὸν, venans pediculos.

Φθείρυντι, 3. pl. præs. indicat. act. *Dor.* pro φθείρυσι.

Φθειροποιὸς, ὸν, ὁ κὴ ἡ, pediculos producens. Ex φθείρ, & ωοιέω.

Φθειροτραγία, ᾶ, pediculos edo. Ex φθείρ, & τράγω, *edo*.

Φθειροφάγος, ᾰ, ὁ κὴ ἡ, pediculorum esor. Ex φθείρ, & φάγος, *vorax*.

Φθειροφόρος, ᾰ, ὁ κὴ ἡ, piceæ species, quæ minimos fert nucleos. Ex φθείρ, & φέρω.

Φθείρω, f. ῥῶ, corrumpo, vitio, violo, stupro, comburo, vexo, vasto, interimo, interficio; φθείρομαι, pereo, Gl. Vet. φθαρῶμαι, convelli Gl. V. a. 2. pass. φθαρὴν, corruptum, Ph. a. 2. part. pass. ἐφθαρμένος, corruptus, perf. Οὐ γὰ τι τῶτον, ἀλλὰ τὲς θεῶν νόμυς φθείρεις ἄν, Soph. Aj. 1360. Κακᾶς θεῶν τις Οἰδίπε φθείρε γένος, Eurip. Ph. 382. Πρόῤῥιζον, ὡς ἔοικεν, ἐφθαρῇ γένος, Soph. El. 767. Ἐφθείρω, abi in malam rem. Τόνε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρω, Arist. Piut. 610. A φθίω.

Φθειρώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, aptus ad procreandos pediculos; (2) pediculis scatens, pediculosus. A φθεὶς, *pediculus*.

Φθῆσεῖ, 3. f. f. 1. indic. act. v. φθείρω.

Φθίσω, f. 1. ind. act. *Æol.* pro φθερῶ.

Φθισιγενὴς, ὁ κὴ ἡ, ad perdendum factus s. natus, *Epith.* Furiæ. A φθείρω, & γίγνομαι.

ΦΘΕΩ, corrumpo, labefacto, perdo interimo. Πρὶν γὰ κεν κὴ νῦξ φθίσῃ ἀμῦρολος, Odyss. 11, 329.

Φθίσμεν, 1. plur. aor. 2. conj. act. *Ion.* pro φθώμεν, a φθῆμι pro φθάω.

Φθῆ, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφθη.

Φθῇ, *præoccupaverit*, 3. sing. a. 2. conj. act. *per Epenthesin.* τῦ η, pro εθη.

Φθῆσε, 3. s. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφθησε.

Φθῆσι, 3. s. a. 2. conj. act. *Ion.* pro φθῇ.

Φθήσομαι, *præveniam*, f. 1. indic. med.

Φθιμένοισι, *mortuis*, dat. pl. *Ion.* pro φθιμένοις, a φθιμένος, *Ion.* pro ἐφθιμένος, a φθίνω.

Φθίνα, ας, ἡ, rubigo. A φθίω. Unde

Φθινὰς άδος, ἡ, decrescens; (2) tabificus.

Φθίνασμα, ατος, τὸ, tabes, phthisis.

Φθινικὸς, ἡ, ὸν, tabificus. A φθίνω.

Φθινόκαρπος, ὁ κὴ ἡ, qui fructum amisit.

Φθινοπωρινὸς, ὴ, ὸν, qui est auctumni ad finem vergentis, brumalis. A

Φθινοπωρὶς, ίδος, ἡ, autumnalis, *Epith.* Olivæ.

Φθινοπωρισμὸς, ὁ, Autumnus, perceptio fructuum autumnalium.

Φθινόπωρον, ᾰ, τὸ, senescens auctumnus & in hiemen vergens; autumnus. Ex φθίνω, & ὀπώρα.

Φθινύθεσκε, *consumebat*, 3. sing. imperfect. ind. act. *Ion.* pro ἐφθινύθε, a

Φθινύθω, perdo, profligo; (2) corrumpo, consumo; (3) contabesco, maceror, pereo. Οἶνον ὃ φθινύσασιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες, Odyss. 14, 95. Ἀεὶ μὲν φθινύθασι ωόλιν, Il. 6, 327. A φθίνω.

Φθίνυλλα, pestifera, Arist. Concion. 907.

Φθίνω, corrumpor, consumor, pereo, deficio, tabesco. Εἰ τὰ μὲν φθίνει, φίλοι, Soph. Aj. 405. ἐξ αὐτῦ, id. Trach. 690. A φθίω. Hinc

Φθινώδης, ες, ὁ κὴ ἡ, qui jam phthisi correptus est, vel, qui ad phthisin natura proclivis est; (2) tabidus, qui tabe conficitur.

Φθισιλώωρ, ορος, ὁ κὴ ἡ, homines perdens, hominibus exitiosus. Στείχεν ἐς ωόλεμον φθισιλώωρα, Hom. Il. 2, 833. Ex φθίω, & ἀνὴρ.

Φθίσθαι, *periisse*, perf. infinit. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθαι, a φθίνω.

Φθίσθω, *perditor*, 3. sing. perf. imper. pass. *Ion.* pro ἐφθίσθω, vel *perdere*, *peri*. 2. sing. præs. imper. pass. *per Syncop.* pro φθίσθω, a φθίω.

Φθισιάω, ῶ, tabe laboro, tabe consumor, Aristot. A φθίσις.

Φθισίβροτος, & φθισίμβροτος, ᾰ, ὁ κὴ ἡ, hominum interemptor; (2) lethalis. Ex φθίω, & βροτὸς, *mortalis*.

Φθισικὸς, ἡ, ὸν, qui laborat tabe, pulmonarius; (2) tabeficus. A

Φθίσις, εως, ἡ, corruptio, extenuatio, consumptio, decrementum, tabes, præsertim pulmonis, phthisis. A φθίω.

Φθίσω, *tabefactam*, f. 1. ind. act. v. φθίω.

Φθιτὸς, ἡ, ὸν, corruptibilis, corruptioni seu interitui obnoxius; (2) mortalis; (3) mortuus. Ab eod.

Φθίω, fut. ίσω, corrumpo, labefacto, perdo, interimo, macero, tabefacio; (2) consumor, deficio, tabesco; & φθίομαι, corrumpor, perdo, pereo, morior. Φθίσ Ζὲ τὸ Ζὸν μένος, Il. 6, 407. Ἵνα φθίσωμεν ἱλόντας αὐτὸν, Odyss. 16, 369. Τῆσι τοκῆας μὲν φθίσαν θεοὶ, ib. 20, 67. Ἢ ἤδη φθίσυσ' ὑπ' αὐτῷ δυρὶ δαμέντες; Il. 11, 820. Ὅφρα φθίομεν Δαναὸς, Il. 14, 87. A φθίω.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, sonus, vox. A φθέγγομαι.

Φθόγγος, ᾰ, ὁ, sonus, vox. Ab eod.

Φθόη, ης, ἡ, tabes. A φθίω.

Φθονερία, ας, ἡ, invidia, invidentia, i. e. habitus invidiæ a natura insitus. A

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, invidus, invidiosus, qui invidiæ morbo laborat. A φθόνος.

Φθονερῶς, *Adv.* invide, invidiose.

Φθονέω, ῶ, fut. ήσω, invideo; (2) nego, denego, concedere nolo. Τῷ χρόνῳ γὰρ ἅ φθονεῖ, Eur. Hec. 240. Μὴ φθόνει φράσαι, id. Med. 63. Ὧν ἐγώ σοι ἅ φθονήσω, Xen. Cyr. 8, 31. Ab eod. Hinc

Φθονήσασα, a. 1. part. act. f. g.

Φθόνησις, ἡ, invidia.

Φθόνος, ᾰ, ὁ, invidia, invidentia, livor; (2) reprehensio. Οὐδεὶς φθόνος, libenter. Ἀμέμπτοι τυγχάνω ἀκηκοὼς ὑδεὶς φθόνος λέγει, Plat. in Phæd. A φθονέω.

Φθωῦμεν,

Digitized by Google

ΦΘονῦμεν, 1. pl. præſ. indicat. act. *contr.* pro φθονέομεν, a φθονέω.

ΦΘορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, calamitas, corruptela, lues, peſtis; ſtuprum, Ph. compreſſio, Gl. Vet. A φθείρω.

ΦΘορεὺς, έως, ὁ, corruptor, vitiator. A φθορὰ, vel φθορέω. Unde

ΦΘόριος, ος, ὁ ἡ ὄν, corrumpendi ſeu perdendi & exſtinguendi vim habens.

ΦΘοροποιέω, perdo, exitio ſum.

ΦΘοροποιὸς, ὸν, ὁ ἡ ὄν, corruptionem ſeu interitum, aut perniciem efficiens, perniciosus, peſtifer, exitialis. Ex φθορὰ, & ποιέω.

ΦΘόρος, ου, ὁ, internecio, ſtrages, peſtis. A φθείρω.

Φι, vel φιν, *Syllaba paragogica*, quam poëtæ dativis ſing. & pl. addunt.

Φιαλίω, ῶ, phiala libo, ſacrifico. Ὅπως ἱρὰ ἐν φιαλῶμεν ἐυξάμενοι τοῖσι θεοῖς, Ariſt. Pace, 431. A

ΦΙΑΛΗ, ης, ἡ, phiala, poculum, patera; (2) ornamentum lacunaris & januæ.

Φιαληφόρος, ος, ὁ ἡ ὄν, phialam geſtans & thenſam ducens. Ex φιάλη.

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, parva phiala. A φιάλη.

Φιάλιον, τὸ, idem, Dim.

Φιαλοειδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, phialæ formam habens, Gl. V. φιαλοειδὲς, baciola. Ex φιάλη, & εἶδος.

Φιαλοῦδης, ες, idem.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, nitens, ſplendens; (2) pinguis, *quia pinguia nitent*; (3) Sch. Theocr. acerbus. Ὄρνιθος φιαρᾶς ἀπὸ τηκομένη Σάρξ, Nic. Al. 387. Φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμῆς, Theocr. 11, 21.

Φιλαγαθὴς, ὲς, hilaris, riſum amans, *Dor.* pro φιλοκαθὴς, a καλὸς.

Φιλαγαθία, ας, ἡ, amor bonorum. A

Φιλάγαθος, ος, ὁ ἡ ὄν, amator probitatis, bonitatis ſtudioſus, amans bonorum; benignus, Gl. Vet. Ex φίλος, & ἀγαθὸς.

Φιλαγάθως, *Adv.* bonos amando, ex amore bonitatis.

Φιλαγένητος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ingenito ſive non genito favet, cui placet τὸ ἀγέννητον.

Φιλαγλαὸς, ὁ ἡ ὄν, idem quod φιλόκαλος.

Φιλάγραυλος, ὁ ἡ ὄν, ruricola.

Φιλαγρία, ἡ, venatrix, ſtudioſa venandi.

Φίλαγρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ruris amans.

Φιλαγρότις, ἡ, venatrix.

Φιλάγρυπνος, ος, ὁ ἡ ὄν, vigiliarum amans, vigilantiæ ſtudioſus.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna caritas.

Φιλάδελφος, ος, ὁ ἡ ὄν, fratris ſeu fratrum amans; (2) carus fratri, Gl. V. A præc.

Φιλαδελφως, fraterne, Gl. V. A præc.

Φιλαδυάων, ον, vires frangens.

Φιλαθλος, ον, idem quod

Φιλαθλητὴς, οῦ, ὁ, certaminum ſtudioſus.

Φιλαθλὶς, a. 1. part. paſſ. *Dor.* pro φιληθεὶς, a φιλέω.

Φιλαιατος, ον, lugubris. Ab αἰάζω.

Φίλαι, *fave*, imp. verbi, φίλημι, *amo*. Νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθλίων, Hom. Iliad. 5, 117.

Φιλαίματος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſanguinarius, Gl. V. Ex φίλος, & αἷμα.

Φιλαίτιος, ίου, ὁ ἡ ὄν, querulus; (2) contentioſus, litigioſus. Ex φίλος & αἰτία.

Φιλαιτίως, *Adv.* culpandi ſtudio.

Φιλακόλαστος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui amat intemperantiam, luxuriam, ſeu laſciviam.

Φιλάκρατος, ος, ὁ ἡ ὄν, meri cupidus, vinolentus. Μετὰ δαῦμα φιλακράτων ὑμεναίων, Nonn. Par. 4, 54.

Φιλακροάμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, qui acromatis delectatur. Ab ἀκρόαμα.

Φιλαλέξανδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, Alexandri amicus vel ſtudioſus.

Φιλαλήθης, ές, ὁ ἡ ὄν, veri ſeu veritatis amator vel amatrix.

Φιλαλήθως, *Adv.* veritatis amore vel ſtudio.

Φιλαλληλία, ας, ἡ, mutuus amor. A

Φιλάλληλος, ος, ὁ ἡ ὄν, mutuo amore flagrans.

Φιλαλλήλως, amore mutuo.

Φιλαλλογενὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, amans alienigenarum.

Φιλάλυπος, ον, expers doloris ſ. triſtitiæ.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, amans peccata, avidus peccandi, R. Ab ἁμαρτάνω.

Φιλάμπελος, ον, ferax vitium, frequens vineis.

Φιλαναγνώστης, ου, ὁ, cupidus, ſeu ſtudioſus legendi.

Φιλαναλωτὴς, οῦ, ὁ, ſumptuoſus, Gl. V.

Φιλανάλωτος, ὁ ἡ ὄν, idem.

Φιλανδρία, ας, ἡ, amor mariti. A

Φιλάνδρος, ος, ὁ ἡ ὄν, amans viri. Ab ἀνὴρ.

Φίλανθος, ον, flores amans, ſ. fovens.

Φιλανθρακὶς, ίδος, ὁ, carbonarius. Ἀπολεῖς ἄρα τ' ἤλικα τόνδε φιλανθρακέα; Ariſt. Ach. 340.

Φιλανθρώπευμα, ατος, τὸ, liberale facinus & benignitatis plenum. A

Φιλανθρωπεύομαι, f. εύσομαι, humanus ſum, humanum me præbeo. Ταῦτα ἡμᾶς ἡ τύχη τὰ μεγάλα φιλανθρωπεύεται, Heliod. Φιλανθρωπευόμενος ἀφεὸς αὐτὸς, Demoſth. Πάντας Μιθριδάτης φιλανθρωπευσάμενος τε ἡ ἐφόδια δοὺς ἀπέλυσεν ἐς τὰ οἰκεῖα ἀπιέναι, Appian. B. Mithridat. A φιλανθρωπος.

Φιλανθρωπέω, ῶ, f. ήσω, ſum humanus; (2) humaniter tracto. Τὲς ἢ προσδεχομένους ἐφιλανθρώπεε, Polyb. Ab eod.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, clementia, indulgentia, Ph. Ab eod.

Φιλανθρώπινος, ος, ὁ ἡ ὄν, humanus.

Φιλανθρωπίνως, *Adv.* humaniter.

Φιλάνθρωπος, ος, ὁ ἡ ὄν, humanus, clemens, benignus, comis.

Φιλανθρώπως, humaniter, comiter.

Φιλάνωρ, ορος, ἡ, idem quod φίλανδρος.

Φίλαο, *dilexiſti*, 2. aor. 1. m. pro ἐφιλήσω, *Æol.* Call. in Dian. 185.

Φιλαοιδὶς, ίδος, ἡ, amator cantorum ſeu poëtarum; (2) amator cantus.

Φιλαπεχθημόνως, *Adv.* eorum more, qui libenter inimicitias ſuſcipiunt, aut ſuſceptas exercent, infeſto animo. A φιλαπεχθήμων. Unde

Φιλαπεχθημοσυνη, ης, ἡ, improbitas in omnium odia incurrens; (2) inimicitia.

Φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, inimicitiarum amans. Ex φίλος, & ἀπεχθάνομαι.

Φιλαπεχθὴς, ὁ ἡ ὄν, idem. Ab ἔχθος.

Φιλαπλοϊκὸς, ὴ, όν, ſimplicitatis & ſinceritatis amans.

Φιλάπλους, ους, ὁ, incautus, Gl. Vet. ſimplicitatis amans.

Φιλαπόδημος, ον, libenter peregrinus.

Φιλαργυρέω, ῶ, f. ήσω, pecuniæ avidus ſum.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, argenti amor, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλάργυρος, ος, ὁ ἡ ὄν, amans argenti, pecuniæ ſtudioſus, cupidus, avarus.

Φιλάρετος, ος, ὁ ἡ ὄν, virtutis ſtudioſus. Ex φίλος, & ἀρετη.

Φιλάρματος, ον, rei equeſtris, certaminum equeſtrium ſ. curulium, belli denique amans. Ab ἅρμα.

Φιλάρχαιος, vel φιλαρχαῖος, ος, ὁ, antiquitatis amator; antiquarius, Gl. V.

Φιλαρχέω, ῶ, f. ήσω, imperii ſeu dominationis cupidus ſum. A φίλαρχος.

Φιλαρχία, ας, ἡ, imperii ſeu imperandi cupiditas; ambitus, Gl. V.

Φιλαρχικὸς, ὴ, όν, idem quod

Φίλαρχος, ος, ὁ ἡ ὄν, imperii ſeu imperandi cupidus, Gl. V. ambitioſus. Ab ἀρχὴ.

Φιλᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φιλῆσαι, a φιλέω.

Φίλασε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* & *Dor.* pro ἐφίλησε.

Φιλασεῖς, 2. ſing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φιλήσεις.

Φίλατο, 3. ſ. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ἐφίλατο, a φίλημι.

Φιλαυθόμαιμος, ὁ ἡ ὄν, amans fratris ſ. ſororis.

Φίλαυλος, ὁ ἡ ὄν, tibicen, vel cantum tibiarum amans.

Φιλαυτέω, ῶ, f. ήσω, me ipſum amo.

Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſui ipſius, nimius ſuiamor. A

Φίλαυτος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſibi carus, qui nimis ſibi placet.

Φιλαύτως, nimio ſui amore.

Φιλέγυος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui ſponſionibus ſeu fidejuſſionibus gaudet. Ex φίλος, & ἐγγύη.

Φιλεγκλήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, querulus; (6) quadruplator, criminator. Ex φίλος, & ἔγκλημα.

Φιλεγκλημόνως, criminoſe, calumniatorie.

Φιλέεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλει, a φιλέω.

Φιλεδήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ſciendi ſeu cognoſcendi cupidus, cognitionis ſeu ſcientiæ cupidus. Ex φίλος, & εἰδέναι, *noſſe*.

Φιλέκδημος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui peregrinandi ſtudio & cupiditate tenetur.

Φιλέλαιος, ον, oleas libenter comedens, ſ. appetens.

Φιλελεήμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, ſumme miſericors.

Φιλέλεος, ος, ὁ, idem.

Φιλελεύθερος, α, ον, liberalis, magnanimus.

Φιλελεύθερος, ος, ὁ ἡ ὄν, libertatis amans.

Φιλέλλω, ῶ, ὁ ἡ ὄν, ſtudioſus vel amicus Græcorum, Græcarum literarum ſtudioſus.

Φιλέμπορος, ὁ, mercatorius, mercator.

Φιλένδοξος, ον, gloriam appetens.

Φιλένθος, ὁ ἡ ὄν, idem quod ἔνθεος.

Φιλέοισι, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro φιλέουσι.

Φίλεον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλεον.

Φιλέοντι, 3. plur. præſ. ind. act. *Dor.* pro φιλέουσι.

Φιλιορτασὴς, ὁ, idem quod

Φιλιορτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui amat feſta ſeu dies feſtos. Ex φίλος, & ἑορτή.

Φιλεπιστήμων, ὁ ἡ ὄν, amans doctrinæ.

Φιλεπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, qui libenter objurgat & increpat, ad reprehendendum pronus.

Φιλεραστὴς, οῦ, ὁ, amator amoribus deditus.

Φιλέργάω, ſedulus ſum, labores amo.

Φιλεργία, ας, ἡ, ſedulitas, agendi ſeu operandi ſtudium. A

Φιλεργὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, operis amans, operi deditus, ſedulus, Gl. Vet. φίλεργος, gnavus, navus. Ex φίλος, & ἔργον.

Φιλεργῶς, induſtrie.

Φιλέρημος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſolivagus, Gl. V.

Φίλερις, ίδος, ὁ ἡ ὄν, contentionum amans, jurgioſus, Gl. V. pertinax.

Φιλεριστέω, ῶ, contentiones amo. A

Φιλεριστικὸς, ὴ, όν, idem quod

Φιλέριστος, ος, ὁ ἡ ὄν, contentionis ſtudioſus Gl. V. pertinax. Ex φίλος, & ἔρις.

Φίλερως, ωτος, ὁ ἡ ὄν, amoris ſtudioſus, amoribus deditus.

Φιλεταιρεία, ἡ, & ία, ſtudium erga ſodales, ſ. amicos. A

Φιλέταιρος, ος, ὁ ἡ ὄν, ſodalium ſeu amicorum ſtudioſus.

Φιλεύλαβὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, religionis amans, religioſus.

Φιλεῦσι, 3. plur. præſ. ind. paſſ. *Dor.* pro φιλοῦνται.

Φιλεύωτι, 3. plur. præſ. indic. act. *Dor.* pro φιλοῦσι.

Φιλεῦσαι, nom. plur. præſ. part. act. *Dor.* pro φιλοῦσαι.

Φιλεῦσιν, *amant*, 3. pl. præſ. ind. act. *Dor.* & cum ν, pro φιλοῦσι.

Φιλεύτραπελος, ὁ ἡ ὄν, jocoſus, qui jocis gaudet.

Φιλεύχειλος, ὁ ἡ ὄν, *Epith.* helluonis.

Φιλεχθρέω, inimicitias exerceo. A

Φίλεχθρος, ος, ὁ ἡ ὄν, inimicitiarum amans.

Φιλέω, ῶ, fut. ήσω, amicus ſum, amo, amice tracto, amicitiæ officiis proſequor; (2) oſculor, ſuavior; (3) ſoleo, Gl. Vet. φιλεῖ, amat, adamat, ſolet, Gl. Vet. Τὲς ἢ Σάφρονας θεοὶ φιλοῦσι, Soph. Aj. 133. Ἐκ καρδίας φιλεῖν, Luc. Φιλεῖς ἢ δρᾶσ' αὐτὸ Σεόδρα, Ariſt. Plut. 644. Φιλεῖ γὰρ ὡς τὰ τοιαῦθ' ἑτέρας τρίπεδας, id. Nub. 810. Ἐφιλήθην ὑπ' Διὸς, Il. 2, 668. A φίλος.

Φίλη, ης, ἡ, amica. A φίλος.

Φιληδέω, delector, capio voluptatem, & q. d. amo ſuavitatem. Φιληδεῖν τινι, Athen. Φι-

Digitized by Google

ζῶν γὲ ἀεὶ πολίεσσι φιλησιῖ, Callim. in Apoll. 56. A φιλησίς.

Φιλησίς, ίος, ὁ ἡ ἡ, suavitatis, voluptatis amans. Ex φίλος, & ἡδύς.

Φιληδονέω, ῶ, fut. ήσω, voluptatibus delector. voluptatibus indulgeo.

Φιληδονία, ας, ἡ, amor voluptatis, Long. 34. A

Φιλήδονος, ε, ὁ ἡ ἡ, voluptatum amans, voluptarius, voluptati deditus, Gl. Vet. voluptuosus, Phil. obscœnus. Ab ἡδονή.

Φιληκοέω, ῶ, auditionis studio teneor, Polyb.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, audiendi cupiditas seu studium. A

Φιλήκοος, ὁ ἡ ἡ, audiendi cupidus, qui libenter audit, Gl. V. attentus. Ab ἀκούω.

Φιληκόως, attente, Gl. V. A præc.

Φιληλάκατος, ον, lanificus, lanificio serviens,

Φίλημα, ατος, τὸ, osculum, suavium, basium. A φιλέω.

Φιλημάτιον, τὸ, Dim. pr.

Φιλήμφαι, aor. 2. infin. med. *Dor.* pro φιλέσθαι, a

Φιλημι, amo. Ὡς ὄκ' ἔγ' ἐμὲ ἡ Ζεὺς φιλήμβαι, Il. 22, 265. A φιλέω.

Φιλήμων, ονος, ὁ, Philemon. Nomen viri. *Deosculans.*

Φιλήμων, ον, ventosus, vente expositus. Ab ἄνεμος.

Φιλήρης, ες, amans remorum, i. e. rei nauticæ studiosus.

Φίλησα, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφίλησα, a φιλέω.

Φιλῆσαι, *amare*, s. *amavisse*, a. 1. inf. act.

Φιλησιμολπος, ὁ ἡ ἡ, amicus cantus, s. symphoniæ, lætans concentibus. A μολπή.

Φίλησις, ιος, ἡ, amatio, dilectio. A φιλέω.

Φιλητής, amatius. A φιλέω.

Φιλήτωρ, osculor. A φίλητος.

Φιλητὴς, ῆ, ὁ, amator; basiator, Gl. V. A φιλία,

Φιλήτης, ου, ὁ, fur, latro; al. φηλήτης. Latronum more, quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectantur*, ut strangulent, Senec. epist. 51. Ὅς δὲ γυναικὶ πὶ ποιῆε, πίπτοιδ' ὑπε φιλήτησι, Hes. Op. 1, 373. Æschyl. Ch. 1001. σίμφυτον Ἔρωτος ὅς γε φιλητῆι ἄνωξ, Eur. Rhes. 217. Al. legunt, φηλ. P.

Φιλητικὸς, ἡ, ὸν, ad amandum propensus; (2) libenter osculans. A

Φιλητὸς, ἡ, ον, amabilis, amore dignus. A φιλέω.

Φιλητωρ, ορος, ὁ, amator, amasius; (2) amans, sensu honesto, *fœm.* amica, amasia, Æsch.

Φιλία, ας, ἡ, amor, caritas, amicitia. A φίλος.

Φιλιάζω, ineo amicitiam, fio amicus. Φιλιάζειν φιλοις καὶ ἀδελφοῖς, 1 Esdræ. 3, 22. Πᾶς φίλος ἐρεῖ, Ἐξιλίασα αὐτῷ κἀγώ, Ecclesiastic. 37, 1. A φιλία.

Φιλιατρία, medicinæ studiosus sum, Dioscor. A

Φιλίατρος, ε, ὁ ἡ ἡ, medicinæ studiosus.

Φιλικὸς, ἡ, ὸν, amicitiæ conveniens, amabilis, ad amandum propensus; amatorius, Gloss. Vet. A φίλος.

Φιλικῶς, amanter, amatorie, Gl. V. amice.

Φίλιος, ία, ιον, & φίλιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui est amicorum seu fœderatorum, qui in amicitia est, fœderatus, amicus, carus, dilectus, pacatus. Etiam Jovis *Epith.* amicitiæ præses. A φίλος.

Φιλίππειος, ὁ, nummus aureus a Philippo dictus, æquans coronatum.

Φιλιππιδάω, unde σφιφιλιππιδᾶδῃ, extenuari, tenui corpore esse. A Φιλιππίδης, qui talis fuit. Al. σφιφιλιππᾶδῃ, *per syncop.*

Φιλιππίζω, Philippo studeo, inservio. Hinc

Φιλιππισμὸς, ὁ, studium partium Philippi.

Φιλιππος, ε, ὁ ἡ ἡ, equorum amans seu studiosus, qui agitandis delectatur equis; (2) bellicosus; (3) Philippus. Nomen viri.

Φιλιστορία, ῶ, cognoscendarum rerum cupidus sum, historiæ studeo, Strabo.

Φιλίστωρ, ορος, ὁ, doctrinæ. *inpr.* historiæ, antiquitatis studiosus.

Φίλιχθος, ὁ ἡ ἡ, libenter pisces comedens.

Φιλίως, *Adv.* ut decet eos, qui sunt in amicitia, more fœderatorum, amice, amanter. A φίλιος.

ΦΙΛΑΤΡΕΑ, ας, ἡ, arbor ligustro similis.

Φιλοβαρβαρος, ε, ὁ ἡ ἡ, barbaros amans; (2) barbariem amans & ofor elegantiæ.

Φιλοβάρβιτος, ὁ ἡ ἡ, amans lyram, cantans lyra.

Φιλοβασιλὴς, ἐος, ὁ, regis amans.

Φιλοβασίλειος, ε, ὁ ἡ ἡ, regiæ potestatis amans, R. Ex iisd.

Φιλοβίβλος, ε, ὁ ἡ ἡ, studiosus librorum, qui libros multos emit.

Φιλόβοτρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, amans uvas.

Φιλοχαίτης, ου, *Epith.* vomeris. A χαῖα.

Φιλόγαμος, ὁ ἡ ἡ, nuptias amans, procus.

Φιλογελοιαστὴς, οῦ, ὁ, qui jocatores amat.

Φιλογέλως, ε, ὁ ἡ ἡ, qui jocos & facetias amat. A

Φιλόγελως, ωτος, ὁ ἡ ἡ, risus amans, qui libenter ridet.

Φιλογεναῖος, ε, ὁ, gravitatis studiosus, gravis, constans, R.

Φιλογεωργέω, agriculturæ studiosus sum. A

Φιλογέωργος, ε, ὁ ἡ ἡ, agricolarum seu agriculturæ studiosus. Hinc

Φιλογεωργία, ἡ, amor rei rusticæ.

Φιλόγλυκος, ον, idem quod

Φιλόγλυκυς, υος, ὁ ἡ ἡ, qui dulcia amat; (2) qui dulci vino gaudet.

Φιλογονία, ἡ, amor, s. cupido prolis. A

Φιλόγονος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans liberorum, cupidus prolis.

Φιλογραμματία, ᾶ, literas amo, Plut. A

Φιλογράμματος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans literas, literarum studiosus, doctus. A γράμμα.

Φιλογραφία, ῶ, pingendi studio teneor, R. Ex φίλος, & γραφή.

Φιλογρήγορος, ὁ ἡ ἡ, vigil.

Φιλογυμνασία, ἡ, exercitationum corporis studium.

Φιλογυμναστέω, ῶ, fut. ήσω, amo exercitationem, exercitationis cupidus sum, Plato. Ex φίλος, & γυμναστής.

Φιλογυμναστὴς, ε, ὁ, exercitationis amans, exercitationibus utens gymnasii.

Φιλογυμναστικὸς, ἡ, ὸν, fere idem.

Φιλογυμναστία, ἡ, studium palæstræ & gymnasii.

Φιλογύναιος, ε, ὁ ἡ ἡ, mulierum amans, muliercsus. Ex φίλος, & γυνή.

Φιλογυναῖξ, αικος, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Φιλογυνὴς, ε, ὁ, idem.

Φιλόγυνος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd.

Φιλοδάκρυς, υος, ὁ ἡ ἡ, it. φιλοδάκρυος, ον, proclivis ad lacrimas, tristis, lacrimans large.

Φιλόδαφνος, ον, laureatus, lauriger. A δάφνη.

Φιλοδειπνιστὴς, οῦ, ὁ, qui libenter cœna alios excipit. Ex φίλος, & δειπνίζω.

Φιλόδειπνος, ε, ὁ ἡ ἡ, cœnarum seu conviviorum amans; (2) qui libens convivatur. Ex φίλος, & δεῖπνον.

Φιλοδέμνιος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans cubilis. Ex φίλος, & δέμνιον.

Φιλοδενδρος, ον, nemoris cultor, pastor, venator.

Φιλοδιπαστὴς, οῦ, convivator, conviviis gaudens, qu. a δεπάζω.

Φιλοδίσποινος, ε, ὁ ἡ ἡ, domini amans. Ex φίλος, & δέσποινα.

Φιλοδίσποτος, ε, ὁ ἡ ἡ, domini seu dominii amans, i. e. qui alterius in se dominium libens patitur. Ex δεσπότης.

Φιλοδημία, ἡ, popularitas. A

Φιλόδημος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans populi, popularis.

Φιλοδημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularium amans, popularis status amans.

Φιλοδημάδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem quod φιλόδημος, unde etiam formatur.

Φιλοδήμως, popullariter.

Φιλοδίκαιος, ε, ὁ ἡ ἡ, justi amans.

Φιλοδικαστὴς, οῦ, ὁ, litigiosus.

Φιλοδικέω, ῶ, f. ήσω, libenter in litibus versor, lites amo, Thucyd. A

Φιλοδικία, ἡ, libido litigandi. A

Φιλόδικος, ε, ὁ ἡ ἡ, litium amans, litigiosus. Ex φίλος, & δίκη.

Φιλοδίτης, ου, ὁ, viator, peregrinator.

Φιλοδοξέω, gloriæ sum cupidus; (2) gloriæ servio.

Φιλοδοξία, ἡ, gloriæ cupiditas, ambitio. A

Φιλόδοξος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui opiniones sectatur; (2) qui bona opinabilia sectatur; (3) gloriæ cupidus, ambitiosus. Ex φίλος, & δόξα.

Φιλοδόξως, *Adv.* cum gloriæ cupiditate, ambitiose.

Φιλόδουλος, ε, ὁ ἡ ἡ, servorum amans, Gl. V. amator servorum.

Φιλόδυπος, ὁ ἡ ἡ, strepens, sonans.

Φιλόδρομος, ε, ὁ ἡ ἡ, vagus, errans.

Φιλόδυρτος, ε, ὁ ἡ ἡ, lugubris, lamentabilis, R.

Φιλόδωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, munificus, liberalis. A δῶρον.

Φιλοδώρως, munifice, liberaliter.

Φιλόζηλος, ὁ ἡ ἡ, laboriosus, assiduus in laborando.

Φιλοζητητὴς, οῦ, ὁ, indagator, discendi cupidus, disputator.

Φιλοζωία, vitæ cupidus sum, vitæ parco.

Φιλοζωΐα, ας, ἡ, vitæ amor. A

Φιλόζωος, ε, ὁ ἡ ἡ, cupidus vitæ. & quidem fere in partem deteriorem; (2) animantium amans, vel studiosus. A ζωὴ, vel ζῶον, *animal.*

Φιλοθεαμοσυνὴ, ἡ, cupiditas spectandi. A

Φιλοθεάμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, spectaculorum amans, spectandi cupidus. Οἱ φιλοθεάμονες τῆ κάλλει, Aristænet. 1, 10. A θέαμα, vel θεάομαι.

Φιλοθεέω, pius sum in Deum, (*Ern.*)

Φιλοθεΐα, ας, ἡ, amor Dei. A

Φιλόθεος, ε, ὁ ἡ ἡ, Dei amans, pius. At *Passive*, qui a Deo amatur, Deo placens & gratus.

Φιλόθερμος, ε, ὁ ἡ ἡ, calidorum seu caloris amans.

Φιλοθέωρος, ε, ὁ ἡ ἡ, spectaculorum amans, qui spectaculis gaudet; (2) visendarum rerum cupidus.

Φιλοθίασος, pietate in Deum.

Φιλοθηρεία, ας, ἡ, amor venationis, studium venandi. A φιλόθηρος.

Φιλοθηρέω, ῶ, f. ήσω, venationis studiosus sum, venatione delector. A

Φιλόθηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, venationis amator, venandi studiosus. Ex φίλος, & θήρα.

Φιλοθρηνὴς, ῆος, ὁ ἡ ἡ, indulgens luctui.

Φιλόθρηνος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem. Φιλοθρήνῳ παρὰ τύμβῳ, Nonn. P. 11, 13.

Φιλόθυρσος, ὁ ἡ ἡ, Bacchi sacris initiatus, Bacchi sacra celebrans.

Φιλοθύτης, ου, ὁ, rei divinæ faciendæ studiosus, qui studiose sacrificat.

Φιλοῖ, 3. sing. præs. opt. act. pro φιλέοι, a φιλέω.

Φιλοίκειος, ε, ὁ ἡ ἡ, benevolus necessariis seu propinquis.

Φιλοικοδόμος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui ædificare amat, cupidus ædificandi. Ex φίλος, & οἰκοδομή.

Φιλοικτίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, per misericordiam.

Φιλοικτίμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui libenter commiseratur, pronus ad misericordiam.

Φιλοικτος, ε, ὁ ἡ ἡ, misericors; q. d. amator commiserationis.

Φιλοινία, ας, ὁ, amor vini, vinositas. A

Φιλοινος, ε, ὁ ἡ ἡ, vini amans seu cupidus, Gl. V. vinosus.

Φίλοιστρος, ὁ ἡ ἡ, furore percitus, *de Dîis*, furorem immittens.

Φιλοίστωρ, ορος, ὁ, cupidus sciendi.

Φιλοίφιος, ε, ὁ, vitulinosus, Voc. φιλοῖφε, Theocrit. 5, 62. Ab οἶφις.

Φιλόκαινος, ε, ὁ ἡ ἡ, novitatis amator vel studiosus.

Φιλόκακος, ὁ, rerum malarum studiosus, rebus malis gaudens.

Φιλοκακόεργος, ὁ ἡ ἡ, dolosus, fraudulentus.

Φιλοκα-

Digitized by Google

Φιλοκακέρως, *Adverb.* dolose, fraudulenter.
Φιλοκαλία, ῶ, pulchritudinem amo, honestatis aut rerum honestarum sum studiosus, Gl. Vet. φιλοκαλῶ, polio, mundo, verro. Μάλιστα ὦ πάντων ἐμοὶ παιδοτροφίαν φιλοκαλεῖμθι, καὶ τὸ φυλάττειν τὰς νόμους, Jos.
Φιλοκαλία, ας, ἡ, studium pulchritudinis; elegantia; studium honestatis sive rerum honestarum. A
Φιλόκαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, pulchritudinis studiosus; (2) honestatis seu rerum honestarum studiosus; (3) studiosus elegantiæ vel munditiæ, lautitiæ studiosus, Gl. V. mundus, politus, elegans.
Φιλοκάλως, *Adv.* culte, ornate.
Φιλοκάμαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans laboris, R.
Φιλόκαμος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisd. R.
Φιλοκαρπόφορος, ὁ ἡ ἡ, frugifer, *Epith.* æstatis.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, amor lucri; (2) avaritia.
Φιλοκερδέω, ῶ, lucrum amo, avarus sum. Ἴσως ἡ ἡμῖν πρὸς τὸ φιλοκερδεῖν οὐκ ἀφυεῖς ὄντες, Xen. Cyr. 1, 24. A
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, amans seu studiosus lucri, avarus, Gl. V. φιλοκερδεῖς, lucriones. Ex φίλος, & κέρδος.
Φιλοκερδῶς, *Adv.* cum aviditate lucri.
Φιλοκίρτομος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui maledictis incessere amat, qui cavillari & deludere amat, contumeliosus, Hom. Odyss. 22.
Φιλοκηδέμων, ὁ ἡ ἡ, idem quod
Φιλοκηδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, adfinium suorum studiosus, benignus in cognatos.
Φιλόκηπος, ε, ὁ ἡ ἡ, hortorum studiosus.
Φιλοκιθαριστὴς, ᾶ, ὁ, citharistarum amans; (2) qui cithara ludere amat.
Φιλοκίνδυνος, ὁ ἡ ἡ, periculi adeundi cupidus, temerarius.
Φιλοκινδύνως, *Adv.* more eorum, qui periclitari amant.
Φιλοκισσοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans hederæ gestandæ, qui hederam gestat, R.
Φιλόκνημις, ιδος, ὁ ἡ ἡ, ocreatus; (2) armorum amans, armatus.
Φιλόκνισος, ὁ ἡ ἡ, pruritum concitans. A κνίζω.
Φιλόκοινος, ὁ ἡ ἡ, amans reipublicæ.
Φιλοκόλαξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, adulator; (2) adsentatorum amans.
Φιλοκομπία, ῶ, f. ήσω, jactito & effero me. A
Φιλόκομπος, ε, ὁ ἡ ἡ, jactationis amans, qui sese jactare & efferre amat.
Φιλοκομπία, ἡ, jactatio, ostentatio.
Φιλόκοπρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui stercorari debet, fimo opus habens.
Φιλοκοσμία, ας, ἡ, ornatus seu cultus studium. A
Φιλόκοσμος, ε, ὁ ἡ ἡ, ornatus seu cultus amans, cultus studiosus; (2) qui amat mundum, i. e. res mundanas & terrenas.
Φιλόκρημνος, ὁ ἡ ἡ, qui in rupibus, esse, nasci, pasci, solet.
Φιλοκρινία, ᾶ, fut. ήσα, studiose discerno vel distinguo, accurate expendo vel examino, Lucian. Ex φίλος, & κρίνω.
Φιλοκριντικὸς, ἡ, όν, vim habens studiose discernendi vel dijudicandi. A φιλοκρινία.
Φιλοκρόταλος, ον, idem quod
Φιλόκροτος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans crepitum.
Φιλοκτέανος, ε, ὁ ἡ ἡ, divitiarum amans; (2) avarus, lucri avidus; φιλοκτεανώτατε, avarissime; Hom. Il. 1, 122. A κλέπτω.
Φιλοκτήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem. A κτῆμα.
Φιλοκτησία, ας, ἡ, divitiarum cupiditas; (2) avaritia. Ex φίλος, & κτῆσις.
Φιλοκτίστης, ε, ὁ, qui libenter ædificat.
Φιλόκτιστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem & ex iisdem.
Φιλόκυβος, ε, ὁ ἡ ἡ, aleæ studiosus, qui tesseris ludere amat; Aristoph. Vesp. 75.
Φιλοκυδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, amans vel studiosus gloriæ. Ex φίλος, & κῦδος.
Φιλοκυνηγέτης, ε, ὁ, venationis studiosus.
Φιλόκυων, ε, ὁ ἡ ἡ, qui canibus gaudet. Ex φίλος, & κύων.
Φιλόκωμος, ὁ ἡ ἡ, qui amat comessationes.
Φιλόκωπος, ον, rei nauticæ studiosus.
Φιλόλαγνος, ὁ ἡ ἡ, libidinosus.
Φιλολαΐος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans prædæ. Ex φίλος, & λαΐς.
Φιλόλιθος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui gemmas amat, lapidum pretiosorum studiosus.
Φιλόλιχνος, ὁ ἡ ἡ, gulæ deditus.
Φιλολογία, ῶ, fut. ήσω, libenter differo; (2) philosophor & differo cum philosophis. Ἀλλὰ γὰρ ἄλις ὑπὲρ τῶν εἰς τὰ ὑψηλὰ τῆς χημάτων χρήσεως ἐκ παρεμβάκης τοσαῦτα φιλολογεῖσθω, Longin. 29.
Φιλολογία, ας, ἡ, studium seu amor differendi; (2) studium seu amor literarum. A
Φιλολόγος, ε, ἡ ἡ, qui differre amat; (2) qui libenter audit alios loquentes seu disserentes; (3) literarum studiosus; (4) literatus, doctus, Gloss. Vet. amator verborum, studiosus.
Φιλολόγως, more philologorum, amore literarum.
Φιλολοιδορία, ας, ἡ, dicacitas, Gl. Vet. A
Φιλολοίδορος, ε, ὁ ἡ ἡ, dicax, maledicus, contumelionsus.
Φιλολοιδόρως, contumelioſe.
Φιλολουτρέω, ῶ, f. ήσω, libenter lavo, percupidus sum lavandi, i. e. balnei. A
Φιλόλουτρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui balneum adfectat, balnei cupidus. Ex φίλος, & λοῦτρον.
Φιλομάθεια, ας, ἡ, discendi cupiditas.
Φιλομαθέω, discere cupio, discendi desiderio teneor, Plato. A
Φιλομαθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, cupidus seu studiosus discendi. Ex φίλος, & μανθάνω.
Φιλομαθῶς, cum discendi cupiditate. A præc.
Φιλόμαντοβύτης, ᾶ, ὁ, vates, angur, hariolus.
Φιλομαντις, ὁ, idem.
Φιλομάσος, ὁ ἡ ἡ, lactens, fugens ubera.
Φιλομαχέω, ῶ, f. ήσω, appeto pugnam, cupide pugno; (2) fervide & incaute prælior, Plut. Ex. φίλος, & μάχομαι,
Φιλόμαχος, ὁ, bellicosus, ferox.
Φιλόμβρος, ον, imbre multo opus habens, *Epith.* plantarum.
Φιλομειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, amans risus. Hinc τὸ φιλομειδὲς, amor risus. A μειδάω.
Φιλομεμφὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui libenter conqueritur & expostulat. A μέμφομαι.
Φιλομηδὴς, έες, ὁ ἡ ἡ, coitum appetens. Ex φίλος, & μήδεα.
Φιλομήλα, ας, ἡ, philomela. Gl. Vet. φιλομήλη, acredula. Ex φίλος, & μέλος.
Φιλομιλείος, α, ον, qui est lusciniæ.
Φιλόμηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, amator vel studiosus Homeri, qui libenter imitatur Homerum.
Φιλομήτωρ, ορος, ὁ, matris amans. A μήτης.
Φιλομισέω, ῶ, odio indulgeo. A
Φιλόμισος, ε, ὁ ἡ ἡ, odio indulgens.
Φιλομμειδὴς, idem quod φιλομειδὴς.
Φιλομμηδὴς, idem quod φιλομηδὴς.
Φιλόμολπος, ὁ ἡ ἡ, amans cantum; (2) cantor; (3) carmina amans; (4) gloriæ appetens. A μόλπη.
Φιλομουσία, ας, ἡ, Musarum seu Musices amor, studium Musices. A
Φιλόμουσος, ε, ὁ ἡ ἡ, Musarum vel Musices amans; (2) qui studiorum humaniorum seu politioris literaturæ amans est. Ex φίλος, & Μοῦσα.
Φιλομυθία, ῶ, f. ήσω, libenter fabulor, confabulationum seu fabularum amans sum.
Φιλομυθία, ας, ἡ, fabularum studium. A
Φιλόμυθος, ε, ὁ ἡ ἡ, confabulationum vel fabularum amans.
Φιλονάματος, ὁ ἡ ἡ, humoris appetens, *Epith.* Solis. A νᾶμα.
Φιλονάυτης, ᾶ, ὁ, rei navalis studiosus.
Φιλονεικέω, ῶ, f. ήσω, rixor, contendo; (2) æmulor, æmulus sum; (3) contendo, i. e. laboro efficere, enitor; Gl. Vet. φιλονεικῶ, certo, contendo, altercor. Φιλονεικεῖν τινι πρός ἀρετὴν, Plato. Πέρα τῆ μετρίᾳ φιλονεικεῖν αἱρέμενος, Philo.
Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, jurgium, pertinacia; (2) æmulatio; (3) contentio virium in certamine.
Φιλόνεικος, ε, ὁ ἡ ἡ, contentiosus; altercator, Gl. Vet.
Φιλονείκως, *Adv.* rixose, contentiose; (2) cum æmulatione; (3) Gl. Vet. certatim.
Φιλόνηος, ὁ ἡ ἡ, qui juvenum amore tenetur.
Φιλονικέω, vincere, præstare cupio. A
Φιλόνικος, ε, ὁ ἡ ἡ, studiosus seu cupidus victoriæ, Ex φίλος, & νίκη.
Φιλονύμφιος, ἡ, nuptiis gaudens, nuptiis favens, *Epith.* Veneris.
Φιλοξενέω, ῶ, hospites amore prosequor, hospites libenter excipio; (2) peregrinos amo, peregrinos amo amores.
Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. A
Φιλοξενίζω, liberalis sum erga hospites.
Φιλόξενος, ε, ὁ ἡ ἡ, hospitalis, liberalis in hospites.
Φιλοξένως, hospitaliter.
Φιλοξυτονος, ον, *in pl.* verba quæ acui ferè solent.
Φιλοῖνος, ον, vinosus, vino deditus.
Φιλοπαιγμόνως, jocose, studio joci, &c.
Φιλοπαιγμοσύνη, ἡ, studium jocandi, ludendi, &c.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, amans jocos & lusus. Ex φίλος, & παῖγμα.
Φιλοπαίκτης, ε, ὁ, idem.
Φιλόπαις, αιδος, ὁ ἡ ἡ, amans liberorum, qui pueros amat, Gl. V. puerarius.
Φιλοπαίσμων, ὁ, idem.
Φιλοπαίστης, ε, ὁ, idem a παίζω.
Φιλοπάννυχος, ον, noctem vigiliis consumere solitus, *Epith.* etiam Veneris.
Φιλοπάρθενος, ε, ὁ ἡ ἡ, virginum amator; (2) virginitatis amator seu studiosus.
Φιλοπατορία, ἡ, pietas in patrem.
Φιλοπατρὶς, ίδος, ὁ ἡ ἡ, patriæ amans seu amator.
Φιλοπάτωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, amans patris. Ex φίλος, & πατὴρ.
Φιλόπενθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ad luctum proclivis. Ex φίλος, & πένθος.
Φιλοπένταθλος, ον, pr. quinquertio esse cupiens, *Met.* qui excellere in omni genere cupit.
Φιλοπευθὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui scisitari & percontari amat, ideoque discendi cupidus est, curiosus scrutator. Ἀχόρδοις γὰρ φιλοπευθέϊ μύθοις, Nonn. P. 4, 9, A πεύθομαι.
Φιλοπευστέω, libens audio & scisitor, curiosus sum in scisitando, Ph. φιλοπευστεῖ, percontatur, scisitatur. A φιλοπευστὴς.
Φιλοπευστὴς, ε, ὁ, scisitator, Gl. V.
Φιλόπευστος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem quod φιλοπευθὴς.
Φιλοπλακέντης, ὁ ἡ ἡ, qui placentis delectatur.
Φιλόπλεκτος, ον, bene textus, s. plicatus, cincinnatus.
Φιλόπλοος, ὁ ἡ ἡ, navigandi cupidus.
Φιλοπλουτέω, ῶ, fut. ήσω, diteſcere cupio, nimio studio divitiis inhio, Plut.
Φιλοπλουτία, ας, ἡ, divitiarum amor, divitiarum cogendarum cupiditas. A
Φιλόπλουτος, ε, ὁ ἡ ἡ, divitiarum amans, diteſcendi studiosus.
Φιλοποιέω, ῶ, & ὁμαι, ῶμαι, amicum seu benevolum reddo, concilio; φιλοποιεῖ, reconciliat, Ph. φιλοποιῶμαι, concilio, Gl. V.
Φιλοποίησις, εως, ἡ, reconciliatio, conciliatio, Gl. V. A pr.
Φιλοποιητὴς, ᾶ, ὁ, reconciliator, amicitiæ conciliator.
Φιλοποιία, ας, ἡ, conciliatio. A ποιέω.
Φιλοποίμνιος, ον, ὁ, pastorum amans, vitæ pastoritiæ.
Φιλοποιμνίων, ὁ ἡ ἡ, gregis amans, gregem curans, *Epith.* canis.
Φιλοποιὸς, ᾶ, ὁ ἡ ἡ, amicos efficiens, amicorum effector seu effectrix. A ποιέω.
Φιλοπόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, belli amans; (2) bellicosus, bellax.
Φιλόπολις, εως, ὁ ἡ ἡ, civitatis amans; (2) suæ patriæ & civitatis commodis studens.
Φιλοπολίτης, ε, ὁ, amans & studiosus civium, ac saluti eorum consulens.
Φιλοπονέω, ῶ, fut. ήσω, laborum amans sum; (2) cum labore efficio, studiose & gnaviter aliquid facio; (3) elaboro, elucubro, Gloss. Vet. studeo. Φιλοπονεῖν τὸ ζώγραμμα Naz. Δεῖ μᾶλλον φιλοπονεῖσθαι περὶ τὴν μεταφοράν, Aristot. A φιλόπονος.

φιλοπόκηρος.

Digitized by Google

φιλοπόνηρος, ε, ὁ ἡ ἡ, improborum amans.
φιλοπονία, ας, ας, ἡ, laborum amor, ſtudium, induſtria, Ph. A
φιλόπονος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans laborum, gnavus; ſtudioſus, induſtrius, Ph. τὸ φιλόπονον, ſtudium, Gl. V.
φιλοπονῆσι, 3. pl. præſ. ind. act. pro φιλοπονέουσι, a φιλοπονέω.
φιλοπόνως, *Adv.* more eorum, qui ſunt laborum amantes, gnaviter, diligenter, ſtudioſe. A φιλόπονος.
φιλόπορνος, ὁ ἡ ἡ, ſcortator. A πόρνη.
φιλοπόρφυρος, ὁ ἡ ἡ, qui veſte purpurea utitur, delectatur.
φιλοποσία, ας, ἡ, amor potationis ſeu potus, inexhauſta & inexplebilis bibendi aviditas, vinolentia. Ex φίλος, & ποῦσις,
φιλοποτέω, amo potationes. A
φιλοπότης, ε, ὁ, amator vini, potator, bibax, Gl. V. bibaculus.
φιλοπότις, ἡ, bibula, vinoſa.
φιλοπραγματίας, ε, ὁ, rerum alienarum curioſus. A φιλοπράγμων.
φιλοπραγμόνως, *Adverb.* more eorum, qui ſe libenter implicant negotiis; (2) cum deſiderio faceſſendi negotium. Ab eod.
φιλοπραγμοσύνη, ης, ἡ, amor aliis, ſeu variis ſe implicandi negotiis; (2) amor & voluntas litigandi; (3) ſolertia. A
φιλοπράγμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, qui libenter variis negotiis ſe implicat, qui ſibi & aliis negotia libenter exhibet. A πρᾶγμα.
φιλοπρεπής, ές, decori amans, elegans.
φιλοπρεπῶς, amice, Gl. Vet. A πρέπω.
φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, adfabilitas. A
φιλοπροσήγορος, ε, ὁ ἡ ἡ, ſalutandi ſtudioſus, adfabilis, Gl. Vet. ſalutator. Ex φίλος, & προσηγορία.
φιλοπροσηγόρως, ſalutandi ſtudio, adfabiliter.
φιλοπρωτία, ας, ἡ, amor principatus, ſ. primatus.
φιλοπρωτέω, f. ήσω, primatum obtinere cupio, primatum ambio. Ἀλλ' ὁ φιλοπρωτέων αὐτοῖς Διοτρεφὴς ἐκ ὀπιδίχεῖ ἡμᾶς, 3 Joann. 9. A
φιλόπρωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, primatum affectans. φύσει δὲ πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων παθῶν ἐν αὐτῷ, τὸ φιλόνεικον ἰσχυρότατόν ἐῶ καὶ τὸ φιλόπρωτον, Plut. in Alcibiad. c. 2.
φιλοπόλεμος, ε, ὁ ἡ ἡ, belli amans, bellicoſus.
φιλοπτωχία, ας, ἡ, amor pauperum & in mendicos liberalitas. A
φιλόπτωχος, ε, ὁ ἡ ἡ, promptus ad juvandos pauperes & mendicos.
φιλόπυος, ὁ ἡ ἡ, id. quod φιλοπευθής.
φιλοπωρισὴς, ε, ὁ, qui auctumnales fructus decerpere & iis veſci amat. Ab ὀπώρα.
φιλοργὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, iracundus. Ab ὀργή.
φιλόργιος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui Orgia celebrare amat; Nonn. P. 6, 4. *Epith.* feſti diei, ſolennis, celeber. Ab ὄργια.
φιλορήτωρ, ſeu φιλορήτορ, ορος, ὁ ἡ ἡ, rhetoricæ amans & ſtudioſus.
φιλορμίσειρα, ἡ, in portum deducens navigantes, *Epith.* Veneris. Ab ὁρμίζω.
φιλορνιθία, ας, ἡ, avium amor. A
φίλορνις, ιθος, ὁ ἡ ἡ, avium amans.
φιλορῥώθων, ὁ ἡ ἡ, *Epith.* cami.
φιλόρτυξ, ὁ ἡ ἡ, amans coturnices.
φιλορχήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſaltationum amans. Ex φίλος, & ὀρχέομαι. Unde
φιλόρχης, ε, ὁ ἡ ἡ, ſaltandi cupidus.
ΦΙΛΟΣ, ε, ὁ, amicus. Sed φίλος, ον, carus. amicus, gratus. Hinc *Comp.* φίλτερος, & *Superl.* φίλτατος, amiciſſimus.
φιλοσαρκέω, ῶ, voluptatis carniſque ſtudio teneor, carnem amo & cuticulam curo.
φιλοσαρκία, ας, ἡ, amor carnium, libido edendi carnes; (2) carnis ſtudium, R. A
φιλόσαρκος, ὁ ἡ ἡ, carmen amans, corporeis oblectamentis totus deditus. A Σάρξ.
φιλοσίγμαλος, ὁ, crebro uſurpans literam.
φιλόσιτος, ὁ ἡ ἡ, frumenti comparandi cupidus; (2) cibi appetens.
φιλόσκηπτος, ε, ὁ ἡ ἡ, tegmine gaudens, Suic. Ex φίλος, & σκῆπτ.
φιλοσκηπτρος, ὁ, *Epith.* regis, ſceptriger.
φιλόσκιος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans umbræ, umbram captans. Ex φίλος, & σκιά.
φιλοσκώμμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, dicteriis mordacibus & ſcommatis gaudens, Gl. V. dicax. Ex φίλος, & σκῶμμα.
φιλοσκωπλία, dicax ſum. A
φιλοσκώπλης, ε, ὁ, dicax, urbanus.
φιλοσοφέω, ῶ, fut. ήσω, ſapientiam amo, ſapientiæ deditus ſum, ſtudium meum in doctrina & ſapientia collocho, philoſophiam capeſſo, philoſophiæ me dedo; (2) philoſophorum more diſputo, differo ſeu diſquiro & commentor mecum, philoſophiam doceo ſeu profiteor; (3) univerſe pro exquirere aliquid, curare, videre, Lyſ. Τοῦτο φιλοσοφήσω μὲν τῇ αὐτοῦ ζοφιστῇ, τῷ ἔρωτι, Xen. Cyr. 6, 6. A φιλόσοφος. Hinc
φιλοσόφημα, ατος, τὸ, philoſophica quæſtio, ſeu res, quam quis philoſophica commentatione exquirit.
φιλοσοφία, ας, ἡ, philoſophia, ſapientiæ ſtudium; (2) ſecta, Gl. Vet. (3) eloquentia, *Iſoc.* (4) vita aſcetica, & monaſtica, ap. Scr. Eccl.
φιλόσοφος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans ſeu expetens ſapientiam, ſapientiæ ſtudio deditus; (2) ſapiens, doctus, philoſophus.
φιλοσοφῶντες, nom. pl. part. præſ. act. *contr.* pro φιλοσοφοῦντες, a φιλοσοφέω.
φιλοσόφως, *Adv.* philoſophice, ut philoſophum decet.
φιλοσπήλυγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, ſpeluncas amans, libenter in antris commorans.
φιλόσπονδος, ὁ ἡ ἡ, libationi aptus, ſ. ſerviens, v. c. vinum.
φιλοστασιώτης, ε, ὁ ἡ ἡ, ſeditioſus, Gl. V.
φιλοστεφανία, ῶ, coronarum amans ſum; ſeu coronam adſequi contendo, coronam ambio, Polyb. A
φιλοστέφανος, ε, ὁ ἡ ἡ, coronarum amans ſeu cupidus.
φιλόστοργος, ὁ ἡ ἡ, gemebundus.
φιλοστόργως, *Adverb.* gemebunde.
φιλοστοργέω, ῶ, ad amandum propenſus ſum, ſ. valde amo; dicitur *impr.* de amore conjugum, & eo qui inter parentes & liberos eſt; (2) naturali adfectu generandorum liberorum ducor.
φιλοστοργία, ας, ἡ, amor vehemens quivis tum inter parentes & liberos, conjugesque. A
φιλόστοργος, ε, ὁ ἡ ἡ, propenſus ad amorem, qualis eſt inter parentes & liberos. Ph. indulgens. Ex φίλος, & στοργή.
φιλοστράτιώτης, ε, ὁ, militum amans, ſ. militibus nimis indulgens; (2) ad rem militarem pronus, ferox.
φιλοστροφος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui verti & mutari amat, mutabilis, inconſtans. A στροφή.
φιλόσυκος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans ficuum, qui ficuum eſu delectatur. Ex φίλος, & Συκῆ.
φιλοσύμμαχος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui amat ſuos belli ſocios, amans commilitonum; (2) qui ſe libenter belli ſocium adjungit.
φιλοσυνήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, conſuetudinarius, amans familiaritates.
φιλοσυνουσιάζω, frequenti congreſſu gaudeo.
φιλοσυνουσιάστης, ε, ὁ, ſalax. A pr.
φιλοσυντομος, ὁ ἡ ἡ, brevitatis ſtudioſus, brevis.
φιλοσωματέω, ῶ, nimium ſum amans corporis mei, nimis curo corpus. A
φιλοσώματος, ε, ὁ ἡ ἡ, corporis ſui nimium ſtudioſus, qui nimis amat curare cutem ſuam. Ex φίλος, & Σῶμα.
φιλοσωματόω, nimia in corpus indulgentia, nimia corporis cura.
φιλοσώφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, moderatus vel prudens; (2) pudicos & caſtos amans.
φιλοταρίον, & φιλοτάριον, τὸ, Dim. a φιλότης, 3.) amicellulus, in compellatione ὑποχορισικῶς.
φιλοτεκνία, ας, ἡ, amor in liberos.
φιλότεκνος, ε, ὁ ἡ ἡ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον.
φιλοτεχνέω, artium ſtudioſus ſum; (2) artificioſæ elegantiæ ſtudio teneor; (3) diſſero de arte aliqua velut ejus ſtudioſus; (4) artificioſe & ingenioſe ago. A φιλότεχνος. Hinc
φιλοτέχνημα, ατος, τὸ, opus ſolers, artificioſum; Baſil.
φιλοτεχνήμων, ονος, ὁ, ingenioſus artifex.
φιλοτέχνης, ε, ὁ, artificioſus, Gl. Vet. Ex φίλος, & τέχνη.
φιλοτέχνησις, εως, ἡ, ipſa actio ſolerter aliquid efficiendi; (2) artificium, opificium. A φιλοτεχνέω.
φιλοτεχνία, ας, ἡ, artium ſtudium, vel ſtudium elegantiæ & artificii, ſolertia. A
φιλότεχνος, ε, ὁ ἡ ἡ, artis aut artium ſtudioſus, induſtrius, ſolers. A τέχνη.
φιλοτέχνως, *Adv.* more eorum, qui artium ſunt ſtudioſi; (2) artificioſe, ingenioſe.
φιλότης, ητος, amicitia, amor, benevolentia; (2) concubitus, (3) Gl. V. amicus, in compellationibus, ὦ φιλότης. A φίλος.
φιλοτησία, ας, ἡ, propinatio, invitatiuncula ad bibendum; (2) propinatio poſt cœnam benevolentiæ ergo. A
φιλοτήσιος, ε, ὁ ἡ ἡ, ad amicitiam pertinens, amicitiæ conveniens, aptus ad conciliandam amicitiam. A φιλότης.
φιλότησις, εως, ἡ, amicitia. Ab eod.
φιλοτιμεῖσθαι, præſ. infinit. med. *contr.* pro φιλοτιμίεσθαι. a
φιλοτιμίομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, honoris conſequendi gratia facio; (2) ambitioſus & magno ſtudio conor & annitor, more nimirum eorum, qui honoris cauſſa toti ſunt in re aliqua; (3) æmulor, æmulatione ductus contendo cum aliquo; (4) efferor, glorior, mihi placeo; (5) munificentia & liberalitate inclareſco, largior populariter; (6) *ſimpl.* dono, largior; (7) gaudeo aliqua re, delector; (8) eſt etiam, odio proſequor, vel ulciſci cupio. φιλοτιμῶμαι ἐξανδραπόδῳ πρὸς τινα, Dem. A φιλότιμος. Hinc
φιλοτίμημα, ατος, τὸ, conatus, contentio, ſtudium aliquid efficiendi; (2) in quo aliquis ſibi placet, & quo honorem aucupatur; (3) liberalitas, facinus liberale; (4) ornamentum, magnificentia.
φιλοτιμία, ας, ἡ, honoris ſeu honorum ſtudium, ambitio; (2) æmulatio, æmula virtus & contentio animi ad certamen excitati; (3) ſtudium, contentio; (4) erogatio publice facta; munificentia velut in ludis, unde φιλοτιμίαι ludi; (5) liberalitas. A φιλότιμος.
φιλότιμος, ε, ὁ ἡ ἡ, honoris ſeu honorum cupidus ſeu ſtudioſus, ambitioſus; qui ad rem aliquam contendit, & ex eo honorem ſibi parere nititur; (2) generoſus, magnificus, Phil. ambitioſus, munerarius, liberalis. Ex φίλος, & τιμή.
φιλοτίμως, *Adv.* ſtudio honoris, nimio honoris ſtudio, ambitioſe, ſolicite, Gl. Vet. comiter, enixe, certatim.
φιλότμητος, ε, ὁ ἡ ἡ, incifione gaudens, *Epith.* diei qua circumciſio fit ap. Judæos. Ex φίλος, & τέμνω.
φιλοτοιοῦτος, ε, ὁ, rei alicujus valde ſtudioſus.
φιλοτραγήμων, ὁ, bellaria amans, libenter edens. A τράγημα.
φιλοτράπεζος, ὁ ἡ ἡ, paraſitus, ſcurra, dicax, facetus. A τραπέζα.
φίλοτροφίω, lubenter alo, multos alo.
φιλοτύραννος, ε, ὁ ἡ ἡ, fautor, ſectator tyrannorum; (2) tyrannidis amans, ſ. cupidus.
φιλοτωθάζω, libenter derideo, R.
φιλοτωθασσω, idem.
φιλοφθόγγος, ον, clamoſus, latrator.
φιλόφθονος, ὁ ἡ ἡ, invidus,
φιλοφιλία, ας, ἡ, amor & ſtudium erga amicos. A
φιλόφιλος, ε, ὁ ἡ ἡ, amicorum ſtudioſus.
φιλοφορμιγξ, γγος, ὁ ἡ ἡ, lyræ amans.
φιλοφρονέομαι, ῶμαι, comitate proſequor & humanitate,

Digitized by Google

manitate, amanter complector, Gloss. Vet. φιλοφρονέμαι, concilio. Πβιπλακεῖσα αὐτῷ ᾗ ἡ Σωκράτη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο, Ælian. V. Hist. 12, 1. Hinc

Φιλοφρόνημα, τὸ, factum benigne, beneficium, humanitas.

Φιλοφρόνησις, εως, ἡ, comitas, benevolentia.

Φιλοφρονητικός, ἡ, ὸν, comis, blandus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, benevolentia, comitas; amicitia, familiaritas.

Φιλοφρόνως, *Adv.* benevolo animo, benevole, comiter, amanter.

Φιλόφρων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, cui mens est benevola erga quempiam, benevolus, comis. Ex φίλος, & φρήν.

Φιλόφωνος, ε, ὁ ᾗ ὁ, loquax, garrulus. Ex φίλος, & φωνή.

Φιλόχλαινος, ε, ὁ ᾗ ὁ, *pr.* læna f. pingui veste utens, cupidus lænæ, appetens lænam s. vestem quamcunque, R. Ex χλαῖνα.

Φίλοχλος, ὁ ᾗ ὁ, amans vulgum, popularis.

Φιλοχορδότης, ου, ὁ, choreas ducendi studiosus. Ep. Bacchi.

Φιλόχορος, ε, ὁ ᾗ ὁ, chori seu chorearum amans.

Φιλοχρηματία, pecuniæ avidus, vel avarus sum, Plato.

Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. Ἡ γὰρ φιλοχρηματία, φησὶν ἂν ἁπλήστως ὕδατι νοσοῦντι, ᾗ ἡ φιλυδρία δηλαγωγοῦσα, Longin. 44. A

Φιλοχρηματιστὴς, οῦ, ὁ, pecuniæ comparandæ cupidus s. studiosus.

Φιλοχρηματιστικῶς, studio comparandarum divitiarum. A pr.

Φιλοχρήματος, ε, ὁ ᾗ ὁ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος, & χρήματα.

Φιλοχρημάτως, *Adv.* cum cupiditate pecuniæ, avare.

Φιλοχρημονία, pecuniæ avidus seu avarus sum, Plato.

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, pecuniæ cupiditas, avaritia. A

Φιλοχρήμων, ονος, ὁ ᾗ ὁ, cupidus pecuniæ, avarus. Ex φίλος.

Φιλόχρηστος, ε, ὁ ᾗ ὁ, amans bonorum; (2) honesti studiosus, benignus, æquus.

Φιλόχριστος, ε, ὁ ᾗ ὁ, amator Christi, amans & studiosus Christi.

Φιλόχρονος, ε, ὁ ᾗ ὁ, *pr.* amans temporis, cunctator.

Φιλόχρυσος, ὁ ᾗ ὁ, auri amans, auro inhians.

Φιλοχωρέω, ῶ, f. ήσω, libenter in loco versor & habito; (2) versor & habito. Ἕκαστον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, Philo.

Φιλοχωρία, ας, ἡ, amor, quo quis libenter in aliquo loco commoratur. A

Φιλόχωρος, ε, ὁ ᾗ ὁ, qui locum amat, qui aliquo in loco libenter versatur.

Φιλοψιδεία, & ία, ἡ, studium mentiendi. A

Φιλοψιδὴς, ές, ὁ ᾗ ὁ, mendaciorum amans, libenter mentiens, fingens mendacia. Ex φίλος, & ψεῦδος.

Φιλοψιδιστὴς, ε, ὁ, amans mendacium.

Φιλοψία, ας, ἡ, opsoniorum desiderium. A φίλοψος.

Φιλοψοφέω, reprehendendi studio teneor. A

Φιλόψογος, ε, ὁ ᾗ ὁ, reprehendere amans.

Φιλοψόγως, reprehendendi studio.

Φίλοψος, ε, ὁ ᾗ ὁ, opsoniorum amans. Ex φίλος, & ὄψον.

Φιλόψοφος, ὁ ᾗ ὁ, garrulus, jactator.

Φιλοψυχέω, ῶ, f. ήσω, nimium amo animulam meam, vitæ turpiter & ignave parco. Καὶ γὰρ καὶ τοι λίαν γ' ἐμοὶ φιλοψυχεῖν χρεών, Eur. Iph. in Au. 1436. Αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες ἐξίεσε χθονὸς, id. Herac. 518. A φιλόψυχος. Hinc

Φιλοψυχητέον, ut ἀ, non nimium amanda est vita.

Φιλοψυχία, ας, ἡ, nimius vitæ amor. A

Φιλόψυχος, ε, ὁ ᾗ ὁ, animarum amans; (2) nimium vitæ cupidus, nimium timens ne vita privetur. Ex φίλος, & ψυχή.

Φιλοψύχως, nimio vitæa more.

Φιλόψυχρος, ε, ὁ ᾗ ὁ, qui frigida amat, frigoris cupidus, amans frigidi.

Φίλτ' pro φίλτατε, *carissime*, voc. sing. *per Apoc.* a φίλτατος.

Φιλτάτιον, ε, τὸ, amiculus. A

Φιλτάτος, η, ον, amantissimus, sodes, Gl. V. A φίλος.

Φίλτρον, ε, τὸ, amoris illecebra, amatorium poculum; (2) res amicitias, seu amorem, benevolentiam, concilians. Ab eod.

Φίλυβρις, ὁ ᾗ ὁ, contumeliosus, insolens.

Φιλυγιὴς, ές, bonæ valetudinis studiosus.

Φίλυδρος, ε, ὁ ᾗ ὁ, aquæ amans, gaudens aquis. Ex φίλος. & ὕδωρ.

Φιλύδρυλος, ον, idem.

Φίλυμνος, ε, ὁ ᾗ ὁ, amans hymnos, amator cantus, studiosus canendi, musicus.

Φίλυπνος, ε, ὁ ᾗ ὁ, amans somni, somniculosus.

Φιλυπόδοχος, ε, ὁ ᾗ ὁ, qui solet excipere convivio, R. Ex φίλος, & ὑποδοχή.

Φιλυπόστροφος, ε, ὁ ᾗ ὁ, redire solitus, facile rediens. Φιλυπόστροφον κακὸν, *Aret.*

Φιλυποστροφώδης, ες, idem. Ab ὑποστροφή.

Φιλυποψία, ας, ἡ, natura ad suspicandum propensa. Ex φίλος, & ὄποψις.

Φ Ι Λ Υ Ρ Α, ας, ἡ, tilia, *arbor. Angl.* The **Lime**, *or* **Linden Tree**. (2) ejusdem arboris bractea, i. e. tenuior membrana inter lignum & extimum corticem latitans.

Φιλύρινος, ίνη, ινον, tiliaceus, Gl. V. φιλύρινον, corticatum. A φίλυρα.

Φιλύρεος, ία, ον, idem & ab eod.

Φιλῳδὸς, ὸν, ὁ, studiosus cantus, musicus. Ex ᾠδή.

Φίλως, *Adv.* libenter. A φίλος.

Φ Ι Μ Ο Σ, ὸν, ὁ, camus, capistrum; (2) fiscella; (3) apud Etym. obturamentum quo sibi os obligant urinatores, ne aquam sorbere cogantur; (4) piscatorium instrumentum; (5) aleatorium instrumentum. Φιμοὶ, Schol. ad Æsch. contra Theb. vers. 469. Αἱ ὧρλες τοῖς ῥάθοισι τῦ ἵππε Σιδήρειαι τῶν χαλινῶν ἐκεῖθεν ἐκβέβηκαι ὥσπερ κώδωνας ἔχον κινοῦς εἰς ὃς ἐκ τῶν μυκλήρων εἰσιὸν ἀνιὸν ἦχον ἀπειτέλη, reperitur & φιμὸν, *in neutr.*

Φιμόω, f. ώσω, camo obligo aut adstringo, capistro, obturo, coarcto, constringo, os occludo, Gl. Vet. φιμᾶ, incapistro, compesco; φιμεμαι, obmuteo, obmutesco, commuteo, commutesco. Εἶτα φιμώσητε τέτε τῷ ξύλῳ τὸ ἀυχένα, Arist. Nub. 592. Ἐφίμωσε τὰς Σαδδυκαίες, Matt. 22, 34. Φιμώθητι, ᾗ ἔξελθε ἐξ αὐτῦ, Luc. 4, 35. A φιμὸς.

Φιμώδης, ες, ὁ ᾗ ὁ, cami seu fiscellæ formam habens; (2) cami usum præbens; (3) constringens. Ab eod.

Φιμωσις, εως, ἡ, obligatio, obstrictio, quæ fit camo; (2) coarctatio, s. constrictio quælibet. A φιμόω.

Φὶν, dat. pl. pro Σφὶν, *Ion.* pro Σφίσι.

Φῖνις, ossifragus, genus aquilarum. A φίνη.

Φ Ι Ν Τ Ι Σ, ὸ, auriga; (2) animus, *qs. corporis auriga.* Vox Dorica.

Φίξ, ικὸς, ἡ, *Boeot.* pro Σφίγξ.

Φ Ι Τ Ρ Ο Σ, ε, ὁ, stipes, truncus; (2) caulis, reperitur & neutrum.

Φίτλα, *Adv.* accelerandi. Ab & pro Σίτλα.

Φίτυ, τὸ, Aristoph. idem quod

Φίτυμα, ατος, τὸ, germen, stirps, proles.

Φίτυς, υος, ὁ, pater, genitor. A

Φιτύω, f. ύσω, fero, planto; (2) genero, gigno. Τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; Soph. Trach. 315. A φύω.

Φλαδιάω, ῶ, contundendo mollio. A φλάω.

Φ Λ Α Ζ Ω, stulte & inarticulate loquor; (2) ferveo.

Φλαυάσω, garrio, ineptio, deliro. A φλέω.

Φλάσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἔφλασαν, a φλάω. Unde

Φλάσις, ἡ, *Ion.* pro Θλάσις.

Φλάσμα, τὸ, pro Θλάσμα.

Φλασμὸς, ῦ, ὁ, fastus. A φλάζω.

Φλαστὸς, ὴ, ὸν, talis, ut contundi seu conteri possit. A φλάω.

Φλασῶ, f. 1. ind. act. *Dor.* pro φλάσω, a φλάω.

Φλαυρίζω, f. ίσω, pro vili habeo, contemno. Φλαυρίζων ἢ τὸ τῦ Πομπηίυ τὸ παρασκεύιον, Plut. A

Φλαῦρος, ρα, ρον, vilis, abjectus; (2) deformis; (3) malus, vitiosus; (4) difficilis. A φαῦλος.

Φλαύρως, *Adv.* male, vitiose; (2) difficulter, ægre.

Φ Λ Α Ω, ῶ, contundo, contero, frango, rumpo; (2) subigo, tego, unde (3) contundendo mollio; (4) masturbo; (5) voro, avide comedo. Ἔφλα ἐν τῇ Θυείᾳ. Arist. Plut. 717. Ἀλλ' ἔγγυ φλάσαι, Pind. Nem. 10, 128. Κἀγὼ τότ' ἤδη τ' ἀθάρης σολλὼ ἔφλων, Arist. Plut. 693.

Φλεβάζω, scaturio tamquam e vena. A φλέψ.

Φλεβικὸς, ὴ, ὸν, ad venas pertinens, qui venarum est. Ab eod.

Φλέβιον, ε, τὸ, venula, Dim. ab eod.

Φλεβοπυράδης, ου, ὁ ᾗ ὁ, veninerveus.

Φλεβορραγία, ας, ἡ, venæ ruptio. Ex φλέψ, & ῥηγνύω.

Φλεβοτομέω, ῶ, sanguino, Gl. Vet. venam feco; φλεβοτομέομαι, sanguinor, Gl. Vet. Gal. A φλέψ, & τομή.

Φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio, venæ incisio, vacuatio venarum. A

Φλεβοτόμος, ε, ον, venam incidens. Hinc τὸ φλεβοτόμον, ε, scalpellum seu instrumentum, quo vena inciditur. Ex φλέψ, & τέμνω.

Φλεβώδης, ες, ὁ ᾗ ὁ, venosus, venis abundans. A φλέψ.

Φλεγεθοίατο, 3. pl. præs. opt. med. *Ion.* pro φλεγέθοιντο, a φλέγθω.

Φλεγέθοντες, gen. sing. part. præs. act.

Φλεγέθω, uro, incendo, comburo. Πόλιν ἀνδρῶν ὄρμηθον ἐξαίφνης φλεγέθῃ, Hom. Il. 17, 738. Ἐφάνης ὁμοῖα φλεγέθων βελέεσσι αἰόλοις, Ph. 172. λαμπρᾷ Στροφῇ, Soph. Trach. 100. (2) ardeo. Πυρσοί τε φλεγέθυσιν ἐπὶ τρομοὶ, Hom. Il. 18, 211. Ex φλέγω, & Σίω.

Φλεγεὶς, aor. 2. part. pass. v. φλέγω.

Φλεγέος, ὰ, ὸν, ruber, qualis est flammæ color, R. A φλέγω.

Φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor, incendium; (2) pituita, Phil. Ab eodem. Φλέγμα κακὸν φορήσας, Il. 21, 337.

Φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, exæstuo, efferveseo; (2) intumeo, intumesco, tumeo, Gl. Vet. suppuro; φλεγμαίνη, turget, Ph. Εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτῷ τὸ Σφυρὸν, Arist. Vesp. 276. Φλεγμαίνουσα πόλις, urbs luxu turgens, tumens, Plat. de Republ. lib. 2. Conf. Plut. in Lycurg. c. 5. A φλέγμα.

Φλεγμαῖος, αία, αῖον, inflatus. Ab eod.

Φλέγμανσις, ὴ, idem quod

Φλεγμασία, ας, ἡ, inflammatio, æstus, ardor. Ab eod.

Φλεγματίας, *Ion.* pro φλεγματίης, ου, ὁ, pituitosus, qui bilioso opponitur. Ab eod.

Φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, phlegmaticus, abundans pituita. Ab eod.

Φλεγματοειδὴς, ὲς, idem. Ab εἶδος.

Φλεγματόεις, όεσσα, όεν, idem.

Φλεγματώδης, ες, ὁ ᾗ ὁ, inflatus, suppuratus; (2) pituitosus, biliosus.

Φλεγμῆναι, aor. 1. inf. act. *Att.* pro φλεγμαῖναι, a φλεγμαίνω.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio, Gl. Vet. suppuratio, tumor. A φλέγω. Hinc

Φλεγμονώδης, ες, ὁ ᾗ ὁ, inflammationem habens, cum inflammatione conjunctus.

Φλεγοίατο, 3. pl. præs. opt. pass. *Ion.* pro φλέγοιντο, a φλέγω.

Φλέγοντε, *Dor.* pro φλέγουσι.

Φλεγύας, ε, ὁ, aquila. A φλέγω. Unde

Φλεγυρὸς, ρὰ, ρὸν, ignitus, ardens; (2) splendens; (3) injuriosus, damnosus.

Φ Λ Ε Γ Ω, f. ξω, uro, cremo, incendo, inflammo; (2) amore mei incendo; (3) illustro, illumino; (4) fulgeo; φλέγομαι, ardeo, ardesco.

Digitized by Google

ardesco, flagro, Gl. V. Αἶμα δαΐον φλέγει τᾶδε, Eur. Ph. 248. φίγΓω, Soph. Aj. 682. Μηδ' ἔχειν ὕπτα φλέγεσθον, lugete, id. Oed. Col. 1693. Μανίαις φλέγων, Arist. Θεσμ. 637. Ἅ θεμα ϝ χρυσᾶ φλέγει, micat, Pind. Ol. 2, 131.

Φλιδονιάς, ας, ἡ, nugacitas, ineptiæ. A

Φλεδονάω, nugor, garrio. A φλεδών. Unde

Φλεδωνώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, nugax, garrulus.

Φλέδων, ονος, vel ωνος, ὁ, homo ineptus & nugax. A φλέω.

Φλίξας, a. 1. part. act. v. φλίγω.

φλίξις, ιως, ἡ, incensio, incendium. A φλίγω.

Φλιχθείς, a. 1. part. passf. verbi φλέγω.

Φ Λ Ε Ψ, εβός, ἡ, vena animalis; (2) aquarum, & similium.

Φ Λ Ε Ω, nugor; (2) plenus seu refertus sum, redundo, etiam bonis rebus; (3) ebullio, effervesco, erumpo, Æsc. Ag. 1425. A φλύω.

Φλέως, ω, ὁ, papyrus, planta aquatica spinis carens. A φλέω, Suic.

Φληδάω, ῶ, f. ήσω, nugor. Ab eod.

Φλιαφάω, idem, Ph. micor. *Ern.*

Φλιαφέω, ῶ, idem & ab eod. Ἐνταῦθα Ζαυτᾷ παραφρὼν ϗ φλιαφῶ, Arist. Nub. 1477.

Φλιαφίς, ας, ἡ, nugæ. A

Φλιάφων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, nugæ; (2) nugator, nugatrix, nugax, stultiloquus. Ex φλιαύω, & ἄπλομαι.

Φλιαίω, ῶ, f. ήσω, nugor. A φλέω.

Φλιαύω, f. ύσω, idem & ab eod.

Φ Λ Ι Α, ᾶς, ἡ, portæ pagmentum, antæ; (2) vestibulum, limen. Hinc & φλιαί, valvarum postes: item, ligna directa & ex transverso depacta, & scalarum firmamenta, quæ gradus transversarios, per quos ascenditur, utrimque compingunt, Gl. Vet. postis, limen.

Φλίβω, premo, comprimo, *Æol.* pro Θλίβω.

Φ Λ Ι Δ Α Ω, ῶ, putresco, putrefio; (2) rumpor, laceror, lanior; (3) rugas contraho.

Φλιδόνες, αἱ, rugæ & sinus vestium. A pr.

Φλίψις, ἡ, *Æol.* pro Θλίψις.

Φλόγεος, έα, εον, flammeus; (2) splendidus, fulgidus. A φλὸξ, *flamma.*

Φλογδλὶ, acc. sing, f. g. *Ion.* pro φλογδάν, a

Φλογδὶς, ῥᾳ, ῥον, idem & ab eod.

Φλογερὸς, ᾶ, ὸν, ardor, Ph. A φλόξ. Unde

Φλογιάω, ῶ, inflammor cum rubore.

Φλογίδιον, ι, τὸ, parvum fructum carnis assæ, Dim. a φλογίς.

Φλογίζω, f. ίσω, ardeo; (2) ustulo, inflammo, incendo. Φλογιζόμβον ἄλιον, ἄλιον αἰτῶ, Soph. Trach. 95. Ἦν ϗ ἡ χάλαζα ϗ τὸ πῦρ φλογίζον ἐν τῇ χαλάζῃ, Exod. 9, 24. A φλόξ.

Φλόγινος, ίνη, ινον, flammeus. Ab eod.

Φλογίς, ίδος, ἡ, caro assa, Gl. Vet. flammeum.

Φλογισμὸς, ᾶ, ὁ, ustulatio. A φλογίζω.

Φλογιστὸς, ἡ, όν, ustulatus; (2) inflammabilis. Δέμας φλογιστὸν ἅδη, Sophocl. Electr. 58. Ab eod.

Φλογμὸς, ᾶ, ὁ, ardor, æstus, flamma, incendium; (2) fulgur. Ab eod.

Φλογογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammigena, Gl. V. Ex φλὸξ, & γίνομαι, *nascor.*

Φλογοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, flammæ similis; (2) flammeus, ignitus. Ex φλὸξ, & εἶδος.

Φλογόεις, όεσσα, όεν, flammeus, flagrans, ardens. A φλόξ.

Φλογοιδᾶμαι, ardore intumesco.

Φλογόλυκος, ου, e rubro albicans.

Φλογόω, ῶ, f. ώσω, inflammo, incendo, Gl. Vet. inflammo, flammo; φλογωθῆς, flammescere, Gl. Vet. A φλόξ.

Φλογώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, ardens, fervens; (2) flammeus & incensus. Ab eod.

Φλόγωμα, ατος, τὸ, ustulati panis quasi pustula. A φλογόω.

Φλογωπὸς, όν, rutilus, splendens. Ab ὤψ.

Φλόγωσις, ωσις, ἡ, inflammatio. Ab eod.

Φλοιὰ, *Ion.* φλοιὴ, ἡ, pro φλία, ap. Apoll. Rh. ubi tamen alii φλιὴ; (2) Proserpina, ap. Laced.

Φλοιάριον, ι, τὸ, parvus cortex, Dim. a φλοιός.

Φλοίζω, f. οίσω, decortico, corticem detrahо, Theophr. Ab eod. Unde

Φλοίινος, η, ον, e cortice factus.

Φλοιοξεὴς, ὲς, levis, tener. A φλ. & ξαρός.

Φλοιορρᾳγία, ας, ἡ, corticis ruptio. A

Φλοιορῥᾳγὴς, ἐος, ὁ ϗ ἡ, corticem habens diruptum seu rimosum, ex φλοιὸς, & ῥήγνυμι.

Φ Λ Ο Ι Ο Σ, ου, ὁ, cortex, liber, stirps, suber, Ph. Hom. Il. 1, 237.

Φλοίσοιο, gen. sing. *Ion.* pro φλοίσου, a

Φ Λ Ο Ι Σ Β Ο Σ, υ, ὁ, sonitus, quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur; (2) murmur, tumultus; (3) strepitus.

Φλοισμὸς, ῦ, ὁ, decorticatio. A φλοίζω.

Φλοίσω, f. ίσω, idem quod φλοίζω.

Φλοιώδης, ες, ὁ ϗ ἡ, cortici similis, corticosus. Φλοιώδης ἀνὴρ, Longin. 3. A φλοιός.

Φλομὶς, ίδος, ἡ, verbascum. Dim. a φλόμος. Plin. 25. §. 73. c. 10.

Φ Λ Ο Μ Ο Σ, υ, ἡ, verbascum, *herba. Angl.* Mullein.

Φλὸξ, ογὸς, ἡ, flamma. A φλέγω.

Φλόος, φλοῦς, υ, ὁ, cortex, Ph. scirpus; (2) teges, storea, stragulum ex ulva vel scirpo, aut sparto vel junco. A φλοιός.

Φλοῦν, acc. sing. pro φλόον, a φλόος.

Φλυάξ, ακος, ὁ, jocator, scurra, nugator. A φλύω.

Φλυαρία, ῶ, f. ήσω, nugor, garrio, blatero. Φλυαρίαν φλυαρεῖν, Plat. ap. Socr. 3. Φλυαρεῖς ϗ σβυγίζεις, Arist. Plut. 574. Λόγοις σοφιστὴς φλυαρῶν ἡμᾶς, 3 Joann. 10. A φλύαξ. Hinc

Φλυάρημα, τὸ, dictum nugatorium, s. sermo nugatorius, ineptus, impudens.

Φλυαρία, ας, ἡ, nugæ, garrulitas, verbositas, Gl. V. φλυαρίαι, argutiæ, Gl. Vet.

Φλυαρολογέω, nugas loquor.

Φλυαρολογία, ας, ἡ, sermo nugatorius. A

Φλυαρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui nugas loquitur, nugator. Ex φλύαξ, & λόγος.

Φλύαρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vanus & futilis; (2) nugator, stultiloquus, Gl. Vet. nugax, Phil. argutus, garrulus, verbosus. Al. Gl. Vet. frivolus. A φλύω.

Φλυαρώδης, ὁ ϗ ἡ, nugatorius, nugax. A pr.

Φλυσαω, nugor; (2) eructo. A φλύω.

Φλυδαρὲς, ρᾶ, ρὸν, humidus. A φλυδάω.

Φλυδάω, ῶ, humesco; (2) flaccesco.

Φλυσιον, τὸ, bulla, pustula. A

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλύκλαινα, ης. ἡ, pustula, papula, Ph. Arist. in Vesp. A φλύκτις. Hinc

Φλυκλαινίδιον, τὸ, parva pustula.

Φλυκλαινοειδὴς, ὲς, pustulatus, pustulæ formam habens.

Φλυκταινόομαι, ῶμαι, in pustulas erumpo.

Φλυκλαίνασις, ἡ, eruptio pustularum. A

Φλυκλὶς, ίδος, ἡ, pustula, tumor, Gl. V. pustella. A φλύω.

Φλύος, nugæ. A φλύω.

Φλύσις, ιος, ἡ, eruptio in cute e superfluitate humoris. Ab eod.

Φλύω, f. ύσω, nugor; (2) ferveo, bullio, ebullio, fervendo seu bulliendo strido; (3) evomo. Ἀνα δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα, Il. 21, 361. A φλέω.

Φοβαθῆς, 2. sing. aor. 1. conj. passf. *Dor.* pro φοβηθῆς, a φοβέω.

Φοβέεσκον, 3. pl. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἐφόβεον.

Φοβεῖδῆ, præs. inf. passf. *contr.* pro φοβέεσθαι.

Φοβεῖσθε, 2. pl. præs. imper. passf. pro φοβέεσθε.

Φοβίζω, terreo; φοβίζῃ, deterret, Phil. Ἐνύπνιον ἴδον, ϗ ἐφόβισέ με, Dan. 4, 5. A φόβος.

Φοβίρι⊙, υ, ὁ, qui est timori seu terrori, timendus, formidabilis. Ab eod.

Φοβισμὸς, ῦ, ὁ, terror, Phil. A φοβίζω.

Φοβερὸς, ρᾶ, ρὸν, terrificus, terribilis, horribilis, formidolosus, Ph. A φόβος. Hinc

Φοβερότης, ητος, ἡ, timor, terror.

Φοβερῶς, *Adv.* metum incutiendo, formidabiliter.

Φοβερωπὸς, ὁ ϗ ἡ, terribilis specie.

Φοβέμβυον, acc. sing. part. præs. passf. *Dor.* pro φοβέμβυον, a

Φοβέω, terreo, abstercio, Phil, φοβέμαι, timeo, formido, paveo, pertimesco, metuo, expavesco, Gl. Vet. φοβεῖται, pavet, pavescit, veretur, timet, Ph. φοβέεσθαι, trepidare, Phil. ἐφοβήθη, horruit, Ph. a. 1. passf. πεφόβημαι, timeo, p. passf. Οὔτ' ὄλλο ἐδὲν ἔτως ἐφόβησεν, Thuc. Πεφόβημαι πλῶτος ὡς ὄμμα πειλείας, Soph. Aj. 139. Στρατὸν δ' Ἀχαιῶν ἐ φοβῇ πράσσων τάδε; id. Phil. 1238. Οἱ δεισιδαίμονες ἥπλον τὸν ἀνθρώπους φοβεῖν), Xen. Cyr. 328. A φόβος. Hinc

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba, *de equo & leone.*

Φοβηθεῖσα, aor. 1. part. passf. f. g. a φοβέω.

Φοβηθῆναι, aor. 1. inf. passf.

Φοβηθῇς, 2. sing. a. 1. conj. passf.

Φοβηθήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. passf. *Att.* & *Ion.* pro φοβηθήσεαι.

Φοβηθῆτε, *terreamini*, 2. pl. a. 1. conj. passf.

Φοβητικὸς, ἡ, όν, meticulosus. A φοβέω.

Φοβητρον, ου, τὸ, quod metum incutit, seu incutere potest, terriculum, terriculamentum. A φοβέω.

Φόβοιδε, *Adv.* in vel ad fugam. A φόβος.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus, formido, tremor, terror, Ph. fuga. A φέβομαι.

Φοβῦ, *time*, 2. sing. præs. imper. passf. *Att.* & *Ion.* pro φοβέου, a φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, vaticinor Phœbi numine adflatus, vaticinans dico; (2) februo, Gl. V. Ὀρνιθόπαιδος ἵσμα φοιβάζων σοῦτοις, Luc. 731. Οἰωνοὶ φοιβάζον τὰς λόγους, Longin. 8. A φοῖβος.

Φοιβαίνω, idem & ab eod.

Φοιβὰς, άδος, ἡ, Phœbas, fatidica, vaticinatrix, utpote Phœbi numine adflata, Gl. V. saga. Ab eod.

Φοιβαστικὴ, ῆς, ἡ, vates, fatidica. A φοιβάζω.

Φοιβαστικὸς, ἡ, όν, vaticinatorius. Ab eod.

Φοιβάστριος, α, ον, idem.

Φοιβάω, ῶ, lustro, purgo, splendidum reddo; & φοιβάομαι, ῶμαι, vaticinor, auguror. Ἐφοίβασεν ϗ σαγήνια Πάντα χαλινοφόρων ἀφρὸν ὑπὸ γομάτων, Callim. in Lavacrum Palladis. 12. A φοῖβος.

Φοιβεῖος, α, ον, Phœbeus, phœbeius, ad Phœbum pertinens, *Ion.* pro φοιβήιος.

Φοιβήτορ, ορος, ὁ, fatidicus, vates.

Φοιβίτης, ου, ὁ, hariolus, Ph. A φοῖβος.

Φοιβόλαμπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Phœbo adflatus, Phœbi numine correptus, Longin. 16. Ex φοῖβος, & λαμβάνω.

Φ Ο Ι͂ Β Ο Σ, ου, ὁ, purus, impollutus, castus; (2) vaticinus, vaticinandi peritus; (3) Phœbus, Sol, Apollo.

Φοινήεις, ήεσσα, ήεν, puniceus, purpureus. A φοῖνιξ.

Φοινιγμα, τὸ, idem quod

Φοινιγμὸς, ῦ, ὁ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοινικάνθεμος, ον, flores purpureos efferens, s. habens. *Epith.* veris. Ex ἄνθος.

Φοινικόω, rubefacio, Gl. V. A φοῖνιξ.

Φοινικεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, phœniceus; (2) palmeus, ex palma factus. Ab eod.

Φοινικεος, έη, εον, puniceus, Gl. V. spadiceus. Ab eod.

Φοινίκη, ης, ἡ, Phœnicia.

Φοινικίας, ου, ὁ, Phœnicias, ventus a Phœnice flans; euronotus, thrasciæ oppositus.

Φοινικίζω, f. ίσω, Phœnices imitor, aut æmulor; (2) ad puniceum colorem vergo, purpurasco, Luc. (3) tingo purpura. Ab eod. Unde

Φοινικὸς, ἡ, όν, Phœnicius, Punicus.

Φοινίκινος, ίνη, ινον, puniceus aut rutilus; (2) palmeus, ex palmulis confectus.

Φοινίκιος, ία, ιον, puniceus; palmeus, Gl. V.

Φοινικὶς,

Digitized by Google

Φοινικίς, ίδος, ἡ, vestis phœnicei seu punicei coloris, puniceus amictus, purpurea vestis, purpureus amictus, (ob coloris adfinitatem,) pannus puniceus, Gl. Vet. paludamentum. Ab eod.

Φοινικιστής, οῦ, ὁ, purpurarius, purpuræ tinctor. A φοινικίζω.

Φοινικιστί, Adv. Punice. Ab eod.

Φοινικοδάκτυλος, ου, ὁ, fructus palmæ Ægyptiacæ (postquam maturuit.)

Φοινικοκαπλος, ον, colore puniceo tinctus.

Φοινικοκαφὴς, ές, idem. A βαφή.

Φοινικοκάτισις, εως, palmas scando. Ex βαίνω.

Φοινικογενὴς, ές, e Phœnice ortus.

Φοινικοδάκτυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, digitos purpureos, i. e. pulchros habens.

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, Puniceus. A φοῖνιξ.

Φοινικόκροκος, ου, ὁ ἡ ἡ, puniceam tramam habens. Ex φοῖνιξ, & κρόκη.

Φοινικόλοφος, ὁ ἡ ἡ, rubram e istam habens.

Φοινικοπάρειος, ου, ὁ ἡ ἡ, puniceas habens genas, i. e. pulchras, pulcher. Ex φοῖνιξ, & παρειά.

Φοινικοπάρῃος, ου, ὁ ἡ ἡ, Ion. pro præc.

Φοινικοπάρυφος, ου, ὁ ἡ ἡ, puniceo limbo prætextam vestem gerens, prætextatus.

Φοινικόπεδος, ου, ὁ ἡ ἡ, solum habens puniceum seu rubrum. Ex φοῖνιξ, & πέδον.

Φοινικοπίζα, ης, ἡ, purpureos pedes habens, i. e. pulchros, pulchra.

Φοινικόπλωξ, ου, ὁ ἡ ἡ, rubeas alas seu pinnas habens. Ex φοῖνιξ, & πλωξόν.

Φοινικορόδια, ῶν, τὰ, punicea rosaria. Ex φοῖνιξ, & ῥόδον.

Φοινικόρυγχος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui est rostro puniceo, nempe a sanguine, ut Leo, lacerato animali; (2) de homine, foret, purpurea labia habens, vel os pulchrum.

Φοινικός, ἡ, όν, puniceus; (2) punicus. A φοῖνιξ.

Φοινικοσκελὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, qui est puniceis, i. e. pulcris cruribus. Ex φοῖνιξ, & σκέλος.

Φοινικοστρόπης, ὁ, Dor. πας, fulminator; pr. rubra fulmina mittens. A στροπή.

Φοινικοτρόφος, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. palmas alens, palmifer. Ex φοῖνιξ, & τρέφω.

Φοινίκουρος, ου, ὁ, avis quædam solitaria, a quibusdam *Silvia* vocata. Ex φοῖνιξ, & οὐρά.

Φοινικοῦς, puniceus, Ph, A φοῖνιξ.

Φοινικοφαὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, purpureus, puniceus adspectu. Ex φοῖνιξ, & φάος.

Φοινικόφυτον, ου, τὸ, palmetum.

Φοινικόφυτος, ὁ ἡ ἡ, palmis consitus

Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, palmeum. A φοῖνιξ.

Φοῖνιξ, ικος, ὁ, palma, arbor; (2) palmæ ramus, vel fructus, palmula, i. e. palmæ fructus; (3) herba quædam, spicam ferens lolio similem & ad palmulæ maturæ colorem accedentem; (4) avis quædam Phœnix dicta, & phœniceo pennarum colore; (5) color ruber, seu phœniceus, qualis est palmulæ; (6) instrumentum quoddam musicum a Phœnicibus inventum; (7) collyrium, tollendis oculorum asperitatibus efficax; (8) Phœnix, e Phœnice orundus, Gl. Vet. Punicus. Sed *Adject.* ὁ ἡ ἡ, ad rubrum colorem accedens; rutilus.

Φοινίκωσις, εως, ἡ, rubefactio. A φοινίσσω.

Φοίνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, cæde contaminatus, homicida; sanguinarius, cruentus; (2) ruber. A φόνος, *cædes.*

Φοινίσσα, ης, ἡ, Phœnissa, ex Phœnicia orunda. A φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφοινίσσετο, a

Φοινίσσω, f. ξω, rubefacio, sanguine inficio, cruento, purpureo aut etiam puniceo colore inficio. Οὐκ εἰς χεῖρ' ἀριπίδα φοινίξεις φόνῳ ταύρων, Lyc. 1191. Φοινίσσεσθαι σαρκὶδ' ἐμὴν αἰχμὴ πυθαλέῃ, Eur. Iph. in Au. 185. Μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς ἔλῃ, Soph. Aj. 110. A φοῖνιξ.

Φοινίχθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφοινίχθη, a φοινίσσω.

Φοίνιος, ἡ, όν, cruentus, cruentatus. A φόνος.

Φοῖτα, 3. s. imperf. ind. act. *Ion. & contr.* pro ἐφοίτα, a φοιτάω.

Φοιταλίος, ου, ὁ ἡ ἡ, vel φοιταλίος, ία, ίον, insanus, furiosus; (2) errabundus, vagus. A φοιτάω.

Φοιταλιεὺς, ὁ, idem. *Epith.* Bacchi.

Φοιταλιότης, ου, ὁ, idem.

Φοιτὰς, άδος, ἡ, insana, furiosa; (2) vaga; (3) meretrix. Ὡς Μαρὶν ταχύμνος ἀνίχριτο φοιτάδι ζυγῇ, Nonn. P. 11, 31. A

Φοῖτα Ω, ῶ, f. ήσω, ito, frequento, commeo, Gl. Vet. dicitur de discipulis, nunciis *inprimis*; (2) insanio, furo. Παῖς ὢν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου, Arist. Eq. 1231. Ἐφοίτα δὲ θαμὰ κἀς εἰς ἑταίρας τ' Ἰσιδος, Heliod. Ἐφοίτων πρὸς ὑμᾶς μισθοφόροι, Xen. Cyr. 2, 1. ἔδει δύρας, ib. 8, 2.

Φοιτέω, *Ion.* pro φοιτῶ, φοιτάω.

Φοιτῇ, 3. sing. præs. ind. act. *Dor.* pro φοιτᾷ, ex φοιτάῃ.

Φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio, frequentatio. A φοιτάω. Unde

Φοιτητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, itator, ventitator; (2) qui ad præceptorem ventitat, discipulus.

Φοιτίζω, eo, venio, accedo. Ab eod.

Φοῖτος, ου, ὁ, insania, furor; (2) vagatio, error. Ab eod.

Φοιτῶν, præs. part. act. pro φοιτάων.

Φολιδάδης, ες, idem quod

Φολιδωτὸς, ὴ, όν, squameus, squamatus, corticatus. A φόλις.

Φόλιδωτὸς, ὴ, όν, squameus, squamatus, corticatus. A φόλις.

Φόλις, ιδος, ἡ, asperitas cutis.

Φόλις, ιδος, ἡ, squama, qualis est serpentis.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, strabus seu strabo, qui habet oculos distortos. Ex φάος, & ἕλκω.

Φόλλις, εως, ὁ ἡ ἡ, follicularis; fungosus; inanis, instar follis. A φόλλις.

Φονάω, & -όω, ῶ, cædem appeto. A φόνος.

Φόνδυμα, ατος, τὸ, quod occisum est, cadaver, R.

Φονεὺς, έως, ὁ, homicida, jugulator, sicarius, Gl. V. Il. 18, 334. A φονεύω.

Φονευτὴς, οῦ, ὁ, interfector. Ab eod.

Φονεύω, f. εύσω, cædem perpetro, occido. Φασγάνῳ λαιμὸν φονεύων τῷδε ταλαιπώρῳ δίρλῳ, Eur. Iph. in Au. 889. Παῖδας φονεύσας, id. Her. fur. 1017. παῖδ' ἐμὸν, id. Ph. 1676. A φόνος.

Φονίως, gen. sing. *Att.* pro φονίος, a φονὰς.

Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes; (2) locus defunctorum, sive occisorum. A φένω.

Φονικὸς, ἡ, όν, ad cædem pertinens; (2) qui facile ad cædem perpetrandam incitatur, cædis cupidus; (3) truculentus, crudelis; (4) mortifer, lethalis. A φόνος.

Φονικῶς, *Adv.* sanguinarie; (2) crudeliter.

Φόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, & φόνιος, ία, ιον, cæde contaminatus, homicida, sanguinarius, cruentus; (2) lethalis, mortifer, truculentus.

Φονοκλονέω, ῶ, cædem perpetro, interficio; (2) cæde polluo. A

Φονοκλόνος, ου, ὁ ἡ ἡ, occisor, qui per cædem interficit. Ex φόνος, & κλένω.

Φονοκτονία, ἡ, cædes. A pr.

Φόνος, ου, ὁ, homicidium; cædes, nex, Gl. V. A φένω.

Φόξοι, *cilones.* Hinc

Φοξότης, ητος, ἡ, capitis acuminatio.

Φοξόχειλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui labris & coarctatis & in acutum desinentibus.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, gestatio, bajulatio; (2) motus vehementior, ut in jactu, conversione, lapsu; *it.* impetus. v. c. fluctuum; (3) vectigal, portorium, pensio, collatio, tributum; (4) feracitas, ubertas, proventus. A φέρω. Hinc

Φορᾶδὸν, *Adv.* q. d. portabunde, portando, gestando, Plut. in Coriolan. cap. 24.

Φορβαία, ᾶς, al. φορβαία, ας, ἡ, capistrum. A φέβω.

Φορβαῖος, αία, αῖον, pascuus. Ἤξει φορβαίων Ἰναχος ἐξ ὀρέων, Call. P. 50. A φορβή.

Φορβὰς, άδος, ὁ ἡ ἡ, alimentum suppeditans; (2) unus ex grege, gregarius, gregalis, Ph. φορβὰς ἡ θήλεια ἵππος, equa; φορβάδες, equæ, Ph. Ab eod.

Φορβειὰ, ᾶς, ἡ, & φορβιὸ, item φορβιὰ, cibus, esca; (2) capistrum; (3) corium, quo tibicines ora muniebant, Gl. Vet. φορβειὰ, capistrum, Ph. φορβιὰ, capistrum.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, alimentum, esca. Ὀρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται, Soph. Aj. 1085. A φέρβω.

Φορβιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod φορβείαι.

Φορεαφόρος, ου, ὁ, qui lecticam portat, lecticarius. Ex φορεῖον, & φέρω.

Φορεῖον, ου, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica; (2) vehiculum, Gl. V. petoritum; (3) merces, quæ datur bajulo, Plut. in Numa, cap. 10. A φορεύς.

Φορείτω, 3. sing. præs. imper. act. pro φορείτω, a φορέω.

Φορέοισι, 3. pl. *Dor.* pro φηρέουσι.

Φορέοντας, *ferentes*, acc. pl. part. præs. act.

Φόρετρον, ου, τὸ, vectura, latura, Gloss. Vet. merces bajuli. A φορά.

Φορδιμμὸς, part. præs. med. *Dor.* pro φορεύμενος, ex φορεόμενος, a φορέω.

Φορεῦντος, *ferentis*, gen. sing. part. præs. act. *Dor.* pro φορεῦντος, ex φορέοντος.

Φορεὺς, έως, ὁ, portator, bajulus; (2) lecticarius, seu is, qui fert sellam domini. A

Φορέω, ῶ, gesto, fero, porto. Φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί, Arist. Lys. 635. Ὕδωρ δ' ἐφόρουν κάτωθεν ἐς τὸ ἄδρα οἱ Χαραδρεῖοι, id. Av. 1145. Χαλκοδέτας μιμήσασθε φορεῖν, ibid. 1119. Μὴ νῦν ἐν ἤθεσι μᾶλλον ἐν σαυτοῦ φόρει, Soph. Antig. 716. A φέρω. Hinc

Φορηδὸν, *Adv.* farcinæ in modum; (2) acervatim; (3) portando, gestando.

Φόρημα, ατος, τὸ, quod gestatur. Ph. gestamen, indumentum, Xen. Cyr. 3, 2.

Φόρημι, idem quod φορέω.

Φορῆναι, *tulisse*, a. 1. inf. act. *Att.* pro φορέναι, a φορείνω, pro φέρω.

Φόρησις, ἡ, gestatio. A φορέω.

Φορητὸς, ὴ, όν, qui ferri & portari potest, tolerabilis, ferendus, tolerandus. A φορέω.

Φόριμος, ου, ὁ ἡ ἡ, utilis, commodus. Ab eodem.

Φορίνη, ἡ, cutis suilla, quæ crassa; (2) cutis hominis, *Harp.* de homine stupido.

Φορὶς, ίδος, ἡ, fœcunda. A φορὸς.

Φόρκιον, ιωος, ὁ, portus; (2) monstrum marinum. A φέρω.

Φορμηδὸν, *Adv.* in modum sportæ seu corbis; (2) in modum tegetis seu storeæ. A φορμός.

Φόρμιγξ ιγγος, ἡ, cithara, testudo.

Φορμίδιον, ου, τὸ, tegeticula, Gloss. Vet. A φορμός.

Φορμίζω, f. ίσω, *Dor.* ξω, citharam pulso; cithara laudo, celebro. Κἀτὰ δὲ σφὶν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων, Odyss. 4, 18. Ἄσιτα κἀδάκρυτα φορμίζων μέλη, Lyc. 140. A φορμιγξ.

Φορμικίδας, *Dor.* pro φορμιστὴς, οῦ, ὁ, citharœdus. A φορμίζω.

Φορμίον, ου, τὸ, sportula, corbula; (2) tegeticula, parva storea. Dim. a φορμός.

Φορμὶς, ίδος, ἡ, idem & ab eod.

Φορμίσκιον, ου, τὸ, idem. A φορμίς.

Φορμίσκος, ου, ὁ, idem & eb eod.

Φορμοκοιτίδιον, super tegete cubo, storeæ incubo. Ex φορμὸς, & κοίτη.

Φορυσσαφίω, vel φορμοῤῥαφίω, in tegete vel storea insuo, Æschin. Ex ῥάπτω.

Φορμορραφὶς, ίδος, ἡ, acus ad storeas consuendas apta. Ex φορμὸς, & ῥαφίς.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, sporta, corbis, calathus, nexus vitilium, seu plegma ex jun-

Digitized by Google

co, ſparto, & id genus aliis; (2) tegea, ſtorea.

Φορμοφορέω, ſtoreas geſto, bajulus ſum. A

Φορμοφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui ſtoreas portat, bajulus. Ex φορμὸς, & φέρω.

Φορούσαι, nom. pl. part. præſ. *Dor.* pro φοροῦσαι, *contr.* ex φορέουσαι, a φορέω.

Φορολογέω, tributum colligo, ſ. exigo. Πολλὰ μέρη τῆ Σικελίας ἐφορολόγουν. A φόρος, λέγω.

Φορολόγητ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, a quo tributum exigitur, tributarius. A φορολογέω.

Φορολογία, ἡ, tributi collectio ſeu exactio. A

Φορολόγ-ος, ου, ὁ, tributi exactor. Ex φόρος, & λέγω.

Φορὸς, ὁ, ἡ, ὁ ἡ ὄν, ferens, de vento, unde (2) ſecundus, felix; (3) cum impetu ferens, celer, vehemens, ut fulmen; (4) fertilis, ferax; (5) fœcunda, *de muliere.* A φέρω.

Φόρ-ος, ου, ὁ, tributum, tributum capitulare, Ph. (2) forum tum negotiarium, tum judiciarium. Ab eod.

Φορῦσται, acc. pl. part. præſ. act. pro φορέουσι, a φορέω.

Φορτα-γωγέω, ῶ, onera porto. Πλῆθος ὑποζυγίων φορταγωγούντων πάντα τὰ πρὸς τροφὴν καὶ ἐπίπλευσιν τραπεζῶν χορηγήματα, Longin. 43. A

Φορταγωγὸς, ου, ὁ ἡ ὄν, onera ferens. Ex φόρτ-ος, & ἄγω.

Φόρταξ, ακ-ος, ὁ, bajulus. A φόρτος.

Φορτηγέω, onera fero.

Φορτηγία, ας, ἡ, mercaturæ genus, quæ exercetur navibus onerariis.

Φορτηγικὸς, ἡ, όν, onerarius. A

Φορτηγὸς, ὸς, ὁ ἡ ὄν, onera vehens; ut φορτηγὸς ναῦς, oneraria navis. Ex φόρτ-ος, & ἄγω.

Φορτίζω, f. ίσω, onero; πεφορτισμένοι, onuſta, Ph. p. paſſ. part. Φορτίζετε τὰς ἀνθρώπους φορτία δυσβάκτα, Luc. 11, 46. πεφορτισμένοι, Matt. 11, 28. A φόρτος.

Φορτικάομαι, ſum moleſtus. A φορτικὸς.

Φορτικὸς, ἡ, όν, onerarius. Gl. Vet. oneroſus; (2) ineptus, inſulſus, faſtuoſus, arrogans, inſolens, moleſtus; (3) faſtidioſus. Τὸ φορτικὸν ἐκκλίναντες. Appian. B. Civil. 5. Τοὺς δὲ ἀναγκαδίντας ἐπαινεῖν αὐτὸς, ἐλαφροτέρως φαρίχει τὸ μὴ πάντα φρισποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικὸς τῆς δέξης τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν Θεὸν ἀποτίθεσθαι. Plut. de Sui Laude. Sic enim debet legi non φορτικὸς ut libri editi, & interpres inepte. A φόρτος. Hinc

Φορτικότης, ητ-ος, ἡ, inepti, ſtulti, arrogantes, moleſti mores.

Φορτικῶς, *Adv.* odioſe, moleſte, inepte, arroganter, inſolenter. Ab eod.

Φορτίον, ου, τὸ, onus, farcina, faſcis, merx, Ph. φορτίοις, mercibus, Ph. A φόρτος.

Φορτὶς, ίδ-ος, ἡ, oneraria navis. Ab eod.

Φορτιδασκάλης, ου, ὁ, bajulus. Ex φόρτος, & βασκάζω.

Φ Ο Ρ Τ Ο Σ, ου, ὁ, onus etiam navium; (2) res moleſta; tædium. A φέρω.

Φορτοφόρ-ος, ου, ὁ ἡ ὄν, onus portans, bajulus. Ex φόρτος, & φέρω.

Φορτόω, f. ώσω, onero. Βαμόν τε καμηλοῖσι χίζαις μυρίαις φορτώσαντες, Heliod. lib. 3. A φόρτος.

Φορυκλὸς, ἡ, όν, tinctus, coloratus.

Φορυὼν, vel φορύσσω, f. ύξω, pinſo, ſubigo, miſceo, turbo, farinam ſubigentis more confundo; (2) fœdo, polluo. Φορύξας αἵματι πολλῷ, Odyſſ. 18, 335. Σῖτός τε κρία τ' ὁπλὰ φορύνετό, ib. 22, 21. A φορύω,

Φορυτὸς, ὁ, ὁ, quiſquiliæ ex variis rebus commixtis; (2) funis ex congeſtis ſtramentis & vitilibus ad πολιόρκια. Σύες φορυτῷ ἐπιμεμηχάνηται. Aratus 1123. Ab eod.

Φ Ο Ρ Τ Ω, idem quod φορύνω.

Φόως, τος, ωτ. lumen, (ſpes, gaudium, ſalus, P.) Τεύκρου ῥ' ἐξ φάλαγξα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκε. Hom. Il. c, 6. A φᾶς.

Φόωσδε, *Adv.* in lucem, in luminis auras.

Φραγέλη, ἡ, idem quod

Φραγέλλιον, ου, τὸ, flagellum, Vox Lat.

Φραγελλόω, ῶ, f. ώσω, flagello.

Φραγῇ, 3. ſing. a. 2. conj. paſſ. v. φράσσω.

Φράγμα, ατ-ος, τὸ, ſepimentum, ſeptum, ſepes, maceria, vallum, munimentum. A φράσσω. Hinc

Φραγμίτης, ου, ὁ, ad ſepes pertinens, ſepimentis idoneus; (2) qui circa ſepes naſcitur.

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, ſepimentum, ſeptum, ſepes; dumus, carectum Gloſſ. Vet. A φράσσω. Unde

Φραγμών-ος, ου, ὁ, dumetum, Gl. V.

Φράγνυμι, idem quod φράττω.

Φραδάω, ῶ, indico, declaro. Τὴν φράδασαι, *Poet.* pro ἐφράδασε, Pind. Nem. 3, 42. A φράζω, cujus p. m. eſt πεφραδα.

Φράδε, 3. ſing, a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐφραδε, a φράζω.

Φραδὴ, ῆς, ἡ, cognitio, prudentia; (2) *Plural.* mentes. Τὰν δὲ μελλόντων τετύφλωται φρὸδη. Pind. Olymp. 12. Ab eod.

Φραδὴς, έ-ος, ὁ ἡ ὄν, conſultus, prudens. Φραδέος νόου ἔργα τέτυκται, Hom. Il. 24, 354. A φραδὴ.

Φραδμοσυνὴ, ης, ἡ, conſilium, prudentia, ſcientia, peritia. A φράδμων.

Φραδμοσυνῆσι, dat. plur. *Ion.* pro φραδμοσύναις.

Φράδμων, ον-ος, ὁ ἡ ὄν, conſultus, circumſpectus, ſolers. A φράζομαι.

Φραδῶς, *Adv.* prudenter, conſulte; (2) diſerte, aperte. A φραδὴς.

Φράζεαι, 2. ſing. præſ. ind. med. *Ion.* pro φράζῃσαι, a φράζω.

Φράζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro φράζεσο.

Φράζεσκε, 3. ſing. imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφραζε.

Φράζετο, 3. ſing. imperf. ind. med. *Ion.* pro ἐφράζετο.

Φράζου, 2. ſing. præſ. imper. med. *Dor.* pro φράζῃ.

Φ Ρ Α Ζ Ω, *Dor.* φράσδω, fut. άσω, dico, memoro, commemoro, indico; φράζομαι, in animo verſo, conſilium ineo, delibero, ſtatuo, perpendo, cogito; (2) animadverto, deprehendo, intelligo. Ἄ σοι κατ' ὀδὸν ἔφραζον, Ariſt. Θεσμ. 1183. Πρὸς δ' ἄνδρ' ὀμαθὲν πίσιν τε φράσαι, Eur. Iph. in Au. 45. Φράσδει πάνθ' ἅλις ἄμμι, indicat. Theocr. 1, 102. Φράσον πολίταις καὶ πόλει σωτηρίαν, Eur. Ph. 905. Φράσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα πρὶχοντα. Hom. Il. 23, 453.

Φραγμὸν, ῆρ-ος, ὁ, ſepes. A φράσσω.

Φραξικὸς, ἡ, όν, cataphractus, circumquaque armis munitus. Ab eod.

Φραξὸς, ὴ, όν, ſeptus, munitus. Ab eod.

Φραξάμενον, acc. ſing. aor. 1. part. med. verbi φράσσω.

Φρασαίατο, 3. pl. aor. 1. opt. med. *Ion.* pro φράσαιντο, a φράζω.

Φράσασα, *quæ dixit*, a. 1. part. act. f. g.

Φράσδειν, præſ. ind. act. *Dor.* pro φράζειν.

Φρασεολογία, ας, ἡ, omnimodarum loquendi formularum collectio. Ex φράσις, & λέγω.

Φραὶ, dat. plur. *Dor.* pro φρεσὶ, a φρὴν.

Φράσις, εως, ἡ, dictio, ipſa dicendi actio, locutio, phraſis, genus loquendi. Gloſſ. Vet. loquela, eloquentia. A φράζω.

Φρασομεσθα, *conſultabimus*, 1. plur. f. 1. ind. med. *Dor.* pro φρασόμεθα, a φράζω.

Φράσον, *edisſere*, 2. ſing. a. 1. imper. act.

Φρασόμεσθα, *dicemus, conſultabimus*, 1. pl. f. 1. ind. med. *Poet.* pro φρασόμεθα.

Φ Ρ Α Σ Σ Ω, vel φράττω, f. ξω, ſepio, munio, communio, obſtruo, obduro, conſtipo; πεφραγμένος, ſeptus, inſtructus ad bellum, armatus, p. paſſ. part. Κἀκεῖ πεφραγμένοι λαὸς ἄρμασιν πίπτε, Eur. Ph. 740. Τί δ' ἦλθες, ὦ ξένη (ἔσα) πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους; id. Iph. in Au. 839.

Φρασὶ, ῖα, ῖον, dicendus. A φράζω.

Φρασὴρ, ῆρ-ος, ὁ, elocutor, indicator, explicator. Ab eod.

Φρασικὸς, ὴ, όν, eloquens. Ab eod.

Φρασὺς, ύ-ος, ὁ, ἡ, idem quod φράσις.

Φράσων, ὁ, idem quod φρασὴρ.

Φρατὴρ, ῆρ-ος, ὁ, qui ejuſdem curiæ vel tribus eſt, tribulis. A φρατρία.

Φρατρία, ας, ἡ, ſocietas. A φράτωρ.

Φρατρικὸς, ὴ, όν, curialis, tribulis. A pr.

Φρατρίος, α, ον, idem.

Φράτρα, ἡ, idem quod

Φρατρία, ας, ἡ, curia. Hinc φρατρίαι dicuntur, conventus quidam hominum, aut conventicula, quaſi pagi; propria ſibi ſacra peculiariaque communiter habentium; (2) tertia pars tribus Athenis. Gl. Vet. φρατρία, contubernium. A φράτωρ.

Φρατριάζω, f. άσω, ſum unus e curialibus, ſum particeps curiæ; (2) conjuro, ſodalitates facio. Μεθ' ὧν καὶ Θεόπομπος ἐφρατρίαζε, Dem. A φρατρία.

Φρατριακὸς, ὴ, όν, curialis, ad curiam pertinens. Ab eod.

Φρατριάρχ-ος, ου, ὁ, præfectus curiæ vel ſodalitii, quod φρατρία vocatur. Ex φρατρία, & ἀρχὴ, *principatus.*

Φρατριαστὴς, οῦ, ὁ, curialis. A φρατριάζω.

Φρατριατικὸς, ὴ, όν, idem. Ab eod.

Φρατριτὴς, ου, ὁ, idem. Ab eod.

Φρατρίζω, f. ίσω, idem quod φρατριάζω.

Φρατρικὸς, ὴ, όν, idem quod φρατριακὸς.

Φράτριος, α, ὁ, curialis, ad curiam pertinens.

Φράτριος, *Adv.* pro φράτωρ.

Φράτωρ, ορ-ος, ὁ, curialis; (2) tribulis, contribulis. A φρατρία.

Φραχθὶς, *ſeptus*, a. 1. part. paſſ. v. φράσσω.

Φρεάντλης, ου, ὁ, q. d. puteorum hauſtor, qui aquam e puteo haurit. Ex φρέαρ, & ἀντλέω, *haurio.*

Φ Ρ Ε Α Ρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρεατία, ας, ἡ, idem. A φρέαρ. Unde

Φρεατιαῖ-ος, αία, αῖον, putealis, puteanus.

Φρεατίδιος, ία, ιον, idem. Ab eod.

Φρεατικὸς, ὴ, όν, putealis, Gl. V. A φρέαρ.

Φρεάτιον, ου, τὸ, puteolus, parvus puteus; (2) profunda foſſa. Dim. a φρέαρ.

Φρεατώδης, ες-ος, ὁ ἡ ὄν, in putei modum profundus. A φρέαρ.

Φρεαταυρυχέω, ῶ, idem quod φρεωρυχέω.

Φρεαταυρυχὸς, ὴ, ὁ ἡ ὄν, idem quod φρεωρύχης.

Φρεῖαρ, ατ-ος, τὸ, puteus. *Ion.* pro φρέαρ. Ἐξ ἔπιρ ἀάντες ἀστάμοι ἡ ἄῶσα θάλασσα, ἡ ἄῶσαι κρῆναι ἡ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν. Hom. Il. 21, 197.

Φρεῖν, præſ. inf. act. *per Syn.* pro φέρειν.

Φρένα, *mentem*, accuſ. ſing. a φρὴν.

Φρεναπατάω, ῶ, f. ήσω, mentem ſeu mentes decipio; (2) decipio. Ἑαυτὸν φρεναπατᾷ, Gal. 6, 3. Ex φρὴν, & ἀπατάω.

Φρεναπάτης, ου, ὁ, impoſtor, deceptor. Ab eodem.

Φρενήρης, ες-ος, ὁ ἡ ὄν, mentis compos, aut cordatus. Gl. Vet. ſapiens. Ex φρὴν, & ἄρω.

Φρενητιάω, ῶ, ſum phreneticus. A φρενῖτις.

Φρενητικὸς, ὴ, όν, phreneticus, Gl. Vet.

Φρενιτιάω, ῶ, ſum phreniticus, phrenetide laboro. A φρενῖτις.

Φρενιτίζω, f. ίσω, idem & ab eod.

Φρενιτικὸς, ὴ, όν, phreniticus, qui phrenefi laborat. Ab eod.

Φρενῖτις, vel φρενίτις, ιδος, ἡ, mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam & mentis perturbationem inducens. A φρὴν.

Φρενοβλάβεια, ας, ἡ, amentia, dementia. A

Φρενοβλαβὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὄν, mente læſus vel captus, deſipiens. Ex φρὴν, & βλάπτω.

Φρενοβλαβῶς, *Adv.* dementer, inſane, more ejus, qui mente captus eſt.

Φρενοχάθης, ες, lætus, hilaris. Ex χαίρω.

Φρενοδαλὶς, ίδος, ἡ, amentia, furor. Ex φρὴν, & δηλέομαι.

Φρενοθελγὴς, ές-ος, ὁ ἡ ὄν, mentem demulcens. Εἰς Θεὸν ὑπερθέντες ἐνὶ φρενοθελγεῖ μύθῳ. Nonn. P. 4, 30. Ex φρὴν, & θέλγω.

Φρενίτιδ-ος,

Digitized by Google

Φρενόθεν, *Adv.* a mente, ex mente. A φρήν.
Φρενοκοπλία, ῶ, mentem furor, decipio, impono præstigiis. Ex φρὴν, & κλέπτω.
Φρενοκλόπος, ὁ ἡ ὄ, impostor, decipiens. A κλοπή.
Φρενόληπτος, ε, ὁ ἡ ὄ, mente captus. Ex φρὴν, & λαμβάνω.
Φρενομανὴς, ὲς, furiosus, fanaticus, etiam bono sensu. A μαίνομαι.
Φρενόπληκτος, ον, idem. Ex πλήσσω.
Φρενοπλὴξ, γὸς, ὁ ἡ ὄ, mente percussus.
Φρενόμορος, ε, ὁ ἡ ὄ, mente captus, furiosus, insanus.
Φρενοτέκτων, ονος, ὁ ἡ ό, qui sua mente aliquid componit.
Φρενόω, ῶ, fut. ώσω, ad mentem reduco, prudentem aliquem reddo, castigo; (2) desipio; fallo, seduco. Οὐ μὴ φρενώσεις μ', Eurip. Bac. 792. Κλαίαν φρενώσεις, ἥν φρενῶν αὐτὸς κενὸς, Soph. Antig. 765. Πολλῶ γ' ἀμείνων τὰς φίλας φρενῶν ἔφυς Ἢ Σαυτὸν, Æschyl. Prom. vinct. A φρήν.
Φρενώλης, mente captus; Æschyl. Sept. ad Theb. 763. Ex φρὴν, *mens*, & ὄλεω, *perdo*.
Φρένωσις, εως, ἡ, castigatio, admonitio. A φρενόω.
Φρεορυκτέω, ῶ, fut. ήσω, puteum fodio. A
Φρεορύκτης, ε, ὁ, putei fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φρὲς, *fer*, a. 2. imper. act. a φέρω, pro φέρε.
Φρεσὶν, *mentibus*, dat. pl. cum ν, a φρὴν.
Φ Ρ Ε' Ω, f. φρήσω, *fodio*. P. emitto, *Ern.*
Φρεωρυχέω, ῶ, puteum effodio. Ὡς πολλαχοῦ μ' ἐφρεωρύχει, Aristt. Lys. 1034. A
Φρεωρύχος, ε, ὁ, putei seu puteorum fossor, putearius. Ex φρέαρ, & ὀρύσσω.
Φ Ρ Η' Ν, ενὸς, ἡ, mens; (2) sapientia; at φρένες, prudentia, ingenium; (2) præcordia, tamquam mentis sedes.
Φρητία, ας, ἡ, puteal, os putei. A φρέαρ.
Φρήτρη, ης, ἡ, tribus, curia. A φράτηρ.
Φρικαλέος, έα, έον, horribilis. A φρίξ.
Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, horror, quasi a φρικάζω, quod esset horreo. A
Φρίκη, ης, ἡ, horror, horriditas, torpor, Ph.
Φρικιάω, ῶ, horresco. A φρίκη. Hinc
Φρικίασις, εως, ἡ, q. d. horrescentia.
Φρικοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄ, horrificus, Gl. V. Ex φρίκη, & ποιέω.
Φρικόω, horrifico, Gl. V. φρικοῦμαι, horresco, Gl. V. A φρίκη.
Φρικτὸς, ὴ, όν, horrendus, horridus, horribilis, horrorem incutiens. A φρίσσω.
Φρικτῶς, *Adv.* horribiliter, horrendum in modum.
Φρικώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, horribilis, horrendus. A φρίκη.
Φρμαγμὸς, οῦ, ὁ, fremitus; (2) flatus, quem equi naribus emittunt; (3) hinnitus; (4) exultatio præ gaudio.
Φριμάσσο, *freme*, 2. sing. præs. imper. med. *Ion.* pro φριμάσσου. A
Φ Ρ Ι Μ Α' Σ Σ Ο Μ Α Ι, f. ξομαι. fremo, flatum naribus emitto; (2) hinnio. Φριμάσσω πῶλοι τραγίσκαι Νῦν ἀγέλαι, Theocr. 5, 141.
Φριμάται. 3. sing. præs. ind. med. *Ion.* pro φριμᾶται.
Φ Ρ Ι' Ξ, φρικὸς, ἡ, maris horror, motus maris incipiens, primaque agitatio flactuum superficiaria, velut quum mare exigua stringitur aura; Hom. Il. 21, 126.
Φριξαύχης, ενος, ὁ ἡ ὄ, cervicem habens horrentem setis. Ex φρὶξ, & αὐχήν.
Φριξαυχὴς, τριχος, ὁ ἡ ὄ, horrens pilis.
Φριξομόμης, ε, ὁ, horricomus, horrens coma. Ex φρὶξ, & κόμη.
Φριξὸς, ὴ, όν, horridus. A φρίσσω.
Φρίσσον, imperf. ind. act. *Ion.* pro ἔφριττον.
Φρίσσω, vel φρίττω, fut. ξω, horreo, horresco, cum horrore reformido. Πέφρικαν δ' ἅστε λιὶν γυῖαι λόγχαις ὑποστίλλοντες, Lyc. 253. Οὐδὲ ζόφον φρίσσει ἡ ξυμφλέγουσα, Eur. Hipp. 421. Χαιτη πεφρικὸς, id. Ph. 1128. ὦ θῶτα, Soph. Aj. 702.
Φροιμίζω, & φροιμιάζομαι, exordio seu principio utor, proœmii loco dico, præfationem instituo, Gl. Vet. φροιμιάζω, exordior. Τί φροιμιάζῃ νεοχμὸν, ἐξαύδα Σαφῶς, Eurip. Iph. in Tau. 1165. A φροίμιον.
Φροιμιάσαι, aor. 1. inf. act. verbi *Att.* a φροιμιάζω pro προοιμιάζω.
Φροίμιον, ε, τὸ, proœmium, exordium. Ab & pro προοίμιον.
Φρόνη, 3. sing. imperf. act. *Ion.* & *contr.* pro ἐφρόνη, a φρονέω.
Φρονείσθω, *adfectus sit*, 3. s. præs. imp. med. *contr.* pro φρονεέσθω.
Φρονέω, ῶ, sapio, Ph. intelligo, mentis compos sum; (2) delibero; (3) cogito, sentio, judico; (4) dicitur de conditione & habitu animi, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ vel κακῶς φρονεῖν, *it.* ἀγαθὰ, vel κακὰ, benevolus vel malevolus sum, faveo, invideo; μέγα, vel μικρὰ, elato vel demisso animo sum. Μὴ μόνον λίγ', ἀλλὰ καὶ φρόνει τάδε, Eur. Or. 242. Σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν ἐς ἡμᾶς μέγα, id. Hipp. 6. Ἐφ' ἑαυτῷ φρονεῖν, arroganter sentire, Dem. Δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονᾶ, Soph. El. 336. Καὶ πάνθ' ὅσα πρὸς ἄνθρωπον ἔστι τ' ἔρτις φρονεῖς, Arist. Av. 119. A φρὴν.
Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus. Elatio animi, fastus; animi impetus, superbia. A φρονέω. Hinc
Φρονηματίας, ε, ὁ, qui est elato animo, vir excelsi animi, Longin. 9.
Φρονηματίζω, f. ίσω, facio, ut aliquis animos tollat, vel se efferat; φρονηματίζομαι, animos tollo; majores spiritus sumo; (2) magnifice de me sentio. Ὄγκου πολλοῦ καὶ περιφρονηματισμοῦ, Diod. φρονηματισθέντες ἐπὶ τοῖς ἔργοις, Aristot. Hinc
Φρονηματισμὸς, οῦ, ὁ, animi elatio.
Φρονηματώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, qui excelsi est animi, magnanimus. A φρόνημα.
Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, sapientia, intelligentia. A φρονέω.
Φρόνιμος, ε, ὁ ἡ ὄ, prudens, sapiens; cordatus, astutus, Ph. A φρὴν.
Φρονιμάδης, ες, ὁ ἡ ὄ, animosus; (2) constans. A φρόνιμος.
Φρονίμως, *Adv.* prudenter, sapienter.
Φρονιμώτατος, sagacissimus, Ph.
Φρόνις, εως, ἡ, ingenium; (2) astutia; (3) contemptus. A φρὴν.
Φρονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. *contr.* pro φρονίοντας, a φρονέω.
Φρονοῦντως, sapienter, prudenter.
Φροντίζετε, 2. plur. præs. ind. act. verbi
Φροντίζω, fut. ίσω, curo, curam gero; (2) cogito, commentor, meditor; (3) studeo, studium & operam pono, præsertim in literis; φροντίζων, solicitus, Gl. Vet. περιφροντικότας, suspensum, Ph. cogitabundum, p. part. act. Οὐ γὰρ ἡμῶν φροντίσαιμ' ἂν, ὧν &c. Arist. Lys. 695. Ἐκεῖνο δὴ ὃ περιφροντίκαμεν, idem, Conc. 263. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιζόμεθα; Eur. Iph. in Tau. 344. Σῶ μὴ ἐδὲν φροντίζων, Plato. A
Φ Ρ Ο Ν Τ Ι' Σ, ίδος, ἡ, cogitatio; (2) cura, solicitudo; occupatio, Gloss. Vet. Αἱ δάϊτραι σὰς φροντίδες ζοφώδεις, Eurip. Hipp. 440.
Φρόντισμα, ατος, τὸ, cura, officium, Ph. occupatio. A φροντίζω. Unde
Φροντιστέον, *Adv. pos.* curandum est. Πάντ' ἡμῖν ὕπνω φροντιστέον, Plat. Crit. 3.
Φροντιστήριον, ε, τὸ, locus, in quo cogitationes seu commentationes nostras instituimus, schola, museum. Ab eod.
Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator, tutor, Ph. (2) commentator, qui commentationibus & speculationibus est deditus, studiosus, philosophus. Ab eod.
Φροντιστικὸς, ὴ, όν, ad commentationem seu meditationem aptus; (2) meditabundus; sollicitus. A φροντιστὴς.
Φρῶδος, ώδη, ῶδον, qui disparuit, cui abiit, evanidus, Gl. V. cassus; Attici sic dicunt, qui nimia animi levitate nimis efferitur gaudio etiam in re levi. Ex φρὴν, & ὀδὸς, quasi φρόδος, *contr.* φρῶδος.
Φρώδως, incassum, Ph. A præc.
Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, præsidium, custodia; (2) milites ipsi præsidiarii & custodes; (3) corporis custodes, ut stipatores, satellites; (4) ipse locus aut statio custodiæ & præsidii; (5) custodia, i. e. carcer, Gl. V. custodia, vigiliæ, excubium, præsidium, Ex ὁρὰω, & ὅρος, *custos*.
Φρουράρχης, vel φρούραρχος, ε, ὁ ἡ ὄ, qui præsidiariis militibus præest, præsidiariæ cohortis præfectus. Ex φρουρὰ, & ἀρχή.
Φρούρει, 2. sing. præs. imper. act. *contr.* pro φρούρησε, a
Φρουρέω, ῶ, f. ήσω, in præsidio sum, præsidio me tutor, custodio, excubo. Ἱκεσίοις δὲ Σῷ κλάδοις φρουρεῖσί μ', Eur. Supp. 103. Σοὶ δ' ὕδωρ, γέρων, τὸ Σὸν μελέσθω βάκτρ' φρουροῦσα χεὶρ, munus exequi, Soph. El. 73. Ὀχυρώσαι παρθενῶσαι φρουρῆσαι καλῶς, Eur. Iph. in Au. 751. A φρουρὸς.
Φρούρημα, ατος, τὸ, præsidium, custodia; (2) id, quod custoditur. A φρουρέω.
Φρούρησις, εως, ἡ, custodia, excubiæ. Ab eod.
Φρουρικὸς, ὴ, όν, præsidiarius, Gl. V. A φρουρὰ.
Φρούριον, ε, τὸ, præsidium, i. e. locus aut munitio, cui præsidia imponuntur, Gl. V. castellum. A φρουρὰ.
Φρουροδόμος, ε, ὁ ἡ ὄ, domi custos; v. c. canis, Epig.
Φρουρὸς, ὲ, ὁ, custos, Gl. V. præsidiarius, excubitor. Ex φρὼ, & ὁρὰω.
Φρουρῶμες, 1. plur. præs. conj. *Dor.* & *contr.* pro φρουρέωμεν, a φρουρέω.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus equorum; (2) fastus hircorum. A φρυάσσω.
Φρυαγματίας, ε, ὁ, ferociens, v. c. equus; (2) fastuosus, insolens. A pr.
Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod φρύαγμα.
Φρυακλὴς, ὲ, ὁ, idem quod φρυαγμαλίας, de equo fremitum indicem fdroeiæ edente dictum. A
Φ Ρ Υ Α' Σ Σ Ω, vel ἀττω, f. ἄξω, *med.* ατοῦμαι, fremo, *proprie* de equo; (2) insolesco, efferome; (3) intempestive glorior, vana spe efferor. Μὴ μάτην μετεωρίζε φρυατόρθροις ἀδήλοις ἐλπίσιν, 2 Macc. 7, 34. Ἐν τοῖς πρὸ ἄλλων ἐπαίνοις καὶ ὕβρεσι φρυατόμενοι, M. Anton. 10, 15. Τὸν αὐχένα ἐπαίρειν καὶ φρυάττεσθαι, Philo.
Φρυγανίζομαι, fut. ίσομαι, cremia seu virgulta arida colligo; (2) lignor. A φρύγανον.
Φρυγανικὸς, ὴ, όν, cremiorum in modum lignosus, q. d. suffruticosus. Ab eod.
Φρυγάνιον, ε, τὸ, parvum virgultum aridum; (2) exiguus frutex. Dim. a φρύγανον.
Φρύγανον, ε, τὸ, sarmentum, virgultum; φρύγανα, nidus e sarmentis, quisquiliæ, Gl. V. A φρύγω.
Φρυγανοφορὸς, ε, ὁ ἡ ὄ, sarmenta ferens. Ex φρύγανον, & φέρω.
Φρυγανώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, e virgultis constans; (2) virgultis aridis similis; (3) cremiorum modo lignosus; (3) suffruticeus, Gl. Vet. surcularis. A φρύγανον.
Φρυγία, ας, ἡ, quæ torret, Hes. A φρύγω.
Φρυγία, ας, ἡ, Phrygia. A φρύξ.
Φρυγίλος, ὁ, frigilla, avis.
Φρύγιον, ε, τὸ, lignum aridum, cremium, Gl. V. φρυγίον, frictorium. Ab eod.
Φρύγιος, ία, ιον, aridus. Ab eod.
Φρυγιστὶ, modo, sive concentu Phrygio. A Φρὺξ.
Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, frixio, torrefactio. A φρύγω.
Φ Ρ Υ' Γ Ω, f. ύξω, torreo, torrefacio, frigo, arefacio, Gl. Vet. φρύγει, frigit, Ph. περιφρυγμένος, frixus, tostus, p. pass. part. Κύαμον ἤ τις ἐν πυρὶ φρύξειε, Theocr. 7, 66. Καθάπερ φρύγεται, ὥσπερ ὑπὸ πυρὸς, Arist. Conc. 221. Hinc
Φρυκτὸς, ὴ, όν, tostus, torrefactus, frixus.
Φρυκτωρέω, ῶ, f. ήσω, excubias ago, e specula signa per ignem observando vel dando, & hostium aut aliorum adventum denunciando.
Φρυκτωρίας, ας, ἡ, excubiæ speculatoriæ, ad signum dandum per faces.
Φρυκτωρίον, ε, τὸ, specula ἢ φρυκτωρίας. A

Digitized by Google

Φρυλλωρὸς, οῦ, ὁ, observans faces hostilis adventus prænuncias, ut & ipse tales suspendat. Ex φρυκὸς, *fax*, & ὁράω.

Φρυὸς, τος, ὁ, rubeta.

Φρυωνὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

Φ Ρ Υ Ν Η, ης, ἡ, idem.

Φρυωνοειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, rubetæ similis. Ex φρυὼν, & εἶδος.

Φρυωνολόχος, ου, ὁ ἢ ὐ, q. d. rubetis insidians.

Φ Ρ Υ Ν Ο Σ, ου, ὁ, rubeta, rana venenosa.

Φρυξ, γὸς, ὁ, Phryx, Phrygius.

Φρυξεῖς, 2. sing. fut. 1. ind. act. *Dor.* pro φρύξεις, a φρύγω.

Φρύσαι, vel φρυτῶ, idem quod φρύγω. Τὸ καλὸν θέρος ἐνίκα φρυτῷ, Theocr. 6, 16.

Φρῶ, *contr.* pro φρέω, & hoc *per Sync.* pro φορέω.

Φῦ, 3. s. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυ, a φύμι.

Φύγαδε, *Adv.* in fugam. A φυγὴ. Unde

Φυγαδεία, ἡ, fugatio, exsilium.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, confugium; (2) urbs, quæ asylum habet, quo rei confugiunt & exsules. Ab eod.

Φυγαδευτήριον, ου, τὸ, confugium, refugium, profugium. Ab eod.

Φυγαδευτικὸς, ὴ, όν, vim habens abigendi.

Φυγαδέω, f. εύσω, fugo, depello; (2) fugio, exulo, Gl. V. Φυγαδεῖσιν ἀφ' ἑαυτῶν σωρὸν πλάτανον, Philo. ἐκ τῆ πόλεως, Dem. A φυγάς.

Φυγαδικὸς, ὴ, όν, ad exsulem seu exsules pertinens, vel, qualis est exsulis aut exsulum; (2) exulabundus, Gl. Vet. exsul, seu profugus. Ab eod.

Φυγαδικῶς, *Adv.* more exsulum.

Φυγαδοθήρας, ου, ὁ, exsulum inquisitor. Ex φυγὰς, & θήρα.

Φυγαίχμης, ου, ὁ, timens bellum. Ab αἰχμὴ.

Φυγανθρωποῦω, f. σω, hominum consortium fugio. Φυγανθρωπούσι ἐς ἐρημίλυν, *Aret.* Ex φυγὴ, & ἄνθρωπος.

Φυγανθρωπία, ας, ἡ, hominum consortii devitatio, *Aret.* Ex iisdem.

Φυγὰς, άδος, ὁ ἢ ἡ, profugus ob metum periculi; (2) exsul; (3) fugitivus. A φυγὴ. Unde

Φύγδην, *Adv.* fugaciter; fugæ modo.

Φύγεθλον, ου, τὸ, panus, tumor quidam; Cels. lib. 5. cap. 25. A φύω.

Φύγε, *fugit*, 3. sing. a. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔφυγε, a φεύγω.

Φυγεῖν, a. 2. inf. act.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, fugacitas; (2) effugium, vitatio aut evitatio; (3) exsilium. A φεύγω.

Φυγοδέμνιος, & φυγόδιμνος, ου, ὁ ἢ ἡ, fugiens torum, a conjugio abhorrens. Ex φεύγω, & δέμνιον.

Φυγοδικέω, ῶ, detrecto certamen & judicium, Ph. φυγοδικεῖν, tergiversari, Dem. Ex φυγὴ, & δίκη.

Φυγοδικία, ας, ἡ, tergiversatio, Ph. Ex iisd.

Φύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi φεύγω.

Φυγολέκτης, ὁ ἢ ἡ, conjugium, concubitum abhorrens. A λέχομαι.

Φυγομαχέω, detrecto pugnam, App. A

Φυγόμαχος, ου, ὁ ἢ ὐ, qui detrectat pugnam, fugax. Ex φυγὴ, & μάχη, *pugna*.

Φυγόξενος, ου, ὁ ἢ ἡ, hospites fugiens, inhospitalis; Pind. Olymp. 11. Ex φυγὴ.

Φυγόπονος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui laborem seu labores fugit.

Φυγοπόλεμος, ου, ὁ ἢ ἡ, bellicos strepitus & labores fugiens.

Φυὴν, *natum*, a. 2. part. pass. verbi φύω, *nascor*.

Φυῖ, *nascitur*, 3. sing. præs. ind. med.

Φύζα, ης, ἡ, fuga cum timore, idem quod φυγὴ. A φεύγω. Hinc

Φυζακινὸς, ὴ, όν, fugax, pavidus, timidus.

Φυζάλεος, έα, εον, idem & ab eod.

Φύζω, in fugam verto, fugo. Τῇ ῥ' ὅτε γε πρὸχοντο στυφελίσσοντες, Il. 21, 6. A φεύγω.

Φυὴ, ῆς. ἡ, natura, indoles; (2) statura, habitus oris; (3) stirps, germen. Οἱ ἢ ἔπεσαντο φυλὰ ἢ ἐδὲ ἀγητὸν Ἔκλεος, Hom. Il. 22, 370. A φύω.

Φυῖ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. φύω.

Φυκιέεις, όεσα, όεν, algosus, alga abundans, Ὄφρ' ὕπνου κιόωντι, Hom. Il. 23, 693. Αὐτὰρ ἐπ' ἀίονος κατετάκετο φυκιέεσσα, Theocr. 11, 14. A

Φυκίον, vel φύκιον, ου, τὸ, fucus, quo mulieres utuntur; (2) alga, Dim. a φῦκος.

Φυκιοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, q. d. algæ comestor, qui alga vescitur. Ex φυκίον, & φάγος.

Φυκοφάγος, ὁ ἢ ἡ, idem.

Φυκίδα, ῶ, fuco, Gl. V. A φυκίον.

Φυκὶς, ίδος, ἡ, fuca, *piscis*, cujus mas vocatur φύκης. Gl. Vet. φυκὶς, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*; φυκίδες, saxatiles, Ph. Ex φῦκος, vel φύκιον, quoniam loca amat algosa.

Φῦκος, ους, τὸ, alga, *Angl.* Sea-wrack; muscus, Gl. V. fucus, purpurissum, Gl. V. (2) φῦκος, ἰχθὺς, saxatilis, *piscis*, Ph.

Φυκόω, ῶ, fut. ώσω, fuco, fuco oblino. Φυκεδὲς τὸ πρόσωπον, Plut. A φῦκος.

Φυκτὸς, ὴ, όν, qui effugi seu vitari potest, vitabilis, vitandus; Hom. Il. 16, 128. A φεύγω.

Φυκώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, algosus, alga abundans, A φῦκος.

Φυλαγμα, ατος, τὸ, quod custoditur seu servatur, vel, quod datum est ad custodiendum; (2) custodia, præceptum, mandatum. A φυλάσσω.

Φυλάκειον, vel φυλακεῖον, ου, τὸ, locus in castris, ubi sunt excubiæ; (2) statio, præsidium, arx. A

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, ipsa custodiendi actio, conservatio, tutatio, Gl. Vet. tutela; (2) vigilia, excubatio, excubiæ; (3) præsidium; (4) quarta pars noctis; quoniam in quatuor partes divisa erat, in quibus vigiliarum munus permutatis vicibus ad alios perveniebat; (5) custodia, i. e. custodes cingentes latus principum, satellites, stipatores, Ph. φυλακαὶ, præsidia. Stationarii milites, al. Gl. V. (6) carcer, Ph. (7) locus ubi positi sunt custodes; (8) cautio; (9) amolitio alicujus incommodi. A φυλάσσω.

Φυλακίζω, f. ίσω, in carcerem conjicio, Act. 22, 19. A φυλακὴ. Unde

Φυλάκιον, ου, τὸ, idem quod φυλάκειον.

Φυλακὶς, ίδος, ἡ, custos, *femina*; φυλακίδες, naves præsidiariæ. A φύλαξ.

Φυλάκισσα, ης, ἡ, idem. A φυλακίς.

Φυλακίτης, ου, ὁ, carcerarius, Gl. V. A φυλακὴ.

Φύλακος, ου, ὁ, custos, excubitor, vigil. A φύλαξ.

Φυλακτέον, custodiendum, cavendum. A φυλάσσω, vel φυλάσσομαι. Unde

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, custos, excubitor, vigil.

Φυλακτήριον, ου, τὸ, servatorium, promptuarium, Ph. (2) statio excubitorum seu vigilium, præsidium, munimentum, arx, aut quicquid nos custodit; (3) antidotum contra venena, amuletum. Hinc τὸ φυλακτήρια, ων, qs. conservatoria legis, quæ membranæ erant, quibus inscriptæ erant quatuor pentateuchi sectiones. A φυλακτὴρ.

Φυλακτικὸς, ὴ, όν, custodiendi seu servandi & observandi, item conservandi peritus; (2) cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus, qui se tueri potest; (3) vim habens amoliendi, Gl. V. cautus, promptuarius. A φυλάσσω.

Φυλακτικῶς, *Adv.* studio & solicitudine, studiose cavendo, caute.

Φύλαξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, custos, servator, conservator, servans, Ph. excubitor, vigil; φύλακες, vigiles, Ph. milites præsidiarii. A φυλάσσω.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω.

Φυλάξαι, 2. sing. a. 1. imper. med.

Φυλάξατε, 2. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφυλάξατε.

Φύλαξις, εως, ἡ, custoditio, Gl. Vet. A φυλάσσω.

Φυλαρχέω, ῶ, sum tribus præfectus seu princeps, præsum tribui, sum tribunus, Aristot. A φύλαρχος.

Φυλάρχης, vel φύλαρχος, ου, ὁ, tribus præfectus, qui tribui præest, tribunus, Ph. tribunus plebis. Ex φυλὴ, & ἀρχή.

Φυλάσαι, a. 1. infinit. act. *Ion.* pro φυλάξαι.

Φυλασσόμεθα, pr. inf. act. *Dor.* pro φυλάσσεσθαι.

Φυλάσσῃ, 3. sing. præs. conj. act.

Φυλάσσοισι, *Dor.* pro φυλάσσουσι.

Φ Υ Λ Α Σ Σ Ω, vel φυλάττω, f. άξω, custodio, servo, conservo, asservo, tueor, tutor; φυλάσσομαι, & φυλάττομαι, custodior; (2) caveo, vito; (3) custodias ago, excubo; (4) speculor, observo, item capto; (5) insidias pono; φύλαξον, custodi, Gl. V. a. 1. act. φύλαξαι, cave, a. 1. med. στρυλαγμῷ, asservatus, cautus, perf. part. pass. Κλῆδας γάμυ φυλάσσει (Ἥρα) Arist. Θεσμ. 985. Καὶ μιλὸ φίλας γὲ προσπόλοις φυλάσσῃ, servatur a. Soph. Aj. 539. Τὰ μὲν λεληγμένα ἄῤῥητ' ἐγὼ σοὶ κἀπιλῶ φυλάξομαι, secreta servabo, id. El. 1018. Φύλαττε σὰς εἴρα σεαυτῆρελον, Arist. Av. 1196. Τωτὶ μὴ τοι ζῶ φύλαττε, id. Pace, 1109.

Φυλαττόμβνος, præs. part. med. *Att.* pro φυλασσόμενος.

Φυλετεύω, tribules facio, in tribus describo. A

Φυλέτης, ου, ὁ, qui est ex eadem tribu, contribulis, Gl. V. tribulis, paganus; φυλέται, curiales, Gl. V. A φυλὴ. Hinc

Φυλετικὸς, ὴ, όν, ad tribules pertinens.

Φυλετικῶς, *Adv.* more tribuum.

Φυλέτις, ιδος, ἡ, quæ est ex eadem tribu. A φυλέτης.

Φυλίν, ὴ, ficus quædam, vel oleaster; Hom. Odyss. 5, 477.

Φ Υ Λ Η, ης, ἡ, tribus classis.

Φυλλάζω, frondesco, Gl. V. A φύλλα.

Φυλλάκανθος, ου, ὁ ἢ ἡ, planta quædam foliis spinosis seu aculeatis. Ex φύλλον, & ἄκανθα.

Φυλλάμπελος, ου, ὁ, pampinus, Gl. V. Ex φύλλον, & ἄμπελος.

Φυλλάριον, ου, τὸ, foliolum, Dim. a φύλλον.

Φυλλὰς, άδος, ἡ, strues seu cumulus foliorum, frondes. Ab eod.

Φυλλεῖον, τὸ, folia, frondes.

Φυλλιάω, ῶ, folia emitto, frondesco.

Φυλλικὸς, ὴ, όν, q. d. foliaris. A φύλλον.

Φύλλινος, ίνη, ινον, e foliis confectus, Gl. V. foliaceus, frondarius. Ab eod.

Φύλλιον, ου, τὸ, folium; (2) flos terræ.

Φυλλῖτις, ιδος, ἡ, Dioscor. 3, 121. Phyllitis, herba vulgo Lingua cervina. *Angl.* Hart's-tongue.

Φυλλοζολίω, ῶ, fut. ήσω, folia amitto, folia mihi decidunt; (2) folia spargo, foliis conspergo. Ὄζων λάθικης φυλλοζολήσης, Arist. Nub. 1003.

Φυλλοζολία, ας, ἡ, foliorum amissio; (2) foliorum sparsio sive conjectio. A

Φυλλοζόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, folia abjiciens seu amittens, cui folia decidunt; qui folia & frondes spargit. Ex φύλλον, & βάλλω.

Φυλλόθυμος, ὁ ἢ ἡ, frondosus, foliis comatus. A κόμη.

Φυλλοκοπίω, ῶ, f. ήσω, folia amputo seu abscindo. Ex φύλλον, & κόπτω.

Φυλλολογίω, ῶ, f. ήσω, folia lego; (2) pampino, Gl. Vet. Ex φύλλον, & λέγω, *lego*. i. e. colligo.

Φυλλομανίω, foliis luxurio, Theophr. Ex φύλλον, & μανία.

Φ Υ Λ Λ Ο Ν, ου, τὸ, folium, frons.

Φυλλορροίω, foliis fluo vel defluo, folia vel frondes amitto. Τᾷ ἢ χειμῶνος πάλιν τὰς ἀσπίδας φυλλορρεῖ, Arist. Av. 1487.

Φυλλόρροια, ας, ἡ, defluxio foliorum. A

Φυλλόρροος, ου, ὁ ἢ ἡ, folia abjiciens. Ex φύλλον, & ῥοὴ, *fluxio*.

Φυλλοστρῶς, ῶτος, foliis constratus, Theocr.

Φυλλόστρατος, ὁ ἢ ἡ, idem ex στρώννυμι.

Φυλλοτόμος, ου, ὁ, frondator, Gl. Vet. Ex φύλλον, & τέμνω.

Φυλλοτραξ, γος, ὁ ἢ ἡ, folia comedens. A τράγω.

Φυλλοφορίω, ῶ, f. ήσω, folia fero, foliatus sum, Theophr. A

Φυλλοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, folia ferens, foliatus. Ex φύλλον, & φέρω.

Φυλλόω, ῶ, frondeo, Gl. V. A φύω.

Φυλλοχοΐα,

Digitized by Google

φυλλοχόεα, idem quod φυλλορρόα.
φυλλοχόος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. folia fundens; φυλλοχόοι μῆνες, menses in quibus folia decidunt; Plut. Ex φύλλον, & χέω.
φυλλώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, foliosus, foliis abundans, foliatus, folia habens, Gl. V. frondens; φυλλώδεσιν, frondentibus, Ph. A φύλλον.
φύλλωμα, τό, folia, frondes.
φυλοκρίνησις, εως, ἡ, dijudicatio generum q. a φυλοκρινέω.
φυλοκρινητικός, ἡ, όν, genera dijudicans. Ab eodem.
φῦλον, υ, τό, genus, gens, natio. A φυλή.
φύλοπις, ἰδος, ἡ, pugna, prælium; (2) clamor bellicus. A φῦλον, & ὄψ.
φῦμα, ατος, τό, tuber, vomica, Gl. Vet. A φύομαι. Hinc
φυμάτιον, τό, tuberculum.
φυματόω, tubero, Gl. V. A φῦμα. Hinc
φυματώδης, ες, phymatis abundans.
φῦναι, gigno; φῦναι, nasci; φύς, natus. A φύω.
φῦναι, *nasci*, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, *nascor*. φῦντο, 3. plur. imperf. ind. pass. *Ion.* pro ἐφύοντο.
φυξάνωρ, ορος, ὁ ἡ ἀνήρ, fugam viris immittens, fugæ occasionem dans. Ex φύξις, & ἀνήρ.
φύξηλις, ιδος, ὁ ἡ ἤ, profugus, exsul; (2) fugax, timidus; Il. 17, 143. Παρὰ τὸ φεύγειν τὰς ἴλας, Porph. A φύξις.
φύξιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, a quo fugiendum est, qui effugi seu vitari potest; (2) ad quem confugitur; (3) fugans, qui in fugam vertit; (4) τὸ φύξιμον, perfugium. Γαῖαν ἐγὼ ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι, Odyss. 5, 359. Ab eod.
φύξιος, ος, ὁ, qui fugat; (2) fugæ favens, Gl. V. φύξια, fugalia. A
φύξις, εως, ἡ, fuga; (2) effugium. A φεύγω.
φύομαι, orior, nascor, provenio, cresco.
φυομένοις, dat. sing. part. præs. med. v. φύω.
φύοντι, 3. pl. præs. ind. *Dor.* pro φύουσι.
φυράδλω, v. φύρδην.
φύραμα, ατος, τό, massa farinæ subactæ & humore maceratæ ad panificium; (2) massa luti. Ph. massa. al. Gl. V. conspersio, interversio, impensa. A φυράω.
φύρασις, εως, ἡ, commistio, maceratio, subactio ad conficiendas massas, Ab eod.
φύρασον, 2. s. a. 1. imper. act. v. φυράω.
φυραλῆς, οῦ, ὁ, & φυρᾶτης, ου, ὁ, decoctor, Ph. interversor, Gl. V. A
φυράω, ῶ, f. άσω, misceo, macero, subigo; φυρῶμαι, misceor; πιφυραμβόω, subactus, perf. pass. part. Οὐδ' ὃν μαλακὸν φυρασάμενος τῷ φωτὶ πρὸς ἡδονάς, Arist. Nub. 975. Οἷον μεθ' οἷον φύρων, μιμνημβόω διαλήθει, M. Anton. 3, 4. πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ, Exod. 29, 40. Τοῦτο τὸ σωμάτιον ὡς ἔστι σόν, ἀλλὰ πηλὸς κομψῶς πεφυραμβόω, Arrian. Dissert. iib. 1. A φύρω.
φύρδην, *Adv.* mixtim, permixtim; (2) confuse, inordinate. Ab eod.
φύρμα, ατος, τό, inquinamentum, sordes, strigmentum, recrementum. A φύρω. Unde
φυρμός, οῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum.
φύρσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, mixta; Nic. a
ΦΥΡΩ, misceo, commisceo; (2) inquino, fœdo; (3) perfundo, rigo; (4) macero, subigo, pinso; πεφυρμένος, inquinatus; (2) subactus. Γαῖαν ὕδατι φύρειν, Hesiod. Ἔργ. 61. Ἀχμαῖον δ' ἀνθος ἔφυρε κόνις, Epigr. Κόνει φύρουσα δύσλυτον κάρα, Eur. Hec. 496. Πεφυρμένα αἵματι, Theocr. 26, 23. Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον, Hom. Il. 16, 161.
φύς, ὰ, 2. part. act. verbi φύμι pro φύω.
φύσα, vel φύσαι, ης, ἡ, follis, vesica; (2) flatus & spiritus crassior in corpore. Φῦσαι δ' ἐκ χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἔφυσαν, Hom. Il. 18, 470. A φυσάω.
φυσαθεὶς, a. 1. part. pass. *Dor.* pro φυσηθείς.
φῦσαι, *genuisse*, aor. 1. inf. act. verbi φύω.
φυσαλὶς, ἀδος, ἡ, bulla in aqua nascens; (2) tibia seu fistula; (3) vesicaria, *frutex*. A φύσα. Unde
φύσαλος, vel φύσαλος, ου, ὁ, bufo, venenatum id ranarum genus, quod se mirum in modum inflat; (2) piscis quidam.
φῦσαι, *qui genuit*, a. 1. part. act. verbi φύω.
ΦΥΣΑΩ, φυσάω, ῶ, f. ήσω, sufflo, inflo, flatu distendo; (2) spiro; (3) efflo. Ἐπὶ γὰρ ἕβδομαι Σύριγξιν ἄνω φυσῶσι μελαν μβόος, Soph. Aj. 1429. Ψυχὼ πεφυσπαίρουσι φυσίῃ νικηφόρῳ, exspirabit, 68. Ἐνθοῦσιν αὐτὰς ὥσπερ κύσιν φυσᾷ, Arist. Nub. 434. ἐφύσησε, ib. 409. Ἐπί τινι φυσᾶσθαι, Dem. ταῖς τυχηραῖς εὐπραγίαις, Philo.
φύσῃ, 3. s. f. 1. indic. act. verbi φύω.
φύσης, ης, ἡ, idem quod φύσα.
φύσημα, ατος, τό, inflatio, inflatus, flatus; (2) bulla, ebullitio; (3) resina pinea. A φυσάω. Hinc
φυσημάτιον, υ, τό, bullula, Gl. V.
φύσησις, εως, ἡ, qu. d. flatio, ipsa flandi actio, vel sufflatio. Gl. Vet. inflatio. Ab eodem.
φυσητὴρ, vel φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum, follis, ventilator, Ph. fistula; (2) fistula piscium cetaceorum; (3) meatus polypodis, quo ova sua parit. Ab eod.
φυσητήριον, υ, τό, q. d. sufflatorium, Gl. V. spiramentum. A φυσάω.
φυσητὴς, οῦ, ὁ, inflator, Gl. Vet.
φυσητικὸς, ὴ, όν, inflandi vim habens. A φυσάω.
φυσήτορας, ου, ὁ ἡ ὄν, qui animo est inflato. Ex φυσάω, & φρήν.
φυσιασμὸς, οῦ, ὁ, flandi seu efflandi actio; (2) flatus. A φυσιάω.
φυσιάω, ῶ, f. άσω, flo, sufflo. A φυσάω.
φυσίγναθος, ος, ὁ ἡ ὄν, buccas inflans, superbus, nomen ranæ in Batrachom. ver. 17. Ex φυσάω, & γνάθος.
φυσιζοόμαι, ωμαι, inturgesco; πεφυσιζωμβόος, tumidi, perf. pass. part. Καθ' οἱ Μιχαρεῖς ὀδωδαῖς πεφυσιζωμβόοι, Arist. Ach. 531. A
φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, pustula. A φυσάω.
φυσίζοος, ος, ὁ ἡ ὄν, q. d. vitam producens, i. e. quæ ad vitam degendam sunt necessaria. Φυσίζοον ὕδωρ, Nonn. Paraphr. 4, 11. Ex φύω, & ζάω.
φυσικὸς, ὴ, όν, naturalis ad naturam pertinens, naturæ conveniens; (2) physicus, naturæ seu rerum naturalium investigator. A φύσις, vel φύσα.
φυσικᾶς, *Adv.* naturaliter, secundum naturam, naturali ratione.
φύσιμος, ος, ὁ ἡ ὄν, vim habens pullulandi; (2) editus, natus. A φύω.
φυσιογναμονίαν, ας, ἡ, naturas cognoscendi seu de natura judicandi peritia. A
φυσιογνώμων, ονος, ὁ ἡ ὄν, naturæ ex oris habitu cognoscendæ peritus. Ex φύσις, & γινώσκω.
φυσιογναμονικᾶς, ex arte physiognomonum.
φυσιολογέω, ῶ, f. ήσω, de natura, seu de rebus naturæ differo, naturam rerum differendo indago seu exquiro; (2) physica seu naturali ratione probo, ostendo, Aristot.
φυσιολογία, ἡ, studium naturæ indagandæ, vel speculandæ ratio, Ph. naturæ ratio. A
φυσιολόγος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui de natura seu rebus ad naturam rerum pertinentibus disserendo exquirit aut indagat. Ex φύσις, & λέγω.
φυσιοποιέω, naturam tribuo.
φυσιόω, ῶ, f. άσω, anhelo, spiro; φυσιῶμαι, tumeo, turgeo; πεφυσιωμβόος, inflatus. Καὶ τὰς μὴ ὀδάπων ἀπάνευθ' ἴχα φυσιόωντας, Il. 4, 427. ἵππους φυσιόωντας, ib. 16, 508. A φυσάω.
φυσιῶ, *inflatur*, 3. sing. præs. indic. pass. *contr.* pro φυσιόω, a φυσιόω.
φύσις, εως, ἡ, natura, nativitas, Ph. ortus, ingenium, indoles, pudenda, statura, figura; φύσει, valde, interdum notat, Gl. V. sexus, Ph. indoles, mores. A φύω.
φύσιωσις, εως, ἡ, inflatio, tumor animi, superbia, arrogantia. A φυσιόω.
φύσκη, ης, ἡ, vesica; (2) crassum intestinum, venter; (3) vesicula manibus oborta e vehementiore attritu. A φυσάω.
φύσκιον, υ, τό, vesicula, folliculus, utriculus, Dim. a φύσκη.
φύσκος, ος, ὁ, botulus, Ph. A φυσάω. Unde
φύσκων, ωνος, ὁ, ventricosus; (2) obesus.
φύσσα, vide φύσα.
φυσσόω, ῶ, fut. όσω, insto, superbum reddo. Φυσσῶντες λιγέως, Il. 23, 218. A φυσάω.
φυσᾶν, præs. inf. act. *Poët.* & *contr.* pro φυσάειν, a φυσάω.
φυσητὴρ, ῆρος, ἡ, Vid. φυσητήρ.
φύστη, ης, eadem quæ maza, *Ern.*
φύσις, ἡ, idem; (2) flatura, genus.
φυσώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, flatuosus, flatu abundans; (2) flatus seu inflationes movens, Longin. 28. A φυσάω.
φυταλιὰ, ᾶς, ἡ, terra plantas seu stirpes ferens; locus arboribus consitus, ut hortus, vinea; (2) plantatio. A φύω.
φυταλίζω, f. ίσω, planto. A φυταλιά.
φυτάλμιος, ος, ὁ ἡ ὄν, & ιος, ια, ιον, aptus ad progenerationem. A φύτλη.
φυτάνη, ης, ἡ, plantationis tempus. A φυτὸν.
φυτεύομαι, fut. ήσομαι, planto. Αὐτάρ τοι Κηφάλῳ φυτήσατο φαίδιμον υἱὸν, Hesiod. Θεογ. 986. A φυτὸν.
φυτήριον, υ, τό, arbuscula, Dim. a φυτὸν.
φυτὸς, ἀδος, ἡ, planta, stirps. A
φυτεία, ας, ἡ, plantatio, Ph. consitio, satio; (2) planta, quæ deponitur & conseritur, Ph. φυτείαις, plantæ. A φυτεύω.
φύτεθεν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. *Ion.* & *Bœot.* pro ἐφυτεύθησαν.
φυτεύθη, a. 1. ind. pass. *Ion.* pro ἐφυτεύθη.
φυτεύθητι, 2. sing. a. 1. imper. pass.
φύτευμα, ατος, τό, planta quæ deponitur & conseritur; (2) semen. Ab eod.
φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐφυτεύσατο, a φυτεύω. Unde
φύτευσις, εως, ἡ, plantatio, consitio.
φυτευτήριον, υ, τό, planta, quæ in terram deponitur. Gl. V. seminarium, plantarium; (2) surculus, stolo.
φυτευτὴς, οῦ, ὁ, plantator, Gl. V. pastinator.
φυτευτικὸς, ὴ, όν, seminarius, Gl. V.
φυτευτὸς, ὴ, όν, plantatus. A
φυτεύω, f. εύσω, planto, complanto, novello, semino, colloco, Gl. Vet. metaph. molior, struo, machinor. Τοί γὰρ φυτεύων παῖδας ὡς ἔτ' ἂν φθάνοις, Eur. Alc. 658. Τοῖσδέσι φόνον ἐκ κῆρα φυτεύει, Odyss. 2, 165. μνησῆρσι κακὰ, ib. 15, 178. A φυτὸν.
φυτοκόμος, vel φυτοκόμος, ος, ὁ ἡ ὄν, plantas seu stirpes curans, hortulanus, olitor, vinitor. Ex φυτὸν, & κομέω.
φυτοκομίαν, plantas, &c. curo.
φυτικὸς, ὴ, όν, ad plantam seu plantas pertinens; (2) vegetativus, crescendi vim dans. A φυτὸν.
φύτλη, ης, ἡ, generatio, genus, Gl. Vet. sexus. A φύω.
φυτοδόγος, & φυτεργὸς, οῦ, ὁ, q. d. qui circa plantas opus facit, plantator. Φυτοδόγος Ἰακχὸς Ἀμπελόεν εἶδεν ἐέλδων, Nonn. P. 4, 54. Ex φυτὸν, & ἔργον.
φυτὸν, υ, τό, planta, germen, virgultum, Gl. V. A φύω.
φυτὸς, ὴ, όν, sativus, aptus ad concipiendum semen. Ab eod.
φυτοσκαφία, ἡ, labor, munus hortulani, &c. A
φυτοσκάφος, ος, ὁ, agricola, rusticus, fossor, hortulanus. Ex φυτὸν, & σκάπτω.
φυτοστόρος, ὁ ἡ ὄν, plantam s. stirpem serens. Ex φυτὸν, & σπείρω.
φυτοτρόφος, ὁ ἡ ὄν, plantas alens, hortulanus. A τρέφω.
φυτουργέω, plantis occupor, plantas colo, fero, & curo. Ἐὺ τὰς δρύμας φυτουργῶντας λέγομεν, Luc. Bis. Acc.
φυτουργία, ας, ἡ, plantatio, consitio.

Digitized by Google

Φυτάργιον, ου, τὸ, seminarium, Gl. V. A
Φυτουργὸς, οῦ, ὁ ἡ, idem quod φυτοκόμος. Ex φυτὸν, & ἔργον.
Φυτοφόρος, ου, ὁ ἡ, plantifer, Gl. Vet. Ex φυτὸν, & φέρω.
Φύτρα, ας, ἡ, natura, generatio. A φύω.
Φύταρ, ορος, ὁ, fator, genitor. Ab eod.
Φυτώρειον, ſ. ιον, ου, τὸ, locus in quo ſunt plantæ e ſemine enatæ, quæ poſtmodum tranſplantantur in viridariis, plantarium. A φύταρ.
ΦΥ Ω, fut. ύσω, gigno, produco, edo, pario; (2) *in perf. & aor.* 2. natus ſum, ſum, evado, ſoleo, natura comparatus ſum, & φύομαι, naſcor, orior. Καθθὺς ἔτδα φύομψ, Ariſt. Av. 106. Σαυτῷ γὰρ, εἴτε δυσχὴς, εἴτ' εὐτυχὴς, ἔφυς, Eur. Alc. 682. πατρὸς ἀδελφὸ πεφυκέναι, id. Herac. 298.
Φωγνύω, vel ύμι, torreo, uro. Καὶ (ὴ ὀπτῶ, ἡ φώγνυ), *Dioſc.* 1, 79. A
Φώγω, vide φώζω.
Φῶδες, puſtulæ; pro φαῦδες.
Φάζω, ſeu φώγω, fut. άξω, in foco aliquid torreo. A φῶς.
ΦΩΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, phocæna, balæna, *piſcis.*
Φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, phoca.
Φωλάζω, in luſtro & ſpecu lateo. A
Φωλεὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, latibulum, antrum. A φωλεός.
Φωλεία, vel φωλία, ας, ἡ, latebra, vel delitescentia in latebroſo antro; (2) morbus urſi, quum præpinguis factus latebras quærit. A φωλεύω.
ΦΩΛΕΟΣ, εῦ, ὁ, luſtrum, latibulum, latebræ, cubile, Ph.
Φωλεύω, f. εύσω, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Gl. Vet. latibulo deliteo; (2) nidifico. Κιῶδαλα φωλεύοντα, Theocr. 24. 83. A φωλεός.
Φωλίας, ου, latibulum habeo, in luſtro aut ſpecu lateo. Ab eod. Unde
Φωλεώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, latebroſus, Gl. Vet. in modum antri factus.
Φωλὶς, ίδος, ἡ, piſcis nomen. Ab eod.
Φῶμψ, 1. plur. a. 2. conj. act. verbi φημὶ.
Φανάντα, *vocalia*, nom. plur. *Dor.* pro φανήεντα, a φωνήεις.
Φανάντα, *vocalem*, acc. ſing. *Dor.* & *contr.* pro φανήεντα. Ab eod.
Φωνᾶσαι, a. 1. inf. act. *Dor.* pro φωνῆσαι, a φανέω.
Φανάριον, τὸ, vox, Dim. a φανὴ.
Φωνασκέω, ῶ, f. ήσω, vocem exerceo ſub magiſtro, Dem. A φωνασκός.
Φωνασκητὴς, οῦ, ὁ, magiſter exercendæ vocis, al. φωνασκὸς, vociferarius, Gl. Vet. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκία, ας, ἡ, ars exercendæ vocis. A
Φωνασκὸς, οῦ, ὁ, qui vocem exercet, i. e. vocis exercendæ magiſter, phonaſcus, Gl. Vet. vocalis. Ex φωνὴ, & ἀσκέω.
Φωνασκικὸς, ἡ, όν, ad phonaſcum pertinens. A pr.
Φωνεύντα, acc. ſing. part. præſ. act. *Dor.* pro φανεῦντα, ex φανέοντα, a φανέω.
Φανέω, ῶ, fut. ήσω, vocem emitto, ſonum edo; (2) dico, loquor; (3) compello, nomino. Gl. Vet. voco, clamo. Γυνῆ φανεῦσα τοιαδ' ἐξονειδίζῃ κακὰ, Soph. El. 290. Τῆς ἄκεινος ἥδιμα βλάσας ἐφάνει δῆθεν ἄλλη ἐσορῶν, id. Trach. 386. A
ΦΩΝΗ, ῆς, ἡ, vox, ſonus; (2) vox, vocabulum, verbum, dictum; (3) lingua; (4) rumor, fama. A φάω, *dico.*
Φωνήεις, ήεσσα, ῆεν, & *Dor.* φωνάεις, voce præditus, vocalis; φανὴν, vocale, vocalis, Gl. V. A φανὴ.
Φώνημα, ατος, τὸ, quod quis locutus eſt, dictum; (2) vox. A φανέω.
Φωνήσασα, a. 1. part. act. f. g. v. φανέω.
Φώνησε, 3. ſ. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐφάνησε.
Φωνήσις, εως, ἡ, vocis emiſſio; inclamatio. A φανέω.
Φωνητήριος, ία, ιον, vocalis. Ab eod.
Φωνητικὸς, ἡ, όν, vocis emittendæ facultate præditus, vocalis Ab eod.
ΦΩΡ, ῥός, ὁ, ὠρ; (2) ſucus.

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, furtum. A φώρ.
Φωρᾶν, præſ. inf. act. pro φωρᾶσαι, a φωράω.
Φωρασίδικος, ἡ, ἡ, ſacrilegium.
Φώρασις, εως, ἡ, deprehenſio. A φωράω.
Φωρᾶτὴς, οῦ, ὁ, deprehenſor. Ab eod.
Φωρᾶω, ῶ, f. άσω, furor; (2) furtum inveſtigo; (3) in furto deprehendo, furtum invenio. Et ſimpl. perveſtigo, deprehendo. Gl. Vet. deprehendo; φωραθεῖσιν, deprehenſis, Ph. Ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἦγω γ' εἰσέρχομαι, Ariſt. Nub. 499. Τῶ γυναῖκα φωράσας, Heliod. Ἀλλ' ὅμως τάχιστα κακὸς ἐφωράθη φίλοις, Eur. Or. 722. Τάτι ἄλλα μιχλόρραν ἂν ὠιφώρα, Ælian. V. H. 3, 6. A φώρ.
Φωριαμὸς, οῦ, ὁ ἡ, arcula, ſcrinium; Il. 24, 228. Ab & pro χωριαμὸς.
Φωριάω, ῶ, idem quod φωράω.
Φωρίδιον, α ὸν, furtivus, furto ablatus. A
Φώριον, ου, τὸ, furtum. A φώρ. Unde
Φώριος, ου, ὁ ἡ, ἡ, furtivus, Longin. 4.
Φωρῶν, præſ. part. act. pro φωράων, a φωράω.
Φὼς, φωὸς, ἡ, uſtio; φῶδες, puſtulæ. A φάζω.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir, *Poëtis.*
Φῶς, φωὸς, τὸ, idem quod φάος, lumen, lux; (2) focus; φῶτα, luminaria. Ph. A φάω, *luceo.*
Φώσκω, illucesco. A φῶς.
Φωσῆρ, ῆρος, ὁ, luminare. A φῶς.
Φωσφορέω, ῶ, lumen præbeo ſeu miniſtro.
Φωσφόρια, ίων, τὰ, phoſphoria, feſtum apud Gentiles. A
Φωσφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, lucifer, lumen adferens; (2) phoſphorus, ſtella Veneris ſolem antegrediens, Gl. V. φωσφόρος ἀστὴρ, Lucifer. Φωσφόρος, ὁ Ἥρα, Lucina, *Juno.* Gl. Vet. Ex φὼς, & φέρω.
Φώσων, vel φάσαν, ωνος, ὁ, velum, carbaſus. A φυσάω. Hinc
Φωσάνιον, ου, τὸ, linteolum, ſudariolum.
Φῶτ' pro φῶτα, acc. ſing. a φῶς, *vir.*
Φωταγωγέω, ῶ, illumino, inſtituo in divinis.
Φωταγωγία, ας, ἡ, lucis ſeu luminis allatio; (2) illuminatio.
Φωταγωγικὸς, ἡ, όν, illuminandi vim habens. A
Φωταγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ, ἡ, lucem adducens, Gl. Vet. luminarium. Ex φῶς, & ἄγω,
Φωταύγεια, ας, ἡ, ſplendor. A ſeq.
Φωταυγὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, ſplendidus. Ex φῶς, & αὐγὴ.
Φῶτε, *viros*, acc. dual. a φώς.
Φωτεινὸς, ἡ, όν, lucidus, luculentus, Gl. Vet. A φῶς.
Φωτιμολόω, ῶ, fut. ώσω, lucem immitto, Suic. Ex φῶς, & ἐμβάλλω.
Φωτίγγιον, τὸ, fiſtulæ genus. A
ΦΩΤΙΓΞ, ιγγος, ἡ, lotina fiſtula.
Φωτίζω, 2. ſ. præſ. imper. paſſ. *Att.* & *Ion.* pro φωτίζεσο.
Φωτίζω, fut. ίσω, lumino, illumino, illuſtro, lucifico, Gl. Vet. metaph. mentis oculos illumino, doceo; baptizo. Ὅς ἡ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τῆς σκότους, 1 Cor. 4, 5. Καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἐκ τῆ δόξης αὐτῆ, Apoc. 18, 1. A φῶς.
Φωτίσει, 3. ſ. f. 1. ind. act. v. φωτίζω.
Φώτισμα, ατος, τὸ, & φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio mentis & inſtitutio in rebus divinis, quæ baptiſmum præcedit; (2) baptiſmus. A φωτίζω. Unde
Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, illuminatio, lux, Gl. Vet.
Φωτιστήριον, ου, τὸ, baptiſterium, Suic. Ph. φωτιστήρια λυχνικὰ, luminaria. Ab eod.
Φωτιστικὸς, ἡ, όν, illuminandi ſeu illuſtrandi vim habens. Ab eodem.
Φωτοελάω, ſplendeo, reſplendeo. A φῶς, & βολή.
Φωτογονία, ας, ἡ, lucis origo. A γονὴ.
Φωτοδοσία, ίας, ἡ, luminis datio, illuminatio. Ex φῶς, & δόσις.
Φωτοδότης, ου, ὁ, luminis dator. Ex φῶς, & δίδωμι.
Φωτοειδὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, q. d. luminis ſpeciem præ ſe ferens; (2) luminoſus; (3) illuminatus. Ex φῶς, & εἶδος.
Φωτολήγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, cui lux deſiit, qui luce frui deſiit. Ex φῶς, & λήγω.

Φωτοφάνεια, ας, ἡ, illuminatio. A φαίνω.
Φωτοφορία, lucem fero. A
Φωτοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, lucem ferens, Suic. Ex φῶς, & φέρω.
Φωτοχυσία, ας, ἡ, luminis effuſio, luminis abundantia. Ex φῶς, & χύσις.
Φωτωνυμία, ας, ἡ, lucis nomen; quando nimirum Deus vocatur lux. Ex φῶς, & ὄνομα.
Φωχθεὶς, *toſtus*, aor. 1. part. paſſ. verbi φάγνυμι, pro φώγω, *torreo.*
Φῶψ, lux. A φάος.

X.

X Litera Græcorum vigeſima ſecunda, χεῖ dicta, & πῶ Cheth Hebræorum reſpondens; (2) nota numeralis valens *ſexcenta*, & cum lineola inferius addita *ſexcenta millia*; (3) nota, qua Athenienſes nummos adulterinos ſignabant, item Atticorum & Gramm.
Χαδὴν, curvum, item anguſtum, Heſ.
Χάδε, 3. ſ. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἔχαδε, a χάζω.
Χαδέειν, aor. 2. inf. act. *Ion.* pro χαδεῖν.
Χάζεο, 2. ſing. præſ. imper. med. *Ion.* pro χάζου, a χάζω.
Χάζεο, imper. idem, *Dorice.*
ΧΑΖΩ, fut. άσω, cedo, do locum, recedo, retrocedo; (2) privo; (3) capio, capax ſum, contineo; a. 2. ἔχαδον, *Ion.* χάδον, χάδε. Inf. a. 2. χαδέειν *Ion.* pro χαδεῖν. Χάζομαι, cedo, recedo; χάσσατο, receſſit, *Poet.* pro ἐχάσατο, a. 1. med. κέχαδα, perf. med. pro κέχαδα. Μίνωθα ᾧ χάζετο δυρὸς, Il. 11, 539. Ὅσσην κε μάλ' χάδε φαλὸς, ib. 462. Δὶς θανεῖν ὃ χάζομαι, Eur. Or. 1105. Πρὸ τέτε γὰρ λέγειν ὃ χάζομαι, id. Alc. 323.
Χαίνω, f. άνῶ, hio, hiſco, dehiſco; (2) hiante ore, i. e. intente aliquid ſpecto, exſpecto; (3) cupide appeto; (4) admiror valde; (5) cupide excipio, Gl. V. χάνειν, fatiſcere, dehiſcere; χανὼν, hiſcens, a. 2. part. κέχηνα, hiſco, Ph. ore aperto intueor, perf. med. κεχηνέναι, hiſcere, Ph. inf. κεχηνὼς, hiulcus, Gl. Vet. part. Καὶ νῦν τί κέχηνας; Ariſt. Av. 20. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθὼν, Iliad. 4, 182. Ἀργύριον κεχηνέναι, Luc. πρὸς τὸ τίλος, id. A χάω.
ΧΑΙΟΣ, probus, bonus; χαῖα, proba.
Χαιρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex alieno malo. A
Χαιρέκακος, ου, ὁ ἡ, ἡ, aliorum calamitate ſeu malis gaudens. Ex χαίρω, & κακὸς.
Χαίρετε, 2. pl. præſ. imper. act. v. χαίρω.
Χαιρετίζω, f. ίσω, ſaluto, ſalvere jubeo. A χαίρω. Hinc
Χαιρετισμὸς, ὁ, ſalutatio, ſalutandi officium.
Χαιρέφυλλον, ου, τὸ, chærephyllum, herbæ ſeu oleris nomen. Ex χαίρω, & φύλλον.
Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, gaudium, lætitia, Ariſtoph. Acharn. 4. A χαίρω.
Χαίρην, præſ. infin. act. *Dor.* pro χαίρειν.
Χαίρης, *gaudeas*, 2. ſing. præſ. conj. act.
Χαίροισαι, nom. plur. part. præſ. act. *Dor.* pro χαίρουσαι.
ΧΑΙΡΩ, gaudeo, lætor; χαῖρε, ſalve, ave, gaude, Phil. χαίρειν, ſalutem, Phil. χαίρες, ave, Phil. f. 1. χαιρήσω. Οὕτοι χαιρήσεις, haudquaquam lætaberis, Ariſt. Plut. 64. Ab alio f. χαρῶ, eſt aor. 2. paſſ. ἐχάρλω, gaviſus ſum, gaudeo. Σύ σ' ἐπειδὴ τῦτο κεχάρηκας πάλαι, id. Vesp. 761. Χαίρετ' ἀθρῶσι μολπᾷ, Eur. Alc. 584. Χαίρε ἐπ' αὐτῷ, Matt. 18, 13. Χάρημεν δι' ὑμᾶς, 1. Theſſ. 3, 9. Χαίρετε ἐν Κυρίῳ, Phil. 3, 1. Ἀδελφὸς χαίρειν, Act. 15, 23. Ὁ ὃ κόσμος χαίρει, Joann. 16, 20.
Χαιτάεντι, dat. ſing. *Dor.* pro χαιτήεντι, a χαιτήεις.
ΧΑΙΤΗ, ης, ἡ, juba, ſeta, Ph. coma, Hinc
Χαιτήεις, ήεσσα, ῆεν, jubatus, comatus.
Χαιτόεις, όεσσα, όεν, idem & ab eod.

Χαίτωμα,

Digitized by Google

Χαίτωμα, ατος, τὸ, juba. Ab eod.
ΧΑΛΑΖΑ, ης, ἡ, grando; (2) tubercula grandini similia, per cutem & carnem sparsa, præcipue in suibus. Hinc
Χαλαζάω, ῶ, grandino; χαλαζᾷ etiam dicitur sus tuberculis, quæ χάλαζαι dicuntur, sparsam habens carnem.
Χαλαζεπὴς, ὲς, pr. qui grandinem loquitur, h. e. qui mordaces & contumeliosos sermones facit, vel versus scribit. Ab ἔπος.
Χαλαζήεις, ήεσσα, ῆεν, grandinosus.
Χαλάζιον, ου, τὸ, vitium palpebræ, quum in ea tubercula nascuntur; χαλάζια, tubercula in carne suilla. A χάλαζα.
Χαλαζιόω, grandine ferio, grandinem ejaculor. Ex βάλλω.
Χαλαζοβόλος, ὁ, grandine feriens.
Χαλαζόβολος, ὁ, grandine percussus. Ex iisd.
Χαλαζοκοπέω, grandine ferio, seu verbero, aut contundo, Ph. χαλαζοκοπεῖ, grandinat, Theophr. Ex κόπτω.
Χαλαζοκοπία, ας, ἡ, calamitas, quum fruges vel vites grandine contunduntur. Ex iisd.
Χαλαζοφύλαξ, ακος, ὁ, speculator & observator grandinis futuræ.
Χαλαζόω, ῶ, grandino, Gl. Vet. χαλαζῶσι, grandine infestari. A χάλαζα. Unde
Χαλαζώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, grandinosus, grandinis speciem habens.
Χαλαίνοντε, nom. dual. part. præs. act. v.
Χαλαίνω, laxo. Ἐρίσαν ὠκίας ἵππους, Ῥυτὰ χαλαίνοντες, Hesiod. Ἀσπ. 308. A χαλάω.
Χαλαίπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, pedes habens laxatos, claudus. Ex χαλάω, & πούς.
Χαλάξαις, a. 1. part. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλάσας, a χαλάω. Unde
Χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν, laxus, laxatus, non contentus, Gl. V. languidus, flaccidus. Hinc
Χαλαρότης, ητος, τὸ, laxitas, lentitudo.
Χαλαρῶς, *Adv.* leviter.
Χαλάσας, a. 1. part. act. verbi χαλάω.
Χαλάσατε, 2. pl. a. 1. imper. act.
Χαλᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. *Dor.* & *Æol.* pro χαλῶσι.
Χάλασις, εως, ἡ, laxatio, remissio, resolutio.
Χάλασμα, ατος, τὸ, laxamentum, Gl. V.
Χαλασμὸς, οῦ, ὁ, laxatio. A χαλάω.
Χαλαστήριον, ου, τὸ, cataracta, Suic. Ab eod.
Χαλάστικὸς, ἡ, ὸν, laxandi vim habens.
Χαλαστὸν, οῦ, τὸ, catena. Ab eod.
Χαλαστὸς, ἡ, ὸν, laxatilis. Ab eod. Unde
Χαλαστραῖον, ου, τὸ, sapo, smegma, nitrum.
ΧΑΛΑ'Ω, ῶ, f. άσω, laxo, demitto, Gl. V. (2) flacceo, langueo, languesco, Gl. Vet. ἐχάλασεν, demisit, Ph. aor. 1. χάλασον, laxa, Gl. V. Χαλῶσι τ' κράδεσιν Marc. 2, 4. τὸ δίκτυον, Luc. 5, 5. Χαλᾶτε κλῖνδας ὡς τάχιστα, Eur. Med. 1317. Τῷ ὀργῷ χαλάσας, Arist. Vesp. 726. Χάλα τοιοῦσι εἰκότας θυμομμύοις, ignosce, Eur. Hec. 409. Κλῆθρα χαλάσθω τάδε, Arist. Vesp. 1495. Κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν, Soph. El. 1495. Ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους, 2 Cor. 11, 33.
ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, galbanum, succus ferulæ nascentis in Syria. Gl. V. chalba.
Χαλβανόεις, όεσσα, όεν, galbaneus. A χαλβάνη.
Χαλδαῖοι, οἱ, astrologi, vates.
Χαλεπᾷ, dat. sing. f. g. *Dor.* pro χαλεπῇ.
Χαλεπαίνω, f. ανῶ, acerbo, Gl. Vet. exacerbo; (2) sævio, Gl. Vet. irascor; χαλεπαίνομαι, sævio, irascor. Παισὶ ᾧ μὴ χαλέπαινε πεοῖς, Phocyl. 195. τοῖς ἀρχομένοις, Xen. Cyr. 5, 33. Χαλεπαίνουσα ᾗ ἐφ' οἷς ἠπάτητο, Heliod. A χαλεπός.
Χαλεπάω, ῶ, idem & ab eod.
Χαλεπὸς, ἡ, όν, sævus, severus, acerbus, durus, atrox, Ph. difficilis, Gl. Vet. A χαλέπλω. Hinc
Χαλεπότης, ητος, ἡ, difficultas; (2) asperitas, sævitia. Gl. Vet. atrocitas; (3) severitas, sensu bono.
Χαλεπῶς, *Adv.* ἡ, Thuc. idem, Hes. A

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, f. ψω, damno addicio, lædo; (2) everto, labefacto. Πάντα χαλέπλων, *de auro*, Phocyl. 40. Εἰρεσίῃ ᾗ θεῶν ἔτις σε χαλέπλει, Odyss. 4, 428. βριάοντα, Hesiod. Ἔργ. 5.
Χαλεπῶς, *Adv.* moleste, graviter, ægre; (2) vix, difficulter, magno cum labore; (3) male, difficili cum fortuna; (4) irate, acerbe, aspere. A χαλεπός.
Χαλία, ας, ἡ, quies, qua corpora laxantur a laboribus, Hes. A χαλάω.
Χαλίκρατος, ου, ὁ ἡ ἡ, merum vinum. Ex χάλις, & κεράω.
Χαλίκωμα, ατος, τὸ, cæmentum; χαλικώματα, cæmenta, Gl. V. A χάλιξ.
Χαλιμάζω, more Bacchæ in libidinem ruo. A
Χαλιμὰς, άδος, ἡ, Baccha, quasi soluta in furorem. A χαλάω.
Χαλίμη, ης, ἡ, scortum impudens; (2) venefica. A
Χάλιμος, ου, ὁ, veneficus, Hes. qui hominum corpora & animos potest χαλᾶν. A χαλάω.
Χαλιναγωγία, ᾶς, freno duco, ut sessor equum, freno rego ac moderor, freno, refreno. Ex χαλινὸς, & ἀγωγὸς.
Χαλινοποιητικὴ, ῆς, ἡ, ars conficiendorum frenorum. A χαλινοποιέω.
Χαλινοποιὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, qui frena conficit. Ex χαλινὸς, & ποιέω.
ΧΑΛΙΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, frenum, habenæ. Ἐν δὲ χαλινὼ Γαμφηλῇσ' ἐβαλον, Hom. Il. 19, 393.
Χαλίνω, 2. sing. præs. imper. act. pro χαλίνου, a χαλινόω.
Χαλινοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ, frenos rodens s. mordens, Call. L. P. 12.
Χαλινόω, ῶ, f. ώσω, freno, frenum injicio; (2) freno injecto rego. Ὁ μὴ ἵππον χαλινοῖ, Xen. A χαλινὸς. Hinc
Χαλίνωσις, εως, ἡ, frenatio, seu freni injectio.
ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ ἡ ἡ, silex, cæmentum, Ph. χάλικες, silices, cæmenta, Ph.
ΧΑ'ΛΙΣ, ὁ, Bacchus, vinum, merum.
ΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ὁ, impos sui, insanus.
Χαλίφρονα, acc. sing. a χαλίφρων. Unde
Χαλιφρονέω, ῶ, demens sum & stolidus.
Χαλιφροσύνη, ης, ἡ, mens sua sede emota, dementia, amentia.
Χαλίφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, cui mens laxata & emota est, amens, demens. Ex χαλάομαι, & φρὴν.
Χαλκάνθη, ης, ἡ, sive χάλκανθον, ου, τὸ, atramentum sutorium. Ph. χάλκανθος, æris flos. Al. Gl. V. χαλκάνθη, sutorium. Ex χαλκὸς, & ἄνθος, flos.
Χαλκάρματος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui æreo curru vehitur, R. Ex χαλκὸς, & ἅρμα.
Χάλκασπις, ίδος, ὁ ἡ ἡ, æreum clypeum gestans, bellicosus.
Χαλκέγχης, ους, ὁ ἡ ἡ, ærea seu ferrea hasta utens. Ex χαλκὸς, & ἔγχος.
Χαλκεῖον, ου, τὸ, officina fabri ærarii, vel ferrarii. Gl. V. æris officina; (2) vas æreum ad calefaciendam aquam aptum; ahenum, olla, Gl. V. A χαλκεύς.
Χάλκειος, εία, είος, æreus, ex ære factus. A χαλκὸς.
Χαλκείων, gen. pl. *Poët.* a χάλκεος.
Χαλκήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex ære ducto factus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω.
Χαλκέμβολος, ὁ ἡ ἡ, æreo armatus rostro; (2) laboriosus, industrius. *Ern.*
Χαλκέντερες, ου, ὁ ἡ ἡ, ærea intestina habens. Ex χαλκὸς, & ἔντερον.
Χαλκεντεύς, έως, ὁ, idem quod
Χαλκέντης, έος, ὁ ἡ ἡ, qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, & ἔντεα.
Χαλκεόγομφος, ον, ferreis clavis firmatus.
Χαλκεοθώρηξ, ηκος, ὁ ἡ ἡ, qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus seu armatus; Hom. Il. 4, 448.
Χαλκεοκάρδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui æneum pectus habet; (2) fortis & invictus. Ex καρδία.

Χαλκεομίτρας, ου, ὁ ἡ ἡ, æream gestans mitram, i. e. galeam, ac proinde armipotens, bellator, R. Ex χάλκεος, & μίτρα.
Χαλκεομίτης, ορος, ὁ, idem.
Χαλκέσπλος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreis armis indutus, vel *simpl.* armatus, R. Ex ὅπλα.
Χάλκεος, έη, εον, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, & χάλκειος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreus, æneus, ahenus, Gl. Vet. Οἱ δ' ὡς οὖν αἴσιμον, ὅπως χαλκεῦν Αἰακίδαο. Hom. Il. 18, 222. A χαλκὸς.
Χαλκέφωνος, ου, ὁ, ἡ ἡ, æream vocem habens, i. e. vel valde acutam, vel valde firmam. Ex χάλκεος, & φωνή.
Χάλκευμα, ατος, τὸ, machina ærea, seu quævis res ex ære facta, R. A χαλκεύω.
Χαλκεὺς, έως, ὁ, faber ferrarius, ærarius, faber ararius, Gl. V. Ab eod.
Χαλκευτήριον, ου, τὸ, fabrile, Gl. Vet. officina fabri ferrarii. Ab eod. Unde
Χαλκευτὴς, οῦ, ὁ, qui æramenta cudit. Gl. V. ærarius; fabricator, artifex.
Χαλκευτικὸς, ἡ, όν, ad fabrum ærarium seu ferrarium pertinens. Ph. fabrilis. A pr.
Χαλκεύω, fut. εύσω, ærariam artem tracto, æs exerceo & malleo tundo; (2) ex ære vel ferro fabrico. Ph. fabrico, cudo. Ἕτερος ᾧ χαλκεύει τις, Arist. Plut. 163. Ἆρ' ὧν Ἐρινὺς τῶν' ἐχάλκευσε ξίφος. Soph. Aj. 1053. Hom. Il. 18, 400. Ὅπλα τε ὁμῶ πολλὰ, τὰ μὲν ἕτοιμα, τὰ δὲ χαλκεύομένα παρίδωκαν. Appian. B. Mithridat. A χαλκὸς.
Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, fabri ærarii officina. Ab eodem. Unde
Χαλκέως, *Adv.* ex ære, R. A χάλκεος.
Χαλκήεις, ου, ὁ, *Ion.* pro χάλκεος.
Χαλκήλατος, ου, ὁ ἡ ἡ, ex ære ductus. Ex χαλκὸς, & ἐλαύνω, seu ἐλάω.
Χαλκήρας, ους, ὁ ἡ ἡ, ære compactus, æreus. Ex χαλκὸς, & ἅρω.
Χαλκικὸς, ἡ, όν, idem quod χάλκεος.
Χαλκίοικος, ου, ὁ, ἡ ἡ, æream domum habens. Minervæ *epith.* apud Spartanos.
Χαλκίον, ου, τὸ, ahenum, seu æreum vas, æramentum. Gl. V. scruta, coculum; χαλκίον θερμοῦ, caldaria, Gl. V. A χαλκὸς.
Χαλκὶς, ίδος, ἡ, Gl. Vet. ὄρνιον, pica maritima. Est & urbis nomen ad Euripum, in Eubœa.
Χαλκοαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χαλκοαρῶν, a
Χαλκοάρης, ους, ὁ ἡ ἡ, æreis aut ferreis armis sublatus, ac interfectus; (2) qui ferro interficit hostes, R. Ex αἴρω.
Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, ære gravis; (2) firmus, solidus. Ex βαρύς.
Χαλκοβατὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui æri seu æreis fundamentis insistit, firmus, solidus; Hom. Il. 1, 426. Ex χαλκὸς, & βαίνω.
Χαλκογένειος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreas malas seu maxillas habens. Ex γένειον.
Χαλκόγενυς, υος, ὁ ἡ ἡ, æreas vel ferreas genas seu maxillas habens.
Χαλκογλώχιν, ινος, ὁ ἡ ἡ, æream habens cuspidem.
Χαλκογράφος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreis literarum notis scribens; (2) in æs scribens, seu in æs incidens. Ex γράφω.
Χαλκοδαίδαλος, ου, æs artificiose tractans, sive homo, s. ars.
Χαλκόδαμας, αντος, ὁ ἡ ἡ, *pr.* æs domans. *Epith.* cotis, fabri ferrarii, &c.
Χαλκόδετος, ου, ὁ ἡ ἡ, æreis vinculis ligatus vel alligatus.
Χαλκοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, æris speciem gerens, æri similis. Ex εἶδος.
Χαλκοθεὴς, έος, æratus. Æsch.
Χαλκοθήκη, ης, ἡ, locus, ubi æs & ærea supellex reponitur.
Χαλκοθώρηξ, ακος, ὁ ἡ ἡ, qui æreo thorace utitur, Soph. Aj. 179.
Χαλκοῖο, æris, gen. sing. *Ion.* pro χαλκοῦ.
Χαλκοκνήμιδες, ων, οἱ, æreis armati ocreis, ærea habentes tibialia; (2) æreis induti armis. Ex χαλκὸς, & κνημὶς.
Χαλκοκόλλητος, ου, ὁ ἡ ἡ, ferruminatus, Gl. V. Ex χαλκὸς, & κολλάω.

Χαλκοκε-

Digitized by Google

Χαλκοκορυσῇ, dat. sing. *Dor.* pro χαλκοκορυστῇ, a

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, ære seu æreis armis armatus; (2) armatus. Ex κόρυς.

Χαλκόκρας, vel χαλκόκρατος, ου, ὁ ἡ ὄν, ære mistus. Ex χαλκὸς, & κρᾶσις.

Χαλκόκροτος, ου, ὁ ἡ ὄν, ære circumstrepens, æratus, Ph. ærarius.

Χαλκόκλυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, ære pulsato sonitum edens.

Χαλκολίβανον, ου, τὸ, electri species, auro pretiosior, orichalcum. Ex λίβανος.

Χαλκολογέω, ῶ, f. ήσω, æra lego, æs colligo, i. e. nummos colligo. Gl. Vet. χαλκολογῶ, æsculor. Ex χαλκὸς, & λέγω.

Χαλκολόγος, nummularius, æsculator, Ph. Ex iisdem.

Χαλκοπόρος, ὁ ἡ ὄν, æreas habens malas.

Χαλκόπεδος, ου, ὁ ἡ ὄν, æreum pavimentum habens. Ex χαλκος, & πέδον.

Χαλκόστρωτος, ὁ ἡ ὄν, *pr.* æneum dorsum habens, *Epith.* scuti, clypei ære inducti, æratus.

Χαλκοπαγὴς, ὲς, ex ære factus, æneus. A πήγνυμι.

Χαλκοπλάστης, ου, ὁ, qui ex ære statuas, aut alia opera fingit, faber ærarius.

Χαλκόπλουρος, ου, ὁ ἡ ὄν, ærea habens latera. Τύπωμα χαλκόπλουρον, Soph. El. 54. Ex χαλκὸς, & πλευρά.

Χαλκοπάθης, έος, ὁ ἡ ὄν, q. d. ære impletus; (2) armatus. Ex πλήθω.

Χαλκόπληκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, ferro cæsus. Χαλκόπληκτον γένος, Soph. El. 486. A χαλκὸς, & πλήσσω.

Χαλκόπους, ποδος, ὁ ἡ ὄν, æreos habens pedes. Gl. Vet. æripes.

Χαλκοπρόσωπος, ου, ὁ ἡ ὄν, æream habens faciem; (2) impudens. Ἡμῖν ἔθος πολλάκις, τὰς ἁρυθριᾶν μὴ εἰδότας χαλκοπροσωπους καλεῖν. B. Chrysost. Adv. Jud.

Χαλκόπρωρος, ου, ὁ ἡ ὄν, æream habens proram. Ex χαλκὸς, & πρῷρα.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, æreas portas habens; (2) æreis munitus clausstris. Ex πύλη.

Χαλκοπώγων, ωνος, ὁ, rutilam habens barbam, ænobarbus.

ΧΑΛΚΟΣ, ὁ, æs; (2) arma ærea; f. ferrea; (3) moneta, pecunia.

Χαλκοσέφανος, ον, *pr.* ære cinctus, nitidus. *Epith.* templi.

Χαλκόσομος, ου, ὁ ἡ ὄν, æreum os, faciem, f. rostrum habens. Ex σῶμα.

Χαλκότευκτος, ου, ὁ ἡ ὄν, ex ære factus. Ex χαλκὸς, & τεύχω.

Χαλκοτιτὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, ære armatus. Ex χαλκὸς, & τεύχεα.

Χαλκότοξος, ου, ὁ ἡ ὄν, æreum arcum habens. Ex τόξον.

Χαλκοτόρευτος, ον, ære cælatus, æneus.

Χαλκοτορέω, ex ære fabricor, de armis.

Χαλκότορος, ον, æratus, ex ære factus; de armis alii, æs penetrans.

Χαλκοτυπέομαι, οῦμαι, a fabro ærario seu ab æris fusore fingor. A

Χαλκότυπος, ου, ὁ ἡ ὄν, ære percussus, ære seu ense inflictus. Μυῖαι καδδῦσαι διὰ χαλκοτυπτους ὠτειλάς. Il. 19, 25. Ex τύπτω.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ærarius, ærifusor. Ph. Ex iisd. Hinc

Χαλκοτυπικὴ, ἡ, ars ferraria, ars æris, ferri tractandi, æris fundendi & ex eo & alia fingendi.

Χαλκυργέω, æs, ferrum tracto. A χαλκυργὸς. Hinc

Χαλκέργημα, ατος, τὸ, opus ex ære s. ferro confectum; (2) signum æneum.

Χαλκεργικὸς, ἡ, ὸν, ad artem ærariam pertinens, ἡ χαλκεργικὴ, ars æris ferrique tractandi.

Χαλκυργὸς, οῦ, ὁ, qui æs tractat & elaborat, faber ærarius. Ex χαλκὸς, & ἔργον.

Χαλκεὸς, æreus. Gl. V. A χάλκεος.

Χαλκεύθῃς, præf. inf. pass. pro χαλκόω θῇς, a χαλκόω.

Χαλκῆσι, *Adv.* ab ære. A χαλκὸς.

Χαλκοφόρος, ὁ, terra, ex qua æs eruitur, habens metalla æris & ferri. A φέρω.

Χαλκόφωνος, ου, ὁ ἡ ὄν, æream habens vocem, i. e. valde sonoram. Ex φωνή.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, qui armis delectatur, bellicosus. Ex χάρμη.

Χαλκοχιτώνων, gen. plur. a

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ ἡ ὄν, æream loricam gestans; Il. 1, 371.

Χαλκόω, ex ære facio; (2) ære obduco & munio. Gl. Vet. æro. A χαλκὸς.

Χάλκεος, ου, ὁ ἡ ὄν, æreus. Χαλκέαι ὀϊστίες, *Aret.* Ab eod.

Χάλκωμα, ατος, τὸ, æramentum, vas aut aliud opus ex ære factum. Gl. Vet. æramentum, ferramentum, ærificium. A χαλκόω.

Χαλκωμάτιον, τὸ, Dim. a pr.

Χαλκάνητος, ου, ὁ ἡ ὄν, ære emptus.

Χαλκώνυξ, χος, ὁ ἡ ὄν, æneas ungulas habens, de equis Aretæ.

Χαλκωρυχεῖον, vel χαλκωρύχιον, ου, τὸ, ærifodina, æraria. Ex ὀρύσσω.

Χαλκωρυχέω, æs effodio. Ex iisd.

Χαλκωρυχία, ας, ἡ, æris fodina, æraria.

Χαλκωρύχιον, ου, τὸ, idem.

Χαλκωρυχὸς, ὁ, metalli fossor. Ex iisd.

Χαλυδδικὸς, ὴ, όν, ex chalybe factus. A ΧΑΛΥΨ, υβος, ὁ, chalybs, genus ferri durissimi.

Χαμᾶδις, *Adv.* humi, in terram.

Χαμάζε, *Adv.* idem. A

ΧΑΜΑΙ, *Adv.* humi, in terra; (2) in terram, ad terram.

Χαμαικέλη, ης, ἡ, humi sparsa acte, sive humilis sambucus, ebulus. Ph. ebulum.

Χαμαίζατος, ου, ὁ, rubus humilis, rubus humi serpens.

Χαμαιγενὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, humi natus, e terra ortus, humo prognatus. Ὅπλι χαμαιγενέϊ, μιθήσαν βλασημα γενήθλης Θνητὸς ἐὼν ἐνέπεσε Θεὸς ἔμμεναι. Nonn. Paraph. 10, 33. Conf. 4, 13. Ex γίνομαι.

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, laurus humilis, laureola. Philoxenus; χαμαιδάφνη λάχανον, *olus*, frag. labrusca, ruscum.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagister, Gl. Vet.

Χαμαιδικαστὴς, οῦ, ὁ, pedaneus judex, arbiter, Ph.

Χαμαίδρυς, υος, sive χαμαίδρυψ, υπος, ἡ, querculus humilis, herba ex eo fic nominata, quod folia habeat quercui similia. Ph. χαμαίδρυς, trissago, chamædrops; Plin. l. 24. §. 80. c. 15. *Angl.* Germander.

Χαμαιδυνὰς, άδος, ὁ ἡ ὄν, humi cubans. Ex χαμαὶ, & ἴυνη.

Χαμαιδύνης, ου, ὁ, qui humi cubat. Ὑποφῆται χαμαιδύναι. Il. 16, 234. Ex iisd.

Χαμαίζηλον, τὸ, viburnum, geniſta, Gl. V. A

Χαμαίζηλος, ου, ὁ ἡ ὄν, & χαμαίζηλος, ὴλη, ηλον, humilis, humi depressus, abjectus, q. d. humilia æmulans; (2) terræ adfixus, humi repens.

Χαμαίκαυλος, ου, ὁ ἡ ὄν, qui humi strato caule est, cujus caulis humi repit.

Χαμαικέρασος, ου, ὁ, humilis seu pumila cerasus.

Χαμαίκισσος, ου, ὁ, hedera humilis, hedera terrestris.

Χαμαικλινὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, humi prostratus, qui humi procubuit. Ex κλίνω.

Χαμαικοιτέω, humi cubo seu jaceo, Philostr.

Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio.

Χαμαικοιτης, ὁ ἡ ὄν, idem quod

Χαμαίκοιτος, ου, ὁ ἡ ὄν, humi cubans. Ex χαμαὶ, & κοίτη.

Χαμαιλεχὴς, ὲς, idem, a λέχος.

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, leo pumilus, animal, quod subinde colorem mutat. Ph. vertipilio, versipilio, versipellis; (2) herbæ nomen sic dictæ a varietate foliorum, Gl. V. carduus.

Χαμαιπετὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, qui humi seu in terram cecidit, in terram prociduus; (1) *unde*, humilis de stylo; (2) irritus. Ex πίπτω, f. πέτομαι.

Χαμαιπετοῦσα, part. præs. act. f. g. *Dor.* pro χαμαιπετοῦσα.

Χαμαιπετέω, humi, irritus cado. Pind.

Χαμαιπετῶς, *Adv.* humiliter, in terram procidendo; (2) humili prope terram volatu.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, humilis pinus, herba quædam. Gl. Vet. confica.

Χαμαιῤῥὰπὴς, ὲς, ὁ ἡ ὄν, in terram vergens, seu inolinans. Ex ῥίπτω.

Χαμαίστρατος, ου, in terra stratus, f. collocatus. A στρώννυμι.

Χαμαισύκη, ἡ, humilis ficus, herba.

Χαμαιτυπεῖον, πὸ, locus, in quo scorta trivialia se prostituunt; lupanar, Gl. V. A

Χαμαιτύπη, ἡ, prostibulum, scortum, quod cuivis se prostituit. Χαμαιτύπαι ἡ Ζαμβυκίστριαι. Plut. in Anton. cap. 9.

Χαμαιτυπὴς, ὲς, humi prostratus. *Met.* vilis, vulgaris.

Χαμαιτυπικὸς, ὴ, όν, lupanaris, Gl. V. A

Χαμαιτύπος, ου, ὁ, humi feriens & tundens. Χαμαιτύποι, ganeones, Gl. V. Ex χαμαὶ, & τύπτω.

Χαμαιλαία, ας, ἡ, olea pumila, oleago vel oleastellum; Plin. lib. 24. §. 82.

Χαμερπὴς, έος, ὁ ἡ ὄν, humi repens seu serpens, a terra sese non attollens; (2) abjectus. Ex χαμαὶ, & ἕρπω.

Χαμερπῶς, *Adv.* humi serpendo; (2) humiliter, abjecte, crasse.

Χαμεταίρα, Plin. lib. 36. cap. 5.

Χαμδυνὰς, άδος, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humi cubans. A

Χαμδύνη, ης, ἡ, stibadium humi stratum; (2) humilis & vilis lectus. Ex ἴυνη.

Χαμδυνία, ας, ἡ, ipsa actio humi cubandi. Ex iisd.

Χαμδύνιον, ου, το, idem quod χαμδύνη.

Χαμηλὸς, ὴ, όν, humilis, vilis. A χαμαί.

Χαμόθεν, *Adv.* e terra, ex humo.

Χαμῦλκος, ου, ὁ, traha; (2) machina qua navis in siccum pertrahitur. Ex ἕλκω.

ΧΑΜΟΣ, ου, ὁ, frenum.

Χάμψαι, οἱ, crocodili. Herod.

Χανδάνω, capio, capax sum. Ἕξ δ' ἅρα μίτρας χάνδανεν, Il. 23, 742. A χάζω.

Χανδόθεν, *Adv.* ore hiante, *Hipp.* A

Χανδὸν, *Adv.* ore hiante, faucibus magno hiatu diductis. Οἵνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅς τε καὶ ἄλλους Βλάπτει, ὃς ἂν μὴ χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ. Hom. Odyss. 21, 293. A χάινω.

Χανδοπότης, ου, ὁ, avide bibens.

Χανδὸς, ὴ, όν, hians, capax. A χάινω.

Χανεῖν, aor. 2. inf. act. v. χάινω. Unde

Χάνη, ης, ἡ, vel χάνος, ου, ὁ, hiatula, *piscis*.

Χανέμαι, *biscam*, f. 1. ind. med. v. χαίνω.

Χανῶ, *hiabo*, f. 1. ind. act. v. ejusd.

Χάος, ους, τὸ, *pr.* hiatus vastus, chaos, rudis & indigesta moles, materia ex qua factus est orbis terrarum. Gl. V. tenebræ. A χάω.

Χαὸς, bonus, illustris, antiquus, al. & χαιὸς.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lætitia. A χαίρω.

Χάραγμα, ατος, τὸ, nota, impressum vestigium & veluti sulcus, sculptura, character; (2) nummus. A χαράσσω.

Χαραγμὴ, ῆς, ἡ, ductus. Ab eod.

Χαραγμὸς, οῦ, ὁ, incisura, incisio. Ab eod.

Χαράδρα, ας, ἡ, terræ fissura ex terræ motu facta, caverna, vorago, sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit & excavat; (2) torrens, qui impetuose e monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat. Gl. Vet. fossa, vallis, canalis; Hom. Il. 4. 454. A χαράσσω. Hinc

Χαραδραῖος, αία, αῖον, e χαράδρα desumptus aut lectus; Nonn. P. 10, 31.

Χαραδριὼν, ῶνος, ὁ, torrentis alveus; (2) locus frequens torrentibus. Ab eod.

Χαράδρῑσι, acc. sing. *Ion.* pro χαράδραν.

Χαραδριὸς, οῦ, ὁ, avis, quæ in salebris & alveis torrentium degit; Arist. in Avib.

Χαραδρόω, ῶ, f. ώσω, cavernosum reddo, torrentibus impetuosis excavo, Herodot.

Χαραδρώδης, ους, ὁ ἡ ὄν, salebrosus, confragosus; (2) ubi multæ sunt convalles; (3) ubi multi sunt torrentes.

Χαραιὰς,

Χαρακίας, ᾱ, ὁ, in vallibus degens aut proveniens. Χαρακίας τυθύμαλλος. Dioscor. lib. 4. cap. 165. A χάραξ.

Χαρακίζω, f. ίσω, tanquam palis in sublime tollo; (2) vallis depactis munio. Ab eod.

Χαρακτήριον, ᾱ, τὸ, vallus, pedamentum, sustentaculum. Ab eod.

Χαρακισμὸς, ὁ, munitio, quæ palis defixis fit, palorum defixio. A χαρακίζω.

Χαρακοποιέομαι, ούμαι, vallum, seu aggerem, quo castra muniri solent, facio.

Χαρακοποΐα, ας, ἡ, munitio seu communitio educto valle & aggere. A χαρακοποιέω.

Χαρακόω, ῶ, f. ώσω, vallo communio, circumvallo. Gl. Vet χαρακῶ, vallo, sepio, fodico; κεχαρακωμένος, vallatus, Gl. Vet. p. part. pass. Æschin. A χάραξ.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, nota impressa (*impr.* nummis) vel insculpta aut inscripta. Gl. Vet. signaculum, nota. Ph. figura, lineamentum, titulus, vultus, habitus oris, insigne, & quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci & ab aliis discerni possit, velut sexus, forma rei, &c. A χαράσσω. Hinc

Χαρακτηρίζω, fut. ίσω, insigno, charactere & nota distinguo, notam & formam exprimo, Gl. Vet. noto, persono; (2) notam habeo, significo, typus sum. Οὐκ ἠμέλησε ᾗ ὠδὶ χαρακτηρίσαι τὰς ῥήτορας, Plut.

Χαρακτήρισμα, τὸ, idem quod

Χαρακτηρισμὸς, ὁ, definitio, denotatio, rei alicujus suis veluti notis insignitæ demonstratio. A pr.

Χαρακτηριστικὸς, ἡ, όν, in quo est nota differentiæ, aptus ad rem ab aliis discernendam. Ab eod.

Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallum, vallus; septum, Ph. pedamen, pedamentum, Gl. V. A χαρακόω. Unde

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum Romanum, & id genus aliæ munitiones; (2) palorum seu stipitum defixio. Gl. Vet. pedatio.

Χάραξ, ακος, ὁ, sulcus terræ, aratro aut fossoris instrumento excavata fossa, peculiariter vallus, vallum, quo castra muniri solent. Gl. Vet. *Fœm.* ᾱ, vallus, fudis, pertica, adminiculum vitis. A χαράσσω.

Χαραποιέω, lætitia adficio, gaudium adfero.

Χαρασσέμμεν, inf. act. *Dor.* pro χαράσσειν.

Χαράσσεισαι, nom. pl. part. *Dor.* pro χαράσσουσαι. A

ΧΑΡΑΣΣΩ, vel ττω fut. ξω, scalpo, imprimo, exaro; (2) scarifico, incido; (3) scribo. Κείνῳ τόδε μὴ χάραξαι, imputes, Eur. Med. 156. Γράψον κἀμοὶ τὸδ' γράμμα, τὸ σοὶ σίχιοι χαράξω, Theocr. 23, 47. Ὑθμῷ χαράξας τετράκτυπον γέρας, proscribens, Lyc. 1173. Νᾶτον χαραχθεὶς, Eur. Rhes. 73.

Χαρείης, 2. sing. a. 2. opt. verbi χαίρω.

Χαρεὶς, *gravidus*, a. 2. part. pass. v. ejusd.

Χάρη, 3. sing. aor. 2. indic. pass. *Ion.* pro ἐχάρη.

Χαριδότης, & χαιδότης, ου, ὁ, gratiæ dator, Bacchi & Mercurii epitheta. Ex χαρά.

Χάριεις, ιεσσα, ιεν, venustus, elegans, pulcher, festivus, gratus, jucundus. Ph. gratiosus, lepidus, scitus. A χάρις.

Χαριεντίζομαι, jocor, lepida urbanitate utor, facete aliquid dico, illudo. Τῶτ' ἂν εἴη ὃ ἐγώ φημι σε ἀστεῖόδε καὶ χαριεντίζεσθαι, Plat. Ap. Socr. 10. A χαρίεν. Hinc

Χαριεντίσμα, τὸ, idem quod

Χαριεντισμὸς, ὁ, lepos & venustas sermonis, dictum salsum & facetum; (2) cavillatio.

Χαριεντως, *Adv.* lepide, scite, festive. Ph. eleganter.

Χαριέστατος, venustissime, pulcherrime. A

Χαριεστατος, η, ον, gratissimus, Gl. Vet. A χάριεις.

Χαριεστερον, *Adv.* elegantius, urbanius. A

Χαριέστερος, α, ον, gratior, Gloss. Vet. A χάριεις.

Χαριέστερος, *Adv.* gratius, elegantius.

Χαρίζομαι, f. ίσομαι, gratificor; (2) morigeror; (3) indulgeo; (4) munero, dono, Gl. Vet. χαρίζομαι ἐμαυτῷ, adrogo mihi, Gl. V. χαρίζεται, donat, Ph. κεχαρισμένος, gratus, p. partic. pass. Ἐπειδήπερ ἐχαρίσω μοι ταδὶ, Arist. Ach. 441. Χαριοῦμαι γὰρ ἤν γε τοῦτό σοι, id. Θεσμ. 763. Χάρισαι βραχύ τί μοι, ibid. 945. Παυλαχὰν κεχάρισαι τοῦτο, id. Eq. 54. A χάρις.

Χάριν, *Adv.* caussa, ergo. Ab eod.

Χαρίξη, 3. sing. aor. 2. conj. med. *Dor.* pro χαρίσῃ, a χαρίζομαι.

Χαρισαδὴς, *gratificatum esse*, a. 1. inf. med.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, benevolentia, venustas; χάριτες, grates, gratiæ, Ph. χαριτες θεαὶ, Gratiæ deæ, Gl. Vet. A χαρὰ, vel χαίρω.

Χάρισμα, ατος, τὸ, quod aliquis gratificando donavit, donum; præmium ex gratia collatum. Ph. donativum, donum; χαρίσματα, munera, Gl. Vet. A χαρίζομαι.

Χαριστήριον, ου, τὸ, munus, quod datur gratiæ referendæ causa. Ph. donatum, donum; χαριστήρια, donaria, Ph. A

Χαριστήριος, ου, ὁ ἡ ἡ, ad gratiarum actionem pertinens, gratiæ referendæ causa factus. A χαρίζομαι.

Χαριτία, ας, ἡ, lepidum & joculare factum. A χάρις.

Χαριτοβλέφαρος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus palpebris gratia aliqua ineft; (2) truticis nomen, Plin. lib. 13. cap. ult. Ex χάρις, & βλέφαρον.

Χαριτογλαωσία, ᾶς, five ωτία, gratiam lingua aucupor, ad voluptatem loquor, ad gratiam loquor; Æsch. Pr. 294. Ex γλῶσσα.

Χαριτοδότης, ου, ὁ, v. χαριδότης.

Χαριτόφανος, ὁ ἡ ἡ, suaviter loquens vel canens. A φαίνω.

Χαριτόω, ῶ, f. ώσω, gratiosum seu amabilem reddo; κεχαριτωμένος, gratiosus, facetus, Gl. Vet. p. part. pass. Ἐν ᾧ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, Ephes. 1. 6. Χαῖρε, κεχαριτωμένη, Luc. 1, 28. A χάρις.

Χαριτώπις, ιδος, ὁ, venustus forma, ore, facie. Ex ὤψ.

Χάρμα, ατος, τὸ, gaudium, lætitia; (2) id; quod gaudium & lætitiam adfert. A χαίρω.

Χάρμη, ης, ἡ, gaudium, lætitia; (2) animus ad pugnam promptus & eam lætus iniens; (3) pugna, conflictus, prælium, certamen. Apud Homerum semper, Phocylidem quoque, Μήτε κακοῖς ἄχθε, μήτ' ἐν ἐπαγλαλέῳ χάρμῃ. 111. Ab eod.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia. A χάρμη.

Χαρμόσυνα, grata. Ab eod.

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium. Ab eod.

Χαρμοφρὼν, ονος, ὁ ἡ ἡ, mentem exhilarans. Mercurii epith. Ex χάρμη, & φρήν.

Χαροδότης, v. χαριδότης.

Χαροδότις, ιδος, ἡ, lætifica, lætitiæ datrix.

Χαρωπὸς, ὁ ἡ ἡ, lætus vultu, hilaris. Ab εἶδος.

Χαρπαίγμαν, ὁ ἡ ἡ, ludicrus, jocosus, lætus. A παίγμα.

Χαρποιέω, ῶ, lætifico, Gl. V. χαρποιεῖ, exhilarat, Ph. Ex χάρις.

Χαρπωτὸς, ὁ ἡ ἡ, gaudii & lætitiæ efficiens. Ex χαρὰ, & ποιέω.

Χαρπώτιος, gen. f. *Ion.* pro χαριπῶ. A

Χαρπὸς, ὁ ἡ ἡ, lætus; lætitiam vultu præferens, efficiens; (2) carus; (3) χαρπὸν, trucem, Ph. Χάτει χαρποτὸν σέλαννα. Arat. 1152. Ex χαρὰ, & ὤψ.

Χαρποτότης, ητος, ἡ, color caruleus, seu carus. A pr.

Χαρῶσι, 3. pl. f. 1. ind. act. v. χαίρω.

ΧΑΡΤΗΣ, ου, ὁ, charta, scopus, Ph. Χάρται βιβλίων, Longin. 43, Hinc

Χαρτίον ου, το, chartula, parva charta. Dim.

Χαρτοφύλαξ, ακος, ὁ, chartarum custos, chartularius, præfectus scriniorum.

Χαρυβδίζω, demergo, deglutio. A

ΧΑΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, Charybdis, vortex maris apud poëtas. Gl. V. vorago.

ΧΑΡΩΝ, ωντος, ὁ, Charon, Orci portitor apud poëtas Ethnicos. Ph. Orcus.

Χαρώνειον, χαρωνεῖος, ᾗ χαρώνειος θύρα, porta, per quam damnati educebantur ad supplicium. A χαρων.

Χαρωνίτης, ου, ὁ, Senator orcinus f. orcivus; Plut. in Anton. cap. 15. Vid. Sueton. in Cæs. cap. 35. P.

Χαρωπὸς, ὁ ἡ ἡ, v. χάροπος.

Χάρωψ, ωπος, ὁ, ἡ, idem.

Χάσις, εως, ἡ, privatio; (2) segregatio, separatio. A χάζω.

Χασκάζω, hio, hisco. Σὺ δ' χασκάζεις ἀκολακρήτως, Arist. Vesp. 693. A

Χάσκω, hisco. A χαίνω. Unde

Χάσμα, ατος, το, hiatus, vorago, Ph.

Χασμάομαι, vel χασμίομαι, hio; (2) oscito. Θύρα χασμωμένη, Plato. A pr.

Χασματίας, ου, ὁ, ut χασματίας σεισμὸς, terræ motus, quum hiatus fiunt. Ab eod.

Χασμάω, hiato, Gl. Vet. Vid. præc.

Χασμώμενος, nom. plur. præs. part. med. *Dor.* pro χασμένοι, a χασμάομαι, Theocrit. 4, 53.

Χάσμη, ης, ἡ, hiatus, hiatio; (2) hiatus oris inter oscitandum; oscitatio, oscedo. A χαίνω.

Χάσμημα, ατος, τὸ, hiatus, apertura, rictus. A χασμάω.

Χάσμησις, εως, ἡ, oscedo, oscitatio.

Χασμαδία, oscito; (2) versus facio cum hiatu, i. e. concursio vocalium sine elisione. Ab ᾠδὴ.

Χασμῳδὸς, ὁ ἡ ἡ, oscitator, qui frequenter oscitat. A χασμα.

Χασμωδία, ας, ἡ, oscitantia; (2) hiatus in verbis, f. consuetudo hiatus in versus admittendi. Ab eod.

Χασσάμενον, acc. aor. 1. part. med. *Poët.* pro χασάμενον, a χάζω.

Χασόμεσθα, 1. plur. a. 1. conj. med. *Dor.* pro χασάμεθα.

Χατέσσιν, dat. plur. part. præs. act. cum ν a χατέω.

Χατέων, & *aliorum*, gen. plur. *Dor.* pro ἑτερέων, g n. pl. ab ἕτερος.

Χατῶν, idem quod

ΧΑΤΕΩ, ῶ, egeo, indigeo; (2) desidero, cupio, percupio. Μίμε ὃ δμῶες χατέουσιν Ἀντία δεσπούνης οἰκῆς, Ouyif. 15, 375. Πάντες ᾧ θεῶν χατέσσ' ἄνθρωποι, ib. 3, 48. Hinc

Χατίζω, idem. Οὐ σὲ χατίζω, δεῦρ' ἄγαξ ῥαπτηλατεῖ, Eur. Herac. 465. Θέτις γὰρ τε Ζεὺς χατίζει, Il. 18, 392.

Χατὶς, ίδος, ἡ, indigentia seu usus; (2) desiderium, cupiditas. A χατέω.

Χάτος, εος, τὸ, idem.

Χαυλιόδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, exsertos dentes habens; (2) ipse dens exsertus; Aristot. Hist. An. 2. in fine. Ex χαυλὸς, & ὀδὼς.

Χαυλίδιος, ὁ, idem & ab eodem

Χαύλιξ, ακος, ὁ, homo tumida & inani inflatus superbia. A χαυλὸς. Unde

Χαυλίζω, decipio, in errorem induco.

Χαυλιόπαλος, ὁ, exoletus, pathicus.

ΧΑΥΝΟΣ, η, ον, laxus, fungosus, mollis; (2) inflatus, tumidus, superbus, futilis, levis, negligens. Gl. Vet. laxus, lentus; Nic. Th. 897. Hinc

Χαυνότης, ητος, ἡ, fungositas, laxitas; (2) q. d. fluxitas, levitas; (3) stolida & tumida superbia, inanis ventosaque ambitio. Θούδεος διάπλεως καὶ χαυνότητος. Plut. in Alcibiad. cap 6.

Digitized by Google

Χαυνόω, ῶ, f. ώσω, laxum fungosumque reddo, laxo & aperio. Gl. V. laxo, lento.
Χαύνως, *Adv.* laxe. A χαῦνος.
Χαύνωσις, ωσ, ἡ, laxatio, laxitas, Gl. Vet.
Χαυνωτικός, ἡ, όν, vim habens laxum efficiendi. A Χαυνόω.
Χαυῶνες, placentas, Jerem. 7, 18. legitur & καύωνας.
Χ Α' Ω, hio, apertus sum, vacuus sum, capio, R.
Χίαι, a. 1. inf. act. pro χεῦσαι, a χέω.
Χεδροπά, ῶν, τά, legumina. A χέδροψ.
Χεδροπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ, leguminibus similis. A
Χ Ε' Δ Ρ Ω Ψ, οπος, ὁ, legumen, Gl. V.
Χέει, 3. s. præs. ind. act. verbi χέω.
Χ Ε' Ζ Ω, f. έσω, caco, ventris onus depono, p. med. κέχεδα; κεχεσμένος, p. pass. part.
Χειά, ᾶς, ἡ, sive χειή, ῆς, ἡ, latibulum serpentis; Hom. Il. 22, 93. Λίγυται δὲ κυρίως χειὰ ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεως, Moschopul. περὶ χειδῶν, pag. 149. A χέω.
Χειλάριον, ου, τό, labellum, Gl. V. Dim.
Χείλεσιν, dat. pl. cum ν a χεῖλος.
Χειλδέω, f. δέσω, idem quod χειλόω.
Χειλοποτέω, summis labris bibo, delicatorum more.
Χ Ε Ι ῖ Λ Ο Σ, ους, τό, labrum, labium; (2) sermo; (3) littus seu ora maris. Hinc
Χειλόω, ῶ, f. ώσω, labro circumdo, labrum in ambitum duco.
Χειλών, ῶνος, ὁ, labeo; (2) piscis. Ab eod.
Χ Ε Ι ῖ Μ Α, ατος, τό, hiems.
Χειμαδδέω, f. δέσω, hiemo, hiemem traduco. A χειμαδ.
Χειμάδιον, ου, τό, hibernaculum; χειμάδια, hiberna, Gl. V. Ab eod.
Χειμάδιος, ου, ὁ ἡ ἡ, hibernus, ad hibernandum accommodus. Ab eod.
Χειμάζω, f. άσω, hiberno, hiemo, hiemem traduco; (2) tempestate jacto seu vexo; (3) molestia afficio; χειμάζομαι, tempestate agitor; χειμασμός, agitatus tempestate, part. a. 1. pass. Χειμάζω δ' ἐν κοίλοις ἄντροις, Arist. Av. 1102. Ἡ τῶν πόλεως χειμαζομένης ἀρχὴν καταδωροδοκῆται, id. Ran. 360. Ἀλλ' ἐν τύχῃ χειμάζομαι, Eur. Hipp. 319. Ὄλβος χειμάζεται, id. Ion. 1001. ταῖς σαῖς ἀπιλαῖς, αἷς ἐχειμάδιω τότε, Soph. Antig. 397. A χεῖμα. Unde
Χειμαίνω, hiemo, sævio, *de tempestate*; (2) fluctuare facio; χειμαίνεσθαι, fluctuare. Ἐν πυρὶ ἢ δεινὸν χορὸς ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὖται Φαῶτ χειμαίνοντες, Theocr. 9, 20. Φίζῳ δ' ὑ κεχείμανται φρίνες, Pind, Pyth. 9, 57.
Χειμάμυνα, ης, ἡ, hiemis injuriam arcens; (2) lana crassior. Ex ἀμύνω.
Χείμαρος, ου, ὁ, paxillus seu clavus ligneus sub catina, in foramine quodam fixus, quo exempto defluit aqua in sentina collecta ex pluviis, vel quam rimæ receperint. Ex χεῖμα, & ῥέω. Unde
Χειμάρρους, & χειμάῤῥους, υ, ὁ, torrens. Hinc
Χειμαῤῥάω, gen. sing. *Dor.* pro χειμάῤῥου.
Χειμαῤῥαδής, ους, ὁ ἡ ἡ, torrenti similis.
Χειμάς, άδος, ἡ, tempus hibernum, hiems. A χεῖμα.
Χειμασία, ας, ἡ, hibernatio, hiematio, hiemis traductio; (2) procella, tempestas. A χειμάζω.
Χειμασκέω, hibernis exercitationibus occupor, hieme exerceor. Ex ἀσκέω.
Χειμάστρον, ου, τό, vestis hiemalis. A χειμάζω.
Χειματίζω, tempestate jacto seu vexo. A χεῖμα. Unde
Χειμάω, ῶ, frigore hiberno infestor.
Χειμεθλιάω, ᾶ, sum pernios. A
Χείμεθλον, ου, τό, pernio, morbus a frigore. Gl. V. pernium. Ex χεῖμα, & θλάω.
Χειμερίζω, hiberno, hiemo, hiemem traduco. A χειμέριος.
Χειμερινός, ὴ, όν, hiemalis, hibernus; χειμερινὴ τροπὴ, bruma, Gl. V. A χεῖμα.
Χειμέριος, ου, ὁ ἡ ἡ, & χειμέριος, ία, ιον, idem & ab eod.
Χειμέτλη, ης, ἡ, ulcus ex frigore. A χεῖμα.
Χειμετλάω, pernionibus laboro, manus pedesve hiberno frigore exulceratos habeo. A
Χείμετλον, ου, τό, idem quod χείμεθλον.
Χειμίω, ῶ, idem quod χειμάω.
Χειμοθνὴς, ῆτος, ὁ, hiemali frigore enectus. Ex χεῖμα, & θνήσκω.
Χειμοσπορέω, ῶ, f. ήσω, hieme semino. A
Χειμόσπορος, ου, ὁ ἡ ἡ, hieme satus, χειμοσπόρος, hieme sementem faciens. Ex χεῖμα, & σπείρω.
Χειμοφυγέω, ῶ, hiemen vito seu fugio, Suic. Ex χεῖμα, & φεύγω.
Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hiems, bruma, Ph. (2) tempestas, Ph. A χεῖμα.
Χειμωνότυπος, ον, hibernus, vehemens, de vento.
Χεῖος, ου, ὁ, prodigus, R. A χέω.
Χέουσι, 3. plur. præs. indic. act. *Poët.* pro χέουσι.
Χ Ε Ι Ρ, χειρὸς, ἡ, manus, palma, in Elephantis proboscis, in aliis pedes anteriores, quibus res arripere, comprehendere solent; (2) scriptura, chirographum; (3) opes, copiæ, exercitus; (4) in janua, βκλαπος; (5) χεῖρες, de pugnantibus, ut ἐν χερσὶν ἀπέκλεισεν, *in prælio* interfecit, ἐν χερσὶν εἶναι, *pugnare*; ἴέναι ἐς χεῖρας, *in prælium ire, prælium committere*; χεῖρᾶν νόμῳ, *in acie*; ἐν χειρὸς, *vi, in prælio*; (6) διὰ χειρὸς ἔχειν vel χειρῶν, *manu, manibus tenere*; sed sæpius, *studiose tractare*, curare, *administrare*. Τὰ τε τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἴσχειν. Thucyd. 2, 13. Οἱ Ῥόδιοι τὰς ναῦς διὰ χειρὸς εἶχον; Appian. P.) est, (1) in manu; (2) in potestate; (3) vi, violenter; (4) parata pecunia; (5) ἐν χερσὶ dicuntur & præsentia. *Ern.*
Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, morbus articularis, qui manus velut captas & irretitas tenet. Ex χεὶρ, & ἄγρα.
Χειραγωγέω, manu duco, ut cæcum.
Χειραγωγία, ας, ἡ, actio ducendi manu. A
Χειραγωγὸς, ὸῦ, ὁ, manuductor, manuducens; deductor seu dux.
Χειραπτάζω, f. άσω, manibus attingo seu tracto Ex χεὶρ, & ἅπτω.
Χειρὰς, άδος, ἡ, fissura in manibus; (2) fissura in pedibus. A χεὶρ.
Χειραφία, ας, ἡ, tactio manu; (2) levis frictio, quæ fit suspensa manu; (3) pugna; (4) lucta; Plut. in Apophth. Ex ἅπτω.
Χειράω, ῶ, laboro manuum fissura; (2) laboro chiragra; (3) doleo ex labore; (4) laboro fissura pedum. A χειράς.
Χειροπιθησία, ἡ, impolitio manuum, ritus Judaicus & Christianus. Ab ἀπίθησις.
Χειρεργον, τὸ, opus manuum, labor.
Χείρεσιν, dat. plur. *Ion. & Poët.* cum ν a χείρ.
Χειριδωτὸς, ὴ, ὸν, ut χειριδωτὸς χιτὼν, tunica manicata, vel manuleata. A χειρὶς.
Χειρίζω, f. ίσω, manu tracto; (2) manibus administro, tracto, gero. Ταῦτα χειρίζω διὰ τῆ ξυγκλήτου, Polyb. A χεὶρ.
Χειρὶς, ίδος, ἡ, manica, maniculum, manulea. Gl. V. manus involucrum seu integumentum. Ab eod.
Χείρισμα, ατος, τὸ, & χειρισμὸς, ὸῦ, ὁ, manus tractatio, quum medicus in parte adfecta aliquid agit; (2) administratio; (3) dispositio in oratione. A χειρίζω.
Χειρίσοφος, ου, ὁ ἡ ἡ, manu promptus, artifex.
Χείριστε, *pessimam*, acc. sing. f. g. a χείριστος.
Χειρίστης, ου, ὁ, dispensator, œconomus, administrator; gerulus, gestor, Gl. Vet. A χειρίζω.
Χείριστος, ὴ, ον, deterrimus, Gl. V. A χειρων.
Χειροβαλίστρα, ας, ἡ, falarica. Ex βάλλω.
Χειροβάναυσος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui caminum incendit ad facienda opera, opifex sedentarius. Ex χεὶρ, & βαναυσος, quod est ex βαῦνος, & αὔω.
Χειροβαρὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, pondere suo manum gravans, ponderosus. Ex χεὶρ, & βάρος.
Χειρόβιος, ου, & χειροβίατος, ου, ὁ ἡ ἡ, manibus, i. e. manuum labore, vivens. Ex χεὶρ, & βίος, vel βιωτός.
Χειροβολέω, manu jacio. Ex χεὶρ, & βάλλω.
Χειρογάστωρ, ορος, ὁ ἡ ἡ, cui manuum labor ventri alimentum suppeditat, qui manuum labore vivit. Ex χεὶρ, & γαστήρ.
Χειρογραφέω, ῶ, chirographo caveo vel promitto, aliquid mea manu scribo. A
Χειρογράφον, ου, τό, chirographum, cautio manu alicujus scripta. Ex χεὶρ, & γράφω.
Χειροδάικτος, ὁ ἡ ἡ, manu seu manibus cæsus, i. e. interfectus. Ex χεὶρ, & δαΐζω.
Χειροδεικτέω, ῶ, f. ήσω, manu ostendo. A
Χειρόδεικτος, ου, ὁ ἡ ἡ, manu ostensus, manifestus. Ex χεὶρ, & δείκνυμι.
Χειρίδισμος, ου, ὁ, manica, copula, Gl. Vet.
Χειρόδετος, ὁ ἡ ἡ, manuleatus, ad manum usque pertinens, de tunica, Jos.
Χειροδίκης, ου, ὁ, q. d. cujus jus est in manibus, i. e. in manuum robore, qui jus robore suo, seu potentia sua metitur. Ex χεὶρ, & δίκη.
Χειροδόσιον, ου, τό, manuprætium, Gl. Vet. Ex χεὶρ, & δόσις.
Χειρόδοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, manu datus; (2) idem quod χειρίδωτος. Ex χεὶρ, & δίδωμι.
Χειρυδρακων, οντος, ὁ, *Epith.* Furiæ, quia flagellum e serpentibus tortum gerit.
Χειροβρόπος, ὁ ἡ ἡ, qui, vel quæ, manu colligit; Nic. Th. 652.
Χειροήθης, ους, ὁ ἡ ἡ, tractabilis, mansuetus, cicur. Χειροήθεις ὄφεις. Plut. in Alex. cap. 2. Ex χεὶρ, & ἦθος.
Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impositio. Ph. gestus, rei tractatio, quæ fit manu v. c. instrumenti musici. Ex χεὶρ, & θέσις.
Χειροθετέω, ῶ, f. ήσω, manus impono, manu tracto. Ex χεὶρ, & τίθημι.
Χειροκμητος, υ, ὁ ἡ ἡ, manu laboratus, vel elaboratus; (2) manu factus. Ex χεὶρ, & κάμνω.
Χειροκοπείθω, 3. sing. præs Imper. med. *contr.* pro χειροκοπείσθω, a χειροκοπέω.
Χειροκοπέω, ῶ, f. ήσω, manum abscindo vel amputo. Ex χεὶρ, & κόπτω.
Χειρακρασία, ας, ἡ, manuum consertio. Ex χεὶρ, & κρᾶσις, *mixtio.*
Χειρικρατία, ας, ἡ, manuum potentia seu potestas; (2) potentia, quæ usurpatur ab iis, qui viribus plus pollent. Οὐκέτι πολιτείαν, ἀλλὰ χειροκρατίαν, ἡ βίαν. Appian. B. Civil. 1. Ex χεὶρ, & κράτος. Hinc
Χειρικρατικὸς, ὴ, ὸν, ad χειροκρατίαν pertinens; (2) qualis est χειρικρατίαν exercentium.
Χειρόκτυπος, ου, manu strepens, de musico, citharam v. c. pulsante.
Χειρολαβὶς, ίδος, ἡ, stivæ pars curva, cui manum inserit arator. Ex λαμβάνω.
Χειρόμακτρον, ου, ὁ, q. d. manuum abstersorium, linteolum ad abstergendas manus, mantile, mappa. Ex χεὶρ, & μάσσω.
Χειρομαντεία, ας, ἡ, divinatio ex inspectione manuum. Ex χεὶρ, & μαντεία.
Χειρομάντης, ου, ὁ, idem quod
Χειρόμαντις, εως, ὁ ἡ ἡ, ex manuum inspectione divinans.
Χειρομάχος, ου, ὁ ἡ ἡ, manibus pugnans. Ex χεὶρ, & μάχη.
Χειρόμυλον, ου, το, mola manuaria. Ex μύλη.
Χειρομύλων, ωνος, ὁ, idem & ex iisd.
Χειρόνιπτρον, ου, τό, pelvis, in qua manus abluuntur; pelluvium, Gl. V. (2) manuum ablutio seu lotio. Ex χεὶρ, & νίπτρον.
Χειρονεμία, manus certa lege mctito, concinnos gestus edo. Gl. Vet. gesticuler.
Χειρονομία, ας, ἡ, gestus; (2) saltatio gesticulatoria.
Χειρονόμος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui certa lege manus motitat, gesticulator. Ex χεὶρ, & νομος.
Χειρόνως, deterius. A χείρων.
Χειροπέδη, ης, ἡ, manuum vinculum.
Χειροπήδον, ου, τό, manica ferrea. Ex iisd.
Χειροπλήθης, ους, ὁ ἡ ἡ, manum implens, tam magnus multusque, ut manum impleat. Gl. Vet. corpulentus; χειροπλήθες, manupletium. Ex χεὶρ, & πλήθω.
Χειροποιέομαι, οῦμαι, manu facio. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς

Digitized by Google

αὐτῶς, χειροποιῆ τάδε, Soph. Trach. 907. Unde

Χειροποίητος, ου, ὁ ἡ ὄ, manu factus, artificio humano factus aut structus, Gl. Vet. χειροποιητὸς, manufactus.

Χειροποίητως, *Adv.* manus artificio.

Χειροπόνητος, ου, ὁ ἡ ὄ, manu elaboratus.

Χειροπονία, ας, ἡ, festum opificum. A πόνος.

Χειροσκοπικὸς, ἡ, όν, ad chiroscopi artem pertinens. A

Χειροσκόπος, ου, ὁ ἡ ὄ, manus seu manuum inspector, ut ex iis divinationem instituat.

Χειρόσοφος, ου, ὁ ἡ ὄ, q. d. manu sapiens gesticulator.

Χειροτέναν, οντος, ὁ ἡ ὄ, qui manibus est nervosis.

Χειρότερος, α, ον, deterior. Vox poët.

Χειρότευκτος, ον, manu factus. A τεύχω.

Χειροτεχνίω, ῶ, f. ήσω, manu artem aliquam conficio, opifex sum. A χειροτέχνης. Hinc

Χειροτέχνημα, ατος, τὸ, opus manu factum.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex. A τέχνη.

Χειροτεχνία, ας, ἡ, opificium, artificium manu factum. Ex iisd.

Χειρότμητος, ου, ὁ ἡ ὄ, manibus excisus.

Χειροτονίω, manum protendo & attollo, per suffragia creo, protensa manu eligo, Ph. χειροτονεῖ, nuncupat, creat, χειροτονῆσαι, creare, Ph. a. 1. inf. act. χειροτονηθεὶς, designatus, Ph. aor. 1. part. pass. ἐχειροτόνουν creabant, Ph. imperf. act. κεχειροτονημένος, designatus, Ph. p. part. pass. Εἰ τωτονί γ' ἐχειροτόνησαν οἱ Θεοὶ, Arist. Av. 1577. Ἵνα τ' ἀρχῆς, ἣν ἄρτι κεχειροτόνημαι, Συμβούλοισιν ἁπάσαις ὑμῖν χρήσομαι id. Conc. 516. Ἐχειροτόνησαν γάρ με, Ach. 604. Ex χείρ, & τείνω.

Χειροτονητὴς, οῦ, ὁ, creator, Gl. V. nuncupator, qui designat. A præc. Unde.

Χειροτονητὸς, ὴ, όν, suffragiis creatus & constitutus.

Χειροτονία, ας, ὐ, creatio, ordinatio, nuncupatio, suffragium, Ph.

Χειροτόνον, f. χειρότονον, ὁ ἡ ὄ, *Epith.* precum quæ sublatis manibus fiunt. A τείνω.

Χειροτριβίω, manu frico, Ph. χειροτριβεῖ, ruspinat. Ex χείρ, & τρίβω.

Χειρῶν, præs. inf. act. pro χειρόειν, a χειρόω.

Χειρουργέω, ῶ, fut. ήσω, manibus operor seu opus facio, operor. A χειρουργός. Hinc

Χειρούργημα, ατος, τὸ, opus manu factum, opificium.

Χειρουργία, ας, ἡ, actio vel operatio, quæ fit manibus, (unde ap. Cic. de vi, *Ern.*) (2) curatio, quam adhibet chirurgus. Ab eod. Hinc

Χειρουργικὸς, ὴ, όν, qui in manuum opere versatur, i. e. qui manu exercetur, seu qui manus opera indiget; (2) chirurgicus, ad chirurgum pertinens. Hinc ἡ χειρουργικὴ, ῆς, sc. τέχνη, chirurgia; ars sive scientia chirurgi.

Χειρουργικῶς, more, arte chirurgica.

Χειρουργὸς, ὁ, ὁ, opifex manuarius, qui manu operatur; (2) chirurgus, qui manus medicas alicui adfert. Ex χεὶρ, & ἔργον.

Χειρόχωλος, ὁ ἡ ὄ, manu debilis seu mancus.

Χειρόω, ῶ, & χειρόομαι, ῶμαι, manuum viribus supero, vel manibus superatum capio, in potestatem redigo, subigo, domo, tracto. Δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι Ἑλένην, Eur. Tro. 862. Τῷ καλλινίκῳ τῷδ' ὅπλῳ χειρώσομαι, id. Her. fur. 573. Ἀφράτῳ τῇδε χειρωθεὶς σοφίᾳ, Soph. Trach. 1074. Ὡς ἐχειρώθησαν ὑπὸ Δαρείκ, Xen. A χείρ.

Χείρω, nom. pl. n. g. *Att.* & *Ion.* pro χείρονα, a χείρων.

Χείρωμα, τὸ, quicquid manu fit vel factum est, ut caedes, &c. A χειρόω.

Χείρων, ονος, ὁ ἡ ὄ, pejor, deterior, *Comp.* a κακός.

Χείρων, ωνος, ὁ, Chiron, Centaurus.

Χειρωνακτικὸς, ὴ, όν, opificialis. A

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, opifex, operarius. Ex χείρ, & ἄναξ. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium, Æsch. Pr. 44.

Χειρώνειον, ὐ, τὸ, sive χειρωνεῖς, ἄδος, ἡ, centaurium magnum. A χείρ.

Χειρώνειον ἕλκος, ὁ, χειρώνιον, ulcus malignum Chirone eximio medico opus habens, Dioscor.

Χειρώσασθαι, a. 1. inf. med. v. χειρόω. Unde

Χειρωτικὸς, ὴ, όν, in potestatem redigens, vim redigendi in potestatem habens; ἡ χειρωτικὴ, ap. Plat. ars augendæ rei familiaris, quæ fit. v. c. præda, &c.

Χεῖσεῖ, 3. s. f. 1. ind. med. verbi

Χεῖω, fut. χείσομαι, capio, capax sum; (2) fundo. Οὐδὲς σ' ἀμφοτέροις ὧδε χείσει, Odyss. 18, 17. Ab & pro χέω.

Χελιδονίος, ου, ὁ ἡ ὄ, hirundininus. A χελιδών. Unde

Χελιδονιὼς, ἄος, ὁ, pl. χελιδονιῆς, pulli hirundinum.

Χελιδονίζω, f. ίσω, hirundines imitor garrulitate; (2) barbare loquor; (3) hirundini stipem colligo, circumeundo oppidanorum ædes & cantilenam quamdam canendo de hirundinis adventu.

Χελιδόνιον, ὐ, τὸ, Dioscor. 2, 214. Chelidonia. *Plin.* l. 25. §. 50. c. 8. Hirundinaria. *Gaza* 7, 14. a χελιδὼν, *Angl.* Celandine s. Swallow-wort; Nicand in Theriac. 857. Plin. 8. cap. 8. §. 41.

Χελιδόνος, ία, ιον, vel **χελιδόνιος**, ια, ιον, ὁ ἡ ὄ, hirundininus, hirundinarius. Ab eod.

Χελιδονιστὴς, οῦ, ὁ, qui hirundini stipem colligit. A χελιδονίζω.

ΧΕΛΙΔΩΝ, όνος, ὁ, hirundo; (2) piscis polypo similis; (3) cavitas ungulæ equorum.

Χέλυδρος, υ, ὁ, testudo marina, seu aquatica. Ex χέλυς, & ὕδωρ.

Χειλώσιον, ὐ, τὸ, labrum, labium. A χεῖλος.

ΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal durissimæ testæ; (2) testudo, i. e. instrumentum musicum a similitudine illius animalis sic dictum.

Χίλυσμα, ατος, τὸ, assamentum, quod postremum clavis substernitur carinæ & adfigitur, ne atteratur frangaturve, quum navis subjicitur. A

Χελύσω, tussio, screo. Κλύδωνα χελύσουσα, Lyc. 727. Ξηρὰ δ' ἀπλίζων ὀλοῦ χελύσοι ἄτη, Nic. Al. 81. Vox *Lacon.*

Χελωναρίου, τὸ, Dim. a

Χελώνη, ης, ἡ, testudo; (2) testudo, i. e. continuata series scutorum, curvata in modum testudinis; (3) instrumentum bellicum, quo veteres in expugnandis urbibus utebantur. A χέλυς. Hinc

Χελώνιον, vel **χελώνειον**, ὐ, τὸ, tegumentum testudinis; (2) convexa dorsi pars, seu pars gibbosa, quæ in scapulis prominet.

Χελωνίς, ίδος, ἡ, Musicum instrumentum, testudo; (2) limen ostii. Ab eod.

Χελωνοφάγος, ου, ὁ ἡ ὄ, testudines comedens.

Χέωσαι, nom. pl. part. præs. act. f. g. v. χέω.

Χεραὶς, άδος, ἡ, acervus parvorum lapidum, qui una tolli possunt; (2) celluvies mista cœno & lapidibus; Hom. Il. 21. 319. Pind. Pyth. 6, 13 ubi Schol. Χέρας ἐστὶν ὁ μὴ ὑπὸ ἑνὸς ἢ λίθων Συρφετός. A χείρ.

Χερείονα, nom. pl. n. g. a χερείων, *Poët.* pro χείρων.

Χέρεσσι, dat. pl. *Poët.* & cum ν, pro χερσί, a χείρ.

Χέρνῆ, *pejori*, dat. sing. *Poët.* pro χερνίονι, quod pro χείρονι, a χείρων.

Χεριαρᾶν, gen. pl. *Dor.* pro χειριαρῶν, a

Χεριάρας, ου, vel α, ὁ, qui aliquid manu aptat & compingit, R. Ex χείρ, & ἄρω.

Χεριφυρὴς, έος, ὁ ἡ ὄ, manu subactus. Ex χεὶρ, & φύρω.

Χερμάδιον, ὐ, τὸ, lapis missilis, qui manum implet. Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο παρὰ Σφυρὸν ὀκριόεντι, Il. 4, 518. &

Χερμὰς, άδος, ἡ, idem. A χείρ.

Χερμαστὴρ, ῆρος, ὁ, funda. A χερμάς.

Χέρνα, ης, ἡ, paupertas, quum quis victum manu quærit. A χεὶρ, & νέω.

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ἡ ὄ, manu victum quærens, manu se sustentans.

Χερνήτης, ου, ὁ, idem & ex iisdem. Hinc

Χερνητικὸς, ὴ, όν, pertinens ad χερνῆτας, vel qualis est eorum, qui χερνῆτες, aut χερνῆ dicuntur.

Χερνῆτις, ίδος, ἡ, manuum labore vivens.

Χέρνιβον, ου, τὸ, malluvium, pelvis, Ph. trulleum, guttus, aquiminale; Il. 24, 304. A χέρνιψ.

Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manuum lotio. A

Χέρνίπτω, f. ψω, manus lavo; χέρνιψαντο, a. 1. med. pro ἐχέρνίψαντο. Χαίτῃσιν ἀμφὶ Cui χέρνίψομαι, Eur. I. T. 623. A

Χέρνιψ, ίβος, ἡ, aqua, qua abluuntur manus ante cibum; (2) lavacrum & ipsa manuum ablutio; (3) malluvium. Ex χεὶρ, & νίπτω.

Χέρνίψαντο, Il. 1, 449. 3. pl. a. 1. ind. med.

Χερνίβας, *Adv.* vacuis manibus, sine munere. Ex χεὶρ, & κενός.

Χερόπλακτος, ου, ὁ ἡ ὄ, manuum planctus, ictus manu impactus. Χερόπλακτος δῶπος, Soph. Aj. 637. A χείρ, & πλήσσω.

Χερὸς, *manus*, gen. sing. *Poët.* pro χειρός.

Χερρονησίζω, figuram gero Cherronesi seu peninsulæ. A χερρόνησος. Unde

Χερρονησίζω, sive **χερσονησίζω**, fut. ίσω, idem.

Χερρονήσιος, ία, ιον, ad Cherronesum pertinens, vel ex Cherroneso oriundus.

Χερρονησίτεω, ῶ, peninsulam refero. A

Χερρονησίτης, υ, ὁ, idem quod **χερρονήσιος**.

Χερρονησιώτης, υ, ὁ, idem.

Χερρονησιῶδης, ες, ὁ ἡ ὄ, peninsulæ similis, peninsulæ speciem habens.

Χερρονησειὼδης, vel **χερσονησειὼδης**, ές, ὁ ἡ ὄ, Cherronesi seu Chersonesi figuram habens. Ex χερρόνησος, & εἶδος.

Χερρόνησος, vel **χερσόνησος**, υ, ὁ, peninsula. Ex χέρρος, sive χέρσος, & νῆσος.

ΧΕΡΡΟΣ, sive **χέρσος**, ὁ ἡ ὄ, desertus incultusque, asper; (2) *Subst.* solum desertum; (3) terra, solum, continens. Hinc

Χερσαῖος, αία, αῖον, terrestris, terrenus, Gl. V.

Χερσάω, in terram continentem vertor; (2) incultus sum, negligor. Ab eod.

Χερσὶν, *manibus*, dat. plur. cum ν, a χείρ.

Χέρσιος, ίνη, ιον, idem quod **χερσαῖος**.

Χερσοειδὴς, ὲς, continenti similis.

Χερσόθεν, *Adv.* a littore, a terra, a continenti. A χέρσος.

Χερσόθι, *Adv.* in terra, in continenti.

Χερσομανέω, ῶ, inculta asperitate insanio, i. e. desertus & incultus fio, silvesco; (2) incultam naturam induo. A μαίνομαι.

Χέρσονδε, *Adv.* in terram seu continentem.

Χέρσος, η, terra inculta, Ph. χέρσος τόπος, inculta terra, Gl. Vet. Χέρσας φθαρλίας, καὶ ἄμμους ὑμᾶς χρεών. Illocatas, sterriles atque incultas virgines; Soph. Oed. Tyr. 1501.

Χερσόω, ῶ, fut. ώσω, desolo, efficio ut terra fiat inculta & deserta; (2) terram efficio; χερσοῦ, desolatur, exsiccatur, sterilescit; (2) fit continens terra. Σαλδὼ αὐτὰς ἐκ θαλάσσης, καὶ ἔσας ἐχάτας χερσωθήσειν, Sap. 4, 19. Ab eod.

Χέρσυδρος, υ, ὁ, coluber, Ph. boa, Gl. Vet. Ex χέρσος, & ὕδρα, *hydra.*

Χερσώδης, ες, ὁ ἡ ὄ, incultus; ut χερσώδεις τόποι, dumosa loca, Ph. χερσώδες, dumosum, Ph. A χέρσος.

Χεσείω, cacaturio. A χέζω.

Χεύάντων, gen pl. aor. 1. part. act. *Att.* pro 3. pl. aor. 1. imper. act. χευάτωσαν, v. χέω.

Χεῦεν, 3. s. aor. 2. ind. act. *Ion.* & cum ν pro ἔχευε.

Χεῦμα, ατος, τὸ, quod fusum, effusum, aut diffusum fluit, flumen, Gl. V. unda, fluentum; (2) libamen; (3) vas escarium, discus. Ὦι πρὶν χεύμα φανεῖν καστιτέροιο Ἀμφιδαδὶς, Hom. Il. 23, 561. A χεύω.

Χεύσασι, 3. pl. a. 1. conj. act. verbi χέω.

Χεύω, fundo. Δάκρυσι χεύω, Eur. Elec. 192. Τύμβον δ' ἀμφὶ σωρὸν ἐχεύσαμεν ἐξοχαλκάσαντες, Il. 7, 336. A χέω.

Χέω, capio; unde χείω.

Digitized by Google

Χ Ε' Ω, *pr.* hio; *unde* capax sum, capio; (2) fundo, effundo, diffundo; (3) liqueracio, liquo. Ἄσπετον χέασα φαμμιχῆ βολὼ, Lyc. 5. Κρῆναί τ' ἀμβρόσιαι χέον), Eur. Hipp 752.

Χηλαρὸς, ὅ, ἡ, ὁ, qui est velocibus vel albis unguiis. Ex χηλὴ, & ἀργός.

Χήλδυμα, ατ⊙, τὸ, instrumentum suentis aliquid; (2) ipsum opus textile vel sutile. A χηλεύω.

Χηλδυτος, ὴ, ὸν, nexilis, plexilis, sutilis; (2) nexus, plexus, sutus. Ab eod.

Χηλεύω, f. εύσω, suo, plecto, necto. A

Χ Η' Λ Η, ῆς, ἡ, forfex cancrorum; (2) ungula bifulca & bipartita instar forficis cancri; (3) specillum bifurcum summa parte incisum, (pes caprinus. P.) (4) moles procurrens in mare ad arcendum impetum aquæ; aggeres; *it.* plæ, ejuidem usus, *Ern.*

Χηλὸς, ὸ, ἡ, arca, seu arcula, capsula; Hom. il. 16, 221. Odyss. 21, 51. A χέω, *capio.*

Χήμη, ης, ἡ, hiatus, oscitatio, quæ fit ore hiante; (2) ostrei genus. A χαίνω, f. χάω.

Χήμασις, εως, ἡ, adfectus albi in oculo, quum illud supra nigrum eminet. Quasi a χημόω, a χήμη.

Χ Η' Ν, χῆνες, ὁ ⊙ ἡ, anser.

Χηναλώπηξ, ηκ⊙, ὁ, q. d. vulpanser, avis nomen. Ph. ganta. Ex χὴν, & ἀλώπηξ.

Χηνέ⊙, έα, εον, anserinus. A χὴν.

Χηνί⊙, idem & ab eod.

Χηνίσκω, ῶ, irrideo, illudo, proprie ore hiante & in cachinnos resoluto, Hes. Ab eod.

Χηνίσκος, ὁ, pl. χηνίσκοι, pulli anserini, qu. a χηνὶς, f. χηνίον, Dim. a χὴν.

Χηνίζω, f. ίσω, tibia cano.

Χηνίον, ε, τὸ, anserculus, Dim. a χὴν.

Χηνί⊙, ία, ιον, anserinus. Ab eod.

Χηνίσκ⊙, ε, ὁ, anserculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβοσκεῖον, ε, τὸ, locus, in quo aluntur anseres, anserarium. A χηνοβοσκός.

Χηνιβοσκία, ας, ἡ, anserum pastio, seu pastura. Ab eod.

Χηνίβοσκος, ὁ, ἡ, ὁ, anserculus, plerumque is, qui in puppi navis ad ornamentum effingebatur. Dim. ab eod.

Χηνοβόσκος, ὁ, ἡ, ὁ, anseres pascens seu alens, Ph. anserarius. Ex χὴν, & βόσκω.

Χηνομεγέθης, ε⊙, ὁ ἡ ὁ, qui anseris magnitudine est. Ex χὴν, & μέγεθ⊙.

Χηνοτροφεῖον, ε, το, cors, in qua aluntur anseres. Ex χὴν, & τρέφω.

Χηνυσίω, ῶ, clamo, vociferor. A χηνύ.

Χηνύσχος, ας, ἡ, hiatus. Ab eod.

Χ Η' Ρ, ρὶς, ὁ, echinus.

Χηρα, ας, ἡ, vidua. A χῆς⊙.

Χηρόζω, fut. όσω, viduo, viduum vel viduam reddo, & χηρόσκω, idem. Τὸν ἐμὸν ἄλοχον οἰκείως, πάτερ, ἄπαιδα χηράσκουσαν, Eur. Ion. 652. Ab eod.

Χηραμὶς, ίδ⊙, ἡ, cavernula, latibulum parvum; (2) cava concha. A χηραμός.

Χηραμοδύτης, ε, ὁ, qui ferarum latibula subit. Ex χηραμὸς, & δύω, *subeo.*

Χ Η Ρ Α Μ Ο Σ, ῦ, ὁ ⊙ ἡ, caverna, latibulum, lustrum ferarum; Hom. Il. 21, 495.

Χηράμω, ου⊙, ὁ, idem.

Χηράσκω, v. duo, vid. Χηράζω.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas, vita vidua.

Χήρωσις, εως, ἡ, idem. A

Χηρεύω, fut. εύσω, viduus vel vidua sum, viduam vitam dego; (2) deest tuor, privor, careo, egeo; (3) viduo. Καὶ ἐκάθισε Θαμὰρ χηρεύουσα ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβσαλὰμ τὰ ἀδελφὰ αὐτῆς, 2 Sam. xiii. 20 Τὰ ἐγκόλαπτα πάθος χηρεύει μὴ τὸ πλεῖστον, Longin. Καὶ Ἀνδρῶν χηρεύεσι βόσκῃ δὲ τε μηκάδας αἶγας, Hom. Odyss. 9, 124. A χὴρ⊙.

Χηρικὸ⊙, ἡ, ὸν, viduus; (2) inordinatus.

Χ Η' Ρ Ο Σ, χήρα, χῆρον, viduus, orbus, indigens.

Χηροσύνη, ης, ἡ, viduitas. A χῆ⊙.

Χηρόω, ῶ, fut. ώσω, viduo, viduum reddo, orbo, privo, Hom. Il. 5, 642. Ἄνις ὃ Πρὸ ἁμὲ χᾶι' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα, Eur. Cyc. 297. Ab eod.

Χήρωσε, 3. sing. aor. 1. indic. act. *Ion.* pro ἐχήρωσε.

Χήρωσις, εως, ἡ, viduatio, celibatus, orbatio, desolatio. A χηρόω.

Χηρωταὶ, ῶν, οἱ, viduarum tutores; (2) qui propinquitate junêti generi & familiæ, hæredibus successoribus viduatæ; (3) qui succedunt, ubi nulli legitimi & propinqui hæredes sunt. Χηρωταὶ δὲ διὰ κῆσιν δατέονται, Hom. Il. 5, 158. Ab eod.

Χήτ⊙, dat. sing. pro χήτει, a χῆτ⊙.

Χητεία, ας, ἡ, indigentia, inopia. A χῆτις.

Χητίζω, indigeo, deficio. Ab eod.

Χῆτις, ιος, ἡ, vel χήτης, ητ⊙, ὁ, indigentia, penuria, inopia. A χατέω.

Χῆτ⊙, εῦ⊙, τὸ penuria, defectus; occurrit χατῇ, dat. Χάτει χαροπὸν Σελήνης, Aratus, 1152. Χατει χαλεπὸ ὃ ἡνιόχῃ, Jul. Imp.

Χητσωΐη, ης, ἡ, idem; (2) viduatio. A χῆτ⊙.

Χθαμαλοπίτης, ε, ὁ, humivola, i. e. non multum a terra se attollens volatu. Ex χθαμαλὸς, & ἵπταμαι.

Χθαμαλὸς, ὴ, ὸν, humilis, depressus, non multum a terra adsurgens, non altus; Hom. Od. 9, 25. A χαμαι. Hinc

Χθαμαλότης, ητ⊙, ἡ, humilitas, Ph.

Χθαμαλόω, ῶ, fut. ώσω, humilem reddo, solo æquo, complano. A χθαμαλὸς.

Χ Θ Ε' Σ, *Adv.* heri. Hinc ὁ, ἡ, τὸ, χθὲς, hesternus, a, um.

Χθεσινὸς, ὴ, ὸν, hesternus. A χθὲς.

Χθίζὸ, *Adv.* heri. Ab eod.

Χθίζος, ὴ, ὸν, hesternus. Χθίζὸς ἔζη μετὰ δαῖτα, Hom. Il. 1, 424. Ab eod.

Χ Θ Ο' Α, corpus, Hes.

Χθονὶ, *terræ*, dat. sing. a χθών.

Χθονιαφέρ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, qui in terram defertur. Ex χθόνι⊙, & φέρω.

Χθονίου, gen. sing. *Ion.* pro χθονίου, a

Χθόνι⊙, ία, ιον, & χθόνι⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, terrenus, terrestris; (2) qui est alicujus regionis, indigena; (3) subterraneus; (4) insanus; (5) sordidus, improbus; χθόνιοι Θεοὶ, inferi dii, Gl. V. A χθών.

Χθονόπαις, αιδ⊙, ὁ ἡ ὁ, terræ filius aut filia, terrigena. Ex χθὼν, & παῖς.

Χθονόπλαστ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, terra fictus. Ex χθὼν, & πλάσσω.

Χθονοτύπης, ε⊙, ὁ ἡ ὁ, in terra calcatus vel depressus; (2) terrestris; Soph. Oed. Tyr. 309. Ex χθὼν, & τύπ⊙.

Χθονοτροφὸς, ὁ⊙, ὁ ἡ ὁ, terræ alumnus vel alumna, Suic. Ex χθὼν, & τρέφομαι.

Χ Θ Ω' Ν, χθονὸς, ἡ, terra, humus, Ph. tellus.

Χιὰ, ὰς, ἡ, latebra. A χείω.

Χιάζω, fut. άσω, noto figura literæ X, quæ est nota vel versus aut loci spurii, vel alius vitii, &c. (2) decusso, Gl. Vet. χιάζειν, decussare. A χῖ, litera.

Χιασμὸς, ὃ, ὁ, decussatio; (2) notatio loci in scripture aliquo litera X. (3) Figura Gramm. cum duo verba respondentia duobus prioribus inverso ordine ponuntur, ut primum quarto, secundum tertio respondeat. A χιάζω. Unde

Χιαστὸς, ὴ, ὸν, decussationis formam habens.

Χ Ι Δ Ρ Ο Ν, ε, τὸ, *Plur.* χίδρα, ων, novella tritici grana.

Χιλεύω, fagino; (2) pascor, depascor. Ἀδηλοὶ ἵππος χιλεύσει, Nicand. Theriac. 635. A χιλὴ.

Χιλὴ, ῆς, ἡ, materia esculenta. A χιλὸς.

Χιλιὰς, ἀν, τὰ, mille.

Χιλιάκις, millies. A præc.

Χιλιάνδρ⊙, ος, mille hominibus constans.

Χιλιαρχία, ᾶ, f. ήσω, mille virisseu militibus præsum; sum tribunus militaris. A χιλίαρχ⊙.

Χιλιάρχης, ε, ὁ, qui mille viris præest, mille militum tribunus, tribunus. Ex χίλιοι, & ἀρχὴ. Hinc

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille viros, præfectura mille virûm seu militum, Ph. tribunatus. A χιλίαρχος.

Χιλίαρ⊙, ε, ὁ, idem quod χιλιάρχης, Ph.

Χιλιὰς, άδ⊙, ὁ, mille, numerus millenarius. A χίλιοι.

Χιλιέτεῖ, ὦν, οἱ, millenarii, seu milliarii qui Christum cum suis ante mundi abolitionem millie annos in his terris regnaturum credunt. A χιλιάς.

Χιλιέτης, ε, ὁ, & χιλιετὴς, έ⊙, ὁ ἡ ὁ, mille annorum. Ex χίλιοι, & ἔτ⊙.

Χ Ι' Λ Ι Ο Ι, αι, α, mille.

Χιλιοκωμ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, mille vicos seu pagos habens. Ex χίλιοι, & κώμη.

Χιλιόμβη, ης, ἡ, sacrificium ex mille bobus, seu aliis animantibus. Ex χίλι⊙, & βοῦς.

Χιλιόπαλαι. *Adv.* jamdudum, ante longum tempus.

Χιλιοπλάσι⊙, ία, ιον, millecuplex; (2) millies auctus. Ab eod.

Χίλιοπλασίως, *Adv.* millies plures.

Χιλιόπους, οδ⊙, ὁ ἡ ὁ, millipeda, Gl. Vet.

Χιλιὸς, ὴ, ὸν, millesimus. Ab eod.

Χιλιοστὺς, ύ⊙, ἡ, millesima pars; (2) cohors millenaria, mille viri; millenarius numerus. Ab eod.

Χιλιοτάλαντ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, mille valens talenta, mille constans talentis. A τάλαντον.

Χιλιοφόρ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, mille amphoras habens, *Epith.* navis, Ex χίλιοι, & φέρω.

Χιλιόω, mille drachmis mulcto. A χίλιοι.

Χιλιάρ⊙, ε, ὁ, mille annorum tempus. Ex χίλιοι, & ὥρα, *tempus.*

Χ Ι' Λ Ο Σ, ῦ, ὁ, pabulum, Gl. Vet. farrago; it. alii fructus, quibus vescuntur homines, alimonia.

Χιλόω, ῶ, fut. ώσω, pasco, pabulum præbeo, Xen. A χιλὸς.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capra, Gl. Vet. in fabulis, chimæra, monstriosa quædam bestia. A χίμαρ⊙.

Χιμαιροβάτης, ε, ὁ, qui capellas init.

Χιμαιροφόν⊙, ὁ ἡ ὁ, interfector Chimæræ.

Χίμαρ⊙, ε, ὁ, caper, Gl. V.

Χιμάρους, acc. pl. *Dor.* pro χιμάρους.

Χίμετλον, ε, τὸ, vid. χείμετλον.

Χίνε⊙, ία, εον, niveus, nivalis; (2) candidus in modum nivis. A χιὼν.

Χιονίζω, fut. ίσω, dealbo, niveo colore imbuo; (2) nivibus obruo, nive conspergo. Gl. V. χιονίζῃ, nivet; χιονιζόμβρ⊙, nivosus, Gl. V. Ab eod.

Χιονικὸς, ὴ, ὸν, niveus, Gl. V. A χιὼν.

Χιόνιν⊙, ε, ον, idem, *Ern.*

Χιονίβας, αντ⊙, ὁ, per nives gradiens. Ex χιὼν, & βαίνω.

Χιονίβλητ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, nive obrutus, Arist. Nub. 269. Ex χιὼν, & βλητός.

Χιονόβολέω, nivibus dejectis obruo. A

Χιονόβολος, ε, ὁ ἡ ὁ, qui nives cœlitus mittit. Ex χιὼν, & βάλλω.

Χιονόβοσκ⊙, ον, a nive nutritus. A βόσκω.

Χιονοειδὴς, έ⊙, ὁ ἡ ὁ, nivem referens; (2) niveus, candidus in modum nivis. Ex χιὼν, & εἶδ⊙.

Χιονεφόμμαν, ον⊙, ὁ ἡ ὁ, qui nive nutritur & alitur; (2) nivosus. Ex ὄφθαλμα.

Χιονόκλυτ⊙, ὁ ἡ ὁ, nive sparsus.

Χιονόπεζ⊙, ὁ, ἡ, candidos pedes habens, pulchra, *Epith.* auroræ.

Χιονοτρόφ⊙, ε, ὁ ἡ ὁ, qui nivibus alitur, nivibus victitans. Ex χιὼν, & τρέφω.

Χιονόχροος, ατ⊙, ὁ ἡ ὁ, niveus, candidus.

Χιονόω, ῶ, nivibus obruo, nive operio; (2) dealbo, niveo colore imbuo. A χιὼν.

Χιονώδης, ε⊙, ὁ ἡ ὁ, nivosus, nivalis, nivibus oppletus; (2) niveus, candidus in modum nivis, albus. Ab eod.

Χιονωτὸς, ὴ, ὸν, vel ὁ ἡ ὁ, nive obrutus, nivalis. Φύσιν χιονωτὸν ὀμείψας, Nonn. P. 4, 46. A χιονόω.

Χιραλέ⊙, έα, έον, qui fissuras habet in manibus. A χειρὰς, pro χειράς.

Χιρόπους, οδ⊙, ὁ ἡ ὁ, qui habet fissuras in pedibus. Ex χειρὰς, & πῦς.

Χ Ι Τ Ω' Ν, ῶν⊙, ὁ, tunica, subucula, Ph.

Χιτωνίζω,

Digitized by Google

Χιτωνίζω, tunicâ, Gl. V. A χιτών.
Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula; (2) muliebris tunica, Dim. a χιτών.
Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, Gl. V. interula, induſium. Ab eod.
Χιτωνοπώλης, ου, ὁ, ſagarius, Gl. Vet. qui tunicas vendit.
Χιῶ, χεόσαντα, induco, cancello, Gl. Vet. Ὁ δὴ ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος τὼ πᾶσαν καλλιχόρου ἐκείνου τραγῳδίαν, Tzetz. Chil. II, 36. A χιόω, a χῖ.
ΧΙΩΝ, όνος, ὁ, nix.
ΧΛΑΖΩ, ſibilo.
ΧΛΑΪΝΑ, ης, ἡ, lana, palla, Gl. Vet. & χλαῦναι, paludamenta. Gl. V.
Χλαινεργικὴ, ῆς, ἡ, ſagaria, Gl. V. ars conficiendi lænas, opificium lænarum. Ex χλαῖνα, & ἔργον.
Χλαινόω, ῶ, f. ώσω, læna induo aut operio; (2) induo. A χλαῖνα.
Χλαμύδιον, ου, τὸ, parva chlamys, Dim.
Χλαμυδοειδὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, chlamydis formam gerens. Ex χλαμὺς, & εἶδος.
Χλαμυδοποιὸς, ὁ, ἡ ἡ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ποιέω.
Χλαμυδουργία, ας, ἡ, ars conficiendi chlamydes.
Χλαμυδουργικὸς, ἡ, ὸν, ad illum, qui chlamydes conficiendas ſuſcipit, pertinens, A
Χλαμυδουργὸς, οῦ, ὁ, qui chlamydes conficit. Ex χλαμὺς, & ἔργον.
Χλαμυδοφορέω, ῶ, chlamydem geſto. Ex χλαμὺς, & φορέω.
Χλαμυδόω, ῶ, chlamyde veſtio. A χλαμύς.
Χλαμυδωτὸς, ὸν, ὁ, chlamydatus. A pr.
ΧΛΑΜΥΣ, ύδος, ἡ, chlamys, Gl. Vet veſtis, quæ tunicæ ſuperindui ſolet; (2) paludamentum; (3) veſtis quæcunque militaris.
Χλανίδιον, ου, τὸ, lænula tenuior & mollior, Dim. a. χλανίς.
Χλανιδοποιΐα, ης, ars conficiendarum molliorum & pretioſarum veſtium.
Χλανιδοποιὸς, ὁ, qui eaſdem conficit. A ποιέω.
Χλανιδωτὸς, ὸν, ſagatus, Gl. Vet. A χλανιδόω, quod eſt a χλανίς.
Χλανίσκιον, ου, τὸ, penula. Ἐσυκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια, Ariſt. Ach. 524.
Χλανίς, ίδος, ἡ, læna tenuior & mollior, & pretioſior, Gl. læna. A χλαῖνα.
Χλανισκίδιον, τὸ, Dim. a χλανίς, Ern.
Χλαυάζω, f. άσω, ludificor, i. e. ludo, derideo, irrideo, ſubſanno, cavillor. Ἡμᾶς μὴ ἐχλαύαζε καὶ καλλιφρόνει, Luc. Toxar. Πλείονα καὶ χλαυάζων, Ariſt. Ran. 375. A χλαύω. Hinc
Χλαυασία, ας, ἡ, irriſio, illuſio, cavillatio.
Χλαύασμα, τὸ, idem.
Χλαυασμὸς, ὁ, idem & ab eod.
Χλαυαστὴς, οῦ, ὁ, illuſor, irriſor. Ab eod.
Χλαυαστικῶς, illudendi cauſa.
ΧΛΑΥΗ, ης, ἡ, riſus, illuſio, ludibrium.
ΧΛΙΑΙΝΩ, f. ανῶ, tepefacio, modice calefacio; χλιαίνομαι, tepeo, tepeſco, tepeſio. Ἐπειδὴ ὕδωρ ἔχεις ζέον, χλιανεῖς ζέοντον, Ariſt. Lyſ. 489. Ἐχλιαίνομεν ἑσπέρα πρὸς τὸν ἥλιον, id. Conc. 64.
Χλιαρὸς, ρὰ, ρὸν, tepidus. A χλιαίνω. Hinc
Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepor, tepiditas, Gl. V.
Χλιδαίνω, idem quod χλιδάω.
Χλιδαῖσι, *deliciis*, dat. plur. *Ion.* pro χλιδαῖς.
Χλιδανὸς, ἡ, ὸν, delicatus; (2) luxuriosus. A χλιδή.
Χλιδανόσφυρος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui teneras & delicatas pedum plantas habet, tenellos habens pedes, pulcher. A σφυρόν.
Χλιδανῶς, *Adv.* delicate, molliter; (2) luxuriosè. A χλιδανὸς.
Χλιδάω, ῶ, luxui deditus ſum, in deliciis vivo, ſum delicatus. Ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς Soph. El. 362. A χλιδή.
Χλίδιος, ία, ον, mollis, delicatus, luxuriosus. Ab eod.
Χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus; (2) effeminata mollities; (3) veſtis delicata, qua uti ſolent homines luxui dediti; Χλιδαὶ, *apud* Soph. gemmæ aut uniones, *Ern.* A χλίω.
Χλίδημα, ατος, τὸ, luxus, deliciæ; (2) id, quo luxuriamur. A χλιδάω.
Χλιδὼν, ῶνος, τὸ, idem & ab eod.
ΧΛΙΆΔΟΣ, ος, ὁ, cumulus ſeu acervus lapidum, excrementorum, & ſimilium, quæ fluvius aut torrens unum in locum convehit.
Χλιδὼν, ῶνος, ὁ, brachiale, monile. A χλίω.
Χλιήνας, a. 1. part. act. *Att.* pro χλιάνας, a χλιαίνω.
ΧΛΙΏ, del ciis frango, luxu effemino.
ΧΛΟΆ, ας, χλόη, & χλοὶς, ης, ἡ, herba virens, gramen, vel viride germen, Gl. V. χλόη, viriditas, herba, gramen, muſcus, farrago; folia; (2) Cereris *Epith.*
Χλοάζω, fut. άσω, viridis ſum, vireo. A χλόα
Χλοανὸς, ἡ, ὸν, ὁ ἡ ἡ, vireſcens. Ex χλόα, & αὐξάνω.
Χλοάσμα, ατος, τὸ, viror. A χλοάζω.
Χλοαυγὴς, ές, ὁ ἡ ἡ, virore nitens; (2) virentium ſplendorem referens. Ex χλόα, & αὐγή.
Χλοάω, ῶ, idem quod χλοάζω.
Χλοβὶς, ρὰ, ρὸν, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, pubeſcens, florens, Gl. Vet. χλοβὸν, viride. glaucum, virens; χλοηροῖς, frondentibus, Ph. A χλόη.
Χλοεοτρόφος, ος, ὁ ἡ ἡ, alens herboſa ſeu virentia, in quo vientia proveniunt; at χλοεότροφος, herbis paſtus. Ex τρέφω.
Χλοερῶ, *viridis*, gen. ſing. *Dor.* pro χλοερᾶ.
Χλοήκαφος, ος, ὁ ἡ ἡ, coloris herbidi ſeu graminei, viridis. Χλοήκαφος χροιὴν, *Aret.* Ex χλοὸς, & βάπλω.
Χλοηκομέω, herbeſco, vireo. A κόμη.
Χλοηδὴς, ἡ, ρὸν, idem quod χλοεὸς.
Χλοητόκος, ος, ὁ ἡ ἡ, q. d. herbam virentem pariens, herba veſtitus. A τίκτω.
Χλοηφορέω, ῶ, fut. ήσω, herbam ſeu gramen viride fero, vel herbeſco ſeu herbaſco. A
Χλοηφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, viridem herbam ſeu viridia gramina ferens. Νότος ἐπέρχεται γαίας χλοηφόρω, Eur. Ph. 650. A φέρω.
Χλοιάω, ῶ, idem quod χλοάω.
Χλοιώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, virenti gramini ſimilis, herbaceus, viridis, vel ex virore palleſcens. A χλόη, pro χλόη, ſ. χλόα.
Χλοόκαρπος, ος, ὁ ἡ ἡ, cujus fructus vireat.
Χλοόμορφος, ον, herbæ colorem habens. A μορφή.
Χλοποιέω, herbam produco.
Χλόος, *contr.* χλοῦς, ὁ, viror; (2) pallor. A χλόα.
Χλεγίζομαι, f. ίσομαι, quiritor, lamentor.
Χλένιζος, ία, ιον, aprugnus; (2) ſuillus, porcinus. A
ΧΛΟΎΝΗΣ, ης, ὁ, in virente gramine cubans; (2) agreſtis; (3) aper.
Χλωνὶς, οῦ, ὁ, dicitur aurum ob pallorem.
Χλοώδης, ές, ὁ ἡ ἡ, virenti gramini ſimilis; (2) herbaceus, herbidus, viridis. A χλόα.
Χλωράζω, viridi paſcor gramine, Gal. A χλωρός. Hinc
Χλώρασμα, ατος, τὸ, viror; (2) pallor.
Χλωραίνω, viridem reddo, Gl. V. χλωραίνει, viret; χλωραίνομαι, vireo, Gl. Vet. Soph.
Χλωρεύς, έως, ὁ, avis, dicta a colore; (2) lutèus. A χλωρός.
Χλωρὶς, ίδος, ἡ, virens, viridis; (2) lutea, *avis*. Ab eodem.
Χλωρίασις, εως, ἡ, viror; (2) pallor. Quaſi a χλωριάω.
Χλωρίζω, f. ίσω, viridis ſum, vireo. Gl. V. virido. Κυλάδος χλωριζέσας, Lev. 14, 37.
Χλωρὶς, ίδος, ἡ, Chloris, Dea florum; (2) lucernia, quoniam vere, quum omnia virent, apparet.
Χλωρίτης, ου, ὁ, viridans, virens; (2) gemma. A
Χλωρὸς, ρὰ, ρὸν, virens, herbidus, virens in modum germinum recens ex planta germinantium; unde (2) recens, ut τυρὸς χλ. caſeus recens; (3) mollis, tener; (4) vigens, vividus; (5) pallidus, flavus; (6) pallidum faciens. A χλωρέω.
Χλωρότης, ητος, ἡ, viriditas, viror; (2) palliditas, pallor. A χλωρὸς.
Χναῦμα, ατος, τὸ, quod carpitur & catillonum more deglutitur. A χναύω.
Χναυστικὸς, ἡ, ὸν, catillo. Ab eod.
ΧΝΑΥΩ, f. αὐσω, carpo, vellico; (2) catillonum more voro & deglutio.
Χνοάζω, & χνόω, fut. άσω, lanugine obſitus ſum. A χνόος.
Χνόη, ης, ἡ, ſtrepitus; (2) fiſtulæ rotæ, cui axis immittitur; interdum & ipſa axis extrema pars, quæ modiolo inſeritur. Χνόαι τὰ ἀκροξόνια, περὶ ἃ αἱ χοινικίδες, Schol. in Æſchyl. Sept. contr. Theb. 156. Ab eodem.
Χνόος, ου, ὁ, raſio; (2) lanugo, pubes; (3) tomentum, quo culcitræ infarciuntur, ex tenera lana conſtans; (4) tenues paleæ, & plumæ. Etiam pro ſpuma. A χναύω.
Χνοῦς, οῦ, ὁ, lanugo, Gl. V. A præc.
Χνοώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, lanuginoſus, lanugineus; (2) pulvere obſitus, pulverulentus. A χνόος.
Χοαὶ, inferiæ, Phil. χοὰς ποιῶ, parento, Gl. Vet. A χόη.
Χοαῖος, αία, αῖον, congium capiens ſeu æquans. A χοεύς.
Χοανεύω, fundo & liquo. A χοάνη.
Χοάνη, ης, ἡ, fornax fuſoria; (2) infundibulum, ſive vaſculum in ſummo oris lati, & in imo fiſtulam habens, quo uti ſolent in liquore in vas anguſtius transfundendo; (3) concavitas cerebri meatus excipiens. A χέω.
Χοάνιος, gen. ſing. *Ion.* pro χοάνης.
Χοάνις, ιος, τὸ, vel χοάνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur in liqueraciendis ac fundendis metallis; (2) fornax fuſoria. Ὥστασι δ' ἐν χοάνοισιν ἑλίκωσι πᾶσαν ἐφύσαν, Hom, Il. 18, 470.
Χοῦς, οῦ, ὁ, congius, menſura liquidorum apud Atticos, capiens ſextarios ſex, ſive libras novem, ſive cotylas Atticas duodecim. *Χ. capio.*
Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen; χόαι, inferiæ; Euripid. in Hecub. A χέω, *libo.*
Χοίρης, ου, ὁ ἡ ἡ, aptus ad fundendum. A χοὴ.
Χοηφόρος, ος, ὁ ἡ ἡ, libamina geſtans; (2) geſtans libamina mortuorum buſtis infundenda. Ex χοὴ, & φέρω.
Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, pulvereus; (2) terreus, terrenus. A χοῦς.
Χοινικιον, ου, τὸ, idem quod ſeq.
Χοινικὶς, ίδος, ἡ, modiolus rotæ, modium ſeu fiſtula, cui infixi ſunt radii. Συρίζων αἴθ φθόγγον ὑπαξονίαν, Callim. *Ubi Scholiaſt.* Συρ. i. e. χοινικίδων. A χοῖνιξ.
Χοινικομέτρης, ου, ὁ, qui choenice metitur ſeu dimetitur & diſtribuit. A μετρέω.
ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, menſuræ nomen ſextarios duos continentis, ſeu cotylas quatuor. Gl. V. ſeminodium, Philox. bilibre.
Χοιραδώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, ſtrumoſus; (2) rupes e mari aliquantum eminentes habens, locus ſcopulos habens. A
Χοιρὰς, άδος, ἡ, porcula; (2) rupes e mari aliquantum eminens, ita ut porco natanti, ſimilis ſit; (3) tumor glandulaſus, Gloſſ. Vet. ſtruma; χοιράδες, ſtrumæ, Ph. A χοῖρος.
Χοίρειος, εία, ειον, vel χοίρεος, έα, εον, porcinus. Ab eod.
Χοιρίδιον, ου, τὸ, porculus, porcellus, Gl. V. ſucula, Dim. a χοῖρος.
Χοιρίναι, αἱ, conchæ quædam marinæ, quibus Athenienſes in ſuffragiis ferendis utebantur. A
Χοίρινος, ίνη, ινον, porcinus, Gl. V. χοίρινον, porcarium. Ab eod.
Χοιρίον, ου, τὸ, porculus, porcellus; (2) pudendum muliebre. A χοῖρος.
Χοιρίος, ου, ὁ ἡ ἡ, & χοιρίος, ία, ιον, porcinus, ſuillus. A χοῖρος.
Χοιροβοσκὸς, ὁ, ἡ ἡ, ſuum ſeu porcorum paſtor, Ph. ſubulcus, Gl. V. porcarius. Ex χοῖρος, & βόσκω.
Χοιρογρύλλος, ος, ὁ, majoris muris genus in Palæſtina, Ægypto, & Libya, Gl. V. χοιρομυρμηξ,

Digitized by Google

χοιρύλλιος, ἤγουν ἐχῖνος χερσαῖος, erinaceus, ſ. *echinus terreſtris*. A χοῖρος.

Χοιροθλέψ, βος, ὁ, ſtuprator, Ariſt. Veſp. 1359. Ex χοῖρος, & θλίβω.

Χοιροκομεῖον, ου, τὸ, hara, Ariſt. Veſp. 840. Ex χοῖρος, & κομέω.

Χοιροπίθηκος, ου, ὁ, ſimia porcaria.

Χοιροπωλέω, ῶ, porcos ſeu ſues vendo; χοιροπωλεῖν, etiam de fœmina quæ ſuum χοῖρον venalem habet, ut meretrix.

Χοιροπώλης, ου, ὁ, porcorum venditor.

Χοῖρος, ου, ὁ ἢ ἡ, porcus; (2) pudendum muliebre.

Χοιροσπέλεθος, ὁ, ſuccerda, ſtercus porcinum.

Χοιροτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi porci mactantur, Gl. V. confectorium. Ex χοῖρος, & τροφή. Unde

Χοιροσφάγος, ου, τὸ, porcorum jugulator.

Χοιροτρόφειον, ου, τὸ, locus in quo porculi aluntur & ſaginantur, hara. Ex τρέφω.

Χοιροψάλας, *Dor.* pro χοιροψάλης, ου, ὁ, pudendi muliebris contrectator, vel qui pudendum muliebre vellit. A ψάλλω.

Χοιρωδεία, ἡ, impuritas, obſcœnitas, ruſticitas. A

Χοιρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, porcinus. A χοῖρος.

Χολαγωγός, ἡ, όν, bilem ducens ſeu educens.

Χολαῖος, αία, αῖον, bilioſus, felleus. Hinc τὸ χολαῖον, ου, hepar. A χολή.

Χολάς, άδος, ἡ, inteſtinum. Χώτο χαμαὶ χολάδες, Hom. Il. 4, 526. Ab eod.

Χολάω, ῶ, bile mihi jecur accenditur, ira inflammor, iraſcor; (2) furo, inſanio. Ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῆ ἐποίησα ἐν Σαββάτῳ, Joann. 7, 23. Ab eod.

Χολέρα, ας, ἡ, cholera, morbus, in quo bilis vel per vomitum vel per ſeceſſum excernitur. Ab eodem. Hinc

Χολεριάω, ῶ, cholera laboro, cholericus ſum.

Χολερικός, ἡ, όν, choleræ ſimilis; χολερικὰ πάθη, morbi quales ſunt cholera laborantium; (2) obnoxius choleræ, cholericus.

Χολεράδης, ες, ὁ ἢ ἡ, idem.

ΧΟΛΗ, ῆς, ἡ, bilis, fel; (2) ira; (3) nauſea; (4) atramentum ſepiæ.

Χοληγωγικός, ἡ, όν, bilem educens ſeu evacuans. Ex χολὴ, & ἄγω.

Χοληγωγός, ἡ, όν, idem & ex iiſdem.

Χοληγός, ἡ, όν, idem & ex iiſd.

Χοληδόχος, ου, ὁ ἢ ἡ, fel ſeu bilem recipiens. Ex χολὴ, & δέχομαι.

Χοληπισία, ας, ἡ, ſellis ſeu bilis vomitio; (2) faſtidium, nauſea. Ab ἐμέω.

Χολικός, ἡ, όν, bilioſus, felleus; (2) iracundus. A χολή. Unde

Χόλιξ, ικος, ἡ, inteſtinum craſſum.

Χόλιος, ία, ιον, iratus, infeſtus, Ph. χολικός. A χόλος.

Χολοβαφής, ές, ὁ ἢ ἡ, bile ſaturatus, *Aret.* Ex χόλος, & βάπτω.

Χολοειδής, ές, ὁ ἢ ἡ, bilioſus. Χολοειδὲς αἷμα, *Aret.* A χολή. Unde

Χολόεις, όεσσα, όεν, bilioſus, felleus.

Χόλοιο, *bilis*, gen. ſing. *Ion.* pro χόλου.

Χόλος, ου, ὁ, fel, bilis; (2) iracundia, Gl. Hſt. A χολή.

Χολόμβροι, *irati*, nom. pl. præſ. part. med. *contr.* pro χολούμβροι, a

Χολόω, ῶ, bile inflammo, ad iram concito; (2) χολέομαι, indignor, iraſcor; χολωθείς, iratus, a. 1. paſſ. part. Εἰ γάρ τι λέξεις, ὧν χολώσεις σφωϊν, Eur. Tro. 732. Αὐτὸν χολωθείς, Soph. Antig. 1249. A χόλος.

Χολώδης, ες, ὁ ἢ ἡ, v. χολώδεις. A χολή.

Χολωθείην, a. 1. part. paſſ. f. g. v. χολόω.

Χολωσάμβροι, acc. ſing. a. 1. part. med.

Χολωσίμβροι, f. 1. ind. act. *Ion.* pro χολώσειν.

Χολωσίμβροι, fut. idem *Dor.*

Χολώτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. *Ion.* pro κεχολῶτο.

Χολωτὸς, ἡ, όν, iratus, iracundus; Hom. Il. ρ, 241. A χολόω.

Χονδρόδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ſpinam habens ex cartilagine; (2) cartilagineus. Ex χόνδρος, & εἶδος.

Χοιδρίω, facio alicam ſeu ſimilam, Heſ.

Χοιδρίω, ῶ, ſum grumoſus.

Χοιδρίλη, vel χοιδρίλλη, ης, ἡ, ehondrilla vel chondrilla, *herba*. A χόνδρος.

Χοιδρίτης, ου, ὁ, farreus; fœm. χοιδρῖτις, farreum, Gl. V. Ab eod.

Χοιδροκοπεῖον, ου, τὸ, mola ubi alica frangitur. Ex χόνδρος, & κόπτω.

Χοιδροειδοσώδης, ες, cartilagineus, & nervoſus.

Χοιδρὶς, ρος, ρον, grumoſus. A

ΧΟΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, grumus concretus; alica, Ph. far, al. Gl. V. (2) cartilago.

Χοιδροσεώδισμος, ου, ὁ, cartilagineum ligamentum, R.

Χοιδρότυπος, ου, ὁ ἢ ἡ, ex cartilagine formatus, ſeu cartilaginis figuram gerens, cartilagineus. Ex χόνδρος, & τύπος.

Χοιδράδης, ες, ὁ ἢ ἡ, ſpeciem grumi gerens, grumoſus; (2) cartilagineus, cartilaginoſus. A χόνδρος.

Χοιποτής, ου, ὁ, qui congios ebibit, vinoſus, *Epith.* Bacchi.

Χόος, ου, *contr.* χοῦς, οῦ, ὁ, terra egeſta, agger, Gl. Vet. χόος, humus; χοῦς. pulvis, Ph. (2) congius, Gl. V. A χέω.

Χορεῖον, ου, τὸ, locus, unde omnia promuntur ad ludos neceſſaria. A

Χορεῖος, οῦ, ὁ, v. χορηγός.

Χορεζὶν, Chorazin. Nomen urbis ἄκλιτον. *Promulgatrix.*

Χοραύλης, ου, ὁ, qui tibias in choro inflat. Ex χορὸς, & αὐλὸς, *tibia.*

Χέρδαψος, vel χορδαψὸς, οῦ, ὁ, tumor tenuis in inteſtinis; (2) fides in inſtrumento muſico aut arcu. Ex χορδὴ, & ἅπτω, *nectо.*

Χόρδομα, ατος, τὸ, fides, chorda, inteſtinum. A

Χορδόω, implico & involvo, ut chordæ involvi ſolent; ſ. in partes minutas carnem feco, v. κατακχ. Χόρδωμι ὁμοῦ τὰ σφάγματα ἅπαντα, Ariſt. Eq. 214. A χορδή.

ΧΟΡΔΗ, inteſtinum craſſum; (2) lactes; (3) cibus e confecta carne, aut farcimen; (4) chorda in inſtrumento muſico; χορδαὶ, fides, Gl. V.

Χορδολογέω, ῶ, fut. ήσω, chordis loquor, ſeu chordarum pulſu loquor, i. e. fidibus cano. Ex χορδὴ, & λόγος.

Χορδοποιέω, chordas conficio.

Χορδοποιΐα, ας, ἡ, chordarum confectio. A

Χορδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui chordas vel nervos conficit. Ex χορδὴ, & ποιέω.

Χορδοποϊκὸς, ἡ, όν, ad eos pertinens, qui chordas conficiunt. A χορδοποιΐα.

Χορδοπώλης, ου, ὁ, qui chordas vendit.

Χορδοσῤῥφία, ας, ἡ, fidicula. A σῤῥφὴ.

Χορδοτονία, ας, ἡ, chordarum intentio. Ex χορδὴ, & τείνω.

Χορδότονος, ον, chordis intentus; τὸ χ. inſtrumentum muſicum, cui chordæ intenduntur. A τείνω, ſ. τόνος.

Χορδόω, ῶ, idem quod χορδεύω.

Χορεία, ας, ἡ, tripudium cum cantu mixtum, chorea, Gl. V. ſaltatio.

Χορεῖος, εία, εῖον. quo chorus utitur; (2) *Salſt.* pes proſodicus, qui & trochæus dicitur.

Χόρευμα, ατος, τὸ, quod ſaltando exprimitur, ſaltatio. A χορεύω.

Χορευτὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, tripudiator; (2) qui cantat & ſaltat. Ab eod. Hinc

Χορευτικὸς, ἡ, όν, ſaltatorius, Gl. V.

Χορεύω, ſut σω, choros agito ſeu celebro, choros excreo ſeu duco, ſalto, tripudio. Ἐχόρευσε ἀμφὶ κιθάρην, Eur. Alc. 580. Βύλομαι χορεῦσαι ὑφ' ἡδονῆς, Ariſt. Plut. 288. A χορός.

Χορεύσει, 2. ſing. præſ. imp. act. *contr.* pro χορεύσεις, a χορηγέω.

Χορηγεῖον, ου, τὸ, vel χορήγιον, locus in quo chori ſeu choreæ ducuntur; (2) locus, in quo chorus a chorago ſuis ornamentis inſtruitur; (3) ipſum inſtrumentum chori, hoc eſt, ea, quæ inſtruendo, adornandoque choro neceſſaria ſunt, Ph. impenſa; (4) annona.

Χορηγέω, chori dux ſum, chorum duco, choro præeo, ſeu chorum erudio & doceo; (2) choragus ſum, i. e. choris ſumptus præbeo, meis ſumptibus chorum adorno, & (3) ſimpliciter. ſumptus præbeo, porrigo, ſuppedito, ſubminiſtro, largior; unde *in paſſ.* de iis, qui in quocunque genere abundant, præditi ſunt aliqua facultate, ut ingenio, pulcritudine; denique κεχορηγημένον, quod eſt in aliquo genere exquiſitum. Βασιλέα τῆδε Πρόσω χρήματα χορηγεῖν ἡμῖν φροτρίψον, Dem. τὸ στρατόπεδον τοῖς ὁπλιτεύουσι, Polyb. A χορηγός.

Χορήγημα, τὸ, id ipſum quod ſubminiſtratur ſeu ſuggeritur, ſuppeditatio. A pr.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, officium, quo choragus fungitur; (2) erogatio ſumptuum in ludos choricos, & *ſimpl.* erogatio & largitio, præbitio. A

Χορηγὸς, ὁ, ὁ, dux & magiſter chori, choragus, *dialecto Dorica & communi*; (2) qui ſumptus aliquos præbet, ſacris choreis, &c. dialecto Attica, *item univerſe* ſuppeditator, ſubminiſtrator. Ex χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι.

Χορηγοῦντας, acc. pl. præſ. part. act. a χορηγέω.

Χορήτις, ίδος, ἡ, choreis agendis apta.

Χορικὸς, ἡ, όν, choricus, ad chorum pertinens. A χορὸς. Unde

Χόριον, vel χορίον, ου, τὸ, membrana, quæ fœtum ambit, ſecundinæ. Gl. V. χορίον γυναικὸς, folliculum *mulieris*; (2) cibus e χορδαῖς, ſ. inteſtinis, ap. Theoc. (3) corium.

Χόριος, ου, ὁ, idem quod χόρειος, five Trochæus.

Χοροβατία, ας, choros agitatum vado, Suid.

Χοροδέκτης, ου, ὁ, qui chorum recipit; (2) qui choreis præeſt. Ex χορὸς, & δέχομαι.

Χοροδιδασκαλικὸς, ἡ, όν, choris docendis, ducendis aptus, ἡ χοροδιδασκαλικὴ, ſc. τέχνη ars inſtruendi chori.

Χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ, chori magiſter.

Χοροειδὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, ſimilis involucro fœtus, quod χόριον nominatur. Ab εἶδος.

Χοροήθης, ες, ὁ ἢ ἡ, choreis adſuetus. Ex χορὸς, & ἦθος.

Χοροθαλὴς, ὲς, belle ſaltans, ſ. choreas agens. A θάλλω.

Χορομανὴς, ὁ ἢ ἡ, choris, ſaltationibus vehementer gaudens, ſ. deditus. *Epith.* Bacchi. A μαίνομαι.

Χορομανία, ἡ, ſtudium ſaltandi, ſaltatio. A pr.

Χοροποιΐα, ας, ἡ, chorus, vel chorea, ſaltatio. Ψιδαί τ' ὀρχήσεαί τε, χοροποιήσιν ὄρησι, Hom. Il. 24, 261. A

Χοροποιὸς, ὁ, ὁ ἢ ἡ, qui in choro ſeu chorea terram pedibus pulſat, ſaltator. A χορὸς, & ποιέω.

Χοροκιθαρίστης, ου, ὁ, qui cithara choro accinit.

Χορκτυπία, ἡ, ſaltatio.

Χορόνδε, *Adv.* in chorum, ad choream.

Χοροποιΐα, ἡ, chori inſtitutio.

Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, chori inſtaurator; (2) chori magiſter. Ex χορὸς, & ποιέω.

ΧΟΡΟΣ, ου, ὁ, chorus, cœtus canentium, ſaltantium, lætantium; (2) chorea, tripudium; (3) χόρον δίδόναι dicuntur choragi, αἰτεῖν & λαβεῖν, poëtæ comici vel tragici.

Χοροσασία, ας, ἡ, chorus, chorea, tripudium, ſaltatio. Οὐδ' ὅκαρι νυμφᾶν, οὐδὲ χαροσασίαι, Call. P. 66. Ex χορὸς, & ἵσημι Unde

Χοροσάστης, ου, ὁ, præcentor, præſultor.

Χορτάζω, f. άσω, gramine paſco, fœno ſagino. Et ſimpl. paſco, ſaturo, ſatio; κεχορτασμένος, ſaturatus, Gl. Vet. perf. paſſ. part. ἐχορτάσθησαν, ſatiati ſunt, a. 1. paſſ. 3. pl. Χορτάσαι ὄχλον, Matt. 15, 33. ἄρτων, Marc. 8, 4. Ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων, Luc. 16, 21. χορτασθήσονται, Matt. 5, 6. A χόρτος. Unde

Χορταῖος, αία, αῖον, gramineus, hirſutus.

Χορτάριον, ου, τὸ, gramen, fœnum; (2) ſtipula, cremium. A χόρτος.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. v, χορτάζω.

Χορτασθῆναι, *ſaturatum eſſe*, a. 1. inf. paſſ.

Χορτασθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. paſſ.

Χορτασία,

Digitized by Google

Χορτασία, ας, ὁ, pabulum, cibus, Ph. saturitas, saturatus. A χορτάζω.
Χόρτασμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Χορτασικὸς, ἡ, όν, pabularis. Ph. χορτασακὸν, saturabile. Ab eod.
Χόρτινος, ίνη, ινον, gramineus, ex gramine confectus seu constans, A χόρτος.
Χορτοζολῶν, ῶνος, ὁ, fœnile, Ph. Ex βάλλω.
Χορτοκοπεῖον, ε, τὸ, sive χορτοκόπιον, locus, in quo fœnum secari potest vel solet; (2) campus fœnarius; pratum, idem quod
Χορτοκόπιον, ε, τὸ, fœnile, fœnisecium. A
Χορτοκόπος, ε, ὁ ᾗ, ἡ, fœnisecа, qui fœnum secat; fœnisex, Ph. Ex χόρτος, & κόπλα.
Χορτολογέω, pabulor, pabula colligo.
Χορτολογία, ας, ἡ, pabulatio, Ph. pabuli collectio. A
Χορτολόγος, ε, ὁ, pabulator, qui pabulatum emittitur, Suic. Ex χόρτος, & λέγω.
Χορτομανέω, luxurio gramine & herbis virentibus. Ex χόρτος, & μαίνομαι.
Χορτόπλινθος, at χορτόπλινθον, cespes, Ph. Gl. Vet.
ΧΟΡΤΟΣ, ε, ὁ, fœnum, gramen, *simpl.* cibus; (2) septum, quo cincta est cohors. Il. 24, 640.
Χορτόστρωμα, ατος, το, stramentum, Ph.
Χορτοτομία, ας, ἡ, fœnisecium, Gl. Vet. Ex χόρτος, & τομή.
Χορτοφόρος, ε, ὁ ᾗ, ἡ, pabulum præbens, pabuli curator. Ex χόρτος, & φέρω.
Χορτώδης, εος, ὁ ᾗ, ἡ, ad formam graminis sive fœni accedens. Gl. Vet. graminosus, fœnarius. A χόρτος.
Χορωδεῖον, succino choro. Dion. C.
Χορωδία, ας, ἡ, chori cantus. Ex χορὸς, & ᾠδή.
Χορωφελίτης, ε, ὁ, qui choro servit, prodest.
Χῆς, ὁ κνιορτὸς, pulvis, Ph. Ex χόος.
Χῆς, μέτρον, congius, *mensura*, Gl. Vet.
Χῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. cum ν pro χέωσι, a χέω.
Χόω, ῶ, f. χώσω, aggerem duco, humo repleo. Χώματα χῆν ϖρὸς τῇ ϖόλει ὑπτάσων, Herodot. A χέω.
Χραίνω, futur. χρανῶ, coloro, imbuo, ungo, lino, inungo, illino; (2) contamino, inquino. Gl. Vet. vitio, temero, fœdo; χραυεὶς, pollutus, Gl. Vet. aor. 2. pass. part. Δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίσειδε φόνῳ, Soph. Aj. 43. ϖόλιν, id. Oed. Col. 359. A χράω.
Χραῖσμι, 3. sing. aor. 2. ind. act. *Ion.* pro ἐχραισμε. A
Χραισμέω, ῶ, f. ήσω, juvo, opitulor, opem fero, prosum. Τοῖς δ' ἔτι δυνήσαι, ἀχνυμένῳ περ, Χραισμεῖν, Il. 1, 241. Οὐδέ τοι, ἐδμὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλῆϊ, ib. 16, 837. A χράω.
Χραισμὴ, ἡ, auxilium. A χραισμέω. Hinc
Χραισμήεις, ήεσσα, ῆεν, opem ferens. A
Χραισμητὴρ, ορος, ὁ, auxiliator, opitulator; Nonn. P. 3, 16. A χραισμέω.
Χρεῖσμα, pro χραισμέω. Μή νύ τοι ἐ χρεισμὴ ζακόπληρον, ᾗ σέμμα θεῶν, Il. 1, 28. κίθαρις, ib. 3, 54.
Χρὴν, præs. inf. act. pro χράειν, a χράω
Χρανθεὶς, a. 1. part. pass. v. χραίνω.
Χραντὸς, ἡ, όν, fœdatus; violatus, Gl. Vet. A χραίνω.
Χράομαι, ῶμαι, utor, usurpo; (2) tracto aliquem; (3) habeo, Gl. V. χρᾶται, utitur, Ph. χρῆται, usurpat, Ph. χρᾶ, utere, Gl. Vet. præs. imperat. χρήσασδε, usurpare, Ph. a. 1. inf. χρησάμενος, usus, Ph. part. aor. 1. Χρῆσδε συμφορᾷ, Dem. εὐτυχίᾳ, Thuc. τῇ δικαιοσύνῃ, Isocr. Βοηθείαις ἐχρῶντο, Act. 27, 17. Φιλανθρώπως τε ὁ Ἰούλιος τῷ Παύλῳ χρησάμενος, ib. ver. 3. A χράω.
Χρᾶδε, 2. pl. præs. imper. med. pro χράεσδε, a χράω.
Χρᾶδαι, *ναι*, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆσδαι.
Χραύσῃ, 3. sing. a. 1. conj. act. v. χραύω.
Χραῦσις, εως, ἡ, ancora unicum tantum uncum habens. A χραύω.
Χραύω, fut. αύσω, leviter saucio, summam cutem vulnerando perstringo. Ὃν ῥά τε ϖοιμνὶὼ ἀγρῷ ἐπ' ἰϊροπόκοις ὀΐεσσι χραύσῃ, Il. 5, 137. A χράω.
ΧΡΑΩ, ῶ, fut. ήσω, commodo, mutuum do, do utendum; (2) oraculum edo, responsum reddo oraculo, vaticinor; (3) coloro, imbuo, tingo, polluo; (4) furiose invado, cum impetu adgredior. φίλε, χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτους, Luc. 11, 5. Ἀποτίσω σοι Κύριος σπέρμα ἐκ τῆ γυναικὸς ταύτης, ἀντὶ τῦ χρέως, ᾧ ἔχρησας τῷ Κυρίῳ, 1 Sam. 2, 20. Ἔχραιν ὐδυκίως ϖαϊτιωσιν, Apoll. Ἐμὸν ῥόον ἔχραε κλέδεσι, Hom. Il. 21, 369. *Expon.* Meum fluentum furenter incubuit, ut infestaret. At χράομαι, ῶμαι, f. χρήσομαι, utor, p. pass. κέχραμαι, usus sum.
Χρεαγωγὸς, ὁ, ὁ, qui debitorem in jus rapit alterius nomine. Ex χρέος, & ἄγω.
Χρειάδδε, præs. inf. med. *Ion.* pro χρῆδδε, a χράω.
ΧΡΕΙΑ, ας, ἡ, usus, utilitas, commoditas; (2) sententia gravis; (3) indigentia, necessitas; (4) negotium, munus.
Χρεῖος, ε, ὁ, egenus, inops. A χρεία.
Χρεῖος, το, *Poët.* pro χρέος.
Χρειω, ἡ, idem quod χρεία.
Χρείω, vaticinor, oracula edo. A χράω.
Χρειώδης, εος, ὁ ᾗ, ἡ, utilis, necessarius, commodus. A χρεία.
Χρειωδῶς, *Adv.* utiliter. A χρειώδης.
Χρεμίθω, hinnio, hinnitum edo. A
ΧΡΕΜΕΤΙΖΩ, f. ίσω, hinnio. Μάλα ᾧ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ Χείλει ἐρισαότες, Il. 12, 51. Hinc
Χρεμέτισμα, ατος, τὸ, hinnitus; (2) sonus s. vox, libidinem indicans.
Χρεμετισμὸς, ῦ, ὁ, hinnitus. Ab eod.
Χρεμετιστικὸς, ἡ, όν, qui potest & solet hinnire. Ab eod.
Χρεμίζω, *per Sync.* pro χρεμετίζω. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔπειθ' ὑπενάντιοι ἀλλήλοισιν Ὀξέα χρέμισαν, Hes. Ασπ. 348.
Χρέμισαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. *Ion.* pro ἐχρέμισαν.
Χρέμμα, ατος, το, screatus, sputum. A
ΧΡΕΜΠΤΟΜΑΙ, f. ψομαι, screo, exscreo. Χρεμπτῷ γὰρ ἥδη, ὅπερ ϖουσὶ οἱ ῥήτορες, Arist. Θεσμ. 388. Hinc
Χρεμπτὸς, sputum, screabile, Gl. Vet.
Χρέμψ, piscis quidam.
Χρέμψις, εως, ἡ, screatio; screatus. Gl. Vet. A χρέμπτομαι.
Χρεοκοπέω, partem debiti demo, novas tabulas facio. Gl. Vet. (2) decoquo; aufugio propter æs alienum, fraudo creditores, Phal.
Χρεοκοπία, ας, ἡ, novæ tabulæ, æris alieni resciſio.
Χρεοκοπίδης, ε, ὁ, decoctor. A
Χρεοκόπος, ε, ὁ, idem. Ex κοπτω.
ΧΡΕΟΣ, χρέος, τὸ, debitum, mutuum, æs alienum; (2) fatum, mors, qu. d. debitum fatale; (3) munus seu officium, negotium, res, causa; (4) indigentia, egestas, opus, (5) necessitas; (6) utilitas; (7) vaticinium, oraculum; (8) portentum; (9) id, quod accidit, casus. A χράω.
Χρέω, oracula reddo. *Ion.* pro χρῶ, χράω.
Χρεωκοπέω, idem quod χρεοκ.
Χρεωκοπία, ας, ἡ, idem quod χρεοκ.
Χρεωκοπίδης, ε, ὁ, idem quod χρεοκοπίδης.
Χρεωκόπος, ε, ὁ, idem quod χρεοκόπος.
Χρεωλυτέω, ῶ, debitum dissolvo, Joseph. Ταῖς δευτεραις ὡναῖς χρεωλυτεῖν τὰς ὡράτας. Plut. in Alcibiad. cap. 5. Ex χρέως, & λύω.
Χρεώμβροι, nom. pl. part. præs. med *Ion.* pro χραόμβροι, a χράομαι, Il. 23, 834.
Χρεὼν, τὸ, debitum; (2) fatum, mors. Τὸ δὲ χρεὼν ἦν ἀφυλον. Plut. in Pyrrh. Vox indecl. a χρέος.
Χρεωνται, 3. plur. præs. ind. med. *Ion.* pro χρῶνται, ex χρόωνται, a χράομαι.
Χρέας, τὸ, debitum. Ph. æs alienum. *Att.* pro χρέος.
Χρεωσθέω, fut. θέσω, idem quod
Χρεωστέω, sum debitor, debeo. A χρεώστης.
Χρεώστης, ε, ὁ, debitor. A χρέος.
Χρεωφελίτης, ε, ὁ, debitor, obæratus. Ex χρέως, & ὀφειλέτης.
Χρὴ, f. χρήσει, opus est, convenit, oportet, par est.
Χρῆζει, 3. s. imper. ind. act. *Ion.* pro ἔχρηζε, a χρῄζω pro χρηΐζω.
Χρήζουτι, 3. pl. præs. indic. act. *Dor.* pro χρήζεσε.
Χρήζω, egeo, indigeo, desidero, volo; (2) rogo, efflagito, peto. Ἀιχρὸν γὰρ ἄνδρα τὸ μακρῦ χρήζειν βίᾳ, Soph. Aj. 473. Εἰδέναι δέ σε ϖράτιστα χρήσω, τίς σ' ἀϖέστειλε βροτῶν, id. El. 671. Ἀλλ' εἴ τι χρῄζεις ἐσορᾶν, id. Trach. 401. φράζε ϖῶς ἡμᾶς ὅ, τι χρήζεις, Arist. Nub. 358. A χρεία, usus.
Χρηΐζω, idem. Ἔασέ σε κλαῖειν τε γιτῶνά τε, ϖᾶν σὺ μάλιστα χρηΐζεις, Od. 17, 558. Πῆμα ᾧ Ὀλυμϖῳ χαλεϖὸν ἀϖείνῳ, Hes. Ἔργ. 365.
Χρηΐσκομαι, utor, *Ion.* A χράομαι.
Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium, dicitur & de personis, ut ap. Lat. negotium. Ph. peculium, gestamen; χρήματα, opes, divitiæ, pecuniæ, commoda, emolumenta, Ph. dicitur & pleonast. ut συὸς χρῆμα μέγα. Herod. cap. 36. i. e. aper ingentis magnitudinis. Καταβάλλει τὴν ἔλαφον, καλόν τι χρῆμα καὶ μέγα. Xen. A χράω.
Χρηματίζω, f. ίσω, rebus explicandis constituendisque vaco, actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno, fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, (Plut.) consilium agito, consulto; (2) commercium exerceo; (3) ago cum aliquo aliquid, negotium gero; (4) nomen mihi sumo, appello me. Gl. Vet. nuncupo; (5) rem, pecuniam facio. Gl. V. (6) oraculum reddo, respondeo; *Pass.* oraculum accipio, moneor divinitus. In *med.* pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio. Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς ἱκανὸς ταῖς εὐχαῖς ἐχρημάτισε, Luc. Μοιχαλὶς χρηματιοει, Rom. 7, 3. Βασιλεὺς ἐχρημάτισε, appellatus fuit, *Strabo, lib.* 16. Οὐχ ὁ Κύρε τρόπῳ τοιοῦτος ὢν ἐχρηματιζεδη, ἀλλὰ δίδως μᾶλλον ἢ κλάμβος ἦν, Xen. Cyr. 8, 33. Καθὰς κεχρημάτικαι Μωσῆς, Hebr. 8, 5. Ἐχρηματίδησαν ϖρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ, Act. 10, 22. A χρῆμα. Unde
Χρηματικὸς, ἡ, όν, pecuniarius, ad pecuniam pertinens. Gl. Vet. pecunialis; χρηματικὴ, pecuniaria, nummaria, civilis causa, Ph.
Χρηματικῶς, civiliter, h. e. ut causæ pecuniariæ, privatæ tractari solent.
Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. v. χρηματίζω.
Χρηματισθεὶς, a. 1. part. pass.
Χρημάτισις, εως, ἡ, pecuniarum collectio, quæstus. A χρηματίζω.
Χρηματισμὸς, ῦ, ὁ, responsum divinum, oraculum, monitum, mandatum a Deo, responsum, quod dant magistratus; (2) pecuniæ comparatio, studium, quod impenditur comparandæ pecuniæ, res pecuniaria, quæstuaria negotiatio, Ph. emolumentum, Ph. (3) prænomen, Gl. Vet. appellatio, nomen. Ab eod.
Χρηματιστήριον, ε, τὸ, locus, in quo ars quæstuaria exercetur; (2) aut locus, in quo χρηματίζεται suam negotiationem exercent; (3) locus, ubi jus redditur. A
Χρηματιστὴς, ὲ, ὁ, qui colligendæ aut comparandæ pecuniæ deditus est. Gl. Vet. pecuniarius. A χρηματίζω.
Χρηματιστικὸς, ἡ, όν, ad adquirendam pecuniam pertinens, comparandæ pecuniæ peritus; pecuniarius, Phil. quæstuarius, Gl. V. Ab eod.
Χρηματοδαίτης, ε, ὁ, pecuniæ divisor, R. Ex χρῆμα, & δαίω.
Χρηματολαίλαψ, απος, ὁ, q. d. pecuniarum turbo, pecuniarum violentissimus raptor.
Χρηματοποιὸς, ε, ὁ ᾗ, ἡ, qui pecunias confi-

cit,

Digitized by Google

cit, i. e. comparat, quæstuosus. Ex χρήματα, & ποιέω.

Χρηματοφυλάκιον, ου, τὸ, ærarium, Ph. A χρήματα, & φυλακή.

Χρεία, ας, ἡ, indigentia, penuria; (2) petitio, postulatum. A χρῄζω.

Χρῆν, *oportebat*, imperf. ind. *Ion.* pro ἔχρῆν, a verbo imperf. χρή, *oportet*.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusd.

Χρησαίατο, *usus sit*, 3. sing. aor. 1. opt. med. verbi χράομαι.

Χρήσας, a. 1. part. act. v. χράω.

Χρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi χράομαι.

Χρήσθαι, *velle*, præs. inf. act. *Dor.* pro χρῄζειν, a χρῄζω, *volo*.

Χρήσει, dat. sing. pro χρήσει, a χρῆσις.

Χρησ.Θ, 3. sing. aor. 1. conj. med. verbi χράομαι.

Χρῆδα, *oportet*, præs. ind. *Dor.* pro χρή.

Χρῆδζ, *uti*, præs. inf. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεῖσα, *mutuata*, a. 1. part. pass. f. g.

Χρήσθων, 3. dual. præs. imperat. *Att.* pro 3. pl. χρήσθωσαν.

Χρῆος, εος, *Ion.* pro χρέος.

Χρησιμεύσω, fut. εύσω, utilis sum, commodo, commodus sum. Χρησιμεῦσαι εἰς τὼ δι μακρήκιν, Cyril. A

Χρησιμ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, & χρήσιμ.Θ, ίμη, ιμον, utilis, commodus, accommodus, frugalis, frugi, Ph. A χρῆσις. Hinc

Χρησιμότης, ητ.Θ, ἡ, utilitas, commoditas.

Χρησίμως, utiliter, commode. A χρήσιμος.

Χρῆσις, εως, ἡ, usus, usufructus, Ph. (2) locus scriptoris, quem confirmandæ vel illustrandæ alicujus rei causa adponimus. A χράομαι.

Χρησμηγορέω, ῶ, vaticinor, oracula edo, Luc. Ex χρησμός, & ἀγορεύω.

Χρησμηγόρος, ου, vel χρυσμηγόρος, vates, oraculorum editor. Ex infd.

Χρησμῳδοσία, ας, ἡ, sortilegium, Gl. Vet. A χρησμός, & δίδωμι.

Χρησμοδότης, ου, ὁ, sortilegus, Gl. V.

Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, qu. a χρησμοδοτέω.

Χρησμολέσχης, ου, ὁ, vates, hariolus, sortilegus. A λέσχη.

Χρησμολογέω, ῶ, f. ήσω, vaticinor, oraculum vel oracula edo, Ταῦτ' ἐκ ἐχρησμολόγει Σὺ, ἔστιν ἐμὲ τὼ πολιν τῶν οἰκίσαι, Aristt. Av. 970. A χρησμολόγος. Unde

Χρησμολογία, ας, ἡ, vaticinatio; sortilegium.

Χρησμολογική, ῆς, ἡ, s. τέχνη, s. ἐπιστήμη, facultas vaticinandi.

Χρησμολόγιον, ου, τὸ, vaticinium, oraculum.

Χρησμολόγ.Θ, ου, ὁ, qui oraculum seu oracula edit; (2) oraculorum interpres; (3) vates. Ex χρησμός, & λέγω.

Χρησμοποιός, ῶ, ὁ, qui versibus oracula condit, Suic. Ex χρησμός, & ποιέω.

Χρησμός, ῶ, ὁ, responsum, oraculum. Gl. V. & χρησμοί, sortes, Ph. A χράω.

Χρησμοσωσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, oraculi responsum; (2) inopia, penuria, egestas. A χοάω, vel χρῄζω.

Χρησμοφόρ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, qui oracula perfert, Suic. Ex χρησμός, & φέρω.

Χρησμοφύλαξ, ακ.Θ, ὁ, qui oracula seu responsa servat.

Χρησμῳδέω, oracula edo. Gl. Vet. vaticinor.

Τὸ ἡ δὲ μ' ἔστο ὄπθυμῶ ὑμὶν χρησμῳδῆσαι; Plut. Ap. Socr. 20. Χρησμῳδεῖν κατ' ὀπτασίαν, Longin. 13.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, vaticinium, oraculum vel vaticinatio. A χρησμῳδός. Hinc

Χρησμῳδικός, ἡ, όν, oraculis conveniens, ad oracula pertinens, oraculi speciem habens.

Χρησμῳδικῶς, vaticinando, vatum more.

Χρησμῳδός, ου, ὁ ἡ ἡ, q. d. oraculorum cantor, qui oracula edit, fatidicus. Gl. Vet. sortilegus. Ex χρησμός, & ᾠδή.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. v. χράομαι.

Χρηστέον, *Adv. pos.* utendum. A χράομαι.

Χρηστύομαι, benignitate utor, clementer me gero. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, 1 Cor. 13, 4. A χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρ.Θ, ὁ, qui dat oracula. A χράω.

Χρηστήρια, ων, τὰ, instrumenta. A χρηστήρ.Θ.

Χρηστηριάζομαι, f. άσομαι, oraculum consulo seu scicitor; (2) confero me ad locum, in quo editur oraculum ad responsum accipiendum. A

Χρηστήριον, ου, τὸ, locus, in quo eduntur oracula; (2) ipsum responsum & oraculum editum. Ph. oraculum; (3) victima, quæ sacrificatur a consulentibus oraculum, aut divinationis causa; (4) cædes, unde *Plur.* χρηστήρια, corpora occisa. A χράω.

Χρηστήρι.Θ, ία, ιον, utilis; (2) vaticinatorius. A χράομαι, vel χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, qui commodavit, vel mutuo dedit, creditor. Gl. Vet. (2) qui commodato accepit, debitor; (3) qui oracula edit, vates. Χρήστης καὶ δανειστής, debitor & creditor, s. fœnerator. A χράω. Unde

Χρηστικός, ἡ, όν, qui novit commode uti rebus; (2) qui est frugi, utilis.

Χρηστικῶς, frugaliter, utiliter. A præc.

Χρηστογραφία, ας, ἡ, utilis sive bona scriptura; (2) elegans pictura. Ex χρηστός, & γραφή.

Χρηστοεπέω, ῶ, blandis verbis utor, blande loquor, Suic. Ex χρηστός, & ἔπος.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, morum probitas, boni mores. A

Χρηστοήθης, εος, ὁ ἡ ἡ, qui probis est moribus. Ex χρηστός, & ἦθος.

Χρηστοοινία, ῶ, boni ferax sum vini, R. Suic. Ex χρηστός, & οἶνος.

Χρηστοκαρπία, ας, ἡ, fructus bonus, frugum præstantia. A

Χρηστοκάρπος, ου, ὁ ἡ ἡ, bonos fructus habens.

Χρηστολογέω, ῶ, f. ήσω, blandis utor verbis, blande loquor.

Χρηστολογία, ας, ἡ, sermo speciosus, & virum bonum simulans, blandiloquentia. A

Χρηστολόγος, ου, ὁ ἡ ἡ, blandiloquus, qui bonis utitur verbis. Gl. Vet. blandidicus, benedicus.

Χρηστομάθεια, ας, ἡ, rerum bonarum & utilium traditum, *impr.* excerpta, loci optimi & delecti e scriptore: res optimæ & disciplinis delectæ.

Χρηστομαθέω, utilia disco, doceo. Ἐι ταῦθ', ὡς ἐφαν, ὀπλογίσαιτο καθ' ἑαυτὰ ὁ τοις χρηστομαθῆσιν ὀπτιμάν, Long. 2 A

Χρηστομαθὴς, ους, ὁ ἡ ἡ, qui bona, utilia, & commoda didicit, delegit. Ex μανθάνω.

Χρηστὸς, ἡ, όν, utilis, frugalis, jucundus, suavis. Ph. bonus, probus, innocens, mitis, benignus. A χράομαι.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas; (2) bonitas, benignitas; (3) facilitas, comitas; (4) innocentia. Ἔξις ἐκαστος ἐν φαινεται. Andronic. A χρηστός.

Χρηστουργία, ας, ἡ, boni operis actio, bonum opus Ex χρηστὸς, & ἔργον.

Χρηστοφιλία, ας, ἡ, amicitia, virorum probrum amor. A

Χρηστόφιλος, ου, ὁ ἡ ἡ, qui bonis amicus est; (2) bonos habens amicos.

Χρῆσφ, ορος, ὁ, vates. A χράω.

Χρῆσῶς, *Adv.* utiliter, frugaliter, suaviter, comiter, benigne.

Χρῆται, 3. s. præs. ind. med. *Dor.* pro χρᾶται *contract.* ex χρᾶσται, a χράομαι.

ΧΡΙΜΠΤΩ, f. ψω, appropinquare facio appello, admoveo; (2) appropinquo, accedo, fulcio me, innitor; χριμφθεὶς, admotus, allisus, aor. 1. pass. part. Ἐχρίμπτ' ἀὐ. Cyrill. Ἀλλ' ἄτις ἀσῶς τοῖσδι χριμπτὸται δόμοις, Eur. Ph. 99.

Χρισαμβίνης, gen. sing. aor. 1. part. med. verbi χρίω.

Χρισιάζω, fuco, fuco oblino; χρισιάζομαι, fuco illinor.

Χρῖσις, εως, ἡ, unctio, illitio. A χρίω. Unde

Χρῖσμα, ατος, τὸ, unguentum; (2) unctio.

Χρισίεμπορος, ου, ὁ, q. d. Christi institor, qui Christum & ejus verbum gratiæ quæstui habet.

Χρισεπάνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, Christo cognominis; vel a Christo cognomen habens.

Χρίστης, ου, ὁ, tector, dealbator, Gl. Vet. A χρίω.

Χριστιανίζω, fut. ίσω, Christianis faveo, vel Christianus sum, Christianum me esse profiteor. A Χριστιανός.

Χριστιανικὸς, ἡ, όν, Christianus, ad Christianum pertinens. Ab eod.

Χριστιανικῶς, *Adv.* Christianorum more, Suic.

Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, professio Religionis Christianæ. A Χριστιανίζω.

Χριστιανὸς, ὴ, ὁ, Christianus, qui Christi se discipulum profitetur, qui in Christum credit A Χριστὸς.

Χριστοειδὴς, ἴ.Θ, ὁ ἡ ἡ, Christo conformis. Ex εἶδ.Θ.

Χριστοειδῶς, *Adv.* more Christi, Christo conformiter.

Χριστοκάπηλ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, qui Christum cauponatur, qui religione Christiana ad turpe lucrum abutitur.

Χριστοκίνητ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, a Christo motus.

Χριστοκτόν.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, Christi interfector. Ex κτείνω.

Χριστομάθεια, ας, ἡ, disciplina Christi. Ex μανθάνω.

Χριστομάχ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, Christi oppugnator. Ex μάχομαι.

Χριστομύστης, ου, ὁ, Christi sacerdos, qui Christo, vel Christianis sacris initiat.

Χριστὸς, ὴ, όν, unctus, inunctus; (2) qui inungi potest. At *Subst.* ΧΡΙΣΤΟΣ, οῦ, ὁ, CHRISTUS, unctus, *Hebr.* Messias. A χρίω.

Χριστοτελεστὴς, οῦ, ὁ, qui Christi mysteriis initiat. Ex Χριστὸς, & τελέω.

Χριστοτόκ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, Christipara, quæ Christum peperit. Ex τίκτω.

Χριστοφόρ.Θ, ου, ὁ, ἡ ἡ, Christum ferens. Ex Χριστὸς, & φέρω.

Χριστώνυμ.Θ, ου, ὁ ἡ ἡ, qui a Christo nomen habet. Ex Χριστὸς, & ὄνομα.

ΧΡΙΩ, fut. ίσω, ungo, perungo, inungo, lino, oblino, κεχρισμέν.Θ, oblitus, Gl. V. perf. pass. part. *Dimæ* δ' ἔχριεν ἐλαίῳ, Mus. 264. ἀπλων, Soph. Trach. 688. Τὰ μὲν ἄλλα (ὅπλα) ἐπίχριστο τῷ χρυσοειδεῖ χράματι, Xen. Cyr. 7, 1.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color; (2) superficies rei cui inductus est color; (3) color cum ipsa superficie; (4) corpus seu cutis hominis. A χράω.

Χροαίνης, ίφ.Θ, ὁ ἡ ἡ, qui florido colore est. Ex χροὰ, & ἄνθος.

Χροΐ, & *contr.* χιῷ. *cuti*, dat. a χρῶς, *cutis*.

Χροὰ, ᾶς, ἡ, idem quod χρόα.

Χρωτω, ῶ coloro; χρωτσω, pro ἐχρωτσα, coloravi. A χροιά.

Χροΐζω, præs. inf. med. v. χροΐζω.

Χρωτὼ, acc. s. *Ion.* pro χροιὰν, a χροιά.

Χροΐζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo, tingo; χροΐζομαι, coloror; *in med.* una cubo. Μάντις τοι τὰν νύκτα χροΐζεται ἀ καλαμαια, Theocr. 10, 18. A χρόα.

Χρόμαδ.Θ, ου, ὁ, strepitus, seu stridor dentium, maxillarum & dentium collisio. Δεινὸς δὲ χρόμαδ.Θ γένυων γένετ', Hom. Il. 23, 688. A χρόα, & ὄμαδ.Θ, *tumultus*.

ΧΡΟΜΙΣ, ίδος, ἡ, piscis quidam.

Χρονέω, ῶ, vivo, mentis compos sum, R. A χρόνος.

Χρονία, ας, ἡ, vetustas. Ab eod. Hinc

Χρονιαῖ.Θ, αία, αῖον, diuturnus, vetus.

Χρονίζω, f. ίσω, longo tempore duro, inveterasco; (2) moror, tardo. Ph. Ἦν δ' ἀμαν δοκῶ χρονίζειν, Eur. Iph. in Tau. 1223. Χρονίζων διαπαντὸν ἐξάπιν.Θ, id. Med. 624. Χρονίζει ὁ Κύριός μι ἐρχεσθ, Luc. 12, 45. A χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, όν, ad tempus seu tempora pertinens. Hinc τὰ χρονικὰ, ῶν, Chronica, seu libri chronici, in quibus annotatur, quo tempore quid gestum sit. Ab eod.

Χρονικῶς, pro tempore, ut tempus declarat.

Χρόνος,

Digitized by Google

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, diuturnus; (2) tempestivus; (3) qui diu moratur, diutinus, ſerus, tardus, lentus. A χρόνος. Hinc

Χρονιότης, ητος, ἡ, diuturnitas, longum temporis intervallum.

Χρονισμός, ῦ, ὁ, diuturnitas, longinquitas; (2) mora, cunctatio. A χρονίζω.

Χρονιστός, ή, όν, qui cunctatur, ſerus. Ab eod.

Χρονίως, *Adv.* longo tempore, diu poſt, cunctanter.

Χρονογραφία, ας, ἡ, deſcriptio temporum. A

Χρονογράφος, ου, ὁ, temporum ſeu annalium ſcriptor. Ex χρόνος, & γράφω.

Χρονόληρος, ᾱ, ὁ ἡ ᾱ, ætate deſipiens ſeu delirus. Ex χρόνος, & λῆρος.

Χρονολογία, ας, ἡ, chronologia, doctrina temporum. A χρονολόγος. Hinc

Χρονολογικός, ή, όν, chronologicus, ad chronologiam ſeu temporum rationem pertinens.

Χρονολογικῶς, *Adv.* chronologice, congrue cum temporum ratione.

Χρονολόγος, ου, ὁ, chronologus, temporum peritus, temporum rationes exponens.

ΧΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, ætas, ævum; (2) mora, diuturnitas, διὰ χρόνου, aliquanto poſt, ἀνὰ χρόνον & ἐπὶ χρόνου, aliquamdiu. Χρόνῳ, paulatim, tandem.

Χρονοτριβέω, tempus tero; (2) inutiliter tempus tero & nihil efficio. Ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ, Act. 20, 16. Ex τρίβω.

Χρονυκίω, ῶ, fut. ήσω, tempus extraho, procraſtino. Ex χρόνος, & ὀλκέω.

Χρώς, ῶτος, ὁ, cutis; (2) corpus hominis, vel cutis cum carne ſubjecta. A χρόα. Hinc

Χρῆς, χροός, χρεΐ, χρόα, cutis, ſuperficies corporis; (2) ἐν χρῷ, *pr.* eſt, ad cutem uſque, ut de tonſura; (3) de rebus, quæ cominus ſunt, in proximo; unde & conjunctio, vel conſuetudo, ἐν χρῷ, arctior.

Χρόω, χρανῶ, ſive χράνυμι, f. χρήσω, coloro, colore imbuo, tingo, quaſi colore & fuco exorno; (2) contamino, fœdo, polluo. Αἵματι χρῆσαι σαλέμαν, Epigr. A χρόα.

Χρυσάετος, ου, ὁ, vel -αιετος, aquilæ ſpecies. Ex ἀετός.

Χρυσαιγίς, ίδος, ἡ, aureum clypeum geſtans. *Epith.* Minervæ.

Χρυσαΐζω, f. ίσω, auro exorno, vel aureis veſtibus & monilibus. A χρυσός.

Χρυσαλλίς, ίδος, ἡ, blatta, Gl. V. A colore auri.

Χρύσαμμος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auream arenam habens, aurum in arena vehens; *Subſt.* aurea arena. Gl. V. baluca. Ex ἄμμος.

Χρυσαμοιβός, pecunia redimens. Ex χρυσός, & ἀμείβω, *muto*; Æſchyl. Ag. 446.

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ ἡ ᾱ, habens vinculum vel reticulum ex auro, vel aureis frenis inſignis; Hom. Il. 5, 357.

Χρυσάνθεμον, & χρυσανθέμιον, ου, τὸ, herba, helichryſon, Ph. viola ruſtica.

Χρυσανταυγής, auro reſplendens, aureus, Eur. Ion. 890.

Χρυσάορ, ορος, & χρυσάορος, ου, ὁ ἡ ᾱ, enſem aureum habens; Hom. Il. 5, 509.

Χρυσαργύριον, ου, τὸ, auraria, Ph.

Χρυσάρματος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureo curru inſignis. Ex χρυσός, & ἅρμα.

Χρυσαυγία, ᾶς, auri in modum ſplendeo & niteo. A

Χρυσαυγής, ές, ὁ ἡ ᾱ, auri in modum ſplendens, aureo fulgore nitens, aureus. Ex αὐγή.

Χρυσέ, *aurum*, voc. ſing. a χρυσός, *aurum*.

Χρυσεγχής, ὁ ἡ ᾱ, auream haſtam, aurea arma habens. Ab ἔγχος.

Χρυσεῖον, ου, τὸ, officina vel fodina auraria, Gl. V. χρυσεῖα, auraria. A χρυσός. Unde

Χρύσειος, εια, ειον, aureus, ex auro factus.

Χρυσεκλίκλης, ου, ὁ, aurilegus, Ph. Ex χρυσός, & ἐκλίγω.

Χρυσελεφαντεπήλεκρος, ου, ὁ ἡ ᾱ, ornatus auro, electro, & ebore. ſeu intectus auro, electro, & ebore. Ex ἐλέφας, & ἤλεκτρον.

Χρυσελεφάντινος, ου, ον, ex auro & ebore factus, ſ. auro & ebore ornatus.

Χρυσένδετος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auro illigatus vel incluſus. Ex χρύσεος, & ἐνδέω.

Χρυσεοδόρυχος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auro capillos revinctos habens.

Χρυσεόδμητος, ον, ex auro factus. A δέμω.

Χρυσεκόμης, ου, ὁ, aureas habens comas, auricomus. Ex χρύσεος, & κόμη.

Χρυσεόκυκλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum habens circulum, aureo circulo ſplendens. *Epith.* ſolis. Χρυσεόκυκλον φέγγος, Eur. Ph. 181.

Χρυσεομάλλος, ον, aureum vellus habens.

Χρυσεομίτρης, ου, ὁ, auream infulam, vittam geſtans. A μίτρα.

Χρυσεόνωτος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auratum tergum habens, i. e. auro tectus, ut clypeus.

Χρυσεοπήλαξ, ακος, ὁ, auream habens galeam, R. Ἕξιθ' Ἀθηναίᾳ πειρσέπολι, χρυσεοπήλαξ; Call. L. P. 43.

Χρυσεοπάγης, ὁ ἡ ᾱ, ex aureis ſtaminibus contextus, auro intertextus. A πήγη.

Χρύσεος, χρυσέη, χρύσεον, aureus, ex auro factus. A χρυσός.

Χρυσεοσάνδαλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aurea, pulcra ſandalia habens. Ex σάνδαλον.

Χρυσεοσίφαιος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aurea redimitus corona, R.

Χρυσεόστολμος, ον, idem quod

Χρυσεόστολος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auro exornatus, R. Ex χρύσεος, & στολή.

Χρυσεόταρσος, ον, aurea talaria habens, *Epith.* Merc. deinde venti, pro celer.

Χρυσεότευκτος, ον, ex auro factus. A τεύχω.

Χρυσεότυπος, ου, ὁ ἡ ᾱ, ex auro percuſſus vel confectus; (2) deauratus, aureus.

Χρυσεοφάλαρος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureas phaleras habens. Ex χρύσεος, & φάλαρα.

Χρυσεπάνυμος, ου, ὁ ἡ ᾱ, ab auro cognominatus.

Χρυσεραστής, οῦ, ὁ, auri amator; (2) avarus.

Χρύσεργος, ον, ex auro factus. Ab ἔργον.

Χρυσεύατης, ου, ὁ, auricoctor, Ph.

Χρυσέων, *aurei*, gen. ſing. *Dor.* pro χρυσέου.

Χρυσῆ, *aureæ*, dat. ſing. *contr.* pro χρυσέῃ.

Χρυσηλάκατος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auream habens colum; (2) aureas habens ſagittas, vel aurea tela gerens; (3) auratum haſtile habens.

Χρυσήλατος, ου, ὁ ἡ ᾱ, ex aureo ductus malleo, ex auro ductili confectus. Ex χρυσός, & ἠλακάτη. Ἐν χερσὶ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου. Hom. Il. 16, 184. Æſchyl. Sept. ad Theb. 650. Πλόκον χρυσήλατον, Eur. Med. 786. Ex ἐλατός.

Χρυσήλεκτρον, ου, τὸ, electri ſpecies aurei coloris.

Χρυσήνις, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureas habens habenas. Ex χρυσός, & ἡνία.

Χρυσήρης, ους, ὁ ἡ ᾱ, ex auro fabricatus. Ex χρυσός, & ἄρω.

Χρυσιδάριον, ου, τὸ, parum auri. A

Χρυσίδιον, ου, τὸ, idem. Dim. a χρυσίον.

Χρυσίζω, auro ſimilis ſum; ſum aureolus. Χρυσίζει τῇ χρόᾳ, Herodot. A χρυσός.

Χρύσινον, ίνη, ινον, aureus, ex auro factus; (2) aureus nummus. Gl. V. ſolidus.

Χρυσίον, ου, τὸ, aurum. Dim. a χρυσός.

Χρυσιοπλύσιον, ου, τὸ, auri lavacrum, ubi aurum lavatur, Suic. Ex χρυσίον, & πλύνω.

Χρυσίς, ίδος, ἡ, aurea. A χρυσός.

Χρυσίτης, ου, ὁ, aureolus, auri colorem referens. Ab eod.

Χρυσίτις, ιδος, ἡ, idem, *fœm.*

Χρυσοβάλανος, ου, ἡ, glans aurea.

Χρυσοβαφής, ές, ὁ ἡ ᾱ, auro tinctus ſeu imbutus, aureo colore imbutus, auratus. Ex χρυσός, & βάπτω.

Χρυσοβέλεμνος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureis inſtructus jaculis, aureis ſagittis jaculans. Ex χρυσός, & βέλεμνον.

Χρυσόβολος, ον, auri glebas habens, auri fodinas habens.

Χρυσόγαιος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum ſolum ſeu aurea terram habens. Ex χρυσός, & γαῖα.

Χρυσογνώμων, ονος, ὁ, auri ſpectator, aurum probans igni vel lapide lydio.

Χρυσόγονος, ον, ex auro natus. A γονή.

Χρυσοδαίδαλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auro variegatus; ex auro factus; pretioſus.

Χρυσοδαίδαλτος, ον, idem.

Χρυσοδακτύλιος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum geſtans annulum.

Χρυσόδετος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auro ligatus.

Χρυσοδίνης, ες, ὁ, aureos habens vortices. Ex χρυσός, & δίνη.

Χρυσοέθειρος, α, ον, auricomus. Ab ἔθειρα.

Χρυσοειδής, έος, ὁ ἡ ᾱ, auri ſpeciem gerens, auro ſimilis. Ex χρυσός, & εἶδος.

Χρυσοεψητεῖον, ου, τὸ, fornax in qua aurum coquitur. A χρυσός, & ἕψω.

Χρυσόζυγος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum habens jugum.

Χρυσοζώνος, ον, aurea zona cinctus. A ζώνη.

Χρυσόηλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureis confixus, diſtinctus, ornatus clavis.

Χρυσόθριξ, ὁ, auricomus.

Χρυσόθρονος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum thronum habens.

Χρυσοκάνθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus aureolus.

Χρυσοκάρηνος, ρανος, *Dor.* aureum caput habens. A κάρηνον.

Χρυσόκαρπος, ὁ ἡ ᾱ, aureos fructus habens.

Χρυσοκάρηνος, ου, ὁ ἡ ᾱ, idem quod ſeq.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ἡ ᾱ, aurea vel deaurata habens cornua. Ex χρυσός, & κέρας.

Χρυσοκέφαλος, ον, aureum caput habens.

Χρυσόκλεις, κ, ὁ ἡ ᾱ, auro clauſus, aureo clauſus operculo.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, auri glutinum; (2) edulium ex lini ſemine & melle paratum.

Χρυσοκόλλητος, ου, ὁ ἡ ᾱ, cui aurum adglutinatum eſt, auratus ſeu deauratus. Χρυσοκολλήτοισιν ἐμβεβὰς δίφροις, Eur. Ph. 2.

Χρυσοκόμης, ου, ὁ, cui aurea eſt coma, ſeu aurei coloris cæſariem habens. Ex κόμη.

Χρυσόκομος, ου, ὁ ἡ ᾱ, idem, Gl. Vet.

Χρυσολάχανον, ου, τὸ, aureum olus. Goodyarry. Plin. lib. 27. cap. 8. §. 43. Gl. V. atriplex & χρυσολάχανα atriplices.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, vel potius ἡ, lapis aureus, ſeu aurei coloris gemma.

Χρυσολογέω, ῶ, de auro loquor. Ex

Χρυσολόγος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aurilegus. Ex χρυσός, & λέγω.

Χρυσόλογχος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auream lanceam geſtans. Ex χρυσός, & λόγχη.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureis tectus ſquamis.

Χρυσόλοφος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auream criſtam ſeu aureum conum habens, R.

Χρυσολύρης, ου, ὁ, auream lyram habens. Ex χρυσός, & λύρα.

Χρυσόμαλλος, ὁ ἡ ᾱ, aureum vellus habens. Τὸ χρυσόμαλλον Αἰήτεω δέρος, App.

Χρυσομανής, έος, ὁ ἡ ᾱ, auri amore inſaniens; valde avarus. Ex μαίνομαι.

Χρυσομηλολόνθιον, aureus ſcarabæus, Ariſt. Veſp. 1330. A χρυσός, & μηλολόνθη.

Χρυσομυλίς, ου, τὸ, malum aureum.

Χρυσομίτρης, ου, ὁ, auream habens mitram, ſeu aurata redimitus mitra. Ex μίτρα.

Χρυσόμορφος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auream ſpeciem habens, Suic. Ex χρυσός, & μορφή.

Χρυσόμφαλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum umbonem habens.

Χρυσόνομος, ον, dives. A νέμω.

Χρυσόνατος, ου, ὁ ἡ ᾱ, v. χρυσεος. Ἐπιχὼν χρυσόνατον ἦλαν. Soph. Aj. 858.

Χρυσοπάρυφος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureum limbum habens, auro prætextus. Ex πάρυφη.

Χρυσόπας, ᾶσα, ᾶν, ὁ ἡ ᾱ, auro conſperſus, h. e. auro diſtinctus & variegatus, inauratus.

Χρυσόπατρος, ον, ex auro natus. *Epith.* Perſei.

Χρυσοπέδιλος, ος, ὁ ἡ ᾱ, habens calceos aureos.

Χρυσόπεπλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aurea veſte indutus.

Χρυσοπήληξ, ηκος, ὁ ἡ ᾱ, auream habens galeam.

Χρυσοπλόκαμος, ου, ὁ ἡ ᾱ, aureos habens cincinnos.

Χρυσοπλύσιον, ου, τὸ, officina, in qua aurum lavatur. Ex χρυσός, & πλύνω.

Χρυσοποίκιλος, ου, ὁ ἡ ᾱ, auro diſtinctus.

Digitized by Google

Χρυσαπείλητος, ον, idem, a ποικίλλω.
Χρυσοποιός, ὁ, ἡ, aurifex. Ex ποιέω.
Χρυσόπολις, herba quæ fincerum aurum foliis accipit, & colorem imbuitur; infincerum respuit; Tzetzes. Arist. 1, 10.
Χρυσόπους, ποδος, ὁ ἡ, aureos habens pedes; (2) aureis fulcris infistens.
Χρυσόπρασος, ὁ, chrysoprasus, lapis partim aurei, partim viridi coloris. Ex χρυσὸς, & πράσον.
Χρυσόπρυμνος, ὁ ἡ, auratam puppim habens, Appian. Ex πρύμνα.
Χρυσόπρῳρος, ὁ ἡ, auratam proram habens. Ex χρυσὸς, & πρῷρα.
Χρυσόπτερος, ὁ ἡ, aureas alas vel pinnas habens. Ex χρυσὸς, & πτερόν.
Χρυσορανὶς, ίδος, ἡ, aqualis seu guturnium auratum.
Χρυσορόης, ὁ, ἡ, auro fluens, auri ramenta suis fluentis vehens. Ex χρυσὸς, & ῥοή.
Χρυσόροφος, ὁ ἡ, tectum seu contignationem habens auratam, vel qui aureis est laquearibus.
Χρυσόῤῥαπις, ὁ, auream habens virgam, *epith.* Mercurii.
Χρυσορρήμων, ονος, ὁ ἡ, aurea fundens verba. Ex χρυσὸς, & ῥῆμα.
Χρυσορρόος, ὁ, ἡ, aurifluus. A χρυσὸς, & ῥοή.
Χρυσορρυὴς, ὁ, ἡ, aurifluus. Ex ῥύω.
Χρυσορύκης, ὁ, aurilegus, Gl. Vet. qui aurum effodit, aurifodinarius. Ab ὀρύσσω.
ΧΡΥΣΟΣ, ὁ, aurum; (2) moneta aurea.
Χρυσόσημος, ὁ, ἡ, auro distinctus. Gl. V. χρυσόσημον, auriclavum. Ex σῆμα.
Χρυσοστέφανος, ὁ, ἡ, aurea redimitus corona.
Χρυσόστομος, ὁ ἡ, aureum os habens, aurea verba ore fundens. Ex στόμα.
Χρυσοτείκων, ονος, ὁ, qui aurum seu vasa ex auro fabricatur, aurifaber.
Χρυσότερος, ὁ, ἡ, magis aureus. A χρυσός.
Χρυσότευκτος, ὁ, ἡ, ex auro fabricatus.
Χρυσοτεύχης, ους, ὁ ἡ, aureis armis indutus. Ex τεύχη.
Χρυσότοξος, ὁ ἡ, aureum arcum gestans seu habens. Ex τόξον.
Χρυσοτόρευτος, ὁ, ἡ, ex auro tornatus seu sculptus. Ex τορεύω.
Χρυσοτριαίνης, ὁ, aureum tridentem gestans. *Epith.* Neptuni.
Χρυσοτυπος, ον, ex auro factus, auro cælatus.
Χρυσουργὸς, ὁ, ἡ, aurifex. Ex ἔργον.
Χρυσοῦς, ῆ, ὁ, aureus. Gl. Vet. & χρυσῆν νόμισμα, aureus, Gl. V. A χρύσεος.
Χρυσοΰφαντος, ον, ex auro textus, s. factus. Ab ὑφαίνω.
Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ ἡ, ex auro textus; auro intextus, seu intertextus. Ex ὑφὴς.
Χρυσοφαέννος, ὁ, ἡ, auro rutilans, Suic.
Χρυσόφαὴς, ίος, ὁ ἡ, auream lucem habens, i. e. auri modo splendens. Ex φάω.
Χρυσοφάλαρος, ὁ, ἡ, aureas phaleras habens. Ex χρυσὸς, & φάλαρα.
Χρυσοφανὴς, ὁ, ἡ, aureo colore splendens, auro similis. Ex φαίνομαι.
Χρυσοφεγγὴς, ὲς, idem. A φέγγος.
Χρυσοφορέω, ῶ, f. ήσω, aurum fero seu gero, i. e. aurata vestimenta vel aurea monilia gero. Ἐν τῷ πολέμῳ, ἔνθα Σαδηροφορεῖν μᾶλλον ἢ χρυσοφορεῖν ἄμεινον ἦν, Luc. Gall.
Χρυσοφορία, ας, ἡ, auri gestatio. Ab eod.
Χρυσοφόρος, ὁ, ἡ, qui aurum gestat seu fert, Gl. ✱ aurifex. Ex χρυσὸς, & φέρω.
Χρυσοφρυς, υος, ὁ ἡ, aurea habens supercilia; (2) piscis nomen. Gl. Vet. χρύσοφρυς ἰχθὺς, aurata *pisces*.
Χρυσοφυλακέω, ῶ, aurum custodio, Suic. A
Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ ἡ, auri custos, qui aurum asservat.
Χρυσοχαίτης, ου, ὁ, Auricomus.
Χρυσοχάλινος, ὁ, ἡ, aureo freno utens.
Χρυσόχειρ, ειρος, ὁ ἡ, aureas vel auratas habens manus; (2) qui aureos annulos in manu gestat.
Χρυσοχίτων, ὁ ἡ, aurata tunica indutus.
Χρυσοχεῖον, ὁ, τὸ, aurifusorium, Ph. al. Gl. V. χρυσοχόϊον, aurificina.
Χρυσοχοέω, aurum fundo, aurariam facio. Ὁ ὃ χρυσοχοεῖ, Arist. Plut. 164.
Χρυσοχοϊκὸς, ὴ, όν, ad auri fusorem pertinens. A
Χρυσοχόος, ὁ, ὁ, auri fusor. Ph. & χρυσοχόοι, aurarii. Gl. V. aurifex. Ex χέω.
Χρυσόχρως, εν, auro resplendens.
Χρυσόω, ῶ, f. ώσω, auro obduco. Gl. Vet. auro; as; inauro, deauro; κεχρυσωμένον, auratum, Ph. p. pass. part. χρυσωθὲν, auratum, Ph. A χρυσὸς.
Χρυσυποδέκτης, ου, ὁ, susceptor auratius, Gl. V. Ex χρυσὸς, & ὑποδέχομαι.
Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum. Gl. Vet. auramentum. A χρυσόω.
Χρυσωματοθήκη, ης, ἡ, aureæ supellectilis conditorium.
Χρυσώνέω, aurum emo, i. e. numisma aureum argento permuto, Ex ὠνέομαι.
Χρυσώνατος, ὁ ἡ, auro emptus. A pr.
Χρυσώπης, ὁ, idem quod
Χρύσωπος, ὁ, ἡ, aureum vultum seu adspectum habens; (2) piscis nomen. Ex χρυσὸς, & ὤψ.
Χρυσωρυχεῖον, vel χρυσωρύχιον, ὁ, τὸ, aurifodina. A χρυσωρύχος. Unde
Χρυσωρυχία, ας, ἡ, aurifodina, Ph.
Χρυσωρύχος, ὁ, ὁ, auri effossor. Ex ὀρύσσω.
Χρύσωσις, εως, ὁ, auratura, deauratio, inauratio. A χρυσόω. Unde
Χρυσωτὴς, ὁ, ὁ, aurator, aurarius, Ph. al. Gl. Vet. inaurator, χρυσωταὶ, auratores, Philox. al. Gl. Vet. deauratores.
Χρώζω, f. ώσω, coloro, colore imbuo, tingo; κεχρωσμένος, coloratus, Gl. Vet. (2) tango, tango cutem. Σοί τ' εὖ λέγεσθαι, γονατα μὴ χράζειν ἐμὰ, Eur. Ph. 1619. A χρόα, vel χρώς.
Χρᾳϊκὸς, ὴ, όν, coloratus. A χρόα. Unde
Χρῶμα, ατος, τὸ, color; (2) fucus, musicæ etiam harmoniæ χρῶμα tribuitur.
Χρωματίζω, f. ίσω, coloro, colore imbuo seu inficio, tingo; κεχρωματισμένος, colorata, Gl. V. p. part. pass. A χρῶμα.
Χρωματικὸς, ὴ, όν, ad colores pertinens; coloribus ornatus. Etiam de harmonia musica, q. d. colorata. Ab eod.
Χρωματισμὸς, ὁ, ὁ, coloratio. A χρωματίζω.
Χρωματογραφέω, ῶ, pingo, picturæ colorem induco, Suic. Ex χρῶμα, & γράφω.
Χρωματογραφία, ας, ἡ, ipsa pingendi actio, pictura. Suic. Ex iisd.
Χρωματοποιΐα, ας, ἡ, colorum confectio. Ex χρῶμα, & ποιέω.
Χρωματοπώλης, ου, ὁ, pigmentarius, Ph.
Χρώμβρον, acc. sing. præs. part. med. *contr.* pro χραόμβρον, a χράομαι.
Χράμισθα, *utimur*, 1. plur. præs. ind. *Dor.* & *contr.* pro χράομεθα.
Χρωντύω, & χράνυμι, coloro. A χρόα.
Χρῶνται, 3. plur. præs. ind. med. *contr.* pro χράονται, a χράομαι.
Χρὼς, χρωτὸς, ὁ, cutis; (2) cutis cum subjecta carne. Gl. Vet. color, cutis. Τὴν μάχην σωπῆσαν ἐν χρῷ. Plut. in Thesc. cap. 27. id est, *cominus*. Aliàs, ἐν χρῷ μάχεσθαι. A χρόα.
Χρᾶσις, εως, ἡ, coloratio, tinctura. A χρώζω, vel χράω. Unde
Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, colorator, infector.
Χρώσω, f. 1. ind. act. a χρώννυμι pro χρόω.
Χρῶτο, *utatur*, 3. sing. præs. opt. med. pro χράοιτο.
Χρωτίζω, coloro, inficio colore. Νεωτέρους τῷ φύσιν αὐτῶν πράγμασι χρωτίζεται, imbuit, Arist. Nub. 515.
Χυδαϊκῶς, vulgo, more vulgari.
Χυδαϊσὶ, idem. A
Χυδαῖος, ὁ, ὁ ἡ, cujus magna est copia, abundans, vilis. Ph. vulgaris; χυδαῖος ἀνθρωπος, gregarius, Gl. V. A χυδὴν.
Χυδαιόω, ῶ, vulgare seu vile reddo; χυδαιῶσι, vulgarem reddi, Suic. Ab eod.
Χύδην, *Adv.* fuse, copiose, passim, promiscue. A χύω.
Χυλάριον, ὁ, τὸ, q. d. succulus, apud medicos decoctio herbarum quæ fit adjecto mediocri melle & saccharo. A χυλός.
Χυλίζω, f. ίσω, succum elicio, in succum resolvo, Disc. A χυλός. Hinc
Χύλισμα, ατος, τὸ, succus expressus.
Χυλισμὸς, ὁ, ὁ, ipsa succi expressio.
ΧΥΛΟΣ, ὁ, succus, Ph. sapor, al. Gl. Vet. humor.
Χυλόω, ῶ, f. ώσω, in succum redigo, liquo; (2) succum exprimo, humecto. A χυλός. Unde
Χυλώδης, ης, ὁ ἡ, succosus, vel succi speciem gerens, e succorum genere.
Χύλωσις, εως, ἡ, succi expressio; (2) ipse succus & cremor expressus. A χυλόω.
Χύμα, vel χῦμα, ατος, τὸ, id, quod effusum est, seu effusum fluit; (2) libamen, quod patera funditur defuncti super sepulchro; (3) effusio; (4) multitudo. Gl. Vet. χύμα, confusio, commixtio. A χύω.
Χυμευσις, ἡ, confusio, commixtio, qu. a χυμεύω.
Χυμίζω, sapidum reddo, coquo, condio, sapio, Gl. Vet. Οἵπερ ἀρμονίαν ἐχύμισαι, Arist. Θεσμ. 169. A χυμὸς.
Χυμικὸς, ὴ, όν, ad succos pertinens.
Χυμικὴ, sc. τέχνη, s. ἐπιστήμη ars tractandi s. eliciendi succos. A
Χυμὸς, ὁ, ὁ, succus, humor; (2) sapor.
Χυμόω, idem quod χυμίζω.
Χύνω, fundo. A χύω. Unde
Χύσις, εως, ἡ, fusio, effusio; (2) liquefactio.
Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, fusorium, Gl. Vet.
Χύτης, ου, ὁ, fusor, Gl. Vet. A χύω.
Χυτλάζω, futur. άσω, perfundo oleo aqua mixto; & *simpl.* perfundo, lavo, abluo. Γυμναστικῶς ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς γρώμασιν, Arist. Vesp. 1207. A
Χύτλον, ου, τὸ, oleum aqua mixtum, quo perfundi & inungi in balneis corpora solebant; (2) species divinationis, quæ fiebat aqua & oleo. A χύω.
Χυτλόω, ῶ, f. ώσω, oleo aqua mixto perfundo; (2) lavo, abluo. Τυῖα χυτλῶσαι δρόσῳ, Lyc. 322. Αὐτίκα δίζητο ῥοὸν ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο λόματα χυτλάσαιτο. Call. in Jov. 16. A χύτλον.
Χύτο, *fusus erat*, 3. sing. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ἐκέχυτο, a χύω. Unde
Χυτὸς, ὴ, όν, fusus, fusilis; (2) fossilis, qui fodiendo eruitur, adgesta terra structus.
Χύτρα, ας, ἡ, olla, testa, cacabus, fictile. *Plur.* tabernæ, in quibus ollæ venduntur. A χύτρος.
Χυτραῖος, α, ον, ollaris, fictilis. A χύτρα.
Χύτινος, ὁ, ἡ, fictilis, testaceus, Gl. Vet. χύτρεοι, ollares. A χύτρα.
Χυτρεὺς, ῆος, ὁ, fictilis. A præc.
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollarum figulus. A χύτρα.
Χυτρεψὸς, ῦ, ὁ, qui in ollis coquit cibos. Ex χύτρα, & ἕψω, *coquo*.
Χυτρίδιον, ου, τὸ, ollula, Dim. a χυτρὶς.
Χυτρίζω, in olla pono & expono. A χύτρα.
Χυτρίνδα, ludus puerilis apud Poll, Ab eod.
Χύτρινος, ίνη, ινον, fictilis, testaceus. A χύτρος.
Χυτρίον, ου, τὸ, ollula. A χύτρα. Unde
Χυτρὶς, ίδος, ἡ, ollula, fictile seu testa.
Χυτρισμὸς, ῦ, ὁ, expositio infantis in olla. A χυτρίζω.
Χυτρόαυλος, ου, ὁ, magna olla. Ex χύτρα, & αὐλὸς, *mulctra*.
Χυτροπλάθης, ου, ὁ, figulus. A πλάττω.
Χυτροπόδιον, τὸ, parva olla pedata, Dim. a
Χυτρόπους, ποδος, ὁ, olla pedes habens.
Χυτροπωλεῖον, ου, τὸ, locus, ubi venduntur ollæ. A
Χυτροπώλης, ου, ὁ, ollarum venditor. Hinc
Χυτροπώλις, ίδος, ἡ, quæ ollas vendit.
ΧΥΤΡΟΣ, ου, ὁ, olla.
Χυτροφόρος, ὁ ἡ, ollas ferens. A φέρω.

Digitized by Google

Χύω, ſeu χυέω, f. ύσω, fundo; χυθείς, fuſus, Gl. Vet. aor. 1. paſſ. part. κεχυμένος, fuſus, Ph. p. paſſ. part. Χύσον ἢ νόμισε ἱερῶν ὕμνων, Ariſt. Av. 217. Ἀμφὶ ἢ Σποδὲν κάρα κεχύμεθα, Eur. Supp. 827. A χέω.

Χ' ὠδωνις, *Æol.* pro κὴ ὁ Ἄδωνις, *Adonis.*

Χώεο, 2. ſ. præſ. imper. med. *Ion.* pro χώου, a χώομαι.

Χ' ὡ' κ, *Dor.* pro κὴ ὁ ἑκ.

Χαλαίνω, claudus ſum, claudico. A χαλός.

Χώλανσις, εως, ἡ, claudicatio, A χωλαίνω.

Χωλεία, ας, ἡ, idem. A χωλός.

Χώλδμα, τὸ, idem. A

Χωλδόω, f. ώσω, claudus ſum, claudico; (2) claudum, vel mancum & mutilum reddo. Βῆ ἢ θύραζε Χωλεύων, Il. 18, 417.

Χωλιαμβῖς, ῖδ, ὁ, & τὸ χωλιαμβικόν, verſus Iambicus claudicans, quia in ultima ſede ſpondeum habet.

Χωλόπους, οδος, ὁ, pede claudicans. Vulcani *Epith.*

Χωλοπρόβατον, τὸ, vox plebeia, pro Χειμπρόδιον.

Χωλοποιὲς, ῦ, ὁ, claudos faciens. A ποιέω.

ΧΩΛΟΣ, ὴ, ὸν, claudus, mancus, mutilus; (2) imperfectus, vilis. Hinc

Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas, claudicatio.

Χωλόω, claudum efficio; χωλωθῆναι, claudum fieri, a. 1. paſſ. inf. Hinc

Χώλωμα, ατος, τὸ, claudicatio, & quævis membri depravatio aut diſtortio.

Χώλωσις, εως, ἡ, idem & ab eod.

Χῶμα, ατος, τὸ, agger, tumulus, Ph. A χόω.

Χωματίζομαι, in collibus ſeu tumulis ſitus ſum. A χῶμα. Unde

Χωμάτιον, ου, τὸ, parvus agger; (2) parvum buſtum modica humo adgeſta conſtans.

Χ' ὠμὸς, *Dor.* κὴ ὁ ἐμὸς, & *meus.*

Χῶν, præſ. part. act. pro χέων, a χέω.

Χωνεία, ας, ἡ, conflatura, fuſio. A χωνεύω.

Χώνδμα, τὸ, in fuſoria fornace conflatum; (2) conflatura.

Χώνδσις, ὕσως, ἡ, conflatio. Ab eod. Unde

Χωνδυτήριον, ου, τὸ, fornax conflatoria, in qua metalla conflantur, conflatorium.

Χωνδυτὴς, οῦ, ὁ, conflator, flator, fuſor.

Χωνδυτικὸς, ὴ, ὸν, fuſorius, Gl. Vet.

Χωνδύλος, ὴ, ὸν, conflatilis, a fuſore fabricatus, Gl. V. χωνδυτὸν, conflatile, fuſile.

Χωνδύω, fut. ύσω, in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fuſoria fabrico, Gl. V. conflo; χωνεύῃ, conflat, Ph. κεχωνδυκέναι, conflaſſe, Ph. perf. act. inf. A

Χώνη, ης, ἡ, vas argillaceum, in quo metalla funduntur & liquefiunt; (2) infundibulum, Gl. Vet. (3) gula. Ph. gurges. A χέω, *fundo.*

Χωνίον, ου, τὸ, inſtrumentum fuſorium. A χώνη.

Χαννύω, vel χάννυμι, f. χάσω, aggerem duco; (2) humo adgeſta exſtruo tumulum, ſepelio. Gl. V. obruo. Ἐγὼ ἢ δὴ τάφον χάσω' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι, Soph. Ant. 81. τινὰ τοῖς λίθοις, Ariſt. Ach. 299. Ἀπόδος, δάμαρτος νίκων, ὅπως χάσω τάφῳ, Eur. Or. 1563. Ἐπεὶ μοι τύμβος ἐ χωδήσει), id. Iph. in Au. 1494. Τὸ μνῆμα ὑπερμήκεθες ἐχάδη, Xen. Cyr. 7, 17. A χόω.

Χώνος, ου, ὁ, vas ex argilla, quo argentarii & chymici utuntur; (2) fornax fuſoria; (3) infundibulum. Ab eod.

Χωόμενος, præſ. part. med. verbi χώομαι.

Χώρα, ας, ἡ, locus, ſedes, ſpatium, loculamentum & receptaculum; (2) ſolum, ager, arvum, terra, regio, provincia, *impr.* Attica. (3) dignitas, honos, ut *lat.* locus, ordo; (4) ἐν χωρᾷ, *varie dicitur*, in ſtatione, in loco quem teneas, recte atque ordine. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, eſt, *ſuo loco & ordine, ſine ulla perturbatione conſiſtere*; ὅπῃ ἔτυχε, *paſſim, ac temere, promiſcue.* A χάος.

Χωράσμιος, ου, ὁ, accola, confinis. A χώρα.

Χωράυλος, ου, ὁ κὴ ἡ, qui in regione aliqua verſatur. Ex χώρα, & αὐλή.

Χωρεπίσκοπος, ου, ὁ, regionis inſpector; (2) epiſcopus ruralis, ſ. in agro; (3) vicarius epiſcopi.

Χωρεῖ, 3. ſ. præſ. ind. act. *contr.* pro χωρέῑ, a

ΧΩΡΕΩ, ῶ, p. κεχώρηκα, eo, vado, tendo; (2) cedo, evado; (3) ſuccedo, evenio, exitum habeo; (4) cedo, locum do; (5) recedo; (6) capio, capax ſum; (7) comprehendo, percipio, Gl. V. χωρῶ, capio; χωρεῖ, capit, Phil. χωρῆσαι, capere, Gl. Vet. aor. 1. inf. act. Χωρῶμεν ὅπῃ τὸ πλοῖον, Ariſt. Ran. 181. Χωρήσεταί τις θυθικλῶ πρὸς ἑσίαν, Eur. Andr. 1065. Χωρήσομαί τ' ἀρ' εἴπρ ἐσάλλω ὁδῷ, Soph. El. 406. Οὔθ' ἡ Ἕλλας ὑθ' ἡ Βάρβαρος τῷ πολεμεῖν χωρεῖ πάνθρωπος, Dem. Phil. 3.

Χώρημα, ατος, τὸ, capacitas, receptaculum; (2) alveus. A χωρέω.

Χωρῆσαι, aor. 1. infin. act. verbi χωρέω.

Χώρησις, εως, ἡ, ipſa capiendi actio; (2) capacitas. Ab eod.

Χωρήτης, ου, ὁ, ruſticus, Suic. A χώρα.

Χωρητικὸς, ὴ, ὸν, capax. A

Χωρητὸς, ὴ, ὸν, cujus aliquis capax eſſe poteſt; qui capi, percipi, aut intelligi poteſt.

Χωριάζω, f. άσω, ruſticor. A χωρίον.

Χωριαμὸς, οῦ, ὁ, ciſta, arca. A χωρίω.

Χωρίδιον, ου, τὸ, agellus, prædiolum. A χωρίον,

Χωρίζω, f. ίσω, ſeparo, ſejungo, ſegrego, ſecerno, diſpeſco, dirimo; χωρισθὲν, diſcretum, Gl. Vet. a. 1. paſſ. κεχωρισμένος, ſegregatus, diviſus, ſecretus, ſeparatus, Gl. Vet. p. part. paſſ. Χωρίζουσι δ' ἀλλήλων λόχους, cohortes, Eur. Ph. 108. ἑαυτὸν τῇ τ κοινῇς φύσεως λόγῳ, M. Anton. 4, 19. Πλεῖον κεχώρισαι τὸ, τε εἶναι, κὴ τὸ φάσκειν, Dem. A χωρός.

Χωρικὸς, ὴ, ὸν, ruſticus, agreſtis, Gl. V.

Χωρίον, ου, τὸ, locus, regio; (2) locus munitus, caſtellum, oppidulum; (3) ager, rus, poſſeſſio, fundus, prædium, villa, campus; (4) (membrana extima, qua fœtus involvitur, P.) locus autoris; (5) domus, *Ern.*

Χωριονόμοι, prædiatores, Gl. V. Ex χώρα, & νέμω, *tribuo.*

ΧΩΡΙΣ, *Adv.* ſeorſum, ſeparatim, ſingulatim; (2) ſine, abs, abſque, præter, citra.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. verbi χωρίζω.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſegregatio, ſejunctio, diviſio. Ph. ſeparatio, disjunctio, diſcidium, divortium. A χωρίζω.

Χωριστὴς, οῦ, ὁ, ſeparator, Gl. Vet. ſevocator. Ph. Ab eod.

Χωριστὸς, ὴ, ὸν, ſeparabilis; (2) ſeparatus, ſecretus, ſejunctus. Ab eod.

Χωρίτης, ου, ὁ, ruſticus, ruſticanus. A χῶρος.

Χωριτικὸς, ὴ, ὸν, ruſticus, agreſtis. Τῶ νόσου ἡ τῷ χωριτικῷ πλήθει εἰς τὸ ἄσυ Συμφόρησις ἐργάζεται, Plut. in Pericl. cap. 34. A χωρίτης.

Χωριτικῶς, ruſtice.

Χωρῖτις, ίδος, ἡ, ruſtica, villica. A χωρίτης.

Χωροβατέω, ῶ, f. ήσω, per locum aliquem incedo, locum obeo.

Χωρογραφέω, locos regionis alicujus deſcribo ſingula loca commemorans.

Χωρογραφία, ας, ἡ, regionis vel regionum deſcriptio.

Χωρογραφικὸς, ὴ, ὸν, geographicus. A

Χωρογράφος, ου, ὁ, loci ſeu locorum deſcriptor, regionis deſcriptor. A γράφω.

Χωροθεσία, ἡ, ſitus agrorum ſ. locorum, deſcriptio regionum. A θέσις.

Χωρομετρίω, ῶ, regionem vel regiones dimetior. Gl. Vet. χωρομετρῶ, metor.

Χωρομετρία, ας, ἡ, agrorum ſeu regionum dimenſio, Suic. Ex iiſd.

Χωρονομέω, ῶ, regionem aliquam aut agrum divido. Ex χώρα, & νέμω.

ΧΩΡΟΣ, ου, ὁ, locus, ſedes, ſpatium, regio; (2) ager, prædium, fundus; (3) chorus, *ventus.*

Χωρῦσαι, *capientes*, nom. plur. part. præſ. act. *contr.* pro χωρέουσαι, a χωρέω.

Χωροφιλέω, libenter in loco aliquo verſor.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, loci, agri cuſtos.

Χῶσαι, a. 1. inf. act. verbi χώννυμι pro χόω.

Χώσατο, 3. ſ. a. 1. ind. med. *Ion.* pro ἐχώσατο, a χόομαι.

Χώσεται, *irascetur*, 3. ſing. f. 1. ind. med.

Χωδεὶς, a. 1. part. paſſ. v. χώννυμι pro χόω. Unde

Χῶσις, εως, ἡ, aggeris ductio, agger, obex.

Χωστὸς, ὴ, ὸν, humo egeſta eductus vel exſtructus. Ab eod. Unde

Χωστρὶς, ίδος, ἡ, ad cuniculos agendos ſ. aggeres faciendos pertinens, *Epith.* teſtudinis ſ. vineæ.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Χώω, ad iram concito; (2) contriſto, moleſto; ut hinc ſit χώσατο, iratus fuit, a. 1. med. Il. 9, 449. A χολόω, λ extruſo, & οο in ω contracto.

Ψ.

Ψ, Litera Græcorum vigeſima tertia, quæ ψῖ dicitur; (2) nota numeralis valens *ſeptingenta* & cum lineola inferne appoſita ψι, *ſeptingenta millia.*

Ψάγδας, unguenti genus, quaſi a ψακάζω.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, putris; (2) friabilis; (3) infirmus.

Ψαθάλλω, contrecto turpiter. A ψάω. Unde

Ψαθαρὸς, ὰ, ὸν, fragilis, putris, friabilis, Gl. V.

Ψαθυρόομαι, ῶμαι, friabilis fio; (2) areſco ſeu inareſco. A pr.

ΨΑΘΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, friabilis, qui in minutas particulas friari poteſt. A ψάω.

Ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilis natura, fragilitas ex ſiccitate. A pr.

ΨΑΙΔΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, rarus, raros habens capillos.

Ψαίρω, rado, frico, tergo, abſtergo, leviter attingo; (2) propero, accelero, feſtino. A ψάω.

Ψαιςὸς, ὴ, ὸν, contuſus, contritus, Gl. Vet. libum. A ψαίω.

Ψαίω, tenuo, contero. A ψάω.

Ψακάδιον, ου, τὸ, roris guttula, ſtillula. Dim.

Ψακάζω, fut. άσω, roro, roris guttas ſtillo, ſtillo; (2) roris vel aliis guttis adſpergo & madefacio. Philox. ψακάζει, rorat. A

ΨΑΚΑΣ, άδος, ἡ, ιος; (2) ſtilla, gutta.

Ψακαςὸς, ὴ, ὸν, ſtillatitius. A ψακάζω.

Ψάλαγμα, ατος, τὸ, tactus, contactus.

Ψαλακὸς, ὴ, ὸν, tactui parens, ſub tactum cadens. A

Ψαλάσσω, vel ψαλάττω, f. ξω, tango. Τοὶ ἢδ' ψαλάξεις, εἰς κενὸν νδωρᾶς κλύσον, Lyc. 139. A ψάω.

Ψαλεῖς, 2. ſ. f. 1. ind. act. verbi ψάλλω.

Ψαλίδιον, ου, τὸ, forficula; (2) ornamentum muliebre. Dim. a ψαλὶς.

Ψαλιδόςομος, ὁ κὴ ἡ, forficem aut forcipem in ore habens. Ex ψαλὶς, & ςόμα.

Ψαλιδόω, ῶ, fut. άσω, fornico. A ψαλὶς. Hinc

Ψαλίδωμα, ατος, τὸ, fornicatum opus.

Ψαλιδωτὸς, ὴ, ὸν, fornicatus. Ab eod.

Ψαλίζω, fut. ίσω, vel ίξω, forſice reſecò. Τὰ ταρσὰ ζεν τὰ κεῖφα θέλεις λαζὰν ψαλίξω, Anac. 12, 4. A ψαλὶς.

ΨΑΛΙΟΝ, vel ψαλίον, ου, τὸ, frenum; (2) inferior freni pars. A

ΨΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, forfex, forficula; (2) arculatum opus, arcus, Ph.

Ψάλλον, ου, τὸ, vinculum, pro ψάλιον, Suic.

ΨΑΛΩ, f. αλῶ, tango, pulſo & levi quodam motu perſtringo; (2) fidibus cano, Gl. Vet. nablizo, pſalmizo, pſallo. Τόξων χρὶ ψάλλουσι νευρὰς, Eur. Bac. 784.

Ψάλμα, ατος, τὸ, fidium cantus. A ψάλλω.

Ψαλμικὸς, ὴ, ὸν, ad pſalmos pertinens. A ψαλμὸς.

Ψαλμιλογέω, ῶ, pſalmos ſcribo.

Digitized by Google

Ψαλμολογία, ας, ἡ, psalmorum recitatio seu cantio, Suic. A

Ψαλμολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, psalmos recitans. Ex ψαλμὸς, & λέγω.

Ψαλμός, οῦ, ὁ, fidium cantus seu pulsus, psalmus, Gl. V. A ψάλλω.

Ψαλμοχαρὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu & carminibus, quæ fidibus canuntur; *Epith.* Apollinis. Ex ψαλμὸς, & χαίρω.

Ψαλμῳδέω, ῶ, psalmos cano.

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, psalmorum cantatio, decantatio carminum seu cantilenarum. A

Ψαλμῳδὸς, οῦ, ὁ, qui psalmos canit. Ex ψαλμὸς, & ᾠδὸς.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, qui psallere novit, qui scit fidibus ludere; (2) instrumentum muficum, cithara; (3) Psalterium, liber psalmorum Davidis. A ψάλλω. Hinc

Ψαλτήριον, ου, τὸ, psalterium, instrumentum, quo psallitur, quod olim magadis dicebatur. Gl. V. sambucum; (2) Psalterium Davidis.

Ψάλτης, ου, ὁ, psaltes, qui psallere novit, cantor, qui scit fidibus ludere, Gl. V. nablio, psalta, psalmista. A ψάλλω.

Ψαλτὸς, ἡ, όν, qui psalli potest, citharæ aptus. Ab eod.

Ψάλτρια, ίας, ἡ, psaltria, femina, quæ scit fidibus canere; (2) fidicina, Gl. V. A ψαλτὴρ.

Ψαλτῳδέω, cano simul voce & psallo; (2) laudes cano. A ψαλτῳδὸς. Hinc

Ψαλτῴδημα, ατος, τὸ, cantus, canticum.

Ψαλτῳδία, ας, ἡ, idem. A

Ψαλτῳδὸς, οῦ, ὁ, qui canit carmina seu cantilenas, quæ fidibus seu psalteriis adhiberi solent; (2) qui voce simul canit & psallit. Ex ψάλτης, & ᾠδὸς, vel ᾠδή.

Ψάμαθος, ου, ὁ, arena, sabulum; (2) littus, Hom. Il. 1, 486. A ψάμμος. Hinc

Ψαμαθώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, arenosus, sabulosus.

Ψαμαθὼν, ῶνος, ὁ, sabuletum, Gl. V.

Ψαμμάθιον, τὸ, arenula. A ψάμμος.

Ψαμμακόσιοι, numero arenas æquantes, tot quot arenæ. Vox Comica ad modum numeralium formata. Ὀνόμασι χρώμενον ψαμμακοσίοις; Alexis apud Athen.

Ψάμμινος, ον, arenosus.

Ψαμμισμὸς, ου, ὁ, defossio in arenam. Quasi a ψαμμίζω.

Ψαμμοκοσιογάργαρα, montem arenæ æquans, vox Comica, Arist. Achar. 3. Ex ψαμμακόσιοι, & γάργαρα.

Ψάμμος, ου, ἡ, arena, sabulum. A ψάω.

Ψαμμώδης, ους, ὁ ἡ, ἡ, arenosus.

Ψαμμώδης, ες, ὁ ἡ, ἡ, arenatus. A ψάμμος.

Ψαπ, 3. f. t. 1. ind. act.

Ψάρ, ου, ὁ, sturnus, Ph.

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, mobilis, agilis, celer, velox; (2) varius, cinerei coloris. A ψάρ.

Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, qui tam celer est in movendis pedibus, ut terram non videatur attingere. Ex ψαυκρὸς, & πούς.

Ψαυκρόπους, οδος, ὁ ἡ, ἡ, idem & ex iisd.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, agilis, celer, levis; (2) delicatus, qui vix pedem in terram ponit. A ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus, contrectatio, contactus.

Ψαυσθείς, aor. 1. part. pass. v. ψαύω.

Ψαυστὸς, ἡ, όν, qui tactus est; (2) quem tangere aut contingere licet. A

Ψαύω, f. αύσω, tango, contrecto; (2) adsequor, pervenio ad, tango, contingo, ita, ut capessam, vel accedam. Δός μοι φρὸς θεῶν μαλακῆ χροὸς ψαῦσαι τέκνου, Eur. Med. 1406. Εὐθὺς Οἰδίπους ψαύσας ἀμαυρᾶς χδσὶν ὦν παίδων, amplexus filias, Soph. Oed. Col. 1634. Παρ' ὄσσοις ψαύσας κόρων, Lyc. 278. A ψάω.

Ψάφαξ, ακος, ὁ, calculus. Vox Æol. ab & pro ψῆφος.

Ψαφαρία, ας, ἡ, squalor, vel fragilitas ex squalore. A

ΨΑΦΑΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, aridus, squalidus, infirmus, friabilis; (2) tenebrosus, Gl. V. putris; Ph.

Ψαφαρότριχος, ου, ὁ ἡ, ἡ, squalidos pilos habens. Ex ψαφαρὸς, & θρὶξ.

Ψαφαρόχρους, & ψαφαρόχρως, qui squalida est cute. Ex ψαφαρὸς, χρόα, & χρὼς.

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ψαφαρός.

ΨΑΩ, ψω, fut. ψήσω, tergo, abstergo, radendo detergo, radendo complano; (2) propinquo, accedo, attingo, contingo; (3) in tenues partes comminuo, extenuo; (4) uro, foveo, calefacio.

Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium. A

Ψέγω, fut. ψέξω, proprie idem quod ψάω, f. ψάω, exprobro; (2) reprehendo, vitupero, culpo. Ἐμὲ δ' ἀψυχίαν ψέγεις, Eur. Alc. 693. ἐν ἀγορᾷ τὰ διατοιχία, Arist. Nub. 1051. Ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους, Soph. Aj. 1149.

Ψιδνοκαρηνὸς, ὁ ἡ, ἡ, (ἀ πρίωσον) idem quod Ψιδνὸς, ἡ, όν, raros habens pilos, calvus, glaber, Gl. V. raripilus.

Ψιδυρὲς, fallax; Æschyl. Suppl. 1050. a ψιδύω, fallo.

ΨΕΔΩ, curam gero, Hes.

Ψιμάδιον, ου, τὸ, guttula roris vel pluviæ, Dim. a ψεκάς.

Ψεκάζω, f. άσω, guttas demitto, stillo, rigo. Τότ' ἦ βροντῶμεν, ἦ ψακάζομεν, Arist. Nub. 580. Πόθεν μύραν τοσαύτην σπείσεις τὸ κῆ ψεκάζεις, Anac. 9, 5. Ab eod.

Ψεκὸς, άδος, ἡ, ros; (2) guttula roris, gutta minuta in modum roris. Gl. Vet. stillicidium. A ψέω.

Ψέκλος, ου, ὁ, vituperator, reprehensor. Gl. V. ψέκλοι, vituperones. A ψέγω. Hinc

Ψεκλικὸς, ὴ, όν, vituperatori proprius; (2) quo vituperator uti solet, reprehensorius: (3) propensus ad reprehendendum..

Ψεκλὸς, ὴ, όν, vituperatione dignus; (2) vituperatus, reprehensus. A ψέγω.

Ψεκτὰς, cum vituperatione, vituperando.

Ψίλιον, ου, τὸ, armilla, Ph. A ψάλιον.

Ψιλλίζω, f. ίσω, balbutio; (2) inepte loquor, nugor. Ὅταν δ' ἀνδρὸς ἀκούσῃ τις ψιλλιζομένου Plato. A ψιλλός.

Ψελλιοποιὸς ῶ, ὁ, armillarius, Ph. Ex ψίλιον, & ποιέω.

Ψίλλιον, ου, τὸ, frenum; (2) armilla. A ψάλιον.

Ψελλιοφόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui armillas vel brachialia fert, armillatus. A φέρω.

Ψίλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, linguæ hæsitatio, atque titubatio. A ψιλλίζω.

Ψελλισμὸς, ου, ὁ, idem & ab eod.

ΨΕΛΑΟΣ, ὰ, όν, balbus, blæsus, inarticulate loquens. Hinc

Ψιλλότης, ητος, ἡ, balbuties, blæsitas.

Ψευδαγγελία, ας, ἡ, falsus nuncius, crimen quod intenditur ob falso nunciata. A

Ψευδάγγελος, ου, ὁ ἡ, ἡ, nuncius mendax, falsa nuncians; Hom. Il. 15, 159. Ex ψεῦδος, & ἀγγέλλω.

Ψευδαγνοίω, dissimulo quod scio, simulo me nescire.

Ψευδάγχουσα, ης, ἡ, falsa anchusa, herba veram anchusam mentiens similitudine.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem Christianam mentitur.

Ψευδαλαζων, ὁ ἡ, ἡ, ventosus, jactator.

Ψευδαλέξανδρος, ου, ὁ, falsus Alexander.

Ψευδαλής, ές, ἐς, ἐον, falsus, mendax, fictus, fictitius, simulatus. A ψεύδω.

Ψευδαμάμαξυς, ὁ, falsa crepans.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falsus Apostolus, qui falso sibi nomen Apostoli usurpat.

Ψευδαποφάσκω, λόγος ψευδαποφάσκων, est is qui Ψευδομένος dicitur; sophisma.

Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argentum.

Ψευδαυτόμολος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falsus seu fictitius transfuga.

Ψευδεγγραφὴ, ῆς, ἡ, ementita inscriptio.

Ψευδέγγραφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui vel quæ est falsæ inscriptionis, falso inscriptus.

Ψευδειδέα, ας, ἡ, species inaudiarum ad terrendos hostes.

Ψευδεπιγραφῶν, falso nomine inscribere. A

Ψευδεπίγραφος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falso inscriptus. Ex ψευδὴς, & ἐπιγραφή.

Ψευδεπίτροπος, ου, ὁ, falsus & subditicius curator.

Ψευδεργία, ας, ἡ, factum simulatum seu fictitium. Ex ἔργον.

Ψευδηγορέω, ῶ, mendacium dico, mentior. Ex ψεῦδος, & ἀγορεύω.

Ψευδηγορία, ας, ἡ, falsiloquium. Ex iisd.

Ψευδηγόρος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falsidicus. Ex iisd.

Ψευδηλογέω, ῶ, falsum dico, mentior. Ex ψεῦδος, & λέγω.

Ψευδήμων, ονος, ὁ ἡ, ἡ, mendax. A ψευδὴς.

Ψευδηρακλῆς, έος, ὁ, fictitius seu ementitus Hercules.

Ψευδήριος, α, ον, fictus, falsus; unde *neut.* de Cenotaphio dicitur.

Ψευδὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, falsus, mendax. A ψεῦδος.

Ψευδιδεύς, ως, ὁ, sacerdos falsus, aut qui indigna sacerdote facit.

Ψευδιεόδομος, quum impares & inæquales coriorum ordines diriguntur; Plin. 36, 22. P.

Ψευδίστατος, mendaciſſimus, Sup. A ψεῦδος.

Ψευδιστέιον, herba quæ verum bunium mentitur; Dioſc. & Plin. P.

Ψευδογραφέω, falso & mendose describo, perperam scribo, Aristot. A γράφω. Hinc

Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, mendosum schema in geometria.

Ψευδογραφία, ας, ἡ, ficta descriptio, ut ea, qua geometræ utuntur; (2) fabulosa narratio.

Ψευδογράφος, ου, ὁ, falsarius, Gl. Vet. A γράφω.

Ψευδοδάκτυλος, ὁ, non verus dactylus.

Ψευδόδειπνον, τὸ, falsa cœna, i. e. quæ frustra perit.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui falsa & mendacia docet.

Ψευδοδίκταμνον, τὸ, falsum dictamnum.

Ψευδοδοξάζω, falsè sentio, conjectura fallor.

Ψευδοδοξέω, falsa opinor, falsas opiniones confingo.

Ψευδοδόξία, ἡ, falsa & erronea opinio. A

Ψευδόδοξος, ου, ὁ ἡ, ἡ, falsa opinans. Ex ψευδὴς, & δόξα.

Ψευδοέπεια, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδοεπέω, falsum seu mendacium dico. A.

Ψευδοεπὴς, ές, ὁ ἡ, ἡ, falsa dicens, mendax, falsiloquus. Ex ψευδὴς, & ἔπος.

Ψευδόθυρον, ου, τὸ, falsa porta, posticum. Ex ψεῦδος, & θύρα.

Ψευδοκασία, seu ψευδοκασσία, ας, ἡ, pseudocasia, quæ veram casiam mentitur.

Ψευδοκατηγορία, ας, ἡ, falsa accusatio.

Ψευδοκατήγορος, ου, ὁ, sycophanta, calumniator.

Ψευδοκήρυξ, υκος, ὁ, falsus præco, fallax legatus.

Ψευδοκιννάμωμον, ου, τὸ, ementita & fictitia quædam cinnamomi species.

Ψευδοκλείδιον, τὸ, adulterina clavis.

Ψευδοκλητία, ἡ. v. ψευδοκλητία.

Ψευδοκλητὴρ, ῆρος, vel ταρ, ορος, ὁ, apparitor, qui falso renunciat, aliquem a se in jus vocatum, unde hic vadimonii deserti reus fit. Hinc

Ψευδοκλητία, vel τεία, ἡ, renunciatio falsa apparitoris; sive si quis falso dicit, se alicui testimonium denunciasse, falsos testes producit, eoque nomine accusatur.

Ψευδοκύων, ὁ, ineptus simulator Cynismi.

Ψευδολατρεία, ας, ἡ, fictitius & falsus cultus, superstitio.

Ψευδολογέω, falsum dico, mentior.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium, falsitas, vanitas, Gl. Vet. mendaciloquium. A

Ψευδολόγος, ου, ὁ ἡ, ἡ, qui falsum dicit, falsiloquus, Gl. Vet. falsidicus, mendax. Ex ψευδὴς, & λέγω.

Ψεύδομαι, fut. ψεύσομαι, mentior, frustror.

Ψευδομαντεύομαι, falsa vaticinor, falsa oracula reddo.

Ψευδόμαντις, εως, ὁ ἡ, ἡ, falsus, mendax vates.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falsus testis. Hinc

Ψευδομαρ-

Digitized by Google

Ψευδομαρτυρίω, falsum testimonium dico, falsum testor.
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, & ψευδομαρτύριον, τὸ, falsum testimonium.
Ψευδομάρτυς, falsus testis.
Ψευδομυθέω, ῶ, falsa seu mendacia loquor, mentior. A
Ψευδομυθία, ας, ἡ, mendacium, falsum commentum. Ex ψευδὴς, & μῦθος.
Ψευδόνειρος, ὁ, somnium falsum, irritum.
Ψευδονύμφευτος, ε, ἡ, quæ falso nupsit; i. e. specie tantum, vel non ei qui videtur nupsit. Ex ψευδὴς, & νυμφεύω.
Ψευδοπαιδία, ας, ἡ, falsa eruditio, falsa doctrina.
Ψευδοπάρθενος, ε, ὁ, quæ virginitatem mentitur.
Ψευδοπάτωρ, ορος, ὁ, falsus pater.
Ψευδοπλανης, ητος, & ψευδοπλανήτης, ε, ὁ, *Epith.* Ulyssis.
Ψευδόπλουτος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui se divitem mentitur.
Ψευδοποιέω, falsa fingo. mendaciis obscuro.
Ψευδοποιΐα, ας, ἡ, fallax fictio. A pr.
Ψευδοποιμὴν, ένος, ὁ, falsus pastor, Suic.
Ψευδοπολίχνιον, τὸ, locus oppidi speciem habens.
Ψευδοπρισβευτὴς, οῦ, ὁ, falsus præco.
Ψευδοπροσποίησις, ἡ, falsa simulatio s. imitatio.
Ψευδοπροφητεύω, falsa vaticinor.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falsus propheta.
Ψευδορκέω, falsum juro, pejero. Καὶ μὴ καταθεὶς ψευδορκήσει, Arist. Conc. 601.
Ψευδορκία, ας, ἡ, falsum jusjurandum. Φύεται ἐκ πολυορκίας, ψευδορκία δὲ ἀσέβεια, Philo Jud.
Ψευδόρκιον, ε, τὸ, falsum jusjurandum.
Ψευδόρκιος, ὁ, perjurus, qui falso jurat. A
Ψεύδορκος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium.
Ψευδοσελήνιον, το, luna obscura. A Σελήνη.
Ψευδοσέλινον, ε, τὸ, apiastrum, Gl. V.
Ψευδοσοφία, ἡ, falsa sapientia.
Ψευδόσοφος, ὁ, qui se falso sapientem jactat.
Ψευδόστομα, τὸ, ostium non verum fluvii, i. e. parvum, quod vulgo non pro ostio habetur.
Ψευδοστομέω, mendaci ore fum, mendaci ore fallo, mentior. Μόνοις σαφ' ὑμῖν εἶδον ἀνθρώπων ἐγὼ, καὶ τἀπιστεικὲς, καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν, Soph. Oed. Col. 1227. A
Ψευδόστομος, ε, ὁ ἡ ἡ, fallax ore, mendax. Ex ψευδὴς, & στόμα.
Ψευδοτάφιον, τὸ, v. κενοτάφιον.
Ψευδοφανὴς, & ψευδοφανὲς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, falso lucens lumine. Ex ψευδὴς, & φάω.
Ψευδόφημος, ε, ὁ ἡ ἡ, falsam famam seu rumorem adferens, mendax. A φήμη.
Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, falsus Philippus, qui falso Philippi nomen sibi arrogat.
Ψευδόχριστος, ε, ὁ, qui Christi nomen mentitur, Pseudo-Christus.
Ψευδοχρυσος, ε, ὁ ἡ ἡ, aurum arte mentiens.
ΨΕΤΔΩ, fut. ψεύσω, fallo, decipio; ψεύδομαι, frustror, mentior. Καί μ' ἐψευσας ἐλπίδος πολύ, Soph. Aj. 1399. Κλυτῷ ἐπάρων ψευδεῖσα δώροις, ib. 178. Εἴ τι μὴ ψευδήσομαι γνώμης, fallor, id. Trach. 725. Ἡ δίδασ' ἑκὼν κλέπτειν ἑαυτὸν, ἢ τάδε ψευδῆ λέγαν, id. Phil. 1330. Τοῦτο γ' οὐκ ἐψεύσατο, Arist. Conc. 445. Δικλαῖοι Κέρητες ὅτι Κρόνον ἐψεύσατο, Arat.
Ψευδωμότης, ε, ὁ, perjurus. Ab ὄμνυμι.
Ψευδώμοτος, ὁ, *Epith.* falsi juramenti.
Ψευδώνυμος, ε, ὁ ἡ ἡ, nomen habens, rei non respondens, falso nominatus. Εἰ δέ τις ἄλλος ἱκοιτο νόθος ψευδώνυμος ἀνὴρ, Nonn. P. 5, 43. Ex ψευδὴς, & ὄνομα.
Ψευδωνύμως, *Adv.* mendaci nomine, nomine rei non conveniente.
Ψευδῶς, *Adv.* falso, ementite. A ψευδὴς.
Ψευσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ψεύδομαι.
Ψευσίνυξ, υχος, ὁ ἡ, oser mendacii. Ex ψεῦσις, & συγέω.
Ψεύσεις, εως, ἡ, mendacium. A ψεύδω.
Ψεῦσμα, ατος, τὸ, idem & ab eod.
Ψευσέω, ῶ, fut. ήσω, mendacium dico, mentior; (2) fallor, scopum propositum non adsequor. Ψευσήσεις, εἰ δ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις, Hom. Il. 19, 107. A
Ψεύστης, ε, ὁ, mentitor, mendax. A ψεύδομαι.
Ψεφαρὲς, ρᾶ, ρὸν, non clarus. A ψέφος.
Ψεφαυγὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, obscurus. Ex ψέφος, & αὐγή.
Ψεφλὸς, ἡ, ὸν, obscurus, non clarus, Pind. N. 3. A
ΨΕΦΟΣ, εος, τὸ, tenebræ, obscuritas.
Ψιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ψίχω.
Ψίω, minuo. A ψάω,
Ψῆγμα, ατος, τὸ, quod radendo, destringendo, & detergendo detractum; ramentum, Gl. Vet. bracceola. Χρυσοφορῆσε δ' ἐκ τῆ Καυκάσε πολλαὶ σηγαὶ ψῆγμα ἀφαιδὲς, Appian. B. Mithridat. A ψήχω.
Ψηλὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod
Ψήκτρα, ας, ἡ, instrumentum, quo radimus, radula, strigil. Ab eod.
Ψῆλας, a. 1. part. act. verbi ψάλλω.
Ψηλαφάω, ῶ, fut. ήσω, tango, contrecto, Gl. Vet. palpo, tracto; (2) perscrutor, vestigo. Μήποτε ψηλαφήσῃ με ὁ πατὴρ, Gen. 27, 12. Εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὕροιεν, Act. 17, 27. Πρῶτα μὲν ἂν ἐψηλαφῶμεν ἐκ σκότου τὰ πράγματα, Arist. Pace, 689. Ἀοιμάτιον, id. Conc. 315. Ex ψάλλω, & ἁφὴ, tactus.
Ψηλάφημα, ατος, τὸ, contrectatio. A ψηλαφάω.
Ψηλαφήσειε, 3. s. aor. 1. opt. act. *Æol.* pro ψηλαφήσαι,
Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, palpatio, Gl. V. tactus. Ab eod.
Ψηλαφητὸς, ἡ, ὸν, contrectabilis, palpabilis, qui tactu percipi potest. Ab eod.
Ψηλαφία, ας, ἡ, tactus, contactus, frictio.
Ψηλαφίζω, palpo, perscrutor. Ab eod.
Ψηλαφαδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui sæpius contrectat & palpat. Ab eod.
ΨΗΝ. ψηνὸς, ὁ, vermiculus vel culex in caprificis nascens; Nic. Th. 736. (2) fructus palmæ masculæ.
Ψηνίζω, rado, polio. Λυδίζων, ἡ ψηνίζων, Arist. Eq. 520. Ψηνίζομαι, rador, cinædus sum. Οὐδεὶς κομήτης ὅστις ἂ ψηνίζεῖ, Synes. epist. 104. A ψήω.
Ψῆξις, εως, ἡ, rasura, defrictio, detersio. A ψήχω.
Ψὴρ, ψηρὸς, ὁ, sturnus, avis. Ἴρηκι ἐοικὰς Ὠκείῃ ὄρνι ἐφόβησε κολοιὸς τε ψῆρὰς τε. Hom. Il. 16, 583. A ψαίρω.
ΨΗΣΣΑ, ης, ἡ, piscis e latorum genere, solea, passer marinus, Ph. rombus; (2) anas; (3) male dictum, de lurcone.
Ψαστὸς, ἡ, όν, tersus, detersus, rasus. A ψάω.
Ψῆτλα, ης, idem quod ψῆσσα.
Ψητλοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, qui passerina est figura. Ex ψῆτλα, & εἶδος.
Ψηφάω, ῶ, cogito, curo, ratiocinor, computo, Hes. A ψῆφος.
Ψηφεφορέω, ῶ, suffragium calculo fero; (2) suffragio meo creo.
Ψηφιφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, Suic. A
Ψηφιφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, suffragii seu suffragiorum lator, qui suffragium seu sententiam fert, Suic. Ex ψῆφος, & φέρω.
Ψηφιδοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, idem.
Ψηφίζω, fut. ίσω, calculis computo, supputo, Gl. Vet. calculor; computo; ψηφίζομαι, decerno; ἐψηφισμένον, decretum, p. pass. part. Ταύτης ὀπωσοῦν ψηφεῖ μίαν μόνην, Arist. Vesp. 766. Οὐκ ἂν φωτὸς δίκην κατ' ἄλλα φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, Soph. Aj. 449. Ἐκ ἴσε βουλεῦν ψηφίζεσθε, Dem. Phil. 1. A
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, calculus, scrupus, lapillus; (2) calculus computatorius seu supputatorius; (3) lapillus pretiosus, gemma; Hom. Il. 21, 260. A ψῆφος. Unde
Ψηφίον, ε, τὸ, gemma. Ph.
Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imper. act. verbi ψηφίζω.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, decretum, consultum, consultatio, rogatio, scitum, plebiscitum, Ph. A ψηφίζομαι.
Ψηφισματοπάλης, ου, ὁ, decretorum venditor, Vox Comica. Ψηφισματοπώλης εἰμὶ, Arist. Av. 1043.
Ψηφισματώδης, έος, ὁ ἡ ἡ, ad decretum pertinens, aut decreto similis; (2) decreti naturam aut vim habens. A ψήφισμα.
Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, calculator, computator. A ψηφίζω. Hinc
Ψηφιστικὸς, ἡ, όν, peritus computationum.
Ψηφοθετέω, ῶ, Ph. ψηφοθετῶ, tessellat. Ex ψῆφος, & τίθημι. Hinc
Ψηφοθέτημα, ατος, τὸ, tessellatum, Ph.
Ψηφοθέτης, ε, ὁ, tessellarius, tessellator.
Ψηφοκλέπλης, ε, ὁ, q. calculorum fur; præstigiator.
Ψηφολογέω, artem circulatoriam exerceo; (2) musivo opere & vermiculato sterno, tessello. A ψηφολόγος.
Ψηφολόγημα, ατος, τὸ, pavimentum, Phil. tessellatum, Gl. V. A pr.
Ψηφολογητὸν ἔδαφος, idem, Ph.
Ψηφολογικὸς, ἡ, όν, pertinens ad circulatoriam artem, *it.* ad musivariam.
Ψηφολόγος, ε, ὁ ἡ ἡ, circulator calcularius, qui celeritate versandi calculos spectantium oculos fallit; (2) structor operis musivi.
Ψηφοπαιλέω, ῶ, calculis ludendo fallo. Gl. Vet. præstigior. A
Ψηφοπαίκλης, ε, ὁ, qui calculis ludit, qui calculis ludendo fallit; præstigiator, calcularius, Ph. Athen. 1, 15. Vid. Alciphr. epistol. 3, 20.
Ψηφοπαιξία, ας, ἡ, ipse lusus, qui calculis fit, fallacia, quæ fit calculis, præstigiæ, Gl. Vet. Ex ψῆφος, & παίζω.
Ψηφοποιὸς, ῦ, ὁ, confector calculorum. A ποιέω.
ΨΗΦΟΣ, ε, ἡ, lapillus, calculus; (2) lapillus pretiosus, gemma, Gl. V. (3) scrupus, calculus, quo luditur; (4) calculus, quo suffragium fertur in comitiis; unde (6) suffragium ipsum, seu sententia & decretum, quod calculis fertur; (7) potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi; (8) auctoritas, voluntas; (9) promissum auxilium, ut ψῆφον δοῦναι, ap. Jos. ψῆφοι, tessellæ, calculi, Gl. V.
Ψηφοφορέω, suffragium seu sententiam fero; (2) suffragio meo creo. Τιμὴς δ' ὧδ' τύτοις ψηφοφορήσατε, Luc. Bis Accus.
Ψηφοφορία, ας, ἡ, suffragii aut sententiæ latio, Ph. suffragium, decretum. A
Ψηφοφόρος, ε, ὁ ἡ ἡ, qui suffragium fert calculo, Gl. V. suffragator. A φέρω.
Ψήφωσις, εως, ἡ, pavimentum, sc. *tessellatum, musivum pr.* Gl. V. Quasi a ψηφόω, ῶ, a ψῆφος.
Ψηφωτὴ, ῆς, ἡ, glarea, Gl. V. Ab eod.
Ψηφωτὸν, gemmatum, Ph. Ab eod.
Ψήχω, fut. ξω, rado, frico; (2) fricando detergo, destringo; (3) attero, contero; (4) delinio, demulceo. Ψήχειν ἵππον, Xen. ψήχῃ ἡ κτείτραν ὁ πολὺς χρόνος, Epigr. A ψάω.
ΨΙΑ, ᾶς, ἡ, lætitia; (2) ludus, voluptas, Suid. P. s. ψέα, parvus lapillus, gutta, v. c. roris, mica, &c. (2) idem quod παίγνιον, deliciæ. A ψίω, *Ern.*
Ψιαδεῖν, ludere, sc. παιγνίοις. A ψιὰς vel *Dor.* pro ψιάζειν.
Ψιάδεσι, dat. plur. *Ion.* & *Poet.* pro ψιάσι, a ψιὰς.
Ψιάζω, ro, guttatim cado, minutatim stillo. A ψιὰς.
Ψιαδὸν, *Adv.* in modum tegetis. A ψιὰς.
Ψιαθίδιον, ε, τὸ, tegeticula. Ab eod.
Ψιαθοπλόκος, ε, ὁ, tegetarius. Gl. Vet. Ex ψιαθος, & πλέκω.
Ψιαθοποιὸς, ε, ὁ, tegetarius, Ph. qui tegetes facit. Ex ψιαθος, & ποιέω.
ΨΙΑΘΟΣ, ε, ὁ ἡ ἡ, storea, tegetes. Hinc
Ψιαθώδης, ες, storeæ s. tegeti similis, aut e tegete factus.

Ψιαίνω,

Digitized by Google

Ψιαίνω, reprehendo, q. d. a ψάω. P. a ψίω, quia reprehendendo ſ. vituperando detrahimus de fama alicujus, unde detrahere pro maledicere; (2) in partes parvas frango vel ſeco, *Ern.*

Ψιαρὸς, ρὰ, ρὸν, roris inſtar exhilarans; (2) odorus. A ψιά.

Ψιας, ἄδος, ἡ, roris gutta, ſtilla minuta & exilis; (2) ros. Αἱματοίαις δὲ ψιάδας κατέχυθεν ἔραζε, Il. 16, 459. Ab eod.

Ψίδες, αἱ, idem quod ψιάδες.

Ψίεις, εσσα, εν, hilaris, beatus, felix. A ψιά.

Ψίζω, lacrymo, quia lacrymæ guttatim cadunt.

Ψῖ Ι Θ Ο Σ, υ, ὁ, convitium.

Ψιθύρα, ας, ἡ, inſtrumentum quoddam muſicum. A ψίθυρος.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, ſuſurro, muſſito; (2) obtrecto, obloquor, occulta delatione accuſo. Ὁπόκ' ἂν κλάτας ψιθυρίζῃ, Ariſt. Nub. 1004. Ἀλλήλοις ψιθύριζον, Theocr. 27, 68. A ψιθυρός.

Ψιθυρίσδειν, inf. act. *Dor.* pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſurrus & lene murmur. A ψιθυρίζω.

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, ſuſurratio; (2) occulta criminatio. Ab eod.

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator; (2) occultus criminator. Ab eod.

Ψῖ Ι Θ Τ Ρ Ο Σ, υ, ὁ ἡ ὄ, tenuiorem & exiliorem ſonum edens, ſuſurrum, ſibilum. A

Ψίθυρος, υ, ὁ, ſuſurrus; (2) ſuſurro, qui maledicis ſuſurris alios traducere ſolet.

Ψιλαγία, ἡ, munus ductoris velitum. A

Ψιλαγὸς, οῦ, ὁ, dux levis armaturæ militumꝙ ductor velitum. Ex ψιλὸς, *veles*, & ἀγός.

Ψιλὸις, ίδος, ὁ, in edito & arduo loco chori conſiſtens. Suid. (2) qui in poſtremi chori loco eſt, Heſ. A ψιλὸς. Unde

Ψιλῆς, οἱ, velites, milites levis armaturæ.

Ψιλικὸς, ὴ, όν, leviter armatus.

Ψιλίζω, nudo, deminuo. Unde

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, diminutio, extenuatio, ſpiritus aſperi mutatio in lenem, ſ. pronunciatio per ſpiritum lenem.

Ψιλογραφέω, ſcribo litera ψιλῆ, nuda, non diphthongo, vel etiam litera ſpiritu leni, non aſpero, ſignata. A γράφω.

Ψιλόδαπις, & ψιλόταπις, ἰδος, ἡ, ſc. ςρωμνὴ, tapes non villoſus, & veluti nudus, præ illo, qui dicitur ἀμφίταπις, genus ſtragulæ veſtis. A δάπις, vel τάπις.

Ψιλοκιθαριςὴς, οῦ, ὁ, nudus cithariſta, i. e, qui tantum cithara ludit, non accinit voce.

Ψιλοκόρσης, ſive ψιλοκόρης, ες, ὁ, qui glabro & depili capite eſt. Ex ψιλὸς, & κόρση.

Ψιλόκυρος, υ, ὁ ἡ ὄν, idem, Gl. Vet. attonſus. Ex ψιλὸς, & κυρά.

Ψιλομετρία, ας, ἡ, metri ſeu carminis nuditas & tenuitas; Ariſtot. Art. Poët. Ex ψιλὸς, & μέτρον.

Ψῖ Λ Α Ο Σ, ὴ, όν, tenuis, exilis, vilis; (2) nudus, glaber, depilis; (3) ψιλοὶ, milites, i. e. levis armaturæ. Hinc

Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, glabrities. Unde

Ψιλόω, ῶ, f. ώσω, attenuo, nudo, privo; (2) deglabro, depilo; (3) ſpiritu leni profero, vel noto; ψιλᾶμαι, glabreſco, Gl. V. ἐψιλωμένος, nudatus, p. paſſ. part.

Ψίλον, τὸ, ala, Laconice.

Ψίλωθρον, υ, τὸ, medicamentum, quo utuntur in deglabrando & depilando corpore; *peculiariter*, vitis alba, apud Dioſc. & Nic. Th. 902. A ψιλόω.

Ψίλωμα, τὸ, glabrities; (2) denudatio oſſis, ap. medicos.

Ψιλῶς, *Adv.* cum tenui litera vel ſpiritu; (2) nude, leviter. A ψιλός.

Ψίλωσις, εως, ἡ, nudatio, deglabratio; (2) ſpiritus lenis frequens uſus. A ψιλόω.

Ψιλωτὴς, οῦ, ὁ, qui glabrum facit quem, vulſor pilorum; (2) qui leni ſpiritu verbum pronunciat, quod alias aſpero profertur; (3) qui alterum nudat, privat aliqua re.

Ψιλωτικὸς, ὴ, όν, qui gaudet verborum ψιλώσεσιν & leni ſpiritu, ut dialectus Æolica & Ionica. Ab eod.

Ψιμμύθιον, ſive ψιμύθιον, υ, τὸ, ceruſſa, genus coloris, quo faciem fucare ſolent. A ψίμυθος, ſive ψίμυθος.

Ψιμμυθιοφανὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, ceruſſæ ſimilis, ceruſſam referens. A φαίνω.

Ψιμμυθιόω, ῶ, ceruſſa illino, ſeu dealbo, ceruſſa fuco; Plut. in Alcibiad. A ψιμμύθιον.

Ψιμμυθισμὸς, οῦ, ὁ, ipſa actio fucationis per ceruſſam. Quaſi a ψιμμυθίζω.

Ψῖ Μ Μ Υ Θ Ο Σ, ſive ψιμυθος, υ, ὁ, ceruſſa.

Ψῖ Ν Α Θ Ο Σ, υ, ὴ, capra ſylvatica, Heſ.

Ψινάζω, foliorum defluvium patior. A

Ψινὰς, άδος, ἡ, ut ψινὰς ἄμπελος, vitis, cui fructus decidit ſeu defluit. Ab eod.

Ψῖ Ν Δ Ο Μ Α Ι͂, fleo, Heſ.

Ψῖ Ν Ο Μ Α Ι, acinos defluere ſino, *de vite*. A ψίω.

Ψῖ Ν Θ Ο Σ, delectatio, Heſ.

Ψῖ Ν Θ Ι Ο Σ, ία, ιον, vilis; (2) vitioſus, Heſ. Suid.

Ψῖ Ξ, ψιχὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum panis friati, Ph.

Ψίσις, εως, ἡ, contritio; (2) interitus; (3) vituperium. A ψίω.

Ψίσλα, cito. Vox paſtorum gregem ad feſtinandum incitantium.

Ψισλάζειν, paſtoritium ψίσλα ſonare.

Ψῖ Τ Τ Α' Κ Η, ης, ἡ, pſittaca, Indica avis, humanam vocem imitans.

Ψῖ Τ Τ Α Κ Ο' Σ, ου, al. ψίτλακος, υ, ὁ, pſittacus.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, raptor micarum; nomen proprium muris, in Batrachom. ver. 24. Ex ψιξ, & ἅρπαξ.

Ψιχίον, υ, τὸ, parva mica, minutiſſimum panis friati fruſtulum. Dim. a ψιξ.

Ψιχιώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, micæ ſpeciem gerens, minutus inſtar micæ. A ψιχίον.

Ψιχολογέω, ῶ, micas lego, Gl. Vet. Ex ψιξ, & λέγω.

Ψῖ Ω, minutim frango, contero, tenuo. Οὐ γὰρ τις αὐτῷ ζίσει πώρων γνάθῳ, Lyc. 639.

Ψόα, vel ψοιὰ, ᾶς, ἡ, lumbus; ψόαι, vel ψοιαὶ, duo maximi muſculi in interna lumborum regione ſiti, Gl. V. ψόα, clunis.

Ψογίς, ίδος, ἡ, ad reprehendendum proclivis, conviciator, vituperator; (2) vituperabilis. A ψόγος.

Ψογίω, criminor, vitupero. Ab eod.

Ψόγος, υ, ὁ, contumelia, reprehenſio, vituperium. A ψέγω.

Ψοθάλλω, ſtrepo, Heſ. A ψοθός.

Ψ Ο Θ Ο' Σ, ου, ὁ, tumultus. At ψοθὸς, ὴ, όν, niger, Heſ.

Ψ Ο' Θ Ο Σ, υ, ὁ, immundities, Heſ. Suid.

Ψοίτης, υ, ὁ, lumbaris. A ψοιὰ.

Ψολόεις, όεσσα, όεν, fumidus, fumoſus; (2) flammeus, flammans, ardens. A ψόλος.

Ψολοκομπία, ας, ἡ, fumoſa, ſeu vana & inanis jactantia. Ex ψόλος, & κόμπος.

Ψολοκομπίας, υ, ὁ, fumidus, i. e. vanus & levis jactator. A pr.

Ψ Ο' Λ Ο Σ, υ, ὁ, fumus; (2) flamma; (3) fuligo.

Ψοφίοσα, part. præſ. f. g. act. *Dor.* pro ψοφέουσα, a

Ψοφέω, ῶ, f. ήσω, ſtrepitum ſeu crepitus edo; ſono, crepo, ſtrepo, Gl. V. Ἐψόφησεν ἄμπελος, Ariſt. Pace. 610. A ψόφος. Hinc

Ψόφημα, ατος, τὸ, ſonitus, crepitus.

Ψόφησις, εως, ἡ, ſonitus, ſibilus.

Ψοφητικὸς, ὴ, όν, ſtrepitum edens, ſtreperus; (2) qui ſtrepitum & ſonum edere poteſt.

Ψοφοδέεια, ας, ἡ, inanis timor, timiditas. A

Ψοφοδὴς, ές, ὁ ἡ ὄν, ad quoſvis ſonos, ſeu crepitus, aut ſtrepitus expaveſcens, i. e. admodum meticuloſus, formidolosus, pavidus. Ἐστι μὲν δὴ ἡ φύσις πρὸς ἀλήθειαν ὀξὺ καὶ ψοφοδὲς τὸ ζῷον, Plut. in Camil. cap. 27. de anſeribus loquens. Ex ψόφος, & δέω.

Ψοφοδῶς, *Adv.* meticuloſe, timide.

Ψοφοειδὴς, ὲς, ſtrepens. Ab εἶδος.

Ψ Ο' Φ Ο Σ, υ, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, ſonus, ſonitus; (2) quicquid inanem ſonum habet, ut vana promiſſa. Hinc

Ψοφώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, crepitu ſeu ſonitu plenus, ſonorus, ſonans.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, Gl. V. ψυὰ.

Ψυγεῖον, υ, τὸ, locus ſeu vas, in quo aliquid frigeſcit. A ψύχω.

Ψυγὼς, ώος, ὁ, qui aliquid frigefacit, Gl. V. refrigerium. Ab eod.

Ψυχήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi ψύχω.

Ψύγμα, ατος, τὸ, frigus, lenitudo; (2) medicamentum refrigerandi; (3) refrigeratio; (4) flabellum. Ab eod.

Ψυγμὸς, οῦ, ὁ, refrigeratio; (2) ſiccatio, exſiccatio. Gl. V. perfrictio, perfricatio. A

Ψ Υ Γ Ω, fut. ξω. ſicco, arefacio; paſſ. obrigeo. Καὶ ἐψύξαν ἑαυτοῖς ψυγμὸς κύκλῳ τ' σκηνὰς, Num. 11, 32. Πᾶσα μὲν ἐψύχθω χιὼν κλέος, Theocr. 2, 106.

Ψυδράκιον, υ, τὸ, papula, puſtula, Gl. V. A

Ψύδραξ, κος, tuber, Gl. Vet. ψύδρακες, papulæ, puſtulæ.

Ψυθίζω, ſuſurro. A ψυθός.

Ψυθιςὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator. Ab eod.

Ψύθος, mendacium, criminatio, *Dor.* pro ψεῦδος.

Ψυδὸς, falſus; idem quod ψῶδες; item ſuſurro.

Ψυκλὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator, vas, in quo pocula abluuntur, & vinum refrigeratur; vel vas æreum, vel alius materiæ, quod vino plenum in ſympoſium inſerebatur, & tripodi imponebatur. A ψύχω.

Ψυκληρίδιον, υ, τὸ, parvus ψυκλὴρ.

Ψυκληρικὸς, refrigeratorius. A ψύχω.

Ψυκλικὸς, ὴ, όν, frigefaciendi vim habens. A

Ψυκλὸς, ὴ, όν, refrigeratus; (2) qui frigefieri poteſt. A ψύχω.

Ψ Τ' Λ Α Α, ας, ἡ, pulex; (2) genus phalangii. Hinc

Ψυλλίζω, pulices venor, Gl. Vet. pulico.

Ψύλλιον, υ, τὸ, pſyllium, vel pulicaris herba.

Ψυλλοκατατοκώδιον, pulex ſaltans ſuper pellem, vox Comica, Ariſt. Θεσμ. 1190. A ψύλλα, χη, & κώδιον.

Ψύλλος, υ, ὁ, pulex.

Ψυλλοτοξότης, ου, ὁ, ap. Lucian. ψυλλοτοξότῃ ſagittarii, qui in magnis pulicibus equitant, riſus & joci cauſa.

Ψυλλώδης, ες, ὁ ἡ ὄν, pulicoſus, Gl. V. A ψύλλα.

Ψύξας, a. 1. part. act. verbi ψύχω. Unde

Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio; item flatus.

Ψύσλα, cito; vox incitantis ad feſtinandum, ut ψίσλα; Eur. Cyclop. 49.

Ψ Υ Τ Τ ● Σ, ι, ον, pinguis, Suic.

Ψυχᾷ, dat. ſing. *Dor.* pro ψυχῇ.

Ψυχαγωγίω, animas duco ſeu deduco; (2) animum flecto & attraho, ſeu allicio; (3) animum oblecto. Gl. V. animo, oblecto; & ψυχαγωγούμενος, animatus, Ph. Οὐ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης, Ariſt. Av. 1560. ψυχαγωγεῖδ' ταῖς κολακείαις, Dem. Ἵνα ἐκ τ μισικῆς ψυχαγωγῶν, Ælian. V. H. 2, 39.

Ψυχαγωγία, ας, ἡ, animarum eductio; (2) animi allectatio, recreatio, delinitio, omninoque ea, quibus animus placatur aut capitur. Ph. animatio.

Ψυχαγωγικὸς, ὴ, όν, habens vim ducendi & flectendi animum, alliciens, oblectatorius. A

Ψυχαγώγιον, τὸ, arte aut natura ita ſuavis, ut homines alliciat, ad ſe trahat.

Ψυχαγωγὸς, οῦ, ὁ ἡ ὄν, ductor, ſeu deductor animarum, qui animas ex inferis educit & evocat, reſponſaque ab ipſis de rebus quæſitis poſtulat. Epith. Mercurii; (2) qui animos hominum flectit & ducit, quo vult, deceptor; ille, qui animas captivas in ſuum abripit ſervitium. Ex ψυχὴ, & ἄγω.

Ψυχεῖζω, frigus capto, Suid. A ψύχος.

Ψυχὰν, acc. ſing. *Dor.* pro ψυχὴν

Ψυχαπάτης, ου, ὁ, mentem fallens vel decipiens, Suic. Ex ψυχὴ, & ἀπατάω.

Ψυχάριον, υ, τὸ, animula, parva anima. Dim.

Ψυχασις,

Digitized by Google

Ψυχαγωγός, ῆ, ὁ, qui frigus captat. A ψυχάζω.
Ψύχει, dat. sing. pro ψύχεϊ, a ψύχος.
Ψυχεινός, ή, όν, frigidus; (2) gelidus. A ψύχος.
Ψυχιμπορικός, ὸ, όν, ἡ ψυχιμπορική, quæstus mangonicus, negotiatio mangonica.
Ψυπέμπορος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui animas negotiatur seu nundinatur, viventium negotiator, venalitiarius, mango.
Ψ Υ Χ Η, ης, ἡ, papilio, quia symbolum fuit animæ.
Ψυχή, ῆς, ὐ, anima; (2) vita; (3) animus, ratio; (4) cupiditas animi, etiam honesta; (5) strenuitas, ferocia; (6) homo, pars pro toto.
Ψυχήιος, ε, ὁ, animatus, anima præditus, vivus. A ψυχή.
Ψυχίδιον, ε, τὸ, animula. Dim. a ψυχή.
Ψυχιζομαι, algeo, frigesco, Gl. V. A ψύχος.
Ψυχικος, ὴ, όν, ad animum vel animam pertinens; animalis, est etiam; (2) vitalis, ut δῶρα ψυχικὰ, victimæ vitales cruentæ; (3) animosus, indulgens cupiditatibus. Ab eod.
Ψυχικῶς, *Adv.* animaliter; (2) animo.
Ψυχοβλαβὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, animam damno afficiens. Ex ψυχὴ, & βλάπλω.
Ψυχογενία, ἡ, origo animæ.
Ψυχοδαΐκλης, ε, ὁ, animum lædens. Epith. Bacchi. Ex ψυχὴ, & δαΐζω.
Ψυχοδιάϛατος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, animam penetrans.
Ψυχοδοτηρ, ῆρος, ὁ, animæ dator; (2) qui vitam largitur.
Ψυχόθεν, animitus, ex animo. Gl. Vet. A ψυχή.
Ψυχόλεθρος, ε, ὁ, pernicies ad exitium animarum; (2) *Adject.* ὁ ϰ᾽ ἡ, animis perniciem adferens.
Ψυχομαντεῖον, ε, τὸ, locus, ubi animæ sacrificiis coactæ responsa dabant consulentibus.
Ψυχομαχέω, ῶ, f. ήσω, ad extremum usque spiritum depugno, animosa contentione dimico, strenue & fortissime depugno. Ἀλλὰ μᾶλλσι ψυχομαχῆντες, ἕως ἂν ϖᾶσιγενεὶ ϖῦϱ ἐχθϱῶν, Polyb. Ex ψυχὴ, & μάχομαι. Unde
Ψυχομαχία, ας, ἡ, acris ac vehemens dimicatio, ad extremum usque spiritum producta dimicatio. Gl. V. jurgium.
Ψυχοπλανὴς, animos in errorem inducens. Epith. Bacchi. Ex Ψυχὴ, & πλάνη.
Ψυχοπομπεῖον, ε, τὸ, locus, ex quo animæ defunctorum ad inferos deducuntur; vel locus, in quo ex inferis sedibus evocantur & interrogantur de rebus futuris. A
Ψυχοπομπὸς, ὃ, ὁ, animarum deductor, qui animas defunctorum ad inferos transmittit seu deducit, Merc. epith.
Ψυχορϱόφος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, animam i. e. sanguinem sorbens. Ex ψυχὴ, & ῥοφέω.
Ψυχορῥαίω, ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, animam ago, singultio. Ἤ νύ ϰατ᾽ οἶϰος ὃν χεϱσὶν βασάσϛατ᾽ ψυχοῤῥαγῆσα, Eur. Alc. 20. & Herc. fur. 324. A
Ψυχορῥαγὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, cui anima abrumpitur, animam agens, singultans. Ex ψυχὴ, & ῥήγνυμι. Hinc
Ψυχορῥαγία, ας, ἡ, animæ singultatio vel suffocatio.
Ψυχορῥοφέω, ῶ, animam. i. e. sanguinem exsugo f. exsorbeo.
Ψύχος, εος τὸ, frigus, algor.
Ψυχοσάος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, animam vel animas servans. *Poët.* pro ψυχόσος.
Ψυχοστασία, ας, ἡ, animarum statio, vel animarum bilanci impositarum ponderatio. Ex ψυχὴ, & ϛάσις.
Ψυχοστόλος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, animas amandans, animas mittens. Ex ψυχὴ, & ϛέλλω.
Ψυχοτακὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, mentem exedens, re amatoria. Ex ψυχὴ, & τήκω.
Ψυχότροφος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui frigore alitur vel gaudet; ψυχότροφον, nomen herbæ. Ex ψύχος, & τρέφω. Unde
Ψυχοτροφος, ὁ ϰ᾽ ἡ, frigore recreans. *Epith.* auræ.
Ψυχυλκεῖομαι, ἔμαι, animam traho.
Ψυχοφθόρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, animæ exitium ferens, lethifer. Ex φθείρω.
Ψυχόω, ῶ, f. ώσω, animo, animatum reddo, animam & vitam indo, ψυχόομαι, ἔμαι, animatus fio. Τὶς λίθον ἐψύχωσε; Epigr. Ἄπνοον ἐψύχωσε δέμας νεϰυσϖόϱος ἠχώ, Nonn. P. 14, 44. A ψυχή.
Ψυχραίνω, f. ανῶ, refrigero; ψυχραινόμενος, frigens, Gl. V. A ψυχρός. Hinc
Ψυχρασία, ας, ἡ, frigefactio.
Ψυχρβυμα, τὸ, frigus; (2) ineptiæ. A
Ψυχρεύω, & ψυχρεύομαι, frigide loquor, aliquid loquor, quod omni gratia caret. A ψυχρός.
Ψυχρηλατος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, malleo ductus & in aquam frigidam mersus, Plut. in Brut. c. 1. Ex ψυχρὸς, & ἐλαύνω.
Ψυχρία, ας, ἡ, frigiditas. A ψυχρός.
Ψυχρίζω, f. ισω, refrigero, ψυχοιζομαι, frigesco, Gl. V. Ab eod.
Ψυχριϛὸν, refrigeratum, Gl. V. A præc.
Ψυχροβαφὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, frigida tinctus seu imbutus, in frigidam demersus. Ex ψυχρὸς, & βάπλω.
Ψυχροδόχος, ε, ὁ, ϰ᾽ ἡ, q. d. frigidam recipiens, frigidarius. Suic. Ex δέχομαι.
Ψυχρολογέω, ῶ, f. ήσω, frigide dico, frigida oratione vel frigido sermone utor.
Ψυχρολογία, ας, ἡ, dictio frigida, sermo frigidus. A
Ψυχρολόγος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui frigide dicit, qui frigida oratione utitur. Ex λόγος.
Ψυχρολουσία, ας, ἡ, lavatio in frigida aqua, lavacrum frigidum. Ex ψυχρὸς, & λέω.
Ψυχρολουτέω, frigida lavor, frigido lavacro utor, frigida perfundor, Plut. Ex iisd.
Ψυχρολούτης, ε, ὁ, qui frigida lavatur, vel lavari solet, psychrolutes.
Ψυχρολουτρέω, ῶ, idem quod ψυχρολουτέω.
Ψυχροποιητικὸς, ὴ, όν, refrigerandi vim habens. Ex ψυχρος, & ποιέω. Unde
Ψυχροποιὸς, ὃ, ὁ ϰ᾽ ἡ, frigidum faciens.
Ψυχροποσία, ας, frigidæ potus, frigida potio. Ex ψυχρὸς, & πόσις.
Ψυχροποτέω, ῶ, frigidam poto, frigidæ potu delector. A
Ψυχροπότης, ε, ὁ, frigidæ potor, qui frigidæ potu delectatur.
Ψυχρος, ρὰ, ρὸν, frigidus, gelidus, algidus; (2) ineptus, ridiculus & jejunus in verbis; (3) levis, nil valens; (4) tenuis, miser, ut βίος ψυχρὸς, &c. Ψυχρὸν δ᾽ ἕλε χαλκὸν ὀδῶσιν. Hom. Il. 5, 75. A ψύχω.
Ψυχροσαγὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, frigide stillans, *Aret.* Ex ψυχρὸς, & ϛαγών.
Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, frigus; *metaph.* segnities; (2) jejunitas, absurditas. A ψυχρός.
Ψύχροφόρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, frigidam metuens.
Ψυχροφόρος, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, frigidam ferens, Gl. V. ψυχροφόρον, frigidarium. Ex φέρω.
Ψυχρῶς, *Adv.* frigide; (2) inepte.
Ψ Υ Χ Ω, fut. ξω, frigefacio, refrigero; (2) sicco, arefacio; (3) flo, spiro; ἐψυγμένος, frigefactus, perf. pass. part. ψυγείς, idem, aor. 2. pass. part. ψυησόμαι, f. 2. pass. Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ ϖῶϱος ϖ ἥλιον, Jerem. 8, 2. Ψυχήσει ἡ ἀγάϖη τῶν ϖολλῶν, Matt. 24, 12. Κᾶτα ψυγείσῃ ϖεϱιφυσαν ϖνϱσιϰαὶ, Arist. Nub. 151.
Ψύχασις, εως, ἡ, animatio & q. d. animæ inditio. A ψυχόω.
Ψυχωφίλεια, ἡ, animæ emolumentum. A
Χυχαφελὴς, έος, ὁ ϰ᾽ ἡ, animam juvans, animæ vel animo utilis.
Ψ Ω Α, ας, ἡ, fœtor; odor teter, Suid.
Ψωζα, ης, ἡ, pruritus cum fœtore; (2) morbi species. A ψάω.
Ψ Ω Θ Ι Ο Ν, ου τὸ, frustulum, mica; (2) inferior crusta panis.
Ψωΐα, ας, ἡ, odor teter, Hes. A ψάω.
Ψωΐζω, ε, ὁ, fœtor; (2) excrementum liquidum; (3) inquinamentum; (4) situs, squalor, Lex. Græc. Ab eod.
Ψωλὴ, ῆς, ἡ, glans penis denudata; (2) mentula, præputium. A ψωλός. Hinc
Ψωλόεις, ντος, ὁ, mentulatus, Gl. Vet.
Ψ Ω Λ Ο Σ, ὸ, ὁ, verpus; apella, recutitus; (2) titio.
Ψωμίζω, fut. ίσω, *Att.* ψωμιῶ, buccea seu turunda in os inferta pasco & nutrio; (2) pasco. Gl. Vet. cibo; (3) in pastum consumo. Κίϰϱαχθι, τῶτο δ᾽ (ϖαιδίον) ἠδίϖοτέ σου ψωμιεῖς, Arist. Θεσμ. 699. Ἤ δ᾽ ἔλεσεν, ἡ δ᾽ ἐψώμισεν, id. Lys. 19. A ψωμός.
Ψώμιον, ε, τὸ, frustulum, quod ori ingeritur, offula, offella. Gl. V. buccella panis. Dim. ab eod.
Ψώμισμα, ατος, τὸ, frustum rei esculentæ, quantum bucca possit semel capere; (2) buccea, buccella. A ψωμίζω.
Ψωμοκολακεύω, adsentor & adulor, cibi causa. A
Ψωμοκόλαξ, ακος, ὁ, parasitus. Ex ψωμός.
Ψωμοκόλαφος, ε, ὁ, parasitus, vorax, qui dum comedat vel colaphos infligi sibi patitur.
Ψωμόλεθρος, ε, ὁ, pernicies buccarum, helluo buccearum.
Ψωμοπωλεῖον, τὸ, locus ubi panes vendibiles expositi jacent, ap. pistores. A ϖωλέω.
Ψ Ω Μ Ο Σ, ὸ, ὁ, frustum, buccella, mansum.
Ψ Ω Ρ Α, ας, ἡ, scabies; (2) arborum impetigo; (3) pyrausta, phalæna.
Ψωραγριάω, ῶ, scabie fera laboro, Levit. 22, 22. Ex ψώρα, & ἄγριος.
Ψωραλέος, ε, ὁ, scabiosus, Gl. V. A ψώρα.
Ψωρίασις, εως, ἡ, scabies. A ψωριάω.
Ψωριάω, scabie laboro, plora infestor, Gloss. Vet. ψωριῶ, scabio; & ψωριᾶν, scabiosus. Gl. Vet. Dioſc. A ψώρα. Unde
Ψωρικὸς, ὴ, όν, faciens contra scabiem.
Ψωρὸς, ρὰ, ρὸν, scaber, scabiosus, Gl. V.
Ψῶρος, ε, ὁ, pædico, Hes.
Ψωροφθαλμία, ας, ἡ, lippitudo scabra, pruriginosa oculorum scabies.
Ψωρώδης, εος, ὁ ϰ᾽ ἡ, scabiosus, scabidus, vel scaber. A ψώρα.
Ψωχὸς, ὃ, ὁ, terra arenosa. A ψώχω.
Ψ Ω Χ Ω, f. ψώξω, in frusta comminuo, attenuo, comminuo. Καὶ ἐτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτῦ τὲς ϛάχυας, ϰ᾽ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χεϱσὶ, Luc. 6, 1.

Ω.

Ω, Litera Græcorum vigesima quarta, quæ suo nomine ω μέγα sive *o magnum* appellatur, & Hebræo Cholem respondet; (2) nota numeralis, valens *octingenta*, & cum lineola inferne appicta φ, *octingenta millia*.
Ω, *Adv.* vocantis & acclamantis, o!
Ω *sim*, præf. conjunct. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ω, *misereor*, a. 2. conj. act. v. ἴημι.
Ὦ, *Adv.* admirantis; (2) dolentis, o!
Ὠα, ας, ἡ, pellis ovina; (2) vestis inferior vel etiam superior; (3) limbus vestimenti circa imam partem. Ab οἶς.
Ὠάζω, f. άσω, audio. Ab ἆας.
Ὠάριον, ε, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
Ὠας, τὸ, auris, *Dor.* pro ὖς. Ab ὖς.
Ὠβάζω, fut. ξω, dispesco & distribuo populum in partes, Laconicum. Ab ὠβὴ. Unde
Ὠβάτης, ε, τὸ, tribulis, contribulis, Hes. Vox Laconica. Plut. in Lycurg. cap. 6.
Ὠ Β Η, ης, ἡ, tribus, pars populi. Lacon.
Ὠβὴδ, Obed. Nomen viri Hebr. ἄκλιτον, *Serviens.*
Ὤγα, *aperui*, perf. ind. med. verbi οἴγω, *aperio*.
Ὦ γαθὲ, *o bone*, *Dor.* pro ϖ᾽αγαθὲ, voc. sing. ab ἀγαθὸς, *bonus*.
Ὤγυυντο, 3. plur. imperf. indic. pass. verbi ὄγνυμι.
Ὤγον, *operiebam*, a. 2. ind. act. v. οἴγω.
Ὦ γω, *Dor.* pro ἐ ἐγὼ, *quod ego*.

Ὦ, ὦμ.

Digitized by Google

Ωγύγι⊙, ε, ὁ, Ogygius; (2) antiquus, venuſtus. Ab Ogyge, rege antiquiſſimo.
Ὦγυρις, ἡ, palus, lacus, Suid. Ab ἀγλίζω.
Ὦδα, *olui*, perfect. ind. med. v. ὄζω.
ᾠδάριον, υ, τὸ, cantilena, Gl. Vet. Ab ᾠδή.
Ὧδε, *Adv.* hoc modo, ſic, ita; (2) hic; (3) huc: ὧδε κἀκεῖσε, huc illuc, Gloſſ. Vet. Ab ὅδε.
ᾠδεῖον, υ, τὸ, locus minuti theatri ſpeciem habens, in quo certamina muſica ſpectabantur. Odeum. Gl. Vet. Odium. Ab
ᾠδή, ῆς, ἡ, ode, canticum, cantio, cantilena, carmen. Ab οἰδέω.
ᾠδήκαντι, 3. pl. perf. ind. act. *Dor.* pro ᾠδήκασι, ab οἰδέω.
ᾠδηκας, *intumuiſti*, 2. ſing. perf. ind. act.
ᾠδημμένον, *inflatum*, acc. ſing. perf. part. paſſ.
Ὧδι, *Adv.* ita, ſic. *Att.* pro ὧδε.
ᾠδικός, ἡ, ὸν, canorus; (2) cantandi peritus, muſices peritus. Ab ᾠδή.
ᾠδικῶς, *Adv.* canore, muſice.
Ὠδίν, ſive ᾠδίς, ῖν⊙, ἡ, dolor parturientis; (2) ipſe partus, puerperium; (3) vehementiſſimus dolor; (4) vinculum, funis. Ab ὀδύω. Hinc
Ὠδινηδά, ſummo cum dolore parturiendo.
Ὠδινολύσω, partus dolores ſolvens ſive levans. Ex ᾠδίν, & λύω.
Ὠδίνω, fut. ινῶ, & ίνήσω, a partu doleo, portus doloribus crucior, parturio, dolore maceror. Καὶ μιὺ θυραῖ⊙, ἅσε μ' ᾠδίνειν, Soph. Aj. 805. Τεκνία μυ, ὓς πάλιν ᾠδίνω, Gal. 4, 19. Ab ᾠδίν.
Ὠδίς, ῖν⊙, ὁ, idem quod ᾠδίν.
ᾠδιστοιός, ὄ, ὁ, qui odas, cantiones, ſive carmina, conficit. Ex ᾠδή, & ποιέω.
Ὠδοιπόρυν, imperf. ind. act. *contr.* pro ᾠδοιπορεον, ab ὁδοιπορέω.
ᾠδός, ὄ, ὁ, cantor; (2) poculum quoddam. Ab ᾠδή, *cantus*.
ᾠδων, imperf. ind. act. pro ᾠδεον, ab οἰδέω.
Ὠδύρατο, 3. ſing. imperf. indic. paſſ. verbi ὀδύρομαι.
Ὠδυσίη, & ᾠδυσις, indignatio, increpatio, Heſ. Ab ὀδύσσω, *indignor*.
Ὠδύσαντο pro ᾠδύσαντο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi ὀδυζομαι, *iraſcor*; Hom. Odyſſ. 5, 340.
Ὠδώδει, 3. ſing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ᾠδει, ab ὄζω.
Ὠὶ, *Adv. dolentis*, ohe! ohe!
Ὠιον, υ, τὸ, ovum; Aratus 956. Ab ᾠόν.
Ὠζω, dico o, exclamo ὦ, Æſchyl.
Ὠή, heu! Gl. Vet. Ab eod.
ᾠήθην, *putavi*, a. 1. ind. paſſ. v. οἴομαι.
Ὠθεῦνται, *trudunt*, 3. pl. præſ. ind. med. *Dor.* pro ὠθοῦνται, ab
Ὠ Θ Ε' Ω, ῶ, fut. ὠθήσω, & ὤσω, trudo, pello, pulſo, impello, propello, motu violento a me dimoveo, *in med.* eſt irruo, invado. Μὴ θηλὺν ὥσῃ φάσγανον δι' ἤπατος, Eur. Med. 40, & 379. Ὅρα δ' ὅπως ὠθήσομαι τόσδε τοὺς ἐξ ἀστως ἥκοντας, Ariſt. Conc. 300. Hinc
Ὤθησις, εως, ἡ, truſio, extruſio, expulſio, protruſio, propulſio.
Ὤθησα, f. 1. ind. act. verbi ὠθέω. Unde
Ὠθίζω, f. ίσω, vexo, concutio, male tracto; ὠθίζομαι, in turba premor; contendo, rixor, in unam ſententiam non convenio; (2) irruo, irrumpo in locum periculoſum.
Ὠθισμός, ῦ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri pellere, vel dejicere conamur; (2) impulſio, propulſio; (3) conflictus, prælium. A præc.
Ὤϊγνυντο, 3. plur. imperf. ind. paſſ. *Ion.* pro ᾤγνυντο, ab οἰγνύμι pro οἴγνυμι.
ᾠκτο, 3. ſing. imperf. ind. paſſ. v. οἴομαι.
Ὤϊξα, a. 1. ind. act. *Ion.* pro ᾦξα, ab οἴγω, *aprio*, Ἡ δ' αἶψ ἐξελθοῦσα θύρας αἴξας φαεινὰς, Od. 10, 230.
Ὠιον, υ, τὸ, ovulum. Dim. ab ᾠόν.
Ὠϊσατο, 3. ſing. aor. 1. ind. med. verbi οἴγω.
Ὠϊχατο, 3. ſing. a. 1. opt. Arat. 1006.
Ὤιχετο, *abibat*, 3. ſ. imperf. ind. med. *Poët.* pro ᾤχετο, ab οἴχομαι.
Ὠκ, *Dor.* pro ὁ ἐκ.
Ὠκα, *Adv.* celeriter, ſubito. Ab ὠκύς.
Ὠκέα, *celerem*, acc. ſing. ab ὠκύς, ος, *celer*.
Ὠκεάνει⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, oceanius. Ab ὠκεανός.
Ὠκεανίτης, υ, ὁ, idem & ab eod. Hinc
Ὠκεανῖτις, ιδ⊙, ἡ, Oceanitis.
Ὠκεανίδος, gen. ſ. *Ion.* pro ὠκεανῦ. Ab
Ὠ Κ Ε Α Ν Ο Σ, ῦ, ὁ, oceanus, mare circa terrarum orbem.
Ὠκέως, *Adv.* celeriter, cito. Ab ὠκύς.
Ὠκηθιν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. *Boeot.* pro ὠκήθησαν, ab οἰκέω.
Ὠκίμιν⊙, ινη, ινον, ex ocimo confectus. Ab
Ὦκιμον, υ, τὸ, ocimum, *herba*. Plin. 20. §. 48. c. 12. *Angl.* Baſil. Ab ὠκύς. Hinc
Ὠκιμάδης, ε⊙, ὁ ἡ ἡ, ocimum referens.
ὠκίσαμεν, 1. plur. aor. 1. indic. act. verbi οἰκίζω.
ὦκισαν, 3. pl. aor. 1. ind. act.
Ὠκισα, *Adv.* velociſſime, celerrime, citiſſime. Ab
Ὠκιστ⊙, η, ον, velociſſimus, Superl. ab ὠκύς.
Ὠκίων, ον⊙, ὁ ἡ ἡ, velocior, Comp. ab eod.
Ὠκλασε, 3. ſing. aor. 1. indic. act. verbi ὀκλάζω.
ὠκοδομήθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi οἰκοδομέω.
ὠκοδόμησε, 3. ſing. a. 1. ind. act.
ὠκλείρατε, *miſerati eſtis*, 2. pl.
Ὤκλειξεν, 3. ſing. aor. 1. ind. act. cum γ ab οἰκλείρω.
Ὠκύαλ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, velox in mari, velociter per mare currens, Hom. Il. 15, 705. Ex ὠκὺς, & ἅλς.
Ὠκυδόατος, υ, ὁ, citatus in clamore; ὠκυδόαν, celeres in pugna, Heſ. Ex βοή.
Ὠκυβόλ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeriter feriens, pernix. Ex ὠκὺς, & βάλλω.
Ὠκυδήκλαρ, ορ⊙, ὁ, celer morſu. Ex ὠκὺς, & δάκνω.
Ὠκυδιδακ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeriter doctus ſeu edoctus, qui celeriter diſcit.
Ὠκυδινητ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, velociter ſe movens, velox. Ex ὠκὺς, & δινέω.
Ὠκύδρομ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, qui velociter currit.
Ὠκυεπὴς, ἐ⊙, ὁ ἡ ἡ, celeriter loquens. Ex ὠκὺς, & ἔπ⊙.
Ὠκύθο⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, curſu celer, pernix in currendo. Ὠκύθοον τριπίτηλον, Call. in Dian. 165.
Ὠκυλόχειος, α, ον, celeriter pariens, ſ. celerem, facilem partum efficiens. A λοχεύω.
Ὠκυμόλ⊙, ὁ ἡ ἡ, qui cito graditur, cito gradu proficiſcens. Ex ὠκὺς, & μολεω.
Ὠκύμορ⊙, υ, ὁ ἡ ὑ, qui ſubito fato abripitur, qui ſubito exitio perit; brevis ævi; item ſubitam mortem afferens. Οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔσχυσι ἡ ὠκύμορον τὸ φύσημα, Lucian. in Contempl. p. 341. Hom. Il. 1, 417. Ex ὠκὺς, & μόρ⊙.
Ὠκυόω, accelero, feſtino. Ab ὠκύς.
Ὠκυπέτης, υ, ὁ, celeriter volans, qui rapido curſu fertur, præpes. Ex πέτομαι.
Ὠκύπλαν⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeriter vel perniciter vagans.
Ὠκύπλο⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeriter navigans.
Ὠκυποδία, celeriter curro, celer ſum pedibus. Ab
Ὠκυπόδης, υ, ὁ, pedibus celer, velox. Ab ὠκύπους.
Ὠκύποιν⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, qui cito punit vel ulciſcitur, Æſchyl. L. T. 749. Ex ποινή.
Ὠκύπομπ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeriter vehens ſeu tranſvehens.
Ὠκυπορέω, ῶ, celeriter eo, velox ſum. Ab
Ὠκυπόρ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, cito permeans, citato gradu pervadens; (2) celer, citus, velox, Hom. Il 1, 421. Ex ὠκὺς, & πείρω.
Ὠκύπ⊙, ποδ⊙, ὁ ἡ ἡ, pedibus celer, Ph. pernix.
Ὠκύπτ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeres habens alas, Ph. pernix. Ex ὠκυς, & πτ⊙ν.
Ὠκυρόης, υ, ὁ, idem quod
Ὠκύῤῥο⊙, & ὠκύρο⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, celeriter fluens. Ex ὠκὺς, & ῥέω.
Ὠ Κ Υ Σ, ὠκεῖα, ὠκὺ, *Gen.* έ⊙, είας, έ⊙, celer, velox, pernix, citatus.
Ὠκύσκοπος, ὁ ἡ ἡ, celeriter videns; a σκοπέω, vel celeriter feriens quæ petit. A σκοπός.
Ὠκύτατ⊙, η, ον, velociſſimus. Superl.
Ὠκύτ⊙ν, *Adv.* velocius. Ab eod.
Ὠκύτης, ητ⊙, ἡ, celeritas, velocitas, pernicitas. Ab ὠκύς.
Ὠκυτόκι⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, ad partus celeritatem conferens; ut ὠκυτόκιον φάρμακον.
Ὠκύτοκον, υ, τὸ, partus celer, facile puerperium. Ab
Ὠκυτόκ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, cito pariens, partum accelerans. Ex ὠκὺς, & τίκτω.
Ὤλα, *perii*, perf. ind. med. v. ὄλυμι.
Ὤλαξ, *Dor.* pro αὖλαξ, ſulcus.
Ὠλέκρανον, υ, τὸ, caput cubiti eminens & protuberans, cubiti pars gibboſa; κύβιτον ὅπερ ἡ ἀγκών, Gal. Ex ὠλένη, & κράνον.
Ὠ Λ Ε' Ν Η, ης, ἡ, cubitus, brachium, ulna.
Ὤλεσε, 3. ſ. a. 1. ind. act. verbi ὄλυμι.
Ὠλεσίθυμ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, interficiens, animo perniciem adferens. Ex ὄλυμι, & θυμός.
Ὠλεσίκαρπ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, fructum perdens, Od. 10, 510. Ex ὄλυμι, & καρπός.
Ὠλεσίοικ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, domus ſeu domuum perditor, familiæ peſtis. Æſch. S. T. 726. Ex ὄλυμι, & οἶκ⊙.
Ὤλετο, 3. ſing. a. 2. ind. med. v. ὄλυμι.
Ὦ Ὤλεθρε, *o ingenue*, *Dor.* pro ὦ ἠλίθιε.
Ὠλιὼ, ίν⊙, ὁ, cubitus, brachium, ulna. Ab ὠλένη.
Ὠλκάδιον, υ, τὸ, navicula oneraria, R. Dim. ab ὁλκὰς, *navis oneraria*.
Ὠ Λ Α Ο Σ, ῦ, ὁ, curvatura brachii, Heſ.
Ὤλλ⊙, alius, pro ὁ ἄλλ⊙.
Ὤλξ, κὸς, ἡ, ſulcus, acc. ὤλκα. Τέμνειν ὤλκα βαθεῖαν, Call. Dian. 180.
Ὠλοκαύτασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω.
Ὠλιφύρετο, 3. ſing. imperf. indic. med. verbi ὀλοφύρομαι.
Ὠμάδιον, ſuper humero, vel humeris, Heſ.
Ὠμαδὶς, idem, Heſ.
Ὠμαδὸν, idem, Heſ.
Ὠμάδιος, α, ον, humeralis, in humero poſitus. Ab ὦμος.
Ὠμαμπίλινος, η, ον, viti viridi ſimilis. Ab ἀμπελος.
Ὠμάρτυν, imperf. ind. act. *Dor.* pro ὠμάρτων, ex ὠμάρτεον, ab ὠμαρτέω.
Ὠμάρτησα, *ſecutus ſum*, a. 1. ind. act.
Ὠμαχθὴς, έ⊙, ὁ ἡ ἡ, humeris gravis, humeros pondere ſuo premens. Ex ὦμ⊙, & ἄχθ⊙.
Ὤμβν, *ſimus*, 1. pl. præſ. conj. v. εἰμί.
Ὦμες, *ſimus*, perſona ead. *Dor.* formata.
Ὠμήλυσις, εως, ἡ, farina hordeacea; (2) quævis farina alia. Ex ὠμὸς, & λύσις.
Ὤμιλυν, *putabam*, imperf. ind. med. *per Sync.* pro ὠὠμιλυν, ab οἴομαι.
Ὠμηστὴρ, ὁ, idem quod
Ὠμηστὴς, ῆ, ὁ, crudivorus, qui crudis veſcitur; (2) ſævus & immitis. Ex ὠμὸς, & ἔδω.
Ὠμία, ας, ἡ, humerus. Ab ὦμ⊙.
Ὠμιαί⊙, αία, αῖον, humerarius, humeralis. Ab
Ὠμίας, υ, ὁ, qui humeris eſt repandis & amplis. Ab ὦμ⊙.
Ὠμίλει, 3. ſing. imperf. indic. act. *contr.* pro ὠμίλεε, ab ὁμιλέω.
Ὠμίληκε, *collocutus eſt*, 3. ſing. a. 1. ind.
Ὠ Μ Ι Λ Α Α, ας, ἡ, ludus nucum.
Ὠμίλων, imperf. ind. act. pro ὠμίλεον, ab ὁμιλέω.
Ὠμοβόει⊙, ſive ὠμοβόε⊙, α, ον, & ὠμοβόϊ⊙, ſive ὠμοβοϊη⊙, ε crudo boum corio factus. Ex ὠμὸς, & βοῦς.
Ὠμοβορ⊙, υ, ὁ ἡ ἡ, crudivorus. Ex βορά.
Ὠμοβορὺς, Nic. Th. 739. idem.
Ὠμοβορ⊙ρομβάτης, υ, ὁ, ſuper crude vorata ambulans; Eur. Tro. 432. P.
Ὠμοβρὼς, ῶτ⊙, ὁ, qui crudis veſcitur, crudivorus, R. Ex ὠμὸς, & βρωσκω.
Ὠμόβρωτ⊙,

Digitized by Google

Ὠμόβρωτος, ος, ὁ ἡ ὄν, qui crudus comeditur.
Ὠμοβύρσινος, ίνη, ινον, e crudo corio bovino factus, Ph. ὠμοβύρσινον, terginum, al. Gl. Vet. pera de corio. Ab
Ὠμόβυρσος, ος, ὁ ἡ ὄν, idem. Ex βύρσα.
Ὠμογέρων, οντος, ὁ ἡ ὤν, cui cruda & viridis senectus; (2) cui, licet seni, caput non est canum. Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἰμμεναι, Hom. Il. 23, 791.
Ὠμοδαίκτης, ου, ὁ ἡ ής, qui crudeliter vel etiam crudus dilaniatus est. Ex δαΐζω.
Ὠμοδακής, ὁ ἡ ές, valde mordens, acerbus, Æsch. S. T. 698. Ex ὠμός, & δάκνω.
Ὠμόδροπος, ος, ὁ ἡ ον, crude decerptus, qui nondum maturus decerpitur, unde de virgine, quæ ante nuptias per vim stupratur. Ex ὠμός, & δρέπω.
Ὠμοθετέω, ῶ, f. ήσω, crudum aræ impono. Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν, Iliad. 1, 461. Ὅ ῥ' ὠμοθετεῦτο Ζηθώτης, Od. 14, 427. Ex τίθημι.
Ὠμοθέτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act.
Ὠμόθριξ, χος, ὁ ἡ ιξ, horrentem comam habens.
Ὠμόθυμος, ὁ ἡ ον, crudelis, Soph. Aj. 897.
ὠμοί, heu, heu mihi! pro ἰμοί.
Ὠμοΐδης, ες, ὁ, qui tumidis est humeris. Ex ὦμος, & εἰδέω.
Ὠμοισι, dat. pl. *Ion.* pro ὤμοις.
Ὠμοιώθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω.
Ὠμοκοτύλη, ης, ἡ, humeri acetabulum.
Ὠμοκρατής, έος, ὁ ἡ ές, qui validis robustisque humeris est, Soph. Aj. 206. Ex κράτος.
Ὠμοκυδάω, ῶ, effero me & glorior.
Ὠμόλινον, ου, τὸ, linum crudum, quo ad ustionem faciendam utimur, Gl. Vet. crudarium, sudarium, linteum.
Ὠμολογημένως, haud dubie, certo.
Ὠμολόγησαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi ὁμολογέω.
Ὠμολόγησε, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὠμόομαι, ῶμαι, crudesco, Gl. Vet. Ab ὠμός.
Ὠμοπλάτ, ῶν, αἱ, scapulæ, & partes humeri posteriores, Phil. ὠμοπλάτη, armus, scapula. Ex ὠμός, & πλάτη, *scapula*.
Ὠμος, ου, ὁ, humeri articulus cum brachio, humerus, armus.
Ὠμός, ή, όν, crudus; (2) crudelis, immitis, sævus, inhumanus, truculentus.
Ὤμοσα, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, pro ὁμόω.
Ὠμοσιτία, ας, ἡ, cruditas ciborum, Suic. Ab
Ὠμόσιτος, ος, ὁ ἡ ον, qui crudis vescitur cibis, crudivorus. Ex ὠμός, & ζῶτος.
Ὠμοσπάραλος, ος, ὁ ἡ ον, qui crudus adhuc discerpitur & laniatur, Arist. Equit. 354. Ex ὠμός, & ζπαράσσω.
Ὠμοτάριχος, ος, ὁ, & ὠμοτάριχον, το, salsamentum crudum, Phil. ὠμοτάριχος, salitum crudum.
Ὠμότης, ητος, ὁ ἡ ής, cruditas; (2) crudelitas, duritia, sævitia. Ab ὠμός.
Ὠμοτοκέω, ῶ, fut. ήσω, fœtum immaturum pario, abortum facio. Ab
Ὠμοτόκος, ος, ὁ ἡ ον, crudum adhuc s. immaturum partum edens; (2) cum magno dolore pariens. Ὠμοτόκους ὠδῖνας ἀπηρίσαντο λέαιναι, Call. in Del. 120. Ex ὠμός, & τίκτω.
Ὠμοτομέω, ῶ, fut. ήσω, crudum & immaturum seco; ὠμοτομητέον, crudum secandum. Ab
Ὠμότομος, ος, ὁ ἡ ον, qui sectus vel cæsus fuit, quum adhuc crudus & immaturus esset. Ex ὠμός, & τέμνω.
Ὠμοτριβής, έος, ὁ ἡ ές, qui tritus & contusus fuit, quum adhuc crudus esset. Ex ὠμός, & τρίβω.
Ὠμοτύραννος, ος, ὁ, crudelis tyrannus.
Ὠμοφαγία, ας, ἡ, esus crudarum carnium. Ab
Ὠμοφάγος, ος, ὁ ἡ ον, crudivorus, crudis citis vescens, Il. 5, 782.
Ὠμοφοινία, in humeris festo. Ab
Ὠμοφόρος, ος, ὁ ἡ ον, humeris gestans. Ex ὦμος, & φέρω.
Ὠμόφρων, ονος, ὁ ἡ ον, crudelis. Ex ὠμός, & φρήν.
Ὠμοφορόνως, crudeliter. A præc.
ὠμοξα, a. 1. ind. act. verbi οἰμάζω.
Ὠμῶς, *Adv.* crudeliter, sæve. Ab ὠμός.
Ὤν, όντος, ὁ, qui est, ens, existens; τὸ ὄν, ens. Ab εἰμί, *sum*.
Ὤν, *Conjunct.* igitur, ergo, *Ion.* pro ἄν.
Ὤν, *quorum*, gen. pl. ab ὅς, *qui*.
Ὠνάμλιν, aor. 1. ind. med. *per Syncop.* pro ὠνησάμλιν, ab ὄνημι pro ὀνάω.
Ὦναξ, *Poët.* pro ὦ ἄναξ, *o rex!*
Ὦνασαν, 3. pl. aor. 1. indic. act. *Dor.* pro ὄνησαν, ab ὄνημι.
Ὤνατο, probris incessit, Il. 17, 25. *per Syncop.* pro ὠνήσατο, a. 1. v. ὄναμαι, ab ὄνημι.
Ὠνείδιζον, imperf. indic. act. v. ὀνειδίζω.
Ὠνείδισα, *exprobravi*, a. 1. ind. act.
Ὠνειροπόλιν, imperf. ind. act. pro ὠνειροπόλουν, ab ὀνειροπόλος.
Ὠνίμος, *per Crasin* pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.
Ὠ Ν Ε' Ο Μ Α Ι, ῶμαι, mercor, emercor, emo, comparo. Ὠνήσομαι μίτραλλα, Arist. Eq. 361. Ὠνησόμενος ἀργυρίῳ δῆπα, id. Plut. 518, ἄριστον, id. Vesp. 305.
Ὠνή, ῆς, ἡ, emptio, mercatio, redemptura; (2) pretium. Γεῦμα τῷ ὠνίῳ καλεῖ, Eur. Cyc. 139. Ab ὠνέομαι.
Ὠνῇ, emas, 2. sing. præs. conj. med pro ὠνέῃ, ab ὠνέομαι.
Ὠνημα, ατος, τὸ, res empta. Ab eod.
Ὤνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. v. ὄνημι.
Ὠνητίω, empturio, emere cupio. Ab
Ὠνησις, εως, ἡ, emptio; (2) redemptio. Ab ὠνέομαι.
Ὠνήσω, f. 1. ind. act. verbi ὄνημι.
Ὤνητο, 3. s. pluſq. ind. pass.
Ὠνητός, ἡ, όν, emendus. Ab eod.
Ὠνητὴς, οῦ, ὁ, emptor. Ab eod.
Ὠνητιάω, ῶ, empturio, emere cupio, Theophr. Ab ὠνητός.
Ὠνητικὸς, ἡ, όν, propensus ad emendum, Gl. Vet. emax. Ab ὠνέομαι. Unde
Ὠνητὸς, ἡ, ον, emptus, pretio comparatus; (2) emptitius, qui emi potest, venalis.
Ὦ ἄνθρωπε, *Dor.* pro ὦ ἄνθρωπε.
Ὠνὸς, ου, ὁ ἡ ὸν, & ὤνιος, ία, ιον, emptoribus expositus, venalis, mercalis. Ab ὠνέομαι.
Ὠνομάδαται, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, ab ὀνομάζω.
Ὠνόμαζον, imperf. ind. act.
Ὠνόμασε, *nominavit*, 3. sing. a. 1. ind. act.
Ὠνομάσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass.
Ὠνομασμένως, *Adv.* nominatim. Ab ὀνομάζω.
Ὠνὸς, ου, ὁ, pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit; (2) emptio, Hom. Il. 21, 41.
ὠνοχόει, 3. sing. imperf. ind. act. *contr.* pro ὠνοχόεε, ab οἰνοχοέω.
Ὦξ, *Dor.* pro ὁ ἶξ.
ὦξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi οἴγω.
Ὠογενὴς, ὲς, ex ovo genitus. A γίγνομαι.
Ὠοειδὴς, ἐος, ὁ ἡ ὲν, ovo similis, ovi speciem gerens, Gl. Vet. ovatus. Ex εἶδος.
Ὠοκατάκλης, ου, ὁ, ovorum fractor; Suic. Ex ὠόν, & κατάγνυμι. Unde
Ὠοκάταξις, εως, ἡ, ovorum fractio.
ὠόμλιν, imperf. ind. pass. v. οἰόμαι.
Ὠ Ο' Ν, ῷ, τὸ, ovum, idque avium, piscium, serpentium, & similium.
Ὦον, ου, τὸ, superior domus pars.
ὠοῦτὸ, *putabant*, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi οἴομαι.
Ὠ Ο' Π, vel ὠὸπ ὠόπ, acclamatio nautica.
Ὠοπαλὶς, ἰδος, ἡ, venditrix ovorum. Ex ὠόν, & πωλέω.
Ὠοσκύφιον, ου, τὸ, poculum sive scyphus ovi formam habens. Ex ὠόν, & σκύφος.
Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovum pario. Ab ὠοτοκος.
Ὠοτοκία, ας, ἡ, ovi generatio. Ab eod.
Ὠοτόκος, ος, ὁ ἡ ον, ovum partu edens, oviparus. Ex ὠόν, & τίκτω.
Ὦς, 2. perf. sing. imperf. verbi οἶμαι, Arist. Eq. 352.
Ὠοφόρος, ος, ὁ ἡ ον, ovum ferens. Ex ὠόν, & φέρω.
Ὠοφυλακία, ας, fut. ήσω, ova custodio. Ex ὠόν, & φυλάξ.
Ὦπα, *vultum*, acc. sing. ab ὤψ, *vultus*.
Ὤπασα, *dedi*, a. 1. ind. act. v. ὀπάζω.
Ὤπῃ, *Adv.* ubi. Ab & pro ἔπῃ.
Ὤπις, ιδος, epitheton Dianæ, (al. ἴπις). Ab ὄπλομαι, quod parientes respiciat.
Ὤπλη, ης, ἡ, ictus, qui fit manu, Hes.
Ὦ πόλλων, *Dor.* pro ὦ Ἀπόλλων, *o Apollo*.
Ὦ πόλλων, *Dor.* pro ὁ Ἀπόλλων, *Apollo*.
Ὦ πόλοι, *Dor.* pro ὦ ἀπόλλοι, *caprarii*.
Ὤπλαι, 3. sing. perf. ind. pass. v. ὁπλόομαι.
Ὤπτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀπτάω.
Ὦ Ρ Α, ας, ἡ, tempus; (2) certum anni tempus, hora; (3) pulchritudo, venustas; (4) Dea pulchritudinis. Ἥδη δ' εἰς ἀνδρὸς ὥραν ἡκάσης τῆς κόρης, Plat. in Critia.
Ὦ Ρ Α, ας, ἡ, cura.
Ὡραΐζω, f. ίσω, decoro, venusto, venustate concilio, orno; ὡραΐζομαι, excolo seu exorno me, delicias ago. Ab ὡραῖος.
Ὡραιοκόμος, ος, ὁ ἡ ον, formæ exornandæ studiosus. Ex ὡραῖος, & κομέω.
Ὡραιόμορφος, ος, ὁ ἡ ον, forma speciosus, Suic. Ex ὡραῖος, & μορφή.
Ὡραιοπάλης, ου, ὁ, pomorum venditor.
Ὡραῖος, αία, αῖον, tempestivus; *act. & pass.* (2) qui forma est venusta & decora; lepidus, festivus, pulcher, decorus, Gl. Vet. ὡραῖα, fructus tempestivi, æstivi. Ab ὥρα. Hinc
Ὡραιότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas; (2) pulchritudo & decor formæ.
Ὡραΐσσιν, 3. pl. præs. ind. act. *Æol.* & cum ν pro ὡραΐζουσι, ab ὡραΐζω.
Ὡραιόω, ῶ, decoro, venusto, venustatem concilio; ὡραιόομαι, ῶμαι, speciosus seu pulcher fum. Ab eod.
Ὡραιόω, ῶ, maturum reddo; (2) decoro, venusto. Ab ὥρα.
Ὡραϊσμὸς, οῦ, ὁ, ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam, Plut. Ab ὡραΐζω.
Ὡραίως, mature, Gl. Vet. Ab ὥρα.
Ὡρακιάω, ῶ, curis nimis confectus concido. Ὡρακίασας· ἃ χθὲ ἐξέωισχετο, ἰδοὺ σίθων καταγλύμμων οἶνε πλίων, Arist. Pace. 702. Ab ὥρα.
Ὡρακίζω, idem ab eod.
Ὡρανῷ, cæli, gen. f. *Dor.* pro οὐρανῦ.
Ὡρανος, οῦ, ὁ, cœlum, *Dor.* pro οὐρανός.
Ὦ Ἀργεῖος, *Dor.* pro ὁ Ἀργεῖος, *Argeus*.
Ὠργίσθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀργίζω.
Ὠρέξατο, 3. sing a. 1. ind. med. v. ὀρέγω.
Ὤρεον, *videbam*, imperf. ind. act. verbi ὁράω, quod *Ion.* dicitur pro ὁράω.
Ὡρεσιδώτης, ου, ὁ, (*Epith.* solis,) temporum vicissitudines largiens. Ab ὥρα.
Ὠρεσίλοιπος, ος, ὁ ἡ ον, montes relinquens, pro ὀρεσίλοιπος. ὄρος, & λείπω.
Ὠρεσίτροφος, ος, ὁ ἡ ον, in montibus nutritus; pro ὀρεσίτροφος, Hom. Il. 5, 486. Ex ὄρος, & τρέφω.
Ὥρεσι, dat. pl. *Poët.* pro ὄρεσι, ab ὄαρ, *uxor*.
Ὠάω, ῶ, f. ήσω, curo. Ab ὦρα.
Ὠρημα, ατος, τὸ, cura, custodia, Hom. Il. 5, 486. Ab ὠρέω.
Ὠρθριζε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὀρθρίζω.
Ὠρθρισα, *diluculo veni*, a. 1. ind. act.
Ὠρθωθη, 3. sing. aor. 1. indic. pass. verbi ὀρθόω.
Ὥρια, ας, ἡ, fructus maturitas; (2) venustas. Ab ὥρα.
Ὡριαίω, decoro, venusto; ὡριαίομαι, exorner. Ab
Ὡριαῖος, αια, αῖον, idem quod ὡραῖος.
Ὡριγήτο, 3. sing. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠριγάατο, ab ὀριγάομαι.
Ὠριγῶντο, 3. pl. imperf. indic. med. pro ὠριγάατο.
Ὡρικὸς, ἡ, όν, tempestivus; (2) florens ætate,

Digitized by Google

ideoque venusta & decenti forma conspicuus. Πύξυ ὦ χροιῇ πϱοσαλίγκιος ὠϱιπϱοσ, Nic. Th. 516. Ab ὥϱα.

Ὡϱιπᾶς, *Adv.* venuste, lepide, scite.

Ὡϱιμος, ε, ὁ ἡ ὀ, tempestivus, maturus. Ab ὥϱα.

Ὦϱινε, 3. sing. a. 1. ind. act. v. ὀϱίνω.

Ὡϱιος, ε, ὁ ἡ ὀ, & ὡϱιος, ία, ιον, tempestivus, maturus; (2) qui statо solemnique anni tempore fieri solet. Ab ὥϱα.

Ὡϱίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. v. ὁϱίζω.

ΩΡΙΩΝ, ονος, ὁ, Orion, signum cœleste.

Ὡϱίως, *Adv.* tempestive; (2) venuste, eleganter. Ab ὥϱιος.

Ὡϱκισας, 2. sing. a. 1. ind. act. v. ὁϱκίζω.

Ὡϱμαθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. *Dor.* pro ὡϱμήθη, ab ὁϱμάομαι.

Ὡϱμαινε, 3. sing. imperf. indic. act. verbi ὁϱμαίνω.

Ὡϱμᾶτο, 3. sing. imperf. ind. pass. pro ὡϱμᾶτο, ab ὁϱμάω.

Ὡϱμίατο, 3. plur. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ὡϱμῶντο.

Ὡϱμῳον, acc. sing. perf. part. pass. *per Sync.* pro ὡϱμημμένον.

Ὡϱμωσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. *Att.* pro ὥϱμανε, ab ὁϱμαίνω.

Ὡϱμησαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὁϱμάω.

Ὡϱμῶντο, 3. pl. perf. ind. pass. pro ὡϱμάοντο.

ὄϱνες, *agni*, nom. plur. *Dor.* pro οἱ ὄϱνες, ab ἄϱν.

Ὡϱυντο, 3. sing. imperf. med. v. ὄϱνυμαι.

Ὡϱοχϱονϕία, ας, ἡ, descriptio per annales. Ab

Ὡϱοχϱάϕος, ε, ὁ, qui res gestas describit & distinguit per quatuor anni ὥϱας, sive tempora; annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit. Ex ὥϱος, & γϱάϕω.

Ὡϱοθετέω, ῶ, in hora natali pono & digero. Ex ὥϱα, & τίθημι.

Ὡϱολογέω, ῶ, horas indico. Ex ὥϱα, & λόγος. Hinc

Ὡϱολογιτης, ου, ὁ, horarum index; Athen. lib. 9.

Ὡϱολόγιον, ε, τὸ, horologium, instrumentum quoddam, seu machina horas indicans.

Ὡϱονομεῖον, sive ὡϱονόμιον, ε, τὸ, idem.

Ὡϱονομέω, horas rego. Ab

Ὡϱονομικός, ὴ, όν, horas dividens, regens, indicans. Ab

Ὡϱονόμος, ε, ὁ ἡ ὀ, horas regens. Ex ὥϱα, & νέμω.

Ὦϱορε, *excitavit*, 3. sing. perf. ind. med. *per Metathes.* pro ὄϱωρε, & hoc *Att.* pro ἦϱε, ab ὄϱνω.

Ὄϱος, ους, τὸ, mons. *Dor.* ab *Ion.* ὄϱος, pro ὄϱος.

Ὡϱος, ε, ὁ, annus; (2) tempus. Ab & pro ὀϱος.

Ὡϱοσκοπεῖον, ε, τὸ, instrumentum seu machina, quæ horarum rationem adspicientibus commonstrat; (2) instrumentum, in quo natalitias horas notant & considerant astrologi.

Ὡϱοσκοπέω, horas *it.* thema geneseos, considero & noto.

Ὡϱοσκοπία, ας, ἡ, consideratio & notatio horarum præsertim natalitiarum. Ab

Ὡϱοσκόπος, ε, ὁ, qui horas vel horarum rationem observat; (2) qui natalem seu natalitiam alicujus horam considerat, atque inde futura prædicit; (3) ea cœli pars, quæ genituræ tempore ab orientali cœli parte emergit in hemisphærium nostrum, & ortus appellatur. Ex ὥϱα, & Σκοπός.

Ὡϱοτϱόϕος, ὁ ἡ ὀ, temperies, partibus anni quibusque bonam tempestatem largiens. A τϱέϕω.

Ὦϱσα, aor. 1. indic. act. *Æol.* pro ὦϱα, ab ὄϱω.

Ὦϱτο, 3. ſ. pluſq. ind. pass.

Ὦϱυγεν, 3. sing. aor. 2. indic. act. cum ϱ ab ὀϱύσσω.

Ὠϱυλὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, ululatus; (2) mugitus. Ab ὠϱύω.

Ὠϱυγμὸς, ῦ, ὁ, rugitus, ululatus. Ab eod.

Ὠϱυδὸν, *Adv.* cum ululatu, luporum more ululando; Nic. Al. 222. Ab eod.

Ὠϱυθμὸς, ῦ, ὁς ejulatus, ululatus; (2) mugitus, latratus. Ab eod.

Ὤϱυξαν, 3. plur. aor. 1. indic. act. verbi ὀϱύσσω.

Ὠϱυόμενος, præs. part. med. verbi ὠϱύω.

Ὠϱύχαται, *fossi sunt*, 3. pl. perf. ind. pass. *Ion.* pro ὠϱυγμένοι εἰσὶ, ab ὀϱύσσω.

ΩΡΥΩ, seu ὠϱύομαι, ululo, rugio, ejulo. Κεῖνον μὴν ἀεὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠϱυσαντο, Bion. 1, 18. Τοῖδε μίτ' ὠϱύονται Τυρσηνιδος εἴδμα θαλάσσης, Dion. Περ. 83.

Ὠϱύομαι, τὸ, rugitus. Quasi ab ὠϱύομαι.

Ὠχχαῖος, *Dor.* pro ὁ ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ὠχχείωτε, 2. pl. imperf. ind. med. *contr.* pro ὠχχίεσθε, ab ὀχχίομαι.

Ὠϱχεῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. *Dor.* pro ὠϱχοῦντο.

Ὠχχήσασθε, *saltassitis*, 2. plur. aor. 1. indic. med.

Ὠϱχμενος, *Dor.* & *per Syncop.* pro ὁ ἀϱχόμενος, ab ἄϱχομαι.

Ὡϱάρει, 3. sing. pluſq. ind. med. *Att.* pro ἄϱει, ab ὄϱω.

Ὡϱωρέχατο, 3. pl. pluſq. ind. pass. *Ion.* pro ὀϱωϱιγμένοι ἦσαν, ab ὀϱέγω.

Ὡϱωρίχεις, 2. sing. pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠϱέχεις.

Ὡϱώρυχλο, 3. sing. pluſq. perf. ind. pass. v. ὀϱύσσω.

Ὡϱωρύχειν, pluſq. indic. act. *Att.* pro ὠϱύχειν.

Ὡς, *Adv.* ita, sic, pro ὕτως. Ab ὅς.

Ὡς, ut, sicut, tanquam, perinde ac si, fere, circiter, ut, postquam, nam, enim, quandoquidem, alioqui; ὡς, pro ϖϱὸς, ad, in, quasi abundat; ut ὡς ἀληθῶς, vera, revera.

Ὡς, οτὸς, τὸ, auris, *Dor.* pro οὖς.

Ὦσα, *impuli*, a. 1. ind. act. v. ὠθέω.

Ὦσαι, *impulisse*, a. 1. inf. act.

Ὠσάμενος, pl. a. 1. part. med.

Ὦσαν, *repulerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act.

Ὡσὰν, tanquam, quasi, prout. Ex ὡς, & ἄν.

Ὡσανὶ, *Adv.* velut, prout, tanquam, quasi, perinde ac si. Ex ὡς, ἄν, & εἰ.

Ὡσαννὰ, hosanna. Vox Hebr. ἀκλιτος. *Serva quæso.*

Ὦσασκε, 3. sing. a. 1. ind. act. *Ion.* pro ὦσε, ab ὠθέω.

Ὡσσόμην, trudo, pello, impello; verbum fictitium, quasi hinc esset ὤσασκεν, impellebat, ab ὦσα, f. 1. cujus præsens usitate ὠθῶ, *Ionicum.* Αὐτὰϱ ὁγ' ἀψ ὤσασκε τιταινόμενος, Od. 11, 598.

Ὡσαύτως, *Adv.* similiter, simili modo vel ratione, eodem modo. Ex ὡς, & αὔτως, sive αὐτως.

Ὦσδι, 3. sing. imperf. ind. act. *Dor.* pro ὤζει, ab ὄζω.

Ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω pro ὦθα, *pello.* Ἀψ δ' ὃς κλισίην ὦσε μίγα ξίφος. Hom. Il. 1, 220.

Ὡσεὶ, *Adv.* quasi, tamquam, perinde, velut; (2) circiter, ferme. Ab ὡς.

Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. v. ὠθέω.

Ὦσι, 3. pl. præs. conj. v. εἰμὶ.

Ὠσὶν, Dat. pl. cum ν ab οὖς.

Ὦσις, εως, ἡ, trusio, extrusio, expulsio, impulsio, impulsus, propulsio. Ab ὠθέω.

Ὡσιμένως, sancte, pure. Ab ὁσιόω.

Ὦσκε, vel ὤσκεν, idem quod ὠσάν. Ex ὡς, & poëtico κε, quod est ἄν

Ὦσμαι, perfect. indic. pass. verbi ὠθέω pro ὦθα.

Ὠσμένον, acc. sing. perf. part. pass.

Ὦσμος, ε, ὁ, impulsus; (2) eversio. Ab ὠθέω.

Ὥσπεϱ, ut, sic, quemadmodum, veluti, quasi, tanquam. Ex ὡς, & ϖεϱ.

Ὡσπεϱάν, *Adv.* ferme, quasi, tanquam.

Ὡσπεϱανεὶ, *Adv.* tanquam si, quasi, perinde ac si. Ex ὥσπεϱ, & ἄν, & εἰ.

Ὡσπεϱεὶ, *Adv.* veluti, quasi.

Ὡσπεϱῶν, *Adv.* idem. Ex ὥσπεϱ, & ὤν.

Ὡς' pro ὥστε, *quasi.*

Ὡστε, *Adv.* ut, ita, adeo ut, ut quidem; (2) quamobrem, itaque; (3) utpote, quippe quod, quippe qui. Ex ὡς, & τε.

Ὦστης, ου, ὁ, impulsor, trusor. Ab ὠθέω.

Ὠστεῖ, 2. sing. f. 1. med. *Att.* pro ὠστῇ, & hoc pro ὠσίσῃ, Ab

Ὠστίζω, trudo, pello. Οὐδ' ὀστοῖ Κλειωνύμῳ, Arist. Ach. 850. Εἰς τὸ ϖϱωδϱίαν ϖως ἀνὴϱ ὠστίζεται, ibid. 42. Ὠστίζομενοῦ ἐκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, id. Plut. 330. Ab ὦστης.

Ὠστικῶς, *Adv.* impellendo, trudendo; (2) irrumpendo. Ab ὠστικός.

Ὠ'στοϱος, *crudelis*, *Dor.* pro ὁ ἄστοϱγος.

Ὠστος, η, ον, trusatilis, Gl. Vet. Ab ὠθέω.

Ὠστϕϱαντο, 3. plur. pluſq. indic. pass. verbi ὀσϕϱαίνω.

Ὠχος, ε, ὁ, ramus novellus; ὄχνι, Nic. Al. 109. Ab & pro ὀχος.

Ὠχοϕόϱια, ἰων, τὰ, gestatio ramorum; festum Athenienſium. Ab

Ὠχοϕόϱος, ε, ὁ ἡ ὀ, ramos gestans. Ex ὦχος, & ϕέϱω.

Ὠσω, f. 1. indic. act. verbi ωθέω pro ὠθω.

Ὦτα, *aures*, nom. plur. ab οὖς, ὠτὸς, *auris.*

Ὠτάγϱα, ας, ἡ, instrumentum, quo aures torquentur, auricularia forceps. Ex οὖς, & ἄγϱα, *captura.*

Ὠτακυσίω, ῶ, f. ήσω, intentis auribus sermones hominum sublego, (ut ad dominum meum deferam.) Ph. ὠτακυσεῖ, auscultat, Xen. Ab

Ὠτακυστης, ου, ὁ, delator *impr.* principis alicujus; qui, quæ passim audit, ad dominum suum defert. Gl. V. auricularius explorator. Ex οὖς, & ἀκυστής.

Ὠταλγίω, ῶ, f. ήσω, doleo auribus, aurium dolore crucior. Ab

Ὠταλγία, ας, ἡ, aurium dolor. Ex οὖς, & ἄλγίω.

Ὠταλγιδω, ῶ, idem quod ὠταλγίω.

Ὠταλγικός, ὴ, όν, aurium dolori obnoxius; (2) dolorem aurium inferens. Ab ὠταλγία.

Ὠ'τὰν, o homo! heus amice! in utramque partem dicitur.

Ὠτάριον, ε, το, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠταρὸς, ρὰ, ρὸν, auritus. Ab eod.

Ὠτιγχυτης, ου, ὁ, clyster auricularis, Ex οὖς, & ἰγχύω.

Ὠτελὴ, ῆς, ἡ, cicatrix & plcus ac recens vulnus. Ab ὀτάω, *vulnero.*

Ὦτιϱος, *Dor.* pro ὁ ἕτεϱος, *alter.*

Ὠτιον, ε, τὸ, auricula. Dim. ab οὖς.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, avis tarda. Ab οὖς, quia aurita.

Ὠτίτης, ου, ὁ, auricularis; ut ὠτίτης δάκτυλος. Ab οὖς.

Ὠτολυϕὶς, ίδος, ἡ, auriscalpium. Ex οὖς, & λύϕω.

Ὠτόλυϕον, ε, τὸ, idem. Ex iisd.

Ὠτοειδὴς, έος, ὁ ἡ ὀ, similis auriculæ. Ex οὖς, & εἶδος.

Ὠτοειδὰς, in formam auriculæ. A præc.

Ὠτοθλαδίας, ε, ὁ, cui aures fractæ sunt; Diog. Laërt. Ex οὖς, & θλάω.

Ὠτοκάταξις, εως, ἡ, aurium fractio, aurium contusio. Ex οὖς, & κατάγνυμι.

Ὠτοκοπίω, aures obtundo garrulitate, precibus, item de quocunque sono vehementiori. Gl. Vet. ὠτοκοπῶ, obtundo. Ex οὖς, & κόπτω.

Ὠτόλικνος, ε, ὁ ἡ ὀ, aures habens magnas instar ventilabri, vel vanni. Ex οὖς, & λίκνον.

Ὠτοπάϱοχος, ε, ὁ ἡ ὀ, auritus. Gl. Vet. qui aures præbet. Ex οὖς, & παϱίχω.

Ὠτὸς, οῦ, & ὠτος, ε, ὁ, otus, avis nycticoraci similis. Gl. Vet. avis tarda. Ab οὖς.

Ὠτὶς.

Digitized by Google

Ὠτός, *auris*, gen. sing. ab οὖς, *auris*.
Ὠτότμητος, ος, ὁ ἡ, ον, qui auriculam scissam habet, cui aures amputatæ sunt, aure seu auribus truncus. Ex οὖς, & τέμνω.
Ὠτοχλέω, ῶ, aures obturbo loquendo. Ex οὖς, & ὄχλος.
Ὠτραλέος, α, ον, & ὠτραλέος, ον, v. ὀτρ.
Ὤτρυνεν, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ab ὀτρύνω, *incito*.
Ὠτώεις, ώεσσα, ώεν, auritus, aures habens; (2) ansatus, habens ansas; Il. 23, 264. Ab οὖς.
Ὠϋτός, *Dor.* pro ὁ αὐτός, *ipse*.
Ὤφειλον, imperf. ind. act. v. ὀφείλω.
Ὤφειν, *vidcram*, pluſq. ind. act. v. ὀπάω.
Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, commoditas, commodum; (2) adjumentum, auxilium, ſubſidium. Quaſi ab ὠφελής.
Ὠφελεῖτε, 2. plur. præſ. ind. pro ὠφελέετέ, ab ὠφελέω.
Ὠ Φ Ε Λ Ε' Ω, juvo, proſum, commodo, bene de aliquo mereor; ὠφελήθη, profecit, Ph. aor. 1. paſſ. ὠφελήσοντα, profutura, Ph. f. 1. part. act. Τί δῆτ' ἂν ὠφελοῖμί σε; Soph. Aj. 537. Φίλοισιν ὠφελεῖν, Ariſt. Av. 426. Μηδὲν ὠφελεῖν πόλιν, Eur. Supp. 1109. Ἢ φίλον, Ariſt. Plut. 1134. Ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελήμεθα, Eur. Ion. 381.
Ὠφελήθῃς, 2. ſing. a. 1. conj. paſſ.
Ὠφέλημα, ατος, τὸ, adjumentum, emolumentum, commodum. Ab eod.
Ὠφελήσιμος, ος, ὁ ἡ, ον, utilis, quo juvari poſſumus. Ab ὠφέλησις.
Ὠφέλησε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὠφελέω.
Ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas, emolumentum.
Ὠφελητέος, έα, έον, juvandus. Ab ὠφελέω.
Ὠφέλιμος, ος, ὁ ἡ, ον, utilitatem, adjumentum ſive emolumentum adferens. Gloſſ. Vet. ὠφέλιμο, commodum, profuturum. Ab eod.
Ὠφελίμως, *Adv.* utiliter, commode, merenter, cum commodo & emolumento.
Ὤφελον, utinam. Gl. Vet. velim. Ατυχεῖς μὲν ἄρα, ἀλλ' ὡς ἀδικεῖς, ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. Syneſ. Ab ὀφείλω.
Ὤφθη, 3. ſing. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὄπτω.
Ὤφθησαν, *viſi ſunt*, 3. plur. a. ejuſd.
Ὤφλεε, 3. ſing. imperfect. ind. verbi ὀφλέω pro ὀφείλω.
Ὠφρόντιστος, *ſecurus*, *Dor.* pro ὁ ἀφρόντιστος.
ὤχα, *aperui*, perfect. indic. med. verbi οἴγω.
ὤχατο, 3. plur. pluſq. perf. ind. paſſ. *Ion.* pro ὠχμῶντο ἦσαν.
ὤχετο, 3. ſing. aor. 2. indic. med. verbi οἴχομαι.
Ὤχθησαν, 3. plur. aor. 1. indic. paſſ. verbi ὀχθέω.
ὤχομεθα, 1. plur. imperf. ind. med. verbi οἴχομαι.
Ὠχρα, ας, ἡ, coloris quoddam genus, a pallore denominatum. Ab ὠχρός. Unde
Ὠχραίνω, pallidum reddo.
Ὠχρέω, ῶ, palleo; (2) palleſco. Ab ὤχρα.
Ὠχρία, ας, ἡ, pallor, R. Ab eod.
Ὠχρίας, ας, ὁ, pallidus. Ab eod.
Ὠχρίασις, εως, ἡ, pallor; cum quis expalleſcit. Ab
Ὠχριάω, ῶ, palleo, pallore perfuſus ſum, palleſco, pallidus fio. Τὲς ὠχριῶντας, τὲς ἀνυποδήτους λέγεις, Ariſt. Nub. 103. Ἢ πόλις γὰρ ὠχριασα, κἂν φόβῳ καθημένη, id. Pace, 640. Ab ὠχρία.
Ὠχροειδὴς, ὲς, pallidus. Ab εἶδος.
Ὠχρόλευκος, ος, ὁ ἡ, ον, ex luteo candicans, ſeu in pallido candidus. Ex ὠχρὸς, & λευκός.
Ὠχρόξανθος, ος, ὁ ἡ, ον, pallide flaveſcens. Ὠχρόξανθος ὡς χολὴ, *Aret.*
Ὠ Χ Ρ Ὸ Σ, ρὰ, ρὸν, pallidus; luridus. Philox.
Ὠχρος, ος, ὁ, pallor, palliditas; (2) legumen quoddam, Latinis *ervilia*. Ab ὠχρός. Unde
Ὠχρότης, ητος, ἡ, palliditas, pallor. Ab eodem.
Ὠχρόω, ῶ, pallidum reddo, pallefacio. Hinc
Ὠχρωμα, ατος, τὸ, pallor; palliditas corpori alicui inducta.
ὤχωκα, *abiit*, 3. ſing. perf. ind. *Att.* pro ᾤχηκε, ab οἴχω pro οἰχέω.
Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus; (2) adſpectus, vultus, facies. Gl. V. adſpectus, frons. Ab ὄπλομαι, *video*.
Ὠώδης, ες, ὁ ἡ, ovo ſimilis, ovi ſpeciem gerens. Ab ὠόν, ovum.

APPENDIX

Digitized by Google

Digitized by Google

APPENDIX
VOCABULORUM,

Quæ in præcedenti opere vel consulto prætermissa fuerunt, vel et Cl. Editores subterfugerunt; quæ tamen magna ex parte autoritatem habeant & fidem, *viz.*

Ἀ'ΣΠΕΤΟΣ, ον, immensus, Cal. *si lectio sana.* Ex α int. & ἀσπετος.
Ἀσλίμης, ες, imbecillus, Eustath.
Ἀσληχὴς, ὲς, ubi nulli sunt balatus, Ep. Ex α pr. & βληχή.
Ἀξόητος, ον, ubi nullus est clamor, vel sine pugna, Nonn. Ex α & βοή.
Ἀξολίω, occurro, obvium habeo, convenio, pro ἀντιξολίω, Apoll. Hinc
Ἀξολήτωρ, ορος, ὁ, qui occurrit, s. convenit, *E. M.*
Ἀξρόδαις, ὁ, id. quod ἀξροδιαίτος, Ath.
Ἀξυρτακη, ἡ, barbarium ὄπάτριμμα & edulium, Alex. ap. Athen. Hinc
Ἀξυρτακοποιὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, qui vel quæ conficit ἀξυρτάκλω, Demetr. ib.
Ἀξυσοτόϰος, ον, abyssum habens s. pariens, Cyr.
Ἀγάθι, Pind. p. 9. vid. ἠγάθεος.
Ἀγαθορρύτος, ον, purè fluens. Ex ἀγαθὸς, & ῥίω. Synes.
Ἀγαλέος, v. ἠγαλέος, *E. M.*
Ἀγακλήεις, εσσα, εν, v. ἀγακλυὶς, Apollin.
Ἀγαλμοτυπὴς, ὲς, idem quod ἀγαλματοποιὸς, Maneth. Ex ἄγαλμα, & τύπλω.
Ἀγάσαχυς, υ, abundans spicis, prægrandes spicas habens, Naz.
Ἄγατὸν, *Adv.* admirabiliter, Hom. Ap. 515.
Ἀγγελίεια, ἡ, nuncia, Orph. H.
Ἀγγελιώτης, ου, ὁ, idem quod ἄγγελος, Hom.
Ἀγγελιῶτις, ἡ, *fem.* Call.
Ἀγγίλτρια, ἡ, idem, Sibyl.
Ἀγκλὸς, ον, immadidus, durus, Ep. Hes.
Ἀγδσικυδῆλις, qui mactatoriam securim in sese concitat, qu. ἠγδσικυδῆλις, Steph. ex *E. M.* idem quod ἀγύρτης, & κυδηλιςὴς, Hes.
Ἀγηραντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, idem quod ἀγήρως, immortalis, Ep.
Ἀγνίσκω, idem quod ἁγνίω, *Lex.* Hom.
Ἀγκισρδειτος, ὁ ϰ᾽ ἡ, hamo vinctus, s. captus, Ep.
Ἀγκλείνω, pro ἀνακλείνω, Hom.
Ἀγκπδίω, idem quod ἀγκονίω. Ex ἀνὰ, & κονίω.
Ἀγκρισις, pro ἀνάκρισις. Æsch.
Ἀγκρέομαι, pro ἀνακρέομαι, Theoc.
Ἀγκυλόδους, οντος, ὁ ϰ᾽ ἡ, curvis dentibus, *Epith.* falcis. Opp.
Ἀγλαίθειρος, ὁ ϰ᾽ ἡ, bene comatus, Hom. Ab ἄθειρα.
Ἀγλαοπεπλος, ὁ ϰ᾽ ἡ, splendida veste, Cal.
Ἀγλαοφάος, ες, idem, Sibyl. A φᾶρος.
Ἀγνομαντις, ὁ ϰ᾽ ἡ, castus vates.
Ἀγνορρύτος, ον, idem quod ἀγνόῤῥοος. Æsch.
Ἀγνοτδὴς, ες, castus, Orph. nisi sit pro ἀγνοτελὴς.
Ἀγραυλὴς, ὲς, idem quod ἄγραυλος, sc. sub dio, quod fit in agro, Nic.
Ἄγρεμον, τὸ, ridica; hasta, Æsch. Ab ἄγρα.
Ἄγριϰος, ον, idem quod ἄγροικος, Mosch.
Ἀγριῶτις, ἡ, *fem.* ab ἀγριώτης, Sapph.
Ἀγρστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρότης, Eur.
Ἀγρυπνητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγρυπνητὴς, Man.
Ἀγυρτέω, idem quod ἀγυρτάζω, τὸν ἀγύρτλν agere, Athen.
Ἀγυρτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀγύρτης, Man.
Ἀγχονέω, idem quod ἀγχονάω, Man.
Ἀγαχαῖος, α, ον, quo duci potest vel solet, Ep. Ab ἄγω.
Ἀγανοθέτης, ὴ, *fem.* ab ἀγανοθέτης, Soph. ap. Steph.
Ἀδδὴς, pro ἀδὴς, Hom.
Ἀδένδρεος, ον, idem quod ἄδενδρος, Opp.
Ἀδῆϊος, ον, sine, s. inoffensus hoste, Apoll. Ab α pr. & δηΐς.
Ἀδίϰηλος, s. ἀδδίϰηλος, ον, sine effigie. Ex α priv. & δίϰηλον, Man.
Ἄδμητος, η, ον, idem quod ἀδμὴς, Hom.
Ἀδμολία, s. ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, imperitia, Call. ap. Suid.
Ἀδόϰας, idem quod ἀδεϰήτους, Eur.
Ἀδὸν, ὀνος, ἡ, pro ἀηδὼν, Mosch.
Ἀδωρόδοϰος, ον, idem quod ἀδωροδόϰητος, Ep.
Ἀείδηλος, ὁ ϰ᾽ ἡ, valde conspicuus, Nic. Ex α int. & εἰδῆν.
Ἀείδρομος, ον, semper curiens, Cyr.
Ἀειθανὴς, ὲς, semper moriens, Man. Ex ἀεὶ, & θνήσϰω.
Ἀειϰαμοι, οἱ, semper lætantes, s. comessantes, Man.
Ἀείμαργος, ὁ ϰ᾽ ἡ, semper insaniens, Opp.
Ἀειρέεθρος, ὁ ϰ᾽ ἡ, semper fluens, Cyr. Ex ἀεὶ, & ῥέεθρον.
Ἀειϰλίος, idem quod ἀειϰέλιος, Hom.
Ἄελλας, ἀδος, idem quod ἀελλαῖος, Soph. ap. Hes.
Ἀελλοπόδης, υ, ὁ, idem quod ἀελλόπους, Call.
Ἀειράω, οντος, idem quod ἀείνως, Hesiod.
Ἀεξίνος, ὁ ϰ᾽ ἡ, qu. augens mentem, Proc.
Ἀεπὴς, ον, volare nondum valens, Æsch. *si lectio sana.*
Ἀξυὴς, ες, idem quod ἄξυλος, s. immensus, Call.
Ἀξοδίνης, ὲς, volans, qui in aere versatur, Ep. Ex ἀὴρ, & δίνη.
Ἀέω, (inusit.) spiro; (2) dormio. Unde ἀϊσαμὸν, Hom.
Ἀζηχὲς, *Adv.* incessanter, Hom.
Ἀθελήτως. *Adv.* præter voluntatem. Ath.
Ἀθξαὶς, ἰδος, ἡ, idem quod ἀθξὴς, Nic.
Ἀθξιξόσκης, υ, ὁ, aristis vescens, ap. Diog. L.
Ἀθεσμοφάγος, ὁ ϰ᾽ ἡ, vetita edens, Man.
Ἀθλοθεσία, ἡ, præminorum constitutio; (2) ipsum munus & officium athlothetarum, (3) item mutua depositio utriusque concertantium, Aristoph.
Ἄθυρστος, ον, sine vel cum thyrso, Eur. Ex α pr. vel int.
Αἰγλάζω, illumino, Man. Ab αἴγλη.
Αἰγλητὰς, ὰ, ὁ, idem quod αἰγλήεις, *Epith.* Apollinis.
Αἰγλοξολία, nigrum reddo, Hes.
Αἰγυπλιόα, nigrum reddo, Hes.
Αἰϊνυπνος, idem quod ἀειύπνος, Soph.
Αἰετόεις, εσσα, εν, aquilinus, Opp.
Αἴητος, v. ἄητος, it. audens, Hom.
Αἰθαλος, ὁ, idem quod αἰθάλη, Eur.
Αἰθάλεις, εσσα, εν, idem quod. αἴθριος, Opp.
Αἰθερολαμπὴς, ὲς, lucidi ætheris, in æthere splendens, Man.
Αἰθροδόνητος, ον, in splendore agitatus, ib. Ex αἴθρια, & δονέω.
Αἰθροπολέω, in æthere versor, vel id. quod αἰθεριοβατέω, ib.
Αἰθροτόϰος, ον, in æthere procreans, ib
Αἰλαπὸς, ήρος, ὁ, impetuosus, Opp. Ab αἴλω.
Αἰμόσροφος, ον, sanguineus. Ath.
Αἱματοπώτης, ου, ὁ, idem quod αἱματόπτης, Lyc.
Αἱματοπώτης, ου, ὁ, idem.
Αἱματόπτης, ὴ, *fam.* Man.
Αἱματίϰτις, idem quod αἱματῖτις, s. *fæmina sanguine.* Ath.
Αἰωρέω, idem quod αἰωρίω. Man.
Αἰωλα, *Adverb.* blande, &c. Hes.
Αἰμυλομήτης, υ, ὁ, blanditiarum auctor, Hom. M.
Αἰνὰ, *Adv.* v. αἰνὸς, Call.
Αἰσχίνεθλος, ον, in nativitate miser, Man.
Αἰλίης, υ, ὁ, nomen piscis, corac nus, Ath.
Αἰολοπάλης, υ, ὁ, variis luctæ generibus versatus, Man. Ex. αἰόλος, & πάλη.

Αἰολοπίτων,

Digitized by Google

Αἰολοσκόπος, ον, varie ſpeculans, Naz.
Αἰολόφυλος, ον, diverſi generis, ſ. ex alia tribu. Opp. A φῦλον.
Αἰπυπλανὴς, ὲς, in ſummo errans, Man. Ex αἰπὺς, & πλάνης.
Αἰχροβίος, ον, turpiter vivens, Sibyl.
Αἰχρογέλως, ωτος, ὁ, turpiter ridiculus, Man.
Αἰχροδιδάκτης, ου, ὁ, turpium magiſter, ib.
Αἰχρεύμυθος, ον, idem quod
Αἰχριορρήμων, v. αἰχρορρήμων, Man.
Αἰχριόφημος, ον, turpis famæ. Ex αἰχρὸς, & φήμη.
Αἰχρόπεπλος, ον, turpiter veſtitus, Dolſc. A πέπλος.
Αἶτος, τὸ, hoſpitium, it. lucus, Pind. *Euſt.*
Αἰωνοτόκος, ον, ſeculorum parens, Syneſ. Ab αἰὼν, & τίκτω.
Ἀκαμαντόδετος, ον, adamantinus, Æſch.
Ἀκεσμα, τὸ, medicamentum, Soph. Heſ.
Ἀκέω, v. ἀκέομαι, Apoll.
Ἀκῆ, *Adv. Dor.* idem qaod ἦχα, Pind.
Ἀκήδει, *Adv.* negligenter, ſine cura, Æſch. Ex α, & κῆδος.
Ἀκήδετον, *Adverb.* idem, Apoll.
Ἀκκορίζειν, perdere cimices, Ep. ap. Steph.
Ἀκράλιπος, τὸ, pinguedo, unguentum, Call. Ep.
Ἀκρατόεις, εσσα, εν, inſtabilis, intemperans, Man. Ab ἀκρατὴς.
Ἀκρατασυὴ, *Poët.* pro ἀκρατοσυνη, intemperantia, inſtabilitas, *ſed nimis licentioſe*, Steph.
Ἀκρίδεμνος, ον, ſine vitta, Ep.
Ἀκρίτα, *Adv.* idem quod ἀκριτί, Hom.
Ἀκριτόδακρυς, ὁ ἡ ὐ, futiliter aut immenſe lacrymans, *Epith.* Tantali, Ep.
Ἀκτίζαγος, ον, in extremo angulo poſitus, Naz. Ex ἄκρος, & γωνία.
Ἀκροπολόω, ſublimis meo, Man.
Ἀκταίνω, erigo, attollo, Æſch.
Ἀκταιονὶς, ιδος, ἡ, ad Actæonem pertinens, Ep.
Ἀκτινβολία, ἡ, idem quod ἀκτινοβ. Man.
Ἀκυμος, ον, idem quod ἀκύμων, Eur.
Ἀλάλυξ, υγος, ἡ, metus, animus perturbatus, Sch. ἄλη, Nic.
Ἀλγεσίδαρος, ον, dans dolorem, Opp.
Ἀλγεσίθυμος, ον, dolore animum afficiens, Ep.
Ἀλειπλὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀλείπλης, Man.
Ἀλείτω, idem quod ἀλιτέω, Hom.
Ἀλέκτρος, ὁ ἡ ὐ, cælebs, innupta, Eur. Ex α, & λέκτρον.
Ἀλεξιώων, ὁ ἡ ὐ, adjuvans homines. *Epith.* Æſculapii, Ariſt.
Ἀλέξιμος, ον, idem quod ἀλεξητήριος, Nic.
Ἀλέξιον, τὸ, idem quod ἀλεξητήριον, ib.
Ἀλητὴς, ὲς, inceſſans, Dolſc. Ex α, & λήγω.
Ἀλήθιν, pro ἀλήθεια, ib.
Ἀλητιβόρος, ον, mendicivorus, *Epith.* Iri. Naz.
Ἀλιαθὴς, ὲς, in mari florens, Ep. Ex ἅλς, & ἀνθέω.
Ἀλιβοὴς, ον, idem quod ἁλίβροτος, Lyc.
Ἀλιγδυπος, ον, idem quod ἁλιδ. Opp.
Ἀλίζωος, ον, in mari vivens, Ep.
Ἀλιθρέμμων, ον, in mari nutritus, Cyr.
Ἀλιμυὴς, ὲς, circumlutus, vel idem quod ἁλιμυήεις, Apoll.
Ἀλιπλὴξ, γος, ὁ ἡ ὐ, mari percuſſus, Call.
Ἀλιῤῥάϊσης, υ, ὁ, maris corruptor, Ep. Draconis, Naz.
Ἀλίῤῥαντος, ον, mari conſperſus, Ep. Ex ἅλς, & ῥαίνω.
Ἀλίῤῥηξ, ῆγος, ὁ ἡ ὐ, idem quod ἁλιῤῥαγὴς, Ep.
Ἀλισμικὸς, ον, maritimus, Lyc. al. ἁλισμηκὸς.
Ἀλισίφαντος, ον, idem quod ἁλισφὴς, Hom.
Ἀλιτοφροσυνη, ἡ, peccatum; malus animus, Ex ἁλιτέω, & φρὴν, Ep.
Ἀλιτρεφὴς, ὲς, mari nutritus, Cal. Ex ἅλς, & τρέφω.
Ἀλιτροφὴς, idem, Hom.
Ἀλίτυρος, υ, ὁ, caſeus ſale aſperſus, Ep.
Ἀλίφρων, ονος, ὁ, ſatis prudens, Naum. ap. Stob.
Ἀλλαγμὸς, ὗ, ἡ, idem quod ἄλλαγμα, Man.
Ἀλλης, ου, idem quod ἄλλος, Ep.
Ἀλλοκότας, ου, idem quod ἄλλοκοτος, Eur.
Ἀλλοτύπωτος, ον, aliis characteribus, Man.
Ἀλλόφρων, ονος, ὁ ἡ ὐ, diverſa ſentiens, ib. Ex ὅλος, & φρὴν.
Ἄλμὸς, ὰδος, ὁ ἡ ὐ, in muria conditus, al. tepidus, Heſ.
Ἄλτις, ὶ, idem quod ἅλσος, Pind. Heſ.
Ἀλόσυδνος, η, ον, Exp. marinus, Apoll.
Ἄλυτος, idem quod ἀλυτος, Ep.
Ἀλυκρὸς, pro Ἁλυκρὸς, *E. M.*
Ἀλυχνος, ον, ſine lychno, Eur.
Ἀλυσηδὸν, *Adv.* catenatim, Man. Ab ἄλυσις.
Ἀλαπὸς, ὸν, fraudulentus, Soph. ap. Heſ.
Ἀμαζονὶς, ὶ, Amazonis, Apoll.
Ἀμανδαλος, ον, evanidus, Alcæ.
Ἀμαράντινος, α, ον, idem quod ἀμαράντινος, Apoll.
Ἀμαρασκαπὴς, ῆρος, ὁ, foſſor ſulcorum, Man.
Ἀμαρτοσυὴν, ῆ, idem quod ἀμαρτία, Ep.
Ἀμαρταλὴ, ὴς, idem, Theogn.
Ἀμαρυθιὰς, άδος, ἡ, pr. Ep. l. 6.
Ἀμβλυόεις, εσσα, εν, obſcurans, Man. Ab ἀμβλὺς.
Ἄμβλαμα, τὸ, hebetatio, it. abortio, Naz. Ab ἀμβλόω.
Ἀμβλασσος, ὁ ἡ ὐ, abortiens, Man.
Ἀμβλωψ, ὁ ἡ ὠ, cæcutiens, Eur. Ex ἀμβλὺς, & ὤψ, *oculus.*
Ἀμβολαδὶς, *Adv.* idem quod ἀμβολαδὸν, Sch. in Call. alternis, viciſſim.
Ἀμεθυσίζω, refero colore aut alia ſimilitudine amethyſtum.
Ἀμεινότερος, pro ἀμείνων, Alcæ.
Ἀμέλαθρος, ον, extorris, Man. Ex α & μέλαθρον,
Ἀμδίσας, *Adv.* ν, ἀμδὰς, Syneſ.
Ἄμβιος, ὲς, debilis, Eur. Ab α, & μάω.
Ἀμέριμνον τὸ, pro ἀμεριμνία, Herodian.
Ἀμετρίεως, ον, longævus, Man.
Ἀμετροπότης, ου, ὁ, immodice bibens, Ep.
Ἀμηχανοεργὸς, όν, malè fabricans machinas, *Epith.* Satyrorum, Heſ.
Ἀμιθρεῖν, pro ἀμεθεῖν, Heſ. ex Call.
Ἀμισγὴς, ὲς, idem quod ἀμιγὴς, Nic.
Ἀμοιζαδὶς, ον, idem quod ἀμοιζαῖος, Opp.
Ἀμοιβιδὶς, *Adv.* idem quod ἀμοιβαδὶς, Hom.
Ἀμολγὸν, τὸ, mulctra, Theoc. Ab ἀμέλγω.
Ἀμόχθας, v. ἀμοχθὶ, Man.
Ἀμπεδιηρὴς, ὲς, campeſtris, Æſch. A πέδιον.
Ἀμπηδᾶν, pro ἀναπηδᾶω, Hom.
Ἀμπυμαν, ονος, ὁ, v. ἄμπυξ, Nic.
Ἀμυδάλεος, εα, εον, v. ἀμυδάλινος, Nic.
Ἀμυνὸς, ὸν, purus, Soph. ap. Suid.
Ἀμφαδὸς, ον, idem quod ἀμφάδιος, Apoll.
Ἀμφαλαυρω, muto, idem quod ἀμείδομαι, Opp.
Ἀμφασὶη, ὴ, pro ἀφασία, Hom.
Ἀμφαϋτέω, idem quod ἀμφαὺω, ib.
Ἀμφιλέωμαι, circum traho, Hom.
Ἀμφερυθαίνω, idem quod Simpl. Cal.
Ἀμφιβατὴρ, ῆρος, ὁ, circumventor, Syneſ.
Ἀμφίγυος, ον, qui conterraneus, finitimus, Steph. ex Dion. ſed leg. ἀγχίγυος, v. 215.
Ἀμφιβληστρευτικὴ, ὴ, *ſub.* τέχνη, ars piſcatorum qui reti utuntur, Poll.
Ἀμφιβληστροειδὴς, ὲς, retiformis, ib.
Ἀμφιβολὰς, ambigue, Athen.
Ἀμφιγανύμαι, lætor, Cal.
Ἀμφιερχομαι, circumvenio, Hom.
Ἀμφιελαυνω, circumduco, Hom.
Ἀμφιθοάζω, circumcurro, Man.
Ἀμφίκερας, ὁ ἡ ὁ, utrinque cornuta, *Epith.* Junæ, Man.
Ἀμφίλινος, ον, utrinque lineis vinculis evinctus, Heſ.
Ἀμφιμάσσομαι, abſtergo, Hom.
Ἀμφίλογος, ον, dubius, Diog. L.
Ἀμφιπεριστρέφω, undique circumago, Hom.
Ἀμφιπορφυρεος, idem quod ſimpl. Eur.
Ἀμφιπτόλις, quæ urbem cingit, Æſch.
Ἀμφιστρατόομαι, circum pugno, Hom.
Ἀμφιστρὸφὶς, ὲς, al. ἀμφιστρὸφὸς, ὸς, Hom. Il. λ. 40.
Ἀμφιστροφὴ, ὴ, deflexio, converſio, Heſ.
Ἀμφίτερμος, ον, exterminatus, Heſ. ex Soph.
Ἀμφιτιτθίζω, circumpipio, Ar.
Ἀμφιτρίφω, circumquaque nutrio, Steph.
Ἀμφιφαίνω, v. ἀμφιφάω, Hom.
Ἀμφιφοβέω, circa terreo, vel in fugam conjicio, Hom.
Ἀμφιχαράσσω, circumcirca figuro, Man.
Ἀμφιχολόομαι, iraſcor circum vel propter, Naz.
Ἀμφοδικὸς, ὴ, ὸν, circumbivia, Man.
Ἀμφορεαφορία, amphoram geſto, Ariſt.
Ἀμφορία, ας, ἡ, Exp. circumſpectio, Man.
Ἀναβαίνω, pervado, incedo per, Hom.
Ἀναβαλλειν (χιὼ) egerere terram fodiendo, Xen. attollo, *it.* ſterno, excutio, ut equus ſeſſorem, Bud.
Ἀναβόημα, τὸ, idem quod ἀναβόησις.
Ἀναβολαίω, indico, V. Lex.
Ἀναβόλιμος, ον, rejectitius, ſ. dilatitius, Heſ.
Ἀναβορβορίζω, v. ἀναβορβορύζω, exclamo, Ar.
Ἀναβος, *Dor.* pro ἄνηβος.
Ἀναβρέχω, inſono, reſono, Heſ. *Hom.*
Ἀναγαγάθω, exclamo, Heſ. *E. M.*
Ἀναγαίος, ον, idem quod ἀναγὲς, V. T.
Ἀναγδυσις, ὶ, ipſa guſtandi actio, V. L.
Ἀναγνάσσω, pro ſimpl. Hom.
Ἀναγκιππεῖν, neceſſario equitare, Eur. ap. Suid.
Ἀναγώγιος, ον, in cœlum revocans, vel cœleſtia affectans, Syneſ.
Ἀναδείγματα, τὰ, ſigilla, Heſ. *item* lora, id. potius ἀναδήγματα, Steph.
Ἀναδικλὶς, ὶ, ὁ, ſpecies laquei ſ. pedicæ. A δίκω.
Ἀναδομὴ, ὴ, diviſio, Suid. reædificatio, Steph. A δέμω.
Ἀναδράω, idem quod ἀναπράσσω, Heſ.
Ἀναδρύπτειν, carpere unguibus, Heſ. Steph.
Ἀναδυω, idem quod ἀναδύω, Hom.
Ἀναζεῖν, *Poët.* pro ἀναζέω, Ep.
Ἀναθηματικὸς, ὴ, ὸν, ad conſecrandum ſ. dicandum comparatus, aptus, Ep.
Ἀναθρησις, ὶ, attenta conſideratio, Tim. ap. Polyb. Ab ἀναθρέω.
Ἀναίδητος, ον, qu. non verecundatus, Apoll. Ex α, & αἰδέομαι.
Ἀναπαθαιρέομαι, depono, V. L. Ex ἀνὰ, χὶ, & αἱρέομαι.
Ἀνακλέπτω, rurſus furor, Hom.
Ἀνακρότης, ες, admodum firmus, validus. A κρότος. Heſ.
Ἀνάκρησις, ὶ, *Ion.* pro ἀνάκρασις.
Ἀνακλόσιος, idem quod ἀνακλορὸς. Chriſtod.
Ἀνακυκλέω, v. ἀνακυκλόω, Eur.
Ἀνακωτέω, ſterto, Heſ.
Ἀναλαδωνίζω, v. ſimp. Heſ.
Ἀναλδος, idem quod ἀναλδὴς, ib.
Ἀναλίκτης, ου, ὁ, collector, Steph.
Ἀναλεκλίδες, αἱ, conveniunt ſcapulis tenues analectides altis, Ovid. de art. am. l. 3.
Ἀνάλιπος, *Dor.* pro ἀνήλιπος, Theoc.
Ἀναμαθω, aor. 2. ſubj. ab ἀναμαθάνω.
Ἀνέματος, ον, fluentis carens, Ep. Ex α, & νᾶμα
Ἀναμηρύκομαι, rumino, V. L.
Ἀναπιπόομαι, idem quod ἀναπιπίδομαι, Gaz.
Ἀνήνιος, ον, non habens mœrorem. Ex α, & ἀνία, vel *Dor.* pro ἀλιὼς, effrænis, ſuperbus. Ex α, & ἰνία, Steph.
Ἀναξιόω, idem quod ἀπαξιόω, Eur.
Ἀνάπαλος, ſ. ἄμπαλος, ὁ, reſortitio, Pind.
Ἀναπνεῖω, *Poët.* pro ἀναπνέω.
Ἀναποσκὸν, ὴ, impedimentum, V. L.
Ἀναποτνιασμὶς, ὁ, ſuſpirium cum imploratione divini auxilii, Greg.
Ἀναπρίω, frendeo, Nic.
Ἀναπλικὸς, ὴ, ὸν, incendendi vim habens, V. L. Ab ἅπτω.
Ἀπάπωτις, ὶ, v. ἀμπωτις.
Ἀναρθρία, ὰ, articulorum ſeu artuum debilitas. Ab ἄναρθρος, Steph.
Ἀνατε, *per Syncop.* pro ἀνασατε.
Ἀναστατιχίζω, idem quod ἀναστατιχία, Hom.
Ἀνάστερος, ον, ſine aſtris, Man. Ex α, & ἀστὴρ.
Ἀναστραφάω, v. ἀναστρέφω, Heſ.
Ἀνασύομαι, erumpo, Hom.
Ἀνατανύω, idem quod ἀνατείνω, Call.
Ἀναυλα, *Adv.* ſine tibiis, Plut. Ex α, & αὐλὸς.
Ἀναυσία, ὰ, mauſea nulla, Suid.

Ἀναυτος,

Digitized by Google

Ἀναυτος, ον, nautis carens, navibus impervius, Heſ.
Ἀναὔω, exclamo, Theoc.
Ἀναφέρπω, recedo, V. L. ex Theoc. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ἕρπω.
Ἀναφυγὰ, ἡ, v. ἀνάφυξις, Æſch.
Ἀνδικῶς, pro ἀναδικῶς, E. M.
Ἀναχρέμπτω, exſcreo ſ. ſcreatu egero. Hinc
Ἀναχρέμψις, ἡ, exſcreatio, Hipp. ebullitio, H.
Ἄνδεμα, τὸ, Æol. per Sync. pro ἄναδεμα, ſ. ἀναδημα, Ep.
Ἀνδοκάδλω, Æol. Sync. pro ἀναδοχάδλω, alternis vicibus, per ſucceſſionem, Heſ.
Ἀνδοκῶς, pro ἀναδοχῶς, vel ἀνάδοχ☉, ib.
Ἀνδρεΐη, Ion. pro ἀνδρεία, item ἀνδρηΐ☉ pro ἀνδρεῖ☉, Herod.
Ἀνδρισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀνδρία, Poll.
Ἀνδροκὰς, ἀδ☉, ἡ, pars, Heſ. Nic.
Ἀνδρόφθορ☉, ον, ab homine periens, vel ἀνδροφθόρ☉, homines perdens, Soph.
Ἀνδύομαι, pro ἀναδύομαι, Hom.
Ἀνεγκάλυπτ☉, ον, non intectus, ſ. tectus, Heſ.
Ἀνειρώτδυν, Ion. pro ἀνειρώτων, Euſt.
Ἀνελθέμβαι, Dor. pro ἀνελθεῖν. Ab ἀνέρχομαι.
Ἀνεμότροπ☉, ον, ventis agitatus, Anac. Ex ἄνεμ☉, & τρέπω.
Ἀνενεκλέϊον, referendum, Greg. Naz. Ex ἀνὰ, & φέρω.
Ἀνενοχλησία, ἡ, tranquillitas, Bud. Ab ἀνένοχλητ☉.
Ἀνεξέλυστ☉, ον, idem quod ἀνεξιτητ☉, Heſ. Ex α, & ἐξέρχομαι.
Ἀνεοσασὶν, ἡ, ſtupor attonitus, Heſ.
Ἀνεπιδία, reſudo, ſudorem refundo, Plut.
Ἀνεπιφρας☉, ον, ineffabilis, Suid.
Ἀνερ☉, ον, idem quod ἀνέργας☉, inefficax, Eur. Ex α, & ἔργον.
Ἀνερωτίζω, idem quod ἀνερωτάω, Suid.
Ἀνεδία, exedo, erodo, Hipp.
Ἀνεσία, ἡ, idem quod ἄνεσις, Suid.
Ἀνίσπομαι, ſurſum verſus ſequor Heſ.
Ἀνδυκ☉, ον, non optabilis, ſ. non optandus, Ep. Ex α, & εὔχομαι.
Ἀνδύρυσμα, τὸ, idem quod ἀνδυρσμ☉, Gal.
Ἀνεχίζυ☉, ε, ὁ ϰ᾽ ἡ, ab α pr. & ἐχίζυ☉, ut fidejuſſor minime idoneus, Thucyd.
Ἀνηκὲς, pro ἀνήκοον, Heſ. vel aciem non habens, Steph. Ex α, & ἀκή.
Ἀνήμυκ☉, ον, qui unguibus carptus ſciſſuſque non eſt, Heſ.
Ἀνλώθα, ἀνήλυθα, per Sync. ἄνηλθα, Dor. ἄνλωθα. per Epenth. ἀνλώυθα, Steph.
Ἀνηρὸς, ες, virilis, Heſ. ex Æſch.
Ἀνηρὸς, per Sync. pro ἀνιαρὸς, ærumnoſus, Nic. Sch. illæſus, innocens, E. M.
Ἀνηροσὶν, ἡ, ubi nulla aratio, Sibyl.
Ἀνθεσιποτητ☉, ον, Ath.
Ἀνθηρ☉, ον, florifer, Ep.
Ἀνθεσιχρὰς, ατ☉, ὁ ϰ᾽ ἡ, floridi coloris, Ath.
Ἀνθιὰς, ᾶ, ὁ, piſcis quidam, Ariſtot.
Ἀνθοδαιτ☉, ον, floribus veſcens, Epith. Apis, Ep.
Ἀνθοκόρλω☉, ον, caput floribus redimitum habens, Opp.
Ἀνθρλωειδὴς, ες, referens crabronem ſ. veſpam. Ex ἀνθρλωὴ, & εἶδ☉, Theoph.
Ἀνθρωπλοιγὸς, ὁ ϰ᾽ ἡ, hominem perdens, Naz.
Ἀνιέρι☉, ον, cui ſacra non fiunt, Suid.
Ἀνοιδέϊα, Ion. & Poët. pro ἀνοιδία.
Ἀνσίκλις☉, ον, indeflectus, Ep.
Ἀνομαι, paſſ. idem quod ἄνυμαι, Hom.
Ἀνομοιοειδὴς, ὲς, diverſæ ſpeciei, Steph.
Ἀνόμως, Adv. inique, improbe, Eur.
Ἀνορέϰλας, Adv. ſine ulla ciborum appetentia, Gal.
Ἀνὠκητ☉, ον, ſine auribus, Theoc. Ex α, & ὦξ.
Ἀνσπάω, pro ἀνασπάω, Pind.
Ἀνταυάω, pro ἀναλανύω, Call.
Ἀντεμμάσομαι, rependo, Heſ.
Ἀντεπιξίλιον, aliena menſa coquinaria, Æſch. Ex ἀντὶ, & ὄψιλον.
Ἀντησις, ἡ, pro ἀντησις, E. M.
Ἀντιάχω, idem quod ἀντιαχέω, Orph.
Ἀντιρύσαδζ, a. 1. m. *rependi*. Ab ἀντιρύομαι, Theog.
Ἀντίκαιν☉, ον, ſimilis & par novo. Heſ.
Ἀντίδοτ☉, viciſſim datus, contradatus, Nonn.
Ἀντικαταθνήσκω, invicem morior, Æſch. *ſi lectio ſana.*
Ἀντικρατέω, viciſſim impero, Ep.
Ἀντιλογέν, contradico, nego, Soph.
Ἀντιτύχομαι, ſimilis ſum; ἀντιτέτυξο, 2. ſ. pluſq. p. paſſ. Hom.
Ἀντιτ☉, idem quod ἀντίτιτ☉, Hom.
Ἀντιφωΐω, obloquor, Soph. Steph.
Ἀντιχαρὴς, invicem gratificans, a. 2. part. paſſ. Soph. Ab ἀντιχαίρω.
Ἀντιχορδία, contrario motu feror, Syneſ.
Ἀντροπαΐα, ας, ἡ, pro ἀνατροπία, ſ. ἀνατροπὴ, mutatio, Æſch. *ſi lectio ſana.*
Ἀντωπὲς, ὲς, idem quod ἀντωπὸς, Man.
Ἀνύδατος, ον, ſine aqua, ib. Ab α, & ὕδωρ.
Ἀνυπότροφος, ον, idem quod ἀνυπόστροφος, Orph.
Ἀνυτη, ἡ, idem quod ἄνυσις, Ep.
Ἀνωνύμιη, ſine nomine, Arat.
Ἄξιος, pro ἀντάξιος, æquiparandus, Hom.
Ἄξυρὸς, ὲς, idem quod ἀξυρὸς, Heſ.
Ἄξεινος, Poët. & ἀξίνιος, v. ἄξενος, Heſiod. Call.
Ἀξιόμορφος, ον, viſu dignus, Man. A μορφὴ.
Ἀξιοπιστοσυὶη, ἡ, fidei dignitas, ib.
Ἀξιόμισος, ον, odio dignus, Æſch.
Ἀξίφυλος, Æſch. l. ἀξιόφυλλος, vel ἀξίφυλλος, Pau. αὐξίφυλοι, Heath.
Ἀοζεὺς, ſ. ἀοξεὺς, miniſtro, Heſ. Suid.
Ἀοζοὶ, ſ. ἀοξοὶ, miniſtri Call. ap. Heſ.
Ἀοῖ, dat. ſ. Dor. pro ἠοῖ. Ab ἠώς.
Ἀοσυέω, auxilior, adjuvo, Moſch.
Ἀπαγγελὶς, ὁ, internuncius, Man.
Ἀπαγώ ιος Æſch. rectius ἐπ γώνιος.
Ἀπαιρεθία, Ion. pro ἀπαιρεθῆ.
Ἀποκλόω, abduco, Soph. ubi al. ϖακλόω.
Ἀπάλαμνος, ον, v. ἀπάλαμος, Hom.
Ἀπαλασίω, indignor, Heſ.
Ἀπαλξέω. idem quod ἀπάλιξω, Hom.
Ἀπαλον, Adv. molliter, delicate, Hom.
Ἀπαλοψυχος, ον. idem quod ἀπαλόφρων, Ep.
Ἀπαμβλακέω, Heſ. deerro vel aberro, *Steph.* potius ἀπαμπλακέω, Soph.
Ἀπαμβλόω, abortior, Plut. ubi al. ἐπαμ.
Ἀπανείγω, idem quod ſimplex, Hom.
Ἀπαραλκὲς, ον, cui ſuperfluicrines dempti ac velut ablecti non ſunt, *Steph*, al. id. quod ἀπαράτιλτος.
Ἀπαρυσίον, auferendum, Ariſtoph.
Ἀπαυαίνω, exſicco, Cal.
Ἀπεραυαίνω, idem, Suid.
Ἀπαχλύω, idem quod ſimpl. Cal.
Ἀπεδίλωτος, ον, idem quod ἀπέδιλος, Call.
Ἀπειροκαλδόμαι, ineptio, inepte ago, Æſch. ap. Steph.
Ἀπέϰλακα, præt. ab ἀποκλίνω, (ἀπεκταγκα, V. T.) præt. m. ἀπέϰλινα.
Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύω, Ariſt.
Ἀπέλεθρον, *Adv.* vehementer, procul, Hom.
Ἀπενηρίζω, ſpolio, aufero, Hom.
Ἀπέρατος, ον, Ariſtoph. al. ἀπέραντος.
Ἀπεχαρόμαι, paſſ. vid. ſimpl. exp. act. Euſtath.
Ἀπεψία, Ion. pro ἀφεψία.
Ἀπεὼν, Ion. & Poet. pro ἀπὼν. it. mortuus.
Ἀπήγημα, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα.
Ἀπηγορία, ἡ, idem quod ἀπηγόρημα, V. L.
Ἀπήϊα, præt. med. ab ἄπειμι, Plat.
Ἀπήκοος, idem quod ἀνήκοος, Heſ.
Ἀπηκριβωμβίως, exactè, exacta diligentia, Ath.
Ἀπλωσόω, reddo ἁπλοΐα, Suid.
Ἀπία, ἡ, Apia, dicta olim quæ nunc Peloponneſus. Alii appellativum eſſe volunt, Il. α. 270. *It*, Scythis dicitur Tellus, Dea. ap. Herod.
Ἀπισόκορος, ον, infidelis, Sibyl.
Ἄπλιτος, ον, magnus, inacceſſus, Apoll.
Ἀποβελίζειν, veru detrahere, Ath.
Ἀπογειόω, fundamenta deſtruo, Suid.
Ἀποζυμνόζω, exerceo, Æſch.
Ἀποδειδιάσομαι, abſterreo, Hom.
Ἀποείπω, nego, Hom.
Ἀποινόδερτος, ον, donivorus, Lyc.
Ἀποκαπύω, efflo, Hom.
Ἀποκεῖλαι, aor. 1. ab ϖοκέλλω.
Ἀπόκεντρος, ον, extra centrum, Man.
Ἀποκίω, abſcedo, Hom.
Ἀπολάω, in lapidem verto, al. lapido, Steph.
Ἀπολειπὴς, ὲς, pro ϖολειπόμβιος, ſ. ϖολλειμβίος, Hipp.
Ἀπόλιζος, ον, ſine urbe, Man. Ex α, & ϖόλις.
Ἀποιοσέω, redeo, Hom.
Ἀποπαλέω, pro ϖοπάλλω, Hipp. ap. Steph.
Ἀποπαπλαίνω, reſpicio, Hom.
Ἀποπλανίης, ὁ, errabundus, Ep.
Ἀποπλάσωρ, ορ☉, ὁ, effictor, Man.
Ἀπόποιμν☉, ον, ϖόπρεμνα φυτδυτήρια, plantæ particula ſtipitis ſuffultæ, Theophr.
Ἀποπρίω, *emc*, imp. pro ϖοπρίαο.
Ἀποπροαιρέω, promo, ſumo, Hom.
Ἀπορεγὰ, præbeo; (2) extendo, protendo, Hipp.
Ἀπορρᾶϊδες, αἱ, murices, Ariſtot. *Steph.*
Ἀποσφραίνω, olfacio, Ep.
Ἀποτιδατ☉, *Dor.* pro ἀπρόσδατ☉, Soph.
Ἀπόφατις, ἡ, idem quod ϖόφασις, Eur.
Ἀποφθιγκλήριον, τὸ, revelatio, Man.
Ἀπόφλημα, τὸ, debitum, Dem. ap. Heſ.
Ἀποφυλὰς, ἀδ☉, ἡ, v. ϖοφυλὶσις, Nic.
Ἀπόφωλ☉, idem quod ϖοφώλιος, Man.
Ἀποχραίνειν, colorare, Steph.
Ἀπριϰλόπλικ☉, ον, enixè percuſſus, Æſch. *Heath.*
Ἀπρόκοπ☉, ον, ſine progreſſu, Man.
Ἀπροσίδητ☉, ον, non aſpectabilis, Man.
Ἀπρόσηλ☉, vel ἀπρόσειλ☉, ον, non expoſitus ſolis calori, Heſ.
Ἀπροσκοπέω, ſum ἀπρόσκοπ☉, & improvidus, Steph.
Ἀπροσφορ☉, ον, Nic.
Ἀπροτίελπ☉, ον, pro ἀπρόσελπ☉, inſperatus, Opp.
Ἀπροτίοπ☉, ον, pro ἀπρόσοπ☉, Man.
Ἀπροφανὲς, *Adv.* repente, Orph.
Ἀπλερίως, idem quod ἀπλέρως, Apoll.
Ἀπτολέμις☉, ον, idem quod ἀπτόλεμ☉, Ath.
Ἀραδέω, commóveo, conturbo, Heſ.
Ἀραχναίη, ἡ, aranea, Ep.
Ἀραχνήεις, εσσα, εν, idem quod ἀραχναῖ☉, Nic.
Ἀργεινὸς, idem quod ἀργινὸς, Steph.
Ἀργεοφάντης, ω, ὁ, Argivorum ſacerdos, Ep.
Ἀργὲς, ἀργέτ☉, pro ἀργὴς ἀργῆτ☉, Hom.
Ἀργητὴρ, ῆρ☉, ὁ, v. ἀργεστὴρ, Heſ. Steph.
Ἀργικὸς, pro ἀργὸς, (2) vel Ἀργει☉, Eur.
Ἀρειάω, minor, E. M.
Ἀργινεφὴς, ὲς, Albus, Soph.
Ἀργόχρως, ωτ☉, idem, Cyr.
Ἀργυροδέκλης, ὁ, argenti ſ. pecuniæ receptor, Naz. A δέχομαι.
Ἀρδδυτὴς, ῦ, ὁ, rigator, Man. Ab ἀρδδύω.
Ἀρείτολμ☉, ον, bellicoſus, Ep. v. ὀρειτ.
Ἀρεταλογία, ἡ, ſermo de virtute, Man. Ex ἀρετὴ, & λόγ☉.
Ἄρης, ε☉, & ητ☉, ὁ, Steph.
Ἀρθραδία, ας, ἡ, vid. Steph.
Ἀριδάκρυτ☉, ον, multum lacrymabilis & multum lacrymans, Heſ.
Ἀρίθμι☉, ον, adnumerandus, Suid.
Ἀριστήϊον, τὸ, Ion. pro ἀριστεῖον, Herod.
Ἀρισόκλειὴς, ὲς, percelebris, Ep.
Ἀρισολόχια, ἡ, idem quod ἀριστολοχία, Nic.
Ἀριστοποσεία, ἡ, Opp.
Ἀριστοπονδὺς, έ☉, ὁ, optimus operarius, Man.
Ἀριστοφόρεν, τὸ, vas, in quo prandium fertur, Steph.
Ἀριστοφάνειον, τὸ, nomen emplaſtri, v. Steph.
Ἀριτάδιν, εν☉, ὁ ϰ᾽ ἡ, optimos parturiens, Ep.
Ἀριφραδίως, pro ἀριφραδῶς, Hom.
Ἀρματινίκη, ἡ, curulis victoria, Pind.
Ἄρκιλοι, urſorum catuli, Euſt. ἀρκύλοι, Poll.
Ἀρκὶς, ἡ, *Sub.* δορά, urſina pellis, Steph.
Ἀρκυοσασία, ἡ, retium tentio, Poll.
Ἀρμίας, idem quod ἁρμοῖ. Gal.
Ἀρνήσιμ☉, ον, negandus, Soph. Ab ἀρνέομαι.
Ἄρομα, τὸ, idem quod ὄρυσις, Heſ.
Ἀρυτρὶ☉,

Digitized by Google

Ἀροτρικός, ή, όν, Cerealis, rusticus, Ep.
Ἀρπάγιον, τό, vas, clepsydræ simile, Steph.
Ἁρπακτίσκος, α, ον, rapax, Lyc.
Ἁρπαλίζω, aufero, Æsch.
Ἁρπάω, rapio; ἁρπαομαι, idem, falce utor, Hes.
Ἁρπυιόμυιος, ον, aviformis, Lyc.
Ἀρραβανίζω, arrabone confirmo contractum emptionis, Steph.
Ἀρρενωπός, & ἀρρενώπης, ες, ὁ, idem quod ἀρρενωπός, sed in malam partem utrumque, Steph. Eust.
Ἀρρητός, ον, idem quod ἄρρητος, Steph.
Ἀρρυθμία, dissonus, Gall. Ex α, & ῥυθμός,
Ἀρτιγλυφής, ές, recens sculptus, Theoc.
Ἀρτιλόχευτος, ον, recens partu editus, recens natus, Ep.
Ἀρτικροτία, & ἀρτικροτέομαι, consono, Ep.
Ἀρτιτρόχος, idem quod ἀρτίπους, Hom.
Ἀρτίχνους, ον, recens lanuginosus, Ep.
Ἀρτιωνίται, οι, quidam Argivorum magistratus; ὄρτωνες, idem Epidauriorum, Hes.
Ἀρυσσαλίς, ίδος, ἡ, idem quod ἀρύσταινα, Hes. E. M.
Ἄρυστρις, ή, qu. haustrix, Ep.
Ἀρυτιχος, ὁ, idem quod ἀρυστήρ, Hes. Ath.
Ἀρυτταινοειδής, ές, una e tribus laryngis cartilaginibus, v. Steph.
Ἀρυτιδώτος, ον, non rugosus, Ep. Ex α, & ῥυτίς,
Ἀσχανος, ὁ, piscis nomen, Aristot.
Ἀρχεσίφατος, ον, autor luminis, Epith. solis. Cyr.
Ἀρχίτης, ου, ὁ, regius, Eur.
Ἀρχετυπία, ή, exemplar, idea, Bud.
Ἀρχιθάλασσος, ον, maris imperator, Epith. Neptuni, Ep.
Ἀρχιθιασεύω, sum ἀρχιθίασος, Hinc
Ἀρχιθιάσωσις, ή, munus, s. dignitas archithеorica.
Ἀρχιθεωρία, ή, idem, Hes. Poll.
Ἀρχικλέψ, & ἀρχίκλοπος, princeps furum, Steph.
Ἀρχίπλανοι, οἱ, principes Scythorum, Luc.
Ἀρωματώδης, ες, odoratus, aromata redolens, Ath.
Ἀσηρός, ές, idem quod ἀσηρός, 2) Suid.
Ἀσθμόστομος, ον, anhelans, Man. s. pro ἀσθματικός.
Ἀσκοδίτης, Nic.
Ἀσκοφορία, utres fero in sacris Bacchanalibus, E. M.
Ἀσματόκομπος, ον, cum grandiloquentia & fastu canens, Tzetz.
Ἀσματοποιός, όν, cantilenas faciens, E. M.
Ἀσμάσαγος, ον, strepitum non edens, Opp.
Ἀσπάθητος, ον, qui non σπάθῃ colliditur, Steph.
Ἄσπασις, ύσις, ἡ, salutatio, Call. Ab ἀσπάζομαι.
Ἀσπιστήρ, ῆρος, ὁ, idem quod ἀσπιστής, Soph.
Ἀσπορία, ή, ubi nulla seminatio est, Sibyll.
Ἄσσυσι, Adv. proxime, Æsch. ap. Hes. Ab ἄσσυ.
Ἄστατον, τό, instabilitas, inconstantia.
Ἀστειοῤῥημοσύνη, ή, id. quod ἀστειολογία, Steph.
Ἀστιπλος, ον, non tritus, Soph. Ex α, & στείβω.
Ἀστμφία, idem quod ἀστμφὰς, Steph.
Ἄστος, idem quod, vel pro, ἀστίριος, Lyc.
Ἀστέον, canendum est, Aristoph. Ab ἄδω.
Ἀστρακίς, ή, ὁι, pro ἀστακός, Steph.
Ἀστύβητος, ον, idem quod ἀστιβής, Lyc.
Ἄστολος, ον, veste carens, non stolatus, Soph. ap. Plut.
Ἀστραγάλισις, ή, idem quod ἀστραγαλισμός, Aristot.
Ἀστραπῆς, ῆ, ὁ, fulgurator, Orph.
Ἀστροχος, ή, ον, astrorum princeps, Epith. Lunæ, Orph.
Ἄστρος, ίδος, ἡ, talus lusorius, Call. Steph.
Ἀστρόκωπος, ὁ, canis fidelis, Steph.
Ἀστροφεντος, ον, idem quod ἀστροφόρος, Synes.
Ἀσυλάρξ, ὁ, urbis princeps, Æsch.
Ἀσυμέσιμνος, ον, mundanas res curans, Synes.
Ἀσύμπλωτος, ον, qui non confidit, & compressus est, Steph. Ex α, & συμπλέω. Steph.

Ἀσωματον, ονος, ὁ ἡ ἡ, ignarus, Æsch. Ex α, & σωίνημι.
Ἀσωφιτία, sum ἀσώφιτος, non sto pactis, V. T.
Ἄσφηλος, ον, invalidus, imbecillis, Hes. potius, idem quod ἀσφαλὴς, ib. Steph.
Ἀχίδωρος, ε, ὁ, idem quod Σύαγρος, ap. Siculos, Ath. ex Æsch.
Ἀχίον, τό, tuber terræ, Theophr.
Ἀτακτάλία, idem quod ἀταλάλλα, Naz.
Ἀτάρπιτος, & ἄτρπος, id. quod ἄτραπος, Hom.
Ἀτέκμαν, ὁ ἡ ἡ, sterilis, Man.
Ἀτιλίη, Ion. pro ἀτίλεια, Herod.
Ἀτηρὴς, ές, idem quod ἀτηρός, Ep.
Ἀτηριος, idem, Æsch.
Ἀτηρία, ή, noxa, calumnia, Suid.
Ἀτιμαλφία, nullum honorem invenire, Hes. Ex υ, τιμὴ, & ἀλφέω.
Ἀτιμασμός, ὁ, idem quod ἀτίμασις, al. ignominia, Steph.
Ἀτίμαστος, ον, inhonoratus, Mimn.
Ἀτίω, idem quod ἀτίζω. Suid.
Ἀτμισις, ή, vaporatio, vaporum emissio.
Ἀτμισμὸς, ὁ, idem, Steph.
Ἀτόπιστος, ον, qui conjici nequit, Hes. Ex α, & τοπάζω.
Ἀτρέμητος, ον, immotus, Hes. Ex α, & τρέμω.
Ἀτράπιζος, ον, expers convivii, Man.
Ἀτράχηλος, collo carens, Ep.
Ἀτριβάσσω, idem quod στρίφω. Xen.
Ἀτριβῶς, Adv. sine mora, sine detrimento, Steph.
Ἀτρυγηφάγος, ον, helluo, Hes.
Ἀτρωτος, ον, idem quod ἀτρὼς, Eur.
Ἄυανος, ὁ, placentarum genus, Poll.
Αὐγαλέος, α, ον, splendidus, Dolsc.
Αὐγοειδὴς, ές, idem, Suid.
Αὐλιὰς, άδος, ἡ, incola, Ep.
Αὐλοειδὴς, ές, tibiæ formam habens, Bud.
Αὐλερὸς, & αὐλωρὸς, domus custos, Hes.
Αὐλαΐζω, in convalle dego, Suid.
Αὐλανισκὸς, ὁ, Dim. ab αὐλὼν, Theophr.
Αὐλανοειδὴς, ές, habens speciem s. formam αὐλῶνος, Diod.
Αὐξητὴς, ῆ, ὁ, augens, Orph.
Αὐξιφανὴς, ές, crescens, Epith. Lunæ, Man.
Αὐροχάς, άδος, ἡ, vitis, E. M.
Αὐτάγαθος, idem quod αὐτοαγαθος, Cyr.
Αὐταιώρητος, ον, qui a se ipso in sublime evehitur, Hes.
Αὐτοαπλότης, ητος, ἡ, ipsa simplicitas, Bud.
Αὐτόζως, ὁ, per se vivens, Bud.
Αὐτοκάνδαλος, ὁν, tumultuarius, Lyc.
Αὐτοκρηὶς, Ion. pro αὐτοκρὰς.
Αὐτόκαλος, ον, integro corpore, Simon. A κᾶλον.
Αὐτομανὴς, ὲς, ex ipso furibundus, Man. Ex αὐτὸς, & μαίνομαι.
Αὐτοματεργοὶ, οἱ, qui αὐτόματα faciunt. Ab ἔργον.
Αὐτομόλας, Adv. more transugæ, Hes. ex Soph.
Αὐτοποδιτὶ, Adv. idem quod αὐτοποδὶ, Luc.
Αὐτόπονος, ον, idem quod αὐτοπόνητος, Nic.
Αὐτορρόος, ον, sponte profluens, Pind.
Αὐτόστεγος, ον, tectum a seipso habens, seipsum contegens, Opp.
Αὐτοχιδιλιὼ, idem quod αὐτοχιδίος, Hom.
Αὐτοσπορὴς, ον, a seipso semen habens, Æsch.
Αὐὰς, Æol. pro ἠὰς, Sapph.
Ἀφειδωλία, ή, munificentia, profusio, Poll. Ex α, & φείδομαι.
Ἀφέταιρος, ον, sodalibus privatus, vel sodalitio amotus, Poll.
Ἀφιλιδόμαι, non confabulor, non in cœtu versor, Hes. ex Soph.
Ἀφιτόριος, α, ον, qui est Apollinis ἀφίτορος, Steph.
Ἀχθοτόμισος, ον, æternum invisus, Man.
Ἀφθονία, non invideo, Eur.
Ἀχιλλεῖος, ον, non amans consilium, Ep.
Ἀφοδευτήσιον, τό, latrina. Steph. Nic.
Ἀφρμακὴς, ον, Nic.
Ἀφρολόγος, ον, spumilegus, Ep.
Ἀφρώδης, ες, ον, spumosus, Ep.
Ἀχάια, ή, Epith. Cereris, Ar. Schol.
Ἀχαιδὴς, ές, pauper, Anac.

Ἀχερουσιὰς, άδος, ἡ, Acherusia, infernalis, Ep.
Ἀχδοντιὸς, α, ον, Acherusius, Ar.
Ἀχρὴς, ές, inutilis, molestus, E. M.
Ἀχαιάφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, stupidus, Sibyl. Ex ἀχαὴς, 2) & φρὴν.
Ἀχλυόπιζα, ή, caliginosos pedes habens, Tryph.
Ἄχομαι, idem quod ἄχνυμαι, Hom.
Ἄχρηΐς, ΐδος, idem quod ἄχρηστος, Mus.
Ἄχυρών, ῶνος, ὁ, palearium, Arist.
Ἄψεσις, ες, curis vacuus, Hes.
Ἄψιλος, ον, non nudus, vel glaber, Hes.
Ἀωρόλειος, ον, cui cutis intempestive lævis & glabra fit, Suid.

B.

Βάζαλαξ, ὁ, idem quod βάζαξ, Aristoph. Βαζάλαξ, saltare, Hes.
Βάβριτες, vel βάβρητες, gingivæ, Hes.
Βάδας, ὁ, cinædus, Hes.
Βάδδομαι, V. L. βάδομαι, Hes. deligo.
Βαθρεία, ή, idem quod βάθρον, Æsch.
Βαθὺς, ὲς βαθὺ τῆς ἡλικίας, in extrema senectute, Aristoph.
Βαθυαὴς ές, longè vel graviter spirans, Nic.
Βαθύγνορος, ον, profundam caliginem habens, Naz.
Βαθυώκης, ες, idem quod βαθύφρων, Epith. Nestoris, Ep.
Βαθύπεπλος, ον, promissum peplum habens, Cal.
Βαθύπνοος, ον, longè s. valdè spirans, Nic.
Βαθύῤῥαχμος, ον, profundam scissuram habens, Cal.
Βαθυτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ad profundum depressus, Epith. navis, Opp.
Βαθύστομος, ον, gravi s. alto obrutus somno, Nic.
Βαθυχαιτήεις, εσσα, εν, idem quod βαθυχαίτης, M. Mus.
Βαθυχεύμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, profundæ effusionis, Procl.
Βαθυχρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, opulentissimus, Man.
Βάσσαι, pro βαθύτεραι, s. βαθίαι, E. M.
Βακχεὺς, ὁ, Bacchus, Orph.
Βακχιάδαι, οἱ, Bacchiadæ, Milesii, item Corinthii, sic dicti a Baccho, Ap.
Βακχεύσιμον, τό, ipsa Bacchatio, Eur.
Βάκχευσις, ή, idem, ib.
Βακίζειν, de Bacide loqui s. Bacidem crepare, Aristoph.
Βαλανώδης, ες, glandibus plenus; τα βαλανώδη, glandes, V. L.
Βαλλία, inus. pro βάλλα, unde βαλλησειν, & ἐβαλλησα, Ar. Hinc
Βαλλητύς, ή, jactus ut λιθίην βαλλητύς, Ath.
Βαμματιον, τό, Dim. a βάμμα, ib.
Βαρβαροχαμαι, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod βαρβαρόφρων, Sibyl.
Βαρυαὴς, ές, graviter spirans, Opp.
Βαρύαρος, ον, firmiter compactus, Hes. Ex βαρὺς, & ἄρω.
Βαρυβόαμον, ονος, ὁ ἡ ἡ, graviter means, Man. A βαίνω.
Βαρυκλυπὴς, ές, idem quod βαρύκλυτος, Sibyl.
Βαρυπεσὴς, ές, graviter cadens, Æsch. A πίπτω.
Βαρύπους, ους, gravis, s. gravipes, Ep.
Βαρύσομος, ον, profundo ore, Opp. A σῶμα.
Βαρύυμνος, ος, ὁ, profundus hymnus, Ep.
Βαρύφλοισβος, ον, graviter sonans, Procl.
Βαρύφυλλος, ον, gravia folia habens. s. gravis foliis, Ep.
Βαρυχθὼν, ονος, ὁ ἡ ἡ, gravem humum habens, Æsch.
Βαρυώδης, ες, graviter olens, Nic.
Βασανδόω, idem quod βασανίζω, Hes.
Βασανδὼν, ῶνος, Adv. in tormentis, Man. Ab eod.
Βασαρέα, Bacchico s. lymphato furore agitari, Ath. A βασαρὰ.
Βατύεις, εσσα, εν, id. quod βατώδης, Theoc.
Βατράχειος, α, ον, id. quod βατράχιος, Ath.
Βαυκοπανήργοι, οἱ, gloriosi veteratores, Aristot.
Βάωση, ή, idem quod βάσις, Hes.

Βεῖα,

Digitized by Google

Βεω, pro βέω, *Ion.* βᾶ, vado, Hom.
Βίλεκκος, idem quod βίλεκος, Ariſtoph,
Βεμβίς, ίδος, apum ſpecies, Nic. Sch. *item* Dim, piſciculus, Heſ.
Βερεσχήθος, ον, ſtultus, Ariſtoph.
Βεῦθος, τὸ, idem quod βεῦδος, Sapph.
Βιατὴς, idem quod βιαςὴς, Pind.
Βιόλυτος, ον, vi ſolutus, Man. A βία, & λύω.
Βιοτέρμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, viam definiens, ib.
Βλαβερζηλὴς, ὲς, in damnum ſplendens, ib. A βλαβερὸς, & ἀυγὴ.
Βλαισοπόδης, ε, ὁ, idem quod βλαισόπους. Suid.
Βλαπλήριος, α, ὸν, noxius, Opp.
Βλαςήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, idem quod βλαςικός. Nic.
Βλάςον, τὸ, idem quod βλαςός, Heſ.
Βλασφημοσυνη, idem quod βλασφημία, Syneſ.
Βλέπος, τὸ, v. βλέμμα, Ariſtoph. A βλέπω.
Βλεπτὸς, ὸν, ſpectabilis, Soph. Ab eod.
Βλης ηρὶς, potius βλυσηρὶς, ίδος, ἡ, ſcaturiens, Ep.
Βλεφαρόξυςον, το, chirurgicum inſtrumentum, Gorr. A βλέφαρον, & ξυω.
Βλητὴρ, ῆρος, ὁ, jaculator, Ep.
Βλιμάζω, idem quod βλιμάτω, Ar. Sch.
Βλωμίλιοι, ſc. ἄρτοι, panes qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati, Philem. ap. Ath.
Βοάνθεμον, τὸ, al. βόφθαλμον, vel χρυσοφθαλμον, Gal.
Βοαρμία, ἡ, *Epith.* Minervæ, Steph. A βάς, & ἄρω.
Βοᾶτις, ἡ, clamoſa, Æſch.
Βοαυλον, τὸ, idem quod βουλιον, Ap.
Βόης, ὁ, clamoſus vociferator, Luc.
Βοθρᾶδαι, lacunam facere, Gal. A βόθρος.
Βοΐδης, ὁ, ſtolidus, fatuus, Man. A βάς.
Βοκέρριος, ὁ, bubulcus, Ep.
Βολαύγη, ἡ, jactus lucis, Man. A βολὴ, & ἀυγὴ.
Βολαυγὴς, ὲς, ſplendidus, ib. Ab iiſd.
Βολζίνη, ἡ, bulbi ſpecies, Theoph.
Βόμβαξ, & βομβαλοζόμβαξ, *Adv.* voces fictæ, Ariſtoph.
Βομβύλιον, τὸ, Dim. a βόμβυξ, Ariſtot.
Βομβύλη, ἡ, item, ampulla olearia, Heſ.
Βομβυλὶς, ίδος, ἡ, bulla, ib.
Βοόσασις, ἡ, idem quod βόςασις, Call.
Βοοδμητὴρ, ῆρος, ὁ, boves domans ſ. vincens, Call. A δμάω.
Βορβόρεος, α, ον, cænoſus, lutoſus, Steph. A βόρβορος.
Βορβοράδης, ες, idem, cæno plenus vel cænum referens, Cyr.
Βοοβίιες, & βοιρεῖιος, *Poët.* pro βόιρεως, Ap.
Βοσκὴ, ἡ, paſtus, Æſch.
Βοσκὸς, ὔ, ὁ, paſtor, V. L.
Βοτρύδισις, ὁ, boves profligans, Tryph. A ῥάω.
Βοοφθόος, ον, boves incitans, Cal.
Βούκρανιος, bovinum caput habens, Nonn.
Βοτανηφάγες, ον, herbas comedens, Opp.
Βοτρυηρὸς, ᾶ, ὁ, qui e botrufero genere eſt, τὰ βοτρυηρὰ, pro ipſis botris, Steph.
Βοτρυηφόρος, & βοτρυοφόρος, idem quod βοτρυφόρος, Euſt.
Βυβασικὸν ἕλκος, ulcus præhumidum, Gorr. ex Aet.
Βυβάσις, ἡ, Iſis, Ep.
Βύβλην-ες, ες, bubulas pupillas habens, Nonn.
Βυίρευω, & βυτελίω, idem quod βυθτεία, Heſ.
Βυθοίνης, ε, ο, boum vorator, Ep.
Βυκέρως, Nic. idem quod βύκερως, Nic.
Βυκίτεω, boves abigere, Varin.
Βυκολητὴς, ᾶ, ὁ, deceptor, Heſ. A βυκολίω.
Βυλευμάτιον, τὸ, Dim. q. d. conſiliolum, cogitatum, Ar.
Βύλιος, α, ον, conſultus, Æſch.
Βουπλανόκλιτος, ον, vaccivagus, Lyc.
Βουραθμὸς, ὁ, idem quod βάραθμον, Eur.
Βουφόρτος, ον, onuſtus valde gravibus ſarcinis, Ep. A βοῦς, & φέω,
Βυχετιος, α, ον, A Βύχετα, n. pl. urbe Epiri, Call.
Βυατίω, aro, Heſ. A βῦς.

Βρόγχω, laqueis irretitus hæreo, E. M.
Βράδιον, pro βραδίων, Hom.
Βραγχάω, idem quod βραγχίαω, Poll.
Βράγχη, ἡ, ſuid. Βράγχος, τὸ, Heſ. morbus in ſuibus.
Βραδύφωνος, ον, idem quod βραδύγλωσσος. Cyr.
Βραδὺς, τὸ, idem quod βραδύτης, Xen.
Βρακὸς, pro ῥάκος. Theocr.
Βραχιονιον, τὸ, ornamentum brachii, armilla, Xen.
Βραχυκαλία, ἡ, membrorum brevitas, cola brevia, Hermog.
Βραχυσυμβολος, ὁ, parva collatio, vel qui parvum ſymbolum ad convivium confert, Ep.
Βραχυλογητέον, brevi oratione utendum, Steph.
Βραχυμοχὴς, ὲς, brevi temporis ſpatio laborans, Hipp.
Βραχυφεγγίτης, ε, ὁ, exiguum lumen præbens, Suid.
Βρεφυρρίω, infantem efficio, Ep. A βρέφος, & ἔργον.
Βρομεσις, εσσα, εν, fremens, Naz. A βρόμος.
Βροτοδαίμων, ὁ, ſemideus, Heſ.
Βροτοκλωςῆρα, ἡ, hominibus faticina, Man. A βροτὸς, & κλωςὴρ.
Βρόχεος, μορος, ſuſpendio, q. d. laquearis mors, Nonn.
Βροτόω, *item*, reddo hominem mortalem, Naz.
Βρυνέννη, ἡ, idem quod βουωνία, Nic.
Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comeſtor, Nic. A βοάτκω.
Βρωτὸς, ὴ, ὸν, edulis, eſculentus, Æſch.
Βρωτὺς, ὴ, cibus, eſca, Hom.
Βυρσαιετος, ε, ὁ, Aquila raptrix τῆς βύρσης, Ar.
Βυρσίη, ἡ, lorum, Ar.
Βυρσοτόνος, ὁ, pellio, Man. A τείνω.
Βυρσικὸς, pro βεβυσμένος, oppletus, refertus, Ar.
Βυσαυχὴν, ενος, ὁ, qui humeros adducens humeros contrahit, Ariſt.
Βῶκος, ο, idem quod βωκόλος, Theocr.
Βωνίτης, ε, ὁ, idem. Call.

Γ.

Γαγλαμὼν, όνος, ὁ, idem quod γάγλαμον, Æſch.
Γαθυλλὶς, vel γηθυλλὶς, ίδος, ἡ, cepæ genus, Nic.
Γαίτης, ὁ, agricola, Heſ.
Γαλακλοφόρος, ον, lac habens, ſ. ferens, Opp.
Γαλαξίως, pro γαλαξίας, Man.
Γαλανάω, pro γαληνιάω, Suid.
Γαληνόμορφος, ον, tranquillus, J. Damaſc.
Γαλλομάνης, ὁ, qui eſt in caſtratorum ſacris, Man.
Γαμβρικλόνος, ὁ, genericida, Lyc. A κλείνω.
Γαμηλιάω, idem quod γαμίω, Ath.
Γαμητεὸν, uxor ducenda, vel nubendum, Steph.
Γαμοκλοπία, ἡ, furtivæ nuptiæ, adulterium. Sibyl.
Γαμοολια, ἡ, nuptiarum paratio. Soph,
Γόμορος, ο, colonus. A γῆ, & μείρω. Æſch.
Γανάω, idem quod γανόω, Heſ.
Γανυσμα, τὸ, idem quod γανος, Naz.
Γαραδης, ες, (γῆ) plenum ſolum, Theophr.
Γάνασις, ἡ, idem quod γάνωμα, Steph.
Γάσος. ὁ, veterator, Heſ.
Γασρόδουλος, ὁ, Helluo.
Γαυεσειδης, ὲς, ſuperbus, Suid.
Γαυρωμα, τος, idem quod γαυρότης, Eur.
Γέγανα, præt. m. verbi γηάω inuſ. per *metath*, pro γέγηνα, Steph.
Γελόα, idem quod γελάω, Ep.
Γελοιόω, idem, Hom.
Γελοίως, idem quod γελοῖος, ib.
Γελᾶος, ὁ, ſcurra, Ep.
Γεῖχος, & γηῖχος, vid. γαιῆχος, Heſ. Suid.
Γεινήεις, α, ον, paternus, Syneſ.
Γεινητὶος, α, ον, Genetæus, Epith. Jovis, Ap.
Γερτιοφλοιος, ον, ſenili cortice, maturus, Ep.
Γέρυνος, ὁ, parva rana, Nic. al. γερίνης, & γερῖνος, Euſt.

Γήθειον, τὸ, pro γίθυον. Ar.
Γηκινια, ἡ, terræ motus, Heſ.
Γήποτος, ον, terræ epotandus, Æſch.
Γλαυκίδιον, τὸ, idem quod γλαυκίσκος, Ath.
Γλαυκεφεγγὴς, ὲς, cæruleum ſplendorem habens, Dulc.
Γλακλοφάγος, ον, pro γαλακτοφάγος, Hom.
Γλυκυῤῥους, ον, dulciſluus, Cyr.
Γλυκύπνους, ον, dulce ſpirans, Cyr.
Γλυσσον, a γλυκίων, pro γλυκύτερος, a γλυκύς, Ariſt.
Γλῶκες, αἱ, ſpicæ ſ. ariſtæ, Heſ. a. 398. Al. πυρηγλάχες.
Γναφλωρ, ὁ, politor, Man. A γνάπτω.
Γναφαλώδης, ες, mollis, lanuginoſus, in modum τῦ γναφάλε, Dioſc.
Γναφικὸς, ὴ, ὸν, fullonicus, Ep.
Γνόφαλον, τὸ, idem quod γναφάλον, 2.) Alcæ.
Γνωμότυπος, ον, cum conſilio excuſus, ſ. fabricatus, Ar. A γνώμη, & τύπτω.
Γομφιόδοπος, ον, circa molares dentes ſtrepens. Ep.
Γομφοτήριον, τὸ, id quo fit coagmentatio, clavus, Steph.
Γοοπλατὴς, ὲς, Luctivagus, Nonn.
Γόω, idem quod γοάω, Hom.
Γραικίτης, ὁ, Græcus, Lyc.
Γραμματολαμφίδες, οἱ, literarum depravatores, Ep.
Γραμματόκιον, (μίλασμα) atramentum, Ep. A τίκτω.
Γρηγορὸς, ὸν, vigil, Sibyl.
Γρῆνος, ὁ, griphus, Lyc.
Γρυκλόν, (ἐςὶν ὑμῖν;) hiſcere audetis? Ar. A γρύζω.
Γρυπαίετος, ὁ, adunca aquila: potius avis mixta ex aquilarum & gryphum genere, Ar.
Γρύπωσις, ἡ, incurvatio, inflexio, Steph.
Γυιαλθὴς, ὲς, membra ſanans, Nic. A γῖον, & ἀλθω.
Γυιαλκὴς, (σαλσομοσύνη, lucta) quæ nititur membrorum robore, Opp.
Γυλιαύχην, ενος, ὁ ἡ ἡ, qui collo eſt gracili & prælongo, Ar.
Γυμίτης, ὁ, nudus, Lyc.
Γυρσειδὴς, ὲς, circularem formam habens, rotundus, Steph.
Γωλέον, τὸ, gurges, Lyc.
Γωνιοζομζυξ, ὁ, qu. angularis Bombyx, Ep.

Δ.

Δῆγμα, τὸ, *Dor.* pro δῆγμα, Nic.
Δειτυμονεὺς, ὁ, id. quod δαιτυμών, Nonn.
Δαιδαλοκλεαιρες, ὁ ἡ ἡ, varia loquens, Syn.
Δαιδὶς, ον, Anac. 42, 10. al. δαίδην laniatricem, Pauw.
Δανίζω, idem quod δανείζω, Ep.
Δάρτος, ὁ, panis non fermentatus, Nic. ap. Ath.
Δασμογράφος, ε, ὁ, tributi ſcriba, Steph.
Δασυκνημος, ον, idem quod δασυκνήμων, Ep.
Δασύζυλος, ον, arboribus denſus, Cyr.
Δασύφυλλος, ον, foliis denſus, ib.
Δακρύον, τὸ, idem quod δάκρυ, Hom.
Δακρυογένος, ον, lacrimas ciens, lacrymabilis, Epith. Martis, Æſch.
Δακρυοπετὴς, ὲς, lacrimis cadentibus, ib.
Δακρυότιμος, ω, merito defletus, Oiph.
Δακετὸς, ὸν, lacrymabilis, Æſch.
Δαύλια, τα, ſ. γαύλια mulctralia. A Fab. in Call.
Δαῦν, dormio, Sapph.
Δαφνέεις, εσσα, εν, laureus, laurinus, Steph.
Δέπε, τὸ, idem quod δέος, Heſ.
Δεῖλος, pro δῆλος, Hom.
Δέησις, ἡ, indigentia, Harpocr. A δέομαι.
Δείλετο, qu. a δείλομαι, in veſpertinum tempus vergo, Hom.
Δείλης, ὁ, veſper, Hom.

Digitized by Google

Δειλίτης, ὁ. maleficus, Varin.
Δειματοσαγὴς, ες, terribilis. Æsch.
Δείνημα, τὸ, volutatio, Man.
Δειμάω, idem quod δίμω, Herod.
Δειραῖος, α, ον, jugosus, Lyc.
Δειρόπαις, ὁ ἡ ἡ, ex collo pariens, ib.
Δεισήνωρ, ὁ ἡ ἡ, virum metuens, Æsch.
Δεκατεύματα, τὰ, decimæ, Call.
Δεκατηφόρος, ον, decimifer, ib.
Δεκαφύλος, ον, idem quod δεκαπλάσιος, ib.
Δελφινοφόρος, ον, delphinas ferens, Æsch.
Δελφὶς, ἡ, delphica, Eur.
Δενδαλὶς, ἡ, quidam flos, Steph. Ex Ap. Sch.
Δενδριόθριπ☉, ον, arbores nutriens, Diog. L.
Δενδριακὸς, ἡ, ὸν, arboreus, Ep.
Δενδρομόμης, ὁ, idem quod δενδρόκομος, ib.
Διπαγρᾶιος, ον, idem quod διπαγρεῖος, Lyc.
Δερκισκομαι, idem quod δέρκομαι, Hom.
Δερματικὸς, ἡ, ὸν, coriaceus, Lyc.
Δισμοδρόχος, ᾱ, ο, laquei vinculum, Man.
Δεσμιτόκος, ον, vincula pariens, Apollin. A τίκλω.
Δέσποσμα, τὸ, imperium, Man. A δεσπόζω.
Δεσποτία, ἡ, idem quod δεσποτίαι, Poll.
Δεσμώτις, ἡ, captiva, Soph.
Δεύάω, idem quod δεύω, E. M.
Δηΐασκω, Ion. pro δηΐόω, Ap.
Δηλήεις. εσσα, εν, idem quod δηλήμων, Orph.
Δηλατέον, ostendendum. A δηλόω.
Δημαγωγικὸς, ἡ, ὸν, popularis, Ar.
Δημιοεργὸς, pro δημιεργὸς, Hom.
Δημοβορέω, populum devoro, Steph.
Δημότις, ἡ, fœm. a δημότης. Theoc.
Δημότερος, ον, plebeius, Ap.
Δημοφιλὴς, idem quod δημοφελὴς, Dolfe.
Δημώματα, τὰ, Dor. δαμώματα, vulgaria carmina. Ar.
Δηρόζ☉, ω, longævus, immortalis, Æsch.
Διαβλήτωρ, ορος, ὁ, calumniosus, vituperator, Man. A διαβάλλω.
Διαβιάζομαι, cogere conor, cogo, Eur.
Διάγαυ☉, η, ον, splendidus, Man.
Διαγλαυκιον, το, collyrium, Gorr.
Διαγλάυω, idem quod διαγλάυσσω, E. M.
Διάγνωμι, determino, Æsch.
Διαδιφρεύω, curru conficio, Eur.
Διαδρυφὴς, ες, attenuatus. Nic.
Διαείπω, idem quod διείπω, Hom.
Διαθρέω, perspicio, Ar.
Διάθρυπλος, ον, tener, delicatus, Nic.
Διακαυνιάζω, sorte divido, Ar.
Διακεάζω, diffindo, discindo, Hom.
Διαλαμπὴς, ες, splendidus, Naz.
Διαλυσίφιλος, ον, amicos solvens, Ep.
Διαμεθίημι, demitto, Eur.
Διαπιύθομαι, inquiro, Æsch.
Διαπῦχὴ, ἡ, volumen, Eur.
Διαρίω, inus. enuncio, Eur.
Διαριθνόομαι, v. ῥικνόομαι, Crat.
Διαῤῥυδάω, diffluo, Æsch.
Διαρτάζω, idem quod διαρτάω, Æsch.
Διασαφητέον, explanandum, declarandum, Theophr.
Διαχεδάσις, ο, dissipator, Steph.
Διαχεδαστικὸς, ἡ, ὸν, dissipandi vim habens, ib.
Διασκηπάω, dissipo, Nic.
Διασυρέω, idem quod διασύρω, Ath.
Διατιλιτάω, idem quod διατιλάω, Hom.
Διάτρομος, tremens, al. διάδρομος, dissiliens, Eur. B.
Διαφοινὲς, idem quod δαφοινος, Orph.
Διαφράζομαι, med. (al. διαπεφράδω, Cl.) consilium confero, Hom.
Διεκπατέω, e via s. semita digredior, Diog. L.
Διεκπλωσις, ἡ, effugium, Steph.
Διεντέρευμα, τὸ, commentum, Ar.
Διευθυντὴρ, & διϑυντὴς, idem quod
Διευθυντὴς, & διϑυντὴς, Man.
Δίθρονος, ον, geminum thronum habens, Æsch.
Διεξιτέον, pertranseundum, percurrendum, Steph.
Διϊκτικὸς, ἡ, ὸν, permeabilis, Aristot.
Διϊχτεῦν, pervestigare, investigare, Steph.
Δικάω, idem quod δικαζω, Herod.
Δικηγόρος, ὁ, causidicus, Bud.
Διμόρφωτος, ον, biformis, Man. A μορφὴ.
Δινατὸς, α, ον, idem quod δινήεις, Ep.
Δινώδεις, εσσα, εν, idem. Eur.
Διπλησὴς, ες, plenus, refertus, Nic.
Διπολιτης, ᾱ, ὁ, gemina urbe utens. Man.
Διανολόγος, ον, gemino sermone utens, ib.
Δισάρπαγος, ον, bis raptus, Lyc.
Δμήτρα, per Sync. pro δμήτειρα, Hes.
Δμώιος ον, servilis, Ep.
Δνοφόεις, εσσα, εν, idem quod γνόφοεις, Steph.
Δόδρα, ἡ, Lat. potio, s. quoddam jusculum, ap. Auson.
Δριδυκοποιὸς, ὁ, pistillorum fabricator, Steph.
Δολιχήτωρ, ορος, ὁ, dolosus, Sibyll.
Δολιχήπους, ες, longus, Opp.
Δολιχῆπους, ὁ ἡ ἡ, longos habens pedes, Ath.
Δοναποτρεφὴς, ες, idem quod δοναποτρόφος, Nonn.
Δοξοματαῖσόφοι, οἱ, philosophi, sic dicti ob inanem de sua sapientia opinionem, Ath.
Δοξοφόρος, ον, gloria plenus, Man.
Δορυσίφανος, ον, hasta coronatus, bellicosus, Diog. L.
Δυλιχόεις, εσσα, εν, idem quod δυλιχός, Ep.
Δυροπαγὴς, v. δορυπαγὴς, Opp.
Δρυοτόμος, idem quod δρυτόμος, Ep.
Δρυατόγλυφος, ον, lignis compactus, Lyc.
Δρυόπληκτος, idem quod δρυόπλ. Æsch.
Δρυκόλοφος, ον, crista nutans, Æsch.
Δρακοντοπος, ὁ ἡ ἡ, anguipes, Steph.
Δρασέιν, faciendum, Soph.
Δρατὸς, pro δαρτός, Hom.
Δροσέω, idem quod δροσίζω, Steph.
Δρυοκοπος, idem quod δρυοκόπος, Lyc.
Δρυτόμος, idem quod δρυοτόμος, Hom.
Δρυμόνιος, α, ον, epith. Dianæ, Orph.
Δρυκαρπον, τὸ, fructus, Lyc.
Δρῦσιν, idem quod δρῖσιν, s. δρυμὰν, Hesiod.
Δρύψελον, s. δρύφελον, τὸ, cortex, stirps, Hes. E. M.
Δυήπαθος, ον, idem quod δυσπαθὴς, Hom.
Δυσαγὴς, ὲς, malè sacer, Man.
Δυσάγκριτος, ον, difficilis judicatu, Æsch.
Δυσαγκομίσ☉, ον, non toliendus, ib.
Δυσάλεκ☉, ον, infandus, Man.
Δυσανίαω, anxium reddo; sum molestus, V. L.
Δυσάριθμος, ον, vix numerabilis, Cyr.
Δυσγαμία, ἡ, infelix conjugium, Man.
Δυσδίρκετος, ον, ingratus visu, Opp. A δίρκομαι.
Δυσδηρὶ, τὸ, phalangii quoddam genus, Nic.
Δύσδαρ☉ξον, inauspicatè datus, Opp.
Δυσειδία, ἡ, deformitas, Steph. A δὺς, & ἔδος.
Δυσίκλόρομ☉, ον, a δὺς & ἴκδρομος, quod vide, Nic.
Δυσικλύτως, inextricabiliter, Æsch.
Δυσίκρυκλος, ον, inevitabilis, Man.
Δυσημερὶς, α, ον, immansuetus, Ar.
Δυσήναρ, ορος, ὁ, v. δυσάναρ, Æsch.
Δυσθνησκω, infeliciter s. malè morior, Eur.
Δυσθρήνητ☉, ον, lamentabilis, Eur.
Δυσλίπης, ες, fine cortice. Nic.
Δυσμαθέω, vix agnosco, Æsch.
Δυσνόια, ἡ, Malevolentia, Soph.
Δυσοιζω, timeo, suspecto; ægre fero, Eur.
Δύσπαις, ὁ ἡ ἡ, infelix proles, vel prole, Cyr.
Δυσπαίπαλος, ον, asper, Nonn.
Δυσπάλλω, Scot.
Δύσπημα, τὸ, damnum, Æsch.
Δύσπλανος, ον, vagabundus, Æsch.
Δύσπλακ☉, ον, qui non facile perturbatur, qui ægre obstupescit, V. L.
Δυσπλῆτις, ιδος, ἡ, aspera, Lyc.
Δύσπονος, (πόνος) infelix, Soph.
Δυσπονία, ἡ, difficilis opera, Man.
Δυσχὴς, idem quod δύσχολος, Call.
Δυσαπικῶς, graviter, dure, acerbe, Ar.
Δαρίτης, ὁ, Adject. muncralis, Plut.
Δώτειρα, ἡ, datrix, Ar.

E.

Εαρινφόρ☉, ὁ ἡ ἡ, Epith. Auroræ; qu. splendidam vestem ferentis, Hes.
Εαρτερπὴς, ὲς, verno tempore gaudens, Orph.
Ἐγγάγλις, ιδος, ἡ, sc. φατρη, Gangitis, s. Gagatis, Gemma, Nic.
Ἐγγείνομαι, idem quod ἐγγενάω, Hom.
Ἐγγενῶς, legitime, genuine, Soph.
Ἐγκορσίχορος, ον, incitans choreas, Epith. Bacchi, Opp.
Ἐγκαθετως, infidiose, fraudulenter, Diod. Sic.
Ἐγκαρπὴς, ὲς, fructuosus, Hes.
Ἐγκατασκέπτεσθαι, extingui in, Steph.
Ἐγκατόσις, εσσα, εν, internus, Nic.
Ἐγκαύλημα, τὸ, Ar. Sch. &
Ἐγκαύλησις, ἡ, Theoph. vid. ἐκκαύλ.
Ἐγκαυλίζω, caulem evello, s. emitto, Steph.
Ἐγκίφαλος, ὁ, sub. μυελος, medulla, Nic.
Ἐγκίρνημι, immisceo, Pind.
Ἐγκλιματίευω, accuso, queror, querulus sum, Bud.
Ἐγκομπία, jactito me in, ostento me inter, Plut.
Ἐγκοτύλη, ludus quidam, v. Steph.
Ἐγκεκράδες, stigmata & notæ in facie, ἐγκεκρὰς, pictus, Æsch.
Ἐγκρατέως, fortiter, Theoc. Ab ἐγκρατὴς.
Ἐγκριδοπῶλης, ᾱ, ὁ, qui vendit ἔγκριδας, Ar.
Ἐγκρυφιάζω, lateo in, Ar.
Ἐγκυκλίθριον, τὸ, idem quod ἐγκύκλιμα, Ar.
Ἔγκυρτος, idem quod κυρτὸς, Steph.
Ἔγκωπον, τὸ, ea pars navis qua remi sunt collocati, Ath.
Ἐγρησιδομος, ον, domum excitans, Man. vid. Thes. Gr. P. App.
Ἐγρηγόρας, idem quod ἐγρηγορότας, Steph.
Ἐγχάϊδης, ες, capax, hians, Nic.
Ἐγχεισίμαργος, idem quod ἐγχείμαργος, Hes.
Ἐγχεσίπαλος, idem quod ἐγχίσπαλος, ib.
Ἐγχλοάω, unde ἐγχλοάσα, idem quod ἐγχλωρος, Nic.
Ἐγχωσήριτ☉, α, ον, aptus ad implendum terra aggesta, Appian.
Ἐεὺς, suus, ab ἑός, item mitis, bonus, Hom.
Ἐιάζω. hortor, Eur. ap. Hes.
Ἐιαρόμαστος, ον, vernantes mammas habens, Ep. Ab ἔαρ, & μαζος.
Ἐιδὴ, simul, una, Hom. al. ἐς δὴ, al. pro. ἐπειδὴ.
Ἐιδογραφία, ἡ, q. d. faciei pictura, s. picturatio, Greg.
Ἐιλιπόδης, ες, ὁ, idem quod ἑιλίπους, Hes.
Ἐικονόμορφος, ὁ, vultus simulator, Man. Ab εἰκὼν, & μορφὴ.
Ἐιλαπίνηρχος, ο, repotiorum autor, ib.
Ἐιμένος, η, ὸν, coopertus, indutus, Hom. Soph.
Ἔινας, pro ἐννὰς nonarius numerus; nona mensis dies, Hesiod.
Ἐιναλδοιτος, ὁ ἡ ἡ. marivagus, Ep.
Ἔινατις, α, ον, Epith. Lucinæ, Ab ἔινατος, mens Cretæ, Call.
Ἐιρκλέον, prohibendum, Soph.
Ἐιραφιωτης, ᾱ, ὁ, qu. insutitius, Epith. Bacchi, Orph. A ῥάπλω vel ραφὴ.
Ἐισακλίον, deferendum, Aristoph.
Ἐισζλίπω, aspicio, Theoc.
Ἐισγράφω, ascribo, Soph.
Ἐισδυμι, subeo, ingredior, Ar.
Ἐισιντάφιάζω, funero; sepelio, in, Ep.
Ἐισίπομαι, assequor, Hom.
Ἐισιρρέω, ingredior, Ar.
Ἐισιρῶω, intrò traho, Hom.
Ἐισίζομαι, se colloco in, Hom.
Ἐισίκνέομαι, Æsch. vid. Thes. Gr. P.
Ἐισλεύσαν, inspicio, Soph.
Ἐισοπόμαι, adspicio, intueor, Hom.
Ἐισορμάω, irruo, invado, Hom.
Ἑκατοκαιννος, ὁ ἡ ἡ, centiceps, Æsch.
Ἑκατόμπεδον, τὸ, templum Athenis, &c. Steph.
Ἐκζίζω, hortor, Æsch.
Ἐκβαδάξαι, excutere, V. L. Hes. ex Soph.
Ἐκβατηρια, ἡ, al. ἐκβακτηρια, litus, Lyc.
Ἐκβεβαιόω, confirmo, V. L.
Ἐκουγορέω, evigilo, Ar.
Ἐκδέκτωρ, ορος, ὁ, susceptor, Æsch.
Ἐκθεσια, ἡ, expositio, Man.
Ἐκθοινάομαι, epulor, Æsch.
Ἐκθυσιάζω, idem quod ἐκθυω, Sibyl.
Ἐκκατεφάλομαι, desilio, Hom.

Ἐκκαυχάομαι,

Digitized by Google

Ἐκαυχάομαι, glorior, Eur.
Ἐκκηράινω, aufero, Æſch.
Ἐκκίω, exeo, egredior, Hom.
Ἐκκλύω, exaudio, Hom.
Ἐκκναισίω, idem quod ἐκκναίω, Theoc.
Ἐκκυλίζω, idem quod ἐκκυλίω, Hom.
Ἐκκωκίω, evello, Ar.
Ἐκκωμάζω, abeo, Eur.
Ἐκλαπάζω, abripio, Æſch.
Ἔκλογος, ὁ, narratio, Æſch.
Ἐκμείρω, fortior, Hom.
Ἐκνόω, effluo, Sibyl.
Ἐκνοσίω, redeo, Hom.
Ἐκπαίδευμα, τὸ, diſcipulus, filius, Eur.
Ἔκπατος, in devia abductus, Æſch. A πάτος.
Ἐκπίραμα, τὸ, exitus, Æſch.
Ἐκπίπλαμαι, expanſus ſum, præt. paſſ. v. ἐκπετάζω, ſ. ἐκπεταννυμι. Hinc
Ἐκπιπλαμένως, cum expanſione.
Ἐκπορπάω, ſ. ἐκπορπω, fibulo, fibula ſubnecto, Heſ.
Ἐκπριόω, redimo, Chryſ. ex Prov. Sol.
Ἐκπρορέω, effluo, Orph.
Ἐκπροτιμάω, præfero, Soph.
Ἐκπτίλον, τὸ, v. πτίλον, Nic.
Ἐκπτοίεω, percello, Eur.
Ἐκσαλάσω, idem quod ἐκσαλεύω, Ep.
Ἐκσαώζω, idem quod ἐκσώζω, Hom.
Ἐκσκεδάννυμι, diſſipo, Ar.
Ἔκταιλοι, οἱ, extraordinarii, Æſch.
Ἐκτέλειος, idem quod ἐκτελής, Hom.
Ἐκτρανόω, declaro, manifeſto, Jun.
Ἐκφάτνωμα, τὸ, lacunar, &c. Æſch.
Ἐκφλοίω, decortico, elido, Nic.
Ἐκφυλάσω, obſervo, tueor, Soph.
Ἔκφυρμα, τὸ, ſtercus, Nic.
Ἐλαίαγνος, ὁ, oleagnus, Theophr.
Ἐλαιάγριον, τὸ, olivum agreſte, Pind.
Ἐλάνη, ἡ, fax, Ath. Ab ἴλη.
Ἔλαστρον, τὸ, id quod impellit, unde ἐλαστρία, E. M.
Ἐλάτη, ἡ, palmula, extrema remi pars; *item* haſta, ſ. haſtile ex abiete, Hom.
Ἐλέγχιστος, η, ον, probris digniſſimus, Hom. Ab ἔλεγχος.
Ἐλισπίς, ίδος, ἡ, Ap. vid. Th. Gr. Pr.
Ἐλευθεροπραξία, ἡ, audacia, Sibyl.
Ἑλικέστερος, ὁ ϗ ἡ, obliquans, Man.
Ἑλικόμορφος, ον, tortuoſus, Orph.
Ἑλιζόπορος, ον, idem, Procl.
Ἑλκαίνω, idem quod ἑλκόω. Æſch.
Ἔμβαρος, ὁ, ſtultus, ſtolidus, Heſ. ex Men. Ab ἔμβαρός. Pr.
Ἐμβασίωιτος, ον, cubilia luſtrans. Man.
Ἐμμοχθέω, Eur. vid. Theſ. Gr. Pr. App.
Ἐμπατίω, ingredior. Æſch.
Ἐμπεδολώβαι, perpetuæ noxæ. Man.
Ἐμπιρέμως, Adv. perite. Call.
Ἐμπλεκλὸς, ὁ, ὁ, implicitus. Vitruv.
Ἐμπληκὴς, ές, idem quod ἔμπληκτος. Nic.
Ἐμπλήκτος, idem quod ἐμπλήδην. Thuc.
Ἐμπόλητος, ον, emptus. Soph.
Ἐμπυριζόπης, igni aptus. Hom.
Ἐμπυρόω, incendo, exuro. Steph.
Ἔναλος, idem quod εναλιος. Hom.
Ἐναμίλλω, idem quod ſimplex. Hom.
Ἐνάντια, Adv. idem quod ἔναντα. Ap.
Ἐναπομοξὶς, ἡ, abſterſio, deterſio, Theophr. ubi al. ἐναπόμιξις.
Ἐναρηφόρος, idem quod ἐναρος. Ep.
Ἐναυξὴς, ὁ ϗ ἡ, qui bene creſcit. Theoph.
Ἐνδικάζομαι, judicio contendo. Poll.
Ἐναφώσων, ſ. εἰναφάσων, univelis. Lyc.
Ἐγκύμπλω, implico. Hom.
Ἐνδιήμαι, inſequor. Hom.
Ἐνδικωτίρως, juſtiſſime. Eur.
Ἔνδιον, τὸ, ſedes, domicilium. Nonn.
Ἐνδυκὲς, Adv. pro ἐνδυκέως. Nic.
Ἔνδυο, ocyus, cito, Suid. ex Men.
Ἐνδρακοντωθὲς, inſtar draconis. Æſch.
Ἐνέχομαι, adhæreo. Ariſtoph.
Ἐνεψίμπρα, τὸ, idem quod ἐνίψημα. Nic.
Ἐνευδιάων, tranquillus, quietus. Ap.
Ἐνθερμὸς, ον, valde fervidus. Naz.
Ἐνζεύγνυμι, adjungo, adapto. Soph.
Ἐνθεόπτιμος, ον, pius. Sibyll.
Ἐνθορὸς, ὀν, ſiliens, Pind. A θόρω.
Ἐνθύμιος, ον, ſollicitus. Soph.
Ἐνιζλάπλω, impedio. Hom.
Ἐνιανυλίζομαι, terreor. Ath.
Ἐνικαταζάλλω, demergo. Ap.
Ἐνικαταπίπλω, collabor. Ap.
Ἐνικνάσω, indormio, incubo. Moſch.
Ἐνιπάλλομαι, tremeſio. Ap.
Ἐνιφίρζομαι, paſcor in. Moſch.
Ἐνκλιρεῖζω, ſepelio in. Ap.
Ἐνναετίζομαι, inhabito. Call.
Ἐναίτις, ἡ, inhabitatrix. Ap.
Ἐννάνυχες, ſ. ἐνανυχες, per novem noctes. Hom.
Ἐντεάμπρος, α, ον, idem quod ἐνταχήρως. Arat.
Ἐννοητέον, cogitandum. Steph.
Ἐννυχίω, excubo. Soph.
Ἔνολος, ὁ, beatus, prædives. Man.
Ἐνομόρης, ες, concordans, Nic. Ab ὅμορος.
Ἐνοτοτύζω, fleo. Eur.
Ἔνσιτος, ἐς, innexus damnis, Man. A σίνω.
Ἔνσοφος, ὁ, intus ſapiens, ib.
Ἐντερρόμαντις, ὁ, idem quod ϛερν. Heſ.
Ἐνσφρηγίζω, pro ἐνσφραγ. Ep.
Ἐνσχερὰ, Adv. directo ordine. Ap.
Ἐντελειότης, ἡ, perfectio, V. L. A τέλειος.
Ἐντενὲς, Adv. contente. Ap.
Ἐντεσιμήχωρ, ὁ, armorum peritus, bellicoſus, Steph. Ab ἔντεα.
Ἐντιτρωτίζω, tribus aquæ portionibus miſceo. Vox Comica. Ar.
Ἐνύπη, ἡ, idem quod ἐνάτιον. Heſ. ex Soph.
Ἐξαμάξω, convitior, maledico, V. L. Ab ἅμαξα, qu. de plauſtro convitia fundo.
Ἐξαναζόω, aſcendo, conſcendo. Sibyl.
Ἐξαναφαίνω, oſtendo, exhibeo. Orph.
Ἐξαπωθίω, expello, abigo.
Ἐξαυσὴρ, ὁ, fuſcina, harpago, Æſch. Ab ἐξαῦσαι, eximere. Heſ.
Ἐξελκώσεις, ἡ, laniatio, exulceratio. Steph.
Ἐξελκτέον, abſtrahendum, extrahendum. Soph.
Ἐξειλύω, contorqueo. Theoc.
Ἐξέμπαλιν, idem quod ἔμπαλιν. Heſ.
Ἐξεπάλλομαι, exſilio. Heſ.
Ἐξεπιπλήσω, percello. Eur.
Ἐξεριθύομαι, redimo, mercede allicio, Bud. Ab ἔριθος.
Ἐξερύκω, inhibeo. Soph.
Ἐξεραίω, extra viam concurro. Hom.
Ἐξήλατος, ον, lamina ductili tectus. Hom. ἐυπολήτος, Heſ.
Ἐξιδιον, τὸ, Dim. ab ἕξις. E. M.
Ἐξιάομαι, ſarcio. Plat.
Ἐξισατέων, exæquandum. Soph.
Ἐξμιδίμνιος, ον, ſex medios æquans. Ar.
Ἐξορίνω, irrito. Æſch.
Ἐξορμενίζω, defloreo, caulem amitto. Soph. Fr.
Ἐξοχὰς, άδος, ἡ, ani exuberatio. Gorr.
Ἐξυπανίσημι, exorior. Hom.
Ἐξαριάζω, extermino. Æſch.
Ἐόλητο, turbabatur, movebatur. Ap. l. 3. al. αἰόλητο. Hoelz. ἄιολτο pro ἀιόλητο, ſ. ἀιόλητο.
Ἐπαγορεύω, inſuper dico. Steph.
Ἐπαγχίω, commiſceo, Ar. Ab ἐπὶ, ἀνὰ, & χέω.
Ἐπάγων, οντος, ὁ, trochlea in cujuſdam machinæ radice collocata. Vitruv.
Ἐπαίξω, adjuvo. Hom.
Ἐπαίμωνες, οἱ, noſtro de ſanguine creti, Heſ. Ab αἷμα.
Ἔπαινεσις, ἡ, laus. Eur.
Ἐπαινετήριος, α, ον, laudatorius. Steph.
Ἐπαιρόμαι, Ion. pro ἐπαίρομαι, ſ. ἐφαιρόμαι. Hipp.
Ἐπαλάλκω, Nic. v. Simp.
Ἐπαλγανά, ib.
Ἐπαλθὴς, ἐς, ſanitati utilis, ſaluber, ib.
Ἐπαμελισκω, τὰς καρπὰς, excutio immaturos fructus. Steph.
Ἐπαμφίρω, pro ἐπαναφίρω. Sol.
Ἐπανακλαγγάνω, Xen. vid. κλαγγάνω.
Ἔπανθὴρ, ὁ, floridus, Man. Ab ἄνθος.
Ἐπαντίλλω, v. ἀνατίλλω. Eur.
Ἐπαιταυύω, extendo. Hom.
Ἐπαπορία, ἡ, v. ἀπορία. Heſ. Suid.
Ἐπαπύω, ſ. ἐπηπύω, acclamo. Heſ.
Ἐπαρύτλω, & ἐπαρύω, haurio. Steph.
Ἐπάρω, apto. Hom.
Ἐπαϋτίω, exclamo. Theoc.
Ἐπαῦω, idem, ib.
Ἐπαφυω, ſ. ἐπαφύσσω, inſuper fundo. Hom.
Ἐπεγκιλευω, v. ἐγκελεύω. Eur.
Ἐπεγχαλαω, v. ἐπιχαλάω.
Ἐπεγρομαι, expergefio. Theoc.
Ἐπειγεὺς, ὁ, qui ſummo ſtudio rem aliquam properat & urget, Steph. Ab ἐπείγω.
Ἐπειγωλὴ, ἡ, idem quod ἐπειξις. E. M.
Ἐπεικάδες, αἱ, dies nefaſti. V. L.
Ἐπεικιλος, aſſimilis. Hom.
Ἐπειρίομαι, & ἐπείρομαι, Ion. pro ἐπίρομαι, interrogo. Herod.
Ἐπεισκύκλησις, ἡ, idem quod ἀνακύκ. Suid.
Ἐπειτεν, pro ἔπειτα. Herod.
Ἐπεκκλίνω, devito, declino. Steph.
Ἐπελύω, exolvo, debilito, ib.
Ἐπελίασω, flecto. Hom.
Ἐπενδοπεω, inſuper ſonitum edo. Hom.
Ἐπεξεργασία, ἡ, operis conſummatio. Steph.
Ἐπέραστος, amabilis. Suid.
Ἐπεργία, ἡ, operatio penes alios. V. L.
Ἐπιρίφω, tego, tectum impono. Hom.
Ἐπισσάλλω, Att. pro ἐπισσάλλω. Thuc.
Ἐπευδάω, placeo. Muſ.
Ἐπηγεὺς, ὁ, ductor. V. L.
Ἐπηφι, ægyptii undecimi menſis nomen. Ep.
Ἐπιαγαπητος, ον, chariſſimus. V. L.
Ἐπιζήματα, τὰ, genus quoddam ſaltationis. Heſ.
Ἐπιζλὴ, ἡ, fibula, Heſ. Ab ἐπιζάλλω.
Ἐπιζωκόλιον, τὸ, armentum. Theoc.
Ἐπιζήλητος, ον, inſidioſus. Luc.
Ἐπιζριθὴς, ἐς, gravis. Æſch.
Ἐπίζωστος, pro ἐπιζώστης, infamis. Anac.
Ἐπιγαμβρία, idem quod ἐπιγαμβρία. Euſt.
Ἐπίγονιον, τὸ, muſicum quoddam inſtrumentum. Ab Epigono inventore. Poll.
Ἐπιδακρυον, τὸ, Eur. al. ὑπὸ δάκρυον.
Ἐπιδοξότης, ἡ, claritudo. Steph.
Ἐπιδρομάδην, curſim. Orph.
Ἐπιδυσακύω, graviter audio. Steph.
Ἐπίδυτος, induo. Hom.
Ἐπιίσπομαι, Opp. ἐπίπομαι, Apoll. Rhet. pro ἐφίπομαι.
Ἐπιζαμενὴς, ἐς, v. ſimpl. Nic.
Ἐπιζεφύριος, α, ον, zephyro expoſitus. Pind.
Ἐπιζυγὶς, ἡ, loculamentum machinæ in quod inditur ἐπιτοξὶς. Steph.
Ἐπιζύγιον, τὸ, pars navis, &c. Heſ.
Ἐπικημύω, incumbens inclino. Hom.
Ἐπιθόρομαι, inſilio. V. L.
Ἐπιθράυω, effringo. Ep.
Ἐπιθυμητειρα, ἡ, cupida, affectatrix. Call.
Ἐπιθύμιος, ον, cupidus. Man.
Ἐπιθύνως, Adv. recte, ib.
Ἐπικαθαίρω, perpurgo, abſtergo. Steph.
Ἐπικάνω, conficio. Æſch.
Ἐπικαρδιαω, v. ſimpl. Nic.
Ἐπικαρπίζομαι, defrugo. Theoph.
Ἐπικάρπιον, τὸ, quicquid ſemen aliquod continet, ἐπικαρπια, τὰ, ramuſculi plantarum qui ſunt ſuper fructum. Ath.
Ἐπικαταμινω, inſuper maneo, immoror. Xen.
Ἐπικλαδέω, acclamo. Hom.
Ἐπίκεντρος, ον, in centro. Man.
Ἐπικήριον, τὸ, quicquid fato obnoxium eſt. Luc.
Ἐπικνάμπλω, al. ἐπιγνάμπλω. Hom.
Ἐπικοινὴς, Adv. communiter. Steph.
Ἐπίκομος, ὁ, ad aliquid miſſus, curator, V. L.
Ἐπικοσμέω, cohoneſto, ornatum addo. Ariſt.
Ἐπικύρειος, α, ον, Epicureus. Ep.
Ἐπίκραγον, τὸ, capitis tegumentum muliebre. Eur.
Ἐπικρατητικὸς, cohibendi vim habens. Gal.
Ἐπικρατήτωρ, ὁ, apud Aſtrologes ἀϛὴρ cujus in themate maximæ vires ſunt. Steph.
Ἐπικτείνω, interficio, Soph.
Ἐπικύκλιον, ſub σκλακὲς, quoddam placentæ genus, Ath.

Digitized by Google

Ἐπικυψέλιος, qui curat alvearia apum, *Epith.* Panis, Ep. A κυψέλη.
Ἐπικωπητήρ, ὁ, v. κωπητήρ, Suid. Euſt.
Ἐπιλησμοτατος, pro ὑπολησμονέστατος, Ar.
Ἐπιλαβή, ἡ, prehenſio, Æſch.
Ἐπιλέπα, decortico, Hom.
Ἐπίλησις, ἡ, oblivio, Pind.
Ἐπιλάθης, ες, damnoſus, perniciosus, Nic.
Ἐπιμανικιον, τὸ, manipulus ſacerdotis, Chryſ.
Ἐπίμας, ὁ, qui cibum quærit, mendicus, Hom.
Ἐπιμειδάω, idem quod ὑπομειδίαω, ib.
Ἐπιμελὲς, τὸ, cura, Polyb.
Ἐπιμηλάδες, αἱ, ovibus admixtæ, Call. V. L.
Ἐπίμηλοσότηρ, ὁ, idem quod μηλ. *ſed vox ſuſpecta.*
Ἐπιμνάομαι, v. ὑπομιμνήσκομαι, Ap.
Ἐπιμολία, invado, Soph.
Ἐπίμολος, ὁ, qui invadit, Æſch.
Ἐπιμώμητος, ον, reprehenſibilis, Heſiod.
Ἐπινήθω, idem quod ὑπνέω, Luc. Hom.
Ἐπινωλέω, accumulo, Hom.
Ἐπίνυκος, idem quod ὑπήνικος, Pind.
Ἐπινωτίδιος, ὁ, humeris impoſitus, Ep.
Ἐπινωτίζω, irruo, invado, Eur.
Ἐπίξηλος, ὁ, idem quod ὑπόξηλος, Ar.
Ἐπιοίνιον, ἄθλον, vini præmium, Theog.
Ἐπιοινοχοέω, v. οἰνοχοέω, Hom.
Ἐπιόμνυμι, ὑπόμνυμι, inſuper juro, ib.
Ἐπιόρκιον, τὸ, idem quod ὑπόρκιον, V. L.
Ἐπιορομαι, pro ἐφορόομαι, Hom.
Ἐπιπάλλω, e vibro, concutio, Æſch.
Ἐπίπαξ, *Adv.* ut ſemel dicam, ſummatim, Steph.
Ἐπιπάροδος, ἡ, ſecunda, ſ. repetita ingreſſio, Poll.
Ἐπιπέλομαι, incido, Hom.
Ἐπιπέραω, trajicio, Hom.
Ἐπιπλήδην, ſtrictim, Steph.
Ἐπιπλήσσω, percutio, Hom.
Ἐπίπλοον, τὸ, omentum, Gorr.
Ἐπιποιμαίνω, ὁ, ἡ, vid. ποιμαίνω, Hom.
Ἐπιπόλασις, ἡ, ſuperlitio, V. L.
Ἐπιπολεμέω, bellum infero, Steph.
Ἐπιπολεμόω, excito ad bellum ſuſcipiendum, ib.
Ἐπιπολεύω, idem quod ὑπιπολεύω, ib.
Ἐπίπολος, ὁ, curator, Soph.
Ἐπιπροχέω, effundo, Hom.
Ἐπίπλαμαι, advolo, ſupervolo, pro ἐφίπλαμαι, ib. Plat.
Ἐπιπωτάομαι, advolo, involo, Ep.
Ἐπιραβδοφορεῖ, virga inſtigare equum ad curſum, Poll.
Ἐπιρρήγνυμι, obdo, Hom.
Ἐπιρρητορεύω, oratorie dico, & eloquenter, Ath.
Ἐπίρρητος, ον, idem quod ὑπόρρητος, Nic.
Ἐπιρρίζω, idem quod ὑπορρίζω, Theoph.
Ἐπιρρυζειν, inſtigare & incitare canes, Ar. al. ὑπορρίζειν.
Ἐπιρρύω, inſtillo, V. L.
Ἐπιρρύομαι, protego, Æſch.
Ἐπιρρωσις, ἡ, corroboratio, roboris confirmatio, Steph.
Ἐπιρρώω, concutio, commoveo, Ap. *item.* id. quod ὑπορρώνυμι.
Ἐπισαπρὸς, ρα, ρον, in ſuperficie putridus, al. putricans, Steph.
Ἐπισείλωα, τὰ, placentæ, in lunæ formam factæ, ib.
Ἐπίσημον, τὸ, inſigne, Ariſtid.
Ἐπισισυον, τὸ, canum in venatione incitamentum, V. L. Ab ὑπισίζω.
Ἐπίσιγμα, τὸ, idem, Steph.
Ἐπισκαπτω, inſuper tego, Muſ.
Ἐπισκιλυβω, inhabito, N. T.
Ἐπισκία, τὰ, ſub. χωρία, umbroſa loca, Steph.
Ἐπισκοπα, ὑπισκόπως, *Adv.* tendendo ad ſcopum. Suid.
Ἐπισοβέω, incedo, V. L.
Ἐπισπάζομαι, amplector, Steph.
Ἐπισπᾶν, attingere, oppetere, Hom.
Ἐπισαθμία, idem quod ὑπισαθμεία, manſio, *it* munus τῶν ὑπισάθμων, Bud.
Ἐπίσαθμα, τὰ, manſiones, Poll.
Ἐπισατέον, præeſſe oportet, Plat.
Ἐπιστιχόομαι, accedo, eo, Nonn.
Ἐπιστολογράφος, ὁ, epiſtolarum ſcriptor, Ath.
Ἐπιστολοειδὴς, ες, epiſtolæ ſimilis, Bud.
Ἐπισπριπλέον, revertendum eſt, Ariſtid.
Ἐπισρογύλομαι, rotundor, Nic. A στρογγύλος.
Ἐπισφραγίζω, pro ὑπισφραγίζω, Ep.
Ἐπιτάμνω, incido, Steph.
Ἐπιτέρλω, irrigo, Anac.
Ἐπίτικνοι (γυναῖκες), mulieres, quæ tandem pariunt, Hipp.
Ἐπιτίτημι, deprehendo, Hom.
Ἐπιτάδες, idem quod ὑπιτηδεῖος, Herod.
Ἐπιτιμίων, *Ion.* pro ὑπιτιμάων, ib.
Ἐπιτιμητὴρ, ὁ, idem quod ὑπιτιμητὴς, Opp.
Ἐπιτιμητέος, reprehendendus, objurgandus, Heſ.
Ἐπιτίτθιος, lactens, Ep. A τιτθή.
Ἐπιτρέπω, *Ion.* pro ὑπιτρέπω, Herod.
Ἐπιτροπικὸς, ἡ, όν, ad tutelam pertinens, Plat.
Ἐπίτυρον, τὸ, edulium quoddam ex conſractis olivis, V. L.
Ἐπιφοβικτος, ον, ſugiendus, averſandus, V. L.
Ἐπιφημεῖν, bene ominari, acclamare, aſſentiri, Steph.
Ἐπίφημι, promitto, Eur.
Ἐπιφθάω, ὑπιφθάνω, prior aſſequor, Hom.
Ἐπιφθύζω, inſpuo veneficarum more, Theoc.
Ἐπίφοιτος, ὁ, qui incurrit, Man.
Ἐπιφρίξ, Il. ν, 63, ubi vacat præp. Euſt. al. ὑπὶ φρίξ.
Ἐπίφρενα, τὰ, præcordia, Steph, A φρήν.
Ἐπιφρενέω, perſpicio, Hom.
Ἐπιφύλιος, ον, in tribus deſtributus, Eur.
Ἐπιχαλκῆς, οἱ, armati, Heſ. A χαλκός.
Ἐπιχάριτλα, pro ὑπιχαρίτως, Ar.
Ἐπιχατὴς, & ὑπιχηρίας, ες, ὁ, qui indiget, inops. Heſ. A χατέω.
Ἐπιχείρα, τὰ, idem quod ὑπίχειρα. Poll.
Ἐπιχειρονομεῖν, manibus tanquam legibus uti. Heſ. al.
Ἐπιχειρονομοῦντες, qu. ὑπιχειρῶν νομεῖντες. Steph.
Ἐπιχιλάδιον, milleſimum. Steph.
Ἐπιχυτέον, infundendum, ib.
Ἐπίχυτον, τὸ, genus quoddam pemmatis ſ. placentæ. Ath.
Ἐπιχωρίζω, ſeparo, ſecerno. Steph.
Ἐπιψήχω, in ſuperficie rado, deſtringo, detergo. ib.
Ἐπιψοφέω, perſono. Call.
Ἐπογμβόω, v. ὑγμβόω. Tryph.
Ἐπόζμιος, ον, *Epith.* Cereris. Ep.
Ἐπολβος, ον, felix, dives. Man.
Ἐπολύλιτος, ον, miſerabilis. Man.
Ἐπωπτύω, ſibilo, V. L.
Ἐπεχθὶς, ὁ, retinaculum rotæ decurrentis. Euſt. Ath.
Ἐπωαζικὸς, ἡ, όν, qui incubare ſolet ovis, Ariſtot.
Ἐπωαιάζω, curo, ſolicitus ſum, Steph.
Ἐρασιὸς, ἡ, όν, idem quod ἐρατός, ib.
Ἔπωπη, ἡ, vultus. Æſch.
Ἐργασέιω, facere cupio. Soph.
Ἐργασίων, ωνος, ὁ, agricola. Ar.
Ἐργίζω, operor. V. L.
Ἐργαδίη, ἡ, difficultas, moleſtia, negotium. Naz.
Ἐσγαλη, ἡ, idem. Ap.
Ἐρίγμιος, ex fabis freſis. Dioſc.
Ἐρείκη, ſ. ἔρικη, Erice, arbor fruticoſa, Nic.
Ἐρεικώδης, ες, Erice abundans, al. diſruptus. V. L.
Ἐρειπίωσις, ἡ, ruina. V. L.
Ἐρεισμαὶ. αἱ, pro ἐρείσματα. Steph. ex Vitruv.
Ἐρεπτὰ, τὰ, alimenta, V. L. Ab ἐρέπτω.
Ἐρετριάζω, dicteriis proſequor, cavillor, Heſ.
Ἐρεύγμυος, *per Syn.* pro ἐρευγόμυος, Heſiod.
Ἐρημὰς, άδος, ἡ, orbata, Ep.
Ἐρήματα, τὰ, pecora, Suid.
Ἐρημὴ, *ſub.* δικὴ, vadimonium deſertum, Dem.
Ἐρημοβάκος, ὁ, qui ſolus ſuam cauſam agit, V. L.
Ἐρημολόγος, ὁ, idem, Heſ.
Ἐρημοσκόπος ὁ, qui negligenter excubias agit.
Ἐριλ. ζοσκος, peccarius, *E. M.* ex Soph.
Ἐριζοροχθος, ον, magnum guttur habens, Cal.
Ἐριθαλὴς, ὁ, ἡ, ἡ, idem quod ἐυθαλὴς, V. L.
Ἐρίθυμος, ον, alacrem animum habens. Orph.
Ἐρίπιδος, ὁ, ἡ, ἡ, valde ſpirans, Dolſc.
Ἐρισφόραγος, qui magno & elato collo eſt. Heſ.
Ἐριχηλος, ον, contentioſus, *E. M.* Ab ἐρισκελέω.
Ἐριτίμης, ες, valde ſplendens. Procl.
Ἐριφοκλόπος, ὁ, hædi fur. Opp.
Ἐριτάλης, ὁ, unus ex equis Neptuni. Euſt.
Ἐρμαχέλη, ἡ, multitudo, Mercurii Grex. Ep.
Ἐρμοπιθηκιάδες, ὠν, Hermoſimiæ, ſ. ſimiæ Hermolyci nepotes, ib.
Ἐρκιος, ſ. ἑρκεῖος, Herceus, *Epith.* Jovis. Soph.
Ἑρτὶς, ἡ, Æol. & *per Metath.* pro ἑόρτις, idem quod ἑορτή. Trall.
Ἑρωψ, avis quædam. Heſ.
Ἕρπω, ſerpo, repo, repto, *it.* incedo, vado. Hom. Soph.
Ἐρυθρόπελλας, idem quod ἐρυσίπελας, Heſ.
Ἐρυκανέω, ἐρυκακω, inhibeo, detineo, in aliquibus exemplaribus, Hom.
Ἐρωτιδὴς, ὁ, amatorculus, pipio. Anac.
Ἐρωτιὰς, άδος, ἡ, amatoria, amabilis. Ep.
Ἔσαντα, ex adverſo, Hom. al. ἐς ἄντα.
Ἐσαυγάζω, *Poët.* inſpicio. Ep.
Ἐσάχρι, ad uſque. Ap.
Ἐσαῦτις, pro εἰσαῦθις, alias. Ap.
Ἐσαφικνέομαι, *Poët.* pro εισαφ. pervenio ad, accedo.
Ἐσβάλλω, pro εἰσβάλλω, Ar.
Ἐσβλοδότης, ες, ὁ, bonorum dator. Syneſ.
Ἐσλθάσω, v. εἰσλθάσω. Soph.
Ἐσμάσω, v. εἰσμάσω. Hom.
Ἐσοπλρον, τὸ, v. ἐσοπτρον, Anac.
Ἐσοπτροειδὴς, ὶς, ſpeculo ſimilis. Steph.
Ἐσορόω, v. εἰσοράω. Theoc.
Ἔσπᾶ, dum, donec, in poſterum, Steph.
Ἐσόομαι, *Ion.* pro ἔσσομαι, Herod.
Ἐσφοιτάω, v. εἰσφοιτάω. Ar.
Ἐσωπὴ, ἡ, aſpectus, Steph.
Ἐσῆμος, illud tempus, Euſt. al. ἐς τῆμος.
Ἐτὰν, *Dor. Voc.* pro ἐτὰ, ab ἔτης. Ar.
Ἑτάρα, ſ. ἑτάρη, ἡ, idem quod ἑταίρα. Hom.
Ἑταιρειάρχης, ὁ, ſodalitii princeps. Suid.
Ἑταιρίδιον, τὸ, meretricula. Plut.
Ἑταρία, idem quod ἑταιρεία. Steph.
Ἑταριζω, me comitem adjungo. Hom.
Ἐτεία, *Adv.* quotannis, Lyc. Ab ἔτος.
Ἐτεόκρης, ητος, ὁ, indigena Cretenſis. Hom.
Ἐτβεψικεφαλᾶν, deſipere. Poll. ex Ar.
Ἐτβειδὴς, ὶς, v. ἐτβοειδὴς. Nic.
Ἐτβοεηβλὴς, ὁ, aliud agens. Damoſc.
Ἐτβόβρησκος, ὁ, idem quod ἑτερόδοξος. Suid.
Ἐτβοπλοία, τὰ, idem quod
Ἑτερόπλεν, τὸ, fœnus nauticum, cum commeatus tantum periculum fœnerator ſuſcepit. Dem.
Ἑτεροπτος, ον, alternatim flans, ventò minime ſuo ſonans. Anac.
Ἑτεροπλανὴς, ὶς, ad alteram partem vagans, *Epith.* oculi. Nic.
Ἑτεροφθογγος, ον, idem quod ἑτεροφωνος. Syneſ.
Ἑτερανυμία, ἡ, diverſitas nominis. Steph.
Ἑτνοδοκος, ſc. τορυνη, tudicula, ſ. cochlear quo το ἔτυ διχόμυθα, & ex olla expromimus. Ep.
Ἑτοιμολόγος, ον, promptiloquus. Naz.
Ἑτώσια, *Adv.* fruſtra. Theoc.
Εὐάγκεια, ἡ, fertilis vallis, *Call.* al. *Epith.* Pindi, pervocalis. Ab ἀγκὴς.
Εὐαγκὴς, ὲς, in valles devexus. Pind.
Εὐαγὴς, ὲς, proſperè capiens. Opp.
Εὐανταόω, propitius ſum. Call.
Εὐαρεσκοτέρως, blandius. Xen.
Εὐαρμοσέω, ſum concinnus, Hipp.
Εὐγονέω, ſum fœcundus. Theophr.
Εὐζοος, ν, ὁ, ἡ, ἡ, fertilis boum. Hom.
Εὐζυλὸς, ὁ, ὁ Ἅιδης, κατ' εὐφημισμόν. Nic.
Εὐζρυχέες, larga irrigatione, ſ. potione, Nic.
Εὐζύρι, ον, idem quod εὐοικος, *E. M.*
Εὐηθὴς, ὲς, lætus. Eur.
Εὐήθητος, ον, idem, jucundus. ib.
Εὔλαγος, ον, lactens, Lyc.
Εὐγνατος, idem quod εὐγνωτος. Steph.

Εὐγλάκης

Digitized by Google

Εὐγλώκιν, ῑνος, ὁ ἡ ἶν, bonam habens cuſpidem. Cal.
Εὐγόμφωτος, ον, bonis clavis compactus. Opp.
Εὐδάνω, incubo. Lyc.
Εὐδιανὸς. idem quod εὔδιος. Pind.
Εὐδοκίμητος, ον, probus. Sibyl.
Εὐδυκίως, Adv. al. εὐδυκέως. Od. κ. 65.
Εὐδώρητος, ον, bene, ſ. facile donatus. Opp.
Εὔδωρος, ον, beneficus, liberalis. Sibyl.
Εὐθέπεια, bene comata, capillis decora. Anac.
Εὐελπις, ιδος, ον, idem quod εὔελπις. Soph.
Εὐέρκης, ὁ, pro εὐεργέτης, benefactor. Ep.
Εὐεσπερίδες, αἱ, horti Heſperidum. Theoph.
Εὐζυγὴς, ὲς, bene compactus. Ep.
Εὐθαλόεις, εσσα, εν, bene virens. Cal.
Εὐθάλπὴς, ὲς, facile incaleſcens, ib.
Εὐθαλπιάω, bene caleo. Hom.
Εὐθέμεθλος, ος, bene fundatus, ib.
Εὐθεσμος, ον, probè legem obſervans. Apollin.
Εὐθηλέω, εὐθηλκμενον, idem quod ἔυθηλον, ſ. ἐυθηλήμονα. Æſch.
Εὐθηλήμων, ονος, bene nutritus, pinguis. Ep.
Εὐθρυβὴς, ὲς, fragilis; friabilis, Dioſc. A θρύπτω.
Εὐθυδίμαν, ὁ, Exp. ἁπλῆς δημότης, ex fæce vulgi, Heſ. ex Eur.
Εὐθυμητέον, lætandum. Xen.
Εὐθυπόρων, Adv. recta. Hom.
Εὐίλατος, ον, propitius, qui facile cohiberi poteſt. Suid.
Εὐίματος, ον, pulcris indutus veſtibus. Steph.
Εὐκαταγέλαστος, ον, deriſu facilis; al. ridiculus, contemnendus, ib.
Εὐκαταλέγω, ritè narro. Hom.
Εὐκηπος, ον, pulcros hortos habens. Pind.
Εὐκνὶς, ῑδος, ον, bene vellicans, Man. A κνίζω.
Εὐκόμέω, bene recondo. Ap.
Εὐκρὰὲς, ἄτος, ὁ ἡ ὸν, ᾗ τὸ, bene mixtus, dilutus ſ. temperatus. Eur.
Εὐκρητος, ον, idem, bene temperatus. Ep.
Εὐκρίνω, bene ſecerno & ſeligo. Hom.
Εὐκρυπτος, ον, valde terribilis. Tryph.
Εὐκτέατος, ον, felicis poſſeſſionis. Cal.
Εὐκλέος, optandus. Ep.
Εὐκλίμενος, bene ædificatus. Hom.
Εὐκυρέω, bene ago, Æſch. al. εὐκυρόω.
Εὐκώλητος, ον, membris bene compactis, ſ. firmis pedibus. Nic.
Εὐλαβὶη, ἡ, idem quod εὐλάβεια. Theog.
Εὐλαβιστερως, cautius. Eur.
Εὔμαλλος, ον, bene villoſus. Pind.
Εὐμαρίως, Adv. facile. Theog.
Εὐμολπέω, recte cano. Hom.
Εὐμυλίη, ἡ, rumor. Hom.
Εὐναιετάω, commode habito, ib.
Εὐνάσιος, benè ſ. benignè defluens. Æſch.
Εὐνάομαι, bene habitor. Hom.
Εὐνὰς, ἄδος, jacens. Steph.
Εὐνήτης, ὁ, idem quod εὐνητήρ, Heſ.
Εὐνήτρια, ἡ, conjux, cubitrix. Soph.
Εὐνομιδίσατοι νάμοι, ſc. paſcua pecoribus ac commodatiſſima. Heſ.
Εὐρύμης, ες, volubilis. Soph.
Εὐξυλοεργὸς, ὁ, e ligno poliens egregia. Man.
Εὐόρροφος, ον, pulcram ſ. bonam contignationem habens. Ep.
Εὐοσμέω, bene oleo, odorus ſum, fragro. Theophr.
Εὐοσμία, ἡ, bonus odor, fragrantia. Soph.
Εὐπαλτος, ον, vibratu facilis. Steph.
Εὐπαρὴς, ον, pulcras genas habens, Pind. P. 12. ευπεξάς, Dinn. malè.
Εὐπατρίδης, α, ον, claro patre natus; generoſus; nobilis. Eur.
Εὐπάτηρ, ὁ, idem quod εὐπάτωρ. Steph.
Εὔπλεὴς, ον, bene plenus. Hom.
Εὐπνοίω, facile ſpiro. Steph.
Εὐπνοια, ἡ, commoda ſpiratio, ib.
Εὐπορίζω, excogito. Eur.
Εὐπρήσω, Ion. pro εὐπράσω. Herod.
Εὐπυγία, ἡ, pulchræ clunes. Ath.
Εὐράςειραι, αἱ, bene laborantes, Epith. Eumenidum. Orph.
Εὐριπίζειν, Euripi modo huc illuc agitari. Ariſtot.

Εὔρρεὺς, al. εὔρρὰς pro εὔρροος. Hom.
Εὔρρειτες, idem. Ep.
Εὐρυσιτὰς, v. ἐυρυσιτὰς. Ar.
Εὐρυθίμεθλον, τὸ, templum lati fundi. Call.
Εὐρυχανὲς, ὲι, lato hiatu. Opp.
Εὐρώεις, εσσα, εν, ſitu-ſentus. Hom.
Εὐσεσία, idem quod ἐυσέβεια. Soph.
Εὐσθεὶας, valde, firmiter, conſtanter. Phil.
Εὐτίπους, ον, locuples, Suid. A σιπύη.
Εὐσκευέω, vaſis utilenſibuſque bene inſtructus ſum; bene paratus ſum. Soph.
Εὐσκωλος, Ar. Lyſ. 810. ſed leg. εὖ σκάλοισι.
Εὐσπειρος, pulcras ſpiras faciens, ſ. habens ſpiras bene compoſitas. Ep.
Εὐσταχλος, ον, ſtillatitius. Gorr.
Εὐστέλω, bene orno. Hom.
Εὐσολίζω, probè decoro. Eur.
Εὐσόρθυγξ, γος, ὁ ἡ ὸν, e robuſto & valido ſtipite. Ep.
Εὔστρωτος, ον, bene ſtratus. Ep.
Εὐτείχητος, ον, bene munitus. Hom.
Εὐτερσες, ον, bene pennatus. Ep.
Εὐτελία, ἡ, idem quod εὐτέλεια, it. felicitas. Ar.
Εὐτικλὴς, ον, qui facile colliqueſcit. Steph.
Εὐτρίφω. bene, ſ. magna cura nutrio. Hom.
Εὐτρίψ, ίβος, idem quod εὐτριβὴς. Nic.
Εὐτυπὴς, ὲς, bene cuſus, Man. A τυπλω.
Εὐυπόλητος, ον, qui facilè cogi poteſt, & congregari. V. L.
Εὔφορτος, ον, facilis oneris, levis. Opp.
Εὔφρηρος, ον, bene munitus, ib.
Εὐφυρώτατος, ον, penitus inutilis. Polit.
Εὐχλωρον, το, viriditas. Steph.
Εὐχολὴς, ον, facilis iræ. Ep.
Εὔχωρος, ον, pulcrum ſ. bonum campum habens. Sibyl.
Εὐωπιλία, ἡ, fertilitas, ubertas, Call. vid. Theſ. Gr. P.
Εὐωριάζω, contemno, negligo. Heſ. ex Soph
Ἐφιλίκως, dubitanter, hæſitanter. Steph.
Ἐφεσρίδιον, τὸ, umbella, V. L. Ab ἐφεστρὶς.
Ἐφέτις, ἡ, ancilla. Heſ.
Ἐφηβαῖον, το, pubes, pecten. Dioſc.
Ἐφηλόω, clavo affigo. Steph.
Ἐφῆμαι, inſideo. Soph.
Ἐφίαμος, ον, infauſtus. Æſch.
Ἐφιέρεια, τὰ, donaria. V. L.
Ἐφίζω, inſideo. Hom.
Ἐφικάνω, aſſequor, ib.
Ἐφιμείρω, cupio. Muſ.
Ἐφίππιος, ον, idem quod ἐφίππιος. Plut.
Ἐφυπνάω, indormio. Bud.
Ἐχετλήσις, εσσα, εν, ſtivalis, Ep. Ab ἐχέτλη.
Ἔχης, ὁ, dives, idem quod ἐχέτης. E. M.
Ἐχθιον, odioſius. Soph.
Ἐχθρικὸς, inteſtus, odioſus. Jun.
Ἐχιδνοχαρὴς, ὲς, viperis gaudens. Sibyl.
Ἔχιλος, ὁ, locus, ubi tenetur temo. Steph.
Ἐψητέον, coquendum, ib. Ab ἑψέω.
Ἐψιατέον, ludendum, Suid. Ab ἐψιάομαι.

Z.

Ζαλαίνω, deſipio. E. M.
Ζάλευκος, ον, valde albus. Sibyl.
Ζαμενήχολος, ον, vehementer amarus & felleus. Opp.
Ζειροφόρος, ο, ferens ζειρὰν. Heſ.
Ζευξιδια. ἡ, Juno apud Argivos. E. M.
Ζεφυρηὶς, ίδος, ἡ, zephyria. Ep.
Ζεφυρὶη, ἡ, ſub. ἄρμη, vel ἀνοὴ, zephyrus, Hom.
Ζεφυριτὶς, ἡ, Venus, *per Sync.* pro ζεφυριώτις. Call. A
Ζεφυριώτης, ὁ, A Ζεφύριον, N. Pr. loci.
Ζηλέω, invideo. Euſt.
Ζηλοδότὴρ, ὁ, honeſti ſtudii, ſ. opum dator, Ep.
Ζινίχιον, τὸ, corrigia calceamenti. Suid.
Ζιὸς, quæro. E. M.
Ζοφοειδὴς, ον, idem quod ζοφώδης, ater. Nic.
Ζύγαςρος, ὁ, idem quod ζύγαςρον. Xen.

Ζυγία, ἡ, Juno. Heſ.
Ζυγὶς, ἡ, zygis, ſerpillum ſilveſtre. Dioſc.
Ζυγοποιὸς, ὁ, qui jugum facit. Ath.
Ζύμων ωνος, ὁ, ſed Sch. ζύμωμα. Nic.
Ζυμήτης, idem quod ζυμίτης. E. M.
Ζωγραφικὴ, ἡ, ſub. τεχνη, pictoria ars. Steph.
Ζωγράφος, pictor, idem quod ζωγράφος. Theoc.
Ζᾶγρος, ὁ, pro ζαγρεῖον. Heſ.
Ζοογονικὸς, ἡ, ὸν, animantis procreandi vim habens. Phil.
Ζωδιακὴ, ἡ, pro ζωδιακὸς κύκλος. Man.
Ζωνᾶὶος, ὁ, qui zonam habet. Synceſ.
Ζωοτύπη, ἡ, genuina forma. Man.
Ζωουργὸς, ὁ, vitæ operator. Dolſc.
Ζωπύρα, ἡ, follis. Heſ.
Ζωπύρια, τὰ, idem, ib.
Ζωσεῖον, τὸ, pro ζώνὴεῖον. E. M.
Ζωσμὸς, ὁ, pro ζῶσμα. Sibyl.
Ζώστειρα, ἡ, *Epith.* Minervæ, *Bœot.* al. ζωστρια.
Ζωστὴριος, ὁ, Apollo. Lyc.
Ζωφορία, ἡ, via lucifera. Man.

H.

Ἡγεμονεὺς, ὁ, idem quod ἡγεμών. Hom.
Ἡγεμονὶς, ὁ, idem. V. L.
Ἠδὶ pro ἠδέ. Steph.
Ἡδύζως, ὁ ἡ ὸν, ſuavis eſus. Naz.
Ἡδυόων, ſuaviter gemens. Cal.
Ἡδυλημμὶδες, ὸν, ſuaviter captus, ſ. perceptus. P. Sil.
Ἡδυμελίφθογγος, ον, dulces & mellitos ſonos edens. Ep.
Ἡδυντικὰ, τὰ, condimenta. Bud.
Ἡδύπνοος, ον, pro ἠδύπνοος. Ep.
Ἡδυσματόλπρα, ὀψάρια, obſonia condimentorum neſcio quæ nugamenta habentia. Ath.
Ἠείδει, pro ἤδει, ſciebat. Ap.
Ἠελιώτις, ſ. Ἡλιάτις, ἡ, ſolaris. Soph.
Ἠερολίχης, ὁ. vaniloquus. Ep.
Ἠεροφοίτης, ὁ, idem quod ἠεροφοιτος. Orph.
Ἤθε, pro ἠλθε. Eur.
Ἠιονὶς, ν. ἠϊνὶς. Ab ἠιὼν.
Ἤκλαρ, ὁ, qui it, ſ. vadit, Man. Ab ἧκω.
Ἡλιεῖον, τὸ, fanum ſolis. Euſt.
Ἡλιτοεργὸς, ὁ, qui aberravit ab opere ſuſcepto. Suid.
Ἡλιῶσα, ſc. κομὴ, flava, ſolem referens. Anac.
Ἡμαθάδης, arenoſus.
Ἡμαθῶδες, τὸ, arena. Anac.
Ἡματὶη, *Adv.* quotidie, aſſiduè. Hom.
Ἡμερροδεναςὴς, ὁ, fœnerator diurnus. *Epith.* Menippi. Diog. L.
Ἡμεροτροφὶς, ἡ, idem quod χόινιξ. Ath.
Ἡμετερεὶος, pro ἡμέτερος. Anac.
Ἡμίζως, ον, mediâ vitâ. Man.
Ἡμικρανία, (ab ἡμικρανίον) ſc. πόσος dimidiam partem capitis dolore adficiens. Cyr.
Ἡμινίσκος, ὁ, coracinus piſcis, Soph. ap. Ath.
Ἡμιολὶς, ἡ, ſub. μοῖρα ſeſcupla portio, idem quod ἡμιολία.
Ἡμιπέλεκκον, & ἡμιπελικίον, τὸ, ſecuricula. Ep. V. L
Ἡμισειλπιδος, ὁ, ſemiſperans. Steph.
Ἡμιτέλεια, ἡ, dimidium, ſemis. Luc.
Ἡμίχοος, ες, dimidii congii capax. Ariſtot.
Ἡνιμόφοιτος, ον, aëra vadens, aërius, Steph. Ab ἀὴρ & φοιτάω.
Ἠνεμόεις, εσσα, εν, ventoſus. Hom.
Ἠνεμώδης, ες, ὁ ἡ ὸν, idem. Heſ.
Ἠπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibu accommoda, &c. Steph. Ab ἧπαρ.
Ἠπιόλη, ἡ, nudedela, V. L. Ep. al. ἠπιόνη.
Ἠπιόμητις, ὁ, idem quod ἠπιόθυμος. *Epith.* Patris. Naz.
Ἡρατελεια, ἡ, conjugium, Poll. Ab ἥρα, & τελέω.
Ἡρδιον, τὸ, rheda. Suid.
Ἥρος,——
Ἥρα, τὰ, pl. grata, Hom. al. Acc. ſ. ab ἦρ inuſit. Erc.

Ἡρίμνες

Digitized by Google

Ἡρέμας, ᾱ, ὁ, quietus. V. L.
Ἡρεμίδ, ὁ, defunctus. Hesy.
Ἡρεμολόγοι, cicadæ, Hesy. Ab ἠρινός, & λέγω.
Ἡρινότοκ, ὁ ἡ ν, in verno tempore pariens, ib. A τίκτω.
Ἡρισάλπιγξ, ιγγος, ἡ, avis quædam, ib.
Ἡστιτέον, superandum. Soph.
Ἡσυχίας, idem quod ἥσυχα. Hom.

Θ.

Θαλασσοπορ, ορος, ὁ ἡ ον, in mari laborans. Cyr.
Θάμβημα, τὸ, terror, Man. A θαμβέω.
Θάμβησις, εως, ἡ, horriditas, ib.
Θαλερόπους, ὁ ἡ ν, virescere faciens. Steph.
Θαλύω, fovere, incendere. Hesy.
Θαμνίσκιον, τὸ, frutex pusillus. Dioscor.
Θανατιάω, mori cupio. Luc.
Θαρραλεότης, ητος, ἡ, fiducia, fidentia. Steph.
Θαρραλέον, τὸ, idem. Polit.
Θαρσιγενής, ὁ ἡ ές, ad audaciam genitus. Æsch.
Θαυμάλωψ, ὁ, semiustus carbo. E. M.
Θεάνθρωπος, *Epith.* Christi.
Θεειόω, pro θειόω. Hom.
Θεέω, idem quod θεῖον, admiror. Hesy.
Θεέσκω, *Ion.* pro θέω. Hom.
Θεοποιέω, idem quod θεοποιῶ. Sibyl.
Θεῖος, pro θεῖος. Bion.
Θεοπόλος, ὁ ἡ ν, Dei minister. A πολέω.
Θεοπρεπῶς, affiatu numinis. Poll.
Θεοσεβής, idem quod θεοσεβής. Ar.
Θεοσδαμᾶ, ᾶ, divinum numen domans. Suid.
Θέλεος, idem quod θελήμων. Æsch.
Θέλεμος, idem, spontaneus; *it.* miserabilis quietus. Hesy.
Θελητὴς, ὁ, qui vult, ib.
Θελοθρησκεία, ᾱ, pro ἐθελοθρ. V. L.
Θεμίζω, idem quod θεμιστεύω. Pind.
Θεμιστὼ, οὔς, ἡ, Dea justitiæ. V. L.
Θεοκλήμενος, pro θεόκλητος, ib.
Θεοκράτωρ, ορος, ὁ ἡ ον, admodum divinus. Synes.
Θεοδερκὴς, ὁ ἡ ές, Deum capax videre. Synes.
Θεοδίφης, ὁ, Deum vestigans, ib.
Θεοκύμων, ονος ὁ ἡ ον, divinus, ib.
Θεολαοῖτης, ὁ, in numina contumeliosus. Man.
Θεομόριος, ὁ, ἡ, Θεομόριον, idem quod Θεόμοιρος, ὁ, ἡ, Divina inflictus manu. Ap.
Θεομερὴς, idem. Pind.
Θεομορία, ᾱς, ἡ, fatum. Call.
Θεοπόλεμος, ὁ, Deo bellum inferens. Cyr.
Θεοποιητικὸς, ὴ, όν, qui Deos s. Deorum simulacra facere potest, unde Θεοποιητικὴ, sub. τέχνη. Poll.
Θεοφεγγὴς, ὲς, divinitus lucens. Jo. Dam.
Θεόφημος, ος, ὁ, deiloquus. Man.
Θεοφορία, ᾱς, ἡ, numinis afflatus, pass. Steph.
Θερέω, idem quod θερω. Hom.
Θεριῶ, pro θερίζω. Dioscor.
Θέρμα, τὸ, pro θερμή. Men.
Θερμαστὴς, ὴ, ὁ, idem quod θερμαντήρ. Poll.
Θερμάω, s. θερμαζω, calefacio, foveo. Nic.
Θερμελὴ, ἡ, pro θερμή. Suid.
Θερμερύνομαι, (vox Comica) delicate vivo. Poll.
Θερμόζλυστος, ον, calidè scaturiens, P. Sil.
Θερμοκύαμος, ὁ, calida faba. Ath.
Θέρσος, *Æol.* pro θάρσος, Steph.
Θεσμὰ, τὰ, pro θεσμοί. Nonn.
Θέσκελον, *Adv.* mirum in modum. Hom.
Θεσμοπόλος, ον, circa jura versans. Ep.
Θεσμόριος, α, ον, idem quod θεσμόριος. Ap.
Θεσμοφόριον, τὸ, festum in honorem Cereris. Ar.
Θέσπιον, τὸ, res divina. V. L.
Θεσφατολόγος, ὁ ἡ ν, divinatrix. Æsch.
Θετίδειον, τὸ, Thetidis templum. Eur. Sch.
Θεωρίζω, specto. V. L.
Θεώριος, ὁ, Apollo. Hesy.
Θεωρσύνη, ης, ἡ, inspectio. Man.
Θηγάνω, acuo, Hesy. A θήγω.
Θηλόπεδον, pro θειλόπεδον. Ep.

Θηλυμανέω, furo fœminarum amore. Man.
Θηρήτειρα, ης, ἡ, venatrix. Call.
Θηροβόλος, sc. θανατος, mors ab feris illata. Man.
Θηροδιδασκαλία, ᾱς, ἡ, ferarum institutio, ib.
Θηρικνάρκη, ης, ἡ, frutex quidam. Gorr. vid. Steph.
Θήρειος, idem quod θήρειος. Poll.
Θησεότριψ, ὁ, is qui in Thesei templo versatur & tempus terit. Ar.
Θήσσμα, τὸ, sedes. Orph.
Θηρὸς, turbatus, Hesy. & Suid.
Θερεω, idem quod θορέω, s. θόρω. Lyc.
Θρεμμὴ, ἡ, trabs. V. L.
Θρανίον, τὸ, idem quod θράνος. Ar.
Θραυσαω, confringo, comminuo. Lyc.
Θραυσγράφος, ὁ, parietum pictor. Hesy.
Θρᾴξ, nomen avis. Opp.
Θρασκίας, Thrascias ventus. Aristot.
Θρασύθυμος, idem quod θρασυκαρδιος. Man.
Θρασύφραν, Cal.
Θρασύμαχος, ον, audax in prælio. Pind.
Θρασυχαρμὴς, ὁ, idem. Cal.
Θρασυσάντυξ, ὁ ἡ ν, frangens canthum. Ar.
Θρεπτοκάρδιος, ον, cordibus afflictus. B. Anac. potius, τρεόκ. P. θρασυκαρδιος. Hesy.
Θρεπτὴ, ἡ, idem quod θεραπαινα. Ph.
Θρέπτρα, τὰ, s. θρέπτρα, Hom. *per Sync.* pro
Θρεπτήρια, τα, alimenta. Hesy.
Θρεττανιλὸ, vox a Philoxeno tragico conficta ad exprimendum sonum citharæ, qua ludentem Cyclopem introducit. Ar. Sch.
Θρηνητὴς, & Θρηνήτωρ, ὁ, idem quod θρηνητήρ. Æsch. Man.
Θρίγλος, τὸ, idem quod θρίγκος, Plut. Paus.
Θρισσα, & θρίασος, piscis quidam. Ar.
Θρυαλίζω, crepo, Hom. Ep.
Θρυλέω, s. θρυλλέω. Theoc.
Θρυόεις, εσσα, εν, idem quod θρύινος. Nic.
Θυαρπαξ, γος, ὁ, sacrilegus. Hesy.
Θυηκόος, Hesy. & θυηχόος, Eust. pro θυοσκόος.
Θυηλίσιον, τὸ, vas mensarium. Poll.
Θυίζω, idem quod θυάζω. Hom.
Θύκος, τὸ, vas in quo conjiciuntur suffimenta. Eust.
Θυμαλὶς, ίδος, ἡ, Nic.
Θύμαλον, τὸ, taxus. Theoph.
Θυμελάχαντος, ὁ ἡ ν, qui non fœdat s. dedecorat convivia & lusus. V. L.
Θυμήτιον, pro θυμάτιον. Suid.
Θυννη, ης, ἡ, idem quod θυννὶς. Ath.
Θυνὸς, ὁ, impetus, *it.* bellum. Hesy.
Θυρηδόκος, ὁ, faber. Suid.
Θυρσάζω, thyrsum fero, Bacchor. Ar.
Θύρσον, τὸ, idem quod θύρσος. Ep.
Θύσαι, αἱ, Bacchæ. Lyc.
Θυσίασμα, τὸ, hostia, victima. Ath.
Θυανᾶος, Thyanæus, Bacchus. Opp.
Θυώνη, ης, ἡ, Semele, mater Bacchi. Ap. Sch. Hinc
Θυωνίδης, ᾱ, ὁ, Bacchus, ap. Rhodios.
Θυωρέσμαι, in sacra mensa epulari. Hesy.
Θώθ, mercurius, Suid.; *it.* mensis nomen, ap. Ægyptios.
Θώνιος, ὁ, ægyptius, a Thono regi. Nic.
Θωρακεῖον, τὸ, idem quod θωράκιον, 2). Æsch.
Θωϋτος, *Ion.* pro θαυμαστὸς. Hesiod.

I.

Ἰαχέω, clamo, Steph. ἰάχω, Suid. idem quod ἰαχέω.
Ἰαχὸς, ὁ, porcus, Dion. Sic.
Ἰαλτὸς, ὁ ἡ ν, missus. Æsch.
Ἰαμβογράφος, ὁ, Jambicus poëta, & Ἰαμβοποιὸς, ὁ, Jamborum scriptor. Ath.
Ἰαρόεις, εσσα, εν, animadvertens. Man.
Ἰατιμον, τὸ, Nic.
Ἰασμὸς, ὁ, lugubre carmen. Hieron.
Ἰατορια, ᾱς, ἡ, sanatio, curatio, Soph. Ab ἰάτωρ.
Ἰδδὶς, ᾱ, ὁ, clavus in fundo navis. Eust.
Ἴδαρ, τὸ, cibus, esca. Hesy.

Ἴδος, τὸ, fudor. Hesiod.
Ἰδεθοὶ, οἱ, tibiarum genus. Poll.
Ἰδρῶ, *per Sync.* pro ἱδρῶτι. Hom.
Ἰδρωτοποιέομαι, sudo. Aristot.
Ἰδρωτοποιία, ᾱς, ἡ, sudatio, ib.
Ἱερῆτις, ιδος, ἡ, idem quod ἱέρεια. Æsch.
Ἱερὸπλαγκλος, ον, sacræ ambagis. Man.
Ἱερόφοιτος, ὁ, ἡ, Ep. sed. leg. ἠεροφοιτος, aera frequentans. Dinn.
Ἰζάνη, ης, ἡ, vestis e caprinis pellibus; vel potius caprina pellis vestimenti vicem præstans. Poll.
Ἰήτωρ, ὁ, idem quod ἰητήρ. Hesy.
Ἰθαγενὴς, ὁ, al. ἰθαιγενὴς, ἰθυγενὴς. Hesy.
Ἰθμὸς, pro ἠθμὸς. Ep.
Ἰθυκρίτης, ὁ, recte judicans. Dolsc.
Ἰθύνοος, ὁ ἡ ν, recta cogitans. Apoll.
Ἰθύφρων, ὁ ἡ ν, recta sapiens, ib.
Ἰθύνη, ης, ἡ, directio. V. L.
Ἰκτερίας, ὁ, icterias lapis. Steph.
Ἰκτηρία, ᾱ, pro ἱκτηριοι κλάδοι. Ar.
Ἴκτης, ὁ, idem quod ἰκτὶς. Lyc.
Ἴλαρεν, τὸ, hilaritas. Suid.
Ἱλαρυνω, idem quod ἱλαρύω. Steph.
Ἵλασμα, τὸ, idem quod ἱλασμός. Sibyl.
Ἱλαστὴρ, ὁ, redemtor. Ep.
Ἱλεόω, propitium reddo, idem quod ἱλάσκομαι. Bud.
Ἰλύσπασις, ιος, ἡ, reptatio illa quæ fit tractim & volutim. Arist.
Ἰμαντελιγμὸς, ὁ, ὁ, duplicis lori tortuosa implicatio. Eust.
Ἰμαντόπους, ὁ, loripes. Steph.
Ἰμαντοτομέω, lora scindo.
Ἰμαντοτόμος, qui lora scindit, ib.
Ἰξευτὴρ, ὁ, idem quod ἰξευτὴς. Man.
Ἰξοβόλος, ὁ, idem, viscarius, ib. A βάλλω.
Ἰοφόρος, ον, venenatus, venenum ferens. Opp.
Ἰοω, rubigine obduco, rubigine consumo. Arist.
Ἰπνολέβης, ητος, ὁ, lebes ad aquam in furno calefaciendam. Lucian.
Ἰπνολεβητιον, τὸ, idem. Poll.
Ἱππαλίδης, ὁ, idem quod ἱππότης. Theoc.
Ἱππιάδες, αἱ, statuæ equestres mulierum. V. L.
Ἵππις, ίδος, ἡ, equestris. Dion.
Ἱππόσιος, idem quod ἱππόσιος. Pind.
Ἱπποφόρβιος, ὁ, qui equos alit. Eur. Ab ἵππος & φέρβω.
Ἴραξ, s. ἶρηξ, pro ἱέραξ. Hom.
Ἰρὰομαι pro ἱεράομαι. Herod.
Ἰσαγγελία, ᾱ, nuntium conforme. V. L.
Ἰσασκομαι, idem quod ἰσάζω. Hom.
Ἰσαυρὶς, ίδος, ἡ, Isaurica, pr. *Epith.* ensis. Ep.
Ἰσαυροφόνος, ὁ, Isaurorum prædonum interfector. Ep.
Ἰσήζυγος, idem quod ἰσόζυγος, Suid.
Ἰσογράφος, ον, æqualis scriptor. Ep.
Ἰσόμιτος, ὁ, qui paris mensaræ est. Ath.
Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ ἡ ν, æqualis matri, Theoc. vid. Thes. Gr. P.
Ἰσόπριος, ὁ, utrinque strictus, s. onustus. *Epith.* Asini. Soph.
Ἰσορρεπὴς, ὁ ἡ ν, æque vergens. Nic.
Ἰσοχειλία, ᾱς, ἡ, labrum pari libramento demitto. Gaz.
Ἰσάνω, idem quod ἰσάω s. ἵστημι. Steph.
Ἰσιάω, *Dor.* & *Ion.* pro ἐσιάω. Eust.
Ἰσότονα, πανίσματα, stamina s. licia quibus textorius ἰσὸς interditur. Ar.
Ἰχαίμων, idem quod ἰχαιμος, herba sic dicta. Theophr.
Ἰχιόδης, ὁ, qui crassas s. tumidas habet coxas vel clunes. Eust.
Ἴτρον, τὸ, utris, Ep. ima pars ventris. Suid.
Ἴπριον, τὸ, opus pistorium, tenue & fragile. Ath.
Ἰφὶς, ἴφιος, ὁ, robustus, fortis, celer. Hesy. Steph.
Ἴφυη, ης, ἡ, species oleris agrestis. Suid.
Ἰχθυοθηρεύτης, ὁ, piscator. Man.
Ἰχθυοκέστρον, idem quod ἰχθύκεντρον. Suid.
Ἰχθυόεις, ὁ ἡ ν, pisculentus. Nonn.
Ἰχθυίδιον, τὸ, idem quod ἰχθύδιον. Man.
Ἰχθυπαγὴς, ὲς, pisci hærens. Ep.
Ἰχθυφάγος, ὁ ἡ ν, pisces vorans. Ep.

Ἰχναῖος,

Digitized by Google

Ἰχναῖος, unde ἰχνάια vestigatrix. Hom. al. pr. ab Ἴχναι, oppidum in ora Macedoniæ. Steph
Ἰχνοβλαβὴς, ἐς, vestigio debilis. Man.

K.

Καβάλλω pro καταβάλλω. Hom.
Κάβδου, pro κατὰ γόνυ, ib.
Καγχανὲις, εᾶ, ἐν, aridus, Man. A καγχάινω.
Καδει, pro καὶ ἴδοις. Soph.
Καθεδριόομαι, confideo. Hom.
Καθεννυμι, veſtio, ib.
Καθέρματα, τὰ, monilia, περιτραχήλια ornamenta, Anac. vid. Theſ. Gr. P.
Καθολκὴ, ἡ, detractio ſ. deductio. Steph.
Καθυδριάδες, ſc. Νύμφαι, idem quod ὑδριάδες. Ep.
Καίνισμα, τὸ, ſc. τέχνης, artificium novum. Man
Καίρια, *Adv.* tempeſtive. Call.
Κακαβὴ, ἡ, cacabus, Gal. κακκαβὴ, Ath. olla teſtacea.
Κακηθὴς, ἐς, malignus. Nic.
Κακηλιχὴς, ἐς, malum habens conjugem, Cyr. A λέχος.
Κακηπελία, ἡ, adverſa valetudo. Nic.
Κακκάω, pro κατακάω. Hom.
Κακκρύπτω, pro κατακρύπτω. Heſiod.
Κακοβελοσύνη, ἡ, malum conſilium. Sibyl.
Κακοήθυμα, τὸ, quod maligne fit, Steph.
Κακοηθιστέον, depravandum eſt, ib.
Κακοελκὴς, ἐς, qui malè, ſ. in malum trahitur. Man.
Κακομητία, ἡ, pravus animus, ib.
Κακορρήτειρα, ἡ, al. κακορρήπειρα, malefica, noxia. Sibyl.
Κακοσκήνευς, ὁ, malum tentorium. Ep.
Κακόφατις, ιδος, mali rumoris. Æſch.
Κακοφραδία, ἡ, idem quod κακοφροσύνη. Nic.
Κακοχολος, al. κακήχολος, ον, mala bile percitus. Cyr.
Κακὸν, *Adv.* pro κακῶς, Call.
Καλάερψ, idem quod καλάυρψ. Ap.
Καλαθηφόρος, ον, calathum geſtans. Heſ.
Καλαθὶς, ἡ. parvus calathus, ib.
Καλαμογραφία, ἡ, calamorum ſcriptura. Man.
Καλαμοχγοος, ος, q. d. arundinum lanugo. Steph.
Καλίζω, idem quod καλῶ. V. L.
Καλισρεω, idem. Heſ.
Καλιπολεμέω, idem quod καλλ. Ep.
Καλλείπω, pro καταλείπω. Hom.
Καλλείριον, τὸ, lilium. V. L.
Καλλιελίφαρος, ον, pulcher. Eur.
Καλλίχαμος, ον, pulcras nuptias habens, Ep.
Καλλιγομφος, ον, pulcris clavis compactus. Ep.
Καλλιέθειρος, ον, pulcris capillis. Ep.
Καλλιστὴς, ὲς, facundus. Ar.
Καλλίκτιστος, ον, eleganter ſtructus. Nonn.
Καλλικύρισι, οἱ, Exp. δῆλοι τῶν φυγάδων. Suid.
Καλλίσευμα, τὸ, pulchritudo vel potius pulchritudinis præſtantia. Eur.
Καλλιλαμπὴς, ὁ, pulchrilucidus. Anac.
Καλλισταδίος, ον, pulcro ſtadio celebris Eur.
Καλλίστερνος, ον, pulcrum pectus habens, Nonn.
Καλλιτόκεια, ἡ, pulchripara. Opp.
Καλοβάμων, ὁ, funambulus. Man.
Καλόεργος, ον, beneficus. Man.
Καλοφόρος, ὁ, qui ligna portat, caló. Ath.
Καλυντήρια, τὰ, feſtum ap. Athenienſes. E. M.
Καματηδὶν, *Adv.* laborioſe, Man. A κάμαλος.
Καμάρπλω, pro καταμάρπλω. Heſ.
Καμπάκυλης, υ, ὁ, qui flexili tibiarum cantu utitur. Steph.
Καμπιλὸς, flexilis, ſe inflectens. V. L.
Κάμμορος, pro κακόμορος. Hom.
Καπαχὲς, ſtreperus, clamoſus. Nic.
Κάνεον, idem quod κάνεον. Hom.
Κανονισμὸς, norma. Man.
Κάνυσμον, τὸ, idem quod κάναστρον. Poll.
Καπετωλὶς, ἡ, ſc. αὐλὴ, palatium Capitolinum. Ep.
Καπνιλὸς, ὸν, fumidus. Nic.
Καπνοτοκεια, ἡ, fumipara. Apollin.
Καρποσπόρος, ὁ, fructuum ſator. Man.
Καπρίαι, αἱ, carnes in genitali cameli prominentes. Suid.
Καπρίτκος, ὁ, piſcis nomen qui & Mys appellatur. Ath.
Καπροφάγας, ὁ ϗ ἡ, aprivorus. Heſ.
Καπροφύλαξ, ὁ, caprarum cuſtos. Ep.
Καπρόω, idem quod καπράω. V. L.
Κάπυρις, ἡ, tunica Perſica manulata.
Κάρκαρος, ξα, ρον, criſpus ſ. hirtus. Sim.
Καρπαλίσν, τὸ, idem quod κύρπωμα. Heſ.
Καρποφαγεῖν, fructibus veſcor, item fructibus victito. Ariſt.
Καρύϊτης, caryites, herbæ genus, Dioſc. A Plinio Myrſinites etiam vocari traditur. Steph.
Καρυοπιρσικα, q. d. nuciperſica. V. L.
Καρφυλαὶ, αἱ, ſtrata ex feſtucis. Eur.
Κάρχος, leguminis genus. Steph.
Καρχώδης, ες, aſper, idem quod κάρχαρος, ib.
Κασικέφρος, ὁ, vermis, qui caſiæ innaſcitur & eam rodit. Heſ.
Κάσιος, pro καζανικός. Nic.
Καταβραχίως, paulatim. Plat.
Καταγήοχα, deduxi, *Att.* pro κατῆχα, a κατάγω.
Καταγιάζω, conſecro *Ion.* pro καθαγιάζω.
Καταγωγικὸς, opp. ἀναγωγικῷ, i. e. myſtico. Bud.
Καταδακρυχίω, lacrymas fundo, Hom.
Καταδακτυλικὸς, Ariſtoph. vid. Sch.
Καταναιδιζὴρ, ὁ, inverecundus. Man.
Κατάδειπνον, τὸ, prandium, ib.
Καταδρήτειρα, ἡ, ἡ, famula, Hom. A δράω.
Καταζυγόω, libro, unde καταζύγωσις, ἡ, libramentum. Steph.
Καταθήπω, obſtupeſco, cum admiratione demiror. Suid.
Κατακάρα, in caput. Long.
Καταιρίω, *Ion.* pro καθαιρίω. Herod.
Καταίχομαι, pro κατέχομαι. Hom.
Κατακαῆμεν, *Dor.* pro κατακαῆναι, exuſtum eſſe. A κατακάω.
Κατακαίριον, periculoſum, lethale, opportunum. V. L.
Κατακάρπιον, τὸ, fructus. Theophr.
Κατακλὴις, ἡ, clauſtrum. Call.
Κατακορὲς, *Adv.* in plenum, admodum. Plat.
Κατάλαθεν, τὸ, quod accidit. Herodot.
Καταλανθάνομαι, καταλήθομαι, obliviſcor. Hom.
Καταλγέω, doleo. Soph.
Καταλιτόω, demulceo. Ar.
Καταλλήλα, *Adv.* pro καταλλήλως. Polyb.
Καταμερισμὸς, ὁ, diviſio, partitio. Steph.
Καταμυτλωτίνω, minutatim contero, Ar. Pac. 246. ubi leg. κατα μεμυτλωτευμένα.
Κατανικάω, ſupero. Eur.
Καταξιοπιστέομαι, fide indignum aliquem judico aut dico adverſus aliquem quæ fide indigna ſint. Suid.
Καταξίως, dignus. Soph.
Κατάτησιν, al. κατάτησιν, Hom. idem quod, ſeq.
Καταντιτέρην, idem quod καταντικρυ. Man.
Καταπεπλασμένον, muſicorum verbum; vid. Fab. l. 1. cap. 19.
Καταπίτομαι, idem quod καταπιτάομαι. Steph.
Καταπλασὴ, ἡ, medicamentum. Herod.
Καταπαρσύνω, molior, machinor, exhibeo. Xen.
Καταπύστης, ὁ, deſpector, deriſor. Anac.
Καταρνέομαι, nego. Soph.
Καταρροϊτικὸς, id. quod καταῤῥυπτικός. Steph.
Καταῤῥυέω, &
Καταῤῥύω, inuſ. idem quod καταῤῥέω, ib.
Κατάρτιον, τὸ, malus nauticus, Heſ. ex Hom.
Κατασκελία, idem quod κατασκελλω, ſ. κατασκιλτεύω. Heſ.
Κατατριακοντατησαι, cum ſcortis rem habere. V. L.
Κατάφατος, ον, recens, qui potius πρόσφατος Steph.
Καταχράινω, polluo, imbuo, Ep.
Καταχρωσις, ἡ, coloratio, infectio Poll.
Καταψευδόμαρτυρ, ὁ, qui falſo teſtimonio oppugnat. Plat.
Καταψεύδω, fallo, fruſtrq. Steph.
Καταχθὴς, ὲς, gravatus, valde gravis. Nic.
Καταχύδην, idem quod ſimplex. Anac.
Καταυδάω, eloquor. Soph.
Καταυχέω, glorior. Æſch.
Κατειννύω, pro κατασσυω. E. M. ex Hom.
Κατείρω, exp. calumnior, detraho. Steph.
Κατεκκλησία, ἡ, concio derepente convocata, Poll. κατακλησία. Heſ.
Κατελίασομαι, *Ion.* pro καθελ.
Κατίλω, *Ion.* pro καθέλω. A καθαιρέω.
Κατενίθω, per metath. pro κατινθίω, v. κατενήοθεν. Heſiod.
Κατεργαθω, &
Κατέργω, idem quod καθεέργω. Æſch.
Κατεφαλλόμαι, idem quod καθαλλόμαι. Hom.
Κατήρης, ες, pendens. Eur.
Κατηφόνες, οἱ, probroſi, pudore & probris digna committentes; vel pro κατήφειαι, probra, ut κακ' ἐλίγκια. Hom.
Κατικμάζω, v. ſimpl. Nic.
Κατοδος, *Ion.* pro καθοδὸς. Herod.
Κατόμοσις, ἡ, pro κατάμοσις. Steph.
Κατομφάλιος, ον, ab umbilico. Nic.
Κατοπτήριον, τὸ, vectis, obex, V. L. Theoc. Sch.
Κάτοπτρις, ἡ, ſpeculum. Call.
Κάτλης, ὁ, cattus. Suid.
Κατάγιος, & καταγὴς, Suid. ut κατάγειος, ſubterraneus.
Κατώμοτον, τὸ, jumenti genus. Steph.
Καυάζω, frango, unde καυάξαις, Heſiod. al. pro καταξαις.
Καυκεών, ἡ, veſtimenti genus. Ar.
Καυκίζομαι, ſalto, & quidem laſcivius. Ath.
Καυλίναι, αἱ, virides cobii. Ath.
Καυλοειδὴς, ὲς, caulis formam habens. Steph.
Καύω, (inuſ.) pro κάω, ſ. κάιω. Dioſc.
Κάχλος, & καχηνης, apud comicos, ridiculus, ſtupidus. A χαίνω. V. L. Steph.
Καχρυόεις, ſ. καχρυέεις, ſimilis τῷ καχρυϊ. exp. canchy ferens. Nic.
Καχυπονόητος, ὁ ϗ ἡ, idem ac καχύποπτος, ſuſpicioſus, ſuſpicax. Poll. ex Plat.
Κεγχριδιον, τὸ, parvulum milii granum. Steph.
Κεγχρίνη, ἡ, puls e milio. Heſ.
Κεγχρίνης, idem quod κιγχρὶς. Nic.
Κεγχριτὶς, miliaris, Ep. ap. Suid.
Κέδριος, α, ον, cedrinus, - bene olens. Heſ.
Κεδρεχαρὴς, ὲς, cedro gaudens. Man.
Κέπος, idem quod κῆπος. Strab.
Κειρικόμης, ες, ὁ, qui comam totondit, tonſus.
Κεκρυφάλιον, τὸ, reticulum. Poll.
Κελαδεινὸς, pro κελαδεινὸς. Pind.
Κελαδῆτις, ἡ, ſonora. Pind.
Κελάδω, idem quod κελαδέω. Hom.
Κελαινόω, conturbo. Æſch.
Κελαινόῤῥις, ον, nigram cutem habens. Opp.
Κελαινώπις, ἡ, nigra aſpectu, Pind. A κελαινὸς & ὄψ.
Κελάρια, τὰ, quædam vaſa. Poll.
Κελέομαι, idem quod κέλομαι, ſ. κίλω. Euſt.
Κελευθοπόρος, ὁ, viator, qui iter conficit. Ep.
Κελευστικὸν, τὸ, cohortatio. Syneſ.
Κελυφανώδης, ες, cort coſus. Theoph.
Κεναγγὴς, ὲς, naves exhauriens. Æſch.
Κενσαγλωττέον, abſtinendum a cibo. Gall.
Κενεηγρὸς, & κενηγόρος, ον, vaniloquus. Naz. Dolſc.
Κενοδρομέω, vacue curro. Man.
Κενόκρανος, ὁ, vanum caput habens. Sibyl.
Κεντριον, τὸ, ſtimulus boum. E. M.
Κεραὶψ, ῖπος, vermis cornua rodens. Euſt.
Κεραμεγὸς, ὁ, tegularum figulus. Man.
Κεραμὶς, Hom.
Κεραμὶς, & κεραμεῖς, idem quod κεράμιος. Dioſc.
Κεράρχης, ου, ὁ, qui cornui ſ. alæ præfectus eſt.
Κεραρχία, ἡ, munus illud, quo quis alæ præeſt. Steph.

Κερατηβόρος,

Digitized by Google

Κιρατιφόρος, idem quod κιρατοφόρος, ib.
Κερταγία, ἡ, si iqua. Gal.
Κερεία, ἡ, idem quod κειρία. Nonn.
Κερκαφίδαι, οἱ, Rhodii, a Cercapho rege. Ep.
Κεχμοδότης, ου, ὁ, idem quod κερματιστής. Nonn.
Κερα, pulso, cædo. Sch Lyc.
Κερωνία, ἡ, ceronia. Theophr.
Κέσκομαι, pro κέκμαμ. Hom.
Κέστρον, τὸ, idem quod κέστρος. Steph.
Κεφαλήγονος, ου, *Epith.* τῆς κάλυκος. Ath.
Κεφαλομάκρυον, τὸ, sudarium quo caput extergitur. Steph.
Κηδάρ, τὸ, locus quidam tenebrosus. Steph.
Κηδεμονεύς, idem quod κηδεμών. Ap.
Κηδειός, ὁ, idem quod κήδειος. Poll.
Κηδεύσιμος, ὁ, cura sepulturæ dignus. Steph.
Κήδιος, idem quod κήδειος. Æsch.
Κήεια, & κήια, idem quod καθαρία. Ar. Sch.
Κηλεύς, οῦ, idem quod κηλέστης. V. L.
Κηληδών, όνος, ὁ ἡ ἡ, idem quod κηλητικός. Pind.
Κηλήτειρα, ἡ, quæ aures alicui mulcet. A κηλήτωρ. Steph.
Κήλητρον, τὸ, pro κηλητήριον. Hes.
Κηλωσα, τα, lupanaria. Lyc. Eust.
Κινυγμα, τὸ, spectrum, umbra corporis. Hes.
Κιποκόμης, ου, ὁ, qui quodam tonsuræ genere tondetur. Eust.
Κιπεῖος, idem quod κιπαῖος. Nic.
ραγχὴς, ὁ, picator doliorum. Man.
Κιρὶς, ίδος, ἡ, piscis quidam. Ath.
Κιριτρεφὴς, ὲς, qui una cum letifero fato alitur. Hesiod.
Κιροχρὰς, ᾶτος, ὁ ἡ ἡ, qui cerino colore est. Ath.
Κιρόδετης, ὁ, idem quod κηρόδετος. Eur.
Κιρόπλαξ, ὁ ἡ ἡ, idem, Æsch.
Κιρύκαινα, ἡ, præconissa. Ar.
Κιρυκίνη, ράβδος, virga Mercurii, caduceus. Suid.
Κιδάριον, ὁ, nummi genus. Poll.
Κιθαρισμὸς, ὁ, idem quod κιθάρισμα. Call.
Κιθαιρώνιος, Cithæronius. Ar.
Κίκαμον, τὸ, oleris genus. Nic.
Κικίνος, ὁ, idem quod κίκιννος. Theoc.
Κίμινδις, pro κύμινδις. Sch. Ar.
Κινάμωμον, τὸ, idem quod κιν. Dion.
Κινητήριος, α, ον, idem quod κινητικός. Æsch.
Κίρρης, ἀδος, melina, flava. *Epith.* Vitis. Nic.
Κίρρις, ἡ, pro κέιρις. Opp.
Κιστήρης, ες, idem quod κιστίον. Soph.
Κιτλάω, pro κιστάω. Ar.
Κίχω, idem quod κιχάνω. Lyc.
Κλαδίσκος, ὁ, ramulus. Anac.
Κλαῖτρον, τὸ, pro κλεῖθρον. Pind.
Κλαυστὴρ, ὁ, plorator, Man. A κλαίω.
Κλέϊομαι, *Poët.* pro κλέομαι.
Κλεπτὴρ, ὁ, fur. Man.
Κλεπτίδιος, ὁ, idem. Poll. ex Pherecr.
Κλέπτον, pro κλεπτικὸν, furtivum, furax. Ar.
Κλεψύγμος, ὁ, idem quod κλεψύνωρος. Sibyl.
Κλεψύδριον, τὸ, parva Clepsydra. Philostr.
Κλυδῶχος, ὁ ἡ ἡ, ædituus. Æsch.
Κλυδῶν, pro κλυδών. Hom.
Κληματόεις, εσσα, εν, sarmentitius. Nic.
Κλιβανεὺς, ὁ, tabernarius, fornacarius. Man.
Κλινοειδὴς, ὲς, lecti formam habens. Gorr.
Κλιτικὸς, ἡ, όν, declinativus, V. L. A κλίνω.
Κλονοκάρδιος, ον, quatiens cor. Orph.
Κλοπίμως, *Adv.* furtivè. Man.
Κλοπὸς, ὁ, fur. Hom.
Κλύμενον τὸ, herbæ nomen. Dioscor.
Κλύσενος, η, ον, inclytus. Theoc.
Κλυσματιον, τὸ, & κλυσμὸς, ὁ, ablutio, lotio, s. ipsa actio abluendi. Hipp.
Κλυτόβουλος, ον, inclytum dans consilium, s. claris consilio. Opp.
Κλυτοέρμων, ονος, sc. ἄξα, inclyta per limitem suum. Man.
Κλυτοτέχνης, ὁ ἡ ἡ, idem quod κλυτοτέχνης. Dolsc.
Κλυτοφεγγὴς, ὲς, clarè splendidus. Man.
Κλωπιτεύω, idem quod κλωπεύω. Suid.
Κλᾶσις, ἡ, idem quod κλαστὴρ. Lyc.
Κλωσμὸς, idem quod κλωγμὸς. Plut.
Κνηκὶς, ἡ, nebula. Suid.
Κνήκινος, ὁ ἡ ἡ, idem quod κνηκὸς. Theocr.
Κνίσαρ, ὁ, novacula, Suid. A κνίζω.
Κνιπολόχος, s. κνιπολόγος, avis quædam, culicilega, Gaz. A κνὶψ, & λέχω.
Κνῖπόμορφος, ον, monstriformis. Lyc.
Κόβαλλος, ὁ, idem quod κόβαλος. Ar.
Κοβυλὶς, ἡ, culter, radula, Phil. s. scribendum κύβηλις. Steph.
Κοίλη, ἡ, cavum navis, s. cavus recessus, aut venter navis. Ath.
Κοιλὶς, ἡ, superior palpebra. Poll.
Κοιλιφάραγξ, γγος, cavæ vallis vel cavi hiatus. Eub.
Κοιλόπεδος, ον, in cavo solo situs. Pind.
Κοιλοσυρτὴς, ὁ, claudus. Suid.
Κοινεῖν, scortari. V. L.
Κοινίον, τὸ, idem quod κοινεῖον. Hes.
Κοινοβωμία, ἡ, commune altare. Æsch.
Κοκκοβαφὴς, ὲς, cocco tinctus. Ath.
Κοκκοβάας, ὁ, avis qu. d. inter vociferandum cucurriens. Eust. ex Soph.
Κολακάνυμος, ὁ, adulator. Ar.
Κολλίψης, ὁ, qui glutinum coquit. Bud.
Κολλοπία, glutino. Eust.
Κολλοπάλης, ὲ, qui glutinum vendit. Bud.
Κολλοκορδόκολα, τὰ, intestina. Latc.
Κολεασοπόος, ὁ, colessorum faber. Man.
Κολόφωρα, τα, jumenta, Sch. Nic. al. λόφωρα. Theophr.
Κολωνίτης, ὁ, mercenarius. A κολανός.
Κομόω, comam orno. Steph.
Κομιστέος, congerendus. Æsch.
Κονίπλω, excito pulverem, impleo pulvere. V. L.
Κονυζήεις, εσσα, εν, ex herba cunila. Nic.
Κοπρόσυρτα, ἡ, fimus qui trahitur. Hes.
Κοπροπλακὲς, ἐντος, ὁ, idem quod κοπρίη. Ath.
Κόρη, ἡ, navis πρατόπλους. Lyc.
Κόρκος, ὁ, olus agreste. Ar. κόρχορος. Hes.
Κορυθαλὶς, & κορυθαλὴς, unde κορυθάλεια, δάφνη, virentibus ramis decora. Ep.
Κορινάϊοι, οἱ, qui ex clancularia concubitu nati sunt. Steph.
Κοριώδης, ες, puellaris. Hes.
Κορσιοεις, εσσα, εν, calamistratus. Orph.
Κόρσιον, τὸ, radix loti. Theophr.
Κορσοειδὴς, ὲς, qui capilliforme est., Gemma, ap. Plin.
Κορυθέω, armo. Hom.
Κορύμη, ἡ, idem quod κόρυμος. Ath.
Κοσυφισὴρ, ὁ, retis pars. Bud.
Κοχανόμων, ὁ, medicorum vox, idem quod κύβαλον. Hipp.
Κορανοπόδιον, τὸ, pediculus cornicis. Hes.
Κόσκινος, ὁ, idem quod κόσκινον. Sim.
Κοσμητὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod κοσμητὴς. Man.
Κοσμομανὴς, ὁ, mundi amore insaniens. Sibyl.
Κοτινοτράγος, ὁ, oleastro vescens. Ar.
Κοσμοκλέπτης, ὁ, mundum perdens. Ep.
Κοτυεὶς, idem quod κοτύλεις. V. L.
Κικύμιον, τὸ, cucuma; vasis genus. Steph.
Κυριῶτις, sc. ἡμέρα, s. ἐστὶν, cum tondentes puerorum capillos Dianæ sacrificant. Suid.
Κυρὶς, ἡ, tonsorium instrumentum. Poll.
Κυρπλάθος, pro κερπλάθος. Steph.
Κυρέσιος, juvenilis. Ep.
Κυφνὸς, ὸν, levis. Soph.
Κυφόνατος, ον, qui levi dorso est & agili tergore. Ath.
Κοχλιοειδὴς, ὲς, idem quod κοχλιάδης.
Κοχὺ, impetuosè, rapidè. Hes.
Κραδαπάλης, ὁ, furculorum ficulneorum, s. ficuum venditor. Steph.
Κραιπνοβάτις, celeriter ambulans. Cyr.
Κραιπνοπόρος, ον, celeriter euns, ib.
Κραμβὴεις, εσσα, εν, ad brassicam pertinens. Nic.
Κρατανόλος, idem quod κρατοβόλος. Naz.
Κρατεραυλὴς, ὲς, cum valido robore conjunctus. Cyr.
Κρατήρης, ες, sc. ναλῶν, navis instructa & parata. Herod.
Κραπὶς, ἡ, farrago. Aristot.
Κρατοπαγὴς, ὲς, caput compactus. Man.
Κρατοφορέω, caput fero s. gesto. Ath.
Κράω, pro κεράω. Ar.
Κρεῖας, *Poët.* pro κρέας. Hom.
Κρειοφάγος, & κρεηφάγος, pro κρεοφάγος.
Κρειοντότερος, ὁ, filius potentior. Æsch.
Κρεκάδιον, τὸ, sonitus. Ar. al. ἰκρίδιον.
Κρεκλὸς, ἡ, ὲν, stridulus. Æsch.
Κρέμομαι, suspensus sum. Ar.
Κρεμᾶν, pro ἀκρεμὰν. E. M.
Κρεωδαῖτις, ἡ, *fœm.* τῆ κρεωδαίτης. Steph.
Κρεωδειρὰ, ἡ, culter ad carnes excoriandas. Poll.
Κρεωθοινία, ἡ, cœna, s. epulum e carnibus. Suid.
Κρηθμος, ὁ, ostrea, Lyc. al. κρυθμός.
Κρηΐον, τὸ, *Ion.* pro κρεῖον.
Κρημνοβάτης, ὁ, idem quod κρημνοβάτης. Naz.
Κρημνισποιὸς, ὁ, verba ardua funditans. Ar.
Κρηπιδερρὸς, idem quod κρηπιδοποιὸς. Poll.
Κριβανοειδὴς, ὲς, clibani formam habens. Dioscor.
Κριβανωτὸς, ὸν, testuaceus, in testu coctus.
Κριθάω, idem quod κριθιάω. Æsch.
Κριθοτράγος, ὁ, qui hordeo vescitur. Ar.
Κριόμυξος, ον, arietis instar mucosus. Gal.
Κροκοδειλτὶς, ἡ, quæstio sophistarum ludicra. V. L.
Κροξ. idem quod κρόκη. Hesiod.
Κροκωτὸς, sc. χιτὼν, vestis croco tincta. Ar.
Κροταφὶς, ἡ, vas fabrile. Poll.
Κροτοπαίγνια, τὰ, puerilia crepitacula. Auson.
Κρυνοχυτρολήραιον, τὸ, nugator, garrulus. Ar.
Κρηπιζοφόροι, οἱ, *Bœot.* Poll. A κρηπῖδες, calceamenta lignea.
Κρυτέον, pulsandum. Ar.
Κρυπτέον, tegendum. Soph.
Κρυσαλλώδης, pro κρυσταλλοειδὴς. V. L.
Κρύφιον, τὸ, res abdita. Dionys. Ar. A κρύπτω.
Κρύφιμος, occultus. Man.
Κρύωξα, ἡ, olus simile apio, prope mare nascens. Erot.
Κρᾶ, s. κεραω, pro κεράω. Thuc.
Κραβυλώδης, ες, similis τῷ κραβύλῳ. Luc.
Κραπεῖς, οἱ, piscatores, sc. οἱ τῷ σαύρᾳ χρώμενοι. Poll.
Κτεανισμὸς, ὁ, possessio. Man.
Κυαμοβόλος, ὁ, qui sortem jacit, qui fabam in urnam conjicit ad suum suffragium dandum, idem quod δικαστὴς. Hes. ex Soph.
Κυανέω, nigrico, V. L. ex Hesiod. κυανεόντων, al. κυανεάων.
Κυανοκρήδεμνος, ὁ ἡ ἡ, cæruleam vittam habens. Cal.
Κυανοχαίτης, ες, cæruleus. Orph.
Κύβειρος, ο, impudens. Suid.
Κυβερνισμὸς, ὁ, gubernatio. V. L.
Κύβιρος, ὁ, gubernator. Naz.
Κυδοσκόπος, ον, gloriosus. Man.
Κυθάνυμος, ὁ ἡ ἡ, infamis, s. nomen habens quod occultari debet. Hes.
Κυλέω, voluto, κυλίσας, ἡ, volutatio, & κύλιστὴς ὁ, versator, V. L. sed hæc suspecta sunt. Steph.
Κυλὴ, ἡ, calix. Ath.
Κυλιδνίη, ἡ, brassica sterilis. Suid.
Κυλίνη, ἡ, terra minus frugifera. Steph.
Κυλίσκιον τὸ, parvus culix. Ath.
Κυλισὰς, ὁ, idem quod κυλιστὸς, ib.
Κυλλασις, ἡ, ipsa actio reddendi κυλλὸν. Hipp. A κυλλόω.
Κυματία, ἡ, tempestas. Herod.
Κυματοφορτὶς, ὶ, concha. Hes.
Κυμβαῖον, & κυμβεῖον, pro κυμβίον, vel κύμβη. Eust.
Κυμβιτίσω, in caput dejicere. E. M.
Κύμβον, τὸ, acetabulum. Nic.
Κυναὶ, ὁ, impudens, Suid. A κύων.
Κυνῆ, pro κυνέη. Ar.
Κυνικίσω, canem irrito. V. L.
Κυνοκυτὶς, ίδος, ἡ, marina rosa, ib.
Κυνομορφὸς, ον, canis formam habens. Steph.
Κύπρον, τὸ, alpera petra. Lyc.
Κυρσπαῖον, τὸ, idem quod κυνόσβατον. Plin.
Κυπαρισσίας, ὁ, tithymalli quoddam genus. Dioscor.
Κυπόω, everto. Lyc.
Κυπὶος, η, ον, inclinatus, supplex, Æsch. A κύπτω.

Κυρτοω,

Digitized by Google

Κυριοω, idem quod κυροω. Steph.
Κυτμίδες, αἱ, emplastri quoddam genus. Luc.
Κύφιλλα, τὰ, nubes. Call. Suid.
Καδίκελλον, ὁ, idem quod κωδάριον. Suid.
Κωδύα, ἡ, caput ciborii. Euſt.
Κώθων, ὁ, idem quod κωθών. Num.
Κωλεὸς, ὁ vel ἡ, idem quod κωλῆ. Ath.
Καλικιάομαι, coli vitio laboro. Alex.
Κώμαυλος, ὁ, ruſticus. Ep.
Κωμύδριον, τὸ, parva & vilis herba. Euſt.
Κώνιον, τὸ, idem quod κώνειον. Ep.
Κωπωτήριον, & κωπωτήριον, τὸ, q. d. remorum repoſitorium. Poll.
Κῶπων, ὁ. monile. V. L.
Κώρη, Κῶρος, Κωροσύνη, } *Dor.* pro κόρη, κῦρος & κυροσύνη.
Κωρύλιον, τὸ, ſacculus, folliculus. Suid.
Κωρυκὶς, ἡ, pro κάρυκος. Euſt. Ar.
Κωρυκομαχία, ἡ, pugna ſ. luſus qui κωρύκῳ fit. Steph.
Κωχεύω, ſuſtollo, veho. Heſ. ex Soph.

Λ.

Λαβρήκιον, τὸ, parvus labrax. Ath.
Λαβύζος, Labyzus; aromatis genus, ib.
Λαγιδεύς, ὁ, lepuſculus. Strabo.
Λαγωφόνος, ὁ ᾗ ἡ, interfector leporum. Opp.
Λαδρεών, impetuoſe & rapide fluens. E. M.
Λάθρον, *Adv.* idem quod λάθρα. Call.
Λαιθυραζω, irrideo, derideo. Suid.
Λαιμαδῶ, fugio, ib.
Λαίφυρον, imbecille, invalidum, ib.
Λάκλις, ἡ, ſcutica, ſtimulus; *item*, piſtillum ſpatha, cochlear. Nic.
Λαλίστερος, loquacior, a λάλις. Ar.
Λαμπαρὶ, ἡ, vulpis genus albicante cauda. V. L.
Λαμπαυγίτης, ſc. ἀκτὶς, fulgida. Man.
Λαμπαυγίτης, ἡ, idem, ib.
Λαμπραυγὴς, ἐς, candefaciens, ib.
Λαμπροπρέπης, ες, lucens decoré. Nonn.
Λάξιμα, τὸ, lapidea ſemita. Man.
Λαοτόμος, ὁ, idem quod λατόμος, ib.
Λαυτύπος, ὁ, idem quod λαοξόος.
Λαπαρᾶς, vanè. Gal.
Λαπίρσαι, οἱ, Dioſcuri. Euſt.
Λαρὶς, idem quod λαρός. Ep.
Λασιόκνημος, ον, hirſutis cruribus. Opp.
Λάσιον, τὸ, mantile hirſutum. Sapph.
Λασιωνίος, v. λασιών.
Λατινὶς, ἡ, latina. Nonn.
Λάτριος, α, ον, ſervilis. Pind.
Λάω, fruor.
Λάτυγξ, ὁ, morſus. V. L.
Λαχανάριον, τὸ, oluſculum. Steph.
Λαχανικὸς, ἡ, ὁν, ad olera pertinens. Steph.
Λαχειδὴς, Nic.
Λαχύνω, idem quod λαχαίνω. Lyc.
Λειμακίστερος, herbidior, viridior. Suid.
Λειομίτος, ſc. κάμαξ, Ep. pertica illa tranſverſa, cui appenduntur αἱ λεῖαι ad complananda ſtamina. Steph.
Λειποὶδας, ὁ, idem quod λειποναυλὴς. Suid.
Λειποπάτηρ, idem quod λειποπάτωρ. Eur.
Λειποστρατίον, τὸ, deſertio expeditionis, ſ. militiæ. Thuc.
Λειπτέος, relinquendus. Eur.
Λειπυρίας, πυρετὸς, febris continua. Gorr.
Λειπαδὼν, ὄνος, ὁ, doloribus exemptus. Suid.
Λείριος, ſuavis. *Epith.* Apollinis. Ap.
Λειρώδης, liliaceus. Theophr.
Λεκανοσκοπία, ἡ, pelvium inſpectio. Man.
Λεκτίκιον, τὸ. lectica. V. L.
Λεκτροκλόπος, ὁ, adulter. Sibyl.
Λέμβαρχος, ὁ, qui lembo præeſt. E. M.
Λεοντοβάμων, ὁ ᾗ ἡ, leoni inſiſtens. Æſch.
Λέπασμα, τὸ, velamen. Man.
Λεπιδωτὸς, ὸν, ſquameus, ſquamoſus. Orph.
Λεπλυνὶς, ἡ, proſerpina. Lyc.
Λίσγιον, τὸ, poculum. Ep.
Λισχνίτης, ὁ, contumelioſus. Suid.

Λῖνοκάμπυξ, υκος, ὁ ᾗ ἡ, album vinculum habens. Opp.
Λευκότροφος, ον, albus & mollis. Ar. Sch.
Λευκόφαρος, ον, albicans in cinereum colorem. Bud.
Λεχαίνειν, lectum appetere. Heſ.
Ληΐνόμος, ὁ, qui ſegetem depaſcit, Ep.
Ληναϊκὸς, idem quod ληναῖος. Ath.
Λητρικὸς, idem quod λητικὸς. Steph.
Λήτειραι, ſacerdotes. Call. al. Αἰτειραι.
Λιβυστὶς, ſc. γαῖα, Libyca regio. Ep.
Λιγύμοχθος, ον, ſtridula voce ærumnas & miſerias ſuas efferens, Sch. Ar.
Λίγὺ, *Adv.* ſtridule. *Poët.*
Λιθίζω, lapidem refero, ſ. imitor. Steph.
Λιθογλύφος, α, ον, cælatus. Man.
Λιθοδικῶ, lapidibus impeto. Suid.
Λιθοτομίας, ᾶ, ὁ, idem quod λιθοκόπος. Poll.
Λιθόψηκτος, ον, lapides lævigans. Man.
Λιθώπης, ες, lapideo aſpectu. Theoph.
Λίκιγξ, minima & exiliſſima avis vox. Sch. Ariſtoph.
Λικμαῖος, Διὸς λικμάιου. Suid. vid. Steph.
Λικνοσεὺς, ὁ, vanno redimitus. Heſ.
Λιμηρὸς, ᾶ, E. M. ex Pind. *per Sync.* pro λιμενήρης, vel λειμωνήρης.
Λιμπαῖα, *Poët.* pro λίμνη. Euſt.
Λιμενῆτις, al. λιμενῖτις, in portu verſans. Ep.
Λινόζευκτος, ον, lino compactus. Opp.
Λινοκάλαμος, ἡ, linum agreſte. V. L.
Λινοπίερυξ, γος, ὁ ᾗ ἡ, lineas habens alas. Opp.
Λινορράφος & λινορράφις, ap. Steph. idem quod λινορράφης.
Λινόστροφος, ον, ex lino tortus. Opp.
Λιπάζω, ungo. Nic.
Λιπαραὶ, genus medicamenti. Dioſc.
Λιπαραῖος, ον, Liparæus. *Epith.* Vulcani. Theoc.
Λιποδρανέω, &c. vid. λειπ.
Λιποναύτης, vid. λειπ.
Λιπόπαις, ὁ ᾗ ἡ, infantibus defectus. Man.
Λιπόμας, ος, ον, qui mammam reliquit. Nonn.
Λιτὰ, *Adv.* pro λιτῶς. Ep.
Λίχνευ, τὸ, cupedo, guloſitas. Steph.
Λιχὼν, τὸ, condimentum delicatum. Poll.
Λογισνόμων, ον, rationarius. Man.
Λογχίτης, ὁ, idem quod λογχίτης. Suid.
Λοιδορισμὸς, idem quod λοιδόρημα. Ar.
Λοιμηρὸς, idem quod λοιμικὸς. Ep.
Λοίδυον, *Adv.* poſtremo. Theoc. ad poſtremum. Soph.
Λοιδογένεθλος, ον, ultimogenitus. Cyr.
Λόκμη, ἡ, Chlamys. Heſ. λόκκη. Ep. ubi f. buſtum, exponitur verò calva, i. e. vetula ſponſa.
Λόξις, ἡ, idem quod λιξότης, obliquitas. Steph.
Λοξοβαμὼν, ὼν, oblique incedens. Naz
Λυτροδαϊκὴς, ον, in latrina cæſus. Æſch.
Λοχέω, exalto, *item* acquieſco, deſino. V. L.
Λόχη, ἡ, ſummitas, ib.
Λοφεύτης, ὁ, criſtatus. Ep.
Λοχὸς, ὁ, idem quod λόχος. Heſiod.
Λοχιτίω, idem quod λοχεύω. Poll.
Λοχησις, ἡ, inſidiæ. Suid.
Λοχμόομαι, frutico. Theophr.
Λοχμὸς, ὁ, obliquus. Steph.
Λυγγύριον, & λυγκύριον, τὸ, Lyncurium, ſ. electrum. Theophr.
Λυγκικὶν, *Adv.* acutiſſimis oculis, Hom. A Λυγκεύς.
Λυθίραμβος, Bacchus. Pind.
Λυκὰς, ὁ, nomen canis. Simon.
Λύκαψος, idem quod λύκιψις. Nic.
Λυκόαν, morbus, qui al. λυκανθραπία. Steph.
Λυκιδεὺς, ὁ, lupi catulus. Theoc.
Λύκιος, idem quod λυκεῖος. Euſt.
Λυμάζω, idem quod λυμαίνω. V. L.
Λύμασις, ἡ, idem quod λῦμα. Æſch.
Λυμητὴρ, ὁ, idem quod λυμαντὴς. Sibyl.
Λυπαρὸν, τὸ, triſtitia. Steph.
Λυπρόγαιον, τὸ, ſoli gracilitas. App. ap. Suid.
Λυπρύγεως, *Att.* pro λυπρόγαιος.
Λυροκλύπης, ὁ, idem quod λυροκλύπος. Anac.
Λυρωνία, ἡ, idem quod λυροποιητικὴ, ſc. τέχνη.
Λυσιμάχειον, τὸ, Lyſimachium, herba quædam. Dioſc.
Λυσίμαχος, ὁ ᾗ ἡ, ſolvens pugnam. Ar.
Λυσανιος, α, ον, idem quod λυσητέος, ib.
Λυσητὴς, ὁ, idem quod λυσητὴρ. Ep.
Λυσομανέω, attonitus ſum, furo. Man.
Λυτὰ, τὰ, juris intermiſſiones, quæ & λύσιμα. Ep.
Λυτήρια, τὰ, ſacra expiatoria. Soph.
Λυτρατὴρ, ὁ, idem quod λυτρωτὴς.
Λυχνάπης, ὁ, qui lychnum accendit. Steph.
Λωφία, ἡ, idem quod λώφησις. V. L.

M.

Μαζόεις, α, ον, uberoſus, Lyc. A μαζὸς.
Μαιτόλης, ὁ, furens, Lymphatus. Ep.
Μαίομαι, cupio, geſtio. Ap.
Μαιόομαι, obſtetrix ſum, Ep. A μαῖα.
Μαίσων, ὁ, coquus vel coqui ſervus. Heſ.
Μαιω, inſtigo, incito, al. quæro, ib.
Μάκαιρος, ρα, ρον, beatus, fortunatus. Ar.
Μακαριστὸν, τὸ, beatitudo. Suid.
Μακρὰ, ἡ, ſolium, labrum. al. μάκλρα. Gal. μακρὰ, τὰ, putei, lacus profundi. Ex Hom.
Μακρὰ, *Adv.* majorem in modum. Hom.
Μακιστὴρ, ὁ, punctor, pungens, Æſch. prolixus; P. μακλιστὴρ, Stanl. αἰκιστὴρ. Heath.
Μακραύχενος, ὁ, idem quod μακράυχην. V. L.
Μακρὸν, *Adv.* altum, alta voce. Hom.
Μακρόπωνηρος, ὁ, longe improbiſſimus. Suid.
Μακροπόρος, ον, longis paſſibus gradiens. Apol.
Μακροφλυάρτης, ὁ, prolixus nugator. Ep.
Μάκρωνες, οἱ, qui longo ſunt capite, al. pr. ap. Xen.
Μακλῆρες, οἱ, idem qui μάκλαι. Heſ.
Μαλακιεῖς, οἱ, frigoris cauſa dolentes. V. L.
Μαλναθάλη, ἡ, planta in Ægypto naſcens. Theoph.
Μάλκιος, frigus cum torpore invehens. Steph.
Μαλκίσατος, frigidiſſimus. Suid.
Μάλλιον, *Dor.* pro μᾶλλον. Euſt.
Μάμερσα, ἡ, Minerva. Lyc.
Μάμερτος, ὁ, Mars, ib.
Μαιτευτέον, dicendus. Eur.
Μαργαρίεις, εσσα, εν, unioni ſ. gemmæ ſimilis. Naz.
Μαρμαρόομαι, fio marmoreus. Lyſ.
Μαρφακὶς, ὶν, correptus. Man.
Μαστιλῆρ, ὁ, flagellifer. Sibyl.
Μαστίλαρ, ὁ, idem. Æſch.
Ματευτὴς, ὁ, veſtigator. Man.
Ματηρεύω, quæro. Heſ.
Μαχλικὸς, laſcivus. Man.
Μαψυλάκης, ὁ, qui fruſtra nugas effutit. Pind.
Μεγάδικος, ὁ, idem quod μιγαλαδικαστὴς. V. L.
Μεγάδουξ, ον, idem quod μεγαλοδοξος. Dolſc.
Μεγάθεες, ſc. σταμνοι, magni. Herod.
Μεγαλήϊος, εσσα, εν, valde gloriouſus. Apollin.
Μεγαλυδὴς, ὁ ᾗ ἡ, idem. Dolſc.
Μεγαλανηγήτωρ, ὁ, *Epith.* Jovis. Orp.
Μεγαλαύχητος, ον, idem quod μεγαλαύχης. Ep.
Μεγαλόβρεμέτης, ὁ, magnos edens fremitus. Cal.
Μεγαλόδουζοι, οἱ, Epheſii templi ſacerdotes Eunuchi. Strab.
Μεγάλος, *per Sync.* μέγας. Æſch.
Μεγαλοδυνατὴς, ὁ, præpotens. Apolin.
Μεγαλοφρονὴς, ὁ ᾗ ἡ, ſuperbus. V. L.
Μεγαπληθὴς, ἐς, magnæ multitudinis. Cyr.
Μεγάτολμος, ον, valde audax, intrepidus. Scip.
Μεγαφρονέω, idem quod μεγαλοφρονέω. Eur.
Μεθιππημι, tranſvolo. Ep.
Μεθυδριόδες, Νύμφαι, aquaticæ. Ep.
Μεθυποδιόομαι, in pedes induo. Ar. μεθυποδύομαι, poſt induo, ſ. calceo Steph.
Μεθυχαρμων, ὁ ᾗ ἡ, temeto lætus. Man.
Μειλιχία, ἡ, remiſſio. Hom.
Μειλιχόθυμος, ον, miti animo. Dolſc.
Μείς, Æol. pro μήν. Hom.

Digitized by Google

Μιλάγχολος, ον, nigri fellis. Soph.
Μελανεῦσα, ἡ, fusca. Ep.
Μελανία, idem quod μελάινα. Ap.
Μελαμβαθὺς, ὐ, profundus. Æsch.
Μελανοζυγάτης, sc. ναυς, remigibus atris acta. Æsch. Stanl. f. infausta.
Μελίας, ᾶτος, mel frugum. Theophr.
Μελισσιῶ, mellifico. V. L.
Μελιανθεὶς, locus Heliconis, a Melissio regedictus. Nic. Sch.
Μελιτίδαι, οἱ, stulti. Aristoph.
Μελιτὸν, τὸ, favus, vel mustum decoctum. Hes.
Μελιτῖλις, ἡ, idem quod μελίτεια, s. μελίλαινα. Plin.
Μελίφθιγκτος, ον, melliloquus. Sibyl.
Μελογραφία, ἡ, v. μελοποιΐα. Ath.
Μελαργὸς, ὁ, idem quod μελόποιος. Man.
Μελωρὶς, ἡ, locusta frumentum rodens. Steph.
Μελπήτωρ, ὁ, idem quod μελοποιός. Man.
Μενδὴς, ὁ, ægyptiorum lingua, hircus s. caper, unde μενδήσιον μύρον. Dioſc.
Μενολάιον, τὸ, vas balneatorium. Steph.
Μενεάλεον, ον, iram turbulentam habens. *Epith.* Neptuni. Cal.
Μεριμνοσοφισταὶ, οἱ, anxii contemplatores, V. L. ex Sch. Ar.
Μερμίρις, α, ον, idem quod μέρμερος. Luc.
Μεσόγαια & μεσόγεια, ἡ, mediterranea regio. Thucyd.
Μεσόγραφος, ον, ſemiſcriptus. V. L.
Μεσοδερκὴς, ἐς, medio ſpectabilis. Man.
Μεσοζυγμα, τὸ, ap. Gramm. cum in medio clauſulæ poſitum verbum præcedentia ſequentiaque connectit. Steph.
Μεσοπόλιος, idem quod μεσαιπόλιος. Steph.
Μεσόπυκνοι, ſc. τόνοι, ap. Muſicos, qui media poſſident, ib.
Μεσοχρονὶς, ὁ, qui mediæ eſt ætatis. Heſ.
Μεταβλημα, τὸ, mutatio. Man.
Μεταγκλεύω, ſtatuo. Hom.
Μεταδηρὸν, diu. Ap.
Μεταδορπίσματα, τὰ, idem quod μεταδόρπια, τὰ. V. L.
Μεταίω, idem quod μίτειμι, ſ. μετίρχομαι. Eur.
Μετάλλητὸς, inveſtigandus. Pind.
Μεταλλόχρυσος, ον, ſodinas aureas habens. P. Sil.
Μεταμφίσκω, id. quod μεταμφίεννυμι. Steph.
Μεταναίαω, profilio. Simm.
Μεταναστατὸς, ὁ, qui demigrat. Ocell.
Μεταπρεπὴς, ἐς, inſignis, decorus. Hom.
Μεταπλοΐα, attonitus ſum. Æſch.
Μεταρρίπτω, in diverſam partem jacio, al. perturbo, V. L.
Μετασέλλω, vid. μεταςέλλομαι. Eur.
Μεταχάζομαι, refugio. Ap.
Μετεωροσύνη, ἡ, conniventia. Man.
Μετίχομαι, idem quod μετίρχομαι. Hom.
Μετὸν, pro μέτεςι. Suid. Ar.
Μετοπάζω, præbeo. Hom.
Μετραπατάω, Ath.
Μέτριον, τὸ, mediocritas, Soph. modeſtia. Herodian.
Μήθω, ſ. μήθομαι (inuſ.) ex quo μανθάνω mutuatur ſua tempora.
Μηλόκαρπον, τὸ, ariſtolochiæ longæ, quæ maſcula dicitur, cognomen. Gorr.
Μήστειρα, ἡ, inveſtigatrix. Æſch.
Μήτειρα, ἡ, mater, al. δμήτειρα. Il. ξ. 259.
Μήτιμα, τὸ, qu. d. conſultamentum, al. conſilium. Euſt.
Μητίω, idem quod μητίζομαι. Euſt.
Μητροπόλος, ὁ, magnæ matris antiſtes. Pind.
Μητρῴας, ſ. ματρωΐας, ὁ, matris pater vel maternus avus. Poll.
Μητρῷϊος, idem quod μητρῷος. Ep.
Μίγω, (inuſ.) unde μίξω, f. v. μίσγω, ſ. μίγνυμι.
Μικλῆον, miſcendum. Steph.
Μίλιγδος, plaſticæ artis vox, unde ἀσπὶδα ἠμιμιλίγνω, vid. Poll.
Μιλίγματα, τὰ, reliquiæ. E. M.
Μίλλω, mitto, Æſch. Stanl. al. μυλλω. Turn.
Μιλλοφυὴς, ἐς, miniatus, rubricatus. Ep.
Μιλτόχριος, ον, minio unctus. Sibyl.
Μιμητέον, imitandum. Steph.
Μιμίλων, ὁ, idem quod μιμητὴς. Man.
Μιμόβιος, ὁ, mimus vitæ, ib.
Μινυρὸς, ρὰ, ρὸν, querula ſ. exili voce cantillans. Theocr.
Μινύωρον, *Adv.* paululum. Suid.
Μὶξ, *Adv.* idem quod μίγδα. Nic.
Μισαλέξανδρος, ὁ, Alexandri oſor. Plut.
Μίσθαρνος, idem quod μισθαρνὴς. V. L.
Μισοπόρπακις, ὁ, qui peſſime odit amentum clypei; ſ. bellum. Ar.
Μιτρώδης, ες, ex ſindone factus. Soph.
Μνημονικᾶς, ἔχειν, meminiſſe. Bud.
Μνήστειρα, ἡ, idem quod μνηστὴ. Pind.
Μνηστὴς, idem quod μνηστὴρ. Chryſ.
Μογλύω, idem quod μογέω. Heſ.
Μογηροφόρος, ον, labores & ærumnas afferens. Naz.
Μογοτοκία, ἡ, difficilis partus. Man.
Μοιρηγέτης, ὁ, idem quod μοιραγέτης. Ap.
Μοιρία, ἡ, pars. V. L.
Μοιρολόχαι, οἱ, qui ſortito partes diſtributas capiunt. Poll.
Μοιχάτης, ὁ, adulter. Man.
Μοιχευτὸς, ἡ, ὸν, adulteratus, ib.
Μοιχοσύνη, ἡ, idem quod μοιχεία, ib.
Μολυδρὰ, larva, terriculamentum. Suid.
Μονηὶς, ἡ, ſolitaria. Man.
Μονοζωος, v. μονόζωος. Ath.
Μόνος, idem quod μονόσις. Ariſtot.
Μόρημα, τὸ, ramentum, cumulus. V. L.
Μοτὴ, ἡ, penicillum vulnerarium. Cal.
Μυσογενὴς, ες, Muſa genitus. Anac.
Μυσιπάτωρ, ὁ, idem, ib.
Μυσαοδὸς, ὁ ἡ ἡ, cantator. Man.
Μοχθαλόεις, εσσα, εν, laborioſus. Coluth.
Μοχθητέον, laborandum. Eur.
Μοχλέω, idem quod μοχλεύω. Hom.
Μυλοεργὸς, ὲς, moliarius. Nic.
Μύριον, *Adv.* immenſe. Hom.
Μυριόδοξος, ὁν, laudatiſſimus. Man.
Μυριοτευχὴς, ὁ, idem quod μυριότευχος. Eur.
Μυρμηκάνθρωποι, fabulæ nomen a Pherecrate conſcriptæ.
Μυρμηκοειδὲς, τὸ, idem quod μυρμηκῶδες. Steph.
Μυρρινίτης, *Att.* pro μυρσινίτης.
Μυσὸς, ὁ, corbis auritus. E. M.
Μυσαραπὸς, ὸν, idem quod μυσαρὸς. Man.
Μυσοφόρος, ὁ, pro μυσικοφόρος vel μυσηριοφόρος. Steph.
Μυχοίτατος, pro μυχώτατος. Hom.
Μυχοτρίπης, ὁ ἡ ἡ, adulter, al. Μοιχ. Ar.
Μὰν, *Dor.* pro μὲν, ſ. μόν. Call.
Μωρόφρων, ον, ὁ ἡ ἡ, ſtulte ſapiens. Man.

N.

Νάβλας, ὁ, Nablium, inſtrumentum muſicum. Ath.
Ναβλιοκλυπὴς, ὁ, Nablii pulſator. Man.
Ναπαῖος, α, ον, nemoroſus. Soph.
Νάρταλος, ὁ, genus vaſis. Ar.
Ναυαρχίται, οἱ, claſſium duces. V. L.
Ναύκατος, nauticus. Eur.
Ναυλέχης, ὁ, pro ναύλοχος. Poll.
Ναυπηγὴς, ſc. τέχνη, navis texendæ ars. Man.
Ναυσιδάτης, ὁ, idem quod ναύτης, ib.
Ναυτίασις, ἡ, ipſa actio nauſeandi, vel nauſea. Steph.
Νεάζον, τὸ, juventus. Soph.
Νεανίζω, idem quod νεάζω. Steph.
Νεανόομαι, juveneſco, pubeſco. V. L.
Νείαρος, idem quod νέατος, vel νίατος, vel potius νεαρὸς, ib.
Νείμω, *Ion.* & *Poët.* pro νέμω. Nic.
Νεκρεγέρτης, ὁ, qui mortuos reſuſcitat. Naz.
Νεκρήγερσις, ἡ, mortuorum reſuſcitatio, ib.
Νεκροδερκὴς, ὁ, umbris videndus. Man.
Νεκρονόμος, ὁ, cadaverum miniſter, ib.
Νεκυπόλος, ὁ, inferorum præſes, ib.
Νεκυϊσμὸς, ὁ, umbrarum eductio, ib.
Νέμεα, inuſitat. unde νεμω mutuatur ſua tempora. Steph.
Νέμεσις, ἡ, *Poët.* pro νέμεσις,
Νεόδορος, ον, ſ. νεόδερος, idem quod νεόδαρτος, ib.
Νεοζυγὴς, ὲς, idem quod νεόζυξ. Æſch.
Νεόθηλος, ον, lactens, ib.
Νεομορφοτύπωτος, ον, nova forma ſe oſtentans. Man.
Νεόπλυντος, idem quod νεόπλυτος. Herod.
Νεοπλὸς, idem quod νεοσσός. Phocyl.
Νεόφρων, ονος, ὁ ἡ ἡ, demens, ſtultus. Pan.
Νεόχνιος, ον, nuper pubeſcens. Naz. A χνόος.
Νερθέριος, α, ον, idem quod νερτέριος. Ep.
Νερτερόμορφα, τὰ, inferorum formæ. Man.
Νευρὰς, vel νευρὶς, ἡ, herbæ nomen, ap. Plin.
Νευρομήτρα, ἡ, nervorum matrix vel mater. Ath.
Νευρόνοσος, ον, nervis infirmus. Man.
Νευροσάτης, ὁ, qui nervis intentis aliquid erigit. Poll.
Νηφελεγερὶς, ὲς, nubes cogens. *Epith.* Zephyri. Cal.
Νηχμὸς, pro νεχμός. Heſ.
Νηϊτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus. V. L.
Νηΐτης, ἡ, ὸν, navalis, ib.
Νηλὴς, idem quod νηλὴς. Heſ. Suid.
Νηλεόθυμος, ον, immiti animo. Ap.
Νηλίπεζος, ον, diſcalceatus. Heſ.
Νηλιφὴς, idem ac ἀνηλιφὴς. Steph.
Νήλωπος, ον, veſte carens, ib.
Νημέρτεια, ἡ, certitudo. Soph.
Νηστὶς, α, ον, jejunus. Apolin.
Νηφαντὸς, idem quod νηφάλιος. Euſt.
Νήω, idem quod νέω, cumulo. Plut.
Νία, τὰ, funes. Suid.
Νίφα pro νιφάδα. Heſiod.
Νιφιτοζλητὴς, ὲς, nivoſus, nivibus tectus. Ep.
Νοερηφόρος, ὸν, intellectualis.
Νομοαίολος, ον, varias habens leges. Ath.
Νομοποιὲς, ὁ, legiſlator. Heſ.
Νομῳδὸς, ὁ, legum interpres. Strab.
Νοσπλὴξ, idem quod φρενοπλήξ. Tryph.
Νοσόθυμος, ον, animo morbido. Man.
Νοσομελὴς, ες, morbidus in membris, ib.
Νοσὶς, ἡ, *metaph.* puella. Ep.
Νοσφιδὸν, furtim, clam. Euſt.
Νοτίνω, humeo, humidus ſum. Nic.
Νυθετίζω, idem quod νυθετέω. Steph.
Νυκτεσιφοιτος, ον, noctivagus. Cyr.
Νυκτιρίδιος, α, ον, nocturnus. Theophr.
Νυκτίγρετον, τὸ, herbæ nomen. Plin.
Νυκτιμένη, ἡ, noctua. V. L.
Νυκτοκλοπία, ἡ, furtum noctu. Sibyl.
Νυκτοπορεύα, idem quod νυκλοπορία. V. L.
Νυμφαιὰν, ὁ, nympharum templum, ib.
Νύμφιον, τὸ, thalamus, ib.
Νύσις, ὶ, idem quod νύγμα. Gorr.
Νυχηβόρος, ον, nocte vorans. *Epith.* maris. Nic.
Ναλαμὲὶ, & ναλαμῶς, *Adv.* idem quod ναλαμεως. Hom.
Ναμήτωρ. ὁ, curator. Man.
Ναμήσιμος, ον, agitatus. Ath.

Ξ.

Ξόησις, ἡ, laſſitudo ex carminatione Lanæ, Steph. A ξάινω.
Ξαινύω, peregrinus, & ignarus ſum, V. L. A ξένος.
Ξεναγὸς, ὁ, dux hoſpitum. Pind.
Ξενοδοχὸς, ὁ, peregrinorum receptor.
Ξενοδοτὴρ, ὁ, idem quod ξενοδόκης. Ep.
Ξενοπάροχοι, οἱ, qui peregrinis ſalem & ligna præbebant. Bud.
Ξηντὸς, truncus. Suid.
Ξηρὰ, ἡ, (χῆ, ſc.) terra. *Hebr.*
Ξηραντέον, ſiccandum. Steph.
Ξηρὸν, τὸ, ſiccus locus. Thuc.
Ξυρὸς, ρὰ, ρὸν, lævigatus. V. L.
Ξυλομάχαιρα, ἡ, enſis ligneus. Poll.

Ξυνέφρων,

Digitized by Google

Ξυνόφρων, ονος, ὁ ἡ ὄν, communia ſapiens, Ep. A ξυν & φρὴν.
Ξυνοδοτὴρ, ὁ, communitatis dator, ib.
Ξυνοχαρὴς, ὲς, communitate gaudens, ib. A χαίρω.
Ξύριον, τὸ, novacula. V. L.

O.

Ὁαρίαν pro Ὡρίων. Pind.
Ὀβελιάω pro ὀβελίζω. Ath.
Ὀβολιστικὴ, ἡ, ars fœneratoria. Ariſtot.
Ὀβριμὼ, ἡ, proſerpina. Lyc.
Ὀβριμοπάτηρ, fortem patrem habens. Heſ.
Ὀγκὶς, ἡ, idem quod ὄγκος. V. L.
Ὀγχίη, aggero Lyc. ubi al. ὀχμίσει vel ὀκμήσει al. ὀιχήσει al. ὀκχήσει, al. ὀγθήσει, Scal. ὀγκώσει.
Ὀδοντίδης, ου, ὁ, fœnum fruticoſum, &c. Gorr.
Ὀζυγὲς, pro ὁμόζυγες, *Poët.*
Ὀθνειότυμβος, ον, in extraneo ſolo ſepultus, Man.
Ὀθροος, pro ὁμοθροος. Heſ.
Ὀιδματόεις, pro ὀιδηματόεις. Ath.
Οἰηκοφόρος, ὁ, clavi gubernator, Syneſ. Ab ὄιαξ, & φέρω.
Οἶκα pro ἴσικα. Euſt.
Οἰκεῖον, τὸ, propinquitas. Thuc.
Οἰκετικὸν, τὸ, miniſterium domeſticum. Plut.
Οἰκουρὶς, ὁ ἡ, domeſticus. Pind.
Οἰκονέμων, tragicis, ὁ οἰκονόμος. Steph.
Οἰκονομιαστὴς, ὁ, diſpenſator, gubernator. V. L.
Οἰκλῇ, *Adv.* pro οἰκτρῶς. Hom.
Οἰκτρροία, miſerabiliter gemo. Heſ.
Οἰκτροκίλευθος, ον, miſere vians. Man.
Οἰκτρομίλαθρος, ον, lugens in ædibus, ib.
Οἰκουρακάθεδρος, ον, domi cuſtodiæ inſidens. Tzetz.
Οἰμημα, το, impetus, qui in aliquem detur. Heſ.
Οἰνοβρεχὴς, ὲς, vino madidus. Ep.
Οἰνοδότειρα, ἡ, vini datrix. Cyr.
Οἰνοπίπης, ὁ, qui circumcirca vagis oculis inveſtigat quod poteat. Steph.
Οἰνοτρόπος, ον, vinifer. Lyc.
Οἰπλωτὸν, τὸ, ovillum fimum. Poll.
Οἶσμα, τὸ, elatio. Gaz.
Οἰσοβόλος, ὁ, jaculator, Ep. Ab οἴσω & βάλλω.
Οἰστρομανὴς, ὲς, idem quod οἰστρόπληξ. Sibyl.
Ὀλυροὶ, αἱ, idem quod ὕλαι, hordeum. Heſ.
Ὀλβιστος, η, ον, felix, Dionyſ. Ab ὄλβος.
Ὀλβήεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀλβίως, *Adv.* feliciter. Soph.
Ὀλβοδότηρ, ορος, divitiarum dator. Steph.
Ὀλβομέλαθρος, ον, felix in ædibus. Man.
Ὀλβονομέω, feliciter rego, ib.
Ὀλισπιπολις, ἡ, perdens urbes. Tryph.
Ὀλιγηρὴς, ὲς, exiguus. Nic.
Ὀλιγοπελέω, pro quo ὀλιγοπελέω, *Poët.*
Ὀλιγοσίπυοι, οἱ, pauperes, qu. ex exiguo penu victitantes. Suid.
Ὀλκαδοχρισος, navium unctor, Man. Ab ὁλκὰς & χρίω.
Ὀλοκαρπεύω, idem quod ὁλοκαρπόω. Sibyl.
Ὀλοκωνίτης, ἡ, olus quoddam ſylveſtre. Hipp.
Ὀλοσιαλοκάλαμος, ὁ, indoctus tibicen. Steph.
Ὀλοστήμονος, ὁ ἡ ὄν, totus ſtamineus. Poll.
Ὀλοφόνος, ον, totum perimens. Nic.
Ὀλόφυλος, ον, integer. Suid.
Ὀλόφυτον, τὸ, ſinapi Perſicum. Steph.
Ὀλυμπιακὸς, Olympiacus. Ar.
Ὀμαδέλφος, &
Ὀμαίμιος, idem quod ὅμαιμος. Pind.
Ὀμαλὸν, τὸ, planities, Theoc.
Ὀμαρτάζω, confrico. Hom.
Ὀμβρηρὸς, ὲς, idem quod ὀμβριρός. Nic.
Ὀμβρικὸς, ἡ, ὸν, pluvialis. Pun.
Ὀμβρόκλυπος, ον, imbrifer. Æſch.
Ὀμευνὶς, ἡ, uxor. Lyc.
Ὀμήθεια, ἡ, familiaritas. Man.
Ὀμματεργάτης, ὁ ἡ ὄν, viſus opifex. Cyr.
Ὀμόθηρος, ὁ ἡ ὄν, venationis ſocius. Call.
Ὀμοίνοις, v. ὀμόνοος. Ep.
Ὁμοκλητεῖρα, ἡ, bellica. Lyc.
Ὁμολώος, cognomentum Jovis, ap. Thebanos.
Ὁμόῤῥητος, ον, uno eodemque ore dictus, concors. Nonn.
Ὁμοτροχάω, idem quod ἅματροχάω. Steph.
Ὁνάγριον, χρῶμα, color qualis eſt onagrorum, i. e. color cilicinus. Poll.
Ὀνειδισος, ον, probroſus. Steph.
Ὀνειρήεις, εσσα, εν, in ſomniis, ſomnialis. Orph.
Ὀινηλάσιος, ὁ, idem quod ὀνηλάτης. Steph.
Ὄνιον, utile. Suid.
Ὀνόκρυχις, ἡ, quædam planta. Gorr.
Ὀνόκυρις, ſ. ὀνόκυρος, herba quæ alias ἀνάκυρος. Nic.
Ὀικλεια, ἡ, anchuſæ ſpecies, Plin. al. ὀνόχειλος. Gal.
Ὀνόκωλις, ἡ, idem quod ὀνοσκελὶς, Empuſæ *Epith.* E. M.
Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina. Poll.
Ὄξυξ, ὁ, haſta. Eur.
Ὀξύκομος, ὁ ἡ ὄν, ex acutis crinibus conſtans. Opp.
Ὀξυδέρκια, ἡ, acumen viſus. Luc.
Ὀξυθυμίας, ὁ, idem quod ὀξύθυμος. Poll.
Ὀξυπίνδαξ, ακος, *Epith.* Calicis. Ath.
Ὀξυρίας, ὁ, genus caſei ap. Siculos, ib.
Ὀξυπλὴξ, miſere affligens. Soph. Fr.
Ὀπάλλιον, τὸ, gemma. Orph.
Ὀπιμαντέον, τὸ, voce datum reſponſum. V. L.
Ὀπισθόκαρπος, ον, ferens fructum a tergo folii. Theoph.
Ὀπίων, ὁ, idem quod ὀπὴρ. Plut.
Ὁπλιζοπάλης, ὁ, armatus, Æſch. Fr. ὁπλιτοπαλης, P.
Ὄππατα, pro ὄμματα, *Æol.*
Ὁπλάνεος, idem quod ὁπλαλέος, Si non mendoſum ſit. Ath.
Ὁπλανία, ἡ, pro ὁπλανέον, ſ. ὁπλάνιον. Ath.
Ὀπλέον, videndum. Steph.
Ὀπλεύω, verbum fictum a Gramm. Ab ὅπλω, unde ὁπιπλεύω. Steph.
Ὁπλότατος, maxime omnium toſtus. (Ab ὁπλὸς, per *Sync.* pro ὁπλιτος, Euſt.) Ath.
Ὀργαστήριον, τὸ, Nic.
Ὀργαστηκτωρ, ορος, ὁ, tormentorum compactor. Man.
Ὀργιὰς, ὰδος, ἡ, ſacroſancta. Man.
Ὀργιαφάντης, ὁ, orgiorum declarator. Orph.
Ὀργιάω, pro ὀργιάζω. Heſ.
Ὀργυιόω, ulnas extendo. Ep.
Ὀρεκλέω, pro ὀρεχθέω. Suid.
Ὀρεσσάτης, ὁ, idem quod ὀρεσιςάτης. Steph.
Ὀρεύω, cuſtodio. Heſ.
Ὀρθαὶ, αἱ, pergulæ. Steph.
Ὀρθοδαὴς, ὁ ἡ ὄν, qui certum ſcit, peritus. Æſch.
Ὀρθοκίλευθος, ον, recti itineris. Dolſc.
Ὀρθωσία, ἡ, Diana. Lyc.
Ὀριγανόεις, εσσα, εν, ad origanum pertinens. Nic.
Ὀριμηλὶς, ἡ, pomum montanum. Theoc.
Ὀριτρόφος, ον, nutriens, ſ. alens in montibus. Steph.
Ὁρκάμοτος ἕδρα, juris-jurandi ſedes. Lyc.
Ὁρμάθω, idem quod ἁρμαω. Eur.
Ὀρνιόω, in avem muto. Steph.
Ὀροζάδες, αἱ, Nymphæ montanæ. V. L.
Ὀροδεμνιάδες, αἱ, Nymphæ quæ ſtrata ſ. cubilia in montibus habent. Heſ.
Ὀροσέλινον, pro ὄρεσσ. V. L.
Ὀρόω, ſ. ὀῤῥόω, in ſerum converto. Ariſtot.
Ὀρσοδάκνη, quædam beſtiola, Gaz. ex Ariſtot.
Ὀρσιπέτης, ὁ, citato impetu volans. Heſ.
Ὀρσίπεδες, ὁ, pedes concitans. Steph.
Ὀρυγὴ, ἡ, ululatus, pro ὠρυγή. V. L.
Ὀρφνὶος, idem quod ὀρφναῖος. Heſ.
Ὀρφνήεις, εσσα, εν, idem. Man.
Ὀρφισκος, ὁ, parvus orphus, piſcis. Ath.
Ὀσιεύω, idem quod ὁσιόω, ap. Stob.
Ὀσμὸς, ὁ, idem quod ὀσμὴ. V. L.
Ὀσμυλίδιον, τὸ, Dim. ab ὀσμύλη. Ar.
Ὀσρίμιον, τὸ, ſtabulum. Lyc.
Ὀσρεωνης, ὁ, leguminum emptor, Steph. Hinc
Ὀσριανία, ἡ, oſpratura, *Lat.* J. C.
Ὀσπρολέων, quædam herba, orobarcha, ib.
Ὀσσεία, idem quod ὀσφρεία. V. L.
Ὀσρεια, τὰ, pro ἔσρια. Ath.
Ὀσρειογραφὴς, ὲς, oſtro pictus. Plut.
Ὀσφρεῶιον, τὸ, olfactorium. Euſt.
Ὀτλημα, το, ærumna. Heſ.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, ærumnoſus, miſer, ib.
Ὀτρυντὴρ, ῆρος, ὁ, inſtigator, præco, ib.
Ὀυδενόω, ad nihilum redigo, V. L.
Ὀυλοεργὲς, pro ὀλοεργὲς. Heſ.
Ὀυλαμάνυμος, ὁ, Pyrrhus, ſ. Neoptolemus. Lyc.
Ὀυρανοδώρητος, cœlitus donatus. Dolſc.
Ὀυρανόπηκτος, ον, cœlo affixus, ib.
Ὀυρανοπλαθὴς, ὲς, cœlum implens, ib.
Ὄυσον, τὸ, funis. Lyc.
Ὀυτιδὲς, ſc. παραλογισμὸι, captioſæ quædam argumentationes. Chryſ.
Ὀφελμα, τὸ, augmentum, *item* ſordes verrendo collectæ, ipſæque adeo ſcobæ. Heſ.
Ὀφιλτρέυω, mundo, converro. Lyc.
Ὀφθάλμιος, α, ον, oculatus, ib.
Ὀφθαλμῖτις, ἡ, *Epith.* Minervæ. Pauſ.
Ὀφιγενὴς, idem quod ὄφιος. V. L.
Ὀφιῖτις, ἡ, nomen lapidis. Orph.
Ὀφιομάχας, ὁ, qui cum anguibus dimicat. Steph.
Ὀφιόχης, ες, idem quod ὀφιοῦχος. Arat.
Ὀφρύκνης, ον, cui ſupercilia pruriunt, qui erubeſcit. Heſ.
Ὀφρυώδης, ες, ſupercilia imitans. Gal.
Ὀχετόκρανον, τὸ, tubi vel canalis caput. Steph.
Ὀχθοφόρος, ὁ, bajulus. Man.
Ὀχληρώδης, ες, moleſtus. V. L.
Ὀχλοαρέσκης, ες, populo placens. Diog.
Ὄχμος, ὁ, tumulus. Lyc.
Ὀχυρόπατος, loca naturâ munita, &c. Bud.
Ὀψιανὸς, ὸν, ſerotinus, veſpertinus. Orph.
Ὀψίσλας, ον, idem quod ὀψιλαγὴς. Steph.
Ὀψιμαθία, Idem quod ὀψιμάθεια, ib.
Ὀψόσαφιν, τὸ, vaſculum in quo opſonia apponuntur. Ath.
Ὀψοφόρος, ὁ, qui opſonia fert, ib.

Π.

Παιγίλας, ον, omnino ridiculus. Ath.
Παγλύκερος, α, ον, admodum dulcis. Ar.
Παγχαρὴς, ὲς, ſemper gaudens. Jun.
Παθημάτοις, pro παθήμασι, *Æol.*
Παιγνίμων, idem quod παιγνημων. Ath.
Παιδόσυνη, ἡ, adoptio. Man.
Παιδῶσα, ἡ, prægnans. V. L. ex Call.
Παιηονὶς, ἡ, Pœonia. Ep.
Παλαιομήτωρ, ορος, antiquæ matris. Eur.
Παλαιστόριον, τὸ, locus ubi palæſtra exercetur. V. L.
Παλαμὶς, ἡ, Amaria, piſcis. Ariſtot.
Παλάχη, ἡ, ſors. Steph.
Παλιγγενὴς, ὲς, renatus. Nonn.
Παλίγλωσσος, vid. παλίγγ.
Παλίζεσος, & παλίξυσος, iterum raſus, denuo raſus, al. παλίγ.
Παλίγναμπτος, ον, reflexus. Tryph.
Παλιδιαξὶς, ἡ, pro quo παλίωξις. Heſ.
Παλίδρομος, vid. παλίνδρ.
Παλίνοστος, ον, a ſo e averſus. C l.
Παλίῤῥοιος, idem quod παλιρῥόθιος. Call.
Παλίφημος, pro παλίμφ.
Παλλακὶς, α, ον, ad pellicem pertinens. Phocyl.
Παλλακὸς, amaſius. V. L.
Παλλαντιὰς, ἡ, *Epith.* Palladis. V. L. ex Ep.
Πάλλας, idem quod παλλαξ. Euſt.
Παλλάσιοι, ſ. παλαθαι, ficus ſiccæ. Ar.
Παλμικὸν, ſc. οἰωνισμα, augurium quod ex παλμῳ captatur. Suid.
Παλταρίω, fiſigo, ſimila, ib.
Παμβακὶς, & πάμβαξ, goſſipium, ib.
Πάμμικσος, ον, muſicos modulos omnes continens. Sibyl.
Πάμπλυτος, ον, prædives. Man.

Digitized by Google

Παμποτε, semper. Steph.
Πάμπρωτα, & πάμπρωτον, *Adv.* in primis, potissimum, V. L.
Πάμψεκτος, ον, omnium vituperans. Man.
Παμψέκτωρ, ὁ, omnium vituperator, ib
Πανάγρειος, idem quod πανάγριος. Phocyl.
Πανάθισμος, idem quod πανάθισμος, Man.
Πανατωλικον, τὸ, universum Ætoliæ concilium. Bud.
Πανακὶς, ſ. πάναξ, panax, herba, &c. Nic. Sch.
Πανάλημων, ὁ ἡ ὁ, omnivagus, Proc.
Πανάῤῥητος, ον, non omnino dicendus. Ep.
Πανβλαβὴς, ὲς, prorſus calamitoſus. Man.
Πανδοσίαι, ἀι, meretrices publicæ. Anac,
Πανείδατος, ον, qui omnino comeditur. Cal. Ab εἴδαρ.
Πανεχθὴς, ὲς, omnino odioſus. Orph.
Πανθάμιος, α, ον, omnino ſanctus. Dolſc.
Πανθαρσὴς, ὲς, peraudax. Man.
Πάνιος, α, ον, panicus. Æſch.
Πάνικος, idem quod πανολέθριος, Æſch.
Παντάγαθος, omnino bonus. Dolſc.
Παντάισχὴς, ὲς, omnino probroſus. Naz.
Παντάρκὴς, ὲς, valde meticuloſus. Man.
Παντολίτης, ὁ, idem quod πανιτολίτωρ. Naz.
Παντολυτρείδια, τὰ, vaſa medicorum ſupellectilis, &c. Steph.
Παντόχρους, ον, omnis coloris. Orph.
Παντυλὴς, ὲς, omnino perdens. Dolſc.
Πάνχορτος, ον, ferax, fœno vel gramine abundans. Soph.
Πάνυγρον, τὸ, emplaſtri quoddam genus. Steph.
Πανύπλεκτος, ον, valde implicatus. Opp.
Παππασμὸς, ὁ, compellatio patris. Suid.
Παππικὸς, ἡ, ὸν, ad avum pertinens. Poll.
Παππωνυμικῶς, nomine deducto ab avo. Steph.
Παραζόλιον, τὸ, ſportula quæ in provocatione ad aliud judicium ab appellatore deponitur, Poll. Παράζολον, Ariſtot.
Παραγοράζειν, opſonia coemere. Ath.
Παραζωκολίζω, paſco, *item* decipio. Lyc.
Παξαδειατόομαι, convivere alicui; verſari apud aliquem. Suid.
Παράδυμι, idem quod παραδύω. Ar.
Παράειρομαι, attollor, ſuſpendor. Hom.
Παραζώννυμι, idem quod παραζώνυω. Eur.
Παραίβασις, ἡ, idem quod παράβασις. Ap.
Παρακέλδυμα, τὸ, idem quod παρακέλυσμα. Eur.
Παραλικὸς, ἡ, ὸν, q. d. productivus. Bud.
Παράκυψις, ἡ, introſpectio. Steph.
Παραλληλόγραμμον, τὸ, ſpatium quod lineis parallelis continetur. Bud.
Παράλπιος, ὁ, Alpium accola, ad Alpes habitans. Plut.
Παραμασώτης, υ, ὁ, paraſitus. Ath.
Παραμβόομαι, excello, *Poët.* pro παραμείσομαι. Pind.
Παραμφαίνω, præ me fero, declaro.
Παρανασατεῖν, a reſurrectione aberrare. Gaz.
Παραπλάσιοι, τὰν πολιμίων, multo plures hoſtibus. Steph.
Παραπλάσσω, illino. V. L.
Παράπλειος, ὁ ἡ ὁ, plenus, vel penè plenus. Steph.
Παρασκώπλα, cavillor. Plut.
Παράτοπος, ον, abſurdus, inconveniens. Suid.
Παρατρόχια, τὰ, quæ juxta rotam ſunt. Poll.
Παραυλίζω, vicinus ſum. Eur.
Παραυχενίζω, cervicem demitto, V. L.
Παραφάσκω, *Poët.* παραιφάσκω, pro παράφημι.
Παραφάω, admota manu tango, contrecto. Steph.
Παραφλάζω, vid. φλάζω. Nonn.
Παράχορδος, ον, aberrans chorda, abſonus. Suid.
Παραχρόω, idem quod παραχραννυω, Steph.
Παραψαλιστὴς, οῦ, ὁ, qui circumcidit perperam & doloſe, ut qui radit. A ψαλίζω.
Παραφθείρομαι, fallo, fruſtro. ib.
Παρεισδυμι, vid. παρεισδυνω. Call.
Παρεκπροφθάζω, caſu fugio. Hom.
Περιμπλίπτω, ſuſpecto in. Eur.
Παρεναθθομαι, m. ſurgo, ſuccurro, unde παρεπιώσθη. Ap.

Παρενδιάω, verſor, ſ. dego. Steph.
Παρενδιδωμι, remitto. ib.
Παρεντάσσω, obiter vel clam injicio. ib.
Παρδύω, vel παρειρύω, prætendo. V. L.
Παρδυσιαὶ, ὄρνιθες, qui ἐν ταῖς εὐδίαις παρὰ τὸ ξηρὸν νέμονται, ut trochylus, &c. Ath.
Παρεφάλλομαι, juxta ſalto. Eur.
Παρηβάθμομαι, vid. παραβ. Hom.
Παρηλικία, ἡ, ætas præceps, vel vergens.
Παρθενοτροφέω, virginem alo, & educo. Steph.
Πάρθυος, pro παρθένος. Ep.
Παριτητέον, prodeundum. Thuc.
Παρόινιον, τὸ, convitium inter pocula. V. L.
Πάροξυς, idem cum ὄξυς. Ath.
Παρπεδα, pro παρὰ πόδα, ſtatim. Ep. Suid.
Παρυπατοειδὴς, ſc. ſonus ſubprincipalis. Martian.
Παρυποψύχω, modicè & obiter refrigero, Dioſc.
Παρυφάω, attexo. Steph.
Πασσαλίζω, palo affigo. Heſ.
Πασάλιον, τὸ, idem quod πασσαλίσκος. Poll.
Πασίον, ſpargendum. Ar.
Πασίλη, ἡ, ultima anni dies. Suid.
Πασίλη, ramenta corii vel pellium. ib.
Πασοφόρος, ferens τὸ πάσιον. Ep.
Πατρόπολις, ἡ, patris patria. Steph. paternum domicilium. Heſ.
Πατταλίαι, ἔλαφοι, quorum cornua πασσάλοις ſpeciem gerunt. Ariſtot.
Παυσίκακος, ὁν, ſedans mala, Naz.
Πέζολον, pro πεδίολον, planities. Ep.
Πεδοσιζὴς, ὄχος, currus per terram tractus. Eur. al. ſolum calcans, per terram gradiens.
Πιδὸς, idem quod πέδον, ſ. πεδιον. Hom.
Πεζὶς, ἡ, idem quod πίζα, fimbria. Heſ.
Πεζομάχη, ἡ, idem quod πεζομαχία. Pind.
Πεζοπόμος, ὁ ἡ ὁ, terreſtris. Æſch.
Πειθαυλὴς, ὁ, qui tibiis quodammodo perſuadet. Cæl.
Πείσιν, ἡ, i. e. πειθὼ, Heſ. al. patientia vid. Cl. Hom. Od. v. 23.
Πεισματικὸς, ἡ, ὸν, pertinax, pervicax. Euſt.
Πιλογὲς, pro πελαργὸς, *E. M.*
Πελεθρονόμος, ὁ ἡ ὁ, plethrum ſ. jugerum æquans. Nic.
Πελεκήτωρ, ορος, ὁ, ſuccifor. Man.
Πελλὸς, ἡ, poculum. Ath.
Πελαρισὸς, ἡ, ὸν, idem quod πελάριος. Theoc.
Πέλαρον, τὸ, idem quod πέλαρος. Hom.
Πεμφηρὶς, ἰδος, ἡ, piſcis. Ath.
Πειθαίνω, idem quod πειθομαι, ſ. πειθέω. Euſt.
Πειθίον, *Poët.* pro πειθέω. Hom.
Πείθημι, ib.
Πίνθεια, ἡ, idem quod πείθημα. Æſch.
Πενθημερὸς, quinque dies durans, ſ. a quinque diebus, Æſch.
Πένθημος, idem quod πένθιμος. Sibyl.
Πειθοφόρος, ον, luctum ferens, ib.
Πενιχρότης, ἡ, paupertas, inopia. Steph.
Πεντάδιμνον, quod quinque minarum eſt. Herod.
Πενταμβᾶς. *Adv.* quinquepartito. Plin.
Πενταμερὴς, quintarius. Steph.
Πενταστάτηρος, quinque ſtaterum ſ. minarum, ib. idem quod πένταμνος, Poll.
Πενταχάλκοι, vel πεντίχ, quinque ærei nummi, Poll.
Πενταχὶς, idem quod πενταχῆ. Ar.
Πεντεγκέφαλος, quino cerebro conſtans. Theoph.
Πεντέγραμμος, vide πενταγρ. Luc.
Πενταδραχμία, vid. πενταδρ. Xen.
Πενταλοχοι, quinque cohortes. Thuc.
Πεντάμιλλος, vide πενταμ. *E. M.*
Πεντόζολος, vide πενταζόλος. Ar.
Πεπαίρω, ſuppedito. Pind.
Πεπλὶς, ἡ, frutex quidam. Dioſc.
Πεπλὸς, coctus, coctibilis. Plin.
Πεποίθω, fidem habeo. Euſt.
Περδικεδὴς, pullus perdicis. Steph.
Περιαγωγὸς, circumductor, circumactor. ib.
Περιανθὴς, ὲς, feſtivus. Hom.
Περιελητικὸν, ſc. χῆμα, quod περιελω τῷ λόγῳ, facit. Steph.
Περιενὸς, montoſus, ſ. montuoſus, ib.
Περιερίμω, circumfremo. Ap.
Περιερυὴς, ὲς, circumſcatens vel fluens. Nic.
Περιερύχιος, utrinque ſonans. Soph.

Περίῤῥωσις, ἡ, circumroſio. Steph.
Περιγλωχὶς, *per ſync.* pro περιγλάχινος, cuſpidulosa folia. Heſ.
Περιδαίομαι, depereo. Ap.
Περίδειρον, τὸ, totus cervicis flexus atque circumductio. Poll.
Περιδυκω, induo. Heſ.
Περιειδέω, circumſpicio. Hom.
Περιεπιφίμωσις, & περιφίμασις, ἡ, cum retracto glandis nervo præputium adduci nequit. Steph.
Περιέπω, vide περιεπομαι, foveo. Plut.
Περιημαι, circumſedeo. Hom.
Περιθαλπὴς, ὲς, circumſovens, Nic.
Περιθερμος, per ambitum calens, admodum calens, V. L.
Περιθρόνια, τὰ, exp. cœli cava. Orph. H.
Περικάθισις, ἡ, circumſeſſio, obſeſſio. Steph.
Περικίων, ονος, vide περικιόνιος. Eur.
Περικλεὴς, ὲς, valde inclitus, inſignis. Ap.
Περικλειστος, ον, idem. Theoc.
Περικνίδια, τὰ, exp. ramuſculi. Ep.
Περικρίμαμαι, pendeo circum. Ep.
Περικυδαίνω, valde celebro, laudo. Sibyl.
Περιλαμψὶς, ἡ, fulgor circumfuſus. Greg.
Περιλίγειν, circumloqui, verborum circuitionibus uti. Poll.
Περιλίχμησις, ἡ, ipſa circumlabendi actio. Arat. Sch.
Περιμειξὴ, ἡ, viciſſitudo. Man.
Περινομὴ, ἡ, idem quod περονομὴ, Steph.
Περσπασος, circumperſus. Ath.
Περίπεζος, f. fimbriatus, circumdatus limbo. A πίζα, 2.)
Περιπεπλαμαι, circumvolo. Theoc.
Περιπηχύω, amplector. Call.
Περιπλανησις, ἡ, vagus circuitus, oberratio. Greg.
Περιπλίγνυμι, circumplico, circumplector. Suid.
Περίπλειας, *Att.* pro περίπλεως. Plut.
Περιπόλια, τὰ, quæ urbem circumjacent. Steph.
Περιπορφύρω, purpuraſco. Man.
Περισκαρίζω, ſalio circum, Steph.
Περισκελὴ, τὰ, ſeminalia, V. T.
Περισκεπὴς, ὲς, circumtectus, circumquaque obtectus. Dion.
Περισκοπὴσις, ἡ, circumſpectio. A
Περισκοπόω, idem quod περισκοπέω. Steph.
Περίσπυδος, ὁ, qui rebus ſeriis gaudet. ib.
Περισσολοφος, ὁ, valde profuſum criſtam habens. Opp.
Περισσομελὴς, ὲς, membris ſupervacuus. Man.
Περιστεριδὴς, ὁ, pullus columbinus. Steph. A περιστερά.
Περιστέρνιος, & περίστερνος, pectus cingens ſ. circundans, ib.
Περιστερεὶς, ad herbam periſtereon pertinens. Nic.
Περισυδὴς, ὲς, crebro tritus. al.
Περιστιγὴς, ὲς, notis undique compunctus, vel deſtinctus. ib.
Περισυρωνύω, & περιστράνυμι, circumcirca ſterno, circumquaque conſterno, Steph.
Περισφηνόω, obſtruo, obſtringo, idem quod περισφιγγόω, Hipp.
Περιτθύχομαι, fio. Hom.
Περιτεχνάομαι, circumquaque me verſans, machinor, comminiſcor. Suid.
Περιτιμάω, valde veneror. Sibyl.
Περιτιτραίνω, & περιτιτράω, circumforo, circumquaque perterebro & pertundo. Steph.
Περιφίμωσις, ἡ, vide περιπιφίμωσις.
Περιφυδάω, purifico. Ap.
Περιχαράκωμα, τὸ, vallum, ſ. agger locum aliquem cingens & circummuniens. A περιχαρακόω.
Περιχειλόω, idem quod περιχείλω. Heſ.
Περιχρισμὸς, ὁν, exſcreandus. Æſch.
Περιχρισάριον, τὸ, medicamentum quoddam. Steph.
Περίχυσις, ἡ, circumfuſio, vel offuſio. ib.
Περιωπίζομαι, ſpeculor, ex ſpeculo circumſpicio. Hom Sch.
Περόνης, & περάνης, ὁ, metrum quoddam & organum muſicum. Suid.

Περόω,

Digitized by Google

Πέρω, pro περάω. Ep.
Πέρρα, ἡ, fol. Lyc. (ubi al. πίτρον.)
Πέρροχος, pro ὑπέρογκος. Sapph.
Πεταχία, poto ex πίταχνω. Ath.
Πετάλη, fæm. a πίταλος, tenera. Ep.
Πεταλεῖος, α, ον, foliatus. Nic.
Πεταλίτης, ου, ὁ, folium referens. Unde
Πεταλῖτις, fæm. Nic.
Πεταλωτὸς, ῶ, ὁ, foliatus. Hes.
Πετάομαι, id. quod πίτομαι, ſ. ἵπταμαι. Steph.
Πετείλεως, idem quod πετεινός. Hom.
Πετουριστὴρ, ὁ, petauriſtarius. Man.
Πέτηλον, Poet. pro πίταλον. Meſch.
Πετράκης, & πετρέκης, nomen lapidis. Orph.
Πετρέλαιον, τὸ, petrolium, ſ. bitumen liquidum. Gorr.
Πετροβάμβατοι, οἱ, qui per ſaxa gradiuntur. Steph.
Πετρηρὴς, ὲς, idem quod πετραῖος, Soph.
Πετροβόλητος, ον, lapidum jactu emiſſus, Cyr.
Πετρόγειος, ον, ſaxis & terra natus. Phil.
Πετροβόμπη, ἡ, machina qua ſaxum emittitur; item lapidum ejaculatio. Steph.
Πήθομαι, idem quod σαθθανομαι. Hom.
Πήθω, ἡ, rumor. Æſch.
Πεφνεῖν, α ον, perniciosus. Lyc.
Πηγάζυτος, ον, e fonte ſcaturiens. V. L.
Πήδιν, pro φήγιν. Euſt.
Πηδύω, aquis ſcateo. idem quod σιδύω. Heſ.
Πηλὰ, τὰ, fores, ſ. compactitiæ ædium partes. Ar.
Πηλακισμὸς, ὁ, illuſio, irriſio. Suid. injuria. V. L.
Πηλινοσκὶς, ἡ, catinus luteus. Poll.
Πηλοποιητικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad figulos. Gorr.
Πηλυγὶς, pro σηγυλὶς. E. M.
Πηνικίζω, decipio, fucum facio. Heſ. Unde
Πηνικισμὰ, τὸ, impoſtura.
Πηνωπὴν, ἡ, adfinitas. Av. A πηνὸς.
Πηχίσκος, ὁ, ſtipes cubitalis Suid.
Πιθεὶς, εσσα, εν, idem quod σιελὲς. Ep.
Πιθαυλὴς, ὴ, ὁ. pithaules, utricularius. Steph. Unde
Πιθαυλικὸς, ad pithaulem pertinens.
Πιθεκοῖτις, ἡ, dolium, in quo cubatur. Ar. Sch.
Πικρίδιος. α, ον, ſubamarus. Ath.
Πικρόθυμος, ον, acris mentis. Cyr.
Πιλίτης, ου, ὁ, qui lanas cogit ac conſtipat, id. quod σιλοποιὸς qui ex lanis coactis σίλους conficit.
Πιλοτάριος. ὁ, idem. Steph.
Πίν, pro σινεῖν. Ep.
Πινα, ἡ, idem quod σῖνος. Soph. Sch.
Πινηὸς, ρὰ, ὸν, idem quod σινόεις, & σινώδης. Erot.
Πιπὼ, ἡ, pino, avis. Lyc.
Πιστὸν, τὸ, fides. Xen.
Πιστόφιλος, ον, ὁ, fidelis. Man.
Πιστοφύλαξ, ὁ, fidei cuſtos. Orph.
Πίστρον, idem quod πίστρα. Eur.
Πιτνὸς, ὁ, qui cadit. Æſch.
Πιτυκάμπης, vid. σιτυκ. Suid.
Πλαγκὰν, idem quod πλαγξὰν. Call.
Πλαγκὴν, ἡ, diſcus, Orph. item erratica. Hom.
Πλαδάρωμα, τὸ, uligo, mador, nimia humiditas. Steph.
Πλακεντώδης, ες, placentæ ſpeciem referens. Av.
Πλαναφίγγης, ſ. πλανησίγγης, erabunde lucens, Man. ſ. παναφίγγης, omnino obſcurus.
Πλασεύειν, falſum ſcribere, falſare. Bud.
Πλασικόμης, ὁ, fictis comis ludens. Man.
Πλασώδημα, τὸ, formatio, opus. Damaſc.
Πλαταγιστὴν, ὁ, idem quod πλαταγὼν. Theog.
Πλατέω, (in palmulam) dilato. Ar. A πλάτη.
Πλάτης, ὁ, idem quod σιλάτης, unde fæm. πλάτις. Ar.
Πλατιγξ, ſumma pars remi qua aqua percutitur. V. L.
Πλατυδζω, vid. πλατισιάζω. Theoc.
Πλατυσομέω, patulo ore verba pronunciare. Sch.
Πλατυονυχὴς, ὁ, qui latos ungues habet. Diog. L.
Πλειστήρης, ſc. χρόνος, quamvis longiſſimus. Æſch.
Πλειστηρίζομαι, glorior, jacto me. Æſch.
Πλειστοζολὶς, ſc. σαιδιά. Poll. v. πλειστοζόλος.
Πλειστόδικεια, ἡ πλείστη δόκησις. Suid.
Πλειστοτόκος, ὁ ἡ ἡ, multorum liberorum parens. Man.
Πλεκτανέα, idem quod πλέκω. Æſch.
Πλεκτάνιον, τὸ, parvus cirrus. Ath.
Πλεκτὴν, ἡ, idem quod πλεκτάνη, ib.
Πλεμμονία, & πλεμμονικὸς, id. ſignificantia cum σπευμονία, & σπευμονικὸς. Steph.
Πλεύμων, ὁ, pulmonis vitium, Gal.
Πλευμόν, in tabem incido. ib.
Πλευμώδης, ες, pulmonis vitio laborans. ib.
Πλευρισίδιος, ὶς, lateris ſ. coſtæ ſpeciem gerens. Unde
Πλευροειδῶς, Adv. coſtæ inſtar. Theophr.
Πλεύσιμος, & πλευστικὸς, navigabilis. Steph.
Πλεῦσις, ἡ, navigatio.
Πλευσίον, navigandum. ib.
Πληγενεῖς, οἱ, e diverſis parentibus nati. ib.
Πληξὶδες, percuſſus, ictus. ib.
Πλὴξ, ὁ, q. d. percuſſor. ib.
Πλησιοσίλλιον, τὸ, plenilunium. Euſt.
Πλινθηλατέω, traho lateres. A
Πλινθηλατὴς, qui lateres trahit. Poll.
Πλινθοφόρος, ὁ, qui lateres bajulat. Ar.
Πλοκαμώδης, ες, cirratus, cincinnatus. Heſ.
Πλοκὰς, ſc. κόμη, coma plexa, intorti crines, Soph.
Πλόμος, verbaſcum, herba, quæ & φλόμος, ib.
Πλουσιάω, idem quod πλουτέω. Herodian.
Πλουτομβὴς, ὲς, divitiis gaudens, dives. Æſch.
Πλουτοκρατία, ἡ, cum divites rerum potiuntur. Xen.
Πλυνεὺς, ὁ, qui veſtimenta abluit. Poll.
Πλυνέω, idem quod πλυνὼ. Hom.
Πλυτέον, ſ. πλυτὲον, abluendum eſt.
Πλυντὴρ, vel πλυντὴς, idem quod πλύτης, item pro πλυνὸς, ſ. ſubaud. λίθος, vel βόθρος.
Πλυντρον, τὸ, merces, quæ pro lotura ſolvitur. Poll.
Πλυσμὲς, ὁ, idem quod πλύσις, Steph. eſt πλυντὴρ, ſ. πλυνὸς. Heſ.
Πλυτάρη, ἐρισκὸς, genus poculi Laconici, Sch. Ar. Suid.
Πλύω, unde πλυνὼ, Dorico pleonaſmo τῦ v. Euſt.
Πλωὰς, & πλωῖς, genus avis natatilis, Suid. Apoll.
Πλώσιμος, ὁ ἡ ἡ, navigabilis, Suid ex Soph.
Πλωτὰι, αἱ, anguillæ quædam in Sicilia; fluvio. Lat. Poll.
Πλῶτες. αἱ, mugiles piſces a Nom. Sing. πλῶς. Ath.
Πλωτάρχης, ὁ, (Cæſar) navicularius primarius. Man.
Πλωτεύω, idem quod πλώω. Sibyl.
Πνευματεμφόρος, idem quod πνευματοφόρος. E. M.
Πνευματεργὸς, ὸν, ſpirituum opifex. Syneſ.
Πνευμάδες, ſc. σάθος, pulmonis morbus. Aret.
Πνοιοδοτὴρ, ὁ, ſpiritus dator. Cyr.
Ποδαγμεια, ἡ, idem quod ποδάγρα. Poll.
Ποδίνδυτος, ον, pedibus involutus. Æſch.
Ποδαγμάω, citato pede curro. Steph.
Ποδοῤῥὼν (f. ποδοῤῥώρη) Steph. Epith. Atalantes, pedibus velox. Call.
Ποδάνυχον, τὸ, veſtis qua utebantur in ſacris Pandroſi. V. L.
Πόθαινα, vel πόθημι, unde ποθημέναι. Hom. Euſt.
Ποθειὸς, pro ποθεινὸς. Ep.
Ποθιάω, potare. Ep.
Ποικιλοθρόνος, ον, variis floribus, ſ. pigmentis ornata. Epith. Veneris. Sapph.
Ποικιλόω, idem quod ποικιλλω. Æſch. Tr.
Ποιμνάτης, ὁ, paſtoralis. Eur.
Ποιοφάγος, ον, herbas comedens. Opp.
Πόκη, ἡ, idem quod πεξὴ. Suid.
Πολεμεῖος, unde Ion.
Πολεμικὸς, pro πολέμιος. Steph.
Πολεμητόκος, ον, bellum pariens. Orph.
Πολεμιστὸν, bellandum, πολεμιστία, Att.
Πολεμιστρια, ἡ, bellatrix. Æſch.
Πολίσκω, idem quod πιλέω. Steph.
Πολιτοφθόρος, ον, perniciosus civibus. Plat.
Πολλάσημος, ον, multa ſignificans. Gaz.
Πολλασήμως, multa ſignificando. ib.
Πολυαναλωτὸν, τὸ, in quod multa inſumuntur. Bud.
Πολάνδριος, idem quod πολύανδρος. Heſ.
Πολυόῤῥητος, ον, valde durus. Theog.
Πολύαρχον, τὸ, pro πολυαρχία. Naz.
Πολύβολος, ον, valde extentus. Epith. regionis, An. πολύβωλος?
Πολυβλαστία, ἡ, uberrima germinatio. Steph.
Πολύβοια, Dea, Diana, al. Proſerpina. Heſ.
Πολύγαλον, τὸ, Θαμνιον, Polygala, frutex. Dioſc.
Πολυγόνατος, ον, multum geniculatus. Steph.
Πολυγανοειδὴς, ὲς, multanguli ſpeciem gerens. ib.
Πολύδαμος, ον, multos domans, Heſ.
Πολυδικία, multa litigia moveo. Plat.
Πολυδυναμία, ἡ, multa potentia, ſ. vis. Bud.
Πολύδιος, ὁ ἡ ἡ, bene dotatus. Heſ.
Πολύετος, ον, multennis. Suid.
Πολυέπεια, ἡ, multiloquium. Steph.
Πολυετέω, in multos annos duro. V. L.
Πολύεφθος, ον, multum diuque coctus. Steph.
Πολύζωος, ον, variegatus per animalia. Epith. aſtrorum. Man.
Πολιδμοσυὼν, ἡ, idem quod πολυιδρία. Ep.
Πολυκλινὴς, ὲς, cum multis lectum ſocians. Man.
Πολύκολπος, ον, plures ſinus habens. Steph.
Πολυπρατία, ἡ, multorum vel multa poteſtas. ib.
Πολυκυδὴς, ὲς, admodum glorioſus. Dolſc.
Πολυμήκετος, ον, valdè longus. Cal.
Πολυμνησεια, ſc. μολὴ, a Polymneſto condita. Ar.
Πολεωικέω, longè vinco. Thuc.
Πολυπλοκτοσυὼν, ἡ, magna erratio. Man.
Πολυποδίνη, ἡ, genus quoddam Polypi. Ariſtot.
Πολυποδίτης, ſc. οἶνος, vinum ex polypodio factum.
Πολυπότνια, ἡ, valde veneranda. Ap.
Πολυπράκτωρ, ὁ, ſemper curioſus. Man.
Πολύπους, Nic.
Πολύῤῥαιστος, ον, exitioſus. Lyc.
Πολύσιγμος, ον, abundans litera σ. Steph.
Πολύτριμμα, τὸ, qui in verſutiis veluti attritus eſt. Ar.
Πολύχρωμος, ον, multicolor. Man.
Πολυωπὴς, ὲς, idem quod πολυωπός. Nic.
Πομπήμων, ονος, ὁ, dux, deductor. Ap.
Πομπὸν, τὸ, caduceus. Euſt.
Πομφολυγίζω, bullas refero ſ. repræſento. Dioſc.
Ποντίον, laborandum eſt. Eur.
Ποποπαίκτωρ, ορος, ὁ, laborem ludens. Man.
Ποντία, ἡ, marina ſuperficies. V. L.
Ποπὰς, άδος, ἡ, idem quod πόπαιον, Suid. ex Ep.
Ποπίζειν, upupæ dicuntur ut χελιδόνες ψιθυρίζειν, Poll.
Πορδαλιαγχὶς, τὸ, aconitum, quoniam ſuffocatas σὶρδύλεις. Nic.
Πορδὶς, idem quod πορθμὶς. Heſ.
Πορευτέον, eundem eſt. Eur.
Πορέω, præbeo. Soph.
Πορτάκιον, τὸ, juvenculus, ſ. juvencula. Heſ.
Πορφυρόεσσος, ον, purpura veſtitus. Nonn.
Ποσιπτρίδιες, αἱ, venæ in calcaneo. Steph.
Ποτάκι, Idem quod ποτάκης. Call.
Ποτάμιος, idem quod ποτάμιος. Eur.
Πότισμα, τὸ, potio. Dioſc.
Ποτισματοποιὸς, ὁ, potionum confector. Ath.
Ποᾶ, pro ποιᾶ. Ar.
Πραγματευτικὸς, ὁ, idem quod πραγματευτὴς. Suid.
Πραγματεύω, negotiis implico, vexo. Greg.
Πραγορίτης, ſc. οἶνος, vile vinum. Steph.
Πρακλίριος ὁ ἡ ἡ, perficus. Æſch.
Πράμνημα, τὸ, palmes Pramniæ vitis. Poll.
Πράϊστατα, Adv. mitiſſime, manſuetiſſime. Steph.
Πρασία, ἡ, cura deorum. V. L.
Πρασίτης, ſc. λίθος, ex eo quod porrum colore referat. Theoph.
Πράω, vendo. Dem.
Πρέμνιον, τὸ, parvus ſtipes. Heſ.

Πρεπέως,

Digitized by Google

Πρεπλὸν, idem quod πρίπον. Ar.
Πρεσβιόομαι, honoro, pluris facio. Lyc.
Πρίσβος, τὸ, honor, gloria. Æsch.
Πρηγορίαν, pro πρωηγορίαν. Ar.
Πρῆγμα, τὸ, pro πρᾶγμα. Theog.
Πρηκλὴρ, pro πρακλὴρ. Hom.
Πρεων, idem quod πρηνὴς, Ep. Suid. ib.
Πρηωισμὸς, ὁ, præcipitatio, subversio, eversio. Sibyl.
Πρῆξις, ἡ, pro πρᾶξις, actio, effectus, item, negotium. Hom.
Πρηστρσία, ἡ, pro πρεπρσία, sacrificium ap. Athenienses. Steph.
Πρίνημι, emo. Suid.
Πρίνιος, idem quod πρίνινος. Ep.
Προαγωγεὺς, ὁ, id. quod πρωαγωγικός. Æschin.
Προαγωνιστικὸν, τὸ, præjudicialis causa. V. L.
Προαίρημα, τὸ, idem quod πρωαίρεσις. Bud.
Προαιρετέον, præferendum. Steph.
Προαλλοίω, prius altero, ante immuto. ib.
Προαποβρέχω, prius irrigo, & humecto. Gal.
Προαποτέμνω, præcido. Steph.
Προαρον, τὸ, crater ligneus in quo vinum miscetur. Ath.
Προαύλιον, idem quod πρωαύλιον, Poll.
Προαυξάνω, & πρωαύξω, ante augeo. Gaz.
Προαυξὰς, sc. σαὶς, cujus jam ossa formari fingique non polsunt. Hipp.
Προβακχεύτης, Bacchicus. Eur.
Προβακτευτὴς, ὁ, idem quod πρωβατεύς. Poll.
Προβάζομαι, ante vim infero. Æschin.
Προβαῶσαι, idem quod πρωβῆσαι. Hom.
Προβόλλας, prægerminans. Steph.
Προβούλομαι, præfero. Hom.
Προβύσασα, idem quod πρωβύω. Ar.
Προγάμεια, τὰ, dona quæ ante nuptias dobantur. Poll.
Προγονήτειρα, ἡ, progenitrix. Lyc.
Προδείκτης, ὁ, histrio, qui in theatro personas populo ostendit.
Προδεύω, ante imbuo s. irrigo. Steph.
Προδιαγέλλομαι, prænuntio præmoneo. Jos.
Προδιευκρίνω, ante discutio, prius discerno. Steph.
Προδίοπτος, ον, aspectabilis. Man.
Προδομοῦμαι, ante constituor, s. præstruor, Steph.
Προδομία, Ἥρα. Paus.
Προδυπέω, prius sono. Nic.
Προεσπίπλω, prior incido. Hes.
Προεμβολὶς, ἡ, lignum quoddam eminens ad proram navis V. L.
Προεξέλω, ante extrahio, s. emo. Steph.
Προεξιχνιστὴς, ὁ, scrutator. Eur.
Προεξορίμι, mando. Soph.
Προεπαναστέλλω, ante concutio. Thuc.
Προεπεξεργάζομαι, insuper expolio, exactissime tracto. Bud.
Προεπεξεργασία, ἡ, expolitio secunda. ib.
Προετὴς, annum prævertens, s. prævenions. Steph.
Προευητικὸς, ἡ, ὸν, ad præcundum aptus. ib.
Προθέσπισμα, τὸ, edictum publicè tabula aliqua propositum. Suid.
Προθεραπεία, ἡ, præparatio. Hermog.
Προθύελλα, (Συίλλη) impetuosa. Hesiod.
Προθυμητέον, antenitendum, enitendum. Plat.
Προϊαίτατος, omnium primus. Suid.
Προίασα, & ομαι, protensa manu do. Steph.
Προκλυσὶς, ἡ, obtentus, ipse actus obtendendi. ib.
Προκύμπυλος, de plantis dicitur, quæ cum se exserint, in terram se rursus incurvant. V. L.
Προκάρπιον, τὸ, quod est in medio καρπῷ, post, a te vel supra καρπόν. Poll.
Προκὶς, ἄδος, ἡ, idem quod πρόξ. Hom.
Προκατάβλημα, τὸ, accessio, corollarium. Bud.
Προκαταβολὴ, ἡ, idem. Ex πρὸ, κὰτ, & βάλλω.
Προκαταβρέχω, ante perfundo. Steph.
Προκαταχρίω, prius oblino, ante illino. ib.
Πρόκαυμα, τὸ, ustio. ex Joc. c. 2.
Προκλιτὴς, ὁ, primum inter accumbentes locum tenens. Poll.
Προκλύζω, ante abluo, ante imbuo, perfundo prius. V. L.
Προκοιτὰν, ὁ, q. d. anticubiculum. Plin.
Προκόλπιος, ὁ ἡ ἡ, qui ante sinum est. Steph.
Προκοιδυλοι, οἱ, nodi & tubera in ea digiti curvatura et junctura, quæ ungui vicina est. Poll.
Προκοπὶς, ἡ, cæsaries. Hes.
Πρόμαδος, al. πρόμαλος, plantæ species. Hipp.
Προμελαίνομαι, nigrico Nic.
Προμήθειον, τὸ, Punici mali genus. Nic.
Προμηθέστατα, Adv. providissime, providissimo consilio. Herodian.
Προμηθία, idem quod προμήθεια. Eur.
Προμηθὼς, idem quod προμηθικὼς. Steph.
Πρόμνησις, ἡ, ipsa actio conciliandi & ambiendi pro alio, it. antecedens memoria. ib.
Προμνησὶς, ἡ, idem quod προμνήστρια. Xen.
Πρόνομος, ante urbem pascens. Æsch.
Προξενία, ἡ, hospitalis amicitia, hospitii necessitudo. Eur.
Προόδους, ὁ, prominentes dentes habens. Poll.
Προοδὼν, idem. ib.
Προομαλώω, antè complano, præpolio. Greg.
Προονειδίζω, prior increpo probris. Eust.
Προονομάζω, primum nomino. Eur.
Προορύσσω, fodio ante, præfodio. Plin.
Προεὐσιος, & Προύσιος, præexistens. Synes.
Προπαπικὸς, ad proavum pertinens. Poll.
Προπαραβάλλω, aggero, aggeris loco præstruo. Steph.
Προπαρισυόω, ante spondeo, s. promitto, Suid.
Προπιπράσκω, prior vendo. Steph.
Προπίτνω, idem quod πρόπτ. ib.
Προπλυνω, prius lavo, ante abluo vel eluo. ib.
Προπύγιον, calida lavatio, s. caldarium in quod intrabant e frigidario, &c. ib.
Προποδισμὸς, ὁ, progressus. ib.
Προποδὼν, ante pedes. Hes.
Προωλὶος, ante tempus canescens. A πώλος.
Προπύλιος, ante urbem situs. προπόλεος, Suid. A πόλις.
Πρόπτος, pro πρόπτυς. Ep.
Προπότης, ὁ, propinatorius. Eur.
Προπότισμα, τὸ, potio quæ ante præbetur. Bud.
Προποτισμὲς, ὁ, præbitio ejusmodi potionis. Diosc.
Προπρᾶστης, ὁ, qui prior vendit, &
Προπράτωρ, ὁ, venditoris institor. Poll.
Πρόπτυσμα, funditus, prorsus. Æsch.
Προπύλαιος, & πρόπυλος, qui ante portam est. Steph.
Προταγώνιον, τὸ, anterior barba. Gorr. prima barba. Poll.
Προῤῥαίνω, ante aspergo, s. consperge. Steph.
Προῤῥητέον, prædicendum, ante dicendum. Plat.
Προῤῥιπῶ, projicio, Greg.
Προσαγλεὺς, ὁ, emissarius. Bud.
Προσαγλαΐζομαι, adornor. Steph.
Προσαγωγὶδιος, ὁ, idem quod προσαγωγεύς. Plut.
Προσαγάγιον, τὸ, instrumentum fabrile, quo admoto ligna curva dirigunt. Suid.
Προσαιθερίζω, i. e. mitto in aera. Hes.
Προσαμπίσχω, amplector. Ath.
Προσαναλογίω, præterea mecum reputo, ac mente revolvo. Steph.
Προσαναῤῥιπίζω, insuper exsuscito, al. denuo exsuscito. ib.
Προσαντιβολέω, ultra supplico vel obsecro. Eust.
Προσαπεκδύομαι, præterea exuo, ultra exuo. Greg.
Προσαποιμένω, insuper emaneo, vel una absens maneo. Steph.
Προσαποστερίσκω, idem quod προσαποστερέω, Chrys.
Προσαπτέον, attingendum. Naz.
Προσαστράπτω, affulgeo. ib.
Προσατιμόω, insuper ignominia afficio, præterea infamia noto. Dem.
Προσαυτοχειρία, ἡ, propria cædes, vel suimet interfectio. *Vox suspecta.* Steph.
Προσβασκανον, τὸ, idem quod simplex. ib.
Πρόσβημι, idem quod πρόσβαίνω. Hom.
Προσδεύομαι, opus habeo. Theoc.
Προσδιαιτάω, victito apud. Steph. Unde
Προσδιαίτησις, ἡ, victus & conversatio cum aliquo.
Προσδιαγαλτέον, nominatim excipiendum. ib.
Προσεγχέω, infundo. Ath.
Προσεγχρίω, illino. Ep.
Προσεισπράττω, insuper exigo. Steph.
Προσειπεῖν, iterum ac tertio dixisse vel edicere.
Προσειπρωτάω, insuper vel præterea interrogo. Steph.
Προσειπιδιξάζω, approbo mea opinione, al. coopinor.
Προσεπιορκέω, falsiter dejero. Ar.
Προσερίζω, certo. Theocr.
Προσέχεια, ἡ, idem quod προσοχὴ. Suid.
Προσκάρδιος, ον, in corde. Bion.
Προσκαταβόλημα, τὸ, idem quod προσκατάβλημα. Suid.
Προσκέπτομαι, prospicio. Eur.
Πσόσκληρει, exaresco, extabesco. Suid.
Προσκλητὴς, ὁ, advocatus. V. L.
Πρόσκλητος, ὁ ἡ ὸν, convocatus. Ar. Sch.
Πρόσκλιτον, τὸ, in quo accumbimus. Suid.
Προσκυδὴς, ὲς, gloriosus, venerandus. V. L.
Προσκυμαίνω, fluctuando, vel undis alluo. ib.
Προσκύνησις, ἡ, autoritas. Hipp.
Προσμάρτυρος, ον, attestaturus. Man.
Πρίσμιξις, ἡ, admistio. Steph.
Προσμυθέομαι, alloquor, compello. Theoc.
Πρόσομα, τὸ, quod affertur, vel adhibetur. Hipp.
Προσομνυμι, -ομνυω, insuper vel præterea juro. Plut.
Προσόνημι, juvo, recreo. Hom.
Προσονομασία, ἡ, cognominatio, agnominatio, al. παρονομασία. Steph.
Προσόσσομαι, adspicio, præsentio. Hom.
Προσόρνυμι, idem cum ὄρνυμι, Suid.
Πρόσπαιος, ον, fortuitus, recens. Æsch. Nic.
Προσπαίω, impingo. Soph.
Προσπαράγραμμα, τὸ, aliis adscriptio. Steph.
Προσπάσσομαι, idem quod προσπάγνυμαι. ib.
Πρόσπνευμα, τὸ, afflatus. Suid.
Πρόσπλημι, -πίτομαι, advolo. Soph.
Προσσάζω, instillo. Pind.
Προσσλέχα, adeo, accedo. Hom.
Προσατνύω, extendo. Steph.
Προσατικὸς, ἡ, ὸν, ad προσάτιον pertinens.
Προσαυρόω, præmunio, ante munio vallis in terram depactis. Thuc.
Προσεισμαι, insto, instanter posco. Steph.
Προσερπω, oblecto. Hom.
Προσιζὰς, άδος, ἡ, vestigium impressum ab eo qui præiit. Suid. al. cubile.
Προσομία, ἡ, labiorum commissura. Poll.
Πρόσομος, ον, acuta cuspide præfixus, s. acutus in summa sui parte, ut προσόμοι ξίφος. Steph.
Προσυπάρχειν, insuper concedi, s. dari. Dem.
Προσφωνήεις, εσσα, εν, vocalis. Hom.
Προσχαιρητήριαι, festum apud Athenienses. Harpoc.
Προχρίμπλω, appropinquo. Orph.
Πρισώπατ, *per Metapl.* pro πρόσωπον, inde προσώπασι. Eust.
Προσωπίδιον, τὸ, parva persona, s. larva.
Πρισωπὶς, ἡ, idem. Steph.
Πεῖσωπος, pro πρόσωπον. Eust.
Πρισωπωτία, pro προσωπόεσσα, personata. Att. vas æneum. Poll.
Προτεύχεμαι, s. προτύχομαι, ante fio, prior sum.
Προτολμιζομαι, prætentare, audendi exemplum dare. al. præire. Suid.
Πρετογιον, τὸ, vestis sacerdotalis. ib.
Προυποστράννυμι, prius substerno. Steph.
Προσφίρατος, præstantissimus. Soph.
Προφητοζω, idem quod πρόφητεύω. Man.
Προφήτωρ, ορος, ὁ, idem quod προφήτης. ib.
Προφαγιμι, ante torreo. Steph.
Προχάνη, ἡ, prætextus. Call. idem quod πρόφασις. Eust.
Προχάρισμα, idem quod χάρισμα. Sibyl.
Προχαριτήρια, τὰ, dies quo fructibus germinare incipientibus sub finem hyemis Minervæ sacrificabant.
Πρόχειλον, τὸ, prominens labiorum pars. Poll.
Πρόχειμάζω, prior hyberno, vel in hyberna concedo,

Digitized by Google

concedo, vel ante ſtatum tempus ſum tempeſtuoſus.
Προχείμασις, ἡ, tempeſtas ante ſtatutum diem.
Πρόχθες, ante heſternum diem, nudiuſtertius. Steph.
Προχόα, χωνύα, χώνυμι, aggere præmunio, Herod.
Προχῶναι, αἱ, clunes, nates. Poll.
Πρόχωσις, ἡ, terra aggeſta. Steph.
Προωδικός, præcinens. ib. vid. & in ἐπωδικός.
Προωδοποιοῦμαι, proclivis ſum, præparatus ſum. Ariſtot.
Πρυμναῖος, ad πρύμνα pertinens. Ep.
Πρυτανεύς, ὁ, idem quod πρύτανις. Lyſ.
Πρωϊζλαγής, ές, idem quod -ζλαγής. Theophr.
Πρωϊνός, matutine, mane. Ath.
Πρωτάρχης, ὁ, militiæ princeps, f. præfectus τῆς πρωτοςάτων, Steph.
Πρωτοπαγής, nuper compactus, recenter conſtructus. V. L.
Πρωτότοσις, ἡ, quæ virgo alicui nupſit. al. πρωτότοκος, Poll.
Πρωτόσταλος, ον, qui primus deſtillavit.
Πρωτοτοκία, primum pario, primum edo partum. Steph.
Πρωτότροφος, ον, primum educatus. Man.
Πρωφαὴς, ές, primum lucens ſ. apparens, *Epith.* lunæ. Tryph.
Πτάκαλα, ſtorea qua acatia ſternuntur. Poll.
Πταικισμὸς, ὁ, trepidatio. Heſ.
Πτακωρεῖν, trepidare, formidare. ib.
Πτέλεθρον, pro πέλεθρον.
Πτελεὸς, ὁ, pro πτελέα, Heſ.
Πτερίως, celeriter. Steph.
Πτερία, ἡ, pro πτερίς. Theophr.
Πτιαστάνη, ἡ, idem quod πλιστάνη. Steph.
Πτίσανος, idem. Nic.
Πτολιπόρθης, idem quod πτολίπορθος. Hom.
Πτυὰς, ἡ, ſputatrix, aſpidis ſpecies quædam. Gal.
Πτύξαγρις, cancri *Epith.* V. L.
Πτωχελένη, ἡ, mendica Helena, cognomen meretricis. Ath.
Πύαμος, pro κύαμος. Poll.
Πυαλίαι, οἱ, qui natium morbo afficiuntur. Strab.
Πυθαύλης, ὁ, Pythii carminis cantor, vel qui Apollinis eum Pythone certamen tibia exprimit. V. L.
Πυθανόθεν, Pythone. Plut.
Πυκνόκομος, ὁ, qui denſa coma eſt. Steph.
Πυκλαλίζω, idem cum πυκλίνω. Euſt.
Πυκλὶς, ἡ, quoddam animal. Ar. πυκλίδιες, Exp. fidiculæ. Steph.
Πυλαΐκη, ὀχλαγωγία, trivialis loquacitas, ſc. quæ Thermopylarum ineptias redolet. Plut.
Πυλαῖσατοι, οἱ, ineptiſſimi homines, qui Pylas ad concilium Amphictyonicum confluebant. Suid.
Πυλαῖτις, ἡ, Minerva. Greg.
Πυλεὼν, ῶνος, idem quod πυλών. Porph.
Πυλιώριον, τὸ, domicilium τῶ πυλωρῶ. Vitruv.
Πυξοειδὴς, ὲς, buxi ſpeciem gerens. Steph.
Πυρὰ, τὰ, ignes. Herod.
Πυραυλικὰ ὄργανα, Bud. bombardas vocat.
Πυργηρὰς, ἀδν. excelſe inſtar turris. Heſ.
Πυργίδιον, τὸ, turricula. Poll.
Πυργυρῶμαι, circumdor. Eur. ita Bud. al. πυργηρ. f. πυργωρῶμαι vel πυργερ. B.
Πυρίκολος, ον, ignis eliſus. Suid.
Πυρρὶν, pro πυρὶν. Ep.
Πυριζήτης, ὁ, ignem ingrediens, qui igni admovetur, ut λίξας. Hom. Sch.
Πυριήτης, ὁ, pro πυρίτης, λθος. Suid.
Πυρικαὴς, ὁ, igne combuſtus. Man.
Πυρικρότραφος, ὁ, cujus tempora ignita ſunt. Heſ.
Πυριμάρμαρος, ον, ignitus. *Epith.* aſtri. Man.
Πυρινάδης, idem quod πυρηνάδης. Ariſtot.
Πυροεργὸς, ὁ, ignifaber. Man.
Πυροποίκιλος, punctis ignei coloris diſtinctus & varius.
Πυροτρόφος, *Epith.* flabelli. Ep. f. Πυροτρόπος. A πυρὸς & τρέπω.
Πυρραγὴς, pro πυρραγὴς, Steph.
Πυρροκόμης, ὁ, qui rutila coma eſt, ſ. fulva, ib.
Πυρσαὶ, τὰ, faces, ignes. Eur.
Πυρσιῶ, pro πυρσίνω, ib.
Πυρσοβολέω, inſtar faculæ emitto. Man.
Πυρσοῦχος, ὁ, facem accenſam tenens, Steph. A πῦρσος, & ἔχω.
Πυρφέρης, idem quod πυριφόρος. Man.
Πωλεία, ἡ, idem quod πωλευσις. Xen.
Πωλευτικός, ἡ, ὸν, ad equuleos domandos erudiendoſque idoneus.
Παροχήλη, ἡ, ramex calloſus (ſ. tophus) in teſticulo, &c. vid. Steph.
Παρόμφαλον, τὸ, tophi concretio in umbilico. Gorr.
Πωτήεις, ασα, εν, volaticus. Sibyl.

P.

Ῥαβδεία, verberatio quæ fit virga. V. L. Ῥαβδηχία, ἡ, ipſum munus geſtandi faſces, in pl. ipſæ faſces.
Ῥαβδωδία, ἡ, quidam pro ραψῳδία, vid. Steph.
Ῥαγιον, τὸ, acinus parvus, *item*, phalangii ſpecies, ib.
Ῥαγοειδὴς, ὲς, acini formam habens, *item*, ſecunda oculi tunica. Gorr.
Ῥαγολογέω, acinos lego. Sch. Theoc.
Ῥαδινάκη, ἡ, oleum ſic dictum a Perſis. Herod.
Ῥαθαγέω, ſtrepito, fragorem edo, confringo. Steph.
Ῥάθυμα, τὰ, deſidia. Ariſtot.
Ῥαικάνη, ἡ, flagellum. Steph.
Ῥαισότυπος, ον, malleo tundendus. Man.
Ῥαιφάνα, caſte vivo, purus ſum. Heſ.
Ῥακένδυτος, ον, lacera veſte indutus. Steph.
Ῥαμὶς, ἡ, navis quoddam genus, ib.
Ῥαντήριος, α, ον, reſperſus. Æſch.
Ῥαριὰς, ἀδος, ἡ, Ceres. Suid.
Ῥεμελικὸς, *Epith.* mulctralis.
Ῥεῖτης, ὁ, flumen. Suid.
Ῥειὼ, ἡ, Juno. E. M.
Ῥέκος, τὸ, cingulum. Heſ.
Ῥέκτης, ὁ, idem quod ῥεκτὴρ. Syneſ.
Ῥέων, ὁ, poculum. Heſ.
Ῥεως, fluxio, fluxus. Euſt.
Ῥηξιδρυὴς, ὲς, frangens robur, ſc. hoſtium. Apolin.
Ῥησκυθὶς, ίδος, ἡ, Reſcynthis. *Epith.* Junonis. Nic.
Ῥηχὶς, ἡ, promontorium. Heſ. præcipitium. V. L.
Ῥηχάδης, ες, aſper, ſalebroſus. Nic.
Ῥιζόκλοος, ον, cui cortex radicis ſpeciem gerit. Thepoh.
Ῥιζόφυτον, το, ſtirps. Bud.
Ῥιζόφυτος, ον, radice natus. V. L.
Ῥιζατὴς, ὃ, ὁ, ſtabilitor. Syneſ.
Ῥίσρον, τὸ, flabellum, ventilabrum. Heſ.
Ῥοδιαῖος, α, ον, idem quod ῥόδιος. Anac.
Ῥοδίζω, roſæ ſimilis ſum, roſam refero, ſc. odore vel colore. Dioſc.
Ῥοδόπεπλος, roſeum peplum habens. Cal.
Ῥοδουριαλοσπὰς, olla odoratiſſima, Bud. odorati edulii genus. V. L.
Ῥοθιὰς, ἡ, ſonora, *Epith.* remi. Æſch.
Ῥομβηδὸν, *Adv.* per gyros. Man.
Ῥομβηταὶ, οἱ, ſeſe circumagentes in modum Rhombi. *Epith.* Curetum. Orph.
Ῥομφάζω, bajulo. Heſ.
Ῥοχθίζω, idem quod ῥοχθέω. Orph.
Ῥόω, moveo, quatio, Steph. unde ἐπερρώσαντο.
Ῥύαμα, τὸ, cuſtodia. V. L.
Ῥυσάχητος, Ar. (vid. Theſ. Gr. P.) tumultus.
Ῥύζω, latro, allatro, Suid. ῥίζω. Euſt.
Ῥυμβὼν, ῶνος, idem quod ῥόμβος. Ap.
Ῥύσιμος, ἡ, ον, idem quod ῥυσαλίδος. Nic.
Ῥύσνημα, τὸ, ruga, pellis in rugas contracta. Suid.
Ῥυτσίνω, fœdo, convitior. V. L.
Ῥώδης, pro ῥοιδὴς. Plut.

Σ.

Σαθεύω, foveo. V. L.
Σάκελλα & σακέλλιον, ſaccus, ſacculus. Heſ.
Σακεύω, depopulor. V. L.
Σακκίας, οἶνος, vinum per ſaccum tranſmiſſum. Eup.
Σάκκινος, mollis, debilis. Nic.
Σάκλας, ὁ, ſaccus. Ar.
Σάλη, ἡ, cura. Heſ. E. M.
Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſervantur ad uſum noſtrum. V. L.
Σαλᾶδζ, curioſe incedere, & accurate. Steph.
Σαμαξ, butomus juncus aut gramen, crates, ſporta. Poll.
Σαπώνιον, τὸ, Dim. A σαπὼν. Sch. Theocr.
Σαργῖνοι, οἱ, piſces gregales. V. L.
Σαρκοδαὴς, ὲς, carnivorus. A δαίω. Orph.
Σαταρὶς, vel σαταργὶς, ἡ, capitis ornatus fœmineus. Steph.
Σατινὸς, ὁ, hornus, ſ. hornotinus, qui hujus anni eſt, *Att.* τητινὸς.
Σατυρισκη, ἡ, nomen cujuſdam antidoti, &c. Steph.
Σαυὸς, mollis, tener, ib.
Σαφήτωρ, ορος, ὁ, declarator, explanator. Heſ.
Σαωτηρία, pro σωτηρία, ib.
Σειρὰς, & σειρὶς, idem quod σειρὰ, ib.
Σελαγισμα, τὸ, fulgetrum. Man.
Σελατηφόρος, ον, ſplendidus, idem quod σελαφόρος, ib.
Σελασμὸς, idem quod σέλας, fulgor. ib.
Σελαναίζω, idem quod σελαγιαζομαι, ib.
Σελανάφως, Lunæ lux. Ath.
Σέλλω, cum impetu feror. Euſt.
Σελμὶς, ἡ, funiculus piſcatorius. Heſ.
Σεμελήγενέτης, Semeligena. *Epith.* Bacchi. Orph.
Σεμνοκοπέω, cum gravitate & modeſtia tundo. Æſch.
Σήγεσρον, το, ſtragulum. V. L.
Σηκυκός, idem quod σηκίτης. Theocr.
Σηκύλη, ἡ, idem quod σηκὶς. Euſt.
Σηπίοω, idem quod σήπομαι. Man.
Σημαΐδιον, τὸ, Dim. a σῆμα, ib.
Σηπτοδοκις, ἡ, papilio. Heſ.
Σηρενοκλαδὴς, ὲς, vires lædens, ſ. minuens. Opp.
Σιαλενδρὶς, ἡ, avis nomen. Call.
Σιβήνη, pro σιβύνη. Poll.
Σιγημονάω, pro σιγάω. Heſ. qu. a σιγήμων.
Σίγυμιον, idem quod σίγυνον. Lyc.
Σιδηροβόρος, ὁ, ferrum vorans. Opp.
Σιδηροφυὴς, ὲς, e ferro natus. Steph.
Σιδηροχαρμὴς, ὁ, ferro gaudens. Pind.
Σικυία, ἡ, pro σικυα. Gal.
Σικυηδὸν, *Adv.* cucumeris in modum. Gorr.
Σιλλικυπρία, arbores in quadam Ægypti parte. Herod.
Σίλυδον, τὸ, ſpina lata, V. L. ex Dioſc.
Σιλφίειος, ad σίλφιον pertinens. Nic.
Σινάμορδος, idem quod σινάμαρος. Anac.
Σιταρχημα, τὸ, idem quod σιταρχία. Att.
Σιτήγος, qui in eum uſum naſcitur ut eſui ſit. Nic.
Σιτόσπελτον, τὸ, feſtuca. Gorr.
Σιτάνη, ἡ, res frumentaria, potius idem cum σιτωνία. Steph.
Σιτωνικὸς, ἡ, ὸν, pertinens ad annonæ publicæ curatorem, ib.
Σιφάνιον, τὸ, herba, quæ & βρόμος. Dioſc.
Σιωπικὸς, idem quod σιωπηλός. Suid.
Σκαιμβατεῖν, & σκαιοβατεῖν inepte & non obſervato rhythmo incedere, ſ. ſaltare. Suid.
Σκαιώριον, τὸ, mons difficilis & arduus, Heſ. A σκαιὸς, & ὄρος.
Σκαλίας, fructus cacti. Theophr.
Σκαμνη, ſcamna. Iſocr.
Σκαυδαλαθριςὴς, οῦ, ὁ, qui decipulam tendit.
Σκάνδαλος, ὁ, idem quod σκάνδαλον. Heſ.
Σκάνδικα, ἡ, galeæ quoddam genus. Steph.
Σκαπτερίζω,

Digitized by Google

Σκαιθαρίζω, al. σκινθαρίζω medio digito naſum ferio. Euſt. Poll.
Σκαπητὸς, pro σκαφητὸς. Steph.
Σκαφείδιον, pro σκαφίδιον, Suid. MS.
Σκαφηφορέω, ſcapham fero vel geſto. Harp.
Σκαφιλυτρέω, in ſcapha lavo. Alex. Trall.
Σκαφόαρη, ἡ, vulpes. Heſ.
Σκειρφιον, τὸ, locus, in quo teſſeris luditur. Iſocr.
Σκελιφρὸς, tenuis ex ariditate. Erotian.
Σκέπανὸν, τὸ, tegumentum, ſ. tegmen. Suid.
Σκεπλέον, diſpiciendum, conſiderandum, deliberandum. Steph.
Σκεπλήριον, τὸ, ſpectaculum. Man.
Σκευηφορέω, v. σκευοφ. Ar. Sch.
Σκευοφόριον, vel σκευοφορεῖον, lignum a quo vaſa ſuſpenſa feruntur, ſ. bajulantur. Steph.
Σκευοφορίτης, ου, ὁ, pro σκευοφόρος. Eur.
Σκηνίτης, idem quod σκηνήτης. Suid.
Σκῆπλον, pro σκῆπτρον. Pind.
Σκιαδεὺς, & σκιαθὶς, piſcis genus, al. σκίαινα. Ath.
Σκιαδίσκη, ἡ, idem cum σκιάδιον & σκιὰς. Anac.
Σκιαδοφόρος, & σκιαδηφ. umbraculum ferens. Poll.
Σκιαρόκομος, ον, umbra comata. Epith. Silvæ. Eur.
Σκιμπάζω, claudico, al. σκιμβάζω. Heſ.
Σκίμπιον, τὸ, parvus ſcipio. Steph.
Σκίμπος, pro σκίμπους. Suid.
Σκιθίζομαι, calcitro, Heſ. Suid.
Σκιοβήρος, ρον, Adject. umbræ indagandæ idoneus. Ptol.
Σκιοτροφία, vid. σκιατρ. Steph.
Σκίπων, pro σκίμπων. Eur.
Σκίπωσις, ἡ, idem quod σκίπων, item, radius. V. L.
Σκιρτοφόρος, ον, protervus, laſcivus, umbraculum geſtans. Steph.
Σκιρρὰ, ſc. γῆ, terra alba in modum gypſi, ſ. argilla, Ariſtoph. Sch.
Σκίρρωμα, & Σκίρωμα, idem quod Σκίρρος. Suid.
Σκιρτητικὸς, ἡ, ὸν, idem quod Σκιρτικὸς. Steph.
Σκιφίνιον, τὸ, corbis e palmeis virgis contexta. Heſ.
Σκόλομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum, &c. vid. Steph.
Σκολιωτὰ, (γῆς) obliquitates.
Σκολοπειδὴς, pro Σκολοποειδὴς, ſ. Σκολπ'δ Steph.
Σκολοπένδριον, τὸ, herbæ nomen. Dioſc.
Σκολοπὶς, ἡ, cruciaria. Man.
Σκολοποὰδης, pro Σκολοποειδὴς. Theophr.
Σκολοπώνυμος, ὁ, ſuſpendioſus, Plin. cruce vel ſuſpendio dignus. Steph.
Σκολύθριον, τὸ, ſcabellum.
Σκομβρίδες, αἱ, Dim. a σκόμβροι.
Σκοπιάω, idem quod σκοπιάζω. Euſt.
Σκορδύλη, piſcis, parvus thunnus. V. L.
Σκόρπαινα, & σκορπὶς, ἡ, piſcis. Ariſtot.
Σκόρπιος, pro σκόρπιος. Man.
Σκορπίομαι, irritor, V. L. ſed ſine exemplo.
Σκοτεργὸς, ὁ, in tenebris operans. Man.
Σκοτόμαινα, ἡ, nox, nocturna caligo. Naz.
Σκυαρπάζω, turbo. V. L.
Σκυδίζω, vel σκυνίζω, calcitro. Heſ.
Σκύδλος, convitium, ira, triſtitia. V. L.
Σκύθαινα, ἡ, ancilla. Suid. ex Ar.
Σκύθης, ὁ, ferrum. Steph.
Σκυθοὸς, idem quod σκυθρωπὸς. Heſ.
Σκυλάδιφος, pro σκυλαδεφης. Euſt.
Σκυλάδια, ἡ, idem quod σκύλον. Heſ.
Σκυλόκη, ἡ, idem quod σκύλαξ, fœm. Orph.
Σκύλος, idem quod σκῦλον, Nic.
Σκύρον, pro σκύριον, ib.
Σκυτίζω, lacero, dilanio. Heſ.
Σκωληκοποιέω, vermem genero, in vermem converto. Steph.
Σκωλύπλομαι, volutor, obliquo tractu moveor. V. L. ex Nic.
Σκύπευμα, τὸ, idem quod σκῶμμα. Æſch.
Σκωραμὶς, ἡ, ſella familiaris. Ar.
Σκαροείδης, pro σκωριειδὴς. V. L.
Σμιρδαλέως, Adv. terribiliter, horrendum in modum. Hom.
Σμήριγξ, γγος, ἡ, crinis, capillus. Lyc.
Σμίλα, ἡ, ligo. Steph.
Σμίλος, idem quod σμίλαξ. Nic. Theophr.
Σμυρνεῖον, τὸ, pro σμύρνιον. Nic.
Σίσοι, οἱ, ſatyri, Steph. A σοβίω.
Σολοίτυπος, ον, æs Solis cuſum. Heſ.
Σοάω, perſequor, in fugam conjicio, ib.
Σοραϊσμὸς, ὁ, coacervatio ac miſcella quædam ex variis idiomatibus. V. L.
Σορίλλης, ὁ, capularis ſenex. Euſt. Heſ.
Σοροσηγὸς, (Man.) &
Σοροποιὸς, qui ſandapilas conficit, idem quod σοροπηγός.
Συβλίζω, ſubula transfigo, ſ. perforo. Steph.
Σὺς, ὁ, animalis nomen. Opp.
Σοφιστέον, ſolerter excogitandum & tentandum eſt. Ariſtot.
Σοφιστία, ἡ, pro σοφιστεία. Steph.
Σοφοκλεῖος, vid. Steph. Eraſm. adag. Plin. Ep. 1, 14.
Σπαδίζω, pro σπάω. Herod.
Σπαδονισμα, τὸ, caſtratio. Ep. Suid.
Σπαθήρης, & σπαθίφορος, animal ex craſſo in caudam abiens tenuem. Æſch.
Σπαθὶς, ἡ, denſa veſtis. Heſ.
Σπαλὶς, ἡ, ὄνομα, item pro ψαλὶς. V. L.
Σπαλίωνες, οἱ, plutei, ſ. muſculi bellici, ib.
Σπανακὶν, τὸ, oleris quoddam genus, ib.
Σπάργω, inuſ. pro σπαργανόω. Hom.
Σπάργασις, ἡ, pro σπαργάνωσις. Dioſc.
Σπαριχνιον, corbis, ſportula. Poll.
Σπάρος, puſillus quidam piſcis. Ep.
Σπαρτόδετος, ὁ ἡ, ἡ, ſparto vinctus. Opp.
Σπάρτος, ὁ, idem quod σπαρτον. Poll.
Σπέιρος, τὸ, idem quod σπερμα. Nic.
Σπερμοπῶλις, ἀγορὰ, veſtiarium forum. Poll.
Σπίλιξ, veſtimentum muliebre, Suid. σπίλιθος. Heſ.
Σπίλαδος, το, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπίλλιον, τὸ, Æol. pro ψίλλιον, armilla. V. L.
Σπερμεῖον, idem quod σπέρμα. Nic.
Σπερμονόμος, ὁ, qui ſemina depaſcitur, nomen avis, idem cum σπιρμολόγος. Euſt.
Σπερὲς, curvus, V. L.
Σπέρχνω, pro σπέρχω, Erot.
Σπιδέεις, εσσα, εν, idem quod σπίδιος. Heſ.
Σπίζιον, Dim. a σπίζη, ib.
Σπίζιτης, λίγιθαλὸς, cæteris σιγιθαλοῖς major, quippe qui σπίζαν magnitudine æquat. Ariſtot.
Σπινθάρυγες, αἱ, ſcintillæ. Ap. al. σπινθάσιγες.
Σπλινοδάπανος, ον, ſplenem conſumens & minuens. Steph.
Σπόγγιον, το, Dim. a σπόγγος. Ar.
Σπόγγισμα, το, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ. Euſt.
Σπογγίτης, λιθος, ſpongites. Plin. 37, 10.
Σπογγοτόμος, ὁ, qui ſpongias ſecat. Æſch. Sch.
Σπονδιακὸν, ſc. κολλύριον, a cinereo colore. Gorr.
Σποδιὰς, ἀδος, ἡ, ſylveſtris prunus, al. σπόνδιας. Ath.
Σπόνδικες, οἱ, qui vinum pateris libant. A σπονδὴ. Heſ.
Σπεδαρχίας, ὁ, idem quod σπεδάρχης, ib.
Σπυδαστέον, ſtudendum & enitendum eſt. Syneſ.
Σπῦσμα, pro σπέδασμα. Heſ.
Σταγὼν, ὁ, capſa, ſ. arca panaria, ib.
Σταγονιον, το, guttula. Steph.
Σταδιάζω, pro σταδίζω. V. L.
Σταδιάρχης, ὁ, ſtadio, ſ. curriculo præfectus. Poll.
Σταδὶη, ſc. μάχη, ſtataria pugna. Hom.
Σταθμιδες, αἱ, ligna in navi quibus tabulæ ſuper imponuntur. Euſt.
Στακὶς, ἡ, atramenti ſutorii ſpecies, al. σταλακὶς. Gorr.
Σταλαγίω, idem quod σταλάζω. Sibyl.
Στασίωζον, τὸ, montana ſtatio. Eur.
Σταυροτύπας, forma & typo crucis. Steph.
Σταφυλοδρομοι, οἱ, qui inſtigabant vindemiatores.
Στεγανώματα, τὰ, nexus & vincula quæ parietes continent, ne collabantur. Heſ.
Στεγνοφυὴς, ὲς, quem natura στεγνὸν creavit. Ep.
Στείριον, τὸ, veſtis tenuis ac tranſlucens. V. L.
Στελγιδολαικυθος, vel στλεγγίδ. vel στλιγγίδ. puer qui athletæ in certamen deſcendenti, ſtrigilem portabat, &c. Steph.
Στιλγίζω, pro στλεγγίζω, ib.
Στελεὶς, ὁ, idem quod στλιβὸν. V. L.
Στελιφέρος, ὁ, plantago anguſtifolia. Theophr.
Στενυγροχαρὶη, ἡ, idem quod στενοχωρία, ſ. στενότης. Gal.
Στιρένσις, ἡ, pro στίρησις. Man.
Στερφόπεπλος, ὁ, pelliceo, ſ. coriaceo peplo indutus. Epith. Herculis. Lyc.
Στέρφις, pro στιφος. Heſ.
Στεφανίαν, ὁ, ſpecies graculi, ib.
Στεφανωτίδες, μυρσῖναι, myrti provenientes modo coronarii operis. Theophr.
Στεφίτης, ὁ, ſupplex corolla oleaginum ramum cinctum gerens. Heſ.
Στεφηφόρος, & στεφφ. coronam, ſ. ſertum geſtans. Lyc. Lat. Flamen.
Στηλόργος, ταφος, ſepulcrum in quo inſtructa erat columna. Ep.
Στησίφυλλον, το, telephium, herba. Heſ.
Στίζω, pro στείχω. Eur. Sic
Στίχω, ſ. pro στείχω. Steph.
Στόικες, οἱ, ſtoici, per contemptum ita dicti. Ath.
Στοιὰ, ἡ, pro στοὰ. Ar.
Στοιβοειδὴς, ες, ſtœben ſua mollitie & laxitate referens, tomentitius. Alex. Aphr.
Στόμη, ἡ, zona. Lyc.
Στορχάζω, pecora ſtabulis, ſ. ſeptis includo. Heſ.
Στῦχος, ὁ, varus. V. L.
Στραγγίζω, idem quod στραγγεύω. Heſ.
Στραπάω, pro ἀσπάω. Ap.
Στρατηγήτης, ὁ, idem cum στρατηγὸς, ut κυβερνήτης. Steph.
Στρατηγηματικὰ, τὰ, pro στρατηγικὰ, ſc. libri, quos Frontinus conſcripſit & edidit, ſic dicti, ib.
Στράτιον, Adv. exp. μίγα, φοβερὸν. Ar.
Στρατοπεδιυσις, ἡ, id, cum στρατοπεδεία. Plat.
Στρατανίδης, ὁ, pro στρατιώτης. Ar.
Στρεπλιὰδα, luſus genus. Poll.
Στρεπλικὸς, ὀρτος, ſ. idem cum στρεπλὸς. Ath.
Στρέπλω, pro στίφω. Steph.
Στρεφάυχην, ενος, ὁ ἡ, ἡν, torquens collum. Apoll.
Στρογγύλη, ἡ, rapum, Steph. στρογγύλαι, αἱ, teretes zonæ. Poll.
Στρογγύλωμα, τὸ, orbis, coagmentum rotundum. V. T.
Στρογγύλωσις, ἡ, rotundatio, - exercitus, ib.
Στρομβοειδὴς, ὲς, idem quod στροβιλοειδὴς. Steph.
Στυβαραὶ, χρυσοῦ, cruſtæ auri. V. L.
Στυγνὶς, pro συγνὶς. Heſ.
Στυγοδέμνιος, pro συγόδεμνος. Steph.
Στυπάζω, ſtipite pello. Heſ.
Στυπακὸς, ὁ, pro σύπαξ. Ar. Sch.
Στυμβδοκος, pro σομβδοκος. Heſ.
Στωμύλιζη, pro σωμύλος, ib.
Συαγριδες, αἱ, piſcium genus. Ath.
Συὰς, ἀδος, ſus. Heſ.
Συβίνη, ἡ, pro συβίνη. Poll.
Συβατίαν, porcos paſco. Heſ.
Συγγείτων, ονος, ὁ, vicinus. Eur.
Συγγυλιζω, retorqueo, converto. Ar.
Συγκαθειργνυμι, pro συγκαθείργω. Steph.
Συγκαλυπτέος, occultandus. Æſch.
Συγκασιγνήτη, v. σύγκασις. Eur.
Συγκιράω, v. συγκιρνημι. Plut.
Συγκλειτικὸς, ejuſdem cleri collega. Steph.
Συγκλιτιαι, αἱ, convexitates. V. L.
Συγκοπίκιες, ſyncopen (ſ. animæ deſectiones inducens). Gal.
Σύγκριμα, τὸ, debitum. Heſ.
Συγχειλίαι, αἱ, labiorum compreſſiones, ſ. commiſſuræ Ariſtot.
Σύγχωμα, τὸ, v. χᾶμα. Sibyl.
Συζοφόω, una tenebras offundo, una obſcuro. Ep.

Συκὸς,

Digitized by Google

Συϊκὸς, idem quod σύϊνος, ſuillus, porcinus. Steph.
Σῦκα αἱμοιγία, ficuum genus in Paro inſula. Ath.
Συκαμῆδρος, ſtultus. Heſ.
Συκηγορία, ἡ, idem quod συκοφαντία, ib.
Συκιδαφόρος, ὁ, pro συκοφάντης, vel συκόπρωκτος, ib.
Συκοβασιλεια, τὰ, regiæ ficus. Ath.
Συκόμορον, & -ρος, idem quod σύκομορον. Steph.
Συκοσπαδίας, ὁ, idem quod συκοφάντης. Heſ.
Συκοφάντης, ὁ, idem, calumniator, delator. Ep, ap. Suid.
Συκωρία, ficus cuſtodio. Poll.
Σύλλιβα, τὰ, *Poët.* fimbriæ, ib.
Σύλλυσις, ἡ, compoſitio litis, ſ. controverſiæ. Diod.
Συλονυξ, υχος, ὁ ἡ ἡ, qu. ſpolians ungues. Suid.
Συμβιάζω, ſimul vim infero. Dem.
Συμβιβάω, una eo, comitor. Heſ.
Συμβολατίνα, paciſcor, contraho, ib. A συμβολή.
Συμβοτης, ὁ ἡ ἡ, compaſcuus. Steph.
Συμβελευσις, ἡ, id. quod συμβελή, ſed parum uſitatum, ib.
Συμμαθητίαω, ſimul diſcere cupio. Plat.
Συμμανθάνω, ſimul diſco, condocefacio. Soph.
Συμμάρτυς, ὁ, qui ſimul teſtimonium dicit. Plat.
Συμμενία, ἡ, conſtantia. V. L.
Συμμετάτιθημι, idem cum συναίτιος. Plat.
Συμμεταποιέω, una vel ſimul commuto. Steph.
Συμμίγδην, *Adv.* mixtim. Man.
Σύμμορφος, ον, ejuſdem formæ. Nic.
Συμπαθία, ἡ, idem ac σύμπαθεια. Ep.
Συμπαιγνία, ἡ, colluſio. Bud.
Συμπαραγίνομενοι, οἱ, competitores. Dion. Hal.
Συμπαρατείνω, ſimul extendo, ſ. protraho aut prorogo. Steph.
Συμπαραφέρομαι, una tranſverſus auferor, una abripior, ib.
Συμπείρω, configo, ib.
Συμπεριαγωγὸς, ὁ ἡ ἡ, qui adjuvat in deducendo aliquo, Plat.
Σύμπηξις, ἡ, compactio, coagmentatio. Plut.
Συμπιλίται, οἱ, qui lanas cogunt ac conſtipant. Poll.
Σύμπλοκος, ον, complexus. Nonn.
Συμπολεμίζω, idem cum συνπολεμέω. Steph.
Συμποσιαρχης, ὁ, convivator, ib.
Συμπρύτανις, ὁ, collega ejus qui πρύτανις appellatur, ib.
Συμφιλοδοξέω, σοι, gloriæ tuæ ſervio. Bud.
Συμφυλακιτης, ὁ, in eodem carcere detentus, ib.
Συμφυτικὸς, quo fit, ut quid coaleſcat, Ariſt.
Σύναγμα, το, ſedimentum lotii. Gal.
Συναγκὶς, ἡ, nomen piſcis. Ariſtot.
Συναείδω, vid. συναδω. Theoc.
Συναίρω, ſimul tollo. Hom.
Συναθύρω, ſimul cum alio ludo. Moſch.
Συναΐχθην, ſimul, uno impetu, Suid. Ab ἄϊαγω.
Σύναινος, ὁ, qui ejuſdem eſt opinionis. Heſ.
Συνακολουθία, ἡ, correſpondentia. Steph.
Συναλγήδων, ὁ ἡ ἡ, conſors doloris. Eur.
Συναλδὴς, ὲς, ſimul creſcens. Nic.
Συναλεαίνω, calefacio, calorem adjuvo, confoveo. Plut.
Συναλμος, ον, conſalaneus. Ath.
Συναλοιάω, vid. συναλοάω. Theocr.
Συναμπορεύω, congredior, una eo. V. L. ſed ſuſpecta vox eſt. Steph.
Συναμύνω, una opitulor. Eur.
Συναναχιεραμαι, v. συναναχεράννυμι. Euſt.
Συναπδάνω, al. συνεναδω. Ap. Phocyl.
Συναντιλήψις, ἡ, opitulatio, auxilium. Ath.
Συναπύτω, perdo, interimo. Æſch.
Συναπαντιζω, concurro. Themiſt.
Συναπελαύνω, una expello. Steph.
Συναπολαμβάνω, ſimul recipio, ib.
Συναπολείπω, ſimul derelinquo, ſ. deſtituo, ib.
Σύναρσις, ἡ, conjunctio, harmonia. Heſ.
Συνασπιδόω, idem quod συνασπίζω. Xen.
Συνδάμναμαι, ſimul ſubigor. Nic.
Σύνδεσις, ἡ, colligatio. Steph.
Συνδεσμεύω, colligo, connecto. Polyb.
Συνδεσμώτης, ὁ, qui una vinctus eſt. Steph.
Συνδεσποτεία, ἡ, dominii ſocietas, dominium duobus commune, ib.
Σύνδετος, colligatus. Soph.
Συνδουλεύω, ſimul ſervio. Eur.
Σύνδρομα, τὰ, concurſus. Ap.
Συνδυάδικα, duodecim omnino. Eur.
Συνειδὸς, τὸ, pro συνείδησις. Orph.
Συνείρυε, contrahebat. Ep.
Συνεισπορεύομαι, una ingredior. Steph.
Συνεκπορίζω, ſimul ſubminiſtro, ib.
Συνεκποτέον, ſimul ebibendum. Ar.
Συνέμβολον, τὸ, inſertio, injectio. Æſch.
Συνενδείκνυμαι, conjunctam indicationem habeo, indicationi confero. Gal.
Συνενδιάω, una verſor, V. L. ſed v. ενδιάω, ſ. ενδιάζω.
Συνενίγκω, vid. συμφερω. Eur.
Συνεξαιματόω, una cruento. Philo.
Συνεπεγείρω, ſimul excito. Æſch.
Συνεπικπίω, obligurio. Ep.
Συνεπιβλάπτεσθαι, una lædi. Ariſtot.
Συνεπικερδαίνω, una concutio. Xen.
Συνεπικύπτω, ſimul incumbo. V. L.
Συνεπιταχύνω, una accelero. Steph.
Συνεπιτέλλω, una orior, ib.
Συνερανιστὴς, ὁ, vid. ἐρανιστὴς. Ath.
Συνεργω, concludo, in unum concludo, copulo. Plat.
Συνεριπτῶ, ſimul everto, diſturbo. Greg.
Σύνερος, conjux. V. L.
Σύνεσις, ἡ, idem. Man.
Σύνετον, το, prudentia. Eur.
Συνευάω, una ſopio. Phal. Epiſt.
Συνευρίσκω, una invenio. Steph.
Συνεχθαίρω, ſimul odio perſequor. Ep.
Συνεχίζω, continuo, conjungo. Bud.
Συνεψιάζω, colludo, ſimul ludo, Suid. Ep.
Συνηβάω, ſimul juveneſco, vel ludo. Anac.
Συνηδολία, ἡ, congreſſus. Ap.
Συνήκος, qui audit, vel auditu percipit. Poll.
Συνήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ, ſocius, amicus. Ap.
Συνηρὴς, ὲς, congruens. Nic. vid. συνήρης.
Συνθεία, ἡ, eadem divinitas. Steph.
Σύνθειν, ὁ, conviva, concœnator. Ath.
Συνθολόω, idem quod ſimplex. Steph.
Σύνθρονος, ὁ, aſſeſſor. Syneſ.
Συνιεροποιὸς, ὁ, qui una ſacra facit. V. L.
Συνίσημι, *inuſ.* idem quod σύνοιδα. Steph.
Συνισορέω, idem, ſum conſcius. Heſ.
Συνκλήρεύω, una ſepelio. Ap.
Συννύω, idem quod συννέω. Steph.
Συνοδοντὶς, piſcis nomen. Num.
Συνοδοντίτης, λιθος, gemma e cerebro eorundum piſcium. Plin.
Συνοικείωσις, ἡ, conciliatio, *item* figura, ap. Rhet. vid. Steph.
Συνοισὸς, collatitius. Euſt.
Συνομηρὴς, ὲς, ſimul coagmentatus. Nic.
Συνομωμότης, idem quod συνωμότης. Ar.
Συνοπάων, ὁ, comes, adſectator. Orph.
Συνοριγνάμενοι, οἱ, cupientes. Suid.
Συνοφρύωμα, τὸ, pars frontis in qua ſupercilia concurrunt. Hom. Sch.
Συνοχμὸς, *Att.* συνιοχμὸς, idem quod συνοχή. At σύνοχμὸς ὁδὸς, idem quod στενωπός. Euſt.
Σύνταρσος, ὁ, qui cum aliquo conjunctus ταρσὸν efficit. Steph.
Συντατέον, contendendum, ſ. connitendum eſt. Plat.
Συντελίσεία, ἡ, municeps, Priſc. A συντελὶς ὴς.
Συντήριον, pro συντηρητικὸν, Herodian, ſ. pro σωτήρια, & σωτηρικόν. Steph.
Σύντονα, σύντονον, *Adv.* validè, non remiſſè, contento virium nixu, vel æquali nixu. Eur.
Συντρώω, idem quod συντιτρώω. Steph.
Συντύραννος, ὁ, ſocius in tyrannide, συμβασιλεὺς, ib.
Συνυποχωρέω, una retrocedo, ib.
Συνυφάω, contexo, ib.
Συνώμοτον, τὸ, conjuratio, ſ. jusjurandum de conſpiratione datum. Thuc.
Συνωμοτὸς, pro συνωμότης. V. L.
Συνωμότης, eodem jurejurando aſtrictus. Ar.
Συνωνυμέω, ſynonymus ſum. Steph.
Συναρίζω, ſimul ſervo. Man.
Σύναρος, conſonus, cognatus. Heſ.
Σύναχα, pro συναχαδόν, Eur. σύεχα. Scal.
Συοβοιατοὶ, οἱ, porcini Bœoti. Steph.
Συσθρίμμαν, ὁ ἡ ἡ, ſues alens. Naz.
Συοκλόνος, ὁ ἡ ἡ, porci interfector. Call.
Συρράχαθίω, conſringo. Nic.
Συστρόφος, ον, qui ſues alit, apros nutriens. Steph.
Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe. V. L.
Συρισμολος, *per Sync.* pro
Συριγγίμολος, vel συριγγιόμολος, canalis ſubterraneus quo aqua in caſtella obſeſſorum ducitur. Euſt.
Συριγγὶς, ίδος, ἡ, fiſtularis. Theophr.
Συρίσκος, vel σύρισκος, vas quoddam ex vimine aliave materia contextum, in quod ficus imponebant. Heſ.
Συρματίδες κόπρος, ſtipularius fimus. Gaz.
Σύρνια, ſtriges, aves inauſpicatæ. Steph.
Συρράδος, adulterinus, mixtus. Heſ.
Συρρύεις, qui confluxit, ſ. confluit, tanquam a συρρύημι. Steph.
Συσκήνιον, τὸ, contubernium. Xen.
Συσπάζω, pro συσπάω. Steph.
Συσημαίνω, conſigno. Suid.
Συσταθμία, ἡ, ponderis æqualitas. Steph.
Συστατέω, commendo, probo. V. L.
Συστάτης, ὁ, qui ſimul ſtat. Steph.
Συστροφὶκὸς, cogendi & condenſandi vim habens. Hipp.
Σύσχορος, ὁ ἡ ἡ, una choreas agens. Steph.
Συφαιὸς, ὁ, ſubulcus, porculator. Heſ.
Συφορβία, ἡ, grex porcorum. Suid.
Συχνᾶ, συχνὴν, *Adv.* pro συχνῶς. Xen.
Σφαιρωειδὰς, in modum ſphæræ, ſ. pilæ. Steph.
Σφαιρωτὴς, ὁ, rotator. Syneſ.
Σφάκτρια, ἡ, mactatrix, ſacrifica. Suid.
Σφαλιερόνηκλος, ὲ, in quo non tuto natatur. Steph.
Σφαλλὸς, ſ. σφάλος, lignum, quo ſontium pedes vinciuntur. Lipſius V. L.
Σφαλμέω, idem quod σφάλλομαι. Suid.
Σφάλτης, ὁ, ſupplantator. Lyc.
Σφέλμα, τὸ, flos ilicis vel lentiſci. Heſ.
Σφηκεῖον, idem quod σφηκίον, *it.* phalangii quoddam genus. Nic.
Σφηκίσκος, σφηγισκὸς, & σφηναριον, cuneolus. Heſ.
Σφηκισμὸς, ὁ, genus harmoniæ, ſuſurro vel bombo veſparum non abſimile, ib.
Σφηλὸς, ὁ, mobilis, qui facile labefactari aut commoveri poteſt, ib.
Σφήτλος, ὁ, qui eſt e tribu qui vocatur σφήττος, al. acer. Ar.
Σφικὶς, avis quædam. V. L.
Σφονδυλόεις, εσσα, εν, vertebroſus, Man. A σφόνδυλος, *Att.* pro σπόνδυλος.
Σφραγίαι, Νηρηίδες. Exp. ædicolæ. Orph.
Σφραγίτιδες, Nymphæ. Plut.
Σφυγμαδῶς, veluti cum vena pulſu diſtenditur. Gal.
Σφυδὰν, ὁ, validus, robuſtus, durus. Heſ.
Σφυρῖτις, φλὶψ, malleoli vena. Gorr.
Σχεδρὸς, patiens, laborioſus. Heſ.
Σχελὶς, ίδος, ἡ, laterum caro. Ar.
Σχενδύλη, ἡ, inſtrumentum quoddam fabrile. Heſ.
Σχενόω, macero. Steph.
Σχετλιότεκνος, ὁ ἡ ἡ, infelix liberis. Cyr.
Σχιδανὸς, fiſſus, ſciſſus. Steph. ſine exemplo.
Σχιδίον, τὸ, aſſula. Vitruv.
Σχινέλαιον, τὸ, lentiſcinum oleum. Dioſc.
Σχινὶς, ίδος, ἡ, bacca lentiſci. Hipp.
Σχισμὸς, ὁ, laceratio. Æſch.
Σχοίναρθος, ſquinanthus, ap. Med.
Σχοινιφιλίνδα, luſus quoddam genus. Poll.
Σχολέω, vaco, V. L. A σχολή.
Σῶδες, aves quædam. Opp.
Σωκρατέω, Socratem ago. Ar.
Σώκω, pro σωκέω. Heſ.

Digitized by Google

Σωματόφορβος, ὁ, corporis altor, Man. A φέρβω.
Σωματόφρουρος, ὁ, corporis custos, ib.
Σωρακὶς, ἡ, instrumentum equisonis cavum quo equi crines cohibentur. Poll.
Σωσιάνειρα, ἡ, servans viros. Cyr.
Σωτέον, idem quod σωστέον. Steph.
Σωφρονεντας, modeste, prudenter, vel moderate se gerendo, ib.

T.

Ταβαῖται, lignea quædam pocula. Ath. Ταβαϊτης, sc. ἄρτος, ib.
Ταγυρὶ, minimè. Suid.
Ταιερῶς, instar eorum quæ ταιερὰ dicuntur. Ath.
Ταικᾶνες, οἱ, pastilli ex adipe conciso minutatim, adjectis & aliis. Poll.
Ταλαίμοχθος, ὁ, patiens laborum. Eust.
Ταλαιπέριος, pro quo ταλαπέριος. Steph.
Ταλασήϊς, Poët. ταλάσιος. Ap.
Τάλται, αἱ, olearum rami. V. L.
Ταμεία, pro ταμία. Poll.
Ταμειδιον, τὸ, Dim. repositoriolum. Steph.
Ταμιεύτωρ, idem quod ταμίας. Man.
Ταναϋφὴς, in longum (s. subtiliter, Suid.) textus.
Ταντα λίζω, decutio. Anac.
Ταντα λόω, idem. Soph.
Τανυμήκης, ες, in longum protensus, prolixus, altus. Ep.
Τανυπλόκαμος, idem quod τανύθριξ. Nonn.
Ταυύπερμος, ον, extensos habens stipites, s. truncos. Coluth.
Ταυύπρωρος, ω, proram extensam & promissam habens. Cal.
Τανυσκόπελος, ον, scopulos in longum pretentos vel altos habens. Nonn.
Ταυύφθογγος, ον, extendens vocem. Tryph.
Ταυύχειλης, ὁ ἡ, ἡ, extendens labra. Col.
Ταραξίας, ὁ, turbulentus, turbis studens. Suid.
Ταραξικόρδιος, ον, qui cor turbat. Ar.
Ταραξίππος, ον, qui equos turbat, &c. Pelopis cognomentum.
Ταραξιππόςρατος, ὁ, equestrium copiarum perturbator. Ar.
Ταργαίνω, turbo. Hes.
Ταριχευτὴρ, ὁ, conditor. Man.
Ταριχηρὸς, ὁ, qui salsamenta advehit. Bud.
Ταρσὰ, τὰ, pedes. Ep.
Ταρφὺς, densus, frequens. idem quod ταρφὴς. Æsch.
Ταυρᾶς, ὁ, Phasianus. Ath.
Ταυρία, festum in honorem Neptuni.
Ταυρίαω, pro ταυράω. Steph.
Ταύριος, taurinus. Soph.
Ταυροπόλια, festum in honorem Dianæ. Hes.
Ταυροπὸς, s. ταυραπὸς, qui taurino aspectu, s. taurina facie est. Ath.
Ταυρὰ, ἡ, Taurica Diana. Steph.
Ταυρώδης, ες, taurinus, qui taurina facie est. At ταυρωδία, Adv. tauri in modum, torvum, Nic.
Ταυτομολεω, idem cum αὐτομολέω. V. L.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος. Herod.
Ταχυτροφάλιγξ, ὁ ἡ, ἡ, celeriter volubilis. Nonn.
Ταχυφθίμενος, η, ον, cito periens, ib.
Τεθμὸς, ὁ, } lex, ritus, institutio. Pind.
Τέθμιον, τὸ, }
Τεθυμμι, pro θύσκω. Hom.
Τεκτοναρχες, ὁ, fabrorum materiariorum præses. Ath.
Τεκτονεργὸς, ὁ, Architectus. Hes.
Τελειοστιχὶς, ἴδος, ἡ, versus s. versuum quorum primæ & ultimæ syllabæ connexæ esculentum aliquid, aut poculentum, aut vas seu utensile notant. Steph.
Τελεόγονα, τα, perfecti fœtus, ib. A
Τελεόγονος, ον, perfecte generatus, ib.
Τελεσιμορος, ον, efficiens, s. afferens mortem. Nonn.
Τελετηφορία, ἡ, sacra ceremonia. Synes.
Τέλεώσις, ἡ, vid. τελείωσις. Steph.
Τέλθος, τὸ, præmium. Call.
Τελλὶν, ἡ, piscis quidam. Ath.
Τελματόω, exicco. Strabo.
Τελὼν, ῶνος, ὁ, publicanus. N. T.
Τελωνῆτης, ὁ, idem quod τελώνης. Man.
Τελωνικὸς, ad publicanos pertinens, it. vestigalis, Steph.
Τεμαχίσκος, Dim. vid. τέμαχιον. Ath.
Τεμαχίτης, ἰχθυς, piscis, qui in frusta secari solet, & muria condiri. Ar. Sch.
Τεμεναρὸς, ὁ, sacri agri cultor. Hes.
Τεμμάχιον, pro τεμάχιον. Steph.
Τένθω, idem quod τένδω. Ar. Sch.
Τένος, ὁ, lorum. Man.
Τεραμότης, ἡ, teneritas leguminum coctibilium. Theophr.
Τερατειος, idem cum τερατικὸς. Steph.
Τερατολογίας, ὁ, idem cum τερατολόγος. Suid.
Τερατόδευμα, τὸ, opus monstrosum, s. monstrum. Steph.
Τερθρατὴρ, locus in prora, unde in mare prospicit proreta. V. L.
Τερμιὼς, ὁ, (ζεὺς) terminalis. E. M.
Τέρμις, ἡ, idem quod τέρμα, item, pes. Hes.
Τερμοδρομέω, ad finem curro. Man.
Τερσία, ἡ, siccitas, arefactio. Jul. Ep.
Τέρω, contero, domo. V. L.
Τεταρτημορὲν, pro τεταρτημόριον. Poll.
Τεταρτας, Adv. quarto gradu, vel loco. Steph.
Τετραγωνοπρόσωπος, quadratam faciem habens, ib.
Τετράζων, fræni genus. V. L.
Τετρακνήμων, idem quod τετράκνημος. Pind.
Τετρακος, Ath.
Τετρακότυλος, quatuor cotylas capiens, ib.
Τετραλιξ, herba quædam. Theophr.
Τετραλογία, ἡ, quatuor δράματα. Diog. L.
Τετραμέτρητος, quatuor metretas capiens. Ath.
Τετράμηνον, τὸ, quatuor mensium spatium. Steph.
Τετράπεδητὶ, quatuor pedibus. Suid.
Τετράπιλος, quaternas pinnas gerens. Ath.
Τετραπάχων, nomen herbæ. Dios.
Τετρασατὴρ, numisma Cyreniacum, s. quatuor valens stateribus. Poll.
Τετρασοιχεὶ, quatuor ordinibus, quaterna serie. Philo.
Τετράστυλος, quatuor columnas habens. Vitruv.
Τετραφάρμακος, quatuor medicamentis constans, antidoti nomen, al. μυτήριον. Gorr.
Τετραφόροι, οἱ, qui quaterni aliquid ferunt, s. bajulant. Steph.
Τετράφυλος, in quatuor tribus distinctus, ib.
Τετραχοινικὸς, quatuor χοινικας implens. Dios.
Τετραχορδικα, τὰ, quæ habent quatuor Chordas. Vitruv.
Τετράων, & τέτριξ, avis nomen, Eust. Aristot.
Τετραωβολιαῖος, idem quod τετράοβολος. Suid.
Τετραωβολίζω, accipio quatuor obolos. Poll.
Τετράωρυγος, qui quatuor vallorum, s. fossarum est. Ab ὀρύσσω.
Τετρίζω, strido, ut cicada, fritinio. Steph.
Τευθὴν, ηνος, ὁ, explorator. Suid.
Τευκρὶς, ἡ, herbæ nomen. Dios.
Τεύκριον, το, idem, al. hemionion. Plin.
Τευτλοφάκη, ἡ, edulium ex beta & lente mistis. Dios.
Τευχῖτις, χοῖνος, juncus Babylonius vel Arabicus, ib.
Τεχνασμὸς, ὁ, artificium. Man.
Τεχνίζομαι, fabricor. Steph.
Τηθιζος, idem quod τηθία, ib.
Τηκόλιθος, ὁ, lapides liquefaciens. Paul. Ægin.
Τηλεζόας, ὁ, s. τηλίθροος, ὁ, cujus clamor longe se extendit. Hes.
Τηλίθω, Poët. pro θάλλω. Steph.
Τηλίφυλλον, s. τηλεφυλλον, papaveris folium. Theoc. Sch.
Τηλις, εως, ὁ, fœnogræcum, al. siliqua, ib.
Τημελητὴς, ὁ, idem qui & ἐπιμελητὴς, ib.
Τήμερα, pro σήμερον. Ar.
Τησίχρυσος, ὁ, aurum atterens, al. τισίχρ. verum & hoc & illud suspecta sunt. Steph.
Τήτυμος, verus, Hes. pro ἐτήτυμος.
Τήτη, ἡ, regina, ib.
Τιθὰ, ἡ, ὄρνις, mansueta avis, i. e. gallina. Ep.
Τιθάσιον, τὸ, natura cicur & mansueta. Theophr.
Τιθασευτὴς, ὁ, vid. τιθασευτὴς. Ar.
Τιθηνητὴρ, nutritor, nutritius. Ep.
Τιθηνίδια, τὰ, q. d. nutricalia, festum. Laced. Ath.
Τικτικὸς, parturiens, brevi pariturus. Poll.
Τίμιον, Adv. pro τιμιως, Ar.
Τιμοδημος, ὁ, populum honorans, s. a populo honoratus. Ep. Call.
Τιμωρητέον, vindicare oportet & auxilio esse. Thuc.
Τινακλοπήληξ, ὁ, qui galeam quassat. Steph.
Τιτανὶα, ἡ, Titania, s. Titanica. E. M.
Τιτανικὸς, ἡ, ὁν, Titanicus. Plut.
Τιτανομαχία, ἡ, bellum Titanum. Ath.
Τιτηνὶς, ἡ, Diana. Nic.
Τιτθεία, ἡ, nutritio, cura, Dem. A τιτθεύω.
Τιτύσκω, vid. τιτύσκομαι. Lyc.
Τλημπάθεια, ἡ, patientia, miseria. He.
Τμηξίθεος, ω, dividens Deum. Cyr.
Τμητικῶς, more eorum, quæ τμητικὰ sunt. Suid.
Τοεθορύαω, quatio, concutio. Hes.
Τοιχομαχέω, parietem oppugno. Steph.
Τοιχορυκίης, ὁ, pro τοιχορ. ib.
Τολμητέον, audendum est, ib.
Τολμητὸς, audendus, suscipiendus. Soph.
Τομεὺς, sector, incisor. Hes.
Τομευω, idem quod τεμνω, ib.
Τόμυρος, ὁ, vates. Eust.
Τονθορυζέω, idem quod τονθορύζω. Ath.
Τονθορὺς, υος, ὁ, murmur. V. L. τονθρὺς. Hes.
Τονικὸς, ὁ, qui tenore, s. extensione fit, item firmus. Steph.
Τόξαρχες, ὁ, dux. Æsch.
Τοξαλκὴς, ὲς, ὁ, sagittarius. Man.
Τοξευτὸς, jaculo ictus. Soph.
Τοξοβόλος, ὁ, jaculator, Steph. A βάλλω.
Τοξοδόμας, ὁ, idem. Æsch.
Τοξοποιὸς, ὁ, qui arcus & jacula conficit. Steph.
Τόπαζον, & τόπαζος, idem quod τοπάζιον, s. τοπάζιος λιθος. Dion.
Τοπασεον, conjiciendum & suspicandum est, Hes. A τοπάζω.
Τοπέω, idem quod τοπεύω. Suid.
Τοπεῶν. τοπίον, Ion. ταπίον, funis, rudens. Suid. Poll.
Τόρβιλος, querulus. Hes.
Τόργος, cycnus, Lyc. vultur. Suid.
Τορεὺς, ὁ, idem quod τορευτὴς, item, instrumentum quo utuntur οἱ τορευται. Poll.
Τορύνω, idem quod τορυνέω. Ar.
Τορωτασπιδολυρόγλυφοι, οἱ, qui torno concinnant ac scalpunt clypeos lyrasque. Ar.
Τουρκογενὴς, ὁ, Turcus. M. Mus.
Τραγηφόρος, ὁ, hircinam pellem gestans. Hes,
Τραγεῖν, idem quod τράγειν; φαγεῖν. Suid.
Τραγικεύομαι, tragicè loquor. Ar. Sch.
Τραγισὴς, ὁ, sacrilegus, sc. qui hircum immolationi destinatum furripuisset. Hes.
Τραίνω, idem quod τορέω. Ep. Suid.
Τρακλαίζω, dealbo, candidum reddo. Phav.
Τράκλος, κηρὸς, cera, quæ tractando inalbuit. Æsch.
Τράκλωμα, τὸ, emplastrum quod equorum scapulis imponitur. V. L.
Τράμπις, ἡ, navicula qua trajicitur, Lyc. barbarica navicula. Nic. Sch.
Τρανίω, idem quod τρανόω. Steph.
Τραῦξανα, τὰ, quæ ex jumentorum præsepi decidunt, item, spinosa ligna & arida. Pherec.
Τράφαλος, idem quod τριφαλὶς. Hes.
Τραφὴξ, pars navis ubi scalmi ponuntur. Lyc.
Τραχιαίνω, asper, scaber, salebrosus, Suid. al. τραχυνὸς.
Τραχωματικὸν, κολλύριον, tollendis oculorum asperitatibus efficax. Gal.
Τρεπλέον, vertendum est. Plat.
Τρεπλόλης, ἡ, conversio, versio. Hes.
Τρεχίως, Poët. pro τραχέως. Steph.
Τριαινόω, tridente moveo, Ar.

Τριακὰς

Τριακονταρχία, ἡ, dominatus triginta virum. Xen.
Τριακοντούτις, ῐδος, quæ triginta annorum est. Steph.
Τριακονταρυγ©, triginta vallos habens, ib.
Τριακλὴρ, ὁ, victor. Æsch.
Τρίαξ, pro τριάς. Hes.
Τρασμός, ὁ, trinarii numeri ratio, al. τριαγμος. Steph.
Τριζαλλοὶ, οἱ, sycophantæ, Sch. Ar.
Τριζίκια, τὰ, ricini. V. L. ex Sch. Hom.
Τριζολεκξαπελ©, ον, durus, inconditus, absurdus. Ar. Sch.
Τρίζρυχ©, ον, ter madefactus, ter rigatus, Steph. A βρέχω.
Τριζωνέομαι, τρίζωνα εἰμὶ πραγματων. Suid.
Τριγέννητ©, ὁ ϰ᾽ ἡ, ter genitus. Lyc.
Τριγίγας, αντ©, ὁ, ter gigas. Orph.
Τρεγκόω, pro θριγκόω. Hes.
Τρεγλοφόρ©, ον, mulliser. Ep.
Τριγόμφ©, tribus clavis compactus. Soph. Fr.
Τρὶ δακητ©, ον, ter morsus, aut mordendus. Plin.
Τρίετες, triennio. Hom.
Τριηριαρχημα, τὸ, sumptus qui fit in trierarchiam. Steph.
Τρηροποιὸς, ὁ, navis structor, ib.
Τρίκοδυλ©, ternas in digitis juncturas curvaturasque habens, alternos in iis nodos, s. tubera extantia, ib.
Τρικοντ©, dignus qui sæpius pereat, & defossus obruatur humo. Hes.
Τρικοπάνις©, vid. τρισκ. V. L.
Τρικόρυμβ©, ὁ ϰ᾽ ἡ, ter eminens. Synes.
Τρίκροτ©, ὁ ϰ᾽ ἡ, triremis. V. L.
Τρικυλίνδητ©, ter aut sæpius volutatus, ib.
Τρίμιθ©, ὁ, terebinthus. Nic. Sch.
Τριμμάτιον, τὸ, Dim. pro τρίμμα. Ath.
Τρίμνης, idem quod τριμναῖ©. Poll.
Τριμεροι, οἱ, fauces. Orph.
Τριοδίτης, ὁ, qui in trivio est. Steph.
Τριοδοντια, ἡ, piscatus, ib.
Τριόνυχ©, vid. τριαν. Lyc.
Τριοπὶς, ἰδ©, ἡ, tria foramina habens, s. ternos oculos. Poll.
Τριόρυφ©, vid. τριαρ. Steph.
Τριόφυλλον, τὸ, idem quod τριφ. Nic.
Τριπαία, ἡ, πνοὴ, contrarius flatus. E. M. ex Soph. sed leg. τροπαία. Steph.
Τριπλασιων, idem quod τριπλάσι©, ib.
Τριπλαξ, triplex. Hom.
Τριποδικ©, ον, ad tripoda pertinens. Call.
Τριποδιλάλ©, ὁ, e tripode loquens, *Epith.* Apollinis. Ep.
Τριπόθητ©, ον, ter desideratus, exoptatissimus. Mosch.
Τριπόλιον, ter canescens, herbæ nomen, τρισπ. Hes.
Τριπροσωποφανὴς, ες, triformis visu. *Epith.* Jani. Musur.
Τρισεγνοϊκ©, commiseratione dignus. Cyr.
Τρισάριστ©, ter optimus. Naz.
Τρισδιαστατον, σωμα, corpus triplici constans intervallo, i. e. altum, latum & densum. V. L.
Τρισέλικ©, ὁ ϰ᾽ ὑ, ter circumvolutus, tortuosus. Synes.
Τρισκαιδικόκλιν©, tredecim lectis instructus, s. triginta lectorum capax. Ath.
Τρισκαιδικόργυι©, qui triginta orgyiarum, s. ulnarum est. Steph.
Τρισμακαριτης, ὁ, ter beatus. Ath.
Τρισάλας, ter miser. Eur.
Τρισσοκάρηνος©, ον, triceps, Orph. vid. Thes. Gr. pr.
Τρισσοφὴς, ες, tribus personis illustris. Naz.
Τρισάσιον, quod triplum appenditur, & triplicato pondere æstimatur. Arrian.
Τρισοιχια, ἡ, tres ordines, s. triplex series. Steph.
Τρισυλλαβία, ἡ, tres syllabæ, ib.
Τριτογενὴς, ὁ ϰ᾽ ἡ, ter genitus.
Τριτοκόλλιον, tertia collybi pars, triens collybi. Steph.
Τριτοπατρεις, pro τριτοπατορες. E. M.
Τριτὰ, Æol. caput, Sch. Ar. unde τριτογενεια.
Τριφαὴς, ες, triformis. Synes.
Τριφορεω, ter fructum fero. Theophr.
Τρίχακλον, τὸ, pectunculus. Suid.
Τριχαπλοῦς, τὸ, textum quoddam tenue, & bombycinum, ib.
Τρίχηλ©, ον, trisulcus. Æsch.
Τριχθάδι©, α, ον, triplex, trinus. Ep.
Τριχιάω, pilosus sum, crinitus sum. Steph,
Τριχίδιον, Dim. pro τριχιὰς, ib.
Τριχίνιον, τὸ, vestis ex pilis confecta. V. L.
Τριχισμὸς, idem quod τριχιάσις. Gorr.
Τριχίτης, & τριχίτις, pilaris. Dioscor.
Τριχοβρὼς, ῶτος, pilos arrodens, tinea. Arr.
Τριχοειδὴς, ες, pilorum, s. capillorum formam habens. Steph.
Τριχολαβὶς, ἡ, volsella, ib.
Τριχομανὲς, filicula herba. Dioscor.
Τριχοπλάστης, qui capillum fucat, s. ornat. Cam.
Τριχορδος, tres habens chordas, triplici intentus chorda. Steph.
Τριχοτράκτης, ὁ, pilorum erosor. Cam.
Τρίχυλος, qui crispo est capillo, s. simpl. crispus, ib.
Τριχυσιαί©, trium congiorum capax. Dioscor.
Τρίχρονος, qui trium temporum est. Steph.
Τριχωμάτιον, Dim. pro τρίχωμα. Arist.
Τριψίχρας, polypus, qui attritu colorem inducit, ib.
Τριώλαξ, certamen cursus virginum. Hes.
Τριώπης, qui triplici aspectu est, triformis, *it.* trioculus. Steph.
Τρομάζω, intremo. V. L.
Τρομητὸς, idem quod τρομερός. Steph.
Τρόνος, & τρόνα, stuppa, stamen, fusum. Hes.
Τρόπα, lusus puerilis genus, Steph.
Τροπαία. ἡ, mutatio. Æsch.
Τροπαιοχέω, trophæum teneo, *al.* trophæum statuo. Steph.
Τροπαλὶς, fasciculus alliorum, Ar. Sch.
Τρόπηλις, idem. Suid.
Τρόπηξ, manubrium remi. Hes.
Τροπιάζω, solstitium facio. Gaz.
Τροπίδια, ζύλα, ligna apta ad fabricandas navium carinas, Plat.
Τροπίζω, carina instruo. Hipp.
Τροφαλὶον, Ath. &
Τροφαλὶς, pro τροφαλὶς. Eust.
Τρόφις, Gal. *al.* τρόφις. Hes.
Τροφοποιὸς, ον, nutritor. Man.
Τροχάλειον, τὸ, orbis rotundus in modum rotæ. Arat.
Τροχαλιώδης, ες, trochleæ similis. Hipp.
Τρόχεος, idem quod τροχόεις. Nic.
Τροχήλατ©, rota s. rotis agitatus. Soph.
Τροχιλαία, idem quod τροχαλία. Aristot.
Τροχμαλος, s. τροχμαλον, acervus lapidum, *al.* macceria. Nic.
Τροχοκυκλάδες, οἱ, Judæi, a tonsura rotundæ formæ. Euseb. Ar.
Τρυγοδαίμονες, dæmones peruncti fæcibus ora. Ar.
Τρυγοδίφησις, ἡ, fæcis perscrutatio, lusus quidam. Poll.
Τρύγοιπ©, colum, cribrum, sacculus. Ar.
Τρυγοιπῶ, fæces premo. Suid.
Τρυγοτάω, rado, scalpo, ib.
Τρύσκω, idem quod τρύω. Steph.
Τρυσμὸς, ὁ, murmur, susurrus. Greg.
Τρυτοδοκη, *per Sync.* pro τρυτανοδόκη. Ep.
Τρυφιρὸν, τὸ, delicata vita. Thuc.
Τρυφιρᾶς, *Adv.* delicate, molliter.
Τρυφιραμπίχων, ὁ, delicate vestitus. Ath.
Τρυχνόω, pro τρυχόω. Gal.
Τρῶμη, ἡ, *Ion.* pro τρῶσις. Eust.
Τρωοφθόρ©, Trojanos perdens. Op.
Τραπέω, pro τροπάω. Steph.
Τρώσκω, pro τρώω. Hipp.
Τυκίον, Dim. a τύκ©. Eust.
Τύκισμα, τὸ, structura. Lyc.
Τυλὰς, turdorum genus, *al.* ἰλλὰς. Eust.
Τύλιμος, crumena pellicea, V. L. ex Ep.
Τυλοειδὴς, ες, calli speciem gerens. Gorr.
Τυλυφάντης, s. τυληφ., qui culcitas texit, Poll.
Τυμβαύλης, siticen, Gal.
Τυμβιὰς, ἡ, sepulcralis. Nonn.
Τυμβίτης, s. τυμβείτης, idem. Ep. ap. Suid.
Τύμπανος, ὁ, idem quod τύμπανον. Ep. ib.
Τυμπανοφορέομαι, tympanum fero, s. porto. Ath.
Τύξις, ἡ, s. τεῦξις, apparatus. Hes.
Τυπίω, idem quod λυπέω, ib.
Τύπης, ου, ὁ, percussor, ib.
Τυπίας, ᾱ, ὁ, ductilis. Poll.
Τυποειδὴς, ες, typo similis. Sibyl.
Τυραννοποιὸς, tyrannum, s. tyrannos efficiens. Plat.
Τυρίον, τὸ, caseolus, Dim. Steph.
Τυρογαλα, serum. Hes.
Τυρόκνη, idem quod τυρόκνησις. Steph.
Τυροκομεῖον, τὸ, caseale, caseuria taberna.
Τυροκομία, curatio eorum quæ ad caseos pertinent, ib.
Τυρονατος, dorsum habens ex caseo. Ar.
Τυροφορεῖον, τὸ, asser in caseali dispositos caseos sustinens. Steph.
Τυρρηνολίτης, ὁ, Tyrrhenorum perditor. *Epith.* Bacchi. Ep.
Τυρᾶς, pro τυρόις. Eust.
Τυτῶ, noctua. Hes.
Τυφίω, pro τύφω. Steph.
Τυφήρης, ardens, fumans. Ep.
Τύφλη, ἡ, piscis quidam. Ath.
Τυφλίναι, idem quod τυφλίνοι. Arist.
Τυφλωμανια, pro τυφομ. V. L. Steph.
Τυφωσραν, pro τυφο. Ar. Sch.
Τυχάζω, idem quod τυγχάνω. Hes.
Τυχίζω, vid. τυκίζω.
Τυχίον, vid. τυκίον.
Τύχος, vid. τύκος.
Τύχω, vid. τύκω.
Τύψις, ἡ, idem quod τύμμα, Nic.

Υ.

Ὑαινὶς, ἡ, piscis nomen, Hyænula. Ath.
Ὑακινθὶς, ἡ, nom. pr. Hyacinthis, ib.
Ὑακινθόκωμος, idem quod ὑακίνθια, τὰ, Hes.
Ὑάλη, pro ὕαλος, ib.
Ὑαλόω, in vitrum converto. Steph.
Ὑαλώδης, idem quod ὑαλοειδὴς, ib.
Ὑάλωμα, τὸ, vitium in oculis equorum, ib.
Ὑανσος, α, ον, aspectu terribilis. Hes.
Ὑάς, ἄδος, ἡ, sucula, Eust. Ὑάδες, αἱ, Bacchæ.
Ὑβιὸς, pro ὑβὸς. Steph.
Ὑβρισμὸς, idem quod ὕβρισμα. Æsch.
Ὑβριστὴρ, idem quod ὑβριστὴς. Steph.
Ὑβριστιάω, idem quod ὑβρίζω. Anac.
Ὑβριτέλωτις, contumeliosi in risu. Man.
Ὑβριτοδικαι, οἱ, qui causas & crimina in judicium pertrahere nolunt. Poll.
Ὑγιάτιρος, pro ὑγιέστερος. E. M.
Ὑγρὰ, s. ὑγρὰ (sub κίλευθ©) mare. Hom.
Ὑγρέμπλαστρον, τὸ, emplastrum liquidum. Steph.
Ὑγροκέφαλος, qui humido capite est. Alex. Aphrod.
Ὑγροκήλη, Hernia aquosa, s. ὑδρόκ. Poll.
Ὑγροκιρσοκηλη, vid. Steph.
Ὑγροσκελὴς, ες, humida crura habens. Cyr.
Ὑγροτερας, mollius, flexibilius. Xen.
Ὑγροφθαλμια, lippitudo. Steph.
Ὑγρόφθογγος, sc. poculum, in quo liquores resonabant. Ep.
Ὑγροφοίνιξ, nomen avis. *Æol.*
Ὑδαξόω, aqueum, s. aquosum reddo. Bud.
Ὑδατηγὸς, idem quod ὑδραγωγος. Suid.
Ὑδατικες, ὁ, aquarius. Theophr.
Ὑδατοειδὴς, idem quod ὑδατώδης, ib.
Ὑδατοπίγης, ες, aquarum scatebras habens. Opp.
Ὑδατόστρατος, in aquâ stratus. Io. Dam.
Ὑδατόχλοος, virens aqua. Hipp.
Ὑδεῖο, *Poët.* pro ὕδα. Ap.
Ὑδνοφυλλον, τὸ, folium tuberis. Hes.
Ὑδραύλαξ, sulcus aquarius. Eud.
Ὑδραυλικὸν, ὀργανον, idem quod Ὑδρευλις.

Digitized by Google

Ὑδεντεροκήλη, ἡ, Herniæ ſpecies compoſita, v. Steph.
Ὑδιές, idem quod ὑδραγωγὸς. Man.
Ὑδραγωγὸς, ſulcus aquarius, aquæductus. Heſ.
Ὑδρᾶιον, *Ion.* pro ὑδρεῖον. Herod.
Ὑδρηρος, idem quod ὑδρηλός. Eur. Fr.
Ὑδριαφορέω, qui hydriam, ſ. urnam geſtat. Poll.
Ὑδρίεις, aqua abundans, inde Ὑδρίεσσα, nomen Inſulæ. Steph.
Ὑδροκέφαλον, τὸ, tumor capitis aquoſus. Gorr.
Ὑδροκήλη, ἡ, ramex aquoſus, tumor aquoſus corporum ſcrotum implicantium. Gal.
Ὑδροκηλικὸς, qui laborat aquoſo ramice. Plin.
Ὑδρολάπαθον, τὸ, lapathum aquaticum, ib.
Ὑδρομαντεία, ἡ, per aquas divinatio. Steph.
Ὑδρομαντικὴ, ſc. τέχνη ars & ſcientia indagandi aquas, ib.
Ὑδρομυλών, ὁ, mola quæ ab aqua circumagitur, ſ. molendinum aquarium, ib.
Ὑδρόμφαλον, ſupervacui humoris circa umbilicum collectio. Gorr.
Ὑδροπέπερι, piper aquaticum. Dioſc.
Ὑδροπικὸς, pro ὑδρωπικὸς. Suid.
Ὑδροροδαγμα, τὸ, aqua roſaceo oleo miſta. Gorr.
Ὑδρορόδατον, τὸ, potio ex roſis facta. Gorr.
Ὑδρορρια, ἡ, pro ὑδρόρροια. Ar. Sch.
Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, ſub. σύγγραμμα, v. Steph.
Ὑδροσπασιον, το, aquæ hauſtus. Bud.
Ὑδροτόκος, aquam pariens. *Epith.* fontis. Apoll.
Ὑδρωα, τὰ, puſtulæ quædam, &c. Hipp. v. Steph.
Ὑεραδὴς, ες, aquoſus, humidus, ib.
Ὑέλινος, idem quod ὑάλινος. Alex. Aphr.
Ὑελοτέχνης, ὁ, artifex vitri. Heſ.
Ὑελουργεῖον, τὸ, officina vitraria. Steph.
Ὑελουργὸς, ὁ, vitrarius. Bud.
Ὑετίζω, pluo. Heſ.
Ὑετώτατος, pluvioſiſſimus. Herod.
Ὑιὸς, ſ, Ὑὶς, *Epith.* Bacchi. Ab Ὑη, Semele. Euſt.
Ὑηνέω, ſum inſulſus in modum porci. Plat.
Ὑιδεὺς, ὁ, idem quod ὑιανὸς. Iſocr.
Ὑὶς, ὁ, filius, *it.* vitis, qu. filius arboris cui jungitur. Heſ.
Ὑιωδία, ἡ, pro ὑιότης. Sch. Eur.
Ὑιωσις, ἡ, adoptatio. Steph. Ab ὑιόω.
Ὑλαγωγία, ἡ, ipſa lignorum vectura. Bud.
Ὑλαγωγὸς, qui ligna vehit vel materiem comportat. Poll.
Ὑλακόω, idem quod ὑλακτέω. Opp.
Ὑλακτικὸς, pronus ad latrandum. Hom. Sch.
Ὑλάστρια, ἡ, lignatrix. Steph.
Ὑλάω, idem quod ὑλακτέω. Hom.
Ὑλακτὴτης, ὁ, latrator. Ep.
Ὑλεώτης, ὁ, ſylvaticus, in ſylvis degens.
Ὑληρεὺς, ὑληρὸς, (Heſ.) & *Epith.* Panis. Ep.
Ὑληρὸς, ὁς, idem quod ὑλαιμὸς. Nic.
Ὑληβάτης, & ὑλιβάτης, ὁ, ſylvigradus. Ath.
Ὑληξ, Lancea. Heſ.
Ὑλιμὸς, idem quod ὑλήεις. Naz.
Ὑλικρὸς, vid. ὑλικρὸς. Ab Ὕλις, pro Ὕλη. Steph.
Ὑλόεις, εσσα, εν, ſylvoſus, nemoroſus, ib.
Ὑλογρὰφος, ὁ, ligni pictor. Man.
Ὑλοδιαιτος, ὁ ἡ ἡ, corporeus. Syneſ.
Ὑλοτομικὸς, ad materiarium pertinens. Steph.
Ὑλοτόμιον, τὸ, cædua ſylva. Strab.
Ὑλότροφος, in ſylvis nutritus. Cal.
Ὑμα, τὸ, pro ὕσμα, pluvia. Erot.
Ὑμέλη, ſterilis. Suid.
Ὑμεναίαν, idem quod ὑμεναιόν. E. M.
Ὑμενεῖον, ſ. ὑμένιον, τὸ, membranula. Steph.
Ὑμενάϊος, nuptialis. Ep.
Ὑμένινος, & ὑμίνινος, membraneus vel membranaceus, ib.
Ὑμεναγόρας, ſ. ὑμεναγόρης, ὁ, qui carmina dicit, i. pangit. *Epith.* Apollinis. Ep.
Ὑμεναίνω, idem quod ὑμνέω, ſ. ὑμναδέω. Syneſ.
Ὑομὸς, *Æol.* pro ὁμιλος. Steph.
Ὑπαιος, ſylva agreſtis. Heſ.
Ὑπειδὴς, ſui aſſimilis, figuram gerens literæ Υ. Gorr. ὑποειδὴς. V. L.
Ὑὸς, pro ὑιὸς, *Att.*
Ὑόσπις, ἡ, herbæ nomen, porcina ſeris. Steph.
Ὑοσκυαμεῶ pro ὑοσκυαμάω. E. M.
Ὑοσκυάμιον, ex Hyoſcyamo confectus. Dioſc.
Ὑπαιδιδιατομαι, pro ὑποδείδω. Hom.
Ὑπαγκάλιος, ὁ, puer qui in ulnis geſtatur, Suid. Ab ἀγκάλη.
Ὑπαίρω, elevo, attollo. V. L.
Ὑπαιτίασις, reprehenſionem merendo, reddendo ſe crimini obnoxium. Bud.
Ὑπαμβλύνω, q. d. ſubobtundo. Steph.
Ὑπανδέλλομαι, cunctor. Phal. Ep.
Ὑπαναδύω, ſenſim vel clam emergo, in V. L. Subeo.
Ὑπαναλίσκω, ſenſim vel clam conſumo. Steph.
Ὑπαναλόω, idem. Steph.
Ὑπανάστασις, ἡ, aſſurrectio, honor habitus in cedendo loco. Ariſtot.
Ὑπανεμιαῖος, remiſſe. Steph.
Ὑπανίημι, remitto, vel intermitto. Gaz.
Ὑπαντὴ, ἡ, pro ὑπάντησις. V. L.
Ὑπαντιάω, idem quod ὑπαντάω. Steph.
Ὑπαξόνιος, axibus circumdatus. Call.
Ὑπαποκινητέον, clam abeundum eſt. Ar.
Ὑπαριθμησις, ἡ, qu. d. ſubnumeratio. Naz.
Ὑπάρχιος, Tryph. vid. Merr. & Theſ. Gr. Pr.
Ὑπάτη, ſc. χορδὴ, principalis. Mart. Cap.
Ὑπατία, pro ὑπατεία. Ep.
Ὑπάτιος, ὁ, vir conſularis. Ep.
Ὑπατικὸς, ἡ, conſularis. Suid.
Ὑπαυθαδίζομαι, ſubarroganter me gero. Steph.
Ὑπαύχην, ον, ſubauſterus. Dioſc.
Ὑπαφρονίζω, inſcite vivens. Herod.
Ὑπαχλύω, ſubobſcuro. Cal.
Ὑπεικάθω, *Att.* pro ὑπείχω. Soph.
Ὑπειράλιος, pro ὑπεράλιος. Dion.
Ὑπιερᾶν, ſuperior. V. L.
Ὑπισίλευσις, ἡ, aditio, ib.
Ὑπεκδραμίω, idem quod ὑπεκλρέχω. Ep.
Ὑπέκθισις, ἡ, pro ὑπόθισις. Heſ.
Ὑπεκρήγνυμι, ſuberumpo. Steph.
Ὑπεναντίως αλλήλοις ἐχὶι, ſibi mutuo adverſantur.
Ὑπεξερύω, ſubtraho, eripio. Ap.
Ὑπεπικυφίζω, aliquantum ſublevo. Steph.
Ὑπεπιμόριος, numerus obverſaria ſerie reſpondens τῷ ἐπιμορίῳ. Bud.
Ὑπεραμάζω, vegetior ſum. Ath.
Ὑπεραχθὴς, ὲς, plenus, gravis. Theoc.
Ὑπερβίβασμὸς, ὁ, Figura, ap. Gramm. ſc. cum vel accentus vel litera ex una ſyllaba in aliam traducitur.
Ὑπέρβιον, *Adv.* pro Ὑπέρβιος, valde violenter. Hom.
Ὑπερβλαστὴς, ὲς, germinationis modum excedens. Theophr.
Ὑπέρβλητος, ὁ ἡ ἡ, excellens. Bud. ex Dem. v. Steph.
Ὑπερβολάδην, ſupra modum. Theog.
Ὑπέρβολιμαῖος, excedens. Cam.
Ὑπέρβολος, ſc. λιθος, ſaxum quod injici ſolebat iis qui in mare demergebantur. Ath.
Ὑπερβριθὴς, ὲς, præponderoſus, graviſſimus. Soph.
Ὑπερβρυχάομαι, ſupra modum reſono. Tryph. Ath.
Ὑπέργυμνον, valde plenus. Ath.
Ὑπεργηράω, valde ſenex ſum. Æſch.
Ὑπέργυος, qui jugeri ſpatium excedit, ὑπεργύϊος. Heſ.
Ὑπερδιεμάιγω, ſupra modum metuo. Suid.
Ὑπερδικαπάλαντος, βλάξ, damnum quod eſt pluſquam decem talentorum. Steph.
Ὑπερδίω, ſuperligo, ib.
Ὑπέρδυμα, τὸ, indumentum. Ep.
Ὑπερεκπλύνω, ſuperfluo. V. L.
Ὑπερελασις, ἡ, tranſmiſſio, ib.
Ὑπεριμβάλλω, intermitto, ib.
Ὑπερενεχυφάω, illudo per delicias, ſupra modum ludificor. Ath.
Ὑπερευγένὴς, ὲς, nobilis ſupra quam dici poſſit, Steph.
Ὑπερεύφημος, eximia & præſtanti laude prædicandus. Bud.
Ὑπερεύχομαί σοι, precor pro te, ib.
Ὑπεριὰν, ῶνος, ὁ, tabula. V. L.
Ὑπερηγορῶ, idem quod ὑπεραγχρύω. Steph.
Ὑπερηφανεία, pro ὑπερηφανία, tanquam ab ὑπερηφανὴς.
Ὑπερθερμαίνομαι, ſupra modum calefio, ſ. caleſco, effervesco, ib.
Ὑπερθετέον, tranſponendum, differendum eſt. Philo.
Ὑπερθέρω, idem quod ὑπερθορέω. Hom.
Ὑπερίημι, tranſmitto. Hom.
Ὑπερκαρπέω, ſupra modum fructifico. Steph.
Ὑπέρκαρπος, ον, ſupra modum fructificans, fructuoſiſſimus, ib.
Ὑπερκόπως, magnifice. Æſch.
Ὑπερμετάφιον, τὸ, frontale. Cam.
Ὑπεροειδὴς, ες, piſtilli formam habens. Heſ.
Ὑπεροιάζομαι, idem quod ὑπερίομαι, ib.
Ὑπεροπλήσατος, ſuperſ. ab Ὑπερόπλης, idem quod ὑπέροπλος. Hom.
Ὑπέροπλα, *Adv.* contemptim, ſuperbe. Soph.
Ὑπερορμαίνω, ſuperjacio. Man.
Ὑπερπίτνω, ſupra modum concoquo. Steph.
Ὑπέρπολλα, permulta, quam plurima. Poll.
Ὑπερπλαμαι, pro ὑπερίπλαμαι. Ap.
Ὑπερπορφύρεος, ſupra modum rufus ſum, rufo colore perfundor. Ar.
Ὑπερπύρωσις, ἡ, excreſcentis carnis vitium, &c. v. Steph.
Ὑπερσαθμίζομαι, pondere vinco, prægravo. Bud.
Ὑπερσειρητικὸν, τὸ, geminans, ſ. exuperans, τὴν σύρησιν.
Ὑπερταλαντάω, præpondero, ponderis gravitate ſupero. V. L.
Ὑπέρτειχος, ὁ, qui ſupra tectum eſt. Heſ.
Ὑπερτελέω, ſupervado. Æſch.
Ὑπέρτιμος, ον, pretii magnitudine excedens modum. Ariſtot.
Ὑπερτοκεῖν, exuberare fœtura. Steph.
Ὑπερυθριάω, aliquantulum ruber ſum. Ar.
Ὑπέρφευ, ſupra modum. Eur. Ph. (vel in parentheſi ponendum ſit.)
Ὑπερφιλοτίμως, nimio honoris ſtudio, ſumma cum æmulatione & contentione. Ath.
Ὑπέρφλοια, μηλα, ſupra modum virentia, ſ. vigentia. Plut.
Ὑπερχαλάζω, deſuper emitto. Ep.
Ὑπερχθόνιος, ον, ſuper terram. Man.
Ὑπέρχολος, ſupra modum iratus. Suid.
Ὑπερωμία, ἡ, eminentia humerorum. Steph.
Ὑπευθύνας, ita ut crimini ſis obnoxius, vel ut rationem reddere tenearis. Steph.
Ὑπευνάω, congredior. Heſ.
Ὑπόβολον, τὸ, depoſitum ad uſuram. Suid.
Ὑπηετήσιον, τὸ, pro ὑπηρέσιον, ib.
Ὑπηρετικὸς, idem quod ὑπηρετικὸς. Bud.
Ὑπήτριον, τὸ, ſumen, abdomen. V. L.
Ὑπίσειαι, *Ion.* pro ὑφεῖσαι. Steph.
Ὑπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis, niſi ſit Epitheton pro ὑπναλέη. Steph.
Ὑπναπότης, ſomnos fallens. Ep.
Ὑπνέω, idem quod ὑπνόω. Steph.
Ὑπνοδότης, ſomnum efficiens. Æſch.
Ὑπνοφανὴς, ὲς, ſomno viſus. Man.
Ὑποάμικος, ὁ, ſubruſticus. Plat.
Ὑποβάσκανος, faſcinans. Man.
Ὑποβιβαστικὸς, ſubducendi vim habens. Steph.
Ὑποβιωτιῶντα, edulia quæ libidinem proritant. V. L. ex Men.
Ὑποβλητὸς, q. d. ſuppoſititié. Steph.
Ὑποβρυχὴς, pro ὑποβρύχιος, ib.
Ὑπογναμφιλαὶ, ſubmaxillares dentes. Man.
Ὑπογεισάσκω, cum prima lanugo erumpit. Steph.
Ὑπόγεων, ω, τὸ, locus ſubterraneus. Suid.
Ὑποδενδρυάζω, ſubito & ex improviſo apparco. Heſ.
Ὑποδιξὶς, ἡ, ſuſceptio, idem quod ὑποδοχὴ. Steph.
Ὑπόδεσμα, τὸ, pignus. V. L.
Ὑπόδισμοι, οἱ, faſciæ, quæ fracturis poſt injectos pannos ſuperdantur. Hipp.
Ὑποδίχνυμαι, idem quod ὑποδέχομαι. Orph.
Ὑποδιψιος, ſiticuloſus. Man.
Ὑποδμάω, idem quod ὑποδαμάω. Hom.

Digitized by Google

Ὑπόδοσις, ſucceſſio, Æſch. *al.* ὑπόδυσις. Heſ.
Ὑποδὴς, torvus, inſenſus, ſuſpiciotus. Nonn.
Ὑπόδυμα, τὸ, pro ὑπόζωμα, Cal. Aur.
Ὑποδώριος, ſubdorius.
Ὑποδωριστὶ, ſubdorice.
Ὑποζυγιώδης ες, inſtar jumenti ſubditus. E. M.
Ὑποθέναρ, ſpatium a digito qui λιχανὸς vocatur uſque ad minimum. Poll.
Ὑποθετέον, ſupponendum, ſ. ſubj.ciendum eſt. Steph.
Ὑποθυμιάω, ſuffio, ſuffumigo. Dioſc.
Ὑποκαπνισμὸς, pro ἀποκ. ib.
Ὑποκαρφισμὸς, ὁ, palearum excuſſio. Plut.
Ὑποκαταβαίνω, q. d. ſubdeſcendo vel clam deſcendo, in V. L. aliunde ſubingredior.
Ὑποκιδὶς, ſ. ὑποκισὶς, ἡ, quod ſub ciſto ad radices naſcitur. Dioſc.
Ὑποκονακίω, ſono ſub. Hom.
Ὑποκραδίως, in corde latens. Dolſc.
Ὑπόκρηνος, ον, ſub capite. Suid.
Ὑπόκρυφα, clam, latenter. Pind.
Ὑποκυβερνᾶν, q. d. ſubgubernare, dicitur ἐπὶ τῶν ἀρμάτων. Poll.
Ὑποκυματίζειν, ſubeffundi. V. L.
Ὑποκυων, nom. cujuſdam Tragœdiæ Varronis.
Ὑπολείβω, libo. Æſch.
Ὑπόλειψις, idem quod ὑπόλειμμα. Theoph.
Ὑπολύδιος, ſublydius eadem forma qua ὑποδώριος.
Ὑπολύριος, ὁ ἡ ἡ, aptus modulationi. Ar.
Ὑπομάζιον, τὸ, mamillare. V. L.
Ὑπομάδιος. idem quod ὑπομάζιος. Steph.
Ὑπομειδίαω, ſubrideo. Anac.
Ὑπομνηματικὰ, συγγράμματα ſcripta ad memoriæ tantum ſubſidium. Bud.
Ὑπομυκάομαι, q. d. ſubmugio. Æſch.
Ὑπομύω, comprimo. Ath.
Ὑπονήϊος, ſub Neio ſitus, Neio ſubjectus. Hom.
Ὑπόπατῶ, ventrem exonero. Steph.
Ὑποπερικλάω, infringo. V. L.
Ὑποποδίζω, retrocedo. Cam.
Ὑπόποδος, pedi ſuppoſitus, Steph.
Ὑποποδισμὸς, ὁ, regreſſus, ib.
Ὑπόπλευτος, idem cum ὕποπλος. Poll.
Ὑποπλον, τὸ, ſuſpicio. Thuc.
Ὑποπυθμιδίος, ὁ ἡ ἡ, Ep. Suid.
Ὑποῤῥίνιον, τὸ, barba quæ ſub naribus enaſcitur. Poll.
Ὑπορύφιος, idem quod ὑπωρόφιος, ib.
Ὑποσαρκόω, carne ſubter repleo. Gal.
Ὑποσιώπησις, ἡ, figura oratoria, reticentia, ſuppreſſio ſermonis. Steph.
Ὑποσκιάζω, obumbro. Ath.
Ὑποσόλικος, aliquantum ſolæcus. Cic.
Ὑποσπάω, ſubpalpito. Suid.
Ὑποσπαθισμὸς, ὁ, inciſio tribus diviſionibus ſuper frontem facta, &c. Steph.
Ὑποστάτις, *ſæm.* ab ὑποστάτης. Bud.
Ὑπόστενος, ſubanguſtus, ima ſui parte anguſtus. Steph.
Ὑποστερέω, clanculum privo, clam defraudo, ib.
Ὑποστομία, fræni ferramenta quæ mandit equus. Poll.
Ὑποστρόνυμι, per *Syn.* pro ὑποστορέννυμι. Steph.
Ὑποστρίγυλος, ον, ſubrotundus, turbinatus. Ariſtot.
Ὑπόστρυφνος, ſubacerbus, qui eſt ſapore leviter acerbo. Dioſc.
Ὑποστρωτέον, ſubſternendum eſt. Steph.
Ὑποσυγχύτως, confuſe. Suid.
Ὑποσφαξ, ἄγος, ἡ, cavitas illa juguli cui ſubditur σιδηρᾶς ὁ σφαγεὺς, vel hiatus qui eſt inter partes jugali diſſectas. Euſt.
Ὑποσχιδακώδης, ες, aſſulatim ſciſſilis. V. L.
Ὑποτείχισις, ἡ, &
Ὑποτείχισμα, τὸ, murus alicui loco ſubſtructus. Thuc.
Ὑπότεφρος, paululum cineraceus, cinereum colorem aliquatenus referens. Ap.
Ὑποτιτραίνω, - τιτράω, ſubtus perforo, ſubter pertundo, & perterebro. Steph.
Ὑποτλάω, - τλημι, ſuffero, ſuſtineo, ſubeo. Ep.
Ὑποτομὰς, ἡ, præciſa, ſuccisa. Steph.
Ὑποτρέω, *Rolf.* pro ὑποτρίω, ap. Plut.
Ὑποτριμμάτιον, τὸ, Dim. pro ὑπότριμμα. Poll.
Ὑποτριόρχης, ὁ, accipitrum genus, ſubbuteo. Gaz.
Ὑποτροπίη, ἡ, idem quod ὑποτροπή. Ap.
Ὑποτροχίζομαι, e curru excuſſus ſub rotam decido. Suid.
Ὑποτρόπλοιος, ſubmurmuro. Æſch.
Ὑποτύπτω, verbero, ſuffringo, decutio. Greg.
Ὑπτερα, quæ montibus ſubjacent, ſ. ſubjecta ſunt. Heſ.
Ὑποφαύσκω, ſubluceo. Ariſtot.
Ὑποφητεία, ἡ, munus, ſ. functio τῆς ὑποφήτης. Suid.
Ὑποφθέγγομαι, ſubloquor, in V. L. interloquor, immurmuro.
Ὑποφράζομαι, animadverto, ſubanimadverto. Ap.
Ὑποχὴ, ἡ, retis genus. V. L.
Ὑποχοιρὶς, ἰδος, ἡ, oleris ſpecies. Theophr.
Ὑποχος, ὁ, ſubditus. Æſch.
Ὑποχαριτικὰ, μέλη, carmina quæ canebantur in cataſtrophe fabulæ. Ar. Sch.
Ὑπλίας, ſupiné. Steph.
Ὑπόβολος, res quæ in uſuras ſextantes oppignerata eſt. Bud.
Ὑπωθέω, ſummoveo. Hom.
Ὑρτάνα, ἡ, ollæ operculum. Heſ.
Ὗσγη, ἡ, herba quædam, Suid. v. ὕσγινον. Unde
Ὑσγινόεις, εσσα, εν, ruber hyſginum referens. Nic.
Ὑδρὶξ, idem quod
Ὕτριξ, Opp. ſ. ὕστριξ.
Ὕσις, ἡ, pluitio. Heſ.
Ὑσπλάτις, ἡ, pro ὕσπληξ. Ar.
Ὕστερα, τὰ, ſecundæ. Dioſc.
Ὑστερόπους, οδος, ὁ, qui ſerius, ſ. tardius venit. Eur.
Ὑστεροφημία, ἡ, fama apud poſteros. Plut.
Ὕστρος, ὁ, venter. Steph.
Ὑφα, pro ὕφασμα. Suid.
Ὑφαιρέω, ſubtraho. Hom.
Ὑφαλμὸς, ſubſalſus, aliquantum ſalſuginis habens. Dioſc. Unde
Ὑφαλμυζων, ὑπάγος, concreta ſalſilago, gelata ſalſugo, ib.
Ὑφανίζω, ſubfido. Alex. Aphr.
Ὕφανσις, εως, ἡ, textura, ſ. textus. Poll.
Ὑφαντικὰς, modæ textorum, textorio ritu, ib.
Ὑφὰς, άδος, ἡ, calathus, quo ſacra feruntur, ib.
Ὑφειμένος, ſubmiſſus, remiſſus, permiſſus. Eur.
Ὕφισμος, ὁ, impedimentum. V. L.
Ὑφίσιος, qui domi agit, ſub tecto verſans, ib.
Ὑφίζω, ſubfido. Steph.
Ὑφόρμιον, τὸ, aureum ornamentum. Euſt.
Ὑφορμισὴρ, ὁ, formidoloſus, ſ. periculoſus appellentibus. Opp.
Ὑφος, pro κυφὸς, gibboſus, curvus. Steph.
Ὑφόω, pro ὑφάω, ib.
Ὑψαγόρεω, & ὑψηγ. magnificè loquor, ib.
Ὑψηγόρος, idem quod ὑψαγόρης. E. M.
Ὑψῆται, οἱ, nummularii, trapezitæ. Heſ.
Ὑψήλοφος, V. L. pro
Ὑψιλοφος, alte criſtatus. Ar.
Ὑψίβαθυς, alte profundus, ſ. alte prominens. Opp.
Ὑψίβαμος, Heſ. idem quod
Ὑψίβατος, ſ. ὑψίβατος.
Ὑψιγίνιθος, in alto natus. Nonn.
Ὑψιγυιος, ſ. -γυος, alta habens membra, altus. Pind.
Ὑψίδομος, ὁ ἡ ἡ, altas domos habens vel altè exſtructas. Cal.
Ὑψιθωκος, &
Ὑψιθόακος, ὁ, altum ſolium habens. Syneſ. Cyr.
Ὑψίκερας, &
Ὑψικέρατος, ὁ ἡ ἡ, idem quod ὑψίκερως. Ar.
Ὑψικέραυνος, ὁ ἡ ἡ, ex alto fulminans. Sibyl.
Ὑψικόλανος, ον, alti faſtigii. Opp.
Ὑψίκομπος, elatus, ſuperbus jactator. Steph.
Ὑψικόμπως, ſuperbe, arroganter. Soph.
Ὑψικόρυμβος, altum cacumen, vel altam eminentiam habens. Cyr.
Ὑψιπετὰς, in alto dominor. Suid.
Ὑψιλοειδὴς, vid. ὑοειδὴς. Steph.
Ὑψίλυχνος, ον, excelſum habens lychnum, *item*, ab excelſo reſplendens lychno. Ath.
Ὑψίμεσος, altus in medio. Man.
Ὑψίνους, elatam mentem habens, ſuperbus. Nonn.
Ὑψιπέταλος, pro ὑψιπετηλος. Ath.
Ὑψιπόλος, ὁ, qui in alto verſatur. Opp.
Ὑψίπορος, ον, altigradus, alta percurrens. Nonn.
Ὑψισάειος, pro ὕψιος. Heſ. Suid.
Ὑψίτερος, altior. Theoc.
Ὑψίτοκος, ὁ ἡ ἡ, quæ ſero peperit. Naz.
Ὑψιφανὴς, idem quod ὑψιφαὴς. Nonn.
Ὑψιφόρητος, ὁ ἡ ἡ, in altum tendens. Procl.
Ὑψίροφος, idem quod ὑψηρεφὴς. Hom.
Ὑψόφρων, idem quod ὑψηλόφρων. Steph.

Φ.

Φαλάνθρωποι, οἱ, homines impuri. Heſ. Suid.
Φαγύλιον, τὸ, marſupium. Suid.
Φαδάζω, flecto. Heſ. V. L.
Φαεθοντὶς, ἡ, *Adj.* Phaethontea. Ep.
Φαέθουσα, pr. Phaetontis ſoror. Hom.
Φαικανον, τὸ, ruta. Steph.
Φαικὸς, levis, Ep. Suid.
Φαιναικίζω, pro φοινικίζω. Heſ.
Φαινολὶς, ἡ, ſplendidè apparens. Soph.
Φαινοπροσωπέω, faciem meam oſtendo, conſpiciendum me præbeo. Cic.
Φαίνων, ὁ, ſtella Saturni, ib.
Φαιτῶπις, ἡ, ſplendens. Man.
Φάκιλος, pro σφάκιλος. Steph.
Φακιόλιος, idem quod φακίολος. Sapph.
Φαλαγγίτιον, τὸ, herba quædam, al. φαλάγγιον, & φαλαγγίτης. Dioſc.
Φαλακλὸς, accipitris genus. Heſ.
Φάλαι, pro φάλαιναι, balænæ. Lyc.
Φαληριοεις, idem quod φαληριὸς. Steph.
Φαλκὶς, ἡ, lignum quod carinæ affigitur clavis. V. L.
Φαλλοβατέω, phallo inſideo. Lucian.
Φαλύνω, ſplendidum, ſ. album reddo, a φαλὸς. Steph.
Φάνη, ἡ, ſplendor enitescens, fulgor. Heſ. V. L. ex Eur.
Φαντασιοκοπος, ὁ, qui vanis imaginationibus percellitur. Euſt.
Φαντασιώδης, ex aliqua viſione, ſ. imaginatione proveniens, in V. L. cogitatione informatus.
Φαριακὸν, τὸ, idem quod φαρικὸν. Ath.
Φαρμάκευσις, ἡ, idem quod φαρμακεία. Plat.
Φαρμακὶς, ἡ, idem. Ep.
Φαρμακευτρία, ἡ, venefica. Euſt.
Φαρμακὶς, idem quod φαρμακίδες. Man.
Φαρυγγίδην, *Adv.* cum ingluvie, ſ. voracitate, Heſ. φαρυγίδην. E. M.
Φαρυγγίζω, pro λαρυγγίζω, Dem.
Φαρυγὶς, ίδος, ἡ, ingluvies, edacitas. Heſ.
Φασαξ, ακος, ὁ, delator, ib.
Φασγανὶς, ἡ, idem quod φάσγανον, Suid. Ep.
Φασγανουργὸς, ὁ, gladios fabricans. Æſch.
Φασιανικὸς, a φασιανὸς. Ath.
Φάσμος, conſpicuus. E. M.
Φασκάδες, aves quædam. Ath.
Φάσκαλος, faſciculus, vel ſarcina veſtium, V. L.
Φάτριον, τὸ, vid. φράτριον. Euſt.
Φαυσήριος, ſ. φαυτ. Bacchi *Epith.* quod cum facibus celebrarentur ejus myſteria. Lyc.
Φεγγοζολία, illumino. Man.
Φεγγοβόλος, ον, ſplendorem vibrans. Cyr.
Φειδῖται, qui φειδίτια celebrant. Ath.
Φειδιτικὸς, pertinens ad φειδίτια, ib.
Φίδαν, nom. prop. ex Ep. al. vas olearium. Ariſtot.
Φιεῖον, parcendum eſt. Steph.
Φίλιαι, aves quædam. Opp.
Φιλαγαγία, ἡ, quædam σαπήγυις, ap. Rom. Suid.

Digitized by Google

Φιλλάς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, ib.
Φιλλόποδες, οἱ, qu. ſuberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non ſubmergerentur. Lucian.
Φερανθὴς, ες, florifer. Ep.
Φερανυγὴς, ες, lucifer, lucidus. Ep.
Φερεμμελίνης, ὁ, fraxineam haſtam ferens, bellicoſus. Ep.
Φέπτερυξ, alas ferens, alatus. Opp.
Φερένικος, (& φερόν.) victoriam ferens, ſ. reportans victor. de equo. Pind.
Φερτὸς, tolerabilis. Eur.
Φίρτρον, pro φέρετρον, Euſt.
Φερωνυμία, ἡ, nominis congruentia.
Φιτμὴ, pro ἔρετμή. Heſ.
Φιφάλυξ, idem quod φέφαλος. Archil.
Φιγαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent. Euſt.
Φηγότευκλος, ον, e fago fabricatus. Lyc.
Φήγω, pro φάγω. Euſt.
Φήλαμα, τὸ, & φήλωσις, ἡ, impoſtura, deceptio, fallacia. A φηλόω.
Φημυς, υος, fama, rumor. Steph.
Φθεγκλὸς, vocalis. Ep.
Φθείρ, pro Θὴρ. Euſt. Ar.
Φθειροκομίδης, ες. pedicoſus. Heſ.
Φθέρρω, Æol. pro φθείρω.
Φθημὶ, idem quod φθάω. Hom.
Φθιμενος, pro ἐφθ. corruptus, perditus, aut interfectus, it. mortuus, defunctus. Opp.
Φθινόκωλος, perdens membra. Man.
Φθίνυλλα, peſtifera. V. L. ex Ar.
Φθισίφρων, perdens animum. Opp.
Φθογγίζομαι, vocem ſ. ſonum edo. Ep.
Φθογγήεις, &
Φθογγὴς, ῆντος, vocalis, vocem ſ. ſonum edens. Steph.
Φθοεὶς, paſtilli. Gal.
Φθοῖς, φθοῖς, placentæ genus. Ar.
Φθορίμαιος, corruptus. V. L.
Φθόριμος, noxius. Man.
Φθορόσικος, domeſtica pernicies. V. L.
Φθύζω, ſuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.
Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη. V. L.
Φιβαλὶν, ἡ, carica, ficus arida. E. M.
Φιβάλειον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς graciles homines, ib.
Φιβάκνη, pro φιθάκνη. Ar. Sch.
Φίλα, Adv. pro φίλων, ſ. φίλως. Hom.
Φιλάβελος, amans temeritatis & impudentiæ. Ep.
Φιλαδελφα, Adv. pro φιλαδέλφως. Soph.
Φιλαθήναιος, Athenienſium amator. Ar.
Φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.
Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος. Heſ.
Φιλάιτερος, -τατος, Att. pro φίλτερος, & φίλταλος.
Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.
Φιλακίζομαι, jocor, illudo. E. M.
Φιλακόλυθος, ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.
Φιλακριβέω, amo exactam diligentiam, cum diligentia auſculto. V. L.
Φιλαλάζων, oſtentationis amator. Eud.
Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.
Φιλαλήθεια, amor, ſ. ſtudium veritatis. Steph.
Φιλαναγνωσέω, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.
Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.
Φιλαριστιδης, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.
Φιλεγκώμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
Φιλενδικλέω, libenter me vendito, ſ. oſtento. Euſt.
Φίλεπιεικια, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.
Φιλερασία, ἡ, amor, quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.
Φιλέρας, ὁ, cupidus amoris. Ep.
Φιλερασέω, diligo amatorem, ſ. amatores, ib.
Φιλέριθος, ον, lanificii, ſ. lanificiorum ſtudioſus. Theoc.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.
Φιλεταίριον, -ριος, &
Φιλέταιρις, herba quædam, anonine, aſpergula. Nic.

Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.
Φιλέυιος, evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.
Φιλευκλικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox. Gram. Steph.
Φίλευτος, ὁ ἡ ἡ, amans lecti. Anac.
Φιλευπειΐα, ἡ, Amor ſ. ſtudium beneficentiæ. Steph.
Φιλεχθὴς, ὲς, odioſus. Theoc.
Φιλέχθρος ἔχειν τινὰ, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.
Φιληδία, ἡ, amor ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, it. ſuavitas, voluptas. Ar.
Φιληλιαστὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæa contendere amat, ib.
Φιλήναρ, conjugalis, amans conjugem. Æſch.
Φιλησία, ἡ, furacitas. Heſ.
Φιλήσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.
Φ.λησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.
Φιλῖνος, idem quod φίλινος. E. M.
Φιλις, ίδος, canna, - φίλινος, η, ον, ex canna ſ. cannis. Herod.
Φιλίσιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρίς.
Φιλιων, compar. & φιλισος, ſuperl. pro φίλτερος & φιλτατος. Hom. Soph. Ar.
Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.
Φιλόβακχος, ὁ, amans Bacchum. Ep.
Φιλογυμναστία, ἡ, amor exercitii, cupiditas exercitationis. Steph.
Φιλογυνεία, & -ία, ἡ, mulieroſitas, Cic.
Φιλογώνιος, ον, amans angulum ſ. locum abditum, non ambitioſus. Tzet.
Φιλοδαίμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.
Φιλόδειπνον, τὸ, cœnarum, ſ. conviviorum amor. Plut.
Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, ſ. dominatum affecto.
Φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſ. dominii aliorum in ſe. Steph.
Φιλοδορπίος, ον, idem quod φιλόδειπνος. Nonn.
Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.
Φ.λοζέφυρος, ὁ ἡ ἡ, Zephyri amator, vel amatrix. Ep.
Φιλόθακος, ὁ, qui ſedile amat, deſes, iners. Heſ.
Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis. Ep.
Φιλοίκτιρος, idem quod φιλοικτίρμων. Soph.
Φιλοιστρομανὴς, ὁ, inſani œſtri amans. Orph.
Φιλοκαλημα, τὸ, honeſtamentum non improbandum.
Φιλόκενος, vana amans, ſ. rerum inanium ſtudioſus.
Φιλοκτισιστατος, -ώτατος, poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.
Φιλοκύνηγος, venationis amans, ſ. ſtudioſus. Plut.
Φιλοκωθωνιστὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.
Φιλόμβριος, pro φίλομβρος. Ep.
Φιλομεμφοτατος, delator acerrimus. V. L.
Φιλόμηλος, ὁ, amator malorum, ſ. pomorum. Ath.
Φιλομίσως, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.
Φιλομουσία, muſas, ſ. muſicam amo. Ath.
Φιλομόχθηρος, ον, malorum, ſ. improborum amans vel improbitatis. Poll.
Φιλόμοχθος, laborum amans. Steph.
Φιλόμυθος, τὸ, confabulationum, ſ. fabularum amor. Longin.
Φιλόμωμος, idem quod φιλοψόγος. Plat.
Φιλόξενος, pro φιλόξενος. Hom.
Φιλοπαράζολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.
Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor. Ar.
Φιλοπευσία, ἡ, amor & ſtudium ſciſcitandi. Steph.
Φ.λόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.
Φιλοπραγμονίστερον, diligentius. V. L.
Φιλόπυρος, ὁ ἡ ἡ, amans triticum. Ep.
Φιλορράλξ, amans acinorum, vitis Epith. Ep.
Φιλορχησέιρα, ἡ, amans ſaltationis. Epith. Veneris. Ep.

Φιλοσκωμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.
Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.
Φιλοσοφομειρακισκος, adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſ. qui adoleſcens admodum philoſophatur. Ath.
Φιλοστενακτος, ον, gemibundus. Ep.
Φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ. Ar.
Φιλοταριχος, ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.
Φιλοτάριον, idem quod φιλτάτιον. Ar.
Φιλοφρονέω, benevolus ſum. Herod.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.
Φιλόψιλος, ὁ ἡ ἡ, qui ſummo in chorea loco eſt. Alcin.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V. L.
Φίλτερος, pro φίλτατος. Euſt.
Φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.
Φιλυδρος, ὁ, idem. Steph.
Φιλυδριάω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.
Φίμον, τὸ, idem quod φίμος. Ep.
Φίντατος, Dor. pro φίλτατος.
Φλαυροτόκεια, ἡ, malam ſ. inutilem prolem pariens. Cyr.
Φλαυρεργὸς, idem quod φαυλεργός, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.
Φλεβοδινάδης, venas agitans & conturbans, Gal. al.
Φλεβοτονάδης, venas diſtendens. Gorr.
Φλέγμας, genus aquilæ flavæ. Heſ.
Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Sotad.
Φλέγος, τὸ, idem. Heſ.
Φλεδονέω, idem quod φλεδονίω, ib.
Φλεδὼν, όνος, ἡ, nugæ. Suid.
Φλεναφάδης, ο, nugator. Gal.
Φλογίη, ἡ, idem quod φλόξ. Nic.
Φλόγιον, Dim. Flammula. Longin.
Φλογόδερκοι, οἱ, carbones. Heſ.
Φλογοφαὴς, ον, color ex flammeo & fuſco. Steph.
Φλοιδόμενος, inflammatus, ambuſtus, al. turbatus. Lyc.
Φλοιοῤῥαγέω, ſum cortice diſrupto, ſ. rimoſo. Dioſc.
Φλοισικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.
Φλοιῶτις, ἡ, corticoſa. Lyc.
Φλοκίδες, αἱ, ſquamæ. Heſ.
Φλοιῖτις, ἡ, herba quædam, al. ὄνωνις. Dioſc.
Φλυακογράφος, vel
Φλυαρογράφος, ſcriptor φλυάκων, ut Sopater vel ſcriptor nugax, ineptus. Ath.
Φλυαρόγραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.
Φλυαρογράφω, nugas ſcribo. Nic. Sc.
Φλυκταινάδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpeciem gerens. Steph.
Φλύσσω, pro φλύζω, ib.
Φοβεσιστράτη, ſc. Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.
Φοβέστρατος, pro φοβέσιστρατος. E. M.
Φόβημα, τὸ, terror. Soph.
Φοβητὸς, metuendus, ib.
Φοβόδιψος, q. d. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφόβος. Steph.
Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.
Φοιβὴς, ἡ, Phœbea. Ep.
Φοιβητεύω, oracula edo, Phœbi numine inflatus. Steph.
Φοιβήτης, ὁ, luſtrator. Man.
Φοιβήτρια, ἡ, quæ oracula edit. in Heſ. purgatrix, in V. L. lotrix.
Φοιβόκλαμπος, Ion. pro φοιβολήπτος. Herod.
Φοιβονομίομαι, puritatem conſequor. V. L.
Φοινίζω, rubefacio. V. L.
Φοινικελίκλης, fallax. Heſ. φοινικελίτης. Suid.
Φοινικηὶς, Ion. pro φοινικὶς. Herod.
Φοινικίστης, ὄινος, palmeum vinum. Dioſc.
Φοινικόλεγνος, Avis, al. φοινίλοφ. Ariſtot.
Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. Epith. Cereris. Pind.
Φοινικόστολος, purpura ornatus, ib.
Φοίτης, præco. Heſ.
Φόλυνες, οἱ, canum genus, ib.

φολύτα,

Digitized by Google

φολύνω, inquino, ib.
φονώδης, cædem, ſ. cruorem in cæde effuſum repræſentans. Theoph.
φορανῶ, pro φερω, *Poët.*
φορβεῖον, τὸ, idem quod φορβειά. Sch. Ar.
φορέυω, pro φορέω. Heſ.
φορίγγιε, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.
φόρκος, canus. Lyc.
φορμιχλὴς, ὁ, pro φερμικλὴς. Ep.
φορσυτεῖν, quæſtui habere. Steph.
φορτοσόλος, ον, ad vehendas merces aptus. Man.
φορτηγὶς, ἡ, idem quod φορτὶς. Poll.
φορυε, podex. Heſ.
φραδέυω, dico, ib.
φράσμων, idem quod φράδμων, *it.* attentus, ib.
φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales. Euſt.
φρεατις, ἡ, favus & cella apum. Bud.
φρεατορυκλης, ὁ, putei foſſor, putearius.
φρεατοῦπανα, puteorum tympana, hauſtra. V. L.
φρίγγελος, nomen avis. Ar.
φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde
φρενῆτις, ἡ, Steph.
φρενικὸς, ad mentem pertinens. Vid. Steph.
φρενετιασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.
φρενοδινὴς, ὲς, mentem verſans. Nonn.
φρενόβλαβος, inſanus. Dolſc.
φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.
φρενόμορως, ſtultè. inſanè, Soph.
φρενοπλὴγης, phrèneticus. Æſch.
φρενωλὴς, mente captus. Æſch.
φρικία, τα, horrores, ſc. quales in acceſſionibus febrium. Dioſc.
φρικιοδόας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.
φριξαυχὴν, ενος, horridus, q. cervicem habens horrentem ſetis. Dolſc.
φριξολόφος, horrentes jubas, ſ. ſetas habens. Heſ.
φροντιστικῶς, cogitabunde, ſollicite.
φρουραρχέω, præſidiariis militibus præſum. Plut.
φρυκτὴρ, ὁ, ſatelles. Man.
φουρὶς, ἡ, præſidiaria. Xen.
φυγανισμὸς, ὁ, lignatio. Arrian.
φυγανίστρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.
φυγανοειδὴς, ὲς, idem quod φρυγανώδης. Dioſc.
φρύγετρον, τὸ, ſartago fictilis in qua farra torrebant. Poll.
φρυκτὸς, ὁ, qui torret, ib.
φρυγίζω. Phrygios mores imitor. Steph.
φρυγανία, luſus genus in quo utebantur fabis, ſ. toſtis, ib.
φρυκτάριον, idem quod φρυκτὸς. Æſch.
φρυμὸν, τὸ, fruticis genus, rubeta. Dioſc.
φυγάνω, ſ. φυγάνω, pro φεύγω. Soph.
φυγαρτεμία, ἡ, virifugium. Man.
φυγεργὸς, ὁ ᾠ ἡ, fugiens opus, iners, ſocors. Bud.
φυγοπονία, ἡ, laboris fuga. Polyb.
φυγοπόλεμος, pro quo φυγοπόλεμος. Hom.
φύζηλος, timidus. Heſ.
φυζικὸς, fugitivus. V. L.
φυζίπολις, exul. Opp.
φυκιὰς, ὁ, idem quod φυκὶς. Ath.
φυκίδιον, Dim. a φυκὶς. Ariſtot.
φυλακικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiam. Plat.
φυλακτήριος, aptus ad cuſtodiendum. Dioſc.
φυλάξιμος, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodiri poteſt. Steph.
φυλία, ἡ, oleaſter. Hem.
φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.
φύλλια, τὰ, olera condimentis uſitata. Gal.
φυλλῖτις, ἡ, herba quædam. Dioſc.
φυλλορία, idem quod φυλλορόια. Ar.
φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.
φυλοβασιλεὺς, ὁ, rex tribus, ſ. tribuum. Heſ. Poll.
φυλοκρινέω, ſum judex tribus. Euſt.
φυλοκρίνομαι, ἐν τῇ φύλῃ διακρίνομαι, Heſ.
φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.
φυξήλιος, ον, fugiens ſolem. Nic.
φυσαλὶς, ἡ, bulla in aqua naſcens, veſicaria. Luc.
φυσιγνώμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνώμων.
φυσικίλλος, ἄρτος, panis quoddam genus. Ath.
φυτόκαθρον, βάθρον, cui ſuperponuntur αἱ φύσαι. Suid.
φυσὴ, μάζα. maza ex farina & vino. Ar. Sch.
φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.
φυτευτέον, plantandum ſ. ſerendum eſt.
φυτευτήριος, plantarius, ſeminarius. Steph.
φυτηκομέω, pro φυτοκ. V. L.
φύτης, germinationis autor. *Epith.* ſolis. Heſ.
φυτόρυγμα, τὸ, plantatio, conſitio, Poll. *it.* locus conſitus.
φυτουργικὸς, ad φυτουργίαν pertinens. Steph.
φοῖξ, avis. Ariſtot. V. L.
φοικὶς, ἡ, pyri genus. Theophr.
φολὰς, in antris delitescens. Theoc.
φωλεὶς, idem quod φολὸς. Opp.
φωλευτὴρ, ἥρος, ὁ, qui in luſtro latet. Heſ.
φωλητήριον, τὸ, idem quod φολεὸς, *it.* ſchola, ludus.
φωλήτορες, οἱ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.
φωλιδωτὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.
φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis diſcepto. Steph. A φωνὴ.
φωρατὴς, ὁ, deprehenſor. ib.
φωρεῖα, ἡ, latrocinium. Suid.
φωταυγὸς, lucide ſplendidus. Steph.

X.

Χαζιζις, lapis. Orph.
Χαῖνι, τὸ, pedum. Call.
Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.
Χαίρων, τὸ, gaudium, lætitia, ſ. ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.
Χαιροσωὴν ἡ, idem. Heſ.
Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.
Χαλαζίας, λιθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.
Χαλαζιάω, laboro, τῷ χαλαζίῳ. Ath.
Χαλάζω, quidam pro χαλάω.
Χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini ſimiles. Gorr.
Χαλάνδρα, nomen avis. Opp.
Χαλαρὰ, catena. Heſ.
Χαλαρὸς, *Dor.* pro χηλαρὸς.
Χαλιδίον, τὸ, tabella. Heſ.
Χαλικρότερη, ποσις, *ſer Sync.* pro χαλικρατοτέρη. Nic. Steph.
Χαλικύζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ. Euſt.
Χαλίμα, meretrix. Suid.
Χαλινατήριον, τὸ, frenationis inſtrumentum, id quod frenamus, retinaculum. Eur.
Χαλκέμβολος, ον, æreo armata roſtro. Eur.
Χαλκεοτέχνης, ὁ, ærifaber. *Epith.* Vulcani. Cal.
Χάλκη, flos, ſ. animal marinum quo purpura tingitur. Nic. Sch. *al.* καλχή.
Χαλκιδεὺς, ὁ, e Chalcide urbe oriundus.
Χαλκίδιον, το, vaſculum ex ære.
Χαλκιδῖτις, ſc. πόρνη, triviale ſcortum, quod vel æreo nummo ſeſe proſtituit. Joſeph.
Χαλκίζω, χαλκοῦς, ludo *it.* æs refero, æri ſimilis ſum. Steph.
Χαλκισμὸς, ὁ, ille ipſe ludus. Poll.
Χαλκίνα, ὁ ᾠ ἠρ *Epith.* Minervæ, quod ejus ſimulacrum in ærea eſt ædicula. Suid.
Χαλκίτης, ὁ, cujus ſœm.
Χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.
Χαλκοβοας, ὁ, ære canens vel *ſimpl.* clamans. Soph.
Χαλκοκέραυνος, ære fulminans. Æſch.
Χαλκόκτυπος, ære pulſato ſonitum edens. Ath.
Χαλκόλοφος, ex ære conum ſ. criſtam habens. Heſ.
Χαλκοσμαραγδος, λίθος, gemma, ap. Plin.
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.
Χαλκοφανὴς, ὲς, æreo colore ſplendens. Steph.
Χαλκώδων, ὁ, -οδος, æreos habens dentes, Heſ.
Χάλλωτες, pro χελῶνες, labeones. ib.
Χαλυβδικὸν, τὸ, ferrum. Eur.
Χαμαιγλυκυμηρὶς, ἡ, cancri genus. Plin.
Χαμαιενν, pro χαμαὶ ὐνη, Steph.
Χαμαισύρτος, humi inventus, Suid.
Χαμαικυπαρισσος, cupreſſus pumila. Plin.
Χαμαίλιος, idem quod χαμαιλέων. Nic.
Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.
Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla. ib.
Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila. ib.
Χαμαιπελαρὶς, cancri genus. Steph.
Χαμαιπίτεια ἡ, humilitas. Suid.
Χαμαιπεύκη, ἡ, larix pumila. Plin.
Χαμαίπους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.
Χαμαιρεπῶς, in terram vergendo, ſ. inclinando. Heſ.
Χαμαιρὴβὴς, in terram dejectus, humi proſtratus. Theophr.
Χαμαίρωψ, idem quod χαμαιδρωψ, ſ. χαμαίδρυς. Plin.
Χαμαισρωσία, ἡ, humile ſtratum, ſ. lectus humi ſtratus, Sch. Soph.
Χαμαιχὴδης, ὲς, humi fiſſus, vel ab imo. Theophr.
Χαμάιτις, ἄμπελος, vitis. quæ humi ſerpit. *al.* χαμῖτις. Euſt.
Χαμαιτυπὶη, proſtitutio. Man.
Χαμαίφρων, humilia ſ. terrena ſapiens. Cyr.
Χαμεταίρα, & -ταιρὶς, idem quod χαμαιτύπη. Heſ.
Χαμευνεῖν, humi cubare. Heſ.
Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Tneocr.
Χαμῖτις, vid. ſup. χαμαίτης.
Χανος, piſcis nomen. *Æol.* pro χάνος, Euſt.
Χανος, os apertum. Poll.
Χανυσαω, & χανύω, vociſeror, clamo. Heſ.
Χάος, τὸ, aër. Ar.
Χαραδίως, acervatim, confertim, *al.* impetuoſe, ſ. χαραδρίως, Steph.
Χαρακιτης, Ath.
Χαρακτηρικὸν, in quo eſt nota characteris & ſtyli vel differentia. Bud.
Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad ſecandum.
Χάρακτρος, *per Sync.* pro χαρακτήριος. Nic.
Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.
Χαριεντίζω, jocor & facete cavillor. *E. M.* ex Ar.
Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμὸς. Plut.
Χαριζῳὸς, venuſtus in ſuis operibus. Ep. Suid.
Χαρίσιοι, placentarum genus. Ar.
Χαρίσιον, pro χαριστήριον. Suid.
Χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens. Naz.
Χαρμοφέρων, ſ. gaudium ferens. Hom. al. χαρμόφρων.
Χαρων, ὁ, leo. Lyc.
Χάσκαξ, ὁ, qui ore hiante ſtat. Hinc
Χασκαρέω, hiante ore circumſpecto, circumſpicio. Heſ.
Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.
Χαυνολόγος, ὁ, qui χαυῶσε loquitur, futilis, levis. Steph.
Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumida inflans ſuperbia, ſeu de homine, qui facit ea quæ χαύνα ſunt. ib.
Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, & ſtulta ſuperbia inflatus. Ar.
Χεζαινάγκη, ἡ, emplaſtrum, ſ. unguentum, quicquid affert cacandi neceſſitatem. Gorr.
Χεζητιάω, idem quod χεσεῖν.
Χειλὸς, pro χῆλος. Euſt,
Χειλοτρόφιον, τὸ, inſtrumenti genus, quo ſontium labra intorquebant. Syneſ.
Χειλατὴρ, pro χιλωτὴρ. Heſ.
Χειμὶν, ἡ, hybernum frigus, vel *ſimpl.* frigus Gal.
Χειραλειπλέω, manus ungo; vel me exerceo. Suid.
Χειράφετος, manumiſſus, emancipatus. ib.
Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica vel a χεὶρ, parva manus. Steph.
Χείριξις, ἡ, idem quod χειρουργία. Hipp.
Χείρις, ut ὑποχείριος, dicitur de eo qui eſt in poteſtate alicujus. Eur.
Χειροβλημάομαι, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλη

Digitized by Google

Φιλλάς, άδος, ἡ, id quo libri integuntur, ib.
Φιλλόποδες, οἱ, qu. ſuberipedes, i. e. tantæ levitatis homines, ut per mare currentes non ſubmergerentur. Lucian.
Φερανθὴς, ες, florifer. Ep.
Φερανυχὴς, ες, lucifer, lucidus. Ep.
Φερεμμελίνης, ὁ, fraxineam haſtam ferens, bellicoſus. Ep.
Φέπτερυξ, alas ferens, alatus. Opp.
Φερένικος, (& φερόν.) victoriam ferens, ſ. reportans victor. de equo. Pind.
Φερτὸς, tolerabilis. Eur.
Φίρτρον, pro φέρετρον, Euſt.
Φιρνυμία, ἡ, nominis congruentia.
Φιτμὴ, pro ἔφετμή. Heſ.
Φιψάλυξ, idem quod φέψαλος. Archil.
Φιψαλεὺς, Bacchi cognomentum ob fagos quæ viti pedamentum præbent. Euſt.
Φηγότευκτος, ον, e fago fabricatus. Lyc.
Φήγω, pro φάγω. Euſt.
Φῆλαμα, τὸ, & φήλωσις, ἡ, impoſtura, deceptio, fallacia. A φηλόω.
Φημυς, υος, fama, rumor. Steph.
Φθεγκλὸς, vocalis. Ep.
Φθείρ, pro ϑὴρ. Euſt. Ar.
Φθειρομιδὴς, ὲς. pedicoſus. Heſ.
Φθέρρω, Æol. pro φθείρω.
Φθημὶ, idem quod φθάω. Hom.
Φθιμένος, pro ἐφθ. corruptus, perditus, aut interfectus, it. mortuus, defunctus. Opp.
Φθινόκωλος, perdens membra. Man.
Φθίνυλλα, peſtifera. V. L. ex Ar.
Φθισίφρων, perdens animum. Opp.
Φθογγάζομαι, vocem ſ. ſonum edo. Ep.
Φθογγήεις, &
Φθογγὴς, ῆντος, vocalis, vocem ſ. ſonum edens. Steph.
Φθοεὶς, paſtilli. Gal.
Φθοῖς, φθοΐς, placentæ genus. Ar.
Φθορμεῖος, corruptus. V. L.
Φθόρμος, noxius. Man.
Φθορόσιτος, domeſtica pernicies. V. L.
Φθύζω, ſuſurrum edo, al. ſpuo. Steph.
Φιαλίσκη, ἡ, Dim. pro φιάλη. V. L.
Φιβαλὴν, ἡ, carica, ficus arida. E. M.
Φιβάλειον, τὸ, & φίβαλις, ἡ, ficus. Hinc φιβαλεῖς graciles homines, ib.
Φιδάκνη, pro φιθάκνη. Ar. Sch.
Φίλα, Adv. pro φίλων, ſ. φίλως. Hom.
Φιλάδελος, amans temeritatis & impudentiæ. Ep.
Φιλαδέλφα, Adv. pro φιλαδέλφως. Soph.
Φιλαθήναιος, Athenienſium amator. Ar.
Φίλαθλος, amans certaminum, aut etiam laborum. Steph.
Φιλαίμων, idem quod φιλαίματος. Heſ.
Φιλάιτερος, -τατος, Att. pro φίλτερος, & φίλταλος.
Φιλαίτιον, τὸ, propenſio ad accuſandum. Call. Theocr. Eraſm.
Φιλακίζομαι, jocor, illudo. E. M.
Φιλακόλουθος, ὁ, qui libenter ſequitur. Ar.
Φιλακριβέω, amo exactam diligentiam, cum diligentia auſculto. V. L.
Φιλαλάζων, oſtentationis amator. Eud.
Φιλαλειπτέω, unctor eſſe cupio, aliptas amo in V. L. delector pigmentis.
Φιλαλήθεια, amor, ſ. ſtudium veritatis. Steph.
Φιλαναγνωσέω, cupidus ſum legendi, libenter lectito. Diod. Sic.
Φιλανθρωπινία, ἡ, idem quod φιλανθρωπία. Sch. Hom.
Φιλαριστείδης, ὁ, Ariſtidis amator. Ep.
Φιλεγκώμιος, ον, qui laudes amat, qui laudari cupit.
Φιλεθειωλέω, libenter me vendito, ſ. oſtento. Euſt.
Φιλεπιεικεία, ἡ, æqui bonique ſtudium. Steph.
Φιλερασία, ἡ, amor, quo amaſius ſuum amatorem complectitur. Bud.
Φιλέρας, cupidus amoris. Ep.
Φιλεραστέω, diligo amatorem, ſ. amatores, ib.
Φιλεριθος, ον, lanificii, ſ. lanificiorum ſtudioſus. Theoc.
Φιλεταιρία, ἡ, idem quod φιλεταίρεια. Steph.
Φιλεταίριον, -ριος, &
Φιλέταιρις, herba quædam, anonine, aſpergula. Nic.

Φιλεταίρως, ſocialiter, concorditer. Bud.
Φιλέυδος, evandi cupidus, evationis ſtudioſus, Ep. al. qui Evium amat.
Φιλευκλικὸς, optativum modum amans, optativo gaudens. Vox. Gram. Steph.
Φίλευτος, ὁ καὶ ἡ, amans lecti. Anac.
Φιλευποιΐα, ἡ, Amor ſ. ſtudium beneficentiæ. Steph.
Φιλεχθὴς, ὲς, odioſus. Theoc.
Φιλέχθρας ἔχειν πρὸς τινα, libenter cum aliquo inimicitias exercere, vel occaſionem inimicitiarum quærere. Dem.
Φιληδία, ἡ, amor ſuavium rerum, ſtudium voluptatis, it. ſuavitas, voluptas. Ar.
Φιληλιαστὴς, ὁ, litigioſus, qui judicio in Heliæa contendere amat, ib.
Φιλήναρος conjugalis, amans conjugem. Æſch.
Φιληπία, ἡ, furacitas. Heſ.
Φιλήσυχος, ον, quietis amans, tranquillæ vitæ ſtudioſus. Steph.
Φιλησύχως διάκειμαι, quietis amore teneor, ib.
Φιλῆτος, idem quod φίλος. E. M.
Φιλις, ίδος, canna, - φίλινος, η, ον, ex canna ſ. cannis. Herod.
Φιλίσιον, nomen herbæ, vid. φιλεταιρὶς.
Φίλιων, compar. & φιλίστος, ſuperl. pro φίλτερος & φίλτατος. Hom. Soph. Ar.
Φιλιωτὴς, ὁ, conciliator. Suid.
Φιλοβακχος, ὁ, amans Bacchum. Ep.
Φιλογυμνασία, ἡ, amor exercitii, cupiditas exercitationis. Steph.
Φιλόγυνεία, & -ία, ἡ, mulierioſitas, Cic.
Φιλοδώνιος, ον, amans angulum ſ. locum abditum, non ambitioſus. Tzet.
Φιλοδόκιμων, ὁ, dæmonum cultor. Greg.
Φιλόδειπνον, τὸ, cœnarum, ſ. conviviorum amor. Plut.
Φιλοδεσποτεύομαι, dominum amo, ſ. dominatum affecto.
φιλοδέσποτον, τὸ, dominii amor, ſ. dominii aliorum in ſe. Steph.
Φιλοδορπίος, ον, idem quod φιλέδειπνος. Nonn.
Φιλοδωρία, ἡ, liberalitas, munificentia. Suid.
Φ.λιζέφυρος, ὁ καὶ ἡ, Zephyri amator, vel amatrix. Ep.
Φιλόθακος, ὁ, qui ſedile amat, deſes, iners. Heſ.
Φιλοθουκυδίδης, ὁ, amator Thucydidis. Ep.
Φιλοικτίστος, idem quod φιλοικίρμων. Soph.
Φιλοιστρομανὴς, ὁ, inſani æſtri amans. Orph.
Φιλοκαλλημα, τὸ, honeſtamentum non improbandum.
Φιλόκενος, vana amans, ſ. rerum inanium ſtudioſus.
Φιλοκτισανισατος, -ώτατος, poſſeſſionum amantiſſimus. Hom.
Φιλοκύνηγος, venationis amans, ſ. ſtudioſus. Plut.
Φιλοκωθωνιὴς, ὁ, bibax, vinolentus, ebrioſus. Ath.
Φιλόμβριος, pro φίλομβρος. Ep.
Φιλομεμφοτατος, delator acerrimus. V. L.
Φιλόμηλος, ὁ, amator malorum, ſ. pomorum. Ath.
Φιλομίσως, more eorum qui odiorum ſunt amantes. Steph.
Φιλομουσία, muſas, ſ. muſicam amo. Ath.
Φιλομόχθηρος, ον, malorum, ſ. improborum amans vel improbitatis. Poll.
Φιλόμοχθος, laborum amans. Steph.
Φιλόμυθον, τὸ, confabulationum, ſ. fabularum amor. Longin.
φιλόμωμος, idem quod φιλοψόγος. Plat.
Φιλόξενος, pro φιλόξενος. Hom.
Φιλοπαράτολος, ὁ, qui projectæ audaciæ facinora amat. Plut.
Φιλοπατρία, ἡ, patriæ amor. Ar.
Φιλοπευσία, ἡ, amor & ſtudium ſciſcitandi. Steph.
Φιλόπλος, ὁ, armorum ſtudioſus, qui arma tractare amat. Ep.
Φιλοπόνημα, τὸ, opus elaboratum. Steph.
Φιλοπραγμονέστερον, diligentius. V. L.
Φιλόπυρος, ὁ καὶ ἡ, amans triticum. Ep.
Φιλορράξ, amans acinorum, vitis *Epith.* Ep.
Φιλορχησεῖρα, ἡ, amans ſaltationis, *Epith.* Veneris, Ep.

Φιλοσκωμόνως, more eorum qui ſcommata dicere amant.
Φιλοσκωμμοσύνη, ἡ, amor ſcommatum. Poll.
Φιλοσοφικὸς, philoſophicus, ad philoſophum pertinens vel philoſopho dignus.
Φιλοσοφομειρακισκος, adoleſcentulus philoſophiæ deditus, ſ. qui adoleſcens admodum philoſophatur. Ath.
Φιλοστέναλος, ον, gemibundus. Ep.
Φιλόστρατος, ὁ, amans militiæ. Ar.
Φιλοταρίχος, ὁ, ſalſamentorum amans. Ath.
Φιλοτίμιον, idem quod φιλτάτιον. Ar.
Φιλοφρονέω, benevolus ſum. Herod.
Φιλοχρυσία, ἡ, auri amor. Steph.
Φιλόψιλος, ὁ καὶ ἡ, qui ſummo in chorea loco eſt. Alcin.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo. V. L.
Φίλτερος, pro φίλταλος. Euſt.
Φιλυδρίας, ὁ, amans aquæ.
Φιλυδρος, ὁ, idem. Steph.
Φιλυδρίαω, aquas amo, locis irriguis gaudeo. Heſ.
Φιλύκη, ἡ, phylace, arbor ſemper virens. Theoph.
Φίμον, τὸ, idem quod φίμος. Ep.
Φίντατος, Dor. pro φίλτατος.
Φλαυροτόκεια, ἡ, malam ſ. inutilem prolem pariens. Cyr.
Φλαυρουργὸς, idem quod φαυλουργὸς, vel qui parva mala patravit, & levia. Soph.
Φλεβοδινάδης, venas agitans & conturbans, Gal. al.
Φλεβοτονάδης, venas diſtendens. Gorr.
Φλέγματες, genus aquilæ flavæ. Heſ.
Φλεγμάτιον, τὸ, Dim. pro φλέγμα. Sotad.
Φλέγος, τὸ, idem. Heſ.
Φλεδονίαν, idem quod φλεδονίνα, ib.
Φλεδὼν, όνος, ἡ, nugæ. Suid.
Φλεναφάδης, ὁ, nugator. Gal.
Φλογὶν, ἡ, idem quod φλόξ. Nic.
Φλόγιον, Dim. Flammula. Longin.
Φλογόδεσποινοι, οἱ, carbones. Heſ.
Φλογοφαὴς, ον, color ex flammeo & fuſco. Steph.
Φλοιδόμενος, inflammatus, ambuſtus, *al.* turbatus. Lyc.
Φλοιοῤῥαγία, ſum cortice diſrupto, ſ. rimoſo. Dioſc.
Φλοιστικὸς, ad decorticationem pertinens vel aptus. Bud.
Φλοιῶτις, ἡ, corticoſa. Lyc.
Φλοιὶδες, αἱ, ſquamæ. Heſ.
Φλονῖτις, ἡ, herba quædam, *al.* ὄνωνις. Dioſc.
Φλυακιγράφος, vel
Φλυαρογράφος, ſcriptor φλυάκων, ut Sopater vel ſcriptor nugax, ineptus. Ath.
Φλυαρόγραφία, ἡ, nugarum ſcriptio.
Φλυαρογράφω, nugas ſcribo. Nic. Sc.
Φλυκταινώδης, ες, cui puſtulæ inſunt, puſtularum ſpeciem gerens. Steph.
Φλύαω, pro φλύζω, ib.
Φοβεσισφάτη, ſc. Minerva, quæ fugam hoſtibus affert. Ar.
Φοβέσφρατος, pro φοβέσισφρατος. E. M.
Φόβημα, τὸ, terror. Soph.
Φοβητὸς, metuendus, ib.
Φοβόδιψος, q. d. cum timore ſitiens, idem quod ὑδροφόβος. Steph.
Φοίβη, ἡ, Diana. Ep.
Φοιβὶς, ἡ, Phœbea. Ep.
Φοιβομαντεύω, oracula edo, Phœbi numine inflatus. Steph.
Φοιβόμαντις, ὁ, luſtrator. Man.
Φοιβόμαντρια, ἡ, quæ oracula edit. in Heſ. purgatrix, in V. L. lotrix.
Φοιβόλαμπος, *Ion.* pro φοιβολαμπὴς. Herod.
Φοιβογονέομαι, puritatem conſequor. V. L.
Φοινίζω, rubefacio. V. L.
Φοινικελίκλης, fallax. Heſ. φοινικελίτης. Suid.
Φοινικὶς, *Ion.* pro φοινικὶς. Herod.
Φοινικίτης, οἶνος, palmeum vinum. Dioſc.
Φοινικόλεγνος, Avis, *al.* φοινίλοφ. Ariſtot.
Φοινικόπεζος, puniceos pedes habens. *Epith.* Cereris. Pind.
Φοινικόστολος, purpura ornatus, ib.
Φοίτης, præco. Heſ.
Φάλγνης, οἱ, canum genus, ib.

φολύτα,

Digitized by Google

Φολύνω, inquino, ib.
Φονώδης, cædem, ſ. cruorem in cæde effuſum repræſentans. Theoph.
Φοραίνω, pro φερω, *Poët.*
Φορβιον, τὸ, idem quod φορβειὰ. Sch. Ar.
Φορίνω, pro φορέω. Heſ.
Φορίγγες, αἱ, tubera, *al.* ὕδνα, ib.
Φόρκος, canus. Lyc.
Φορμιγκλῆς, ὁ, pro φορμικλῆς. Ep.
Φορσθετεῖν, quæſtui habere. Steph.
Φορτοσόλος, ον, ad vehendas merces aptus. Man.
Φορτηγὶς, ἡ, idem quod φορτὶς. Poll.
Φορυς, podex. Heſ.
Φραδεύω, dico, ib.
Φράσμων, idem quod φράδμων, *it.* attentus, ib.
Φράτριον, τὸ, locus in quem conveniunt curiales. Euſt.
Φρεατις, ἡ, favus & cella apum. Bud.
Φρεατορυκλης, ὁ, putei foſſor, putearius.
Φρεατοῦπανα, puteorum tympana, hauſtra. V. L.
Φρίγιλος, nomen avis. Ar.
Φρενήτης, ὁ, mente captus. Unde
Φρενῆτις, ἡ, Steph.
Φρενικὸς, ad mentem pertinens. Vid. Steph.
Φρενιτιασις, ἡ, idem quod φρενῖτις. Jul.
Φρενοδινὴς, ἐς, mentem verſans. Nonn.
Φρενόβλαβος, inſanus. Dolſc.
Φρενοθελγὴς, mulcens animum, mentem oblectans. Nonn.
Φρενόμορως, ſtultè, inſanè, Soph.
Φρενοπλὴγης, phrèneticus. Æſch.
Φρενωλὴς, mente captus. Æſch.
Φρικία, τα, horrores, ſc. quales in acceſſionibus febrium. Dioſc.
Φρικτοβόας, ὁ, horribiliter clamans. Cyr.
Φριξαυχὴν, ενος, horridus, q. cervicem habens horrentem ſetis. Dolſc.
Φριξολοφος, horrentes jubas, ſ. ſetas habens. Heſ.
Φροντιστικῶς, cogitabunde, ſollicite.
Φρουραρχέω, præſidiariis militibus præſum. Plut.
Φρυκτὴρ, ὁ, ſatelles. Man.
Φουρὶς, ἡ, præſidiaria. Xen.
Φυγωνισμὸς, ὁ, lignatio. Arrian.
Φρυγανίσρια, ἡ, collectrix virgultorum aridorum. Poll. ex Ar.
Φρυγανιτὶς, ἐς, idem quod φρυγανώδης. Dioſc.
Φρύγετρον, τὸ, ſartago fictilis in qua farra torrebant. Poll.
Φρυκτὸς, ὁ, qui torret, ib.
Φρυγίζω. Phrygios mores imitor. Steph.
Φρυγινδία, luſus genus in quo utebantur fabis, ſ. toſtis, ib.
Φρυκτάριον, idem quod φρυκτὸς. Æſch.
Φρυμὶν, τὸ, fruticis genus, rubeta. Dioſc.
Φυγάνω, ſ. φυγγάνω, pro φεύγω. Soph.
Φυγαρτενία, ἡ, virifugium. Man.
Φυγεργὸς, ὁ ἡ, fugiens opus, iners, ſocors. Bud.
Φυγοπονία, ἡ, laboris fuga. Polyb.
Φυγοπόλεμος, pro quo φυγοπόλεμος. Hom.
Φύζηλος, timidus. Heſ.
Φυζικὸς, fugitivus. V. L.
Φυζίπολις, exul. Opp.
Φυκιὼ, ὁ, idem quod φυκὶς. Ath.
Φυκίδιον, Dim. a φυκὶς. Ariſtot.
Φυλακικὸς, cuſtodiendi peritus, aptus ad cuſtodiam. Plat.
Φυλακτήριος, aptus ad cuſtodiendum. Dioſc.
Φυλάξιμος, ὁ, cuſtodiens, qui cuſtodiri poteſt. Steph.
Φυλία, ἡ, oleaſter. Hem.
Φυλλανθὲς, herba quædam. Theophr.
Φύλλια, τὰ, olera condimentis uſitata. Gal.
Φυλλῖτις, ἡ, herba quædam. Dioſc.
Φυλλορία, idem quod φυλλορροία. Ar.
Φυλλοτόκος, ον, folia pariens. Opp.
Φυλοβασιλεύς, ὁ, rex tribus, ſ. tribuum. Heſ. Poll.
Φυλοκρινὴς, ſum judex tribus. Euſt.
Φυλοκρίνομαι, ὐ τῇ φύλῃ διακρινομαι, Heſ.
Φυματίας, ὁ, idem quod φυματώδης. Hipp.
Φυξήλεος, ον, fugiens ſolem. Nic.
Φυσαλὶς, ἡ, bulla in aqua naſcens, veſicaria. Luc.
Φυσιγνάμων, ὁ, Theoc. v. φυσιογνάμων.
Φυσικίλλος, ἄρτος, panis quoddam genus. Ath.
Φυτόβαθρον, βάθρον, cui ſuperponuntur αἱ φύσαι. Suid.
Φυσὴ. μάζα. maza ex farina & vino. Ar. Sch.
Φυταλιάζω, idem quod φυταλίζω. V. L.
Φυτιτέον, plantandum ſ. ſerendum eſt.
Φυτευτήριος, plantarius, ſeminarius. Steph.
Φυτικομέω, pro φυτοκ. V. L.
Φύτικος, germinationis autor. *Epith.* ſolis. Heſ.
Φυτέρυμα, τὸ, plantatio, conſitio, Poll. *it.* locus conſitus.
Φυτυργικὸς, ad φυτυργίαν pertinens. Steph.
Φυΐζ, avis. Ariſtot. V. L.
Φυκὶς, ἡ, pyri genus. Theophr.
Φωλὰς, in antris delitescens. Theoc.
Φωλεὶς, idem quod φωλὸς. Opp.
Φωλητὴρ, ἦρος, ὁ, qui in luſtro latet. Heſ.
Φωλητήριον, τὸ, idem quod φωλεὸς, *it.* ſchola, ludus.
Φωλήτερον, εἰ, convivales domus, ubi clam potatur. Suid.
Φωλιδωτὸς, ὁ, qui nidum facit, qui latitat. V. L.
Φωνομαχέω, de vocibus pugno, de verbis diſcepto. Steph. A φωνὴ.
Φωρατὴς, ὁ, deprehenſor. ib.
Φωρεία, ἡ, latrocinium. Suid.
Φωταυγὸς, lucide ſplendidus. Steph.

X.

Χαζιτις, lapis. Orph.
Χαὶν, τὸ, pedum. Call.
Χαιρέω, pro χαίρω, unde χαιρήσειν. Hom.
Χαίρων, τὸ, gaudium, lætitia, ſ. ea pars animi quæ gaudium percipit. Steph.
Χαιροσύη ἡ, idem. Heſ.
Χαλαβέω, tumultuor, tumultum edo, ib. trepido. V. L.
Χαλαζίας, λιθος, Chalazias lapis, grandinis colore & figura. Plin.
Χαλαζιάω, laboro, πῦ χαλαζιφ. Ath.
Χαλάζω, quidam pro χαλάω.
Χαλάζωσις, ἡ, grandinatio, eminentiæ quædam intra palpebras grandini ſimiles. Gorr.
Χαλάνδρα, nomen avis. Opp.
Χαλαρα, catena. Heſ.
Χαλαρὸς, *Dor.* pro χλαρὸς.
Χαλιδιον, τὸ, tabella. Heſ.
Χαλικρότερη, ποσις, *ſcr Syn.* pro χαλικρατοτέρη. Nic. Steph.
Χαλικύζω, pro χαλιμάζω. A χάλιξ. Euſt.
Χαλίμα, meretrix. Suid.
Χαλινατήριον, τὸ, frænationis inſtrumentum, id quod frænamus, retinaculum. Eur.
Χαλκεμβολὸς, ον, æreo armata roſtro. Eur.
Χαλκεοτεχνὴς, ὁ, ærifaber. *Epith.* Vulcani. Cal.
Χάλκη, flos, ſ. animal marinum quo purpura tingitur. Nic. Sch. *al.* καλχὴ.
Χαλκιδεὺς, ὁ, e Chalcide urbe oriundus.
Χαλκίδιον, το, vaſculum ex ære.
Χαλκιδῖτις, ſc. σφόρη, triviale ſcortum, quod vel æreo nummo ſeſe proſtituit. Joſeph.
Χαλκίζω, χαλκοῖς, ludo *it.* æs refero, æri ſimilis ſum. Steph.
Χαλκισμὸς, ὁ, ille ipſe ludus. Poll.
Χαλκίνα, ὁ ἡ ἦρ *Epith.* Minervæ, quod ejus ſimulacrum in ærea eſt ædicula. Suid.
Χαλκίτης, ὁ, cujus ſcem.
Χαλκῖτις, ἡ, lapis Chalcitis, vid. Steph.
Χαλκοβοας, ὁ, ære canens vel *ſimpl.* clamans. Soph.
Χαλκοκέραυνος, ære fulminans. Æſch.
Χαλκόκτυπος, ære pulſato ſonitum edens. Ath.
Χαλκόλοφος, ex ære conum ſ. criſtam habens. Heſ.
Χαλκοσμαραγδος, λίθος, gemma, ap. Plin.
Χαλκουργεῖον, τὸ, officina æraria. Steph.
Χαλκοφάλαρος, ον, æreas habens phaleras. Ar.
Χαλκοφανὴς, ἐς, æreo colore ſplendens. Steph.
Χαλκώδων, ὁ, -οδος, æreos habens dentes. Heſ.
Χάλλαιτες, pro χελῶνες, labeones. ib.
Χαλυβδικὸν, το, ferrum. Eur.
Χαμαιγλυκυμηρὶς, ἡ, cancri genus. Plin.
Χαμαιενν, pro χαμαὶ ὐνη, Steph.
Χαμαιεύριτος, humi inventus. Suid.
Χαμαικυπαρισσος, cupreſſus pumila. Plin.
Χαμαίλιτος, idem quod χαμαιλέων. Nic.
Χαμαιλεύκη, populus alba humilis. Plin.
Χαμαίμηλον, τὸ, herba camomilla. ib.
Χαμαιμυρσίνη, ἡ, myrtus pumila. ib.
Χαμαιπελαρὶς, cancri genus. Steph.
Χαμαιπίτεια ἡ, humilitas. Suid.
Χαμαιπεύκη, ἡ, larix pumila. Plin.
Χαμαίπνους, ὁ, qui iter faciens pedibus terram calcat. Poll.
Χαμαιρεπῶς, in terram vergendo, ſ. inclinando. Heſ.
Χαμαιριφὴς, in terram dejectus, humi proſtratus. Theophr.
Χαμαίρωψ, idem quod χαμαιδρωψ, ſ. χαμαίδρυς. Plin.
Χαμαισρωσία, ἡ, humile ſtratum, ſ. lectus humi ſtratus, Sch. Soph.
Χαμαιχιδὴς, ὲς, humi fiſſus, vel ab imo. Theophr.
Χαμάιτις, ἄμπελος, vitis. quæ humi ſerpit. *al.* χαμῖτις. Euſt.
Χαμαιτυπὶη, proſtitutio. Man.
Χαμαίφρων, humilia ſ. terrena ſapiens. Cyr.
Χαμεταίρα, & -σταιρὶς, idem quod χαμαιτύπη. Heſ.
Χαμευνεῖν, humi cubare. Heſ.
Χαμευνὶς, ἡ, thorus. Tneocr.
Χαμῖτις, vid. ſup. χαμαίτης.
Χαννὶς, piſcis nomen. *Æol.* pro χάνος, Euſt.
Χανος, os apertum. Poll.
Χανυσαω, & χανύω, vociſeror, clamo. Heſ.
Χάος, τὸ, aër. Ar.
Χαραδίως, acervatim, confertim, *al.* impetuoſe, ſ. χαραδρίως, Steph.
Χαρακίτης, Ath.
Χαρακτηρικὸν, in quo eſt nota characteris & ſtyli vel differentia. Bud.
Χαρακτήριος, incidendi vim habens, aptus ad ſecandum.
Χάρακτρος, *per Syn.* pro χαρακτήριος. Nic.
Χαριδῶτις, ἡ, gratiæ datrix. Orph.
Χαριεντίζω, jocor & facete cavillor. *E. M.* ex Ar.
Χαριεντότης, ἡ, idem quod χαριεντισμὸς. Plut.
Χαρίζηλος, venuſtus in ſuis operibus. Ep. Suid.
Χαρίσιοι, placentarum genus. Ar.
Χαρίσιον, pro χαριστήριον. Suid.
Χαρίσιος, ad gratiarum actionem pertinens. Nazz.
Χαρμοφέρων, ſ. gaudium ferens. Hom. al. χαιρόφρων.
Χάραν, ὁ, leo. Lyc.
Χάσκαξ, ὁ, qui ore hiante ſtat. Hinc
Χασκαρέω, hiante ore circumſpecto, circumſpicio. Heſ.
Χασματικὸς, idem quod χασματίας. Plin.
Χαυνολόγος, ὁ, qui χαυῶσως loquitur, futilis, levis. Steph.
Χαυνοποιὸς, ὁ, inani ac tumida inflans ſuperbia, ſeu de homine, qui facit ea quæ χαύνα ſunt. ib.
Χαυνοπολίτης, ὁ, civis elatus, & ſtulta ſuperbia inflatus. Ar.
Χεζαινάγκη, ἡ, emplaſtrum, ſ. unguentum, quicquid affert cacandi neceſſitatem. Gorr.
Χεζηπιάω, idem quod χεσιάω.
Χειλὸς, pro χελὸς. Euſt.
Χειλοστρόφιον, τὸ, inſtrumenti genus, quo ſontium labra intorquebant. Syneſ.
Χειλατὴρ, pro χιλωτὴρ. Heſ.
Χειμὶν, ἡ, hybernum frigus, vel *ſimpl.* frigus Gal.
Χειραλειπλέω, manus ungo; vel me exerceo. Suid.
Χειράφετος, manumiſſus, emancipatus. ib.
Χειρίδιον, τὸ, Dim. a χειρὶς, parva manica vel a χεὶρ, parva manus. Steph.
Χείριξις, ἡ, idem quod χειρουργία. Hipp.
Χείριος, ut ὑποχείριος, dicitur de eo qui eſt in poteſtate alicujus. Eur.
Χειροβλημάομαι, manibus leviter premo & contrecto mammas. Luc.

Χειροβλη

Digitized by Google

Χειροβλήματα, vel -βλητα, τὰ, manipuli. Suid.
Χειρόβολον, vel χερόβολον, τὸ, manipulus. Tzet.
Χειροβοσκὸς, idem quod χειρόβιος. Steph.
Χειροβρὼς, ῶτος, ὁ, manus arrodens ſ. exedens. Suid.
Χειρογονία, ἡ, Proſerpinæ cognomentum. Heſ.
Χειρόδρεπτος, ὁ, qui manu decerpit, non falce. Nic.
Χειροερκτης, idem quod χειρουργὸς. Heſ.
Χειροθήκη, ἡ, Chirotheca, q. d. manus repoſitorium. Steph.
Χειροκαλαθίσκος, ſaltationis quoddam genus. Cam. Poll.
Χειρομύλη, ἡ, idem quod χειρομύλαι. Xen.
Χειρονομικὸς, ἡ, ὸν, ad Chironomiam pertinens. Steph.
Χειροπληθιαῖος, id, quod χειροπληθὴς. Theophr.
Χειρόπληκτος, vid. χερόπλ. Soph.
Χειρόπους, vid. χερόπους. Steph.
Χειροσιδήριον, τὸ, manus ferrea. Thuc.
Χειροτεχνικὸς, chirurgicus, vel ipſe artifex. Ar.
Χειροτεχνικῶς, manus artificio, vel more eorum qui manu opera conficiunt.
Χειροτεχνῶν, idem. Steph.
Χειροτονητέον, porrigendæ ſunt manus. Ar.
Χειροτριβίη, ἡ, exercitatio. Hipp.
Χειρύδριον, vid. χερύδριον, Steph.
Χειρωνάξιον, τὸ, vectigal quod exigebatur viritim a vulgo. Ariſtot.
Χείρωσις, ἡ, ſubjugatio, ſubactio. Steph. A χειρόω.
Χειρωτὸς, ὁ, qui ſubjugari ſ. capi poſſit. Ab eodem.
Χέλειον, τὸ, tegmen, ſ. operimentum teſtudinis, teſta. Nic.
Χελεὺς, idem quod χέλυς. Heſ.
Χελιδόνιας, ου, ὁ, idem cum χελιδόνιος, nomen piſcis & venti. Ath.
Χελιδονιδεῖς, hirundinum pulli. Euſt.
Χελιδόνιον, τὸ, Chelidonium, herba. Theophr.
Χελιδόϊσμα, τὸ, cantilena quam canunt οἱ χελιδονίζοντες.
Χελιδονισμὸς, ὁ, ipſa circuitio, & collectio ſtipis. Steph.
Χελιδὼ, όνος, ἡ, idem quod χελιδών. Heſ.
Χελίζω. no, navigo. V. L.
Χέλισκον, τὸ, catinus. Erot. ex Hipp.
Χελλόρις, nomen piſcis. Æl.
Χελύσομαι, expectoro, vel extuſſio. Nic.
Χελύειν, tuſſire. Heſ.
Χελωνάζειν, irridere. ib.
Χέλωνη, ἡ, idem cum χέλυς, ib.
Χελωνίδης, ὁ, magnum & craſſum habens labrum. Steph.
Χελωνοίδης, idem. Euſt.
Χέλυον, vid. χέλειον.
Χελύσκιον, τὸ, ſicca tuſſicula. Hipp.
Χελύω, idem quod χελύσομαι. Steph.
Χελὼν, mugilis quædam ſpecies. Ath. al. pro χελώνη.
Χελωνὶς, inſecti genus, cantharis. Heſ.
Χελώνιος, &
Χελωνίτης, teſtudinarius. Unde χελωνία, & χελωνῖτις, λίθος. Plin.
Χίμετλον, pro χίμετλον. Steph.
Χενιον (ſ. κεννιον, Ath.) avicula quædam muria condiri ſolita.
Χίραδος, τὸ, idem quod χίρας. Hom.
Χέρμα, τὸ, lapis, telum miſſile. V. L.
Χερνητὴρ, ὁ, idem quod χερνήτης. Man.
Χερνίσιον, τὸ, idem quod χερόνιπτρον. Ath.
Χερόβολον, vid. χειρόβολον.
Χερσεια, ἡ, ſolitudo. Steph.
Χερύδριον, τὸ, Dim. a χειρ. Moſch.
Χηλιὰς, plexilis, P. anſatus. B. Anac.
Χηλίλοπες, pro χηλαλόπεκες. Heſ.
Χηλοθοτία, ἡ, idem quod χηλοθίσκιον, τὸ, Plat. Bud.
Χηλόμυχον, &
Χηλὸπες, herbarum genus. Plin. Nuctegreton.
Χηλοτροφιεῖον, idem quod χηλοθοσκεῖον. Steph.
Χηραμεῖς, viduarum domus. Heſ.
Χηραμεθεν, ex ſuis latibulis. Orph. A χηράμες.
Χήρευσις, vid. χηρώσις. Ep.
Χήτευς, ὁ, indigens, inopia laborans, ſ. penuria. Hom. A
Χητεύω, pro χατεύω. Steph.
Χθαμαλόφρων, ὁ, humilia ſapiens. Apolin.
Χθιζὸν, *Adv.* pro χθὲς. Hom.
Χθονία, ἡ, Dea. Eur.
Χιλιετία, ἡ, mille anni. Areth.
Χιλιεδύαμος, herba, mille virtutibus prædita, polemonia, *al.* philetæria. Dioſc. Plin.
Χιλιόναυς, mille inſtructus navibus. Eur.
Χιλιναύσολος, claſſis mille navium. Strab.
Χιλιναύτης, mille nautas habens. Eur.
Χιλιοσὸς, milleſimus. Steph.
Χιλωτὴρ, ὁ, camus, ſ. piſcella quæ ori equi circumponitur, &c. Steph. A χιλόω.
Χιμάδιος, &
Χιμάζω, χιμάω, pro χειμάδιος. Heſ.
Χιμαιρίβατης, ὁ, caprinis incedens pedibus, Panis *Epith.* Ar.
Χιμαιροκτόνος, ὁ, chimæræ interfector. *Epith.* Bellerophontis. Opp.
Χιμέτλη, ἡ, idem quod χίμετλον. Dioſc.
Χιμετλίδω, vid. χειμετλίδω. Steph.
Χιονόβλητος, ον, nive obrutus ſ. conſperſus. Ar.
Χιονόεις, idem quod χιονάδης. Nic.
Χιονόχρως, όν, qui nivei eſt coloris, niveus. Ath.
Χιὼν, ningens, nivem emittens. Heſiod. V. L.
Χιρὰς, vid. χειρὰς, Euſt.
Χιτανάριον, χιτανισκάριον, τὸ, tuniculæ. Ep. Steph.
Χλαῖνις, ἡ, idem quod χλαῖνα. Ar.
Χλαινοθήρας, ὁ, lænarum venator, ut qui in balneis inſidiantur lavantium veſtibus. Steph.
Χλαίνωμα, τὸ, læna, exuvium. Ep.
Χλαμὺς, pro χλαῖνα, Heſ.
Χλαμυδηφόρος, ὁ, Chlamidatus. Theocr.
Χλανιδεργία, ἡ, id. quod χλανιδοποιΐα. Steph.
Χλανισκιον, idem quod χλανίδιον. Ar.
Χλευαξ, ὁ, idem quod χλευαζης. Poll.
Χλευαστικὸς, idem. ib.
Χλῆδος, pro χλῆθος, Harpocr.
Χλιανσις, ἡ, idem quod χλιαρότης. Steph.
Χλίασμα, τὸ, fomentum, ſ. medicamentum tepidum. Hipp.
Χλιδανόπους, qui circum pedes habet χλιδῶνας, i. e. ornamenta luxurioſa. Heſ.
Χλιόεις, idem quod χλιαρὸς. Nic.
Χλοεισὴς, pro quo χλόης. Hom.
Χλοιδάν, pro χλιδάν. Heſ.
Χλωῖδες, ἡ, inſidiæ. P. exuberantia. H. teſtium exſectio. Stanl. Æſch.
Χλαρυθέω, virens floreo. Heſ.
Χλαρυχίω, idem quod χλαρηΐς, *Epith.* luſciniæ. Sim.
Χλωρεῖον, τὸ, quoddam animal. Suid. a colore.
Χλωρίαν, avis nomen, a colore. vireo. Gaz.
Χλωρόκομος, ὁ, qui viridi coma eſt. Ep.
Χλωροσαῦρα, viridis lacerta. Sch. Theoc.
Χλωροφαγέω, virentibus herbis veſcor. Hipp.
Χναυμάτιον, τὸ, Dim. a κναῦμα. Ath. ex Ar.
Χνοώεις, &
Χνοΐος, idem quod χνοῶδης. Tryph. Anac.
Χοεῖον, τὸ, craſſum inteſtinum. Suid.
Χόϊνος, pro χοῖνιξ. Steph.
Χοιρίλη, ἡ, Hecuba, ſ. quod multiplici prole ſcrofam æquarit. Ath.
Χολαῖος, idem quod χοληδόκ. Gal.
Χολοβαφὴς, felle, ſ. bile imbuta. Poll.
Χολόβαφος, ſ. χολοίβαφος, felle ſ. bile tinctus.
Χολοιβόρος, bilis in modum exedens & erodens. Nic.
Χολοποιὸς, bilem conciens, ſ. commovens, τὸ, abrotonum. Dioſc.
Χόνδριος, ἄρτος, idem quod χονδρίτης. Ath.
Χόνδριον, τὸ, diſcus, cacabus, patina. Heſ.
Χορδοποιΐκας, more eorum qui chordas conficiunt. Poll.
Χόρεσις, ἡ, ſaltatio. Suid.
Χοριαμβικὸν, μέτρον, quod conſtat choriambis. Steph.
Χοριάμβος, pes ex chorio & Iambo. ib.
Χοροειδὴς, idem qnod χοροειδὴς. Steph.
Χοροδιδασκάλια, ἡ, munus chorodidaſcali. Xen.
Χόρος, quidam pro χῶρος, ſ. τόπος. Euſt.
Χορολέκτης, ὁ, id. cum χοροδιδάσκαλος, niſi pro χοροδέκτης.
Χοροστατέω, chorum inſtituo, choro præeo. Suid.
Χοροστὰς, ἑορτὴ, feſtum in quo choreæ inſtaurantur. Nonn.
Χορταιόσαμος, ſ Σάμων, Silenus. Heſ.
Χορτασμὸς, ὁ, ſaturatio, repletio. Poll.
Χρεάρπαξ, ὁ, pecuniæ raptor. Man.
Χρεῖας, Ποιῆτ. pro χρείας.
Χρεολυτέω, pro χρεωλ. Steph.
Χρηματίας, ὁ, dives. Man.
Χρησμαγόρης, ὁ, idem quod χρησμολόγος. Ep.
Χρησμήτωρ, ορος, ὁ, qui oracula edit. *Epith.* Apollinis. Sibyl.
Χρησμοδοτέω, oraculum edo, ſ. do. Poll.
Χρησμοδότημα, τὸ, oraculum, vaticinium. Steph.
Χρησομυσεῖν, muſicæ leges in canendo ſervare, ibid.
Χρῖμα, idem quod χρίσμα. Call.
Χρίπλω, ſive χρίμπλω. Steph.
Χρισήριον, τὸ, idem quod χρίσμα. ib.
Χρότη, ἡ, cutis, corpus. Ep. Laſc. vocabulum vix admittendum niſi alius proferatur autor. Steph.
Χροοκαρπος, ον, cujus fructus virent. Orph.
Χρυσαιγὶς, ίδος, ἡ, aurea ægide inſignis. Bacchyl.
Χρυσασπὶς, aureum ſcutum habens. Eur.
Χρυσασραγαλος, ὁ ἡ, aureos habens talos. Sapph.
Χρύσαυρος, ον, auream auram habens. Orph.
Χρυσάφιον, τὸ, Dim. pro χρυσὸς, qu. parum auri. Phal.
Χρυσόγλυφος, ex auro ſculptus, ſ. cælatus. Suid.
Χρυσόκολλος, idem quod χρυσικόλλητος. Eur.
Χρυσοκομέω, aureas habeo comas. Philoſtr.
Χρυσοκόμη, ἡ, fruticis nomen, ſ. herbæ Jovis barba. Gorr. ex Dioſc.
Χρυσολαβὶς, aureum capulum, ſ. manubrium habens. Man.
Χρυσολαμπὶς, gemma, pallidi coloris die, noctu ignei. Plin.
Χρυσομανέω, inſano auri amore teneor. Suid.
Χρυσόξυλος, cui eſt lignum aurei coloris. Ar. Sch.
Χρυσορράκης, auro tinctus, aureo imbutus colore, Heſ. ſ. leg. χρυσορράδης. Steph.
Χρυσόσπερμον, τὸ, ſedum majus ab aureo feminis colore, Gorr. ex Dioſc.
Χρυσόστεπτος, ὁ ἡ, auro tectus. Cyr.
Χρυσοστέφανος, ὁ, auro coronatus. Man.
Χρυσόστροφος, qui auro torquetur. Soph.
Χρυσοτρίαινος, ον, aureum tridentem habens. Ar.
Χρυσοϋφὴς, ἐς, auro intertextus. Apollin.
Χρυσοχαίρητος, ον, auro dulcis. Man.
Χρυσοφόρον, & -φόριον, τὸ, electrum. Dioſc.
Χρυσαλλόπικλος, ον, glaciem faciens. Eur.
Χρυσᾶπις, pro χρυσωπὸς, it. piſcis nomen. Ath.
Χρωμάτιον, τὸ, Dim. pro χρῶμα, color. Ep.
Χρωμὶς, piſcis. Ariſtot. al. χρομὶς.
Χυδαιότης, ητος, ἡ, vulgaritas, vilitas. Bud.
Χυμίτλη, κύμιτλον, pro χεμ. V. L.
Χύμιον, τὸ, ſucculus, ſ. modicum aliquid ſucci. Ath.
Χυτιζίζω, Heſ. idem quod Χειρτῶ.
Χυσανόπρακλει, οἱ, molliculi. Ar.
Χυτικὸς, diffundendi vim habens, *al.* qui diffundit. Steph.
Χυτρεῖον, τὸ, locus ubi ollæ conduntur & aſſervantur. Suid.
Χυτρίτης, ου, ὁ, ollaris. Steph.
Χύτρη, ὁ, idem quod χύτρα. Ep.
Χάλασμα, τὸ, claudicatio. Hipp.
Χαλόπους, idem quod χολοίπους. Man.
Χῆμος, ὁ, pro χῶμα. Heſ.
Χανεῖον, τὸ, pro χανευτήριον, ib. Suid.
Χανιφυεις, Ep.
Χαράφιον, το, Dim. a χάρα, Ager ſationalis. V. L
Χωρίσις, ἡ, idem quod χορισμὸς, Heſ.

Χωρο-

Digitized by Google

Χαρακάτης, ὁ, per locum aliquem ſ. agrum incedens, *al.* inſtrumentum quoddam cujus uſus eſt in aquarum libratione. Vitruv.
Χῶς, *Dor.* pro χῦς. Euſt.

Ψ.

ΨΑθύριον, τὸ, fruſtulum, mica, offula. Ath.
Ψαιμαλθχοι, vel ψαμ. ſc. μητέρες, fœtæ matres. Euſt.
Ψαίνυμι, idem quod ψαμίζω. Heſ.
Ψαίνυθος, vel ψαίνυθος, falſus. Lyc.
Ψαίσι, pro ψαισίς. Ar.
Ψαίσαρ, idem quod ψηλήρ. Ep.
Ψακτὴρ, *Dor.* pro eodem. Heſ.
Ψαλιδοειδὲς, forfici ſ. cameræ forficulatæ ſimilis. Apud medicos, ψαλιδοειδὲς, ſ. ψαλοειδες, corpus durum, tribus arcubus conflatum, medium cerebri ventriculum ſuſtinens. Gorr.
Ψαλλοκιθαριστὴς, Pſallocitharista. Suet. qui citharam canit. Steph.
Ψαλοειδὲς, vid. ψαλιδοειδὲς.
Ψάλτιγξ, ψάλτιξ, cithara. Heſ. Suid. ſ. idem quod ψαλτήριον. Steph.
Ψαλτικὸς, ad Pſalten pertinens, quo ψαλτὴς utitur. Ath.
Ψαμάθη, ἡ, Nereïdum una, Phoci mater. Heſ.
Ψαμμακοσιογόργαρα, τὰ, innumera. A ψαμμακόσιος. Ar. vid. Steph.
Ψαμμαθὶς, ἰδος, ἡ, Ath.
Ψαμμίον, τὸ, arenula. Alex. Aphr.
Ψαμμῖτις, ἡ, q. d. arenacea. Ath.
Ψαμμοδύτης, ὁ, piſcis, arenarius dictus. *al.* ἀμμοδύτης. Steph.
Ψανὸς, pro ψιδνός. Heſ.
Ψαφαρόθριξ, -τριχος, crines habens ſqualidos vel tenues. Hom.
Ψέγι, idem quod ψυγερὸς. Pind.
Ψέγος, ſepulcrum. Heſ.
Ψελυρὸς, ρά, ρὸν, leni ſuſurro, murmurans. Æſch. ψίθυρος. Heſ.
Ψεκτέος, reprehendendus, vituperandus. Suid.
Ψεκτικῶς, contumelioſe. Poll.
Ψέλλα, balbutio, inarticulatè loquor, blatero. Steph.
Ψευδαγγελὴς, idem quod ψευδάγγελος. Ar.
Ψευδάλι, pro ψευδαλέος. Steph.
Ψευδαντώνινος, ὁ, fictitius Antoninus. ib.
Ψευδαπάτης, ὁ, præſtigiator. Sibyl.
Ψευδατραφαξὺς, ἡ, fictitia & ementita atriplex. Ar.
Ψευδαττικὸς, falſò Atticus. Lucian.
Ψευδεπίω, vid. ψευδοεπίω. Heſ.
Ψευδεπιχαρμεῖος, qui falſo tribuitur Epicharmo al. ψευδεπιχαρμεῖος. Steph.
Ψευδῆ, *Adv.* pro ψευδῶς. Ar.
Ψευδηρὸς, unde per ſync. ψυδρός. Euſt.
Ψευδησίοδος, qui falſo tribuitur Heſiodo, Cic.
Ψευδισχιόδομον, & ψευδισόδομον, quod inequali craſſitudine ſtructum eſt. Plin.
Ψευδιζοσίδηρα, ἡ, fictitium auxillum. Xen.
Ψευδοβύνιον, τὸ, herba quæ bunion verum mentitur. Dioſc.
Ψευδοδαμάσιππος, fictitius Damaſippus.
Ψευδοδίπτερος, Vitruv. vid. Steph.
Ψευδοκατων, ὁ, fictitius Cato. ib.
Ψευδοκόρη, ἡ, fictitia & ementita puella. Poll.
Ψευδοκύπειρος, frutex, qui veri cyperi ſpeciem mentitur. Dioſc.
Ψευδομαντεία, ἡ, falſa vaticinatio. Steph.
Ψευδομαρτυρία, falſum teſtificor. ib.
Ψευδόναρδος, nardus adulteratus Gorr.
Ψευδονίρων, fictitius Nero. Steph.
Ψευδόνιτρον, lixivium, ex nitro falſo, ſ. adulterino. Ar.
Ψευδοπατρὶς, ὁ, mentitus patriam. Sibyl.
Ψευδοπεριπτέρος, qui peripteri formam ſimulat, & qu. mentitur. Vitruv.
Ψευδοπλάστης, ὁ, qui mendacia confingit, mendaciorum inventor. Bud.
Ψευδόπτωμα, τὸ, falſus & fictitius caſus, vel lapſus non verus. Ar. Sch.
Ψευδόπυρα, τὰ, fictitii & ementiti ignes. Suid.
Ψευδοράω, falſo lumine intueor. V. L.
Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, qui falsò ſophiſtæ nomen ſibi uſurpat. Lucian.
Ψευδόσφηξ, veſpa ementita & fictitia. Steph.
Ψευδυποβολιμαῖος, falſo ſuppoſititius, nomen fabulæ ap. Ath.
Ψεύσειρα, ἡ, mendax. Sibyll. A
Ψευστὴρ, ὁ, idem quod ψεύστης. Man.
Ψεραὶς, tenebræ, obſcuritas. Heſ.
Ψήκλιρα, & ψηλρὶς, pro ψήκλρα. Steph.
Ψηλαφάω, pro ψηλαφάω. V. L.
Ψηφινος, qui calculis conſtat. Steph.
Ψηφίσιον, τὸ, ſtoreola, tegeticula. Dioſc.
Ψιθία, ἡ, vitis ſpecies. Nic.
Ψίθυρ, υρος, ὁ, idem quod ψίθυρος. Theo. Sch.
Ψιλοκιθαριστικὴ, ἡ, ſcientia & ars illa ludendi nuda cithara. Ath.
Ψιλόταπις, ἡ, idem quod ψιλοτάπης. Steph.
Ψιττάδιον, τὸ, Dim. pro ψίττα. Ath.
Ψιττοειδὴς, ὲς, paſſeris piſcis effigiem repræſentans. ib.
Ψίχω, cibum do. V. L.
Ψ.γιος, idem quod ψογερὸς. Heſ.
Ψοιὰ, pro ψόα. Suid.
Ψοφοειδὴς, tumultuoſe. Heſ. *Vox ſuſpecta.*
Ψοφομήδης, ὁ, cui ſtrepitus, ſ. ſonitus curæ ſunt. Ep.
Ψοφοποιὸς, ὁ, ſtrepitum faciens, ſonum edens. Thuc.
Ψυδὲς, & ψυδρὸς, idem quod ψάρις, Æſch. Lyc.
Ψυκτήρια, τὰ, vaſa in quibus vinum refrigeratur. Ath.
Ψυκτηρίας, ὁ, idem quod ψυκτὴρ. Euſt.
Ψυκτήριος, aptus ad refrigerandum. Gal.
Ψυλλόβρατα, τὰ, quæ a pulicibus adeſa & corroſa ſunt.
Ψύλαν, ὡ, ὁ, Pſylon, piſcis. Ariſtot.
Ψύσλω, ſpuo. Heſ.
Ψυχεῖον, vel ψύχιον, idem quod ψυγεῖον. Euſt.
Ψυχινὶς, pro ψυχεινὶς. Theophr.
Ψυχοβόρος, ὁ, ἡ, ἡ, animi vorax. Syneſ.
Ψυχολιπὴς, ες, animi ſ. animæ deliquium afferens. Ep.
Ψυχοτροφία, ſ. ψυχροτροφία, in frigidis locis nutrio. Sibyl.
Ψυχοφυὴς, ὲς, animæ naturam habens, quatenus corpus movet. *Epith.* alarum, vel ventos, frigus producens. M. Muſ. A ψυχὴ, vel ψύχος.
Ψυχμὸς, ὁ, idem quod ψύχος. Man.
Ψυχολακος, herba quædam. Heſ.
Ψαδαρὸς, ſqualidus. ib.
Ψαροπέταλοι, οἱ, viles piſciculi, ib.
Ψῶχος, pro ψαχός. Suid.

Ω.

ΩΓΗΝ, Oceanus. Heſ. Hinc ὠγενίδαι, oceanidæ.
Ὠκία, pro ὠκεῖα, Hom. *it. Adv.* pro ὠκέως.
Ὠκεανίνη, ἡ, filia oceani. Heſiod.
Ὠκιμοειδὴς, idem quod ὠκυμοειδὴς, it. ὠκιμοειδὲς, herba quædam, Lat. ocimaſtrum. Dioſc.
Ὠκυμοράτατος, Ar. Ab ἄκυμορος.
Ὠκύνοος, ὁ ἡ, ἡ, ſubitæ mentis. Opp.
Ὠκύπετος, idem quod ὠκυπέτης. Coluth.
Ὠκυπος, idem quod ὠκύπους. Ep.
Ὠλεκρανίζω, cubiti gibbero ferio. Poll.
Ὠλενίτης, ὁ, humeralis. Lyc.
Ὠλεσίτεκνος, ὁ ἡ, ἡ, perdens liberos. Nonn.
Ὠμαλθὴς, ὁ, qui curatus fuit, quum crudus adhuc eſſet, nec coctione ad maturitatem perveniſſet. Heſ.
Ὠμεῖον, τὸ, humerculus. Ep.
Ὠμομηλὶς, ἡ, arbor, quæ mala cruda producit. Steph. al. ἀπομηλὶς, ἀμαμηλὶς, ὀρομαλὶς. Theoc.
Ὠμοργὸς, q. d. ὠμοδρὸς, qui crudelia facinora patrat. Heſ.
Ὠμοτομητέον, crudum ſecandum eſt. Gal.
Ὠμοχαρὴν, ὁ, crudelis Charon. Ep.
Ὠοκάτεξις, ἡ, ovorum fractio. Lucian.
Ὠπὴ, idem quod ὀπωπὴ. Ap.
Ὠραιέσατος, pro ἀριδηλότατος. Euſt.
Ὠραιοπίλῳ, verſor cum iis qui florenti adhuc ætate ſunt & forma venuſta. Suid.
Ὠραπολία, conſueto tempore terram aratro verto. Heſ.
Ὠρίαω, & ὠρίζω, id. quod ὠρία. Suid. Heſ.
Ὠριὰς, ἡ, maturitatem afferens, *Epith.* Naturæ. Orph.
Ὠριμαλίδες, vid. ὁριμ. Steph.
Ὠροκαλκος, pro ὀρείχ. Arrian.
Ὠστικὸς, impulſorius. Steph. Ab ὦσις, quod ab ὠθίω.
Ὠχη, vid. ὄχη. Euſt.
Ὠχροφόριον, τὸ, locus Athenis in quo fanum Dianæ. E. M.
Ὠτάκιος, herbæ nomen. Cam.
Ὠτιαφόρος, ὁ, qui otidas gerit. V. L. At
Ὠτιοφόρος, qui auriculas contuſas gerit. Steph.
Ὠτικὸς, auricularis, ad aures pertinens. Gorr.
Ὠτραλίας, vid. ὀτραλίας. Ap.
Ὠφελία, ἡ, pro ὠφέλεια. Ep.
Ὠφλημα, τὸ, pro ὄφλημα. V. L.
Ὠχρόμματος, ὁ, qui pallidis eſt oculis. Steph.
Ὠψοπόνος, m. pro ὀψοπόνος. Ep. Suid.

Digitized by Google

Digitized by Google

LEXICI MANUALIS GRAECI

PARS SECUNDA,

Vocum Phrasiumque Latinarum, quæ in primis e re Græce quidpiam reddituris esse possint, interpretationem Græcam sistens.

A, Ab, ἀπό, *cum Genitivo*, & potissimum de inanimatis, *ut*, Ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, *Demosth.* Ab initio usque ad finem, ἀπό, τ ἀρχῆς ἄχρι τ τελυτῆς, *idem*, A solis ortu usque ad occasum, ἀφ' ἡλίου ἀνίοντ μέχρι δυομ, *Æschin.* (2) παρά, *cum Genit.* & potissimum de animatis, *ut* Venire a rege, παρέσθαι παρὰ βασιλέως, *Thucyd.* (3) ὑπό, *cum Genit.* & verbis pass. vel neutris, *ut* Instituor ab illo, παιδεύομαι ὑπ' ἐκείνου, *Isocr.* Interfectus est a vobis, τέθνηκεν ὑπ' ὑμῶν, *Xenoph.* (4) ἐκ, in notatione temporis, *ut*, A puero, ab infantia, ab incunabilis, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου, ἐκ ωρώτης ἡλικίας, *Dem. Isocr.* (5) ὑπό, in notatione officii, *ut*, Qui ab epistolis est, ὁ ὑπὸ τ ἐπιστολῶν· qui a secretis est, vulgo Secretarius, ὁ ὑπὸ τ ἀπορρήτων· qui a regiis sigillis est, ὁ ὑπὸ τ βασιλικῶν σφραγίδων, &c. *Viger.* C. IX. Sect. 4. Reg. 1.

Abacium, τὸ ἀβάκιον, υ, *Polyb.*

Abactor, ὁ ἐλατὴς, ῆρ, *Lucian.*

Abactus, a, um, ἀπηλαμμένος, η, ον, *Poll.* ἀπελαθεὶς, εῖσα, ἐν, ab ara, βωμοῦ, *Luc.*

Abactus, us, ὁ ἀπελασία, ας, *Hesych.*

Abaculus, τὸ ἀβάκιον, υ, *Polyb.*

Abacus, ὁ ἄβαξ, ακος, *Poll.*

Abalienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.*

Abalienatus, a, um, ἀλλοτριωθεὶς, εῖσα, ἐν, ἀπηλλοτριωμένος, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ωρός τινα, *Isocr.*

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, ῶ, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* τινὰ ωρός τινά, *Isocr.*

Abamita, ἀδελφὴ τοῦ ωροπάππου, *idem.* ἡ θεία ωρὸς ωατρὸς μητρός.

Abarceo, *s.* abercco, ἀποκαλύω, ἀποκαλύσω ωαμαται, *ab aquis arcere. Greg.* ἀπείργω ζέ τινος, *Plut.*

Abavia, ἡ ὑπατήθη, ης, *Poll.* ἡ ἀππιάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ ωροπάππου, ὁ θεῖος ωρὸς μητρὸς μίγας.

Abavus, ὁ ὑπάππος, υ, *Poll.* ὁ ὑπάπαππος, V. L. ωρόγονος τέταρτος.

Abbas, ὁ κοινοζιάρχης, ου, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Abbatia, ἡ ἀββάτεια, ας, τὸ κοινόβιον, *Gell.*

Abbatissa, ἡ ἀρχιμανδρίτις, ιδος.

Abbrevio, βραχύω, ὑπιλίμνω, *Synes. Cunctémno, Thucyd. cum accus.* ἀποκεφαλαιόω, *Aristot.*

Abdicatio, ἡ ἀποκήρυξις, εως, *Lucian.* ἡ ἀπόρρησις, *Synes.*

Abdicatus, a, um, ἀποκηρυκτος, ον, *Synes.*

Abdico, as, ἀποκηρύττω, filios, τοὺς υἱέας, *Lucian.* filium, ἀπεῖπον τ υἱον, *Plato.* me magistratu, τῶν ἀρχῶν, *Aristot.* ἀποδοκιμάζω, ἀποποιέομαι.

Abdite, κρύφα, *Plut.* κρυφῆ, *N. T.* κρύβδην, *Dem.* κρυφίως, λάθρᾳ.

Abditus, a, um, ἀπόκρυφος, ον, *Suid.* κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* μύχιος, ία, ιον, ὁ ἡ ἡ, ἐνδόμυχος.

Abdo, κρύπτω, in gurgustio, εἰς καλύβην, *Thuc.* ἀποκρύπτω, κατάδυσιν.

Abdomen, τὸ ὑπογάστριον, υ, *Dem.* ἤτρον.

Abducendus, ἀπακτέος.

Abduco, διάγω, ἀπάγω, sententiam ab aliquo, τὴν γνώμην ἀπό τινος, *Thucyd.* aliquem a proposito, ἀποπλανάω τινὰ ἀπὸ τ ὑποθέσεως, *Æschin.* captivum aliquem, οἴχομαι ἄγων αἰχμάλωτον τινα, *Demosth.* λαμβάνω αἰχμαλώτου τινα, *Herodian.*

Abductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς, *Polyb.*

Abductus, a, um, ὁ ἡ ἡ, ἀπακτος, υ, *Sophocl.* ἀπαγόμενος.

Abecedarius, ἀλφαβητικὸς, ὴ, όν.

Abedo, κατεδίω, aliquid, τι, *Plut.* ἀποτρέχω, *Laert.*

Abeo, ἀπέρχομαι, a viro, ἀνδρὸς, *Isocr.* e concione, ἐκ τ ἐκκλησίας, *idem*, ad aliquem, οἴχομαι ωρός τινα, *idem*, in malam rem, ἀπάγω εἰς τ φόρον, *Eicharm.* ἴρρω εἰς κέρατας, *Aristoph.* ἄπειμι, abiit *pro* mortuus est. ἀνοίχομαι, οἰχώκεσαν.

Aberratio, ἡ ἀποπλάνησις, εως, *Arist.* τὸ ἀφαμάρτημα, ἡ ἀπόπτωσις, *Plut.*

Aberro, ἁμαρτάνω, a via, τ ὁδῦ, *Arist.* a veritate, διαμαρτάνω τ ἀληθείας, *Isocr.* διαφθόρομαι τ ἀληθείας, *id.* a sententia alicujus, τ γνώμης τινός, *idem*, a proposito, ἀποπλανάομαι τ ὑποθέσεως, *idem*, a fide, τ ωίστεως, vel ἀπὸ τ ωίστεως, *Chrysost.* a scopo, seu proposito, τῆς εἰρομαι τοῦ καιρῶν *Isocr.* ωόρρω γίνομαι τ ὑποθέσεως, *id.* τῦ ωράγματος, *Demosth.* ἁμαρτάνω, ωαραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, *Dem.* ψδομαι, ἀποσφάλω, *Hom.*

Aberro paulum, ωαρολισθαίνω.

Abfore, ἀπέσεσθαι, *Plut.* parum abesse, μικρῷ δεῖν, multum abesse, πολλῷ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω, oves ab hircis, τὰ ωρόβατα ἀπὸ τ ἐρίφων, *N. T.*

Abhinc, ἐντεῦθεν, *Aristot.* ἐυθενδε, ἀπὸ τῦδε.

Abhorreo, μυσάττομαι, ut prodigium, ὡς ὑπὸ τέρατι, *Luc.* ab injuria, δυσχεραίνω τὸ ἀδικεῖν, *Plato*, ab aliquo τινι, *Plut*, ὑπό τινι, *Arist*, χ τίνος, *Luc.* ἀπαλλατόμαι, *Lucian.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*

Abhorresco, idem quod *Abhorreo.*

Abhortor, ἀποτρέπω, aliquem a peccatis τινα τ ἁμαρτημάτων, *Isocr.*

Abi, ἄπει, ἀπιθι. ἄφθι, *Poët.* in malam rem, ἀπιτρὸ, ἐξὸ ες κοράκας.

Abjecte, ταπεινῶς, vivere, ζῆν, *Dem.* facere, ωραττειν, *idem* φαύλως, ἀγεννῶς, *idem.*

Abjectio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, armorum, τ ὅπλων, *Plato.* ἀπόρριψις, ἡ ταπείνωσις, *Luc.*

Abjector, ὁ ἀποβολεὺς, έως, armorum, τ ὅπλων, *Plato.*

Abjectus, a, um, ἀποβεβλημμένος, η, ον, ab ἀποβάλλω, abjicio, *Plato.* ὁ ἡ ἡ, ἀτιμος, ἀναριθμος, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, *Hom.*

Abiegnus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX. ἐλάτινος, *Poët.*

Abies, ἡ ἐλάτη, ης, *Plut.*

Abietarius, ὁ τίκλων ξυλικός.

Abietinus, a, um, ἐλάτινος, ίνη, ινον, LXX.

Abigeator, ὁ ἐλατὴρ, ῆρ, *Luc.*

Abigeatus, us, ἡ ἀπελασία, ας, *Hes.*

Abigeus, ὁ ἀπελάτης, υ.

Abigo, ἀπελαύνω, prædas τὰς λείας *Herodian.* columbas, τὰς ωέρισταδας, *Basil.* e convivio, ἀπαθίω τῦ Συμποσίου, *Lucian.* Spiritum sanctum, ἀποδιάκω τὸ ωνεῦμα ἅγιον, *Basil.* ωεσελαύνω, *Polyb.* ἀπείργω, *Soph.* ἀνίστημι, *Soph.*

Abjicio, ἀποβάλλω, *Plato*, aliquid, ῥίπτω τι, *Demosth.* clam ad pedes, ἀδήλως ωρὸς τοὺς ωόδας, *Æl.* καταβάλλω, *Xen.* ἀποῤῥίπτω, *Herod.* ἀραιθμῶ, ωρολείπω, *Thucyd.*

Abitus, us, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπέλθυσις, εως.

Adjudico, ἀποκρίνω, *Aristot.* ἀποδοκιμάζω, *idem*, ἀποδικάζω, *idem.*

Digitized by Google

Abjugo, ἀποζεύγνυμι, ἀναζυγόω, ἀποχαρίζω.
Abjungo, i. e. disjungo, ἀποζεύγνυμι, aliquid, τί, ab aliquo, τινὸς, *Eurip.* al. ἀπαμείρω, μετέχω, *Herod.*
Abjuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Demosth.* ἀπωμοσία, *Poll.*
Abjuratus, a, um, ἀπωμοσμένος, η, ον, ab ἀπόμνυμι, *Herodian.* abjuratum, ἐξωμοθές, V. L.
Abjuro, ἀπόμνυμι, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀπομόω, ἀπομνύω, διόμνυμι, *Dem.* ἐξόμνυμι, *id. cum Acc.* ἀποβάλλω τι δι' ὅρκων.
Ablactatio, ἡ ἀπογαλάκτισις, εως, ὁ ἀπογαλακτισμὸς, οῦ.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω, aliquem τινὰ, LXX.
Ablaqueatio, ἡ ῥιζοτομία, ας, *Theophr.*
Ablaqueatus, a, um, ῥιζοτομηθεὶς, εῖσα, ἐν. A ῥιζοτομέω, *Hippocr.*
Ablaqueo, ῥιζοτομέω, ῶ, *Hippocr.* κεκαιρῆσθαι, γυμνόω ζωπανῇ τὰς ῥίζας.
Ablatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ablativus casus, ἡ ἀφαιρετικὴ πτῶσις, *Gramm.*
Ablatus, ἀφῃρημένος, ἀφαιρεθείς.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος.
Ablegatio, ἡ, ἀποστολὴ, ῆς, LXX. ἀποπεμψις, εως, *Dem.* ἀποπομπὴ, ῆς, *Æschin.*
Ablegatus, a, um, ἀπεσταλμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀποπεμπόμενος, *Hes.* ἀποστολεύς, *Hesych.*
Ablego, ἀποστέλλω, aliquem, τινὰ *Thucyd.* τινὰ φρισσία, *Demosth.* ἀποπέμπω, διαπέμπομαι, τὼ ὄπισθεν λύω.
Abligurio, λαφύσσω, *Luc.* bona, καταβιβρώσκω τὰ ἔντα, *Hyperid.* ἀνατσιμόω.
Abliguritio, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Aristoph.*
Ablingo, ἀπολείχω, *Athen.*
Abloco, ἀπομισθόω, terram in decem annos, τὴν γῆν ἐπὶ δέκα ἔτη, *Thuc.* ἐμμισθόω.
Abludo, ἀπᾴδω, *Aristot.*
Abluendus ἀπολουτέος.
Abluo, ἀποπλύνω, manus, τὰς χεῖρας, *Athen.* pulverem, ἀποπλύω τὴν κόνιν, *Lucian.* retia, τὰ δίκτυα, *N. T.* κλύζω, ἀνακλύζω, *Apollon.* ἀποκλύζω, ἀπολούω, *Hom.*
Ablutio, ἡ ἄπλυσις, εως, LXX. ἡ ἔκνιψις, *Hes.*
Ablutus, a, um, λελουμένος, ένη, ένον, *N. T.* ἀπονιφθείς.
Abmatertera, ἡ ἀπὸθεία, ἡ θεῖα πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abmitto, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Abnato, ἀποκήχομαι, ἐκνήχομαι.
Abneco, ἀναιρέω, ἀποκτείνω, νεκρόω.
Abnegatio, ἡ ἀπάρνησις.
Abnego, ἀπαρνέομαι, cædem, τὸν φόνον, *Plutarch.* ἕξαρνός εἰμι, *Plato.*
Abnepos, ὁ ἀπέκγονος, υ, *Bud.*
Abneptis, ἡ ἀπεκγόνη, ης.
Abnocto, ἀποκυλίδω, a castris, τῆς στρατοπέδου, *Plut.*
Abnodo, διεμὲς ἐκλύω.
Abnormis, ις, ὁ ἡ ἄμετρος, ος, *Plut.*
Abnuo, ἀπονεύω, bonum, τῷ καλῷ, *Basil.* hoc, τοῦτο, *Xenoph.* ἀπείπω, ἀρνέομαι.
Abolendus, a, um, ἐξαιρετέος, έα, έον, *Polyb.*
Aboleo, ἀφανίζω, testamentum, διαθήκλω, *Dem.* memoriam alicujus, τὸν μνήμλω τινὸς, *idem*, legem, λύω, καταλύω, ἀποχειροτονέω, ἀποδοκιμάζω νόμον, *idem*, disciplinas, ἀναιρέω τὰς παιδείας, *Isocr.* ἐξαλείφω, *Xen.* ἀκυρόω, ἀμαυρόω.
Abolitio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, ἡ ἀφάνισις, εως, justitiæ, τῆς δίκης, *Aristoph.*
Abolitus, a, um, ἠφανισμένος, ένη, ένον, ab ἀφανίζω, *Dem.*
Aboila, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*
Abolus, ὁ, ἄβολος, ου, *Aristot.*
Abomasum, τὸ ἄνυσρον, ου, *Aristot.*
Abominabilis, ις, βδελυκτὸς, ὴ, όν, *N. T.*
Abominamentum, τὸ βδέλυγμα, ατος, *N. T.* τὸ μίασμα.
Abominandus, a, um, βδελυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* βδελυκτὸς, ὴ, όν, *N. T.* ὁ μυσαρὸς, *Hes.* μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν. *Phil* ὁ ἡ ἀποστατος, *Sopb.*
Abominatio, ὁ βδελυγμὸς, ου, LXX.
Abominor, βδελύττομαι, aliquem ob aliquid, τινὰ διά τι, *Aristoph.* μυσάττομαι, *Luc.* ἀφοσιόομαι, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Synes.*
Aborior, ἐξαμβλόω, ῶ, *Plato.*
Abortio, abortum pario, ἐξαμβλίσκω, *Æl.* ἐξαμβλόω, *Dioscor.* ἐξαμβλόω, *Plato.*
Abortio, ἡ ἔκτρασις, εως, *Aristot.* ἡ ἀμβλωσις, εως, *Gregor.*
Abortivus, a, um, ἐκπρωματαῖος, αία, αῖον.
Abortivus partus, τὸ ἀμβλωθρίδιον.
Aborto, idem quod *Abortio.* sive *abortum pario.*
Abortus, τὸ ἔκπρωμα, ατος, *Hippocr.* τὸ ἄμβλωμα, ατος, *Bud.*
Abrado, ἀποξύω, aliquid ab aliquo τί ὑπὸ τινὸς, *Aliphr.* ἀποκείρω, aliquid τὶ, *Aristoph.*
Abrasus, a, um, ἀπεξυσμένος, ένη, ένον, ab ἀποξύω, *Aliphr.*
Abreptus, a, um, ἀνάρπακτος, ος, ον, ab ἀναρπάζω, *Dem.*
Abripio, ἁφαρπάζω, aliquid, τὶ, *Herodian.* ἀναρπάζω, *Dem.* aliquem e templo, ἀποσπάω τινὰ τοῦ ἱεροῦ, *Herodian.*
Abrodo, ἀποτρώγω, aliquid, τὶ, *Lacrt.*
Abrogatio, ἡ ἀποκύρωσις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, legum, ἡ ἀναίρεσις, εως, τοῦ νόμου, *Dem.* ἡ ἀλύρωσις, ἡ ἀποχειροτονία, *Dem.*
Abrogo, ἀποχειροτονέω, ῶ, alicui magistratum, τινὰ τῆς ἐν ἀρχαῖς, *Dem.* aliquid, ἀποδοκιμάζω τι, *idem*, leges, ἀναιρέω τοὺς νόμους, *Æschin.* legem, λύω τὸν νόμον, *Dem.* decretum, καταλύω τὸ ψήφισμα, *idem.* ἀκυρόω, ἀποκυρόω, ἄκυρον ποιέω, ἀποπαλαιόω, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrotonum, τὸ ἀβρότονον, ου, *Dioscor.* ex abrotono confectum, ἀβροτίνινος, ίνη, ινον, *id.*
Abrumpo, ἀπερρήγνυμι, aliquid, τὶ, *Æschin.*
Abrupte, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abruptus, a, um, ἀπερρηγμένος, ένη, ένον, ab ἀπερρήγνυμι, *Æschin.* locus, ὁ ἀπερρὼξ τόπος, *Plut.* ὁ ἡ ἀποκρημνος, *Xen.* ἀπότομος. ἀποτμὴξ, *Apoll.*
Abs, ἀπό, Vide *A, Ab.*
Abscedo, ἀφίσταμαι, in regionem aliquam, εἰς χώραν τινὰ, *Thuc.* ἄπειμι ἀπό τινος, ἀποστρέφω, *Plut.* ἐξαναχωρέω.
Abscedens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dioscor.*
Abscessio, ἡ ἀπόστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*
Abscessus, τὸ ἀπόσημα, ατος, *Galen.*
Abscido, ἐκκόπλω, aliquid τὶ, *Galen.*
Abscindo, ἀποτέμνω, aliquid τὶ, *Plut.* nares & aures alicui, ῥῖνα ἢ ὦτά τινι, *Homer.* ἀποκόπλω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* ἀνακείρω, *Hes.*
Abscissile, ἀποτόμως, *Isocr.*
Abscissio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς, *Plut.*
Abscissus, a, um, ἀποκεκομμένος, ένη, ένον, ὁ ἡ ἀπότομος, ος, absciſſæ petræ, ἀπότομοι πέτραι, *Lucian.*
Abscondite, κρύφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.*
Absconditus, a, um, ὁ ἡ, ἀπόκρυπτος, ος LXX κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* κρυφαῖος, αία, αῖον, *id.* ἀποκεκρυμμένος, ένη, ένον, LXX.
Abscondo, ἀποκρύπτομαι, aliquid, τὶ, *Isæus*, ὑποκρύπλω, aliquid in aliquo, τι ἔν τ.τι, *Herodian.* aliquid sub aliquo, καλύπλω τι ὑπό τινος, *Æl.* κρύπλω, ἐγκρυφιάζω, *Aristoph.* Συγκεύπλω, Συγκαλύπλω.
Absconsio, ἡ κρύψις, εως, *Aristot.* ἡ ὑπόκευψις.
Absconsus, a, um, κρυπτὸς, ὴ, όν, LXX. Σκεπλωτὸς, ὴ, όν, LXX.
Absens, ἀπὼν, οῦσα, όν, *Gen.* όντος, ούσης, όντος, *Plut.* Vide *Absum*, ὁ ἡ ἄδημος, *Hes.* ἀποδημίαν, *Xen.*
Absentia, ἡ ἀπουσία, ας, *Dem.*
Absentio, διαφωνέω, in aliqua re, πρός τι, *Dem. Phal.*
Absento, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æsch.*
Absilio, ἀποπηδάω, e curru, τοῦ ἅρματος, *Plut.*
Absimilis, ις, ὁ ἡ ὅ, ἀνόμοιος, ος, ον, *Plato*, ἀποικὸς νῦν, ὄς, *Gen.* ότου, ύος, ότου, *Polyb.* ἀπεικὼς, νῖα, ὸς, *Gen.* ότος, νίας, ότος, *Plut.* ὁ ἡ ἀφόμοιος.
Absinthites, ὁ ἀψινθίτης, ου, sc. οἶνος, *Dioscor.*
Absinthium, τὸ ἀψίνθιον, ου, *Dioscor.* marinum, τὸ Σήριφον, Σήριον.
Absistens, ἀφιστάμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Absisto, ἀφίσταμαι, ab aliqua re, τινὸς, *Dem.* ἀποστατέω.
Absit, μὴ γένοιτο, *Dem.* quod absit, ὃ μὴ Συμβαίη, *idem.*
Absolvo, ἀπολύω, aliquem a culpa, τινὰ τῆς αἰτίας, *Lycurg.* aliquem crimine, ἀφίημί τινα τοῦ ἐγκλήματος, *Plut.* aliquem mortis, ἀποψηφίζομαί τινος θανάτου, *Antiphon.* i. e. perficio, ἀποτελέω, aliquid, τί, *Plato.* ἀπεργάζομαί τι, *Xenoph.* τελέω, διαπράττω, κατασκευάζομαι.
Absolute, τελείως, *Isocr.* τελέως, ἀτελείως, ἁπλῶς.
Absolutio, ἡ ἀπόλυσις, εως, *Dem.* ἡ λύσις, εως, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας, *id.*
Absolutus, a, um, ὁ ἡ ἀπολυτος, ος, *Gregor. Naz.* ὁ ἡ ἀφειτος, i. e. perfectus, τέλειος, εία, ον, *Arist.* ἐντελὴς, ἐός, *Lucian.*
Absone, ἀσυμφώνως.
Absonus, a, um, ὁ ἡ ἀσύμφωνος, ος, ὁ ἡ ἀπᾳδὸς, ός, ὁ ἡ ἄπλησ, *Luc.* ὁ ἡ ἀρρύθμος, ἐκμελὴς, *Aristid.* i. e. absurdus, ὁ ἡ ἄτοπος, ος, *Demosth.*
Absorbeo, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* omnia, λαφύσσω πάντα, id. ῥοφέω, ἀποῤῥοφέω, *Synes.*
Absorptio, ἡ κατάποσις, εως, ὁ λαφυγμὸς, οῦ, *Aristoph.*
Absque, ἄνευ, *cum Gen.* absque oppidanis, ἄνευ πολιτικῶν, *Dem. Non inelegantur etiam postponitur, ut* absque his, τοῦτων ἄνευ, χωρὶς, *itidem cum Gen.* absque dictis, χωρὶς τῆς εἰρημένων, *Arist.* ἐξω, *etiam cum Gen.* absque his, ἐξω τούτων, *Thucyd.*
Abstemius, ὁ ἡ ἄοινος, ος, *Xenoph.* ὁ ἡ ἀζρόμιος, ἄβυθος.
Abstergeo, Vide sequens *Abstergo.*
Abstergo, ἀπομάττω, *Dem.* sudorem, ἀπομάττομαι τὸν ἱδῶτα, *Bas.* pedes, ἐκμάττω τοὺς πόδας, *Arist.* sordes, ἀπομάω τὸν ῥύπον, *Lucian.* maculam ignominiæ, ἀποτρίβομαι τὴν ἀδοξίαν, *Dem.* ἀπομήχω, *Luc.* ὄζω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, *Theoc.* ἀπομαργύνω, ἀναμάττομαι.
Absterreo, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Arist.* a peccatis, ἀποτρέπω τινὰ τῆς ἁμαρτημάτων, *Isocr.* a rebus agendis, τινὰ κωλύω πράττειν, *Plut.* ab aliquo, ὑπό τινος, *Arist.* ἀποσπάδω, *Thuc.* ἀπείργω.
Absersio, ἡ ψῆξις, εως, *Dioscor.* ἡ ἀπόμαξις, ἡ ἐκμαγὶς.
Absersorius, absergendi vim habens, ψηκτικὸς, ἡ, όν, *Dioscor.*
Abstinens, ὁ ἐγκρατὴς, ἐος, ab aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Abstinenter, ἐγκρατῶς, *Aristot.*
Abstinentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἀπόχεισις.
Abstineo, ἀπέχω, a petulentia, τῆς ὕβρεως, *Æsch.* a parvis, ἀπέχομαι τῶν μικρῶν, *Isocr.* manus a matre, τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς, *Dem.*
Absto, ἀφίσταμαι.
Abstractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Arist.*
Abstractus, a, um, ἀποσπάδεις, εῖσα, ἐν, *Gen.* έντος, είσης, έντος.
Abstraho, ἀποσπάω, cives a mari, τοὺς πολίτας τῆς θαλάσσης, *Plut.* ab invicem, διασπάω ἀπ' ἀλλήλων, *Xenoph.* animam a corpore, χωρίζω τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν σωμάτων, *Plato.* ἐπάγω, ἀείλκω, *Xen.*
Abstrudo, ἀποκρύπλω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἀπαθίω.
Abstrusus, a, um, ὁ ἡ ἀπόκρυφος, ος, LXX. κρυπτὸς, ὴ, όν, *Herodian.*
Absum, ἀπειμι, ab aliquo, τινὸς, *Plut.* ἀπό τινος, *Arist.* abſit, μὴ γένοιτο, *Demosth.* abest multum, ut me defendam, πολλοῦ δέω ἐμαυτὸν ἀπολογεῖσθαι, *Plato*, parum abest, quin fleam, ὀλίγου δέω δακρύσαι multum abest, rem ita se habere, πολλοῦ δεῖ ὕτως ἔχειν, *Plato*, parum abfuit, quin incidiſſem, μικρὸν ἀπόλιπον τοῦ μὴ πεσεῖν, *Isocr.* quin expugnarentur, ἐκπολιορκεῖσθαι,

Digitized by Google

κεῖσθαι, *Luc.* quin mortuus essem, παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, *Isocr.*

Absumedo, τὸ ἀνάλωμα, τὸ δαπάνημα.

Absumo, κατεσθίω, res, facultates, τὰ ὄντα, *Demosth.* multa in aliquid, ἀναλίσκω πολλὰ εἴς τι, *id.* δαπανάω.

Absumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, *Lucian.*

Absurde, ἀτόπως, *Demosth.* it. ἀλόγως.

Absurditas, ἡ ἀλογία, ας, *Demosth.* ἡ ἀτοπία, *Isocr.*

Absurdus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτοπος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄλογος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὑπερφυής, ἐος, *Dem.* ἀλόγιστος, ἄδοξος, absurdum, ἀλλόκοτον, ἀμαθής.

Abundans, περιττός, ή, όν, aliqua re, τι, *Synes.* κατά τι, *Arist.* ἔν τινι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὔπορος, ου, τινός, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ δαψιλής, *Gal.* ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ὁ περιττεύων.

Abundanter, & abunde, περιττῶς, *Isocr.* ὑπερβαλλόντως, *id.* ἐκ περισσοῦ, *N. T.* ἐξαρκούντως, *Isocr.* διαρκῶς, *Xen.* ἀφθόνως, ἄδδην, εὐπόρως, δαψιλῶς.

Abundantia, ἡ περιουσία, ας, *N. T.* ἡ περιττότης, ητος, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, annonæ, τῆς ὠνίας, *id.* opum, ἡ περιουσία τῶν χρημάτων, *Demosth.* εὐπορία, ἡ εὐθηνία, *Philo.* ἡ δαψίλεια, *Herod.* ἡ ἀδροσύνη, *Hesiod.* ἡ ἀφθονία, *Xen.*

Abundantius, περισσοτέρως.

Abundatio, ἡ ἐπίρροια, ας, *Dion. Areop.* ἡ πλήμμυρις, vid. inundatio.

Abundo, εὐπορέω, aliqua re ad aliquid, τινὸς εἴς τι, *Dem.* περισσεύω, aliqua re, τινός, *N. T.* εὐθηνέομαι, *Synes.* γέμω, δαψιλεύομαι, vid. exundo.

Abusio, ἡ κατάχρησις, εως, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.*

Abusive, καταχρηστικῶς, *Gramm.*

Abusivus, a, um, καταχρηστικός, ή, όν, *Rhetor.*

Abusus, ἡ ἀπόχρησις, εως, *N. T.* ἡ κατάχρησις.

Abutor, καταχράομαι, aliqua re, τινί, *Plato.* χράομαι κακῶς τινι, *Demosth.* ἀποχράομαι τινί, *Arist.* παρακαταχράομαί τινι, *idem.*

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, καὶ, ἢ.

Acacia, ἡ ἀκακία.

Academia, ἡ ἀκαδημία, ας, *Plut.* ἡ ἀκαδήμεια, ας, *Aristoph.*

Academicus, a, um, ἀκαδημικός, ή, όν, *Luc.*

Acantha, ἡ ἄκανθα, ης, *Diosc.*

Acanthinus, a, um, ἀκάνθινος, ινη, ινον, *Diosc.*

Acanthis, ἡ ἀκανθίς, ίδος, *Aristot.*

Acatium, τὸ ἀκάτιον.

Accanto, προσᾴδω, alicui, τινί, *Aristoph.*

Accedo, προσέρχομαι, tibi, σοὶ, *Xenoph.* ad rempublicam, τοῖς κοινοῖς, *Dem.* πρὸς τὰ κοινά, *Isocr.* ad aliquem, προσβαίνω τινί, *Plut.* παραγίνομαι τινί, *Xen.* ad aliquid πρός τι, *Æschin.* accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαι τινί, accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις. εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνιζάνω.

Acceleratio, ἡ ἐπεῖξις, εως, ἡ τάχεια, ἡ σπουδή.

Accelero, ἐπισπεύδω, expeditionem, τὴν στρατείαν, *Isocr.* sacra, τοῖς ἱεροῖς, *Herodian.* σπεύδω, κατασπεύδω, ἐγκονέω. ἐπιταχύνω, *Plut.*

Accendo, ἀνάπτω, lumen, φῶς, *Plato*, aliquid, ἀνακαίω τι, *Herodian.* domos, καίω τὰς οἰκίας, *Xen.* ἅπτω, *Aristoph.* ἀναύω, vid. incendo.

Accenseo, προσγράφω, aliquem senatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* civitati, τῇ πολιτείᾳ *idem.*

Accensus, ἡμμένος, ἀνημμένος, ζαλευμένος, *Hes.*

Accentus, ἡ προσῳδία, ας, *Gramm.*

Acceptio, ἡ λῆψις, εως, *Thucyd.* ἡ πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνομαι, *Aristot.* ὑποδέχομαι, aliquid, τι, *Isocr.* προσδέχομαι.

Acceptus, a, um, ληφθείς, εῖσα, εν, προσληφθείς, i. e. gratus, ὁ καὶ ἡ εὐάρεστος, ου, *N. T.* χαριείς, εσσα, εν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ εὐπρόσδεκτος; acceptum habeo, χαλεῶ τινί, vel ἐπί τινι; acceptum fero, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, προσλογίζομαι, ἀπογράφω.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, ορος, *Lucian.* ὁ κλητήρ.

Accersitus, a, um, μετακεκλημένος, ένη, ένον, a μετακαλέω, *Plato.*

Accersitus, us, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.*

Accerso, προσκαλέω, aliquem, τινά, *Thuc.* μετακαλέω τινά, *Plato*, κατακαλέω τινά, *Plut.* προσάγω τινὰ *id.* μεταπέμπω τινά, *Dem.* προσπέμπω.

Accerso aliquem crimine conjurationis ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινί.

Accessio, ἡ ἄφιξις, εως, *Plato*; i. e. additio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo*, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, ἡ αὔξησις.

Accessus, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* ἡ ἔφοδος, ου, *Herod.*

Accessu facilis, ὁ καὶ ἡ εὐπρόσιτος, ου, προσιτός, ή, όν, *Greg.* ὁ καὶ ἡ εὐπρόσοδος, ου, *Xen.* difficilis, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσιτος, δυσέμβολος.

Accidens, τὸ συμβεβηκός, ότος, *Demosth.* τὸ σύμβαν, αντος, *id.* per accidens, κατὰ συμβεβηκός, *Aristot.*

Accido, προσπίπτω, alicui, i. e. pedes alicujus, τινί, *N. T.* i. e. contingo alicui, συμβαίνω τινί, *Isocr.* ἀποβαίνω τινί, *Dem.* non ex sententia, ἐκβαίνω μὴ κατὰ γνώμην, *id.* accidit mihi idem, ταὐτὰ πάσχω, *Isocr.* accidit mihi quod gubernatori, πάσχω πάθος κυβερνήτου, *Plato*, quæ accidunt alicui· συμπίπτοντα τινί, *Isocr.* προσυγχάνω.

Accido, περικόπτω, *Demosth.*

Accieo, προσκαλέω, aliquem, τινά, *Dem.* προσπέμπω τινά, *Isocr.* μεταπέμπω.

Accinctus, a, um, διεζωσμένος, ένη, ένον, acinace, τῷ ἀκινάκῃ, vestem, τὴν ἐσθῆτα, *Lucian.*

Accingo, παραζώννυμι, acinacem, τὸν ἀκινάκην, *Plato*, palliolum, διαζώννυμι τὸ τριβώνιον, *Luc.*

Accino, προσᾴδω, alicui, τινί, *Aristoph.* παραψάλλω, παρῳδέω.

Accio, vide *Accieo.*

Accipio, λαμβάνω, munera, δῶρα, *Xenoph.* fœdus, σπονδάς, *id.* uxorem, γυναῖκα, *id.* pecuniam ab aliquo, παραλαμβάνω τὰ χρήματα παρά τινος, *Isocr.* munera, δέχομαι δῶρα, *Dem.* epistolam ab aliquo, κομίζομαι τὴν ἐπιστολὴν παρά τινος, *id.* excusationem, ὑποδέχομαι τὴν ἀπολογίαν, *Lycurg.* προσλαμβάνω, ἀποδέχομαι, προσδέχομαι.

Accipiter, ὁ ἱέραξ, ακος, *Aristot.* accipiter parvus, ὁ ἱερακίσκος, ου, *Aristoph.* accipitrem voce refero, clamo velut accipiter, ἱερακίζω, *Æl.*

Accipitrarius, ὁ ἱερακοτρόφος.

Accitus, a, um, προσκεκλημένος, ένη, ένον, προσκληθείς, εῖσα, εν, *Plut.*

Accitus, ἡ πρόσκλησις, εως, *Plato.* ἡ μετάπεμψις, εως, *id.* ἡ μετάκλησις, *Hes.* ἡ πρόσπεμψις.

Acclamatio, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Plut.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem. Phal.* fausta, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* τὸ ἐπιβόημα, *Thuc.*

Acclamo, ἐπιφωνέω, *Plut.* alicui, προσφωνέω τινι, *N. T.* τινά, *Homer.* εὐφημέω, ἐπιάχω, *Hom.* ἐπαναβοάω, *Aristoph.*

Acclinis, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινής, προσκλινής.

Acclino, ἐπικλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Aristid.* προσκλίνω.

Acclivis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναφερής, ἐος, via, ἡ ἀνάντης ὁδός, *Plato.* ἐπάντης, παράντης, προσάντης.

Acclivitas, ἡ ἀναφέρεια, ας, *Alex. Aphrod.*

Acclivus, a, um, idem quod *Acclivis.*

Accola, ὁ καὶ ἡ πάροικος, ου, *Thucyd.* ὁ καὶ ἡ πρόσχωρος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ, περίχωρος, *id.* πρόσοικος, *Herodot.*

Accolo, παροικέω, Asiam, τὴν Ἀσίαν, *Isocr.* flumen, προσοικέω τοῦ ποταμοῦ, *Plato*, τὸν ποταμόν, *Aristot.*

Accommodate, ἐπιτηδείως, *Thucyd.* ἱκανῶς, λυσιτελῶς.

Accommodatio, ἡ ἐπιτηδειότης, ητος, *Diosc.* ἡ ἐφαρμογή.

Accommodatus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, alicui, τινί, *Aristot.* ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* ἐπί τινι, *Xenoph.* οἰκεῖος, *Aristot.*

Accommode, ἐπιτηδείως, *Thucyd.*

Accommodo, προσαρμόζω, res legibus, τὰ πράγματα νόμοις, *Plut.* aliquid alicui, ἁρμόζω τι τινί, *Plato*, me alicui. συμπεριφέρομαί τινι, *Sirac.* ἐφαρμόζω, *Hesiod.* προσοικειόω, *Plut.* συμβιβάζω, *Greg.*

Accommodus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔθετος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ λυσιτελής, ἁρμόδιος, ία, ιον.

Accredo, πιστεύω, ἐπιπείθομαι.

Accrementum, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ἐπαύξη, ης, *Plato.* ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xenoph.*

Accresco, προσφύομαι, *Theoph.* i. e. incrementum capio, προσδίδωμι, virtute, εἰς ἀρετήν, *Plato*, felicitate, πρὸς εὐδαιμονίαν, *Isocr.* συναυξάνομαι, re aliqua, i. e. per rem aliquam, τινί, *Dem.* ἐπαυξάνομαι, ἐπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι, *Isocr.*

Accretio, ἡ πρόσφυσις, εως, *Theophr.* ἡ παραύξησις, εως, *Diosc.*

Accubatio, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Accubitorium, τὸ ἀνακλιντήριον.

Accubitus, ἡ ἀνάκλισις, εως, *Aristot.* primus, ἡ πρωτοκλισία, ας, *N. T.*

Accubo, παράκειμαι, alicui, τινί, *Demosth.* Vide *Accumbo.*

Accumbo, ἀνάκειμαι, inter edendum in thoracem, ἐν τῷ ἐσθίειν ἐπὶ τὸν θώρακα, *Alex. Aphr.* in lectis, κατάκειμαι ἐπὶ κλινῶν, *Plato*, alicui παράκειμαί τινι, *Diosc.* cœnæ, κατακλίνομαι ἐπὶ τοῦ δείπνου, *Athen.* in terra, ἀνάπεσον ἐπὶ τὴν γῆν, *N. T.*

Accumulate, σωρηδόν, *Herodian.* ἀφθόνως.

Accumulatio, τὸ συνάθροισμα, ἡ νῆσις, *Hes.*

Accumulatus, νητός, *Hom.* νενημένος.

Accumulo, κατασωρεύω, mortuos mortuis, ἐπισωρεύω νεκροῖς, *Eurip.* ἀθροίζω, συνάγω, νηέω, s. νέω.

Accurate, ἀκριβῶς, *Dem.* ἐπιμελῶς, *id.* λιπαρῶς, περιέργως.

Accuratio, ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*

Accuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβής, έος, sermo, oratio, λόγος, *Aristot.* opus, ἀκριβὲς ἔργον, *Dem.* i. e. diligens, ὁ καὶ ἡ ἐπιμελής, έος, *Xenoph.*

Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω.

Accurro, προστρέχω, *Chrysost.* ἐπιτρέχω, ad, ἐπιθέω πρός, *Herodian.* ἀφικνέομαι δρομαῖος, *Lucian.*

Accursus, ἡ ἐπιδρομή, ῆς, τὸ προσδρόμημα, ατος.

Accusabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπαίτιος, ου, alicujus rei τινος, *Thucyd.* ἐλεγκτός. ἐπιμεμπτός.

Accusatio, ἡ κατηγορία, ας, *Thuc.* ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *Demosth.* ἡ γραφή, ῆς, *id.* τὸ κατηγόρημα, ατος, *Plato.*

Accusator, ὁ κατήγορος, ου, *Æschin.* ὁ κατηγορικός, οῦ, *Plutarch.* τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.

Accusatorie, κατηγορικῶς, *Isocr.* ἐγκληματικῶς, *Aristot.*

Accusatorius, a, um, κατηγορικός, ή, όν, *Plut.* ἐγκληματικός, ή, όν, *Aristot.*

Accuso, κατηγορέω, aliquem, τινος, *Isocr.* κατά τινος, *Dem.* τινὰ *Thuc.* πρός τινα, *Plut.* δίκην τινὶ διώκω, *Isocr.* ἐπιφέρω γραφήν πρός τινα, *Dem* ἐπιφέρω αἰτίαν τινί, *Isocr.* ἐγκαλέω τινί, *Dem.* ἐπάγω αἰτίαν τινί, *id.* aliquem alicujus rei, κατηγορέω τί τινος, vel τινός τινος, *Isocr.* τινὸς περί τινος, *Thuc.* ἐπαιτιάομαι τινά τινος, *Dem* ἄγω αἰτίαν τινὸς ἐπί τινα, *id.* ἐπάγω αἰτίαν τινός τινι, *idem.* αἰτιάομαί σε τοῦτο, *Dem.* διαγράφω τινὶ αἰτίαν, δι᾽ αἰτίας ἔχω, μέμφομαι, ἐνδείκνυμαί τινα.

Acco, ἰξίζω, *Diosc.* ἰξεύω.

Acer, ἡ σφένδαμνος, ου, *Theophrast.*

Acer, acris, e, ὀξύς, εῖα, ύ, *Gen.* έος, είας, έος, acres morbi, ὀξεῖαι νόσοι, acer homo, ὀξὺς ἄνθρωπος, *Arist.* acris sensu, ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, *Plutarch.* δριμύς, εῖα, ύ.

Acerbe, τραχέως, *Isocr.* πικρῶς, *Dem.* στρυφνῶς, χαλεπῶς.

Acerbitas, ἡ πικρία, ας, *Dem.* ἡ πικρότης, ητος, *id.* ὀξύτης, στρυφνότης.

Acerbo, παροξύνω, *Xen.* πικραίνω, *N. T.* τραχύνω.

Acerbus, a, um, στρυφνός, ή, όν, fructus, καρπός, *Galen.* homo ἄνθρωπος, *Xenoph.* πικρός,

Digitized by Google

κρος, ρὰ, ρὸν, de rebus & hominibus, *Dem.* acerbum, τὸ ὀμφάκιον.
Acernus, a, um, Ϛρενδαμινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*
Acero, i. e. paleis perfundo, ἀχυρόω. Acerosus, i. e. paleis plenus, ὁ καὶ ἡ ἀχυρώδης.
Acerra, τὸ, Θυμιατήριον, ου, *Philo.*
Acervatim, Ϛαρηδὸν, *Herodian.* αθρόως.
Acervatio, ἡ Ϛόρευσις, εως.
Acervo, Ϛαρεύω, *Herodian.* Ϛορὸν Ϛυνάγω, *Euphr. apud Stob.*
Acervus, ὁ Ϛορὸς ου, divitiarum, χρηματων, *Ariſtoph.* ὁ ὄγκος. *Ariſtot.* ὁ θῆμων, *Hom.* ὁ vel ἡ θὶν & θὶς, *id.*
Aceſco, ὀξύνω, *Gal.* ὀξύνομαι, *id.* ἐξοξύνομαι, *Theophr.* παριξίζω, *Dioſ.*
Acetabulum, τὸ ὀξυβάφιον, ου, *Athen.* τὸ ἐμβάφιον, *Hipp.* ἡ ὀξις, *Ariſtoph.*
Acetoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εις, *Galen.*
Acetum, τὸ, ὄξος, εος, *Plut.* τὸ ὀξίδιον, ου, *Suid. Galen.*
Achillea, *Herbæ nomen*, τὸ ἀχίλλειον, τὸ χιλιόφυλλον.
Acicula, τὸ ῥαφίον, ου, *Galen.* ἡ φερίνη, Gl. Vet.
Aciarium, ἡ ῥαφιδοθήκη.
Aciditas, vid. Acerbitas.
Acidulus, a, um, ὀξηρὸς, ρὰ, ρὸν, ὁ καὶ ἡ ὀξώδης, εος, ὁ καὶ ὑπόξυς.
Acidus, a, um, ὄξυς, εῖα, ὐ, *Gen.* έος, είας, έος, *Xen.*
Acies, ἡ ἀκακὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ακὴ, ακὶς, ἀιχμὴ, ὀξύτης, *Plut.* ἡ ἀκμὴ, ῆς. unguium, ὀνυχων, *Plut.* oculorum, ὀμμάτων, *Ælian.* gladii, τὸ ϛόμα, ατος, μαχαιρας, *Thuc.* i. e. exercitus inſtructus, ἡ τάξις, εως, *Dem.* τὸ τάγμα, ἡ ϛιξ, *Hom.* ἡ παράταξις, εως, *Iſocr.* *Hinc* aciem inſtruo, παρατάτλω, *Iſocr.* παράταξιν ποιέω, *Xenoph.* in acie colloco, τάτλω, *Dem.* ſto in acie contra aliquem, παρατάτλομαι πρός τινα, *idem.* una ſto in acie, Ϛυμπαρατάτλομαι, *Iſocr.* deſerere aciem, λείπειν τὴν τάξιν, *Dem.* occumbere in acie, τελευτᾶν ἐν τάξει, *Dem.*
Acinaces, ὁ ἀκινάκης, ου, *Lucian.* acinace cingi, διαζώννυϑαι τὸ ἀκινάκιον, *id.*
Acinaceus, a, um, ῥαχυκὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Acinoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥαγάδης, εος, *Dioſc.*
Acinus, ἡ ῥάξ, ῥαγὸς, ἡ ῥᾶξ, ῥαγὸς, uvarum, βοτρύων, *Plato*, uvæ paſſæ, ϛαφυλῆς, *Dioſc.*
Acipenſer, ὁ ἴλλωψ, ὀνίσκος, ὀξύῤῥυγχος.
Aconitum, τὸ ἀκόνιτον, ου, *Dioſc.*
Acor, ἡ ὀξύτης, ητος, *Alex. Aphrod.* ἡ στρυφνότης.
Acquieſco, ἐπαναπαύομαι, ἐφησυχάζω, ἀρίσκομαι, ἀρκέμαι præſentibus, ϛέργω τὰ παρόντα, *Iſocr.* τοῖς παροῦσι, *id.* donis, ἐπὶ ταῖς δωρειαῖς, *id.* præſentibus bonis, ἀγαπάω τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Lyſ.* aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* τι, *Dem.* ἀγαπητὰς ἔχω τι, *Herodian.* εὐδοκέω ἔν τινι, *Polyb.* συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, εὐαρεϛέμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεϛηκόσι, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, συγχωρέω, *cum dat. Plat.*
Acquiro, ϖεποιέομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Ariſt.* multum agri, προσκλάομαι πολλὴν χώραν, *Iſocr.* pecunias, φορίζω χρήματα, *Dem.* reliqua, προσπορίζω τὰ λοιπα, *idem.*
Acquiſibilis, e, κλητὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*
Acquiſitio, ἡ κῆϭις, εως, bonorum, ἐγκλῶν, *Dem.* divitiarum, ἡ κομιδὴ χρημάτων, *id.*
Acquiſitus, a, um, κτητὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Acrimonia, ἡ δριμύτης, ητος, proprie, *Alex. Aph.* metaph. *Plato*, in rebus gerendis, ὀξύτης, ητος, *id.* in oratione, δεινότης ἐν λόγοις, *Iſocr.* vid. acerbitas.
Acris iræ, ὁ καὶ ἡ ὀξύθυμος.
Acriter, Ϛφοδρᾶς, δριμέως, *Ariſtoph.* ϛφόδρα, *id.* αὐϛήρως, *N. T.* ὀξέως, ϖικρῶς.
Acritudo. Vide *Acrimonia.*
Acroama, τὸ ἀκρόαμα, ατος, *Xenoph*
Acroamaticus, a, um, ἀκροαματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Acroaſis, ἡ ἀκρόασις, εως, *Lucian.*
Acroaterium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plutarch.*
Acropychus, ὁ καὶ ἡ ἀκροπυχος, ου, *Nicand.*
Acroſtichis, ἡ ἀκροϛιχὶς, ιδος, *Euſeb.* τὸ ἀκρόϛιχον, ου, *Schol. Thuc.*
Acta, τὰ ϖεπραγμένα, ων, τὰ ϖραχθέντα, ων, Apoſtolorum, αἱ ϖράξεις τῶν Ἀποϛόλων, *N. T.*
Actio, ἡ ϖρᾶξις, εως. *Ariſtot.* ἡ ἐνέργεια, ας, *id.* judicialis, τὸ ἄγκλημα, ατος, *Dem.* ἡ κατηγορία, ας, *id.* injuriarum, ἀδικιῶν διωξις, *Antiph.* actionem alicui intendo ob aliquid, γράφομαί τινά τινος, *Plut.*
Activè, ἐνεργητικῶς, ϖρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, ϖρακτικὸς.
Actor, ὁ ϖράττων, οντος, ὁ δρᾶϛὴς, δρατὴς, *Heſ.* ὁ κατηγόρος, ου, *Dem.* ὁ διώκων, ωντος, *id.* fabularum, ὁ ὑποκριτὴς, ου, *Plut.*
Actuarium, i. e. oneraria navis, ὴ, ὁλκὰς, άδος.
Actuarius, i. e. actorum ſcriba, ὁ γραμματεύς.
Actuarius, i. e. facilis, ὁ καὶ ἡ εὐαγωγὸς.
Actuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνεργὸς, ου, *Lucian.* ϖρακτικὸς, ὴ, ὸν, *Polyb.* ὁ καὶ ἡ φιλόϊγος, ἐργάδης.
Actus, ἡ ϖράξις, εως, *Dem.* in ipſo actu, ἐν αὐτοφώρῳ.
Actus, a, um, ϖρακθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, ϖεπραγμένος, ένη, ένον, actum age, ϖὸ ἐξεργασμένος ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* actum eſt de me, perii ἀπολόμην, *Eur. Philoct.* *Ariſtoph.*
Actutum, αὐτίκα, *Thuc.* ϖαράχρημα.
Acuatio, ἡ ϛόμωσις, εως.
Aculeatus, a, um, κεντρωτὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ἐγκεντρος, culex, κνὶψ, *Ariſtot.* ut ſpina, ὁ καὶ ἡ ἀκανθώδης, εος, *Theophr.*
Aculeus, τὸ, κέντρον, ου, *Plut.* τὸ κέντρημα, ατος, *Polyb.* ἐγκεντρὶς, *Ariſtoph.* ἡ ἄκανθα.
Acumen, ἡ ἀκωκὴ, ῆς *Lucian.* ἡ ακὶς, ἰδος, *Dioſc.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Plut.* το ὀξὺ, έος, ingenii, ἡ ἀγχινοια.
Acuminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπεξυς, έος, *Dioſc.*
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, ultimam ſyllabam, τὴν τελευταίαν, *Athen.* i. e. acutum reddo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* i. e. incito aliquem ad aliquid, ἀκονάω τινὰ εἴς τι, *Herod.* θήγω, θηγάνω, τινὰ εἴς τι, *Xen.*
Acus, ἡ ῥαφὶς, ἰδος, *N. T.* βελόνη, τὸ ἠπήτριον.
Acu pictus, κιϛὸς, Hom. ϖολύκιϛος.
Acute, ὀξέως, canere, ὀξύ, λιγέως ᾄδειν, *Ariſt.* audire, ὀξὺ ἀκούειν, *Plato*, videre, ὀξὺ βλέπειν, *idem*, acute videns, ὁ καὶ ἡ ὀξυδερκὴς, ὀξυωπὴς, acute clamans, ὁ ὀξυδόας.
Acutulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποξυς, έος.
Acutus, a, um, ὀξὺς, εῖα, ὐ, *Gen.* έος, είας, έος, haſta, ὀξὺ δόρυ, *Hom.* vox ὀξεῖα φωνὴ, *Plut.* vir ἀνὴρ δεινὸς, *Dem.*
Ad, ϖαρὰ, *cum Acc.* venio ad aliquem, ἀφίκομαι ϖαρά τινα, *Xenoph.* ὅπι, *cum Dat.* eſſe ad mare, εἶναι ὅπὶ θαλάϭῃ, *Thuc. cum Acc. in ſignificatione motus ad locum, ut* accedere ad januam, βαδίζειν ὅπὶ τὴν θύραν, *Ariſtoph.* ϖρὸς, *cum Dat.* ſtabat ad januam, εἱϛήκει ϖρὸς τῇ θύρᾳ, *N. T. cum Acc.* quid ad nos? τί ϖρὸς ἡμᾶς; *ibid.* εἰς *cum Acc.* eo ad convivium, ἔρχομαι εἰς εὐωχίαν, *Thuc.* purpura ad veſtem, φορφύρα εἰς χλαῖναν, ad viros ducentos, εἰς vel ἐς ἄνδρας διακοσίους, *Thuc.*
Adactio, ἡ ϖαγωγὴ, ῆς.
Adactus, a, um, ἐϖαχθὶς, εῖσα, ὶν, i. e. coactus, βιαθεὶς, εῖσα, ὶν, *Iſocr.* ἀναγκασθεὶς, *Dem.*
Adædifico, ϖροσοικοδομέω.
Adæquatio, ἡ ἀνίσωσις, εως, ἡ ϖαρίσωσις, εως.
Adæque, ἴσως, *Dem.* it. ἐπίσης.
Adæquo, ἀνίσω multitudine, πλήθῃ, *Herod.* ἀνισόζω, *Ariſtot.* ἐξισόω τινὶ, *Plut.* i. e. complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.* ὁμαλίζω, ἀϖαρτίζω. *Bud.*
Adæſtuo, ϖροσκυμαίνω, *Philo.* it. ἐκκυμαίνω.
Adagium, ἡ ϖαροιμία, ας, *Ariſtot.* it. λόγος.
Adamantinus, a, um, ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *Æſch.*
Adamas, ὁ ἀδάμας, αντος, *Ariſtot.*
Adamo, ὑϖερφιλέω, *Xenoph.*
Adaperio, ϖροσοίγω, LXX. διανοίγω, *id.* ϖαρανοίγω.
Adapertilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ.
Adapertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.*
Adapertus, a, um, ὁ καὶ ἡ, ἀνεωγμένος, ένη, ένον, ab ἀνοίγω, *Lucian.*
Adapto, ἁρμόζομαι, f. όσομαι, leges civibus, τὰς νόμως τοῖς πολίταις, *Plut.* alicui aliquid, ἀναρμόζω τί τινι, *Dionyſ. Hal.* ϖροσαρμόζω τί τινι, *Plato.* ἐϖαρτύω. Hom.
Adaquatorium, τὸ ϖωλιϭήριον, ου, LXX.
Adaquo, ϖωλίζω, *Ariſtot.* ὑδρεύω.
Adauctus, us, ἡ ἐπαύξησις, εως, ἡ ϖροσαυξις, εως, ἡ ἐπαυξὴ, ῆς, *Plato.*
Adaugeo, ἐπαύξω, patriam, τὴν ϖατρίδα, *Dem.*
Adaugeſco, ἐπαυξάνομαι, *Theophr.*
Adbibo, ὀϖϖίνω, aliquid, τι, *Ariſtoph.* vinum, οἶνον, *Plato.*
Adblandior, ὑϖοσαίνω, ὑϖαικάλλω.
Adcorporo, ϖαματοϖοιία.
Addecimo, ἀϖοδεκατόω.
Addenſo, ϖυκνόω.
Addico, i. e. pronuntio, ἀναγγέλλω, ἀϖοκηρυττω.
Addico, i. e. condemno, καταδικάζω.
Addico, καταλλάϭομαι, pro pecunia, ἐϖ' ἀργυρίῳ, *Herodian.* ἀϖεμϖολία.
Addictio, i. e. condemnatio ad pœnam, ἡ καταδίκη, ης, *Plut.*
Addictus, a, um, ὁ, καὶ ἡ ϖρόδητος, ου, vel ϖροδοτὸς, ὴ, όν, alicui, τινὶ, *Plut.* i. e. condemnatus ad, ὁ καὶ ἡ καταδικος, ου, *Dem.* ſum precibus, ϖρόϭκειμαι δεόμενος, *Plut.* alicui rei, τινὶ, *Syneſ.*
Addiſco, ϖρϭμανθάνω, aliquid, ϖροσλαμβάνω τι ταῖς ὑϖαρχούσαις, *Iſocr.* λαμβάνω ἐπιϭήμην τινὸς, *id.*
Additamentum, ἡ ϖροδόκη, ης, *Plato*, τὸ ϖρόδημα, ατος, *Symmach.* τὸ ἐπίϭλημα, ατος, *N. T.* additamenti loco eſſe, ἐν ϖροδόκης μέρει εἶναι, *Dem.* ἡ ϖαρυθήκη.
Additio, ἡ ϖρόϭεσις.
Additus, a, um, ϖρόϭετος.
Addo, ϖρόϭημι, vel ἐπιτίθημι alicui aliquid, τινί τι, *Iſocr.* Ϛυνάπτω ϖρος τι, *Plut.* alicui, ἐπιϭάλλω τινὶ, *Ariſtot.*
Addoceo, ϖροσδιδάϭκω.
Addubitatio, ἡ, διαπορήϭις.
Addubito, διαπορέω, *Plato*, de re aliqua, ἀμφισβητέω ϖερὶ τινος, *Iſocr.*
Adduco, ϖρϭάγω, ad aram, τῷ βωμῷ, *Lucian.* alicui aliquem, ἄγω τινί τινα, ϖρός τινα, *Plut.* aliquem ad felicitatem, τινὰ ἐπὶ τὴν εὐδαιμονίαν, *Xen.* aliqaem in ſuſpicionem, τινὰ εἰς ὑϖοψίαν, *Plato*, in medium, ϖαράγω εἰς τὸ μέϭον, *id.* ἐϖάγω, *Bud.* ϭυνάγω, ὑϖάγω τι εἰς τι, adducor ut credam, ὑϖάγομαι ϖιϭτεύειν, *Iſocr.* ϖροσάγομαι, ϖροσῆμαι, *cum infin.*
Adductus, a, um, ϖροσαχθεὶς, εῖσα, ὲν, donis, ϖειϭθεὶς, εῖσα, ὲν, ὑϖὸ δωρεαῖς, *Plato.*
Adduplico, διϖλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐϖιδιϖλασιάζω.
Adedo, ἀϖοδράγω, aliquid, τὶ, *Lucret.*
Ademptio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*
Ademtus, ἀφαιρεθείς.
Adeo, *Adv.* τοσοῦτον, victus eſt, ἡττήθη, *Iſocr.* adeo abſtinere, ut ne quidem voluerint, τοσοῦτον ἀπέχειν, ὥϛ' οὐδ' ἠθέλησαν, *id.* adeo deſtitutus ſum, ut neſciam, ὕτως ἐνδεὴς γεγένημαι, ὡς οὐκ οἶδα, *id.* adeo oportet, ut capiat, ὕτως χρὴ, ὥϛε ϖειδέχεϭθαι, *Æſchin.* quis adeo remotus fuit? τίς ὕτω τοσοῦτον ϖόῤῥω ἦν; *Dem.* adeo probabiliter, ὕτω ϖιθανῶς, *Plato*, adeo dementes facti ſunt, εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *Iſocr.* εἰς τοσοῦτον ἀνοίας ἐληλύθασιν, *id.* εἰς τοσαύτην μανίαν ἦλθον, *id.*
Adeo, ϖροσέρχομαι, ad aliquem, τινὶ, *Xenoph.* φοιλάω ϖρός τινα, *Thuc.* hæreditatem, ϖεριβλέομαι εἰς τὰ κλήματα, *Dem.* κληρονομίαν κληρονομίας, *Ariſtot.*
Adeps, τὸ ϛέαρ, ατος, *Dioſc.* ἡ ϖιμελὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἄλιφαρ, ὁ δημός.

Adeptio,

Digitized by Google

Adeptio, ἡ ἐπιτυχία, ας, LXX. ἡ ἀπολαυσις, ἡ ἐπίτευξις.
Adeptus, a, um, ἐπιτυχὼν, ὕσα, ὄν; aliquid, τινος, *Dem.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπιτυχὴς, ὁῦ, τινὸς, *Isocr.*
Adequito, προσιππάζω, προσιππεύω.
Adesdum, ἴθι δή, *Plato*, ἴθι νῦν, *Xenoph.*
Adesurio, βυλιμιάω, βυλιμιάτλω.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgeniculor, προσκυνέω, alicui, τινὶ, *Herod.* τινὶ, *N. T.*
Adhabito, παρικία, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Adhæc, προς τύτοις, & adhæc alia multa, κὴ πολλὰ πρὸς τύτοις ἄλλα, *Dem.* χωρὶς ἢ τύτων, *Lycurg.*
Adhæreo, προσκολλάομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* πρόσκειμαι τινι, *Dioſc.* προσέχομαι, *Ariſt.* προσίχομαι, προσπλατίομαι, συναπλομαι, *omn. cum dat.*
Adhæreſco, idem quod antecedens *Adhæreo.*
Adhæſe, ζυγκόλλως, *Athen.*
Adhæſio, ἡ, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, *Ariſtoph.*
Adhamo, ἀγκιτρόω, ῶ, *Plut.*
Adhibeo, προφέρω, προσίχω, animum rebus, τὴν ψυχὴν τοῖς πράγμασι, *Dem.* curam alicui rei, ἴχω vel ποιέω ἐπιμέλειάν τινος, *Thuc.* aliquem in conſilium de re aliqua, ποιέομαι τινα ζύμβυλον περί τινος, *Dem.* aurem verbis, παρακάλλω τὸ ὦς λόγοις, LXX. fimum vitibus, κόπρον ταῖς ἀμπέλοις, *Theophr.*
Adhinnio, προχρεμετίζω, equo, χρεμετίζω πρὸς ἵππον, *Æl.*
Adhortamen, idem quod *Adhortatio.*
Adhortatio, ἡ παραίνεσις, εως, *Isocr.* ἡ παρόρμησις, εως, *id.* ὁ παρακέλευσμὸς, ῦ, *Thuc.* ὁ διακέλευσμὸς, *Theoc.* ἡ προτροπὴ, ἡ παρακέλευσις, τὸ παρακέλευσμα, *Plat.*
Adhortator, ὁ παραινέτης, ὁ παρακλήτωρ, *Heſ.* ὁ ἐργεπέκλης, *Euſt.*
Adhortatorius, παρακελευσικός.
Adhortor, παραινέω, ῶ, aliquem ad aliquid, τινά τι, *Isocr.* παρακελεύομαι τινι, τι, *Thuc.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ᾽ ἀρετὴν, *Xenoph.* ad aliquid, ἐς τι, *Dem.* πρός τι, *Isocr.* παρακαλέω, *Xen.* ἐγκελεύομαι, *Plut.* διακελεύομαι, *Isocr.* ἐπικελεύομαι, *Plut.* ὀτρύνω.
Adhuc, ἔτι, vivens, ζῶν, *Isocr.* hodie, ἔτι κὴ νῦν, *id.* ἐς ἔτι κὴ νῦν, vel εἰσέτι κὴ νῦν, *Lucian.* μέχρι τῦ νῦν, *Xen.*
Adjaceo, πρόσκεμαι, alicui, τινὶ, *Dioſc.* παράκειμαι τινι, *N. T.*
Adiantum, τὸ ἀδίαντον, υ, *Theophr.*
Adiaphoron, i. e. res indifferens, τὸ ἀδιάφορον, υ, ſc. πρᾶγμα, *Chryſ.*
Adjectio, ἡ προσβολὴ, ῆς, oculorum, τῦ ὀμμάτων, *Plato*, ἡ ἐπίθεσις, τὸ ἐπίβλημα.
Adjectivus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἐπίθετος, ν. Hinc adjectivum, ſc. nomen, τὸ ἐπίθετον, υ, ſc. ὄνομα, *Gramm.*
Adjectus, us, idem quod *Adjectio.*
Adjectus, a, um, ἐπιβεβλημένος, ένη, ένον, ab ἐπιβάλλω, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ προσβλητὸς, ὴ, ὸν, LXX.
Adigo, προσάγω, ad aliquid, τινὶ, *Lucian.* εἰσάγω, *Euſt.* ἐπάγω, *Plut.* i. e. cogo, βιάζομαι, aliquem ad aliquid faciendum, τινά τι ποιεῖν, *id.* ἀναγκάζω, παρίσαμαί τινα ὥς τι.
Adjicio, προσίθημι, ἐπιβάλλω, aliquid, τὶ, *Ariſt.* oculos, προσβάλλω τῷ ὄψιν, *Plut.* alicui aliquid, παραζεύγνυμί τί τινι, *id.* animum ad aliquid, ἐπέχω τὸν νόημόν, ſive τὴν τινι, *Lucian.*
Adimo, ἀφαιρέω, alicui aliquid, τινός τι, vel τινά τι, *Xen.* alicui ſpem, τινὰ τῶν ἐλπίδα, *Ariſt.* adimitur mihi hoc, ἀφαιρέομαι τῦτο, *Ariſtoph.* ἐξαιρέω, *Plat.* περιαιρέομαι, *Dem.*
Adimpleo, ἐμπλήρω, *Thuc.* προσπλήρω, *Xenoph.*
Adimpletus, a, um, ἐμπεπλησμένος, ένη, ὸν, ab ἐμπλήρω, *Thuc.*
Adinvenio, προσεύρισκω, *Hermog.* ἐξευρίσκω, *Iſocr.* προσεξευρίσκω, *Dem.* ἐφευρίσκω.
Adinventio, ἡ παρεύρεσις, *Dem.* ἡ ἐξεύρεσις.
Adipalis, e, ὁ κ᾽ ἡ στιμελὴς, ἑῦς, *Lucian.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπίμελὴς, ὲς, *Dioſcor.* στεατινός, Gl. Vet.
Adipatus, & adipoſus, a, um, λιπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ἐγκαλαμβής, ένη, ένον, LXX. ὁ κ᾽ ἡ στεατώδης, στιμελώδης, *Ariſtot.*
Adipiſcor, τυγχάνω, aliquid divinitus, τινος ὑπὸ δαιμονίε, *Ariſt.* gloriam, ἐπιτυγχάνω τῆ δόξης, *Dem.* aliquid, προσκτάομαί τι, *Iſocr.* προσλαμβάνω. *Xen.*
Aditio, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.*
Adito, προσέρχομαι, aliquem, τινὶ. *Xen.*
Aditus, us, ἡ πρόσοδος, υ, *Thuc.* ἡ πάροδος, υ, *de via & actione adeundi, Xen.* aditu facilis, ὁ κ᾽ ἡ εὐπρόσοδος, υ, *id.* εὐέφοδος, ὑπροσίτος, aditu difficilis, δυσπρόσοδος, υ, *Thuc.*
Adjudico, ἐπιδικάζω, Ariſtot. ἐπικρίνω, *Plut.*
Adjugo, ἐπιζεύγνυμι, *Ariſtot.*
Adjumentum, τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικυρία.
Adjumento eſſe alicui, εἶναί τινι βοηθὸν, συναγωνιςὴν, σύνεργον, ἐπίκυρον.
Adjunctio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Philo.* ἡ ἐπιθεσις, ἡ ἐπίζευξις.
Adjunctus, a, um, προσεθεὶς, εῖσα, ὲν, *Gen.* έντος, είσης, έντος, a προσίθημι, *Thuc.*
Adjungo, προσίθημι, alicui aliquid, τινί τι, *Thuc.* προσάπτω τινί τι, *Lucian.* παραζεύγνυμί τινί τι, *Nax.* κολλάομαι, προσαρμόττω. *Plut.*
Adjuratio, ὁ ἐξορκισμός.
Adjurgo, ἐγκαλέω, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ἐπόμνυμι, *Plut.* te per Deum, ὁρκίζω σε τὸν Θεὸν, *N. T.* ἐξορκίζω σε κατὰ τῦ Θεῦ, *ibid.* ἐπορκίζω.
Adjuto, ἐπιζοηθέω, aliquem, τινὶ, *Thuc.* προσζοηθέω.
Adjutor, ὁ βοηθὸς, ῦ, *Thuc.* ὁ ζυμπράκτωρ, ορος, *Herodot.* ἀμύντωρ, ἐπικερ, σύνεργος, ἀλεξητὴρ.
Adjutorium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*
Adjutrix, ἡ ζυμπράκτρια, ας.
Adjuvo, βοηθέω, ῶ, aliquem contra hoſtes, τινι πρὸς πολεμίες, *Dem.* aliquem, ὑπάρχω τινὶ βοηθὸς, *idem.* ποιέομαί τινα βοηθὸν, *idem.* ἀμύνω, ἐπικυρέω.
Admetior, προσμετρέω, *Hyperid.* ἐπιμετρέω.
Adminiculator, ὁ ζυμζοηθὸς, ῦ, conf. *Adjutor.*
Adminiculor, βοηθέω, conf. *Adjuvo.*
Adminiculum, ὁ χάραξ, ακος, vitis, τὸ ἀμπέλε, *Ariſtoph.* conf. *Auxilium.*
Adminiſter, ἡ ὑπηρέτης, υ, *Xenoph.* it. ὁ διάκονος.
Adminiſtra, ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xenoph.*
Adminiſtratio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.* ἡ διακονία, ὑπηρεσία.
Adminiſtrativus, a, um, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Adminiſtrator, ὁ διοικῶν, ὄντος, *Iſocr.* ὁ διοικητὴς. *Plut.* ὁ ὑπηρέτης.
Adminiſtro, ὑπηρετέω, διοικέω, domum male, οἰκίαν κακῶς, *Æſchin.* res meas, ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, *Iſocr.* domumbene, οἰκίαν οἰκον εῦ, *Plut.* οἰκονομέω οἶκον καλῶς, *Xenoph.* rempublicam, πολιτεύομαι τὰ κοινὰ, *Dem.* διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλιως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν, τὰ τῆ πόλεως πράττω, *Xenoph.* Sacramenta, μυςήρια διαμερίζω.
Admirabilis, e, Θαυμαςὸς, ὴ, όν, *Dem.* Θαυμάσιος, ία, ιον, *Iſocr.* ἀγαςὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Admirabiliter, Θαυμαςῶς, *Pluto*, Θαυμασίως, *id.* Θαυμαςὸν, *id.*
Admiralis, ὁ ναυαρχος, υ, *Thuc.* ὁ ςόλαρχος, υ, *Heſ.*
Admirandus, a, um, idem quod *Admirabilis.*
Admiratio, ὁ Θαυμασμὸς, ῦ, *Hippocr.* τὸ Θαῦμα, ατος, *Lucian.* τὸ Θάμβος, *Thuc.*
Admirator, ὁ Θαυμαςὴς, ῦ, *Plut.*
Admiror, Θαυμάζω, alicujus pietatem, τινὰ τ᾽ εὐλαβείας, *Plut.* aliquem, τινὸς, *Xenoph.* aliquem ob ſapientiam, τινὰ διὰ τὴν Σοφίαν, *id.* aliquid, Θαῦμά μὲ ἔχει τινὸς, *Lucian.* alicujus virtutem, ἄγαμαί τινα τ᾽ ἀρετῆς, vel τινὸς τὴν ἀρετὴν, *Xen.* τινὸς τ᾽ ἀρετῆς, *Dem.* ὑπάγαμαι, ὑπιθαυμάζω, σεβάζομαι.
Admiſceo, ἐπιμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Thuc.* ſermoni, παρεμπλέκω τὸν λόγον, *Baſil.*
Admiſſarius, ὁ ἀναβάτης, ε, ὁ ὀχυτὴς, ῦ, admiſſarium admitto, ὀχύομαι, *Ariſt.*
Admiſſio, ἡ εἴσοδος, ὁῦ, Venerea, ἡ ὀχεία, ας, *Ariſt.*
Admiſſor, ὁ εἰσάγων, οντος, *Iſocr.*
Admiſſum, τὸ παράπτωμα, ατος, *N. T.*
Admiſtio, ἡ μῖξις, εως, *Lucian.* ἡ κρόσμιξις, ἡ ἐπιμιξις, *Thuc.*
Admiſtus, ἐπιμικτος, κρόσμικτος, ὁ κ᾽ ἡ.
Admitto, εἰσδέχομαι, LXX. προσδέχομαι, *Polyb.* crimen in me, ἐγκλήχομαι τῶ αἰτίαν, *Dem.* aliquem aliquo, παρίημί τινα εἰς τι, *Xen.* ἐφίημι, προσίημι, *Xen.* flagitia, ποιέομαι δεινὰ, *Thuc.* ἐργάζομαι αἰσχρὰ, *Xen.* aliquid in aliquem, ἁμαρτάνω τι εἰς τινὰ, *Dem.* viri commercium, ἀνέχομαι τῶ τῶ ἄρρενος ὁμιλίαν, *Æl.*
Admodulor, προσάδω, *Ariſt.*
Admodum, κομιδῆ, adoleſcens, νέος, *Plato.* Σφόδρα νέος, *id.* natu grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *id.* ἄπαρτι, παν.
Admolior, ἐπιχειρέω, *Dem.*
Admoneo, ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *idem*, aliquem alicujus, τινὰ τινός, *Lucian.* divinitus, χρηματίζω, *N. T.* παρακαλέω, τινα ἐπί τι, σωφρονίω, *cum dat.* νυθετέω, ὑπομιμνήσκω, *Hom.*
Admonitio, τὸ νυθέτημα, ατος, *Plut.* ἡ νυθέτησις, εως, *Ariſt.* ἡ παραίνεσις, εως, *Xen.* ἡ ἀνάμνησις.
Admonitor, ὁ παραινέτης, υ, ὁ παραινῶν, ὤντος, *Iſocr.* ὁ νυθέτης.
Admonitorius, a, um, νυθετικὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Xen.* παραινετικὸς λόγος, *Iſocr.*
Admordeo, προσδάκνω, δάκνω, *Xen.* ἐπιδάκνω, καταδάκνω. *Hom.*
Admorſus, a, um, προσδηχθεὶς, εῖσα, ὲν, δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Xen.*
Admorſus, τὸ δῆγμα, ατος, *Plut.*
Admotio, ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*
Admoveo, προσίθημι, ſcalas turribus, κλίμακας τοῖς πύργοις, *Thuc.* aliquid ad aliquid, τὶ πρὸς τι, *Xen.* aræ, προσάγω τὸν βωμὸν, *Luc.* aurem ſermonibus, προσκάλλω τὸ ὲς τοῖς λόγοις, LXX. φιλάζω, προσπιλάζω.
Admugio, προσμυκάομαι, μυκάομαι πρός τι, *Plut.*
Admurmuro, προσμορμύρω, ἐπιθερυβέω, *Xen.*
Admiſcor, προσφύομαι, *Theophr.* facio aliquid adnaſci, προσφύω τί τινι, *Baſil.* ἐπιφύομαι, παραφύομαι, *Dioſc.*
Adnatatio, ἡ ὀρχηςις.
Adnato, παρηχέομαι, ad aliquid, τινὶ, *Thuc.* προσνέω τινὶ, *Æl.*
Adnavigatio, ὁ εἰσπλοος.
Adnavigo, προσπλέω, *Thuc.* in aliquid, εἴς τι, *Ariſt. it.* εισπλέω.
Adnicto, ἐπιφθαλμιάω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Adnitor, διατείνομαι, aliquid facere, τὶ πράττειν, *Ariſt.*
Adno, προσνήχομαι. Vide *Adnato.*
Adnominatio, ἡ παρονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnuto, ἐπινεύω, *Dem.*
Adoleo, θυμιάω, thus, λιβανωτὸν, *Herod.* τῶ λιβανῶ, *Lucian.* καθαγίζω.
Adoleſcens, ὁ ἔφηβος, υ, *Lucian.* ὁ μείραξ, ακος, *id.* ὁ νεανίας, υ, *Dem.* ὁ νεος, ἀκμαῖος, ἀμφήλιξ.
Adoleſcentia, ἡ ηότης, ητος, *Dem.* ἡ ἡλικία, ας, *Iſocr.* florens ætas, ἡ ἀκμὴ αἰθέσα, *id.* ab adoleſcentia, ἐκ νέε, *Dem.* ἐκ μειρακίε, *id.* ἡ ἐφηβία, ἐφηβεῖον.
Adoleſcentior, νεανιεύομαι *Plut. it.* νεανικεύομαι, *Xen.*
Adoleſcentula, ἡ παιδίσκη, ης, *Dem.* ἡ κόρη ης, *Iſocr.* ἡ παῖς, παιδὸς, τὸ παιδίσκαριον, ἡ μειρακίσκη, ἡ νεᾶνις.

Digitized by Google

Adoleſcentulus, ὁ νεανίσκος, ου, *Ariſt.* τὸ μειράκιον, ου, *Dem.*
Adoleſcenturio, μειρακιεύομαι, *Lucian.* μειρακιεύομαι, *Plut.*
Adoleſco, ἀδρύομαι, *Plato.* i. e. fio adoleſcens, μειρακιέομαι, *Xen.* μειρακίζομαι, *Lucian.* ἡνιοχάζω, ἀτάλλω, *Heſiod.*
Adoperio, ἐπικρύπτω, aliquid aliqua re, τί τινί, *Ariſtid.* συνεπικρύπτω.
Adopertus, a, um, ἐπικεκρυμμένος, ένη, ένον, *N. T.* κεκαλυμμένος, ένη, ένον, *ib.*
Adoptio, ἡ υἱοθεσία, ας, *N. T.* εἰσποίησις.
Adoptivus, a, um, ὁ ἢ ἡ εἰσποίητος, ου, *Dem.* filius, ποιητὸς υἱὸς, παῖς θετὸς, *id.* pater, ποιητὸς πατὴρ, *Lyſias.*
Adopto, υἱοθετέω, *Heſ.* εἰσποιέω, *Dem.* filium, ποιέομαι παῖδα, *Dem.* εἰσποιέομαί τινα υἱὸν, *Iſocr.* παῖδα τίθημι, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ἡ ζέα, ὁ χίνδρος.
Adorabilis, e, προσκυνητὸς, ἡ, όν, *Gregor.*
Adoratio, ἡ προσκύνησις, εως, *Plut.* τὸ σέβας.
Adorator, ὁ προσκυνητὴς, οῦ, *N. T.*
Adorior, ἐπιχειρέω, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* ἐπέρχομαι, ἐφίσαμαι.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, *Ariſt.* διασκευάζω, *Lucian.* equos ferreis munimentis, κατασκεδάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xenoph.* ἐνσκευάζω, παρασκευάζω, convivium, συγκροτέω συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, Deum, τὸν Θεὸν, *N. T.* ἢ Θεὸν, *Dem.* ἱκετεύω ἢ θεὸν, *Xenoph.* προσεύχομαι τῷ Θεῷ προσευχὰς, *Chryſ.*
Adpoſco, προσαιτέω, ἐπαξιόω.
Adprecor, προσεύχομαι.
Adpugno, προσμάχομαι.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adrepo, πρεσέρπω, ad aliquem, τινι, *Soph.* in aliquem locum, ἐφέρπυζω ὅπ τόπων τι νὸ, *Ariſtoph.*
Adſciſco, ἐπάγομαι, mihi aliquid, ἐμοί τι, *Dem.* mihi uxorem, συνοικίζω τινα ἐμοι, *Nax.* προσαιρέομαι ἐμαυτῷ τι.
Adſcribo, προσγράφω, aliquem ſenatui, τινὰ τῇ βουλῇ, *Plut.* tribui, πρεσνέμω τῇ φρατρίᾳ, *id.* aliquid benevolentiæ Dei, ἀναλίσκμί τι τῇ εὐνοίᾳ τῦ Θεῦ, *Plut.* cauſſam alicujus rei regibus, ἐπιφέω αἰτίαν τινὸς τοῖς βασιλεῦσι. *Dem.* ἐγγράφω. *Dem.*
Adſcriptitius, a, um, παρεγγιγραμμένος, ένη, ένον, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ παρέγγραπτος, ου, *Gregor.* παρέγγραφος, ου, *Athen.*
Adſignifico, προσσημαίνω, *Ariſtot.*
Adſitus, a, um, i. e. ſeminatus ad, παραφυόμενος, ῖσα, όν, i. e. ſitus ad, προσκείμενος, ένη, ενον.
Adſpuo, προσπτύω, *Dem.*
Adſum, πάρειμι, alicui, τινὶ. *Dem.* παραγίνομαι τινὶ, *Iſocr.* Συμπάρειμί τινι, *Dem.* corpore, παραγίνομαι τῷ σώματι, *Æſchin.* παρατύγχανω. *Polyb.*
Advectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ προσκομιδὴ, ῆς, *id.*
Advectitius a, um, ἐπακτὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ παρεισακτος, ου, *Suid.*
Advecto, ἐπάγομαι, *Thuc.*
Advectus, a, um, ἐπαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *Thuc.*
Adveho, ἐπάγομαι, ἐπάγω, *Thuc.* aliquid, προσκομίζω τι, *id.* εἰσκομίζω τι, *id.* frumentum Athenas, ἄγω Ἀθήναζε σῖτον, *Dem.*
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, ὁ προσήλυτος, ου, *N. T.* ὁ πυρεπίδημος, ου, *ibid.* ὁ πάροικος, ου, *ibid.* ὁ ἐπήλυς, υδος, *Dem.* ὁ ἐπηλύτης, ξένος.
Advenio, παραγίνομαι, ad aliquid, πρὲς τι, *Xenoph.* ad aliquem, ἥκω τινὶ, *id.* in Aticam, εἰς τὴν Ἀτθίδα, *Dem.* ad cœnam, ὅπ τὸ δεῖπνον, *Xenoph.* ἀφίκνεομαι ἐπὶ τινα, ἱφίσαμαι.
Adventitius, a, um, ὁ ἢ ἡ προσήλυτος, ου, *N. T.* ἐπείσακτος, ἐπεισόδιος.
Advento, προσέρχομαι, ad aliquem, πρός τινα, *Xen.* τινι, *Dem.*
Adventus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδημία, ας, *id.* ἡ πάροδος, ου, *id.* τὸ προσελθεῖν, *id.* ἡ ἐπέλευσις, ἐπήλυσία, προσέλευσις.
Adverbialiter, ὑπρήματικῶς, *Gramm.*
Adverbialis, e, ὑπρήματικὸς, ὴ, όν, *Gramm.*
Adverbium, τὸ ὑπρῆμα, ατος, *Gramm.*
Adverſaria, orum, αἱ ἐφημερίδες, ων, *Plut.*
Adverſaria, æ, ἡ ἀντιδικος, ου.
Adverſarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, alicui, τινὶ, *Xen.* ἐναντιωθεὶς, εῖσα, ὲν, huic, πρὸς τῦτο, *Plato.*
Adverſarius, i, ὁ ἐναντίμορος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.* ὁ ἀντίλογων, ονος, *id.* ὁ ἀντιλογικὸς, ὴ, *Iſocr.* ὁ ἀνταγωνιςὴς, οῦ, *id.* ὁ ἀντιςάτης.
Adverſator, idem quod *Adverſarius, i.*
Adverſatrix, ἡ ἐναντιμορος, ης.
Adverſitas, ἡ ἐναντιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *Iſocr.*
Adverſor, ἀντίομαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ἐναντίομαί τινι, *Iſocr.* ἀντιτάπομαί τινι, vel πρός τινα, *id.* alicui in aliqua re, τινὶ ἐν τι, *Thuc.* τινὶ πρός τι, *Plut.* alicui, ne faciat, τινὶ μὴ ποιεῖν, *Plato.*
Adverſum, i, τὸ δυσύχημα, ατος, *Xen.*
Adverſum, vel adverſus, *Præpoſ.* εἰς, adverſus populum, εἰς ϕ δῆμον, *Æſchin.* κατὰ, *cum Genit.* oratio adverſus aliquem, λόγος κατὰ τινος: ὅπ, *cum Accuſ.* exercere adverſus aliquem, ἀσκεῖν ἐπί τινα, *Iſocr.* πρὸς, *cum Accuſ.* pugnare adverſus aliquem, μάχεσθαι πρός τινα, *Plut.*
Adverſus, a, um, ἀντικέμενος, ένη, ενον, alicui, τινὶ, *Herod.* ex adverſo alicui, ἐπαντίαν τινος, *Dem.* ἄντικρύς τινος, *Thuc.* adverſo flumine navigare, ἀνὰ πόταμον πλέειν, *Herodian.*
Adverto, προσέλλω, *Plato.* animum alicui rei, προσέχω ϕ νῦν τινι, *Dem. ſub.* ἐπίσασαι τὴν γνώμην, βάλλεσθαι εἰς νῦν, ἐν θυμῷ βάλλεσθαι. *Hom.*
Adveſperaſcit, ζυσκοτάζει, *Xenoph.* quum adveſperaſſet, ἑσπέρας γενομένης, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.
Adv gilo, ἀγρυπνέω, per noctem, τὸν νύκτα, *Dem.* incumbo ſ. operam do, πρεσέχω τὸν νῶν τινι, σπεδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περὶ τινος.
Adulatio, ἡ κόλακεία, ας, *Dem.* ἡ ϑωπεία.
Adulator, ὁ κόλαξ, ακος, *Ariſt.* ὁ κολακεύων, οντος, *Plut.* ὁ ϑώψ, ϑωπός.
Adulatorius, a, um, κολακευτικὸς, ὴ, όν, *Lucian.* κολακικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ϑωπευτικὸς.
Adulatrix, ἡ κολακὶς, ίδος, ἡ κολακεύσα, ης, *Plut.*
Adulor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλυσίοις, *Plut.* populo, ϑωπεύω ϕ δῆμον, *Æſchin.* omnibus palam, πᾶσι προφανῶς τὸν κολακίαν ἐργάζομαι, *Lucian.*
Adulter, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Dem.*
Adultera, ἡ μοιχαλὶς, ίδος, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Dem.* ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.*
Adulteratio, τὸ κιβδήλευμα.
Adulterator, ὁ κιβδηλεύων, οντος, alicujus rei, τί, *Plato.*
Adulterinus, a, um, i. e. adulterio natus, μοιχίδιος, ία, ιον, *Lucian.* μοιχικὸς, *Phocyl.* μοιχικὸς. *Ep.* i. e. falſus, ut moneta adulterina, νόμισμα κίβδηλον, ἀδόκιμον, πόδεν, κεκιβδηλευμένον, *Ariſtoph. Lucian. alii.*
Adulterium, ἡ μοιχεία, ας, *Plut.*
Adultero, μοιχεύομαι, *Plut.* feminam alicujus, τὴν γυναῖκά τινος, *Plato.* feminas liberas, διαφθείρω τὰς ἐλευθέρας, *Lyſias*, nummos, παρακόπτω, κιβδηλεύω τὰ νομίσματα, *Ariſt.* παραχαράττω τὰ νομίσματα, *Suid.* aliquid Scripturæ, τι τ γραφῆς, *Gregor.*
Adultus, a, um, τέλειος, εία, ειον, femina, γυνὴ, *Æol.* ἄκμαῖος, αία, αῖον, virgo, παρθένος, *Luc.* ἀδρὸς, ὰ, όν, adultæ fruges, καρπὸς, *Herodot.* puer ὁ ἠβητὴς.
Adumbratim, σκιαρᾶς.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ὁ ἢ ἡ.
Adumbratio, ὁ ὑπόσκιασμὸς, οῦ, τὸ σκίασμα, ατος, τὸ ἀποσκίασμα, *Nax.* τὸ ἀπεικόνισμα, i e. primæ lineæ rei, ἡ σκιαγραφία, ας. *Plato.*
Adumbro, ὑπσκιάζω, i. e. obiter delineo, σκιαγραφία, v imitatem, τὴν ἀλήθειαν, *Nax.*
Adunce, ἀγκύλως.
Aduncitas, ἡ καμπυλότης, ητος, roſtri vel naſi, ἡ γρυπότης, ητος, *Xenoph.*
Adunco, καμπυλίζω, καμπτω, *Plut.* γρυπόω, *Alex. Aphr.*
Aduncus, a, um, ὀκαμπὴς, ής, κάμπυλος, η, ον, γαμφὸς, ὴ, ὼ, *Ariſtoph.* γρυπὸς. ὴ, όν. *Xenoph.* itemque qui naſo vel roſtro eſt aliquantum adunco, ὁ ἢ ἐπίγρυπος, υ, *Plato.*
Aduno, ἑνόω.
Advocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Dem.* ἡ συνηγορία.
Advocatus, i. e. patronus cauſſæ, ὁ ζυνήγορος, ου, *Dem.* ὁ σωδικος, ου, *Iſocr.* ὁ παράκλητος, ου, *Dem.*
Advoco, παρακαλέω, aliquem, τινά, *Æſchin.* προσκαλέω τινὰ, *Thuc.* ἐπικαλέω τινὰ, *Xenoph.*
Advolatus, us, ἡ ἐπίπτασις, εως.
Advolo, ἐφίπταμαι, *Greg.* ὑπεπτάομαι, *Dioſc.* ad aliquid προσπίπτω τινι, *Philo.* ἐπιπτομαι, παραπίπτομαι.
Advolvo, προσκυλίω, ſaxum ad oſtium, λίθον τῇ θύρᾳ, *N. T.* advolvor genibus, προσπίπτω ταῖς γόνασι, *Dem.* ἐμαυτὸν καταβάλλω παρὰ τοὺς γόνατας.
Adurgeo, ἐπείγω, aliquem, ut quid faciat, τινά τι ποιεῖν, *Herodian.* aliquem, καταπείγω τινὰ, *Ariſtoph.* ἐπισπέρχω.
Aduro, ὑπκαίω, aliquid, τι, *Plato.* προσκαίω τι, *Ariſtoph.* ἀποκαίω. *Theophr.*
Aduſque, μέχρι, urbem, τ πόλεως, *Ariſtot.* hunc diem, ταύτης ϕ ἡμέρας, *Iſocr.*
Aduſtio, ἡ ἐπίκαυσις, εως, *Dioſc.* ollæ, τὸ πρόσκαυμα τ χυτρας, LXX. ἡ ἀπίκαυσις, το ἐπίκαυμα.
Aduſtus, κεκαυμένος.
Adytum, τὸ ἄδυτον, ου.
Ædepol, ναὶ μὰ Πολυδεύκη, ναὶ μὰ τὸν Θεὸν.
Ædes, is, ὁ ναὸς, οῦ, *N. T.* ὁ νεὼς, ὼ, *Xen.* ὁ σηκὸς, τὸ ἱερὸν.
Ædes, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Thuc.*
Ædicula, i. e. ſacellum, τὸ ναΐδιον, ου, i. e. parva domus, ἡ οἰκίσκη, ης, *Dem.* τὸ οἰκίδιον, ου, *id.* ὁ οἰκίσκος, ου, *id.*
Ædificatio, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* ἡ οἰκοδομία, ας, *idem.*
Ædificator, ὁ οἰκοδόμος, ου, *Xenoph.* ὁ ἀρχιτέκτων.
Ædificium, τὸ οἰκοδόμημα, ατος, *Thuc.* ἡ οἰκοδομὴ, ῆς, *N. T.* τὸ κτίσμα, τος, *ibid.*
Ædifico, οἰκοδομέω, domum, οἰκίαν, *Dem.* ſuper aliquo, ἐπί τινι, *Xenoph.* ſuper fundamento alicujus, ὑποκοδομέομαι ὅπ τῷ θεμελίῳ τινός, *N. T.* δέμω, δομέω.
Ædilis, ὁ ἀγορανόμος, ου, *Plato.* ὁ ἀςυνόμος, ου, *id.*
Ædilitas, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.* ἡ ἀςυνομία, ας, *Ariſtot.*
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ἀςυνομέω.
Ædilitius, a, um, ἀγορανομικὸς, ὴ, όν, *Ariſt.* ἀςυνομικὸς, ὴ, όν, *idem.*
Æditimor, νεωκορέω.
Æditimus, ὁ νεωκόρος, ου, *Schol. Ariſtoph.* ζάκορος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἱροφύλαξ, ακος, & νεοφύλαξ, ακος, *Ariſtoph.* ἱεροκόμος, ἱερόδουλος.
Ædituus, idem quod antecedens *Æditimus.*
Ædon, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Ariſtot.*
Æger, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄρρως, ου, *Iſocr.* ἀρρώστων, ῶσα, ῶν, *Dem.* ea ἀσθενῆ ὄν, ῶσα, ὸν, *Ariſt.* ægerior, ρότερος, ρα, ρον, *Xen.* ἀσθενέστερος, *Plut.* ægri animo, ὁ ἢ ἄθυμος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ δύθυμος, ου, *Ariſtot.*
Ægre, ἀβρώστως, *Dem.* δυσκόλως, *Iſocr.* i. e. difficulter & moleſte, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *Xenoph.* fero negotium, δυσχεραίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.* res adverſas, ὅπ τοῖς κακοῖς, *Iſocr.* quum audio, ἀκούων, *Plato.* leges, χαλεπαίνω

Digitized by Google

χαλεπαίνω τὰς νόμους, *Plut.* aliquid, ἀγανακτέω ἐπί τινι, *Isocr.* τινὶ, *Plut.* ὑπέρ τινος, *Isocr.* πρός τινος, *Plato.* διά τι, *id.* φέρω βαρέως τι, *Xen.* χαλεπῶς τι, *Isocr.*

Ægresco, ἀδθενέω, δυσθυμέομαι.

Ægrimonia, ἡ δυσθυμία, ας, *Arist.* ἡ βαρυθυμία, ας, *Plut.* ἡ λύπη, ης, *Plato.* ἡ ἀνία.

Ægritudo animi, idem quod *Ægrimonia.*

Ægrotatio, τὸ νόσημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Isocr.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *Dem.* ἡ νόσος, ε, *Isocr.* ἡ ἀδθένεια, ας, *Dem.*

Ægroto, ἀδθενέω, *Isocr.* ἀδθενέω νόσῳ. *id.* ἀῤῥωστέω, *Dem.* νοσέω, *Plut.* ἔχω, διάκειμαι ἀῤῥώστως, ἀδθενῶς, κακῶς, πονηρῶς, μοχθηρῶς, μαλακῶς, φλαύρως, φαύλως, *Dem. Isocr. Lucian.* ex aliqua re, νοσέω ἐκ τινος, *Lucian.* præ dolore, ὑπὸ λύπης, *id.* leviter, νόσον μικρὰν, *Plut.* ad mortem, ἔχω ἐκάτας, *N. T.*

Ægrotus, a, um, idem quod *Æger*, quatenus hoc de corpore dicitur.

Ælurus, ὁ αἴλερος, ε, *Aristot.*

Æmulatio, ἡ ζηλοτυπία, ας, *Plut.* ἡ ζήλωσις, εως, *Thuc.* ὁ ζῆλος.

Æmulator, ὁ ζηλατὴς, ε, virtutis, ἀρετῆς, *Isocr.*

Æmulatus, us, τὸ ζήλωμα, ατος, *Æschin.*

Æmulor, διαζηλοτυπέομαι, *Athen.* ζηλόω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* aliquid, τι, *id.* aliquem quasi vestigia ejus legendo, διάκω τὰ ἴχνη τινὸς, *Plato.* virtutis studio, φιλονεικέω τινὶ περος τὸν ἀρετὸν, *idem.* i. e. invideo alicui rei alicujus caussa, φθονέω τινὸς ὅτι τινος, *Isocr.*

Æmulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζηλότυπος, ε, *Aristoph.* ὁ ἀντίμιμος, ζηλωτὴς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐφάμιλλος, ἀντιτεχνὴς, *Luc.*

Æneator, ὁ ζαλπιγκτὴς, ε, *Dem.*

Æneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*

Ænobarbus, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.*

Ænigma, τὸ αἴνιγμα, ατος, *Æschin.* ὁ αἰνιγμὸς, ε, *Athen.*

Ænigmatice, αἰνιγματωδῶς, *Athen,* δι' αἰνιγμάτων, *Æschin.*

Ænigmaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰνιγματώδης, ες, *Aristot.*

Ænigmatista, ænigmatice loquens, ὁ αἰνιγματιστὴς, ε, LXX.

Æquabilis, e, ὁμαλὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὁμαλὴς, ές, *Plut.*

Æquabilitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Arist.* legum & juris, ἡ ἰσονομία.

Æquabiliter, ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως, *Dem.*

Æquævus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμῆλιξ, ικος, conf. sequens *æqualis.*

Æqualis, e, ἴσος, η, ον, portio, ἡ ἰσομοιρία, ἴσων μοίρας, *Aristoph.* ὁμαλὴς, ὴ, όν, facultates æquales, ὁμαλαὶ οὐσιαι, *Aristot.* aliquem æqualem mihi habeo, ἴσον τινὰ τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ ἄγω. *Arian.* æqualis ætate, ὁ καὶ ἡ ἥλιξ, ικος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἰσόχρονος, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Arist.* & ἡ ἡλικιώτις, ιδος, de femina, *Lucian.*

Æqualitas, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.* ἡ ὁμαλότης, ητος, *Aristot.*

Æqualiter, ἐπίσης, *Xenoph.* ἐξίσης, *Chrys.* ὁμαλῶς, *Plut.* ἴσως. *Dem.* ἴσον, *Thuc.*

Æquanimis, e, ὁ καὶ ἡ εὐγνώμων, ονος, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ ὑπεικὴς, ές, *Plato.*

Æquanimitas, ἡ ὑπείκεια, ας, *Plut.* εὐγνωμοσύνη, ης, *Æschin.*

Æquanimiter, ὑπεικῶς, *Plut.* εὐγνωμόνως, fero, φέρω, *Lucian.*

Æquatio, ὁ ὁμαλισμὸς, ε, τὸ ὁμαλίζειν, *Aristot.*

Æquator, *circulus,* ὁ ἰσημερινὸς κύκλος, *Theophr.*

Æque, ἴσως, *Dem.* æque ac, ὁμοίως, ὥσπερ, *Dem.* æque ac si, ὁμοίως, ὥσπερ ἄν εἰ, *Isocr.* ὁμοίως, ὡσπερανεὶ, *id. parenthesin, id.* vos nostis æque atque ego, ὑμεῖς ἴστε ὁμοίως ἐμοὶ, *id.*

Æqui bonique facio, εὐλογίζομαι πρός τι, εὐγνωμονέω τινι.

Æquidiale, τὸ ἰσημερινὸν, ε, ἡ ἰσημερία, ας *Plut.*

Æquilibris, e, ὁ καὶ ἡ ἰσόῤῥοπος, ε, *Plato.*

Æquilibrum, ἡ ἰσορῥοπία, ας, *Plato.*

Æquimanus, ὁ καὶ ἡ ἀμφιδέξιος, περιδέξιος, *Aristot.* τὰ χέρα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum dissolvo, χρέος λυσιδίδωμι, *Aristoph.* æris alieni solutio, τῶν χρεῶν διάλυσις, *Plato.*

Æsculetum, ὁ πλαλυφυλλὸν, ε.

Æsculeus, a, um, πλαλυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æsculus, ἡ πλαλύφυλλος, ε, *Theophr.*

Æstas, τὸ θέρος, εος, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσοῦν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρους, æstate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.

Æstimabilis, e, τιμητὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Æstimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διαλίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, *alos. id.* æstimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*

Æstimator, ὁ τιμητὴς, ε, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*

Æstimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξιας, *Aristid.* τοῦ ἴσου, *Aristot.* maximi, πλείσου, *Dem.* præ omnibus, ἀπὸ πάντων, *idem,* pluris, τιμάομαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τι πολλοῦ, *Chrysost.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Isocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ὑπογράφω τίμημα, *Arist.* ποιέομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*

Æstiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*

Æstivus, a, um, θερινὸς, ὴ, όν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θερινὸς, ία, ον, æstiva serenitas, θερία αἰθρία, *Dioscor.*

Æstuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*

Æstuatio, ἡ κύμασις, εως.

Æstuo, *ut mare,* κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσόομαι, *Galen.* καυματίζομαι.

Æstuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καυμαλώδης, ες, καυσώδης, ες, & quasi suffocans, ὁ καὶ ἡ πνιγώδης, ες, *Plut.*

Æstus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ε, stomachi, τοῦ στομάχου, *Dioscor.* τὸ καύσαμα, ατος, *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* τὸ θάλπος, *Luc.* τὸ αἴθος, *Hes.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμυρα, *Plut.*

Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ἔχειν, ἧν ἕτερος, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate est, τῆς ἡλικίας ἥδη μετρίας ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν καθίστη, *Lucian.* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato.* πορρω τῆς ἡλικίας ὤν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἐτῶν τεσσάρων καὶ δέκα, *Isocr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, *Plut.* ætate, proficere. προκόπτειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, nostra ætate, ὅτι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Demosth.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Aristot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Isocr.*

Æterno, ἀπαθανατίζω, *Aristot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*

Æterne, ἀϊδίως, αἰωνίως.

Æternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ε, *Plato.* in æternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τὸ αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸ αἰῶνα χρόνου, LXX. ab æterno, ἐξ αἰῶνος, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Aristot.*

Ætherius, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰθέριος, ε, *Arist.* ὁ καὶ ἡ αἰθερισώδης, ες, *Galen.*

Æruscatio, ἡ χάλκισις, εως.

Æruscator, ὁ χαλκιστὴς, ε.

Æruscо, χαλκίζω.

Æs, ὁ χαλκὸς, οῦ, *Dioscor.* alienum, i. e. debitum, τὸ χρέος, εος, *Aristot.* τὰ χρέα, ων, *Dem.* τὸ ὀφείλημα, ατος, *Thuc.* ære alieno obstrictus sum alicui, ὀφείλω τινὶ τὸ χρέος, *Dem.* æs alienum dissolvo, χρέος λυσιδίδωμι, *Aristoph.* æris alieni solutio, τῶν χρεῶν διάλυσις, *Plato.*

Æsculetum, ὁ πλαλυφυλλὸν, ε.

Æsculeus, a, um, πλαλυφύλλινος, ίνη, ινον.

Æsculus, ἡ πλαλύφυλλος, ε, *Theophr.*

Æstas, τὸ θέρος, εος, *Xenoph.* ἡ θερεία, ας, *Polyb.* media, τὸ θέρος μεσοῦν, *Xenoph.* adulta, ἡ ἀκμὴ τοῦ θέρους, æstate, θέρους, θέρει, ἐν θέρει.

Æstimabilis, e, τιμητὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Æstimatio, ἡ τίμησις, εως, ἡ διαλίμησις, εως, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀξία, litis, τὸ τίμημα, *alos. id.* æstimationem litis instituere, τίμημα ποιεῖσθαι, *Dem.* ἐπάγειν, *id.*

Æstimator, ὁ τιμητὴς, ε, ὁ δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, *Dem.*

Æstimo, τιμάω, digno pretio, τῆς ἀξιας, *Aristid.* τοῦ ἴσου, *Aristot.* maximi, πλείσου, *Dem.* præ omnibus, ἀπὸ πάντων, *idem,* pluris, τιμάομαι μείζονος, *Xenoph.* aliquid multi, τι πολλοῦ, *Chrysost.* pluris, quam multum pecuniæ, πρὸ πολλῶν χρημάτων, *Isocr.* aliquem ex aliqua re, δοκιμάζω τινὰ ἐκ τινος, *id.* aliquid mecum, λόγον ἐμαυτῷ δίδωμι, *Dem.* litem, ὑπογράφω τίμημα, *Arist.* ποιέομαι τίμημα, *Dem.* ἀκριβολογέομαι, *id.*

Æstiva, τὰ θερινὰ, ῶν.

Æstivo, τὸ θέρος διάγω, θερίζω, *Suid.*

Æstivus, a, um, θερινὸς, ὴ, όν, meridies, θερινὴ μεσημβρία, *Xenoph.* θερινὸς, ία, ον, æstiva serenitas, θερία αἰθρία, *Dioscor.*

Æstuarium, ἡ ἀνάχυσις, εως, *Strabo.*

Æstuatio, ἡ κύμασις, εως.

Æstuo, *ut mare,* κυμαίνω, *Plut.* fervore, καυσόομαι, *Galen.* καυματίζομαι.

Æstuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ καυμαλώδης, ες, καυσώδης, ες, & quasi suffocans, ὁ καὶ ἡ πνιγώδης, ες, *Plut.*

Æstus, ὁ καύσων, ωνος, *N. T.* τὸ καῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ καῦσος, ε, stomachi, τοῦ στομάχου, *Dioscor.* τὸ καύσαμα, ατος, *Gal.* ἡ ἔγκαυσις, εως, *Gal.* τὸ θάλπος, *Luc.* τὸ αἴθος, *Hes.* maris, ὁ κλύδων, ωνος, *Plut.* ἡ πλημμυρα, *Plut.*

Ætas, ἡ ἡλικία, ας, *Dem.* eandem ætatem habere cum aliquo, τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ἔχειν, ἧν ἕτερος, *Dem.* ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ εἶναι, *id.* ætate æquales, οἱ κατὰ τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ὄντες, *Dem.* qui mediocri ætate est, τῆς ἡλικίας ἥδη μετρίας ἔχων, *Plato.* ad florem ætatis pervenit, εἰς ἀκμὴν καθίστη, *Lucian.* ætate provectior, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato.* πορρω τῆς ἡλικίας ὤν, *Xenoph.* annum agens ætatis decimum quartum, γεγονὼς ἐτῶν τεσσάρων καὶ δέκα, *Isocr.* triginta tres, τριάκοντα τριῶν ἐτῶν ὤν, *Plut.* ætate, proficere. προκόπτειν ἡλικίᾳ, *Lucian.* ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, *Plato.* i. e. generatio, ἡ γενεὰ, ᾶς, nostra ætate, ὅτι τῆς ἡμετέρας γενεᾶς, *Demosth.*

Ætatem, εἰς αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, i. e. in æternum.

Æternitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, animæ, τῆς ψυχῆς, *Aristot.* ὁ αἰὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἀθανασία, *Isocr.*

Æterno, ἀπαθανατίζω, *Aristot.* ἀθανατίζω, *Herodot.*

Æterne, ἀϊδίως, αἰωνίως.

Æternus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀΐδιος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, ε, *Plato.* in æternum, εἰς ἀΐδιον, εἰς τὸ αἰῶνα, *N. T.* δι' αἰῶνος, *Æl.* εἰς τὸ αἰῶνα χρόνου, LXX. ab æterno, ἐξ αἰῶνος, ἐξ αἰῶνος, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, *N. T.*

Æther, ὁ αἰθὴρ, έρος, *Aristot.*

Ætherius, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰθέριος, ε, *Arist.* ὁ καὶ ἡ αἰθερισώδης, ες, *Galen.*

Digitized by Google

Æthiopicus, a, um, Αἰθιοπικὸς, ἡ, ὸν, *Strabo*
Æthiopilla, ἡ Αἰθιοπίσσα, ης, LXX.
Æthiops, ὁ Αἰθιοψ, οπος, *Strabo.*
Æviternus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαιώνιος, ου, *Plato* ὁ καὶ ἡ διαιώνιος, ος, *idem.*
Ævum, ὁ Αἰὼν, ῶνος, *Plato.*
Affabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ος, *Isocr.* ὁμιλητικὸς, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλοπροσήγορος, ος, *id.* affabilem esse erga omnes, ἔχειν ἡδέως πρὸς ἅπαντας, *idem.*
Affabilitas, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Isocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *idem.*
Affabiliter, εὐπροσηγόρως.
Affabre, τεχνικῶς, *Isocr.* ἐντέχνως, affabre factus, ὁ καὶ ἡ καλλίβραφος, ος, *Plato.* δαιδαλέος, α, ον, affabre facio, καλλιβραφέω, ῶ, *Dion. Chrcop.*
Affabulatio, τὸ ὑπαινιγμα, ατος, *Aphthon.*
Affamen, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.* τὸ πρόσρημα, ατος, *Aristid.* ἡ πρόσρησις, εως, *Plato.*
Affamine, ὁ φλύαρος, ου, *Plato.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ φλυαρία, ας, *Plato.* τὰ, ὑθλήματα.
Affatim, ἀφθονῶς, *Isocr.* δαψιλῶς, affatim suppeditare militibus, δαψιλῶς χορηγεῖν τοῖς στρατιώταις, *Herod.* ἅλις, *cum gen. & absol.*
Affatus, idem quod *Affamen.*
Affatus, a, um, προσειπὼν, ὄσα, ὸν, aliquem nomine, τινὰ ὀνομαστὶ, *Plato.*
Affectate, φιλονεικως.
Affectatio, ἡ ζηλωσις, εως, *Thuc.* i. e. diligentia nimia, ἡ ἀφειδία, ας.
Affectator, i. e. cupide appetens, ὁ ὀρθυμητὴς, ὄ, *Xenoph.* i. e. nimis diligens, ὁ ἀφειδὴς, ους, *Xenoph.*
Affectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφειδὴς, ους, *Aristot.*
Affectio, τὸ πάθος, ους, *Plato* ἡ ὁρμὴ, *Plut* i. e. constitutio, ἡ διάθεσις εως, LXX.
Affecto, i. e. expeto, ἀντιποιοῦμαι, aliquid, τινὸς, *Dem.* ὀρθυμέω τινὸς, *Isocr.* γίνομαι ἐν ὀρθυμίᾳ τινὸς, *Plato.* ὀρθυλλέω τινὶ, *id.*
Affectus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπαθὴς, ους, *Plato.* male corpore, κακοπαθὼν, ὅσα ἓν, τῷ Σώματι, *Isocr.* sum ita, διάκειμαι ἕτως, *Dem.* erga amicum, ἔχω ἕτω πρὸς φίλον, *Isocr.* erga aliquem bene, διατίθεμαι εὐνοϊκῶς, φιλικὰς, οἰκείας, εὐμενῶς πρός τινα, *Dem.* male, δυσμενῶς, χαλεπῶς, *id.*
Affectus, us, τὸ πάθος, ους, *Plato.* τὸ πάθημα, ατος, *Xenoph.*
Affero, ὅπλον, arma, ὅπλα, *Xenoph.* domo gladium, ὅπλον φέρομαι οἴκοθεν τὸ ξιφίδιον. *Herodian.* opionium, παραφέρω ὄψον, *Xenoph.* mihi manus, προσφέρω ἐμαυτῷ τὰς χεῖρας, *Polyb.* fasciculum epistolarum, προσκομίζω σύνδεσμον τῶν ὁπισθῶν, *Herodian.* voluptatem, παρέχω ἡδονὴν, *Xen.* in medium, φέρω, ἄγω, vel προάγω εἰς τὸ μέσον, *Plato, alii,* pecuniam, φέρω ἀργύριον, *Æschin.* alicujus rei exemplum, παράδειγμα τινὸς, *Isocr.* παρακομίζω, *Plut.*
Afficio, ποιέω, aliquem beneficio, εὖ τινα, *Isocr.* ἀγαθόν τί τινα, *Dem.* δράω τινά τι ἀγαθὸν, *Isocr.* ἐργάζομαι vel πράττω τινά τι ἀγαθὸν, *Dem.* magnis beneficiis aliquem, μεγάλα εὐεργετέω τινὰ, *id.* afficior dictis, κηλέομαι ἐν τῷ λεγομένῳ, *Ælian.*
Affictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπίπλαστος, ὁ καὶ ἡ πρόσπλαστος, ος.
Affictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσπίπτων, ος, *Arist.*
Affigo, προσάπτω, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* προσπήγνυμι, *N. T.* quasi clavis alicui, προσηλόω τινὶ, *Lucian.* διακεντέω, προσπαγκαλεύω, *Aristoph.*
Affingo, προσπλάττω, alicui aliquid, τί τινι, *Dioscor.*
Affinis, e, ὁ καὶ ἡ Συγγενὴς, ὲς, *Plato.* προσήκων, οὖσα, ον, alicui, τινὸς, *Thuc. Sulp.* ὁ κηδεστὴς, οῦ, *Dem.* pariter affinis, συγκηδεστὴς, οῦ, *Isocr.* ὁ κηδεμών.
Affinitas, ἡ Συγγενεια, ας, *Plato.* ὀρφανία, ας, *Dem.* ἡ ἐγγυτὴς, ας, *id.* ἡ κηδεία, ας, *Isocr.* inire affinitatem, ποιεῖσθαι ὀρφανίαν, *Dem.* nactus affinitatem alicujus, κεχρημένος τῇ κηδείᾳ τινος, *id.* aversari affinitatem alicujus, ἀναιτέομαι κηδεμόνα τινὰ, *id.* contrahere affinitatem, ζυμπάπτειν κῆδος, *Eurip.*
Affirmate, καταφατικῶς.
Affirmatio, ἡ κατάφασις, εως, *Aristot.*
Affirmativus, a, um κατηφατικὸς, ὴ, ὸν, *Arist.*
Affirmo, κατάφημι, *Aristot.* aliquid, καταβεβαίομαί τι, *Plut.* διαβεβαιοῦμαι, *id.* διϊσχυρίζομαι, *Plat.* διορίζομαι, *id.*
Affixus, a, um, παραπεπηγμένος, ὴ, ὸν, περιπεπηγμένος, ὴ, ὸς, alicui rei, προσηλωμένος τινι, *Chrys.*
Afflamen, ἡ ἐπιπνοια, ας, *Plato.*
Afflatus, a, um, ἐπιπνεόμενος, ὴ, ὸν. ὁ καὶ ἡ ἐπίπνοος, *Plut.* divinitus, ἐνθεαστικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ πνευματοφόρος, ος, LXX. ὁ καὶ ἡ ἐνθεος, *Plut.*
Afflatus, us, ἡ ἐπίπνοια, ας, *Plato* τὸ πρόσπνευμα, *Suid.* divinus, ὁ θειασμὸς, ὸς, *Thuc.* afflatu divino, θειαστικῶς, *Poll.*
Afleo, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*
Afflictatio, idem quod sequens *Afflictio.*
Afflictio, ἡ θλῖψις, εως, *N. T.* ἡ κακοπάθεια, ας, *Dem.* ἡ κάκωσις, εως, *N. T.* ἡ ἀνάγκη, ης, *ibid.* ὁ θλιμμὸς, οῦ, LXX. ἡ ταλαιπωρία, ας, *Isocr.* τὸ δεινὸν, οῦ, *Dem.*
Afflicto, προσθλίβω, ἀνθλίβω.
Afflictor, ὁ κακοποιὸς, οῦ, *Aristot.* ὁ ὑβριστὴς.
Afflictus, a, um, τεθλιμμένος, ὴ, ὸν, *N. T.* παθὼν, ὼσα, ὸν, *Dem.* κακοπαθὼν, ὄσα, ὸν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ταλαίπωρος, ος, *Dem.*
Afflictus, us, idem quod *Afflictio.*
Affligo, θλίβω, ἀνθλίβω, aliquem omnibus modis, ταλαιπωρέω τινὰ πάντα τρόπον, *Isocr.* regionem armis, κακόω τὴν χώραν ὁπλίταις *Dem.* aliquem, κακῶς ποιέω τινὰ, *Isocr.* affligor omnibus diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν κακοπαθέω, *id.* i. e. allido, ἀράσσω, humi, πρὸς τὸ ἔδαφος, *Lucian.*
Affio, ἐπιπνέω, aliquem, τινὰ, *Eurip.* ἐμφυσάω, *N. T.* προσπνέω. *cum dat. Aristoph.*
Affluens, ἀφθονιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*
Affluenter, ἐκ ἀφειδίας, *Dem.* ῥᾳδίως, δαψίλως.
Affluentia, ἡ ὑπερβολὴ, ας, *Dion. Areop.* i. e. copia, ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.* ἡ εὐπορία, ας, *Isocr.* ἡ ἀφθονία, ας, *Dem.*
Affluo, ἐπιῤῥέω, *Galen.* i. e. abundo, ἀφειδιάζω, *Hippocr.* omnibus bonis, πασι τοῖς ἀγαθοῖς, *Emp.* ἀφειδίαν τῶν χρημάτων ἔχω, *Thuc.* rerum copia, εὐπορέω, περιαστέω, *Dem.* divitiis, πλουτέω πλοῦτον, *Lucian.* voluptatibus, τὰς ἡδονὰς ὑπερῤῥύτους ἔχω.
Affor, προσφωνέω, aliquem, τινὶ, *N. T.*
Affore, παρίσομαι, *Dem.*
Affremo, ἐπιβρέμω.
Affrico, προσρίζω, aliquid lapidi, τι λίθῳ, *Basil.* alicui infamiam turpem, προσρίζομαί τινι αἰσχρὰν διαβολὴν, *Plut.*
Affrictum, i, e. quod quis affricat, τὸ ἐπίτριμμα. *Hes.*
Affrictus, us, ἡ πρόσριψις, εως, ἡ ἐπίτριψις.
Affrico, ἐπιτρίβω, *Aristoph.*
Affulgens, ἐπιλάμπων, ὁ καὶ ἡ.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, *Xenoph.* ἐλαμπρυνομαι.
Affundo, παρχέω, aliquid alicui, τί τινι, *Galen.* sanguinem aris, προχέω αἷμα τοῖς βωμοῖς, *Lucian.* προσχύω.
Affusio, ἡ πρόχυσις, εως, *N. T.*
Affusus, a, um, προκυβεὶς, εῖσα, ὲν.
Afforis, ἔξωθεν, *Xenoph.*
Africus ventus, ὁ λίψ.
Agaricum, τὸ ἀγαρικὸν.
Agaso, ὁ ὀμηλάτης, *Plut.* ὁ ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, *Dem.* φέρε δὴ, *id.* φέρε γὰρ, *Plato.* age, dic, ἄγε εἰπὲ, *Hom.* audite, ἄγε ἀκούσατε, *Xenoph. Aristoph.* age, videam, φέρε, ἴδω, *Aristoph.* age, accipiamus, φέρε, λάβωμεν, *Plut.* age, crede, φέρε, πείσθητι, *Gregor.*
Agedum, ἄγε δη, *Arist.* φέρε τοίνυν, *Lucian.* φέρε δη νυν, *Dem.*
Agellus, τὸ ἀγρίδιον, ου, *Arrian.* χθδιον, χαριδιον.
Agema, τὸ ἄγημα, ατος, *Plut.*
Ager, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ γῆ, ῆς, *Dem.* ἡ χώρα, ας, *Isocr.* τὸ ἔργον, *Ælian.* ὁ χῶρος, *Xen.*
Age sis, ἄγε δὴ, *Dem.*
Agger, τὸ χῶμα, ατος, *Dem.* ὁ χοῦς, οῦ, *Thuc.* aggerem duco, χώννυμι χῶμα, *id.* aggeribus viam obstruo, ἐπιχέννυμι τὴν ὁδὸν, *Dem.* aggere communio, ἀποχώννυμι, *Xenoph.* προχώννυμι, *Herodian.*
Aggero, χωννύω, *Thuc.* χώννυμι χῶμα, ad urbem, πρὸς πόλιν, *id.* ὄθι πόλιν, *Crel.*
Aggéro, ἐπισωρεύω, *Athen.* lapides in meum usum, προσπαραβάλλομαί μοι λίθους, *Thuc.*
Aggestus, us, τὸ ἐπίχωμα, ατος, ἡ ἐπίχωσις, εως, *Polyb.*
Agglomero, προσαθροίζω, Συναγείρω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω, *Ægin.* προσάπτω.
Aggravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Aggravo, ἐπιβαρέω, *Appian.*
Aggredior, προσέρχομαι, *Xenoph.* i. e. conor sive suscipio negotia, ἐπιχειρέω πράγμασι, *Dem.* opus, τὸ ἔργον, *Plut.* dicere, λέγειν, *Isocr.* opus furiosum, ἐπιχείρημα μανικὸν, *Plato.* pugnam, ἐγχειρέω τῇ μάχῃ, *Plut.* negotium, ἄπτομαι τοῦ πράγματος, *Dem.* alia via, ἑτέραν τρέπομαι, *Synes.*
Aggregatio, ἡ ἐπισωναγωγὴ, ῆς, *N. T.*
Aggrego, ἀποθροίζω, *N. T.* ἐπισωρεύω, *Polyb.* βυτίζω, LXX.
Aggressio, ἡ προσόλυσις, εως, *Just. Mart.* rei, ἐπιχειρησις, εως, *Thuc.* ἡ ἐπιζολὴ, ἡ ἐφόρμησις.
Aggressor, ὁ ἐπιχειρητὴς, οῦ, *Thuc.*
Agilis, e, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸν, vir, ἀνὴρ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ εὔτροφος, ος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐκινητὸς, ος, *Hippocr.* εὐσκαρθμος, *Hom.*
Agilitas, ἡ εὐτροφία, ας, LXX. ἡ εὐκινησία, ας, ἡ ἐλαφρότης.
Agiliter, εὐκινήτως.
Agitabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκίνητος, ος, *Aristot.*
Agitatio, ἡ κίνησις, εως, *Plut.* arboris, τὸ δόνημα δένδρου, *Lucian.*
Agitator, ὁ ἐλαύνων, ῆρος, *Lucian.* ὁ κινητὴς, equorum, ὁ ἱππηλάτης, ου.
Agitatus, a, um, κινηθεὶς; εῖσα, ὲν.
Agite, ἄγετε, *Dem.* φέρετε, *Herodian.* conf. *Age.*
Agito, ἐλαύνω, *Lucian.* ἐλαύνω, διασείω, δονέω, gentem, ἔθνος, *Herod.* multa mecum, πολλὰ κατ' ἐμαυτὸν, *Suid.* consilia cum aliquo de re aliqua, κοινολογέομαι τινι φρένας, *Dem.*
Agmen, τὸ πλῆθος, ους, *Xenoph.* equorum, ἡ ἴλη ἱππων, *Aproxyph.* militum, τὸ τάγμα, στος, *Plut.* ἡ τάξις, εως, *Xenoph.* agminis praefectus sive dux, ὁ λοχαγὸς, οῦ, *Isocr.* agmen duco, λοχαγέω, *Xenoph.* λοχηγετέω λοχων, *Herodian.* agmen extremum, ἡ ὐραγία, ας, *Polyb.* duco, ὐραγέω, LXX.
Agminatim, κατὰ λόχας, *Phil.* κατ' ἴλας, *Plut.* κατ' ἴλας, *Herodot.*
Agna, ἡ ἀμνὰς, άδος, LXX. ἡ ἀμνὶς. *Orph.*
Agnascor, παραφύομαι, *Dioscor.* προσφύομαι, *Theophr.*
Agnati, οἱ προσήκοντές τινι πρὸς ἀνδρῶν, *Dem.* οἱ Συγγενεῖς, ὧν, id. οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐκ τῶν ἀρρένων οἰκεῖοι, πατρῷοι.
Agnatio, ἡ Συγγενεια, ας, *Plato.* ἡ πρόσφυσις.
Agnatus, a, um, παραφυόμενος, ὴ, ὸν, *Dioscor.* vid. *Agnati.*
Agnellus, τὸ ἀρνίον, LXX.
Agninus, a, um, ἄρνειος, εία, ειον, εἶρο, ἀρνεια κρία, *Lucian.*
Agnitio, ἡ ἐπιγνωσις, εως, *Herodian.*
Agnitus, a, um, ἐπιγνωσμένος, ὴ, ὸν, ab ἐπιγινώσκω, *N. T.* γνωσὸς, *Greg.*
Agnomen, τὸ παρανόμιον, ου, *Plut.* ἡ προσωνυμια, ας, *id.*
Agnosco, ἐπιγινώσκω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναγινώσκω τινα, *Dem.* χωρίζω τινὰ, *Isocr.*

Digitized by Google

Agnus, ὁ ἀμνός, ῦ, *N. T.* ὁ ἀρ, ἀρνός, *Plato.*
Ago, ἄγω, ſeptimam noctem, ἑβδόμην νύκτα, *Galen.* annum decimum, δέκατον ἔτος, *id.* feſtum alicui, ἑορτὴν τινί, *Plut.* aliquid recte & decenter, πράττω τι καλῶς καὶ πρεπόντως, *Dem.* res ad rempublicam pertinentes, τὰ πράγματα πολιτικὰ, *id.* aliquid præclare, διαπράττομαί τι ἧ δέοντων, *Iſocr.* multa præclara, κατορθώσω πολλὰ καλὰ, *Dem.* perſonam, ὑποκρίνομαι χἦμα, *Herodian.* grátias alicui, χαρίεντα ὁμολογέω τινὶ, *id.* χάριν οἶδα, actum, ἐπ' ἐξεργατμένοις ἀναλαμβάνω, *Ariſtid.* radices, ῥίζων, *Theophr.* ῥιζοβολέω, rhetorem, ῥητορεύω, *Dem.* cauſſam alicujus, λέγω ὑπέρ τινος, *Dem.* in hæreditatem alicujus, ἐπιδικάζομαί τινα τῶν οὐσίαν, vel τινος τὴν οὐσίας, *id.* i. e. loquor de re aliqua, διαλαμβάνω περί τινος, *Ariſt.* διαλέγομαι περί τινος, *Iſocr.* liberius cum aliquo, διαλέγομαι θρασύτερον τινι, *id.*
Agon, ὁ ἀγὼν ῶνος, *Xenoph.* conf. *Certamen.*
Agonotheta, ὁ ἀγωνοθέτης.
Agrarius, a, um, κληρουχικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.* lex agraria, νόμος κληρουχικος.
Agreſtis, e, ἄγριος, ία, ιον, *Dem.* ἀγροικος, οἰκη, οικον, *Plato.* ἡ ἀγρεῖας, *Nic.*
Agricola, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.* ὧν ἐγ γεωργία καὶ περὶ γῆν ποιούμενος, *Æol.* ὁ γήτης, *Soph.*
Agricolatio, ἡ γεωργία, ας, *Plato.* ἡ γεωπονία.
Agricolor, γεωργέω, *Dem.* ἐν τῇ γεωργία εἰμὶ, *Ælian.* περὶ τὴν γῆν πονέομαι, *id.* γῆν γεωργέω, *Dem.*
Agricultor, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Agricultura, ἡ γεωργία, ας, *Iſocr.* τὸ γεώργημα, ατος, *Plato.*
Agrimenſor, ὁ γεωμέτρης, ου, *Plato.*
Agyrta, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.*
Ah, αἲ, ah miſer! ah miſerum! αἲ τάλαν, *Ariſtoph.*
Ahenarius, ſc. faber, ὁ χαλκεὺς, έως, *Ariſtot.*
Aheneus, a, um, χάλκεος, *contr.* χαλκοῦς, ῆ, οῦν, *Xenoph.*
Ahenum, i. e. vas aheneum, τὸ χαλκεῖον, ου, *Xenoph.*
Ahenus, a, um, idem quod *Aheneus.*
Aio, φημὶ, *Æſchin.*
Ala, τὸ πτερὸν, οῦ, ἡ πτέρυξ, animalis, τῦ ζώου, *Ariſtot.* hominis ſub brachio, ἡ μασχάλη, ης, *Xenoph.* pars auris, τὸ ἀντιλόβιον, ου, *Benz.* equitum, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* aciei, τὸ κέρας, ατος, *Thucyd.* alas addo, πτερόω, navi τὴν ναῦν, *Polyb.*
Alabaſter, ὁ, vel ἡ ἀλάβαστρος, ου, τὸ ἀλάβαστρον, ου, LXX. *N. T.* parvus, τὸ ἀλαβάστριον, ου, *Poll.*
Alabaſtrites, ὁ ἀλαβαστρίτης, ου, *Dioſc.* τὸ ἀλάβαστρον, ου, *Herodian.*
Alabaſtrus, idem quod *Alabaſter.*
Alacer, ὁ καὶ ἡ προθυμος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtoph.* περί τι, *Thuc.* ὁρμητικὸς πρός τι, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐθυμος, ἀκραιφνὴς.
Alacre, προθύμως, *Xenoph.* conf. *Alacriter.*
Alacritas, ἡ προθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἑτοιμότης, ητος, *id.* ἡ φιλοπραγμοσύνη, ης, *id.*
Alacriter, προθύμως, *Demoſth.* εὐθύμως, *Xen.* ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *Iſocr.*
Alapa, ὁ κόλαφος, ου, *Epicharm.* τὸ ῥάπισμα, ατος, *N. T.* alapam infligo alicui, ῥαπίζω τινὰ, *Dem.* παίω καὶ κόπτω τινὸς, παίω εἰς τὸ σῶμα τινος, *Greg.* alapis cædor ab aliquo, ῥαπίζομαι ὑπό τινός, *Luc.*
Alaris, e, πτέριος, ον, ιον, *Ariſtoph.*
Alatus, a, um, πτερυγαῖος, ὴ, ον, *Ariſtoph.* πτερωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Alauda, ἡ κορυδαλὸς, οῦ, *Theocr.* ἡ κόρυδος, ου, *id.* ἡ κορυδαλὶς, ίδος, *id.* ἡ κόρυς.
Albarium, ἡ κονία, ας, *Æſin.* opus albarium ſeu calce inductum, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.* opere albario induco, κονιάω, *Ariſtot.* albario opere inductus, κονιατὸς, ὴ, ον, *Theophr.*
Albatus, a, um, λελευκωμένος, η, ον.
Albedo, ἡ λεύκωσις, ητος, *Ariſtot.*
Albeo, λεύκαίνομαι, *Theophyl.*
Albico, ὑπολευκαίνομαι.
Albidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, η, *Dioſc.*
Albo, λευκόω, vel λευκόομαι, *Xenoph.* λευκαίνω, ὑπολευκαίνω.
Albucum, ὁ ἀσφόδελος.
Albugo, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioſc.* oculorum morbus, ἡ λεύκωσις, εως, *id.*
Albulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόλευκος, η, *Dioſc.*
Album, i. e. tabella albo colore inducta, τὸ γραμματεῖον, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dem.* in album referre, ἀναγράφειν εἰς λεύκωμα, *id.*
Albumen, τὸ λεύκωμα, ατος, *Dioſc.* τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ.
Alburnum, τὸ σέαρ δένδρου, *B.*
Albus, a, um, λευκὸς, ὴ, όν, *Dem.* ἀργὴς, ῆεσσα, εν, *Lucian.* ἀργὸς, *Hom.*
Alcion, vide *Halcyon.*
Alea, ἡ κυβεία, ας, *Xenoph.* & pro luſu aleæ, *Ariſtot.* alea ludo, κυβεύω, *Plut.* διακυβεύω, *idem,* alea feliciter ludo, εὐκυβεύω, *Polyb.* alea infeliciter ludo, δυσκυβεύω, *id.* alea conſumo ſeu diſperdo, κατακυβεύω, *Lyſias,* alea cum alio ludo, ζυγκυβεύω, *Plut.* jacio aleam ſeu periculum adeo, ἐγκυβεύω, *Polyb.*
Aleator, ὁ κυβευτὴς, οῦ, *Xenoph.* peritus, ὁ καὶ κυβευτικὸς, ὴ, *Plato.*
Aleatorius, a, um, κυβευτικὸς, ὴ, όν, *Plato.* conſeſſus, ſeu locus, ubi alea luditur, τὸ κυβευτήριον, ου, *id.* τὸ κυβεῖον, ου, *Æſchin.*
Ales, ἡ ὄρνις, ιθος, conf. *Avis.*
Aleſco, ἁλωβώσμαι, *Ariſt.*
Alga, τὸ φῦκος, εος, *Theophr.* τὸ φυκίον, ου, *Plut.* τὸ βρύον.
Algeo, ῥιγόω, *Lucian.* ψύχομαι, *Athen.*
Algidus, a, um, κρυδὸς, ρὰ, ρὸν, *Herodian.*
Algificus, ψυχροποιὸς.
Algor, ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος.
Algoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυκώδης, ες.
Alias, ἄλλοτε, quam nunc, ἢ νῦν, *Lucian.* alias rebus ſecundis, alias adverſis uti, τότε μὲν εὖ, τότε δ' φαύλως πράττειν, *Dem.* ſit alias miſer, alias beatus, γένοιτο ὅτε μὲν εὐδαίμων, πάλιν δ' ἄθλιος, *Ariſtot* alias ambitioſum laudamus, alias non ambitioſum, ἔστιν ὅτε μὲν ἐπαινοῦμεν τὸ φιλότιμον, ἔστι δ' ὅτε τὸ ἀφιλότιμον, *id.* nec alias unquam volui dicere, οὔτ' ἄλλοτε πώποτε εἰλόμην λέγειν, *Dem.*
Alibi, ἄλλοθι, *Dem.* ἑτέρωθι, *id.* ἀλλαχῆ. *Xenoph.* alibi nuſquam, ἄλλοθι οὐδαμοῦ, *Dem.*
Alica, ὁ χόνδρος, ου, *Galen.*
Alicubi που, teſtatus eſt quis alicubi, διεμαρτύρατο δέ που τις, *N. T.* ἔστιν ὅ.
Alicunde, πόθεν, *Ariſtot.*
Alienatio, ἡ ἀλλοτρίωσις, εως, *Thuc.* ἀπαλλοτρίωσις, εως, *Ariſt.* mentis, ἡ ἀλλοτρίστης, ητος, *Plato.*
Alienatus, a, um, ἀπαλλοτριωμένος, ένη, ένον, ab ἀλλοτριόω, *Dem.*
Alienigena, ὁ ἀλλόφυλος, ου, *Dem.* ὁ ἀλλογενὴς, ές, *N, T.* ὁ ἀλλοδαπὸς, ὸν, *Xen.*
Alienigenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλλογενὴς, ές, *N. T.*
Alieno, ἀλλοτρεύω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* civitatem ab aliquo, τὴν πόλιν τινὸς, *Thuc.* ἀπαλλοτριόω, *Ariſt.*
Alienus, a, um, ἀλλότριος, ία, ιον, non aliena, ſed propria urbs, μὴ ἀλλοτρία, ἀλλ' οἰκεία πόλις, *Æſchin.* alienum a ſuis moribus, ἀλλότριον τῦ ἑαυτῦ τρόπου, *Dem.* alieno animo eſſe ab aliquo, ἀλλοτρίως ἔχειν, vel διακεῖσθαι πρός τινα, *Iſocr. Dem.* alieno, i. e. inimico animo eſſe erga aliquem, δυσμενῶς, κακῶς, χαλεπῶς, ἀπεχθῶς, ἐχθρῶς ἔχειν, ſ. διακεῖσθαι, ſ. διατίθεσθαι πρός τινα, vel τινι, *Dem. Iſocr. Plato.* alienum a propoſito dicere, ἔξω τῦ πράγματος λέγειν, *Lycurg.* ἐξω τῦ Σκοπῦ ἐρεῖν, *Polyb.*
Aliger, πτερωτὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ πτεροφόρος.
Alimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, alicui præbere, τὴν τροφὴν παρέχειν τινὶ, *Ariſtot.* alimentum præbens, τροφεῖος, ία, ιον, *Theophr.* alimento abundans, ὁ καὶ ἡ τροφώδης, ες, *Ariſtot.*
Alio, ἄλλῃ, diſceſſerunt, ᾤχοντο, *Xenoph.* alio navigare, ἄλλοσε πλεῖν, *Dem.* alio quis verberet, ἑτέρωσί τις φατάξῃ, *id.* alio quopiam, ἄλλοσέ που, *idem.*
Alioqui, ἄλλως, *Ariſtoph.* alioqui honeſtus, τἄλλα καλὸς, *Dem.* quietus, ſed alioqui non improbus, ἀπράγμων, ἄλλως δ' γε πονηρὸς, *Dem.* i. e. ſin minus, ἐπεὶ, alioqui tu dicito, ἐπεὶ σὺ ἐρεῖς, *Plato.* alioqui diciſſem vobis, εἰ δὲ μὴ, εἰπὸν ἂν ὑμῖν, *N. T.*
Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῇ, *Ariſtot.*
Aliquamdiu, πρὸς ὅσον, ſeceſſit, i. e. ad tempus, ἐχωρίσθη, *N. T.* χρόνον τινά, ἀνὰ χρόνον, ὅσον χρόνον.
Aliquando, ποτὲ, eramus, ἤμεν, *Dem.* vos contriſtaturum eſſe, πῶθ' ὑμᾶς λυπήσειν, *id.* ἔστιν ὅτε, ἔσθ' ὅτε, ἔστιν ὅπου, ut, aliquando, ſi ex. interdum animo concidunt, ἀθυμοῦσιν ἔστιν ὅτε, *Viger.* C. V. Sect. VI. Reg. 2.
Aliquantillum, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantiſper, ὀλίγον χρόνον, δι' ὀλίγου χρόνου.
Aliquanto, πόσον τι, *Herodot.*
Aliquantulum, ὀλίγον, ἐπὶ μικρὸν.
Aliquantum, ἐπὶ πόσον, πόσος.
Aliquantus, a, um, πόσος, η, ον, *Ariſtot.*
Aliquatenus, μέχρι τινὸς, ἀπό μέρους, *N. T.*
Aliquis, aliqua, aliquid, vel aliquod, τὶς, τι, *Gen.* τινὸς, ſi quis, i. e. aliquis, hoſtem aliquem videret, εἴπερ τὶς τινα ἴδοι ἐχθρὸν, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ, τὸ δεῖνα, inimicus aliquis, δεῖνα ἐχθρὸς, *Dem.*
Aliquiſpiam, idem quod *Aliquis.*
Aliquo, πῇ, *Ariſtoph.* ὅποι, *id.* ἔστιν ὅπου, ἐπιχῶ, *Heſych.*
Aliquorſum, idem quod *Aliquo.*
Aliquot, τινὲς, τινὰ, ἔνιοι, αι, α, *Plut.*
Aliquoties, ἐνίοτε, *Plato.*
Aliter, ἄλλως, *Ariſtot.* facere, ἄλλως πῶς ποιεῖν, *Xenoph.* ἄλλη, non aliter mihi videtur, ἐκ ἄλλη ἐμοιγε δοκεῖ, *Plato.* aliter habere, ac, ἄλλως ἔχειν, ἢ, ὡς, *Xenoph.*
Aliunde, ἀλλοθεν, proſpiciendum eſt, δεῖ Σκοπεῖν, *Dem.* advenire, ἐπιπλεῖν, *Iſocr.* ἑτέρωθεν ἀφικνεῖσθαι, *Æl.* accerſere, ἀλλοθέν πόθεν ποριζεῖσθαι, *idem.*
Alius, a, ud, ἄλλος, η, ο, *Plato.* ἕτερος, έρα, ερον, *Dem.* alius quiſpiam, ἄλλος, *Xenoph.* ſi quiſquam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.* alia aliis jucunda ſunt, ἑτέροις ἑτέρα ἐστὶν ἡδέα, *Ariſtot.* aliud noctua, aliud cornix ſonat, ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται, *Proverb.* alii vincuntur, alii vincunt, οἱ μὲν ἡττῶνται, οἱ δ' νικῶσι, *Dem.* alii ſcribunt, alii verberant, alii clamant, alii audiunt, οἱ μὲν γράφουσιν, οἱ δ' τύπτουσιν, ἕτεροι δ' βοῶσιν, ἄλλοι δέ τινες ἀκούουσι *Iſocr.* nihil aliud, quam quod, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅτι, *Iſocr.* nihil aliud quam ut, μὴ ἄλλο μηδὲν, πλὴν ὅπως, *Dem.* nihil aliud poſſunt, quam inſidiari, οὐδὲν ἄλλο, ἢ φαινακίζειν δύνανται, *Iſocr.* alius a me, ſive alius, quam ego, ἄλλος παρ' ἐμὲ, ἄλλος ἢ ἐγὼ, ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ, alius atque alius, ἀλλοῖος, οία, οῖον, *Thuc.* alius poſt alium, εἷς κατ' εἷς, exibant, ἐξήρχοντο, *N. T.*
Allabor, προσπίπτω, *Ariſtot.*
Allaboro, πονέω. Conf. *Laboro.*
Allævo, βπλεπίνω, *Plut.*
Allambo, βπλείχα.
Allamentor, ἐπαιάζω, alicui, τινὶ, *Lucian.* ad aliquid, πρός τι, *id.*
Allatro, προσυλακτέω.
Allatus, a, um, προστεθχθεὶς, εῖσα, έν, ἐπιχθεὶς, εῖσα, έν, *N. T.*
Allaudo, ἐπαινέω, *Dem.*
Allectatio, i. e. pertrectatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*
Allecto, ἐπάγομαι, *Dem.*
Allector, qui alium allicit, ὁ ἐπαγωγεὺς. ἕως.
Allegatio, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, teſtis μάρτυρος.
Allego, as, ἐπάγομαι, teſtem, μάρτυρα, *Dem.* Homerum, Ὅμηρον, *Ariſtot.* leges, πρα-

Digitized by Google

Ἀλλομαι τὰς νόμας, *Gregor.* ἐγκρίνω, *Ariſtid.* προφέρω, *Xen.*

Allego, is, καταλέγω, aliquem, ἐπιλέγω τινὰ, *ibid.* mihi collegam, προσαιρέομαί μοι Συνάρχοντα, *Plut. Rhetor.*

Allegoria, ἡ ἀλληγορία, ας.

Allegorice, ἀλληγορικῶς, ſignifico, dico, interpretor, ἀλληγορίω, ῶ, *Rhetor.*

Allegorius, a, um, ἀλληγορικὸς, ἡ, ὸν, *Hermog.* allegorica interpretatio, τὸ ἀλληγόρημα, ατος.

Allevamentum, & Allevatio, ἡ ἀνακούφισις.

Allevo, i. e. ſurſum tollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* i. e. leviorem facio, κουφίζω, navem frumentum ejiciens, τὸ πλοῖον, ἢ Σῖτον ἐκβαλλόμενον, *N. T.* ὑποκουφίζω, *Philo.* ἐλαφρύνω, LXX.

Allex, ἐπάγων, υσα, ον.

Alliaris, e, Σκορδομαντὲς, ἡ, ὸν, *Ariſtoph.*

Alliatus, a, um, Σκορδωτὸς, ἡ, ὸν.

Allicio, ἐπάγομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* δημαγωγίᾳ τινὰ, *Plut.* aliquem, ſermone, πείθω τινὰ λόγῳ, *Xenoph.* mercede, μισθῷ *Thuc.* ad colloquendum, ἀποσοματίζω τινὰ, *N. T.*

Allido, ἐδαφίζω, aliquid alicui, τι ἐπὶ τινι, LXX. ῥάσσω τι εἴς τι, *Dem.* petris, προσράσσω πρὸς ταῖς πέτραις, *Alciphr.* προσκρούω, προσκόπλω, *Nazc.*

Allietum, ὁ Σκορόδων, *Heſych.*

Alligatio, ἡ προσδεσις, εως, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligator, ὁ προσδέτης, ου.

Alligatura, ἡ κατάδεσις, εως.

Alligatus, a, um, προσδεδεμένος, ένη, ένον, a προσδέω, *Plut.* it. πρόσδετος, *Ep.*

Alligo, προσδέω, *Plut.* aliquid alicui, πείθω τί τινι, *Dioſc.* προσάπλω τί τινι, *Lucian.* ἐξάπλω τί τινι, *idem,* ἀπαρτάω τι ἑκτινος, *idem,* it. ἐξαρτάω, *Herodian.*

Allino, ἐπιχρίω, *Lucian.* it. καταχρίω, *Gal.*

Alliſio, ἡ πρόσκρυσις, εως, ἡ προσράξις, εως, ἡ ἐπίτριψις, εως, LXX.

Allium, τὸ Σκόροδον, υ, *Ariſtoph.* τὸ Σκόρδον, υ, *Dioſcor.* allio paſco ſeu cibo, Σκορδίζω, *Ariſtoph.* allii caulis, τὸ Σκορόδιον, *idem.*

Allocutio, τὸ προσόθυμα, ατος, *Eurip.* ἡ προσρησις, εως, *Plut.* τὸ προσρημα, ατος, *Ariſtid.* τὸ προσφώνημα, ατος, *Dem.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plut.* ἡ προσαγόρευσις.

Alloquium, idem quod antecedens *Allocutio.*

Alloquor, προσφωνέω, obvios, τὸς ἀπαντῶντας, *Iſocr.* aliquem, προσρέω τινὰ, *idem.* blandius, προσιπόν τινα οἰκειότερον, *idem,* προσαγορδέω, προσλαλέω, *Luc.* ἐπαυδάω.

Allubeſco, ἐπαρίσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω.

Allucinatio, ἡ παράκλησις, εως, ἡ ἀμβλυωπία, ας, *Hippocr.*

Allucinor, παραβλέπω, *Lucian.* ἀμβλυωπέω, ῶ, *Hippocr.*

Alludo, προσπαίζω, alicui, τινὶ, *Plato,* ad Euripidem, αἰνίττομαι εἰς Εὐριπίδην, *Schol. Ariſtoph.*

Alluo, περικλύζω, ἐπικλύζομαι.

Alluvies, ἡ πρόσκλυσις, εως.

Almus, a, um, τρόφιμος, ίμη, ιμον, *Dioſc.* ζειδωρος, ον.

Almus, ἡ κλήθρα, ας, vel κλήθρη, ης, *Theophr.* ἡ αἴγειρος.

Alo, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquos meis ſumptibus, τινὰς ταῖς ἐμῆ δαπάναις διατρέφω, *Iſocr.* familiam panificio, ἀπὸ ἀρτοποιΐας διατρέφω τὴν οἰκίαν, *Syneſ.* alo clam, ὑποτρέφω, *Galen.* alo una cum, Συντρέφω, *Plut.* alo juxta equos, παρατρέφω ἵπποις, *idem.*

Aloe, ἡ ἀλόη.

Alpha, τὸ Ἄλφα.

Alſioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κρυώδης, εως, κρυερὸς, ρὰ, ρὸν.

Alſus, a, um, idem quod *Alſioſus.*

Altare, ὁ βωμὸς, οῦ, *Herodian,* τὸ Θυσιαστήριον.

Altc, ὑψῶ, ὑψηλῶς, repetere, ἄνωθεν ἀρχαῖς, *Ariſtot.* περάνθεν ποιεῖσθαι τὴν ἐρχὴν, *Iſocr.*

Alter, era, erum, ἄλλος, alter ipſe, ἄλλος αὐτὸς, *Ariſtot.* alter alterum accuſat, καλιγορῦσιν ἀλλήλων, *Iſocr.* ἕτερος, ἑρα, ερον, alter ſtans ſuper altero, ὁ ἕτερος ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἑστηκὼς, *Xenoph.* alter alteri præſtat, ἕτερος ἑτερα προφέρῃ, *Thuc.* alter ſcribit, alter diſcit, ὁ μὲν γράφει, ὁ δὲ μανθάνῃ, duo vero & ea magna, alterum quidem, quod——alterum vero, quod, δύο ὄ ἡ μεγάλα, ἓν μέν, ὅτι——ἕτερον δὲ, ὅτι, *Dem.* duobus periculis propoſitis, neceſſe eſt alterum ſubire, δυοῖν κινδύνοιν ὑποκειμένοιν, ἀναγκαῖόν ἐστι θατέρῳ μεταχεῖν, *Lycurg.*

Alteratio, ἡ ἑτεροίωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑτέρωσις, εως, ἡ ἀλλοίωσις, εως, *Polyb.*

Altercatio, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀντιλογία, *Dem.*

Altercator, ὁ ἐριζὴς, οῦ.

Altercor, ἐρίζω, de re aliqua, περί τινος, *Iſocr.* διαδικάζομαι ὑπέρ τινος.

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἐναλλὰξ, *Ariſtot.* ἐπαλλὰξ, *Xenoph.*

Alternatio, ἡ ἐπάλλυξις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Plato.*

Alterne, idem quod *Alternatim.*

Alterno, ἀμείβομαι, παραλλάττω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ἑταμφοτερίζω.

Alternus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, vel ὁ ἡ ἀμοιβαῖος, ε.

Altero, ἑτερόω, ῶ, ἑτεροιόω, ῶ, *Philo.* ἀλλοιόω.

Alteruter, tra, trum, ἑκάτερος, ἑρα, ερον, *Thuc.* alterutra vice, ἑτεράκις, *Xenoph.* alterutra a parte, ἑκατέρωθεν, *Herodian.* alterutra in parte, ἑκατέρωθι, alterutro modo, ἑκατέρως, alterutram in partem, ἑκατέρασε.

Altilis, e, Θρεπτὸς, ὴ, ὸν, *Poll.* ὁ τροφίας, ου, *Ariſtot.* Σιτιστὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* it. τρόφιμος.

Altiſonus, ὁ ἡ ὁ, ὑψήχης.

Altitudo, τὸ ὕψος, εος, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης.

Altivolus, ὁ ὑψιπέτης.

Altius, ὑψηλότερον, altius repetere orationem, ἄρχοθεν λόγου ἀνωθεν, *Dem.*

Altor, ὁ τροφεὺς, εως, *Plato.* & altrix, ὁ ἡ τιθηνὸς.

Altrinſecus, ἑτέρωθεν.

Altrix, ἡ Θρέπτρια, ας, ἡ Θρεπτείρα, ας, *Eurip.* ἡ τροφὶς, ίδος, *Plato.*

Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, thronus altiſſimus, Θρόνος ὑψηλότατος, *Iſocr.* μετάρσιος, ία, ιον, *id.* ὁ ἡ ἡ μετέωρος, ου, *id.* ἀκρὸς, ὰ, ὸν, mons altiſſimus, ὄρος ἀκρότατον, *id.* ex alto, ἀφ' ὑψηλοῦ, *Lucian.* ἀπὸ τῶ μετεώρου, ſc. τόπου, *Thuc.* αἰπὺς, εῖα, ὺ, *Hom.*

Alveare, ἡ κυψέλη, ης, *Plut.* τὸ Σίμβλον, τὸ Σμῆνος.

Alveolus, τὸ κυτλάριον.

Alveatus, ὁ ἡ ἡ, κυτώδης.

Alveus, ἡ χαράδρα, ας, facere alveum per ſuum fundum, ποιεῖν χαράδραν διὰ ἰδίων χωρίων, *Dem.* porrigere alveum, παραδιδόναι χαράδραν, *idem.* accipere, λαμβάνειν, excipere, δέχεσθαι, obſtruere, ἀποικοδομεῖν, alveum, χαράδραν, *id.*

Alvinus, κοιλιακὸς, ὴ, ὸν.

Alumen, ἡ στυπτηρία, ας, *Dioſc.*

Aluminoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ στυπτηριώδης, εος, *Galen.*

Alumna, ἡ Θρεπτὴ, ῆς.

Alumnus, τὸ Θρέμμα, ατος, *Plato.* ὁ Θρεπτὸς, ου, *Poll.* ὁ τροφιμος, *Opp.*

Alutarius, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*

Alvus, ἡ κοιλία, ας, *Ariſtot.* alvi ſolutio, ἡ κοιλιολυσία, ας, alvum exonero, ἀποπατέω, *Ariſtoph.* ἀποσκυβάζομαι, *Poll.*

Amabilis, e, ὁ ἡ ἐράσμιος, ου, *Plut.* ζηλωτὸς. ὴ, ὸν, *Dem.*

Amabilitas, τὸ ἐράσμιον, ου, ἡ φιλότης, ητος.

Amabiliter, ἐρασμίως, ἀγαπητῶς, *Plato.*

Amabo, πρὸς Θεῶν.

Amandatio, ἡ ἀπόπεμψις, εως, *Dem.* ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.*

Amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* ἀποστέλλω, *Thucyd.*

Amanter, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίως, *Thuc.*

Amanuenſis, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*

Amaracus, ὁ ἀμάρακος, τὸ ἀμάρακον, Σαμψυχον.

Amare, φιλῶ, *Dem.*

Amareſco, φιλοῦμαι, *Philo.*

Amarities, ἡ φιλότης, ητος, *Plut.* ἡ φιλία, ας, *id.*

Amaritudo, idem quod antecedens *Amarities.*

Amarulentus, a, um, πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἐμπικρος, υ, *Dioſc.* ὁ ἡ ἡ, καταπικρος, υ, LXX. ὁ ἡ ἡ, ἐχεθυμὴς.

Amarus, a, um, idem quod antecedens *Amarulentus.*

Amaſia, ἡ ἀγαπωμένη, ης, *Athen.* ἡ ἐρωμένη, ης.

Amaſius, ὁ ἀγαπώμενος, υ, *Lac.* ὁ ἐρώμενος, υ, *Plut.*

Amatio, ὁ ἔρως, ωτος, pulchrarum, τῶν καλῶν, *Lucian.* φιλότης, ητος, *Plato.* ἡ στοργὴ, ῆς, *Herodian.* ἡ φίλησις, εως, *Ariſtot.*

Amator, ὁ ἐραστὴς, οῦ. *Dem.* virginis, παρθένου, *Luc.* gloriæ, δόξης, *Plut.* facinorum, πονηρῶν, πραγμάτων, *Ariſtoph.* ὁ φιλητὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Amatorie, ἐρωτικῶς, *Xenoph.*

Amatorius, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Amatrix, ἡ ἐράστρια, ας, *Poll.*

Ambages, ἡ αἰνιγμὸς, ῆς, *Ariſtot.* ὁ, διέκδυσις, ὁ λῆρος, ambagibus verborum uti, σολοικίζειν εἶναι.

Ambagioſus, ὁ ἡ ἡ περίπλοκος, γριφώδης.

Ambedo, ἀμφίδω, oſſa, ἀμελτρύχω τὰ ὀστᾶ, *Lucian.*

Ambeſus, a, um, ἀμελτραγὴς, εῖσα, ὲν, a ἀμελτράω, *Lucian.* ἀμελφαγὴς.

Ambidexter, tra, rum, ὁ ἡ ἡ ἀμφιδέξιος, υ, *Hippocr.* ὁ ἡ ἡ, ἀμφιδέξιος, υ, *Ariſtoph.* ὁ ἡ ἡ ἀμφοτεροδέξιος, υ, LXX.

Ambigo, ἀμφιβάλλω, *Plato,* i. e. dubito, ἀπορέω, *id.* de re aliqua, ἀμφισβητέω τινὸς, *Ariſtot.* ἀμφιγνοέω περί τινος, *Iſocr* ἐπί τινος, *Plato.* ἑταμφοτερίζω, *Iſocr.* ἀμφισβάλλω, *Greg.*

Ambigue, ἀμφιβόλως, *Ailen.*

Ambiguitas, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Rhetor.* ἡ ἀμφιλογία.

Ambiguus, a, um ὁ ἡ ἡ, ἀμφίβολος, υ, ſermo, λόγος, *Iſocr.* ὁ ἡ ἡ, ἀμφίλογος, υ, *Xen.*

Ambio, περιβάννυω, περιβάλλω, urbem muro, τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem exercitu, κυκλόω πόλιν στρατιᾷ, *Gregor.* i. e. peto conſulatum, παραβάλλω τὴν ὑπατείαν, *Plut.* puellam, μετέρχομαι κόρην, *Iſocr.* honores, Σπαδαρχέω, ῶ, *Ariſtot.* φιλοτιμέομαι, imperium, μνηςεύομαι μοναρχίαν, *Plut.*

Ambitio, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.* honorum, ἡ Σπαδαρχία, ας, ἡ φιλοτιμία, ας, *Herodian,* ἡ φιλοδοξία, ας, *Hippocr.*

Ambitioſe, φιλοτίμως, *Dem.* φιλοδόξως.

Ambitioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλότιμος, υ, *Plato.* ὁ ἡ ἡ φιλόδοξος, υ, *Herodian.*

Ambitus, ὁ περίοδος, υ, *Thuc.* ἡ περίοδος, υ, *Ariſtoph.* ὁ γῦρος, υ, *Plut.* ὁ κύκλος.

Ambo, bæ, bo, ἄμφω, ambabus manibus aliquid facere, ποιεῖν τι ἀμφοῖν, vel ἀμφοτέραις, ſc. χερσὶ, quod χεῖρες tamen etiam addi poteſt.

Ambroſia, ἡ ἀμβροσία, ας.

Ambulacrum, ὁ περίπατος, υ, *Plut.*

Ambulatio, ἡ βάδισις, ὁ περίπατος, υ, ad mare jucundiſſima, ὁ παρὰ θαλασσαν πάδισις, *Plut.*

Ambulator, ὁ περιπατήτικος.

Ambulatorius, πορβολικὸς, ὴ, ὸν.

Ambulo, περιπατέω, *Herodian.* i. e. incedo, βαδίζω πρὸς τινὰ, βαίνω, *Dem.* προβαίνω, *id.* pedibus per mare, περιβαίνω διὰ θαλάττης, *Iſocr.*

Amburo, περικαίω, *Theophr.* περιφλέγω.

Ambuſtio, ἡ περίκαυσις, εως.

Ambuſtus, a, um, περικαυθὴς, εῖσα, ὲν, περικεκαυμμένος, ένη, ένον, περιφλεγμένος, ένη, ένον, *Herodian.*

Amens, ὁ ἡ ἡ ἄνους, *contr.* ἄνους, ſermo, λόγος, *Plato.* ὁ ἡ ἡ ἔκφρων, ονος, *Dem.*

Amenter, ἐμφρόνως, *Suid.*

Amentia, ἡ ἄνοια, ας, *Plato.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφροσύνη, *Sol.*

Amento

Amento, ἀμματίζω, *Hesych.* jaculum, ἀναγκυλίομαι τὸ ἀκόντιον, *Plut.*
Amentum, τὸ ἄμμα, ατος, τὸ ὄχανον, υ, *Lucian.* ἡ ἀγκύλη, ης, *Strabo,* habens hastam, τὸ μεσάγκυλον δόρυ, *Arrian.*
Ames, ὁ σάλιξ, ἰξευτικὸς κάλαμος.
Amethystus, ἀμέθυσος.
Amica, ἡ φίλη, ης, *N. T.* i. e. scortum, ἡ ἑταῖρα, ας, *Dem.*
Amicabilis, e, φιλικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* φιλίας, ία, ιον. *Xenoph.* ἀγάπητος, η, ον.
Amice, φιλικῶς, *Xenoph.* φιλίας, *Thuc.* φροσφιλῶς, *Xenoph.* ἀμφίας, *Dem.*
Amicio, ἀμφιβάλλω, chlamyde, χλαμυδι, *Herodian.* veste, ἐνδύω ἐσθῆτα, *Diosc.* aliquem palliolo, ἀμφιέννυμι τινὰ τριβωνίῳ, *Plut.* veste, ἀμφιεννυω.
Amiciter, idem quod *Amice.*
Amicitia, ἡ φιλία, ας, cum aliquo, πρός τινα, *Dem.* fidissima, πιστοτάτη, *Isocr.* paterna, πατρικὴ, *Dem.* sive familiaritas, consuetudo, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* sive conversatio, ἡ συνήθεια, ας, *Isocr.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ συνουσία, ας, *idem,* & hospitium, φιλία ϗ ξενία, *Dem.* & societas, φιλία ϗ συμμαχία, *id.* & conversatio, συνουσία ϗ διατριβὴ, *id.* amicitiam cujus expetere, ἐπιθυμεῖν φιλίας τινος, *id.* comparare, κτήσασθαι φιλίαν τινὸς, *id.* renovare, ἀναιτεῖσθαι φιλίαν, *id.* confirmare, βεβαιοῦν τὴν οἰκειότητα, *id.* dissolvere cum aliquo, διαλύειν φιλίαν πρός τινος, *id.*
Amictus, a, um, ἠμφισμένος, ένη, ένον.
Amictus, τὸ ἀμπεχόνημα, ατος, Conf. *Indumentum & Vestitus.*
Amicula, τὸ ἱμάτιον, υ.
Amicus, i, ὁ φίλος, υ, *Dem.* ὁ, ἑταῖρος, υ, *idem.* ὁ ἀναγκαῖος, υ, *idem.* & propinquus, φίλος ϗ συγγενὴς, *idem,* & hospes, φίλος ϗ ξένος, *idem.* & familiaris alicujus, φίλος ϗ ἐπιτήδειός τινος, *idem.* & socius, φίλος ϗ σύμμαχος, *id.* φίλος ϗ ἑταῖρος, *id. amicum* aliquem habere, φίλον, ἑτοῖμον ἔχειν τινὰ, *Isocr.* alicujus verum esse, φίλον ἀληθινὸν εἶ) ναι τινὰ, *Dem.* aliquem existimare, φίλον τινὰ ἡγεῖσθαι, *Dem.* aliquem deligere, φίλον αἱρεῖσθαί τινα, *id.* comparare, φίλον κτᾶσθαι, *idem,* facere aliquem alicui, φίλον ποιεῖν τινά τινι, *idem,* alicujus fieri, γίγνεσθαι φίλον τινος, *idem,* alicujus esse, φίλον, ἀναγκαῖον, γνήσιον, οἰκεῖον, ἑταῖρον ἔναι τινος vel τινὶ, *id.* alicujus manere, φίλον τινὸς διαμένειν, *Isocr.* deserere, ἐγκαταλείπειν, *Dem.* prodere, προδιδόναι, *idem,* amicis abundans, ὁ ϗ ἡ πολύφιλος, υ, *Arist.* amicorum copia, ἡ πολυφιλία, ας, *idem,* amicis carens, ὁ ϗ ἡ ἄφιλος, υ, *Plato,* amicorum penuria, ἡ ἀφιλία, ας, *Arist.* amicorum paucitas, ἡ ὀλιγοφιλία, ας, *id.* amicorum amator, ὁ ϗ ἡ φιλόφιλος, υ, *id.* amicorum amor, ἡ φιλοφιλία, ας, *id.*
Amicus, a, um, φίλος, η, ον, alicui, τινὶ, *Plato.* φίλιος, ία, ιον, terra, χώρα, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ φοσφιλὴς, ές, *id.*
Amissio, ἡ ἀποβολὴ, ῆς, opum, χρημάτων ἡ ἀπάλεια, ας, *N. T.*
Amita, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Plut.* ἡ τῶ πατρὸς ἀδελφὴ, *Isocr.*
Amitinus, i, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιός, *Ijæus.*
Amitto, ἀποβάλλω, aliquid, τι, *Xenoph.* opes, ἀπόλλυμι τὰ χρήματα, *Chrys.* gratiam, ἐκπίπτω χάριτος, *N. T.* i. e. amando, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Xn.* ἀποσίλλω τινὰ *Thuc.*
Amnensis, e, ποτάμιος, ία, ιον.
Amnestia, ἡ ἀμνηστία, ας, *Plut.*
Amnicus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον.
Amnis, ὁ ποταμὸς, οῦ, *Dem.*
Amo, φιλέω, aliquem toto animo, τινὰ παντὶ θυμῷ, *Aristot.* hoc plus quam illud, ἀγαπάω τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, *Dem.* τοῦτο πρὸ ἐκείνου, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Isocr.* parentes, ἔργα, τοὺς γονεῖς, *Dem.* mulierem, ἐρᾶν γυναικὸς, *Xenoph.* aliquid valde, ὑπεραγαπάω τι, *Herod.*
A modo, ἀπὸ τοῦ νῦν, *N. T.*
Amœne, ἁδρῶς, *Eurip.* τρυφερῶς.
Amœnitas, ἡ εὐφροσύνη, ης, ἡ ἁδρότης, ητος, *Xen.* ἡ τερπνότης.
Amœnus, a, um, τερπνὸς, ὴ, ὸν, ἁδρὸς, ὰ, ὸν, amœnum pratum, λειμὼν, *Ælian.*
Amolior, ἀποθέω, bellum, ϗ πόλεμον, *Dem.* calumniam, ἀποτρίβομαι τὴν διαβολὴν, *Diodor.* avaritiam, ἐκπεδὰν ποιοῦμαι τὴν πλεονεξίαν, *Plut.* lapidem, ἀποκυλίω λίθον, *N. T.* ἀποσκυβάζω, *Synes.*
Amolitio, ἡ ἄπασις, εως, ὁ ἀπωσμὸς, οῦ.
Amomum, τὸ ἄμωμον.
Amor, ὁ ἔρως, ωτος, erga pulchras, πρὸς καλὰς, *Luc.* erga orationes, πρὸς τοὺς λόγους, *id.* five desiderium alicujus rei, ὁ πόθος τινὸς, *Dem.* five cupiditas rerum malarum, ἡ ἐπιθυμία πρὸς πονηρῶν πραγμάτων, *Isocr.* mutuus, ἡ φιλαλληλία, ας, amor sui ipsius, ἡ φιλαυτία, ας, amor inter parentes & liberos, ἡ φιλοστοργία, ας, *Athen.* ἡ στοργὴ, ῆς, amor fraternus, ἡ φιλαδελφία, ας, *N. T.* amor hominum, ἡ φιλανθρωπία, ας, *ibid.* amore carens, ὁ ϗ ἡ ἄστοργος, υ, *Athen.* amore dignus, ὁ ϗ ἡ ἐξέραστος, *Heliodor.*
Amotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.
Amotus, a, um, ἀποκεκινημένος, ένη, ένον, terminus, ἀποκινάμενος ὅρος, *Pand.*
Amoveo, ἀποκινέω, ῶ, aliquid, τὶ, *Pand.*
Amphibolia, ἡ ἀμφιβολία, ας, *Gramm.*
Amphisbæna, ἡ ἀμφίσβαινα.
Amphitheatralis, e, ἀμφιθεατρικὸς, ὴ, ὸν.
Amphitheatrum, τὸ ἀμφιθέατρον, υ, *Plut.*
Amphora, ὁ ἀμφορεὺς, έως, *Dioſc.* τὸ κεράμιον, *Dioſc.*
Amphoralis, e, ἀμφορεῶος, αία, αῖον.
Ample, πλατέως, *Herod.* ἐυπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, περιλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* honestam paupertatem, ἀποδέχομαι δικαίαν πενίαν, *Isocr.* aliquem & osculor, περιβάλλω τινὰ ϗ φιλέω, *Plut.*
Amplexor, περιπλέκομαι, ulnis, ἀγκαλίζομαι, *N. T.* ἐναγκαλίζομαι, *Gregor.* προσαγκαλίζομαι, *Plut.* ἀσπάζομαί σε.
Amplexus, ὁ περίπλοκος, ὁῦς, ἡ περίπλεξις, εως, ὁ ἀσπασμός.
Ampliatio, ὁ πλατυσμὸς, οῦ, *Dioſc.*
Amplificatio, ἐπαύξησις, εως, ἡ παραύξησις, *Dioſc.* ἡ ὑπέρθεσις.
Amplificator, ὁ ἐπαυξητὴς, οῦ.
Amplifico, πλατύω, aliquid, τὶ, *N. T.* μεγεθύω, *Aphred.* gloriam patriæ, ἐπαυξάνω τὴν πατρίδα, *Dem.* μεγαλύω, *id.* urbem, ποιέω μεγάλην τὴν πόλιν ἐκ μικρᾶς, *Isocr.* rem familiarem, πλείω ποιέω τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν, *id.* aliquid sermone, αἴρω, five ἐπαίρω τι λόγῳ, *Dem.* laudem, μηκύνω τὸ ἔπαινον, *Isocr.*
Amplio, i. e. differo, ἀναβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. amplifico. Vide *Amplifico.*
Ampliter, εὐρέως, πλατέως.
Amplitudo, ἡ εὐρύτης, ητος, *Galen.* ἡ πλατύτης, ητος, *Xen.* i. e. dignitas, ἡ μεγαλειότης, ητος, τὸ ὀξίωμα, ατος.
Amplius, ἔτι, non amplius puer, οὐ παῖς ἔτι, *Dem.* non amplius, οὐκ ἔτι, οὐκέτι, *Dem.* μηκέτι, *Isocr.* quid amplius? τί πρὸς τούτοις ἔτι, *Dem.*
Amplus, a, um, εὐρὺς, πλατὺς, εῖα, ὺ, porta, πύλη, *N. T.* coxendix, ἰσχίον, *Xen.* ὁ ϗ ἡ ὐμιγίθης, ες, testimonium, μαρτυρία, *Dem.*
Ampulla, ἡ λήκυθος, υ, *Plut.* ampullæ verborum, τὰ ϗομύλματα.
Amputatio, ἡ ἀπόκοψις, εως, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.
Amputo, ἀποκόπτω, collum, ϗ τράχηλον, *Plut.* extremitates corporis, v. g. nares, ἀκρωτηριάζω ῥῖνα, *Athen.* præputium, περιτέμνω, *N. T.* vites, κλαδάω, κλαδεύω.
Amuletum, τὸ περίαμμα, ατος, contra capitis dolores, τοῖς κεφαλαλγοῦσι, *Dioſc.* τὸ ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*
Amurca, ἡ ἀμόργη, ης, *Dioſc.* τὸ ἐλαιότρυγον.
Amussis, ἡ σάθμη, ης, *Plut.* ad amussim, κατὰ σάθμην, ἐπὶ σάθμην, παρὰ σάθμην, πρὸς σάθμην, ad amussim exigo, σαθμάω, *Lucian.*
Amygdala, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, υ, *Theophr.* ἡ ἀμυγδαλὶς, ίδος, *Plut.*
Amygdalinus, a, um, ἀμυγδάλινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioſc.*
Amygdalus arbor, ἡ ἀμυγδαλὶη, *contr.* ἀμυγδαλῆ, ῆς, *Dioſc.* τὸ ἀμύγδαλον, υ, LXX.
Amylum, τὸ ἄμυλον.
An, εἰ, conſiderate, deceat hoc facere, Σκοπεῖτε, εἰ χρὴ τοῦτο ποιεῖν, *Dem.* an nec, ne, εἰ——μὴ, *Arist.* εἴτε——εἴτε μὴ, *Dem.* an? πότερον; *id.* ἆρα, *Aristoph.* an non, πότερον οὐ, πότερα οὐ, an non putas ſcire? πότερ' οὐκ ἴσμεν γινώσκειν; *Dem.* ἢ οὐ, an non vides? ἢ οὐχ ὁρᾷς, *Plato.* πῶς οὐχὶ, an non juſtum eſt? πῶς οὐχὶ δίκαιον; *Dem.* ὡς ἔν, an non abſurdum eſt? ὡς ἔν ἄτοπον, *Isocr.* utrum, an; utrum, an non. Vide *Utrum.*
Anabaptiſta, ὁ ἀναβαπτιστὴς, οῦ.
Anas, atis, ἡ νῆττα, ης, *Aristot.*
Anatarius, ſc. accipiter, ὁ νηττοφόνος, υ.
Anaticula, τὸ νήττιον, υ, *Athen.* τὸ νησάριον, *id.*
Anatomia, ἡ ἀνατομία.
Anceps, ὁ ϗ ἡ δίσημος, υ, gladius, ῥομφαῖα, *N. T.* ὁ ϗ ἡ ἀμφίκρης, ες, *Aristoph.* i. e. dubius, ὁ ϗ ἡ ἀμφίσολος, υ, conf. *Ambiguus,* item *Dubius,* negotium anceps, ἰσόῤῥοπον πρᾶγμα, *Plato.* ancipite Marte, ἀγχάμαλα, *Thuc.* qui ancipiti facie eſt, ἀμφίσολος τὴν ὄψιν, *Lucian.* anciviti animo eſſe, τὴν γνώμην ταλαντεύειν, *Gregor.* ἐναμφοτερίζειν, *Iſocr.*
Anchora, vide *Ancora.*
Ancile, idem quod *Ancyle.*
Ancilla, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ παιδίσκη, ης, *idem.*
Ancillor, δουλεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ὑπηρετέω.
Ancillula, τὸ θεραπαινίδιον, υ, τὸ παιδάριον.
Ancora, ἡ ἄγκυρα, ας, *Plut.* εὐνὴ. *Hom.* i. e. præſidium domus, ἡ ἄγκυρα τῆς οἰκου, *Lucian.* ancoram demittere in mare ſive laxare, χαλᾶν τὴν ἄγκυραν, ἀναπᾶσθαι τὴν ἄγκυραν, *Luc.* ancora firmo, ἀγκυρόω, ῶ.
Ancora parva, τὸ ἀγκύριον, υ, *Lucian.*
Ancyle, τὸ ἀγκύλιον, υ, *Plut.*
Anethinus, a, um, ἀνήθινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*
Anethum, τὸ ἄνηθον, υ, *Aristoph.*
Anfractus, ἡ πλάνος.
Angari, οἱ ἄγγαροι, αν.
Angaria, ἡ ἀγγαρεία, ας, *Pand.T.*
Angario, i. e. ad angariam cogo, ἀγγαρεύω τινα εἴς τι, *N. T.*
Angarius, ὁ ἀγγάριος, υ.
Angellus, i. e. parvus angulus, τὸ γωνίδιον, υ, *Lucian.*
Angelus, ὁ ἄγγελος, υ, *N. T.* angelo ſimilis, ὁ ϗ ἡ ἰσάγγελος, υ, *ibid.*
Angina, ἡ συάγχη, ης, *Ægin.* angina exterior, ἡ παρασυάγχη, ης, *id.* interior, ἡ κυνάγχη, ης, *Hippocr.* porcina, ἡ ὑαγχη, ης, pecuniaria, ἡ ἀργυράγχη, ης, *Plut.*
Angiportus, ὁ ϗ ἡ, στενωπὸς, ἀμφοδος.
Ango, ἄγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* λυπέω τινὰ, *N. T.* ἀνιάω, angor animo, δυθυμέομαι, *Eurip.* δυσθύμως ἔχω, ἀγανιάω, *Plut.* i. e. mœreo, ἄχθομαι, ἀδημονέω.
Angor, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ ἀγωνία, ας, *Dem.* τὸ ἄχθος, ἡ λύπη.
Anguiculus, τὸ ὀφίδιον, υ.
Anguilla, ἡ ἄγχελυς, υος, *Aristot.* ἡ ἔγχελις, εως, *Lucian.*
Anguillaris, e, ὁ ϗ ἡ ἐγχέλειος, ὸς, caro, κρέας, *Aristoph.*
Anguillarium, ὁ ἐγχελειὼν, ῶνος, *Aristot.*

Anguinus,

Digitized by Google

Anguinus, a, um, i. e. anguem referens, ὁ ἢ ἡ ὀφιώδης, εος, ad angues pertinens, ὀφιακὸς, ἡ, ὀν.

Anguis, ὁ ὄφις, εως, *Dem.* anguibus abundans, ὁ ὀφιώδης, εος, *Strabo.*

Angularis, e, γωνιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, LXX. ὁ ἢ ἡ γωνιώδης, εος, angularis imus, ἀκρογωνιαῖος, lapis, λιθος, *N. T.*

Angulatim, in formam anguli, γωνιωδῶς, *Euſtath.*

Angulatus, a, um, γεγωνιωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*

Anguloſus, a, um, ὁ ἢ ἡ γωνιώδης, εος.

Angulus, ἡ γωνία, ας, *Plut.* angulo carens, ὁ ἢ ἡ ἀγώνιος, ε, *Theoph.* in angulum ſe colligere, ἀπογωνιοῦσθαι, *id.*

Anguſtatus, a, um, ἐσταμένος, ένη, ένον, a στενόω, *Herodian.*

Anguſte, στενῶς, ἐστενωμένως.

Anguſtia, ἡ, στενοχωρία, ας, *N. T.* ἡ στενότης, ητος, *Herodian.* ἡ στένωσις, εως, LXX. ſpiritus, ἡ ὀλιγοψυχια, ας, LXX. ἡ θλῖψις.

Anguſto, στενόω, vel στειόομαι, aliquid, τι, *Herodian.* στενοχωρέω, *id.* anguſtor, anguſtiis urgeor, στενοχωρέομαι, *Baſil.*

Anguſtus, a, um, στενὸς, ἡ, όν, via, ὁδός, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ στενοχαρὸς, ε, ὁ ἢ ἡ στεναπὸς.

Anhelatio, τὸ ἄσθμα, ατος, *Galen.* ἡ πνεύμάτωσις, εως, *Ægin.*

Anhelo, ἀσθμάζω, *Suid.* ἀσθμαίνω, *Arct.* πνεύ στιάω.

Anheloſus, a, um, ἀσθματικὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ πνευματώδης, εος, *Galen.*

Anhelus, a, um, idem quod *Anheloſus.*

Anicula, τὸ γραΐδιον, ε, *Dem.*

Anilis, e, γραϊκὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ γραώδης, εος, fabula μῦθος, *N. T.*

Aniliter, γραϊκῶς.

Anima, τὸ πνεῦμα, ατος, *Plut.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Thuc.* animam agere, ἐκάτας διακεῖσθαι, *Diodor.* animam debere, ψυχὴν ὀφείλειν, anima carens, ὁ ἢ ἡ ἄψυχος, ε, *N. T.*

Animadverſio, ἡ ἐπίσασις, εως, *Polyb.* i. e. pœna, ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Dem.* i. e. obſervatio, ἡ αἴσθησις, εως, *Dem.*

Animadverſor, ὁ κολαστὴς, οῦ, *Syneſ.*

Animadverto, i. e. obſervo, ſentio, αἰσθάνομαι, *Dem.* aliquid, πρσίχω νῶν τινι, *Iocr.* κατανοέω τι, *Thuc.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Animal, τὸ ζῶον, ε, *Iſocr.*

Animalculum, τὸ ζῴδιον, ε, *Ariſtot.* τὸ ζωδάριον, ε, *id.* τὸ ζωΰφιον, ε, *Athen.*

Animalis, e, *ab animal*, ὁ ἢ ἡ ζωώδης, εος, *Syneſ.* ζωϊκὸς, ἡ, όν, hiſtoria, ἱστορια, *Ariſtot. ab anima*, ψυχικὸς, ἡ, όν, *Ariſt.*

Animans, anima præditus, ὁ ἢ ἡ ἔμψυχος, ε, *Plato.*

Animate, ἐμψύχως, *Hermog.*

Animatio, ἡ ἐμψύχασις, εως, ἡ ψύχασις, εως, *Greg.*

Animatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔμψυχος, ε, *Plato.*

Animitus, ψυχικῶς, contraſtatus, ἐπιλυπηθεὶς, *Apocryph.* facere voluntatem Dei, ἐκ ψυχῆς ποιεῖν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, *N. T.*

Animo, ψυχόω, ἐμψυχόω, i. e. fortem facio, θαρσύνω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Dem.* προθυμιαν ἐμβάλλω.

Animoſe, i. e. *fortiter*, μεγαλοψύχως, *Dem.* προθύμως, i. e. iratе, θυμικῶς.

Animoſities, i. e. *magnanimitas*, ἡ ἐμψυχια, ας, *Dem.* ἡ εὐτελμια, i. e. iracundia, ὁ θυμὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Animoſus, a, um, i. e. *magnanimus*, ὁ ἢ ἡ ἔμψυχος, ε, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ εὔθυμος, ε, *Ariſtot.* i. e. iracundus, θυμικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ θυμώδης, εος, *Ariſtot.*

Animula, τὸ ψυχάριον, ε, *Plato.* τὸ ψυχίδιον, ε, *Lucian.*

Animulus, τὸ θυμίδιον, ε, *Ariſtoph.*

Animus, ὁ θυμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ψυχὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ φρὴν, ενος, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *id.* τὸ φρόνημα, ατος, *id.* ὁ νόος, *contr.* νοῦς, *id.* corpus laboribus, animus doctrina augetur, τὸ σῶμα πόνοις, ἡ ψυχὴ λόγοις αὔχεται πίφυκε, *Iſocr.* animus cujuſque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ἢ φυσις, *Dem.* mens atque animus, νοῦς ἢ φρὴνες, *Dem.* robur animi, ῥώμη τῆς ψυχῆς, *Iſocr.* magnitudinem animi declarare in re aliqua, ἀποδείκνυ τὸ ψυχῆς ἐνδεικνύσθαι ἐν τινι, *Dem.* habere animum aliquem, ἔχειν ψυχώ τινα, *id.* vertere animum ad aliquid, τρέπειν τινὸ ψυχὴν πρὸς τι, *id.* laborare animo, πονεῖν τῇ ψυχῇ, *Iſocr.* providere aliquid animo, προόρᾶν τι τῇ ψυχῇ, *id.* reputare aliquid animo, ἐπισκοπεῖν τι γνώμῃ, *id.* animo propenſiore eſſe in aliquid, quam, προσίθεσθαί τινι τὴν γνώμην μᾶλλον, ἢ, *Dem.* advertere animum alicui rei, προσέχειν τὸν νῶν τινι, *Iſocr.* mutare animum alicujus, μεταλλάττειν τὴν διάνοιάν τινος, *Dem.* animo non ſuccumbere adverſariis, ψυχὴν οὐκ ἡττᾶσθαι τῶν ἐναντίων, *idem.* delinquit multa animus ſubverſa mente, σφάλλεται πολλὰ ἡ ψυχὴ διαφθερύσης τ διανοίας, *Iſocr.* animi magnitudo, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Dem.* præſtantia, ἡ εὐψυχία, ας, *id.* animus invictus, ἡ ψυχὴ ἀήττητος, *Iſocr.* magnus & generoſus, φρόνημα μέγα ἢ γενναῖον, *Dem.* magno & excelſo animo præditus, μεγαφρονῶν ἢ διαφέρων, *Iſocr.* virili animo & natura præditus in calamitate, ἀνδρώδης διακείμενος ἢ φύσιν ἐξίως ἐν Συμφορᾶς, *id.* animo magno & humano præditus erga aliquos, μεγαλοψύχως ἢ φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *Dem.* animo efferri propter aliquid, μέγα ἐπί τινι φρονεῖν, *Lucian.* animum deſpondere, ἀθύμως διακεῖσθαι, *Xenoph.* in animum aliquid induco, ἐρμάω ἐπὶ τὶ, *Plato.* animo deficio, animi deliquium patior, λειποψυχέω, *Thuc.* animum deſpondere ob aliquid ἀθυμεῖν ἐπί τινι, *Iſocr.* animum alicui addere, παρρμᾶν τινα, *Plut.* θαρσύνειν τινὰ ἐπί τι, *Dem.*

Aniſum, τὸ ἄνισον, ε, *Dioſc.*

Annales, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*

Annecto, ἐξάπλω, *Lucian.* Conf. *Alligo.*

Annellus, τὸ δακτυλίδιον, ε.

Anniculus, a, um, qui unius anni eſt, ὁ ἢ ἡ ἐνιάσιος, ε, ſemen, σπέρμα, *Theophr.*

Anniverſarius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνιαύσιος, ε, vel ιος, ία, ιον, feſtum, ἑορτὴ, *Herodot.* ὁ ἢ ἡ ἐτήσιος, ſacrificium, θυσία, *Thuc.*

Annona, ὁ σῖτος, ε, *Thuc.* τὰ καθ' ἡμέραν, *Iſocr.* annonæ vilitas, ἡ εὐωνία, ας, *Dem.* annonæ proſperitas, ἡ εὐπτηρία, ας, *Dem.* annonæ penuria, ἡ σπανιστία, ας, *Xen.* ἡ σιτοδία, ας, *Dem.* annonæ caritate premi, ἐν σιτοδεία γίνεσθαι, *Iſocr.* ἐνδεῆ τῆ καθ' ἡμέραν, *Dem.* quum annonæ penuria apud omnes homines eſſet, σιτοδίας παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις γνομένης, *id.* annonam parvi emere, σίτου εὐανον ὠνεῖσθαι, *id.* annonæ præfectus, ὁ ἀγορανόμος, ε, *idem.* annonæ propola ſive flagellator, ὁ σιτοκάπηλος, ε, annona, quæ in foro emitur, ἡ ἀγορά, ᾶς, vilis, εὐωνος, *Xen.*

Annoſitas, ἡ πολυετία, ας.

Annoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυετὴς, ἐος, *Apocryph.* ὁ ἢ ἡ μακρόβιος.

Annotatio, ἡ ἐπισημείωσις, εως, ἡ παρασημείωσις, εως, ἡ ζημείωσις, εως, annotationes ſcribo, ἀποσημειόομαι, *Ammon.* ἐπισημαίνω, ῶ, *Plut.*

Annoto, ἐπισημειόω, annum, τὸ ἔτος, *Plut.* κατασημαίνω, *Syneſ.* παρασημαίνω, opinionem alicujus, δόξαν τινὸς, *Ariſtot.* ἀποσημαίνομαι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Annuatim, κατ' ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος, ἀνὰ πᾶν ἔτος, καθ' ἑκατὸν ἔτος, *Iſocr.*

Annularis, δακτυλιακὸς, ὴ, όν, digitus, ὁ δακτυλιάκτης, ε, ὁ δάκτυλος παρὰμεσος.

Annularius, ſc. artifex, ὁ δακτυλογλυφος, ε, *Laërtius.*

Annulus, ὁ δακτύλιος, ε, *Plato.*

Annumeratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐναρίθμιος, ε, *Apocryph.* ὁ ἢ ἡ ἐναρίθμητος, ε, ibid. καταριθμημένος, ένη, ενον, *N. T.*

Annumero, καταριθμέω, alicui τινὶ, *N. T.* me multitudini peccatorum, προσλογίζομαί με ἐν πλήθη ἁμαρτωλῶν, *Apocryph.* aliquibus, ἔν τισι, *ibid.* κατατίθημι, *Dem.*

Annunciatio, ἡ ἐξαγγελία, ας.

Annunciator, ὁ καταγγελεὺς, έως, *N. T.*

Annuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* τινι περί τινος, *id.* mala, ἀγγέλλω κακὰ, *Dem.* quod civitas teneatur ab hoſtibus, ἀγγέλλω, ὡς ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, *id.* civitati victoriam, τὴν νίκην εἰς τὴν πόλιν, *Plut.* προσαγγέλλω.

Annuo, i. e. nutu ſignifico, κατανεύω, i. e. nutu comprobo, ἐπινεύω, aliquid, τὶ, *Dem.* τινὶ, *Philo.* κατανεύω τι, *Lucian.*

Annus, τὸ ἔτος, εος, *Dem.* ὁ ἐνιαυτὸς ος, *Plato.* anni ſunt trecenti ex quo venit, ἔτη ἐγὶ τριακόσια, ὅτε ἦλθε, *Thuc.* annus deſit, five finitus eſt, ὁ ἐνιαυτὸς ἔλαγεν, *Xenoph.* annorum converſiones, ἐνιαυτῶν περιόδοι, *Plato.* tempus anni, ὥρα τῦ ἔτους, *Dem.* multitudo annorum, πλῆθος ἐτῶν, *Iſocr.* multos annos manere in domicilio aliquo, πολλὰ ἔτη γενέσθαι ἔν τινι οἰκήματι, *Dem.* non totis annis tredecim, οὐχ ὅλοις τρισὶ καὶ δέκα ἔτεσι, *id.* integrum annum gerere aliquid, ἐνιαυτὸν ὅλον ποιεῖν τι, *id.* anni nondum ſeptem ſunt, ἔτη οὔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* minor ſexaginta annis, ἐντὸς ἑξήκοντα ἐτῶν γεγενῶς, *idem,* duodeviginti anni ſunt, ex quo, δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐγιν ἔτη, ἐξ ὅτε, *id.* undetriginta anni, τριάκοντα ἔτη, ἐνὸς δέοντος, *Dem.* abhinc alter, tertius, quartus annus, δεύτερον, τρίτον, τέταρτον ἔτος τυτί, *id.* anno ſuperiore, πέρυσι, *id.* anno decimo, ἔτει δεκάτῳ, *idem,* anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τ ἀλώσεως, *id.* annos natus viginta, triginta, &c. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, τριάκοντα, *id.* ἐτῶν ἂν εἴκοσι, *id.* annus nondum ſeptimus abiit, ἔτι ἔπω ἐστὶν ἑπτὰ, *id.* altero quoque anno munus obire, διαλιπόντα ἐνιαυτὸν λειτουργεῖν, *id.* ſub exitum anni, περὶ λήγοντα ἐνιαυτὸν, *id.* elapſo hoc anno, διελθόντος ἐνιαυτῦ τύτε, *id.* finire annum, ἐξελθεῖν ἐνιαυτὸν, *id.* omni anni tempore, πᾶν φάσαν ὥραν τῦ ἔτους, *Æl.* decies per annum, δικάκις τῦ ἔτους, *id.*

Annuus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐνιαύσιος, ε, induciæ annuæ, i. e. in unum annum durantes, ἐνιαύσιοι ἐκεχειρίαι, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ἐπέτειος, ε, *Theophr.* i. e. qui ſingulis annis pervenit, ὁ ἢ ἡ ἐπετήσιος, ε.

Anormis, e, ὁ ἢ ἡ ἀνάμαλος, ε, *Theophr.*

Anquiro, ἀνάζητέω, ῶ. aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Anſa, ἡ λαβὴ, ῆς, *Plut.* i. e. occaſio, ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* anſam arripere, λαμβάνειν ἀφορμὴν, *id.* anſam præbere, παρέχειν τινὶ πρόφασιν, *id.*

Anſer, ὁ χὴν, χηνὸς, *Ariſtot.*

Anſerarius, ὁ χηνοβόσκος.

Anſerculus, ὁ χηνίσκος, ε, *Lucian.* τὸ χήνιον, ε, *Athen.*

Anſerinus, a, um, χηνείος, εία, εῖον, hepar, ἧπαρ, *Athen.* χηνίος, έα, εον, *Galen.* χήνειος, ία, εον, *Dioſcor.*

Antæ, arum, αἱ παραστάδες, αν, *Poll.* αἱ παραστάθμίδες.

Ante, πρὸ, *cum Genitivo*, ante ædes, πρὸ δόμων, *Eurip.* ante fores, πρὸ θυρῶν, *N. T.* ante orationem, πρὸ τῦ αἰτῆσαι, *ib.* ante faciem, πρὸ προσώπε, *ib.* ante meam ætatem, πρὸ ἐμῦ, *Dem.* ante pedes, πρὸ ποδῶν, *Plato.* ante tres annos, πρὸ τριῶν ἐτῶν, ante breve tempus, πρὸ βραχέος χρόνε, πρὸ βραχείας, πρὸ ὀλίγε, πρὸ μικρῦ, ante oculos ponere, πρὸ ὀφθαλμῶν τιθέσθαι, *Plato.* ante oculos aliquid habere, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν, τι, *Plut.* ante, i. e. antea, πρότερον, *Dem.* το πρότερον, *Iſocr.* ante——, nunc vero, πρότερον μὲν, νῦν δὲ, *ibid.* paullo ante, μικρῷ πρότερον, antequam audiverim, πρὸ τῦ ἀκῦσαι, *Xenoph.* πρότερον, ἢ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

Digitized by Google

curg. uno anno ante excidium, ἐνιαυτῷ πρότερον τ ἀλώσεως, *Dem.* neque ante, neque post, οὔτε πρότερον, οὔτε ὕστερον, *id.* ante solis ortum, πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin.* ante solis occasum, πρὸ ἡλίου δυσμότου, *id.m*, ante omnia hæc, ὡς πάντος ποιεῖ, *Isocr.*

Antea, πρότερον, conf. antecedens *Ante.*

Anteactus, a, um, πρηγενομμένος, ένη, ενον, anteacta vita, ὁ παρελπλυθὼς, vel ὁ βιοκεκομμένος βίος, *Dem.*

Anteambulo, onis, ὁ προπομπὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ προηγεμὼν, όνος, *Dem.*

Antecapio, προλαμβάνω. Vide *Anticipo.*

Antecedens, προεῖσα, οῦσα, ὸς, ἡγεμόνος, ένη, ενον.

Antecedo, προίρχομαι, *Xenoph.* προγίνομαι, *Thuc.* πράσσω, aliquem, τινὰ, *N. T.* προπορεύομαι, *Xen.* προηγοῦμαι, *Aristoph.*

Antecello, πρόειμι, aliquem honoribus, τινὸς τιμαῖς, *Isocr.* ὑπερβάλλομαι, aliquem industria, τινα τῇ φιλοπονίᾳ, *Xenoph.* διαφέρω, omnes laude rei bellicæ, πάντων τὰ πολεμικὰ, *Lucian.* ὑπερέχω, bona spe, *Cupiditatis* ἐλπισι, *Isocr.* ὑπερτείνω, numero amicorum, ταῖς πολυφιλίαις, *Arist.* πρωτεύω, virtute cives, ἀρετῇ τοὺς πολιτὰς, *Isocr.*

Antecessio, ἡ προέλευσις, εως.

Antecessor, ὁ πρόδρομος, ου, ὁ προηγητὴς, οῦ, ὁ προηγεμὼν, όνος, ου.

Anteeo, πρόειμι, i. e. antecello. Vide *Antecello.*

Antefero, προτιμάω, ῶ, justitiam regno, τὸ δικαιοσύνην τ βασιλείας, *Plut.* virum modestum diviti, προκρίνω τ σώφρονα τ πλουσίου, *id.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων, *Dem.* δόξαν μᾶλλον, ἢ χρήματα, *Plut.* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *Plato.* honestatem rebus omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Aristot.* mortem vitæ, θάνατον μᾶλλον, ἢ βίον, *Dem.* προαιρέομαι τ θάνατον ἀντὶ βίου, *Xenoph.* publicum privato, τίθημι τὸ κοινὸν πρὸ τοῦ ἰδίου, *Plut.* meipsum aliis, ἐμαυτὸν πρὸ τῶν ἄλλων, *Lucian.*

Antegredior, προηγέομαι, aliquem, τινὶ, *Aristoph.* προκατέρχω, *Galen.*

Antehabeo, προκρίνω. Confer *Antefero.*

Antehac, πρότου, *Thuc.* πρόσθεν, *Xenoph.* ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ.

Antelatus, a, um, προτιμηθεὶς, εῖσα, ἐν, προκριθεὶς, εῖσα, ἐν. Confer *Antefero.*

Anteloquium, τὸ προοίμιον, *Aristot.* ἡ πρωτολογία.

Antelucanus, a, um, ὄρθριος, ία, ιον, *Thuc.* ἀμφίλυκος, tempus antelucanum, τὸ ἀμφιλύκιον, ου, *id.* Confer *Matutinus.*

Anteludium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.*

Antemeridianus, a, um, ὁ ἢ ἡ προμεσήμβριος, ου, ου.

Antenna, ἡ κεραία, ας, *Plut.* τὸ καρχήσιον, τὸ ἐπίκριον.

Anteoccupatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhetor.* ἡ προκατάληψις.

Anteoccupo, προλαμβάνω, aliquid, τι, *Theophr.* Confer *Anticipo.*

Anteparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.*

Antepono, προτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Sophocl.* Confer *Antefero.*

Antequam, πρὶν, *cum Indicativo*, antequam reddidit, πρὶν ἀπέδωκε, *Dem. cum Conjunct.* ante quam sol oriatur, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ, *Æschin cum Optativo*, antequam venirem, πρὶν ἂν ἔλθοιμι, *Antiph. cum Infinitivo*, antequam feceris, πρὶν πρᾶξαι, *Dem.* antequam hoc faceret Leocrates, πρὶν μὴ τοῦτο πρᾶξαι Λεωκράτη, *Lycurg.* πρότου, antequam audiverim te, non abibo, πρότου ἀκοῦσαί σου, οὐκ ἀπέλθσομαι, *Xenoph.* πρότερον,—ἢ, *Dem.* πρότερον,—πρὶν, ἢ, *Lycurg.*

Anterior, us, πρόσθιος, ία, ιον, anteriores pedes, πρόσθιοι πόδες, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, anterior pars capitis, τὰ ἐμπρόσθια τ κεφαλῆς, *Aphrod.* in anteriore parte, ἔμπροσθεν, navis, τῆς πλοίου, in anteriorem partem, εἰς τὸ ἔμπροσθεν, vel εἰς τὰ ἔμπροσθεν.

Anterius, ἔμπροσθεν, *Plato.* πρόσω, *Xen.*

Antesignanus, ὁ πρόμαχος, ου, *Plut.* ὁ πρατοσάτης, ου, *N. T.*

Antesto, πρόϊσταμαι, alicui rei, τινὸς, *Dem.* πρός τι, *Xenoph.*

Antestor, μαρτύρομαι, Deos & homines, Θεοὺς ἢ ἀνθρώπους, *Plut.*

Antevenio, προφθάνω, *Isocr.* Confer sequens *Anteverto.*

Anteverto, φθάνω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ὑπολαμβάνω τινὰ, *Plato*, res ipsas, ἐμπροσθεν εἰμι τῶν πραγμάτων, *Dem.* aliquid, προλαμβάνω τι, *id.* lenitatem fortunæ, προφθάνω τὴν ἀγνώμονα τύχην, *Isocr.* cogitationem, προτρέχω τ διανοίας, *idem.*

Antevolo, πρωτίπταμαι.

Anthrax, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* Vide *Carbo.*

Antiæ, τὸ πρόκομιον.

Anticipatio, ἡ πρόληψις, εως, *Rhet.*

Anticipo, προλαμβάνω, alicui aliquid, τί τινι, *Theophr.* τινί τινος, *id.* προκαταλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Anticus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐμπρόσθιος, ου, *Aphrod.* ὁ, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν.

Antidotum, ἡ ἀντίδοτος, ου, *Dioscor.* τὸ ἀντιφάρμακον, ου, *id.* ἀλεξιφάρμακον, ου, *id.*

Antilena, τὸ λέπαδνον, ου, *Homer.*

Antiquarius, ὁ φιλάρχαιος, ου.

Antiquatio, ἡ ὑποπαλαίωσις, εως, ἡ παλαίωσις, εως, i. e. abrogatio, ἡ ἀναίρεσις, εως. Conf. *Abrogatio.*

Antique, ἀρχαίως, *Dem.*

Antiquitas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ήτος. *Pausan.* aliquid ex antiquitate in memoriam revocare, ὑπομιμνῆσαί τινος ἀρχαίων, *Dem.*

Antiquitus, ἀρχαίως, *Dom.* ἐκ παλαιοῦ, sc. χρόνου, *Synes.* πάλαι, *Dem.*

Antiquo, παλαιόω, aliquid, τὶ, *N. T.* i. e. abrogo, aboleo, καταψηφίζω, legem, νόμου, *Dem.* Conf. *Abrogo.*

Antiquus, a, um, παλαιος, ὰ, όν, sermo, λόγος, *Plut.* ἀρχαῖος, αία, αῖον, urbs, πόλις, *Dem.* antiqua & vetera, ἀρχαῖα ἢ παλαιά τινα, *id.* antiqua commemorare, proferre, recensere, τὰ ἀρχαῖα, τὰ παλαιὰ λέγειν, εἰπεῖν, διεξελθεῖν, *Isocr.* contemnere antiqua, καταφρονεῖν τῶν παλαιῶν, *id.* antiqui sc. homines, οἱ ἀρχαῖοι, οἱ παλαιοὶ, οἱ πάλαι, οἱ πρὸ ἡμῶν, antiqui poëtæ, οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ, *Athen.* Conf. *Vetus.*

Antistes, ὁ προσάτης, ου, *Xenoph.* sacrorum, ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* Conf. *Præses*, item *Præfectus.*

Antistita, ἡ προσάτις, ιδος, *Chrys.*

Antlo, ἀντλέω, ῶ, Conf. *Haurio.*

Antrum, τὸ ἄντρον, ου, *Lucian.* τὸ σπηλαῖον, ου, *id.* ὁ χηραμὸς, οῦ, montium, ὀρῶν, *Synes.* antris plenus, ὁ ἢ ἡ ἀντράδης, εος, LXX.

Anus, us, ἡ γραῦς, αὸς, *Athen.* γραῦς γυνὴ, *Dem.* πρεσβυτέρα ἀνθρωπος, *id.* ἡ πρεσβύτις, *Æschin.* fio, γραιόομαι.

Anus, i, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Arist.* ἡ πυγὴ, ῆς, *id.*

Anxie, λυπηρῶς, *Isocr.*

Anxietas, ἡ ἀδημονία, ας, *Plut.* ἡ συνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ θλῖψις, εως, *ibid.* τὸ λυπηρὸν, οῦ, *Thuc.* ἡ ἀπορία, ας, *Plato*, animi, ἡ ἀδημονία τ ψυχῆς, *Plut.*

Anxius, a, um, ἀλγεινὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ὁ ἢ ἡ σφαλερὸς, ός, *Plato*, ὁ ἢ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Aristot.* anxius fui, ἀχθομαι, *Isocr.* ἀδημονέω, *Xenoph.* anxius cogito, μεριμνάω, *Dem.*

Apage, ἄπαγε, cum ista re, τοῦτο, *Gregor.* τοῦτο, *Philo*, in insulam beatorum, εἰς μακαρίαν, *Aristoph.*

Apella, ὁ λειποδέρμος, ου.

Aper, ὁ σύαγρος, ου, *Dem.* ὁ κάπρος, ου, *Xen.*

Aperio, ἀνοίγω, portas, τὰς πύλας, *Xenoph.* testamentum, διαθήκας, *Dem.* literas, γράμματα, *Synes.* os, διαίρω τὸ στόμα, *id.* librum, ἀναπτύσσω βιβλίον, *N. T.* ἀνελίττω βιβλίον, *Xen* horrea, λύω τὰς ὑποθήκας, *Naz.* ludum, κατασκεδάζομαι διδασκαλίαν.

Aperte, φανερῶς, *Plato*, ἐν τῷ φανερῷ, *Xenoph.* ἐν τῷ φανερῷ, εἰς τὸ φανερὸν, ἐκ τ ἰδιώτας, *Herodian* γραφὰς, LXX ῥητὸς, *N. T.* σαφὰς, ἀναφανδὸν, aperte loqui sermonem, παῤῥησίᾳ λαλεῖν τ λόγον, *ib.*

Apertio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Basil.* ἡ διοίξις.

Apertura, idem quod *Aperio*; i. e. incisura, ἡ χάσις, εως.

Apertus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνοικτὸς, ὴ, όν, ἀνεῳγως, ῦῖα, ὸς, dolium, πίθος, *Plut.* ἀνεῳγμένος, ένη, έον, i. e. manifestus ac clarus, ὁ ἢ ἡ πεδιλος, ου, ου, *Naz.* ὁ ἢ ἡ ἐμφανὴς, ές, *Dem.* ὁ ἢ ἡ πρόπας, ασα, αν, *Tac.* aperto Marte, ἐκ τ ἰδιώτας, *Herodian.* in apertum profero, ἐμφανὲς ποιῶ, *Dem.*

Apex, ἡ κεραία, ας, *N. T.* v. g. montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* ὁ κολοφών.

Apiarium, ὁ μελισσῶν, ῶνος, τὸ μελιτουργεῖον, ου, τὸ μελιτροφεῖον.

Apiarius, ὁ μελισσεὺς, έως, ὁ μελιτουργὸς, οῦ.

Apicula, τὸ μελισσάριον, ου, ὁ βομβυλιὸς, οῦ, *Isocr.*

Apis, ἡ μέλισσα, ης, *Isocr.* omnibus quidem flosculis insidet, de singulis autem utilia carpit, ἐφ' ἅπαντα μὲν βλαστήματα καθίζάνει, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβάνει, *id.*

Apiscor, vide *Adipiscor.*

Apium, τὸ σέλινον, ου, *Dioscor.* silvestre, τὸ ἀγριοσέλινον, ου, *id.* paluſtre, τὸ ἑλεοσέλινον, ου, *id.* majus, τὸ ὑποσέλινον, ου, *Theophr.* montanum, τὸ ὀρεοσέλινον, ου, *Dioscor.* petræum, τὸ πετροσέλινον, ου, *id.*

Apocalypſis, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*

Apocha, ἡ ἀποχὴ, ῆς.

Apocryphus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπόκρυφος, ου, *Suid.*

Apographum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Cic.*

Apologeticus, a, um, ἀπολογητικὸς, ὴ, όν, *J. Mart.*

Apologia, ἡ ἀπολογία, ας, *Isocr.*

Apologus, ὁ ἀπόλογος, ου, *Plato.*

Apophthegma, τὸ ἀπόφθεγμα, ατος, *Plut.*

Apophthegmaticus, ἀποφθεγματικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Apoplexia, ἡ ἀποπληξία, ας, *Galen.* apoplexia laborans, ὁ ἢ ἡ ἀποπληκτικὸς, ου, ου, ad apoplexiam pertinens, ἀποπληκτικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Apoſtaſia, ἡ ἀποστασία, ας, *Plut.*

Apoſtata, ὁ ἀποστάτης, ου.

Apoſtaticus, a, um, ἀποστατικὸς, ὴ, όν, *Gregor.*

Apoſtato, ἀποστατέω, ab ἀποστάτης.

Apoſtema, τὸ ἀπόστημα, *Galen.*

Apoſtolatus, ἡ ἀποστολὴ, ῆς, *N. T.*

Apoſtolicus, a, um, ἀποστολικὸς, ὴ, όν, *Suid.*

Apoſtolus, ὁ ἀπόστολος, ου, *N. T.* falsus, ὁ ψευδαπόστολος, ου, *ibid.*

Apotheca, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.*

Apotheoſis, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*

Apparate, παρασκευασμῶς, ἐκ παρασκευῆς, *Plut.*

Apparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Tduc.*

Apparatus, us, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Isocr.* τὸ παρασκεύασμα, ατος, *Gregor.* bellicus, ἡ παρασκευὴ ἡ τῆς πολεμικῆς, *Dem.* apparatus copia, ἡ ἀφθονία τ κατασκευῆς, *id.* τὸ πλῆθος τῶν παρασκευῶν, *Isocr.* immensus, παρασκευαὶ ὑπερμεγεθεις. *idem.* inanis, ἡ παρασκευὴ κατὰ νῆν, *Dem.* instituere apparatum, πορίζεσθαι παρασκευὴν, *id.* adversari apparatibus alicujus, ἀνταγωνίζεσθαι ταῖς παρασκευαῖς τινος, *id.* vinci apparatibus, ἡττᾶσθαι παρασκευαῖς, *id.* uti apparatu, χρῆσθαι τοῖς παρεσκευασμένοις, *id.*

Apparatus, a, um, παρασκευασμένος, ένη, ενον, recte, probe, ὀρθῶς, *Dem.*

Apparentia, ἡ φάσις, εως, *Arist.* ἡ ἐπίφασις, εως, *Suid.*

Apparens,

Digitized by Google

Apparens, φανερὸς, ρὰ, ρὸν, *Ariſtot.* φανερόμενος, ένη, ενον, *idem.*

Apparenter, φανερῶς, *Dem.* φανερομένως.

Appareo, φαίνομαι, ἐπιφαίνομαι, ὁπλομαι. Hinc *imperſ.* apparet, φαινεῖ, ſuiſſe, γεγονὲς, *Ariſtid.* apparet, quod, δῆλόν ἐστιν ὅτι, *Xenoph.*

Apparitio, ἡ δορυφορία, ας.

Apparitor, i. e. ſatelles, ὁ δορυφόρος, i. e. viator, ὁ κλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ κλητώσας, αντος, *id.* ὁ κλήτωρ, ορος, *id.* ὁ ὑπηρέτης, ου, *Xenoph.*

Apparo, παρασκευάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἐξαρτύω, *Polyb.* excercitum, κατασκευάζω στρατόμα, *id.* convivium, ζυμπόσιον, *Plato.*

Appellatio, ἡ ἐνημασία, ας, *Ariſtot.* τὸ ὄνομασμα, ατος, *Plato*, i. e. acclamatio, ἡ παρατηρία, ας, *Dem.* τὸ κρίσημα, ατος, *id.* i. e. provocatio, ἡ πρόκλησις, εως, *id.* ἡ ἔφεσις, εως, *id.* Conf. *Nomen*, item *Compellatio* & *Provocatio.*

Appello, as, i. e. nomino, ὀνομάζω, aliquem, τινὰ, *Plato*, aliquam Glaucotheam, τινὰ Γλαυκοθέαν, *Dem.* aliquem Romulum, *Plut.* aliquem Rhomum, ἐπικαλέω τινὰ Ῥώμυλον, *Iſocr.* i. e. compello, κοινολογίομαι, ῶμαι, aliquem, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. provoco, ἐπικαλέομαι, tribunos, τὲς δημάρχους, *Plut.*

Appello, is, προσορμίζω, ad portum, εἰς λιμένα, *Dem.* πρὸς λιμένα, *id.* ἄγω πρὸς τὸ λιμένα, *id.* navem, ὀκέλλω τὸν ναῦν, *Thuc.* ad Samum, προσορμίζομαι τῇ Σάμῳ, καταίρω εἰς Σάμον, animum ad aliquid, προσίχω τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* ὁρμάω ἐπί τι, *Xen.*

Appendix, ἡ προσθήκη, ης, *Plato*, ſcripti, τὸ παράγραμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐξάρτημα.

Appendo, προσαρτάω, alicui, τινὶ, *Luc.* ἀπαρτάω, aliquid ex aliquo, τι ἐκ τινος, *id.* i. e. pondere dimetior, καταζαθμίζω, alicui argenteos triginta, ἵστημί τινι τριάκοντα ἀργύρια, *N. T.*

Appetens, ὀρεκτικὸς, ὴ, ὸν, aliquid, τινὲς, *Iſocr.* ὀρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.* ὀλιγόμισθος, ον, ονος, *Iſocr.*

Appetentia, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appetibilis, e, ὀρεκτὸς, ὴ, ὸν, *Alex. Aphrod.*

Appetitio, ἡ ὄρεξις, εως, *Herodian.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* magiſtratûs, ἡ φιλαρχία. ας, *Xiphil.*

Appetitus, us, inprimis cibi, ἡ ὄρεξις, εως, *Ariſtot.*

Appeto, ὀρέγομαι, ſemper plus, ἀεὶ πλείονος, *Iſocr.* bonum aliquod, ἐφίεμαι ἀγαθῦ τινος, *Ariſtid.* contraria, ὀλίγομαι τῶν ἐναντίων, *Ariſtot.* aliquid, τι, *Phil.* ἐπιθυμέω τινὸς, *Iſocr.* ἐπιποθία, *Luc.* i. e. appropinquo, ἐγγίζω, ζυνάπτω, *Pol.* vide *Appropinquo.*

Appingo, προσγράφω, παραγράφω, *Bud.*

Applaudo, ἐπικροτέω, *Sirac.* παρακροτέω, ἀναπροτέω, alicui, κροτέω τινὶ, *Laërt.* Θορυβέω, *Iſocr.* ἐπιθόρυβέω, *Xen.*

Applauſus, ὁ κρότος, ου, excitare ſtrepitum & applauſum, ποιεῖν θόρυβον καὶ κρότον, *Dem.*

Applicatio, ad littus, ἡ προσόρμισις, εως, *Syneſ.* ἡ κάταρσις, ἡ κατωγὴ, animi ad aliquid, ἡ εἰκείωσις πρός τι.

Applico ſc. nave, προσορμίζω, vide *Appello*, aliquid alicui, προσαρμόζω τί τινι, *Plato*, προσάπλω τί τινι, *Lucian.* animum ad aliquid, ἐπίσχω τὸν νοῦν τινὶ, *Iſocr.* ſcalas turribus, προσιθημι κλίμακας πύργοις, *Thuc.*

Applоro, παραδακρύω, alicui, τινὶ, *Lucian.*

Appono, προσίθημι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* aliquem patribus, τινὰ πρὸς τὲς πατέρας, *N. T.* cibum, προσφέρομαι βίτον, *Xen.* crudum alicui, παρατιθημι ὠμόν τινι, *Plut.* pabulum alicui, προβάλλω τροφὴ τινι, *Athen.*

Apporrigo, παρατείνω, aliquid alicui, τί τινι, *Strabo.*

Apporto, προσφέρω, aliquid alicui, τί τινι, *Polyb.* πρισκομίζω, *Herodian.*

Appoſite, ἐπιτηδείως, *Thuc.* i. e. apte, ἁρμοζοντας, εὐθετᾶς. Vide *Apte.*

Appoſitio, ἡ παράθεσις, εως, *Athen.* ἡ πρόσθεσις, εως, *Ariſt.*

Appoſitus, ὁ καὶ ἡ πρόσθετος, η, υ, *Xen.* i. e. aptus, ὁ καὶ ἡ εὔθετος, *Dioſcor.*

Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι, manu τῇ χειρὶ, *Dem.* manum, τ χειρος, *N. T.* crines, τῶν τριχῶν, *Æſchin.* veſtem, λαμβάνομαι τῦ ἱματίυ, *Plato.* chlamydem, ἔχομαι τ χλαμύδος, *Lucian.*

Apprehenſio, ἡ ἀντίληψις, εως, *Xenoph.* ἡ ἀντιλαβὴ, *Thuc.*

Apprime, εἰς τὰ πρῶτα.

Approbatio, ἡ δοκιμασία, ας, *Dem.* ἡ συμφάτησις.

Approbator, ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, facinorum alicujus, τῶν πεπραγμένων τινὸς, *Dem.*

Approbo, *ut probe perſpectum*, δοκιμάζω, *Plut.* orationem alicujus, ἐπαληθεύω λόγον τινὸς, *Lucian.* aliquem, ἀρέσκω τινὰ, *Plato*, aliquid, εὐάρεστόν ἐστι μοί τι, *Philo*, diputationem alicujus, ἀποδέχομαι τὸν διατριβὸν τινος, *Iſocr.*

Appromiſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Appromiſſus, a, um, ἐγγυητὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Appromitto, ἐγγυάω, ἐγγυάω ἐγγύλω, alicui τινὶ, *Plut.* aliquid, ἐγγυάομαί τί, *Dem.*

Appropero, ἐπισπεύδω, aliquid, τινὶ, *Herod.* ad principatum, ζπεύδω τὸν ἡγεμονίαν, *Thucyd.*

Appropinquatio, ἡ προσέγγισις, εως, ἡ προσπέλασις.

Appropinquo, ἐγγίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* ad urbem, εἰς πόλιν, *ibid.* ad aliquid, πρός τι, *Cebes Theb.* Byzantio, προσπελάζω τῷ Βυζαντίῳ, *Herodian.*

Appropriatio, ἡ ἰδιωσις, εως. ὁ ἐξιδιασμὸς, οῦ, *Strabo.*

Approprio, ἰδιόω.

Apricatio, ἡ ἡλίωσις, ὁ ἡλιασμὸς, οῦ, ἡ ἡλίασις, εως.

Apricor, ἡλιάζομαι, *Ariſt.* ἡλιοθερόμαι, *Galen.*

Apricus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσήλιος, ος, υ, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ εὐήλιος, ος, υ, *Xenoph.* in aprico, ἐν εὐηλίῳ, *Ariſtoph.* ἐν ὑπαίθρῳ, *Aelian.*

Aprilis, ὁ Ἀφρηλιὼν, ὼνος, *Dem.* ὁ Ἀπρίλιος, ου.

Aprugnus, a, um, *Cundrgeios*, εία, ειον, adeps, ςέαρ, *Dioſc.*

Apte, ἐπιτηδείως, *Thuc.* ἐναρμόσως, *Iſocr.*

Aptitudo, ἡ ἐναρμοσία, ας, *Plut.* ἡ ἐναρμονὴ, ῆς, *idem.*

Apto, ἅρω, ἁρμόζω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* arma corpori, τὰ ὅπλα ποιέομαι πρὸς τὸ Σῶμα, *Xenoph.* ἱκανόω, *N. T.*

Aptus, a, um, ἐπιτήδειος, εία, ειον, ad aliquid, πρὸς τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Herodian.* ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.* ad omnia, ὁ καὶ ἡ ἐνάρμοσος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* natura ad aliquid, ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς πρός τι, *Ariſtot.* ad ferendos labores, ἱκανος, η, ὸν, φέρειν τὲς πόνες, *Plato*, ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ Σῶμα, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ εὐχήμων, ἐπιδέξιος, εὔθετος εἴς τι.

Apud, ἐν, *cum Dat.* apud teſtes, ἐν μάρτυσι, *Plato*, apud ſe eſſe, ἐν ἑαυτῷ εἶναι, *Lucian.* εἰς, *cum Accuſ.* dicendum apud omnes, λεκτέον εἰς ἅπαντας, *Plut.* infamis apud Macedonas, διαβεβλημένος εἰς Μακεδόνας, *Pauſan.* πρὸς, *cum Accuſ.* traducere aliquem apud Deum, διαβάλλειν τινὰ πρὸς Θεὸν, *Chryſ.* παρὰ, *cum Dativ.* apud me degit, παρ' ἐμοὶ διατρίβει, apud Deum, παρὰ τῷ Θεῷ, *N. T.* apud vos, παρ' ὑμῖν, *ibid.*

Aqua, τὸ ὕδωρ, ατος, *Ariſt.* aquæ penuria, ἡ λειψυδρία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνυδρία, ας, *Thuc.* aqua carens, ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ον, *Athen.* aquam bonam habens, ὁ καὶ ἡ εὔυδρος, ος, υ, *Herodot.* aqua pauca contentus, ὀλιγόυδρος, ος, υ, *Theophr.* aquas juxta natus, ὁ καὶ ἡ πάρυδρος, ος, υ, *idem*, aqua abundans, ὁ καὶ ἡ πολύυδρος, ος, υ, *Plato*, aqua inter cutem collecta diſtentus, ὁ καὶ ἡ ὑπόυδρος, ος, υ, *Hippocr.* ſub aqua demerſus, ὁ καὶ ἡ ὕφυδρος, ος, υ, *Thuc.* aquam fugiens, ὁ καὶ ἡ φιλύδρος, ος, υ, *Polyb.* aqua gaudens, ὁ καὶ ἡ φιλύδρος, ος, υ, *Theophr.* aqua intercus, ὁ ὕδρωψ, ωπος, *Hipp.* aqua intercute laborans, ὑδρωπικος, ὴ, ὸν, *id.* aquam haurio, ὑδρεύομαι, LXX. aquæ potor, ὁ ὑδροπότης, ου, *Xen.* aquam bibo, ὑδροποτέω, ῶ, *id.*

Aquæductor, ὁ ὑδραγωγὸς, οῦ, *Syrac.*

Aquæductus, us, ὁ ὑδραγωγὸς, ου, LXX. ἡ ὑδραγωγία, ας, *idem*, ἡ ἀμάρα.

Aqualiculus, ὁ γάστρων.

Aqualis, ἡ ὑδρία, ας, *Athen.*

Aquarium, ἡ ὑδροθήκη, ης, *Athen.*

Aquarius, a, um, ὑδατικὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Aquarius, *aſtrum*, ὁ ὑδροχόος, ου, *Proclus.*

Aquaticus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνυδρος, ος, υ, animal, ζῶον, *Ariſt.*

Aquatio, ἡ ὕδρευσις, εως, *Plut.* τὸ ὕδρευμα, ατος, LXX. ἡ ἐνυδρία, ας, *id.* ὁ ποτισμός.

Aqueus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, ες, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ ὑδατης, ους, *Xen.*

Aquila, ὁ ἀετὸς, οῦ, *Ariſtot.* marina, ὁ ἁλιάετος, ſ. ἁλιαίετος, ου, *id.* vulturis ſpeciem referens, ὁ γυπαίετος, ου, *id.*

Aquile_ium, ἡ σωαγωγὴ ὑδάτων.

Aquilex, ὁ ὑδρολόγος, ου.

Aquilifer, ὁ ἀετοφόρος, ου, *Plut.*

Aquilinus, a, um, ἀέτειος, εία, ειον, caro, κρέας. *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀετώδης, ες.

Aquilo, ὁ βορέας, ου, *Ariſtot.* ὁ βόρρᾶς, *Gen.* τῦ βορρᾶ, LXX. ab aquilone, βορρᾶθεν, *Theodot.* ἀπὸ βορρᾶ, *N. T.* verſus aquilonem, πρὸς βορρᾶν, LXX.

Aquilonaris, e, βορεικὸς, ία, ιον, flatus, πνεῦμα, *Theophr.*

Aquor, ὑδρεύομαι, ex Nilo, ἐκ τῦ Νείλυ, *Plut.*

Aquoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑδατώδης, ες, *Theophr.* ὑδαλέος, έα, έον, *Galen.* ὑδρηλὸς, ὴ, όν, terra γῆ, *Athen.* aquoſus fio, ὑδατόομαι, *Gal.* aquoſam reddo, ὑδαρόω, vinum, οἶνον, *Pandect.*

Aquula, τὸ ὑδάτιον, ου, *Ariſtot.*

Ara, ὁ βωμὸς, οῦ, *Dem.* pulcherrima & ſanctiſſima, κάλλιςος καὶ ἁγιώτατος, *id.* aram exſtruere Gratiæ, ἱδρύεσθαι βωμὸν Χάριτος, *id.* aras colere, τιμᾶν τὲς βωμὲς, *id.* adducere ad aram & jurare, ἄγειν πρὸς βωμὸν καὶ ἐξορκίζειν, *id.* mactare ad aras, σφάττειν ἐπὶ τῶν βωμῶν, *Iſocr.* ferre quid ab ara, φέρειν τι ἀπὸ τῦ βωμῦ, *Dem.* dimicare pro aris & focis, ἀμύνας ὑπὲς τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, *Andocid.*

Arabilis, e, ἀροτὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ος, ὁ καὶ ἡ, ἀροτήσιμος, *Ep.*

Aranea, ὁ ἀράχνης, ου, ὁ ἀράχνη, ης, *Plut.* araneæ tela, ἡ ἀράχνη, ης, *Suid.* τὸ ἀράχνιον, ου, *Hom.*

Araneola, τὸ ἀραχνίδιον. ου.

Araneoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀραχνώδης, ες, *Ariſt.* ὁ καὶ ἡ ἀραχνιώδης, ες, ἀραχνιὼς, ὴ, όν, *Suid.* ἀράχνεος, εία, εον, *id.*

Araneum, i. e. *tela araneæ.* Vide *Aranea.*

Araneus, idem quod *Aranea*, inſectum.

Aratio, ἡ ἄροσις, εως, terræ, τ γῆς, *Ariſt.* ἡ ἀροτρίασις, εως, LXX. arationis tempus, ὁ ἀροτὸς, οῦ, *Theophr.*

Arator, ὁ ἀροτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ ἀρότης, ὁ ἀροτρεύς.

Aratrum, τὸ ἄροτρον, ου, *Plut.*

Aratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀρόσιμος, ος, υ, terra, γῆ, ἡ ἄρυρα, ας, LXX.

Arbiter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, communis, κοινὸς, *Dem.* ſorte datus, κληρωτὸς, *id.* arbitrum aliquem eligere, διαιτητὸν αἱρεῖσθαί τινα, *Iſocr.* deſigiare aliquem, διαιτητὸν προκαλεῖσθαί τινα, *Dem.* fieri quibuſdam controverſiæ alicujus, γίγνεσθαι διαιτητὴν τίσι τ δίκης τινὸς, *id.* ſedere pro aliquo, καθίζεσθαι διαιτητὴν ὑπέρ τινος, *id.* ire ad arbitrum, βαδίζειν ἐπὶ διαιτητὴν, *id.* committere aliquid arbitris, dijudicandum, ἐπιτρέπειν διαιτηταῖς περί τινος διαλύεσθαι, *id.* adquieſcere ſententia arbitri, μένειν ἐν τῇ διαγνωσθείσῃ ὑπὸ τῦ διαιτητῦ, *id.* ſenten-

Digitized by Google

tia arbitri, ἡ γνῶσις τῦ διαιτητῦ, *idem*, tanquam arbiter judico, διαιτάω, *Isocr.* ut arbiter aliquem absolvo, ἀποδιαιτάω τινὶ, *Dem.* ut arbiter condemno aliquem, καταδιαιτάω τινός, *id.*

Arbitralis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ διαιτήσιμος, ου, *Isæus.*

Arbitrario, κατὰ δίαιταν.

Arbitrarius, a, um, idem qnod *Arbitralis*, arbitrarium, τὸ ἐφ᾽ ἡμῖν.

Arbitratus, us, ἡ διαίτησις, εως.

Arbitrium, ἡ δίαιτα, ης, *Isocr.* alicui permittere adverſus aliquem, ἐπιτρέπειν τινι τὼ δίαιταν περὶ τινα, *Dem.* adeſſe alicui in arbitrio, παρεῖναί τινι ἐπὶ τῇ διαίτῃ, *id.* differre arbitrium, ὑπέχειν τὼ δίαιταν, ἀναβάλλειν τὼ δίαιταν, *id.* niti arbitriis, ἰσχυρίζειν ταῖς διαίταις, *id.* ratum habere arbitrium, ἐμμένειν τῇ διαίτῃ, *id.* ἐμμένειν τοῖς γεγραμμένοις, *id.* reſcindere arbitrium, ἀντιλαχεῖν τὼ δίαιταν. *id.* λύειν τὰ διαιτηθέντα, *id.* i. e. voluntâs propria, ἡ γνώμη, ης, *Dem.*

Arbitror, i. e. arbitrum ago. διαιτάω, *Dem.* conf. *Arbiter*, i e. exiſtimo, ἡγέομαι, *Plato*, οἶμαι, *id.* νομίζω, *Dem.*

Arbor, τὸ δένδρον, ου, *Xenoph.* τὸ δένδρον, ου, *Thuc.* oleæ, δένδρον ἐλαίας, *Ariſtoph.* plantare arbores in prædio, φυτεύειν δένδρα ἐν χωρίῳ, *Dem.* refertum eſſe arboribus, μεστὸς εἶναι δένδρων, *id.* arbores cædo, δενδροκοπέω, *Dem.* arboribus conſitus, ὁ ϰ᾽ ἡ δενδρόφυτος, ου, *Plut.*

Arborator, ὁ δενδροτόμος, ου.

Arboreſco, δενδρόομαι, *Nonn.*

Arboretum, ὁ δενδρὼν, ῶνος.

Arboreus, a, um, δενδρικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϰ᾽ ἡ δενδρώδης, ους, *Dioſc.*

Arbuſcula, τὸ δένδριον, ου, *Athen.* τὸ δενδρύφιον, ου, *Dioſc.*

Arbuſtum, ὁ δενδρὼν, ῶνος, ὁ θάμνος.

Arbutus, ἡ ϰόμαρος, ου, *Theophr.*

Arca, ἡ ϰιβωτὸς, ου, *Philo*, fœderis, ἡ ϰιβωτὸς τ᾽ διαθήϰης, *N. T.* ἡ ϰιϰι.

Arcane, ϰρυφαίως, ὑποῤῥήτως, ἐν ὑποῤῥήτῳ, δι᾽ ὑποῤῥήτων, *Herodian.* ἀῤῥήτως.

Arcanum, τὸ ὑπόῤῥητον, ου, τὸ μυϛήριον, ου, *Demoſth.*

Arcanus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ὑποῤῥητος, ου, ſacrum, ἱερὸν, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ μυϛηριώδης, ους, *Plut.* μυϛιϰὸς, ὴ, ὸν, *Gregor.*

Arceo, εἴργω, filios a conſortio malorum, τὼς υἱεῖς ὑπὸ τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, *Xen.* aliquem a ſacris, τινὰ τῶν ἱερῶν, *Dem.* te a talibus, σὲ ταῦτα, *Ariſtoph.* aliquem a ſermone de pace, ἀπείργω τινὰ τῶν ὑπὲρ εἰρήνης λόγων, *Dem.* aliquem a tribunali, ἐξείργω τινὰ τῦ βήματος, *Æſchin.* aliquem ab ara, ἀπελαύνω τινὰ τῦ βωμῦ, *Lucian.* homines a ſe, ἀνθρώπους ἀφ᾽ ἑαυτῦ, *Xenoph.*

Arceſſitor, ὁ ϰλητὴρ, ῆρος, *Dem.* ὁ ϰλήτωρ, ορος, *id.*

Arceſſo, μεταπέμπομαι, aliquem vinctum, τινὰ δεσμάτλω, *Plut.* i. e. accuſo, ϰρίνω, aliquem repetundarum, τινὰ ϰαϰώσεως, ἐπαρχίας, *id.* Vide *Accuſo.*

Arceſſitus, us, ἡ μετάπεμψις, εως, *Plato*, ἡ μεταπομπὴ, ῆς, *id.*

Arceſſitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ μετάπεμπτος, ου, *Plato.*

Archaiſmus, ὁ ἀρχαϊσμὸς, ῦ, *Gramm.*

Archangelus, ὁ ἀρχάγγελος, ου, *N. T.*

Archetypum, το ἀρχέτυπον, ου, *Lucian.*

Archetypus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀρχέτυπος, ου, *Philo.*

Archiater, ὁ ἀρχίατρος, ου.

Archidiaconus, ὁ ἀρχιδιάϰονος, ου.

Archiepiſcopus, ὁ ἀρχιεπίσϰοπος, ου.

Archigrammateus, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Archimandrita, ὁ ἀρχιμανδρίτης, ου.

Archimimus, ὁ ἀρχίμιμος, ου.

Archipirata, ὁ ἀρχιπειρατὴς, ῆ.

Archippocomus, ὁ ἀρχιππόϰομος, ου.

Archiſtrategus, ὁ ἀρχιστράτηγος, ου.

Archithalaſſus, ὁ ἀρχιθάλασσος, ου.

Architectonice, ἡ ἀρχιτεϰτονιϰὴ, ῆς.

Architectonicus, a, um, ἀρχιτεϰτονιϰὸς, ὴ, ὸν, *Ariſt.*

Architector, ἀρχιτεϰτονέω, *Ariſtot.*

Architectura, ἡ ἀρχιτεϰτονία, ας, LXX.

Architectus, ὁ ἀρχιτέϰτων, ονος, *Plut.*

Architriclinus, ὁ ἀρχιτρίϰλινος, ου, *N. T.*

Archivum, τὸ ἀρχεῖον, ου.

Arctatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ Ϲύϲτος, ου, *Heſ.* ἐϲτενωμένος, ένη, ένον.

Arcte, ϛενῶς, XX.

Arcticus, a, um, ἀρϰτιϰὸς, ὴ, ὸν.

Arcto, ϛενόω, *Herodian.* ϛενοχωρέω, *N. T.*

Arctophylax, ὁ ἀρϰτοφύλαξ, ϰος.

Arctous, a, um, ἀρϰτῶος, α, ον, *Herodot.*

Arcturus, ὁ ἀρϰτοῦρος, ου, *Heſiod.*

Arctus, a, um, ϛενὸς, ὴ, όν, dens, ὀδὼς, *Xenoph.*

Arcula, τὸ ϰιβώτιον, ου, *Dem.*

Arcuo, ϰυρτόω, *Xenoph.*

Arcus, τὸ τόξον, ου, *Plut.* arcu peto, τοξεύω, feras, τὰ θηρία, *Xenoph.* arcum attraho, τόξον ϰυλόω, *Ælian.* ὀπτεύω τὸ τόξον, *Plut.* arcu configo, ϰατατοξεύω, *Lucian.* i. e. fornix. Vide *Fornix.*

Arcus cœleſtis, ἡ ἶρις, ιδος.

Ardea, ὁ ἐρωδιὸς, ὸ, *Ariſtot.* alba, ὁ λευϰοδρόδιος, ου, *id.*

Ardelio, ὁ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Plato.*

Ardenter, ϛομαϰῶς, *Suid.*

Ardeo, ϰάομαι, lychnus ardebat, ὁ λύχνος ἐϰάετο, *Xenoph.* ϰαίομαι, fax ardet, δαὶς ϰαίεϛ, *Ariſtoph.* διαϰαίομαι, *Lucian.* φλέγομαι, *id.* i. e. vehementer amo, ἐμμανῶς διατίθεμαι πρός τι, *Dem.* i. e feſtino, ϛπεύδω. Conf. *Amo*, item *Feſtino.*

Ardeſco, ἀναϰαίομαι.

Ardor, τὸ ϰαῦμα, ατος, *Xenoph.* ὁ ϰαύσος, ους, *Dioſcor.* τὸ ϰαύσωμα, ατος, *Galen.*

Arduitas, ἡ ὑψηλότης, ητος.

Arduus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνωφδὴς, ές, *Ariſtot.* i. e. arrectus, ὀρθὸς, ία, ιον, *Xenoph.* i. e. difficilis, ὁ ϰ᾽ ἡ δυϛερὴς, ές, *Dem.*

Area, ἡ ἄλως, ω, *Xenoph.* ἡ ἄλων, ωνος, *N. T.* domus, τὸ οἰϰοπέδον, ου, *Æſchin.*

Arefacio, ξηραίνω, herbam, ϕ χόρτον, *N. T.* αὐαίνω, ἄνω.

Arefactio, ἡ τῆσις, ας, *Julian.*

Arena, ἡ ψάμμος, ου, *Plut.* ἡ ἄμμος, ου, *N. T.* ἡ ἄμαθος, arena obruo, ϰαθαμμίζω, *Ariſtot.* arenam ſubtus habens, ὁ ϰ᾽ ὑπόψαμμος, ου, *Theophr.*

Arenoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ψαμμώδης, ους, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀμμώδης, ους, *Sirac.* ἀμαθόεις, εσσα, εν.

Arenula, τὸ ψαμμίδιον, ου, τὸ ψαμμίον, ου, *Al. Aphrod.*

Areo, ξηραίνομαι, *Ariſtot.* ἀνχμάω, σϰιλλομαι.

Areola, τὸ ἀλώνιον, ου.

Areſco, ξηραίνομαι, *N. T.* αὐαίνομαι.

Argentaria, τὸ ἀργυρῶνιον, ου, *Strabo.*

Argentarius, a, um, ἀργυριϰὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ſum, ἀργυρόω.

Argentatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐπάργυρος, ου, *Herodot.*

Argenteus, a, um, ἀργύρεος, contr. ἀργυροῦς, ῆ, οῦν, *Plut.* argenteæ venæ, ἀργυρίτιδες φλέβες, *Ariſtid.* argentea vaſa, τὰ ἀργυρώματα, αν, *Polyb.*

Argentifodina, τὸ ἀργυρεῖον, ου, *Strabo.* τὰ ἔργα ἀργυρεῖα, *Dem.*

Argento, ἀργυρόω, *Plut.* ϰαταργυρόω, ϕεναργυρόω, *Athen.*

Argentum, ὁ ἄργυρος, ου, *Xenoph.* τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* vivum, ὁ ὑδράργυρος, ου, *Dioſc.* ὁ ἄργυρος χυτὸς, *Ariſtot.* ære & plumbo contemperatum, ἀργύριον πρὸς χαλϰὸν ϰ᾽ μόλυβδον ϰεϰραμμένον, *Dem.* argentum colligo ab aliquo, ἀργυρολογέω τινὰ, *Æſchin.* argento carens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνάργυρος, ου, *Plato.* in argentum muto, ἐξαργυρίζω, *Thuc.* argenti ſpuma, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.* argenti amans, ὁ ϰ᾽ ἡ φιλάργυρος, ου, *Xen.* argenti amor, ἡ φιλαργυρία, ας, *Plut.* argentum adulterinum, ὁ ψευδάργυρος, ου, *Strabo.*

Argilla, ἡ ἄργιλλος, ſ. ἄργιλος, ου, *Ariſtot.*

Argillaceus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀργιλλώδης, ους, *Suid.*

Argumentatio, ἡ ἐπιχείρησις, εως, *Ammoni* ὁ Συλλογισμὸς, ῦ, *Ariſtot.*

Argumentor, ἐπιχειρέω, *Ariſtot.* Συλλογίζομαι, *id.*

Argumentum, ἡ πίϛις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐπιχείρημα, ατος, *id.* ἡ ἀπόδειξις, εως, *Dem.* τὸ τεϰμήριον, ου, *Iſocr.* ὁ ἔλεγχος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* τὸ Ϲημεῖον, *id.* magna & evidentia argumenta, μεγάλοι ϰ᾽ φανεροὶ ἔλεγχοι, *Dem.* argumentum maximum, μεγίϛη πίϛις, *Iſocr.* evidens & firmum, ἐναργὴς πίϛις ϰ᾽ δωϰμὶν ἔχουσα, *Dem.* indigere argumentis, δεῖσθαι ἐλέγχων, *id.* invenire argumenta, εὑρίϛϰειν ἀποδείξεις, *Iſocr.* petere argumenta ab aliquo, λαμβάνειν τὰς πίϛεις ἀπό τινος, *id.* habeo argumentum, ἔχω ἔλεγχον, λόγον, ἀπόδειξιν, *Dem.* exhibere probationes, argumenta, leges, παρέχεσθαι πίϛεις, τεϰμήρια, νόμους, *Dem.* dare argumentum alicujus rei, διδόναι ἔλεγχόν τινος, *idem*, uti argumentis quibuſdam, χρῆσθαί τισι πίϛεσι, *Iſocr.* τισὶ τεϰμηρίοις, *Demoſth.* τισὶ Ϲημείοις, *Iſocr.* adferre argumentum, λέγειν, εἰπεῖν, ἐρεῖν, Ϲημεῖον, τεϰμήριον, *Dem.* i. e. ſumma, ἡ ϰεφαλὴ, ῆς, ἡ ὑπόθεϛις, εως.

Arguo, ἐλέγχω, aliquid, τί, *Dem.* ἐξελέγχω τι, *id.* perſpicue aliquid, ϛαφῶς ἀποδειϰνύναί τι, *id.* id eſt, accuſo. Vide *Accuſo.*

Argutatio, τὸ Ϲόφισμα, ατος, *Thuc.*

Argutator, ὁ Ϲοφιϛὴς, οῦ, *Lucian.*

Argutiæ, τὰ Ϲοφίσματα, ων, *Herodian.*

Argutor, Ϲοφιζομαι, *Ariſtot.* ἀντιλογέω.

Argutus, a, um, ἐλεγχθεὶς, έσα, έν, ἐλεγϰτὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* i. e. ſubtilis, ὀξὺς, εῖα, ὺ, *Plato.* canorus, a, um, vox, ὀξεῖα φωνὴ, *Ariſtot.*

Ariditas, ἡ ξηρότης, ητος, *Plut.* ἡ ξήρανσις, εως, ἡ ξηρασία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἄυανσις.

Aridus, a, um, ξηρὸς, ὰ, όν, locus, τόπος, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϰατόξυρος, ου, *id.* ὁ πίλος, *Hom.* αὐαλέος, έα, έον.

Aries, animal & machina bellica, ὁ ϰριὸς, οῦ, *Plut.* & *Xenoph.* aries parvus, τὸ ϰριδίον, ου, *Heſych.*

Arietarius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϰριώδης, ους.

Arietatio, ἡ ϰρούϛισις, εως, ἡ ϰριοϰοπὴ, ῆς.

Arietinus, a, um, ϰριϵῖος, εία, εῖον.

Arieto, ϰρούζω, ϰριοϰοπέω, *Polyb.*

Ariolatio, τὸ οἰώνισμα, ατος, LXX.

Ariolor, ϰλιδονίζομαι, LXX.

Ariolus, ὁ μάντις, εως, *Plut.*

Ariſta, ὁ ἄθηρ, έρος, *Dioſc.* ἡ ἀνθρὶξ.

Arithmetica, ἡ ἀριθμητιϰὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Arithmetice, ἀριθμητιϰῶς.

Arithmeticus, a, um, ἀριθμητιϰὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Aritudo, idem quod *Ariditas.*

Arma, orum, τὰ ὅπλα, ων, *Thuc.* arma capere, λαβεῖν τὰ ὅπλα, *Dem.* ἀναλαμβάνειν τὰ ὅπλα, *Plut.* ſumptis armis progredi ad bellum alicui inferendum, λαβόντα ὅπλα βαδίζειν ϰαθ᾽ ἑϰόντα τινα, *Dem.* ἀφαιρεῖσθαι ὅπλα παρά τινος, *id.* gerere arma, ἔχειν τὰ ὅπλα, *id.* ὁπλοφορεῖν, *Xen.* habere arma in manibus, ἔχειν τὰ ὅπλα ἐν ταῖς χερσὶ, *Dem.* in armis eſſe, γίνεσθαι ἐν τοῖς ὅπλοις, *Thuc.* εἶναι ἐν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem inſtruo, ἐξοπλίζω τινὰ, *Xenoph.* valere armis, ἰσχύειν ὅπλοις, *Dem.* armis aliquem hoſtiliter invadere, μεθ᾽ ὅπλων ἐλθεῖν πρός τινα ἐν ἐχθρᾶ τάξει, *id.* ferre arma contra aliquem, ἄγειν ὅπλα πρός τινα, *id.* inferte alicui arma, ὀπτφέρειν τινὶ ὅπλα, *id.* vincere hoſtem armis, ϰρατεῖν τῶ ἐχθρῶ ἐν ὅπλοις, *id.* deponere arma, ϰαταλιθέναι τὰ ὅπλα, *id.* amittere arma, ἀπόλλυσθαι ὅπλα, *id.* arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα, *Xen.*

Armamenta, τὰ Ϲϰευάσματα, ων, τὰ Ϲϰεύη, ων, *Dem.*

Armamentarium, ἡ ὁπλοθήϰη, ης, *Plut.* ἡ ϲϰευοθήϰη,

Digitized by Google

σκευοθήκη, ης, *Æschin* armamentario præfectus, ὁ ἐπὶ ὅπλων, *Dem.*

Armarium, idem quod antecedens *Armamentarium.*

Armatio, ἡ ὅπλισις, εως, *Xenoph.* ἡ ἐξόπλισις, εως, vel ἐξοπλισία, ας, *Polyb.* ὁ ὁπλισμός.

Armatura, τὰ σκεύη, ων, *Dem.* integra, ἡ παντοπλία, ας, *id.* ἡ ὁπλισις, εως, *Thuc.* armaturæ gravis miles, ὁ ὁπλίτης, ου, *Dem.* miles armaturæ levis, ὁ ψιλὸς, ου, *id.* ὁ γυμνὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armatus, a, um, ἀπλισμένος, ον, ένη, ένον, ὁ ἡ ἔνοπλος, ου, ἡ, *Herodian.* ὁ ἡ ἐξόπλις, ου, ἡ, *Polyb.* ὁ ἐν ὅπλοις, *Dem.* ἐν ὡ ἔπλοις, *id.* bene, ὁ ἡ εὐόπλος, ου, ἡ, *Xenoph.* omni ex parte, ὁ ἡ πανόπλος, ου, ἡ *Eurip.*

Armatus, *Subst.* ὁπλίτης, ου, graviter, ὁ ὁπλίτης, ου. *Thuc.* ὁ ὁπλίτης βαρὺς, *Plut.* leviter, ὁ ψιλὸς, ου, *Dem.* ὁ ψιλὸς στρατιώτης, *Thuc.*

Armentarius, ὁ ἀγελάρχης, ου, ὁ βουκόλος, *Philostr.* ὁ βοηφόρος,

Armentum, ἡ ἀγέλη, ης, *Xenoph.* τὸ βουκόλιον, ου, *Philo.* τὸ κτήνιον. *Plut.* armenti locus, ὁ ἀγελαῖος, ἀίου, *Suid.*

Armilla, τὸ ψέλιον, *Xenoph.* τὸ περιδέξιον, ου, LXX.

Armilustrium, ἡ ὁπλοκτησία, ας.

Armo, ὁπλίζω, alquem, τινὰ, *Thuc.* Σκαφίαν, κυβέαν, *Hem.* populum contra aliquem, Φίλιππον ὅπλα τινὰ, *Herodian.* ἐξοπλίζω, *Xenoph.* καθοπλίζω, juniores clypeis, τοὺς νεανίσκους ἀσπίσι, *Dem.* Conf. *Arma.*

Armus, ὁ ὦμος, ου, *Isocr.* ἡ ὠμοπλάτη, *Eur.*

Aro, ἀρόω, ἀλοκίζω.

Aroma, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.* aromata redolens, ὁ ἡ ἀρωματώδης, ους, *Athen.* aromata respio, ἀρωματίζω, *Al. Aphrod.* aromatibus imbuo, id. *Dioscor.* aromata ali quatenus redoleo, ὑπαρωματίζω, *id.*

Aromatopola, ὁ ἀρωματοπώλης.

Aromaticus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Arrectus, a, um, ὀρθὸς, ία, ον, *Galen.*

Arrha, ὁ ἀρραβὼν, ῶνος, *N. T.*

Arrhabo, idem quod *Arrha.* Conf. *Pignus.*

Arrepo, ἐρπύζω, *Soph.*

Arrideo, φιλοφρονέομαι, alicui, τινὶ, *Eurip.* φιλοφρονέομαι διά τινι, *Solon apud Laërt.*

Arrigo, ὀρθιον ἵστημι, *Lucian.* aures, ἀνορθόω τὰ ὦτα, ἀνορθῶ τὰ ὦτα, *Plato* oculos, τείνομαι τὰ ὄμματα, *Philo.* ἀνορθόω, ἐπαίρω.

Arripio, προσαρπάζω, principatum, ἐπιτίθεμαι ἀρχῇ, *Herodian.* aliquem ad supplicium συλλαμβάνειν τινὰ ἐπὶ τιμωρίαν, *id.*

Arrodo, τρώγω, arbutum, κόμαρον, *Theocr.* κατατρώγω.

Arrogans, ὁ ἡ ἀλαζὼν, όνος, *Isocr.* ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον. *id.* ὁ ἡ ὑπερήφανος, ου, ἡ, *Dem.* μεγαφρενὼν, ῶνος, ὦν, *Isocr.*

Arroganter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

Arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ἡ ὑπερηφανία, *Isocr.* τὸ φρόνημα, ατος, *Dem.* ὁ ὄγκος, ου, *Isocr.* ferre arrogantiam, καρτερεῖν ὄγκον ὑπερόπτικον, *id.* amplexi nuper arrogantiam, πρωσπεπλασμένοι νεωτὶ ἀλαζονείαις, *id.* uti arrogantia quadam, χρῆσθαι ταῖς ἀλαζονείαις τισὶ, *id.* confirmare aliquorum arrogantiam, βεβαιοῦσθαί τινων τὰς ἀλαζονείας, *id.* cohibere arrogantiam alicujus, περιαιρεῖσθαι φρόνημά τινος, *Dem.* aljicere arrogantiam, παύσασθαι τῆς φρονημάτων. *Isocr.*

Arrogatio, ἡ προσποίησις, εως, *Thuc.*

Arrogo mihi, προσποιέομαι, aliquid, τινὸς, *Isæus.* τὶ, *Plut.* ὀνόματι ἐμοί τι, *Lucian.* omnia, ἀυθαδιάζομαι, *Procop.*

Ars, ἡ τέχνη, ης, ἡ τεχνοσύνη, *Ep.* artes & scientiæ & facultates quædam, τέχναι ἡ ἐπιστῆμαι ἡ δυνάμεις, *Isocr.* ars magna, [illegible] *Dem.* parva, μικρὰ, *id.* ho[illegible]nilis, χρησίμη, *id.* [illegible] invenire, δύ[illegible] γράφειν, [illegible] ἐκεῖνα τε πάντα, τέχνας ποιεῖσθαι πρᾶγμά τι, *Dem.* discere, μανθάνειν, *Isocr.* scire, ὀπίσασθαι, *idem*, tenere, ἔχειν, *id.* ostentare, ἐπιδείκνυσθαι, *id.* exercere, ἐργάζεσθαι, *Dem.* deditum esse arti alicui, ὁπημελεῖσθαι τέχνης τινὸς, *id.* occupare artibus aliquibus, διατρίβειν ὅπι τέχναις τισὶ, *id.* exercitatus in arte aliqua, κατασκευασμένος τέχνῃ τινὶ, *id.* præcellere arte aliqua, διαφέρειν κατὰ τέχνην τινὰ, *Isocr.* uti arte aliqua, χρῆσθαί τινι τέχνῃ seu ὁπῇ, *Isocr.*

Arsenicum, τὸ ἀρσενικόν.

Arteria, ἡ ἀρτηρία, ας *Galen.*

Arteriacus, a, um, ἀρτηριακὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Arteriosus, a, um, ὁ ἡ ἀρτηριώδης, ους.

Arthriticus, i, e. arthritide laborans, ὁ ἀρθριτικὸς, ὴ, *Dioscor.*

Arthritis, ἡ ἀρθρῖτις, ιδος, *Herodian.*

Articularis, e, ἀρθρίτικος, ὴ, όν, *Hippocr.*

Articulate, κατ' ἄρθρους, ἐνάρθρως,

Articulatim, idem quod *Articulate.*

Articulatio, ἡ ἄρθρωσις, εως, ἡ διάρθρωσις, εως.

Articulatus, a, um, ὁ ἡ ἠ ἔναρθρος, ου, *Athen.*

Articulo, ἀρθρόω, vocem, τὴν φωνὴν διαρθρόω.

Articulosus, a, um, ὁ ἡ ἠ ἀρθράδης, ους, *Xenoph.*

Articulus, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.* formare vocis articulum, ποιεῖν τῆς φωνῆς ἄρθρον, *Aristot.* articulis carens, ὁ ἡ ἄναρθρος, ου, *id.* ὁ ἡ διάρθρωτος, ου, *Lucian.* articulis distinguo, διαρθρόω, *Plato.* per articulos connecto, προσαρθρόω, *Hippocr.*

Artifex, ὁ τεχνίτης, ου, *Dem.* ὁ δημιουργὸς, οῦ, *id.* artifex dicendi, τεχνίτης τῶν λόγων, *id.* ὁ Σοφιστὴς, οῦ, *Isocr.* manuarius, ὁ χειροτέχνης.

Artificialis, e, τεχνικὸς, ὴ, όν, *Hermog.* ὁ ἡ ἔντεχνος, ου, ἡ, *Aristot.* ἐμπειρικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Artificialiter, τεχνικῶς. Confer sequens *Artificiose.*

Artificiose, τεχνικῶς, *Isocr.* διὰ τέχνης, *Aristot.* κατὰ τέχνην, *Lucian.* ζωὴ τέχνῃ, *Paulan.* κατατεχνικῶς.

Artificiosus, a, um, *de homine*, τεχνικὸς, ὴ, όν, *Arist.* de homine & re, ὁ ἡ κατατεχνος, ου, *Plut.*

Artificium, i. e. *ante factum*, τὸ τέχνημα, ατος, *Xenoph.* i. e. professio artificis, ἡ τέχνη, ης, *Dem.* ἡ δημιουργία, ας, *id.*

Artocreas, τὸ ἀρτόκρεας, ατος.

Artus, us, τὸ ἄρθρον, ου, *Galen.*

Arvina, τὸ λίπος, ους, *Philo.* ἡ σιμαλὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ κνίσα. *Hom.*

Arundinaceus, a, um, ὁ ἡ καλαμώδης, εος, καλάμινος, ίνη, ινον, tibia, αὐλὸς, *Athen.*

Arundinetum, ὁ καλαμὼν, ῶνος, τὸ δονακεῖον, ου.

Arundineus, a, um, idem quod *Arundinaceus.*

Arundo, ὁ κάλαμος, ου, *Plut.* ὁ ῥόναξ, ακος, *Dioscor.*

Aruspex, Aruspicina, vide *Haruspex, Haruspicina.*

Arvum, τὸ ἄρουρα, ας, *Aristot.*

Arx, ἡ ἀκρόπολις, εως, *Isocr.* munire arcem in urbe, ἀκρόπολιν τειχίζειν ἐν τῇ πόλει, *id.* habitare, οἰκεῖν, *id.* tenere, κατέχειν, ingredi, ἀναβαίνειν, *Dem.* præsidium imponere in arcem, φρουρεῖν, *id.* i. e. palatium regium, τὸ βασίλειον, ου, *Isocr.* i. e. propugnaculum, τὸ ὑπερείσμα, ατος, *Dem.*

As, τὸ ἀσσάριον, *N. T.*

Ascendo, ἀναβαίνω, in Areopagum, εἰς Ἄρειον πάγον, *Isocr.* in equum, ἐπὶ ἵππον, *Xen.* in navem, ἐμβαίνω εἰς πλοῖον ναῦν, *Plut.* in cœlos, ἀίρομαι εἰς οὐρανὸς, *Chrys.* altius, προσαναβαίνω ἀνάτερον, *N. T.* tribunal, ἀνέρχομαι ἐπὶ βήματος.

Ascensio, ἡ ἀνάβασις, εως, *Isocr.* ἡ ἀνάλυσις, ἡ ἀνοδος.

Ascensor, ὁ ἐπιβάτης, ου, *Xenoph.*

Ascensus, us, idem quod *Ascensio.*

Ascia, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.* ὁ σκέλεκυς.

Ascio, ἀξινίζω, σκελεκίζω.

Asciscio, ἐπαγόμαι. alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* medicos, εἰσάγομαι τοὺς ἰατροὺς, *Aristot.* aliquem, προσκαλέω τινὰ, *N. T.* liberos, υἱοποιέω παῖδας, *Isocr.* aliquem socium, τινὰ κοινωνὸν, *Dem.* cognomentis meis, τοῖς ἐμοῖ ἐπωνυμίοις, *Plut.*

Ascititius, a, um, ἀλλότριος, ία, ον, *Arist.* i. e. adoptivus, εἰσποιητὸς, ὴ, όν.

Ascribo, vide *Adscribo.*

A secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.

Asella, τὸ ὀναρίον, ου, τὸ ὀνίδιον, ου, *Athen.* ὁ ὀνίσκος.

Aselli agitator, ὁ ὀνηλάτης.

Aselius, idem quod *Asella.*

Asina, ἡ ὄνος, ου, *N. T.*

Asinarius, ὁ ὀνηλάτης, ου.

Asinarius, a, um, idem quod sequens *Asininus.*

Asininus, a, um, ὀνικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ὀνώδης, ους, ὄνειος, εία, ειον, caro, κρέας *Galen.*

Asinus, ὁ ὄνος, ου, *Xenoph.* ὁ βάπαλος.

Asparagus, σπάραγγος.

Aspectabilis, e, ὁρατὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Aspecto, ἐφορόω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Aspectus, us, ἡ ὄψις, εως, *Plut.* τὸ ἀνάβλεμμα, αίος, *Xenoph.* ἡ πρόσοψις, εως, *Thuc.* τὸ βλέμμα, αίος, *Lucian.* ἡ ἐμφάνεια, ας, qui aspectu mansueto est, τὸ βλέμμα ἥμερον, *Lucian.* in aspectum proferre, εἰς ἐμφάνειαν ἄγειν, aspectus horribilis, καταπληκτικὴ ὄψις, *Plut.* ὁ βλοσυρωπὸς, *Hom.* adspectui aliorum ignominiose exponere, παραδειγματίζειν, LXX.

Asper, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, mons, ὄρος, *Herodian.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* πικρὸς, ὰ, όν, *Isocr.* τραχύτερος, ὴ, ὸν, via, ὁδὸς, *Suid.* δεινὸς, σκληρὸς, ρὰ, ρὸν.

Asperse, τραχέως, *Isocr.* χαλεπῶς, *id.*

Aspergillum, τὸ περιρράντήριον, ου, *Æschin.*

Aspergo, διανοίγω, *Gal.* διυγράινω, ῥαίνω, palpebras, εἰς τὰ βλέφαρα, *Aristoph.* ῥαντίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* humorem album, ὑπορράινω λευκὸν ὑγρότητα, *Aristot.* lectum croco, διεῤῥάινω τὴν κοίτην κρόκῳ, LXX. aqua, ὑπερράινω τῷ ὕδατι, *Apocryph.* aqua marina, καταῤῥάινω θαλάσσῃ, *Dioscor.* acetum alicui, περιστρέω ὄξος τινὶ, *Al. Aphrod.* aliquem infamia, ποιῶ τινα ἔν τινι ἀτιμίᾳ, *Xenoph.*

Aspergo, inis, ἡ ῥανὶς, ίδος, LXX. τὸ ῥάσμα, αίος, *Athen.* ὁ ῥαντισμός.

Asperitas, ἡ τραχύτης, ητος, regionis, τῆς χάρας, *Xenoph.* orationis, λόγου, *Isocr.* vocis, ἡ τραχυφωνία, ας.

Asperitudo, idem quod antecedens *Asperitas.*

Aspernabilis, e, ὁ ἡ καταφρόνητος, ου, ον.

Aspernanter, καταφρονητικῶς, *Xenoph.*

Aspernatio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* τὸ καταφρόνημα, αίος, id.

Aspernor, καταφρονέω, aliquem, τινὸς, *Thuc.* aliquid, τινὸς. *Herodian.* amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno, Contemno.*

Aspero, τραχύνω, *Athen.*

Asperso, ἐπιῤῥαντίζω, aliquem, τινὸς, *Thuc.* aliquid, τινὸς. *Herodian.* amicos, ἀμελέω τῶν φίλων, *Xenoph.* nihil, ἀθετέω μηδὲν, *Plut.* Conf. *Sperno, Contemno.*

Aspicio, βλέπω, aliquem amice, πρός τινα φιλοφρόνως, *Xenoph.* aliquem, ἐπιβλέπω εἰς τινα, *Isocr.* πρός τινα, *Lucian.* mente aliquid, ταῖς διανοίαις εἰς τι, *Dem.* aliorum miserias, ἐπιβλέπω τὰς τῶν ἄλλων ἀτυχίας, *Isocr.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xenoph.* fixis oculis aliquem, ἀτενίσιν ὀφθαλμοῖς καθορόω τινὰ, *Lucian.* acri atque acerbo vultu aliquem, βλέμματι δεινῷ ἀφοράω εἰς τινα, *Herodian.* aliquem tyrannice, ἐμβλέπειν τινὶ τυραννικῶς, *Plato.* minaciter aliquem, ὑπερβλέπω τινὰ, id. προσβλέπω, *Aristoph.* εἰσοράω, *Ion.*

Aspiratio, ἡ πνοὴ, ἡς, ας, *Plato.*

Digitized by Google

Aſpiro, ὀπτεύω, ad aliquid, τί, *Eurip.* ad virtutem, ἐφίεμαι τ' ἀρετῆς, *Xenoph.* i. e. faveo & adjuvo aliquid, ἐπιρρίζω τί, *Lucian.*

Aſpis, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xenoph.*

Aſportatio, ἡ ἐξαγωγὴ, ῆς, frumenti, *Cic.* *Iſocr.*

Aſporto, ἐκφέρω, aliquid, τί, *Ariſtoph.* ἐκκομίζω τί, *Thuc.*

Aſpredo, idem quod *Aſperitas.*

Aſſabilis, e, ὁπλίσιμος, ίμη, ιμον, *Athen.*

Aſſatio, ἡ ὄπτησις, εως, *Plut.*

Aſſatura, τὸ ὄπτημα, ατος, τὸ κρέας ὀπτὸν, *Plut.*

Aſſatus, ὀπτὸς, ἡ, όν, ὀπταλίος, ία, έον.

Aſſecla, ὁ ἀκόλουθος, ου, *Dem.* aſſeclas tres aut quatuor habere, ἔχειν ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, *id.* inviſus ob aſſeclarum turbam, φορτικὸς ἀκολουθῶν ὄχλος. *Lucian.* aſſecla Veneris, ἀκόλουθος τῆ Ἀφροδίτης, *Plato.* ὁ ἀμορβεὺς, *Sch. Call.*

Aſſectatio, ἡ ἀκολουθία, ας, *Syneſ.* ἡ ἀκολούθησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἀκολούθημα, ατος, *id.*

Aſſectator, idem quod *Aſſecla.*

Aſſector, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τινος, *Dem.* κατόπιν τινος, παρακολουθέω τινὶ, *Lucian.*

Aſſenſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ Συγκατάθεσις, εως, *Sext. Empir.* ἡ ὁμοφροσύνη, ἡ συμφώνησις.

Aſſenſor, ὁ Σύμψηφος, *Plato.*

Aſſentatio, ἡ κολακεία, ας, *Dem.* ἡ Θωπεία, ας, *Plato.* oratio plena aſſentationis, λόγος μεστὸς κολακείας, *id.* aſſentatio nimia, ἡ ἄγαν κολακεία, *id.* facere aliquid ex aſſentatione. ποιεῖν τι κολακείᾳ, *id.* aſſentationibus delinitus, κολακείαις ψυχαγωγούμενος, *id.* adulationes plus valent, ἰσχύουσι μᾶλλον κολακείαι, *Iſocr.* coërcere alicujus aſſentationem, ἐπίσχειν τινὰ τ' κολακείας, *Dem.* citra aſſentationem audire aliquid, ἀκούειν τι χωρὶς κολακείας, *id.*

Aſſentator, ὁ κόλαξ, ακος, alicujus, τινὸς, *Dem.* ὁ κολακεύων, οντος, τινὶ, *Iſocr.* ὁ δημαγωγῶν, ἀντος, τινὰ, *Dem.* ὁ παράσιτος, ου, *Athen.*

Aſſentatorie, κολακευτικῶς.

Aſſentio, ſ. Aſſentior, ὁμογνωμονέω, alicui in re aliqua, τινὶ ἔν τινι, *Xenoph.* τινὶ ὡς τινος, *Ariſtot.* poſtulatis, Συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλουμένοις, *Dem.* alii, ὁμολογέω ἄλλῳ. *Plato.* opinionibus, ἐμπολιτεύω ταῖς ὑπολήψεσι, *Syneſ.* tibi adoleſcentes habere, ἐμπολιτεύω σοὶ νεωτέρους ἔχειν, *Dem.* tibi, quod, Σοὶ, ὅτι, *Plato.* laudantibus aliquid, Συμφέρομαι ὑμνοῦσί τι, *Plut.* συναινέω.

Aſſentor, κολακεύω, divitibus, τοῖς πλουσίοις, *Plut.* alicui, τινὰ, *Xenoph.* arte, τῇ τέχνῃ, *Iſocr.* inſigniter, ὑπερφυῶς, *id.* χαρίζομαι καθ' ὑπερβολὴν, *Dem.* ὑπερκολακεύω, *id.*

Aſſequor, ὑπικαταλαμβάνω, aliquid, τί, *Plato,* τυγχάνω τινος, *Dem.* virtutem, ἀφικνέομαι ἀρετῆς, *Iſocr.* non aſſequor ſcopum, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ, *Ariſtot.* jaculantes aſſequuntur ſcopum, οἱ βάλλοντες ὑπερτυγχάνουσι, *Plut.* aſſequor gloriam, ὑπερτυγχάνω τ' δόξης, *Dem.* i. e. intelligo aliquid probe, παρακολουθέω τινὶ. Σαφῶς, *Dem.* μανθάνω τι Σαφῶς, *id.* nihil non aſſequor, οὐδεὶς ἀπολείπομαι, *id.*

Aſſer, ἡ Σανὶς, ίδος, *Lucian.*

Aſſerculus, τὸ Σανίδιον, ου, *Æſchin.*

Aſſero, διαιτάομαι, *Plut.* i. e. juxta fero, προσφυτόω, i. e. vindico, ποιοῦμαι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* in libertatem, ἐξαγοράζομαι πρὸς ἐλευθερίαν, *Lucian.*

Aſſertio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſertor, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Aſſervio, ὑποδουλόω, alicui, τινί.

Aſſervo, φυλάττω, aliquid, τί, *Dem.* alicui aliquid, διαφυλάττω τί τινι, *Xen. mem.*

Aſſeſſio, ὁ παρεδρος, ου, *Dem.* alicujus, τινὸς, *Philo.* ὁ προεδρος, ου, ὁ Συνέδρος, ου, *Domoſth.* eligere aſſeſſores, αἱρεῖσθαι συνέδρους, *Iſocr.* mittere aſſeſſores, πέμπειν συνέδρους, *id.* viſum eſt aſſeſſoribus Amphictyonum, ἔδοξε τοῖς συνέδροις τῶν Ἀμφικτυόνων, *Dem.*

Aſſeſſorium, τὸ συνέδριον, ου, *Herodian.*

Aſſeſſura, i. e. dignitas aſſeſſorum, ἡ παρεδρία, ας.

Aſſeveranter, βεβαίως, διισχυριζομένως.

Aſſeverate, idem quod antecedens *Aſſeveranter.*

Aſſeveratio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Aſſevero, διαβεβαιόομαι, *Plut.* ἰσχυρίζομαι, *Syneſ.* quod, διϊσχυρίζομαι, ὅτι, *Plut.*

Aſſideo, παρεδρεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* in judicio, προσεδρεύω ἐν τῷ δικαστηρίῳ, *Chryſ.* aſſidere & aliquid canere jubere, κατακλινοῦς κ' ᾄδειν τι κελεύσιν, *Dem.* aſſideo & immineo rei, προσκαθέζομαι κ' προσεδρεύω τῷ πράγματι, *Dem.*

Aſſidue, συνεχῶς, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* διαλείπως, *N. T.* ἐντελεχῶς, *Plato.*

Aſſiduitas, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.* ἡ ὄπμονὴ, ῆς, *Plato.* ὁ ἐνδελεχισμὸς, οῦ, LXX, ἡ ἐνδελέχεια.

Aſſiduus, a, um, ὁ κ' ἡ συνεχὴς, έος, bellum, πόλεμος. *Dem.* ὁ κ' ἡ ἀδιάλειπτος, ου, *N. T.* ſum in aliqua re, προσκαρτερέω τινὶ, *Dem.* προσμένω τινὶ, ἐπιμελοῦμαι, διατελῶ.

Aſſignatio, ἡ προῖδωσις, εως, *Ariſtot.* ἡ προσαπόδοσις, εως, ἡ ἀπόδοσις, εως, *Dem.*

Aſſigno, ἀποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Plato.* Confer *Attribuo.*

Aſſilio, ὀπιπτεύω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Suid.*

Aſſimilis, e, ὁ κ' ἡ προσόμοιος, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ κ' ἡ παρόμοιος, ου, τινὶ, *Dioſc.* ὁ κ' ἡ παραπλήσιος, *Dem.*

Aſſimiliter, ὁμοίως, *Plut.* παραπλησίως, *Dem.*

Aſſimilo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.* ἀπεικάζω τινὶ, *Herodian.* παραβάλλω τί τινι, *Liban.* τί πρός τι, *Iſocr.* aſſimilior, εἰκω, in nulla re, οὐ ἐοικὼ οὐδὲν, *Dem.*

Aſſimulatio, ἡ ὑπόκρισις, εως, *N. T.* ἡ προσποίησις, εως, *Ariſtot.*

Aſſimulo, προσποιοῦμαι, me eſſe amicum, ἐμαυτὸν φίλον, *Æſchin.* aliquid, ὑποκρίνομαι τι, *Lucian.*

Aſſiſto, παρίσταμαι, alicui, i. e. prope aliquem, τινὶ, *Dem.* i. e. opitulor alicui, τινὶ, *Xen.* τινὶ βοηθός, *id.*

Aſſitus, a, um, παρακείμενος, ένη, ενον.

Aſſo, i. e. tabulas ſterno, σανιδόομαι, *Athen.* i. e. ad ignem torreo, ὀπτάω, carnem non ad ignem, ſed ad ſolem, τὰ κρέας ἐ πρὸς πυρ, ἀλλὰ πρὸς ἥλιον, *Plut.*

Aſſocio, συναπτω. al quem alicui, τινὰ τινι, *Xenoph.* alicui, πρός τινα, *Plut.* προσταιρίζω τινὰ τινι, *Xenoph.*

Aſſolet, εἴωθε, *Plato.* φιλεῖ, *Æſchyl.*

Aſſuefacio, συνηθίζομαι, εθίζω, corpora ad labores, τὰ σώματα πρὸς τοὺς πόνους, *Lucian* aliquem ad clementiam, τινὰ ἐπὶ πρᾶον, *Dem.* ita aliquem, ut, ὥστε διατίθημί τινα, ὥςε, *id.*

Aſſuefactus, ἐθισθεὶς, εισα, ὲν, tacere in re aliqua, σιωπᾶν ἐν τινι, *Plut.* ὁ κ' ἡ συνηθης, ους, alicui rei, τινὶ, *Plut.*

Aſſuetudo, ἡ συνήθεια, ας, *Plut.*

Aſſulto, idem quod *Aſſilio.*

Aſſultus, u, ἡ ὀπιπθησις, εως.

Aſſumo, παραλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *N. T.* aliquem in currum, ἀναλαμβάνω τινὰ ἐφ' ἅρμαξαν, *Xen.*

Aſſumptio, ἡ πρόσληψις, εως, *Rhetor.*

Aſſuo, πρισφάπτω, *Plut.*

Aſſurgo, ἐπανίσταμαι, alicui de ſella, τινὶ ἀπὸ θώκου, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῆς θώκου, *Xenoph.*

Aſt, pro vocula hac poëtica vide *At.*

Aſtacus, ὁ ἀσταχὶς, ὅ, *Ariſtot.*

Aſteriſcus, ὁ ἀστερίσκος, ου, *Theophr.*

Aſtipulatio, ἡ συγκατάθεσις, εως, *Sext.* συγκατανευσις, εως, ἡ κατάνευσις, εως.

Aſtipulator, ὁ συγκατανεύων, ουσ, *Dem.*

Aſtipulor, συγκατανεύω, alicui, τινὶ, *Xen.* προσίθεμαι τινὶ, *Herodian.* ſententiæ alicujus, εἰς τὸν γνώμην τινὸς, *Plut.* tibi in hac lege, σύμψηφός σοί εἰμι τὰ τοῦ νόμου, *Plato.*

Aſto, παρίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.*

Aſtragalus, ἀστράγαλος.

Aſtralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, ὸν, ἀστρῶος, ῶα, ῶον, *Al. Aphr.*

Aſtrepo, ὀπικτυπέω. ῶ.

Aſtricte, προσταλμένως, σπανῶς.

Aſtrictio, ἡ σύψις.

Aſtrictus, a, um, προσταλμένος, ένη, ένον, *Ariſtot.*

Aſtringo, προσίλλω, *Galen.* aliquid aliqua re, προσανατίλλω τί τινι, *Plut.* aliquem ad aliquid, τινὰ πρός, *Chryſoſt.* ἐπισφίγγω.

Aſtrologia, ἡ ἀστρολογία, ας, *Ariſtot.* aſtrologiam tracto, ἀστρολογέω, *Athen.*

Aſtrologicus, a, um, ἀστρολογικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Aſtrologus, i, ὁ ἀστρολόγος, ου, LXX.

Aſtronomia, ἡ ἀστρονομία, ας, *Iſocr.* deditum eſſe aſtronomiæ ſtudio, διατρίβειν ἐν ἀστρονομίᾳ, *id.*

Aſtronomicus, a, um, ἀστρονόμικὸς, ὴ, όν.

Aſtronomus, i, ὁ ἀστρονόμος, ου, *Herodian.*

Aſtruo, κατασκευάζω, *Philo.*

Aſtrum, τὸ ἄστρον, ου, *Ariſtot.* aſtra contemplari, ἀστρονομέω, *Ariſtoph.* ἄστρα καταυοέω. *Laërt.* τὰ ἄνω βλέπω. *Plato.*

Aſtupeo, ὀπιθαυμάζω.

Aſtu, πανοῦργος, utor, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſtus, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δεινότης.

Aſtutia, ἡ πανουργία, ας, *Herodian.* ἡ δολοφροσύνη.

Aſtutus, a, um, ὁ κ' ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.*

Aſtute, κερδαλεως, πανούργως, ago, πανουργεύομαι, *Sirac.*

Aſylum, τὸ ἱδρὺν ἄσυλον, *Philoſtr.*

At, ἀλλὰ, hæc atque illa cauſabitur, at id iniquum eſt, Σκέψις κ' πιθανότης ἐστὶ, ἀλλὰ ἐ δικαιον, *Dem.* καί τοι, at quantum pecuniæ ſodalitatum principes mihi daturos putatis? καί τοι πόσα χρήματα, &c *Dem.* μήτοι, at quis ex ſuperioribus regibus, &c. τις μήτοι τῶν πρὸ ἐμοῦ βασιλέων, *Dion. Halicarn.* τοίνυν, at jam ipſemet accuſationi reſpondere volo, τοίνυν ἤδη κ' αὐτὸς τ' γραφῆς αὐτῆς ἀπολογήσασθαι βούλομαι, *Dem.* ὅμως μὴν ἔν, ὅμως μέντοι, ὅμως δὲ ἔν, at enim, μὲν ἔν, at enim dicat aliquis, φήσει μὴν ἔν, *Dem.* at vero, ἀλλὰ μὴν, at vero illud notum eſt, ἀλλὰ μὴν τοῦτο δῆλον, *id.* at enim, ἀλλὰ γὰρ, at enim nequeo, ἀλλ' ἐ γὰρ δύναμαι, *Plato.* ἀλλὰ δὴ, at enim Deos neque latere, neque cogere poſſibile, ἀλλὰ δὴ θεὸς ὥτε λαθάνειν, ὥτε βιάζεσθαι δυνατὸν, *id.* at certe, at ſaltem, ἀλλά γε, ἀλλ' ἔν γε, & ſi non mediocriter, at certe exiliter, κ' εἰ μὴ μετρίως, ἀλλ' ἀμυδρῶς γε, *Iſocr.* at enim vero, ἀλλὰ, νὴ Δία, vel νὴ Δία ἀλλὰ, at enim vero id forte objiciet nobis, ἀλλὰ, νὴ Δία, ἐκεῖνο ἄν ἴσως εἴποι πρὸς ταῦτα, *Dem.*

Atavus, ὁ προπάππος, ου.

Ater, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Dem.* ater facie, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.* ater cute, ὁ κ' ἡ μελαγχρὼς, ὠτος, *id.* atra dies, ἡμέρα, *Plato.*

Atheus, ὁ ἄθεος, *Lucian.*

Athleta, ὁ ἀθλητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἐπασκήτης.

Athletice, ἀθλητικῶς, *Plut.*

Athleticus, a, um, ἀθλητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Atlepos, ὁ διστίγνος, ου.

Atnepos, ἡ διστίγνη, ης.

Atomus, ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*

Atque, κ', τε, atque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Atqui, καί τοι, atqui conſiderate, O Athenienſes, καί τοι σκέψασθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, *Dem.* κ' μὴν, atqui ne hoc quidem poterunt dicere, κ' μὴν οὐδὲ τοῦτο γ' ἐροῦσιν εἰπεῖν, *id.*

Atramentarium, τὸ μελανοδοχεῖον, ου.

Atramentum, τὸ μέλαν, ανος, *Pol.* τὸ μέλαν, ῷ γράφομεν, *Dioſc.* ſutorium, τὸ χαλκανθον.

Digitized by Google

Atriarius, ὁ αὐλητής, οῦ, ὁ αὐλικὸς, ἕ, ὁ αὐλάρχης, ου, LXX.
Atrienſis, idem quod antecedens *Atriarius*.
Atriolum, τὸ προαυλίδιον, ου.
Atrium, τὸ προαύλιον, ου, *Poll.* ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* τὸ μέλαθρον.
Atrocitas, ἡ ἀμότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀπήνεια.
Atrociter, ἀμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, ἀμὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.* δεινὸς, ἡ, ὸν, ſcelus, ἀδίκημα, *Lycurg.* atrocia committere, δεινὰ ἐργάζεσθαι, *Iſocr.*
Attactus, us, ἡ ἐπαφὴ, ῆς. *Plato.*
Attamen, ἀλλὰ μὴν, attamen facta ſunt iſta, ἀλλὰ μὴν γέγονε ταῦτα, *Dem.* ὃ μὴν ἀλλὰ, vereor dicere, attamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ὃ μὴν ἀλλ' ἐρῶ, id. ὃ μὴν ἀλλ' ὅμως, attamen habet aliquam excuſationem, ὃ μὴν ἀλλ' ἔχει γέ τινα ῥᾳθυμίαν ὅμως, id. ἀλλ' ὅμως, attamen dixi ego, ἀλλ' ὅμως ἔφην ἐγὼ, id.
Attamino, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Attemperate, σφοδρασμῶς, ευκράτως.
Attemperans, attemperandi vim habens, σφοδραστικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.* σφοδρατικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Attemperatio, ἡ ἐπίκρασις, εως, *Gal.*
Attempero, σφοδράννυμι, *Gal.*
Attendo, προσέχω, animum ad aliquid, τὸν νοῦν τινι, *Iſocr.* verbis, τοῖς λόγοις, id.
Attente, προσεκτικῶς, *Suid.* φιλικώτερον.
Attentio, ἡ προσοχὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ κατανόησις.
Attento, πειράω, aliquem, τινὰ, *Plut.* καταπειράω, *Apocryph.*
Attentus, a, um, προσεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* facere attentum, ποιεῖν πρόσεκτικον, *Ariſtot.*
Attenuate, λεπτυνομένως.
Attenuatio, ἡ λέπτωσις, ὁ λεπτυσμὸς, οῦ.
Attenuo, λεπτύνω, aliquid, τὶ, ἰσχαίνω τὶ, *Ariſtot.*
Attero, προσρίβω, aliquid alicui, *Baſil.* παρατρίβω τι πρός τι, *Ariſtot.* σμύχω, aliquem, καταπατρίβω τινὰ, *Thuc.*
Atteſtatio, ἡ σύμμαρτυρία, ας, *Thuc.*
Atteſtor, σύμμαρτυρέω, i. e. teſtimonium tribuo alicui, τινὶ, *Lucian.* i. e. teſtimonio meo confirmo, πρόσμαρτυρέω, dictum, πρὸς ῥηθέντι, *Plut.* i. e. teſtem allego aliquem, σύμμαρτύρομαί τινα, *Dem.*
Attexo, πρόσυφαίνω, *Plut.* παρυφαίνω, *id.* ἐπιψαύω, i. e. addo, προσίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.* σωρεύω τι πρός τι, *Plato.*
Attineo, προσήκω, iſta attinent ad me, ταῦτα προσήκει μοι, *Dem* προσήκει μοι τοῦτο, quantum ad me attinet, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκον μέρος, quod attinet ad bellica opera, ὅσον πρὸς τὰ πολεμικὰ, *Herodian.* quod quidem ad illum attineret, ὅσον ἐπ' αὐτῷ, id.
Attingo, ἁπτομαι, pecuniam, τῶν χρημάτων, *Iſocr.* ſacra, ἅπτομαι τῶν ἱερῶν, *Dem.* aliquid, καθάπτομαί τινος, *Plut.* annum decimum, δεκαίνω ἔτος δεκάτον, *Herodian.*
Attollo, αἴρω, manus, τὰς χεῖρας, *Ariſtoph.* baculum, ἐπαίρω τὸν βακτηρίαν, *Thuc.* ruſtem, διαίρω τὸ ῥόπαλον, *Lucian.* aliquid, διαίρω τι ἄνω, *Xenoph.* in altum, διαίρω εἰς ὕψος, *Gregor.* a terra, ἐξαίρω ἀπὸ γῆς, *Ariſtot.* vocem, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, *Dem.* aliquid, ἀναβιβάζω τι, *Thuc.* manus in cœlum, ἀνατείνω τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν, *Ariſtot.* πρὸς τὸν οὐρανὸν, *Xen.* ἀναφέρω.
Attondeo, ἐπικείρω, aliquid, τί.
Attonite, ἐκστατικῶς, *Plut.*
Attonitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐμβρόντητος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀποτληκτος, ου, id. ἐκστατικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ſum, διδιτίομαι, *Lucian.* ἐμβιβρόντημαι, *Plut.* fio, ἐκπλήσσομαι, adſpectu, πρὸς τὴν ὄψιν, *Plut.* calamitate, ὑπὸ τῆς συμφορᾶς, id. attonitum aliquem reddo, ἐκπλήττω τινὰ, *Æſchin.* ἀτύζω, *Theoc.*
Attono, ἐμβροντάω, *Plut.* ἐκπλήσσω, *Plut.*
Attractio, ἡ ἕλξις, εως, *Al. Aphrod.* ἡ ὁλκὴ, ῆς, humoris, τοῦ ὑγροῦ, *Theophr.* ἡ ἴλκυσις, εως, ὁ, ἑλκυσμὸς, οῦ, ἡ ἐπίσπασις, εως, *Al. Aphrod.*
Attractorius, a, um, ἑφολκὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*
Attractus, a, um, ὁ ἢ ἐπίσπαστος, ου, malum, κακὸν, *Hom.*
Attraho, ἑφέλκω, navem, ναῦν, *Herodian.* poſteriores pedes, ὑπισθεν τὰ ὀπίσθια, *Hipp.* multitudinem, ἐπάγω τὸ πλῆθος, *N. T.* aliquem divitiis, προσάγομαί τινα χρήμασι, *Plato.*
Attractio, ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Attrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* arma, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, *Chryſ.* aliquem, ἐφάπτομαί τινος, *Heridian.*
Attribuo, προστίμα, alicui aliquid, τί τινι, *Ariſtot.* aliquid Deo, ἀνατίθημί τι Θεῷ, *Syneſ.* alicui nomen, δίδωμι vel ὑποδίδωμί τινι ὄνομα, *Dem.* filio nomen patris, τίθημι υἱῷ τὸνομα πατρὸς, id. alicui aliquid per ſortem, ἐπικληρόω τί τινι, idem.
Attributio, ἡ ὑπόδοσις, εως, ἡ ὑπονομὴ, ῆς.
Attritus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνάτριπτος, ου, veſtis, ἱμάτιον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ παρείτριπτος, ος, ſum bellis, ἐξαθενέω πολέμοις, *Herodian.*
Attritus, us, ἡ παράτριψις, εως, *Dioſc.* ὑποτρίβη, ῆς, *Dem.*
Avare, φιλογρηματικῶς, *Dem.* φιλοχρηματως, *Iſocr.* ita avare gerere ſe adverſus aliquem, ut, ὥστω φιλογρηματικῶς ἔχειν πρός τινα, ὥσε, *Iſocr.* φιλοχρήματος ἔχειν τινὶ, *Dem.* φειδωλῶς.
Avariter, idem quod *Avare*.
Avaritia, ἡ πλεονεξία, ας, *Dem.* ἡ φιλαργυρία, ας, *Iſocr.* ἡ φιλοχρηματία, ας, *Plato.* ἡ φιλοπλουτία, ας. id. ἡ αἰσχροκέρδεια, *Dem.* τὸ πλεονέκτημα, ατος, id. ſordes & avaritia, αἰσχροκέρδεια καὶ πλεονεξία, id. opum augendarum cupiditas, ἡ τῶν πλεονεκτεῖν ἐπιθυμία, id. venire eo avaritiæ, ἥκειν εἰς τοῦτο τῆς πλεονεξίας, *Iſocr.* avaritiæ cauſſa ne ab aris quidem manus abſtinere, πλεονεκτήματος ἕνεκα οὐδὲ τῶν ἱδρυμένων ἀπέχεσθαι, *Dem.* uti avaritia adverſus aliquem, χρῆσθαι πλεονεξίᾳ πρός τινα, id. ποιεῖσθαι πλεονεξίαν παρά τινος, vel πρός τινα, *Iſocr.* non concedere quidquam avaritiæ alicujus, μὴ ἐπιτρέπειν τι τῇ πλεονεξίᾳ τινὸς, *Dem.* coërcere alicujus avaritiam, ἐπισχεῖν τινα τῆς πλεονεξίας, id. omittere, omiſſam facere avaritiam, παύεσθαι τῆς πλεονεξίας, id. alienum eſſe ab avaritia, ἔξω εἶναι τῶν πλεονεκτημάτων, id.
Avarus, a, um, ὁ πλεονέκτης, ου, *N. T.* πλεονεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ φιλάργυρος, ου, *Plato*, ὁ ἢ ἡ φιλοχρήματος, ου, id. ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδὴς, ἐς, *Dem.* ad avaritiam bene paratus, πλεονεκτῆσαι εὖ πεφυκὼς, id. ξυμπρὸς πλεονεκτεῖν, id. cujus omnia ſtudia ad avaritiam referuntur, ὁ ὧδε τῇ τῶν πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶν, id. referens conſilia ſua ad avaritiam, ἐξετάζων τὰς λογισμὰς πρὸς πλεονεξίαν, id. μηδὲν ἄλλο σκοπῶν, πλὴν ὅπως πλέον ἕξει, id.
Auceps, ὁ ὀρνιθοθήρας, ου, *Plut.* ὁ ὀρνιθοθὴς, ου, *Æl.* verborum, λεξιδίων θηρήτωρ, *Democr.* ὁ ἰξευτὴς, *Bion.*
Auctarium, ἡ προσθήκη, ης, *Plato.* τὸ σύμμετρον, ου, *Theocr.* τὸ σύμβλημα, ατος, *N. T.* auctarium addo, ἐξ σύμμετρα προσίθημι, *Galen.* σύμμετρον, *Lucian.*
Auctio, ἡ αὔξησις, εως, *Athen.* i. e. Venditio publica, ἡ δημοπρασία, ας, ἡ, ἀποκήρυξις, εως, ἡ πρᾶσις, εως, *Lucian.* auctionem facere bonorum alicujus, κηρύττειν τὰ τινος, *Plut.* bonorum paternorum, κύρττειν τὰ πατρῷα, id. alicujus, ἀποκηρύττειν τι, *Lucian.*
Auctionor, λαφυροπωλέω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Athen.* omnem prædam, πᾶσαν τὴν λείαν, *Polyb.* ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, ὁ αὔξων, ονος, *Iſocr.* i. e. ſuaſor, cauſſa, αἴτιος, ου, ſtudii alicujus, σπουδῆς τινὸς, *Iſocr.* tibi ſum hujus rei, αἴτιός σοι τούτου εἰμι, *Iſocr.* αἴτιος σοι τούτου γίγνομαι, *Dem.* tibi non ſum hujus, ἀναίτιος σοι τούτου εἰμι. *Plato.* qui non eſt auctor malorum, ἀναίτιος τῶν κακῶν, *Plut.* auctorem ſe præbere alicujus rei, ὑποσημαίνειν τι, *Plato.* libri, ὁ συγγραφεὺς, έως, auctore carens, ὁ μὴ ἢ ἀδέσποτος, ου, fama, φήμη, *Plut.* ſic ἄγραφος ἀδέσποτον, cujus auctor incertus eſt.
Auctoramentum, τὸ ὄψιον, ου, *Plato.*
Auctoritas, τὸ ἀξίωμα, ατος, τὸ κῦρος, ἡ οὐσία, ας, vir magnæ auctoritatis, ἀνὴρ ἀξιώματος μεγάλου, *Plut.* ἡ ἐξουσία, ας, auctoritatem conſequi, λαβεῖν ἐξουσίαν, *Dem.* ἡ αὐθεντία, ας, *Baſil.* auctoritate mea probo, αὐθεντίῳ, id. auctoritatem mihi in aliquem ſumo, αὐθεντίῳ τινὸς, *N. T.* auctoritate polleo, ἐυνομῶ, *Æſchin.* auctoritate aliquem ſupero, κατὰυνομῶ τινός.
Auctoro, προεισποιέομαι, aliquem, τινὰ, *Thuc.*
Auctus, idem quod *Auctor*.
Aucupium, ἡ ὀρνιθοθήρα, ας, ars aucupii, ἡ ὀρνιθοθηρευτικὴ, ῆς, *Plato.*
Aucupor, ὀρνιθοθηράω, *Poll.* θηρεύω, *Iſocr.* tempus, θηρεύω χρόνον, *Plato.* leviſſimam quamque occaſionem aliquem occidendi, εὔχομαι προφάσιος ὀλίγου λαβεῖν εἰς τὸ ἀποκτεῖναί τινα, *Herodian.* ἰξεύω.
Audacia, ἡ τόλμα, ης, *Demoſth.* τὸ θράσος, ους, id. ἡ θρασυτης, ητος, *Iſocr.* θυμὸς, *Plato.* audacia & confidentia, τόλμα καὶ θρασύτης, *Dem.* audacia & impudentia, τόλμα καὶ ἀναισχυντία, id. θράσος καὶ ἀναίδεια, id. eo venire audaciæ, ut, εἰς τοσοῦτο ἥκειν τόλμης, ὥσε, id. εἰς τοῦτο θράσους ἀφικνεῖσθαι, ὥστε, id. εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐλθεῖν, ὥστε, id. pari audacia uti, ἴσας τόλμας παρέχειν, *Iſocr.* ſumere aliquam audaciam, λαβεῖν τινα τόλμαν, *Dem.* habere audaciam, ἔχειν τόλμαν, *Iſocr.* præſtare audacia cæteris, ὑπεραίρειν τόλμῃ ἄλλους, *Dem.* cripere alicui audaciam, παραιρεῖσθαι τὴν θρασύτητά τινι, id.
Audaciter, vel quod idem eſt
Audacter, τολμηρῶς, *Thuc.* θρασέως, *Dem.* θρασύτερον, id. θαρσαλέως, *Iſocr.* θαῤῥαλέως, id. φιλονεικότερον, id.
Audacule, *Adv.* τολμηρότερον, *N. T.*
Audaculus, a, um, τολμηρότερος, ἁ, ον, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμηρὸς, μὰ, ρὸν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ προπετὴς, ές, id. θρασὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ φιλοκίνδυνος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ αὐτόλμος, ου, *Herodian.* audax & promptus, τολμῆσαί τὸ ἔμα καὶ δρῦσαι πεφυκὼς, id. nemo tam audax erit, aut deploratæ fidei homo, ὑδεὶς οὕτω τολμηρὸς ἔσαι, καὶ ἀπονενοημένος ἀνθρωπος, *Dem.* cum audacia, audacter, μετὰ θρασύτητος, *Iſocr.* audacia alios ſuperans, τόλμῃ ἄλλους ὑπεραίρων, *Dem.* reddere aliquem audacem, ἐμβάλλειν τινὶ θάρσος, *Herodian.* homo audax, ὁ τολμητὴς, οῦ, *Thuc.* facinus audax, τὸ τόλμημα, ατος, id. παράτολμον ἔργον, *Polyb.* nimium audax, ὁ ἢ ἡ παράτολμος, ου, *Plut.*
Audens, θαῤῥαλέος, ἁ, ον, *Xenoph.* Confer antecedens *Audax*.
Audenter, θαῤῥαλέως, *Plato.* Confer *Audaciter*.
Audeo, τολμάω, *Demoſth.* θαρσέω, *Xenoph.* θαῤῥέω, *Iſocr.* θρασυνομαι, *Demoſth.* audeo videre, τολμάω βλέπειν, id. cum periculo audere aliquid bonum, μετὰ κινδύνου τολμᾶν τι ἀγαθὸν, *Thuc.* audere iter ſuccipere, θαῤῥεῖν τὴν ὁδὸν, *Syneſ.* audere pugnam ſuſcipere, θαῤῥεῖν πρὸς μάχην, audeo tibi committere arcanum, θαῤῥῶ σοι τὸ ἀπόῤῥητον, *Chryſ.* contra aliquid, καταθαῤῥέω τινὸς, *Herodian.*
Audientia, ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.* audientiam facio, ποιέω ζιωπὴν, *Xenoph.*
Audio, ἀκούω, aliquid ab aliquo, vel ex aliquo, τὶ ἐκ τινος, *Iſocr.* aliquid ex ſeniorib. τί παρὰ πρεσβυτέρων, *Dem.* aliquem accuſare ſive accuſantem, ἀκροῶμαί τινος κατηγορῦντος, *Dem.* aliquem, ut præceptorem, διακούω τινὸς, *Plut.* ſermones magicos,

Digitized by Google

gicos, διακύω λόγων μαγικῶν, *id.* aliquem docentem aliquid, διακύω τί τι Ⓖ, *Plato.* aliquem, τινὸς, vel aliquid, τι, vel etiam τινὸς, *Dem.* ἀκούω, vel ἀκροάομαι, libenter, ἀσμένως. benigne, εὐνοϊκῶς, tacite, ζιζῆ, libentiſſime, ἥδιστα, invite, ἀηδῶς, faſtidioſe, δυσκόλως, cum horrore & gemens & demiſſo in terram capite, πεφρικὼς καὶ στένων καὶ εἰς τὴν γῆν κύπτων, cum invidia, φθόνῳ, alieniore animo, ἀλλοτριώτερον, iniquioribus auribus, δυσχερέστερον, &c. *Dem.* & *Iſocr.* bene, i. e. laudor, ἀκούω καλῶς, male, i. e. vituperor ab aliquo, ἀκούω κακῶς ὑπό τινος Ⓖ, vel παρά τινος Ⓖ, *Plut. Plat. Thuc.* i. e. *nominor, dicor*, audio vir bonus, ἀκούω ἐσθλός, *Theocr.* Argivi audiunt primi eſſe, Ἀργεῖοι ἀκοῦσι πρῶτοι εἶ *Herodot.*

Auditio, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Æſchin.*

Auditiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Auditor, ὁ ἀκουστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἀκροατὴς, οῦ, *Dem.* ἀκούων, οντος Ⓖ, *id.* ὁ ὀκροώμενος Ⓖ, ου, *Iſocr.* benignus, εὐμενῶς ἔχων, *Dem.* gratioſiſſimus, χαριέστατος Ⓖ, *Iſocr.* moroſus, δύσκολος Ⓖ, *id.* nancifci auditores benevolos, τυχεῖν ἀκροατῶν εὐμενῶς ἐχόντων, *Dem.* præbere ſe auditorem æquum, παρέχειν αὐτὸν ἀκροατὴν ἴσον, *id.* non abuti benignitate auditorum, χρῆσθαι ζυμμετριώτερον τῇ δωρεᾷ τῶν ἀκουόντων, *id.* delectare auditores orationis alicujus, τέρπειν τὰς ἀκοὰς τοῦ λόγου τινὸς, *Iſocr.* demulcere auditores, ψυχαγωγεῖν τὰς ἀκροωμένας, *id.* faſtidium parere auditoribus, ὄχλον παρέχειν τοῖς ἀκούσιν, *id.* ἀλγεῖν ποιεῖν τὰς ἀκούοντας, *Dem.*

Auditorium, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Auditus, a, um, ἠκουσμένος Ⓖ, ένη, ένον, afferre rem auditam, προσφέρειν ἀκοὴν, *Dem.* teſtari rem auditam, μαρτυρεῖν τὴν ἀκοὴν, *id.*

Auditus, us, ἡ ἀκοὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀκρόασις, εως, *Iſocr.* facilis, ἡ εὐηκοΐα, ας, hebes ſive difficilis, ἡ δυσηκοΐα, ας, *Hippocr.* gravis, ἡ βαρυηκοΐα, ας, *id.* acutus, ἡ ὀξυηκοΐα, ας, auditu jucundus, ἀκοὴν ἡδὺς, aliquid ſcire, διὰ τῆς ἀκοῆς ἔχειν ὅτου τινὸς, *Iſocr.* perceptibilis, ἀκουστὸς, ἡ, όν, *id.* non indignus, οὐκ ἀπάξιος Ⓖ ἀκοῦσαι, *Plato.*

Ave, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xenoph.*

Aveho, ἀπάγω, *Ariſtot.*

Avellana, τὸ λιπλοκάρυον, ου, vel τὸ λεπλὸν κάρυον, *Dioſc.*

Avello, ἀποτίλλω, aliquid, τι, *Plut.* ἀποσπάω, aliquem ab aliqua re, τινά τινος Ⓖ, *id.* τινὰ ἀπό τινος Ⓖ, *Xen.* ἀποσύρω.

Avena, ἀκρόσπελος Ⓖ, ου, *Dioſc.*

Aveo, ἐφίεμαι, *Dem.* aliquid, γλίχομαί τινος, *Iſocr.* ὀθυμέομαι τινός, *Dem.* σπεύδω τινός, *Iſocr.* Vide *Cupio*, item *Deſidero.*

Avernalis, e, ὁ ἡ ἀόρνειος Ⓖ, ον.

Avernus, ὁ ἄορνος Ⓖ, ου.

Averruncо, ἀποτρέπω. Vide *Averto.*

Averſabilis, e, ὁ ἡ ἀποτρόπαιος Ⓖ, ον, *Plato.*

Averſatio, ἡ ἀποστροφὴ, ῆς. *Themiſt.*

Averſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ἀποστρεφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Averſor, ἀποστρέφομαι, aliquem, τινὰ, *Galen.* deprecationem alicujus, ἀποτρέπω τὴν δέησίν τινος Ⓖ, *Plut.* ἀποτροπιάζομαι, *Syneſ.*

Averſor, oris, ὁ ἀποστρεπτὴς, οῦ, malorum, ὁ ἀποτρόπαιος Ⓖ, Jupiter averſor, ζεὺς ἀποτρόπαιος Ⓖ, *Luc.* ὁ ἀπότροπος Ⓖ, ου, *Plato.*

Averſus, a, um, ἀπεστραμμένος Ⓖ, ένη, ένον, ὁ ἡ ἀπέστροφος Ⓖ, ου, a Deo, τοῦ Θεοῦ, *Syneſ.*

Averto, ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος Ⓖ, *Plut.* aliquid, ἀποστρέφω τι, *Lucian.* oculos, & in terram deſpecto, ἀποστρέφομαι καὶ κάτω βλέπω, *Herodian.* me, i. e. averſor, pedem averto ab aliquo, ἀποτρέπομαί τινος Ⓖ, *id.* quod Dii avertant! ὃ μηδεὶς ποιήσειε Θεῶν, *Dio.* invidiam ab aliquo, ἀπιλαύω φθόνου τινὸς, *Æl.*

Aufero, ἀπαίρω, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τινός τι. *Xenoph.* τινα τι, *Plut.* τινί τι, *Iſocr.* aliquid vi, τὶ βίᾳ, *Dem.* lucem e mundo, ἐξαιρέομαι τὸ φῶς ἐκ τοῦ κόσμου, *id.* quod auferri non poteſt, ὁ καὶ ἡ ἀναφαίρετος Ⓖ, ον, *Herodian.*

Aufugio, ἀποδιδράσκω, ad aliquem, πρός τινα, *Xenoph.* inde, ἐκεῖθεν, *Lucian.* ἐκεῖθεν διαδιδράσκω, *Iſocr.* una ab opere, συναποδράω ἀπὸ τοῦ ἔργου, *Herodian.*

Augeo, αὐξάνω, res parvas verbis, τὰ μικρὰ πράγματα τοῖς λόγοις, *Iſocr.* honoribus aliquem, τινὰ ταῖς τιμαῖς, *Xenoph.* famam meam, ἐμὲ, *Iſocr.* alicui amorem, ἐπιτείνω τινὶ τὸν ἔρωτα, *Lucian.* rem familiarem, τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν πολλῷ ποιέω, *Iſocr.*

Augeſco, αὐξομαι, *Dem.* αὐξάνομαι, *Dem.* in tantum, ὀθ' ὅσον αὐξάνω τοσοῦτον, maxime, μεγίστη, &c. *Iſocr.* artes augeſcunt, ἐπιδόσεις γίγνονται τῶν τεχνῶν, *id.* virtutes augeſcunt ex aliqua re, ἐπιδόσις ἀρετῆς τῷ ὀρθῷ ἔσεσθαι ἔκ τινος Ⓖ, *id.* res hoſtium augeſcunt, τὰ τῶν πολεμίων ἐπιδίδωσι. *Dem.* Confer *Creſco*, item *Incrementum.*

Augmentatio, αὔξησις, εως, *Athen.*

Augmentum, ἡ αὔξη, ης, *Suid.* ἡ αὔξησις, εως, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Iſocr.*

Augur, ὁ οἰωνοσκόπος, οῦ, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Heſych.* ὁ ὀρνιθοσκόπος Ⓖ, ὁ οἰωνόμαντις.

Auguraculum, τὸ οἰωνοσκοπεῖον, ου, τὸ οἰωνιστήριον, ου.

Auguralis, e, οἰωνικὸς, ὴ, όν, ſcientia ſ. diſciplina, ἡ οἰωνικὴ, ῆς, ἡ οἰωνιστικὴ, ῆς, *Plut.*

Auguratio, ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ οἰωνισις, εως.

Augurate, οἰωνιστικῶς.

Auguratus, us, ἡ οἰωνικὴ, ῆς.

Augurium, ὁ οἰωνισμὸς, οῦ, LXX. ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ οἰωνισμα, ατος Ⓖ, *Herodian.* τὸ οἰωνιστήριον, ου, *Xenoph.* ἡ οἰωνοσκοπία, ας, ἡ ὀρνιθεία, ας. *Suid.*

Augurior, οἰωνίζομαι, aliquid eſſe alicui incommodum, τί τινι ἐστὶν ἀνεπιτήδειον, *Xenoph.* caſum. τὸ σύμπτωμα, *Ariſtot.* οἰωνοσκοπέω, μαντεύομαι, *Dem.* κατοιωνίζομαι, *Phalar.* ὀρνιθεύομαι, *Suid.* bene. φήμην ἀγαθὴν ποιέομαι, *Ariſtot.* φήμην ἀγαθὴν λέγω, *Ariſtoph.* φήμην ἀγαθὴν μαντεύομαι, *Plato.*

Auguſta, æ, cognomen Imperatricum Romanarum, ἡ σεβαστὴ, ῆς, *Herodian.*

Auguſtale, τὸ ἀυγεστεῖον, ου.

Auguſte, σεβασμίως, σεμνῶς.

Auguſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ σεβάσμιος Ⓖ, ου, nuptiæ, γάμος, *Herodian.* σεμνὸς, ὴ, όν.

Auguſtus, cognomen Imperatorum Romanorum, ὁ σεβαστὸς, οῦ, *Herodian.*

Auguſtus, menſis, ὁ Αὔγουστος Ⓖ, ου, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος Ⓖ, *Dem.*

Avia, ἡ μαμμη, ης, ἡ μάμμη, ης, *N. T.* qua matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.*

Aviarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος Ⓖ, τὸ ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ ὀρνιθοκομεῖον.

Aviarius, ὁ ὀρνιθοκόμος Ⓖ.

Avicula, τὸ ὀρνιθιον, ου, LXX. τὸ ὀρνιθάριον, *Plut.*

Avide, ἐπιθυμητικῶς, *Poll.* i. e. avare, πλεονεκτικῶς, *Dem.* φιλοχρημάτως, *Iſocr.* it. ἐκθύμως.

Aviditas, ἡ ὀθυμία, ας, cibi, τῆς σίτου, *Xenoph.* τὸ ὄπτυσμα, ατος, *Plato*, ἡ ὀπτύσμησις, εως, *Ariſtot.* Confer *Avaritia.*

Avidus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλοθυμος Ⓖ, ου, alicujus rei, τινος, ὀθυμητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* i. e. avarus, ὁ πλεονεκτικὸς, ὴ, όν, *Lem.* i. e. lubens, ἄσμενος Ⓖ, ένη, ενον, *id.* lucri, ὁ καὶ ἡ φιλοκερδὴς ές Ⓖ, *Ariſtoph.* avidus lucri ſum, φιλοκερδέω, *Xenoph.* bibi, ὁ καὶ ἡ φιλοπωλμος, cædis, φιλόμαχος Ⓖ.

Avis, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ιθος Ⓖ, *Dem.* τὸ ὄρνιον, ου, *Plut.* major, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *id.*

Avitus, a, um, παππώος Ⓖ, ωα, ωον, cui avita, & paterna gloria eſt, ᾧ παππῶα καὶ πατρῶα δόξα ὑπάρχει, *Dem.* i. e. a majoribus acceptus, προγονικὸς, ὴ, όν, gloria, κλέος Ⓖ, *Herodian.*

Avius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος Ⓖ, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἄνοδος Ⓖ, ου, *Xenoph.* ἀδιέξοδος Ⓖ.

Aula, ἡ αὐλὴ, ῆς, *Athen.* regia, τὸ βασίλειον, ου, *Dem.* ἡ αὐλὴ βασίλειος Ⓖ, *Herodian.* aulæ princeps, ὁ αὐλαρχης, ου, LXX.

Aulæum, τὸ αὐλαῖον, ου, *Plut.* τὸ καταπίτασμα, ατος Ⓖ, *Philo.* τὸ περιπέτασμα, *Plut.*

Aulicus, a, um, αὐλικὸς, ὴ, όν, adulator, κόλαξ, *Plut.* famulitium, οἱ ὅτι αὐλῆς οἰκεῖ, *Herodian.*

Avocamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, τὸ ἀπόκλημα, ατος Ⓖ.

Advocatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Plat.* ἡ ἀποσροφὴ, ῆς, *Themiſt.*

Avoco, ἀποκαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἀποτρέπω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος Ⓖ, *Iſocr.* τινὰ ἀπό τινος Ⓖ, *Thuc.*

Avolo, ἀφίπταμαι, *Lucian.*

Aura, ἡ αὔρα, ας, vel αὖρα, ας, *Ariſtot.* adflat, εισπίπτει, *Ariſtoph.* fert, φέρει, *Xenoph.* aura perfloti, αὖραις διαπνεῖσθαι, *id.* aurum captare, αὖραν διώκειν, *id.* aurum hominum captans, ὁ καὶ ἡ ἀνθρωπάρεσκος Ⓖ, ου, *N. T.*

Auramentum, ſ. vas aureum, τὸ χρύσωμα, ατος Ⓖ, *Athen.* ὁ χρυσὸς, οῦ, *id.*

Auraria, ſc. officina, τὸ χρυσοῤῥεῖον, ου.

Auratius, χρύσεος, *contr.* χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Confer *Aureus.*

Aurarius, i. e. aurifex, ſive aurifuſor, ὁ χρυσοχόος Ⓖ, ου, *Dem.* ars aurarii, ἡ χρυσοχοϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *id.* officina ejuſdem, τὸ χρυσοχοεῖον, ου, *id.* aurarius fum, aurum fundo, χρυσοχοέω, *Dinarch.* Conf. *Aurifex.*

Aurata, *piſcis*, ὁ καὶ ἡ χρύσοφρυς.

Auratura, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Auratus, a, um, κεχρυσωμένος Ⓖ, ένη, ένον, ſtatuæ, εἴδωλα κεχρυσωμένα, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὁλόχρυσος, ου, ornatus, κόσμος Ⓖ, *Plato*, ἐγχρυσωσις, χρυσωτὲς.

Aureolus, a, um, i. e. auri colorem referens, ὁ χρυσίτης, ου, *fem.* ἡ χρυσίτις, ιδος, arena aureola, ψάμμος χρυσῖτις, *Heraclot.*

Aureus, a, um, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, aurea corona, στέφανος Ⓖ, *Dem.*

Aurichalceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀρείχαλκος, ου, columna, στήλη, *Suid.*

Aurichalcum, ὁ ὀρείχαλκος Ⓖ, ου, *Plato.*

Auricula, τὸ ὠτιον, ου, *Lucian.* τὸ λόβιον, ου, *Dem.*

Auricularis, e, ὠτικὸς, ὴ, όν, *Galen.*

Aurifaber, idem q od *Aurifex.*

Aurifex, ὁ χρυσουργὸς ὁ, LXX. ὁ χρυσοπειὸς, οῦ, *Lucian.* χρυσοχόος, ου, quod tamen proprie *Aurifugorem* notat. Vide *Aurarius.*

Aurificina, τὸ χρυσοτεχνεῖον, Gl. V.

Aurifodina, τὸ χρυσωρυχεῖον, ου, *Strabo.*

Auriga, ὁ ἡνιοχὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ ἑρματηλάτης, ου, *id.*

Aurigarius, ὁ ἁρματοποιὸς, οῦ, *Heſych.* ſum aurigarius, ἁρματοποιεῖν, *Poll.*

Aurigatio, ἡ ἡνιοχησις, εως, *Philo*, ἡ ἡνιοχεία, ας, *Herod.* ἡ ἁρματηλασια, ας, *Lucian.*

Aurigo, inis, ὁ ἐκτρὶς, ῆ, *Hippocr.* aurigine laberans, ὁ καὶ ἡ ἐκτριάδης, ές Ⓖ, *id.* aurigini ſimilis, ὁ καὶ ἡ ἐκτριάδης, ές Ⓖ, *id.* aurigine labero, ἐκτρέω, *Diſc.* aurigine tentor, ἐκτορεύομαι, *Hippocr.*

Aurigor, ἡνιοχέω, *Herodian.* ἡνιοχεύω, *Athen.*

Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν, ου, *Dioſc.*

Auris, τὸ οὖς, ὠτος, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ῆς, ſeu potius aures, αἱ ἀκοαὶ, ῶν, *Lucian.* aures alicui obtundere dicendo, τὰ ὦτά τινος Ⓖ ἐμπλῆθειν λέγων, *id.* corrumpere aures alicujus, διαφθείρειν τὰ ὦτά τινος Ⓖ, *id.* mederi auribus aliquorum, ἰᾶσθαι τὰ ὦτά τινων, *id.* aures eruditas habere, ἔχειν ὦτα πεπαιδευμένα, *Ælian.* obturare aures, ne, ἀποφράττειν τὰς ἀκοὰς, μὴ, *Lucian.* obrepere auribus alicujus, κλέπτειν τὰς ἀκοὰς τινος Ⓖ, *Æſchin.* aures arrigere, ἀνορθιάζειν τὰ ὦτα, *Philo*, aures paſcere, ἡσυχίαν ἄγειν μᾶλλον τὰς ἀκοὰς, *Æl.* aures permulcere, τέρπειν ἀκοὴν καταλεῖν, *Greg.* auribus egere, τῆς ἀκοῆς ἐπιδιδόναι, *Plato*, auribus percipere, ἀκροατίζεσθαι, *N. T.* aure truncatus, ὁ καὶ ἡ ὠτοτμητος Ⓖ, ου, LXX. aurium dolor, ἡ ὠταλγία,

Digitized by Google

γία, ας, *Dioſc.* aurium dolore laboro; ὠταλγέω, *id.* ὠταλγιάω, *id.* laborans, ὠταλγικός, ἡ, όν. aurium ſordes, ἡ κυψέλη, ης, *Alex. Aphrod.*

Auriſcalpium, ἡ ὠτύγλυφις, ιδος, *Plato, Com.*

Auritus, a, um, ὠτωεὶς, ωσα, ον, *Hom.*

Auro, vide *Inauro.*

Autora, ἡ ἑως, ω, *Thuc.* ἡ ἠώς, ſimul cum aurora, ἅμα ἕῳ, *id.* auroræ tempore, ſtatim ab aurora, ἕωθεν, *Xenoph.* ante auroram, πρὸ τ ἕω, *Herodian.*

Aurum, ὁ χρυσὸς, τὸ χρύσιον.

Auſcultatio, ἡ ἀκρόασις, ἑως, *Dem.* ἡ ἀκοὴ, ης, *Iſocr.* ἡ εὐπείθεια, non auſcultatione tantum, ſed & memoria dignum, οὐκ ἀκοῆς μόνον. ἀλλὰ καὶ μνήμης ἄξιον, *Dem.*

Auſcultator, ὁ ἀκροατὴς, οῦ. Conf. *Auditor.*

Auſculto, ἀκροάομαι, *Dem.* Confer *Audio*, i. e. obedio, πειθάρχω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Auſim, τολμήσω.

Auſpex, idem quod *Augur.*

Auſpicatio, εἰς καλὸν, *Plato*, ἐς καλὸν, *Xenoph.* αἴσιος.

Auſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴσιος, ον, fulgura auſpicata, ἀστραπαὶ αἴσιαι, *Xen.* aves auſpicatæ, ὄρνιθες αἴσιοι, *Plut.*

Auſpicium, idem quod *Augurium*

Auſpicor, οἰωνοσκοπέω. ὀρνιθοσκοπέω, I.XX, i. e. inchoo, aggredior, ἄρχομαι, fermonem, τῶ λόγω, *Plut.* κατάρχω τ λόγου, *Plato*, prælium, ἐξάρχω μάχης, *Xenoph.* ἐξάρχομαι πολέμου, *Dem.* pugnam κατάρχομαι τ μάχης, *Polyb.* bellum, κατάρχω τ πολέμου, *Plut.* Confer. *Incipio.*

Auſter, ὁ νότος, ου, *Ariſtot.*

Auſtere, αὐστηρῶς, χαλεπῶς, *Dem.*

Auſteritas, ἡ αὐστηρότης, ητος, *Dion.* ἡ στυφότης.

Auſterus, a, um, αὐστηρὸς, ὰ, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* ut homo, Σκυθρωπὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* Σκυθρωπάζων, οντος, *Dem.* Σκληρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.*

Auſtralis, e, νότιος, ία, ιον, *Ariſt.* mare, Θάλασσα, *Herodot.* auſtrale cœli latus, τὰ νότια, auſtralis ſive auſtrinus flatus, ἡ νοτία, ſc. πνοή.

Auſtrinus, idem quod *Auſtralis.*

Auſum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Aut, ἤ, aut deſiſtendum eſt, aut nemo culpandus, ἢ παυτέον, ἢ μηδενα αἰτιατέον, *Dem.* quomodo quis aut firmiorem, aut juſtiorem rempublicam inveniret? πῶς ἄν τις ἢ βεβαιοτέραν, ἢ δικαιοτέραν πολιτείαν εὕροι; *id.*

Autem, ὄ, dignos quidem laude honorare, delinquentes autem punire, τους μὲν ἀξίως ἐπαινω τιμᾶν, τὸς ὃ ἀδικοῦντας κολάζειν, *Dem.* Deum quidem time, parentes autem honora, τ μὲν θεὸν φόβε, τὸς ὃ γονέας τίμα, τὸς ὃ φίλους αἰσχύνε, τοῖς ὃ νόμοις πείθε, *Iſocr.* Vita brevis, ars autem longa, ὁ βίος βραχὺς, ἡ ὃ τέχνη μακρὴ, *Hippocr.*

Authenticus, a, um, αὐθεντικὸς, ὴ, όν.

Autodidactus, a, um, ὁ καὶ ἡ αὐτοδίδακτος, ου, *Xen.*

Autographum, τὸ αὐτόγραφον, ου, *Plut.*

Automatum, τὸ αὐτόματον ου.

Autumnalis, e, ὀπωρινὸς, ὴ, όν.

Autumnus, ἡ ὀπώρα, ας, *Xen.*

Autumno, νομίζω, *Dem.* οἴομαι, ſ. οἶμαι. Confer. *Existimo.*

Avulſio, ἡ ἀποσπασις, εως.

Avulſus, a, um, ἀποσπαδὴς, εῖσα, έν, ἀπεσπασμένος, ένη, ένον, avulſa pars, τὸ ἀπεσπασμένον, ου.

Avunculus, ὁ μητράδελφος, ου, ὁ τ μητρὸς ἀδελφὸς, *Dem.* ὁ θεῖος.

Avus, ὁ πάππος, ου, *Dem.* avus paternus, πάππος ὁ τοῦ πατρὸς πατρὸς, *id.* avus maternus, πάππος ὁ τοῦ μητρὸς, *id.*

Auxiliaris, e, βοηθικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὀπλιτικὸς, ὴ. όν, *Thuc.* hinc auxiliares copiæ, τὸ ὁπλιτικὸν, οῦ, *id.*

Auxiliarius, ὁ Σύμμαχος, ου, *Dem.* ὁ βοηθὸς, οῦ, *id.* ſocii & adjutores, Σύμμαχοι καὶ βοηθοὶ, *id.* Conf. *Socius* & ſequens *Auxiliator.*

Auxiliator, ὁ βοηθὸς, οῦ, *Dem.* ὁ βοηθὼν, ῶντος, *id.* ὁ ὑπέρτης, ου, *Iſocr.* in pugna ſive certamine, ὁ Σύμμαχος, ου, *Xen.* ὁ Συναγωνιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ Συναγωνιζόμενος, ου, *id.* quærere ſibi auxiliatores, ζητεῖν αὐτῷ βοηθὸς, *Dem.* aſſumere aliquem auxiliatorem, λαμβάνειν τινὰ Συναγωνιστὴν, *Iſocr.* habere aliquem auxiliatorem, ἔχειν τινὰ Συναγωνιστὴν, *id.* Conf. *Adjutor.*

Auxiliatrix, ἡ βοηθοῦσα, ης, ἡ Σύμμαχος, ου, ἡ ὑπέρτης, ου.

Auxilior, βοηθέω, *Dem.* ὑπερέω, *Iſocr.* Συναγωνίζομαι, *Dem.* omnibus viribus auxiliari, παυλὶ δεινῇ χρ τὸ δυνατὸν βοηθεῖν, *Dem.* auxiliari alicui adverſus hoſtes, βοηθεῖν τινι κατὰ τὸς πολεμίους, *id.* prompte auxiliari alicui, προθύμως βοηθεῖν τινι, *id.* προθύμως Συμπολεμεῖν τινι, *id.* προθύμως Συναγωνίζεσθαι, *id.* ἑτοίμως βοηθεῖν, *Iſocr.* ſegniter auxiliari, ὀκνηρῶς βοηθεῖν. Venio vobis auxiliaturus, ἔρχομαι ὑμῖν ὑπερησίων, *Xen. Dem.* Confer ſequens *Auxilium.*

Auxilium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ὑπερία, ας, *Thuc.* numerus auxiliorum miſſorum, ὁ ἐξαμὸς τῆς βοηθείας, *Dem.* auxilium inane fieri alicui, ματαίαν τινὶ γίγνεσθαι βοήθειαν, *id.* accerſere ab aliquo, μεταπέμπεσθαι βοήθειαν παρά τινος, *Iſocr.* polliceri alicui, ἐπαγγέλλεσθαί τινι βοήθειαν, *Dem.* exſpectare alicunde, προσδοκᾶν ἔξειν πυθὲν βοήθειαν, *Iſocr.* decernere, ψηφίσασθαι βοήθειαν, *Dem.* mittere aliquo, πέμπειν βοήθειαν εἰς τόπον τινὰ, *id.* ferre, φοιτᾶν βοήθειαν, *Iſocr.* φοιτᾶν ὑπερίαν, *Thuc.* impedire, κωλύειν τὴν βοηθείαν τινος, *Dem.* auxiliis egere, δεῖσθαι βοηθείας, *id.* uti, χρῆσθαι βοηθείαις, *id.* auxilio alicui venire, ὁρμᾶσθαι βοηθόν τινι, *Xen.* βοηθικὸν εἶναί τινι, *Ariſtot.*

Axilla, ἡ μασχάλη, ης, *Xen.* ἡ μασχαλὶς.

Axioma, τὸ ἀξίωμα, ατος.

Axiomaticus, a, um, ἀξιωματικὸς, ὴ, όν, *Dion. Hal.*

Axis, ὁ ἄξων, ονος, currus, *Xenoph.* mundi, τῦ κόσμου, *Ariſt.*

Axungia, ὕειον σίαρ.

B.

BAbæ! βαβαὶ, babæ! felicitatem, βαβαὶ τ εὐδαιμονίας. Babæ, dicebam ego, &c. βαβαὶ ἦν ὁ ἐγὼ, *Plato.*

Bacca, i. e. fructus, τὸ ἀκρόδρυον, ου, bacca juniperi, item cedri, ἡ ἀρκευθὶς, ίδος, *Dioſc.* bacca lauri, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Theophr.* i. e. margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*

Bacchabundus, a, um, βακχεύων, ουσα, ον.

Bacchanalia, τὰ βακχεύματα, ων, *Plut.* τὰ Διονύσια. ων, *id.* agitare, ἄγειν διονύσια, διονυσιάζειν, *Athen.* συμπαθεῖν τῷ Διονύσω, *Apocrypb.*

Bacchans, βακχεύων, οντος, ὁ καὶ ἡ παράκαχος.

Bacchar, ἡ βάκχαρις, εως, *Dioſc.*

Bacchatio, ἡ βακχεία, ας, *Plut.*

Bacchor, βακχεύω, *Plato.*

Bacchicus, a, um, βακχικὸς, ὴ, όν, διονύσιος, ία, ιον, bacchica dona, διονύσια δῶρα, *Athen.* διονυσιακὸς, ὴ, όν, bacchici chori, διονυσιακοὶ χοροὶ. *id.*

Bacchus, ὁ Βάκχος, ου, ὁ Διόνυσος, ου.

Baccula, τὸ ἀκρόδρυόν, ου.

Bacillus, τὸ βακτήριδιον, ου, ἡ ῥαπὶς, ίδος.

Baculus, ἡ βακτηρία, ας, *Plut.* ſenilis, quo ſenes innituntur, βακτηρία γεροντικὴ. *Theophr.* τὸ βακτήριον, ου, *Ariſtoph.* τὸ βάκτρον, ἡ ῥάβδος, ου, *Xenoph.* baculo innitor ſenum more, βακτηρεύω γεροντικῶς, *Nax.*

Bajulo, βαστάζω, ſenem humeris, χείροντα ἐπὶ τῶν ὤμων, *Ariſt.* ἀγκαλιδοφορέω, ῶ, *Paus.*

Bajulus, ὁ βασάζων, οντος, ὁ φορτοβαστάκτης, ου, *Suid.* ὁ ἀγκαλιδοφόρος, ου, *Poll.* ὁ φορτηγὸς, ὁ νατοφόρος.

Balæna, ἡ φάλαινα, ης, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Balanus, ἡ βάλανος, ου, *Dioſc.*

Balatus, us, τὸ βλήχαμα, ατος, ὁ, βλυχὴ, ῆς, *Æſchyl.*

Balbe, τραυλὰς, βλαισῶς.

Balbus, a, um, τραυλὸς, ὴ, όν, *Plut.* ψελλὸς, ὴ, όν, *id.* βλαισὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ μογιλάλος, *N. T.* ἰχνόφωνος, *Ariſtot.*

Balbuties, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.* ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ ψελλότης, ητος, *Ariſtot.* ὁ ψελλισμὸς, οῦ, *id.*

Balbutio, τραυλίζω, *Ariſtoph.* ψελλίζω, *Ariſtot.* ψελλίζομαι, *Plato*, βατταρίζω, *Lucian.*

Balliſta, ἡ βάλλιστρα, ας,

Balneator, ὁ βαλανεὺς, έως, *Plato*, ὁ βαλανεύτης. ου, *Suid.* ὁ βαλανιώτης, ου, *id.*

Balneatrix, ἡ βαλανὶς ίδος, ἡ βαλάνισσα, ης.

Balneo, i. e. lavo, νίπτω, *Athen.* λούω, *Lucian.* ἐκ λυτρὸν ἔχω, *Herodian.*

Balneolum, τὸ βαλανίδιον, ου.

Balneum, τὸ βαλανεῖον, ου, *Dem.* τὸ λοῦτρον, ου, *Plut.* ὁ κολυνὸς, *Hom.* perferre aliquem in balneum & abluere, ἐπενεγκεῖν τινα εἰς βαλανεῖον καὶ ἀπολύσιν, *Dem.* perferri in balneum, vel ex balneo, φέρεσθαι εἰς βαλανεῖον vel ἐκ βαλανείου, *id.* lavare ſolitus in balneo, λοῦσθαι εἰωθὼς ἐν βαλανείῳ, *id.* uti balneo, χρῆσθαι βαλανείῳ, *Ælian.* χρῆσθαι λούτρῳ, *Herodian.* ad balneum procedere, ὁδὸν λουτρὸν πορεύεσθαι, *id.* i. e. locus balnei, ὁ λουτρὼν, ῶνος, *Xenoph.*

Balo, ſc. ut ovis, vel capra, βληχάομαι, *Ariſtoph.*

Balſamum, τὸ βάλσαμον, ου, *Theophr.* fructus balſami, τὸ καρποβάλσαμον, ου, *Dioſc.* frutex balſami, τὸ ὑλοβάλσαμον, ου, *id.* ſuccus balſami, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, *id.*

Balteolus, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*

Balteus, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, aureus, χρυσοῦς, *Herodot.* balteum ſolvere, ζωστῆρα λύειν, *Dem. Plut.* τὸ ζῶμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ζώνη.

Baptiſma, τὸ βάπτισμα, ατος. *N. T.* ὁ βαπτισμὸς, ου, *ibid.*

Baptiſmus, idem quod *Baptiſma.*

Baptiſta, ὁ βαπτιστὴς, οῦ, *N. T.*

Baptiſterium, τὸ βαπτιστήριον, ου.

Baptizo, βαπτίζω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Barathrum, τὸ βάραθρον, ου, *Xenoph.* præcipitare aliquem in barathrum, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς βάραθρον, *id.* barathro ſimilis, ὁ καὶ ἡ βαραθρώδης, ους, *Plut.*

Barba, ἡ πώγων, ωνος, *Plut.* ἡ ὑπήνη, ης, *id.* τὸ γένειον, ου, *Paujan.* barba hirci, πώγων τράγου, *Athen.* barbatus, ὁ πωγωνίας, ου, *Suid.* habens barbam denſam & hiſpidam, ὁ δασυπώγων, ωνος, *Ariſtoph.* raram, ὁ σπανοπώγων, ωνος, *Poll.* nullam, ὁ ἀπώγων, ονος, ὁ ἀγένειος, ου, promiſſam, ὁ μακροπώγων, ωνος, hircinam, ὁ τραγοπώγων, ωνος, æneam ſive ruſam, ὁ χαλκοπώγων, ωνος, *Plut.* barbam alere, πωγωνοτροφία, *Plut.* barbam vello, τῶ γενείῳ τίλλω, *Dion.* barbam geſto, γενειάω, *Arift.* barbam emittere incipio, γενειάσκω, *Xenoph.*

Barbare, βαρβαρίζει, *Plut.* barbare loquor, βαρβαρίζω, *id.*

Barbaricus, a, um, βαρβαρικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ βαρβαρος, ου, bellum, πόλεμος, *Thuc.* lingua, γλῶσσα, *Sophocl.*

Barbaries in ſermone, ἡ βαρβαροφωνία, ας, *Strabo.*

Barbariſmus, ὁ βαρβαρισμὸς, ου, *Euſtath.*

Barbarus, a, um, ὁ καὶ ἡ βάρβαρος, ου, *Plut.* barbarum reddo, vel barbaris ſubjicio, βαρβαρόω, ἐκβαρβαρόω, *Iſocr.* barbarus flo, βαρβαρόομαι, barbaris faveo, βαρβαρίζω, *Xenoph.* ter-barbarus, ὁ καὶ ἡ τριβάρβαρος, ου, *Plut.*

Barbatus,

Digitized by Google

Barbatus, a, um, ὁ γενειάτης, ου, *Lucian.* ὁ ἀνδρογενίας, ἡ γενειάτις, ιδος, barbatus sum, γενειάω, *Aristot.*

Barbitus, ὁ vel ἡ βάρβιτος, ου, τὸ βάρβιτον, ου, barbito cano, βαρβιτίζω, *Poll.*

Barbula, τὸ πωγώνιον, ου.

Barbus, ἡ τρίχλη, ης.

Bardus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ βλαξ, κός, *Xenoph.* Confer *Stupidus.*

Barritus, us, τὸ τῆς ἐλέφαντος βρύχημα.

Barrus, ὁ ελέφας, αντος, *Arist.*

Basiatio, το φίλημα, ατος, *Lucian.*

Basiator, ὁ φιλήτης, ου.

Basilica, ἡ βασιλικὴ, τὸ βασίλειον.

Basiliscus, ὁ βασιλίσκος, ου.

Basio, φιλέω, *Athen.* φιλέω τῷ στόματι, *Xenoph.* Confer *Osculor.*

Basis, ἡ βάσις, εως. Conf. *Fundamentum.*

Basium, τὸ φίλημα, ατος. Conf. *Osculum.*

Batillum, τὸ θύραυον, ου, ὁ θύρσος, ου, *Bonz.*

Batuo, ἀλοάω, aliquem lapidibus, τινὰ λίθοις, *Ælian.*

Baubor, βαΰζω, canes baubantur ad id, quod non noverunt, οἱ κύνες βαΰζουσιν, ὃ ἂν μὴ γινώσκωσι, *Plut.*

Beate, εὐδαιμόνως, *Isocr.* μακαρίως, *Aristoph.* beate vivo, ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγω, *Isocr.*

Beatitas, ſ. Beatitudo, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Dem.* ἡ μακαριότης, ητος. Conf. *Felicitas.*

Beatus, a, um, μακάριος, ία, ιον, *Dem* ob bonos liberos, τὸ εὐπαιδίας, *Aristoph.* facere aliquos beatos & felices, ποιεῖν τινας εὐδαίμονας καὶ μακαρίους, *id.* fieri beatum ex humili, γίγνεσθαι εὐδαίμονα ἐκ ταπεινοῦ, *id.* beatus ſum, εὐδαιμονέω, *Dem.* εὐτυχέω, *id.* διὸτυχέω, *Dem.* τὸ βίον διάγω ἐν εὐδαιμονίᾳ, *Dem.* περᾶτόω μακαρίως, vel εὐδαιμονίας, *Aristot.* beatum prædico, μακαρίζω, *Isocr.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Aristoph.* ob fortunam, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς τύχης, vel διὰ τὴν τύχην, *Dem. Isocr.* ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ἀταλαίπωρος.

Beatus valde, πανόλβιος, ὁ καὶ ἡ.

Bellaria, τὰ τραγήματα, ων, *Plato*, τὰ τερψάλια, ων, *Athen.* τὰ τρωκτὰ, ῶν, *Hippocr.* τὸ ὀπδοπισμα, ατος, *Athen.* bellariorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλοτραγήμων, ονος, *Athen.*

Bellator, ὁ μάχιμος, ου. *Isocr.* ὁ στρατιώτης, ου, *Dem.* πολεμιστὴς, οῦ, *Plut.* Conf. *Miles.*

Bellatorius, a, um, πολεμιστήριος, ία, ιον, *Xenoph.*

Bellatrix, ἡ πολεμιστὶς, ίδος, ἡ, πολεμίστρια, ας.

Belle, καλῶς, *Dem.* κομψῶς, *Xenoph.*

Bellicoſe, φιλοπολέμως, *Isocr.* πολεμικῶς, *idem.*

Bellicoſus, a, um, πολεμικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* πολεμικῶς διακείμενος, *id.* πολεμικῶς ἔχων, *id.*

Bellicus, a, um, πολεμικὸς, ἡ, όν, virtus, ἀρετὴ, *Xenoph.* bellica ars, ἡ πολεμικὴ ſc. τέχνη, *Arist.* bellicæ res, τὰ πολεμικὰ, ῶν, *Xenoph.*

Belligero, πολεμέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* adverſus aliquem, πρός τινα, *id.* pro aliquo, ὑπέρ τινος, *Isocr.* tanto tempore, τοσοῦτον χρόνον, *Dem.* decem annos, δέκα ἔτη, *Isocr.* continenter, ξυνεχῶς, fortius, ἀμεινον, *id.* valde expedite, σφόδρα ἑτοίμως, *Dem.* promptius, προθυμότερον, *Isocr.* aperte, ἁπλῶς, *Dem.* aperto Marte, ἐκ προῤῥήσεως, *id.* ipſo opere, non decretis ſolum, τοῖς ἔργοις, μὴ ψηφίσμασι μόνον, *id.* turpiter, αἰσχρῶς, *Isocr.* miſere & male, ἀθλίως καὶ κακῶς, *Dem.* communi conſilio, κοινῇ, *Isocr.* terra marique, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, *id.*

Bellua, τὸ θηρίον, ου, robuſta, ἄλκιμον, *Xenoph.* agreſtis ſive fera, ἄγριον, *Isocr.*

Belluälis, e, idem quod *Bellinus.*

Belluinus, a, um, θηρειώδης, εία, εινον, *Xenoph.* vis, εἶα, *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, homo, θηριώδης, *Aristot.* natura, φύσις, *id.*

Bellum, ὁ πόλεμος, ου, *Dem.* maximum, μέγιστος, *Isocr.* magnum & difficile, πολὺς καὶ χαλεπὸς, *Dem.* continuum ξυνεχὴς, *Dem.* grave, βαρὺς. *id.* vehemens, δεινὸς, *id.* implacabile & non indictum, ἀσπόνδων καὶ ἀκήρυκτος, *id.* legitimum & apertum, νομιμος, καὶ φανερὸς, *id.* ignobile & ſumptuoſum, ἀδόξως καὶ δαπανηρὸς, *id.* terreſtre, maritimum, ὁ κατὰ γῆν, ὁ κατὰ θάλασσαν, *Isocr.* finitimum, ὅμορος, *Dem.* publicum, κοινὸς, *Isocr.* privatum, ἴδιος, *Dem.* civile, ὁπλιτικὸς, ſive ἐμφυλος, *Æl.* bella & expeditiones, πόλεμοι καὶ στρατεῖαι, *Dem.* bella & certamina, πόλεμοι καὶ ἀγῶνες, *Isocr.* bella & prælia, πόλεμοι καὶ μάχαι, *Dem.* pericula belli, κίνδυνοι πολέμου, *Isocr.* excitare ad bellum, παρακαλεῖν vel παρεξύνειν ὅπλα vel πρὸς πόλεμον, *id.* bellum exigere, πόλεμον ἐπιθυμεῖσθαι, *id.* decernere, γνώσεσθαι vel χειροτονεῖν, *Dem.* excitare, commovere, gerere, ποιεῖν vel ποιεῖσθαι, *id.* movere, κινεῖν, *id.* ſuſcipere adverſus aliquem, ἀναιρεῖσθαι, vel ἀναλέσθαι πρὸς τινα, *Isocr.* ſuſtinere, ὑπομένειν, *Dem.* indicere, ſive denunciare, προαγορεύειν, *id.* parare, apparare, παρασκευάζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον, *id.* τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ζωτάττεσθαι καὶ παρασκευάζεσθαι, *id.* inferre alicui, ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινα, *Isocr.* κομίζεσθαι πόλεμον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.* repellere, ἀπωθεῖν πόλεμον. *Dem.* gerere adverſus aliquem, πολεμεῖν πόλεμον πρός τινα, *id.* una gerere, συμπολεμεῖν πόλεμον, *id.* feliciter gerere, κατορθοῦν τὰ τοῦ πολέμου, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν τὰ τοῦ πόλεμου, *Isocr.* trahere, ducere, ἀναβάλλεσθαι πόλεμον, *Dem.* formidare, φοβεῖσθαι, *id.* fugitare, φεύγειν, *id.* componere ex animi ſententia, κατατίθεσθαι πόλεμον, ὅπως βέλτιστα τις, *id.* ſolvere, διαλύειν πόλεμον, *Isocr.* διάλυσιν ποιεῖσθαι τοῦ πολέμου, *id.* ſopire, reſtinguere, παύεσθαι τοῦ πολέμου, *id.* bellum ingruit, πόλεμος ἥκει, *Dem.* bellum fit, oritur inter aliquos, πόλεμος γίγνεται τισι πρός τινας, *id.* bellum eſt alicui cum aliquo, πόλεμός ἐστί τινι πρός τινα, *id.* proficiſci ad bellum, εἰσιέναι εἰς πόλεμον, *Isocr.* vincere aliquem bello, κρατεῖν τινος πολέμῳ, *Dem.* pacem facere e bello, εἰρήνην ποιεῖν ἐκ πολέμου, *id.*

Belluoſus, a, um, i. e. plenus belluis, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, mare, θάλασσα, *Theophr.*

Bellus, a, um, κομψὸς, ἡ, όν, *Aristoph.*

Bembix, ἡ βεμβὶξ, κος. Vide *Tiobus.*

Bene, εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* ὀρθῶς, *Isocr.* adfectum eſſe erga aliquem, διακεῖσθαι οἰκείως, εὐνοϊκῶς, φιλοσόφως πρός τινα, *Dem. Isocr.* audire, καλῶς ἀκούειν, *Plat.* cedere, πρὸ χαρεῖν δίκης, *Herodian.* bene cum eo agitur, πράττει εὖ, *Dem.* καλῶς, *id.* bene volo tibi, εὖνούς εἰμί σοι, *id.* bene de aliquo mereri, ἐργάζεσθαί τινα ἀγαθὸν, vel ἀγαθὰ, *Isocr.* bene facere alicui, ποιεῖν τι καλῶς, *N. T.* alicui, ἔρδειν εὖ τινα, *Aristoph.* bene me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.*

Benedico, εὐλογέω, i. e. laudo, aliquem, τινὰ, *Isocr.* i. e. bona precor & omnia fauſta alicui opto, εὐφημέω καὶ πάντα τἀγαθὰ εὔχομαί τινι, *Dem.*

Benedictio, ἡ εὐφημία, ας, *Herodian.* ἡ εὐλογία, ας, *Philo.*

Benedictus, a, um, εὐλογητὸς, ὴ, όν, *N. T.*

Benefacio, εὐεργετέω, alicui, τινὰ, *Dem.* εὐποιέω τινὰ, *id.* ἀγαθὸν ποιέω τινὰ, *id.* civitati, δράω τῇ πόλει ἀγαθόν τι, *Isocr.* Conf. *Beneficium.*

Benefactor, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ῶντος, *Isocr.* ſum alicujus, εὐεργέτης γίνομαί τινος, *id.* χρηστὸς γίνομαι πρός τινα, *id.*

Benefactum, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Demoſth.* Conf. *Beneficium.*

Beneficentia, ἡ εὐεργεσία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραγία, ας, *Isocr.*

Beneficiarius, ὁ εὐπαθὼν, ῶντος, *Dem.* ὁ εὖ παθὼν, όντος, *Isocr.* ὁ εὐπεπρωθὼς, ότος, *Dem.*

Beneficium, τὸ εὐεργέτημα, ατος, *Dem.* ἡ εὐεργεσία, ας, *Isocr.* ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* τὸ ἀγαθὸν, ὃ, *id.* τὸ χρηστὸν, ὃ, *id.* magnum, εὐεργεσία μεγάλη, *Dem.* majus, μείζων, *id.* maximum, ſummum, ampliſſimum, μεγίστη, *id.* mediocre, μετρία, *id.* privatum, ἰδία, *id.* immenſum, ὑπερμεγέθης, *id.* conferre in aliquem, καταθεῖναι εὐεργεσίαν κατά τινα, *Dem.* ἐμβάλλεσθαι τινα ἀγαθόν τι, *Isocr.* παρέχειν τινὶ ἀγαθόν, *Arist.* εὐεργετεῖν τινα, *id.* accipere ab aliquo, εὖ πάσχειν ὑπό τινος, *Plutarch.* πάσχειν ἀγαθόν τι ὑπό τινος, *Lyſias*, ferre alicui acceptum, εἰς τινὰ ἔχειν εὐεργέτημά τινος, *Isocr.* adſcribere deorum benevolentiæ, εὐεργέτημα τιθέναι θεῶν εὐνοίας, *Dem.* prædicare & meminiſſe, λέγειν καὶ μνημονεύειν, *Isocr.* reddere, rependere, ἀνταποδιδόναι τὴν εὐεργεσίαν τινὸς, *Xenoph.* ἐντιποδιδόναι εὐεργέτην, *Aristot.* ἀντιδοῦναι τὰ εὖ πεπονθότα καὶ εὖ ποιήσαντα, *Dem.* ποιήσαι τὰ δίκαια τοῖς εὐεργέταις, *id.* τοὺς εὐεργέτας εὖ τὰ δεδόντα ἔχειν, *id.* beneficii loco aliquid concedere alicui, χαρίζεσθαι τί τινι ἐν χάριτος καὶ δωρεᾶς μέρει, *Dem.* ornare aliquem beneficiis, τιμᾶν τινα δωρεαῖς, *id.* ſuperari beneficiis amicorum, ἡττᾶσθαι ταῖς εὐεργεσίαις τῶν φίλων, *Isocr.* habere aliquid pro beneficio, ποιεῖσθαί τι ἐν δωρεᾶς τάξει, *Dem.* loco beneficii accipere, μὴ χάριτος λαβεῖν τι, *id.* beneficiis aliquem provocare, ὑπάρχειν τὰς εὐεργεσίας εἰς τινα, *id.* cujus magna beneficia extant in aliquem, ἃ μεγάλαι εὐεργεσίαι ὑπάρχουσι πρός τινα, *id.*

Beneficus, ὁ εὐεργέτης, ου, *Dem.* ὁ εὐποιῶν, ῶντος, *Isocr.* ὁ ἐπαρκῶν, ῶντος, *Dem.* χρηστὸς, ἡ, όν, *id.* ἀγαθὸς, ἡ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ου, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀγαθεργός.

Benemeritus, ὁ εὐεργέτης, ου, vere de civitate, ἀληθῶς τὰ πόλεως, *Dem.*

Beneplacitum, ἡ εὐδοκία, ας, *N. T.*

Benevole, εὐνοϊκῶς, *Dem.* εὐμενῶς, *Isocr.* μετ' εὐνοίας, *Dem.* audire aliquem, εὐνοϊκῶς ἀκούειν τινὸς λέγοντος, *id.* & fideliter agere aliquid, εὐνοϊκῶς καὶ πιστῶς πράττειν τι, *id.*

Benevolentia, ἡ φιλοφροσύνη, *Plut.* ἡ εὔνοια, ας, *Dem.* ἡ εὐμένεια, ας, *id.* τὸ εὐμενές, ους, *id.* ἡ φιλανθρωπία, ας, *id.* & humanitas, εὐνοια καὶ φιλανθρωπία, *id.* & ſtudium, εὐνοια καὶ προθυμία, *id.* inſignis, εὔνοια μεγάλη, *id.* magna & incredibilis, μεγάλη καὶ ὑπερφυὴς, *id.* ſingularis, πολλὴ, *id.* ſumma, πλείστη, *id.* firmior, βεβαιοτέρα, *Isocr.* divina, δαιμονία, *Dem.* juſta, δικαία, *id.* vera, ἀληθὴς, *Isocr.* omni ſuſpicione carens, αἰτίας πάσης, *Dem.* benevolentiam expetere, ῥᾳδίως εὐνοίας, *Isocr.* aliquorum, παρακαλέσαι τινὰς πρὸς εὔνοιαν, *Dem.* tribuere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* habere erga aliquem, εὔνοιαν ἔχειν πρός τινα, *id.* præſtare alicui, παρεῖναι τινὶ, *Isocr.* demonſtrare alicui, ἐνδείκνυσθαί τινα, *Dem.* φανερᾶς ὑπάρχειν τινὶ, *id.* alicujus contrahere, κλῆσιν ποιεῖσθαί τινος, *id.* λαβεῖν τινος, *Isocr.* conſervare, διασώζειν vel διαφυλάττειν, *id.* remittere erga aliquem, ἀφίεσθαι τῆς εὐνοίας τῆς εἰς τινα, *id.* abjicere erga aliquem, παραδιδόναι τὴν εὔνοιαν τὴν εἰς vel πρός τινα, *id.* facere aliquid ex benevolentia, ποιεῖν τι κατ' εὔνοιαν, *id.* ἐπ' εὐνοίᾳ ποιεῖν τι, *id.* benevolentiæ alicujus aliquid commendare, παρακατατίθεσθαί τι εὐνοίᾳ τινὸς, *Isocr.* benevolentiæ munus in periculis non deſerere, τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς μὴ λείπειν, *Dem.* fruſtrari benevolentia alicujus, διαμαρτάνειν τῆς εὐνοίας τινὸς, *id.* deſitui benevolentia & humanitate alicujus, ὑστερεῖσθαι τῆς εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας τινος, *idem.*

Benevolus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνους, contr. εὖνους, ου, *Dem.* εὐνοϊκὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐμενὴς, ές, *id.* alicui & amicus, εὖνους καὶ φίλος τινὶ, *id.* eſt illi, γίγνεται, ἐστὶ, ὑπάρχει αὐτὸς εὖνους ἐκείνῳ, *Isocr.* ὁ προφρων, *Hom.* benevolum habere aliquem, ἔχειν τινὰ εὖνον, *id.* nancifci aliquem benevolentiorem alio, τυγχάνειν εὐνοϊκέστερον, ἢ ἑτέρου, *id.* benevolo animo ſum erga aliquem, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, vel τινὶ, *Dem.* εὐμενῶς ἔχω vel διάκειμαι πρός τινα,

Digitized by Google

τινα, *Isocr.* εὔνοιαν ἔχω εἴς τινα, vel τινί, *idem.*

Benigne, φιλοφρόνως, *Xenoph.* φιλανθρώπως, *Dem.* εὐμόρως, *Isocr.* χρηστῶς.

Benignitas, ἡ εὐεργεσία, ας, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *N. T.*

Benignus, a, um, χρηστὸς, ἡ, όν, *Dem.* ἀγαθὸς, ἡ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ φιλάνθρωπος, ος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὀπτικὴς, ἐος, *Dem.* πρᾶος, *id.* & ignoscens hominum erratis, πρᾶος καὶ συγγνώμων τοῖς ἀνθρωπίνων ἁμαρτημάτων, *Xen.* erga aliquem, πρᾶος τινι, *Plut.*

Beo, i. e. beatum prædico, μακαρίζω, *Dem.* εὐδαιμονίζω, *id.* aliquem fortunæ ergo, τινὰ τῆς τύχης, *Arist.* τινὰ διὰ τὸν τύχω, *Dem.* majores, μακαρίζω τοὺς προγόνους, *Isocr.* alicujus causſa, τινός, *Aristoph.* i. e. beatum reddo, ποιῶ τινὰ εὐδαίμονα καὶ μακάριον, *Isocr.*

Bes, ἡ διμοιρία, ας, *Lucian.*

Bestia, τὸ θηρίον, ου, *Dem.* immaniſſima, ἀγριώτατον *Isocr.* impura, μιαρὸν, *Dem.* neſaria & immanis, μιαρὸν καὶ ἀνίλαστον, *id.* cicurare beſtias & meliores efficere, ἡμερᾶν ψυχὰς θηρίων καὶ βελτίους ἀξιας ποιεῖν, *id.* i. e. *homo beſtialis*, ad quid beſtia ejuſmodi utatur quis? ἐφ' ᾧ δ' ἂν καὶ χρήσαιτο τὶς τοιούτῳ θηρίῳ; *Dem.* beſtiarum more, θηριωδῶς, *Isocr.*

Beſtialis, e, ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, *Ariſtot.*

Beſtiarius, ὁ θηριομάχος, ου, *Lucian.*

Beſtiola, τὸ θηρίδιον, ου, *Theophr.* τὸ ζωίδιον.

Beta, τὸ τεῦτλον, ου, *Dioſc.*

Betula, ἡ ζημύδα, ας, *Benz.*

Bibacitas, ἡ φιλοποσία, ας, *Xen.* ἡ πολυποσία, *Dioſc.*

Bibax, ὁ πολυπότης, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ πολύποτος, ος, *Ariſtot.* πυτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Biblia, τὰ βιβλία, ων.

Biblicus, a, um, βιβλικὸς, ἡ, όν.

Bibliographia, ἡ βιβλιογραφία, ας, *Dioſc.*

Bibliographus, ὁ βιβλιογράφος, ου, *Poll.*

Bibliopegus, ὁ βιβλιοπηγὸς, ὄν.

Bibliopolium, τὸ βιβλιοπώλιον, ου.

Bibliotheca, ἡ βιβλιοθήκη, ης, *Poll.*

Bibliothecarius, ὁ ὑπὲρ τὴν βιβλιοθήκης.

Bibo, onis, ὁ πότης, ου, *Ariſtoph.*

Bibo, bibere, πίνω, οἶνον, *Xenoph.* per totum diem, ὅλην τὴν ἡμέραν, *id.* merum, ἀκρατοποτέω, *Athen.* lac, γαλακτοποτέω, *id.* vinum, οἰνοποτέω, *id.* parum, ὀλιγοπιτέω, *Plut.* aquam, ὑδροποτέω, *Xenoph.* frigidam, ψυχροποτέω, *Plut.* medicamentum, φαρμακοποτέω, *Theophr.*

Biboſus, vide *Bibax.*

Bibulus, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.* ὁ πολυπότης, *Plut.*

Biceps, ὁ καὶ ἡ δικέφαλος, ου, ὁ καὶ ἡ διπρόσωπος, ου, imago, ἄγαλμα διπρόσωπον, *Herodian.*

Biccolor, ὁ καὶ ἡ δίχρους, *contr.* δίχρως, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.*

Bicornis, e, ὁ καὶ ἡ δίκερως, ω, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ δίκρατος, ου, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ δίκρους, *contr.* δίκρως, *Ariſt.*

Bicorpor, ὁ καὶ ἡ δίσωμος, ου, ὁ καὶ ἡ δισώματος, ου.

Bicubitalis, e, ὁ καὶ ἡ δίπηχυς, εως, *Dioſc.* διπηχυαῖος, *id.*

Bidens, ὁ καὶ ἡ δίδους, οντος.

Biduum, δύο ἡμέραι, biduo poſt, δύο διαδραμουσῶν ἡμερῶν, *Herodian.*

Biennis, e, ὁ καὶ ἡ διετὴς, ἐος, *Ariſtot.*

Biennium, τὸ διετὲς, ἐος, *Æſchin.* ἡ διετία, ας.

Bifariam, διχῆ, *Dem.* διχᾶς, δίχα, ἀνδιχα, divido, διχοτομέω, *Polyb.*

Biferus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίφορος, ficus, συκῆ, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ δικαρπος, ου, terra, γῆ, *Strabo*, ſum, δικαρπέω, *Theophr.*

Bifidus, a, um, i. e. ungulam biſulcam habens, ὁ καὶ ἡ δίχηλος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ διχιδὴς.

Biforis, e, ὁ καὶ ἡ δίθυρος, ου, templum, ναὸς, *Poll.*

Biformis, e, ὁ καὶ ἡ δίμορφος, ου.

Bifrons, ὁ καὶ ἡ ἀμφιπρόσωπος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ διμέτωπος, ου, munitio, φρυρὰ, *Appian.* ὁ καὶ ἡ διπρόσωπος, ου, imago, qualis Jani, ἄγαλμα, *Herodian.*

Bigæ, ἡ ζωυρὶς, ίδος, *Plut.* bigis vehor, ζωυριεύομαι, *Ariſtoph.* bigarum auriga, ὁ ζωυριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bigamia, vide *Digamia.*

Bigarius, ὁ ζωυριαστὴς, οῦ, *Lucian.*

Bijugus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίζυγος, ου, *Gregor. Naz.*

Bilanx, ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.* vide *Libella.*

Bilinguis, e, i. e. duarum linguarum peritus, ὁ καὶ ἡ δίγλωσσος, ου, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ δίφωνος, ου, *Poll. ex Philiſton.* i. e. aliud loquens, aliud ſentiens, ὁ καὶ ἡ δίλογος, ου, *N. T.*

Biliofus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, ους, *Hippocr.* χολικὸς, ἡ, όν, *Plut.* extreme biliofus, i. e. valde iracundus, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Ariſtot.*

Bilis, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.* i. e. ira, *idem, Dem.* bilem educens, ὁ καὶ ἡ χολαγωγὸς, ου, *Gal.* meram bilem congerens, ὁ καὶ ἡ ἀκρητόχολος, *idem*, bile mens carens, ἡ ἀχολία, ας, *Plut.* bilis atræ redundantia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* bile atra laboro, μελαγχολάω, *Dem.* bile amara redundans, ὁ καὶ ἡ πικρόχολος, *Hipp.*

Biluſtris, e, vide *Decennalis.*

Bimaris, e, ὁ καὶ ἡ διθάλασσος, ου, locus, τόπος, *N. T.*

Bimatus, ἡ διετία, ας, *N. T.*

Bimembris, e, ὁ καὶ ἡ δίκωλος, ου, *Dioſc.*

Bimeſtris, e, ὁ καὶ ἡ δίμηνος, ου, bimeſtre temporis ſpatium, δύο μηνῶν, *Herodian.*

Bimulus, a, um, ὁ καὶ ἡ διετὴς, ἐος. *Ariſtot.*

Bimus, a, um, idem quod antecedens *Bimulus.*

Bini, æ, a, διανοὶ, αἱ, ά, *Apocryph.* ζωΰδυο, *Dem.*

Binominis, e, ὁ καὶ ἡ διάνυμος, *Plut.*

Bipalmis, ε, ὁ καὶ ἡ δίδωρος, ου, *Plin.*

Bipartior, ſ. bipertior, διχοτομέω, διχαζω.

Bipartito, διμερῶς, διχῆ, *Dem.* δίχα, *Thuc.*

Bipartitus, a, um, ὁ καὶ ἡ διμερὴς, ἐος.

Bipatens, ὁ καὶ ἡ δίθυρος, ου, *Poll.*

Bipedalis, e, ὁ διπόδης, ου, *Xenoph.* διποδιαῖος, αία, αῖον, *id.*

Bipedaneus, ea, eum, idem quod *Bipedalis.*

Bipennis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.*

Bipes, ὁ καὶ ἡ δίπους, οδος, *Ariſtot.*

Biremis, e, ὁ καὶ ἡ δίκρης, ους, *Poll.*

Bis, δὶς, bis aut ter cauſſam capitis dicit, δὶς ἢ τρὶς κρίνει, *Dem.*

Biſſextus, ſc. dies, ἐμβόλιμος ἡμέρα, *Plut.*

Biſulcus, a, um, i. e. ungulas ſiſſas habens, ὁ καὶ ἡ δίχηλος, ου, *Ariſtot.*

Bitumen, ἡ ἄσφαλτος, ου, *Dioſc.* refero, ἀσφαλτίζω, *idem*, bitumine illino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bitumineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφάλτειος, ου.

Bitumino, ἀσφαλτόω, LXX.

Bivium, ἡ ὁμφοδος, ου, *Xen.*

Blæſus, a, um, τραυλὸς, ἡ, όν, *Plut.* βλαισὸς, ἡ, όν, *Gal.* ſum, τραυλίζω, *Ariſtoph.*

Blande, φιλανθρώπως, *Dem.* χαριέντως, *idem*, admodum, πάνυ ἡδέως, *id.* blandius alloqui aliquem, προσιέναι τινα, *Iſocr.* μειλιχίως.

Blandiloquentia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.* ἡ ἡδυλογία.

Blandiloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ χρηστολόγος, ου, ἡδυλόγος.

Blandimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θελκτήριον, *Hem.* τὸ θωπευμα, *Ariſtoph.*

Blandior, σαίνω, alicui, τινὶ, *Plut.* κορίζομαί τινα, *Ariſtoph.* ἀρίσκομαί τινα, *Xenoph.* κολακεύω τινὶ, *Plut.* vel τινὰ, *Xenoph.* auribus, κεχαρισμένως διαλέγω, *Iſocr.* αἰκάλλω, *Philoſtr.*

Blanditiæ, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.* ἡ κολακεία, ας, *Dem.* τὸ ἀρίσκημα, ατος, *Plut.* blanditiis ſibi placare aliquem, διὰ κολακείας χειρώσασθαί τινα, *Ælian.*

Blandus, a, um, ὁ καὶ ἡ χρηστολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ θελκτήριος, ου, *Plut.* ἄρισκος, η, ον, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ εὐπροσήγορος, ου, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ αἰμύλος, *Plut.*

Blaſphemator, ὁ βλάσφημος, ου, *Dem.*

Blaſphemia, ἡ βλασφημία, ας, *Plato.*

Blaſphemo, βλασφημέω, aliquem, τινὰ, *Appian.* aliquid, εἴς τι, *Plato.* ὑπέρ τινος, *Iſocr.* περί τινος, *id.* Deum, εἰς Θεὸν, *Plato*, βλάσφημόν τι εἰπεῖν, *Dem.*

Blaſphemus, a, um, ὁ καὶ ἡ βλάσφημος, ου, *Dem.*

Blatero, onis, ὁ σπερμολόγος, ου, *Dem.* ὁ λογοποιῶν, ῶντος, *id.* ὁ φλυαρῶν, ῶντος, *Iſocr.* ὁ ἀδολέσχης, *Athen.*

Blatero, as, λυρίω, *Iſocr.* ψελλίζομαι, *Ariſtot.* ταυτολογέω, *Polyb.* fruſtra, ἀδολεσχέω ταναλλως, *Dem.* ῥαψῳδέω μάτην, *id.* de re aliqua, φλυαρίζω μάτην περί τινος, *Iſocr.*

Blatta, ἡ σῆψη, ης, *Dem.* ἡ τῖλφη, ης, *Lucian.*

Blennus, a, um, μωρὸς, ὰ, όν, *Ariſtoph.* ὁ καὶ ἡ βλαξ, ακὸς, *Xenoph.*

Blitum, τὸ βλίτον, ου, *Dioſc.*

Boarium forum, τὸ βοπώλιον, ου, τὸ βοπάλειον, ου.

Boatus, us, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμός.

Boletus, ὁ βωλίτης, ου.

Bolis, ἡ βολὶς, ίδος, bolidem demitto, ſive bolide mare exploro, βολίζω, *N. T.*

Bolus, ὁ βῶλος, *Baſil.*

Bombilatio, ἡ βόμβησις, εως.

Bombilo, as, βομβέω, *Ariſtoph.* βομβαίτω, *Baſil.*

Bombus, ὁ βόμβος, ου, bombum edens, ὁ καὶ ἡ βομβώδης, ους, *Ælian.*

Bombycinus, a, um, βομβύκινος, ίνη, ινον.

Bombyx, ὁ βόμβυξ, υκος, *Ariſtot.*

Bona, orum, ἡ οὐσία, ας, *Dem.* τὰ ὄντα, ων, *id.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *Iſocr.* τὰ ἀγαθὰ, ῶν, *id.* τὰ χρήματα, ων, *id.* αἱ κλήσεις, εων, *Dem.* τὰ κλήματα, ων, *id.* τὰ ἐγκλήματα, ων, *id.* hæreditaria, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, corporis, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῷ σώματι, fortunæ, ἀγαθὰ τὰ ἐκτὸς, ſive ἐξωτερικά. Confer. *Opes*, item *Facultates.*

Bonitas, ἡ ἀγαθότης, ητος, *Greg. N.* ἡ ἀγαθοσύνη, ης, *N. T.* ἡ καλοκαγαθία. ας, *Xen.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Bonum, i, τὸ ἀγαθὸν, οῦ, *Ariſt.* τὸ χρηστὸν, οῦ, *Dem.* magnum, ἀγαθὸν μέγα, *Dem.* præcipuum & omnium maximum, ἡγεμόνων καὶ πάντων μέγιστον, *id.* maximum & ſplendidiſſimum divinorum bonorum & humanorum, τῶν θείων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων μέγιστον καὶ σεμνότατον, *Iſocr.* admirandum, θαυμάσιον, *Dem.* perfectum, τέλειον, *id.* honeſtum & conveniens alicui, καλὸν καὶ προσῆκον τινὶ, *id.* eligere, ἀγαθὸν αἱρεῖσθαι, *id.* exſpectare, προσδοκᾶν, *idem*, accipere, μεταλαβεῖν, *Iſocr.* precari Deos, εὔχεσθαι θεοῖς διδόναι, *Dem.* accidere alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Iſocr.* conſecutum eſſe, habere a Diis, ἔχειν παρὰ θεῶν, *Iſocr.* ornatum eſſe bonis tantis, ἀξιοῦσθαι τοσούτων ἀγαθῶν, *Dem.* frui bonis, ἀπολαύειν ἀγαθῶν, *Iſocr.* ὠνήσασθαι ἀγαθῶν, *Dem.* male uti, abuti bonis, κακῶς χρῆσθαι ἀγαθοῖς, *Iſocr.* delectari bonis præſentibus, χαίρειν τοῖς ὑπάρχουσιν ἀγαθοῖς, *Dem.*

Bonus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, όν, *Dem.* χρηστὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* ἐπιεικὴς, ἡ, όν, *Hom.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς, *Dem.* χρηστὸς, *idem*, & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Iſocr.* & juſtus, χρηστὸς καὶ δίκαιος, *Dem.* non improbus, ſed omnino bonus, οὐ φαυλικὸς ἀλλ' ὅλως ἀγαθὸς, *id.* natura, φύσει χρηστὸς ἀνθρωπος, *id.* bonum efficere aliquem, χρηστὸν παρασκευάζειν τινὰ, *id.* ſe præbere, ἀγαθὸν παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.* πράττειν, ſive ποιεῖν τὸ ἔργον τῷ χρηστῷ, ſive καλῷ κἀγαθῷ ἀνδρὶ, *Dem.* eſſe coactum, χρηστὸν εἶναι καταναγκάζοντα, *id.* bonorum amans, ὁ καὶ ἡ φιλάγαθος, *N. T.* bonorum oſor, ὁ καὶ ἡ ἀμιλάγαθος,

Digitized by Google

χαθος, ε, *ibid.* bona verba quæso! O Mars, ἐυφήμησον Ἄρες, *Lucian.*
Boo, μυκάομαι, *Plut.* βοάω, *id.*
Bootes, ὁ βοώτης, ε.
Borealis, e, ὁ ἡ ἡ βόρειος, ε, venti flatus, βόρεια πνεύματα, *Theophr.* boreale cœlum, borealis aëris conſtitutio, τὸ βορρέιον, *Xenoph.*
Boreas, ὁ βορίας, ε. *Ariſtot.* ὁ βοῤῥᾶς, ᾶ *Ælian.* a borea, βόῤῥαθεν, *Theodoret.* boreæ expoſitus, ὁ ἡ ἡ κατάκοιλος, ε, domus, οἰκία, *Ariſtot.* ad boream vergens, qui a borea perflatur, ὁ ἡ ἡ πρὸς βορέαν κλίνων, ε, *Theophr.*
Boreus, a, um, idem quod *Borealis.*
Bos, ὁ vel ἡ βοῦς, βοός, *Ariſtot.* bos arator & jugum trahens, βοῦς ἀρότης καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσας, *Ælian.* boves paſco, βυκολέω, *Lucian.* boves macto, βεθυτέω, *Æſchin.*
Botanice, ars, ἡ βοτανικὴ, ῆς.
Botanicus, a, um, βοτανικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Botrus, ὁ βότρυς, υος, *Theophr.*
Bovile, τὸ βυσίον, ε, ἡ βύσασις, εως, *Poll.* τὸ βύσαθμον, ε, *id.* τὸ βοαύλιον, ε, *Poll.*
Bovillus, a, um, vide *Bubulus.*
Brabeum, τὸ βραβεῖον, ε, *N. T.*
Brabeuta, ὁ βραβευτὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Brabeuterium, τὸ βραβευτήριον, ε.
Bracca, ἡ ἀναξυρὶς, ίδος, *Xen.* τὸ θερμικέλλον, ε, ἡ θερμικελὶς, ίδος, *Plut.* braccæ, τὰ θερμικελῆ, ῶν, *Phil.*
Braccatus, a, um, διεζωσμένος τὴν ἀναξυρίδα.
Brachiale, τὸ βραχιόνιον, ε, ὁ βραχιονιστὴρ, ῆρος, *Xenoph.* τὸ θερβραχιόνιον, ε, *id.* τὸ φύλλιον, ε, *Plut.* τὸ φάλιον, ε, *Xenoph.* i. e. pars brachii, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.*
Brachium, ὁ βραχίων, ονος, *Dem.* brachii flexus, ὁ ἀγκὼν, ῶνος, *id.*
Bractea, τὸ φύταλον, ε, *Plut.* aurea, χρυσοῦν, LXX.
Bractearius, ὁ τὴν φυτάλαν ποιῶν, ὁ φυταλιστὴς, οῦ.
Bracteatus, a, um, ὁ ἡ ἡ παραπίταλος, ε.
Bracteola, τὸ φυταλίδιον, ε.
Branchiæ, τὰ βράγχια, ων, *Ariſtot.*
Braſſica, ἡ κράμβη, ης, *Dioſc.* τὸ κραμβίδιον, ε, *Poll.* canina, ἡ κυνοκράμβη, ης, *id.* capitata, κράμβη κεφαλωτή.
Brevi, ἐν βραχεῖ, *Lucian.* tempore diſſerere inter ſe, ὀλίγον χρόνον διαλέγεσθαι ἀλλήλοις, *Iſocr.* refutare calumnias, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπολύειν διαβολὰς, *id.* tam brevi tempore, ἐν ἔτω βραχεῖ χρόνῳ, *Dem.* mori, διὰ ταχέων ἀπολέσθαι, *Ælian.*
Brevia, τὰ βραχέα, ων, in brevia incidere, τοῖς βραχέσι περιπίπτειν, *Polyb.* hærere in brevibus, ἐπέχεσθαι τοῖς βραχέσι, *Plut.*
Breviarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Breviloquentia, ἡ βραχυλογία, ας, *Poll.*
Breviloquus, ὁ ἡ ἡ βραχυλόγος, ε, *Plut.* ſum, βραχυλογέω, *id.*
Brevio, ἐπιτέμνω, *Syneſ.* βραχύνω.
Brevis, e, βραχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ὁ ἡ ἡ Συντομος, ε, *id.* vita, βραχὺς βίος, *Hippocr.* oratio, βραχὺς λόγος, *Iſocr.* oratio multo brevior, λόγος πολὺ συντομώτερος, *idem.* brevis vitæ, ὁ ἡ ἡ βραχύβιος, ε, brevis temporis, ὁ ἡ ἡ ὀλιγοχρόνιος, ε, *Xenoph.*
Brevitas, ἡ βραχύτης, ητος, *Plato.* ἡ συντομία, ας, *Ariſtot.* vitæ, συντομία βίου, *Æl.* ſermonis, ἡ συντομία τῆς λέξεως, *id.*
Breviter, βραχέως, *Dem.* βραχὺ *id.* συντόμως, *id.* oſtendere aliquid, διὰ βραχέων ἐπιδεικνύναι τι, *Iſocr.* dicere, συντόμως διελέγη, *id.* docere res magnas, συντόμως διδάσκειν περὶ μεγάλων, *Dem.* brevius hæc declarare poſſum, συντομώτερον ἔχω δηλῶσαι περὶ αὐτῶν, *Iſocr.* cætera quam potero breviſſime percurram, περὶ τῶν ἄλλων, ὡς ἂν δύωμαι, συντομώτατα διελθεῖν πειράσομαι, *id.* breviſſime dicere aliquid, συντομώτατα εἰπεῖν τι, *Dem.*
Bruchus, ὁ βρῦχος, ε, LXX.
Bruma, ἡ τροπὴ χειμερινὴ, *Thuc.* τὸ χεῖμα.
Brumalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆ τροπῆς χειμερινῆς.
Bruteſco, ἀφρονέομαι, LXX.
Brutum, τὸ ζῶον ἄλογον, *Ariſtot.* bruti inſtar vivere, ἀλογιστὶ διαίταν βόσκεσθαι, *Suid.*
Brutus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄλογος, ε, *Ariſtot.* i. e. ſtupidus, ὁ ἡ ἡ ἀναίσθητος, ε, *Dem.*
Brya, ἡ μυρίκη, ης, *Dioſc.*
Bubalinus, a, um, βουβάλινος, ίνη, ινον.
Bubalus, ὁ βούβαλος, ε, *Ariſtot.*
Bubile, vide *Bovile.*
Bubo, ὁ βύας, ε, *Ariſtot.*
Bubulcitor, βυκολέω, *Poll.*
Bubulcus, ὁ βυκόλος, ε, *Æl.* ὁ βουλάτης, ε *idem.* ὁ βυπούμπος.
Bubulus, a, um, βόειος, εία. ειον, βοεικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* bubula caro, βόειον κρέας, vel ſimpliciter, τὸ βόειον, *Al. Aphrod.*
Bucca, ἡ γνάθος, ε, *Dem.* inflare buccas, φυσᾶν γνάθους, in buccam venire, ἐπὶ τὸ στόμα ἐλθεῖν, *Plato.*
Buccea, ὁ ψωμὸς, *Hom.*
Buccella, τὸ ψωμίον, ε, *Laërt.*
Buccina, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.* ἡ Σάλπιγξ, γγος, *Themiſt.*
Buccinator, ὁ βυκανιστὴς, οῦ, *Dion. Halicarn.* ὁ βυκανίτης, ε, *Polyb.* ὁ Σαλπιγκτὴς, οῦ, *Dem.*
Buccino, βυκανίζω, Σαλπίζω, *Athen.*
Bucco, ὁ φρύσομος, ε, ὁ γνάθων, ωνος.
Bucculentus, a, um, ὁ ἡ ἡ σομώδης, ες, *Poll.*
Bucolicus, a, um, βουκολικὸς, ὴ, ὸν, carmen, μέλος, *Ælian.*
Bucula, τὸ βοΐδιον, ε, τὸ βοϊδάριον, ε, *Athen.*
Bufo, ὁ φύσαλος, ε, *Lucian.*
Bulboſus, a, um, ὁ ἡ ἡ βολβώδης, ες, *Theophr.*
Bulbus, ὁ βολβὸς, οῦ, *Theophr.*
Bulga, ὁ μόλγος, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ἱππόπηρα, ας.
Bulla, ἡ σωμφόλυξ, υγος, *Lucian.* ἡ φύσημα, ατος, *Eurip.* ἡ φυσαλὶς, ίδος, *Lucian.* inſigne puerorum, τὸ ῥηθδίσμιον, ε, *Poll.* ἡ βύλλα, ης, in bullas converto, σωμφολυγόω, *Dioſc.*
Bullatus, a, um, κακοσμημένος, ίνη, ινον, κάλυξι, i. e. bullis turgens, ὁ ἡ ἡ σωμφολυγώδης, ες.
Bullio, ζέω, βράζω, *Suid.* bullire facio, ἀναβράζω, *Dioſc.* Conf. *Ebullio.*
Bullo, σωμφολυγόω, *Dioſc.*
Bullula, τὸ σωμφολύγιον, ε, τὸ φυσημάτιον.
Bura, τὸ ἔλκηθρον, *Theophr.*
Burdo, ὁ ἡμίονος, ε, *Plut.*
Buris, idem quod *Bura.*
Buſtualis, e, ὁ ἡ ἡ ὀπτύμβιος, ε.
Buſtum, ὁ τύμβος, ε, parvum, τὸ ἡμιτύμβιον, ε, *Suid.* buſta eruo & depræedor, τυμβωρυχέω, *Ariſt.*
Butyraceus, ea, eum, βουτύρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Butyrum, τὸ βούτυρον, ε, *Galen.*
Buxetum, ὁ πυξεὼν, ῶνος.
Buxeus, a, um, πύξινος, ίνη, ινον, ὁ ἡ ἡ πυξώδης, ες.
Buxus, ἡ πύξος, ε, *Theophr.* buxo abundans, ὁ ἡ ἡ πυξώδης, ες.
Byrſa, ἡ βύρσα, ης, *Dioſc.*
Byſſinus, a, um, βύσσινος, ίνη, ινον, pallium, φάρος, *Plut.* verba, ῥήματα, *id.* linteum, Σινδὼν, *Herodot.*
Byſſus, ἡ βύσσος, ε, *Philo.*

C.

CAballinus, ἵππειος, εία, ειον.
Caballus, ὁ καβάλλης, ε, *Plut.* ὁ ἵππος.
Cacabo, κακκαβίζω, *Ariſtot.* τιτυβίζω, *Athen.*
Cacabus, ἡ κακκάβη, ης, *Athen.* parvus, τὸ κακκάβιον, ε, *Poll.*
Cacaturio, χεσείω, *Ariſtoph.* χεζητιάω, *idem.*
Cachecticus, a, um, καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*
Cachexia, ἡ καχεξία, ας, *Plut.* cachexia laboro, καχεκτίω, *Polyb.*
Cachinnatio, ὁ καχασμὸς, οῦ, *Poll.*
Cachinnator, ὁ καχαστὴς, οῦ, *Poll.*
Cachinnor, καχάζω, καγχάζω, *Athen.* καγχάομαι, *Heſych.* valde, ἀνακαγχάζω μᾶλλον, *Plato,* παμμέγεθες, *Lucian.* vehementer ſuper aliqua re, ἐπικαγχάζω ὅτι τινι, *Xenoph.* ὑποκαγχάζω τινι, effuſe, ὑπερβαλλόντως καγχάζω, κιχλίζω, *Ariſtoph.*
Cachinnus, ὁ καγχασμὸς, οῦ, *Poll.* ὁ κιχλισμὸς, *Ariſtoph.*
Caco, ὑποπατέω, *Galen.* ἀναχωρέω, *Herodian.* ὑποσκωλεύομαι, *idem,* χέζω, *Plut.* in ſellis, ὅπη ἥδιστον, *Ariſtoph.* caco in, ἐγχέζω *idem,* caco ſuper, ὑπερχέζω, *idem.*
Cacodæmon, ὁ κακοδαίμων, ονος, *Poll.* τὸ δαιμόνιον, ε, *N. T.* τὸ δαιμόνιον πονηρὸν, *ibid.* cacodæmone plenus, ὁ ἡ ἡ δαίμονι ἀδὴς, *ibid.* a cacodæmone torqueri, δαιμονίζεσθαι, *ibid.*
Cacoëthes, τὸ κακόηθες, ους.
Cacozelia, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.* τὸ κακόζηλον, ε, *Dem. Phal.*
Cacumen, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.* montis, ἡ ἀκρώρεια, ας, *Philo.* τὸ ἄκρον, ε, *Herodot.* τὸ ἄκρον ὄρους.
Cacumino, κορυφόω, ὑποκορυφόω, *Polyb.*
Cadaver, ὁ νεκρὸς, *Dem.* ὁ νέκυς, υος, *id.* τὸ πῶμα, ατος, *Plut.* alicujus, ὁ νεκρὸς τινος, *Xenoph.* cadaverum acervus, ἡ νεκὰς, άδος, *Lucian.* Σωρὸς νεκρῶν, *Xenoph.* cadavera ſpoliare, νεκροσυλᾶν, *Lucian.*
Cadaveroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ νεκρώδης, ες, νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Cadiſcus, ὁ καδίσκος, ε, *Poll.*
Cadivus, a, um, πῶσιμος, ίμη, ιμον, ὁ ἡ ἡ εὐκατάπαλος, ε, ὁ ἡ ἡ ἐρείψιμος, *Eur.*
Cado, πίπτω, *Dem.* in genua, εἰς γόνατα, *Xenoph.* in omnes partes, ὅπη πάντα τὰ μέρη, *Athen.* in faciem, ἐπὶ τὸ πρόσωπον, in foveas, ἐμπίπτειν εἰς τάφρους, *Plut.* in terram, καταπίπτειν εἰς γῆν, *N. T.* ἐπὶ τὴν γῆν, *Xenoph.* in mala, περιπίπτειν κακοῖς, *Iſocr.* in morbos, νόσοις, *Plut.* animo, ἀναπίπτω, *Thuc.* ob aliquid, ἀθυμέω τί, *id. Plut.* ἀθύμως ἔχω περὶ τινος, *Xen.*
Caducecator, ὁ κήρυξ, υκος, *Xenoph.* ſum, κηρυκεύω, *Poll.* caducecatoris munus, ἡ κηρυκία, ας, *idem,* ἡ κηρύκευσις, εως, *Herodot.*
Caduceus, τὸ κηρύκειον, ε, *Polyb.*
Caduciter, πρόπτως.
Caducus, a, um, idem quod *Cadivus,* i. e. corruptibilis, φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Cadus, ὁ κάδος, ε, *Herodot.*
Cæcitas, ἡ τυφλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ τύφλωσις, εως, *Hippocr.* ἡ ἀμαυρία, ας, LXX. ἡ ἀλυσία, *Theophr.*
Cæco, τυφλόω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Cæculus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑπόπυρλος, ε.
Cæcus, a, um, τυφλος, ὴ, ον, homo ad ſutura, ἄνθρωπος τὰ μέλλοντος, *Plut.* fons, i. e. qui non videtur, τυφλὴ πίδυξ, *Xenoph.* paries, i. e. feneſtras non habens, τυφλὸς τοῖχος, iſta vel cæcus videat, ταυτὰ κὰ τυφλὸς ὄψαιτο, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἄλαος, *Hipp. Hom.*
Cæcutientia, ὁ ἀμβλυωπὸς, ῶπος, *Hippocr.*
Cæcutio, ἀμβλυωπία, ad lumen, πρὸς τὸ φῶς, *Lucian.* ἀμυδρὸν βλέπω, *Ælian.* præ fenio, ἠβαρυώπησαν οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τῶν γήλων, LXX. nimia cupiditate, τυφλωτὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ, *Herodian.*
Cædes, ὁ φόνος, ε, *Dem.* ἡ Σφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ θάνατος, ε, *id.* τὸ αἷμα, ατος, *Dem.* & vulnera & mortes, τραύματα καὶ Σφαγαὶ καὶ θάνατοι, *Iſocr.* fortuita, φόνος ἀκούσιος, *Dem.* conſulto facta, ἐκ προνοίας, *idem.* juſta, δίκαιος, *idem.* iniqua, ἄνομος, *Iſocr.* cædis reum peragi, ἐφ' αἵματι φεύγειν, *Dem.* eſſe auctorem, αἴτιον εἶναι τῷ φόνῳ, *id.* inſimulari, αἰτίαν ἔχειν τοῦ φόνου, *idem.* diem dicere alicui, λαχεῖν τινι φόνου εἰκότος, *id.* aliquem accuſare, ἐπαιτιάσασθαί τινα τοῦ φόνου, *idem.* reum aliquem agere, παραγραφεσθαί τινι τὴν γραφὴν τοῦ φόνου, *id.* perpetratæ aliquem convincere, αἱρεῖν φόνου ἐπὶ διδραχότα, *id.* ἁλίσκεσθαι τοῦ φόνου, *id.* reos mortem ulciſcare, ζημιῶσαι θανάτῳ τοὺς ἐπὶ φόνῳ φεύγοντας, *idem.* cædes fiunt in urbe, γίγνονται φόνοι, Σφαγαὶ, θάνατοι ἐν τῇ πόλει, *Iſocr.* cæſura

Digitized by Google

patrare ſuis manibus, κλείειν τινὰ αὐτοχειρίᾳ, *Dem.* cæde pollutum eſſe, κοινανεῖν τῆ φόνε, *id.*

Cædo, σφάω, obvios, τοὺς ἀπαντῶντας, *Dem.* anum, τύπτω τὴν γραῦν *id.* mulierem, κατάγω τὴν γυναῖκα, *id.* famulos flagris, αἰκίζω τοὺς οἰκέτας, *Iſocr.* parum aliquem, μὴ σφόδρα συγκόπτειν τινὰ, *id.* aliquem colaphis, αὐξ σφάω σόμα τινός, *Dem.* multos hoſtes, πολλὼ φόνον ἐργάζομαι τῆδ ἐκείνων, *id.*

Cæduus, a, um, κοπτικος, ἡ, ον.

Cælamen, ἡ γλυφὴ, ῆς, *Plut.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.*

Cælator, ὁ γλύπτης, ου, ὁ γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ γλυφεὺς, έως.

Cælatura, quod ſculptum eſt, τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* ἡ γλυφὴ, ῆς, *Plut.*

Cælatus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀνάγλυπτος, ου, γλυπτὸς, ἡ, όν, LXX.

Cælebs, ὁ ϗ ἡ ἄγαμος, ου, *Xenoph.* ὁ ϗ ἡ ἀγάμητος, ου, ὁ ϗ ἡθὺς, ύ, *Dem.* ἀγνὸς, ἡ, όν, γάμων, *Plato.* ὁ ἀζυγὴς.

Cælibatus, ἡ ἀγαμία, ας, *Heſych.* τὸ ἀγάμιον, ου, *idem.*

Cælo, γλύφω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* ἐγκόπτω.

Cælum, vide *Cœlum.*

Cælum, τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* τὸ γλυπτήριον, ου, ὁ ἐγκοπεὺς έως, *Lucian.* ὁ κοπεὺς, έως, *id.*

Cæmentarius, ὁ τειχοποιὸς, ὸς, *Poll.* ὁ τειχοδόμος, ου, *idem.*

Cæmentitius, a, um, χαλίκειος, εία, ειον.

Cæmentum, ὁ χάλιξ, ικος, *Thuc.*

Cæpe, τὸ κρόμμυον, ου, *Xen.* cæpas olere, κρομμύων ὄζειν, *id.*

Cæpina, ὁ κρομμυὼν, ῶνος.

Cærimoniæ, ἡ θρησκεία, ας, *Herodian.* τὰ περὶ τοὺς θεοὺς, *Dem.* τὰ ὁσίς θεῖς, τὰ πρὸς θεὸν, *id.* θεῖα πράγματα, *id.*

Cæruleus, a, um, κυάνεος, *contr.* κυανοῦς, ῆ, οῦν, mare, θάλατα, *Ariſtot.* color, κυανοῦν χρῶμα, *Xenoph.* cæruleo colore ſum, κυανίζω, *Dioſc.* cærulei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, εως, *Plut.*

Cæſar, ὁ Καισαρ, αρος, *Plut.*

Cæſaries, ἡ κόμη, ης, *Plut.* Conf. *Coma.*

Cæſim, κοπτικῶς, τμητικῶς, *Suid.* τμήδην, *idem.*

Cæſio, ἡ τμῆσις, εως.

Cæſius, a, um, γλαυκὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* cæſios oculos habens, γλαυκὸς τὰ ὄμματα, *id.* γλαυκὸς τοὺς ὀφθαλμούς, *Baſil.* γλαυκὸς, *Plut.* ὁ ϗ ἡ γλαυκόφθαλμος, ου, *Dioſc.* ὁ ϗ ἡ γλαυκόμματος, *Plato.* cæſius color, ἡ γλαυκότης, ητος, oculorum, ὀμμάτων, *Ariſtot.* cæſium reddi, ὑπογλαυκοῦσθαι, *Plut.*

Cæſpes, ὁ βῶλαξ, ακος, ὁ βῶλος, ου, *Poll.*

Cæſpitator, ὁ παραχόρων βαδίζων, *Lucian.*

Cæſpititius, a, um, βαλάκιος, ία, ιον.

Cæſpito, παραφόρων βαδίζω, *Lucian.*

Cæſtrum, τὰ λοιπὰ, τάλλα, *Dem.* ϗ ἕτερα.

Cæteroqui, τάλλα. *Dem.* ἄλλως, *Ariſtoph.*

Cæteri, æ, a, ἕτεροι, αι, α, h, iſti, cæteri, alii, οἱ μὴ οἱ ᾗ, ἕτεροι ᾗ, ἄλλοι ᾗ, *Iſocr.* λοιποὶ, αἱ. ὰ, *Dem.*

Cæterum, μήτοι, favos fingunt, cæterum non mellificant, κηρία πλάττουσι, μελιτεργοῦσι μήτοι γε ἔδειν, *Ariſtot.* μὴν ὖν, cæterum accepto imperio cuncta mutavit, αὐτὸς μὴν ὖν τὼ ἀρχὼ παραλαβὼν πάντα μετεκίνησεν, *Dem.* ϗ δὴ, *id.*

Calamarium, ἡ καλαμοθήκη, ης, ἡ καλαμὶς, ίδος.

Calamiſter, ἡ καλαμὶς, ίδος, *Dioſc.* ἡ κνῆσις, εως, *Plut.*

Calamiſtro, βοσρυχίζω, *Dion. Halicarn.*

Calamiſtrum, idem quod *Calamiſter.*

Calamitas, ἡ συμφορὰ, ᾶς, *Dem.* τὰ δεινὰ, *id.* ἡ μοχθηρία, ας, *id.* calamitates & miſeriæ, συμφοραὶ ϗ ἀτυχίαι, *Iſocr.* calamitas maxima, ἀτυχία μεγίστη, *Dem.* par, τὸ ἴσα κακὰ, *id.* ſumma, συμφορὰ ἐσχάτη, *id.* deplorata, ἀνήκεστος, *Iſocr.* communis, κοινὰ πᾶσι, *Dem.* conjicere aliquem in calamitatem, ἐμβάλλειν τινὰ εἰς κακὸν, *Dem.* περιρίψαδζ τινὶ συμφορᾶ, *id.* calamitatem cavere, evitare, συμφορὰν φυλάτ̃ειν, *Iſocr.* διαφύγειν, in maximam calamitatem incidere, ἔρχεδζ εἰς μεγίστω συμφορὰν, *id.* ἥκειν εἰς ἀτυχίαν, *id.* ἐμπίπτειν ἀτυχίαις, *Dem.* premi calamitate, γίγνεδζ περὶ συμφορὰν, ſ. ἐπὶ συμφορᾷ, *id.* εἴ) ὲ δεινῷ τινι, *id.* χεῖρον πράττειν, *Iſocr.* ἀτυχεῖν ἀτύχημα, *Dem.* mederi calamitati, ἰάσαδζ τὼ ἀτυχίαν, *Iſocr.* ἐπανορθῶν τὼ ἀτυχίαν πόλεως, *idem.* ἐπιμιμνῆν τῆ συμφορᾷ, *id.* liberare aliquem e calamitate, ἀπαλλάτ̃ειν τινὰ τῆδ συμφορᾶν, *id.* διασώζειν τινὰ ὲκ μεγίστων συμφορῶν, *id.* ἐκλύειν τινὰ δεινῶν ἁπάντων, *Demoſth.*

Calamites, ὁ καλαμίτης, ου, ὁ δρυόφυτος, ου.

Calamitoſe, ἀτυχῶς, *Iſocr.* ἀθλίως, *Dem.* ὀδυνηρὰς, *Iſocr.* ἀθλίως ϗ κακῶς, *Dem.* δυστυχῶς.

Calamitoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ δυστυχὴς, ές, *Dem.* ἀτυχὴς, ῦσα, ῦν, *id.* κακοπαθὴς, ῆσα, ες, *Iſocr.* ὁ ϗ ἡ ταλαίπωρος, ου, *Dem.* ταλαίπωρος, ῶσα ῶν, *id.* ἄθλιος, ία, ιον *id.* & infelix, ταλαίτατος ϗ δυστυχὴς, *id.* ἄθλιος ϗ ταλαίπωρος, *id.* omnium calamitoſiſſimus, πάντων ταλαιπωρότατος, *id.* ἁπάντων ἀνθρώπων ἀθλιώτατος διακείμενος, *Iſocr.*

Calamus, ὁ κάλαμος, ου, *Dioſc.* ὁ δόναξ.

Calathus, ὁ κάλαθος, ου, *Poll.* parvus, ὁ καλαθίσκος, ου, *id.* τὸ καλάθιον, ου, *Schol. Callim.* ἡ καλαθὶς, ίδος, *Heſych.* ὁ κάνης, *Plut.*

Calator, ὁ κλήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ κλητὴρ, ῆρος, *idem.*

Calatus, a, um, κληθεὶς, εῖσα, έν.

Calcaneus, ἡ πτέρνα, ης, *Dem.*

Calcar, τὸ σκληκίριον, *Ariſtoph.* τὸ κέντρον, ου, *Strabo.* ἡ ἐγκεντρὶς, ίδος, *id.* ὁ σπορεὺς ἡρ, ῆρος, calcaribus incito, μυωπίζω, *Heliodor.* calcar addo currenti, ϗ τρίχοντα ὁτρυνω, περιβάλλω τινὶ τὰ κέντρα, *Diod. Sic.*

Calcarius, ὁ χυτροποιὸς, ὸς, ὁ τιλανοποιὸς, ῦ.

Calcator, ὁ λινοβάτης, ου.

Calcatus, a, um, στειβόμενος, ἡ, ον, *Xenoph.*

Calceamentum, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xenoph.* ex lino confectum, λίνε πεποιημένον, *Herodian.*

Calceatio, ἡ ὑπόδησις, εως, *Xenoph.*

Calceo, ὑποδέω, & calceari, calceos induere, ὑποδίομαι, *Xenoph.*

Calceolarius, ὁ ὑποδηματοποιὸς, ῦ.

Calceolus, τὸ ὑποδημάτιον, ου.

Calceus, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Xen.* τὸ σφιδιλον, *Hom.* calceis careo, ἀνυποδητέω, calceis carens, ὁ ϗ ἡ ἀνυπόδητος ου, *Xenoph.* calceorum carentia, i. e. pedum nuditas, ἡ ἀνυποδησία, *Plato.*

Calcitratio, ὁ λακτισμὸς, ῦ, ὁ ὑπολακτισμὸς, ῦ, *Plut.*

Calcitro, onis, ὁ λακτιστὴς, ῆ, *Xenoph.* ὁ πλημμυρισὴς.

Calcitro, as, λακτίζω, aliquid. τὶ, *Dem. Phal.* ὑπολακτίζω, *Lucian.* σφηνίζω, qui ab adverſariis in ventrem calcitratur, λακτιζόμενος εἰς τὼ γαστέρα ὑπὸ τῆδ ἀνταγωνιστῶν, *Lucian.* calcitrare adverſus ſtimulum, λακτίζειν πρὸς κέντρον, *N. T.*

Calcitroſus, a, um, λακτιστικὸς, ἡ, όν, λακτίζων, ουσα, ον, equus, ἵππος, *Poll.*

Calco, πατέω, aliquid, τὶ, *Herodian.* viam, στείβω ὁδὸν, *Xenoph.*

Calculatio, ὁ ψηφισμὸς, ῦ, ὁ λογισμὸς, ῦ, *Æſchin.*

Calculator, ὁ ψηφιστὴς, ῆ, ὁ λογιστὴς, ῦ, *Plut.*

Calculo, ψηφίζω, λογίζομαι, *Ariſtot.*

Calculoſus, ὁ ϗ ἡ λιθιάδης.

Calculus, i. e. parvus lapis, τὸ λιθάριον, ου, *Theophraſt.* i. e. morbus, ἡ λιθίασις, εως, *Dioſc.* i. e. computatorius & judicialis, ἡ ψῆφος, ου, *Dem.* damnatorius, ψῆφος καταιρυσα, καταιρῆσα, ſalutaris, ἡ ψῆφος σώζουσα, *id.* calculo bene ſubducto, λελογισμένος, *Herodot.* calculo laborare, λιθιάειν, ῶν, *Dioſcor.*

Caldarium, ὁ θερμαντὴρ, ῆρος, *Poll.* τὸ θερμαντήριον, ου, *id.*

Caldus, a, um, vide *Calidus, a, um.*

Calefacio, θρμαίνω, *Plut.* θέρω, *Nax.* aliquid, θαλπω τι, *Syneſ.* παραθρμαίνω, *Athen.*

Calefactio, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ θρμασία, ας, *id.*

Calefactorius, a, um, θρμαντικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.* ζωθρμαντικὸς, ἡ, όν, *Galen.*

Calefactus, us, ἡ θέρμανσις, εως, *Ariſtot.* ἡ θρμασία, ας, *Hippocr.* ἡ διαθερμασία, ας, *Ariſtot.*

Calefactus, a, um, θερμαλὲς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ad ignem, θαλφθεὶς παρὰ τῶ πυρὶ, *Galen.* θερμανθεὶς, εῖσα, έν, bene, ὁ ϗ ἡ εὐθέρμαντος, ου, *Theophr.*

Calefio, θερμαίνομαι, *Dem.* διαθερμαίνομαι, *id.* θάλπομαι, *Galen.*

Calendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, ἡ νουμηνία, ας, *Plut.* ἡ νεομηνία, ας, ſingulis Calendis, ἀπὸ πάσας νουμηνίας, *Herodot.*

Calendarium, ἡ ἐφημερὶς βιβλίον, τὸ ἡμερολόγιον, ου.

Caleſco, idem quod *Calefio.*

Caleo, θέρομαι, *Ariſtot.*

Calicuius, τὸ κυλικιον.

Caliditas, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θερμὸν, οῦ, *Theophr.*

Calidus, a, um, ὁ ϗ ἡ θερμὸς, ὸν, ὁ ϗ ἡ ἐνθερμος, ου, locus, τόπος, *Plut.* a pugna, ὑπὸ μάχης, *id.* a certamine, τῶ ἀγῶνι, *id.* calido animo ad res frigidas accedere, θερμὸν ὖπὸ ψυχροῖσιν καρδίαν ἔχειν, *Sophoc.* calida aqua, τὸ θερμὸν, ſc. ὕδωρ, *Galen.* valde calidus, ὁ ϗ ἡ διάθερμος, ου, *Ariſtot.* aliquantum, ὁ ϗ ἡ ὑπόθερμος, ου, locus, χωρίον, *Poll.*

Caliga, ἡ σκελὶς, ίδος, *Poll.*

Caligatio, ἡ ἀμβλυωπία, ας.

Caliginoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ζοφώδης, ους, *Herodian.* ζοφερὸς, ὰ όν, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ ἀχλυώδης, ους, *Hippocr.* ὁ ϗ ἡ σκοτώδης, ους, *Plut.* γνοφώδης *Eur.*

Caligo, inis, ὁ ζόφος, ου, *Plut.* ἡ ἀχλὺς, ύος, *Iſocr.* ὁ σκότος, ου, *Dem.* ἡ ὄμιχλος, ου, ἡ θολερὰ ὄψις, εως, oculorum, τὸ σκότωμα, ατος, *Galen.* ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.*

Caligo, as, ἀμβλυώττω, *Lucian.* Conf. *Cæcutio.*

Calix, ὁ κύλιξ, ικος, *Plut.* τὸ ποτήριον, ου, *idem.*

Calleo, ἐπίσταμαι, i. e. perfecte ſcio, ἐπίσταμαι, artem, τέχνην, *Iſocr.*

Calleſco, τυλόομαι, *Dioſc.*

Callide, πανούργως, τεχνικὼς, rempublicam adminiſtrare, τεχνικὼς πολιτεύεδζ, *Iſocr.* ago, πανουργέω, *Dem.* δολοφρονῶ.

Calliditas, ἡ πανουργία, ας, *Demoſth.* τὸ σόφισμα, ατος, *id.* ἡ δεινότης, ητος, *id.* doli & calliditates, τέχναι ϗ πανουργίαι, *id.*

Callidus, a, um, ὁ ϗ ἡ πανοῦργος, ου, *Dem.* πανούργων, ῦσα, ῦν, *Iſocr.* δεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* & improbus, πανοῦργος ϗ δεινὸς, *id.* ὁ ϗ ἡ δολόφρων.

Callis, ἡ τρίβος, ου, *Xenoph.* ὁ τρίβος, ου, *Polyb.* ἡ ἀτραπὸς, οῦ, & via, ϗ ὁδὸς, *Herodian.* ὁ πάτος, *Hom.*

Calloſus, a, um, ὁ ϗ ἡ τυλώδης, ους, *Plato.* τετυλωμένος, ἡ, ον, *Xen.* calloſum reddo, τυλόω, *Xen.* calloſus fio, τυλόομαι, *Dioſc.*

Callus, ὁ τύλος, ου, *Lucian.* τὸ τύλωμα, ατος, *Heſych.* callum obduco, τυλόω, ωσι, τὸ τύλωμα, *Xen.*

Calo, as, καλέω. Conf. *Voco.*

Calo, onis, ὁ σκηνοφόρος, ου, *Xenoph.* ὁ ξυλοφόρος, ου, *Athen.*

Calones, τὰ καλοπόδια, ων, *Suid.*

Calor, ἡ θερμότης, ητος, *Plut.* τὸ θέρμον, οῦ, *Theophraſt.* ἡ θέρμη, ης, *Thuc.* τὸ θάλπος, ους, *Xen.* ἡ θερμασία, ας, *Ariſtot.*

Calorificus, a, um, vide *Calefactorius.*

Calva, τὸ κράνιον, ου, *Lucian.*

Calvaria, idem quod *Calva.*

Calvaſter, ὁ ἀναφάλαντος, ου, LXX.

Calveo, φαλακρὸς εἰμι.

Calveſco, φαλακρόομαι.

Calvities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ φαλάκρα, ας, ἡ φα-

Digitized by Google

ἡ φαλάκρασις, εως, LXX. τὸ φαλάκρωμα, ib. ἡ ψιλότης τ῀ κεφαλῆς, Plut. τὸ ἀναφαλάντωμα, ατ῀ς, LXX.

Calumnia, ἡ διαβολὴ, ῆς, Dem. ἡ Συκοφαντία, ας, id. τὸ Συκοφάντισμα, ατ῀ς, id. & maledictum, Συκοφαντία ἢ βλασφημία, id. & falsum crimen, Συκοφαντία ἢ παρανομία, id. Συκοφαντία ἢ ψευδὴς λόγ῀ς, id. tanta, τοσαύτη βλασφημία ἢ διαβολὴ, id. τοσαύτη ὑπ῀βολὴ Συκοφαντίας, id. calumniam timere, συκοφαντίαν φοβεῖσθ῀, id. διαβολὴν φύλαξεῖσθ῀, Isocr. suggerere alicui, διδόναι συκοφαντίαν τινὶ, Dem. gravissimam creare alicui, κατασκευάζειν τινα εἰς μιαρὸν διαβολὴν, Isocr. contemnere, καταφρονεῖν λοιδορίας, id. refutare, διαλύσασθ῀ διαβολὴν, id. repellere, διωθεῖσθ῀ ψευδῆ λόγον ἢ συκοφαντίαν, Dem.

Calumniator, ὁ διάβολ῀ς, ου, Dem. ὁ διαβάλλων, οντ῀ς, Isocr. ὁ συκοφάντης, ου, Dem. ὁ συκοφαντ῀ὴς, ἄντ῀ς, id. ὁ λοιδορῶν, ὄντ῀ς, Isocr. ὁ λοιδορήμον῀ς, ου, id. ὁ βλάσφημ῀ς, ου, Dem. & nugator, βλάσφημον ἢ φλυαρῶν, Isocr. & acerbus & serpentina natura homo, συκοφάντης ἢ πικρὸς ἢ ἔχις τὴν φύσιν ἄνθρωπ῀ς, Dem. magnus & insignis, ὑπερβάλλων τ῀ὴ συκοφαντίᾳ, id.

Calumniatrix, ἡ διαβάλλουσα, ης, ἡ Συκοφαντοῦσα, ης, ἡ λοιδορῦσα, ης. Conf. Articulum antecedentem.

Calumnior aliquem, διαβάλλω, τινὰ, Dem. βλασφημέω εἰς τινα, id λοιδορέω, ſ. λοιδορήμαι τινι, id. τινὰ, Isocr. εἰς τινα, idem. συκοφαντέω τινὰ, id. φλυάω τινὰ, Dem. ἐπηρεάζω τινὶ, id. κακῶς λέγω τινὰ, id. aliquid, συκοφαντέω τι, Isocr. λοιδορέομαι τι, Æſchin. aliquem ob aliquid, συκοφαντέω τινὰ τινο῀, Ælian. & maledicere, διαβάλλειν ἢ βλασφημεῖν, Isocr. & mentiri in aliquem, διαβάλλειν ἢ καταψεύδεσθαί τινος, id. conviciis & contumeliis proſcindere, σκωρακίζειν ἢ προπηλακίζειν id. acerrime, τὰ μέγιστα, id. maxime, μάλιστα, Isocr. ſemper, σωφρόνως, Dem. manifeſte, φανερ῀ς, id. acerbe, πικρ῀ς, Isocr. petulanter, ἀσελγ῀ς, id. indecenter, παρὰ τὸ πρ῀σηκον, Dem. falſ῀, ψευδ῀ς, Isocr. injuſte, ἀδίκως, ἢ δικαίως, Dem.

Calumnioſe, συκοφαντικ῀ς, συκοφαντωδ῀ς.

Calumnioſus, a, um, συκοφαντικὸς, ὴ, όν, Luc. ὁ ἢ ἡ συκοφαντώδης, ε῀ς, Lyſias.

Calvus, a, um, φαλακρὸς, ὰ, όν, Luc. τὸν κεφαλὴν, id. μαδαρὸς, ὰ, όν, Ariſtot. ὁ ἢ ἡ λεπόθριξ, χ῀ς, Ælian. calvum reddo, μαδαρόω, LXX. calvus ſum, μαδίζω, Hippocr. μαδάω, Ariſtoph. calvus fio, μαδαρὸς γίνομαι, Ælian.

Calx, pars pedis, ἡ πῖρνα, ης, Dem. τὸ σφυρὸν, οῦ, N. T. calcibus peto, λακτίζω, Ariſtoph. πτερνίζω.

Calx, ἡ τίταν῀ς, ου, Lucian. ἡ κόνις, εως, Gal. ἡ ψύφ῀ς, Pauſ. viva, κονὶς ἄσβεσ῀ς, Ægin. calce obducere, τιτανόω, Heſych. ὑπὸ χρίειν τιτάνῳ, Lucian. calce obitus, τιτανώμεν῀ς, ένη, ενον, Heſych. τιτανωτὸς, ὴ, όν, id. κονιατὸς, ὴ, όν, Theophr. calce dealbo, κονιάω, Dem. κονιάομαι, Plut. calce inductum ſeu dealbatum opus, τὸ κονίαμα, ατ῀ς, Theophr. calce inducens aliquid, ὁ κονιατὴς, οῦ, Heſych. inductio, quæ fit calce, ἡ κονίασις, εως.

Calyptra, ἡ καλύπτρα, ας, Plut.

Calyx, ὁ κάλυξ, υ῀ς, Theophr.

Cambio, ἀμείβομαι, Plut. ἀντικαταλλάττομαι, Herodian.

Cambium, ἡ ἀντικαταλλαγὴ, ῆς.

Camelarius, ὁ καμηλίτης, ου, Ariſtot.

Camelinus, a, um, καμήλειος, εία, ειον.

Camelopardalis, ἡ καμηλοπάρδαλις, εως, LXX.

Camelus, ὁ vel ἡ κάμηλος, ου, Xenoph.

Camera, ἡ καμάρα, ας, Gal.n.

Camerarius, a, um, καμαρικὸς, ὴ, όν.

Cameratio, ἡ καμάρωσις, εως.

Cameratus, a, um, καμαρωτὸς, ὴ, όν. Dioſc.

Camero, καμαρόω, ῶ.

Caminalis, e, idem quod ſequens Caminarius.

Caminarius, a, um, καμινιαῖος, αία, αῖον, ſuligo, αἰθάλη, LXX. ὁ καμινίτης, ου, panis caminarius, i. e. in camino coctus, ἄρτος καμινίτης, Athen. ὁ ἢ ἡ καμινάδης, ε῀ς, exhalatio caminaria, i. e. e camino, ἀναπνοὴ καμινώδης, Strabo.

Caminus, i. e. fornax, ὁ vel ἡ κάμινος, LXX. parvus, τὸ, καμίνιον, ου, Schol. Ariſt. in camino excoquo, καμινεύω, Strabo, in camino opus faciens, ὁ καμινευτὴς, οῦ, Lucian. quæ circa caminum laborat, ἡ καμινεύτρια, ας, Herodian. opera, quæ navatur circa caminum ἡ καμινεία, ας, Theophr. i. e. fumi receptaculum, ἡ καπνοδόχη, ης, τὸ καπνοδοχεῖον, ου, ἡ καπνοδόκη, ης, Herodot.

Cammarus, ὁ κάμμαρος, & τὸ κάμμαρον.

Camœna, ἡ μοῦσα.

Campana, ὁ κώδων, ωνος, Thuc. τὸ χάλκωμα, ατ῀ς, campanæ malleus, τὸ ῥόπαλον, ου, campanam pulſo, ῥ῀ κώδωνα κρούω, κωδωνίζω, Ariſtoph.

Campanula, τὸ κωδώνιον, ου.

Campeſtre, τὸ πεῖζωμα, ατος, Plut.

Campeſtris, e, πεδινὸς, ὴ, όν, Xenoph. πεδιάς, άδος, ἡ, ὁν, Theophr. πεδιαῖος, αία, αῖον, πεδιακὸς, ὴ, όν.

Campſor, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, Lyſias.

Campus, τὸ πέδιον, οῦ, Plato, Martius, πεδίον Ἄρειον, Plut. latitudo camporum, τὸ πλῆθος τ῀ν πεδίων, Iſocr. campum vaſtare, ἀνάστατον ποιεῖν τὸ πεδίον, id.

Camus, i. e. fiſcella, ὁ κάνεος, οῦ, Ariſtoph. i. e. capiſtrum, camum circa os habere, ἔχειν κάνεον πε῀ὶ σόματι, Athen. camum circumpono, κανεόω, Xenoph. cami circumpoſitio, ἡ κάνεωσις, εως, Heſych.

Canalicula, τὸ σωλωσάριον, ου, Euſtath.

Canaliculatim, σωλωσιδὸν.

Canaliculatus, ὁ ἢ ἡ σωλωσοειδὴς, έος.

Canaliculus, idem quod *Canalicula*.

Canalis, ὁ σωλὴν, ῆνος, Plut.

Cancellarius, ὁ ἀρχιγραμματεὺς, έως.

Cancellatus, a, um, δικτυωτὸς, ὴ, όν, LXX.

Cancelli, ἡ κιγκλὶς, ίδος, Plut. τὸ δρυφακτὸν, ου, Heſych. cancellis includere, πε῀ιβάλλειν κιγκλίδα, Plut.

Cancello, κιγκλίζω, teſtamentum, διαθήκην ἐξαλείφω, Dem.

Cancer, ὁ καρκῖνος, ου, animal, Ariſtot. ſidus, Arat. morbus, Hippocr. τὸ καρκίνωμα, ατος, Dioſc. parvus, τὸ καρκίνιον, ου, Ariſtot. cancro ſimilis, ſive e cancrorum genere, ὁ ἢ ἡ καρκινώδης, εος, id. cancro morbo infeſtari, καρκινόεσθαι, Hippocr.

Candefacio, λευκόομαι, Xenoph. λευκαίνω, i. e. ignitum reddo, διαπυρόω, ἐμπυρίζω.

Candefactus, a, um, λευκωμβίος, ία, ίον, Dem. igne, ὁ ἢ ἡ διάπυρος, ου.

Candefio, λευκόομαι, Dem. igne, διαπυρίζομαι.

Candela, ὁ λύχνος, ου, Xen. Conf. *Lychnus*.

Candelabrum, τὸ λύχνιον, ου, Athen. ἡ λυχνία, ας, N. T.

Candeo, λευκός εἰμι, λευκαίνομαι, Theophyl. i. e. ignitus ſum, ἐμπυροῦμαι, διάπυρος εἰμι.

Candicans, ὁ ἢ ἡ ὑπόλευκος, ου, Dioſc.

Candico, ὑπολευκός εἰμι, ὑπολευκαίνομαι.

Candidatus, a, um, i. e. alba veſte indutus, ὁ ἢ ἡ λευχείμων, ονος, ὁ λευχειμονίων, ῶν, Herodian. i. e. ambiens officium, ὁ παρασίλλων ἀρχὴν, Plut.

Candide, i. e. ſincere, ἁπλῶς, Dem. ἀδόλως id. ἀκιβδήλως, Iſocr. ἀφελῶς, Dem. & ſincere ſcribere aliquid, ἁπλως ἢ ἀδόλως γράφειν τι, id. & aperte adminiſtrare remp. ἁπλῶς, ἢ φανερῶς πολιτεύεσθ῀ι, id.

Candidus, a, um, i. e. albus, λευκος, ὴ, όν, Conf. *Albus*, i. e. ſincerus, ὁ ἢ ἁφελὴς, ές, Dem. ὁ ἢ ἀκακος, ου, id. ὁ ἢ ἀδόλος, ου, Plato. ἁπλόος, ῆ, ἁπλόη, ὴ, ἁπλόον, ῦν, Dem. vere & amicus, ἀληθῶς ἁπλῆς ἢ φίλος, id. vir, ἁπλοικος ἀνὴρ, Lucian, & ingenuus homo, ἀφελὴς ἢ παῤῥησίας μεστος, id.

Candor, ἡ λευκότης, ητος, Ariſtot. i. e. morum ſimplicitas, ἡ εὐήθεια, ας, Dem. ἡ ἀκακία, ας, id.

Caneo, πόλιός εἰμι.

Caneſco, πολιόομαι, Ariſtot.

Cani, αἱ πολιαὶ, ῶν, Iſocr.

Canicula, τὸ κυνίδιον, ου, Xenoph. τὸ κυνάριον, ου, id. fidus, ὁ σείριος, ου, Heſ. ὁ κύων, Ariſtot. poſt caniculam, i. e. poſt mediam æſtatem, μ῀ κυῶσι, Theophr.

Canicularis, e, κυνικὸς, ὴ, όν, Xenoph. dies caniculares, αἱ ἀμφὶ τ῀ Σείριον ἡμέραι, αἱ ὑπὸ κυσὶ vel ὑπο κυσὶν ἡμέραι. Conf. articulum anteced.

Canine, κυνηδὸν, Lucian.

Caninus, a, um, κυνικὸς, ὴ, όν, Xen. κυώδεις, εία, ειον, Sext. Empir. canino ritu, κυνηδὸν, Lucian. caninа ſentis, κυάρ῀ vel κυνόρα ἄκανθα, Athen.

Canis ὁ vel ἡ κυὼν, κυνὸς, Ariſtot. canibus objici ſ. objectum eſſe, κυσὶν δεῖπνον εἶναι, Ælian. canes vorare, κυνοφαγεῖν, Sext. Empir. a cane morſus, ὁ ἢ ἡ κυνόδηκλος, ου, Dioſcor.

Caniſtrum, τὸ κάναστρον, ου, Poll. ὁ κάνης, ητος, Plut. τὸ κανοῦν, οῦ, Thuc. τὸ κάνειον, ου, Athen. ligneum & plexum, κάνειον ξύλινον ἢ πλεκτὸν, id.

Canities, ἡ πολιότης, ητ῀ς, ἡ πολιὰ, ας, Iſocr.

Canna, ὁ δόναξ, ακ῀ς, Dioſc. ὁ κάλαμ῀ς, ου, id. ἡ κάννη, vel κάνα, ης, Ariſtoph

Cannabaceus, a, um, καννάβιν῀ς, ίνη, ινον.

Cannabis, ἡ κάνναβις, εως, Dioſc.

Cannetum, τὸ δοναικεῖον, ου, τὸ καλαμῶδες, ſc. χωρίον.

Canneus, a, um, καλάμιν῀ς, ίνη, ινον, Athen.

Cano, ᾄδω, Dem. ἀείδω, id. μέλπω, ὑμνέω. pæanas, ᾄδω παιᾶνας, id. cantilenas, ᾄσματα, Plut. ad lyram, πρὸς λύραν, id. laudes alicujus, ἐγκώμιόν τινος, Ariſtoph. tibia cantionem amatoriam, αὐλέω ἅρμα ἐρωτικὸν, Ariſtot. ſuaviſſime, εὐφανότατ῀ς ἢ ᾠδικώτατός εἰμι, Ælian. claſſicum, Σημαίνω μάχεσθ῀ι, Xenoph. receptui, Σημαίνω τὸ ἀναπλητικὸν, Plut.

Canon, ὁ κανὼν, όν῀ς, Æſchin.

Canonice, κανονικῶς.

Canonicus, a, um, κανονικὸς, ὴ, όν.

Canore, ᾠδικῶς, Ariſtot.

Canorus, a, um, ᾠδικὸς, ὴ, όν, Lucian. λιγυρὸς, ρὰ, ρὸν, Hom.

Cantator, ὁ ψάλτης, ου, Plut. ὁ ἀοιδὸς.

Cantatrix, ἡ ψάλτρια, ας, Athen.

Cantharus, ὁ κάνθαρος, ου, parvus, τὸ καθάριον, ου, Plut.

Canthus, ὁ κάνθ῀ς, ου, Ariſtot.

Canticum, τὸ ἆσμα, ατ῀ς, Dem. τὸ ἄσμα, ατ῀ς, Greg. ἡ ᾠδὴ, ῆς, Xenoph. ἡ ἀοιδὴ, ῆς, Dem. τὸ μέλ῀ς.

Cantilena, idem quod *Canticum*.

Cantiuncula, τὸ ἀσμάτιον, ου.

Canto, ψάλλω. Conf. *Cano*.

Cantor, ὁ ᾠδὸς, οῦ, Plato. ὁ μελῳδὸς, ου, Lucian.

Cantus, τὸ μέλ῀ς, ε῀ς, Lucian. ἡ μελῳδία, ας, Athen. lugubris, ἡ θρηνῳδία.

Canus, a, um, πολιὸς, ὰ, όν, Dioſc.

Capacitas, ἡ χώρησις, εως, τὸ χώρημα, ατ῀ς, ἡ εὐρυχωρία, ας.

Capax, ὁ ἢ ἡ εὐρύχωρ῀ς, ου, ὁ ἢ ἡ εὐριχ-ρὴς, ές῀ς, Thuc. δεκτικὸς, ὴ, όν, ſum, χωρῶ, eorum, qui conveniunt, τὰς ξυνιλθοντα, Thuc. doctrinæ, τῳ διδαχῳ, Dem.

Capedo, ἡ εὐρυχορία, ας, i. e. vas quoddam, ἡ κυλίκνη, ης.

Capella, τὸ αἰγίδιον, ου, LXX.

Caper, ὁ τράγ῀ς, ου, Ariſtot. ὁ αἴξ, αἰγὸς, Herodot. ὁ χίμαρ῀ς,

Capero, ῥυσόω, Dioſc. ῥυτιδόω, Ariſt.

Capeſſo, αἰσίως, aliquid, τι, Xenoph. rempublicam, ἄπτομαι τ῀ν πολιτεύματ῀ς, id. πράττω τὰ τ῀ν κοινῶν, Ariſtot. negotium, ἀντιλαμβάνομαι τ῀ν πράγματ῀ς, Plut. imperium, αἰσίως τῳ ἀρχῳ, Plato, pugnam, ἐγχειρέω τ῀ῇ μάχῃ, Plut.

Capillaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ τριχώδης, ε῀ς.

Capillamentum, τὸ τρίχωμα, ατ῀ς, Ariſt.

Capillatus, a, um, τριχωτὸς, ὴ, όν, Ariſt.

Digitized by Google

Capillitium, τὸ τρίχωμα, ατος, *Aristot.* ἡ κόμη, ης, *Dim.* arte factum, ἡ κόμη πρόσθετος, *Xenoph.*

Capillo, τριχόω, *Dioſc.*

Capillus, ὁ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.* ἡ κόμη, ης, *id.* plexus & intortus, ὁ πλόκαμος, ου, *Herodot.* capillorum nodus, ἡ πλοκαμὶς, ίδος, defluvium, ἡ ἀλωπεκία, ας, *Galen.* capillos como, τριχοπλασίω, nutrio, κομάω, κομοτροφίω, *Strabo.* molles habens, ὁ καὶ ἡ μαλακόθριξ, ιχος, *Ariſtot.* paucos habens, ὁ καὶ ἡ ὀλιγόθριξ, *id.* criſpos habens, ὁ καὶ ἡ ἑλόθριξ, *id.* pulchros faciens, ὁ καὶ ἡ καλλίθριξ, *Dioſc.*

Capio, αἱρέω, urbem vi, πόλιν κατὰ κράτος, *Iſocr.* virum, ἄνδρα, *id.* urbem obſidione, αἱλίσκω πόλιν πολιορκία, *Dem.* haſta vel bello, λαμβάνω πόλιν δορυάλωτον, ſ. αἰχμάλωτον, *Iſocr.* avaritiam alicujus, χαρέω τῶν πλεονεξίαν τινός, *Dem.* i. e. comprehendo aliquid, δέχομαί τι, *Dio Chryſ.* utilitatem ex aliqua re, ὠφελοῦμαι ἀπό τινος, *Xen.* conſilium de re aliqua, βουλεύομαι περί τινος, *Iſocr.* ex re aliqua voluptatem, χαίρω ἐπί τινι, *Xenoph.* aliquem vivum, ζωγρέω τινά, *Thuc.* i. e. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plato.*

Capiſtro, κημόω, *Xenoph.* εἱμόω, *N. T.*

Capiſtrum, ὁ κημὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ἐπιστόμιον, ου, LXX. τὸ κεφαλοδέσμιον, ὁ φίμις, *Luc.*

Capital, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ κρίνδεμνον, ου, *Euſtath.*

Capitalis, e, i. e. ad caput pertinens, κεφαλικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.* i. e. mortem merens, φονικὸς, ἡ, όν, facinus, ἀδίκημα, *Lycurg.* ἔχατος, ατη, ατον, odium, μῖσος θανατικὸς, ἡ, όν, cauſſa, δίκη, *Plut.* facinus morte dignum, ἀδίκημα φονικὸν, *Lycurg.*

Capitaliter, κεφαλικῶς, i. e. capite plecti, κεφαλικῆς κολάζεσθαι, *Herodian.*

Capitatus, caput habens, κεφαλωτὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Capitellum, τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.*

Capitium, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Capito, ὁ μεγαλοκέφαλος, ου.

Capitularis, e, ὁ καὶ ἡ κεφαλαιώδης, ους.

Capitulatim, κεφαλαιωδῶς, *Ariſtot.* ὅλη κεφαλαίη, *Thuc.* ἐν κεφαλαίοις, *Dem.* attingo, κεφαλαίου, *Thuc.*

Capitulum, τὸ κεφαλίδιον, ου, *Poll.* τὸ κεφάλιον, ου, *Dioſc.* i. e. pars libri, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.*

Capo, ὁ ἀλέκτωρ ἐκτομίας, ου.

Capra, ἡ αἶξ, αἰγὸς, *Ariſtot.*

Caprarius, ὁ αἰπόλος, ου, *Poll.* ὁ αἰγιβότης, ὁ αἰγονόμος.

Caprea, ἡ αἴγαγρος, ου, ἡ δορξ, δορκὸς, *Al. Aphrod.* ὁ δορκὶς, ιδος, *Dioſc.* ἡ δορκὰς, άδος, *id.* parva, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capreolus, τὸ δορκάδιον, ου, LXX.

Capricornus, ὁ αἰγόκερως, ατος, *Lucian.*

Caprificatio, ὁ ἐρινασμὸς, οῦ, *Theophr.*

Caprificor, ἐρινάζω, *Theophr.* ἐρινόω, *id.*

Caprificus, ὁ ἐρινεὸς, οῦ, *Theophr.* fructus, τὸ ἐρινεον, οῦ, *Ariſtot.*

Capſile, ὁ αἰγὰν, ᾶνος.

Caprinus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἴγειος, ου, *N. T.* caſeus, αἴγειος τυρὸς, *Athen.* caprina pellis, ἡ αἰγέη, ης, *Herodot.* contr. αἰγῆ, ῆς.

Capſa, ἡ κάψα, ης, *Suid.* ἡ καψάκη, ης, LXX. ἡ κιβωτὸς, οῦ, *Athen.*

Capſarius, ὁ κιβοτοφόρος, ου.

Capſula, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*

Captatio, ἡ θήρα, ας, *Dem.* ἡ θήρευσις, εως.

Captator, ὁ θηρατὴς, οῦ, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Poll.*

Captatorius, a, um, θηρατικὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* θηρευτικὸς, ἡ, όν, *id.*

Captatrix, ἡ θηρεύτρια, ας.

Captio, velut urbis, fugitivi, ἡ λῆψις, εως, *Thuc.* i. e. deceptio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, ὁ δόλος, ου, *Dem.* ἡ ἀπάτη.

Captioſe, ἀπατηλῶς, *Sophiſticis, Ariſtot.*

Captioſus, a, um, ἀπατηλὸς, ἡ, όν, *Plato.* *Sophiſticis*, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Captivitas, ἡ ἅλωσις, εως, *Dem.* ἡ σύλληψις, εως, *id.* ἡ αἰχμαλωσία, ας, *N. T.* εἰρκὴ, ῆς, *Dem.* & ſervatio patris, ἅλωσις καὶ σωτηρία πατρὸς, *id.* abducere in captivitatem aliquos, εἰς δουλείαν ἄγοντα αἰχμαλώτους τινάς, *id.* redimere e captivitate, λύειν αἰχμάλωτον, *id.* ſocius in captivitate, ὁ συναιχμάλωτος, ου, *N. T.* Conf. *Captivus.*

Captivo, αἰχμαλωτίζω, *Dem.*

Captivus, a, um, ὁ δεσμώτης, ου, *Dem.* δεδεμένος, ένη, ένον, *id.* ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *id.* ἁλοὺς, οῦσα, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ου, *id.* fio, γίγνομαι αἰχμάλωτος, *id.* captivum aliquem abduco, εἴχομαι ἄγων αἰχμαλώτου τινα, *id.* habeo in vinculis, ἔχω καὶ δέδησά τινα αἰχμάλωτον, *id.* redimo meis ſumptibus, λυτρῶ αἰχμάλωτον ἐκ τῆς ἰδίας, *id.* conſervo, ἀνασῴζω αἰχμαλώτων, *id.* dimitto, ἀφίημι δεσμώτην, *id.*

Capto, θηρεύω, *Iſocr.* θηράω, *Xenoph.* aliquem, τινὰ, *id.* lucrum, θηρεύω κέρδος, voluptatem, τὴν ἡδονὴν, *Iſocr.* homines verbis, θηράω ἀνθρώπους λόγοις, *Xen.* auras, θηρεύω αὔρας, *id.* ſermonem alicujus, ὑπολαμβάνομαι λόγου τινος, *N. T.* auram popularem, δημαγωγέω τὴν πολλὴν, *Plut.*

Captura, i. e. venatio, τὸ θήρευμα, ατος, *Plato.* ἡ ἄγρα, ας, *Lucian.* i. e. captivatio, ἡ λῆψις, εως, *Plut.* ἡ ἅλωσις, ίως, *Plato.* i. e. id, quod captum eſt, τὸ θήραμα, ατος, *Plut.*

Captus, a, um, ἁλωκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἁλοὺς, οῦσα, όν, major a majore, μείζονι ὁ βραχύτερος, *Aelian.* primo auditu, οἰκεύμενος ταῖς πρώταις ἀκοαῖς, *Ariſtot.* amore, ἁλοὺς ἔρωτι, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, *Æſop.* forma, ἁλοὺς τῷ κάλλει, *Lucian.* vi, ἁλοὺς κατα κράτος, *Iſocr.* bello, ὁ καὶ ἡ αἰχμάλωτος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δορυάλωτος, ου, *Iſocr.* vivus, ἐζωγρημένος, *N. T.* hamo, ἠγκιστρευμένος, *Syneſ.* mente, oculis, auribus, διεφθαρμένος τὰς φρένας, τὸν ὄφιν, τὸν ἀκοὴν.

Capula, τὸ λαβίδιον, ου, *Dioſc.*

Capularis ſenex, ὁ καὶ ἡ Σορδαίμων, ονος, *Plut.* ὁ τυμβογέρων, *Ariſtoph.*

Capulus, ἡ λαβὴ, ῆς, gladii, τῆς ξίφους, *Plut.*

Capus, idem quod *Capo.*

Caput, hominis vel bruti, ἡ κεφαλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ κεφάλαιον, ου, *id.* caput incidere, τὴν κεφαλὴν ὑποτέμνειν, *id.* conterere alicui, ζωτρίψαι κεφαλὴν τινος, *Iſocr.* communutum habere, κατεγλῶσθαι τὴν κεφαλὴν, *Dem.* retorquere calumniam in caput dicentis, βλασφημίαν τρέπειν εἰς κεφαλὴν τοῦ λέγοντος, *Dem.* in caput alicujus cauſſam rei alicujus conferre, ἀναπτύσσειν τὴν αἰτίαν ἐπὶ κεφαλήν τινος, a capite ad calcem, ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας, *Hom.* caput alicujus pecunia licitari, ὑπερπυρεύειν ἀργυρίου τινί, *Herodot.* capite doleo, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* cui caput dolet, ὁ καὶ ἡ κεφαλαλγὴς, ές, *Plut.* dolorem capitis adferens, κεφαλαλγὲς, ὴς, ὸν, *Plato.* κεφαλαλγικὸς, ἡ, όν, *Galen.* capitis dolor, ἡ κεφαλαλγία, ας, *Hippocr.* i. e. origo, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Iſocr.* i. e. *ſumma pecuniæ, unde uſura percipitur*, τὸ ἀρχαῖον, ου, *Dem.* i. e. *pars libri*, τὸ κεφάλαιον, ου, ἡ κεφαλὶς, ίδος, *N. T.* i. e. *præcipuum*, τὸ κυριώτατον, i. e. *mors*, ὁ θάνατος, ου, vel vita, ἡ ψυχὴ, ῆς, adire periculum capitis in ludis, ἀγωνίζεσθαι ἀγῶνας τῆς ψυχῆς, *Dem.* periclitari de capite, κινδυνεύειν ἐν ψυχῇ, *id.* capitis aliquem accerſere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι, *id.* capitis cauſſam dicere, ἀπολογήσασθαι τῶν περὶ τοῦ θανάτου δίκῃ, *Plut.* capitis damnare, θάνατον καταψηφίζεσθαι τινος, *Iſocr.* capite plecti, θανάτῳ ζημιοῦσθαι τινα, *Æſchin.*

Carabus, ὁ κάραβος, ου, *Ariſtot.* carabo ſimilis, ſive e caraborum genere, ὁ καὶ ἡ καραβώδης, ους, *id.*

Carbaſus, i. e. linteum tenue, τὸ λῖνον λεπτὸν, i. e. velum, τὸ λαῖτος, ου, *Plut.*

Carbo, ὁ ἄνθραξ, ακος, *Athen.* accenſus, ἡμιμόρος, carbonum ſtrues, ἡ ἀνθρακιὰ, ᾶς, *Dioſc.* carbones conficio, ἀνθρακεύω, *Theophr.* in carbones redigo, ἀπανθρακόω, *Lucian.*

Carbonarius, ὁ ἀνθρακευτὴς, οῦ, *Aelian.* ater, ut carbonarius, ὁ ἀνθρακίας, ου, *Lucian.*

Carbonarius, a, um, ἀνθρακικὸς, ἡ, όν, *Lucian.* fornax carbonaria, ἡ ἀνθρακία, ας, *Theophr.*

Carbunculus, i. e. parvus carbo, τὸ ἀνθράκιον, ου, i. e. gemma quædam vel morbus, ὁ ἄνθραξ, ακος LXX. *Galen.*

Carcer, τὸ δεσμωτήριον, ου, *Dem.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* ὁ δεσμὸς, οῦ, *id.* ἡ εἰρκὴ, ῆς, *id.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Ariſtot.* ὁ εἱρμὸς, οῦ, *Dem.* carcerem meritum eſſe, ἔνοχον εἶ τῇ ἀπαγωγῇ, *Dem.* δεσμῷ ἔνοχον γίγνεσθαι, *id.* carcere mulctare aliquem, τιμᾶσθαι τινὶ δεσμῷ, *id.* ducere, conjicere aliquem in carcerem, ἄγειν, ἀπάγειν, εἰσάγειν, ἐμβάλλειν, τινὰ εἰς δεσμωτήριον, *id.* ἐς φυλακὴν φυλέων. *Ariſtot.* καταβάλλειν εἰς τὴν εἱρκτὴν, *Diod. Sic.* conjici in carcerem, ἐμπίπτειν εἰς τὸ δεσμωτήριον, ſ, εἰς τὸ οἴκημα, *Dem.* eſſe in carcere, ἔν) ἐν δεσμωτηρίῳ, *id.* mulcta quinquennalis, διαιρεῖσθαι ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πενταετηρίδας φυλάς, *id.* effugere e carcere, ἀποδρᾶναι, ſ. ἀποδράντα ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* egredi e carcere, προϊέναι ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, *id.* e carcere liberare, ἀφαιρεῖν τινα ἐκ δεσμῶν, *id.* carceris cuſtodiam obire, εἱρκτοφυλακεῖν, *Philo.* carceris cuſtos, ὁ εἱρκτοφύλαξ, ακος, *Xenoph.* ὁ δεσμοφύλαξ.

Carcerarius, a, um, φυλακικὸς, ἡ, όν, *Plato.*

Carceres, in agonibus, ἡ ἀφετηρία, ας, *Ariſtoph.* ἡ βαλβὶς, ίδος, *Poll.* a carcere ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος, *Ariſtoph.*

Carcinoma, τὸ καρκίνωμα, ατος, *Dioſc.*

Cardiacus, ὁ καρδιακὸς, οῦ, *Galen.*

Cardialgia, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.* cardialgia laboro, καρδιαλγέω, *Hippocr.* cardialgia laborans, ὁ καὶ ἡ καρδιαλγὴς, ους, *Galen.*

Cardo, ὁ στροφεὺς, ῶτος, *Plut.* ἡ στρόφιγξ, γος, *Dion. Long.* rerum, ἀκμὴ ἔργων, munoi, ὁ πόλος, ου, *Athen.*

Carduelis, ἡ ἀκανθὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Carduus, ὁ σκόλυμος, ου, *Dioſcor.*

Care, τιμίως, πολυτίμως, aliquid vendo, πωλῶ τι πωλίου, *Aelian.*

Carentia, ἡ ὑστέρησις, εως, *N. T.*

Careo, ὑστερίζω, δέομαι, ἀποστερέομαι, re aliqua, τινὸς, *Iſocr.* omnibus, πάντων ἔρημος γίγνομαι καὶ γυμνὸς, *id.* pecunia, ἄπορέω χρημάτων, *Baſil.* ἐκ ἐυπορέω ἀργυρίου, *Dem.* στανίζω χρημάτων, *id.* ἀργύριον ἐμοὶ οὐ πάρεστι, *id.* οὐ τυγχάνῃ ἐμοὶ παρὸν ἀργύριον, *id.* medico, ἐν ἐρήμῳ εἰμὶ τῷ ἰατρῷ, ἔρημός εἰμι τῶν θραπευόντος, *id.* ratione, ἀμοιρέω λόγου, *Aelian.*

Carica, ἡ φιγαλέη, ης, *Heſych.* ὁ ἰχάς.

Caries, ὁ ἑυρὼς, ῶτος, *Plut.* ἡ Σαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Carina, ἡ τρόπις, ιδος, *Poll.*

Carinarius, a, um, τροπίδιος, ία, ιον, *Plato.*

Carinatus, a, um, τετροπισμένος, ένη, ένον, navis probe carinata, ναῦς ἰκανῶς τετροπισμένη, *Hippocr.*

Carino, τροπίζω, *Hippocr.* κυτόω, *Heſ.*

Cariosus, a, um, Σαπρὸς, ὰ, όν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐυρώδης.

Caritas, ἡ πολυτιμία, ας, annonæ, ἡ σπανιότης, ητος, *Xenoph.* ἡ σιτοδεία, ας, *id.*

Carmen, τὸ ἔπος, ους, *Dem.* τὸ μέτρον, ου, *Iſocr.* τὸ ποίημα, ατος, *id.* λόγος ἔμμετρος, *Dem.* elegiacum, τὸ ἐλεγεῖον, ου, *id.* lyricum, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Iſocr.* iambicum, τὸ ἰαμβεῖον, *Dem.* nuptiale, ὁ ὑμέναιος, ου, *Iſocr.* carmina & verſus, ᾠδαὶ καὶ μέτρα, *id.* facere, ſ. componere, συντίθεναι ποίημα, *id.* ποιεῖν ἰαμβεῖα, *Dem.* ornare aliquem carminibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ ᾠδαῖς καὶ μέτροις, *Iſocr.* carmen in nuptias alicujus canere, ὑμέναιον ἐν τοῖς γάμοις τινὸς ᾄδειν, *idem.*

Carminarius, a, um, ξαντικὸς, ἡ, όν, ars carminatoria, ἡ ξαντικὴ, ſcil. τέχνη, *Plato.*

Carminatio,

Digitized by Google

Carminatio, ἡ διάξανσις, ἰως.
Carminator, ὁ ξύντης, ου, *Plato.*
Carminatus, a, um, διαξανθείς, εῖσα, έν, lana, διαξανθὲν ἔριον, *Dioſc.*
Carmino, ξαίνω, lanam, ἔρια, *Lucian.* πρὸς ἔριον, *Plut.* rurſum, ἀναξαίνω, ſimul, Συνξαίνω, *Plut.* διαξαίνω, *Dioſc.*
Carnalis, e, Σαρκικὸς, ἡ, όν, *N. T.*
Carnaliter, Σαρκικῶς.
Carnarium, τὸ κρεαπώλιον, ου, *Plut.*
Carnarius, ὁ κρεωπώλης, ου, *Poll.*
Carneus, a, um, ὁ ἡ Σαρκάδης, ους, Σαρκικὸς, ἡ, όν, Σάρκινος, ίνη, ινον.
Carnifex, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόκοινος, ου, *id.* ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ δήμιος, *Herodian.*
Carnificina, το βασανιστήριον, ου, i. e. cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.*
Carnifico, χίζω, *Xen.* ἀνατέμνω, *Lucian.*
Carnivorus, a, um, ὁ ἡ Σαρκοβόρος, ου, *Gregor.* ὁ ἡ Σαρκοφάγος, ου, animalia carnivora, ζῶα Σαρκοφάγα, *Ariſtot.*
Carnoſus, a, um, ὁ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xen.* ὁ ἡ κατάσαρκος, ου, *Athen.* ὁ ἡ μεγαλόσαρκος, ου, LXX. ὁ ἡ πολύσαρκος, σαρκώδης, carnoſum reddo, εὐσαρκόω, *Galen.* Σαρκόω, *id.*
Caro, ἡ Σάρξ, Σαρκὸς, *Dem.* τὸ κρέας, ατος, *id.* agnina, κρέας ἀρνειον. anſerina, χηνειον, bubula, βόειον, caprina, αἴγειον, gallinacea, ὀρνίθειον, hircina, τράγειον, hœdina, ἐρίφειον, ovilla, μήλειον, ſ. προβάτειον, porcina, χοίρειον, ſuilla, ὕειον, vervecina, κρίειον, vitulina, μόσχειον, ferina, θήριον, ſalita, ἁλιαρὸν, ſ. ταριχευτὸν, infumata, καπνιστὸν, elixa, ἑφθὸν, aſſa, ὀπτὸν, frixa, τηγανιστὸν, toſta, φρυκτὸν, carnis eſus, ἡ κρεοφαγία, ας, *Plut.* ἡ Σαρκοφαγία, ας, *id.* carne veſcor, Σαρκοφαγέω, qui carne eſt molli, ὁ ἡ ἁπαλόσαρκος, ου, *Galen.* laxa, ἀραιόσαρκος, *Athen.* ſicca, ξηρόσαρκος, *id.* denſa, πυκνόσαρκος, dura, Σκληρόσαρκος, humida, ὑγρόσαρκος.
Carpentarius, ὁ ἁμαξοπηγὸς, οῦ, *Plut.*
Carpentum, τὸ ὄχημα, ατος, *Plat.* ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.*
Carpeſium, τὸ καρπήσιον, ου, *Gal.*
Carpio, ὁ κυπρῖνος, ου.
Carpo, δρέπομαι, roſam, ῥόδον, *Baſil.* flores, ἀνθρέπομαι ἄνθη, *Plutarch.* i. e. reprehendo aliquem ob aliquid, κακίζω τινά τινος, *Philo.*
Carptim, δρεπομένως, i. e. particulatim, μερικῶς, ἀκριβῶς.
Carptor, ὁ δρεπομένως, ου, i. e. reprehenſor, ὁ κακίζων, οντος, *Dem.*
Carruca, τὸ ἁμόξιον, ου, *Suid.* ἡ ἅμαξις.
Carrucarius, a, um, ἁμαξικὸς, ἡ, όν, *Subſt.* ὁ ἁρματηλάτης, ὁ ἁμαξηπηλός.
Carrus, τὸ ἅρμα, ατός, *Xenoph.* ἡ ἅμαξα.
Cartilagineus, a, um, ὁ ἡ χονδρώδης, ους, *Ariſtot.*
Cartilaginoſus, a, um, ὁ ἡ χονδρώδης, ους, *Ariſtot.*
Cartilago, ὁ χόνδρος, ου, *Gal.*
Caruncula, τὸ Σαρκίδιον, ου, *Ariſtoph.* τὸ κρύλλιον, ου, *Syneſ.*
Carus, a, um, τίμιος, ία, ίον, *Dem.* ὁ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* i. e. dilectus, ὁ ἡ φιλος, ου, *Syneſ.*
Caſa, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ σίγη, caſam ædifico, καλυβοποιέω, *Strabo.*
Caſeus, ὁ τυρὸς, οῦ, recens, χλωρὸς, *Ariſtoph.* aridus, ξηρὸς, *Athen.* vetus, παλαιὸς, *id.* mollis, ἁπαλὸς, *Long.*
Caſſis, i. e. rete venatorium, τὸ δίκτυον, ου, *Xenoph.* ἡ ἄρκυς, *id.* i. e. galea, ἡ ὠμοκεφαλαία, ας, *Polyb.*
Caſſita, ἡ κόρυς, υθος, *Theocr.* Conf. *Alauda,*
Caſſus, a, um, κενὸς, ἡ, όν, *Xenoph.* φρῆδος. ἡ, μάταιος, αία, αιον, in caſſum, εἰς κενὸν, *N. T.*
Caſtanea, τὸ καστανέικον κάρυον, *Theophr.* τὸ κάστανον, ου, *Athen.* ἡ Διὸς βάλανος, *Dioſc.*
Caſte, ἁγνῶς, *N. T.* καθαρῶς.
Caſtellanus, ὁ φρυράρχης, ου, ὁ φρύραρχος, ου, *Xenoph.*
Caſtellum, τὸ φρούριον, ου, *Thucyd.* ἡ φρυρὰ, ᾶς, *Plut.* τὸ ὀχύρωσμα, ατος, *Demoſth.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* firmum, τὸ χαρίεν ὀχυρὸν, *Iſocr.* inſtaurare, ὀχυροῦν φρούριον, *Dem.* ad aliquem oppugnandum, κατασκευάζειν ὁρμητήρια ὅθι τίνα, *id.*
Caſtigatio, ἡ παιδεία, ας, *N. T.* ὁ κολασμός.
Caſtigator, ὁ παιδευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ Σωφρονιστὴς, ου, *Thuc.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*
Caſtigo, παιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ὀπλίτην τινὰ, *Dem.* τινὶ, *Iſocr.* Σωφρονίζω τινὰ, *Xenoph.* i. e. punio, κολάζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Punio.*
Caſtimonia, vide ſequens *Caſtitas.*
Caſtitas, ἡ ἁγνότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἁγνεία, ας, *id.* caſtitatem ſervo, παρθενεύω, *Heliod.* τὴν ἄραν αὐτῆ διαφυλάττειν, *Dem.*
Caſtor, ὁ Κάστωρ, ορος, & Pollux, ὁ Πολυδεύκης, οἱ Διόσκουροι, ων, *N. T.* i. e. fiber, ὁ κάστωρ, ορος, *Dioſc.*
Caſtoreum, τὸ καστόριον, ου, τὸ καστόριον, ου, τὰ καστόρια, ων, *Galen.* caſtoreum redoleo, καστορίζω, *Dioſc.*
Caſtra, orum, τὸ στρατόπεδον, *Dem.* ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Plut.* pono, figo, ſeu metor, στρατοπεδεύω, *Plut.* in loco aliquo, στρατοπεδεύομαι ὅθι τόπῳ τινι, *Thuc.* ad urbem, ἱδρυῶ στρατόπεδον ὅθι τῇ πόλει, *Herodian.* extra, ἐκστρατοπεδεύομαι, *idem,* apud, item ex adverſo, παρεστρατοπεδεύω, *Polyb.* contra, ἀντιστρατοπεδεύω, *Iſocr.* moveo, transfero, μετεστρατοπεδεύω, *Plut.* ἀναστρατοπεδεύω, *Macc.* admoveo hoſtibus, παρεστρατοπεδεύω τοῖς πολεμίοις, *Plut.* caſtrorum metatio, ἡ στρατοπέδευσις, εως, *Plato,* ἡ στρατοπεδεία, ας, *Dion. Hal.* motio, ἡ ἀναστρατοπεδεία, ας, ἡ κατάζευξις, εως, *Plut.* præfectus, ὁ στρατοπεδάρχης, ου, metator, ὁ στρατοπεδούτης, ου.
Caſtratio, ἡ ὀρχοτομία, ας.
Caſtratus, ὁ ἐκτομίας, ου, *Herodot.* ὁ εὐνοῦχος, ου, *Xen.* ὁ εὐνουχίας, ου, *Ariſtot.* ὁ Σπάδων, ωνος, *id.* ὁ ἀποκοπεὶς τὰ γενητικὰ, *Philo.*
Caſtrenſis, e, στρατιωτικὸς, ἡ, όν. *Xenoph.*
Caſtro, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὀρχοτομέω, *Al. Aphrod.* ἐκτομίαν τινὰ ποιέω, *Herodian.*
Caſtrum, τὸ τεῖχος, ους, *Dem.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ὄρυμα, ατος, *Xenoph.* firmum, χαρίεν, ὀχυρὸν, *Iſocr.* adverſus incurſiones alicujus, τεῖχος πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ὁδρομῆς τινος παθεῖν. Conf. *Caſtellum.*
Caſtus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ ἡ σάφρων, caſta & munda a cæteris immundis & a viri congreſſu, καθαρὰ ἡ ἀγνὴ ἀπὸ πρὸς ἄλλων πρὸς ἃ καθαρεύονταν ἡ ἀπ' ἀνδρὸς Σωφροσία, *id.* ſum caſtus, ἁγνεύω, *id.*
Caſula, τὸ καλύδιον, *Plut.*
Caſus, i. e. ruina, ἡ πλῶσις, εως, *N. T.* τὸ πλῶμα, ατος, *Dioſc.* i. e. eventus fortuitus, τὸ Συμβαῖνον, οντος, *Dem.* τὸ Συμβὰν, άντος, *id.* τὸ Συμβεβηκὸς, ότος, *id.* τὸ Συμβεβηκὸμενον, *Iſocr.* τὸ ἐκβὰν, άντος, *id.* τὸ Σύμπτωμα, ατος, *Dem.* i. e. calamitas, τὸ πάθος, εος, *Iſocr.* τὸ Συμβὰν, άντος, *Dem.* τὸ πλάσμα, ατος, *Dem.* grammaticus, ἡ πλῶσις, εως, *Ariſtot.* nominativus, πλῶσις ὀνομαστικὴ, genitivus, πλῶσις γενικὴ, dativus, πτῶσις δοτικὴ, accuſativus, πτῶσις αἰτιατικὴ, vocativus, πτῶσις κλητικὴ, ablativus, πτῶσις ἀφαιρετικὴ, ſubitus, τὸ ἐκ τῆ παραχρῆμα Συμβαῖνον, *Dem.* quotidianus, τὸ καθ' ἑκάστω ἡμέραν Συμπίπτον, *id.* fortuitus, τὸ Συμβὰν ἀκόσιον, *id.* τὸ Σύμπτωμα ἀνθρώπινον, ου, *Iſocr.* caſu fieri, accidere, γίγνεσθαι ὑπὸ τύχης, ἐκ τύχης, διὰ τύχην, *Dem. Iſocr.*
Catachreſis, ἡ καταχρησις, εως, *Rhetor.*
Catachreſtice, καταχρηστικῶς, *Rhetor.*
Cataclyſmus, ὁ κατακλυσμὸς, οῦ, *N. T.*
Catadromus, ὁ καταδρομεὺς.
Catalecta, τὰ καταλεκτὰ, ων.
Catalogus, ὁ κατάλογος, ου, *Dem.*
Catamitus, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*
Cataphractus, a, um, ὁ ἡ καταφρακτὸς, ου, *Herodian.* eques, ἱππεὺς, *id.*
Cataplaſma, τὸ κατάπλασμα, ατος, *Dioſc.*
Catapulta, ὁ καταπέλτης, ου, *Ariſtot.* catapultis infeſto, καταπελτάζω, *Ariſtoph.*
Catapultarius, a, um, καταπελτικὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Catarrhacta, ὁ καταῤῥάκτης, vel καταρράκτης, ου, *Suid.*
Catarrhus, ὁ κατάῤῥους, *contr.* κατάῤῥους, ου, *Dioſcor.*
Cate, νηνεχῶς, *Polyb.* νηνεχόντως. *Iſocr.*
Catechefis, ἡ κατήχησις, εως, *Porphyr.*
Catechiſmus, ὁ κατηχισμὸς, οῦ.
Catechiſta, ὁ κατηχητὴς, οῦ, ὁ κατηχιστὴς, οῦ.
Catechizo, κατηχίζω, κατηχέω, *N. T.*
Catechumenus, a, κατηχούμενος, ένη.
Categoria, ἡ κατηγορία, ας, *Ariſtot.*
Categorice, κατηγορικῶς.
Categoricus, a, um, κατηγορικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Catellus, τὸ κυνάριον, ου, *Xenoph.* τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ Σκυλάδιον, ου, *id.*
Catena, ἡ ἅλυσις, εως, *Thuc.* ὁ δεσμὸς.
Catenarius, a, um, ὁ ἡ ἁλυσίδετος, ου.
Catenatus, a, um, ἁλυσιδωτὸς, ἡ, ον, LXX.
Cateno, ἁλυσιδόω, δεσμόω.
Catenula, τὸ ἁλυσίδιον, ου, *Philo.* aurea, τὸ ἁλύσιον, ου, *Suid.*
Caterva, ἡ ἴλη, ης, *Herodot.* ἡ ἴλαρχία, ας, *Plut.* ἡ Σπεῖρα, ας, *Appian.* τὸ σῖφος, *Xenoph.*
Catervatim, κατ' ἴλας, *Herodot.* κατ' ἴλαρχίαν, *Plut.* ἰλαδὸν, *Hom.*
Cathedra, ἡ καθέδρα, ας, *Xenoph.*
Catholicus, a, um, καθολικὸς, ἡ, όν, *Philo.*
Catillatio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Catillo, λιχνεύω, *Suid.*
Catillus, το τρυβλίδιον, ου.
Catinus, τὸ τρυβλίον, ου, *Lucian.* ἡ παροψὶς, ίδος, *N. T.*
Catullio, Σκυζάω, *Ariſtot.*
Catullitio, ἡ Σκύζησις, εως, ἡ Σκύζα, ης, *Heſych.*
Catulus, τὸ κυνίδιον, ου, *Ariſtot.* ὁ σκύμνος, *Theoc.* ὁ σκύλαξ, *Hom.*
Catus, a, um, ὁ ἡ νηνεχὴς, έος, *Poll.* ὁ ἡ ἐυλαβὴς, έος, *Philo.* ὁ ἡ ἔμφρων.
Catus, i, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.* ἡ γαλῆ, ῆς, *Lucian.*
Cavamen, τὸ κοίλωμα, ατος.
Cavator, ὁ κοιλωτὴς, οῦ.
Cavatura, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Cauda, quadrupedum & inſectorum, ἡ οὐρὰ, ᾶς, *Ariſtot.* ἡ κέρκος, ου, *id.* avium, τὸ σῖρύπυγιον, ου, *id.* leonis, ἡ ἀλκαία, ας, *Hom.* equi, ἡ Σόβη, ης, cauda carens, ὁ ἡ ἀκέρκος, ου, *Ariſtot.* blandior, κέρκω *Cæſar,* *Ariſtoph.* truncatus, ὁ ἡ κολοβόκερκος, ου, LXX. magna præditus, ὁ ἡ μακρόκερκος, ου, *Ariſtot.*
Caudatus, a, um, κέρκον ἔχων, ουσα, ον.
Caudex, το σῖλεχος, έος, *Theophr.*
Caudicalis, e, ὁ ἡ σῖλεχώδης, έος, *Dioſc.*
Cavea, ὁ κυρτὸς, οῦ, ἡ κύρτη, ης, *Herodot.* οἰκίσκος, *Ariſtoph.*
Caveo, ἐυλαβέομαι, inhoneſta, τὰ αἰσχρὰ, *Dem.* aliquem ut impium, ὅπως μιαρὸν φυλάττω τινὰ, *id.* & operam do, ne incidam in aliquem, ἐυλαβέομαι ἡ φυλάττομαι, μὴ πλησιάζειν τινὶ, *id.* aliquid & provideo, φυλάττομαί τι ἡ προῤῥώμαι, *id.* aliquid diligenter, φυλάττω τι Σφόδρα, *idem,* aliquid omni modo, παραφυλάττω τι ἐκ παντὸς τρόπου, *id.* ne conſpicias, φυλάττομαι ὀρᾶδς, *Ariſtot.* ne faciam, μηδὲν μὴ ποιήσω, *Xenoph.* ne facias, ὅπως μὴ ποιήσης, *id.* a periculo, κίνδυνον, *Herodian.* ne quem offendam, τὸ μὴ λυπῆσαί τινα, *Dem.* nihil magis, quam, ἐυλαβοῦμαι ὠδὲν μᾶλλον, ἡ, *id.* in hac re, ὧδε

πῶς,

Digitized by Google

τῦτο, *Plato.* accuratiſſime cautum eſt in omnibus legibus, μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπέδασαι τοῖς νομοις, *Dem.* cavendum eſt, ne faciant id, δεῖ φυλάττεσθαι ποιεῖν τῦτο, *Plut.* ne id accidat, φυλακὴν γενέσθαι τῦτο, *id.* ne quid facere videamur, ὅπως μηδὲν φανησόμεθα πράττοντες, *Iſocr.* ne urbem bello implicemus, μὴ τῶι πόλιν ἐμβάλωμεν εἰς πόλεμον, *Plut.* ne habeamus, ἵνα μὴ ἔχωμεν, *Dem.*

Caverna, τὸ ἄντρον, ε, *Lucian.*

Cavernoſus, a, um, ὁ ἢ ἀντρώδης, ες.

Caviſla, τὸ σκαμμα, ατος, *Dem.* τὸ σκαμματιον, ε, *Plut.* τὸ σόφισμα, *Thuc.*

Caviſlatio, ἡ σκαφὶς, ἰος, *Athen.* ἡ χλευασία, ας, *Dem.* τὸ χλεύασμα, ατος, *id.* ὁ χλευασμὸς, ε, *id.*

Caviſlator, ὁ σκάπτης. ε, *Suid,* ὁ χλευαστὴς, ε, *Dem.*

Caviſlor, σκάπτω, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Athen.* aliquid, τι, *Ariſtoph.* εἴς τι, *Plut.* ὀπισκάπτω τι, vel εἴς τι, *id.* philoſophos, ἀποσκάπτει ἐς τὰς φιλοσοφίαντας. *Lucian.* præſentes, διασύρω τὰς ὄντας νῦν, *Dem.* aliquid verbis, τι τῷ λέγω, *Dem.* aliquos, χλευάζω τινὰς, *id.* διαχλευάζω τινὰς, *id.* Φάσηλα, *Heſ.* ἐπικερτομέω.

Caviſloſus, a, um, σκωπτικὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Caula, vide *Ovile.*

Cauleſco, καυλέω, *Theophr.* ἐγκαυλέω, *Ariſtot.* ἐκκαυλέω, *Theophr.*

Cauliculaceus, a, um, καυλικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*

Cauliculatus, a, um, καυλωτὸς, ἡ, ὸν, *Athen.*

Cauliculus, ὁ καυλίσκος, ε, *Dioſc.*

Caulis, ὁ καυλὸς, ῦ, *Theophr.* in modum caulis, καυληδὸν, *Galen.* caulem non habens, ὁ ἢ ἄκαυλος, ε, *Ariſtot.* caule reciſo non regerminans, ὁ ἢ ἀκόκαυλος, ε, *Theophr.* cum caule reſcindo, ἀποκαυλίζω, *Thuc.* caulem amitto, διακαυλίζω, *Theoph.* emitto, ἐκκαυλέω, *id.* evello, ἐκκαυλίζω, *Ariſtoph.* ſingulis annis mutans, ὁ ἢ ἐπετειόκαυλος, ε, *Theophr.* habens humilem, ὑπηνεμόκαυλος, *id.* rectum, ἰθυθύκαυλος, *id.* lævem, λειόκαυλος, *id.* album, λθυκόκαυλος, *id.* unicum, μονόκαυλος, *id.* caules habens paucos, ὀλιγόκαυλος, *id.* multos, πολύκαυλος, *id.* juxta emitto & quaſi ad latus, παρακαυλίζω, *id.*

Cauloſus, ὁ ἢ καυλώδης, ες, *Dioſc.*

Cavo, κοιλαίνω, aliquid, τὶ, *Athen.* κοιλόω.

Caupo, ὁ κάπηλος, ε, *Lucian.* ὁ ξενοδόκος.

Caupona, το καπηλεῖον, ε, *Syneſ.*

Cauponaria, ἡ καπηλικὴ, ſc. τέχνη, *Ariſtot.* ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponarius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*

Cauponatio, ἡ καπηλεία, ας, *Plato.*

Cauponatrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Ariſtoph.*

Cauponor, καπηλεύω, aliquid, τι, *Herodian.*

Cauſſa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ αἴτιον, ε, *id.* principalis, αἴτιον κύριον, antecedens, πρωηγμένον, προκαταρκτικὸν, proxima, πρόσεχὲς, adjuvans, ξυναιτιον, efficiens, ποιητικὸν, materialis, ὑλικὸν, formalis, εἰδικὸν, finalis, τελικὸν, prætexta, ἡ πρόφασις, εως, omnium, quæ facta ſunt, αἴτιος, πάντων τῶν γινομένων, *Plato,* ipſiſſima exſtitit, cur non vicerimus, αἰτιώτατος τῦ μὴ νικῆσαι κατέστη, *Dem.* rei confertur in illum, αἰτία τὸ πράγματος ἀναπέφανται, *id.* in cauſſa fuerunt, ne viveremus more belluarum, αἴτιοι γεγόνασι τῦ μὴ διακεῖσθαι θηριώδως, *Iſocr.* quod dixi, in cauſſa fuit, quo minus orationem finirem, τὸ ῥηθὲν, αἴτιον ἐγένετο τῦ μήτε καταλῦσαί με τὸν λόγον, *id.* cauſſam dicere, propter quam confeſſus ſit, εἰπεῖν αἰτίαν, δι' ἣν ὁμολογησε, *id.* honoris cauſſa pericula ſuſtinere, ὑπὲρ τῆς δόξης ὑπομένειν κινδύνους, *Dem.* lucri cauſſa injuſte agere, κέρδους ἕνεκα ἀδικεῖν, *Iſocr.* multis de cauſſis audietis, πολλῶν ἕνεκα ἀκούσεσθε, *Dem.* qua de cauſſa civitates hi inter ſe committebant, ὅτου ἕνεκα τὰς πόλεις ἔστοι συνέκρουσαν, *id.* propter duas cauſſas, alteram quidem, ut, alteram vero, quod, δυοῖν ἕνεκα, ἑνὸς μὲν, ἵνα, ἑτέρα δ, ὅτι, *id.* cauſſam non habens, ὁ μὴ ἢ ἀναίτιος, υ, *All. Aphrod.* ſine cauſſa, ἀναιτίως, *id.* cauſſam adſigno, ἐπαιτιάομαι, *Plato.* qui cum alio eſt operis cauſſa, ὁ μεταίτιος τῦ ἔργε, *Xenoph.* ὁ μὴ ἢ συναίτιός τινος, *id.* i. e. *lis,* ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* minuta, δίκη μικρὰ, *id.* præclara, καλὴ, *id.* legitima & juſta, ἔννομος καὶ δικαία, *id.* danda aut non danda per leges, εἰσαγάγιμος, ἢ μὴ εἰσαγάγιμος, *id.* mercatoria, ἐμπορικὴ, *id.* metallica, μεταλλικὴ, *id.* capitalis, φονικὴ, *id.* impietatis, γραφὴ ἀσεβείας, *id.* injuriarum, γραφὴ ὕβρεως, *id.* & controverſia, ἀγὼν καὶ γραφὴ, *id.* cauſſam agere adverſus aliquem, εἰσιέναι δίκῃ κατά τινος, *Dem.* dicere, λόγον καὶ δίκην ὑπέχειν τινὶ, *id.* intendere alicui, λαχεῖν δίκην τινὶ, *id.* diſceptare juſte & ſecundum leges, κρίνειν δίκῃ ἢ γραφῇ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, *id.* abſolvere, ἀπογράφειν δίκην, *id.* condemnare, καταγιγνῶναι δίκην, ſ. γραφῆς, *id.* obtinere, αἱρεῖσθαι, ſ. ἐλεῖν τῇ δίκῃ, *id.* vinci in cauſſa, ἡττᾶσθαι δίκῃ, *id.* cauſſa indicta damnare, καταχειροτονεῖν τῦ ἀνδρὸς ἄκριτον θάνατον, *Plato.* indicta cauſſa damnari, ἄκριτος καὶ ὁμοίως λόγων καταδικάζεσθαι, *Lucian.*

Cauſſalis, e, αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ αἰτιώδης, ες, Conjunctio, αἰτιωδης σύνδεσμος, *Gram.*

Cauſſidicus, ὁ συνήγορος, υ, *Æſchin.*

Cauſſificor, σκήπτομαι, *Æſchin.*

Cauſſor, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* i. e. culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *id.*

Caute, εὐλαβῶς, *Dem.* σφυλαμβώς, omnia ad aliquem ſcribere, ἅπαντα πρός τινα ἀποστέλλειν, *Dem.*

Cautela, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φροφυλακὴ, ῆς, *Ægin.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Cautio.*

Cauter, ὁ καυτὴρ, ῆρος, *Hippocr.* τὸ καυτήριον, ε, *Lucian.* cautere uro, καυτηριάζω, *N. T.*

Cauteriatus, a, um, κεκαυτηριασμένος, ίνη, ένον, *N. T.*

Cauterium, τὸ καυτήριον, ε, ignitum, διάπυρον, *Lucian.*

Cautes, ἡ σπῖρα, ας, *Plut.*

Cautio, ἡ εὐλάβεια, ας, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *Iſocr.* magnam prudentiam & cautionem requirens, φρονήσεως καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον, *Dem.* magna, εὐλαβεια μεγάλη, *id.* ſumma, ἀκριβεστάτη, *id.* cautione uti in re aliqua, σφυλαμβάνειν ἔχειν περί τι, *Iſocr.*

Cautus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐλαβὴς, ές, *Dem.* σφυλαμβανόμενος, ίνη, ένον, *id.* ὁ καὶ ἡ, ένους, σύνεσις, ὴ, ὸν.

Cavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xenoph.* non cavus, ὁ καὶ ἡ ὄκοιλος, μ, utrinque cavus, ἀμφικοιλος, *Suid.* introrſum cavus, ὁ καὶ ἡ ἐγκοιλος, *Athen.*

Cedo, παραχαρίσαι, *Dem.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* e ſuggeſtu, τῦ βήματος, *Æſchin.* commoto, εἶκω θυμῷ, *id.* alicui de via, ὑποχωρεῖν τινὶ ὁδῶν, *Plut.* ἐξίσασθαί τινι τῆς ὁδῦ, *Lucian.* nulli prudentia, οὐδενὶ φρονήματος, *Plut.* retro, εἰς τὸπίσω ἀναποδίζω, *Lucian.* hoſti, ἐθελοκακέω, *Herodian.* bonis, ἐξίσαμαι τῶν ὄντων, *Dem.* rebus adverſis, ἐνδίδωμι τοῖς ὑποσάσεσι, *Baſil.* cedit bene opus, προχωρεῖ τὸ ἔργον, *Herodian.* ei obſidio ex ſententia, αὐτῷ τὰ τῆς πολιορκίας ὡς βέλτιστα, *id.* bene & ſupra votum, ἐξίσας καὶ ὑπὲρ φῶσαν ἐλπίδα, *id.* non ut ſperavit, οὐχ ὡς ἤλπισε, *id.*

Cedo, i. e. dic, εἰπέ μοι, i. e. porrige, ἄνεχε, ὄριζον.

Cedratus, a, um, κεδρατὸς, ὴ, ὸν, *Eurip.*

Cedria, ἡ κεδρία, ας, *Galen.* cedria perungo, κεδρόω, caput alicujus, κεφαλήν τινος, *Strabo.*

Cedrinus, a, um, κέδρινος, ίνη, ινον. *Dioſc.*

Cedris, ἡ κεδρὶς, *Dioſc.*

Cedrus, ἡ κέδρος, υ, *Theophr.* acuta, ἡ ὀξύκεδρος, υ, *id.*

Celebratio, ἡ ἑόρτασις, ἰος, *Dem.* feſti, ἡ ἑόρτασις, ἰος.

Celebratus, a, um, ὁλολάμπρος, ίνη, ενον, *Iſocr.* & vulgo jactatus, θρυλλέμβρος, ίνη, ενον. *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολυθρύλλητος, υ, *Syneſ.* ἐνδοξος. *Xen.*

Celebreſco, ὄνομα καὶ δόξαν λαμβάνω.

Celebris, e, ὁ καὶ ἡ εὐκλεὴς, ές, *Plut.* εὐλογέμβρος, ίνη, ενον, *Iſocr.* οὗ φερόμβρος, ίνη, ενον, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, υ, εὐδοκίμος, ὀνομαστὸς, γνώριμος, *id.* & *Dem.* virtute, δεδοξασμένος ἐπ' ἀρετῇ, *Polyb.*

Celebritas, ἡ φήμη, ης, *Dem.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐδοξία, *Iſocr.* i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* ἡ σομπὴ, ῆς, *id.* i. e. frequentia hominum, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* celebritatem ago, πανηγυρίζω, *id.*

Celebro, i. e. prædico, δοξάζω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* εὐλογέω τινὰ, *Iſocr.* ἐγκωμιάζω τινὰ, *Dem.* εὖ λέγειν τινὰ, *Iſocr.* feſtum, ἑορτάζω, *id.* ſplendide, ἀγῶν ἑορτὴν μεγαλοπρεπῶς, *id.*

Celer, ταχὺς. εῖα, ὺ, *Dem.* pedibus, ὁ καὶ ἡ ὀξύπους, *Eurip.* in rebus agendis, ὀξὺς, εῖα, ὺ. *Ariſtot.* celerrimus curſu, ὀξυδρομώτατος, άτη, ατον, *Heliodor.* ὁ καὶ ἡ ὠκύπους. *Hom.*

Celeritas, τὸ τάχος, ους, *Dem.* ἡ ταχύτης, ητος, *Athen.* ἡ ὀξύτης, ητος, *Dem.* celeritate antevertere aliquem, τῷ τάχει τῆς ἀντεταγμένης φαιλθεῖν, *id.* aliquid conſequi, ταῖς ὀξύτησιν ἀκολυθεῖν τισῖν, *id.* ἡ ὠκύτης.

Celeriter, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *id.* ὀξέως, *id.* tam celeriter conficere aliquid, οὕτω ταχέως πράττειν τι, *id.* apparare quam celerrime, παρασκευάζεσθαι τὼς ταχίστω, *id.* celerius domum reverti, θᾶττον οἴκαδ' ἀπιέναι, *id.* celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος, *Herodian.*

Celeritudo, vide *Celeritas.*

Celero, ταχύνω, *Xenoph.* aliquid, τὶ, *Soph.* ὁρμάω, *Iſocr.* σπεύδω, *Dem.*

Celes, ὁ κέλης, ητος, *Plut.*

Celeuſma, τὸ κέλευσμα, ατος, *Plato.*

Celeuſtes, ὁ κελευστὴς, ῆ, *Thuc.*

Cella, ſc. penuaria, τὸ ταμεῖον, υ, *Iſocr.* τὸ ταμιεῖον, υ, *Plut.* τὸ ἀποδοχεῖον, υ, *Sirac.* ἡ ἀποθήκη, vinaria, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xenoph.* ἡ οἰκήμα.

Cellaria, ἡ ταμία, ας, *Xenoph.*

Cellarius, ὁ ταμίας, ε, *Xenoph.*

Cellula, τὸ ταμιεῖδιον, υ, *Suid.*

Celo, κρύπτω, factum, τὸ κρῦμμα, *Dem.* aliquem aliquid, τινά τι, *Lyſias,* opes domi, ἀποκρύπτω τῶν ὑσίαν ἐν τῇ οἰκίᾳ, *Iſocr.* neque magnum, neque parvum aliquem, ἀποκρύπτομαι ὅτι μέγαν ἔτε σμικρὸν τινα, *Plato.* hæc te, ἀποκρύπτομαι ταῦτα πρός σε, *Iſocr.* miſeriam, συγκρύπτω τῶν συμφορὰν, *id.* alios, λανθάνω ἄλλες, *Iſocr.*

Celox, ὁ κέλης.

Celſitudo, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* Conf. *Altitudo.*

Celſus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* animus, τὸ ὑψηλοφρον, ν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μετέωρος.

Cenotaphium, τὸ κενοτάφιον, υ, LXX.

Cenſeo, νομίζω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἶμαι, *id.* οἴομαι, *id.* i. e. *conſtituo,* γιγνώσκω, *Iſocr.* i. e. cenſum ago, σωτάτλομαι, *Dem.* σωτιμάομαι, *id.*

Cenſio, ἡ τίμησις, εως.

Cenſitor, ὁ τιμητὴς, ῆ.

Cenſor, ὁ τιμητὴς, ῆ, i. e. morum inſpector, ὁ ἔφορος, υ, *Plut.* ὁ ἐπόπτης, υ, *Herodian.*

Cenſorius, a, um, τιμητικὸς, ὴ, ὸν, ἐποπτικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Cenſura, ἡ τιμητεία, ας, ἡ δοκιμασία.

Cenſus, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *N. T.* i. e. tributum, ὁ κῆσος, υ, *N. T.* τὸ τίμημα, ατος, *Dem.* ἡ εἰσφορὰ,

Digitized by Google

ἡ εἰσφορά, ᾶς, censum imponere alicui, εἰσφορὰν ὑπογράφεσθαί τινι, *Isocr.* colligere de cujusque facultatibus, εἰσφορὰν ποιεῖσθαι χρημάτων, *id.* solvere, φέρειν. ſ. σωτάξεις τέλεσιν, εἰσφέρειν, διδόναι, *id.* accipere, ἀργύριον λαμβάνειν, *id.*

Centenarius, ſc. numerus, ὁ ἑκατοντάς, άδος, *Herod.*

Centenarius, a, um, ἑκατονταετής, ές, ες.

Centenus, a, um, ὁ τῶν ἑκατόν.

Centeſima, æ, ἡ ἑκατοστὴ, ῆς, *Dem.*

Centeſimo, ἑκατοστόω.

Centeſimus, a, um, ἑκατοστὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*

Centies, ἑκατοντάκις.

Cento, ἡ κέντρων, ωνος.

Centralis, e, ὁ, ἡ, τὸ κεντρὸς κέντρου,

Centrum, τὸ κέντρον, ου, *Plut.*

Centum, οἱ, αἱ, τὰ ἑκατὸν, & octo, ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν, *Thuc.*

Centumpondium, τὸ ἑκατόλιτρον, ου.

Centumviralis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑκατόν.

Centumviratus, ἡ τῶν ἑκατὸν ἀρχὴ.

Centumviri, οἱ ἑκατόν.

Centuplex, ὁ καὶ ἡ ἑκατομπλασίων, ονος, ἑκατομπλάσιος, ία, ιον, *N. T.*

Centuplicatus, a, um, ἑκατονταδίων, υσα, ον, centuplicatum hordeum, ἑκατονταδύσα κριθὴ, LXX.

Centupliciter, ἑκατομπλασίως.

Centuria, ἡ ἑκατοστὺς, ύος, *Xenoph.* militum, ὁ λόχος, *Thuc.*

Centuriatim, κατὰ λόχους, *Philo.*

Centuriatus, us, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Centurio, καταλογίζω, *Plut.*

Centurio, onis, ὁ ἑκατόνταρχος, ου, *Xen.* ὁ ταξίαρχος, ου, *Dem.*

Centurionatus, ἡ ἑκατονταρχία, ας.

Cepa, vid. *Cæpa.*

Cera, ἡ κηρὸς, οῦ, *Lucian.* e cera fingere aliquid, ἐκ κηροῦ πλάττεσθαί τι, *Herod.* cera obduco, vide *Cero.*

Cerarius, ὁ κηροπλάστης, ὁ κηρουργὸς.

Ceraſtes, ὁ κηράστης.

Ceraſum, τὸ κεράσιον, ου, *Dioſc.*

Ceraſus, ὁ κέρασος, ου, *Theophr.*

Ceratura, ἡ κήρωσις, εως, *Ariſtot.*

Ceratus, a, um, κηρωτὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Cercopithecus, ὁ κερκοπίθηκος, ου.

Cerdo, ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Plato.* ὁ βάναυσος.

Cerdonia, ἡ βυρσοδεψικὴ, ῆς, ἡ σκυτοτομικὴ, ῆς, *Plato.* cerdoniam facio, βυρσοδεψέω, *Ariſtoph.* σκυτοτομέω, *Ariſtot.*

Cerealis, δημητριακὸς, ὴ, όν.

Cerebellum, ἡ παρεγκεφαλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Cerebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκρόχολος, ου, *Ariſtot.*

Cæremonia, vide *Cærimonia.*

Cereviſia, ὁ ζύθος, ου, *Theophr.* οἶνος κριθινος, *Dioſc.* τὸ βρύτον, ου, ſ. ὁ βρύτος, ου, *Athen.* βρύτον ἀπὸ κριθῶν, *Theophr.*

Cereviſiarius, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Cereus, a, um, κήρινος, ίνη, ινον, *Plato.*

Cereus, i, ὁ κηρὸς, οῦ, τὸ κήριον, ου.

Cerifico, κηροποιέω.

Ceritus, ὁ καὶ ἡ μανιώδης, δημητροπλήκτος.

Cerno, βλέπω, aliquid, τι, *Dem.* εἶδόν τι, *id.* i. e. *cribro*, διατλάω, *Gal.* furfur, ὑποκρίνω διατλῶν τὸ πίτυρον *id.* i. e. dimico, ἀγωνίζομαι, *Dem.* i. e. adeo hæreditatem, κληρονομέω, *Iſocr.*

Cernuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπιπλωὴς, έος, *Heſych.*

Cero, ἐγκηρόω, *Hippocr.* mortuum, κατακηρόω νέκυν, *Herodot.*

Ceroma, τὸ κήρωμα, ατος, *Gal.*

Ceromaticus, a, um, κηρωματικὸς, ὴ, όν.

Ceromatiſtes, ὁ κηρώματιστὴς, ου.

Cerotum, τὸ κηρωτὸν, οῦ, *Dioſc.*

Certamen, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἄμιλλα, ης, *Iſocr.* i. e. res gravis, τὸ δεινὸν, *Dem.* & bellum, ἀγὼν καὶ πόλεμος, *Iſocr.* ἀγὼν καὶ ἄμιλλα, *id.* belli, ἀγὼν πολέμου, *Dem.* & periculum, ἀγὼν καὶ κίνδυνος, *id.* magnum, majus, maximum, ἀγὼν μέγας, μείζων, μέγιστος, *id.* facilius, ῥᾴδιος, *id.* difficile, χαλεπὸς, *id.* vetus, παλαιὸς, *Iſocr.* equeſtre & navale, ἄμιλλα ἵππων τε καὶ τριηρῶν, *id.* fubire de re aliqua, ποιεῖσθαι ἀγῶνα περὶ ſive ὑπὲρ τινος *Dem.* adverſus aliquem, πρὸς τινα, *id.* de aliqua re, ποιεῖσθαι ἄμιλλαν περί τι, *Iſocr.* cer aminis locus, τὸ ἀγωνιστήριον, ου, *Ariſt.* præmium, τὸ ἆθλον, *Xen.* τὸ νικητήριον, ου, *id.* præfectus, ὁ ἀγωνοθέτης, ου, *Lucian.*

Certatim, ἀγωνιστικῶς.

Certatio, ἡ ἀγωνισις, εως, *Thucyd.* τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.*

Certator, ὁ ἀγωνιστὴς, οῦ, *Plut.*

Certe, ναὶ, *Ariſtoph.* ἀληθῶς, *Dem.* ἦ μὰ, *id.* δῆτα, *id.* γε, ſi non ſumma, certe pars quædam, εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε, *Dem.* γὲν. ſi nihil aliud, nomen certe habet, εἰ μηδὲν ἄλλο, τοῦνομά γοῦν ἔχῃ, *id.* ἀμέλει, id enim certe homine indigniſſimum habeatur, τοῦτο γὰρ, ἀμέλει, ἀνθρώπῳ ἀπρεπέστατον φαίνοιτ' ἄν, *id.* καὶ μὰ, nec illud certe audeat quis dicere, καὶ μὰ οὐδὲ τοῦτό γε ὑδεὶς ἂν εἰπεῖν τολμήσειεν, *id.*

Certifico, βεβαιόομαι, *Plato.*

Certioro, δηλόω, *Dem.*

Certitudo, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ βεβαιότης, ητος, *Ariſtot.* ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Certo, ἀγωνίζομαι, *Demoſth.* certamen, ἀγῶνα, *Plato.* hac de re tecum, περὶ τούτου σοὶ, *Xen.* de honore & gloria, περὶ τιμῆς καὶ δόξης, *Demoſth.* pro libertate, ὑπὲρ ἐλευθερίας, *id.* in ludis Olympiis, τὰ Ὀλύμπια, *Philoſtr.* cum aliquo, ἀμιλλάομαί τινι, *Dem.* ad extremam dimicationem, διαγωνίζομαι, *Æſchin.* cum majorum virtute, ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τὴν τῶν πρεσβύτων ἀρετὴν, *Dem.* de rebus pulcherrimis, περὶ τῶν καλλίστων φιλοτεχνέω, *Iſocr.*

Certo, ἀκριβῶς, *Dem.* ἀκριβὲς, *id.* certiſſime aliquid comprobare, μάλιστα ἀκριβῶς τι ἐξετάζειν, *id.* it. βεβαίως.

Certus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκριβὴς, ές, *Iſocr.* δῆλος, η, ον, *Dem.* βέβαιος, αία, αιον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀψευδὴς, ές, *Dem.* certum ſignum, ἀκριβὲς σημεῖον *Dem.* certa memoria, ἀκριβὴς μνήμη, *id.* certa pax, βεβαία εἰρήνη, *Xen.* i. e. definitus, ſtatutus, τεταγμένος, ίνη, ίον, *Dem.* εἰρημένος, *id.* ὡρισμένος, *id.* διαρισμένος, *Iſocr.* certum tempus, χρόνος τεταγμένος, *id.* certa dies, τεταγμένη ἡμέρα, *Dem.* ἡμέρα διαμεμετρημένη, *id.* i. e. firmus, ratus, ἰσχυρὸς, ά, όν, *Dem.* ἀσφαλὴς, ές, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀναμφίσβητος, ου, *id.* certum eſt, conſtat, δῆλον, certum eſt, quod ſic præfaturus ſit, δῆλον, ὅτι ἅδε προοιμιάσεται, *Xen.* certum habeo aliquid, certo aliquid ſcio, ἐπίσταμαί τι, *Cæſar.* οἶδά τι ἀκριβῶς, *id.* ὀρθῶς, *Iſocr.* φανερῶς, *idem.* certiorem facio aliquem, δηλόω τινὶ περί τινα, *id.* de aliqua re, γνωρίζω τινί τι, *Pauſ.* certior fio ab aliquo, πυνθάνομαι παρὰ τινος, *Iſocr.* de aliqua re, περί τινος, *id.* de aliqua re ab aliquo, τὶ διά τινος, *id.*

Cerva, ἡ ἔλαφος, ου, *Ariſtot.*

Cervical, τὸ πρωτοκεφάλαιον, ου, *Plut.*

Cervicoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκληροτράχηλος, ου, *Sirac.*

Cervinus, a, um, ἐλάφειος, εία, ον, medulla, μυελὸς, *Galen.* cornu, τὸ ἐλάφειον, ου, *Suid.*

Cerviſia, vide *Cereviſia.*

Cervix, ὁ αὐχὴν, ένος, *Ariſtot.* ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* ἡ δέρη, cervicem erigere, τὸν αὐχένα ἐπαίρειν, *Philo.* τὸν αὐχένα ἀνατείνειν, *Chryſ.*

Ceruſa, τὸ ψιμμύθιον, ſ. ψιμύθιον, ου, *Ariſt.*

Ceruſſatus, a, um, ψιμμυθιωθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.*

Ceruſſo, ψιμμυθιόω, *Plut.*

Cervus, ὁ ἔλαφος, ου, *Ariſtot.*

Ceſpes, vide *Cæſpes.*

Ceſſatio, ἡ ἀπαυσις, εως, *Dem.* concedere alicui ceſſationem ab opere, διδόναι τινὶ ἀπαυσιν, *id.* i. e. *cunctatio, mora,* ἡ διατριβὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thucyd.* i. e. *ſegnities,* ἡ ἀργία, ας, *Demoſth.* ἡ ὀκνηρία, ἡ ῥᾳθυμία.

Ceſſator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ ὀκνηρὸς, ὸν, *N. T.* ὁ ἀργὸς, ὸν, *Dem.*

Ceſſio, ἡ παραχώρησις, εως.

Ceſſo, παύομαι, ab aliqua re, τινός, *Dem.* aliquid facere, ποιῶν τι, *Plato,* a cæde, φονέων, *Thuc.* a labore, λήγω τοῦ πόνου, *Iſocr.* ceſſare facio, παύω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Iſocr.* infolentiam alicujus, τινὸς ὕβριν τινος, *id.* i. e *tardo, cunctor, βραδύω, Herodian. μέλλω, Dem.* ὀκνέω, *id. ῥᾳδιουργέομαι, Xenoph.* χολάζω, *Plut.*

Ceſtus, ὁ κεστὸς, οῦ.

Cetarius, ὁ κητοπώλης, ου.

Cetus, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*

Cetaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ κητώδης, ες, *Ariſt.* κητῶδης, ώα, ῶδες, *Dioſc.*

Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.

Cetratus, ὁ πελτασὴς, πελτοφόρος.

Ceu, οἷα, *Xenoph.* οἷονεὶ, ὥσπερ.

Ceveo, *Cauloproctidium, Suid.*

Chalcographus, ὁ χαλκογράφος, ου.

Chalybs, ὁ χάλυψ, υβος.

Chaos, τὸ χάος, ους, *Plato.*

Character, ὁ χαρακτὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* characterem imprimere alicui, χαρακτῆρα ὑποβάλλειν τινὶ, *id.*

Characteriſticus, χαρακτηριστικὸς, ὴ, όν, *Damaſc.*

Chariſientiſmus, ὁ χαριεντισμὸς, οῦ, *Dion. Halicarn.*

Charitas, ἡ ἀγάπη, ης, *Plut.* ἡ στοργὴ, ἡ φιλανθρωπία.

Charta, ὁ χάρτης, ου, *Dioſc.*

Chartaceus, a, um, χάρτινος, ίνη, ινον, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ χάρτου.

Chartophylaceum, τὸ χαρτοφυλάκιον, ου.

Chartophylax, ὁ χαρτοφύλαξ, ακος.

Chartula, τὸ χαρτίον, ου, *Plut.*

Charus, a, um, i. e. pretioſus, vide *Carus,* i. e. dilectus, ἀγαπητὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Chaſma, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Chaſmatias, ὁ χασματίας, ου, *Ariſtot.*

Chela, ἡ χηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Chelys, ἡ χέλυς, υος, *Plut.*

Chenotropheum, τὸ χηνοτροφεῖον, ου, *Columella.*

Chiliarchus, ὁ χιλίαρχος, ου, *Plut.*

Chilias, ἡ χιλιὰς, άδος, *Theocr.*

Chimæra, ἡ χίμαιρα, ας, *Plut.*

Chiragra, ἡ χειράγρα, ας.

Chirographum, τὸ χειρόγραφον, ου, chirographo cavco, χειρογραφέω, *Pand.*

Chiromantes, ὁ χειρόμαντις, εως, *Poll.*

Chiromantia, ἡ χειρομαντεία, ας.

Chirotheca, ἡ χειροθήκη, ης.

Chirurgia, ἡ χειρουργία, ας, *Plato.* ἡ χειρουργικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Chirurgicus, a, um, χειρουργικὸς, ὴ, όν, *Ariſt.*

Chirurgus, ὁ χειρουργὸς, οῦ, *Galen.*

Chlamydatus, a, um, κεχλαμυδαμένος, ένη, ένον, *Athen.*

Chlamydula, τὸ χλαμύδιον, ου, *Plut.*

Chlamys, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.*

Cholera, ἡ χολέρα, ας, *Hippocr.* cholera vexor, χολεριάω, *Galen.*

Cholericus, a, um, χολερικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Choragium, τὸ χορηγίον, ου, ſ. τὸ χορηγεῖον, ου, *Poll.*

Choragus, ὁ χορηγὸς, οῦ, *Athen.*

Choraules, ὁ χοραύλης, ου, *Ariſtot.*

Chorda, ἡ χορδὴ, ῆς, *Plato.*

Chorea, ἡ χορεία, ας, *Plato.* choreas duco, χορεύω, *Iſocr.*

Choreuma, τὸ χόρευμα, ατος, *Eurip.*

Choreutes, ὁ χορευτὴς, οῦ, *Plato.*

Chorographia, ἡ χωρογραφία, ας.

Chorographus, ὁ χωρογράφος, ου, chorographum ago, χωρογραφέω, *Ptolem.*

Chorus, ὁ χορὸς, οῦ, *Xenoph.* chori magiſter, ὁ χοροδιδάσκαλος, ου, *Plato.*

Chors, ὁ αὐλισμὸς, ου, *Dem.* το αὐλίδιον, ου, *id.*

Chreſtologia, ἡ χρηστολογία, ας, *N. T.*

Chreſtologus, ὁ χρηστολόγος, ου.

Chria, ἡ χρεία, ας, *Apphthon.*

Chriſma, το, χρίσμα, ατος, *Dioſc.*

Chriſtianiſmus, ὁ Χριστιανισμὸς, οῦ.

Chriſtianus,

Digitized by Google

Chriſtianus, ὁ Χριστιανος, ῦ, *N. T.*
Chriſtianus, a, um, χριστιανος, ᾱ, ον.
CHRISTUS, ὁ Χριστος, *N. T.*
Chronica, τὰ χρονικὰ, ῶν, *Lucian.*
Chronologia, ἡ χρονολογία, ας.
Chronologus, ὁ χρονολόγος, ου.
Chryſocolla, ἡ χρυσόκολλα.
Chryſolithus, ὁ χρυσόλιθος.
Cibaria, orum, τὰ ἐδώδιμα, ων, *Thuc.* ὁ βρωτὸς ῦ, *Dem.*
Cibarius, a, um, ὁ ϰῆ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Dioſc.* Σιτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ϰῆ ἡ τράξιμος, lex cibaria, σιτικὸς νόμος, *Plut.* panis, σιτυρίτης ὄρτος, ἄρτος συγκόμιστος.
Cibatus, us, ἡ τροφὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Cibo, as, τρέφω, *Xenoph.* ψαμίζω, *N. T.* σιτοποιῶ τινα, *Xenoph.*
Cibus, ὁ σῖτος, ου, *Dem.* τὸ σιτίον, ου, *Xen.* ἡ τροφὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* ὁ βωτὸς, ῦ, *Dem.* ὁ ὄψισιτισμὸς, ου, *id.* τὸ ἔδαρ, cibum ſumo, σῖτον αἱρίομαι, *Xenoph.* ἐν σίτῳ εἰμὶ, *idem*, una capio, συσσιτέω, *Dem.* deduco, τ τροφῆς ὑποσέλλομαι, *Ariſtot.* paro, σῖτον ποιέω, *Plato*, præbeo, σιτομετρίω σῖτον, LXX. communico cum aliquo, βρατὸν ϰοινανεω τινὶ, *Demoſth.* coquo, ὀψοποιέομαι, *idem*, cibis ſuaviſſimis potius, quam ſaluberrimis delector, τοῖς ἡδίστοις μᾶλλον, ἢ τοῖς ὑγιεινοτάτοις τῶν σιτίων χαίρω, *Iſocr.* qui cibis delectatur animum & corpus lædentibus, χαίρων τῶν ἐδεσμάτων τοῖς ϰῆ τὸ σῶμα. ϰῆ τῷ ψυχῷ βλαπτουσι, *id.* ſine cibo ſum, ἀσιτίζω, LXX. ſine cibo, ἀσιτὶ, *idem.*
Cicada, ὁ τέττιξ, γος, *Thuc.* parva, ἡ τεττιγονία, ſ. τὸ τεττιγόνιον, ου, *Ariſtot.*
Cicatrico, ἑλόομαι, *Ariſtot.* ἀπυλόω, *Dioſc.* ἐπυλόω, *id.* ϰατυλόω, *id.*
Cicatricula, τὸ ἑλίδιον, ου.
Cicatrix, ἡ ἑλὴ, ῆς, *Ariſtot.* cicatricem obducere ulceribus veteribus, ἀπυλεῖν τὰ παλαιὰ ἕλϰη, *Dioſc.* ex ulceribus habere adhuc cicatrices, ἑλϰων ἔτι ἔχειν ἑλάς, *Dem.*
Cicer, ὁ ἐρέβινθος, ου, *Dioſc.* ciceri ſimilis, ὁ ϰῆ ἠρεβινθώδης, ες, *Theophr.* ciceris magnitudo, ἐρεβινθῶν μέγεθος, *Dioſc.*
Cicercula, ὁ λάθυρος, ου, *Theophr.*
Cicerinus, a, um, ἐρεβίνθινος, ίνη, ινον, *Heſych.* ὁ ϰῆ ἠρεβινθώδης, ες, folium ciceris, φύλλον ἐρεβινθώδες, *Theophr.*
Cicindela, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Plin.* ἡ φαλαίνα, *Nic.* cicindelæ inſtar luceo, λαμπυρίζω, *Dioſc.*
Ciconia, ὁ πελαργὸς, οῦ, *Ariſt.* qualis ciconiæ eſt, πελαργικὸς, ὴ, ὸν, *id.* ciconiæ pullus, ὁ πελαργίδιος, ου, *Ariſtoph.*
Cicur, ὁ ϰῆ ἡ τιθασὸς, ὸν, *Plato.* ὁ ϰῆ ἡ ἥμερος, ου, *id.* πρᾶος, *Xen.* animantes omnes tam cicures quam agreſtes, ζῶα πάντα ὅσα ἥμερα, ὅσα ἀτίθασα, *Herodian.* 5, 6, natura, τὸ τιθάσιον, ου, *Theophr.*
Cicuratio, τὸ ἡμέρωμα, ατος, *Theophr.* ἡ ἡμέρωσις, εως. ἡ ἐξημέρωσις, εως.
Cicurator, ὁ τιθασευτὴς, ῆ, *Ariſtoph.*
Cicuro, τιθασεύω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ἐξημερόω τινὰ, *id.* beſtias, ἡμερόω τὰς ψυχὰς τῶν θηρίων, *Iſocr.*
Cicuta, τὸ ϰώνειον, ου, *Dioſc.* cicutam bibo, ϰωνειάζομαι, *Suid.*
Cieo, ϰινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* riſum alicui, μηχανάομαί τινι γέλωτα, *Dem.* iram, παρίσημι τὴν ὀργὴν, *id.* bellum, ἐγείρω πόλεμον, *Thuc.*
Cilicium, τὸ ϰιλίϰιον.
Cilium, βλιφαρὶς, ίδος, *Ariſtot.* τὸ βλέφαρον, ου, *Dioſc.*
Cimeliarcha, ὁ ϰειμηλιάρχης, ου.
Cimeliarchium, τὸ ϰειμηλιάρχιον, ου.
Cimelium, τὸ ϰειμήλιον, ου. *Luc.*
Cimex, ὁ ϰῆ ἡ ϰόρις, εως, *Dioſc.*
Cinædia, ἡ ϰιναιδία, ας, *Æſchin.*
Cinædicus, a, um, ϰιναιδιϰὸς, ὴ, όν.
Cinædus, ὁ ϰίναιδος, ου, *Plut.*
Cincinnatus, a, um, ὁ ϰῆ ἡ ϰρωβυλοπέδης, ες, *Lucian.*
Cincinnus, ὁ ϰίϰιννος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόϰαμος, *Hom.* aureus, ὁ βόστρυχος χρυσοῦς, *Ælian.*
Cinctuius, τὸ ζώνιον, ου, *Poll.*
Cinctura, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.*
Cinctus, us, τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ζώνη, ης, *idem.*
Cinefacio, τιφρόω, *N. T.* ὑποτεφρόω, *Al. Aphrod.*
Cineraceus, a, um, τεφρος, ᾱ, ον, *Ariſtot.* ὁ ϰῆ ἡ τεφρώδης, ες, ὁ ϰῆ ἡ ἐνσποδος, ου, *Dioſc.*
Cinereus, ὁ ϰῆ ἡ ἔντέφρος, ου, *Athen.* σποδιὸς, ία, ιον, *idem.* qui cinereo colore eſt, τεφρῶδης, αία, αῖον, *Ælian.*
Cinerula, τὸ σπόδιον, ου, *Dioſc.*
Cingo, διαζώννυμι, pallium, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.* aliquem re aliqua, διαδέω τί τινι, *Lucian.* urbem muro, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* urbem lapidibus, τειχίζω τὴν πόλιν λίθοις, *Dem.* corona, στεφανόω, *Plut.* circulo orbem terrarum, περιστεφανόομαι ϰύϰλῳ τὴν οἰϰουμένην, *Ariſtot.*
Cingula, τὸ ζῶμα, ατος, τὸ ζῶσμα, αλος, *Baſil.*
Cinnulum, ὁ ζωστὴρ, ῆρος, *Dem. Phal.* ἡ ζώνη, ης, *Plut.* τὸ ζώνιον ου, *Poll.* τὸ διάζωμα, ατος, *Plut.* ἡ ταινία, *Pauſ.*
Cinis, ἡ σποδὸς, ου, *Lucian.* ἡ τέφρα, ας, *Plut.* ἡ σποδιὰ, ας, *Heſych.* τὸ σπόδιον, ου, *Dioſc.* ἡ ϰόνις, *Hom.* ſervens, in quo adhuc ſunt prunæ, ἡ θερμοσποδιὰ, ᾶς, *Dioſc.* ſub cinere coquo, σποδίζω, *Plato.* cinerem detergo, ὑποσποδίω, *Ariſtoph.* aliquo modo refero, ὑποσποδίζω, *Dioſc.* in cinerem redigo, τιφρόω, *N. T.* ὑποτεφρόω, *Al. Aphrod.*
Cinnabarinus, a, um, ϰιννα βάρινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.* ϰιννα βάρι ος, ία, ιον, *Galen.*
Cinnabaris, το ϰιννάβαρι, εως, *Theophr.* cinnabarim refero, ϰιννα βαρίζω, *Dioſc.*
Cinnus, ὁ ϰίϰιννος, ου, *Ariſtoph.* ὁ πλόϰαμος.
Cio, vide *Cieo.*
Cippus, ὁ σωδοϰάϰη, ης, *Dem.* i. e. columna, ὁ στήλη, ης, *Dem.*
Circa, περὶ, *cum Accuſ.* circa hoc occupatus eſt, περὶ τοῦτό ἐστι, *Dem.* mimos circa ſe habet, μίμους ἔχει περὶ αὐτον, *id.* circa meridiem, περὶ μέσην ἡμέραν, *Æſchin.* qui circa Trojana tempora vixerunt, οἱ περὶ τὰ Τρωϊϰὰ, *Iſocr.* ἀμφὶ, *cum Accuſ.* circa urbem, ἀμφὶ τὴν πόλιν, circa cœnam occupatus erat, ἀμφὶ δεῖπνον εἶχε, *Xenoph.* ϰῆ, *cum Accuſ.* leges circa exceſſum, νόμοι ϰαθ' ὑπερβολὴν, *Ariſtot.*
Circenſis, e, ϰύϰλιος, ία, ον, Circenſes ludi, ἡ ἱπποδρομία, ας, *Thuc.* ὁ διαυλος.
Circinatio, ἡ περιαγωγὴ, ἡ γύρασις.
Circino, περιγράφω, *Dem.* περάω, γυρόω.
Circinus, ἡ περίγρα, ας, *Euſtath.*
Circiter, περὶ, *cum Accuſat.* circiter ſeptuaginta naves, περὶ ἑβδομήϰοντα ναῦς, *Thuc.* circiter triginta, ὡς τριάϰοντα, *Dem.* circiter centum ſtadia, ὅσον ἑϰατὸν σταδίους, *Herodian.*
Circuitio, ἡ περιτροπὴ, ῆς, *Baſil.* ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.*
Circuitor, ὁ περίπολος, ου, *Thuc.* ὁ περιοδευτὴς, *id.*
Circuitus, ἡ περίοδος, ου, *Plut.* ὁ περίβολος, ου, *Thuc.* in circuitu fori, ἐν ϰύϰλῳ τ ἀγορᾶς, *Thuc.* urbis, ϰύϰλος τῆς πόλεως, *id.*
Circulatim, ϰυϰληδὸν, ϰύϰλῳ, ferri, φέρεσθαι, *Plut.*
Circulatio, ἡ ϰύϰλωσις, εως.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ου, *Suid.* ὁ ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτιϰὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Circulatrix, ἡ ἀγυρτὶς, ίδος.
Circulo, ϰυϰλόω, γυρόω.
Circulus, ὁ ϰίϰλος, ου, *Plato.*
Circum, vide *Circa.*
Circumactio, ἡ περίοδος, ου, *Ariſtot.* ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *id.* ἡ περιτροφὴ.
Circumaggero, περιχώννυμι.
Circumago, περάω, aliquid, τὶ, *Plato.* aliquem ſecum, περάγομαί τινα, *Xenoph.* circumagor, ϰυϰλιφορέομαι, *Ariſtot.*
Circumambulo, περιπατέω ϰύϰλῳ, Conf. *Circumeo.*
Circumaro, περιαρόω, *Plato.*
Circumadſpicio, περιβλέπω.
Circumcido, περιϰόπτω, aliquid, τὶ, *Thuc.* περιτέμνω, τὶ, LXX. præputium, περιτέμνομαι τα αἰδοῖα, *Herodot.*
Circumcingo, περιζώννυμι, lumbos, τὰς ὀσφύας, *Naz.*
Circumcirca, περὶξ, populum ſtantes, περὶξ τὸν δῆμον ϛάντες, *Polyb.* cunctantes irretit, ϰύϰλῳ παντᾳχῆ μέλλοντας περιοίχεται, *Dem.*
Circumciſe, περιτετμημένως.
Circumciſio, ἡ περιτομὴ, ῆς, *N. T.* ἡ περιϰοπή.
Circumciſor, ὁ περιτομεὺς, έως.
Circumclaudo, περιϰλείω, *Thuc.*
Circumcludo, vide antecedens, *Circumclaudo.*
Circumcolo, περιοιϰέω, *Ulpian.*
Circumculco, περιϰαταπατέω, ῶ.
Circumcurro, περιτρέχω, aliquid, τὶ, *Plato.*
Circumcurſio, ὁ περιδρομὴ, ῆς, *Plut.*
Circumcurſito, περιπλανάομαι, in hcc, ταῦτα, *Xenoph.* huc illuc, ἄτλα δεῦρο ϰἀϰεῖσε, *Dem.*
Circumdo, περιβάλλω, urbem mœnibus, τὴν πόλει τεῖχος, *Ariſtot.* περιτειχίζω τὴν πόλιν, *Dem.* urbem foſſa, περιβάλλομαι τάφρον τῇ πόλῃ, *Xenoph.* aliquid aliquo, ϰυϰλόω τί τινι, *Greg.*
Circumdolo, παραπελεϰάω, *Naz.*
Circumduco, περιάγω, *Plato.* περιτέχω, *Plut.* aliquem, περιηγέομαί τινα, *Lucian.* aliquem circa montem, τινὶ τὸ ὄρος, *Herodot.* munitiones circa urbes, περιβάλλομαι ταῖς πόλεσιν ἑρύματα, *Xenoph.* i. e. decipere aliquem, παραϰρούομαί τινα, *Dem.*
Circumductio, ἡ περιήγησις, εως, i. e. deceptio, ἡ παράϰρυσις, εως, *Suid.* ἀπάτη, ης, *Xenoph.*
Circumductor, ὁ περιηγητὴς, οῦ, *Juſtin.*
Clrcumeo, περίειμι, περιβαίνω, in Italia, τὴν Ἰταλίαν, *Plut.* forum cum aliquo, περιέρχομαι ϰύϰλῳ τὴν ἀγορὰν μ τινος, *Dem.* palatium, περιοδεύω τὸ παλάτιον, *Plut.* fana Deorum, περιπορεύομαι τὰ ἱερὰ, *Ariſtot.*
Circumequito, περιιππεύω, *Polyb.*
Circumerro, περιφέρομαι, *Plut.*
Circumferentia, ἡ περιφέρεια, ας, *Ariſtot.* ἡ περίμετρος, ου, ſc. γραμμὴ, id.
Circumfero, περιφέρω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* περιάγω.
Circumflecto, περιϰάμπτω, περιϰλάω, i. e. circumflexo noto, περιστάω, *Athen.*
Circumflexio, ἡ περίϰαμψις, εως, ἡ περίϰαμπή, ῆς, *Herodot.* ἡ περίϰλασις, εως, *Plut.*
Circumflexus, a, um, ὁ ϰῆ ἡ περίϰαμπτος, circumflexo notatus, περισπώμενος, ίνη, ινον, *Gramm.*
Circumflexus, us, vide, *Circumflexio.*
Circumflexus, i, ὁ περισπώμενος, ſcil. τόνος, *Gramm.*
Circumflo, περιπνέω.
Circumfluens, περιῤῥέων, υσα, ον, *Thuc.*
Circumfluo, περιῤῥέω, murum, τὸ τεῖχος, *Herodian.* opibus, ſ. omnium rerum copia, ἔχω τῶν ἱϰανῶν, *Iſocr.*
Circumfluus, a, um, ὁ ϰῆ ἡ περιῤῥύτος, ου, *Herodot.* περιῤῥέων, υσα, ον, *Thuc.*
Circumfodio, περιορύττω, *Theophr.* περισϰάπτω, *idem.*
Circumforaneus, a, um, ὁ περιαγορᾶιος, ου, *Suid.* ὁ ἀγύρτης, ου, *id.* ὁ ϰῆ ἡ ἀγοραῖος, ου, ὁ ἀλήμων, populus, ὄχλος, *Xen.*
Circumfremo, περιβρέμω, περιβρομέω.
Circumfrico, περιτρίβω, περιϰτρίζω.
Circumfulgeo, περιαστράπτω, *N. T.* περιλάμπω, *Ep.*
Circumfundo, περιχέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.* τινὶ, *Lucian.* περιχύω, τινὶ, *id.* circumfundo, i. e. circumdo aliquem, περιχύομαί τινι, *Plut.*
Circumfuſio, ἡ περίχυσις, εως.
Circumgelatus, a, um, περιπαγὴς, ῆσα, ὲς, *Dioſc.*
Circumgemo, περιστενάζομαι, *Plut.*
Circumgeſto, περιφέρω, *Syneſ.*
Circumjaceo, περίϰειμαι, alicui, τινὶ, *Herodian.* id circumjacet mihi, περίϰειμαί τοῦτο, *id.*

Digitized by Google

Circumjectus, a, um, περικείμενος, ένη, ενον, *Herod.*
Circumjicio, περιβάλλω, alicui aliquid, τί τινι, *Galen.*
Circumlambo, περιλείχω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.*
Circumlatus, a, um, περικυμιδιὸς, ῖσα, ὲν, *Thuc.*
Circumligo, περιδέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquid alicui, διαδέω τί τινι, *Lucian.*
Circumlino, περιχρίω, *Lucian.*
Circumlitio, ἡ περίχρισις, εως, *Dioſc.*
Circumlitus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίχριστος, ὸ, *Dioſc.*
Circumlocutio, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctilian.*
Circumloquor, περιφράζομαι, *Dion. Halicarn.*
Circumluo, περικλύζω, *Plut.*
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφραττω.
Circummunitio, τὸ περίφραγμα, ατος, *Poll.* ὁ παραφραγμός.
Circummunitus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίφραχτος, ὸ.
Circumnaſcor, περιφύομαι, *Theophr.*
Circumnavigo, περιπλέω, Peloponneſum, τὴν Πελοπόννησον, *Dem.*
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumpingo, περιπήγνυμι, *Dioſc.*
Circumplector, περιπλέκω, *Ariſtot.*
Circumplexio, ἡ περιπλοκὴ, ῆς, ἡ περίπλεξις, εως.
Circumplexus, a, um, περίπεπλεγμένος, ένη, ένον, *Maccab.*
Circumplico, vide *Circumplector.*
Circumpono, περιτίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Æſchin.*
Circumpotatio, ἡ ἐγκυκλοποσία, ας.
Circumrado, περιξέω, *Theocr.*
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumrodo, περιβιβρώσκω, περιτρώγω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Circumſcalpo, περικνίζω, Ep.
Circumſcarifico, περιξύω, *Gal.*
Circumſcindo, περιτέμνω.
Circumſcribo, περιγράφω, *Plut.* circulum centro, κύκλον κέντρῳ, *Naz.* i. e. definio, ὁρίζω, *Dem.* περιορίζω, *Luc.* i. e. fallo aliquem, παρακρούομαι τινα, *idem.*
Circumſcripte, περιγεγραμμένως.
Circumſcriptio, ἡ περιγραφὴ, ῆς, *Polyb.* i. e. deceptio, ἡ παράκρουσις, εως, *Suid.*
Circumſeco, περικόπλω, aliquid, τὶ, *Thucyd.*
Circumſedeo, περικάθημαι, mœnia ingenti exercitu, τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει, *Dem.* urbem, πολιορκίᾳ πόλιν, *id.* περικαθίζω πόλιν, LXX.
Circumſepio, περιφράσσω, LXX.
Circumſeſſio, ἡ πολιορκία, ας, *Iſocr.* Vide *Obſidio.*
Circumſiſto, περιΐστημι, *Herod.*
Circumſono, περιηχέω, aures, τὰς ἀκοὰς, *Baſil.* inſula, quam circumſonant venti, νῆσος περιηχουμένη τοῖς πνεύμασι, *Lucian.*
Circumſpecte, περισκεμμένως, *Lucian.* πεφυλαγμένως, omnia pericribere ad aliquem, ἅπαντα πρός τινα ἐπισύλλειν, *Dem.* εὐλαβῶς.
Circumſpectio, ἡ περισκοπὴσις, εως, ἡ περίσκεψις, εως.
Circumſpecto, κατασκοπέομαι, *Xenoph.*
Circumſpectus, a, um, i. e. cautus, πεφυλαγμένος, ένη, ένον, *Plut.* i. e. qui circumſpicitur, περισκεμμένος, *Lucian.* ὁ ϗ ἡ περιφανὴς, *idem.*
Circumſpergo, περιπάσσω, περιῤῥαίνω.
Circumſpicio, idem quod *Circumſpecto.* πάντη περιβλέπω, *Luc.* περιοράω, *Xen.* περισκοπέω.
Circumſtantia, ἡ περίστασις, εως, *Ariſtot.*
Circumſto, περίϊσταμαι, undique, πανταχόθεν, *Thuc.* aliquid, τὶ, *Dem.*
Circumſtrepo, περιλυπέω, ῶ, *Baſil.*
Circumſtruo, περικατασκευάζω.
Circumtego, περικαλύπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*
Circumtexo, περιυφαίνω.
Circumtondeo, περικείρω, *Philoſtr.*
Circumtono, περιβροντάω, ῶ.
Circumtonſus, a, um, ὁ ϗ ἡ περίκερρος, ὸ, *Poll.*
Circumtremo, περιτρέμω, *Naz.*
Circumtueor, idem quod *Circumſpecto.*
Circumvagor, περιπλανάομαι, *Xenoph.*
Circumvallatio, ἡ ἀποτείχισις, εως.
Circumvallo, περιχαυρόω, *Thuc.* aliquid, περιταφρεύω, τι, *Plut.* περιτειχίζω.
Circumvectio, ἡ περιαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Circumvecto, περιάγω, *Plato.* περιοχέω.
Circumveho, idem quod antecedens *Circumvecto.*
Circumvenio, περιέρχομαι, i. e. circumdo, κυκλόω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Gregor.* κυκλοῦμαι τὶ, *Xenoph.* i. e. decipio, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐξαπατάω τινὰ, *id.*
Circumventus, a, um, κυκλέμβολος, ένη, ενον, malis, κακοῖς ξυμπεπλεγμένος, *Soph.*
Circumverto, περιδονέω, *Æſchin.* περιστρέφω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Circumvincio, περιδέω.
Circumviſo, idem quod *Circumſpecto.*
Circumvolito, περιπέτομαι, *Lucian.*
Circumvolo, idem quod *Circumvolito.*
Circomvolvo, περικυλινδέω, *Plato*, περικυλίω, *Ariſtoph.* περιελίω.
Circumvolutio, ἡ περικυλίνδησις, εως, *Plato*, ὁ κυλινδισμὸς, ὃ, *Theodot.*
Circularis, κυκλικὸς, ὴ, ὸν, *Theophyl.* κύκλιος, ία, ιον, *Æſchin.* ὁ ϗ ἡ ἐγκύκλιος, ὸ, *Athen.*
Circulator, ὁ κυκλικὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ ἀγύρτης, ὸ, *Plut.*
Circulus, κύκλος, ὸ, *Plato.* ὁ χυρὸς, ὃ, *Plut.*
Circus, ὁ κύκλος, ὸ, *Plato.* τὸ χύρωμα, ατος, *Theophr.* ὁ ἱππόδρομος, ὸ, *Dion. Hal.*
Cirratus, a, um, βιβοσρυχωμένος, ένη, ένον.
Cirrus, ὁ βόσρυχος, ὸ, *Ariſtoph.* ὁ πλόκαμος, ὸ, *Herod.*
Cis, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, montes, ὀπὶ τάδε τοῦ ὄρους, *Ariſtot.* Atque hoc ipſo etiam compoſita cum *Cis* redduntur, ut Ciſalpinus, ὁ ὀπὶ τάδε τοῦ Ἄλπεως, ciſmarini, οἱ ὀπὶ τάδε τ' Ἀλπέων, κ. τ. λ.
Ciſta, ἡ κίϛη, ης, ἡ κιϛὶς, ίδος, *Ariſtoph.* ἡ κιϛωτὸς, οῦ, *Dioſc.*
Ciſtella, ἡ κιϛὶς, ίδος, *Ariſtoph.* τὸ κιϛάτιον, ὸ, *Plut.*
Ciſtellula, idem quod antecedens *Ciſtella.*
Ciſterna, ἡ δεξαμενὴ, ῆς, *Strabo.* ὁ λακκος, ὸ, *Ariſtoph.* τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Ciſterninus, a, um, λακκαῖος, αία, αῖον, aqua, λακκαῖον ὕδωρ, *Athen.*
Ciſtula, idem quod *Ciſtella.*
Citatim, ὁρμηθρίως.
Citatio, ἡ κλῆσις, εως, *Dem.*
Citatus, a, um, ὁρμηθρος, ένη, ένον.
Citerior, ἐγγύτερος, έρα, ερον, *Xenoph.*
Cithara, ἡ κιθάρα, ας, *Plato.* ἡ φόρμιγξ, ἡ χέλυς, cithara cano ſ. ludo, κιθαρῳδέω, *Plut.* κιθαρίζω, *Ariſtot.* citharæ ſonus ſ. cantus, τὸ κιθάρισμα, ατος, *Plato*, ἡ κιθαρῳδία, ας, *Plut.* citharæ pulſatio, ἡ κιθάρισις, εως, citharam pulſandi peritus, κιθαριϛικὸς, ὴ, όν, *Plato*, cithara parva, τὸ κιθάριον, ου, *Athen.*
Cithariſta, ὁ κιθαριϛὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ κιθαρῳδὸς, οῦ, *Plut.*
Cithariſtria, ἡ κιθαριϛρία, ας, *Athen.*
Citharœdus, idem quod *Cithariſta.*
Citimus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον.
Cito, ταχέως, *Dem.* ταχὺ, *Iſocr.* διὰ ταχέων, *id.* εὐθέως, *id.* citius, θᾶττον, *Dem.* citius opinione, θᾶττον ϗ ἐλπίδος, *Herodian.* citiſſime, τάχιϛα, *Iſocr.* quam citiſſime, ὅτι τάχιϛα, *id.* ὡς τάχιϛα, *Xenoph.* τῷ τα χίϛῳ, *Dem.*
Cito, as, καλέω, *Dem.* παρακαλέω, *id.* legem, περιϐάλλομαι ϗ νόμιν, *Naz.* teſtem, ἐπάγομαι, προσκαλέομαι, παρέχομαι μάρτυρα, *Æſchin* Homerum, ἐπάγομαι τὸν Ὅμηρον, *Ariſtot.*
Citra, ἐντὸς, fluvium, τοῦ ποταμοῦ, citra virilem congreſſum, ἄνδρὸς ϗ ϖρὸς ἀνδρὸς ὁμιλίας, citra iſta, ἐξω τούτων, *Thuc.* citra controverſiam, ἀναμφισβήτως, *Dem.* cirtra reprehenſionem jure uti, ἀναγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι, *id.* citra & ultra, ὀπὶ θάτερα μοῖρ, ὀπὶ θάτερα ϗ *Polyb.*
Citreus, a, um, κιτρινος, ίνη, ινον, malum μῆλον, *Athen.*
Citrinus, a, um, idem quod antecedens *Citreus.*
Citromalum, τὸ κίτριον μῆλον, *Athen.*
Citrum, τὸ κίτριον, ου.
Citrus, *arbor*, ἡ κιτρία, ας, *Auct. Geopon.*
Citus, a, um, ἀκὺς, εῖα, ὺ, ὠξὺς, εῖα, ὺ, *Plut.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.*
Civicus, a, um, ἀστικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Civilis, e, πολιτικὸς, ὴ, όν, res civiles, τὰ πολιτικὰ, ῶν, *Iſocr.* civilis excuſatio, (κῆψις πολιτικὴ, *Dem.* civilia munera. λειτουργίαι πολιτικαὶ, *id.* civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος, *Plut.* i. e. urbanus, elegans, ἀστεῖος, α, ον, *Lucian.*
Civilitas, ἡ ἀστειότης, ητος, τὸ πολιτικὸν, ῦ.
Civiliter, πολιτικῶς, adminiſtrare aliquid, πράττειν τι, *Dem.* ἀστείως, *Plut.*
Civis, ὁ πολίτης, ὸ, *Dem.* ὁ πολιτιθόμβρος, *id.* ὁ ϗμπολιτιθόμβρος, ὸ, *id.* ὁ ἀστικὸς, ὸ, *id.* ὁ ἀστὸς, ὸ, *Xen.* femina, ἡ πολῖτις, ιδος, *Dem.* ἡ ἀστὴ, ῆς, *Plut.* bonus, πολίτης ἀγαθὸς, *Dem.* melior, ἀμείνων, *id.* optimus, βέλτιϛος, *Iſocr.* bonus atque honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *Dem.* prudentiſſimus, φρονιμώτατος, *Iſocr.* fortis, γενναῖος, *Dem.* juſtus, δικαιος, *id.* moderatus, μέτριος, *id.* patriæ ſtudioſus, φίλος, *Dem.* modeſtus ac bonus, ζώφρων ϗ χρηϛὸς, *id.* laudatiſſimus, ἐνδοξότατος, *Iſocr.* utilis ac fortis, χρήσιμος ϗ ἀνδρεῖος, *Dem.* malus, ποιηρὸς, *id.* improbiſſimus, χείριϛος, *id.* φαυλότατος τῶν πολιτῶν, *Iſocr.* audaciſſimus, τολμηρότατος τῶν ἀστῶν, *id.* civem facere, πολίτην ποιεῖν, *Dem.* fieri, φυσεῖσθαι, *id.* natura eſſe, φύσει εἶναι, *Dem.* natum germanum eſſe, γνήσιον εἶναι, *id.* natum eſſe, γένει εἶναι, *id.* non germanum eſſe, οὐ καθαρὸς εἶναι, *id.* ex altera parte eſſe, μὴ θάτερα εἶναι, *id.* ex utroque parente eſſe, ἐξ ἀμφοτέρων ἀστὸν εἶναι, *Dem.* ϗ ϖρὸς πατρὸς ϗ ϖρὸς μητρὸς ἀστὸν εἶναι, *id.*
Civitas, ἡ πόλις, εως *Dem.* parva, πόλις μικρὰ, *id.* magna, μεγάλη, *id.* tanta magnitudine atque gloria, τηλικαύτη τὸ μέγεθος τοιαύτην ϗ δόξαν ἔχουσα, *Iſocr.* primaria, προέχουσα, *id.* πρωτεύουσα, *id.* dignitate prædita, ἀξίωμα τι ἔχουσα, *Dem.* honoratior, ἐντιμοτέρα, *id.* illuſtris, ἐνδοξοτάτη, *Iſocr.* nobilis, ὀνομαϛὴ, *id.* antiquiſſima & maxima & apud omnes homines celeberrima, ἀρχαιοτάτη ϗ μεγίϛη ϗ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομαϛοτάτη, *id.* gravis ac ſplendida, σεμνὴ ϗ λαμπρὰ, *id.* beata, εὐδαίμων, *id.* floreniiſſima, εὐτυχεϛάτη, *id.* legibus bene conſtituta, εὐνομουμένη, *id.* libera, δημοκρατουμένη, *id.* δημοκρατευομένη ϗ ἐλευθέρα, *id.* ſuis legibus uten, αὐτόνομος, *Iſocr.* civitatem vectigalem efficere, πόλιν τινὰ ποιεῖν ζωτελῆ, *Dem.* ſubjicere ſervituti, δοῦλον καθιϛάναι, *id.* habitare, οἰκεῖν, *Iſocr.* gubernare, διοικεῖν, *id.* ſervare, σώζειν, *Dem.* feliccm efficere, εὐδαίμονα ποιεῖν, *id.* turbare, ταράττειν, *Dem.* i. e. jus civitatis, ἡ πολιτεία, civitatem petere, αἰτεῖν τὴν πολιτείαν, *Dem.* decernere alicui, ψηφίζεσθαί τινι, *id.* dare alicui, διδόναι τινι, *id.* adquirere, κατασκευάζειν, *id.* accipere, παραλαμβάνειν τὴν πολιτείαν, ſ. τὴν πόλιν, *Dem.* habere jus civitatis apud aliquos, εἶναί τινι πολιτείαν παρά τισι, *Dem.* μετουσίαν εἶναί τινι ϗ πόλεως, *id.*
Civitatula, τὸ πολίχνιον, ὸ, *Iſocr.* ἡ πολίχνη, ης, *Thuc.*
Clades, ἡ ἧτλα, ης, *Dem.* ἡ ϗμφορὰ, ᾶς *Iſocr.* ὁ ὄλεθρος, ὸ, *Demoſth.* cladem ſibi ipſi accerſere, ἧτταν ἑαυτῷ παρασκευάζεσθαι, *Iſocr.* incidere in clades, ἀμπιπτεῖν τισιν ἥτταις, *ibid.* expertem eſſe cladis acceptæ, ϗ μετέχειν ϗ ἥττης, *Dem.* recedere Platæis poſt cladem acceptam, ἀναχωρεῖν ἐκ Πλαταιῶν ἀπὸ ϗ ἥττης, *id.* Conf. *Calamitas*, item *Detrimentum.*
Clam, κρύβδην, *Dem.* κρύβδα, *id.* λάθρα, *id.* clam fertur ſuffragium, κρύβδην ἐϛὶν ἡ ψῆφος, *Dem.* clam & ignorantibus aliis facere

Digitized by Google

aliquid, λάθρα τι διακρυφάμενον πράττειν τι, *id.* clam & per vim facere aliquid, λάθρα καὶ βίᾳ ποιεῖν τι, *id.* clam nobis, λαθραῖα ἡμῶν, *id.*

Clamator, ὁ κράκτης, ου, *Plut.* ὁ κεκραγώς.

Clamito, κεκράζω, *Dem.* ἀναβοάζω, *Dem.* βοάω, *id.* κραυγάζω.

Clamo, βοάω, *Dem.* κράζω, *id.* κραυγάζω, *N. T.* αὔω, *Hom.* clamo & loquer aliquid, βοάω τι καὶ λέγω, *Dem.* & vociferor, βοάω καὶ κεκράζω, *id.* clamo, indignor, calumnior, βοῶ, ἀγανακτῶ, λοιδοροῦμαι, *id.* clamo validè, κεκράζω φωνῇ μεγάλῃ, *N. T.* βοᾶν ἀνδρικῶς, *Ælian.*

Clamor, ἡ βοή, ῆς, *Dem.* ἡ κραυγή, ῆς, *Xenoph.* ἡ ἰαχή, clamorem tollo, edo, excito, ποιοῦμαι κραυγήν, *Dem.* percelli clamoribus alicujus, καταπλαγῆναι ὑπό τινος κραυγῆς τινος, *idem.*

Clamosus, a, um, κραυγαστικὸς, ὴ, ὸν. ὁ κράκτης, ου, *Plut.* κρακτικὸς, ὴ, ον, clamosissimum esse, μέγιστον φθέγγεσθαι, *Dem.*

Clancularius, a, um, κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ιον, *id.*

Clancuium, κρύβδην, *Dem.* λάθρα, *Plut.* κρύφα, *id.* Conf. *Clam.*

Clandestinus, a, um, λάθριος, ία, ιον, *Hesych.* λαθριώτατος, ία, ον, *id.* κρυπτὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* κρύφιος, ία, ον, *id.*

Clango, ἠχέω, κλάζω, ut canis in venatione, κλαγγάνω, *Xenoph.*

Clangor, ἡ κλαγγή, ῆς, anserum, *Plut.* tubarum, *Athen.* hominum, *Herodian.* canum, *Xenoph.*

Clare, λαμπρῶς, *Xenoph.* φανερῶς, *Plato.* ἐναργῶς, *Dem.* ἀντικρυς, *id.* cognoscere, εἰδέναι Σαφῶς, *Dem.* scribere in literis, διαρρήδην ἐν ταῖς ὑπογραφαῖς γράφειν, *id.* decretum de eo scriptum est, ἀντικρυς ἐστὶ τοῦτων τὸ ψήφισμα γέγραπται, *id.* & aperte, ἀντικρυς καὶ διαρρήδην, *id.* de voce, visu, ἐξίσως.

Clareo, φαίνομαι.

Claresco, ἐκφαίνομαι.

Clarifico, λαμπρύνω, *Xenoph.*

Clarigatio, ἡ ἐπαγγελία, ας.

Clarigo, ἐπαγγέλλω πόλεμον, *Polyb.* πολεμεῖν, *id.* προαγορεύω πόλεμον, *Dem.*

Clarisonus, λαμπρόφωνος.

Claritas, ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut.* visûs, ἡ ἐξυδορκία, ας, *Lucian.* vocis, ἡ εὐφωνία, ας, *Demosth.* nominis, ἡ εὐδοξία, ας, *Isocr.* famæ, ἡ εὔκλεια, ας, *Dem.* sermonis, ſ. orationis, ἡ Σαφήνεια, ας, *Plato.*

Clarus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* clara luna, λαμπρὰ Σελήνη, *Thuc.* clarus vir, ἀνὴρ ἔνδοξος, *Dem.* λαμπρὸς, *Isocr.* γνώριμος, *Dem.* ὀπφανὴς, *id.* ὀνομαστὸς, *Isocr.* omnium suo tempore clarissimus, ἐνδοξότατος τῶν καθ' ἑαυτὸν ἁπάντων ἀνδρῶν, *id.* clarissimi optimique, ὀνομαστότατοι καὶ ἄριστοι. *id.* ex ignobilibus & obscuris claros & illustres fieri, ἐξ ἀνονύμων καὶ ἀδόξων ἐνδόξους καὶ γνωρίμους γίνεσθαι, *Demosth.* clarum aliquem ex obscuro facere, ποιεῖν τινα ὀνομαστὸν ἐξ ἀδόξου, *Isocr.* exempla clara, παραδείγματα ἐναργῆ, *Dem.* multifariam clarum testimonium, πολλαχόθεν καταφανὴς μαρτυρία, *id.* facere alicui aliquid clarum, ποιεῖν τί φανερὸν, ἐμφανὲς, καταφανὲς, δῆλον, εὔδηλόν τινι, *Dem.* clarum esse eloquentia, δεινὸν εἶναι τοῖς λόγοις, *Isocr.* vox, φωνὴ ἐξεῖα, *Aristot.*

Classiarius, ὁ ναυμάχος, ου, *Chrys.*

Classicula, τὸ σόλιον, ου.

Classicum, τὸ Σάλπισμα, ατος, receptui dari solitum, τὸ ἀνακλητικὸν, οῦ, *Plut.* classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἡσυχὸν, τὸ πολεμικὸν Σημαίνειν.

Classicus, a, um, σολικὸς, ὴ, όν.

Classis, i. e. copiæ navales, τὸ ναυτικὸν, οῦ, *Dem.* ὁ σόλος, ου, *id.* classem comparare, Συλλέγεσθαι ναυτικὸν, *Isocr.* instruere, παρασκευάζειν σόλον, *Dem.* habere, ἔχειν ναυτικὸν, *id.* ablegare, mittere, ἀποστέλλειν, ποιεῖσθαι ἀπόστολον, *idem,* profligare, ἐξελαύνειν, ἀμύνεσθαι σόλον, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι ναυτικὸν, *idem,* classis præfectus, ὁ ἀποστολεὺς, έως, *Dem.* ὁ ναύαρχος, ου, *id.* legatus, ὁ ἀποστολεὺς, έως, *Xenoph.* classis præfectura, ἡ ναυαρχία, ας, *Aristot.* classi præesse, ναυαρχῆσαι, *Ælian.* classe pugno cum aliquo, ναυμαχέω τινὶ, *Thuc.* contra aliquem, ὑπὲρ τινος, *Lycurg.* i. e. pars civium, ἡ Συμμορία, ας, *Dem.* tributa conferre per classes, εἰσφέρειν κατὰ συμμορίας, *id.*

Clathrum, τὸ κλῆθρον, ου.

Clava, ἡ κορυνὴ, ης, το ῥόπαλον, ου, *Xen.* clava percutio, ῥοπαλίζω, percussio, quæ sit clava. ὁ ῥοπαλισμὸς, ου.

Clavarius, ὁ κορυνήτης, ου, *Hom.*

Clavator, idem quod antecedens *Clavarius.*

Clavatus, ἠλωτὸς, ὴ, όν.

Claudicatio, ἡ χωλότης, ητος, *Plut.* ἡ χωλεία, ας. *Poll.*

Claudico, χωλαίνω, *Nazar.* καταχωλδῶ, *id.* Σκάζω, *Plut.* leviter, ὑποσκάζω, *Lucian.*

Claudo, κλείω, portam, κύλλω, *Herodian.* fores, τὴν Θύραν, *N. T.* portum, κλείω & λιμένα, *Thuc.* aliquos in castris, κατακλείω τινὰς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, *Herodian.*

Claudus, a, um, χωλὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* κυλλὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ἕτερος, ὴ, όν, altero pede, ἕτερον πόδα, utro pede? ποτέρῳ Σκάλει; utroque pede, ὁ καὶ ἀμφίχωλος, ου, *Lucian.* claudum reddo, κυλλόω, *Hippocr.* χαλόω, *id.* χωλδῶω, *Galen.* ἀποχαλδῶ, *Xenoph.* claudus sum, χωλαίνω, *Nazar.* claudus fio, χωλαίνομαι, χωλδῶμαι, *Lucian.* aliquantum claudus, ὁ καὶ ἀκρίχωλος, ου, *Suid.*

Clavicula, τὸ κλειδίον, ου.

Clavicularius, ὁ κλειδοῦχος, ου, *Plut.*

Claviculus, idem quod *Clavicula.*

Claviger, idem quod *Clavicularius.*

Clavis, ἡ κλεὶς, δος, *Plut.* clavis adulterina, ἡ ἀντικλεὶς, δὸς, *Clem. Alex.*

Claustrarius, ὁ κλειδοποιὸς, ου.

Claustrum, τὸ κλεῖθρον, ου, *Lucian.*

Clausula, τὸ πέρας, ατος, *Aristot.* τὸ ἔσχατον, ου, *id.*

Clausus, a, um, κλειστὸς, ὴ, όν, *Diod. Sic.* clausæ fores, κεκλεισμέναι Θύραι, *N. T.*

Clavus, ὁ γόμφος, ου, *Arist.* ferreus & ligneus, ἥλος Σιδήρεος καὶ ξύλινος, *Xenoph.* clavum clavo trudere, ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον, *Lucian.* clavis adfigo, προσηλόω, *idem,* clavis defigo, ſ. configo, καθηλόω, i. e. gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, clavum teneo, κυβερνάομαι, *Aristot.* i. e. ornamentum vestis, τὸ Σῆμα, ατος, clavo lato ornatus, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Clemens, πρᾶος, ου, f. πραεῖα, ας, *Xenoph.* χρηστὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὀρθοικὴς, ῆτος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐλεήμων, ονος, *id.* clementissimus & mansuetissimus omnium, ἐλεημονέστατος καὶ πραότατος πάντων, *Isocr.* Clementes & humanos esse adfuefacere aliquos, πρᾶους καὶ φιλανθρώπους τινὰς εἰθίζειν, *Dem.*

Clementer, πράως, *Dem.* ὁσίως, ὑπιεικῶς.

Clementia, ἡ ὑπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ πραότης, *Plut.* humanitas & clementia alicujus, φιλανθρωπία καὶ πραότης τινὸς, *id.* alicui nullam clementiam impertire, μεταδιδόναί τινι μηδοτιοῦν πραότητος, *id.*

Clepo, vide *Furor.*

Clepsydra, ἡ κλεψύδρα, ας, *Aristoph.* parva, τὸ κλεψύδριον, ου, *Philostr.* qui ad clepsydram exercentur, οἱ ἀπὸ τῆς κλεψύδρας, *idem.*

Clericus, a, um, κληρικὸς, ὴ, όν.

Clerus, ὁ κλῆρος, ου.

Clibanus, ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Cliens, ὁ πελάτης, ου, *Plut.* ὁ Θεραπευτὴς, ὁ Θεραπευτήρ, *Xenoph.* clientum turba, clientes, τὸ πελατικὸν, οῦ, ad clientes pertinens, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clientia, ἡ πελάτις, ιδος.

Clientela, ἡ πελατεία, ας, ἡ Θεραπεία.

Clientelaris, e, πελατικὸς, ὴ, όν.

Clima, τὸ κλίμα, ατος, *Plat.*

Climacterícus, a, um, κλιμακτηρικὸς, ὴ, όν.

Climax, ἡ κλῖμαξ, ακος, *Xenoph.*

Clinicus, a, um, κλινικὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ ἰατρὸς κλινήρης.

Clitellæ, τὰ ὑποσάγματα, ων, ταῖς πανθύλια, ων, *Aristoph.* clitellas impono, ὑποσάττω, *Xenoph.*

Clitellarius, a, um, ὁ καὶ ἡ Σαγματοφόρος, ου.

Clivosus, a, um, ὁ καὶ ἡ βωνώδης, ους.

Clivus, ὁ λόφος, ου, *Herodian.* ὁ γαλόφος, ου, *Philo.* ἡ γαλοφία, ας, *Strabo.* ὁ βοῦς, οῦ, *Aristot.*

Cloaca, ὁ ἀφιδρεὼν, ῶνος, *N. T.* ὁ ὀχετὸς, οῦ, *Herodian.* abjicere corpora in cloacas, ῥίπτειν Σώματα εἰς ὀχετὸς, *id.* i. e. meatus subterraneus, ἡ ἀμάρα, ας, τὸ ἀμάρωμα, ατος, *Hesych.*

Clostrum, idem quod *Claustrum.*

Cludo, idem quod *Claudo.*

Clueo, δοκέω, *Xenoph.*

Cluniculus, τὸ συγίδιον, ου, *Aristoph.*

Clunis, ὁ γλουτὸς, οῦ, *Herodot.* ἡ συγὴ, ῆς, *Athen.* fecundum clunes, συγηδὸν, *Aristot.*

Clusus, a, um, idem quod *Clausus.*

Clypeatus, ὁ πελτάσης, ου, *Isocr.* ὁ ἀσπισὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἀσπιδοφόρος.

Clypeus, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xenoph.* armo aliquem clypeo, καθοπλίζω τινὰ ἀσπίδι, *Dem.* clypeum abjicio, ἀποβάλλω ἀσπίδα, *id.* clypeo protego, προασπίζω, *Herodian.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* clypeis consertis pugno, Συνασπίζω, *Lucian.* a latere stans clypeo munitus pugno, παρασπίζω, *Plut.*

Coacervatio, ὁ συναθροισμὸς, οῦ, ἡ συνάθροισις, εως, τὸ σάρωμα, ατος, *Xenoph.*

Coacervo, συναθροίζω, *Plato.* συναγείρω, omnia in unum, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* convitia, συμφορὰν σκώμματα καὶ λοιδορίας, *Dem.*

Coactio, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *Thuc.*

Coactor, ὁ συναγωγεὺς, έως, civium, τῶν πολιτῶν, *Lys.*

Coadjutor, ὁ συμβοηθὸς, οῦ.

Coaduno, συνιόω, cum aliquo, τινὶ, *Nazar.* συνείρω, *Lucian.* συναρμόζω.

Coædifico, συνοικοδομέω, *N. T.*

Coæqualis, vide *Æqualis.*

Coæquo, vide *Æquo, Adæquo.*

Coæquus, a, um, vide *Æqualis.*

Coætaneus, ὁ ἡλικιώτης, ου, *Plato.* cum aliquo, ſ. alicujus, ὢν τινος, *Dem.* coætanea, ἡ ἡλικιῶτις, ιδος, *Lucian.* ὁ καὶ ἡλιξ, ικος, *Xenoph.* ὁ κατὰ τὸν αὐτὸν ἡλικίαν ὤν, *Dem.* coætaneum alicujus esse, ἔχειν τὸν αὐτὸν ἡλικίαν, ἣν ἕτερος, *id.*

Cœternus, a, um, συνδιαιωνίζων, ουσα, ον, *Nazar.*

Coævus, a, um, vide *Coætaneus.*

Coagmentatio, ὁ ἁρμὸς, οῦ, *Xenoph.* ἡ ἁρμονὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ σύμπηξις, εως, *id.*

Coagmentator, ὁ συναρμοστὴς, οῦ, *Nazar.*

Coagmento, συναρμόττω, *Plato.* συνάπτω, *Plut.* σύγνυμι, *Plato.*

Coagulatio, ἡ πῆξις, εως, *Aristot.*

Coagulatus, a, um, πηκτὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ἐμπυτιασθείς, εῖσα, έν, *Dioſc.*

Coagulo, πήγνυω, caseum, τυρὸν, *Dioſc.* τυρόω, ἐμπυτιάζω, lac, τὸ γάλα, *id.* coagulandi vim habens, πηκτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Coagulum, ἡ πυτία, ας, *Dioſc.* ἡ πυετία, ας, *Aristot.*

Coalescentia, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.*

Coalesco, συμφύομαι, *Aristot.* in corpus, συσσωματοποιέομαι, *id.* coalescere facio, συμφύω, *Theophr.* aliquid in aliquid, τι εἰς τι, *Plut.* aliquos in unum, τινὰς συστέγω καὶ συμφύω εἰς τὸ αὐτὸ, *id.* i. e. concordiam ineo, συνίσταμαι, *Dem.*

Coalitus, a, um, ὁ καὶ ἡ συμφυὴς, ές, *Plut.*

Coangusto, στενόω, aliquid, τι, *Herodian.*

Coarctatio,

Digitized by Google

Coarctatio, ἡ στενοχώρησις, εως, ἡ ἀντίσφιξις, Ariſtot. ἡ συστολή.
Coarctatus, a, um, ὁ ᾗ ὐ σύστειν, υ, Heſych.
Coarcto, ἀντίσφιγγω, Ariſtot. στενοχωρέω, N. T. στενόω, Herodian.
Coarguo, ἐλέγχω, aliquid, τὶ, Plut. ἐξελέγχω, κατελέγχω.
Coaſſatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Coaſſo, σανίδόω.
Coaxo, κοαξέω.
Coccinatus, ὁ ᾗ ὐ κοκκινοβαφής.
Coccineus, a, um, κόκκινος, ίνη, ινον, coccinea lana, κόκκινον ἔριον, N. T. coccinea tunica, κόκκινος χιτών, Plut.
Coccinus, a, um, idem quod antecedens Coccineus.
Coccum, ὁ κόκκος, υ, Dioſc.
Coccyx, ὁ κόκκυξ, υγος, Ariſtot.
Cochlea, ὁ κοχλίας, ου, Dioſc.
Cochlear, τὸ κοχλιάριον, υ, Dioſc.
Cochleola, τὸ κοχλίδιον, υ, Suid.
Coctilis, e, ἑψανός, ὴ, όν, Ariſtot. coctile, quidquid ad coquendum idoneum eſt, τὸ ἕψημα, ατος, Plato.
Coctio, ἡ ἕψησις, εως, Plut. ἡ πέψις, εως, Ariſtot.
Coctivus, a, um, idem quod Coctilis.
Coctor, ὁ ἑψητὴς, οῦ, Baſil.
Coctura, idem quod Coctio.
Coctus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, όν, Xenoph. bene, ὁ ᾗ ὐ εὐέψητος, ου, Theophr. a ſole, i. e. ad maturitatem perductus, ὁ ᾗ ὐ πέπων, ονος, Theophr.
Codex, vide Caudex, vel Liber.
Codicillus, τὸ γραμματεῖον, υ, Dem.
Cœcus, a, um, vide Cæcus, a, um.
Cœlebs, vide Cælebs.
Cœleſtis, e, ὁ ᾗ ὐ ἐράνιος, υ, Plato.
Cœlites, οἱ ἐράνιοι, ων.
Cœlitus, ἐρανόθεν.
Cœlum, ὁ ἔρανὸς, οῦ, Plato.
Cœmeterium, τὸ κοιμητήριον, Athen.
Coëmo, συωνίομαι, terram, τὴν γῆν, Dem. προσωνίομαι, aliquid, τὶ, id. συμπρίαμαι.
Coëmptio, ἡ συωνήσις, εως, ἡ ὠνὴ, ῆς, Dem.
Cœna, σὸ δεῖπνον, υ, Dem. opipara & varia, πολυτελὲς ᾗ ποικίλον, Lucian. ſecundaria, τὸ δευτέρδειπνον, υ, Athen. dominica, δεῖπνον κυριακὸν, ἡ εὐχαριστία, ας, vocare aliquem ad cœnam, καλεῖν τινα ἐπὶ δεῖπνον, Dem. ire ad cœnam quovis, παραβάλλειν ὅπῃ τὰ δεῖπνα παντάχοῦ, id. ad aliquem, εἶναι παρός τινα ὅπῃ τὸ δεῖπνον, idem, venire ad cœnam, ἐλθεῖν ὅπῃ δεῖπνον, id. potare & humanum ſe præbere erga aliquos in cœna, πίνειν ᾗ φιλανθρωπεύεσθαι πρός τινας ἐν δείπνῳ, id. abire a cœna, ἀπιέναι ἀπὸ δείπνου, id. parare cœnam, δειπνοποιεῖν, id. δεῖπνον ποιεῖν, Xen. præbere alicui, δειπνίζειν τινὰ, id. τινὶ, id. finire, ἀποδειπνεῖν, Athen.
Cœnaculum, τὸ ἀνάγαιον, υ, N. T. τὸ ἐσιατήριον, υ, Plut.
Cœnatorius, a, um, δειπνητικὸς, ὴ, όν, Athen.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœnito, πολλὰ δεῖπνα δειπνέω.
Cœno, δειπνέω, cum aliquo, μετά τινος, Dem. συνδειπνέω τινὶ, id.
Cœnobium, τὸ κοινόβιον, υ.
Cœnoſus, a, um, ὁ ᾗ ὐ βορβοράδης, ους, Plato. ὁ ᾗ ὐ πηλώδης.
Cœnula, τὸ δειπνάριον, υ, Athen.
Cœnum, ὁ βόρβορος, υ, Dem. ὁ πηλὸς, οῦ, Thuc. cœno obduco, ſ. contamino, βορβορόω, Ariſtot. cœnum refero, βορβορίζω, ſapore, ἐν τῇ γλώσῃ, Dioſc. ſupplantatum proſternere in cœnum, ὑποσκελίσαι ᾗ ῥᾴζαι εἰς τὸ βόρβορόν τινα, Dem. dejectio in cœnum, ἡ καταβόρβόρασις, εως, Plut.
Cœo, i. e. convenio, συνήκω, συωίημι, cum aliquo, τινι, Dem. συωίσαμαι, Thuc. i. e. concumbo, συγκαθεύδω, Plato. ὁμιλέω τινὶ, Lucian. τὰ ὑπὸ κόλπῳ πρᾶτλα, id. συγγίνομαι, Dem.
Cœpi, ἠρξάμην.
Cœpto, καταρχω, bellum, τὸν πολέμου, Plut. ſermonem, λόγον, Plato. pugnam, καταρχομαι τῆς μάχης, Polyb.
Cœptum, τὸ καταρχθὲν, ντος, τὸ ἐπιχείρημα.
Cœptus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, Dem.
Coëpulo, onis, ὁ συζεύκτης, ου, Xenoph. ὁ σύζυγος, ου, Ariſtoph.
Coëpulor, συζεύγνυμι, Xenoph. συζυγίαις, cum aliquo, τινὶ, Dem.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, εἴργω, καθείργω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, Xenoph. linguam, κρατέω τῆς γλώσης, Plut. iram, καταπατέω τῆς ὀργῆς, idem, aliquid, κολάζω τι, Theophr. id, quod exſuperat, κολάζω τὸ πλεονάζον, Plut.
Coërcitio, ἡ κάθειρξις, εως.
Coëſſentialis, e, ὁ ᾗ ὐ ὁμοούσιος, υ, Naz.
Cœtus, ἡ συωυσία, ας, Plato. ἡ ἐκκλησία, ας, Dem. publicus, ὁ πανήγυρις, εως, id.
Coëxerceo, συζυμνάζω, aliquos, τινάς.
Coëxercitatio, ἡ συζυμναστία, ας.
Cogitabilis, e, νοητὸς, ὴ, όν, Plato.
Cogitabundus, ὁ ᾗ ὐ σύννους.
Cogitate, vide Cogitato.
Cogitatio, ὁ νόος, contr. νῦς, ὑ, Plato. τὸ νόημα, ατος, Ariſtot. ἡ νόησις, εως, id. ἡ ἔννοια, ας, Dem. ἡ διάνοια, ας, Iſocr. τὸ διανόημα, ατος, id. ὁ λογισμὸς, οῦ, Dem. animus & cogitatio, λογισμὸς ᾗ διάνοια, id. incidere in cogitationem aliquam, ἐμπίπτειν τινὶ λογισμῷ, id. ſuſcipere cogitationem alicujus rei, λαμβάνειν λογισμόν τινος, id. uti cogitatione ſobrii hominis, χρῆσθαι λογισμῷ σώφρονος ἀνθρώπου, id perſpicere optima cogitatione, ὁρᾶν βέλτιστα λογισμῷ, id.
Cogitato, ἐκ προνοίας, facere aliquid, ποιεῖν τι, Plato.
Cogitatum, τὸ νόημα, ατος, τὸ διανόημα, ατος, τὸ ἐπίνοημα, ατος, Ariſtot. ad opus perducere, ἄγειν τὸν μελέτῳ εἰς πρᾶξιν, Herodot. cogitatis excidere, ὑποπεσεῖσθαι τῇ ὑποπτοδόμάτων, Apocryph.
Cogito, ἐννοέω, Plato. aliquid, ἐνθυμέομαί τινος, Xenoph. τὶ, Iſocr. διανοέω τι, Lucian. λογίζομαί τὶ, Dem. mecum, σκοπέω παρ' ἐμαυτῷ, id. abire, ἐν νῷ ἔχω ἀπιέναι, Plato.
Cognatio, ἡ συγγένεια, ας, Dem. cognationis neceſſitudo, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα, id. cognatio arctiſſima, συγγένεια ἀναγκαιοτάτη, id. a viro, συγγένεια πρὸς ἀνδρὸς, id. a matre, τὸ γένος τῆς μητρὸς, idem, cognatione cum aliquo conjunctus, ᾧ ὑπάρχει συγγένεια πρός τινα, Iſocr. προσήκων τινὶ τῷ γένῃ, Demoſth.
Cognata, τὰ σύσσιχα, σύμφυλα.
Cognatus, ὁ ᾗ ὐ συγγενὴς, έος, Dem. ὁ γνήσιος, ου, id. & neceſſarius, συγγενὴς ᾗ ἀναγκαῖος ἄνθρωπος, id. alicujus & genere proximus, προσήκων τινὶ κὴ γένῃ ἄν ἐγγύτατος, id. alicujus a viris, συγγενὴς τινος πρὸς ἀνδρῶν, id. maternus, οἰκεῖος ἀπὸ μητρὸς, id. utrimque alicui, κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, id. cognatorum more, συγγενικῶς, Dem.
Cognitio, ἡ γνῶσις, εως, Iſocr. ἡ ἐπίγνωσις, ἡ σύνεσις, i. e. decretum, τὰ γνωσθέντα, ων, Dem. i. e. ſententia, ἡ γνώμη, ης, id. i. e. experientia, ἡ ἱστορία, ας, Iſocr.
Cognitor, ὁ γνώστης, ου, γνωστὴς, ῆρος, Xenoph. ὁ γνώμων, ονος, id. ὁ διαγνώστης, ου, Iſocr.
Cognitus, a, um, γνωστὸς, ὴ, όν, Naz. ὁ ᾗ ὐ γνήσιος, Dem. γνησιοκόμπος, ου, ίνη, ινον, Dem. ὁ ᾗ ὐ εὔγνως, ους, id. cognitum habeo, εἴδω, Dem. κατείδω, Iſocr. plane cognitum habeo aliquid, σαφῶς ὔσμαι, οἶδα ἴσμι, εἴδω τι, Dem.
Cognomen, ἡ ἐπωνυμία, ας, Dem. τὸ παρωνύμιον, υ, Plato. ἡ ὀνόμασις, εως, Plut. ſortirt cognomen Sophiſtæ, λαμβάνειν ἐπωνυμίαν σοφιστῆ, Iſocr. ab aliqua re, παραλαμβάνειν ὄνομα τι παρά τινος, Dem.
Cognomento, ἐπωνύμως, Dioſc. καλῶ, Plato.
Cognominatio, vide Cognomen.
Cognominis, e, ὁ ᾗ ὐ ὁμώνυμος, υ, Iſocr. cognominis ſum alicui, ὁμωνυμία τινι, Athen.
Cognominitas, ἡ ὁμωνυμία, ας, Ariſtot.
Cognomino, ἐπονομάζω, Plato. aliquem, ὀνομάζω τινὰ, Xenoph.
Cognoſco, γινώσκω, aliquem, τινὰ, Dem. aliquid & video, τὶ ᾗ εἶδω, idem, liquido aliquid, εἶδω τι καθαρῶς, idem, aliquid recte, μανθάνω τε ὀρθῶς, id. de rebus, quæ decet, cognoſco, ſ. ſtatuo, ὡς πραγμάτων ἃ χρὴ γινώσκω, id. cognoſco aliquos, quales & qui ſint, γνωρίζω τινὰς, ὁποῖοι ᾗ τίνες εἰσὶ, id. aliquid evidenti argumento, γινώσκω τε τεκμηρίῳ μεγίσῳ, id. exemplo alicujus, ἐκ παραδείγματός τινος, id. aliquid e literis, μανθάνω, ſ. πείθομαί τι ἐξ ὀπισθῶν, ſ. ἐκ γραμμάτων, idem, feminam, ſc. carnaliter, γινώσκω τὴν γυναῖκα, N. T.
Cogo, i. e. congrego, συνάγω, concionem, ἐκκλησίαν, Thuc. milites, στρατιώτας, Dem. i. e. coagulo, πήγνυμι, caſeum, τυρὸν, Dioſc. i. e. in ordinem pono aliquid, διατάττω τι, Herodot. in unum, συνάγω εἰς ἕν, Dem. omnia, ἀθροίζω εἰς ταὐτὸ πάντα, id. i. e. colligo ſtipem, ποιέω ἀγυρμὸν, i. e. urgeo, ἀναγκάζω, aliquem ad aliquid faciendum, τινὰ ποιεῖν τι, Dem. cogentibus malis præſentibus, τῶν παρόντων κακῶν ἀναγκαζόντων, idem, cogo aliquem aliquid conſecrare, συναναγκάζω τινὰ ἀνατιθέναι τι, id. cogo nolentes, βιάζομαι μὴ βουλομένους, Iſocr. ad pacem, βιάζομαι παρὰ τῶν εἰρήνην Dem.
Cohabitatio, ἡ συνοίκησις, εως, Thuc.
Cohabitator, ὁ συνοικητὴς, οῦ, Iſocr. ὁ σύναυλος.
Cohabito, συνοικέω, συνοικίω, urbem, τὴν πόλιν, Plut. alicui, συναυλίζομαί τινι, Xenoph. annum mulieri, συνοικίω ἐνιαυτόν τινι γυναικί, Dem.
Cohærentia, ἡ συνάφεια, ας, Ariſtot. ἡ συναφὴ, ῆς Plut. ἡ ἐφαρμογὴ, ῆς, id. ἡ σύνασις.
Cohæreo, συνέχομαι, alicui, τινὶ, Plato. terræ, συνάπτομαι τῇ γῇ, Theophr.
Cohæres, ὁ συγκληρονόμος, υ, N. T. cohæres ſum, συγκληρονομέω, Sirac.
Cohibeo, συνέχω, ἐπέχω, aliquem, τινὰ, Plut. iram, κατέχω τὸν θυμὸν, Ariſtot. linguam, κρατέω τῆς γλώσης, Plato. Conf. Coërceo.
Cohibitio, ἡ ἐποχὴ, ῆς, ἡ κώλυσις.
Cohoneſto, ὁπλοκοσμέω, aliquem, τινὰ, Ariſtot. συγκοσμέω, Xenoph.
Cohorreſco, φρίττω, Plut. hoc facere, ποιῆσαι τοῦτο, Dem. ad aliquid, τὶ, id. καταφοβέομαι, Ariſtoph.
Cohorreo, idem quod antecedens Cohorreſco.
Cohors, ἡ σπεῖρα, ας, Appian. τὸ τάγμα, ατος, Plut. militum viginti quinque, al. centum, ὁ λόχος, υ, Thuc. militum quingentorum, ἡ συντακτοῦς, ύος, id. cohortis præfectus, ὁ λοχαγὸς, οῦ, Iſocr. in cohortes diſtribuo, καταλοχίζω, Plut. diſtributio in cohortes, ὁ καταλόχισμὸς, οῦ, Lucian.
Cohortatio, ἡ παράκλησις, εως, Polyb. Conf. Adhortatio.
Cohortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, Iſocr. aliquem, ut videat, διακελεύομαί τινι ὁρᾶν, Plut. Conf. Adhortor.
Coinquino, συμμιαίνω, συμμολύνω.
Coitio, ἡ ὁπτυγασία, εως, N. T. ἡ συνέλευσις.
Coitus, ἡ συουσία, ας, Xenoph. ἡ μίξις, Herodot.
Colaphizo, κολαφίζω, aliquem, τινὰ, N. T.
Colaphus, ὁ κόλαφος, υ, N. T. colaphum infringo, ῥαπίζω, Dem. alicui, τινὰ, Plut. οὐχ παίω τὸ σῶμα τινὸς, Dem. παίω ὅπῃ κόρρης, Lucian.
Colatio, ἡ ἦθησις, εως, Ariſtot.

Digitized by Google

Colator, ὁ ἠθητὴς, οῦ.
Coles, τὸ αἰδοῖον, ου, *Aristoph.*
Coleus, ὁ ὄρχις, εως, *Aristot.*
Colica, ἡ κωλικὴ ὀδύνη, τὸ καλικὸν ἄλγημα, colica laborans, ὁ κωλικὸς, οῦ, ad colicam sedandam faciens, καλικὸς, ὴ, όν, *Galen.* colica laboro, κωλικάομαι, *Alex. Trall.*
Colicus, a, um, κωλικὸς, ὴ, όν. *Gal.*
Collabasco, καταφέρομαι, *Lucian.* συνολισθαίνω.
Collabefacto, λυμαίνομαι, *Xenoph.* καταλυμαίνομαι, *id.* διαφθείρω.
Collabefio, καταλύομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, *Xenoph.*
Collacrimatio, ὁ συῤῥάκρυσις, εως, ἡ ἐπιδάκρυσις.
Collacrimor, συῤῥακρύω, *Plut.* περιπαρακλαίομαι, *Synes.*
Collactaneus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμογάλακτος, ος, ὁ καὶ ἡ σύντροφος, collactanei, οἱ καὶ αἱ ὁμογάλακτες, ων, *Aristot.*
Collare, τὸ αὐχενίδιον, ου, *Herodian.* Conf. *Monile, Torques.*
Collaria, æ, ὁ κύφων, ωνος, *Aristot.*
Collatio, ἡ συγκομιδὴ, i. e. penſitatio tributi, ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Thuc.* ἡ σωτέλεια, ας, *Dem.* i. e. comparatio, ἡ παραβολὴ, ῆς, *Iſocr.*
Collatitius, a, um, ὁ καὶ ἡ συναγώγιμος, ὁ καὶ ἡ συγκομιστὸς, cœnæ collatitiæ, συναγώγιμα δεῖπνα, *Athen.*
Collaudatio, ἡ συμπαίνεσις, εως.
Collaudo, συμπαινέω, *Ariſtot.*
Collecta, æ, ὁ ἔρανος, ου, civilis & communis, πολιτικὴ καὶ κοινὸς, *Dem.* collectam colligere ſalutis nomine, συλλέγειν ἔρανον εἰς σωτηρίαν, *id.* conferre, ἔρανον φέρειν, *id.* i. e. collatio, quæ fit a ſingulis in commune, ἡ Συμβολὴ, ῆς, *Plut.*
Collectaneus, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.* collectanea, τὰ ἀπόλεκτα, τὰ ἐκλεκτὰ.
Collectim, συλλήδδην, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*
Collectio, ἡ σύλλεξις, εως, *Plato.* ἡ συλλογὴ, ῆς, *id.* ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ ἄθροισμα, ὁ ἀθροισμός.
Collectitius, a, um, συλλογιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*
Collector, ὁ συλλογεὺς, έως, *Poll.*
Collega, ὁ συνεργὸς, ὸ, *Plut.* in regimine, ὁ συνυπάρχων, οντος, *Ælian.* in conſulatu, ὁ συνυπατεύων, οντος, *Plut.* ὁ συνύπατος.
Collegium, ὁ σύλλογος, ου, *Thuc.*
Colliber, σωδικὸς, mihi illud, μοι τοῦτο, *Thuc.*
Collicu'us. τὸ λοφίον, ου.
Collido, συῤῥάω, *Dem.* alicui, τινὶ, *Polyb.* i. e. committo aliquos inter ſe, τινὰς, *Herodian.*
Colligatio, ὁ συνδεσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ σύνδεσις.
Colligo, is, συλλέγω, turbam, ἡ ὄχλον, *Plato,* aliquid undiquaque, τι πανταχόθεν, *Iſocr.* exercitum, στρατιὰν, *Herodian.* in unum omnia, ἀθροίζω πάντα εἰς ταὐτὸ, *Dem.* multos cives ex omnibus hominibus, ἐξ ἁπάντων ἀνθρώπων πολλοὺς πολίτας, *Iſocr.* maximam vim militum, συνάγω πολίτων δύναμιν, *idem,* in domum, κομίζομαι εἰς τὴν οἰκίαν, *idem,* ſtipem, ἐρανίζω, *Plato,* i. e. reſcio, ἀναζωπυρέω, me, ἀναλαμβάνομαι ἐμαυτὸν, *Iſocr.* i. e. ratiocinor, συλλογίζομαι, *Demoſth.*
Colligo, as, συνδέω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Ariſtot.*
Collimo, στοχάζομαι σκοπῦ, *Polyb.*
Collineo, στοχάζομαι, ad aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καταστοχάζομαι.
Collino, καταχρίω, *Galen.* συναλείφω.
Collinus, a, um, ὁ ἐκ τῆς βυτῆς, *Ariſtot.* ὁ ἐν τῷ βυτῷ.
Colliquefacio, τήκω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Colliqueſco, σωτήκομαι, *Xenoph.* διατήκομαι, *Plut.*
Colliquo, τήκω, *Plut.* διατήκω, ceram, κηρὸν, *Ariſtoph.* σωτήκω, *Xenoph.*
Collis, ὁ βουνὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ λόφος, ου, *Herodian.*
Colliſio, ἡ σύγκρουσις, εως, *Demetr. Phal.*
Collocatio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* ἡ τάξις, εως, *Dem.* verborum directa, ἡ τάξις ἀπλῆ συμφυὴς, indirecta ſive inverſa, ἡ τάξις ἀνεστραμμένη.
Colloco, ἵστημι, ſtatuas, ſtatuam, *Dem.* in aliquo, ἱδρύω ἔν τινι, *Plut.* ἐγκαθιδρύω, καθίζω, res meas in tuto, ἀσφαλῶς κατατίθεμαι τὰ ἐμὰ μετ' ἐμοῦ, *Iſocr.*
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, οἱ λόγοι, ων, venire in collocutionem de aliqua re, ἔρχομαι εἰς λόγους περί τινος, *Dem.*
Colloquium, ἡ ἔντευξις, εως, cum aliquo, πρὸς τινα, *Plut.* colloquio frui, κοινολογίας μεταλαμβάνειν, *Diod. Sic.* dignari aliquem colloquio, δεξιοῦσθαί τινα τῇ πρὸς λόγων κοινωνίᾳ, *Ælian.*
Colloquor, λαλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* mitius & humanius cum aliquo, πραότερον καὶ φιλανθρωπότερον διαλέγομαί τινι, *id.* per literas, διαλέγομαι δι' ὀπισθῆς, *Iſocr.* in aurem cum aliquo, πρὸς τὸ ἓξ τινι κοινολογέομαι, *Lucian.* crebro & prolixe de re aliqua cum aliquo colloquor, ἐντεύξεις πυκνὰς καὶ μακρὰς ποιοῦμαι περί τινος, *Iſocr.*
Colluctatio, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xenoph.*
Colluctor, διαπαλαίω, cum aliquo, τινὶ, *Philoſtr.* προσπαλαίω, *Suid.*
Colludo, προσαθύρω, *Heſ.* συμπαίζω, cum aliquo, τινὶ, i. e. facio cum aliquo, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* συμπεσσεύω τινὶ, *Lycurg.*
Collum, ὁ τράχηλος, ου, *Plut.* collo obtorto traho, τραχηλίζω, *Plato.* collum frango, ὑποτραχηλίζω, *Eunap.* ἐκτραχηλίζω, *Plut.* collum ſponte jugo ſubjicere, ἑκόντα ὑποτιθέναι τὸν αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.*
Colluſio, ἡ συμπαιγνία, ας, τὸ καταγέλασμα.
Colluſor, ὁ συμπαίκτης, ου, *Plato.* ὁ συμπαίσωρ, ορος, *id.*
Colluſtro, περιαυγάζω, καταλάμπω.
Colluo, διακλύζω, *Dioſc.* συλλούω, *Poll.*
Colluvies, ὁ χλιδὼν, ῶνος, *Dem.*
Collibyſtes, ὁ κολλυβιστὴς, οῦ, *Lyſ.*
Collybus, ὁ κόλλυβος, ου, *Heſych.*
Collyrium, τὸ κολλύριον, ſ. κολλύριος, *Hippocr.* ariaum, τὸ ξηροκολλύριον, ου, *Ætius.* humidum, τὸ ὑγροκολλύριον, ου, *id.*
Colo, as, ἤθω, *Hippocr.* ἠθέω, *Plato.*
Colo, is, σέβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato,* ποιοῦμαι θεραπείαν τινὸς, *Xenoph.* diligentiſſime populum, θεραπεύω ἄριστα τὸ πλῆθος, *Dem.* aliquem ex benevolentia, τινὰ μετ' εὐνοίας, *id.* religioſe Deum, εὐσεβέομαι τὰ περὶ Θεὸν, *Dem* religioſe colo & honoro animalia, σέβομαι καὶ τιμάω τὰ ζῶα, *Iſocr.* Deum, λατρεύω Θεῷ, *N. T.* i. e. exerceo aliquid, ἀσκέω τι, *Dem.* colo agrum, γεωργέω χάραν, ſ. γῆν, *Iſocr.* i. e. orno aliquem, καλλωπίζω τινὰ, *Naz.* i. e. habito, οἰκέω, *Dem.*
Colocaſia, ἡ κολοκασία.
Colon, τὸ κῶλον, *Gramm.*
Colonia, ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.* ἡ κληρυχία, ας, *id.* ἡ ἀποικὶς πόλις, *Plut.* conſtitutio coloniarum, ἡ κλῆσις ἀποικιῶν, *id.* coloniam deducere in regionem aliquam, ἐκπέμπειν ἀποικίαν δὴ χάραν τινὰ, *id.* ἀποικίαν φυσεῦν, *Plut.* ἀποικίζω, *Thuc.* in coloniam deducor, ἀποικίζομαι, *Plut.* coloniæ deductor, ἀποικιστὴς, οῦ, *Heſych.* coloniæ deductio, ὁ ἀποικισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* migratio in coloniam, ἡ ἀποίκησις, εως, ἡ ἀποικισία, ας, LXX. in coloniam migro, ἀποικίαν εἰς χώραν τινὰ, *Iſocr.*
Colonus, i. e. incola novæ urbis, ὁ ἄποικος, ου, *Iſocr.* mittere colonos in regionem aliquam, ἀποστέλλειν ἀποίκους εἰς χώραν τινὰ, *id.* i. e. cultor agri, ὁ γεωργὸς, οῦ, *Xenoph.*
Color, τὸ χρῶμα, ατος, *Dem.* ἡ χρόα, ας, *Plato,* colorem muto, ἀλλοχροέω, *Ariſtot.* accipio ex conjunctione cum alio, συναναχρώννυμαι, *Plut.* colorem alicujus induo, εἰς χρωὰν τινος ἐμαυτὸν μεταμορφόω, *Æl.* color pallidus, amiſſo genuino, ἡ ἄχροια, ας, *Galen.* qui eſt coloris gemini, ὁ καὶ ἡ δίχροος, ου, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ δίχρωμος, ου, *Galen.* color deformis, ἡ δύσχροια, ας, *id.* colore inficio aliquid, χρῶμα ὑπερχρωματίζω τινὶ, *Plato,* colore diverſo ſum, ἑτερόχροέω, *Baſ.* colore bono præditus, ὁ καὶ ἡ εὔχρους, *contr.* εὔχρως, ω, *Xen.* color bonus, ἡ εὐχροια, ας, *Gal.* malus, ἡ κακόχροια, ας, *id.* multis coloribus præditus, ὁ καὶ ἡ πολυχρώματος, ου, *Plato,* ejuſdem coloris, ὁ καὶ ἡ σύγχροος, *Plut.*
Coloratio, ὁ χρωματισμὸς, οῦ, *Schol. Ariſt.* ἡ χρῶσις, εως, *Poll.*
Coloro, χρωΐζω, *Ariſtot.* χράζω, *id.* χρωματίζω, *Theophr.*
Coloſſæus, a, um, i. e. Coloſſum æquans, κολοσσαῖος, αία, αῖον, *Plut.*
Coloſſicus, a, um, κολοσσικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Coloſſus, ὁ κολοσσὸς, οῦ, *Plut.*
Coloſtrum, ὁ αὖος, ου, *Ariſtoph.*
Coluber, vide *Anguis.*
Colubrinus, a, um, vide *Anguinus, a, um.*
Colum, ὁ ἠθμὸς, οῦ, *Dioſc.* parvum, τὸ ἠθμάριον, ου, *Athen.*
Columba, *mas & femina,* ἡ φάσσα, ης, *Ariſtot.* parva, τὸ φασσάριον, ου, τὸ φασσίδιον, ου, *Athen.*
Columbarium, ὁ φασσεών, ῶνος, φασσοτροφεῖον, ου.
Columbinus, a, um, ὁ καὶ ἡ φασσοειδὴς, εος.
Columbus, ὁ φασσὸς, οῦ.
Columella, ὁ κυλίσκος, ου, ἡ κυλὶς, ίδος, ὁ κιονίσκος, ου, *Athen.* oris, ἡ κιονὶς, ίδος, *Galen.*
Columen, τὸ ὕψωμα, ατος, Athenienſium, ὁ Ἀθηναίων, *Lucian.*
Columis, vide *Incolumis.*
Columna, ὁ σύλος, ου, *N. T.* ærea Hieronis, κίων χαλκῆς Ἱέρωνος, *Plut.* columna virtutis monumentum, ἡ στήλη μνημεῖον τῆς ἀρετῆς, *Iſocr.* columnam erigere, ἱστάναι, ſ. ἵστασθαι στήλην, *Dem.* inſcribere columnæ, γράφεσθαι εἰς τὴν στήλην, *id.* ἀναγράφειν τι ἐν στήλῃ, *id.* columna fulcio, διαζυλόω, *Polyb.* columnas habens raras, ὁ καὶ ἡ ἀραιόστυλος, ου, *Vitruvius,* amplas & patentes, ὁ καὶ ἡ διάστυλος, ου, *idem,* circumcirca, ὁ καὶ ἡ περίστυλος, ου, *id.* ab anteriore parte, ὁ καὶ ἡ πρόστυλος, ου, *idem,* crebras, ὁ καὶ ἡ πυκνόστυλος, ου, *id.* quatuor, ὁ καὶ ἡ τετράστυλος, ου, *id.* octo, ὁ καὶ ἡ ὀκτάστυλος, ου, *id.* decem, ὁ καὶ ἡ δεκάστυλος, ου, *id.* nullas, ὁ καὶ ἡ ἄστυλος, ου, *id.*
Colus, ἡ ἠλακάτη, ης, *Lucian.*
Coma, ἡ κόμη, ης, *Dem.* ἡ ἴθαρα, ἡ χαίτη, adulterina, κόμη περίθετος, *Ælian.* comam nutrio, κόμην τρέφω, *Athen.* κομάω, *Ariſt.* τὸ κόμα φέρω, *id.*
Comatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκόμος, ου, ὁ κομήτης.
Combibo, is, ὁ ξυμπίνω, aliquid cum aliquo, τί τινι, *Lucian*
Combibo, onis, ὁ ξυμπότης, ου, *Lucian.*
Combinatio, ὁ ξωδυασμὸς, ου, *Ariſtot.* ἡ σύζευξις.
Combino, ξωδυάζω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τι, *Ariſtot.*
Comburo, συμφλέγω, δαίω, *Dem.* ſcriptum, κατακαίω γράμματεῖον, *id.* aliquid, ἀποκαίω τι, *Xenoph.* domos, καταπίμπρημι τὰς οἰκίας, *Plut.* regiam, ἐμπίμπρημι τὰ βασίλεια, *idem.*
Combuſtibilis, e, ὁ καὶ ἡ καύσιμος, ου, ligna, quæ comburi poſſunt, καύσιμα ξύλα, *Plato,*
Combuſtio, ἡ κατάκαυσις, εως, ἡ σύγκαυσις, εως,
Combuſtivus, a, um, καυστικὸς, ὴ, όν.
Combuſtor, ὁ κατακαύτης, ου, *Plut.*
Combuſtus, a, um, καυστὸς, ὴ, όν.
Comedo, is, τράγω, *Dem.* aliquid, ἐδίω τι, *idem,* ἔδομαί τι, *Plato.* ſimiam, βάσκω, σίδκον,

Digitized by Google

φίδηκον, *Ælian.* herbam, διατρώγω βοτάνης,, *idem,* taurum, καταδειπνέω ταῦρον, *idem.*

Comedo, onis, ὁ φαγίσαρ⊙, ι, *Poll.* ὁ φάγος, υ, *N. T.* ὁ βυφάγ⊙, *Ep.*

Comes, ὁ συμποδοιπόρ⊙, ι, *Hesych.* ὁ ἡ ἀκόλουθ⊙, *Lucian.* ὁ ἡ συμπαρόδ⊙, υ, ὁ ὁπαδός, ὅ, *Plut.* ὁ ἡ συμποπαδός, ὅ, *Athen.*

Comessabunde, κωμαστικῶς.

Comessabundus, ὁ κωμαστής, ὅ, *Xenoph.*

Comessatio, ὁ κῶμ⊙, ι, *Xenoph.*

Comessator, ὁ κωμαστής, ὅ, *Plato.* ὁ ἐπίκωμος, *Plut.*

Comessor, κωμάζω, *Demosth.* cum aliquo, παρά τιν⊙, *Arrian.* & poto totam noctem, κωμάζω ἡ πίνω ὅλω τῷ νύκτα, *Xenoph.* semper cum aliquo, ἀεὶ μετά τιν⊙, *Dem.*

Comestura, ἡ ἔδωδή, ῆς, *Plato.* ἡ βρῶσις.

Cometa, ὁ κομήτης. ι. *Aristot.*

Comice, κωμωδικῶς.

Comicus, a, um, κωμῳδικός, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*

Comicus, i, ὁ κωμῳδοποιός, *Plut.* ὁ κωμῳδοποιήτης, ι, *id.* ὁ κωμῳδιας ποιητής, *Ælian.*

Cominus, συσταδόν, *Thuc.* ἐκ συστάσεως, *Herodian.* ἀγχίθεν, *Plut.* σθλησιον, *Dem.*

Comis, e, ὁμιλητικός, ἡ, όν, erga aliquem, φρός τινα, *Isocr.* & humanus & erga egentes liberalis, κοινὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν, *Dem.* ὁ ἡ ἡμερος, *Isocr.* ὁ ἡ ευμενής.

Comitas, ἡ φαιότης, ητ⊙, *Dem.* ἡ ἐυτραπελία, ἡ εὐπροσηγορία, ας, *Isocr.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *id.* ἡ ὁμιλία, ας, *Dem.* ὁ τρόπ⊙ ὁμιλητικὸς, *Isocr.* comitate utor, φιλανθρωπεύομαι, *Dem.*

Comitatus, us, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.* ἡ παραπομπή, ῆς, *Aristot.* ἡ θεράπεια.

Comiter, φιλανθρώπως, *Dem.* φιλοφρόνως, *id.* ευμενῶς.

Comitia, ἡ ὀρχαιρισία, ας, *Dem.* αἱ ἀρχαιρισίαι, ῶν, *id.* habeo, item ad comitia eo, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.*

Comitialis, e, ἀρχαιρισιακὸς, ἡ, όν, comitialis morbus, ἡ ὀπλησία, ας, *Galen.* ἡ νόσ⊙ ἱερά, *Plut.*

Comito, ſ. comitor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Luc.* aliquid, συνακολουθέω τι, *Isocr.* funus, ἀκολουθέω ἀποθανόντι, παραπέμπω ἢ τιθεῶτα, ad ſepulchrum, φρὸς τὸ μνῆμα, παρὰ τὸ μνῆμα, *Dem.* aliquem domum cum pleuſu & clamore, παραπέμπω τινὰ εἰκαδε κρότῳ καὶ βοῇ, *Plut.* comitor a ſenatu & omni populo, παραπέμπομαι ὑπὸ συγκλήτε βελῆς καὶ παντὸς τῦ δήμε, *Herodian.*

Comma, τὸ κόμμα, ατ⊙, *Gramm.*

Commaculo, καταρυπαίνω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* καταμιαίνω.

Commanducatio, ἡ διαμάσησις, εως.

Commanducatum, i, τὸ διαμάσημα, ατ⊙, *Dioſc.*

Commanduco, διαμασάομαι, *Aristot.*

Commaneo, *Συμμένω, Synes.*

Commeatus, τὸ ἐφόδιον, υ, *Xenoph.* τὸ Σιτηρέσιον, ι, *Dem.* ὁ Σῖτ⊙, υ, *Isocr.* ὁ δεσιτισμὸς, ὅ, *Dem.* longi temporis commeatu inſtructum eſſe, ἠτοιμασμένον εἶναι τροφὴν πολλῶ χρόνε, *idem,* commeatum habere in dies quindraginta, δεσιτισμὸν ἔχειν ἡμερῶν τεττεράκοντα, *id.* commeatus ſuppetit militibus, ὑπάρχει Σιτηρέσιον τοῖς στρατιώταις, *id.* in arctum redigitur militibus peregrinis, τὰ τ τρόφης εἰς στενὸν καθίσταται τοῖς ξένοις, *id.* ob inopiam commeatus non proficiſci ad aliquem, δι' ἐφοδίων ἀπορίαν ι φοβεῖσθαι ὅτι τινα, *idem,* præbere alicui commeatum, παρεχειν τινὶ ἐφόδια, *id.*

Commemini, διαμέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xenoph.*

Commemorabilis, e, ὁ ἡ ἀξιομνημόνευτ⊙, ι, *Xenoph.* διαμνημονευτέος.

Commemoratio, ἡ ἀπομνημόνευσις, εως, *Plut.* i. e. id, quod commemoratur, τὸ ἀπομνημόνευμα, ατ⊙, *Plut.*

Commemoro, ἀπομνημονεύω, aliquid iiſdem verbis, τὶ τοῖς αὐτοῖς ῥήμασι, *Dem.* ſingula paucis, ἀναμιμνήσκω ἕκαστα ἐν βραχέσιν, *id.* fabuloſa de urbe aliqua, ἱρέω μυθώδη περὶ πολεώς τιν⊙, *Isocr.*

Commendabilis, e, ὁ ἡ ἀξιέπαιν⊙, ι, ſ. ἀξιεπαίνητ⊙, ι, *Xenoph.* ἐπαινετός.

Commendatio, ὁ ἔπαιν⊙, ι, *Dem.* τὸ ἐγκάμιον, υ, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *id.*

Commendatitius, a, um, Συστατικὸς, ἡ, όν, epiſtola, ἐπιστολὴ, *N. T.*

Commendator, ὁ Συνιστὰς, άντ⊙, *Syneſ.* ὁ ἐπαινετὴς, ι, *Dem.*

Commendo, Συνίστημι, aliquem alicui, τινὰ τινὶ, *Dem.* aliquem poſteritati, τινὰ τῇ διαδοχῇ τῦ χρόνε, *Syneſ.* i. e. fidei alicujus committo, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τί τινὶ, *Xenoph.* i. e. laudo, ἐπαινέω, aliquem ob aliquid, τινά τι, *Plato.*

Commenſalis, ὁ ἡ ὁμοτραπεζ⊙, ι, *Lucian.*

Commentarienſis, ὁ ὑπομνηματογράφ⊙, ι.

Commentariolum, τὸ ὑπομνημάτιον, ι.

Commentarium, ſ. commentarius, τὸ ὑπόμνημα, ατ⊙, *Plut.* ὁ ὑπομνηματισμὸς, ὅ, *Polyb.* τὸ ὑπομνηστικὸν, ὅ, *Basil.* commentarium facio, ποιέομαι ὑπογραφὴν, *Dem.* referre aliquid in commentarios, γράφειν ὑπόμνημά τιν⊙, *id.*

Commentatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* ἡ πραγματεία, ας, *Isocr.* τὸ διανόημα, *Hermog.* i. e. ſcriptum, τὸ σύγγραμμα, ατ⊙, *Xenoph.*

Commentator, ὁ πραγματεύόμεν⊙, ι, i. e. explicator, ὁ ἐξηγητὴς, ὅ.

Commentior, συμψεύδομαι.

Commentitie, πεπλασμένως, *Aristot.*

Commentitius, a, um, ὁ ἡ πλασματώδης, ε⊙, ὁ πλασματίας, ι, *Aristot.* πεπλασμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ ἡ ἐπίπλαστ⊙, ι, *Lucian.* ἐσκευωρημένος, ένη, ένον, *Demosth.*

Commentor, πραγματεύομαι, de aliqua re, περί τιν⊙, *Plato.* πλάσω, aliquid, τι, *Plut.*

Commentum, τὸ πλάσμα, ατ⊙, *Nazar.* ὁ λῆρ⊙, υ, *Dem.* ἡ ἐπίνοια, τὸ ἐνθύμημα, totum commentum & figmentum eſſe, πλάσμα καὶ σκεύασμα ὅλον εἶναι, *id.* commentum aſſerre, λέγειν λόγον μόνον, *id.*

Commeo, φοιτάω, ad aliquem, πρός τινα, *Dem.* in aliquem locum, εἴς τινα τόπον, *Xenoph.*

Commercium, τὸ συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, nauticum vel terreſtre, ναυτικὸν ἡ ἐγγαῖον, *Dem.* habeo cum aliquo, ἔχω πρός τινα, *Basil.* commercia plurima, ἐπιμιξίαι πλείσι, *Dem.* i. e. conſuetudo amicitiæ, ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ συνουσία, ας, *Isocr.* ἡ μετουσία, ας, *id.* commercium habeo cum aliquo, θλημιγυμαί τινι, *Thuc.*

Commercor, συναγοράζω, aliquid, τί.

Commercor, μισθαρνέω, *Æſchin.* μισθοφορέω.

Commetior, μετρέω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Dem.* hoc meis viribus, συμμετρέω τῦτο τῇ δυνάμει, *Nazar.*

Commigro, μετοικέω, *Isocr.* μετοικίζομαι, *Lucian.*

Commiles, ὁ συστρατιώτης, ι, *Herodian.*

Commilitium, ἡ συστρατία, ας, ἡ συμμαχία.

Commilito, ὁ σύμμαχ⊙, ι, *Dem.* συμμαχέων, ῶν, *id.* ὁ συστρατιώτης, ι, *Herodian.*

Comminatio, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.*

Comminatorius, a, um, ἀπειλητικὸς, ἡ, όν, *Plato.* ἀπειλητήρι⊙, ια, ιον, *Herodot.*

Comminiſcor, ἐνθυμίομαι, συμπλάττω, πλάττω, ſermones, λόγες, *Dem.*

Comminiſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Comminor, σωπαπειλέω, *Euſtath.* ἀπειλέω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.*

Comminuo, σωτρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* λεπτύνω.

Commiſceo, συμμίγνυμι, omnia, πάντα, *Ariſtoph.* cum aliquo, τινὶ, *Xenoph.* συγκαταμίγνυμι, *Plut.* ἀναμίγνυμι, *id.* συγκιράννυμι.

Commiſeratio, ὁ οἶκτ⊙, ι, *Isocr.* ἡ κατοίκτισις, εως, *Xenoph.* ὁ οἰκτιρμὸς, ὅ, *N. T.* τὸ ἔλε⊙, ους, *Dem.*

Commiſereſco, οἰκτίζω, *Ariſtot.*

Commiſereor, οἰκτίζω, aliquem ob aliquid, τινά τιν⊙, *Ariſt.* οἰκτίρω τινὰ ὅτι τι, *Xenoph.* σπλαγχνίζομαι περί τινος.

Commiſſio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xen.*

Commiſſum, τὸ ἁμάρτημα, ατ⊙, *Ariſtot.*

Commiſſura, ὁ ἁρμὸς, ὅ, *Xenoph.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Plato.* ἡ συνάφεια.

Commiſtio, ἡ ἐπιμιξία, ας, *Plut.* ἡ σύμμιξις, εως, ἡ σύγκρασις, εως.

Commiſtus, a, um, ὁ ἡ σύμμικτ⊙, ι, *Thuc.* ὁ ἡ συμμιγὴς, έ⊙, *Ariſtid.* ὁ ἡ ἐπίμικτ⊙, ι, *Arrian.*

Committo, Συμπίπτω, fidei alicujus aliquid, ἐπιτρέπω τί τινι, *Xenoph.* me loco munito, πιστεύω ἐμαυτὸν ὀχυρῷ, *Plut.* alicui epiſtolas & ſigilla, πιστεύω τινὶ ἐπιστολὰς καὶ Σφραγίδας, *id.* alicui pecunias, τινὶ πίστιν χρημάτων, *Isocr.* alicui ſummam imperii, ἐμπιστεύω τινὶ τὴν ὅλων ἡγεμονίαν, *Diod. Sic.* alicui negotia maxime ſeria, ὑπερτίθημί τινι τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων, *Herodot.* prælium cum aliquo, Συνάπτω μάχην, *Xenoph.* Συνάπτω τινὶ εἰς χεῖρας, *Plut.* i. e. conjungo aliquid cum aliquo, Συνάπτω τι τινί, *Plut.* i. e. permitto, πρόσειμι, *Xenoph.* i. e. pecco, πλημμελέω τι, *Dem.* διαμαρτάνω, *id.* committitur mihi exercitus, πιστεύομαι τὴν στρατείαν. *Lucian.* cui metalla commiſſa ſunt, πιστευθεὶς τὰ μέταλλα, *id.* committitur prælium, γίνεται μάχη, *Dem.*

Commixtio, idem quod *Commiſtio.*

Commodator, qui alicui mutuo dat, ὁ χρεωστὴς, ὅ, *Dem.*

Commodatum, τὸ χρέ⊙, *Dem.* χρῆμα κιχρημένον, *id.*

Commode, i. e. tempeſtive, εὐκαίρως, i. e. utiliter, συμφόρως, *Isocr.* λυσιτελούντως, *Demosth.* ἐπιτηδείως.

Commoditas, i. e. opportunitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Isocr.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, *Dem.* commoditate aliqua uti, λαμβάνειν ἀφορμὴν τινα, *id.* i. e. utilitas, τὸ ωλεονέκτημα, ατ⊙, *id.* ἡ ὠφέλεια, ας, *id.*

Commodo, i. e. proſum, συμφέλω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* συμφέρω τινὶ, *Dem.* ὠφελέω τινὰ, *Isocr.* i. e. mutuum do, χρῆμα, alicui pecuniam, τινὶ ἀργύριον, *Dem.* alicui aliquid, δανείζω τί τινί, *Plut.*

Commodum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὠφέλημα, ατ⊙, *id.* τὸ ὠφελοῦν, ουντ⊙, *Isocr.* τὸ συμφέρον, ουντ⊙, *Isocr.* τὸ χρηστὸν, ὅ, *Dem.* commune, ſ. publicum, τὸ ἀγαθὸν κοινὸν, *idem,* ἡ τῶν πολλῶν ὠφέλεια, *Isocr.* τὸ κοινῇ συμφορον, *Dem.* privatum, ἀγαθὸν ἴδιον, *Isocr.* τὸ ἴδιον συμφέρον, *Ariſtot.* præſens, ἀγαθὸν νῦν παρὸν, *Dem.* patriæ, τὸ τῇ πατρίδι συμφέρον, *Dem.* τὸ τ πατρίδ⊙ συμφέρον, ουντ⊙, *Plato.* adferre alicui, ἀγαθὸν συμβαίνειν τινι, *Dem.* habere a diis, ἔχειν ἀγαθὸν παρὰ τῶν θεῶν, *Isocr.* percipere ex re aliqua, ἀπολαύειν ἀγαθόν τινος, *id.* ex periculis, ἀπολαύω ἀγαθὸν ἐκ κινδύνων, *id.* conſulere commodis alicujus, πρόνοιάν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *Dem.* ſtudere ſuis modis, σπουδάζω ὑπὲρ τῶν ἰδίων συμφερόντων, *id.* ſui commodi gratia facere aliquid, ἕνεκα τῦ συμφέροντ⊙ αὐτῷ ποιεῖν τι, *id.*

Commodum, *Adv.* εὐκαίρως, ἀπτιδείως, *Thuc.* ἀπτιδέως, *Herodian.*

Commodus, a, um, ἀπτίδεις, εία, ειον, tempus, καιρὸς, *Dem.* i. e. utilis, συμφέρων, υσα, ον, *Isocr.* Conf. *Idoneus & Utilis.*

Commonefacio, ὑπομιμνήσκω, *Dem.* ἀναμιμνήσκω, aliquem, τινὰ, *id.* παραλείπω τινὰ, *Plato.* Conſ. *Admoneo.*

Digitized by Google

Commonefactio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.*
Commoneo, ὑπομιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τι, *Dem.* Conf. *Admonco.*
Commonitio, ἡ ὑπόμνησις, εως, *Thuc.* ἡ ἀνάμνησις, εως, *Lucian.* i. e. hortatio, ἡ νουθέτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ νουθέτημα, ατος, *Plut.*
Commonſtro, δείκνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* καταδεικνυω.
Commoratio, ἡ διατριβή, ῆς, *Plut.*
Commordeo, ζωδάκνω.
Commorior, ζωαπoθνήσκω, *Xenoph.*
Commoror, διατρίβω, *Dem.* cum aliquo, σωυδιατρίβω τινὶ, *Xen.* μέ τινα, *Iſocr.* aliquem, διακατέχω τινι, *Plato.* non paucos annos Romæ, διατρίβω ἐπὶ οὐκ ὀλίγον ἐν τῇ Ῥώμῃ, *Herodian.*
Commotio, ἡ συγκίνησις, εως, ἡ κίνησις, εως, *Lucian.*
Commotus, a, um, διακινηθείς, εῖσα, ἐν, animo, θυμόμβρος, ίνη, ενον, *Iſocr.*
Commoveo, διακινέω, mentem alicujus, νοῦν τινος, *Thuc.* commoveor, κινέομαι, *Dem.* ἐπαίρομαι, *Iſocr.* quibus rebus commoti nos lædere, ὑφ' ποτ' ἐπαρθέντες ἡμᾶς ἠδίκει, *Dem.*
Communicatio, ἡ κοινωνία, ας, *Ariſtot.*
Communico. κοινωνέω, alicui aliquid, τινί τινος, *Lucian.* τινί τι, *Plato.* ἀνακοινόω τί τινι, *id.* κοινόω τί τινι, *Thuc.* cum aliquo de aliqua re, ἀνακοινόω τινὶ περί τινος, *Xenoph.* cum aliquo, ſc. conſilii capiundi cauſſa, ἐπαικοινόω τινὶ, *Plato.* civitatem, μεταδίδωμι τῆ πόλεως, *Iſocr.* nihil amico, οὐδὲν τῷ φίλῳ, *Herodot.* aliquid cum amicis, τινὸς τοῖς εἴλοις, *Xen.*
Communio, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινι πρός τινα, *Plato.* ἡ μέθιξις, εως, *Ariſtot.*
Communio, ire, ἐχυρόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ὀχυρόω τι, *Xen.* aliquid aliquo, περιτείλλω τί τινι, *Plato.* urbem muro, φράττω τῷ πόλιν τείχῃ, *Herodian.*
Communis, e, κοινὸς, ἡ, ὀν, alicui, τινὶ, *Dem.* amicos oportet eſſe communes amicis, φίλους δεῖ εἶ κοινοὺς φίλων, *Plut.* commune mihi cum aliquo, κοινὸν ἐμοὶ πρός τινα, *Æſchin.* habeo aliquid oum aliquo commune, κοινωνέω τί τινι, *Plut.* communia communia putare, privata vero pro propriis ipſius poſſeſſoris. τὰ μὲν κοινὰ κοινὰ νεμίζειν τὰ δ' ἐκάστου ἴδια τῷ κεκτημένῳ, *Dem.*
Communitas, ἡ κοινότης, ητος, *Plut.*
Communiter, κοινῇ, *Thuc.* κοινῇ, *Dem.*
Commurmuratio, ὁ ζυγεγυσμὸς, ὅ.
Commurmuro, συγγόγγυζω.
Commutabilis, e, μεταλλακτικὸς, ἡ, ὀν, *Theophr.* ἐυμεταβολος.
Commutatio, ἡ μεταξολὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἀλλαγὴ.
Commutativus, a, um, μεταξολικὸς, ἡ, ὀν.
Commuto, μεταξάλλω, aliquem, τινὰ, *Ariſt.* veſtes, μεταξάλλομαι τὰ ἱμάτια, *Xen.* aliquid cum aliquo, τὶ ἀντὶ τινος, *Dem.* τί τινος, *idem*, ἀλλάττομαι τι τινος, *Plato.* καταλλάττομαί τι ὅπ τινος, *Dem.* ἐπαμείβομαί τι τινος, *Plato.* vitam in melius, μεθαρμίζομαι ἢ βίου, *Ælian.* vitam cum morte, μεταλλάττω ἢ βίου, *Iſocr.*
Como, καλλωπίζω, κακῶς, *Ariſtot.*
Comœdia, ἡ κωμῳδία, ας, *Ariſtot.*
Comœdus, ὁ κωμῳδὸς, ὅ, *Poll.*
Comoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ πολύκομος, ον, *Dioſc.*
Compactilis, e, ὁ ἡ ἡ ζύμπηκτος, ον, *Ariſtot.*
Compactio, ἡ ζύμπηξις, εως, *Herodian.* ἡ ζωστρωσὴ.
Compactum, τὸ ζωΐνημα, ατος.
Compages, ἡ ἁλληλυχία, ας, *Dieſ.* ὁ ἁρμὸς, ὅ, *Xen*
Compagino, ζυμπήγνυμι, *Plut.*
Compar, ὁ ἡ ἡ πάρισος, ον, *Polyb.*
Comparabilis, ε, ζυγκριτικὸς, ἡ, ὀν. *Plut.*
Comparate, ζυγκριτικῶς, παρεζηλλῶν.
Comparatio, ἡ σύγκρισις, εως, *Polyb.* ἡ ἀναλογία, facere comparationem indecentem, ἀποιεῖσθαι παραξολὴν ἀπρεπῆ, *Iſocr.* i. e. apparatus, ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Iſocr.*
Comparativus, a, um, ὁ ἡ ἡ συγκριτικὸς, ἡ, ὀν, *Plut.*
Comparatus, a, um, ὁ ἡ ἡ σύγκριτος, ον, παρεξολικὸς, ἡ, ὀν, *Euſt.*
Comparco, φείδομαι, *Xenoph.*
Compareo, φαίνω, *Xen.* φαίνομαι, *Plato.*
Comparo, i. e. adſimilio, παρεζάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* i. e. apparo, προχειρίζομαι, veſtem, ἐδῆτα, *Lucian.* recte me comparo ad aliquid, ὀρθῶς παρασκευάζομαι ἐμαυτὸν ὅπ τι, *Dem.* copias, κατασκευάζω, δωάμιν, *id.* i. e. adquiro, πορίζω, pecuniam, χρήματα, *Dem.* aliquid ex aliquo, προσπορίζω τι ἀπό τινος, *id.* mihi paulatim ad vitam neceſſaria, συμπορίζομαι ἐμοὶ χρ μικρὸν ἢ βίον, *Iſocr.* ita comparatum eſt, ἔτως πίφυκε.
Compaſco, σωνέρομαι, cum aliquo, τινὶ, *Ariſt.*
Compaſcuus, a, um, ὁ ἡ ἡ σωνόμος, ον, *Ariſtot.*
Compaſſio, ἡ συμπάθεια, ας, cum compaſſione, συμπαθῶς, *Plut.*
Compedes αἱ πέδαι.
Compellatio, i. e. in jus vocatio, ἡ προσκλησις, εως, *Plato.* i. e. ſalutatio, ἡ προσηγορία, ας, *Dem.*
Compellator, ὁ προσηγόρος, ου.
Compello, i. e. alloquor, ἐντυγχάνω, aliquem πρός τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Plato.* blandius aliquem οἰκειότερον προσεῖπεν τινα, *Iſocr.* i. e. in jus voco, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Compello, is, σωναθέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* aliquem ad aliquid, σωναθέομαι τινα πρὸς τι, *Lucian.* ad diſputationem, συμζιβάζω τινὰ εἰς τὸν λόγον, *Dem.*
Compendiarius, a, um, ὁ ἡ ἡ σωτόμος, ον, reſponſio, ὑπόκρισις, *Plutarch.* via, ὁδὸς, quod ipſum ὁδὸς etiam omittitur, ut omiſſa via compendiaria, παρὰς τὴν σύντομον, *Ariſtot.*
Compendioſe, συντόμως, dicere, εἰπεῖν, *Iſocr.*
Compendioſus, a, um, idem quod *Compendiarius.*
Compendium, ἡ σωτομία, ας, *Ariſtot.* ἡ ὑπότομὴ, ῆς, *id.*
Compenſatio, τὸ ἀντάλλαγμα, ατος, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἀνταμοιβὴ, fit pro dignitate ſutori pro calceis, ἀμοιβὴ γίγνεται κατ' ἀξίαν τῷ σκυτοτόμῳ ἀντὶ τῶν ὑποδημάτων, *Ariſtoph.*
Compenſo, ἀνταμείβομαι, ἀμείβομαι, *Dem.* conſilium, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμί τινι τῆ βυλεύματος, *Plut.* defectum alicujus, τὴν ἐνδειάν τινος ἀναπληρόω, *Dem.* voluptas compenſatur commodo, ἡδονὴ ἀντικαταλλάττεται τῷ συμφέροντος, *Ariſtot.*
Comperendinatio, ἡ ἀναξολὴ.
Comperendino, ἀναξάλλομαι, *Plut.*
Comperio, ἀνευρίσκω, *Plut.* ἐξανευρίσκω, *id.* aliquid, εὑρίσκω τι, *Dem.* i. e. pro certo habeo, καταλαμβάνω, *N. T.*
Compertus, a, um, πληροφορηθείς, εῖσα, ἐν, *Iſocr.* compertum exploratumque habeo, πληροφορέομαι, *id.* aliquid, ὅπίσαμαί τι σαφῶς, *Dem.* ἴσημί τι σαφῶς, *id.*
Compes, ἡ πέδη, ης, *Dem.* ἡ ποδοκάκη, ης, *id.* ἡ χοῖνιξ, ικος, *id.* conſtringi compede uno pede quinque dies totidemque noctes, δεδέσθαι ἐν τῇ ποδοκάκῃ ἢ πόδα πέντ' ἡμέρας κ νύκτας ἴσας, *id.* craſſis compedibus & ligno vinctus, χοίνικας παχείας κ ξύλου ἔχων, *id.*
Compeſco, σωτίργω, κατέχω, συρέλλω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* linguam, κοντὸν ἢ γλώσσης, *Plut.* iram, καταπρατέω ἢ ὀργῆς, *idem.*
Competens, ἁρμόδιος, ία, ἱον, judex, ἁρμόδιος δικαστὴς.
Competenter, μετρίως.
Competitor, ὁ συμπαραγγέλλων, ντος, *Dion. Halic.*
Competo, ἀντιποιέομαι, *Iſocr.*
Compilo, συλάω, patriam, τὴν πατρίδα, *Plato.* aliquid, περισυλάω τι, *id.*
Compingo, συμπήγνυμι, aliquid, τὶ, *Plato.* i. e. contrudo, συναθέω, *Xen.*
Compita, τὰ ἀμφόδα, ων, *Suid.* ἡ ἀγυιὰ.
Complaceo, ὅπανδάνω, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complaco, ἱλάσκομαι, Deum, Θεὸν, *Lucian.*
Complanatio, ὁ ὁμαλισμὸς, ὅ,
Complano, ὁμαλίζω, *Ariſtot.*
Complaudo, σύγκροτέω, manibus, χεῖρε, *Xenoph.*
Complector, περιπλέκομαι, *Ariſtot.* aliquem, συμπλέκομαί τινι, *Ceb. Theb.* i. e. contineo, περιέχω, aliquid, τὶ, *Plut.* animo, περιέλλω τῇ νῷ, *Gaza*, i. e. contentus ſum, στέργω, dona, ὅπ ταῖς δωριαῖς, *Iſocr.*
Complementum, τὸ πλήρωμα, ατος, *Ariſtot.*
Compleo, συμπληθύω, *Xen.* πληρόω, aliquid aliquo, τί τινος, *Herodian.* ἀναπληρόω τε τινος, *Plut.* & ad exitum perduco aliquid, ὑποπληρόω τι, *Herodian.*
Completio, ἡ πλήρωσις, εως, *Plato.*
Completus, a, um, ὁ ἡ ἡ συμπλήρης, ες, *Plato.* i. e. perfectus, τέλειος, εία, ειον, *Ariſtot.*
Complexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Dem.* ἡ περιοχὴ, ῆς, *Iſocr.*
Complico, συμπλύσω, συμπλίκω, manus, τὰς χεῖρας, *Polyb.* aliquid, καταπλίκω τι, *Herodot.*
Complodo, vide *Complaudo.*
Comploratio, ἡ ὀλόφυρσις, εως, *Thuc.* ὁ θρῆνος.
Comploro, σωωλοφύρομαι, ὀλοφύρομαι, *Thuc.* σιγλαίω.
Compluo, καθύω.
Complures, οἱ ἡ αἱ πλείονες, ων, *Dem.* ſimul, οἱ ἡ αἱ συμπλείονες, ων, *Ariſtot.*
Compluries, πλειονάκις, *Dinarch.*
Compluſculi, ίονες, πολλοί,
Compluvium, ἡ σύρρυσις, εως.
Compono, συντιθημι, orationem, λόγον, *Iſocr.* ſcriptum, συντίθεμαι συγγραμμα, *id.* i. e. ordino, Συτάττω, *Dem.* i. e. ædifico, κατασκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. comparo, παρεζάλλω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Iſocr.* i. e. orno, κατακοσμέω, *Plato.* capillos, εὐτρεπίζω τὰς τρίχας, *Ælian.* concilio, καταρτίζω, aliquos, τινὰς, *Herodian.*
Comporto, ζυγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* συμφορέω τι, *Dem.*
Compos, ὁ ἡ ἡ ἐγκρατὴς, ἐς, alicujus rei, τινὸς, *Demoſth.* mentis, ὁ ἡ ἡ ἔμφρων, ονος, *Plato.*
Compoſite, εὐτάκτως, *Ariſtoph.* loqui, καλλιεπεῖν, *Lucian.*
Compoſitio, ἡ ζυνθεσις, εως, *Ariſtoph.* ἡ συντάξις, εως, *Dem.* controverſiæ, ἡ διάλυσις, εως, *id.*
Compoſito, ἡ σύνθημα, ἐκ συνθήκης, συνθηματικῶς, *Polyb.*
Compoſitor, ὁ συνθέτης, ου, *Plato.*
Compoſitus, a, um, ὁ ἡ ἡ σύνθετος, ον, *Herodian.* συνθετὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Compotatio, τὸ συμπόσιον, ου, *Dem.* ἡ συμποσία, ας, *Macab.* ὁ ἑστὸς, ου, *Dem.* familiaris, ἡ φιλοτησία, ας, *id.* peſſime habeo a compotatione heſterna, φαύλως χαλεπῶς ἔχω ὑπὸ τῆ χθὲς πότου, *Plato.*
Compoto, συμπίνω, cum aliquo uſque ad ebrietatem, τινὶ εἰς μέθην, *Plato.* cum aliquo vinum, τινι οἶνον, *Lucian.*
Compotor, ὁ συμπότης, ου, *Lucian.*
Comprandeo, συναριστάω, ῶ.
Compraſſor, ὁ ἡ ἡ συνέρις, ιδος, ου, *Xen.*
Comprecatio, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατευχὴ, *Plut.*
Comprecor, εὔχομαι, Deum, Θεὸν, *Dem.*
Comprehendo, περιλαμβάνω, omnes alios, πάντας ἄλλους, *Dem.* comprehendo aliquem abducendum ad ſupplicium, συλλαμβάνω τινὰ ὅπ Θανάτου, *Lucian.* animo, καταγνόω, *Thuc.* i. e. concludo, διαλαμβάνω, aliquid in ſumma, τὶ ἐπὶ τὸ κεφάλαιον, *Theophr.*
Comprehenſibilis, e, καταληπτὸς, ἡ, όν, *Nax.*
Comprehenſim, συλλήβδην, *Dem.*
Comprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.* ἡ συλλήψις.

Compre-

Digitized by Google

Comprehensive, καταληπτικὸς ἄς.
Comprehensivus, a, um, καταληπτικὸς, ἡ, ὸν, *Epict.*
Compressio, ἡ σύγκλεισις, εως, ἡ σύνθλιψις, εως.
Comprimo, συμπιέζω, συνθλίβω, *Plato*, alicui os, συλλαμβάνω τὸ στόμα τινός, i. e. cohibeo aliquid, συνέχω τι, *Aristoph.* virginem, βιάζομαι παρθένον, *Plut.*
Comprobatio, ἡ συναίνεσις.
Comprobator, ὁ δοκιμαστὴς.
Comprobo, συναινέω, ἀποδέχομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, quod comprobant multi, ὁ συνδοκεῖ πολλοῖς, *Isocr.* i. e. adfirmo, ἰσχυρίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Compromissorius, ὁ διαλλακτήριος διαιτητὴς, ου.
Compromissum, ἡ ὑπτροπὴ, ης, *Dem.* aboiere, λύειν ὑπτροπὴν, *id.*
Compromitto, permitto dijudicationem, ὑπτοίπω, alicui, τινὶ, *Dem.*
Compugno, συμμάχομαι, *Thuc.* συμμαχέω, *Plut.*
Compulsio, ἡ σύωσις, εως, ἡ συνάθυσις, εως, *Aristot.*
Compunctio, ἡ κατάνυξις, εως, *N. T.*
Compungo, κατανύσσω, *N. T.*
Computabilis, e, λογισὸς, ὴ, ὸν.
Computatio, ὁ λογισμὸς, ου, *Æschin.*
Computator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*
Computo, λογίζομαι, aliquid calculis, τὶ ψηφοις, *Plut.*
Computresco, κατασήπομαι, *Nax.* σήπομαι, *Plut.*
Computus, idem quod *Computatio.*
Conamen, ἡ πεῖρα, ας, *Thuc.*
Conatus, us, ἡ πεῖρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπόπειρα, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *id.* τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Isocr.* τὸ ὑπχείρημα, ατος, *id.* præclarus, ἐγχείρημα καλῶς ἔχον, *id.* conatibus alicujus valde adversari, ἐναντίον ἔχ σφόδρα τοῖς ὑπχειρήμασί τινος, *Dem.* frustrari conatu, ἀποτυχεῖν τ πείρας, *id.* conatu excido, διαμαρτάνω, οἷς ἐπεχείρησα, *id.*
Concaco, καταχίζω, *Aristoph.*
Concalefacio, συνθερμαίνω, *Lucian.* συνεκθερμαίνω, *Plut.*
Concalefactorius, a, um, συνθερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*
Concalefio, συνθερμαίνομαι.
Concalleo, τυλόομαι, *Xen.*
Concameratio, ἡ καμάρωσις, εως, *Diosc.* τὸ ὀρόφωμα, ατος, *Athen.*
Concameratus, a, um, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν, *Diosc.*
Concamero, ὀροφόω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Concavitas, ἡ κοιλότης, ητος, *Athen.*
Concavo, κοιλαίνω, *Athen.*
Concavus, a, um, κοῖλος, η, ον, *Xen.*
Concedo, προχωρέω, in societatem belli, εἰς ξυμμαχίαν τινὶ, *Thuc.* i. e. permitto, συγχωρέω, alicui aliquid, τινὶ τι, *Plato.* i. e. locum do, alicui imperio, παραχωρέω τινὶ, *Synes.* ὑφίεμαί τινι.
Concelebro, i. e. simul laudo, συνεπαινέω, i. e. una festum ago, συνεορτάζω, una frequento, συμφοιτάω, *Pell.*
Concenturio, συγκατατάττομαι.
Concentus, ἡ συμφωνία, ας, *Plato*, ἡ συνῳδία, ας, *Lucian.* ἡ ἁρμονία.
Conceptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, struere conceptacula aquarum, pluviarum, κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν ὀμβρίοις, *Aristot.*
Conceptio in utero, ἡ σύλληψις, εως, ἡ κύησις, εως, *Philo*,
Conceptus, us, in utero, ἡ κύησις, εως, *Philo.* mentis, τὸ ὑπνίημα, ατος, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Isocr.*
Concerno, vide *Spergo*, item *Attineo.*
Concerpo, διασπάω, aliquid, τὶ, *Lucian*, συσσπαράσσω.
Concertatio, ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ἡ ἔρις ιδος, *Xen.*
Concertatorius, a, um, ἀγωνιστικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Luciau.*
Concerto, συναγωνίζομαι, cum aliquo τινὶ, *Plut.* συμπολεμέω τινὶ, *Plato*, ἐρίζω τινὶ, *id.* de omnibus, φιλονεικέω περὶ πάντων, *Isocr.* curiose de minutis rebus, ἀκριβῶς ἐρίζω περὶ μικρῶν, *Dem.*
Concessio, ἡ συγχώρησις, εως, *Aristot.*
Concessum est, ἔξεστι.
Concha, ἡ κόγχη, ης, *Aristot.* ὁ vel ἡ κόγχος, ου, *Pausan.*
Conchatus, ὁ ἡ ἡ κογχοειδὴς, ές.
Conchites, ὁ κογχίτης, sc. λίθος, *Pausan.*
Conchylium, τὸ κογχύλιον, ου, *Galen.*
Conchula, τὸ κογχίον, ου, *Athen.*
Concido, συγκόπτω, aliquid, τὶ *Lucian.* pueros, κατακόπτω παῖδας, *Thuc.*
Concido, i. e. collabor, συμπίπτω, *Xen.* animo, ἐκκακέω, *Polyb.* καταθυμίῳ, *Xenoph.* ob aliquid, ἀθυμέω τινὶ, *Dem.* τι, *Thucyd.*
Concieo, συγκινέω, populum, τ λαὸν, *N. T.* i. e. convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Xenoph.*
Conciliabulum, τὸ συνόδιον, ου.
Conciliatio, ἡ συναλλαγὴ, ῆς, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ προσαγωγὴ.
Conciliator, ὁ συναλλακτὴς, οῦ, *Basil.* ὁ προξενητὴς, οῦ.
Conciliatrix, ἡ προξενήτρια, ας.
Concilio, καταπράυνω, mihi auditores, ἐμοὶ τοὺς ἀκροατὰς, *Isocr.* aliquos antea inimicos, διαλλάττω τινὰς, *Dem.* alicui aliquem, τινά τινι, *id.* εἰς ὁμόνοιαν ἄγω τινὰς, *Dem.* εἰς ὁμόνοιαν καθίστημί τινας, *Isocr.* alicui honorem, περιάπτω τινὶ τιμὴν, *Xen.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *Dem.* ἐμποιέω τινὶ φθόνον, *Isocr.*
Concilium, ἡ σύνοδος, ου, *Aristot.* ὁ συλλογος, ου, *Thuc.* judicum, τὸ συνέδριον, ου, *Æschin.* senatorum, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.*
Concinne, κομψῶς, *Arist.* εὐρυθμίας, *Plut.*
Concinnitas, ἡ εὐαρμοστία, ας, *Plut.* ἡ εὐθυμοσύνη, numerorum, ἡ εὐρυθμία, ας, *Arist.* ornare orationem concinnitate & varietate dictionis, κοσμεῖν τ λόγον εὐρυθμίαις ἡ ποικιλίαις περὶ τὴν λέξιν, *Isocr.* demulcere auditores concinnitate aptaque dimensione ψυχαγωγεῖν τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις ἡ συμμετρίαις, *id.*
Concinno, συντίθημι, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐναρμόζω, τὶ, *Dion. Hal.* συσκευάζω τι, *Dem.*
Concinnus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐάρμοστος, ος, *Isocr.* ἁρμοτίλων, ωσα, ον, *id.* ὁ ἡ ἡ εὔρυθμος, ος, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἐμμελὴς, ές, *Athen.* concinna oratio, λόγος ἐγκατασκευος, *Plut.*
Concino, συνᾴδω, συμφωνέω, *Plut.*
Concio, i. e. congregatio populi, ἡ ἐκκλησία, ας, *Dem.* ἡ πανήγυρις, εως, *Isocr.* ἡ σύνοδος, ου, *id.* ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Æschin.* concionem indicere, ἀποδιδόναι ἐκκλησίαν, *Dem.* denunciare, proscribere, ἀπογράφειν πρόσοδον, *Isocr.* convocare alicujus rei gratia, ποιεῖν ἐκκλησίαν ἕνεκα τινος, *Dem.* ποιεῖσθαι συνέδον περί τινος, *id.* συλλέγειν ἐκκλησίαν, s. πανήγυριν, *Isocr.* ποιεῖν ἀγορὰν, *Æschin.* celebro, sive concioni interfum, ἐκκλησιάζω, *Dem.* in concionem adscendere, ἀναβαίνειν εἰς ἐκκλησίαν, *Dem.* ire, πορεύεσθαι εἰς ἐκκλησίαν, *id.* edducere aliquem, καλεῖσθαί τινα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *id.* in concione dicere, λέγειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, *idem*, e concione abire, ἀπελθεῖν ἐκ τ ἐκκλησίας, *Isocr.* concio convenit, ἦκε ἐκκλησία, *Dem.* surgit, ἡ ἐκκλησία ἀνίσταται, *id.* nulla restat, ἐκκλησία οὐκ ἐτ' ἔστιν ὑπόλοιπον ὐδεμία, *idem*, i. e. sermo sive oratio, ὁ λόγος, *Dem.* ad populum, ἡ δημηγορία, ας, *idem*, habere concionem, ποιεῖν δημηγορίαν, id. δημηγορίαν τινὰ δημηγορεῖν, *id.* δημηγορεῖν λόγον ἐν τῷ δήμῳ, *id.* Conf. *Contionor.*
Concionalis, e, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Concionator, ὁ δημηγόρος, ου, *Xenoph.* ὁ δημηγορῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ ἐκκλησιαστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ δημοδιδάσκαλος, ου, *Synes.*
Concionatorius, a, um, δημηγορικὸς, ὴ, ὸν, *Plato*,
Concionor, δημηγορέω, *Dem.* in aliquem, κατά τινος, *id.* diu, πολλοῦ χρόνου, *id.* ad gratiam, πρὸς χάριν, *id.* ad delectationem, πρὸς ἡδονὴν, *id.*
Concipio, i. e. simul capio, συλλαμβάνω, *Dem.* διαλαμβάνω, *Aristot.* mulier concipit, κύει, *Theophr.* κυεῖ, *Aristot.*
Concise, συντόμως, *Isocr.*
Concisio, ἡ *Συγκοπὴ*, ῆς, *Fig. Gramm.*
Concisus, a, um, ὁ ἡ ἡ σωτομος, ου, *Plut.*
Concitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.*
Concitator, ὁ παρορμητικὸς, ὸν, *Plut.* ὁ ἐρεθιστής.
Concito, παροροάω, aliquem ad aliquid, τινὰ πρός τι, *Xen.* παρεξύνω τινὰ ὑπ τι, *Plut.* aliquem ad tantam iram, ὑπ τοῦτο ὀργῆς προάγω τινὰ, *Isocr.* aliquem ad melius, ἐπάγω τινὰ ὑπ τὸ βέλτιον, *id.* alicui invidiam, *Συνάγω* τινὶ φθόνον, *Dem.* ποιέω τινὶ φθόνον, *Isocr.* alicui odium, ἐις μῖσος καθίστημί τινά, *id.*
Concivis, ὁ *Συμπολίτης*, ου, *Eurip.*
Conclamatio, ἡ καταβοησις, εως, ἡ καταβοή.
Conclamatus, a, um, καταβοηθεὶς, εῖσα, ὲν, conclamatum est, πέπραχ, *Eurip.*
Conclamo, καταβοάω, συμβοάω, ad arma, παραγγέλλω εἰς τὰ ὅπλα, *Xenoph.*
Conclave, ὁ μυχὸς, οῦ, ἡ μυχὴ, ῆς, *Herodot.* τὸ δωμάτιον.
Concludo, κατακλείω, aliquem aliquo, τινὰ εἴς τι, *Xen.* aliquem alicubi, τινὰ ἔν τινι, *Herodian.* in corpore, χρὶ τὸ σῶμα, *Galen.* aliquem cum leone in cavea, καθείργω τινὰ λέοντι ὁμοῦ ἐς οἴκημα, *Pausan.* i. e. infero, συμπεραίνω, *Aristot.* aliquid ex aliquo, περαίνω τι ἐκ τινος, *Plut.* i. e. finio accusationem, περαίνω κατηγορίαν, *Isocr.*
Conclusio, ἡ σύγκλεισις, εως, ὁ συγκλεισμὸς, οῦ, i. e. illatio, τὸ συμπέρασμα, *Plut.* orationis, ὁ ὑπλογος, ου, *Aristot.*
Concoctio, ἡ πέψις, εως, *Galen.* concoctionis defectus, ἡ ἀπεψία, ας, *Plut.* difficultas, ἡ δυσπεψία, ας, *Athen.* facilis, ἡ εὐπεψία, ας, *Gal.* concoctione facili, ὁ ἡ εὔπεπτος, ος, *id.*
Concoctivus, a, um, i. e. coquendi vim habens, πεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Concœnatio, τὸ *Συνδειπνον*, *Plut.*
Concœnator, ὁ ἡ ἡ σύνδειπνος, ου, *Xenoph.*
Concœno, συνδειπνέω, *Xen.*
Concolor, ὁ ἡ ἡ σύγχρως, *contr.* σύγχρους, ῶ *Plut.* ὁμόχρως, ῶτος.
Concomitor, συμπαρομαρτέω, *Ælian.*
Concoquo, πέπτω, aliquid, τὶ, *Gal.* iram, πέπτω τὴν ὀργὴν, *Aristot.* πεπαίνω ὀργὴν, *Xen.*
Concordia, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσύνη, ης, *id.* & amicitia, ὁμόνοια ἡ φιλία, *id.* & pax, ὁμόνοια ἡ εἰρήνη, *id.* cum aliquo, ὁμόνοια πρός τινα, *id.* mutua, ὁμόνοια πρὸς ἀλλήλους, *id.* adhortari aliquos ad concordiam, προτρέπειν τινὰς εἰς ὁμόνοιαν, *id.* concordiam conciliare inter cives, ἀγὼν εἰς ὁμόνοιαν τῇ πόλει, *id.* ἐν ὁμονοίᾳ πειρᾶσθαι ἄγειν τὴν πόλιν, *Isocr.* inter aliquos προάγειν τινας ὑπ ὁμόνοιαν, *id.* καταστῆσαί τινας εἰς ὁμόνοιαν, *id.* revocare, ὁμόνοιαν ἀναιρεῖσθαι, *Dem.* servare, διατηρεῖν τὴν ὁμόνοιαν, *id.* cum aliquo, διαφυλάττειν τὴν ὁμόνοιαν πρός τινα, *Isocr.*
Concorditer, ὁμοθυμαδὸν, *Dem.* ὁμοφρόνως, unoque animo ulcisci aliquem, ὁμοθυμαδὸν ἐκ μιᾶς γνώμης ἀμύνεσθαί τινὰ, *id.*
Concordo, ὁμοιόω, *Dem* ὁμοφρονέω, *id.* cum aliquo, *Συνίσταμαι* μ τινος, *id.* in aliqua re, ὁμογνωμονέω τινί τι, *Xen.*
Concorpor, ὁ ἡ ἡ σύσωμος, ου, *N. T.*
Concorporo, συσσωματόω, *Aristot.*
Concors, ὁ ἡ ἡ ὁμόνους, *contr.* ὁμόνους, ῦς, ὁ ἡ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Plato*, ὁ ἡ ἡ ὁμόφρων.
Concredo, πιστεύω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.* ὑπτεύω τί τινι, *Herodian.*

Concremo,

Digitized by Google

Concremo, vide *Comburo.*
Concrepo, ὀπτυπέω, *Aristoph.*
Concreſco, συμφύομαι, *Theophr.* συναύξομαι, igne, πήγνυμαι ὑπὸ πυρὸς, *Ariſtot*
Concretio, ἡ σύμφυσις, εως, *Theophr.* συμφυΐα, ας, *Philo.* ἡ σύμπηξις, *Plut.*
Concretus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ συμφυὴς, ἐός, *Plut.* πεπηγὼς, υῖα, ὸς, ſanguis, αἷμα, *Plut.* lac, γάλα, *Dioſc.*
Concubia nox, τὸ μέσην νυκτὸς, *Xen.*
Concubina, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Dem.* ſum alicujus, παλλακεύομαί τινι, *Plut.* ἡ ὁμευνέτις.
Concubinatus, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*
Concubitor, ὁ εὐνήτης, ου, *Heſych.*
Concubitrix, ἡ εὐνήτρια, ας, ἡ εὐνήτρια, ας, *Soph.*
Concubitus, ἡ εὐνὴ, ῆς, ἡ μίξις, εως.
Concubo, συϰαθεύδω, cum aliquo, τινὶ, *Plut.* cum femina, ὀχεύω τὴν θηλείαν, *Ariſtot.*
Conculcatio, ἡ ϰαταπάτησις, εως, τὸ ϰατα-πάτημα, ατος.
Conculco, ϰαταπατέω, *Thuc.*
Concumbo, παραϰοιμάομαι, συγϰίνομαι, cum aliqua, τινὶ, *Plato.* πλησιάζω γυναιϰὶ, *Dem.* μιγνύσϰω γυναῖϰα, *Plut.*
Concupio, vide *Concupiſco.*
Concupiſcentia, ἡ ὀπθυμία, ας, alicujus, τινὸς, *Xen.* ὁ πόθος.
Concupiſcibilis, e, ὀπθυμητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Concupiſco, ὀπθυμέω, divitias, χρημάτων, *Dem.* aliquid nimis, λίαν τι, *Iſocr.* ſcire, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, *Ariſtot.* aquam, διψάω ὕδατος, *Herodot.*
Concurro, συντρέχω, cum aliquo τινὶ, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.*
Concurſus, ἡ συνδρομὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Concuſſio, ὁ τυναγμὸς, οῦ, armorum, ἡ ἐπανάσειτις τῶν ὅπλων, *Thuc.* præcipue terræ, σεισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ σεῖσις, εως, *Gal.*
Concutio, συντινάσσω, *Ariſtot.* ἀνασείω, συσσείω, *Naz.* aliquid, σείω τι, aliquem, ϰαλασείω τινὰ, *Phil.*
Condecenter, πρεπόντως, *Ariſtot.* πρεπόντως.
Condecentia, τὸ πρέπον, οντος, *Plato.* ἡ εὐϰοσμία, ας, *Iſocr.*
Condecet, προσήϰῃ, aliquem, τινὶ, *Plato*, συμπρέπῃ.
Condecore, ἐυπρεπῶς.
Condecoro, ὀπτεσμέω, *Ariſtot.*
Condemnatio, ἡ ϰατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ ϰατάϰρισις, εως, *N. T.* το ϰατάϰριμα, ατος, *ibid.* ἡ ϰαταχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ ϰαταδίϰη, *Plut.*
Condemnator, ὁ ϰαταδιϰάσαι, αντος, *Dem.*
Condemnatus, a, um, ὁ ϰῃ ἡ ϰατάϰριτος, ου, non condemnatus, ὁ ϰῃ ἡ ἀϰατάϰριτος, ου, *N. T.* ſuo ipſius judicio, ὁ ϰῃ ἡ αὐτοϰατάϰριτος, *ibid.* capitis, ϰαταψηφιθεὶς θανάτου, *Plato.*
Condemno, ϰαταγινώσϰω, aliquem, τινὸς, *Dem.* ϰαταψηφίζομαί τινος, *id.* aliquos capitis, ϰαταγινώσϰω θάνατον τίναν, *id.* ϰατάϰριτω θάνατόν τινων, *Iſocr.* violati feſti, ϰαταχειροτονέω ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* una ſententia condemnari, ἁλίσϰεσθαι μιᾷ ψήφῳ μένον, *idem.*
Condenſitas, ἡ πυϰνότης, ητος, *Plato.*
Condenſo, πυϰνόω, *Plato.*
Condenſus, a, um, πυϰνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.*
Condico, παραγγέλλω, *Plato*, alicui aliquid, ἐπαγγέλλω τί τινι, *Thuc.* cœnam, i. e. invito ad cœnam, παραγγέλλω ἐπὶ τὸ δεῖπνον, *Lucian.*
Condictio, ἡ ἐπαγγελία, ας, ἡ παραγγελία.
Condigne, ἀξίως, ἐπαξίως, aliquo, τινὸς, *Dem.*
Condignus, a, um, ὁ ϰῃ ἡ ἐπάξιος, ου. Confer. *Dignus.*
Condimentarius, a, um, ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Condimentum, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*
Condio, ἐξαρτύομαι, aliquid, τὶ, *Thuc.* ſale, ταριχεύω, *Dioſc.*
Condiſcipula, ἡ συμμαθήτρια, ας.
Condiſcipulatus, ὁ συμμαθητεία, ας.
Condiſcipulus, ὁ συμμαθητὴς, οῦ, *Plato.*
Condiſco, συμμανθάνω.
Conditio, i. e. conſtitutio, ἡ ϰατάστασις, εως, rerum, πραγμάτων, *Herodot.* i. e. ſors melior, τὸ πλεονέϰτημα, ατος, *Dem.* deterior, ἡ μειονεξία, ας, *Xen.* τὸ μειονέϰτημα, ατος, *id.* τὸ ἡλάττωμα, ατος, *id.* conditione meliore eſſe quam alius, πράττειν βελτίον τῶν ἄλλων, *Iſocr.* conditione multo deteriore nunc eſſe, quam illo tempore, πράττειν πολὺ ϰαταδεέστερον νῦν, ἢ ϰτ᾽ ἐϰ χρόνου ἐϰεῖνον, *id.* deteriore conditione eſſe, quam improbi, ἥττον ἔχειν τῆς πονηρᾶς, *id.* dimittere aliquem ea conditione, ut deſinat morari in aliqua re, ἀφιέναι τινὰ ἐπὶ τούτῳ, ἐφ᾽ ᾧτε μηϰέτι διατρίβειν ἔν τινι, *id.* ea conditione alicui pecuniam credere, ἐφ᾽ ὁμολογίαις τισὶ δανεῖσαί τινι ἀργύριον, *Dem.* firmas eſſe conditiones, ἰσχυρὰς εἶναι τὰς ὁμολογίας, *id.* conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χαρεῖν, *Thuc.* conditionibus æquis, ἐπὶ τοῖς ἴσοις ϰῃ ὁμοίοις, *Thucyd.*
Conditionalis, e, ὑποθετιϰὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Conditionaliter, ὑποθετιϰῶς, ἐϰ ὑποθέσεως, *Ariſtot.*
Conditor, ὁ ϰτιστὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ϰλίσας ορος, *Aiben.*
Conditorium, ἡ θήϰη, ης, *Plato*, victus vel etiam pecuniæ, τὸ ταμιεῖον, *Iſocr.*
Conditura, τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*
Conditus, a, um. ἀρτυτὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Condo, i. e. abſcondo, ϰρύπτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* i. e. ædifico, ϰτίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.*
Condocefacio, συμπαιδεύω, aliquid, εἴς τι, *Xen.* in violentia & iræ furore, βίᾳ ϰῃ θυμῷ, *Polyb.*
Condoceo, idem quod antecedens *Condocefacio.*
Condolentia, ἡ συναγανάϰτησις, εως, *Ariſtot.*
Condoleo, συμπάσχω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* συμάχθομαί τινι, *id.* ex animo, συναλγέω τῇ ψυχῇ, *Dem.*
Condoleſco, idem quod antecedens *Condoleo.*
Condonatio, ἡ συγχώρησις, i. e. remiſſio, ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.*
Condono. i. e. dono, δωρέομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* i. e. ignoſco, ἀφίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* συγχωρέω τί τινι, *idem*, alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.*
Condormio, συϰαθεύδω.
Conducibilis, e, συμφέρων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Utilis.*
Conduco, συνάγω, aliquid, τὶ *Thuc.* i. e. proſum, λυσιτελέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* ὠφελέω τινὰ, *Dem.* admodum alicui, σφόδρα ξυμφέρω τινὶ, *Iſocr.* mercede, μισθόομαι, nautas, ναύτας, *Dem.* aliquid pecunia, μισθόομαί τι ἀργυρίῳ, *Æſchin.* conducit, συμφέρει, ipſi navigare, αὐτῷ πλεῖν, *Plato.*
Conductio, ἡ μίσθωσις, εως, *Iſocr.*
Conductitius, a, um, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Plato.*
Conductor, ὁ μισθωτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μισθώμενος, ου, *idem*, ὁ μισθοδότης.
Conductus, a, um, συναγθεὶς, εῖσα, ἐν, mercede, μισθωτὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ μισθοφορῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ϰῃ ἡ μισθοφόρος, ου, *Iſocr.*
Conduplicatio, ὁ ὀπλασιασμὸς, οῦ, ἡ ἀναδίπλωσις, εως, *Rhetor.*
Conduplico, ὀπλασιάζω, ἀναδιπλόω.
Conduro, σϰληρύνω, *N. T.*
Condus, ὁ ταμίας, ου, *Xen*,
Confabulatio, ἡ ὁμιλία, ας, *Plut.* ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plato.*
Confabulor, ὁμιλέω, *Dem.* cum aliquo ad breve tempus, διαλέγομαί τινι ἐλίγον χρόνον, *Plato*, πρός τινα, *Xen.*
Confamulor, συνδουλεύω, *Eurip.*
Confectio, ſc. negotii, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Confector, διαπράσσων, ουσα, ον, *Xen*, ὁ διαπραϰτωρ, ὁ συντελεστής.
Confercio, συσϰευάζω, aliquid in aliquid, τὶ εἴς τι, *Dem.*
Confero, i. e. congero, συνάγω, *Dem.* i. e. comparo, παραβάλλω, cum aliquo, τινὶ, *Lucian.* πρός τι, *Iſocr.* aliquid cum aliquo, συμβάλλω τι πρός τι, *Ariſtot.* i. e. proſum multum alicui, πολλὰ ὠφελέω τινὰ, *Iſocr.* χάομαι πλείονί τινι, *id.* i. e. tributum pendo, τελέω, *Dem.* ultro pecuniam, ἐϰὼν εἰσφέρω χρήματα, *id.* tributa ad bellum, εἰς ταῖς εἰσφοραῖς συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* i. e. conſidero, rēs inter ſe & mecum perpendo, σϰέπτομαί τινα πρὸς ἄλλα ϰῃ λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* leviter & non acerbe res aliquas inter ſe, πράγματα ϰῃ μὴ πιϰρῶς ἐξετάζω τινὰ παράλληλα, *id.* culpam alicujus rei in aliquem, τὴν αἰτίαν τινὸς ἀνατιθημί τινι, *id.* ἐπί τινα ἄγω, *id.* εἴς τινα τρέπω, *Plut.* curas in aliquid, ὁπμιλέομαί τινος, *id.*
Confertim, ἀθρόως. *Dem.* ἀθρόον, *Thucyd.*
Confertus, a, um, ἀθρόος, ου, όον, urbs, ἀθρόα πόλις, *Thucyd.*
Confervefacio, συζέω, *Dioſc.*
Confeſſio, ἡ ὁμολογία, ας, *Iſocr.* τὸ ὁμολόγημα, ατος, *Plato*, imbecillitatis, ἡ ἐξομολόγησις τῆς ἀσθενείας, *Plut.*
Confeſſor, ὁ ὁμολογητὴς, οῦ.
Confeſſus, a, um, ὁμολογούμενος, ίνη, ίνον, ex confeſſo, ὁμολογουμένως, *Plato.*
Confeſtim, ὀξέως, *Dem.* ἐξαίφνης, *id.* παραχρῆμα, *id.* ἀθρόως, *Lucian.* παραυτίϰα.
Conficio, διαπράττω, negotium, πρᾶγμα, *Dem.* aliquid verbis, διαπράττομαί τι λόγοις, *Iſocr.* celeriter deliberata, βουλεύμασι ταχίας τὰ δόξαντα, *id.* bellum, πολεμίαν πόλιν, *Thuc.* iter, πορεύομαι πορείαν, *Xen.* commentarium, γράφω, ſ. γράφομαι ὑπόμνημα, *Dem.* ſcriptum, συντίθημι συγγράμμα, *Iſocr.* i. e. occido, διαχράομαί, aliquem, τινὰ, *Plut.* ϰαταχράομαί τινι, *Æſchin.* leonem, ϰαταχρώμαι λέοντα, *Herodot.* conficior curis, ἐϰπονέομαι ταῖς φροντίσι, *Plut.*
Confictio, τὸ ὑπόπλασμα, ατος, τὸ πλάσμα, ατος, *Dem.* teſtamenti, ϰατασϰεύασμα διαθήϰης, *id.*
Confidens, θαρρῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* & temerarius ante facinus, θρασὺς ϰῃ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* ſecurus & confidens alique, θαρρῶν ϰῃ πεπιθόμενός τινι, *Dem.*
Confidenter, θαρραλέως, *Plato*, θαρσίως, *Iſocr.* ϰατατεθαρρηϰότως, *Plut.*
Confidentia, τὸ θράσος, ους, *Dem.* ἡ θρασύτης, *id.* Conf. *Audacia.*
Confido, θαρρέω, alicui, τινὶ, *Herodian.* ἐπί τινι, *Plut.* πιστεύω τινὶ, *Dem.* & magnam ſpem habeo victoriæ, θαρρῶ ϰῃ πολλὰς ἐλπίδας ἔχω ϰαλῶς ἀγωνιεῖσθαι, *Iſocr.* & plane perſuaſum habeo aliquid, θαρρῶ ϰῃ πάνυ πιστεύω τι, *Demoſth.*
Configo, συμπήγνυμι, clavis ϰαθηλόω.
Configuro, συσχηματίζω, *N. T.*
Confingo, συμπλάττω, aliquid in aliquem, τὶ ἐπί τινι, *Syneſ.* multa facinora tetra de diis, πολλὰς ἀιομίας λογοποιῶ περὶ τῶν θεῶν, *Demoſth.*
Confinis, e, ὁ ϰῃ ἡ ὅμορος, alicui, τινὸς, *Xen.* μεθόριος, ία, ιον, & ὁ ϰῃ ἡ μεθόριος, ου, ὁ ϰῃ ἡ περίχωρος, ου, *Plut.* ſum alicui, ὁμορέω τινὶ. *id.*
Confinium, τὸ μεθόριον, ου, *Plut.*
Confio, διαπράττομαι. Conf. *Conficio*
Confirmatio, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.* ἡ ϰατάστασις, *in primis* virium, ἡ ἐπίῤῥωσις, εως, *Ariſtot.*
Confirmativus, a, um, βεβαιωτιϰὸς, ὴ, ὸν, *Eſt.*
Confirmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*
Confirmo, βεβαιόω, imperium, τὴν ἀρχὴν, *Herodian.* leges, τοὺς νόμους, *Dem.* hoſtium ſuperbiam, τὰς τῶν ἐχθρῶν ἀλαζονείας, *Iſocr.* aliquid, ἐπιϰυρόω τι, *Demoſth.* in ſenatu, ϰυρόω ἐν τῇ βουλῇ, *id.* fratres, συμίζω τοὺς ἀδελφοὺς, *N. T.*
Confiſco, δημοσιόω, agrum, χῶν, *Thuc.* agros, δημοσίους τοὺς ἀγροὺς, *Dion. Hal.*
Confiteor, ὁμοσομεληέω, aliquid, τὶ, *Dem.* peccatum, ἐξομολογέομαι τὴν ἁμαρτίαν, *N. T.* alicui delictum, τινὶ το παράπλωμα, *ibid.*

Confixilis,

Digitized by Google

Confixilis, e, ὁ ἢ ἡ σύμπηκτος, ος, *Aristoph.*
Confixio, ἡ σύμπηξις, εως, *Herodian.*
Conflagratio, ἡ κατάφλεξις, εως.
Conflagro, καταφλέγομαι.
Conflatilis, e, χωνευτὸς, ἡ, όν.
Conflatio, ἡ χωνεία, ας. *Suid.*
Conflator, ὁ χωνευτὴς, οῦ.
Conflatura, τὸ χώνευμα, ατος.
Conflictatio, ἡ σύγκρισις, εως, *Dem.*
Conflictio, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Herodian.*
Conflictor, διαμάχομαι, cum aliquo ob aliquid, τινὶ ὑπέρ τινος, *Plato.*
Conflictus, us, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ συμβολὴ, ῆς, *Xenoph.* in conflictu, ἐν χερσὶ, *Thuc.*
Confligo, συγκρούω, *Polyb.* acie cum aliquo, συμπλέκομαι τινὶ, *Plut.* πρὸς τινα, *id.* συμπίπτω τινὶ, *id.*
Confluo, συμπνέω, ut æs, χωνεύω, συγχωνεία, *Dem.* alicui invidiam, συνάγω τινὶ φθόνον, *id.* καθίσημί τινα εἰς μῖσος, *Isocr.* æs alienum, δανείζομαι, *Dem.*
Confluentia, ἡ ὁμόῤῥοια, ας, ἡ σύῤῥυσις, εως, ἡ σύῤῥοια, ας, *Plato.*
Confluo, συῤῥέω, *Isocr.* ex montibus, ἐκ τῶν ὀρῶν, *Herodian.* confluit multitudo, ἀθροίζεται πλῆθος, *Herodian.* ἐκκλησιάζει τὸ πλῆθος, *id.*
Confodio, διαπείρω, *Diosc.* aliquem, παίω τινὰ. *Herodian.* aliquem jaculis, κατακοντίζω τινὰ, *id.*
Confœderatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* το συμμοτον, υ, *Thuc.* ἡ ὁμαιχμία, ας, *Herodot.*
Confœderatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, ος, *Dem.*
Confore, συνίσειν.
Conformatio, ἡ συμμόρφασις, εως.
Conformis, e, ὁ ἢ ἡ σύμμορφος, ος, *N. T.* ὁ ἢ ἡ ὁμοιόμορφος, ος, *Laërt.* fio, συμμορφόομαι, *ibid.*
Conformitas, ἡ ἀναλογία, ας, *Aristot.*
Conformo, συσχηματίζω, ad aliquid, πρός τι, *Plut.*
Confornico, συγκαμαρόω.
Conforto, παραθαῤῥύνω, seu παραθαῤῥύνω, *Thuc.* ἐπιθαρσύνω.
Confractio, ἡ θρύψις, εως, ἡ κατάκλασις, εως.
Confragosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φαραγγώδης, ες, locus, τόπος, *Aristot.* confragosæ petræ, λιτόμοι πέτραι, *Lucian.*
Confremo, ῥυαυλομαι, *Plut.* ἐπιῤῥύχα.
Confrico, ψάχω, *Suid.*
Confringo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *N. T.* συγκλάω, *Aristoph.*
Confugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινα, *Isocr.* ἐπί τινα, *id.* ad collem, ἐπὶ λόφον, *Xenoph.* juramenta & pacta, εἰς ὅρκους ἢ σπονδὰς, *Isocr.* illuc vel huc, ἐντεῦθα ἢ ἐνθάδε, *id.* ad auxilium alicujus, προσφεύγω τῇ ὑπαρξίᾳ τινὸς, *Basil.*
Confugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, nullum habere, καταφυγὴν μηδεμίαν ἔχειν, *Isocr.* tutissimum habere, ἀσφαλεστάτην ἔχειν, *id.* Conf. *Perfugium.*
Confulcio, ὑποδείδω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Confulgeo, συλλάμπω.
Confundo, συγχέω, *Isæus*, i. e. perturbo, σωταράττω, aliquid, τι, *Dem.* ὑπαταράττω τι, *Lucian.* i. e pudefacio, αἰσχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Confuse, συγκεχυμένως, *Plut.* ἀκαταστάκλως, *Isocr.* ταραχωδῶς, *id.*
Confusio, ἡ σύγχυσις, εως, *Isocr.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* ordinis, ἡ ἀταξία, ας, *id.* i. e. pudor, ἡ αἰσχύνη, ης, *Isocr.* Conf. *Perturbatio*, item *Pudor.*
Confusus, a, um, συγκεχυμένος, η, ον, ὰ. e. perturbatus, ταρατόμενος, η, ον, *Dem.* τεταραγμένος, η, ον, *id.* ὁ ἢ ἡ ταραχώδης, ες, *Isocr.* ventus confusus, ἄνεμος ἀκαταστατος, *Dem.* confusus & inæqualis, ἄτακτος ἢ ἀνώμαλος, *id.*
Confutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Rhetor.* ἡ ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀνασκευάζω, aliquem, διελέγχω τινὰ, *Lucian.*
Congelasco, παταπήγνυμαι, *Aristot.* πήγνυμαι, *Herodian.* κρυσταλλόομαι, *Philo.*
Congelatio, ἡ σύμπηξις, εως.
Congelidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, όν, *Aristot.*
Congelo, idem quod *Congelasco.*
Congeminatio, ὁ διπλασιασμὸς, ῦ, *Plut.*
Congemino, διπλασιάζω, *Plut.*
Congemisco, συνάχθομαι, alicui, τινὶ, *Isocr.* συμπίπτω τινὶ, *Plut.* συστενάζω, *N. T.*
Congener, ὁ ἢ ἡ ὁμόγονος, ος, *Plato.*
Congenero, συγγενάω.
Congenitor, ὁ συγγενήτωρ, ορος, *Plato.*
Congenitus, a, um, ὁ ἢ ἡ σύμφυτος, ος, *Aristot.*
Congeries, ὁ συναθρισμὸς, ῦ, τὸ συμφόρημα, ατος, *Plut.*
Congermino, συμβλαστάνω, *Theophr.*
Congero, συναθροίζω, συμφορέω, lapides & ligna, λίθους ἢ ξύλα. *Thuc.* scommata & convitia, σκώμματα ἢ λοιδορίας, *Dem.* historiam in librum, ἱστορίαν εἰς συγγραφὴν, *Herodian.*
Congerro, onis, ὁ συμφλύαρος, ου, ὁ συμπαίκτωρ.
Congestio, ἡ συμφόρησις, εως, *Plut.*
Congestitius, a, um, συμφορητὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Congestus, a, um, συμπεφορημένος, η, ον, συμφορητὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Congialis, e, χοαῖος, αία, αῖον, *Eust.*
Congiarium, ἡ νομὴ, ῆς, *Herodian.* dare congiaria populo, νομὰς διδόναι τῷ δήμῳ, *id.* polliceri se daturum alicui, νομὰς ὑπαγγέλλειν τινὶ, *id.*
Congius, ὁ χοεὺς, έως, *Aristoph.* ὁ χοῦς, χόος, *Diosc.*
Conglaciatus, a, um, vide *Congelatus.*
Conglacio, vide *Congelo.*
Conglobatim, ἀθρόως, σφαιρηδόν.
Conglobatio, ἡ συνείλησις, εως.
Conglobo, κατειλέω, *Plut.* σφαιρόω, *Galen.*
Conglomeratio, ἡ συνέλιξις, εως, *Dion. Areop.*
Conglomero, συνελίσσω.
Conglutinatio, ἡ συγκόλλησις, εως.
Conglutinator, ὁ συγκολλητὴς, οῦ, *Aristoph.*
Conglutino, Συγκολλάω, sermonem, λόγον, *Plut.* ἁρμοζω.
Congræcor, ἑλληνίζω.
Congratulatio, τὸ σύγχαρμα, ατος.
Congratulor, συγχαίρω, alicui ob aliquid, τινὶ τι, *Dem.*
Congrediens, συμμίξας, cum aliquo, τινὶ, *Dem.*
Congredior, Συνέρχομαι, *Isocr.* συζεύνομαι, *id.* συνομιλέω, cum exercitu, ἀνταίρω σὺν τινα δύναμιν, *Dem.* cum aliquo, συμπλέκομαί τινι, *Plut.* πρός τινα, *id.*
Congregabilis, e, συναγελαστικὸς, ὴ, όν, ἀγελαῖος, αία, αῖον, *Aristot.*
Congregatim, ἀγεληδὸν, *Philo.*
Congregatio, συναγελασμὸς, ῦ, ἡ συναγωγὴ.
Congrego, ἀγελάζω, *Aristot.* συνάγω, aliquos, τινὰς, *Isocr.* aliquid, ἀθροίζω τι, *Plato.*
Congressio, ἡ συνέλευσις, εως, ἡ συνόδος, ος, *Thuc.* ἡ ὁμιλία, cum aliquo, ἡ ἔντευξις πρός τινα, *Plut.* familiaris, ἡ πρὸς ἄλληλς συνουσία, *Isocr.* hostilis, vide *Prælium.*
Congressus, idem quod antecedens *Congressio.*
Congruens, ὁ ἢ ἡ ἀκόλουθος, ου, domus alicujus dignitati reipublicæ, οἶκος ἀκόλουθος τῷ ὀνόματι τῆ πολιτείας, *Dem.* ἁρμόττων, ουσα, ον, rebus præsentibus, τοῖς ὑπάρχουσι, *Isocr.* προσήκων, ουσα, ον, moribus, τοῖς ἤθεσι, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνάλογος, ου, rebus, τοῖς πράγμασι, *Aristot.*
Congruenter, ἁρμοζόντως, alicui, ἀκολούθως τινὶ, *Plut.* προσηκόντως, *Aristot.* i. e. amice, ὁμογνωμόνως, *Isocr.*
Congruentia, ἡ ἁρμονὴ, ῆς, *Plato.*
Congruit, ὑπάρχει, *Aristot.* alicui fieri dominum alicujus rei, ἁρμόττει τινὰ γίγνεσθαι κύριον τινος, *Isocr.*
Congruo, συναρμόττω, cum aliquo in aliquid, τινὶ εἰς τι, *Xenoph.* senioribus, ὁρμίζω τοῖς πρεσβυτέροις, *Plut.* vitæ consuetudini, ὁρμίζω, *Isocr.* ἁρμοστέω πρὸς τὰς συνουσίας, *Isocr.* alicui rei, ἐυαρμόστως ἔχω πρός τι, *id.* i. e. idem sentio, ὁμοφρονέω, ὁμογνωμονέω, cum aliquo, τινὶ, *Herodian.*
Congruus, a, um, ἁρμόδιος, ία, ιον, ὁ ἢ ἡ ἐυάρμοστος, ου, ad aliquid, πρός τι, *Isocr.*
Conjectatio, vide *Conjectura.*
Conjectatorie, στοχαστικῶς, *Aristot.*
Conjectio, ἡ βολὴ, ῆς. Conf. *Conjectura.*
Conjecto, τεκμαίρομαι, στοχάζομαι, de mente alicujus, τῆ διανοίας τινος, *Isocr.* ex moribus, ἀπὸ τρόπων, *Plut.* ex rebus gestis, εἰκάζω τοῖς πραχθεῖσι, *id.* mensuram ex crassitudine lateris, εἰκάζω τὸ μέτρον ἐκ τῆς παχυτῆτος τῆ πλινθου, *Thuc.* quod hostis insequatur, εἰκάζω τὸς πολεμίους ἐλαύνειν, *Xenoph.* Conf. *Conjectura*, item *Conjicio.*
Conjector, ὁ εἰκαστὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ στοχαστὴς, οῦ, LXX. somniorum, ὁ ὀνειροκρίτης, ου, *Poll.*
Conjectura, ἡ εἰκασία, ας, *Lucian.* ὁ στοχασμὸς, οῦ, *Suid.* τὸ τεκμήριον, ου, *Dem.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Isocr.* ἡ ὑπόνοια, ας, *Dem.* conjecturam capio, στοχάζω, *id.* εἰκάζω, *id.* de præsentibus ex præteritis, τεκμαίρομαι τὰ νῦν ἐκ τῶν ποτε, *Plut.* ex operibus de moribus alicujus, ἀπὸ τῶν ἔργων τὰς τρόπους τινὸς, *id.* de hostium fuga, τεκμαίρομαι τὺς πολεμίους φυγεῖν, *Isocr.* facio, ποιέω τεκμήριον, *Isocr.* præbeo alicui de aliquo, τεκμήριον παρέχω τινί τινος, *Plato*, conjectura utendum est, χρὴ εἰκάζειν, *Lucian.* multa conjecturis percipio, πολλὰ εἰκασία προλαμβάνω, *Lucian.* quantum conjectura adsequi licet, ὡς ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, *Philo.*
Conjecturalis, e, στοχαστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Conjecturo, vide *Conjectura, Conjectio, Conjicio.*
Conjicio, συμβάλλω, aliquid in aliquid, τὶ, εἰς τι, *Theophr.* aliquem in periculum, διαδαμί τινα κινδυνῳ, *Dem.* aliquem in rete, ἐμβάλλω τινὰ εἰς το δίκτυον, *Xenoph.* aliquem in metum, καταβάλλω τινὰ εἰς φόβον, *Plato*, καθίσημί τινα εἰς φόβον, *Isocr.* in vincula, καταβάλλω τινὰ εἰς φυλακὴν, *Philo*, urbem in extremas calamitates, ἐμβάλλω τὴν πόλιν εἰς τὰς δεινοτάτας ἀτυχίας, *Isocr.* καθίσημι εἰς ἐσχάτας συμφορὰς, *id.* in ignominiam, εἰς τὴν ἀτιμίαν, *id.* i. e. conjectura adsequor, στοχάζομαί τινος, *Isocr.* εἰκάζω τι, *Dem.*
Conjugalis, e, ὁ ἢ ἡ συζυγὴς, έος, *Naz.* ὁ ἢ ἡ γαμήλιος, γαμικὸς, ὴ, όν.
Conjugatio, ἡ συζυγία, ας, *Gramm.*
Conjugator, ὁ συζευκτὴς, οῦ.
Conjugium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* ἡ συζυγία, ας, *Naz.* ἡ σύζευξις, εως, *Plato.* postulare in conjugium, αἰτεῖν εἰς γάμον, *Philo*, inire conjugium, ποιεῖσθαι σύζευξιν, *Plato.*
Conjugo, συζευγνυμι. *Xenoph.*
Conjuncte, συνημμένως.
Conjunctim, idem.
Conjunctio, ἡ σύζευξις, εως, *Aristot.* ἡ συζυγία, ας, *id.* ὁ συνδιασμὸς, οῦ, *id.* ἡ συναφὴ, ῆς, *Plut.* sanguinis, ἡ συγγενεία, ας, *Dem.* necessitudinis, ἡ εἰκειότης, ητος, *id.*
Conjunctus, a, um, ὁ ἢ ἡ συναφὴς, ές, συζυχθεὶς, εῖσα, έν, συνημμένος, η, ον, cum periculo, ἔχων κίνδυνον, *Dem.* genere alicui, οἰκεῖός τινι γένῃ, *idem*, adfinitate, προσήκων κατ' ὀπυιαμίαν, *Herodot.* res cum nullo conjuncta est labore, ἀδὲς πράγματα πρόσεστι πένητι, *Isocr.* ignorantia conjuncta est cum malitia, ἡ ἄγνοια μέμικται τῇ κακίᾳ, *Dem.*
Conjungo, συνάπτω, aliquid cum aliquo, τὶ τινι, *Plut.* τὶ πρός τι, *Aristot.* συνάγω τι πρός τι, *id.* aliquos inter se benevolentia, συνάπτω τινὰς φιλοία πρὸς ἀλλήλους, *Philostrat.*

Digitized by Google

civilem vitæ rationem cum philosophia, μιγνυμι ἢ κεράνυμι τῷ πολιτικῷ δυναμει τῇ φιλοσοφίᾳ, *Plut.* prudentiam cum morum probitate, συζεύγνυμι τῷ φρονησιν τῇ ἤθει ἀρετῇ, *Aristot.* filiam in matrimonium alicui, ζεύγνυμι τῷ θυγατέρα τινὶ, *Herodian.*

Conjunx, vide *Conjux.*

Conjuratio, ἡ συωμοσία, ſ. συωμοσίᾳ, ας, *Dem.*

Conjurator, ὁ συςήσας, αυτ⊙, ὁ συςασιώτης, ου.

Conjuratus, a, ὁ συωμοσίᾳ ὢν, *Herodian.* ὁ συωμότης, ου, *Thuc.*

Conjuro, i. e. simul ſ. una juro, συομνυμι, *Thuc.* i. e. conſpiro contra aliquem, συομνυμι ὅπ τινα, *Dem.* συωμοσίαν ποιέω, *Herodian.* συωμοσίαν συνάγω, *Plato.*

Conjux, συζυγὶς, ιδος, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ συζυγὶς, ίος, *Naz.* συοικέων, ἐοσα, *Lucian.* τοῖς δεσμοῖς τῶ γάμε συοικιζομένος, *Baſil.* femina, ἡ γυνὴ, αικὸς, *Dem.* ἡ δαμαρ, αρτος, *id.*

Connecto, συμπλέκω, *Thuc.* aliquid. Συμπλω τι, *Plut.*

Connexio, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato,* ἡ δίσις, εως, *Herodian.* ἡ συναφὴ.

Connexivus, a, um, Συμπλοκικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*

Connexus, us, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*

Connitor, συντείνομαι, *Plato,* στηρίζω, *Lucian.* σπειράομαι, *Thuc.*

Conniventia, ἡ ὄπμυσις, εως.

Conniveo, μύω, ὄπμύω, *Polyb.* ὄπμύω ὀφθαλμὸς, *Baſil.* καταμύω τὰ βλίφαρα, *Xenoph.*

Connubialis, e, vide *Conjugalis.*

Connubium, vide *Conjugium.*

Conopeum, τὸ κωνωπεῖον, ου.

Conor, σπεράω, σπειράομαι, auxiliari, ἀμύνεσθαι, *Thuc.* rem aliquam, ἐγχειρέω ἔργῳ τινὶ, *Dem.* dicere aliquid, ὄπχειρέω λέγειν τι, *id.* & ſtudeo facere aliquid, γλίχομαι ἢ σπειράομαι σωσῖῦ τι, *Iſocr.*

Conquadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Philopon.*

Conquaſſo, κατασείω, *Phile.* Συασίω, *Naz.* nationes, κατασύρω τὰς χώρας, *Polyb.*

Conqueror, i. e. expoſtulo, μέμφομαι, de aliquo τινὶ, *Dem.* apud amicos, τινὰ πρὸς τὲς φίλες, *Xenoph.* nihil de aliquo, ὐ μεμφιμοιρέω κδὲν τινι, *id.* i. e. lamentor, ὀδύρομαι, de paupertate, ὀδύρομαι σπενίᾳ, *Iſocr.*

Conqueſtio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* i. e. de ſorte, ſuâ, ἡ μεμφιμοιρία.

Conquieſco, ἡσυχίαν ἄγω, *Thuc.* in cæteris, ἡσυχίζω τὰ ἄλλα, *Thuc.* in aliquo, ἀρίσκομαί τινι, *Lucian.*

Conquiniſco, ὑποχύπλω.

Conquiro, ἀναζητέω, omnia ſubterranea, τὰ ὑπὸ γῆν πάντα, *Plato.* divitias, ζητέω χρήματα, *id.* reliqua, ἀθροίζω τὰ λοιπὰ, *Herodian.* magos optimos, ζητέω ἀρίςυς μάγυς, *id.*

Conquiſite, ὄπμελῶς, ἀκριβῶς, *Dem.*

Conquiſitio, ἡ ζυζὸτησις, εως, i. e. collectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, frumenti, ſ. fructuum, τῇ καρπῶν, *Iſocr.* militum, ἡ ἀνδρολογία, ας.

Conquiſitor militum, ὁ ἀνδρολογῶν, ὢντ⊙, *Alciphr.*

Conregno, συνβασιλεύω, *N. T.*

Conrideo, συνγελάω.

Conſalutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ῦ, *N. T.* ἡ προσαγόρευσις, εως, *Lucian.*

Conſaluto, προσαγορεύω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ὐσπάζομαί τινα, *N. T.* imperatorem, προσαγορεύω τινὰ σίβασον, *Herodian.* honoribus auguſtalibus, τιμαῖς σιβασμίοις, *idem.*

Conſanguineus, a, um, ὁ ἢ ἡ συγγενὴς, ἐ⊙, *Dem.* οἰκεῖ⊙, ία, ίον, *Iſocr.* Conf. *Cognatus.*

Conſanguinitas, ἡ συγγένεια, ας, *Dem.* Conf. *Cognatio.*

Conſano, ὑγιάζω, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω, *Hippocr.*

Conſarcino, συσκυλάζω, *Dem.*

Conſarcio, σκαλεύω, *Plut.*

Conſaucio, συντιτρώσκω, *Plut.* aliquem, τιτρώσκω τινὰ, *Herodian.*

Conſceleratus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀνόσι⊙, ου, *Ælian.*

Conſcelero, μιαίνω, *Herodian.*

Conſcendo, ὄπβαίνω, navem, τῦ πλοίε, *Lucian.* ἐπὶ τῷ ναυὶ, *Thucyd.* currum, ὄπὶ τὸ ἅρμα, equum, ἵππυ, *Herodian.* ſuggeſtum, ἀναβαίνω ὄπὶ τὸ βῆμα, *Dem.* tribunal, ἀνέρχομαι ὄπὶ βῆμα, *Herodian.* feminam, ὄπβαίνω θηλέᾳ, *Æl.* ἀναβαίνω τινὰ, *id.* turres, ἀνίημι ὄπὶ σύργες, *id.*

Conſcenſio, ἡ ὄπβασις, εως, *Philo.*

Conſcientia, ἡ συνειδησις, εως, *Dem.* τὸ συνειδὸς, ότ⊙, *Dem.* nullius mali, τὸ συνειδέναι ἑαυτῷ μηδὲν, *id.* conſcientiam illæſam habere, συνείδησιν ἀπρόσκοπον ἔχειν, *N. T.*

Conſcindo, σύντεμνω, διαχίζω, aliquid, τί.

Conſciſco, συμψηφίζω, ομοψηφίζομαι, mihi ipſe mortem, ἀναίρω ἐμαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρω ἐμαυτὸν, *id.* διεργάζομαι ἐμαυτὸν, *Lucian.*

Conſcius, a, um, συνειδὼς, υῖα, ὸς, ſibi alicujus, ἑαυτῷ τι, *Plato.* σπρί τιν⊙, *Iſocr.* ſibi bene, ὁ ἢ ἡ εὐσυνείδητ⊙, *Baſil.* ſum mihi, σύνοιδα ἐμαυτῷ, *Plato.* alicujus rei, σύνοιδα ἔμαυτῷ τι, *Xenoph.* συνίσημί τι, *Dem.*

Conſcribo, συγγράφω, res geſtas, τὰς πράξεις, *Lucian.* epiſtolam, ὄπτολὴν, *Dem.* orationes ad aliquem, λόγες πρός τινα, *Iſocr.* milites, καταγράφω ςρατιώτας, *Polyb.*

Conſcriptio, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Ariſtid.*

Conſcriptus, a, um, συγγραμμέ⊙, ένη, ένον, conſcripti patres, συγγραμμένοι πατέρες, *Plut.*

Conſecratio, ἡ ἀνάθεσις, εως, *Athen.* ἡ ἁγιςεία, ας. *Iſocr.* ἡ καθίερωσις.

Conſecro, καθιδρύω, aliquid Deo, τὶ Θεῷ, *Plato.* καθοσιόω τι Θεῷ, *id.* aliquid alicui, ἱδρυσίω τί τινι, *Dem.* aliquem, i. e. inter Deos refero, ἐνθεσιάζω τινὰ, *Lucian.*

Conſectarium, τὸ σόρισμα, αυ⊙, *Philopon.*

Conſectarius, a, um, ἀκολυθητικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Conſectatio, ἡ ἀκολύθησις, εως, *Ariſtot.* i. e. perſecutio, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.*

Conſectio, ἡ διάπρησις, εως.

Conſector, aris, συνακολυθέω, aliquem, τινὶ, *Plato.* veritatem, θηράομαι τὴν ἀληθειαν, *Syneſ.* i. e. perſequor aliquem, διώκω τινὰ, *Xenoph.*

Conſecutio, ἡ ἀκολυθία, ας, *Philo.* verborum, ἡ συνθετικὴ, ας.

Conſeneſco, συγγηράσκω, *Iſocr.* συγκαταγηράσκω, *Laërt.* domus conſenuit, ἡ οἰκία γηρᾷ, *Æl.*

Conſenſio, vide ſequens *Conſenſus.*

Conſenſus, us, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.* ἡ ὁμοφροσυνὴ, ης, *id.* ἡ σύμβασις, εως, *id.* omnium conſenſu, ἐκ κοινῆς συγχωρήσεως, *Baſil.*

Conſentaneus, a, um, εἰκὼς, υῖα, ὸς, *Dem.* ἐοικὼς, υῖα, ὸς, *idem,* ſibi conſentaneus, ὁμολογύμεν⊙ ἑαυτῷ, *id.* alicui, ἀκόλυθός τινι, *id.* oratio antea dictis conſentanea, λόγ⊙ τοῖς πρότερον ῥηθεῖσιν ἀκόλυθ⊙, *idem,* rebus, ἀνάλογ⊙ τοῖς πράγμασι, *Ariſtot.* rationi, λόγον ἔχων, *Plato.* ὁ ἢ ἡ εὔλογ⊙, ου, *Dem.* τῷ λόγῳ ὑπόμεν⊙, *Plut.* conſentaneum eſt unum eſſe, ἀκολυθεῖ τὸ ἓν εἶ, *Ariſtot.*

Conſentiens, ὁ ἢ ἡ ὁμογνώμων, ον⊙, *Dem.* Conf. *Conſentio.*

Conſentio, ὁμονοέω, *Dem.* ὁμοφρονέω, *Iſocr.* ὁμογνωμονέω, *Xenoph.* alicui in aliquo, ὁμολογέω τινί τι, *Dem.* alicui, συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* omnes conſentiunt, hoc utile eſſe, παρὰ πάντων τῦτο χρήσιμον εἶ δοκιμάζεται, *Dem.* omnes conſentiunt, in juſtum eſſe, παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖ τῦτο δίκαιον εἶ, *id.*

Conſepio, συμφράτω.

Conſequens, τὸ ἑπόμενον, ου, Confer. *Conſequor.*

Conſequenter, ἑπομένως, his, ἀκολυθεῖ τέτοις, *Dioſc.*

Conſequentia, ἡ ἑπακολύθησις, εως, *Plut.* ἡ ἀκολυθία, ας, *Philo.*

Conſequor, ἀκολυθέω, aliquem, τινὶ, *Lucian.* μετά τιν⊙, *Dem.* intelligentia orationem, τῷ λόγῳ, *Plato.* i. e. obtineo, virtutem, τυγχάνω τῆ ἀρετῆς, *Dem.* juſta apud aliquem, τῷ δικαίων παρά τινι, *id.* maximum munus ab aliquo, μεγίςης δωρεᾶς παρά τιν⊙, *Iſocr.* gloriam. συντυγχάνω δόξῃ, *Demoſth.* & benevolentiam ab omnibus, κλέομαι δόξαν ἢ εὔνοιαν παρὰ πάντων, *id.* nomen eloquentis, ἐκφέρω δόξαν τῦ εὖ λέγειν, *Dem.* non conſequor res, ὄπτυγχάνω τῷ πραγμάτων, *idem.*

Conſero, φυτεύω, *Ariſtot.* manus cum aliquo, συμπλέκομαι πρός τινα, *Plut.*

Conſerte, συμπεπλεγμένως, συμπεπλεγμένῶς.

Conſerva, ἡ συνδέλη, ης.

Conſervatio, ἡ σωτήρησις, εως, *Naz.* ἡ σωτηρία, ας, *Ariſtot.*

Conſervator, ὁ σωτὴρ, ῆρ⊙, *Dem.* ὁ σωτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Conſervatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſan.*

Conſervitium, ἡ συνδελεία, ας.

Conſervo, φυλάτω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* τηρέω τι, *Dem.* aliquem, διαφυλάτω τινὰ, *Iſocr.* σάζω τινὰ, *id.* διασάζω τινὰ, *Iſocr.* patriam, τῷ πατρίδα, *Dem.* una opes, συνδιασάζω τῷ ὐσίαν, *id.* ab aliquo aliquem, ὑπασάζω τινὰ, *Dem.*

Conſervus, ὁ συνδέλ⊙, ου, *N. T.*

Conſeſſor, ὁ συνέδρ⊙, ου, alicujus, τινὸς, *Herodian.*

Conſeſſus, us, in primis judicum vel ſenatorum, τὸ συνέδριον, ου, *Dem.* primus, ſ. ſummus, ἡ πρωτοκαθεδρία, ας, *N. T.*

Conſideo, συγκαθέζομαι, συνεδρεύω, cum aliquo in vehiculo, τινὶ ἐν φορείῳ, *Herod.* a latere, παρακαθέζομαι, *Plut.*

Conſiderate, ἐσκεμμένως, *Dem.* i. e. prudenter, νενοχότως, *id.*

Conſideratio, ἡ ὄπνοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις, εως, *Plut.*

Conſiderator, ὁ σκεπτικὸς, ῦ.

Conſideratus, i. e. prudens. Vide *Prudens.*

Conſidero, ἐννοέω, *Demoſth.* aliquid & intueor, ἐνθυμέομαί τι ἢ ὁράω, *id.* mecum, λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* σκέπτομαί τι ἢ λογίζομαι παρ' ἐμαυτῷ, *id.* communem utilitatem, σκέπτομαι ὁ, τι κοινῇ συμφέρῃ, *id.* & indago aliquid, σκοπέω τι ἢ ζητέω, *id.* res, ut homines, διαρέω τὰ πράγματα, ὡς ἀνθρώπες, *id.*

Conſido, ὄπκαθίζομαι, *Ariſtoph.*

Conſignatio, ὁ σφραγισμὸς, ῦ, *Xenoph.*

Conſigno, σημαίνομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* κατασημαίνομαί τι, *id.* συσημαίνω, literas, τὰ γράμματα, *Dem.* teſtamentum, σφραγίζομαι διαθήκλω, *id.*

Conſiliarius, ὁ σύμβυλ⊙, ου, *Demoſth.* ὁ συμβυλεύων, ονντ⊙, *id.* ὁ βυλευτὴς, *Lucian.* fio alicui, γίγνομαί τινι, *Iſocr.*

Conſiliator, idem quod *Conſiliarius.*

Conſilio, συμπάθω, *Lucian.*

Conſilium, ἡ βυλὴ, ῆς, *Dem.* τὸ βέλτυμα, αυ⊙, *id.* i. e. conſultatio, ἡ βύλησις, εως, *Dem.* ἡ συμβυλὴ, ῆς, *id.* ἡ συμβυλία, ας, *Iſocr.* rectum, ſ. bonum, ἡ εὐβυλία, ας, *id.* datum, τὸ συμβυλεύθεν, ίτ⊙, *id.* rectiſſimum, ſ. ſapientiſſimum, καθ' ὑπερβολὴν ὀρθῶς βυλεύθεν, *Dem.* agito, βυλεύομαι, de re aliqua, περί τιν⊙, *Lyſ.* do, συμβυλεύω, alicui de aliqua re, τινὶ περί τι⊙, *Xenoph.* futile do & perniciosum, φαῦλόν τι ἢ ἀσύμφορον συμβυλεύω, *Dem.*

communico

Digitized by Google

communico cum aliquo, κοινολογίομαί τινὶ, id. promo de præsente vitæ ratione, ἐκφέρω τῷ παρόντ@ βίῳ συμζυλλω, Isocr. aberro in dando consilio, διαμαρτάνομαι τ῀ συμζυλῆς, Dem. consilio alicujus utor, συμζυλεύομαί τινὶ, Isocr. adhibeo aliquem in consilium, ποιέω τινὰ σύμζυλον, idem, συμζυλεύομαί τινι ὑπὲρ τιν@, id. παραλαμζάνω τινὰ σύμζυλον εἴς τι. Aristot. sanctius ineo consilium de aliqua re, ὁσιώτερον βεζυλεύομαι περί τιν@, idem, nullo inferior sum consiliis, οὐδενὸς ὕστερον δυνάμει βεζυλεύειν, idem, consilii inopia, ἡ ἀζυλία, ας, id.

Consimilis, e, ὁμοι@, οία, οιον, alicui, τινι, Xenoph. ὁ κ῀ ἡ ἀντίστροφ@, ε, Dem.

Consimiliter, παραπλησίως, Dem.

Consistentia, ἡ σύστασις, εως, Plato.

Consisto, συνίσαμαι, Aristot. in muro, ἐπίστημι τ῀ τείχ῀, Herod. Conf. Consto.

Consistorium, τὸ βεζυλευτήριον, υ, Plut. τὸ συνέδριον, υ, Dem.

Consitio, ἡ φυτεία, ας, Put. ἡ φύτευσις, εως, Aristot.

Consitus, a, um, συμφυτευμέν@, ένη, ένον, Aristot.

Consobrina, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, Dem.

Consobrinitas, ἡ ἀνεψιότης, ητ@, Dem.

Consobrinus, ὁ ἀνεψι@, ῦ, Dem.

Consocer, ὁ ὁμοπένθερ@, ε.

Consociatim, συνδυασικῶς.

Consociatio, ἡ κοινωνία, ας, Aristot.

Consocio, συνδυάζω, Ælian. i. e. nuptui do, συνοικίζω, aliquam alicui, τινὰ τινι, Isocr. arma, συμμαχέω, Dem. sorte, Συγκληρόω, Basil.

Consolabilis, e, παραμυθικὸς, ὴ, ὸν, Aristot.

Consolatio, ἡ παράκλησις, εως, N. T. ἡ παραμυθία, ας, Synes. ἡ παρηγορία, ας, Plutarch.

Consolator, ὁ παράκλητ@, υ, N. T. ὁ παραμυθητὴς, οῦ, Hesychius, ὁ παρακλήτωρ, ορος, LXX. ὁ παρήγορος.

Consolatorius, a, um, παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, Aristot. παρακλητικὸς, ὴ, ὸν, παρηγορικὸς, ὴ, ὸν, Gal.

Consolor, παραμυθέομαι, aliquem, τινα, Æschin. παρηγορέω, aliqua re, τινὶ, Herodian. in omni adflictione, παρακαλέω τινα ἐν πάσῃ θλίψ, N. T. eo animum, quod alii similia patiuntur, παραμυθίαν ἔχω τὸ ἄλλες τὰ ὅμοια παθεῖν, Lucian. luctum mecum alicujus gloria, παραψυχὴ τ῀ πένθ῀ ἔχω τὸ εὐκλεὲς τιν@, Dem.

Consonans, ὁ συνηχῶν, οῦντ@, Philo. ὁ κ῀ ἡ σύμφων@, ε, Aristot.

Consonantia, ἡ συμφωνία, ας, Plato.

Consono, συνηχέω, Philo. συμφωνέω, Aristot. i. e. consentio. Vide Consentio.

Consonus, a, um, idem quod Consonans; i. e. conveniens, καθήκων, ουσα, ον, Dem. προσήκων, ουσα, ον, id.

Consopio, κατακοιμάω, Plut. litem, ἐκλύω ἔριν, Dem. consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.

Consors, κοινωνὸς, ὁ, ὴ, ὸν, alicujus rei, τινὸς, Xenoph. ὁ κ῀ ἡ συγκοινων@, ε, N. T. ὁ κ῀ ἡ συγκληρ@, ε, Plut. consortem facio aliquem alicui, συγκληρόω τινά τινι, Æschin.

Consortium, ἡ κοινωνία, ας, alicujus cum aliquo, τινὶ προς τινα, Plato. commune & æquale juris, κοινὴ κ῀ ἴση μετουσία τ῀ δικαίων, Dem. i. e. amicitia, ἡ ἑταιρία, ας, Isocr. ἡ ἑταιρεία, ας, id.

Conspectus, a, um, ὁ κ῀ ἡ φιλόλεπτ@, ε, Demosth.

Consp ectus, us, ἡ ὄψις, εως, Plut. ἡ σωπὴ, εως, Polyb. in conspectu, ἐν ὄψ῀, Plut. ἐνώπιον, idem, κατενώπιον, N. T. in conspectum venio, ὑποφαίνομαι, Herodian. alicujus, ἔρχομαι εἰς ὀφθαλμὸς τιν@, Ælian. ἐμφανὴς γίνεσθαί τινι, id.

Conspergo, διασπάσω, Galen. aliquid aliqua re, καταπάσω τι τινι, Al. Aphrod. sale, περισπάσω ἁλῶν τι, Galen. aliquem scobe aurea, ὑπάσω τινὶ ῥινημα χρυσῦ, Herodian.

Conspersus, a, um, πασ@, ὴ, ὸν, Athen.

Conspicillo, onis, ὁ κατόπτης, Herodot.

Conspicio, συνόπτομαι, aliquid, τὶ, Xenoph. συνοράω τι, Polyb. ὁράω εἴς τι, Xenoph.

Conspicor, idem quod antecedens Conspicio.

Conspicuus, a, um, ὁ κ῀ ἡ φαν@πτ@, ὸν, Dem. ὁ κ῀ ἡ παράσημος, fio ignavia, φανερὸς γίγνομαι διὰ τ῀ κακίαν, id.

Conspiratio, ἡ σύμπνοια, ας, Herodian. i. e. conjuratio, ἡ σύστασις, εως, Dem. inire conspirationem, ποιεῖν συνωμοσίαν, Herodian.

Conspiratus, ὁ συνεράνιστ@, ε, cum aliquo, τινὶ, Plut. in aliquid, ὁ συνωμότης τινὸς, Herodian.

Conspiro, συμπνέω, Dem. i. e. consentio, vide Consentio; i. e. conjuro cum aliquo, συνίσαμαι μετά τιν@, Dem. adversus aliquem, συνόμνυμι ἐπί τινα, id.

Conspissо, πυκνόω, aliquid, τί. Plut.

Conspuo, καταπτύω, aliquem, τινὸς, Dem. ἐμπτύω τινὶ, Æl. προσπτύω.

Conspurco, μιαίνω, aliquid aliqua re, τινι, Herodian. μολύνω τι, Isocr.

Consputo, idem quod Conspuo.

Constabilio, βεζαιόω, aliquid sævitia, τὶ δι' ὠμότητ@, Herodian. ἐμβεζαιόω τι, Plut.

Constans, βέζαι@, αία, αιον, Dem. inimicitia, ἔχθρα. ας, id. ὁ κ῀ ἡ σύγαθὴς, ὁ@, Aristot. constantiores e senatu, σύγαθέστεροι τ῀ συγκλήτ῀, Herodian. constanti vultu sum, ὁμοίαν ἐν πᾶσι πρόσωπον ἔχα, Ælian.

Constanter, βεζαίως, colere pacem, ἄγειν εἰρήνην, Isocr. σύγαθῶς, Herodian. ἀμεταπτώτως, Isocr. ἐμμενῶς.

Constantia, ἡ σύγαθεια, ας, Plut. honoris & donorum, βεζαιότης τιμῆς κ῀ δωρεῶν, Dem. animi, ἡ ἀταραξία, ας, Herodian.

Constat, φανερόν ἐστιν, omnibus, πᾶσι, Isocr. πρόδηλον ἐστι, Dem. ἐγνωσμένον ἐστὶ, Herodian. non constat, ἐν ἀφανεῖ κεῖ῀, Thucyd. i. e. emitur, ἀγοράζε῀, eodem pretio, ἴσης τιμῆς.

Consternatio, ἡ κατάπληξις, εως, Thuc. ἐμπληξία, ας, Æschin. ἡ ἔκπληξις.

Consternatus, a, um, ὁ κ῀ ἡ ἐμπλακ@, ε, Plut. aliquo, ἐμπεπλεγμέν@, ένη, ένον, πρός τι, id.

Consterno, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, Herodian. ταράττω τινὰ, Dem. διαταράττω τινὰ, Plut. ἐκταράττω τινὰ, id. i. e. complano, καταγορίω τι, Philo, καταρρώνυμί τι, Galen.

Constipo, ἐπισάττω, aliquid, τὶ, Aristot. κατασάττω τι, Theophr. καταπυκνόω, Plut.

Constituo, καθίσημι, alium in locum alicujus, ἄλλο ἀντὶ τιν@, Xenoph. tyrannos in urbibus, τυράννες ἐν πόλεσι, Dem. aliquid circa aliquid, καθίσαμαί τι περί τι, Thuc. urbem deserendam esse, προαιρέομαι τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν, Dem. apud animum, προαιρέομαι τ῀ γνώμ῀, id. & decerno de aliqua re, γιγνώσκω κ῀ ψηφίζομαι περί τιν@, id. constitui scribere, ἐκλόγιμον γράφειν, Isocr. facere, προκλόμην ποιεῖσθαι id dicere, ἐπιχείρησα λέγειν, idem. rationem habere, δίδακταί μοι φροντίζειν, Plato, opem ferre, διδομένον ἐστί μοι βοηθεῖν, idem.

Constitutio, ἡ κατάστασις, εως, alicujus rei aliquo, τινος εἰς τι, Gal. reipublicæ, τ῀ πολιτείας, Aristot. naturalis, κατάστημα τὸ κ῀ φύσιν, Dioſc. serena cœli, κατάστημα αἰθρίου, id. corporis, ἡ ἕξις, εως, Aristot. bona, ἡ εὐεξία, ας, id. mala, ἡ κακεξία, ας, Plut. i. e. edictum, τὸ διάταγμα, ατ@, id.

Constitutus, a, um, τακτὸς, ὴ, ὸν, Plato. constitutum tempus, τεταγμέν@, εἰρημέν@, διωρισμέν@, διηγορευμέν@, τακτὸς χρόνος, Dem. Isocr. constituta dies, hora, τεταγμένη, &c. ἡμέρα, ὥρα, id. constituto tempore, ἐν τεταγμένῳ χρόνῳ, Dem.

Consto, ἑστήκα, ex aliquo, ἐκ τιν@, Xen. i. e. non moveor, tranquillus sum, εὐσταθέω, constat mare, εὐσταθεῖ τὸ πέλαγ@, Lucian. mihi, i. e. ejusdem sententiæ sum, ἀμετακινήτως ἔχω, Isocr. τὸ Constat videsis suo loco.

Constrator, ὁ στρώτης, ε, Athen.

Constrepo, ψοφέω, Plut.

Constrictio, ἡ σύψις, εως, Gal.

Constrictivus, a, um, συστικὸς, ὴ, ὸν, Dioſc.

Constringo, Σφίγγω, aliquid, τὶ, Philo, περισφίγγω, Dioſc. συσφίγγω, Athen. σύρω, Gal. συρίλλω τι, Isocr. aureis fibulis, ἀναπάσεσι χρυσῖς ἐπισφίγγω, Ælian. πτεροὺς χρυσαῖς καταλαμζάνω τι, id. constringor necessitate, κεῖμαι εἰς ἀνάγκλω, Eurip.

Constructio, ἡ σωλαξις, εως, Dem. ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νεὼς, Athen. orationis, λόγε, Dion. Hal.

Construo, κατασκευάζω, turres, πύργες, Herodian. ut Grammatici, σωτάττω, pontem, ζεύγνυμι γέφυραν, Herodian. murum lapide quadrato, ποιῶ τεῖχ@ λίθε εἰς τετράγωνον εἰργασμένε, id.

Constuprator, ὁ μοιχεύων, ὐντ@, Plato.

Constupro, μοιχεύω, uxorem alicujus, γυναῖκά τιν@, Plato.

Consubstantialis, e, ὁ κ῀ ὁμούσι@, ε.

Consuefacio, συνηθίζω, ad faciendum aliquid, ποιεῖν τι, Æschin. aliquem ad serviendum, προσεθίζω τινὰ δραπέτευειν, Xenoph. ad ferendum æerem hibernum, ἐνεθίζω τ῀ ἀέρι χειμερίῳ, Herodian.

Consuefactio, ὁ συνηθισμὸς, ε, Ammon.

Consuesco, ἐθίζομαι, facere aliquid, ποιεῖν τι, Xenoph. alicujus, τινὸς, Plato, i. e. rem veneream habeo cum aliqua, Συγγίνομαι τινι, id. consuevi imperare, εἴωθα ἄρχειν, Dem. calumniari, εἴθισμαι Συκοφαντεῖν, idem.

Consuetudo, τὸ ἔθ@, εος, est mihi, καθίσταμαι ἐμοὶ, Isocr. bonorum studiorum, συνήθεια χρησῶν ἐπιτηδευμάτων, Dem. melior, βέλτιον ἔθ@, id. insolescit, γίνεται ἔθ@, id. consuetudinem introducere, εἰσάγειν ἔθος, id. facere aliquid propter consuetudinem, ποιεῖν τι τῷ ἔθει ἕνεκα, id. a consuetudine desistere, παύεσθαι τῷ ἔθει, id. in consuetudine esse positum, ἐν ἔθ῀ εἶν῀, Thuc. ex consuetudine, κατὰ τὸ ἔθ@, Aristot. i. e. conversatio, ἡ οἰκειότης, ητ@, Dem. ἡ διατριβὴ, ῆς, Isocr. alicujus cum aliquibus, ἡ συνήθεια τινος πρός τινας, Isocr. ἡ ὁμιλία τινος πρός τινας, Dem. consuetudinem habeo cum aliquo, πλησιάζω τινὶ, id. consuetudine alicujus utor, συνδιατρίζω τινὶ, id.

Consuetus, a, um, ὁ κ῀ ἡ ἐθὰς, ὰδ@, Thuc. ἐθισθὲς, ἐῖσα, ὸν, Plut. facere, ὁ κ῀ ἡ συνηθὴς ποιεῖν, id. consuetus morbus, συνηθὲς νόσ@, id.

Consul, ὁ ὕπατ@, υ, Dion. Hal. sum, ὑπατεύω, Herodian. ὕπατον ἀρχὴν τελέω, idem.

Consularis, e, ὑπατικὸς, ὴ, ὸν, consulare munus, ὑπατικὴ πρᾶξις, Herodi. vir, ὁ ὑπατευθεὶς, ὁτ@, id. ὁ ὑπατεύσας, ἀντ@, id. ὁ ἀπὸ ὑπατείας, id.

Consulatus, us, ἡ ὑπατεία, ας, Plut. consulatus honor, ἡ τ῀ ὑπατείας τιμὴ, Herodian.

Consulo, i. e. consilium do, συμζυλεύω, aliquid alicui ex benevolentia, δι' εὐνοίαν τε Συμζυλεύω τινὶ, Isocr. in commune cum aliquo, βεζυλεύομαι κοινῇ μετά τιν@, Dem. recte de aliqua re, βεζυλεύομαι ὀρθῶς περί τινος, Isocr. mihi ipse male, βεζυλεύομαι κακῶς ἐμαυτῷ, Dem. æqui bonique aliquid, εὐγνωμόνως φέρω τι, Lucian. pete consilium, συμζυλεύομαι τινι ὑπὲρ τιν@, Isocr. προσανατίθεμαί τινι περί τιν@, Dicd. Sicul. commodis alicujus, Σκοπῶ τὸ Συμφέρον τινὸς, Aristot. commodis meis, Σκέπτομαι τὰ ἐμαυτ῀ Συμφέροντα, Plato. ζητῶ τὸ ἐμοὶ ἀγαθὸν, Aristot.

Consultatio, ἡ βέλευσις, εως, Aristot. ἡ συμζυλία, ας, Dem. Conf. Consilium.

Digitized by Google

Consulto, as, vide *Consulo.*
Consultò, ἐξαπατᾶν, *Dem.*
injuriosus, ὁ κακοποιὸς ὑβριστὴς, *id.* pecco, ἐκ προνοίας, ἑκουσίως, καὶ προαιρέσεως, ἑκουσίως ἁμαρτάνω, *id.* & *Isocr.*
Consultor, ὁ συμβουλεύομενος, ου, *Dem.* alicujus rei, ὁ σύμβουλός τινος. *Herodian.*
Consultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Thuc.* τὸ συμβουλευθὲν, *Dem.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* τὸ συμβούλευμα, ατος, *Xenoph.*
Consultus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐβουλος, ου, *Isocr.*
Consummatio, ἡ τελείωσις, εως, *Aristot.* ſæculi, ἡ σωτήρια τοῦ αἰῶνος, *N. T.*
Consummator, ὁ τελειωτὴς, οῦ, *N. T.*
Conſummatus, a, um, τέλειος, εία, ειον, *Dem.* vir, ἀνὴρ ὑποτετελεσμένος, *Xenoph.*
Conſummo, ὑποτελέω, *Plato.* συντελία, *Herodian.*
Conſumo, δαπανάω, multa in amices, πολλὰ εἰς φίλους, *Xenoph.* opes ſuas, τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Dem.* in aliquid, ἀναλίσκω τὸν χρόνον εἴς τι, *Plato.* in itineribus, διατρίβω χρόνον ἐν ταῖς ὁδοῖς, *Xenoph.* in aliqua re, ἐπί τι, *Isocr.* ἐπί τινι, *idem*, κατά τι, *Dem.* diem dicendo, κατατρίβω ἡμέραν δημηγορῶν, *idem*, una memoriam, συναλίσκω μνήμην, *Herodian.* λυμαίνω, ignis conſumit civitatem, πῦρ λυμαίνεται τὴν πόλιν, *idem*, τυχόν, Græci ſeditioſi Græciam conſumſiere, Ἕλληνες στασιάζοντες ἐτύγχανον τὴν Ἑλλάδα, *id.*
Conſumptio, ἡ ἀνάλωσις, εως, roboris, ἰσχύος, *Lucian.*
Conſumptivus, a, um, ἀναλωτικὸς, ὴ, ὸν, *Naz.*
Conſumptor, ὁ ἀναλωτὴς, οῦ, *Plato.* ὁ φιλαναλωτὴς, οῦ, *id.*
Confuo, ὑποῤῥάπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* καταῤῥάπτω τι, *Dioſc.* συῤῥάπτω τι, *Ælian.*
Conſurgo, συνανίσταμι.
Conſurrectio, ἡ συνανάστασις, εως.
Conſuſurro, διαψιθυρίζω, cum aliquo, πρός τινα, *Lucian.*
Contabefacio, μαραίνω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Contabeſco, μαραίνομαι, *Aristot.* συντήκομαι.
Contabulatio, ἡ σανίδωσις, εως.
Contabulo, σανίδω, aliquid, τί.
Contactus, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ἅπαφὴ, ῆς, *Plato.*
Contagio, ἡ ἀνάχρασις, εως, *Plut.* aëris, ἡ φθορὰ ἀέρος, *Herodian.*
Contaminate, μιαρῶς.
Contaminatio, ὁ μιασμὸς, οῦ, τὸ ἀλίσγημα, ατος, *N. T.*
Contamipatus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, ſanguine, αἵματι.
Contamino, μιαίνω, manus cæde, τὰς χεῖρας φόνῳ, *Lucian.* aliqua re, μολύνω τινὶ, *N. T.* ἀλισγέω τινὶ, LXX.
Contechndr, τιχνίζω, *Galen.*
Contego, συγκρύπτω, & obvelo peccata, καὶ συσκιάζω τὰς ἁμαρτίας, *Dem.* aliquid, ὑπακαλύπτω τι, *Lucian.*
Contemero, idem quod *Contamino.*
Contemnendus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Dem.* βραχέος ἄξιος, *Plato.*
Contemno, καταφρονέω, monitores, συμβουλεύοντας, *Dem.* virtutem, ὀλιγωρέω τῆς ἀρετῆς, *Isocr.* aliquem, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato.* aliquid, παρ' ἐλάττον ποιοῦμαι τι, *Isocr.* ἐν μηδενὶ λόγῳ τίθεμαι τι, *Plut.* ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ὑπερορᾶω τι, *Isocr.*
Contemplatio, ἡ θεώρησις, εως, ἡ θεωρία, ας, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *Herodian.*
Contemplativus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Contemplator, ὁ θεωρὸς, οῦ, *Plato.*
Contemplor, θεωρέω, aliquid, τί, *Plato.* σκέπτομαί τι, *Isocr.* ἀποσκοπέω εἴς τι, *Lucian.*
Contemporaneus, ὁ συγχρονὸς τινι.
Contemptibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐκαταφρόνητος, ου, *Lucian.*
Contemptim, καταφρονητικῶς, *Xen.* καταπεφρονηκότως, *Dem.*
Contemptio, vide *Contemptus.*
Contemptor, ὁ καταφρονητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ καταφρονῶν, οῦντος, *Dem.* ὁ ὑπερόπλης, ου, *Thuc.* ὁ καταφρονητικὸς, οῦ, *Aristot.*
Contemptrix, ἡ καταφρονοῦσα, ης, ἡ ὑπερόπλις, ιδος, ἡ φαυλίστρια, ας, LXX.
Contemptus, us, ἡ καταφρόνησις, εως, *Thuc.* ἡ ὑπεροψία, ας, *Chryſ.* τὸ καταφρόνημα, ατος, *Thuc.* conremptui habeo aliquid, ἐκ ὀλίγου ποιοῦμαί τι, *Isocr.* ἐν ὀλιγωρίᾳ ποιοῦμαί τι, *Thuc.* in contemptum venio, εἰς ἀπελεγμὸν ἔρχομαι, *N. T.*
Contemptus, a, um, καταπεφρονημένος, ένη, ένον, *Dem.* καταφρονούμενος, ένη, ένον, *Isocr.*
Contendo, Συντείνω, proprie de arcu, i. e. certo cum aliquo, ἀμφισβητέω τινὶ, *Isocr.* ob aliquid, ἀμιλλάομαί τινι περί τινος, *idem*, διαγωνίζομαί τινι τι, *Xenoph.* φιλονεικέω πρός τινα περί τινος, *Herodian.* ἐρίζω τινὶ περί τινος, *Isocr.* verbis, λογομαχέω, *Dion. Areop.* jure, δικαιολογέω, *Lucian.* i. e. iter inſtituo aliquo, σίλλομαι εἴς τι, *Herodot.* i. e. comparo, vide *Comparo.*
Contenebreſcit, Συσκοτάζει, *Xenoph.*
Contenebro, Συσκοτάζω, *Dem.* ὀπτικοτέω, *Dioſc.*
Contente, Συντόνως, *Lucian.* Συντεταμένως, *Plato.*
Contentio, ἡ Σύστασις, εως, nervorum, νεύρων, *Dioſc.* non interruptus tenor alicujus, ἡ συντονία τινὸς, *Aristot.* i. e. ſtudium, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* i. e. certamen, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xenoph.* contentiones inter aliquos excito, φιλονεικίας, ſ. ἔριδάς τισιν ἐμβάλλων *idem*, propter aliquam rem in contentionem venio, εἰς φιλονεικίαν καθίσταμαι περί τινος, *Isocr.* contentionis ſtudio flagro, φιλονεικίᾳ, *Philo.* eſt mihi contentio cum aliquo, ἔστι μοι ἀγὼν πρός τινα, *Dem.*
Contentioſe, φιλονείκως, *Xenoph.* ἐριστικῶς.
Contentioſus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φιλόδικος, ου, *id.*
Contentus, a, um, ὁ καὶ ἡ σώφρων, ου, ſtudium, Σπουδὴ, *Herodian.* ſua ſorte, ὁ καὶ ἡ αὐτάρκης, ους, *Dem.* paucis, ὁ καὶ ἡ ὀλιγαρκὴς, ους, ſum aliqua re, ἀγαπάω ἔν τινι, *Isocr.* τινὶ, *id.* τὶ, *Dem.* ἀγαπητῶς ἔχω τί, *Herodian.* donis, χαίρω δώροις ταῖς δωρεαῖς, *Isocr.* præſentibus, χαίρω τοῖς παροῦσι, vel τοῖς παρεῦσι, *id.* his, ταῦτα ἀρκεῖ μοι, *id.* ὑπόχρη μοι ταῦτα, *Dem.*
Conterebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Conterminus, a, um, vide *Confinis, e.*
Contero, σωτρίβω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* tempus, διατρίβω χρόνον, *id.*
Conterranea, ἡ πατριώτις, ιδος, *Lucian.*
Conterraneus, a, um, ὁ πατριώτης, ου, *Plato.*
Conterreo, φοβέω, *Thuc.*
Conteſtatio, ἡ διαμαρτυρία, ας, *Dem.* litis, ἔνστασις δίκης.
Conteſtor, διαμαρτύρομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* Deos, ἱκετεύω θεούς, *Xen.* litem, διαμαρτυρίαι, *id.*
Contexo, συνυφαίνω, aliquid, τὶ, *Philo.*
Contexte, συνυφασμένως, συμπλεκικῶς, καὶ συνυφῶ.
Contextio, ἡ συνυφὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, us, ἡ συνύφανσις, εως, ἡ συμπλοκὴ, ῆς, *Plato.*
Contextus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνυφὴς, ους, *Aristot.*
Conticeo, κατασιγάω, *Plato.*
Conticeſco, κατασιγάω, *Plato.* κατασιωπάω, *Lucian.* ὑποσιωπάω, *Plut.* conticeſcere facio, κατασιγάζω, aliquem manu, τινὰ τῇ χειρὶ βύσματι, *Herodian.*
Conticinium, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Plut.* noctis, ἡ μεσονυκτία, ας, ἡ μεσὴ νύξ.
Contignatio, ἡ δόκωσις, εως, *Heſych.* ἡ ξύλωσις, εως, *Thucyd.* ἡ ὀροφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ ὄρεφωμα, *Athen.* tertia, τὸ τρίζυγον, ου, *N. T.*
Contigno, ξυλόω, LXX. domum trabibus quadrangularibus, ὀροφόω οἰκίαν δοκοῖς τετραγώνοις, *Lucian.*
Contiguus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσεχὴς, ους, *Strabo*, loco, ὁ καὶ ἡ πλησιόχωρος, ου, *Philo.*
Continens, i. e. comprehendens, συνέχων, ουσα, ον, *Arist.* πεῖχων, ουσα, ον, *Artemid.* i. e. continuus, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ους, *id.* i. e. temperans, ὁ καὶ ἡ ἐγκρατὴς, ους, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ σώφρων, ονος, *Dem.* terra, ἡ ἤπειρος, ου, *id.* τὰ μεσόγεια, ων, *id.* i. e. temperans ſum, ἐγκρατεύω, *Plut.*
Continenter, i. e. ſine intermiſſione, συνεχῶς, *Thuc.* i. e. temperanter, σωφρόνως, *Isocr.*
Continentia, ἡ ἐγκράτεια, ας, *Xenoph.* ἡ σωφροσύνη, ης, *Dem.*
Contineo, συνέχω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. moderor, καταχάλλω, aliquem, τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τῆς γλώττης, *Plut.* me domi, διατρίβω οἴκοι, *Herodian.* intra me πεῖχω, *Artem.* ἐμπεῖχω, *Ariſtot.*
Contingo, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* ἐφάπτομαί τινος, *id.* aliquem propinquitate, ἀγχιστῶς τινός εἰμι, *Lucian.* i. e. accido, τυγχάνω, *Dem.* συμβαίνω, *id.* contingit, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Continuatio, ἡ συνέχεια, ας, *Dem.*
Continue, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως.
Continuitas, idem quod *Continuatio.*
Continuo, i. e. ſtatim, παραυτίκα, *Dem.* ἐξαίφνης, *ib.* ἀφνω, *id.* εὐθὺς, *Herodian.*
Continuo, διατελέω ποιῶν τι, *Plut.* συνείρω, *Lucian.* iter, ἕξομαι ὁδὸν, *Herodian.*
Continuus, a, um, ὁ καὶ ἡ συνεχὴς, ους, διηνεκὴς, bellum continuum & longum, πόλεμος συνεχὴς καὶ μακρὸς, *Dem.*
Contollo, συναίρω, *Ariſtot.*
Contor, i. e. quæro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid ex aliquo, ὀπτίζητέω τι παρά τινος, *Ariſtot.*
Contorqueo, συστρέφω, aliquid, τὶ, *Plato*, στρεβλόω, *Dem.*
Contorſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem. Phal.* ἡ περιαγωγὴ.
Contorte, συνεστραμμένως, *Ariſtot.*
Contortor, ὁ συστρέφων, οντος, *Dem.*
Contra, παρὰ, *cum Accuſ.* contra leges, παρὰ νόμους, *Herodian.* contra naturam, παρὰ φύσιν, contra jusjurandum, παρὰ ὅρκον, contra jus & omnem æquitatem, παρὰ ταῦτα τὰ δικαία, *Dem.* contra quam decet, παρὰ τὸ προσῆκον. Πρὸς *cum Accuſ.* contra ſtimulum calcitro, πρὸς κέντρα λακτίζω, *N. T.* *cum Genit.* contra inimicum fero ſuffragium, πρὸς ἐχθρὸς ὑπὲρ τοῦ ψήφου, *Dion. Halic.* i. e. e regione, ἐναντίον, *Thuc.* i. e. viciſſim, ἀνὰ μέρος, *Dem.*
Contractio, ἡ συναλοὴ, ῆς, labiorum, χειλέων, *Dioſc.* ἡ συσταλὴ, ῆς, *Damaſc.* ἡ συναίρεσις, εως, *Naz.*
Contractus, us, i. e. pactio, commercium, τὸ συμβόλαιον, ου, *Dem.* τὸ συναλλαγμα, ατος, *id.* facere contractum, ποιεῖσθαι συμβόλαιον, *id.* inire contractum, ποιεῖσθαι συναλλαγμα, *id.* æquus in contractibus, ὑπιεικὴς περὶ τὰ συμβόλαια, *id.* δίκαιος ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.* violare contractum, ἀδικεῖν περὶ τὰ συμβόλαια, *Dem.* violare fidem contractuum, ἄπιστα ποιεῖν τὰ συμβόλαια, *id.* fallere in contractibus, ἐξαπατᾶν ἐν τοῖς συμβολαίοις, *Isocr.*
Contradico, ἀντιλέγω, iis, quæ dicta ſunt, τοῖς εἰρημένοις, *Isocr.* ἀντρεῖν τοῖς εἰρημένοις, *id.* aperte alicui, φανερῶς ἀντιλέγω τινι, *Dem.* maxime omnium alicui, μάλιστα πάντων ἀνθρώπων ἀντιπεῖν τινι, *id.*
Contradictio, ἡ ἀντιλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀντίῤῥησις, & convitium, ἀντιλογία καὶ λοιδορία, *id.* ἡ ἐναντίωσις, εως, oratio referta contradictionibus, λόγος μεστὸς πολλῶν ἐναντιώσεων. *Isocr.*
Contradictor, ὁ ἀντιλέγων, οντος, *Dem.* ὁ ἀντιδικος, ου, *id.*

Digitized by Google

Contradictorius, a, um, ἀντιλογικὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Contradictum, τὸ ἀντιλεγόμενον, υ, *Ariſtot.*
Contraho, συναιρέω, *Thuc.* aliquos intra muros, συσίλλω τινὰς εἰς τὰ τείχη, *Plut.* frontem, ἀνασπάω τὸ μέτωπον, *Dioſc.* æs alienum, δανίζομαι, *Dem.* matrimonium, γαμέω, *id.* i. e. paciſcor de aliquo, συντίθεμαί τι πρός τινα, *Xen.*
Contraliceor, ἀνταωνέομαι, *Lyſias.*
Contrapono, ἀντιτίθημι, *Plut.*
Contrapoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, *Naz.*
Contrapoſitus, a, um, ὁ ἡ ἀντίθετος, υ, *Naz.*
Contrarie, ἐναντίως, *Dem.* ὑπεναντίως, *id.*
Contrarietas, τὸ ἐναντίωμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐναντίωσις, εως, *id.* ἡ ὑπεναντίασις, εως, *idem.*
Contrarius, a, um, ἐναντίος, ία, ίον, *Dem.* dico contraria actionibus, λέγω ἐναντία τοῖς πεπραγμένοις; *id.* facio contraria cæteris cunctis, ποιῶ τὰ ἐναντία τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἀνθρώποις, *id.* aliquibus, ὑπεναντία τισὶ πράττω, *id.* contrarium exitum habeo προχαρίσω εἰς τὸ ἐναντίον, *Chryſ.* e contrario, ἀντικειμένως, *Ariſtot.*
Contraſto, ἀνθίσαμαι, omnibus, πρὸς ἅπαντας, *Thuc.*
Contravenio, ἀπαντάω. Conf. *Occurro.*
Contrectabilis, e, ψηλαφώμενος, ένη, ενον, *N. T.*
Contrectatio, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ προσαφὴ, ῆς, *Dioſc.* ἡ ψηλάφησις, εως, *Plut.* τὸ ψηλάφημα, ατος, *Polyb.*
Contrecto, ψηλαφάω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐπιψηλαφάω, τι, *Plato*, παραφύω, *Hippocr.*
Contremiſco, τρέμω, *Dem.* τρομέω.
Contremo, τρέμω, *Dem.*
Contribulis, ὁ συμφυλέτης, υ, *Iſocr.* ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Contribuo, συμπεισφέρω, *Dem.* multa in bellum, πολλὰ συντελέω εἰς πόλεμον, *id.* multum, πολλὰς εἰσφορὰς εἰσφέρω, *id.* ultro pecuniam, ἑκὼν εἰσφέρω τὰ χρήματα, *id.* duodecimam, quinquageſimam partem, δωδεκάτην, πεντηκοστὴν εἰσφέρω, *id.*
Contributio, ἡ εἰσφορὰ, ας, pecuniarum, χρημάτων, *Iſocr.* ὁ ἔρανος, υ, *Dem.* obnoxium facere aliquem contributionibus, ἄγειν τινὰ εἰς συντέλειαν, *id.* συνάγειν εἰς συντέλειαν τινα, *id.*
Contributor, ὁ συντελὴς, έος, *Dem.*
Contriſto, λυπέω, aliquem multum, τινὰ πολλὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω, *Iſocr.*
Contritio, ἡ σώτριψις, εως, *Naz.* ἡ σώτριβὴ, ῆς, LXX. το σωτρίμμα, ατος, *N. T.*
Contritor, ὁ συντρίζων, ουτος, *Xenoph.*
Controverſa, τὰ ἀντιλεγόμενα, ων, *Dem.*
Controverſia, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Iſocr.* τὸ ἀμφισβητημα, ατος, ἡ ἀντιλογία, ας, LXX. controverſiam dirimere, διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, *Iſocr.* ſine controverſia, ἀναμφισβήτητος, citra controverſiam imperium alicujus tenere, ἀναμφισβήτητος κύριον εἶναί τινος, *Dem.* controverſia cum aliquo, ἡ διαφορὰ πρός τινα, *id.* eſt mihi controverſia cum aliquo, ἔστι μοι διαφορὰ πρός τινα, *id.* controverſias diſcepto, ἀγωνίζομαι περὶ τῶν ἀμφισβητησίμων, *Iſocr.* teſtes producere de rebus controverſis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, *Dem.* in judicium venire de rebus controverſis, κρίνεσθαι περὶ τῶν ἀντιλεγομένων, *id.*
Controverſor, ἀμφισβητέω, de re aliqua, περί τινος, *Plato*, τινὶ, *Ariſtot.*
Controverſus, a, um, ὁ ἡ ἀμφισβητήσιμος, ος, *Dem.* ἀμφισβητάμβολος, ένη, ενον, *id.* efficere alicui regionem controverſam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβήτησιμον, *idem.*
Contrucido, συγκατακόπτω, aliquem, ἀποκτείνω τινὰ, *Plato*, filios præter (patrem) προσαναιρέω τοὺς παῖδας, *Herodian.*
Contrudo, συνωθέω, aliquid, τὶ, *Xenoph.*
Contruncо, κολοβόω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.*
Contuberналis, ὁ ὁμαρόφιος, ος, *Dem.* ὁ ὁμόσκηνος, ὁ σύσκηνος, ος, in militia, ὁ σύσκηνος, ος, *Xenoph.* ὁ σύσκιος, ος, *Dem.* ſum, συσκηνέω, *Xenoph.* ὁμοσκηνέω, *id.*
Contubernium, τὸ συσκήνιον, υ, *Xenoph.* ἡ συνοίκησις, inſtituo cum aliquo, συσκηνέω τινὶ, *Ælian.*
Contueor, ἐμβλέπω, aliquem, τινὶ, *Plato*, ἐφοράω τινὰ, *Xenoph.* βλέπω εἴς τινα, *Herodian.*
Contuitus, us, ἡ ἔποψις, εως, *Thuc.* ἡ σύνοψις, εως, *Polyb.*
Contumacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plut.* ἡ φιλονικία, ας, *Dem.* ἡ ἀπειθεια.
Contumaciter, ἀπειθῶς, αὐθαδῶς.
Contumax, ὁ ἡ ἡ αὐθάδης, ὁ ἡ ἀπειθὴς, equus, ἵππος, *Xenoph.* contumaciorem me ſentio, ὀκνηρὸν παρέχω, με, *Herodian.*
Contumelia, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.* τὸ ὕβρισμα, ατος, *Plato*, ἡ λώβη, prætermittere nullum genus petulantiæ & contumeliæ, ἀπολείπειν εἶδος ἀσελγείας καὶ ὕβρεως, *id.* contumelia adficio aliquem, ὑβρίζω τινὰ, *idem*, ὑβρίζω εἴς τινα, *id.* ὑβρίζω ὕβριν εἰς τινα, *Plato*, & injuria adfici ab aliquo, ὑβρίζεσθαι ὑπό τινος καὶ προπηλακίζεσθαι, *id.* agere aliquid in contumeliam alicujus, ὑβρίζειν τι περί τινα, *Plato.* Conf. *Contumelioſe.*
Contumelioſe, προπηλακιστικῶς, *Dem.* plane & ſuperbe aliquem a colloquio alicujus repellere, καὶ πάνυ ὑβριστικῶς ἐκ τῶν ἐάν τινι διαλέγεσθαί τινα, *id.* vitam finire, ἐπονειδίστως καὶ βίου τελευτᾶν, *Iſocr.* tractare aliquem, ὑβριστικῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* agere aliquid, ὑβριστικῶς ποιεῖν τι, *id.* tractari, ὑβρίζεσθαι, *id.* ἀτιμοῦσθαι, *Lucian.* contumelioſiſſime tractari, ὑβριζέσθαι τὰ αἴσχιστα, *id.* ab aliquo, πάσχειν ὑπό τινος ὑβριστικὰ καὶ δεινά, *Dem.*
Contumelioſus, a, um, ὑβριστικὸς, ὴ, όν, epiſtola, ὑβριστολὴ, *Æſchin.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, ᾶ, *Plut.* ὁ διασύρων, ουτος, *id.* ὁ βλάσφημος, υ, *Iſocr.* ὁ βλασφημῶν, ὢντος, *id.*
Contumulo, συνθάπτω, aliquem, τινὰ, *Naz.* contumulor cum aliquo, συνθάπτομαί τινι, *N. T.*
Contundo, συγκόπτω, aliquem verberibus, τινὰ, *Xen.* aliquid, συντρίβω τι, *id.*
Conturbatio, ἡ συντάραξις, εως, ἡ σύγχυσις, εως, *Iſocr.*
Conturbator, ὁ συνταράσσων, ωντος, *Xen.*
Conturbo, συνταράττω, omnem exercitum, πᾶν τὸ στράτευμα, *Xen.* civitatem orationibus, ἀναταράττω πόλιν λόγοις, *Plut.* caſtra alicujus, διαταράττω τὸ στρατόπεδόν τινος, *id.* populum, ἐκταράττω τὸν δῆμον, *idem.*
Contus, τὸ δόρυ, ατος, *Herodian.*
Contuſio, το θλάσμα, ατος, *Dioſc.*
Convador, κλητεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Convaleſco, ὑγιαίνω, *Dem.* ex morbo, ῥαΐζω πάλιν, *Dem.* ἀναῤῥαγνυμαι, *Plut.*
Convallis, τὸ ἄγκος, έος, & receſſus montium, ἡ μυχὸς ὀρέων, *Xen.*
Convaſo, συσκευάζομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, σκευαγωγέω, *Dem.*
Convectio, ἡ συγκομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Convecto, συγκομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* συγκομιζομαι, *id.*
Convector, ὁ συγκομίζων, ουτος, *Xen.*
Conveho, idem quod *Convecto.*
Convello, σπάω, *Athen.* ἀποσπάω.
Convelo, σκίπω, caput, κεφαλὴν, *Herodian.* aliquid aliquo, σκιπάω τι τινι, *Xen.*
Convenæ, οἱ συνέλυδες, ων.
Conveniens, πρόσηκων, ουσα, ον, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, *idem*, πρέπων, ουσα, ον, *idem*, ὁ ἡ πρεπώδης, ους, *Iſocr.* convenientiſſimus alicui, πρεπωδέστατος τινι, *id.* conveniente tempore celebrari, τῷ καθήκοντι χρόνῳ γίνεσθαι, *Dem.* bona convenientia alicui, σχέσις προσήκουσά τινι, *id.* convenientia præſentibus rebus, ἁρμοττόντα τοῖς ὑπάρχουσι, *Iſocr.*
Convenienter, προσηκόντως, & recte judicare, καὶ ὀρθῶς κρίνειν, *Dem.* dicere aut agere, εἰπεῖν ſ. λέγειν πρεπόντως, ὑπηρετῶς, καλῶς, εὐχημόνως, καὶ πρέπον, *Dem. Iſocr.* naturæ vivere, ἀκολούθως τῇ φύσει ζῆν, *Philo.*
Convenientia, ἡ σύμφασις, εως, *Thuc.* ἡ ἁρμογὴ, ῆς, *Plato.*
Convenio, συνέχομαι, propter aliquam rem, ὑπέρ τινος, *Iſocr.* in ſenatum, εἰς συνέδριον, *id.* in unum locum, εἰς ταὐτὸν, *id.* aliquem, συζήτομαί τινι, *id.* i. e. congruo, συναρμόττω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* multo magis, πολὺ μᾶλλον ἁρμόττω, *id.* in pactis, συντίθεμαι ἐν ταῖς συνθήκαις, *id.* i. e. concordo cum aliquo, συνίσταμαι μετά τινος, *Iſocr.* συμφωνέω τινὶ, *Ariſtot.* i. e. accuſo, vide *Accuſo.*
Convenit, ἁρμόζει, dicere, λέγειν, *Iſocr.* annis illis, ἁρμόττει τοῖς ἔτεσι τούτοις, *id.* mihi, καθήκει μοι, *Syneſ.* Conf. *Decet.*
Conventiculum, τὸ συνέδριον, ε.
Conventio, ἡ σύνοδος, ε, *Ariſtot.* i. e. pactum, vide ſequens *Conventum.*
Conventum, i, ἡ σύμβασις, ἡ συνθήκη, κε, *Dem.* τὸ ὁμολογούμενον, υ, *idem*, τὸ συγκείμενον, υ, *Iſocr.* ſtare conventis, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, *Dem.* ἐμμένειν ταῖς ὁμολογίαις, ſ, τοῖς ὡμολογημένοις, *id.* non ſtare conventis, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *id.* τὰς συνθήκας, *id.*
Conventus, us, ἡ σύνοδος, υ, *Thuc.* ἡ συνέλευσις, εως, publicus, ἡ πανήγυρις, εως, *Iſocr.* i. e. ſocietas, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ μετουσία, ας, *idem.*
Converbero, τύπτω, aliquem τινὰ, *Xen.*
Converro, σαίρω, ſcopis domum, καλύπτρᾳ οἰκίαν, *Plut.* σαρῶ τὴν οἰκίαν, *N. T.*
Converſatio, ἡ συνουσία, ας, *Dem.* ἡ ἐντεύξις, εως, *Iſocr.* ἡ συνήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ πρὸς ἀνθρώπους ὁμιλια, *Dem.* Conf. *Conſuetudo.*
Converſativus, a, um, ὁμιλητικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*
Converſim, ἀναγραμμένως, ἀναστροφάδην, ὀπιστροφάδην, *Philo.*
Converſio, ἡ συστροφὴ, ῆς, *Dem.* ἀναστροφὴ, ῆς, *Xenoph.* & mutatio, μετάστασις καὶ μεταβολὴ, *Dem.*
Converſo, θεάομαι, *Plato.*
Converſor, ὁμιλέω, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* διατρίβω τινὶ, *id.* συνδιατρίβω τινὶ, *id.* συζήτομαί τινι, *Iſocr.* jucundiſſime, συνδιατρίβω μετά τινος ἥδιστα, *id.*
Converſus, a, um, ὀπισθαφὴς, ἔσα, ὲν, *Thuc.*
Converto, ὀπιστρέφω, aliquid, τὶ, *Thucyd.* aliquem errantem, τινὰ, *Plut.* aliquid in aliquid, καταστρέφω τι εἴς τι, *Liban.*
Converſtio, θεᾶσάλλω, chlamyde, χλαμύδι, *Herodian.*
Convexio, ἡ συγκλίνεια, ας.
Convexo, θεινόω, aliquem omni modo, τινὰ πάντα τρόπον, *Dem.*
Convexus, a, um, κυρτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Conviciator, ὁ λοιδορῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ λοιδορήμων, ονος, υ, *id.* ὁ λοίδορος, ε, *Plut.*
Conviciolum, τὸ λοιδορημάτιον, ε, *Ariſtot.*
Convicior, λοιδορέω, vel λοιδορέομαι, aliquem τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Dem.* εἴς τινα, *Iſocr.* διαλοιδορέομαί τινι, *Dem.* κακῶς λέγω τινὰ, *id.* & exprobro aliquid, λοιδορέω καὶ ὀνειδίζω, τι, *id.*
Convicium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* τὸ λοιδόρημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κακηγορία, ας, *Iſocr.* & criminatio, λοίδορία καὶ κακηγορία, *Dem.* convicia in aliquem ingerere, κατά τινος λέγειν βλασφημίας, ſ. λοιδορίας, *id.* χρῆσθαι βλασφημίᾳ κατά τινος, *id.* ποιεῖν βλασφημίας κατά τινος, *id.* incido in convicium, ἐμπίπτω εἰς λοιδορίαν, *idem*, fieri convicium in aliquos, γίγνεσθαι βλασφημίαν περὶς ſ. περί τινας, *id.* λοιδορίαν γίγνεσθαί τισι, *Iſocr.* in caput conviciatoris retorquere, βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τοῦ λέγοντος τρέπειν, *Dem.* refutare, ἀπελέγχειν τὴν λοιδορίαν, *id.* ſine convicio eſſe, χωρὶς λοιδορίας εἶναι, *id.*

Convictor,

Digitized by Google

Convictor, ὁ συμζιωτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ σύσιτος, ου, *Aristoph.* ὁ ὁμοτράπεζος, ου, *Lucian.* sum, συσιτέω, *Dem.*
Convictus, us, ὁ συμζίωσις, εως, *Plut*, ἡ συσσιτία, ας, *Poll.*
Convincio, συνδέω, *Aristot.*
Convinco, ἐλέγχω, aliquid aperte, τὶ φανερῶς, *Dem.* ἐξελέγχω τε καταφανῶς, ſ. ἐπιφανῶς, *id.* aliquem evidenter, ἐξελέγχομαί τινα ἐναργῶς, *id.* ἐπικρατέω.
Convinctio, ὁ συνδεσμὸς, ου, *N. T.*
Conviolo, συμζιάζω, *Dem.*
Conviſo, σκοπέω, *Ariſtot.*
Convitium, vide *Convicium.*
Conviva, ὁ συμπότης, ου, *Dem.* ὁ συντράπεζος.
Convivalis, e, συμποσιακὸς, ὴ, όν, *Plut.* συμποτικὸς, ὴ, όν, *id.*
Convivator, ὁ ἑστιάτωρ, ορος, *Dem.* ὁ ἐν τῷ συμποσίῳ παρὼν, *id.*
Convivium, τὸ συμπόσιον, ου, *Plut.* ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.* τὸ σύνδειπνον, ου, *id.* vocari ad convivium, καλεῖσθαι πρὸς τὸ συμπόσιον, *id.* convivio excipio, ἑστιάω, aliquem, τινὰ, *idem.* convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζω, *Plato*, ſolvere, ſ. finire, συμπόσιον διαλύειν, *Polyb.*
Convivo, συμζιόω τινὶ, *Dem.* συνδιαιτάομαί τινι, *Chryſoſt.* ὁμιλέω, συνδιάγω.
Convivor, συμποσιάζω, *Naz.* ἑυαχίομαι, *Xenoph.*
Convocatio, ἡ παράκλησις, εως, *Iſocr.* ἡ σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, aliquos, τινὰς, *Herodian.* ποιέομαι παράκλησίν τινων, *Iſocr.* συνάγω τινὰς, *Herodian.*
Convolo, συμπέτομαι.
Convolvo, συμπλέκω, aliquid, τὶ, *Polyb.* συγρέφω, τι, *N. T.* συνειλέω.
Convolutio, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Paul. Æg.* ἡ συγροφὴ, ῆς, *Heſych.* ἡ εἵλησις, εως, *Galen.*
Conus, ὁ κῶνος, ου, *Ariſtot.* galea, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.*
Convulnero, συντιτράσκω, *Plut.*
Convulſio, τὸ σπάσμα, ατος, *Dem.*
Convulſivus, a, um, ὁ ἢ σπασματώδης, εος, adfectus, σπασματώδες πάθος, *Gal.*
Cooperator, ὁ συνεργὸς, οῦ, *Plut.* in aliqua re, τινὸς, *Xen.*
Cooperculum, τὸ σκέπασμα, ατος, *Lucian.*
Couperimentum, τὸ συγκάλυμμα, ατος, τὸ προκάλυμμα, ατος, *Thuc.*
Cooperio, παρακαλύπτομαι, *Plut.* aliquid aliquo, σκεπάζω τινί τι, *id.*
Cooptatio, ἡ προσαίρεσις, εως, ἡ ἔγκρισις.
Coopto, προσαιρέομαι, mihi aliquem, ἐμοί τινα, *Plut.* ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Coordino, συντάττω, *Plut.*
Coorior, συνανίσταμι, *Xen.* ἅμα γίνομαι, *id.*
Cophinus, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.*
Copia, ἡ εὐπορία, ας, *Dem.* ἡ ἀφθονία, ας, *id.* rerum dicendarum, τὸ πλῆθος τῶν ἐπιρρήτων εἰπεῖν, *Iſocr.* annonæ, ἀφθονία τῶν ὠνίων, *Dem.* rerum ad bellum faciendum neceſſariarum, ἀφθονία τῶν εἰς πόλεμον παρασκευῶν, *id.* aliquid faciendi, ἐξουσία ποιεῖν τι, *id.* ſ. exemplum literarum, ἀπόγραφον, ſ. ἀντίγραφον γραμμάτων, *Plut.* copiæ, στρατιὰ, ας, *Thuc.* δύναμις, *Dem.* terreſtres, πεζικὴ, *Xenoph.* equeſtres, ἱππικὴ, *id.* navales, ναυτικὴ, *id.* δυνάμεις ναυτικαὶ, *Polyb.*
Copior, εὐπορέω, *Dem.*
Copioſe, εὐπόρως, ἀφθόνως, largiri, χαρίζεσθαι, *Herodian.* loqui, διὰ μακροτέρων εἰπεῖν, *Iſocr.*
Copioſus, a, um, ὁ ἢ ἄφθονος, ου, *Dem.* ὁ ἢ εὔπορος, ου, *id.* aliqua re, τινὶ, *Thuc.*
Copula, ὁ σύνδεσμος, ου, *N. T.* σύναμμα, ατος, *Plut.* ſine copula, ἀσυνδέτως, *Ammon.*
Copulate, συμπλεκτικῶς, *Porphyr.*
Copulatio, ἡ σύνδεσις, εως, ὁ συνδυασμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Copulativus, a, um, συμπλεκτικὸς, ὴ, όν, *Hermog.* συνδυαστικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Copulo, συνδυάζω, *Dem.* aliquid cum aliquo, συνδέω τι τινι, *Ariſtot.* ἀναμίγνυμι τί τινι, *Dion. Hal.*
Coquina, τὸ μαγειρεῖον, *Dica. Long.* τὸ ὀπλανεῖον.
Coquinaria, ſc. ars, τέχνη μαγειρικὴ, *Plato.*
Coquinarius, a, um, μαγειρικὸς, ὴ, όν, *Plato*, vaſa coquinaria, μαγειρικὰ σκεύη, *Athen.*
Coquinor, μαγειρεύω, *Plut.*
Coquito, vide *Coquo.*
Coquo, ὀπτάω, ἕψω, piſcem, ἰχθὺν, *Xenoph.* inſuper, ἐφέψω, *Athen.* ante, προέψω, *id.* ſimul, συνέψω, *Gal.*
Coquulus, ὁ μαγειρίσκος, ου, *Athen.*
Coquus, ὁ μάγειρος, ου, *Plut.*
Cor, ἡ καρδία, ας, *Plato*, cordis dolorem ſentio, καρδιάσσω, *Ariſtot.* καρδιαλγέω, *Hippocr.* cordis dolore laborans, καρδιακὸς, *Gal.* ὁ ἢ καρδιαλγὴς, ές, *id.* cordis dolor, καρδιωγμὸς, *id.* ἡ καρδιαλγία, ας, *id.* corde carens, ὁ ἢ ἀκάρδιος, ου, *Theophr.* cor tranſiens, ὁ ἢ διακάρδιος, *Joſeph.* in cor directus, ὁ ἢ κατακάρδιος, ου, *Herodian.* cordi id mihi eſt, χαίρω τούτῳ, *idem.*
Corallinus, a, um, κοράλλινος, ίνη, ινον.
Corallium, τὸ κοράλλιον, ου, *Arrian.* τὸ κυράλλιον, ου, *Baſil.*
Corallus, idem quod antecedens *Corallium*, corallum imitor, coralli modo rubeo, κοραλλίζω, *Dioſc.*
Coram, ἐναντίον, aliquo obſcena loqui, τινὸς αἰσχρὰ φθέγγεσθαι, *Dem.* teſtibus tranſigere, ἐναντίον μαρτύρων ποιεῖσθαι, *idem*, ἐπὶ μαρτύρων, *Lucian.* Deo & hominibus innocens, πρὸς Θεὸν ἢ ἀνθρώπους ἀναίτιος, *Syneſ.* audio, παρὰ ἀκούω, *Herodian.*
Corbis, ὁ κόφινος, ου, *Ariſtoph.* ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.*
Corbula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtoph.*
Corculum, τὸ καρδίον, ου, τὸ θυμίδιον.
Cordate, νενεχότως, *Iſocr.* νενεχῶς, *Polyb.*
Cordatus, a, um, ὁ ἢ φρόνιμος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἔμφρων, ονος, *Thuc.*
Cordolium, ἡ καρδιαλγία, ας, *Galen.*
Coriaceus, a, um, βύρσινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.* διρματίνος, ίνη, ινον, *Lycurg.* σκύτινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Coriandrum, τὸ κορίαννον, ου, *Dioſc.* τὸ κόριον, ου, *Gal.*
Coriarius, ὁ βυρσεὺς, έως, *N. T.* ὁ βυρσοδέψης, ου, *Ariſtoph.*
Coriarius, a, um, βυρσοδεψικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* σκυτοδεψικὸς, ὴ, όν, *id.*
Corium, τὸ σκύτος, εος, *Plut.* ἡ βύρσα, ης, bubulum, βύρειος, *Dioſc.*
Corneſco, κερατίζω.
Corneus, a, um, κεράτινος, ίνη, ινον, *Plato.*
Cornicen, ὁ κεραὸς, ῆς, ὁ κεραύλης, ου.
Cornicor, κράζω, *Ariſtoph.*
Corniculum, τὸ κεράτιον, ου, *Ariſtot.*
Corniger, ὁ ἢ κερατοφόρος, *Ariſtot.*
Cornix, ἡ κορώνη, ης, *Athen.*
Cornu, τὸ κέρας, ατος, *Dem.* dextrum in prælio, κέρας δεξιὸν, *Thuc.* cornu peto, κερατόω, *Nax.* κερατίζω, LXX. κέρασω, τινὰ, *Plato.* carens, ὁ ἢ ἀκέρατος, ου, *Ariſtot.* ἀκέρας, copiæ, κέρας Ἀμαλθείας.
Cornupeta, ὁ κερατιστὴς, οῦ, taurus, ταῦρος, LXX.
Cornutus, a, um, ὁ ἢ κεκερασμένος, εος, κερατόεις, εσσα, ον.
Corolla, ἡ στέφανη, ης, *Ælian.* corollam altam capiti impono, στεφάνῳ ὑψηλῷ ἐπιτίθημι ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, *id.* Conf. *Corona.*
Corollarium, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Poll.* τὸ προσκατάλημμα, ατος, *Dem.*
Corona, ὁ στέφανος, ου, *Dem.* τὸ στέμμα, ατος, *Thuc.* coronam dare alicui, στέφανον διδόναι τινὶ, *Dem.* accipere, λαβεῖν, *id.* eripere, ἀφαιρεῖσθαι τινὶ, *id.* deſtruere, καθαιρεῖσθαι, *id.* amittere, ἀποβαλεῖσθαι, *id.* corrumpere, διαφθείρειν, *idem.* conſcindere, καταπόπτειν, *id.* i. e. conventus hominum, ὁ σύλλογος, ου, *Thucyd.* ὁ δῆμος κύκλῳ περιεστὼς, ἡ περιστασις, εως, *Polyb.* i. e. halo, ἡ ἅλως, ω.
Coronamentum, τὸ στέφωμα, ατος, *Athen.*
Coronarius, a, um, στεφανωματικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* i. e. coronas conficiens, ὁ στεφανοπλόκος, ου, *Plut.*
Coronis, ἡ κορωνὶς, ίδος.
Corono, στεφανόω, aliquem, τινα, *Dem.* aurea corona, στεφάνῳ τινὰ χρυσῷ στεφάνῳ, *id.* ἀναδέω τινὰ στεφάνῳ, *Plut.*
Corporalis, e, σωματικὸς, ὴ, όν, corporales voluptates, σωματικαὶ ἡδοναὶ, *Ariſtot.*
Corporatio, ἡ σωμάτωσις, εως, *Theophr.*
Corporo, σωματόω, & corporor, σωματόομαι, *Ariſtot.*
Corpulentia, ἡ εὐσαρκία, ας, ἡ πολυσαρκία, ας.
Corpulentus, a, um, ὁ ἢ εὔσωμος, ου, *Polyb.* ὁ ἢ ἡ εὔσαρκος, ου, *Xenoph.*
Corpus, τὸ σωμα, ατος, *Dem.* mortale σῶμα θνητὸν, *Iſocr.* minus elegans, ἐκ εὐκριτὲς, *id.* leciiſſimum, ἄριστον, *Dem.* libidinibus pollutum, ἐταιρικὸν, *idem.* obnoxium omnibus ſceleribus, ὑπόδικον ἁπάντων ἀδικημάτων, *id.* corporis virtutes, σώματος ἀρεταὶ, *Iſocr.* bona habitudo, σώματος εὐεξία, *id.* forma, σώματος κάλλος, *id.* inconcinnitas, σώματος ἀρρυθμία, *Dem.* infirmitas, σώματος ἀῤῥωστία, *id.* curatio, θεραπεία τοῦ σώματος, *id.* amans, ὁ ἢ φιλοσώματος, ου, *Plato*, ejuſdem qui eſt, ὁ ἢ ἡ σύσσωμος, ου, *N. T.* unius in aliud mutatio, ἡ μετασωμάτωσις, εως, *Plato*, corpus exercere laboribus, γυμνάζειν τὸ σῶμα πόνοις, *Iſocr.* corpore præſtare, διαφέρειν, *id.* eſſe laborioſo, φιλόπονον εἶναι τὸ σῶμα, *id.* perficere, ἐπιτελεῖν τῷ σώματι, *id.* quæſtum facere, ἐργάζεσθαι τῷ σώματι, *Dem.* periculum adire, κινδυνεύειν τῷ σώματι, *id.*
Corpuſculum, τὸ σωμάτιον, ου, *Iſocr.*
Corrado, σωρεύω, undique, πανταχόθεν.
Correctio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.*
Corrector, ὁ ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ διορθωτὴς, οῦ, *Philo.*
Correptio, τὸ ἐπιτίμημα, *Ariſtot.*
Correptor, ὁ παιδοτρίβης, οῦ, *N. T.* ὁ ἐπιτιμητὴς, *Poll.*
Corrigia, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xenoph.*
Corrigo, διορθόω, aliquid, τι, *Dem.* orationem, ἐπανορθόω λόγους, *Iſocr.* errata, τὰ πλημμέλητα, *Lucian.* ἀνατίθημι τὰ διαμαρτηθέντα, *idem*, vitam, ἀπολαθοῦσά βιον, *Gregor.*
Corripio, ὑπολαμζάνω, aliquid, τὶ, *Thuc.* veſtem, λαμζάνομαι τῶν ἱματίων, *Plato*, i. e. abbrevio, βραχύνω; i. e. caſtigo, ἐπιτιμάω, aliquem ob aliquid, τινί τι, *Ariſtot.* λαμζάνομαί τινος.
Corrivalis, ὁ ἀντηλάτης, οῦ, *Lucian.*
Corrivatio, ἡ συνοχέτευσις, εως.
Corrivo, συνοχετεύω.
Corroboro, συνισχύω, urbem, ἐπιῤῥώννυμι τὴν πόλιν, *Dem.* κρατύνω τὴν πόλιν, *Thuc.* aliquid, κραταιόω τι, *Lucian.*
Corrodo, ἀναζιζρώσκω, *Gal.*
Corrogo, ἐρανίζω, aliquid, τι, *Æſchin.* amicos, τοὺς φίλους, *Dem.*
Corroſio, ἡ ἀνάζρωσις, εως, *Al. Aphr.*
Corroſivus, a, um, ἀναζρωτικὸς, ὴ, όν, cancer, καρκῖνος, *Al. Aphr.*
Corrotundo, στρογγύλλω, aliquid, τὶ, *Gal.*
Corrugatio, ἡ ῥυτίδωσις, εως, *Gal.*
Corrugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.* frontem, συνάγω τὰς ὀφρῦς, *Lucian.*
Corrumpo, διαφθείρω, juvenes, τοὺς νέους, *Plato*, judices pecunia, τοὺς κριτὰς χρήμασι, *Lucian.* teſtamentum, τὸ γραμματεῖον, *Iſocr.* & lædo rem aliquam, λυμαίνομαι ἢ διαφθείρω τι, *Dem.* λυμαίνομαι ἢ κακῶς ποιῶ τι, *Iſocr.* orationes alicujus, λυμαίνομαι τοὺς λόγους τινος, *Dem.* feminam, διαφθείρω γυναῖκα, *Lyſias.*
Corruo, καταπίπτω, in terram, εἰς γῆν, *N. T.*
Corrupte, διαφθαρμένως.

Digitized by Google

Corruptela, ἡ διαφθορά, ᾶς, *Demosth.* τὸ φθάρμα, ατος, *Joseph.* ἡ φθορά, ᾶς, *Thuc.*
Corruptibilis, e, φθαρτὸς, ἡ, ὸν, *N. T.*
Corruptio, idem quod *Corruptela.*
Corruptivus, a, um, φθαρτικὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.*
Corruptus, a, um, διαφθαρμένος, ένη, ένον, *Dem.* & improbus, δαροδόκος καὶ πονηρὸς, *id.* muneribus, δῶρα λαβὼν καὶ διεφθαρμένος ὑπὸ χρημάτων, *id.* διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν, *idem.*
Corruptor, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ διαφθορεὺς, έως, *Plut.*
Cors, ἡ ἴπαυλις.
Cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Gal. in primis* detractus, τὸ λέπισμα, ατος, *Athen.* το λέπισμα, ατος, *Dioscor.* corticem habens, ὁ καὶ ἡ ἐμφλοιος, ος, *Theophr.* levem, ὁ καὶ ἡ λειόφλοιος, *Basil.* tenuem, ὁ καὶ ἡ λεπτόφλοιος, ος, *Theophr.* crassam, παχύφλοιος, ος, *Dioscor.* disruptum, rimosum, ῥηξιφλοιος, *Bas.* asperum, ὁ καὶ ἡ τραχύφλοιος, *Theophr.*
Corticosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλοιώδης, εος, *Aristot.*
Corticula, τὸ φλοιάριον, ου.
Cortina, τὸ παραπίτασμα, i. e. tripus, ὁ τρίπους, οδος, i. tapes, ὁ τάπης, ητος.
Corvinus, a, um, κορακῖνος, ίνη, ινον.
Corus, ὁ ἀργέστης, ου.
Coruſco, ἀστράπτω, auro & ebore, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι, *Aristot.*
Coruscus, a, um, ἀστράπτων, ουσα, ον, *Xen.*
Corvus, ὁ κόραξ, ακος, *Aristot.*
Corydalus, ὁ κορυδαλὸς, οῦ, *Aristot.*
Coryletum, ὁ κορυλεὼν, ῶνος.
Corylus, ἡ κόρυλος, ου.
Corymbium, τὸ κορύμβιον, ου.
Corymbus, ὁ κόρυμβος, ου, *Dioscor.*
Coryphæus, ὁ κορυφαῖος, ου, *Aristot.*
Corytus, ἡ βιλοθήκη, ης, *Helych.*
Cos, ἡ ἀκόνη, ης, *Isocr.* ἡ θηκάνη, *Soph.*
Cosmographia, ἡ κοσμογραφία, ας.
Cosmographus, ὁ κοσμογράφος, ου.
Cossus, ἡ τρυπὴ, ὸν, *Plut.*
Costa, ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*
Costatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐμπλευρος, ου, *Philo.*
Cothurnus, ὁ κόθορνος, ου, *Xenoph.*
Coticula, ἡ βάσανος, ου, *Philo.*
Cotinus, ὁ κότινος, ου, *Plut.*
Coturnix, ὁ ὄρτυξ, γος, *Xenoph.*
Coxa, τὸ ἰσχίον, ου, *Aristot.*
Coxendix, τὸ ἰσχίον, ου, *Aristot.* coxendicis dolor, ἰσχιὰς νόσος. *Dioscor.* ad coxendicis dolores faciens, item illos dolores pariens, ἰσχιαδικὸς, ὴ, όν, *id.*
Crabro, ὁ σφὴξ, κὸς, *Aristot.*
Crambe, ἡ κράμβη, ης, *Gal.*
Crada, ἡ κράδη, ης, *Theophr.*
Cranium, τὸ κράνιον, ου, *Gal.*
Crapula, ἡ κραιπάλη, ης, *Hippocr.* crapulam sentio, κραιπαλάω, *Plato.* arcens, ὁ καὶ ἡ ἀκραίπαλος, ου, *Dioscor.* edormio, ὑπνοκραιπαλάω, *Plut.*
Crapulor, κραιπαλίζω, κραιπαλάω, *Plato.*
Cras, αὔριον, *Dem.*
Crasse, παχυλῶς, *Aristot.*
Crassesco, παχύνομαι, *Polyb.* ex luxu, καταπιαίνομαι ἐκ τροφῆς, *Ælian.* ἀδρύνομαι, *Theophrast.*
Crassitudo, ἡ παχύτης, ητος, *Aristot.* τὸ πάχος, ους, *Thuc.* corporis, ὁ περὶ τὰς σάρκας ὄγκος, *Ælian.* ὁ τῦ σώματος ὄγκος, *id.*
Crasso, παχύνω, aliquid, τὶ, *Polyb.* ἀδρύνω τι, *Theophr.*
Crassus, a, um, παχὺς, εῖα, ὺ, *Xenoph.* fio, vide *Crassesco*, crassum reddo, vide *Crasso*, crasso ore loquor, παχυστομέω, *Strabo.*
Crastinus, a, um, ὁ καὶ ἡ, τὸ αὔριος, crastino sc. die, i. e. cras, αὔριον, *Dem.*
Crater, ὁ κρατὴρ, ῆρος, *Plut.*
Crates, ὁ ταῤῥὸς, οῦ, *Theocr.* ὁ σρωτὴρ, ῆρος, *Ilippocr.*
Craticula, ἡ ἐσχάρις, ίδος, τὸ τάῤῥιον, ου, *Poll.*
Creatio, ἡ κλίσις, εως, mundi, τῦ κόσμου, *N. T.* magistratuum, ἡ χειροτονία, *Plato.*
Creator, ὁ κλιςὴς, οῦ, *N. T.* ὁ κλίσωρ, ορος, *Nax.* ὁ κλίσας, αντος, *N. T.*
Creatura, τὸ κλίσμα, ατος, *N. T.* ἡ κλίσις, εως, *ibid.*
Creatus, a, um, κλισὸς, ὴ, όν, κλισθεὶς, εῖσα, ὲν, *N. T.*
Creber, a, um, Συχνὸς, ὴ, όν, *Plato.* πυκνὸς, ὴ, όν, *Dem.* Θαμινὸς, creberrimæ mutationes, πυκνότατοι μεταζολαὶ, *Isocr.*
Crebresco, πυκνὸς γίνομαι.
Crebritas, πυκνότης, ητος, domorum, Συοικιῶν, *Herodian.*
Crebro, πυκνῶς, *Plato.* πυκνὸν, *Aristot.* πυκνάκις, *id.* πολλάκις, *Dem.* crebrius, πλειονάκις, *Isocr.* Θαμινῶς, συχνῶς.
Credibilis, e, πιςὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* πιθανὸς, ὴ, όν, *Dem.* multo magis credibile, πολὺ μᾶλλον εἰκὸς, *Dem.* facere aliquid credibile, διδόναι τι πιςόν, *id.* non credibilia dicere, ὐκ εἰκότα λέγειν, *id.*
Credibiliter, πιςῶς, *Dem.*
Creditor, ὁ δανειςὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δανείσας, αντος, *idem*, ὁ χρηςὴς.
Creditrix, ἡ δανείσασα, ης.
Creditum, τὸ δάνεισμα, ατος, *Dem.* τὸ δεδανεισμένον, ου, *id.*
Credo, πιςεύω, alicui, τινὶ, *Isocr.* aliquid, τὶ, *Dem.* delatoribus, πείθομαι τοῖς διαζάλλουσι, *id.* dictis ab aliquo, πιςεύω τοῖς ὑπομνήμασί τινος ὑπό τίνος, *Isocr.* alicui pecuniam, δανείζω τινὶ χρήματα, *Dem.* i. e. concredo alicui aliquid, παρακατατίθεμαί τινι τι, *Plato*, i. e. puto, οἶομαι, *Dem.* νομίζω, *Isocr.* ἡγοῦμαι, *idem*, ὑπολαμβάνω, *Dem.* οἶομαι, *id.*
Credulitas, ἡ πίςις, εως, *Dem.*
Credulus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔπιςος, ου, *Aristot.*
Crematio, ἡ καῦσις, εως, *Dioscor.* ἡ πύρωσις.
Crembalum, τὸ κρίμβαλον, ου, *Athen.*
Crementum, vide *Incrementum.*
Cremium, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.* cremia colligo, φρυγανίζομαι, *Basil.* cremiorum collectio, ὁ φρυγανισμὸς, οῦ, collectrix cremiorum, ἡ φρυγανίστρια, ας, *Poll.* cremio similis, ὁ καὶ ἡ ἐρυγανώδης, ους, *Dioscor.*
Cremo, καίω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τῦ γάλακτος.
Crena, ἡ γλυφίς.
Creo, κλίζω, aliquid, τὶ, *Herodot.* mundum, κοσμοπλασίω, *Philo.* ἐκμικρύνω κόσμον, *Plato.* Cæsarem, ποιῶ Καίσαρα, *Herodian.*
Creperus, a, um, ὁ καὶ ἀμφίσολος, ου, *Isocr.*
Crepida, ἡ κρηπὶς, ίδος, *Xenoph.* crepidas induo, κρηπιδόω, *Plutarch.* κρηπίδας ὑποδύομαι, *Herodian.*
Crepidarius, qui crepidas conficit, ὁ κρηπιδοποιὸς, ου, *Athen.*
Crepidatus, a, um, κρηπιδώμενος, ένη, ενον, *Plut.* κρηπίδας ὑποδυόμενος, *Herodian.*
Crepido, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.* ὴ, φάραγξ.
Crepidula, τὸ κρηπίδιον, ου.
Crepitaculum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioscor.*
Crepito, ψοφέω, *Aristoph.* ut ciconia, κροτέω, *Philostr.*
Crepitus, ὁ ψόφος, ου, *Thuc.* ὁ κρότος, ventris, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ὑπόπορδη, ῆς, *Al. Aphr.* crepitum ventris emitto, πέρδομαι, ὑποπέρδω, *Aristoph.* καταποπέρδω, *id.* præ metu, ὑποδύομαι ὑπὸ δέους, *Lucian.*
Crepo, ψοφέω, *Aristoph.* digitis, ὑπακροτέω τοῖς δακτύλοις, *Strabo.* magna, μεγαλαυχέω, *N. T.*
Crepundia, orum, τὰ κροτοπαίγνια, ων, τὰ ἀδρύσματα.
Crepuſculum, τὸ κνέφας, ατος, ἡ δείλη, ης, *Dem.* sub crepuſculum, δείλης ὀψίας, *Dem.* περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, *Thuc.* πρὸς τῷ δείλῃ, *Aristot.*
Creſco, αὐξάνομαι, *Dem.* Συναυξάνομαι, *id.* ἐπιδίδωμι, ex re aliqua, ἔκ τινος, *Isocr.* & locupletor in dies, καθ' ἡμέραν εἰς εὐπορίαν, *id.* in melius, ἐπὶ τὸ βέλτιον, *id.*
Creta, ἡ γῆ κιμωλία, ας, *Dioscor.*
Cretaceus, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ τῆ κιμωλίας γῆς.
Cretatus, a, um, χρασθεὶς, εῖσα, ὲν, κιμωλίᾳ γῇ.
Cribellum, τὸ κοσκίνιον, ου, *Athen.*
Cribro, κοσκινίζω, Συσιάζω, *N. T.*
Cribrum, τὸ κόσκινον, ου, *Plato.* in modum cribri, κοσκινηδὸν, *Lucian.*
Crimen, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* τὰ ἐγκλήματα, ων, *Dem.* magnum, αἰτία μεγάλη, *Dem.* nefarium, δεινὴ, *id.* credibile, πιθανὸν, *id.* malum & grave, κακὴ καὶ χαλεπὴ, *id.* falsum, ψευδὴς, *id.* turpe, αἰσχρὸν, *Isocr.* commune, κοινὸν. *id.* privatum, ἴδια, *id.* comminisci, αἰτίαν Συνυφαίνειν, *idem*, fingere, πλάττειν, *id.* impingere alicui, ἐπάγειν, f. ὑποφέρειν τινὶ, *Dem.* transferre in aliquem, ἀναφέρειν ἐπί τινα, *Isocr.* τινὸς ὑπιτιθέναι τινὶ, *idem*, subire, ὑποδύεσθαι, *Dem.* ἐμπίπλειν εἰς αἰτίαν τινὸς, *idem*, declinare, αἰτίαν φεύγειν, *Isocr.* effugere, διαφεύγειν, *Isocr.* refutare, ἐξελέγχειν, *Isocr.* diluere, διαλύεσθαι ἐγκλημα, *Demosth.* liberare aliquem crimine, ἀφιέναι τινὰ τ' αἰτίας, *Dem.* τῦ ἐγκλήματος, *id.* liberari crimine, ἀπαλλάττεσθαι τ' αἰτίας, *id.* teneri crimine, τῦ ἐγκλήματος ἔνοχον εἶναι, *id.* crimini do alicui aliquid, ἐγκαλέω τινί τι, *Herodian.*
Criminalis, e, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν.
Criminaliter, ἐγκληματικῶς.
Criminatio, ἡ ἔγκλησις, εως, *Artemid.* ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἔγκλημα, ατος, *id.* Conf. *Crimen.*
Criminor, μέμφομαι, διαζάλλω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* aliquem, τὶς τινα, *Plut.* aliquem ob aliquid, αἰτιάομαί τινά τινος, *Xen.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato.*
Criminose, εὐδιαζόλως, *Dem.* διαζόλως, *Thuc.*
Criminosus, a, um, ἐγκληματικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Crinis, ἡ θρὶξ, χὸς, *Aristot.* ὁ πλόκαμος, ου, *Herodian.* ἡ κόμη, ης, *Plut.*
Crinitus, a, um, ὁ κομήτης, ου, *Synes.* ὁ καὶ ἡ πολύκομος, ου, *Dioscor.*
Crispitudo, ἡ ἐλότης, ητος, *Aristot.*
Crispo, ἑλόω, ἕλον ποιέω.
Crista, ὁ λόφος, ου, *Xenoph.* cristam habere in capite, λόφον ἔχειν ὄπι τ' κεφαλῆς, *Ælian.*
Cristatus, a, um, λόφουρος, ύρα, ον, *Hesych.* sum, λοφάω, *Suid.*
Cristula, τὸ λοφίδιον, ου.
Critica, ἡ κριτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plato.*
Critice, κριτικῶς.
Criticus, a, um, κριτικὸς, ὴ, όν, *Strabo.*
Croceus, a, um, κρόκινος, ίνη, ινον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ κροκώδης, ους, *Dioscor.*
Crocitatio, ὁ κραγμὸς, οῦ, *Theocr.*
Crocito, κράζω, *Lucian.*
Crocodilus, ὁ κροκόδειλος, ου, *Aristot.*
Crocum, τὸ κρόκον, ου, *Theophr.* referens, ὁ καὶ ἡ κροκώδης, ους, *Galen.* κροκώδεις, εσσα, όεν, *Theophr.* croco imbuo, κροκόω, *Athen.* croco tinctus, κροκωτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* crocum refero, croco similis sum, κροκίζω, *Dioscor.*
Crocus, ὁ κρόκος, ου, *Theophr.*
Crotalum, τὸ κρόταλον, ου, *Dioscor.*
Cruciabilis, e, βασανιςικὸς, ὴ, όν.
Cruciatus, ἡ βάσανος, ου, *N. T.* ἡ ἀλγηδὼν, όνος, *Isocr.*
Crucifigo, σαυρόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀνασαυρώω τινα, *Lucian.* ἀνασκολοπίζω τινὰ, *idem.*
Crucio, ἀνιάω, *Galen.* aliquem, ταλαιπωρέω τινὰ, *Isocr.* βασανίζω.
Crudelis, e, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἀφιλόδικος, ίου, *Aristot.* δεινὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* animo, ὠμὸς τὴν γνώμην, *id.* feræ immanissimæ & crudelissimæ, θηρία ἀγριώτατα καὶ πλείσης ὠμότητος μεςὰ, *Isocr.*
Crudelitas, ἡ ὠμότης, ητος, *Dem.* ἡ δεινότης, ητος, *Isocr.* ἡ χαλεπότης, ητος, *id.* & sævitia alicujus, ὠμότης καὶ χαλεπότης τινὸς, *id.* summa, ὑπερβολὴ ὠμότητος, *Dem.* superare

Digitized by Google

perare omnes crudelitate, ὑπερβάλλειν πάντας ἀμότητι, *idem*, impellere aliquem in tantam crudelitatem, καθιστάναι τινὰ εἰς τοσοῦτο τοῦ ἀμότητος, *Isocr.* oſtendere in omnibus crudelitatem & inhumanitatem, ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασι τὴν ἀμότητα καὶ μισανθρωπίαν, *id.*

Crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xenoph.* ἀπροσκοπῶς, *Iſocr.* ἀπηνῶς, exſcindere urbes, τὰς πόλεις ὠμῶς ἀναιρεῖν, *Dem.* crudeliſſime tractare aliquem, ἀμότατα πρός τινα διακεῖσθαι· τυγχάνειν, *Iſocr.* nimis crudeliter & acerbe aliquem fortunis evertere, λίαν ὠμῶς καὶ πικρῶς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκβάλλειν τινὰ, *Dem.*

Crudeſco, ὠμόομαι.

Cruditas, ἡ ἀμότης, ητος, *Ariſtot.*

Crudus, a, um, ὠμὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Cruente, αἱματωδῶς.

Cruento, αἱματόω, *Xiphil.* αἱμάττω, manum, χεῖρα, *Herodian.*

Cruentus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἱματώδης, ες, *Galen.*

Crumena, τὸ βαλάντιον, ου, *Lucian.* ὁ μάρσυπος.

Crumeniſeca, ὁ βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, βαλαντιοτόμος, ου, *Ariſtoph.*

Cruor, τὸ αἷμα, ατος, *Ariſtot.* citra cruorem, ἀναιμωτὶ, *Herodian.*

Crus, τὸ σκέλος, ους, *Ariſtot.* ἡ κνήμη, non habens, ὁ καὶ ἡ ἀσκελὴς, ές, *Plato.* crura bona habens, ὁ καὶ ἡ εὐσκελὴς, ές, *id.* æqualia habens, ὁ καὶ ἡ ἰσοσκελὴς, ές, *Ariſtot.* mala habens, ὁ καὶ ἡ κακοσκελὴς, ες, *Xen.* unicum habens, ὁ καὶ ἡ μονοσκελὴς, ές, *Plin.* grandiora habens, ὁ καὶ ἡ ὑπερσκελὴς, ές, *Plato.*

Cruſta, ἡ φλάξ, σκὸς, *Ariſtot.* cruſtas habens ſquamarum modo, πλάκας ἔχων λεπιζομόρφας, *Dioſc.*

Cruſtatus, a, um, ὀστρακόδερμος, ου, *Baſil.*

Cruſto, πλακόω. Vide *Incruſto.*

Cruſtoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πλακώδης, ες, *Dioſc.*

Cruſtula, τὸ πλακίδιον, ου.

Cruſtulum, τὸ ψάμμιον, ου, *Laërt.*

Cruſtum, ὁ ψαμὶς, ῖδος, *Athen.*

Crux, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Thuc.* cruci aliquem adfigo, ὀπὶ τοῦ σταυροῦ τινα ἀνασκολοπίζω, *idem.*

Crypta, ἡ κρύπτη, ης.

Cryſtallinus, a, um, κρυσάλλινος, ίνη, ινον.

Cryſtallus, ὁ vel ἡ κρύσταλλος, ου, *Poll.* cryſtallum ſplendore refero, κρυσταλλίζω, *N. T.*

Cubatus, ἡ κατάκλισις, εως, *Plut.*

Cubicularis, e, κοιτωνικὸς, ὴ, όν.

Cubicularius, ὁ κατακοιμίζης, οῦ, *Plut.* τῶν θαλάμων προεστὼς *Herodian.*

Cubiculum, ὁ κοιτὼν, ῶνος, parvum, ὁ κοιτωνίσκος, ου, nuptiale, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.* conjugale, ſ. uxoris & mariti, ὁ θάλαμος, ου, *Plut.*

Cubile, ἡ κοίτη, ης, *Xenoph.* ἡ εὐνὴ, ῆς, *id.*

Cubitale, τὸ ὑπαγκώνιον, ου, *Galen.*

Cubitalis, e, ἀγκυαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*

Cubito, κοιτάω.

Cubitum, vel cubitus, ἡ ἀγκὼν, ῶνος, *Galen.* parvus, ὁ ἀγκωνίσκος, ου, cubito innitor, διαγκωνίζω, ἐπαγκωνίζω, cubito arceo aliquem, παραγκωνίζομαί τινα, *Lucian.* cubito percutio, κυβιτίζω, *Epicharm.*

Cubitus, idem quod *Cubatus.*

Cubo, κοιμάομαι, *Xenoph.* ſuper lectum, κατάκειμαι ὀπὶ τῆς κλίνης, *Plato.* in aureo lecto, κοιμάομαι ὀπὶ χρυσῆς κλίνης, *Dem.* in agro, κοιταῖος γίγνομαι ἐν τῇ χώρᾳ, *Dem.*

Cubus, ὁ κύβος, ου, *Ariſtot.*

Cucullus, ὁ πίλος τυκλοτερὴς.

Cuculo, κουκύζω, *Ariſtot.*

Cuculus, ὁ κόκκυξ, υγος, *Ariſtot.*

Cucumis, ὁ Σίκυος, ου, *Plut.* ἡ Σίκυς, υος, *Dioſc.* parvus, τὸ Σικύδιον, ου, *Athen.* in modum cucumeris, Σικυδοειδὴς, *Paul. Æg.*

Cucurbita, ἡ Σικύα, ας, *Hippocr.* ἡ Σικυάνη, ης, *Gal.* ἡ Σικυανία, ας, *Athen.*

Cucurbitula, ἡ Σικύα, ας, argentea, ἀργυρᾶ, *Lucian.* cucurbitulæ applicatio, σικύας πρόσκλη, *Ariſtot.*

Cucurrio, κουκύζω, *Ariſtot.*

Cudo, κόπτω, monetam, νόμισμα, *Ariſtot.* ex auro, κόπτω νόμισμα χρυσᾶ, *Diod. Sic.* ferrum, ἐργάζομαι σίδηρον, *Ariſtot.*

Cujas, ὁ ποδαπὸς, indef. quis & cujas? τίς καὶ ποδαπὸς; *Plato.*

Cujus, a, um, τίνος ὤν.

Cujuſcumquemodi, ὁποιοσισῶν, *Xenoph.*

Cujuſdammodi, ποιός τις, *Ariſtot.*

Cujuſmodi, ποῖος, *Thuc.* cujuſmodi illa? τὰ ποῖα; *Plato.* conſiderare leges cujuſmodi ſint, σκοπεῖν νόμους, ὁποῖοί τινες εἰσὶ, *Dem.*

Culcitra, ἡ τύλη, ης, ἡ τυλεία, ας, *Soph.* τὸ τυλεῖον, ου, *Poll.* ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xenoph.* τὸ στρῶμα. ατος, *Plut.*

Culeus, τὸ Σακκίον, ου, *Poll.* culeo inſuere, ἐνσακκίζω, *Nicet. Chon.*

Culex, ὁ κώνωψ, ωπος, *Plut.*

Culina, τὸ μαγειρεῖον, ου, τὸ ὀπλανεῖον, ου, *Lucian.*

Culmen, ὁ ὄροφος, ου, *Thuc.* τὸ δῶμα, ατος, *Herodian.* ἡ κορυφὴ.

Culmus, ἡ καλάμη, ης, *Lyſias.*

Culpa, ἡ αἰτία, ας, *Dem.* τὸ ἐγκλημα, ατος, *idem*, τὸ πλαῖσμα, culpam in alium transfero, εἰς ἄλλον τὴν αἰτίαν τρέπω, *Plut.* τὸ ἐγκλημα εἰς ἄλλον μετάγω, *Ælian.* mea culpa in moleſtias incidit, δι' ἐμὲ εἰς πράγματα ἐμπέπτωκε, *Dem.* culpa eſt in pauperibus, quo minus id fiat, τὸ αἴτιον τῷ μὴ γίγνεσθαι ἐν τοῖς πένησιν ἐστι, *idem*, culpa aliquem liberare, τῆς αἰτίας τινὰ ἀπολύειν, *Iſocr.* extra omnem culpam eſſe videtur, πάσης τῆς αἰτίας ἐκτὸς φαίνεται, *Chryſ.*

Culpabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὑπαίτιος, ου, ſum, εἰμὶ, *Ælian.*

Culpatio, τὸ αἰτίαμα, ατος, *N. T.*

Culpo, αἰτιάομαι, aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Xenoph.*

Cultellus, τὸ μαχαίριον, ου, *Dem. Phal.* ἡ μαχαίρις.

Culter, ἡ μάχαιρα, ας, *Polyb.* τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.*

Cultor, ὁ λατρευτὴς, οῦ, ὁ θεραπευτὴς.

Cultrarius, faber, ὁ μαχαιροποιὸς, ου.

Cultrix, ἡ θεραπευτρὶς, ίδος.

Cultura, vide *Cultus.*

Cultus, us, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* divinus, ἡ θεραπεία τοῦ Θεοῦ, *Iſocr.* ὑπηρεσία τῷ Θεῷ, *Plato.* quo demeremur aliquem, τὸ θερέπθυμα, ατος, *Xenoph.* divinus humanitus confictus, ἡ ἐθελοθρησκεία, ας, *N. T.* terræ, ἡ γεωργία, ας, *Plato*, τὸ γεώργημα, ατος, *id.* i. e. ornatus, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.* corporis, τὸ χρῆμα σώματος, *Herodian.*

Culullus, κύλιξ μεγάλη, *Plut.*

Cum, *Præpoſ.* Σὺν, cum Deo dicere aliquid, Σὺν Θεῷ ἐρεῖν τι, *Dem.* voluptas cum honeſtate conjuncta optimum eſt, τέρψις σὺν τῷ καλῷ ἄριστόν ἐστι, *id.* invadunt alios cum amicis, ὀπὶ τοὺς ἄλλους ἔρχονται μετὰ τῶν φίλων, *id.* cum aliquo eſſe, μετά τινος εἶναι, *id.* cum parrheſia loqui, μετὰ παῤῥησίας ποιεῖν λόγους, *id.* comparare aliquem cum aliquo, ἐξετάζειν τινὰ πρὸς τινα, fœdera cum rege, Συνθῆκαι πρὸς βασιλέα, pugno cum aliquo, μάχομαι πρός τινα, *Plut.* cum poteſtate eſſe, ἐν δυνάμει εἶναι, *Thuc.*

Cum pro *Quando*, *Quia*, &c. Vide *Quum*, cum, tum, μὲν, ἦ, *Dem.* cum omnis diſciplina exercitatione continetur, tum philoſophia præcæteris, ὥσπερ μὲν παιδεία δι' ἀσκήσεως συνέστηκεν, ἡ δὲ φιλοσοφία καὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων, *Dem.* cum omnia probra vitanda, tum maxime illud, πάντα μὲν οὖν αἰδία φυλάττειν, μάλιστα δὲ τοῦτο, *idem.*

Cuminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.*

Cumprimis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*

Cumulate, ἀθρόως, ἐσωρευμένως.

Cumulatim, σωρηδὸν, *Herodian.*

Cumulatus, a, um, σωρευτὸς, ὴ, όν, *Athen.*

Cumulo, ἀθροίζω, *Iſocr.* aliquid aliquo, σωρεύω τί τινι, *Herodian.* aliquem laudibus, ὑπεραινέω τινὰ, *Æſchin.*

Cumulus, τὸ σώρευμα, ατος, *Xenoph.* ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.* divitiarum, χρημάτων, *Ariſtoph.* terræ, τὸ χῶμα, ατος, *Plato.*

Cunabula, ἡ κοιτὶς, ίδος, τὸ σπάργανον, ου, *Herodian.* idem quod *Cunabula.*

Cunæ, idem quod *Cunabula.*

Cunctabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*

Cunctanter, χολῇ, *Thuc.* χολαίνως, *Ariſtot.* βραδέως, cunctantiſſime, χολαιότατα, *Xen.*

Cunctatio, ἡ χολαιότης, ητος, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* ἡ διαμέλλησις, εως, *id.*

Cunctator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ μέλλων, οντος, *Dem.* ὁ ὀκνηρός.

Cunctor, ὀκνέω, *Thuc.* in aliqua re, μέλλω τι, *Dem.* διαμέλλω πρός τι, *Nazar.* ἀναβάλλομαι.

Cunctus, a, um, Σύμπας, ασα, αν, *Thuc.* ἁπαξάπας, ασα, αν, *Philo.*

Cuneatio, ἡ σφήνωσις, εως.

Cuneatus, a, um, ὁ καὶ ἡ σφηνοειδὴς, ές.

Cuneo, σφηνόω, κατασφηνόω, *Hippocr.* γομφόω.

Cuneolus, τὸ σφηνίσκιον, ου, *Suid.* ὁ σφηνίσκος, ου.

Cuneus, ὁ σφὴν, σφηνὸς, ὁ γόμφος, in cuneos diviſi in acie, κατὰ φάλαγγας διαιρεθέντες, *Herodian.*

Cuniculatim, ὑπονομηδὸν, *Thuc.*

Cuniculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπονομώδης, ες.

Cuniculus, ὁ δασύπους, οδος, *Ariſtot.* i. e. foſſa ſubterranea, ὁ ὑπόνομος, ου, *Thuc.* τὸ ὑπόρυγμα, cuniculos ago, ὑπονομεύω, *Dinarch.* cuniculis oppugno, ὑπονόμοις πολεμίζω.

Cupa, ὁ πίθος, ου, *Plut.* inanis, Σκεῦος οἰνοφόρον κενὸν, *Herodian.*

Cupedia, τὸ τέρμα, ατος, *Put.* cupediis inhians, ὁ λιχνος, ου, *Plato.*

Cupide, ἀγαπητῶς, amplecti pacem, ἡδέως τὴν εἰρήνην γινομένην, *Dem.* cupidiſſime omnia facere, μετὰ προθυμίας πάντα πράττειν, *Herodian.*

Cupideneus, a, um, ἐρωτικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Cupiditas, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Dem.* ὁ ἔρως, ωτος, *id.* inſatiabilis, ἡ ἀπληστία, ας, *id.* tanta laborum, τοσοῦτος ἔρως τῆς πόνων, *id.* rerum malarum, ἐπιθυμία πραγμάτων πονηρῶν, *Iſocr.* cupiditas alicujus rei me incedit, εἰσέρχεταί μοι ἡ ἐπιθυμία τινὸς, *Dem.* tanta cupiditate incitor, εἰς τοσοῦτ' ἀπληστίας ἔρχομαι, *Iſocr.* inceſſit me cupiditas alicujus rei, ἐπέπεσέ μοι ἔρως τινὸς, *id.* in eam devenire cupiditatem, εἰς τοσοῦτ' ἐπιθυμίας ἥκειν, *id.* habere cupiditatem alicujus rei, ἔχειν ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* explere cupiditatem alicujus, ἐμπίπλης τὴν ἀπληστίας τινὸς, *Dem.* coërcere cupiditates, κρατεῖν τῆς ἐπιθυμίας, *Iſocr.* fruſtror cupiditate, διαμαρτάνω, ὧν ἐπιθυμῶ, *id.*

Cupido, ὁ ἔρως, ωτος, *Xenoph.*

Cupidus, a, um, ἐμπίμπλης, ίνη, ινον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἐπιθυμητὴς τινος, *id.* inſatiabiliter pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἄπλης τῆς χρημάτων, *id.* ſ. plenus cupiditatibus, γέμων ἐπιθυμιῶν, *Iſocr.* cupidus ſum alicujus rei, Conf. *Cupio.*

Cupio, ἐπιθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.* aliquid nimis, τὶ λιαν, *Iſocr.* bene dicere, εὖ λέγειν, *id.* aliquem imitari, ζηλόω τινα μιμεῖσθαι, *id.* univerſi incolumitatem, ζηλόω τὴν ὅλης διαμονὴν, *Philo.* contraria, ζηλόω τῆς ἐναντίων, *Ariſtot.* libertatem, ζηλόω τῆς ἐλευθερίας, *Herodot.* bene alicui, εὐνοέω τινὶ, *Dem.*

Cupitor, ὁ ἐρασὴς, alicujus rei, τινὸς, *Xenoph.* ὁ ἐπιθυμητὴς τινος, *Dem.*

Cupreſſetum, ὁ κυπαρισσὼν, ῶνος.

Cupreſſinus, a, um, κυπαρισσίνος, ίνη, ινον.

Cupreſſus, ἡ κυπάρισσος, ου, *Athen.*

Cupreus,

Digitized by Google

Cupreus, a, um, κυπριακὸς, ἡ, ὸν.
Cuprum, χαλκὸς κύπριος.
Cur, διὰ τί, cur bene dicendi ſtudioſos fugiant, libenter audirem, διὰ τί τὲς εὖ λέγειν ἐπθυμεῦντας φεύγουσι, ἡδέως ἂν ἀκθοίμιλι, *Iſocr.* cur ei præmium daturi non eſtis? διὰ τί τέτῳ ἐ δόσετε δωρεάν; *Æſchin.* recte conſiderate, cur hoc fecerit, Συλλογίζεσθε ὀρθῶς, τίνος ἕνεκα ταῦτ' ἔπραξε, *Dem.* cur putatis omnes bellum hoc fugere? τίνος ἕνεκα νομίζετε πάντας φεύγειν τὸν πόλεμον; *idem.* ὅτι, *Ariſtot.* διότι, *Xen.* διὰ τίνα αἰτίαν; *Ariſtot.*
Cura, ἡ φροντὶς, ίδος, *Dem.* ἡ πρόνοια, ας, *id.* ἡ μελίτη, ης, *Iſocr.* curam ſuſcipere rei, ποιεῖν, ſ. ποιεῖσθαι πρόνοιάν τινος, ſ. περί τινος, ſ. ὑπέρ τινος, *Dem.* habere alicujus, ἔχειν πρόνοιάν τινος, *id.* ἔχειν ἐπιμελείαν τινος, *id.* ἔχειν λόγον τινος, *id.* gero alicujus, ἐπιμελέομαι τινος, *Xen.* περί τινος, *Plat.* τι, *Xen.* adhibeo, ne quis tranſeat, φυλάττω μηδένα παριέναι, *Thuc.* ne quis faciat, φυλάττομαι, ὁπῶς μὴ ποιήσῃ τις, *Xen.* curæ eſt mihi aliquid, μέλῃ μοι περί τινος, *Iſocr.* μέλῃ μοι ὑπέρ τινος, *Dem.*
Curate, ἐπιμελῶς, *Dem.*
Curatio, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* præeſſe curationi, ſ. adminiſtrationi alicui, προσάτλω ἔν τῇ ἐπιμελείας τινὸς, *id.* morbi, ἡ θεραπεία τῆς νοσημάτων, *Dem.*
Curator, ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, tribus, τῆς φύλης *Dem.* reficiendorum murorum, τῶν περὶ τειχῶν ἐπισκευῆς, *id.* liberorum, i. e. tutor, ὁ ἐπίτροπος, ου, *Plut.* morbi, ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Gal.*
Curatura, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.*
Curculio, ὁ τρώξ, γὸς, *Schol. Heſ.* ὁ κὶς, κὸς, *Theophr.* ὁ θρὶψ, θριπὸς, *id.*
Curia, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* τὸ φρυτανεῖον, ου, *idem.* vocatio in curiam, ἡ κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον, *idem,* vocare ſenatum in curiam, καλεῖν τὸν βουλὸν εἰς τὸ βουλευτήριον, *idem,* frequentare curiam, εἰσιέναι πολλάκις τὸ βουλευτήριον, *idem,* proclamare aliquid in curia, ἀνειπεῖν τι ἐν τῷ βουλευτηρίῳ, *id.* exire e curia, ἐξιέναι ἐκ τῆ δικαſηρίυ *id.* i. e. pars civitatis, ἡ φρατρία, ας, *Iſocr.* curiæ princeps, ὁ φρατρίαρχος, ου, *Dem.*
Curialis, ὁ φράτωρ, ορος, *Dem.*
Curialis, e, φράτριος, ία, ιον, *Polyb.*
Curiatim, κατὰ φρατρίας.
Curiatus, a, um, φρατριακὸς, ἡ, όν,.
Curio, ὁ φρατριδὸς, έως.
Curioſe, ὑπερεπιμελῶς, *Dem.* περιφυλαττομένως, *Iſocr.* non admodum curioſe inquirere, quidnam ſit, ὐ πάνυ πολυπραγμονεῖν τί, ὅ, τι ποτ' ἐστὶν, *Herodian.* curioſius, περιεργότερον, *idem.*
Curioſitas, ἡ περιεργία, ας, ἡ πολυπραγμοσύνη, ης, *Iſocr.* τὸ πολυπραγμονεῖν, *id.*
Curioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ περίεργος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ πολυπράγμων, ονος, *Ariſtot.* ſum, πολυπραγμονέω, *Iſocr.*
Curo, ὑπερεπιμελέομαι, aliquid, τινὸς, *Xen.* περί τινος, *Plato.* corpus, ἐπιμέλομαι τῦ Σώματος, *Xen.* ut fiat, ἐπιμέλομαι, ὅπως γένοιτο, *Lucian.* aliquid parum, φροντίζω τινὸς ὀλίγου, *id.* ſalutem, φροντίζω ὑπὲρ Σωτηρίας, *Dem.* non curo, utrum pejus, an melius vivamus, ὐ φροντίζω, εἴτε χεῖρον, εἴτε βέλτιον βιωσόμεθα, *Plato,* diligentiſſime valitudinem, ὑπερεπιμελείαν μεγίστην ἔχω τῆς ὑγιείας, *Iſocr.* contractus, ἐπιμέλειαν ποιέω περὶ τὰ Συμβόλαια, *Ariſtot.* publica ut privata, μελετάω ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων, *Iſocr.* ægrotantem, θεραπεύω τινὰ, *id.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbum, ὑπακούω νόσου, *Xen.* ἰάσιμα νόσου, *Phalar.* θεραπεύω τὸ νόσημα, *Iſocr.* pecuniam, περιέρομαι ἀργύριον, *Dem.* non curo aliquid, ἀφροντιστέω τινὸς, *Plato,* curandum eſt aliquid, ὑπερεπιμελητέον τινός, *Xen.*
Curriculo, δρομαίως, δρομάδην.
Curriculum, i. e. parvus currus, τὸ ἁρμάτιον, ου, ὁ διφρίσκος, ου, *Ariſtoph.* i. e. curſus, ὁ δρόμος, ου, *Thuc.*
Curro, τρέχω, θέω, celeriter, ταχέως, *Plut.* una, Συνδρομέω, *Dem.*
Curruca, ἡ ὑπολαΐς, ίδος, *Theophr.*
Currus, τὸ ἅρμα, ατος, *Xen.* τὸ ὄχημα, ατος, *Herodian.* curru vehi Meſſenam, ποδήνδη ἐφ' ἁμάξης εἰς Μεσσήνην, *Heſych.* currum conſcendere, ὀχήματος ἐπιβαίνειν, *Herodian.* currui imponere aliquid, ὀχήματι ἐπιτιθέναί τι, *id.* Conf. *Vehiculum*
Curſito, Συχνὰ καὶ πολλὰ τρέχω, περιτρέχω, *Plato,* ſurſum, deorſum, πδιπατέω ἄνω, κάτω, *Ariſtoph.*
Curſor, ὁ δρομεὺς, έως, *Lucian.*
Curſus, ὁ δρόμος, ου, *Dem.* equi, δρόμος ἵππου, *id.* curſu contendere ad portum, δρόμου κατατείνειν ἐπὶ τὸ λιμένα, *Syneſ.* a curſu non declinare, ἀπαραλλάκτως θέειν, *Heliodor.* curſum rectum tenere, τροχιὰς ὀρθὰς ποιεῖν, *N. T.* εὐθυδρομεῖν, *Xen.* curſum ſiſtere, ἔχειν δρόμου, *Lucian.*
Curto, κολοβόω, aliquid, τι, *Theophr.* κολοβόω τι, *Ariſtot.*
Curtus, a, um, κόλοβος, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Curvatio, ἡ κάμψις, εως, ἡ διάκαμψις, εως, *Nazi.*
Curvatura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ὁ καμπτὴρ, ῆρος, *Xen.*
Curvitas, ἡ καμπυλότης, ητος, ἡ κυρτότης, ητος, *Plut.*
Curulis, ς, ὀξυπτέρεις, εσσα, όεν, *Athen.* ἁρμάτιος, ία, ιον, *Xen.* ſella. δίφρος ἡγεμονικὸς, *Plut.* curule certamen, ἡ ἁρματοδρομία, ας.
Curvo, κάμπτω, *Thuc.* κυρτόω, *Xen.*
Curvus, a, um, καμπύλος, ὐλη, ὐλον, ἀγκύλος, ὐλη, ὐλον.
Cuſpido, ὀξύνω εἰς ἀκίδα, ὀδοντολίζω.
Cuſpis, ἡ ἀκωκὴ, ῆς, *Lucian.* ſagittæ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Dioſc.* haſtæ, ἡ αἰχμὴ δόρατος, ἡ ὀδοντωτὶς, ίδος, *Plut.*
Cuſtodia, ἡ φυλακὴ, ῆς, inventa urbibus ad cuſtodiam & ſalutem, εὑρημένη ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ Σωτηρίαν, *Dem.* delecti ad cuſtodiam, τεταγμένοι ἐπὶ τῇ φυλακῇ, *idem.* fidem & cuſtodiam (principis) prodere, τὴν πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον φυλακῆς προδιδόναι, *Herodian.* i. e. carcer, captivitas, vide *Carcer, Captivitas.*
Cuſtodio, φυλάττω, φρυρέω, τηρέω, omnia in urbibus, πάντα ἐν ταῖς πόλεσι, *Xen.* aliquem ab aliqua re, τινὰ ἀπό τινος, *idem,* mare, φυλάττω φυλακὴν ἐν τῇ Θαλάττῃ, *Dem.* urbem, διαφυλάττω τὴν πόλιν, *Iſocr.*
Cuſtos, ὁ φύλαξ, ακος, *Dem.* ὁ φυλακὴρ, conſtitutio cuſtodum, διάταξις φυλάκων, *id.* cuſtodes conſtituere, καθιζάναι φύλακας, *id.* imponere, ἐπιτίμησιν φύλακας, *Iſocr.* occidere, ὑποσφάττειν, *Dem.* cuſtos carceris, ὁ δεσμοφύλαξ, ακος, *Thuc.* ὁ νομοφύλαξ, ακος, *Ariſtot.* templi, ὁ ναοφύλαξ, ακος, *idem.* civium, ſ. civitatis, ὁ πολιτοφύλαξ, ακος, *idem.* ſtratorum, ὁ ſρωματοφύλαξ, ακος, *Plut.* corporis, ὁ Σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.* cuſtos femina, ἡ φυλακὶς, ίδος, *Plato.*
Cuteus, a, um, ὁ καὶ ἡ δερματώδης, ους, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Cuticula, τὸ δερμάτιον, ου.
Cutis, cum ſubjecta carne, ὁ χρὼς, τὸς, *Ariſtot.* detracta, τὸ δέρμα, ατος.
Cyamus, ὁ κύαμος, ου, *Plato.*
Cyaneus, a, um, κυάνεος, έα, εον, *Ariſtot.*
Cyanus, ὁ κύανος, ου, cyanum refero, κυανίζω, *Dioſc.* in cyanum vergens, κυανίτης, ίδος, *Hippocr.* cyanei coloris inductio, ἡ κυάνωσις, *Plut.*
Cyathus, ὁ κύαθος, ου, *Athen.* parvus, τὸ κυάθιον, ου, *Poll.* cyatho ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυαθώδης, ους, *Athen.* cyathis indulgeo, κυαθίζω, *Polyb.*
Cygneus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, *Athen.*
Cygnus, ὁ κύκνος, ου, *Ariſtot.*
Cylindraceus, a, um, κυλινδρικὸς, ἡ, όν.
Cylindrus, ὁ κύλινδρος, ου, *Plut.* cylindro ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυλινδροειδὴς, ους, *Theophr.* æquo ſive complano, κυλινδρέω, *idem.* cylindri more, κυλινδρικῶς, *Plut.*
Cymba, ἡ κύμβη, ης, *Dopb.* τὸ Σκαφίδιον.
Cymbaliſta, ὁ κυμβαλιστὴς, οῦ.
Cymbaliſtria, ἡ κυμβαλίστρια, ας.
Cymbalum, τὸ κύμβαλον, ου, *Xen.* pulſo, κυμβαλίζω, *Lucian.*
Cymbium, τὸ κυμβίον, ου, *Dem.*
Cyminum, τὸ κύμινον, ου, *Dioſc.* cymino ſimilis, ὁ καὶ ἡ κυμινώδης, ους, *Theophr.*
Cynoſbatus, τὸ κυνόσβατον, ὁ κυνόσβατος.
Cynoſura, ἡ κυνόσουρα.
Cyprinus, ὁ κυπρῖνος, ου, *Ariſtot.*
Cytiſus, ὁ κύτισος, *Theophr.*

D.

DActyliotheca, ἡ δακτυλιοθήκη, ης, *Plin.*
Dactylus, ὁ δάκτυλος, ου, *Dioſc.*
Dæmon, ὁ δαίμων, ονος, *Plato,* malus, ὁ κακοδαίμων, ονος, capularis, ὁ Σοροδαίμων, ονος, *Plut.* a dæmone inſpiratus, δαιμονιακὸς, ὴ, όν, *id.* qui dæmonis eſt, δαιμονικὸς, ὴ, όν, *Chryſ.* pro dæmone habeo, δαιμονίζω, *Heſych.* a dæmone poſſideor, δαιμανίζομαι, *N. T.* δαιμονάω, *Lucian.*
Dæmoniacus, a, um, δαιμονιακὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Dæmonicus, a, um, δαιμονικὸς, ὴ, όν, *Chryſ.*
Dama, ἡ δορκὰς, άδος, *Dioſc.* ἡ δορξ, κὸς, *Al. Aphr.* ὁ δόρκων, ωνος, *Dioſc.* parva, ſ. parvus, τὸ δορκάλιον, ου, LXX.
Damnatio, ἡ κατάγνωσις, εως, *Dem.* ἡ κατάκρισις, εως, *N. T.* τὸ κατάκριμα, ατος, *ib.* æterna, ἡ κρίσις τῦ γεέννης, *ibid.*
Damnatorius, a, um, καταγνωσικὸς, ὴ, όν.
Damnatus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ κατάδικος, ου, *Dem.* violati feſti, καταχειροτονηθεὶς ἀσεβεῖν περὶ τὸν ἑορτὸν, *Dem.*
Damno, καταγινώσκω, aliquem capitis, θανάτου τινὸς, *Dem.* θανάτῳ τινὸς, *id.* κατακρίνω θανάτου τινός, *Iſocr.* καταψηφίζομαι θανάτου τινὸς, *Dem.* aliquem inique, ἀδίκως καταδικάζομαί τινος, *id.* aliquem homicidii, καταγινώσκω τινὸς φόνου, vel τινὰ φόνε, *Lyſ.*
Damnoſe, βλαβερῶς.
Damnoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ζημιώδης.
Damnum, ἡ βλάβη, ης, *Plato.* ἡ ζημία, ας, *Xen.* τὸ βλάβος, εος, *Dem.* ὁ ζυμφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* & detrimentum, βλάβη καὶ ζημία, *Dem.* adferre alicui, φέρειν τινὶ βλάβην, *id.* ἐνεγκεῖν τινι ζημίαν, *id.* eſſe ſ. fieri alicui, εἶ τινι βλάβος, *id.* contrahere haud exiguum, οὐκ ἐλαχίσην ζημίαν ὐ μικρὰν, *id.* reſtituere ſ. pendere duplo, ἐκτίνειν βλάβος διπλῆν, *id.* cum damno facere aut fieri, μὲ βλάβης, ſ. ζημίας ποιεῖν, ſ. γίγνεσθαί τι, *id.* facio ſ. patior, ζημιόομαι, *id.* ab aqua, πάσχω κακῶς ἐκ ὕδατος, *id.*
Dapes, τὰ ἐδέσματα, ων, *Iſocr.*
Dapſilis e, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, έος, *Plato,* epulum dapſilius, δεῖπνον δαψιλέστερον *Plut.* dapſilis & largus ſum, ἐνδαψιλεύομαι, *Pandect.*
Dapſiliter, δαψιλῶς, vivere, ζῆν, *Xen.*
Datio, ἡ δόσις, εως, *Plato.*
Dator, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δατὴρ, ῆρος, *Lucian.*
Datus, a, um, δοθεὶς, εῖσα, έν, *Dem.* data opera, ἐκουσίως, *Dem.* ἑκοντὶ, *id.* ἐξεπιτηδὲς, *id.* delinquere, ἑκουσίᾳ ἁμαρτάνειν, *id.*
De, ἐκ vel ἐξ, de ſuo rempublicam juvare, ἐκ τῶν ἑαυτῷ ὑπαρχόντων τοῖς κοινοῖς ἐπαρκεῖν, *Iſocr.* de muro præcipitare, κατὰ τείχεος κάτω ῥιπτεῖν. *Herodot.* de gloria pugnare, περὶ δόξης πολεμεῖν, *Dem.* de re nova loqui ſ. dicere, περὶ καινῆ πράγματος λέγειν, *id.* de numero detrahere, ἀπὸ τῦ ἀριθμῦ ἀφαιρεῖν, *Iſocr.* de rerum incolumitate ſollicitum eſſe, ὑπὲρ Σωτηρίας πραγμάτων φροντίζειν, *id.* de parte regionis dimicare, ὑπὲρ μέρος χώρας πολεμεῖν, *id.* commentatio de aſtris, γραφὴ ἀμφὶ ἀστέρων, *Lucian.* fama vulgatur

Digitized by Google

de morte ejus, ἐκφέρειν λόγον ἀμφὶ θανάτῳ αὐτῆς, *Herodot.*

Dea, ἡ θεά, ᾶς, *Dem.* ἡ θεός, οῦ, *id.* magna & præstans Minerva, μεγάλη καὶ ἀγαθὴ θεὸς Ἀθηνᾶ, *id.*

Dealbatio, ὁ λεύκασμος, ου.

Dealbo, λευκόομαι aliquid, τὶ, *Xen.* λευκαίνω.

Deambulatio, ὁ περίπατος, ου, *Plut.* deambulatione pomeridiana uti, περιπάτῳ δειλινῷ χρῆσθαι, *Æl.*

Deambulatorium, ὁ περίπατος, ου, *Plut.*

Deambulo, περιπατέω, *Herodian.* sursum, deorsum, ἄνω, κάτω, *Aristoph.*

Deamo, σίργω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ὑπεραγαπάω τινὰ, *Herodian.* ὑπερφιλέω.

Dearmatus, a, um, παρωπλισμένος, ίη, ίον, *Plut.*

Deartuo, ἐξαρθρόω, *Aristot.*

Deauratio, ἡ χρύσωσις, εως, *Plut.*

Deauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάχρυσος, ου, *Athen.*

Deauro, χρυσόω, *Athen.*

Debacchatio, ἡ παροινία, ας, *Dem.*

Debacchor, παροινέω, in aliquem, εἴς τινα, *Dem.*

Debellatio, ἡ καταπολέμησις, εως, *Thuc.* ὁ καταγωνισμὸς, οῦ, *id.*

Debellator, ὁ καταγωνιστὴς, οῦ, ὁ καταπολεμῶν, ῶντος, *Thuc.*

Debello, καταπολεμέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Thuc.* καταγωνίζομαί τινα, *Lucian.*

Debeo, ὀφείλω, alicui pecuniam, τινὶ χρήματα, *Plato,* alicui æs alienum, τινὶ χρέος, ἡ. χρέα, *Dem.* alicui gratiam, τινὶ χάριν, *Plato,* dicere, λέγειν, *Aristot.* non debemus occasionem in perniciem nostram impendere, οὐκ ὀφείλομεν τὸν καιρὸν Συμπαρασκευάζειν καθ' ἡμῶν αὐτοῖς, *Dem.* quæ restant, magnæ nobis curæ esse debent, Σφόδρα δεῖ ἡμῖν λοιπὸν ἡμᾶς φροντίσαι, *id.*

Debilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδύνατος, ώτερος. *Isocr.* ἀδυνάτων, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄῤῥωστος, ου, *idem.*

Debilitas, ἡ ἀδυνασία, ας, *Plato.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Thuc.*

Debilitatio, τὸ ἀδύνημα.

Debiliter, ἀδυνάτως, *Dem.*

Debilito, ἀδυνάω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Debitio, ἡ ὄφλησις, εως, τὸ χρέος, *Dem.*

Debitor, ὁ ὀφειλέτης, ου, *N. T.* ὁ ὀφείλων, οντος, *Dem.* ὁ ὄφλων, οντος, *id.* ὁ χρήσης, ου, *id.* ὁ ὑπόχρεως, ω, *id.* magnus, ὁ ὑπέρχρεως, ω.

Debitrix, ἡ ὀφειλέτις, ιδος, *Euripid.* ἡ ὀφείλουσα, ης, *Dem.*

Debitum, τὸ, ὀφείλημα, ατος, *Dem.* τὸ ὄφλημα, ατος, *id.* τὸ χρέος, εος, *id.* duplum, ὄφλημα διπλοῦν, *id.* privatum, χρέος ἴδιον, *id.* paternum, χρέος πατρικὸν *idem.* adscribere ad debitum, γράφειν ὀφείλοντα πρὸς χρέος, *id.* reddere, ἀποδοῦναι τὰ ὀφειλήματα, *id.* ἐκτίσαι ὄφλημα, *id.* recipere ab aliquo, ἀπολαμβάνειν τὸ χρέος παρά τινος, *id.* recuperare ab aliquo, κομίζεσθαί χρέος παρά τινος, *id.* condonare omne, ἀφιέναι πᾶν ὄφλημα, *id.* ἀφίεναι τὸ χρέος ὀφίλουσι, *Isocr.* expungi, ἐξαλείφεσθαι τὸ ὄφλημα, *Dem.* debito fraudare, ἀποστερῆσαι χρέος, urbem, ἀποστερεῖν ὀφλήματος τὴν πόλιν, *id.*

Debitus, a, um, ὀφειλόμενος, ίη, ον, benevolentia, εὔνοια, *N. T.* honor, προσήκουσα τιμὴ, *Plato.* pœna, προσήκουσα τιμωρία, *id.*

Deblatero, ψελλίζομαι, *Aristot.* σωμύλλω, *Aristoph.* καταχωμύλλω, *id.* φλυαρέω.

Decacuminatio, ἡ βλακολογία, ας, *Theophr.*

Decacumino, βλακολογέω, *Theophr.*

Decalogus, ὁ δεκάλογος, ου.

Decanto, ἐγκομιάζω, *Isocr.* i. e. sæpius inculco, ταυτολογέω, *Polyb.*

Decanus, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκαδάρχης, ου, *Herodot.*

Decas, ἡ δεκὰς, άδος.

Decaulesco, ἀποκαυλέω, *Theophr.*

Decedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Xen.* de via alicui, ἐξίσταμαι ὁδῷ τινι, *Plut.* a magistratu, ἐξίσταμαι τῆς ἀρχῆς, *Thuc.* i. e. minuor, nihil ipsi decessit de exercitu, nisi qui morbo extincti sunt, εἰ δὲν αὐτῷ ἀπογίγνεται στρατῷ, εἰ μή τι νόσῳ, *Thuc.* de jure suo decedere, ὑφίεσθαι τοῦ δικαίου ἑαυτοῦ, *Aristoph.* ante fatalem diem decedere, s. mori, πρὸ μοίρας τελευτᾶν, *Isocr.*

Decem, οἱ, αἱ τὰ δέκα, *Dem.* millia, ἡ μυριὰς, άδος, *Theophr.* ἡ μυριοστὴ, ῆς, *Xenoph.* mensibus, δεκαμηνιαίοις χρόνοις, *Philo.*

December, ὁ γαμηλιὼν, ῶνος, *Theophr.* al. ὁ ποσειδεὼν, ῶνος, *Suid.*

Decempeda, μέτρον δεκάπηχυ, ὁ δεκάπους, οδος.

Decempedator, ὁ τῷ δεκάποδι μετρῶν, ῶντος, ὁ γεωμέτρης.

Decemplex, ὁ δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decem primi, οἱ δεκάπρωτοι, ων.

Decemvir, ὁ δεκάρχης, ου, ὁ δέκαρχος, ου, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκάδαρχος, ου, ὁ δεκαδοῦχος, ου, *Lys.* sum decemvir, δεκαδαρχέω, *Hesych.*

Decemviralis, e, δεκαρχικὸς, ὴ, όν.

Decemviratus, us, ἡ δεκαρχία, ας, *Plut.* ἡ δεκαδαρχία, ας, *Dem.*

Decennalis, e, ὁ καὶ ἡ δεκαετὴς, ές, ὁ καὶ ἡ δεκαέτηρος, ου, *Plato.*

Decennis, e, idem quod antecedens *Decennalis.*

Decennium, ἡ δεκαετία, ας, ὁ δεκαέτηρος χρόνος, *Plato.*

Decens, πρέπων, ουσα, ον, aliquem, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ πρεπώδης, ες, τινὶ, *id.* πρόσηκων, ουσα, ον, τινὶ, *Dem.* καθήκων, ουσα, ον, τινὶ, *Isocr.*

Decenter, προσηκόντως, *Dem.* Conf. *Convenienter.*

Decentia, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.*

Deceptio, ἡ ἀπάτη, ης, *Dem.* ἡ ἐξαπάτη, ης, *id.*

Deceptor, ὁ ἐξαπατῶν, ῶντος, *Dem.* ὁ παραπρεσβεύων, ου, *Isocr.*

Decerno, ψηφίζομαι, multa, πολλὰ, *Dem.* bene & recte, ὀρθῶς καὶ καλῶς *id.* honestissima civitati, τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *idem.* secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *idem.* frustra, πλημμέλως, *id.* expresse, διαῤῥήδην, *id.* clam, κρυβδὴν, *id.* de rebus, quæ decet, ψηφίζομαι περὶ πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Isocr.* auxilium, βοήθειαν, *Dem.* judicando, διακρίνειν, *N. T.* prælio, μάχομαι. Conf. *Pugno, Prælior.*

Decerpo, δρεπίζω, fructum, τὸν καρπὸν, *Theophr.* καρπολογέω, *id.* florem, δρέπομαι, ἀνθος, *Plut.* fructum sapientiæ, δρέπω καρπὸν σοφίας, *Basil.* aliquid, ἀποδρέπομαί τι, *Plut.*

Decertatio, τὸ ἀγώνισμα, ατος, *Plut.* ὁ ἀγωνισμὸς, οῦ, *Dion.*

Decerto, διαγωνίζομαι, cum hostibus, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Xen.* cum aliquo ob aliquid, τινί τι, *id.* τινὶ ὑπὲρ τινος, *Plato,* ἀμιλλάομαι ὅτι τι, *Xen.*

Decessio, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.*

Decessus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Hippocr.* e vita, ἡ ἀπόστασις βίου, *Xen.*

Decet, πρέπει, aliquem, τινὶ, *Dem.* me odisse eum, ἄξιον ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτὸν, *Xen.* vos laborare pro hoc, ἄξιον ὑμᾶς πονεῖν ὑπὲρ τούτου, *Dem.* nos optimos esse, πρόσηκον ἡμῖν βελτίστους εἶναι. *Isocr.* non decet id parvi facere, οὐκ ἐστὶ δίκαιον, οὐδὲ πρόσηκον οὕτω ὀλίγου ποιεῖσθαι τοῦτο, *Dem.* quod neminem decet dicere, ὃ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις ἐστὶ, *Plato,* plus, quam decet, irritari, μᾶλλον τοῦ δέοντος παροξυνθῆναι, *Dem.* contra, quam decet, παρὰ τὸ πρόσηκον, ut decet, κατὰ τὸ πρόσηκον, *Xen.* hæc te decent, ταῦτά σοι πρέπει, *Isocr.*

Decidium, τὸ κατάπλωμα, ατος, *Al. Aphr.*

Decido, i. e. deorsum cado, καταπίπτω, ab asino, ἀπ' ὄνου, *Aristoph.* in terram, ἐπὶ τὴν γῆν, *Xen.* εἰς τὸν χθὼ *N. T.* i. e. abscindo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xen.* controversiam, καθίστημι ἔριδα, *Plut.*

Decies, δεκάκις, *Æl.* decies millies, μυριάκις, *Dem.*

Decima, ἡ δεκάτη, ης, *Dem.* decimæ, quæ Apollini offeruntur, ἡ τῷ Ἀπόλλωνι δεκάτη, *Xen.* decimas exigo, δεκατεύω, ab aliquo, τινὰ, *Dem.* decimam partem prædæ dare, δεκατεύειν τὰ τοῦ πολεμίου, *Plut.* decimas accipio, δεκατεύω, *N. T.*

Decimatio, ἡ δεκάτευσις, εως.

Decimator, ὁ δεκατευτὴς, οῦ.

Decimo, δεκατεύω, aliquid, τὶ, *Plut.* locus in quo decimæ persolvuntur, τὸ δεκατευτήριον, ου, *Xen.*

Decimus, a, um, δέκατος, άτη, ατον, *Dem.*

Decipio, ἐξαπατάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* φενακίζω τινὰ, *id.* παράγω τινὰ, *Plato,* me ipse, φρεναπατάω ἐμαυτὸν, *N. T.* ἐξαπατάω ἐμαυτὸν, *Xen.* una, Συνεξαπαταν, *Dem.* & fallo, ἐξαπατάω καὶ φενακίζω τινὰ, *idem.* ἐξαπατάω καὶ παρακρούομαί τινα, *id.* aliquem falsis rationibus, παραλογίζομαί τινα, *id.* multis rebus decipi ab aliquo, πολλὰ ἐξαπατᾶσθαι ὑπό τινος, *Dem.* facile decipi posse, εὐαπάτητον, *Aristot.* εὐεξαπάτητον.

Decipula, ἡ γαλεάγρα, ας, *Poll.* ἡ παγίς.

Decisio, ἡ διαίλυσις, εως, *Polyb.* ἡ διάγνωσις, εως, *Dem.*

Declamatio, ἡ ῥητορεία, ας, *Isocr.* ἡ λογοποιία.

Declamator, ὁ ῥητορεύων, οντος, *Isocr.* ὁ λογοποιὸς.

Declamatorius, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Declamito, λογοποιέω.

Declamo, ῥητορεύω, *Isocr.*

Declaratio, ἡ δήλωσις, εως.

Declaro, δηλόω, ἐμφανίζω, μηνύω, aliquid aperte, τὰ Σαφῶς, *Isocr.* manifestissime, τὰ ἐναργέστατα, *id* alicui, quod ei velim orationem mittere, δηλόω σοὶ τόδε τινὰ, ὅτι μέλλω αὐτῷ λόγον πέμπειν, *id.* omnibus, me alienas opes non appetere, φανερὸν ποιῶ πᾶσιν, ὡς ἐ χρημάτων ἐπιθυμήσας ἀλλοτρίων, *idem.* aliquem consulem, ἀναγορεύω τινὰ ὕπατον, *Plut.* imperatorem, ἀναδείκνυμι αὐτοκράτορα, *Herodian.*

Declinatio, ἡ ἔκκλισις, εως, mali, τοῦ κακοῦ, *Bas.* grammatica, ἡ κλίσις, εως, *Gramm.*

Declino, ἐκκλίνω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Herodot.* ad voluptates, ἐκκλίνω πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* ad aliquid, -δή τι, *Dem.* aliquid, ἐκφεύγω τι, *Plato.*

Declivis, e, ὁ καὶ ἡ ἐπικλινὴς, ές, *Thuc.* ἐπίκλινὴς, *Plut.* κατάντης.

Declivitas, ἡ ἐπίκλισις, εως, *Nax.* τὸ κλίτος, ους, LXX.

Decoctio, ἡ ἀφεψις, εως, *Theophr.*

Decoctor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄσωτος, ου, *Aristot.*

Decoctum, τὸ ἀφέψημα, ατος, *Dioscor.*

Decoctura, ἡ ἀφεψις, εως, *Theophr.*

Decollo, τραχηλοκοπέω, *Plut.* τῷ σιλίκῃ πατάσσω, *Diodor.* τῷ σιλίκῃ τὰς αὐχένας ἀποκόπτω, *Dion. Hal.*

Decolor, ὁ καὶ ἡ δύσχρους, ου, *contr.* δύχρους, ου, *Hippocr.*

Decoloratio, ἡ δύσχροια, ας, *Gal.*

Decoquo, ἀσύω, s. ἀφεψέω, *Dioscor.* massam farinæ in carbonibus, ὀπτῶ μᾶζαν ἐπ' ἀνθράκων, *Herodian.* i. e. dilapido, χρεωκοπέω, *Phalar.* bona paterna, κατέδομαι τὰ πατρῷα, *Poll.*

Decor, τὸ κάλλος, ους, ἡ εὐπρέπεια, ας, faciei, τοῦ ὄψεως, *Dem.* eximius corporis, εὐπρέπεια μεγάλη τοῦ σώματος, *id.*

Decoramen, ὁ κόσμος, ου, *Isocr.* τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Decore, εὐπρεπῶς, *Dem.* καλῶς.

Decoro, κοσμέω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquem honoribus, ἀγάλλω τινὰ τιμαῖς, *Plato.*

Decorticatio, ὁ φλοιοτομός, οῦ.

Decortico, ὀπτφλοίζω, *Theophr.* λέπω, *Athen.* ἀπολέπω, *Aristoph.*

Decorum, τὸ πρέπον, οντος, *Dem.* τὸ δέον, οντος, *id.* servo, φυλάττω τὸ πρέπον *id.*

Decorus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσχήμων, alicui, τινὶ, *Æschin.* ὁ καὶ ἡ εὐπρεπὴς, ές, *Xenoph.*

Decrementum, ἡ φθίσις, εως, *Plato.*

Decrepitus, a, um, γέρων ἐς τὸ ἔσχατον, *Lucian.* Tithono magis. ὁ ὑπὲρ τὸ Τιθωνὸν ζῶν, *id.* extreme, ὁ καὶ ἡ ἑκατόγηρως, ω, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ὑπέργηρως, ω, *Ælian.*

Decrescentia, ἡ μείωσις, εως,

Decresco, μειόομαι, *Aristot.*

Decretum,

Digitized by Google

Decretum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.*, τὰ ψηφιδόντα, ων, *id.* τὰ γνωδόντα, ων, *id.* præclarum de aliquo, κάλον δόγμα περί τινος, *id.* factum secundum leges, κατὰ τὰς νόμως γνωδόντα, *id.* utile, ζυμφέρον τι δεδογμένον *id.* decretum facere, ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* comprobare, κυρῶσαι ψήφισμα, *i.* δόγμα, *id.* comprobare suffragiis, χειροτονεῖν ψήφισμα, *id.* exsequi, ποιεῖν τὰ δόξαντα, *idem*, ratum habere, ἐμμένειν ψηφίσματι, *Isocr.* evertere, ἄκυρον ποιεῖν ψήφισμα, *Dem.* abrogare, λύειν ψήφισμα, *idem*, expungere, ἐκκολαπτειν ψήφισμα, *id.*

Decribro, κοσκινίζω.

Decubo, κατάκειμαι, ægrotus, νοσῶν, ῦντος, *Lucian.*

Deculco, καταπατέω, *Thuc.*

Decumanus, a, um, δικαταῖος, αία, αῖον, fluctus, ὁ δεκακυμος, ὁ τριτοκυμία, i. e. qui decimas collegit, ὁ δεκατολόγος, ου, *Dem.*

Decumbo, κατάκειμαι, ægrotans, νοσῶν, ῦντος, *Lucian.* διάγω ἐν κλίνῃ, *Plut.* κεῖμαι ἐν κλίνῃ, *Dem*, κατακλίνομαι, *Aristot.*

Decuplatus, a, um, δεκαπλάσιος, ία, ιον, *Poll.*

Decuplo, δεκαπλασιάζω, LXX.

Decuria, ἡ δεκάς, άδος, militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.*

Decurio, onis, ὁ δεκάδαρχος, ου, *Philo.* sum, δεκαδαρχέω, *Hesych.*

Decurio, as, καταλοχίζω, *Plut.*

Decurro, κατάβαίνω, *Dem.* aliquo, καταδραμεῖν εἴς τι, *Chrys.*

Decursio, ἡ καταδρόμησις, εως.

Decursorium, locus, in quo decurritur, ὁ καταδρόμος, ου.

Decursus, us, ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Thuc.*

Decurto, κολοβόω, *Aristot.*

Decus. τὸ ὄνομα, ατος, civitatis, τῆς πόλεως, *Dem.* patriæ, κόσμος τῆς πατρίδος, *Plut.* Confer *Gloria.*

Decussatim, κατὰ χιασμὸν, *Plato.*

Decussatio, ὁ χιασμὸς, ὦ, *Plato.* decussationis formam habens, χιαστὸς, ὴ, όν, *Eustath.*

Decussis, ἡ δεκὰς, άδος.

Decusso, χιάζω.

Decussus, us, ἡ διάσεισις, εως.

Decutio, κατασείω, fructus, καρπὸς διασείομαι, aliquid, τὶ, *Aristot.*

Dedecet, ἁναρμοσεῖ, *Plato.* aliquem, ὄντα ἀνδρὸς ἐσθλοῦ τινος, *Plut.* ἀπρεπές ἐστι, ἐ πρέπει.

Dedecor, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Dem.*

Dedecoramentum, ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.*

Dedecoro, ἀτιμάζω, καταισχύνω, patriam, τὴν πατρίδα, *Antiph.* honores, τιμὰς. *Dem.* aliquid verbo, τὶ λόγῳ, *id.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῷ, *id.* turpitudine morum gloriam, φαυλότητι τρόπων τὸ κλέος, *Herodian.* Conf. *Dedecus.*

Dedecorose, ἀτίμως, *Plato.*

Dedecorosus, a, um, ὁ ἡ ἀτιμος, ου, *Demetrius.*

Dedecus, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* τὸ ὄνειδος, εος, *id.* ἡ αἰσχύνη, ης, *id.* adferre alicui, αἰσχύνην φέρειν, *i.* ποιεῖν τινι, *id.* admisisse, ἔσχον εἶναί τινι αἰσχύνη, *id.* abolere susceptum, ἀπαλλάττειν τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην, *id.* incidere in dedecus, περιπίπτειν αἰσχύνη τινὶ, *id.* dedecori hoc tibi est, τοῦτο ἐστί σοι ὄνειδος, *Plut.*

Dedicatio, ἡ καθιέρωσις, εως.

Dedico, καθιερόω, *Spatianus*, Deo partem aliquam, τῷ Θεῷ μέρος τι, *Plato.*

Dedignatio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*

Dedignor, ἀπαξιόω, aliquem, τινὸς, *Appian.* aliquid, τι, *Plut.* aliquem ob aliquid, τινά τινος, *Aristot.*

Dedisco, μεταδιδάσκω, ὑπομανθάνω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deditio, ἡ ἔκδοσις, εως, compellere aliquem ad deditionem, ἐκβιάσασθαί τινα, *Demosth.*

Dedititius, a, um, ὁ ἡ ἐκδοτος, ου, *Isocr.* dedita opera, ἐξεπιτηδες, *Dem.* alicui rei deditus, ἐπιθέμενος τινι, *Synes.* σπεύδω πρός τινος, *Herodian.*

Dedo, ἐκδίδωμι, aliquem, τινὰ, *Thuc.* ultro me ipsum, ἑκὼν ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν, *Dem.* urbem alicui, ἐκδίδωμι πόλιν τινι, *Isocr.* προδίδωμι πόλιν τινι, *Diod. Sic.* aliquem alicui, ἐγχειρίζω τινά τινι, *Plut.* ἔκδοτον παραδίδωμι τινι, *Herodian.*

Dedoleo, ἀπαλγέω, *N. T.*

Dedolo, ὑποξέω.

Deduco, κατάγω, aliquem, τινὰ, *Plut.* filum, κρέκω, *Lucian.* lanam, ἰριὸν, *id.* navem, ναῦν, *Herodian.* triremes in portum, τὰς τριήρεις εἰς λιμένα, *Dem.* aliquem a proposito, ὑποπλανάω τινὰ ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschin.* a sententia, μεταπείθω τινὰ, *Dem.* aliquem plausu & clamore domum, παραπέμπω τινὰ εἰκάδε. κούφως ἢ βοῇ, *Plut.* funus, παραπέμπω τεθνειῶτα, *Lucian.* ἀκολεθεῖν τινι πρὸς τάφον, *Demosth.*

Deductio, ἡ ἐδαγία, ας, i. e. abstractio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.

Deductor, ὁ παραπομπεὺς, έως, *Dem.*

Deerro, ἁμαρτάνω, ὑποπλανόομαι, a recta fide, τῆς εὐθείας πίστεως, *Chrys.* deerrare facio, ὑποπλανάω, a proposito, ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, *Æschyn.*

Defæcatus, a, um, ὁ ἡ ἄτρυγος, ου, LXX.

Defæco, διυλίζω, *Dioscor.*

Defatigatio, ὁ καματος, ου.

Defatigo, καταπονέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Defectio, ἡ ὑπόστασις, εως, *Thuc.* ἀποστασία, ας, *Plut.* ἡ ὑπόλειψις, εως, *Dem.* i. e. quod deest, vide *Defectus.*

Defector, ὁ ὑποστατὴρ, ῆρος, *Plut.* ὁ ὑποστάτης, ου, *id.*

Defectus, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* τὸ ἔλλειμμα, ατος, *id.* τὸ ἐλλεῖπον, οντος, *id.* τὸ ἔλαττωμα, ατος, *id.* solis vel lunæ, ἡ ἔκλειψις, *Aristot.*

Defendo, ἀμύνω, *Isocr.* populi libertatem, ἀμύνομαι τῇ δημοκρατίᾳ, *Dem.* ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας, *idem.* fororem, περὶ τῆς ἀδελφῆς, *Plut.* Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Plato*, aliquem coram judicio, ζωηγορέω ὑπὲρ τινος, *Aristot.* συνηγορέω τινὶ, *Isocr.* συναγορεύω τινὶ, *id.* ὑπολογίομαι περί τινος, *id.* causam, ὑπολογίαν ποιέομαι ὑπέρ τινος, *id.* aliquem ab injuria, ἐπαμύνω τινὶ, Conf. *Defensio.*

Defensio, ἡ προστασία, ας, *Polyb.* ἡ ὑπεκρισις, *id.* coram judicio, ἡ ὑπολογία, ας, *Dem.* actorum, ὑπὲρ τῶν πραγμάτων, *idem*, defensionem instituere, *i.* facere, ὑπολογίαν ποιεῖν, *i.* ποιεῖσθαι, *idem*, λέγειν, *id.* dare, *i.* concedere alicui, διδόναι τινὶ, *id.* meditari mendaciorum, μελετᾶν ὑπὲρ ψευδῶν, *id.* relinquere alicui, ὑπολείπειν τινὶ, *idem*, *id.* scribere peccatorum, γράφειν περὶ ἁμαρτημάτων τινὶ, *id.* habere justam, ἔχειν λέγειν, *i.* εἰπεῖν ὑπολογίαν δικαίαν, *idem*, legitimam declinare, φεύγειν ὑπολογίαν δικαίαν, *id.* φόβῳ ὀρθῷ καὶ δικαίαν εἶδον ἀπολογίας, *id.* audire, ἀκούειν τῶν ἀπολογημάτων, *Isocr.* avertere alicujus, διαλύειν ἀπολογίαν τινός, *Dem.* defensione aliqua uti, χρῆσθαι ἀπολογίᾳ τινὶ, *id.* abuti, καταχρῆσθαι ἀπολογίᾳ, *id.*

Defensito, προῖσαμαι, jura, τὰ δικαία, *Dem.*

Defensor, ὁ προστάτης, ου, *Plut.* ὁ βοηθὸς, ὄν, *id.* i. e. patronus, ὁ ἀπολογούμενος, ου, *Dem.* ὁ συνήγορος, ου, *id.* ὁ συνηγορῶν, ῶντος, *id.* salutis alicujus, συνηγορεῖν τῇ σωτηρίᾳ τινός, *id.* legis alicujus, σώζειν νόμον τινὸς, *id.* comparare multos defensores alicujus, προῖζεσθαι πολλοὺς σώζοντας ὑπέρ τινος, *id.* adscisсere sibi defensorem, παρασκευάζεσθαι αὐτῷ συνηγοροῦντα, *id.* habere aliquem, ἔχειν τινὰ σύνδικον, *idem*, destitui defensore, ἔρημον γίγνεσθαι τῆς ἐρύσνται ὑπὲρ αὐτῆς, *Dem.*

Defero, κατακομίζω, καταφέρω, aliquid in nave, τὶ ἐπὶ ναῦν, *Synes.* i. e. denuntio, παραγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* i. e. accuso, εἰσαγγέλλω, *id.* καταγγέλλω τινὰ, *Herodian.* Conf. *Accuso.*

Deferveo, ἀποζέω, *Budæus*, i. e. placidus fio, ἀφαύομαι, *Xen.* ira mea defervet, ἀφαύομαι τῆς ὀργῆς, *Dem.*

Defessus, a, um, ὁ ἡ ἠ κατάπονος, ου, *Plut.* ὁ ἡ κατάκοπος, ου, *Plut.*

Defetiscor, καταπονέομαι, *Lacrt.* ἀποκάμνω, *Herodian.*

Deficio, ἐλλείπω, in aliqua re, ἔν τινι, *Dem.* deficio pecunia, *i.* pecunia deficit mihi, χρήματα με ἀπολείπει, *Aristoph.* με ὀλιγεῖ, *Dem.* frumento, ὀλιγεῖ τῷ σίτῳ, *Thuc.* spiritu, τῷ πνεύματος, *Plut.* animo, λειποψυχέω, *Thuc.* viribus, ἐξασθενέω, *Plut.* i. e. desino, καταλήγω, i. e. desciscо ab aliquo, ἀφίσημι τινος, *Isocr.* ἀπὸ τινος, *Diodor.* ἀφίσαμαί τινος, *Isocr.* ad hostes, ἀφίσημι πρὸς πολεμίους, *Isocr.* ἀπέρχομαι εἰς πολεμίους, *Dem.* ad adversarios, ἀποκλίνω ὀλίγα τὰς ἀντιδίκους, *Dem.*

Defigo, καταπήγνυμι, aliquid in terram, τὶ εἰς γῆν, *Aristot.* oculos in aliquid, ἐναντιόζω τινὶ, *Basil.*

Definio, ὁρίζω, aliquid circulo, τί κύκλῳ, *Aristot.* aliquid intervallo aliquo, περιγράφω τι διαστήματί τινι, *Lucian.* i. e. statuo alicui aliquid, ὁρίζω τινὶ τι, *Dinarch.* i. e. circumscribo, περιγράφω, *Aristot.*

Definite, ὁριστικῶς, *Aristot.*

Definitio, ὁ ὁρισμὸς, ὦ, *Aristot.* ὁ ὅρος, ου, *id.*

Definitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Definitus, a, um, ὡρισμένος, ένη, ένον, *Dem.*

Defit, λείπει, ἀπογίνεται.

Deflagratio, ὁ ἐμπρησμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ ἔμπρησις, εως, *Æschin.* ἡ ἐμπύρωσις.

Deflagro, καταφλέγομαι, ἐμπρήθομαι, *Xen.*

Deflecto, κατακάμπτω, in aliquid, εἴς τι, *Plato.* ἀποκλίνω, ad socordiam, ὀκλὶ τὸ ῥαθυμεῖν, *Dem.* ad voluptates, πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Aristot.* παρεκκλρέπομαι εἴς τι, *Plut.* ab aliquo in occursu, ἐκτρέπομαι τινα ἀπαντῶν, *Dem.*

Defleo, καταδακρύω, fortem, τὸν τύχῃ, *Xen.* aliquem, ἀνακλαίω τινὰ, *Isocr.* matrem mortuam, θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, *Lucian.* virum propter sortem infelicem, ὀδύρομαι ἄνδρα τῆς τύχης, *Dion. Halic.* fortunam alicujus, κλαίω τινὶ τύχῃ τινός, *Dem.*

Defloreo, ἀνθέω, *Natz.* παρακμάζω ἡ παρανθέω, *Plut.*

Defloresco, vide *Defloreo.*

Defloro, ἀπανθίζω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Defluo, καταῤῥέω, in terram, εἰς τὴν γῆν, *Xen.* defluunt folia, ἀποῤῥέουσι τὰ φύλλα, *Dem.*

Defluvium, ἡ ἀποῤῥοια, ας, *Xen.*

Defluvius, a, um, ὁ ἡ ἀπόῤῥυτος, ου, *Plato.*

Defluxus, us, ἡ ἀπόῤῥοια, ας, *Xen. in primis.* humorum e capite, ὁ καταῤῥους, *contr.* καταῤῥους, ου, *Gal.*

Defodio, κατορύττω, aliquem vivum, τινὰ ζῶντα, *Xen.* aurum, χευτὸν, *Hermog.* i. e. fodiendo detraho, ἀποσκάπτω, *Plato.*

Defore, ἐλλείπειν, *Aristot.*

Deformatio, ἡ δυσμόρφασις, εως.

Deformis, e, ὁ ἡ δύσμορφος, ου, *Plut.* ὁ ἡ ἄμορφος, ου, *Lucian.* ὁ ἡ ἀχήμων, facies supra modum deformis, πρόσωπον ὑπερβάλλον τῷ αἴσχει, *Xen.*

Deformitas, ἡ ἀμορφία, ας, *Plut.* ἡ ἀρρυθμία τοῦ σώματος, *Dem.* τὸ αἶσχος, ους, *Xen.*

Deformiter, αἰσχρῶς, *Aristot.*

Deformo, ὑπομορφόω, aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Isocr.* honores, καταισχύνω τιμὰς, *Dem.* aliquid verbo, τι λόγῳ, *Dem.* suam existimationem, τὴν δόξαν ἑαυτῷ, *id.* i. e. delineo leges, διατυπόω νόμως, *Lucian.* aliquid, ἐκμορφόομαί τι, *Plut.*

Defossio, ἡ κατορυχὴ, ῆς.

Defraudatio, ὁ νοσφισμὸς, ῦ, ὁ ἀποστέρησις, εως *Isocr.*

Defraudator, ὁ ἀποστερητὴς, οῦ, *Plato.*

Defraudo, παρακρούω, ἀποστέω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Xen.* ἀποστέρησιν ποιεῖν, *Isocr.* ἐξαπατάω τινά, *Dem.* genium, ἀνταγωνίζομαι τῇ φύσει.

Digitized by Google

Defrenatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀχάλινωτος, ε, *Plato.* ὁ ἢ ἡ ἀχαλίνωτος, e, *Nizz.*
Defrigesco, ἀποψύχομαι, *Aristot.*
Defringo, ἀποῤῥηγνύω, aliquid, τί, *Æschin.*
Defrugatio, ὁ καρπισμὸς, ῦ, *Theophr.*
Defrugo, ἐκκαρπίζομαι, *Theophr.* καρπίζομαι, *idem,*
Defrustatio, ὁ σπαραγμὸς, ῦ, *Herodian.*
Defrusto, σπαράσσω, *Lucian.*
Defrutum, τὸ ἕψημα, ατος, *Dioscor.*
Defugio, ἀποφεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀπαγορεύω τι, *Plato.*
Defulguro, ἀποστράπτω, *Lucian.*
Defunctorie, ἁπλῶς ἀφοσίωσιν, ἀφοσιωμένως, τυχόντας, ὡς μάλα ὀλιγελῶς.
Defunctus, a, um, ἀπαλλαγεὶς, εῖσα, ὲν, aliqua re, τινὸς, *Plato.* i. e. mortuus, τεθνεὼς, ὼτος, *Dem.* ἀποθανὼν, όντος, *id.* τετελευτηκὼς, ότος, *id.* κατοιχόμενος, η, *idem.*
Defundo, καταχέω.
Defungor, ἀπαλλάττομαι, aliqua re, τινὸς, *Plato.* officio, τῷ καθήκοντος, *Thuc.* vita, vide *Morior.*
Degener, ὁ ἀγενὴς, έος, *Herodian.* ὁ ἢ ἡ δυλοπρεπὴς, έος, *Lucian.*
Degeneratio, ἡ νοθεία, ας, *Plut.* ἡ ἐκτροπὴ.
Degenero, νοθεύομαι, *Lucian.* in aliam formam, ἐκπίπτω εἰς ἀλλότριον εἶδος, *Plato.* liberi degenerantes, τέκνα ἐξισάμενα, *Theophr.* degenerare facio, ἐξίστημι ἢ φθείρω τὴν ἔχουσαν φύσιν, *Aristoph.*
Deglabratio, ἡ ψίλωσις, εως, *Athen.*
Deglabro, ψιλόω, *Aristot.*
Deglubo, ἀπολεπίζω, ἀποδέρω.
Deglutio, καταπίνω, aliquid, τὶ, *Plut.* βροχθίζω τι, *Aristot.*
Dego, διάγω, separatim, κατ' ἰδίαν, *Herodian.* vitam, τὸν βίον, *Dem.* ζάω βίον, *Plato.* ποιέομαι βίον, *Herodian.*
Degrandinat, ὑπαχαλάζει, lapidibus, λίθοις, *Luc.*
Degravo, καταβαρύνω, ἀποβρίθω.
Degusto, ἀπογεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plato.* imperium, γεύομαι ἀρχῆς, *Herodot.* aliquid, τὶ, *N. T.*
Dehinc, τέτταθεν, *Lucian.* primum—dehinc, πρῶτον,—ἔνθα, *Dem.*
Dehisco, χαίνω, *Lucian.* ἀποχαίνω.
Dehonestamentum, vide *Dedecus.*
Dehonesto, vide *Dedecoro.*
Dehonestus, a, um, vide *Turpis.*
Dehortatio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Aristot.*
Dehortor, ἀποτρέπω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* μεταπίθω, *Dem.* ab aliquo, τινὸς, *id.* a gerenda republica, τινὰ τῶν τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*
Dejectio, ἡ καταβολὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀποβολή.
Dejero, κατόμνυμι, *Dem.* aliquid, διόμνυμί τι, *Lys.* vidisse aliquem, ἰδεῖν τινα, *Plut.* perfancte, σεμνὸν ἢ μέγαν ὅρκον διόμνυμι, *Lys.*
Dejicatio, ἡ ἀποθέωσις, εως, *Herodian.*
Dejicio, καταβάλλω, aliquid, τι, *Isocr.* i. e. deturbo, de honore, ἀποθέομαι τ' τιμῆς, *Lucian.* aliquem de possessione, ἐξελαύνω τινὰ, *Dem.* de saxo i. e. præcipito, κατακρημνίζω τινὰ, *Dem.*
Dein, vide *Deinde.*
Deinceps, ἑξῆς, *Dem.* ἐφεξῆς, *id.* τὸ λοιπὸν, *Dem.* μὴ ταῦτα, *id.* εἰς τ' λοιπὸν χρόνον, *Isocr.* εἰς τὸ λοιπὸν, *Xen.*
Deinde, εἶτα, invasit Thessaliam, ἐπῆλθε Θεσσαλίας, *Dem.* prædicabas pugnas, ἐπειτα ἔλεγες μάχας, *idem,* abusus est, τ' μετέπειτα χρόνον κατακέχρηται, *Plato.* primum, —deinde, πρῶτον μὲν—δεύτερον δὲ, *Dem.* πρῶτον μὲν—ὕστερον δὲ *id.* πρῶτον μὲν—εἶτα, *id.* πρῶτον μὲν—ἔπειτα, *id.* primum—deinde—tandem, τὸ μὲν πρῶτον—ἔπειτα, —τὸ τελευταῖον, δὲ *id.*
Deitas, ἡ θεότης, ητος, *Gregor.*
Dejugo, ἀποζυγόω.
Dejungo, ἀποζεύγνυμι, ab aliquo, τινὸς, *Æschin.*
Delabor, καταπίπτω, ab aliquo, ὑπό τινος, *Aristot.* ἀπολισθαίνω τινὸς, *Themist.* in morbum, καταφέρομαι εἰς τὸ πάθος, *Hippocr.*
Delacero, καταμύσσω.
Delacrimatio, vide *Deploratio.*
Delacrimo, vide *Desco, Deploro.*
Delævo, vide *Lævigo.*
Delambo, ἀναλείχω, ἀπολείχω, *Athen.*
Delamentor, θρηνέω, *Herodian.*
Delapsus, a, um, καταπεσὼν, όντος, πεσὼν, όντος, *Herodian.* cœlo, ὁ ἢ ἡ οὐρανοπετὴς, ὲς, *Plut.* a Jove, ὁ ἢ ἡ διοπετὴς, ὲς, *Herodian.*
Delasso, κοπόω, delassor, κοπιάομαι, aliqua re, ἔκ τινος, *N. T.* ὑπό τινος, *Aristoph.*
Delatio, ἡ ἔνδειξις, εως, *Dem.* & accusatio, εἰσαγγελία ἢ γραφὴ, *idem,* facere delationem adversus aliquem, ποιεῖσθαί φάσιν κατά τινος, *id.* ἔγκλημα ποιεῖν πρός τινος, *id.*
Delator, ὁ μηνυτὴς, ῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, αντος, *id.* ὁ ἐνδείκτης, *Synes.* ὁ συκοφάντης.
Delavo, καταν.πλω, *Lucian.*
Delebilis, e, ὁ ἢ ἡ ἐξαλειπτὸς, ὸν.
Delectabilis, e, ἀσπαστὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* τερπνὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.*
Delectamentum, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ θυμηδία, ας, *Lucian.*
Delectatio, ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* & voluptas, χάρις ἢ ἡδονὴ, *Dem.* & suavitas, ῥᾳστώνη ἢ ἡδονὴ, *id.* ἡ ἡδυπάθεια, ας, *Lucian.* ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xen.*
Delecto, τέρπω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Isocr.* εὐφραίνω τινὰ, *Dem.* συμπότην τινά, *Plut.* hostis, ἡδονὴν ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς, *Dem.*
Delector, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Dem.* bonis rebus, ἐπὶ τοῖς καλοῖς, *Xen.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Plato,* laude, καλοῖς ἀκούσμασι, *Plut.* bonis, χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς, *Xen.* hospite, εὐδοκέω τῷ ξένῳ, *Diod.* esu carnium, ἐπιτυγχάνω εἰς τὰ κρέα, *Ælian.*
Delectus, a, um, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ ἐπίλεκτος, ε, *Polyb.* delecti viri, αἱρετοὶ ἄνδρες, *Lycurg.* delecti a senatu, χρηματίσαι ὑπὸ τ' βουλῆς, *Dem.* delectus juvenis ad militiam, ὁ λοχᾶς, ᾶδος, *Thuc.*
Delectus, us, ἡ ἐπιλεξις, εως, *Appian.* ὁ κατάλογος, ε, *Dem.* ἡ ἐκλογὴ, delectum habeo, καταλέγομαι ὁπλίτας, *Xenoph.* καλαλέγω τοὺς μαχησομένους, *Plut.* in Italia, ἐς στρατιὰν ἀθροίζω λοχάδας ἐν τ' Ἰταλίας, *Herodian.*
Delegatio, ἡ ἐντροπὴ, ῆς, *Dem.* ἐντολὴ, ῆς, *N. T.*
Delego, ἐπιτρέπω, alicui aliquid, τινί τι, *Isocr.* ἀποστέλλω, ἀποπέμπω.
Delenio, καταθέλγω, καταπραΰνω, iram alicujus, τινὰ ὀργὴν, *Plut.* aliquem sermone, φραΰνω τινὰ λόγῳ, *id.*
Deleo, ἐξαλείφω, nomen aliquod, τὄνομά τι, *Dem.* aliquem e catalogo, τινὰ ἐκ τοῦ καταλόγου, *Xen.* amicitias, τὰς φιλίας. *Isocr.* maculam ignominiæ, ἀποτρίζομαι τὴν αἰδοξίαν, *Dem.* calumnias, ἀποτρίζομαι ſ. διαλύομαι τὰς διαβολὰς, *idem,* ex hominum memoria, ἀφανίζω ἐξ ἀνθρώπων, *Isocr.* tropæa, ἀφαιρίζω τὰ τροπαῖα, *id.* aliquid oblivione, λήθῃ ἐμποιῶ τινος, *Dem.* παραδίδωμί τι τῇ λήθῃ, *Lucian.* aliquos internecione, παντελῶς ἀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ὅλως ἀναιρέομαι πόλιν, *id.* καθαιρέομαι πόλιν, *Herodian.*
Deletilis, e, vide *Delebilis.*
Deletio, ἡ ἐξάλειψις, εως, ὁ φανισμὸς, οῦ.
Deletor, ὁ λυμαντὴρ, ῆρος, *Xen.*
Delibatio, ἡ ἀπόγευσις, εως.
Deliberatio, ἡ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ βούλευσις, εως, *Aristot.* ἡ σκέψις, εως, *id.* instituo deliberationem de aliqua re, προτίθημι βουλὴν περί τινος, *id.* adversari deliberationibus, ἐναντίον ἔχω τῇ βουλεύσει, *id.* instituo deliberationem ante negotium, χράομαι τῇ βουλεύσει πρὸ τῶν πραγμάτων, *id.* Conf. *Concilium.*
Deliberativus, a, um, συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Deliberator, ὁ βουλευτὴς, ῦ, *Lucian.*
Delibero, βουλεύομαι, *Dem.* σκέπτομαι, de re aliqua recte, περὶ τινος καλῶς, *Dem.* ὑπέρ τινος, *id.* non de hoc, an pax facienda sit, sed de eo, quænam facienda sit, οὐ περὶ τοῦ, εἰ ποιητέον τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ, ποίαν τινὰ, *id.* mecum, κατ' ἐμαυτὸν, *id.* cum amicis, quod mihi agendum sit, μετὰ τῶν φίλων, ὅ, τι χρὴ με ποιεῖν, *Thuc.* quomodo fugam faciamus, πῶς ἀποδρᾶμεν, *Xen.* utrum velim cum ipſis bellum gerere, an amicus esse, εἴτε βούλομαι πολεμεῖν αὐτοῖς, εἴτε φίλος εἶναι, *Xen.* utrum oratio plane suppriminenda sit, an vero, αὐτὸν ἀφανίζειν παντάπασιν ἢ εἶναι ὁ λόγος, ἢ, *Dem.*
Delibo, ἀποχεύομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.*
Delibro, ἀποφλοιόω, ἀπολεπίζω, ἀπολέπω, *Aristoph.*
Delicate, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, *Poll.* διατεθρυμμένως, *Xen.* vivo, τρυφάω, *Plut.* vivo, & luxu diffluo, τρυφάω ἢ τῷ βίῳ διαῤῥέω, *Ælian.* vivens, ὁ ἢ ἡ ἁβροδιαίτος, ε, *Thuc.* vestitus, ταῖς ἐσθῆσι τρυφῶν, *Isocr.*
Delicatus, a, um, τρυφερὸς, ὰ, όν, de homine & re, *Aristot.* θρυπτικὸς, ὴ, όν, *Xen.* delicatior feminis, ἁβρότερος γυναικῶν, *Lucian.*
Deliciæ, ἡ τρυφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἁβρότης, ητος, *Xen.* ἡ ἁβροσύνη, ης, *Chrys.* atque luxus, τρυφὴ ἢ ἁβρουσία *Dem.* in deliciis vivo, τρυφάω, *idem,* deliciis adfluo, καταλάω *N. T.* Conf. *Delicior.*
Delicior, τρυφάω, *Dem.* θρύπτομαι, *Xen.* διαθρύπτομαι, *id.* ἁβρύνομαι, aliquantum, ὑποτρυφάω, *Plato.* τρυφάω ἢ καταλάω, *N. T.*
Delictum, τὸ ἔλλειμμα, ατος, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *id.* ἡ ἁμαρτία, ας, *Isocr.* ἡ πλημμέλεια, ας, *id.* τὰ πεπλημμελημένα, ων, *id.* incidere in delictum, περιπίπτω ἁμαρτήμασι, *id.* involvere se iisdem delictis, χρῆσθαι τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασι, *id.* delicta alicujus castigare, ἐπίσκοπος τοῖς ἁμαρτηθεῖσί τινι, *Dem.* reprehendere, οἷς ἁμαρτάνει τις, ἐπιτιμᾶν, *id.* τοῖς ἁμαρτημένοις τινὶ ἐπιπλήττειν, *id.* Conf. *Peccatum.*
Deligo, as, δέω, vulnus, τραῦμα, *Xen.*
Deligo, is, αἱρέομαι τί, *Isocr.* aliquem ducem, αἱρέομαι τινα ἡγεμόνα, *Dem.* aliquid ex omnibus, προαιρέομαί τι ἐξ ἁπάντων, *Isocr.* ex omnibus optimum, ἐκλέγομαι τὸ βέλτιστον ἐξ ἁπάντων, *id.*
Delineatio, ἡ διαγραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ ζωγραφία τινὸς, *id.*
Delineo, προγράφω, *Isocr.* ὑπογράφω, *id.* aliquid, διαγράφω τι, *Polyb.*
Delingo, ἀπολείχω, *Athen.*
Delinimentum, τὸ θέλγμα, ατος, τὸ θέλγητρον, ου, *Eurip.*
Delinio, καταχρίω, *Gal.* suavitate, κηλέω, *Plut.* θέλγω, μειλίσσω.
Delinitio, ἡ κατάκλησις, εως, *Plut.*
Delinitivus, a, um, κατακλητικὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ θελκτήριος, ε, *Plut.*
Delino, καταχρίω, *Gal.*
Delinquo, ἁμαρτάνω, *Dem.* nulla in re, πλημμελέω οὐδὲν, *Isocr.* in aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Xen.* in multis, πολλὰ ζημιώσομαι, *Isocr.* πολλὰ ἐξαμαρτάνω, *id.* in leges, πράττω τὰ κεκωλυμένα, *Ælian.* Conf. *Pecco.*
Deliqueo, τήκομαι, *Gal.*
Deliquesco, idem quod *Deliqueo.*
Deliquium, ἡ ἔκλειψις, εως, *Plut.* animi, ἡ λειποθυμία, ας, *Herodian.*
Deliramentum, τὸ λῆρημα, ατος.
Deliratio, ἡ λήρησις, εως, *Aretæus.*
Delirium, τὸ παραλήρημα, ατος, *Xiphil.* ἡ παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.*
Deliro, ληρέω, *Dem.* ἀποληρέω, *id.* παραληρέω, *Aristoph.* prorsus, παντάπασι, *Isocr.* & insanio, παραφρονέω ἢ μαίνομαι, *Dem.*
Delirus, a, um, ὁ ἢ ἡ ληρώδης, ες, *Aristot.* ὁ παράφρων, senex, ὁ γεροντολήρης, Conf. *Stultus.*
Deliteo, διαλανθάνω, in silvis, ἐν δρυμοῖς, *Herodian.* κρύπτομαι ἐν ὕλαις, *id.*
Delitesco, vide antecedens *Deliteo.*
Delitigo, φιλονικέω.

Digitized by Google

Delphin, ὁ δελφὶν, ῖνος, *Aristot.*
Delubrum, τὸ εἰδωλεῖον, ου, *N. T.* τὸ ἱερὸν, ου, *Dem.*
Deludificor, διαπαίζω, *Plato.*
Deludo, ὅπαίζω, *Hesych.* καταπαίζω.
Delumbis, e, ὁ ἡ ἀνδρος, ου.
Delumbo, ἀνδρίζω, *Suid.* ἐκνδρίζω, *Dem.*
Demando, ὅπτρίπω, alicui aliquid, τί τινι, *Isocr.* ἐντέλλομαι.
Dememini, ὅπλανθάνω, *Plato.*
Demens, ὁ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ἡ ἔκφρων, ονος, *Isocr.* ὁ ἡ παράφρων, Ϛκαιος, ᾱ, ον, *Dem.*
Demensum, τὸ Ϛιτομέτριον, ου, *Nax.* ἡ Ϛιτομετρία, ας, *Diod. Sicul.*
Dementer, ἄφρονας facere, ποιεῖν, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* ἀνοήτως.
Dementia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ παράνοια, ας, *id.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* ἡ ὑλόθεια, ας, *id.* eo dementiæ venire, εἰς τοῦτο ἐλθεῖν ἀνοίας, ἀφροσύνης, μανίας, ἀναισθησίας, μωρίας, *Isocr.*
Dementio, παραφρονέω, *Dem.* ληρέω, *idem*, μαίνομαι, *idem.*
Demento, μωραίνω, aliquem, τινὰ, *N. T.*
Demereo, ἀϖεποιέομαι, aliquid aliquo, τὶ παρὰ τινος, *Dem.*
Demereor, ευδιατίω, aliquem, τινὰ, *Dem.* homines, ἀνθρώπους ἐξομιλίζω, *Synes.*
Demergo, καταποντίζω, *proprie in mare*, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, καταδύω ἡ ἐκβρίπω πόλιν, *Dem.* aliquem, καταβαπτίζω τινὰ, *Basil.* navem demergi, πλοῖον καταδῦναι, *Dem.* ad ilia usque, βρίχεσθαι μέχρις ἰξύων, *Herodian.*
Demersio, ὁ βαπτισμὸς, οῦ, *N. T.* in mare, ὁ καταποντισμὸς, οῦ.
Demersor in mare, ὁ καταποντιστὴς, οῦ, *Isocr.*
Demersus, a, um, καταποντισθεὶς, εῖσα, ὲν, frumentum periit nave demersa, ἀπόλλυσι Ϛίτος πλοῖα καταδύντα, *Dem.*
Demetior, διαμετρέω, aliquid, τὶ, *Dem.*
Demeto, ἀποθερίζω, LXX. παραθερίζω; ἀπαμάομαι, *Hesych.* radicem generis, ἐξαμάομαι ῥίζαν τοῦ γένους, *Sophocl.*
Demigratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato.*
Demigro, μετοικίζομαι, *Lucian.* e vita, ὑπεκχωρέω τοῦ βίου, *Plato.*
Deminuo, μειόω, aliquid, τὶ.
Demiror, ὑπερθαυμαγμαι, *Suid.* dicta, ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, *Herodot.* ὑπερθαυμάζω.
Demisse, ταπεινῶς, *Isocr.* sentio, ταπεινοφρονέω, μικρὸν ἡ ταπεινὸν φρονέω, *Dem.*
Demissio, ἡ κάθεσις, εως, *Galen.* animi, ἡ ταπεινοφροσύνη, ης, *N. T.* ἡ ταπείνωσις, εως, *Isocr.*
Demissus, a, um, καθειμένος, ένη, ένον, *Thuc.* animo, ὁ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *N. T.* ταπεινὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* demisso animo sum, μικρὸν vel μικρὰ φρονέω, *Dem. Isocr.*
Demitto, καθίημι, scalas, κλίμακα, *Herod. an.* me ex alto, καθίημι ἐμὲ ἀφ' ὑψηλοῦ, *Xenoph.* animum, καταξαλλω ἑαυτὸν, *Plut.* aliquid funibus, χαλάω τι, *N. T.* anconam, χαλάω ἀγκύραν, velum, χαλάω ἱστὸν, in sportula per murum, χαλάω ἐν Ϛπυρίδι διὰ τοῦ τείχους, *N. T.*
Demo, ἀφαιρέομαι, alicui aliquid, τί τινὶ, *Dem.*
Demolior, καταϚρέφομαι, καταβάλλω, urbes, τὰς πόλεις, *Aphth.* vias, ἀποικοδομέω τὰς ὁδὸς, *Thuc.* murum, καθαιρέω τὸ τεῖχος, *idem.*
Demolitio, ἡ καθαίρεσις, εως, ἡ καταβολὴ, ῆς,
Demolitor, ὁ καθαιρέτης, ου, *Thuc.*
Demonstrabilis, e, ὁ ἡ ἀποδεικτὸς, ὸν, *Aristot.*
Demonstratio, ἡ ἀπόδειξις, εως, *Æschin.*
Demonstrative, δεικτικῶς.
Demonstrativus, a, um, δεικτικὸς, ὴ, ὸν, ὅπδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ἀποδεικτικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Demonstrator, ὁ ἀποδείκτης, ου.
Demonstro, δείκνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* ἀποδείκνυμί τι, *Herodot.* aliquid clare, ἀποδείκνυμαί τι Ϛαφῶς, *Dem.* ita clare, ut, ὑπιδείκνυσι τι ὑτὼ Ϛαφὲς, ὅϚε, *id.* meam virtutem, ἔλεγχον δίδωμι ἀρετῆς, *Isocr.*
Demordeo, ἀποδάκνω.
Demorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* Confer *Morior.*
Demortuus, a, um, ἀποθανὼν, οῦσα, ὸν, ἀποτεθνηκὼς, υῖα, ὸς, ὁ ἀπειληθὼς τῷ βίῳ, *Lucian.*
Demoveo, ἀποκινέω.
Demoror, κατίχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* in aliqua re, δαμίλλω πρός τι, *Nax.*
Demulceo, κηλέω, *Plato*, ἐκμειλίσσομαι, *Basil.* θέλγω, auditores concinnitate numerorum, ψυχαγωγίᾳ τοὺς ἀκούοντας ταῖς εὐρυθμίαις, *Isocr.*
Demum, vide *Denique.*
Demurmuro, ἀπομορμυρίζω.
Demutilo, κολοβόω, *Aristot.*
Demuto, vide *Muto.*
Denarius, a, um, δεκαδικὸς, ὴ, ὸν, numerus, δεκαδικὸς ἀριθμὸς, *Nax.* nummus, ὁ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ δηνάριον, ου, *N. T.* τὸ δεκάχαλκον, ου, *Plut.*
Denascor, ὅπθνήσκω, *Plato.* Conf. *Morior.*
Denato, ῥινοσκοπέω, *Suid.*
Denato, καταινήχομαι.
Denego, ἀπαρνέομαι, cædem, φόνου, *Plut.*
Deni, æ, a, οἱ, αἱ, ἁ δέκα, *Thuc.*
Denigratio, ἡ μελάγωσις, εως, *Nax.* ὁ μελασμὸς, οῦ.
Denigro, μελαίνω, ὅπομελαίνω, διαμελαίνω.
Denique, τοτελδυταῖον vel τὸ τελδυταῖον, *Dem.* τατελδυταῖα vel τὰ τελδυταῖα, *id.* εἰς τελδυταῖον, *Æschin.* τὸ Ϛύνολον, *Dem.*
Denominatio, ἡ παρανομασία, ας.
Denomino, κατονομάζω, aliqua re, τινὶ, *Philo.*
Denoto, Ϛημειόω, *Nax.* i. e. significo, Ϛημαίνω, *Xenoph.*
Dens, ὁ ὀδὼς, όντος, *Aristot.* molaris, ὁ γόμφιος, ου, *Xenoph.* genuinus, ὁ κραντὴρ, ῆρος, *Aristot.* anterior, ὁ γελασῖνος, ου *Poll.* ὁ τομὼς, ῶος, *id.* caninus, ὁ κυνόδους, οντος, *Hippocr.* dentium ſtupor, ἡ αἰμωδία, ας, *Aristot.* dentium ſtupore laboro, διαιμωδέω, *idem.* dentium dolor, ἡ ὀδοντολγία, ας, *Dioſc.* dentium dolore laboro, ὀδοντολγέω, *id.* dentes habens utrimque, ὁ ἡ ἀμφόδους, οντος, *id.* nullos, ὁ ἡ ἀνόδους, ωτος, *Athen* ſerratos, ὁ ἡ καρχαρόδους, οντος, *Aristot.* prominentes, ὁ ἡ προόδους, οντος, *Poll.* tres, ὁ ἡ τριόδους, LXX. exſertos, ὁ ἡ χαυλιόδους, *Aristot.*
Deniatio, ἡ νύκνωσις, εως, *Plut.*
Denſe, πυκνῶς, *Athen.*
Denſitas, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*
Denſo, πυκνόω, *Plut.*
Denſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ἀθρόος, α, ον, *Thuc.*
Dentale, ὁ ὑνὸς, *Heſ.*
Dentatus, a, um, ὀδοντωτὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὠδοντωμένος, ένη, ένον, ferrum, Ϛίδηρος, *Poll.*
Denticulatus, a, um, idem quod *Dentatus.*
Denticulus, ὀδὼς μικρός.
Dentifricium, ὁ ὀδοντοξέσις, εως, *Poll.*
Dentio, ὀδοντιάω, ὀδοντοφυέω, *Hippocr.* ὀδοντοποιέω, *Poll.*
Dentiſcalpium, ὁ ὀδοντοξέστης, *Poll.*
Dentitio, ἡ ὀδοντοφυΐα, ας, *Paull. Æg.* ἡ ὀδοντίασις, εως, *id.* τὸ ὑπὸ ὀδοντοποιούντων πάθος, *Poll.*
Denubo, vide *Nubo.*
Denudo, ἀπογυμνόω, *Heſicd.* γυμνόω, aliquem aliquo, τινά τινος, *Herodian.* Conf. *Nudo.*
Denunciatio, ἡ ἀπαγγελία, ας. Conf. *Indictio.*
Denuncio, ἀπαγγέλλω, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.* παραγγέλλω τινὶ τι, *id.* alicui bellum, καταγγέλλω τινὶ πόλεμον, *Dem.* προαγορεύω τινὶ πόλεμον, *id.* per urbes, περιαγγέλλω κατὰ πόλεις, *Thuc.*
Denuo, αὖ, *Dem.* αὖθις, *id.* πάλιν, *id.*
Deocco, βωλοκοπέω, *Aristot.*
Deonero, ὑποφορτίζω, *Heſych.*
Deorſum, κάτω, vertor, γίνομαι, *Dem.* ac ſurſum, ἡ φέρω, *Galen.*
Deoſculor, καταφιλέω, manus & pedes alicujus, χεῖρας ἡ πόδας τινος, *Xenoph.*
Depaciſcor, Ϛυντίθεμαι, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xenoph.* Ϛύμβασιν ποιέομαι, *Thuc.*
Depalmo, κινδυλίζω, *Suid.*
Depango, καταπηγνυμι, aliquid alicubi, τὶ ποῦ τι, *Aristot.* aliquid in terram, τι εἰς γῆν, *idem.*
Depaſco, καταγίμομαι, regionem, τὴν χώραν, *Isocr.* καταγέμω χώραν βοσκήμασι, *Demoſth.* agrum, ὅπνέμω τὸ χωρίον, *idem*, ignis depaſcit urbes, ὥϚρ ὅπνέμει τὰς πόλεις, *Thuc.* depaſcor, ἐπιϚόσκομαι.
Depaſtio, ἡ νομὴ, ῆς, *Polyb.*
Depaupero, πλωχίζω, LXX.
Depecto, κλωνίζω, *Herodot.*
Depeculatio, ἡ Ϛύλη, ης, *Dem.* ἡ Ϛύλησις, εως.
Depeculator, ὁ αποσυλητὴς.
Depeculor, ὑποσυλάω, *Chryſ.* κλέπτω τὰ κοινὰ, *Dem.*
Depello, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Dem.* aliquem ab aliquo, ἀπελαύνω τινά τινος, *id.* ὑποτρέπομαί τινά τινος, *Plut.* aliquem de regno, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, *Dem.* gladium imminentem cervicibus, ὑποσείω ξίφος τοῖς αὐχέσιν ἐπαιωρούμενον, *Herodian.*
Dependeo, ἐκκρεμάννυμαι, ab aliquo, τινὸς, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.* ἐξαρτῶμαί τινος, *Lucian.* a virtute alicujus, ἀρτῶμαι ἀνδρείας τινὸς, *Herodian.*
Dependo, ἐκλίω, pœnam alicui, τίσιν τινί, *Dem.*
Dependulus, a, um, ἐκκρεμάμενος, ένη, ενον.
Deperdo, ὑποβάλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* & everto urbem, ὑπόλυμι ἡ ἀνατρέπω πόλιν, *Plato.*
Depereo, ὑπόλλυμαι, *Ariſtoph.* i. e. morior, ὑποθνήσκω, *Plato.* i. e. vehementer amo aliquem, ὅπμαίνομαί τινι, *Philo.*
Depetigo, ὁ λειχὼν, ῆνος, *Dioſc.* depetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*
Depexus, a, um, κλωϚοειδὴς, ἐσσα, ὲν.
Depictus, a, um, ὁ ἡ ὁ καταγραπτὸς, ὸν, ὁ ἡ ὁ καταγραφὲς, ὴ, *Lucian.*
Depilatus, a, um, ἐκλειχθεὶς, εῖσα, ὲν, ἀπωϚιλωμένος τῷ χαίτῃ, *Poll.* ἀπεψιλωμένος τὰς τρίχας, *id.*
Depilis, e, ὁ ἡ ἄθριξ, χος, *Poll.* ὁ ἡ ἀκόμος, ου, *idem.*
Depilo, καταπίλλω, LXX. ἀποτίλλω, ψιλόω.
Depingo, καταγράφω, aliquid, τὶ, *Pauſan.* coloribus, χρωματίζω τι, *Syneſ.* imaginem meam maximis lineamentis, τὴν ἐικόνα ἐμαυτῆ μεγίϚοις γράφω, *Herodian.*
Deplanto, ὑποφυτεύω, *Ariſtot.*
Depleo, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω.
Deplorandus, a, um, ὀλοφυρτέος, έα, έον.
Deploratus, a, um, κατακεκλαυμένος, ένη, ένον, i. e. incurabilis, ὁ ἡ ἀνήκεστος, ου, *Dem.* a medicis, ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, *Plut.*
Deploro, vide *Defleo.*
Deplumis, e, ὁ ἡ ἄπτιλος, ου, *Suid.* ὁ ἡ ἀπίλτος.
Deplumo, ὑποπτίλλω τὰ πτίλα.
Deplvo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθημι, arma in medium, τὰ ὅπλα ἐς μέσον, *Xenoph.* dictaturam, κατατίθεμαι τὴν μοναρχίαν, *Plut.* argentum apud aliquem, ἀργύριον τινι, *Iſocr.* pecuniam, παρακατίθεμαι χρήματα, *id.* inimicitias, ἐχθρὰν ὑποτίθεμαι, *Plut.* ἐχθρὰν ὑπολύομαι, *Iſocr.*
Depopulatio, ἡ πόρθησις, εως, *Hermog.*
Depopulator, ὁ πορθητὴς.
Depopulor, πορθέω, maritimas regiones Laconicæ, τὰ θαλάσσια χωρία τῆς Λακωνικῆς, *Thuc.*

Digitized by Google

Thuc. vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ μικρὰς πόλεις, *Plut.*

Deportatio, ἡ κατακομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐκφόρησις.

Deporto, κατακομίζω, frumentum exercitui, τὸν σῖτον στρατοπέδῳ, *Thuc.* aliquem in insulam, ἐκφορέω τινὰ εἰς τὴν νῆσον, *Lucian.* aliquem in navem, ἀποκομίζω τινὰ ἐπὶ τὸ πλοῖον, *Isocr.* laudem, λαμβάνω δόξαν, *id.* exercitum ex aliquo loco, ἐπανάγω στρατὸν, *Herodian.*

Deposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Depositio, ἡ κατάθεσις, εως, ἡ θέσις, εως, *Plato.*

Depositum, τὸ καταθὲν, νος, *Isocr.* τὸ παρακαταθὲν, νος, *Thuc.* τὸ ὑποθὲν, νος, *Dem.* relinquere posteritati, παραδίδωμι καταλείπειν τοῖς ὑπερμυρίοις, *Dem.* accipere, λαμβάνειν, *idem*, δέχεσθαι, *Isocr.* repoſcere, ἀπαιτεῖν, *Dem.* reddere, ὑποδῦναι, *Ariſtot.*

Depoſtulo, ἐξαιτέω, *Dem.*

Depræda'io, ἡ ζύλη, ης, *Dem.*

Deprædor, ἀποσυλάω, *Chryſ.* aliquid, λαφυραγωγέω τι, *Plut.*

Deprælior, καταμάχομαι, διαμάχομαι, *Xen.*

Depravate, διεστραμμένως.

Depravatio, ἡ διαστροφὴ, ῆς, *Theophr.*

Depravo, διαστρέφω, aliquid, τι, *Theophr.* aliquem, κακουργέω τινὰ, *Xenoph.* ſcripturas, στρεβλόω τὰς γραφὰς, *N. T.* Conſer *Corrumpo.*

Deprecabundus, a, um, ἱκετεύων, ουσα, ον.

Deprecatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* pro reo, ἡ παραίτησις, εως, *id.* ἡ ἐξαίτησις, εως, *id.* pro aliquo, δέησις ὑπὲρ τινος, *Dem.*

Depr.cator, ὁ παραιτητὴς.

Deprecor, ἀποδέχομαι, aliquid, τί, *Dem.* ne quid fiat, μή γενέσθαί τι, *Dem.* ne quid inimicis accidat, τὶ τοῖς ἐχθροῖς, *Syneſ.* i. e. veniam poſco, παραιτέομαι, *Dem.* pro aliquo, ἐξαιτέομαί τινα, *id.*

Deprehendo, καταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* injuſte facientem, λαμβάνω τὸν ἀδικοῦντα, *id.* in ipſo facinore, ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνω τινὰ, *id.* τῷ πράγματι αὐτῷ ἁλίσκω τινὰ, *id.* i. e. intelligo, μανθάνω, *Dem.* διαγινώσκω, *id.*

Deprehenſio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*

Depreſſio, ἡ καταπίεσις, εως.

Deprimo, καταπιέζω, aliquem injuſte, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, *Isocr.* ὑπερβάλλω, ταπεινόω.

Depromo, προχειρίζομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ex cella penuaria, προφέρω ἐκ τοῦ ταμείου, *Isocr.*

Depropero, κατασπεύδω, rem, τὸ πρᾶγμα, *Æſchin.*

Depſo, διψάω, *Heſych.*

Depudeſco, ἀπαναισχυντέω, LXX.

Depugnatio, ἡ καταμάχη, ης, ἡ διαμάχη, ης, adverſus aliquem, ἡ ἀντιμάχησις, εως.

Depugno, διαμάχομαι, pro re aliqua, ὑπέρ τινος, *Plato*, pro aliquo cum aliquo ſ. adverſus aliquem, ὑπέρ τινος πρός τινα, *Plut.* adverſus aliquid, i. e. repugno alicui rei, πρός τι, *Dem.*

Depulſio, ἡ ἄπωσις, εως, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Iſocr.*

Depurgo, ἀποκαθαίρω.

Deputatio, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deputo, ἀποκόπτω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* i. e. exiſtimo, νομίζω, *Dem.*

Derado, ἀποξέω, καταξέω, *Plut.*

Derelictio, ἡ κατάλειψις, εως.

Derelictus, a, um, ὁ καὶ ἡ κατάλειπτος, ον, pro derelicto habere, ἀποτάξασθαι, *N. T.*

Derelinquo, ἐγκαταλείπω, aliquid, καταλείπω τι, *Plato*, gloriam, δόξαν, *Dem.*

Derepente, ἐξαίφνης, *Dem.* ἐκ προσπαίου, *Ariſtot.* προσπαίως, *id.*

Derepo, ἀφέρπω.

Derideo, καταγελάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* τινὸς, *Iſocr.* τινὶ, *Herodot.* pacem, τὴν εἰρήνην, *Iſocr.* derideri ab hoſtibus, καταγέλασον ἦ ὑπὸ ἐχθρῶν, *id.* ab adulatoribus, ὄνειδος γίνεσθαι τοῖς κόλαξι, *Dem.* facio, ut quis derideatur, deridendum aliquem propino, καταγέλαστον ποιέω τινὰ, *Plato.*

Deridiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταγέλαστος, ον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ διακαταγέλαστος, ον, *Æſchin.* ὁ καὶ ἡ ὀνειδαστὸς, ον, *Dem.*

Deriſio, ὁ καταγέλως, ατος, *Xenoph.* τὸ καταγέλασμα, ατος, *Poll.*

Deriſor, ὁ καταγελῶν, ῶντος, *Xenoph.* ὁ σκάπτης.

Derivatio aquarum, ἡ ὀχετεία, ας, *Theophr.* grammatica, ἡ παραγωγὴ, ῆς, criminis in aliquem, ἡ μετάστασις, εως, *Andoc.*

Derivativus, a, um, ὁ καὶ ἡ παράγωγος, ον, *Gramm.*

Derivo aquam, παριχετεύω, *Plut.* ut Grammatici, παράγω, aquam foſſis in campum, παράγω ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, *Plut.*

Derodo, ἀποτρώγω, *Laërt.*

Derogatio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.*

Derogo, μετατοίνω, legi, νόμον, *Dem.* alicui aliquid, ἀφαιρεῖσθαί τινί τι, *Iſocr.*

Deruncinatio, ὁ βοτανισμὸς, ὁ.

Deruncino, βοτανίζω.

Deſævio, ἀγριαίνω, *Plut.*

Deſalto, ἀπορχέομαι, nuptias, i. e. ſaltando imperite perdo, τὸν γάμον, *Herodot.*

Deſcendo, καταβαίνω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* ex muro, ὑποκαταβαίνω ἐκ τοῦ τείχους, *Thuc.* minore cum periculo in regionem aliquam, καταβαίνω ἀσφαλέστερον εἰς χώραν τινὰ, *Dem.*

Deſcenſio, ἡ κατάβασις, εως, ad inferos, ἡ εἰς ᾅδου, *Iſocr.* ἡ κάθοδος, ου, *Plut.*

Deſcenſus, idem quod antecedens *Deſcenſio.*

Deſcisco, vide *Deficio.*

Deſcribo, ἀπογράφω, aliquid ab aliquo, τὶ ἀπό τινος, *Athen.* i. e. delineo, διαγράφω, *Plato.*

Deſcriptio, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.* τὸ διάγραμμα, ατος, *id.* tributi, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Poll.* rudis rei, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.* ἡ περιήγησις.

Deſcriptum, τὸ ἀπόγραφον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίγραφον, ου, *id.*

Deſcriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπόγραφος, ον, *Laërt.*

Deſeco, ἀποτίμνω, aliquid, τὶ, *Plato*, ἀποκόπτω τι, *Xenoph.* ferra, ἀποτρέπω.

Deſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς, ἡ ἀποκοπὴ, ῆς.

Deſero, ἀπολείπω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταλείπω τινὰ, *Ariſtot.* ordinem, λείπω τάξιν, *Dem.* vadimonium, φυγοδικέω, *id* campum, ἀναχωρέω ἀπὸ τοῦ πεδίου, *Herodian.*

Deſertio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.* ordinis, ἡ λειποταξία, ας, *id.* militiæ, ἡ ἀστρατεία, ας, *id.* deſertionis ſive deſerti ordinis crimen, τὸ λειποτάξιον, ου, *id.*

Deſertor, ὁ ἀπολείπων, οντος, ordinis, ὁ λειποτάκτης, ου, *Dem.* ὁ ἀτακτῶν, ου, *idem*, ὁ ἀσιώταξῶν, *id.* militiæ, ὁ ἀστράτευτος, ου, *id.*

Deſertum, ἡ ἔρημος, ου, *N. T.* ἡ χώρα ἐρήμη, *Xenoph.* ἡ ἐρημία, ας, *N. T.*

Deſertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔρημος, vel etiam ἔρημος, ήμη, ημον, deſerta ab hominibus regio, χώρα ἐρήμη ἀνθρώπων, *Xenoph.* ἔρημον καὶ ἀνάνθρωπον γῆν, *Lucian* ab auxilio, ἔρημος βοηθείας, *Plut.* ἔρημος βοηθήσοντος, *Iſocr.* deſertum eſſe a ſociis, ἔρημον εἶναι συμμάχων, *Dem.* omnino deſertum eſſe, παντάπασιν ἔρημον εἶναι, *id.*

Deſervio, θεραπεύω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* δουλεύω τινὶ, *id.* ὑπηρετέω τῖνι, *Plut.*

Deſes, ὁ καὶ ἡ ῥᾴθυμος, ον, *Plut.* Conſ. *Piger.*

Deſicco, καταξηραίνω. *Theophr.* ἀποξηραίνω.

Deſideo, κάθημαι, *Dem.* ῥαθυμέω, *id.* & otium ago, ἀργέω καὶ σχολάζω, *id.*

Deſiderabilis, e, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ πολυπόθητος, ος, *Lucian* ὁ καὶ ἡ ὀπτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* πολυτελὴς, ὴ, ές.

Deſideratio, vide *Deſiderium.*

Deſideratus, a, um, vide *Deſiderabilis.*

Deſiderium, ὁ πόθος, ου, patriæ, τῆς πατρίδος, *Dem.* flagro deſiderio alicujus, φέρομαι πόθῳ τινὸς, *id.* teneor deſiderio alicujus, πρόσεσί μοι πόθος τινὸς, *id.* incido in deſiderium alicujus rei, ἐμπίπτω εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς, *id.* alicujus rei, τὸ ὀπιθύμημα τινος, *Dem.* ὀπιθύμησις τινος, *Ariſtot.* ἡ ὀπιπόθησις τινος, *N. T.* ἡ ὀπιποδία τινὸς, *ibid.*

Deſidero, πόθέω, aliquem, præſentiam alicujus, παρουσίαν τινὸς, *Dem.* mediocria, ἐφίεμαι τῶν μετρίων, *id.* plura, ὀρέγομαι πλείονος, *Iſocr.* aliquid, ὀπιθυμέω τινος, *Dem.* ὀπιποθέω τι, *Lucian.* ἱμείρομαι, *Hom.*

Deſidia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, *Dem.* Conf. *Segnitia.*

Deſidioſe, ῥᾳθύμως.

Deſidioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥᾳθυμος, ον, *Plut.* Conſer *Piger.*

Deſido, καθιζάνω, *Iſocr.*

Deſignatio, ἡ ὑποτύπασις, εως, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato*, magiſtratus, ἡ ἀπόδειξις, εως.

Deſignator, ὁ ἀποδείκτης, ου.

Deſignatus, a, um, ἀποδεδειγμένος, η, ον, conſul, ἀναρρηθεὶς ὕπατος, *Plut.*

Deſigno, i. e. primis lineis deſcribo, ὑποτυπόω, *Ariſtot.* προγράφω, *Dem.* ὑπογράφω, *Iſocr.* i. e. eligo aliquem belli ducem, τελέω τινὰ στρατηγὸν, *Dem.* ἀποδείκνυμί τινα στρατηγὸν, *Herodian.* aliquem imperatorem, ἀναγορεύω τινὰ Καίσαρα, *id.*

Deſilio, καταπηδάω, ab equo, ἀπὸ τοῦ ἵππου, *Xenoph.* e curru, ἀποπηδάω τοῦ ἁρματος, *Plut.* in caput alicujus, ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τινος, *Ariſtot.*

Deſino, λήγω, a laboribus, ſ. laborare, τῶν πόνων, *Iſocr.* jubere, ἀνίημι προσάντων, *Dem.* de aliquo dicere, ἀπαλλάττομαι τοῦ λέγειν περί τινος, *Dem.* a bello, παύομαι τοῦ πολέμου, *Iſocr.* in aliquid, ἀπολήγω εἴς τι, *Ariſt.* ab exercitiis, μεθίεμαι τῶν γυμνασίων, *Plato*, ab aliqua re, ἀφίεμαι τινος, *Dem.*

Deſipiens, vide *Delirus.*

Deſipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης.

Deſipio, παραφρονέω, *Iſocr.* Conf. *Deliro.*

Deſiſto, ἀφίεμαι, ab aliquo, τινος, *Dem.* Conf. *Deſino.*

Deſitus, a, um, κεκλασμένος, η, ον.

Deſolatio, ἡ ἐρημασία, ας.

Deſolator, ὁ ἐρημωτὴς, οῦ.

Deſolo, ἐρημόω, urbem, πόλιν, *Thuc.*

Deſpectio, ἡ καταφρόνησις, εως, *Iſocr.*

Deſpecto, συκᾶ καθοράω.

Deſpectus, us, τὸ καθόρᾶμα, ατος, i. e. contemptus, ἡ καταφρόνησις, εως. Conf. *Contemptus.*

Deſperans, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ον, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ ἀθύμος, ον, *Dem.*

Deſperanter, ἀνελπίστως, *Iſocr.*

Deſperatio, ἡ ἀνελπισία, ας, *Baſil.* τὸ ἀνέλπιστον, ου, *Thuc.* ἡ ἀθυμία, ας, *Dem.* ἡ ἀπόνοια, ας, *id.* deſperationem injicere alicui, ἄθυμον ποιεῖν τινα, *id.* in extrema deſperatione verſari, ἐν τῷ ἀνελπίστῳ καθίστασθαι, *Heſiod.* ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ καὶ ἀπογνώσει, *Herodian.*

Deſperatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνέλπιστος, ον, *Iſocr.* ἀπεγνωσμένος, η, ον, *Plut.*

Deſpero, ἀνελπίζω, de aliqua re, τινὸς, *Galen.* de ægroto, τὸ νοσοῦντα, *id.* de præſenti rerum ſtatu, ἀθυμέομαι τοῖς παροῦσι πράγμασι, *Iſocr.* omnino de aliquo, ἀπογινώσκω παντάπασί τινος, *Dem.* Conf. *Deſperatio.*

Deſpicabilis, e, ὀλιγαφρόντος, ον, *Lucian.*

Deſpicio, καταφρονέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* Conſer *Contemno*, i. e. deorſum adſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deſpicor, vide *Contemno.*

Deſpolio, ἀποσυλάω, aliquem, τινὰ, *Chryſ.* ἀπεγυμνόω.

Deſpondeo, ἐγγυάω, alicui uxorem, τινὶ γυναῖκα, *Dem.* mihi aliquam, νυμφεύω τινὶ, *Iſocr.*

Digitized by Google

Isocr. aliquem alicui, ὁμολογέω τίνα, τινί, *Xenoph.* καθομολογέομαί τινά τινι, *Plut.* animum, ἀπεγνωκότως ἔχω. Conf. *Despero.*

Desponsatus, a, um, καθωμολογημένος, ίνη, ίνον, *Plut.*

Desponso, vide *Despondeo.*

Despretus, a, um, vide *Contemptus.*

Despumo, ἐπαφρίζω, *N. T.* ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.

Despuo, καταπτύω, i. e. contemno, aliquid, *S.* in aliquid, τινός, *Dem.* aliquem, διαπτύω, τίνα, *idem.*

Desquamo, ἀπολεπίζω, ἐκλεπίζω.

Destillatio, ὁ καταγμός, ῦ, ἡ ἀπόταξις, εως, *Theophr.*

Destillo, καταγίζω, *Lucian.* destillat aurum ab eorum verbis, ἀποτάζει χρυσὸς τῶν λόγων αὐτῶν, *id.* mel a foliis, ἀπόλειβε μέλι ἀπὸ φύλλων, *Diod. Sic.*

Destinatio, in scopum, ὁ σκοπισμός, ῦ, *Plut.* animi, ἡ προαίρεσις, εως, *Herodian.*

Destino, τάττω, aliquem ad aliquid, τινὰ ὅτί τι, *Plut.* alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* aliquid ad aliquid, ἀποτάττω τι εἴς τι, *Polyb.* aliquem ad mortem, καταψηφίζομαι θανάτου τινος, *Ælian.*

Destituo, ἀπολείπω, infelicem, δυσυχοῦντα, *Plut.* fortuna destituit conilium ejus, ἡ τύχη ἔσφηλε τὸ βούλευμα αὐτῶν, *Herodian.* Conf. *Desero.* destituor, ἀπορέω, pecunia, χρημάτων, *Isocr.* verbis, λόγων, *id.* neceſſariis, τῶν ἀναγκαίων. *S.* τῶν ὀπτηδείων, *id.* εἰμὶ ἐν ἀπορίᾳ σιτίων *S.* σίτου, *Dem. Isocr.* occaſione, ἀπολείπομαι τοῦ καιροῦ, *id.* aliqua re, ὑστερίζω τινός, *id.* ἀποτυγχάνομαί τινος, *Ælian.*

Deſtitutio, auxilii, ἀβοηθησία, ας, LXX. i. e. ſolitudo, ἐρημία, ας, *Isocr.*

Deſtringo, ἀποξύζω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Deſtruo, ἀποσκυβάζω, *Plut.* urbem δύίσημι πόλιν, *Dem.* ἀνατρέπω πόλιν, *Isocr. it.* ἐκπίπτω. *Hom.* ἐκπορθέω, *Eur.* aliquid, καταβάλλω τι, *Isocr.* i. e. refuto, ἀνασκυβάζω, ἀποσκυβάζω, aliquid, τὶ, *Nax.*

Deſudatio, ἡ ἀφίδρωσις, εως.

Deſudo, ἀφιδρόω, *Ariſtot.* in aliqua re, καταβάλλομαί τι, *Plato.*

Deſuefacio, ἀτεθίζω, aliquem aliqua re, τινὰ τινί, *Æſchin.*

Deſuefio ſ. deſuefco, ἀποθίζομαι.

Deſuetudo, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.*

Deſuetus, ὁ κ᾽ ἡ ἀήθης.

Deſultor, ὁ ἀμφιππότης, ου, *Ælian.*

Deſultorius, a, um, κελητιστικὸς, ὴ, ὸν, equus, ὁ κέλης, ητος, *Paulect.*

Deſultura, τὸ κελήτισμα, ατος.

Deſum, ἀπολείπομαι, in nullo, ἑδενὸς, *Dem.* Conf. *Deficio,* commodis alicujus, ἀφίσαμαι τοῦ τινι συμφερόντων, *id.*

Deſumo, συναμβάνω, *D.m.*

Deſuper, ἀνωθεν, injicio aliquid, τὶ ὑπερβάλλω, *Herodian.*

Detego, ὑποτηράζω, *N. T.* i. e. revelo, ἀποκαλύπτω. *ibid.*

Detendo, ἀνίημι, *Xenoph.*

Detentio, ἡ κάθεξις, εως, *Ariſtot.* ἡ κατοχὴ, ῆς, *Gal.*

Deter, φονερὸς, ὰ, όν, deteriore conditione ſum aliquo, ἐλαττόομαί τινος, *Dem.* deterioribus pareo, ὑπο χειρόνων ἄρχομαι, *Plato.*

Detergeo, ὑποσμάω, cicatrices, ἕλκη, *Dioſc.* calumnias, ὑποτρίβομαι τὰς διαβολὰς, *Diod. Sic.* Conf. *Abſtergeo.*

Detergo, idem quod antecedens *Detergeo.*

Determinatio, τὸ πέρας, ατος, *Dem.* ὁ ὅρος, ου, *idem,* ὁ ἀφορισμός.

Determino, ὁρίζω, *Dem.* προσορίσω ὅρον, *idem.*

Detero, καταπρίσω, *Thuc.* ἀποπρίζω.

Deterreo, ἀπείργω, aliquem ab aliqua re, τινὰ τινος, *Plut.* a conſulendo, τινὰ ἀπὸ τοῦ Συμβουλεύειν, *Isocr.* aliquem a peccatis ἀποτρέπω τινὰ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.* aliquem a gerenda republ. τινὰ τοῦ τὰ κοινὰ πράττειν, *Plut.*

Deterritus, ὁ κ᾽ ἡ ἔκφοβος.

Deteſtabilis, e, βδελυκτὸς, ἡ, όν, *N. T.*

Deteſtatio, ἡ βδελυγμία, ας, *Chryſ.*

Deteſtor, καταράομαι, patriam, τῇ πατρίδι, *Dem.* tanquam prodigium, μυσάττομαι ὡς ἐπί τέρατι, *Lucian.* cædes, μυσάττομαι τὰς σφαγὰς, *id.* βδελυσσομαι.

Detineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato.* παρατείνω τινὶ, *Plut.* aliquem ab aliquo, ἀπείργω τινά τινος, *id.*

Detondeo, ὑπκείρομαι, barbam, τὸ γένειον, *Herodian.* capillos quos habuit, totondit, ὧν εἶχε τριχῶν, ἀπεκείρατο, *id.*

Detono, καταβροντάω.

Detorno, ὑποτορνεύω.

Detorqueo, ὑποστρέφω, aliquid aliquo, τὶ πρός τι, *Plut.* in aliud, παραφέρω εἰς ἄλλο, *Lucian.*

Detractio, ἡ ἀφαίρεσις, εως, *Plut.* famæ, ἡ καταλαλιὰ, ᾶς, *Baſil.*

Detractor, ὁ κατάλαλος, ου, *Plut.* i. e. obtrectator, ὁ κατάλαλος, *N. T.* ὁ ψιθυριστὴς, οῦ, *ibid.*

Detraho, ἀφαιρέομαι, aliquid alicui, τινὶ τι, *Isocr.* i. e. obtrecto, alicui, διασύρω τινὰ, *Dem.* Conf. *Calumnior, Cavillor.*

Detractatio, ἡ ἀνάνδυσις, εως.

Detrectator, ὁ ἀναυδυτὴς, οῦ.

Detrecto, ἀναδύω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquid facere, ὑποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, *Xenopr.* ces, ὑπολίγομαι τῷ δέησιν, *Plut.* munus, ὀρίομαι χρείαν, *Dem.* pugnam, ὀκνέω τὴν μάχην, *Herodian.* negotium, παραιτέομαι τὸ ἔργον, *id.* imperia, ἀφνιάζω, *id.* Conf. *Averſor, Fugio.*

Detrimentoſus, a, um, βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *Plato.* Conf. *Noxius.*

Detrimentum, τὸ ὑπέρτιμμα, ατος, i. e. damnum, ἡ ζημία, ας, magnum, μεγάλη, *Dem.* ſummum, ἐσχάτη, *id.* & damnum, κ᾽ βλάβη, *id.* adferre alicui, ζημίαν φέρειν τινὶ, *id.* Conf. *Damnum.*

Detrudo, ἀπωθέω, *Thuc.*

Detruncatio, ἡ κατακοπὴ, ῆς, *Theophr.*

Detrunco, κατακόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.* κολούω τὶ, *id.* κολοβόω.

Detumeo, ἀποχκόμαι.

Deturbo, ἀπωθέω, *Thuc.* παρωθέω, *Nax.* ἀπαρσεύω, *Ion.* evectum, ῥίπτω ἀρθέντα, *Herodian.*

Deturpo, κατασχύνω, *Plut.* aliquid, μολύνω, τὶ, *Isocr.*

Devaſto, πορθέω, regionem, χωρίον, *Thuc.* domos, οἰκίας, *Xenoph.* ἀποικοδομέω, *Thuc.* vicos & paſſus urbes, διαπορθέω κώμας κ᾽ πόλεις μικράς, *Plut.*

Deveho, κατάγω, *Plut.* καταφέρω, frumentum alicui, κατακομίζω σῖτόν τινι, *Thuc.*

Develo, ἀποκαλύπτω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Deveneror, ζεβομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Devenio, καθίκω, *Æſchin.* ad tyrannidem potentia, εἶμι εἰς τυραννίδα ἐξουσία, *Herodian.* aliquo ex agris, κατέρχομαι ἐκ τῆς ἀγρᾶς, *idem,* Ptolemaidem, καταντάω εἰς τὴν Πτολεμαΐδα, *N. T.* audacia devenit in dementiam, τὸ τολμᾶν καταντᾷ εἰς τὴν ἄνοιαν, *Polyb.* Conf. *Venio.*

Devenuſto, idem quod *Deturpo.*

Devergentia, τὸ καταφερὲς, έος.

Deverro, κατασαίρω.

Devexitas, τὸ καταφερὲς, έος, τὸ κάταντες, ους.

Devexus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ κατάντης, ους, *Suid.* ὁ κ᾽ ἡ κατακλινὴς.

Devincio, ἀναρτάω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* dolia inter ſe, ζωδέω ζεύη ἀλλήλοις, *Herodian.* inſulas inter ſe benevolentia, ζυνάπτω τὰς νήσους φρὸς ἀλλήλας εὐνοίᾳ, *Philoſtr.*

Devinco, νικάω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* καταγικάω τινὰ, *Plut.* voluptates, κρατέω τῶν ἡδονῶν, *Xenoph.* devincor ſegniter, ἡττάομαι ἀνάνδρως, *Herodian.*

Devio, διαμαρτάνω τῆς ὁδῦ, *Thuc.* διαμφοδίω, *Euſt.*

Devirginatio, ἡ ἀποπαρθένωσις, εως.

Devirgino, ἀποπαρθενεύω, ἀποπαρθενόω, διαπαρθενεύω, *Athen.* aliquam, διακορέω τινὰ, *Herodot.*

Devitatio, ἡ ἔκφυξις, εως, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, mali, ἡ ἔκκλισις τοῦ κακοῦ, *Baſ.*

Devito, ἐκφεύγω, aliquid, τὶ, *Plato,* ὑποσέλλομαί τι, *Isocr.* ἐκκλίνω.

Devius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκτὸς τῆς ὁδῦ.

Deunx, τὸ ἑνδεκάγκιον, ου.

Devoco, καταπαλέω.

Devolo, καθίπταμαι.

Devolvo, καταπυλίω, ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* vaſa in aliquem, ὄπιθάλλω ζεύη τινὶ, *Herodian.*

Devoro, κατιδίω, aliquem, τινὰ, *Plut.* taurum, καταφάγω ταῦρον, *Athen.*

Devotio, ἡ κατάρχη, ῆς, *Plut.* i. e. imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Dem.*

Devotus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.*

Devoveo, κατευχόμαι, *Plut.* καθιερόω, me ipſum pro patria alicui, ἐμαυτὸν τινὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, *Plut.* me ipſum ad faciendum aliquid, ἀναθεματίζω ἐμαυτὸν ποιεῖν τι, *N. T.* diris imprecationibus aliquem, καταράομαί τινα, *Ariſtid.* alicui, τινι, *Dem.*

Deuro, ἐκπυρόω.

Deus, ὁ Θεὸς, οῦ, *Dem* optimus maximus, ὁ μέγιστος, *idem.* ſummus, ὕπατος, *idem.* Numen divinum, Θεὸς κ᾽ δαίμων, *idem.* Θεὸς κ᾽ δαιμόνιον, *idem,* vis cœleſtis & divina, δαιμονία δύναμις, *Isocr.* poteſtas Deorum, δύναμις Θεῶν, *Dem.* ἰσχὺς τοῦ δαίμονος, *id.* Dii meliora, εὐφήμει, *Plato.* μηδὲν βλάσφημον εἰπεῖ, *Ariſtot.* ita Deos mihi velim propitios, νὴ τοὺς Θεὸς, *Dem.* ita me Jupiter & omnes Dii ament, νὴ τὸν Δία κ᾽ ἅπαντας Θεὸς, *id.* per Deos, quis ita ſtolidus eſt? πρὸς Θεῶν, τίς ἄνους οὕτω ἐστί; *id.* proh Jupiter, ὦ πρὸς τοῦ Διὸς, *id.* Deus avertat, μὴ γένοιτο, *id.* ὁ μὲν Ζυμβαίη, *id.* Deus avertat malum a republica, μὴ ἄτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει, *id.* Dii perdant malum male, Θεοὶ ἀπολέσειαν κακὸν κακῶς, *id.* Dii male faciant ei, Θεοὶ ἐξολέσειαν αὐτὸν, *id.* Dei voluntate & potentia, Θεοῦ γνώμῃ κ᾽ δυνάμει, *Herodian.* Deo favente, Deo juvante, aliquem invadere, Ζὺν Θεῷ ἐπιέναι τινὶ τινα, *Thuc.* cum Deo, divino beneficio valere, Ζὺν Θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Dextans, Τὸ δεκαγκιον, ου, Vet. Gloſſ.

Dexter, a um, δεξιὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπιδέξιος, ου, *id.*

Dextera, ſ. dextra, ἡ δέξια, ᾶς, *Dem.* dextram porrigere ſ. protendere, φροτείνειν δεξιὰν, *id.* injigere dextram, ἐμβάλλειν δεξιὰν, *id.* dextra prehendo aliquem, δεξιόομαί τινα, *Ariſtoph.* dextram do, δίδωμι δεξιὰν, *Æſchin.* a dextra, ἐκ δεξιᾶς, *Ariſtoph.* δεξιάζω, *Heſych.* dextram verſus, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.* ad dextram, ὅλη δεξιᾷ, *id.*

Dextere, δεξιῶς, *Lucian.* ὑπιδεξίως, *Athen.* i. e. bene, εὐσχῶς, *Herodian.*

Dexteritas, ἡ δεξιότης, ητος, *Plut.* ἡ ἐπιδεξιότης, ητος, *id.* ingenii, ἡ δεξιότης, ητος, *Thuc.* ἡ εὐφυία, ας, *Philo.*

Dextimus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὑπιδέξιος, ου, *Ariſtot.*

Dextra, vide *Dextera.*

Dextrale, τὸ φαιδέξιον, ου, LXX.

Dextrorſum, ἐν δεξιᾷ, *Ariſtot.*

Diabolus, ὁ διάβολος, ου, *N. T.*

Diaconus, ὁ διάκονος, ου, *N. T.*

Diadema, τὸ διάδημα, ατος, *Plut.* diademate caput revincio, διαδήματι τὴν κεφαλὴν διαδέω, *Lucian.* impono, διάδημα ἐπιτιθημι, *Herodian.* duobus diadematibus utor, χράομαι δυσὶ διαδήμασι, *id.*

Dialectica, ἡ διαλεκτικὴ, ῆς, *Plato.*

Dialecticus, a, um, διαλεκτικὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Dialectus, ἡ διάλεκτος, ου, *Plut.*

Dialogus, ὁ διάλογος, ου, *Ariſtot.*

Diameter, ἡ διάμετρος, ου, ſcil. γραμμὴ, *Proclus.*

Diana, ἡ Ἄρτεμις, ιδος, *Lucian.*

Diaphragma, τὸ διάφραγμα, ατος, *Galen.*

Digitized by Google

Diarium, ἡ ἐφημερὶς, ίδος, *Plut.* τὸ ἐφήμερον, ου, *Philo.*
Diarrhœa, ἡ διάῤῥοια, ας, *Galen.*
Diatriba, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Plut.*
Dica, ἡ δίκη, ης. *Xenoph.* dicam intendo, δίκην λαγχάνω, impingo alicui, δίκην ἐπάγω τινί, dicam ſ. cauſſam dico, δίκην εἶπον, *Xenoph.*
Dicacitas, ἡ ἀστραπολία, ας, *N. T.*
Dicaculus, a, um, *Cicuplikὸς*, ἡ, όν, *Athen.*
Dicaſterium, τὸ δικαστήριον, ου, *Dem.*
Dicax, ὁ καὶ ἡ φιλοσκώμμων, ονος, *Herodian.* εὐτράπελος καὶ Σκώπτειν δυνάμενος, *Dem.* ὁ σκώπτης, *Suid.*
Dico, as, ἱερεύω, Deo, τῷ Θεῷ, *Herodian.* al cui, ἀνατίθημί τινι, *Dioſc.* ἀφιερόω τινὶ, *Plut.* i. e. trado me alicui, δέδωκα τινὶ, *Xenoph.* Conf. *Conſecro.*
Dico, is, λέγω, alia, alia facio, ἄλλα, ἄλλα πράττω, *Plut.* hæc tibi, ταῦτα σοὶ, *Xenoph.* iſta de te, ταῦτα περὶ σοῦ, id. ad voluntatem alicujus, Συναγορεύω τινὶ, *Dem.* Συναγορεύω τῇ ὀπτυμία τινος, id. aliquid pro concione, δημηγορεῖν τι, id. aliquid exempli cauſſa, ἐρῶ τι παραδείγματος ἕνεκα, id. pro dignitate de re, ἀξίως περί τινος διέρχομαι, id. de re aliqua ſuaviter, concinne, & elaborate, εἶπον περί τινος ὀπιχαρίτως, καὶ μεσικῶς, καὶ διαπεπονημένως, *Iſocr.* modeſte de me ipſo, διαλέγομαι μετρίως περὶ ἐμαυτοῦ, *idem*, ſententiam meam de re aliqua, ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί τινος, *Xenoph.* id quod res eſt, τὰ ὄντα λόγον λέγω, *Herodot.* diem, ἐπάγω δίκην, εἶπον δίκην, id. dicendi peritus, qui ſcit bene loqui, εἰδὼς τὰ δεῖ λέγειν, *Ælian.* εἰδὼς τὰ λεκτέα, *idem*, dictu nefas, ἀθεμιτόν ἐστι φάναι, quod ne dictu quidem fas eſt, ὁ μηδ' εἰπεῖν τινι θέμις, *Plato*, ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν, dic, φέρε, *Dem.* ne quid dicam gravius, καὶ φλέον ἡδὺ προσίθημι, *Ariſtid.* dicendi finem facio, ἀπαλλάτομαι τοῦ περί τινος λέγειν, *Dem.* παύω τὸν λόγον, *Xenoph.* dici vulgo, διαλυμαίνεσθαι, *Herodian.*
Dictamnus, τὸ δικταμνον, ου, *Theophr.* ἡ δικταμνος, *Al. Aphrod.* vinum dictamno conditum, ὁ δικταμνίτης, ſc. οἶνος, *Dioſc.*
Dictator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Iſocr.* ὁ δικτάτωρ, ορος, *Dion. Hal.*
Dictatura, ἡ δικτατωρία, ας, *Plut.* ἡ δικτάτορος ἀρχὴ, id. dictaturam gero, δικτατωρεύω, *Gaza*, μοναρχέω, *Xiph.*
Dicterium, τὸ Σκῶμμα, ατος, *Xenoph.* feſtivum, ἡ σκωπτικὴ, ῆς, *Herodian.* dicteriis inceſſo aliquem, Σκώπτω τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *Plut.* aliquid, τι, *Herodian.* εἴς τι, *Plut.* Conf. *Cavillor.*
Dictio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ῥῆσις, i. e. ſtilus, ἡ φράσις, εως, dictiones venor, λεξιθηρεύω, *Suid.*
Dictito, πολλάκις λέγω, βούλομαι, *Herodian.* καταλέγω, id.
Dictum, τὸ ῥῆμα, ατος, *Plato*, argutum, τὸ ἀστεῖσμα, ατος, *Plut.* facetum & cavillatorium, τὸ Σκῶμμα, ατος, *Iſocr.* dicto audiens, ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, *Dem.* dictum, factum, ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, ſ. ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον, *Virg.* dictum vetus, παλαιὸς λόγος, *Plato.*
Didactrum, τὸ διδακτρον, ου, *Poll.*
Diduco, διαλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διαιρέω τι, *Ariſtot.*
Diecula, τὸ ἡμερίδιον, ου.
Dies, ἡ ἡμέρα, ας, *Dem.* ſuperior, πρωτέρα, id. ultimus, τελευταία, id. prælinita, διαμεμετρημένη, id. lege ſancita, ἡ ἐν τῷ νόμῳ γεγραμμένη, id. non multis diebus poſt, οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον, id. intra triginta dies, ἐντὸς ἡμερῶν τριάκοντα, ἀφ' ἧς, id. diem præfinire, ἡμέραν διαμετρεῖσθαι, id. aucupari, τηρεῖν. id. obſervare, φυλάττειν, id. conſumere in re aliqua, ἀναλίσκειν ἐπί τινι, id. exigere nullam ſine lacrymis, διάγειν οὐδεμίαν ἀδακρυτί, id. conterere in aliqua re, κατατρίβειν σοιοῦτά τι, id. traducere in foro, ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ πραγματεύοντα, id. interceſſerunt dies quinque, ἡμέραι γεγόνασι πέντε, ἐν αἷς, id. interjectis diebus tribus aut quatuor, ἡμερῶν τριῶν ἢ τεττάρων διαλειπουσῶν, *Iſocr.* quinto abhinc die, πεμπταία ἀπὸ ταύτης, *Dem.* ſtatis diebus facere aliquid, ἐν καθηκούσαις ποιεῖν τι, id. differre aliquid in poſterum diem, ἀναβάλλεσθαί τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, id. die inclinante jam, ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *Xenoph.* die & nocte, τῆς νυκτὸς καὶ τῆς ἡμέρας, *Iſocr.* dies & noctes iter facientes, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ὁδεύοντες, *Herodian.* eodem die, αὐθημερὸν, ſ. αὐθημερὸν, *Thuc.* diem durans, ὁ καὶ ἡ ἐφήμερος, ου, *Galen.* tres dies durans, ὁ καὶ ἡ τριήμερος, ου, *Ariſtot.* quatuor dies durans, τεταρτημερῖτης, *Naz.* decem dies durans, δεκαημερῖτης, *Plato*, dies ſerenus ſ. ſerenitas diei, ἡ εὐημερία, ας, *Xenoph.* dies calidi, αἱ θερμημερίαι, ῶν, *Ariſtot.* dies comitialis, ἡμέρα ἀρχαιρεσιακὴ, natalis, τὸ γενέθλιον, ου, neſtus, ἡμέρα ἄποφρας, *Plut.* dies Solis, ἡμέρα κυριακὴ, Lunæ, Σελήνης ἡμέρα, Martis, Ἄρεως, Mercurii, Ἑρμοῦ, Jovis, Διὸς, Veneris, Ἀφροδίτης, Saturni, Κρόνου, dies menſis prima, ἡ νουμηνία, ſecunda, tertia—decima, δευτέρα, τρίτη—δεκάτη ἰσαμβία μηνός, undecima, duodecima—vigeſima, πρώτη ὕστη δίκα, ſ. ἡ πρώτη ὕστη δεκάτη, ἡ δευτέρα ὕστη δίκα μεσοῦντος μηνὸς—ἡ εἰκάς, ſ. ἡ εἰκοστὴ, vigeſima prima, vigeſima ſecunda—triceſima, ἡ δεκάτη (ſive, quando menſis 31 diebus conſtat, ἡ ἐνδεκάτη) ἡ ἐνάτη φθίνοντος, ſ. ἀπίοντος μηνὸς—νη καὶ νέα μηνὸς, v. g. Januarii, Ἀνθεστηριῶνος.
Diffamo, δυσφημία, *Occum.*
Differentia, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Iſocr.* ἡ παραλλαγὴ, ῆς, *Baſil.*
Differo, ἀναβάλλομαι, aliquid in poſterum diem, τι εἰς τὴν ὑστεραίαν, *Dem.* aliquid in longum tempus, τι πολλοῦ χρόνου, *Xenoph.* pœnam, ἀναβάλλω ποιεῖν τὴν τιμωρίαν, *Plut.* nuptias, τὸν γάμον, id. contributionem, μέλλω ἐκφέρειν, *Dem.* in aliquo plurimum ab aliquo, διαφέρω ἐν τινι πλεῖστον τινος, *Dem.* κεχώρισμαι πλεῖστον τινος, *Iſocr.* ab aliquo aliqua re, διαφέρω τινί τινος, *Dem.* nihil ab aliquo, διαφέρω οὐδὲν τινος, *Iſocr.*
Diffibulo, ἀναπορράω.
Difficile, χαλεπῶς, *Dem.* δυσκόλως, *idem*, δυσχερῶς, *idem.*
Difficilis, e, χαλεπὸς, ἡ, όν, *Dem.* difficile & arduum per ſe eſt conſultare, δύσκολον καὶ χαλεπὸν φύσει ἐστὶ βουλεύσασθαι, id. interrogatus, quid eſſet difficile, ἐρωτηθεὶς τί δύσκολον, *Plut.* τί δυσχερές, id. difficillimum & rariſſimum eſſe aliquid, χαλεπώτατον καὶ σπανιώτατον εἶναί τι, *Iſocr.* difficile eſt, noctu id facere, ἔργον ἐστὶ, νυκτὸς ποιεῖν τοῦτο, *Xenoph.*
Difficiliter, idem quod *Difficile.*
Difficultas, ἡ δυχέρεια, ας, *Dem.* ἡ δυσκολία, ας, id. ἡ χαλεπότης, ητος, id. τὸ δυχερές, έος, id. τὸ χαλεπὸν, οῦ, id. ſpirandi, ἡ δύσπνοια, τὸ ἄσθμα,—urinæ, ἡ δυσουρία, ἡ στραγγουρία,—annonæ, ἡ σπανιότης, ἡ δυσωνία.
Difficulter, idem quod *Difficile.*
Diffidenter, ἀπίστως, *Iſocr.*
Diffidentia, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* movere diffidentiam & tracundiam, ἔχειν ἀπιστίαν καὶ ὀργὴν, id. non egredi propter diffidentiam, διὰ ἀπιστίαν, id.
Diffido, ἀπιστέω, alicui, τινὶ, *Iſocr.* εἰσὶ ἀπίστων τινὶ, *Dem.* ἀπίστως ἔχω πρός τινα, *Iſocr.* ἀπίστως διάκειμαι πρός τι, vel πρός τινα, epiſtolis, ἀπιστέω περὶ ὀπιστολῶν, *Plut.*
Diffindo, διαχίζω, *Plut.* fores ædium, κατασχίζω τὰς θύρας τῆς οἰκημάτων, *Dem.*
Diffingo, διαμορφόω.
Diffiteor, ἀπαρνέομαι, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀρνέομαί τι, *Dem.* ἐξαρνέομαί τι, *Æſchin.*
Diffluo, διαῤῥέω, *Ariſtot.*
Diffluo, καταῤῥέω, *Dem.* laſcivia, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *Plut.* otio & luxuria, ἀσωτεύομαι, *Ariſtot.*
Diffringo, διαῤῥήσσω, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.*
Diffugio, διαδιδράσκω, *Iſocr.*
Diffundo, διαχέω, *Xenoph.* διαχύω, *Plut.* diffundi lætitia, διαχύθης τῇ προσόψει, *Plutarch.*
Diffuſe, διακεχυμένως.
Diffuſio, ἡ διάχυσις, εως, *Plut.*
Digero, διαφέρω, *Plut.* i. e. ordino exercitum, διατάττω ὁ στρατὸν, *Herodian.* aliquid, διακοσμέω τι, *Ariſtot.* i. e. concoquo, κατεπίπτω.
Digeſtibilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔπεπτος, ου, *Theophr.*
Digeſtio, ἡ διάταξις, εως, *Naz.* i. e. concoctio, ἡ πέψις, εως, *Ariſtot.*
Digeſtivus, a, um, πεπτικὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Digitale, ἡ δακτυλήθρα, ας, *Xen.*
Digitalis, e, δακτυλικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Digitatus, a, um, δακτυλωτὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Digitus, ὁ δάκτυλος, ου, *Plut.* ſalutaris, ſ. index, λιχανὸς, medius, μέσος, annularis, παράμεσος, ſ. ὁ δακτυλιώτης, minimus ſive auricularis, μικρὸς, digito oſtendo, δακτυλοδεικτέω, *Chryſ.* χειροδεικτέω, digitum medium oſtendo, i. e. irrideo, Σκιμαλίζω τινὰ, *Ariſtoph.* digito uno ſcabere caput, ἑνὶ κνᾶσθαι δακτύλῳ τὴν κεφαλὴν, *Plut.* extremo digito attingere, ἄκρῳ δακτύλῳ ἅπτεσθαι, *Lucian.* pedis, δάκτυλος ποδός.
Digladior, διαξιφίζομαι, cum aliquo de aliqua re, τινὶ περί τινος, *Ariſtoph.* διαμάχομαί τινι ὑπὲρ τινος, *Dem.*
Dignatio, τὸ ἀξίωμα, ατος, ἡ ἀξίωσις.
Digne, ἀξίως, *Dem.* negotiis, i. e. pro dignitate negotiorum, πρὸς ἀξίας πραγμάτων, *Xen.* ſcelere ſ. pro dignitate ſceleris, ἀξίως τῆς ἀδικήματος, *Æſchin.*
Dignitas, ἡ ἀξία, ας, *Iſocr.* τὸ ἀξίωμα, ατος, *Dem.* τὸ πρόσχημα ατος, id. ἡ ἐντιμία, ας, id. humilius, quam pro dignitate alicujus, ταπεινότερον τῆς ἀξίας τινὸς, *idem*, dignitatem divinam obtinere, ἀξίαν θεῶν ἔχειν, *idem*, pro dignitate alicujus dicere, ἀξίας εἰπεῖν τὸν δεῖνός τινος, *Iſocr.* neglecta dignitate ſua facere aliquid, ἀφέντα τὴν ἀξίαν ἑαυτῷ ποιεῖν τι, *Dem.* dignitatem & exiſtimationem alicujus agi, ἀγῶνα εἶναι ὑπὲρ ἀξιώματός τινος, id. κίνδυνον εἶναί τινι περὶ ὀπτιμίας, id. antecellere aliquem dignitate, προοίχειν τινὸς τιμῇ, *Iſocr.* dejicere aliquem de dignitatis gradu, φιλοτιμίαν τινὸς ἀφαιρεῖσθαι, ſ. ἀφαιρεῖσθαι, *Dem.* merito privari dignitate, δικαίως στερεῖσθαι τῆς ὀπτιμίας, id. reſtituere in convenientem dignitatis gradum, ἐπαναγαγεῖν πάλιν εἰς τιμὰς προσηκούσας, *Iſocr.* pro dignitate honorare, κατὰ τὴν ἀξίαν τιμᾶσθαι, *Plato*, degere vitam pro dignitate, τυγχάνειν βίου τοῦ κατ' ἀξίαν, *Ariſtot.* par dignitati imperatoriæ, πρᾶγμα βασιλείως, *Herodian.* dignitate poſſere, εἶναι ἐν ἀξιώσει, id. nullius vel ætatis vel dignitatis rationem habere, ἡλικίας τε καὶ ἀξιώματος ἀφειδῶς ἔχειν, id.
Dignor, ἀξιόω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Iſocr.* καταξιόω τινά τινος, *N. T.*
Dignoſco, διαγινώσκω, al quid, τι, *Iſocr.*
Dignus, a, um, ἄξιος, ία, ιον, laude, ἐπαίνου, *Xenoph.* cura & ſtudio, σπουδῆς, id. qui dignus aliqua re cenſetur ab aliquo, ἀξιός τινος τινι, id. judicare aliquem dignum morte, τιμᾶσθαί τινι θανάτου, *Plato*, qui Prytaneo alatur, τιμᾶσθαί τινα τῷ ἐν Πρυτανείῳ Σιτήσεως, *Lucian.* dignus judicatus eſt præmiis, ἠξιώθη τῆς ἀριστείας, *Iſocr.* vocari juſtus, ἠξιώθη κληθῆναι δικαίου, id. digna facere genere ſuo, ποιεῖν πρέποντα τῇ Συγγενείᾳ, id. πράττειν ἄξια τοῦ γένους, *Dem.* dignus, qui beneficiis ornetur, ἄξιος εὖ πάσχειν, *Iſocr.* qui odio habeatur, ἄξιος μισεῖσθαι, *Dem.* pugnam memoratu dignam edere

Digitized by Google

edere, ἀξίως λόγου μάχεσθαι, *Isocr.* facere, ut dignum est nostra persona, ἀξίως ἡμῶν πράττειν, *Dem.*

Digredior, ἀπέρχομαι, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Isocr.* e medio, ὑποχωρίω ἐκποδὼν, *Dem.* παρεκβαίνω τὸ μέσον, *Aristot.* ex regione aliqua, ἀπαλλάττομαι ἐκ τῆς χώρας, *id.* longius a proposito, πόρρω γίγνομαι τῆς ὑποθέσεως, *Isocr.* a scopo, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν, *Polyb.*

Digressio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ παρέκβασις, εως, e vita, ἐκ τοῦ βίου ἀπαλλαγὴ, *Xenoph.*

Dijudicatio, ἡ διάγνωσις, εως, *Isocr.* ἡ διάκρισις.

Dijudico, διαδικάζω, *Xen.* διαδικάζω, *Plato.* διακρίνω, διαγινώσκω, *Dem.* aliorum controversias, βραβεύω τῶν ἄλλων δίκας, *id.* τοῖς ἀμφισβητουμένοις δικάζω, *id.*

Dilabor, διολισθάω, *Aristoph.*

Dilacero, διασπαράττω. vestimenta, καταῤῥήγνυμι τὰ ἱμάτια, *Dem.*

Dilanio, διασπάω, objicere aliquem aliquibus dilaniandum, διασπάσασθαί τισι παραβαλλειν τινὰ, *Dem.*

Dilapido, διασπαθάω, bona, τὰ ὑπάρχοντα, *Chrys.* aliquid, καταδίδωμί τι, *Lucian.* διασκορπίζω τι, *N. T.*

Dilargior, διαδίδωμι, aliquid, τι, *Plut.*

Dilatatio, ὁ σκλατυσμὸς, ῦ, *Diosc.*

Dilatio, ἡ ἀνοκωλὴ, ῆς, *Dem.*

Dilato, σκλατώω. aliquid, τι, *N. T.* μηκύνω τι, *Isocr.* μέγαν ποιέω τι, *id.*

Dilator, ὁ μελλητὴς, οῦ, *Aristot.*

Dilaudo, διεπαινέω.

Dilectio, ἡ ἀγάπησις, εως, *Plut.*

Dilectus, a, um, ἀγαπητὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Diligens, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ὀπιμελὴς, ἐος, *idem*, ὀπιμελέστερος, ἔνη, ἔνον, *idem.*

Diligenter, ὀπιμελῶς, & juste administrare, κὴ δικαίως πράττειν, *Dem.* σπουδαίως, *Aristot.* ὑπὸ σπουδῆς, μὴ σπουδῆς, κὴ σπουδῇ, *Aristot. Plut.*

Diligentia, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὀπιμέλεια, ας, *id.* & alacritas, σπουδὴ κὴ προθυμία, *id.* multam diligentiam adhibere, ut, σπουδὴν πολλὴν ποιεῖσθαί, ἵνα, *id.* & omne studium adhibere, σπουδὴν κὴ προθυμίαν πᾶσαν ποιεῖσθαι, *id.* alicui rei, ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαί τινος πράγματος, *id.* σπουδὴν ἔχειν τοῦ τινος, *Plato*, πρός τι, *Dem.* ποιεῖσθαι σπουδὴν ὅπῃ τινος, vel τοῦ τι, *Isocr.* ut, ὅπως, *Dem.* τοῦ ἔη), *id.* Conf. *Studium.*

Diligo, ἀγαπάω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* Conf. *Amo.*

Diluceo, διαλάμπω, *Isocr.*

Dilucide, καταφανῶς, διαφανῶς, *Thuc.* cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τι, *Dem* dilucidius declarare, σαφέστερον δηλῶν, *Isocr.* dilucidissime ostendere, ἀκριβέστατα ἐπιδεῖξαι, *Lucian.*

Dilucido, σαφηνίζω, *Aristot.* διασαφηνίζω, *Polyb.* scripturas, διανοίγω τὰς γραφὰς, *N. T.* aliquid, δηλόω τι, *Dem.*

Dilucidus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἐμφανὴς, ἐος, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἐπιφανὴς, ἐος, *id.* ὁ κὴ ἡ καταφανὴς, ἐος, *id.* dilucidum esse alicui, ἐναργὲς εἶναί τινι, *Dem.*

Diluculat, ὀρθρίζει.

Diluculum, ὁ ὄρθρος, ου, *Plut.* τὸ πρόορθρον, ου, *Herodian.* τὸ λυκαυγὲς, *Lucian.* diluculo venio, ὀρθρίζω, *N. T.* diluculo profundo, ὄρθρου βαθέος, *ib.* diluculo aliquid ago, ὀρθρεύομαι, *Lucian.* diluculo surgo, προορθρεύομαι, *Poll.*

Diluo, διαβρέχω, vinum aqua, ἐξυδατόω οἶνον, calumnias, διαλύομαι διαβολὰς, *Isocr.*

Diluvies, ἡ κατακλυσμὸς.

Diluvium, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, *Dem.*

Dimano, διαῤῥέω, *Philo.*

Dimensio, ἡ ἀναμέτρησις, εως, *Plut.* ἡ διαμέτρησις, εως, apta, Συμμετρία, ας, *Isocr.*

Dimetior, ἀναμετρέω, aliquid, τι, *Aristoph.* διαμετρέω, *Dem.*

Dimicatio, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Dem.* ἡ ἀγώνισις, εως, *Thuc.* ὁ ἀγωνισμὸς, ῦ, *Dion.* de vita, ἡ ψυχομαχία, ας, *Polyb.* Conf. *Certamen.*

Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι, cum aliquo, πρός τινα, *Xen.* de aliqua re, περί τινος, *Dem.* Conf. *Certo.* item *Pugno.*

Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας.

Dimidiatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἡμίτομος, dimidiata pars, τὸ ἡμίτομον, ου, *Lucian.* τὸ ἡμιτόμιον, ου, *Diosc.* ἥμισυ μέρος, *Aristot.* dimidiata pars equitum, οἱ ἡμίσειες τῶν ἱππέων, *Dem.*

Dimidius, a, um, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* dimidius murus, ἥμισυ τεῖχος, *id.* supra dimidiam partem, ὑπὲρ ἥμισυ, *id.* dimidia pars temporis, ἥμισυ τοῦ χρόνου, *id.* dimidii panes, οἱ ἡμίσειες τῶν ἄρτων, *Xenoph.* non ex dimidia parte bonum esse, οὐκ ἐφ' ἡμισείᾳ χρηστὸν εἶναι, *Dem.*

Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, *Hesych.* φθίνω, *Plato.* ἐλαττόω, *Thuc.*

Diminutio, ἡ μείωσις, εως, ἡ φθίσις, εως, *Plato.* ἡ ἐλάττωσις.

Diminutivus, a, um, μειωτικὸς, ἡ, όν.

Dimissio, ἡ ἄφεσις, εως, navium, τῶν πλοίων, *Dem.* ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ ἀποπομπὴ.

Dimitto, διαπέμπω, alium alio, ἄλλον ἄλλη, *Thuc.* præsidia per regionem, φρουρὰς κατὰ χώραν, *idem*, exercitum, προΐημι δυνάμιν, *Plut.* i. e. absolvo aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* aliquem liberum, τινὰ ἐλεύθερον, *Elian.*

Dimoveo, ἀποτρέπω, ab aliqua re, τινὸς, *Isocr.*

Dinumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, *Vitruv.*

Dinumero, διαριθμέω, *Plato.*

Diœcesis, ἡ διοίκησις, εως.

Diphthongus, ἡ δίφθογγος, ου, *Gramm.*

Diploma, τὸ δίπλωμα, ατος, *Bud.*

Diræ, αἱ ἀραὶ, ῶν, diris devotus s. obnoxius, ἀρᾶ ἔνοχος, *Æschin.* ὁ κὴ ἡ κατάρατος, ου, *Dem.* diris devoveo aliquem, ἐπαράομαί τινι, *Isocr.* ἀρὰς ποιεῖσθαί κατά τινος, *Plut.* ἀρὰς τίθεσθαί τῳ τινα, *id.* diræ, αἱ ἐυμενίδες.

Directe, εὐθὺ, *Xen.*

Directio, ἡ εὔθυνσις, εως, *Aristot.*

Director, ὁ εὐθυντὴς, οῦ.

Directus, a, um, εὐθυντὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Diremptio, ἡ διαίρεσις, εως, *Aristot.* ἡ διάλυσις, εως, *Thuc.*

Direptio, ἡ διαρπαγὴ, ῆς.

Diribeo, vide *Distribuo.*

Diribitio, vide *Distributio.*

Diribitorium, τὸ λογιστήριον.

Dirigo, κατευθύνω, præsentia ad optimum finem, τὰ παρόντα πρὸς κάλλιστον τέλος, *Plut.* eo omnia civitatis negotia, συντείνω εἰς τοῦτο πάντα τὰ τῆς πόλεως, *Plato.* aliquid ad utilitatem meam, ἐξετάζω τι πρὸς τὰ συμφέροντά μοι, *Demosth.* orationem, διοικοδομῶ λόγον, *Lucian.* aliquem ad virtutem, προτρέπω τινι ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.*

Dirimo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Isocr.* amicitiam, συνήθειαν, *id.* contentionem, ἐκλύω ἔριν, *Dem.*

Diripio, διαρπάζω, urbem, πόλιν, *Xenoph.* Lacedæmonios, ἀναρπάσαντες ποιέω Λακεδαιμονίους, *Isocr.* urbem Spartam, ἀναρπαστον ποιέω Σπάρτην, *idem*, domos, συρφετὸν οἰκίας, *Xenoph.*

Diritas, vide *Crudelitas.*

Dirumpo, διαῤῥήγνυμι, vincula, τὰ δεσμὰ, *Lucian.* καταῤῥήγνυμαι τὰς πύλας, *Xen.*

Diruo, καταβάλλω, aliquid, τι, *Isocr.* urbem, κατασκάπτω πόλιν, *Dem.* domum funditus, κατασκάπτω οἰκίαν εἰς ἔδαφος, *Plut.* Conf. *Everto.*

Diruptio, ἡ διαῤῥῆξις, εως.

Dirus, a, um, vide *Crudelis.*

Dis, ὁ Πλάτων, ωνος, *Pluto.*

Discalceatus, a, um, ὁ κὴ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*

Discalceo, ἐξυποδέω.

Discedo, ἀποχωρέω, ab aliquo, τινὸς, *Dem.* ex corpore, ἀπαλλάττομαι σώματος, *Xenoph.* e regione, ἐκ τῆς χώρας, *Aristot.* in patriam, εἰς τὴν πατρίδα, ex vita, μεταλλάττω τὸν βίον, *Isocr.* cum aliquo, συναποδημέω τινὶ, *Elian.*

Disceptatio, ἡ διάγνωσις, εως, ἡ ἀμφισβήτησις, Confer *Dijudicatio.*

Disceptator, ὁ δικαστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικάζων, οντος, *id.*

Discepto, διαγινώσκω, *Dem.* Confer *Dijudico.*

Discerno, διακρίνω, aliquid, τὶ, *Isocr.* honesta & turpia, διαλογίζομαι τὰ καλὰ κὴ τὰ μὴ, *Æschin.* caute & legitime quædam, διορίζω τινὰ εὐλαβῶς κὴ νομίμως, *Dem.* intelligentia & eruditione honesta & turpia, συνέσει κὴ παιδείᾳ διαγινώσκω καλὰ κὴ αἰσχρὰ, *id.*

Discerpo, διασπάω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* διασπαράσσω τινὰ, *idem*, ἐξαρπάζω τινὰ, *Plut.*

Discerptus, a, um, διασπασθεὶς, εῖσα, ὲν, *Isocr.* membratim, τμηθεὶς διαμελεϊστὶ, *Lucian.*

Discessio, ἡ ὑποχώρησις, εως, *Plut.* ἡ ἀναχώρησις.

Discessus, us, ἡ ἄφιξις, εως, *N. T.* e vita, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Herodian.*

Discindo, διαχίζω, *Xen.* aliquid, διατέμνω, τι, *Æschin.* διακόπτω τι, *Polyb.* καταχίζω τι, *Dem.*

Discingo, ὑποζώννυμι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Disciplina, ἡ παιδεία, ας, amabilior & honoratior, μᾶλλον ἀγαπωμένη κὴ σπουδαιοτέρα, *Isocr.* pulcherrimæ disciplinæ, κάλλιστα παιδεύματα, *idem*, multo dignior disciplina, πλείονος ἀξίας παίδευσις, *id.* disciplina omnis scientia & exercitatione continetur, πᾶσα παιδεία δι' ἐπιστήμης κὴ μελέτης συνέστηκε, *Dem.* disciplina eloquentiæ, παιδεία περὶ τοὺς λόγους, *Isocr.* versari in aliqua disciplina, διατρίβειν περὶ παιδείαν, s. παίδευσίν τινα, *idem*, industria alicujus in disciplinis, φιλοπονία τινὸς περὶ παιδείαν, *id.* clarus in omni disciplinarum genere, ἐπιφανὴς ἐν ἅπασι παιδεύμασι, *Dem.* disciplina & institutio, μαθήματα κὴ παιδεία, *Isocr.* cupidus disciplinarum & eruditionis, ὁρμὴν ἐπὶ τὰ μαθήματα κὴ παιδείαν, *id.* ita perfecte cognitas habere disciplinas aliquas, ut; ἕτως ἀκριβῶς τοῖς μαθήμασί τισι, ὥστε, *id.* tradere se alicui in disciplinam, παραδιδόναι ἑαυτόν τινι ὥσπερ μαθητὴν, *id.*

Discipula, ἡ μαθήτρια, ας, *N. T.* ἡ μαθητὴς, οῦ, *Philo.*

Discipulus, ὁ μαθητὴς, οῦ, *Dem.* alicujus, ὁ μετέχων διατριβῆς τινος, *Isocr.* ὁ πλησιάζων τινὶ, *idem*, πλησιάζων τινὶ, κὴ μαθητὴς αὐτοῦ γενόμενος, *Dem.* discipulus ingenio valens, μαθητὴς φύσιν ἔχων, οἵαν χρὴ, *Isocr.* delectari discipulis aliquibus, χαίρειν τισὶ τῶν πλησιαζόντων, *idem.*

Discludo, διακλείω, *Polyb.*

Disco, μανθάνω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* accuratius, ἀκριβέστερον, *id.* exacte, σαφῶς, *id.* recte, ὀρθῶς, *id.* facile, ῥᾳδίως, *id.* facillime, ῥᾷστα, *id.* quæ non percepisti, disce, ἃ μὴ μεμάθηκας, προσλάμβανε, *Isocr.* docuisti literas, ego didici, ἐδιδάσκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων, *Dem.* discere cupio, φιλομαθέω, *Isocr.* μαθητιάω, *Synes.* discendi cupidus, ὁ κὴ ἡ φιλομαθὴς, ἐος, *Isocr.* discendi celeritas, ἡ ὀξυμαθία, ας, *Strabo*, difficilis ad discendum oratio, δυσκαταμάθητος λόγος, *Isocr.* qui non facile discit, ὁ κὴ ἡ δυσμαθὴς, ἐος, *Plato.* tarditas ad discendum, ἡ δυσμάθεια, ας, *id.* qui facile discit, ὁ κὴ ἡ εὐμαθὴς, ἐος. *id.* facilitas in discendo, ἡ εὐμάθεια, ας, *Lucian.* qui sero didicit, ὁ κὴ ἡ ὀψιμαθὴς, ἐος, *Isocr.* sero disco, ὀψιμαθέω, *Lucian.* qui multa dicit, ὁ κὴ ἡ πολυμαθὴς, ἐος, *Isocr.*

Digitized by Google

Discolor, ὁ ϰ̓ ἡ ἑτερόχρως, *contr.* ἑτερόχρους, ᾱ, ποικίλος, ίλη, ίλον, *Aristot.*
Disconvenio, διίστημι, a διΐστημι, *Aristot.*
Discordans, idem quod *Dissors.*
Discordia, ἡ διαφορά, ᾶς, *Dem.* ἡ διαφροσύνη, ης, *Plut.* ἡ διχόστασία, civilis, παρακλινὰ πάθη τ̓ πολιτείας, *id.*
Discordo, διαφέρομαι, *Plato*, cum aliquo, διαφωνέω τινί, *Aristot.* Confer *Dissentio.*
Discors, ὁ ϰ̓ ἡ διάφορος, ᾱ, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύμφωνος, cum aliquo, διαφδόμβος πρός τινα ϰ̓ δυσμιξίας ἔχων, *Isocr.*
Discrepantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφάνησις, εως, ἡ ἀναρμοσία, *Plato.*
Discrepo, διαφωνέω, ab aliquo, τινί, *Aristot.* διΐσαμαι πρός τινα, *id.* ϛασιάζω πρός τινα, *Plato.*
Discrete, διακεκριμένως, διακριδὸν, *Lucian.*
Discretio, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.*
Discrimen, ἡ διάκρισις, εως, *Aristot.* i. e. differentia, ἡ διαφορά, ᾶς, *Isocr.* i. e. certamen, ὁ ἀγών, ῶνος, *Dem.* i. e. periculum, ὁ κίνδυνος, ου, *id.*
Discriminatim, vide *Discrete.*
Discrimino, διορίζω, aliquid, τὶ, *Galen.* in aliquid, διαιρέω τι εἰς τι, *Aristot.*
Discrucio, ἀνιάω, *Dem.* διαϛρεβλόω.
Discubitus, ἡ ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνακλίνομαι, cum aliquo, μετά τινος, *N. T.*
Discupio, ὀπθυμέω, aliquid, τινὸς, *Dem.*
Discurro, διαθέω, *Xenoph.* sursum, deorsum, συμπαραθέω ἄνω ϰ̓ κάτω, *Dem.*
Discursio, ἡ διαδρομὴ, ῆς.
Discus, ὁ δίσκος, ου, discum jacere, δίσκον ἀποπέμπειν, ἐκρίπτειν, *Poll.* disco ludo, διασκάω, *Lucian.* contendere cum aliquo disco, ἐρίζειν τινὶ περὶ δίσκου, *Ælian.*
Discussio, ἡ διάλυσις, εως, *Dem.* Confer *Dijudicatio.*
Discutio, διασείω, i. e. dijudico, ſ. examino, ἀνακρίνω, *Dem.* ἐξετάζω τι, *Isocr.*
Diserte, ἐλλογίμως, *Dem.* διαῤῥήδην, *Plato.* ἄντικρυς, promitto auxilia alicui, ὑπισχνέομαί τινι πίμπτειν ὀπωνρίαν, *Dion. Halicarn.* cauſſam aliquam accuſationis profero, ὁρίζω τ̓ δίκης αἰτίαν, *id.* expreſſiſque verbis ſcripſi, ἔγραψα τοῖς ῥήμασιν ἄντικρυς, *Dem.*
Disertus, a, um, δεινὸς λέγειν, *Dem.* Conf. *Eloquens.*
Disjectio, τὸ διάῤῥιμμα, ατος, *Xenoph.*
Disjicio, διαῤῥιπτέω, *Ariſtoph.* murum, διασφενδονάω τεῖχος, *Plut.* καταβάλλω.
Disjunctio, ἡ διάζευξις, εως, *Naz.*
Disjunctivus, a, um, διαζευκτικὸς, ἡ, όν, *Gramm.*
Disjungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* διασπάω, *Dem.*
Diſpar, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Plato.* ὁ ϰ̓ ἡ ἄνισος.
Diſpareo, ἀφανίζομαι, *Isocr.*
Diſparilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνώμαλος, ου, *Theophr.*
Diſpariliter, ἀνωμάλως, *Isocr.*
Diſpectus, ἡ διασκεψις, εως.
Diſpello, διωθέω, populum, ὄχλον, *Plut.* homines a me, ἀνθρώπους ἀπ̓ ἐμαυτοῦ, *Xenoph.*
Diſpendium, vide *Damnum.*
Diſpendo, οἰκονομέω, *N. T.*
Diſpenſatio, ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* rei familiaris, ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*
Diſpenſator, ὁ διοικητὴς, οῦ, *Plut.* rei familiaris, ὁ οἰκονόμος, ου, *N. T.* voluptatis, οἰκονόμος τ̓ ἡδονῆς, *Ariſtot.*
Diſpenſo, οἰκονομέω, *Plut.* alicui aliquid, διανέμω τί τινι, *Plut.*
Diſperditio, ἡ ἐξολόθρευσις, εως.
Diſperdo, ἐξολοθρεύω, aliquid, τὶ, *N. T.* διαφθείρω τινά, *Plut.*
Diſpereo, διόλλυμαι, *Plato.*
Diſpergo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* διασπείρω τι, *Isocr.* διασκορπίζω τι, *N. T.*
Diſpertio, διαμβίζω, aliquid alicui, τί τινι, aliquid in duo, διαιρέω τι εἰς δύω, *Herodian.*
Diſpeſco, διίργω, *Thuc.*
Diſpicio, ϰκοπέομαί τι, *Isocr.* διακρίνω τι, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato.*
Diſplicentia, ἡ δυσαρέσκεια, ας, *Plato.*
Diſpliceo, δυσαρέσκομαι, alicui, ἀπαρέσκω τινί, *Thuc.* diſplicet hoc mihi, ἀπαρέσκει τοῦτό μοι, *Plut.* ἀπαρέσκει μοι τοῦτο, *Plato.* ſi diſplicet, εἰ ζοι ϰπὸ ϑυμὸν, *Themiſt.*
Diſplodo, διακροτέω.
Diſpolio, ἀπεκδύω.
Diſpono, διατίθημι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ordine aliquid, τάττω τι ϰτ̓ τρόπον, *Isocr.*
Diſpoſite, εὐτάκτως.
Diſpoſitio, ἡ διάθεσις, εως, ἡ διάταξις, εως, ἡ διαταγὴ, ῆς, *N. T.* ἡ εὐταξία, ας, *Isocr.* orationis ἡ οἰκονομία, ας, *Athen.*
Diſpoſitor, ὁ διαθετὴρ, ῆρος, *Plato.*
Diſpudet, καταισχύνομαι, me virtutis alicujus, τὴν ἀρετήν τινος, *Isocr.* nominis, ἐπαισχύνομαι ὀνόματι, *Herodot.* evangelii, ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον, *N. T.*
Diſpungo, ἐξαλείφω, aliquid, τὶ, *Isocr.*
Diſputabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀμφιδόξος, ου, *Plut.*
Diſputatio, ἡ διάλεξις, εως, *Plato.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* acrior de re aliqua, τὸ ἀκριβὲς περί τινος, *idem.*
Diſputator, ὁ διαλεγόμενος, ου, *Dem.*
Diſputo, διαλέγομαι, *Dem.* accurate ſ. ſcrupuloſe, ἀκριβολογέομαι, *id.* de re aliqua, διακριβόομαι περί τινος, *Isocr.* Conf. *Diſſero.*
Diſquiro, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* accurate, διακριβόομαι, *Isocr.*
Diſquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Diſſuavior, καταφιλέω, *Xenoph.*
Diſſeco, διαπρίω, διατέμνω, corium, κατατέμνω βύρσαν, *Herodian.* poteſtatem in partes, μερίζω ἐξουσίαν, *id.*
Diſſemino, διασπείρω, ſermonem, λόγον, *Xen.* διαδίδωμι λόγους, *Plut.*
Diſſenſio, ἡ διαφωνία, ας, ἡ διαφάνησις, εως, ἡ ϛασιώτης, ας, *Dem.* ἡ ὑπεναντίωσις, εως, *id.* ἡ διχόνοια, & ſeditio, διαφορὰ ϰ̓ ϛάσεις, *Isocr.*
Diſſenſus, us, idem quod antecedens *Diſſenſio.*
Diſſentaneus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ διάφορος, *Dem.* διαφδόμβος, ίνη, ίνον, *id.*
Diſſentio, διαφέρω, in aliqua re, περί τινος, *Isocr.* opinionibus, ταῖς δόξαις, *idem*, ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, *Plut.* ἀφίϛαμαί τινος, *Plato.* in multis, ἐν πολλοῖς, *Isocr.* animis, τῇ διανοίᾳ, *id.* ſeditioſe ab aliquo, ϛασιάζω πρός τινα, *Dem.* τινί, *Xenoph.* ϛασιαϛικῶς ἔχω πρός τινα, *Dem.* verum diſſentit a falſo, πῶς ψδδεῖ διαφανεῖ τἀληθές, *Ariſtot.*
Diſſepimentum, τὸ διάφραγμα, ατος, *Thuc.*
Diſſepio, διαῤῥάπτω, *Herodian.*
Diſſero, διασπείρω, κατασπείρω, i. e. diſputo, διαλέγομαι, ſatis copioſe, ἐξαρκούντως. *Isocr.* pauca cum aliquibus, βραχέα πρός τινας, *id.* brevius de re aliqua, ζωτομάτδον περί τινος, *id.* tenuius, ἐυδεέϛερον, *id.* præclare, καλῶς, *id.* optime, ἄριϛα, *id.* pro dignitate rei, ἀξίως, *id.* eleganter, χαριέντως, *id.* ad gratiam, κατὰ χαρισμένως, *id.* tranquillo animo, καθ̓ ἡσυχίαν, *Dem.* prorſus diſſolute, παντάπασιν ἐκλελυμένως, *id.* non moderate, ſed negligenter & nimis acerbe, prorſus inconſiderate, οὐ μετρίως, ἀλλ̓ ὀλιγάρως ϰ̓ λίαν μικρῶς ϰ̓ παντάπασιν ἀνοήτως, *Iſocrates.*
Diſſertatio, ὁ διαλογισμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ διάλεξις.
Diſſerto, διαλογίζομαι, *Dem.*
Diſſidentia, idem quod *Diſſidium.*
Diſſideo, vide *Diſſentio.*
Diſſidium, ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Dem.* Conf. *Controverſia.* item *Contentio.*
Diſſilio, διαπηδάω.
Diſſimilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνόμοιος, ου, *Iſocr.* ἓν vel ſum, ἀνομοιόομαι, diſſimiles plane inter ſe eſſe, μηδὲν ἀλλήλοις ὁμοίους εἶναι, *Ælian.*
Diſſimiliter, ἀνομοίως.
Diſſimilitudo, ἡ ἀνομοιότης, ητος, *Iſocr.*
Diſſimulanter, εἰρωνικῶς, *Ariſtot.*
Diſſimulatio, ἡ εἰρωνεία, ας, *Dem.*
Diſſimulator, ὁ εἴρων, ωνος, *Ariſtot.*
Diſſimulo, εἰρωνεύομαι, *Plato*, veritatem, ὑποκρύπτομαι τἀληθές, *Iſocr.* exponam, nec diſſimulabo, λέξω πρὸς ὑμᾶς, ϰ̓ οὐ ὑποκεύψομαι, *Dem.* diſſimulabat ſe hoc ſcomma audire, ὑ προσεποιεῖτο ἀκούειν τὸ ϛόμματος, *Lucian.* diſſimulabant fidem, ὑ προσεποιοῦντο πιϛεύειν, *Herodian.*
Diſſipabilis, e, διασκεδαϛὸς, ὴ, όν.
Diſſipatio, ἡ διασκέδασις, εως, ὁ διασπασμὸς, οῦ.
Diſſipator, ὁ διασκεδαϛὴς, οῦ.
Diſſipo, διασκεδάζω, aliquid, τὶ, *Thuc.* fama, διασκεδάντυμι φήμην, *Herodian.* rumorem, διασπείρω λόγον, *Xen.*
Diſſitus, a, um, ἀπέχων, ουσα, ον.
Diſſociabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Plut.*
Diſſociatio, ἡ διάλυσις, εως, *Philo.*
Diſſocio, διαλύω, *Iſocr.* διΐσημι, *Plut.*
Diſſolubilis, e, διαλυτὸς, ὴ, όν, ὁ ϰ̓ ἡ εὔλυτος, ου.
Diſſolvo, διαλύω, bellum, πόλεμον, *Iſocr.* inimicitiam, τὸ ἔχθραν, *id.* amicitiam, φιλίαν, *id.* fidem, πίϛιν, *id.* fœdera & contractus, τὰ συμβόλαια, *id.* totam cognationem, διαλύομαι πᾶσαν ϛυγένειαν, *Iſocr.* æs alienum, διαλύω τὰ χρέα, ſ. τὰ χρήματα, *Dem.*
Diſſolute, ἀσώτως, ἀνειμένως, vivere, ζῆν.
Diſſolutio, ἡ διάλυσις, εως.
Diſſolutus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ διάλυτος, ου, ἀνειμένος, ίνη, ίνον, diſſoluta vita, ἀνειμένη ζωὴ, diſſolutus homo, ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.*
Diſſonantia, ἡ διαφωνία, ας, ἡ ἀπήχησις, εως, τὸ ἀπήχημα, ατος.
Diſſono, διαφωνέω, ἀπηχέω.
Diſſonus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ διάφωνος, ου, ὁ ϰ̓ ἡ δυσηχος, ου, *Hermog.*
Diſſuadeo, ἀποτρέπω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.*
Diſſuaſio, ἡ ἀποτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἀντιλογία.
Diſſuaſor, ὁ ἀποτρέπων, οντος, *Iſocr.*
Diſſuo, ἀποῤῥάπτω.
Diſtantia, ἡ διάϛασις, εως, *Theophr.* ab aliquo, ἀπό τινος, *Xenoph.* loci, ἡ ϰατὰ τόπον διάϛασις, *Plut.* τὸ διάϛημα, ατος, *Plato.*
Diſtendo, διατείνω, *Xen.*
Diſtenſio, ἡ διάτασις, εως, *Plato.*
Diſtermino, διορίζω, aliquid ab aliquo, τὶ ϰ̓ τί, *Themiſt.*
Diſtichon, τὸ δίϛιχον, ου.
Diſtillatio, ὁ ϰαταϛαγμὸς, οῦ, ὁ ϛαλαγμὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἀπόϛαξις.
Diſtillo, ἀποϛάζω, *Lucian.* ϰαταϛάζω, *id.* ϰαταῤῥέω.
Diſtincte, διορισμένως.
Diſtinctio, ὁ διορισμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ διαϛολὴ, ῆς, ὁ ἀφορισμὸς, οῦ, *Theophr.*
Diſtineo, διασπάω, officiis, πρὸς ὑπηρεσίας, *Lucian.* aliquem funere, ἀποχολίω τινὰ περὶ ϰηδείαν, *Herodian.*
Diſtinguo, διορίζω, quædam caute, τινὰ ἐυλαβῶς, *Dem.* turpia & honeſta, διατάττω τὰ αἰσχρὰ ϰ̓ τὰ ϰαλὰ, *Iſocr.* Conf. *Diſcerno.*
Diſto, ἀφίϛαμαι, plurimum, πλεῖϛον, *Ariſtot.* & differo aliqua re ab aliquo, ϰ̓ διαφέρω τινί τινος, *Iſocr.* διαφέρω τινὸς ϵν τινὶ, *Herodian.* plurimum ab aliquo, ϰεχώρισμαι πλεῖϛόν τινος, *id.* ab urbe lapides ſedecim, ἀπέχω τ̓ πόλεως ϛηλεῖα ἑπϰαίδϵϰα, *Herodian.*
Diſtorqueo, διαϛρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* ϛρεβλόω.
Diſtortio, ἡ διαϛροφὴ, ῆς, *Theophr.* oculorum, ὁ ϛραβισμὸς, οῦ, *Paul. Æg.*

Diſtortus.

Digitized by Google

Distortus, a, um, ὁ ἡ διάστροφος, ου, oculis, τὰς ὀφθαλμὰς, *Athen.* στραβὸς, ὴ, όν, *Galen.*

Distractio, ὁ διασπασμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ διάσπασμα, ατος, *id.* ὁ διασυρμός, a curis, ὁ ἀποσπασμὸς, οῦ, *id.* fine distractione, ἀπερισπάστως, *N. T.* ἀδιασπάστως, *Hes.*

Distraho, διασπάω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *Xenoph.* frumentum triplo pluris, quam ante, διατίθεμαι ζῖτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, *Demosth.* in multas partes, διΐστημι εἰς μέρη πολλὰ, *idem.*

Distribuo, διανέμω, aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Dem.* aliquid in aliquid, μερίζω τι εἰς τὶ, *Aristot.* regionem, ἀναδάζομαι χώραν, *Plut.* aliquid in tres partes, νέμω τι εἰς τρεῖς μοίρας, *Herodian.* Conf. *Divido.*

Distributio, ἡ διανέμησις, εως, ἡ διανομὴ, ῆς, ἡ διάδοσις, εως.

Distributivus, a, um, διανεμητικὸς, ὴ, όν.

Distributor, ὁ διανομεὺς, έως.

Distringo, διαζέλλω, aliquid, τὶ, *Philo.* i. e. abstergo, ἀπεξύω, καταξέω, *Plut.* gladium, σπάομαι ξίφος, *Lycurg.* districtos habere pugiones, πρόκατα ἔχων ξιφίδια, *Herodian.*

Disturbatio, ἡ ἀναστάτωσις, εως, *Bud.*

Disturbo, ἀναστατόω, *N. T.* navem, ἀνατρίπτω πλοῖον, *Æschin.* urbem, ἀνάστατον ποιέω πόλιν, *Herodot.*

Ditesco, πλουτέω, *Dem.* opibus, χρημάτων, *Liban.* laboribus alicujus, ἔργοις τινὸς, *Xen.* ex aliqua re, ἐυπορέω ἀπό τινος, *id.*

Ditio, ἡ ὑπηκρατεια, ας, *Plato.* ἡ δυναστεία.

Dito, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*

Diu, πολλῷ χρόνῳ, non durat, ὡς ἀντέχῃ, *Xenoph.* diu ante Trojana tempora venit, πολὺ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἦλθεν, *Isocr.* non diu est, quum venit, ἐ πολὺς χρόνος, ἐξ οὗ ἦλθεν, *id.* vale diutissime, χαῖρε ὅτι μάκιστον, *Lucian.* si vixero diutius, εἰ ζήσομαι πλείω χρόνον, *Xenoph.* diutius immorari dictionibus, quam rebus, περὶ τὰς λέξεις πλείονα χρόνον διατρίβειν, ἢ περὶ τὰς πράξεις, *Isocr.*

Divagor, πλανάομαι, *Xenoph.*

Divarico, τὰ σκέλη διατείνω, *Aristot.*

Divello, διασπάω, aliquid, τὶ, *Xenoph.* Conf. *Distraho.*

Divendo, διαπιπράσκω, *Plut.* aliquid, ἐκπράτω τὶ, *Dem.* turpiter, ἀποδίδωμί τι αἰσχρῶς, *id.* aliquem mina Attica, ἀπιμπολάω τινὰ μνᾶς Ἀττικῆς, *Lucian.*

Diverbero, διακόπτω, *Lucian.*

Diversatio hospitalis, ἡ κατάλυσις, εως, *Polyb.*

Diverse, ἀλλοίως, ἄλλως.

Diversitas, ἡ ἀλλοιότης, ητος, ἡ διαφορότης, ητος, *Plato.* ἡ διαφορὰ, ᾶς, *Isocr.* ἡ ἀνομοιότης, ητος, *id.* ἑτερότης, *Plut.*

Diversitor, ὁ ξενοδόχος, ου, *Plato.*

Diversor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* καταλύω παρά τινι, *Dem.*

Diversoriolum, τὸ καταλυτήριον, ου, τὸ καταγώγιον, ου.

Diversorium, τὸ κατάλυμα, ατος, *N. T.* τὸ πανδοχεῖον, ου, *ibid.* τὸ ξενοδοχεῖον, ου.

Diversus, a, um, διαφέρων, ουσα, ον, *Isocr.* ὁ ἡ ἀνομοιος, ου, *id.* ὁ ἡ διαφορος, ἀλλοῖος, εία, οῖον, diversus ab eo, ἄλλος παρ' αὐτὸν, ἄλλος ἢ αὐτὸς, ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ, diversum a vulgo agere, ἀλλοῖον πράττειν, ἢ οἱ πολλοὶ, *Plato.* diversi sententiis, ἀλλοιότροποι τὰς γνώμας, *Thuc.* diversa hæc sunt inter se, πλεῖστον ταῦτα ἀλλήλων κεχώρισται, *Isocr.* natione, ὁ ἀλλογενὴς, ὁ ἀλλοεθνὴς, formâ, ὁ ἀλλοειδὴς.

Diverticulum, τὸ κατάλυμα, ατος, ἡ ἀτραπὸς, ου, *Philo.*

Diverto, s. divertor, ἐκτρέπομαι, *Plut.* in oratione, παρεκβαίνω, *Aristot.* ad aliquem, καταλύω παρά τινα, *Thuc.* παρά τινι, *Dem.* in hospitium, καταλύω εἰς πανδοχεῖον, *Plut.*

Dives, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ἀφνειὸς, vel ἀφνὸς, πλουτῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ ἡ ἐυπορος, ου, *Isocr.* κεκτημένος τὰ χρήματα, *Dem.* habens opes, ἔχων οὐσίας, *id.* antecellens pecuniis, προέχων χρήμασι, *Isocr.* divitiis adfluens homo, πολλῶν χρημάτων ἄνθρωπος, *Demosth.* inter divites primus, ταῖς οὐσίαις πρωτεύων, *Isocr.* ad summas opes evectus, πλούτου πρὸς τὸ ἀκρότατον ἀφικόμενος, *Lucian.* infinitis opibus præditus, εἰς ὑπερβολὴν, *idem,* falso, ὁ ἡ ψευδόπλουτος, ου, *Suid.* nummis, πλουτῶν νομίσματος, *Arist.* auri, ὁ ἡ πολύχρυσος, ου, *Nax.*

Divexo, διακακόω, καταπονέω.

Divido, μερίζω, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* vestes, διαμερίζω τὰ ἱμάτια, *N. T.* regionem cum aliquo, διανέμω χώραν πρός τινα, *Dem.* pecuniam, διαιρέω ἀργύριον, *Isocr.* aliquid trifariam, τὶ τρίχα, *Dem.* aliquid in partes, τὶ εἰς μέρη, *idem,* agrum, ἀναδάζομαι χάραν, s. τὴν γῆν, *Lucian.* facultates, ἀναδάσεις ποιεῖν τὰς οὐσίας, *Aristot.*

Dividuus, a, um, ὁ ἡ ἐυμέριστος, ου.

Divinatio, ἡ μαντεία, ας, *Aristot.* ὁ θεισμὸς, οῦ, *Thuc.* ἡ θεσπιμεία, ας, *Cyrill.* τὸ μάντευμα, ατος, *Nax.* e manu, ἡ χειρομαντία, ας, ex mistis sagittis, ἡ βελομαντία, ας, ex igne, ἡ πυρομαντία, ας, &c.

Divinatrix, ἡ μάντις, εως, *Athen.*

Divine, θείως, *Xenoph.* δαιμονίως, *Lucian.*

Divinitas, ἡ θειότης, ητος, *Isocr.* ἡ θεότης, ητος, *Greg.*

Divinitus, θέοθεν, *Synes.* θειῶς, *Nax.* κατὰ θεὸν, *Synes.* κατὰ θείαν πομπὴν, *Ælian.*

Divino, μαντεύομαι, aliquid alicui, τί τινι, *Lucian.* mentem alicujus, ὑπομαντεύομαι τὰ γνώμης τινος, *Galen.* ventre, γαστρομαντεύομαι, *Alciphr.* ante, προμαντεύομαι, *Herodot.*

Divinus, a, um, θεῖος, θεία, θεῖον, *Dem.* ὁ ἡ θεσπέσιος, δαιμόνιος, ία, ιον, *idem,* divinæ res, τὰ θεῖα πράγματα, *Isocr.* divina potentia, δαιμονία δυνάμις, *idem,* i. e. vates, ὁ μάντις, εως, *Plut.* divina ope, divino beneficio valere, ζῶν θεῷ ὑγιαίνειν, *Xenoph.*

Divisibilis, διαιρετὸς, ὴ, όν.

Divisim, διανδίχα, *Nax.* δίχα, *Thuc.*

Divisio, ὁ μερισμὸς, οῦ, ἡ διαίρεσις, εως, agri & domuum, ἀναδασμὸς γῆς ἢ οἰκιῶν, *Bud.* ἡ διανομὴ, ῆς.

Divisor, ὁ μερισὴς, οῦ, *N. T.* διανομεὺς, έως.

Divitiæ, ὁ πλοῦτος, ου, *Dem.* ἡ ἐυπορία, ας, *id.* ἡ εὐουσία, ας, *Isocr.* ἡ ἐυδαιμονία, ας, *id.* ἡ ἐυπορία χρημάτων, *Dem.* & potentia alicujus, πλοῦτος ἢ δύναμις τινος, *Isocr.* magnæ, πλοῦτος μέγας, *id.* maximæ & certissimæ, μέγιστος ἢ βεβαιότατος, *id.* magnæ, πολλὴ ἐυπορία, *Isocr.* plurimæ ἐυπορία, *Dem.* exiguæ, μικρὰ κλῆσις πλούτου, *idem,* injuste comparatæ, ἀδικος πλοῦτος, *Isocr.* per violentiam & odia partæ, ἐυπορία μετὰ βίας ἢ ἀπεχθείας, *id.* divitias expetere moderate, ἀγαπᾶν πλοῦτον μετρίας, *idem,* immoderate, ὑπερκαλλόντως, *id.* comparare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐυπορίαν, *idem,* parere alicui, ἐργάζεσθαί τινι πλοῦτον, *id.* relinquere magnas liberis, καταλιπεῖν, s. παραδιδόναι πλοῦτον μέγαν τοῖς παισὶ, *idem,* coacervare, συναγαγεῖν πλοῦτον, *idem,* possidere, κλήσασθαι πλοῦτον, *Dem.* in dies augere, ὁσημέραι διδόναι εἰς ἐυπορίαν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Isocr.* divitiis studere, σπεδάζειν περὶ πλοῦτον, *idem,* potiri, κύριον γίγνεσθαι πλούτου, *idem,* florere, εὖ), s. γίγνεσθαι ἐν πλούτῳ, s. ἐυπορίᾳ, *id.* abundare, ἐυπορεῖν τινος ἐυπορίας, *Dem.* uti, χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, *id.* frui, ἀπολαύειν τῶν πλουτείων, *Dem.* alicujus adulari, θεραπεύειν ἢ πλοῦτόν τινος, *Isocr.* invidere alicujus, φθονεῖν ἐυπορίαις τινος, *id.*

Dium, ἡ αἴθρα, ας, sub dio, ἐν ὑπαιθρίῳ, *Xen.* ἐν τῷ αἰθρίῳ, *Lucian.* sub dio agere, διαυλεῖν, *Synes.*

Divortium, ἡ ἀποπεμψις, εως, cum muliere, τῆ ἀνθρώπῳ, *Dem.*

Diurnus, a, um, ὁ ἡ ἡμέριος, ου, navigatio, ἡμέριος πλοῦς, *Xenoph.* nuncius, ἡμέριος, ὴ, όν, ἄγγελος ἡμέριος, *Xenoph.* i. e. unicum diem durans, ἡμέρησιος, ία, ιον, vita, ζωὴ ἡμέρησία, *Plut.* i. e. qui interdiu fit, μεθημερινὸς, ὴ, όν, lusus aleæ, κυβεῖας μεθημερινὰ, *id.*

Dius, a, um, θεῖος, α, ον, *Dem.*

Diutine, διρῶς, διρόν.

Diutinus, a, um, διρὸς, ὰ, όν.

Diuturnitas, ἡ πολυχρονία, ας, ὁ πολὺς χρόνος, ἡ χρονιότης, ητος, ὁ χρονισμὸς, οῦ.

Diuturnus, a, um, χρόνιος, ία, ιον, tussis, χρονίαι βῆχες, *Diosc.* ὁ ἡ μακροχρόνιος, ου, *Plato,* ὁ ἡ πολυχρόνιος, ου, *Aristot.* μακρὸς, ὰ, όν, bellum & continuum, μακρὸς ἢ συνεχὴς πόλεμος, *Dem.* μόνιμος, ίμον, ίμον. fictum non est diuturnum, τὸ προσποιητὸν οὐ μόνιμον, *Basil.*

Divulgo, διαλλέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαλαλέω, διακαδωνίζω τὶ, *Strabo.* φημίζω τι, *Dem.* aliquid per urbes, διαζέλλω τι εἰς τὰς πόλεις, *Plut.*

Divulsio, ἡ διάσπασις, εως, τὸ διάσπασμα, ατος, *Plut.*

Divus, a, um, θεσπέσιος, ία, ιον, vita, βίος, *Plut.* Conf. *Divinus.*

Do, δίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* gratis argentum alicui, τινὶ ἀργύριον δωρεὰν, *id.* fidem, πίστιν, *id.* πίστεις, *Isocr.* πιστὰ, *Xen.* pœnam, τιμωρίαν, *Herodian.* dilui, *Lucian.* filiam nuptum alicui, συγατέρα τινὶ πρὸς γάμον, *Plut.* operam alicui, προσέχειν τινὶ, *Dem.* manus, i. e. se victum, προέχομαι τὰ χεῖρε, *Thuc.* me inertiæ, ἀποκλίνω ὅτι τὸ ῥᾳθυμεῖν, *Dem.* data opera, ἑκουσίως, *Dem.* ἐξεπίτηδες, *id.* κατὰ προαίρεσιν, *Isocr.*

Doceo, διδάσκω, *Dem.* aliquem literas, γράμματά τινι. *Dem.* παιδεύω, γραμματεύω, artem aliquos, τέχνην τινάς, *Isocr.* evidentissime aliquos de rebus aliquibus, σαφεστάτους τινὰς περί τινων, *Dem.* breviter res magnas, συντόμως περὶ μεγάλων, facillime aliquem aliquid, ῥᾷστα τί τινα, *idem,* haud difficulter, οὐ χαλεπῶν, *idem,* & instruo aliquem, τινά τι συγκροτέω, *idem,* aliquem, διδασκαλίαν παρέχω τινί, *Thuc.* mercede, διδάσκω μισθῷ, *Lucian.* moneo aliquem, παραινέω τινὶ, *Thuc.*

Docilis, e, ὁ ἡ ἐυμαθὴς, ές, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὀξὺς γνώμην τι, *id.*

Docilitas, ἡ ἐυμάθεια, ας, *Lucian.* ἡ φιλομάθεια.

Docte, πεπαιδευμένως, reprehendere aliquem, ὀρθοτομῶν τινὶ, *Isocr.*

Doctor, ὁ παιδευτὴς, *Plut.* ὁ διδάσκαλος, ου, mali exempli, κακῶν, *Dem.* doctorem aliquem constituere aliquarum rerum, καθίσταμαι διδάσκαλόν τινων, *Isocr.* fieri aliorum, διδάσκαλον γίγνεσθαί ἄλλων, *id.* mercede fraudare, μισθὸς ἀποστερῶν διδάσκαλον, *Dem.* disciplinarum habere aliquem, ὠφελοῦντα ἐν παιδείαις ἔχειν τινὰ, *Isocr.* qui profitetur utilem doctrinam, ἐπαγγελλόμενος χρήσιμόν τι διδάσκειν, *id.*

Doctrina, ἡ διδασκαλία, ας, optima, ἀρίστη, *Xenoph.* ἡ διδαχὴ, *Thuc.* instituere aliquem in doctrina, παιδεύειν τινὰ παιδείαν, *Dem.* non destitutus doctrina, ὡς ἀπειρος παιδεύσεως γεγενημένος, *Isocr.* principes alicujus doctrinæ, πρωτεύοντες τινος παιδεύσεως, *idem,* Conf. *Disciplina,* item *Eruditio.*

Doctus, a, um, πεπαιδευμένος, η, ον, aliquid, πρός τι, *Isocr.* ἐν τινι, *idem,* τινί, *Plut.* περί τι, *Xenoph.* vir, ὁ τῆς παιδείας ἀληθὰς τετυχηκὰς, *Dem.* ὁ τῆ φιλοσοφίας μετειχηκὰς, *Isocr.* ὁ ὅτι λόγοις ἐυδόκιμος, *Herodian.* παιδείας ὅτι πλεῖστον ἔχων, *Dionys.* ἀνὴρ δαιμόνιος Σοφίαν, *Lucian.* literas puer, τὰ γράμματα ὅτι σαφέστατος παῖς, *Dem.* recens aliquid, ὁ ἡ ἀρτιδίδακτος, *Xenoph.* a Deo, θεοδίδακτος, *N. T.* a matre, μητροδίδακτος,

Digitized by Google

τροδιδακῆ, *Suid.* doctum opus, Σοφὸν ἔργον, *Plut.*

Documentum, τὸ δίδαγμα, ατος, *Xenoph.* τὸ διδακτήριον, ου, *Hippocr.* alicujus rei, δεῖγμά τινος, *Dem.* certum esse alicujus rei, ἱκανὸν τεκμήριον εἶναί τινος, *id.* certo documento esse, δίκαιον σημεῖον παρέχειν, *id.* facere aliquid documentum alicujus rei, ποιεῖν τι σημεῖον, τεκμήριον, σύμβολον τινος, *id.*

Dodrans, τὸ τριμόριον, ου, *Aristot.* mensuræ, ἡ σπιθαμή, ῆς, *Dioscor.*

Dodrantalis, e, τριμοριαῖος, αία, αῖον, i. e. dodrantis longitudinem æquans, ὁ καὶ ἡ σπιθαμάδης, ους, *Dioscor.* σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, *id.* duos, tres dodrantes æquans, ὁ καὶ ἡ δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ τρισπίθαμος, *id.*

Dogma, τὸ δογμα, ατος, *Plut.* ἡ δόξα, ης, *Aristot.*

Dolabra, ἡ ἀξίνη, ης, *Xenoph.*

Dolenter, λυπηρῶς, & graviter ferre aliquid, καὶ βαρέως φέρειν τι, *Isocr.* ὀδυνηρῶς, *Joseph.*

Dolentia, τὸ ἄλγημα, ατος, *Galen.*

Doleo, ἀλγέω, capite, τὴν κεφαλὴν, *Gal.* mortem uxoris, ἐπὶ θανάτῳ γυναικός, *Julian* malis, ὅτι τοῖς κακοῖς, *Dem.* malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* vocem alicujus, σωκλέους τινὸς, σωκράτους ὁμαι τινὸς, *Dem.* doleo illud, quod, ὀθυμέομαι ἐκεῖνο, ὅτι, *Xen.* quum videam, ἀθύμως ἔχω ὁρῶν, *id.* iisdem cum aliquo, λυπέομαι ταῦτα ἄλλῳ, *Dem.* malis communibus, ὅτι τοῖς κοινοῖς κακοῖς, *id.* a partu, ὠδίνω, *Plut.* dentibus, ἀγανακτέω τοὺς ὀδόντας, *Dioscor.*

Doliaris, ὁ καὶ ἡ πιθώδης, ους.

Doliarius, ὁ πιθοποιός, οῦ.

Doliolum, τὸ πιθάριον, ου, *Hesych.* τὸ κεράμιον.

Dolium, ὁ πίθος, ου, *Plut.* ὁ κέραμος, *Athen.*

Dolo, as, πελεκάω, ἀποξέω.

Dolon, ὁ δόλων, ωνος, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, *Xenoph.*

Dolor, τὸ ἄλγημα, ατος, capitis, & κεφαλῆς, *Gal.* perquam vehemens & atrox corporis, πάνυ σφοδρὸν καὶ δεινὸν τοῦ σώματος, *Dem.* doloribus adflictus, ὁ καὶ ἡ περιῳδυνος, ου, *id.* conflictor dolore, πάρεστί μοι λύπη, *id.* liberari doloribus, ἀπαλλάττεσθαι ἀλγηδόνων, *id.* partus, ἡ ὠδίν, ῖνος, *Plut.*

Dolorosus, a, um, ὀδυνηρὸς, ά, όν, *Aristot.*

Dolose, δολερῶς, δολίως, & insidiose, μὴ δόλῳ καὶ τέχνῃ, *Isocr.* dolose ago, δολόω, *Aristoph.* occido, δολοφονέω, *Lucian.*

Dolosus, δόλιος, ία, ιον, δολερὸς, ρὰ, ρόν.

Dolus, ὁ κακουργία, ας, *Dem.* τὸ πανούργημα, ατος, *id.* citra dolum, sine dolo, ἀδόλως, *Thuc.* doli expers, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, *Synes.* e dolis consutus, ἀκανθώδες τι καὶ δολερὸν κυκλημόν, *Ælian.* dolo ago cum quopiam, δολόω, *Aristoph.*

Domesticus, a, um, οἰκεῖος, εία, εῖον, *Dem.* οἰκιακὸς, ὴ, όν, *N. T.* ὁ καὶ ἡ σύνοικος.

Domi, οἴκοι, manentes, μένοντες, *Dem.* me abdo, κρύπτω ἐμαυτὸν, *id.* sum domi, εἰμὶ ἔνδον, *Dem.* militiæque, ἐν οἰκίᾳ καὶ ἐν πολέμῳ, *id.*

Domicilium, τὸ οἰκητήριον, ου, *Plut.*

Domina, ἡ δέσποινα, ης, *Dem.* ἡ κυρία.

Dominatio, ἡ κυριότης, ητος, *N. T.* ἡ δεσποτεία, ας, *Dem.* Conf. *Principatus, Imperium.*

Dominator, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος.

Dominicus, κυριακὸς, ὴ, όν.

Dominium, idem quod antecedens *Dominatio.*

Dominor, ἄρχω, servis, οἰκετῶν, *Isocr.* δεσπόζω τινος, *Dem.* urbi, κυριεύω πόλιν, *Dem.* Conf. *Impero.*

Dominus, ὁ κύριος, ου, *Dem.* servi, ὁ δεσπότης, ου, *id.* Conf. *Princeps.*

Domito, δαμάζω.

Dimitor, ὁ δαμάτωρ, ορος.

Domitrix, ἡ δαμήτειρα, ας.

Domo, δαμάω, δαμάζω.

Domo, ex domo, οἴκοθεν, s. οἴκαδε ἴειν, se non movere, ἐ κινεῖσθαι, *Dem.*

Domuncula, τὸ οἰκιδιον, ου, *Dem.* τὸ οἰκημάτιον, Gl. Vet.

Domus, ὁ οἶκος, ου, *Xen.* ἡ οἰκία, ας, *Plut.* τὸ οἴκημα, ατος, *Dem.* maxima, οἶκος μέγιστος, *Isocr.* paterna, πατρῷος, *Dem.* privata, οἰκία ἰδία, *id.* domum comparare, οἶκον κλᾶσθαι, *Isocr.* mercari, ὠνεῖσθαι οἰκίας, *Demosth.* emere ab aliquo, ὠνεῖσθαι παρά τινος, *idem,* exstruere, οἰκοδομεῖν οἰκίαν, *id.* κατασκευάζειν οἰκίαν, *id.* tegere lignis, ἐρέφειν οἰκίαν ξύλοις, *id.* elocare, μισθοῦν οἶκον, *id.* conducere ab allquo, μισθώσασθαι παρά τινος, *id.* habitare, οἰκεῖν οἰκίαν, *id.* οἰκεῖν ἐν οἰκίᾳ, *id.* aggredi noctu, ἐλθεῖν ἐπ' οἰκίαν νυκτὸς, *id.* invadere, ἐαδίζειν ἐπ' οἰκίαν τινὸς, *id.* diripere, πορθεῖν οἰκίαν, *id.* redire, πάλιν ἀναχωρεῖν ἐπ' οἶκον, *id.* diruere, κατασκάπτειν οἰκίαν, *Isocr.* collabi terræ motu, συμπίπτειν οἰκίαν σεισμῷ, *Dem.* incendere, ἐμπρῆσαι οἰκίαν. *id.* non habens, ὁ καὶ ἡ ἀνοικος, ου, *Herodot.* alicubi habens, ὁ καὶ ἡ ἔνοικος, *Aristid.* eandem incolens, ὁ καὶ ἡ συνοικος, *Isocr.*

Donarium, τὸ ἀνάθημα, ατος, *Dem.* consecrare, ἀνατιθέναι, *id.*

Donatio, ἡ δόσις, εως, *Isocr.* Conf. *Donum.*

Donativum, ἡ ἐπίδοσις, εως, *Xen.*

Donec, ἕως, ἄν, navis est incolumis, ἕως ἂν σώζῃ τὸ σκάφος, *Dem.* eo usque exspectabimus, donec fateatur, μέχρι τούτου περιμενοῦμεν, ἕως ἂν ὁμολογήσῃ, *id.* si desiderabitis, donec plaudamini, εἰ μὴτοι καθεδεῖσθε, ἀχρι οὗ θορυβῆσαι, *id.* donec adest affluentia rerum, μέχρι μὲν πρόσεστι ἀφθονία, *Phlio,* teneatur tamdiu in vinculis, donec solverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ, *Dem.* Conf. *Dum.*

Dono, δωρέομαι, alicui equum, τινὶ ἵππον, *Xen.* aliquem aliqua re, τινά τινι, *Herodian.* aliquem civitate, τιμάω τινὰ τῇ πολιτείᾳ, *Lucian.* aliquem tragula, δίδόναι τινὰ πάλτον, *Xen.*

Donum, τὸ δῶρον, ου, *Dem.* ἡ δωρεὰ, ᾶς, *id* alicui polliceri, ὑπισχνεῖσθαί τινι δωρεὰν, *Isocr.* mittere, ἀποστέλλειν τινὶ δῶρον, s. δωρεὰν, *Dem.* dare, δίδόναι, *id.* accipere ab aliquo, τυγχάνειν δωρεᾶς παρά τινος, *id.* λαμβάνειν δωρεὰν παρὰ τινος, *id.* δέχεσθαι δῶρον, *id.* δωροδεκίᾳ, LXX. ratum esse, μένειν βεβαίαν δωρεάν τινα, *Dem.* κυρίαν εἶ δωρεὰν, *id.* donorum acceptor, ὁ δωροληπτης, ου, LXX. dono do alicui aliquid, δωρέομαι τινί τι, *Aristid.*

Dormio, καθεύδω, *Dem.* ὕπνου με ἔχει, *id.* totam noctem, εὕδω ὅλην νύκτα, *Plato,* suaviter, ὑπνώω ἡδέως, *Greg.* prope aliquem, παρακαθεύδω τινὶ, *Ælian.* Conf. *Somnus.*

Dormisco, νυστάζω, *Plato.*

Dormitatio, ὁ νυσταγμὸς, οῦ, τὸ νύσταγμα, ατος, LXX.

Dormitator, ὁ νυσταλέος, ου, *Aristoph.*

Dormito, νυστάζω, *Plato,* ὑπνώττω, *Gal.*

Dormitorium, τὸ κοιμητήριον, ου, *Athen.*

Dorsualis, e, νωτιαῖος, αία, αῖον, spina, ἡ ἀκανθα νωτιαία, *Aristot.*

Dorsum, ὁ νῶτος, ου, *Xen.* Conf. *Tergum.*

Dorsuosus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔνωτος, ου, *Aristot.*

Dos, ἡ προῖξ, κὸς, *Dem.* ἡ φερνὴ, dotem dare alicui, προῖκα διδόναι τινὶ, *id.* addere, προσιθέναι, *id.* adferre ad aliquem, ἐνεγκεῖν, *id.* debere alicui, ὀφείλειν τινὶ, *id.* accipere, κομίζεσθαι, *id.* studere recipere, ἀναλαβεῖν ζητεῖν, *id.* non repetere, ἀφίεσθαι τῆς προικὸς, *idem.*

Dotalis, e, προικῷος, ῷα, ῷον, προίκειος, εία, ειον, dotalia munera, προίκεια δῶρα, *Theophyl.*

Dotatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐπρόικος, ου, *Hesych.*

Doticula, τὸ προικίδιον, ου, *Plato.*

Doto, ἐκπροικίζω, προικίζω, *Philo,* φρυίζω, LXX.

Drachma, ἡ δραχμὴ, ῆς, *Thuc.* venale drachma, ἄνιον δραχμῆς, *Plut.* drachmam pretio, pondere, mensura æquans, δραχμιαῖος, αία, αῖον, *Plato,* qui duarum drachmarum est, ὁ καὶ ἡ δίδραχμος, ου, *Thuc.* quinque drachmarum, ὁ καὶ ἡ πεντάδραχμος, ου, *Herodot.* sex drachmarum, ἑξάδραχμος, *Aristot.*

Draco, ὁ δράκων οντος, *Aristot.*

Draucus, ὁ ἀρσενοκοίτης, ου, *N. T.*

Dualis, e, δυϊκὸς, ὴ, όν, numerus, δυϊκὸς ἀριθμὸς, *Gramm.*

Dubie, ἀμφιβόλως, *Athen.* ἐνδοιαστῶς, *Thuc.*

Dubitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἐνδοιάσιμος, ου, *Lucian.*

Dubitanter, διαπορητικῶς, *Bas.*

Dubitatio, ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Isocr.* ἡ ἀπορία, ας, *Plut.* ὁ ἐνδοιασμός.

Dubitator, ὁ ἀπορητικὸς, ῆ, *Lactrt.*

Dubito, ἀμφισβητέω, utrum sit eligendum, πότερον ἕλειν ἄξιον ἐλεῖν, *Isocr.* de aliqua re, ἀμφιγνοέω περί τινος, *id.* ἀποροῦμαι τινὶ, *Plut.* quæ sit caussa, ἀπορέω τὸ αἰτίαν, *Aristot. id.* διαζω, *Synes.*

Dubium, τὸ ἀπόρημα, ατος, sine dubio, ἀναμφιβόλως.

Dubius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμφίβολος, ου, *Isocr.* sermo, λόγος, *Isocr.* fama, φήμη, *Plut.* facere alicui regionem dubiam, κατασκευάζειν τινὶ χώραν ἀμφισβητήσιμον, *Dem.* rem esse dubiam, πρᾶγμα εἶναι ἀμφισβητήσιμον, *id.* εἶναι ἀμφισβητησίμῳ, *id.* testes producere de rebus dubiis, μάρτυρας παρέχεσθαι περὶ ἀμφισβητουμένων, *idem.* dubius homo, ὁ ἀπορητικὸς, ῆ, *Lactrtius,* ὁ ἄπορος, ἤντος, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄπορος.

Ducatus, us, ἡ ἡγεμονὴ, ῆς, *Plato,* ἡ ἡγεμονία, ας, *Thuc.*

Ducenarius, a, um, διακοσιαῖος, αία, αῖον, i. e. ducentis præfectus, ἡ διακοσίαρχος, ου.

Duceni, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducentesimus, a, um, διακοσιοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*

Ducenti, æ, a, διακόσιοι, αι, α.

Ducenties, διακοσιάκις.

Duco, ἄγω, exercitum adversus urbem, στρατιὰν ἐπὶ πόλιν, *Plato,* ad felicitatem, ἐπὶ τὸ εὐδαιμονίαν, *Xenoph.* honori aliquid, διὰ τιμῆς τι, *Synes.* te æqualem mihi, σὲ ἴσον ἐμαυτῷ, *Arrian.* i. e. rego populum, δῆμον, *Plut.* te viam, ἡγέομαί σε ὁδὸν, *Herodot.* in theatrum, ἡγέομαι εἰς θέατρον, *Æschin.* alio, ἄλλοσε, *Xen* exercitum, στρατεία, *Isocr.* τῆς στρατείας, *Thuc.* plurimi, πολὺ πλείους, *idem,* plures, ὅτι πλείονος, *Isocr.* nihili, πολὺ ἐλάττους, *Lys.* admonitiones loco injuriæ, λαμβάνω τὰς νουθετήσεις ἀντὶ ὕβρεως, *Dem.* uxorem matrem alicujus, γαμέω μητέρα τινὸς, *idem,* aliquam, λαμβάνω γυναῖκά τινὸς, *id* γάμῳ γαμέω τινὰ, *id.* consobrinam alicujus, ἄγομαι τὴν ἀνεψιάν τινος, *Isocr.* prima lineamenta non inepte, ὑπογράφω χαρίεντας, *id.*

Ductarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγωγὸς, οῦ. *Dioscor.*

Ductilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγωγιμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ ἐυάγωγος, ου, *Aristot.*

Ductio, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* Conf. *Duco.*

Ductor, ὁ ἀγωγεὺς, έως, ὁ ἀγωγὸς, οῦ, *Thuc.*

Ductus, us, ἡ ἀγωγὴ, ῆς, *Aristot.* aquæ, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑδραγωγός.

Dudum, πάλαι, notum est, δῆλόν ἐστι, *Dem.* quisque vestrum novit, ἐκ πολλοῦ ἕκαστος ὑμῶν προῒδε, *id.* haud dudum, ὑ δῆτα πρὸ τοῦ, *Aristoph.* πρὸ βραχέως, *Chrys.* insidias struxit, πρωΐην ἐπεβούλευε, *Dem.*

Duellator, ὁ μονόμαχος, ου, *Heradian.*

Duellum, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.* duello pugno, μονομαχέω, *Plut.* ad duellum provoco aliquem, εἰς μονομαχίαν προκαλέω τινὰ, *Ælian.*

Dulce, γλυκέως.

Dulcedo, ἡ γλυκύτης, ητος, τὸ ἥδυσμα, vini, οἴνου, *Athen.* ὁ γλυκυσμὸς, οῦ, *id.* sermonis, χάρις τοῦ λόγου, *Dem.*

Dulcesco, γλυκάζω, vinum dulcescens, οἶνος γλυκάζων, *Dioscor.* uva dulcescit a sole, ὑπὸ τοῦ ἡλίου

Digitized by Google

τῆ ἡλίκ γλυκαίνει ἡ ςαφυλὴ, *Xenoph.* ἀπογλυκαίνομαι.

Dulciarius, ὁ ϖιμματοποιὸς, ῦ.

Dulciloquus, ὁ ϰ ἡ ἡδυεπής.

Dulcis, e, γλυκὺς, εῖα, ὺ, γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, mel, μέλι, *Lucian.* dulciores exiſtimare honores aliquos, ἡδίως νομίζειν τιμάς τινας, *Iſocr.*

Dulciſonus, ὁ ϰ ἡ γλυκύφωνος.

Dulciter, γλυκρᾶς.

Dulcitudo, τὸ γλύκασμα, ατος. Confer. *Dulcedo.*

Dum, ἕως, tempus eſt, ἕως καιρὸς ἐςι, *Dem.* pueri eſſemus, ἕως ϖαῖδες ἤμεν, *Iſocr.* tantiſper fidem inveniebat, dum eos cæteris adæquaſſet, ἄχρις ὧ τοῖς ἑτέροις ἐξίσως ϖοιῆσαι, διεπιςόυετο, *Dem.* tantiſper eſt amicus, dum conſequatur, quæ rogat, μέχρι τῦ τυχεῖν ὧν δεῖ, φίλος ἐςι, *id.* tantiſper memores ſunt pollicitationum, dum dicuntur, μέχρι τότε μνημονεύοντες τὰς ὑϖοχίσεις, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *id.* barbaros tantiſper viciſſe ſuffecerit, dum regnum in tuto collocaveris, τῶν βαρβάρων ὅτι τοσῦτον ἐξαρκίσει κρατῆν, ὅσον ἐν ἀσφαλείᾳ καταςῆσαι τὴν σαυτῦ χώραν, *Iſocr.* durat amicitia tantiſper, dum boni ſunt, διαμένει ἡ φιλία, ἕως ἂν ἀγαθοὶ ὦσι, *Ariſtot.*

Dumetum, ὁ ἀκανθεών, ῶνος.

Dummodo, μόνον, in Domino, ἐν Κυρίῳ, *N. T.*

Dumoſus, a, um, ὁ ϰ ἡ ἀκανθώδης, εως, locus, χῶρος, *Herodot.*

Dumus. βάτος, ὁ.

Dumtaxat, γε δὴ, ut mea dumtaxat eſt ſententia, ὡς γε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, *Gregor.* dumtaxat pro hominis ingenio, ὡς ἀνθρώπινον, *Ariſtot.* qui annum dumtaxat unum in deliciis abſumpſit, ἐνιαυτῦ μόνε ἐντρυφήσας, *Herodian.*

Duo, duæ, duo, δύο, duobus oculis videre, & duabus auribus audire, δυοῖν ὀφθαλμοῖν ϖροορᾶσθαι, ϰ δυοῖν αὐτοῖν ἀκύειν, *Xen.* duarum pecudum pretium, δυοῖν ϖροβάτων ἀξία, *Plut.*

Duodecies, δωδεκάκις, *Ælian.*

Duodecim, οἱ, αἱ; τὰ δώδεκα, *Æl.*

Duodecimus, a, um, δωδέκατος, άτη, ατον, *Herodian.*

Duodeni, æ, a, δωδέκατοι, αι, α.

Duodeviginti, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτωκαίδεκα, vel ὀκλὼ ϰ δέκα, ſed elegantius dixeris, εἴκοσι δεόντων, ſ. δισσῶν, δυοῖν, duodetriginta, εἴκοσι ὀκλὼ, vel τριάκοντα δεόντων, vel δισσῶν, δυοῖν, & ſic porro, noteſque, τὸ δεόντων, vel δισσῶν, Genere convenire debere cum re, quæ numeratur, v. g. duodequadraginta viri, ἀνδρες τεσσαράκοντα δεόντων δυοῖν, ſc. ἀνδροῖν, quodequinquaginta feminæ, γυναῖκες ϖεντήκοντα δισσῶν δυοῖν, ſc. γυναικοῖν. Immo vero hoc ipſum Participium etiam Caſu cum antecedente Nomine conſentire poteſt, e. g. *Anni ſunt duodeviginti, ex quo,* ἐκοσίν ἐςιν ἔτη δέοντα, ſc. ἔτη, δυοῖν, ἐξ ὅτε, ſ. δέοντα δυοῖν εἰκοσίν ἐςιν ἔτη, ἐξ ὅτε, *Dem.*

Duplex, διπλόος, όη, όον, *contr.* διπλᾶς, ῆ, ᾶν, διασὸς, vel διπλοῦς, ὴ, όν, duplici honore dignum eſſe, διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι, *N. T.* duplicem laborem habet, διπλάσιον ϖόνον ἔχει, *Thuc.* duplici honore dignus, διπλασίας τιμῆς ἀξιος, *Plato.*

Duplicatio, ὁ διπλασιασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ διπλασις, εως, *Ariſtot.*

Duplicitas ἡ διπλόη, ης, *Them.*

Dupliciter, διπλῆ, *Syneſ.* διχῆ, *Dem.*

Duplico, διπλασιάζω, aram, βωμὸν, *Plut.* aliquid, διπλόν τι, *id.* annonas, ὑπιδιπλασιάζω τὰ Σιτηρέσια, *Herodian.*

Duplus, a, um, διπλάσιος, ία, ιον, duplo major apparet, quam eſt, διπλάσιος ἑαυτῦ φαίνεται, *Polyb.* duplo amplius, quam alii, διπλῆ, ἡ οἱ ἄλλοι, *id.* duplo major alio, διπλότερος ἄλλε, *N. T.* duplo amplius minorem, διπλῆ ἐλάτλω, *Plut.* duplo longius tempus quam, διπλάσιον χρόνον, ῆ, *Iſocr.*

Durabilis, e, ὁ ϰ ἡ ὑϖόμονος, ε, *Polyb.* ἐμμονος, *Heſ.* βέβαιος, αία, αιον, *Dem.*

Dure, Σκληρῶς, *Xen.* i. e. crudeliter, ὠμῶς, *Dem.* ἀφειδῶς, *Xen.*

Dureſco, Σκληρύομαι.

Duritas, ἡ Σκληρότης, ητος, *Xen.*

Duriter, Σκληρᾶς, *Xen.*

Durities, ἡ Σκληρότης, ητος, *Plato.* victus, τὸ σκληρὸν τῆ διαίτης, *Herodian.*

Duriuſculus, a, um, ὁ ϰ ἡ ὑϖόσκληρος, ε.

Duro, Σκληρύω, aliquid, τὶ, *N. T.* diutiſſime, διαμβῶ πλεῖςον χρόνον, *Iſocr.*

Durus, a, um, Σκληρὸς, ά, όν, χαλεπὸς, ὴ, όν, concoctio emollit dura, ἡ ἕψις μαλάτλει τὰ Σκληρὰ, *Athen.* ventres duros habere, σκληρὰς κοιλίας ἔχειν, *Hippocr.* duri mores, σκληρὰ ἤθη, *Plut.* dura vita, σκληρὸς βίος, *Herodian.*

Duumvir, ὁ δυίδαρχος, ε.

Duumviralis, e, δυοδαρχικὸς, ὴ, όν.

Duumviratus, ἡ δυοδαρχία, ας.

Dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* populi, ὁ ἡγεμὼν τῆ δήμε, *Iſocr.* belli, ὁ ϖολέμαρχος, ε, *Dem.* ὁ ϖολεμαρχῶν, ῶντος, *id.* ἡγεμὼν ϖολέμε, *id.* ὁ ςρατηγὸς, ὸῦ, *id.* decem virûm, ὁ δέκαρχος, ε, duodecim virûm, ὁ δωδεκαδάρχης, ε, *Xen.* centum virûm, ὁ χελίαρχος, ε, *Plut.* decem millium virûm, ὁ μυριάρχης, ε, ſ. ὁ μυριάρχος, ε, *Xen.* auctorque alicujus rei, ἀρχηγὸς τινος, *Dem.* alicujus facinoris, ϖρωτόδικος τινος ἔργε, *Iſocr.* viæ, ὁ ὁδηγὸς, ὸῦ, *Plut.*

Dynaſta, ὁ δυνάςης, ε, *Xen.*

Dyſenteria, ἡ δυσεντρία, ας, *Ælian.* dyſenteria laborans, ὁ δυσεντρικὸς, ὸῦ, dyſenteria obire, ὑϖὸ δυσεντρίας τὸν βίον καταςρέφειν, *Ælian.*

Dyſentericus, a, um, δυσεντρικὸς, ὴ, όν.

Dyſuria, ἡ δυσυρία, ας, *Galen.* τὰ δυσυριακὰ, ῶν, ſc. ϖάθη, *Cic.* dyſuria laboro, δυσυριάω, *Dioſc.* δυσυρέω, *id.*

E.

E Vel ex, ἐκ, *ſequente Conſona,* ἐξ, *ſequente Vocali vel Diphthongo,* multæ moleſtiæ exſiſtunt e bello, ϖολλὰ λυϖηρὰ γίγνεται ἐκ ϖολέμε, *Dem.* ſe non commovere e lecto, ἐκ τῆ κλίνης ϖ κινεῖσθαι, *id.* ex ignobilibus facti ſunt nobiles, ἐξ ἀδόξων γεγόνασιν ἔνδοξοι, *id.* ex adverſo, ἐξεναντίας, *Ariſtot.* ex adverſo alicui, κατέναντί τινος, *Lucian.* e contra, e contrario, τἐναντίον, ex animi ſententia, χαῖ γνώμλω, *Baſil.* ex benevolentia aliquid facere, ἐπ' ἐυνοίᾳ ϖοιεῖν τι, *Dem.* e propinquo, ἐξ ὀλίγε, *Thuc.* e regione, ἐκ τῦ ἀπαντικρὺ, ſ. ἀντικρὺ, *Pauſ.* alicujus, κατεναντικρὺ τινος, *Ariſtot.* e veſtigio, ϖαραυτίκα, *Dem.* ϖαραχρῆμα, *id.* e ſublimi, ἀφ' ὑψηλῆ, *Lucian.* ex quo fuerunt iſti oratores, ἐξ ἃ ὅτοι ϖεφύκασι ῥήτορες, *Dem.* ex profeſſo, ἐκ τῦ ϖροφανῦς, *Plato.* ex improviſo, ὑϖὸ τὸ ἀδυκήτε, *Thuc.* ex tempore, ἐκ τῦ ϖαραχρῆμα, *Dem.* ex æquo, ἀγχώμαλα, *Thuc.*

Eatenus, χῆ τοσῦτον, quiſque opem ferebat, quatenus poterat, ἐβοήθε, καθ' ὅσον ἕκας ος οἷός ἦν, *Lyſ.* ſubtilitatem quærere, quoad rei natura patitur, ὅτι τοσῦτον ταχρίζειν ζητητέον, ἐφ' ὅσον ἡ τῶ ϖράγματος φύσις ὑϖοδέχεται, *Ariſtot.*

Ebenus, ἡ ἔβενος.

Ebibo, ἐκπίνω, propoſitum calicem, ϖροθεῖσαν κύλικα, *Athen.*

Eblandior, ἐξαρίσκομαι, aliquem donis, τινὰ δώροις, *Diod. Sic.* τινὶ, *Xen.*

Eborarius, ὁ ἐλεφαντουργὸς, ὸῦ.

Eboreus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.*

Ebrietas, ἡ μέθη, ης, *Dem.* ſurgere ante ebrietatem, ἐξανίςασθαι ϖρὸ μέθης, *Iſocr.* propter ebrietatem dormire continue duas noctes & duos dies, ὅτι μέθης κοιμᾶσθαι ζυνεχῶς δύο ἡμέρας ϰ δύο νύκτας, *Athen.* ebrietate diffluere, διαῤῥεῖν ὑϖὸ τ μέθης ϰ τῦ οἴνε, *Ælian.* ebrietati deditum eſſe, ἐγχρονίζειν ἐν οἴνοις, LXX. ſe dedere, μέθαις ϰ ϰραιπάλαις ὑϖοδιδόναι ἑαυτὸν, *Herodian.* ebrietate temulentum eſſe, ὑϖὸ μέθης ϰραιπαλᾶν, *idem.*

Ebrio, μεθύσκω, aliquem voluptate, τινὰ δι' ἡδονῆς, *Plato.* aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* ebrior aliqua re, μεθύσκομαί τινος, *idem.*

Ebrioſitas, ἡ οἰνοφλυγία, ας, *N. T.* ἡ φιλοινία, ας, *Clem. Al.*

Ebrioſus, a, um, μεθυσικὸς, ὴ, όν, *Plato.* ὁ ϰ ἡ ϖάροινος, ε, *Dem.* ὁ ϰ ἡ οἰνόλιπλος, ε, *Plut.* ὁ ϰ ἡ οἰνόφλυξ, γος, *Lucian.*

Ebrius, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ ϰ ἡ ϖάροινος, *Athen.* ſum, μεθύω, *id.* magnitudine rerum geſtarum, μεθύω τῆ μεγέθει τῆ ϖραγμάτων, *id.* ebrium ſaltare, μεθυσθέντα ὀρχεῖσθαι, *id.* clamare, μεθύοντα κραυγάσαι, *id.* ebrium reddo, μεθύσκω τινὰ, *Plato.*

Ebulljo, ἀναζέω, *Dioſc.* ὑϖεζέω, *Ariſtot.* ἐκζράζομαι, *Chryſ.* ἀναφλύω, ἀναφλύζω, *Hom.*

Ebullitio, ἡ ἀνάζεσις, εως, ἡ ἀναζρασις, εως, ἡ ἐκζρασμὸς, ῦ, ὁ ζρασμὸς, ὸῦ, *Naz.*

Ebur, ὁ ἐλέφας, αντος, indicum, ἐξ Ἰνδῶν, *Lucian.*

Eburneus, a, um, ἐλεφαντικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ἐλεφάντινος, ίνα, ινον, *Lucian.*

Ecce, ἰδέ, *N. T.*

Eccleſia, ἡ ἐκκλησία, ας, *N. T.*

Echinatus, a, um, ὁ ϰ ἡ ἐχινώδης, ες.

Echinus, ὁ ἐχῖνος, ε, terreſtris, χερσαῖος, *Plut.* marinus, ϖελαγίος, *Ariſtot.*

Echo, ἡ ἠχώ, όος, *Ariſtot.*

Electa, τὰ ἐκλεγόμενα, *av.*

Eclipſis, ἡ ἔκλειψις, εως, *Ariſtot.*

Eclipticus, a, um, ἐκλειπλικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Ecloga, ἡ ἐκλογὴ, ῆς.

Ecquando, ἤ ϖότε,

Ecquis, ἤ τις.

Ecſtaſis, ἡ ἔκζασις, εως, *Plut.*

Ectypus, ὁ ἔκλυπος, ε, *Plin.*

Edacitas, ἡ ϖολυφαγία, ας, ἡ λιχνεία, ας, *Lucian.*

Edax, ὁ ϰ ἡ ϖολυφάγος, ε, ὁ ϰ ἡ γαςρίμαργος, ε, *Baſ.* ὁ βόρος, ε, *Lucian.*

Edento, ἐκϖοδοντόω.

Edentulus, a, um, ὁ ϰ ἡ ἀτόδης, οντος, *Poll.*

Edico, ἐπιτάτλω, aliquid, τι, *Plato.* alicui, τινὶ, *Iſocr.* alicui aliquid, διαγορεύω τινί τι, *Ariſtot.* bellum, ἐϖαγγέλλω ϖόλεμον, *Dem.* Conf. *Indico,* item *Impero.*

Edictio, ἡ ἔκθεσις, εως.

Edictum, τὸ ἔκθαγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐϖιτακτόμενον, *id.* edicta principum ſervare, ἐμμένειν τοῖς ϖαραγγελλομένοις ὑϖὸ τῶν ἀρχόντων, *Iſocr.* publica negligere, ἀμελεῖν τῶν κοινῶν ϖραγμάτων, *id.* movere & mutare, κινεῖν ϰ μετατίθεναι *idem,* liberare aliquem, edicto aliquo, ἐλευθεῦσαί τινα διὰ ϖροσαγματὸς τινος, *Iſocr.* fieri & edicto, γίγνεσθαί τι ἐξ ἐϖιτάγματος, *Dem.* ex edicto, χαῖ τῶν ϖροθεσμίων, *Dioſc.* edictum propono, δήλασιν ἐκϖέμϖω, *Herodian,* διάταγμα ϖροτίθημι, *id.*

Ediſco, ἐκμανθάνω, aliquid, τὶ, *Iſocr.*

Ediſſero, διεξέρχομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Editio, ἡ ἔκδοσις, εως, libri, βιβλίε.

Edititius, a, um, ἐκδοτικὸς, ὴ, όν.

Editor, ὁ ἐκδίδως, όντος.

Editus, a, um, ὁ ϰ ἡ ἔκδοτος, ε, i. e. altus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, locus, τόϖος, ex edito loco, ἀφ' ὑψηλῆ, ſc. τόϖε, *Lucian.*

Edo, perf. *Edidi,* ἐκδίδωμι, librum, βιβλίον, *Plut.* hiſtoriam Græco ſermone, ἱςορίαν Ἑλλήνων φωνῇ, *Athen.* in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς, *Plato,* exemplum, δείκνυμι ϖαράδειγμα.

Edo, perf. *Edi,* ἔδομαι, plura, quam ferre poſſum, ϖλείω, ἢ δύναμαι φέρειν, *Xen.* & bibo in caupona, φάγω ϰ οἶνον ἐν καπηλείῳ, *Iſocr.* cogere aliquem edere & bibere, ἀναγκάζειν τινὰ τρώγειν ϰ οἶνειν, *Dem.*

Edo, onis, ὁ φάγος, ε, *N. T.*

Edo-

Digitized by Google

Edoceo, ἐκδιδάσκω, aliquem aliquid, τινά τι, *Aristph.*
Edomo, δαμάζω. Conf. *Domo.*
Edormio, ἐκκοιμάομαι, crapulam, ἐκνήφω ὑπὸ οἴνου, LXX.
Edormiſco, idem quod antecedens *Edormio.*
Educatio, ἡ παιδοτροφία, ας, *Plato*, ἡ ἀγωγὴ παίδων, *Plut.*
Educator, ὁ τιθηνὸς, οῦ, *Heſych.* ὁ τροφεὺς, έως, *Plato.* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*
Educatrix, ἡ τιθήνη, ης, *Plut.* ἡ τροφὸς, οῦ, *Plato.*
Educo, as, τρέφω, liberos, παῖδας, *Xen.* ἀναιρέομαι τέκνα, *Dion.* humiliter, ταπεινῶς παιδεύω, *Iſocr.* male, φαύλως ἄγω, *idem.* κακῶς τρέφω, *Dem.* in magna inopia, τρέφω μετ' ὀλλῆς ἐνδείας, *id.* in deliciis, τρέφω ἐν χλιδῇ, *Xen.*
Educo, is, ἐξάγω, exercitum, στρατὸν, *Thuc.* copias, διάγω, *Herodian.* ad venationem, ἐπὶ τὴν θήραν, *Xen.* aliquem mecum, παραλαμβάνω τινὰ, *Herodian.*
Edulis, e, ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμος, ου, *Thuc.*
Edulium, τὸ ἔδεσμα, ατος, *Iſocr.* ἡ ἐδωδὴ, ῆς, *Plato*, τὸ βρῶμα, ατος, *Xen.*
Effabilis e, ῥητὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Effarcio, ἐκπληρόω, *Ariſtid.*
Effari, ἀποφάσκειν, *Dion. Areop.*
Effaſcinatio, ἡ καταγοήτευσις, εως.
Effaſcino, καταγοητεύω, aliquem, γοητεύω τινὰ, *Plut.*
Effatum, τὸ ἐκφάνημα, ατος, τὸ ἄξίωμα, ατος.
Effectio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.*
Effector, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Xen.*
Effectrix, ἡ ποιήτρια, ας.
Effectum, τὸ ποίημα, ατος, *N. T.*
Effectus, us, τὸ αἰτιατὸν, οῦ, *Apud Log.* τὸ ἐνέργημα, ατος, τὸ ἀποτελέσμα, *Galen.*
Effemino cum derivatis vide ſub *Effæmino.*
Effereſco, ἀγριαίνομαι, *Plut.*
Effero, as, ἀγριόω, *Xen.* ἀπαγριόω, *Theophr.* ἠμερόω.
Effero, efferre, ἐκφέρω, mortuum, ἀποθανόντα, ſ. νίκων, *Dem.* me propter aliquid, μεῖζον φρονέω, ὅτι τινὶ, *idem*, me, θρασύνομαι, *Iſocr.* efferor propter divitias, ἐπαίρομαι ὅτι πλούτῳ, *Xen.* animo, κομάω, *Lucian.* μεγαλοφρονέω, *id.* iracundia, ἐκφέρομαι ὀργῆς πλεῖον, *Thuc.*
Efferveo, ἐκζέω.
Efferveſco, ἐκθράζομαι, in amorem, εἰς ἔρωτα, *Chryſ.*
Efferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Plato.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.
Efficacia, ἡ ἐνέργεια, ας, ſpiritus, τὸ πνεύματος, *Chryſ.*
Efficaciter, ἐνδυνάτως, *Polyb.*
Efficax, ἐνδυνός, ὴ, όν, *Theophr.* ſermo, λόγος ἐνδυνὸς, *N. T.* ἐνδυνατικὸς, ὴ, όν.
Efficienter, ἐνδυνατικῶς.
Efficientia, τὸ ἐνδυνατικὸν, οῦ.
Efficio, ἀποτελέω, *Polyb.* διαπράτομαι, aliquid verbis, τὶ λόγοις, *Iſocr.* aliquem formidabilem & acrem, φοβερὸν καὶ χαλεπὸν ὑπὸδείκνυμί τινὰ, *Dem.* aliquid optabilius, καλλίονα ἀναδέδεικταί τι ζηλωτότερον, *Iſocr* unum corpus ex omnibus, ἓν σῶμα ἀπεργάζομαι ἐξ ἁπάντων, *Plato.*
Effigies, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα.
Effigio, εἰκονίζω, aliquid, τὶ, *Aphth.* ἐκτυπόω τι, *Plut.*
Effingo, ἀπεικάζω, aliquid, τὶ *Iſocr.* imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Lucian.* in ceram, ἐκτυπόω εἰς κηρὸν, *Plut.*
Efflagitatio, ἡ διαίτησις, εως, ἡ λιπαρία, ας, *Herodot.*
Efflagito, ἐκλιπαρέω, *Plut.* καταλιπαρέω, *Lucian.* προσλιπαρέω, *Plut.* ἐξαιτέω τι.
Efflictim, ὑπερφυῶς, *Plut.* amo aliquem, ὑπερμαίνομαί τινι, *Baſ.* ἀνδρικώτατα ἵραω τινὸς, *Ælian.*
Efflo, ἐκφυσάω, *Dioſc.* ἐκπνέω, *Ariſtot.* animam, ἐκπνέω, *Sopb.*
Efflореſco, ἐκανθέω, ἐξανθέω, Num. 17. efflореſcebant lanugines malis, ἐκπλωθεν ἔυλοι ταῖς ἀκρεμόσι, *Herodian.*
Effluentia, ἡ ἐκρυὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Effluo, ἐκρέω, *Plut.* ex aliquo, διαῤῥέω ἔκ τινος, *Herodian.* ἐκφέρομαι.
Effluvium, ἡ ἔκρυσις, εως.
Effodio, ἐξορύτω, oculos, ὀφθαλμοὺς, *Plut.* foſſas, διορύτω τάφρους, *Herodian.*
Effœminate, ἀνάνδρως, facere aliquid, διαπράττεσθαι, *Iſocr.* vivere, βίον γυναικώδη ἄγειν, *Diod. Sic.*
Effœminatio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*
Effœminatus, ὁ θηλυδρίας, ου, *Lucian.* ὁ μαλακὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Effœmino, ἀποθηλύω, ἐκθηλύω, *Philo.*
Effœte, ἐξαντλητῶς.
Effœtus, a, um, ἐκτεκὼν, οῦσα, όν, i. e. quæ parere deſiit, ἡ ἄγονος, ου.
Effoſſio, ἡ ἐξόρυξις, εως, ἡ ἐξορυγμία, ας, *Suid.*
Effractio, ἡ διάῤῥηξις, εως.
Effrenate, ἀχαλινώτως.
Effrenatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀχαλίνωτος, ου, *Greg.*
Effrenis, e, ὁ καὶ ἡ ἐξώλης, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, os, σόμα, *id.* effrenes voluptates corporis, ἀκόλαστοι ἡδοναὶ σώματος, *Herodian.*
Effringo, διαῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.*
Effugio, ἀποφεύγω morbum, νόσον, *Dem.* mortem, ἐκφεύγω τὸ θανεῖν, *Plato*, omnem ſenſum, πᾶσαν αἴσθησιν, *Plut.* e carcere, ἐπιδράω ἐκ τῦ δεσμωτηρίου, *Dem.* aliquem, ἐκκλίνω τινὰ, *Xen.* præſens, ὑποδραμέω τὸ παρὸν, *Herodot.*
Effugium, ἡ ἐκφυγὴ, ῆς, ἡ ἀπόφευξις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διαφυγὴ, ῆς, *Plato.* quærere, παραγγελῶ ἐρεῖν, *Dem.*
Effulgeo, ἀπολάμπω, *Lucian.*
Effundo, ἐκχέω, *Lucian.* patrimonium, καταφύγω τὼ πατρῴαν οὐσίαν, *Athen.* quidquid in buccam venit, λέγω, ὁ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*
Efuſe, κεχυμένως, ἀφειδῶς, *Herodian.*
Effuſio, ἡ ἐκχυσις, εως, *Athen.*
Effuſor, ὁ ἐκχυτὴς, *Lucian.*
Effutio, φλυαρέω, aliquid, τὶ. *Plato.* ἐξαγορεύω τι, *Nazc.* temere, impertune, & citra delectum, quidquid in buccam venit, λέγω εἰκῆ, καὶ φορτικῶς, καὶ χύδην, ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ, *Iſocr.*
Egelidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, όν, aqua, ὕδωρ, *Athen.*
Egenus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς τινος, *id.* Conf. *Pauper.*
Egeo, ἀπορέω, pecunia, τῦ χρημάτων, *Iſocr.* victu, εἰμὶ ἐν χρείᾳ τῆς τροφῆς, *idem.* δέομαι τῦ βίου, *id.* alicujus rei, ἐνδεὴς, ſ. ἄπορος ἔχω, ſ. διάκειμαί τινος, *id.* rebus neceſſariis, στενάζω τῦ ὀπτηδείων, *Plut.* τῦ καθ' ἡμέραν ἀναγκαίων, *Iſocr.* Conf. *Indigeo.*
Egerminatio, ἡ ἐκβλάστησις, εως, foliorum, τῶν φύλλων, *Dioſc.*
Egermino, ἐκβλαστάνω, *Theophr.*
Egero. ἐκκομίζω, ἐκφορέω, aliquid e domo, τὶ ἐκ τῆς οἰκίας, *Lucian.* i. e. excerno, ἐκκρίνω, *Theophr.* Conf. *Effero.*
Egeſtas, ἡ ἀπορία, ας, ſumma, ἐσχάτη, *Dem.* Conf. *Inopia*, item *Paupertas.*
Egeſtio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ ἐκφορὰ, excrementorum & ſimilium e corpore, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.*
Egeſtoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, ου, *Dem.*
Ego, ἐγὼ, *Dem.* ego vero lugebam ipſum, ἐγὼ δ' ἐπένθουν αὐτὸν, *idem*, ego vero, i. e. eqnidem, conabor præſtare, πειράσομαι μὴν ἔν ποιεῖν, *id.* ego vero ipſe mori malim, καὶ ἐγὼ αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, *id.*
Egredior, ἐκβαίνω, alicunde, τινὸς, *Iſocr.* adverſus aliquem, ἐξέρχομαι ὅπλα τινος, *Xen.* domo, ἀπέρχομαι τῆς οἰκίας, *idem*, e concione, ἐκ τῆς ἐκκλησίας, *Iſocr.* animo prompto, ἐξείμι προθύμως, *Dem.* ex urbe, ἐξέρχομαι ἐκ τῆς πόλεως, *id.* egreſſus annum quinquageſimum, πλείονων ἢ πεντήκοντα ἐτῶν, *Dem.* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη γεγονὼς, *id.*
Egregie, διαφερόντως, *Iſocr.* ἐξαιρέτως, *Plut.*
Egregius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὑπέροχος, ἐξοχος, theſaurus, θησαυρὸς καλὸς, *Iſocr.* ſenes egregiis meritis, πρισβύται ἄξιοι λόγου, *Herodian.*
Egreſſio, ἡ ἔκβασις, εως, ἡ ἔξοδος, ου, *Dem.* ἡ ἐξήλυσις, εως, *Herodot.*
Egurgito, ἀπαρύω, *Plut.*
Ehem, ὦ, *Dem.*
Eheu, αἰ, *Lucian.*
Eho, ὦ, *Iſocr.*
Ehodum, ὦ τὰν, *Dem.* ehodum bone vir, ὦ γαθὲ, *Xen.*
Eja, εἶα, *Ariſtoph.*
Ejaculor, ἀκοντίζω, in aliquem, εἴς τινα, *Thuc.* i. e. jaculando abſumo ſagittas, ἐκτοξεύω τὰ βέλη, *Herodot.*
Ejectamentum, τὸ ἔκπερίμμα, ατος.
Ejectio, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξώθησις.
Ejectitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκβόλιμος, ου, ἐκβολιμαῖος, αία, αῖον.
Ejicio, ἐξαθίω, ἐκβάλλω, e patria, ἐκ τῆς πατρίδος, *Dem.* aliquem, σοιῶ ἐκβολὴν τινος, *Iſocr.* φυγόντα, ſ. ἔκδοτον, ſ. ἀπολιν ποιῶ τινὰ, *Dem.*
Ejulatio, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ὀλολυγμὸς, *Athen.*
Ejulo, ὀλολύζω, *Lucian.*
Ejuratio, ἡ ἐξωμοσία, ας, *Dem.*
Ejuro, ἐξόμνυμαι, aliquid, τὶ, *Æſchin.*
Ejuſdemmodi, Ejuſcemodi, Ejuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Plato.* τοιοῦτός τις, *id.* τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *Ariſtot.*
Elabor, διακπίπτω, per foramina, τῶν πόρων, *Plut.* ex aliquo, ἔκ τινος, *id.* Conf. *Effugio.*
Elaborate, διαπεπονημένως, *Iſocr.*
Elaboratio, ἡ ἐκπόνησις, εως.
Elaboratus, a, um, πεπονημένος, ένη, ένον, *Iſocr.* πονηθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.* opera arte elaborata ab artificibus optimis, ἔργα τέχνῃ πεποιημένα δημιουργοῖς ἀρίστοις, *Dem.*
Elaboro, ἐκπονέω, *Thuc.* aliquid, ἐξεργάζομαί τι, *Iſocr.* in aliqua re, πονέω περί τι, *Ariſtot.* circa virtutem, φιλοπονέω περὶ τὴν ἀρετὴν, *Iſocr.*
Elangueo, ἐκκάμνω, *Plut.*
Elangueſco, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*
Elapſus, a, um, διεκπεπλωκὼς, υῖα, ός, elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* elapſum tempus, παρελθὼν χρόνος, *Iſocr.* elapſo anno, διελθόντος τῦ ἐνιαυτῦ, *Dem.* elapſis diebus & noctibus, ἡμέρῶν καὶ νυκτῶν παρελθουσῶν. *Ariſtot.*
Elargior, καταχαρίζομαι, alicui aliquid, τινί τι, *Plut.*
Elate, ὑπηρμένως.
Elatio, ἡ ἐκφορὰ, ας, mortui, τῦ ἀποθανόντος, *Dem.* in altum, item animi, ἡ ὑπαρσις, ἐως, *Nazc.* cordis, ὁ μετεωρισμὸς τῆς καρδίας, *Maccab.*
Elatus, a, um, ὑπηρμένος, ένη, ένον, propter fortunam præſentem, ταῖς παρούσαις τύχαις, *Xen.* propter divitias, ὅτι τῷ πλούτῳ, *idem*, propter inſperatam fortunam, ἐπαιρόμενος ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις, *Herodian.*
Elavo, ἐκνίζω, *Plato.*
Elecbe, ὑπολίζω, λογάδην, *Thuc.*
Electilis, e, αἱρετὸς, ὴ, όν. *Ariſt.*
Electim, ἀριστίνδην, *Iſocr.*
Electio, ἡ αἵρεσις, rerum, πραγμάτων, *Iſocr.* & judicium de aliqua re, αἵρεσις καὶ κρίσις περί τινος, *idem*, electionem alicui dare, αἵρεσιν διδόναι τινὶ, *Dem.*
Elector, ὁ αἱρέτης, ου, *Philo.*
Electrix, ἡ αἱρέτις, ιδος, *Philo.*
Electrum, τὸ ἤλεκτρον, *Ariſtot.*
Electus, a, um, αἱρεθεὶς, εῖσα, έν, *Plut.* αἱρετὸς, ὴ, όν, *Lyc.* ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ου, *Demoſth.*
Eleemoſyna, ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *N. T.*
Elegans, κομψὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ πεπαιδευμένος, ὁ καὶ

Digitized by Google

ἡ ἡ φιλοκαλ-ος, ε, *Isocr.* elegantissima dicta, χαρίζεται τῇ εἰρηνῇ, *idem*, corpusculum alicujus minus elegans, σωμάτιον τιν-ος ἐκ εὐκρίνες, *idem*, elegans oratio, κεκαλλιεπημέν-ος λόγ-ος, *Plato*, scriptura, ἡ καλλιγραφία, ας, *Plut.*

Eleganter, ἐκπρεπῶς, χαριέντως, *Isocr.* κεχαριτωμένως, *id.* ὑπηχαριτως, *id.* dicere, μυσικῶς, f. διαπεπονημένως λέγειν, *Dem.* scribo, καλλιγραφίω, *Poll.* scribens, καλλιγράφ-ων, *Greg.*

Elegantia, ἡ ἐκπρέπεια, ὁ κόσμ-ος, ε, *Isocr.* ἡ κοσμιότης, ητ-ος, *id.* elegantiæ studium, ἡ φιλοκαλία, ας, *id.*

Elegiacus, a, um, ἐλεγειακὸς, ἡ, ὸν, elegiacus versus, f. carmen elegiacum facere & recitare, ἐλεγεῖα ποιεῖν ἢ λέγειν, *Dem.*

Elegidium, ὁ ἐλεγείδιον, ε.

Elegus, ὁ ἔλεγ-ος, ε, *Ariſtoph.*

Elementalis, e, idem quod paulo poſt *Elementarius.*

Elementaliter, στοιχειωδῶς, *Laërt.*

Elementarius, a, um, στοιχιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢ ἡ στοιχειώδης, ες-ος, *Ariſtot.*

Elementum, το στοιχεῖον, ε, *Ariſtot.* literæ & prima inſtitutio, τὰ στοιχεῖα, ων, *idem*, prima elementa doceo, στοιχειόω, *Gregor.* elementorum traditio, ἡ στοιχείωσις, εως, *Dion. Arcop.*

Elenchus, ὁ ἔλεγχ-ος, ε, *Lucian.*

Elenctice, ἐλεγκτικὴ, *Ariſtot.*

Elencticus, a, um, ἐλεγκτικὸς, ὴ, ὸν, ſermo, λόγ-ος, *Plut.*

Elephantia, idem quod *Elephantiaſis.*

Elephantiacus, a, um, ὁ ἐλεφαντιῶν, ῶντ-ος.

Elephantiaſis, ἡ ἐλεφαντίασις, εως, ὁ ἐλεφαντιασμὸς, ῦ, ὁ ἐλέφας, αντ-ος, *Dioſc.* elephantiaſi laboro, ἐλεφαντιάω.

Elephantinus, a, um, ἐλεφάντιν-ος, ίνη, ινον, *Lucian.* ἐλεφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.*

Elephantus, ὁ ἐλέφας, αντ-ος, *Ariſtot.*

Elephas, idem quod antecedens, *Elephantus*, elephas femina, ἡ ἐλέφας, αντ-ος, *Ariſtot.*

Elevatio, τὸ αἴρημα, ατ-ος, ἡ αἴφησις, εως, ἡ ἔπαρσις, εως.

Elevo, ἐπαίρω, αἰωρέω, aliquid ſupra caput, τὶ ὑπὲρ τ᾽ κεφαλῆς, *Dem.* manus ad cœlum, ἀναπτείνω τὰς χεῖρας πρὸς τ᾽ οὐρανὸν, *Xen.* εἰς τ᾽ οὐρανὸν, *Ariſtot.* oculos ad cœlum, τὰς ὄψεις πρὸς τ᾽ οὐρανὸν, *Philo.* i. e. contemno aliquid, ὑφαυλίζω τι, *Plut.* Conf. *Contemno.*

Elicio, ἐξάγω, aliquid, τὶ, *Dinarch.*

Elido, ἐκθλίβω, LXX.

Eligo, ἐκλέγω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ex omnibus dictis optimum, ἐκλέγω βέλτιστον ἐξ ἁπάντων τῶν ῥηθέντων, *id.* præ multis opibus, αἱρέομαί τι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινα προστάτην τῷ πολέμῳ, *Dem.* legatos ad aliquem, αἱρέομαι πρέσβεις πρός τινα, *Dem.* multo magis aliquid, quam, αἱρέομαί τι πολὺ μᾶλλον, ἤ, *Iſocr.* mortem potius, quam vitam turpem, προαιρέομαι τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ζῆν αἰσχρῶς, *id.* θανάτου ἀντὶ ζωῆς, *Dem.* aliquid ex omnibus, τι ἐξ ἁπάντων, *Iſocr.* in ſenatum, ἐκκρίνω εἰς γερουσίαν, *Dem.* magiſtratus, ποιέω ἄρχοντας, *Herodian.*

Elimino, ἐξορίζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* e patria, ἐκβάλλω ἐκ τ᾽ πατρίδ-ος, *Dem.* ἐξοικίζω.

Elimo, ὑποξύω.

Elinguatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀγλωσσ-ος, ε, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἄφων-ος.

Elinguis, e, eadem.

Elinguitas, ἡ ἀγλωσσία, ας.

Eliquo, γλαστοτομέω, *Plut.*

Eliqueſco, ἐκλίκομαι.

Eliquo, ἐκλίκνω.

Eliſio, ἡ ἐκθλιψις, εως.

Elixo, ἕψω, *Ariſtot.* ἀναβράσσω.

Elixus, a, um, ἑφθὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.* ἐψαλέ-ος, ία, έον.

Elocatio, ἡ μίσθωσις, εως, domus, οἰκίας, *Dem.* filiæ, ἡ ἔκδοσις τ᾽ θυγατρὸς, *id.*

Eloco, μισθόω, domum alicui, οἰκόν τινι, *Iſocr.* domum decem minis, οἰκίαν δεκαμνᾶν, pluris, πλείον-ος, *Plut.* filiam cum magna dote, μετὰ πολλῆς ἐκδίδωμι τὴν θυγατέρα, *Iſocr.* alicui filiam uxorem, δίδωμι τινὶ θυγατέρα εἰς γάμον *Plut.*

Elocutio, ἡ λέξις, εως, *Iſocr.* ἡ ἐρμηνεία, ας, *Dion. Hal.* ἡ φράσις.

Elogium, ἡ μαρτυρία, ας, *Iſocr.* τὸ ἐγκώμιον, ε, *Dem.* Conf. *Laus.*

Elongo, ἐκμηκύνω.

Eloquens, λόγι-ος, ία, ιον, *Ariſtot.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ῥητορικὸς, ὴ, ὸν, *idem*, λέγειν δεινὸς, *idem*, εἰπεῖν δεινὲς, *idem*, εἰπεῖν δυνάμ-ων, *idem*, δωνατὸς λέγειν, *idem*, τεχνίτης τοῦ λέγειν, *idem*, eloquentiſſimus, δεινότατ-ος ἁπάντων ἀνθρώπων, *idem*, δεινότατ-ος λέγειν ἁπάντων, *idem*, ἱκανάτατ-ος τῇ ῥητόρων, *idem.*

Eloquentia, ἡ δεινότης, ητ-ος, *Dem.* ἡ ἐμπειρία τοῦ λέγειν, *Dem.* ἡ εὐπορία τοῦ εἰπεῖν, *Iſocr.* τὸ εὖ λέγειν *Dem.* δεινότης ἡ ἐν λόγοις, *Iſocr*, οἱ λόγοι, *id.*

Eloquium, τὸ λόγιον, ε, *Thuc.*

Eloquor, ἀποφθέγγομαι, *N. T.* de aliqua re, ἀφορίζω περί τιν-ος, *Ariſtot.*

Eluceo, ἐκλάμπω, *Plato.*

Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω, *Thuc.*

Elucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Dem.*

Elucubro, νυκτογραφέω, φιλοπονέω.

Eludo, διαπαίζω, *Plato.* aliquid, διακρούω τι, *Plut.*

Elugeo, πενθέω, *N. T.*

Elumbis, e, ἐξασφυμέν-ος, ίνη, ένον.

Eluo, ἐκπλυνω, *Ariſtot.* aliquid, ἐκνίπτω τι, *Plato.* facta, τὰ πεπραγμένα, *Dem.* aliquid lixivio, ἐκλύζω τι κονίᾳ, *Gal.*

Eluſio, ἡ κακουργία, ας, *Dem.* ἡ παράκρουσις, εως, *id.* & tergiverſatio, ἡ κακουργία ἢ διάδυσις, *id.*

Elutriatio, ὁ μεταγλισμὸς, ῦ, *Dioſc.*

Elutrio, μεταγλίζω, *Dioſc.*

Eluvies, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, *Dem.*

Eluxatus, a, um, ὁ ἢ ἐξαρθρ-ος, ε, *Suid.* Conf. *Luxatus.*

Emaciatio, ἡ ἰσχνανσις, εως.

Emacio, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* ἰσχαίνω, *Theophr.*

Emacitas, τὸ ὠνητικὸν, ῦ.

Emacreſco, ἰσχναίνομαι.

Emaculo, ἀποσμήχω, aliquid aliquo, τὶ τινι, *Lucian.* ἀποσμάω τι, *Dioſc.*

Emancipatio, ἡ χειραφεσία, ας.

Emancipatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀφετ-ος, ε, *Iſocr.*

Emancipo, ἀφίημι, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκποιέομαί τινὰ, *Pandect.*

Emaneo, ἔξω διαμένω.

Emano, ἐκρέω, ἀποφέρομαι, *Plut.*

Emanſor, ὁ ἢ ἡ ἀστράτευτ-ος, & deſertor ordinum, ἢ λείπων τὰς τάξεις, *Dem.* ὁ ἀπαντῆσ-ων ητ-ος, *id.*

Emarceſco, ἀπομαραίνομαι, *Ariſtot.* καταμαραίνομαι, *id.*

Emaſculo, εὐνουχίζω, *N. T.*

Ematureſco, σπαίνομαι, *Xen.*

Emblema, τὸ ἔμβλημα, ατ-ος, *Bud.*

Embryon, τὸ ἔμβρυον, ε, *Dioſc.*

Emendabilis, e, ὁ ἢ ἡ εὐεπανόρθωτ-ος, ε, *Hippocr.*

Emendate, ὀρθῶς, *Ariſtot.* loquor, ὀρθοεπία, ſcribo, ὀρθογραφέω.

Emendatio, ἡ διόρθωσις, εως, *Ariſtot.* legum, ἡ ἐπανόρθωσις τῶν νόμων, *Dem.* emendationem inſtituo in fœdere, ἐπανόρθωμα ἐπανορθόω ἐν τῇ εἰρήνῃ, *id.*

Emendator, ὁ διορθώτης, ε, ὁ ἐπανορθώτης, ε.

Emendico, ἐρανίζω, aliquid, τὶ, *Æſchin.*

Emendo, διορθόω, aliquid, τὶ, *Dem.* orationem ſcriptam, ἐπανορθόω λόγον γεγραμμένον, *id.* civitatem corruptam, ἐπανορθόω πολιτείαν τὴν διεφθαρμένην, *Ariſtot.* calamitates al qua re, ἐπανορθόομαι τὰς ζυμφορὰς τινι, *id.* Conf. *Corrigo.*

Ementior, ψεύδολογέω, ψεύδομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* alicui, τινὶ, *N. T.*

Ementitus, a, um, ψευσάμεν-ος, ίνη, έτον, *Herodian. & paſſ.* ἐψευσμέν-ος, ίνη, ένον, *Thuc.*

Emercor, ὠνέομαι, aliquid ab aliquo pecunia, f. pretio, τὶ παρά τιν-ος χρημάτων, *Dem.*

Emereo, f. emereor, μισθοφορέω, *Ariſtoph.*

Emergo, ἀναζαίνω, ἀνακύπτω, ἀναδύομαι, e fonte, κρηνῶν, *Lucian.*

Emeritus, ſc. miles, ὁ ὑπὲρ τ᾽ καταλογον, *Dem.* ὁ παύσας τὰς νομικὰς στρατιὰς τακτικὰς, *Herodian.* emeritæ ætatis, πρὸς ἄφιξιν στρατείας ἀν, *id.*

Emerſio, ἡ ἔκδυσις, εως.

Emetior, ἐκμετρέω, *Poll.*

Emeto, ἀμάω, ἀπαμάω, *Heſych.*

Emicatio, ἡ ἔκλαμψις, εως.

Emico, ἀναλάμπω, *Xen.* ἐκλάμπω, *Plato.*

Emigro, ἀποικέω, *Iſocr.* e vita, τελευτάω τ᾽ βίου, *Iſocr.* Conf. *Morior.*

Eminentia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, lapidis, λίθου, *Herodian.* lignorum, ξύλων, *id.*

Emineo, ἐξέχω, venæ eminent, φλέβες ἐξέχουσι, *Ariſtot.* ſuper aliquid aliquo, ὑπερκύπτω τι τινι, *Baſ.*

Eminus, πόρρωθεν, *Dem.* μακρὰν, *Iſocr.*

Emiſſarius, ὁ προσαγωγὸς, ἑως, *Nazar.* ὁ προσαγωγὸς, ἑως, *Bud.*

Emiſſio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Æſchin.* ἡ ἐκπεμψις, εως, *Thuc.* ἐκπομπὴ, ῆς, coloniæ, ἀποικίας, *Plato.*

Emitto, ἐκπέμπω, legationem de re aliqua, πρεσβείαν ὑπὲρ τιν-ος, *Dem.* ad aliquem, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα, *id.* vocem προΐεμαι φωνὴ, *Plut.* vocem contrariam, φθέγγομαι ἐναντίον, *id.* verbum, προΐεμαι ῥῆμα, *Dem.* ſermonem de re aliqua, ἐκδίδωμι λογον περί τιν-ος, *Plut.*

Emo, ὠνέομαι, aliquid, τί, pecunia ab aliquo, τὶ παρά τιν-ος χρημάτων, *Dem.* aliquid duobus teruncciis, τὶ δυοῖν χαλκοῖν, *idem*, piſces, ὀψαρίζω ἰχθύς, *idem*, eodem pretio meliorem, πρίαμαι βελτίω τ᾽ ἴσης τιμῆς, *idem*, & corrumpo aliquem, ὠνέομαι ἢ διαφθείρω τινὰ, *id.* parvi frumentum emitur, εὐνοῦς ἔστιν ὁ Σῖτ-ος, *id.*

Emodulor, ῥυθμίζω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Emolior, ἐξαθέω, *Ariſtot.*

Emollio, μαλακώω, aliquid, τὶ, *Gal.*

Emolumentum, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* & lucrum, τὸ λῆμμα ἢ κέρδ-ος, *id.* aliquid accipio, λῆμμα τι λαμβάνω, *id.* repudio, ἀπαλλάττω λήμματ-ος, *id.* ſequor, non æquitatem, αἱρέομαι πλεονεξίαν, ἀδὲ τὸ δίκαιον, *id.* ſpecto, ὀφθαλμῶ τὴν πλεονεξίαν, *id.* appeto, ὀπτυμίᾳ τῇ πλεονεκτηματ-ος, *id.* percipio, καρπόομαι πλεονεξίαν τινὰ, *id.* fruor emolumentis, ἀπολαύομαι τῶν κδῶν, *Iſocr.* ſpe emolumenti facio aliquid, ἐπ᾽ ἐλπίδι πλεονεξίας ποιέω τι, *Dem.* emolumento ſum alicui, ὠφέλιμ-ος, ίμη, ιμον, *Plato.* emolumento carens, ὁ ἢ ἀλυσιτελὴς, ἐ-ος, *Strabo.*

Emorior, ἀποθνήσκω, *Plato.* ἐκθνήσκω, *Hom.* emori malim quam, μᾶλλον τεθνάναι βουλοίμην, ἢ, *Dem.* emorior riſu, ἐκθνήσκω γέλῳ, f. γέλωτι, *Hom.*

Emortualis, e, θνησιμαῖ-ος, αία, αῖον, dies, θνησιμαία ἡμέρα.

Emortuus, a, um, νενεκρωμέν-ος, ίνη, ένον, *N. T.*

Emoveo, ἀπάγω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Emphaſis, ἡ ἔμφασις, εως, *Quinct.*

Empirice, ἡ ἐμπειρικὴ, ῆς.

Empirice, ἐμπειρικῶς.

Empiricus, ἐμπειρικὸς, ὴ, ὸν, medicus, ὁ ἐμπειρικὸς, *Celſ.*

Emplaſtrum, τὸ ἔμπλαστρον, ε, *Gal.*

Emporium, τὸ ἐμπορῖον, ε, *Strabo*, το ἐμπόριον, ε, *Tac.*

Emptio, ἡ ὠνὴ, ῆς, *Dem.* τὸ ἀγόρασμα, ατος, *Ariſtot.* ἡ ἀγόρασις, εως, *Plato.* ἡ ὄνησις, mutuari in emptionem ſodalium, δανείζεσθαι εἰς ἑταιρικὸν μισθάλλαν, *id.* accipere damnum in emptione, ζημιοῦσθαι ὅτι τῇ ὠνῇ, *id.* facere emptionem navis, ποιεῖσθαι ὠνὴν τ᾽ πλοίου, *id.*

Empto-

Digitized by Google

Emptor, ὁ ὠνητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἀγέμβω, ἴνη, *id.* ὁ ἀριέμβω, ω, *id.* ὁ ἀγορασὴς, οῦ, *Xen.*
Empturio, ἀγοραστέω.
Emucidus, a, um, ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, ες, *Hippocr.* ὁ καὶ ἡ βλεννώδης, ως, *id.*
Emulgeo, ἠ ἐξαμέλγω.
Emunctio, ἡ ἀπομυξία, ας, *Hesych.*
Emundo, ἐκκαθαρίζω.
Emungo, ἀπομύττω, nasum, τὴν ῥῖνα, *Hom.* me cubito, ἀπομύττομαι ἀγκῶνι, *Suid.* lucernam, f. candelam, φρομύττω ἢ λύχνον, *Plut.*
Emunio, φράττω, urbem muro, πόλιν τείχει, *Herodian.*
En, ἰδὲ, *Dem.* ἰὼ ἰδὲ, *Lucian.*
Enarrabilis, e, ἐξηγητὸς, ἠ, όν.
Enarratio, ἡ ἐξήγησις, εως, *Sopb.* ἡ ὑφήγησις, εως, *Dem.* ἡ διήγησις.
Enarrator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Enarro, ἐξηγέομαι, virtutes medicamentorum, δυνάμεις φαρμάκων, *Galen.* alicui omnia, διηγέομαι τινὶ πάντα, *Dem.*
Enascor, ἀναφύομαι, *Plut.* ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, *Aristot.* ἐκκολυμβάω, *N. T.*
Enavigo, ἐκπλέω.
Encaustes, ὁ ἐγκαυστὴς, οῦ.
Encaustice, es, ἡ ἐγκαυστικὴ, ῆς, *Plin.*
Encausticus, a, um, ἐγκαυστικὸς, ἠ, όν.
Encaustum, τὸ ἐγκαυστὸν, ου.
Enchiridium, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Epictet.*
Encomium, τὸ ἐγκώμιον, ου, *Dem.* Confer. *Laus.*
Eneco, ἀποκλονέω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ἀποκτίνυμι τινὰ, *id.* Conf. *Interficio.*
Energia, ἡ ἐνέργεια, ας, *Chrys.*
Enervis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνδρῶδης, ες, ὑπόρρωθος, ον.
Enervo, ἀπονδυρόω, *Suid.* ἐκνδυρίζω, *Dem.*
Enervus, a, um, idem quod *Enervis.*
Enim, γὰρ, *quod semper post unam alteramve vocem ponitur, ut,* meo enim tempore, ἐπ' ἐμοῦ γὰρ, *Dem.* ad postremum enim, πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον, *id.* ego enim nullius rei mihi conscius sum, ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν συνοῖδα ἐμαυτῷ, *Plato.*
Enimvero, καὶ γὰρ τοι, enimvero, quum his animis essent, redegerunt nos in tantam concordiam, καὶ γὰρ τοι διὰ ταῦτα γνόμω εἰς τοιαύτην ὁμόνοιαν ἡμᾶς κατεστησαν, *Isocr.* enimvero recte loquimini, ἀλλ' οὕτε λέγετε, *Xen.* enimvero, o homo, tu quis es? μῶν ἄνθρωπε, ὦ ἄνθρωπε, Σὺ τίς εἶ, *N. T.*
Enitco, διαλάμπω, *Isocr.* ἀποσῑλῶ.
Enitesco, καλλιόομαι, *Plato.*
Enitor, ἀποτίλλω, *Plut.* Conf. *Pario*, i. e. conor, πειράομαι, valde, σφόδρα, *Isocr.* enitendum est pro viribus, πειρατέον κατὰ δύναμιν, *Dem.* Conf. *Conor.*
Enixe, σπουδῇ, *Plato*, ἐκτενῶς.
Eno, vide *Enato.*
Enodate, δήλως.
Enodatio, ἡ δήλωσις, εως. Confer *Explanatio.*
Enodis, e, ὁ καὶ ἡ σάλμακτος, ου, *Xen.*
Enodo, ἐξαμματόω, i. e. explico, καταφανὲς ποιέω, *Isocr.* φανδὸν ποιέω, *id.*
Enormis, e, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ου, ἔκνομος, ον.
Enormitas, τὸ ἄμετρον, ου, *Luc.* ἡ ἀμετρία, ας, *id.*
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enotesco, γναρίζομαι, *N. T.*
Enoto, ἐκσημειόομαι, *N. T.*
Ens, τὸ ὄν, ὄντος, *Plato.* ἡ οὐσία, ας, *id.*
Ensiculus, τὸ ξιφίδιον, ου, *Xen.* τὸ ξιφεῖδιον, ου, *Diod. Sic.*
Ensifer, ὁ ξιφηφόρος, ου, *Herodian.*
Ensis, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* Conf. *Gladius.* ensem fero, ξιφηφορέω, *Herodian.* ensis gestatio, ἡ ξιφηφορία, ας, *Suid.*
Entheus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνθεος, *Plato.*
Enthusiasmus, ὁ ἐνθουσιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Enthusiasta, ὁ ἐνθουσιαστὴς, οῦ.
Enthymema, τὸ ἐνθύμημα, ατος, *Aristot.*
Enucleate, εὐκριῶς.
Enucleo, ἐκπυρηνίζω, *Alex. Aphr.* i. e. explico, διακρίνω τι, *Xen.* Καθωσίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω, γυμνόω, aliquem aliqua re, τινὰ τινος, *Thuc.* 2
Enumeratio, ἡ διαρίθμησις, εως, ἡ ἐξαρίθμησις, εως, ὁ κατάλογος, ου, *Aristot.*
Enumero, ἐξαριθμέω, omnia pericula, ἅπαντας κινδύνους, *Isocr.* omnes actiones alicujus, καταριθμέω πάσας πράξεις τινὸς, *id.* καταλέγομαι, *Athen.* omnia beneficia in in aliquem collata, διηγέομαι πάσας εὐεργεσίας εἰς τινα κατατεθείσας, *Herodian.*
Enunciatio, ἡ ἀπόφανσις, εως, f. ἡ ὄπφανσις, εως, *Aristot.*
Enunciative, ἀποφαντικῶς, *Hermog.*
Enunciativus, a, um, ἀποφαντικὸς, ἠ, όν, *Aristot.*
Enunciatum, ἡ ὄπφανσις, εως, *Aristot.* τὸ ἀξίωμα, ατος.
Enuncio, ἀποφαίνομαι, *Aristot.* ut præco, κηρύττω, *Dem.*
Enutrio, ἐκτρέφω, *Aristoph.* vicissim, ἀντιτρέφω, *Aristot.* a pueritia, ἀνατρέφω ἐκ παίδων, *Herodian.*
Eo, ἔμι, in Cyprum, ἐς Κύπρον, *Herodot.* longam viam, βαδίζω μακρὰν ὁδὸν, *Dem.* festinanter, βαδίζω ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.* eadem via, τῳὼ αὐτῷ ὁδὸν, *id.* per mare pedibus, διὰ τῆ Θαλάσσης πεζεύω, *Isocr.* cum aliquo, πορεύομαι Συί τινι ὁμῶ, *Dem.* quo it? ποῖ πορεύῃ; *id.* ad aliquem, βαδίζω ὅπι τινα, *idem*, domum, πρὸς οἰκίαν, *idem.*
Eò, εἰς τοῦτο, dementiæ pervenerunt quidam, τῆ ἀνοίας ἐληλύθασι τινες, *Isocr.* eo superbiæ processit, ut, εἰς τοσοῦτο τῆ ὑβρεως προέβη, ὥστε, *id.* eo insaniæ devenit, εἰς τοσαῦτον τῳὼ μανίαν ἦλθε, *id.* eo quod, διότι, *Dem.* eo magis, quo mitius, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ πραότερον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —μᾶλλον, *Isocr.* eo usque. Vide *Usque.*
Eodem, εἰς τον αὐτὸν τόπον.
Eos, ἡ ἕως, ω, *Aristot.*
Eous, a, um, ἑῷος, α, ον, *Aristote*
Epactæ, αἱ ἐπακταὶ, sc. ἡμέραι.
Ephebus, ὁ ἔφηβος, ου, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἐντέτακις, ex ephebis excedo, ἥβω, *Thuc.* ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *Dem.* εἰς ἄνδρας ἥκω, *Ælian.*
Ephippium, τὸ ἐφίππιον, ου, *Xen.*
Epicedium, τὸ ἐπικήδειον, ου, *Suid.*
Epigramma, τὸ ὐπίγραμμα, ατος, *Aristot.*
Epigraphe, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Epilepsia, ἡ ἐπιλη-ψία, ας, *Gal.*
Epilogus, ὁ ἐπίλογος, ου, *Poll.*
Epinicium, τὸ ἐπινίκιον, ου, *Poll.*
Epiphania, τὰ ἐπιφάνια, ων, *Epiphan.*
Epiphonema, τὸ ἐπιφώνημα, ατος, *Quinctil.*
Epiphora, ἡ ἐπιφορὰ, ᾶς, *Hermog.*
Episcopalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῆ ἐπισκόπου.
Episcopatus, ἡ ἐπισκοπὴ, ῆς, *N. T.*
Episcopus, ὁ ἐπίσκοπος, ου, *N. T.*
Epistola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Xen.* ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῆ ἐπιστολῶν, epistolam mitto, ἐπιστολὴν ἐπιστέλλω, *Dem.* Conf. *Literæ.*
Epistolaris, e, ἐπιστολικὸς, ἠ, όν, *Dem. Phal.*
Epistolium, τὸ ἐπιστόλιον, ου, *Plut.*
Epistolographus, ὁ ἐπιστολεὺς, έως, *Xen.*
Epitaphium, τὸ ἐπιτάφιον, ου, *Lucian.*
Epithalamium, τὸ ἐπιθαλάμιον, sc. ποίημα, *Poll.*
Epitheton, τὸ ἐπίθετον, sc. ὄνομα, *Aristot.*
Epitome, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς, *Aristot.*
Epoto, ἐκπίνω, vinum, οἶνον, *Eurip.*
Epulæ, ἡ ἑστίασις, εως, ἡ δαὶς, ἡ δοῖνη, sumptuosæ, f. imperatoriæ, στρατηγικὴ, *Ælian.* ἡ εὐωχία, ας, *Aristot.* funebres, τὸ ἐφέδειπνον, ου, *Dem.* epulis excipio, εὐωχέω, *Herodot.* ἑστιάω τινὰ, *Dem.*
Epulatio, ἡ ἑστίασις, εως, *Lucian.* ἡ εὐώχησις.
Epulo, ὁ δαιτυμὼν, όνος, *Plato.* ὁ δαιταλεὺς, έως, *Athen.*
Epulor, εὐωχέομαι, *Xen.* ἑστιάομαι, *Plut.*
Epulum, idem quod *Epulæ.*
Equa, ἡ ἵππος, ου, *Xen.*
Equarius, a, um. Vide *Equestris*, e.
Eques, ὁ ἱππεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱππεσάτης, sum, ἱππεύω, *id.* equitum magister, ὁ ἱππαρχος, ου, *id.* qui præest equitibus, ὁ ἐπὶ τῆ ἱππέων, *id.* equites comparo, παρασκευάζω ἱππέας, *id.* habere, κτάομαι, f. ἔχειν ἱππέας, *idem.* congregare, συνάγειν, *id.* equites ferentarii, ἱππεῖς ψιλοὶ, *id.*
Equester, ris, e, ὁ καὶ ἡ ἐφίππιος, ου, cursus, δρόμος, *Plato*, ἱππικὸς, ἠ, όν, equestria certamina, ἆθλοι, *Dion*, agmen, στράτευμα, *Xen.* ars equestris, ἡ ἱππικὴ, ῆς, ἡ ἱππικὴ τέχνη, *id.* artis equestris peritus, ὁ ἱππικὸς, οῦ, *id.* equestre prælium, ἡ ἱππομαχία, ας, *Thuc.* equestri prælio superior sum, ἱππομαχέω *Dem.* equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα, *Herodian.* equestres copiæ, ἱππικὴ δυναμις, *Xen.*
Equidem, γὲ, equidem ipse mori malim quam, καὶ ἐγὼ αὐτὸς τεθνάναι μᾶλλον βουλοίμην, ἤ, *Dem.* equidem te modo quærebam, καὶ βλέπω ἔναγχός σε ζητῶν, *Plat.* equidem ejusmodi decretum edidi, ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα, *Dem.*
Equile, ἡ ἱπποστασία, ας, ὁ ἱππὼν, ῶνος, *Xen.*
Equinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἵππειος, ου.
Equio, ἱππομανέω, *Aristot.*
Equisetum, ὁ ἱππουρις, ιδος, *Dioscor.*
Equiso, ὁ ἱππικόμος, ου, *Plut.*
Equitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἱππάσιμος, ου, *Xen.*
Equitandi ars, ἡ ἱππασύνη.
Equitatio, ἡ ἵππευσις, εως, *Xen.* ἡ ἱππεία, ας, *id.* i. e. iter, quod equo conficitur, τὸ ἱππευμα, ατος, *Xen.*
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, οῦ, *Dem.* equitatui præsum, ἱππαρχέω, *id.* equitatu supero, ἱππο-κρατέω, *Thuc.*
Equites, vide *Eques.*
Equito, ἱππεύω, *Isocr.* ἱππάζομαι, *Xen.* per regionem, ἱππάζομαι τῳὼ χώραν, *Plut.* περιελαύνω ἵππῳ, *Xen*, ad te, ἐλαύνω πρός σε, *Luc.*
Equuleus, τὸ ἱππάριον, ου, *Xen.*
Equus, ὁ ἵππος, ου, *Dem.* pulcher, καλὸς, *Isocr.* bellicus, πολεμιστήριος, *Dem.* equitandi imperitus, ἱππεύειν κακῶς ἐπιστάμενος, *Isocr.* alere, τρέφειν, *Dem.* conscendere, ἀναβαίνειν ὅπι τῆ ἵππου, *Xen.* descendere de equo, καταβαίνειν ἀπὸ τῆ ἵππου, *Dem.* equorum studiosus, ὁ φιλίππος, ου, ὁ ἱππεύς,
Eradicatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Eradicator, ὁ ἐκριζωτὴς, οῦ, *Joseph.*
Eradico, ἐκριζόω.
Erado, ἀποξύω, *Alciphr.*
Ercifcor, μιζέω, *Athen.*
Erebus, ὁ ἔρεβος, ου, *Hom.*
Erectio, ἡ ὄρθωσις, εως.
Eremigo, ἐξερημόω, ἐκκαπηλεύω.
Eremita, ὁ ἐρημίτης, ου, *Nazar.* ὁ ἀναχωρητὴς.
Eremus, ἡ ἐρημος χώρα, *Xen.* ἡ ἐρημία, ας, *Æschyl.*
Erepo, ἐξέρπω, *Aristoph.*
Ereptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Erga, πρὸς, *cum Accus.* gerere se benignum erga omnes, ἔχειν ἰδίως πρὸς ἅπαντας, *Isocr.* ἐπὶ, *cum Accus.* talem se gerere erga parentes, τοιοῦτον γίγνεσθαι ἐπὶ τοὺς γονεῖς, *id.*
Ergasterium, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Xen.*
Ergastularius, ὁ τῆ ἐργαστηρίου ἐπιστάτης.
Ergastulum, τὸ ἐργαστήριον, *Xen.* τὸ δεσμωτήριον.
Ergo, ἄρα ἔν, *Plato*, ubi ergo radices egerit, ὅπου, ποτ' ἂν ἄρα τὰς ῥίζας καθῆκε, *Nazar.* ergo eadem precabatur, ἐκεῖν ταῦτα συνηύχετο, *Demosth.* ergo reliquum est, ἐπεὶ τοίνυν, *id.* cujus ergo f. gratia hæc commemoro, τῶν χάριν δὴ ταῦτα ὑπεμνησα, *id.* i. e. causa, virtutis ergo, ἀρετῆς ἕνεκα, *id.* hujus ergo, τούτου χάριν, *Plut.*
Erigo, ἀνορθόω, murum sumptu alicujus, τεῖχος ἐκ τῆ τινος χρημάτων, *Xen.* rempublicam, ἀνορθόω τὰ τῆ πόλεως, *Isocr.* κατορθόω τὴν πόλιν, *id.*
Eripio, ἐξαρπάζω, aliquid, τι, *Plut.* alicui aliquid, ἀφαιρέω τινί τι, *Isocr.* τινός τι, *id.* ἀπὸ τινός τι, *idem*, ἀφαιρέομαι τινός τι, *Xen.* eripior periculo, σπεύδω τὸ δεινὸν γίνομαι, *Plut.* Conf. *Adimo*, item *Aufero.*
Erodo, ἐξίδομαι, ὀδωράσμα, ὀδωτμάγμα, *Lacrt.*

Erogatio,

Digitized by Google

Erogatio, ὁ ἐξαν-ος, ν, *Demosth.* ἡ διάδοσις, εως, *id.* sumptuum in ludos, ἡ χόρηγία, ας, *id.*
Erogo, ἐρανίζω, aliquid, τί, *Æschin.* alicui aliquid, ἐπιτίθημί τινί τι, *Dem.* προῖσμαί τινί τι, *Aristot.*
Errabunde, πλανημάτως, *Isocr.*
Errabundus, a, um, πλανόμεν-ος, η, ον, *Lucian.* πλανητὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Erraticus, a, um, ὁ πλανήτης, υ, *Isocr.* πλανητὸς, ὴ, όν, erratica astra, πλανητὰ ἄστρα, *Plato.*
Erratio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* Conf. *Error.*
Erratum, τὸ ξφάλμα, ατ-ος, *Xen.* τὸ ἁμάρτημα, ατ-ος, *Dem.* ἡ ἁμαρτία, ας, Conf. *Peccatum*, item *Delictum.*
Erro, πλανάομαι, in tenebris, ἐν σκότῳ, *Lucian.* animo & multis rebus frustror, πλανάομαι διανοίᾳ καὶ πολλῶν διαμαρτάνω πραγμάτων, *Dem.* in aliqua re, ἐξαμαρτανω τι, *Xen.* ἔν τινι, *Plato*, περί τι, *Isocr.* σφάλλομαι περί τιν-ος, *Plato*, a veritate, διαψεύδομαι τ᾽ ἀληθείας, *id.* a scopo, ἐξω φέρομαι τ᾽ καιρῶν, *id.* a via, ἁμαρτάνω τ᾽ ὁδῦ, *idem*, Conf. *Pecco*, item *Oberro.*
Erro, omis, ὁ πλάν-ος, υ, *Athen.* ὁ πλάνης, ητ-ος, *Plut.* ὁ πλανήτης, υ, *Isocr.*
Erroneus, ὁ πλανήτης, υ, *Isocr.*
Error, ἡ πλάνη, ης, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Dem.* itineris, σφάλμα χ᾽ τῆ ὁδοιπορίαν, *Plut.* errore teneri, πλανῆ κατέχεσθ᾽, *Greg.* in errorem conjicere aliquem, πλανᾶσθαι τινὰ, *N. T.* ὑπάγω τινὰ, *Dem.*
Erubescendus, a, um, καταισχυντέ-ος, ία, ίον.
Erubesco, καταισχύνομαι, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐπαισχύνομαι τί, *N. T.* nomine, τῷ ὀνόματι, *Herodot.* rebus turpibus, ἐρυθριάω ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς, *Æschin.* dicere, αἰσχύνομαι λέγων, *Isocr.*
Eruca, ἡ κάκτη, ης, *Bas.*
Eructatio, ὁ ἐρυγμὸς, ῦ.
Eructo, ἐξορθύομαι, κατορθύω, *Aristoph.* ἀπορευγω.
Erudio, παιδεύω, alios, ἄλλε, *Dem.* aliquem in aliqua re, τινά τι, *id.* ad virtutem, τὶ ἀρετὴν, *Isocr.* in virtute, ἐν ἀρετῇ, *idem*, Conf. *Doceo.*
Erudite, πεπαιδευμένως, reprehendere, ἐπιτιμᾶν, *Isocr.*
Eruditio, ἡ παίδευσις, ἐως, *id.* Conf. *Doctrina*, item *Disciplina*, & *Institutio.*
Eruditus, a, um, πεπαιδευμέν-ος, ίνη, ίνον, *Isocr.* ὁ τ᾽ παιδείας ἀληθῶς τετυχηκὼς, *Dem.* ὁ τ᾽ φιλοσοφίας μετειχηκὼς, *Isocr.* eruditissimus, ὁ εἰς ἄκρον τ᾽ παιδείας ἐληλακὼς, *Plut.* Conf. *Doctus.*
Erugatio, ἡ ἐκρύωσις, εως.
Erugo, ἐκρυασόω.
Erumpo, ἐξορμάω, *Xen.* ἀναρρήγνυμι.
Eruncatio, ὁ βοτανισμὸς, ῦ.
Erunco, βοτανίζω.
Eruo, ἐξορύω, funditus, ἀνορύσσω, aliquid scrutando, ἀκριβῶ περί τιν-ος, *Aristot.* oculos, ἐξορύτ-ω ὀφθαλμὼς, *Plut.* τὰ ὄμματα, *id.*
Eruptio, ἡ ἔκρηξις, εως.
Ervum, ὁ ὄροβ-ος, *Dem.*
Esca, τὸ ἔδισμα, ατος, *Isocr.* Vid. *Cibus.*
Esculentus, a, um, ἐδητὸς, ὴ, όν, *Aristot.* ὁ καὶ ἡ βρώσιμ-ος, ν, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐδώδιμ-ος, ν, *Thuc.*
Esito, συχνᾶς ἔδω.
Essedarius, ὁ ἁρματηλάτης, υ, ὁ δροματηλάτης.
Essedum, τὸ ἅρμα, ατος, τὸ ὄχημα.
Essentia, ἡ οὐσία, ας, *Aristot.*
Esurienter, πεινητικῶς.
Esuries, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*
Esurio, πεινάω, *Xenoph.*
Esuritio, ἡ πείνησις, εως, ἡ πεῖνα, ης, *Plut.*
Esus, ἡ ἔδεσις, εως, ἡ βρῶσις, εως, *Isocr.*
Et, καὶ, est unus omnium moderator & apertorum & arcanorum, & simul dux, & dominus, & dispensator, ἔστι πάντων εἷς κύριος καὶ ἡγεμὼν καὶ δεσπότης καὶ ταμίας, *Dem.* sursum ac deorsum, ἄνω τε καὶ κάτω, *id.*
Etenim, καὶ γὰρ, etenim amicus meus est, καὶ γὰρ φίλος ὢν μοι τυγχάνῃ, *Isocr.*
Eteſiæ, οἱ ἐτησίαι, ῶν, *Aristot.*
Ethice, ἡ ἠθικὴ, ῆς, *Aristot.*
Ethicus, a, um, ἠθικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Ethnicus, ὁ ἐθνικος, ὴν ὸν, *Naz.*
Etiam, ἔτι, adolescens etiam est, νέ-ος ἔτι ἐστὶν, *Plato*, atque etiam, ἔτι τοίνυν, *Dem.* quin etiam, ἔτι γε, *Plato*, & humanarum etiam actionum, καὶ τῶν ἀνθρωπίνων γε, *Aristot.* & justo etiam, καὶ τῷ δικαίῳ γε δὴ, *id.* quod si vi, etiam natura, κἂν εἰ βίᾳ, καὶ φύσει, *id.* etiam atque etiam, καὶ σφόδρα καὶ πολλάκις.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, Menelao etiamnum sacra faciunt, Μενελάῳ ἔτι καὶ νῦν θύουσι, *Isocr.* neque fratris pudebat etiamnum viventis, οὐδὲ τ᾽ ἀδελφὸν ᾐσχύνετο τ᾽ ἔτι ζῶντα, *idem.*
Etiamsi, εἰ καὶ. Vide *Etsi.*
Etsi, εἰ καὶ, etsi valde contrarium est, quod facimus, decet tamen eos nobis gratiam habere, εἰ καὶ σφόδρα ἐναντίον, ὃ πράττομεν, πρόσκειτ᾽ ὅμως χάριν ἡμῖν ἔχειν, *Dem.* unumquemque vestrum, etsi probe gnarum, tamen commonefacere volo, ἕκαστον ὑμῶν, καὶ πάνυ ἀκριβῶς εἰδότα ὅμως ὑπομνῆσαι βούλομαι, *Isocr.* etsi nullum alium fructum adferrent hæc studia, tamen abducerent juniores a multis deliciis, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἔφερεν τὰ μαθήματα ταῦτα φοιτεῖν ἀγαθὸν, ἀλλ᾽ ἦν ἀποτρέπῃ, &c. *Dem.* etsi non consequor, tamen non succensebo, κἂν μὴ τύχω, ἐκ ὀργιοῦμαι, *idem*, etsi hæc parva videri possunt, magna tamen sapientibus sunt, ταῦτ᾽ εἰ καὶ σμικρά τις ἡγεῖται, μεγάλα ἐστὶ τοῖς σοφοῖς, *idem.*
Evacuatio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Evacuo, ἐκκενόω, κενόω, *Theophr.* ἀποκενόω.
Evado, ἀποδύω, vir optimus, ἀνὴρ ὄριστ-ος, *Lucian.* vir doctissimus, ἐλαύνω εἰς ἄκρον τ᾽ παιδείας, *Plut.* ex periculis, σώζομαι ἐκ τῶν κινδύνων, *Lycurg.* ἀποφεύγω τι, *Dem.*
Evagatio, ἡ παρέκβασις, εως.
Evagino, σπάω, gladium, μάχαιραν, *N. T.* ξιφ-ος, *Lycurg.* pugionem, γομφόω ξιφίδιον, *Herodian.*
Evagor, παρεκβαίνω, *Aristot.* ἀφέρομαι, *Plut.* ἀποπλανάομαι, a proposito, s. scopo, ἔξω τ᾽ ὑποθέσεως λέγω, *Isocr.* ἔξω τῦ σκοπῦ ἔρχω, *Polyb.*
Evanesco, ἀφανίζομαι, ex aliquo, ἔκ τιν-ος, *Plut.* evanescere facio, διαπνέω, *Galen.* ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.* in illo loco, ἀφανὴς ἐν τῷ χώρῳ γίνομαι, *Ælian.*
Evangelista, ὁ εὐαγγελιστὴς, ῦ, LXX.
Evangelium, τὸ εὐαγγέλιον, υ, *T. N.* annuncio, εὐαγγελίζω, *ibid.*
Evanidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐξίτηλ-ος, υ, *Xenoph.* evanidum reddo, ἐξίτηλον ποιέω, *Dioſc.*
Evanno, ἐκλικμάω, *Hom.*
Evaporatio, ἡ ἀποθυμίασις, εως, *Plut.*
Evaporo, ἀποθυμιάω, θυμιάω, *Herodot.* ἐξατμίζομαι, *Aristot.*
Evax, εὖγε, *Lucian.*
Eucharistia, ἡ εὐχαριστία, ας, *N. T.*
Evectio, ἡ ἐκκομιδὴ, ῆς, ὁ ἐκκομισμὸς, ῦ, *Strabo.*
Eveho, ἐκκομίζω, ἐξάγω, ad gloriam aliquem, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *Plut.*
Evello, ἐκθλίλω, comam barbamque, κόμην πώγωνά τε, *Athen.* alicui scrupulum, ἐξαιρέομαι δυχέρειάν τιν-ος, *Isocr.*
Evenio, ἀποβαίνω, nihil eorum evenit, quæ speravimus, ὧν ἐλπίζομεν, οὐδὲν ἀποβέβηκε, *Isocr.* hoc evenit ex sententia, τῦτο χ᾽ γνώμην ξυμβαίνει, *Dem.* omnia evenerunt, quæ prædixi, πάντα ἐκβέβηκεν, ἃ προεῖπα, *Dem.* Conf. *Accido.*
Eventilo, ἐξανεμίζω, ἐκλικμάω.
Eventus, ἡ ἀπόβασις, εως, *Plut.* τὸ συμβαῖνον, οντ-ος, τὸ συμβαῖ, ἀντ-ος, τὸ συμβεβηκὸς, ότ-ος, *Dem. Isocr.* futurus, τὸ γιγνόμενον, *Dem.* τὸ συμβησόμενον, *Dem.* τὸ συμβησεσθαι μέλλοντα, *Isocr.* eventum negligere, ἀμελεῖν τῶν συμβαινόντων, *Dem.* calumniari, συκοφαντεῖν τὸ συμβαῖνον, *id.* corrigere, ἐπανορθῦσθαι τὸ σύμπλωμα, *id.* ex eventu cognoscere aliquid, ἐξετάσαι τι ἐκ τῶν συμβεβηκότων, *Dem.* ipso eventu declarari, ἐπὶ τοῖς συμβᾶσιν ἐξετάζεσθαι, *id.* discere aliquid ex ipso eventu, μανθάνειν τι ἐξ αὐτῶν συμβεβηκότων, *Isocr.* in omnem eventum, πρὸς τὰς τῶν ὅπλων χρείας, eventu non carere, ἀ σφάλειν, *N. T.* eventum prosperum sortior, εὐτυχέομαι εἰς τὸ ἀπόβασιν, *Herodian.*
Euergeta, ὁ εὐεργέτης, υ; *Dem.*
Everriculum, ἡ ζαγλὴν, ης, *Plut.*
Everro, σαίρω, aliquid, τὶ, *Plut.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.* pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον κορέω, *Dem.*
Eversio, ἡ ἀνατροπὴ, ῆς, *Naz.* ἡ κατάλυσις, εως, Thebanorum, τῶν Θηβαίων, *Dem.* mœniorum & urbium, τῶν τειχῶν καὶ πόλεων ἀναίρεσις, *id.* & servitus patriæ, ἀνάστασις καὶ ἀνδραποδισμὸς πατρίδ-ος, *id.*
Eversor, ὁ ἀνατροπεὺς, έως, *Plut.* ὁ καθαιρέτης, *Thuc.*
Everto, ἀνατρέπω, & perdo urbes, καὶ ἀπόλλυμι πόλεις, *Dem.* regem, καταλύω βασιλέα, *Isocr.* urbes aliquas, ἀνδραποδίζομαι πόλεις τινὰς, *Dem.* omnino urbem, ὅλως ἀναιρέω πόλιν, *idem*, ἀρδίω διαφθείρω πόλιν, *Plato*, καταβάλλω πόλιν εἰς ἐδαφ-ος, *Plut.* decretum, ἄκυρον ποιέω ψήφισμα, *Dem.*
Euge, εὖγε, o pansophe, ὦ πάνσοφε, *Philo.* euge fic facite, εὖγε ὕτω ποιεῖτε, *Lucian.* euge Cherſias fecit, εὖγε Χερσίας ἐποίησε, *Plut.* euge hujus rei, εὖγε τύτυ, *Lucian.*
Evibro, ἐκπάλλω, ἀποπάλλω, *Suid.*
Evictio, ἡ ἀπέλεγξις.
Evidens, ὁ καὶ ἡ ἐναργὴς, ές-ος, exemplum, ſignum, ἐναργὲς παράδειγμα, σημεῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ σαφὴς, ές-ος, & pulchrum aliquid, σαφές τι καὶ καλὸν, *id.* exemplum, παράδειγμα ἐναργὲς καὶ σαφὲς, *id.*
Evidenter, ἐναργῶς, *Dem.* evidentiſſime ſcire aliquid, ἐναργέστατα εἰδέναι τι, *id.* magis & evidentius convincere aliquem, μᾶλλον καὶ φανερώτερον ἐξελέγχειν τινὰ; *id.* oſtendere aliquid evidenter, δεικνύναι τι σαφῶς, *id.*
Evidentia, ἡ ἐνάργεια. ας, *Demetr. Phal.* tanta evidentia rei eſt, τοσαύτη σαφήνεια τῆ πράγματός ἐστι, *Dem.*
Evigilo, ἐκνήφω, *N. T.* ἔξυπν-ος γίνομαι, *ibid.*
Evilesco, φαυλίζομαι, ἀποφαυλίζω, ἐκφαυλίζω.
Evincio, ἐνδέω, *Lucian.*
Evinco, ἐκνικάω, ὑπικρατέω, aliquid, τινὸς, *Pauſan.* naturæ errata, τὰς τ᾽ φύσεως ἁμαρτίας, *Isocr.*
Eviratio, ἡ ἐκθήλυνσις, εως, *Hippocr.*
Eviratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνανδρ-ος, υ, *Isocr.*
Evireſco, εὐθαλέω, θάλλω, *Xen.*
Eviro, ἐκθηλύνω, *Philo*, εὐνυχίζω, *Athen.* ἐξευνυχίζω, *Plut.*
Eviſcero, ἐξευτερίζω, *Dioſc.*
Evitabilis, e, φευκτὸς, ὴ, όν, *Sophoc.* ὁ καὶ ἡ εὐφυκτ-ος, υ.
Evitatio, ἡ ἐκφευγὴ, ῆς, ἡ ἀποφυγὴ, ῆς, *Plut.*
Evito, διαφεύγω, malum aliquod, κακόν τι, *Isocr.* fortunam, δραπετεύω τύχῃ, *id.* pœnam divinam, ἐκφεύγω τὴν ἀπὸ θεῦ τιμωρίαν, *Lycurg.* negotia. ἀποδιδράσκω ἀπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.*
Eunucho, εὐνυχίζω, *Athen.* ἐξευνυχίζω, *Plut.*
Eunuchus, ὁ εὐνῦχ-ος, υ, *Xenoph.* ὁ εὐνυχίας, υ, *Theophr.*
Evocatio, ἡ ἐκκλησις, εως, *Suid.*
Evocativus, a, um, ἐκκλητικὸς, ὴ, ὸν; *Dioſc.*
Evocatorie, ἐκκλητικῶς, *Suid.*
Evocatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔκκλητ-ος, *Plut.*
Evoco, ἐκκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* παρακαλέω τινὰ, *Æschin.*
Evolo, ἀφίπλαμαι, *Naz.*

Digitized by Google

Evolvo, ἀνακυλίω, aliquid, ἐκκυλίω τι, *Plato*, librum, ἀνελίττω βιβλίον, *Xen.* i. e. explico, ἐξηγέομαι, *Plut.*
Evomo, ἐξομίω, venenum, φάρμακον, *Herodian.*
Euronotus, ὁ εὐρόνοτος, ου, *Ariſtot.*
Eurus, ὁ εὖρος, ου, *Ariſtot.*
Evulgo, δημοσιεύω, *Syneſ.* aliquid, ἐξαγορεύω, δημοσίου τι, *Plut.* ἐκλαλέω τι, *Dem.* alicui, ἐκφέρω πρός τινα, *Plut.* εἴς τινα, *id.* ἔκφορον ποιέω τι, *Jambl.* apud aliquem, ἐξίπτον πρός τινα, *Herodian.*
Ex, vide E.
Exacerbatio, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *Dem.*
Exacerbeſco, πικραίνομαι, aliqua re, ἐπί τινι, *Philo.*
Exacerbo, ἐκπικραίνω, aliquem in aliquem, παροξύνω τινα ἐπί τινα, *Plut.*
Exaceſco, ὀξύομαι, *Galen.*
Exacte, ἀκριβῶς, *Dem.* & pro rei veritate aliquid perſequi, ὑπὲρ τ ἀληθείας ἀκριβολογέσθαί τὶ, *id.* diſquiro aliquîd, ἀκριβολογέομαι περί τινος, *id.*
Exactio, ἡ εἴσπραξις, εως, tributorum, τῶν εισφορῶν, *Dem.*
Exactor, ὁ εἰσπράκτωρ, ορος, *Dem.* tradere exactoribus lege damnatum, παραδιδόναι τοῖς πράκτορσι τ προσόφλοντα κατὰ τ νόμον, *idem.*
Exactus, a, um, ἐξειργασμένος, ένη, ένον, exactus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς, *Dem.* exacta nocte, διαδραμέσης νυκτὸς, *Herodian.* exacta ætate, ἐχάτῳ γήρᾳ, *id.*
Exacuo, ἀκονάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* animum ad fortitudinem, παρακονάω ψυχὴν, *Xenoph.* παραθήγω.
Exacutio, ὁ ἀπόξυσμὸς, οῦ.
Exadverſum, ἀντικρὺ, *Thuc.*
Exædificatio, ἡ ἐξοικοδόμησις, εως, ἡ οἰκοδόμησις, εως, *Thuc.*
Exædifico, ἐξοικοδομέω.
Exæquatio, ἡ ἐξίσωσις, εως.
Exæquo, ἐξισόω, aliquid alicui, τί τινι, *Iſocr.*
Exæſtuo, ἐκκυμαίνω.
Exaggeratio, ὁ ὄγκωματισμὸς, οῦ, in oratione, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*
Exaggero, ὀγκωματίζω, oratorie aliquid, δεινῶς τι, *Plut.*
Exagito, διασύρω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.*
Exaltatio, ἡ ὕψωσις, εως, *Suid.* aſtrorum, τὸ ὕψωμα ἀστέρων, *Plut.*
Exalto, ὑψόω, aliquem, τινὰ, *N. T.* μετεωρίζω.
Examen, ὁ ἰσμὸς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀφισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ ζυγὸς, ου, *id.* libræ, ἡ ροπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. examinatio, vide *Examinatio.*
Examinatio, ἡ ἐξέτασις, εως, actorum in republica, τῆς πεπολιτευμένων, *Dem.* inſtituere examinationem alicujus rei, ποιεῖσθαι ἐξετασμόν τινος, *id.*
Examinator, ὁ ἐξετασὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Examino, ἐξετάζω, aliquid accurate, τὶ ἀκριβῶς, *Dem.* ἐξέτασιν ποιέω τινος, *id.* ἀνακρίνω τι, *Plato*, ζητέομαί τι, *id.* aliquem tormentis, βασανίζω τινὰ, *Dem.*
Examuſſim, ἀκριβωμένως, ἀκριβῶς, *Dem.*
Exanguis, e, ὁ κῆ ἡ ἀναιμος, ου, *Ariſtot.* ὁ κῆ ἡ ἐξαιμος, ου, *Plut.*
Exanimatio, ἡ λειποψυχία, ας, *Herodot.*
Exanimis, e, ὁ κῆ ἡ ἄψυχος, ου, *Plut.* ὁ κῆ ἡ ἄνους.
Exanimo terrore, ζυγὸν τινὰ, *Iſocr.* i. e. occido, ἀποκλείνω τινὰ, *id.* exanimor, animam deſpondeo, ἀθυμέομαι, *Dem.* i. e. animi deliquium patior, ἀψυχέω, *Hippocr.* λειποψυχέω, *Herodian.*
Exanthemata, τὰ ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω, luctus, γόους, *Eurip.* laborem, ἐκμοχθέω, *Plut.*
Exardeo, ἐκφλέγομαι.
Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι, bellum exarſit, ἐξεκαύθη πόλεμος, *Plut.*
Exareſio, ἐξαναίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.* καπνίζομαι, *Strabo.*
Exareſco, idem quod antecedens *Exarſeo.*
Exarmo, ἀφοπλίζω, *Suid.* ἐξοπλίζω, *Appian.* ἀποζωννύω, *Herodian.*
Exaro, ἐξαρόω, literas, γράφω ὑπογολὴν, *Plut.*
Exaſcio, ἀπιπελεκάω, *Theophr.*
Exaſperatio, ἡ ἀπαγρίωσις, εως, *Theophr.*
Exaſpero, τραχύνω, *Athen.* ἐκτραχύνω, *Plut.* i. e. irrito, παροξύνω, ἀπαγρίόω, *Theophr.*
Exauctoro, ἀποστρατεύω, *Appian.* aliquem, ἀποζώννυμί τινα, *Herodian.*
Exaudio, εἰσακούω, aliquem clamantem, τινὸς καταβοῶντος, *Thuc.* vocem non clare, ἐξακούω φωνῆς κ ἀκριβῶς, *Plut.* ea, quæ dicuntur, ἐπακούω τῶν λεγομένων, *Herodian.* Deus exaudit preces, ὁ Θεὸς παρακύει εὐχῆς, *Plut.* exaudiri non poſſe ob ſubmiſſam vocem, διὰ ἀκοὴν διὰ τὸ καθειμένον τ φωνῆς, *Herodian.* exauditu facilis, ὁ κῆ ἡ ἐξάκουστος, ου, *id.*
Exauguro, ἐξοιωνιζόμενος βιβλίω.
Excæcatio, ἡ τύφλωσις, εως.
Excæco, ἐκλυφλόω, *Plut.* ἀποτυφλόω, LXX.
Excalceatus, a, um, ὁ κῆ ἡ ἀνυπόδητος, ου, *Xenoph.*
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excalefacio, ἐκθερμαίνω, *Ariſtot.*
Excalefactio, ἡ θερμασις, εως, *Ariſtot.*
Excalefactorius, a, um, θερμαντικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Excandefacio, διαπυρόω, *Eurip.*
Excandefactus, a, um, ὁ κῆ ἡ διάπυρος, ου, *Ariſtot.*
Excandeſcentia, ἡ ἐκπύρωσις, εως, *Athen.* ἡ θύμωσις, animi, ὀξυθυμία, ας, τὸ θυμούμενον τ γνώμης, *Thuc.* ὁ θυμὸς, οῦ. *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *id.*
Excandeſco, ἐκπυρόομαι, *Galen.* ira, ὀξυθυμέω, *Ariſtoph.* ferrum excandeſcit, ὁ σίδηρος θερμαίνεται, *Herodian.*
Excanto, καταγοητεύω, *Lucian.*
Excarnifico, κατακερματίζω, *Herodot.*
Excavatio, ἡ κοίλασις, εως.
Excavo, ἐκκοιλόω, κοιλαίνω, *Athen.*
Excedo, ἐκχωρέω, *Plut.* annum octogeſimum, ὑπὲρ ἐβδομηκοστὸν ἔτη γεγονὼς εἶμι, *Dem.* ex pueris, ἐξέρχομαι ἐκ παίδων, *id.* ex ephebis, ἐκ παίδων ἀπαλλάττομαι, *Æſchin.* modum, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Demetr.* e vita, ἀπίημι τὸν βίον, Conf. *Morior*, aliqua re, παρέχω κατά τι, *Iſocr.* Conf. *Excello.*
Excellens, ὁ κῆ ἡ διάφορος, ου, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἔξοχος, Conf. *Excello.*
Excellenter, διαφερόντως, *Iſocr.* ὑπερζηλοτύπως, *id.* καθ' ὑπερβολὴν, *id.*
Excellentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ἐξοχὴ.
Excello, ὑπερέχω, ex aqua, τῷ πάντος, *Ariſtot.* ſapientia, σοφίᾳ, *Xenoph.* in aliqua re, διαφέρω ἔν τινι, *Dem.* forma & gloria alios, κάλλει κῆ δόξῃ τῶν ἄλλων, *Iſocr.* virtute, ἐπὶ ἀρετῇ, *id.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, πρὸς ἀρετὴν ἄλλων, *id.* aliis forma, ἑτέραν τὴν ὄψιν, *Æſchin.* multum in aliquo, προέχω πολὺ ἔν τινι, *Iſocr.* aliis genere, γένει τοῖς ἄλλοις, *id.* plurima in ſapientia, πρωτεύω πολὺ ἐν σοφίᾳ, *id.*
Exceliſe, ὑψηλῶς.
Exceliſitas, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.* ἡ ὑψηλότης, animi, ἡ μεγαλοφροσύνη, ης, *Lucian.*
Excelſus, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, όν, *Lucian.* ὁ κῆ ἡ μετέωρος.
Exceptio judicialis, ἡ παραγραφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐξαίρεσις, confugio ad exceptionem, καταφεύγω ἐπὶ παραγραφὴν, *id.* oppono exceptionem, δίδωμι παραγραφὴν, *id.* inſtituo, ποιέομαι, *id.* adfero, ἀγωνίζομαι, *id.* παραγράφομαι, *idem*, victus exceptione, ἥττημένος παραγραφῆ, *idem*, in regno, ἡ ἔνδειξις, εως, βασιλείας, *Herodot.* hoſpitis, ἡ ἔνδοχὴ, ῆς.
Exceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, dictorum alicujus, ὁ ὑπογραφεὺς, έως, *Syneſ.*
Excerno, ἐκκρίνω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ἀποκρίνω τι, *Plato.*
Excerpo, ἀπολέγω, *Theophr.* ſententias, ἐκλέγω τὰς γνώμας, *Iſocr.*
Excerptio, ἡ ἀνάλεξις, εως.
Exceſſus, ἡ ἀποχώρησις, εως, *Æſchin.* inſaniæ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας, *Dem.*
Excetra, ἡ ἔχιδνα, ης, *Ariſtot.*
Excidium, ἡ ἀνάστασις, εως, *Dem.* ἡ ἀναίρεσις, εως, *id.* ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *id.* & everſio patriæ, ἀνάστασις κῆ ἀνδραποδισμὸς πατρίδος, *id.*
Excido, ἐκτέμνω, aliquid, τὶ, *Lucian.* cauſſam morbi, ἐκκόπτω αἰτίαν νόσου, *Gal.* inſulas, νήσους, *Plut.* urbem, ἀνορθόω πόλιν, *Iſocr.* penitus, παντελῶς κῆ παγκάκως διαφθείρω, *Ælian.* Conf. *Everto, Vaſto.*
Excindo, idem quod antecedens *Excido.*
Excio, ἐκκαλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Excipio, ἐκλαμβάνω, commodum, quod alicui ineſt, τὸ ἀγαθὸν, ὃ ἐστιν ἔν τινι, *Iſocr.* hoſpitem, δέχομαι ξένον, *Xenoph.* aliquem humaniter, τινὰ οἰκείως, *Dem.* omnes comiter, ἀναλαμβάνω ἅπαντας φιλοφρόνως, *Plut.* populum epulis, τ δῆμον ἑστιάσει, *idem*, aliquem hoſpitio, ξενίζω τινὰ, *Demoſth.* omnino ſplendide, πάνυ λαμπρῶς, *Demoſth.* Socratem ab aliis, ἐξαίρω Σωκράτη τῶν λόγων, *Plato*, omnes viro uno excepto, ἅπαντες πλὴν ἑνὸς ἀνδρὸς, *Iſocr.* omnes civitates excepta hac noſtra, χωρὶς τ ἡμετέρας πάσας πόλεις, *idem.*
Exciſio, ἡ ἀναςάτωσις, εως. Conf. *Everſio.*
Exciſorius, a, um, ἐκκοπτικὸς, ὴ, όν.
Excitate, ἐγερτὶ, *Eurip.*
Excitatorius, a, um, ἐγερτικὸς, ὴ, όν.
Excito, ἐγείρω, e ſomno, ἐξ ὕπνου, *Plato*, e mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* mortuos, νεκροὺς, *ibid.* bellum, πόλεμον, *Thuc.* iram, ὀργὴν, *Herodian.* tropæum, τροπαῖον, *idem*, ad virtutem, πρὸς ἀρετὴν, *Chryſ.* ancillas ad labores, τὰς θεραπαινίδας ἐπὶ τὰ ἔργα, *Æſop.* ad ſcribendam orationem, παροξύνω γράφειν λόγον, *Iſocr.* & cohortor ad aliqua negotia, παροξύνω κῆ παρακαλέω τινὰ ἐπί τινα πράγματα, *idem*, aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ὥστε πόλεμον, *Iſocr.* aliquem ad honeſta facta, παρορμάω τινὰ ὥστε τὰ ἀγαθὰ κῆ καλὰ ἔργα, *Xenoph.* ad certamen, εἰς ἀγῶνα, *id.* inter aliquos contentiones, ἐμβάλλω τισὶ φιλονικίας, ſ. ἔριδας, *id.*
Exclamatio, ἡ ἀναβόησις, εως, ἡ ἐκβόησις, εως, *Syneſ.* ἡ ἐκφώνησις, εως, *Macrob.*
Exclamo, ἀναβοάω, *Plut.* ἐκφαίνω, *idem*, ἀναπράζω, *Iſocr.* ἀναφωνέω, *Plut.* non tacita vel infirma voce, ſed ſtrenua, βοάω ἐκ μυδρου, οὐδὲ ἀδυνὲς, ἀλλ' ἀνδρικῶς, *Ælian.*
Exclaro, ἐκλαμπρύνω.
Excludo, ὑπκλείω, aliquem, τινὰ, *Ariſtid.* ἐκκλείω, ὀπιθυρόω, *Heſ.* ova, ἐκλείπω ὠὰ, *Ariſtoph.*
Excogitatio, ἡ ὀπνόησις, εως, i. e. inventio, vide *Inventio.*
Excogito, ὀπνοέω, *Thuc.* διανοέω, *Dem.* aliquid, μηχανάομαί τι, *Plut.* μηχανόομαί τι, *Xenoph.*
Excolo, ὀπκοσμέω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* juvenes, διαπονέω τοὺς νέους, *Lucian.* corpora curſibus, τὰ σώματα δρόμοις, *Plut.*
Excommunico, ἐκκηρύττω, aliquem urbe, τινὰ ἐκ τ πόλεως, *Æſchin.* ſacris, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων κῆ τῶν ἱερῶν, *Dem.* ἀφορίζω.
Excoquo, ἐξέψω.
Excorio, ἀναδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ὁ κῆ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἀνόητος, ου, *id.*
Excrementum, τὸ ἀπόπτωμα, ατος, *Ariſtot.* τὸ διαχώρημα, ατος, *Strabo.*
Exoreſco, ἐξαυξάνομαι, *Theophr.*
Excreo, vide *Exſcreo.*
Excruciabilis, e, βασανιστὸς, ὴ, όν.
Excrucio, ἀνέδην, βασανίζω, *Plut.*
Excubatio, ἡ φρουρὶς, ίδος, *Polyb.*
Excubiæ, ἡ νυκτοφυλάκησις, εως, ἡ φρυρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ φυλακὴ, ῆς, *id.* excubias ago, ἐν φρυρᾷ εἰμὶ, *Plato*, φυλάττω φυλακὰς, *id.*

Excubitor,

Digitized by Google

Excubitor, ὁ προκοιτ⊙, ε, *Themist.*
Excubo, προκοιτία, φυλακὴ, *Herodian.* νυκτοφυλακέω. Conf. *Excubiæ.*
Excudo, ἐκχαράττω, monetam, κόπτω νόμισμα, *Aristot.*
Exculco, καταπατέω, *Thuc.*
Exculpo, vide *Exsculpo.*
Excurro, ἐκτρέχω, e senatu ad populum, τ Συγκλήτ ἐκ δῆμον, *Herodian.* & quod excurrit, ᾗ τὸ προσὸν, *Dem.*
Excursio, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς, ὁ ἔκδρομ⊙, ε, *Polle*
Excursus, ἡ παρέκβασις, εως, ὁ ἔκδρομ⊙, ε, *Poll.*
Excusabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἐναπολόγητ⊙, ε.
Excusatio, ἡ παραίτησις, ως, *Bas.* τὸ παραίτημα, ατ⊙, *Plut.* ἡ ἀπολογία, ας, *Isocr.* falsa, ἡ πρόφασις, εως, *Demosth.* ἡ σκῆψις, εως, *id.* excusationem accipere, ἀποδέχεσθ ἀπολογίαν, *Lyc.* justam & veram adferre, ἀπολογίαν δικαίαν ᾗ ἀληθινὴν ἔχειν ἐπιφ, *Dem.* everto, ἀπολογίαν διαλύω, *id.*
Excuso, παραιτέω, *N. T.* aliquem, ἀπολογέομαι πρός τιν⊙, *Isocr.* aliquid, ὑπέρ τιν⊙, *id.* ἀπολογίαν λέγω ὑπέρ τιν⊙, *Dem.*
Excutio, ἐκλινάω, *N. T.* ἐκτείω, ἐκκρέω, ignem, ἐκβρίζω πῦρ, *Xen.* metum, ἀποδύομαι φόβον, *Polyb.* cribro, ἀποσθῶ, *Cl. Al.* equus eum excussit, ἵππος αὐτὸν ἐξεστραχήλισε, *Plut.*
Exedo, ἐξέδω.
Exemplar, τὸ ἄγαλμα, ατ⊙, virtutis, τ ἀρετῆς, *Evagr.* τὸ ἀρχέτυπόν τινος, *Lucian.* τὸ παράδειγμα, ατ⊙, *Plato.*
Exemplum, τὸ παράδειγμα, ατ⊙, *Dem.* tanquam exemplum propono aliquid aliquibus, παράδειγμα καθίστημί τί τισι, *Isocr.* ποιέομαί τι, *idem,* habere aliquid, ἔχω τι, *Aristot.* facio aliis aliquid, ποιῶ τι ἄλλοις, *Lycurg.* exempli causſa aliquid dicere, παραδείγματ⊙ ἕνεκα ἐρεῖν τι, *Dem.* exemplo alicujus uti, χρῆσθ παραδείγματί τιν⊙, *id.* exemplo esſe, παράδειγμα γίνεσθ, *id.* alicui præbeo in aliquo, παράδειγμα παρέχω τινὶ περί τινος, *Isocr.*
Exemptilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἐξαιρέσιμ⊙, ε, *Aristot.*
Exemptio, ἡ ἐξαίρεσις, εως, lapidis, λίθου, *Herodot.*
Exemptor, ὁ ἐξαιρίτης, ου, ὁ ἐξαιρῶν, ῶντ⊙, *Plato.*
Exentero, ἐξεντερίζω, *Dioſc.*
Exeo, ἐξέρχομαι, ex aliquo, τινὸς, *Syneſ.* ἔξειμι, *Dem.* Conf. *Egredior.*
Exequiæ, τὸ κῆδ⊙, ε⊙, *Dem.* intereſſe exſequiis, παραγίνεσθ ὅπ τὸ κῆδ⊙, *id.* convenire ad exſequias, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφάς, *Isocr.*
Exequior, ἀναγίζω, aliquem, τινὶ, *Herodot.* τινὰ, *Plut.*
Exerceo, ἀσκέω, audaciam, τόλμας, *Isocr.* corpus laboribus, γυμνάζω Σῶμα πόνοις, *id.* melius ad bellum, ἀσκέω ἀμεινόν τινα εἰς πόλεμον, *Dem.* abundantius virtutem, ἀσκέω περιττότερον ἀρετὴν, *Isocr.* artes, ἐργάζομαι τέχνας, *Plato.*
Exercitamentum, τὸ γύμνασμα, ατος, *Athen,*
Exercitatio, ἡ ἄσκησις, εως, *Xenoph.* ἡ γυμνασία, ας, *Dem.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ μελέτη, ad ſanitatem utilis, γυμνασία πρὸς ὑγίειαν συμφέρουσα, *id.* quotidiana, τὰ καθ' ἡμέραν ὀπτπαδεύματα, *id.* exercitationem inſtituo virtutis, ἄσκησιν ποιέομαι τ ἀρετῆς, *id.* aliquam amplecti, ἀσκεῖν τινα γυμνασίαν, *id.*
Exercitator, ὁ γυμναστὴς, οῦ, *Xenoph.* ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *id.*
Exercitatus, a, um, ἀσκητὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Exercitium, τὸ ἄσκημα, ατ⊙, *Xenoph.* ἡ διατριβὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ γύμνασμα, ατ⊙, *Athen.*
Exercitor, ὁ ἀσκητὴς, οῦ, *Xenoph.*
Exercitus, ὁ στρατὸς, οῦ, *Dem.* ἡ στρατιὰ, ᾶς, *id.* τὸ στράτευμα, ατ⊙, *id.* ἡ δύναμις, εως, *Isocr.* bene conſtitutus, καλῶς διεσκευασμένον στρατόπεδον, *id.* perfectus, ἐντελὴς δύναμις, *id.* parvus, μικρὸν στρατόπεδον, *Isocr.* conductitius, μισθωτὸν στρατόπεδον, *id.* excercitum comparare, παρασκευάζεσθ στράτευμα, ſ. δύναμιν, *Dem.* colligere, συλλέγειν δύναμιν, *id.* conſcribere, καθίστασθ στρατόπεδον, *id.* conjungere, κοινὸν στρατόπεδον, *id.* inſtructum habere ſecum, σωτηρικῶν δύναμιν ἔχειν περὶ αὐτὸν, *id.* alo, στρατιώτας τρέφω, *id.* duco ſ, guberno, ἄρχω τῶν στρατοπέδων, *Isocr.* διοικέω στρατόπεδον, *id.* ἡγέομαι στρατεύματ⊙, *Dem.* comparatum conſervare, σωίζειν στράτευμα σωτηρικὸν, *id.* capere, αἰχμάλωτον λαμβάνειν δύναμιν, *Isocr.* dimittere, διαφιέναι τὴν δύναμιν, *Dem.* diſſipare, διαλύειν στρατόπεδον, *id.* perdere, ὄλλυσθ δύναμιν, *id.* deſero, λειποτακτέω, *Dem.*
Exhæredatio, ἡ ἀποκλήρωσις, εως.
Exhæredo, ἀποκληρόω, aliquem, τινὰ, *Plut.*
Exhæres, ὁ ᾗ ἡ ἀπόκληρ⊙, ε, *Dem.*
Exhalatio, ἡ ἀναθυμίασις, εως, ὁ ἀτμὸς, οῦ, *Plut.*
Exhalo, ἀναθυμιάζω, ἀναθυμιάομαι, *Aristot.*
Exhaurio, ἐξαντλέω, *Lucian.* ἀπαντλέω, ἐξαρυω, i. e, inſumo, ἐξαναλίσκω, *Dem.*
Exhauſtio, ἡ ἀπάντλησις, εως, ἡ ἐξάρυσις.
Exhibeo, παρίσημι, aliquem alicui, τινα τινι, *Lucian.* alicui negotium, παρέχω τινὶ πρᾶγμα, ſ. ἀσχολίαν, *Dem.* teſtamentum, i. e. profero, παρέχω τὴν διαθήκην, *id.*
Exhibitio, ἡ παράσασις, εως, *Pandect.*
Exhilaro, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἱλαρύω, φαιδρόω.
Exhorreſco, φρίττω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*
Exhortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ παραίνησις, εως, *Isocr.* ἡ παράκλησις, εως, *id.*
Exhortativus, a, um, προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.*
Exhortor, προτρέπω, ad aliquid, εἴς τι, *Herodian.* παρακαλῶ τινα ὅπ τι, *Dem.* παροξύνειν τινα ποιεῖν τι, *Isocr.*
Exigo, ἐξελαύνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.* duplum a debitoribus, παρὰ τῶν ὀφειλόντων διπλάσιον πράττομαι, *Dem.* decem minas ab aliquo, δεκὰ μνᾶς πράττομαί τινα, *id.* mercedulam ab aliquo, μικρὸν πράττομαί τινα, *id.* admodum acerbe ab aliquo, πάνυ πικρῶς ἰσπράττειν τινὰ, *id.* vitam, διάγω βιον, *Isocr.*
Exigue, μικρὸν, *Isocr.* μικρᾶς, *id.*
Exiguitas, ἡ ὀλιγότης, ητ⊙, *Theophr.* ἡ μικρότης, ητ⊙, *Plato.*
Exiguus, a, um, ὀλίγ⊙, ίγη, ίγον, *Thuc.* μικρὸς, ὰ, όν, *Parvus.*
Exilio, vide *Exſilio.*
Exilis, e, λεπτὸς, ὴ, όν, *Ariſtid.*
Exilitas, ἡ λεπτότης, ητ⊙, vocis, ἡ ἰσχνοφωνία, ἡ λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς.
Exilium, vide *Exſilium.*
Eximie, ὑπερβολῇ, ἐξαιρέτως, *Plut.*
Eximius, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἐκπρεπ⊙, ε, ὁ ᾗ ἡ ἐξαιρετ⊙, ε, *Dem.* ὁ ᾗ ἡ ὑπέροχος.
Eximo, ἐξαιρέομαι, *Plato,* timorem alicui, τ φόβον τινὸς, *Isocr.* aliquid, ἐξαίρετον ποιῶ τι, *Ariſtot.*
Exin, ἐντεῦθεν, *Ariſtid.*
Exinanio, ἐκκενόω, LXX.
Exinanitio, ἡ ἐκκένωσις, εως.
Exinde, ἀπὸ τότε, *Lucian.*
Exiſtimatio, ἡ δόκησις, εως, *Plato,* ἡ δόξα, ης, *Dem.* bona, ἡ ἐυδοξία, ας, *Lucian.* in optima exiſtimatione esſe, δόξαν ἔχειν μεγίστην, *Plato,* apud aliquem, ἐυδοκιμεῖν παρά τινι, *Herodot.*
Exiſtimo, ὑπολαμβάνω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* οἶδμαι, *Isocr.* οἶμαι, *id.* νομίζω.
Exiſto, vide *Exſiſto.*
Exitialis, e, ἀλιτήρι⊙, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἀλάστωρ, ορ⊙, *id.* ὁ ᾗ ἡ ὀλέθριος.
Exitioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, *Dem.*
Exitium, ὁ ὄλεθρ⊙, ου, *Dem.* ἡ ἐξαλεια, ας, *id.* imprecari alicui, ἀράσθ ἐξώλειάν τινι, *id.* facere aliquid ad exitium alicujus, ἐπὶ τῷ ὀλέθρῳ τινὸς ποιεῖν τι, *id.* redundare in exitium alicujus, γίνεσθαί τι ὀλεθρίν τιν⊙, *id.*
Exitus, ἡ ἐξέλευσις, εως, ἡ ἔξοδος, εως, *Herodot.* ἡ ἔξοδος, *Soph.* i. e. finis, τὸ τέλ⊙, ους, *Dem.* ἡ τελευτὴ, ῆς. Conf. *Finis.*
Exlex, ὁ ᾗ ἡ ἄνομ⊙, ε, παράνομος.
Exoculo, ἐξομματόω, *Philo.*
Exodus, ἡ ἔξοδ⊙, ε, *Thuc.*
Exolesco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*
Exoletus, a, um, ἀπηρχαιωμέν⊙, ένη, ένον, ὁ ᾗ ἡ ἐξίτηλος, virgo, ὑπερήμερος παρθένος, *Ariſtot.*
Exolvo, vide *Exſolvo.*
Exonero, ἀποφορτίζω, aliquid, τὶ, *Syneſ.* alvum, ἀποσκυβάλομαι, *Herodian.*
Exoptabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἐπιπόθητ⊙, ε, *N. T.* ὁ ᾗ ἡ ἐπιθύμητ⊙, *Ariſtot.*
Exoptatio, ἡ ἐπιπόθησις, εως, *N. T.* ἡ ἐπιπόθεια, ας, *ibid.*
Exopto, ἐπιποθέω, aliquid, τινὸς, *Lucian.* εὔχομαί τι, *Xen.* ἐπιθυμέω τινὸς, *id.*
Exorabilis, e, ὁ ᾗ ἡ καταπειθὴς, ές⊙, *Philo,* ὁ ᾗ ἡ ὑπεραμύθητ⊙, ε, *Plato,* ὁ ᾗ ἡ εὐπειθ⊙, *Ariſtot.*
Exorbeo, vide *Exſorbeo.*
Exorbito, παρεκπερίπτομαι, *Plut.* ex via, ἁμαρτάνω τ ὁδὸ, *Lucian.*
Exorciſmos, ὁ ἐξορκισμὸς, οῦ.
Exordior, προοιμιάζομαι, *Greg.* ἄρχομαι, *Dem.* inde, ἐντεῦθεν ποιέομαι ἀρχὴν, *Isocr.* telam, ἵστημι ὑφήν, *Pollux.* Conf. *Incipio.*
Exordium, τὸ προοίμιον, ου, *Thuc.* ἡ ἀρχὴ.
Exorior, ἀνατέλλω, *Lucian.* ἀνέχω, *Dem.* ἀναφαίνομαι.
Exornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*
Exorno, ἐπικοσμέω, *Ariſtot.* honoribus, κοσμέω τιμαῖς, *Herodian.*
Exoro, παρακαλέω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* αἰτέομαι τινα, id. δυσαπτέω τινὰ, *Bas.* Deum, Θεὸν, *Syneſ.* καταδυσωπέω Θεὸν, *Lucian.*
Exors, vide *Exſors.*
Exortus, ſc. ſolis, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, *Plut.*
Exos, ὁ ᾗ ἡ ὀστ⊙, ε, *Heſiod.*
Exoſculatio, ἡ καταφίλησις, εως.
Exoſculor, καταφιλέω, pedes alicujus, πόδας τινος, *Xenoph.*
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, a, um, μισέμεν⊙, ένη, ενον, alicui ob aliquid, πολέμιός τινι ἐκ τιν⊙, *Æl.* Deo, ὁ ᾗ ἡ Θεομισὴς, ές⊙, *Plato,* ὁ ᾗ ἡ Θεομισητ⊙, ε, *Julian.*
Exoticus, a, um, ἐξωτικὸς, ὴ, όν.
Expalleſco, ἀποχρωτίω.
Expando, ἐκπετάννυμι, *Plut.* ἀναπλόω, manum, ἐκτείνω χέρα, *id.*
Expanſio, ἡ ἔκλασις, εως, *Gregor.*
Expavefacio, ἐκφοβέω, *Galen.* ἐκπλήσσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*
Expaveo, ἐκφοβέομαι, *Soph.* φοβέομαι, *Dem.*
Expecto, vide *Exſpecto.*
Expectatio, vide *Exſpectatio.*
Expectoro, ἀποπτύω, *Suid.*
Expedio, ἀναλύω, *Ariſtot.* aliquem moleſtiis, ἀπαλλάττω τινὰ τῶν δεινῶν, *Iſocr.* valde alicui, i. e. proſum, Συμφέρα Συμφέρα τινὶ, *Isocr.* i. e. apparo, προχειρίζω, *Dem.*
Expedite, ἑτοίμως, *Dem.* προχείρως, *id.* expeditiſſime uti oratione, προχειρότατα, ſ. ἑτοιμότατα χρῆσθ λόγῳ, *id.*
Expeditio, ἡ στρατιὰ, ας, *Dem.* expeditionem ſuſcipio, στρατιὰν ποιέομαι, *Isocr.* adverſus aliquem, ποιέομαι στρατιὰν ὅπ τινα, *Dem.* finire, στρατιὰν τελεῖν, *Polyb.* obeo, στρατεύομαι στρατιὰν, *idem,* ſuſcipio in regionem aliquam, στρατεύω εἰς γῆν τινα, *Thuc.* adverſus aliquem, ὅπ τινα, *Isocr.* expeditio terreſtris, στρατία πεζὴ, *Dem.* navalis, στρατεία ναυτικὴ, *id.* ὁ ἀπρυσολ⊙, ου, *idem.*

Digitized by Google

Expeditus, *promptus*, ὁ ᾗ ἡ εὔπορος, εὐέχειρος.
Expello, ἐξωθέω, *N. T.* aliquem e regno, ἐκβάλλω τινὰ ἀρχῆς, *Isocr.* ex patria, τινὰ ἐκ πατρίδος, *id.* ἑαυτόν τινα ἐκ πατρίδος, *id.* diabolos, ἑαυτόν δαίμονας, *Chrys.* e regione bellum, ἐξελαύνω ἐκ τῆς χώρας πόλεμον, *Æschin.*
Expendo, σταθμέομαι, i. e. considero, σκέπτομαί τι, *Dem.* Conf. *Considero*, i. e. insumo δαπανάω, *Dem.* Conf. *Sumptus.*
Expensa, ἡ δαπάνη, ης, diurna, ἐφήμερος, *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, ατος. Conf. *Sumptus.*
Experefacio, ἐξυπνίζω, *Phryn.* ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐγείρω τινὰ ἐκ τοῦ ὕπνου, *Plato.*
Expergiscor, ἀνεγείρομαι, *Dem.* ἐξεγείρομαι.
Experientia, ἡ πεῖρα, ας, *Demosth.* ἡ ἐμπειρία, ας, *id.* ἡ διάπειρα, ας, *idem*, experientia didici, πείρᾳ μεμάθηκα, *Herodian.* experientiæ fidem habeo, πιστεύω τῇ πείρᾳ, *Xenoph.* experientiam alicujus rei habeo, ἐμπειρίαν τινὸς ἔχω, *Isocr.* πολλὴν ἔχω ἀεί τι, *id.* consequi, λαβεῖν, *id.* tradere alicujus rei, παραδιδόναι τινὸς, *Dem.* experientia oritur ex actionibus, γίγνεται ἐκ τῆς πράξεως, *id.* est in me, ἐστὶ παρ' ἐμοὶ, *id.* experientia edoctum esse, πεπειραμένον εἶδέναι, *id.*
Experimentum, ἡ πεῖρα ας, capio, πεῖραν λαμβάνω, *Æl.* alicujus, δοκιμασίαν λαμβάνω τινὸς, *Plut.*
Experior, πειράω, aliquem, τινὸς, *Plato.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Æschin.* ἀπόπειραν ποιέω τινὸς, *Herodian.* jure, δίκην λαγχάνω, *Dem.*
Expers, ὁ ᾗ ἀμοιρος, ου, ὁ ᾗ ἀμέτοχος, alicujus rei, τινὸς, *Isocr.* sum veritatis, ἀμοιρέω τῆς ἀληθείας, *Hermog.* calamitatis, τῆς συμφορᾶς, *Philo.*
Expertus, a, um, ὁ ᾗ ἔμπειρος, ου, *Plato.* πειραθεὶς, εῖσα, έν, *Dem.*
Exputo, ὁρίζομαι, aliquid, τινὸς, *Isocr.* pecuniam, ὀθνείου χρημάτων, *id.* benevolentiam alicujus, ἀφίεμαι τῶν εὐνοιῶν τινος, *id.* debitum ab aliquo, ἀπαιτέω τὰ ὀφειλόμενα παρά τινος, *Lucian.*
Expiabilis, e, ἀφοσιωτὸς, ὴ, όν.
Expiatio, ἡ ἀφοσίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἐξίλασμα, ατος, *Bas.*
Expilatio, ἡ ἀποσύλησις, εως.
Expilator, ὁ συλητὴς.
Expilo, ἀποσυλάω, *Plato.* sana, ἱεροσυλάω, *Aristot.*
Expio, ἀφοσιόω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἁγίζω, καθαίρω σολίν.
Expiscor, ἀνιχνίζω, aliquid, τὶ, *Artemidor.* ἐξετάζω τι, *Dem.*
Explanate, σαφῶς, *Dem.*
Explanatio, ἡ ἔκφρασις, εως, *Aphth.* ἡ ἐξήγησις.
Explanator, ὁ σαφηνιστὴς, οῦ, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Explano, διασαφέω, aliquid alicui, τί τινι, *N. T.* Conf. *Explico.*
Explanto, ἀποφυτεύω.
Explebilis, e, ὁ ᾗ ἐυπλήρωτος, ου.
Explementum, τὸ ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ ἀναπλήρωμα, ατος.
Explendesco, vide *Exsplendesco.*
Expleo, ἐκπληρόω, *Aristid.* aliqua re, ἀναπληρόω τινος, *Plut.* aliquid, ἐκπλήθω τι, *Herodot.* μισθὸν ποιέω τι, *Isocr.*
Expletio, ἡ ἐκπλήρωσις, εως, ἡ ἀναπλήρωσις, εως, ἡ ἐμπλήρωσις, εως.
Explicabilis, e, ὁ ᾗ ἡ ἐυαποδεικτος, ου.
Explicatio, ἡ ἀνάπλυξις, εως, *Philopon.* ἡ ἑρμηνία.
Explicate, σαφῶς, *Dem.* δήλως, *Isocr.*
Explicator, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Explicatrix, ἡ ἐξηγητὶς, ίδος.
Explicatus, a, um, ὁ ᾗ ἀνάπλυχος, ου, *Aristot.*
Explico, ἀναπλύνω, *Aristot.* librum, βιβλίον, *N. T.* i. e. explano, διασαφηνίζω τι, *Polyb.* aliquid verbis, δηλόω ᾧ τινος ὀνόμασι, *Isocr.* & declaro, δηλόω ᾗ διορίζομαι, *Dem.*
Explodo, ἐκπέμπω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Explorate, δεδοκιμασμένως, ἀκριβῶς, *Isocr.*
Exploratio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως ἡ δοκιμασία, ας, *N. T.* in bello, ἡ κατασκοπὴ, ῆς.
Explorator, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Aristot.* ὁ δοκιμαστὴς, οῦ, *Lucian.* i. e. speculator, ὁ σκοπὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ κατασκοπος, ου, *Dem.*
Exploro, δοκιμάζω, amicos, φίλους, *Isocr.* aliquem, γνωρίζω τινὰ, *idem*, aliquid, πρίν τι δοκιμασίαν τινὸς, *Isocr.* λαμβάνω διάγνωσιν τινος, *id.*
Expolio, κατακοσμέω, aliquid, τὶ, *Plut.* διαπονέω τι, *id.* ἀποξύω.
Expolitio, ἡ κατακόσμησις, εως, *Plato.* ἡ ὑπεξεργασία, ας.
Expono, ἐκτίθημι, aliquid, τὶ, *Plut.* infantem, παῖδα, *Aristoph.* βρέφος, *Clem. Al.* res gestas, διεξέρχομαι τὰ γενόμενα, *Dem.* rem varie, πολλάχως ἐξηγέομαι ἀεί τινος, *Isocr.* aliquem barbaris, ἐκδίδωμί τινα βαρβάροις, *id.*
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exportatio, ἡ ἐκκομισμος, οῦ, *Strabo.* ἡ ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, *Thuc.* frumentum, ἐξάγω σῖτον, *Dem.* mortuum, ἐκφέρω νέκυν, *idem.*
Exposco, ἐξαιτέω, aliquid, τὶ, *Dem.*
Expositio, ἡ ἐκθεσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐξήγησις, εως, *Aristot.*
Expositivus, a, um, ὁ ᾗ ἐκθετος, ου, *Eurip.* ἐκθετικὸς, ὴ, όν.
Expositor, ὁ φραστὴς, ῆρος, *Naz.* ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.*
Expostulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*
Expostulo, ἐγκαλέω, *Dem.*
Expresse, διαρρήδην, *Dem.* & aperte, ἀντικρυς ᾗ διαρρήδην, *id.*
Expressio, ὁ ἐκπτεσμὸς, οῦ, *Aristot.*
Exprimo, ἐκπιέζω, aliquid, τὶ, *Plut.* i. e. declaro, ἐξηγέομαι, *Dem.* i. e. effingo, ἐκτυπόομαι, *Isocr.*
Exprobratio, ὁ ἐξονειδισμὸς, οῦ, τὸ ὀνειδος, ους, *Dem.*
Exprobrator, ὁ ὀνειδιστὴς, οῦ.
Exprobro, ἐξονειδίζω, *Lucian.* aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *Plato.* alicui aliquid, προφέρω τινί τι, *Isocr.* προφέρω τινί τι ὡς ὀνειδος, *Dem.* fugam, ὀνειδίζω τινὶ φυγὴν, *Dem.* alicui, quod esset, τινὶ, ὅτι ἦν, *Plut.*
Expromitto, ἐξεπισυδέομαι.
Expromo, προχειρίζομαι, libellum, τὸ βιβλίον, aliquid, προφέρω τὶ, *Isocr*
Expugnabilis, e, ὁ ᾗ ἐκπολέμητος, ου.
Expugnatio, ἡ καταπολέμησις, ἑως, *Thuc.*
Expugno, καταπολεμέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* urbem, αἱρέω πόλιν, *Isocr.* vi, κρατος, *idem.*
Expulsio, ἡ ἐξώθησις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Isocr.*
Expulsor, ὁ ἐξωστὴρ, ῆρος, *Synes.*
Expultrix, ἡ ἐλάτειρα ας, *Dion. Areop.*
Expurgatio, ἡ ἀποκάθαρσις, εως, *Thuc.*
Expurgo, ἐκκαθαίρω, ab aliquo, τινος, *Synes.*
Exputo, ἐκτέμνω, *Lucian.*
Exputresco, σήπομαι, *Xenoph.*
Exquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Plato.* ἐξετάζω τι, *Isocr.* ordines diligenter, ἀκριβῶ τὰς τάξεις, *Xenoph.*
Exquisite, ἐξετασμένως, ἐξεταστικῶς, *Dem.* ἀκριβῶς.
Exquisitus, ὁ ᾗ ἀκριβὴς.
Exsaturo, κορίννυμι, *Herodian.*
Exscensio, ἡ ἔκβασις, εως.
Exscindo, ἐκκόπτω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbem, πορθέω πόλιν. *Isocr.* Conf. *Everto.*
Excreabilis, e, ὁ ᾗ ἀποπτυστος, ου.
Excreatio, ἡ πτύσις, εως, *Aretæus.* ἡ ἀποχρεμψις, εως, *Hippocr.*
Exscreo, ἐκπτύω, πτύω, *Xenoph.* ἀποπτύω, *id.*
Exscribo, ἀπογράφω, *Athen.*
Exseco, ἐκτέμνω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*
Exsecrabilis, e, ὁ ᾗ ἀποτατος, ου, *Lucian.* ὁ ᾗ ἐπάρατος, ου, *Thuc.*
Exsecratio, ἡ κατάρα, ας, *Plut.*
Exsecror, καταρόομαι, aliquem, τινὰ, *Aristid.*
Exsectio, ἡ ἐκτομὴ, ῆς, *Plut.*
Exsecutio, ἡ τελεσις, εως, *Aristot.* ἡ ὁλοτελείωσις, εως, *Plut.*
Exsequiæ, vide *Exequiæ.*
Exsequor, ὁλοτελέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ὁλοτελέω τι, *id.*
Exsibilo, ἐκσυρίττω, aliquem e theatro, τινὰ ἐκ τοῦ θεάτρου, *Dem.*
Exsicco, ἐξεκμάζω, *Diosc.* ἀφαυαίνω, *Theophr.* ἀποξηραίνω, ἐπιξηράνω.
Exsilio, ἐκπηδάω, in mare, εἰς τὴν θάλασσαν, *Herodot.* gaudio, ἀναπηδάω, *Lucian.* ἐγκαλιάομαι, *N. T.*
Exsilium, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* perpetuum, ἡ ἀειφυγία, ας, *id.* condemnare aliquem ad exsilium, καταγινώσκειν φυγὴν τινος, *Isocr.* mulctare exsiliis, ζημιοῦσθαί τινας φυγαῖς, *id.* subire exsilium, ὑπέχειν φυγὴν, *Dem.* perpeti pro re aliqua, ὑπομένειν φυγὴν ὑπέρ τινος, *Isocr.* reducere aliquem ab exsilio, κατάγειν τινὰ τῆς φυγῆς, *id.* pellere aliquem in exsilium, φυγάδα, φόβητα, ἄπολιν ποιεῖν τινα, *Dem.* in exsilium ago, φυγαδεύειν τινὰ ἐκ πόλεως, *id.*
Exsisto, ὑπάρχω, *Aristot.*
Exsolvo, ἀπολύω, *Plut.* aliquem ex aliqua re, ἐκλύω τινα ἐκ τινος, *Ceb. Theb.* mercedem, τινι μισθὸν, *Xenoph.* pœnam, τιμωρίαν, *idem*, alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.*
Exsolutio, ἡ ὕλισις, εως, *Aristot.*
Exsomnis, e, ὁ ᾗ ἄϋπνος, ου, *Lucian.*
Exsorbeo, ἀπορροφέω, *Theophr.* ἐκσιφωνίζω, LXX. ἐκροφέω.
Exsors, ὁ ᾗ ἀκληρος, ου, sum, ἀκληρίω, *Polyb.*
Exspatior, παρακλαίνω, ἀλόω.
Exspectatio, ἡ προσδοκία, ας, *Dem.* & spes, προσδοκία ᾗ ἐλπὶς, *id.*
Exspecto, ἀναμένω, aliquem, τινὰ, *Dem.* occasionem, ἀναμένω καιρὸν, *id.* literas alicujus, προσδοκάω ἐπιστολήν τινος, *Plut.* alteram vitam, ἑτέραν ζωὴν ἀναμένω, *Chrys.* fatum, μοίχομαι τὸ τέλος, *id.* exspectatur exercitus alius, ἄλλη στρατιὰ προσδοκίμος ἐστὶ, *Thuc.* aliquid, προσδοκίαν ἔχω τινὸς, *Plut.*
Exspiratio, ἡ ἐκπτοὴ, ῆς, *Aristot.* ἡ ἐκπνεύσις.
Exspiro, ἐκπνέω, *Aristot.* Conf. *Morior.*
Exsplendesco, ἐκλάμπω, *Plato.*
Exspolio, ἀποσυλάω, *Chrys.*
Exspuitio, vide *Exscreatio.*
Exspumo, ἐξαφρίζω.
Exspuo, vide *Exscreo.*
Exstimulator, ὁ ἐρεθιστὴς.
Exstimulo, κεντέω, *Theophr.* aliquem ad aliquid, κεντρίζω τινὰ εἴς τι, *Xenoph.* Conf. *Exhortor.*
Exstirpatio, ἡ ἐκρίζωσις, εως.
Exstirpo, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, i. e. funditus deleo, ἐκ θεμελίων ἀπόλλυμαι.
Exsto, ἐξέχω, *Plut.* Conf. *Emineo.*
Exstructio, ἡ κατασκευὴ, ῆς, navis, νὸς, *Athen.*
Exstruo, κατασκευάζω, turres, πύργους, *Herodian.* sepulcrum, χώννυμι χῶμα, *Plato.*
Exsudo, ἱδρόω, *Aristot.* ἀφιδρόω, *id.* ἐξιδρόω, *Al. Aphr.*
Exsugo, ἐκμυζέω, *Lucian.*
Exsul, ὁ φύγας, αδος, *Dem.* ὁ φθόνου, ονος, *id.* ὁ ἄπολις, ιδος, *id.* φυγὰς ἀνὴρ, *idem*, exsulem aliquem facio, ποιέω τινὰ φυγάδα ᾗ ἐκβάλλω, *idem*, καθίζημί τινα ὁμίλου, *id.* fieri, γίνεσθαι ἄπολιν, *idem*, esse, εἶναι φυγάδα, *id.* recipere, ὑποδέχεσθαι φυγάδα, καταδέχεσθαι φεύγοντα, *id.* tueri, ζάζειν, s. ζωζειν φυγάδα, *id.* reducere, s. restituere, κατάγειν φεύγοντα, *id.* redire, καθέρχεσθαι φεύγοντα, *id.*

Exulo,

Digitized by Google

Exſulo, φύγω, *Dem.* Conf. *Exſilium*, item *Exſul.*
Exſultatio, ἡ σκίρτησις, ἕως, *Nax.* ἡ ἀγαλλιασις, ἕως, *N. T.*
Exſultanter, σκιρτητικῶς.
Exſulto, σκιρτάω, *Plato*, gaudeo ob aliquid, ἀγαλλιόμαι τινι, ſ. ὅτι τινι, *Nax.*
Exſuperabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ὑπερβλητός, ή.
Exſuperanter, ὑπεραγόντως, *Maccab.* ὑπερβλιδίως, ὑπερφαλλοντως, *Iſocr.*
Exſuperantia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ ὑπερβολὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὑπερτέλεια, ας, *Iſocr.*
Exſupero, ὑπεκπίπτω, *Nax.* aliquem aliqua re, ὑπερβάλλομαι τινά τινι, *Xen.* πλεονεκτέω, *Dem.*
Exſurdo, ἐκκωφόω, aliquem, τινα, *Lucian.*
Exſurgo, ἀνίσταμαι, e populo ad dicendum, ἀπὸ δήμου λέγειν, *Plut.* e ſedibus, ἐξανίσταμαι ἐκ ϑρόνων, *Xen.*
Exſuſcito, ἀνεγείρω, *Dem.* aliquem, ἐξανίστημι τινα. *Iſocr.* ἐγείρω τινὰ, *Chryſ.*
Exta, τὰ σπλάγχνα, ων, *Plut.* τὰ ἔντερα, læta, ἱερὰ καλὰ, *Xen.*
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, ἄφνω, *Dem.* παραχρῆμα, *id.* ἐξαίφνης, *id.*
Extemporalis, e, ὁ ϰ̓ ἡ αὐτοχέδιος, ος, ον, *Herodian.* ὁ ϰ̓ ἡ αὐτοχεδίαστος, ος, ον, oratio, λόγος, *Alcidam.*
Extendo, ἀναπετάννυμι, *Lucian.* manum, ἐκτείνω χεῖρα, *Plato*, ſermonem, διατείνω, λόγον, *id.*
Extenſe, ἐκτατῶς, *Lucian.*
Extenſio, ἡ ἐκτένεια, ας, *Heſych.* ἡ ἔκτασις.
Extentus, a, um, ἔκτατος, η, ον, *Plato.*
Extenuatio, ἡ λέπτωσις, εως.
Extenuo, λεπλόω, διαλεπτύνω, aliquid, τί, καταλεπτύνω.
Exter, a, um, ξενικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*
Exterebro, ἐκτρυπάω, διατρυπάω.
Extergeo, ἐκμάσσω, *Herodian.*
Exterior, ἐξώτερος, έρα, ερον, *N. T.*
Exterminatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ.
Exterminator, ὁ ἐξορισὴς, οῦ.
Exterminatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἐξόριστος, ος, ον, *Dem.*
Extermino, ἐξορίζω, *Ariſtot.*
Externus, a, um, ἐξωτερικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀλλοεθνὴς, ής, ές, *Diod. Sic.* ξενικὸς, ὴ, όν, *Thuc.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀλλόφυλος, ος, ον, *Philo.* ός, ὴ, τὸ ἐκτὸς, *Ariſtot.*
Extero, ἐκπλέω, aliquid ex aliquo, τί τινος, *Plut.*
Exterraneus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀλλόφυλος, ος, ον, *Philo.*
Exterreo, ἐκφοβέω, *Gal.* ἐκπλήττω.
Exterſio, ἡ ξύσις, εως, *Dioſc.*
Exterus, a, um, ἀλλοδαπὸς, ὴ, όν, *Xen.* Conf. *Externus.*
Extimeſcendus, a, um, φοβητέος, έα, έον, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*
Extimeſco, ἀπειροκαλέομαι, *Xen.* ἐκφοβέομαι, *Sophocl.* mortem, ὑποδειλιάω πρὸς θανατον, *Lucian.*
Extimus, a, um, ἐξώτατος, άτη, ατον.
Extinctio, ἡ ϰατάσβεσις, εως, ἡ ζέσις, εως, *Ariſtot.* i. e. mors, vide *Mors.*
Extinguo, ϰατασβέννυμι, *Plut.* lychnum, σβέννυμι λύχνον, *id.* i. e. occido, ϰτείνω. Vide *Occido.*
Extiſpex, ὁ ἱεροσκόπος, ου, ὁ σπλαγχνοσκόπος, ου.
Extiſpicium, ἡ ἱεροσκοπία, ας, facio, ἱεροσκοπέω, *Heſych.*
Extollo, ἐξαίρω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem verbis, τινὰ λόγῳ, *Xen.* μεγαληγορέω τινὰ, *Herodian.*
Extorqueo, ἐκβασανίζω, alicui aliquid, ἀφαιρέομαι τινί τι, *Dem.* πράττω τινά τι, *id.*
Extorris, ὁ ϰ̓ ἡ ἄπολις, ιδος. Conf. *Exſul.*
Extra, ἔξω, forum, ἐπ' ἀγορᾶς, *Dem.* propoſitum dicere, ἔξω τ̓ ὑποθέσεως λέγειν, *Iſocr.* controverſiam, ἀναμφισβήτητος, *Xen.* periculum eſſe, ἔξω, ſ. κόρρω τῦ κινδύνου εἶναι, omnem culpam videri, πάσης αἰτίας ἐκτὸς φαίνεσθαι, *Chryſ.*
Extraho, ἐξελκύω, *Ariſtoph.*
Extraneus, a, um. Vide *Externus.*
Extraordinarius, ὁ ϰ̓ ἡ ἐκτατὸς, ὸς, ὸν, *Ælian.* ὁ ϰ̓ ἡ ὀπίλικος.
Extremitas, τὸ ϰάρας, ατος, *Dem.* τὸ ἔσχαλον, ου, *id.* τὸ τέλος, ους, *id.* ἡ ἐσχατιὰ, ᾶς, *Philo.*
Extremo, τὸ ὕστατον, *Lucian.* ἐσχάτως, *Plut.*
Extremus, a, um, ὕστατος, άτη, ατον, *Ariſtoph.* ἔσχατος, άτη, ον, *Dem.* τελευτσῖος, αία, αῖον, *Iſocr.* extrema paupertate conflictari, ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις, *Dem.* extremum diem claudere, τελευτᾶν τ̓ βίον, *id.* ſum, ἐσχατέω, *Theophr.*
Extrico, ἐξελίττω. Conf. *Evolvo.*
Extrinſecus, ἐξωθεν, *Xen.*
Extrudo, ἐξωθέω, *Ariſtot.* παραωθέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Extruſio, ἡ ἐξώθησις, εως. *Al. Aphr.*
Extuberatio carnis, ἡ ὑπερσάρκωσις, εως, τὸ ἐκσάρκωμα, ατος, *Gal.* quævis in corpore, ἡ ὑπεροχη, ῆς, *Dioſc.*
Extubeo, ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extumeo, ἐξογκόομαι, *Herodot.* ἐξοιδέω, *Lucian.*
Extundo, ἐκλινάσω, *N. T.*
Exturbo, ἐκδάλλω, aliquem ex aliquo, τινα ἐκ τινος, *Dem.* e convivio, ἀπωθέω τῦ Συμποσίου, *Lucian.*
Extuſſio, ἐκβήτλω, *Gal.* ἀναβήσω, *Aretæus.*
Exuberatio, ἡ εὐπορία, ας.
Exubero, εὐσθενέω, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλεονάζω τινός, *Ariſtot.* Conf. *Abundo.*
Exulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως, *Hippocr.*
Exulceratorius, a, um, ἑλκωτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*
Exulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἀφελκόω.
Exululo, ὀλολύζω, *Dem.*
Exundatio, ἡ ἐκκύμανσις, εως, *Euſtath.* ὁ ϰαταϰλυσμὸς, οῦ, *Dem.*
Exundo, ἐκκυμαίνω, *Xen.* πλημμύρω.
Exungo, ἐξαλείφω, *Thuc.*
Exungulo, ὀνυχίζω, *Poll.*
Exuo, ἐκδύω, aliquem, τινὰ, *Xen.* alicui veſtem, ὀνδύω τινὶ ἱμάτιον, *Xen.* timorem, ὀνδύω φόβον, *Polyb.* aliquem bonis, ϲυλάω τινὰ ἀγαθῶν, *Thuc.*
Exuro, ἐϰαίω, *Theophr.* regionem, ϰαταϰαίω χώραν, *Dem.* domum, ϰαταπίμπρημι οἰϰίαν, *Plut.*
Exuſtio, ἡ ἔϰϰαυσις, εως, ſolis, ἡλίου, *Al. Aphr.*
Exuviæ, τὰ λάφυρα, ων, *Plato*, leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς. *Plut.* ſerpentis, ἡ λεπρὶς, ίδος, *Joſeph.* τὸ Σύφαρ ὄφεως, *Lucian.*

F.

FAba, ὁ ϰύαμος, ου, *Plato.*
Fabaginus, a, um, ϰυάμινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Fabalis, e, ϰυαμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*
Fabella, τὸ μυθάριον, ου, *Plato.*
Faber, ὁ τέϰτων, ονος, *Plut.* ferrarius, ϲιδηρουργὸς, οῦ, ærarius, χαλϰουργὸς, οῦ, *Ariſtot.* aurarius, χρυσουργὸς, οῦ, *Philo.*
Fabrefacio, τεχνιτεύω, ϰατασϰευάζω, *Pauſan.* ϰαλλιεργέω, *Dionyſ.*
Fabrica, τὸ τεϰτονεῖον, ου, τὸ ἐργαστήριον.
Fabricatio, ἡ τεϰτοσύνη, ης.
Fabricator, ὁ τεχνασὴς, οῦ, mundi, ὁ ϰοσμοπλάστης.
Fabricor, τεϰταίνομαι, aliquid, τὶ, *Philo.*
Fabrilis, e, τεϰτονιϰὸς, ὴ, όν, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Fabula, ὁ μῦθος, ου, *Dem.* ὁ λόγος, ου, *id.* anilis, μῦθος γραώδης, *N. T.* erudita, μῦθος ϲοφισμένος, *ibid.* fabulas narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* fingo, λόγυς πλάττω, *Dem.*
Fabularis, e, μυθιϰὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Fabulator, ὁ μυθοποιὸς, οῦ, *Plato*, ὁ μυθολόγος, ου, *id.* λόγυς πλάττων, *Dem.*
Fabulor, μυθολογέω, *Dem.* λογοποιέω, *id.* i. e. colloquor cum aliquo, ὁμιλέω πρὸς τινὰ *Thuc.*
Fabuloſe, μυθιϰῶς, narro, μυθολογέομαι, *Theophr.* μυθόω, *Lucian.*
Fabuloſitas, τὸ μυθῶδες, ους, *Plut.*
Fabuloſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ μυθώδης, ες, ον, oratio, λόγος, *Iſocr.* fabuloſa de aliqua re commemoro, μυθώδη περί τινος ἐρέω, *id.*
Faceſſo, παρέχω, alicui negotium, τινὶ πράγματα, *Iſocr.* τινὶ ἀχολίαν, *Xen.* ἔργον τινὶ, *Plut.* παρασϰευάζω τινὶ ἀχολίαν, *Dem.* i. e. diſcedo, ἀπέρχομαι, *Iſocr.*
Facete, ἀστείως, *Plut.* χαριέντως, κόμψως.
Facetiæ, ἡ εὐτραπελία, ας.
Facetus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ εὐτράπελος, ος, ον, *Iſocr.* ὁ ϰ̓ ἡ ϲωμύλος, η, ον, εὐτραπελόμενος, *Chryſ.*
Facies, τὸ πρόσωπον, ου, viri admodum deformis, ἀνδρὸς αἴσχη ὑπερβάλλον, *Xenoph.* formoſitas in facie, εὐπρέπεια τ̓ ὄψεως, *Dem.* in faciem, ϰατὰ πρόσωπον, *Diod. Sic.*
Facile, εὐχερῶς, ῥαδίως, decipere populum, ἐξαπατᾶν τ̓ δῆμον, *Dem.* cognoſcere aliquid, ϰαταμαθάνειν τι ῥαδίως, *Iſocr.* facilius impertire alicui aliquid, ῥᾶον μεταδιδόναι τέ τινι, *id.* facilius pœnam dediſſet, εὐπορώτερον ἂν δίϰῃ ἔδωϰε, *Dem.*
Facilis, e, ῥᾴδιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ εὔπορος, ος, ον, *id.* ὁ ϰ̓ ἡ εὐχερὴς, & laboris expers negotium eſt, ῥάδιον ϰ̓ πόνου ὑδεὶς πρόσεϲτι τῷ πράγματι, *Iſocr.* laudare, quod facile eſt, virtutem, ἐπαινεῖν, ὅπερ πρόχειρόν ἐϲτιν, ἀρετὴ, *id.* facilius hoc eſt & tutius, ῥᾴον τοῦτό ἐϲτι ϰ̓ ἀσφαλέϲτερον, *Dem.* facile eſt alterum admonere, εὔϰολον τῷ ἄλλο ὑποτίθεσθαι, *Plut.* i. e. comis, ὁμιλητιϰὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* φιλοπροσήγορος, ος, ον, *id.*
Facilitas, ἡ εὐϰοπία, ας, ἡ εὐϰολία, ας, *Plut.* morum, ἡ πραότης, ητος, *Dem.* ἡ ὁμιλία, ας, *id.* ἡ φιλοπροσηγορία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπροσηγορία, ας, *id.*
Facinoroſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ϰαϰοῦργος, ος, ον, *N. T.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Dem.* ϰαϰουργὸν, ὄσα, ὧν, *id.*
Facinus, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bonum, τὸ ἀνδραγάθημα, ατος, pulcherum, ἔργον ϰαλὸν, *Dem.* egregium, τὸ ϰατόρθωμα, ατος, *N. T.* pravum, τὸ ϰαϰούργημα, ατος, *Dem.* ἡ ϰαϰουργία, ας, *idem.* turpe, ἔργον αἰσχρὸν, *idem*, admitto, ſ. patro, παρανομίαν παρανομέω, *idem*, πρᾶγμα μιαρὸν πράττω, *id.* ποιέω, δράω, ἐργάζομαι δεινόν τι, ϰαϰὸν τι, μοχθηρόν τι, *idem*, omne in me recipio, πᾶν τόλμημα ἐπ' ἐμαυτῷ βάλλομαι, *Æl.*
Facio, πράττω, *Dem.* ποιέω, *idem.* δράω, & ſuſcipio aliquid, πράττω ϰ̓ ποιέω τι, *id.* aliquid juſte & diligenter, & induſtria majore, quam pro viribus, πράττω τι δικαίως ϰ̓ ὀπιμελῶς ϰ̓ φιλοπόνως ὑπὲρ δυνάμιν, *Dem.* aliquid non clam ſed manifeſte, ποιέω τι οὐ λάθρα, ἀλλὰ φανερῶς, *Iſocr.* quod decet, ποιέω vel πράττω τὸ πρόσηϰον, τὰ δέοντα, *Dem.* fidem, ποιέω πίϲιν, *Thuc.* aliquem certiorem, ἐπιϲτέλλω τινὶ, *Dem.* verba, ῥέω, ἐρῶ, *id.* teſtamentum, διατίθεμαι, *id.* aliquid ex teſtamento, ποιέω τι ϰ̓ διαθήϰλω τινὸς, *id.* aliquid irritum, ποιέω τι ἄϰυρον, *id.* mentionem nominis alicujus, φθέγγομαι τοὔνομα τινος, *id.* verſus elegiacos, ποιέω ἐλεγεῖα, *id.* præclare carmen Iambicum, ποιέω ϰαλῶς Ἰαμβεῖα, *id.* aliquid magni, ποιέομαί τι μέγα, *Xen.* parvi, παρὰ μιϰρὸν ἡγέομαί τι, *Iſocr.* plurimi, ποιέομαί τι πρὲ πάντος, *Sex. Emp.* damnum ſ. jacturam, ζημίαν φέρω, ζημίαν ποιέω, *Syneſ* bene alicui, εὐεργετέω τινὰ, *Dem.* εὖ δράω, ſ. εὖ ποιέω τινα, *Plato.*
Factio, ἡ ποίησις, εως, *Herodot.* ἡ ϲάσις, i. e. ſeditio, ὁ ϲασιασμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.* factionis diverſæ eſſe, ϲπουδάζειν πρὲι ἑϰάτερα, *Herodian.* qui factionis ejuſdem ſunt, οἱ ϲυναμοῖ, *id.* factionis adſecla, ὁ ϲυνωμότης, ότου, *Dem.* factionibus contendo, ϲασιάζω, *Plut.*
Factioſe, ϲασιαϲιϰῶς, *Dem.*
Factioſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ϲασιώδης, ες, ον, *Xen.* ϲασιαϲτιϰὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Plut.*

Factitius,

Digitized by Google

Factitius, a, um, *Cκιυαζὸς, ὴ, ὸν, ποιητὸς, ὴ, ὸν, Plut.*
Factor, ὁ *ποιητὴς, οῦ, Xen.*
Factum, *ὴ πρᾶξις, εως, Dem. τὸ ἔργον, υ, id. τὸ πρᾶγμα, ατ⊙, id.* res, & facta, *τὰ πράγματα ϰ τὰ γιγνόμενα, id.* opera & facta alicujus, *τὰ ἔργα ϰ τὰ πεπραγμένα τινὸς, id.* facta & vita alicujus, *τὰ πεπραγμένα ϰ βεβιωμένα τινὶ, id.* factum iniquum, *ἔργον ἄδικον, id.* facta alicujus impia & crudelia, *πεπραγμένα τινὶ ἀσεβῆ ϰ δεινὰ, id.*
Facula, *τὸ δαδίον, υ.*
Facultas, *ὴ δωάμις, εως, Dem.* sufficiens, *ἀφορμὴ ἀφθον⊙, id.* facultatem comparare alicui alicujus rei, *παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν τινὸς, idem.* esse alicui faciendi, quod, velit, *ἔξ) τινι ἐξουσίαν ποιεῖν, ὁ βελῃ), Isocr.* adimere alicui, *ἀφαιρεῖν δωάμιν τινι Dem.* nullam relinquere aliquid faciendi, *ὑπολείπειν μηδεμίαν πρόφασιν ποιεῖν τι, Isocr.* facultas dicendi, *ὴ δεινότης, ητ⊙, Dem.* oratoria, *ὴ δωάμις τῆ λεγόντων, id. τὸ δωάσθαι λέγειν, id. ὴ ἐμπειρία τῦ λέγειν, id* exercere facultatem dicendi, *ἀσκεῖν τὴν δεινότητα τὴν ἐν λόγοις, id.* facultates, i. e. bona, *τα ἀγαθὰ, ὧν, Isocr, ὴ ὐσία, ας, idem,* pro facultatibus alicui dona offerre, *χῆ τὴν δύναμιν προσκομίζειν τινι, Æl.* Conf. *Opes.*
Facunde, *ἐυφραδῶς, λογίως.*
Facundia, *ὴ λογιότης, ητ⊙, Polyb.* Confer. *Eloquentia.*
Facundus, a, um, *ὁ ϰ ὴ ἐυφραδὴς, ές⊙, ὁ ϰ ὴ ἐῦγλωτ⊙, λέγειν δωατὸς, Æschin.*
Fæculentus, a, um, *ὁ ϰ ὴ τρυγάδης, ες⊙, Al. Aphr. τρυγερὸς, ρά, ρὸν.*
Fæx, *proprie vini, ὴ τρυξ, τρυγὸς, Plut. ὴ ἰλὺς, ύ⊙, Aristot.* civitatis, *ὁ Cύρφαξ, ακ⊙, Aristoph. ὁ Cυρφετὼδης ὄχλ⊙, Luc.* ad fæcem usque exsorbere, *μέχρι τρυγὸς ἐκροφεῖν, Synes.*
Faginus, a, um, *φηγίν⊙, ία, ον, Athen.*
Fagus, *ὴ φηγὸς, οῦ, Plutarch. ὴ ὀξύα, ας, Theophr.*
Falcatus, a, um, *ὁ ϰ ὴ δρεπανοειδὴς, ές⊙.*
Falcicula, *τὸ δρεπάνιον, υ, ὴ δρεπανὶς, ίδ⊙, Bas.*
Falco, onis, *ὁ ἱέραξ, ακ⊙, Aristot.*
Fallacia, *ὴ παράκρουσις, εως, Dem.* Confer. *Fraus,* item *Dolus.*
Fallaciter, *δολερῶς.*
Fallax, *δολερὸς, ὰ, ὸν, Xen. ὁ ϰ ὴ παῦργος, υ, Dem.* Conf. *Dolosus,* item *Fraudulentus.*
Fallo, *ἀπατάω, Thuc.* aliquem in aliqua re, *ἐξαπατάω τινὰ τι, Dem.* artibus *τινὰ τέχναις, id. παρακρούομαί τινὰ, Lucian. Cφάλλω τινὰ, Herodian.* falli spe, *ψδ⊙μαι τ ἐλπίδ⊙, Isocr. διαμαρτάνειν ἐλπίδ⊙, Dem.*
Falsarius, *ὁ ψδογράφ⊙.*
Falsè, *ψδῶς, Thuc.*
Falsidicus, *ὁ ϰ ὴ ψδολόγ⊙.*
Falsitas, *τὸ ψδ⊙, ⊙, Plato.* sermonis, *ὴ ψδολογία, ας, Dem. τὸ ψευδὲς, ⊙, idem.*
Falso, *ψδᾶς,* dictum, *εἰρημένον, Isocr.*
Falso, as, *παραποιέω, Athen.* legem, *μεταγράφω νόμον, Dimarch.*
Falsus, a, um, *ὁ ϰ ὴ ψδὴς, ές⊙,* sermo, *λόγ⊙, Dem.*
Falx, *ὴ ἅρπη, ης, Plut. τὸ δρεπανον, υ, Thuc. τὸ ζάγκλον, υ, id.* messoria, *ὴ ἄμη, ης, Æschin.* putatoria, *τὸ κλαδευτήριον, υ,* qua vites putantur, *τὸ κλαστήριον, υ.*
Fama, *ὴ φήμη, ης, Plato.* i. e. gloria, *τὸ κλέ⊙, ⊙, Dem. ὴ ἐυκλεια, ας, id. τὸ ὄνομα, ατ⊙, id.* bona, *δόξα καλὴ, id.* mala, *δόξα κακὴ, id. δόξα πονηρὰ, Isocr.* famam spargere, *φήμην κατασκεδάσαι, Plato, λόγον διαδιδόναι, Plut.* fama increbrescit, *λόγ⊙ χαρεῖ. Plato.* ut fama est, *ὡς λέγος, Herodot.* fama fluit, *ῥεῖ, Plut.* emergit, *προέρχε), id.* spargitur, *κατασκεδάνυ), Plato,* sine auctore, *φήμη, ſ. λόγ⊙ ἀδέσποτ⊙,* *idem,* hoc susurrat, *τῦτο ψιθυρίζει, Dem.* Conf. *Rumor,* item, *Gloria.*
Famelicus, a, um, *ὁ ϰ ὴ ἐξύπνι⊙, υ, Athen. ὁ ϰ ὴ πρόσπεινο⊙.*
Fames, *ὁ λιμὸς, οῦ, Dem. ὴ πεῖνα, ης, Plut.* magna, *ὴ βωλιμία,* fame debellari, *ſ.* expugnari, *λιμῷ λαμβανειν, Dem.* perire, *ὀλλυδαι λιμῷ, id.* premi, *λιμῷ πιέζεδαι, Philo.* perdo, *λιμοκτονία, LXX. λιμῷ ἀποκτείνω τινὰ, Lycurg.*
Famigeratio, *ὴ διαφημισις, εως.*
Famigerator, *ὁ διαφημιστὴς, οῦ, ὁ λογοποιὸς, οῦ, Dem.*
Famigeratus, a, um, *ὁ ϰ ὴ διαβόητ⊙, υ, Lucian.*
Familia, *ὁ οἶϰ⊙, υ, Dem. ὴ οἰϰία, ας, id.* & genus, *οἶϰ⊙ ϰ γέν⊙, id.* magna, *οἶϰ⊙ μέγας, id.* obscura, *ἀνώνυμ⊙, id.* regia, *βασιλιϰὸς, id.* qui ex familia alicujus est, *ὢν ἐϰ τῦ οἴϰυ τιν⊙, id.* familiam alere, *οἰϰεῖν οἰϰίαν, idem,* administrare alicujus, *οἰϰόν τιν⊙ διοιϰεῖν, id.* curare, *θημελεῖδαι τῦ οἴϰυ, id.* conservare, *διασάζειν οἶϰον, id.* delere, *διαφθείρειν οἶϰον, id.* i. e. genus, *τὸ γένος, ⊙, Dem.* Conf. *Genus.*
Familiaris, e, *οἰϰεῖ⊙, εία, εῖον, Dem.* res, *τὰ οἰϰεῖα, ων, id.* & amicus alicujus, *οἰϰεῖ⊙ ϰ φίλ⊙ τινὸς, id.* & cognatus alicujus, *οἰϰεῖ⊙ ϰ ὁπατρίδειός τιν⊙, id.* & socius alicujus, *ἑπιτήδει⊙ ϰ ϰοινωνός τινος, idem,* familiaritate & benevolentia junctus, *ξυνήθεις ὄντες ϰ εὐνοιαν ἀλλήλοις ἔχοντες, Isocr.* Conf. *Amicus.*
Familiaritas, *ὴ ξυνήθεια, ας, Dem. ὴ οἰϰειότης, ητ⊙, id.* Conf. *Amicitia.*
Familiariter, *οἰϰείως,* uti aliquo, *ἔχω τινὶ, Dem. χαίρομαι τινὶ, id.* familiarius, *οἰϰειότερον, id.* familiarissime, *οἰϰειότατα, id.*
Famosus, a, um, *ὁ ϰ ὴ ἀβελιχλώβυτ⊙, υ, Herodot. ὁ ϰ ὴ ἀβελβόητ⊙.*
Famula, *ὴ παῖς, παιδὸς, Dem. ὴ θεραπαινὶς, ίδ⊙, Plut. ὴ ὑπηρετις.*
Famulatus, us, *ὴ ὑπηρσία, ας, Plut. ὴ δουλία, ας, Xen. ὴ θεραπεία.*
Famulor, *λατρεύω,* alicui, *τινὶ, Lucian. δουλεύω τινὶ, Xen. ὑπηρετέω τινὶ, id.* famuli vicem obeo, *οἰϰέτ⊙ τάξιν ἔχω, Dem.*
Famulus, *ὁ θεράπων, οντ⊙, Xen. ὁ οἰϰέτης, υ, Dem. ὁ παῖς, παιδὸς, id. ὁ ἀϰόλυθ⊙, υ, id. ὁ ὑπηρέτης.*
Fanaticus, a, um, *ὁ ϰ ὴ θεόληπτ⊙, υ, Plut. ἐνθυσιαστιϰὸς, ὴ, ὸν, Bas. ὁ ϰ ὴ ἔνθε⊙.*
Fandus, a, um, *φατέ⊙, έα, έον.*
Fanum, *ὁ ναὸς, οῦ, Xen.* Conf. *Templum.*
Far, *ὴ ζειὰ, ας, Diosc.*
Farcimen, *ὁ ἁλλᾶς, ᾶντ⊙, Athen.*
Farcio, *ἐμπιπλήρω, Thuc.*
Farina, proprie hordei, *τὸ ἄλφιτον, υ, Dem.* tritici, *τὸ ἄλευρον, υ, Plato.* fabarum, *ἄλευρον ϰυάμυ, Diosc.* lolii, *ἄλευρον αἰρῶν, Galen.* ervi, *ἄλευρον ὀρόβων, id.*
Farinaceus, a, um, *ἀλευριτιϰὸς, ὴ, ὸν,* panis, *ἄρτ⊙ ἀλευριτης, Athen.*
Faris, *φάσιηις, Dem.*
Farraceus, a, um, *ὁ, ὴ τὸ ἐϰ τ ζειᾶς.*
Farrago, *ὴ σωλυμιγία, ας, Plut. ὴ σωλυμιξία, ας, id.*
Farreus, a, um, *Cιτιϰὸς, ὴ, ὸν, Plut. ὁ, ὴ, τὸ ἐϰ ζειᾶς.*
Fartor, *ὁ ἀλλαντοπάλης, ου, ὁ Cιτευτὴς.*
Fartum, *τὸ Cιτευτὸν.*
Fas, *ὴ Θέμις, ιτ⊙, Dem. τὸ εὐαγὲς, ές⊙, idem, τὸ ὅσιον, υ, id.* fas erat occidere, *εὐαγὲς ἦν τὸ ϰτανειν, Dem.* non fas est, dicere hoc, *ὐ Θεμις τῦτο εἰπεῖν, Isocr.* non fas est ipsis, *ὐ Θέμιτον αὐτοῖς, Dem.* neque justum, neque fas est aliquid, *ὔτε ὅσιον ἐςί τι, id.*
Fascia, *τὸ Cπάργανον υ, Plut.* fasciis involvo, *Cπαργανω, Plutarch. ἐνσπαργανω, Dion. Long.* fascia sepulchralis, *ὴ κειρια, ας, N. T.*
Fasciatim, *φαϰελλιδόν.*
Fasciculus, *τὸ φαϰελλίδιον, υ, ὴ δέσμη, ης, Athen.* epistolarum, *φάϰελ⊙ ἐπιστολῶν, Synes. ὁ Cύνδεσμ⊙ ἐπιστολῶν, Herodian.*
Fascinatio, *ὴ βασϰανία, ας, Aristot.*
Fascinò, *βασϰαίνω,* aliquem, *τινὰ, Aristot.*
Fascinum, *τὸ βασϰάνιον, υ.*
Fasciola, *τὸ Cπαργάνιον, υ.*
Fascis, *ὁ φάϰελλ⊙, υ,* ligni, *ὕλης, Thuc.* virgultorum, *Cφάϰελλ⊙ φρυγάνων, Dion. Hal. φαϰίδ⊙ φρυγάνων, id.* fasces, insignia magistratuum apud Rom. *αἱ ῥάβδοι, ων, Plut.*
Fastidienter, *ἀνορέϰτως, Galen.* videre, *ἀνδῶς ὁρᾶν, Isocr.*
Fastidio, *δυσχεραίνω,* aliquid, *ὅτι τινὶ, Aristot.* aliquem, *ὑποῤῥεφομαί τινα, Galen.* cibum, *πρὸς τροφὴν ἀνορέϰτως ἔχω.*
Fastidiosè, *ὑπερόπλιϰῶς, Xen.*
Fastidiosus, a, um, *ὑπερόπλιϰὸς, ὴ, ὸν, Dem. ὁ ϰ ὴ ἀηδὴς, ές⊙, Philo.*
Fastidium, *ὴ ὑπεροψία, ας, Herodian.* cibi, *ὴ ἀνορεξία, ας, Diosc.* i. e. tædium, & rei satietas, *ὁ ϰόρος, υ, Dem. ὴ ἀηδία, ας, idem.*
Fastigiatio, *ἡ ἐμϰορύφασις, εως.*
Fastigio, *ϰορυφόω, ὀξύνω,* sensim fastigiari, *λήγειν εἰς ὀξύτητα, Herodian.*
Fastigium, *ὴ ϰορυφὴ, ῆς, Thuc.* summum montis *ἄϰρα ὑψηλοτάτη ὄρυς, Herodian.* superiorum dignitatum, *τὸ ϰορυφαῖον θεράπεων προγεγενημένων, id.* ad summum fastigium evehere aliquem, *εἰς τὸ μέγιστον ὕψος ἄραί τινα, id.*
Fastosè, *ὑπερόπτιϰῶς, Xen.*
Fastosus, a, um, *ὑπεροπλιϰὸς, ὴ, ὸν, Isocr.* Conf. *Superbus.*
Fastus, us, *ὁ ὄγϰ⊙, υ, Isocr. τὸ φρόνημα, ατ⊙, id.* Conf. *Superbia.*
Fastus, a, um, *ὁ ϰ ὴ ἔνδιϰ⊙, υ,* dies, *ἡμέρα, Plut.*
Fatalis, e, *εἱμαρμέν⊙, ένη, ένον, Plato,* sum, *εἱμαρται, Dem.* fatali calamitate urgeri, *ὑπὸ μοίρας διαϰεῖδαι, Isocr.* nobis fatale est, nunquam in rebus secundis recte sapere, *ἡμῖν εἱμαρ) μηδέποτ' εὖ φρονῆσαι, Dem.*
Fataliter, *ὑπὸ μοίρας, Isocr.*
Fateor, *ὁμολογέω,* possidere ista, *ϰεϰτῆδαι ταῦτα, Dem.* alicui, *τινὶ, idem,* aliquid, *προσομολογέω τι, id.*
Fatidicus, *ὁ μάντις, ὁ χρησμαγόρης.*
Fatigatio, *ὁ ϰόπ⊙, υ, Xen. ὁ ϰάματ⊙.*
Fatigo, *ϰαταπονέω,* aliquem, *ἐπιχλίω τινὰ, Dinarch. ἔγϰοπον ποιέω τινὰ, LXX. ϰοπόω τινὰ, id.* exercitum, *Cύλλω στρατὸν, Herodian.*
Fatisco, *χαίνω, Lucian.* laboribus facillime, *ῥᾳδα ὑποϰάμνω, Herodian.* fatiscente exercitu his rebus, *ἀπηγορϑϰοτ⊙ τῷ στρατῷ πρὸς ταῦτα, id.*
Fatue, *ἐϰφρόνως, Suid. μωρῶς, Poll.*
Fatuitas, *ὴ μωρότης, ητ⊙, ὴ μωρία, ας, Dem.* Conf. *Stultitia.*
Fatum, *ὴ εἱμαρμένη, ης, Dem. ὴ πεπρωμένη, ης, id. ὴ μοῖρα, ας, Isocr.*
Fatuor, *συνθίζομαι, Plato. μωραίνω, Lucian.*
Fatuus, a, um, *μωρὸς, ὰ, ὸν, Isocr.* Confer *Stultus.*
Faveo, *εὐνοϊϰῶς ἔχω, προσϰίϑεμαι,* alicui, *τινὶ, Dem. φρονῶ τὰ τιν⊙, id. εἰμί τινι εὔνους, idem,* Persis, *νοέω τὰ Πέρσιϰὰ, Ælian.*
Favilla, *ὴ αἰθάλη, ης, Al. Aphr.*
Favillaceus, *ὁ ϰ ὴ αἰθαλώδης.*
Favonius, *ὁ ζέφυρ⊙, υ, Aristot.*
Favor, *ὴ εὔνοια, ας, Dem. ὴ εὐμένεια, ας, id.* Conf. *Benevolentia.*
Favorabilis, e, *φιλιϰὸς, ὴ, ὸν, Aristot.*
Fauste, *εὐτυχῶς, Herodian.* Conf. *Feliciter.*
Faustitas, *ὴ εὐτυχία, ας, Isocr.* Confer *Felicitas.*
Faustus, a, um, *ὁ ϰ ὴ εὐτυχὴς, ές⊙, Plut.* Conf. *Felix.*
Fautor, *ὁ Cπουδαστὴς, οῦ, Greg. βοηθὸς, οῦ, Thuc. ὁ παράϰλητ⊙, υ, Dem.*
Fautrix, *ὴ Cπουδαστιϰὴ, ῆς, ὴ παράϰλητ⊙, υ.*
Favus, *τὸ ϰηρίον, υ, Aristot.* favos construo, *ϰηριάζω, id.* favos eximo, *ἐξαίρω τὰ ϰηρία, id.*

Digitized by Google

Faux, ὁ λάρυγξ, γγος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ φάρυγξ, fauces fluvii, ἡ ἐκβολὴ ποταμοῦ, *Herodian.* ſpeluncæ, σῶμα τῆς σπηλαίου, *Ariſtid.*

Fax, ἡ λαμπὰς, άδος, *Athen.* ἡ δᾷς, δαδὸς, *Phil.* ὁ φατὸς, οῦ, *Lucian.* contentionis & inimicitiæ, ἔναυσμα τῆς ἔριδος καὶ ἔχθρας, *Herodian.* facem præferre alicui, δαδουχεῖν τινὶ, *Ariſtot.* præbere alicui ad aliquid, ἐναυσμὰ τινος παρέχειν τινὶ, *Herodian.*

Faxo, ſ. Faxim, ποιήσαιμι, ποιήσω, δράσαιμι.

Febricito, πυρέττω, *Gal.* πυριτάινω, *Arctæus.*

Febricula, τὸ πυρίτιον, υ, *Al. Aphr.*

Febriculoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πυριτώδης, ες.

Febrilis, πυρετικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Febrio, idem quod, *Febricito.*

Febris, ὁ πυρετὸς, οῦ, *Gol.* quotidiana, ἀμφημερινὸς tertiana, τριταῖος, quartana, τεταρταῖος, continua, συνεχὴς, *Dem.* hectica, ἑκτικὸς, converſio & acceſſio febris, παροξυσμὸς καὶ καταβολὴ πυρετοῦ, *Dem.* ardor febris, ὁ καῦσος, rigor, ſ. horror, τὸ ῥῖγος, ους.

Februarius, ὁ ἐλαφηβολιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ φεβρουάριος, ου, *Plut.*

Fecialis, ὁ εἰρηνοδίκης, ου, *Dion. Hal.* ὁ εἰρηνοποιὸς, ὁ σπονδοφόρος, ου, *Plut.* ὁ φηκιαλὴς, ίας.

Fel, ἡ χολὴ, ῆς, *Plut.*

Felicitas, ἡ εὐτυχία, ας, *Dem.* τὸ εὐτύχημα, ατος, *idem*, ἡ εὐδαιμονία, ας, *Iſocr.* ἡ εὐπραγία, ας, *id.* ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* magna, εὐδαιμονία μεγάλη, *Dem.* πολλὴ καὶ μεγάλη, *id.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς εὐδαιμονίας, *Iſocr.* nimia, τὸ λίαν εὐτυχεῖν, *idem*, incredibilis, εὐτυχία θαυμαστὴ, *id.* inexſpectata, ἀπροσδόκητος, *id.* falſa, εὐδαιμονία ψευδὴς, *Iſocr.* antiqua, παλαιὰ, *Dem.* præſens, ὑπάρχουσα, *Iſocr.* communis, κοινὴ, *id.* aliena, ἀλλοτρία, *id.* conferre non minimam partem ad felicitatem, συμβάλλεσθαι οὐκ ἐλάχιστον μέρος πρὸς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* perducere aliquem ad felicitatem, ἄγειν τινὰ πρὸς εὐδαιμονίαν, *Dem.* felicitatem dare, εὐδαιμονίαν διδόναι, *id.* parare bello, κτήσασθαι διὰ πόλεμον, *id.* adipiſci, καθίστασθαι εἰς εὐδαιμονίαν, *Iſocr.* ferre pulchre & moderate, φέρειν καλῶς καὶ μετρίως τὴν τύχην, *Iſocr.* metiri ventre, μετρεῖν τὴν εὐδαιμονίαν τῇ γαστρὶ, *Dem.* metiri pecunia, τῷ εὐδαιμονίαν κρίνειν πρὸς ἀργύριον, *Iſocr.* æſtimare ex aliquo, δοκιμάζειν εὐδαιμονίαν ἐκ τινος, *idem*, augere, ἐπιδοῦναί τι πρὸς εὐδαιμονίαν, *id.* amittere, ῥᾳδίως τῆς ὑπαρχούσης εὐδαιμονίας, *idem*, eripere alicui, ἀφαιρεῖσθαί τινι τὴν εὐδαιμονίαν, *id.* felicitate recte uti, ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, *Dem.* non moderate uti, οὐ μετρίως χρῆσθαι οἷς τις εὐτυχεῖ, *id.* abuti, μὴ καλῶς χρῆσθαι ταῖς εὐτυχίαις, *Iſocr.* corrumpi, διαφθείρεσθαι ὑπὸ ταις εὐπραγίαις, *id.* indignum ſe præbere, ἀνάξιον καθιστᾶναι ἑαυτὸν τῆς εὐδαιμονίας, *id.* certare cum Jove, τῷ Διὶ περὶ εὐδαιμονίας ἀγωνίζεσθαι, *Ælian.*

Feliciter, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *Iſocr.*

Felis, ὁ αἴλουρος, ου, *Ariſtot.*

Felix, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ίος, *Dem.* εὐτυχῶν, οῦσα, οῦν, *id.* ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, ονος, *id.* εὐδαιμονῶν κοσα, οῦν, *id.* & beatus, εὐδαίμων καὶ μακάριος, *id.* & beate glorioſeque vivens, εὐτυχῶν καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρήσει δόξᾳ διάγων, *Dem.* propter aliquid, εὐδαίμων διά τι, ſum, εὐτυχέω, *id.* διστυχέω, *Dem.* εὐδαιμονέω, *id.* felicem officio aliquem, εὐδαίμονά τινα ποιέω, *Iſocr.* prædico aliquem, εὐδαιμονίζω τινὰ, *id.* μακαρίζω τινὰ, *Iſocr.* felicem vitam ago, εὐδαιμόνως & βίον διατελέω, *id.*

Felleus, a, um, ὁ καὶ ἡ χολώδης, ες. *Gal.*

Femen, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Femina, vide *Fœmina.*

Femoralia, τὰ περιζώματα, ων, *Plut.*

Femur, ὁ μηρὸς, οῦ, *Plut.*

Feneſtella, τὸ θυρίδιον, υ, *Plut.*

Feneſtra, ἡ θυρὶς, ίδος, *Plut.* feneſtram aperire alicui, καλῶ παραδιδόναι τινὶ, *Plato*, κλισιάδα ἀνοίγειν τινὶ, *Plut.*

Fero, τὸ θηρίον, υ, *Xen.* ὁ θὴρ, θηρὸς.

Feracitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* ἡ πολυκαρπία.

Feralis, e, νεκρικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Ferax, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, υ, *Herodian.* Conſer *Fertilis.*

Ferculum, τὸ ἴδισμα παρατιθέμενον.

Fere, χθὲς, dixi, quæ exiſtimo expedire, εἰρηκα, ἃ νομίζω συμφέρειν, *Dem.* fere evertere remp. παρὰ μικὸν λύειν πολιτείαν, *Iſocr.* fere dilaniatus fui, μονονοὺ διεσπάσθην, *id.* fere ſingulis diebus, ὀλίγου δεῖν καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *id.* fere dixerim, ὀλίγου δεῖν λέγειν, *Dem.*

Ferentarius, ὁ ἀκροβολιστὴς, οῦ, *Ælian.*

Feretrum, τὸ φέρετρον, υ, *Hom.* ὁ σορὸς, οῦ, *Clem. Alex.*

Feriæ, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *Iſocr.* Bacchanalium, ἑορτὴ, τοῦ Διονυσίου, *Dem.* ferias ago. Vide *Ferior.*

Feriatus, a, um, σχολαῖος, αία, αῖον, maleferiatus, ὁ καὶ ἡ κακόσχολος, υ, *Iſid. Peluſ.*

Ferinus, a, um. ὁ καὶ ἡ θηριώδης, ους, homo, ἀνθρωπος, *Ariſtot.* natura, φύσις, id. ὁ καὶ ἡ θήρειος, υ, carnes, θήρεια κρέα, *Xen.*

Ferio, τύπτω, *Dem.* aliquem, παίω τινὰ, *Xen.* calce, λακτίζω, *Lucian.* cornu, κυρίττω, *Plato.*

Ferior, σχολάζω, *Plut.* σχολὴ ἄγω, *Lucian.*

Feritas, ἡ θηριωδία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Lucian.* & agreſtis immanitas, τὸ θηριῶδες καὶ ἄγριον, *Plato.*

Ferme, idem quod *Fere.*

Fermentaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζυμώδης, ους.

Fermentatio, ἡ ζύμωσις, εως, *Plato.*

Fermentatus, ζυμίτης, υ, panis, ἄρτος, *Poll.*

Fermenteſco, ζυμόομαι, *Hippocr.*

Fermento, ζυμόω, maſſam, τὸ φύραμα, *N. T.* terram, τῷ χῷ, *Theophr.*

Fermentum, ἡ ζύμη, ης, *Plut.* refero, ζυμίζω, *Dioſc.*

Fero, φέρω, belli pondus, τῷ πολέμου βάρος, *Diod. Sic.* facile res adverſas, εὐκόλως τὰς ἀτυχίας, *Ariſtot.* æquo animo, εὐχερῶς, *Xen.* facile calamitatem, καλῶς, μετρίως, φρόνως, εὐχερῶς, γενναίως τῷ Συμφορᾷ, *Iſocr. Ariſtot.* moleſte, βαρέως, χαλεπῶς, ἀναρῶς, λυπηρῶς καὶ βαρέως, *id.* contumeliam, ἀνήκουσα ὕβριν, *Demoſth.* ægerrime ignominiam, ἀφορήτως ἀτιμίᾳ, *Plato.* iniquo animo rem, δυσχεραίνω πρᾶγμα, *Dem.* legem, τίθημι νόμον, *id.* literas ſ. epiſtolam, φέρω ἐπιστολὴν, *id.* ab aliquo ad aliquem, φέρω γράμματα παρά τινος πρός, τινα, *id.*

Ferocia, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato.* ἡ ἀγερωχία ας, *Philoſtr.*

Ferocio, ἀγριόομαι, erga aliquos, ἀγριαίνω πρός τινας, *Plut.*

Ferociter, ἀγρίως, βιαίως, & valde ſuperbe, ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφανῶς, *Polyb.*

Ferox, βίαιος, αία, αιόν, *Dem.* θρασυδόμενος, ένη, ενον, *id.* ἄγριος, ία, ιον, *Plato.*

Ferramentum, τὸ σίδηρον, υ, *Thuc.*

Ferraria, ἡ σιδηρυρία, ας, τὸ σιδηρεῖον, υ, *Ariſtot.*

Ferrarius, a, um, σιδηρικὸς, ὴ, όν, faber, ὁ σιδηρεὺς, έως, *Poll.*

Ferreus, a, um, σιδήρεος, έα, εον, falx ferrea, σιδήρεον δρέπανον, *Xen.* catena ferrea, σιδηρᾶ ἅλυσις, *Dem.* cor, σιδηροῦν σπλάγχνον, *Plut.*

Ferrugineus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, ους.

Ferrugo, ὁ ἰὸς σιδήρου, *Dioſc.*

Ferrum, ὁ σίδηρος, υ, *Plut.* ferro munio ſeu obduco, præfigo, σιδηρόω, *Thuc.*

Ferrumen, ἡ κόλλα, ης, *Dioſc.*

Ferruminatio, ἡ κόλλησις, εως, σιδήρου, *Plut.*

Ferrumino, κολλάω σίδηρον, *Plut.*

Fertilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔφορος, υ, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ πολύκαρπος, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ πολύφορος.

Fertilitas, ἡ εὐφορία, ας, *Philo.* annua. ἡ εὐτηρία, ας, *Dem.*

Fertiliter, εὐφόρως.

Fervefacio, ἀναζέω, aliquid, τὶ, *Gal.* ἀναβράζω, *Dioſc.*

Ferveo, ζέω, *Gal.* βράζω.

Ferveſco, ζέομαι, *Dioſc.*

Fervidus, a, um, ζεστὸς, ὴ, όν, aqua, ζεστὸν ὕδωρ, *Dioſc.*

Ferula, ῥάβδος, ηκος, ὁ *Xen.* ἡ ῥάβδος, υ, *Plut.*

Ferulaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥαβδηκώδης, ους.

Fervor, ὁ βρασμὸς, οῦ, ἡ ζέσις, εως.

Ferus, a, um, ἄγριος, ία, ιον, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ θηριώδης.

Feſſus, a, um, ἀπειρηκὼς, υῖα, ός, *Plato.*

Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, *Herodot.* μετὰ σπουδῆς, *Xen.* μετὰ πολλῆς σπουδῆς, *id.* σπουδαίως, ſcribo, διὰ ταχίων γράφω, *Iſocr.*

Feſtinate, idem quod antecedens *Feſtinanter.*

Feſtinatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τάχος, ους, *id.* ἡ ἔπειξις.

Feſtinato, idem quod *Feſtinanter.*

Feſtine, ταχίως, *Dem.* ταχὺ, *id.* Conſer *Feſtinanter.*

Feſtino, σπεύδω, *Dem.* ad aliquem, πρός τινα, *Ariſtoph.* præoccupare occaſionem, προλαβεῖν τὸν καιρὸν, *Herodian.* expeditionem, ἐπισπεύδω τὴν στρατίαν, *Iſocr.*

Feſtinus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ταχὺς, εῖα, ὺ, *id.*

Feſtive, ἑορτίως, *Plut.* ἐπιδεξίως, *id.*

Feſtivitas, ἡ ἑορτότης, ητος, ἡ εὐτραπελία.

Feſtivus, a, um, ἑορτῖος, ία, ῖον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὐτράπελος, υ, *Iſocr.* ἁβρὸς, ὰ, όν, & urbanus, καὶ ἀστεῖος, *Lucian.* Conf. *Facetus.*

Feſtuca, τὸ κάρφος, ους, *Plut.*

Feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τελετὴ, ῆς, *id.* & ſacrum, τελετὴ καὶ ἱερὸν, *id.* feſtum inſtituo, ἱερομηνίαν ποιέω, *id.* celebro ſ. ago, ἑορτὴν ſ. ἑορτὰς ἄγω, *Dem. Iſocr.* ἑορτάζω, *Iſocr.* violo, ἀδικέω περὶ τὴν ἑορτὴν, *Dem.* impietate, ἀσεβέω περὶ ἑορτὴν, *idem.*

Feſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑορτιος, υ, *Nazi.* ὁ καὶ ἡ ἑορτώδης, ους, feſti dies, ἑορτώδης καιρὸς, *Philo.*

Fiber, ὁ κάσωρ, ορος, *Dioſc.*

Fibra, ἡ ἶς, ἶνος, *Hippocr.*

Fibrinus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τῦ κάσορος.

Fibula, ἡ σόρπη, ης, περόνη, ης, *Æl.*

Fibulo, σορπόω, *Suid.* σορπακίζω, *Æſchyl.* ἐμπορπάω, *Herodot.* aliquid, σβόλῃ τι κατακαμάζω, *Æl.*

Ficedula, ἡ συκαλὶς.

Ficetum, ὁ συκὼν, ῶνος.

Ficoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συκώδης, ους.

Fiche, φλασῶ, *Plato*, περιπλοκὰς, *Ariſtot.*

Fictile, τὸ κεράμιον, υ, ἡ κεραμὶς, ίδος, *Athen.*

Fictilis, e, κεράμινος, ἔα, ον, *Herodot.* κεράμεος, εία, εον, *Plut.* κεραμικὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Fictio, ἡ πλάσις, εως.

Fictitius, a, um, ὁ καὶ ἡ, πλασματώδης, ους.

Fictor, ὁ πλάστης, ου, *Plut.* ὁ πλασματίας, ου, *id.*

Fictrix, ἡ πλάστειρα.

Fictus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, υ, *Ariſtot.* πλαστὸς, ὴ, όν.

Ficulneus, a, um, σύκινος, ίνη, ινον, lignum, ξύλον, *Plut.* auxilium, ἐπικουρία, *Ariſtoph.*

Ficus, arbor, ἡ συκῆ, ῆς, *Dioſc.* fructus, τὸ σῦκον, υ, *Dem.* ficus novella, ἡ συκὰς, άδος, *Poll.* e ficubus factus, σύκινος, ίνη, ινον. *Plut.* vinum e ficubus, ὁ συκίτης, υ, *Dioſc.* ficus lego, συκάζω, *Poll.*

Fide, πιστῶς, *Dem.*

Fidejubeo, ἐγγυῶμαι, *Plut.*

Fidejuſſio, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.* ἡ κατεγγύη, ης, *idem.*

Fidejuſſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐγγυήμονος, υ, *id.*

Fidelia, ἡ χύτρα, ας, *Plut.*

Fidelis, e, πιστὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Fidelitas, ἡ πιστότης, ητος, *Plut.*

Fideliter, πιστῶς, adminiſtrare aliquid, διοικεῖν τι, *Dem.*

Fidenter, θαρσαλέως, *Iſocr.* θρασέως, *Dem.*

Fidentia, ἡ θρασύτης, ητος, *Dem.* ἡ ἀτολμότης, ητος, *id.* τὸ θάρρος, ους, *Ariſtot.*

Fides,

Digitized by Google

Fides, ἡ πίστις, εως, *Dem.* τὸ πιστόδοξ, *id.* satis fidei, ἱκανὴ πίστις, *Isocr.* fidem dare, *s.* obstringere alicui, πίστιν τινὶ δίδοναι, *Dem.* adhibere alicui, πιστεύδαί τινι, *Plut.* dare & accipere, δόναι καὶ λαβεῖν, *Dem.* διδόναι καὶ δεχεδ, *Isocr.* violare *s.* solvere λύειν, *Isocr.* non habere alicui, ἀπιστεῖν τινι, *Xen.* ἀπίστως ἔχειν πρός τινα, *s.* πρός τι, *Isocr.* publicam dare, ἀσφάλειαν διδόναι τινὶ, *id.* habere alicui, πιστεύειν τινὶ, *Dem.* fallere, ψεύδεδ, *Isocr.* invenio apud aliquem, εὑρίσκω πρός τινα, *id.* esse alicui apud aliquem, εἶναί τινι παρά τινι, *Dem.* firmari, γίγνεδ, *Isocr.* fide dignus, ὁ καὶ ἡ ἀξιόπιστος, ς, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀξιόχρεως, ας, *id.*

Fides, i. e. chorda, ἡ χορδή, ῆς, *Plato*, fides non habens, ὁ καὶ ἡ ἀχορδ, ς, *Aristot.* fidibus cano, κιθαρίζω, *Lucian.*

Fidicen, ὁ κιθαριστὴς, ὁ κιθαρῳδός.

Fidicula, τὸ λυρίον.

Fido, πιστεύω, alicui, τινὶ, *Dem.* nimium rei, σφόδρα πιστεύω πράγματι, *id.* Conf. *Confido.*

Fiducia, τὸ θαῤῥ, ος, *Aristot.* θάρσ, ος, *Xen.* repono in aliquo, πίστιν τινι, *Plato*, πιστεύω τινὶ, *Dem.* θαῤῥῶ τινὶ; *Herodian.* in Deo, πίστιν ὅτι θεὸν, *N. T.* ὅτι τῷ Θεῷ, *Eurip.*

Fidus, a, um, πιστὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* naturâ, φύσει, *id.* fidum se præbere alicui, πιστὸν παρέχειν αὐτόν τινι, *Isocr.* esse alicui, εἶναί τινι, *idem*, διακεῖδ πρός τινα, *id.*

Figlina, τὸ κδαμεῖον, ς, *Æschin.*

Figlinum, sc. vas, τὸ κδαμιον, ς, *Plut.*

Figlinus, a, um, κδάμ, ᾶ, ον, *Dioſc.* κδαμικὸς, ὴ, ὸν, calix, κδαμικὴ κύλιξ, *idem.*

Figmentum, *s.* opus figlinum, τὸ πλάσμα, ατ, *Lucian.* & commentum, καὶ σκεύωρημα, *id.* omnia figmenta & commenta redarguere, πάντα τὰ πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα ἐξελέγχειν, *id.*

Figo, πήγνυμι, aliquid, τι, *Xen.*

Figularis, e, vide *Figlinus.*

Figulus, ὁ κδαμεὺς, έως, *Aristot.*

Figura, τὸ χῆμα, ατ, *Dem.* ὁ τύπ, ς, *id.* figuram columbæ induere, μεταβάλλειν μορφὴν εἰς περιστέραν, *Æl.* Conf. *Forma.*

Figuratio, ὁ χηματισμὸς, ῦ, *Plut.*

Figuro, χηματίζω, *Xen.* ὑπογραφομαι, *Isocr.*

Filia, ἡ θυγάτηρ, τρὸς, *Dem.* natu major, πρεσβυτέρα, *id.* nubilis, γαμ, *id.* ἡλικίαν ἔχουσα γάμου, *id.* indotata, ἄπροικ, *id.*

Filiola, τὸ θυγάτριον, ῦ, *Dem.*

Filiolus, τὸ τεκνίον, ῦ, *N. T.* τὸ υἱδίον, *Aristoph.* τὸ παιδίον, *Dem.*

Filius, ὁ υἱὸς, οῦ, *Dem.* ὁ υἱεὺς, έως, *id.* ὁ παῖς, παιδὸς, *id.* τὸ τέκνον, natu maximus, υἱὸς πρεσβύτατος, *id.* alter a majore, ὁ μετὰ τὸν πρεσβύτατον γενόμ, ς, *id.* minimus, νεώτατ, ς, *id.* adultus, υἱὸς ἀνὴρ, *id.* legitimus, υἱὸς γνήσι, ς, *id.* naturalis, υἱὸς γόνῳ, *idem*, adoptivus, υἱὸς εἰσποίητ, ς, *id.* subditius, υἱὸς ὑποβολιμαῖος, *id.* unigenitus, υἱὸς μονογενὴς, *Plato.*

Filix, ἡ πτερὶς, ίδ.

Filo, μηρύομαι, *Lucian.*

Filum, τὸ νῆμα, ατ, *Nax.* telæ; τὸ ὕφασμα, ατ, lineum, το λινον, ς, *Plut.* deduco, μηρύομαι, *Luc.*

Fimbria, τὸ κράσπεδον, ου, *Athen.* ὁ θυσανος.

Fimetum, ὁ κοπρὼν, ῶν, *Clem. Al.*

Fimus, ὁ κοπρὸς, οῦ, *Aristot.* ἡ ἀποδ, ς, *Dioſc.* τὸ σκύβαλον.

Findo, χίζω, ligna, ξύλα, *Xen.*

Fingo, χηματίζω, *Xenoph.* simulacrum, ἐιδωλόζομαι εἴδ, *Isocr.* sermones *s.* fabulas, πλάττω λόγους, *Dem.* & simulo aliquid, πλάττομαι τι καὶ προσποιέομαι, *id.* aliquid, ut poëta, ποιητης τι ποιεῖ, *id.* multa facinora tetra de aliquo, λογοποιεῖ πολλὰς ἀνομίας κατά τινος, *id.* exemplum, πλάττω παράδειγμα, *id.* rationes, ealque accommodo ancui rei, πλάττω λόγους καὶ παρέχω πρός τι, *id.*

Finio, τελέω, aliquid, τι, *Dem.* sermonem, τελευτάω λόγον, *Thuc.* παύω *s.* λόγον, *Xenoph.* ὑποπαύομαι τῷ λόγῳ, *Plato*, vitam, καταλύω *s.* βίον, *Lucian.* agrum, ὁρίζω χώραν, *Dem.*

Finis, τὸ τέλος, ους, *Dem.* τὸ πέρας, ατ, *id.* ὁ ὅρ, ς, *id.* finem alicujus rei constituo, ὑποτίθημι τέλ τινι, *id.* attingo alicujus rei, εἰμὶ τελευτῶν τινός εἰμι, *Isocr.* accedo ad finem negotii, πράγμα μοι ἐστ πρὸς τελευτὴν, *Dem.* habere finem, ἔχειν τέλος, *id.* nullum habere, ὄρον οὐδὲν ἔχειν, *id.* οὐδὲν πέρας ἔχειν, *id.* impono orationi, facio dicendi, παύω *s.* λόγον, *Xen.* ὑποπαύομαι τῷ λόγῳ, *Plato*, καταπαύω *s.* λόγον, *Lucian.* sine fine, ἀδιαλείπτως, *N. T.* ad finem perduco sermonem, πρόειμι λόγον, *Isocr.* finibus careo, ἀορισέω, *Syneſ.* fines terræ, ὅροι γῆς, *Herodian.* imperii, *s.* ἀρχῆς, *id.* Conf. *Limes*, item *Terminus.*

Finitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὅμορ, ς, regio, χώρα, *Dem.* prædium, χωρίον, *id.* & in vicinia habitans, ὅμορος καὶ φίλιος οἰκῶν, *Isocr.* alicujus, πλησίον χώρᾳ τινὸς, *id.* omnibus finitimis sociis uti, ἔχειν πάντας τοὺς πλησίον συμμάχους, *Dem.*

Finitio, ὁ ορισμὸς, οῦ, *Aristot.*

Finitivus, a, um, ὁριστικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Finitor, ὁ ὁριστὴς, οῦ, *Dem.*

Fio, γίγνομαι, *Dem* γίνομαι, *Isocr.* fit, συμβαίνει, *id.* fiat! γένοιτο, *Juſt. Mart.* fieri poteſt, ut sibi quis ipse injuriam faciat, ἐνδέχετ ἀδικεῖν ἑαυτόν, *Aristot.* fieri non poteſt, ut pauci multis bene velint, οὐκ ἔστιν, ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς εὖνοι γένοιντ' ἄν, *Dem.* ut homines ab errore abducantur, ἔστιν ἐκ οἵου τε ἀποστῆναι τῆς ἁμαρτημάτων ἀνθρώπους, *Isocr.* ut consequatur injustus, οὐκ ἔστιν ἀδικεῖσθαι πλησιάζοντα, *Demoſth.* ut bene audiant, ἐὰν δυνατὸν ἀκούειν καλῶς, *Chryſ.* ut homo Dei colloquium sustineat, ἀμήχανον ἀνθρώπῳ δυνηθῆναι θείαν ἐνεγκεῖν ὁμιλίαν, *idem.*

Firmamen, τὸ στήριγμα, ατ, *Plut.* τὸ ἔρεισμα.

Firmamentum, idem quod *Firmamen.*

Firmator, ὁ βεβαιωτὴς, οῦ, *Plut.*

Firme, βεβαίως, *Plato*, στερρῶς.

Firmitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Aristot.*

Firmitudo, idem quod *Firmitas.*

Firmo, βεβαιόω, pacem, εἰρηνεύω, *Herodian.* imperium, βεβαιόομαι ἀρχὴν, *Thuc.* Conf. *Confirmo.*

Firmus, a, um, βέβαι, αία, αιον, inimicitia, βεβαία ἔχθρα, *Dem.* firmum *s.* ratum esse, κύριον εἶ, *id.*

Fiscalis, e, ὁ, ὴ, τὸ τῦ ταμείου.

Fiscella, ἡ κυρτὶς, ίδος, τὸ κυρτίδιον, ῦ, *Dioſc.* ἡ σῆθη.

Fiscus, τὸ δημόσιον, τὸ ταμεῖον, ῦ, *Herodian.* Conf. *Ærarium.*

Fiſſilis, e, χιστὸς, ὴ, όν, *Theophr.*

Fiſſio, ἡ χσις; εως, *Suid.*

Fiſſura, τὸ χίσμα, ατ, *Lucian.*

Fiſtuca, ὄργανον τῦ ἐδαφιζόντων.

Fiſtuco, ἐδαφίζω, *Theophr.*

Fiſtula, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Plato*, ἡ σῦριγξ, γος, *Aristot.*

Fiſtulatio, ἡ αὐλησις, εως, *Aristot.*

Fiſtuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ συριγγώδης, ες, *Euſeb.*

Flabellum, quo ventilatur frumentum, τὸ φλοῦον, ου, *Xen.* quo excitantur carbones, item muscarium, ἡ ῥιπὶς, ῖδ, *Poll.* & *Aristoph.* τὸ ῥιπίδιον.

Flabrum, τὸ πνεῦμα, ατ, *Aristot.*

Flacceo, χαλάω, *Plato*, μαραίνομαι, *Aristot.*

Flacciditas, ἡ μάρανσις, εως, *Aristot.* ὁ μαρασμὸς, οῦ, *id.*

Flaccidus, a, um, χαλαρὸς, ὰ, όν, *Joſeph.* ὁ καὶ ἡ μαρασμώδης, ους, *Galen.*

Flaccus, a, um, ὁ τὰ ὦτα καταβάλλων, ατ.

Flagello, μαστιγόω, aliquem, τινὰ, *Dem.* equos, μαστίζω τοὺς ἵππους, *Plut.*

Flagellum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.*

Flagitiose, μοχθηρὰς, *Plato*, vivo, χρῶ μοχθηρίαν ζάω, *Aristot.*

Flagitiosus, ά, um, μοχθηρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* πονηρὸς, ρὰ, ρόν.

Flagitium, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* τὸ πονήρημα, ατ, *idem.* Conf. *Crimen*, item *Scelus.*

Flagito, ἐξαιτέω, ἐπιχλέω, *Dem.* λιπαρέω, *Herodian.*

Flagrans, ὁ καὶ ἡ διάπυρος, ς, *Plut.* pecuniæ, ὁ καὶ ἡ ἐρασιχρήματος, ς, *Xen.* in flagranti crimine, ἐπ' αὐτοφώρῳ, *N. T.*

Flagranter, φλεγμοδίας, διαπύρως.

Flagrantia, ὁ φλογμὸς, οῦ, *Phil.*

Flagrio, ὁ μαστιγίας, ου, *Plut.*

Flagro, φλέγομαι, *Plut.* deſiderio alicujus rei, φέρομαι σφόδρ ὅτι τι, *Dem.* σφόδρα δεινον ἔχω τινός, *Xenoph.*

Flagrum, ἡ μάστιξ, γος, *Plut.* ἡ αἰκία, ας, *Phil.* flagris cædo, μάστιξι ξαίνω, *Plut.* flagris aliquem subjicio, μάστιγι ἀνετάζομαί τινα, *N. T.*

Flamen, τὸ πνεῦμα, ατ, *Aristot.*

Flamen, sacerdos, ὁ ἱσοφάντης, ου, *Plut.* ἱέρευς, έως, *Phil.*

Flaminia, τὸ φλαμίνιον, ου.

Flaminia, ἡ ἱεροφάντρια, ας.

Flaminius, a, um, φλαμίνιος, ία, ιον, ἱερεφαντικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Flamma, ἡ φλὸξ, γὸς, *Plut.* ſolis, φλογμὸς, ἀλίου, *Phil.*

Flammearius, ὁ φλογιεὺς, έως.

Flammeum, τὸ φλογιδίον, ου.

Flammeus, a, um, φλόγιν, ος, ον, ινος, *Greg.* ὁ καὶ ἡ φλογώδης, ους, *Eraſiſtr.*

Flammo, φλογίζω, *Heſych.*

Flammula, τὸ φλόγιον, ου, *Dionyſ. Long.*

Flatulentus, ὁ καὶ ἡ πνευματώδης.

Flatus, ἡ πνεῦσις, εως, *Greg.*

Flaveo, ξανθίζομαι, *Athen.* ξανθίζω, LXX.

Flavus, a, um, ξανθὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Flebilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνώδης, ους, *Herodian.*

Flecto, κάμπω, aliquid, τι, *Theophr.*

Fleo, κλαίω, *Æſchin.* aliquem, vide *Deſleo.*

Fletus, us, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ὀδυρμός.

Flexibilis, e, καμπὸς, ὴ, όν, animo, εὐαγωγὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*

Flexio, ἡ κάμψις, εως, ἡ καμπὴ, *Plut.*

Flexuoſe, καμπύλως.

Flexuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκολυκαμπὴς, ους, *Plut.*

Flexura, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*

Flexus, us, ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ διάκαμψις, εως, *Nax.*

Flo, πνέω, *Xenoph.*

Floccifacio, ὀλιγωρῶ, aliquid, ὀλιγώρως ἔχω πρός τι, *Æſchin.* ἀμελῶς ἔχω πρός τι, *Dem.* παρὰ μὐδὲν ὑγρομαί τι, *Dem.*

Flocculus, τὸ κροκίδιον, ου.

Floccus, ἡ κρόκις, ίδ, *Plut.* τὸ κνάφαλον, floccos lego, κροκιδίζω, *Artæus*, floccorum lectio, ὁ κρουσμὸς, οῦ, *Gal.*

Floreo, ἀνθέω; *Ariſtot.* ætate, ἀνθῶ ἐν ἥβῃ, *Plato*, ἀνθέω ἀκμῇ, *Dioſc.* divitiis, ἀκμάζω πλούτῳ, *Herodot.* χρήμασι, *Æſch.* ſumma gloria, διαπρέπω μεγίστῃ τῇ δόξῃ, *Ælian.*

Floreſco, ἀνθέομαι.

Floreus, a, um, ἀνθεινὸς, εινὴ, εινὸν, *Plut.*

Floride, ἀνθηρῶς, *Iſocr.*

Floridus, a, um, ἀνθηρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ἀνθικὸς, ἰδ. εὐανθὴς, *Plato*, orator, ὁ τὸν λέξιν ἀνθίζων, *Dion. Hal.*

Florulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνθώδης, ες, *Theophraſt.*

Digitized by Google

Flos, τὸ ἄνθος, εος, *Ariſtot.* ætatis, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Iſocr.* ἀκμὴ ἀνθοῦσα, *id.* in flore ætatis conſtitutus, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Dem.*

Floſculus, τὸ ἀνθήλιον, υ, *Dioſc.*

Fluctuatio, ἡ κύμανσις, εως, ἡ κυμάτωσις, εως, *Strabo.*

Fluctuo, κυμαίνω, *Plut.* κυμαίνομαι, *id.* κυματόομαι, *Thuc.* animo, ἀπορίᾳ ἔχομαι, *Herodian.* ἐν ἀπορίᾳ γίνομαι, *Thuc.*

Fluctuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κυματώδης, ες, *Ariſtot.*

Fluctus, us, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*

Fluentum, τὸ ῥεῖθρον, υ, *Theophr.* τὸ ῥεῖθρον τῦ ποταμῦ, *Herodot.* parvum, τὸ ῥυμάτιον, υ, *Plut.*

Fluidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ῥοώδης, ες, *Ariſtot.* ῥυτὸς, ἡ, όν, *Theophr.*

Flumen, ὁ ποταμὸς, ῦ, *Dem.*

Flumineus, a, um, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluo, νάω, ῥέω, fluvius fluit per mediam urbem, ποταμὸς ῥεῖ διὰ μέσης τ πόλεως, *Xenoph.* fluunt verba, vita, tela, lapides, ῥεῦσι, &c.

Fluvialis, e, ποτάμιος, ία, ιον, *Diod. Sic.*

Fluvius, ὁ ποταμὸς, ῦ. *Dem.*

Fluxe, ῥυτῶς.

Fluxio, ἡ ῥεῦσις, εως, ventris, ὁ ῥευματισμὸς κοιλίας.

Fluxus, a, um, ῥευτὸς, ἡ, όν, ὁ ἢ ἡ ῥοώδης, ες.

Fluxus, us, τὸ ῥεῦμα, ατος.

Focillo, ἀναλαμβάνω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Focuius, τὸ ἐσχάριον, υ, *Plut.*

Focus, ἡ ἐσχάρα, ας, *Hom.* ἡ ἑστία, ας, *Herodian.*

Fodico, νύττω, ὀρύττω, *Maccab.* σκαλίζω.

Fodina, τὸ μέταλλον, υ, *Polyb.* ἡ μεταλλεία, ας, *Diod. Sic.*

Fodio, ὀρύττω, lacum, ἀπολίμνιον, *N. T.* σκάπτω.

Fœcunde, εὐκάρπως.

Fœcunditas, ἡ εὐκαρπία, ας, *Theophr.*

Fœcundo, εὔκαρπον ποιῶ.

Fœcundus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔτοκος, υ, ὁ ἢ ἡ εὔκαρπος, υ, *Theophr.* ὁ ἢ ἡ εὐφόρος, υ, *Herodian.*

Fœde, μιαρῶς, αἰσχρῶς, *Dem.* Conf. *Turpiter.*

Fœderatus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόσπονδος, υ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ὁμόσπονδος, υ, *id.*

Fœdifragus, ὁ ἢ ἡ παράσπονδος.

Fœditas, ἡ μιαρία, ας, *Suid.* Conf. *Turpitudo.*

Fœdo, μιαίνω, *Herodian.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Dem.* μολύνω.

Fœdus, a. um, μιαρὸς, ὰ, όν, *Dem.* Conf. *Turpis.*

Fœdus, eris, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ξωσθήκη, ης, *id.* facere cum aliquo, ξωσθήκας ποιεῖσθαί τινος, *id.* dicere cum aliquo, σπείσασθαι σπονδάς τινι, *id.* jurare cum aliquo, ὀμνύναι συνθήκας πρός τινα, *id.* improbare, ἀποχειροτονεῖν ξωσθήκας, *id.* fugere, φεύγειν συνθήκας, *Iſocr.* violare, παραβαίνειν συνθήκας, *Dem.* παρασπονδεῖν, *id.* rumpere, ſ. ſolvere, λύειν ξωσθήκας, *id.* delere, ἐξαλείφειν συνθήκας, *Iſocr.* ſervare, διαφυλάττειν συνθήκας, *Dem.* excipere aliquem in fœdere, ἐξαιρεῖσθαι γράφειν τινὰ ἐν συνθήκαις, *id.* comprehendere aliquem in fœdere, συμπεριλαμβάνεσθαι τινα ἐν συνθήκαις, *id.* excludere aliquem fœdere, ἐκσπονδον ποιεῖν τινα, *idem*, manere in fœdere, ἐμμένειν τῇ συνθήκῃ, *id.*

Fœmella, τὸ γύναιον, υ, *Dem.*

Fœmina, ἡ θήλεια, ας, *Dem.* ἡ γυνὴ, γυναικὸς, *id.* Conf. *Mulier.*

Fœmineus, a, um, θῆλυς, εια, υ, *Plut.* fœminea natura, ſ. ingenium, ἡ θηλύτης, ητος, *Plut.*

Fœmininus, a, um, θηλυκὸς, ἡ, όν, fœminino genere, θηλυκῶς, *Athen.*

Fœneratio, ὁ δανεισμὸς, ῦ, *Plato*, τὸ δάνεισμα, ατος, *Thuc.* ὁ τοκισμὸς, ῦ, *Ariſtot.* facere fœnerationem, ποιεῖσθαι δάνισμα, *Thucyd.* committere pecuniam fœnerationi, συμβάλλειν χρήματα δανισμῷ, *Plato.*

Fœnerato, ὀφειλόμενος, *Plato.*

Fœnerator, ὁ δανειστὴς, ῆ, ὁ δανείζων, οντος, *Dem.* ὁ τοκίζων, οντος, *id.* ὁ τοκιστὴς.

Fœneratorius, a, um, δανειστικὸς, ὴ, όν.

Fœnero, δανείζω, *Dem.* τοκίζω, *id.* Conf. *Fœnus.*

Fœnile, ὁ χορτὼν, ῶνος, τὸ χορτοδοχεῖον, υ.

Fœniſcca, ὁ χορτοκόπος, υ.

Fœniſecium, ἡ χορτοκοπία, ας.

Fœnum, ὁ χόρτος, υ, *Xen.* projicere equis, ἐμβάλλειν χόρτον ἵπποις, *id.*

Fœnus, ὁ τόκος, υ, *Iſocr.* τὸ δάνειον, υ, *Ariſtot.* fœnori dare alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ ἀργύριον, ſ. χρήματα, *Dem.* fœnori ab aliquo pecuniam accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος, *id.* fœnori pecuniam eloco, χρήματα δανεισμῷ συμβάλλω, *Plato*, fœnus exerceo, ποιοῦμαι δάνισμα, *Thuc.* fœnore exhaurior, κατατοκίζομαι, *Ariſtot.*

Fœteo, ὄζω κακῶς, δυσωδέω.

Fœticus, a, um, ὁ ἢ ἡ δυσώδης, ες, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ βαρύοσμος, υ, *Dioſc.* ὁ ἢ ἡ κάκοσμος, υ, *Heſych.*

Fœto, λοχεύομαι, τίκτω, *Ariſtot.* κυοτοκίαν, *Philo.*

Fœtor, ἡ δυσωδία, ας, *Plut.* ἡ κακοσμία, ας, *Poll.*

Fœtura, τὸ κύημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Fœtus, us, τὸ κύημα, ατος, *Ariſtot.* ἡ γονὴ.

Fœtus, a, um, ἐγκύων, υσα, ον, *Ariſtot.*

Foliaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ φυλλοειδὴς, ές.

Foliatus, a, um, ὁ ἢ ἡ φυλλώδης, ες.

Folioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολύφυλλος, υ, *Theophr.*

Folium, τὸ φύλλον, υ, *Ariſtot.* latum, τὸ πέταλον, υ, *Theophr.*

Folliculus, τὸ θυλάκιον, υ, *Dioſc.*

Follis, ὁ πάρυος, υ, *Lucian.* ἡ φῦσα.

Fomento, ἀναθάλπω, *Baſ.*

Fomentum, τὸ θαλπτήριον, υ.

Fomes, τὸ ὑπόκαυμα, ατος, *Plut.* τὸ ἐναυσμα, ατος, *Herodian.* τὸ ζάπυρον, υ, *Max. Tyr.*

Fons, ἡ πηγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ κρουνὸς, ῆ, *Dem.* fontes & putei deficere ſolent, τὰς κρήνας ἢ φρέατα ἐκλείπειν πέφυκε, *id.* fontis inſtar, κρηνηδὸν, *Maccab.*

Fontanus, a, um, πηγαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.* κρηναῖος, αία, αῖον, aqua, κρηναῖον ὕδωρ, *Athen.*

Fonticulus, τὸ πηγίδιον, υ, *Suid.*

Foramen, ἡ ὀπὴ, ῆς, *Athen.* aurium, τῶν ὠτῶν, *Poll.* ἡ κυψέλη, foratum, τὸ τρῆμα, ατος, *Dioſc.* muris, ἡ μυωπία, ας, *Ælian.*

Foraminoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ τρηματώδης, ες, *Ariſtot.*

Foras, ἔξω, *Dem.* ἐκτὸς, *id.*

Forceps, ἡ σφυρᾶγρα, ας, *Hom.* ἡ λαβὶς, ίδος.

Forda, ἡ βοῦς ἔγκυος.

Forem, γενοίμην, *Dem.*

Forenſis, e, ἀγοραῖος, αία, αῖον, ſ. ὁ ἢ ἡ ἀγοραῖος, υ, controverſia, ἀγορᾶς διαφορὰ, *Herodian.* & politicus, forenſium rerum peritus, ἀγοραῖος καὶ πολιτικὸς, *Plut.*

Fores, αἱ θύραι, ῶν, *Xenoph.* τὰ θυρώματα, *Lyſ.* αἱ θυρίδες, *Plato*, pulſo, θυροκοπέω, *Ælian.* aperio, τὴν θύραν ἀνοίγω, *Lucian.* foribus claudo, ſ. munio, θυρόω, *Xenoph.*

Forfex, ἡ ψαλὶς, ίδος, forfice reſeco, ψαλίζω, *Abſyrt.*

Fori, τὸ ἰδάλιον, υ, *Herodor.* τὸ κατάσρωμα, ατος, *Thuc.*

Forinſecus, ἔξωθεν, *Dem.*

Foris, ἔξω, triginta dies foris eſſe, τριάκοντα ἡμέρας ἔξω γενέσθαι, *Dem.*

Forma, ἡ μορφὴ, ῆς, heroica & Deum decens, ἡρωϊκὴ ἢ θεοπρεπὴς, *Plut.* verborum, ἐπίνοια, *id.* uti formis vel rationibus aliquibus ad fictionem, χρῆσθαι ἰδίαις τισὶ πρὸς τὸ ποιεῖν, *Iſocr.* cui mediocrem formam natura dedit, ᾧ μετρίαν ὄψιν ὑπέδηκε φύσις, *Dem.* formam venalem habere, καπηλικὰς τῷ κάλλει χρῆσθαι, *Ælian.* forma rei apud Philoſophos, τὸ εἶδος, ους, *Bud.* forma dicendi, ſ. orationis, ἡ ἰδέα, *Iſocr.* Conf. *Pulchritudo.*

Formalis, e, εἰδικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Formaliter, εἰδικῶς, *Ariſtot.*

Formatio, ἡ πλάσις, ἡ τύπωσις, εως.

Formator, ὁ πλασματίας, ου, *Plut.* ὁ πλάστης.

Formica, ὁ μύρμηξ, ηκος, *Æl.*

Formicatio, ἡ μυρμηκία, ας.

Formicetum, ἡ μυρμηκιὰ, ᾶς, *Plut.* ἡ μυρμηδὼν, ῶνος, *Heſych.*

Formicinus, a, um, ὁ ἢ ἡ μυρμηκώδης, ες, *Plut.*

Formidabilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.*

Formidatio, ὁ φόβος, ου, *Iſocr.* τὸ δέος, ους, *Thuc.*

Formido, as, καταδείδω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Timeo.*

Formido, inis, τὸ δέος, ους, *Dem.* Conf. *Timor.* ſ. *Metus.*

Formidoloſe, καταφόβως.

Formidoloſus, a, um, ὁ ἢ ἡ καταφοβος, υ.

Formo, μορφόω, τυπόω, χηματίζω, aliquid, τὶ, *Philo.*

Formoſitas, ἡ εὐμορφία, ας, *Lucian.* τὸ κάλλος, ους, *Dem.* ἡ εὐπρέπεια, ας, *id.*

Formoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔμορφος, υ, ὁ ἢ ἡ εὐπρεπὴς, ές, ὁ ἢ ἡ εὐειδὴς, εὐχήμων, mulier, εὐπρεπὴς γυνὴ, *Dem.* εὐπρεπὴς τῶν ὄψιν ἔσα γυνὴ, *id.* κεκλημένη τὸ κάλλος, *Iſocr.* formoſiſſimus, ἰδεῖν κάλλιστος, *Ælian.*

Formula, τὸ χηματίσιον, υ, *Herodot.* τὸ γραμματεῖον.

Fornaceus, a, um, καμινευτικὸς, αία, αῖον, LXX. ὁ ἢ ἡ καμινώδης, ες, *Strabo.*

Fornacula, τὸ καμίνιον, υ.

Fornax, ὁ κάμινος, ου, *N. T.* ὁ βαθὺς, υ.

Fornicator, ὁ πόρνος, υ, *N. T.*

Fornico, καμαρόω.

Fornicor, πορνεύω.

Fornix, ἡ καμάρα, ας, *Gal.*

Foro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.*

Fors, ἡ τύχη, ης, *Dem.*

Forſan, τάχα, *Dem.*

Forte, τυχὸν, *Dem.* forte fortuna, τύχῃ, *Dem.* fieri aliquid, ἀπὸ τύχης, ἐκ τυχης, διὰ τύχην γίγνεσθαί τι, *Dem.* forte fortuna adſtantes, ἀπὸ ταυτομάτου παραστάντες, *id.*

Fortifico, κρατύνω, *Thuc.* ἐχυρίζω.

Fortis, e, κραταιὸς, ὰ, όν, ἰσχυρὸς, ρὰ, ρὸν, ἀνδρεῖος, εία, εῖον, & utilis civis, ἢ χρήσιμος πολίτης, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνδρώδης, ους, vir, ἀνδράδης ἀνὴρ, *id.* hortari fineulos, ut fortes ſint, παρακαλεῖν ἕκαστος ἑῦ ἐυτὸν ἔσεσθαι, *idem.*

Fortiter, ἐρρωμένως, adgredi res, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν πραγμάτων, *Demoſth.* ſuſtinere periculum, ὑπομένειν κίνδυνον ἐυρώστως, *idem*, ſe gerens, ἀνδραδῶς διακείμενος, *Iſocr.*

Fortitudo, ἡ ἀνδρεία, ας, *Dem.* ἡ ἀνδρότης, bellica, εὐψυχία πολεμικὴ, *Iſocr.* & virtus, ἀνδρεία ἢ ἀρετὴ, *idem*, ac tolerantia, ἀνδρεία ἢ καρτερία, *idem*, fortitudinis excellentia, ὑπερβολὴ ἀνδραγαθίας, *idem*, laudem aliqua re conſequi, ὑπαρχειν τινὶ ἀνδρείαν ὑπό τινος, *idem*, exercitatio, ἡ ἄσκησις τ ἀνδρείας, *idem*, opinionem conſequi, λαβεῖν δόξαν ἀνδρείας, *Dem.* fortitudinem declarare in periculis, ὑποδείκνυσθαι ἀνδρείαν ὑπὸ τῶν κινδύνων, *idem.*

Fortuito, τύχῃ, *Iſocr.* nati tumultus, διὰ τύχας γεγενημένῃ ταραχαὶ, *id.* rei intervenerunt, ὑπὸ αὐτομάτου παραγενόμενοι τῷ πράγματι, *Dem.*

Fortuitus, a, um, τυχὼν, ῦσα, όν, *Deut.*

Fortuna, ἡ τύχη, ης, *Dem.* & numen, ἢ δαίμων, *idem*, & impetus rerum, ἢ φορὰ

Digitized by Google

τῶν πραγμάτων, *id.* fortuna bona, τύχη ἀγαθή, *id.* prospera, τὸ διμερὲς τῆς τύχης, *id.* mala, τύχη φαύλη, *id.* tenuis, τύχη μικρὰ, *idem*, gravis & acerba, τύχη χαλεπὴ καὶ δεινὴ, *idem*, insperata, τύχη παράδοξος, *id.* communis, τύχη κοινὴ, *id.* præsens, τύχη παροῦσα, *idem*, impendens, ὀφείλουσα τύχη, fatalis, ἀναγκαία τύχη, *id.* fugax, τύχη δραπέτις, *id.* fortunæ vis, ἰσχὺς τῆς τύχης, *Dem.* bonæ, τὰ διὰ τύχην ἀγαθὰ, *idem*, beneficia, αἱ εὐρυσίαι τῆς τύχης, *idem*, sublimes motus, τὰ μετέωρα κινήματα τύχης, *idem*, temeritas, ἡ ἀγνωμοσύνη τύχης, *id.* adjuvante fortuna, τύχῃ ἀγαθῇ, *id.* μὴ τῆς τύχης ἀγαθῆς, *id.* bona, ἡ εὐτυχία, ας, *Isocr.* adversa, ἡ δυσκυχία, ας, *id.* fortunæ, i. e. opes, τὰ ὄντα, ων, *Dem.* τὰ ὑπάρχοντα, ων, *id.* Conf. *Opes.*

Fortunate, εὐτυχῶς, *Dem.*

Fortunatus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ές, *Dem.* Conf. *Felix.*

Fortuno, ποιέω τινὰ εὐδαίμονα, *Isocr.*

Forum, ἡ ἀγορὰ, ᾶς, *Demosth.* rerum venalium, τῶν ὠνίων, *Aristot.* τὸ πωλητήριον, τῶν ὠνουμένων, *Thuc.* judiciale, τὸ δικαστήριον, ου, *Demosth.*

Fossa, ἡ ταφρεία, ας, *Dem.* ὁ τάφρος, ου, *id.* ἡ διωρυχὴ, ῆς, *id.* τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* fossam duco, ταφρεύω.

Fossilis, e, ὀρυκτὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Fossio, ἡ ὄρυξις, εως, *Suid.* ἡ ὀρυχὴ, ῆς, *Plut.*

Fossor, ὁ ὀρυκτὴς, ῆρος, *Phil.* ὁ σκαπτὴρ, ῆρος.

Fossula, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.

Fossura, ἡ ὀρυχὴ, ᾶς, *Plut.*

Fotus, us, τὸ θώραμα, ατος, *Phil.*

Fovea, ὁ τάφρος, ου, *Thuc.* ὁ βόθρος, ὁ βοθυνος.

Foveo, θάλπω, calida aqua maris, θερμαίνω θαλάσσῃ θαλάσσῃ, *Dioſc.* ova, ἐπαδίζω, *Athen.*

Fractura, ἡ κλάσις, εως, *Al. Aphr.*

Fraga, orum, τὰ κόμαρα, ων, *Planud.*

Fragilis, e, ὁ καὶ ἡ θλαστὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ εὔθραυστος, ον, *Plut.* θραυστὸς, ὴ, όν, *Aristot.* κατακλὴς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ου, ἡ ψαθυρότης, ητος, *Aristot.*

Fragmen, τὸ θραῦσμα, ατος, *Lucian.* τὸ κλάσμα, ατος, *N. T.*

Fragor, ὁ πάταγος, ου, *Aristot.* ὁ κλύπος, ου, *Xen.*

Fragrans, ὁ καὶ ἡ εὐώδης.

Fragrantia, ἡ εὐωδία, ας, *N. T.*

Fragro, εὐωδιάζω, *Cl. Al.*

Framea, ἡ ῥομφαία, ας, *N. T.*

Frango, κλάω, *N. T.* aliquem, ὀπλάω τινὰ, *Plut.* audaciam alicujus, κατακλάω θράσος τινὸς, *id.* animum, καταγνύω τῷ ψυχῷ, *Xenoph.* potentiam alicujus, θραύω δυσάμιν τινος, *Plut.* spem alicujus, θραύω ἐλπίδα τινὸς, *Herodian.* navem, ναυαγία, *Herodot.* ναυαγίαν τὸ πλοῖον, *Dem.*

Frater, ὁ ἀδελφὸς, οῦ, *Dem.* ὁ κασίγνητος, germanus, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος, *id.* ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, *id.* uterinus, ἀδελφὸς ὁμομήτριος, *id.* ex utroque parente, ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, *id.* κατ' ἀμφότερα συγγενὴς τινι, *id.*

Fraterculus, τὸ ἀδελφίδιον, ου, *Aristoph.*

Fraterne, ἀδελφικῶς, *Joseph.*

Fraternitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.*

Fraternus, a, um, ἀδελφικὸς, ὴ, όν, *Chryſ.*

Fratria, ἡ εἰνάτης, ερος, *Hom.*

Fratricida, ὁ ἀδελφοκλόνος, ου, *Herodot.*

Fratricidium, ἡ ἀδελφοκτονία, ας, *Naz.*

Fraudatio, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.*

Fraudator, ὁ συλητὴς, ὁ ἀποστερητὴς.

Fraudo, παρακρούω, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἐξαπατάω, παρακρούομαί τινα, *Lucian.* aliquos bonis, ἀποστερέω τινὰς ἀγαθῶν, *Isocr.* τινὰς ἀγαθὰ, *id.*

Fraudulenter, δολίως, δολερῶς.

Fraudulentia, ἡ δολιότης, ητος, ἡ ὑποβολὴ, ῆς, ἡ πανουργία.

Fraudulentus, a, um, δολερὸς, ὰ, όν, *Xenoph.* ἀπατηλὸς, ὴ, όν, *Xenoph.*

Fraus, ἡ παράκρουσις, εως, *Dem.* ὁ ἀπάτη, ης, *id.* meditata, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *id.* structa, ἡ μηχανὴ, ῆς, *id.* & prætextus, σόφισμα καὶ πρόφασις, *id.* fraudem invenire, σόφισμα ἀνευρίσκειν, *id.* fretum fraude sua esse, πιστεύειν ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῶν, *id.* circumventus fraude, φενακισθεὶς ἀπάτῃ, *id.* vincere fraude, νικᾶν τῇ παρασκευῇ, *Dem.* μὴ δόλῳ καὶ τέχνῃ προσκινδυνεύειν τινος, *id.* abhorrere a fraude, ἐξω εἶναι τῶν σοφισμάτων, *id.* Conf. *Dolus.*

Fraxinus, ἡ μελία, ας, *Dioſc.*

Fremitus, τὸ ῥόγμα, ατος, *Xenoph.* ὁ βρόμος.

Fremo, ῥοιζέω, *Plut.*

Frenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*

Frendeo, i. e. frango, θλάω, *Al. Aphr.* dentibus, βρύχω τοῖς ὀδόντας, *N. T.*

Freno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.* χαλινὸν ἵππῳ ἐμβάλλω, *id.*

Frenum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xenoph.* injicio, χαλινὸν ἐμβάλλω τινὶ, *id.* detrecto, ſ. excutio, ἀφυλιάζω, *Lucian.* freno carens, ὁ καὶ ἡ ἀχάλινος, ου, *Plut.* aureo utens, ὁ καὶ ἡ χρυσοχάλινος, ου, *Xen.*

Frequens, θαμινὸς, ὴ, όν, *Cyxnos*, ὴ, όν, oppidum, πολίχνιον, *Plut.* συκνὸς, ὴ, ον, *idem*, hominibus, ὁ καὶ ἡ πολυάνθρωπος, ου, *Aristot.*

Frequentamentum, τὸ σύκνωμα, ατος, *Plato.*

Frequentatio, ἡ σύχνασις, εως.

Frequenter, *Cyxnos*, *Cyxnòv*, *Xenoph.* συκνῶς, *Plato*, συκνάκις, *Aristot.*

Frequentia, τὸ πλῆθος, ους, *Dem.* ἡ πυκνότης, ητος, mutationum, μεταβολῶν, *Isocr.* hominum, ἡ πολυανθρωπία, ας, *Diod. Sic.* ἡ ἀνθρωπία, ας, *Plut.*

Frequento, *Cyxnάζω*, *Suid.* ſcholam, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.* aliquem, θαμίζω τινὰ, *Plato.*

Fretum, ὁ πορθμὸς, οῦ, *Plut.*

Fretus, a, um, πιστεύων, ουσα, ον, fraudibus ſuis, ταῖς παρασκευαῖς ἑαυτῶν, *Dem.* aliqua re, πιστεύουσα, υῖα, ος, τινι, *Æſchin.* talibus argumentis, ἐπαρθεὶς τοιούτοις τεκμηρίοις, *Isocr.*

Friabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὔθραυστος, ον, *Plut.* ψαθυρὸς, ρα, ρόν.

Fricatio, vide *Frictio.*

Frico, ψώχω, *N. T.* caput, τρίβω τὴν κεφαλὴν, *Æſchin.*

Frictio, ἡ θρῖψις, εως, *Galen.*

Frigefacio, ψύχω, *Plato*, ἀποψύχω, *Athen.*

Frigeo, ῥιγέω, *Plato.*

Frigeſco, ἀποψύχομαι, *Ariſtot.*

Frigide, ψυχρως, loquor, ψυχρολογέω, ψυχρθέω, *Hermog.*

Frigiditas, ἡ ψυχρότης, ητος, *Lucian.* τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Xenoph.* ἡ ψυχρία, ας, *Plut.*

Frigidiuſculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόψυχρος, ου.

Frigidus, a, um, ψυχρὸς, ὰ, όν, *Xen.* κρυδὸς, ὰ, όν, *Herodian.* frigida oratio, ἡ ψυχρολογία, ας, *Lucian.* frigida lavo, ψυχρολουτρέω, *Strabo.* frigida aqua, τὸ ψυχρὸν, οῦ, *Athen.*

Frigo, ῥύγω, *Athen.* τηγανίζω.

Frigus, τὸ ψῦχος, ους, *Plut.* vehemens, τὸ ῥῖγος, ους, *Xen.* τὸ κρύος, ους, *Lucian.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Alciphr.* frigore conglaciare, πήγνυσθαι τῷ ψυχρῷ, *Plut.*

Frio, λεπτοποιέω, *Dioſc.* λεπτύνω, θραύω.

Fritillus, ὁ σύριγξ, ιγγος, το κυβευτήριον, ου, *Plut.*

Frivolus, a, um, ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης, ους, ſermo, φλύαρος λόγος, *Plut.*

Frondatio, ἡ φυλλοκοπία, ας, ἡ κλάδωσις, εως, ἡ ὀποφύλλησις, εως.

Frondator, ὁ κλαδωτὴρ, ῆρος.

Frondeo, φυλλοφορέω, ὀποφυλλίζω, *Theophr.*

Frondeſco, φυλλιάω, *Arat.*

Frondeus, a, um, φύλλινος, ίνη, ινον, *Poll.*

Frondoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φυλλώδης, ες.

Frons, dis, τὸ φύλλον, ου, *Ariſtot.* ὁ κλάδος, ου, frondibus conſpergere aliquem, φυλλοβολεῖν τινὰ, *Herodian.*

Frons, tis, τὸ μέτωπον, ου, *Dem.* frontem contraho, τὸ μέτωπον ἀναστέλλω, *Ariſtoph.* τὸ πρόσωπον ζωϊσμοῖ, *Plut.* & Laconum imitator videri volo, Σκυθρωπάζω καὶ λακωνίζω, *Dem.* exhilaro, ſ. exporrigo, τὸ μέτωπον χαλάω, *Ariſtoph.* perfricui, τὸ μέτωπον παρατριψάμην, *Strabo.* fronte adverſa, μετωπηδὸν, *Herodot.* aciem in frontem producere, φάλαγγας εἰς μέτωπον ζωϊσθαι, *id.*

Frontale, τὸ προμετωπίδιον, ου, *Ælian.*

Fronto, ὁ μετωπίας, ου, *Poll.*

Fructifer, a, um, κάρπιμος, ίμη, ίμον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ὀπωκάρπος, ου, *Ariſtot.*

Fructuarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπωκάρπος, ου, *Ariſtot.*

Fructuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυκάρπος, ου, *Theophraſt.*

Fructus, us, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ὀπωρία, ας, *id.* ὁ ἔντοσις, εως, *id.* fructum ferre ſive ſuppeditare alicui, καρπὸν φέρειν τινὶ, *Isocr.* ἔχειν ὄνησίν τινι, *Dem.* percipere, ὀπωρίαν λαμβάνειν, *idem*, κομίζεσθαι καρπὸν, *id.* capio, καρπόομαι, *idem*, ex alieno agro, καρπώσασθαι ἀλλοτρίαν, *id.* adfero, προσφέρω, *id.* colligo, καρπίζω, *Dioſc.* fructus perceptio, ἡ κάρπωσις, εως, *Xenoph.* qui percipitur, τὸ κάρπωμα, ατος, fructuum collectio, ὁ καρπισμὸς, οῦ, fructum non ferens, ὁ καὶ ἡ ἄκαρπος, ου, *Theophr.* non fero, ἀκαρπέω, *idem*, in ſummitate habens, ὁ καὶ ἡ ἀκρόκαρπος, ου, *id.* edo, ὑποκαρπέω, *Hippocr.* dulces proferens, ὁ καὶ ἡ γλυκόκαρπος, ου, *Theophr.* bis gignens, ὁ καὶ ἡ δίκαρπος, ου, *Strabo.* uno anno ferens, ὁ καὶ ἡ ἑπετειόκαρπος, ου, *Theophr.* ſuper folia habens, ὁ καὶ ἡ ἐπιφυλλόκαρπος, ου, *idem*, multos ferens, ὁ καὶ ἡ εὔκαρπος, ου, *id.* dulces ferens, ὁ καὶ ἡ ἡδύκαρπος, ου, *id.* pulchres gignens, ὁ καὶ ἡ καλλίκαρπος, ου, *idem*, tenues habens, ὁ καὶ ἡ λεπτόκαρπος, ου, *Dioſc.* ſerotinos gignens, ὁ καὶ ἡ ὀψίκαρπος, ου, *Theophr.* latos habens, ὁ καὶ ἡ πλατύκαρπος, ου, *Dioſc.* multos gignens, ὁ καὶ ἡ πολυκάρπος, ου, *Theophr.* mature gignens, ὁ καὶ ἡ πρωϊκάρπος, ου, *id.* ad maturitatem perfero, τελειοκαρπέω, *id.* ferens, ὁ καὶ ἡ φερίκαρπος, ου, *Plut.* bonos habens, ὁ καὶ ἡ χρηστόκαρπος, ου, *Strabo.* perdens, ὁ καὶ ἡ ὀλισθίκαρπος, ου, *Theophr.*

Frugalis, e, χρηστὸς, ὴ, όν, ὁ καὶ ἡ λιτόβιος, ου, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐτελὴς, ους, menſa, εὐτελὴς τράπεζα, *Herodian.* in victu, τῷ διαίτῃ εὔκολος, καὶ ἀρχαῖος, *Eunap.* frugali cœna excipi, ἑστιᾶσθαι ἀφειδῶς, *Ælian.*

Frugalitas, ἡ εὐτέλεια, ας, *Thuc.* tueor rem familiarem frugalitate, σώζω τὰ ὄντα τῇ σωφροσύνῃ, *Dem.*

Frugaliter, εὐτελῶς, σωφρόνως.

Fruges, ὁ καρπὸς, οῦ, *Dem.* ex alieno agro percipere, καρπᾶσθαι ἀλλοτρίαν, *id.* efferre fruges ex agro, ἐκφέρειν καρπὸν ἐκ τινος χωρίου, *idem*, terra fert fruges, γῆ φέρει καρπὸν, *id.*

Frugi, χρηστὸς, ὴ, όν, *Xenoph.* nullius frugi, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ου, *Dem.* ad frugem redire, ὑπάρχειν τῷ σωφρονεῖν, *Ælian.*

Frugifer, ὁ καὶ ἡ καρποφόρος.

Frumentarius, a, um, *Citikὸς*, ὴ, όν, lex, *Citikὸς νόμος*, *Plut.* *Citikὸς*, ρὰ, ρὸν, menſura, *Citikὸν μέτρον*, *Ariſtot.*

Frumentarius, qui frumentum vendit, ὁ *Citokάπηλος*, ου, ὁ *Citopώλης*, *Ariſtot.*

Frumentatio, ἡ *Citologία*, ας, *Polyb.*

Frumentator, ὁ *Citolόγος*, ου, *Citολογῶν*, ῶντος, *Polyb.*

Frumentor, *Citολογέω*, *Polyb.*

Frumentum, ὁ *Cῖτος*, ου, *Dem.* copioſum venale habere, *Cῖτον* ἀφθονον ἔχειν ὠνιδῖ, *id.* vilius fieri, *Cῖτον* γίγνεσθαι εὐωνότερον, *idem*, carum eſſe apud aliquos, τίμιον εἶναι *Cῖτον* παρά τισι, *idem*, non eſſe in agris propter bellum incultis, *Cῖτον* οὐκ ἐνεῖναι ἐν τινι χώρᾳ διὰ τὸ πόλεμον ἄπορον γεγονέναι, *id.* importare, *Cῖτον* εἰσαγειν, vehere ad mercatum, *Citαγειν* εἰς τινα τόπον, *id.* emere, ὠνεῖσθαι *Cῖτον*, *id.* mercari, ἀγοράζειν *Cῖτον*, *id.*

Digitized by Google

ad coëmendum talentum conferre pro aliquo, εἰς Σιτωνίαν ἐπιδιδόναι τάλαντον ὑπέρ τινος, *id.* vehere Athenas, Σῖτον ἄγειν Ἀθήναζε, *id.* exportare ab aliquibus, Σῖτον ἐξάγειν παρά τισι, *id.* importare ad aliquos, Σῖτον εἰσάγειν εἴς τινας, *id.* adferre in aliquem locum, Σῖτον κομίζειν εἴς τινα τόπον, *id.* conservare, Σώζειν τὸν Σῖτον, *Dem.* frumenti pretium constituere, τιμὰς τῷ Σίτῳ καθιστάναι, *id.* crescere in aliquo loco, ἐπιτιμᾶσθαι Σίτου ἐν τινι τόπῳ, *idem*, imminui, τῷ σίτῳ τιμᾶς ἔπ' ἐλαττον βαδίζειν, *id.*

Fruor, καρπόομαι, agro, opibus, homine, χάραν, χρήματα, ἄνθρωπον, *Dem. Isocr.* bonis, ὑπαλαύω ἀγαθῶν, *Isocr.* republica bifariam, καρπόω πόλιν διχόθεν, *Dem.*

Fruſtatim, μερικῶς.

Fruſtra, πλανάλως, *Dem.* μάτην, *Plato*, ματαίως, *id.* κενοσπούδως, *Plut.*

Fruſtratio, ὁ ὑποτόμιξις, εως, *Plut.* τὸ ὑπότομμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ὑποτυχία, ας, *Nax.*

Fruſtro, ψεύδομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* Conf. *Fallo.*

Fruſtror, ὑποτυγχάνω, spe, τῇ ἐλπίδος, *Aristot.* διαψεύδομαι ἐλπίδων, *Plato*, ψεύδομαι ἐλπίδος, *Isocr.* exspectatione, διαμαρτάνω προσδοκίας, *Dem.* gloria, δόξης, *Isocr.*

Fruſtulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψαμωδης, ες.

Fruſtulum, τὸ μόριον, ου, τὸ τεμάχειον, quod ori ingeritur, τὸ ψόμιον, ου, *Lacr.*

Fruſtum, τὸ τέμαχος, ους, *Athen.* rei esculentæ, ὁ ψαμὶς, ῖδος, *Athen.*

Frutetum, ὁ θάμνος, ου, parvum, τὸ θαμνισκίον, ου, *Dioſc.* ὁ θαμνὼν, ῶνος.

Frutex, ὁ θάμνος, ου, ſurculoſus, φρυγανοειδὴς, *Dioſc.*

Fruticatio, ἡ θάμνησις, εως.

Fruticetum, idem quod *Frutetum.*

Frutico, θαμνίζω, ἐνθαμνόομαι.

Fruticoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ θαμνώδης, ους, *Theophraſt.*

Fuco, φυκόω, *Plut.*

Fucoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φυκιώδης, ους.

Fucus, τὸ φῦκος, ους, *Dioſc.* τὸ φύκιον, ſ. φυκίον, ου, *Lucian. inſectum*, ὁ κηφὴν, ῆνος, *Ariſtot.* fucum alicui facio, φαναίζω τινὰ, *Dem.* παράγω τινὰ, *id.* in aliquo, ἀπατῶ τινά τι, *Xen.* facio moribus, καπηλικῶς ἔχω τῷ τρόπῳ, *Ælian.* ſine fuco, ἀφελέγχως, *Ælian.* ἀσκιώπως. *Syneſ.* ἀδόλως, *Thuc.*

Fuga, ἡ φυγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ τροπὴ, ῆς, *id.* ἡ φύξις, *Heſ.* fugam meditor, βιαλίω δρασμὸν, *Herodot.* ὑπονοέω δρασμὸν, *Ælian.* in fugam verto, τρέπω εἰς φυγὴν, *Chryſ.* hoſtes, ποιέω φυγὴν πολεμίοις, *Xen.* fuga ſalutem quærere, σώζειν ἑαυτὸν φυγῇ, *Plato.* fuga facta in urbem confugerunt, τροπῆς γενομένης ἔφυγον εἰς πόλιν, *Herodian.* recipio me in caſtra, καταφεύγω εἰς τὸ στρατόπεδον, *idem*, ad aliquem, φρός τινα, *idem*, me propipio, οἴχομαι ὑπόδρας, *id.* Conf. *Fugio.*

Fugax, ὁ δραπέτης, ου, ἡ δραπέτις, ιδος, *Iſocr.* ὁ φυγάς.

Fugio, φεύγω, aliquid, τὶ, *Dem.* διαφεύγω, τι, *idem*, fugitivam fortunam, δραπετεύω δραπέτιν τύχην, *Iſocr.* ita res aliquas, ut, ὕτως ἀπέχομαί τινων, ὡς, *id.* negotia, ὑποδράω ὑπὸ τῶν πραγμάτων, *Dem.* hoſtes, τροπὴν ποιέω τῶν πολεμίων, *Herodian.* ex urbe, ὑποδιδράσκω ἐκ πόλεως, *id.* paucis comitatus, ἀποδιδράσκω σὺν ὀλίγοις, *id.* Conf. *Fuga.*

Fugitivarius, ὁ φυγαδοθήρας, ου, *Plut.*

Fugitivus, a, um, φυγικὸς, ὴ, ὸν, ſervus, ὁ δραπέτης, ου, *Dem.*

Fugito, δραπετεύω, *Philo.* συχνὰ φεύγω, *Plut.*

Fugo, ποιέω φυγὴν, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Xen.* τρέπω εἰς φυγὴν. *Chryſ.* i. e. in exſilium pello, φυγαδεύω, *Dem.* Conf. *Fuga & Exſilium.*

Fulcimentum, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ στήριγμα.

Fulcio, ἐρείδω, tectum, ὀρόφην ὑποδείδω.

Fulcrum, τὸ ὑπέρεισμα, ατος, τὸ ἔρεισμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὑποστήριγμα.

Fulgeo, στίλβω, *Dioſc.* ἀπαυγάζω, *Baſ.*

Fulgetrum, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulgor, τὸ σέλας, ατος, *Ariſtot.* ἡ τηλαύγησις, εως, LXX. ἡ αὐγὴ.

Fulgur, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ στροφὴ, ῆς, *Nax.*

Fulguralis, e, ἀστραπαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Fulguratio, ἡ ἀστραπὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Fulguro, ἀστράπτω, *Ariſtot.*

Fulica, ἡ αἴθυια, ας, *Ariſtot.*

Fuliginoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ λιγνυώδης, ους, *Hippocr.*

Fuligo, ἡ λιγνὺς, ύος, *Dioſc.* ἡ αἰσθόλη, ἡ αἰθάλη.

Fullo, ὁ κναφεὺς, έως, *Ariſtoph.*

Fullonium, τὸ κναφῖον, ου, *Herodot.*

Fullonius, a, um, κναφευτικὸς, ὴ, ὸν, ars, ἡ γναφευτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Plato*, κναφικὸς, ſ. γναφικὸς, ὴ, ὸν, carduus, ἡ γναφικὴ ἀκάνθα, *Dioſc.*

Fulmen, ὁ κραυνὸς, ῦ, *Ariſtot.* cadit in, σκηπτὸς εἰς, *Xen.* fulmine ico ſive percutio, κραυνόω, *Plut.* fulmine conflagro, κατακραυνόομαι.

Fulmineus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυραυλίος, ου, ignis, πυραυλιον πῦρ, *Plut.*

Fulmino, πυραυνόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* πυραυνοβολέω.

Fultura, τὸ στήριγμα, ατος, *Plut.*

Fulvus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀπίζανθος, ου, *Dioſc.* πυῤῥὸς, ρὰ, ρὸν.

Fumarium, ἡ καπνοδοχὴ, ῆς, *Lucian.*

Fumeus, a, um, ὁ ἢ ἡ καπνώδης, ους, *Gal.*

Fumidus, a, um, ὁ ἢ ἡ καπνοειδὴς, έος.

Fumigo, καπνίζω, *Dem.*

Fumo, καπνίζω, *Dem.* τύφομαι, LXX.

Fumoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ καπνώδης, ους, *Gal.*

Fumus, ὁ κάπνος, ου, *Ariſtot.* ὁ ψόλος, ου, *Æſchin.* fumo inficio, καπνίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* fumum excito, τύφω κάπνον, *Herodot.* fumo infesto, κάπνῳ τύφω, *Ariſtoph.* in fumum redigo, ἐκτυφόομαι, in fumum evanesco, ἐκτυφόομαι, *Dioſc.*

Funalis, e, ὁ ἢ ἡ χοιροφόρος, ου.

Funambulus, ὁ χοιροβάτης, ου, *Chryſ.*

Functio, ἡ ὁλοτελείωσις, εως.

Funda, ἡ σφενδόνη, ης, *Xen.* fundam agito, ſ. torqueo, σφενδονάω, *Xen.* σφενδονίζω, LXX. σφενδονίω, *Lucian.* funda peto, σφενδονάω τινα, *Greg.*

Fundamentum, τὸ θεμέλιον, ου, *Thuc.* ἡ βάσις, εως, jacio, καταβάλλομαι θεμέλιον, *Themiſt.* τῷ ἀρχῷ, *Plato*, deſtruo, ὑποθεμελιόω, domus, τὸ κάτωθεν τῆς οἰκίας, e fundamentis deſtruere, ἐκ θεμελίων ὑπόλλυσθαι, *Thuc.*

Funditor, ἡ σφενδονήτης, ου, *Xen.*

Funditus, ὀρθόω, everto urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Æſchin.* εἰς τέλος καταφθείρω πόλιν, *Diod.* πόλιν παντάπασιν ἀναιρέω, *Iſocr.* perdo aliquem, πίτυος τρόπον ἐκτρίβω τινὰ, *Herodot.* ὑπόλλυμί τινα ἄρδην, *Iſocr.*

Fundo, as, θεμελιόω, aliquid, τι, *N. T.* Conf. *Fundamentum.*

Fundo, is, χέω, *Ariſtot.* χύω, *Lucian.* i. e. profligo, ἐδαφίζω, *Theophr.* i. e. libo, σπένδω. Conf. *Effundo, Sterno, Fugo, Libo.*

Fundum, τὸ βίνθος, ους, *Nax.* τὸ ἔδαφος, ους, *Plut.* ὁ σωθμὸς, ἰνος, *Athen.* fundo caiens, ὁ ἢ ἀνδμάτιος, ου, *Philo.*

Fundus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Ariſtot.*

Funebris, e, ὁ ἢ ἡ ὀπτάφιος, ου, ὁ ἢ ἡ ὀπτάφειος, ειον, ſermo, ὀπτάφιος λόγος, *Dem.*

Funeratio, ὁ ἐνταφιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Funereus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐντάφιος, ου, *Syneſ.*

Funero, κηδεύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐνταφιάζω, τὰ ζωνθῶν ποιέω τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Funeſto, μιαίνω, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Funeſtus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ου, *Plato.*

Fungor, ὀπτελέω, officio, τὰ καθήκοντα, *Xen.* ſummis magiſtratibus, μετοχειρίζομαι μεγίσας ἀρχὰς, *Plato.* officio fratris, ποιέω ἔργα τῷ ἀδελφῷ, *Dem.* bene munere meo, οὐ ἐπιτελέω τὸ ἔργον μου, *Ariſtot.* vita. Vide *Morior.*

Fungoſitas, ἡ μυκητότης, ητος.

Fungoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ μυκητώδης, ους.

Fungus, ὁ μύκης, ητος, *Dioſc.* ὁ βαλίτης.

Funiculus, τὸ χοινίον, ου, *Plut.* ἡ Σπάρτη.

Funis, χοῖνιξ, ικος, ἡ, *Theophr.* nauticus, πεῖσμα ναὸς, *Philo.*

Funus, τὸ κῆδος, εος, *Ariſtot.* ad funus mortuorum convocare aliquos, ὅπῃ τῶν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν παρακαλεῖν τινας, *Iſocr.* interesse funeri, ὅπῃ τὸ κῆδος παραγίνεσθαι, *id.* convenire ad funus, φοιτᾶν εἰς τὰς ταφὰς, *id.* mandare alicui funeris curationem, παραδιδόναι τινὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ταφῆς *Dem.* sumptus funeris dare, τὴν ταφὴν ὑποδέχεσθαι τοῖς θάψασι, *id.* fieri alicui funus, γίγνεσθαί τινι ταφὴν, *id.* ornare funus alicujus aliquo, κοσμεῖν τὴν τάφον τινὸς τινι, *id.* concecorare funus alicujus, τιμᾶν τὴν τάφον τινος, *idem*, publicum funus alicui instituere, δημοσίᾳ θάπτειν τινὰ, *idem*, sequi funus, ἀκολουθεῖν ὑποθανόντι φρὸς, ſ. ὅπῃ τὸ μνῆμα, *Dem.* φρὸς τὴν τάφον, *idem.* deducere funus, παραπέμπειν τὴν τεθνεῶτα, efferre funus, ἐκφέρειν νέκυν, *Dem.*

Fur, ὁ κλέπτης, ου, *Plut.* ὁ φὼρ, ῥὸς, *Plato.* ὁ κλοπεὺς, *Soph.* femina, ἡ κλέπτρια, ας, *Nax.*

Furacitas, ἡ κλεπτοσύνη, ης, *Plut.*

Furaciter, κλεπτικῶς.

Furax, κλεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtoph.*

Furca, τὸ δίκρανον, ου, ſc. ξύλον, *Lucian.* ὁ ὑποστάτης, ου, *Plut.*

Furcifer, ὁ κύφων, ωνος, *Schol. Ariſtoph.*

Furenter, μανομένως.

Furfur, τὸ φίτυρον, ου, *Theophr.*

Furfuraceus, a, um, ὁ ἢ ἡ φιτυρώδης, ους, *Dioſc.* panis, ὁ φιτυρίας, ου, *Galen.*

Furfuroſus, a, um, idem quod antecedens *Furfuraceus.*

Furia, ἡ ἐρινὺς, ύος, *Soph.* ὁ ἀλάστωρ, ορος, *Plut.* Furiæ, αἱ Σεμναὶ θεαὶ, *Lucian.* αἱ ἐυμενίδες.

Furialis, e, ὁ ἢ ἡ μανιώδης, ους, *Theophr.*

Furibundus, a, um, παρακεκινηκὼς, υῖα, ὸς, *Plato.* ὁ ἢ ἡ μανιώδης, ους, *Theophr.*

Furio, ἐκμαίνω, *Euſtath.*

Furioſe, μανικῶς, *Iſocr.*

Furioſus, a, um, μανικὸς, ὴ, ὸν, homo, μανικὸς ἄνθρωπος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄκφρων, ονος, *Lucian:*

Furnaceus, a, um, ὁ κλιβανίτης, ου, *Athen.* ἰπνίος, ία, ιον, *Callim.* panis, ὁ ἰπνίτης, ου, ſc. ἄρτος, *Athen.*

Furnarius, idem quod *Furnaceus*, furnaria, ſc. ars, ἡ ἀρτοποιϊκὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Furnus, ὁ ἰπνὸς, ου, *Ariſtoph.* ὁ κλίβανος, ου, *Herodot.*

Furo, μαίνομαι, *Dem.*

Furor, oris, ἡ μανία, ας, *Dem.* furore corripi, ἐνθουσιάζειν, *Plato.* ἴνοχον γίγνεσθαι ἀνοίας, *Iſocr.* manere in furore, μένειν ὅπῃ τῆς μανίας, *Dem.* liberare aliquem a furore, σώζειν τινα τῆς ἐνεχούσης μανίας, *idem.* deferere furorem, ἀπαναχωρεῖν τῆς μανίας, *Iſocr.* furore percitus, φρὸς τὸ ἐνθουσιῶδες ζαλωθεὶς, *Heliod.*

Furor, aris, κλέπτω, aliquid, τὶ *Dem.* κλοπεύω, alicui, ὑπό τινος, *Plut.* alicui aliquid mihi, ὑπό τινός τι εἰς ἐμαυτὸν, *Nux.*

Furtim, κλεμμαδὸν, *Plato.*

Furtive, κλεπτικῶς.

Furtivus, a, um, κλεπταῖος, αία, αῖον, *Plato*, κλοπιμαῖος, αία, αῖον, *Lucian.*

Furtum, id, quod furto ablatum eſt, τὸ κλέμμα, ατος, *Plato*, τὸ φύριον, ου, *Lucian.* i. e. actio furandi, ἡ κλοπὴ, ῆς, *id.* parvum, τὸ κλεμμάδιον, ου, *id.*

Furvus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.*

Fuſcina, ἡ τρίαινα, ης, ὁ τριόδους, οντος, *Ariſtoph.* τὸ δίκρανον.

Fuſcinula, ἡ κρεάγρα, ας.

Fuſco, ἀμαυρόω, *Plut.*

Fuſcus, a, um, ἀμαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *Plut.* σκιλαιὸς, ὰ, ὸν, *Heſych.* ὁ ἢ ἡ κελαινοφαὴς, έος, *Ariſtot.* ὀφρυῖος, ίνη, ινον, *Plato*, φαιὸς, ὰ, ὸν, *id.*

Digitized by Google

Fuſe, χύδην, *Plato.*
Fuſilis, e, χυτὸς, ὴ, ὸν, *Philo*, æris modo, χαλκύτυπος, ὴ, ὸν, LXX.
Fuſio, ἡ χύσις, εως. æsis, ἡ χάλκευσις, εως.
Fuſor, æris, ὁ χαλκεύτης, οῦ.
Fuſorius, a, um, χαλκυτικὸς, ὴ, ὸν, fornax, τὸ χώνευον, υ, ἡ χοάνη, ης. *Neſſ.*
Fuſtis, τὸ ῥόπαλον, υ, τὸ ξύλον, fuſte cædo, ξυλοκοπέω, *Polyb.* cæſio fuſte, ἡ ξυλοκοπία, ας. *id.*
Fuſtuarium, ἡ ξυλοκοπία, ας, *Polyb.*
Fuſus, i, ὁ vel ἡ ἄτρακτος, υ, *Ariſtot.* ὁ κλασίρ, ῆρος.
Futilis, e, χυδαῖος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ ἀκάνθινος, υ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ φλυδονώδης, ες, *Gal.* ὁ καὶ ἡ φλύαρος,
Futilitas, ἡ φλυαρία, ας, *Lucian.* ἡ ματαιότης.
Futurus, a, um, μέλλων, ουσα, ον, *Dem.* fum, μέλλω, *id.* dicunt, ipſum futurum eſſe ſufficiosam ergo Thebanos, φασὶ μέλλειν αὐτὸν ἔχειν ἱκανῶς πρὸς τὸς Θηβαίους, *idem*, futurus ſum facere ſermonem, i. e. facturus ſum ſermonem, μέλλω ποιεῖσθαι λόγον, *Iſocr.* futuri cramus pericliturі, i. e. periclitaturi eramus, ἐκινδυνεύομεν κινδυνεύειν, *id.* futura utilia alicui, μέλλοντα ζωφελεῖν τινι, *id.* futurus laudari, i. e. laudandus, μέλλων εὐδοκιμεῖν, *id.* oratio futura dici, i. e. quæ dicitur, λόγος μέλλων ῥηθήσεσθαι, *id.* confiderate, quinam apparatus ſit belli futuri, σκέπτεσθε, τίς ὑπάρξει παρασκευὴ τῷ μελλοντι πολεμήσειν, *Dem.* multa vaticinari de futuris, πολλὰ μαντεύεσθαι περὶ τῶν μελλόντων ἐσεσθαι, *Æſchin.*

G.

GAbalus, ὁ ταυρὸς, οῦ, *Thuc.*
Galaxia, ὁ γαλαξίας κυκλος.
Galbula, ὁ ἰκτῖνος, υ, *Plin.*
Galea, τὸ κράνος, ους, *Lucian.* ἡ κόρυς, υθος, ἡ πῶλυξ, υκος, *id.* armo, κράνει ὁπλίζω, κορύσσω, κράνος ἐνδύω.
Galeo, κορύσσω. Conf. antecedens *Galea.*
Galericulum, τὸ προκόμιον, ν, *Poll.* ἡ φενάκη.
Galerita, vide *Alauda.*
Galerus, τὸ πιλίδιον, υ, *Dem.* ὁ πέτασος.
Galla, ἡ κηκὶς, ίδος, parva, τὸ κηκίδιον, υ, *Suid.*
Gallicinium, ἡ ἀλεκτοροφωνία, ας, *N. T.* ἡ κλαγγὴ ἀλεκτρυόνων, *Epith.*
Gallina, ἡ ἀλεκτρὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Gallinaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλεκτόρειος, υ, *Syneſ.*
Gallinarium, ὁ ὀρνιθὼν, ῶνος, *Colum.*
Gallinarius, ὀρνιθοκόμος, υ.
Gallus, ὁ ἀλέκτωρ, ορος, *Ariſtoph.* ὁ ἀλεκτρυὼν, όνος, *Plato.* qui canere deſiit, ἀλεκτρυὼν ἀπορδὸς, *Lucian.* galli vox, ὁ κλωσμὸς, οῦ, *Plut.*
Ganea, τὰ πορνεῖον, *Zoſim.*
Ganeo, ὁ ταριμάργος, υ, *Baſ.*
Gangræna, ἡ γάγγραινα, ης, *Hippocr.*
Gannio, κνυζάω.
Gannitus, τὸ κνύζημα, ατος, *Herodot.* ὁ κνυζηθμός.
Gargarizatio, ὁ γαργαρισμὸς, οῦ,
Gargarizo, γαργαρίζω, *Dioſc.*
Garrio, avium more, τραυλίζω, LXX. i. e. *blatero*, ςωμύλλω, *Ariſtot.* λαρῶ, *Dem.* ἀδολεσχέω, *id.* φλυαρέω, *id.*
Garritus, ὁ τραυλισμὸς, οῦ.
Garrulitas, ἡ ςωμυλία, ας, *Ariſtoph.* ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ φλυαρία, ας, *id.* ἡ πολυλογία, ας, *id.* ἡ μακρολογία.
Garrulus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδολέσχης, ου, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἀδόλεσχος, υ, *Ariſtot.* φλυαρῶν, ῶσα, ῶν, *Plato.* λαρὸς, ὸν, ὸν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ λάλος, ὁ καὶ ἡ ςωμύλος.
Garum, τὸ γάρον, *Galen.*
Gaudeo, χαίρω, aliqua re, ὅτῳ τινὶ, *Dem.* τινὶ, *id.* factis, ζυγχαίρω τοῖς γεγενημένοις, *id.* & delector videns aliquid, ἥδομαι καὶ χαίρω ὁρῶν τι, *id.* me laudari, ἥδομαι ἀκούων καλῶς, *Plut.* quum audio, χαίρω, ὅταν ἀκούω, *Iſocr.* quum laudor, χαίρω ἐπαινούμενος, *Xen.* quum aliis do, χαίρω διδὺς, *Plut.* malis alicujus, ὄπτι χαίρω τοῖς κακοῖς τινος, *Dem.* aliquo nomine, χαίρω φρασαγορεύσας τι, *Dem.* ὀνομαζόμενός τι μᾶλλον δέχομαι, *Plato.* arbor gaudet valde riquis, τὸ δένδρον φιλεῖ ζαφερὰ ὑδρίαν, *Theophr.* gaudens aliorum calamitate ſive malis, ὁ καὶ ἡ ἐπιχαιρέκακος, υ, *Ariſtot.*
Gaudium, ἡ χαρὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ τέρψις, εως, *Iſocr.* τὸ χαῖρειν, τὸ ἀσμενίζειν, ίζω, *Plut.* ex alius malis, ἡ ἐπιχαιρεκακία, ας, *Ariſtot.*
Gavia, ὁ λάρος, υ, *Ariſtot.*
Gauſape, τὸ ἀμφίμαλλον, υ.
Gaza, ἡ γάζα, ης, *Theophr.* Conſer. *Theſaurus.*
Gazophylacium, τὸ γαζοφυλάκιον, υ, *N. T.*
Gehenna, ἡ γέεννα, ης, *N. T.*
Gelaſco, καταπήγνυμαι ὑπὸ ψυχρὸς, *Ariſtot.* πήγνυμαι ὑπὸ τῆ κρύος, *Herodian.*
Gelaſinus dens, ὁ γελασῖνος, ſc. ὀδὼς, *Poll.*
Gelide, ψυχρῶς.
Gelidus, a, um, κρυρὸς, ὰ, ὸν, *Herodian.* ψυχρὸς, ρὰ, ρὸν.
Gelo, πήγνυμι, *Plato.*
Gelu, τὸ ψύχος, εος, *Xen.* ὁ κρυμὸς, οῦ, *Philoſtr.* τὸ κρύος, εος, *Lucian.* τὸ ῥῖγος, εος, *Xen.*
Gemebundus, a, um, γενακὶς, ὴ, ὸν, LXX.
Gemellipara, ἡ διδυματόκος.
Gemellus, ὁ διδυμάων, ονος, *Eom.* ὁ καὶ ἡ δίδυμος.
Geminatio, ἡ διδυμότης, ητος, ὁ διπλασιασμὸς, οῦ, *Plut.*
Gemino, διπλασιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.* διπλόω.
Geminus, a, um, ὁ καὶ ἡ δίδυμος, υ, *Ariſtot.* διδύμης, ου, ὸν, Gemini in cœlo, οἱ δίδυμοι, ων.
Gemiſco, γενάζω, *Dem.*
Gemitus, ὁ γεναγμὸς, οῦ, *Plut.* τὸ γέναγμα, ατος, *Athen.* ὁ γόνος, υ, *Thuc.*
Gemma, ἡ λίθος, υ, *Clem. Al.* in vite, ὁ ὀφθαλμὸς, οῦ, *Theophr.*
Gemmaico, ὀφθαλμίζω.
Gemmatio, ἡ ὀφθάλμισις, εως.
Gemmatus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθοκόλλητος, υ, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ διάλιθος, *Cl. Al.*
Gemmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ διάλιθος, υ, *Clem. Alex.*
Gemmo, ὀφθαλμίζω.
Gemo, γένω, ſuper aliqua re, ὀπί τινι, *Dem.* alte, μεγα γενάζω, *id.*
Gena, ἡ παρειὰ, ᾶς, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Nazar.* τὸ μῶλυ, υος, *Al. Aphr.* ἡ γνάθος, υ, *Lucian.*
Genealogia, ἡ γενεαλογία, ας, genealogiam recenſeo, γενεαλογέω, *Herodot.*
Genealogicus, a, um, γενεαλογικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*
Genealogus, a, um, ὁ γενεαλόγος, υ, *Laërt.*
Gener, ὁ γαμβρὸς, οῦ, *Dem.*
Generalis, e, γενικὸς, ὴ, ὸν, *Suid.*
Generaliter, γενικῶς, καθόλυ, *Ariſtot.*
Generatim, κζ γένη.
Generatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.* ἡ γενεὰ, ᾶς.
Generator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato.*
Genero, γεννάω, *Xen.*
Generoſe, γενναίως, *Herodian.*
Generoſitas, ἡ γενναιότης, ητος, *Polyb.* ἡ εὐγένεια.
Generoſus, a, um, γενναῖος, αία, αῖον, equus, γενναῖος ἵππος, *Herodian.* homo, ἄνθρωπος γενναῖος, *Dem.* i. e. nobili genere ortus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, ους, *Ariſtot.*
Geneſis, ἡ γένεσις, εως, *Plato.*
Genethlia, vide *Natalitia.*
Genialis, e, τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*
Genialiter, τρυφερῶς, ἁπαλῶς.
Geniculatim, γονυδον, ὀκλάζ, *Lucian.*
Geniculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ γονατάδης, ες, *Theophr.* γεγονατωμένος, ένη, ένον, *Dioſc.*
Geniculor, γονατίζω, *Poll.*
Geniculum, τὸ γονάτιον, υ, τὸ γόνυον, υ.
Genitalis, e, γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ὁ καὶ ἡ γόνιμος, *Plato.*
Genitivus, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν, Caſus, γενικὴ πτῶσις.
Genitor, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ γονεὺς, έως, *id.* ὁ γενήτωρ, ορος, *Plato.* ὁ γενετὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ γειτὴς, *Plut.*
Genitrix, ἡ γενήτειρα, ας.
Genitura, ἡ γένη, ης, *Lucian.*
Genius, ὁ δαίμων, ονος, *Pind.*
Gens, τὸ ἔθνος, ους, *Thuc.*
Gentilicus, a, um, ἐθνικὸς, ὴ, ὸν, *Hermog.*
Gentilis, e, ὁ καὶ ἡ ὁμοεθνὴς, έος, *Ariſtot.* ἐθνικὸς, ὴ, ὸν.
Gentilitas, ἡ ὁμογένεια, ας, ἡ ζυγένεια, ας, *Dem.*
Gentilitius, a, um, γενικὸς, ὴ, ὸν.
Genu, τὸ γόνυ, ατος, *Plut.* flecto, ὀκλάζω ὀπὶ τὰ γόνατα, LXX. alicui, γονυπετέω τινι, N. T. προσκυνῶ τινὰ, *Plut.* genibus advolver alicui, προσπίπτω τινὶ, *Chryſ.*
Genuinus, a, um, γνήσιος, ία, ιον, *Ariſtot.*
Genus, τὸ γένος, εος, *Dem.* genere peregrinus, γένει ξένος, *id.* peſſimum genus hominum in civitate, πονηρότατόν τι τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν, *id.* genus alicujus & familia, γένος τινὸς καὶ οἰκία, *Dem.* generis propinquitas, ἡ ἀγχιστεία τῷ γένει, *idem*, genere propior, proximus alicui, γένει ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τινι ὤν, *id.* genere remotior, ἀνεψιότερος τῷ γένει ὤν, *idem.* Genus maſculinum, femininum, neutrum, commune, γένος ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, ἀδέτερον, κοινὸν, cauſſæ, εἶδος τῆ λόγυ, *Iſocr.* demonſtrativum, deliberativum, judiciale, γένος ἐπιδεικτικὸν, συμβουλευτικὸν, δικαστικὸν, ſummum, γένος ἀνώτατον, ſ. γενικώτατον, intermedium, γένος μέσον ſ. ὑπάλληλον, generis recenſio, ἡ γενεαλογία, ας, *Iſocr.* genus recenſeo, γενεαλογέω, *N. T.* altius alicujus, ἄνωθεν ἐξιτάζω γένος τινὸς, *Dem.* genus pœnæ, honoris, eſſentiæ, Pœanis, &c. εἶδος τιμωρίας, τιμῆς, οὐσίας, φαιδνὸς, &c. *Plato, Ariſt.*
Geodæſia, ἡ γεωδαισία, ας, *Ariſtot.*
Geographia, ἡ γεωγραφία, ας, *Strabo.*
Geographicus, a, um, γεωγραφικὸς, ὴ, ὸν, *Strabo.*
Geometra, ὁ γεωμέτρης, υ, *Plut.*
Geometria, ἡ γεωμέτρια, ας, *Lucian.*
Geometricus, a, um, γεωμετρικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Germane, ἀδελφικῶς, *Joſeph.* γνησίως.
Germanitas, ἡ ἀδελφότης, ητος, *Chryſ.* ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.*
Germanus, a, um, i. e. non adulterinus, γνήσιος, ία, ιον, *Dem.* i. e. eodem patre ortus, ὁ καὶ ἡ ὁμοπάτριος, υ, *id.* Conſer *Frater.*
Germen, ὁ βλαστὸς, οῦ, *Theophr.* τὸ βλάστημα, ατος, *Iſocr.* ἡ βλάστη, ης, *Theophr.*
Germinaſco, vide *Germino.*
Germinatio, ἡ βλάστησις, εως, *Theophr.* ἡ ἔμφυσις.
Germino, βλαστάνω, *Ariſtot.* germinandi vim habens, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* ad germinandum propenſus, βλαστικὸς, ὴ, ὸν, *id.* non germinans, ὁ καὶ ἡ ἄβλαστος, υ, *id.* ſero germino, ὀψιβλαστέω, *id.* mature germino, πρωϊβλαστέω, *id.*
Gero, φέρω, *Dem.* pileum, φορέω πῖλον ſ. πιλίδιον, *Lucian.* annulum, φορέω δακτύλιον, *Euſt.* remp. πράττω τὰ πολιτικὰ, πράττω τὰ δημόσια, τὰ ſ. πόλεως, τὰ κοινὰ, *Dem. Iſocr.* res, τὰ πράγματα, *Dem.* res majoribus dignas, ἄξια τῶν πραγόντων, *Iſocr.* multa & præclara, διαπράττομαι πολλὰ καὶ καλὰ, *Iſocr.* res illuſtriores, κατεργάζομαι πλείονος ἄξια, *id.* me obedientem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τινι, *Xen.* me virum probum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* me fortuna indignum, καθίσταμαι ἐμαυτὸν τῆ εὐδαιμονίας ἀνάξιον, *Iſocr.* me talem erga parentes, γίνομαι τοιοῦτος περὶ τὸς γονεῖς, *idem*, me benignum erga omnes, ἡδέως ἔχω πρὸς ἅπαντας, *id.*
Gerræ, οἱ λῆροι, ων, *Plut.*

Gerro,

Digitized by Google

Gerro, ὁ φλύαρος, ι, *Dem.* ὁ ληρίαν, οντες, *Lucian.* ὁ ᾗ ἡ ληρώδης.
Gesta, res gestæ, αἱ πραξεις, ων, *Dem.* τὰ πράγματα, ων, *id.*
Gestamen, τὸ φόρημα, ατος, *Plut.*
Gestatio, ἡ φόρησις, εως, ἡ φορὰ, ᾶς, *Poll.*
Gestatorium, τὸ φορεῖον, ι. *Herodian.*
Gesticulator, ὁ μῖμος, ι, *Dem.* ὁ ᾗ ἡ χειρονόμος.
Gesticulor, ὀρχέομαι; *Xen.* χειρονομέω, *Poll.*
Gestio, γαυριάω, aliqua re, τινὶ, *Dem.* i. e. vehementer appeto, προθυμέομαί τι, *Aristot.*
Gesto, φορέω, pileum, πῖλον, *Lucian.* puerum in ulnis, κομίζω τὸ παιδίον περὶς τοῖς ἀγκάλαις *Plut.* in utero, φέρω ἐν γαστρὶ, *Plato.*
Gestus, us, ἡ χέσις, εως, *Dem.* effingere gestum aliquem in statua, πλάττειν τὸ σχῆμα ἐν ἀνδριάντι, *id.*
Gibber, κυρτὸς, ὴ, ὸν, *Hom.* κυφὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Gibbosus, a, um, idem quod antecedens, *Gibber.*
Gibbus, τὸ κύρτωμα, ατος, *Lucian.* τὸ ὕζωμα, ατος, *Gal.* ἡ κύφωσις.
Giganteus, a, um, γιγαντῖος, αἶα, σῖον, γιγάντιος, εία, ειον, ὁ ᾗ ἡ γιγαντώδης, εος, *Philo.*
Gigas, ὁ γίγας, αντος, gigantis imitor, γιγαντιάω, *Suid.*
Gigno, γεννάω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Gilvus, a, um, κιρρὸς, ὴ, ὸν, *Ægin.*
Gingiva, τὸ ὄλον, ι, *Hippocr.* interior, τὸ ἔνδον, ι, *Poll.*
Gingrio, γιγρᾶω, γιγρᾶίνω.
Glaber, a, um, ψιλὸς, ὴ, ὸν, *Plato.* ὁ ᾗ ἡ ἄθριξ, χος, *Clem. Alex.* φαλακρὸς, ρὰ, ὸν, *Plut.*
Glabresco, ψιλόομαι, *Aristot.* φαλακρόομαι.
Glabretum, ἡ φαλάκρα, ας.
Glabrities, ἡ φαλακρότης, ητος, ἡ ψιλότης, ητος, *Plut.*
Glabro, ψιλόω, *Aristot.* φαλακρόω.
Glacialis, e, ὁ ᾗ ἡ κρυσταλλώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ παγετώδης, εος, *Aristot.* ὁ ᾗ ἡ κρυμπαγὴς.
Glacies, ὁ κρύσταλλος, ι, *Diod. Sic.* ὁ πάγος, ι, *Plut.* ὁ παγετὸς, ῦ, *Xen.*
Glacio. vide *Congelo.*
Gladiator, ὁ μονομάχος, ι, *Herodian.*
Gladiatorius, a, um, μονομαχικὸς, ὴ, ὸν.
Gladiatura, ἡ μονομαχία, ας, *Lucian.*
Gladiolus, τὸ ξιφίδιον, ι, *Lucian.* τὸ μαχαιρίδιον.
Gladius, τὸ ξίφος, εος, *Xen.* ἡ μάχαιρα, ας, *Dem.* gladium evagino, ſ. ſtringo, γυμνόω τὸ ξίφος, *Herodian.* σπάομαι τὸ ξίφος, *Plut.* gladio cingo, ὑποζώννυμι μάχαιραν, *Ælian.* gladio occido, ξιφοκτονέω, *Suid.*
Glandula, ὁ ἀδὼν, ἀδῖνος, *Al. Alphr.*
Glanduloſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀδενώδης, εος, caro, ἀδενώδης σὰρξ, *Galen.*
Glans, ἡ βάλανος, ι, *Ariſtot.* unguentaria, ἡ μυροβάλανος, ι, *id.* pudendi, ἡ κορώνη ης, *Artemid.*
Glarea, ἡ ψάμμος, ι, *Plut.*
Glaucus, a, um, γλαυκὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.* γλαύκινος, ίη, ινον, *Theophr.* color, ἡ γλαυκότης, ητος, *Ariſtot.*
Glaucedo, ἡ γλαύκασις, εως, τὸ γλαύκωμα, ατος, *Galen.*
Gleba, ἡ βῶλος, ι, *Theophr.*
Glebosus, a, um, ὁ ᾗ ἡ, βωλώδης, εος. i. e. plenus glebis, ὁ ᾗ ἡ αὐρόβωλος, ι, *Doſc.*
Glebula, τὸ βώλιον, ι, *Ariſtot.* τὸ βωλάριον, ι, *Strabo.*
Glis, ὁ ἐλεὶς, ῦ, *Ariſtot.*
Gliſco, αὔξομαι, *Dem.*
Globo, σφαιρόω. *Galen.*
Globoſitas, τὸ σφαιροειδὲς, έος.
Globoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ σφαιροειδὴς, έος, *Luc.* σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Globulus, τὸ σφαίριον, ι, *Theophr.*
Globus, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*
Glocio, ſ. Glocito, κλάζω, *Poll.*
Glomeratio, στρόμβασις, εως, τὸ ἑιλίγμα.
Glomero, στρόμβω, εἰλίω, συσπειράω.
Glomeroſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ στρομβώδης, ες, ὁ ᾗ ἡ στρομβοειδὴς, έος.
Glonius, ἡ ἀγαθὶς, ίδος, *Heſych.*
Gloria, ἡ δόξα, ης, *Dem.* τὸ κλέος, ους, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *Iſocr.* ἡ εὐδοξία, ας, *id.* & honores, δόξα ᾗ τιμαὶ, *Dem.* εὐδοξία ᾗ τιμὴ, *id.* & laus & fama, εὐδοξία, καὶ ἔπαινος ᾗ φημὴ. *Iſocr.* magna ſ. illuſtris, δόξα πολλὴ, *id.* immenſa, ἀνυπέρβλητος, *id.* ſempiterna, ἀείμνηστος, *id.* εἰς ἅπαντα ὁ χρόνον μνημονευθησομένη, *id.* immortalis, ἀθάνατος, *Dem.* pulcherrima & maxima, καλλίστη ᾗ μεγίστη, *Iſocr.* bona, χρηστὴ, *Dem.* divina & illuſtris, ἰσόθεος ᾗ πᾶσιν ὀνομαστὴ, *Iſocr.* ficta, ψευδὴς. *id.* antiqua, παλαιὰ, *id.* gloriam expeto, δόξης ἐπιθυμέω, *Dem.* σπουδάζω περὶ δόξας, *id.* ὁρίζομαι δόξης, *Iſocr.* venor al cujus rei, ἄρρωμαι δόξαν τινὸς *Dem.* adſero, ſ. pario, συμβάλλομαι δόξαν τινὶ, *Iſocr.* παρασκευάζω δόξαν, *id.* προτίθημι δόξαν τινι, *Dem.* adipiſcor, ſ. conſequor, τυγχάνω δόξης, *id.* κτῶμαι δόξαν ἑαυτῷ, *id.* λαμβάνω δόξαν, *id.* habeo, ἔχω δόξαν, *id.* refero ex aliqua re, ὑπάρχει ἐμοὶ δόξα ἀπό τινος, *id.* adimo, ἀφαιρέομαι δόξαν, *id.* amitto, ἀπόλλυμι δόξαν, *id.* recupero, ἀναλαμβάνω δόξαν, *Iſocr.*
Gloriabundus, ὁ καυχηματίας, ι.
Gloriatio, ἡ καύχησις, ιος, *N. T.*
Glorifico, δοξάζω. Deum, Θεὸν, *N. T.* aliquem, δοξιλογέω τινὰ, *Baſ.*
Gloriola, τὸ δοξάριον, ι, inanis, κενὸν, *Dem.*
Glorior, καυχάομαι, aliqua re, ὅτι τινι, *Lycurg.* μεγαλαυχάομαί τινι, vel ὅτι τινι, *Iſocr.* valde inconſiderate, ἀλαζονεύομαι λίαν ἀσκεπτοπλῆς, *id.* de divitiis, καταλαζονεύομαι περὶ τῦ πλούτου, *id.* χαυρεύω.
Glorioſe, ἐνδόξως, *Dem.* εὐκλεῶς, *Poll.*
Glorioſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἔνδοξος, ι, i. e. jactans, ἀλαζονευόμενος, ένη, ενον, *Iſocr.*
Glos, ἡ γλῶς, ωσς, *contr.* ῶς, *Poll.*
Gloſſa, ἡ γλῶσσα, ſ. γλῶττα, ης, *Ariſtot.*
Gloſſema, ἡ γλώσσημα, ατος.
Glottis, ἡ γλωττὶς, ίδος, *Lucian.*
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, τὸ ἔλυτρον, ι, *Doſc.* ἡ ἄχνη, ης.
Gluten, ἡ κόλλα, ης, *Doſc.*
Glutinatio, ἡ κόλλησις, εως, *Theophraſt.*
Glutino, κολλάω, aliquid, τὶ, *Plut.* συναπτω.
Glutinoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ κολλώδης, ες, *Plato,* i. e. glutinandi vim habens, κολλητικὸς, ὴ, ὸν, *Doſc.*
Glutinum, idem quod *Gluten.*
Glutio, λιχνεύω, *Max. Tyr.* καταπίνω.
Gluto, ὁ λιχνος, ι, *Plato.*
Gluttus, ὁ λαιμὸς, ι, *Lucian.*
Gnaritas, vide *Peritia.*
Gnarus, vide *Peritus.*
Gnatho, ὁ γνάθων, ωνος, *Heſych.*
Gnathonice, γναθωνικῶς.
Gnathonicus, a, um, γναθωνικὸς, ὴ, ὸν.
Gnatus, vide *Filius.*
Gnaviter, vide *Induſtrie.*
Gnavo, vide *Navo.*
Gnavus, a, um vide *Induſtrius.*
Gnoma, vide *Sententia.*
Gnomonica, ἡ γνωμονικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Bud.*
Gonagra, ἡ γονάγρα, ας.
Grabatus, ὁ κράβατος, ι, *N. T.*
Gracilentus, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Gracileſco, ἰσχνόομαι, *Al. Aphr.* λεπτύνομαι.
Gracilis, e, ἰσχὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* gracilem reddo, ἰσχναίνω, *Ariſtot.* λεπτὸς, ὴ, ὸν.
Gracilitas, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis, σώματος, *Galen.* ἡ λεπτότης.
Gradatim, κλιμακηδὸν, *Baſ.*
Gradatus, a, um, κλιμακωτὸς, ὴ, ὸν, adſcenſus, κλιμακωτὴ πρόσβασις, *Strabo.*
Gradior, βαίνω, *Dem.* Conſ. *Eo.*
Gradus, ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* in ſcala, ἡ βαθμὶς, ίδος, *Sophoc.* honoris, ὁ βαθμὸς, ῦ, *N. T.*
Græcanicus, a, um, Ἑλλωικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Græce, Ἑλλωικᾶς, Ἑλλωιστὶ, *Lucian.*
Græcia, ἡ Ἑλλὰς, άδος, *Dem.*
Græcus, a, um, Ἑλλάνιος, ία, ιον, *Herodot.* Ἑλλωικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* At *Subſt.* Græcus, ὁ Ἕλλων, ωνος, *Dem.* Græca, ἡ Ἑλλωὶς, ίδος, Ἑλλὰς χωρὶς, *Herodot.* cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor, ἑλλωίζω, *Æſchin & Athen.*
Graius, a, um, idem quod antecedens *Græcus.*
Grallæ τὰ τῷ καλαβατῷ ῥάθρα, grallis incedo, σκαλαβατίζω, *Epicharm.*
Grallator, ἡ καλαβάτης, ι, ὁ σκαλαβατίζων, ντος, *Epicharm.*
Gramen, ἡ χλόη, ης, *Ariſtot.* ἡ ἀγρωστις, εως, *Plut.*
Gramineus, a, um, ὁ ᾗ ἡ χλοηφόρος, ι, *Euripid*
Graminoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ χορτώδης, εος.
Grammatica, ἡ γραμματικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Lucian.*
Grammatice, γραμματικᾶς.
Grammaticus, a, um, γραμματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Granarium, ὁ σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* τὸ σιτοφυλάκειον, ι.
Granatum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *Dioſc.*
Grandævus, a, um, ὁ ᾗ ἡ πολυετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ μακρόβιος.
Grandeſco, μηκύνομαι.
Grandiloquus, ὁ ᾗ ἡ μεγαλορρήμων.
Grandino, χαλάζω, *Lucian.*
Grandinoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ χαλαζώδης, εος, *Ariſtot.*
Grandis, e, vide *Magnus.*
Granditas, vide *Magnitudo.*
Grando, ἡ χάλαζα, ης, *Ariſtot.* grandine impeto, ὀπτχαλαζάω, *Lucian.* grandine infeſtor, χαλαζάομαι, *Ariſtot.* grandinis inſtar, χαλαζηδὸν, *Nicet.*
Granoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ κοκκώδης, εος.
Granum, ὁ κόκκος, ι, *Dioſc.*
Graphiarium, ἡ γραφειοθήκη, ης.
Graphice, γραφικᾶς, *Plut.*
Graphice, es, ἡ γραφικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*
Graphium, τὸ γράφειον, ι, *Plut.* ἡ γραφὶς, ίδος, *Plato.*
Graſſatio, ἡ λωποδυσία, ας, *Hermog.* morbi, ἡ ἐγκατάσκηψις τῦ πάθους. *Dioſc.*
Graſſator, ὁ λωποδύτης, ι, *Dem.*
Graſſor, λωποδυτέω, in regionem, τὴν χώραν, *Hermog.* in urbem, κατασκήπτω εἰς πόλιν, *Herodian.*
Gratabundus, a, um, ζυγχαίρων, ουσα, ον, *Dem.*
Grate, κεχαρισμένως, *Iſocr.* εὐχαριμόνως.
Grates, vide *Gratia.*
Gratia, ἡ χάρις, *Dem.* & delectatio, ἡ χάρις, ᾗ ἡδονὴ, *idem.* gratiam aliquorum captare, προαιρεῖσθαι χάριτος παρά τινων, *Dem.* iniros χάριτας χαρίζεσθαι, *id.* apud aliquem, καταστῆναι χάριν πρός τινα, *idem,* ambire, δῆλον ποιήσαντα τῷ χάριτος, *id.* mereri dignum eſſe gratia, ἄξιον εἶναι χάριτος, *Iſocr.* bene meritum repetere, εὐ ποιήσαντα ἀπαιτεῖν χάριν, *idem,* debere alicui, χάριν τινι ὀφλεῖν, *Dem.* habere alicui, εἰδέναι τινὶ χάριν, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς, *Xen.* ἀντί τινος, ſ. τινὸς ἕνεκα, *Plut.* referre alicui, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν, *Dem.* conſequi apud aliquem, κομίζεσθαι χάριν παρά τινος, *Dem.* gratias agere alicui, εὐχαριστεῖν τινι, *Dem.* pro aliqua re, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* ob aliquid, τινὸς ἕνεκα, *Dem.* ad gratiam dicere, πρὸς χάριν λέγειν, *id.* in gratiam alicujus facere aliquid, διδόναι τινὶ χάριν τινὰ, *id.* cujus igitur rei gratia iſta dico? τίνος ἕνεκα ταῦτα λέγω; *Dem.* τῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.* quæſtus gratia delinquere, κέρδους ἕνεκ' ἀδικεῖν, *Iſocr.* reducere in gratiam aliquos, διαλλάττειν τινὰς, *Dem.* in gratiam redire cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινὶ, ſ. πρός τινα, *Iſocr.*
Gratificatio, ἡ εὐδοξία, ας.
Gratificor, χαρίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἀρέσκω τινὶ, εὐδοκιμέω, valde, maxime, abunde, injuſte, σφόδρα, μάλιστα, καθ' ὑπερβολὴν,

Digitized by Google

ξολλω, ἀδίκως, id. non gratificor alicui, ἀχαρισίω τινὶ πρός τινα, Xen.
Gratiose, κεχαρισμένως, Isocr. ὑπερχαρίτως, id. χαριέντως, id.
Gratiosus, a, um, χαρίεις, εσσα, εν, Isocr. ἀγαπητός, ὴ, όν, Dem. ὁ ἡ ἡ εὐχαρις.
Gratus, δωρεαν, dare aliquid alicui, διδόναι τί τινι, Dem. facere aliquid, ποιεῖν τι πρὸς τινα, idem.
Gratitudo, ἡ εὐχαριστία, ας, ἡ εὐγνωμοσύνη, ης.
Grator, vide Gratulor.
Gratuito, ἁπλῶς. facere omnia, ποιεῖν πάντα, Dem. Conf. Gratis.
Gratuitus, a, um, ὁ ἡ ἁπλοῦς, ῆ.
Gratulatio, τὸ Συγχαρμα, ατος.
Gratulor, Συγχαίρω, alicui, τινὶ, Isocr. ob aliquid, τινός, Dem. tibi de felicitate, συνηδόμαί σοι τῆ εὐτυχίας, Plut. miserunt gratulatum ei, ἀπέστειλαν Συνησόμενοι αὐτῷ, Herodian. mittere legatos gratulatum ob victoriam, πέμπειν πρεσβεις Συνησθησομένους τῆ νίκη, Diod. Sic.
Gratus, a, um, κεχαρισμένος, ένη, ένον, facere vel scribere, quæ multis grata sunt, ποιεῖν ἢ γράφειν τινὰ κεχαρισμένα πολλοῖς, Isocr. gratum est amantibus, ἀγαπητόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι, Aristot. pro beneficio, ὁ ἡ ἡ εὐχάριστος, ου, Phil. grato animo accipere aliquid, μετὰ χάριτος λαβεῖν τι, Dem. it. ὁ ἡ ἡ εὐγνωμων, i. e. acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.
Gravate, ἀκουσίως, Aristot. δυσχερῶς.
Gravedinosus, a, um, καταῤῥητικὸς, ἡ, όν.
Gravedo, ἡ κόρυζα, ης, Gal. gravedine laboro, κορυζάω, Lucian.
Graveolens, ὁ ἡ ἡ βαρύοσμος, ου, Al. Aphr.
Graveolentia, ἡ δυσωδία, ας, Plut.
Graveſco, βαρυόμαι, Polyb.
Graviditas, ἡ κύησις, εως, Philo.
Gravido, ἐγκυμενα ποιέω.
Gravidus, a, um, ὑπερπληθὴς, ἔσσα, ὲν, mulier, ἐγκύουσα, ης, Aristot. ἐν γαστρὶ ἔχουσα, N. T. βαρυνομένη τῷ γαστρὶ, Lucian. gravida ſum, κύω, Dem.
Gravis, e, βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus, homo, vox, Plato, Herodian. Xen. ὁ ἡ ἡ δυσχὴς, ές, multa gravia oriuntur e bello, πολλὰ δυσχερῆ γίγνεται ἐκ τοῦ πολέμου, Dem. σεμνὸς, ἡ, όν, ſtudeo eſſe urbanus & gravis, πειρῶ εἶναι ἀστεῖος ἡ σεμνὸς, Isocr. σπουδαῖος, αία, αῖον, res graves & neceſſariæ, πράγματα σπουδαῖα ἡ κατεπείγοντα, id. ὁ ἡ ἡ ὑπαχθὴς, ές, nimia felicitas homines reddit graves, τὸ λίαν εὐτυχεῖν ποιεῖ ὑπαχθεῖς, Dem. ὁ ἡ ἡ ἀξιόπιστος, ου, graviorem, ſ. fide digniorem videri, ἀξιοπιστότερον δοκεῖν, idem.
Gravitas, ponderis, ἡ βαρύτης, ητος, Plut. morum, ἡ σεμνότης, ητος, Dem.
Graviter, βαρέως, fero aliquid, φέρω τι, Xen. χαλεπῶς φέρω τι, Dem. & moleſte fero, βαρέως ἡ λυπηρῶς, ſ. βαρέως ἡ χαλεπῶς φέρω τι, id. me habeo, σεμνύομαι, idem.
Graviſculus, a, um, ὁ ἡ ὑπόβαρυς, εως.
Gravo, βαρύω, aliquid, τι, Lucian. aliquem, βαρυνω τινὰ, Xen.
Gregalis, e, ἀγελαῖος, αία, αῖον, animalia, ἀγελαῖα ζῶα, Aristot.
Gregarius, a, um, ἀγελαῖος αία, αῖον, ſophiſta, ἀγελαῖος σοφιστὴς, Isocr.
Gregatim, ἀγεληδὸν, Hom.
Gremium, ὁ κόλπος, ου, Lucian.
Greſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, Lucian.
Grex, τὸ ποίμνιον, ου, Dem. majorum pecudum, ἡ ἀγέλη, ης, id. puerorum, ἀγέλη μειρακίων, Athen.
Griphus, ὁ γρῖφος, ου, Poll.
Groſſus, ὁ ὀλωθων, ωνος, Theophr.
Grumulus, τὸ Θρομβίον, ου, Dioſc.
Grumus, ὁ Θρόμβος, ου, Dioſc. ὁ χόνδρος, ου.
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω. porci grunnientes, χοιροι γρυλλίζοντες, Ariſtoph.
Grunnitus, us, γρυλλισμὸς, ἔ, ὁ γρυμὸς, ἔ, Athen.
Gryphus, ὁ γρὺψ, γρυπὸς, Herodot.
Gubernaculum, τὸ πηδάλιον, ου, ὁ οἰαξ, ακος.
Gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, Plato. ἡ διοίκησις.
Gubernator, ὁ κυβερνήτης, ου, Plato. ὁ διάθωτὴς, ὦ.
Guberno, κυβερνάω, navem, ναῦν, Dem. curſum equorum, δρόμον τῶν ἵππων, Herodian. optime remp. διοικέω ἄριστα τὰ κοινὰ, Iſocr.
Gula, ὁ οἰσοφάγος, ου, Ariſtot. ὁ λαιμὸς, gulæ deditus, vide Gulo.
Gulo, ὁ λίχνος, ου, Plato.
Guloſitas, ἡ λιχνεία, ας, Plut. ἡ γαστριμαργία.
Guloſus, a, um, ὁ ἡ ἡ γαστρίμαργος, ου, Ariſtot.
Gurges, ἡ δίνη, ης, Plato.
Gurguſtium, τὸ οἰκίδιον, ου, Dem.
Guſtabilis, e, γευστὸς, ὴ, όν.
Guſtatio, ἡ γεῦσις, εως, Ariſtot.
Guſtatus, us, vide Guſtus.
Guſto, γεύομαι, aliquid, τινὸς, Dem. τὶ, N. T.
Guſtus, us, ἡ γεῦσις, εως, Ariſtot. guſtum præbeo, γεύω, aliquid, τινὸς, Plato. τι, Sophocl.
Gutta, τὸ σταγμα, ατος, ὁ σταγὼν, όνος, Athen. ὁ σταλαγμὸς, ἡ ῥανὶς.
Guttatim, κατὰ σταγόνας.
Guttur, ὁ λαρυγξ, γγος, Gal. ὁ φάρυγξ, Hipp. ὁ βρόγχος.
Gutturnium, ὁ χερνίβιον, Athen. τὸ χερνίζιον, ου, idem.
Guttus, ὁ πρόχους, υ, Athen.
Gymnaſiarcha, ὁ γυμνασιάρχης, ου, ὁ γυμνασιάρχος, ου, Poll.
Gymnaſium, τὸ γυμνάσιον, ου, Lucian.
Gymnicus, a, um, γυμνικὸς, ὴ, όν, agon, ἀγων, Thuc.
Gynæceum, τὸ γυναικεῖον, ου, ὁ γυναικὼν, ῶνος, Xen. γυναικωνῖτις, ιδος, Plut.
Gynæconitis, vide anteceden Gynæceum.
Gypſeus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐκ γύψου, ſimulacrum gypſeum, ἄγαλμα ἐκ τοῦ γύψου, Paul.
Gypſo, γυψόω.
Gypſum, ſ. Gypſus, ἡ γύψος, Dioſc.
Gyro, γυρόω, δινεύω.
Gyrus, ὁ γῦρος, ου, gyrum circa aliquem aliqua re deſcribo, γῦρον περὶ τινά τινι περιγράφω, Plut.

H.

HA, ha, ἄ, ἁ. Ariſtoph.
Habena, ἡ ἡνία, ας, Xen.
Habeo, ἔχω, aliquid, τὶ, Plut. aliquem in numero hoſtium, τίθημί τινα εἰς τοὺς ἐχθροὺς, Dem. aliquid pro virtute, τίθημί τι ἐν ἀρετῇ, Plato. pro turpi, ἐν αἰσχρῷ, Plut. me bene, ἔχω καλῶς, Dem. peſſime, φαυλότατα, id. orationem pro aliquo, λόγον ὑπὲρ τινος δημηγορέω, id. contra aliquem, κατὰ τινος, id. de aliqua re, ἔπω λόγον περί τι, Iſocr. ῥητορεύω λόγον περί τινος, id. nomen a juſtitia, τὸ δίκην ἐπώνυμος εἰμι, Dem. multos adverſarios, ἔχω πολλοὺς ἀντιτιμήσεις, Iſocr. rationem ſ. argumentum in promptu, ἔχω λόγον πρόχειρον, Dem. delectum municipum, ποιοῦμαι καταλόγον τῶν δημοτῶν, id. honorem eloquentiæ, τιμάω τὸν λόγους, Iſocr. ratum alicujus teſtamentum, ἐμμένω τῇ διαθήκῃ τινὸς, Dem. jus faciendi teſtamentum, κυρίος εἰμὶ διαθέσθαι, id. rationem, ſ. curam alicujus, ποιοῦμαι ὑπηρέσιαν περί τινος, Iſocr. τινὸς, Dem.
Habilis, e, ὁ ἡ ἡ εὐκατάφορος, ad aliquid, πρὸς τι, Ariſtot. ὁ ἡ ἡ εὐάρμοστος.
Habilitas, ἡ ἐφαρμοστὴ, ῆς, Plut. ἡ εὐαρμοστία.
Habitabilis, ὁ ἡ ἡ οἰκήσιμος.
Habitaculum, τὸ οἴκημα, Xen.
Habitatio, ἡ οἴκησις, εως, Dem.
Habitator, ὁ οἰκήτωρ, ορος, Dem. οἰκητὴς, οῦ, urbis, ὁ ἐν τῇ πόλει, id.
Habito, οἰκέω, urbem, πόλιν, Iſocr. ἐν τῇ ἄστει. Dem. inter aliquos, ἔν τισι Plato, in domo, ἐν οἰκίᾳ, Æſchin. in regione, κατοικέω ἐν τῇ χώρᾳ, Iſocr. terram aliquam, γῆν τινα, Plut. in terra, ὑπὸ τῇ γῇ, N. T. in inſula, νῆσον, Iſocr.
Habitudo, ἡ ἕξις, εως, Gal.
Habitus, us, ἡ ἕξις, εως, Ariſtot.
Hac, τῇδε, Dem. hac illac curſito, περιφέρομαι τῇδε κακεῖσε, idem.
Hactenus, ἡ ταῦτα μὴ ταυτῇ, Plato, ἡ ταῦτα μὴ δὴ ταῦτα, Dem. μέχρι τῦδε, Thuc.
Hædiculus, τὸ ἐριφιον, ου, Athen.
Hædile, ἡ ἐριφοσασία, ας.
Hædinus, a, um, ἐριφεος, έα, εον.
Hædus, ὁ ἔριφος, ου, Ariſtot.
Hæreditarius, a, um, κληρονομαῖος, αία, αῖον, Pandect.
Hæreditas, ἡ κληρονομία, ας, Dem. ὁ κλῆρος, ου, idem, hæreditatem relinquere, καταλείπειν κλῆρον, idem, adire, αἱρεῖν κλῆρον, idem, tenere, ἔχειν κλῆρον, idem, dividere in duas partes, διαιρεῖν μοίρας δύο τὸν κλῆρον, idem, dividere cum fratre, νέμεσθαι ſ. μοιρίζεσθαι τῶν οὐσίαν πρὸς ἀδελφὸν, idem, ſortiri, κληροῦν ἢ κλῆρον, idem. Conf. Hæres.
Hæreo, ζωπάομαι, in aliqua re, πρός τι, Ariſtot. i. e. dubito, ἀμφισβητέω περί τινος, Iſocr.
Hæres, ὁ κληρονόμος, ου, Dem. ſum, κληρονομέω, idem, alicujus, κληρονόμος εἰμὶ τινος, id. hæredem inſtituo, ſ. ſcribo aliquem, καθίσταμί τινα κληρονόμον, Iſocr. relinquo, καταλείπω κληρονόμον, id. fieri bonorum alicujus, γίγνεσθαι κληρονόμον τοῦ τινος, Dem.
Hæreſis, ἡ αἵρεσις, εως, Galen.
Hæreticus, a, um, αἱρετικὸς, ὴ, όν.
Hæſitantia, ἡ ἰχνοφανία, ας, Ariſtot.
Hæſitatio, ἡ ἀπορία, ας, Iſocr.
Hæſito, ἀπορέω, Xen. Conf. Dubito.
Halec, vel Halex, ἡ μαῖνις, ίδος, Lucian.
Halitus, ἡ ἀκτνὸς, ῆς, Ariſtot. ὁ ἀτμὸς, οῦ, Plut.
Halo, ἀκτνόω, Ariſtot. ἀτμιάω, Hippocr.
Hamatus, a, um, ἀγκιστρωτὸς, ὴ, όν.
Hamo, ἀγκιστρόω.
Hamulus, τὸ ἀγκίστριον, ου.
Hamus, τὸ ἄγκιστρον, ου, Lucian. hamo capio, ἀγκιστρόω, Cl. Alex.
Hara, ὁ Συφεὸς, οῦ, Hom.
Hariola, ἡ μαντὶς, εως, Athen.
Hariolatio, ἡ μαντεία, ας, Lucian.
Hariolor, μαντεύομαι, Plato. χρησμῳδῶ.
Hariolus, ὁ μάντις, εως, Plut.
Harmonia, ἡ ἁρμονία, ας, Ariſtot.
Harmonicus, a, um, ἁρμονικὸς, ὴ, όν, Ariſtot.
Harpago, ἡ ἁρπάγη, ης, Heſych. ἡ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Harpax, ὁ ἅρπαξ, αγος, Poll.
Haruſpex, ὁ ἱδοσκόπος, ου.
Haruſpicina, ἡ ἱδοσκοπικὴ, ῆς.
Haruſpicium, ἡ ἱδοσκοπία, ας.
Haruſpicor, ἱδοσκοπέω.
Haſta, τὸ δόρυ, ατος, Ariſtot. ἡ λόγχη, τὸ ἔγχος, ſub haſta aliquid vendo, λαφυροπωλέω τι, Diod. Sic. ἀκροπρύτω τι, Plut.
Haſtatus, a, um, ὁ ἡ ἡ αἰχμοφόρος, ου, ὁ ἡ ἡ δορυφόρος, ου, Xen. ὁ ἡ ἡ λογχοφόρος.
Haſtile, το αἰχμητὶς ξύλον.
Haud, οὐ, vide Non, haud dubie, ἀναμφισβήτως, Dem. haudquaquam, οὐδαμῶς, Dem.
Haurio, ἀντλέω, ἀρύω, aquam ambabus manibus, ὕδατος ἀμφοτέραις χερσὶν, Æliian. ἀρύω ὕδατος, Plato, aquam ex Nilo, ὑδρεύομαι ἐκ τοῦ Νείλου, Plut.
Hauſtio, ἡ ἄντλησις, εως, aquæ, ὕδατος, Æl.
Hauſtrum, τὸ ἀντλητήριον, ου, τὸ ἄντλημα, ατος, N. T. ὁ ἀρυσὴρ, ῆρος, Tzetzes.
Hebdomas, ἡ ἑβδομὰς, άδος, Galen.
Hebeo, ἀμβλυόμαι, Thuc. ad lucem, ἀμβλυοῦμαι πρὸς τὸ φῶς, Luc.

Hebeſ

Digitized by Google

Hebes, ἀμβλὺς, εῖα, ὺ, pugio, ξιφίδιον, *Plut.* visus, ἀμβλὺ ὁρᾶν, hebetem reddere aliquem ad aliquid, ἀμβλῆ ποιεῖν τινα πρός τι, *Plut.*

Hebesco, ἀμβλυώμαι, *Thuc.* oculi hebescunt, ἀμβλύνονται οἱ ὀφθαλμοὶ, *Theophr.*

Hebetatio, ἡ ἀμβλασις, εως, oculorum, τῶν ὀφθαλμῶν.

Hebeto, ἀμβλυώω, aliquid, τὶ, *Plut.* ad aliquid, ἀπαμβλυώω εἴς τι, *id.*

Hebetudo, ἡ ἀμβλύτης, ητος, oculorum, ὁ ἀμβλυωπμὸς, οῦ, *Hippocr.*

Hecticus, a, um, ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, febris, ἑκτικὸς πυρετὸς, qui febri hectica laborat, ὁ ἑκτικὸς, οῦ, *Gal.*

Hedera, ὁ κισσὸς, ſ. κιττὸς, οῦ, *Theophr.*

Hederaceus, a, um, κίσσινος, ίνη, ινον, corona, κίσσινος στέφανος, *Athen.* poculum, τὸ κισσύδιον, ου, *id.*

Hei, οἲ, mihi! οἲ ἐγώ, *Sophocl.* οἲ ἐμοί, *Epigr.* οἲ μοι, *Syneſ.* hei mihi miſero, οἴμοι τάλας, *Ariſtoph.* hei miſer, αἰαῖ τάλας, *idem.*

Helleborus, ὁ ἑλλέβορος, ου, *Dioſc.*

Helluatio, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ λιχνεία.

Helluo, ὁ αὐτολύκυθος, ου, *Dem.* ὁ ἄσωτος, ου, *Ariſtot.* ὁ λαφύκτης, ου.

Helluor, ἀσωτεύομαι, *Athen.* λαφύσσω.

Hem, φεῦ, virum, ἀνδρός.

Hemina, ἡ κοτύλη.

Hemiſphærium, τὸ ἡμισφαιριον.

Hepar, τὸ ἧπαρ, ατος, *Gal.*

Hepaticus, a, um, ἡπατικὸς, ἡ, ὸν, *Gal.*

Hera, ἡ δέσποινα, ης, *Plato.* ἡ δεσπότις, ὁ κυρία.

Herba, ἡ ποία, ας, *Theophr.* ἡ βοτάνη.

Herbaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbarius, a, um, βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *Dioſc.*

Herbeſco, βοτανόομαι, ποάζομαι, *Naz.*

Herbeus, ea, eum, ὁ καὶ ἡ ποώδης, εος, *Plut.*

Herboſus, a, um, ὁ καὶ ἡ βοτανώδης, εος.

Herbula, τὸ ποάριον, ου, τὸ βοτάνιον, ου.

Heri, χθὲς, *Xen.* ἐχθὲς, *Iſocr.*

Herilis, e, δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, jus, δίκαιον δεσποτικὸν, *Ariſtot.*

Heriliter, δεσποτικῶς, *Dem.* κυρίως, *id.*

Hernia, ἡ κήλη, ης, *Gal.* aquoſa, ἡ ὑδροκήλη, ης, *Poll.*

Herniôſus, ὁ κηλήτης, ου, *Syneſ.*

Heroicus, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ἡρῷος, α, ον, *Ariſtot.*

Heroina, ἡ ἡρωὶς, ίδος, *Athen.*

Heros, ὁ ἥρως, ωος, *Lucian.*

Herous, a, um, ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Herus, ὁ δεσπότης, ου, *Dem.* ὁ κύριος.

Heſternus, a, um, χθεσινὸς, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ χθὲς, compotatio, ὁ χθὲς πότος, *Plato.*

Heu! ἰοῦ, *Dem.* φεῦ. Conf. *Hei.*

Heus, ὦ τὰν, ſed heus tu, ſi, ἀλλ' ὦ τὰν, εἰ, *Dem.* ὦ ἵτὰν, *Lucian.*

Hiatus, τὸ χάσμα, ατος, *Plato.*

Hic, hæc, hoc, ὅστος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.* hic ipſe, αὐτὸς ὅστοσί, *Dem.*

Hic, hoc in loco, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.

Hicce, hæcce, hocce, ὅστοσί, αὑτηνὶ, τουτὶ, *Gen.* τουτοῦ, ταυτησὶ, *Dat.* τουτῷ, &c. *Dem.*

Hiccine, idem quod antecedens *Hicce.*

Hierarchia, ἡ ἱεραρχία, ας.

Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι, *Philo.*

Hilaria, τὰ ἱλάρια, ων.

Hilaris, e, ἱλαρὸς, ρὰ, ρὸν, φαιδρὸς, ρὰ, ρὸν. vita, βίος, *Luc.*

Hilaritas, τὸ ἱλαρὸν, οῦ, *Suid.* ἡ ἱλαρότης, ητος, *N. T.*

Hilariter, ἱλαρῶς, vivo, εὐθύμως διαζεύω, *Syneſ.*

Hilaro, ἱλαρόω, ἱλαρύνω, LXX. aliquem, εὐφραίνω τινὰ, *Dem.*

Hilarus, a, um, idem quod *Hilaris.*

Hinc, ἔνθεν, opem ferre, βοηθεῖν, *Dem.* repellere, ἐνθένδε ἀπελαύνειν, *id.* hinc & illinc, ἔνθεν καὶ ἔνθεν, *Plato*, hinc cernere licet, ἐκεῖθεν ῥᾴδιον διαγνῶναι, *Iſocr.* hinc colligere, ἐκ τούτων καταμαθεῖν, *idem.*

Hinnio, χρεμετίζω, *Xen.*

Hinnitus, us, ὁ χρεμετισμὸς, οῦ, *Ammon.*

Hinnulus, ὁ νεβρὸς, οῦ, *Plut.*

Hinnus, ὁ vel ἡ ἡμίονος, ου, LXX.

Hio, χαίνω, *Lucian.* ἀναχαίνω, *idem.*

Hircinus, a, um, τράγειος, εία, ειον, hircina pellis, τραγέη, ης, *Plut.*

Hircoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τραγομάχαλος, ου, *Ariſtoph.*

Hircus, ὁ τράγος, ου, *Ariſtot.* hircum oleo, τραγίζω, *Hippocr.* hircorum fœtor, ὁ γρόσος.

Hirquus, ὁ κάνθων, ωνος, *Ariſtot.*

Hirſutia, ἡ δασύτης.

Hirſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ τριχώδης, εος.

Hirtus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hirudo, ἡ βδέλλα, ης, *Theophr.*

Hirundineus, a, um, ὁ καὶ ἡ χελιδόνειος, ου, *Poll.* χελιδόνιος, ου, *Athen.*

Hirundo, ἡ χελιδὼν, όνος, *Ariſtot.* hirundinem imitor, χελιδονίζω, *Schol. Ariſtoph.* hirundinis pullus, ὁ χελιδονεὺς, έως, *Euſtath.*

Hiſco, χαίνω, *Lucian.*

Hiſpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λάσιος, ου, *Philoſtr.*

Hiſtoria, ἡ ἱστορία, ας, *Iſocr.*

Hiſtorialis, e, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*

Hiſtoricus, a, um, ἱστορικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* i. e. hiſtoriarum ſcriptor, ὁ ἱστορικὸς, οῦ, *idem*, ὁ ἱστοριογράφος, ου, *Diod. Sic.*

Hiſtrio, ὁ μῖμος, ου, ὁ ὑποκριτὴς, οῦ, *Plut.*

Hiſtrionalis, e, ὑποκριτικὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Phal.*

Hiſtrionice, ὑποκριτικῶς, *Athen.*

Hiulco, διαχίζω.

Hiulcus, a, um, ὁ καὶ ἡ χασμώδης, εος.

Hodie, σήμερον, ſ. *Aet.* τήμερον, *Dem.* αὐθήμερον, *id.* ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, *Lycurg.*

Hodiernus, a, um, ὸς, ὴ, τὸ σήμερον, ſ. *Attice* τήμερον, uſque in hodiernum diem, μέχρι, ſ. ἄχρι τῆ σήμερον ſ. τήμερον ἡμέρας, *Dem. Iſocr.* εἰς τλὸ ἡμέραν ταύτην, *Dem.*

Hœdus, vide *Hædus.*

Holoſericus, a, um, ὁλοσηρικὸς, ἡ, όν.

Homicida, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἀνδροφόνος, ου, *id.*

Homicidium, ὁ φόνος, ου, *Dem.* ἡ μιαιφονία, ας, *Plato*, committo, ὑποπλέκω τινὰ, *Dem.* ἀνθρωποκτονία, *Naz.*

Homo, ὁ vel ἡ ἄνθρωπος, ου, *Dem.* probus, σπουδαῖος, *id.* bonus & humanus, χρηστὸς καὶ φιλάνθρωπος, *id.* levis ſ. obſcurus, τυχὼν, *Iſocr.* malus, φαῦλος, *Dem.* perditus, φθόρος, *id.* exterus, ὁ ἔξωθεν, *Iſocr.* hominum multitudo, πλῆθος σωμάτων, *Dem.*

Homuncio, τὸ ἀνθρώπιον, ου, *Dem.* ὁ ἀνθρωπίσκος.

Honeſtamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato.*

Honeſtas, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.* ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xenoph.* Conf. *Virtus*, item *Honeſtus, a, um.*

Honeſte, καλῶς, & decenter agere, καὶ προσηκόντως πράττειν, *Dem.*

Honeſto, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ὀνησιμάω τινὰ, *Ariſtot.* σεμνύνω τινὰ, *Dem.*

Honeſtum, τὸ καλὸν, οῦ, *Dem.*

Honeſtus, a, um, i. e. honorabilis, ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *Xenoph.* i. e. bonus, καλὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* honeſtum & bonum eſſe, καλὸν καὶ ἀγαθὸν εἶναι, *Dem.* & decorum eſſe alicui, καλὸν καὶ πρέπον εἶναί τινι, *id.* & juſtum eſſe, καλὸν καὶ δίκαιον εἶναι, *id.*

Honor, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ φιλοτιμία, ας, *id.* & gloria, τιμὴ καὶ δόξα, *id.* & admiratio, τιμὴ καὶ ζῆλος, *id.* ζῆλος καὶ φιλοτιμία, *id.* ſtudium honoris & gloriæ, φιλοτιμία καὶ δόξα, *id* magnus, τιμὴ μεγάλη, *id.* ampliſſimus, πλείστη, *id.* immortalis, ἀνεξάλειπτος, *Iſocr.* meritus, προσηκόσης, *Dem.* eximius, ἐξαίρετος, *Iſocr.* ſummus, ὑπερβολὴ τιμῆς, *Dem.* honorem appeto, τιμῆς ὀρέγομαι, *Iſocr.* amo, τιμὴν ἀγαπάω, *id.* quæro, τιμὴν ζητέω, *id.* ὀρμῶμαι πρὸς φιλοτιμίαν, *id.* adfero alicui, φέρω τινὶ τιμὴν, *id.* κομίζομαι τιμὴν, *id.* decernere, dare alicui, διδόναι τιμὴν τινι, *Dem.* conferre alicui, συμβάλλεσθαι τιμὴν τινι, *Iſocr.* conſequi, εὑρίσκειν τιμὴν, *Dem.* τυγχάνειν τιμῆς, *id.* κλῆσαι τιμὴν, *idem*, λαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* habere, ἔχειν τιμὴν, *id.* tollere bene meritorum, ἀναιρεῖν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν, *Dem.* datam eripere alicui, ἀφελέσθαι τιμὴν δοθεῖσάν τινι, *id.* amittere, ἀποστερεῖσθαι φιλοτιμίαν, *id.* recuperare. ἀναλαμβάνειν τιμὴν, *Iſocr.* honore contentum eſſe, ἀρέσκειν τιμῇ, *id.* frui ab aliquo, ἀπολαύειν τιμῆς παρά τινος, *Dem.* anteceſſere alicui, προέχειν τινὰ τινος, *Iſocr.* honoris & decori cauſſam eſſe, τιμὴν καὶ καλὸν αἴτιον εἶναι, *Dem.* ſummos honores habere alicui, εἰς ὑπερβολὴν τιμᾶν τινα, *idem*, publicos habere alicui, δημοσία τιμᾶν, *id.*

Honorabilis, e, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀξιότιμος.

Honorarium, τὸ ἔργον, ου, *Dem.* bellicum, τὸ ἀριστεῖον, ου, *id.* dare, διδόναι ἀριστεῖόν τινι, *id.* conſequi ab aliquo, ἀξιοῦσθαι τὸ ἀριστεῖον ὑπό τινος, *id.* λαμβάνειν ἀριστεῖον παρά τινος, *Iſocr.* τυγχάνειν τῶν ἀριστείων, *id.*

Honorarius, a, um, τιμητικὸς, ἡ, όν.

Honorate, ἐντίμως, *Plato.*

Honoratus, a, um, τιμώμενος, ίνη, ενον *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, *id.* ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος.

Honorifice, ἐνδόξως, *Dem.* ἐντίμως, *Plato.*

Honorificus, a, um, τίμιος, ία, ιον, honorificum erat omnibus, τίμιον ἦν πᾶσιν ἀνθρώποις, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ου, honorifica & magna & ſplendida res, ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν πρᾶγμα, *id.*

Honoro, τιμάω, aliquem, τινὰ, *Demoſth.* maxime, μάλιστα, *id.* εἰς ὑπερβολὴν, *idem*, ὑπερβαλλόντως, *id.* ut meretur, κατ' ἀξίαν, *Iſocr.* perinde ut alium, ἐξισα τῷ ἄλλῳ, *Dem.* publice, δημοσίᾳ, *id.* aliquem in aliqua re, τινὰ κατά τι, *Ælian.* & religioſe colo animalia quædam, σέβομαι καὶ τιμάω ζῶά τινα, *Iſocr.* Conf. *Honor*, item *Colo.*

Hora, ἡ ὥρα, ας, *Dem.* quota hora eſt? ποῖόν ἐστι τὸ στοιχεῖον, *Lucian.* hac ipſa hora, ἐπιστάσης τῆς ὥρας, *Plut.* elapſa, ὥρα παρελθοῦσα.

Hordeaceus, a, um, κριθῖνος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Athen.* panis, ἄρτος, *Plut.*

Hordeum, ἡ κριθὴ, ῆς, *Theophr.* hordei ferax, ὁ καὶ ἡ κριθοφόρος, ου, *Strabo.*

Horizon, ὁ ὁρίζων, οντος.

Hornus, a, um, ἑτήσιος, εία, ιον; *Cl. Alex.*

Horologium, τὸ ὡροσκοπεῖον, ου, *Strabo.*

Horrendus, a, um, φοβερὸς, ὰ, όν, *Iſocr.* ſcelus, δεινὸν καὶ χεῖλιον ἀσέβημα, *Dem.*

Horreo, φρίττω, aliquid, ὑπέρ τινος, *Dem.* ſues horrentes ſetis, ὗες ἀναφρίοντες, *Ariſtot.*

Horreolum, τὸ Σιτοβόλιον, ου.

Horreſco, vide *Horreo.*

Horreum, ὁ Σιτοβολὼν, ῶνος, *Poll.* ἡ ἀποθήκη, ης, *N. T.* τὸ Σιτοφυλακεῖον.

Horribilis, e, φοβερὸς, ὰ, όν, *Plato*, ὁ καὶ ἡ φρικώδης.

Horride, τραχέως, *Iſocr.*

Horridus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Iſocr.*

Horror, ἡ φρίκη, ης, *Plut.* febrilis, ἡ φρικία, ας, *Dioſc.*

Horſum, δεῦρο, *Dem.*

Hortamentum, τὸ παράκλημα.

Hortatio, ἡ προτροπὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ νουθέτησις.

Hortator, ὁ νουθετῶν, οῦντος, *Iſocr.* ὁ παραινῶν, οῦντος, *id.*

Hortenſis, e, κηπαῖος, αία, αῖον, ſmilax, Σμίλαξ, *Dioſc.*

Hortor, παρακαλέω, aliquem ad aliquid, τινὰ ἐπί τι, *Iſocr.* πρός τι, *id.* προτρέπω τινὰ εἴς τι, *Dem.* ἐπί τι, *id.* παραινέω τινά τι, *Xenoph.* παροξύνω τινὰ τι, *Iſocr.* παρορμάω τινά εἴς τι, *Xen.*

Hortulanus, ὁ κηπουρὸς, ου, *Diod. Sic.*

Hortulus, τὸ κηπίον, ου, *Thuc.* τὸ κηπίδιον.

Hortus, ὁ κῆπος, ου, *Dem.*

Hoſpes, *alios Hoſpitio excipiens*, ὁ πράξενος, ου, *Thucyd.* ὁ ξενοδόχος, ου, *Philo*, ὁ πανδοκεύς, έως, *Plut. qui Hoſpitio excipitur*, ὁ ξένος, ου, *Dem.* alicujus & familiaris, ξένος ὢν τινος, *Ariſtoph.* Hoſpitalis,

Digitized by Google

Hospitalis, e, ξένιος, ία, ιον, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ φιλόξενος, ξενικός, ἡ, όν, amicitia, φιλία, *Aristot.* munus, τὸ ξένιον, ε, *Dem.*

Hospitalitas, ἡ ξενία, ας, *Dem.* ὁ ξενισμὸς, ε, *Plut.* ἡ φιλοξενία.

Hospitaliter, φιλοξένως, *Isocr.*

Hospitium, τὸ ξενοδοχεῖον, ε, τὸ πανδοχεῖον, ε, *Plut.* ὁ ξενὼν, ωνος, & amicitia, ἡ ξενία ἢ φιλία, *Dem.* renovo vetus hospitium, ἀνανεόομαι ἢ καινὴν ποιέομαι τὴν παλαιὰν ξενίαν, *Isocr.* decerno alicui jus hospitii, ψηφίζομαί τινι προξενίαν, *Dem.* excipio hospitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *id.* hospitio conjungor, ξενόομαι, *Xenoph.*

Hospitor, ξενίζομαι, apud aliquem, παρά τινι, *N. T.* ὑπό τινος, *Xenoph.*

Hostia, ἡ θυσία, ας, *Lucian.* τὸ θῦμα, αἷος, *Isocr.* hostiam immolo, θυσίαν θύω, *Plato*, ἱερεύομαι ποιέω, *Aristot.*

Hosticus, a, um, πολέμιος, ία, ιον, terra, ἡ πολεμία χάρα, *Xen.*

Hostilis, e, πολέμιος, ία, ιον, *Xen.* ἐχθρὸς, ὰ, όν, ὁ ἢ ἡ δυσμενὴς, hostili animo fum erga aliquem, πολεμίως ἔχω πρός τινα, *id.*

Hostilitas, ἡ δυσμένεια, ας, *Herodian.*

Hostiliter, πολεμικῶς, *Isocr.* πολεμίως, *Thuc.*

Hostimentum, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*

Hostio, ἀμείβομαι, *Dem.*

Hostis, ὁ ἐχθρὸς, ὸν, *Dem.* ὁ πολέμιος, ε, *id.* & inimicus, πολέμιος ἢ ἐχθρὸς, *id.* potens, ἐχθρὸς ἰσχυρὸς, *id.* acris, χαλεπὸς, *Isocr.* irreconciliabilis, ἀδιάλλακτος, *Dem.* apertus, πρόδηλος, *id.* communis, κοινὸς, *id.* hostem aliquem facere, ποιεῖν τινα ἀνταγωνιστὴν, *Isocr.* judicare, κρίνειν τινὰ πολέμιον, *id.* fieri alicui, γίγνεσθαί τινι πολεμήσαντα, *Dem.* esse alicujus, εἶναι πολέμιον ſ. ἐχθρόν τινος, *id.* experiri aliquem, χρῆσθαί τινι πολεμίῳ ſ. ἐχθρῷ, *id.* facere cum hostibus, εἶναι ἐν μεσῳδίᾳ πρὸς ἐχθρόν, *id.*

Huc, δεῦρο, progredi, βαδίζειν, *Dem.* adſiſte, δεῦρο ἀνάστηθί μοι, *id.* reſtituere, δοῦναι κατάγειν, *id.* mittere, ἐνθάδε πέμπειν, *Iſocr.* hucuſque, ἄχρι τοῦ δεῦρο, *N. T.* huc & illuc circumvagari, δεῦρο κἀκεῖσε διαφέρεσθαι, *Dem.*

Hujuſmodi, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, *Dem.* τοιοῦτός τις, *Plato.*

Humane, ἀνθρωποπαθῶς, *Hermog.*

Humanitas, i. e. humana natura, ἡ ἀνθρωπότης, ητος, i. e. comitas, ἡ φιλανθρωπία, ας, *Dem.* & clementia alicujus, ἢ πραότης τινὸς, *id.* & animi facilitas, ἢ τρόπου ὀπιείκεια, *id.* & indulgentia, ἢ ἄνεσις, *id* humanitatem experiri apud aliquos, τυγχάνειν τῆς φιλανθρωπίας παρά τινων, *id.* frui humanitate aliquorum, ἀπολαύειν τῆς φιλανθρωπίας τινὸς, *id.* habere humanitatem invicem a natura, ἔχειν φιλανθρωπίαν ἐκ φύσεως πρὸς ἀλλήλους, *Isocr.*

Humaniter, ἀνθρωπίνως, *Dem.* diſputare humanius de fortuna, διαλήγεσθαι ἀνθρωπινώτερον περὶ τῆς τύχης, *id.* humaniter le gerere erga aliquos, φιλανθρώπως ἔχειν πρὸς τινας, *id.*

Humanus, a, um, ἀνθρώπιος, ία, ιον, genus, ἀνθρώπιον γένος, *Lucian.* ἀνθρώπινος, ίνη, ινον, genus, ἀνθρωπινον γένος, *Plato*, i. e. comis, ὁ ἢ ἡ φιλάνθρωπος, ε, *Dem.* & clemens, ἢ πρᾶος, *idem*, manſuetis & humanis moribus præditus, ἥμερος ἢ φιλάνθρωπος τοὺς τρόπους, *Dem.* humanum le præbere erga aliquem, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα, *Dem.*

Humatio, ὁ ἐνταφιασμὸς, ε, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.*

Humecto, ὑγραίνω, *Gal.* νοτίζω, *Dioſc.* ἰκμάζω.

Humectus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Humeo, νοτίσω, *Ariſtot.*

Humerus, ὁ ὦμος, ε, *Iſocr.*

Humeſco, ὑγραίνομαι, *Plato.*

Humi, χαμαί, fedeo, χαμαὶ κάθημαι, *Xen.*

Humiditas, ἡ ὑγρασία, ας, *Gaien.* ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.*

Humidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, *Xenoph.* νότιος, *Hom.*

Humiliatio, ἡ ταπείνωσις, εως.

Humilio, ταπεινόω, *N. T.*

Humilis, ὁ ἢ ἡ πρόσγειος, ε, *Ariſtot.* ταπεινὸς, ἡ, όν, *Lucian.* animo, ὁ ἢ ἡ ταπεινόφρων, ονος, *Plut.*

Humilitas, ἡ ταπεινότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ταπεινοφροσύνη.

Humiliter, ταπεινῶς, *Iſocr.*

Humo, θάπτω, mortuos, νεκροὺς ſ. ἀποθανόντας, *Dem.* aliquem, ἐνταφιάζω τινὰ, *Baſil.*

Humor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plato.* ἡ νοτὶς, *Athen.*

Humus, ἡ χθὼν, χθονὸς, *Dem.* Conf. *Terra.*

Hyacinthinus, a, um, ὑακινθινος, ίνη, ινον.

Hyacinthus, ὁ, vel ὁ ὑάκινθος, ε, *Dioſc.*

Hyades, αἱ ὑάδες, ων, *Poll.*

Hyberna, orum, τὸ χειμάδιον, ε, in hybernis habere exercitum, ἐν χειμαδίῳ χρῆσθαι τῷ δυνάμει, *Dem.* ex hybernis educo, ἐκ τῶν χειμαδίων ἐξάγω.

Hyberno, παραχειμάζω, *Dem.* χειμάζω.

Hybernus, a, um, χειμερινὸς, ὴ, όν, morbi, χειμερινὰι νόσοι, *Hippocr.*

Hydra, ἡ ὕδρα, ας.

Hydria, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.*

Hydropicus, a, um, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν.

Hydrops, *morbus*, ὁ ὕδρωψ, οπος, *Gal.* hydrope laborans, ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydrope laboranti ſimilis, ὁ ὑδρωψ, hydrope laboro, ὑδρωπιάω, *Dioſc.* hydrope corripior, ἐξυδρωπιάω, *Ariſtot.*

Hydrus, ὁ ὕδρος, ε.

Hyemalis, e, χειμέριος, ία, ιον, *Thuc.*

Hyematio, ἡ χειμασία, ας, *Polyb.* ἡ παραχείμασία.

Hyemo, χειμάζω, *Dem.* χειμερίζω.

Hyems, ὁ χειμὼν, *Xen.* τὸ χεῖμα.

Hymnus, ὁ ὕμνος, ε, *N. T.*

Hypocauſtum, τὸ ὑπόκαυσον, ε, *Vitruvius.*

Hypochondria, τὰ ὑποχόνδρια, ων.

Hypocriſis, ὁ ὑπόκρισις, εως, *N. T.*

Hypocrita, ὁ ὑποκριτὴς, ε, *N. T.*

Hypomnema, τὸ ὑπόμνημα, ατος, *Iſocr.*

Hypotheca, ἡ ὑποθήκη, ης, *Dem.*

Hypotheſis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Ariſtot.*

Hypotheticus, a, um, ὑποθετικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Hyſtrix, ὁ ὕστριξ, ſ. ὕθριξ, χος, *Ariſtot.*

J.

JAceo, κεῖμαι, in lecto, ἐν κλίνῃ, *Iſocr.* in terra, κατάκειμαι ἐν τῇ γῇ, *Plato.* καταλίνομαι.

Jacio, βάλλω, aliquem gleba, τινὰ βάλω, *Xen.* probra, vide *Probrum*, fundamentum, vide *Fundamentum.*

Jactanter, κομπαστικῶς, ἀλαζονικῶς.

Jactantia, ἡ ἀλαζονία, ας, *Dem.* τὸ φρύαγμα, ατος, *Plut.* ἡ μεγαλαυχία.

Jactatio, ὁ ῥιπασμὸς, ὁ, *Plut.*

Jactator, ὁ ῥιπάζων, οντος, *Ariſtot.* i. e. arrogans, ὁ ἀλαζονικὸς, ὴ, *Xen.* ὁ ἀλαζὼν, όνος, *id.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ε, *Iſocr.*

Jactito, ῥιπάζω, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* i. e. glorior, μεγαλαυχέομαι, aliquid, ὅτι τινι, *Iſocr.* ἀγάλλομαί τινι, *Thuc.* ὅτι τινι, *Xen.* generis nobilitatem, αὐχίω εὐγένειαν, *Ariſtid.* artes, ἀλαζονεύομαι περὶ τῆς τέχνης, *Iſocr.* divitias, καταλαζονεύομαι περὶ τῶν πλούτου, *id.*

Jacto, ῥιπέω, *Xenoph.* Conf. *Jactito.*

Jactura, ἡ ἐκβολὴ, ῆς, *Dem.* temporis, χρόνου παραναύλωμα, *Ælian.* Conf. *Damnum.*

Jactus, us, ἡ βολὴ, ῆς, jaculi, ἀκοντὸς, retis, ὁ βόλος τοῦ δικτύου, *Ariſtoph.*

Jactandi peritia, ἡ εὐτροχία, ἡ εὐπημοσύνη, ἡ εὐτυξία.

Jaculandi peritus, ὁ ἢ ἡ εὔτοχος.

Jaculatio, ἡ ἀκόντισις, εως, *Suid.*

Jaculator, ὁ ἀκοντιςὴς, ε, *Xenoph.* ὁ τοξότης.

Jaculatorius, a, um, ἀκοντιστήριος, ία, ιον.

Jaculatrix, ἡ ἀκοντίζουσα, ης.

Jaculor, ἀκοντίζω, haſtam, τὸ δόρυ, *Plut.* in aliquem, τινὰ, *Xen.* εἴς τινα, *id.*

Jaculum, τὸ ἀκόντιον, ε, *Xen.*

Jam, ἤδη, pulſo, ἐλαύνομαι, *Dem.* ἐν τοῖς παρῶσι καιροῖς, *Dem.* ἐν τῷ παρόντι, *id.* νῦν, *id.* jam jam, παραυτίκα, *Dem.* ὅσον οὐκ ἤδη, *Xen.* jam diu, ἐκ πολλοῦ χρόνου, *Dem.* πολλῷ ἤδη χρονον, *id.* jam pridem, πάλαι, *Lucian.* jam olim, ἐκ πολλοῦ ἤδη, *Dem.* jam inde a pueris, εὐθὺς ἐκ νέων, *Ariſtot.*

Janitor, ὁ θυρωρὸς, ε, *Lucian.* ὁ πυλωρός.

Janitrix, ἡ θυρωρὸς, ε, *N. T.*

Janua, ἡ θύρα, ας, *Xen.* januam pulſo, θύραν πατάσσω, *idem*, aperio, ἀναπετάννυμι τὰς θύρας, *Lucian.* claudo, θύρας κλείω, *N. T.*

Januarius, ὁ ἀνθιστηρεὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰανουάριος, ε.

Jaſpis, ἡ ἴασπις, ιδος, *Dioſc.*

Ibi, ἐκεῖ, bellum gerere, πολεμεῖν, *Dem.* manere, αὐτοῦ καταμένειν, *Iſocr.* auctor fuit horum, αὐτόθι αἴτιος ἦν τούτων, *Dem.* ubi, ἐνταῦθα, ε, *Iſocr.* ibid. αὐτόθι, *Dem.*

Ibis, ἡ ἶβις, ιδος, *Herodot.*

Ico, πλήττω, fœdus cum aliquo, ποιέομαι ξυνθήκας πρός τινα, *Dem.* ζπένδομαι πρός τινα, *Thuc.*

Icon, ἡ εἰκὼν, όνος, *Iſocr.*

Ictericus a, um, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Icterus, ὁ ἴκτερος, ε, *Gal.* ictero laboro, ἰκτεριάω, *Dioſc.* ictero laborans, ἰκτερικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ὁ ἢ ἡ ἰκτεριάδης, ους, *Dioſc.* ictero corripior, ἰκτερόομαι, *Galen.*

Ictus, us, ἡ πλαγὴ, ῆς, *Iſocr.*

Icuncula, τὸ εἰκόνιον, ε, *Plut.*

Idcirco, διὰ τοῦτο, *Dem.* διὰ ταῦτα, *id.*

Idea, ἡ ἰδέα, ας, *Plato.*

Idem, ὁ αὐτὸς, ἡ αὐτὴ, τὸ αὐτὸ ſ. ταὐτὸ, *Ariſtoph.* ὅτος, αὕτη, τοῦτο, *Plut.* dico, ταυτολογέω, quod, ταὐτόν, ὅπερ, *Iſocr.* quod ſecunda fortuna, ταυτὸν τῇ εὐδαιμονίᾳ, *Ariſtot.*

Identidem, θαμινὰς, *Xen.*

Identitas, ἡ ταυτότης, ητος, *Ariſtot.*

Ideo, διὸ, *Dem.* διὰ τοῦτο. id. quod, τότε ἔπεσα, ὅτι, *Iſocr.* ideo, quod condidiſti homines, αὐτὸ ἔπλασας ἄνθρωπος, *Plut.*

Idioma, τὸ ἴδιωμα, ατος, *Dioſc.*

Idiota, ὁ ἰδιώτης, ε, *Dem.*

Idololatra, ὁ εἰδωλολάτρης, ε, *N. T.* ſum, εἰδωλολατρεύω, *Baſ.*

Idololatria, ἡ εἰδωλολατρία, ας, *N. T.*

Idolum, τὸ εἴδωλον, ε, *N. T.*

Idonee, ὁπηνίκαιος, *Thuc.* ἱκανῶς.

Idoneus, a, um, ὁπηνίκειος, εία, ειον, idoneum tempus, ὁπηνίκειος καιρὸς, *Dem.* ad aliquid, τινὶ, *Ariſtot.* εἴς τί, *Herodian.* ad gerendam rempublicam, πολιτεύειν, *Dem.* ad negotium, χρήσιμος ὥστε πρᾶγμα, *id.* ad gerendas res juſtas, πρακτικὸς τῶν δικαίων, *Ariſtot.* ad omnia, εὐάρμοστος πρὸς ἅπαντα, *Iſocr.* ad docendum, ἱκανὸς διδάσκειν, *id.* ad aliquid, πρός τι, *Lucian.* corpore, τὸ σῶμα, *Xen.* civis, πολίτης, *Iſocr.* ad agendum, δυνάμενος πράττειν. *id.*

Idus, αἱ εἰδοὶ, ων.

Jecinoroſus, a, um, vide *Hepaticus. a, um.*

Jecur, vide *Hepar.*

Jejune, ἀγλυκὺ, ἀπαξί.

Jejunitas, ἡ νηστεία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀσιτία, ας, *idem.*

Jejunium, idem quod *Jejunitas.*

Jejuno, ἀσιτέω, *Gal.* νηστεύω, *Plut.*

Jejunus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄσιτος, ε, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀγλυκὺς, ε, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄποσιτος, ε, *id.*

JESUS, ὁ Ἰησοῦς, οῦ, *N. T.*

Jentaculum, ὁ ἀκρατισμὸς, ὁ, *Plut.* τὸ ἀκράτισμα, ατος, *Ariſtot.*

Jento, ἀκρατίζομαι, *Philo.*

Igitur, οὖν, properant, χαρεῖσιν, ἦν, *Dem.* τοίνυν, oportet, δεῖ, *idem*, ἐᾶν, precabatur, ἐᾶν ηὔχετο, *id.* δὴ, commemoravi, ὑπεμνησα δὴ, *id.*

Ignarus,

Digitized by Google

Ignarus, a, um, ἀγνοῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ ἢ τὸ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.* μὴ ὑπισάμβιος, ἐπιστάμων, *Xen.*

Ignave, ἀργῶς, se gerere, ἔχειν, *Plut.* i. e. timide, ἀνάνδρως, se gerere erga hostes, ἔχειν πρὸς τοὺς ἐχθροὺς, *Isocr.*

Ignavia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *id.* & socordia, ἡ ἀργία ἢ ῥᾳθυμία, *id.* & negligentia, ῥᾳθυμία ἢ ἀμέλεια, *idem*, τὸ ῥᾳθυμεῖν, nimia & intempestiva, ῥᾳθυμία ἀσυμφόρως ἄκαιρος, *id.* insignis & pernicioſa, ὑπερβάλλουσα ἢ ἀνήκεστος, *id.* ignaviæ se dare, ἀποκλίνειν ὅλη τὸ ῥᾳθυμεῖν, *id.* per ignaviam negligere aliquid, διὰ ῥᾳθυμίαν προΐεσθαί τι, *id.* ignaviam deponere, ἀποθέσθαι ῥᾳθυμίαν, *id.* & timiditas, ἡ ἀνανδρία ἢ κακία, *Dem.* & mollities, ἢ μαλακία, *id.* & ſocordia, ἢ ῥᾳθυμία, *id.* facere aliquid ob ignaviam & effeminatum animum, ποιεῖν τι διειλίας ἢ ἀνανδρίας ἕνεκα, *id.*

Ignaviter, i. e. ſegniter, ἀργῶς, *Dem.* ῥᾳθύμως, *Isocr.* i. e. timide, ἀνάνδρως, *id.* κακῶς, *Dem.*

Ignavus, a, um, i. e. piger, ἀργὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ἀργίαν, ῶν, ᾶσα, ᾶν, *id.* ὁ ἢ τὸ ῥᾴθυμος, ον, *Isocr.* ῥᾳθυμῶν, ῶσα, ῶν, *id.* i. e. timidus, ὁ ἢ τὸ ἀνανδρος, ον, *Dem.* φυλὸς, ἡ, ὸν, *idem*, μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* ſum, ῥᾳθυμέω, *Dem.* ἀργέω, *idem*, μαλακίζομαι, *id.* κακίζομαι, *id.*

Igneſco, ἐμπυρόομαι, *Galen.*

Igneus, a, um, πυρινὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὁ ἢ τὸ ἔμπυρος, ον, *Dioſc.* ὁ ἢ τὸ πυροειδὴς, έος, *Plato.*

Igniarium, τὸ πυρεῖον, ου, *Plato.*

Igniculus, τὸ πυριδιον, ου.

Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, *Ariſtot.* ſacer, τὸ ἐρυσίπελας, ατος, *Gal.* cœleſtis, ὁ πρηστὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* cœlo deſcendens, πῦρ καταβάσιον, *Philo.* fatuus, ὁ φολυδώκης.

Ignitus, a, um, ὁ ἢ τὸ πυράδης, ες, *Dioſc.* ὁ ἢ τὸ διάπυρος, ον, *Plut.*

Ignobilis, e, genere, ὁ ἢ τὸ ἀγενὴς, ές, *Dem.* ὁ ἢ τὸ δυσγενὴς, ές, nomine, ὁ ἢ τὸ ἄδοξος, ον, *Dem.* ἀνώνυμος, ον, *id.* ὁ ἢ τὸ ἀκλεὴς.

Ignobilitas, generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Plut.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας, *Dem.* & humilitas, ἢ ταπεινότης, *id.*

Ignominia, ἡ δύσκλεια, ας, *Dem.* ἡ ἀδοξία, ας, *id.* & contemptus, ἀδοξία, ἢ αἰσχύνη, *idem*, ignominiam alicui adhero, αἰσχύλω φέρω τινὶ, *id.* concido in tenebras & ignominiam, γίγνομαι ἐν σκότῳ ἢ δυσκλεία, *id.* fugio ignominiam, φεύγω ἀδοξίαν, *id.* abſtergo ignominiam rerum geſtarum, ἀποτρίζομαι τὴν τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν, *Dem.* ignominia adficio & peſtime tracto, ἀτιμάω ἢ τὰ ἔσχατα πράτλω τινὰ, *id.* contra omne jus & æquitatem noto, παρὰ τὰ δίκαια πάντα ἀτιμάομαι, *Dem.*

Ignominioſe, ἀδόξως, *Dem.*

Ignominioſus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἄτιμος, ον, *Dem.* & turpis, ἐπονείδιστος, ἢ αἰσχρὸς, *id.* ignominioſum habetur jam, verſari in rep. ἐπονειδιστὸν ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι, *id.* ignominioſum duco, ἐν αἰσχρῷ τίθημι, *id.*

Ignorabilis, e, ὁ ἢ τὸ ἄγνωστος, ον, *Lucian.*

Ignorantia, ἡ ἄγνοια, ας, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *idem*, & inſcitia rerum, ἡ ἀπειρία ἢ ἀγνοία πραγμάτων, *id.* & oblivio, ἄγνοια ἢ λήθη, *Iſocr.* cum ignavia conjuncta, ἄγνοια μεμιγμένη κακίᾳ, *Dem.* incido in ignorantiam, ἐμπίπτω εἰς ἄγνοιαν, *Iſocr.* facere aliquid ex ignorantia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, *Dem.*

Ignoratio, ἡ ἀγνωσία, ας, *Dem.*

Ignoro, ἀγνοέω, res, τὰ πράγματα, *Dem.* aliquem, τινὰ, *idem*, aliquid, λανθάνῃ μέ τι, *idem*, nihil aliorum, οὐδενὸς τῶν ἄλλων ἀπολείπομαι, *id.*

Ignoſcentia, ἡ συγνώμη, ης, *Dem.* Conf. *Venia.*

Ignoſcibilis, e, συγνωστὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Ignoſco, συγγινώσκω, alicui peccatum, τινὶ ἁμαρτίαν, *Eurip.* fraudem, τὴν ἀπάτης, *Philoſtrat.* alicui, συγγνώμην ἔχω τινὶ, *Iſocr.* συγγνώμην διδωμί τινι, *Polyb.*

Ignotus, a, um, ἀγνοούμενος, ον, ον, *Dem.* ὁ ἢ τὸ ἄγνωστος, alicui, ἀγνὼς τινι, *id.* de rebus ignotis loqui, περὶ ἀγνοουμένων λόγους ποιεῖσθαι, *Iſocr.*

Ilex, ὁ πρῖνος, ου, *Ariſtot.*

Ilia, ὁ κενεὼν, ῶνος.

Ilicet, εἶεν δή.

Ilicetum, ὁ πρινὼν, ῶνος.

Iliceus, a, um, πρίνινος, ίνη, ινον, *Ariſtoph.*

Illabor, εἰσπίπτω, in aliquid, εἴς τι, *Thuc.*

Illaboratus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἀνέργαστος, ου, *Lucian.* aurum, ἄπυρος χρυσὸς, *id.*

Illac, ἐκεῖσε.

Illacrimor, ὀπτακρύω, mortuo, τῷ τεθνηκότι, fortunæ meæ, καταδακρύω τῶν ἐμαυτοῦ τύχων, *Xen.*

Illæſus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἀζήμιος, ος, *Xen.* ὁ ἢ τὸ ἀλώβητος, ὁ ἢ τὸ ἀπήμων.

Illaqueo, παγιδεύω, aliquem, τινὰ, *N. T.*

Illaudatus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἀνεγκωμίαστος, ου, *Iſocr.*

Ille, a, ud, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* ille ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Illecebræ, αἱ ἐπαγωγαὶ, ῶν, *Plato*, τὰ θέλγητρα.

Illecebroſus, a, um, ἐπαγωγὸς, ἡ, όν, *Thuc.* ὁ ἢ τὸ θελκτήριος, & attractitius, ἀγωγὸς ἢ ἑλκτικὸς, *Ælian.*

Illectamentum, ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *Plato.*

Illegitimus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἔκνομος, ου, *Philo.* ὁ ἢ τὸ ἐκτὸς νόμου, ου, *id.*

Illepide, ἀχαριέντως, ἀχαρίτως, *Hermog.*

Illepidus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Illibate, ἀψαύστως, ſ. ἀψαυστὶ, *Plut.*

Illibatus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἄψαυστος, ου, *Philo*, ὁ ἢ τὸ ἀθικτος, ου, *Plut.*

Illiberalis, e, ὁ ἢ τὸ ἀνελεύθερος, ου, & tenax, ἢ μικρολόγος, *Dom.* i. e. ſervilis, ὁ ἢ τὸ δουλοπρεπὴς, ους, *Xen.*

Illiberalitas, ἡ ἀνελευθερία, ας, *Ariſtot.* i. e. ingenium ſervile, ἡ ἀγένεια, ας, *Cl. Alex.*

Illiberaliter, ἀνελευθέρως, δουλοπρεπῶς.

Illic, ἐκεῖ, *Dem.* nulli erant illic, præterquam Thebani, οὐδ' ἦσαν αὐτοῦ, πλὴν Θηβαῖοι, *id.*

Illicio, ἐπάγω, *Dem.* aliquem, ἄγω τινὰ, *Iſocr.*

Illicite, ἀθέσμως, *Heſych.*

Illicitus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἄθεσμος, ου, *Plut.* ὁ ἢ τὸ ἀθέμιστος, ου, illicita precor, ἀθέμιστα εὔχομαι, *Xen.* facio, ἀθέμιστα ποιῶ, *id.*

Illicium, idem quod *Illecebræ.*

Illico, παραυτίκα, *Dem.* Conf. *Statim.*

Illido, πρόσβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*

Illigo, προσδέω, ἐνδέω, legi, εἰς νόμον, *Plato.*

Illimis, e, ὁ ἢ τὸ ἄπυλος, ου.

Illinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ὀντεῦθεν, *id.*

Illinimentum, τὸ ὄμμιγμα, ατος, *Dioſc.*

Illinio, ὀπιχρίω, *Gal.* ἐναλείφω.

Illiſio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Plut.*

Illiteratus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἀπαίδευτος, ου, *Æſchin.* ὁ ἢ τὸ ἀγράμματος, ου, *N. T.* ὁ ἐκ τῶν λογων ὤν, *Plut.* Conf. *Indoctus.*

Illitus, a, um, ὁ ἢ τὸ ὀπίχριστος, ου, *Gal.*

Illò, ἐκεῖσε, ſermonis, τὸν λόγον, *Herodot.*

Illotus, a, um, ὁ ἢ τὸ ἄλυτος, ου, *Plut.* ὁ ἢ τὸ ἀνίπλους, ου, *N. T.* illotis manibus, ἀνίπλοις χερσὶ, *Nazar.* pedibus, ποσὶ, *Philo.*

Illuc, ἐκεῖσε, ire, φορεύεσθαι, *Dem.* ἐκεῖ, ſequi aliquem, ἐκεῖ ἕπεσθαί τινα, *Chryſ.* & inde huc, ἐκεῖσε ἢ ἐκεῖθεν δεῦρο, *Dem.*

Illucco, ὀπλαμπω, *Xen.* ὀπφαίνομαι, alicui, τινὶ, *id.*

Illuceſco, ὀπφαίνω, *N. T.* ὀπφώσκω, ſabbatum illuceſcebat, ἐπέφωσκε Σαββάτων, *ibid.* ubi illuxit, ſc. dies, ὑπολαμπύσης ἡμέρας, illuceſcente die, διαφωσκούσης ἡμέρας, *Herodot.*

Illudo, ἐμπαίζω, alicui, τινὶ, *N. T.* φενακίζω τινὰ, *Dem.* ἐκπυφάω τινὰ, *Lucian.* χλευάζω τινὰ, *Herodian.* operibus alicujus ὑβρίζω εἰς ἔργα τινὸς, *id.*

Illuminate, πεφωτισμένως.

Illuminatio, ἡ ὄπλαμψις, εως, *Philo.* ὁ φωτισμὸς, ὦ, *N. T.* ἡ φωταγωγία, ας, *Naz.* ἡ ἔλλαμψις, εως, *apud Theol.*

Illumino, φωτίζω. *Galen.* καταφωτίζω, *Naz.* λαμπρύνω, aliquid, καταλάμπω τι, *Plut.* ἐλλάμπω, *apud Theol.*

Illunis, e, ὁ ἢ τὸ ἀσέληνος, ου, nox, νὺξ, *Ælian.*

Illuſio, i. e. ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, ῦ, *N. T.* ὁ μυκτηρισμὸς, ῦ, i. e. deceptio, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ διακρουσις, εως, *id.*

Illuſor, ὁ ἐμπαίκτης, ου, *N. T.*

Illuſtratio, ἡ ἔλλαμψις, εως.

Illuſtris, e, ὁ ἢ τὸ ὄπφανὴς, ές, bellum, ὄπφανὴς πόλεμος, *Dem.* ὀνομαστὸς, ὴ, όν, vir, ἀνὴρ, *Dem.* ἀνὴρ ὠνομασμένος, *Iſocr.* ἀνὴρ, λαμπρὸς, *Dem.* illuſtrem fieri per aliquid, ὄπφανῆ γίγνεσθαί τινι, *id.* ἀπολαμπρύνεσθαί τινι, *Herodot.*

Illuſtro, καταλάμπω, aliquid, τί, *Plut.* φωτίζω τι, *Gal.* i. e. declaro, φανερόω, δηλόω, *Iſocr.*

Illuvies, ἡ ἄλυσία, ας, *Nazar.* τὸ περίψημα, ατος, *N. T.* τὸ ὄπονιμμα, ατος, *Clem. Alex.*

Imaginarius, a, um, φανταστικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Imaginatio, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Imaginor, φαντάζομαι, videre aliquid, ὁρᾶν τι, *Gal.* aliquid animo, διατυπόω τι, *Herodian.*

Imago, ἡ εἰκὼν, όνος, *Dem.* τὸ ἄγαλμα, ατος, *id.* τὸ εἴδωλον, ου, *id.* Conf. *Simulacrum.*

Imaguncula, τὸ εἰκόνιον, ου, *Plut.* τὸ ἀγαλμάτιον, ου, *Lucian.*

Imbecillis, e, ὁ ἢ τὸ ἀδυνὴς, ές, corpore, τὸ σῶμα, *Plato*, opibus, χρήμασι, *idem*, ὁ ἢ τὸ ἀῤῥωστος, ου, *Xenoph.* ὁ ἢ τὸ ἀδώματος, ου, *Dem.* ſum ἀδυνέω, *Iſocr.*

Imbecillitas, ἡ ἀδυνέια, ας, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Baſ.* corporis, ἡ κακυχία, ας, *Diod. Sic.*

Imbecilliter, ἀδυνῶς, *Dem.*

Imbellis, e, ὁ ἢ τὸ ἀπόλεμος, ου, muſa, μῶσα, *Plato*, ὁ ἢ τὸ ἀνανδρος, ου, *Iſocr.*

Imber, ὁ ὄμβρος, ου, imbribus inundari, κατακλύζεσθαι ὑπὸ τοῦ ὄμβρου, *Iſocr.* τὰ ὕδατα ὦν, damnum accipere ab imbribus, βλάπτεσθαι ὑφ' ὑδάτων, *Dem.* imbre madens, ὁ ἢ τὸ διομβρος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ τὸ κατόμβρος, ου, *Theophr.*

Imberbis, e, ὁ ἢ τὸ ἀγένειος, *Lucian.* ὁ ἢ τὸ ἀπώγων.

Imbibo, ἐμπίνω, plus vini, quam decet, πλέον τοῦ ἱκανοῦ οἴνου, *Lucian.* aliquid animo, ἐναπομάττομαί τι, *Philo*, i. e. comprehendo ſ. intelligo aliquid, συλλαμβάνω τι, *Plut.*

Imbrex, τὸ γεῖσον, ου, *Phavor.* ὁ κέραμος ῥυγχυλοειδὴς.

Imbricatim, γεισοειδῶς.

Imbrico, ὀπογειόω, *Ariſtot.*

Imbricus, a, um, ὁ ἢ τὸ ὄμβριος, ου, *Ariſtoph.*

Imbuo, ἐμβρίχω, *Dioſc.* παραβύω, *Baſ.* inſtituo, παιδεύω τινὰ τινι, *Xenoph.* aliquem inſtitutis alicujus, τινὰ ἐπιτηδεύμασί τινος, *Herodian.* Conf. *Docco*, *Inſtituo.*

Imitabilis, e, μιμητὸς, ἡ, όν.

Imitamen, τὸ μίμημα, ατος, vocis, φωνῆς, *Plato.*

Imitandus, a, um, μιμητέος, έα, έον, ζηλωτέος, έα, έον.

Imitatio, ἡ μίμησις, εως, *Thuc.* τὸ μίμημα, ατος, *Philo*, το ὀπομίμημα, ατος, *Dioſc. Sic.* ridicula, ὁ πιθηκισμὸς, ῦ, *Ariſtot.* inepta, ἡ κακοζηλία, ας, *Lucian.*

Imitator, ὁ μιμητὴς, ὦ, *Thuc.* hiſtrionicus, ὁ μῖμος, ου, *Dem.*

Imitor, μιμέομαι, majores opere, τοὺς πρόγονους τῷ ἔργῳ, *Dem.* res geſtas alicujus, τὰς πράξεις τινὸς, *idem.* & æmulor aliquem, ζηλῶ

καὶ ζηλόω τινὰ, *Isocr.* ζηλόω τινὰ καὶ τὰ ἐκείνου ἔχνη διώκω, *Plato*, μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς γίγνομαι τινος, *Isocr.* imitando aliquid exprimere, ταῖς μιμήσεσιν ἰδιάζειν, *Ælian.* ad imitandum sibi aliquid proponere, πρός τι ἀποβλέπειν, *Lucian.*

Immaculatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμωμος, ον. LXX. ὁ καὶ ἡ ἄσπιλος, ος, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀμίαντος, ος, *Plut.*

Immadeo, ἐμβρίχομαι, *Dioſc.*

Immanis, e, ἄγριος, ία, ιον, & difficilis homo, ἀνὴρ ἄγριος καὶ χαλεπὸς, *Plato*, & crudelis beſtia, θηρίον ἄγριον καὶ ὠμότατον μᾶλλον, *Isocr.* ὠμὸς, ἡ, ὸν, immanis animo, ὠμὸς τὸν γνώμην, *Dem.* χαλεπὸς, ἡ, ὸν, tyrannus, χαλεπὸς τύραννος, *Isocr.* i. e. ingens, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, ες, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ θηλάρισις, immane quantum, θαυμαστὸν ὅσον, *Plato*, ἀμύθητον ὅσον, *Ariſtot.*

Immanitas, ἡ ἀγριότης, ητος, *Plut.* ἡ ὠμότης, ητος, & ſævitia alicujus, καὶ χαλεπότης τινὸς, *Isocr.*

Immanſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήμερος, ον, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπλωὴς, ες, *Ariſtot.*

Immarceſcibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμάραντος, ον, *N. T.*

Immarceſco, μαραίνομαι, *Philo*, ἀπομαραίνομαι, *Plut.*

Immature, ἀωρὶ, *Athen.*

Immaturitas, ἡ ὡρία, ας, *Ariſtoph.*

Immaturus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄωρος, ον, ad conjugium, πρὸς τὸ γάμον, *Plut.* ad edendum, εἰς βρῶσιν, *Philo*, immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁναρπασθεὶς, *Lucian.*

Immediate, ἀμέσως.

Immediatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμεσος, ον, *Al. Aphr.*

Immedicabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήκεστος, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀνίατος, ος, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος, ος, *Philo.*

Immeditatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμελέτητος, ος, *Lucian.*

Immeio, ἐνμείω, *Dioſc.*

Immemor, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ον, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ὀπλήσμων, ονος, alicujus, τινὸς, *Æſchin.* ſum, ἀμνημονέω, alicujus, τινὸς, *Dem.*

Immemorabilis, e, ὃν ἀξιομνημόνευτος, ον.

Immemoratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνημόνευτος, ον.

Immenſitas, ἡ ἀμετρία, ας, *Lucian.* τὸ ἄμετρον, ου, *id.*

Immenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀμέτρητος, ον, *idem*, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, ες, apparatus, παρασκευὴ, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ον, ambitio, φιλοτιμία, *Dem.* potentia alicujus, δυνάμις τινος, *id.* ὑπερβάλλων, ουσα, ον, atrocia & immenſa, δεινὰ καὶ ὑπερβάλλοντα, *id.*

Immeo, εἰσέρχομαι, *Dem.* εἶσειμι, *Xen.*

Immerens, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ον, *Plut.*

Immergo, ἐμβάπτω, in ceram, εἰς κηρὸν, *Ariſtoph.* in aquam, ἀποβάπτω εἰς ὕδωρ *Dioſc.* καταδύω ἐφ' ὕδατι, *Ariſtot.* aliquem in mare, βαπτίζω τινὰ εἰς Θάλασσαν, *Plut.*

Immerito, ἀναξίως, *Iſocr.* fortunam adverſam experiri, παρὰ τὴν ἀξίαν δυτυχεῖν, *id.*

Immeritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναξίως, ον, *Dem.*

Immerſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀβάπτιστος, ον, *Pind.*

Immerſio, ὁ βαπτισμὸς, ῦ, *N. T.*

Immigro, ἀποικέω, in alium locum, εἰς ἄλλον τόπον, *Iſocr.*

Immineo, ὀπτεύομαι, cervicibus, τοῖς αὐχέσι, *Herodian.* imminet periculum, ὀπτεύεται κίνδυνος, *Dem.* finis vitæ nobis, ὀπτεύεται τέλος ὑμῖν, *Herodian.* crudelis mors inevitabiliter, ἀφύκτως ὀπτρίμαι θάνατος, *Plut.* imminet fames, μέλλει ἐσεσθαι λιμὸς, *Ælian.*

Imminuo, μικρύνω, μειόω, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐλάττους ποιοῦμαι τὰς πόλεις, *id.* imminuta eſt reſpublica, τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, *id.*

Imminutio, ἡ ἐλάττωσις, εως, τὸ ἐλάττωμα, ατος, ἡ μείωσις, εως, *Philo.*

Immiſceo, ἀναμίγνυμι, aliquid, τί, *Plut.* ἐμπλέκω τι, *N. T.*

Immiſerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνοικτίρμων, ον, *Eurip.*

Immiſericordia, ἡ ἀνελεημοσύνη, ης.

Immiſericorditer, ἀνηλεῶς, *Philo*, ἀνοίκτως, *Soph.*

Immiſericors, ὁ καὶ ἡ ἀνελεήμων, ον, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀνηλεὴς, ες, *Philo.*

Immiſſio, ἡ ἔνεσις, ἡ ἔφεσις, εως.

Immitis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνεπιεικὴς, ες, ὁ καὶ ἡ ἀπηνὴς, ες, ὁ καὶ ἡ ἀμειλίχος, & nemini ignoſcens, ὁ καὶ ἡ ἀσυγγνώμων, ον, *Dem.* & aſper, πικρὸς καὶ χαλεπὸς, *Iſocr.*

Immitto, ἐνίημι, *Xenoph.* equo frenum, ἐμβάλλω ἵππῳ χαλινὸν, *id.* alicui manus, τινὶ χεῖρας, *N. T.* navem mari, ἐπαφίημι τὴν ναῦν τῷ πέλαγει, *Syneſ.* aliquem in aliquid, ἐνίημί τινα εἴς τι, *Ariſtot.*

Immo, καί γε, audaces, immo temerarios eſſe dicit, θαῤῥαλέες, καὶ ἴτας γε ἔφη, *Plato*, immo etiam, ad ipſos hoſtes, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολεμίους, *Liban.* immo vero, omnia, inquit, πάντα μᾶλλον ἦν, ἔφη, *Xenoph.* immo vero beati, qui audiunt verbum Dei, μᾶλλον μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *N. T.* turpe eſt, immo turpiſſimum, ἔστι γὰρ αἰσχρὸν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων, *Dem.* quin immo barbari quoque ſponte illi ſe dediderunt, ἀλλὰ μὴν καὶ βάρβαροι ἑκόντες αὐτῷ προσεσχέθησαν, *Herodian.*

Immobilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκίνητος, ον, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀκλινὴς, ές, *Nax.* immobilem eſſe, ἀμετακινήτους ſ. ἀκινήτους ἔχειν, *Iſocr. Ariſt.*

Immobilitas, ἡ ακινησία, ας, *Al. Aphr.*

Immobiliter, ἀκινήτως, *Iſocr.* ἀμετακινήτως, *Ariſtot.*

Immoderate, ἀμέτρως, i. e. proteſtve, ἀκολάστως.

Immoderatio, ἡ ἀμετρία, ας, *Plut.*

Immoderatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμέτρος, ον, *Nax.* ſumptus, δαπάνη πλείων τῆς μετρίας, potus, ποτὸν πλεῖον τῆς μετρίας, *Dem.* i. e. protervus, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ος, *Plut.*

Immodeſte, ἀκοσμως, προπετῶς, *Dem.* agere, διατρίβειν ἐν ἀκολασίαις, *id.*

Immodeſtia, ἡ ἀκοσμία, ας, *Plut.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.*

Immodeſtus, a, um, ἀκοσμῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ προπετὴς, ές. *id.* ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος.

Immodice, ἀμέτρως, exaggerate dicendo, ὑπερβολὴν μεγάλην λέγειν, *Dem.*

Immodicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμετρος, ον, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπέρογκος, ος, *id.* ὁ καὶ ἡ πλείων τῆς μετρίας, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἔξω τοῦ μέτρου, luxus, τρυφὴ, *Æl.*

Immolatio, ἡ θυσία, ας, *Ariſtot.*

Immolator, ὁ θύτης, ου, *Herodian.*

Immolo, καταθύω, *Herodian.* bovem, θύω βοῦν, *Plut.* Deo, Θεῷ, *Plut.* θυσίαν τινὶ, *Xenoph.* pro aliquo, διά τι, *idem*, animalia, καταφάττω ζῶα, *Herodian.* homines, ἀνθρωποθυτέω, *Philo.*

Immorigerus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσκολώτερος, ον, *Galen.*

Immorior, ἐναποθνήσκω, *Thuc.*

Immoror, διατρίβω, *Dem.* ἐνδιατρίβω, alicui rei, τινὶ, *Plut.* ἐπί τι, *Thuc.* ἔν τινι, *Xen.* κατά τι, *Dem.* ἐγχρονίζω τινὶ, *Thuc.* rebus moleſtis, ἐμμένω τοῖς δυσκόλοις, *id.*

Immortalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀθάνατος, ον, fio ob aliquid, γίγνομαι διά τι, *Iſocr.* ſum ob aliquid, εἰμὶ ἕνεκά τινος, *Dem.* immortalia ſapio, τὰ ἀθάνατα φρονέω, *Iſocr.* immortalem facio aliquem, ἀπαθανατίζω τινὰ, *Lucian.* ἀείμνηστον παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ποιέω τινὰ, *Iſocr.* immortalem ſui memoriam relinquere, ἀθάνατον τὴν ἐπὶ αὐτῷ μνήμην καταλείπειν, *Iſocr.*

Immortalitas, ἡ ἀθανασία, ας, *Iſocr.* ἡ ἀφθαρσία, immortalitatem appetere, ὀρέγεσθαι ἀθανασίας, *id.* conſequi, τυγχάνειν ἀθανασίας, frui immortalitate, μετέχειν ἀθανασίας, *idem.*

Immortaliter, ἀθανάτως.

Immotus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσειστος, ον, *Chryſ.* ὁ καὶ ἡ ακίνητος, ον, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀμεταπτώτος, ον, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀδιάτρεπτος, ος, LXX. ſto, ἀτρεμίζω, *Eurip.*

Immundities, τὸ μίασμα, ατος, LXX. ὁ μιασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ ἀκαθάρτης, ητος, *id.*

Immundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄναγνος, ον, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ον, *Dem.* μιαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Immunis, e, ὁ καὶ ἡ ἀτελὴς, ές, ab aliqua re, τινος, *Dem.* ab excubiis, φρουρᾶς ἀτέλειαν ἔχων, *Ælian.* ſum, ἀσυμβολέω, *Ach. Tat.* immunem facere aliquem ab aliqua re, ἀτέλειάν τινος διδόναι τινὶ, *Dem.*

Immunitas, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.* immunitatem ab aliqua alicui tribuere, ἀξιῶν τινα τῆς ἀτελείας τινὸς, *id.* διδόναι τινὶ ἀτέλειάν τινος, *id.* conſequi ab aliquo, τυγχάνειν ἀτελείας παρά τινος, *id.* invenire beneficiis, ἐυρίσκειν ἀτέλειαν ἀντ' ἐυεργεσιῶν, *id.* habere, ἀτέλειαν ἔχειν, *id.* abrogare, ἀφαιρεῖσθαι, *id.* relinquere liberis, καταλείπειν τοῖς παισὶν, *id.* immunitate ſua frui, χρῆσθαι ὑσπατελείᾳ, *id.*

Immunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτείχιστος, ος, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ος, *Ariſtoph.*

Immutabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος, ον, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄτρεπτος, ος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀμεταστατος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀμετάθετος, ος, *N. T.* ἀμεταικινήτως ἔχων, ουσα, ον, *Iſocr.*

Immutabilitas, ἡ ἀμεταβλησία, ας.

Immutabiliter, ἀτρέπτως, *Philo.* ἀμεταικινήτως, *Iſocr.*

Immutatio, ἡ ἐναλλαγὴ, ῆς. Vide *Mutatio.*

Immuto, μεταλλάττω. Conf. *Muto.*

Imo, vide *Immo.*

Impacatus, a, um, οὐκ εἰρηναῖος, αία, αῖον.

Impactio, ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*

Impactus, vide *Impingo.*

Impar, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ος, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνάρτιος, ος, περιττὸς, ὴ, όν, numerus, ἀριθμὸς περιττὸς, *Plut.* ad pugnandum, οὐκ ἀξιομαχος, ος, *Diod. Sic.*

Imparatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαράσκευος, ος, ἀπαρασκεύαστος, ος, omnino ad aliquid, παντάπασι πρός τι, *Dem.*

Imparilitas, ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Impariter, ἀνίσως.

Impatibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαθητὸς, ος, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, ές, *Plut.*

Impatibilitas, ἡ ἀπάθεια, ας, *Plut.*

Impatibiliter, ἀπαθῶς, *Plut.*

Impatiens, ὁ καὶ ἡ ἀπαθὴς, ές, ὁ καὶ ἡ ἀτλήμων, ον.

Impatientia, ἡ ἀτλησία, ας, *Heſych.*

Impatienter, ἀμφιπτὶ, aliquid ferre, δυσκωφόρως τι φέρειν, *Syneſ.*

Impavidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφοβος, ος, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς.

Impedimentum, τὸ ἐμπόδισμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐμπόδιον, ου, *id.* τὸ κώλυμα, ατος, *Lucian.* ἡ κωλύμη, ης, *Thuc.* impedimento eſſe alicui, εἶναί τινι ἐμπόδισμα, *Dem.* ἐμποδίζειν τινὶ, *idem*, ἐμπόδων γίνεσθαί τινι, *Plut.* impedimento alicui eſſe, ne agat, ἐμπόδων εἶναί τινι πρὸς τὸ δρᾶν, *Ariſtot.* impedimento carens, ὁ καὶ ἡ ἀπερισπαδίστος, ος, *Epictet.* impedimentum tollere, ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, *Heliod.* adferre alicui in aliqua re, ἀπαχολεῖν τινι ἐπί τι, *Herodian.* ſine impedimento, ἀνεμποδίστως, *Diod. Sic.* impedimenta bellica, ἡ ὑποσκευὴ, ῆς, LXX. Conf. ſequens *Impedio.*

Impedio, i. e. pedes implico, ἐμποδίζω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* i. e. prohibeo, ἐμποδίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τινὶ, *id.* κωλύω τινὰ, *Dem.* quo minus fiat aliquid, διακωλύω τι γενέσθαι, aliquem in aliqua re, ἀναστρέφω τινὰ τινὸς, *Plut.* aliquem ne regnum occupet, κωλύω τινὰ λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, *Dem.* abire volentem, κατακωλύω ἀπιέναι βελόμενον, *Xenoph.* remigum miniſterium, παραποδίζω τὴν μὴ ἐρετμὸν χρεῖαν, *Polyb.* nemine impediente perſequi aliquem, ἀκωλύτως διώκειν τινὰ, *Herodian.*

Impeditio, ἡ κωλυσις, εως, ὁ ἐμποδισμὸς, ῦ, *Ariſtot.*

Digitized by Google

Ariſtot. ἡ ὀπκώλυσις, *Xen.* Confer *Impedimentum.*

Impello, ἐπάγω, aliqua re, τινὶ, *Ariſtot.* aliquem ad aliquid, παρορμάω τινὰ εἴς τι, *Xen.* παροξυνω τινὰ ὀπί τι, *Iſocr.* oratione, προσοικειάζω τῷ λόγῳ, *Xen.*

Impendeo, ὀπικείμαμαι. Vide *Immineo.*

Impendio, λίαν, *Iſocr.*

Impendium, vide *Sumptus.*

Impendo, προσαναλίσκω, multum in aliquid, πολλὰ εἰς τι, *Dem.* aliquid fruſtra, τι εἰς ἀδὲν δέον, *idem,* divitias, ἀναλίσκω χρήματα, *Iſocr.* bona, δαπανάω τὰ ὑπάρχοντα, *Dem.*

Impenetrabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδιάβατος, ε.

Impenſa, τὸ ἀνάλωμα, ατος, *Dem.* facere impenſas in aliquid, ἀναλίσκειν ἀναλώματα εἴς τι, *id.* Conf. *Sumptus.*

Impenſe, σφόδρα, *Ariſtot.* ἄγαν, *Plato.*

Imperator, i. e. dux, ὁ ἡγεμὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἡγεμὼν, ονος, i. e. Cæſar, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Joſ.*

Imperatorie, στρατηγικῶς, ἡγεμονικῶς, *Iſocr.*

Imperatorius, a, um, στρατηγικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ἡγεμονικὸς, ἡ, όν, *Xen.* αὐτοκρατορικὸς, ἡ, όν, *Xiph.*

Imperatrix, ἡ ἡγεμονὶς, ίδος, *Philo,* i. e. Cæſaris uxor, ἡ αὐτοκράτωρ ορος, *Xiph.*

Imperatum, τὸ κελευόμενον, ου, *Xen.* τὸ προσαχθὲν, ύντος, *Iſocr.* τὸ παράγγελμα, ατος, *id.* τὸ παραγγελλόμενον, ου, *id.* facere, ποιεῖν, ſ. πράττειν τὸ προσταττόμενον, τὸ προστεταγμένον, τὸ κελευόμενον, *Dem.*

Imperceptus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκατάληπτος, ε.

Impercuſſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄτρωτος, ε, *Plato.*

Imperfectio, ἡ ἀτέλεια, ας, ſeminum, τῶν σπερμάτων, *Theophr.*

Imperfectus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀτελὴς, έος, *Ariſtot.* ὁ κὴ ἡ ἡμιτελὴς, έος, *Iſocr.*

Imperioſe, ὀπηκλικῶς, *Suid.*

Imperioſus, a, um, ὀπηκλικὸς, ἡ, όν, *Plato.* ἀρχικὸς, ἡ, όν, *Iſocr.*

Imperite, ἀπείρως, omnino, παντελῶς, *Dem.*

Imperitia, ἡ ἀπειρία, ας, ἡ ἀμαθεία, ἡ ἀδαημοσύνη, & ignorantia rerum, κὴ ἄγνοια τῶν πραγμάτων, *Dem.* facere aliquid ex imperitia, ποιεῖν τι δι' ἄγνοιαν, ſ. δι' ἀπραγμοσύνην, *idem,* uti excuſatione imperitiæ & ætatis, προφασίζεσθαι ἀπειρίαν κὴ ἡλικίαν, *idem,* literarum, ἡ ἀγραμματία κὴ ἀπαιδευσία, *Ælian.*

Imperito, vide *Impero.*

Imperitus, a, um, ὁ κὴ ἄπειρος, ε, ὁ κὴ ἡ ἀδαήμων, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, rerum, πραγμάτων, *Dem.* omnino literarum, παντελῶς ἰδιώτης, *idem,* adeo & væcors, ὥστε σκαιὸς κὴ ἀνήκοος, *id.* dicendi, ἀπείρως ἔχων τῷ λέγειν, *idem,* ἀδυνάτως λέγειν, *Æl.*

Imperium, i. e. mandatum, τὸ ὀπίταγμα, ατος. Confer *Mandatum,* i. e. dominium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* teneo, διωαζόμαι, *Iſocr.* ἀρχὴν κατέχω, *id.* ἔχω, *id.* ſuſcipio terra marique, λαμβάνω κὴ τὴν κατὰ γῆν κὴ τὴν κατὰ θάλασσαν, *id.* ἀρχὴν λαμβάνω τῆς γῆς κὴ θαλάσσης, *id.* alicujus detrectare, ἡγεμονεύειν ὑπό τινος ἐκ ἀξιῶν, *Thuc.* militare, ἡ στρατηγία, ας, *Demoſth.* & ſumma rerum, στρατηγία κὴ προεσία, *id.* & dominatio, ἀρχὴ κὴ τύραννις, *id.* & potentia, ἀρχὴ κὴ δύναμις, *id.* adfectare, ἀρχῆς ἐπιθυμεῖν, *Iſocr.* dare, ſ. deferre alicui, διδόναι, ſ. παραδιδόναι ἀρχὴν, ſ. ἡγεμονίαν τινὶ, *Dem.* moliri, κατασκευάζεσθαι ἀρχὴν αὐτῷ, *id.* gerere, κλήσεσθαι τὴν ἡγεμονίαν, *id.* conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆν, *id.* adminiſtrare, διοικεῖν ἀρχὴν, *idem,* amplificare, μείζω ποιεῖν τὴν ἀρχὴν, *id.* firmare, ἀσφαλίζεσθαι ποιεῖν, *Iſocr.* adimere alicui, ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν τινος, *id.* deponere, παραχωρεῖν τῆς ἀρχῆς, *Dem.* recuperare, πάλιν ἀναλαμβάνειν τὴν ἀρχὴν, *Iſocr.*

Impermiſſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀθέμιτος, ε, *Xen.*

Impero, ἄρχω, præclare, καλῶς, *Iſocr.* cum gravitate omnibus, σφόδρα ἁπάντων, *id.* alicui, βασιλεύειν τινὸς, ἐπάρχειν τινὸς, κυριεύειν τινὸς, καταυριεύειν τινός, δεσπόζειν τινὸς, *Demoſth. Iſocr. Ariſt.* tyrannice alicui, τυραννεύω τινὸς, *Iſocr.* exercitui στρατηγέω, *Dem.* ἡγέομαι, *id.* ἡγέομαι στρατηγὸς, *id.* una cum alio, συστρατηγέω τινὶ, *id.* i. e. *jubeo,* ὀπτέλλω τινὶ, *Lucian.* κελεύω τινὶ, *Herodian.* Conf. *jubeo.*

Imperſcrutabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ε, *N. T.* ὁ κὴ ἡ ἀνεξιχνίαστος, ε, *ibid.*

Imperſuaſibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀπειθὴς, ές, *Xen.*

Imperterritus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνέκπληκτος, ε, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἀκατάπληκτος, ε, *Philo.* ὁ κὴ ἡ ἄφοβος, ε, *Plut.*

Impertio, ſ. impertior, μεταδίδωμι, alicui aliquid, τινί τινος, *Xen.* κοινωνέω, τι τινι, *Plato.*

Imperturbatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀτάραχος, ε, ὁ κὴ ἡ ἀτάραχος, ε, *Baſ.* ὁ κὴ ἡ ἀθόρυβος, ε, *Plut.*

Imperveſtigatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνιχνεύητος, ε, *Suid.*

Impervius, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄβατος, ε, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἄνοδος, ε, *Xen.*

Impetigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.* impetigine laboro, λειχηνιάω, *Theophr.*

Impeto, εἰσβάλλω, *Thuc.* Vide *Impetus.*

Impetrabilis, e, ὁ κὴ ἡ εὐπόριστος, ε, *Epicur.* Συγχωρητικὸς, ἡ, όν.

Impetratio, ἡ ὀπτυχία, ας, *Polyb.* ἡ ὀπίτευξις.

Impetro, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* ὀπτυγχάνω τινὸς, *Dem.* κλῆσθαι, *id.* ἀφίκομαί τινος, *Iſocr.* λαμβάνομαί τινος, *Plato.*

Impetuoſe, ὁρμητικῶς, μεθ' ὁρμῆς.

Impetuoſus, a, um, βίαιος, αία, ον, *Lucian.* ραγδαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁρμητικὸς, ἡ, όν.

Impetus, us, *animi vel corporis,* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Plut.* impetu irato ferri in aliquem, φέρεσθαι διὰ θυμὸν ὀπί τινα, *Ariſtot.* hoſtilis, ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.* ἡ ὀπόδρομὴ, ῆς, *Dem.* impetum facio in aliquem, ἐφορμάω τινί, *Plut.* in hoſtes, ἐφορμάω παρὰ τὰς πολεμίας, *Xen.* in tabernaculum, ὀπηνδάω τῇ σκιᾷ, *Herodian.* in regionem, εἰσβάλλω εἰς χάραν, *Iſocr.* ſuſtineo, ὑπομένω εἰσβολὴ τινος, *Iſocr.* Conf. *Impreſſio.*

Impexus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκλίνης, ε, *Soph.* αὐχμηρὸς, ά, όν, τῷ κόμῃ, *Lucian.*

Impico, πιανόω, *Cl. Al.* καταπιανόω, aliquid, τι, *id.*

Impie, ἀσεβῶς, ago in aliquid, ἀσεβέω εἴς τι, *Xen.* aliquid, τι, *id.* contra aliquem, πρὸς τινα, *Æſchin.* factum, τὸ ἀνοσιούργημα, ατος, *Philc.*

Impietas, ἡ ἀσέβεια, ας, *Dem.* ἡ ἀνοσιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀθεότης, ſumma, τὸ τῆς ἀσεβείας ὑπερβάλλον, *Ælian.*

Impiger, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀοκνος, ε, *Xen.*

Impigre, ἀόκνως, *Plato.*

Impigritas, ἡ ἀοκνία, ας.

Impingo, προσπλάω, in lapidem, λίθῳ, *Plut.* in aliqua re, πλαιω τι, vel ἔν τινι, *Dem.* pedem in lapidem, προσκόπτω πόδα πρός λίθον, *N. T.* in illam ſtultitiam, ἐξεκέλλω εἰς τοῦτο τὸ παρανοίας, *Herodian.*

Impinguo, πιαίνω, *Hippocr.* παχύνω, *Plato.*

Impius, a, um, ὁ κὴ ἄθεος, ὁ κὴ ἡ ἀσεβὴς, ές, in vel contra aliquem, εἰς vel πρός τινα, *Xen.* ἀσεβῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀνόσιος, *id.* & flagitioſus homo, ἀσεβὴς κὴ πονηρὸς ἀνὴρ, *Iſocr.* & exſecrabilis, ἀσεβὴς κὴ μιαρὸς, *Dem.* factum & graviſſimum, ἔργον ἀσεβέστατον κὴ δεινότατον, *id.* impium facinus, τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* impia actio, ἡ ἀσέβησις, εως, *Plut.* ſum, ἀσεβέω in Deos, εἰς θεὸς, *Dem.* manifeſte, φανερῶς, *id.* nefarie, ἀναιδῶς, *idem.*

Implacabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἄπειτος, ε, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀπαραίτητος, ε, *Plato,* alicui, ἀκαταλλάκλως ἔχων πρός τινα, *Plut.*

Implacabiliter, ἀκαταλλάκλως, *Dem.* iraſci, ἀδιάλλακτα ἀγανακτεῖν, *Themiſt.*

Implacidus, a, um, ὁ κὴ ἡ δυσάρεστος, ε, *Iſocr.* ſum, δυσαρεστέω, *Syneſ.*

Impleo, ἐμπλήθω, omnia malis, πάντα κακῶν, *Plato.* aliquem inani ſpe, τινα χενῃς ἐλπίδος, *idem,* naves militibus, πληρόω ναῦς ὁπλιτῶν, *Iſocr.* Infamia civitatem, ἀναπίθω πονηρᾶς δόξης τὴν πόλιν, *Dem.* urbem diffidentia, ἀναπίμπλημι πόλιν ἀπιστίας, *id.* lætitia, ἐμπίμπλημι εὐθυμίας, *Xen.* urbem ſeditionibus, μεστὴν ποιέω πόλιν στάσεων, *Iſocr.* naves cibo, γεμίζω ναῦς σίτου, *id.* legem, πληρόω νόμον, *N. T.* prophetiam, ἀναπληρόω προφητείαν, *ibid.*

Impletio, ἡ πλήρωσις, εως, *Dem.*

Implicatio, ἡ ἐμπλοκὴ, ἔως, ſ. implexus, ἡ ὀπλοκὴ.

Implicite, ἐμπεπλεγμένως, i. e. non clare, ἀσαφῶς.

Implico, ἐμπλέκω, malis, ἐν κακοῖς, *Iſocr.* aliqua re, εἴς τι, *Polyb.* aliquem aliqua re, περιβάλλω τινά τινι, *id.*

Imploratio, ἡ ὀπίκλησις, εως, *Lucian.* ἡ ἀνάκλησις, εως, *Thuc.* Deorum, ἡ θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Imploro, ἀνακαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deos, ὀπικαλέω θεὸς, *Herodian.* fidem Deorum, θεοκλυτέω, *Ælian.* auxilium, δέομαι ἐπικουρίας.

Implumis, e, ὁ κὴ ἡ ἀπίλος, ε, *Suid.* ὁ κὴ ἡ ἄπλουτος.

Impluo, ὑομβρέω.

Impluvium, τὸ μίσαυλον, υ, *Bud.*

Impœnitentia, ἡ ἀμεταμελησία, ας.

Impolite, ἀκόμψως, *Plut.*

Impolitia, ἡ ἀκομψία, ας.

Impolitus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκόμψος, υ, *Plut.*

Impollutus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀσπίλος, ε, *N. T.* ὁ κὴ ἡ ἀμίαντος, ε, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἀμόλυντος.

Impono, ἐντίθημι, opes in navem, χρήματα εἰς τὴν ναῦν, *Dem.* aliquid ſervis, ὀπιτίθημί τι οἰκέταις, *Herodian.* alicui pœnam, τινὶ ζημίαν ἡ τιμωρίαν, *Dem.* alicui plagas, ὀπιβάλλω τινὶ πληγὰς, *Xen.* vectigal, φόρον, ſ. tributum, τέλος, *Plut.* pileolum capiti, λαβεῖν πιλίδιον ὀπὶ τῷ κεφαλῇ, *Dem.* aliquem in currum, ἀναβιβάζω τινὰ ἐφ' ἅρμα, LXX, cuſtodes, εἰσπέμπω φύλακας, *Iſocr.* i. e. decipio, φενακίζω, aliquem, τινὰ, *Dem.* Conf. *Decipio.*

Importo, εἰσκομίζω, *Dem.* frumentum Athenas, ἄγω σῖτον Ἀθήναζε, *id.* alicui infortunium, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, *Plut.*

Importune, ἀκαίρως, *Iſocr.* i. e. acerbe, φορτικῶς, *Iſocr.*

Importunitas, ἡ ἀκαιρία, ας, *Dem.*

Importunus, a, um, res & homo, ὁ κὴ ἡ ἄκαιρος, υ, *Plato, Theophr.* ὁ κὴ ἡ ἄτοπος.

Importuoſitas, i. e. cæſentia portus, ἡ ἀλιμφία, ας, *Poll.*

Importuoſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀλίμφος, υ, *Eurip.*

Impos, ὁ κὴ ἡ ἀκρατὴς, ές, alicujus rei, τινὸς. *Xen.* mentis, φρενὸς ταπέμφορος, *Plato,* τῷ λογισμῷ ἀκράταρ, ορος, *Ælian.*

Impoſitio, ἡ ὀπίθεσις, εως, manuum, τῶν χειρῶν, *N. T.*

Impoſſibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδύνατος, υ, ferri, βασταζέσθαι, alicui facere aliquid, ἀδύνατον τινι ποιεῖν τι, *Plato.* ὁ κὴ ἡ ἀμήχανος.

Impoſſibilitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Antiph.*

Impoſſibiliter, ἀδυνάτως. *Dem.*

Impoſtor, ὁ ἐξαπατῶν, όντος, *Dem.* ὁ φενακίζων, όντος, *id.* ὁ πανοῦργος, υ, *id.*

Impoſtura, ἡ ἐξαπάτη, ης, *Dem.* ἡ τέχνη, ης, *id.* ὁ φενακισμὸς, οῦ, *id.* inſtruere fraudem & impoſturam in alicujus interitum, συσκευάζειν ἀπάτην κὴ τέχνην τινος ὀλέθρου, *Dem.* ſpe & impoſturis induci, ὑπάγεσθαι ἐλπίσι κὴ φενακισμοῖς, *id.* impoſturam facio alicui, φενακίζω τινὰ, *Dem.*

Impotens, ὁ κὴ ἡ ἀκρατὴς, ές, iræ, θυμῷ, cupiditatum, τῶν ὀπιθυμιῶν, *Xen.* ὁ κὴ ἡ ἀδύνατος, υ, factus ſenio, ἀδυνατος γενόμενος γήρᾳ, *Xen.* ſilere, i. e. qui ſilere nequit, ἀδύνατος σιγᾶν.

Impotentia, ἡ ἀδυναμία, ας, dicendi, τῷ λέγειν, *Antiph.* ἡ ἀδυναμία, ας, *Thuc.* animi, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Impotenter, ἀκρατῶς, ἀδυναμῶς.

Impræſentiarum, ἐν τῷ παρόντι, ὀπὶ τῦ παρόντος.

Impranſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀάριστος, υ, *Xen.*

Digitized by Google

Imprecatio, ἡ ἀρὰ, ᾶς, *Plato.* ἡ κατάρα, ας, *Plut.* Conf. *Diræ.*

Imprecor, ἀράομαι, alicui exitium, τινὶ ἐξώλειαν, *Dem.* ἐπαράομαί τινι ἐξώλειαν, *Æschin.* diras alicui, ἐπαράομαί τινι δεινὰς ἀρὰς, *Plut.*

Impressio, *notæ*, ἡ ἐντύπωσις, εως, hostilis, ἡ ἐμβολὴ, ῆς; ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ ὁρμὴ, ῆς, *Dem.* impressionem facio in regionem, εἰσβάλλω εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.* in insulam, ἐμβάλλω εἰς νῆσον, *Dem.* contra aliquos cum aliquo, στρατεύεσθαί τινας, *id.* & hostium agros vasto, ἐμβάλλω καὶ κακῶ τὴν τῶν ἀντιπάλων χώραν, *id.* fit impressio in regionem aliquam, γίνεται εἰσβολὴ εἰς χώραν τινὰ, *Isocr.* impressionem alicujus sustinere, ὑπομένειν εἰσβολὴν τινος, *idem.* Conf. *Invado.*

Imprimis, vide *In primis*, sub *Primus.*

Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, *Plut.* dedecus alicui. διαβολὴν αἰσχρὰν προσβιβάσαι τινὶ, *Polyb.* signum sive sigillum, ἐπισφραγίζω, *Plato*, τύπον ἐνσημαίνομαι, *id.* σφραγῖδα βάλλω, *Aristoph.* signum capræ, σφραγίζομαι εἶναι αἰγὸς, *Diosc.*

Improbabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδοκίμαστος, ε, ὁ καὶ ἀπίθανος.

Improbatio, ἡ ἀποδοκιμασία, ας.

Improbe, πονηρῶς, *Isocr.* ago, κακουργέω, *id.*

Improbitas, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ κακουργία, ας, *idem.* ἡ κακοπραγμοσύνη, ης, *id.* ἡ φαυλότης, ητος, *Isocr.* & malitia, quæ in aliquo est, κακία καὶ πονηρία προσοῦσά τινι, *Dem.* & perfidia alicujus, πονηρία καὶ ἀπιστία τινος, *id.* eo improbitatis pervenire, εἰς τοσοῦτον πονηρίας ἐλθεῖν, *id.* summa alicujus, ὑπερβολὴ κακίας τινος, *id.* magna refertum esse, πολλὴν κακίαν ἔχειν, *id.* improbitate omnes superare, πάντας ἀνθρώπους ὑπεραίρειν πονηρία, *id.* mancipare se improbitati, προαιρεῖσθαι τὴν πονηρίαν, *Isocr.* uti tam insigni improbitate, ut, χρῆσθαι τοσαύτῃ ἀδεείᾳ πονηρίας, ὥστε, *Dem.*

Improbo, ἀποδοκιμάζω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Improbo, ἀτιμάζω, *Xen.*

Improbus, a, um, κακὸς, ὴ, όν, *Isocr.* πονηρὸς, ά, όν, *Dem.* μοχθηρὸς, όν, *id.* continenter, συνεχῶς ἀεὶ πονηρὸς, *id.* manifeste, palam, φανερῶς, ὁμολογουμένως φαῦλος, *idem.*

Improcerus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμήκης, ες.

Improlis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεκνος, ε, *Eurip.*

Impromiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄμικτος, ε, *Greg.*

Impropero, ὀνειδίζω, *Herodot.*

Improprie, ἀκύρως, loquor, ἀκυρολογέω.

Improprietas, ic. *sermonis*, ἡ ἀκυρολογία, ας, *Hermog.* τὸ ἄκυρον, ε, *Quinctil.*

Impropriùs, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκυρος, ε.

Improsper, a, um, vide *Infelix.*

Improspere, vide *Infeliciter.*

Improvide, ἀφρονεστέρως, *Dem.* ἀνοήτως, *Isocr.*

Improvidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπρόσοπτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀλόγιστος, ε, *id.*

Improvisè, ἀπροόπτως, *Herodian.* Vide *Improviso.*

Improviso, αἰφνίδιον, *Plut.* ἀπροσδοκήτως, *Thuc.* αἰφνιδίως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.* ἐξαπιναίως, *Thuc.*

Improvisus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀθεώρητος, ε, LXX. ὁ καὶ ἡ αἰφνίδιος, ε, *Gal.*

Imprudens, ὁ καὶ ἡ ἀνόητος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ δυσξύνετος, ε, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος, *Isocr.*

Imprudenter, ἀνοήτως, *Dem.* ἀφρόνως, *Isocr.*

Imprudentia, ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἀφροσύνη, ἡ ἀβουλία.

Impubes, ſ. Impuber, ὁ καὶ ἡ ἄνηβος, ε, *Theocr.*

Impudens, ὁ καὶ ἡ ἀναιδὴς, ές, & audax fur, καὶ θρασὺς κλέπτης, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναισχυντος, ε, & confidens, καὶ τολμηρὸς, *id.* & nefarius, καὶ μιαρὸς, *id.* ſupra modum, ὁ καὶ ἡ ὑπερδεινάναισχυντος, ε, res, ὑπερδεινάναισχυντον πρᾶγμα, *id.* ſum, ἀναισχυντία, *id.*

Impudenter, ἀναισχύντως, *Plato*, ago, ἀναιδόμαι, ἀναισχυντία, *Isocr.* ὑβρασώμαι, *Dem.*

Impudentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναισχυντία, ας, *id.* & audacia, ἀναίδεια καὶ τόλμα, *id.* & improbitas, καὶ πονηρία, *idem*, magna & inſignis, ἀναίδεια μεγάλη καὶ πρόδηλος, *Dem.* ſumma, ὑπερβολὴ τῆς ἀναιδείας, *idem*, eo venire impudentiæ, ἐλθεῖν εἰς τοῦτο, ſ. τοσοῦτον τῆς ἀναιδείας, ſ. ἀναισχυντίας, *Isocr.* eſſe tanta impudentia, ὑπερβάλλειν τοσοῦτον ἀναιδείᾳ, *Demoſth.* facere aliquid ex impudentia, ποιεῖν τι ὑπ' ἀναιδείας, *id.* prætermittere nihil impudentiæ, παραλείπειν οὐδὲν ἀναιδείας, *id.*

Impudice, ἀκαθάρτως.

Impudicitia, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.* ἡ πορνεία, ας, *id.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Philo*, ἡ ἀκολασία.

Impudicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ές, *Lucian.* ſum, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀσελγέω, *Plato.*

Impugnatio, ἡ προσβολὴ, ῆς, *Thuc.*

Impugno, προσβάλλω, urbem, πόλει, *Thuc.*

Impulſio, ὁ ὠσμὸς, ὦ, ὁ ὠθισμὸς, ὦ, *Plut.*

Impulſor, ὁ ὠστὴς, ὴ, *Ariſtot.* ὁ παροξυντὴς.

Impulſus, us, ὁ ὠσμὸς, ὦ, ἡ ὦσις, εως, *Ariſtot.* i. e. adhortatio, ὁ παροξυσμὸς, ὦ, *N. T.* Vide *Incitatio.*

Impune, ῥᾳθύμως, *Dem.* ῥᾳθύμως, *Xen.* facere aliquid, ἀδίκως πράττειν τι, *Dem.* dimittere aliquem, ἀφιέναι τινὰ ἀζήμιον, *Isocr.* ἐᾶν τίνα ἀδίκως, *Dem.* ferre, ἀθῶον εἶναι, *id.* non impune aliquid ferre, οὐκ ἄζημίωτόν τι πάσχειν, *Ælian.* διαφέρειν οὐκ ἀτιμώρητον, *Isocr.*

Impunis, e, vide *Impunitus.*

Impunitas, ἡ ἄδεια, ας, *Dem.* impunitatem dare alicui, ποιεῖν τινὶ ἄδειαν, *idem.* διδόναι τινὶ ἀθῶον εἶναι, *id.* διδόναι τινὶ ἄδειαν ποιεῖν τι, *id.* adipiſci, εὑρίσκειν ἄδειαν, *id.* λαμβάνειν ἄδειαν, *id.*

Impunitus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀδεὴς, ές, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, ε, *Isocr.* dimittere aliquem impunitum, ἐάσαι τινὰ ἀθῶον, *id.* abire impunitum, ἀφιέναι ἀθῶον, *idem*, non effugere impunitum, διαφεύγειν οὐκ ἀτιμώρητον, *Isocr.*

Impure, μιαρῶς, *Dem.*

Impuritas, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Impurus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκάθαρτος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναγνος.

Imputo, ἀνατίθημι, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* ἐπάγω τί τινι, *id.* ἄγω τι εἴς τινα, *idem.*

Imus, a, um, κατώτατος, άτη, ατον, ima ſummis miſcere, ἄνω καὶ κάτω ποιεῖν ſ. ποιεῖσθαι, *Dem.* ab imo, καταθὺν, *Herodian.*

In, *in loco*, ἐν, *cum Dat.* in regione, ἐν τῇ χώρᾳ, *Thuc.* in caupona, ἐν καπηλείῳ, *Dem.* in urbe, ἐν ἄστει, *id.* in aureis veſtibus ſaltare, χορεύειν ἐν ἱματίοις χρυσοῦς, *Isocr.* in aliis hominibus, ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις, *idem*; (2) *ad locum*, εἰς, *cum Accuſ.* venire in Phrygiam, ἀφικέσθαι εἰς Φρυγίαν, *Xen.* venire in colloquium, ἔρχεσθαι εἰς λόγους, *Plut.* ducere in ſenatum, ἄγειν εἰς τὴν βουλὴν, *Dem.* pecuniam inſumere in aliquid, ἀναλίσκειν χρήματα εἴς τι, *id.* in hodiernum uſque diem, εἰς ἡμέραν ταύτην *id.* iram in fontes emittere, ἀφιέναι ὀργὴν εἰς αἰτίας, *id.* (3) καὶ *cum Accuſ.* in bello amiſſum eſſe, ἀπολωλεκέναι καὶ ἐν πολέμου, *Dem.* in foro, καὶ τὴν ἀγορὰν, *id.* (4) παρὰ, *cum Accuſ.* fortuna omne momentum habet in rebus humanis, ὅλον ἡ τύχη παρὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, *Dem.* (5) ὅτι, *cum Gen.* in multis rebus divinam videre benevolentiam, ὅτι πολλῶν ἰδεῖν τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐυνοιαν, *Dem.* in tanta ſolitudine conſtitutus, ὅτι τοσαύτης ἐρημίας γινόμενος, *Iſocr.*

Inabruptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀῤῥαγὴς, ές, *Philo.*

Inacceſſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄβατος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπίβατος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀπρόσβατος, ε, *Lucian.*

Inacuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκαταγόρητός, ε, *Phalar.*

Inædifico, ἐνοικοδομέω, *Thuc.*

Inæquabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε, *Theophr.*

Inæquabilitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.*

Inæquabiliter, ἀνωμάλως, *Iſocr.*

Inæqualis, e, ὁ καὶ ἡ ἄνισος, ε, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ε, *Dem.* dignitate, ὁ καὶ ἡ ἀνισότιμος, ε, *Naz.*

Inæqualitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, & perturbatio, καὶ ταραχὴ, *Iſocr.* ἡ ἀνισότης, ητος, *Ariſtot.*

Inæqualiter, ἀνωμάλως, & perturbate colere Deos, καὶ ἀτάκτως θεραπεύειν τοὺς θεοὺς, *Iſocr.*

Inæquo, ἰσόω, *Xen.*

Inæro, καταχαλκόω, LXX.

Inæſtimabilis, e, i. e. *vilis*, ὁ καὶ ἡ ἀτίμητος, ε, *Dem.* i. e. pretii magnitudine modum excedens, ὁ καὶ ἡ ὑπερτίμιος, ε, *Ariſtot.*

Inæſtuo, ἐγκυμαίνω, κυμαίνομαι, *Plut.*

Inadfectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάσκευος, ε, *Beſ.* ὁ καὶ ἡ ἀπέριεργος, ε, *Athen.*

Inagitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ε, *Philo.*

Inamabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνήρατος, ε, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄφιλος, ε, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inambitioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀφιλότιμος, ε, *Ariſtot.*

Inambulatio, ὁ περίπατος, ε, *Plut.*

Inambulo, ἐμπεριπατέω, *Ariſtoph.*

Inamœnus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.*

Inaniæ, αἱ κενότητες, ων.

Inaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ κενολόγος, ε.

Inanimatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄψυχος, ε, *Dem.*

Inanio, κενόω, *Theophr.* παρακενόω, *Plut.*

Inanis, e, κενὸς, ὴ, όν, omnium, πάντων, *Xen.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ε, *Plut.* μάταιος, αία, αῖον, ſermo, λόγος, *Dem.* gloria, ἡ κενοδοξία, ας, ſtudium, ἡ κενοσπουδία, ας.

Inanitas, ἡ κενότης, ητος, τὸ κενὸν, ῦ.

Inaniter, κενῶς, ματαίως, i. e. fruſtra, διακενῶς, *Polyb.* cupiendo, κενοσπούδως, *Plut.* loquor, φλυαρέω, *Lucian.*

Inaquoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄυδρος, ε, *Geopon.*

Inaratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνήροτος, *Hom.*

Inarefacio, καταξηραίνω, *Theophr.*

Inareſco, καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, *Dioſc.*

Inargentatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐπάργυρος, ε, *Herodot.*

Inargento, ἐπαργυρόω, *Athen.*

Inarticulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάῤῥητος, ε, *Ælian.*

Inartificialis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτεχνος, ε, *Ariſtot.*

Inartificialiter, ἀτέχνως.

Inaſſatus, a, um, i. e. aſſatus, ὠπτὸς, ὴ, όν, caro, ὀπτὸν κρέας, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἑψητος, ε, *Hippocr.*

Inaſſuetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήθης, ες, ad aliquid, τινὸς, *Dem.*

Inaudax, ὁ καὶ ἡ δειλόμολπος, ε, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἄτολμος, ε, *Thuc.* ſum, ἀτολμία, *id.*

Inaudio, ὑπακούω, aliquid, τινὸς, *Plut.*

Inauditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀήκουστος, ε, *Cl. Alex.* ὁ καὶ ἡ ἄπυστος, ε, *Herod.*

Inaugurato, κατ' οἰώνισμα.

Inauguro, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ.

Inauris, ἡ ἐάτη, ης, *Soph.* τὸ ἐώτιον, ε, τὸ ἐλλόβιον, ex auribus longas inaures dependentes habet, ἐκ τῶν ὦτων αὐτῇ ἐάτια μακρὰ ἀποκρέμανται, *Ælian.*

Inauratus, a, um, ὁ καὶ ἡ χρύσεος, ε, *Plato.*

Inauritus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὦτος, ε, *Euſt.*

Inauro, χρυσόω, aliquid, τὶ, *Athen.* καταχρυσόω τι, *Plut.*

Inauſpicato, δυσοιωνίσας.

Inauſpicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσοιώνιστος, ε, *Plato*, ἐκ εὐίδρυτος, ε, *Ælian.*

Inauſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτόλμητος, ε, *Theodor.*

Incæduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτμητος, ε.

Incalceatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπέδιλος, ε, *Æſchyl.*

Incaleſco, διαθερμαίνομαι, *Dem.*

Incalefacio, διαθερμαίνω, *Dem.*

Incallide, ἀδόλως, *Thuc.*

Incallidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδολος, ε, *Dem.*

Incandeſco, πυρόομαι, *Gal.*

Incaneſco, πολιόομαι, *Ariſtot.*

Incantamentum, ἡ ἐπῳδὴ, ῆς, *Polyb.* τὸ ἐπῴσμα.

Digitized by Google

πασμα, ατος, *Greg.* ἡ γοητεία, ας, *Polyb.* ἡ τερθρεία, ας, *Chryſ.* τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.*

Incantatio, ἡ γοητεία, ας, *Plut.*

Incantor, ὁ ϰ̓ ἡ ἐπῳδὸς, *Eurip.* ὁ τερθρευτὴς, ἐως, *Plut.* ὁ φαρμακεὺς, ἐως, *Lucian.* ὁ γόης, ητος, *Herodot.*

Incanto, ἐπᾴδω, aliquid, τὶ, *Chryſ.* ἐπᾴδομαί τινι, *Lucian.* γοητεύω τι, *Plut.*

Incanus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ὀπτόλιος, *Dem.*

Incarnatio, ἡ σάρκωσις, εως, *Chryſ.* ἡ ἐνανθρώπησις, εως, *Greg.* ἡ ἐνσωμάτωσις, εως, *Ignat.*

Incarno, ἐνανθρωπίζω, *Dionyſ. Cærcóa, Naz.*

Incaſſum, ψεύδας. Conf. *Fruſtra.*

Incaſtigatus, ὁ ϰ̓ ἡ ἀδιόρθωτος.

Incavo, κοιλαίνω.

Incaute, ἀπρονοήτως, *Xen.* ἀσκεπτοτέρως, *Dem.*

Incautus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀφύλακτος, ος, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀπρονόητος, ος, *Lucian.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀνόητος, ος.

Incedo, εἰσέρχομαι, *Dem.* pari greſſu cum alio, ἴσα βαίνω τινι, *idem*, graviter, βαδίζω σὺν τάχει, *Ariſtoph.* ſummis digitis pedum, ἀκροδακτία, *Lucian.*

Incelebris, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνάνυμος, ος, *Dem.*

Incendiaria, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Incendiarius, πυρπολήτης, ου, ὁ πυρπολέων, οντος, *Lucian.*

Incendium, ὁ ἐμπρησμός, ου, *Plut.* ἡ πυρκαιὰ, ας, *Dem.*

Incendo, ἐμπρήθω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἐμπίμπρημί τι, *Plut.* καταπίμπρημί τι, *idem*, ἐμπυρίζω τι, *Diod Sic.* κατακαίω τι, *Plut.* odores, ϑυμιάω, *Philo*, i. e. incito, φαρμάσσω, *Dem.* Conf. *Incito.*

Incenſio, ἡ ἐμπρησις, εως, *Æſchin.* ὁ ἐμπρησμὸς, ου, *Philo.*

Incenſum, τὸ ϑυμίαμα, ατος, *Diod. Sic.*

Incentivum, τὸ ὑπέκναυμα, ατος, *Acb. Tab.* τὸ ἐμπύρευμα, ατος, *Long.*

Incerniculum, ἡ τηλία, ας.

Incerno, διαλέγω, *Xen.*

Incero, ἐγκηρόω, *Hippocr.*

Incerte, ἀδήλως, *N. T.*

Incertitudo, ἡ ἀδηλότης, ητος, *Hippocr.*

Incerto, ἀδήλως, *N. T.*

Incertus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἄδηλος, ος, *Plut.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσαφὴς, ἐος, *Plut.* i. e. inſtabilis, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσταθὴς, ἐος, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσάθμητος, ος, *id.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀκατάσχετος, ος, rumor, ἡ φήμη ἀδίηποτος, *Dion. Hal.* incertum reddo, ἀδηλόω, *Philo.*

Inceſſabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀκατάπαυστος, ος, *N. T.*

Inceſſio, ἡ εἰσοδος, ου, *Plut.*

Inceſſo, προκαλέομαι, aliquem, τινὰ, *Xen.* ſaxis, βάλλω λίθοις, *Thuc.* inceſſit eum timor, δέος ἐπῆλθεν αὐτῷ, *Lucian.*

Inceſſus, us, τὸ βάδισμα, ατος, *Dem.*

Inceſte, μιαρῶς, *Dem.*

Inceſto, μιαίνω, *Lucian.*

Inceſtum, vide *Inceſtus.*

Inceſtus, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀνόσιος, ος, *id.*

Inceſtus, us, ἡ ζωυσία ἀνόσιος, γάμος ἀνήκεστος ϰ̓ ἀνόμιμος.

Inchoo, ἄρχομαι, vide *Incipio.*

Incido, ἐμπίπτω, in foſſam, εἰς τάφρον, *Xen.* in ſermonem, εἰς λόγον, *Dem.* in venabula, τοῖς ϑηρατροῖς, *Ælian.* in calamitates, περιπίπτω Συμφοραῖς, *Iſocr.* in aliquem, ἐντυγχάνω τινὶ, *Plato*, ἐπιτυγχάνω τινὶ, *Dem.* in contemptum, ἐγκύρω ἀλογίᾳ, *Herodot.* id, quod fortuito incidit, τὸ προσπίπτον, *Dem.* quæ quotidie incidunt, τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν Συμπίπτοντα, *Iſocr.*

Incido, ἐγκόπτω, ὀπκόπτω, κτέμνω, i. e. *inſculpo*, ἐγκολάπτω, *Plut.* nervos rerum gerendarum, ὑποτέμνω τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, *Dem.*

Incile, ἡ διώρυξ, γὸς, *Theophraſt.*

Incingo, διαζώννυμι, *Lucian.*

Incipio, ἔρχομαι, opus a Deo, ἔρχομαι ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, orationem inde, λόγου ἐντεῦθεν, *Xen.* ab iis de quibus conſtat, ἀπὸ τῶν ὁμολογουμένων, *Dem.* victoriæ pæana, ἐξάρχω ὀπαιᾶνα, *Plut.* ἡ παιᾶνα, *Xen.* bellum, καταρχω πολέμου, *Plut.* ſermonem, ἡ λόγου, *Plato*, ἀρχὸμαι τῶ λόγω ποιέομαι, *Iſocr.*

Incircumciſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπερίτμητος, ος, *N. T.*

Incircumſcriptus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπερίγραπτος, ος, *Damaſc.*

Inciſe, ſ. Inciſim, κατὰ κόμματα, κομματικῶς, *Hermog.*

Inciſio, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, *Suid.* ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Inciſum, τὸ κόμμα, ατος, *Quinctil.*

Inciſura, ἡ ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ τομὴ, ῆς, ἡ ἐντομὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incita, ἡ πνοιὰ, ας, *Plut.*

Incitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*

Incitamentum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.* curſus, τὸ ἐνδυτήριον, ου, δρόμου, *Ælian.* habere aliquid ad aliquid, ἐναυσμα ἔχειν τι εἴς τι, *Herodian.*

Incitate, ὁρμητικῶς, ferri ad aliquid, ἔχεσθαι φορᾶς τι.

Incitatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Incito, φορσομαίω, aliquem ad aliquid, τινα ὁπί τι, *Xen.* ad certamen, τινὰ εἰς ἀγῶνα, *id.* ad regnum, τινὰ φορὸς βασιλείαν, *Plut.* aliquem ad faciendum aliquid, τινὰ ποιεῖν τι, *id.* Conf. *Hortor.*

Incivilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπειρόκαλος, ον, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἄχαρις, *Plut.*

Inciviliter, ἀγροίκως, *Plato.* ζκαιῶς, *Ariſtoph.*

Incivilitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας. *Dem.*

Inclamo, ἐμβοάω, *Thuc.* ὀπιβοάω, aliquem, τινὶ, *id.*

Inclareſco, ὀπιφαίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι, victoriâ, δόξαν αἴρω νίκης, *Herodian.*

Inclemens, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπλωὴς, ίος, *Baſ.* χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ δύσκολος, ος, *id.*

Inclementer, ἀπλωῶς, ἀπροσοίκως, *Iſocr.*

Inclementia, ἡ ἀπλωὴια, ας, *Suid.* ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocr.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.*

Inclinatio, ἡ ἐγκλισις, εως, *Ariſtot.*

Inclino, ἐγκλίνω, ad aliquid, πρός τι, *Ariſtot.* ὀπικλίνω πρὸς τι, *idem*, res inclinant, πράγματα κλίνουσι, *id.*

Includo, ἐγκλείω, vaſe, εἰς ἀγγεῖον, *Dioſc.* aliquem caſtris, καταλείω τινὰ ἐν στρατοπέδῳ, *Herodian.* in munimento, τινὰ εἰς ἄρυμα, *Xen.* in corpore aliquid, τί κατὰ ζῶμα, *Gal.*

Incluſio, ἡ ἐγκλεισις, εως.

Inclytus, a, um, κλυτὸς, ὴ, ὸν. Conf. *Celebris.*

Incoactus, a, um, ἀκὼν, ὖσα, ὸν, *Dem.* ἀκούσιος, ία, ίον, *Ariſtot.*

Incoctio, ἡ ἔψησις, εως.

Incœnatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀδείπνος, ος, *Plut.*

Incœptio, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Ariſtoph.*

Incœpto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Incœptum, τὸ τόλμημα, ατος, *Thuc.*

Incogitabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀδιάνοητος, ος.

Incogitans, ὁ ϰ̓ ἡ ἀλόγιστος, ος, *Plato.*

Incogitanter, ἀλογίστως, *Iſocr.*

Incogitantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Incognitus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἄγνωστος, ος, *Plut.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύνδετος, ος, *idem.*

Incolibilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσυμφυὴς, ίος, *Suid.*

Incola, ὁ ϰ̓ ἡ ἔνοικος, ος, *Strabo*, ὁ ϰ̓ ἡ κάτοικος, ος, *Ariſtot.* ὁ οἰκήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ οἰκῶν, ῶντος, *id.* urbis alicujus, οἰκήτωρ ὢν ἐκ τινὶ πόλεϊ, *id.*

Incolo, οἰκέω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* ἐν τῇ πόλει, *Dem.* κατοικέω πόλιν, *Iſocr.*

Incolumis, e, ζῶος, α, ον, ager ſ. regio, σῶα χώρα, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀκέραιος, ος, urbs, πόλις ἀκέραιος, *id.* & ab incommodis liber, ζῶος ϰ̓ μηδὲν πάσχων, *idem.*

Incolumitas, ἡ σωτηρία, ας, urbis, πόλεως, *Dem.* ἡ ἀσφάλεια, ας, *Thuc.*

Incomatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἄθριξ, χος.

Incomitatus, a, um ὁ ϰ̓ ἡ ἀπαράπεμπτος, ος.

Incommendatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσυσατος, ος.

Incommodatio, ἡ βλάϐη, ης, *Plut.*

Incommode, ἀσυμφόρως, φαύλως, *Dem.* ἀχρήσως.

Incommoditas, ἡ βλάϐη, ης, *Plut.* ἡ ὀχληρία.

Incommodo, βλάπτω, aliquem, τινὰ. *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtot.*

Incommodum, ἡ βλάϐη, ης, *Dem.* τὸ βλάϐος, ους, *Dem.* Conf. *Damnum.*

Incommodus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύμφορος, ος, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀνωφελὴς, ίος, *Iſocr.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀλυσίτελης, ίος, res incommoda civitati, πρᾶγμα ἀλυσιτελὲς τῇ πόλει, *Dem.*

Incomparabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύγκριτος, ος, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύμβλητος, ος.

Incompertus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀγνώις, ος, *Thuc.* ὁ ϰ̓ ἡ ἄγνωτος, ος, *Tiuc.* ὁ ϰ̓ ἡ ἄδηλος.

Incompeſite, ἀτάκτως, *Thuc.* ἀκοσμήτως, *Dem.* ago, ἀκοσμέω, *id.*

Incompoſitus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἄτακτος, ος, *Thuc.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσωτακτος, ος, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύνθετος.

Incomprehenſibilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύλληπτος, ος, *Dioſc.*

Incomptus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἄκομφος, ος, *Plut.*

Inconceſſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀδίμιτος, ος, *Thuc.*

Inconciliabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσωάλλακτος, ος, *Baſ.*

Inconcinne, ἀναρμόζως.

Inconcinnitas, ἡ ἀρρυθμία, ἡ ἀναρμοσία.

Inconcinnus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνάρμοστος, ος, *Xen.*

Inconcuſſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἄσειστος, ος, *Chryſ.*

Inconditus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀκατασκεύαστος, ος, LXX.

Inconfeſſus, a, um, μὴ ὁμολογηϰὼς, υῖα, ὸς.

Inconfuſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύγχυτος, ος.

Incongruens, ſ. Incongruus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνάρμοστος, ος, *Lucian.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀκατάλληλος.

Inconſcius, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσωειδητος, ος, inconſciis aliis, ἀσωειδότως τοῖς ἄλλοις, *Plut.*

Inconſequens, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνακόλουθος, ος, *Hermog.*

Inconſequentia, ἡ ανακολουθία, ας, *Demetr. Phal.*

Inconſiderans, ὁ ϰ̓ ἡ ἀλόγιστος, ος, *Plato*, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσκεψότατος, ος, *Dem.*

Inconſiderantia, ἡ ἀλογιστία, ας, *Polyb.*

Inconſiderate, προπετῶς, *Iſocr.* ἀσκεψότατα, *Dem.* ἀφρόντιστως.

Inconſideratus, a, um, idem quod *Inconſiderans.*

Inconſolabilis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπαραμύθητος, ος.

Inconſolabiliter, ἀπυραμυθήτως, *Plato.*

Inconſpicuus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀθεώρητος, ος, *Diod. Sic.*

Inconſtans, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσταθὴς, ίος, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσάθμητος, ος, res, πρᾶγμα, *idem*, Cφαλερὸς, ὰ, όν, ſocius, Cύμμαχος, *id.* ſum, μεταβάλλομαι, *Iſocr.*

Inconſtanter, Cφαλδῶς, *Iſocr.*

Inconſtantia, ἡ ἀσασία, ας, *Dion. Ar.* mentis, ἡ μετάνοια, ας, ἡ ὑποσροφὴ, ῆς, *Dem.*

Inconſuetus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀνήθειος, ος.

Inconſulte, vel inconſulto, ἀπροϐουλήτως, *Plato*, εἰκῆ.

Inconſultus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπροϐούλευτος, ος, *Dem.*

Inconſummatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀτέλεστος, ος, *Plato.*

Inconſumptus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀδιάφθαρτος, ος, *Plato.*

Incontaminatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀμίαντος, ος, *Plut.*

Incontinens, ὁ ϰ̓ ἡ ἀκρατὴς, ίος, in aliqua re, τινὸς, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀκόλαστος, ος, *Ariſtot.*

Incontinenter, ἀκρατῶς.

Incontinentia, ἡ ἀκράτεια, ας, *Xen.*

Inconveniens, ὁ ϰ̓ ἡ ἀπρεπὴς, ίος, *Thuc.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀσύμφορος.

Inconvenienter, ἀπρεπῶς, *Herodian.*

Inconvenientia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*

Incoquo, Cωπέω, *Gal.*

Incorpo-

Digitized by Google

Incorporatus, a, um, ὁ ἡ ἐνσώματος, ν, *Naz.*
Incorporeus, a, um, ὁ ἡ ἄσωμος, ν.
Incorporo, *Σωματόω, Aristot.*
Incorrectus, a, um, ὁ ἡ διόρθωτος, ν, *Dem.*
Incorrigibilis, e, ὁ ἡ ἀδιάτρεπτος, ν, *Sirac.*
Incorrupte, ἀφθάρτως, & juste, ἀδωροδοκήτως ἡ δικαίως, *Dem.*
Incorruptibilis, e, ὁ ἡ ἄφθαρτος, ν, gloria, δόξα, *N. T.* ὁ ἡ ἄφθορος, ν, anima, ψυχή, *Dem.*
Incorruptus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάφθαρτος, ν, *Plato.* muneribus, ὁ ἡ ἀδωροδόκητος.
Increatus, a, um, ὁ ἡ ἄκτιστος, ν.
Increbresco, *sermone*, διαθρυλλέομαι, *Xen.*
Incredibilis, e, ὁ ἡ ἄπιστος, ν, *Æschin.*
Incredibilitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Iscr.* ὁ ἡ παράδοξος, παραλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, *Dem.* ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἡ ἀπιστία, ας, *Dem.* ἡ ἀπείθεια, ας, *N T.*
Incredulus, a, um, ὁ ἡ ἀπειθής, ές, ὁ ἡ δύπιστος, ν, sum, ἀπειθέω, *Sir.*
Incrementum, ἡ ἐπαυξή, ῆς, *Plato.* ἡ ὄνησις, εως, *Iscr.* ἡ ἐπαύξησις, εως, *Plut.* capio, ὄνησιν λαμβάνω, *Iscr.* ex aliquo, ὄνησιν δίδωμι ἐκ τινος, *id.* adfero, ἐπαύξω τι, *Dem.* ὄνησιν παρίχω τινὶ, *idem.*
Increpatio, ἡ ὀνπτίμησις, εως, *Plut.* ἡ ἐλεγχεία.
Increpo, ἐπικτυπέω, i. e. reprehendo, ἐπιπλήττω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem aperte, τινὶ φανερῶς, *id.* aliquid in aliquo, διαμέμφομαί τι, *Aristot.*
Increſco, αὐξάνομαι, *Aristot.*
Incruentatus, a, um, ſ. incruentus, a, um, ὁ ἡ ἀναίμακτος, ν, *Plut.*
Incruſtatio, ἡ κονίασις, εως.
Incruſto, κονιάω, aliquid, τι, *Aristot.*
Incubatio, ὁ ἐπωασμὸς, ῦ, *Aristot.*
Incubitus, idem.
Incubo, ἴημαι, alicui rei, ἔν τινι, *Herodot.* ἐπικειμαί τινι, *Aristot.* ovis, ἐπωάζω, *Athen.*
Incubus, ὁ ἐφάλτης, ν, ὁ ὀνειραλιων, ωνος, *Ægin.*
Inculco, παρεμβύω, *Lucian.* i. e. ſæpius dico, παρεμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.*
Inculpabilis, ὁ ἡ ἀναίτιος.
Inculpate, ἀμέμπτως, *Herodian.* vivere, ἀνεγκλήτως βιῶν, *Dem.*
Inculpatus, a, um, ὁ ἡ ἄμεμπτος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἀνεπιτίμητος, ν, *id.* ὁ ἡ ἀνεξέλεγκτος, ν, *id.* ὁ ἡ ἀμύμων.
Inculte, ἀκόσμως.
Incultus, a, um, ὁ ἡ ἄκοσμος, ν, terra, γῆ ἀνεργασος, incultum jacere, χερσοῦν, *Diod. Sic.*
Incumbo, ὀνίκειμαι, alicui rei, τινὶ, *Aristot.* i. e. operam enixe do, σπουδάζω περί τι, *Plato*, ὀνί τινι, *Iscr.* ad gloriam, φροντίζω ἡ δοξης, *Ælian.* & omni cura facio aliquid, σπουδάζω ἡ ὑπερδιατεινόμενος ποιέω τι, *Dem.*
Incunabula, vide *Cunæ.*
Incurabilis, e, ὁ ἡ ἀνήκεστος, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἀνιατος, ν, *Plato.* morbus, & cui mortalis manus mederi non poteſt, νόσος ἀνίατος ἡ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς εἰς ἄκεσιν ἥκειν ἀδύνατος, *Ælian.* ſum, ἀνιατως ἔχω, *Dem.*
Incurabiliter, ἀνιάτως, *Dem.*
Incuria, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.* ἡ ῥαδιουργία, ας, *Xen.*
Incurioſe, ἀμελῶς, *Dem.* ἀμελημόρως, *id.*
Incurioſus, a, um, ὁ ἡ ἀμελὴς, ές, alicujus rei, τινὸς, *Xen.* ſum alicujus rei, ἀμελῶς ἔχω τινός, *Iscr.* περί τι, *Xen.* ἀμελέω τινός, *Iscr.* περί τινες, *Dem.*
Incurro, ἐπιτρέχω, in aliquid, τὶ, *Herodot.* i. e. *invado*, εἰσβάλλω εἴς τινα, *Iscr.* Conf. *Invado.*
Incurſio, ἡ ἐπιδρομὴ, ῆς, *Dem.* Confer *Impetus.*
Inruſo. πολὺς ἐπιτρέχω.
Incurveſco, κυρτόομαι, ὀπιξυσρόομαι, *Polyb.*
Incurvo, κυρτόω, aliquid, τὶ, *Xen.* ἀγκυλόω, *Gal.*
Incurvus, a, um, κυρτὸς, ἡ ὸν, *Aristot.*
Incus, ὁ ἄκμων, ονος, *Herodot*
Incuſatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ κατάμεμψις, εως, *Thuc.* ἡ αἰτίασις.
Incuſo, ἐπαιτιάσμαι, aliquem alicujus, τινά τινος, *Dem.* Conf. *Accuſo.*
Incuſtoditus, a, um, ὁ ἡ ἀφύλακτος, ν, *Thuc.* ὁ ἡ ἄφρουρος, ν, *Aristot.*
Incutio, ἐπισείω, alicui aliquid, τί τινι, *Joſeph.* aliquid in aliquid, ἀπορρεῖδω τὶ εἴς τι, *Plut.* alicui metum, δέος ἐνεργάζομαί τινι, *Dem.* φόβον ἐναπεργάζομαί τινι, *Iscr.* καθίσημί τινα εἰς φόβον, *Dem.*
Indagatio, ἡ ἰχνδυσις, εως, *Xen.* ἡ ἰχνεία, ας, *id.*
Indagator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Cl. Alex.* ὁ ἐξεταςὴς, ὑπρευτής.
Indago, inis, τὸ ὑήρευμα, ατος, τὸ ἴχνευμα, ατος, *Poll.*
Indago, ἰχνεύω, *Xen.* ἀνιχνεύω, *Plut.* Conf. *Inveſtigo.*
Inde, ἐντεῦθεν, incipiam, ἄρξομαι, *Dem.* facile eſt inde intelligere, ῥάδιον ἐκεῖθεν διανοήσειν, *idem*; hinc & inde, ab utraque parte, ἑκάθεν ἡ ἔνθεν τινός, *Aristot.*
Indebitus, a, um, ὁ μὴ ὀφειλόμενος, ν.
Indecens, ὁ ἡ ἀπρεπὴς, ές, *Iscr.* Conf. *Turpis.*
Indecenter, ἀπρεπῶς, *Iscr.* me gero, ἀκοσμέω, *Dem.* agere, ἄχημον ποιεῖν, LXX.
Indecentia, ἡ ἀπρέπεια, ας, *Plato.*
Indecet, ἀπρεπές ἐςι, dicere, ὐκ εὔχημόν ἐςι λέγειν, *Æschin.*
Indeclinabilis, e, ὁ ἡ ἄκλιτος, ν, *apud Gramm.* i. e. inevitabilis, e, ὁ ἡ ἀδιάδρατος, ν, *Cl. Al.*
Indecore, ἀπρεπῶς, rebus geſtis majorum, τοῖς ἔργοις τῶν προγόνων, *Iscr.* ago, ἀχημονέω, *Ælian.* ἀκοσμέω, *Iscr.*
Indecorus, a, um, ὁ ἡ ἀπρεπὴς, ές, *Iscr.* ὁ ἡ ἄχημων.
Indefatigabilis, e, ὁ ἡ ἀκάματος, ν, *Baſ.*
Indefatigabiliter, ἀκαμάτως, *Suid.*
Indefenſus, a, um, qs. *clypeo*, ὁ ἡ ἀνυπέρασπιστος, ν, *ſermone*, ὁ ἡ ἀναπολόγητος, ν.
Indefeſſus, a, um, ὁ ἡ ἀκάματος, ν, *Baſ.* ὁ ἡ ἀνελλιπὴς, ές, *Ælian.* in volatu, ᾧ ἐ κάμτ τὸ πτῆν, *id.*
Indefinite, ἀπροσδιορίσως, *Suid.*
Indefinitus, a, um, ὁ ἡ ἀόριστος, ν, *Thuc.* ὁ ἡ ἀπερίμφατος.
Indefletus, a, um, ὁ ἡ ἄκλαυστος, ν, *Hom.*
Indeflexus, a, um, ὁ ἡ ἀκαμπὴς, ές, *Plut.*
Indelibilis, e, ὁ ἡ ἀνεξάλειπτος, ν, *Soph.*
Indelibatus, a, um, ὁ ἡ ἀδρεπτος, ν, *Soph.*
Indemnatus, a, um, ὁ ἡ ἀκατάκριτος, ν, *N. T.*
Indemnis, e, ἀθῶος, α, ῶον, *Den* ἡ ἄζήμιος, ν, *id.*
Indemnitas, ἡ ἀζημία, ας.
Indeploratus, a, um, ὁ ἡ ἀπένθητος, ν, *Macc.*
Indeprecabilis, e, ὁ ἡ ἀπαραίτητος, ν, *Plato.*
Indeprehenſibilis, e, ὁ ἡ ἀφόρατος, ν.
Indefertus, a, um, ὁ ἡ ἀναπόλειπτος, ν.
Indefinenter, ἀδιαλείπτως, *N. T.* Συνέχως.
Indefinens, ὁ ἡ ἀδιαλείπτος, ν, *N. T.* ὁ ἡ ἀκατάπαυςος, ν, *ibid.*
Indeſponſatus, a, um, ὁ ἡ ἀμνήςευτος, ν, LXX.
Indetonſus, a, um, ὁ ἡ ἀκειρεκόμης, ν.
Index, ὁ μηυτὴς, ῦ, *Dem.* ὁ ἐνδείξας, άντος, *Iscr.* digitus, ὁ λιχανὸς, οῦ, *Lucian.* librorum, ὁ σίναξ, ακος, *Plut.* ὁ Σύλλαβος, ν, *Cic.* in agro, τὸ Σημεῖον, ν, *Dem.*
Indicatio, ἡ φάσις, εως, *Dem.* ἡ ἔνδειξις, εως, *idem.*
Indicatura, ſ. *litis*, ἡ τίμησις, εως, *Æschin*
Indicium, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* τὸ ὀνίδειγμα, ατος, *idem*, τὸ Σημεῖον, ν, *idem*, τὸ τεκμήριον.
Indico, is, ἀπαγγέλλω, aliquid alicui, τί τινὶ, *Plut.* bellum alicui, προαγορεύω πόλεμόν τινι. *Dem.* προβάλω πόλεμον, *Herodot.* ludos, ἐκκαταγγέλλω ἀγῶνας, *Plut.*
Indico, as, ἐμφαίνω, aliquid alicui, τί τινι, *Dem.* ἐκφέρω τι πρός τινα, *Plut.* γνωρίζω τί τινι, *id.*
Indicta cauſſa, ἀκρίτως, *Iscr.* punire aliquem, ἄνδρ κρίσεως κολάζειν τινὰ, *Dem.* occidere aliquem, ἀκρίτως ἀποκτείνειν τινὰ, *Ælian.*
Indidem, ἐντεῦθεν, *Aristoph.*
Indifferens, ὁ ἡ ἀδιάφορος, ν.
Indifferenter, ἀδιαφόρως, fero aliquid, ἀδιαφορέω περί τι.
Indifferentia, ἡ ἀδιαφορία, ας.
Indigena, ὁ ἡ αὐτόχθων, ονος, *Iscr.* ὁ ἡ ἐγχώριος.
Indigens, ὁ ἡ ἐνδεὴς, ές, rerum neceſſarium, πρὸς ἀναγκαῖον, *Dem.* δεόμενος, ένη, ενες, pecuniæ, χρημάτων, *idem*, ἀπόρως διακείμενος, *Iscr.*
Indigentia, ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* ἀπορία, ας, *idem*, & inopia, ἡ ἔνδεια ἡ ἀπορία, *id.* rerum neceſſariarum, ἡ ἔνδεια τῶν ἀναγκαίων, *Dem.*
Indigeo, ἀπορέω, nullius rei, μηδενὸς, *Dem.* alicujus rei, δέομαί τινος, *id.* προθέομαί τινος, *id.* χρείαν ἔχω.
Indigeſte, ἀτάκτως, *Thuc.*
Indigeſtus, a, um, ὁ ἡ ἄτακτος, ν, *Iscr.*
Indignabundus, a, um, ἀγανακτικός, ἁ, ὸν, *Dem.* ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Indignatio, ἡ ἀγανάκτησις, εως, *Thuc.* i. e. deſpectio, ἡ ἀπαξίωσις, εως, *Polyb.*
Indigne, ἀναξίως, miſerum eſſe, δυσχεῖν, *Iscr.* agitur cum eo, οἰκτρῶς πάσχει, *Dem.* fero aliquid, Σωφρόνομαι ὀπί τινι, *Ælian.* δυσφορέω τί, *Herodian.*
Indignitas, ἡ ἀπαξία, ας, pro rei indignitate, ἀξίως τῦ ἀδικήματος, *Ælian.*
Indignor, ἀγανακτέω, ob aliquid, ὀπί τινι, ſ. ὑπέρ τινος, *Iscr.* περί τινος, *Plato*, διά τι, *id.* alicui, πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, *Lucian.* ὀργίζομαί τινι, *Dem.* ἄχθομαί τινι, *Plato.*
Indignus, a, um, ὁ ἡ ἀνάξιος, ν, aliqua re, τινὸς, *Dem.* indignum aliquem judico aliqua re, ἀπαξιόω τινά τινος, *Plut.*
Indigus, a, um, vide *Indigens.*
Indiligens, ὁ ἡ ἀμελὴς, ές, *Dem.* ἀμελῶν, ῦσα, ῦν, *id.*
Indiligenter, ἀμελῶς, *Iscr.*
Indiligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Dem.*
Indipiſcor, ὀπιτυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Plut.*
Indirectus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάτακτος, ν, *Heſych.*
Indiſcrete, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*
Indiſcretus, a, um, ὁ ἡ ἀδιακώριτος, ν.
Indiſcriminatim, ἀκρίτως, ἀκριτὶ, *Suid.*
Indiſerte, ἀφραδῶς.
Indiſertus, a, um, ὁ ἡ ἄφραδὴς, ές, ὁ ἡ βραδύγλωσσος, ν, LXX.
Indiſpoſite, ἀτάκτως, *Thuc.*
Indiſpoſitus, a, um, ὁ ἡ ἄτακτος, ν, *Iscr.*
Indiſſolubilis, e, ὁ ἡ ἄλυτος, ἀδιάλυτος, ν, *Philo*, ἀκατάλυτος, ν, *N. T.*
Indiſſolutus, a, um, idem.
Indiſtincte, ἀδιακρίτως.
Indiſtinctus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάκριτος, ν.
Individuus, a, um, ὁ ἡ ἄτομος, ν, *Aristot.*
Indiviſibilis, e, ὁ ἡ ἀδιαίρετος, ἄτομος, ν, idea, ἰδία, *Plato.*
Indiviſus, a, um, ὁ ἡ ἄτομος, ν, *Dioſc.*
Indivulſe, ἀναποσπάστως, *Heſych.*
Indivulſus, a, um, ὁ ἡ ἀδιάσπαστος, ν, *Jambl.* ὁ ἡ ἀδιάσπας ος, ν, *Pandect.*
Indo, ἐπίθημι, aliquid in aliquid, τι εἴς τι, *Dem.* nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, e, ὁ ἡ δυσμαθὴς, ές, *Plato.*
Indocilitas, ἡ δυσμάθεια, ας, *Plato.*
Indocte, ἀπαιδεύτως, *Iscr.* ἀμαθῶς.

Indoctus,

Digitized by Google

Indoctus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδίδακλος, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀπαίδευτος, ε, *id.* ὁ κὴ ἡ ἀμαθής.
Indolentia, ἡ ἀναλγησία, ας, *Dem.*
Indoleo, ἀνιάομαι, ἀλγέω, malis amicorum, κακοῖς τῶν φίλων, *Isocr.* morti alicujus, θανάτῳ τινος, *Julian.*
Indoles, ἡ φύσις, εως, *Dem.* τὸ ἦθος, indole bona præditus, εὐφυὴς ψυχῆς τε λαχὼν ὀγαθῆς, *Philo.*
Indomabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδάμαστος, ε, nullus, ἀῶλος, *Xen.*
Indonatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀγέραστος, ε, *Ælian.*
Iudormio, ἐπικοιμάομαι, *Hippocr.*
Indotatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄπροικος, ε, *Diod. Sic.*
Indubie, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Indubitabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀναμφίβολος, ε.
Indubitanter, ἀναμφιβόλως, ἀναμφισβητήτως, *Dem.*
Inducíæ, αἱ ἀνοχαὶ, ῶν, inducias facere, ποιεῖσθαι ἀνοχὰς, *Dem.* cum aliquo, πρός τινα, *Æschin.* διαλύσεις πρᾶξαι, *Plut.* annuas, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι ἐνιαύσιον, *Thuc.*
Induco, εἰσάγω, in domum, εἰς οἰκίαν, *Polyb.* i. e. persuadeo, ἀνάγω τινὰ πρὸς πόλεμόν, *Aristot.* i. e. deleo ἐξαλείφω τι, *Dem.* in animum, εἰς τὴν ψυχὴν παρίημι, *Plato.*
Inductio, ἐπαγωγὴ, ῆς, *Aristot.*
Indulgens, ζυγχωρίων, ουσα, ον, *Dem.*
Indulgenter habere aliquem, φιλοσόρως ἐπιμελεῖσθαί τινος, ἢ κεχαρισμένως.
Indulgentia, ἡ ἄνεσις, εως, *Dem.* ἡ ζυγχώρησις, εως, *Chrys.*
Indulgeo, ζυγχαρίζω, alicui, τινὶ, *Dem.* καταχαρίζομαί τινι, *Plut.* cupiditatibus, χαρίζομαι ταῖς ἐπιθυμίαις, *Arist.* alicui nimis, ἀνίημί τινι λίαν, *id.* vino & compotationibus, ὑποχολάζω οἴνῳ κὴ τῶν προπόσεων, *Ælian.*
Iudumentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.* τὸ ἱμάτιον, ε, *Dem.*
Induo, ἐνδύω, vestem purpuream, πορφυρίδα, *Xen.* me, ἕμαυτον, *id.* vestem, ſ. me veſte, περιβάλλομαι τὸ ἱμάτιον, *N. T.* perſonam, τὸ σχῆμα, *Xen.* purpurea chlamyde aliquem, περιβάλλω τινὰ χλαμύδι πορφυρᾷ, *Herodian.* colorem alicujus, ἐμαυτὸν εἰς χροιάν τινος μεταμορφόω, *Æl.* pedes ſandaliis, ὑποδέω τὰς πόδας Σανδάλοις, *id.*
Indureſco, Σκληρύνομαι, κατασκλῆμι, *Theophraſt.*
Induro, Σκληρύω, *N. T.* cutem, περισκληρύω δέρμα, *Hippocr.*
Induſium, ὁ χιτωνίσκος, ε, *Plut.*
Induſtria, ἡ φιλοπονία, ας, *Dem.* ἡ φιλεργία, ας, *idem.* de induſtria, κατὰ προαίρεσιν, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες, ἑκοντὶ, *Dem. Isocr.* de induſtria factus, ἑκούσιος, ία, ον, *Dem.*
Induſtrie, Σπουδαίως, *Aristot.* ἐπιμελῶς, τεχνικῶς.
Induſtrius, a, um, ὁ κὴ ἡ φιλόπονος, ε, *Dem.* ὁ κὴ ἡ φίλεργος, ε, *id.* Σπουδαῖος, αία, αῖον, ὁ κὴ ἡ ἐπιμελὴς.
Induſtrioſus, a, um, idem quod *Induſtrius.*
Induvium, τὸ ἔνδυμα, ατος, arboris, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Aristot.*
Inebrio, μεθύσκω, aliquem vino, τινὰ οἴνῳ, *Lucian.* voluptate, μεθύσκω δι' ἡδονῆς, *Plato*, inebrior, μεθύσκομαι, *Xen.* οἰνόμαι, *Ælian.*
Inedia, ὁ λιμὸς, οῦ, *Dem.* ἡ ἀσιτία, inedia eneco aliquem, λιμοκλοιῶ τινα, *Galen.* mihi mortem conſciſco, ἀποκαρτερῶ, *Plut.*
Ineditus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνέκδοτος, ε, *Dem.*
Ineffabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδιήγητος, ε, ignavia civitatis, μαλακία πόλεως, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀμύθητος, ε, res, ἀμύθητα πράγματα, *id.* ὁ κὴ ἡ ἀνεκλάλητος, ε, *N. T.* ὁ κὴ ἡ ἀλάλητος, ε, *ib.* ὁ κὴ ἡ ἄῤῥητος, ε, verba ineffabilia, ἄῤῥητα ῥήματα, *ibid.*
Ineffi·cax, ὁ κὴ ἡ ἀνενέργητος, ε, ὁ κὴ ἡ ἀνενεργέτης, ὁ κὴ ἡ ἀδυνάμους, ε, *Dioſc.*
Ineffi giatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄμορφος κὴ ἀτύπωτος, *Ælian.*
Inelaboratus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδιέργαστος, ε, *Isocr.*
Inelegans, ὁ κὴ ἡ ἄκομψος, ε, *Plut.*
Ineleganter, ἀκόμψως, *Plut.* ἀκόσμως.
Ineluctabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀκαταγώνιστος, ε, *Eaſ.*
Ineluibilis, e, ὁ κὴ ἡ δυσέκπλυτος κὴ δυσεκνίπτος, ε, *Æl.*
Inemendabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀνεπανόρθωτος, ε, *Philo*
Inenarrabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀδιήγητος, ε, *Xen.* ὁ κὴ ἡ ἀνέκφραστος.
Ineo, εἶσειμι, *Xen.* i. e. coëo, ὀχεύω, *Aristot.* pugnam, ἐγχειρῶ τῇ μάχῃ, *Dem.* conſulatum, μετίημι ὑπατείαν, *Plut.* magiſtratum, εἰς ἀρχὴν, *Isocr.* rationem, ἄπλωμαι λόγων, gratiam ab aliquo ſ. alicujus, χαρίζομαί τινος, *Dem.*
Inepte, ἀναρμόστως.
Ineptia, ſ. Ineptitudo, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Aristot.* ἡ ψυχρότης, ητος, *Dem.*
Ineptio, ἀπειροκαλεύομαι, *Æschin.* ληρέω.
Ineptus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄχρηστος, ε, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *Isocr.* i. e. ſtolidus, ruſticus, ζκαιὸς, ά, όν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ε, *Dem.*
Inequitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίππος, ε, *Aristoph.*
Inermis, e, ὁ καὶ ἡ ἄοπλος, ε, *Dem.*
Inerro, πλανῶμαι ἐν, *Xenoph.*
Iners, vide *Ignavus.*
Inertia, vide *Ignavia.*
Inerudite, ἀπαιδεύτως, *Isocr.*
Ineruditus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ε, *Dem.* Conf. *Indoctus.*
Ineſco, δελεάζω, *Xenoph.* aliquem honore, τινὰ τιμῇ, *Lucian.*
Inevitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάῤῥαγος, ε, *Cl. Al.* ὁ καὶ ἡ ἀναπόδραστος, ε, *Philo.* periculum, ἀδοκήτως κίνδυνος, *Strabo.*
Inevitabiliter, ἀφύκτως, *Plut.*
Inexaminatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξέτασος, ε, *Plato.*
Inexaturabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος, ε, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀπλήρωτος.
Inexcitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέρεθτος, ε.
Inexcogitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιανόητος, ε.
Inexcultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκομψος, ε, *Plut.*
Inexcuſabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναπολόγητος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀπροφάσιστος, ε, *Xen.*
Inexercitatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀγύμναστος, ε, *Philo.* in aliqua re, τινὸς, *Suid.* ὁ καὶ ἡ ἀνάσκητος, ε, *Plut.*
Inexhauſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνεξάντλητος, ε, ſumptibus, ὁ καὶ ἡ ἀδαπάνητος, ε, *Baſ.*
Inexorabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαραίτητος, ε, *Philo.*
Inexpectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ε, *Thuc.*
Inexpeditus, ὁ καὶ ἡ ἄζωνος, οὐ πρόχειρος.
Inexpertus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄπειρος, ε, in aliqua re, τινὸς, *Isocr.*
Inexpiatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκάθαρτος, ε, *Dem.*
Inexplebilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀπλήρατος, ε, ὁ κὴ ἡ ἄπλητος, ε, ſanguine, αἵματος, *Herodot.* opibus, χρημάτων, *Xen.* cupiditas alicujus rei, ἡ ἀπληςία τινὸς, *Plato.*
Inexplebilitas, ἡ ἀπληςία, ας, alicujus rei, τινὸς, *Plato.*
Inexplebiliter, ἀπλήςως, deditum eſſe alicui rei, διακεῖσθαι πρός τι, *Xenoph.*
Inexpletus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀπλήρωτος, ε.
Inexplicabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἄλυτος, ε, *Plato*, ὁ κὴ ἡ ἀμύθητος, ε, *Dem.*
Inexplicitus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀσαφὴς, ές.
Inexplorate, ἀνεξετάστως, ἀπείρως, *Xenoph.*
Inexploratus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀπείρατος, ε, qui nihil inexploratum relinquit, ᾧ οὐδὲν ἀπείρατόν ἐστι, *Isocr.*
Inexpugnabilis, e, ὁ καὶ ἡ δυσμάχητος, ε, alicui, τινὶ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνυπόστατος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνάλωτος, ε, *Isocr.*
Inextinctus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος, ε, *N. T.*
Inextinguibilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄσβεστος, ε, *Galen.*
Inextricabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ε.
Inexuperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνυπέρβλητος, ε, Conf. *Inexpugnabilis.*
Infabre, ἀτέχνως, ἀκόμψως, *Plut.*
Infabricatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατασκεύαστος, ε, *Syneſ.*
Infacetiæ, ἡ ἀνθυπερπελία, ας.
Infacetus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκομψος, ε, *Plut.*
Infacundia, ἡ τῆ λέξιν ἀπειρία.
Infacundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπειρος τῆ λέξιν.
Infamia, ἡ ἀτιμία, ας, *Dem.* αἰσχύλη, ης, *id.* ἡ αἰσχρὰ φήμη, *Isocr.* infamia flagro, ἔχω αἰσχύνῃ, *Dem.* Σωιέχομαι ἀδοξία, *idem*, εἰμὶ ἄτιμος, *idem.*
Infamis, e, ὁ καὶ ἡ ἄτιμος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἄδοξος, ε, *id.* ἠτιμωμένος, ένη, ένον, apud cives, παρὰ τοῖς πολίταις, *Isocr.*
Infamo, παραδιαβάλλω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀτιμόω τινὰ, *Dem.*
Infandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄῤῥητος, ε, *Herodot.*
Infans, ὁ νήπιος, ε, *Dem.* τὸ βρέφος, εος, *Plut.* νήπιον βρέφος, *Lucian.* recens natus, παιδάριον νεογνὸν, *Plut.*
Infantia, ἡ νηπιότης, ητος, *Plato*, ab infantia, ἐκ νηπίου, *Aristot.*
Infanticida, ὁ νηπιοκτόνος, ε, *Philo.*
Infantilis, e, ὁ, ἡ, τὸ τῶ νηπίου.
Infantulus, τὸ βρεφύλιον, ε, *Lucian.*
Infarcio, ἐμπλάτλω, *Dioſc.*
Infatigabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀκάματος, ε, *Philo.*
Infatuo, μαραίνω, *N. T.*
Infauſtus, a, um, ὁ κὴ ἡ δυσυχὴς, ές, *Isocr.*
Infector, ὁ βαφεὺς, έως.
Infectus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀγένητος, ε, *Aristot.* facta reddere infecta, ἀγένητα ποιῆν ἐαν ἂν εἶν πεπραγμένα, *Aristot.* re infecta dimittere aliquem, ἀπρακτον φέμπειν τινὰ, *Herodian.*
Infelicitas, ἡ ἀτυχία, ας, *Dem.* ἡ δυσυχία, ας, *id.* ἡ δυσπραξία, ας, *Isocr.*
Infeliciter, ἀτυχῶς, *Isocr.* δυσυχῶς, ago in re aliqua, δυσυχέω ἐν τινι, *Isocr.* ἀτυχέω τι, *Dem.*
Infelix, ὁ κὴ ἡ ἀτυχὴς, ές, *Dem.* ἀτυχὰς, ᾶσα, ᾶν, *Isocr.* ὁ κὴ ἡ δυσυχὴς, ές, *idem*, ἀθλιος, ία, ον, *id.* & miſer homo, ἀτυχὴς κὴ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, *Dem.* ἄθλιος κὴ ταλαίπωρος, *id.* ſum in bello, τὰ περὶ τὸν πόλεμον ἀτυχέω, *Isocr.* præter meritum, δυσυχέω παρὰ τὸ δίκαιον, *id.*
Infenſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀπεχθὴς, ές, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ά, όν, & malevolus alicui, κὴ κακόνους τινὶ, *Dem.* ὁ κὴ ἡ δυσμενὴς, ές, τινὶ, *Isocr.*
Inferiæ, τὰ ἐναγίσματα, ων, τὰ τάρχεα.
Infermentatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄζυμος, ε, *N. T.*
Inferior, ὁ κὴ ἡ ἐλάτ̃ων, ον, *Dem.* ſum, ἐλαττόομαι, *id.*
Infernalis, e, ὁ κὴ ἡ σύγιος, ε, *Plut.*
Inferne, κάτωθεν, *Herodian.*
Infernus, i, ὁ ᾅδης, ε, *Philo*, γείτνα τῷ πυρὸς, *N. T.*
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ſpiritus, τὸ κάτω πνεῦμα, *Aristot.* ὁ κὴ ἡ ὑπόγειος, ε. *Athen.* ὁ κὴ ἡ ὑπόγαιος, ε, *Herodian.*
Infero, εἰσφέρω, aliquid in locum aliquem, τι εἰς τόπον τινὰ, *N. T.* aliquid alicui, ἐπεισφέρω τί τινι, *Philo*, alicui manus, ὄπλα τινὶ χεῖρας, *N. T.* alicui damnum, ὄπλα τινὰ ζυμφοραῖς, *Isocr.* καταπορεύω τινὶ κακὰ, *Xenoph.* alicui bellum, ἐκφέρω πόλεμον πρός τινα, *Isocr.* ἀναλαμβάνω πόλεμον πρός τινα, *Polyb.*
Infeſtatio, ἡ κάκωσις, εως.
Infeſte ἀπειλῶς, *Isocr.* δυσχερῶς, *Dem.*
Infeſtivus, a, um, ζκαιὸς, ά, όν, *Isocr.*
Infeſto, ἀπειλαώω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ἐνοχλέω τινὶ, *Dem.* κακόω.
Infeſtus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀπεχθὴς, ές, alicui, τινὶ, *Isocr.* ἐχθρὸς, ά, όν, libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *Dem.*
Infibulo, ἐμπορπάω, veſtem, ἱμάτιον, *Herodot.*
Inficias eo, ἀρνέομαι. Conf. *Infitior.*
Inficiatio, ἡ ἄρνησις, εως, *Lucian.*
Inficiator, ὁ κὴ ἡ ἐξάρνος, ε, ſum, εἰμὶ, *Dem.*

Inficio,

Digitized by Google

Inficio, βάπλω, aliquid, τὶ, *Dem.* pro maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, ἀρνέομαι, aliquid, τὶ, *Dem.* interpolito jurejurando, ἐξαρνέομαί τι διομνύμενος, *Æschin.* ἔξαρνός εἰμι τοῦτο, *Dem.* περί τινος, *Isocr.* ἔξαρνος γίγνομαι τέτε, *id.*
Infidelis, e, ὁ ἡ ἄπιστος, ε, alicui, τινὶ, *Dem.*
Infidelitas, ἡ ἀπιστία, ας. *Plato.*
Infideliter, ἀπίστως, *Dem.*
Infidus, a, um, ὁ ἡ ἄπιστος, ε, alicui, τινὶ, *Dem.*
Infigo, ἐμπήγνυμι, ἐπερείδω.
Infixio, ὁ ἐπερεισμὸς, ε̃.
Infimus, vide *Imus.*
Infinitas, ἡ ἀπειρία, ας, *Arist.*
Infinite, ἀπεράντως, *Arist.*
Infinities, ἀπειράκις, *Philo.*
Infinitivus, sc. modus, ἀπερίμφατος ἔγκλισις, *Gramm.*
Infinitus, a, um, ὁ ἡ ἄπειρος, ε, *Isocr.* ὁ ἡ ἀπέρατος, ε, *Plut.*
Infirmatio, ἡ ἀδύνασις, ἑως, i. e. refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς.
Infirme, ἀδυνατῶς, *Dem.*
Infirmitas, ἡ ἀδυναμία, ας, *Plato,* corporis, τὸ ἐν σώματι ἀῤῥώστημα, *Dem.* ἡ ἀῤῥωστία.
Infirmo, ἀδυνάω, *Xenoph.* aliquem, ποιέω τινὰ ἀδυνατὸν, *id.*
Infirmus, a, um, ὁ ἡ ἀδυνατος, ος, *Dem.* ὁ ἡ ἀῤῥωστος, ε, *id.* corpore, σώματι, *id.* sum, ἀδυνατέω, *Isocr.* ἔχω ἀδυνατῶς, *id.*
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixio, ἡ ἐμπηξις, εως.
Infixus, a, um, ἐμπαγὶς, εἶσα, ἐν.
Inflammatio, ἡ φλόγωσις, εως, *Thuc.* τὸ ἐπίφλόγισμα, ατος, *Hippocr.* morbi, ἡ φλεγμονὴ, ῆς, *idem.*
Inflammo, φλέγω, lumen, φίλγος, *Sophocl.* aliquem ad bellum, παροξύνω τινὰ ὅπι πόλεμον, *Isocr.*
Inflate, ἐμπνεύσως, i. e. superbe, τετυφωμένως, ὑπερηφάνως, *Dem.*
Inflatio, τὸ ἀναφύσημα, ατος, *Lucian.* ἡ ἀναφύσησις, εως, *Arist.* animi, ἡ φυσίωσις, εως, *N. T.* Conf. *Insolentia.*
Inflatus, a, um, ἐμπνευσὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* i. e. *superbus,* ὁ ἡ ὑπέρογκος, ε, *T. N.* τετυφωμένος, ἐνη, ἐνον, *ibid.* μεγαφρονῶν, ῶσα, ὸν, *Dem.*
Inflecto, ἐγκάμπω, *Gal.* ἐν. κλάζω, *Plut.*
Inflexibilis, e, ὁ ἡ ἄκαμπος, ε, *Plut.*
Inflexio, ἡ διάκαμψις, εως, *Nax.* ἡ καμπὴ, ῆς, *Plut.*
Inflexus, a, um, καμψὸς, ὴ, ὸν, *Hesych.* ὁ ἡ ἐπικαμπὴς, ὲς, ordo, τάξις, *Ammon.*
Infligo, φροσρίζομαι, plagam, πληγὴν, *Aristoph.* alicui, ἐπιτίθημι τινὶ δίκλω τινὶ, *Herodian.*
Inflo, ἐμφυσάω, *Philo,* ἀναφυσάω, *Diod. Sic.* tibiam, φυσάω αὐλὸν, *Plut.* ventrem, δυσχόω γαστέρα, *Ælian.* aliquem, & laudibus effero, φυσάω, ἡ τινὸς ἐγκωμίοις ἐπαίρω τινὰ, *Plut.*
Influentia, ἡ εἴσγυσις, εως, *Arist.*
Influo, εἰσρέω, *Lucian.* in partem, ἐπιῤῥέω τῷ μέρει, *Gal.*
Influxus, us, ἡ ἐπιῤῥὴ, ῆς, *Theophr.* ὁ εἴσρυς, ὑ, *Arist.*
Infodio, κατορύτλω, *Plut.*
Infœcunditas, ἡ ἀφορία, ας, *Plato,* ἡ ἀγονία.
Infœcundus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄγρος, ε, ὁ ἡ ἡ ἄκαρπος, ε, *Theophr.* ὁ ἡ ἡ ἄγονος.
Informis, e, ὁ ἡ ἡ ἄμορφος, ε, *Plut.* ὁ ἡ ἡ ἀδιατύπωτος, ε, *Diod. Sic.*
Informatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ πλαγὴ, ῆς, *Arist.*
Informo, ὑποτυπόω, aliquid primum & postea pingo, τὶ πρῶτον ἡ εἶτα ἀναγράφω, *Plut.* moribus, ἠθοποιέω, *id.* adolescentes, εἰσηγέομαι νεωτέροις, *Isocr.* Conf. *Instituo.*
Infortunatus, a, um, ὁ ἡ ἡ δυσυχὴς, ὲς, *Dem.* Conf. *Infelix.*
Infortunium, τὸ σύγχημα, ατος, *Dem.* ἡ ἀτυχία, ας, *id.* Conf. *Infelicitas.*
Infra, *Præpos.* ὑπὸ, terram, ὑπὸ γῆν, *Plut. Adv.* κάτω, *Dem.* ὑποκάτω, *Plato.*
Infractus, a, um, i. e. *fractus,* καταῤῥαχθεὶς, εῖσα, ἐν, *Plut.* i. e. *non fractus,* ὁ ἡ ἡ ἄῤῥαγὴς, ὲς, *Theophr.* ὁ ἡ ἡ ἄῤῥηκτος, ε, *Philo.*
Infremo, ἐμβρίμομαι, ἀναβρυχάομαι.
Infrendeo, ἐπιβρύχομαι, præ ira dentibus, *Cunctatione tῶς ὀδόντας ὑπ' ὀργῆς, Xen.*
Infrenatio, ἡ χαλίνωσις, εως, *Xen.*
Infrenatus, a, um, i. e. frenatus, ἐγκεχαλινωμένος, ένη, ένον, i. e. *non frenatus,* ὁ ἡ ἡ ἀχάλινος, ε. *Plato.*
Infrenis, e, ὁ ἡ ἡ ἀχάλινος, ε, *Plato.*
Infreno, χαλινόω, equum, ἵππον, *Xenoph.*
Infrenus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀχάλινος, ε, *Plato.*
Infrequens, ὁ ἡ ἡ ἔρημος, ε, senatus, βελὴ ὀλιγανδρέω, *Plato.*
Infrequentia, ἡ ὀλιγανθρωπία, ας, *Xenoph.*
Infrico, ἐντρίβω, *Xenoph.*
Infringo, ἐνθλάω.
Infructuosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄκαρπος, ε, *Theophrast.*
Infrunitus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄφρων, ονος, *Dem.*
Infuco, φυκόω, *Plut.*
Infula, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*
Infumibulum, ἡ καπνοδόχη, ης, ἡ καπνοδόκη, ης, *Herodot.*
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, ἡ ἐπίχυσις, εως, *Poll.* ἡ χόανος.
Infundo, ἐπχέω, *Dioscor.* ἐγχέω, *Xen.* alicui aliquid, τί τινι, *Synes.*
Infuſco, ἐπιχραίνω, *Lucian.*
Infuſio, ἡ ἔγχυσις, εως.
Ingemino, διπλασιάζω, *Plut.* ἐπαναδιπλόω.
Ingemiſco, στενάζω, *Dem.* alicui, ἐπιστένω τινὶ, *Eurip.*
Ingemo, στένω, alicui, ἐπί τινι, *Dem.* alte, στιάζω μέγα, *id.*
Ingeneraſco, ἐμφύομαι, *Plut.*
Ingenero, ἐμφύω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.*
Ingeniole, εὐφυῶς, *Isocr.* ἐπιδεξίως.
Ingenioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὐφυὴς, ές, *Isocr.* δεξιὸς, ὰ, όν.
Ingenitus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐγγενὴς, ές, *Sophocl.*
Ingenium, ἡ φύσις, εως, *Dem.* bonum, φύσις ἐπιεικὴς, *Isocr.* insuperabile, ἀνυπερβλητος, *id.* dextrum, εὐάρμοστος, *id.* illustre, ὀλίγλεπὲς, *id.* præstantius, ἐναφανεστέρα ψυχὴ, *Dem.* animus cujusque & ingenium, ψυχὴ ἑκάστου ἡ φύσις, *id.* animus liberalis & ingenium cordatum, ψυχὴ ἀγαθὴ ἡ γνώμη φρόνιμος, *id.* diversissimis ingeniis præditi, παντοδαπὰς ἔχοντες φύσεις, *id.* ingeniis non deterioribus esse quam majores, τὰς φύσεις ἐ χείρας εἶ προγόνων, *Dem.* ingenio felicissimo esse, τῷ γνώμῳ εὐτυχέστατον εἶ, *Isocr.* exercere ingenium, ἀσκεῖν τὸν ψυχὸν, i. διάνοιαν, *id.* ingenii acumen, τὸ τ γνώμης ἀγχίνοον, ν, *Herodian.* ingenii robur, φύσεως ἰχὺς, *Thuc.*
Ingens, ὁ ἡ ὁ πελώριος, ὁ ἡ ἡ εὐμεγέθης, ές, lapis, λίθος, *Aristoph.* testimonium, μαρτυρία, *Dem.*
Ingenue, ἐλευθέρως, *Thuc.* γενναίως, educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος, *Xen.* i. e. candide, ἁπλῶς, *Dem.*
Ingenuitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητος, *Arist.* ἡ εὐγένεια.
Ingenuus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐλεύθέριος, ε, femina, γυνὴ, *Plut.* doctrinæ, ἐλευθέριαι παιδεῖαι, *Lucian.* i. e. candidus, ἁπλόος, η, ον, *Dem.* & simplex homo, μετὸς παῤῥησίας καὶ ἀφιλίας, *id.*
Ingero, ἐνίημι, aliquid alicui, τί τινι, *Synes.* aliquid ori, ἐντίθημί τι γόμφοις, *Galen.* lapides & fustes, ἐπιφέρω λίθος ἡ ξύλα, *Herodian.* largius cibum, πλείονας Συνθας εἰσφέρεμαι τροφὰς, *id.* me, φαρτισύομαι, *id.* me in alienam administrationem, παραδύομαι εἰς, *Plut.*
Ingigno, ἐγπίνω.
Inglori s, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄδοξος, ε, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀτίμητος, ε, *id.*
Ingluvies, ἡ γαστριμαργία, ας, *Philo,* avis, ἡ φρόλοξος, ε, *Aristot.*
Ingrandeſco, μεγαλύνομαι.
Ingrate, i. e. invenuste, ἀχαρίτως, i. e. gratiam non referendo pro beneficio, ἀχαρίστως, *Isocr.*
Ingratis, παρὰ γνώμην.
Ingratitudo, ἡ ἀχαριστία, ας, *Dem.*
Ingratus, a, um, i. e. invenustus, ὁ ἡ ἡ ἀχαρις, ιτος, *Herodian.* i. e. beneficii immemor, ὁ ἡ ἡ ἀχάριστος, ε, *Dem.* sum, ἀχαριστέω, erga amicos, παρὸς τὺς φίλυς, *idem.*
Ingraveſco, βαρύομαι, ætate, ὑπό τ ἡλικίας, *Polyb.*
Ingravo, ἐπιβαρύω, *Xen.*
Ingredior, βαδίζω, ad aliquem, ἐπί τινα, *Dem.* viam, ὁδὸν, *Ceb. Theb.* in curiam, εἰσέρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* iter pedibus, πορεύομαι πεζῇ, *Xen.* annum decimum, ἐπιβαίνω ἔτυς δικάτυ, *Herodian.*
Ingreſſio, ſ. Ingreſſus, ὁ βαδισμὸς, ῦ, *Lucian.* ad aliquem, ἡ εἴσοδος, ε, *Plut.*
Ingruo, ἔγκειμαι, *Herodian.* ἐπιβαλλω, εἰσπίπλω.
Inguen, ὁ βυβὼν, ῶνος, *Lucian.*
Inguinaria, τὸ βυβώνιον, ε, *Dioscor.*
Ingurgito, γαστρίζομαι, *Basil.* καταβροχθίζω, *Lucian.*
Inguſtabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἄγευστος, ε, *Plut.*
Inguſtatus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄγευστος, ε, *Plut.*
Inhabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἄχρηστος, ε, ad aliquid, πρός τι, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀφυὴς πρός τι, *id.*
Inhabilitas, ἡ ἀνεπιτηδειότης, ητος, *Synes.*
Inhabitabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀοίκητος, ε, *Philo.*
Inhabitatio, ἡ ἐνοίκησις, εως. *Cl. Al.*
Inhabito, ἐνοικέω, aliquid, τὶ, *Arist.* terram aliquam, κατοικέω γῆν τινα, *Plut.* urbem, οἰκέω πόλιν, *Isocr.* ἐν ἄστει, *Dem.*
Inhæreo, ἐμφύομαι, alicui, τινὶ, *Plato,* προσφύομαί τινι, *id.* machinis, προσφύω μηχαναῖς, *Herodian.*
Inhæreſco, προσίχομαι, alicui, πρός τι, *Theophr.*
Inhalo, ἐμπνέω, *Plato.*
Inhibeo, ἐπίχω, aliquid, τὶ, *Plut.* κωλύω, iram, ἀνακόπλω τ ὀργῆς, *Lucian.*
Inhibitio, ἡ κάθειρξις, εως.
Inhio, ἐπιχαίνω, *Philo,* alicui rei, χαίνω ἐπί τινι, *Lucian.*
Inhoneſte, αἰσχρῶς, *Isocr.* ἀτίμως.
Inhoneſto, κατισχύω, aliquid, τί, *Plut.*
Inhoneſtus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀσχήμων, ἄκοσμος.
Inhonoratus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀτίμητος, ε, *Dem.* ἄτιμος.
Inhonorificus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀδοξος, ε, *Dem.*
Inhorreo, ſ. *inhorreſco,* φρίττω, aliqua re, τί, *Dem* ἐπιφρίττω.
Inhoſpitalis, e, ὁ ἡ ἡ ἄξενος, ε, *Lucian.*
Inhoſpitalitas, ἡ μισοξενία, ας, LXX.
Inhoſpitus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀπάξενος, ε, ὁ ἡ ἡ ἄξενος, ε, *Lucian.*
Inhumane, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἡ ἀπανθρωπία, ας, *Lucian.* ἡ ἀνεπιείκεια, ας, *Dem.* ἡ μισανθρωπία, ας, *Hipp.*
Inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀπάνθρωπος, ε, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ μισάνθρωπος, ε, *id.*
Inhumatus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἄταφος, ε, *Thuc.*
Inhumo, θάπλω, mortuos, νεκρὸς, ſ. ἀποθανόντας, *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Inibi, ἐκεῖ, *Plato.*
Injectim, ἐπαναβλαδὸν, *Herodot.*
Injectio, ἡ ἐπιβολὴ, ῆς, *Thuc.*
Injicio, ἐπιῤῥίπλω, aliquid in aliquid, τὶ ὅπ τι, *N. T.* equo frenum, ἐμβαλλω ἵππῳ χαλινὸν, *Xen.* alicui manum, ἐπιβάλλω τινὶ χεῖρα, *Lucian.* alicui amorem, ἐμβαλλω τινὶ ἔρωτα, *Xenoph.* sermonem de aliqua re, ἐμβάλλω λόγον περί τινος, *Plut.*
Inimice, ἐχθρῶς, *Dem.* ἐχθρικῶς, *idem,* δυσμενῶς, *Isocr.* ἀπιχθῶς, *id.*

Inimicitia,

Digitized by Google

Inimicitia, ἡ ἔχθρα, ας, *Dem.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* gravis, μεγάλη, *Dem.* diuturna, βεβαία, *id.* immortalis, ἀείμνης⊙, *Isocr.* simulata, προσποιητὴ, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* communis, κοινὴ, & offensiones, ἔχθρα καὶ προσκρέμματα, *id.* & odium & diffidentia, ἔχθρα καὶ μῖσος καὶ ἀπιστία, *id.* inimicitiam suscipere cum aliquo, ἀναιρεῖσθαι ἔχθραν πρός τινα⊙, *Dem.* incidere in inimicitiam cum aliquo, ἐλθεῖν τινι μάλιστα εἰς ἔχθραν, *id.* habere cum aliquo, ἔχειν ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.* ostendere alicui omni modo, ἐνδείκνυσθαί τινι πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν, *Dem.* extinguere, διαλύειν ἔχθραν, *Isocr.* effugere, φεύγειν τὰ ἔχθρας τινος, *id.* conjicere aliquos in inimicitiam, ἐμβάλλειν τινὰς εἰς ἔχθραν, *Dem.*

Inimicor, ἀποχθαίνομαί τινι, *Plato*, C. *Inimicus.*

Inimicus, a, um, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* libertati, τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* ἀλλότριος τῇ ἐλευθερίᾳ, *id.* alicui, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, τινι, *id.* & hostis, ἐχθρὸς καὶ ἀντίπαλος⊙, *id.* & malevolus urbis, κακόνους καὶ ἐχθρὸς πόλει, *id.* hostis communis & omnium inimicus, ἐχθρὸς κοινὸς καὶ πᾶσι δυσμενὴς, *Dem.* inimicum reddere aliquem, ποιεῖν τινα ἐχθρὸν, *id.* esse alicui, ἔστ' ὑπάρχειν ἐχθρὸν τινι ſ. τινός, *id.* aliquem habere, ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *id.* aliquem ἔχειν τινὰ ἐχθρὸν, *id.* inimicus sum alicui, ἔχω ἔχθραν πρός τινα, *Isocr.*

Inimitabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμίμητος⊙, ὸ, *Plut.*

Inique, ἀνωμάλως, *Isocr.* i. e. *injuste*, ἀδίκως, *Dem.* παρανόμως, *id.* ago cum aliquo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *Dem.* in aliqua re, πεῖ τι, *Plut.*

Iniquitas, ἡ ἀνωμαλία, ας, *Theophr.* ἡ ἀνομία, i. e. *injustitia*, ἡ ἀγνομοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δεινὸν, *id.* ἡ ἀδικία, ας, *id.*

Iniquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμαλος, ίος⊙, *Theophr.* i. e. *injustus*, ὁ καὶ ἡ ἄδικος⊙, ὸ, in omnes, πεῖ πάντας, *Dem.* & calumniator, ὁ ἀγνώμων καὶ Συκοφάντης, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος⊙, ὸ, dicere, decernere, committere iniquum in aliquem, ἐρεῖν, γράφειν, ποιεῖν παράνομον εἴς τινα, *Dem.* ſum, fio, παράνομός εἰμι, γίγνομαι, *id.* animo iniquo, δυσφόρως, *Herodian.*

Initia, τὰ μυστήρια, ων.

Initiamentum, τὸ μύημα, ατος⊙, *Aret.*

Initiatio, ἡ μύησις, εως, *Hesych.*

Initiator, ὁ μυσταγωγὸς, οῦ.

Initiatus, a, um, ὁ μεμυημένος⊙, ὸ, *Lucian.* ὁ τετελεσμένος⊙, ὸ, *id.*

Initio, μυέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.*

Initio, *Adv.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, *id.* τοπαταρχὰς, *id.* neque initio, neque post, ὔτε καταρχὰς, ὔθ' ὕστερον, *id.*

Initium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & fundamentum rei, ἡ ὑπόθεσις πράγματος⊙, *id.* & causſa belli, ἀρχὴ καὶ αἰτία πολέμου, *id.* utor initio aliquo, ἄρχομαί ἀρχοῦ τινα, *Dem.* ſumo initium aliquod, λαμβάνω ἀρχοῦ τινα, *id.* facio rei, ποιέομαι ἀρχὴν τινος⊙, *id.* exponere aliquid ab initio, διεξέρχομαι τὰ ἀπ' ἀρχῆς, *id.* fines ab initio propoſiti, ὑπόθεσις ἐξ ἀρχῆς γιγνόμενα, *Isocr.*

Injucunde, ἀηδῶς, *Xen.*

Injucunditas, τὸ ἀηδὲς, ίος⊙, *Isocr.* ἡ ἀηδία, ας, *Philo*, ἡ ἀτερπία, ας, *Dem.*

Injucundus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀηδὴς, ίος⊙, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀτερπὴς.

Injudicatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατάκριτος⊙, ὸ, *N. T.* ἄκριτος⊙.

Injugo, ἐπισάττω, *Xen.*

Injuratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνώμοτος⊙, ὸ, *Dem.*

Injuria, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* τὸ ἀδίκημα, ατος, *id.* ἡ ὕβρις, εως, *Isocr.* τὸ ὕβρισμα, ατος⊙, *Dem.* & iniquitas, ὕβρις καὶ ἀδικία, *Isocr.* & insolentia, ὕβρις καὶ ἀβρηφάνεια, *id.* adficere aliquem injuria, ἀδικεῖν τινα ἀδικίαν, *Dem.* ὕβρίζειν τινὰ, *id.* ἀδικεῖν τινα, *id.* pati injurias, πάσχειν διανόητα, *id.* prior infero, χειρὰν ἀδίκων ὄρχω, *Ælian.*

Injurior, ἀδικέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Injurioſe, ὑβριστικῶς, tractare aliquem, χρῆσθαί τινι, *Dem.*

Injurioſus, a, um, ὑβρίζων, ουσα, ον, erga aliquem, εἴς τινα, *Dem.* ὁ ὑβριστὴς, οῦ, *id.*

Injurius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος⊙, ὸ, *Dem.* ſum in aliquem, ἀδικέω τινὰ, *Dem.* ὑβρίζω τινὰ, *idem.*

Injuſſu, ἄνευ προστάγματος⊙, ἀπαραγγέλτως, *Polyb.*

Injuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκέλθυος⊙, *Soph.* αὐτοκέλευστος.

Injuſte, ἀδίκως, *Dem.* ago, ἀδικέω, *idem*, ἀδικοπραγέω, *Philo*, vivo, ἐν ἀδικίᾳ βιάω, *Plato.*

Injuſtitia, ἡ ἀδικία, ας, *Dem.* ἡ ἀνομία, ας, *idem.*

Injuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδικος⊙, ὸ, *Dem.* & diis inviſus, καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ἀνθρωπος, *id.* ὁ καὶ ἡ παράνομος⊙, ὸ, committere injuſta, ποιεῖν παράνομα, *Dem.*

Innaſcor, ἐγκυμαι, alicui, τινὶ, *Plato*, ἐμφύομαί τινι, *Plut.*

Innatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος⊙, ὸ, *Dem.*

Innavigabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄπλωτος⊙, ὸ, *Philo*, μὴ πλωτὸς, ὸν, *Thuc.*

Innecto, ἐνείρω, *Dioſc.*

Innexio, ἡ ἔνδεσις, εως, *Thuc.*

Innitor, ἐπερείδομαι, *Galen.* fœderibus, ἐπερείδομαι ὅτι τὰς ζωοθήκας, *Polyb.* legi, ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, *Æſchin.*

Inno, ὀπινέω, *Theophr.* in aliquo, ὀπινήχομαί τινι, *Al. Aphr.*

Innocens, ἀθῶος⊙, α, ον, aliqua re, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος⊙, ὸ, τινος, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἀναμάρτητος⊙, ὸ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄκακος.

Innocenter, ἀθῴως, *Dem.*

Innocentia, ἡ ἀκακία, ας, *Dem.*

Innocuus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ίος⊙, voluptas, ἡδονὴ, *Plato.*

Innodo, ἀμματίζω, *Hesych.*

Innoteſco, διαγναρίζομαι, *Isocr.* γαυριῶ καθίσταμαι, *Plato.*

Innovatio, ἡ καινοτομία, ας, *Lucian.*

Innovo, καινόω, *Dion.* νεόω, aliquid, τὶ, *Nazar.*

Innoxius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀζήμιος, ίος, *Plato.*

Innubilus, a, um, αἴθριος⊙, ία, ιον, *Dioſc.*

Innubis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνέφελος⊙, ὸ, aër, ἀὴρ, *Ariſtot.*

Innubus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος⊙, ὸ, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀνανδρος⊙, ὸ, *Plato.*

Innumerabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀναρίθμητος⊙, ὸ, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἀμύθητος⊙, ὸ, pecunia, ἀμύθητα χρήματα, *Dem.*

Innumerabilitas, τὸ ἀναρίθμον, ου.

Innumerus, a, um, idem quod *Innumerabilis.*

Innuo, αἰνίττομαι, aliquid, τὶ, *Plato*, ὑπαινίττομαί τι, *Dem.*

Innuptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγαμος⊙, ὸ, *Lucian.* virgo, ἡ ἀνανδρος⊙, ὸ, *Plato.* ἡ ἄγαμος.

Innutrio, ἐντρέφω, in aliqua re, τινὶ, *Herodian.*

Innutritus, a, um, i. e. *nutritus in*, ἐντεθραμμένος⊙, ένη, ένον, aliqua re, τινὶ, *Herodian*, i. e. *non nutritus*, ὁ καὶ ἡ ἄτροφος, ὸ.

Inobediens, ὁ καὶ ἡ ἀνυπήκοος, ὸ, ſermoni, τῷ λόγῳ, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς, έος, alicui, τινὶ, *Xen.*

Inobedientia, ἡ ἀνηκοΐα, ας, *Plut.* ἡ παρακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀπειθία.

Inobſcuro, ἐπισκοτέω, aliquid, τὶ, *Dioſc.*

Inobſequens, idem quod *Inobediens:*

Inobſervabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ὸ.

Inobſervatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπαρατήρητος, ὸ, ὁ καὶ ἡ ἀφύλακτος, ὸ.

Inocciduus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄδυτος, ὸ.

Inocco, βωλοκοπέω, *Poll.*

Inoculatio, ὁ ἐνοφθαλμισμὸς, οῦ, *Theophr.*

Inoculo, ἐνοφθαλμόω, *Theophr.*

Inodorus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄοσμος, ὸ, *Theophr.*

Inoffenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσκοπος, ὸ, *N. T.*

Inofficioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπειρόκαλος, ὸ, *Dem.*

Inoleſco, ἐπιφύομαι, *Plut.*

Inominatus, a, um, ὁ καὶ ἡ δύσφημος, ἄπτυκτος.

Inopaco, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, vel τινὶ, *N. T.*

Inopertus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀκατακάλυπτος, ὸ, *N. T.*

Inopia, ἡ ἔνδεια, ας, *Isocr.* ἡ ἀπορία, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* & indigentia, ἔνδεια καὶ ἀπορία, *Dem.* magna inopia premi, σφόδρα ἐν χρείᾳ τοῦ λαβεῖν εἶναι, *id.* ad ſummam inopiam redigere, ſ. redigi, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν καθίστασθαί τινα, ſ. καθίστασθαι, *id.* inopia verborum laboro, σπανίζω τῇ λέξει, inopia conſilii, ἡ ἀβουλία, ας, *Dem.* frumenti, ἡ σπανιότης, ας, *Diod. Sic.*

Inopinabilis, e, ὁ καὶ ἡ δόκητος, ὸ, *Thuc.*

Inopinate, ἀπροσδοκήτως, *Philo*, ἐξ ἀπροσδοκήτου, *Plato.*

Inopinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσδόκητος, ὸ, ὁ καὶ ἡ δόκητος, ὸ, *Thuc.*

Inopportunus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκαιρος, ὸ, *Plato.*

Inops, ὁ καὶ ἡ ἄπορος, alicujus rei, τινὸς, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἐνδεὴς, εος, τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὀπιδεὴς, εος, τινος, *id.*

Inordinate, ἀτάκτως, *Thuc.*

Inordinatio, ἡ ἀταξία, ας, *Plut.*

Inordinatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτακτος⊙, ὸ, *Isocr.*

Inornate, ἀκόσμως, *Plut.* ἀκοσμήτως, *id.*

Inornatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄκοσμος, ὸ, ὁ καὶ ἡ ἀκόμψος.

Inquam, λέγω, *Dem.* φημὶ, *Herodian.*

Inquies, ἡ ἀνησυχία, ας.

Inquieto, διαθορυβέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* παρενοχλέω τινὶ, *N. T.*

Inquietudo, ἡ ἀνησυχία, ας, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Lucian.*

Inquietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄσατος⊙, ὸ, *Baſ.* ὁ καὶ ἡ ἀκοίμητος, ὸ, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀνήσυχος.

Inquilinus, ὁ καὶ ἡ ἐνοικος⊙, ὸ, *Strabo*, ὁ καὶ ἡ μέτοικος.

Inquinamentum, ἡ βυπαρία, ας, *Dioſc.* ὁ μολυσμὸς, οῦ, *N. T.*

Inquinate, μεμολυσμένως.

Inquinatio, ἡ μόλυνσις, εως, *Theophr.*

Inquino, μολύνω, aliquid, τι, *Isocr.* μιαίνω.

Inquio, idem quod *Inquam.*

Inquiro, ἐξετάζω, in vitam alicujus, τὸν βίον τινος, *Dem.* ordines, ἀκριβόω τὰς τάξεις, *Xenoph.* diligenter cauſſas, σολυπραγμονέω τὰς αἰτίας, *Plato.* de re aliqua, πεῖ τινος⊙, *Plut.* ſeverius, σφόδρα ἀκριβολογέομαι, *Dem.* diligenter & accurate ſingula, καλῶς καὶ ἀκριβῶς διορίζομαι πεῖ ἑκάστου, *idem.*

Inquiſitio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Dem.* ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, *id.*

Inquiſitor, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ βασανιστὴς.

Inſalubris, e, νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*

Inſalutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀπροσαγόρητος⊙, ὸ, *Cic.*

Inſanabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀνίατος⊙, ὸ, *Galen.* ὁ καὶ ἡ ἀθεράπευτος⊙, ὸ, *Philo.*

Inſane, μανικῶς, *Isocr.*

Inſania, ἡ μανία, ας, *Dem.* eo inſaniæ pervenire, εἰς τοῦτο μανίας ἔρχεσθαι, *Isocr.* est hæc extrema inſania, ὑπερβολὴ μανίας ἐστὶ τοῦτο, *Dem.* manere in inſania eadem, μένειν ὅπερ τὴν αὐτῆς μανίας, *idem*, liberare aliquos ab inſania, σώζειν τινας τῆς μανίας, *Isocr.* deferere inſaniam, ἀπαναχαρίζειν μανίας, *idem.*

Inſanio, μαίνομαι, *Dem.* & deliro, μαίνομαι καὶ παραφρονέω, *Dem.* in aliqua re, μαλαχολάω τινι, *id.* inſanire facio, ἐμμαίνω, *Philo.*

Inſanus, a, um, μανικὸς, ὴ, ὸν, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ἄφρων, ονος⊙, *idem*, ὁ καὶ ἡ ἔκφρων, ονος⊙, *idem.*

Inſatiabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀκόρεστος⊙, ὸ, *Philo*, ὁ καὶ ἡ ἀδηφάγος⊙, ὸ, *Plato.* ὁ καὶ ἡ ἄπληστος, ὸ, pecunia, χρήματων, *Dem.*

Inſatiabilitas, ἡ απληστία, ας, *Dem.*

Inſatiabiliter, ἀπλήστως, deditum esse voluptatibus, διακεῖσθαι πρὸς τὰς ἡδονὰς, *Xen.* alicui rei, ἀπλήστως ἔχειν πρός τι, *Isocr.* πεῖ τι, *id.*

Digitized by Google

Insaturabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκόρεστος, ου, *Philo.*
Insaturabiliter, ἀκορέστως.
Inscendo, ἀναβαίνω, aliquid, τί, *Xen.*
Insciens, ὁ ἢ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inscienter, ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως, *Dem.*
Inscientia, ἡ ἀνεπιστημοσύνη, ης, *Xenoph.*
Inscite, ἀμαθῶς, *Thuc.* ἀτέχνως.
Inscitia, ἡ ἀμαθία, ας, *Plut.* ἡ ἀπειρία, ας, *Isocr.*
Inscitus, a, um, ὁ ἢ ἄμουσος, ου.
Inscius, a, um, ἀγνοῶν, ῶν, οῦσα, οῦν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Thuc.*
Inscribo, ἐπιγράφω, librum, βιβλίον, *Lucian.* distichon aureis literis in sesamo, χρυσοῖς γράμμασι δίστιχον ἐν Σησάμῳ, *Ælian.* in librum, ἐγγράφω εἰς βιβλίον, *Xenoph.* falso nomine, ψευδεπιγραφέω.
Inscriptio, τὸ ἐπίγραμμα, ατος, *Aristot.* ἡ ἐπιγραφή, ῆς, *Polyb.*
Inscriptus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐγγραπτος, ου, non inscriptus, ὁ ἢ ἡ ἀνεπίγραφος, ου, falso inscriptus, ὁ ἢ ἡ ψευδεπιγραφος, ου, *Plut.*
Insculpo, ἐγκολάπτω, *Plut.* ἐπιχαράττω, *idem*, ἐγχαράττω, *Plut.* ἐγγλύφω.
Insecabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄτμητος, ου, ὁ ἢ ἡ ἄτομος, ου, *Plato.*
Insecta, orum, τὰ ἔντομα, ων, *Aristot.*
Insectatio, ἡ διωξις, εως, *Thuc.*
Insector, διάκω, aliquem, τινά, *Thuc.* διωξιν ποιοῦμαι, *idem*, i. e. cavillor, διασύρω τι, *Dem.*
Insedabiliter, ἀπαύστως, *Aristot.*
Insemino, ἐνσπείρω, *Xen.*
Insenesco, ἐγγηράσκω, *Hippocr.*
Insensibilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀναίσθητος, ου, *Thuc.*
Insensibilitas, ἡ ἀναισθησία.
Insensilis, e, idem quod *Insensibilis*, e.
Inseparabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀχώριστος, ου, *Nax.* ὁ ἢ ἡ ἀδιάλυτος, ου, LXX.
Insepultus, a, um, ὁ ἢ ἄταφος, ου, *Thuc.*
Insequens, ἐπόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Insequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινί, *Dem.* ἐπακολουθέω τινί, *Plut.*
Insero, ἐμβάλλω, dextram, ψιλὴν δεξιάν, *Dem.* plantam, φυτὸν, *id.* ἐμφυτεύω, *Theophr.*
Inserpo, εἰσερπύζω.
Insertim, δι' ἐμβλήματος.
Insertio, ἡ παρένθεσις, εως, τὸ ἔμβλημα, ατος, ἡ ἐμβολὴ, ῆς.
Inservio, διακονέω, alicui, τινὶ, *Dem.* voluptatibus, δουλεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Isocr.* λατρεύω ταῖς ἡδοναῖς, *Lucian.* alicui in aliqua re, ὑπηρετέω τινί τι, *Dem.* commodis alienis, *Cicero* τὰ συμφέροντα τῷ ἄλλῳ, *Aristot.*
Insideo, ὑπάθημαι, *Polyb.* alicui rei, καθίζω ὑπί τινι, *Isocr.*
Insidiæ, ἡ ὑπουλὴ, ῆς, *Demosth.* ἡ ἐνέδρα, ας, *idem*, ἡ ἐπιβούλευσις, εως, *Plato*, insidias struo alicui, ἐπιβουλεύω τινὶ, *Isocr.* ἐνέδρας καθίζω τινί, *Plut.* ἐνέδρας ποιοῦμαί τινι, *Lucian.* ὁρμῶ τινὰ, *id.* invadere aliquem insidiis, ἔρχεσθαί τινα μετ' ἐπιβουλῆς, *Dem.* insidiis circumvenior, ἐπιβουλεύομαι, *Dem.*
Insidianter, ἐπιβούλως, *Synes.*
Insidiator, ὁ ὑπόβουλος, *Dem.* ἐπιβουλεύων, οντος, *id.* ὁ ἐγκάθετος ἄνθρωπος, *id.*
Insidior, ἐπιβουλεύω, alicui, τινὶ, *Isocr.* λοχάω τινὰ, *Herodot.* ἐλλοχάω τινὰ, *Ælian.* ἐπιτίθεμαί τινι ἐνέδρας, *Lucian.* ὁρμῶ τινὰ. *id.* ἐνεδρεύω τινὰ, *Dem.*
Insidiose, ἐπιβούλως, κρυφαίως, *Plut.*
Insidiosus, a, um, ἐπιβουλευτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ὑπόβουλος, ου, *Dem.*
Insido, ἐπιβάλλω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἵζω, *Plut.* καθίζω ὑπί τινι, *Thuc.*
Insigne, τὸ ὑπόσημον, ου, *Plut.* imperii, τὸ τῆς ἡγεμονίας παράσημον, *id.* regni, τὸ βασιλικὸν παράσημον, *id.*
Insignio, ἐνσημαίνω, *Isocr.* παρασημαίνομαι, *idem.*
Insignis, e, ὁ ἢ ἡ ὑπόσημος, ου, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ παράσημος, ου, *Plut.*

Insigniter, ἐπισήμως, *Polyb.*
Insilio, ἐφάλλομαι, equo, ἵππου, *Xen.* ἐμπηδάω, πηδάω ἵππῳ, *Herodian.* in ignem, ἅλλομαι εἰς πῦρ, *Xenoph.* in clivum, ἀνάλλομαι ἐπ' ὄχθον, *id.*
Insimul, ἅμα, *Xen.*
Insimulatio, τὸ ἔγκλημα, ατος, *Dem.*
Insimulo, προβάλλομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquem alicujus rei, ἐγκαλέω τί τινι, *id.* τινί τινος, *Aristot.* ἐπιφέρω τινὶ αἰτίαν τινος, *Dem.*
Insinuatio, ἡ παρεισδυσις, ης.
Insinuo, ἐγκολπόω, *Aristot.* παρεισάγω, *Plut.* ὑποδύομαι, me alicui, ὑποτρέχω τινὰ καὶ ὑποδύω, *Ælian.*
Insipidus, a, um, μωρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄγευστος.
Insipiens, ὁ ἢ ἡ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄφρων, ονος, *idem*, ὁ ἢ ἡ νηπιόφρων, ονος, *Strabo.*
Insipienter, ἀφρόνως, *Dem.* ἐκφρόνως, *id.* ἀνοήτως, *id.*
Insipientia, ἡ ἀφροσύνη, ης, *Isocr.* ἡ ἄνοια, ας, *Dem.* ἡ μωρία, ας, *id.*
Insisto, ἐφίσαμαι, alicui rei, τινί, *Lucian.* ἐπιμένω τινὶ, *Plut.*
Insitio, ἡ ἐμφύτευσις, εως, *N. T.* ἡ ἐμφυτεία, ας, *ibid.*
Insititius, a, um, ὁ ἢ ἡ ἔμφυτος, ου, *Philo.*
Insociabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀκοινώνητος, ου, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄσπειστος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄμικτος, ου, & vagabundus, ὁ ἀνίδρυτος, *id.*
Insolabiliter, ἀπαραμυθήτως, *Plato.*
Insolatio, ἡ ἡλίωσις, εως, ἡ ἡλίασις, εως.
Insolens, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, εος, alicujus rei, τινος, *Dem.* i. e. superbus, ὁ ἢ ἡ ὑπερήφανος, ου, *id.*
Insolenter, ἀήθως, *Thuc.* me gero ob aliquid, γαυριάω τινί, *Dem.* ἐπί τινι, *Plut.* γαυρόω τινὶ, *id.*
Insolentia, ἡ ἀήθεια, ας, *Lucian.* i. e. arrogantia, ἡ ἀλαζονεία, ας, *Aristot.*
Insolesco, ἐκγαυρόομαι, aliqua re, μεγαφρονέω ἐπί τινι, *Isocr.* διά τι, *Plut.* ἀβρύνομαι, *Plato.*
Insolitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀήθης, ους, *Dem.*
Insolo, ἡλιάζω, *Diosc.*
Insolubilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄλυτος, ου, *Plato.*
Insomnia, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.* ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xenoph.*
Insomnis, e, ὁ ἢ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xenoph.* ὁ ἢ ἡ ἄγρυπνος, ου, *Lucian.* ob curas insomnem ducere noctem, ὑπὸ φροντίδων ἀϋπνον κεῖσθαι, *Xen.* ἀγρυπνεῖν νύκτα, *Plut.*
Insomnium, τὸ ἐνύπνιον, ου, *Plato.*
Insono, ἐνηχέω, *Nax.*
Insons, ὁ ἢ ἡ ἀναμάρτητος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀναίτιος, ου, τινὸς, *id.* ὁ ἢ ἡ ἀνυπεύθυνος, ου, *id.*
Insopitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄϋπνος, ου, *Xenoph.*
Insortito, ἀκληρωτῖ, *Lysi.*
Insortitus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀκλήρωτος, ου.
Inspectio, ἡ ὑπισκοπὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐποπτεία, ας, *Plut.*
Inspecto, ἐφορῶμαι, *Thuc.* ἐπισκοπέω, *Dem.*
Inspector, ὁ ἐπόπτης, ου, *Dem.* ὁ ἐφορος, ου, *Philo.*
Inspectabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀοίλπιστος, ου, *Isocr.*
Inspectatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀοίλπιστος, ου, *Sozom.* ex inspectato, ἐξ ἀοιλπίστου, *Herodot.*
Inspergo, ἐμπάσσω, *Galen.* περισπάσσω, *idem*, ἐγκατασπείρω.
Inspicio, βλέπω, in aliquid, εἴς τι, *Gen.* πρός τι, *Plut.* ἐπιβλέπω εἴς τι, *Soph.* πρός τι, *Æschin.* ἐφορῶ τι, *Dem.* naturam, ἐπισκοπέω φύσιν, *Gal.* in terram, ὁράω εἰς γῆν, *Xen.*
Inspiratio, ἡ εἰσπνοὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἐπίνοια, ας, *Cl. Al.*
Inspiro, ἐμπνέω, *Plut.* ἐμφυσάω, *Bas.*
Inspoliatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσύλητος, ου, ὁ καὶ ἡ ἄσυλος, ου, *Eurip.*
Inspuo, ἐμπτύω, alicui aliquid, τί τινι, *Ægid.* εἴς τι, *Athen.*
Instabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἄστατος, ου, *Philo.* ὁ ἢ ἡ ἀπατάστατος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀβέβαιος.

Instabilitas, τὸ ἄστατον, ου, ἡ ἀστασία.
Instans, ἐνεστὼς, ῶσα, ὸς.
Instantia, ἡ ἔνστασις, εως.
Instar, δίκλω, alicujus, τινὸς, *Aristot.*
Instauratio, ἡ ὕπισκυθὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ὑποκατάστασις, εως, *Philo.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.*
Instaurativus, a, um, ὑπισκυθαστικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Instauro, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ὑπισκευάζω τι, *Dem.* ἀνορθόω τι, *Isocr.* ἀνακαινίζω.
Insterno, ἐπιστρώνυμι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* lectum, στρωννύω κλίνην, *Xenoph.* equum, ἐπισάττω ἵππον, *id.*
Instigatio, ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* ὁ παροξυσμὸς, ου, *N. T.*
Instigo, παροξύνω, aliquem in aliquos, τινὰ ἐπί τινας, *Plut.* aliquem ad aliquid, ἀναπείθω τί τινα, *id.* παρορμάω τινὰ πρός τι, *id.*
Instillatio, ὁ ἐπιγασμὸς, ῦ.
Instillo, ἐπιγάζω, *Diosc.* ἐπιγάζω, mentibus amorem, ψυχαῖς πόθον, *Herodian.*
Instimulo, κατακεντέω νυμι, *Lucian.* παροξύνω, *Plut.* Conf. *Instigo.*
Instinctor, ὁ παροξυντὴς, ου, *Plut.*
Instinctus, us, ὁ παροξυσμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ παρόρμησις, εως, *Xen.* divinus, ἡ κατακωχὴ, ῆς, *Plato.* instinctu divino, θείῃ, ἐποτρυνούσῃ θεῷ, *Herodot.*
Institor, ὁ κάπηλος, ου, *Plato.*
Institorius, a, um, καπηλικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Institrix, ἡ καπηλὶς, ίδος, *Aristoph.*
Instituo, ἐγχειρίω, dicere de re aliqua, λέγειν περί τινος, *Isocr.* aliquem in aliqua re, παιδεύω τινά τι, *Æschin.* εἴς τι, *Xen.* διδάσκω τινὰ τι, *Dem.* actionem contra aliquem, γράφω δίκην τινί, ὑπάγω τινὰ εἰς δίκην, *Dem.* aliquid, καθίστημί τι, *Thuc.*
Institutio, τὸ ἐγχείρημα, ατος, *Synes.* i. e. eruditio, ἡ παιδεία, ας, *Xenoph.* ἡ παίδευσις, εως, *id.*
Institutum, τὸ ἦθος, εος, τὰ καθεστῶτα, ων, *Plato.* vitæ, τὸ ἐπιτήδευμα, ατος, *Dem.*
Insto, ἐφίσαμαι. alicui, τινὶ, *Herodian.* hostibus, ἔχεσθαι τοῖς πολεμίοις, *Plut.*
Instrepo, ἐπικτυπέω, *Aristoph.*
Instructio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *Dem.*
Instructivus, a, um, παρασκευαστικὸς, ὴ, όν, *Diosc.*
Instrumentum, τὸ ἔργανον, ου, *Aristot.* τὸ σκεῦος, εος, *Dem.* τὸ ἐργαλεῖον, ου, *Herodian.* rusticum, σκεῦος γεωργικὸν, nauticum, σκεῦος ναυτικὸν, *id.* bellicum, σκεῦος πολεμικὸν, *id.*
Instruo, κατασκευάζω, navem rebus omnibus τὸ πλοῖον πᾶσι, *Dem* aciem, παρατάττω, *Xenoph.* copias, παρατάττω τὴν δύναμιν, *Plut.* hostem contra aliquem, ἄσκιον ἢ ἐχθρὸν ἐπί τινα, *Dem.* equos ferreis munimentis, κατασκευάζω ἵππους χαλκοῖς προβλήμασι, *Xen.* ad certamen, παρασκευάζω πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* armis, ἐξαρτύω ὅπλοις, *Herodian.* i. e. *docco*, διδάσκω. Vide *Docco.*
Insuavis, e, ὁ ἢ ἡ ἀηδὴς, ους, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἀνδὴς, ους, *Isocr.*
Insuaviter, ἀηδῶς, edere, ἠδίειν, *Xen.*
Insubide, ἀσκέπτως, *Aristot.*
Insubidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἀπρονόητος, ου, *Dem.*
Insuefacio, ἐνεθίζω, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Insuefco, ἐνεθίζομαι, alicui rei, τινὶ, *Herodian.*
Insuetus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄηθης, ους, alicujus rei, τινὸς, *Dem.*
Insula, ἡ νῆσος, ου, *Dem.* parva, νῆσος μικρὰ, *id.* τὸ νησίον, ου, *Suid.* τὸ νησίδιον, ου, *Thuc.* insulam refero, νησίζω, *Strabo*, ex insula in insulam. Vide *Injularis.*
Insularis, e, νησιωτικὸς, ὴ, όν, *Eurip.* sc. homo, ὁ νησιώτης, ου, *Dem.* sc. femina, ἡ νησιῶτις, ίδος, *Plut.*

Insulse,

Digitized by Google

Insulse, ἀφυῶς, *Plut.* Conf. *Inepte.*
Insulsitas, ἡ ἀπειροκαλία, ας, *Plut.* Conf. *Ineptitudo.*
Insulsus, a, um, i. e. non salsus, ὁ ϰῇ ἡ ἄναλος, ος, *Aristot.* ὁ ϰῇ ἡ ἄναλτος, ος, *Galen.* ὁ ϰῇ ἡ ἄναλμος, ος, *Xen.* ὁ ϰῇ ἡ ἀναλμυρος, ος, *Hipp.* i. e. insipiens, ὁ ϰῇ ἡ ἀπειρόκαλος, ος, *Plut.* Conf. *Ineptus, Insipiens.*
Insultatio, ἡ ἐπιπήδησις, εως, ἡ ἅλσις, i. e. *exagitatio,* ἐπηρεασμός, οῦ, *Aristot.*
Insulto, ἐπιπηδάω, alicui, τινί, *Xenoph.* ἐπεμβαίνω τινί, *Plut.* i. e. *vexo, exagito,* ἐπηρεάζω τινί. *Demosth.* ἐντρυφαω τινι, *Herod.* τινά, *Lucian.* malis alicujus, ἐπιχαίρω τοῖς ϰαϰοῖς τινος, *Isocr.*
Insum, ἔνειμι, in aliqua re, τινὶ, *Thuc.*
Insumo, ἀναλίσϰω, pecuniam, χρήματα, *Isocr.* Conf. *Impendo.*
Insuo, ἐνράπτω, aliquem in culeum, τινὰ εἰς βύρσαν, *Plut.* aliquid iu aliquid, ϰαταῤῥάπτω τι, *Dioſc.*
Insuper, προσέτι, his, τούτοις, *Herodot.* quid insuper? τί πρὸς τούτοις ἔτι; *Dem.* & insuper etiam non juſtum, πρὸς ᾧ ϰῇ δίϰαιον, *id.* viginti minæ & insuper, εἴϰοσι μναῖ ϰῇ πρὸς, *Iſæus.*
Insuperabilis, e, ὁ ϰῇ ἀήττητος, ος, *Dem.* ὁ ϰῇ ἀμαχος, ος, *id.* alicui, ὁ ϰῇ ἡ δυσμάχητος τινι, *Isocr.*
Insurgo, ἐπανίσημι, contra aliquem, τινὶ, *Thuc.* ἀνθίσαμαι πρὸς τινα, *id.* ἀνταίρω τινὶ, *Dem.*
Insuſceptus, a, um, ὁ ϰῇ ἀδεϰτος, ος.
Insuſurro, ἐπιψιθυρίζω.
Intabeſco, προσήϰομαι, *Lucian.*
Intactilis, e, ὁ ϰῇ ἀπτος, ος, *Hom.*
Intactus, a, um, ὁ ϰῇ ἀναπλος, ος, *Heſych.* ὁ ϰῇ ἄψαυστος.
Intaminatus, o, um, ὁ ϰῇ ἀμίαντος, ος, *Plut.*
Integer, a, um, i. e. *totus,* ὅλος, η, ον, *Dem.* i. e. *bonus, candidus,* ἀγαθός, ὴ, όν, vir bonus & integer, ἀνὴρ ϰαλὸς ϰἀγαθὸς, *Dem.* i. e. *incolumis,* ὁ ϰῇ ἡ ἀϰέραιος, ος, urbs, ἀϰέραιος πόλις, *Isocr.* ſervare ſua integra, Ϛώζειν τὰ ἑαυτῶν, *Herodian.* homo integra fide, ἀνὴρ ἀδωροδόϰητος, *Dem.* integrum eſt nobis dicere, ἐξεστιν ἡμῖν λέγειν, *Xen.* ab integro, ἐξ ὑπαρχῆς, *Luc.*
Intego, Ϛεπάζω, aliquid, τι, *Dioſc.* ἐγϰαλύπτω, *Plut.*
Integraſco, ἀναϰαθάζομαι, *Strabo.*
Integre, ὅλως, *Plut.* i. e. incorrupte, ἀναμαρτήτως, *Dem.*
Integritas, ἡ ὁλότης, ητος, *Ariſtot.* i. e. probitas, ἡ ἀριτὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀϰαϰία, ας, *idem,* morum, ἡ ϰαλοϰἀγαθία τρόπων, *Iſocr.* ſenſuum, τὸ εὐαίσθητον, ος, *Gal.* ἡ εὐαισθησία, ας, *Laërt.* corporis, ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.*
Integro, ἀναϰαθάζω, *Plut.*
Integumentum, τὸ Ϛέπασμα, ατος, *Ariſtot.*
Intellectus, us, ὁ νόος, ος, *contr.* νοῦς, νοῦ, *Dem.* intellectu difficilis, δυσϰαταμαθήτως ἔχων, *Iſocr.* ὁ ϰαὶ ἡ δυσνόητος, ος, *N. T.* facilis, ὁ ϰαὶ ἡ εὐνόητος, ος.
Intelligenter, Ϛωστῶς.
Intelligentia, ἡ Ϛώσις, εως, *Dem.* ἡ φρόνησις, εως, *Plato.* ἡ ἔννοια, *Dem.*
Intelligibilis, e, νοητὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Intelligo, φρονέω, *Iſocr.* aliquid & præſagio, γινώσϰω τι ϰαὶ προαισθάνομαι, *Dem.* aliquid recte, ὀρθῶς τι οἶδω, *id.* & probe ſcio, εὖ οἶδα τι ϰαὶ Ϛωίημι Ϛαφῶς, *idem,* aliquid ſatis, μανθάνω τι ἱϰανῶς, *idem,* hoſtium negotia, αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, *Xen.*
Intemeratus, a, um, ὁ ϰαὶ ἡ ἀμίαντος, ος, *Plut.* ὁ ϰαὶ ἡ ἀμόλυντος, ος, *Al. Aphr.*
Intemperans, ὁ ϰαὶ ἡ ἀϰρατὴς, ές, in aliqua re, τινὸς, *Iſocr.* ὁ ϰῇ ἡ ἀϰόλαστος, ος, *id.* ὁ ϰῇ ἡ ασατος.
Intemperanter, ἀϰρατῶς, valde, ὑπερϰράτως, *Dem.* vivo, ἀϰολαζαίνω, *Plut.* διαπράτομαι ἔργα ϰ ἀϰολασίας, *Dem.*
Intemperantia, ἡ ἀϰρᾶτεια, ας, *Xenoph.* ἡ ἀϰρασία, ας, in vita, τῷ βίῳ, *Dem.* intemperantia corruptus, διεφθαρμένος ὑπ' ἀϰρασίας, *idem,* coërcere aliqua re alicujus intemperantiam, ἀπαλλάτειν τινὰ τῶν ἀϰολασιῶν τινι, *Iſocr.*
Intemperiès, ἡ ἀϰρασία, ας, aëris, ἀήρ, *Theophr.* intemperiis agor, ϰαϰοδαιμονίαι, *Ariſtoph.*
Intempeſtas, ἡ δυσϰρασία, ας.
Intempeſtive, ἀϰαίρως, παραϰαίρως, *Iſocr.* agere aliquid, ποιεῖν τι, *Dem.*
Intempeſtivitas, ἡ ἀϰαιρία, ας, *Dem.*
Intempeſtivus, a, um, ὁ ϰαὶ ἡ ἄϰαιρος, ος, ambitio, φιλοτιμία, *Plut.* ὁ ϰαὶ ἡ ἄωρος, ος, mors, θάνατος, *Plut.*
Intendo, ἐντείνω, arcum, τόξον, *Ariſtot.* animum ad aliquid, προσίϰω νοῦν τινι, *Iſocr.* ϰινῶ τὴν διάνοιαν ἐπί τινι, *Plut.* oculos, ἀτενὲς ὁράω, *Plut.* in aliquid, ἀτενίζω εἴς τι, *N. T.* τινὶ, *ibid.* omnes ingenii nervos in aliqua re, ἐντείνω ἐν τινι, *Plato.*
Intenſio, ἡ ἔντασις, εως, ἡ ἐτονὴ, ῆς.
Intentatus, a, um, ὁ ϰαὶ ἡ ἀπείρατος, ος, *Dem.* nihil intentatum relinquo, οὐδὲν ἀτολμητον ἀφίημι, *Theodoret.*
Intente, ἐντόνως, ἐντόνως, *Poll.* orare, προσθίϰτθαι, *N. T.*
Intentio, ὁ Ϛοπὸς, οῦ, *Herodian.*
Intento, διατείνομαι, *Xen.* mortem, ἀπειλεῖν θάνατον, *Herodot.*
Intentus, a, um, ἐντεταμμένος, ένη, ένον, i. e. attentus, ὁ ϰαὶ ἡ προσέχης, ους.
Intepeſco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Inter, μεταξὺ, inter ſermones, μεταξὺ λόγων, *Lucian.* inter Cappadociam, μεταξὺ τ Ϛαππαδοϰίας, *Herodian.* ſignum amicitiæ, quod eſt inter nos, τεϰμήριον φιλίας τ πρὸς ἡμᾶς, *Iſocr.* inter cœnam, παρὰ τὸ δεῖπνον, inter vinum atque epulas, παρὰ μέθυ ϰαὶ πραιτώλιν, *Herodian.* inter quos, ἐν οἷς, *id.*
Interalbico, ὑπολευϰαίνομαι.
Interamnis, e, ὁ ϰαὶ ἡ μεσοποτάμιος, ος.
Interareſco, διαξηραίνομαι.
Intercalaris, e, ὁ ϰαὶ ἡ ἐμβόλιμος, ος, *Diod. Sic.*
Intercalatio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς.
Intercalatus, a, um, ὁ ϰαϰλὸς, ὴ, όν, παρεμβεβλημένος, η, ον.
Intercalo, ἐπάγομαι, *Herodot.* ἐμβάλλω, *Dem.* παρεμβάλλω.
Intercapedo, τὸ διάϛημα, ατος, *Plato.* ἡ διάϛασις, εως, locorum, ἡ χῆ τόπου, *Plut.*
Intercedo, διέρχομαι, i. e. *ſubſto,* legi, ἐνίϛαμαι νόμῳ, *Plut.* pro aliquo apud aliquem, ἱϰετεύω τινὰ ὑπέρ τινος, *Dem.* intercedit mihi amicitia cum aliquo, ἔϛι μοι φιλία πρός τινα, *Dem.*
Interceptio, ἡ διάληψις, εως, *Ariſtot.*
Interceptor, ὁ μεσολαβήτης, ου.
Interceſſio, ἡ μεσιτεία, *Naz.*
Interceſſor, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Intercido, διαπίπτω, *Xen.*
Intercido, διαϰόπτω, *Gal.*
Intercino, προσᾴδω, *Ariſtoph.*
Intercipio, ὑποτίμνομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* reditus alicujus, παιρίομαι τὰς προσόδους τινὸς, *Demoſth.* urbem, παραξιϰπίω πόλιν *Polyb.*
Interciſe, Ϛωλόμαι.
Intercifio, ἡ διαϰοπὴ, ῆς, *Hippocr.*
Interciſus, a, um, διαϰοπεὶς, εῖσα, έν.
Intercludo, διαϰλείω, *Polyb.* alicui aliquid, ἀφαιρέομαί τινός τι, *Iſocr.* ἀπείργω τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ ἀπό τινος, *Iſocr.* ἀποϰλείω τινά τινος, *Ariſtot.*
Intercluſio, ἡ διαϰλεισις, εως, ἡ ἀποϰλεισις, εως.
Intercluſus, a, um, ὁ ϰῇ ἡ ἀποϰλειστος, ος.
Intercolumnium, τὸ μεσοϛύλιον, ου, LXX.
Intercurro, παρεμπίπτω, *Æſchin.*
Intercurſio, ἡ παρέμπτωσις, εως, *Plut.*
Intercus, ὁ ὕδραϕ, ωπος, *Galen.*
Interdico, ἀπαγορεύω, alicui aliquid façere, τινὰ ποιεῖν τι, *Dem.* τινὶ, ὅπως, μη, *Plato,* igni & aqua, ἀίρομαι πυρὸς ϰαὶ ὕδατος ϰαὶ Ϛέγης τινὰ, *Plut.* alicui ne abeat, ἀπειρηϰά τινι ἀπέναι, *Plut.* ὅπως μὴ ἀπέλθῃ, *Plato.*
Interdictio, ἡ ἀπόῤῥησις, εως, ἡ ἀπαγόρευσις, εως.
Interdictum, τὸ ἀπόῤῥημα, ατος, *Plato.* τὸ ἀπαγόρευμα, ατος, *Plut.* τὸ παράϛλημα, ατος, *Dem.*
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, *Dem.* abſum, ἀφημερία, *id.*
Interdum, ἐνίοτε, *Dem.* ἄλλοτε, *id.*
Interea, μεταξὺ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, ἐν τοσούτῳ, *Dem. Xen. Iſocr.*
Interemptio, ἡ Ϛανάτωσις, εως, *Thuc.*
Interco, ἀποϰλυμαι, *Ariſtoph.* fame, διαφθείρομαι λιμῷ, *Herodian.* apoplexia, θνήϛϰω ἀποπληξία, *id.* indigne, παραπόλλυμαι, *Lucian.*
Interequito, διϊππάζω.
Intereſt, διαφέρῃ, ipſius, αὐτῷ, *Herodian.* hoc tua, Ϛοι τοῦτο, *Plato.* hoc mea, μοὶ τόδε, *idem,* mea nihil μοὶ οὐδὲν, *id.* multum ad omnia, πολὺ πρὸς ἅπαντα, *id.*
Interfari, λόγον παρεμβάλλειν.
Interfatio, λόγε παρεμβολὴ.
Interfectio, ἡ Ϛανάτωσις, εως, *Thuc.*
Interfector, ὁ φονεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ἀναιρέτης, hominis, ὁ ἀνδροϕόνος, ου, *Dem.*
Interficio, ϰλείω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἀποσϕάττω τινὰ, *id.* juſte, injuſte, violenter, indicta cauſſa, conſulto, διϰαίως, ἀδίϰως, βιαίως, ἀϰριτως, ἐϰ προνοίας, *Dem. Iſocr.*
Interfluo, διαῤῥέω, regionem, χώραν, *Iſocr.*
Interfringo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσω, aliquid, τί, *Lucian.*
Intergerium, τὸ μεσότοιχον τῶ φραγμῶ, *N. T.* τὸ διατείχισμα, ατος, *Plut.*
Interjaceo, μεταξὺ ϰεῖμαι.
Interibi, ἐν τῷ μεταξὺ.
Interjectio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, *Dem.*
Interjicio, ἐμβάλλω, aliquid, τὶ, *Dem.* latenter, παρεμβάλλω, *id.*
Interim, μεταξὺ, *Dem.* Conf. *Interea.*
Interimo, ἀποϰτείνω, *Dem.* Confer. *Interficio.*
Interior, ἐνδότερος, έρα, ον, ex loco interiori, ἔνδοθεν, *Herodian.*
Interitus, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὄλεθρος, ου, ſociorum, Ϛυμμάχων, *Dem.* navis, ἡ διαφθορὰ νεὸς, *idem.*
Interius, ἐνδοτέρω.
Interlabor, διαπίπτω, *Xen.* παρεμπίπτω.
Interlino, ϰαταλείφω, *Gal.*
Interlocutio, ἡ διαϰοπὴ, ῆς, ἡ διάλεξις.
Interloquor, διαϰόπτω, *Baſ.* παρευοχλέω λέγοντι, *N. T.* διαλέγομαι.
Interlucatio, ἡ διαϰάθαρσις, εως, *Theophr.*
Interluceo, παρεμφαίνω.
Interluco, διαϰαθαίρω, *Theophr.*
Interlunium, ἡ μιμῶν Ϛωνὸς.
Interluo, διαῤῥέω, *Iſocr.*
Intermedius, a, um, ὁ ϰῇ ἡ διάμεσος, ος, ὁ ϰῇ ἡ ἀνάμεσος, ος, *Herodot.*
Intermeo, διοδεύω, *Syneſ.*
Intermico, διαλάμπω, *Iſocr.*
Interminor, διαπειλέω, alicui, τινὶ, *Æſchin.* ἐμβριμάομαι.
Intermiſceo, ἐγϰαταμίγνυμι, alicui, τινὶ, *Lucian.*
Intermiſſio, ἡ διάλειψις, εως, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.*
Intermitto, διαλείπω, breve tempus, μιϰρὸν χρόνον, *Theophr.* intermittens pulſus, διαλιπὼν σφυγμὸς, *Gal.* ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, *N. T.*
Intermorior, παραπόλλυμαι, *Lucian.*
Intermuralis, e, ὁ ϰῇ ἡ μεσότειχος, ος.
Internaſcor, διαγιγνόμαι.
Internecinus, a, um, ὁ ϰῇ ἡ πανόλεθρος, ος, *Eur.*
Internecio, ἡ πανολεθρία, ας, *Thuc.* ἡ ἐξόλεια, ας, *Dem.* cum internecione, πανολέθρως.
Interneco, ἐξολεθρεύω, *N. T.*
Internoſco, διαγινωσϰω, *Ariſtoph.*
Internuncio, διαγγέλλω, *Plut.*
Internuncius, ὁ διάγγελος, ου, *Bud.*

Digitized by Google

Intero, ἐντρίζω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Interpellatio, ἡ παρενόχλησις, εως.
Interpello, παρενοχλέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* τινὶ, *N. T.*
Interpolatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ ὄπισκευὴ, ῆς, *Dem.*
Interpolo, ἀνανεόομαι, *Isocr.*
Interpono, ἐμβάλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*
Interpositio, ἡ παρεμβολὴ, ῆς, ἡ παρεντίθεσις, εως.
Interpres, ὁ ἑρμηνεὺς, έως, *Xen.* ὁ ἑρμηνευτὴς, οῦ, *Plato*, ὁ ἐξηγητὴς, οῦ, *Dem.* per interpretem loqui, δι' ἑρμηνέως λέγειν, *Æl.*
Interpretamentum, τὸ ἑρμήνευμα, ατος, *Euripid.*
Interpretatio, ἡ ἑρμηνεία, ας, μετάφρασις, εως.
Interpretor, ἑρμηνεύω, aliquid, τὶ, *Galen.* μεθερμηνεύω, *Polyb.* Latine, μεταφράζω εἰς τὼν Ῥωμαίων φωνὼ, *Plut.* in bonam partem, ὑπολαμβάνω εἰς τὸ εὐσεβέσδον, *Nuz.* ἐξηγέομαι τι τρὸς τὸ εὐφημον, in malam partem aliquid, ὑπολαμβάνω τι ὀὸ τὸ χεῖρον, *Ariſtot.*
Interpunctio, ἡ διάςιξις, εως.
Interpunctum, τὸ διάςιγμα, ατος.
Interpungo, διαςίζω, *Ariſtot.*
Interquieſco, ἡσυχίάζω, *Thuc.* διαπαύομαι, *Plato.*
Interregnum, ἡ μεσοβασιλεία, ας, *Plut.*
Interrex, ὁ μεσοβασιλεὺς, έως, *Plut.*
Interritus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδεὴς, έος, *Lucian.*
Interrogatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Ariſtot.* τὸ ἐρώτημα, ατος, *idem*, ἡ ἐπερώτησις, εως, *N. T.*
Interrogatiuncula, τὸ ἐρωτημάτιον, ε.
Interrogo, ἐρωτάω, aliquem aliquid, τινὰ τι, *Plut.* libenter, ἡδέως, perſpicuis verbis, *Cæſ.* cum indignatione, ἀγανακτήσας, *Dem.* ποιέομαι ἐρώτησιν τινὰ, *Iſocr.* de aliqua re, ἐρωτάω περί τινος, *Lucian.* πυνθάνομαι τινος τι, ſ. περί τινος, *Plut.*
Interrumpo, διαρήγνυμι, ſ. διαρήσσω, *Luc.*
Interrupte, ζευτόμως, ἀποτόμως.
Interſcindo, διαχίζω, *Xen.* pontem, διασπάω γέφυραν, *Polyb.*
Interſeco, διατέμνω, *Plato.*
Interſectio, ἡ διατομὴ, ῆς.
Interſepio, διαφράσσω, *Herodian.*
Interſero, παρεμφυτεύω, ἐντιθημι, *Lucian.*
Interſpergo, ἐνδιασπείρω.
Interſpiratio, ἡ διαπνοὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ſine interſpiratione, ἀπνευςὶ, *Athen.*
Interſpiro, διαπνέω, *Philo.*
Interſtitium, τὸ διάςημα, ατος, *Plato.*
Interſtrepo, διαψοφέω.
Interſum, πάρειμι, rebus, τοῖς πράγμασι, *Dem.* alicui rei, ὀὴ τινι, *Xen.* πρός τι, *id.* παραγίγνομαι τινι, *Æſchin.* i. e. differo, διαφέρω. Conſer *Differo*, item *Intereſt.*
Intertextus, a, um, ὁ κὴ ἡ πάρυφος, ε, *Poll.*
Intertignium, τὸ μεσοδόμιον, ε.
Interturbatio, ἡ διαταράξις, εως, ἡ ὄχλησις, εως, *Plato.*
Interturbo, διαταράτλω, aliquid, τὶ, *Plut.* urbes, ἐνοχλέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* aliquem, ἐκπλήτω τινα, *Dem.*
Intervallum, τὸ διάςημα, ατος, *Plato*, τὸ διάλειμμα, ατος, *Plut.* ex intervallis, ἐκ διαλειμμάτων, *Æl.* per intervallum, διασαδὸν, *Hom.*
Intervenio, ἐπέρχομαι, *Plut.*
Interventus, us, ἡ ὀπιλθυσις, εως.
Interverto, ὑπεξαιρέομαι, *Lucian.* aliquid, *Cæſtíζω τι, Xen.*
Interula, ὁ χιτωνίσκος, υ, *Plut.*
Inteſtato, ἀδιαθέτως.
Inteſtatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδιάθετος, ε.
Inteſtinum, τὸ ἔντδον, υ, *Dioſc.* inteſtina, τὰ ἔγκατα, ων, *Lucian.* τὰ Σπλάγχνα, ων, *N. T.* τὰ ἐντόδια, ων, *Lucian.*
Inteſtinus, ὁ ἔνδοθεν, ὁ εἴσω, bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Intexo, ἐμπλέκω, alicui, τινὶ, *Eurip.* ἐνυφαίνω, *Athen.*
Intime, ἐνδοτάτω.
Intimus, a, um, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.* ἐσώτατος, άτη, ατον, ſc. amicus, ὁ οἰκειότατος, υ, *Thuc.* μύχατος, η, ον.
Intinctus, us, τὸ ἐμβαμμα, ατος, *Xen.*
Intingo, ἐμβάπτω, in aliquid, εἴς τι, *Ariſtoph.*
Intolerabilis, e, ὁ κὴ ἡ δύσιος, ος, υ, *Strabo.* ὁ κὴ ἡ ἀπαθὴς, έος, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἀφόρητος.
Intolerandus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑπέρδεινος, υ, *Dem.*
Intolerans, vide *Impatiens.*
Intolerantia, vide *Impatientia,*
Intono, βροντάω.
Intonſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀκαρτος, υ, *Julian. Apoſt.* ἀκρτεκόμης, υ.
Intorqueo, ἀναςρέφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* στροβιλίω τι, *Plut. Cuſtρέφω τι, Plut.*
Intorte, ζωοτραμμάτως, *Ariſtot.*
Intra, ὐτὸς, murum, τείχος, *Iſocr.* vallum, ἔσω τῦ χάρακος, *Plut.*
Intractabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀμέταχείρις, ε, *B. ſ.*
Intremiſco, ἐντρεμίομαι, τρέμω, *Plut.*
Intrepide, ἀδέως, *Lucian.* ἀφόβως, *Dem.* reſpondeo, ἀτρέως πάνυ κὴ ἐμμελῶς ἀνακρινομαι, *Æl.*
Intrepidus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀδεὴς, έος, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἀθαμβὴς, έος, *Plut.* ὁ κὴ ἡ ἄφοβος, ε, *id.*
Intrico, ὀπλέκω, *Gal.*
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν, *Dem.*
Intrita, τὸ μυαςὸν, ſ. μυτίλον, ῦ, *Dioſc.*
Intrò, ἔσω, *Dem.*
Intro, as, εἰσέρχομαι, *Plato.* in aliquid, εἰσειμι εἴς τι, *Dem.* ἐμβατεύω εἴς τι, *idem.*
Introcludo, vide *Includo.*
Introdo, ἐνδίδωμι, *Euripid.*
Introduco, εἰσάγω, aliquem, τινὰ, *Æl.*
Introductio, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς. *Syneſ.*
Introëo, εἰσέρχομαι, *Plato.* Conf. *Intro.*
Introfero, εἰσκομίζω, *Xen.*
Introgredior, idem quod *Intro.*
Introitus, ἡ εἴσοδος, υ, *Plut.* ἡ εἴσδυσις, εως, *Ariſtot.*
Intromitto, εἰσωθίζω, *Polyb.*
Introrepo, εἰσβπίζω, *Plut.*
Introrſum vel introrſus, εἰς τὸ ἔσω.
Introrumpo, εἰσρήγνυμαι, in domum, εἰς ὀικον, *Plut.*
Introſpicio, καθοράω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἐφοράω τι, *Dem.* ὀπτεύω τι, *Gal.* in ſepulchrum, παρακύπλω εἰς μνημεῖον, *N. T.*
Introvoco, εἰσκαλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtoph.*
Intrudo, εἰσωθίω.
Intueor, θεάομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* βλέπω εἴς τινα, *id.* πρός τινα, *Plut.* aliquid, ἀποβλέπω εἴς τι, *Æſchin.* πρός τι, *Plato*, ἐνορόω τινὶ, *Xen.*
Intuitus ἡ ἔποψις, ἡ ὄψις.
Intumeo, ſ. Intumeſco, ἐξοιδέω, *Lucian.* διοιδαίνομαι, *id.* ἐξογκόομαι, *Herodot.*
Intumulatus, a, um, vide *Inſepultus.*
Inturbatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀτάραχος, υ, ὁ κὴ ἡ ἀτέραμνος, ε.
Intus, ἔνδον, eſſe, εἶναι, *Dem.* juvare, ἔνδοθεν ζυμπράτλειν, *id.* i. e. domi, οἴκοι, *Plut.*
Intutus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὄπσφαλὴς, έος, *Plut.*
Intybum, ἡ Σέρις, δος, *Dioſc.*
Invado, ὀπχειρέω, aliquem, τινὰ *Ariſtot.* aliqua re, πορ τινὰ τινι, *Thuc.* regionem, ἐμβάλλω εἰς χάραν, *Xen.* ἐπιπηδάω χάραν, *Plut.* ἐπιβαίνω χάρας, *Dem.* ὀπὶ τῶ χάραν, *id.* invadit me timor, ἐπέρχεταί μοι δέος, *Lucian.* invaſit illum peſtis, ἡ νόσος ἐπίπτωκεν αὐτὸν, *Thuc.*
Invaleſco, ἐπιῤῥώνυμαι, *Dion. Halicarn.* αὐξομαι, *Xen.*
Invaletudo, ἡ ἀῤῥωςία, ας, *Dem.* ἡ ἀδιθεσία.
Invalide, ἀδυνατως, *Dem.*
Invalidus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄῤῥως, υ, *Iſocr.* ὁ κὴ η ἀδυνὴς, έος, *Dem.*
Invarlabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀντιτρόπως, υ, *Ariſtot.*
Invaſio, ἡ ἐπίλασις, εως, *Lucian.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Iſocr.*
Invectio, ἡ εἰσκομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐπαγωγὴ, ῆς, *id.*
Invectivus, a, um, ψιλιτευτικὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος, *Naz.* ἡ ψιλίτευσις, εως.
Invectus, us, ἡ ἀγαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Inveho, εἰσκομίζω, *Xen.* ἐπάγω, *Thuc.* invehor, i. e. maledictis laceſſo, ὀπολοιδορέομαι, in aliquem, εἴς τινα, *Gal.* ψόγον ἐπιφέρω τινὶ, *Thuc.* ἐπιτίθεμαί τινι, *Iſocr.*
Invenio, εὑρίσκω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐξευρίσκω τι, *idem.*
Inventarium, ἡ ἀπογραφὴ, ῆς, *Dem.*
Inventio, ἡ εὕρεσις, εως, *Plut.*
Inventiuncula, τὸ εὑρημάτιον, υ, *Plut.*
Inveuuſtus, ὁ κὴ ἡ ἄμυσος, ἀχάριτος.
Inventor, ὁ εὑρετὴς, οῦ, *Iſocr.* ὁ ἐφευρετὴς, οῦ, *N. T.*
Inventum, τὸ εὕρημα, ατος, *Plato.*
Invenuſte, ἀχαρίτως.
Invenuſtus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄχαρις, ιτος, *Herodian.* ὁ κὴ ἡ ἀναφρόδιτος, υ, *Lucian.*
Inverecunde, ἀναιςχύντως, *Plato.* Conf. *Impudenter.*
Inverecundia, ἡ ἀναιςχυντία, ας, *Dem.* Conf. *Impudentia.*
Inverecundus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀναίςχυντος, υ, *Dem.* Conf. *Impudens.*
Inverſio, ἡ ἀναςροφὴ, ῆς.
Inverto, καταςρέφω, *Liban.* ἐνςρέφω, *Ariſtoph.*
Inveſperaſcit, ἑσπεράζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*
Inveſtigatio, ἡ ἰχνευσις, εως, *Xen.* ἡ ἔρευνα, ης, *Ariſtot.* ἡ ἐξέτασις.
Inveſtigator, ὁ ἀνιχνευτὴς, οῦ.
Inveſtigo, ἐξιχνεύω, letantem, λανθάνοντα, *Plut.* feras, θηρία, *Lucian.* peccata, ἁμαρτίας, *Plut.* ἐξιτάζω τὰ ἁμαρτήματά τινος, *Iſocr.* aliquid, ἀναζητέω τι, *Iſocr.* aliquem, ἐρευνάω τινὰ, *Xen.*
Inveſtimentum, τὸ ἔνδυμα, ατος, *N. T.*
Inveſtio, ἐνδύω, *Xen.*
Inveteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*
Inveteratio, ἡ παλαίωσις, εως, *Plut.*
Invetero, παλαιόω, i. e. invaleſco. Vide *Invaleſco.*
Invicem, ἀλλήλων, οις, ας, *Dem.*
Invictus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀήτλητος, υ, *Dem.* ὁ κὴ ἡ ἄμαχος, ε, *id.* ὁ κὴ ἡ δυσμάχητος, υ, alicui, τινὶ. *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἀνίκητος.
Invide, φθονερῶς, *Xen.*
Invidentia, ὁ φθόνος, υ, *Dem.* Conf. *Invidia.*
Invideo, φθονέω, habenti aliquid, ἔχοντί τι, *Iſocrat.* commodis alicujus, ὀὴ τοῖς ἀγαθοῖς τινος, *id.* alicui aliquid, τινί τινος, *id.* βασκαίνω τινί τινος, *Lucian.* Confer *Invidia.*
Invidia, ὁ φθόνος, υ, *Dem.* ἡ βασκανία, ας, *id.* & æmulatio, φθόνος κὴ φιλονεικία, *id.* & odium, φθόνος κὴ δυσμένεια, *Iſocr.* invidiam concitare alicui re aliqua, ζωάγειν τινὶ φθόνον τινὶ, *Dem.* ἐμποιεῖν τινι φθόνον πρός τινος, *Iſocr.* habere, ἔχειν φθόνον, *id.* conficere ſe invidia, ἀσκεῖν φθονον ἐπ' ἀλλήλοις, *Dem.* obnoxium eſſe invidiæ, ὑπάρχειν τισι φθόνον, *id.* abſit invidia dicto, ἀπεὶν τῦ λόγυ φθόνος, *id.* invidia carens, ὁ κὴ ἡ ἄφθονος, ον *Herodot.*
Invidioſe, φθονδῶς, accipere aliquid, δέχεσθαί τι, *Dem.* ὀπφθονῶς, *Thuc.*
Invidioſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὀπόφθονος, υ, poſſeſſio, κῆμα, *Plato*, ὁ κὴ ἡ βάσκανος, υ, res, βάσκανον πρᾶγμα, *Dem.*
Invidus, a, um, φθονδὸς, ὰ, όν, *Plut.* ὁ κὴ ἡ βάσκανος, υ, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* erga aliquem, βασκαίνων, ουσα, όν, τινὰ, *Iſocr.*
Invigilo, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.* ſtudiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Inviolabilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀνεκβιας, υ, *Plut.*
Inviolabiliter, ἀνεκβιάςως.
Inviolatus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἀνικβίας, ε, *Plut.*
Inviſibilis, e, ὁ κὴ ἡ ἀοραος, υ, *Iſocr.* ὁ κὴ ἡ ἀθέατος, υ, *Plut.*
Inviſo, ὀπσκοπέομαι, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπισκοπέω τινὰ, *Iſocr.* ægrotantem, ἐπισκέπτομαι ἢ ἀδυνάσαντα, *N. T.*

Inviſus,

Digitized by Google

Invisus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀθέατος, ον, *Plut.* i. e. invidiosus, ὁ ᾗ ἡ ὀπτὸς φθονερός, ά, όν, *Dem.* alicui, ὁ ᾗ ἡ ἀπεχθὴς τινί, *Isocr.* Deo & hominibus, ἐχθρὸς Θεῷ ᾗ ἀνθρώποις, *Dem.*

Invitabilis, e, ἑφολκὸς, ὴ, όν, *Ælian.* προσκλητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Invitatio, ἡ προσκλησις, εως, ad cœnam ſ. epulum, ἡ ἑστίασις, εως, *Dem.*

Invite, Invito, ἀκουσίως, *Dem.* ἀκοντὶ, *id.*

Invito, προσκαλέω, aliquem, τινὰ, ad cœnam, καλέω τινὰ ὅπως τὸ δεῖπνον, *Dem.* προὶς τὸ δεῖπνον, *idem,* παραγγέλλω εἰς τὸ δεῖπνον, *Lucian.* i. e. *allicio.* Vide *Allicio.*

Invitus, a, um, ὁ ᾗ ἡ ἀκούσιος, ία, ον, *Dem.* ἄκων, ουσα, ον, *id.* non volens, ſed quam maxime invitus, οὐχ ἑκὼν, ἀλλ' ὡς οἷόν τὸ μάλιστα ἄκων, *idem.* οὐχ ἑκὼν ἀλλὰ βιαθεὶς, *Iſocr.* ſervio alicui, οὐχ ἑκὼν, ἀλλὰ ἀναγκαθεὶς δουλεύω τινὶ, *id.* invitis & mœrentibus aliquibus facere aliquid, ἀκόντων τινῶν καὶ λυπουμένων ποιεῖν τι, *Dem.* invitis nobis, βίᾳ ἡμῶν, *Iſocr.*

Invius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄνοδος, ος, ον, *Xen.* locus, ἡ ἀνοδία, ας, *Philo.* τὸ ἄβατον, ου, *Diod. Sic.*

Inula, τὸ ἑλένιον, ου, *Dioſc.*

Inultus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος, ον, *Eaſ.* ὁ καὶ ἡ ἀτιμώρητος.

Inumbro, ἐπισκιάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* τινί, *ibid.* κατασκιάζω τινὰ, *Herodot.*

Inunctio, ἡ ἐπάλειψις, εως, ἡ κατάχρισις, εως, *Al. Aphr.*

Inundatio, ὁ κατακλυσμὸς, ῦ, *Plato.*

Inundo, πλημμυρίω, *Plut.* ὑπερκύω, *id.* κατακλύζω, *Xen.*

Inungo, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, *Lucian.* καταχρίω, *Gal.*

Invocatio, ἡ ὀπὴκλησις, εως, *Lucian.* Dei, ἡ Θεοκλύτησις, εως, *Suid.*

Invocatus, a, um, i. e. non *vocatus,* ὁ καὶ ἡ ἄκλητος, ον, *Athen.*

Invoco, κατακαλέω, *Plut.* Deum, ἐπικαλέω Θεὸν, *Herodian.* ἐπισκοπέω Θεὸν, *N. T.* ϕ Θεὸν, *Dem* ut Deum Quirinum, Θεοκλυτέω τὸν Κυρῖνον, *Plut.*

Involito, ἐμπλαμῶ, εἰσπιτάομαι, *Ariſtot.*

Involo, εἰσπίτομαι, εἰσπιτομῶ, *Ariſtot.* i. e. *invado.* Vide *Invado.*

Involucrum, τὸ εἴλημα, ατος, τὸ ἐπείλημα, ατος, *Hippocr.*

Involuntarius, a, um, idem quod *Invitus*

Involvolus, ίυ, ἰπὸς, *Ammon.*

Involvo, ἐγκυλίω, aliqua re, εἴς τι, *Xen,* ἐγκυλισθεὶς, *Lucian.* aliquem calamitatibus, περιβάλλω τινὰ ζυμφοραῖς, *Iſocr.* malis, ἐμπλέκω τινὰ κακοῖς, *idem,* tenebris aliquid, ἀμαυρόω τι, *Plut.* ἐπισκιάζω τινὶ, *Philo.*

Involutio, ἡ ἐγκυλίνδησις, εως, *Plut.*

Inurbane, ἀκόμψως, *Plut.* ἀγοίκως, *Theocrit.*

Inurbanus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄγροικος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ον, *idem.*

Inuro, ἐγκαίω, καυτηριάζω, *N. T.* alicui ignominiam, προστρίβομαί τινι ὀνειδος, *Plut.* maculam, περιάπλω τινὶ αἰσχύλω, *Plato.*

Inuſitate, ἀπλῶς, *Thuc.* ἀχρείως.

Inuſitatus, a, um, ὁ ᾗ ἀήθης, ες, *Dem.*

Inuſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔγκαυτος, ον, ἐγκαυθεὶς, εῖσα, έν, *Gal.* nota, τὸ ἔγκαυμα, ατος, *Plato.*

Inutilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄχρηστος, ον, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀνωφελὴς, ής, τινὶ, *idem,* & perniciosus alicui, ὁ καὶ ἡ ἐπίσκεμμος καὶ βλαβερός τινι, *idem,* ὁ ᾗ ἀλυσιτελὴς, ής, alicui, τινὶ, *id.*

Inutilitas, ἡ ἀχρηστία, ας, *Appian.*

Inutiliter, ἀχρήστως, ad vitam, πρὸς ϕ βίον, *Dem.*

Invulnerabilis, e, ὁ ᾗ ἄτρωτος, ον, *Maccab.*

Invulneratus, a, um, ὁ ᾗ ἄτρωτος, ον, *Philo,* ὁ ᾗ ἀθραυστος, ον, *Plut.*

Io, ἰῶ, Io! Io! ἰῶ, ἰῶ, *Plato.*

Jocat'o, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.*

Jocor, παίζω, *Dem.* in aliquem cavillando, διὰ ζκωμμάτων εἰς τινα, *Plut.* cum aliquo, προσπαίζω τινὶ, *Plato.*

Jocoſe, παιδιαδῶς, παιγνιαδῶς.

Jocoſus, a, um, ὁ ᾗ ἡ παιδιώδης, ες, *Ariſtot.* γελοῖος, α, ον, in rebus jocoſis ſeria agere, Σπουδάζειν ἐν τοῖς γελοίοις, *Plut.*

Jocularis idem quod *Jocoſus.*

Joculariter, παιγνιαδῶς.

Joculor, παίζω, *Plut.* ἀστεῖα λέγω, *Ariſtot.* χαρίεντως εἶπον, *Plato.*

Jocus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Plut.* ſerio an joco hoc dicit, Σπουδάζῃ ταῦτα, ἢ παίζῃ, *Plato.* per jocum aliquid dico, λέγω τι παίζων, *Ælian.*

Ipſe, a, um, αὐτὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* ego ipſe, ἐγὼ αὐτὸς, *Dem.* hic ipſe, ὅστος αὐτὸς, *id.* civitas a ſe ipſa, ἡ πόλις αὐτὴ παρ' αὑτῆς, *id.* (2) mei ipſius, ἐμαυτοῦ, ῆς, ὦ, periclitor de meo ipſo, κινδυνεύω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, *Iſocr.* (3) tui ipſius, ζαυτοῦ, ῆς, ῷ, *Dem.* ζαυτῷ, ῆς, ῷ, *Iſocr.* (4) ſui ipſius, ἑαυτοῦ, ῆς, ῷ, *Dem.* αὑτοῦ, ῆς, ῷ, *Iſocr.*

Ira, ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ Θυμὸς, ὦ, *id.* ἡ χολὴ, ῆς, *id.* magna ſ. gravis, ὀργὴ μεγάλη, *Dem.* maxima, μεγίστη, *id.* ἐχθίστη, *id.* vehemens, ἰσχυρὰ, *id.* immortalis, ἀείμνηστος, *Iſocr.* levis, μικρὰ, *Dem.* & odium, ὀργὴ ᾗ μῖσος, *Iſocr.* & ſtomachus, ὀργὴ ᾗ Θυμὸς, *id.* & indignatio, ὀργὴ ᾗ χολὴ, *Dem.* ad iram concitari contra aliquem, παροργίζεσθαι πρός τινα, *id.* ad iram provocare, εἰς ὀργὴν παροξυνεῖν, *Lucian.* concitare, εἰς ὀργὴν προάγειν, *Ariſtot.* εἰς ὀργὴν καθιστάναι, *Ariſtot.* ira deferveſcit, παραμαλάττῃ ᾗ παύεται τὸ τῆς ὀργῆς, *Xen.* iram concoquere, ὀργὴν πεφυκέναι, *Xen.* definere ab ira, παύεσθαι τῆς ὀργῆς, *Iſocr.* Conf. *Iracundia.*

Iracunde, ὀργίλως, *Dem.* δυσκόλως, *id.* πικρῶς, *id.*

Iracundia, ἡ ὀργιλότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀργὴ, ῆς, *Dem.* ὁ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* iracundiam concipere adverſus aliquem, λαβεῖν ὀργὴν ὅπὴ τινα, *Dem.* excitare, παροξύνειν ὀργὴν, *idem,* explere, ἀναπλῆσαι ὀργῆν, *id.* alicujus experiri, πειρᾶσθαι τῆς ὀργῆς τινος, *id.* iracundia efferri, ἔξω φέρεσθαι ὑπ' ὀργῆς, *Iſocr.*

Iracundus, a, um, ὀργίλος, η, ον, *Ariſtot.* Θυμὸν ἔχων, ουσα, ον, *Ælian.* Confer *Iracundia.*

Iraſcor, ὀργίζομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* χαλεπαίνω τινὶ, *Plut.* πρός τινα, *Xen.* ἀγανακτέω πρός τινα, *Plut.* κατά τινος, πρὸς τινα, *Plato.* ob aliquid, ἀγανακτέω διά τι, *Plut.* ὀργίζομαι ᾗ ἀγανακτέω ὅτι τινι, *Dem.* ἀγανακτέω ᾗ χαλεπῶς φέρω τι, *id.*

Irate, δι' ὀργῆς, πρὸς ὀργὴν, dixit, εἶπε, *Plut.*

Iratus, a, um, ὀργίζόμενος, η, ον, *Dem.* Θυμούμενος, η, ον, *id.* in aliquem, παροξυνθεὶς κατά τινος δι' ὀργὴν, *Plut.*

Iris, ἡ ἶρις, ιδος, *Ariſtot.*

Ironia, ἡ εἰρωνία, ας, *Ariſtot.*

Ironice, εἰρωνικῶς, loquor, ἐπειρανθεύομαι, *Appian.*

Ironicus, a, um, εἰρωνικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Irradiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*

Irradio, ἀκτινοβολέω, *Athen.*

Irrationabilis ſ. irrationalis, e, ὁ ᾗ ἄλογος, ον, *Ariſtot.*

Irrationabilitas, ἡ ἀλογία, ας.

Irrauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.* βράγχοις ἁλίσκομαι, *idem.*

Irreconciliabilis, e, ὁ ᾗ ἀδιάλλακτος, ον, hoſtis, ἐχθρὸς, *Dem.*

Irreconciliabiliter, ἀκαταλλάκτως, bellare, πολεμεῖν, *Dem.*

Irrefutabilis, e, ὁ ᾗ ἀναντίῤῥητος, ον, *Plut.*

Irreligioſus, a, um, ὁ ᾗ ἀνόσιος, ον, *Dem.* ὁ ᾗ ἀσεβὴς, ής, *id.*

Irremeabilis, e, ὁ ᾗ ἄνος, ον.

Irremediabilis, e, ὁ ᾗ ἀνήκεστος, ον, *Plut.*

Irremiſſe, ἀδιαλείπτως, *N. T.*

Irreparabilis, e, ὁ ᾗ ἀνεπισκεύαστος, ον.

Irrepertus, a, um, ὁ ᾗ ἀνεύρετος, ον.

Irrepo, παρεισπίπτω, *Theophr.* ad aliquid, εἰσδύνω ὅτι τι, *Ariſtoph.* ad imperii ſucceſſionem, παραδύω ὅτι τὴν διαδοχὴν τῆς ἡγεμονίας, *Plut.*

Irreprehenſibilis, e, ὁ ᾗ ἀμεμπτος, ον, *Dem.* ὁ ᾗ ἀνεπιτίμητος, ον, *id.*

Irreprehenſus, a, um, ὁ ᾗ ἀνέλεγκτος, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀμώμητος, ον, *N. T.*

Irrequietus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄπαυστος, ον, *Plato.*

Irreſolubilis, e, ὁ καὶ ἡ ἄλυτος, ον, *Plato.*

Irreſolutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀδιάλυτος, ον, *Ariſtot.*

Irretio, ἐμπλέκω, aliqua re, τινὶ. *Dem.* περιβάλλω τινὶ, *Iſocr.* aliquid, ζαγηνεύω τι, *Xen.*

Irreverentia, ἡ ἀναίδεια, ας, *Dem.*

Irrevocabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀμετάπτωτος, ον, *Plut.*

Irrevocabiliter, ἀνεπιστρέπτως, *Maccab.*

Irrideo, καταγελάω, alicujus ſimplicitatem, τινὸς εὐηθείας, *Deut.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* χλευάζω τινὰ, *Dem.* inſolenter, ὑβριστικῶς προσεκχλευάζω τινὶ, *idem,* ὅπσκώπτω τινὰ, *Lucian.*

Irridicule, ἀκαταγελάστως, *Æſchin.*

Irrigatio, ἡ ἀρδευσις, εως, *Theophr.* ἄρδω, *Plut.* βρέχω, διαίνω.

Irriguus, a, um, ὁ καὶ ἡ καταῤῥυτος, ον, regio fluviis, χώρα ποταμοῖς, *Plut.*

Irriſio, ὁ χλευασμὸς, ῦ, *Dem.* ἡ χλευασία, ας, *Ariſtot.* ὁ καταγέλως, ὁ διασυρμός.

Irritor, ὁ χλευαστὴς, ῦ, *Ariſtot.*

Irritabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐθύθυμος, ον, *Strabo.* ὁ καὶ ἡ εὐπαρόρμητος, ον, *Ariſtot.*

Irritamentum, τὸ ἐρέθισμα, ατος, *Appian.*

Irritatio, ἡ παροξυσμὸς, ῦ, *N. T.* ὁ ἐρεθισμὸς, ῦ, *Hippocr.*

Irrito, ὀργίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.* contra aliquem, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς τινὰ, *id.* παροξύω τινὰ ὅπὴ τινα, *Plut.*

Irritus, a, um, ὁ ᾗ ἄκυρος, ον, *Dem.* ὁ ᾗ ἀπρακτος, ον, *Lucian.* facio aliquid, ἄκυρον ποιέω τι, *Dem.* ὁ ᾗ ἀλυτος, ον, irritos conatus habeo, ἀλυτα πράγματα ἔχω, *Dem.*

Irroboro, ὑπερῤῥώννυμι, *Thuc.*

Irrogatio, ἡ ὀπὴθεσις, εως, ὁ καὶ ἡ ὀπὴζολὴ, ῆς, *Thuc.*

Irrogo, ἐπιτίθημι, mulctam, τίμημα, *Iſocr.* ἐπιζάλλω ἐπιζολὴν, *Xen.*

Irroro, ἐπιδροσίζω, ἐπιῤῥαίνω, *Al. Aphr.*

Irrumpo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* ἐμβάλλω εἴς τι, *Iſocr.* ἐφορμάω τινὶ, *Plut.*

Irruo, εἰσπίπτω, in aliquid, τινὶ, *Thuc.* in regionem, ἐμβάλλω εἰς χώραν, *Xen.* προσζώλλω τῇ χώρᾳ, *Plut.* ἐπιπηδάω τῇ χώρᾳ, *Plut.* εἰσπηδάω εἰς χώραν, in aliquem, ἐφορμάω τινὶ, *Plut.* πρὸς τινα, *Xen.*

Irruptio, ἡ εἰσζολὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐμζολὴ, ῆς, *id.* ἡ ὀπὴλυσις, εως, *Lucian.* irruptionem facio, προσζύμω τινὶ, *Xen.* Conf. *Invado, Irruo.*

Is, ea, id, ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *Dem.* is ipſe, ἐκεῖνος αὐτὸς, *id.*

Iſagoge, ἡ εἰσαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Iſoſcles, ὁ ᾗ ἡ ἰσοσκελὴς, ὲς, ὸν, *Ariſtot.*

Iſte, iſta, iſtud, idem quod *Is, ea, id.*

Iſtac, τῇδε, *Plut.*

Iſthmus, ὁ ἰσθμὸς, ῦ, *Ariſtot.*

Iſtic, iſtæc, iſtoc, ὅστος, αὕτη, τοῦτο, *Dem.*

Iſtic, ἐνταυθα, *Dem.* ἐνταυθοῖ, *id.* ἐνθάδε, *id.*

Iſtinc, ἐκεῖθεν, *Dem.* ἐντεῦθεν, *id.*

Iſto, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtoc, ἐκεῖσε, *Dem.*

Iſtorſum, αὐτοσε, *Plato.* πρὸς τόνδε ϕ τόπον, *Plut.*

Ita, ὕτω, *ſequente Conſona,* ut ὕτας, *ſequente Vocali* vel *Diphthongo,* quemadmodum——ita, ὥσπ——ὕτω, *Dem.* ita——ut, ὕτας——ὰς, *id.* ita autem conſiderate. ὑτασὶ ἡ Σκοπιᾶτα, *id.* aliis ita, aliis aliter videtur, τοῖς μὲν ὧδὶ, τοῖς ἢ ἑτέρως δοκεῖ, *id.* ita me dii ament, νὴ τοὺς Θεούς, *Dem.* μὰ τοὺς Θεούς, *id.* ita ſe hæc habent, ὕτω ταῦτ' ἔχει, *id.* ita, ut, τοσοῦτον, ὥστε, *Iſocr.* ὕτας, ὡς, *id.* ὕτας, ὥστε, *Æſchin.* ita gloriati ſunt, quaſi omnes vicerint,

Digitized by Google

rint, τοσοῦτον ἐφρόνησαν, ὁσονπερ ἂν εἰ πάντων ἐκράτησαν, *Isocr.* itane? οὐκ ἄρα γε; itane terra quicem? οὐδ' ἄρα γε ἡ γῆ; *Xen.*

Itaque, ἆρα οὖν, *Plato.* Conf. *Ergo.*

Item, ὁμοίως, *Plato.*

Iter, ἡ πορεία, ας, *Plato.* ἡ ὁδός, οῦ, *Dem.* ἡ ἐδοιπορία, ας, *Xen.* facio pedibus, πορεύομαι τοῖν ποδοῖν, *Xen.* terra, χθὼν γαῖα, *Thuc.* iongum, μακρὰν ὁδὸν, *Isocr.* trium dierum, ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, festinanter, σπουδῇ ποιεῖσθαι μὴ σπουδῆς, *Herodian.* per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plato,* per ignem, διὰ τῆς φλογὸς, *Aristot.* διέρχομαι χάσμα, *Plato,* confiere, συμβιβάζειν ὁδὸν, *Plato.*

Iteratio, ἡ ἀνάληψις, εως, *Aristot.*

Itero, ἀναλαμβάνω, *Plato.* deuteræ, LXX.

Iterum, πάλιν, *Dem.* αὖ, *id.* αὖθις, *id.* atque iterum, αὖθις καὶ πάλα.

Itidem, ὁμοίως, *Plato.*

Itinerarius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* hinc Itinerarium, τὸ ὁδοιπορικὸν, sc. βιβλίον.

Itio, ἡ πορεία, ας, *Plato.*

Juba, ἡ χαίτη, ης, *Aristot.* equi f. muli, ἡ λοφιὰ, ᾶς, *id.*

Jubar, τὸ ζέλας, ατος, *Aristot.*

Jubatus, a, um, χαιτίεις, ίεσσα, έεν.

Jubeo, κελεύω, alicui, τινὶ, *Plato,* alicui aliquid, κελεύομαί τινι παρά τινος, *Isocr.* vos meminisse, δικαιοῦμαι ὑμᾶς μεμνῆσθαι, *idem,* te salvere, εὐπράττειν, ὑγιαίνειν.

Jubilo, ἀγαλλιάομαι.

Jubilum, τὸ ἀγαλλίαμα, ατος.

Jucunde, ἡδέως, *Dem.*

Jucunditas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ τρυφότης.

Jucundor, ἡδύνομαι, *Athen.* aliqua re, ἥδομαί τινι, *Xen.* ὅτι τινι. *id.*

Jucundus, a, um, τρυφὸς, ἡ, ὸν, *Isocr.* ἡδὺς, εῖα, ὺ, alicui, τινὶ, *Dem.* κεχαρισμένος, ένη, ένον, τινι, *id.*

Judex, ὁ κριτὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δικαστὴς, οῦ, *idem,* judicis officio fungor, δικάζω, *Isocr.*

Judicatio, ἡ κρίσις, εως, *Dem.*

Judicato, κρῖσας.

Judicatum, τὸ κρίμα, ατος, *N. T.* i. e. mulcta, ἡ καταδίκη, ης, *Dem.*

Judicialis, e, δικανικὸς, ἡ, όν, *Isocr.* δικαστικὸς, ἡ, όν.

Judiciarius, a, um, δικαστικὸς, ἡ, όν, *Xen.*

Judicium, ἡ κρίσις, εως, *Aristot.* facio de aliquo, κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος, *Isocr.* rectum fero, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάζω, *Dem.*

Judico, κρίνω, aliquem, τινὰ, *Plato,* aliquid, τὶ, *id.* aliquid ut leges postulant, δικάζω τι ἀξίως τῶν νόμων, *Dem.* secundum leges, κατὰ τοὺς νόμους, *idem,* de aliqua re, περί τινος, *Isocr.* κρίνω περί τινος, *Plato,* κρίσιν ποιοῦμαι περί τινος, *Isocr.* ad gratiam, κρίσιν ποιοῦμαι πρὸς χάριν, *Isocr.*

Jugalis, e, ὁ καὶ ἡ ζύγιος, ε, equus, ἵππος, *Aristoph.*

Jugamentum, τὸ ζύγωμα, ατος, *Polyb.*

Jugerum, τὸ πλέθρου, υ, *Diod. Sic.*

Jugis, e, ὁ καὶ ἡ ζωστὴς, ἵος, *Aristot.*

Jugiter, ζωστῶς, *Thuc.* διηνεκῶς.

Juglans, *arbor,* ἡ καρύα, ας, *Theophr. fructus,* τὸ κάρυον, υ, *id.*

Jugulatio, ἡ ἀποσφαγὴ, ῆς, ἡ σφαγὴ, ῆς, *Isocr.*

Jugularor, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xen.*

Jugulo, σφάττω, *Isocr.* aliquem, ἀποσφάττω τινὰ, *Dem.* αὐχενίζω τινὰ, *Philo.*

Jugulum, ἡ δειρὰ, ᾶς, *Herodot.* ἡ κλεὶς, δός, *Aristot.* τὸ κληῶν.

Jugum, τὸ ζεῦγος, εος, boum, βοεικὸν, *Thuc.* montis, ἡ κορυφὴ, ῆς, *Thuc.*

Julius, ὁ μεταγειτνιών, ῶνος, *Dem.* ὁ Ἰούλιος, *id.*

Jumentum, τὸ ὑποζύγιον, υ, *Thuc.*

Junceus, Juncidus, Juncinus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, ους, σχοινεος, ίνη, ινον, *Hesych.*

Juncosus, a, um, ὁ καὶ ἡ σχοινώδης, ους.

Junctim, ζυγηδὸν, *Heliod.*

Junctio, ἡ ζεῦξις, εως, ἡ συζυγία, ας, *Aristid.*

Junctura, ἡ σύζευξις, εως, *Aristot.*

Juncus, ἡ σχοῖνος, υ, *Theophr.*

Jungo, ζεύγνυμι, tauros aratro, ταύρους ὑπ' ἄροτρον, *Herodot.* ad currum, ὑφ' ἅρμα, *id.* flumen ponte, ποταμὸν, *idem,* γέφυραν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν, *id.* alicui filiam, τινὶ τὴν θυγατέρα, *Appian.*

Junior, νεώτερος, ίρα, ον, *Dem.*

Juniperinus, a, um, ἀρκεύθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioſc.*

Juniperus, i, ἡ ἄρκευθος, ου, *Dioſc.*

Junius, ὁ Ἑκατομβαιὼν, ὢνος, *Dem.* ὁ Ἰούνιος, *id.*

Junx, ἡ δαμάλη, ης, *N. T.*

Juramentum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* τὸ ὅρκιον, υ, *Thuc.* & fides. ὅρκος, καὶ πίστις, *Dem.* juramentum alicui deferre, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ὅρκον, *Dem.* διδόναι τινὶ ὅρκον περί τινος, *id.* & accipere, δέχεσθαι ὅρκον καὶ λαβεῖν, *id.* exigere ab aliquo, λαμβάνειν ὅρκον παρά τινος, *id.* δίκαιος ὅρκον, *id.* servare, φυλάττειν ὅρκον, *idem,* negligere, ἀμελεῖν τῶν ὁμολογουμένων ὅρκων, *id.* & violare, ὀλιγωρεῖν τοῦ ὅρκου καὶ παραβαίνειν αὐτὸν, *Dem.* facere contra juramentum, ποιεῖν τι παρὰ τὸν ὅρκον, *id.* Conf. *Juro.*

Juratus, a, um, ὁμωμοσμένος, ένη, ένον, jus jurandum, ὅρκος, *Dem.*

Jure, δικαίως, *Dem.*

Juriconsultus, ὁ νομικὸς, ὁ, *Plut.*

Jurgiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ φιλόνεικος, ου, *N. T.* ἐριστικὸς, ἡ, όν.

Jurgium, ἡ λοιδορία, ας, *Dem.* ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* τὸ νεῖκος.

Jurgo, ἐρίζω, *Plato,* cum aliquo, ζυγομαχέω πρός τινα, *Nax.*

Juridicialis, e, δικαστικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Juridicus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰδικὸς, ου, *Poll.*

Juridicus, i, ὁ δικαιοδότης, ου.

Jurisconsultus, ὁ νομικὸς, ὁ, *Plut.*

Jurisdictio, ἡ δικαιολογία, ας, *Philo.* ἡ δικαιοδοσία, ας, *Polyb.*

Jurisprudentia, ἡ νομικὴ ὀπωπὴ, ἡ νομικὴ τέχνη.

Juro, ὄμνυμι, alicui per omnes Deos, τινὶ πάντας τοὺς θεοὺς, *Dem.* per Jovem, ὑπὸ μνυμι Δία, *idem,* & promitto aliquid, ὄμνυμι καὶ ὑπισχνέομαί τι, *id.* sancte, ὄμνυμι εὐόρκως, *id.* juste, δίκαια, *id.* frustra, μάτην, *id.* de aliqua re, ὅρκον ποιοῦμαι περί τινος, *Isocr.*

Jurulentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ους.

Jus, *esculentum,* ὁ ζωμὸς, οῦ, nigrum, μέλας, *Plut.* piscium, ἰχθυηρὸς, *Lucian.* pingue adipe, πολὺ στέαρ, avium, ὀρνιθεῖος, *Athen.*

Jus, ἡ δίκη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, υ, *idem,* ἡ θέμις ιστος, *Isocr.* τὸ θεμιτὸν, οῦ, *id.* summum, τὸ ἀκροδίκαιον, υ, *Aristot.* suum obtinere, τυγχάνειν τοῦ δικαίου, *Dem.* reddo, δικαιοδοτέω, *Plut.* dico alicui, τὰ δίκαια ὁρίζω τινί, *Dem.* adipiſci, ἀξιοῦσθαι τοῦ δικαίου, *id.* perſequi, διώκειν τοῦ δικαίου, *id.* in jus voco aliquem ob aliquid, δικάζομαι τινα περί τινος, *Lucian.* ἐγκαλέω τινὰ, *Plato,* τινὶ, *Dem.* γράφομαι γραφὴν τινὰ, *Xen.* de jure reſpondere alicui, τὰ νόμιμα ἐξηγεῖσθαί τινι, *Dem.* uti jure ſuo, χρῆσθαι τῷ δικαίῳ, *idem.*

Juſculentus, a, um, ὁ καὶ ἡ ζωμώδης, ους.

Juſculum, τὸ ζάμιον, υ, τὸ ζωμίδιον, υ, *Aristoph.*

Jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Juſſum, τὸ ἐπίταγμα, ατος, *Dem.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *idem.* Conf. *Mandatum.*

Juſſus, us, idem quod *Juſſum.*

Juſta, τὰ ἐναγίσματα, ων, *Heſych.* τὰ νομιζόμενα, ων, facere ſeu perſolvere alicui, ποιεῖν τινι, *Xen.* τὰ ζωσθῆναι ποιεῖν τῷ τετελευτηκότι, *Dem.*

Juſte, δικαίως, *Dem.* ἐπιεικῶς, *id.* ago, δικαιοπραγέω, *Ariſtot.* factum, τὸ δικαίωμα, ατος, *id.*

Juſtificatio, ἡ δικαίωσις, εως, *N. T.*

Juſtifico, δικαιόω, *N. T.*

Juſtitia, ἡ δικαιοσύνη, ης, *Dem.* τὸ δίκαιον, υ, *id.* juſtitiæ & æquitati ſtudere, σπουδάζειν περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον, *Dem.* juſtitiam exerceo erga aliquem, ἀσκέω τὴν δικαιοσύνην περί τινα, *Iſocr.* juſtitiæ rationem habere, λόγον ποιεῖσθαι τῶν δικαίων, *Dem.* non habere, οὐ φροντίζειν τῶν δικαίων, *id.*

Juſtus, a, um, δίκαιος, αία, ον, *Dem.* & incorruptus, καὶ ἀδιαφθορώτατος, *id.* omnino, πάνυ δίκαιος ἂν τὸ τρόπον, *id.* juſtum ſe præbere, παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, *Iſocr.* eſſe, fieri, ἔξω, γίγνεσθαι δίκαιον, *id.*

Juvamen, τὸ βοήθημα, ατος, *Ariſtot.*

Juvat, i. e. *delectat,* τέρπει, *Plut.*

Juvenalia, τὰ νεανικὰ, ῶν.

Juvenca, ἡ δάμαλις, ιδος, *Philo.* ἡ πόρτις.

Juvencula, *virgo,* ἡ νεωτέρα, ας, *Dem.*

Juvenculus, τὸ μοσχάριον, υ, *Heſych.*

Juvencus, ὁ μόσχος, ου, *Athen.* ὁ σίφλας, ακος.

Juveneſco, νεάζω, *Greg.* νεανισκεύομαι, *Xen.*

Juvenilis, e, νεανικὸς, ἡ, όν, animus, φρόνημα, *Dem.* νεαρὸς, ὰ, όν, *Plut.* νεάζων, ουσα, ον, *Philo.* ὁ καὶ ἡ μειρακιώδης, ους, *Iſocr.* ætas, τὸ νεαρὸν τῆς ἡλικίας, *Ælian.*

Juveniliter, νεανικῶς, νεαρῶς, *Lucian.* ἡδέως.

Juvenis, ὁ νέος, ου, *Dem.* ὁ νεώτερος, υ, *id.* ὁ νεανίας, ου, *id.* maturæ, ſ. militaris ætatis, ὁ ἐν ἡλικίᾳ, *Dem.* ὁ ἐφ' ἡλικίας ὤν, *idem,* florentis ætatis, ὁ ἀκμάζων, οντος, *Iſocr.* fio, μειρακιεύομαι καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἀνατρέχω, *Æl.* ſum, νεάζω, νεανίζω, νέος εἰμὶ, *Ariſtot.* via, νέος ἀνὴρ, *Xen.* femina, νέα γυνὴ, *Plut.*

Juvenor, νεανίζω, νεανιεύομαι, *Plut.*

Juventa, ſ. Juventus, ἡ νεότης, ητος, *Dem.* ἡ ἀνθοῦσα ἀκμὴ, *Iſocr.* Conf. *Adoleſcentia.*

Juvo, ὠφελῶ, aliquem, τινὰ, *Dioſc.* τινὰ, *Lucian.* adverſus aliquem, βοηθέω τινὶ πρός τινα, *Dem.* aliqua re, τινὶ, *id.* in aliqua re, τὶ, *Xen.* Συμπράττω τινί τι, *Plut.* in nulla re, οὐδὲν, *Ariſtot.* ad aliquid, συλλαμβάνω τινὶ εἴς τι, *Xen.* συλλαμβάνομαι πρός τι, *Iſocr.* ad aliquid conficiendum, συναγωνίζομαί τινι, *Dem.* juvante Deo, ζωῇ θεοῦ παλάμᾳ, *Pind.* ζωῇ θεοῦ.

Juxta, ὅπῃ, *cum Dat.* juxta fluvium, ὅπῃ τῷ ποταμῷ, *Thuc.* πρός, *cum Dat.* juxta urbem, πρὸς τῇ πόλει, hoſtes, τοῖς πολεμίοις, *Thuc.* παρὰ, *cum Acc.* juxta aliquid, παρά τι, *Ariſtot. Adv.* ὁμοίως, algoris & æſtus juxta patiens, κρύος καὶ θάλπος ὁμοίως καταφορητὸν, *Herodian.*

K.

Kalendæ, αἱ καλένδαι, ῶν, *Plut.* ἡ νουμηνία, ας, *Plut.*

L.

Labaſco, καταφείρομαι, *Gal.* ὑποφείρομαι, *Plut.*

Labecula, τὸ κηλίδιον, υ.

Labefacio, παρακινέω, *Nax.* aliquid, λυμαίνομαί τι, *Iſocr.* βλάπτω τι, *Plato.*

Labefactio, ἡ παρακίνησις, εως, ἡ βλάβη, ης, *Thuc.* τὸ σφάλισμα.

Labefacto, idem quod *Labefacio.*

Labellum, τὸ χειλιδιον, *Joſeph.* τὸ χειλάριον, υ.

Labeo, χείλων, ωνος. Conf. *Labioſus, a, um.*

Labes, ἡ λύμη, ης, *Philo,* ἡ κηλὶς, ίδος, *Plut.* ὁ ῥύπος, ου, *N. T.* labem alicui inſpergo, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Hal.* καταρυπαίνω τινὰ, *Iſocr.* αἰσχύνω περιπλέω τινι. *id.* ſine labe, i. e. integre. ἀναμαρτήτως, *Dem.*

Labilis, e, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν.

Labioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρόχειλος, ου, *Lucian.* παχία ἔχων χείλη, *Xen.*

Labium, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.*

Labo,

Digitized by Google

Labo, as, ὑποφέρομαι, in aliquid, εἴς τι, *Appian.*

Labor, eris, ὀλισθαίνω, in aliqua re, ἔν τινι, *Plut.* labente lingua, ὀλισθαινούσης γλώττης, *id.* i. e. erro, in aliqua re, σφάλλομαι περί τινος, *Plato.*

Labor, oris, ὁ πόνος, ου, *Dem.* ὁ κάματος, ου, *Herodot.* ὁ μόχθος, ου, *Philo.* ἡ πραγματία, ας, *Dem.* magnus, πόνος μέγας, *Isocr.* multus, πολὺς, *Dem.* voluntarius, ἑκούσιος, *Isocr.* acerbissimus, ἀνδράτατος, *Isocr.* esse magni laboris & negotii, ἐν πολλῷ πόνῳ καὶ πραγματείᾳ εἶναι, *Dem.* citra laborem, ἀπόνως, *Lucian.* ἀκόνητι, *Aristot.* multo cum labore, πολυπόνως, *Plut.* διαπόνως, *id.* labore carens, ὁ μὴ ἄμοχθος, ου, *Xen.* labore confectus, ὁ μὴ ἠ κατάκοπος, ου, *Plut.* ὁ μὴ ἠ κατάπονος, ου, *Plut.* laboris amans, ὁ μὴ ἠ φιλόπονος, ου, *Isocr.* laboris amor, ἡ φιλοπονία, ας, *id.* laborem fugiens, ὁ μὴ ἠ ἀπόνος, ου, *Xen.* ὁ μὴ ἠ φυγόπονος, ου, *Polyb.* laboris fuga, ἡ φυγοπονία, ας, *id.* laboris patiens, ὁ μὴ ἠ διάπονος, ου, *Plut.* labor inanis, ἡ ματαιοπονία, ας, *Lucian.* tolero labores ad comparandum aliquid, ὑπομένω πόνον ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τι, *Dem.* διά τι, *Isocr.* fero, φέρω πόνον, *Dem.* & pericula quæ s perfero, πόνον καὶ κινδύνους ὑποφέρω, *Isocr.* sine labore obtinere aliquid, ἄνευ πόνου κατέχειν τι, *idem.*

Laborioſe, ὀπόνως, *Isocr.* διαπόνως, *Plut.* πολυπόνως, *id.*

Laborioſus, a, um, ὁ μὴ ἠ ἐπίπονος, ου, ὁ μὴ ἠ καματώδης, μοχθηρὸς, ρά, ρόν, vita & periculoſa, βιος ἐπίπονος μὴ φιλοκίνδυνος, *Isocr.* ὁ ἐργάτης, ου, homo, ἀνὴρ, *Dem.* mirum in modum ad aliquid, ὁ μὴ ἠ δεινῶς φιλόπονος πρὸς τι, *Ælian.*

Laboro, πονέω, in aliquo, περί τινος, *Ariſtot.* ἀσκέομαι πρός τι, *Lucian.* διατρίβω ἐν τινι, ſ. ἐπί τινι, *Plut.* & operor meo corpore, πονέω καὶ ἐργάζομαι τῷ σώματι μου, *Dem.* & periclitor ob aliquid, πονέω καὶ κινδυνεύω περί τινος, *id.* una & ærumnas perfero, συμπονέω καὶ συμφορὰς φέρω, *id.* de ſalute reip. σπεύδω περὶ τῶν σωτηρίων τῆ πόλιος, *Isocr.* morbo, νοσέω, *Plut.* morbo diutino, κάμνω πολὺν χρόνον, *Dem.* febri, πυρέσσω, *Galen.* podagra, ποδαγριάω, ποδαλγέω, capite, κεφαλαλγέω, *Hippocr.* dentibus, ὀδονταλγέω, *Hippocr.* auribus, ὠταλγέω, *Dioſc.* deſiderio, ἀλίσκομαι πόθῳ, *Herodian.*

Labroſus, a, um, ὁ μὴ ἠ προχειλὴς, ου, *Lucian.*

Labrum, τὸ χεῖλος, ους, *Xen.* ſummis labris guſtare, χείλεσιν ἄκροις γεύσασθαι, *Philo,* labra mordere, χειλύνω ἐσθίειν, *Ariſtoph.* i. e. vas, ὁ φιλωνὸς, οῦ, *Cl. Al.* ἡ λακάνη.

Labruſca, ἡ ἀγριαμπελος, ου, *Dioſc.*

Labyrinthoſus, a, um, ὁ μὴ ἠ λαβυρινθώδης, ους, *Lucian.*

Labyrinthus, ὁ λαβύρινθος, ου, *Strabo.*

Lac, τὸ γάλα, γάλακτος, *Ariſtot.* acidum, τὸ ὀξύγαλα, ακτος, *Plut.* concretum, πρόμαωσις γάλακτος, *Dioſc* recens mulctum, γάλα νεόδαλτον, bibo, γαλακτοποτέω, *Athen.*

Lacer, ſ. Lacerus, a, um, διεσπαραγμένος, ένη, ένον.

Laceratio, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Lacerna, ὁ τριβων, ωνος, *Dem.*

Lacero, σπαράσσω, aliquid, τί, *Gal.* σωτρίβω τι, *Dem.* περισύρω, ὀρύπτω.

Lacerta, ἡ σαῦρα, ας, *Theocr.* ὁ σαῦρος, ου, *id.*

Lacertoſus, a, um, ὁ μὴ ἠ μυώδης, ους, *Galen.*

Lacertus, ὁ μυὰν, ῶνος,

Laceſſo, προσκαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ πρὸς μάχην, *Xen.* contumelia, πρὸς πληκίζω τινὰ λόγοις, *Plato.* ἐρεθίζω.

Lachryma, vide *Lacryma.*

Lacinia, ἡ πλέξις, εως.

Lacryma, τὸ δάκρυον, ου, *Xen.* τὸ δάκρυ, υος, *Thuc.* lacrymas fundo, ἀφίημι δάκρυα, *Dem.* κλαίω δάκρυσι, *id.* abſtergere, δάκρυα ἐξαιρέω, *N. T.* ſine lacrymis, ἀδακρυτί, nullam transfigere diem, μηδεμίαν διάγειν ἡμέραν, *Isocr.*

Lacrymabilis, e, ὁ καὶ ἡ πολύδακρυς, υος.

Lacrymabundus, a, um, διδακρυμβώδης, ους, ίνη, ῖνον, *Æſchin.*

Lacrymo, ſ. Lacrymor, δακρύω, aliquid, *Dem.* aliquem, τινὰ, *Lucian.* ἐπί τινι, *id.* ὀδυρομαί τινα, *Dion. Hal.* θρηνέω τινά, *Lucian.* præ gaudio, δακρύω χαρᾷ, *Xen.*

Lacrymoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δακρυωδης, ες, *Lucian.*

Lacrymula, τὸ δακρύδιον, ου.

Lactatio, ὁ θηλασμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Lacteo, θηλάζω, *Plut.*

Lactes, τὸ μεσεντέριον.

Lacteſco, γαλακτόομαι, *Theophr.*

Lacteus, a, um, ὁ καὶ ἡ γαλακτάδης, ες, *Dioſc.* γαλακτικὸς, ὴ, όν, *id.*

Lacto, τιτθάω, aliquem, τινὰ, *Dem.* θηλάζω τινὰ, *Lyſ.*

Lactuca, ἡ θριδαξ, ακος, *Dioſc.* ſilveſtris, ἡ θριδακίνη, ης, *Gal.*

Lactucula, ἡ θριδακινὶς, ίδος, *Athen.*

Lacuna, τὸ τέναγος, ους, *Plut.* τὸ τέλμα, ατος, *Ariſtoph.*

Lacunar, τὸ φατνωμα, ατος, *Euſtath.* ἡ ὀροφή.

Lacunaris, e, φατνωματικος, ὴ, όν, *Plut.*

Lacunoſus, a, um, τελματιαῖος, αία, αῖον, aqua, ὕδωρ, *Ariſtot.*

Lacus, ἡ λίμνη, ης, *Pauſan.* fio, λιμνόομαι, *Theophraſt.*

Lacuſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, planta, φυτον, *Plut.*

Lædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato,* καταβλάπτω τινὰ, *Dem.* λυμαίνομαί τινι, *Ariſtid.*

Læſio, ἡ βλάψις, εως, *Plut.* injuriosa, ἡ ὕβρις, εως, *Dem.*

Læte, εὐφρόνως, εὐθύμως, *Xen.*

Lætifico, εὐφραίνω, aliquem, τινὰ, *Xen.*

Lætificus, a, um, εὐφραντικὸς. ὴ, όν.

Lætitia, ἡ εὐφροσύνη, ης, *Xenoph.* ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Isocr.* ἡ εὐθυμία, ας, *Xen.* τὸ γήθος, ους, *Plut.* Conf. *Gaudium.*

Lætor, ἥδομαι, aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἐπί τινι, *Xen.* ἐφήδομαί τινι, *Isocr.*

Lætus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ σεσηρὼς, ότος, *Isocr.* omnibus lætitiis, πάσας ἡδονὰς ἡδονὰς, *Plato,* aliqua re, ἡδόμενός τινι, *Dem.* ἐπί τινι, *Xen.* ſum, εὐθυμοῦμαι, *Xen.*

Lævigo, λειόω, λειαίνω, *Philo,* ἐπιλειαίνω, *Plut.*

Lævis, e, λεῖος, α, ον, & lubricus, καὶ ὀλισθηρὸς, *Lucian.*

Lævitas, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævo, idem quod *Lævigo.*

Lævor, oris, ἡ λειότης, ητος, *Plut.*

Lævorſum, ἐπ' ἀριστερᾶ, *Plut.*

Lævus, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, όν, manus, χεὶρ, *Herodot.*

Laganum, τὸ λάγανον, ου, *Athen.*

Lagena, ἡ λάγηνος, ου, *Athen.*

Lagenula, το λαγήνιον, ου.

Laicus, a, um, λαϊκὸς, ὴ, όν, ὁ ἰδιώτης, ου.

Lama, τὸ τέναγος, ους, *Plut.*

Lambo, λείχω, aliquid, τὶ, *Theophr.* μύζω τι, *Xen.* λιχμάω.

Lamella, τὸ ἐλασμιον, ου.

Lamentabilis, e, ὁ καὶ ἡ θρηνάδης, ες, carmen, μέλος θρηνῶδες, *Herodian.* ὀδυρτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Lamentabiliter, θρηνητικῶς, *Poll.* ὀδυρτικῶς, *Plut.*

Lamentatio, ὁ θρηνος, ου, *Lucian.* τὸ θρήνημα, ατος, LXX. ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Heſych.*

Lamentor, θρηνέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ὀδύρομαί τι, *Isocr.* κλαίω τι, *Dem.*

Lamina, ὁ ἔλασμος, ου, *Xiphil.* τὸ πίταλον, ου, *Cl. Al.*

Lampas, ἡ λαμπὰς, άδος, *Plut.* parva, τὸ λαμπάδιον, ου, *Plato.*

Lampyris, ἡ λαμπυρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Lana, τὸ ἔριον, ου, *Xen.*

Lanaris, e, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, ες.

Lancea, ἡ λόγχη, ης, *Ariſtot.* ἡ σκύτη, ης, LXX.

Lancearius, λογχοφόρος, ου, *Philo.*

Lancino, σπαράζω, *Ariſtoph.*

Laneus, a, um, ἐρίνεος, έα, εον, *Herodot.* ἐρᾶς, ῆ, οῦν, textum, ὕφος, *Dioſc.*

Langueo, ἀθυμέω, *Xenoph.* ἀθυμίαν ἀθυμίας, *Isocr.* παρακμάζω, *Dioſc.* i. e. piger ſum, ῥᾳθύμως ἔχω, *Plut.*

Languefacio, μαραίνω, aliquid, τι, *Plut.*

Langueſco, μαραίνομαι, *Ariſtot.* χαλάω.

Languide, ἀθυμῶς, ατόνως, ἐπιλιγδῶν, *Lucian.*

Languidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄτονος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀῤῥωστος, *Dem.* χαλαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Languor, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἀτονία, ας, *Plut.* ἡ μαλακία, ας, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.*

Laniarium, τὸ κριωπώλιον, ου, *Plut.*

Laniatio, ſ. Lanatus, us, ἡ ἄμυξις, εως, ἡ σπάραξις, εως, ὁ σπαραγμὸς, οῦ, *Herodian.*

Laniena, τὸ κριωπώλιον, ου, *Plut.*

Lanifex, ὁ καὶ ἡ ταλασιεργὸς, οῦ, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, οῦ.

Lanificium, ἡ ταλασιεργία, ας, exercens, ὁ καὶ ἡ ἐριεργὸς, οῦ, exerceo, ἐριθεύομαι, *Polyb.* ἐριεργία, *Xen.* ταλασιεργέω, *id.* ad lanificium pertinens, ταλασιεργικὸς, ὴ, όν, inſtrumentum, σκεῦος, *id.*

Laniger, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριοφόρος, ου, arbor, δένδρον, *Theophr.*

Lanio, as, ἀμύσσω, *Lucian.* λαφύσσω, *id.* κακοεργέω, *Herodot.* σπαράττω, *Herodian.*

Lanio, idem quod *Lanius.*

Laniſta, ὁ γυμναστης, οῦ, ὁ τῶν μονομαχούντων γυμνασιαρχης, ου.

Lanius, ὁ κριωπώλης, ου, *Poll.*

Lanoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐριώδης, ες.

Lanuginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χνοώδης, ες, *Theophr.*

Lanugo, ὁ χνόος, ου, contr. χνοῦς οῦ, *Poll.* ἡ λάχνη.

Lanx, ὁ πίναξ, ακος, *Athen.* pars libræ, τὸ τάλαντον, ου, *Ariſtoph.* ad lancem appendo, ταλαντόω, *Plut.* ὑπὸ ζυγὸν ἀναγάλλω, *Ælian.*

Lapicidina, τὸ λατόμιον, ου, *Strabo,* ἡ λατομία, ας, *Plut.* ἡ λιθοτομία, ας, *Dem.*

Lapidarius, ὁ λατόμος, ου, *Poll.* ὁ λιθοτομίας, ου, *id.* ὁ λιθουργὸς.

Lapidatio, ἡ λιθοβολία, ας, *Diod. Sic.* ὁ λευσμὸς, οῦ, lapidatione dignus, ὁ λευστὴρ, ῆρος, *Ælian.* ὁ μὴ ἠ καταλεύσιμος, ου, *Dinarch.*

Lapidator, ὁ λευστὴρ.

Lapideſco, λιθόομαι, *Athen.*

Lapideus, a, um, λιθῶος, ίνη, ινον, ſtatua, ἀνδριὰς, *Lucian.*

Lapido, λιθάζω, LXX. aliquem, λεύω τινὰ, *Thuc.* καταλεύω τινὰ, *Lucian.*

Lapidoſus, a, um, ὁ μὴ ἠ λιθώδης, ους, *Philo.*

Lapillus, τὸ λιθάριον, ου, *Theophr.* τὸ λιθίδιον.

Lapis, ὁ λίθος, ου, angularis, λίθος ἀκρογωνιαῖος, *N. T.* lapidem omnem moveo, πάντα λίθον κινέω, *Lucian.* lapide ſerio, lapidibus obruo, λιθοβολέω, *N. T.* καταλεύω, *Dem.* καταλιθόω, *id.* lapidibus inſculpo, λιθουργέω, LXX. lapides polio, λαξεύω, *N. T.* lapidibus ſtratus, ὁ μὴ ἠ λιθόστρωτος, ου, *ibid.*

Lappa, τὸ ζόγδιον.

Lapſabundus, a, um, ὀλισθάσων, ουσα, ον.

Lapſio, ἡ ὀλίσθησις, εως, *Plut.*

Lapſo, ὀλισθαίνω. *Plato.*

Lapſus, us, τὸ ὀλίσθημα, ατος, *Plut.* ὁ ὄλισθος, ου, *Lucian.*

Laquear, τὸ φάτνωμα, ατος, *Plut.* laqueari tego, κοιλοσταθμέω, LXX. laqueata ſ. laqueari tecta domus, ὁ καμαρόσταθμος, ου, *id.*

Laqueo, vide *Illaqueo.*

Laqueus, ἡ σαγὴνη, ίδος, *N. T.* ἡ πάγις, ιδος, *ibid.* ἡ βρόχος, ου, *Plut.* laqueos pono, δικλύω παγίδας. Conf. *Inſidiæ,* laqueo vitam finio, τῷ βρόχῳ ἢ βίον καταστρέφω, *Plut.* ἡ δὲ ἀγχόνης ὀδυνηρὸν ὑπομένω, *Philo,* laqueo,

Digitized by Google

laqueo aliquem suspendere, ἀναρτᾶν τινα βρόχῳ, ἀναρτήσαντά τινα ἀποκτείνειν, *Æsop.*

Lararium, τὸ ἑφέσιον, ου.

Lardum, τὸ ὕειον λίπος.

Lares, οἱ ἑφέσιοι θεοὶ, ad lares suos, εἰς ἤθεα τὰ ἑαυτῶν, *Herodot.*

Large, δαψιλῶς, sumptus suppeditare, χορηγεῖν, *Herodian.* largius cibare, ἀδρότερον διαιτᾶν, *Gal.*

Largior, δαρεῖσθαι, aliquid alicui, τί τινι, *Xenoph.* τινί τινα, *Herodian.* προτίθεσθαι τινί τι, *Aristot.*

Largitas, ἡ δαψίλεια, ας, *Herodian.*

Largiter, δαψιλῶς, *Herodian.* ἄδην, ſ. ἀδδην. *Plato.*

Largitio, ἡ δόσις, εως, *Plato*, ἡ μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, *Herodian. qua quis corrumpitur*, ἡ δωροδοκία, ας, *Dem.* τὸ δωροδόκημα, ατος, *id.* largitionibus corrumpere aliquem, διδόναι τινὶ χρήματα ἐπὶ δωροδοκίᾳ, *id.* corrumpi largitionibus, δωροδοκεῖν, *Dem.* λαμβάνειν χρήματα, *id.* δῶρα, *id.* δίχεσθαι δῶρα, *idem.*

Largitor, ὁ δοτὴρ, ῆρος, *Xen.* ὁ δωρίτης, ου, *Plut.*

Largus, a, um, i. e. *liberalis*, ὁ καὶ ἡ δαψιλὴς, ές, *Plut.* ὁ καὶ ἡ μεγαλόδωρος, ου, i. e. multus, ὁ καὶ ἡ ἄφθονος, ου, *Dem.*

Larva, τὸ μορμολύκειον, ου, *Plut.* ἡ μορμὼ, vel μορμών, larvam induere. σχηματισμὸν ὑποδύεσθαι, deponere, ἀποκαλύπτειν τὸ δράματος ὑπόκρισιν, *Ach. Tat.*

Larvatus, a, um, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος, προσωπεῖον περικείμενος, *Herodian.*

Lascivia, ἡ ἀσελγεια, ας, & impudicitia feminarum, καὶ ἀκολασία γυναικῶν, *Philo.*

Lascivio, ἀσιλγάω, *Plato*, ἀσελγαίνω, *Dem.* ἀκολαζαίνω, *Plut.*

Lascivitas, ἡ ἀκολασία, ας, *Aristot.* ἡ ἀσέλγεια, ας, *Plut.*

Lascivus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ές, magis asinis, ἀσελγέστερος ὄνων, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ λάγνος, ὁ καὶ ἡ ἀκόλαστος, ου, in re Venerea, περὶ τὰ ἀφροδισιάζεσθαι, *Aristot.* πρὸς τὰς ζωυσίας, *Plut.*

Laser, ſ. Laserpitium, τὸ ζίλφιον, ου, *Dioſc.*

Lasseſco, ὑποτρύομαι, *Plut.* κάμνω, *Lucian.* ὑποκάμνω, *Herodian.* in labore, ἀπαγορεύω, πρὸς πόνους, *Plut.* πονέω, *Ariſtot.*

Laſſitudo, ὁ κόπος, ου, *N. T.*

Laſſo, ὑποτρύω, *Plut.* καταπονέω, κοπόω.

Laſſus, a, um, κεκμηκὼς, υῖα, ὸς, κοπωθεὶς, εῖσα, έν.

Late, πλατέως, *Herodian.* ſe extendit, διατείνει ἐπὶ πολὺ, *Ariſtot.*

Latebra, τὸ κρησφύγετον, ου, *Herodot.* ὁ φωλεὸς, οῦ, *Philo.*

Latebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ φωλεαδὴς, ές, *Plut.*

Latenter, λανθανόντως, *Baſ.* ἀφανῶς, *Iſocr.* κρύδην, λάθρα.

Lateo, λανθάνω, *Dem.* διαλανθάνω, *id.* hoc me latet, τοῦτο λανθάνει με, *id.*

Later, ἡ πλινθος, ου, *Thuc.* lateres facio, πλινθεύω, *Lucian.* πλινθουργέω, LXX. laterium confectio, ἡ πλινθουργία, ας, *iid.*

Lateralis, e, ὁ καὶ ἡ παραπλευρος, ου.

Lateraria, τὸ πλινθεῖον, ου, *Lyſ.*

Laterarius, ὁ πλινθευτὴς, οῦ, *Poll.*

Laterculus, ἡ πλινθὶς, ίδος, *Athen.*

Lateritius, a, um, πλινθουργὸς, ὸν, ἡ, ὸν, ινον.

Laterna, ὁ φανὸς, οῦ, *N. T.* το δίλυχνον.

Lateſco, πλατύνομαι.

Latex, τὸ νᾶμα, ατος, *Herodian.*

Latibulor, φωλέω, *Ariſtot.* φωλεύω, *id.*

Latibulum, ὁ φωλεὸς, οῦ, *Plut.* ἡ φωλεία, ας, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ χηραμὸς.

Laticlavius, a, um, ὁ καὶ ἡ πλατύσημος, ου, *Herodian.*

Latine, Λατινιστὶ, Ῥωμαϊστὶ, *Plut.*

Latinitas, Ῥωμαϊκὸς λόγος, *Plut.*

Latinus, Λατῖνος, ίνη, ινος, Ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Latio, ἡ φορὰ, ᾶς, *Plato.*

Latitatio, ἡ ἐμφωλευσις, εως.

Latito, ἐμφωλεύω, *Nax.* in inſidiis, ἐλοχάω, *Plato.*

Latitudo, τὸ εὖρος, εος, *Plut.* ἡ εὐρύτης, ἡ πλατύτης, ητος, *Xenoph.* τὸ πλάτος, εος, *Ariſtot.*

Latratus, ὁ ὑλαγμὸς, οῦ, *Xenoph.* τὸ ὕλαγμα, ατος, *Geopon.*

Latrina, τὸ ἀφοδευτήριον, ου, ὁ ἀφεδρὼν, ῶνος, *N. T.*

Latro, ὑλάω, vehementer & terribiliter, ὑλακτέω πάνυ φοβερῶς ἀπειληπτικὸν καὶ Cύντονον, *Ælian.* in aliquem, εἴς τινα, *Iſocr.*

Latro, onis, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Diod. Sic.* λῃστρικὸς ἀνὴρ, *Plut.*

Latrocinatio, ἡ λῃστεία, ας, *Ariſtot.*

Latrocinor, λῃστεύω, *Dem.* vicos & agros incurſans, κώμαις καὶ ἀγροῖς ὀπτριζων, *Herodian.*

Latrunculus, τὸ λῃστρίδιον, ου.

Latus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, regio, χώρα, *Xenoph.* dens, ὀδὼς, *id.* εὐρὺς, εῖα, ὺ, via, ἀτραπὸς, *Plato*, ὁ καὶ ἡ εὐρύχωρος.

Latus, eris, τὸ πλευρὸν, οῦ, *Dioſc.* ἡ πλευρὰ, ᾶς, *Plut.*

Lavacrum, τὸ λυτρὸν, οῦ, *Plut.*

Lavatio, ἡ λοῦσις, εως, τὸ λυτρὸν, οῦ, *N. T.*

Laudabilis, e, αἰνετὸς, ὴ, όν, *Heſych.* ἐπαινετὸς, ὴ, όν, *Chryſipp.* ὁ καὶ ἡ ἀξιπαίνητος.

Laudabiliter, ἐπαινετῶς.

Laudatio, ἡ αἴνισις, εως, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* ἡ εὐλογία, ας, *Iſocr.*

Laudator, ὁ ἐπαινέτης, ου, *Dem.* ἐπαινῶν, οῦντος, *idem.*

Laudatrix, ἡ ἐπαινετὶς, ίδος, ἡ ἐπαινεσα, ης.

Laudo, ἐπαινέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid, τὶ, *id.* aliquem valde, πολλὰ ἐγκωμιάζω τινὰ, *id.* recte, merito, ὀρθῶς ἐπαινέομαί τινα, *id.* ob aliquid, ἐπαινέω τινά τι, *Plato.* Conf. *Laus.*

Laver, τὸ σίον, ου, *Iſocr.*

Lavo, λέω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* me, λούομαι, *Xen.* manus, νίπτω, pannum, πλύνω.

Laurea, ἡ δαφνὶς, ίδος, *Dioſc.* i. e. corona laurea, ὁ δάφνινος στέφανος, ου.

Laureatus, a, um, δαφνηφορὰν, οῦσα, οῦν, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ δαφνοφόρος, ου.

Lauretum, ὁ δαφνὼν, ῶνος.

Laureus, a, um, δάφνινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*

Laurus, ἡ δάφνη, ης, *Ariſtot.*

Laus, ὁ ἔπαινος, ου, *Dem.* τὸ ἐγκάμιον, ου, *id.* ἡ εὐκλεια, ας, *id.* ἡ εὐφημία, ας, *idem*, maximia ſ. ſumma, ἔπαινος μέγιστος, *Dem.* eximia ſ. ſingularis, σολὺς, *Iſocr.* ampliſſima, ὑπερβάλλων, *idem*, juſta & egregia, δικαίος καὶ καλὸς ἔχων, *Dem.* illuſtris ſ. præclara, κάλλιστος, *id.* vera, ἀληθὴς, *idem*, conveniens, digna, προσήκων, *id.* communis, κοινὸς, *id.* immortalis, εὐκλεια ἀθάνατος, *Dem.* ἐγκώμιον τὸ εἰς ἅπαντα ἢ λοιπὸν χρόνον, *id.* & prædicatio. ἔπαινος καὶ εὐφημία, *idem*, laudem mereri, ἄξια πραττειν ἐπαίνου, *Dem.* conſequi convenientem, τυγχάνειν ἐπαίνου προσήκοντος, *id.* omnem tribuere alicui, παρέχεσθαί τινι πᾶσαν εὐφημίαν, *Dem.* laude extollere, ποιεῖσθαι ἔπαινον περί τινος, *Iſocr.* & gloria abundare, ἔπαινον καὶ εὐφημίας μεῖζον ἔχειν, *Dem.* dignum eſſe, ἀξιέπαινον εἶναι, *id.* dignari, ἐπαίνου ἀξιοῦσθαι, *Iſocr.*

Laute, λαμπρῶς, *Dem.* vivere, πολυτελῶς ζῆν, *Dem.*

Lautitia, ἡ πολυτέλεια, ας, *Iſocr.*

Lautus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, όν, aliquis & dives, τὶς καὶ πλούσιος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ πολυτελὴς, ές, femina, γυνὴ, *id.*

Laxatio, ἡ χαύνασις, εως, *Ariſtoph.* ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*

Laxativus, a, um, χαυνῶν, οῦσα, οῦν, *Athen.*

Laxe, χαύνως, *Herodian.*

Laxitas, ἡ χαυνότης, ητος, *Plut.*

Laxo, χαυνόω, *Athen.* habenas alicui, ἀνίημί τινι ἡνίας, *Plut.* frontem, χαλάω μέτωπον, *Ariſtoph.* os, τὸ στόμα, *Xen.* vinculum, ὀπὸ χαλάω δεσμὸν, *Lucian.*

Laxus, a, um, χαῦνος, η, ον, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ ἔκλυτος, alvus, ἔκλυτον κοιλιδιον, *Strabo*, & ſolutus, ὁ καὶ ἡ ἄνετος καὶ ἄδετος, *Nax.*

Lea ſ. Leæna, ἡ λέαινα, ης, *Ariſtot.*

Lebes, ὁ λέβης, ητος, *Athen.*

Lectica, τὸ φορεῖον, ου, *Plut.* ἡ κλίνη, ης, *Dion. Hal.*

Lecticarius, ὁ κλινοφόρος, ου.

Lecticula, τὸ κλινάριον, ου, *Poll.* τὸ κλινίδιον, ου, *idem.*

Lectio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, *Plut.* i. e. *electio*, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Lectito, ἐπαναγινώσκω, aliquem, τινὰ, *Epictet.*

Lectiuncula, τὸ ἀκροαμάτιον, ου.

Lecto, ἐπαναγινώσκω, *Epictet.*

Lector, ὁ ἀναγνώστης, ου, *Plut.*

Lectulus, τὸ κλινίδιον, ου, *Plut.*

Lectus, i, ἡ κλίνη, ης, *Iſocr.* ἡ κοίτη, ης. *Xen.* ἡ ἐωνὴ, ῆς, *id.* in lecto decumbere, κεῖσθαι ἐπὶ τῇ κλίνῃ, *Iſocr.* occultare ſe ſub lecto, ὑποδύεσθαι ὑπὸ κλίνην, *id.* diem unam lecto affixum eſſe, μίαν ἡμέραν ἐν τῇ κλίνῃ διάγειν, *Plut.* lectum ſterno, στρώνυμι κλίνην, *Xenoph.*

Lecythus, ἡ λήκυθος, ου, *Plut.*

Legalis, e, νομικὸς, ὴ, όν, *Xen.*

Legatio, ἡ πρεσβεία, ας, *Dem.* πρέσβευσις, εως, *Thuc.* legationem aliquo decernere, γράφειν πρεσβείαν εἴς τινα τόπον, *Dem.* mittere ad aliquem, πέμπειν πρεσβειαν πρός τινα, *id.* de aliqua re, ὑπὲρ τίνος, *idem*, obire, πρεσβεύειν πρεσβείαν, *idem*, præclariſſime, ὀπτα πρεσβεύειν τὰ κάλλιστα καὶ πάντα τὰ συμφέροντα, *id.* mala fide, παραπρεσβεύεσθαι, *id.* redire a legatione, ἐπανέρχεσθαι ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *Dem.* legationis princeps, ὁ ἀρχιπρεσβευτὴς, οῦ, *Strabo*, legationis collega, ὁ Cυμπρεσβεύς, εως. *Dem.* legatio per caduceatorem, ἡ διακηρυκεία, ας, *id.*

Legativum, τὸ πρεσβεῖον, τὸ πρεσβεῖον ἐφόδιον.

Legator, ὁ διαθέμενος, ου, *Dem.*

Legatum, τὸ καταλειπόμενον, ου, *Dem.*

Legio, ἡ φάλαγξ, γος, *Herodian.* τὸ τάγμα, ατος, prima, quarta, πρῶτον, τέταρτον, *Plut.*

Legionarius, a, um, ὁ τῶ τάγματος, ταγματικος, ὴ, όν.

Legiſlator, ὁ νομοθέτης, ου, *Ariſtot.* ὁ θεσμοθέτης, ου, *Æſchin.*

Legiſlatio, ἡ νομοθεσία, ας, *N. T.* τὸ νομοθέτημα, ατος, *Plut.*

Legitime, νομίμως, *Dem.* ἐννόμως, *id.*

Legitimus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔννομος, ου, & juſtum aliquid, καὶ δικαιόν τι, *Dem.* ὁ καὶ ἡ νόμιμος, ου, & apertum bellum, καὶ φανερὸς πόλεμος, *id.* ὁ καὶ ἡ ἐνθεσμος.

Lego, as, i. e. legatum mitto, πρεσβεύομαι, *Dem.* πρεσβείαν ἀποστέλλω πρὸς τινα, *idem*, i. e. *addito teſtamento*, καταλείπω τι τινι, ἀπολείπω ἐν διαθήκαις, *Appian.* διατίθεμαί τινί τι, *Plato.*

Lego, is, ἀναγινώσκω, aliquid, τὶ, *Dem.* & recenſco quædam, λέγω καὶ διέρχομαί τινα, *Iſocr.* & recito alicui quædam, λέγω καὶ ἀναγινώσκω τί τινι, *Dem.* i. e. *colligo*, aliquid, ἀναλέγομαί τι, *Ariſtot.* Confer *Colligo.*

Legumen, τὸ ὄσπριον, ου, *Gal.*

Lembunculus, τὸ λεμβάδιον, ου.

Lembus, ὁ λέμβος, ου, *Polyb.*

Lemma, τὸ λῆμμα, ατος, *Plut.*

Lemniſcus, τὸ λημνίσκος, ου, *Plut.*

Lemures, οἱ μορμάνες, ων, *Xen.*

Lena, ἡ πορνοβοσκὸς, οῦ, ἡ μαστροπὸς, οῦ.

Lenimentum, τὸ ἴαμα, ατος, *Herodot.* τὸ θέλγητρον.

Lenio, πραΰνω, κηλέω.

Lenis, ὁ καὶ ἡ πρᾶος, ῖπιος, ία, ιον, πράος, ου.

Lenitas, ἡ ἠπιότης, ητος, *Philo.* ἡ πραότης, ητος, *Dem.* & ſimplicitas alicujus, πραότης καὶ εὐήθεια τινος, *id.* & humanitas, πραότης καὶ φιλανθρωπία, *id.*

Leniter, πρᾴως, *Dem.* ferre aliquid, φέρειν τι, *Dem.* ſe gerere erga aliquem, ἠπίως ἔχειν πρός τινα, *id.*

Lenitudo, idem quod *Lenitas.*

Leno

Digitized by Google

Leno, ὁ μαστροπὸς, οῦ, *Philo.* ὁ πορνοβοσκὸς, οῦ, *Baſ.* ὁ προαγωγὸς, οῦ, *Xenoph.*
Lenocinium, ἡ μαστροπία, ας, *Plut.*
Lenocinor, μαστροπεύω, *Xen.*
Lens, dis, ἡ κόνις, ιδ-ος, *Ariſtot.*
Lens, tis, ἡ φακὸς, οῦ, *Lucian.* ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*
Lente, βάδην, *Plut.* ἡσυχῇ, *Dioſc.*
Lenteſco, γλιχραίνομαι, *Hippocr.*
Lenticula, ἡ φακὴ, ῆς, *Plut.*
Lentiginoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φακώδης, ες-ος, *Dioſc.*
Lentigo, ὁ φακὸς, οῦ, *Dioſc.*
Lentiſcinus, a, um, χοίνιν-ος, ίνη, ινον, *Heſ.*
Lentiſcus, ἡ χοῖν-ος, ου, *Dioſc.*
Lentitudo, ἡ βραδύτης, ητ-ος, *Naz.*
Lentor, ἡ γλιχρότης, ητ-ος, *Gal.*
Lentus, a, um, ὁ καὶ ἡ γλιχρὸς, ᾶ, *Hippocr.*
Leo, ὁ λέων, οντ-ος, *Ariſtot.*
Leoninus, a, um, ὁ καὶ ἡ λεοντώδης, ες-ος, *Ariſtot.*
Leopardus, ὁ λεοπάρδαλις, εως.
Lepide, χαριέντως, *Plato.*
Lepidus, a, um, χάριεις, εσσα, εν, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ γωμύλ-ος, ὁ ἡ ἡ αἱμύλ-ος.
Lepor, ſ. Lepos, ἡ αἱμυλία, ας, *Plut.* ἡ ἐυαρμοσία, ας, *id.* ἡ κομψότης, ὁ ἀστεισμός.
Leporarium, τὸ λαγωτροφεῖον, ου, *Colum.*
Leporinus, a, um, λαγῶ-ος, ᾶ, ον, *Athen.*
Lepra, ἡ λέπρα, ας, *N. T.*
Lepus, ὁ λαγὼς, ὼ, *Dem.* ὁ λαγωὸς, ου, *Lucian.*
Lepuſculus, τὸ λαγώδιον, ου.
Leſſus, ἡ θρηνωδία, ας.
Lethalis, e, ὁ καὶ ἡ θανατώδης, ες-ος, *Hippo.* θανατικὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ θανάσιμ-ος, ου, *Dioſc.*
Lethaliter, θανασίμως.
Lethargia, ἡ ληθαργία, ας.
Lethargicus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.
Lethargus, ἡ λήθαργ-ος, ου.
Lethum, ὁ θάνατ-ος, ου, *Dem.*
Levamen, ſ. Levamentum, ὁ κουφισμὸς, οῦ, τὸ κούφισμα, ατ-ος; *Eurip.*
Levatio, ἡ κούφισις, εως.
Levir, ὁ δαὴρ, ῆρ-ος, *Hom.*
Levis, e, κοῦφ-ος, η, ον, ſermo, λόγος; *Plato.* veſtis, ἰσθὴς, *Herodian.* ſemen, Σπέρμα, *Theophr.* armatura, ὅπλισις, *Philo,* ſpes, ἐλπὶς, *Herodian.* homo, ἄνθρωπ-ος; *idem,* ἐλαφρὸς, ὰ, όν, & celer vir, ἡ ποδώκης ἀνὴρ, *Plut.* petitio, ἐλαφρὰ δίκησις, *Plut.* ignis, πῦρ, *Dioſc.* veſtis, ἐλαφρὰ ἐσθὴς, *Xenoph.*
Levitas, ἡ κουφότης, ητ-ος, *Theophr.* ἡ ἐλαφρία, ἡ φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρᾶς, κούφως; armati, ἐσκευασμένοι, *Thuc.* fero, κούφως φέρω, *Eurip.*
Leviuſculus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑπόκουφ-ος, ου.
Levo, αἴρω, *Dem.* κουφίζω; laborem, ἐπιλαφρύνω κάματον, *Ælian.* manum adverſus aliquem, ἀντείρομαι χεῖρα, *Herodot.*
Lex, ἡ νόμ-ος, ου, *Dem.* ὁ θεσμὸς, οῦ, *id.* & inſtituta, νόμ-οι ἦθη, *id.* & decreta, καὶ ψηφίσματα, *idem,* legem ferre, νόμον τιθέναι, *id.* ſancire, νόμον νομοθετεῖν, *id.* νόμον γράφειν, *id.* ſcribere & ſancire, γράφειν καὶ τιθέναι, *id.* rogare, εἰσφέρειν, *id.* ſubſtituere, παρεισφέρειν, *id.* clanculum intrudere, λάθρα ἐμβάλλειν, *idem,* latam eſſe de aliqua re, κεῖσθαι ὑπέρ τιν-ος, *id.* approbare, δοκιμάζειν, κύριον ποιεῖν, ἀναγράφειν νόμον, *Dem.* tueri, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζειν, *idem,* adſpernari, πρεῖσθαι νόμων, *id.* contemnere, καταφρονεῖν νόμων, *id.* abrogare legem, λύειν νόμον, *id.* ἀναιρεῖσθαι νόμον, *id.* ἄκυρον ποιεῖν νόμον, *id.* legibus conſtituere aliquid, τάττειν τι νόμοις, *Dem.* permiſſum eſſe, προσήκειν ἐν τοῖν νόμοιν, *id.* coërcere, λαβεῖν τινα ὑπὸ νόμου, *idem,* obſtringere aliquem ad faciendum aliquid, καταλείπειν τινὰ ποιεῖν τι, *id.* adquieſcere, ὑπομένειν τοὺς νόμους, *id.* parere, προσέχειν τοῖς νόμοις, *id.* πείθεσθαι τοῖς νόμοις, *id.* cedere, Συγχωρεῖν τοῖς νόμοις, *idem,* lex jubet hoc, λέγει τοῦτο νόμ-ος, *idem,* vetat hoc, ἀπαγορεύει τοῦτο ὁ νόμ-ος, *idem.*

Lexicon, τὸ λεξικὸν, οῦ.
Libamen, ſ. Libamentum, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Herodian.*
Libatio, ἡ σπονδὴ, ῆς, *Xenoph.*
Libellà, τὸ σταθμίον, ου, ἡ στάθμη, ης, *Lucian.*
Libellus, τὸ βιβλίδιον, *Dem.* τὸ βιβλαρίδιον, *N. T.*
Libens, ἀσμένως, ἡδ-ος, ἡδ-ον, *Plato,* admodum, ὁ ἡ ἡ ὑπερᾶσμέν-ος, ου, *Xen.*
Libenter, ἀσμένως, *Iſocr.* libentiſſime, ἀσμενέστατα, *Plato,* ſuſcipio, ἀσμενίζω, *Æſchin.* lubentiſſime ſuſcipio, ὑπερασμενίζω, *Plut.*
Libentia, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Plato.*
Liber, i, ἡ βίβλ-ος, ου, *Dem.* τὸ βιβλίον, ου, *Lucian.* i. e. cortex, ὁ φλοιὸς, οῦ, *Galen.*
Liber, a, um, ἐλεύθερ-ος, έρα, ερον, & nullius ſervus, ἡ μηδενὸς δοῦλ-ος, *Dem.* & ſui juris, ἡ αὐτὸς αὑτῶν κύρι-ος, *id.* ἡ αὐτόνομ-ος, *id.* ὁ ἡ ἡ αὐτεξούσι-ος.
Liberalis, e, ὁ ἡ ἡ ἐλευθέρι-ος, ου, *Iſocr.* indoles, φύσις, *Xenoph.* facies, ὄψις, *Plut.* ars, παιδεία, *Lucian.* i. e. munificus, ὁ ἡ ἡ φιλοδωρ-ος, ου, *Dem.*
Liberalitas, ἡ ἐλευθεριότης, ητ-ος, *Ariſtot.*
Liberaliter, ἐλευθερίως, inſtituti, πεπαιδευμένοι, *Xenoph.* educati, ἐλευθέρως τεθραμμένοι, *Iſocr.*
Liberatio, ἡ ἐλευθέρωσις, εως, *Thuc.* ἡ ἀπελευθέρασις, εως, *Plut.* ἡ ἄφεσις.
Liberator, ὁ ἐλευθερωτὴς, οῦ, *Lucian.*
Libere, ἐλευθέρως, *Iſocr.*
Liberi, orum, τὰ τέκνα, ων, *Xenoph.* filii, οἱ παῖδες, ων, *Dem.* filiæ, αἱ παῖδες, ων, parvi, μικρὰ παιδία, ων, *Dem.* legitimi γνήσιοι παῖδες, *idem,* uterini, παῖδες ὁμομήτριοι, *idem,* ſubditicii, παῖδες ὑποβολιμαῖοι, *id.* maſculi, παῖδες ἄρρενες, *id.* ſexus muliebris, παῖδες θήλειαι, *idem,* liberos procreare, ſuſcipere, ποιεῖσθαι παῖδας, *Dem.* habere ex aliqua, εἶναί τινι παῖδας ἐκ τιν-ος, *idem,* relinquere, καταλιπεῖν παῖδας, *id.* amittere, ἀπόλλυσθαι παῖδας, *id.* liberorum procreatio, ἡ παιδοργία, ας, *Plato.* multitudo, ἡ πολυπαιδία, ας, *Iſocr.* orbitas, ἡ ἀπαιδία, ας, *Dem.* ἡ ἀτεκνία, ας, *Ariſtot.* amans, ὁ ἡ ἡ φιλότεκν-ος, ου, *idem,* oſor, ὁ ἡ ἡ μισότεκν-ος, ου, *Æſchin.* odium, ἡ μισοτεκνία, ας, *Plut.* pulchros & multos habens, ὁ ἡ ἡ καλλίπαις ἡ πολύπαις, αιδος, *Ælian.* liberis carens, ὁ ἡ ἡ ἄτεκν-ος, ου, *Ariſtot.* orbari, ἀπατεκνοῦσθαι, *N. T.*
Libero, ἐλευθερόω, *id.* aliquem, τινὰ, *Dem.* una, Συνελευθερόω, *id.* aliquem ab aliquo, ἐλευθερόω τινὰ ὑπό τιν-ος, *Plato,* τινά τινος, *Eurip.* periculis, ῥύομαί τινα κινδύνων, *Plut.* calamitatibus, ἀπαλλάττω τινὰ τῆς Συμφορῶν, *Iſocr.* beneficiis ſuis ab inopia, τινὰ ταῖς εὐεργεσίαις τῆς ἀπορίας, *idem,* ab accuſationibus, λύω, ſ. ἐλευθερόω, ſ. ἀφίημι, ſ. ἐκσώζω τινὰ τῆς ἐγκλημάτων, *Iſocr.*
Liberta, ἡ ἀπελευθερωθεῖσα, ης.
Libertas, ἡ ἐλευθερία, ας, & nulli ſubjectum eſſe, ἡ τὸ μηδένα δεσπότην ἔχειν, *Dem.* libertatem amare, ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, *idem,* promittere alicui, ὑπισχνεῖσθαί τινι, conſtituere alicui, καταστήσαι τινι, *idem,* comparare, κτήσασθαι, *id.* habere, ὑπαρχειν τινι, *idem,* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* conſervare, διασώζεσθαι, *idem,* eripere, ἁφαιρεῖσθαι, *id.* ſubvertere, ἀνατρέπειν, *id.* perdere, ἀπολλύειν, *idem,* libertate privari, ἀποβεβλῆσθαι τῆς ἐλευθερίας, *Iſocr.* in libertatem aliquem aſſero, ſ. vindico, ἐξαιρίομαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, *Iſocr.* libertate aliquem dono, ἐλευθερόω τινὰ, *Dem.*
Libertina, ἡ ἀπελευθέρα, ης.
Libertinus, ὁ ἐξελευθερικὸς, οῦ, *Plut.* ὁ ἀπελευθερικὸς, οῦ, *id.*
Libertus, ὁ ἀπελευθερωθεὶς, ἐντ-ος, *Plato,* ὁ ἀπελεύθερ-ος, ου, *Philo.*
Libet, δοκεῖ, *Thuc.* mihi ludere, ἁρέσκει μοι παίζειν, *Herodian.*
Libidinor, λαγνεύω, *Ælian.*
Libidinoſe, ἀκολάστως, *Ariſtot.*

Libidinoſus, a, um, ὁ ἡ, ἡ ἀκόλαστ-ος, *Ariſtot.* Conf. *Laſcivus.*
Libido, ἡ ἐπιθυμία, ας, *Plato.* Confer *Laſcivia.*
Libitinarius, ὁ νεκροθάπτης, ου, *Ulpian.* ὁ ἐνταφιαστὴς
Libo, λείβω, lac, ὀπὸς πίνδω γάλα, *Plut.*
Libra, ὁ σταθμὸς, οῦ, pro pondere, *Herodot.* pro inſtrumento, *Ariſtoph.* i. e. pondo, ἡ λίτρα, ας, *Galen.* qui ſex librarum eſt, ὁ ἡ ἡ ἑξάλιτρ-ος, ου, *Ariſtot.* cœleſtis, ὁ ζυγὸς, οῦ.
Libralis, e, λιτραῖ-ος, αία, αῖον.
Libramen, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plato.*
Librarium, τὸ βιβλιοφυλάκιον, ου.
Librarius, ὁ βιβλιόγραφ-ος, ου, *Lucian.*
Libripens, ὁ ζυγοστατὴς, ου.
Libro, ζυγοστατέω, *Lucian.* σταθμάομαι, *Pauſ.* πελανόω.
Libum, ὁ φαιὸς, οῦ, *Ariſtoph.*
Licenter, ἀδεῶς, *Ariſtot.* ἀσελγῶς, *Dem.*
Licentia, ἡ ἄδεια, ας, delinquendi, ἀδικεῖν, *Dem.* furandi, ἡ ἐξουσία κλέπτειν, *Dem.* i. e. immodica libertas, ἡ ἄνεσις, εως, *Plato.*
Licentioſus, a, um, ἐξουσιαστικὸς, ὴ, όν.
Liceor, ἀντωνέομαι, *Xenoph.* ὠνέλλω, *Ariſtot.*
Licet, ἔξεστι, alicui facere aliquid, τινὶ τι πράττειν, *Dem.* id mihi, μέτεστι τοῦτό μοι, *Plato,* iſta mihi dicere, ἐνεστί μοι ταῦτα εἰπεῖν, *Dem.* i. e, quamvis, κἂν, omnia expediunt, licet quis exiguas vires adjecerit, πάντ' ὠφελεῖ, κἂν τις μικρὰν δώμαιν πρόσθῃ, *Dem.* εἰ καὶ, licet non faciant, εἰ καὶ μὴ ποιοῦσι, *id.* Conf. *Etſi.*
Lichen, ὁ λειχὴν. ῆν-ος, *Dioſc.*
Licitatio, ἡ ἀνταγωνισις, εως, ὁ πλειστηριασμὸς, οῦ, *Heſych.*
Licitator, ὁ πλειστηριαστὴς, οῦ.
Licitor, *contra aliquem,* ἀνταγωνίομαι, *Lyſ.* pluris, πλειστηριάζομαι, *id.*
Licitum eſt, idem quod *Licet.*
Licitus, a, um, θεμιτὸς, ὴ, όν, non eſt, οὐκ ἔστι, *Plato.*
Licium, ὁ μίτ-ος, ου, *Syneſ.*
Lictor, ὁ ῥαβδοῦχ-ος, ου, *Iſocr.*
Lien, ὁ σπλὴν, ῆν-ος, *Plut.*
Ligamen, ὁ δεσμὸς, *Dem.*
Ligatura, τὸ ἅμμα, ατ-ος.
Lignarius, a, um, ὁ ἡ ἡ ξυλώδης, ους *Theophr.* faber, ὁ ξυλουργὸς, οῦ, lignaria opera, τὰ ξυλουργικὰ, ῶν, *Plut.*
Lignatio, ὁ ξυλισμὸς, οῦ, ἡ ξυλεία, ας, *Suid.*
Lignator, ὁ ξυλᾶ-ς, ῆτ-ος, *Pauſ.*
Ligneus, a, um, ξύλιν-ος, ίνη, ινον, *Xen.*
Lignor, ξυλεύομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *Plut.*
Lignoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ξυλώδης, ες-ος, *Theophr.*
Lignum, τὸ ξύλον, ου, *Ariſtot.* τὸ κᾶλον, parvum, τὸ ξυλάριον, ου, *Xen.*
Ligo, δέω, catena ad aliquid, ἁλύσει πρός τι, *Thuc.* aliquid ad aliquid, ἀναδέω τι πρός τι, *Thuc.*
Ligo, ἡ δικέλλα, ης, *Naz.* ἡ μάκελλα, ης, *Cl. Al.* ὁ σκαπάνη.
Ligula, *tibiæ,* ἡ γλωττὶς, ιδ-ος, *Lucian. cruralis,* ἡ ἀφεστηκυῖα, ιδ-ος, *Plut.* adſtrictoria, ὁ σφαιρωτὴρ ῆρ-ος, *Naz.* ὁ διαγωγὸς τῆς βλαυτῆς, *Ælian.*
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, ας, *Plut.*
Liguritor, ὁ λίχν-ος, ου, *Plato.*
Liguſtrum, τὸ λεύκοιον, ου.
Lilium, τὸ κρίνον, ου, *N. T.*
Lima, ἡ ῥινὴ, ῆς, *Xen.*
Limatura, τὸ ῥίνημα, ατ-ος, *Herodian.* τὸ ῥινισμα, ατ-ος, *Dioſc.*
Limbus, τὸ κράσπεδον, ου, *N. T.*
Limen, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.* ὁ πυλὼν, ῶν-ος, ſuperius, τὸ ὑπέρθυρον, *Phaver.* i. e. ingreſſus, ἡ εἴσοδ-ος, ου, domus, ὁ οἶκ-ος, ου, *Dem.*
Limes, ὁ ὅρ-ος; ου, *Dem.*
Limitaneus, a, um, ὁρι-ος, ία, ιον, *Plut.*
Limitatio, ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Limito, ὁρίζω, *Ariſtot.*

Digitized by Google

Limo, ῥινάω, *Dioſc.* pro expolio, κατακοσμέω.
Limoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰλυώδης, ες, *Galen.* ὁ ἢ ἡ βορβορώδης, ες, *Plato.*
Limpidus, a, um, ὁ ἢ ἡ διαφανής, ές, *Ariſtot.*
Limpitudo, ἡ διαφάνεια, ας, *Euſtath.*
Limus, i, ὁ βορβορος, ου, *Plut.* ὁ ἰλύς, ύος, *Herodian.*
Limus, a, um, ὁ ἢ ἡ παραζωλὸψ, ῶπος, oculus, ὀφθαλμὸς, *Lucian.* limis oculis intueri aliquid, παρακύπτειν εἴς τι, *id.* limis videre, τοῖς πλαγίοις ὁρᾶν.
Linctus, us, τὸ λεῖγμα, ατος.
Linea, ἡ γραμμὴ, ης, *Ariſtot.*
Lineamentum, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Linearis, e, γραμμικὸς, ἡ, ὸν, demonſtratio, ἀπόδειξις, *Quinctil.* i. e. *lineæ ſimilis*, ὁ ἢ ἡ γραμμοειδὴς, ες, *Theophr.*
Lineatio, ἡ ὑπογραφὴ, ῆς, *Plato.*
Lineo, ὑπογράφω, *Ariſtot.*
Lineola, ἡ μικρὰ γραμμὴ, ῆς.
Lineus, a, um, λίνεος, έα, εον, *contr.* λινοῦς, ῆ, οῦν, tunica, χιτὼν, *Philoſtr.*
Lingo, λείχω, ἀπολιχμάω, *Lucian.*
Lingua, ἡ γλῶσσα, ης, *Dem.* linguam continere, ἐπέχειν τὴν γλῶσσαν, *Chryſ.* incido, γλωσσοτομίω, *Plut.* i. e. ſermo, lingua maxime ignota utentes, ἀγνωστότατοι τὴν γλῶσσαν, *Thuc.* qui alterius linguæ eſt, ὁ ἢ ἡ ἑτερόγλωσσος, ου, *N. T.* qui ejuſdem linguæ eſt, ὁ ἢ ἡ ὁμόγλωττος, ου, *Xen.* lingua Græca loquens, ἑλληνίζων τῇ φωνῇ, *Æſchin.* lingua Latina diſertus, ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ συμπρόσφορος, *Herodian.*
Lingua terræ, ὁ ἰσθμὸς, οῦ.
Linguax, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, εος, LXX.
Lingula, τὸ γλωσσάριον, ου.
Linguoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ γλωσσώδης, εος.
Linio, χρίω. Conf. *Ungo.*
Lino, ἐπαλείφω, *Xen.*
Linquo, λείπω. Conf. *Relinquo.*
Linteamen, τὸ ὀθόνιον, ου, *N. T.*
Linteo, ὁ ὀθονοποιὸς, οῦ.
Linteolum, τὸ ὀθόνιον, ου, *Theophr.* ὁ λῖς, τός
Linter, ἡ σκάφη, ης, *Lucian.*
Linteum, ἡ ὀθόνη.
Linum, τὸ λίνον, ου, *Thuc.* crudum, τὸ ἀμόλινον, ου, *Hipp.*
Lippio, λημάω, *Lucian.* ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, ἡ λήμη, ης, *Heſych.* ἡ ὀφθαλμία.
Lippus, a, um, λαμυρὸς, ὰ, όν, *Galen.* ὁ ἢ ἡ λήμων, ονος, *Lucian.*
Liquamen, τὸ χύλισμα.
Liquatio, ἡ τῆξις, εως, ἡ τηκεδὼν, όνος, *Diodor. Sic.*
Liquefacio, ἀνατήκω, *Plut.* τήκω, *id.* χυλίζω.
Liquefco, ἀνατήκομαι, *Plut.*
Liquet, δῆλόν ἐστι, *Xen.*
Liquide, ὑγρῶς, i. e. *manifeſte*, σαφῶς, *Dem.*
Liquiditas, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.*
Liquido, σαφὰς, *Iſocr.* φανερῶς.
Liquidus, a, um, ὑγρὸς, ὰ, όν, pix, πίσσα, *Dioſc.* i. e. manifeſtus, δῆλος, η, ον, *Dem.* Conf. *Manifeſtus.*
Liquo, τήκω, ceram, κηρὸν, *Galen.*
Liquor, ἡ ὑγρότης, ητος, *Plut.* τὸ ὑγρόν.
Lira, ἡ αὖλαξ, ακος, *Philo.*
Liratim, κατ' αὔλακας.
Liro, αὐλακίζω, *Ariſtoph.* αὔλακας ἐλαιῶ.
Lis, ἡ δίκη, ης, *Dem.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* lites & judicia, δίκαι καὶ κρίσεις, *id.* & negotia, καὶ πράγματα, *id.* litem intendere alicui, λαχεῖν τίνι δίκην, *Dem.* & negotia habere cum aliquo, ἔχειν δίκην καὶ πράγματα πρός τινα, *id.* Conf. *Actio.*
Litatio, τὸ καλλίερημα, ατος, *Naz.*
Litera, τὸ γράμμα, ατος, *Plut.* erudire aliquem in literis, παιδεύειν τινὰ τὰ γράμματα, *Dem.* διδάσκειν τινὰ τὰ γράμματα, *Xen.* ſcribere, γράφειν γράμματα, *idem*, literarum rudis, ὁ ἢ ἡ ἀγράμματος, ου, *Lucian.* literarum imperitia, ἡ ἀγραμματία, ας, *Ælian.* qui multarum literarum eſt, ὁ ἢ ἡ πολυγράμματος, ου, *Plut.* i. e. epiſtola, ἡ ἐπιστολὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Epiſtola.*
Literarius, a, um, γραμματικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Literate, παιδευτῶς, *Iſocr.*
Literator, ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plut.*
Literatura, ἡ γραμματεία, ας, ἡ γραμματιστικὴ, ῆς, *Philo.*
Literatus, a, um, πεπαιδευμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* Conf. *Doctus.*
Lithargyrus, ἡ λιθάργυρος, ου, *Dioſc.*
Litigator, ὁ δικάζομενος, ου, *Dem.* ὁ ἀντίδικος, ου, *id.* ὁ φιλόνεικος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἐριστής.
Litigioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φιλόδικος, ου, *Ariſtot.* ἐριστικὸς, ἡ, όν, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ φιλόνεικος, ου, *Dem.*
Litigium, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἀμφισβήτησις, εως, *Dem.*
Litigo, ἐρίζω, accurate de rebus minutis, ἀκριζῶς περὶ μικρῶν, *Iſocr.* cum aliquo de re aliqua, ἀμφισβητεῖν πρός τινος, *id.* κατά τι, *id.* ἐγκαλέω τινί τι, *Plato.* δικάζομαί τινι περί τινος, *Lucian.* πρός τι, *Æſchin.*
Lito, καλλιερέω, Deo pro aliquo, θεῷ ὑπέρ τινος, *Xenoph.* me ipſum, ἐμαυτὸν, *Plut.*
Litoralis, e, ὁ ἢ ἡ ἐπάλιος, ου, *Soph* ὁ αἰγιαλίτης, ου, arena, ἄμμος, *Dioſc.*
Litoreus, a, um, ἀπλοῦς, οῖα, οῦν.
Litura, ἡ χρίσις, εως, ἡ ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ ἀπαλοιφὴ, ῆς, lituram facio, ἀπαλείφω, ἐξαλείφω, *Xenoph.*
Litus, ἡ αἰγιαλὸς, ῆς, *Lucian.* ὁ αἰγιαλὸς, οῦ.
Lituus, ἡ βυκάνη, ης, *Suid.*
Liveo, πελιδνοῦμαι.
Liveſco, πελιδνόομαι, *Gal.*
Lividus, a, um, πελιδνὸς, ὰ, όν, *Thuc.* lividum reddo, πελιδνόω.
Livor, τὸ πέλιόμα, ατος, *Dioſc.* ὁ μώλωψ, ωπος, *Ariſtot.*
Lix, ἡ κόνις, εως, *Plut.*
Lixa, ὁ σκηνοφόρος, ου, *Xen.*
Lixivia, ſ. Lixivium, ἡ κονία, ας, *Ariſtot.*
Lixus, a, um, ἐφθὸς, ἡ, όν, *Xenoph.*
Localis, e, τοπικὸς, ἡ, όν, *Galen.* ὁ ἢ ἡ ἐν τόπῳ.
Locarium, ἡ μίσθωσις, εως, pendere, τὴν μίσθωσιν φέρειν, *Dem.*
Locatio, ἡ ἐκμίσθωσις, εως, ἡ μίσθωσις, εως, *Dem.*
Loco, καθίζω, aliquem in thronum, τινὰ εἰς θρόνον, *Xenoph.* domum alicui, μισθόω τινὶ ἢ εἴκον, *Dem.* alicui filiam, vide *Eloco.*
Loculamentum, ὁ σηκὸς, ου, *Ariſtot.*
Loculus, τὸ χωρίον, ου, *Xenoph.* ὁ λάρναξ, a. i. e. marſupium, ἡ ἀργυροθήκη, ης.
Locuples, πλούσιος, ία, ιον, *Dem.* Confer *Dives.*
Locupleto, πλουτίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.*
Locus, ὁ τοπος, ου, *Dem.* τὸ χωρίον, ου, *Xen.* locum dare alicui, ἀνεχωρεῖν τινι, *Æſchin.* χώραν καταλιμπάνειν τινὶ, *Plut.* loco, i. e. vice, alicujus alium eligere, ἀντί τινος ἄλλον αἱρεῖσθαι, *Dem.* loco beneficii habere, ἐνεργεσίας μέρη ἀριθμεῖν, *Arriſtot.* ποιεῖσθαί τι ἐν ἐνεργεσίας τάξει, *Dem.* loco medicinæ, ἐν μέρει φαρμάκου, *Theophr.* cujus res peſſimo loco ſunt, ὃς φαυλότατα ἔχει πράγματα, *Dem.*
Locuſta, ἡ ἀκρὶς, ίδος, *N. T.*
Lodix, ἡ Σισύρα, ας.
Logica, ἡ λογικὴ, ῆς, *Lucian.*
Logiſta, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Plut.*
Logiſtica, ἡ λογιστικὴ, ῆς.
Loliaceus, a, um, αἱρινος, ίνη, ινον, *Dioſc.*
Loligo, ἡ τευθὶς, ίδος, *Ariſtot.*
Lolium, ἡ αἶρα, ας, *Theophr.* lolio plenus, ὁ ἢ ἡ αἱρώδης, ους, *id.* in lolium tranſeo, ἐξαιρόομαι, *id.*
Lomentum, τὸ λείομα.
Longævitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.*
Longævus, a, am, ὁ ἢ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.*
Longanimis, ὁ ἢ ἡ μακρόθυμος.
Longanimitas, ἡ μακροθυμία.
Longe, μακρὰν, habito, ἀποικίω, *Iſocr.* μακρὰν, præſtantiſſimus ἄριστος, *Plato.* μακρῷ, *Ariſtot.* πόρρω, ab inſtituto digredi, τῶν παρόντων γίγνεσθαι, *Demoſth.* longius, πορρωτέρω, *idem*, longiſſime, πορρωτάτω, *idem.*
Longimanus, a, um, ὁ ἢ ἡ μακρόχειρ, ρος, *Plut.*
Longinque, πόρρω, *Dem.*
Longinquitas, τὸ διάστημα, ατος, *Plato.*
Longinquus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, *Plut.* e longinquo, ἀπὸ μακρόθεν, *N. T.*
Longitudo, τὸ μῆκος, εος, temporis, χρόνου, *Iſocr.* digiti, ὡς δακτύλου, *Dioſc.* ἡ μακρότης, ητος, *Plut.*
Longiuſculus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπομήκης, εος, *Dioſc.*
Longurio, ὁ ὀλιγόμηκης, εος, *Herodian.*
Longus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, oratio, λόγος, *Thuc.* confuetudo, συνήθεια, *Plut.* via, ὁδὸς, *Iſocr.* longum eſt recenſere, μακρὸν ἐστι διεξιέναι, *Plato.* longum valere dicere alicui, μακρὰ χαίρειν φράζεσθαί τινι, *Plut.* longo tempore poſt, χρόνῳ ὕστερον, ſ. πολλῷ ὕστερον, *Dem.*
Loquacitas, ἡ ἀδολεσχία, ας, *Iſocr.* ἡ φλυαρία, ας, *Plato.* ἡ μακρολογία, ας, *Iſocr.* ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Plut.*
Loquax, ὁ ἢ ἡ ἀδόλεσχος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ φλύαρος, ου, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ σπερμολόγος, ου, *id.* ſum, ἀδολεσχέω, *Dem.*
Loquela, ἡ λαλιὰ, ᾶς, *Lært.* ἡ λέσχη.
Loquor, λαλέω, pauca, ὀλίγα, *Lucian.* de aliqua re, ποιέομαι λόγον περί τινος, *Plut* ad aliquem, πρός τινα, *Plut.* λαλέω τινὶ, *Dem.* ἀγορεύω τινὶ, *Lucian.* Conf. *Dico.* de rebus antiquis, ἀρχαιολογέω, *Thuc.* breviter, βραχυλογέω, *Plut.* ſententias, γνωμολογέω, *id.* proprie, κυριολογέω, *Philo.* prolixe, μακρολογέω, *Herodian.* de fabulis, μυθολογέω, *Iſocr.* ſtulta, μωρολογέω, *Plut.* probabiliter, πιθανολογέω, *Ariſtot.* de arte, τεχνολογέω, *id.* libenter, φιλολογέω, *Plut.* de natura, φυσιολογέω, *Ariſtot.* ſeria, σπουδαιολογέω, *Xen.* magna, μεγαληγορέω, *Plut.* inania, κενολογέω, *id.* φλυαρέω, *Dem.*
Lora, ὁ δάντερας, ου, *Poll.*
Loramentum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lorarius, ὁ μαστιγοφόρος, ου, *Sophoc.*
Loreus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἱμαντάδης, ες, *Dioſc.* ἱμάντινος, ίνη, ινον.
Lorica, ὁ θώραξ, ακος, linea, λινοῦς, *Xen.* ærea, χαλκοῦς, *id.* ferrea, σιδηροῦς, *Plut.* ſquamata ἁλυσιδωτὸς, LXX. lorica induo, ſ. munio, θωρακίζω τινὰ, *Xen.* loricam induo, θωρακίζομαι, *Thuc.*
Loricatio, ὁ θωρακισμὸς, ου.
Lorico, θωρακίζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* ὑπὸ θωρακίζω τινὰ, *id.*
Loripes, ὁ ἢ ἡ ἱμαντοπους, οδος, ὁ κυλλοπόδης.
Lorum, ὁ ἱμὰς, άντος, *Xen.*
Lotium, τὸ οὖρον, ου, *Ariſtot.* τὸ ἔμμα, ατος, *Hipp.* ἡ οὖρησις, εως, *id.*
Lotrix, ἡ πλυντρια, ας, *Poll.*
Lotura, ἡ πλύσις, εως, *Euſtath.*
Lotus, i, ἡ λωτὸς, οῦ, *Theophr.*
Lubens, vide *Libens.*
Lubenter, vide *Libenter.*
Lubet, vide *Libet.*
Lubido, vide *Libido.*
Lubrice, ὀλισθηρῶς, σφαλερῶς, *Iſocr.*
Lubricus, a, um, σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γλίσχρος, ρα, ρὸν, ὀλισθηρὸς, ὰ, όν, locus, τόπος, *Plut.* λεῖος, α, ον, lubricum fugere, λεῖον φεύγειν, *Ariſtot.*
Lucanica, ὁ ἀλλᾶς, ᾶντος, *Ariſtoph.*
Lucina, ἡ εἰλείθυια, ας.
Lucco, φαίνω, *Plato*, φαίνομαι, *Ariſtot.* λαμπρύνομαι, *Lucian.*
Lucerna, ἡ θρυαλλὶς, ίδος, *Lucian.* ὁ λαμπὴρ, ῆρος, *Naz.* ὁ λύχνος, ου, *Xen.* lucernam accendo, ἁπλῶ λύχνον, *Thuc.* lucerna ardet, λύχνος καίεται, *Xen.* lucernam extinguere, λύχνον σβεννύω, *Plut.*
Lucernula, τὸ λυχνίδιον, ου, *Lucian.*
Lucefcit, ἡμέρα διαφαύσκει. *Herodot.*
Lucidus, a, um, φωτεινὸς, ἡ, όν, *Xen.* φανερὸς,

Digitized by Google

νὸς, ἡ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἐυφυΐης, ἐος, *idem.*

Lucifer, i, ὁ φωσφόρος, ν, *Aristoph.*

Lucrifacio, κερδαίνω, aliquid, τι, *Demosth.* Conf. *Lucrum.*

Lucrificus, a, um, κερδαλέος, ἑη, ἑον, *Xen.*

Lucror, κρδαίνω, aliquid, τι, *Dem.*

Lucrose, κρδαλέως, *Thuc.*

Lucrosus, a, um, κερδαλέος, ἑη, ἑον, *Xen.*

Lucrum, τὸ κέρδος, εος, *Dem.* τὸ κέρμα, ατος, *Isocr.* facio ex aliqua re, κερδαίνω ἐκ τινος, *Isocr.* ὑπό τινος, *Dem.* χρηματίζομαι ὑπό τινος, *Dem.* in lucro ponere aliquid, κέρδος ἡγεῖσθαι τι, *Isocr.* lucri caussa aliquid facere, σωτῆν τι ὑπὸ τοῦ κερδεῖ, *Xen.* lucrum insperatum invenire, εὕρημα εὑρίσκειν, *Herodot.* lucri avidum esse, φιλοκερδέω, *Xen.* turpis lucri cupidus, ὁ ἢ ἡ αἰσχροκερδὴς, ἐος. *N. T.* cupiditas turpis lucri, ἡ αἰσχροκερδεια, ας, *Dem.*

Luctа, ἡ πάλη, ης, *Plut.* τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctameo, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctatio, idem quod *Luctamen.*

Luctator, ὁ παλαιστὴς, οῦ, *Plut.*

Luctatus, us, τὸ πάλαισμα, ατος, *Xen.*

Luctuosus, a, um, ὁ ἢ ἡ πένθιμος, ν, *Plut.*

Luctus, τὸ πένθος, εος, *Dem.* ὁ θρῆνος, ν, *Diod. Sic.* in luctu esse, πένθος ἄγειν, *Lucian.* in gravissimo luctu versari, βαρυτάτῳ πένθῃ κατέχεσθαι, *Philo.* μέγα πένθος ποιεῖσθαι *id.* quem magnus luctus invadit, ὃν μεγάλα πένθη καταλαμβάνει, *id.* ὃν πένθος κατέχει, *Herodian.* πενθικῶς ἔχειν, *Xen.* in magnum luctum conjicere aliquem, πένθῃ μυρίῳ ἐμβάλλειν τινὰ, *Plato.*

Lucubratio, ἡ νυκτογραφία, ας, *Plut.* ἡ φρὸς φῶς διατριβή.

Lucubro, νυκτογραφέω, ἐπαγρυπνέω, *Lucian.*

Luculenter, διαφανῶς, *Thuc.* i. e. claris verbis, διαῤῥήδην, *Dem.*

Luculentus, a, um, ὁ ἢ ἡ διαφανὴς, ἐος, *Plato,* λαμπρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ σεμνὸς.

Lucus, τὸ τέμενος, ν, *Dem.*

Ludibrium, ἡ χλεύη, ης, *Dem.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *id.* ludibrio habeo aliquem, ἐμπαίζω τινὶ, *N. T.* ἐντρυφάω τινὰ, *Lucian.* τινὶ, *Herodian.* habeor ab aliquo, ὑβρίζομαι ὑπό τινος, *id.*

Ludibundus, a, um, ἀθύρων, ουσα, ον, puer, παιδίων, *Herodot.*

Ludicer, s. ludicrus, a, um, ὁ ἢ ἡ παιγνιώδης, ους.

Ludicre, παιγνιωδῶς.

Ludicrum, τὸ παίγνιον, τὸ ἄθυρμα.

Ludificatio, ὁ ἐμπαιγμὸς, οῦ, *Suid.* ὁ χλευασμὸς, οῦ, *Dem.*

Ludifico, s. Ludificor, ἐντρυφάω, aliquem, τινὶ, *Herodian.* τινὰ, *Lucian.* i. e. decipio, παρακρούομαι, *Plut.* ἐξαπατάω.

Ludimagister, ὁ γραμματοδιδάσκαλος, ν, *Plut.* ὁ γυμνασιάρχης, οῦ, *Æschin.* ὁ γραμματιστὴς, οῦ, *Plato.*

Ludio, s. ludius, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ ὑποκριτὴς, οῦ *Herodian.*

Ludo, παίζω, tessera, ἀστραγαλίζω, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *id.* cum aliquo, ἀρσοπαίζω τινὶ, *Plato,* alea, πεττεύω, *Lucian.* κυβεύω, *Laert.* nucibus, καρυατίζω, *Philo.* calculis pro nucibus, πεττεύω ἀντὶ καρύων, *Lucian.* par & impar, τὰ ἄρτια ἢ περιττὰ παίζω, *Aristoph.* ut puer, σθύρω, *Herodot.* ludum, παιδιὰν παίζω, *Plato.* i. e. *iliudo.* Vide *Illudo.*

Ludus, ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.* τὸ παίγνιον, ν, *Plato,* ἡ παιγνία, ας, *Xen.* literarius, τὸ διδασκαλεῖον, ν, *Dem.* τὸ γραμματοδιδασκαλεῖον, *Lucian.* ludum aperire, γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνοιγειν, *id.* ludi, orum, ὁ ἀγὼν, ῶνος, *Plut.* seculares, σταὶ αἰῶνοι, *Herodian.* ludos celebro, πανηγυρίζω, *Philo,* ludos exhibeo, χορηγέω, *Dem.*

Lues, ἡ λύμη, ης, ὁ λυμεὼν ῶνος, *Isocr.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *Thuc.*

Lugeo, πενθέω, aliquem, τινὰ, *Isocr.* ob aliquid, διὰ τινι, *Æschin.* ὀλοφύρομαί τι, *Philo,* aliquem, θρηνέω τινὰ, *Lucian.* ὀδύρομαί τινα, *Isocr.*

Lugubre, πενθικᾶς, *Xen.*

Lugubris, e, πενθικὸς, ὴ, ὸν, γοερὸς, ὰ, ὸν, *Bas.*

Lumbricus, ὁ ἕλμινς, θος, *Eusseb.* ἡ ἀσκαρὶς, lumbricis laborare, ἑλμινθιάω, *Aristot.*

Lumbus, ἡ ἰσφὺς, ύος, *Aristot.* ἡ ψύα, ας, *Bas.* ἡ ψόα, ας, LXX. ἡ ἰξὺς, ύος, *Gal.*

Lumen, τὸ φᾶς, φωτὸς, *Dem.*

Luminare, ὁ φωστὴρ, ῆρος, LXX.

Luminosus, a, um, φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* ὁ ἢ ἡ φιλῳδὴς, ους, *Naz.*

Luna, ἡ Σελήνη, ης, *Aristot.* crescens, Σελήνη τετραμμένη, decrescens, φθίνουσα, cornіculata, μηνοειδὴς, semiplena, s. dimidiata, ἡμιτομὸς, s. διχοτομὲς, gibbosa, ἀμφικυρτὸς, plena, πανσέληνος, defic ens, λειψάφατος, silens, s. nulla, Σωσθικὴ, crescit, αὐξάνει, decrescit, φθίνεται, deficit, ἐκλείπει.

Lunaris, e, Σεληναῖος, αία, αῖον, *Lucian.* lapis, ὁ Σελήνης λίθος, *Dosc.*

Lunaticus, a, um, Σεληνιαζόμενος, ένη, ενον, *N. T.* Σεληνιακὸς, ὴ, ὸν, *Al. Trall.*

Lunatus, a, um, ὁ ἢ ἡ μηνοειδὴς, ἐος.

Lunula, ἡ Σελήνις, ίδος, τὸ Σελήνιον, ν.

Luitio, ἡ τίσις, εως, *Plut.*

Luo, λύομαι, aliquid, τὶ, *Xen.* pœnam alicujus rei, ἔτισα τιμωρίαν τινος, *Thuc.* alicui, ἐκτίω τίσιν τινὶ, *Plut.* damnum, τίνα τὴν βλάβην, *Plato.*

Lupa, ἡ λύκαινα, ης, *Plato,* parva, ἡ λυκὶς, ίδος, *id.* i. e. meretrix, ἡ ἑταιρεῦσα, ῆς, *id.* ἡ χαμαιτύπη, ης, *id.* ἡ πόρνη, ης, *N. T.*

Lupanar, τὸ πορνεῖον, ν, *Athen.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ν, *Lucian.* τὸ πορνοζοσκεῖον.

Lupatum, ὁ χαλινὸς, οῦ, *Xen.* ὁ λύκος, ν, *Plut.*

Lupinus, a, um, λύκειος, εία, ειον, *Polyb.* i. e. lupo similis, ὁ ἢ ἡ λυκάδης, ους.

Lupinus, i, ὁ θέρμος, ν, *Dioscor.*

Lupulus, τὸ βρύον, ν, *Theophr.*

Lupus, ὁ λύκος, ν, *Aristot.* piscis. ὁ λάβραξ, ακος.

Lurco, onis, ὁ γαστρίμαργος, ν, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ λιμάργος.

Lurco, s. Lurcor, γαστριμαργέω, *Chrys.*

Luridus, a, um, πελιδνὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.*

Luror, ἡ πελία, ας.

Luscinia, ἡ ἀηδὼν, όνος, *Aristot.* ἡ φιλομήλη.

Luscíniola, ἡ ἀηδονὶς, ίδος, *Theocr.*

Luscitosus, a, um, ὁ ἢ ἡ μύωψ, ωπος, *Aristot.* μυωπὸς, ὴ, ὸν, *Xen.* lum, μυωπάζω, *Aristot.*

Luscus, a, um, ὁ ἢ ἡ μονόφθαλμος, ν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἑτερόφθαλμος, ν, *Plut.*

Lusio, ἡ παιγνία, ας, *Xen.*

Lusito, παίζω, *Lucian.*

Lusor, ὁ παίκτης, ν.

Lusorius, a, um, παικτικὸς, ὴ, ὸν.

Lustralis, e, ὁ ἢ ἡ καθάρσιος, ν, *Naz.*

Lustratio, ὁ ἁγνισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ καθαρμὸς, οῦ, *id.* ἡ κάθαρσις, εως, *Plato.*

Lustricus, a, um, ἁγνιστικὸς, ὴ, ὸν, *Eustath.*

Lustro, ἁγνεύω, aliquid, τὶ, *Antiph.* aliqua re, ἁγνίζω τί τινι, *Plut.* aliquid animo, ἐξιλάζω τι, *Dem.* exercitum, καταλόγους ποιέομαι τῆς δημοτῶν.

Lustro, onis, ὁ πόρνος, ν, *Xen.*

Lustror, περιεύω, *Dem.*

Lustrum, ὁ φαλὸς, οῦ, *Aristot.* i. e. lupanar, τὸ πορνεῖον, ν, *Athen.* i. e. tempus quinque annorum, ἡ πεντετηρὶς, ίδος, *Thuc.*

Lusus, us, τὸ παίγνιον, ν, *Plut.* ἡ παιδιὰ, ᾶς, *Xen.*

Lutesco, πηλόομαι.

Luteus, a, um, i. e. cæruleus, σάλινος, ίνη, ινον, poculum, σκεῦος, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ τελματώδης, ους, *Thuc.* i. e. subflavus, μήλινος, ίνη, ινον, τῷ χρόᾳ, *Æliun.* ὁ ἢ ἡ λευκοβαφὴς, ους, luteum ovi, ἡ λέκιθος, ν, *Aristot.*

Luto, πηλόω.

Lutosus, a, um, ὁ ἢ ἡ τελματώδης, ους, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ τενάγώδης, ους, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ πηλώδης.

Lutta, ἡ ἰνδρὶς, s. ἴνδρις, ιος, *Aristot.*

Lutulentus, a, um, idem quod *Lutosus.*

Lutum, ὁ πῆλος, ν, *Dem.*

Lux, τὸ φᾶς, φωτὸς, *Aristot.*

Luxatio, ἡ ἐξάρθρησις, εως, τὸ ἐξάρθρημα, ατος, *Galen.* τὸ ἐξάρθρωμα, ατος, *Aristot.* τὸ τρῖμμα, ατος, *Dem.*

Luxo, ἐξαρθρόω, *Aristot.* λοξαίνω, *Cl. Al.* pedem, στρέφω ἢ σόδα, *Herodot.*

Luxuria, s. Luxuries, ἡ ἀσωτία, ας, *Aristot.* ἡ ἀκρασία, ας, *id.*

Luxurio, s. Luxurior, ἀσωτεύομαι, *Athen.*

Luxuriose, ἀσώτως, *Isocr.* vivo, τρυφάω, *Isocr.*

Luxuriosus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἄσωτος, ν, *Aristot.*

Luxus, ἡ πολυτέλεια, ας, *Isocr.* ἡ τρυφὴ, ῆς, *Isocr.* immoderatus, ἐξω τοῦ μέτρου, *Ælian.* luxu diffluo, ὑπὸ τρυφῆς διαῤῥέω, *id.* in luxum prolabor, εἰς τρυφὴν ἐξακίλλω, *id.* luxui indulgeo. τρυφάω, *Plut.* luxu perdor, ὑπὸ τῆς τρυφῆς διαφθείρομαι, *Isocr.* luxu omnes superare, πολυτελείᾳ πάντας ὑπερβάλλεσθαι, *Ælian.*

Lychnuchus, ὁ λυχνοῦχος, ν, *Athen.*

Lychnus, ὁ λύχνος, ν, *Lucian.*

Lydius lapis, ἡ βάσανος, ν, *Lucian.*

Lympha, τὸ ὕδωρ, ατος. Conf. *Aqua.*

Lymphaticus, a, um, ὁ ἢ ἡ νυμφόληπτος, ν, *Plato.*

Lymphatio, ἡ νυμφολαψία, ας.

Lomphatus, a, um, idem quod *Lymphaticus.*

Lympho, ἐνμαίνομαι. Conf. *Furo.*

Lyncurium, τὸ λυγκούριον, ν, *Dioscor.*

Lynceus, a, um, λυγκειος, είᾳ, ειον, lynceis oculis præditus, βλεπόμματος ὀξύτατον τῇ λυγκίως, *Aristoph.*

Lynx, ὁ ἢ ἡ λύγξ, κὸς, *Aristot.*

Lyra, ἡ λύρα, ας, *Plut.* parva, τὸ λύριον, ν, *Aristoph.* cano, λυρίζω.

Lyricen, ὁ λυρῳδὸς, οῦ, ὁ λυριστὴς, οῦ.

Lyricus, a, um, λυρικὸς, ὴ, ὸν, poëtis, ποιηταὶ, *Athen.*

M.

MAcellarius, ὁ κρεοπώλης, ου, *Poll.* sum. κρεοπαλίαι, *id.*

Macellum, τὸ κρεοπώλιον, ν, *Plut.*

Macellus, a, um, ὁ ἢ ἡ λειπόκρεως, ω, *Suid.* ὁ ἢ ἡ ὕπισχνος, ν.

Maceo, λεπτύνομαι, ἰσχναίνομαι, *Ælian.*

Macer, a, um, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* λεπτὸς, ὴ, όν, ὁ ἢ ἡ λεπτόσαρκος.

Maceratio, ἡ ἰσχνανσις, σεως, *Aristot.* ἡ τῆξις, εως, *Naz.*

Maceresco, ἐκλιπαίνομαι, ἰσχναίνομαι.

Maceria, s. Maceries, ἡ αἰμασιὰ, ᾶς, circumdere fundum maceria, περιοικοδομεῖν αἰμασιὰν χαρίᾳ, *Dem.*

Macero, ἐκλύπω, *Euripid* ὑπολύω, *Soph.*

Macesco, ἰσχναίνομαι, *Æliau.*

Machina, ἡ μηχανὴ, ῆς, *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *idem.*

Machinalis, e, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Machinamentum, τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.*

Machinarius, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*

Machinatio, ἡ μηχανὴ, ῆς. *Dem.* τὸ μηχάνημα, ατος, *Dem.* τὸ κατασκεύασμα, ατος, *idem,* ὁ κατασκευασμὸς, οῦ, *id.* & insidiæ, μηχανὴ ἢ ἐπίβρα, *id.* & ars, ἡ τέχνη, *id.*

Machinator, ὁ μηχανητὴς, οῦ, *Xen.* ὁ μηχανοποιὸς, οῦ, *Lucian.* dolosus, ὁ μηχανεῤῥάφος, ν, *Themist.*

Machinor, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τί τινος, *Dem.* ἐπιμηχανάομαί τί τινι, *Lucian.* & instruo aliquid, ἡ παρασκευάζω τι, *Dem.* dolose, τεχνάζω, *id.* summo studio, διαμηχανάομαι, *Plato,* mala, κακομηχανέομαι, *id.*

Macies, ἡ μάρανσις, εως, ἡ ἰσχνότης, ητος, corporis.

Digitized by Google

corporis, τῦ σώματος, *Gal.* ἡ ἰσχνασις, εως, ſ. ἡ ἰσχνασία, ας, *Ariſtot.*
Macilentus, a, um, ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* Vide Macer.
Macreſco, *ἰσχαίνομαι*, *Ælian.*
Macritas, ſ. Macritudo, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Gal.*
Macror, ἡ ἰσχνότης, ητος, *Galen.*
Macroſcopium. τὸ μακροσκόπιον, υ.
Mactator, ὁ Σφαγεὺς, έως, *Xen.*
Mactatus, us, ὁ Σφαγιασμὸς, ῦ, *Eurip.*
Macte, ἔπες ὀναιο, *Lucian.* βάλλ' ἔπως, *id.* macte animo & hanc diligentiam ſemper alauge, ἔπας ὀναιο Σύγε τῆσδε τ' φιλοπονίας.
Macteræ, *αἱ μάζαι*, ῶν, *Xen.*
Macto, Σφάττω, aliquem, τινὰ, *Dem.* capram hoſtiam, Ἑύω αἶγα, *Ariſtot.* alicui victimam, Σφαγιάζομαί τινί τι, *Ælian.*
Mactra, ἡ μάκτρα, ας, *Ariſtoph.* ἡ κάρδοπος, υ, *id.*
Macula, ὁ Σπίλος, μ, *Dioſc.* ἡ κηλὶς, ίδος, LXX. maculam alicui adſpergo, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.* καταισχύνω τι, *Dem.* ἀσεμνοποιεῖν αἰσχύνην τινὶ, *Iſocr.* ποιεῖν ἐν αἰσχύνῃ τι, *Dem.* abſtergere, ſ. delere, ἀπαλείφειν τῶν ὑπαρχόντων αἰσχύνην, *id.*
Maculatio, ἡ Σπίλωσις, εως.
Maculo, Σπιλόω, *N. T.* aliquem, ῥυπαίνω τινὰ, *Dion. Halic.* aliquid, καταρυπαίνω τι, *Iſocr.*
Maculoſus, a, um, Σπιλωτὸς, ἡ, ὸν.
Madefacio, νοτίζω, ſpongia, Σπογγίζω, *Dioſc.* δίημι, *Theophraſt.* ὑγραίνω, *Plut.* διυγραίνω τι, *Hippocr.*
Madefactio, ἡ ἀποβροχὴ, ῆς, *Galen.* ἡ δίυσις, εως, *Dioſc.*
Madeo, νοτιάω, *Ariſtot.* νοτίζω, *Galen.* νοτίζομαι, *Lucian.*
Madeſco, διείνομαι, δίεμαι, *Dicſc.*
Madide, ὑγρῶς.
Madidus, νοτερὸς, ά, ὸν, *Thuc.* ὑγρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* ὁ ἡ διάβροχος.
Mador, ἡ νοτὶς, ίδος, *Lucian.* ἡ ὑγροτης, ητος, *Plut.* ἡ ὑγρασία, ας, *Galen.*
Mæreo, vide *Mæreo.*
Magalia, *αἱ κάμαι*, ων.
Magadium, τὸ μαγάδιον, υ, *Lucian.*
Magador, μαγαδίζω, *Ariſtot.*
Magas, ἡ μαγὰς, άδος, *Heſych.*
Mage, idem quod *Magis.*
Magia, ἡ μαγεία, ας, *Plut.*
Magice, μαγικῶς.
Magicus, a, um, μαγικὸς, ἡ, ὸν, ars, ἡ μαγεία, ας, *Plut.* machinamentum, τὸ μάγδυμα, ατος, *id.* magicas artes calleo, μαγεύω, *id.*
Magis, μᾶλλον, vobis, quam illi, ὑμῖν, ἢ ἐκείνῳ, *Dem.* nemini magis quam illi, οὐδενὶ μᾶλλον ἢ ἐκείνῳ, *id.* magis quam par eſt, μᾶλλον τῦ δέοντος, *Dem.* magis una domus, quam urbs dici poteſt, μᾶλλον μία τὴν οἰκίαν ἂν εἴποις φάναι μᾶν, *Ariſtot.* multo magis, πολὺ μᾶλλον, *Iſocr.* nihilo magis, οὐδὲν μᾶλλον, tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, magis, magiſque, *ἀεὶ μᾶλλον*, *Viger.*
Magiſter, ὁ διδάσκαλος, υ, *Dem.* ὁ παιδοτρίβης, ου, *id.* ὁ παιδαγωγὸς, ῦ, *id.* choreæ, ὁ χορηγὸς τῆς, υ, *Suid.* convivii, ὁ Συμποσιάρχης, υ, equitum, ὁ ἱππαρχος, υ, *Xen.* ſum, *ἱππαρχέω*, *id.*
Magiſterium, ἡ προεδρία, ας, *Lucian.* ἡ προεδρασία, ας, *Xiph.*
Magiſtra, ἡ διδάσκαλος, υ, *Diod. Sic.* ἡ παιδεύσασα, ης, ἡ καθηγεμὼν, όνος, *Plut.*
Magiſtralis, e, διδασκαλικὸς, ἡ, ὸν, ſermo, λόγος, *Xen.*
Magiſtratus, *officium*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* & poteſtas, ἡ δυναστεία, ας, *Iſocr.* & potentia, ἡ δύναμις, *Dem.* & tyrannis, ἡ τυραννὶς, *idem*, magiſtratum appetere, ἀρχῆς διώκειν, *Iſocr.* contemnere, ὑπεριδεῖν, *id.* conſtituere, καθιστάναι, *Dem.* mercari, πρίασθαι, *idem*, inire, εἰσιέναι, *idem*, conſequi, μεταλαμβάνειν ἀρχῆς, *idem*, gerere, ἄρχειν, *Dem.* abrogare alicui, ἀποδοκιμάζειν, ἵν' τις ἄλλος, *idem*, ἀφαιρεῖσθαί τινος, *idem*, abolere, καταλύειν, *id.* deponere, *παραχωρεῖν τ' ἀρχῆς*, *idem*, παύεσθαι ἄρχοντα, *idem*, ambire, ἀρχῆς παραγίγνεσθαι, *Lucian.* magiſtratu abire, ἀπεπεῖν τῆς ἀρχῆς, *Ariſtot.* i. e. perſonæ, οἱ δυνάμει, ἂν, *Dem.* οἱ δυνατεύοντες, ὄντων, *idem*, οἱ πολιτευόμενοι, ων, *idem*, οἱ περὶ πολιτείαν ὄντες, *Iſocr.* οἱ ἐν τῇ πολιτεύσει, *idem*, urbanus, οἱ οἰκεῖοι ἄρχοντες, *Dem.* improbitas magiſtratuum, πονηρία τῶν προεστώτων, *Iſocr.* habere aliquos magiſtratus, χρῆσθαί τισι προστάταις, *Dem.*
Magnalia, τὰ μεγαλεῖα, ων, *N. T.*
Magnanimitas, ἡ μεγαλοψυχία, ας, *Ariſtot.* ἡ μεγαλοφροσύνη.
Magnanimiter, μεγαλοψύχως, *Dem.* μεγαλοφρόνως, *Æl.*
Magnanimus, a, um, ὁ ἡ ὁ μεγαλόψυχος, υ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ὁ μεγαλόφρων, ων, μεγαφρονέστερος, *Dem.*
Magnates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.*
Magne, μεγάλως, *Ariſtot.*
Magnes, ὁ μαγνήτης, υ, *Al. Alphr.* ἡ μαγνῆτις, ίδος, *Philo.*
Magneticus, a, um, μαγνητικὸς, ἡ, ὸν.
Magnifice, μεγάλως, *Dem. Phal.* μεγαλείως, *Polyb.* μεγαλοπρεπῶς, obire munia, λειτουργίας λειτουργεῖν, *Dem.* de ſe ſentire, μέγα φρονεῖν, *Iſocr.* ſe efferre, Συμβοσεῖν ἑαυτὸν, *Nax.* μεγαλύνειν ἑαυτὸν, *Xen.*
Magnificentia, ἡ μεγαλοπρέπεια, ας, *Dem.* ἡ μεγαλειότης, ἡ μεγαλυργία.
Magnifico, μεγαλύνω, me ipſum, ἐμαυτὸν, *Xen.*
Magnificus, a, um, ὁ ἡ ὁ μεγαλοπρεπὴς, έος, *Dem.* ὁ ἡ ὁ μεγαλόψυχος, υ, *id.*
Magniloquentia, ὁ ἡ ὁ μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ μεγαληγορία.
Magniloquus, a, um, ὁ ἡ ὁ μεγαλορρήμων, ονος.
Magnitudo, τὸ μέγεθος, ους, *Ariſtot.*
Magnopere, μεγάλως, *Iſocr.*
Magnus, a, um, μέγας, μεγάλη, μέγα, vir, ἀνὴρ, rex, βασιλεὺς, urbs, πόλις, *Dem.* magni facio, μέγα ποιέομαι, *Xen.* περὶ πολλοῦ ποιέομαι, *Iſocr. major, maximus.* Vide hæc ſuo loco.
Magydaris, ἡ μαγύδαρις, ιος, *Dioſc.*
Magus, ὁ μάγος, υ, *Xen.*
Majalis, ὁ χοῖρος τομίας, κάπρος ἐκτομίας, *Benz.*
Majeſtas, ἡ μεγαλειότης, ητος, *N. T.* τὸ ὑψίωμα, ατος, *Dem.*
Major, ὁ ἡ μείζων, majus, τὸ μεῖζον, ονος, *Dem.* majus onus, quam, μεῖζον φορτίον, ἢ, *id.* majora facta, quam quis dicere poteſt, ἔργα μείζω, ἢ ὡς τῷ λόγῳ ἂν εἴποι, *idem*, majus, quam ut poſſit ferre, μεῖζον, ὥστε δύνασθαι φέρειν, *Plato*, majus opinione, μεῖζον ἢ δόξης, *idem*, majoris facere aliquid, quam aliud, πλείονος τιμᾶν τι τοῦ ἄλλου, *idem*, προαιρεῖσθαι τι τοῦ ἄλλου, *Iſocr.* major natu, ὁ πρεσβύτερος, υ, *idem.*
Majores, οἱ πρόγονοι, ων, *Dem.* οἱ προγεγενημένοι, ων, *Iſocr.*
Maius, *menſis*, ὁ Σκιροφοριὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάϊος, υ, *Plut.*
Mala, ἡ γνάθος, υ, *Hippocr.* ὁ Σιαγὼν, όνος.
Male, σκληρῶς, *Dem.* me habeo, μοχθηρῶς ἔχω, *Dem.* & non belle habere, φαύλως ἢ οὐ καλῶς ἔχειν, *id.* non male, nec ſegniter ratiocinari, οὐ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς λογίζεσθαι, *idem*, tractari, δεινῶς διακεῖσθαι, *idem*, & miſere belligerare, κακῶς ἢ ἀθλίως πολεμεῖν, *idem*, male audire, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, *Iſocr.* agi cum aliquo, κακῶς πράττειν, *Dem.* accipio aliquem, καταχρῶμαί τινι, *Æſchin.* loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινὰ, *Dem.* mereor de aliquo, κακῶς ποιέω τινὰ, *Iſocr.* optare alicui, κακῶς εὐχομαί τινι, male conſulo alicui, Συμβουλεύω τινὶ κακὸν, *Plato*, voto alicui, κακόν τι εἶμί τινι, *Dem.*
Maledice, κακολόγως.
Maledicentia, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ δυσφημία.
Maledico, κακολογέω, alicui, τινὰ, *Plut.* κακῶς λέγω τινὰ, *Dem.* βλασφημῶ περί τινος, *id.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* καταράομαί τινα, *Ariſtot.* λοιδορήσομαί τινι, *Dem.*
Maledictio, ἡ κακολογία, ας, *Plut.* ἡ βλασφημία, ας, *Dem.*
Maledictum, ἡ κακηγορία, ας, *Dem.* ἡ βλασφημία, ας, *id.* inceſſere aliquem maledictis, ποιεῖσθαί βλασφημίας κατά τινος, *id.* προστρίβεσθαι τινι βλασφημίας, *id.* λέγειν βλασφημίαν τινι, *id.* Conf. *Convicium.*
Maledictus, a, um, ὁ ἡ ὁ κατάρατος, υ, *Lucian.* ὁ ἡ ὁ ἐπάρατος, υ, *id.*
Maledicus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακολόγος, υ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ὁ βλάσφημος, υ, *Demoſth.* βλασφημῶν, ῶσα, ῶν, *id.*
Malefacio, κακουργέω, impune, ἀσφαλῶς, *Dem.* κακοποιέω, *N. T.* alicui, ποιέω τινὰ κακῶς, *Iſocr.*
Malefactor, ὁ ἡ ὁ κακοῦργος, υ, *Dem.* ὁ κακουργῶν, ῶντος, *id.*
Malefactum, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.*
Maleficentia, ἡ κακουργία, ας, *Dem.*
Maleficium, τὸ κακούργημα, ατος, *Dem.* τὸ ἀδίκημα.
Maleficus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοῦργος, υ, *Dem.* κακουργῶν, ῶσα, ῶν, *id.* ὁ ἡ ὁ κακοποιὸς, κακοπράγμων.
Maleſuadus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοσύμβουλος, υ.
Malevolentia, ἡ κακόνοια, ας, *Dem.* & animi acerbitas, ἡ ἡ ὑπὸ τῆς ψυχῆς πικρία, *id.* proſequor aliquem, εἰμί τινι κακόνους, *Iſocr.* εἰμί τινι ἐπιχθὴς, *Dem.*
Malevolus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακόνους, υ, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ ἡ ὁ ἐπεχθὴς τινὶ, *id.* ὁ ἡ ὁ δύσνους, υ, τινὶ, *Thuc.*
Maligne, φλαύρως, *Dem.* πονηρῶς, *id.* κακοηθῶς, *Plut.*
Malignitas, ἡ κακοήθεια, ας, *Iſocr.* ἡ κακοθυμία, ας, *Plut.*
Malignor, πονηρεύομαι, *Ariſtot.*
Malignus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοήθης, ες, *Dem.* ὁ ἡ ὁ κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, ἡ κακία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *Ariſtot.* i. e. verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*
Malitioſe, πονηρῶς, *Dem.*
Malitioſus, a, um, ὁ ἡ ὁ κακοήθης, ες, *Dem.* ὁ ἡ ὁ πανοῦργος, υ, *id.*
Malleator, ὁ Σφυρωτὴς, οῦ, ὁ Σφυροκόπος, υ, LXX.
Malleolus, τὸ Σφύριον, υ, *Theophr.* i. e. germen, τὸ μόσχευμα, ατος, *id.*
Malleus, ἡ Σφύρα, ας, *Ariſtot.* ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, malleo percutio, Σφυροκοπέω, LXX. malleis compactus, ὁ ἡ ὁ Σφυρήλατος, υ, *Heliod.*
Malluvium, τὸ χειρόπτρον, υ, *Ariſtoph.* τὸ νιπτῆρον, *Ariſtot.* τὸ χρυσίον, υ, *Athen.*
Malo, αἱρέομαι, aliquid, quam aliud, τὶ, ἢ τὸ ἄλλο, *Iſocr.* potius manere, quam, μᾶλλον μένειν, ἢ, *id.* mori gloriſe quam vivere, εὐκλεῶς ἀποθνήσκειν ἀντὶ τοῦ ζῆν, *Dem.* aliquid, προαιρέομαί τι, *id.*
Maltha, ἡ μάλθα, ης, *Dem.*
Maiva, ἡ μαλάχη, ης, *Theophr.* arboreſcens, ἡ δενδρομαλάχη, ης, *id.*
Malum, τὸ μῆλον, υ, *Dioſc.* Perſicum, μῆλον Πδστικὸν, *id.* Cydonium, μῆλον Κυδώνιον, *id.* Punicum, ἡ ῥοιὰ, ᾶς, *id.* Medicum, μῆλον Μηδικὸν, *id.*
Malum, τὸ κακὸν, οῦ, *Dem.* & calamitates, Συμφοραὶ, *id.* & grave quid, ἠ δεινὸν, *id.* facere alicui, κακὸν ποιεῖν τινὶ, *Dem.* ἐργάζεσθαί τινα κακὸν, *id.* παρέχειν τινὶ, *id.* accidere alicui, Συμβαίνειν τινὶ, *id.* tantum imminere, τοσοῦτον προσεῖναι, *Dem.* conjicere ſe in malum, ἐμβάλλειν ἑαυτὸν εἰς κακὰ, *id.* verſari in malis, ἐν κακοῖς, *Iſocr.* malum pati, πάσχειν φλαῦρον, *Dem.* περιπεσεῖν κακῷ, *id.* ferre gravius, φέρειν χαλεπώτερον, *id.* liberare aliquem a malo, ἀπαλλάττειν τινὰ κακῶν, *id.* malum! φεῦ κακῶν.
Malus, *arbor*, μηλέα, ᾶς, *Dioſc.* *navis*, ὁ ἱστὸς, οῦ, erigere malum in navi, αἴρειν ἱστὸν ἐν τῇ ναῒ, *Xen.*
Malus, a, um, κακὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *id.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *Iſocr.* βδελυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*
Mamma, *mulierbris*, ὁ τιτθὸς, οῦ, *Galen.* muliebris & brutorum, ὁ μαστὸς, οῦ, *Ariſtot.* mammam præbeo, ἐπέχω τὸν μαστὸν, *Lucian.* alicui, θηλάζεσθαί τινα, *Ariſtot.*

Mammilla,

Digitized by Google

Mammilla, τὸ τιτθίον, ι, *Aristoph.* ἡ τιτθή.
Mammosus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ μαστώδης, ους.
Mammula, τὸ τιτθίον, ι, *Aristoph.*
Manceps, ὁ ἐργολάβος, ι, *Plut.*
Mancipalis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνδραποδώδης, ους, *Aristot.*
Mancipatio, ὁ ἀνδραποδισμὸς, ι, *Dem.*
Mancipator, ὁ ἀνδραποδιστὴς, ῆ, *Xen.*
Mancipatus, us, ἡ ἀνδραποδωσία, ας, *Aristot.*
Mancipium, τὸ ἀνδράποδον, ι, *Dem.* mancipii more, ἀνδραποδωδῶς, *Aristot.*
Mancipiolum, τὸ ἀνδραπόδιον, *Athen.*
Mancipo, ἀνδραποδίζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Mancus, a, um, πηρὸς, ὰ, ὸν, aliquo, τινι, πεπηρωμένος, ένη, ένον, τινι, *Dem.* πηρωθεὶς, εῖσα, ὲν, *Aristot.* ϰυλλὸς, ὴ, ὸν.
Mandator, ὁ προστάτων, οντος, *Iscr*
Mandatum, τὸ πρόσταγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἐπίταγμα, ατος, *id.* ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Iscr.* mandatum dare, διδόναι ἐντολὴν, *Dem.* relinquere posteris, ϰαταλείπειν παράδειγμα τῶν μέλλοντος χρόνου, *id.* habere, ἔχειν τι πρόσταγμα, *id.* exsequi, ὑπηρετεῖν τῷ ἐπιταγομένῳ, *id.* facere, ποιεῖν τὸ προστατόμενον, *id.* detrectare alicujus, ἀποστασίαν τῷ προστατομένων ὑπό τινος, *id.*
Mandibula, ἡ γνάθος, *Xen.* ἡ γένυς, υος, *Aristot.*
Mando, as, ἐντέλλομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* Conf. *Jubeo, Impero.*
Mando, is, μασάομαι, aliquid, τι, *Theophr.* ἐδέω.
Mandra, ἡ μάνδρα, ας, *Nax.*
Mandragora, ὁ μανδραγόρας, ου, *Dioſc.*
Manducatio, ἡ μάσησις, εως, *Baſ.*
Manduco, idem quod *Mando, is.*
Mane, ἔωθεν, *Dem.* πρὶν ἅλιον ἐξέχειν, *idem,* ἅμα τῇ ἡμέρα, *id.* πρωΐ, *N. T.* ſummo, ὄρθρου βαθέος, *ibid.* ſurgo, ὀρθρίζω, *Sirac.*
Maneo, μένω, apud aliquem, παρά τινι, *Dem.* ἀναμένω τινὶ, *Dem.* ἀναμένω τινὰ, *Iſocr.* προσδοκάω τινὰ, *Plut.*.
Manes, οἱ δαίμονες, ων, *Herodian.* οἱ ϑεοὶ χθόνιοι, *Zoſim.* evocare, νεϰυΐα χρᾶσϑαι, *Herodian.*
Mango, ὁ ἀνδραποδοκάπηλος, ου, *Philo.* ὁ ϰομμωτὴς, ῆ, *Plut.*
Mangonizo, μαγγανεύω, *Lucian.*
Mangonium, ἡ μαγγανεία. ας, τὸ ϰόμμωμα, ατος, *Lucian.*
Manica, ἡ χειρὶς, ίδος, *Xen.*
Manicatus, a, um, χειριδωτὸς, ὴ, ὸν, tunica, χιτὼν, *Herodian.*
Manifeſtarius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϰατάφωρος, ου, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ φείφορος, ου, *id.* hoſtis, ὁμολογημένως πολέμιος, *Herodian.*
Manifeſtatio, ἡ ἐξαγόρευσις, εως, ἡ ἔϰφανσις, εως, *Syneſ.*
Manifeſte, φανερῶς, *Plato,* ἀναφανδὸν, *Plut.* ὑποπεφασμένως, *Dem.*
Manifeſto, ἐϰ φανεροῦ, vincere, ϰρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐϰ φανεροῦ γίνεσϑαι, *id.*
Manifeſto, φανερόω, aliquid alicui, τι τινι, *N. T.* δηλόω τι, *Dem.*
Manifeſtus, a, um, δῆλος, η, ον, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἔϰδηλος, ος, *idem,* ϰατάδηλος, ος, *idem,* φανερὸς, ὰ, ὸν, *idem,* ὁ ϰ᾽ ἡ περίδηλος, ος, *Lucian.* ſum multifariam, πολλαχόθεν δῆλός εἰμι, *Dem.* valde, λιαν ϰαταφανὴς εἶμι, *Iſocr.* fio omnibus, γίγνομαι πᾶσι φανερὸς, *idem,* εὐδηλος γίγνομαι πᾶσι, *Dem.* manifeſtum reddo aliquid alicui, φανερὸν ποιέω τί τινι, *Dem.* ἐμφανὲς, ϰαταφανὲς, δῆλον, ἔϰδηλον, εὔδηλον ποιέω τί τινι, *Dem. Iſocr.*
Manipularis, ὁ λοχίτης, ου, *Syneſ.*
Manipulatim, λοχηδόν.
Manipulus, τὸ δράγμα, ατος, *Philo.* ὁ φάϰελος, ου, *Ælian.* militum, ὁ λόχος, ου, *Thuc.* ἡ Στεῖρα, ας. *App.*
Manna, ἡ μάννα, LXX. τὸ ἀερόμιλι, ιτος, *Athen.*
Mannulus, τὸ ἱππάριον, ι, *Xen.*
Mannus, idem quod *Mannulus.*
Mano, έω. Conf. *Fluo.*
Manſio, ἡ μονὴ, ῆς, *Polyb.* ἡ διαμονή.
Manſito, διαμένω, *Xen.*
Manſuefacio, πραΰνω, equum, ἵππον, *Xen.* aliquem, ϰαταπραΰνω τινὰ, *Ariſtot.* τιϑασσεύω τινὰ, *Dem.* ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.*
Manſues, πρᾶος, ſ. πραὺς, εῖα, ὺ, *Plut.*
Manſuefco, ſ. Manſuefio, πραΰνομαι, *Xen.* ϰαταπραύνομαι, *Plut.* ἡμερεύομαι.
Manſuete, πράως, *Dem.* ἠπίως, *id.*
Manſuetudo, ἡ πραότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ ὀπιείϰεια, ας, *id.* ἡ ἡμερότης.
Manſuetus, a, um, πρᾶος, ſ. πραὺς, εῖα, ὺ, appareo, φαίνομαι, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἥμερος, ος, & humanis moribus præditus, ϰ᾽ φιλάνϑρωπος, *id.* ἱλαρὸς, ὰ, ὸν, manſuetiſſimum & moderatiſſimum ſe præbere, ἱλαροτάτου ϰ᾽ μετριάτατον παρέχειν ἑαυτὸν, *Iſocr.*
Mantica, ἡ πήρα, ας, *Plut.*
Manticula, τὸ πηρίδιον, ι, *Ariſtoph.*
Manticularius, ὁ βαλαντοτόμος, ου, *Ariſtoph.*
Manticulor, τὰ ἐν τῇ πήρα ϰλέπτω.
Mantile, τὸ χειρόμαϰτρον, ι, *Xen.*
Mantiſſa, τὸ ἐπίμετρον, ι, *Gal.*
Manualis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ χειροπληϑης, έες, *Diod. Sic.*
Manuarius, a, um, χειραῖος, αία, αῖον.
Manubiæ, τὰ λαφυρα, ων, *Plut.* τὰ ϰυλα.
Manubialis, e, ϰυλευματιϰὸς, ὴ, όν.
Manubriolum, τὸ λαβίδιον, ι, *Dioſc.*
Manubrium, ἡ λαβὴ, ῆς, ἡ ϰωπὴ, gladii, ξίφους, *Plut.*
Manufactus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ χειροποιητος, ου, *N. T.* ϰ᾽ ἡ χειρόμαϰτος, ου, *Philo.*
Manuleatus, a, um, χειροδωτος, ὴ, όν, *Herodian.*
Manumiſſio, ἡ ἀπελευθέρωσις, εως, *Plut.*
Manumitto, ἀπελευθερόω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Libero.*
Manupretium, τὸ χειροδόσιον, ι.
Manus, ἡ χεὶρ, χειρὸς, *Dem.* dextra, χεὶρ δεξιὰ, ᾶς, *idem,* ſiniſtra, χεὶρ ἀριστερὰ, ᾶς, *Ariſtot.* manum in ſinu conditam habere, χεῖρα ἔχειν ἔσω, *Dem.* porrigere, προτείνειν, *id.* exhibere, ὑπέχειν, *id.* abſtinere ab aliquo, ἀπέχειν χεῖρα τινος, *id.* religare poſt tergum, δῆσαι τινα τὰ χεῖρε ὀπίσω, *idem,* τὰ χεῖρε συμπλέϰειν τοπίσω, *Thuc.* in manus tradere alicui aliquid, ἐντιϑέναι τι εἰς χεῖρας τινὸς, *Dem.* in manibus habere aliquid, ἔχειν τι ἐν χδσὶ, *id.* manu attingere, ἁπλίδι τῇ χειρὶ, *id.* aliquem male tractare, περιπλαϰίζειν τινὰ χειρὶ, *idem,* manu propria, ſ. ſua ſcribere, ἰδιοχείρως γράφειν, *Bud.* manu ſua faciens, ὁ ϰ᾽ ἡ αὐτοχειρ, ρος, *N. T.* de manu in manum, διὰ χειρὸς, manus alicui injicio, συλλαμβάνω τινὰ, *Iſocr.* operi admoveo. ἐγχειρέω ἔργῳ, *id.* in manu alicujus ſitum eſſe, ἔργον τινὸς ἔϛὶ, *Herodian.* manus lavo, χειρονιπτομαι, *Dion. Hal.* manibus operor, χειρουργέω, *Ælian.* αὐτουργέω, *idem,* manuum labore victum paro, ἀπ᾽ ἐργασίας χειρῶν ὁρμηϑεὶς τρίφω ἐμαυτὸν, *Herodot.* manu duco aliquem, χειραγωγέω τινὰ, *Nax.* manus confero cum aliquo, συμβάλλω χερὸς τινα, *Iſocr.* impono, χειροθετέω, *Dion. Ar.* manu trunco, χειροϰοπέω, *Strabo.* manibus pedibuſque, ὅσον δυνάμαι χδσίν τε ποσίν τε, *Hom.* manus militum, χεὶρ, χειρὸς, *Polyb. Thuc. alii*
Mappa, ἡ ὀθόνη ὀπιτραπέζιος, τὸ χειρόμαϰτρον.
Mappalia, αἱ ϰαλύβαι, ων.
Marceo, μαραίνομαι, *Ariſtot.*
Marceſco, μαρσίνομαι, *Ariſtot.* ϰαταφθίνω, *Plut.* ἀφανίζομαι, *id.* ϰατασήπομαι, *Plato.*
Marchio, ὁ μεθορίαρχης, ου.
Marcidus, a, um, σαθρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.*
Marcor, ἡ σηπεδὼν, όνος, *Dioſc.* ὁ μαρασμὸς, ῦ.
Marculus, ὁ ῥαιστὴρ, ῆρος, *Plut.*
Mare, ἡ θάλασσα, ης, *Dem.* τὸ πέλαγος, ους, *id.* exterius, ἡ ἐϰτὸς Θάλασσα, interius, ſ. mediterraneum, ἡ ἐντὸς Θάλασσα, Balticum, πέλαγος Βαλτιϰὸν, Balearicum, πέλαγος Βαλεαρεϊϰὸν, Liguſticum, πέλαγος Λιγυστιϰὸν, Adriaticum, Ἀδριατιϰὸν πέλαγος, &c. mare ingredi, mari ſe committere, Θάλασσαν ἐμβαίνειν, *Dem.* trajicere, πέλαγος πλεῖν, *idem,* πέλαγος διαπλεῖν, *Iſocr.* imperium maris tenere, ἄρχειν Θαλάσσης, *Dem.* terra marique omnia tenere, ϰ᾽ γῆς ϰ᾽ Θαλάσσης ϰρατεῖδϛ, *idem,* in mare ſubmergo aliquem, ϰαταποντίζω τινὰ εἰς πέλαγος, *Dem.* præcipitare ſe in mare, ῥιπτειν ἑαυτὸν εἰς Θάλασσαν, *id.* perire in mari, ὀπλαλυδϛ ἐν τῷ πελάγϛ, *id.*
Margarita, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.*
Margaritarius, ὁ μαργαριτέμπορος, ου.
Marginatus, a, um. λωμα ἔχων, ωσα, όν,
Margino, λῶμα, ſ. ϰράσπεδον ἐμποιέω.
Margo, τὸ λωμα, ατος, LXX. τὸ ϰράσπεδον, ου, *N. T.*
Marinus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ Θαλάσσιος, ου, *Plut.* πελάγιος, ία, ιον.
Marita, ἡ γυνὴ, γαμετὴ, ῆς, *Lyſ.* Confer *Uxor.*
Maritalis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ συζυγὴς, ίος, *Naz.*
Maritata, ἡ γυνὴ ὕπανδρος, *N. T.*
Maritimus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ὁπὶ τῇ Θαλάσσῃ, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ παραθαλασσιος, ου, *N T.* ὁ ϰ᾽ ἡ παραλιος, ου, *Philo.* regio, ἡ παραλία, ας, *Iſocr.*
Marito, τῶς δισμοῖς τῦ γάμου συζεύγνυμι, *Baſ.* puellam, συνοιϰίζω ϰόρην, *Polyb.*
Maritus, ὁ γαμέτης, ου, *Xen.* ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & uxor, ϰ᾽ γυνὴ, *Dem.*
Marmor, τὸ μάρμαρον, ου, *Zoſim.* ἡ μάρμαρος, ου, *Diod. Sic.*
Marmoro, μαρμαρόω, *Suid.*
Marmoreus, a, um, μαρμάρινος, ίνη, ινον, *Athen.*
Marra, τὸ μαῤῥον, ι.
Marrubium, τὸ πράσιον, ι, *Dioſc.*
Mars, ὁ Ἄρης, ους, *Dion. Hal.* ancipite Marte, ἀγχωμάλῳ τῇ μάχῃ γενομένῃ, *Thuc.* Marte æquo, ἐξ ἴσου, *Dem.*
Marſupium, ὁ μάρσυπος, ου, *Xen.* τὸ μαρσύπιον, ι, *Poll.* τὸ βαλάντιον, ι, *Lucian.*
Martes, ἡ ἰϰτὶς, ίδος, *Plin.*
Martialis, e, Ἄρειος, εία, ειον.
Martius, a, um, idem quod *Martialis.*
Martius, *menſis,* ὁ μυνιχὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Μάρτιος, ου.
Martyr, ὁ μάρτυρ, υρος, *Xen.*
Mas, ὁ ἄῤῥην, ενος, *Ariſtot.*
Maſculeſco, ἀῤῥενίζομαι.
Maſculinus, a, um, ἀρσενιϰὸς, ὴ, όν, genus, γένος, *Gramm.* maſculino genere, ἀρσενιϰῶς, *Athen.*
Maſculus, a, um, idem quod *Maſculinus,* puer, παῖς ἄῤῥην, *Dem.* maſculum reddo, ἀῤῥενόω, *Syneſ.* pario, ἀῤῥενογονέω, *Philo.*
Maſſa, τὸ φύραμα, ατος, *N. T.* ὁ ὄγϰος.
Maſſo, φυρέω, *Dioſc.*
Maſſula, τὸ μάζιον, ι, *Heſych.*
Maſtiche, ἡ μαστίχη, ης, *Dioſc.*
Maſtico, μασάζω.
Maſtigia, ὁ μαστιγίας, ου, *Lucian.*
Maſtix, ὁ μάστιξ, γος, *Plut.* Conf. *Flagellum.*
Matella, ἡ ὑρητρεὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.* ἀγγεῖον ἐρημὸν, *Ariſtoph.*
Matellio, idem quod *Matella.*
Mater, ἡ μήτηρ, τέρος, *per Syncop.* τρὸς, *Dem.* familias, ἡ οἰϰοδέσποινα, ης, *Plut.* matris mater, ἡ τίτθη, ης, *Dem.* matris frater, vide *Avunculus;* matris ſoror, vide *Matertera,* matre carens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀμήτωρ, ορος, *N. T.* matris amans, ὁ ϰ᾽ ἡ φιλομήτωρ, ορος, *Plut.* a matre, a parte matris, μητρόθεν, *Herodot.*
Matercula, τὸ μητρίδιον, ι, τὸ μητράριον, ι.
Materfamilias, ἡ οἰϰοδέσποινα, ης, *Plut.*
Materia, ἡ ὕλη, ης, *Dem.* i. e. argumentum libri, &c. ἡ ὑπόϑεσις, εως, *Schol. Dem.*
Materiarius, ὁ ὑλέργος, ου, *Ælian.*
Materialis, e, ὑλαῖος, αία, αῖον, *Syneſ.* ὑλιϰὸς, ὴ, όν, *Plut.* e materia conſtans, ὁ ϰ᾽ ἡ ὑλιϰὸς, ου, *Themiſt.*
Materiatio, ſ. Materiatura, ἡ ξύλωσις, εως.
Materior, ὑλάζομαι, *Heſych.* ξυλίζομαι, *id.*
Maternus, a, um, μητριϰὸς, ὴ, όν, *Poll.* μητρῷος, α, ον, *Xen.* poſſeſſio, ϰῦσις, *Poll.* τὰ μητρῷα, *Dem.*

Mater-

Digitized by Google

Matertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς, ἡ τ̃ μητρὸς ἀδελφὴ, ῆς, *Dem.*
Mathematica, æ, ἡ μαθηματικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plut.*
Mathematicus, a, um, μαθηματικὸς, ὴ, ὸν, quæstio, ζήτησις, *Aristot.*
Mathesis, ἡ μάθησις, εως, *Aristot.*
Matricida, ὁ μητραλοίας, ου, *Lucian.* ὁ μητραλοίης, ου, ὁ μητροφόνος, ου, *Plato.*
Matricidium, ἡ μητροκτονία, ας, *Plut.* commutio, μητροκλονίω, *Aristot.*
Matricula, τὸ γραμματεῖον, ου, *Bud.*
Matrimonialis, e, γαμικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Matrimonium, ὁ γάμος, ου, *Dem.* Confer *Conjugium.*
Matrix, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.*
Matrona, ἡ οἰκοδέσποινα, ης, *Plut.*
Matronalis, e, ὁ, ἡ, τὸ τ̃ οἰκοδεσποίνης.
Matruelis, ὁ ἀδελφιδοῦς ἐκ γυναικὸς, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ ψιαθος, ου, *Aristoph.*
Matula, τὸ χαφεῖον, ου, *Aristoph.* ἡ ἀμὶς, ίδος, *Plut.*
Maturate, ὁπασπερχῶς, *Hesych.* Conf. *Festinanter.*
Maturatio, ἡ ὁπασπέρχεια, ας, perductio ad maturitatem, ὁ πεπασμὸς, ου, *Gal.* ἡ πέπανσις, εως, *Aristot.*
Mature, ὡραίως, *Hippocr.*
Maturesco, πεπαίνομαι, *Xen.*
Maturitas, ἡ ὡραιότης, ητος, ætatis, ἡ ἄρα, ας, *Isocr.* fructuum, ἡ πέπανσις, εως, *Theophrast.*
Maturo, i. e. *festino*, ὁπασπεύδω τὸ δρᾶν, *Plut.* i. e. ad maturitatem perduco, πεπαίνω, aliquid, τὶ, *Diosc.*
Maturus, a, um, *ut fructus*, ὁ ἡ ἡ πέπων, ονος, *Theophr.* ὁ ἡ ἡ πέπειρος, ου, *Diosc.* ætate, ἀκμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ἀκμαῖος ἡλικίαν, ὁ ἡ ἡ πέπειρος, virgo, παρθένος, *Plut.* ἔχουσα τὴν ἡλικίαν τῶ γάμου *Dem.*
Matutinus, a, um, πρωΐος, ία, ον, *N. T.* πρωϊνὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* ὀρθρινὸς, ὴ, ὸν, *ibid.* tempus, τὸ ἑωθινὸν, *Xen.* ἡ ἑωθινὴ, sc. ὥρα, *Polyb.*
Mavolo, vide *Malo.*
Mavors, vide *Mars.*
Mausoleum, τὸ μαυσωλεῖον, ου.
Maxilla, ἡ γναθὸς, ου, LXX. ἡ γνάθος, ου, *Dem.*
Maxime, μάλιστα, desiderare, πόθεῖν, *Dem.* omnium maxime juniorum, ἁπάντων μάλιστα τῶν νεωτέρων, *idem*, si maxime non aliqui, sed omnes, εἰ τὰ μάλιστα μὴ τινες, ἀλλὰ πάντες, *idem*, cum omnia——tum maxime illud, πάντα μὲν——μάλιστα δὲ τοῦτο, *id.* πάντα μὲν——ἥκιστα δὲ, *Xen.* maxime omnium, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.* πολὺ μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *id.* differunt, μάλιστα διαφέρουσι, *Plato.*
Maximoppere, Σφοδρότατα, Σφόδρα, *Xen.*
Maximus, a, um, μέγιστος, ίστη, ιστον, *Plato*, natu, πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dem.* maximi facio, περὶ πλείστου ποιοῦμαι, *idem*, τιμῶμαί τι πλείστου ἁπάντων, *idem*, τιμῶ τι μάλιστα πάντων, *id.*
Maza, ἡ μάζα, ης, *Athen.*
Meabilis, e, διαβατὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ ἡ πορθμὸς, ου, ὁ, *Plut.*
Meatus, ὁ διάβασις, εως, ἡ πορεία, ας.
Mechanica, ἡ μηχανικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.*
Mechanicus, a, um, μηχανικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Medela, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Herodian.* adhibeo alicui medelam, θεραπεύω τινὰ, *Plut.*
Medeor, ἰάομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ἰατρεύω τινὶ, *Plut.* θεραπεύω τινὰ, *Isocr.* νοσηλεύω τινὰ, *id.* morbo alicujus, θεραπεύω νόσον τινὸς, *id.* ἐπιχειρέω νόσῳ τινὸς, *Xen.* auribus alicujus, ἰάομαι ὦτά τινος, *Dem.*
Mediastinus, δοῦλος μεσαύλιος.
Mediator, ὁ μεσίτης, ου, *N. T.*
Medica, *mulier*, ἡ ἰάτρια, ας, *Alex.*
Medicabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἰάσιμος, ου, *Plato.*
Medicamen, vide *Medicamentum.*
Medicamentarius, a, am, φαρμακευτικὸς, ὴ, όν.
Medicamentarius, ὁ φαρμακοτρίβης, ου, *Dem.*
Medicamentum, τὸ φάρμακον, ου, *Isocr.* τὸ ἴαμα, ατος, *Plato.* paro, f. conficio, φαρμακεύω, *Plato*, medicamento uti, φαρμάκῳ χρῆσθαι, *Isocr.* adhibeo ægrotanti, ὀνίημι νοσοῦντα, *Æl.* esse alicui, φάρμακον εἶναί τινι, *id.* Conf. *Remedium.*
Medicatio, ἡ ἰατρεία, ας, *Plut.* ἡ ἴασις, εως, *Lucian.* ἡ ἰάτρευσις, εως, *Plut.*
Medicina, ars, ἡ ἰατρικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Aristot.* i. e. medicamentum. Vide *Medicamentum.*
Medico, f. Medicor, ἰατρεύω, φαρμακεύω, *Isocr.*
Medicus, i, ὁ ἰατρὸς, οῦ, *Isocr.* ὁ θεραπεύων, οντος, *id.* ὁ ἀκεσὼς, οῦς.
Medicus, a, um, ἰατρικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Medie, μέσως, *Aristot.*
Medietas, ἡ μεσότης, ητος, *Plato.* ἡ ἡμίσεια, ας, *Dem.*
Medimnus, ὁ μέδιμνος, ου, *Aristot.*
Mediocris, e, μέτριος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ὀμοιακὴς.
Mediocritas, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.*
Mediocriter, μετρίως, *Dem.* μέσως, *id.*
Medioximus, μέσος, η, ον, *Plut.*
Meditabunde, φροντιστικῶς.
Meditabundus, a, um, φροντιστικὸς, ὴ, όν, *Theophr.* ὁ ἡ ἡ Σωκρατικὸς, ου, *Isocr.*
Meditamentum, τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*
Meditate, ἐπιμελῶς, *Poll.*
Meditatio, ἡ μελέτη, ης, *Thuc.* τὸ μελέτημα, ατος, *Xen.*
Mediterraneus, a, um, ὁ ἡ ἡ μεσόγαιος, ου, *Paus.* ὁ ἡ ἡ μεσόγειος, ου, *Philo.* ὁ ἡ ἡ μεσόγαιος, regio, ἡ μεσόγεια, ας, *Thuc.* ἡ μεσόγαια. ας, *id.*
Meditor, μελετάω, *Thuc.* λογίζομαι πρὸς ἐμαυτὸν, *Dem.* aliquid, σκέψομαί τι, *Isocr.* ἐπισκεπτὸ τι γιάρ, *id.*
Meditullium, τὸ μεσαίμνιον, ου.
Medium, ἡ μεσότης, ητος, *Plato*, τὸ μέσον, ου, *Aristot.* cœli, τὸ μεσουράνημα, ατος, *Bas.* in medium adfero, εἰσφέρομαί τι, *Aristot.* εἰς μέσον ἄγω, *Plut.* prodeo, εἰς μέσον φέρομαι, *id.* sine medio, ἀμέσως, in medio ignis, ἐν μέσῳ πυρὸς, *Plato*, medio carens, ὁ ἡ ἡ ἄμεσος, ου, *Aristot.*
Medius, a, um, μέσος, η, ον, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀναμέσος, ου, *Herodot.* fum, μεσόω, *Aristoph.* inter litigantes, μεσόω, *Aristot.* media æstate, θέρει μεσοῦντος, *Thuc.* media dies, μεσοῦσα ἡμέρα, *Herodot.* media nox, ἡ ἀμεσοῦσα νύξ, *Herodian.*
Medulla, ὁ μυελὸς, οῦ, *Gal.* ἡ ἐντεριώνη, ης, *Luc.* cerebralis, μυελὸς ἐγκεφαλίτης, ſpinalis, μυελὸς νωτιαῖος, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Hipp.*
Medullitus, μυελόθεν, ἀπὸ μυελοῦ.
Medullosus, a, um, μεμυελωμένος, η, ον, LXX.
Mehercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα.
Meio, ὄρνυμι, ſanguinem, αἷμα, *Hippocr.*
Mel, τὸ μέλι, ιτος, *Aristot.*
Melancholia, ἡ μελαγχολία, ας, *Hippocr.* μελαγχολικὸν πάθος, *id.* laboro. μελαγχολιάω, *Lucian.*
Melancholice, μελαγχολικῶς, *Gal.*
Melancholicus, a, um, μελαγχολικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.* ſum, μελαγχολιάω, *Lucian.*
Melior, ὁ ἡ ἡ κρείττων, ονος, alio aliqua re, τινὸς τινι, *Herodian.* ὁ ἡ ἡ ἀμείνων, melius eſt, quam, ἄμεινόν ἐστιν, ἢ *idem*, ὁ ἡ ἡ βελτίων, ορος, *Dem.* meliorem reddo, βελτιόω, *Philo.* melior fio, βελτιόομαι, meliori fortuna uti, quam ἄμεινον πράττειν, ἢ, *Aristot.* κρείττων, ονος, melius eſt pugnantes mori, quam fuga ſervari, αἱρεώτερόν ἐστι μαχομένους ἀποθνήσκειν μᾶλλον, ἢ φεύγοντας σωθῆναι, *Xen.*
Meliorefco, βελτιόομαι.
Melius, βελτίονος, βέλτιον, *Dem.* ἄμεινον, *id.* me habeo, ῥᾴζω, *Lucian.*
Melluſcule, μικρόν τι ἄμεινον.
Mellarium, ὁ μελισσεών, ῶνος, *Nax.* τὸ μελιτοτρεῖον, ου.
Mellarius, ὁ μελιτοτρόφος, ου.
Mellarius, a, um, μελιτηρὸς, ὰ, ὶν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.*
Mellatio, ἡ μελίτασις, εως, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*
Melleus, a, um, ὁ ἡ ἡ μελιτώδης, ους, *Lucian.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Syneſ.*
Mellificium, ἡ μελιτουργία, ας, *Aristot.*
Mellifico, μελιτουργέω.
Melligo, τὸ μέλιτωμα, ατος, *Dioſc.*
Mellitus, a, um, ὁ ἡ ἡ μελιτώδης, ους, *Theophr.* μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* mellitum facio, μελιτόω, *Thuc.*
Melodia, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.*
Melomeli, τὸ μελόμελι, ιτος, *Dioſc.*
Melos, τὸ μέλος, ους, *Herodian.*
Membrana, ἡ δέρρις, εως, *Thucyd.* ὁ ὑμὴν, ένος, *Galen.*
Membranaceus, a, um, ὑμενώδης, ους, ους, *Athen.* ὁ ἡ ἡ ὑμενώδης, ους, *Aristot.*
Membranula, τὸ ὑμένιον, ου.
Membratim, μεληδὸν, *Athen.* κατὰ μέλη, LXX.
Membroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ μεγαλόμελος.
Membrum, τὸ μέλος, ους, *Aristot.* τὸ κῶλον, ου, *N. T.* μέρος τι τῦ σώματος, *Dem.* i. e. pars Periodi, τὸ κῶλον, ου, *Aristot.*
Memini, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Xen.* μνημονεύω τινὸς, *Plut.* τῶν *Isocr.* Conf *Recordor.*
Memor, ὁ ἡ ἡ μνήμων, ονος, *Lucian.* μνημονικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.* injuriarum, ὁ ἡ ἡ μνησίκακος, ου, *Dem.*
Memorabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἀξιόλογος, ου, *Ælian.* ὁ ἡ ἡ ἀξιοφήγητος, ου, *Herodot.* ὁ ἡ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, *Xen.*
Memoratio, ἡ ὑπομνημόνησις, εως, *Plut.*
Memoria, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* memoriæ mandare aliquid, τίθεσθαί τι εἰς μνήμην, *id.* revocare aliquid in memoriam, σωτεῖσθαι μνείαν τινὸς, *idem.* memoriam immortalem alicujus relinquere, καταλείπειν ἀθάνατον μνήμην τινὸς, *Isocr.* retinere alicujus, ἔχειν μνείαν τινὸς, *id.* abolere alicujus, ἀφανίζειν τινὸς, *Dem.* ἀφανίζειν μνήμην τινος, *idem*, memoria retinere aliquid, φέρειν τι διὰ μνήμης, *Ælian.* vir piæ memoriæ, ὁ τῆ ὁσίας μνήμης, *Syneſ.* antiquiſſima poſt hominum memoriam urbs, πρεσβυτάτη πάντων ἐν μνήμῃ πόλις, *Ariſtid.* noſtra memoria, ὅλη τ̃ ἡμετέρας γενιᾶς, *Dem.* majorum noſtrorum memoria, ὅλη τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων, *id.*
Memorialis, e, μνημονικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.* liber, τὸ ὑπομνημάτιδιον.
Memoriter, ἀπὸ μνήμης, dicere, εἰπεῖν, recitare aliquid, ἀπὸ στόματος εἰπεῖν τι, *Xen.* ἀπὸ στόματος λέγειν τι, *Plut.*
Memoro, ὑπομνημονεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* Conf. *Commemoro, Narro.*
Menda, τὸ πλημμέλημα, ατος, *Plut.* τὸ ἁμάρτημα. ατος, *Dem.*
Mendaciter, ψεύδεσθαι, *Thuc.*
Mendacium, τὸ ψεῦδος, ους, *Dem.* τὸ ψεῦδος, ους, *id.* ἡ ψευδολογία, ας, *Isocr.* dicere, λέγειν ψεῦδος, *Dem.* λέγειν τὰ ψευδῆ, *id.* immane, ψεῦδος ψεύδους ὑπερμεγέθες, *Dem.* mendaciis falſo, ψεύδομαι, *Dem.*
Mendaciunculum, τὸ ψευδύλλιον, ου.
Mendax, ὁ ψεύστης, ου, *Dem.* ὁ ψευδήμερος, ου, *id.* ὁ μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχων, *id.* ὁ ἡ ἡ ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαίτις, ίδος, *Macar.*
Mendicabulum, ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*
Mendicatio, ἡ προσαίτησις, εως.
Mendicitas, ἡ πτωχεία, ας, *Dem.* ἡ πλωχεία, ας, *Ariſtoph.* extrema mendicitate laborare, πάντα τὰ εἰς τὸ ἔσχατα, *Ælian.*
Mendico, πτωχεύω, *Dem.* προσαιτέω, *Plut.* ἐπαιτέω, *N. T.*
Mendiculus, τὸ πλωχήριον, ου.
Mendicus, a, um, πλωχὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ προσαίτης, ου, *Plut.*
Mendicus, i, ὁ πτωχὸς, οῦ, *Dem.* ὁ πλωχεύων, οντος, *id.*
Mendoſe, πλημμελῶς, *Galen.*
Mendoſus, a, um, πλημμελὴς, ους, *Plato.*

Mendum,

Digitized by Google

Mendum, τὸ ϖλημμέλημα, ατος, *Plut.* τὸ σφάλμα, ατος, *id.*
Meninx, ἡ μὴ γξ, γγος, *Ariſtot.*
Mens, ὁ νόος, *contr.* νοῦς, νῷ, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem*, ἡ γνώμη, ης, *Hipp.* ἡ φρὴν, ενος, *id.* mentis compos, ὁ κὴ ἡ ἔννους, ους, *Xenoph.* ὁ κὴ ἡ ἔμφρων, ονος, *Thuc.* ἐκτὸς ἑαυτῦ γιγνόμενος, *Herodot.* non compos, ἀπλάατος τῆς φρενῶν, *idem*, mente captus, φρενῖτις ϖεπηρωμένος, ου, *Plato*, in mentem venire alicui, ἐρχέσθαί τινι ὀλὴ νῦν, *Dem.* ὑπέρχεσθαί τινι, *Plato*, mente aliquid agere ſ. perpendere, ὑπολογίζεσθαί τι γνώμῃ, *Iſocrat* διανοίομαί τι, *id.* mens ſana, γνώμη ὑγιὴς, *Arctæus.*
Menſa, ἡ τράπεζα, ης. *Xenoph.* menſam Perſico more inſtructam apponere, τράπεζαν Μηδικὴν ϖαρατιθέναι, *Thuc.* ſecunda, τὰ τραγήματα, ων, *Cl. Al.* τὰ ὑπὸτραπεζώματα, ων, *Athen.* menſarum adſecla, ὁ τραπεζεύς, έως, *Hom.*
Menſarius, ὁ τραπεζίτης, ου, *Plut.* τραπεζιτεύω, *Poll*
Menſio, ἡ μέτρησις, εως, *Plut.*
Menſis, ὁ μὴν, μηνὸς, *Plut.* qui ſex menſium eſt, ὁ κὴ ἡ ἑξάμηνος, ου, *Ariſtot.* octo menſium, ὁ κὴ ἡ ὀκτάμηνος, ου, *idem*, &c. menſes mulieris, τὰ ἐμμήνια, ων, *Diod. Sic.*
Menſor, ὁ μετρητὴς, ου, *Dinareh.*
Menſtrualis, ις, ὁ κὴ ἡ ἐμμηνος, purgatio, κάθαρσις, *Dioſc.*
Menſtruum, τὰ ἐμμήνια, ων, *Dioſc.* τὰ ἐμμήνια, ων, *id.* τὸ ὑπομήνιον αἷμα γυναικῶν, *id.*
Menſtruus, a, um, ὁ κὴ ἡ ὑπομήνιος, ου, ſacra, ſ. feſta, ὑπομήνια, ἱρὰ, *Herodot.*
Menſula, τὸ τραπέζιον, ου, *Heſych.*
Menſura, τὸ μέτρον, ου, *Ariſtot.*
Menta ſ. Mentha, ἡ ἡδυοσμὶς, ου, *Dioſc.*
Mentaſtrum, ἡ ἡδυοσμὶς ἄγρια.
Mentigo, ὁ λειχὴν, ῆνος, *Dioſc.*
Mentio, ἡ μνήμη, ης, *Dem.* ἡ μνεία, ας, *id.* mentionem facere ſ. injicere alicujus, μεμνῆσθαί τινος, *Iſocr.* τινὸς, *id.* ϖοιεῖσθαί τινος, *id.* μνείαν ϖοιεῖσθαί τινος, *Iſocr.*
Mentior, ψευδολογέω, ψεύδομαι, manifeſte de aliqua re, φανερῶς ϖερί τινος, *Dem.* in aliquem, εἴς τινα, *N. T.* καταψεύδομαι, *id.* Conf. *Mendacium.*
Mento, ὁ κὴ ἡ μακρογνάθος, ου, *Bud.*
Mentula, ἡ κωλὴ, ῆς, *Ariſtoph.* τὸ πέος, εος, *id.*
Mentum, τὸ γένειον, ου, *Xen.* ὁ ἀνθερεὼν, ῶνος, demulceo, ὑπογαπεύζω, *Syneſ.*
Meo, βαίνω, *Plato*, δίεμι, *Thuc.*
Meracus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Mercabilis, ις, ὁ κὴ ἡ ὠνιος, ου, *Æſchin.*
Mercatio, ἡ ἐμπορεύσις, εως.
Mercator, ὁ ἔμπορος, ου, *Plato.*
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Mercatura, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.*
Mercatus, us, ἡ ἐμπόρευσις, εως.
Mercedula, τὸ μισθάριον, ου, *Athen.*
Mercenarius, ὁ μισθωτὸς, ῶ, *Plato.* ὁ ὑπόμισθος, ου, *Lucian.* ὁ μισθοφόρος, ου, *Plato.* ὁ κὴ ἡ μισθαρνὴς.
Merces, ὁ μισθὸς, ῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *Thuc.* mercede facere aliquid, ὀλὴ μισθῷ vel μισθῦ ϖοιεῖν τι, *Lucian.* mercedem capio, μισθὸν φέρω, *Thuc.* pro labore ab aliquo peto, ἀπαιτέω τινὰ μισθὸν ὑπὲυ τῦ ϖόνυ, *Ælian.* mercede loco alicui aliquid, μισθοῦν τί τινι, *Dem.* conduco aliquem ad aliquid, μισθόομαί τινα ὀλὴ τινι, *id.* bajuli, τὸ φόρτρον, ου, *Poll.* doctoris, το διδακτρον, ου, *idem*, medici, τὸ ἰᾶτρον, ου, *Xen.*
Mercimonium, ἡ ἐμπορία, ας, *Iſocr.* τὸ ὠνόϱασμα, ατος, *Æſchin.*
Mercor, ἀγοράζω, aliquid ab aliquo, τί ϖαϱά τινος, *Dem.* ἐμπορέυομαι, aliquid pecunia, ὠνέομαί τι χϱημάτων, *Ariſtot.* χϱήμασι, *Theophr.*
Mercurius, ὁ Ἑρμῆς, ῆ, *Thuc.*
Merda, τὸ Σκῶϱ, Σκατὸς, *Ariſtoph.* ἡ κάκκη, ης, *id.* τὸ ἀποπάτημα, ατος.
Mere, ἀκεϱάτως, *Lucian.*
Merenda, τὸ ϖϱωϊδειπνον, ου.
Mereo, vel Mereor, μισθοδοτέομαι, *Polyb.* μισθὸν φέϱω, *Thuc.* ſtipendium, στϱατεύομαι, *id.* corpore, ἑταιϱέω, *Plut.* bene de aliquo, εὖ ϖοιέω τινὰ, *Dem.* male de aliquo, κακῶς ϖοιέω τινὰ, *id.*
Meretricie, ἑταιϱικῶς.
Meretricius, a, um, ἑταιϱικὸς, ὴ, ὸν, *Philoſtr.* ϖοϱνικὸς, ὴ, όν, vita, ἡ ἑταίϱησις, εως, *Æſchin.* οἱ γάμοι καθημϱδινοί, *Dem.*
Meretricor, ἑταιϱέω, *Æſchin.*
Meretricula, τὸ ἑταιϱίδιον, ου, *Plut.*
Meretrix, ἡ ἑταίϱα, ας, *idem*, ἡ ἑταιϱίστια, ας, *id.* ἡ ἑταιϱὶς, ίδος, *Athen.* Conf. *Scortum.*
Merges, ἡ δεσμὴ, ῆς.
Mergo, βαπλίζω. Conf. *Immergo.*
Mergus, ἡ αἰθυία, ας, *Ariſtot.*
Meridialis, e, ſ. Meridianus, a, um, μεσημϱινὸς, ὴ, όν, μεσημβϱινὸς, ὴ, ον, *Proclus.*
Meridiatio, ἡ μεσημβϱίασις, εως.
Meridies, ἡ μεσημβϱία, ας, *Thuc.*
Meridior, μεσημβϱιάζω, *Plato.*
Merito, ἀξίως, *Dem.* & convenienter fieri, εἰκότως κὴ ϖϱοσηκόντως γίγνεσθαι, *Iſocr.* conſequi veniam, εἰκότως ζυγνώμης τυγχάνειν, &c. *Dem.*
Meritum, ἡ ἀξία, ας, pro merito, κατὰ τὴν ἀξίαν, *Plato*, ultra meritum, ϖαϱὰ τὴν ἀξίαν, *Dem.* i. e. beneficium, τὸ ἐυεϱγέτημα, ατος, *Xen.*
Meritus, a, um, ἄξιος, ία, ον, *Xen.*
Merſo, βαπλίζω, aliquem in mare, εἰς θάλασσαν τινα, *Plut.*
Merula, ὁ κόσυφος, ου, *Ariſtot.*
Merum, τὸ ἄκρατον, ου, *Lucian.*
Merus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄκρατος, ου, *Lucian.* ζωρὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* ὁ κὴ ἡ εὔζωρος, ου, *Plut.*
Merx, τὸ ἐμπόρευμα, ατος, τὸ ὄνιον, ου, *Dem.*
Meſenterium, τὸ μεσεντέριον, ου, *Ariſtot.* τὸ μεσόκωλον, ου, *Hipp.*
Meſocranium, τὸ μεσοκράνιον, ου, *Poll.*
Meſpilum, τὸ μέσπιλον, ου, *Theophr.*
Meſpilus, ἡ μεσπίλη, ης, *Theophr.*
Meſſias, ὁ Μεσσίας, ου, *N. T.*
Meſſis, ὁ Θερισμὸς, ῦ, *Æſchin.* ὁ ἀμητὸς, ῦ, meſſem facio, Θερίζω, *Xen.*
Meſſor, ὁ Θεριστὴς, ῦ, *Dem.*
Meſſorius, a, um, Θεριστικὸς, ὴ, όν, falx, τὸ Θεριστήριον, ου, LXX. τὸ Θέϱιστϱον, ου, *id.*
Meta, ὁ κῶν, ῶνος, *Ariſtot.* i. e. *terminus*, ὁ ὅϱος, ου, *Dem.* metam p no, τίθημι ὅϱον, *id.* ὁ Σκοπὸς, ῦ, ad metam propoſitam collineo, κατὰβλέϖω Σκοπῦ ſοχάζομαι, *Iſocr.*
Metallicus, a, um, μεταλλικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ars, ἡ μεταλλευτικὴ, ῆς, *Laert.*
Metallicus, ὁ μεταλλεὺς, έως, *Poll.*
Metallum, το μέταλλον, ου, *Dioſc.* eruo, μεταλλεύω, *Lucian.* metalli ſcrutatio, ἡ μεταλλεία, ας, *Plut.*
Metamorphoſis, ἡ μεταμόϱφωσις, εως.
Metaphora, ἡ μεταφοϱὰ, ας, *Ariſtot.*
Metaphyſica, ἡ μεταφυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Metathefis, ἡ μετάθεσις, εως, *Gramm.*
Metatio, ἡ μετϱησις, εως, *Plut.*
Metator, ὁ διατάκτης, ου.
Meteorum, τὸ μετέωϱον, ου, *Ariſtot.*
Methodus, ἡ μέθοδος, ου, *Ariſtot.*
Meticuloſe, ϑεϱειδῶς, *Dem.*
Meticuloſus, a, um, ὁ κὴ ἡ ἄτολμος, ου, *Demoſth.* Conf. *Timidus.*
Metior, μετϱέω, aliqua re, τινὶ, *Plut.* aliquid, τὶ, *Dem.* bonum voluptate, ὁϱίζομαι τὸ καλὸν ἡδονῇ, *Plato.*
Meto, Θερίζω, *Xen.* ἀμάω, *Theophr.*
Metor, μετϱέω, *Dem.* καταμετϱέω, *Xenoph.* caſtra, στϱατοπεδεύω, *Plut.* στϱατοπεδεύομαι, *Iſocr.* alicubi, ἱδϱύω στϱατόπεδόν τε τινι, *Herodot.*
Metricus, a, um, μετϱικὸς, ὴ, όν.
Metropolis, ἡ μήτϱόπολις, εως, *Thuc.*
Metropolita, ὁ μητϱοπολίτης, ου.
Metrum, τὸ μέτϱον, ου, *Ariſtot.*
Metula, το καυλίον, ου, τὸ καυλάϱιον, ου, *Thuc.*
Metuo, φοβέομαι, ne, μὴ, *Dem.* alicui, ὑπὲϱ τινος, *id.* rebus alicujus, ὑπὲϱ ϖϱαγμάτων τινὸς, *id.* aliquem, τινὰ, *Iſocr.* aliquid & conſternor, τί κὴ ϖαϱέλομαι, *Dem.* ſupra modum, ϖέϱα τῦ μέτϱου, *Dem.* tanto magis aliquem, τοσούτῳ μᾶλλον δείδω, vel potius, δέδοικά τινὰ, *Iſocr.* potentiam alicujus, ἐμβϱιδῶ δωύαμίν τινος, *Dem.* metuendum eſt hoc, δέος ἐστὶ τοῦτο, *id.* ne, κίνδυνός ἐστι, μὴ, *Iſocr.* ut hoc poſſit conſiſtere, φόβος ἀς ἔχοι τοῦτο, *Dem.*
Metus, ὁ φόβος, ου, *Dem.* τὸ δέος, εος, *Iſocr.* metum injicere alicui, φόβον ϖαϱασκευάζειν τινὶ, *Dem.* ἐγγίγνεσθαί τινι φόβον, *id.* ϖαϱέχω φόβον τινὶ, *idem*, verſari in metu, ἐν φόβῳ εἶναι, *Dem.* adfici metu, γίγνεσθαι φόβον τινὶ, *id.* emori metu, τεθνάναι τῷ φόβῳ, *id.* tollere, eximere metum alicui, ἀναιϱεῖσθαι, ἐξαιϱεῖσθαι φόβον τινὸς, *id.* ἀπολλάττειν τινὰ τοῦ δέους, *Iſocr.* evanuit omnis metus, λέλυται ϖᾶς ὁ φόβος, *Dem.* metu perculſus, ἐκπλαγεὶς ὑπὸ δέους, *Ælian.*
Meus, a, um, ἐμὸς, pater, ϖατὴϱ, *Dem.* denunciatio, ἐμὴ ϖϱόϱϱησις, *idem*, corpus, ἐμὸν σῶμα, *idem*, meapte cauſſa, ἐμῆς ἕνεκα.
Mica, ἡ ψὶξ, χὶς, *Al. Aphr.* τὸ ψιχίον, ου, *N. T.*
Mico, σίλλω, *Ariſtot.*
Micturio, ἐϱητιάω, *Ariſtoph.*
Migratio, ἡ μετοίκησις, εως, *Plato*, ἡ ἀπαλλαγὴ, ῆς, *Eaſ.* ἡ ἀποικία, ας, *Iſocr.*
Migro, μετοικίζομαι, *Iſocr.* alicunde aliquo μετεκβαίνω ἐκ τινος εἴς τι, *Herodot.* e domo, ἐκλοπίζω ἀϖὸ τῆς οἰκίας, *Ariſtot.* in inſulam, ἀποικίω ἐὶς νῆσον, *Iſocr.*
Miles, ὁ στϱατιώτης, ου, *Dem.* ὁ στϱατεύμενος, ου, *id.* milites colligere ſ. conſcribere, στϱατιώτας ϖαρασκευάζεσθαι, *Dem.* καταλέγειν, *id.* habere paratos, λαμβάνειν ἐξ ἑτοίμου, *id.* cogere, ζωγϱεῖν, *id.* alere, τϱέφειν, *id.* emittere, ἐκϖέμϖειν, *id.* dimittere, διαλύειν *Iſocr.* emeritus, στϱατιώτης ἀφειμένος, *Ariſtot.* ἀϖαλλαγεὶς, ἐντος, *id.* ſtrenuus, ἀγαθὸς, *Dem.* nullius pretii, ἀδύνος ἄξιος, *id.* domeſticus, οἰκεῖος, *id.* mercenarius, μισθοφόρος, *id.*
Militaris, e, στϱατιωτικὸς, ὴ, όν, tentorium, σκηνὴ, *Xen.* res, τὰ στϱατιωτικὰ, ῶν, *Thuc.*
Militariter, στϱατιωτικῶς, *Thuc.*
Militia, ἡ στϱατεία, ας, *Dem.* ἡ στϱατιὰ, ᾶς, *Xenoph.* in militiam egr dior, ἐκβαίνω, *id.* una cum alio, ζωϖιϖιστϱατεύω, *Dem.* a militia ceſſat o, ἡ ἀστϱατεία, ας, *Dem.* militiæ defertor, ὁ ἀστϱάτευτος. *id.*
Milito, στϱατεύω, *Dem.* στϱατεύομαι, *id.* pro ſtipendio, μισθοῦ, *Xen.* alicui, τινὶ, *Greg.* ſub aliquo, ὑϖό τινι, *Plut.*
Milium, ὁ κέγχϱος, ου, *Dioſc.*
Mille, χίλιοι, αι, ια, *Iſocr.*
Milleſimus, a, um, χιλιοστὸς, ὴ, όν.
Milliare, τὸ μιλιάϱιον, ου, τὸ σημεῖον, ου, intra centeſimum militare, ἑτος σημείου ἑκατοστὸν, *Herodian.*
Milliarius, a, um, χιλιαῖος, αία, αῖον.
Millies, χιλιάκις, millies pluries, χιλιοπλασίως, LXX.
Milvus, ὁ ἰκτὶν, ῖνος, *Ariſtot.* ὁ ἰκτὶς, ῖνος, ου, LXX.
Mima, ἡ ὑϖοκϱιτὶς, ίδος.
Mimicus, a, um, ὑϖοκϱιτικὸς, ὴ, όν, *Diac. Phal.*
Mimus, ὁ ὑϖοκϱιτὴς, οῦ, *Plut.* ὁ μῖμος, ου, *Herodian*
Mina, ἡ μνᾶ, ᾶς, *Dem.*
Minæ, ἡ ἀπειλὴ, ῆς, *Dem.* minas intendo alicui, ἀπειλέω τινι, *Xenoph.* minis parco, ἀφίδομαι ἀπειλῶν, *Lucian.* minis terreor, ἀπειλέομαι, *Xen.*
Minaciter, ἀπειλητικῶς, *Herodot.*
Minatio, ἡ ἀπείλησις, εως.
Minax, ἀπειλητικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Mineralia, τὰ μεταλλα, ων.
Minerva, ἡ Ἀθηνᾶ, ᾶς, *Lucian.* craſſiore, ϖαϱατυϖωτικῶς, *Gal.*
Minerval, τὸ διδακτϱον, ου.

Minge,

Digitized by Google

Mingo, vide *Meio*.
Miniaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ μιλτώδης, ες, *Athen.* μίλτινος, ίνη, ινον, color, χρώμα, *Plut.*
Miniaria, ἡ μιλτουργία, ας.
Minime, ἐδαμῶς, *Dem.* ἐδαμῆ, justus, δίκαιος, *Dem.* neminem, & minime omnium Thebanos, ἐδένα, ἢ πάντων ἥκιστα Θηβαίους, *id.*
Minimum, ἐλάχιστον, *Dem.* quinquaginta ad minimum, πεντήκοντα τὰ ἐλάχιστον, *id.*
Minimus, a, um, ἐλάχιστος, ίστη, ιστον, *Thuc.*
Minio, μιλτόω.
Minister, ὁ ὑπηρέτης, ου, *Dem.* ὁ διάκονος, ου, *id.* ὁ θεραπευτὴς, οῦ, *Plut.* præbere le miniſtrum alicui, παρέχειν ἑαυτὸν ὑπηρέτην τινὶ, *Dem.* uti aliquo miniſtro, χρῆσθαί τινι διακόνῳ, *id.* publicus, ὁ δημόσιος, ου, *Dem.* ὁ δημόσιος, ου, *id.*
Miniſterium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ἡ διακονία, ας, *id.*
Miniſtra, ἡ θεράπαινα, ης, *Dem.* ἡ θεραπαινὶς, ίδος, *id.* ἡ ὑπηρέτις, ιδος, *Xen.*
Miniſtrator, idem quod *Miniſter.*
Miniſtratorius, a, am, ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *Xenoph.*
Miniſtro, ὑπηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.* aliquid, τί τινι, *Iſocr.* domino, διακονέω δισπότῃ, *Dem.* amicis, ὑπουργέω φίλοις, *Iſocr.*
Minitor, vide *Minor.*
Minium, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.*
Minor, oris, ὁ ἢ ἥσσων i. ἧττων, ονος, ſpes, ἐλπὶς, *Thuc.* ὁ ἢ ἐλάσσων ſ. ἐλάττων, ονος, *Dem.* ὁ ἢ μείων, ονος, *Xen.* tribus annis, ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, *Iſocr.* ætate, ἐν τοῖς χρόνοις ὑστερίζων.
Minor, ἀπειλέω, alicui mortem, τινὶ θάνατον, *Dem.* Conf. *Minæ.*
Minuo, ἐλαττόω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἔλαττον ποιέομαί τι, *id.* μειόω τι, *Xen.* κολάω τι, *Plato.*
Minurio, μινυρίζω, *Plato.*
Minuritio, ἡ μινύρισις, εως.
Minus, μεῖον, habeo, i. e. inferiore conditione ſum, ἔχω, *Xen.* ἐλάσσον ἔχω, *Dem.* procul, ἐλάσσον ἀπωθεῖν, *Thuc.* quam par eſt, ἀνδεεστέρως, ἢ προσήκει, *Dem.* τῶν προσηκόντων, *Plato,* paullo minus duobus millibus militum recipiunt, δίχα ὀλίγῳ δισχιλίων ἀποδεκτὰς ὁπλίτας, *Polyb.* paullo minus centum annis, ἔτη ὀλίγου δεόντα ἑκατὸν, *Lucian.*
Minuſculus, a, um, ὀλιγόστος, ἔρα, ερον.
Minutal, τὸ μυελωτὸν, οῦ, *Ariſtoph.*
Minutatim, λιπλομερῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν, οῦ.
Minutim, κατ' ὀλίγον, λεπτομερῶς.
Minutio, ἡ μείωσις, εως.
Minutulus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑπόλεπτος, ου.
Minutus, a, um, λεπτὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ λεπτομερὴς.
Mirabilis, e, θαυμαστὸς, ἡ, όν, *Xen.* θαυμάσιος, ία, ιον, *Iſocr.*
Mirabiliter, ἀγαμῶς, *Plato.* θαυμαστῶς, *id.*
Miraculum, τὸ θαῦμα, ατος, facio, ποιέω, *Xen.* edo, θαυματουργέω *Damaſc.*
Miratio, ὁ θαυμασμὸς, οῦ. *Hipp.*
Mirator, ὁ θαυμαστὴς, οῦ, *Plut.*
Mire, θαυμασίως, *Plato.*
Mirifice, θαυμαστῶς, *Plato.*
Mirifico, θαυματοποιέω, *Plut.*
Mirificus, a, um, θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Dem.*
Miror, θαυμάζω, aliquid, τι, *Lucian.* aliquem ob aliquid, τινὰ τινος, *Plut.* τινὰ ὅτι τινι, *Xenoph.* τινὸς τινος, *Dem.* aliquem, τινὲς, *Iſocr.* ἄγαμαί τινα, *Iſocr.* τινὸς, *Xen.* Conf. *Admiror.*
Mirus, a, um, θαυμάσιος, ία, ιον, *Dem.* θαυμαστὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* non eſt mirum, ſi, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ, *id.* mirum quantum, θαυμαστὸν ὅσον, ὑπερφυῶς, *Lucian.*
Miſcellanea, τὰ *Σύμμικτα*, ων.
Miſcellaneus, a, um, ὁ ἢ ἡ *Σύμμικτος*, ου, *Thuc.*
Miſceo, μίγνυμι, cum aliquo, μετά τινος, *Plato,* aliquid cum aliquo, κίρνημί τι τινι, *Plut.*
Miſer, a, um, ἄθλιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ταλαίπωρος, ου, *id.* & infelix, ταλαίπωρος ἢ δυσ̓τυχὴς, *id.* ἀθλιος ἢ ταλαίπωρος, *Dem.* ſum, ταλαιπωρέω, *id.*
Miſerabilis, e, ἐλεεινὸς, ἡ, όν, *Dem.* οἰκτρὸς, ὰ, όν, *id.* λυγρὸς, ρὰ, ρὸν.
Miſerabiliter, ἐλεεινῶς, *Dem.* οἰκτρῶς, *id.*
Miſeratio, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.*
Miſere, ἀθλίως, & male belligerare, ἢ κακῶς πολεμεῖν, *Dem.* tractari ab aliquo, ἀτυχῶς φερέσθαι παρά τινι, *Iſocr.*
Miſereor, ἐλεέω, alicujus, τινὰ, *Dem.* οἰκτίρω τινὰ, LXX. *Σπλαγχνίζομαι* ἐπί τινος, *N. T.* ὅτι τινι, *ibid.* κατελεέω τινὰ, *Lucian.*
Miſereſco, idem quod *Miſereor.*
Miſeret me, οἰκτείρομαι, *Xen.*
Miſeria, ἡ ταλαιπωρία, ας, *Iſocr.* & calamitas, ἀτυχία ἢ *Συμφορὰ*, *id.* Conf. *Calamitas.*
Miſericordia, ὁ οἰκτιρμὸς, οῦ, *N. T.* ἡ ἐλεημοσύνη, ης, *ibid.* ὁ ἔλεος, ου, *Dem.* ὁ οἶκτος, ου, *Iſocr.* miſericordia adficior, ἔλεος εἰσέρχεταί μέ τινος, *Phil.* animum ad miſericordiam inflectere, τρέπειν θυμὸν πρὸς ἔλεον, *Plato,* ad miſericordiam aliquem provocare, προσκαλεῖσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Herodian.* adducere lacrymis aliquem ad miſericordiam, τοῖς δακρύοις προσαγαγέσθαί τινα εἰς ἔλεον, *Antiph.* εἰς *Συμπάθειαν* ἄγειν τινα, *Diod.*
Miſericors, ὁ ἢ ἡ ἐλεήμων, ονος, *Dem.* ἐλεῶν, ῶσα, ῶν, *id.* *Συμπάσχων*, ουσα, ον, ὁ οἰκτίρμων.
Miſeror, idem quod *Miſereor.*
Miſſile, ἡ βολὶς, ίδος, *Suid.* τὸ βέλος, ους, *Herodot.* ὁ ἄκυς, υντος.
Miſſio, ἡ ἄφεσις, εως, *Thuc.* ἡ πομπὴ, ῆς, *Plato.*
Miſſito, προσαναπέμπω.
Miſſus, us, idem quod *Miſſio.*
Miſſus, a, um, ἀφεθεὶς, εῖσα, ἐν, miſſum facio aliquem, ἀφίημί τινα, *Dem.* miſſam facio uxorem, ἀφίημι τὴν γάμον, *Plut.*
Miſtura, ἡ μῖξις, εως, *Lucian.* ἡ σύγχυσις.
Mite, ὀπωρικῶς, *Iſocr.*
Mitella, τὸ μιτρίδιον, ου.
Miteſco, ὠραύομαι, *Xenoph.* i. e. mature ſco, ὠριαίομαι, *id.*
Mitigatio, ἡ ὠρᾴωσις, εως, *Ariſtot.*
Mitigo, ὠραιόω, aliquid, τὶ, *Plat.* aliquem, ἡμερόω τινὰ, *Iſocr.* καταπραΰνω τινὰ, *id.*
Mitis, ὠρᾶνος, ὠραῖος, ὠραῦ, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ὀπωρικὸς, ός, *id.* Conf. *Manſuetus,* i. e. maturus, ὠραῖος, αία, αῖον, fructus, καρπὸς, *Gal.* Conf. *Maturus.*
Mitra, ἡ μίτρα, ας, *Herodot.*
Mitto, πέμπω, alicui aliquid, τί τινι, *Xenoph.* nuntium ad aliquem, ἀποστέλλω πρέσβεις πρός τινα, *Iſocr.*
Mobilis, e, κινητὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ εὐκίνητος.
Mobilitas, ἡ εὐκινησία, ας.
Mobiliter, κινητῶς.
Moderate, σωφρόνως, μετρίως, amare divitias, ἀγαπᾶν τὰ πλοῦτον, *Dem.* vivo, κοσμίως ζάω, *Iſocr.* rebus uti, *Συμμέτρως* ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων, *Iſocr.*
Moderatio, ἡ μετριότης, ητος, *Dem.* τὸ χαμαίζηλον, ου, *Iſocr.* i. e. gubernatio, ἡ κυβέρνησις, εως, *Baſ.* ἡ διοίκησις, εως, *Dem.* ἡ ὑπηρεσία, ας, *Philo.* ἡ ταξία.
Moderator, ὁ διοκητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, ου, *Lucian.*
Moderatus, a, um, *Σωφρονικὸς*, ὴ, όν, *Lucian.* μέτριος, ία, ιον, homo, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ *Συμμέτριος*, ου, labor, πόνος, *Iſocr.*
Moderor, ἡνιοχέω, currum, ἅρμα, *Iſocr.* pacem, εἰρήνην, *id.* remp. διοικέω τὰ πολιτικὰ, *Plat.* aliquid, ὑπηρετέω τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.*
Modeſte, *Σωφρόνως*, vivere, ζῆν, *Dem.* κοσμίως ζῆν, *Iſocr.* facere aliquid, μετρίως ποιεῖν τι, *id.*
Modeſtia, ἡ *Σωφροσύνη*, ης, *Dem.* ἡ κοσμιότης, ητος, *Ariſtot.*
Modeſtus, a, um, ὁ ἢ ἡ *Σώφρων*, ονος, *Dem.* κόσμιος, ία, ιον, & juſta reſp. ἢ δικαίως πολιτεία, *Iſocr.* μέτριος, ία, ιον, & prudens vir, ἢ *Σώφρων* ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἢ ἡ εὐπρεπὴς.
Modice, μετρίως. *Dem.*
Modicum, τὸ μέτριον.
Modicus, a, um, ὀλίγος, ὴ, όν. Conf. *Parvus.*
Modificatio, ἡ διαμέτρησις, εως.
Modificor, διαμετρέω, *Plut.*
Modiolus, το ψηφίδιον, ου.
Modius, ὁ μόδιος, ου, *Dinarch.* ὁ μεδιμνός.
Modo, ἀρτίως, dicebam hoc, εἶπον τοῦτο, *Dem.* ἀναχθεὶς, plagas accepit, ἐπλήγη, *id.* ἄρτι, urbem condentes, πόλιν οἰκίζοντες, *Iſocrat.* hoc, οὕτως, *Dem.* illo, ἐκείνως, *idem,* eodem, ὡσαύτως, *idem,* ſimili, παραπλησίως, *Iſocr.* ὁμοίως, *Dem.* in dextram, modo in ſiniſtram, ὅτε μὲν εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτε ἢ εἰς τὰ εὐώνυμα, *Ariſtoph.*
Modulamen, τὸ ἐπαύλημα, ατος.
Modulate, ῥυθμικῶς, εὐρύθμως.
Modulatio, ἡ μελῳδία, ας, *Athen.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Modulator, ὁ μουσουργὸς, οῦ, *Lucian.* ὁ μελῳδὸς, οῦ, *idem.*
Modulor, ἐπαυλίζω, *Lucian.* μελῳδέω, *Athen.* μελίζω.
Modulus, τὸ μέτρον, ου, *Dem.* ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Modus, i. e. menſura, τὸ μέτρον, ου, *Lucian.* i. e. ratio, ὁ τρόπος, ου, *Plut.* modum ſervo, τῷ μέσῳ τυγχάνω, *Ariſtot.* μετριάζω, *Dem.* excedo, non ſervo, ὑπερβάλλω τὸ μέτριον, *Dem. Phal.* ὑπερβάλλω ἐν τινι, *Ariſt.*
Mœcha, ἡ μοιχὰς, άδος, *Athen.* γυνὴ μοιχαλὶς, *N. T.* ἡ μοιχεύτρια, ας, *Plato.*
Mœchor, μοιχάομαι, *N. T.* μοιχεύω, *Plut.*
Mœchus, ὁ μοιχὸς, οῦ, *Plut.* μοιχικὸς, ὴ, όν, *id.*
Mœnia, τὸ τεῖχος, ους, *Dem.*
Mœreo, λυπέομαι, aliqua re, ὅτι τινι, *Plato.* ἀδημονέω, *Dem.*
Mœror, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ δυσθυμία, ἡ ἀνία, adficere aliquem mœrore, τρέπειν τινὰ εἰς ἀθυμίαν, *id.* λυπεῖν τινα, *id.* mœrore adficior, λυπέομαι, *id.*
Mœſte, λυπηρῶς, *Iſocr.* ἀθύμως, *Xen.*
Mœſtitia, ἡ λύπη, ης, *Plato,* ἡ ἀθυμία, ας, *Xenoph.*
Mœſtus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἄθυμος, ου, *Plato.*
Mola, ἡ μύλη, ης, molam verſo, μύλλω τρίφω, θείλω, θείφρα, *Poll.*
Molaris, e, μυλικὸς, ἡ, όν, lapis, λίθος, *N. T.* μυλίτης, λίθος, *Galen.* dens, μυλίτης ὀδὼς, *Ariſtot.*
Molendinum, ἡ μύλη, ης, *Poll.* aquarium, τὸ ὑδρομύλιον, ου, *Pandect.*
Moles, τὸ βάρος, ους, *Plato,* ὁ ὄγκος, ου, *Plut.*
Moleſte, χαλεπῶς, fero aliquid, φέρω τί, *Dem.* ἀνιῶς φέρω τι, *id.* & graviter fero aliquid, λυπηρῶς ἢ βαρέως φέρω τι, *Iſocr.* fero rem, δυσχαίνω τὸ πρᾶγμα, *Dem.*
Moleſtia, ἡ ἀνδία, ας, *Dem.* moleſtia adficere aliquem, ſive moleſtiam exhibere alicui, παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato,* κατασκευάζειν τινὶ ἀχολίαν, *Dem.* βαρύνειν τινὰ, *Xenoph.* λυπεῖν τινα, *id.* ὄχλον παρέχειν τινι, *Plato,* ſuſtinere, πράγματα ἔχειν, *Dem.*
Moleſto, κοπιάω, *Ariſtoph.* Conf. *Moleſtia.*
Moleſtus, a, um, λυπηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνδὼς, ία, *id.* ἀνιαρὸς, ὰ, όν, *id.* χαλεπὸς, ὴ, όν, *id.* ὁ ἢ ἡ δυσχερὴς, ές, *Iſocr.* ſum alicui, ἐνοχλέω τινὶ, *idem,* τινὶ, *id.*
Molimen, τὸ κατασκεύασμα, ατος, *Ariſtot.*
Molior, μηχανάομαι, aliquid contra aliquem, τὶ ὅπλ τινα, *Dem.* aliquid, ὑπουργέω τινὶ, *Plato,* τυρβάω τι, *Dem.* & machinor aliquid contra remp. πραγματεύομαι ἢ παρασκευάζομαί τι ὅπλ τινὸ πόλιν, *id.*
Molitio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Thuc.* in mola, ἡ ἅλετος, ου, *Plut.*

Molitor,

Digitized by Google

Molitor, ὁ μυλαθρὸς, ῦ, *Athen.*
Molitrix, ἡ ἀλεθρὶς, ἰδ⊖, *Plut.*
Molitura, ὁ ἄλετ⊖, υ, *Plut.*
Molleſco, μαλακίζομαι, *Lucian.*
Mollio, μαλακίζω, μαλακώω, *Galen.*
Mollis, μαλακὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ſum, μαλακιάω, *id.* ἁπαλὸς, λὴ, λὸν, τρυφερὸς, ρὰ, ρὸν.
Molliter, μαλακῶς, *Xen.* ἁβρῶς.
Mollitia ſ. Mollities, ἡ μαλακότης, ητος, *Plut.* animi, ἡ μαλακία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἁβρότης, ητ⊖, *Xen.*
Mollitudo, ἡ ἁπαλότης, ητ⊖, *Xen.*
Molliuſculus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὑπομάλακ⊖, ὐ.
Molo, ἀλέω, *Dioſc.* καταλέω, *Hippocr.*
Moly, τὸ μῶλυ, *Dioſc.*
Momentaneus, a, um, ἀκαριαῖ⊖, αἶα, αῖον, navigatio, πλοῦς, *Dem.* vita, τὸ ἀκαριαῖον ζῆν, *Macc.*
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ῆς, *Plut.* i. e. punctum temporis, τὸ ἀκαρὲς, ἐ⊖, *Poll.* ἀκαρὴς χρόν⊖, *Dem.* momento temporis, ἐν ἀκαρεῖ χρόνα, *Ariſtoph.* ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, *Lucian.* ἐν ἀκαρεῖ, *id.*
Monacha, ἡ μοναχὴ, ῆς, ἡ μονάστρια, ας, *Pandect.*
Monachatus, us, ὁ μοναχισμὸς ῦ.
Monachus, ὁ μοναχὸς, ὔ, *Dion. Ar.* ὁ μοναζὼν, ῶ, *Naz.* ὁ ἀσκητὴς, ῆ, *Baſ.*
Monarcha, ὁ μονάρχης, υ, *Thuc.* ὁ μόναρχ⊖, υ, *Ariſtot.*
Monarchia, ἡ μοναρχία, ας, *Herodot.* ſum, μοναρχίον, *Strabo.*
Monaſterialis, e, μοναζικὸς, ὴ, ὸν, μοναχικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Ar.*
Monaſterium, τὸ μοναζήριον, υ, τὸ ἀσκητήριον, υ, *Greg.*
Monedula, ὁ κιλοιὸς, ὔ, *Lucian.*
Monco, φαραλλάω, aliquem, τινὰ, *Plato*, ῥυθιτίω, aliquid alicui, φαρκιτίω τί τινι, *Dem.* facere aliquid, φοσίν τι, *id.* quæ decent, ὑπαγορεύω τινὶ, ἃ δεῖ φοσίειν, *idem.* Conf. *Admoneo, Hortor.*
Moneta, τὸ νόμισμα, ατ⊖, *Ariſtot.* proba, νόμισμα δόκιμον, adulterina, νόμισμα ἀδόκιμον, νόμισμα κιβδηλον, *Ariſtoph.* monetam cudo, νόμισμα κόπτω, *Ariſtot.* monetam falſam cudo, νόμισμα φαρακοπτω, *Lucian.* νόμισμα φαραχαράττω, *Suid.*
Monetaria officina, τὸ ἀργυροκοπεῖον, υ, *Athen.*
Monetarius, ὁ ἀργυροκόπ⊖, υ, *Plut.* falſus, ὁ φαραχαράκτης, υ, *Pandect.*
Moniales, ἡ μονάσια, ας, *Pandect.*
Monile, τὸ περιδραιον, υ, *Plut.* ὁ ὅρμ⊖, υ, *Hom.* ὁ ὁρμισκ⊖, ὑ, LXX. τὸ καθόρμιον, υ, *idem.*
Monumentum, τὸ μνημεῖον, virtutis relinquo in omne ævum, φ᾽ ἀρετης καταλείπω εἰς ἅπαντα χρόνον, *Iſocr.* τὸ ὑπόμνημα, ατ⊖, eſſe poſteris, εἶ τοῖς ὀπιγινομένοις, *id.*
Monitio, ἡ νουθέτησις, εως, *Iſocr.* ἡ νεθεσία, ας, *Plat.*
Monitor, ὁ νουθετῶν, ὄντ⊖, *Iſocr.* παραινῶν, ὤντ⊖, *id.* ὁ παραινήτης.
Monitorius, a, um, παραινετικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* προτρεπτικὸς, ὴ, ὸν, *Cl. Al.*
Monitum, ſ. Monitus, us, ἡ παραινησις, εως, *Xen.* τὸ παρήγγελμα, ατ⊖, *id.* monitu Dei, ἐκ Θεῶ, *Dion. Hal.*
Monoceros, ὁ μονόκερως, ατ⊖, *Ariſtot.*
Monoculus, vide *Unoculus.*
Monopola, ὁ μονοπώλης, υ.
Monopolium, το μονοπώλιον, υ, *Ariſtot.* exerceo, μονοπωλέω, *Strabo.*
Mons, τὸ ὄρ⊖, ε⊖, *Dem.* montis cacumen, ἀκρωτήριον τῦ ὄρους, *Herodot.* ἡ ἀκρώρεια, ας, *Polib.* latus montis, ἡ παρόρεια, ας, *Polyb.* radix ſive ima pars montis, ἡ ὑπορεια, ας, *Plut.*
Monſtrabilis, e, δικτὸς, ὴ, ὸν.
Monſtratio, ἡ δεῖξις, εως, *Herodian.*
Monſtro, δείκνυμι, aliquid, τί, *Thuc.* Conf. *Oſtendo.*
Monſtroſe, τερατικῶς, *Plut.*
Monſtroſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ τερατώδης, ε⊖, *Lucr.* ὁ κ᾽ ἡ τερασι⊖, *Ælian.*
Monſtrum, τὸ τέρας, ατ⊖, *Iſocr.* τὸ τεράστιον, υ, *Suid.* pario, τερατοκίω.
Montanus, a, ūm, ὀρεινὸς, ὴ, ὸν, regio, χώρα, *Xenoph.* ὁ κ᾽ ἡ ὄρειος, ὑ, *Ariſtid.*
Monticola, ὁ ὀρείτης, ε.
Monticulus, τὸ ὄρειον, υ.
Montoſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὄρειος, ὑ, *Lucian.* ὀρεινος, ὴ, ὸν, *Xen.*
Monumentum, vide *Monimentum.*
Mora, ἡ διατριβὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀναζολὴ, ῆς, *id.* τὸ μέλλημα, ατ⊖, *Æſchin.* ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* moram interpono, necto, ποιέομαι ἀναζολὴ, *idem*, διατρίβω ποιέομαι, *Dem.* ſine mora, ἀνυπερθέτως, *Plato*, ἀμελλητὶ, *id.*
Moralis, e, ἠθικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Morator, ὁ μελλητὴς, ῆ, *Ariſtot.*
Moratus, a, um, εὐθισμέν⊖, ένη, ένον, bene, ὁ κ᾽ ἡ ἐυήθης, ε⊖, *Ariſtot.*
Morbidus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ νοσώδης, ε⊖, *Plut.* νοσηρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.* νοσιρὸς, ὰ, ὸν, *Plut.* νοσακερὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ ἐπίνοσ⊖, ὑ, *id.*
Morboſus, a, um, idem quod *Morbidus.*
Morbus, ἡ νόσ⊖, υ, *Dem.* τὸ νόσημα, ατ⊖, *id.* ἡ ἀῤῥωστία, ας, *id.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατ⊖, *id.* qui in extremum periculum aliquem conjicit, νόσος, ἐξ ἧς τις εἰς τέλατον ἔρχεται, *Dem.* difficilis & qui magnam felicitatem & cu am requirit, νόσημα χαλεπὸν κ᾽ πολλῆς εὐτυχίας κ᾽ ὁμιλείας δεόμενον, *id* regionem invadit, ἐμπίπτει νόσημα εἰς τὴν χώραν, *Dem.* in morbum incidere, νόσον ὑπομένειν ἀῤῥώστημά τινι, *id.* Συμβαίνειν ἀῤῥώστημά τινι, *idem*, morbo corripi, λαμβάνεσθαι νόσω, *id.* παρεῖναί τινι ἀῤῥωστίαν, *Iſocr.* πάσχειν τι πάθ⊖, *id.* morbum curare, θεραπεύειν τὸ νόσημα, *id.* evadere e morbo, ὑποφεύγειν τὴν νόσον, *Dem.* conſumi morbo, ὑποθλιβῆν ὑπὸ τ νόσε, *Iſocr.*
Mordacitas, τὸ δακτικὸν, υ.
Mordax, δηκτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ δήκτης, υ, *Plut.* ὁ κ᾽ ἡ δακνώδης, ε⊖, *Gal.*
Mordeo, δάκνω, *Plut.*
Mordicus, ὀδάξ, *Ariſtoph.* tenere, ἀπρὶξ ἔχειν, *Ælian.*
Moretum, τὸ μυτλωτὸν, ῦ.
Moribundus, a, um, ὑποθνήσκων, ουσα, ον.
Morigero, ὑπηρέω, alicui, τινὶ, *Plut.* ὑπακέω τινὸς, *Thuc.* τινὶ, *Dem.* χαρίζομαι.
Morigerus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ κατήκο⊖, υ, *Plut.* ὁ κ᾽ ἡ πειθώ⊖, υ, *Cl. Al.*
Morio, ὁ μωρὸς, ῦ, *Lucian.* ὁ γελωτοποιὸς, ῦ, *idem.*
Morior, θνήσκω, *Xenoph.* ὑποθνήσκω, *Dem.* τελδυτάω, *idem*, φ βίον τελδυτάω, τελέω, μιτ-αλλάττω, καταςρέφω, ἐκλείπω, *Dem.* *Iſocr.* *Xenoph.* riſu, θνήσκω γέλατι, metu, φόβῳ, vulnere, ὑποθνήσκω ἐκ τῦ τραύματος, *Dem.* ictu, τελδυτάω ἐκ πληγῆς, *id.* per cruciatum, τελδυτάω αἰκισθεὶς, *Dem.* volens, ὑποθνήσκω ἑτοίμως, *id.* ante diem fatalem, τελδυτάω πρὸ μοίρας, *Iſocr.*
Moror, διατρίβω, in urbe, ἐν τῇ πόλῃ, *Iſocrat.* Conf. *Mora.*
Moroſe, δυσκόλως, *Dem.*
Moroſitas, τὸ δυσάρεσκον, υ, ἡ χαλεπότης, ητος, *Iſocrat.* ἡ δυσκολία.
Moroſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ δυσάρες⊖, υ, *Dem.* ὁ κ᾽ ἡ δύσκολ⊖, υ, *idem*, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, *idem.*
Mors, ὁ θάνατ⊖, υ, *Dem.* ἡ τελδυτὴ, ῆς, *idem*, ἡ τελδυτὴ τῦ βίε, *Iſocr.* fatalis & naturalis, φ᾽ εἱμαρμένης κ᾽ αὐτοματ⊖ θάνατ⊖, *Dem.* violenta, θάνατ⊖ βιαί⊖, *idem*, morte violenta occumbere, ὑποθνήσκειν θανάτῳ βιαίῳ, *idem*, mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρεῖν ἑαυτὸν, *Ariſtot.* διαφθείρειν ἑαυτὸν, *id.*
Morſus, us, τὸ δῆγμα, ατ⊖, *Plut.* ἡ δῆξις, εως, *id.* ὁ δηγμὸς, ὁ, *id.*
Mortalis, e, θνητὸς, ὴ, όν, homo, ἄνθρωπ⊖, *Dem.* ὁ βροτὸς, ὁ, corpus, Σῶμα, *idem*, ὁ κ᾽ ἡ θανάσιμος, ὑ, *Plato.*
Mortalitas, τὸ θνητὸν, ῦ.
Mortarium, ὁ ὅλμος, ὑ, *Ælian.* contundere aliquid in mortariis, κατακόπτειν τι ἐν ὅλμοις, *id.*
Morticinus, a, um, θνησιμαῖος, αῖα, αῖον, *Ariſtoph.*
Mortifer, ὁ κ᾽ ἡ θανατηφόρος.
Mortualis, e, νεκρικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Mortuus, a, um, νεκρὸς, ὰ, ὸν, *Plato*, τεθνεὼς, υῖας, ὸς, *Dem.* ὑποθανὼν, ῶσα, ὸν, *id.*
Morum, τὸ μόρον, υ, *Dioſc.*
Mos, τὸ ἦθος, ους, *Dem.* τὸ ἦθ⊖, εος, *id.* ὁ τρόπος, υ, *id.* vir bonis omnino moribus præditus, ἀνὴρ φ τρόπον πάνυ δικαιος ὢν, *Dem.* integritas morum, ἡ καλοκἀγαθία τῦ τρόπων, *Iſocr.* mores alicujus probatiſſimi, τὰ κάλλιςά τινος τῦ ἠθῶν, *Dem.*
Moſchus, ὁ μόσχος, υ, *Ael.*
Motacilla, τὸ κιναιδιον, υ, ἡ Σεισοπυγὶς, ίδος, *Suid.* ὁ κίγκλος, υ, *Galen.*
Motio, ἡ κινησις, εως, *Ariſtot.* ὁ κλωγμὸς, ῦ, *Lucian.*
Motor, ὁ κινητὴς, ῆ.
Motus, ἡ κίνησις, εως, *Ariſtot.* τὸ πάθος, εος, *id.* motu proprio, αὐτοκελεύς⊖ γνώμῃ, *Suid.*
Moveo, κινέω, omnem lapidem, πάντα λίθον, *Plut.* caſtra, κινέω τὸ ςράτοπεδον, *Thuc.* & immuto decretum, κ᾽ μεταίρω τὸ ψήφισμα, *Dem.* & tollo male conſtituta, κ᾽ μετατίθημι τὰ μὴ καλῶς καθεσῶτα, *Iſocr.* adfidue, ψαλάττω, *Ælian.* adfectus, καθαίνομαι, *Dion. Hal.*
Mox, αὐτίκα, *Dem.* εὐθὺς, *id.* εὐθέως, *Plut.*
Muceo, εὐρωτιάω, *Theophr.* Σήπομαι, *Xen.*
Muceſco, σαπρὸς κ᾽ εὐρώεις γίνομαι.
Mucidus, a, um, εὐρώεις, ώεσσα, εν, *Soph.* ὁ κ᾽ ἡ εὐρώδης, ους, *id.* σαπρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*
Mucor, ὁ εὖρως, ωτος, *Plut.* ἡ σαπρότης.
Mucoſus, a, um, κορυζῶν, ῶσα, ῶν, *Plato*, κορύζης μεςὸς, *Lucian.* ὁ κ᾽ ἡ βλεννώδης, ους, *Hippocr.* ὁ κ᾽ ἡ μυξώδης, ους, *Gal.*
Mucro, τὸ ἄκρον, υ, ἡ ἀκὶς, ίδος, *Herodian.* gladii, σόμα μαχαίρας, *N. T.*
Mucronatus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὀξυθηκὴς, υ.
Mucus, ἡ βλέννα, ης, *Galen.* ἡ μύξα, ης, *idem*, ἡ κόρυζα, ης, *Lucian.*
Mugil, ὁ κεφαλὺς, ὶος, *Ariſtot.*
Mugio, μυκάομαι, *Plut.*
Mugitus, τὸ μύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μυκηθμὸς, ῦ, *Lucian.*
Mula, ἡ ἡμίονος, υ, *Herodot.*
Mularis, e, ἡνιόσιος, ία, ιον, *Hom.*
Mulcedo, τὸ θέλγητρον, υ, *Cl. Al.*
Mulceo, καταθέλγω, *Lucian.* καταψάω, *Xen.* κηλέω, *Plato*, κατακηλέω, *Ariſtot.*
Mulciber, ὁ Ἥφαις⊖, υ.
Mulcta, vide *Multa.*
Mulctra, ſ. Mulctrum, ὁ ἀμολγεὺς, έως, *Theocr.* ἡ φίλλα, ης, *Athen.*
Mulctrale, idem quod *Mulctra.*
Mulctus, us, ἡ ἀμέλξις, εως, ἡ βδάλσις, εως.
Mulgeo, ἀμέλγω, LXX. ἀθέλγω, *Hipp.* aliquid, βδάλλω τι, *Plato.*
Muliebris, e, γυναικεῖος, εία, εῖον, mundus, κόσμ⊖, *Plato.* ὁ κ᾽ ἡ γυναικώδης, ους, *Philo.*
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, ἡ γυνὴ, γυναικὸς, formoſa, ἐυπρεπὴς, *Dem.* nobilis, γυνὴ Σεμνὴ, *Iſocr.* modeſta, Σώφρων, *id.* pura & caſta a viri congreſſu, καθαρὰ κ᾽ ἁγνὴ ὑπὸ τῆς Σωφρίας ἀνδρ⊖, *Dem.* forma eleganti, ἐυπρεπὴς τὴν ὄψιν ἔσα, *Dem.* in magna & præclara modeſtia educata, μετ᾽ πολλῆς κ᾽ ἁγνῆς Σωφροσύνης τραφεῖσα, *id.*
Mulierçula, τὸ γύναιον, υ, *Dem.*
Muliero, θηλύνω, *Hipp.*
Mulierоſus, ὁ γυναικόφιλος, υ.
Mulio, ὁ ἡμιονηλάτης, υ.
Mulus, ἡ τρίχλα, ſ. τρίγλη, ης, *Ariſtot.*
Muluſum, τὸ σινάπι, ἴτ⊖, *Dioſc.*
Multa, ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ κατάδικη, ης, *id.* τὸ τίμημα, ατ⊖, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *idem*, multam irrogo, impono, τιμωρίαν ἐπιτίθημί τινι ὑπέρ τινος, *Dem.* centum talenta, ἐπιτίθημι ἑκατὸν τάλαντα, *Æſchin.*

Digitized by Google

solvo, τὸ τιμηθὲν ὑποτίω, *Dem.* ἐυτίω τῳω καταδικάω, *id.*
Multangulus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πολύγωνος, ε.
Multatio, ἡ τίμησις, εως. *Æschin.*
Multatitius, a, um, ὀπτίμιος, ε.
Mult fariam, πολλαχῆς, declaratus, πολλαχόθεν δῆλος, *Dem.* πολυμερῶς, *N. T.*
Multitarius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πολυτοίκιλος, ε, *N. T.*
Multiformis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ πολύμορφος, ε, *Aristot.*
Multiloquium, ἡ πολυλογία, ας, *Dem.* ἡ ἀπεσυντολογία, ας, *Lucian.* ἡ βατταλογία
Multiloquus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πολυλόγος, ε, *Ammon.* Conf. *Loquax.*
Multimode, πολυτρόπως, *N. T.*
Multipartitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πολυμερὴς, ές, *Aristot.*
Multiplex, πολλαπλάσιος, ία, ιον. *Plut.*
Multiplicatio, ὁ πολλαπλασιασμὸς, ὃ.
Multipliciter, πολλαπλασίως, πολλαπλάσια, *Xen.*
Multiplico, πολλαπλασιάζω, *Plut.* aliquid, πολλαπλάσιον ποιέω τι, *Plato.*
Multiscius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ πολυειδήμων, ονος.
Multitudo, τὸ πλῆθος, εος, de rebus, & personis, *Dem.* i. e. vulgus, οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*
Multo, as, ζημιόω, aliquem morte, θανάτῳ, *Dem.* perpetuo exsilio, ἀειτυγίᾳ. *id.* pecunia, χρήμασι, *Isocr.* carcere, τιμάω τινὶ δεσμῷ, *Dem.*
Multò, πολὺ, plures, πλείονες, *Dem* magis quam, πολλῷ μάλλον, ἤπερ, *Plato,* post, χρόνῳ ὕστερον πλήθει ὕστερον, *Dem.*
Multoties, πολλοστὸν, *Dion. Hal.*
Multopere, μεγάλως.
Multum, πολὺ, *Dem.* laudo, πόλλ᾽ ἐπαινῶ, *Xen.* abest, ut existimem, πόρρω εἰμὶ τοῦ οἴεσθαι, *Plato,* πολλοῦ γε δεῖ, *id.* atque hæc ita se non habent; multum abest, ἐχέτω ὃ οὐχ οὕτω ταῦτα, οὐδ᾽ ἐστὶ, *Dem.*
Multus, a, um, πολὺς, λὴ, ύ, *Dem.* πάμπολυς, πόλλη, υ, *Xen.*
Munctio, ἡ ἀπόμυξις, εως.
Mundanus, a, um, κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *Chrys.*
Munditer, καθαρῶς, *Plut.*
Munditia f. Mundities, ἡ καθαρότης, ητος, *Hermog.* munditiæ studiosus, ὁ ϰ᾽ ἡ φιλόκαλος, ε, *Isocr.*
Mundo, καθαρίζω, *Nax.*
Mundus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*
Mundus, i, ὁ κόσμος, ε, *Dem.* το πᾶν, τὸς, *Plut.* muliebris, ὁ κόσμος γυναικῖος, *Plato.*
Munerarius f. Munerator, ὁ ἀγωνοθέτης, ε, *Lucian.* i. e. donator, ὁ δωρήτης, ε, *Plut.*
Munero f. Muneror, δωρέομαι, *Lucian.* aliquem aliqua re, τί τινι, *Xen.*
Mungo, χεννύω, *Xen.*
Munia, vide *Officium.*
Municeps, ὁ ξυμπολίτης, ου, ὁ πολίτης, ε, *Xenoph.* ὁ δημότης, ε, *idem,* ὁ ἰσοτελὴς, ους, *Dem.*
Municipialis, e, ξυμπολιτικὸς, ἡ, ὸν, homo, δημοτικὸς ἄνθρωπος, *Dion. Hal.*
Municipatim, ϰατὰ ϰωμοπόλεις.
Municipium, ἡ ϰωμόπολις, εως, *Strabo.*
Munifice, δαψιλῶς, δαψιλὰς, *Bas.*
Munificentia, ἡ μεγαλοδωρία, ας, *Herodian.* ἡ πολυδωρία, ας, *Xen.*
Munificus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ μεγαλόδωρος, ε, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ φιλόδωρος, ε, *Dem.*
Munimen f. Munimentum, τὸ ὀχυρωτίχισμα, ατος, *Dem.* τὸ τεῖχος, ους, *id.* τὸ ὀχύρωμα, ατος, *id.* τὸ ἀσφάλισμα.
Munio, τειχίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* muris æneis, τείχεσι χαλκοῖς, *Æschin.* ἀσφαλίζω, ϑεμιτειχίζω τι f. τινὶ, *Thuc.* urbem præsidiis, κραταιώσαι πόλιν φρουραῖς, *idem,* muro, περιβάλλομαι τεῖχος πόλει, *Aristot.* f. πόλιν τείχει, *Isocr.* locum, ὀχυρὸν ποιέομαι τόπον, *Dem.* viam, ὁδοποιέω, *Dem.*
Munitio, ὁ ϑεμιτειχισμὸς, ὃ, *Thuc.* ἡ ϑεμιτείχισις, εως, *idem,* viæ, ἡ ὁδοποιΐα, ας, *Xenoph.*
Munitus, a, um, ὀχυρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* τετειχισμένος, ίνη, ίνον, *Isocr.* præsidio, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐμφρουρος, ε, *Dem.* civium benevolentia, τῷ τῶν πολιτῶν εὐνοίᾳ δορυφορούμενος, *Isocr.*
Munus, i. e. *donum,* τὸ δῶρον, ε, *Dem.* Conf. *Donum,* i. e. officium, τὸ ἔργον, ε, *Dem.* Conf. *Officium.*
Munusculum, τὸ δωρίδιον, ε.
Muræna, ἡ μύραινα f. ϛμύραινα, ης, *Aristot.*
Muralis, e, τειχικὸς, ἡ, όν.
Murex, το ϰηγχύλιον, ε, *Galen.* ἡ ϰογχύλη, ης, *Philo.*
Muria, ἡ τηρίχεια, ας, *Aristot.* condo, ταριχεύω, *Plato,* ἁλμεύω, *Diosc.*
Murinus, a, um, μύινος, ίνη, ίινον, ὁ ϰ᾽ ἡ μυώδης, ες, *Plut.*
Murmur f. Murmuratio, ὁ γογγυσμὸς, ὃ, LXX. ὁ ψόφος, leve, ὁ ψιθυρισμὸς, ὃ, *Plato.*
Murmurillo, ψιθυρίζω, *Plut.*
Murmuro, γογγύζω, *N. T.* aliquid mecum, βρενθύομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, *Lucian.* leviter, ψιθυρίζω, *Plut.*
Murrha, ἡ μύρρα, ας, *Hipp.*
Murrhinus, a, um, μυρρίνος, ίνη, ινον.
Murus, τὸ τεῖχος, ους, firmissimus, ἀθάνατον, *Isocr.* murum condere, τεῖχος, ισόω, *Dem.* restaurare, ἀνισόω, *id.* erigere, ἀνορθόω, *idem,* perfodere, διορύττειν, *id.* diruere, καθαιρεῖν, f. καθαιρεῖσθαι, *idem,* ϰατασκάπτειν, *id.*
Mus, ὁ μῦς, μυὸς, *Aristot.* major, ὕραξ, ακος, *Schol. Nic.* araneus, ἡ μυγάλη, ης, *Dioscor.*
Musa, ἡ Μοῦσα, ας, *Dicd. Sic.*
Musca, ἡ μυῖα, ας, *Aristot.* canina, ἡ ϰυνόμυια, ας, *Philo.*
Muscarium, ἡ Ζόβη, ης, ἡ μυιοσόβη, ης, *Epigr.*
Muscerda, τὸ μυόχοδον, ε, *Trall.* μυῶν ἄφοδος, *Dioscor.*
Muscipula, ἡ μυάγρα, ας, τὸ μύσφων.
Muscosus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ βρυώδης, εος, *Gal.*
Musculosus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ μυώδης, εος, *Gal.*
Musculus, ὁ μυΐσκος, ε, i. e. pars carnis, ὁ μῦς, ὸς, *Galen.* musculis carens, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄμυος, ε, *id.*
Muscus, τὸ βρύον, *Aristot.* τὸ μνίον, ε, *Dicd. Sic.*
Museum, τὸ μουσεῖον, ε, *Plut.*
Musica, ἡ μουσικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *Plut.*
Musice, μουσικῶς, *Plut.*
Musicus, a, um, μουσικὸς, ἡ, ὸν, *Phut.*
Musicus, i, ὁ μουσικὸς, ὃ, *Plut.*
Mussito f. Musso, μύζω, *Plut.*
Mustaceus, a, um, γλυϰύϰος, ία, ιον, *Dioscor.*
Mustacium, τὸ μυσάϰιον, ε, *Athen.*
Mustela, ἡ γαλῆ, ης, *Aristot.* ἡ ἰκτὶς, ίδος.
Mustellinus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ γαλιώδης, εος, *Aristot.*
Musteus, a, um, γλυϰύος, ία, ιον, *Dioscor.*
Mustulentus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ γλυϰαδὴς, εος.
Mustum, τὸ γλεῦϰος, ους, *N. T.*
Mutabilis, e, μεταβλητιϰὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* facile, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐυμετάβλητος, ε, *Aristot.*
Mutabiliter, μεταβλητιϰῶς.
Mutatio, ἡ μεταβολὴ, ῆς, vitæ, τοῦ βίου, *Isocr.* & conversio, ϰ᾽ μετάστασις, εως, *Dem.* mutationem facio, μεταβάλλω ποτέομαι, *Isocr.* ingruere subito, πρόσπιπτειν ἄφνω, *id.* fieri, accidere, γίγνεσθαι, *idem,* accipere, λαμβάνειν *id.* habere, χρῆσθαι τῇ μεταβολῇ, *idem,* sine mutatione, ὁμοιοτάϰιν᾽τως, *Isocr.*
Mutilatio, ὁ ἀϰρωτηριασμὸς, ὃ, *Dioscor.* ἡ ϰόλωσις, εως, *Aristot.* ἡ ἀναπηρία, ας, *id.* ἡ πήρωσις, εως, *id.*
Mutilatus, a, um, ϰεϰομμένος, ίνη, ένον, *Dem.* naribus, ῥινοτμήτους ῥῖνας, *Strabo.*
Mutilo, ϰολόω, aliquid, τὶ, *Theophr.* ϰολοβόω τι. *Aristot.* ἀϰρωτηριάζω τι, *Dioscor.* πηρόω.
Mutilus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϰολοβὸς, ὸν *Aristot.* ϰυλλὸς, ὴ, ὸν, *Galen.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνάπηρος, ε, *Plut.*
Mutio, γρύζω, *Lucian.* μύζω, *Aretæus.*
Muto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Æschin.* leges, μεταποιέω νόμους, *Dem.* rempublicam, μεταβάλλω πολιτείαν, *Isocr.* mores, τρόπους, *idem,* faciem in varias formas, ἀλλάττω εἴδος εἰς πολλὰς μορφὰς, *Plato,* aliquid cum aliquo, ἀλλάττω τί τινος, *Plutarch.* terram subindè, ἀμείβω ἄλλῃ γῆν ἐξ ἄλλης, *Lucian.* civitatem, ἀμείβομαι ἄλλοτε ἄλλην πόλιν, *id.* ἀλλοῖος ἐξ ἄλλης πόλεως, *Plato,* sententiam, ἀλλοιόομαι γνώμην, *Thuc.* vestem, μεταμφιέννυμι, *Lucian.*
Mutuatio, ὁ δανεισμὸς, ὃ, *Plato.*
Mutuatitius, a, um, δανειστιϰὸς, ἡ, ὸν, δανειστὸς, ἡ, όν.
Mutue, ἀμοιβαδὸν.
Mutuo, *Adverb.* ϰαταλλάξδην, ἀμοιβαδὸν, *Theodoret.* se amant, ἀλλήλους φιλέουσι, *Aristot.* pugnare, μάχεσθαι πρὸς ἀλλήλους, *Isocr.* se mutuo complecti, ἀλλήλους περιβάλλειν, *Dion. Hal.* se mutuo interficere, ἀλλήλους ϰτείνειν, *Hipp.*
Mutuo, f. Mutuor, δανείζομαι, pecuniam ab aliquo, χρήματα παρά τινος, *Dem.* ϰατά τινος, *Plut.* magno fœnore, ὑπὸ μεγάλου τόϰου, *id.* ad aliquid, εἴς τι. *id.*
Mutus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἄλαλος, ε, LXX. ὁ ϰ᾽ ἡ ἄφωνος, ε, *Sibyl.* ϰαφὸς, ἡ, όν, *id.* ἐπὶς, ὰ, όν, *Aristot.*
Mutuum, τὸ δάνειον, ε, *Aristot.* τὸ δάνεισμα, ατος, *Bas.* repeto, τὸ δάνειον ἀπαιτέω, *Dem* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* mutuo do aliquid, δανείζω εἴς τι, *Aristot.* accipio, sive recipio, δέχομαι τὸ δάνειον, *Dem.*
Mutuus, a, um, ἀμοιβαῖος, αία, αῖον, sermo, λόγος.
Myrias, ἡ μυριὰς, άδος,
Myrica, ἡ μυρίϰη, ης, *Dioscor.*
Myropola, ὁ μυροπώλης, ε, *Athen.*
Myropolium, τὸ μυροπωλεῖον, *Aristoph.*
Myrrha, ἡ μύῤῥα, ας, *Hippocr.* imbuo, ϛμυρίζομαι, *N. T.*
Myrrheus, a, um, ϛμύρινος, ίνη, ινον. LXX.
Myrtetum, ὁ μυρσινὼν, ῶνος, *Aristoph.*
Myrtinus, a, um, μύρτινος, ίνη, ινον.
Myrtites, ὁ μυρτίτης, ε, *Dioscor.*
Myrtus, ἡ μύρτος, ε, *Dioscor.* ἡ μυρσίνη, ης, *Galen.*
Mysta, ὁ μύστης, ε, *Plut.*
Mystax, ἡ μύσταξ, ακος, *Poll.*
Mysterium, τὸ μυστήριον, ε, *N. T.*
Mysticus, a, um, μυστιϰὸς, ἡ, όν, *Nax.* ὁ ϰ᾽ ἡ μυστιϰώδης, ες, *Plut.*
Mythologus, ὁ μυθολόγος, ε, *Plato.*
Mythologia, ἡ μυθολογία, ας.
Mythologicus, a, um, μυθολογιϰὸς, ἡ, όν, *Plato.*

N.

NAblium, τὰ νάβλιον, ε, ἡ νάβλα, ης, LXX.
Nactus, *vide* Adeptus.
Næ! νὴ, per Deos, νὴ τὰς Θεὰς, *Plato,* per Jovem, ναὶ μὰ Δία, *Xenoph.*
Nænia, ὁ αἶνος ἰάλεμος, *Athen.* ἐπιϰήδειος μονῳδία.
Nævus, τὸ φύμα, ατος, *Aristot.*
Nam, γὰρ. Conf. *Enim.*
Namque, idem quod *Nam.*
Nanciscor, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Dem.* ὑπατυγχάνω τινὸς, *idem,* ὑπολαμβάνω τινὸς, *Aristot.*
Nanus, ὁ νάνος, ε, *Aristot.* ὁ ϰ᾽ ἡ ναννώδης.
Naphtha, ἡ νάφθα, ης, *Dioscor.*
Napus, τὸ βάϊνον, ε, *Dioscor.*
Narcissinus, a, um, ναρϰισσινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Dioscor.*
Narcissus, ὁ vel ἡ νάρϰισσος, ε, *Theophr.*
Nardinus, a, um, νάρδινος, ίνη, ινον, oleum, ἔλαιον, *Athen.*
Nardus, ἡ νάρδος, ε, *Dioscor.* nardi spica, ἡ ναρδόσαχυς, εως, *Gal.*
Nares, αἱ, ῥῖνες, ῶν, *Xen.* τὰ ῥινία, ων, *Aristot.*

Digitized by Google

οἱ ῥάθωνες, ωνος, *Dion. Hal.* naribus indago, ῥινοκαλίδιον, *Longin.* nares amputo, ῥινοτομέω, *Eusta b.* σινίζω ῥῖνας, *Strabo*, nare trahere aliquem, τ' ῥινὸς ἕλκειν τινά, *Lucian.*

Narrabilis, e, διηγητὸς, ὴ, όν.

Narratio, ἡ διήγησις, εως, ἡ ἀφήγησις, εως, *Lucian.* historica, ἡ ἀφήγησις, εως, *Herodian.*

Narratiuncula, τὸ διηγημάτιον, ε.

Narrator, ὁ διηγητὴς, ε.

Narro, διηγέομαι, alicui omnia quæ acciderunt, τινὶ πάντα τὰ γιγνηνμβέα, *Dem.* quæ fecit, διέξειμι πάντ' ὅσα πώποτ' ἐπραξε, *Dem.* aliquid accurate de aliquo, διέρχομαί τι ἀκριβῶς περί τινος, *Isocr.* audita, ἱστορίαν ἐξ ἀκοῆς, *Diod. Sic.* hoc tibi, λέγω σοι τοῦτο, *Xen.*

Nascor, γίνομαι ſ. γίνομαι, φύομαι, parentibus claris, ἐκ πατέρων εὐδοκιμόντων, *Isocr.* iisdem, ſc. parentibus, ἀπὸ τῆς αὐτῆς, *idem*, honesto loco, καλῶς, *Dem.* genere ſordido, κακῶς, *Isocr.* Conf. *Natus.*

Naſſa, ὁ κυρτὸς, ε, *Plut.* in naſſam aliquem trahere, εἰς κύρτον ἕλκειν τινὰ, *Ælian.*

Naſturtium, τὸ κάρδαμον, ε, *Dioſc.*

Naſus, ὁ μυκτὴρ, ῆρος, naſum aduncum habens, γρυπὸς, ὴ, όν, *id.* naſo ſuſpendo, μυκτηρίζω, *N. T.* Conf. *Nares.*

Naſutus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔρις, ῥος, *Xen.*

Nata, ἡ θυγάτηρ, τρὸς. Conf. *Filia.*

Natabulum, τὸ ναητήριον, ε.

Natales, ium, τὸ γένος, εος. Conf. *Genus.*

Natalis, e, ὁ καὶ ἡ γενέθλιος, ε, *Plato*, dies ἡμέρα γενέσεως, LXX. ad natalem diem pertinens, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Natalitius, a, um, γενεθλιακὸς, ὴ, όν.

Natatilis, e, νατικὸς, ὴ, ον, *Baſ.*

Natatio, ſ. Natatus, us, ἡ νῆξις, εως, *Plut.*

Nates, αἱ πυγαὶ, ῶν, *Ariſtoph.* τὰ σφυγαῖα, ων, *Poll.* οἱ γλουτοὶ, ῶν, *Herodot.*

Natio, τὸ ἔθνος, εος, *Dem.* τὸ γένος, εος, natione peregrinus, τῷ γένει ξένος, *Dem. Syrus*, τὸ γένος Σύρος, *Syneſ.*

Nativitas, ἡ γενετὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Nativus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐγγένης, ους, ὁ καὶ ἡ αὐτόφυτος, ους, portus, λιμὴν, *Thuc.*

Nato, κολυμβάω, *N. T.* νέω, *Thuc.* νήχομαι, *Diod. Sic.* ſecundo vento & flumine, κατ' ἄνεμον καὶ ῥοῦν, *Plut.*

Natrix, ὁ ὕδρος, ε, *Ariſtot.*

Natu, τῇ ἡλικίᾳ, major, ἡλικίᾳ προέχων, *Plato*, minor, ἐν τοῖς κατὰ γίνεσιν χρόνοις ὑστερίζων. *Philo.* admodum grandis, εὖ μάλα πρεσβύτης, *Plato.*

Natura, ἡ φύσις, εως, humana, ἀνθρωπίνη, ſ. ἀνθράπαν, *Dem.* eſſe vel fieri aliquid natura, εἶναί τι, ſ. γίγνεσθαι φύσει, *id.* inſitum eſſe alicui e natura, ὑπάρχειν τινὶ τῇ φυσῇ, *id.* inſitus natura, ὁ καὶ ἡ ἔμφυτος, ε, *Dem.* natura ſum, πέφυκα, *id.* naturam talem habere, ἔχειν τοιαυτὶν φύσιν, *Isocr.* excedens, ὑπερεχόν τὴν φύσιν, *Dem.*

Naturalis, e, φυσικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Naturaliter, φυσικῶς, *Plato.*

Natus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὸς, claris parentibus, ἐκ παλίρων εὐδοκιμούντων, *Isocr.* bonis parentibus, ἐξ ἀγαθῶν πατέρων, *Plut.* a Jove ratione matris, ἀν ἀπὸ Διὸς πρὸς μητρὸς, *id.* patre divite, πατρὸς ὢν πλουσίου, *Plato*, ex familia totius civitatis nobiliſſimo, γένους τῶν πρώτων ἐν πόλει ὤν, *Lucian.* ex magna & beata domo ſ. familia, ἀν ἐξ οἰκίας μεγάλης καὶ γένους εὐδαίμονος, *Plato*, annos quatuordecim, γεγονὼς ἔτη τεσσαρα καὶ δέκα, *Isocr.*

Natus, ὁ υἱὸς, ε. Conf. *Filius.*

Navale, ὁ ναύσταθμος, ε, *Lucian.*

Navalis, e, ναυτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* prælium, ἡ ναυμαχία, ας, *Xen.* committo contra aliquem, ναυμαχέω πρός τινα, *Lycurg.* navali prælio ſupero aliquem, κατὰ ναυμαχίαν τινὰ, *Strabo.*

Navarchus, ὁ ναυαρχὸς, ε, *Thuc.* ſum, ναυαρχίας, *Xen.* navarchi officium, ἡ ναυαρχία, ας, *Thuc.*

Nauci, τῦ ῥᾳδιήματος, facio, πᾶρ' ὐδὲν ἡγέομαι, ſ. τίθεμαι, *Lucian.* ὡς ῥᾴδιημα, καταφρονέω.

Nauclerius, a, um, ναυκληρικὸς, ὴ, όν, *Athen.* vitæ genus, τὰ ναυκληρικὰ, ῶν, *Plato*, ἡ ναυκληρία, ας, *Ariſtot.*

Nauclerus, ὁ ναύκληρος, ε, *Plut.*

Naufragium, τὸ ναυάγιον, ε, *Plut.* ἡ ναυαγία, ας, *Dem.* facio, ναυαγέω, *Dem.*

Naufrago, ναυαγέω, *Dem.*

Naufragus, a, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ε, *Xen.*

Navicula, τὸ ἁλοιάριον, ε, *Xen.*

Navicularia, ἡ ναυκληρία, ας, *Ariſtot.*

Navicularius, ὁ ναύκληρος, ε, *Plut.*

Naviculator, ὁ ναύκληρος, ε, *Plut.*

Navigabilis, e, ὁ καὶ ἡ πλώιμος, ε, *Dem.* πλωτὸς, τὴ, τὸν.

Navigatio, ὁ πλόος, *contr.* πλοῦς, ῦ, *Thuc.* ſecunda, πλοῦς ὄριος, *Lucian.* ἡ εὐπλοία, ας, *Philo.*

Navigiolum, τὸ ἁλοιάριον, ε, *Xen.*

Navigium, τὸ πλοῖον, ε, *Thuc.*

Navigo, πλέω, *Xen.* ναυτίλλομαι, *Lucian.*

Navis, ἡ ναῦς, ναὸς, *Plut.* τὸ πλοῖον, ε, *Thuc.* prædatoria, σκάφος πειρατικὸν, *Phil.* τὸ πειρατήριον, ε, *Dion. Halicarn.*

Navita, ſ. nauta, ὁ ναύτης, ε, *Xen.*

Navitas, ἡ σπουδὴ, ῆς. Conf. *Induſtria.*

Naviter, σπουδῇ, *Dem.*

Naulum, τὸ ναῦλον, ε, *Plut.* τὸ φορτικὸν, naulo loco, ναυλόω, navem, τὸ πλοῖον, *id.*

Naumachia, ἡ ναυμαχία, ας, *Thuc.*

Navo, σπουδάζω, operam alicui rei, πέρί τινος, *Plato*, πέρί τι, *Herodian.* σπουδὴν ἔχω πέρί τινος, *Plut.* πρός τι, *Dem.* σπουδή τινι, *Lucian.*

Naupegus, ὁ ναυπηγὸς, ε. *Thuc.*

Nauſea, ἡ ναυτία, ας, *Thuc.* i. e. quodvis faſtidium, ἡ ἄσα, ης, *Dioſc.* nauſeam creare, ἀσῶ παρίχειν, *Plato*, ſedare, πραΰνειν, *Dioſc.* nauſea laborans, ὁ καὶ ἡ ἀσώδης, ες, *Gal.* ἀσάμενος, ίνη, ινον, *id.*

Nauſeo, ναυτιάω, *Lucian.* ὀσφραίνομαι, *Gal.*

Nauſeoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναυτιώδης, ες, *Plut.*

Nauta, vide *Navita.*

Nauticus, a, um, ναυτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Navus, a, um, ὁ καὶ ἡ σπουδαῖος, έα, *Dem.*

Ne, μὴ, miremini, θαυμάσητε, *Dem.* ne defendite, μὴ ἀμύνεσθε, *idem*, ne faciatis, μὴ ποιήσητε, *idem*, iſti vero ne decreto quidem per me edito facere voluerunt, ὅτι γε μὴ ὐδὲ γράψαντος, ἐμοῦ. ταῦτα ποιεῖν ἐβούλησαν, *idem*, ne quid aliud dicam, ἵνα μὴ ἄλλο εἴπω, *idem*, ne idem tibi eveniat, ἵνα μὴ τὸ αὐτὸ πάθῃς, *Isocr.* ne tyrannis exſiſteret ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι τυραννίδα, *Plut.* obſta e alicui ne videat, κωλύειν τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Dem.* prohibuit ne quis ſervos contumel a adfeceret, ἐκώλυσε, μηδ' εἰς τοὺς δούλους ὑβρίζειν, *idem*, ut ne te impediam, μή σε κατακωλύω, *Xen.* videndum, ne, vel ut ne videamur, δεῖ σκοπεῖν, ὅπως μὴ δόξομεν, *idem*, ut ne ſingula commemorem, ἵνα μὴ καθ' ἕκαστα λέγων διατρίβω, *id m*, ne dictu quidem fas eſt, μηδ' εἰπεῖν θέμις, *Plato*, ita ne terra quidem, οὐδ' ἁρά γε ἡ γῆ, *Xen.* deſinesne fallere? ὄρα σαυτὸν φενακίζειν: *Ariſtoph.* vosne, an ille? ὑμεῖς, ἢ ἐκεῖνον, *Dem.*

Nebula, ἡ νεφέλη, ης, τὸ νέφος, ους, ἡ ἐμπνεύμα, ατος, *Ariſtot.*

Nebulo, ὁ ἀδελφὸς ὀξύς, ὁ ὀνειδιστὴς, ῦ.

Nebuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὁμιχλώδης, ες, *Plut.* ὁ καὶ ἡ νεφώδης.

Nec, οὐδὲ, non de gloria, nec de parte agri, οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας, *Dem.* nec longa, nec inutilis oratio, οὔτε μακρὰ, οὔτε ἀνωφελὴς, *Isocr.* quæ factu turpia ſunt, nec ea dictu honeſta puta, ἃ ποιεῖν αἰσχρὰ, ταῦτα νόμιζε μηδὲ λέγειν εἶναι καλὰ, *id.* nec nunc nec rurſus, μήτε νῦν, μητ' αὖθις, *Dem.* non neque-nec-nec, οὐδὲ ὅτε, ὅτε, *Isocr.*

Neceſſarie, ſ. neceſſario, ἀναγκαίως, *Isocr.* ἐκ τῦ ἀναγκαίου, *Dion. Hal.* ἀνάγκη, *Plato.* hoc agit, ἐξ ἀνάγκης τῦτο ποιεῖ, *Dem.*

Neceſſarius, a, um, ἀναγκαῖος, αία, αῖον, res, πρᾶγμα, *Dem* i. e. cognatus, ὁ προσήκων, οντος, *id.* ὁ τῷ γένει προσήκων, *Isocr.* ὁ ἀναγκαῖος, ε, *id.*

Neceſſe, ἀνάγκη, eſt, ut caute agam, φυλάττεσθαί, *Dem.* ut breviter dicam, ἀναγκαῖόν ἐστι βραχέα εἰπεῖν, *id.*

Neceſſitas, ἡ ἀνάγκη, ης. extrema, δεινοτάτη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* neceſſitatem impono dicendi aliquid, ἀναγκάω ποιέω λέγειν τι, *Dem.* incidere, συμπίπτειν, *id.* eſſ, ἔξ, *id.* in neceſſitatem adducere aliquem, ἄγειν εἰς ἀνάγκην τινὰ, *id.* venire, ἔρχεσθαι εἰς ἀνάγκην, *id.* coactum neceſſitate aliquid facere, καταληφθέντα ὑπ' ἀνάγκης ποιεῖν τι, *id.*

Neceſſitudo, idem quod *Neceſſitas*, i. e. conjunctio neceſſaria, ἡ οἰκειότης, ητος, *Dem.* cognationis, τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα. *id.* eſt mihi cum illo, οἰκειότης ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτον, *Plut.* οἰκείας ἔχω πρὸς αὐτὸν, *idem.*

Neceſſum, idem quod *Neceſſe.*

Neco, κτείνω. Conf. *Interficio.*

Necromantia, ἡ νεκρομαντεία, ας, ἡ νεκυομαντεία, ας.

Nectar, τὸ νέκταρ, αρος, *Athen.*

Nectareus, a, um, νεκτάρεος, έα, εον, *Lucian.*

Necto, πλέκω, aliquid, τὶ, *Theophr.* dolos, μηχανὰς, *Plato.*

Necubi, μήπου, fiat jactus lapidum, γένοιτο τις βολὴ τῶν λίθων, *Herodian.*

Necunde, μήποθεν.

Nedum, οὐχ ὅσον, excelluiſſe, nedum ut lateret, προέχειν, οὐχ' ὅσον λανθάνειν, *Ariſtid.* ne homini quidem, nedum Deo, οὐδὲ ἀνθρώπῳ, μὴ ὅτι δὴ (μήτι, μήτιγε, μήτι δὴ, μητίγε δὴ, μὴ ὅτι γε) Θεῷ, *Plato.*

Nefandus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄρρητος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ δύσφημος.

Nefarie, ἀθεμίτως.

Nefarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἄθεμος, ε, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ε, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος. ε, facinus, ἔργον, *Herodian.* ἡ ἀνοσιουργία, *Philo.*

Nefas, ἡ ἀθεμιτουργία, ας, eſt, οὐκ ὅσιόν ἐστι, *Isocr.* οὐ θέμις ἐστὶ, *Dem.*

Nefaſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ε, *Xen.* ἡ ἀποφράς, άδος, dies, ἡμέρα, *Lucian.* porta, ἡ πύλη, *Plut.*

Negatio, ἡ ἀπόφασις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἄρνησις.

Neglectio, ſ. Neglectus, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.* neglectui habere aliquid, ἀμελεῖς ἔχειν τινὸς, πέρί τινα, πέρί τι, *Xen.*

Negligens, ὁ καὶ ἡ ἀμελὴς.

Negligenter, ἀμελῶς, *Isocr.*

Negligentia, ἡ ἀμέλεια, ας, *Xen.*

Negligo, ἀμελέω, aliquid, τινὸς, *Isocr.* πέρί τινος, *Dem.* amicos, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, *Isocr.* ὀλιγώρως ἔχω φίλων, *id.* magiſtratus, ἀφροντιστέω τῶν ἀρχόντων, *Plato.*

Nego, ἀρνέομαι, aliquid, τι, *Dem.* ἔξαυτὸς εἶναί τινος, *Isocr.* ἐξαρνὸς γίνομαί τινος, *id.* hæc ita habere, ἐξαρνὸς γίνομαι, ὡς οὐκ ἄτω ταῦτα ἔχειν, *Arillid.*

Negotialis, e, πραγματικὸς, ὴ, όν, *Hermog.*

Negotiatio, ἡ πραγματεία, ας, *Isocr.* mercatoria, ἡ ἐμπορία, ας, *Baſ.*

Negotiatorius, a, um, πραγματευτικὸς, ὴ, όν.

Negotiolum, τὸ πραγμάτιον, ε, *Ariſtoph.*

Negotior, διαπραγματεύομαι, *N. T. ut mercator*, ἐμπορίαν ποιέομαι, *Isocr.* ἐμπορεύομαι.

Negotioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ πραγματώδης, ες, *Isocr.*

Negotium, τὸ πρᾶγμα, ατος, *Dem.* τὸ ἔργον, ε, *id.* αἱ πράξεις εων, *Herodian.* negotia & multi labores, πολλοὶ πόνοι καὶ πραγματεῖαι, *Dem.* multum negotii, πολὺ πράγματον, *id.* negotia facesſere alicui, ἀχολίαν ποιεῖν τινι, *idem*, ποιεῖν τινι πράγματα, *Isocr.* παρέχειν τινὶ ἔργον, *Plato*, negotis occupari ἀχολίαις *Ariſtot.* in aliquo, ἀχο-

Digitized by Google

οὐ γένεσθ διά τι, *Dem.* ἢ πρός τινι, *Ariſtot.* ἐπί τι, *Xen.* citra negotium, ἀσχολητί, *Lucian.* nullo negotio, ἀπόνως, *Xen.*

Nemeſis, ἡ Νέμεσις, εως.

Nemo, ἠδείς, ιτος, *Ariſtot.* eſt, qui non, οὐδείς ἐστιν, ὅστις, ικ, *Iſocr.* ἐκ ἔστιν, ὅστις ἐκ, *id.*

Nemoralis, e, ὁ καὶ ἡ ἀλσαδης, ες, *Athen.*

Nemoroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑλώδης, ες, *Xen.*

Nempe, ἀμελεῖ, *Dem.* δηλαδή.

Nemus, τὸ νέμος, εος, τὸ ἄλσος, εος, *Herodian.*

Neo, νήθω, *Lucian.* fila, κλάθω μίτον, *id.*

Nepa, ὁ Σκορπίος, ου, *Ariſtot.*

Nepenthes, τὸ νηπενθές, ές, sc. φάρμακον, *Hom.*

Nephriticus, a, um, νεφριτικός, ὴ, όν, *Gal.*

Nephritis, ἡ νεφρίτις, ιδος, *Thuc.*

Nepos, *ex filio*, ὁ υἱανός, οῦ, *Plut.* ὁ υἱιδοῦς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ υἱωδὸς, ἅς, *Iſocr.* *ex filia*, ὁ θυγατριδοῦς, οῦ, *Dem.* ὁ ἐκ τῆ θυγατρὸς υἱός, *ex fratre vel ſorore*, ὁ ἀδελφιδοῦς, οῦ, *Poll.* i. e. *heluo*, ὁ ἀστωτος, ου. Conf. *Helluo.*

Nepotor, ἀσωτεύομαι.

Neptis, *ex filio*, ἡ υἱανὴ, ῆς, *ex filia*, ἡ θυγατριδὴ, ῆς, *Philo.* *ex fratre vel ſorore*, ἡ ἀδελφιδὴ, ῆς, *Xen.*

Neptunus, ὁ Ποσειδῶν, ῶνος.

Nequam, πονηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον.

Nequando, μήποτε, *Dem.*

Nequaquam, οὐδαμῶς, *Dem.* οὐδαμὴ, *id.* μηδαμῶς, *id.* μηδαμῆ, *id.* ἥκιστα, *Herodian.*

Nequa, οὐδὲ, *Dem.* οὔτε, *id.* neque non, ἀλλα μὴν, *Herodian.* neque vero, neque tamen, οὔτε μὴν *id.* οὐ μὴν, *id.* neque etiam, μήτε μὴν, *id.* Conf. *Nec.*

Nequeo, ἀδυνατέω, *Plut.* ἀδυνάτως ἔχω, *Dem.*

Nequidquam, μάτην, *Plut.*

Ne quis, μή τις, ne quid nimis, μηδὲν ἄγαν,

Nequiter, πονηρῶς, μοχθηρῶς, *Plato.*

Nequitia, ἡ μοχθηρία, ας, *Dem.* ἡ πονηρία, ας, *idem.*

Nervoſe, νευρωδῶς.

Nervoſitas, τὸ νευρῶδες, ους.

Nervoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ νευρώδης, ες, *Dioſc.*

Nervus, τὸ νεῦρον, ου, *Galen.* nervi belli pecuniæ, νεῦρα τῦ πολέμου τὰ χρήματα, *Dem.* nervos omnes intendo, διατείνομαι τὰ κώλιστα πράττειν, *Ariſtot.* adhibeo, νευρόω, *Phil.* incido, ἀπονευρόω, *Suid.* νευροκοπίω, LXX. ἐκνευρίζω, *Dem.* reſolvo, παρανευρίζω, *Ariſtot.*

Neſcio, ἀγνοέω, ῶ, τὰ πράγματα, *Dem.* quomodo, οὐκ οἶδα, ὅπως, *Plato.* ὁντινα τρόπον, *Dem.* quid, οὐκ οἶδ' ὅ τι, *idem*, quare, οὐκ οἶδα, διὰ ὅτι, *id.* quis, ὄνομα λεγέτω ἄλλος, *Ælian.*

Neſcius, a, um, ἀγνοῶν, οῦσα, οῦν, *Iſocr.* ὁ καὶ ἡ ἀνεπιστήμων, ονος, *Philo.* ὁ καὶ ἡ ἄπειρος, ου, *Dem.* οὐκ εἰδώς,

Neu, ſ. Neve, μήτε. Conf. *Nec, Neque.*

Neuter, a, um, οὐδέτερος, έρα, ον, *Plato*, neutram in partem, οὐδετέρωσε, *Galen.* neutram partem ſequi, μίσος ἑαυτὸν φυλάττειν, *Lucian.*

Neutiquam, idem quod *Nequaquam.*

Neutralis, e, οὐδέτερος, έρα, ερον, *Plato*, i. e. neutras partes ſequens, μίσος, ου, ον, *Lucian.*

Neutro, οὐδετέρως.

Nex, ὁ φόνος, ου. Conf. *Cædes, Mors.*

Nexilis, e, πλεκτὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Nexo, πλέκω, *Theophr.*

Nexus, us, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*

Ni, εἰ μή. Conf. *Niſi.*

Nictatio, ἡ σκαρδάμυξις, εως, ὁ βλεφαρισμὸς, ὦ.

Nicto, σκαρδαμύττω, *Xen.* σκαρδαμυτία, *Lucian.*

Nidifico, νοσσεύω, *Ariſtot.* συνοικίζω, LXX.

Nidor, ἡ κνίσα, ης, *Ariſtot.* nidore inficio, κνισάω, *Dem.* nidore repleo domum, κνισόω δῶμα, *Athen.* ſine nidore, ὁ καὶ ἡ ἄκνισος, ου, *Plut.*

Nidulus, τὸ νοσσίδιον, ου.

Nidus, ἡ νοσσία, ας, *Plut.* ἡ οἰκία, ας, LXX. ἡ κατασκεύασις, εως, *N. T.* ἡ καλία, nidum facio, νοσσεύω, *Ariſtot.*

Nigellus, a, um, ὑπομέλας. λαινα, λαν.

Niger, ρα, um, μέλας, μέλαινα, μέλαν, *Ariſtot.*

Nigredo, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.* ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigreſco, μελαίνομαι.

Nigrico, μελανίζω.

Nigritia, ἡ μελανία, ας, *Dioſc.*

Nigtor, ἡ μελανότης, ητος, *Gal.*

Nihil, οὐδέν, ιτος, *Dem.* μηδὲν, ενὸς, dico, λέγω, *Xen.* ad rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος, *Plato*, nihil aliud curant, niſi quod ſibi proſeſſe exiſtimant, μηδενὸς ἄλλα φροντίζουσι, πλὴν, ὅ, τι ἂν ἀπολάβωσιν ὠφέλιμον αὐτοῖς ᾖ. *Iſocr.* nihil aliud ſpectat, niſi ut avaritiam ſuam expleat, μὴ ἄλλο μηδὲν σκοπεῖ, ὅπως πλέον ἕξῃ, *Dem.* nihil amplius reſtat, niſi Deus fiat, οὐδὲν ἔτι λειπὸν ἐστι, πλὴν Θεὸν γενέσθ, *id.* qui nihil aliud poſſunt, quam decipere, οἱ οὐδὲν ἄλλο, ἢ φενακίζειν δυνάμενοι, *id.* nihil eſt magis cavendum, quam permittere, οὐκ ἔστιν, ὅ τι μᾶλλον εὐλαβεῖσθ δεῖ, ἢ τὸ ἐᾶν, &c. *Dem.* nihil impedit, quo minus colloquamur, οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους, *Plato.* Conf. *Nihilum.*

Nihildum, οὐδέπω.

Nihilominus, μηδὲν ἧττον, quam, ἤ, *Iſocr.* Conf. *Nihilum.*

Nihilum, τὸ μηδὲν, ενὸς, *Xen.* nihili facio, οὐδενὸς ποιοῦμαι, *Lyſ.* ex οὐδενὶ λόγῳ τιθέμαι τι, *Plut.* παρ' οὐδὲν τίθημι, *Lucian.* nihilo magis, οὐδὲν τι μᾶλλον, *Plut.* nihilo minus, quam, μηδὲν ἧττον, ἤ, *Iſocr.* οὐχ ἧττον, ἤ, *id.* οὐκ ἐλαττον, ἤ, *id.* homo nihili, ἄχθος τῆ γῆς, *Plut.* οὐδεὶς, *Xen.* ad nihilum redigo, τὸ μηδὲν ποιέω, *Dion. Hal.*

Nil, idem quod *Nihil.*

Nilum, idem quod *Nihilum.*

Nimboſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀμβρώδης, ους.

Nimbus, ἡ ὀμβρία, ας, *Theophr.*

Nimie, ὑπερλιαν.

Nimietas, ἡ ὑπερουσία, ας, τὸ ὑπερλιαν, ου.

Nimiopere, λίαν. Conf. *Nimis.*

Nimirum, ἀμέλει, *Plut.* ἦγουν, *Ariſtot.*

Nimis, λίαν, acerbum, πικρὸν, *Dem.* ἄγαν, *idem*, ὑπερβαλλόντως, *Dem.* juvenis, ὁ ἄγαν νέος, vehemens ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.* laudare, πίρα τῆ μητρὸς ἐπαινεῖν, *Iſocr.*

Nimium, *Subſtant.* ἡ ὑπερβολὴ, ῆς in aliqua re, τινὸς, *Dem.* *Adv.* laudare, ὑπερβαλλόντως ἐπαινεῖν τινος, *Dem.* Conf. *Nimis.*

Nimius, a, um, ὑπερβάλλων, ουσα, ον, ſocordia, ῥᾳθυμία, *Dem.* ὑπερβαλλόμενος, ίνη, ενον, in aliqua re, ἐν τινι, *id.* ὁ, ἡ, τὸ ἄγαν, ſ. λίαν, nimia familiaritas, ἡ λίαν ὁμιλία, *Dem.* nimium ſtudium, ἡ ἄγαν σπουδὴ, *Plato.*

Ningo, νίφω, *Athen.* ſuper, ἐπινίφω, *Xen.* deorſum, κατανίφω, *Ariſtoph.* leviter, ὑπονίφω, *Thuc.*

Ninguidus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, ες, *Ariſtot.*

Niſi, εἰ μὴ, non eſt poteſtas, niſi a Deo, οὐκ ἔστιν ἐξουσία, εἰ μὴ ὑπὸ Θεῦ τεταγμένη, *Baſ.* non aliter, niſi, οὐδαμῶς ἂν ἄλλως, πλὴν ἤ, *Iſocr.* quis, niſi forte aliquis deperatus, τίς ἂν, πλὴν ἤ μή τις ἀπονενοημένος, *Dem.* nihil niſi divitias landare, οὐδὲν, ἀλλ' ἢ ἃ πλοῦτον ἐπαινεῖν, *Plato*, nemini dicas, niſi audienti conferat, μηδενὶ λέγῃς, πλὴν ᾧ πᾶ ἀκούοντι συμφέρῃ, *Iſocr.*

Niſus, i, ὁ Σπιζίας, ου, ὁ νισος, ου.

Niſus, us, ἡ σεῖρα, ας, *Thuc.*

Nitedula, μῦς ἀρμαῖος.

Nitela, ἡ λαμπρὶς, ιδος, *Ariſt.*

Niteo, σιλῶ, *Ariſtot.* λάμπω, *id.*

Niteſco, λάμπομαι. *Ariſtoph.*

Nitide, σιλῶδες, *Suid.*

Nitidus, a, um, ὁ καὶ ἡ λαμπρὸς, ὰ, όν, *Phil.* σιλπνὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Nitor, oris, ἡ σίλωσις, εως, *Baſ.* ἡ σίλωμα, ατος, *Heſych.* ἡ σιλῶδαι, ὁνος, *Suid.* ἡ σιλπνότης.

Nitor, ἐκχυρίζομαι, apparatu, τῆ σκευασίᾳ, *Dem.* largitionibus, ὑπισχνέομαι τοῖς ἀναλώμασι, *id.* i. e. conor, σπεύδομαι, facere aliquid, ποιῆν τι, *Thuc.*

Nitraria, τὸ νιτροπωλεῖον. ου.

Nitratus, a, um, νιτρώδης, ης, ες.

Nitroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιτρώδης, ες.

Nitrum, τὸ, νίτρον, ου, *Dioſc.* nitri ſpuma, τὸ ἀφρόνιτρον, ου, *Gal.* nitro eluo, ἐκνιτρόω, *Alex.* nitro prius perfrico, προαπνιτρόω, *Dioſc.*

Nivalis, e, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, ες, *Ariſtot.*

Nivatus, a, um, χιονατὸς, ὴ, όν.

Niveus, a, um, χίνεος, έα, εον, *Athen.* ὁ καὶ ἡ χιονόχροος, ου, *id.*

Nivoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ νιφετώδης, ες, *Ariſtot.*

Nix, ἡ χιὼν, όνος, *Plut.* confertim ruens, ὁ νιφετὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Nixor, idem quod *Nitor.*

Nixus, us, ἡ σεῖρα, ας, *Thuc.* parturientis, ἡ ὠδὶν, ſ. ὠδὶς, ῖνος, *Plut.*

No, νέω, *Thuc.* νίομαι, *Gal.* νθέω, *Plut.* νήχομαι, *idem.*

Nobilis, e, ὁ καὶ ἡ γνώριμος, ου, *Dem.* Conf. *Clarus, Natus*, i. e. nobili loco natus, ὁ καὶ ἡ εὐγενὴς, ές, *Ariſtot.* γενναῖος, αία, αῖον. Conf. *Natus.*

Nobilitas, ἡ εὐγένεια, *Ariſtid.*

Nobiliter, ἐνδόξως, *Dem.* εὐγενῶς, *Plut.*

Nobilito, ἐνδόκιμον ποιέω, nobilitor aliqua re, εὐδοκιμοῦμαι ὑπό τινι, *Herodian.*

Nocens, βλάπλων, ουσα, ον, *Iſocr.* Conf. *Noxius.*

Nocenter, βλαβερῶς.

Noceo, βλάπλω, valde alicui, μεγάλα βλάπλω τινὶ, *Dem.* σφόδρα καὶ μεγάλα βλάπλομαι τινὶ, *idem*, σφόδρα ζημιόω τινὶ, *idem*, urbi, λυμαίνομαι τὴν πόλιν, *idem.* Conf. *Damnum.*

Nocivus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, *Xen.*

Noctambulo, ὁ νυκτιπλάνος, ου, *Lucian.*

Nocteſcit, νὺξ ἐπέρχει, *Hom.*

Nocticula, ὁ νυκτολαμπὶς, ίδος, πυγολαμπὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Noctivagus, ὁ νυκτιπλάνος, ου, *Lucian.*

Noctu, ἡ νυκτὸς, ſurgere, ἀνίστασθαι, *Dem.* domi manere, ἔνδον μένειν, *id.* furari, νυκτολῃστεῖν, *idem.*

Noctua, ἡ γλαυξ, γλαυκὸς, *Ariſtot.* aurita, ὁ ὦτος, ου, ſ. ώτος, ου, *id.*

Nocturnus, a, um, νυκτιερὸς, ὰ, όν, *Arrian.* ὁ καὶ ἡ νυκτερίδιος, ου, *Theophr.* ὁ καὶ ἡ νυχίος.

Nocumentum, ἡ βλάβη, ἡ λώμη.

Nodo, δέω, *Thuc.*

Nodoſus, a, um, δισμῶν μεστὸς, ὴ, όν.

Nodus, τὸ δεσμὸς, οῦ, τὸ γόμμα, ατος, ὁ δεσμὸς, οῦ, τὸ ἄγχιστρον, ου, ſolvo, λύω, *Plut.* arboris, ὁ ὄζος, ου, *id.* digiti, ὁ κόνδυλος, ου, *Ariſtot.*

Nolo, ἀθελέω, *Plato*, nolentem facere aliquid, ἄκοντα ποιεῖν τινα, *Dem.* ἄκοντα ποιεῖν τι, *id.*

Nomen, τὸ ὄνομα, ατος, *Dem.* τὸ ὀνόμασμα, ατος, *Plato.* ἡ ὀνομασία, ας, *Ariſtot.* impono alicui, τίθημί τινι, *id.* dare, tribuere alicui aliquod, διδόναι τινὶ ὀνομά τι, *idem*, patris dare filio, ὄνομα τῷ πατρὸς διδόναι υἱῷ, *idem*, compellare aliquem nomine aliquo, προσειπεῖν τινα ὄνομα, ſ. ὀνομά τι τινι. *idem*, appellari aliquo nomine, προσαγορεύεσθ ὀνόματί τινι, *idem*, habere nomen aliquod, ἔχειν τέκμα τι, *id.* ſortiri aliquod nomen, τυγχάνειν τινος προσηγορίας *id.* eſſe aliquibus idem nomen, εἶναι τοῖς τοῦτον ὄνομα, *Dem.* retinere nomen aliquod, μένειν ὑπό τινος ὀνόματος, *id.* objicere alicui probri loco nomen aliquod, προφέρειν τινί ὡς ὄνειδος τόνομά τι, *id.* commutare nomen rei, μετατίθεσθ ὄνομα πράγματί τινι, *id.* delere nomen aliquod, ἐξαλείφειν τὸ ὄνομά τι, *id.* do & profiteor, ὀνομάζομαι ὄνομα, *Xen.* nomen nullum habens, ὁ καὶ ἡ ἀνώνυμος, ου, *Dem.* femina nomine Aglais, γυνὴ Ἀγλαΐς ὄνομα, *Ælian.* faſtum habens, ὁ καὶ ἡ εὐώνυμος, ου, *Lucian.* ſacrum habens,

ὁ καὶ

Digitized by Google

ὁ καὶ ἡ ἰδώνυμος, ος, id. idem habens, ὁ καὶ ἡ ὁμώνυμος, ος, Isocr. commune habens, ὁ καὶ ἡ ζωώνυμος, ος, Ariſtot. falſum habens, ὁ καὶ ἡ ψευδώνυμος, ος, Æſchyl. nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου, Isocr. nominis ſplendor, τὸ κλέος, ους, Dem. claritas, ἡ εὐδοξία, ας, Dem. obſcuritas, ἡ ἀδοξία, ας, id.

Nomenclatio, ἡ ὀνομασία, ας, Ariſtot.

Nomenclator, ὁ ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ ὀνοματολόγος, ου, Plut.

Nomenclatura, ἡ ὀνομασία, ας, Ariſtot.

Nominalis, e, ὀνομαστικός, ἡ, όν, Plato.

Nominatim, ὀνομαστί, Dem. κατ' ὄνομα, id. ὀνομαστόρρυτος, Ariſtot.

Nominatio, ἡ ὀνομασία, ας, Ariſtot. ἡ ὀνοματοποιΐα, ας, Plut.

Nomino, ὀνομάζω, aliquem Romulum, τινὰ Ῥώμυλον, Plut. aliquem Empuſam, καλέσω τινὰ Ἐμποῦσαν, Dem. aliquem, προσαγορεύω τινά, Isocr. Conf. *Nomen*, item *Appello*.

Non, ὐ, ſequente Conſona, Dem. οὐκ, ſequente Vocali levigata, id. οὐκ, ſequente Vocali adſpirata, id. οὐχί, ititdem ſequente Conſona, non fiet, οὐχὶ γενήσεται, Dem. non nunc, οὐχὶ νῦν, id. non bene, οὐχὶ καλῶς, id. μὴ, ſolvens mercedem, δι' ἃς μισθὸν, id. non tamen, οὐ μέντοι, arbitror, οἶμαι, id. non igitur, οὐκοῦν, vult, βούλεται, id. non ſane, ὅτου, prudentium eſt, ζωφρόνων ἐστὶ, id. non omnino, ὅτι πάντελῶς, id. per Deos non habeo, μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔχω, id. non equidem, οὐ μέντοι γε, Dem. non ſolum ſed etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ, Dem. μὴ μόνον ἀλλὰ, id. οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ, Isocr. οὐχ ὅπως, ἀλλὰ καὶ, Dem. non ſolum, ſed nec, μὴ ὅτι, ἀλλ' οὐδ' ἄν, idem.

Nonagenarius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐνενηκονταέτης, ες, Maccab.

Nonageſimus, a, um, ἐνενηκοστὸς, ὴ, όν.

Nonagies, ἐνενηκοντάκις.

Nonaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἐνενήκοντα.

Nondum, οὔπω, Isocr. μήπω, Dem. οὐδέπω, id.

Nongenti, αι, α, ἐνεακόσιοι, αι, α.

Nonne? πῶς οὐχὶ; omnium impudentiſſimi ſunt; ἁπάντων ἀναισχυντότατοί τυγχάνουσιν ὄντες; Dem. nonne talis eſt; οὐχὶ τοιοῦτος, id. nonne peſſimus eſt? πῶς οὐ κάκιστος; id. nonne impius eſt? οὐκ ἀσεβὴς; id.

Non nihil, μικρὸν, ſ. Σμικρὸν, morari, ἐπίσχειν, Dem.

Non nunquam, ἐστὶ δ' ὅτε, Herodian. indigentes, ἐνίοτε ὅτε σπανίζοντες, id. ἐνίοτε, Plato.

Nonnuſquam, ἐνιαχοῦ, ἔστιν ὃ.

Nonus, a, um, ἔνατος, άτη, ατον, Plut.

Norma, ὁ κανὼν, όνος, Æſchin. ὁ γνάμων, ονος, Herodot.

Normalis, e, κανονικὸς, ὴ, όν.

Normatus, a, um, ὁ πρὸς γνῶμονα ἐξειργασμένος.

Noſcito, διαγινώσκω, Ariſtoph.

Noſco, ſ. Novi, γινώσκω, aliquid clare, τὶ σαφῶς, Xen. artem textoriam, ἴσημι, ſ. εἶδον τὴν ὑφαντικὴν, Ælian. Conf. *Cognoſco, Intelligo*.

Noſocomium, τὸ νοσοκομεῖον, ου.

Noſter, a, um, ἡμέτερος, imperator, στρατηγὸς, Dem. urbs, ἡμετέρα πόλις, id. noſtrum negotium, τὸ ἡμέτερον, id.

Noſtras, ὁ ἡμεδαπὸς, ὃ, Nazar.

Nota, τὸ σῖγμα, ατος, Plut. τὸ Σημεῖον, ου, Dem. τὸ ὄπισθεν, ου, Plut. inuſta, ὁ καυστὴρ, ῆρος, Lucian. notam inuro, καυτηριάζω, N. T. notam noctuæ inurere fronti alicujus, σίζειν εἰς τὸ μέτωπόν τινος γλαῦκα, Plut.

Notabilis, e, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, Xen.

Notabiliter, ἐναργῶς, ὀρθῶς.

Notarius, ὁ γραμματεὺς, έως. ὁ ὑπογραφεὺς, έως, Nazar. ὁ ὑπογραμματεὺς, έως, Dem.

Notatio, ἡ Σημείωσις, εως.

Notatu dignus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀξιομνημόνευτος, ου, Xen. ὁ καὶ ἡ ἀξιόλογος, ου, id.

Noteſco, γαρίζομαι, N. T.

Nothus, ὁ νόθος, ου, Plut.

Notifico, δηλόω, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, Isocr.

Notio, ἡ νόησις, εως, Plut. τὸ νόημα, ατος, prima, πρῶτον, Themiſt.

Notitia, ἡ γνῶσις, εως, Ariſtot. Dei, ἡ Θεογνωσία, ας, Damasc. notititiam alicujus rei conſequi, καταλαμβάνειν τινὰ γνῶσιν τινος, Ælian.

Noto, Σημειόω, Nazar. διασημαίνω τι, Xen. ignominia, ἀτιμάζω, id.

Notorius, a, um, δηλος, ὴ, όν, Ariſtot.

Notus, a, um, ὁ καὶ ἡ γνώριμος, ου, Dem. alicui, τινὶ, Ælian. ὁ καὶ ἡ σύγγνως, ως, Dem. notum facio alicui aliquid, δηλόω τί πρός τινα, Isocr. Conf. *Manifeſto*.

Notus, i, ὁ νότος, ου, Ariſtot.

Novacula, ὁ ξυρὸς, οῦ, Ariſtoph. τὸ ξυρὸν, ου, Poll.

Novalis, ἡ νεῖος, ας, Theophr. ἡ νειὸς, οῦ, Xen.

Novator, ὁ νεωτερισὴς, οῦ, Plut.

Nove, νεωστὶ, Xen. καινῶς, Isocr.

Novellatum, ὁ νεοφυτὸν, ὄνος.

Novello, νεοθάλλω, agros, νεάω ἀγρὸς, Nazar.

Novellus, a, um, νεαρὸς, ά, όν, Plut.

Novem, οἱ, αἱ, τὰ ἐννέα, Plut. cujus ſunt novem dies, ἐναταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, Gal.

November, ὁ ἀνθεστηριὼν, ῶνος, Dem. ὁ ἔνατος μὴν, Plut. ὁ Νοέμβριος, ου.

Novenarius numerus, ὁ ἐννεὰς, άδος.

Novendialis, e, ὁ καὶ ἡ ἐννήμερος, ου, ſacrum, τὰ ἔνατα, ων, Iæus.

Noveni, αι, α, ἔνατοι, αι, α.

Noverca, ἡ μητρυιὰ, ᾶς, Heſych.

Novercalis, e, ὁ καὶ ἡ μητρυιώδης, ους, Plut.

Novi, vide *Noſco*.

Novies, ἐνεάκις.

Noviluniun, ἡ νέα Σελήνη, ης, Geopon. ἡ νουμηνία, ας, LXX. ἡ νουμηνία καὶ Σελήνη, Thuc.

Noviſſime, ἐπὶ τέλει, Lucian. πρὸς τὸ τέλος, Plut. ἐσχάτως, id.

Noviſſimus, a, um, ἔσχατος, άτη, αον, Plut.

Novitas, ἡ καινότης, ητος, inventorum, τῶν εὑρημένων, Iſocr.

Noviter, καινῶς, Iſocr.

Novitius, a, um, νεαρὸς, ὰ, όν, Plut. miles, ὁ νεοστράτευτος, ου, Dion. Hal.

Novo, νεόω, aliquid, τὶ, Ariſtoph. ναῶ τι, Theophr.

Novus, a, um, νέος, α, ον, annus, ἔτος, Herodian. cædes, φόνος, Thuc. καινὸς, ὴ, όν, Ariſtot. novas res molior, καινοποιέω, Plut. καινουργέω. Plut. novarum rerum ſtudium, ὁ νεωτερισμὸς, ῦ, Plut. ἡ νεωτεροποιΐα, ας, Thuc. τὸ φιλόκαινον, ου, Lucian. novarum rerum ſtudioſus, ὁ νεωτεροποιὸς, ὸν, Ariſtot. nova facio, νεωτεροποιέω, Hipp.

Nox, ἡ νύξ, νυκτὸς, Dem. media, νὺξ μέση, Thuc. intempeſta, νὺξ ἀμέλγουσα, νὺξ ἀώρα, noctem inſomnem ducere. ἀγρυπνεῖν τὴν νύκτα, Xen. noctem ſub dio agere, νυκτερεύειν ἐν ὑπαιθρίῳ Philo. facere aliquid nocte, ποιεῖν τι νυκτὸς, Dem. per noctem iſta facio, τὴν νύκτα ταῦτα ποιεῖν, id. uſque in noctem differre aliquid, εἰς ὀψὲ ποιεῖσθαί τι, id.

Noxa, ἡ ἄτη, ης, Dem. Conf. *Damnum*.

Noxius, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, alicui, τινὶ, Dem. βλάπλων, ουσα, ον, τινὰ, Plato, λυμεὼν τινος, Iſocr. βλαπτικὸς, ὴ, όν.

Nubecula, τὸ νεφέλιον, ου.

Nubes, τὸ νέφος, ους, Dem.

Nubilis, e, ὁ καὶ ἡ γαμήλιος, ου, Dem. ὡραῖος, αία, αῖον, ὡρὸς γάμου, ſ. γάμῳ, Æl. ἁρμαῖος, αία, αῖον, Lucian.

Nubilum, ἡ ἀχλὺς, ύος, Gal.

Nubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ νεφώδης, ους, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ Συννεφὴς.

Nubo, καλύπτω, alicui, γαμέομαί τινι, Plut. Συνοικέω τινὶ, Lucian. ſecundo, δευτερογαμέω, Pand.

Nucetum, ὁ καρυών, ῶνος.

Nuceus, a, um, καρυηρὸς, ὰ, όν, fructus, καρπὸς καρυΐνος. ὴ, όν, oleum, ἔλαιον, Dioſc.

Nucleus, ὁ πυρὴν, ῆνος, Dioſc.

Nuditas, ἡ γυμνότης, ητος, Chryſ.

Nudius tertius, πρότριτα, Thuc. nudius quartus, ἥδε ἡ ἡμέρα τετάρτη, nudius quintus, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ τῆσδε πέμπτη, nudius ſextus, πρὸς τοὺς ἡμέραν πρὸ ταύτης ἕκτους, &c.

Nudo, γυμνόω, aliquid, τι, Thuc. caput, κεφαλὴν ἀποκειδαρόω, LXX.

Nudus, a, um, γυμνὸς, ὴ, όν, veſte, ἐσθῆτος, Herodian. ὁ καὶ ἡ ἀνέμων, ſum, γυμνητεύω, N. T. vivo, γυμνῆτα βίον ἔχω, Diod. Sic.

Nugæ, ἡ ἀδολεσχία, ας, Dem. ἡ φλυαρία, ας, id. ἡ λῆρος, ου, id. anites, γραῶν μῦθοι, Lucian. nugas ago, φλυαρία, Dem. ἀδολεσχίαν, id. φλυαρίαν φλυαρεῖν, Ariſtoph.

Nugalis, e, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, ους, Ariſtot.

Nugamentum, φλυαρία, ας, Dem.

Nugator, ὁ ληρῶν, ῶντος, Isocr. ὁ καὶ ἡ ἀδολεσχὴς, ου, Plut. φλυαρῶν, ῶντος, Isocr. ὁ Σπερμολόγος, ου, Dem.

Nugatorie, ἀδολεσχῶς.

Nugatorius, a, um, ὁ καὶ ἡ ληρώδης, ους, Ariſtot. ὁ καὶ ἡ φλυαρώδης.

Nugor, ἀδολεσχέω, fruſtra, πεφλυάκασι, Dem. de aliquo, μάτην φλυαρίαν περί τινος, id. ῥιψοδίαν μάτην, id. & mentis errore adfici, ληρεῖν καὶ πεπλανῆσθαι, id.

Nullatenus, οὐδαμῶς, Dem. μηδαμῶς, id. μηδαμῇ, id. οὐδαμῇ, id.

Nullibi, οὐδαμοῦ, Lucret.

Nullus, a, um, μηδεὶς, μηδεμία, μηδὲν, Dem. οὐδεὶς, οὐδεμία, οὐδὲν, Iſocr. ſum, μηδεὶς εἰμὶ, Soph. alius, niſi, οὐδεὶς ἄλλος, ἤ, Lycurg. μηδεὶς ἄλλος, πλὴν, Iſocr. nullo modo, nullo pacto, οὐκ ἐὸν ὅπως, Plato, οὐδαμῶς, Dem.

Num, ἆρα μὴ, Lucian. ἆρα, Ariſtoph. numnam perii? μῶν μὴ ἀπόλωλα, Plato.

Numen, τὸ Θεῖον, ου, Plut. τὸ δαιμόνιον, numine adflor, ἐνθουσιάζω, id. ἐνθουσιάζω, Philo, numino adflatus, a, um, ἐνθουσιαστικὸς, ὴ, όν, Ariſtot. ἐνθεαστικὸς, ὴ, όν, Plut. numinis adflatus, ἡ ἐνθουσιαστικὴ, ας, Plut.

Numerabilis, e, ἀριθμητὸς, ὴ, όν.

Numeratim, καθ' ἀριθμόν.

Numeratio, ἀριθμησις, εως, ὁ καταλογος, ου, Baſ.

Numero, ἀριθμέω, aliquid, τὶ, Xen. Conf. *Numerus*.

Numeroſe, ἐυρύθμως, dicere, λέγειν, Iſocr.

Numeroſus, a, um, πολὺς, λὴ, λὺ, ἀριθμῷ, oratio, ἔυρυθμος λέξις, Ariſtot.

Numerus, ὁ ἀριθμὸς, οῦ, Dem. oratorius, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, Dion. Hal. numero infinitus, εἰς τὸ πλῆθος ἄπειρος, Plut. ἄπειρος τὸ πλῆθος, Iſocr. numero decem, δέκα τὸν ἀριθμὸν, Xen. in numero hoſtium habere aliquem, τιθέναι τινὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν πολεμίων, Dion. in nullo numero eſſe, ἐν οὐδενὸς μέρει εἶναι, id.

Nummatio, ἡ πολυχρημοσιωνία, ας.

Nummatus, a, um, ὁ καὶ ἡ πολυχρήματος, ος, Plut. bene ſum, εὐχρημοσύνῃ, Plato.

Nummularius, ὁ ἀργυρονόμων, ονος, Lucian. ὁ τραπεζίτης, ου, N. T.

Nummulus, τὸ νομισμάτιον, ου.

Nummus, τὸ νόμισμα, ατος, Ariſtot. τὸ κέρμα, ατος, N. T.

Nunc, νῦν, Dem. νυνὶ, id. ταυτὶ, id. ἤδε, id. ἐν τῷ παρόντι, id. ἐν τῷ νυνὶ, id.

Nuncio, vide *Nuntio*.

Nuncupatio, ἡ προσαγόρευσις, εως, Lucian. ἡ ὀνομασία, ας, Ariſtot.

Nuncupo, προσαγορεύω, Nazar. Conf. *Nomino*.

Nundinæ, ἡ παντοπωλία, ας, Poll. ἡ πανήγυρις, εως, Plut.

Nundinalis, e, ſ. Nundinarius, a, um, πανηγυρικὸς, ὴ, όν, forum nundinarium, ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων, Thuc.

Nundinatio, ἡ καπηλεία, ας, Chryſ. ὁ πανηγυρισμὸς, οῦ, Phil.

Nundinor, καπηλεύω, aliquid, τὶ, Herodot. πριάμενός τι, Dem.

Nunquam, οὐδέποτε, fecimus, ἐποιήσαμεν, Dem. genuina exiſtimavit, ἀδεπάντως γνησίαν ἐνόμιζε, id. μηδέποτε, Iſocr. μηδεπώποτε, id. μήπωτε.

Digitized by Google

Μηποτε, *Xen.* οὐδένα χρόνον, *Isocr.* nunquam non. Vide *Semper.*

Nunquis, quæ, quid? ἆρα μητις; μῶν τις.

Nuntia, ἡ ἀγγελος, ου, *Hom.*

Nuntiatio, ἡ ἀγγελία, ας, *Thuc.*

Nuntio, ἀγγέλλω, aliquid, τί, *Dem.* victoriam urbi, νικᾶν εἰς πόλιν, *Plut.* aliquid alicui, ἀπαγγέλλω τί τινι, *id.* τινὶ περί τινος, *id.* Conf. *Nuntium.*

Nuntium, ἡ ἀγγελία, ας, *Dem.* ὁ ἄγγελος, *Thuc.* verum, ἀπαγγελία ἀληθὴς, *Dem.* adferre grave & acerbum, φέρειν ἀγγελίαν χαλεπὴν καὶ βαρεῖαν, *Plato.* accipere molestum, ἀκούσματος ἀκούειν βαρυτέρα, *Alciphr.*

Nuntius, ὁ ἄγγελος, ου, *Dem.* ὁ ἀγγέλλων, οντος, *id.* nuntium mittere, ἄγγελον στέλλειν, *id.* venire alicui, ἄγγελον ἥκειν τινι, *idem.*

Nuo, νεύω.

Nuper, νεαρὸς, *Isocr.* ἔναγχος, *Dem.* πρώην, ἐδ. factus, ὁ καὶ ἡ νεοπαγὴς, ὁς, *Plut.* genitus, ὁ καὶ ἡ νεογενὴς, ὁς, *id.* natus, ὁ καὶ ἡ ἀρτίτοκος, ου, *Joseph.* ὁ καὶ ἡ νεόγονος, ου, *Herodot.* mortuus, ὁ καὶ ἡ νεοθανὴς, ὁς.

Nupertime, ἔσχατα, *Dion. Hal.*

Nuperus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἀρτι, *N. T.*

Nuptiæ, ὁ γάμος, ου, *Dem.* οἱ γάμοι, ων, *id.* τὰ γαμικὰ, ῶν, *Thuc.* nuptias celebro, φοιῶ γάμους, *id.* Conf. Celebro. τὰς γάμους, *Polyb.* ambo alicujus, γαμον τινὸς διώκω, *Plato*, μνηστεύω γαμον τινὸς, *id.* contraho cum aliqua γαμέω τινά, *Dem.*

Nuptialis, e, γαμικὸς, ἡ, όν, lex, νόμος, *Plut.* carmen, τὸ ὑμεναίμων, ου, ἡ γαμήλιος ᾠδὴ, festum, τὰ γαμήλια, ων, *Gregor. nanus*, ἡ γαμηλία, ας, *Dem.*

Nuptiario, γαμητέον, *Aliphr.*

Nuptus, us, ἡ μνηστεία, ας, nuptui do aliquam alicui, Συνοικίζω τινὰ τινι, *Isocr.* γαμίζω τινὰ, *N. T.* ἐκγαμίζω, *ibid.*

Nurus, ἡ νύμφη, ης, ἡ νύμφη, ες. *N. T.*

Nusquam, οὐδαμοῦ, *Dem.* ubi, οὐδαμῆ ποῦ, ὅπου, *id.* nusquam non, πανταχῆ, nusquam gentium, οὐδαμῆ γῆς, *Aristot.* i. e. nullum in locum, μηδαμόσε, abire, βαδίζειν, *Dem.*

Nutatio, ἡ σάλευσις, εως.

Nuto, νδυάζω, *Lion.* i. e. vacillo, Σαλλομαι, *Plut.*

Nutibilis, e, τρεπτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Nutricatio, ἡ τιτθεύσις, εως, *Theophr.*

Nutrior, τιθηνέω, aliquem, τινὰ, *Xen.* τετραφέναι τινὰ, *Plut.*

Nutrimentum, ἡ τροφὴ, ῆς, *Dem.* ἡ διατροφή.

Nutrio, τρέφω, aliquem, τινὰ, *Dem.* διατρέφω τινά. Conf. *Alo.*

Nutritio, ἡ θρέψις, εως, *All. Aphr.* ὁ Σιτισμὸς, οῦ, nutricis, ἡ τιτθεία, ας, *Dem.*

Nutritor, ὁ τροφεὺς, έως, *Plut.* ὁ τροφὸς, οῦ, *id.*

Nutrix, ἡ τροφὸς, οῦ, *Isocr.* infantis, ἡ τιτθὶς, ίδος, *Synes.* ἡ τιτθεύουσα, *Dion. Long.*

Nurus, τὸ νεῦμα, ατος, *Thuc.* Dei, ἡ τοῦ Διὸς πρὸς Θεῶν, *Herodot.* τοῦ θείου βουλὴ, *Plut.* nutu significo, νεύω. Conf. *Innuo.*

Nux, τὸ κάρυον, ου, *Diosc.* juglans, κάρυον βασιλικὸν, *id.* avellana, κάρυον Ποντικὸν, *idem*, Græca, ἡ ἀμυγδάλη, ης, *idem*, farina, κάρυον φήγινον, *id.* pinea, κάρυον πιτύϊνον, *idem*, odorata, f. moschata, τὸ μοσχοκάρυον, ου, nucibus ludo, καρυαλίζω, *Nicet.* nuces relinquo, i. e. pueris excedo, μεταχωρῶ καὶ ἐκ τῶν παιδικῶν ἡλικίας ἀναπτέχω, *Ælian.*

Nycticorax, ὁ νυκτικόραξ, ακος, *Aristot.*

Nympha, ἡ νύμφη, ης, *Plut.*

Nymphæum, τὸ νυμφαῖον, ου, ὁ νυμφαιών, ῶνος.

Nymphæus, a, um, νυμφαῖος, αία, αῖον.

O.

O, ὦ *Vocandi*, o Socrates! ὦ Σώκρατες, *Aristoph. Exclamandi*, o terra & Dii! ὦ γῆ καὶ Θεοὶ, *Dem.* o Dii immortales! ὦ πρὸς τῶν Θεῶν, *Xen.*

Ob, διὰ, aliquid, τὶ, *Dem.* Conf. *Propter.*

Obæratus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόχρεως, ω, fio, γίνομαι, *Dem.* res alicujus, ὑπόχρεως εἶναί τινος, *id.*

Obambulatio, ἡ περιπάλιον, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, *Dem.* περιοδία, *id.*

Obambulo, περιπάλιον, alicubi, ἐν τινι τόπῳ, *Dem.* περιοδεύω, *id.*

Obrutesco, ἐκθηριόομαι, *Polyb.*

Obdo, ὀπλίθημι, alicui, aliquid, τί τινι.

Obdormio, f. Obdormisco, κοιμάομαι, *Xen.* καθυπνόω, *id.*

Obduco, περιπλάττω, *Aristot.* auro, χρυσόω χρυσῷ, LXX. argento, περιαργυρόω ἀργυρίῳ, *iid.* æro, καλύπτω χαλκῷ, *iid.* tenebras alicui rei, ὀπιοκοτέω τινὶ, *Diosc.* τί, *id.* cicatrice, ἀπαλόω, *id.* aliquid, ἐπαλείφω τι, *id.*

Obdurefco, Σκληρώομαι.

Obduro, Σκληρύνω, *N. T.*

Obediens, πειθόμενος, ένη, ενον, in aliqua re, πρός τινος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ὑπήκοος, ου, alicui, τινὶ, *id.*

Obedienter, ἐυπειθῶς, πειθομένως.

Obedientia, ἡ ὑπακοὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἐυπείθεια, ας, *Cl. All.* ἡ πειθαρχία, ας, *Dem.*

Obedio, πείθομαι, optimis monitis alicujus, τινὶ τὰ βέλτιστα, *Dem.* alicui, πειθαρχέω τινὶ, *idem.* ἀκούω τινος, *Dem.* ὑπακούω τινὶ, *idem.*

Obeliscus, ὁ ὀβελίσκος, ου.

Obelus, ὁ ὀβελὸς, οῦ, obelo noto, ὀβελίζω, *Cic.* obeli appositio, ὁ ὀβελισμὸς, οῦ.

Obeo, ἐφοδεύω, custodias, φυλακὰς, *Polyb.* munus sine reprehensione, λειτουργέω ἀμέμπτως, *Dem.* munus viri boni, διαπρέπω ἔργον χρηστῶ ἀνδρός, *id.* legationem, ὀπτεύω πρεσβείαν, comitia, ἀρχαιρεσιάζω, *Plut.* mortem, τελευτάω τὸ βίου. Conf. *Morior.*

Obequito, καθιππεύω, *Lucian.* περιπτεύω.

Oberro, πλανήσθαι, πλανάομαι, per regionem, κατὰ χώραν, *Dem.* cum liberis, ἀλάομαι μετὰ παίδων, *id.*

Obefitas, ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πολυσαρκία.

Obeo, λιπαίνω, *Eurip.*

Obefus, a, um, λιπαρὸς, ὰ, όν, *Plato*, ὁ καὶ ἡ πολύσαρκος, sum, λιπάω, *Plut.*

Obex, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.* i. e. impedimentum, τὸ ἐμπόδιον, ου. Confer. *Impedimentum.*

Obfirmo, ὀπισχυρίζω, *Aristot.* διαβεβαιόομαι, *Plut.*

Obgannio, ἀντικυζάομαι.

Objectaculum, τὸ προβλημα, ατος, Græciæ, τὰ Ἑλλάδος, *Lucian.*

Objectatio, τὸ ὀνείδισμα, ατος.

Objectio, ἡ προβολὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἀντιλογία.

Objectum, τὸ ἀντικείμενον, ου, *Aristot.*

Objicio, παραβάλλω, aliquid equis, τὶ ἵπποις, *Plut.* exprobro alicui aliquid, ὀνειδίζω τί τινι, *Isocr.* me periculo pro aliquo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς κινδύνους ὑπὲρ τινος, *Dem.*

Obiter, παρέργως, *Synes.* ἐν παρόδῳ, *Lucian*, ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, *Plut.* ἀσπουδάστως, *Æl.*

Obitus, us, ὁ ὄλεθρος, ου, *Dem.* Conf. *Interitus*, item *Mors.*

Objurgatio, ἡ ὀπτίμησις, εως, *Dem.* ἡ λοιδορία, ας, *Isocr.*

Objurgator, ὁ ὀπτιμητὴς, οῦ, *Poll.* ὁ ἐγκαλῶν οντος, *Dem.*

Objurgatorius, a, um, ὀπτιμητικὸς, ἡ, όν.

Objurgo, ὀπτιμάω, aliquid, τινὰ, *Dem.* peccantes, τοὺς ἁμαρτάνοντας, *id.* hæc, ὀπτιμάλλω ταῦτα, *Dem.* aliquem aperte, τινὰ φανερῶς, *Isocr.*

Oblædo, βλάπτω, aliquem, τινὰ, *Plato.*

Oblanguco, ἐκλύομαι, *Plut.*

Oblatio, ἡ προσφορὰ, ᾶς, LXX.

Oblatro, καθυλακίω, *Bas.*

Oblatum, τὸ δῶρον, ου, LXX.

Oblectamentum, τὸ ἀπόλαυσμα, ατος, *Clem. Alex.*

Oblectatio, ἡ τέρψις, εως, *Isocr.* ἡ ἱλαροτυία, ας, *Xen.*

Oblecto, ψυχαγωγέω, *Polyb.* aliquem, τέρπω τινὰ, *Isocr.* aliqua re, τινὶ, *Plut.* ἡσυχάζω τινὰ, *Dem.*

Obligatio, ἡ κατεγύη, ης, *Isocr.* ἡ ἐνοχὴ.

Obligo, ὀπτάω, vulnera, τραύμασι, *Gal.* aliqua re, ἀποδέω τινι, *Diosc.* aliquem beneficiis, ἀναπτάομαι τινα, *Xen.*

Oblino, περιαλείφω, aliquid, τὶ, *Theophr.* περιχρίω, *Lucian.*

Obliquatio, ὁ πλαγιασμὸς, οῦ, *Hermog.* ἡ λίξωσις, εως, *Strabo.*

Oblique, πλαγίως.

Obliquitas, ἡ πλαγιότης, ητος, ἡ λοξότης, ητος.

Obliquo, πλαγιάω, πλαγιάζω, *Poll.* λιξιόω, *Proclus.* λοξόω, *Strabo.*

Obliquus, a, um. πλάγιος, ία, ιον, *Theophr.* λοξὸς, ὴ, όν, *Aristot.*

Obliteratio, ὁ ἀφανισμὸς, οῦ, *Aristoph.* ἡ ἐξάλειψις, εως.

Oblitero, ἀφανίζω, memoriam alicujus, τὴν μνήμην τινὸς, *Dem.* aliquid, ἀπαλείφω τι, *id.* ἐξαλείφω τι, *id.*

Oblivio, ἡ λήθη, ης, *Dem.* ἡ ἀμνηστία, tradere aliquid oblivioni, τῇ λήθῃ παραδίδωμί τι, *Lucian.* λήθην ποιεῖσθαί τινος, *id.* adferre oblivionem alicujus, διδόναι λήθην τινος, *Isocr.* λήθην ἐμποιεῖν τινος, *id.*

Obliviosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀμνήμων, ονος, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ὀλιγομνήμων, ονος, ἐστ, *N. T.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγομνήμων, ονος, *Isocr.*

Oblivifcor, ὀπιλανθάνομαι, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ἀμνημονέω τι, *Dem.* τινὸς, *Isocr.*

Oblongus, a, um, ὁ καὶ ἡ παραμήκης, ες, *Died. Sic.*

Obloquor, ὑβρίζω, alicui, τινὶ, *Dem.* παρενάλεω τινὶ, *N. T.* τινὸς, *Plut.*

Obluctator, ὁ ἀντιπαλος, ου, *Dem.*

Obluctor, ἀντιπαλαίω, alicui, ἀντερείδω τινὶ, *Plut.* ἀντιβαίνω, φορὸς τι, *id.* vento, ἀντίκειμαι πνεύματι, *Æl.*

Obmurmuro, καταγογγύζω.

Obmutesco, κωφόομαι, *Philo.*

Obnitor, ἀντερείδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι

Obnixe, σωλήνως, *Lucian.*

Obnoxias, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνοχος, ου, legi, ταῖς νόμοις, *Dem.* rationibus de rebus a se gestis reddendis, ὁ καὶ ἡ ὑπεύθυνος τῆς ἀρχῆς ὤν, *id.*

Obnubilo, ὀπτνέφω, *Aristot.*

Obnubilus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὀπτνώδης, ες, *Aristot.*

Obnubo, περικαλύπτω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.*

Obnuntiatio, ἡ καταγγελία, ας.

Obnuntiator, ὁ καταγγελεὺς, *Aristot.*

Obnuntio, καταγγέλλω, *Plut.*

Oboleo, ὀπόζω, *Dioscor.*

Obolus, ὁ ὀβολὸς, οῦ, *Aristot.*

Oborior, ὀπτνέομαι, *Xen.*

Obrepo, ὑπεξέρχομαι, *Plut.* ὑποδύω, *Aristot.* παραδύω, *Dem.*

Obreptio, ἡ παράδυσις, εως.

Obrepto, παρρπτύζω, *Suid.*

Obrigeo, περιπήγνυμαι ψυχῇ.

Obruo, ἐγκαταχόω, aliquid, τὶ, *Dion. Hal.* Συγκαλύπτω.

Obryzum, τὸ ὄβρυζον, ου.

Obfcæne, αἰσχρῶς.

Obfcœnitas, ἡ αἰσχρότης, ητος, verborum, ἡ αἰσχορρημοσύνη, ης, *Dem.*

Obfcœnus, a, um, αἰσχρὸς, ὰ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ αἰσλγὴς, in verbis, ὁ καὶ ἡ αἰσχορρήμων, ονος, *Poll.*

Obfcuratio, ἡ ὀπτσκότησις, εως, ἡ σκότωσις, εως, *Plut.* i. e. abolitio, ἡ ἀφάνισις, εως, *Dem.*

Obfcure, ὁμαυρῶς, *Plut.*

Obfcuritas, τὸ Σκότος, ους, *Dem.* ἡ ἀγνωσία, ας, *Dion. Hal.* nominis, ἡ ἀδοξία, ας,

Digitized by Google

ας, *Dem.* sermonis, ἡ ἀτέχνως λόγου, *Plut.* oculorum, ἡ ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, *Dioſc.* generis, ἡ δυσγένεια, ας, *Dion. Hal.*

Obſcuro, ὀπωπτεύω, *Dem.* aliquid, ζυγρύπνω, ſ. ὀπωπιζω τι, id. ἀμαυρόω τι, *Philo.*

Obſcurus, a, um, ἀμαυρὸς, ὰ, όν, lychnus, λυχνίδιον, *Lucian.* ὁ ἡ ἀφανὴς, ές, & incerta gratia, ἡ ἄδηλος χάρις, *Dem.* obſcurum erat, ἄδηλον ἦν, *Lycurg.* obſcura oratio, ἀσαφὴς λόγος, λόγος αἰνιγματώδης, αεῖρ, ἡ ὁμιχλη, ης, *Ariſtot.*

Obſecratio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ἱκεσία, ας, *Iſocr.* ἡ παρακλητόριος, ους.

Obſecro, λιτορέω, & obteſtor, ἡ ἀντιζολέω, *Dem.* oro & obſecro aliquem, ἱκετεύω τινὰ ἡ ἀντιζολέω, id.

Obſecundo, σὺμπιπτέω, alicui, τινὶ, *Plut.* alicui in aliquo, ὑπηρετέω τινί τι, *Xenoph.* venti obſecundant, ἐπευξιάζουσι, *Lucian.* ἐπιρρίζουσι, *Philo.*

Obſepio, φερφράττω, aliquid, τί.

Obſequenter, πειθωίως, *Philo.* ὀβραθυτικῶς, *Plut.*

Obſequentia, ἡ χάρις, ιτος, *Dem.* ἡ ὀβραθεία, ας, *Xen.*

Obſequioſe, ὀβραθυτικῶς, *Plut.* colo, κολακεύω, *Xen.*

Obſequioſus, a, um, ὀβραθυτικὸς, ἡ, όν, *Plato* ἀκολουθητικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*

Obſequium, ἡ ἀνθυπεξις, εως, *Plut.* ἡ ὑπηρεσία. Conter *Obſequentia.*

Obſequor, ὑπηρετέω, alicui in aliquo, τινί τι, *Dem.* ὑπουργέω τι τινι, *Plut.* alicui, χαρίζομαί τινι, *Dem.*

Obſero, i. e. *ſirmo*, φερκλεΐω, *Thuc.* i. e. *obſemino*, φθειρυτόω.

Obſervabilis, e, ὁ ἡ ὁ σεβάσιμος, ὁ.

Obſervantia, ἡ ὀβραθία, ας, *Iſocr.* omni obſervantia colere aliquem, πάσῃ ὀβραθία ὀβραθεύειν τινὰ, *Xenoph.* magna obſervantia coli ab aliquo, πολλῆς ὀβραθείας τυγχάνειν παρά τινος, *Iſocr.*

Obſervatio, ἡ παρατήρησις, εως, *N. T.* ἡ ὀπτήρησις, εως, *Naz.*

Obſervator, ὁ ὀπίσκοπος, ὁ.

Obſervatorius, a, um, παρατηρητικὸς, ἡ, όν.

Obſervo, ὀπτηρέω, aliquid, τι, *Dem.* παρατηρέω τι, *Lucian.* tempus, τηρέω τὸ καιρὸν, *Naz.* ὀπτηρέω καιρὸν, *Plut.* aliquem, διαφυλάττω τινὰ, *Plut.* φειδομάι τινὰ, *Thuc.* i. e. colo, θεραπεύω, aliquem, τινα, *Iſocr.* ποιέομαι ὀβραθίαν τινος, id.

Obſes, ὁ ὅμηρος, ου. *Thuc.* dare aliquem obſidem, παραδίδωμί τινα ὅμηρον, *Dem.* διδόναι ὅμηρον τινα, *Xenoph.* accipere aliquem obſidem, ὁμηρεύω, *Phil.* obſidem poſco aliquem, ἐξομηρεύω τινὰ, *Plut.*

Obſeſſio, ἡ φερκάθησις, εως.

Obſeſſor, ὁ πολιορκῶν, ὄντες, *Dem.* ὁ πολιορκητὴς, οῦ *Athen.*

Obſeſſus, a, um, πολιορκούμενος, ένη, ενον, *Iſocr.* urbs, πόλις πολιορκουμένη, id. ab aliquo, κατασὰς εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, id. a diabolo, δαιμονικὸς, ἡ, όν, *Plut.* δαιμονιζόμενος, ένη, ενον, *N. T.*

Obſideo, πολιορκέω, *Iſocr.* urbem, τὴν πόλιν, *Plut.* aliquem, τινὰ, *Dem.* undique murum, κύκλῳ φερκάθημαι τὸ τεῖχος, *Dem.*

Obſidio, ἡ πολιορκία, ας, *Dem.* obſidione claudere urbem, ἐμπολιορκεῖν πόλιν, *Iſocr.* φερκαθίζειν πόλιν, LXX. claudi ab aliquo, καθίσασθαι εἰς πολιορκίαν ὑπό τινος, *Iſocr.* capere urbem, πολιορκία ἁλίσκειν πόλιν, *Dem.* obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν, tolerare extremam, πολιορκίαν ἐσχάτην ὑπομένειν, *Iſocr.* ab obſidione ceſſare, παύεσθαι πολιορκίας, *Ariſtot.*

Obſidionalis, e, πολιορκητικὸς, ὲ όν.

Obſignator, ὁ ὀπισφραγίστης, ὅ, *Lucian.*

Obſigno, ὀπισφραγίζω, aliquid, τὶ, *Plato.* literas, καταστηματίομαι γράμματα, *Demoſth.*

Obſiſto, ἐνίσταμαι, alicui, τινὶ, *Plut.* ἀνθίσταμαι πρός τινα, *Thuc.*

Obſoleo, ſ. Obſoleſco, ἀπαρχαιόομαι, *Bud.*

Obſoletus, a, um, παλαιόμενος, ένη, ενον, *Plato.* verbum, ἀνακεχρονος ὄνομα, *Dionyſ. Hal.*

Obſonium, vide *Opſonium.*

Obſtaculum, τὸ κάλυμα, ατος, *Lucian.*

Obſtetricatio, ἡ μαιώσις, εως, *Plato.* ἡ μαιεία, ας, id.

Obſtetricor, μαιεύομαι, *Lucian.* μαιόομαι, *Plut.*

Obſtetrix, ἡ ἀκεσὼς, ὀδος, *Hipp.* ἡ μαῖα, ας, *Plato.*

Obſtinate, αὐθαδῶς.

Obſtinatio, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato,* ἡ σκληροκαρδία, ας, LXX.

Obſtinatus, a, um, ὁ ἡ ἀμετάπειστος, ὁ, *Plut.*

Obſtipo, κατασίφω.

Obſtipus, a, um, κυφὸς, ἡ, όν, *Lucian.*

Obſto, ἀνθίσταμαι, alicui, πρός τινα, *Thuc.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xenoph.* πρός τινα, idem, alicui, ne videat, κωλύω τινὰ τοῦ ὁρᾶν, *Herodot.* ἐμπόδιον εἰμὶ τῷ μὴ ὁρᾶν, id. ne hoc facias, ἐπίσχες τοῦτο, *Plut.*

Obſtrepo, θορυβέω, alicui, τινὶ, *Plut.* παρενοχλέω, τινὶ, & τινά.

Obſtringo, ὀμνύω, *Gal.* juramento, ἐγκαταλαμβάνω ὅρκῳ, *Thuc.* aliquem ſponſione, κατεγγυάω τινὰ, *Dem.*

Obſtructio, ἡ ἐμφραξις, εως, *Heſych.*

Obſtructus, a, um, ὁ ἡ ἐμφρακτὸς, ὁ.

Obſtruo, ἐνφράττω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Obſtupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*

Obſtupeo, ſ. Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι, aliquantiſper, πρός τι, *Plut.* ἀναιδῶντας ἔχω, id.

Obſum, βλάπτω, alicui, τινὶ, *Lycurg.* Conf. *Noceo*

Obſurdeſco, ἐκκωφόομαι.

Obtego, κατακαλύπτω, *Plato,* περισέγω.

Obtemperatio, idem quod *Obedientia.*

Obtempero, idem quod *Obedio.*

Obtendo, προβάλλομαι, aliquid, τὶ, *Herodian.*

Obtenebro, ὀπισκοτέω, *Dem.*

Obtero, ὀπατρίζω, *Ariſtot.*

Obteſtatio, ἡ ἱκετηρία, ας, *Dem.* ἡ ὀπομαρτυρία, ας, *Thuc.*

Obteſtor, ἀντιζολέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκλιπαρέω τινὰ, *Plut.* Deum, ἱκετεύω θεὸν, *Xenoph.*

Obticentia, ἡ ὑποσιώπησις, εως, *Plut.*

Obticeo, ſ. Obticeſco, ὑποσιωπάω, *Plut.*

Obtineo, τυγχάνω, aliquid, τινὸς, *Iſocr.* locum, χώραν ἐπίσχω, *Dion. Hal.*

Obtingit, ξυμβαίνῃ, alicui aliquid, τί τινι, *Iſocr.*

Obtorqueo, διαστρέφω, *Theophr.*

Obtrectatio, ἡ διαβολὴ, ῆς, *Dem.* ὁ φθόνος, id. ὁ διασυρμὸς.

Obtrectator, ὁ βάσκανος, ὁ, *Dem.* φθονεῖν εἰ Σισυφίδης, id. ὁ ἡ κακολόγος.

Obtrecto, διαβάλλω, aliquem ob aliquid, τινα ὅτί τι, *Lucian.* πρός τι, id. λοιδορέομαί τινι, id. διασύρω τινὰ.

Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθίω, *Xen.*

Obtrunco, ὑποκιφαλίζω, *N. T.*

Obtueor, ἀντιβλέπω, *Ælian.*

Obtundo, ἀπαμβλόω, *Plut.* ἐξαμβλόω, *Plut.* aures, ἐκκωφῶ τὰ ὦτα, *Lucian.*

Obturbo, διαταράττω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Obturatio, ὁ ἐμφραγμὸς, ὁ.

Obturo, ἐμφράττω, os alicui, τὸ στόμα τινὶ, *Dem.* ἐπισομίζω τινὰ, idem, aures, βύω τὰ ὦτα, LXX.

Obtuſe, ἀμβλέως, video, ἀμβλύωττω, *Lucian.* obtuſiſſime video, ἀμβλύτατα ὁράω, *Plut.*

Obtuſus, us, ἡ πρόσωψις, εως, *Soph.* τὸ βλέμμα, ατος, *Dem.*

Obvallo, χαρακόω, *Æſchin.*

Obvenio, προσέρχομαι, *Dem.*

Obverſor, φαντάζομαι, *Dem.*

Obverto, ἐπιστρέφω, alicui terga, τὰ νῶτά τινι, *Lucian.*

Obviam, εἰς ἀπάντησιν, eo alicui, ζωαντάομαι τινι, fio alicui, ὑπαντάω τινὶ, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.*

Obvio, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xenoph.* ἀντιάζω τινὶ, *Plut.* ὑπαντιάζω τινι, *Lucian.*

Obvius, a, um, ἀπαντῶν, ὥσα, ὧν, *Dem.*

Obumbratio, ὁ ἐπισκιασμὸς, ὅ, ὁ ὑποσκιασμὸς, ὅ

Obumbro, ἐπισκιάζω, aliquid, τὶ, *N. T.* τινὶ, *Lucian.* κατάσκιάζω.

Obvolvo, φειλίττομαι, *Plut.* aliquid aliquo, φειλίττω τί τινι, id.

Ocea, τὸ βωλόκαπον, ου.

Occaleſco, ὑποπυρρόομαι.

Occaſio, ὁ καιρὸς, ου, *Dem.* ἡ ἀφορμὴ, ῆς, id. ἡ ἐυπορία, ας, *Iſocr.* ultro oblata, καιρὸς αὐτόματος, *Dem.* magna, μέγας, *Iſocr.* mirifica, μέγιστος, *Dem.* optima, κάλλιστος, *Iſocr.* apta ad aliquid, ἁρμόττων τινὸς, *Dem.* utilis, ζυμφέρων, id. ſingularis, ἐυπορία πολλὴ, id. occaſionem quaro, καιρὸν ζητέω, id. nundinor, πράσμαι, id. præbeo, ſ. ſuppedito, παρασκευάζω, id. accidere, συμβαίνειν, id. contingere alicui, γίγνεσθαί τινι, id. incidere, συμπίπτειν, id. venire, ἐλθεῖν, id. habere, ἔχειν, *Dem.* exſpectare, φειμβάνειν, *Iſocr.* præterminere, παρεῖναι, *Dem.* demittere, ἀφιέναι, id. obſervo, παρατηρέω, id. aucupor, λαμβάνω. *Diod. Sic.* occaſione uti, χρῆσθαι τῷ καιρῷ, *Dem.*

Occaſiuncula, τὸ ἀφορμίδιον, ου.

Occaſus, us, ἡ δυσμὴ, ῆς, ſolis, ἡλίου, *Xenoph.* ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ad occaſum habitantes, οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες, *Dem.*

Occatio, ἡ βωλοκοπία, ας.

Occento, καταδίω, *Herodot.*

Occepto, ἄρχομαι, *Dem.* Conf. *Incipio.*

Occidens, ἡ δύσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.*

Occidentalis, e, δυσμικὸς, ἡ, όν, *Ptol.*

Occidio, idem quod *Occiſio.*

Occido, φονέω, aliquem, τινὰ, *Herodot.* Conf. *Interficio.*

Occido, καταπίπτω, *Al. Aphr.* ſol occidit, ἥλιος δύῃ, ſ. καταδύῃ.

Occiput, ἡ κοτὶς, ίδος, *Hippocr.*

Occilio, ὁ φόνος, ου, *Dem.* Conf. *Cædes.*

Occiſor, ὁ φονεὺς, έως, *Dem.*

Occlamito, καταβοάω, *Thuc.*

Occludo, κατακλείω, *Xen.*

Occo, βωλοκοπίω, *Ariſtoph.*

Occubo, idem quod *Occumbo.*

Occulo, συγκρύπτω. Conf. *Abſcondo.*

Occultatio, ἡ κατάκρυψις, εως, ἡ κρύψις, εως.

Occulte, κρυφα, *Plut.* κρυφῇ, *N. T.* ἀφανῶς, *Dem.*

Occulto, κρύπλω, *Dem.* ὑποκρύπλω, aliquid, τὶ, id.

Occultus, a, um, ὑποκεκρυμμένος, ένη, ένον, *Iſocr.* ὁ ἡ ἄδηλος, *Dem.*

Occumbo, τελευτάω, *Xen.* τελευτάω τῷ βίῳ, id. θνῄσκω, *Lucian.* Conf. *Morior.*

Occupatio, ἡ ἀχολία, ας, *Dem.* Conf. *Negotium.*

Occupo, καταλαμβάνω, urbem, πόλιν, *Iſocr.* αἱρέω πόλιν, *Plut.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* ὑποκαταλαμβάνομαί τινος, *Æſchin.* ἐπέχω τι, *Ariſtot.* τινὸς, *Thuc.* occupor in aliqua re, ἄσχολος εἰμι περὶ τινι, *Ariſtot.* ἄσχολος γίνομαι διά τι, *Demoſth.*

Occurro, ἀπαντάω, alicui, τινὶ, *Xen.* occurrit mihi aliquid, ὑπάρχεταί μοι, *Iſocr.* ἔρχεταί μοι ὀπιὸν, *Dem.*

Occurſatio, τὸ ἀπάντημα, ατος, LXX.

Occurſo, ἐπείμι, *Herodian.* alicui, τινὶ, ἀπαντάω τινὶ, *Xenoph.*

Occurſus, us, ἡ ἀπάντησις, εως, τὸ συνάντημα.

Oceanus, ὁ ὠκεανὸς, ὅ, *Ariſtot.*

Ocellus, τὸ ὀμμάτιον, ου, *Ariſtot.* τὸ ὀμματίδιον, ου, id.

Ocrea, ἡ κνημὶς, ίδος, *Hom.*

Ocreatus, a, um, ὁ ἡ κνημιδοφόρος, ου.

Octavum, ὀκλάκις.

Octavus, a, um, ὄγδοος, ὁη, όον, *Thuc.*

Octies, ὀκλάκις.

Octingen-

Digitized by Google

Octingentesimus, a, um, ὀκτακοσιοστὸς, ἡ, ὸν.
Octingenti, æ, a, ὀκτακόσιοι, αι, α.
Octo, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτὼ, *Plut.* qui octo dierum est, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, *id.*
October, ὁ μυνεψιὼν, ῶνος, *Dem.* ὁ Ὀκτάβριος, ν.
Octodecim, οἱ, αἱ, τὰ ὀκτακαίδεκα, *Herodian.* Conf. *Duodeviginti.*
Octogesimus, a, um, ὀγδοηκοστὸς, ἡ, ὸν, *Thuc.*
Octogies, ὀγδοηκοντάκις.
Octoginta, οἱ, αἱ, τὰ ὀγδοήκοντα, *Ælian.*
Octonarius, a, um, ὀγδοαῖος, αία, αῖον, numerus, ἡ ὀγδοὰς, άδος, *Plut.*
Octuplex, ὀκταπλόος, *contr.* πλοῦς, ῆ, οῦν.
Octuplus, a, um, ὀκταπλάσιος, ια, ιον.
Oculatus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυόμματος, ν, *Lucian* ὀξυδερκὴς, testis, ὁ αὐτόπτης, ν, *Xenoph.*
Oculitus, ὀφθαλμόθεν.
Oculus, ὁ ὀφθαλμὸς, ῦ, *Dem.* τὸ ὄμμα, ατος, *Aristot.* uterque, ἄμφω ὀφθαλμὼ, *Dem.* ponere aliquid ob oculos, στιεῖν τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *id.* adspicere aliquem oculis, ὁρᾶν τινὰ ὀφθαλμοῖς, *id.* occludere alicui oculos, Συγκλεῖσαί τινι ὀφθαλμὰς, *id.* cui oculus erutus est, ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος, *id.* ἀπισφαλμίζειν ὀφθαλμὸν, *id.* oculos attollo, ἀνακύπτω, *N. T.* ad oculos pascendos facere, εἰς ἐρτὼ ὀψεως Χωτελεῖν, *Ælian.*
Ocymum, ſ. ocimum, τὸ ἄκιμον, ν, *Dioſc.*
Ocyor, ὁ ἢ ἡ ἀκίων, ον.
Ocyus, ἀκύτερον, ocyſſime, ὠκιστα.
Oda, ἡ ᾠδὴ, ῆς, *Xen.*
Odeum, τὸ ᾠδεῖον, ν, *Heſych.*
Odi, μισέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ob aliquid, τινος, *Plut.* aliquid, ἐχθαίρω τι, *id.* Conf. *Odium.*
Odioſe, μισητῶς, δυσκόλως, *Dem.* ἐχθρωδῶς, *id.* φιλαπεχθημόνως, *Lucian.*
Odioſus, a, um, μισητὸς, ἡ, ὸν, συγηρὸς, ἡ, ὸν, φορτικὸς, ἡ, ὸν, & moleſtus, ἢ ἐπαχθὴς, *Dem.* ὁ ἢ ἡ φιλαπεχθήμων, ονος, & diis inviſus, ἢ ἐχθρὸς Θεοῖς, *idem.*
Odium, τὸ μῖσος, εος, *Ariſtot.* in aliquem, τινος, *Thuc.* in odio eſſe omnibus, μῖσος ἔχειν παρὰ πάντων, *Lucian.* odio habere aliquem, μῖσος ἔχειν πρός τινα, *Plato,* dignus, qui odio habeatur, μισοῦ ἄξιος, *Dem.* odium conflare alicui, καθιστάναι τινὰ εἰς μῖσος, *Iocr.* odio crimen alicui impingere, πρὸς ἔχθραν, ſ. διὰ τὸ ἰδιον ἔχθραν, αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ, *Dem.* proſequi aliquem odio, νεῖν τινι ἔχθισα, *Ælian.* ob aliquid, μισεῖν τινά τινος, *Plut.*
Odor, ἡ ὀσμὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ ἐδμὴ, ῆς, *Lucian.* bonus, ἡ ἐυοσμία, ας, *Theophr.* ἡ ἐυδμία, ας, *idem,* malus, ἡ δυσαδία, ας, *Plut.* ἡ ἀοσμία, ας, *Theophr.* odore paſcere, ἐσιᾶν τῇ ὀσμῇ, *Ælian.* carens, ὁ ἢ ἡ ἀσμος, ν, *Theophr.*
Odorabilis, e, ὀσφραντὸς, ἡ, ὸν, *Ægin.* ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* ὀσφρητος, ἡ, ὸν, *idem.*
Odoramentum, τὸ ἄρωμα, ατος, *Plut.*
Odoratio, ἡ ὀσφρησις, εως, *Dioſc.*
Odoratus, a, um, ἀρωματικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ Θυώδης, ους, *Theophr.*
Odoratus, us, ἡ ὀσφρησις, εως, *Dioſc.*
Odoro, θυμιάω, *Herodot.* ἀρωματίζω, *Al. Aphr.*
Odoror, ὀσφραίνομαι, *Xenoph.*
Odorus, a, um, ὀσφραντικὸς, ἡ, ὸν, *Galen.*
Oeconomia, ἡ οἰκονομία, ας, *Ariſtot.*
Oeconomicus, a, um, οἰκονομικὸς, ἡ, ὸν, *Ariſtot.*
Oeconomus, ὁ οἰκοτόμος, ν, *Ariſtot.* ſum, οἰκονομία, *N. T.*
Oenopola, ὁ οἰνοπάλης, ν, ſum, οἰνοπαλία, *Ariſtot.*
Oeſtrum, ὁ οἶστρος, ν, *Plut.* oeſtro exagito, ἐξοιστρία, *Lucian.*
Offa, ἡ μάζα, ης, *Ariſtoph.*
Offella, τὸ μάζιον, ου *Athen.* ἡ μαζίσκη, ης, *Ariſtoph.*
Offendiculum, τὸ προσκομμα, ατος, *N. T.* ἡ προσκοπὴ, ῆς, *Thuc.*
Offendo, προσκόπτω, pedem ad lapidem, πόδα πρὸς λίθον, *N. T.* λίθῳ, *ibid.* προσπταίω λίθῳ, *Plut.* aliquem, προσκρούω τινὶ, *idem,* aliquem aliqua re, λυπέω τινά τι, *Dem.* ἔν τινι, *id.* i. e. *Invenio,* quod vide.
Offenſa ſ. Offenſio, ἡ ἀπέχθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀνδὲς, ους, *id.* ἡ ἀπέχθεια, ας, *id.* τὸ πλῆσμα.
Offenſiuncula, τὸ πλαισμάτιον.
Offenſo, προσκρούω, aliquem, τινὶ, *Plut.*
Offero, προσφέρω, donum & victimam, δῶρον ἢ Θυσίαν, *N. T.* me conſpectui alicujus, ὑπομαίνω ἑμαυτὸν τινι, *Dion. Hal.* me opportune, παραφαίνομαι ἐν καιρῷ, *Plut.* me periculis, δίδωμι ἑμαυτὸν εἰς κινδύνους, quæſtionem, προτείνω πρότασιν, *Ariſtot.*
Officina, τὸ ἐργαστήριον, ν, *Plato.* ærarii, τὸ χαλκεῖον, ου, *Lucian.* vitriarii, τὸ ὑαλουργεῖον, ν, textoris, τὸ ἱστουργεῖον, ν, &c.
Officio, βλάπτω, alicui, τινὰ, *Plato.* Conf. *Noceo.*
Officioſe, θεραπευτικῶς, *Plut.* ἐπιμελῶς.
Officioſitas, ἡ θεραπεία, ας, *Xen.*
Officioſus, a, um, θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* Conf. *Obſequioſus.*
Officium, τὸ κέον, ου, *Dem.* τὸ καθῆκον, ουτος, *id.* τὸ προσῆκον, ουτος, *id.* τὸ ἔργον, ου, *id.* ſuum facere, officio ſuo fungi, ποιεῖν ſ. πράττειν τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἃ προσήκει, *Dem. Iocr.* nulla in re, οὐδὲν τῶν δεόντων ποιεῖν. *Iocr.* mei, tui, veſtri, magiſtratuum, viri ſapientis, &c. officium eſt, ἔργον ἐμὸν, σὸν, ὑμέτερον, ἀρχόντων, ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἐστι, *Dem. Iocr. Æſchin.* fungi officio fratris, ποιεῖν τὰ ἔργα ἀδελφοῦ, *Dem.* boni viri, πράττειν ἀξίως ἀγαθοῦ ἀνδρὸς, *Plato.* officio deeſſe, παραδιδόναι τὰ καθήκοντα, *Luciann.* officia humanitatis, τὰ φιλάνθρωπα, ων, *Dion. Hal.*
Offuciæ, ὁ φαρμακισμὸς, ῦ, *Philo.*
Offundo, καταχέω, caliginem alicui, σκοτίαν τινὶ, *Dioſc.*
Oggannio, ἀντικνύζομαι.
Oggero, προσκαλλω, aliquid alicui, τί τινι, *Plut.*
Oh, Ohe, Oho, ὦ!
Olea, ἡ ἐλαία, ας, pro arbore, *Plato,* pro fructu, *Dem.*
Oleagineus, a, um, ἐλαΐνος, ίνη, ινον.
Olearis, e, ἐλαιηρὸς, ά, όν.
Olearius, ὁ ἐλαιοπώλης, ου, *Poll.*
Oleaſter, ἡ ἀγριέλαιος, ου, *Theophr.*
Oleitas, τὸ ἐλαιῶδες, εος.
Oleo, ὄζω, *Dioſc.* ὀσμάζω, *Herodot.*
Oleoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐλαιώδης, ους, *Theophr.*
Oleraceus, a, um, ὁ ἢ ἡ λαχανώδης, ους, *Dioſc.* λαχανηρὸς, ά, όν, *Theophr.*
Oletum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*
Oleum, τὸ ἔλαιον, ου, *Xenoph.* cedrinum, τὸ κεδρίλαιον, ου, e cneco, τὸ κνηκίλαιον, *Dioſc.* myrtinum, μυρσινίλαιον, ου, *id.* &c. olei fex, τὸ ὑπέλαιον, ου.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, aliquid, τινὸς, *Xenoph.* ὀσφρᾶσθαι τινὸς, *Lucian.*
Olfactus, us, ἡ ὄσφρησις, εως, *Dioſc.*
Olidus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὀζαλέος, ους, *Theophr.*
Olim, πάλαι, dicta, ῥηθεντα, *Dem.* populari rep. uſi, τὸ πάλαι δημοκρατούμενοι, *idem,* τὸ παλαιὸν, *Iocr.* jam olim, ἐκπάλαι, *N. T.*
Oliitor, ὁ κηπωρὸς, οῦ, ὁ λαχανοπώλης, ου.
Oliva, ἡ ἐλαία, ας, *Plato.*
Olivetum, ὁ ἐλαιὼν, ῶνος, *N. T.*
Olivo, ἐλαιόω, *Poll.*
Olivum, τὸ ἔλαιον, ου, *Dioſc.*
Olla, ἡ χύτρα, ας, *Xen.* ollarum fictor, ὁ χυτρεὺς, ῆως, *Plato.* teſtæ, τὰ χυτραῖα, ων, *Poll.*
Ollaris, ε, χυτραῖος, αία, αῖον.
Ollula, τὸ χυτρίον, ου, ου, *Ariſtot.* ἡ χυτρὶς, ίδος, *Dion.*
Olor, ὁ κύκνος, ου, *Ariſtot.*
Olorinus, a, um, κύκνειος, εία, ειον, melos, μέλος, *Athen.*

Olus, τὸ λάχανον, ου, *Theophr.* olus colligo, λαχανεύομαι, *Lucian.* olerum collectio, λαχανεία, ας, *Joſeph.* olera decerpo, ἐκλαχανίζομαι, *Theophr.* olera perduco, λαχανεύομαι, *Strabo.*
Olympia, *locus Elidis,* ἡ Ὀλυμπία, ας, ludi, τὰ Ὀλύμπια. ων, *Dem.*
Olympiacus, a, um, Ὀλυμπιακὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν, *Ariſtoph.* victoria, ἡ Ὀλυμπιὰς, άδος, *Herodot.*
Olyra, ἡ ὄλυρα, ας, *Gal.*
Omaſum, τὸ ἐξίνος, ου, *Baſ.*
Omen, ὁ οἰωνὸς, οῦ, *Xen.* τὸ οἰώνισμα, ατος, *Herodian.* pro omine bono habeo, σισθαι ἔγ' ὅτιαν ἀγαθὸν, *Ælian.* πρὸς οἰωνῶ λαμβάνω ἐγαθὸ, *Dion. Hal.* ominis mali, ὁ ἢ ἡ ὑπόφημος, ν, *Suid.*
Omentum, τὸ ὄπλουν. ου, *Poll.*
Ominator, ὁ οἰωνιστὴς, οῦ, *Heſych.*
Ominor, οἰωνίζομαι, aliquid, τὶ, *Ariſtot.* ominare quæſo melius, ἐυφήμει, *Plato.*
Ominoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ δυσοιώνιστος, ν, *Lucian.*
Omitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Iocr.* διαλείπω τι, *id.* ἐάω τι, *id.* al quid lubens, ὑπερβαίνω τι ἑκὼν, *Xen.*
Omniſarium, παντοδαπῶς, παντοίως, *Herodian.*
Omnigenus, a, um, παντοῖος, οία, οῖον, *Lucian.* παντοδαπὸς, ἡ, όν.
Omnimode, παντως, *Herodian.* παντᾳχῇ, *Plut.*
Omnimodus, a, um, idem quod *Omnigenus.*
Omnino, πάντας, *Plut.* ὅλως, *Dem.* παντη, *Ælian.* παντάπασιν, *Plato.* differt, τὸ μὲν διαφέρει, *Xen.*
Omnipotens, ὁ ἢ ἡ παντοκράτωρ, ορος, *N. T.* ὁ ἢ ἡ παγκρατὴς.
Omnipotentia, ἡ παντοκρατορία, ας, *Sirac.*
Omnis, e, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας ἅπασα, ἅπαν, *Iocr.* omnes, quotquot, πάντες, ὅσοιπερ, ſ. ὅστοι, *Dem.* ὅστοι, ὅσαι, ὅσα, *id.* ante omnia fac, ἐκ παντὸς ποιεῖ, *id.* omnibus modis velle, ἐκ παντὸς τρόπου βούλεσθαι, *id.* omnium maxime, quos ego novi, πάντων μάλιστα, ὧν ἐγὼ οἶδα, *Xen.*
Omphacium, τὸ ὀμφάκιον, ου, *Dioſc.*
Onager, ὁ ὄναγρος, ου.
Onerarius, a, um, φορτικὸς, ἡ, όν, navis, πλοῖον, *Thuc.*
Onero, φορτίζω, aliquem aliquo, τινὰ τι, *N. T.* mulas, ὑποζεύγνυμι τὰς ἡμίονους, *Ariſtot.* navem lignamento, γομίζω ναῦν ξύλοις, *Dem.*
Oneroſus, a, um, φορτικὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.*
Onus, τὸ φορτίον, ου, *Dem.* ὁ φόρτος, ου, *Lucian.* navis, ὁ γόμος, ου, *Poll.* jumenti, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Plut.* impono alicui, φορτίζω τινὰ, *N. T.* injus ſuſcipere viribus, φορτίον μεῖζον ἢ κατ' ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι, *Dem.* excutio, ὑποφορτίζομαι, *Symeſ.*
Onuſtus, a, um, πεφορτισμένος, ίνη, ίνον, *N. T.*
Onychinus, a, um, ὀνύχινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Dioſc.*
Onyx, ὁ ὄνυξ, χος, *Dioſc.*
Opacitas, τὸ σκίασιον, ου.
Opaco, σκιάζω, aliquid, τινὶ, *N. T.* τι, *ibid.*
Opacus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάσκιος, ου, *Philo.* ὁ ἢ ἡ Σκιάδης, ους, *Plut.* Σκιερὸς, ά, όν, *Xenoph.*
Opella, τὸ πραγμάτιον, ου.
Opera, æ, ἡ ἐργασία, ας, do, ut liberer, ἐργασίαν δίδωμι ἀπαλλαχθῆναι, *N. T.* do ſ. navo alicui, Σπεδάζω σοὶ τινος, *Plato.* σοί τι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Dem.* ἐπί τινι, *Iocr.* τι, *Plato.* in aliqua re, Συμπράττω τί τινι, *Plut.* multum operæ ponere in aliqua re, πολλὰ πραγματεύεσθαί τι, *Ariſtot.* opera danda eſt, ut habeas, σπουδὴν ἔχειν, *id.* καὶ Σπεδάζειν, "οπως ἔχῃς, *Dem.* operæ pretium eſt conſiderare, ἄξιον σκοπεῖσθαι, *Dem.* audire, ἄξιον τοῦ πραγμάτων ἀκοῦσαι, *Ariſtoph.* πρᾶξις ἐστὶ, *Plato.*

Digitized by Google

non est operæ pretium, οὐκ ἔχει ὑπόθεσιν Στυδὸς, Ælian. opera mutua, ἡ ξωμβία, ας, Dem.

Operaria, ἡ ἐργάτις, ιδος, Ariſtot.

Operarius, a, um, ἐργασικὸς, ἡ, ὸν, i. e. mercede conductus, μισθωτὸς, ἡ, ὸν, Dem.

Operarius, ὁ ἐργασὴρ, ῆρος, Xen. ὁ ἐργάτης, ου, idem.

Operatio, ἡ ἐργασία, ας, Ariſtot.

Operator, ὁ ἐργάτης, ου, Xen.

Operculum, τὸ θῶμα, ατος, Athen. operculo claudo, θωμάζω, Ariſtot.

Operimentum, τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα.

Operior, καλύπτω. Conf. Tego.

Operor, ἐργάζομαι, adſidue, ξωὴχῶς, Ariſtot

Operoſe, ἐργασικῶς, ἐργατικῶς, Plut.

Operoſus, a, um, ἐργασικὸς, ἡ, ὸν, ὁ ἢ ἡ φιλόπονος, ου, Iſocr. ὁ ἢ ἡ ἐργώδης. & moleſtus, ὁ ἢ ἡ ὀπωπὴ, ᾶς, ἢ χαλεπὸς, Iſocr.

Operſe, κρυφῇ, Ll. T.

Operſorium, τὸ ξυσπασμα, ατος. Ariſtot

Operſus, καλυπτὸς, ὸ ὸν, ὁ ἢ κατασεγὼν.

Opes, vide ὀπὴ. Item Auxilium

Opifex, ὁ δημιεργὸς, ου, Ariſtot. ὁ χειροτέχνης, ου, Dion. Hal.

Opificium, ἡ δημιουργία, ας, τὸ δημιούργημα, ατος, τὸ χειρούργημα.

Opilio, ὁ φρυάτευς, έως, Ariſtoph. ὁ ποιμήν.

Opime, πιόνως.

Opimitas, ἡ πιότης, ητος, Ariſtot.

Opimo, πιαίνω, aliquid, τι, Ariſtot.

Opimus, a, um, ὁ ἢ ἡ πίων, ονος. Ariſtot.

Opinabilis, e, δοξαστὸς, ἡ, ὸν Plato.

Opinatio, ἡ δόξασις, ας, Suid. τὸ δόξασμα, ατος, Plut.

Opinator, ὁ δοξαστὴς, οῦ.

Opinio, ἡ δόξα, ης, Thuc. ἡ δόκησις, εως, Plut. opinionem alicujus rei excitare alicui, φροσρίψασθαι τιν. δόξαν τινος, Dem. habere ſeſe de aliquo, ὑπαρχειν τινὶ τοιαύτῃ ὑπολήψει περί τινος, ia. conſequi alicujus rei, ἐκφέρειν δοξαν τινος, id. opinione duci, χρῆσθαι δοξῃ, id. judicare de re aliqua, κρίνειν δόξῃ περί τινος, id opinionem fallere alicujus, φαραπρασσειν δοξαν τινος, Iſocr. deducere aliquem ab opinione, μεταγειν γνώμην ſ. δόξαν τινος, id. deduci ab opinione, ἀφίεσθαι τῆς δόξης id. opinionem deponere, μεταθέσθαι τὴν δοξαν, Dem. abolere de ſe conceptam, διαλυειν δόξαν τινα, Iſocr. opinione celerius, θοτέρα ἐλπίδος, Herodian. majus, τῆς δόξης μεῖζον, Plut. opinionem præclaram habere de aliquo, καλῶς δοξάζειν ὑπέρ τινος, Æl.

Opinioſus, a, um, δοξαστικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Opinor, δοξάζω, male, κακῶς, Plato. de aliqua re, περί τινος, id. Cont. Opinio.

Opipare, πολυτελῶς, Dem δαψιλῶς.

Opiparus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολυτελὴς, ἔος, Plut. ὁ ἢ ἡ ἄφθονος, ου, Dem.

Opitulatio, ἡ βοήθησις, εως. Conf. Auxilium.

Opitulor, βοηθέω, alicui, τινὶ, Iſocr. Conf. Auxilior.

Opium, τὸ ὄπιον, ου, Dioſc.

Opobalſamum, τὸ ὀποβάλσαμον, ου, Dioſc.

Oportet, δεῖ, aliquem bellum gerere, τινὰ πολεμεῖν, Dem. quæ facere oportet, ἃ δεῖ πράττειν, Iſocr. aliquem docere quid, χρὴ τινα διδάσκειν τι, Xen. facere, ποιεῖν. Plato, & neceſſe eſt alere milites, δεῖ ἢ ἀναγκαῖον ἐστι τρέφειν στρατιώτας, Dem. ut convenit & oportet, ὡς δεῖ ἢ πρόσηκει, id.

Opperior, θεμπέω, aliquem, τινὶ, Plut. Conf. Expecto.

Oppetit, ὀπτίχομαι, Plut. Conf. Morior.

Oppido, πάσσω, Cl. Al. aliquid, καταπισσόω τι, id.

Oppidanus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἐν πόλει, Dion. Hal. πολιτικὸς, ἡ, ὸν, id.

Oppidatim, κατὰ πόλιν.

Oppido, κομιδῇ, Dem. λίαν.

Oppidulum, ἡ πολίχνη, ης, Thuc. τὸ πολίχνιον, ου, Iſocr.

Oppidum, ἡ πόλις, εως, Dem. Conf. Urbs.

Oppignero, ἐνεχυριάζω, Dem. alicui ædes, ὑποτιμάω τινὶ οἰκίαν, id. alicui ſuas facultates, ὑποτίθημί τινι τὴν οὐσίαν, id. παρακατατίθεμαί τινι χρήματα, id. facultates oppignerate ſunt, οὐσία ὑπόκειται, id.

Oppleo, ἀναπλήρόω, Plato. Conf. Impleo.

Oppono, ἀντιτίθημι, alicui, ἀντιτείνω τινὶ, Dem. manus oculis, προΐχομαι τὰς χεῖρας ὀφθαλμοῖς, Plut.

Opportune, ἐυκαίρως, Iſocr. dicere aliquid, εἰς δέον λέγειν τι, id.

Opportunitas, ἡ ἐυκαιρία, ας, Iſocr. auxiliandi, καιρὸς τοῦ βοηθεῖν, Dem. omnium maxima rei faciendæ, ἀφορμὴ πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν, Dem.

Opportunus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔκαιρος, ου, tempus, καιρὸς, Herodian. ad aliquid, ὁ ἢ ἡ ὁπιτήδειος πρός τι, Ariſtot. εἴς τι, Herodian.

Oppoſitio, ἡ ἀντίθεσις, εως, Naz.

Oppreſſio, ἡ καταπίεσις, εως, ἡ κατάθλιψις, tyrannica, ἡ καταδυναστεία, ας.

Opprimo, καταπιέζω, aliquem inique, ἐλαττόω τινὰ παρὰ τὸ δίκαιον, Iſocr. bello, καταστρέφω τινὰ τῷ πολέμῳ, Plut.

Opprobrium, ἡ λοιδορία, ας, Dem. ἡ διαβολὴ, ῆς, id

Opprobrium, τὸ ὄνειδος, εος, Dem.

Opprobro, ὀνειδίζω, aliquem, τινὶ, Dem. Conf. Exprobro.

Oppugnatio, ἡ πρόσβολὴ, ῆς, Dem. ἡ εἴσβολὴ, ῆς, id ἡ καταπολέμησις, εὼς, Thuc. urbis, ἡ πολιορκία. ας, id.

Oppugnator, διαμαχόμενος, ἔνη, ενον, Dem. urbis, ἡ πολιορκητὴς, οῦ, Athen.

Oppugno, πρόσβαλλω, moenia, πρὸς τείχη. Dem. urbem, Epidaurum, πολιορκέω Ἐπίδαυρον, Plut. aciem inſtructam, μάχομαι πρὸς φάλαγγα τεταγμένην, id.

Ops, ἡ Ῥέα, ας.

Opſonator, ὁ ὀψάτης, ου, Ariſtoph.

Opſonatus, ſ. Opſonatio, ἡ ὀψωνία, ας, Plut.

Opſonium, τὸ ὀψάνιον, ου, Plut. τὸ ὀψώριον.

Opſono ſ. opſonor, ὀψωνέω, Ariſtoph.

Optabilis, e, ἐυκλὴς, ἡ, ὸν, Dem. alicui, ἐυκλαὴς, αια, αῖον τινι, Lucian.

Optabiliter, ἐυκλῶς.

Optatio, ἡ ἐυχὴ, ῆς, Dem.

Optato, κατ' ἐυχὴν, πρὸς ἐυχὴν.

Optica, ἡ ὀπτικὴ, ῆς, ſc. τέχνη.

Optimas, ὁ κράτιστος, η, ὁ ἄριστος, η, Ariſtot.

Optime, βελτίστως, βέλτιστα, Dem. ἄριστα, id. melgeio, ἀριστέλιω, Iſocr.

Optimus, a, um, κρατιστος, ίστη, ιστον, Plut. βέλτιστος. η, ον, Thuc. ſum, κρατιστέλιω, Iſocr. ἀριστέλιω, id.

Optio, ἡ αἵρεσις, εως, Dem. optionem dare alicui faciendi aliquid, δίδοναι τινὶ αἵρεσιν τινος, id. eſſe alicui, utrum, αἵρεσιν εἶναί τινι, πότερον, idem, accipere, αἵρεσιν λαμβάνειν, id.

Opto, εὔχομαι, majora bona, μείζονα ἀγαθὰ, Dem. a Diis incrementum, τοῖς θεοῖς ὀπάδοσιν, Iſocr. metaſta, ἀθέμιστα, Xen. audire aliquem, πειθὼ τινὰ ἄκουειν, Dem.

Opulentia, ὁ πλοῦτος, ου, Dem. ἡ εὐπορία, Conf. Divitiæ.

Opulenter, πλουσίως, εὐπόρως, Dem.

Opulentus, a, um, πλούσιος, ία, ιον, idem. Cont. Dives.

Opus, ἔργον, ου, Dem. aggredi, ὀπχειρεῖν ἔργα, Iſocr. ἀντιλαμβάνομαι τῶν πράγματος, Dem. bonum, τὸ κατόρθωμα, ατος, malum, τὸ κακόργημα, ατος.

Opus eſt, δεῖ, amicis, τῶν φίλων, Ariſtot. verbis, δεῖ λόγων, id. alicui aliqua re, δεῖ τινί τινος, idem, πρόσδεῖ τινί τινος, Dem. alicui aliqua re ad aliquid, δεῖ τινι τινος πρός τι, Ariſtot. opus habeo alicuius rei, δέομαι τινος, Iſocr. χρείαν ἔχω τινὸς, N. T. opus non habeo dicere, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Æſchin.

Opuſculum, τὸ ἐργίδιον, ου.

Oraculum, ὁ χρησμὸς, οῦ, Plut. ἡ χρησμῳδία, ας, Herodot. τὸ μαντεῖον, ου, Dem. τὸ μάντευμα, ατος, Plato. Pythiæ, ὁ παρὰ τῆς Πυθίας χρησμὸς, Iſocr. fide digniſſimum, μαντεῖον πιστότατον, id. oraculum bonum dare, διδόναι σχαθὼ μαντείαν, Dem. petere de aliquo, χρᾶσθαι μαντείῳ περί τινος, Iſocr. recitare, ἀναγινώσκειν μαντείαν τῆς Θέμιδος, Dem. hoc dicit, μαντεία φησὶ ταῦτο, idem, adire, χρᾶσθαι τῷ Θεῷ, Plut. conſulere, μαντεύεσθαι, Plut. χρησμῳδέω, Diod. Sic.

Oratio, ὁ λόγος, ου, Dem. forenſis, ἡ δικολογραφία, ας, Iſocr. λόγος δικανικὸς, idem, orationem inſtituo, λόγον προαιρέομαι, Iſocr. meditor, μελετάω, id. compono, conficio, ξωτίθημι, id. paro, παρασκευάζω, idem, ſcribo, γράφω, Dem. ξυγγράφω, id conficio, ποιέομαι, id. perficio, ἐξεργάζομαι, idem, finio, ἐπιτελέω, Iſocr. edo, ἐκδίδαμι, idem, habeo, λέγω, Dem. adverſus aliquem, δημηγορέω κατα τινος, id. audio alicujus, ἀκούω παρά τινος, id.

Oratiuncula, τὸ λογίδιον, ου, Iſocr.

Orator, ὁ ῥήτωρ, ορος, Dem. ὁ λέγων, οντος, idem.

Oratoria, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, Ariſtot.

Oratorie, ῥητορικῶς, Æſchin.

Oratorius, a, um, ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Orbatio, ἡ στέρησις, εως, Ariſtot.

Orbiculatim, κυκλόδον, ξφαιρικῶς, Plut.

Orbiculus, τὸ ξφαιρίδιον, ου.

Orbis, ὁ κύκλος, ου, Plato. ἡ οἰκουμένη, ης, Dem. in orbem, κύκλῳ, Herodian.

Orbita, ἡ τροχιὰ, ᾶς, ἡ ἁρματοτροχία, ας, Lucian.

Orbitas, liberorum, ἡ ἀπαιδία, ας, Dem. ἡ ἀτεκνία, ας, Plut. parentum, ἡ ὀρφανία, ας, Dem.

Orbo, ὀρφανίζω, aliquem, τινὰ, Xen. liberis, ἀτεκνόω, LXX. Conf. Privo.

Orbus, a, um, πεπράμμενος, ἔνη, ενον, Lucian. liberis, ὁ ἢ ἡ ἄπαις, αιδος, Dem. parentibus, ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, id.

Orcheſtra, ἡ ὀρχήστρα, ας, Iſocr.

Orcus, ὁ ἅδης, ου.

Ordinarius, a, um, τακτὸς, ἡ, ὸν, Plato.

Ordinate, ſ. Ordinatim, τακτικῶς, τάξει, τεταγμένως, Iſocr. εὐτάκτως.

Ordinatio, ἡ τάξις, εως, Dem. ἡ ξυνταξία, ας, Iſocr.

Ordino, ἐγκοσμέω, τάττω, mundum, τὸν κόσμον, Plato. omnia bene, διατάττω εὖ ἕκαστα, Xenoph. milites, διατάξω τὸ στρατόπεδον, Herodian.

Ordior, ἄρχομαι, aliquid, τινὸς, Plato, ſectam, καταβάλλομαι αἵρεσιν, Plut. telam, ὑφαίνω ἰστὸν, Hom. Conf. Inchoo, Incipio.

Ordo, ἡ τάξις, εως, vitæ, βίου, Iſocr. militum, τὸ τάγμα, ατος, Plut equeſtris, τὸ τάγμα ἱππικὸν, Herodian. in ordinem aliquem colloco, τίθημί τινα εἰς τάξιν, Dem. ordinem verborum conſtituo ſ. ſervo, ποιέω τάξιν τοῦ λόγου, id. obſervo, retineo eundem, ἐμμένω τῇ τάξει ὁμοίως, Iſocr. deſero, λείπω τὴν τάξιν, Dem. in ordinem redigo, κατατάττω εἰς τάξιν, Lyſ. ordinem militarem duco, ταγματοτρχέω, Phil. ordine eo, ſ. procedo, στείχω, ῆω, στιχηδὸν ἴεσθαι, Suid. diſpono, στιχίζω, Æſchin. ab initio commemoro, ἐφεξῆς ἀπ' ἀρχῆς διέρχομαί τι, Dem.

Organice, ὀργανικῶς, Ariſtot.

Organicus, a, um, ὀργανικὸς, ἡ, ὸν, Ariſtot.

Organum, τὸ ὄργανον, ου, Ariſtot.

Orgyia, ἡ ὀργυια, ας, Herodot.

Orichalcum, ὁ ὀρείχαλκος, ου, Plato.

Orientes, ἡ ἀνατολὴ, ῆς, N. T. αἱ ἀνατολαὶ, ῶν, Herodian.

Orificium, τὸ στόμα, ατος, Ariſtot.

Origanum, τὸ ὀρίγανον, ου, Dioſc.

Originalis, e, ὁ ἢ ἡ αἰτιόγονος, ου, peccatum, ἁμάρτημα.

Originarius, a, um, ἀρχικὸς, ἡ, όν.

Digitized by Google

Originatio, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*
Origo, ἡ γένεσις, εως, *Plato*, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *id.* i. e. causſa, ἡ αἰτία, ας, *Plut.* verborum, ἡ ἐτυμολογία, ας, *Cic.*
Orior, γίνομαι, *Xenoph.* ἐπανατέλλω. Conf. *Naſcor.*
Oriundus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὑπόγονος, ος, *Dem.* ab aliquo γεγονὼς παρά τινος, *Iſocr.*
Oriza, vide *Oryza.*
Ornamentum, τὸ κόσμημα, ατος, *Plato*, ὁ κόσμος, ου, *Ariſtot.* ornamento eſſe alicui, κόσμον εἶναί τινι, *Plut.*
Ornate, κεκοσμῆσθαι, χαριέντως.
Ornatio, ἡ κόσμησις, εως, *Ariſtot.*
Ornatus, ὁ κόσμος, ου, *Dem.*
Ornithotrophium, τὸ ὀρνεοτροφεῖον, ου.
Orno, κοσμέω, urbem, πόλιν, *Dem.*
Oro, δέομαι, aliquem aliquid, τινός τι, *Demoſth.* aliquem, ne ſuccenſeat, παραιτέομαι τινὰ μηδὲν ἀχθεσθῆναι, *Dem.* & poſtulo hoc ab omnibus, δέομαι κ᾽ ἀξιόω παρὰ πάντων, *id.* vos & obſecro, ἐκετεύω ὑμᾶς κ. παρακαλέω, *id.* i. e. orationem habeo, ἐρῶ, *Dem.*
Orphanus, ὁ ὀρφανὸς, οῦ, *Dem.*
Orſus, us, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Initium.*
Orthodoxia, ἡ ὀρθοδοξία, ας. *Baſ.*
Orthodoxus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὀρθόδοξος, ος, ſum, ὀρθοδοξέω, *Baſ.*
Orthographia, ἡ ὀρθογραφία, ας, *Gramm.*
Ortus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ὼς, *Demoſth.* Conf. *Natus.*
Ortus, ἡ γένεσις, εως, ἡ ἀνατολή.
Oryza, ἡ ὄρυζα, ης, *Dioſc.*
O ſi, εἴθε, ſcriberet, γράψειε, *Plato*, ſcripſerit, ἔγραψε, *Xen.* Conf. *Utinam.*
Os, oris, τὸ στόμα, ατος, *Dem.* aperire non audere contra aliquem, διαίρειν τὸ στόμα πρός τινος, ἐκ ἔχειν, *id.* audire ex ore alicujus, ἀκούειν ἐκ τοῦ στόματός τινος, *id.* obturare alicui, ὀφομίζειν τινὰ, *id.* ἐμφράττειν στόμα, *id.* in ore omnium hæc ſunt, ταῦτα ὑπὸ πάντων τεθρύλληται, *Plut.* πᾶσι διὰ στόματός ἐστι, *id.* aperio, & ſolvo, ἀνοίγω κ᾽ λύω στόμα, *id.* contineo, ἔχω στόμα, *Soph.* in ore habeo, ἀεὶ στόμα ἔχω, *Xen.* uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, *Plato*, in os ſ. buccam venire. ὀφθαλμοῦ στόμα ἤρχισε, *idem*, i. e. *facies*, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Os, oſſis, τὸ ὀστέον, *contr.* ὀστοῦν, οῦ, *Plut.*
Oſcitanter, ἀμελῶς, *Iſocr.* ὀλιγάρας, *Dem.* ραθύμως.
Oſcitatio, ἡ χάσμη, ης, *Ariſtot.*
Oſcito ſ. Oſcitor, χασμάομαι, *Al. Aphr.*
Oſculatio, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
Oſculor, φιλέω, aliquem, τινὰ, ore admoto, προσ-ψύματι, *Xen.* alicujus manus & pedes, καταφιλέω τινος χεῖρας κ᾽ πόδας, *id.* complector aliquem & oſculor, συμπλέκομαι τινὰ κ᾽ φιλέω, *Plut.*
Oſculum, i. e. *os parvum*, τὸ στομάτιον, ου, τὸ σμίκρον, ου, *Athen.* i. e. baſium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.* do, καταφιλέω. Conf. *Oſculor.*
Oſor, ὁ μισητὴς, οῦ.
Oſſeus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὀστώδης, ους, *Athen.* ὄστινος, ίνη, ινον.
Officulum, τὸ ὀστάριον, ου.
Oſſuarium, τὸ ὀστοδοχεῖον, ου.
Oſtendo, δείκνυμι, aliquid breviter, διὰ βραχέων τι, *Dem.* aliquid ſatis, ἱκανοδείκνυμι τι ἱκανῶς, *Iſocr.* aliquid manifeſte, ἐπιδείκνυμί τι φανερῶς, *Dem.* δείκνυμί τι σαφῶς, *id.* admodum accurate alicui aliquid, πάνυ ἀκριβῶς ἐπιδείκνυμί τί τινι, *id.* alicui, quod, δηλόω πρός τινα, ὅτι, *Iſocr.* me optime, παρέχω ἐμαυτὸν βελτίστον, *id.*
Oſtentatio, ἡ ἐπίδειξις, εως, divitiarum, virium, πλούτου, ῥώμης, *Iſocr.* ἡ ἀλαζονεία, ας, *Dem.* ὁ κομπασμός.
Oſtentator, ὁ ἀλαζὼν, όνος, *Dem.* ὁ ἀλαζονευόμενος, ου, *id.*
Oſtento, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* vires, ζητοῦμαι ἐνδείξει ἐξικνέομαι, *id.* aliquid, ἐπομπεύω τινὶ, *Dem.*
Oſtentum, τὸ σημεῖον, ου, *Dem.* τὸ τέρας, ατος, *Plut.*
Oſtiarius, ὁ θυρωρὸς, οῦ, *N. T.*
Oſtiatim, κατ᾽ οἴκους.
Oſtiolum, τὸ θυρίδιον, ου, τὸ θύριον.
Oſtium, ἡ θύρα, ας, *Xenoph.* Conf. *Janua, Fores*, fluvii, τὸ στόμα ποταμοῦ, *Ariſtot.* ἡ εἰσβολὴ, ῆς, *Paus.*
Oſtrea, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.*
Oſtreoſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ὀστρεώδης, ους.
Oſtreum, τὸ ὄστρεον, ου, *Plut.* τὸ ὄστρειον, ου, *Athen.*
Oſtrinus, a, um, ὀστρειος, εία, ειον.
Otiolum, τὸ χαλιδάριον, ου.
Otior, χαλάζω, *Dem.* ὀργέω, *id.* Conf. *Otium.*
Otioſe, χαλῇ, ἐν χαλῇ, κατὰ χαλᾶν, ἐπὶ χαλᾶς, *Plato*, Ἀσκίνῃ.
Otioſus, a, um, ὁ κ᾽ ἡ ἀπράγμων, ονος, vita, βίος, *Dem.* χαλαὸς, αία, αῖον.
Otium, ἡ χαλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἀπονία, ας, *Plut.* ἡ ἀπραξία, ας, *id.* τὸ ἀπράγμον, ονος, *Thuc.* ago, χαλῶ ἄγω, *Dem.* impendo alicui rei, σχολὴν ἄγω τινὶ πρός τι, *Xenoph.* eſſe alicui, γίνεσθαί τινι, *Plato*, ſcribendi, εἶναί τινι γράφειν, *Xen.* habere, ὑπάρχειν τινί, *Ariſtot.* conſumere in aliqua re, ἀναλίσκειν εἴς τι, *Iſocr.* per otium agere aliquid, κατὰ χαλᾶν ſ. ὅτι χαλῆς πράττειν τι, *Dem.* otio frui, χαλῆς σχολάζειν, *Plato*, abundo, εὖ ἔχω χαλᾶν, *Plato.*
Otialis, e, ὁ κ᾽ ἡ ὠιδὸς, ός, *Xiph.* ὁ κ᾽ ἡ ᾠδὸς, ός.
Ovatio, ὁ θριαμβος ἐλάττων, *Dion. Hal.*
Ovicula, τὸ προβάτιον, ου, *Ariſtoph.*
Ovile, τὸ σηκίον, ου.
Ovill s, a, um, προβάτειος, εία, ειον, *Ariſtot.*
Ovinus, ὁ κ᾽ ἡ μήλειος, ovina pellis, τὸ κῶας.
Ovis, τὸ πρόβατον, ου, *Ariſtot.* τὸ μῆλον, ἡ ὄις, οἷος.
Ovo, ᾄδομαι, aliqua re, τινὶ, *Iſocr.* Conf. *Lætor.*
Ovulum, τὸ ᾠάριον, ου, *Athen.* τὸ ὠὸν, ου, *id.*
Ovum, τὸ ὠὸν, οῦ, *Ariſtot.* pario, ὠοτοκέω, *id.* ὠὸν τίκτω, *id.* ſterile, ἀνεμιαῖον κ᾽ ἄγονον, *Ælian.* producit marem, ποιεῖ ἄῤῥεν, *id.* ovis incubo, ἐπαύζω, *id.*
Oxalis, ἡ ὀξαλὶς, ίδος, *Dioſc.*

P.

PAbularis, e, χορτασματικὸς, ὴ, όν.
Pabulatio, ἡ χορταγωγία, ας, ἡ φορονομὴ, ῆς.
Pabulator, ὁ χορταγωγὸς, οῦ.
Pabulatorius, a, um, χορταγωγικὸς, ὴ, όν.
Pabulor, χορταγωγέω, pabulatum ago ſ. educo, ὡρὰς νομὰς ἐξάγω, *Xen.*
Pabulum, τὸ χόρτασμα, ατος, *N. T.* ἡ νομὴ, ῆς, *Xenoph.* ὁ χιλὸς, οῦ, *id.* ἡ βορὰ, præbeo, χιλόω, *id.*
Pacate, εἰρηνικῶς, *Iſocr.*
Pacator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.*
Pacatus, a, um, ὁ εἰρηνικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.* εἰρηνοφόρος, ον, ινον, regio, χώρα, *Polyb.*
Pacificatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.*
Pacificator, ὁ εἰρηνοποιὸς, οῦ, *N. T.* ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*
Pacifico, διαλλάττω, quoſdam, τινὰς, *Xenoph.* εἰρηνοποιέω.
Pacificus, a, um, εἰρηνικὸς, ὴ, όν, *Thuc.*
Pacifcor, συμφωνέω, cum aliquo denario in diem, μετά τινος ἐν δηναρίῳ τῷ ἡμέραν, *N. T.* τινὶ δηναρίῳ, *ibid.* bona fide, συναλλάττω μὴ κακῶς, *Ariſtot.* de proditione patriæ, συντίθεμαι προδοσίαν πατρίδος, *Herodot.* aliquid cum aliquo, τὶ πρός τινα, *Xenoph.* cum aliquo, ὁμολογέω τινὶ, *Dem.* de mercede, μισθοῦ, *id.* de cæde, φόνου, *id.*
Paco, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάσκομαί τινα, *Xen.*
Pactio, ἡ συνθεσία, ας, ἡ συνθήκη, ης, *Dem.* ἡ σύμβασις, εως, *Thuc.*
Pactum, ἡ ὁμολογία, ας, *Dem.* ἡ συνθήκη, ης, *id.* τὸ συγκείμενον, *id.* τὸ ὁμολογούμενον, ου, *id.* ſervo, ἐμμένω ταῖς ὁμολογίαις, *Dem.* φυλάττω τὰς συνθήκας, *id.* ἐκφυλάττω τὰς συνθήκας, *Iſocr.* violare ſ. negligere, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας, *Dem.* ποιεῖν παρὰ τὰς συνθήκας, *id.*
Pæan, ὁ παιὰν, ᾶνος, pæanem cano, παιᾶνα ᾄδω, *Dem.* παιανίζω, *Thuc.*
Pædagogium, τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.*
Pædagogus, ὁ παιδαγωγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ παιδευτὴς.
Pædicator ſ. Pædico, ὁ πυγιστὴς, οῦ.
Pædor, ὁ αἰσχμὸς, οῦ.
Pæonia, ἡ παιωνία, ας, *Theophr.*
Paganalia, τὰ καμπτικὰ, ῶν, αἱ κατὰ κώμας ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Paganicus, a, um, κωμητικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.*
Paganus, ὁ κωμήτης, ου, *Joſeph.*
Paganus, a, um, κωμητικὸς, ὴ, όν, *Syneſ.*
Pagatim, κατὰ κώμας, *Plut.*
Pagella, τὸ σελίδιον, ου, *Polyb.*
Pagina, ἡ σελὶς, ίδος, *Dion. Hal.*
Paginula, idem quod *Pagella.*
Pagus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ὁ πάγος.
Pala, τὸ πάλεθρον, ου, annuli, ἡ πυξὶς, ίδος, *Lyſ.* ἡ σφενδόνη, ης, *Cl. Al.*
Palæſtra, ἡ παλαίστρα, ας, *Xen.*
Palæſtrita, ὁ παλαιστρίτης, ου, *Plut.*
Palæſtricus, a, um, παλαιστρικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Palam, φανεραὶς, adulari, φανεραὶς κολακεύειν, *Iſocr.* vincere, ἐκ φανεροῦ κρατεῖν, *Dem.* fieri, ἐκ φανεροῦ γίνεσθαι, *idem*, facere, φανερώτατα ποιεῖν, ſcribit, διαῤῥήδην γράφει, *Dem.* convictus injuriarum, ὀφθεὶς ἀδικῶν, *id.* eſt, ὁμολογεῖται, *Iſocr.* φανερόν ἐστι πᾶσι, *id.* πρόδηλόν ἐστι, *Dem.*
Palatim, σποράδην, *Iſocr.*
Palatio, ἡ σκολόπισις, εως, ὁ χαρακισμὸς, οῦ, *Athen.*
Palatium, τὸ παλάτιον, ου, *Plut.* τὸ βασίλειον, ου, *Iſocr.*
Palatum, ὁ ὑρανίσκος, ου, *Galen.* ἡ ὑπερῴα, ας, *Plut.* τὸ ὑπερῷον, ου, *Euſtath.*
Palea, τὸ ἄχυρον, ου, *Xen.* τὸ κάρφος.
Palearis, e, ὁ κ᾽ ἡ ἀχυρώδης, ους, *Ariſtot.*
Palearium, ὁ ἀχυρὼν, ῶνος, *Ariſtot.*
Palimpſeſtus, ἡ παλίμψηστος, ου, *Plut.*
Palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Iſocr.* palinodiam cano, παλινῳδίαν ᾄδω, *Suid.*
Palla, ἡ χλαῖνα, *Hom.*
Pallace, ἡ παλλάκη, ης, *Ariſtoph.*
Pallas, ἡ Παλλὰς, άδος.
Palleo ſ. Palleſco, ὠχριάω, *Herodot.*
Palleatus, a, um, τριβώνιον ἔχων, ουσα, όν, *Lucian.* τριβωνοφορίαν, ουσα, ον, *Plut.*
Pallidus, a, um, ὠχρὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* ὁ κ᾽ ἡ λιπαιμος, ου, *Galen.*
Pallio, καλύπτω, ὑπαλύπτω.
Palliolum, τὸ ἱματίδιον, ου, tritum, τὸ τριβώνιον, ου, *Lucian.*
Pallium, τὸ ἱμάτιον, ου, *Dem.* tritum, ὁ τρίβων, ωνος, *Athen.*
Pallor, ἡ ὠχρίασις, εως.
Palma, *pars manus*, ἡ παλάμη, ης, *arbor*, ἡ φοῖνιξ, ικος, *Dioſc.* i. e. victoria, ἡ νίκη, ης. Conf. *Victoria.*
Palmaris, e, σπιθαμαῖος, αία, αῖον, *Dioſc.*
Palmes, τὸ κλῆμα, ατος, *Theophraſt.*
Palmo, σπιδίω, *Ariſtot.*
Palmus, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.* ὁ δοχμὴ, ῆς, *Paus.*
Palo, σκαλεύω, *Ariſtoph.* σκολοπίζω, σαυρόω, *Thuc.*
Palor, πλανῶμαι, πλανάομαι, *Plato.*
Palpamentum, ſ. Palpatio, τὸ ψηλάφημα, ατος, *Plut.* ἡ ψαυσις, εως, *Xen.* ἡ ψηλάφησις.
Palpebræ, τὰ βλέφαρα, ων, *Dioſc.*
Palpitatio, ὁ σφυγμὸς, οῦ, ἡ ἄσπαρσις, εως.
Palpito, σπαίρω, *Athen.* ἀποσπαρβάζω, *Hippocr.* περισπαίρω, *Plut.* σφάλλομαι.

Palpo.

Digitized by Google

Palpo, καταψάω, *Xen.* i. e. adulor, θωπεύω. Conf. *Adulor.*
Palpum, ἡ θωπεία, ας, *Xen.*
Paludamentum, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Plut.* ἐναγώνιος ἢ στρατηγικὴ ἐσθὴς, *id.*
Paludatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ὴ, όν.
Palumba, & Palumbes, ὁ φάττης, ου, *Lucian.* ἡ φάσσα, ſ. φάττα, *Epiph.*
Palumbinus, a, um, φασιανὸς, ίνη, ινον.
Palus, i, ὁ Σκόλοψ, οπος, *Dioſc.* ἡ χάραξ, ακος, *Ariſtoph.*
Palus, udis, τὸ ἕλος, εος, *Plato,* ἡ λίμνη, ης, ut Mæotis, Μαιῶτις, ίδος, *Pauſ.*
Paluſter, ſ. Paluſtris, e, λιμναῖος, αία, αῖον, *Plut.* ὁ ἢ ἡ λιμνώδης, εος, *id.* ἕλειος, εία, ειον, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ ἑλώδης, εος, *id.*
Pampinaceus, a, um, οἰνάρειος, έα, εον, *Athen.*
Pampinatio, ὁ οἰναρισμὸς, ὕ, ἡ βλαστολογία, ας, *Theophr.*
Pampineus, a, um, ὁ οἰνάρειος, έα, εον, *Athen*
Pampino, οἰναρίζω, *Athen.* βλαστολογέω, *Theophr.*
Pampinoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ οἰναρώδης, εος.
Pampinus, τὸ οἰναρον, ου, *Theophr.* τὸ κλῆμα, ατος, *Ariſtot.*
Panacea, ἡ πανάκεια, ας, *Dioſc.*
Panaces, τὸ πανακὲς, έος, *Strabo.*
Panarium, ἡ πάρδοπος, ου, *Lucian.*
Pandectæ, οἱ πανδέκται, ῶν, *Pandect.*
Pandiculatio, τὸ σκορδίνημα, ατος, ὁ σκορδινισμὸς, ὕ, *Gal.*
Pandiculor, σκορδινάομαι, *Ariſtoph.*
Pando, κυρτόω, *Xen.* i. e. explico, ἐκπετάζω.
Pandura, ἡ πανδοῦρα, ας, *Poll.*
Pandus, a, um, κυρτὸς, ὴ, όν.
Panegyricus, a, um, πανηγυρικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*
Panegyris, ἡ πανήγυρις, εως, *Dem.*
Pango, πήγνυμι, *Xen.* inducias cum aliquo, σπονδὰς ἀνοχὰς ποιέομαί τινα, *Æſchin.*
Panicum, ὁ ἕλυμος, ου, *Dioſc.* i. e. terror panicus, τὸ Πανικὸν, ὕ, *Cic.* Πανικὸς θόρυβος, *Plut.*
Panificium, ἡ ἀρτοποιΐα, ας, *Xen.*
Panifex, ὁ ἀρτοποιὸς, ὕ, *Plut.*
Panis, ὁ ἄρτος, ου, *Dem.* panem facio, ἀρτοποιέω, *Xen.* formo, διεσπλίζω, *Bud.* panis azymus, ὁ ἀζυμίτης, ου, LXX. dulciarius, ἄρτος ἁρυτὸς, furfuraceus, ὁ πιτυρίας, ου, *Theodoret.* hordeaceus, ἄρτος κρίθινος, LXX. ſimilagineus, ὁ σεμιδαλίτης, ου, *Athen.* mucidus, ἄρτος ἐυρωτιῶν, LXX. butyratus, ὁ βουτυρίτης, ου, cibarius, ὁ αὐτοπυρίτης, ου, *Lucian.* bis coctus, ſ. nauticus, ἄρτος δίπυρος, *Suid.* fermentatus, ζυμίτης, ου, *Athen.* ſiligineus, ὁ σιλιγνίτης, ου, ſubcinericius, ὄρτος ἐγκρυφίας *Philo* excavatus pro jure hauriendo, ἡ μυστίλη, ης, *Euſtath.*
Pannoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κατάῤῥαφος, ου, *Luc.*
Pannus, ὁ ῥάκος, ου, *N. T.*
Panther, ſ. Panthera, ὁ πάνθηρ, ηρος, *Xen.*
Papa, ὁ πάππας, ου.
Papæ! βαβαὶ, *Plato,* felicitatem, ſ. εὐδαιμονίας laudem, παπαὶ τῆς ἐπαίνου, *Lucian.*
Papaver, ἡ μήκων, ωνος, *Dioſc.*
Papavereus, a, um, μηκωνικὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Papillo, ἡ ψύλλη, ης, *Plut.*
Papilla, ἡ θηλὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Pappas, ὁ πάππας, ου, *Ariſtoph.*
Pappo, παππάζω, *Hom.*
Pappus, ὁ πάππος, ου, *Æſchin.*
Papula, τὸ ἐξάνθημα, ατος, *Philo.* τὸ ἕλκος, ατος, *Gal.* τὸ φῦμα, ατος, *Dioſc.*
Papyraceus, a, um, παπύρινος, ίνη, ινον.
Papyrum, ſ. Papyrus, ὁ vel ἡ πάπυρος, ου, *Theophr.*
Par, i. e. æqualis, ἴσος, ἴση, ἴσον, *Dem.* ὅμοιος, οία, οιον, *Iſocr.* numero, ὁ ἢ ἡ ἰσάριθμος, ου, *Herodian.* eſt, ἄξιον, δίκαιον, πρόσηκον, εἰκὸς, δέον, νόμιμον, ἐστὶ, *Dem. Iſocr. alii,* ſum alicui rei, ἀρκέω, ὅτῳ τι, *Plato,* πρός τι, *Cbryſ.* pari referio, μετρέω τῷ ἴσῳ, *Pauſ.* quarundam rerum, τὸ ζεύγος, ους, τινῶν, v. gr. accipitrum, ἱδάκων, *Herodot.*
Pa abilis, e, ὁ ἢ ἡ εὐπόριστος, ου, *Nax.*
Parabole, ἡ παραβολὴ, ῆς, *N. T.*
Paradoxus, a, um, ὁ ἢ ἡ παράδοξος, ου, *Lucian.*
Paradiſus, ὁ παράδεισος, ου, *Xen. N. T.*
Parallelus, a, um, ὁ ἢ ἡ παράλληλος, ου, *Polyb.*
Paralyſis, ἡ παράλυσις, εως, *Gal.*
Paralyticus, a, um, παραλυτικὸς, ὴ, όν, *N. T.*
Paranymphus, ὁ παράνυμφος, ου, *Heſych.*
Paraphraſis, ἡ παράφρασις, εως.
Paraſanga, ὁ παρασάγγας, ſ. παρασάγγης, ου, *Herodot.*
Paraſita, ἡ παράσιτος, ου.
Paraſitatio, ἡ παρασίτησις, εως.
Paraſitor, παρασιτέω, ῶ, *Athen.* κολακεύω.
Paraſitus, ὁ παράσιτος, ου, *Athen.* ὁ κόλαξ.
Parate, κατασκευασμένως, ἑτοίμως, *Iſocr.*
Paratus, a, um, ἕτοιμος, οίμη, οιμον, ad dicendum, λέγειν, *Iſocr.* ὁ ἢ ἡ πρόθυμος, ου, ſum ad faciendum, εἰμὶ ποιεῖν, *Dem.* παρασκευασμένος, ένη, ένον, & volens facere, ἐθέλων ποιεῖν, *id.*
Parce, φειδομένως, *N. T.* ἐυτελῶς.
Parcimonia, ἡ φειδαλία, ας, *Naz.* ἡ φειδὼ, όος, *Ariſtot.*
Parco, φείδομαι, pecuniis, χρημάτων, *Xen.* alicui, τινὸς, *Plut.* mihi pro dignitate, ἀξίως προφείδομαι ἐμαυτῦ, *Iſocr.*
Parcus, a, um, φειδαλὲς, ὴ, όν, *Ariſtot.* φειδόμενος, ένη, ενον, *Dem.*
Pardus, ὁ πάρδος, ου, ἡ πάρδαλις, εως, *Ariſtot.*
Parens, ὁ γονεὺς, έως, *Dem.* ὁ τοκεὺς, έως, *id. plur.* Parentes, οἱ γονεῖς, έων, *Dem.*
Parentalia, τὰ ἐναγίσματα, ων, ἡ καθαγισμὸς, ὕ, *Lucian.* τὰ κτίσματα.
Parentatio, ὁ ἐναγισμὸς, ὕ, *Plut.*
Parento, ſ. Parentor, ἐναγίζω, *Pauſ.* καθαγίζω, *Lucian.* κτερίζω.
Pareo, φαίνομαι. Conf. *Appareo,* i. e. obedio, ὑπακούω. Conf. *Obedio.*
Paries, ὁ τοῖχος, ου, *Thuc.*
Parietina, ὁ τοῖχος ἠφανισμένος.
Parilis, e, ὁ ἢ ἡ ἀφισος, ου, *Polyb.*
Parilitas, τὸ ἀφισον, ου, ἡ ἰσότης, ητος, *Plut.*
Pario, τίκτω, *Dem.* ἀποτίκτω, *Plut.* ἐκτίκτω, *Plato,* potentiam, ἀποτίκτομαι δυναμένην, *Ariſtot.*
Pariter, ἴσως, *Dem.*
Parma, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.*
Parmatus, ὁ ἀσπιστὴς, οῦ, *Dem.*
Parmula, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Paro, παρασκευάζομαι, me ad certamen, ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, *Dem.* copiam militum, ἑτοιμάζω χεῖρα στρατῷ, *App.* Conf. *Comparo.*
Parricida, ὁ πατραλοίας, ου, *Dem.* ὁ πατροκτόνος, ου, *Lucian.* ὁ πατροκτόνος, ου, *Plut.* ὁ πατροφόνος.
Pars, τὸ μέρος, εος, civitatis, φύλεως, *Dem.* officii, τῆς διότητος, *id.* ſuffragiorum, τῆς ψήφου, *idem,* adverſa, τὸ διάφορον, ου, *Dion. Hal.* in partes divido, διαιρέομαι εἰς μέρη, *Dem.* diſtractum eſſe in partes, διῆσθαι εἰς μέρη, *id.* partem alicujus capere, λαμβάνειν μέρος τινὸς, *id.* partes alicujus tueri, μετά τινος ἦ, *Lyc. Cùν τινι ἦ. Xen.* in partem meliorem accipere, ὅτι τὸ εὐσεβέστερον λαμβάνειν, *Nax.* aliqua ex parte, μέρος τι, *Thuc.* nulla ex parte, μηδαμόθεν, omni ex parte, πάντῃ, *Dion. Hal.* πάντη, *Ariſtot.*
Parſimonia, vide *Parcimonia.*
Particeps, ὁ ἢ ἡ μέτοχος, ου, *Plato,* κοινωνὸς, ὴ, όν, *Dem.* operis, ξυνεργὸς, ὴ, όν, *id.* ſum alicujus rei, μετέχω τινὸς, *Iſocr.* alicujus cum aliquo, τινὸς τινι, *Plato,* participem facio alicujus rei, μεταδίδωμί τινος, *Iſocr.*
Participatio, ἡ κοινωνία, ἡ μετοχὴ.
Participo, μετέχω, aliquam rem cum aliquo, τινός τινι, *Plato.* Conf. *Particeps.*
Particula, ἡ μερὶς, ίδος, *Iſocr.*
Particulatim, κατὰ μέρος, *Dem.*
Partim, κατὰ μέρος, *Dem.* partim ſuperbe, partim abjecte, partim libidinoſe, τὰ μὲν ὑπερηφάνως, τὰ δὲ ταπεινῶς, τὰ δὲ ὑπερκράτως, *Dem.*
Partio, ſ. Partior, μερίζω, aliquid, τί, *Ariſtot.* cum aliquo, διανέμω τι τινὶ, *Iſocr.* τι πρός τινα, *Dem.* Conf. *Divido.*
Partite, μεμερισμένως.
Partitio, ὁ μερισμὸς, ὕ, *Ariſtot.*
Partitor, ὁ μεριστὴς, ὕ, *N. T.*
Parturio, ὠδίνω, *Plut.* τοκάω.
Partus, us, ὁ τόκος, ου, *Ariſtot.* ὁ τοκετός.
Parvitas, ἡ μικρότης, ητος, *Plato.*
Parum, μικρὸν, *Iſocr. μικρῶς, Herodian.* abfuit, quin incideſſent, μικρὸν ἀπέλιπον, μὴ ἐμπεσεῖν, *Iſocr.* quin expugnaretur, μικρὸν παρέλιπον ἐκ πολιορκεῖσθαι, *Lucian.* quin mortuus eſſem, παρὰ μικρὸν ἤλθον ἀποθανεῖν, *Iſocrat.* quin mancipia facti eſſemus, παρὰ μικρὸν ἠλθόμεν ἐξανδραποδισθῆναι, *id.* quin ego, ille, &c. faciat, ὀλίγου, μικροῦ δέω, δεῖ ποιεῖν, *Plato, Iſocr.* prosum, κατὰ μικρὸν ὠφελέω, *Iſocr.*
Parumper, μικρὸν ὅσον, ὀλίγον ὅτον, διὰ μικροῦ.
Parus, ὁ αἰγιθαλὸς, ου, *Ariſtot.*
Parvulus, a, um, ὀλιγοστὸς, ὴ, όν.
Parvus, a, um, μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* parvi facio ſ. pendo aliquid, οὐδὲν ὀλίγου ποιέομαί τι, *Iſocr.* ὀλιγωρέω τινος, *id.* ὀλιγώρως ἔχω τινός, *id.* πρὸς τι, *Æſchin.* καταφρονέω τινὸς, *id.* ἀμελῶς ἔχω τινος, *Xen.*
Paſcha, τὸ πάσχα, ατος, *N. T.*
Paſco, νέμω, armenta in agro, τὰ βοσκήματα ἐν χώρᾳ, *Dem.* oculos, εἰς ἑορτὴν ὄψεις σωθλεῖαι, *Æl.* ἐυωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρω, *Alb. Tat.*
Paſcuum, ὁ νομὸς, ου, *Ariſtot.* τὸ βόσκημα, ατος, *Plut.* boum, τὸ βουβόσιον, ου, *Strabo.*
Paſcuus, a, um, ὁ ἢ ἡ εὔνομος, ου.
Paſſer, ὁ στρουθὸς, ου.
Paſſerculus, τὸ στρουθίον, ου, *Athen.*
Paſſim, ἑκάστοτε, *Herod.* ἀνὰ ὕλην, *Plut.* πολλαχῆ, *Iſocr.*
Paſſus us, τὸ βῆμα, ατος, *Xen.* menſura, ὁ ὀργυιὰ, ᾶς, *id.*
Paſtillus, ὁ τροχίσκος, ου, *Celſ.*
Paſtinatio, ἡ Σκαφεία, ας, *Suid.*
Paſtinum, τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*
Paſtio, ἡ νόμβυσις, εως.
Paſtor, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.* proprie ovium, ὁ ποιμὴν, ένος, *Plato.*
Paſtoralis, e, ſ. Paſtoritius, a, um, ποιμενικὸς, ὴ, όν, *Philo.* νομβυτικὸς, ὴ, όν, ſcientia, ἐπιστήμη, *Plato.*
Paſtus, us, ἡ νομὴ, ῆς, *Xen.* ἡ σίτησις.
Patefacio, ἀνοίγω, alicui aliquid, τί τινι, *Plut.* Conf. *Manifeſto.*
Patefactio, ἡ ἄνοιξις, εως, *Baſ.* ἡ φανέρωσις, i. e. *revelatio,* ἡ ἀνακάλυψις, εως, *N. T.*
Patella, τὸ λεκάνιον, ου, *Ariſtoph.*
Patenter, ἀνοικτῶς.
Pateo, ἀνέῳγμαι, *Ariſtot.* i. e. manifeſtus ſum, διακαλύπτομαι, *Dem.* φαίνομαι.
Pater, ὁ πατὴρ, τρὸς, *Dem.* naturalis, φύσει πατὴρ, *id.* adoptativus, πατὴρ ποιητάμενος, *id.* familias, ὁ οἰκοδεσπότης, ου, *Plut.* patres conſcripti, πατέρες Συγγεγραμμένοι, *id.* a patre, πατρόθεν, *id.*
Patera, τὸ δέπας, αος, *Athen.*
Paternus, a, um, πατρῷος, ῶα, ῷον, virtus, ἀρετὴ, *Dem.* gloria, δόξα, *id.* πάτριος, ία, ιον, *id.* πατρικὸς, ὴ, όν, amicitia, φιλία, *Dem.*
Pateſco, ἀνοίγομαι. Conf. *Pateo.*
Pathicus, a, um, παθικὸς, ὴ, όν.
Patibilis, e, παθητὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Patibulum, ὁ σταυρὸς, οῦ, *Plut.*
Patiens, ὑπομονητικὸς, ὴ, όν, *Baſ.* laborum, καρτερικὸς, ὴ, όν, πόνων, *Xen.*
Patienter καρτερικῶς, ἀνεκτῶς, *Demoſth.* fero, aliquid εὖ μάλα τλημόνως τι ὑπομένω, *Ælian.*

Digitized by Google

Patientia, ἡ ὑπομονή, ῆς, *N. T.* ἡ καρτέρησις, εως, *Plato*, ἡ καρτερία, ας, *Dem.*
Patina, ἡ λεκάνη, ης, *Plut.* ἡ λοπάς, άδος, *idem.*
Patior, πάσχω, aliquid, τι, *Isocr.* ὑπομένω τι, *Xen.*
Patratio, ἡ διάπραξις, εως, *Plato.*
Patria, ἡ πατρὶς, ίδος, *Dem.*
Patriciatus, us, ἡ τῶν πατρικίων τάξις.
Patricida, vide *Parricida*
Patricius, ὁ πατρίκιος, ου, ὁ ὑπατεριδὴς, ους, *Herodian.*
Patrie, πατρικῶς, *Ariſtot.*
Patrimonium, τὰ πατρῷα, ων, *Dem.* ἡ παρὰ τῦ πατρὸς ὐσία, *id.* ἡ πατρικὴ ὐσία, *Lucian.* conſumo, ἀναλίσκω τὰ πατρῷα ὐσίαν, *Dem.* magnum accipio, πολλὰ ὐσίαν παραλαμβάνω παρὰ τῦ πατρὸς, *id.* obtinere poſt obitum patris, τὰ πατρῷα ἔχειν μὴ τὴν τῦ πατρὸς τελθυτὴν, *idem*, privari, ſ. excidere patrimonio, διαμαρτάνειν τῶν πατρῴων, *idem*, ἐκπίπλειν ἐκ τῶν πατρῴων *Iſocr.* fraudari ab aliquo, ἀποστερεῖσθαι τῶν πατρώων ὑπό τινος, *Dem.*
Patrimus, a, um, ᾧ vel ἡ πατὴρ ἐστι, ὁ ἡ ἀμφιθαλὴς, ους, *Plut.* ᾧ γονεῖς ἅμα ἀμφότεροι εἰσιν, *Poll.*
Patriſſo, πατράζω, *Herodian.*
Patrius, a, um, πατρικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Patro, διαπράτ]ω, aliquid, τι, *Xen.*
Patrocinium, ἡ συνηγορία, ας, *Dem.* ἡ προασία, ας, *Plut.*
Patrocinor, συνηγορέω, alicui, τινὶ, *Dem.* συμβέω τινὶ, *id.* συμπόν τινι, *id.* προῖσαμαι.
Patrona, ἡ συνήγορος, ου.
Patronus, ὁ συνήγορος, ου, *Dem.* ὁ προστάτης, ὁ συνδικος, ου, *id.* templi, ὑπὲρ τῦ ἱδυ, *id.* patronum deligo legis, αἱρέω συνδικον τῶν νόμων, *id.* decerno, χειροτονέω συνδικὸν ὑπέρ τινος, *id.* adhibeo cauſſæ, καλέω συνήγορον ἀγῶνί τινι, *id.* adſciſcere ſibi, παρασκευάζεσθαι συνηγορῦντα ἑαυτῷ, *id.* deſtitui patronis, ἔρημον γίγνεσθαι τῶν ἐρώντων, *idem.*
Patruelis, ὁ ἀνεψιὸς, ῦ, *Dem.* ἀνεψιὸς πρὸς πατρὸς, *id.* ἀνεψιὸς ἐκ πατραδέλφων, *id.* ὁ ἀνεψιαδῦς, ῦ, *idem.*
Patruus, ὁ πατράδελφος, ου, *Dem.*
Patulus, a, um, ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν.
Pauciloquium, ἡ παυρολογία, ας.
Paucitas, ἡ ὀλιγότης, ητος, *Theophr.*
Pauculus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Paucus, a, um, ὀλίγος, ίγη, ίγον, *Thuc.* pauci numero, ὀλίγοι ὄντες ϗ ἀριθμὸν, *Iſocr.* pauciores aliis, σπανιώτεροι ἄλλων, *idem*, pauci auxiliatores, ἔρημος βοηθησόντος, *id.* paucis dicere, σωτόμως διαλέγεσθαι, *idem*, διὰ βραχέων ποιεῖν ϗ λόγου, *idem.*
Paveo, ſ. Paveſco, φοβοῦμαι, *Xen.* δειλοῦμαι, aliquid, φοβοῦμαι ἔχω πρός τι, *Dem.* mente, ἐκπλήττομαι τῇ ψυχῇ, *Xen.*
Pavide, φοβερῶς, *Dem.*
Pavidus, a, um, ὁ ἡ φοβερὸς, ὸς, *Ariſtot.* φοβητικὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Pavimento, ἐδαφίζω, terram, τὴν γῆν, *Theophr.*
Pavimentum, τὸ ἔδαφος, ους, *Athen.* τὸ δάπεδον.
Pavio, παίω, *Plut.*
Paullatim, κατὰ μικρὸν, *Iſocr.* κατ' ὀλίγον, *Gal.*
Paulliſper, δι' ὀλίγου.
Paullo, μικρὸν, ante illos venit, πρὸ τύτου ἦλθεν, *Iſocr.* ante crepuſculum, βραχὺ πρὸ τῦ δείλης, *Plut.* ante, ὀλίγῳ, ſ. μικρῷ πρότερον, poſt, μικρῷ ὕστερον, *Iſocr.* prolixius, ὀλίγῳ μακρότερον, *Dem.* majorem potentiam, ὀλίγῳ μείζω δυνάμειν, *Iſocr.* plura de aliqua re dicere, ὀλίγῳ μακρότερα εἰπεῖν περί τινος, *Iſocr.*
Paullulum, κατὰ μικρὸν, *Dem.*
Paullum, ὀλίγον, *Iſocr.*
Paullus, a, um, βαιὸς, ὰ, ὸν, *Soph.*
Pavo, ὁ ταὼς, ῶνος, *Diod. Sic.* ὁ ταῶς, ῦ, *Baſ.*
Pavor, τὸ δεῖμα, ατος, *Plato*, τὸ δάμβος.
Pauper, ὁ πένης, ητος, homo, ἄνθρωπος, *Dem.* & inops, ἡ ἀδύνατος, *id.* ὁ ἡ ἀπορος, ου, & rerum neceſſarium indigens, ἡ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεὴς ὤν, *id.* & improbus, πονηρὸς μετ' ἀδείας, *id.* Conf. *Inops.*
Pauperculus, a, um, πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtid.*
Pauperies, idem quod *Paupertas.*
Paupero, ποιέω τινὰ πένητα, *Dem.*
Paupertas, ἡ πενία, ας, *Dem.* ἡ ἀπορία, ας, *id.* ἡ ἔνδεια, ας, *Dem.* paupertate premi, ἐν ἀπορίᾳ, *Dem.* πένεσθαι, *id.* ἀπορεῖν χρημάτων, *Iſocr.* ad paupertatem redigi, εἰς ἀπορίαν, ſ. πενίαν ἐλθεῖν, ſ. καταστῆναι, *idem.* Conf. *Inopia, Egeſtas.*
Pauſa, ſ. Pauſatio, ἡ παῦσις, εως.
Pauſo, παύομαι, *Xen.*
Pavus, ὁ ταὼς, ῶνος, *Diod. Sic.*
Pauxillatim, ſ. Pauxilliſper, μὴ βραχὺ, ἀλλὰ μικρὸν, *Æl.*
Pauxillum, κατ' ὀλίγον, *Lucian.*
Pauxillus, a, um, πάνυ ὀλίγος, η, ον.
Pax, ἡ εἰρήνη, ης, *Dem.* firma, εἰρήνη βεβαία, *id.* perpetua, ἀϊδιάνατος, *id.* præclara, καλὴ, *id.* juſta, æqua, δικαία, *id.* ἴση ϗ δικαία, *id.* periculoſa & lubrica & infida, ὀλισθηρὰ ϗ ἐπικίνδυνος ϗ σφαλερὰ ϗ ἄπιστος, *id.* turpis, ignominioſa, αἰσχρὰ, *id.* turpis & indigna reip. αἰσχρὰ ϗ ἀνάξιος τῦ πολέως, *id.* jurejurando non confirmata, ἀνωμότητος, *id.* pacis tranquillitas, ἡ ὑπὸ τῦ εἰρήνης ἡσυχία, *id.* pacem decernere cum aliquo, εἰρήνην γράφειν πρὸς τινα, *Dem.* facere, συνθέναι, *id.* συνιέναι, *id.* πράττειν πρός τινα, *id.* conſequi ab aliquibus, ἐυρίσκειν παρά τινων, *idem*, fieri, γίγνεσθαι, *idem*, perfici, ὁλοτελεῖσθαι, *idem*, eſſe alicui cum aliquo, εἶναί τινι πρός τινα, *id.* eſſe aliquibus inter ſe, ὑπάρχειν τισί, *id.* colere cum aliquo, ἄγειν πρός τινα, *Dem.* ſervare, τηρεῖν, *id.* cuſtodire, φυλάττειν, *id.* confirmare, κυροῦσθαι, *id.* violare, παραβαίνειν *id.* ſolvere, λύειν, *id.* expetere, εἰρήνης ὀρθυμεῖν, *Dem.* non impetrare, διαμαρτάνειν, *id.* pace gaudere, χαίρειν τῇ εἰρήνῃ, *Dem.*
Paxillus, ὁ πάσσαλος, ου, *Syneſ.* τὸ πασσάλιον, ου, *Poll.*
Peccator, ὁ ἁμαρτωλὸς, ὸν, *N. T.* ὁ ἁμαρτανων, οντος, *Dem.* ὁ ἐξαμαρτάνων, οντος, *idem.*
Peccatum, ἡ ἁμαρτία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, nec plura, nec majora, ὔτε πλείονα, ὔτε μείζονα ἁμαρτήματα, *Dem.* tot & tanta, τοσαῦτα ϗ τηλικαῦτα ἁμαρτήματα, *id.* multa & varia, πολλὰ ϗ παντοδαπὰ, *id.* multa & magna, πολλὰ ϗ μεγάλα, *id.* voluntaria aut fortuita, ἑκούσια ἢ ἀκούσια ἁμαρτήματα, *id.* cumulata non exiguo tempore, συμπλοκὴ μέγα ὐκ ἐκ μικρῦ χρόνυ, *id.* Conf. *Delictum.*
Pecco, ἁμαρτάνω, in Deos, εἰς θεὺς, *Iſocr.* multa in aliquem, πολλὰ εἰς τινὰ *Thuc.* aliquid in aliquem, ἐξαμαρτάνω τι εἴς τινα, *Iſocr.* ſermone & opere in aliquem, λόγῳ ϗ ἔργῳ εἴς τινα, *Plato*, ex ignorantia, τῇ ἀγνοίᾳ, *Xen.* in nulla re, παρανομέω μηδὲν, *Ariſtot.* in aliqua re, πλημμελέω τι, *Xen.* in templum Dei, εἰς ἱρὸν Θεῦ, *Iſocr.* Conf. *Delictum.*
Pecten, ὁ κτὶς, κτενὸς, *Athen.*
Pectino, πεκτίνω, *Heſiod.*
Pecto, κτενίζω, *Herodot.*
Pectorale, τὸ περιστήθιον, ου, LXX.
Pectoralis, ε, ὁ ϗ ἡ στερνίτης, ου, ὁ ϗ στερνίτις, ιδος, *Poll.*
Pectoroſus, a, um, ὁ ϗ ἡ εὐρύστερνος, ου, *Poll.*
Pectunculus, τὸ κλίνιον, ου, *Athen.*
Pectus, τὸ στέρνον, ου, *Xen.* τὸ στῆθος, ους, *Hippocr.*
Pecuaria, ἡ βοσκηματικὴ, ῆς, ſc. ὀπτικὴ.
Pecuarius, a, um, ὁ ϗ ἡ βοσκηματώδης, ους, *Euſtath.*
Pecuarius, i, ὁ νομεὺς, έως, *Xen.*
Peculator, ὁ κλέπτης τῦ δημοσίυ.
Peculatus, us, τὸ τῦ δημοσίυ κλέμμα.
Peculiaris, ε, ἰδιος, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Ariſtot.*
Peculiariter, ἰδίως, *Ariſtot.*
Peculium, τὰ ἴδια, ων, *Dem.*
Pecunia, τὸ ἀργύριον, ου, *Dem.* τὰ χρήματα, ων, *id.* pecuniam largiri alicui, ἀργύριον παρέχειν τινὶ, *Iſocr.* magnam dare alicui, πολλὰ χρήματα διδόναι τινὶ, *id.* pecunia abundare, ſ. inſtructum eſſe, ἐυπορεῖν χρημάτων, *Dem.* pecuniam probam reddere, ἀργύριον δόκιμον ἀποδῦναι, *id.* undique conflare, πάντοθεν ἀργυρίζεσθαι, *Dinarch.* pecunia careo, σπανίζω χρημάτων, ἀργύριον ἐμοὶ ὐ πάρεστι, *Dem.*
Pecuniarius, a, um, χρηματικὸς, ὴ, ὸν.
Pecuniosus, a, um, ὁ ἡ πολυχρήματος, ου, πλῦσιος, ία, ιον, *Dem.* Conf. *Dives.*
Pecus, τὸ βόσκημα, ατος, *Dem.* τὸ θρέμμα, ατος, *Athen.* pecore abundans, ὁ ἡ πολυθρέμμαλος, ου, *Joſeph.*
Pedalis, ε, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*
Pedamen, ſ. Pedamentum, ὁ χάραξ, ακος, *Plut.* ἡ κάμαξ.
Pedaneus, a, um, ποδιαῖος, αία, αῖον, *Theophr.*
Pedatim, κατὰ πόδας, *Herodot.*
Pedes, itis, ὁ πεζὸς, ῦ, *Dem.*
Pedeſter, ſ. Pedeſtris, e, πεζὸς, ὴ, ὸν, exercitus, δύναμις, *Xen.* πεζικὸς, ὴ, ὸν, manus, δύναμις, *id.* ſermo, λόγος πεζὸς, *Euſtath.* pugna, ἡ πεζομαχία, ας, *Thuc.* pedeſtre prælium committo, πεζομαχέω, *id.*
Pedetentim, κατὰ πόδας, *Herodot.* βαδὴν, *Xen.*
Pedica, ἡ πέδη, ης, *Dem.*
Pedicula, ἡ ποδάγρα, ας, *Xen.*
Pedicularis, e, ὁ ϗ ἡ φθειρώδης, ους, morbus, ἡ φθειρίασις, εως, pediculari morbo laboro, φθειριάω, *Laërt.*
Pediculoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ φθειρώδης, ους.
Pediculus, i. e. *parvus pes*, τὸ πόδιον, ου, τὸ ποδάριον, ου, *Ariſtot.* i. e. *inſectum*, ὁ φθεὶρ, ῥος, *Plut.*
Pediſſequa, ἡ ἀκόλυθος, ου.
Pediſſequus, ὁ ἀκόλυθος, ου, *Dem.* pediſſequos ſecum habere, ἀκολύθους ἔχειν, ſ. περιαγεῖν, *idem.*
Peditatus, us, ἡ πεζὴ, ſ. πεζικὴ δύναμις, *Xen.*
Peditus, ἡ πορδὴ, ῆς, ἡ ὀπόρδη, ῆς, *Al. Aphr.*
Pedo, πέρδω, *Ariſtoph.* ὀπέρδω, *id.* βδέω.
Pedum, ἡ ῥαβδὸς ποιμενική, ῆς, ἡ καλαύροψ.
Peduſculus, τὸ ποδόριον, ου, *Ariſtot.*
Pegma, τὸ πῆγμα, ατος, *Joſeph.*
Pejero, ὀπορκέω, temere, ῥαδίως, *Dem.* manifeſtiſſime, ὄρκους τινὰς ἐπιφανέστατα ὀπορκέω, *id.*
Pejor, ὁ ϗ ἡ χείρων, ον, *Thuc.*
Pelagia, ἡ πελαγία, ας, *Ariſtot.*
Pelagius, a, um, πελάγιος, ία, ιον, *Ariſtot.*
Pelagus, τὸ πέλαγος, ους, *Dem.*
Pellacia, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς.
Pellax, ἀπαγωγὸς, ὴ, όν.
Pellex, ἡ παλλακὴ, ῆς, *Ariſtoph.*
Pellicatus, us, ἡ παλλακεία, ας, *Dem.*
Pellicio, ἐπίλκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem aliqua re, προσάγομαί τινά τινι, *Xen.* aliquem ad amicitiam, τινὰ εἰς φιλίαν, *Herodian.* ad hoc, ὑπάγω τινὰ πρὸς τῦτο, *Xenoph.*
Pelliceus, a, um, δερμάτινος, ίνη, ινον.
Pellicula, τὸ δερμάτιον, ου.
Pellis, τὸ δέρμα, ατος, ἡ διφθερὰ, ᾶς, *Plut.*
Pellitus, a, um, ὁ ϗ ἡ καδιοφόρος, ου, *Strabo.*
Pello, ὠθέω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Plut.* diabolum, ἐλαύνω διάβολον, *Chryſ.* e convivio, ἀπωθέω τῦ ξυμποσίυ, *Lucian.* e patria, ἐλαύνω τινὰ ἐκ τῆ πατρίδος, *Iſocr.* aliquem ab imperio, ἐκβάλλω τινὰ τῆ ἀρχῆς, *Iſocr.* ἐκ τῆ ἀρχῆς, *id.* clavum clavo, ἐκκρούω ϗ ἦλον τῷ ἤλῳ, *Lucian.*
Pelluceo, διαϗίλβω.
Pellucidus, a, um, ὁ ϗ ἡ διαφανὴς, ής, *Ariſtot.* διαφανόμβρος, ίνη, ινον, *id.* ὁ ϗ ἡ διαυγὴς.

Pelta,

Digitized by Google

Pelta, ἡ πέλτη, ης, *Plut.*
Peltaſta, ὁ πελταſτὴς, ου, *Xen.*
Pelvis, ἡ λεκάνη, ης, *Cl. Al.* ὁ λουτὴρ, ῆρος, LXX. ὁ νιπτὴρ, ῆρος, *id.*
Penaria cella, ταμεῖον, ου, *Iſocr.*
Penates, οἱ θεοὶ πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, ab aliquo, κρέμαμαι ὑπό τινος, *Lucian.* ſuper caput, ἀπαιωρέομαι ὑπὲρ τῆ κεφαλῆς, *Ælian.* ex auribus alicujus, ἐκκρέμαμαί τινος, *N. T.*
Pendo, ζαθμάομαι, *Philo.* aliquid aliquo, τί τινι, *Plato.* aliquid, ζαθμάω τι, *id.*
Pendulus, a, um, ὁ ἡ ἐκκρεμὴς, έος, *Herodot.* ὁ ἡ μετέωρος.
Penè, παρὰ μικὸν, *Dem.* σχεδὸν, *id.*
Penes, ὄπι, me eſt, ἐμοὶ κεῖ), *Dem.* Deum eſt, ἐν τῷ Θεῷ ἐστι, *id.*
Penetrabilis, e, ὁ ἡ διάπορος, ου, διαβατος, ὴ, ὸν.
Penetrale, ὁ μυχὸς, οῦ, *Polyb.* τὸ ἐνδόμυχον.
Penetralis, e, μύχιος, ία, ιον, *Lucian.*
Penetro, ἐξικνέομαι, διαπείρω, ad fundum, εἰς βύθον, *Herodot.* flumen, πρατέομαι ποταμὸν, *idem.*
Penicillum, ſ. Penicillus, ſ. Peniculus, ſ. Peniculum, ὁ σπόγγος, ου, *Dioſc.* inſtrumentum pictorium, γραφὶς, ίδος, *Plut.*
Peninſula, ἡ χερρόνησος, ου, ſ. χερσόνησος, ου, *Strabo.*
Peninſularis, e, ὁ ἡ χερρόνησιος, ου, *Ælian.*
Penis, ἡ κέρος, ου, *Ariſtot.* virilis, ἡ φόδη, ης, *Xen.* τὸ ἀνδρειον.
Penitus, ἐνδεν, *Plut.* i. e. omnino, ζύμπαν, irritus eſt, ὄπολλυ). *Dem.* perdidit, ἀρδλω ὀπολώλεκε, *id.* penitior, ἐνδότερος, έρα, ερον, penitiſſimus, ἐνδότατος, άτη, ατον, *Herodian.*
Penna, τὸ πτερὸν, ου, *Lucian.* τὸ πτίλον, ου, *Ariſtot.* pennas amitto, πτεροῤῥυέω, *Lucian* produco, πτεροφυέω, *id.* pennis carens, ὁ ἡ ἄπτερος, ου, *id.*
Pennatus, a, um, πτερωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Penſiculate, ἀκριβῶς. Conf. *Accurate.*
Penſiculo, ἐξετάζομαι, *Iſocr.*
Penſilis, e, idem quod *Pendulus, a, um.*
Penſio, ἡ ἔκλισις, εως, *Ariſtot.*
Penſito, ζαθμάομαι, tributum, φέρω ὀποφοραν, *Ariſtot.*
Penſiuncula, τὸ ἐκλισμάτιον, ου.
Penſo, ἐκλίω, *Dem.* ὀπολίτω, *Plut.*
Penſum, τὸ τεταγμένον, ου, *Plut.*
Penuaria cella, το ταμιεῖον, ου, *Iſocr.* ὁ ἐψών.
Penula, ἡ φαινόλα, ης.
Penum, ſ. Penus, ὁ βίος, ου, *Iſocr.*
Penuria, ἡ σπάνη, ης, pecuniæ, τῶν χρημάτων, *Dem.* ἡ σπανιότης, ητος, agri, τ γῆς, *id.* frumenti, ἡ σπάνις τῦ σίτυ, *id.* virorum, ἀνδρῶν, *id.* Conf. *Inopia.*
Penus, vide *Penum.*
Peplum, ſ. Peplus, ὁ πέπλος, ου, *Xen.*
Pepo, ὁ πέπων, ονος, *Plut.*
Per, πρὸς, *cum Gen.* Deos! quis ita demens eſt? Θεῶν, τις ὕτω ἠνήθης ἐσί; *Dem.* ἀνὰ, *cum Accuſ.* per montes palantes, ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, *Plut.* per ſingulos annos, ἀνὰ πᾶν τὸ ἔτος, *Dioſc.* χρὶ, *cum Accuſ.* rex per ſe ipſum inviſus erat, βασιλεὺς καθ' ἀυτὸν ἀπίσος ἦν, *Dem.* διὰ, *cum Genit.* per hæc aſcendit, διὰ τύτων ῥᾴθη, *idem*, παρὰ, *cum Accuſ.* per veſtram negligentiam crevit, παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν ἐξηύξη), *Demoſth.* in compoſitione quando ſignificationem intendit, redditur fere per λίαν, ἄγαν, μίγα, πολὺ, πᾶν, & πάνυ, quando vero quaſi tranſitum notat, effertur per διὰ, e. gr. perſtolidus, λίαν ἀνόητος, *Iſocrat.* peradoleſcens, ὁ ἄγαν νέος, *Xenoph.* perdives, μεγάπλουτος, *Diod. Sic.* perbonus, πανάγαθος, *Plato*, perlongus, πάνυ μακρὸς, *Plato*, perruditus, πολυμαθὴς, *Iſocr.* perambulo, διοδεύω *Syneſ.* & perinde cum Adverbiis, e. gr. perſimiliariter, πάνυ οἰκείως, *Demoſth.* perhoneſte, παγκάλως, *id.* peraccurate, λίαν ἀκριβῶς, *Iſocr.* &c.
Pera, ἡ πήρα, ας, *Plut.*
Peractio, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*
Peræque, ὁμοίως, *Dem.*
Peræquo, ἰσάζω, ὁμοιάζω, *Ariſtot.*
Peragito, διελαύνω, *Xen.*
Perago, τελέω, *Dem.* Conf. *Finio.*
Peregratio, ἡ ξενηλασία, ας.
Peragro, ξενηλατέω, *Plut.* περέρχομαι.
Perambulo, διοδεύω, *Syneſ.*
Peranno, διενιαυτίζω.
Perca, ἡ πέρκη, ης, *Ariſtot.*
Percello, ἐκπλήσσω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Percenſeo, καταλέγομαι, *Athen.* δίειμι, *Demoſth.*
Perceptio, ἡ κατάληψις, εως, *Thuc.*
Percipio, καταλαμδάνω, aliquid ſenſu, τὶ αἰσθήσει, *Philo*, aliquid ab aliquo, ὑπολαμδάνω τι παρά τινος, *Æſchin.* alicujus malitiam, καταγινόσκω τινὰ κακίαν, *Dem.*
Percolo, διϋλίζω, *Plut.* δίημι, *Dioſc.*
Percontatio, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Plato*, ἡ ἐρώτησις.
Percontator, ὁ πθέσης.
Percontor, πυνθάνομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* aliquid ex aliquo verbis, τὶ παρά τινος λόγῳ, *id.* de aliqua re, περί τινος *Plut.* ἀνακρίνω τι, *Xen.* ἐρατάω, τι, *Dem.*
Percrebreſco, διαθρυλλέομαι, *Xen.*
Perculſus, a, um, ἐκπλαγὶς, ῖσα, ὲν, graviſſimo metu, δειναῖς ὑπὸ τῦ δίας, *Ælian.*
Percunctatio, idem quod *Percontatio.*
Percunctor, idem quod *Percontor.*
Percupio, ὑπερσπεδάζω, *Lucian.*
Percurro, διατρέχω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid breviſſime, διέρχομαι τι ζωτομάτατα, *Iſocr.*
Percuſſio, ἡ πλῆξις, εως, *Gal.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Dem.*
Percuſſor, ὁ πλήκτης, ου, *N. T.*
Percutio, τύπτω, aliquem, τινὰ, *Dem.* αἰκίζω τινὰ, *Iſocr.* πατάσσω τινὰ, *id.* nummum, κατακόπτω νόμισμα, *Herodot.* παίω.
Perdifficilis, ὁ ἡ παγχάλεπος.
Perdiſco, καταμανθάνω, aliquid, τὶ, *Plato.* Conf. *Dioſc.*
Perdite, ὀλιθρίως.
Perditio, ἡ ὀλέθρευσις, εως, ἡ ἀπώλεια, ας, *N. T.* ὁ ὀλεθρὸς, ου, *Thuc.*
Perditor, ὁ ὀλεθρευτὴς, οῦ, *N. T.* ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*
Perditus, a, um, ὀπολωλὼς, υῖα, ὸς, *homo*, ὁ πανάλεθρος, ου, *Baſ.* ὁ κακοῦργος, ου, *Dem.* ὁ παμπόνηρος, ου, *id.*
Perdiu, πολὺν χρόνον, immorari alicui rei, διατρίζειν περί τι, *Iſocr.*
Perdix, ὁ vel ἡ πέρδιξ, ικος, *Ariſtot.*
Perdo, i. e. amitto. ὀπόλλυμι, *Xen.* i. e. *vaſto, deleo.* aliquos, ὀπόλλυμί τινας, *Dem.* urbem, ἀνατρέπω πόλιν, *Iſocr.* i. e. *corrumpo*, juvenes, διαφθείρω νέυς, *Plato.*
Perduco, δύω, exercitum, στρατιὰν. *Thuc.* aliquid ad finem, διανύω, τι, *Xen.* ἄγω τι πρὸς τέλος, *Herodian.* aliquo rempublicam, προσάγω εἰς τινα πόλιν, *Dem.*
Perduellio, ἡ ζωμοσία, ας.
Perduellis, ὁ πολέμιος, ου.
Perduro, χρονίζω, διατελέω, αἰανίζω, προσκαρτρέω, *N. T.*
Peredo, κατεδίω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Peregre, ὄπι ξένης, dego, ſ. abſum, ὀποδημέω ὑπὸ τ πατρίδος, *Iſocr.* hinc in alium locum abeo, ὀποδημέω ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, *Plato*, tum vel ago, ξένλω οἰκέω, *Chryſ.* redeo, ὀποδημέω ἐκ τ ὀποδημίας, *Dem.* ἥκω ἐκ τ ὀποδημίας, *id.* in urbem, ἐπιδημέω εἰς τὴν πόλιν, *Æſchin.*
Peregrinatio, ἡ ὀποδημία, ας, *Dem.* ἡ ἀποικία.
Peregrinator, ὁ ὀποδημος, ου, ὁ ὀποδημᾶν, ῶντος, *Xen.*
Peregrine, ξενικῶς, *Plato.*
Peregrinitas, τὸ ξενικὸν, οῦ, ἡ ξενία, ας, *Dem.*
Peregrinor, ἀποδημέω, *Dem.* Conf. *Peregre.*
Peregrinus, a, um, ξένος, ένη, ένον, generis, γένει, *Dem.* ξενικὸς, ὴ, όν, turbæ, ὄχλος, *Thuc.* ὁ ἡ ὑπδολιμος, ου, res & impoſſibilis alicui, πρᾶγμα ἡ ἀδύνατον τινι, *Dem.* ſum, ξενίζω, *Dem.* & non civis, ξένος εἰμὶ ἡ πολίτης, *id.*
Perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
Pereleganter, παγκάλως.
Perendie, μεταύριον, *Bud.*
Perennis, e, ὁ ἡ ἀίδιος, ου, gloria, δόξα, *Plut.*
Perennitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Ariſtot.*
Perenno, διετίζω, *Ariſtot.*
Pereo, ὀπόλλυμαι, perpetuo, τ ἅπαντα χρόνον, *Demoſth.* turpiter per aliquem. αἰσχρῶς ὑπό τινος, *id* præ metu, τῷ φόδῳ, *Xen.*
Perfecte, τελείως, *Dem.* ἐντελῶς.
Perfectio, ἡ τελειότης, ητος, ἡ τελείωσις, εως, *Ariſtot.*
Perfectus, a, um, τέλιος, ία, ιον, ὁ ἡ ἐντελὴς, virtus, ἀρετὴ, *Ariſtot.*
Perfero, διακομίζω, literas ad aliquem, γράμματα, *Herodian.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακά, *Lucian.* famem & ſitim, καρτερέω λιμὸν ἡ δίψαν, *Xen.* labores, ὑπομένω πόνυς, *Iſocr.*
Perficio, ἐπιτελέω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* ἐργάζομαί τι, *id.* magnum aliquid, διαπράτομαί τι, *id.*
Perfide, ἀπίσως, *Dem.*
Perfidia, ἡ ἀπιςία, ας, *Dem.*
Perfidioſe, ἀπίσως, *Dem.*
Perfidioſus, a, um, ſ. Perfidus, a, um, ὁ ἡ παράσπονδος, ὁ ἡ ἄπιςος, ου, erga aliquem, πρός τινα, *Dem.*
Perflo, καταπνέω, *Theophr.* διαπνέω.
Perfluo, διαῤῥέω, aliquid, τὶ, *Lucian.*
Perfodio, διορύτω, parietem, τοῖχον, *Thuc.*
Perforo, διατιτράω, *Theophr.* διατρέω.
Perfrico, διαψήχω, frontem, παρατρίδω τὸ μέτωπον, *Strabo.*
Perfrictio, ἐκδιάτριψις, εως.
Perfringo, καταῤῥήγνυμι, aliquid, τὶ, *Dem.* διαῤῥήγνυμι τι, *id.*
Perfruor, ἀπολαύω, aliqua re, τινὸς, *Iſocr.*
Perfuga, ὁ ἡ αὐτόμολος, ου, *Plut.* ὁ πρόσφυξ, γος, *Philo.* ſum, αὐτομολέω, *Thuc.*
Perfugio, καταφεύγω, ad aliquem, πρός τινὰ, *Plut.*
Perfugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, tutiſſimum, ἀσφαλέςατον, *Dem.* habere aliquem, καταφυγὴν ὑπάρχειν τινὶ, *Iſocr.* invenire alicui, ἐυρίσκειν τινὶ, *id.*
Perfundo, διυγραίνω, *Hippocr.* καταχέω.
Perfungor, ἐπιτελέω, munere, τὸ ἔργον, *Ariſtot.* munere boni viri, διαπράτω ἔργον χρηςῷ ἀνθρώπῳ, *Dem.* officio fratris, πιέω τὰ ἔργα ἀδελφε. *id.*
Perfuſio, ἡ διαζροχὴ, ῆς, ἡ δίαις.
Pergo, βαδίζω, via, ὁδῷ, *Dem.* ulterius, διαπορδύομαι, *id.* in propoſito, ἐμμένω τῇ προαιρέσῃ, *Ariſtot.* in precibus, ἐπιμένω ταῖς ἰυχαῖς, *Plut.*
Pergræcor, Ἑλλήνων δίκην καμάζω.
Pergula, ἡ σκιὰ, ᾶς, *Xen.*
Perhibeo, λέγω, *Dem.* teſtimonium alicui, μαρτυρέω τινὶ, *Dem.* μαρτυρίω τοῖς λόγοις τινὸς, *Xen.*
Perhonorificus, ὁ ἡ ἡ πολυτίμος.
Perhonorifice, πολυτίμως.
Perhorreſco, καταδαμδείομαι, *Plut.*
Periclitatio, τὸ κινδύνευμα, αῖ, *Plato.*
Periclitor, κινδυνεύω, de vita, ἀποθνήσκειν, *Plato*, de aliqua re, φροκινδυνεύω ὑπέρ τινος, *Iſocr.* Conf. *Periculum.*
Periculoſe, ἐπικινδύνως, *Thuc.*
Periculoſus, a, um, ὁ ἡ ἐπικινδυνος, ου, *Herodian.* ὁ ἡ ἐπικίνδυνος, ου, *Dem.*
Periculum, ὁ κίνδυνος, ου, atrox & horrendum, δεινὸς κίνδυνος, *Dem.* magnum, κίνδυνος μέγας, *idem*, ſummum, extremum, ἔσχατος, *id.* μέγιστος, *id.* grave, χαλεπὸς, *id.* manifeſtum. πρόδηλος, *id.* adferre alicui, κινδύνων φέρειν τινι, *id.* ingruere commune, φύεσθαι κοινὸν πᾶσι, *idem*, accidere ab aliquibus, γίγνεσθαι πρὸς τινων, *id.* eſſe ſ. impendere alicui ab aliquo, εἶναι τινὶ ἐκ τινος, *idem*, ſubeſſe, ἐπεῖναι, *idem*, eſſe conjunctum cum re, περιεῖναι τῷ πράγματι, *idem*, redundare in aliquem, ἥκειν εἴς τινα, *idem*, prope eſſe, πλησίον εἶναι, *idem*, circumdare

Digitized by Google

dare aliquem, προϊέναι τινά, *id.* suscipere alicujus rei caussa, αἰτιᾶσθαι ὑπέρ τινος, *Demosth.* ultro, non coactum subire, προσλόμβανω, ὐκ ἀναγκαζόμενος ἐπιτρέπειν, *id.* arcessere sibi, προσεξορίσκειν ἑαυτῷ, *Isocr.* omnia pro aliqua re tolerare, πάντα ὑπομένειν ὑπέρ τινος, *Dem.* imminens fortiter sustinere, προσιόντα ἀνδρείως ὑπομένειν, *id.* periclitari, κινδυνεύειν, *id.* cavere, εὐλαβεῖσθαι, *id.* effugere i. evitare, διαφεύγειν, *idem*, imminens urbi propulsare, ἐφιστάναι τῇ πόλει διαλύειν, *id.* amovere, s. depellere, ἀφαιρεῖσθαι, *idem*, in periculo versari, ἐν κινδύνῳ εἶναι, *Isocr.* in periculo se conjicere, εἰς κίνδυνον ἑαυτὸν καθιστάναι, *id.* e periculo eripere, ἐκ κινδύνου τινὰ διασῶζειν, *Dem.* extra periculum esse, πέρρω τοῦ κινδύνου εἶναι, *id.* ἔξω κινδύνου εἶναι, *Isocr.* sine periculo aliquid adquirere, ἀκινδύνως προσκτᾶσθαί τι, *id.*

Perigeus, a, um, ὁ ἢ ἡ περίγειος, ος, ον, *Al. Aphr.*

Perimeter, ἡ περίμετρος, ου, *Polyb.*

Perimo, ἀναιρέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* Conf. *Interficio.*

Perinde, ὥσπερ, ut rem familiarem curare, περὶ οἰκειοτάτων ὠφελεῖσθαι, *Isocr.* ac si quis medicus, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς, *id.* ut si quis, ὁμοίως ἀν—ὥσπερ ἂν εἴ τις, *id.*

Perinocha, ἡ περινοχή, ῆς, *N. T.*

Periolicus, a, um, περιοδικὸς, ὴ, ὸν, *Ptol.*

Periodus, ἡ περίοδος, ου, *Aristot.*

Peripatetici, οἱ περιπατητικοὶ, ῶν, *Plut.*

Periphrasis, ἡ περίφρασις, εως, *Quinctil.*

Perifcelis, ἡ περισκελὶς, ίδος, LXX.

Perite, ἐπιστημόνως.

Peritia, ἡ ἐπιστήμη, ης, *Dem.* rei bellicæ, ἡ ἐμπειρία, ας, πολεμικῆς, *id.* ex re aliqua, ἐκ τινος, *id.*

Peritus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπιστήμων, ονος, *Dem.* εἰδὼς, υῖα, ὸς, *id.* rei bellicæ, ὁ ἢ ἡ ἐμπειρος πολέμου, *id.* rerum politicarum, πρὸς τὰ τῶν πολιτειῶν, *idem.*

Perjurium, ἡ ἐπιορκία, ας, *Dem.* committo, vide *Pejero.*

Perjuro, idem quod *Pejero*

Perjurus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἐπίορκος, ον, *Dem.* ἐπιορκῶν, οῦσα, οῦν, *id.*

Perlego, ἐπιλέγομαι, *Pauf.* orationem, διέρχομαι λόγον, *Isocr.*

Perlino f. Pellino, ἐπιχρίω.

Perlucco, διαλάμπω, *Aristot.*

Perlucidus, ἡ διαφάνεια, ας, *Eustath.*

Perlustro, κατασκοπέομαι.

Permagnus, a, um, ὁ ἢ ἡ παμμεγέθης, ους, *Dem.*

Permanco, διαμβόω, *Dem.* in aliquo, ἐμμβόω ἔν τινι, *id.* παραμβόω τινὶ, *Plato.* μβόω πεί τινος, *Isocr.*

Permanfio, ἡ διαμονὴ, ῆς.

Permano, διαῤῥέω.

Permeo, διαβαδίζω, *Bud.* διαβαίνω, διαδύνω, regionem, διοδεύειν χώραν.

Permetior, διαμετρέω.

Permeto, προσαρέω, *Dem.*

Permifceo, ἀναμίγνυμι, aliquid cum aliquo, τί πρός τι, *Plut.*

Permiffio f. Permiffus, us, ἡ Συγχώρησις, εως, *Aristot*

Permiftio, ἡ κατάμιξις, εως, *Theophr.*

Permitto, ὅπερ πω, alicui aliquid, τί τινι, *Dem.* aliquid fieri, ἐάω τι γιγνεσθαι, *idem*, aliquem injuria adfici, προΐεμαι τινα ὑβρίζεσθαι, *Isocr.*

Permotio, ἡ διακίνησις, εως.

Permoveo, διακινέω, animum, τὸ νοῦν, *Aristoph.* res, πράγματα, *Thuc.*

Permulceo, καταψήχω, κατακηλέω.

Permutatio, ἡ ἀλλαγὴ, ῆς, *Aristot.* ἀντάλλαγμα, ατος, *N. T.*

Permuto, ἀλλάττω, aliquid aliquo, τί τινι, LXX. ἀντιπαραλλάττομαί τι ὄντι τινος, *Aristot.* ἀμείβομαι τί τινος, *Plut.* sententiam, ἀλλάττομαι τὴν γνώμην, *Thuc.*

Perna, ἡ πέρνα, ης, *Strabo.* ὁ σκέλος, ους, *Dioscor.*

Pernicialis, e, ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ος, ον, *Bas.*

Pernicies, ἡ βλάβη, ης, *Dem.* ὁ ὄλεθρος, ου, *Thuc.* adfero perniciem alicui, ὀλλυμί τι, *Plato*, λυμαίνομαί τι, *Dem.* τινί, *id.* Conf. *Exitium*, item *Damnum.*

Pernicioſus, a, um, βλαβερὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἐξάλης, ους, *idem*, ὁ ἢ ἡ ὀλέθριος, ος, ον, *Plato.*

Pernicitas, ἡ ὠκύτης, ητος, ἡ ταχύτης, ητος, τὸ τάχος, εος, *Dem.*

Perniciter, ὠκέως, *Gal.*

Pernix, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Pernocto, νυκτερεύω; *Xenoph.* διανυκτερεύω, *N. T.* διαγρυπνέω, in terra, αὐλίζομαι ὀπὶ τῆς γῆς, *Thuc.*

Pernoico, διαγινάσκω, aliquid τὶ, *Ariſoph.*

Pernox, ὁ ἢ ἡ πανύχιος, ος, ον.

Pero, ἡ ἀσκήρα, ας, *Poll.* ἀρβύλη, ης, *Gal.*

Peroratio, ὁ ἐπίλογος, ου, *Aristot.* ἡ ἀνακεφαλαίωσις.

Peroro, ἐπιλέγω, *Aristot.* ἀνακεφαλαιόω, *Dion. Hal.*

Perosus, a, um, διαμισῶν, οῦσα, οῦν.

Perpello, πείθω, *Plato.*

Perpendiculum, ἡ στάθμη, ης, *Plut.*

Perpendo, σταθμάομαι, tenui oratione magna, μεγάλα μικρῷ λόγῳ, *Plut.* aliquid mecum, λογίζομαί τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* πρὸς ἐμαυτὸν, *id.* ἐνθυμέομαί τινος, *Isocr.* τι, *id.* σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, *Dem.* cum aliquo, μετά τινος, *Isocr.* aliquid mente, ἐπισκοπέω τῇ γνώμῃ, *Isocr.* ἐξετάζω τι.

Perperam, φαύλως, *Dem* φλαύρως, *Ælian.*

Perpes, ὁ ἢ ἡ ἀΐδιος, ος, ον, *Plut.*

Perpeſſio, ἡ ὑπομονὴ, ῆς, *Aristot.*

Perpetim, ἀεὶ, *Dem.*

Perpetior, ὑπομένω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀνέχομαί τι, *Lucian.* τλάω.

Perpetro, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Dem.* piaculum, πράττω ἀσέβημα, *id.* scelus, ἐργάζομαι κακὸν, *id.* δράω κακόν τι, *Isocr.* facinus magnum & præclarum, διαπράττομαί μέγα τι, *Dem.*

Perpetuitas, ἡ ἀϊδιότης, ητος, *Aristot.*

Perpetuo, ἀεὶ, *Dem.* ἀεὶ, *id.*

Perpetuo, as, ἀΐδιζω.

Perpetuus, a, um, ὁ ἢ ἡ Συνεχὴς, ὲς, belsum, πόλεμος, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀΐδιος, ος, gloria, δόξα, *Plut.* in perpetuum, εἰς παντελὲς, *Ælian.*

Perplexe, διαπεπλεγμένως, πολυπλόκως, loqui, s. sursum deorsum volvere sermones, nihil vero explicare, ἄνω ἢ κάτω τὸς λόγους ἑλίττειν, ὑποσαφεῖν δ' οὐδέν, *Hipocrat.*

Perplexitas, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Naz.*

Perplexus, a, um, ὁ ἢ ἡ πολύπλοκος, ος, *Philo*, ὁ ἢ ἡ ἄπορος.

Perpluo, κατομβρίζω.

Perpolio, ἐξομαλίζομαι, aliquid, τί.

Perquam, ὡς σφόδρα; *Lucian.*

Perquiro, ἀναζητέω, aliquid, τὶ, *Isocr.* ἐξετάζω τι, *id.* διερευνάω.

Perquifite, ἐξετασμένως.

Perquifitio, ὁ ἐξετασμὸς, οῦ, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*

Perquifitor, ὁ ἐξεταστὴς, οῦ, *Aristot.*

Perrumpo, διαῤῥηγνυμι, aliquid, τὶ, *N. T.* διασπάω.

Perſcindo, καταχίζω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Perſcribo, ἀναγράφω, aliquid, τὶ, *Æschin.*

Perſcriptio, ἡ ἀναγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Perſcriptor, ὁ ἀναγραφεὺς, έως, *Lys.*

Perſcrutor, idem quod *Perquiro.*

Perſecutio, ἡ καταδίωξις, εως, ἡ δίωξις, εως, *Thuc.* ἡ διαγμὸς, οῦ, Chrisstianorum, Χριστιανῶν, *Euseb.*

Perſecutor, ὁ διώκτης, ου, ὁ καταδιώκων, οντος, LXX.

Perſentio sc. Perſentiſco, αἰσθάνομαι, *Ariſtoph.*

Perſequor, διώκω, aliquem, τινὰ, *Demosth.* caussam, δικάζω, *idem*, in mare, καταδιώκω εἰς θάλασσαν, *Xenoph.* non negligenter rem expeno, ὐκ ἀμελῶς διέρχομαί τι, *idem*, ordine alicujus acta, ἐφεξῆς διέρχομαι πράξεις τινὸς, *id.*

Perſeveranter, ἐπιμόνως; καρτερικῶς.

Perſeverantia, ἡ ἐπιμονὴ, ῆς, *Plato.*

Perſevero, ἐπιμβάω, in aliqua re, τινὶ, *Plut.*

Perſica, ἡ Περσικὴ, ῆς. sc. μηλέα, *Theophr.* sed fructus est, τὸ Περσικὸν, οῦ, sc. μῆλον, *Dioſc.*

Perſimilis, ὁ ἢ ἡ παραπλήσιος.

Perſiſto, ἐμμβάω, in aliqua re, τινὶ, *Isocr.* ἔν τινι, *id.*

Perſolvo, ἐκτίω, pecuniam, χρήματα, *Plato.* mulctam, ζημίαν, *id.* pœnam alicui, τισιν τινὶ, *Plut.* ὑπὲρ τίσιν, *Herodot.* pecuniam pro aliquo, καταβάλλω ἀργύριον ὑπέρ τινος, *Lucian.* debita, διαλύω χρέα ὑπέρ τινος, *Dem.*

Perſona, τὸ πρόσωπον, ου, *N. T.* personam accipio, προσωπον λαμβάνω, *ibid.* προσωπολημπτέω, *ibid.* i. e. larva, τὸ προσωπεῖον, ου, s. προσώπειον, ου, *Dem.* parva, τὸ προσωπιδιον, *Poll.* comica, πρόσωπον κωμικὸν, *Lucian.* servilis, πρόσωπον οἰκετικὸν, personam induo, ὑποκρίνομαι χάρμα, *Herodian.* personam alicujus induo, ὑποκρίνομαί τινα.

Perſonatus, a, um, πρόσωπον ὑποδυόμενος, υῖα, ός.

Perſono, ἐξηχέομαι, *N. T.*

Perſpicacia s. Perſpicacitas, ἡ ὀξυδερκία, ας, *Lucian.*

Perſpicax, ὁ ἢ ἡ ὀξυδερκὴς, ὲς, *Herodot.*

Perſpicio, κατεῖδω, aliquid, τὶ, *Isocr.* futurum, καθοράω τὸ μέλλον, *Dem.* aliquid animo, καθοράω τι τῇ διανοίᾳ, *id.* optime aliquid, κάλλιστα διορῶ τι, *id.* acutissime, ζωηδεστάτα διορῶ τι ἀκριβέστατα, *id.*

Perſpicue, ζαφῶς, significare aliquid, δηλοῦν τι, *Dion.* cognoscere aliquid, καθαρῶς εἰδέναι τί, *id.* ἐπιφανῶς, *id.* φαεινῶς, *id.* φανερῶς.

Perſpicuitas, ἡ φαεινότης, ας, tanta rei est, τοσαύτη σαφηνείας ἐστὶ, *Dem.* orationis, ἡ ζαφήνεια, ας, *Plato.*

Perſpicuus, a, um, ὁ ἢ ἡ καταφανὴς, ὲς, *Dem.* ὁ ἢ ἡ φαεινὸς, ὴ, ὸν, *id.* aliquid & pulchrum, καλόν τι ἢ ζαφές, *id.* & brevis oratio, βραχὺς ἢ ζαφὴς λόγος, *Dem.*

Perſto, idem quod *Perſiſto.*

Perſtrepo, καταψοφέω.

Perſtringo, διασφίγγω, *Fraſſtr.* i. e. *summatim dico*, ὅλη κεφαλαίων εἰπεῖν, *Dem.* i. e. ταχὺ, καθάπτομαί τινος, *Thuc.* oculos, θαμβῶ ὀφθαλμούς, *Bas.*

Perſuadeo, πείθω, alicui, τινὶ, *Dem.* τινὶ, *Plat.* alicui aliquid, τί τινι, *id.* ἀναπείθω τινὶ τί, *Plut.* μεταπείθω τινὰ, *Xenoph.*

Perſuaſibilis, e, πιθανὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Perſuaſibiliter, πιθανῶς.

Perſuaſio, ἡ πειθὼ, οῦς, *Plato.* ἡ πειθοῖθησις, εως, *N. T.* ἡ πεῖσις, εως, *Suid.* ἡ πειθμονὴ, ῆς, *N. T.*

Perſuaſorius, a, um, πειστικὸς, ὴ, όν, *Plato*, πειθὼς, ὼ, όν, *N. T.*

Perſuaſus, a, um, πεπεισμένος, ένη, ένον, aliquid, τὶ, *Plut.* πεισθεὶς, εῖσα, ἐν, *Dem.* perſuaſum habeo, πέπεισμαι, *Isocr.*

Pertafus, a, um, ἐξαπορέμενος, ένη, ένον.

Pertento, πειράω, aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Perterebro, διατρυπάω.

Perterrefacio s. Perterreo, φοβέω τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ, *Isocr.* δεῖ· ἐκφοβοῦμαί τινα, *Dem.*

Perterrefio, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαί τινι, *Dem.*

Pertexo, διαφαίνω.

Pertica, ἡ κόντος, ακ⊙, *Lucian.*

Pertimeo s. Pertimeſco, φοβέομαι, *Xen.*

Pertinacia, ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pertinaciter, αὐθαδῶς, δυσπείσας, *Isocr.* reſisto, αὐθαδιζόμαι, *Plato.*

Pertinax, ὁ ἢ ἡ αὐθάδης, ους, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ δύσπειστος.

Pertineo, τείνω, aliquo, s. ad aliquid, φέρω τι, *Aristot.* Συντείνω εἴς τι, *Isocr.* ad scopum propositum, πρὸς τὸ ὑποτεθέμενον σκοπὸν, *Aristot.*

Digitized by Google

Ariſtot. ad aliquem, προσήκω τινὶ, *Dem.* hoc pertinet ad me, τοῦτο προσήκ μοι, *idem*, προσήκ μοι τέτων, *id.* quæ ad aliquid pertinent, τὰ πρὸς τι φέροντα, *Iſocr.* τὰ πρὸς τι ὁ τεχ, *Ariſtot.* hoc nihil ad nos pertinet, τοῦτό ἐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἐςι, *Plut.* quod ad me pertinet, τὰ πρὸς ἐμὲ *Dem.*

Pertingo, διήκνίομαι, *Ariſtot.*

Pertracto, διαχειρίζω, καταπράττομαι, *Xen.*

Pertraho, ἑφέλκω, *Ariſtot.*

Pertundo, διατιτρέω, *Theophr.*

Perturbate, ταραχαδῶς, *Iſocr.*

Perturbatio, ἡ ταραχὴ, ῆς, & ſeditio, ἡ ςάσις, *Dem.* animi, τὸ πάθος, ους, *Iſocr.*

Perturbator, ὁ Συνταράττων, οντος, reip. πόλ., *Dem.* ordinis, ὁ ἀκοσμῶν, ῶντος, *id.* ὁ ταραττὴς.

Perturbatus, a, um, ταραττόμενος, η, ον, *Dem.* τεταραγμένος, ίνη, ένον, *id.* ὁ ἡ τεταραχώδης, ες, *Iſocr.* rerum ſtatus, τεταραγμένα πράγματα, *Dem.*

Perturbo, ταράττω, omnia, πάντα, *Demoſth.* civitatem, ἀναταράττω πόλιν, *Plut.* caſtra, διαταράττω τὸ ςρατόπεδον, *idem*, exercitum, συνταράττω τὸ ςράτευμα, *id.*

pervado, διαχωρέω, *Lucian.* διαβαίνω.

Pervagor, ἐκπλέομαι, *Dem.*

Pervaſto, περιπορθέω.

Perveho, κατακομίζω, *Thuc.*

Pervenio, ἀφικνέομαι, Oreum, εἰς Ὠρεὸν, *Dem.* in Macedoniam, ἔρχομαι εἰς Μακεδονίαν, *idem.*

Perverſe, διεςραμμένως, i. e. *prave*, κακοηθῶς, *Dem.*

Perverſitas, ἡ διαςροφὴ, ῆς, rerum, πραγμάτων, *Chryſ.* morum, ἡ κακοήθεια, ας, *Dem.*

Perverſus, a, um, ὁ ἡ διάςροφος, ος, *Eurip.* perverſa loquor, διεςραμμένα λαλέω, *N. T.* i. e. pravus, ὁ ἡ πανοῦργος, ος, *Dem.*

Perverto, παρασύρω, παρακλίνω, διαςρέφω, veritatem, ψεύδεσθε, *Dem.* ſpem alicujus, παρεμπίπτω τινα ἐλπίδας, *Ariſtid.*

Perveſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xen.*

Perveſtigo, ἀνιχνεύω, *Plut.*

Pervicacia, ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη, ης, *Joſeph.* ἡ αὐθάδεια, ας, *Plato.*

Pervicax, ὁ ἡ ἰσχυρογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Pervigil, ὁ ἡ παννύχιος, ος, ὁ ἡ ἀϋπνος, ος, *Xen.*

Pervigilatio ſ. Pervigilium, ὁ παννυχισμὸς, ὁ, ἡ ἀϋπνία, ας, *Plato.*

Pervigilo, ἀγρυπνέω, *Xen.* διαγρυπνέω, *Athen.* παννυχίζω.

Pervius, a, um, ὁ ἡ ἐδάφιμος, ος, *Strabo.* ὁ ἡ βάτος, ος, *Lucian.*

Pervolo, διαπετομαι.

Pervolvo, διακυλινδέω.

Peruro, διακαίω, *Gal.*

Perutilis, ὁ ἡ πάγχρηςος, μεγαλαφελής.

Pervulgo, διαθρυλλέω, *Xenoph.*

Pervulgatus, a, um, ὁ ἡ πολυθρύλλητος, ος, *Plut.*

Pes, ὁ πὸς, ποδὸς, *Dem.* navis, ὁ ποδεὼν, ῶνος, *Lucian.* lecti, ὁ κλινοπὸς οδος, *Themiſt.* pedibus ire, πεζεύειν, *Lucian.* ſummis incedere, ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βαίνειν, *id.* pedem refero, ἀναποδίζω, *Herodian.* alterum in ſepulchro habeo, ἕτερον πόδα ἐν Ἅιδου ἔχω, *Lucian.*

Peſſime, κάκιςα, φαυλότατα, ſe habere, ἔχειν, *Dem.*

Peſſimus, a, um, κάκιςος, ίςη, ιςον, *Ariſtot.*

Peſſulus, τὸ μοχλίον, ου, *Lucian.*

Peſſum, κάτω, *Dem.* eo, καταφέρομαι, *Ariſtot.* ῥέω, *Xen.*

Peſſumdo, καταπατέω, *Thuc.*

Peſtifer, a, um, λοιμικὸς, ὴ, όν, *Plut.* i. e. *perniciosus*, ὀλεθρος, ου, *Dem.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.*

Peſtilens, ὁ ἡ λοιμώδης, ες, *Plut.* λοιμικὸς, ὴ, όν, *Philo.*

Peſtilentia, ſ. Peſtis, ὁ λοιμὸς, ου, *Hippocr.* peſte infectari, λοιμάττειν, *Lucian.* i. e. *eructor*, ὁ λυμεὼν, ῶνος, *Iſocr.*

Petaſo, ἡ πίρνα, ης, *Strabo.*

Petaſus, ὁ πέτασος, ου, *Pall.*

Petiolus, τὸ ποδίον, ου, *Ariſtot.*

Petitio, ἡ αἴτησις, εως, *Iſocr.* τὸ αἴτημα, ατος, *N. T.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* facere petitionem, ποιεῖν αἴτησιν, *id.* fieri ab aliquo, γίγνεσθαι δέησιν παρά τινος, *id.*

Petitor, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.* ὁ δεόμενος, ου, *Dem.*

Peto, αἰτέω, ab aliquo, τινὰ, *Xen.* ab aliquo aliquid, τινά τι, *idem*, ab aliquo, παρά τινός τι, *Plat.* multis precibus, αἰτήσεις πολλὰς ποιέμενος, *Dem.* Corinthum, χωρέω εἰς Κόρινθον, *Dion. Hal.* Tenedum navibus, πλέω ὀλὰς Τενέδα, *Arrian.* aliquem, ἐπιχειρέω τινὶ, *Ariſtot.* πρός τινα, *Thuc.* ſo χάζομαί τινος, *Plato*, lapidibus, βάλλα τινὰ λίθοις, *Xen.*

Petra, ἡ πέτρα, ας, *N. T.* ὁ πέτρος, ου, *Lucian.*

Petricoſus, a, um, ſ. Petroſus, a, um, ὁ ἡ πετρώδης, ες, *Doſc.* locus, τόπος τραχὺς ἡ λιθώδης, *Ariſtot.*

Petulans, ὁ ἡ ἀσελγὴς, ές, & improbus, ἡ βλαβερὸς, *Dem.* homo, ὁ ἀσελγαίνων, οντος, *id.* ὁ ἡ προπετὴς, ές, riſus, γέλως, *id.* ſum erga aliquem, ἀσελγὴς εἰμι, ſ. γίγνομαι εἰς τινα, *id.*

Petulanter, ἀσελγῶς, & proterve, tractare aliquem, ἡ προπετῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.* vivo, ἀσελγῶς ζάω, *idem*, ago, ἀσελγαίνω, *idem*, aliquid committo, ἀσελγές τι ποιέω, *idem.*

Petulantia, ἡ ἀσελγεια, ας, ſumma, πλεῖςη, *Dem.* ἡ προπέτεια, ας, & audacia, ἡ θρασύτης, *idem*, uti petulantia & contumelia erga omnes, χρῆσθαι ἀσελγείᾳ ἡ ὕβρει πρὸς ἅπαντας *Dem.* præternittere nullum genus, petulantiæ, ὑπερβαίνειν ἐδὲν ἀσελγείας, *idem*, coërcere alicujus petulantiam, ἐπέχειν τινὰ τ ἀσελγείας, *id.* abſtinere a petulantia, παύεσθαι τ ἀσελγείας, *id.*

Petulcus, a, um, ὁ ἡ ἀσελγόχρως, ωτος.

Phalangium, τὸ φαλάγγιον, ου, *Dioſc.*

Phalanx, ἡ φάλαγξ, γγος, *Dem.*

Phaleræ, τὰ φάλαρα, ων, *Herodot.*

Phantaſia, ἡ φαντασία, ας, *Ariſtot.*

Phantaſma, τὸ φάντασμα, ατος, *Ariſtot.*

Pharetra, ἡ φαρέτρα, ας, ὁ φαρετρεὼν, ῶνος, *Ælian.* ἡ βελοθήκη.

Pharmacopola, ὁ φαρμακοπάλης, ου, *Poll.*

Pharmacopolium, τὸ φαρμακοπωλεῖον, ου.

Pharmacum, τὸ φάρμακον, ου, *Galen.*

Phaſianus, ὁ φασιανὸς, ὁ, *Athen.*

Phiala, ἡ φιάλη, ης, *Herodian.*

Philautia, ἡ φιλαυτία, ας.

Philologia, ἡ φιλολογία, ας.

Philologus, ὁ φιλολόγος, ος, *Plut.*

Philoſophia, ἡ φιλοσοφία, ας, *Iſocr.*

Philoſophicus, a, um, φιλοσοφικὸς, ὴ, όν.

Philoſophor, φιλοσοφέω, *Plato.*

Philoſophus, ὁ φιλόσοφος, ος, *Plato.*

Philtrum, τὸ φίλτρον, ου, *Herodian.*

Philyra, ἡ φίλυρα, ας, *Theophr.*

Phlegma, τὸ φλέγμα, ατος, *Galen.*

Phœbe, ἡ φοίβη, ης.

Phœbus, ὁ Φοῖβος, ου.

Phœnix, ὁ φοίνιξ, *Ariſtot.*

Phoſphorus, ὁ φωσφόρος, ου.

Phraſis, ἡ φράσις, εως, *Euſtath.*

Phreneſis, ἡ φρενῖτις, ιδος, *Al. Aphr.*

Phreneticus, a, um, φρενιτικὸς, ὴ, όν, *Galen.* ſum, φρενιτίδω ſ. φρενιτίζω, *id.*

Phthiriaſis, ἡ φθειρίασις, εως.

Phthificus, a, um, φθισικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Phthiſis, ἡ φθίσις, εως, *Gal.*

Phy, ὦ.

Phyſica, ἡ φυσικὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Phyſicus, a, um, φυσικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Phyſiognomia, ἡ φυσιογνωμία, ας, ſ. φυσιογνωμοσύνη, ης.

Phyſiognomon, ὁ φυσιογνώμων, ονος, *Ariſtot.*

Phyſiologia, ἡ φυσιολογία, ας.

Piacularis, ε, ἀφοσιωματικὸς, ὴ, όν, ὁ ἡ ἐναγὴς, ους, ob cædem, ὑπὸ φόνε. *Thuc.* ἐναγικὸς, ὴ, όν, res, πρᾶγμα, *Plut.* crimen, τὸ ἔγος, ους, *Herodot.*

Piaculo, ἀφοσιόομαι, *Plato.*

Piaculum, τὸ ἀφοσίωμα, ατος, τὸ κάθαρμα, ατος, *Poll.* committo, πράτλω ἀσέβημα, *Dem.* ἔργον ἀσέβεςον ποιέω, *id.* duco, ἄγος τίθεμαι, *Dion. Hal.* ἠγέομαι ἀσέβημα. *Dem.*

Pica, ἡ κίττα, ης, *Plut.*

Picea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.*

Piceus, a, um, ὁ ἡ πισσώδης, ους, *Theophr.* πισσηρὸς, ὰ, όν, *Galen.*

Pico, πισσόω ſ. πιτίδω, *Cl. Al.*

Pictor, ὁ γραφεὺς, έως, *Iſocr.* ὁ ζωγράφος, ου, *Plut.*

Pictorius, a, um, ζωγραφικὸς, ὴ, όν

Pictura, ἡ γραφὴ, ῆς, *Lucian.* τὸ ζωγράφημα, ατος, *Plato*, ἡ ζωγραφία, ας, *Philo.*

Picus, ὁ δρυοκολάπτης, ου.

Pie, εὐσεβῶς, *Dem.*

Pierides, αἱ Πιερίδες, ων

Pietas, ἡ εὐλάβεια, erga Deos, πρὸς τὰς Θεὰς, *Iſocr.* erga parentes, πρὸς γονεῖς, *id.* pietatem colo, exerceo, εὐσέβειαν ἀσκέω, *id.* ζάω μετ' εὐσεβείας, *id.* oſtendere erga Deos, ἐπιδείκνυμαι πρὸς τὰς Θεὰς, *id.* ſervare, διαφυλάττειν, *id.* violare, παραβαίνειν τὸ εὐσεβὲς, *Dem.*

Piget, a, um, ὁ ἡ ἀμελὴς, ές, *Iſocr.* ὀκληρὸς, ὰ, όν, *Thuc.* ὁ ἡ ῥᾳθυμὸς, ος, *Plut.*

Piget me, κατοκνέω, legere, ἀναγινώσκειν, *Iſocr.* ne te pigeat ire, μὴ κατόκνει πορεύεσθαι, *id.*

Pigmentarius, ὁ μυροπώλης, ου, LXX.

Pigmentum, τὸ φάρμακος, ους, *Dioſc.*

Pignero, idem quod *Oppignero.*

Pignus, τὸ ἐνέχυρον, ου, *Dem.* τὸ ὑποτίμημα, ατος, *id.* ἡ ὑποθήκη, ης, *id.* exhibeo creditori, παρέχω ὑποθήκην τῷ δανειςῇ. *id.* trado alicui, παραδίδωμί τινι ἐνέχυρον *id.* accipio pro debito, λαμβάνω ἐνέχυρον τῶν ὀφειλομάτων, *id.* habeo alicujus rei, ἔχω τινος, *id.* repoſco, ἀπαιτέω τὴν παρακαταθήκην, *id.* fraudare aliquem pignore, ἀποςερῆσί τινα παρακαταθήκην, *id.*

Pigre, ὀκνηρῶς, *Baſ.*

Pigreſco, ὀκνέω, *Dem.* ῥᾳθυμέω, *id.*

Pigritia, ἡ ῥᾳθυμία, ας, *Dem.* inſignis & perniciosa, ὑπερβάλλουσα καὶ ἀνήκεςος, *Dem.* ἡ ἀργία, ας, *id.* Conf. *Ignavia.*

Pigror, ὀκνέω, *Thuc.*

Pila, i. e. *mortarium*, ἡ ὕγδη, ης, *Heſych.* luſoria ἡ Σφαῖρα, ας, ludo, Σφαιρίζω, *Plut.* luſus pilæ, ἡ Σφαίρισις, εως, *Ariſtot.* locus, in quo pila luditur, τὸ Σφαιριςήριον, ου, *Athen.* pilam torqueo, Σφαῖραν κάπλω, retorqueo, ἀντικάπλω, ὑποσφαιρίζω, *Ariſtot.* i. e. columna, ἡ κίων, ος, *Dem.* Conf. *Columna.*

Pilentum, ὄχημα μετέωρον.

Pileolus, τὸ πιλίδιον, ου, *Plato.* ὁ πιλίσκος, ου, *Dioſc.*

Pileus, τὸ πίλιον, ου, *Plut.*

Piloſus, a, um, ὁ ἡ τριχάδης, ους.

Pilula, τὸ Σφαίριον, ου, *Theophr.*

Pilum, ὁ γρόφος, ου, *Polyb.* ὁ ὐαὸς, οῦ, *Plut.*

Pilus, ἡ θρὶξ, τριχὸς, *Ariſtot.*

Pinea, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πιτυὶς, ίδος, *Galen.*

Pinetum, ὁ πιτυὼν, ῶνος.

Pineus, a, um, πιτύϊνος, ίνη, ινον, corona, σέφανος, *Plut.*

Pingo, γράφω, imaginem, εἰκόνα, *Herodian.* ζωγραφέω, *Plato.*

Pinguedo, ἡ παχύτης, ητος, *Ariſtot.* τὸ λίπος, ους, *Phila.* ἡ λιπαρότης, ητος, *Theophr.* ἡ πιότης, ητος; *Ariſtot.* ἡ πιμελὴ.

Pinguefacio, λιπαρὸν ποιέω, λιπαίνω, *Eur.* παχύνω, *Polyb.* πιαίνω, *Ariſtot.*

Pingueſco, πάχύομαι, *Polyb.*

Pinguis, e, λιπαρὸς, ὰ, όν, *Plato*, παχὺς, εῖα, ὺ, *Lucian.* ὁ πίων, ονος, *Ariſtot.*

Pinguiter, λιπαρῶς.

Pinguitudo, idem quod *Pinguedo.*

Pinna,

Pinna, τὸ πίλον, ου, *Aristot.*
Pinnatus, a, um, πίλωτος, ὴ, ὸν, *Aristot.*
Pinso, μάσσω, *Aristot.*
Pinus, ἡ πίτυς, υος, *Herodot.* ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πίπερι, εως, *Dioſc.* granum piperis, ἡ πεπερὶς, ἴδος, *Athen.* refero guſtu, πεπερίζω, *Dioſc.*
Piperatus, ὁ πεπερίτης, ου.
Pipio, πιππίζω, *Ariſtoph.*
Pirata, ὁ πειρατὴς, οῦ, *Plato*, ſum, πειρατεία, XXL.
Piraticus, a, um, πειρατικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Pirum, τὸ ἄπιον, ου, *Suid.* ἡ ἄπιος, ου, *Dioſc.*
Pirus, ἡ ἄπιος, *Dioſc.*
Piſcarius, a, um, ἰχθυηρὸς, ὰ, ὸν, *Athen.*
Piſcatio, ἡ ἁλιεία, ας, *Ariſtot.*
Piſcator, ὁ ἁλιεὺς, έως, *Plut.*
Piſcatorius, a, um, ἁλιευτικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Piſcatrix, ἡ ἁλιεύτρια, ας.
Piſcatura, ἡ ἁλιευτικὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἀγκιστρεία, *Ariſtot.*
Piſciculus, τὸ ἰχθύδιον, ου, *Plut.*
Piſcina, τὸ ἰχθυοτροφεῖον, ου, *Athen.*
Piſcis, ὁ ἰχθὺς, ύος, *Ariſtot.*
Piſcor, ἰχθυάζω, ἁλιεύω, *Lucian.* ἰχθὺς ἀγρεύω, *idem.*
Piſcoſus, a, um, ἰχθυώδης, εος.
Piſo, μάσσω, *Ariſtot.*
Piſtacium, τὸ πιστάκιον, ου, *Dioſc.*
Piſtillum, ὁ ὔπερος, ου, *Heſ.*
Piſtor, ὁ ἀρτοποιὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Piſtorius, a, um, ἀρτοποιητικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*
Piſtrina, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen*
Piſtrinenſis, e, μυλικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*
Piſtrinum, ἡ χειρομύλη, ης, *Xen.* ὁ χειρόμυλος, ου, *Dioſc.* τὸ ἀλφιτεῖον.
Piſtris, ἡ πίστρις, εως, *Polyb.*
Piſtrix, τὸ κῆτος, εος, *Athen.*
Piſtura, ἡ ἀρτοποιία, ας, *Xenoph.*
Piſum, τὸ πίσον, ου, *Galen.*
Pitiſſo, χεσλοπιτέω.
Pituita, τὸ φλέγμα, ατος, *Gal.* ἡ κόρυζα.
Pituitoſus, a, um, φλεγματικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*
Pius, a, um, ὁ ἡ εὐσεβὴς, έος, *Iſocr.* ὁ ἡ ὅσιος, εος, *id.* neque pium, neque ſas, οὐδὲ ὅσιον, οὐδὲ θέμις, *Dem.* dicere, quæ nec pia ſunt, nec tolerandæ, λέγειν οὔθ' ὅσια, οὔτ' ἀνεκτὰ, *id.* ſum, εὐσέβεια, *Iſocr.*
Pix, ἡ πίσσα, ης, *Plut.*
Placabilis, e, ὁ ἡ ἱλατὸς, ὴ, ὸ ἡ εὐδιάλακτος, ου.
Placabilitas, το εὐίλατον, ου, ἡ εὐαρίσησις, εως, *Ariſtot.*
Placamen ſ. Placamentum, τὸ ἐξίλασμα, ατος, Deorum, ἡ θυσία ἀφεστήριος, *Dion. Hal.*
Placate, πράως, *Dem.*
Placatio, ὁ ἱλασμὸς, οῦ, *Plut.*
Placenta, ὁ πλακοῦς, οῦντος, *Lucian.*
Placeo, ἀρίσκω, alicui, τινὶ, *Plut.* τινὰ, *Plato*, placet mihi aliquid, δοκιμάζω τι, *Dem.* ἀρίσκει τί μοι, *Plut.* ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, *Plato.*
Placide, πράως, *Dem.*
Placidus, a, um, πρᾶος, εῖα, ὺ, *Dem.* ἥμερος, ὁρα, ορον, *id.* ὁ ἡ ὑμενὶς.
Placitum, τὸ ὁρισθὲν, ου, *Bud.*
Placitus, a, um, ἀρεστὸς, ὴ, ον, *Plut.*
Placo, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* Deum, Θεὸν, *Lucian.* iram Deæ, ἐξιλάσομαι τὸ μῆνιμα τῆς Θεᾶς, aliquem donis, ἐξαρέσκομαι τινα δώροις, *Dem.* equum, πραΰνω ἵππον, *Xenoph.* alicui aliquem, ζωίζω τινί τινα, *Iſocr.*
Plaga, ἡ πληγὴ, ῆς, accipere plagas ab aliquo, πληγὰς λαμβάνειν ὑπό τινος, *Iſocr.* infligere alicui, πληγὰς ἐμβάλλειν τινὶ, *Dem.* plagis libidinem coercere, πληγαῖς σωφρονίζειν τὸ ἀκόλαστον, *Baſ.* plagæ, i. e. retia, αἱ ἄρκυες, ων, *Diod. Sic.*
Plagiarius, ὁ ἀνδραποδιστὴς, οῦ, *N. T.*
Plagium, ὁ ἀνδραποδισμὸς, οῦ, *Plato.*
Plagoſus, a, um, ὁ ἡ πληγώδης, έος.
Plagula, τὸ ῥιπίδιον, ου.
Planca, ἡ πλαξ, ακός.

Planctus, us, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.* ὁ θρῆνος, planctum facere ſuper aliquo, κοπετὸν ποιεῖν ὅτου τινα, *N. T.*
Plane, i. e. prorſus, παντελῶς, parvæ copiæ, ταπεινὴ δυνάμις, *Dem.* komidῆ, adoleſcentulus, μειρακύλλιον ὤν, i em, ἁρδίω, perdere aliquem, ὀλλύειν τινὰ, *idem*, i. e. clare, ἐμφανῶς, *Dem.* ὀπφανὰς, *id.* aperteque dicere, ἁπλοκαλυμμάτως λέγειν, *Iſocr.*
Planeta, ὁ πλανήτης, ου, *Ariſtot.* ἀστὴρ πλανώμενος, *Lucian.*
Plango, κόπτω, *Plut.* i. e. *lamentor*, θρηνέω. Conf. *Lamentor.*
Plangor, ὁ κοπετὸς, οῦ, *Plut.*
Planities, ἡ ὁμαλότης, ητος, *Ariſtot.* τὸ πεδίον, ου, ager in planitie ſitus, ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἀγρὸς, *Dem.* in planitiem, πίδονδε, *Dion. Hal.*
Planta, ſc. pedis, τὸ πέλμα, ατος, LXX. i. e. *ſtirps*, τὸ φυτὸν, οῦ, *Ariſtot.* τὸ φύτευμα, ατος, *Theophr.*
Plantago, το ἀρνόγλωσσον, ου.
Plantarium, τὸ φυτώτριον, ου, olearum, ἐλαιῶν, *Dem.* το φυτωρεῖον, ου, *Geopon.*
Plantatio, ἡ φύτωσις, εως, *Ariſtot.*
Planto, φυτεύω, arborem alicubi, δένδρον ἔν τινι τόπῳ, *Dem.* φυτευρίω, *Philo.*
Planus, a, um, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ἡ ὁμαλὴς, έος, *idem*, i. e *manifeſtus* ὁ ἡ ζάφης, ἐος, *Dem.*
Plaſma, τὸ πλάσμα ατος, *Lucian.*
Plataninus, a, um, πλατάνινος, ίνη, ινον.
Plantanus, ἡ πλατανος, ου, *Plato.*
Platea, ἡ πλατεῖα, ας, *N. T.*
Plaudo, κροτέω, manibus, τὰς χεῖρε, *Xen.*
Plauſibilis, e, κροτητὸς, ὴ, ὸν, oratio, λόγος ὑποπαραδεκτὸς, ὑγρὸς.
Plaustralis, e, ἁμαξιαῖος, αία, αῖον, lapis, λίθος, *Xenoph.*
Plaustrum, ἡ ἅμαξα, ης, *Herodot.* τὸ ὄχημα, ατος, ἁμαξοῦν, *Plut.*
Plausus, us, ὁ κρότος, ου, *Dem.* plauſu excipio, δεξιόομαι κρότῳ, *Dion. Hal.* plauſu excipior, κροτοῦμαι, *Lucian.* plaudum ambio, μετὰ ὀλίγα χειροτονίαν, *Dion. Hal.* & ſtrepitum excito, κρότου ἡ θορύβου πλείου, *Lem.* fieri i. oriri, γίγνεσθαι, id
Plebecula, τὸ λαΐδιον, ου.
Plebeius, a, um, ὁ ἡ δημάδης, ες, *Herodian* τὸ δημα ω, ασα, ον, *Lucian.* δημοτικὸς, ὴ, ὸν, homo, ἄνθρωπος, *Xenoph.* ὁ ἰδιώτης.
Plebicola, ὁ δημιουργὸς, ου.
Plebiſcitum, τὸ ψήφισμα, ατος, *Dem.* Conf. *Decretum.*
Plebs, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* οἱ πολλοὶ ὧν, *Plut.* τὸ πλῆθος, ους, *Iſocr.*
Plecto, πλοκάζω, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* τιμωρέω τινὰ, *Dem.* capite, ζημιόω τινα θανάτῳ, *Ariſtot.* i. e. *Plico.* Conf. *Plico.*
Plectrum, τὸ πλῆκτρον, ου, *Ariſtot*
Plene, ἁπλῶς, i. e. *perfecte*, τελείως, *Dem.*
Plenilunium, ἡ παντσέλληνος, ου, *Æſchin.* πλήρης Σελήνης, *Lucian.* tempore plenilunii, ὅταν ἡ σελήνη πλήρης ἦ, *Ælian.*
Plenitas ſ. Plenitudo, τὸ πλήρωμα, ατος, LXX. ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Plut.* τὸ πλῆθος, ους, *Galen.*
Plenus, a, um, ὁ ἡ πλήρης, ες, aliqua re, τινὸς, *Dem.* πλέος, έα, εον, Deo, Θεᾷ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἀνάπλεως, ου, ſavillis, ζοπυρηραν, *Lucian.* μεστὸς, ὴ, ὸν, ſuperbia, ὑπερφανείας, *Dem.* ſum aliqua re, χέομαι τινὸς, *Xenoph.*
Pleonaſmus, ὁ πλεονασμὸς, οῦ, *Plut.*
Plerique, pleræque, pleraque, πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα. *Plut.*
Plerumque, τὸ πλεῖστον, *Herodian.* τὰ πλεῖστα, *Ariſtot.* ὅσα τὸ πολὺ.
Pleuriticus, a, um, πλευριτικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Pleuritis, ἡ πλευρίτις, ίδος, *Ariſt.*
Plica, τὸ πίλημα, ατος, ἡ πίλη, χος, *Athen.* ἡ πλοχὴ, ῆς, *Eurip.*
Plicatilis, e, πλικτὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, ὁ ἡ εὐπλεκὴς.

Plicatura ſ. Plicatio, ἡ πλοκὴ, ῆς, *Philo.*
Plico, πλέκω, coronam, στέφανον, *N. T.* purpuram, πλύνω τὴν ἁλυργίδα, *Plut.*
Ploratio ſ. Ploratus, ὁ κλαυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κλαῦμα, ατος, *Xenoph.* ὀλοφυρμὸς, οῦ, *Thuc.*
Ploro, κλαίω, *Dem.* δακρύω, id.
Ploſtellum, τὸ ἁμαξίδιον, ου, τὸ ἁμαξίον, ου, *Suid.*
Ploſtrum, idem quod *Plauſtrum.*
Pluma, τὸ πίλιον, ου, *Ariſtoph.* το πλεῦρον, οῦ, *Lucian.*
Plumatius, ὁ πίλαργὸς, οῦ.
Plumatus, a, um, πίλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Plumbago, ἡ μολιβδαινα, ης, *Dioſc.*
Plumbarius, a, um, μολιβδικὸς, ίνη, ινον; *Ariſtot.*
Plumbatura, ἡ μολίβδασις, εως.
Plumbeus, a, um, μολίβδινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Plumbo, μολιβδόω.
Plumbolus, a, um, ὁ ἡ ἡ μολιβδώδης, εος.
Plumbum, ὁ μόλιβδος, ου, *Plut.*
Plumeſco, πιλόομαι, δασὺς γίγνομαι, *Ariſtot.*
Plumeus, a, um, πίλινος, ίνη, ινον, πῖλωτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Plumbolus, a, um, ὁ ἡ ἡ πιλώδης, εος.
Plumula, τὸ πίλιον, ου.
Pluo, ὕω, *Lucian.* piſcibus, ἰχθύσιν, *Athen.* pluit, *Impers* ὕει, *Ariſtot.*
Plurimum, πλεῖστον, *Xen.*
Plurimus, a, um, πλεῖστος, ὴ, ον, *Xenoph.* plurimi facio aliquid, τιμάομαι τὸ αὐτός τι, ὑπερὶ τιμάω πλείστου τι, *Dem.* ante omnes, id. ποιέομαι τι ὑπὲρ τινὰ πλείστου, id. quamplurimus, a, um, ὁ ἡ παμπλεῖστος, ου, *Herodian.*
Plus, πλεῖν, ονος, *plur.* plures, οἱ ἡ αἱ πλείονες, *Dem.* plus facio aliquid, τιμωμαί τι μείζονος, *Xen.* ποιέομαι τι πλείονος, *Lucr.* plus, quam oportet ſ. par eſt, plus juſto, μᾶλλον τῦ δέοντος, *Dem.* πλεῖον τῦ δέοντος, id. plures, quam par eſt, ſunt apud nos, πλείους τῦ δέοντος παρ' ἡμῖν εἰσιν, *Dem.* plus minus, πλέον ἔλαττον, *Athen.* plus ſatis, πλέον τῦ κόρου, *Al. Aphr.* pluribus dicere, διὰ πλειόνων εἰπεῖν, *Dem* improbitas plus poteſt, quam virtus, κακία δύναται πλεῖον ἢ ἀρετὴ, idem.
Pluſculum, μικρὸν τι πλέον.
Pluteus, τὸ ἀναγνωσήριον, ου.
Pluvia, ἡ ὑετὸς, οῦ, *Ariſtot.* ἡ βροχὴ.
Pluvialis, e, ſ. Pluvius, a, um, ὑετὸς, ία, ιον, ventus, ἄνεμος, *Ariſtot.*
Pluvioſus, a, um, ὁ ἡ ὑετώδης, εος, ὄμβριος, ία, ιον, *Ariſtoph.*
Pluvius, a, um, vide *Pluvialis.*
Pluto, ὁ Ἅιδης, ου.
Pneumaticus, a, um, πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Pneumonia, ἡ πνευμονία, ας, *Aret.*
Pocillator, ὁ οἰνοχόος, ου, *Xen.*
Pocillum, τὸ κυλικιον, ου, *Lucian.*
Pœcenium, τὸ ὀπόδειπνον, ου, *Athen.*
Poculentus, a, um, ὁ ἡ ἡ ποτιμος, ου, *Ariſtot.* ποτὸς, ὴ, ὸν, eiculenta & poculenta, ἐδώδιμα ἡ ποτὰ, *Herodot.*
Poculum, τὸ ποτήριον, ου, *Plut.* τὸ δεῖπας, inter pocula, ὅπὶ τῦ κυλικος, *Lucian.*
Podager, ὁ ποδάγρος, οῦ, *Lucian.* ποδαγρικὸν, ου, ὄντος, *Plato.*
Podagra, ἡ ποδάγρα, ας, *Plut.* ἡ ποδαλγία, τὸ ποδαγρικὸν πάθος, *Theophr.* podagra labore, ποδαγράω, *Plato*, ποδαγράω, id.
Podagricus, a, um, ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*
Podex, ὁ πρωκτὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ἡ ὀδμὴ, ῆς, LXX. ἡ πυγὴ, ῆς, *Lucian.*
podium, τὸ πόδιον, ου, *Ariſtot.*
Poëma, τὸ ποίημα, ατος, *Plut.*
Poëmatium, τὸ ποιημάτιον, ου, *Lucian.*
Pœna, ἡ ποινὴ, ῆς, *Lacon.* ἡ ζημία, ας, *Dem.* ἡ δίκη, ης, *id.* ἡ τιμωρία, ας, *Isocr.* ἡ ζημία, major, maxima, δίκη μεγάλη, μείζων, μ' γιστη,

Digitized by Google

χίς, *Dem.* ſumma, ἰσχάτη, *idem*, levis, μικκὰ, *id.* digna, ἀξία, *id.* debita, προσήκασα, *id.* juſta, τιμαρία νόμιμος, *id.* injuſta ac crudelis, ἄνομος καὶ δεινὴ, *Iſocr.* capitis, ζημία θανάτα, *id.* pœnam ſtatuo ſ. ordino, τάττω τιμωρίαν τινὶ, *Dem.* debeo pro aliqua re, ὀφείλω δίκην δοῦναί τινι, *idem*, exigo, δικὰς αἰτῶν, *id.* ἀπαιτέω, *id.* ſumo ab aliquo, λαμβάνω δίκην παρά τινος, *id.* ſubeo alicujus, ὑπομένω τιμωρίαν παρά τινος, *Iſocr.* ſuſtineo ſecundum leges, δίκην ὑπέχω ἐκ τῶν νόμων, *Dem.* effugio, δίκην δοῦναι διαφεύγω, *idem*, pœna afficio aliquem, κολάζω τινὰ ζημίᾳ, *Iſocr.* τιμωρίαν λαμβάνω παρά τινος, *idem*, pœna adficior, ζημίαις ἁλίσκομαι, *idem*, ob aliquid, δίκην δίδωμί τινος, *idem*.

Pœnalis, e, ὁ καὶ ἡ ποινικός, ὴ, όν, *Scph.*

Pœnitentia, ἡ μετάνοια, ας, *Plut.* ἡ μεταμέλεια, ας, *Philo.* ἡ μετάγνωσις, εως, *Iſocr.* ducor, μεταμέλειαν ποιοῦμαι, *Dem.* μεταμέλεια εἰσέρχεταί μοί τινος, *Philo.* Conf. *Pœnitet.*

Pœnitet, μεταμέλει, me alicujus rei, ἐμοί τινος, *Dem.* μέ τι, *Iſocr.* μετανοέω δή τι, *Lucian.* quod fecerim, μεταμέλει μοι ποιήσαντι, *Plato.*

Poëſis, ἡ πόιησις, εως, *Plato.*

Poëta, ὁ ποιητὴς, οῦ, *Plato.*

Poëtica, ἡ ποιητικὴ, ῆς, ſc. τέχνη, *Ariſtot.*

Poëtice, ποιητικῶς, *Dem.*

Poëticus, a, um, ποιητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*.

Poëtria, ἡ ποιήτρια, ας, *Plut.*

Pol, νὴ Δ Πολυδεύκη.

Polenta, τὸ ἄλφιτον, ου, *Diſc.* veſcor, ἀλφιτοσιτέω, *Xen.*

polio, ξύω, *Theophr.* ὀπτέω. *Lucian.* λειαίνω.

Polite, γλαφυρῶς, *Ariſtot.*

Politia, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.*

politicus, a, um, πολιτικὸς, ὴ, όν, *Iſocr.*

Politus, ξυσος, ὴ, όν, γλαφυρὸς, ᾶ, ρόν.

Politura, ἡ λείανσις, εως, ἡ λειασις, εως.

Pollen, ἡ παιπάλη, ης, *Galen.* ἡ γύρις.

Pollentia, ἡ δωάμις, εως, *Dem.*

Polleo, ἰσχύω, plurimum apud aliquem, πλεῖστον παρά τινι, *Plut.*

Pollex, ὁ ἀντίχειρ, ειρος, *Gal.*

Polliceor, ὑπισχνέομαι, aliquid verbis, τι λόγῳ, *Dem.* alicui, me facturum aliquid, τινι ποιήσειν τι, *idem*, ἐπαγγέλλομαί τι ποιήσειν, *id.* & recipio aliquid, ὑπισχνέομαι καὶ ἀναδέχομαί τι, *idem*, πίστιν δίδωμί τινος, *Iſocr.* ὑπισχνέομαι ὑπόχεσίν τινα, *Dem.*

Pollicitatio, ἡ ὑπόχεσις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* pollicitationem facere, ὑπόχεσιν ποιεῖσθαι, *id.* ὑπισχνεῖσθαι ὑπόχεσιν, *id.* & ſpem oſtentare, ὥστε νὴν ὑπόχεσιν καὶ ἐλπίδα, *idem*, pollicitationibus detinere aliquos, κατέχειν τινὰς ταῖς ὑπόχεσι, *idem*, alicujus moveri, ἀποδέχεσθαι εἰς τὰς ὑποχέσεις τινός, *id.* & promiſſis occupatum eſſe, καταληφθῆναι ταῖς ὑποχέσεσι καὶ ἐπαγγέλμασί τινος, *Dem.* adduci, πεισθῆναι ταῖς ὑποχέσεσι, *id.* alicujus falli, ὑπαχθῆναι ὑφ' ὑποχέσεών τινος, *id.* ἐξαπατᾶσθαι ταῖς ὑποχέσεσι καὶ ἐλπίσι καὶ φενακισμοῖς τινος, *id.* pollicitationum oblivíſci, ἀμνημονεῖν τὰς ὑποχέσεις, *id.*

Pollicitor, ὑπισχνέομαι, *Dem.* Conf. *Polliceor.*

Pollinctor, ὁ ταριχευτὴς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἐνταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ κληρικὸς, οῦ.

Pollis, ἡ παιπάλη, ης, *Gal.*

Pollubrum, τὸ ποδονιπτῆρον, ου, ὁ ποδονιπτὴρ, ῆρος, *Athen.*

Polluceo, λαμπύω, *Xen.*

Polluo, μιαίνω, aliquid, τι, *Iſocr.* manus cæde, μιαίνω χεῖρας φόνῳ, *Lucian.*

Polus, ὁ πόλος, ου, *Ariſtot.*

Polygamia, ἡ πολυγαμία, ας.

Polygamus, ὁ πολυγαμος, ου.

Polypus, ὁ πολύπους, οδος, *Ælian.*

Pomarium, μηλὼν, ῶνος, pomarii cuſtos, ὁ ὀπωροφύλαξ, ακος, *Diod. Sic.*

Pomarius, ὁ μηλοπώλης, ου.

Pomeridianus, a, um, μεταμεσημβρινὸς, ὴ, όν, δειλινὸς, ὴ, όν, deambulatio, περίπατος, *Ælian.*

Pomilio, ὁ ναιὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Pomœrium, τὸ ὀπισθοτείχιον, ου, τὸ πωμήριον, ου, *Dion. Hal. & Plut.*

Pompa, ἡ πομπὴ, ῆς, *Dem.* pompam duco ſ. celebro, πέμπω πομπὴν, *id.* πομπεύω πομπὴν, *id.* πομπὰς ἄγω, *id.*

Pomum, τὸ μῆλον, ου, *Dioſc.* ὀπώρα, ας, *Ælian.*

Pomus, ἡ μηλέα, ας, *Dioſc.*

Pondero, ἵστημι, *Xen.* ζυγοστατέω, *Polyb.* ἀφίστημι χαλκὸν, *id.* i. e. conſidero, σκοπέομαι, *Plato.*

Ponderoſus, a, um, βαρὺς, εῖα, ὺ, *Plato*, ὁ καὶ ἡ ἐμβριθὴς, έος, *Plut.*

Pondo, ἡ ὀλκὴ, ῆς, *Plut.* ἡ μνᾶ, ᾶς.

Pondus, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Dem.* qui æquali pondere eſt, ὁ καὶ ἡ ἰσοστάσιος, έος, *Lucian.* onus, τὸ ἄχθος, τὸ βάρος.

Ponduſculum, το σάθμιον, ου, LXX.

Pone, ὀπίσω, *Ariſtot.* aliquem, μετά τινα, *Plato.*

Pono, τίθημι, aliquid in medio, τὶ ἐν μέσῳ, *Plato*, in laude, ἐν ἐπαίνῳ. *Ariſtot* ἐν ἀρετῆς μέρει, *Plato*, in vitio, ἐν ψόγῳ, ἐν αἰσχοῖ, *Dion. Hal. Plut.* ſummum bonum in voluptate, τὸ ἄριστον ὑπολαμβένω ἐν ἡδονῇ, *Ariſtot.* in numerum, εἰς ἀριθμὸν, *Plut.* aliquid eſſe, τιθημι ἕν, *Iſocr.* operam in aliqua re, σπουδάζω περί τινος, *Plato*, πέρι τι, *Herodot.* σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato*, περὶ τι, *Dem.*

Pons, ἡ γέφυρα, ας, ligneus, ξύλινη, *Plut.* το ζεῦγμα πεπαμένον, *Dion. Hal.* pontem jungo, γέφυραν ζευγνύω, *Herodian.* ſolvo, λύω, *idem*, ponte fluvium jungo, γεφυροποιέω, *Polyb.*

Ponticulus, ἡ γεφυρὶς, ίδος.

Pontifex, ὁ γεφυροποιὸς, οῦ, *Plut.* ὁ γεφυρατὴς, οῦ, *id.* ὁ ἱεροδιδάσκαλος, ου, *Dion. Hal.* ὁ ἱερομνήμων, ονος, *Dem.* ὁ ἀρχιερεύς.

Pontificalis, e, ſ. Pontificius, a, um, ἀρχιερατικος, ὴ, όν, *N. T.* ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Philo.*

Pontificatus, us, ἡ ἱερωσύνη, ης, ἡ ἀρχιερωσύνη, ης.

pontio, τὸ πορθμεῖον, ου, *Plut.*

pontus, ὁ πόντος, ου, *Ariſtot.*

popanum, τὸ πόπανον, ου.

Popellus, το δημίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Popina, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* τὸ ὀπλαιεῖον.

Popinalis, e, καπηλεῖος, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Popinator, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*

Popinor, ἀκροτομαι, *Athen.*

Poples, ἡ ἰγνὺα, ας, LXX. ἡ ἰγνὺς, ύος, *Diodor. Sicul.*

Poppyſma, τὸ πόππυσμα, ατος, *Plut.* ὁ πόππυσμὸς, οῦ, *Xenoph.* poppyſmate adulor, πόππυζω, *Ariſtoph.*

Popularis, e, δημοτικὸς, ὴ, όν, *Xen.* i. e. populi amans, ὁ καὶ ἡ φιλόδημος, ου, ſum, δημοτικὸς καὶ φιλόπολις γίγνομαι, *Ælian.*

Popularitas, τὸ δημοτικὸν, οῦ, *Plut.* ἡ δημαγωγία, ας, *id.*

Populariter, δημοτικῶς, *Dem.*

Populatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.*

Populetum, ὁ αἰγειρὼν, ῶνος.

Populeus, a, um, αἰγείρινος, ίνη, ινον.

Populor, πορθέω, aliquid, τὶ, *Xen.*

Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος, ου, *Theophr.*

Populus, i. e. *plebs*, ὁ δῆμος, ου, *Dem.* i. e. *turba*, ὁ ὄχλος, ου, *id.* ὁ λαὸς, οῦ, i. e. *genus*, τὸ ἔθνος, εος, *id.*

Porca, ἡ Σῦς, Συὸς, *Ariſtot.*

Porcarius, ὁ χοιροβοσκὸς, ου.

Porcellus, τὸ χοιρίδιον, ου, *Ariſtoph.* ὁ χοιρίσκος, ου, *Lucian.* το διελφάκιον, ου, *id.*

Porcetra, ἡ δίλφαξ, ακος, *Ariſtot.*

Porcinarius, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcinus, a, um, χοίρειος, εια, ειον, *Athen.* χοιρικὸς, ὴ, όν, *Gal.*

Porcutatio, ἡ χοιροτροφία, ας.

Porcutator, ὁ χοιροτροφος, ου, ὁ χοιροπώλης, ου, *Ariſtoph.*

Porcus, ὁ χοῖρος, ου, *Ariſtot.*

Porphyrites, ὁ πορφυρίτης, ου, *Plin.*.

Porraceus, a, um, πρασινος, ὴ, όν, *Plato.* πρασίζων, υσα, ον, *Dioſc.*

Porrectio, ἡ ἐπίκλασις, εως, manuum, ἔκτασις χειρῶν, *Naz.*

Porrigo, ὀρίγω, manus, τὰς χεῖρας, *Lucian.* ἐκτείνω τὰς χεῖρας, *Plato*, dextram, πρότεινω τὴν δεξιὰν, *Xenoph.*

Porrigo, ἡ ψιτυρίασις, εως, *Ægin.* porrigine infeſtari, ψιτυριᾶν, *Hippocr.*

Porro, πορρὼ, *Plato.*

Porrum, το πράσον, ου, *Dioſc.*

Porta, ἡ πύλη, ης, *Plut.* portam aperio, πύλην ἀνοίγω, *id.* portæ cuſtos, ὁ πυλωρὸς, οῦ, *Herodot.*

Portatorius, a, um, κομιστικὸς, ὴ, όν, *Hippocr.*

Portatus, us, ἡ κόμισις, εως.

Portendo, προσημαίνω, *Xenoph.* προφαίνω.

Portentoſe, τραγικῶς, *Plut.*

Portentoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ τερατώδης, εος, *Iſocr.*

Portentum, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ Σημεῖον, ου, *Dem.*

Porticula, τὸ στοίδιον, ου.

Porticus, us, ἡ στοὰ, ᾶς, *Xenoph.* ἡ παραστὰς.

Portio, ἡ Συμμορία, ας, ἡ δὴμοιρα, *Greg.*

Portitor, ὁ πορθμεύς.

Portiuncula, ἡ μερὶς, ίδος, *Dem.*

Porto, φέρω, al quid, τὶ, *Dem.* aliquid humeris, βαστάζω τι δὴ τῷ ὤμων, *Ariſtot.*

Portorium, *nauticum*, τὸ ναῦλον, ου, *Plut.* quod bajulo datur, τὸ φορεῖον, *Poll.* quod in portu ſolvitur, τὸ ἐλλιμένιον, ου, *Ariſtot.* quod pro advectione datur, τὸ παραγώγιον, ου, *Polyb.*

Portula, ἡ πυλὶς, ίδος, *Herodian.*

Portulaca, ἡ ἀνδράχνη, ης.

Portulus, το λιμένιον, ου, *Strabo.*

Portuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιμενώδης, εος.

Portus, us, ὁ λιμὴν, ένος, *Thuc.* portu carens, ὁ καὶ ἡ ἀλίμενος, ου, *Plut.* in portu verſor, λιμενίζω, portum appeto, ὁρμὴν λιμένος, *Dem.* teneo, κάθημαι λιμένα, *Iſocr.* in portum appello, ὁρμίζομαι εἰς λιμένα, *id.* aliquid inveho, εἰσάγω τι εἰς λιμένα, *Dem.*

Porus, ὁ πόρος, ου, *Ariſtot.*

Poſca, τὸ ὀξύκρατον, ου, *Dioſc.*

Poſco, αἰτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* Conf. *Peto.*

Poſitio, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.* τὸ θέμα, ατος, *idem.*

Poſitura, ſ. Poſitus, us, ἡ θέσις, εως, *Ariſtot.*

Poſſeſſio, ἡ κῆσις, εως, *Dem.* τὸ κῆμα, ατος, *id.* Conf. *Opes, Divitiæ.*

Poſſeſſiuncula, τὸ κλησιδιον, ου, τὸ κλημάτιον, ου, *Alciphr.*

Poſſeſſivus, a, um, κλητικὸς, ὴ, όν, poſſeſſiva nomina, τὰ κλητικὰ, ῶν.

Poſſeſſor, ὁ κλήτωρ, ορος, *N. T.*

Poſſibilis, e, δυνατὸς, ὴ, όν, *Dem.* ἱκανὸς, ὴ, όν, *idem*, οἷος, οἵα, οἷον, non eſt poſſibile, ut ſine juſtitia aliquis ſit bonus civis, οὐκ ἔστι τε ἀνὴρ δικαιοσύνης ἀγαθὸν πολίτην γίγνεσθαι, *Xenoph.* Conf. *Poſſum.*

Poſſibiliter, δυνατῶς.

Poſſideo, κάθημαι, quædam tuto, τινὰ ἀσφαλῶς, *Dem.* ſine periculo, ἔχω τινὰ ἀδείας, *id.* aliquid, κατέχω τι, *Iſocr.* terram, νέμομαι γῆν, *Thuc.*

Poſſum, δύναμαι, *Xenoph.* οἷός εἰμι, potes, οἷός εἶ, &c. perſuadere alicui, πείθειν τινὰ, *Iſocr.* οἷός τε γίγνομαι, adminiſtrare urbem, οἰκεῖν τὴν πόλιν, *id.* Hercules non potuit Helenam adipiſci, ὁ Ἡρακλῆς οὐκ οἷός τ' ἦν Ἑλένην λαβεῖν, *id.* non poſſum perſuadere, οὐκ ἔστιν, ὅπως ἂν δυναίμην, *idem*, non poteſt fieri, ut ſuperetur hoſtis, ſ. hoſtis non poteſt ſuperari, ἐκ τοῦ ἔστι τὴν ἐχθρὰν κρατῆσαι, *Dem.* poſſum referre gratiam, ἱκανὸς εἰμὶ ἀποδοῦναι χάριν, *Iſocr.* non poſſum hoc facere, ἀδύνατός εἰμι τοῦτο πράττειν, *Plato.* non poſſum laborare, ἀδυνατέω πονεῖν, *Ariſtot.*

Digitized by Google

Post, μετ', *cum Accus.* post pugnam, μετὰ τὴν μάχην, *Dem.* nonnullis diebus post acceptum nuncium, ἐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον μετὰ τὴν ἀγγελίαν, *Isocr.* ὕστ, *cum Dat.* post hæc, ὕστ τούτοις, *Xen.* multo tempore post, συχνῷ χρόνῳ ὕστερον, *Dem.* non multo tempore post, quam, ὀ πολλῷ χρόνῳ ὕστερον, ἤ, *id.* paucis diebus post pugnam, ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τ μάχης, *Dion. Halic.*

Postea, ὕστερον, primum scripsit, postea verba faciant, πρῶτον ἐπίσαλλον. ὕστερα λέγεσι, *Dem.* primum, -deinde-postea, πρῶτον, -ἔπειτα-μετατατόν, *id.*

Posteaquam, ἐπεὶ, ad portam venit, ἐγένετο πρὸς τὴν πύλην, *Plut.* posteaquam monarchia ad Augustum pervenit, ἐξ οὗ ἡ μοναρχία περιῆλθεν εἰς τὸν Σέβαστον, *Herodian.*

Posteri, οἱ ἔπειτα, ων, *Dem.* οἱ ἐπιγιγνόμενοι, ων, οἱ ὕστερα γενόμενοι, *Isocr.* alicujus, οἱ μετὰ τινὰ παρά τινος, *id.* οἱ ὕστερα, *Lucian.* οἱ μετ' ἐμᾶς, *id.*

Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, *Dem.* i. e. posteri, vide *Posteri.*

Posterior, us, ὕστερος, ἑρα ερον, *Plut.* sum aliqua re, sexaginta annis, ὑστερῶ τινὸς ἔτεσιν ἑξήκοντα, *Plut.* non multum, ὑστερίζω ὀ πολλοῦ, *Thuc.* ἴσῳ, ἠρυστερίζω, *id.* posteriores fero, ἐλαττόομαι, *Plato*, ὑστερέω, *Dion. Hal.*

Posterius, ὕστερον, *Dem.*

Posterus, a, um, ὕστερος, ἑρα, ερον, dies, ἡμέρα, *Plut.* ὑστεραῖος, αία, αῖον, *id.* dixi me posteras, sc. die renunciaturum, ἔφην εἰς ὑστεραίαν ἐπαγγελεῖν, *Plato*, in posterum, τὸ λοιπὸν, *Dem.* εἰς τὸ λοιπὸν, *id.* πρὸς τὸ λειπὸν τοῦ χρόνου, *id.*

Postfero, ὕστερον τίθημι, aliquem alicui, τινὰ τινος, *Plut.*

Posthabeo, idem quod *Postfero.*

Posthac, ὕστερον, *Dem.* τελοιπὸν, *id.* μετὰταῦτα, *id.* μετ' ταῦτα, *id.*

Posthinc, ἐξῆς, *Thuc.* ἐφεξῆς, *id.*

Posthumus, a, um, ὁ ἢ ὁ ὀψίγονος, ου, ὁ τῷ ἀποθανόντι πατρὶ ὑπογινόμενος.

Posticum, s. Postica, ὁ ὀπισθόδομος, ου, *Lucian.* τὸ παράθυρον, ου, *Cl. Alex.*

Posticus, a, um, ὀπισθιος, ία, ιον, *Xen.* ὁ, ἡ, τὸ ὄπισθεν, *id.*

Postilena, ἡ ὑπωρὶς, ιδος.

Postis, ἡ παραστὰς, άδος, *Poll.* ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodot.*

Postliminium, ἡ ὑποστροφὴ, ῆς.

Postmeridianus, a, um, ὁ ἢ ἡ μεταμεσήμβριος, ιος, ον.

Postmodo, s. Postmodum, ὕστερον, *Dem.*

Postpono, idem quod *Postfero.*

Postquam, ἐπειδὴν, omnia audiveritis, ἅπαντα ἀκούσητε, *Dem.* morbus obortus fuerit, ἐπὰν ἀρρώστημα συμβῇ *idem*, ad ætatem virilem pervenimus, ἐπειδὴ ἄνδρες ἐγενόμεθα, *idem.*

Postremo, Postremum, τελευτῶν *(Particip.)* ad vos veniet, πρὸς ὑμᾶς ἥξει, *Dem.* primum nos, postremum vos, πρότερον ἡμᾶς, τὸ τελευταῖον ὑμᾶς, *id.* in Marathonem descendit, τὸ τελευταῖα εἰς Μαραθῶνα ἐπεῖσι, *id.* alloqui aliquem, τὸ ὕστατον προσειπεῖν τινα, *Lucian.*

Postremus, a, um, τελευταῖος, αία, αῖον, bellum, πόλεμος, *Dem.* τελευτάαν, υσα, άον, *id.*

Postridie, τῇ ὑστεραίᾳ, *Plato.*

Postvenio, ὑστερίζω, post aliquid, τινὸς, *Thuc.*

Postulatio, ἡ αἴτησις, εως, *Isocr.*

Postulator, ὁ αἰτητὴς, οῦ, *Suid.*

Postulatum, τὸ αἴτημα, ατος, *Bud.* ἡ ἀξίωσις, εως, *Plut.* τὸ ἀξίωμα.

Postulo, αἰτέω, *Dem.* justa, αἰτήματα δίκαια, *Xen.* curam, δέομαι φροντίδος, *Dem.* i. e. accuso. Conf. *Accuso.*

Potabilis, e, ὁ ἢ ἡ ποτιμος, ου, *Diod. Sic.*

Potatio, ἡ πόσις, εως, *Thucyd.* potationis sodalitas, ἡ ἐν τοῖς πότοις συνουσία, *Isocr.*

Potator, ὁ φιλοπότης, ου, *Poll.*

Potens, δυνατὸς, ὴ, όν, *Dem.* δυνάμενος, ὴ, ον, *idem*, ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *idem*, ἰσχύων, ουσα, ον, *idem*, sum, δυνάμαι, *Dem.* potentior mari, κρείττων θαλάττης, *idem*, justo, μείζων τῶν δίκαιος, *idem*, potentem facere aliquem, ποιεῖν τινα ἰσχυρὸν, *idem*, fieri, ἰσχυρὸν γίγνεσθαι, *idem*, esse, ἰσχυρὸν εἶναι, *idem.*

Potentatus, um, ἡ δυναστεία, ας, *Thuc.*

Potenter, ἰσχυρῶς.

Potentia, ἡ δυνάμις, εως, & gloria, ἡ δόξα, *Dem.* & divitiæ, ἐξουσία καὶ πλοῦτος, *id.* & imperium, ῥώμη καὶ ἀρχή, *id.* potentium maximam dare alicui, παρασκευάζειν τινὶ ἐξουσίαν πλείστου, *Dem.* consequi, περιέρχεσθαι ὥστε δύναμιν, *Isocr.* λαμβάνειν δύναμιν, comparare, obtinere, habere, δυνάμιν κλᾶσθαι, ἔχειν, κατίσχειν, *id.* ad magnam potentiam pervenire, εἰς μέγα δυνάμεως προελθεῖν, *Ælian.*

Potestas, ἡ ἐξουσία, ας, *Dem.* in potestatem suam redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Isocr.* urbem, ὑποτάττειν πόλιν, *idem*, potestati alicujus subjectum esse, ὑπό τινι γίγνεσθαι, *id.* hoc in mea potestate est, ἐπ' ἐμοὶ ἐστὶ τοῦτο, *Isocr.* potestas faciendi aliquid, ἐξουσία ποιεῖν τι, *Dem.* dare potestatem alicujus rei, διδόναι ἐξουσίαν τοῦ τι, *Plut.* ἐξουσίαν παρέχειν τινὶ, *Xen.* omnia in potestate sua habere, διὰ χειρὸς πάντα ἔχειν, *Ælian.* potestatem plenam habens, ὁ αὐτοκράτωρ, ορος, *Dem.*

Potio, ἡ πόσις, εως, *Thuc.* τὸ πόμα.

Potior, κρατέω, aliqua re, τινὸς, *Thuc.* rerum, τῆς πραγμάτων, *Dem.* imperio maris, κράτει τῆς θαλάττης, *Plut.*

Potior, i. e. *melior.* Conf. *Melior.*

Potissimum, μάλιστα, Conf. *Maxime.*

Potiuncula, τὸ ποσάτιον, ου.

Potis, e, δυνατὸς, ὴ, όν, *Dem.* Conf. *Potens.*

Potius, ἥττον, illis quam, ἐκείνοις, ῆ, *Dem.* nobis quam illis, ἡμῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, *id.* mihi, immo vero potius vobis, ἐμοὶ, μᾶλλον δ' ὑμῖν, *id.* habeo aliquid, τίθημί τι προῖγιαίτερον, *Thuc.* ποιοῦμαί τι πρᾶγιαίτερον, *Polyb.*

Poto, πίνω, ex aureis phialis, ἐκ χρύσων φιαλῶν, *Xen.* aquam, ὕδωρ, *Hom.*

Potor, ὁ πώτης, ου.

Potorius, a, um, ποτικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Potulentus, a, um, ποτὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Potus, us, τὸ πόμα, ατος, *Lucian.* τὸ ποτὸν, οῦ, *Xen.* τὸ πότημα, ατος, *Dicæ.* potum do s. præbeo aliquid, ποτίζω τι, *Aristot.* ποτίσκω τινά τινος, *Lucian.*

Præ, πρὸ, oculis, ὀφθαλμῶν, *Dem.* omnibus, πρὸ πάντων, *id.* præ dolore sibi ipsi mortem consciscere, ὑπὸ λύπης καταχρῆσθαι ἑαυτὸν, *Plut.* præ gaudio dormire, ὑπὸ ἡδονῆς καθεύδειν, *Xen.* flere, δακρύειν, *Lucian.* præ me fero adversam valetudinem, δηλόω σωτηρίαν ἔχων, *Thuc.* lætitiam, φαιδρότητα φορσποιοῦμαι, *Ælian.* præ manibus habeo, μὴ χεῖρας ἔχω, *Dion. Hal.* ἐν χερσὶν ἔστιν ἐμοὶ, *idem.* In compositione, quando significationem intendit, redditur per λίαν, ἄγαν, vel σφόδρα, e. gr. præaltus, λίαν ὑψηλος, ptæacutus, σφόδρα ὀξυς, &c.

Præbeo, παρέχω, alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* me obedientem magistratui, ἐμαυτὸν εὐπειθῆ τοῖς ἄρχουσι, *id.* me benevolum ad audiendum, ἐμαυτὸν ἰθέλητα ἀκούειν, *Dem.* pecuniam alicui ad aliquid, τινὶ χρήματα εἴς τι, *Isocr.* sumptus alicui, χορηγεῖν τινὶ χρήματα, *Isocr.* exercitui commeatum, ποιεῖσθαι τῇ στρατιᾷ τροφὴν, *Dem.* utilitatem, παρέχομαι ὠφέλειαν, *Plato.*

Præcaveo, προφυλάττομαι, aliquid, τί, *Xen.* Conf. *Caveo.*

Præcautio, ἡ προφύλαξις, εως, ἡ προφυλακὴ, ῆς, *Ægin.*

Præcedo, παρίεχομαι, aliquid, τί, *Dem.* προέχω, προτροπάδομαι.

Præcello, ὑπερβάλλω, aliquem aliqua re, τινά τινι, *Xen.* Conf. *Antecello.*

Præcentio, τὸ πρόασμα, ατος.

Præceps, ὁ ἢ ἡ ὀκρημνος, ου, *Dem.* consiliis, ὁ ἢ ἡ προπετὴς, ἐος, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ πρηνὴς

Præceptio, ἡ ὑποθήκη, ης, *Isocr.*

Præceptor, ὁ διδάσκαλος, ου, *Isocr.* ὁ παιδαγωγὸς, ὁῦ, *Herodot.* Conf. *Magister.*

Præceptrix, ἡ διδάσκαλος, ου, *Diod. Sic.*

Præceptum, ἡ ἐντολὴ, ῆς, *Dem.* τὸ παράγγελμα, ατος, *Isocr.* ἡ παραγγελία, ας, *Aristot.* bonum s. præclarum, τὸ ὄνασμα, ατος, καλὸν, *Dem.*

Præcerpo, προδρέπω.

Præcido, ἐπικόπτω, aliquid, τὶ, *Theophr.*

Præcino, προᾴδω.

Præcipio, i. e. *ante capio*, προλαμβάνω, aliquid alicui, τί τινι, *Theophr.* i. e. mando, ἐπιτάττω τι, *Plut.* alicui, κελεύω τινὰ, *Plato.* Conf. *Jubeo, Mando*, i. e. doceo, διδάσκω. Conf. *Doceo.*

Præcipitanter, προπετῶς, *Isocr.*

Præcipitantia, s. Præcipitatio, ἡ καταπήδησις, εως, confilii, προπέτεια, ας, *Dem.*

Præcipitium, ὁ κρημνὸς, οῦ, *Thuc.*

Præcipito, καταπορπύζω, *Theophr.* me in mare, ῥίπτω ἐμαυτὸν εἰς θάλασσαν, *Dem.* hostes in vallum, καταβάλλω πολεμίους εἰς χάρακας, *Plut.* aliquem de muro, ῥίπτω τινὰ κατὰ τείχους, *Herodot.* aliquem in caput, ἀποκλίζω τινὰ, *Plut.*

Præcipue, ἐξαιρέτως, *Plut.* καὶ τὰ μάλιστα, *Isocr.*

Præcipuus, a, um, ὁ ἢ ἐξαίρετος, ου, *Thuc.* ὁ ἢ ἡ πρόκριτος, ου, *Dem.* κυριάτατος, άτη, ατον, locus, τόπος, *Plut.* pars corporis, μέρος τοῦ σώματος, *Galen.*

Præcise, ἀποτόμως.

Præcisio, ἡ ἀπολαμὴ, ῆς.

Præcisus, a, um, ὁ ἢ ἀπότομος, ου.

Præclare, ἀξιαφανῶς, *Demosth.* ἀξιοθάλως, *Cl. Al.* me habeo, ἔχω καλῶς, *Dem.* morior, θνήσκω καλῶς, *idem*, me gero, ἀριστεύω, *Xen.*

Præclarus, a, um, i. e. *valde clarus*, ὁ ἢ ἡ ὑπερφανέστατος, ου, i. e. *celebris*, ὁ ἢ ἡ ἐνδοξος, ου, *Dem.*

Præcludo, ἀποκλείω, alicui exitum, τινὶ ἐξόδου, *Aristot.*

Præco, ὁ κήρυξ, υκος, *Xen.* ὁ Σαλπιγκτὴς, οῦ, *Plut.*

Præconium, τὸ κήρυγμα, ατος, *Dem.*

Præcordia, τὰ φρενῖτιδια, ων, *Poll.* τὰ ὑποχόνδρια, ων, *Dioscor.*

Præcox, πρώϊος, ία, ιον, *Theophr.*

Præcurro, προτρέχω, alicui, τινὸς, *Isocr.*

Præcursor, ὁ πρόδρομος, ου, *Plut.*

Præcursus, us, τὸ προδρόμημα, ατος.

Præda, ἡ λεία, ας, *Xen.* ἡ ἄγρα, ας, *Herodot.* prædam ago, λείζω, *Thuc.* λαφυραγωγῶ, *Plut.*

Prædatio, ἡ ληστεία, ας, *Aristot.*

Prædator, ὁ λαφυραγωγὸς, ὁ ληστὴς.

Prædatorius, a, um, ληστρικὸς, ὴ, όν, navis, ναῦς, *Thuc.* ληστικὸς, ὴ, όν, βίος, *Aristot.*

Prædatrix, ἡ ληστὶς, ίδος.

Prædestino, προορίζω.

Prædicabilis, e, κηρυκτὸς, ὴ, όν.

Prædicamentum, ἡ κατηγορία, ας, *Aristot.*

Prædicatio, ἡ κήρυξις, ἡ ἀνάῤῥησις.

Prædico, as. κηρύττω, *Xenoph.* i. e. *laudo*, εὐλογῶ, aliquem, τινὰ, *Isocr.* Conf. *Laudo.*

Prædico, is, προεξαγγέλλω, *Lycurg.* aliquid, προεῖπόν τι, *Xen.* vaticinando, προθεσπίζω, *Dion. Hal.* προφητεύω, *Hippocr.*

Prædictio, τὸ προάγγελμα, ατος, i. e. *vaticinium*, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Prædiolum, τὸ χωρίδιον, ου. *Plut.*

Prædisco, προμανθάνω, *Aristoph.*

Præditus, a, um, ἔχων, ουσα, όν, aliqua re, τί *Dem.*

Prædives, ὁ ἢ ἡ ὑπερπλούσιος, αμπλούσιος, πολυόλβος.

Prædium, τὸ χωρίον, ου, *Dem.*

Prædo, ὁ λῃστὴς, οῦ, *Xen.* ὁ ληστρικὸς, οῦ, *Plut.* marinus, ὁ πειρατὴς, ου, *Thucyd.*

Prædor, ληῒζομαι, vicos & agros infestans, κώμας καὶ ἀγροὺς ἐπιτρέχων, *Herodian.* λείζομαι, *Thuc.*

Præeo, προάγω, *N. T.* ὑμνήσομαι, *Plut.*

Præfaris, προοιμιάζομαι, *Aristot.* προλέγειν.

Præfatio,

Digitized by Google

Præfatio, τὸ προοίμιον, ου, *Aristot.* ὁ πρόλογος, ου, præfationem facio, προοιμιάζομαι, *Aristot.*

Præfectura, ἡ προστασία, ας, *Dem.* militaris, ἡ στρατηγία, ας, *id.* urbana, ἡ ἀστυνομία, ας, *Aristot.* annonæ, ἡ ἀγορανομία, ας, *Suid.*

Præfectus, ὁ προστάτης, ου, alicui, τινὶ, *Dem.* ὁ προεστὼς, ὁντος, τινὸς, *Plato,* ὁ προστηκὼς, ότος, *Dem.* ὁ ἐφεστηκὼς, ότος, *idem,* ὁ ἡγούμενος, ου, ἡ ἔπαρχος.

Præfero, προκομίζω, i. e. antepono, προτιμάω, aliquid alicui, τί τινος, *Plato,* aliquem alicui, προκρίνω τινὰ τινος, *Plut.* gloriam pecuniæ, ἀγαπάω δόξαν ἀντὶ χρημάτων *Plato,* bellum paci, αἱρέομαι πόλεμον πρὸ εἰρήνης, *id.* honestum omnibus, καλὸν ἀντὶ πάντων, *Dem.* me aliis, προτίθημι ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις, *Lucian.*

Præfica, ἡ ἐγκωμιάστρια, ας, *Plato.*

Præficio, ἐφίστημι, aliquem alicui, τινά τινι, *Plut.* καθίστημι τινὰ ἐπί τι, *Iscr.* ἐπί τινι, *id.* aliquem aliis, ἐπιτρέπω τινὰ τοῖς ἄλλοις, *Thuc.* bello, προσίθημί τινα στρατηγὸν, *Dem.*

Præfinio, προορίζω, aliquid, τὶ, *N. T.*

Præfoco, ἄγχω, *Dem.*

Præfracte, αὐθαδῶς.

Præfractus, a, um, ὁ ἡ ἢ πρακατάβλητος, ου, i. e. obstinatus, ὁ ἡ ἢ αὐθάδης, ους, *Dem.*

Prægigno, προγεννάω.

Prægnans, ἡ ἐγκύμων, ονος, *Plut.* mare, s. masculo, κύησα ἄρρεσι, *Aristot.* sum, κύω, *Theophrast.* κυέω, *Aristot.* ἐγκύω, *id.* ἐν γαστρὶ ἔχω, *N. T.*

Prægnatio, ἡ κύησις, εως, *Philo.*

Prægrandis, ὁ ἡ ὑπερμεγέθης, ἐσχάτικος.

Prægravo, καταβρίθω.

Prægredior, προέρχομαι, alicui, τινὶ, *Aristot.*

Prægressio, ἡ πρόοδος, εως, τὸ πρόβημα, ατος.

Prægustator, ὁ προγευστὴς, οῦ, *Athen.*

Prægusto, πειράομαι, aliquid, τινὸς, *Athen.* προγευματίζω, *Aristot.*

Præhendo, vide *Prehendo.*

Præitio, ἡ ὑφήγησις, εως, *Aristot.*

Præjudicium, ἡ προκατάγνωσις, εως, ἡ καταχειροτονία, ας, *Dem.* προκρίνω, præjudicio damno, προκαταγινώσκω, *id.*

Præjudico, προκαταγινάσκω, *Dem.*

Prælectio, ἡ πρανάγνωσις, εως.

Prælector, ὁ ἐξηγητὴς.

Prælego, προαναγινάσκω.

Prælior, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ἁμιλλάομαι τινι, *id.* Συμμίγνυμι τινι, *id.* Conf. *Prælium.*

Prælium, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ἡ ἅμιλλα, ης, *id.* ὁ ἀγὼν, ῶνος, *id.* terrestre, μάχη πεζὴ, *id.* navale, ἡ ναυμαχία, ας, *id.* equestre, ἁμιλλα ἱππικὴ, *Iscr.* committo, ἔρχομαι εἰς μάχην *Dem.* μάχομαι μάχῃ, *id.* cum aliquo, φθείρομαι μάχῃ πρός τινα, *id.* ob aliquid, φεύγω ὑμιλλαν αἰσχρὰ τι, *Iscr* αἱροῦμαι ἀγῶνα ὑπὲρ τινος, *Dem.* navale, ναυμαχέω *id* ναυμαχίαν, *id.* pedestre, πεζομαχία, *id.* prælio vincere aliquem, κρατεῖν τινὸς μάχῃ, *Dem.* νικᾶν μάχῃ, *id.* νικᾶν τινὰ μάχῃ, *id.* vinci, ἡττᾶσθαι μάχῃ s. μάχῃ, *id.* adversa fortuna uti in prælio cum aliquo, δυσχερῆ ἐν μάχῃ πρός τινα, *Iscr.*

Prælongus, a, um, ὁ ἡ ἢ προμήκης, εος, *Theophr.*

Præluceo, προφαίνω, *Lucian.* face, δᾳδεύω, *Aesch.*

Prælúdium, τὸ προοίμιον, ου, *Aristot.* τὸ προαύλιον, ου, *id.*

Præluco, προαυλέω, *Aristot.* προκατακέλλομαι, *Iscr.* προοιμιάζομαι.

Præmordeo, ἐδ, προμασσάομαι, cibum, βρῶσιν, *Galen.*

Præmature πρὸ καιροῦ.

Præmaturus, a, um, ὁ ἡ ἢ πρόωρος, ου. Conf. *Præcox.*

Præmeditatio, ἡ προμελέτησις, εως.

Præmeditor, προμελετάω, *N. T.*

Præmissio, ἡ προπομπὴ, ῆς, *Plut.*

Præmitto, προπέμπω, caduceatorem ad aliquem, κήρυκα πρός τινα, *Plut.* προαποστέλλω κήρυκα, *Dem.* aliquem ad decipiendos aliquos, προκαθίημί τινα ἐξαπατᾶν τινας, *idem.*

Præmium, τὸ ἆθλον, ου, *Dem.* ὁ γέρας, αος, *idem,* τὸ ἀρίστειον, ου, *idem,* pono, s. constituo, ἆθλον τίθημι ὑπὲρ ἕ, *idem,* belli in medio positum ἆθλον τῷ πολέμῳ κείμενον ἐν μέσῳ, dare [illegible]ι, δίδωμι τινὶ ἀριστεῖον, *id.* consequi, τυγχάνειν τῷ ἆθλῳ, *idem,* ἀξιοῦσθαι τῶν ἀριστείων, *Isocr.* tollere, ἀναιρεῖν τὸ γέρας, *Dem.*

Præmoneo, προπαραγγέλλω, προδιδάζω, *N. T.*

Præmonstro, προδείκνυμι. aliquid, τὶ, *Lucian.*

Præmunitio, τὸ προτείχισμα, ατος, *Plut.*

Præmunio, προτειχίζω, *Plut.*

Prænomen, ἡ προωνυμία, ας.

Prænuntio, προκαταγγέλλω, *N. T.* προαγγέλλω, pugnam, μάχην ἐσιέναι, *Xen.*

Prænuntius, ὁ προάγγελος, ου, *Plut.*

Præoccupo, προκαταλαμβάνω, aliquid, τὶ, *Theophr.* bellum, προεξανίσαμαι πόλεμον, *Plut.*

Præparatio, ἡ παρασκευὴ, ῆς, *Dem.* ἡ κατασκευὴ, ῆς, *id.*

Præparato, ἐκ προπαρασκευῆς.

Præparo, παρασκευάζω, necessaria ad hiemem, τὰ πρὸς τὸ χειμῶνα, *Plut.* aliquos ad virtutem, Συμπαρασκευάζομαί τινας πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.* aliquem, προτρέπω τινὰ, *Isocr.*

Præpedio, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Aristoph.* παρεμποδίζω τινὰ, *Lucian.*

Præpes, ὁ ἡ ὠκύπλοος, ου, *Plut.* Confer *Celer.*

Præpollentia, ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Laërt.*

Præpondeo, ὑπερέχομαι, virtute, κατ' ἀρετὴν, *Aristid.* ὑπερέχω, alicui, τινὸς, *Plato,* τὶ, *Isocr.*

Præpondero, σαθρῶς ὑπερίσχω, i. e. pluris sum, προτιμάω, *Gregor.* προτίμιος, *Polyb.*

Præpono, idem quod *Præfero,* item *Præficio.*

Præpositio, ἡ πρόθεσις, εως, *Gramm.*

Præpostere, ὕστερον πρότερον, πραθύτερον.

Præposterus, a, um, ὁ ἡ ἢ πραθύτερος, *Gramm.* oratio, ἡ ὑστερολογία, ας, *iid.*

Præputium, ἡ ἀκροβυστία, ας, LXX. ἡ ἀκροποδία, ας, *Aristot.* τὸ ἐπαγόμενον, ου, *Diosc.* seco, ἀποτεμνόμαι, *Athen.* ἐκτέμνω τινὰ, *N. T.* attrahere sibi, τὴν αἰδοῖαν ἐκτομὴν ἐκκαλύπτειν, *Joseph.*

Præripio, προαρπάζω, *Naz.*

Prærogativa, ἡ προεδρία, ας, *Plut.* τὸ προτέρημα, cui debetur, τὰ πρωτεῖα χρεασάμενος *Heliod.* naturæ, τὸ πλεονέκτημα φύσεως, *Hermog.*

Prærúptus, a, um, ὁ ἡ ἢ ὑπόρρωξ, γος, *Polyb.* ὁ ἡ ἢ ὀρθοκρημνώδης, ους, *Diod. Sic.* petra, ἡ ὑπότομος πέτρα, *Lucian.*

Præs, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Lucian.*

Prætaxio, προοδεύω, aliquid, τὶ, *Xen.* πρωτοδάνειμαί τι, *Iscr.*

Prætegmen, τὸ προκάλυμμα, ατος, προοίδημα, ατος, *Iscr.*

Prætegmen, τὸ προκάλυμμα, ατος, προοίδημα, ατος, *Galen.*

Prætegus, a, um, προαιθαριόμορος, ον, εον.

Prætexo, πρόπλεξις, εως, *Basil.*

Prætendo, προκαλύπτω, *Plato,* i. e. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Prætento, προπειράομαι.

Prætereo, παρὲξ, *cum Accus.* præter meritum iubacti, παρὰ τὴν ἀξίαν διδαλοῦσθαι, *Demosth.* ætatem, παρ' ἡλικίαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρας τοῦ τρόπου, *Lucian.* πέρα τῆς μετρίας, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *idem,* spem, παρ' ἐλπίδα, *Dem.* ἀνέλπιστον, *Plut.* opinionem, παρὰ δοξαν, *Dem.* ἀπροσδόκητος, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* In Compositione fere redditur per παρὰ, e. g. præterco,

Præsepe, ἡ φάτνη, ης, *Lucian.* ἡ κάπη.

Præsertim, μάλιστα ἅ, *Dem.* ἢ, ἄλλως τ' ἐάν, *Xen.* ἄλλως τε κἂν, *Dem.* ἄλλως τὲ καὶ εἰ, *Lucian.*

Præses, ὁ πρόεδρος, ου, *Dem.* ὁ προεδρεύων, οντος, *id.* ὁ ὄπισθεν, ὁ ἡγεμών, senatus, προεδρεύων τῆς βουλῆς, *id.* concionis, προεδρεύων ἔν τινι ἐκκλησίᾳ, *idem,* sum, vide *Præsideo.*

Præsidentia, ἡ προεδρία, ας, *Herodian.*

Præsideo, προεδρεύω, in concione, ἐν ἐκκλησίᾳ, *Dem.* in senatu, τῆς βουλῆς, *idem,* rei, ἐπιστατέω τῷ πράγματι, *idem.* urbi προστατέω τῆς πόλεως, *Xen.* ἡγέομαι τῆς πόλεως, *id.*

Præsidiarius, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Præsidium, ἡ φρουρὰ, ᾶς, *Dem.* colloco in oppidum, φρουρὰν τίθημι εἰς τὸ πόλισμα, *id.* impono arci, καθίστημι φρουρὰν ἐν τῇ ἀκροπόλει, *id.* urbi, ἐγκαθίστημι φρουρὰν πόλει, *id.* sum in præsidio, εἰμὶ ἐν φρουρᾷ, *idem,* urbem præsidio teneo, φρουρᾷ κατέχω πόλιν. *idem,* præsidium armis ejicere, ἐκβάλλειν φρουρὰν μεθ' ὅπλων, *idem,* deserere præsidia, λείπειν ἕημα τὰ φρούρια, *idem,* præsidio tutari urbem, φρουρεῖν πόλιν, *Isocr.* præsidiis munitus, ὁ ἡ ἢ ἐμφρουρος, ου, *Dem.* destitutus, a, um, ὁ ἡ ἢ ἀφρούρητος, ου, *Plut.*

Præsignifico, προσημαίνω, *Dion. Hal.* aliquid per somnium, προδηλόω τι δι' ὀνείρου, *Ael.*

Præstans, προέχων, ουσα, ον, *Dem.* διαφέρων, ουσα, ον, *id.* ὁ ἡ ἢ διάφορος, ου, *id.* ὁ ὑπερέχων, ἔχοντος, præstantissimus aliqua re, ὁ ἡ ἢ πρῶτος τι, *id.* vir, ἀνὴρ σπουδαιοτελεσμένος, *Xen.* eruditione, ἄριστος καὶ πλεῖστα παιδευσαι, *Dion. Hal.*

Præstantia, ἡ ἐξοχὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ὑπεροχὴ, ῆς, *Aristot.*

Præstat, ἄμεινόν ἐστι, κρεῖττον ἐστι.

Præstigiæ, τὸ γοήτευμα, ατος, *Plut.* ἡ τερατεία, ας, *Dion. Hal.* verborum, ἡ τερατολογία, ας, i. e. impostura, ὁ φενακισμὸς, οῦ, *Demosth.* præstigiis illudo, γοητεύω τινα, *Plut.*

Præstigiator, ὁ γόης, ητος, *Herodot.* i. e. impostor quivis, ὁ ἀγύρτης, ου, *Philo,* ὁ ἀγυρτικὸς, ὴ, *Plut.* ὁ ἡ ἢ τερατοπόιος.

Præstituo, idem quod *Præfinio.*

Præsto, διαφέρω, aliquem, τινὸς, *Lucian.* Conf. *Antecello,* dicta, ἐμμένω τοῖς εἰρημένοις. Conf. *Implico,* me virum justum, παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, *Dem.* Conf. *Gero.*

Præsto, παρὼν, οῦσα, όν, *Dem.* sum, πάρειμι, *Dem.* alicui, εἰμὶ μετά τινος, *Iscr.* εἰμὶ ξυμπαρών τινι, *Xen.* παρατυγχάνω τινὶ, *Polyb.*

Præstolor, προσμένω, aliquid. τὶ, *Dem.* προσδοκάω τι, *id.* Conf. *Expecto.*

Præstringo, προσβάλλω, oculos, ἀμαυρόω τὰς ὄψεις.

Præstruo, προσκατασκευάζω, *Herodian.*

Præsul, ὁ ἡγούμενος, ου, ὁ ὄπισθεν, ος, ου, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, i. e. Præses, ὁ πρόεδρος, ου. Conf. *Præses.*

Præsum, ἐπιστατέω, negotiis, τοῖς πράγμασιν, *Iscr.* artificibus, τοῖς τεχνίταις, *Plut.* populo, προΐσταμαι τοῦ δήμου, *Dem.* rebus τῶν πραγμάτων, *Iscr.* insulæ, ἐξηγέομαι τῆς νήσου, *Thuc.* ἐπάρχω τῇ νήσῳ, *Iscr.* senatui, προεδρεύω τῆς βουλῆς, *Dem.* urbi, διωκεῖν πόλεως, *Plut.* exercitui, ἡγέομαι τοῦ δεινάμεως, *Dem.*

Præsumo, προλαμβάνω, *Thuc.*

Præsumptio, ἡ πρόληψις, εως, *Basil.*

Prætendo, προκαλύπτω, *Plato,* i. e. prætexo, προφασίζομαι, aliquid, τὶ, *Dem.*

Prætento, προπειράομαι.

Præter, παρὰ, *cum Accus.* præter meritum iubacti, παρὰ τὴν ἀξίαν διδαλοῦσθαι, *Demosth.* ætatem, παρ' ἡλικίαν, *Plut.* paucos, παρ' ὀλίγους, *Dem.* modum, πέρας τοῦ τρόπου, *Lucian.* πέρα τῆς μετρίας, *Dem.* ὑπερβαλλόντως, *idem,* spem, παρ' ἐλπίδα, *Dem.* ἀνέλπιστον, *Plut.* opinionem, παρὰ δοξαν, *Dem.* ἀπροσδόκητος, id. præter priores inimicos alios etiam abalienare, πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐχθροῖς ἑτέρους διαφόρους ποιεῖν, *id.* In Compositione fere redditur per παρὰ, e. g. præter-

Digitized by Google

tereo, παραβαίνω, præterequito, παριππάζω, præterfluo, παραῤῥέω, &c.
Prætercurro, παρατρέχω, *Dion. Hal.*
Præterea, χωρὶς ἢ τοῦτον, *Lycurg.* alia multa, ἢ πολλὰ πρὸς τούτοις ἕτερα, *Dem.* πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, *Dion. Hal.*
Prætereo, διέρχομαι, aliquid, τὶ, *N. T.* παραβαίνω, παρέρχομαι, regionem, διαλλάττω χώραν, *Xen.* locum, παραλλάττω τόπον, *Plut.* aliquid silentio, σιωπάω τι, *Dem.* ἐγκαταλείπω τι λόγῳ, *Isocr.* dies præterierunt, διῆλθον αἱ ἡμέραι, *Lucian.*
Præterequito, παρεππεύω, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω, *Xen.*
Prætergredior, παραβαίνω, *Aristot.*
Præteritio, ἡ παράλειψις, εως, *Gramm.*
Præteritus, a, um, παρελήλυθως, υῖα, ὸς, *Isocr.* tempus, πρότερος χρόνος, ὁ πρόσθεν χρόνος, ὁ πρόσθεν παρελήλυθὼς χρόνος, *Dem. Isocr.*
Præterlabor, idem quod *Præterfluo.*
Prætermissio, ἡ παράλειψις, εως.
Prætermitto, παραλείπω, aliquid, τὶ, *Dem.* nihil amentiæ, ἐλλείπω οὐδὲν τῆς ἀνοίας, *Plato*, sexcenta alia, ἄλλα γε δὴ μυρία οὐκ ἐλλείπω λέγων, *Plato.*
Præternavigo, παραπλέω, regionem, χώραν, *Plut.*
Præterquam, πλὴν, *Dem.* ἀλλ' ἢ, *Aristot.* quod, ἀλλ' ὅτι, *Synes.*
Prætervehо, παρανομίζω, παραφέρω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexo, παρυφαίνω, i. e. *prætendo*, morbum, προφασίζομαι ἀῤῥωστεῖν, *Dem.* decreta alicujus, πρεσβεύομαι δογματά τινος, id. nomen pacis, προβάλλομαι τὄνομα τῆ εἰρήνης, *Dem.*
Prætextatus, a, um, ὁ ἢ ἡ φαιπόρφυρος, ος, vestis, ἐσθὴς, *Plut.*
Prætextus, us, ἡ πρόφασις, εως, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* prætextum præbere, πρόφασιν παρέχειν, *Dem.* quærere, ζητεῖν, id. confingere alicujus, πλάττειν ὑπέρ τινος, idem, excogitare s. invenire, εὑρίσκειν, idem, habere, ἔχειν, idem, arripere, λαμβάνειν, id. adferre, λέγειν, id. approbare, s. recipere, ἀποδέχεσθαι, *Dem.* tollere, ἀφαιρεῖσθαι, id. prætextu uti alicujus, προφάσει χρῆσθαί τινος, id. παραπετάσματι χρῆσθαί τινι πράγματι, id. sub prætextu boni, ἐν προσχήματι τῷ ἀγαθῷ, *Basil.*
Prætor, ὁ στρατηγὸς, οῦ, *Dion. Hal.* militaris, ὁ στρατηγὸς, οῦ, *Plut.*
Prætorianus, a, um, ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, *Plut.* miles, πραιτωριανὸς, οῦ, *Herodian.*
Prætorium, τὸ βουλευτήριον, ου, *Dem.* militare, τὸ στρατήγιον, ου, *Dion. Hal.* τὸ πραιτώριον, ου, *N. T.*
Prætorius, a, um, στρατηγικὸς, ὴ, όν, *Herodian.* navis, στρατηγὶς ναῦς, *Thuc.* porta, στρατηγὶς πύλη, *Plut.*
Prætura, ἡ ἀρχία, ας, ἡ στρατηγία, ας, *Plut.*
Prævaleo, idem quod *Præpolleo.*
Prævaricatio, ἡ παρανομία, ας, *Dem.* τὸ παράνομα, ατος, id.
Prævaricator, ὁ παράνομος, ου, *Dem.*
Prævaricor, παρανομέω, *Dem.* καθυφίημι, id. φιλοκακέω τῷ δίκῃ, *Bud.*
Prævenio, φθάνω, aliquem, τινὰς, *Herodot.* judicium, τῷ κριθῆναι, *Plut.* levitatem fortunæ, προφθάνω τὸν ἀγνώμονα τύχην, *Isocr.* sed Prævenior, ὑστερίζομαι, *Isocr.*
Præverto, idem quod *Prævenio.*
Prævideo, προοἰδομαι, *Luc.* προορῶ, *Dem.*
Prævius, ὁ ὁδηγὸς, οῦ, *Plut.* ὁ προιὼν.
Prandeo, ἀριστάω, *Demosth.* ἄριστον ποιέομαι, *Thuc.*
Prandium, τὸ ἄριστον, ου, *Thuc.* capio, ἄριστον αἱρέομαι, *Dion. Hal.* præbeo alicui, s. prandio excipio aliquem, ἀριστίζω τινὰ, *Aristoph.* perparcum, ἡ ὀλιγαριστία, ας, *Plut.* paro, ἀριστοποιέω, *Dem.* prandii tempus, ὁ ἀριστοποιὸς, *Dem.* prandii, ὁ ζωμάριστος, οῦ, τὸς, ου, *Hesych.* socius, ὁ ζωμάριστος, οῦ, τὸς, ου, *Xen.*
Pratenſis, e, λειμώνιος, ία, ιον, *Theophr.*
Pratum, ὁ λειμὼν, ῶνος, *Xen.*
Prave, πονηρῶς, *Dem.* μοχθηρῶς, id. proprie, σκολιῶς.
Pravitas, ἡ πονηρία, ας, *Dem.* βδελυρία, ας, id. Conf. *Malitia.*
Pravus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν, *Demosth.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, idem, Conf. *Improbus, Flagitiosus.*
Precario, μὴ δεήσεσθε.
Precarius, a, um, δεητικὸς, ὴ, όν.
Precatio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ λιτάρησις, εως, *Dion. Hal.* Conf. *Preces.*
Preces, αἱ εὐχαὶ, ῶν, *Dem.* ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, id. & obsecrationes, δεήσεις καὶ ἱκετηρίαι, id. publicæ, ἱκετεῖα δημόσιος, *Maccab.* fundere, ποιεῖν s. ποιεῖσθαι δέησιν s. αἴτησιν, *Dem.* ad Deos, εὐχεσθαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς, id. προσκυνῶν τοὺς Θεοὺς, id. precibus adsiduis instantes, προσκαθήμενοι καὶ λιπαροῦντες, *Dion. Hal.*
Precor, δέομαι, aliquid ab aliquo, τινά τινος, *Dem.* aliquid a Deo, εὔχομαί τι Θεῷ, *Isocr.* Deos ut dent, εὔχομαι εὐχὰς τοῖς Θεοῖς διδόναι, *Dem.* aliquem justa, παρακαλέω τινὰ δίκαια, *Plut.*
Prehendo, ἀντιλαμβάνομαι, aliquid, τινὸς, *Plut.* manu, ὑπολαμβάνομαι χειρὶ, *Dem.* crines, τριχῶν, *Æschin.*
Prehendo, ὑπολαμβάνω, *Dion. Hal.*
Prelum, ὁ πιεστὴρ, ῆρος, τὸ πιεστήριον, *Suid.*
Premo, πιέζω, aliquem, τινὰ, *Aristot.* labore, τινὰ πόνῳ, *Xenoph.* invidia, τινὰ φθόνῳ, *Plut.* bello, κατέχω πολέμῳ, *Thuc.* premi ære alieno, ἐξ ὑπόκρεων τινὲς, *Dem.*
Presbyter, ὁ πρεσβύτερος, ου, *N. T.*
Preſſe, πεπιεσμένως.
Preſſio, s. preſſura, ἡ πίεσις, εως, ἡ θλῖψις, εως.
Pretioſus, τίμιος, ία, ιον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔντιμος, ος, id. πολλοῦ τίμιος, *Lucian.*
Pretioſe, τιμίως, ἐντίμως, *Plut.*
Pretium, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* τὸ τίμημα, ατος, id. triplum, τριπλασία τιμὴ, id. æquale, ἴση, id. exiguum, τίμημα μικρὸν, id. æquum, δίκαιον, id. pretium alicujus rei æstimare, τιμῶ τινος λογίζεσθαι, *Demosth.* statuere, ζημιοῦσθαι τιμὰς τινος, id. persolvere alicui alicujus, διδόναι τιμὴν τινός τινι, id. κατατιθέναι τινὶ τιμὴν, id. pro aliquo, ἀποτίσαι τινὶ τιμὴν ὑπέρ τινος, id. accipere, λαμβάνειν, κομίζεσθαι, ἀπολαμβάνειν τιμὴν τινος, id. emere quid eodem pretio, πρίασθαι, s. ἀγοράζεσθαί τι ἴσης τιμῆς, *Dem.* redemptionis, τὸ λύτρον, ου, *Xen.* pretii magni, ἄξιος, ία, ιον, πολλοῦ, *Lucret.* majoris, ἄξιος πλείονος, *Isocr.* nullius, ὄξιος οὐδενὸς, judico aliquem, ἀξιόομαι τινὰ οὐδενὸς, *Thuc.* in pretio habeo, τιμάω, *Dem.* pretium augeo, intendo, τιμιωτέρα, *Bas.* χρήματα προσίθημι, *Dem.*
Pridianus, a, um, προτεραῖος, αία, αῖον.
Pridie, τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ, *Aristot.* τῇ προτεραίᾳ, *Dem.*
Pridem, πάλαι, *Dem.* non ita pridem, ἐναγχος, id.
Primævus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ου, *Dion. Hal.*
Primanus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρίμανος, ου, *Plut.*
Primarius, a, um, πρῶτος τὸ ἀξίωμα.
Primates, οἱ μεγιστᾶνες, ων, *N. T.* οἱ πρωτεύοντες, ων, *Dem.*
Primatus, us, τὸ πρωτεῖον, ου, *Dem.* de primatu contendere, ἀμφισβητεῖν περὶ τῆς ἡγεμονίας, *Isocr.*
Primigenius, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτόγονος, ου, *Dion. Hal.* ὁ καὶ ἡ πρωτότοκος, ος, idem, ὁ καὶ ἡ πρωτογενὴς, ὲς, LXX. filius, ὁ παῖς πρεσβύτατος, *Plato.*
Primipara, ἡ πρωτοτόκος, ου, *Hom.*
Primitiæ, ἡ ἀπαρχὴ, ῆς, *Demosth.* τὸ κατάργμα, ατος, *Plutarch.* τὰ πρωτεῖα, *cum frugum, tum manubiarum*, τὸ ἀκροθίνιον, ου, *Thuc.* τὰ ἀκροθίνια, ων, : primitias solvo, ἀπάρχομαι, LXX.
Primitivus, a, um, ὁ καὶ ἡ πρωτότυπος, ου, *Gramm.*
Primitus, ἐξαρχῆς, *Dem.* πρῶτον, id.
Primo, πρῶτον, *Dem.* τὸπρῶτον, id.
Primogenitus, idem quod *Primigenius.*
Primordium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Demosth.* Confer *Initium.*
Primores, οἱ πρῶτοι, ων, *Plut.*
Primum, idem quod *Primo.*
Primus, a, um, πρῶτος, η, ον, *Dem.* inter primos duco, ἐν πρώτοις ἄγω, *Dion. Hal.* primas teneo, τὰ ἄριστα φέρομαι, *Aristid.* alicui concedo, δίδωμί τινι, *Plut.* primo adspectu, κατὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον, *Dion. Hal.* prima fronte, αὐτόθεν, id. primo quoque tempore, ἐκ τάχιστα, *Xen.* τάχιστα, *Isocr.* prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Dem.* in primis, τὰ πρῶτα, *Lucian.*
Princeps, ὁ ἄρχων, οντος, *Dem.* ὁ δυνάστης, ου, *Lucian.* ὁ δυναστεύων, οντος, *Plato*, vir, ἀνὴρ πρῶτος, *Plut.*
Principalis, e, ἀρχικὸς, ὴ, όν, *Isocr.* ἡγεμονικὸς, ὴ, όν, *Dem.* κυρίως, ία, ιον.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, us, ἡ δυναστεία, ας, *Dem.* τὸ ἡγεμονικὸν, οῦ, *Philo.* τὸ στρατήγιον, ου, *Dem.* Conf. *Primatus.*
Principio, παρὰ τὸν ἀρχικὸν, *Chrys.* Confer *Initio, & Principium.*
Principium, ἡ ἀρχὴ, ῆς, *Dem.* in principio, ἐπ' ἀρχῆς, *Dion. Hal.* a principio, ἀρχόθεν, *Herodot.* ἐξαρχῆς, *Dem.* ἀπαρχῆς, id. καταρχὰς, id. κατ' ἀρχὰς, id.
Prior, πρότερος, έρα, έρον, *Thuc.* sum, προτερεύω, *Theophr.*
Priſcus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* πρεσβύτατος, άτη, ατον, *Dion. Hal.* Conf. *Antiquus.*
Priſtinus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* παλαιὸς, ὰ, όν, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἐξ ἀρχῆς, habitatio, διατριβὴ, *Æl.*
Private, s. Privatim, ἰδίᾳ, *Dem.* κατ' ἰδίαν, *Dion. Hal.*
Privatio, ἡ στέρησις, εως, *Aristot.* ἡ ἀποστέρησις, εως, *Isocr.*
Privativus, a, um, στερητικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Privatus, a, um, ἰδιώτης, ου, *Dem.* homo, ὁ ἰδιώτης, ου, id. ἰδιωτεύων, οντος, id. res, τὰ ἴδια, ων, id. vita, ἡ ἰδιωτεία, ας, *Xen.* hospes, ὁ ἰδιόξενος, ου, *Dion. Hal.*
Privigna, ἡ προγόνη, ης, *Theophr.*
Privignus, ὁ πρωγενὴς, ους, *Bud.*
Privilegium, τὸ προτέρημα, ατος, ἡ προνομία, ας, *Lucian.* habere, προνομίαν ἔχειν, id. dare alicui, διδόναι τινὶ, idem.
Privo, στερίσκω, aliquem aliqua re, τινὸς τινα, *Xen.* ἀποστερῶ, τινὰ τινος, *Isocr.* τινὰ τι, idem.
Prius, πρότερον, *Dem.* quam, πρότερον, ἤ, *Dem.* πρότερον, πρὶν, ἤ, *Lycurg.* priusquam audiverim, πρὸ τοῦ ἀκοῦσαι, *Xen.*
Pro, ὑπὲρ, urbe, πόλεως, *Herodian.* foribus, πρὸ θυρῶν, *N. T.* pro sorore pugnare, πρὸ ἀδελφῆς μάχεσθαι, pro me se vendicarunt, πρὸ ἐμοῦ, *N. T.* pro rege pugnare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ βασιλέως, *Plutarch.* pro aliquo dicere, ὑπέρ τινος λέγειν, *Dem.* pro arbitratu suo, κατὰ τὸ δοκεῖν αὐτοῖς, *Plut* pro facultatibus, κατὰ τὸν ὑπάρχοντα οὐσιαν, *Thuc.* pro meis viribus, κατ' ἐμὲ, *Lucian.* pro parvis beneficiis magna referre, μεγάλα ἀντὶ μικρῶν εὐεργετεῖν, *Xen.* optima pro jucundis accipere, βέλτιστα ἀντὶ τῶν ἡδέων λαμβάνειν, *Dem.* pro præsenti rerum conditione, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, *Dem.* ἐκ τῶν ὄντων, *Lucian.*
Proavia, ἡ προμάμμη, ης, *Philo.* ἡ μήτηρ τοῦ πάππου, *Dem.*
Proavus, ὁ προπάππος, ου, *Dem.* paternus aut maternus, πρὸς πατρὸς ἢ μητρὸς, *Isocr.*
Probabilis, e, πιθανὸς, ὴ, όν, *Dem.* εἰκὸς, υῖα, ός.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, ητος, *Plato.*
Probabiliter, εὐλόγως, *Dem.* πιθανῶς, id. minus, ἀπιθάνως, *Isocr.* δυσπείστως, id.
Probatio, ἡ πίστις, εως, *Dem.* ἡ ἀπόδειξις, εως, id. ὁ ἔλεγχος, ου, id. probationem petere

Digitized by Google

ab aliqua re, λαμβάνειν πίστιν ὑπό τινος, *Isocr.* niti alicujus maxime testimonio, ἐπὶ πλεῖστον ἰσχύειν διὰ μαρτυρίαν, *Dem.* exhibere, παρέχειν πίστιν, *id.* fieri de aliqua re, γίγνεσθαι ἔλεγχον περί τινος, *id.* uti probatione aliqua, χρῆσθαί τινι πίστει, *Isocr.*

Probatus, ὁ ἡ, ἠ εὐδόκιμος.

Probe, καλῶς, *Dem.* ὀρθῶς, *id.*

Probitas, ἡ καλοκἀγαθία, ας, *Xen.* morum, πρὸς τρόπον, *Isocr.* ἡ χρηστότης, ητος, *Plut.*

Probo, i. e. *exploro*, δοκιμάζω, aurum igne, τὸ χρυσὸν ἐν τῷ πυρὶ, *Isocr.* i. e. approbo, aliquid, ἀρίσκει τε ἐμοὶ, *Dem.* i. e. confirmo, ἀποδείκνυμι, aliquid, τί, *id.* liquido, ἐλέγχω τι καθαρῶς, *id.*

Proboscis, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Diod. Sic.*

Probrosus, a, um, ὁ ἡ ἐπονειδιστος, ος, ον, *Isocr.*

Probrum, τὸ ὄνειδος, εος, *Dem.* probris insector ſ. adficio aliquem, ὀνειδίζω τινὶ, *id.* βλασφημέω κατά τινα, *Isocr.* εἴς τινα, *Dem.* λοιδόρημα ποιέομαι τινα, *Plut.* βλασφημίαν λέγω τινὶ, *id.* Conf. *Convicium.*

Probus, a, um, ἀγαθὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* vir, ἀνὴρ ἀγαθὸς χρηστὸς, *id.* ἀνὴρ καλὸς κἀγαθὸς, *id.* i. e. probatus, ὁ ἡ ἠ δόκιμος, ος, ον, moneta, νόμισμα, ſ. ἀργύριον δόκιμον, *Dem.*

Procacitas, ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* ἡ ἀναίδεια, ας, *idem.*

Procaciter, ἀκολάστως, ἀσελγῶς.

Procax, ὁ ἡ ἠ προπετὴς, ἐς, *Dem.* ὁ ἡ ἠ ἀσελγὴς, ἐς, *id.* ὁ ἡ ἠ ἐξερμος, ος, ον, *Ariſtot.*

Procedo, προέρχομαι, *Dem.* χωρέω, *id.* res procedit ut vult, προχωρεῖ αὐτῷ τὰ πράγματα, ἢ ἐβούλετο, *Thuc.* plurimum noctis proceſſerat, τὸ πλεῖστον τῆς νυκτὸς προεκεχωρήκει, *Herodian.* in philoſophia, προκόπτω ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, *Lucian.* in virtute, ἐπ' ἀρετὴν, *Plut.* πρὸς ἀρετὴν, *Isocr.*

Procella, ἡ καταιγὶς, ίδος, *Ariſtot.* ἡ κυματωγὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ θύελλα, ης, *Ariſtot.*

Procelloſus, ὁ ἡ ἠ θυελλώδης, ες, ὁ ἡ ἠ κυματώδης, ες, ον, *Ariſtot.*

Proceres, οἱ δυναζόμενοι, αν. Conf. *Princeps*, item *Primates.*

Proceritas, τὸ μῆκος, εος, *Plato.*

Procerus, a, um, ὁ ἡ ἠ ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἡ ἠ ὀψηλὸς, ὴ, ὸν, *id.* ὁ ἡ ἠ προμήκης, ες, *Synes.* ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.

Proceſſio, ſ. Proceſſus, ἡ πρόοδος, ου, ἡ πρόχωσις. Spiritus S. ἡ ἐκπόρευσις τοῦ πνεύματος ἁγίου, *Naz.*

Procidentia, ἡ πτῶσις, εως, *Dioſc.*

Procido, προπίπτω, ad genua, πρηνὴς πρὸς γόνατα, *Dem.*

Procinctus, us, ἡ προοχὴ, ῆς, in procinctu ſtare, ἐν προοχῇ εἶναι, *Plut.*

Proclamatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως.

Proclamo, ἀνακράω, *Plato*, ut præco, ἀνακηρύττω, *Lucian.*

Proclino, κατακλίνω, *Plut.*

Proclivis, e, ὁ ἡ ἠ ὄρθιος, ος, ον, *Hippocr.* ὁ ἡ ἠ ἐυκατάφορος, ος, ον, ad aliquid, πρὸς τι, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἠ ἐυπίφορος, ος, ον, *Strabo*, ſum ad aliquid, ἀτενίζω πρός τι, *Ariſtot.* ῥέπειν πρός τι, *id.* ἐυκατάφορον ἐστὶ πρός τι, *id.*

Proclivitas, ἡ ὀρθότης, ητος, *Cleſſ.* ἡ ἐυκαταφορία, *Lucret.* κατωφέρεια, ας, *Aſcen.*

Proconſul, ὁ ἀνθύπατος, ου, *Plut.* ſum, ἀνθυπατεύω, *Herodian.*

Proconſularis, e, ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Proconſulatus, us, ἡ ἀνθυπατεία, ας, *Herodian.* proconſulatum gero, ἀνθυπατεύω, *id.*

Procraſtinatio, ἡ ὑστεριμοῖρία, ας, *Dem.* ἡ ὑστέρησις, εως, *Philo.* ἀναβολὴ, ῆς, *Plut.*

Procraſtino, ἡ ἀναβολὴν ποιέομαι, *Plut.* aliquid, τινὸς, *id.* ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑστεραίαν, *Dem.*

Procreatio, ἡ γέννησις, εως, *Plato*, liberorum, ἡ παιδοποιΐα, ας, *Plut.* ἡ τεκνοποιΐα, ας, *Ariſtot.*

Procreo, γεννάω, aliquem, τινὰ, *Xen.* liberos, ποιέομαι παῖδας, *Isocr.* παιδοποιέομαι, *Xen.*

Procreator, ὁ γεννητὴς, οῦ, *Plato*, liberorum, ὁ παιδοποιὸς, οῦ, *Euripid.* ὁ τεκνοποιὸς, οῦ, *Herodot.*

Procubitor, ὁ πρόκοιτος, ου, ὁ φρουρὸς, οῦ, *Xen.*

Procudo, παρασκολάπτω.

Procul, πόῤῥω, a periculis remoti, πόῤῥω κινδύνων ὄντες, *Dem.* ab Alba, ἄπειμι τῆς Ἄλβης, *Plut.* magis, πορρώτερω, *Lucian.* dubio, ἀναμφισβητήτως, *Dem.* abſum, ἐκ πολλοῦ διαστήματός εἰμι, *Lucian.* habito ab aliquo, ἀποικίαν τινὸς, *Thuc.*

Proculco, καταπατέω, *Thuc.*

Procumbo, κατάκειμαι, *Plut.* προσπίπτω, in genu, εἰς γόνυ ὀκλάζω, *Lucian.*

Procuratio, ἡ ἐπιτροπὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *id.* ἡ διοίκησις.

Procurator, ὁ διοκητὴς, οῦ, *Plut.* ὁ ἐπίτροπος, ου, *Herodian.* ὁ ἐπιμελητὴς, οῦ, *Xen.*

Procuro, ἐπιμέλομαι, aliquid, τινὸς, *Plato*, τί, *id.* διοικέω τι, *Dem.* κηδεμονεύω τινος, *Plut.* alicui multa bona, πράξειέν τινι πολλὰ ἀγαθὰ, *Ælian.*

Procurro, πρωτρέχω, *Iſocr.*

Procurſus, ἡ πρόδρομὴ, ῆς, ἡ ἐκδρομὴ, ῆς.

Procus, ὁ μνηστὴρ, ῆρος, ὁ μνηστεύων, οντος.

Prodeambulo, ἐκπεριπατέω.

Prodeo, παρέρχομαι, aliquo, εἴς τινα τόπον, *Xen.* in publicum, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, ex arce, ἐκφοιτάω ἐκ τῆς ἀκροπόλεως, *Plut.* in medium, ἔρχομαι εἰς τὸ μέσον.

Prodigalitas, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀκολασία, ας, *id.*

Prodige, ἀσώτως, vivo, ἀσωτεύομαι, *N. T.*

Prodigioſe, τερατικῶς, *Plut.*

Prodigioſus, a, um, ὁ ἡ ἠ τερατώδης, ες, ον, *Iſocr.*

Prodigium, τὸ τέρας, ατος, *Plut.* τὸ σημεῖον, ου, *Demoſth.*

Prodigo, ἀσωτεύομαι, patrimonium, τὰ ἐκ τῶν πατρὸς χρήματα, *Ælian.* omnia, ἀταμιεύτως πάσαν ὠμαρτὴν ἀναλίσκω, *id.*

Prodigus, a, um, ὁ ἡ ἠ ἄσωτος, ου, ον, *Dem.*

Proditio, ἡ προδοσία, ας, *Dem.* ἡ πρόδοσις, εως, *idem.*

Proditor, ὁ προδότης, ου, *Dem.* ὁ προδοσίδης, ου, *id.*

Proditorie, προδοτικῶς, *Lucian.*

Proditorius, a, um, προδοτικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Proditrix, ἡ προδότις, ίδος, *Eurip.*

Prodo, προδίδωμι, ubem, πόλιν, *Xenoph.* cauſſam, δίδωμι, *Dem.* remp. καταπροδίδωμι τὰ κοινὰ, *Lucian.* res geſtas memoriæ, ἱστοῖμι τὰ πεπραγμένα, *Plut.* δίδωμι τῷ λόγῳ, *Naz.*

Prodromus, ὁ πρόδρομος, ου, *Plut.*

Produco, παρατείνω, aliquid, τί, *Lucian.* ſermones, ἀναμηκύω τοὺς λόγους, *idem*, teſtes, παρίστημι μάρτυρας, *Dem.* ἀπάγομαι μάρτυρα ἐπί τινος, *Iſocr.* παρίσομαι μάρτυρα, *id.* convivium, ὀψίζω ἢ πότον, *Lucian.*

Productio, ἡ ἔκτασις, εως, *Gramm.* ἡ ἀναβολὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Profanatio, ἡ βεβήλωσις, εως.

Profano, βεβηλόω, LXX.

Profanus, a, um, ὁ ἡ ἠ ἄθυτος, ον, *Lucian.* ὁ ἡ ἠ ἀνιερος, ος, ον, *Plut.* ὁ ἡ ἠ βέβηλος.

Profectio, ἡ πορεία, ας, *Dem.* ἡ ἐξοδιπορία, ας, *Xen.* ad bellum, ἡ ἐξόδιος, ος, ον, *Dem.*

Profecto, δῆτα, *Dem.* ἦ μὰ, *id.* ἀληθῶς, *id.*

Profectus, us, ἡ πρόκοπὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἐπίδοσις.

Profero, προφέρομαι, *Dion. Hal.* Confer *Produco.*

Profeſſio, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Ariſtot.*

Ex profeſſo, ἐκ τῆς προφανοῦς, *Lucian.* ἐκ τῆς ἰδιαίας, *Herodot.*

Profeſſor, ὁ ἐπαγγελτὴς, οῦ, artium, ὁ διδάσκαλος, ου, ον, *Dem.*

Proficio, ἐπιδίδωμι, in virtutis ſtudio, πρὸς ἀρετὴν *Iſocr.* εἰς ἀρετὴν, *Plato*, in ſtudiis mathematicis, προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασι, *Lucian.* ſapientia & ætate, σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ, *N. T.* valde, ἐπιδοσιν μεγάλην λαμβάνω *Iſocr.* nihil, εἰς τὸ πρόσθεν πράττω μηδὲν, *Dion. Hal.*

Proficiſcor, πορεύομαι, terra, χερσὶ γῆ, *Thuc.* in Cyprum, εἶμι εἰς τὴν Κύπρον, *Herodot.* in urbem, ἄπειμι πρὸς τὸ ἄστυ, *Plato*, per urbem, διαπορεύομαι τὴν πόλιν, *Plut.* per regionem, διέρχομαι χώραν, *idem.* peregre, ἀποδημέω, *Plato.*

Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, artem aliquam, ἄσκησίν τινα, *Lucian.* i. e. *doceo*, διδάσκω τινα τέχνην τὰς ἄλλας, *Dem.* i. e. *aperte confiteor*, προσομολογέω, *Iſocr.*

Profligatio, ἡ ἧττα, ης, *Dem.*

Profligatus, a, um, διαφθειρεὶς, εῖσα, έν. Conf. *Perditus, a, um.*

Profligo, φυγαδεύω, *Philo.* Conf. *Fugo.*

Profluens, ὁ πηγάριον, οντος, ὁ ἡ ἠ ὑπόῤῥυς, υ. *Athen.*

Profluentia, ἡ ὑπόῤῥοια, ας, *Dion. Ar.*

Profluo, ἀποῤῥέω, alicunde, τινὸς, *Dioſc.*

Profluvium, ἡ ῥύσις, εως, *Ariſtot.* ventris, ἡ διάῤῥοια, ας, *Gal.* verborum hominis garruli, ἡ λογοδιάῤῥοια, ας, *Athen.*

Profore, ὠφελήσειν, χρήσιμον ἔσεσθαι.

Profugio, ἀποφεύγω, *Dem.* Conf. *Fugio.*

Profugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* τὸ κρησφύγετον.

Profugus, a, ὁ φυγὰς, άδος, *Dem.* φύγαν, ασα, *Iſocr.* ad boſtes, ὁ ἡ ἠ αὐτόμολος, ου, ον, *Xen.* ὁ μετανάστης, ου, *Philo.* ὁ ἡ ἠ πρόσφυξ, υγος, *id.*

Profunde, βαθέως.

Profunditas, τὸ βάθος, εος, aquæ, τοῦ ὕδατος, *Xen.* τὸ βάθισμα, ατος, *Theophraſt.*

Profundo, προχέω, aliquid, τὶ, *Herodian*, i. e. prodigo, ἀσωτεύομαι. Conf. *Prodigo.*

Profundus, a, um, βαθὺς, εῖα, ὺ, fluvius, ποταμὸς, ſomnus, ὕπνος, *N. T.* pax, εἰρήνη, *Herodian.*

Profuſe, ἀφειδῶς, *Dem.*

Profuſio, ἡ πρόχυσις, εως, *Herodot.* bonorum, ἡ ἀσωτία, ας, *Ariſtot.*

Profuſus, a, um, δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.* Conf. *Prodigus.*

Progeneratio, ἡ γέννησις, εως, *Plato.*

Progenero, γεννάω, *Xen.* προγεννάω.

Progenies, τὸ γέννημα, ατος, *Plut.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Philo.*

Prognatus, a, um, γεγονὼς, υῖα, ός. Conſer *Natus.*

Progredior, πρόειμι, *Dem.* Conf. *Procedo* & *Proficio.*

Progreſſio ſ. Progreſſus, ἡ πορεία, ας, *Dem.* τὸ βάδισμα, ατος, *id.* in artibus, ἡ πρόκοπὴ, ἐν ταῖς τέχναις, *Lucian.* progreſſum facio in virtute, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν, *Iſocr.* Conf. *Proficio*, progreſſu temporis, προβαίνοντος χρόνου, *Dem.* προϊόντος χρόνου, *id.* τῷ χρόνῳ, *Dion. Hal.*

Proh, φεῦ, anima, ὦ ψυχὴ, *Xen.* virum! φεῦ τοῦ ἀνδρὸς, *id.* proh Deum hominumque fidem! ὦ γῆ καὶ θεοὶ, *Dem.*

Prohibeo, κωλύω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquid, διακωλύω τι, *Plato*, κατακωλύω τι, *Dem.* aliquem ab aliqua re, εἴργω τινὰ ἀπό τινος, *Xen.* ἀπείργω τινὰ τινος, *Plut.* ἀποβέω τινά τινος, *id.*

Prohibitio, ἡ κώλυσις, εως, ἡ ἀπακώλυσις, εως, *Xen.*

Prohibitor, ὁ διακωλυτὴς, οῦ, *Plato.*

Projectio, ἡ ῥῖψις, εως, *Plato*, ἡ ἀποβολὴ, ῆς.

Projectitius, a, um, ὁ ἡ ἠ ἀποβλητος, ος, ον, *N. T.*

Projectura, idem quod *Projectio.*

Projicio, ἀποῤῥίπτω, chlamydem, χλαμύδα, *Herodian.* aliquid, ἀποβάλλω τι, *Plut.*

Proin, ſ. Proinde, διὸ, διὰ τοῦτο, ᾗ τοι, *Iſocr.* Conf. *Ergo, Igitur.*

Prolabor, καταπίπτω, in terram, ἐπὶ τὴν γῆν *Xen.* ex equo, ἀφ' ἵππου, *id.* huc uſque, μοῦμαι εἰς τοῦτο, *Dem.*

Prolapſio, ἡ πρόπτωσις, εως, *Dioſc.*

Prolatatio, ἡ ὑπέρθεσις, εως, *Philo.*

Prolato, ἀναβάλλομαι. Conf. *Procraſtino.*

Proles, ὁ γόνος, ου, *Dion. Hal.* οἱ γονεῖς παῖδων, *id.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Xen.* maſcula, γενεὰ ἄῤῥην, *Dion. Hal.* prolem habeo, γενεὰν ἔχω, *id.* relinquo, γίνος καταλείπω *id.*

Prolicio, ἐφέλκω, *Ariſtot.*

Prolixe,

Digitized by Google

Prolixe, ὑποτάδην, *Lucian.* prolixius immoror, ὑπαδυφιλοῦμαι, *Dion. Hal.* scribo, διεξοδικώτερον γράφω, *Nazi.* differo de re aliqua, μηκύνω τι, *Thuc.*

Prolixitas, τὸ μῆκος, ους, orationis, λόγου, *Dem.*

Prolixo, μηκύνω, aliquid, τι, *Isocr.*

Prolixus, a, um, μακρὸς, ὰ, ὸν; *Isocr.* ὁ καὶ ἡ ὀλιγάκις, ους, *Dioscor.* i. e. *bunevolus*, ἐυοίκος, ὴ, ὸν, *Dem.* ne sim prolixus, ἵνα μὴ μακρὰ λέγω, *Dem.* prolixa oratione utor, μακρολογίαι, *Plato.* μακρὸς λόγους ὑποτείνω, *id.* τοὺς λόγους ὑπομηκύνω, *Lucian.*

Proloquor, ὑποδιέξομαι, *Laërt.* προλογίζω.

Proludium, ὁ προαγὼν, ῶνος, *Plut.*

Proludo, προαγωνίζομαι, *Herodian.*

Proluo, λάω, *Lucian.*

Prolusio, τὸ προαγώνισμα, ατος.

Proluvies, ἡ κλυσμὸς, ὰς.

Proluvium, ἡ προχυσις, εως, *Herodot.*

Promano, idem quod *Profluo.*

Promercalis, e, ὁ καὶ ἡ ἀγορ⟨ος⟩, ὰ, *Plut.*

Promereo f. Promereor, προσάγομαι, aliquid aliqua re, τί τινι, *Plut.* bene de rep. εὐεργετέω τὸ κοινὸν, *Aristot.* Conf. *Mereor.*

Promeritum, ἡ ἐυποιΐα, ας, *Poll.* Conf. *Meritum.*

Promiscue, ἀναμίξ, *Xen.*

Promiscuus, a, um, ὁ καὶ ἡ Σύμμικ⟨τος⟩, ὸς, *Thuc.* ὁ καὶ ἡ Συμμιγὴς, ὲς, *Aristid.*

Promissio, ἡ ὑπόσχισις, εως, *Dem.* ἡ ἐπαγγελία, ας, *id.* Conf. *Pollicitatio.*

Promissor, ὁ ὑπισχνέμενος, ου, *Dem.* ὁ ἐπαγγελιάμενος, ου, *id.*

Promissum, τὸ ἐπάγγελμα, ατος, *Dem.* Promissos pilos habentes, κομῶντες.

Promitto, ὑπισχνέομαι, *Dion.* Confer *Polliceor.*

Promo, προφέρω, e penu, ἐκ ταμείου, *Isocr.* vestem, προχειρίζομαι ἐσθῆτα, *Lucian.*

Promontorium, ἡ ἄκρα, ας, *Pausan.*

Promoveo, παράγω, aliquem ad honores, τινὰ εἰς ἀξίωμα, *Plut.* ad gloriam, προάγω τινὰ εἰς δόξαν, *idem*, a theatro ad maximas dignitates, μετάγω ἀπὸ τ Σκηνῆς ἐπὶ μεγίστας προέδρους, *Herodian.*

Prompte, προθύμως, *Dem.* εὐθύμως, *id.* προχείρως, *id.* ἑτοίμως.

Promptitudo, ἡ ἑτοιμότης, ητος, *Dem.* ἡ εὐθυμία.

Promptuarium, τὸ ταμιεῖον, ου, *Isocr.*

Promptus, a, um, ὁ καὶ ἡ προχειρ⟨ος⟩, ου, *Plut.* i. e. paratus, ὁ καὶ ἡ προθυμ⟨ος⟩, ου, *Dem.* ἕτοιμ⟨ος⟩, η, ον, *id.*

Promulgatio, ἡ ἀνακήρυξις, εως, ἡ δημοσίωσις, εως.

Promulgo, ἐπαγγέλλομαι, *Lucian.* per præconem, ἀνακηρύσσω, *id.*

Promulsis, τὸ ὑδρόμελι, ιτος, *Dioscor.*

Promus, ὁ ταμίας, ου, *Aristot.*

Promuscis, idem quod *Proboscis.*

Pronepos, ὁ προπάππ⟨ος⟩, ου, ὁ διστόγον⟨ος⟩, ου, *Harmenop.*

Proneptis, ἡ διστόγονη, ης, *Harmenop.*

Pronomen, ὄνομα ἀντάνυμον, *Dion. Hal.*

Pronuba, ἡ προμνήστρια, ας, *Lucian.* ἡ προμνησις, ἰδ⟨ος⟩, *Xenoph.* ἡ νυμφαγωγὸς ἥ, *Dion. Hal.*

Pronubus, ὁ νυμφοστόλ⟨ος⟩, ου, *Nyssen.* ὁ νυμφαγωγὸς, ὁῦ, *Chrys.*

Pronunciatio, ἡ τ φωνῆς ἐνφορὰ, ᾶς, *Dion. Hal.* ἐκφώνησις, εως, *Damasc.* oratoria, ἡ ὑπόκρισις, εως, *Aristot.*

Pronunciatum, τὸ ἀξίωμα, ατος, *Boëth.*

Pronuncio, ἐκφωνέω, nihil de aliqua re, ἀποφαίνομαι οὐδὲν περὶ τινος, *Dem.*

Pronurus, ἡ ἐκγόνου γαμετὴ.

Pronus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑποκάφαρ⟨ος⟩, ου, *Diod. Sic.* Conf. *Proclivis.*

Proœmior, προοιμιάζομαι, *Aristot.*

Proœmium, τὸ προοίμ⟨ιον⟩, ου, *Aristot.*

Propagatio, ἡ πρόφυσις, εως.

Propago, παλαφύω, ὑποφυάδας γεννάω.

Propago, inis, ἡ παλαφυὰς, ἀδ⟨ος⟩, LXX. ἡ ἀπογονὴ.

Propalam, προφανῶς, φανερῶς, *Herodian.*

Propatruus, ὁ προπατράδελφ⟨ος⟩, ου.

Propatulus, a, um, ὁ καὶ ἡ προφανὴς, ὲς, *Thuc.*

Prope, ἐγγὺς, aliquem, τινὶ, *Aristot.* τινὸς, *id.* ἐγγύθεν τινὸς, *Plut.* Συνεγγύς τινος, *Aristot.* qui prope adsunt, οἱ πλησίον ὄντες, *Dem.* prope dixi, quæ, σχεδὸν εἰρηκα, ἃ, *id.* prope terram, πρὸς τῇ γῇ, *Dem.*

Propediem, αὐτίκα δὴ μάλα, ἐν βραχεῖ.

Propello, ἀποθέω, *Dem.* ἀπέργω.

Propemodum, παραπλησίως, *Dem.* μονονὺ, *idem*, μόγοντιχί, *id.*

Propempticum, προπεμπτικὸν, ὸν.

Propendeo, ῥέπω, ad aliquid, πρός τι, *Joseph.* ὁρμάω πρός τι, *Dem.*

Propenſe, προθύμως, *Isocr.*

Propenſio, ἡ ὑπερβάπεια, ας; *Chrys.* ἡ προθυμία.

Propenſus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, ὲς, ad aliquid, πρός τι, *Plato.* Conf. *Proclivis.*

Properanter, ἐσπουδμένως, *Joseph.* δ.ὰ σπουδῆς, *Herodian.* χρὴ πολλῆς σπουδῆς. *Xen.*

Properantia f. Properatio, ἡ σπουδὴ, ῆς, *Isocr.* Conf. *Festinatio.*

Properatim, idem quod *Properanter.*

Properatio, vide *Properantia.*

Properato, Propere, Properiter, idem quod *Properanter.*

Propero, σπεύδω, *Dem.* aliquid, ὑπουργεύδω τι, *id.* Conf. *Festino.*

Properus, a, um, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* Conf. *Celer.*

Propheta, ὁ προφήτης, ου, *Plut.*

Prophetia, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*

Propheticus, a, um, προφητικὸς, ὴ, ὸν, *N. T.*

Prophetis f. Prophetria, ἡ προφῆτις, ιδ⟨ος⟩, *N. T.*

Propinatio, ἡ προπωσις, εως, *Plut.*

Propino, προπίνω, alicui, τινὶ, *Demosth.* poculum, τινὶ κύλικα, *Athen.* i. e. *propinando offero*, viginti quinque nummûm myriades, πεντε καὶ εἴκοσι μυριάδας, *Plut.* i. e. *prodo*, Græciam, τὴν Ἑλλάδα, *Dem.* me deridendum, ὀλισθάνω γέλατα, *Cl. Al.*

Propinque, πλησιον, *Dem.*

Propinquitas, *loci*, ἡ ἐγγυτης, ητος, *Al. Aphr.* generis vel juris, ἡ ἀγχιστεία, ας, *Dem.* ὁ πλησιασμὸς, ῦ, *Diod. Sic.*

Propinque, ἐγγίζω, *N. T.* Conf. *Appropinquo.*

Propinquus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ πλησίον, *Plut.* genere, ὁ πρὸς γένους τινὶ ἐπαρχαν, *Herodian.* ἀγχιστεύων, ουσα, ον, LXX. sum, *loco*, ἐς βραχὺ γειτνιάζω, *Lucian.* genere, ἀγχιστεύω, LXX. πρόσκω τινι, *Dem.* in propinquo, ἐγγὺς, *id.* ὁμόσε, *id.* e propinquo, ἐγγύθεν; *id.*

Propior, us, ἐγγύτερ⟨ος⟩, ἐρα, ερον, alicui, τινὸς, *Dem.* τινὶ, *Xenoph.*

Propitiatio, ὁ ἱλασμὸς, ῦ, *Plut.*

Propitiatorium, τὸ ἱλαστήριον, ου, *N. T.*

Propitio, ἱλάσκομαι, aliquem, τινὰ, *Plut.* ἐξιλάσκομαί τινα, *Xen.*

Propitius, a, um, ὁ καὶ ἡ ἵλεως, ω, *Xenoph.* sum, ἱλατεύω, LXX.

Propius, ἐγγυτέρω, urbem, πόλεως, *Thuc.* genere alicui γένους τινὶ, *Plato.*

Propola, ὁ προπώλης, ου, *Aristoph.*

Propono, προτίθημι, aliquid alicui, τὶ πρός τινα, *Herodian.* quæstionem, προβάλλομαι ἐρώτημά τι, *Plut.* ob oculos, τίθημι τι πρὸ ὀφθαλμῶν, *Plato.* præmium, τίθημι ἆθλον, *Isocr.* proposui mihi dicere, εἱλόμην λέγειν, *Dem.* ὑπεθέμην ἐρεῖν, *Lucr.* δέδοκταί μοι λέγειν, *Plato.*

Propositio, ἡ ἀναλογία, ας, *Aristot.*

Propositio, ἡ πρόθεσις, εως, LXX. τὸ πρόβλημα, orationis, ἡ ὑπόθεσις, εως, *Plut.*

Propositum, ἡ πρόθεσις, εως, ἡ προαίρεσις, ὁ σκοπὸς, non attingo, proposito frustror, τ προθέσεως διαμαρτάνω, *Philo.* aliena a proposito, ἐξωγκνια καὶ πόρρω τῆς πράγματος; *Lucian.* huic certo proposito, ἀπροθέτως, *Polyb.* in proposito persevero, ἐμμένω τοῖς γνωσθεῖσιν, *Aristot.* a proposito decedo, ἐξίσταμαι, *Dion. Hal.*

Proprætor, ὁ ἀντιστράτηγ⟨ος⟩, ου, *Dem.*

Proprie, ἰδίως, *Aristot.* loqui, κυριολογέω, *Philo.*

Proprietas, ἡ ἰδιότης, ητος, *Plut.* τὸ ἰδίωμα, ατος, *Dioscor.*

Proprius, a, um, ἰδι⟨ος⟩, ία, ιον, alicui, τινὶ, *Aristot.* proprium habere aliquid, ἴδιον ἔχειν τι, *idem*, proprius fermo, ἡ κυριολογία, ας, *Dion. Long.* nomen, ἡ κυρίως προσηγορία, *Chrys.* propria curo, τὰ ἴδια πράττω, *N. T.*

Propter, διὰ, virtutem, ἀρετὴν, *Plato*, utilitatem reip. verba facere, ὑπὲρ τῆς ζυμφορὰς τ πόλεως εἰπεῖν, *Dem.* lucrum facere aliquid, ποιεῖν τι ὑπὲρ τῆς κέρδους, *Xenoph.* aliquid accedo, ἥκω τινος ἕνεκα, *Thuc.* auditorem, i. e. auditoris causa, ὑπὲρ ἀκροατοῦ, *Aristot.* propriam ignaviam cæteros servituti objicere, τ ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα —— *Dem.* ista exposui propter duas causas, ταῦτα διὰ δυοῖν ἕνεκεν, *Isocr.* propter filium horum patrocinium fuscepi, τῶ παιδὸς ἕνεκα, *Dem.* propter quid ista dico? τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω; *id.*

Propterea, διὰ τοῦτο ὅτι, διὰ ταῦτα, laudamus virtutem, quod sit pulcherrima, διὰ τοῦτο ἀρετὴ ἐυδοκιμεῖ, ὅτι κάλλιστόν ἐστι, *Isocr.* præstatus sum, quod est, τούτων ἕνεκα προεστηκὼς ὅτι ἐστὶ, *id.* constituti homines, διὰ ὃν ἐπλασαν ἄνθρωποι; *Lucian.* ut dormiamus, διὰ τοῦτο, ὡς καθεύδωμεν, *id.* ne patiaris, τοῦτο ἕνεκα, ἵνα μὴ πάθῃς; *Isocr.*

Propudiosus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀναίσχυντ⟨ος⟩, ου, *Dem.*

Propudium, τὸ αἴσχ⟨ος⟩, ους, *Xenoph.* civitatis, ἡ αἰσχύνη τ πολίτας; *Dion. Hal.*

Propugnaculum, ἡ προβολὴ, ῆς, regionis, τ χώρας *Xen.* τὸ ὀχυρὸν χῶμα, ατος, *Dem.* τὸ προβλημα, ατος, *Plato*, ἡ ἐπαλξις, εως, *Thuc.*

Propugnatio, ὁ ὑπερασπισμὸς, ῦ.

Propugnator, ὁ ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ ὑπὲρμαχ⟨ος⟩, ου, *Philo.* ὁ προμαχ⟨ος⟩, ου, *Herodian.*

Propugno, ἀντιπολεμέω, *Philo.* ὑπερασπίζω, *Polyb.* προμαχέω, *Herodian.* pro aliqua re, ὑπερμαχέω τινος, *Plut.* pro aliquo, προμάχομαί τινα, *id.*

Propulatio, ἡ ἀπόκρουσις, εως, *Al. Aphr.*

Propulso, ἀπείργω, aliquem, τινὰ, *Plut.* irruentes hostes, ἀμύνω τοὺς ἐπιόντας, *Lycurg.* Conf. *Propello.*

Proquæstor, ὁ ἀντιταμίας, ου.

Prora, ἡ πρῴρα, ας, *Plut.*

Prorepo, ἐξερπύζω, *Aristot.* διεξερπύζω, *id.*

Proreta, ὁ πρωρεὺς, έως, *Plut.* ἡ πρωρατεύω, *Nazi.*

Prorex, ὁ ἀντιβασιλεὺς, έως.

Proripio, ἐκθορὼν, *Lucian.*

Prorito, παροξύνω, *Xenoph.*

Prorogatio, ἡ ἀναβολὴ, ῆς.

Prorogo, ἀναβάλλομαι, *Plut* παραβάλλω.

Prorsum f. Prorsus, κομιδῇ, *Dem.* Confer *Omnino.*

Prorumpo, διεξελαύνω.

Proruo, καταβάλλω, *Polyb.*

Prota oratio, πρῶτος λόγ⟨ος⟩, ἡ ἀνὰ τῆς μίτρων λέξις, *Dion. Hal.* prota oratione scribo, καταλογάδην γράφω, *Lucian.*

Protapia, τὸ γένε⟨ιον⟩, ου, *Dem.*

Protectum, τὸ περισκιάδιον, ου, *Plut.*

Proscindo, καταλοιδορία, *Thuc.* conviciis aliquem, ὀνειδίζω τινὰ, *Dem* εἴς τινα, *id.*

Proscillio, ἡ διακοπὴ, ῆς, *Hippocr.*

Proscribo, προγραφὴν ποιῶ, *Plut.* aliquem, προγράφω τινὰ, *Dion.* ἐκλείπω ποίαν τινὰ, *id.* φυγάδευω τινὰ, *id.*

Proscriptio, ἡ προγραφὴ, ῆς, *Plut.*

Proscriptus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔνδοτ⟨ος⟩, ου, *Dem.* ἐκδιωκόμενος, ένη, ενον, *id.*

Profeco, διατίμαω, *Aristoph.*

Proſelytus, ὁ πρόσηλυτ⟨ος⟩, ου, *N. T.*

Prosequor,

Digitized by Google

Prosequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Isocr.* honore, ὠφέλειαι τιμαῖς, *Xenoph.* i. e. comitor aliquem, παραπέμπω τινά, *Plato.* funus, ἡ τιθηνήσατα, *Athen.* ἀνακολουθέω ὑποδυόντι πρὸς τὸ μνῆμα, *Dem.*

Prolerpo, ἑρπύζω, *Aristot.*

Prosilio, διάτλω, *Aristot.* ex concione, ἀναπηδάω ἐκ τ' ἐκκλησίας, *Æschin.*

Prosocer, ὁ προπάτωρ, ορος, ὁ τῆς πενθερᾶς πατήρ.

Prospecto, προσπίπτομαι πολλάκις.

Prospectus, us, ἡ πρόοψις, εως, *Thuc.* ἡ ἄποψις, εως, *Plut.*

Prosper, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐτυχὴς, ἐος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔποτμος, ος, *Laërt.* sum, prospera fortuna utor, εὐθενία, *Dem.* εὐποτμία, *Plut.* διευτυχίαι, *id.*

Prospere, εὐτυχῶς, *Dem.* εὐδαιμόνως, *id.* cedere, succedere, χρῆσθαι φέρεσθαι, *Nicæ.* διῆσις πράττειν, *Herodian.*

Prosperitas, ἡ εὐπραξία, ας, *Dem.* ἡ εὐπραξίκ, ας, *idem*, ἡ εὐποτμία. ας, *Plut.* prosperitate insolescere, ταῖς τύχαις ἐξυβρίζειν, *Luciar.*

Prospero, εὐδαίμονα ποιέω, *Isocr.*

Prosperus, a, um, idem quod *Prosper.*

Prosperitia, ἡ πρόνοια, ας, *Herodian.*

Prospicio, προορᾶω, *Dem.* i. e. præcognosco, προγιγνώσκω, *Thuc.* fortunis meis, προνοοῦμαι τ' οὐσίας, *id.*

Prosterno, καταβάλλω, victimam, τὸ ἱερεῖον, *Isocrat.* imaginem, προσεδίζω εἰκόνα, *Plut.*

Prostibulum, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.* ἡ ἑταῖρα, ας. *Dem.* ἡ πόρνη, ης, *idem*, i. e. locus, ubi se prostituunt prostibula, τὸ πορνεῖον, ου, *Dem.* τὸ χαμαιτυπεῖον, ου, *Philo.*

Prostituo, προΐστημι, *Athen.* πρωταγωνίζω, *Plut.* filias, καταπορνεύω τὰ θήλεα τέκνα, *Herodot.*

Prosto, προΐσαμαι, *Æschin.*

Prosum, ὠφελία, alicui, τινὰ, *Isocr.* Συμφέρω τινὶ, *id.* λυσιτελέω τινὶ, *id.*

Protego, Σκεπάζω, aliquem, τινὰ, *Dioscor.* περιαμύνω, manu, ὑπερέχω τῶν χεῖρα, *Aristid.*

Protelo, ἀπελαύνω, *Lucian.*

Protendo, προτείνω, dextram, δεξιὰν, *Xen.*

Protenus, αὐτίκα, *Dem.*

Protero, κατατρίβω, *Dem.*

Proterve, προπετῶς, *Dem.* ἰταμῶς, *Plut.*

Protervia, f. Protervitas, ἡ βδελυρία, ας, *Dem.* ἡ ἀσέλγεια.

Protervus, a, um, ὁ καὶ ἡ προπετὴς, ἐος, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς, ἐος, *id.*

Protestor, δαμαρτύρομαι, *Æschin.* ὀλμαρτύρομαι, *Dion. Hal.*

Protinam f. Protinus, ἐυθὺς, *Xenoph.* ταχέως, *id.* ταχὺ, *id.*

Protraho, ῆς. *in lucem*, προσάγω, aliquid, τὶ, *Plut.* i. e. differo, ἀναβάλλομαι, *Dem.* Conf. *Differo.*

Protrudo, προωθία, *Theophr.*

Proturbo, ἀπείργω, aliquem ab aliquo, τινά τινος, *Plut.*

Provectus, a, um, προαχθὶς, εῖσα, ἐν, longius ætate, πέρᾳ τ' ἡλικίας ἥκων, *Plato.* ἡ προελθυθὼς τῇ ἡλικίᾳ, *Xen.* provectæ ætatis esse, πέρᾳ τ' ἡλικίας εἶναι, *Xen.*

Proveho, προάγω, ad dignitatem, εἰς ἀξίωμα, *Plut.*

Provenio, πρόρχομαι, e domo, τ' οἰκίας, *Gal.* προβαίνω τ' οἰκίας, *Chrys.*

Proventus, us, ἡ πρόσοδος, ου, *Thuc.* τὰ προϊόντα, ων, *Dion. Hal.*

Proverbium, ἡ παροιμία, ας, *Dem.* quod proverbio dicitur, τὸ τ' παροιμίας, *idem*, ut est in proverbio, τοῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, *Dion. Chrys.* τὸ τῦ λόγυ, *Lucian.* κατὰ τὴν παροιμίαν, *id.* proverbio jactor, παροιμιάζομαι *Dion. Hal.*

Provide, προμηθικῶς, *Aristoph.* προνοητικῶς.

Providentia, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ προμηθία ας, *Soph.* ἡ προμήθεια, ας, *Plato.*

Provideo, προορᾶω, *Dem.* προμήθειαν ποιοῦμαι, *Plato*, futura, προορᾶω τὰ μέλλοντα, *Aristot.* Conf. *Prævideo*, item *Prospicio.*

Providus, a, um, προορατικὸς, ἡ, ὸν, *Philo*, ὁ καὶ ἡ φρονιμος, ε, *Dem.*

Provincia, ἡ ἐπαρχία, ας, *Plut.* i. e. *Officium*, τὸ καθῆκον, οντος, *Dem.* provinciæ præfectus, ὁ ἐπαρχος, ου, *Diod. Sic.*

Provincialis, ὁ ἐπαρχιώτης, ου, *Pandect.* ἡ ἐπαρχιῶτις, ιδος, *ibid.*

Provinciatim, κατ' ἐπαρχίας.

Provisio, ἡ προνόησις, εως, ἡ πρόνοια, ας, *Dem.* ἡ σκέψις.

Provisor, ὁ προνοητὴς, οῦ, *Greg.*

Provocatio, *in primis ad aliud judicium*, ἡ ἔφεσις, εως, *Dion. Hal.* ἡ παράκλησις, εως, *Herodian.*

Provocatorius, a, um, παρακλητικὸς, ἡ, όν, *Dioscor.*

Provoco, παρακαλέομαι, aliquem ad pugnam, τινὰ εἰς μάχην, *Dem.* πρὸς μάχην, *Plut.* vomitum, ἔμετον. *Al. Aphr.* appetitum ad aliquid, ὄρεξιν εἴς τι, *Herod.* aliquem ad aliquid, παρακαλέομαί τινὰ ἐπί τι, *Plato.* ad virtutem, προτρέπω τινὰ ἐπ' ἀρετὴν, *Xenoph.* ad judices, ἐπικαλέομαι, f. ἔρχομαι εἰς τὸ δικαστήριον, *Dem.* aliquem injuria, ἀδικέω τινὰ, *id.*

Provolo, προσπίτομαι.

Provolvo, προκυλίω, ad pedes, προκυλινδέομαί τινος, *Dem.*

Prout, ὥσπερ, moris est, νόμος ἐστὶ, *Dem.* aliquis dicit, ὅπως τις λέγει, *id.* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προεῖπον, *idem.*

Provulgo, ἐκλαλέω, aliquid, τὶ, *Dem.*

Proxime, ἐγγυτάτω, ad infaniam accedunt, τ' μανίας εἰσὶ, *Dem.* ἐγγύτατα τινος, *id.* ἐγγυτά τινος, *id.*

Proximitas, ἡ ἀγχιστεία, ας.

Proximo, idem quod *Proxime.*

Proximo, as, ἀγχιστεύω.

Proximus, a, um, ἐγγύτατος, άτη, ατον, *Thuc.*

Prudens, ὁ καὶ ἡ φρόνιμος, ε, *Dem.* ὁ καὶ ἡ Σίφρων, ονος, *id.* φρονῶν, ουσα, ὄν. *id.* ὁ καὶ ἡ δαίφρων.

Prudenter, φρονίμως, ago, πράττω, *Dem.* instruo spectacula, κατασκευάζοντας πότερα τὰς θεωρίας, *id.* & recte cogitare aliquid, ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς λογίζεσθαι περί τινος, *id.*

Pruina, ἡ πάχνη, ης, *Aristot.*

Pruinosus, a, um, ὁ καὶ ἡ παχνώδης, ους.

Pruna, ἡ ἀνθρακὶς, ίδος.

Prunum, τὸ κεκκόμηλον, ου, *Hipponax.*

Prunus, ἡ κεκκόμηλος, ου, *Theophr.*

Prurigo, ὁ κνησμὸς, οῦ, *Plut.*

Prurio, κνήθομαι, *N. T.* ὀρχνίζω, *Theophr.*

Pruritus, ὁ κνησμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ κνίδωσις, εως, *Theophr.* ὁ ὀδυξασμὸς, οῦ, *Ælian.*

Prytaneum, τὸ πρυτανεῖον, ου, *Plato.*

Psallo, ψάλλω, LXX.

Psalmus, ὁ ψαλμὸς, οῦ, LXX.

Psalterium, τὸ ψαλτήριον, ου, LXX.

Psaltria, ἡ ψάλτρια, ας, *Athen.*

Psaltes, ὁ ψάλτης, ου, *Athen.*

Psittacus, ὁ ψιττακος, ου, *Plut.* ἡ ψιττάκη, ης, *Aristot.*

Ptisana, ἡ πτισάνη, ης, *Athen.*

Pubeo, ἐφηβεύω, *Artemid.*

Puber, ηβῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔφηβος, ε, *Xenoph.* jam factus, ὃς ἤδη εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἐφήβους, *id.*

Pubertas, ἡ ἐφηβότης, ητος, *Theophil.* ἡ ἐφηβεία, ας, *Artemid.*

Pubes, ἡ ἄκη, ης, *Xenoph.* i. e. *ipsi puberes*, τὸ ἐφηβικὸν, ου, *Lucian.*

Pubesco, ἡβάω, *Dem.* ἐφηβάω, *Dioscor.*

Publicanus, ὁ τελώνης, ου, *Dem.*

Publicatio, ἡ δημεύσις, εως, bonorum, ἡ χρημάτων, *Dem.* ὑπαρχόντων, *id.*

Publice, δημοσίᾳ, *Dem.* κοινῇ, *id.*

Publico, δημεύω, bona alicujus, τὰ χρήματά τινος, *Demosth.* τὰς οὐσίας τινὸς, *Herodian.* agrum, τῶν γῆν, *Thuc.* i. e. evulgo, non dicenda, ἀπόῤῥητον δημοσίων, *Plut.*

Publicus, a, um, δημόσιος, ία, ιον, ὁ καὶ ἡ ἐπιδήμιος, ε, ædificium, οἰκοδόμημα, *Dem.* pœna, τιμωρία, *id.* commodum, τὸ κοινὴ Συμφέρον, οντος, *id.* in publicum prodeo, εἰς τὸ δημόσιον προέρχομαι, publico sumptu, ἐκ τῦ δημοσίυ, publica negotia administro, τὰ δημόσια πράττω, *Dem.*

Pudefacio, αἰσχύνω, κατασχύνω, aliquem, τινὰ, *Plut.*

Pudefio, αἰσχύνομαι, *Xenoph.* ob aliquid, τὶ, *Nazar.* καταισχύνομαί τι, *Isocr.*

Pudendum, τὸ αἰδοῖον, *Thuc.*

Pudenter, αἰδημόνως, *Xen.*

Pudet me, αἰσχύνομαι, dicere, λέγειν, *Isocr.* λέγων, *item*, alicujus, ἐπί τινι, *Thuc.* ἐπαισχύνομαί τινι, *Herodot.* τι, *N. T.* καταισχύνομαί τι, *Isocr.*

Pudibundus, a, um, ὁ καὶ ἡ αἰδήμων, ονος, *Aristot.*

Pudice, μετ' αἰδῦς, ἁγνῶς.

Pudicitia, ἡ ἁγνεία, ας, *Isocr.*

Pudicus, a, um, ἁγνὸς, ἡ, όν, mulier, γυνὴ, *Plut.*

Pudor, ἡ αἰδὼς, ὁος, *contr.* αἰδῦς, *Aristot.* ἡ αἰσχύνη, ης, *Dem.* ἡ εὐαίδεια. ας, *id.* rusticus, ἡ δυσωπία, ας, *Plut.* pudori erat, δι' αἰσχύνης ἦν, *Dion. Hal.* duco, ἐν αἰσχύνῃ τίθημι, *id.* sine ullo pudore, ἀδυσωπήτως, *Plut.*

Puella, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* ἡ κόρη, ης, *Xen.* ἡ παῖς, δὸς, *Dem.*

Puellaris, ε, ὁ καὶ ἡ κορασιώδης, ους, *Plut.* κορικὸς, ἡ, όν, *Athen.*

Puellariter, κορικῶς, *Philo.*

Puellula, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* τὸ κορίδριον, ου, *Poll.* ἡ παιδίσκη, ης, *Lyf.* τὸ παιδισκάριον, ου, *Laërt.*

Puellus f. Puellulus, τὸ παιδάριον, ου, *Dim.* τὸ παιδίον, ου, *Aristot.* ὁ παιδίσκος, ου, *Xenoph.*

Puer, ὁ παῖς, παιδὸς, *Dem.* ὁ κόρος, ου, *Athen.*

Puera, ἡ παιδίσκη, ης, *Lyf.*

Pueraſco, πνπάζομαι.

Puerilis, ε, ὁ καὶ ἡ παιδαριώδης, ους, *Herodian.* παιδικὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Puerilíter, παιδικῶς, *Plut.*

Pueritia, ἡ παιδία, ας, ἡ παιδικὴ ἡλικία, ας, *Philo.* a pueritia, ἐκ παιδὸς, *Dem.* ἐκ μειρῶν παιδίων, *idem.*

puerpera, ἡ λεχὰ, ὁος, *Cl. Al.*

Puerperium, ἡ λοχεία, ας, *Plut.*

Puerperus, a, um, λόχειος, εία, ειον, *Plut.*

Puerulus, τὸ παιδίον, ου, *Dem.*

Pugil, ὁ πύκτης, ου, *Xen.*

Pugilatio f. Pugilatus, ἡ πυκτοσύνη, ης, *Athen.* ἡ πυγμὴ, ῆς, *Plut.* ἡ πυγμαχία.

Pugilice, πυκτικῶς.

Pugilicus, a, um, πυκτικὸς, ἡ, όν, *Xen.*

Pugilor, πυκτεύω, *Plut.*

Pugillares f. Pugiliaria, ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακίδιον, ου, *N. T.* ἡ δέλτος, ου, *Plut.*

Pugio, τὸ ἐγχειρίδιον, ου, *Plut.* τὸ ξιφίδιον, ου, *Xenoph.*

Pugiunculus, το μαχαιρίδιον, ου, *Lucian.*

Pugna, ἡ μάχη, ης, *Dem.* ὁ ἀγών, ῶνος, *id.* ἡ ἔμπλεξ, ας, *Isocr.* fine pugna, ἀμαχητὶ, *Thuc.* Conf. *Prælium.*

Pugnacitas, τὸ μάχιμον, ου.

Pugnaciter, μαχίμως φιλονείκως, *Xenoph.*

Pugnaculum, ὁ προμαχεὼν, ῶνος, *Herodot.*

Pugnator, ὁ μαχητὴς, οῦ, ὁ μαχόμενος, ου, *Isocr.*

Pugnatorius, a, um, μαχικὸς, ἡ, όν, μαχητικὸς, ἡ, όν, *Aristot.*

Pugnax, ὁ καὶ ἡ μάχιμος, ος, *Plut.*

Pugno, μάχομαι, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* pro aliqua re, περί τινος, *Plato*, de aliqua re, ὑπέρ τινος, *Isocr.* ὑπομαχέω τινος, *Plut.* διαμάχομαι ὑπέρ τινος, *Plato*, cum aliquo, τινὶ, *Xenoph.* ἀγανίζομαι πρός τινα, *Xen.* contra Deum, θεομαχέω, *Eurip.* θεομάχομαι, *Chrys.*

Pugnus,

Digitized by Google

Pugnus, ἡ πυγμή, ῆς, *Suic.* ὁ κόνδυλος, *Dem.* pugno cædere, pugnos ingerere alicui, κόνδυλον ἐντρίβειν τινί, *Plut.* κόνδυλον διδόναι, *Ariſtoph.* pugnum patior, κόνδυλον λαμβάνω, *Dem.* pugnis decerto, διαπυκτίζω, *Lucian.* pugno vel pugnis, πυξ, *Nax.*

Pulcher, a, um, καλός, ή, όν, *Plato*, ὁ ἢ ἡ εὐειδὴς, ές, formina, γυνὴ καλὴ ἢ εὐειδὴς, *Plato*, εὐπρεπὴς τῷ ὄψιν ὅσα γυνή, *Dem.* adſpectu, καλὸς ὀφθῆναι, *Dem.* καλὸς τὴν ὄψιν, *Athen.* καλὸς τὸ σῶμα, *Xenoph.* mundus, ſ. ornatus, καλὸς κόσμος, *Plato*, pulchrum duco, ἐν καλῷ ποιέομαι, *Dion. Hal.*

Pulchre, καλῶς, mihi eſt, ἔχω, *Xen.*

Pulchritudo, τὸ κάλλος, ους, *Dem.* oris, ὄψεως ἔψεως, *idem*, pulchritudine præditum eſſe, ἔχειν τὸ κάλλος, *idem*, μετέχειν τοῦ κάλλους, *idem*, anteçello, προέχω τινὸς τῷ κάλλει, *idem*, deſtitui, ὑποστερέομαι τοῦ κάλλους, *Iſocr.*

Pulegium, ἡ γλήχων, ωνος, *Dioſc.* vinum e pulegio, ὁ γληχωνίτης οἶνος, *id.*

Pulex, ὁ ψύλλος, ου, *Ariſtot.* ἡ ψύλλα, ης, *Theophr.* pulices venor, ψυλλίζω.

Pulicoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ψυλλάδης, ες.

Pullaſter, τὸ ὀρνίθιον, ου, *Athen.* τὸ ὀρνιθάριον, *idem*,

Pullatus, a, um, ὁ ἢ ἡ μελανείμων, ονος, *Lucian.*

Pullulaſco, βλαστάνω, *Ariſtot.*

Pullulo, παραφυάω, *Ariſtot.* βλαστάνω, *Dem.*

Pullulus, ὁ ἔλαφος, ὁ, *Theophr.*

Pullus, *equus*, *aſinus*, ὁ πῶλος, ου, *Xen. avis*, ὁ νεοσσὸς, ὁ, *Ariſtot.* excluditur, νεοττὸς, γίγνεται, *Ælian.*

Pulmentum, τὸ ἔψον, ου, *Athen.* τὸ ἄρτυμα, ατος, *Plut.*

Pulmo, ὁ πνεύμων, ονος, *Plut.*

Pulmonarius, a, um, πνευμονικὸς, ἡ, όν, *Galen.*

Pulpa, ὁ μυς, ός.

Pulpamentum, τὸ ἠδύσμασμα, ω, *Ariſtot.*

Pulpitum, τὸ ἀνάβαθρον, ου, τὸ ἀκροατήριον, ου, *Plut.*

Pulſo, ὁ σολτὸς, οῦ, *Dioſc.*

Pulſatio, ἡ κρᾶσις, εως, *Plut.*

Pulſator, ὁ κρουστὴς, οῦ.

Pulſo, κρόω, terram pedibus, τὴν γῆν ποσίν, *Arrian.* obvios, παίω ἀντυχόντας, *Plut.* diſcipulum, μαθητὴν, *Xen.* fores, κόπτω τὴν θύραν, *Ariſtoph.* θυροκοπέω, *id.* ut cor vel arteriæ, σφύζω, *Gal.*

Pulſus, us, ὁ ὠθισμὸς, ῦ, *Plut.* cordis vel arteriarum, ὁ σφυγμὸς, ῦ, *Galen.* ἡ σφύξις, εως, *Ariſtot.*

Pultarium, τὸ σολτάριον, ου, *Dioſc.*

Pulveratio, ἡ κονιόρτωσις, εως.

Pulvereus, a, um, κόνις, ία, ιον, *Paul.*

Pulvero, κονιορτάω, *Theophr.*

Pulverulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ κονιορτώδης, εος, *Theophr.*

Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον, ου, *Lucian.*

Pulvinulus ſ. Pulvillus, τὸ προσκεφαλίδιον, ου.

Pulvis, ἡ κόνις, εως, *Lucian.* excitatus, ὁ κονιορτὸς, οῦ, *Plut.* Pulverem excito, κονιορτάω, *Theophr.* ἐποκονίω, *id.* pulve.e impleo ſ. adſpergo, κονιάω, *Lucian.* ſine pulvere, ἀκονιτὶ, *Dem.*

Pulviſculus, τὸ κονιορτίδιον, ου.

Pumex, ἡ κισηρὶς, ίδος, *Theophr.* pumice lævigo, κατακισηρίζω, *Athen.*

Pumiceus, a, um, κισηρώδης, ες, ίνη, ίνον.

Pumicoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κισηρώδης, ες, ὁ ἢ ἡ κισηροειδὴς, ές, *Theophr.*

Pumilio ſ. Pumilius, ὁ νάνος, ου, *Ariſtot.*

Punctim, στίξην.

Punctio, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctiuncula, τὸ νυγμάτιον, ου.

Punctum ſ. Punctus, ἡ στιγμὴ, ῆς, *Euclid.* temporis, χρόνου, *Plut.* ἡ ἀκμὴ τοῦ καιροῦ, *Dem.*

Punctura, ἡ στίξις, εως, *Euſt.*

Punctus, vide *Punctum.*

Pungo, νύττω, *Plut.* κεντέω, aliquem, στίζω τινὰ, *id.* dicteriis, θράττω τινὰ, *Plato.*

Puniceus, a, um, φοινίκεος, εία, εον, *Diod. Sic.* φοινικῆς, ῆ, ῆν, tunica, χιτὼν, *Xen.*

Punio, κολάζω, aliquem ſevere, τινὰ σφόδρα, *Dem.* merito, εἰκότως, *id.* legitime, νομίμως, *idem*, acerbe, πικρῶς, *id.* publice, δημοσίᾳ, *idem*, τιμωρίᾳ τινὰ, *Iſocr.* in exemplum omnium, τιμωρήσομαι ποιέν τινὰ παράδειγμα πᾶσι, *Dem.* Conf. *Multo.*

Punitio, ὁ κολασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ κόλασις, εως, *Ariſtot.* Conf. *Pœna.*

Punitor, ὁ κολαστὴς, ῦ, *Syneſ.* ὁ τιμωρητὴς.

Pupa, τὸ κοράσιον, ου, *N. T.* imaguncula pucllaris, ὁμοίωμάτιον παρθενικοειδές.

Pupilla, i. e. *orba parentibus*, ἡ ὀρφανὸς, ῦ, & orba, ἡ ὀρφανὴ, *Dem.* ἡ ὀρφανὸς, ου, *id.* oculi, ἡ κόρη, ης, *Philo.* ἡ γλαύξ, γός, ης, LXX.

Pupillaris, e, ὀρφανικὸς, ἡ, όν, *Plut.* ſtatus, ἡ ὀρφανία, ας, *id.*

Pupillus, ὁ ὀρφανὸς, ῦ, *Plato.* ὀρφανὸς πατρὸς, ſ. μητρὸς, *Dem.* pupillum fieri, γίγνεσθαι ὀρφανὸν, *idem*, relinqui, καταλείπεσθαι, *idem.*

Puppis, ἡ πρῶμνα, ης, *Thuc.*

Pupula, ἡ κόρη, ης, *Philo.*

Pupulus ſ. Pupus, τὸ παιδάριον, ου, *Xen.*

Pure, καθαρῶς, *Plut.*

Purgabilis, e, ὁ ἢ ἡ ἐυκάθαρτος, ου.

Purgamentum, τὸ καθαρμα, ατος, *Poll.*

Purgatio, ἡ κάθαρσις, εως, *Plato*, ὁ καθαρμὸς, ῦ, *Plut.*

Purgator, ὁ καθαρτὴς, ῦ, *Plut.*

Purgatorius, a, um, καθαρτικὸς, ἡ, όν, medicamentum, φάρμακον, *Plut.* ignis, πῦρ.

Purgo, καθαρίζω, *Nax.* urbem, καθαίρω τὴν πόλιν, *Plut.* i. e. excuſo, vide *Excuſo.*

Purificatio, ὁ καθαρισμὸς, ῦ, ὁ ἁγνισμὸς, ῦ, *Plut.*

Purifico, καθαίρω, aliquid, τι, *Athen.*

Puritas, ἡ καθαρότης, ητος, ſermonis, λέγου, *Hermog.* mentis, ἡ ἀγνότης, ητος, *Dem.*

Puriter, καθαρῶς, *Plut.*

Purpura, *concha* & *pannus*, ἡ πορφύρα, ας, *Ariſtot.*

Purpuraria, ἡ πορφυροπάλις, ίδος, *N. T.*

Purpurarius, ὁ πορφυρεὺς, έως, *Lucian.* ὁ πορφυρουργὸς, ῦ, *Cl. Al.*

Purpuraſco, πορφυρίζομαι.

Purpuratus, a, um, ὁ ἢ ἡ περιπόρφυρος, ου, *Plut.* περιβεβλημένος πορφύραν, *N. T.*

Purpureus, a, um, πορφυρᾶς, ᾶ, ᾶν, tunica, χιτὼν, *Xen.* veſtis, ἡ πορφυρὶς, ίδος, *idem*, totus, ὁ ἢ ἡ ὁλοπόρφυρος, ου, *Diod. Sic.*

Purpuriſſo, τῷ ἀνδρείκελον χρίω.

Purpuriſſum, τὸ ἀνδρείκελον, ου, *Ariſtot.*

Purpuro, πορφυρίζω, *Dioſc.* πορφυρίω, *Lucian.*

Purulente, πυωδῶς.

Purulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυώδης, εος, ὁ ἢ ἡ πυοειδὴς, ές, *Ariſtot.* ὁ ἢ ἡ διαπυϊκὸς, ὴ, *Hippocr.*

Purus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* a ſcele e, ὁ ἢ ἡ ἄκακος, ου, *id.* ἁγνὸς, ὴ, όν, a re venerea, τῆς ἀφροδισίου, *Plut.* i. e. non miſtus, ὁ ἢ ἡ ἄκρατος, ου, *Xen.*

Pus, τὸ πύον, ου, *Ariſtot.*

Puſillanimitas, ἡ μικροψυχία, ας, *Philo*, ἡ ὀλιγοψυχία, ας, LXX.

Puſillanimus, a, um, ὁ ἢ ἡ μικρόψυχος, ου, *Nax.* ὁ ἢ ἡ ὀλιγόφρων, ονος, *Philo.*

Puſillus, a, um, μικρὸς, ὰ, όν, *Dem.* Conf. *Parvus.*

Puſio, τὸ παιδίον, ου, *Ariſtot.*

Puſtula, ἡ φλύκλαινα, ης, *Thuc.* τὸ φλυζάκιον, ου, *Hippocr.* ἡ φλυκὶς, ίδος, in puſtulas erumpo, φλυκλαινόομαι, *Dioſc.*

Puſtuloſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φλυκλαινώδης, εος.

Putamen, τὸ κέλυφος, ους, nucis, καρύου, *Dioſc.* fabæ, κυάμου, *Theophr.* τὸ λέπισμα, ατος, *Philo*, τὸ λέπυρον, ου, *Cl. Al.*

Putaminoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ κελυφανώδης, ες, *Theophr.* κελύφους, ους, ουν, *Lucian.*

Putatio, ἡ κλάδευσις, εως, *Symm.* ἡ κλαδεία, ας, *Geopon.*

Putator, ὁ κλαδευτὴρ, ῆρος.

Puteal, τὸ περιόμιον, ου, LXX.

Putealis, e, ſ. Puteanus, a, um, φρεατικὸς, ἡ, όν, aqua, ὕδωρ, *Plut.*

Putearius, ὁ φρεάρυχος, ου, *Plut.*

Puteo, μυδάω, *Theophr.*

Puteſco, δυσαδίομαι.

Puteus, τὸ φρέαρ, ατος, *Lucian.* puteum fodio, φρεαρυχέω, *Plut.* φρέαρ ὀρύττω, *Dion. Hal.* puteorum foſſor, ὁ φρεάρυχος, ου, *Plut.* hauſtor, ὁ φρεάντλης, ου, *Laert.* foſſio, ἡ φρεαρυχία, ας, *Joſeph.*

Putide, δυσαδῶς, i. e. *abjecte*, ἀγεννῶς, *Dem.*

Putidulus, a, um, ſ. Putidiuſculus, a, um, δυσωδέστερος, έρα, ερον.

Putidus, a, um, ὁ ἢ ἡ δυσώδης, ες, *Thuc.* μυδαλέος, έα, έον, i. e. *abjectus*, ὁ ἢ ἡ ἀγεννὴς, ές, *Dem.*

Puto, κλαδόω, vitem, ἀμπελον ὑποκλαδόω, *Dem.* i. e. arbitror, exiſtimo, νομίζω, *Dem.* Conf. *Arbitror.*

Putor, ἡ δυσωδία, ας, *Thuc.* ἡ δυσοσμία, ας, *Poll.*

Putredo, ἡ σῆψις, εως, *Plut.* ἡ σηπεδὼν, όνος, *idem*, ἡ σαπρότης, ητος, *Dioſc.* putredine vitio, σήπω, *Plut.*

Putrefacio, σήπω, *Plut.* πυθω.

Putrefactio, ἡ ὑπόσηψις, εως, *Plut.* ἡ μύδησις.

Putreo, σαπρίζω.

Putreſco, σήπομαι, *Xen.* ὑποσήπομαι, *Hippocr.* carnis modo, κρεσσήπομαι, *Plut.*

Putris, e, ſ. Putridus, a, um, σαπρὸς, ὰ, όν, *Athen.* ὁ ἢ ἡ ἀΐατος, ου LXX. Ζαθρὸς, ὰ, όν, *Lucian.*

Putror, ἡ ζαπρότης, ητος, *Dioſc.*

Putus, a, um, idem quod *Purus, a, um.*

Pyra, ἡ πύρα, ας, *Plut.*

Pyralis, ἡ πυραλὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Pyramidatus, a, um, ὁ ἢ ἡ πυραμοειδὴς, ές,

Pyramis, ἡ πυραμὶς, ίδος, *Diod. Sic.*

Pyrites, ὁ πυρίτης, ου, *Dioſc.*

Pythia, τὰ πύθια, ων, *Plato.*

Pythius, a, um, πύθιος, ία, ιον, *Plut.*

Pyxidula, τὸ πυξίδιον, ου.

Pyxis, ἡ πυξὶς, ίδος, *Athen.*

Q.

QUA? i. e. πῆ; quatenus ἧ, in alio, qua eſt aliud, ἐν ἑτέρῳ, ᾗ ἑτέρῳ, *Ariſtot.*

Quacumque, ὅπῃ ἂν, ferat, φέρῃ, *Plato*, ex parte, ὁπηδὴν, *Plato*, ὁπηδήν, *id.*

Quadamtenus, ἕως ἄς.

Quadra, ὁ πίναξ, ακος, τὸ πινακίδιον τετράγωνον.

Quadragenarius, ὁ τεσσαρακονταέτης, ου, τεσσαρακοντέτης, ου, *Lucian.*

Quadrageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrageſimus, a, um, τεσσαρακοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.* τεσσαρακοσαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*

Quadragies, τεσσαρακοντάκις, *Plut.*

Quadraginta, οἱ, αἱ, τὰ τεσσαράκοντα, *N. T.*

Quadrangulus, a, um, ὁ ἢ ἡ τετράγωνος, ου.

Quadrans, τὸ τεταρτημόριον, ου, *Galen.*

Quadrantal, ὁ κύβος, ου.

Quadratus, a, um, ὁ ἢ ἡ τετράγωνος, ου, *Thuc.* lapis, τετραγωνισμένος λίθος, *Plut.* agmen, τὸ πλαίσιον, ου, *Thuc.*

Quadriennis, e, ὁ ἢ ἡ τετραετὴς, ές.

Quadriennium, ἡ τετραετία, ας, ὁ χρόνος τετραετὴς, έος, *Herodot.*

Quadrifariam, τετραχῇ, *Philo.*

Quadriga, τὸ τέθριππον, ου, *Plut.* ὄχημα τετράρμοιον, *Xenoph.*

Quadrigarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ τῶν τεθριππλάτου.

Quadrigarius, ὁ τεθριππλάτης, ου.

Quadrilibris, e, ὁ ἢ ἡ τετράλιτρος, ου.

Quadrimatus,

Digitized by Google

Quadrimatus, us, idem quod *Quadriennium.*
Quadrimestris, e, ὁ ἢ ἡ τετράμηνος, ε, LXX.
Quadrimus, a, um, ὁ ἢ ἡ τετραετής, ές, *Herodot.*
Quadringeni, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Quadringentesimus, a, um, τετρακοσιοστός, ή, όν.
Quadringenti, æ, a, τετρακόσιοι, αι, α, *Herodian.*
Quadringenties, τετρακοσιάκις.
Quadripartito, τετραμερῶς
Quadripartitus, a, um, ὁ ἢ ἡ τετραμερής, ές.
Quadro, τετραγωνίζω, lapidem, λίθον, *Plut.* i. e. congruo, ἁρμόττω, ad rem, πρὸς τὸ πρᾶγμα, *Dion. Hal.* in aliquem, τινι, *Xen.* Συμπίπτω εἴς τινα, *Aristot.*
Quadrupes, ὁ ἢ ἡ τετράπους, οδος, *Aristot.* ὁ ἢ ἡ τετράσκελης, ές, *Diod. Sic.* quadrupedum more, τετραποδιστί, *Lucian.* quadrupes incedo, τετραποδίζω, *Aristot.*
Quadruplator, ὁ συκοφάντης, ου, *Synes.*
Quadruplex, τετραπλάσιος, ία, ιον, *Plato.* ὁ ἢ ἡ τετραπλασίων, ονος, *Aristot.*
Quadrupliciter, τετραπλῆ, *Hesm.*
Quadruplico, τετραπλασιάζω, *Herodian.*
Quadruplus, a, um, idem quod *Quadruplex.*
Quæro, ζητέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, ἐρωτάω τι τινος, *Plut.* πυνθάνομαί τι παρά τινος, *Isocr.* Conf. *Interrogo.*
Quæsitio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.*
Quæsitor, ὁ ζητητής, οῦ, *Lys.*
Quæsitum, τὸ ζήτημα, ατος, *Quinct.*
Quæso, δέομαι, ικετεύω.
Quæstio, ἡ ζήτησις, εως, *Thuc.* dubia, τὸ ἐρώτημα ἄπορον, *Plut.* ἡ ἐρώτησις ἄπορος, id. τὸ πρόβλημα ἄπορον, *Lucian.* jurid. cialis, ἡ ἀνάκρισις, εως, *Dem.* per tormentum, ὁ βάσανος, ου, id. quæstionem per tormentum habere, βάσανον ποιεῖσθαι, id. adhibere alicui, βασανίζειν τινά, id. postulare aliquem in quæstionem, ἐξαιτεῖν τινα εἰς βάσανον, id. Conf. *Interrogatio.*
Quæstiuncula, τὸ ζητημάτιον, ου.
Quæstor, ὁ ταμίας, ου, *Plut.*
Quæstorius, a, um, ταμιευτικός, ή, όν, potestas, ἐξουσία, *Plut.*
Quæstuose, κερδαλέως, *Thuc.*
Quæstuosus, a, um, κερδαλέος, ία, ον, *Xen.*
Quæstura, ἡ ταμιεία, ας, *Appian.* ἡ ἐξουσία ταμιευτική, *Plut.*
Quæstus, ἡ ἐργασία, ας, *Dem.* ὁ χρηματισμός, οῦ, idem, corporis, ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία, id. quæstum facio, ποιέομαι ἐσχασίαν διά τινος, id. ἐργάζομαι, id. magnum e re frumentaria, χρήματα πολλὰ ἐργάζομαι παρὰ τὴν Σιταγωγίαν, id. quæstui servi, εἰμὶ πρὸς τῷ λήμματι, *Dem.* deditus, ὁ σφόδρα ἐργασίαν τινὰ ἄγων, id. Conf. *Lucrum.*
Qualis, e, *Relativ.* οἷος, α, ον, *Isocr.* ὁποῖος, α, ον, id. ὁποιός τις, ὁποῖα τις, ὁποῖόν τι, *Dem. Interrogativ.* ποῖος, α, ον, ποῖός τις, ποία τις, ποιόν τι, *Isocr.* qualis, talis, ἑποῖός τις, τοιοῦτος, *Xenoph.* qualis quisque, talis ejus exitus, ὁποῖός ποθ' ἕκαστος, τοιοῦτο καὶ τὸ τέλος φαίνεται αὐτῷ, *Aristot.*
Qualiter, ὁπῶς. *Isocr.* οἵως, *Aristoph.*
Qualitercumque, ὅπως ἄν, *Isocr.* ὁποιδήποτε, *Plato.*
Qualus, ὁ κάλαθος, ου, *Nax.* ὁ κάλαθος, ου, *Cl. Al.*
Quam, ἤ, majus onus, quam, μεῖζον φόρτιον, ἤ, *Dem.* non aliud judicare, quam quod æquum censuerit, οὐκ ἄλλο τι ψηφίζεσθαι, πλὴν ὅ, τι ἂν ἡγῆται δίκαιον, *Dem.* nihil restat quam ut Deus fiat, οὐδὲν ἐστὶ λοιπὸν ἔτι, πλὴν θεὸν γενέσθαι, *Isocr.* quam difficile sit, ὡς χαλεπόν ἐστι, *Dem.* quam putatis? πῶς ἂν οἴεσθε, *Dem.* quam maxime, ὅτι μάλιστα, *Plato.* quam plurimi, ὅτι πλεῖστοι, quam multa non desidero, ὅσων ἐγὼ χρείαν οὐκ ἔχω, *Laërt.* quam optime possit, ἡ δύναιτο ἄριστα, *Lucian.* tam de communibus, quam de privatis solicitum esse, ὁμοίως ὑπὲρ τῶν κοινῶν, ὥσπερ περὶ ἰδίων μελητὴν, *Isocr.* tam delectari, quam, τοσοῦτον χαίρειν, ὅσον, *Nax.*
Quamdiu, πόσον χρόνον, bellum geramus, considerate, πολεμεῖν, λογίσασθε, *Dem.* quamdiu est? πόσος χρόνος ἐστὶ, *Isocr.* examinarunt eum, quamdiu ipsis visum est, ἐβασάνιζον, μέχρι ἔ αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* tamdiu, quamdiu, τέως, ἕως ἄν, id.
Quamobrem, *caussale,* διὰ ταῦτα, *Plato,* διὰ τοῦτο, *Dem.* διότι, *idem,* nescio, quamobrem, οὐκ οἶδ' ἀφ' ὅ, *idem,* considerate, quamobrem, hæc fecerit, Συλλογίζεσθε, τίνος ἕνεκα τάδε τὰ ἐπράτθη, id. *Interrogativum,* διὰ τί; ὅτι δὴ τί; *Plato.*
Quamvis, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* εἰ ἢ δύπω, id. Conf. *Etsi.*
Quando, πότε, agetis? πράξετε, *Dem.* quando moriebatur, ὅτε ἐτελεύτα, id. quando res benevolentia firmantur, ὅταν τὰ πράγματα ὑφ' εὐνοίας συχῇ, id. quando urbs obsideri nunciabatur, ἡνίκα πόλις πολιορκεῖσθαι ἀπηγγέλλετο, id. Conf. *Quum.*
Quandocumque, ὁπωτεῦν, *Dem.*
Quandoque, ἐνίοτε, *Dem.* Conf. *Interdum.*
Quandoquidem, ὅτι γε, ne vobis quidem persuadere possum, μηδὲ ὑμᾶς δύαμαι πείθειν, *Plato,* hoc servi est, ut non vivat, quomodo vult, εἴπερ τῷ δούλῳ ὅντι τὸ ζῆν μὴ ὡς βούλῃ. *Aristot.*
Quanquam, καίπερ, tamen, ὅμως, *Dem.* Conf. *Etsi.*
Quantillus, a, um? πηλίκος, η, ον; *Aristot.*
Quantitas, ἡ ποσότης, ητος, *Aristot.*
Quanto, ὅσῳ, mitius ego——tanto magis ille, πραότερον ἐγὼ——τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* ὅσῳ ἂν μᾶλλον —— μᾶλλον, *Aristot.* quanto majorem —— tanto copiosiorem, ὅσον μείζονα —— τοσοῦτον πλείονα, *Chrys.* ὅσον πρ——τοσοῦτον, *Isocr.* quanto justius etiam nos, πόσῳ δικαιότερον ἡμεῖς, *Dem.*
Quantopere, ὡς ἄν, perturbatus fuerim, dicere non possum, ζωγραφήθω, ὡς ἂν δύναιμι εἰπεῖν, *Isocr.*
Quantulus, a, um, ηλίκος, η, ον, & qualis evaserit, ἡ οἵα γέγονε, *Plato,* labor, ηλίκος πόνος, id. beneficia, ηλίκαι εὐεργεσίαι, *Dem.* bona, ηλίκα ἀγαθά, *Lucian. interrogativum de quantitate continua,* ηλίκος, ικη, ικον; *Aristot. de quantitate discreta,* πόσος, η, ον; quantum das? πόσον δίδας; *Aristoph.* quanti seu quanto pretio docet? πόσα διδάσκει; *Xenoph.* quanti tandem æstimatis? ὁπὶ ποσῷ ἂν τις δίξαιτ' ἂν ὑμῶν; *Plato,* quantum conjicere licuit, ὅσον ἦν Συμβαλεῖν, *Lucian.* quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian.* quantum in me est, ὅσον ἐστὶν ἐπ' ἐμοὶ, *Lucian.* quantum ad me attinet, τὸμὸν μέρος, *Plato,* κατ' ἐμὲν μέρος, id. quantum possum, καθόσον δύαμαι, *Isocr.* quantus, tantus, ὅσος τοσοῦτος, quantam benevolentiam ego conservo, tantam, ὅσην εὐνοιαν ἐγὼ ἔχων διατελῶ, τοσαύτην, *Isocr.* quantum alius antecellit, tantum, ὁσονπερ προέχει ἄλλος, τοσοῦτον, id. quantus quantus, ὁπηλικοσοῦν, *Theophr.*
Quantuscumque, f. Quantuslibet, Quantusvis, ὁπηλικοσοῦν, ηνιν, ικουῦν, *Aristot.*
Quapropter, διὰ ὅ, *Dem.* τίνος ἕνεκα, id.m. Conf. *Quamobrem & Quare.*
Quaqua, ὅπωπερ ἄν, quaqua versum, παιταχόσε, *Al. Aphr.*
Quare? *Interrogative,* διὰ τί; *Dem.* τίνος ἕνεκα; id. ἵνατί; *Plato, Indefinite,* διά τι, *Isocr.* διότι, id. *illative,* διὰ τοῦτο, *idem.*
Quartanus, a, um, τεταρταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* febris, πύρετος, *Al. Trall.*
Quarto, τετάρτως.
Quartum, τέταρτον.
Quartus, a, um, τέταρτος, άρτη, αρτον, *Aristot.* dies, ἡμέρα τετάρτη, *Dem*
Quasi, ὡς, accusant nos, quasi non recte deliberemus, κατηγοροῦσιν ἡμῶν, ὡς οὐκ ὀρθῶς βουλευομένων, *Isocr.* Conf. *Tanquam.*
Quasillus f. Quasillum, ὁ καλαθίσκος, ου, τὸ καλάθιον, ου, *Poll.*
Quassibilis, e, ὁ ἢ ἡ διασάστος, ου.
Quassatio, διασάλευσις, εως.
Quasso, διασαλεύω, aliquid; τι, *Lucian.* ἀνασείω.
Quatenus, ἐφ' ὅσα, *Lucian.* παρ' ὅσον, *Herodian.* licebat, ὡς δυνατὸν ἦν, *idem.*
Quater, τετράκις, *Isocr.*
Quaternarius, ὁ τετρὰς, άδος, *Plut.*
Quaterni, æ, a, οἱ, αἱ, τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Xenoph.*
Quaternio, τὸ τετράδιον, ου, *N. T.*
Quatio, σείω, aliquid, τι, *Thuc.* κλονέω.
Quatriduum, τὸ τετραήμερον, ου, *Aristot.*
Quatuor, οἱ, αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *Luc.*
Quatuordecies, τεσσαρεσκαιδεκάκις.
Quatuordecim, οἱ, αἱ δεκατέσσαρες, αν, *Plut.*
Que, τε, *quod solum varius, frequentius vero cum ἢ ponitur,* e. g. sursum ac deorsum, ἄνω τε ἢ κάτω, *Dem.*
Quemadmodum, ὡς, evenit, quemadmodum nobis utile est, γέγονεν, ὡς ἂν ἡμῖν σύμφορον, *Dem.* ità, ὥσπερ——οὕτω, *idem,* ὥσπερ——ὡσαύτως, *idem,* initio dixi, καθάπερ ἐν ἀρχῇ προείπον, *idem.*
Queo, δύαμαι, *Dem.* Conf. *Possum.*
Quercetum, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Polyb.*
Querceus, a, um, f. Quernus, a, um, δρύϊνος, ίνη, ινον, *Plut.*
Quercus, ἡ δρῦς, δρυὸς, *Diosc.*
Querela, ὁ ὀδυρμὸς, οῦ, *Isocr.* Conf. *Lamentatio.*
Queribundus, a, um, ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, *Bas.*
Querimonia, ἡ μεμψιμοιρία, ας, *Cl. Al.*
Queritor, ὀδύρομαι, *Dem.*
Quernus, a, um, f. Quercus, a, um, vide *Querceus.*
Queror, ὀδύρομαι, *Dem.* μεμψιμοιρῶ, *Lucian.* de aliquo, μέμφομαί τινι, *Dem.* τί, *Xenoph.*
Querulus, a, um, ὀδυρτικὸς, ἡ, όν, *Aristot.* ἀγανακτικὸς, ἡ, όν, *Plato.*
Querulus, idem quod *Querimonia.*
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *Dem.*
Qui? πῶς; *Dem.* Conf. *Quomodo.*
Quia, ὅτι, non expedit, ideo reprehendo, οὐχὶ συμφέρει, διὰ τοῦτο ὀνειδίζω, *Dem.* hoc mihi videtur bonum esse, ὅτι τοῦτό γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, *Plato.*
Quicumque, Quæcumque, Quodcumque, ὅστις, ἥτις, ὅ, τι, *Aristoph.* ὅστις ἄν, ἥτις ἄν, ὅ, τι ἄν, *Thuc.* ὅστις δή, id. tandem, ὅστις ποτέ, *Lucian.*
Quidam, Quædam, Quiddam vel Quoddam, *de persona certa,* ὅ, ἤ, τὸ δεῖνα, *Dem. de incerta,* ὁ ἢ ἡ τις, ἢ τό τι, *Gen.* τινός, id.
Quidem, μήν, *Dem.*
Quidni? πῶς γὰρ οὔ; *Dem.* πῶς οὔ; id.
Quies, ἡ ἡρεμία, ας, *Aristot.* ἡ ἡσυχία, ας, *Dem.* τὸ ἥσυχον, ου, *Thuc.* Conf. *Otium,* item *Somnus.*
Quiesco, ἡρεμέω, *Philo.* ἡσυχίαν ἄγω, *Isocr.* ἄγω, id. ἡρεμίαν ἔχω, *Plut.* a labore, ἀναπαύομαι τῶν πόνων, *Xenoph.* i. e. dormio, vide *Dormio.*
Quiete, ἡρέμα, te contineas, ἔχε, *Plato,* ἡσυχαίως, *Xen.* ἡσύχως.
Quietus, a, um, ὁ ἢ ἡσύχιος, ου, *Dem.*
Quilibet, ὁ τυχὼν, όντος, *Plut.* potius, quam, πᾶς μᾶλλον, ἤ, *Dem.*
Quin, i. e. *cur non,* τί μή; i. e. *ut,* vel *quod non,* μὴ ἔχει, difficile est, quin patiatur, ἐ ῥᾴδιον, μὴ ἔχει πάσχειν, *Plato,* i. e. *qui non,* ὅστις, ὅ, i. e. *immo,* μᾶλλον ὅ quin etiam, γε μὴν, quin etiam spe omnes implevit, ἐλπίδων γε μὴν πάντας ἐνέπλησε, *Xenoph.* quin immo, ἀλλὰ ὅ ἢ, μᾶλλον, *N. T.*
Quinarius, ὁ πεντὰς, άδος, *Plut.* ἡ πεμπὰς, άδος, *Aristot.*
Quincunx, ἡ πεμπὰς, άδος.
Quincuplex, πενταπλῆς, ῆ, ῦν, LXX.
Quindecies, δεκαπεντάκις.
Quindecim, οι, αι, τὰ δεκαπέντε, *N. T.*
Quingentesimus, a, um, f. Quingenarius, a, um, πεντακοσιοστός, ή, όν.
Quingenti, æ, a, Quingeni, æ, a, πεντακόσιοι, αι, α, *Herodian.*

Digitized by Google

Quingenties, πεντακοσιάκις.
Quini, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πέντε.
Quinquagenarius, a, um, πεντηκονταετὴς, ἐος, *Plut.*
Quinquageni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*
Quinquagesies, ſ. quinquagies, πεντηκοντάκις.
Quinquagesimus, a, um, πεντηκοστὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Quinquaginta, οἱ, αἱ, τὰ πεντήκοντα, *N. T.*
Quinquatria, ſ. Quinquatrus, τὰ παναθήναια, ων, *Iſocr.*
Quinque, οἱ, αἱ, τὰ πέντε, *Plut.*
Quinquefariam, πενταχῆ, ſ. πενταχῶς.
Quinquemeſtris, e, ὁ ϗ ἡ πενταμηνιαῖος, α.
Quinquennalis, e, πενταετηρικὸς, ἡ, όν, certamen, ἀγὼν, *Maccab.*
Quinquennis, e, ὁ ϗ ἡ πενταετὴς, έος, *Thuc.*
Quinquennium, ἡ πενταετία, ας, ἡ πενταετηρὶς, ίδος.
Quinquepartito, πενταμερῶς.
Quinquepartitus, a, um, ὁ ϗ ἡ πενταμερὴς, έος.
Quinqueremis, e, ὁ ϗ ἡ πεντήρης, ους.
Quinquertio, ὁ πένταθλος, ου, *Plut.*
Quinquertium, τὸ πένταθλον, ου, *Herodian.*
Quinquies, πεντάκις, *N. T.*
Quintanus, a, um, πεμπταῖος, αία, αῖον, *Al. Aphr.*
Quintilis, ὁ μεταγειτνιὼν, ῶνος, *Dem.*
Quintum, πέμπτον.
Quintus, a, um, πέμπτος, η, ον, *Plut.*
Quippe, ἅτε, peſſimus exiſtens, κάκιστος ὤν, *Dem.* ἄτε δὴ, οἷα δὴ, ſemper admiror hunc ſermonem, ὃ γὰρ τοι ἀλλὰ τῶτον γε λόγον θαυμάζω, *Plut.*
Quiritatio, ὁ κωτιλασμὸς, οῦ, *Thuc.*
Quirites, οἱ Κυρῖτες, ων, *Dion. Hal.*
Quiritor, κωτιλιάζω, aliquid, τὶ, *Plut.*
Quis? Quæ? τις; Quid? τί, *Dem.* Quis adeo ſimplex eſt, ut ignoret; τίς ἁπλοῦς εὐήθης ἐστὶν, ὅστις ἀγνοεῖ; *Iſocr.* ποῖος, ποία, ποῖον. Quæ civitas tale bellum ſuſtinere poteſt? ποία τῶν πόλεων τοιῶτον πόλεμον ὑπομένει; *id. Indefinitum,* ὁποῖός τις, ὁποία τις, ὁποιόν τι, potes igitur dicere, quis homo pius ſit, ἔχεις ἂν εἰπεῖν, ὁποιός τις εὐσεβὴς ἐστι, *Xen.* τὶς, τί, conſiderate, non quem ſe dicat eſſe, ſed quis ſit, σκοπεῖτε, μὴ τίς φησιν εἶναι, ἀλλά τις ἐστι, *Æſchin.* i. e. *aliquis,* τὶς τί, ſi quis videat inimicum, εἴπε τις ἰδοὺ τινὰ ἐχθρὸν, *Thuc.*
Quiſnam, ὁστις, Quænam, ἥτις, Quidnam, ὁ, τὶ, an putas illos ignorare, quiſnam ſis? οὐκ ἴσμεν γιγνώσκειν αὐτὸς, ὁστις εἶ; *Dem.* miſit interrogatum, quidnam accidiſſet, ἔπεμψεν εἰρησόμενον, ὅ, τι ἐστὶ τὸ συμβεβηκὸς, *idem.*
Quiſpiam, Quæpiam, τις, Quidpiam, τι, *Dem.* dabo, quantum alius quiſpiam umquam dedit, δώσω, ὅσον τις ϗ ἄλλος πλεῖον δέδωκε ἴδωκε, *Xen.* an quiſpiam alius, εἴ τις ἄλλος, *Iſocr.*
Quiſquam, τις, Quidquam, τι, neſcio, an quiſquam alius umquam, οὐκ οἶδα, εἴ τις ἄλλος πώποθ' ἕτερος, *Iſocr.* nec quiſquam, οὐδὲ εἷς, ſe ipſum accuſat, ἑαυτῶ κατηγορεῖ, *Dem.*
Quiſque, Quæque, Quidque, ἕκαστός τις, ἑκάστη τις, ἕκαστόν τι, *Dem.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἕκαστον, *Iſocr.* πᾶς τις, πᾶσά τις, πᾶν τι, *Jul. Aposſt.* αὐτὸς ἕκαστος, αὐτὸ ἕκαστον, quiſque pugnam incipere geſtiebat, αὐτὸς ἕκαστος πρῶτος ἐσπεύδων ἄρξαι μάχης, *Pauſan.*
Quiſquiliæ, τὰ περιττώματα, ων, *N. T.*
Quiſquis, Quæquæ, Quidquid, ὁστισοῦν, ἡτισοῦν, ὁ, τιοῦν, quiſquis potuerit, ὁστισοῦν δώσειτο, *Dem.* ſive hunc, ſive quemque delegeritis, κἂν ὑμεῖς τὸν δεῖνα, κἂν ἑτεροντινοῦν χειροτονήσητε, *idem.*
Quivis, idem quod *Quiſque ſ. Quilibet.*
Quo, οἷ, ne accedere quidem licebat ipſi, μηδὲ βαδίζειν ἐξῆν αὐτῶ, *Dem.* acceperunt libertatem eundi, quo vellent, ἴλαβον ἐξουσίαν πορεύεσθαι, ὅπῃ βουληθεῖεν, *idem,* quo confugiam? ποῖ καταφύγω; *Æſchin.* quo tandem & unde? ποῖ δὴ κἀπόθεν; *Plato,* quo mitius, eo magis, ὅσῳ πραότερον, τοσούτῳ μᾶλλον, *Dem.* quo magis eo magis, ὅσῳ ἂν μᾶλλον μᾶλλον, *Ariſtot.* i. e. ut, ὅπως, elaborandum eſt, quo ille deſiſtat, προσήκει πράττειν, ὅπως ἐκεῖνος παύσεται, *Dem.*
Quoad, μέχρι οὗ, ipſis viſum eſt, αὐτοῖς ἐδόκει, *Dem.* Conf. *Donec,* eatenus, quoad natura patitur, ὅπῃ τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον, ἡ φύσις ὑποδέχεται, *Ariſtot.* fieri poteſt, ἐφ' ὅσον οἷόν τε, *Heliodor.*
Quocirca, διὰ τῶτο, *Dem.* Conf. *Quamobrem, Quare.*
Quocumque, πανταχῆ, *Dem.* πανταχοῖ, *idem,* ὅπου ἂν, *Xen.*
Quod, ὅτι, felices prædicarunt majores, quod hoc modo remp. adminiſtrarunt, τὰς προγόνους ἐμακάρισαν, ὅτι ἐ τρόπον τῶτον τὴν πόλιν διῴκων, *Dem.* ὡς, omnes dictitabatis, quod oporteret, &c. πάντες ἐθρυλλεῖτε, ὡς δεῖ, *id.*
Quodammodo, ἀδάπας, *Xen.* τρόπον τινὰ, ἐστιν ὡς, *Devar.*
Quominus, μὴ ὐ nemo contradicit, quominus dicturus ſit, οὐδεὶς ἀντιλέγει, μὴ ὐ λέξειν, *Xen.*
Quomodo, πῶς, his uſus eſt, τῶτοις ἐχρήσατο, *Dem.* ἐν τρόπον, *Lycurg.* τινὰ τρόπον, *Dem.*
Quomodocumque, ὅπως ἂν, *Dem.* ὁπωσοῦν, vivere, ζῆν, *id.* id factum eſt, τῶτο ὑπῆρχεν, ὁπασδήποτε, *id.*
Quonam, ποῦ, *Dem.* Conf. *Quo.*
Quondam, πάλαι, *Dem.* Conf. *Olim.*
Quoniam, ὅτι τοι, *Plato.* Conf. *Quia.*
Quopiam, ποῦ, *Dem.*
Quoquam, ποῖ, *Dem.*
Quoque, ϗ ἔτι. Conf. *Etiam.*
Quoquo, ſ. Quovis, παντοχοῖ, *Dem.*
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquo verſum, ſ. Quoquo verſus, παντοχόσε, *Dem.*
Quorſum, καί τι, *Iſocr.* iſta perſecutus ſum oratione, ἵν' ὃ ἕνεκα ταῦτα προσῆκα τῶ λόγω, *Euſeb.* iſta dicis? πρὸς τί ταῦτα λέγεις; *Vigcr.*
Quot, πόσοι, αι, α, ſunt Spartani? εἰσὶ Σπαρτιᾶται; *Plut.* in locis, ποσαχῆ, modis, ποσαχῶς, *Ariſtot.* diebus veniet? ποσαῖος ἀφίξεται, *Xen.*
Quotannis, κατ' ἔτος, *Cl. Al.* ἀνὰ πᾶν ἔτος, *Dioſc.* ἕτους ἑκάστου, *Herodian.*
Quoteni, æ, a, πόσοι, αι, α.
Quotidianus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ καθ' ἡμέραν, cibus, τροφὴ, *Iſocr.* ὁ, ἡ, τὸ ἑκάστου ἡμέραν, ex quotidianis exercitiis, ἐκ τῶν ἑκάστου ἡμέραν ὑπηρεσιῶν, *Dem.*
Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, *Lucian.* καθ' ἑκάστου, *Iſocr.* ἑκάστης ἡμέρας, *Herodian.*
Quoties, πόσάκις, *Plato,* de his verba facta ſunt? ὁσάκις λόγος γέγονε περὶ τούτων; *Dem.* tumultuati ſitis, omnes noviſtis, ὁσάκις ἐθορυβεῖσθε, πάντες ἴστε, *id.*
Quotieſcumque, ποσακισοῦν.
Quotquot, ὅσοι, αι, α, δὴ, & quotquot barbari, ϗ ὅσοι βάρβαροι, *Herodian.*
Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ία, ιον, *Ariſtot.* ποσοπλάσιος, ία, ιον.
Quotus, a, um, πόσος, η, ον, ὁπόσος, η, ον, *Ariſtot.*
Quotuſcumque, acumque, ucumque, ὁποσοσοῦν, ὁποσωνοῦν, ὁποσουνοῦν, *Ariſtot.*
Quotuſquiſque, idem quod *Quotuſcumque.*
Quovis, idem quod *Quoquo.*
Quouſque, ἐφ' ὅσον, extendit ſe contemplatio, διατείνει ἡ θεωρία, *Ariſtot.* i. e. quamdiu, ποσοῦ χρόνου, *Dem.*
Quum, ὅτι, ab initio, quum aliqui Olynthios hinc repulerunt, τὸ κατ' ἀρχὰς ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλασάν τινες, *Dem.* quum opus eſt, ὁπότε δέησαι, *id.* quum nos non poſſumus eo pervenire, νῦν ἡμεῖς μὴ δυνάμεθα ἐκεῖσε ἀφικέσθαι, *id.* quum nunciabatur, ὅταν ἀπηγγέλλετο, *id.*

R.

RAbide, λυσαδῶς.
Rabidus, a, um, ὁ ϗ ἡ λυσάδης, ους.
Rabies, ἡ λύσα, ης, *Gal.* ἡ μανία, in rabiem actus furo, λυσάω, *Dioſc.*
Rabioſe, λυσαδῶς.
Rabioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ λυσάδης, ους, λυσσάων, ῶσα, ῶν, *Lucian.*
Rabula, ὁ δικολόγος, ου, ὁ κύων ῥητορικὸς, ῦ. *Ælian.* ὁ δικηρράφος, τὸ ἐπίτριμμα τ ἀγορᾶς, *Dem.*
Racematio, ἡ βαγολογία, ας, *Suid.*
Racematus, a, um, ſ. Racemoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ βοτρυώδης, ους, *Dioſc.*
Racemus, ὁ βοτρυς, υος, *Theophr.*
Radiatio, ἡ ἀκτινοβολία, ας, *Plut.*
Radiatus, a, um, ἀκτινωτὸς, ὴ, όν.
Radicatus, a, um, ἐῤῥιζωμένος, ίνη, ίνον, *N. T.*
Radicitus, ὁλοῤῥιζεὶ, *N. T.* ῥιζόθεν, *Herodian.* ἐκ ῥιζῶν, LXX. evelli, προβέλυμνον ἐλκεσθῆναι, *Nyſſ.* extrahere, ἐκμοχλεύειν, *Ælian.* αὐτόῤῥιζον ἐκσπᾶν, *id.* pereo, ὁλοῤῥιζεὶ ὀλοῦμαι, LXX.
Radicor, ῥιζόομαι, *Plato,* ῥιζόομαι.
Radicoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ῥιζώδης, ους.
Radicula, τὸ ῥίζιον, ου, *Dioſc. herba,* τὸ σρυθιον, ου, *id.*
Radio, ἀκτινοβολέω, *Philo*
Radioſus, a, um, ὁ ϗ ἡ ἀκτινώδης, ους.
Radius, ἡ ἀκτὶς, ῖνος, *Lucian.* textorius, ἡ κρὶς, ίδος, *Plato,* rotæ, ἡ κνημὶς, ίδος, *Lyſ.*
Radix, ἡ ῥίζα, ης, *Hippocr.* radices montis, ἡ ὑπώρεια, ας, *Herodian.*
Rado, ξύω, *Theophr.*
Radula, τὸ ξύστρον, ου, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*
Raia, ἡ βάτος, ου, ἡ βατὶς, ίδος, *Schol. Ariſtoph.*
Ramentum, τὸ ξύσμα, ατος, *Eroſ.* τὸ ὑποξυσμα, ατος, τὸ ῥῖμμα.
Rameus, καλδινος, ίνη, ινον.
Ramex, ἡ κάλη, ης, *Gal.*
Ramicoſus, ὁ κλαδήρης, ους, *Syneſ.*
Ramoſus, a, um, ὁ ϗ ἡ κλαδώδης, ους.
Ramulus, ὁ κλάδων, ονος, *Hesych.* ὁ κλαδίσκος, ου, ὁ κλων, ωνος, *Theophr.*
Ramus, ὁ κλάδος, ου, *Theophr.* ὁ ὄζος, ου.
Rana, ὁ βάτραχος, ου, *Gal.*
Ranceo, ταγλίζω, *Aet.*
Rancesco, ταγλίζω, *Aet.*
Rancide, Ταπρῶς.
Rancidus, a, um, ταγλὸς, ὴ, όν, *Geopon.*
Rancor, ἡ τάγλη, ης, *Al. Alphr.* ἡ Ταπρότης, ητος, *Dioſc.*
Ranunculus, τὸ βατράχιον, ου, *Dioſc.*
Rapa, ἡ γογγυλις, ίδος, *Theophr.*
Rapacitas, τὸ ἁρπαλικὸν, οῦ.
Rapax, ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, γος, *Ariſtot.* ἁρπακτικὸς, ὴ, όν, *Baſ.*
Raphanus, ὁ ῥάφανος, ου, *Gal.* ἡ ῥαφανὶς, ίδος, *Dioſc.*
Rapide, ἑρμηνικῶς, Ταχέως, *Plato.*
Rapiditas, τὸ ἑρμηνικὸν, οῦ.
Rapidus, a, um, ὁρμητικὸς, ὴ, όν, Τροδρὸς, ά, όν, *Herodian.* ἁρπαλίος, ία, ίον.
Rapina, ὁ ἁρπαγμὸς, οῦ, *Philo.* τὸ ἅρπαγμα, ατος, *Joſeph.* τὸ ἅρπασμα, ατος, *Plut.*
Rapio, ἁρπάζω, *Dem.* ἁρπαγὴν ποιοῦμαι, *Thuc.* ad necem, Συλλαμβάνω ὥστε θανάτου, *Lucian.* ad pœnam, Τωαρπάζω ὥστε τιμωρίαν, *Dion. Hal.*
Raptim, ἁρπαλικῶς, ἁρπάγδην, i. e. celeriter, ταχέως, *Xen.*
Raptio, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Thuc.*
Raptor, ὁ ἅρπαλὴς, οῦ, ὁ ἅρπαξ, γος, *N. T.*
Raptum, τὸ ἁρπαδὲν, έντος, rapto vivo, ἀπὸ θήρας ζάω, *Ariſtot.*
Raptus, us, ἡ ἁρπαγὴ, ῆς, *Plut.* ἡ ἁρπαγαὶὴ, ῆς, *Lucian.*
Rapulum, τὸ γογγυλίδιον, ου, *Galen.*

Rapum.

Digitized by Google

Rapum, ἡ γογγυλίς, ίδος, *Theophr.*
Rapunculus, ἡ γογγυλὶς ἀγρία.
Rare, ἀραιῶς.
Rarefacio, ἀραιόω, aliquid, τὶ, *Galen.* μανόω.
Rarefactio, ἡ ἀραίωσις, εως, *Ariſtot.*
Rareſco, ἀραιόομαι, μανόομαι, *Theophr.* i. e. *infrequentior fio*, Σπανίζομαι, LXX.
Raritas, ſ. Raritudo, ἡ ἀραιότης, ητος, ἡ μανότης, i. e. penuria, ἡ Σπάνη, ης, *Dem.* ἡ Σπανιότης, ητος, *Iſocr.* ἡ Σπάνις, εως, *Herodian.*
Raro, ὀλιγάκις, *Ariſtot.* Σπανίως, *Herodian.*
Rarus, a, um, ἀραιὸς, ὰ, ὸν, *Dioſc.* μανὸς, ἡ, όν, i. e. *infrequens*, Σπάνιος, ία, ιον, *Plut.*
Raſilis, ξυσὸς, ἡ, όν.
Raſtrum, τὸ λίστρον, ου, *Poll.*
Raſura, ὁ ξυσμὸς, οῦ, ἡ ξύσις, εως.
Ratio, τὸ λογιστικὸν, οῦ, *Plut.* ὁ λόγος, ου, *Dem.* ἡ διάνοια, ας, *idem*, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Thuc.* rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαί τινός, *Dem.* ἀφέ τινος, *Iſocr.* ἔχειν τινος, *Dem.* λόγον ποιεῖσθαί τινος, *id.* λόγον ἔχειν τινος, *Dem.* inire, διαλογίζεσθαι, *id.* ſubduco, λογιεύω, *Suid.* λογίζομαι, *Dem.* reddo, λόγον δίδωμι, *id.* nullam alicujus habeo, πρόνοιαν μηδεμίαν τινὸς ποιοῦμαι, *id.* ἀλογέω τινὸς, *Herodot.* rationis compotem eſſe, ἐντὸς λογισμοῦ εἶναι, *Thuc.* expers, ὁ ἀλογος, ου, animal, ζῶον, *Ariſtot.* rationi conſentaneum eſſe, λόγου ἔχειν, *Dem.* cum ratione, κατὰ λόγον, *id.* λογικῶς, *Plut.* εὐλογως, *Ariſtot.* ratione præditus, ὁ ἡ ἔλλογος, ου, *Ariſtot.* rationi conſentaneus, ὁ ἡ εὔλογος, ου, *Herodian.* non conſentaneus, ὁ ἡ παράλογος, ου, *id.*
Ratiocinatio, ὁ λογισμὸς, οῦ, *Dem.* ὁ Συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Ratiocinativus, a, um, Συλλογιστικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Ratiocinator, ὁ λογιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ λογιζόμενος, ου, *id.*
Ratiocinium, ὁ Συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Ratiocinor, ἐκλογίζομαι, *Dem*, διαλογίζομαι, *id.* Συλλογίζομαι, *id.*
Rationalis, e, λογικὸς, ὴ, *Ariſtot.*
Ratis, ὁ σχεδία, ας.
Ratiuncula, τὸ λογάριον, ου, τὸ λογίδιον, ου.
Ratus, a, um, κύριος, ία, ιον, *Dem.* ratum eſſe, κύριον εἶναι, *idem*, & valere, ἰσχύειν καὶ μένειν, *idem*, habeo, κυρόω, aliquid, τὶ, *Thuc.*
Raucedo, ὁ βράγχος, ου, ſ. τὸ βράγχος, εος, *Ariſtot.*
Rauceſco, βραγχιάω, *Ariſtot.*
Raucitas, idem quod *Raucedo.*
Raucus, a, um, βραγχαλίος, ία, ίον, ὁ ἡ ὁ βραγχώδης, ους, vox, φωνὴ, *Al. Aphr.*
Ravis, τὸ βράγχος τραχύτερον.
Ravus, a, um, χαροπὸς, ὴ, όν, *Theodor.*
Re, quando iterationem ſignificat, reddi in Compoſitione ſolet per ἀνὰ, e. g. *reædifico*, ἀνοικοδομέω, *Herodian. rebaptizo*, ἀναβαπτίζω, *Naz.* quando vero contrarietatem notat, fere redditur per ἀντὶ, ut *reboo*, ἀντιβοάω, *recalcitro*, ἀντιλακτίζω; ſed quando *Re* idem eſt, quod *De*, redditur per ἀπὸ, e. g. *reciſio*, ἀποτομὴ.
Reædifico, ἀνοικοδομέω, *Herodian.*
Rebellio, ἡ ἐπανάστασις, εως, *Thuc.*
Rebellis, ὁ μιαστὰς, άντος, *Thuc.* ὁ ἀφιστὰς, άντος, *Herodian.*
Rebello, εἰς ἀπόστασιν ὁρμάω, *Herodian.* ἀφνιάζω, *Lucian.* ἀντιμάχομαι τινί.
Reboo, ἀντιβοάω.
Recalcitro, ἀντιλακτίζω, alicui, τινὶ, *Plut.*
Recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* παλινῳδίαν ᾄδω, *Ariſtid.*
Recapitulatio, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Quinctil.*
Recedo, ἀπέρχομαι, *Thuc.* a ſententia, ἀφίημι γνώμην, a negotiis, ἀφίσταμαι τῶν πραγμάτων, *Dem.*
Recens, νεαρὸς, ὰ, όν, *Dion. Hal.* ὁ ἡ ἰσχνὸς, ἡ, όν, *Dem.* Conf. *Novus.*
Recens, *Adverb.* νεωστὶ, *Iſocr.* ἄναγχος, *Dem.* ἄρτι, *idem*, ἀρτίως, *idem*, factus, νεωστὶ γενόμενος, natus, ὁ ἡ νεογενὴς, ους, conditus, ὁ ἡ νεόκτιστος, ου, *Dion. Hal.*
Recenſeo, διέρχομαι, aliquid, τι, *Dem.* aliquos nominatim, ἐρέω τινὰς κατ' ὄνομα, *idem*, διέρχομαί τινας ὀνομαστὶ, *idem*, omnes actiones alicujus, πάσας τὰς πράξεις τινὸς καταριθμέω, *Iſocr.* omnia pericula, ἐξαριθμέω ἅπαντας κινδύνους, *id.*
Recenſio, ſ. Recenſus, ὁ καταλογὸς, ου, *Dem.* i. e. *luſtratio*, ἡ ἐξέτασις, εως, *Thuc.*
Receptaculum, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* aquæ, τὸ ἐκδοχεῖον ὕδατος, *Joſeph.* ſpiritus, τὸ δοχεῖον τοῦ πνεύματος, *Al. Aphr.*
Receptio, ἡ ὑποδοχὴ, fugitivorum, τῶν ἀφισταμένων, *Thuc.*
Receptum, ἡ ὑπόσχεσις, εως, *Dem.* Conf. *Promiſſum.*
Receptus, us, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* receptui cano, ἀνακλητικὸν σημαίνω, *Plut.*
Receſſus, us, ἡ ὑπαναχώρησις, εως, *Dion. Hal.* in ædibus, ὁ μυχὸς, οῦ, LXX.
Recidivus, a, um, ὁ ἡ ἀναπλώσιμος, ου, febris, ὑποτροπιάζων πυρετὸς, *Hippocr.*
Recido, μεταπίπτω, in aliquem, εἴς τινα, *Herodian.* ἀπέπεσε, *id.*
Recido, ὑπολέμνω, *Plut.* ὑποκόπτω.
Recipio, ἀναλαμβάνω, vires, ἐμαυτὸν, *Iſocr.* τοῖς ἐχθροῖς, *Plut.* exſulem, προσδέχομαι φυγάδα, *Iſocr.* aliquem in urbem, εἰσφέρομαί τινα εἰς τὸν πόλιν, *Dem.* crimen in me, ἐνδέχομαι αἰτίαν, *id.* me in caſtra, ἀνακάμπτω εἰς τὸ στρατόπεδον, *Diod. Sic.* i. e. *pollicer.* Conf. *Pollicer.*
Receiprocatio, ἡ ἀντιστροφὴ, ῆς, ἡ παλινδρομία, ας.
Reciproco, ἀντιστρέφω, *Ariſtot.* curſum, παλινδρομέω, *Plut.*
Reciprocus, a, um, ὁ ἡ ἀντίστροφος, ου, ὁ ἡ παλίνδρομος, ου, *Laërt.*
Reciſio, ἡ ὑπότμησις, εως.
Recitatio, ἀνάγνωσις, εως, tabulæ, τῶν γραμματείων, *Dem.*
Recitator, ὁ ἀναγνώστης, ου.
Recito, ἀναγινώσκω, alicui bellum, βίβλον τινὶ, *Dem.* poëmata, ἀναλέγω τὰ ποιήματα, *Lucian.*
Reclamo, ἀντιβοάω, quaſi teſtis, ἀντεμαρτυρέω, *Plut.*
Reclinis, e, ἀνακλινόμενος, ένη, ενον.
Reclino, ἀνακλίνω, me in cubitum, ἐμαυτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, *Lucian.*
Reclivis, e, ὁ ἡ ἀνάκλιτος, ου, *Heſych.*
Recludo, ἀνοίγω, fores, τὰς θύρας, *Xen.*
Recognitio, ἡ ἀνάγνωσις, εως, judicialis, ἡ διαψήφισις, εως, *Dem.* ſigilli, ἡ ὑπογνωσις τοῦ σφραγίδος, *Herodian.*
Recognoſco, ἀναγνωρίζω, exercitum, ἐπέρχομαι τὸ στρατόπεδον, *Herodian.* ſcriptum qua manu ſit exaratum, ὑπογινώσκω τὸ γεγραμμένον, *id.*
Recolligo, ἀναλέγομαι, vires, ἀναλαμβάνω τὴν ἰσχὺν, *Plut.* me, ἐμαυτὸν, *Iſocr.*
Reconciliabilis, e, καταλλακτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Reconciliatio, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *Dem.* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *id.*
Reconciliator, ὁ διαλλακτὴς, οῦ, *Dem.*
Reconcilio, καταλλάττω, aliquos, τινὰς πρὸς ἀλλήλους, *Ariſtot.* aliquem mihi, τινὰ ἐμαυτῷ, *N. T.* urbes, διαλλάττω τὰς πόλεις πρὸς ἀλλήλαις, *Iſocr.* τὰς πόλεις, *id.* τὰς πόλεις ἀλλήλαις, *Plut.* regi, τῷ βασιλεῖ, *Thuc.* aliquos, εἰς ὁμόνοιαν καθιστημί τινας, *Iſocr.* reconcilior cum aliquo, διαλλάττομαι πρός τινα, *Iſocr.* τινὶ, *id.*
Reconcinno, ἀνασκευάζω, *Strabo.*
Reconditus, a, um, ὑποκεκρυμμένος, ου, ένη, ον, *Dem.* ὁ ἡ ὑπόκρυφος, ου, *Plut.*
Recondo, κρύπτω, *Dem.* in penu, ὑπολαμβάνομαι, *Ælian.* in theſauro, ὑποθησαυρίζω, *N. T.* θησαυροφυλακέω, *Philo.*
Recordatio, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*
Recordor, μέμνημαι, alicujus, τινὸς, *Iſocr.* ἀφέ τινος, *id.* τί, *Dem.* ἀναμιμνήσκομαί τι, *Iſocr.* ἀφέ τι, *Plato*, μνείαν ποιέομαί τινος, *Iſocr.* ἀφέ τινος, *id.* recordari facio, ἀναμιμνήσκω, aliquem alicujus, τινά τινος, *Lucian.* Conf. *Commoneſacio.*
Recreatio, ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*
Recrementum, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.*
Recreo, ἀναψύχω, cibo & potu, σίτῳ καὶ ποτῷ, *Chryſ.* aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀναπαύω τινὰ, *Xen.* recreor ex morbo, ἀνακομίζομαι ἐκ τῆς ἀδιθενείας, *Dioſc.* ἐκ νόσου, *Gal.* ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Dem.*
Recreſco, ἀναφύομαι, *Plut.*
Recriminatio, τὸ ἀντέγκλημα, ατος, *Quinctil.*
Recriminor, ἀντιγκαλέω, aliquem, τινὰ, *Dem.*
Recrudeſco, ἐξωμόομαι.
Recta, εὐθὺς, *Thuc.* ducere aliquem Babylonem εὐθὺ ἄγειν τινὰ ἐπὶ Βαβυλῶνος, *Xen.* recta via, εὐθὺ τῆς ὁδῆς, *Lucian.*
Recte, ὀρθῶς, dicere, λέγειν *Dem.* & convenienter judicare, ἐκ προσηκόντως κρίνειν, *id.* facere, καλῶς καὶ προσηκόντως πράττειν, *idem.*
Rectitudo, ἡ ὀρθότης, ητος, *Plato.*
Rectio, ἡ ὄρθρασία, ας, *Plut.*
Rector, ὁ ὄρθρατης, ου, *Xen.* ὁ διόπτης, ου, *Plut.* ὁ κυβερνήτης, gymnaſii ſ. ſcholæ, ὁ γυμνασιάρχης, ου, *Æſchin.* Academiæ, ὁ Ἀκαδημιάρχης, ου.
Rectus, a, um, ὀρθὸς, ὴ, όν, incedo, βαδίζω, *Plut.* linea, ὀρθὴ γραμμὴ, *Ariſtot.* angulus, ὀρθὴ γωνία, *Eucl.*
Recubo, ἀνάκειμαι, *Thuc.*
Recudo, ἀναπολάττω.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνάκειμαι, *Thuc.*
Recuperatio, ἡ ἀνάκλησις, εως.
Recupero, ἀναλαμβάνω, aliquid, τί, *Iſocr.* imperium, πάλιν τῶν ἀρχῶν, *idem*, πάλιν τυγχάνω τῆς ἀρχῆς, *Plato*, ὑπολαμβάνω τὴν ἡγεμονίαν, *Iſocrat.* ἀνακλάομαι τὴν ἀρχὴν, *Ælian.* facultates, κομίζομαι τὰς κτήσεις, *idem*, aliquid ab aliquo, τὶ παρά τινος, *Dem.*
Recurro, ἀνατρέχω, *Polyb.* παλινδρομέω, *Lucian.* ἀναθέω.
Recurſus, us, ἡ ἀναδρομὴ, ῆς.
Recuſatio, ἡ ὑπόνδυσις, εως, ἡ παραίτησις, εως, *Plato*, ficta, ὁ ἀκκισμὸς, οῦ, *Philo.*
Recuſo, παραιτέομαι, ὑπονδέω, aliquid, τινὸς, *Baſ.* ἀναδυομαι τι, *Lucian.* munus, ἀρτίαν χρείαν τινὰ, *Dem.* ficte, ἀκκίζομαι, *Lucian.*
Recutitus, ὁ ἀποκολυμβήτης, ου.
Redamo, ἀντιφιλέω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.*
Redarguo, διελέγχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* aliquid, ἐλέγχω τι, *Plut.*
Redargutio, ἡ ἔλεγξις, εως, *N. T.*
Redditio, ἡ ὑπόδοσις, εως, *Dem.*
Reddo, ὑποδίδωμι, corpus terræ, τὸ σῶμα τῇ γῇ, *Xenoph.* mortem alicujus optabiliorem, καθίστημι θανάτου τινὸς ζηλωτότερον, *Iſocr.* alicui honorem, ἀνταποδίδωμί τινι τιμὴν, *Ariſtot.* injuriam, τὴν ὕβριν, *Lucian.* literas, ἀναδίδωμι γράμματα, *Dion. Hal.*
Redemptio, ἡ λύτρωσις, εως, *N. T.* ὑπολύτρωσις, εως, *ibid.* redemptionis pretium, τὸ λύτρον, ου, *Dem.* τὸ ἀντίλυτρον.
Redemptor, ὁ λυτρωτὴς, οῦ, *N. T.*
Redeo, κατέρχομαι, in regnum, εἰς βασιλείαν, *Dem.* ἐπανέρχομαι, ex legatione, ἀπὸ τῆς πρεσβείας, *idem*, domum, ἀναχωρέω πάλιν ἐπ' οἴκων, *idem*, οἴκαδε, *Lucian.* e Chalcide, ἐκ τῆς Χαλκίδος ἥκω ἀναχρήσας, *idem*, domum ex peregrinatione, ὑπὸ τὴν ἀποδημίαν ἐκ τῆς ἀποδημίας, *idem*, ad inſtitutum, ἐπανέρχομαι ὅθι τῶν ὑπάρχων, *Iſocr.* ad demonſtrationes, ἐπάνειμι πάλιν ὅπου τὰς ἀποδείξεις, *Dem.* eo unde digreſſus ſum, ἐπάνειμι εἰς ταῦτα, ἔνθεν ἐξέβην, *Xen.* ἐπανέρχομαι πάλιν, ὅθεν ἀφορμᾶτο, *Plut.* Delphis, ἐκ Δελφῶν, *Plut.* ad me, ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Æſchin.* ad ingenium, ad mores, ἥκω ῥᾳδίως ἐπὶ τὸν ἐμαυτοῦ φύσιν, *id.*
Redhibeo, ἀποδίδωμι, *Dem.*

Digitized by Google

Rejhibitio, ἡ ἀναγωγή, ῆς, *Plato.*

Redigo, ἄγω εἰς, aliquid, ad paupertatem, τινὰ εἰς πενίαν, *Herodian.* hostes calliditate in servitutem, δόλῳ πολεμίους ἀπάτῃ, *Plut.* insulam in servitutem regis, καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Isocr.* liberos & conjuges, ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* in potestatem regionem, ὑποτάττω χώραν, *Herodian.* aliquid, ὑφ' ἑμαυτὸν ποιέομαί τι, *Isocr.* civitatem in ordinem, ἄγω εἰς τάξιν τὴν πόλιν, *Dem.*

Redimiculum, ἡ ταινία, ας, *Plato.*

Redimio, ἀναδέω, aurea corona, χρυσῷ στεφάνῳ, *Thuc.* caput diademate, διαδέω τὴν κεφαλὴν διαδήματι, *Lucian.*

Redimo, λυτρόομαι, aliquem, τινὰ, *N. T.* captivos, λύομαι αἰχμαλώτους, *Aristot.* aliquem viginti sex minis, τινὰ ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν, *Dem.*

Redintegratio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.* ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.*

Redintegro, ἀποκαθίστημι, *Herodian.* pugnam, ἀναιδεῶ τὴν μάχην, *id.*

Reditio, ſ. Reditus, ἡ ἐπάνοδος, ου, *Plut.* ἡ ἀνακομιδὴ, ῆς, *idem,* ἡ ἀπονόστησις, εως, *Arr.* i. e. proventus, ἡ πρόσοδος, ου, *Dem.* τὰ προσιόντα, ων, *Dion. Hal* exſulum in patriam, ἡ κάθοδος τῶν φυγόντων, *Dem.* in gratiam, ἡ διαλλαγὴ, ῆς, *idem,* ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Isocr.*

Redoleo, ὀδῶ, aliquid, τινὸς, *Dioſc.*

Reduco, ἐπανάγω, exſules in patriam, τοὺς φυγάδας εἰς τὰς πατρίδας, *Plato,* urbem in priſtinum ſtatum, κατάγω πόλιν εἰς ἐαυτὴν, *Plut.* aliquem domum, ἀγὼ τινα ὀπίσω εἰς τὰ οἰκεῖα, *Ælian.*

Reductio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Redundans πλεῖστος, η, ον, ὁ καὶ ἡ πλεμπλήθης.

Redundanter, πλεοναστικῶς, πλεοναστῶς.

Redundantia, ſ. Redundatio, ὁ πλεονασμὸς, ῦ, *Plut.*

Redundo, πλεονάζω, aliqua re, τινὸς, *Gal.* τινὶ, *Thuc.* πλεονάζεσθαί τινος, *Lucian.*

Reduvia, ἡ παρωνυχία, ας, *Ægin.*

Redux, ὁ καταγόμενος, ος, *Plut.* ὁ κατελθὼν, ὄντος, *Iſocr.* ὁ κατιὼν, ὄντος, *id.* ὁ καὶ ἡ παλίντροπος.

Refectio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Dem.*

Refello, ἀνασκευάζω, *Ariſtot.* aliquem, διελέγχω τινὰ, *Naz.* ſententiam, ἀνατρέπω γνώμην, *Thuc.*

Refercio, ἐμπλήθω, aliquid aliqua re, τί τινος, *Plato.* Conf. *Compleo.*

Referio, ἀντιτύπτω, *Ariſtoph.*

Refero, ἀνακομίζω, arma in arcem, τὰ ὅπλα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, *Xen.* aliquid ad ſenatum, ἀναφέρω τι εἰς ſ. πρὸς τὴν Συγκλητον, *Plut.* ad populum, προσάγω τι πρὸς τὸν δῆμον, *Ariſtot.* aliquem inter aliquos, τίθημί τινὰ εἰς τινας, *Demoſth.* inter Deos, ἀνάγω τινὰ εἰς θεὺς, *Iſocr.* malum, ἀναπαφίεω κακὸν, ἀγαθὸν ἄλλο κακον, *Dem.* gratiam alicui pro aliquo ἀποδίδωμι χάριν τινὶ ὑπέρ τινος, *Iſocr.* alicui, aliquid acceptum, ἐπιτίθημί τινι τὴν αἰτίαν, *Iſocr.* τὴν χάριν ἀνάπαλιν τινὶ, *Plut.* in acta aliquid, ἀναγράφομαί τι, *Bud.* conſilia ad aliquid, ζωτεύω εἴς τι, *Dem.* καταθυμίζω τι πρὸς τι, *Plut.* pedem, ἀναποδίζω εἰς τὴπίσω, *Herodian.*

Refert, διαφέρει, hoc tua, τοῦτό σοι, *Plato,* meanil refert, ἐμοὶ οὐδὲν διαφέρει, *Ælian.* Conf. *Intereſt.*

Reficio, ἀνασκευάζω, aliquid, τὶ, *Strabo.* ἀνασκευάζω τι, *Iſocr.* i. e. *recreo,* Conf. *Recreo.*

Refigo, ἀποκαθηλόω.

Reflecto, ἀνακάμπτω, *Philo.* ἀνακλάω, *Lucian.*

Reflexio, ἡ ἀνάκλασις, εως, ἡ ἀνάκαμψις, εως.

Refloreo, ἀνανθέω, *Plato.*

Refluo, ἀναῤῥέω.

Refluxus, ἡ ἀνάῤῥοια, ας, *Athen.*

Refocillo, ἀναπάομαι, *Galen.* Conf. *Recreo.*

Reformatio, ἡ ἀνάπλασις, εως, *Gregor.*

Reformidatio, ὁ φόβος, ου, *Dem.* ἡ ἐῤῥωδία, ας, *Thuc*

Reformido, ὀῤῥωδέω, potentiam alicujus, δεδιέναι τινὸς, *Dem.* δεῖ τινι, *Thuc.* Conf. *Metuo.*

Reformo, ἀναπλάσσω, *Greg.* διαρτίζω.

Refoveo, ἀναθάλπω. Conf. *Recreo.*

Refractarius, ὁ καὶ ἡ ἀντιτύπτης, ὁ καὶ ἡ ἀπειθὴς.

Refragor, ἀντιλέγω, alicui rei, τινὶ, *Xen.* dictis, ἀντρέω τοῖς εἰρημένοις, *Dem.* Conſer *Contradico.*

Refrenatio, ὁ ἀναχαιτισμὸς, οῦ.

Refreno, ἀναχαιτίζω, *Phil.* ἀναχάλλω, *Lucian.*

Refrico, ἀναψάω.

Refrigeratio, ἡ ἀνάψυξις, εως, *N. T.* ἡ ἀναψυχὴ, ῆς, *Plato.*

Refrigero, ἀναψύχω, ἀπιψύχω, *Athen.* ἐμψύχω, *Plato.*

Refrigeſco, ἀναψύχομαι, *Ariſtot.*

Refringo, ἀνακλάω, *Lucian.*

Refugio, καταφεύγω. ad aliquem, πρός τινα, *Iſocr.* Conf. *Confugio.*

Refugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Iſocr.* nullum habere, καταφυγὴν ἔχειν μηδεμίαν, *idem,* habere tutiſſimum, ἔχειν ἀσφαλεστάτην, *idem.* invenire, εὑρίσκειν κρησφύγετον, *Lucian.*

Refulgeo, ἀπολάμπω, ἀναλάμπω, *Xen.*

Refundo, ἀναχέω, *Gregor.*

Refutatio, ἡ ἀνασκευὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Refuto, ἀνασκευάζομαι, *Gregor.* calumniam, ἀποκρούομαι διαβολὴν, *Plato,* διακρούομαι διαβολὴν, *Iſocr.* Conf. *Refello.*

Regaliter, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regalis, e, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Regeneratio, ἡ ἀναγέννησις, εως, *Naz.* ἡ παλιγγενεσία, ας, *N. T.*

Regenero, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regermino, ἀναθλάσκω, *Plato,* ἀναφύω.

Regero, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Refero.*

Regia, τὸ βασίλειον, ου, *Xen.*

Regie, βασιλικῶς, *Iſocr.*

Regigno, ἀναγεννάω, *N. T.*

Regimen, ἡ ὀπτασία, ας, *Plut.*

Regina, ἡ βασίλισσα, ης, *Plut.*

Regio, ἡ χώρα, ας, *Dem.* cœli, τὸ κλίμα, ατος, *Ariſtot.* e regione, ἀντία, *Herodot.* ἐξ ἐναντίας, *Ariſtot.* καταντικρὺ, *Thuc.*

Regius, βασιλικὸς, ἡ, ὸν, *Iſocr.*

Regno, βασιλεύω, in Aſia, Ἀσίαν, *Dem.* ἐν Ἀσίᾳ, *id.* Conf. *Dominor, Impero.*

Regnum, ἡ βασιλεία, ας, *Dem.* maximum, μεγίστη, *Iſocr.* tutiſſimum, ἀσφαλεστάτη, *id.* paternum, πατρικὴ, *idem,* conſtituere, καθίσαδε βασιλείαν, *Iſocr.* comparare ſibi, κατασκευάζεσθαι ἑαυτῷ, *Dem.* parare pulcherrime, κάλλιστα κάλλιστα, *Iſocr.* occupare, λαμβάνειν, *id.* paternum ſuſcipere, πατρικὴν παραλαμβάνειν, *id.* tenere, ἔχειν, *id.* optime adminiſtrare, διοικεῖν ἄριστα, *id.* tueri διαφυλάττειν, *id.* præclarum, tutum eſſe, καλῶς, ἀσφαλῶς ἔχειν, *idem,* conſervare, διασώζειν, *Iſocr.* eripere alicui, ἁφαιρεῖν τινὶ, *idem,* amittere, ἐκ πίπτειν ἐκ τῆς τυραννίδος, *id.*

Rego, ὀπιζατέω, aliquid, τινὶ, *Plut.* τινὸς, *Xen.* civitatem, διοικέω πόλιν, *Iſocr.* domum, οἰκονομέω οἶκον, *Xen.* Conf. *Adminiſtro, Guberno.*

Regredior, ἀναποδίζω, LXX. Conf. *Redeo.*

Regreſſio, ἡ ἀναποδισμὸς, οῦ, LXX. ἡ ὑποχώρησις, εως, *Dion. Hal.*

Regula, ὁ κανὼν, όνος, *Æſchin.*

Regularis, e, κανονικὸς, ἡ, όν.

Regulus, ὁ βασιλίσκος, ου, *Athen.* τὸ βασιλείδιον, ου, *Plut.*

Rejectaneus, a, um, ſ. Rejiculus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀποβλητὸς, ὸν, *N. T.* ἀποδεδοκιμασμένος, ὴ, ὸν, *Philo.*

Rejectio, ſ. Rejectus, ὁ ἀποβολὴ, ῆς, *Plato,* ſanguinis, ἡ ἀναγωγὴ αἵματος, *Dioſc.*

Rejicio, ἀποβάλλω, *Plut.* Conf. *Repudio,* in poſterum diem, ἀναβάλλομαί τι εἰς ὑςεραίαν, *Dem.* Conf. *Differo,* culpam in alium, ἀνατίθημι αἰτίαν ἄλλῳ, *Iſocr.* αἰτίαν τρέπω εἰς τινὰ, *Plut.* aliquid ad ſenatum, ἀνάγω τι πρὸς τὴν Σύγκλητον, ſanguinem, ἀνάγω αἷμα, *Gal.*

Rejiculus, vide *Rejectaneus.*

Reiteratio, ἡ ἀνάληψις, εως.

Reitero, ἀναλαμβάνω.

Relabor, μεταπίπτω, *Dem.* Conf. *Recido.*

Relatio, ἡ διήγησις, εως. Conf. *Narratio.*

Relaxatio, ὁ ἀναχαλασμὸς, οῦ, ἡ ἄνεσις.

Relaxativus, a, um, ἀναχαλαστικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Relaxo, ἀναχαλάω, chordam, χορδὴν, *Philo.* animum, ἀνίημι ψυχὴν, *Athen.* alvum, καθίζω κοιλίαν.

Relegatio, ὁ ἐξορισμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* Conſer *Exilium.*

Relego, as, ἀποπέμπω, aliquem, τινὰ, *Æſchin.* in exſilium, ἐξοστρακίζω. *Plut.* ad certum tempus, ὀστρακίζω καὶ μεθίστημι ἐκ τῆς πόλεως χρόνον ἀριθμὸν, *Ariſtot.* Conf. *Exilium.*

Relego, is, ἀναγινώσκω, *Xen.*

Relictio, ἡ ἀπόλειψις, εως, *Dem.*

Religatio, ἡ ἀνάδεσις, εως, *Lucian.*

Religio, τὰ ἱερὰ, ῶν, *Dem.* τὸ θεῖα, ων, *idem,* ἡ εὐσέβεια, ας, *id.* ἡ εὐσέβεια καὶ φόβος θείων πράξεων, *Iſocr.* religione duco, ſ. habeo, εὐθύμιζον ποιέομαι, *Herodot.* ὀπλίζομαι, *Dion. Hal.* religionis ergo, τῆς ὁσίας ἕνεκα, *idem.*

Religioſe, εὐσεβῶς, *Dem.* colo Deum, εὐσεβέω τὸ πρὸς τὸ θεῖον, *Iſocr.*

Religioſus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, ές, *Dem.* cultor deorum, εὐσεβέστατα διακείμενος πρὸς τὰ περὶ θεῶν, *Iſocr.*

Religo, ἀναδέω, aliquid ad aliquid, τὶ πρὸς τι, *Plut.*

Relino, ἀναχρίω, dolium, ἀνοίγω πίθον, *Plut.*

Relinquo, καταλείπω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* ἀπολείπω τινὰ, *Xenoph.* ordinem, ἐκλείπω τάξιν, *Plutarch.* poſteris immortalem memoriam virtutis, καταλείπω τοῖς ὀπιγινομένοις ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς, *Iſocr.*

Reliquiæ, τὸ λεῖμμα, ατος, *Plut.* τὸ καταλειμμα, ατος, LXX. ſanctorum, τὰ περὶ ἁγίων λείψανα, *Zonar.*

Reliquus, a, um, λοιπὸς, ἡ, όν, *Xen.* ὁ καὶ ἡ ὑπόλοιπος, ου, *Dem.* reliquum eſt, λοιπὸν ἐστι, *Iſocr.* ὑπολείπεται, *Dem.* nihil eſſe adverſarius, οὐδὲν λοιπὸν τοῖς ἀντιδίκοις, *Iſocr.* reliquum ſibi nihil ad nequitiam fecit, οὐδεμίαν ὑπερβολὴν ἀδικίας ἀπέλιπεν, in reliquum tempus, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, *Dem.*

Reluceo, ἀναλάμπω, *Xen.*

Reluctor, ἀντιπαλαίω, ἀντιμάχομαι, *Al. Aphr.* ἀνταγωνίζομαι, *Thuc.*

Remando, is, ἀναμηρυκάομαι, *Athen.*

Remaneo, ὑπομένω, *Dion. Hal.*

Remedium, ἡ θεραπεία, ας, *Dem.* τὸ ἀλέξημα, ατος, *Strabo.* præſentiſſimum, φάρμακον παρακείμενον, *Philo.*

Remetior, ἀναμετρέω.

Remex, ὁ ἐρέτης, ου, *Plut.* ὁ ἐλάτης, ῆρος, *Lucian.* ὁ κωπηλάτης.

Remigatio ſ. Remigium, ἡ ἐρεσία, ας, *Polyb.*

Remigo, ἐρέσσω, ἐλαύνω, *Dion. Hal.* κατηλαλίω.

Remigro, ἐπανέρχομαι.

Reminiſcentia, ἡ ἀνάμνησις, εως, *Ariſtot.*

Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι, alicujus, τὸ, *Iſocr.* μέμνημαι τινος, *Xen.* Conf. *Memini, Recordor.*

Remiſſe, ἀνέντως, i. e. *diſſolute,* ἐκλελυμένως, *Iſocr.*

Remiſſio, ἡ ἄνεσις, εως, *Plutarch.* ἡ ἄφεσις, εως, *N. T.* i. e. *venia,* ἡ συγγνώμη, ης, *Dem.*

Remitto, ἀναπέμπω, aliquid, τι, *Plut.* alicui debitum, ἀφίημί τινι ὀφειλὴν, *N. T.* crimen, ἀφίημι τινα τῆς ἐγκλήματος, *Plut.* συγγνώμην τινὶ ἔχω, *Iſocr.* remittit luctus, ἡ ἀκμὴ τῶν πόνων ἀποκαταίνει, *Ælian.*

Remoliſco, ἀναμαλάττομαι, *Suid.*

Remollio, ἀναμαλάττω.

Remora, ἡ ἐποχὴ, ῆς, *Naz.* ἡ ἀναζολὴ, ῆς, *Euſtath.* piſcis, ὁ ἐχενηὶς, ίδος.

Remordeo, ἀντιδάκνω.

Remoror, ἀναζέλλομαι, *Demoſth.* aliquid, ἐφίσταμί τι, *Plut.* aliquem aliqua re, ἀναζέλλω τινὰ...

Digitized by Google

τινὰ, ἐκ τ῀ν῀, *Dem.* κατέχω τινά τινι *Ijocr.*

Remotio, ἡ ἀποκίνησις, εως.

Removeo, ἀποκινέω, terminum, ὅρον *Pandect.* aliquid e medio, ἀφαίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* aliquid ab aliquo, χωρίζω τι ἀπό τινο῀ν, *Plut.* ἀπελαύνω τινά τινο῀ν, *Dem.*

Remotus, a, um, μακρὸς, ὰ, όν, ab aliqua re, πόρρω ἀπ' τινο῀ν, *Ijocr.*

Remuneratio, ἡ ἀντιδωρεὰ, ᾶς, *Ariſtot.* τὸ ἀντιπάδομα, ατο῀ν, *N. T.* ἡ ἀμοιβὴ.

Remunero, ſ. Remuneror, ἀντιδωρέω, *Xen.* aliquem dono, ἀμείβομαί τινα δωρεᾷ, *Chryſ.* τινὰ δώρῳ, *Xen.* aliquem ob juſtitiam, τινὰ τ῀ δικαιοσύνης, *Lucian.*

Remus, ἡ κώπη, ης, *Thuc.* ὁ ἐρετμός.

Ren, ὁ νέφρο῀ν, ου, *Ariſtot.*

Renaſcor, ἀναφύομαι, *Plut.*

Renideo, ἀποσῑλῶ.

Renitor, ἀντρεῖδω, alicui, τινὶ, *Plut.* ἐρείσαμαί τινι, *id.*

Renovatio, ἡ ἀνανέωσις, εως, *Athen.* ἡ ἀνακαίνωσις, εως, *N. T.* ἡ καινισις, εως, *Phil.*

Renovo, ἀνανεόομαι, vetera hoſpitia, τὰς παλαιὰς ξενίας, *Ijocr.* orationem, ἐπανανεόομαι λόγον, *Plato*, καινοποιέω τι, *Plut.* odium, ἀνακαινίζω τὸ μῖσο῀ς, *Ijocr.* veterem inimicitiam, καινὸν τῷ παλαιὰν ἔχθραν, *Philo.*

Renumero, ἐπαναριθμέω.

Renunciaio, ἡ ἀπαγγελία, ας, *Dem.*

Renuncio, ἀπαγγέλλω, aliquid ſtatim, τι ἐυθέως, *Dem.* alicui aliquid, τί τινι, *Xen.* προσαγγέλλω τι τινι, *Dem.* ἐισαγγέλλω τι πρός τινα, *Plut.*

Renuo, ἀνανεύω, *Plato.* Conf. *Recuſo.*

Reor, νομίζω, *Demoſth.* Conf. *Puto, Arbitror.*

Repages, ſ. Repagulum, ὁ μοχλὸς, οῦ, *Thuc.*

Reparabilis, e, ὀπτικευαςὸς, ὴ, όν, *Plato.*

Reparatio, ἡ ὀπτικευὴ, ῆς, *Dem.*

Reparo, ὀπτικευάζω, vias, τὰς ὁδὸς, *Dem.* vires amiſſas, ἀνακαλέω τὴν δυνάμιν ἀῤῥω-σον, *Gal.*

Repaſtinatio, ἡ βαλοσροφία, ας, *Gaz.*

Repaſtino, βαλοσροφέω.

Repello, ἀπελαύνω, ab ara, τῆ῀ς βωμῆ῀ς, *Lucian.* aliquem, ἀποθέω τινὰ, *Dem.* πεῖρωθέω τινὰ, *id.* aliquem a diſputatione de pace, εἴργω τινὰ πρὸ῀ς τὸ῀ν περὶ τ῀ῆς εἰρήνης λόγον, *id.* hoſtem, ἀποθέομαι τ῀ὸν πολέμιον, *Dem.* Conf. *Arceo.*

Rependo, ἀντισταθμέω, aliquid pro aliquo, τὶ ἀντί τινος, *Baſ.* cum ſœnore, ἀμείβομαι ζωὴ῀ ὀπικαρπία, *Chryſ.* injuriam, ἀνταποδίδωμι ὕβριν, *Ariſtot.*

Repente, ἐξαίφνης, *Dem.* ὀξίως, *id.* αἰφνίδιον, *Plut.* ἄφνω, *id.* ἐξαπίνιας, *Thuc.*

Repentinus, a, um, αἰφνιδί῀ος, ία, ον, *Plut.* ὁ ἡ ἐξαπινα῀ῖος, ε, *Xen.*

Repercuſſio, ἡ ἀντιτυπία, ας, ἡ ἀντικοπὴ, ῆς, *Plut.*

Repercutio, ἀντιτυπίω, *Lucian.* ἀναπαίω, ἀντιπαίω, ἀντικόπτω.

Reperio, εὑρίσκω, *Dem.* Conf. *Invenio.*

Repertor, idem quod *Inventor.*

Repetitio, ἡ ἀπαίτησις εως, *Dem.* i. e. *iteratio*, ἡ ἀνάληψις, εως, ἡ ἐπανάληψις, εως, *Hermog.* dictorum, ἡ ἀνακεφαλαίωσις, εως, *Dion. Hal.*

Repeto, ἀπαιτέω, aliquid ab aliquo, τινά τι, *Dem.* ab aliquo mercedem, μισθὸν παρά τινο῀ς, *Lucian.* animo, ἀναπολέω τι χ῀ῇ῀ν, *Dion. Hal.* aliquid ab initio, ἀναλαμβάνω τι ἐξ ἀρχῆς, *Plato*, ἀπ' ἀρχῆς, *Ariſtot.* oration nem alicujus, ἀνατέρω τ῀ὸν λόγον ὅν, *Chryſ.* ἀναλαμβάνω λόγον ἐξ ἀρχῆς, *Dion. Hal.*

Repleo, ἐμπίμπλημι, *Ariſtoph.* urbem infamia, ἀναπλήθω πόλιν πονηρᾶ δόξῃ, *Dem.* Conf. *Compleo*

Replicatio, ἡ ἀνάπτυξις εως.

Replico, ἀνατυλίσσω, aliquid, τὶ *Philoſtr.*

Repo, ἕρπω, ſuper menſam, ὑπὲ῀ρ τὴν τράπεζαν, *Ael.*

Repono, ἀναθήμι, *Ariſtot.* in vas, ὑποθήμι εἰς ἀγγεῖον, *Diſc.* in numero Deorum, ἀνάγω τινά εἰς θεὸς, *Ijocr.* e regione, ἀντιπρόσωπός τινι καταλέγω, *Alian.* mihi in-mentum, ἀποταμιεύω ἐμαυτῷ τὲς σπουδὲς, *idem*, in ſpem meam, ἐμαυτῷ ἐλπίδα, *Plato.*

Reporto, ἀνακομίζω, aliquid, τὶ, *Xen.* laudem ab aliqua re, ἐυδοκιμέω ἔκ τινο῀ς, *Ijocr.* ἐυκλείας τυγχάνω, *Dem.*

Repoſco, ἀπαιτέω, debitum ab aliquo, τὸ ὀφειλόμενον παρά τινο῀ς, *Chryſ.* pecuniam, ἀναπράττω χρήματα, *Thuc.* ad pœnam, ἐξαιρέω ὀπὲ῀ρ τιμωρία. *Plut.* Conf. *Repeto.*

Repoſitorium, ἡ ἀποθήκη, ης, *Thuc.* ἡ θήκη, ης, *idem*, τὸ ταμιῖον, ου, *Plut.*

Repotia, τὰ ἐπαύλια, ων, *Suid.*

Repræſentatio, ἡ ὑποτύπωσις, εως, ἡ παράςασις, εως, *Maccab.*

Repræſento, παρίςημι, *Dion. Hal.* ſpectatoribus, ὀπιδείκνυμαι τῆ῀ς θεαταῖς, *Lucian.* aliquem, εἰκάζω τινὰ, *Dem.* res, ac ſi geſta ita eſſent, δείκνυμι τὰ ὁράμενα, ὡς δράμενα, *Actil. Tat.*

Reprehendo, ἀντιλαμβάνομαι, *Plato*, ὀπιλαμβάνομαι, *Lucian.* i. e. *culpo*, καταμέμφομαι, *Dion. Hal.* peccata, ὀπιτιμάω τοῖς ἁμαρτοῦσιν, *Ijocr.* amices, ἐπιπλήττω τοῖς φίλοις, *idem*, alium, ψέγω ἕτερον, *Plut.* μέμφομαι ἑτέρῳ, *Demoſth.* Conf. *Criminor, Arguo.*

Reprehenſibilis, μωμητὸς, τὴ, τὸν, ὁ ἡ ἐπιμεμπτὸ῀ς.

Reprehenſio, ἡ ἐπιτίμησις, ους, LXX. ἡ καταδρομὴ, ῆς, *Dion. Hal.* ἡ μέμψις, εως, *Dem.* reprehenſione dignus, ἐλεγκτὸς, ὴ, όν,

Reprehenſor, ὁ ἐπιπλήτης, ου῀ς, *Ijocr.* ὁ φιλεπιτιμητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μῶμο῀ς.

Reprimo, ἐφίςημι, *Plut.* iram, κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* aliquem, πείζω τινὰ, *Plut.* linguam, κρατέω τ῀ῆς γλώττης, *idem*, aliquem ne faciat, παύω τινὰ μὴ ποιεῖν, *Thuc.*

Reprobo, ἀποδοκιμάζω, artes, τέχνας, *Ijocr.* aliquem, ἀθετέω τινὰ, *N. T.* aliquid, τὶ, *Plut.*

Reprobus, ὁ ἡ ἀδόκιμο῀ς.

Reptilis, e, ἑρπετὸς, ὴ, όν, *Philo.* ἑρπυςικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Repudiatio, ἡ ἀποπομπὴ, ῆς, *Poll.* ἡ ὑπεπέμψις, εως, *Dem.*

Repudio, ἀποπέμπομαι, uxorem, τὴν γυναῖκα, *Plutarch.* i. e. *reprobro.* Conf. *Reprobro.*

Repudium, τὸ ἀποςάσιον, ου, *N. T.* libellus repudii, βιβλίον ἀποςασίου, *ibid.* γράμμα ἀπολυτικὸν, *Theophyl.*

Repueraſco, ἀναπαιδεύομαι.

Repugnanter, ἐναντίως, *Ariſtot.*

Repugnantia, ἡ ἀντιςασις, εως, *Philo*, ἡ ἐναντιότης, ητο῀ς, *id.*

Repugno, ἐναντιόω, alicui in aliquo, τινὶ ἐἰς τι, *Thuc.* alicui, ἀντιμάχομαι τινι, *Al. Aphr.* ἀντικαθίζημί τινι, *Thuc.* ἀντίκειμαί τινι, *Ariſtot.* ἀντιτάττομαί τινι, *Xen.*

Repullulaſco, ſ. Repullulo, ἀναβλαςάνω, *Plato.*

Repulſa, ἡ ἀποχειροτονία, ας, *Dem.* ἡ ἀνάδυσις, repulſam fero, ἀποδοκιμάζομαι, *Xen.* alicujus, ἀπελαύνομαί τινο῀ς, *Ijocr.* in nuptiis, τῆ῀ς γάμε, *Dem.* nullam ferre ab aliquo, οὐκ ἀτυχεῖν τι ἔκ τινο῀ς, *Ælian.*

Repurgatio, ἡ ἀποκαθαρὶς, εως, *Thuc.*

Repurgo, ἀναπαθαίρομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Reputat o, ſ. διαλογισμὸς, ῦ, *N. T.*

Reputo, ἐπιλογίζομαι, *Demoſth.* res, λογίζομαι τὰ πράγματα, *Demoſth.* aliquid cum æquitate, ἐπισκοπέω τι δικαίως, *idem.* Conf. *Con dero.*

Requies, idem quod *Quies.*

Requieſco, ἀναπαύομαι, ab aliquo, ἔκ τινο῀ς, *Lucian.* Conf. *Quieſco.*

Requiro, ἀναζητέω, aliquid, τι, *Plato.* Conf. *Quæſo.*

Res, τὸ πρᾶγμα, ατο῀ς, *Demoſth.* τὸ ἔργον, ου, *idem*, adverſæ ἡ δυσχέια, ας, *Ijocr.* bellicæ, τὰ τῦ πολέμε, *Xen.* fortunæ, τὰ παρὰ τ῀ύχης ἐνθένδε, *Lucian.* controverſæ, τὰ ἀμφισβητύμενα, ου, *Demoſth.* familiares, ἡ οἰκία, ας, *Dem.* τα οἰκία ων, *idem*, geſtæ, τὰ πεπραγμένα, ου, *Dem.* præclare geſtæ, τὰ καλῶς πραχθέντα, *Ijocr.* ſacræ, τὰ ὅσια, ων, *Dem.* re ipſa expertus & edoctus, ἔργῳ πειραθεὶς ἡ διδαχθεὶς, *Dem.* res ipſa indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τῦτο δηλοῖ, *id.* verbis & re, λόγῳ ἡ ἔργῳ, *Ijocr.* rem cum aliqua habere, ὁμιλεῖν τινι, *Ælian.* e re nata, ἐκ παρατυχόντι, *Thuc.* non abs re, οὐκ ἀπεικότως, *Lucian.* Res publica, vide *Reſpublica.*

Reſalutatio, ὁ ἀνταπασμὸς, ῦ.

Reſaluto, ἀνταπάζομαι, aliquem, τινὰ, *Plato.* ἀντιδεξιόομαι τινα, *Xen.*

Reſarcio, ἀκέομαι, aliquid, τὶ, *Lucian.* ἀναῤῥάπτω.

Reſcindo, ἀναχίζω.

Reſcifco, μανθάνω, ex aliis, παρὰ πρὸ῀ς ἄλλον, *Plato.*

Reſcribo, ἀντιγράφω, ad aliquem, πρός τινα, *Jul. Apoſt.*

Reſcriptum, ἡ ὐντιγραφὴ.

Reſeco, ἀποτέμνω.

Reſectio, ἡ ἀποτομὴ, ῆς.

Reſegmen, τὸ ὑπότμημα, ατο῀ς, *Heſych.*

Reſero, ἀνοίγω, *Xen.* Conf. *Aperio.*

Reſervo, διαφυλάττω, *Xen.*

Reſes, χολαῖο῀ς, αία, αιον. Conf. *Piger.*

Reſideo, καθιζάνω, ſuper aliquid, ὀπί τι, *Ijocr.* καθίζομαι ὀπὶ τὶ, *Thuc.* apud aram, καθίζω ὀπὶ τ῀ὸν βωμὸν, *id.*

Reſidia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* Conf. *Pigritia.*

Reſiduus, a, um, λοιπὸς, ὴ, όν, *Dem.* Conf. *Reliquus, a, um.*

Reſigno, ἀποσφραγίζω, *Laërt.* epiſtolam, ἀπολύομαι ἐπιςολὴν, *Plut.*

Reſilio, ἀναπηδάω, *Ariſtoph.* ἀναθράσκω.

Reſina, ἡ ῥητίνη, ης, *Gal.*

Reſinaceus, a, um, ſ. Reſinoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ῥητινώδης, ε῀ς, *Dioſc.*

Reſipio, ſ. Reſipiſco, μετανοέω, *Xen.* ἀναφρονέω.

Reſiſto, ἐφίσαμαι, *Syneſ.* alicui, ἀντιπράττομαί τινὶ, *Xen.* ἐναντίομαί τινὶ, *Thuc.* Conſer *Repugno.*

Reſolvo, ἀναλύω τι, *Ariſtot.* καταλύω τι, *Thuc.*

Reſolutio, ἡ ἀνάλυσις, εως, *Athen.*

Reſolutorius, a, um, ἀναλυτικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Reſonabilis, e, ἀνασθεγξομβρο῀ς, ία, ιον.

Reſonanter, κλαγγηδόν.

Reſonantia, ἡ ἠχὼ, ό῀ς, *Al. Aphr.* τὸ ἀπήχημα, ατο῀ς, *Baſ.*

Reſono, ἀντηχέω, *Jul. Apoſt.*

Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.

Reſpectus, us, ἡ ὀπτικψις, εως.

Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.

Reſperſio, ὁ ῥαντισμὸς.

Reſpicio, ἀποβλέπω, ad aliquem, πρός τινα, *Æſchin.* ad aliquid, ἀφορῶ ἐἰς τι, *Plato.*

Reſpiratio, ἡ ἀνάπνευσις, εως, *Ariſtot.* ἡ ἀναπνοὴ, ῆς, *Plato.*

Reſpiro, ἀναπνέω, *Plato.* i. e. ad me redeo ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν, *Ijocr.*

Reſplendeo, ἀπυςίλλω.

Reſpondeo, ἀνακρίνομαι, alicui, τινὶ, *Dem.* ad aliquid, πρός τι, *id.* ad duo, λόγον δίδωμι δυοῖν, *id.* expedite & ſimpliciter, ἀποκρίνομαι ῥᾳδίως ἡ ἁπλῶς, *Dem.* ſumma cum æquitate & veriſſime, δικαιότατον ἡ ἀληθέςατον τι, *id.* pro aliquo, ἀντεῖπον ὑπὲ῀ρ τινο῀ς, *Ijocr.* objectioni, ἀπαντάω τοῖς εἰρημένοις, *id.*

Reſponſio, ſ. Reſponſum, ἡ ὑπόκρισις, εως, juſta & utilis, δικαία ἡ συμφέρυσα, *Dem.* reſponſum do, ποιέομαι, δίδωμι, ἀποδίδωμι ὑπόκρισιν, *Jem.*

Reſpublica, ἡ πολιτεία, ας, *Dem.* τὰ κοινὰ, ῶν, *id.* remp. conſtituere, πολιτείαν καθίςαδαι, *id.* accedere ad remp. πρωτοςατεῖν πρὸ῀ς τὰ κοινὰ, *id.* optime adminiſtrare five gubernare remp. κάλλιςα διοικεῖν τὴν πόλιν, *id.* πραγματεύεσθαι τὰ κοινὰ, *idem*

Reſpuo, ἀποπτύω, *Euripid.* ἀποβάλλω τι.

Reſtagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Reſtauro, ἐπιςανόω, aliquid, τὶ, *Plato.*

Reſticula, τὸ χαλινὸν, ου, *Plut.*

Reſtinctio

Digitized by Google

Restinctio, ἡ ἀπόσβεσις, εως, ἡ σβέσις, εως, *Aristot.*
Restinguo, ἀποσβέννυμι, *Plut.* σβέννυμι, *Plato*, ἀποσβέω, *Aristot.*
Restio, ὁ καλωδίφορος, ου, *Plato.*
Restis, ὁ vel ἡ χόρδος, ου, ὁ κάλως, ω.
Restituo, ἀποδίδωμι, alicui aliquid, τινί τι, *Dem.* in pristinum dignitatis gradum, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, *Isocr.* in statum antiquum s. integrum, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἄγω, *Aristot.* in regnum, ἐπάγω ὅπι βασιλείαν, *Thuc.* collapsam remp. ἐπανορθόομαι τὴν πολιτείαν, *Aristot.* καταρθόω τὴν πόλιν, *Isocr.*
Restitutio, ἡ ἀποκατάστασις, εως, *Greg.*
Resto, ὑπολείπομαι, *Thuc.* restat, λοιπόν, sc. ἐστί, *Isocr.* quod restat, τὸ λοιπόν.
Restringo, καταρέλλω.
Resumo, ἀναλαμβάνω. Conf. *Recipo.*
Resuo, ἀναρράπτω.
Resupinatio, τὸ ὑπτίασμα, ατος, *Æschyl.*
Resupino, ἐξυπτιάζω, με, ἐμαυτὸν, *Lucian.*
Resupinus, a, um, ὕπτιος, ία, ον, *Lucian.* sum, ἐξυπτιάζω, *Aristot.*
Resurgo, ἀνίσαμαι, *Plut.*
Resurrectio, ἡ ἀνάστασις, εως, a mortuis, ἐκ νεκρῶν, *N. T.* ἡ ἐγέρσις, εως, *ibid.* resurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα, *Naz.*
Resuscito, ἀνίστημι, *Dem.*
Retardatio, ἡ ἀναζολὴ, ῆς, ἡ μέλλησις, εως, *Thuc.* τὸ μέλλημα, ατος, *Æschin.*
Retardo, βραδύνω, *Herodian.* Conf. *Remoror, Differo.*
Rete, τὸ ἀμφιβληστρον, ου, LXX. ἡ ἄρκυς, υος, *Xen.* ἡ Σαγήνη, ης, *Aristid.* τὸ δίκτυον, ου, *Xen.*
Retego, ἀνακαλύπτω, *Dion. Hal.*
Retentio, ἡ ὀπωχεσις, εως, ἡ ἐποχή.
Retexo, ἀνυφαίνω.
Reticentia, ἡ ἐκλιμυθία, ας, *Plut.* ἡ ἐκσιγαστία, ας, *Lucian.* ἡ αἰσιώπησις.
Reticeo, σιωπάω, aliquid, τι, *Laërt.* ἀποσιωπάω τι, *Lucian.* κατασιωπάω τι, *Aristot.*
Reticulum, τὸ δικτύδιον, ου, i. e. *vitta muliebris*, ὁ κεκρύφαλος, ου, *Lucian.*
Retinaculum, τὸ ἔχμα, ατος, *Naz.* τὸ πεῖσμα.
Retineo, κατέχω, aliquem, τινὰ, *Plato*, apud me, Ξωϊχω, *Dion. Hal.*
Retorqueo, ἀναστρέφω, *Euripid.* aliquid, ἐπιστρέφω τι, *Thuc.*
Retractatio, ἡ ἐπανόρθωσις, εως, *Dem.* i. e. palinodia, ἡ παλινῳδία, ας, *Isocr.*
Retractio, ἡ ἀνθολκὴ, ῆς, *Plut.*
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, i. e. palinodiam cano, παλινῳδέω, *Lucian.*
Retraho, ἀνθέλκω, aliquid ad me, τὶ πρὸς ἐμὲ, *Herodot.* manum, ἀνασπάω πάλιν τὴν χεῖρα, *Aristoph.*
Retribuo, ἀναποδίδωμι, aliquid alicui, τί τινι, *Thuc.* ἀμείβομαι, pro aliqua re, ἀμοιβὴν ἀποδίδωμι τινί τινος, *Lucian.* Conf. *Reddo.*
Retributio, ἡ ἀνταπόδοσις, εως, LXX. ἡ ἀντίδοσις, εως, *iid.*
Retrimentum, τὸ πίσμα, ατος, *Galen.* τὸ ὑπίσμα, ατος, *Dioſc.*
Retro, ὀπισθεν, *Xen.* perrepo, ὀπίσω διξέρπω, *Aristot.*
Retroago, ἀναποδίζω, aliquem, τινὰ, *Æschin.*
Retrocedo, ἀναχάζω, ὀπίσω ἀπειμι, *Lucian.* ὅπι πόδα ἀναχωρίω, *id.* ὅπι πόδα ἀναχωρίω, *Aristid.*
Retroëo, ſ. Retrogradior, idem quod *Retrocedo.*
Retrogradus, a, um, ἀναποδίζων, ουσα, ον, *Herodian.*
Retrorſum, ὅπι πόδα, *Xen.* ὀπισθοφανῶς.
Retrudo, ἀναθίω.
Retundo, ἀμβλυνω, *Plut.*
Revaleſco, ἀναῤῥωννυμι.
Reveho, ἀνακομίζω, *Xen.* Conf. *Reporto, Refero.*
Revelatio, ἡ ἀνακάλυψις, εως, ἡ ἀποκάλυψις, εως, *N. T.*
Revello, ἀποτίλλω, aliquid, τὶ, *Plut.* ἀποτίλλω, *Lucian.*
Revelo, ἀνακαλύπτω, *Syneſ.* ἀποκαλύπτω, *Plut.*
Revenio, idem quod *Redeo.*
Revera, ὄντως, *Dem.* ὡς ἀληθῶς, i.l. ἀληθεῖ λόγῳ, *Xen.*
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, a, um, ὁ κῆ ἡ αἰδέσιμος, ου, *Laërt.* ὁ κῆ ἡ σεβάσμιος.
Reverenter, αἰδημόνως, *Xen.*
Reverentia, ἡ αἰδὼς, όος, regis, τῦ βασιλέως, *Plut.* Dei, ἡ εὐσεβεια τῆς Θεῖον, *Isocr.* τὸ αἰδέσιμον, ου, *Lucian.*
Revereor, αἰδοῦμαι, Deum, Θεὸν, *Demoſth.* patrem, πατέρα, *idem*, ſenes, αἰδέμαι τὸς πρεσβυτέρους, *Xen.* aliquem, αἰδῶ ἔχω τινὶ, *idem.*
Reverſio, ἡ ἀναστροφὴ, ῆς, *Xen.* ἡ καθέδος, ου, *Dem.* ἡ ἀναχώρησις, εως, *id.*
Reverto, ſ. Revertor, ἀναστρέφω, ex inſula, ἐκ νήσου, *Dem.* domum, ἔρχομαι ὅπι τ' οἶκον, *id.* in regnum, κατέρχομαι εἰς τὴν βασιλείαν, *id.* Conf. *Redeo.*
Revincio, ἀναδιαδέω.
Revireſco, ἀναθάλλω, LXX.
Reviſo, ἐπισκοπέομαι, *Herodian.* ἐπισκοπέω, *Isocr.*
Reviviſco, ἀναζιόω, *Lucian.* ἀναζιάσκομαι, *Plato*, ἀναζάω, *N. T.*
Revocabilis, e, ὁ κῆ ἡ ἀνακλητος, ου, *Dion.*
Revocatio, ἡ ἀνάκλησις, εως, ἡ ἐπανάκλησις, εως, *Gal.*
Revoco, ἀνακαλέω, aliquem, τινὰ, *Thuc.* in memoriam, ὑπομνίω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑπόμνημά τί τινι, *Demoſth.* i. e. retracto accuſationem, ἀνατίθημι τὰ κατηγορήματα, *Lucian.* pedem, ἀναποδίζω, *Herodian.* i. e. recanto, παλινῳδέω, *Lucian.* ad vitam, ἀναζιόομαι, *Plato.*
Revolo, ὑπαπέτομαι.
Revolubilis, e, ὁ κῆ ἡ ἀνακύλιστος, ου,
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀνακυκλόω, *Damaſc.* ἀποκυλίω, *Lucian.* mente, quæ dicta ſunt, ἀνακυκλέω φρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα, *Naz.*
Revolutio, ἡ ἀνακύκλησις, εως.
Reus, a, um, αἴτιος, ία, ον, alicujus rei, τινὸς, *Dem.* ὁ κῆ ἡ ἔνοχος, ου, τινὸς, *idem*, reum facere aliquem, ποιεῖν τινὰ ὑπόδικον, *id.* ὑποβάθιον, *id.* ſe ipſum, καθιστάναι ἑαυτὸν ὑποβάθιον, *id.* deprehendere, λαμβάνειν τινὰ ὑποβάθιον, *id.* eſſe, αἴτιον εἶναι, *id.* dimittere, ἀφιέναι, *id.*
Rex, ὁ βασιλεὺς, έως, *Xen.*
Rheda, τὸ ζεῦγος, εος, *Plato*, mularis, ἡ ἁπλῶν, ης, *Pauſ.*
Rhedarius, ὁ ζαγηλάτης, ου.
Rhetor, ὁ ῥήτωρ, ορος, *Dem.* ὁ Σοφιστὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ τεχνογράφος, ου, *Dion. Hal.*
Rhetorica, ἡ ῥητορικὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Rhetorice, ῥητορικῶς, *Æſchin.*
Rhetoricus, a, um, ῥητορικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Rhinoceros, ὁ ῥινόκρους, ωτος, *Æl.*
Rhombus, ὁ ῥόμβος, ου.
Rhonciſſo, ῥίγχω, *Gal.*
Rhonchus, ὁ ῥιγχος, ου, *Gal.*
Rhythmicus, a, um, ῥυθμικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Rhythmus, ὁ ῥυθμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Ricinus, ὁ κρότων, ωνος, ὁ κυνορραϊστὴς, οῦ, *Ariſtot.* τὸ κίκι, εως, *Dioſc.*
Rictus, τὸ χάσμα, ατος, τὸ χάσμημα, ατος, *Ariſtoph.*
Rideo, γελάω, mecum, ἐμαυτῷ, *Xen.* de aliquo vel aliqua re, ὅπι τινι, *id.* valde ſuaviter, μάλα ἡδὺ, *Lucian.* Conf. *Riſus*, item *Derideo, Irrideo.*
Ridicule, καταγελάστως, *Xen.* γελοίως, *Ariſtot.*
Ridiculus, a, um, γελοῖος, α, ον, *Plato*, ὁ κῆ ἡ καταγέλαστος, ου, *Plato*, ſum, καταγελάομαι, *Plato.*
Rigatio, τὸ δεῦσμα, ατος, ἡ ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, *Lucian.*
Rigeſco, σκληρωύομαι.
Rigidus, a, um, ῥιγιος, α, ον, *Dioſc.*
Rigo, δάω, *Plato*, βρέχω.
Rigor, τὸ ῥίγος, εος, *Xen.*
Rima, ἡ κλειθρία, ας, *Lucian.* ἡ ὀπὴ ῆς, *idem*, ἡ χίζα.
Rimor, ἰχνεύω, *Xen.* aliquid, ἐξιτάζω τι, *Iſocr.*
Rimoſus, a, um, ὁ κῆ ἡ κλειθριώδης, ους.
Ringo, ſ. Ringor, τὼ ῥῖνα συρίλλω.
Ripa, ἡ ὄχθη, ης, *Plut.*
Ripula, τὸ ὀχθίδιον, ου.
Riſus, ὁ γέλως, ωτος, *Dem.* effuſus, ὁ καχασμὸς, οῦ, *Cl. Al.* γέλως πλατὺς, *Syneſ.* rem in riſum converto, πρᾶγμα εἰς γέλωτα ἐμβάλλω, *idem*, riſum moveo alicui, γέλωτα παρέχω τινὶ, *Plut.* contineo, κατέχω, *Xen.* magnum excito, ποιέω πολὺν, *Plato*, riſui habeo aliquid, εἰς γέλατα ἔχω τι, *Philo.* ſine riſu, ἀγελαστὶ, *Lucian.*
Rite, ἐννόμως, *Dem.* καλῶς, διόντως.
Ritus, ὁ θεσμὸς, οῦ, *Dion. Hal.* ſacri, αἱ τελεταὶ, ῶν, *id.* οἱ θεσμοὶ ἱροὶ, *Plut.* patrii, τὰ πάτρια, ων, *Dem.* ritu ferarum, δίκην θηρίων, *Dion. Hal.*
Rivalis, ὁ ἀντρᾶς ὴς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ κῆ ἡ ἀντίζηλος, ου, *Sir.* ὁ κῆ ἡ ζηλότυπος, ου, *Jeſ.* ζηλοτυπίαν, ſ. ωσα, *Diod. Sic.*
Rivalitas, ὁ ζηλοτυπία, ας, *Diod. Sic.*
Rivulus, τὸ ῥυάκιον, ου, ἡ διξὰς ὑδάτων, LXX.
Rivus, ὁ ῥύαξ, ακος, ſanguinis, αἱματος, *Ariſtid.* aquarum, ὁ ἀγωγὸς ὑδάτων, *Herodian.*
Rixa, ἡ ἔρις, ιδος, *Xen.* ἡ ἐριθεία, ας, *N. T.* Conf. *Contentio, Jurgium.*
Rixor, ἐρίζω, cum aliquo, τινὰ, *Lucian.* de aliqua re, περί τινος, *Iſocr.* Conf. *Contendo.*
Rixoſus, a, um, ἐριστικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Roboreus, a, um, δρύινος, ίνη, ινον.
Roboro, ὀπτύω, *Xen.* θανόω, LXX. κραταιόω, ἰσχυρίζω, ῥαίνυμι, aliquid, τὶ, *Demoſth.* ἐπιῤῥάννυμί τι, *id.*
Robur, ἡ δρῦς, ος, ἡ δρυς ἀγρία, animi, ἡ ἀρετὴ, ῆς, *Dem.* corporis, ῥώμη, ης, *Ariſtot.*
Robuſte, ἐῤῥωμμένως, *Dem* ἐυρώστως, *id.*
Robuſtus, a, um, ἐῤῥωμμένος, έη, έον, *Dem.* ὁ κῆ ἡ εὔρωστος, ου, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, όν, *id.* nemini robore corporis cedens, οὐδενὸς τῷ σώματι ἀῤῥωστότερος γενόμενος, *id.*
Rodo, διατρώγω, *Chryſ.* παρατρώγω, aliquid, τι, *Laërt.*
Rogatio, i. e. petitio, ἡ δέησις, εως, *Dem.* ἡ αἴτησις, εως, *idem*, i. e. interrogatio, τὸ ἐρώτημα, ατος, *Ariſtot.* Conf. *Preces, Petitio, Interrogatio.*
Rogito, πολλὰ δέησιν ποιέομαι.
Rogo, δέομαι, *Dem.* Conf. *Oro, ἱκετεύω, Dem.* Conf. *Interrogo.*
Rogus, ἡ πυρὰ, ᾶς, *Plut.* ἡ πυρκαιὰ, ᾶς, *Laërt.*
Roma, ἡ Ῥώμη, ης, *Plut.*
Romane, ῥωμαϊστὶ, *Plut.*
Romanus, a, um, Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Plut.* ῥωμαϊκὸς, ὴ, όν, *id.*
Ronchus, vide, *Rhonchus.*
Roratio, ὁ δροσισμὸς, οῦ.
Roro, δροσίζω, ψακάζω, *Athen.*
Rorulentus, a, um, ſ. Roſcidus, a, um, ὁ καὶ ἡ δροσώδης, ους, *Naz.* ὁ κῆ ἡ ἐνδρόσος, ου, *Cl. Al.* δροσῖς, ρὰ, ρὸν.
Ros, ἡ δρόσος, ου, *Ariſtot.* ἡ δροσία, ας, *Lucian* ἡ ἕρση.
Roſa, τὸ ῥόδον, ου, *Plut.*
Roſaceus, a, um, ῥόδινος, ίνη, ινον, unguentum, μύρον, *Athen.*
Roſarium, ὁ ῥοδὼν, ῶνος, *Theophr.* ἡ ῥοδανιὰ, ᾶς, *Ammon.*
Roſcidus, vide *Rorulentus.*
Roſetum, ἡ ῥοδανιὰ, ᾶς, *Suid.*
Roſeus, a, um, ῥόδινος, ία, ον, unguentum, μύρον, *Ariſtot.*
Roſio, ὁ δηγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ βοῶσις, εως, *N. T.*
Roſmarinus, ἡ λιβανωτὶς, ίδος, *Dioſc.*
Roſtellum, τὸ ῥαμφίδιον, ου, τὸ ῥυγχίον, ου, *Athen.*
Roſtratus, a, um, ῥυγχωτὸς, ὴ, όν, navis, ναῦς χαλκήρης, *Plut.*
Roſtrum, τὸ ῥύγχος, εος, *Athen.* avis, τὸ ῥάμφος, εος, *id.* muſcæ, ἡ προβοσκὶς, ίδος, *Lucian.* navis, τὸ ἔμβολον, ου, *Polyb.* τὸ χάλκωμα, *Plut.* τὸ ἀκροσόλιον, *Strabo.* Roſtra in foro Romano, τὰ ἔμβολα, ων, *Dion. Hal.*

Ro:a,

Digitized by Google

Rota, ὁ τροχὸς, οῦ, *Xen.* qua aqua hauritur e puteo, ἡ τροχιλαία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχιλία, ας, *Polyb.* rota torqueo, τροχίζω, *Ariſtot.* contundo, τρόχω καταγνύω.

Roto, γυρόω, κατατροχάζω.

Rotula, ὁ τροχίσκος, ου, *Gaza.*

Rotundatio, ἡ στρογγύλωσις, εως, τὸ σφαίρωμα, ατος.

Rotunde, στρογγύλως, *Plut.*

Rotunditas, ἡ στρογγυλότης, ητος, ἡ περιφέρεια, ας, *Herodian.*

Rotundo, στρογγύλόω, *Al. Aphr.* σφαιρόω.

Rotundus, a, um, στρόγγυλος, ὕλη, υλον, *Dioſc.* ὁ καὶ ἡ ἔγκυκλος, *Pauſ.* ὁ καὶ ἡ περιφερὴς, ές, lapis, λίθος, *Herodian.*

Rubedo, ἡ ἐρυθρότης, ητος.

Rubefacio, ἐρυθραίνω, *Herodian.* ὀπωρινικίζω, *Lucian.*

Rubefio, ἐρυθραίνομαι, *Herodian.* ἐρυθριάω, *Lucian.* ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeo, ἐρυθριάω, *Lucian.*

Ruber, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubeſco, ἐρυθριάω, *Plato.*

Rubeta, ὁ φρύνος, ου, *Dioſc.*

Rubeus, a, um, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.*

Rubicundus, a, um, idem quod *Ruber.*

Rubiginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἰώδης, ες.

Rubigo, ὁ ἰὸς, οῦ, ferri, Σιδήρου, *Dioſc.* frumenti, ἡ μίλτος, ου, *Pauſ.* ἡ ἐρυσίβη, ης, LXX.

Rubor, τὸ ἐπερευθὲς, ίος, *Lucian.* τὸ ἐρύθημα, ατος, *id.*

Rubrica, ἡ μίλτος, ου, *Dioſc.* τὸ μίλτινον, ου, *Plut.* rubrica tingo, μιλτόω.

Rubriceta, τὸ ἀνδρείκελον, ου.

Rubricoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μιλτώδης, ες, *Diod. Sicul.*

Rubus, ἡ βάτος, ου, *Dioſc.*

Ructatio, ὁ ἐρυγμὸς, ου, *Ariſtot.*

Ructo ſ. Ructor, ἐρεύγομαι, *Al. Aphr.* ἐρυγγάνω, acidum, ὀξυρέγμιάω, *Dioſc.*

Ructuoſus, a, um, ἐρυγμικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.*

Ructus, us, ὁ ἐρυγμὸς, οῦ, *Ariſtot.* acidus, ἡ ὀξυρεγμία, ας, *Hippocr.*

Rudens, ὁ κάλως, ω, *Euſtath.*

Rudero, κατερείπω, *Plut.*

Rudicula, ἡ σπαθὶς, ίδος, *Poll.*

Rudimentum, τὸ προπαίδευμα, ατος, *Phil.* ἡ προπαιδία, ας, *Cl. Al.* ἡ στοιχείωσις, εως, *Baſ.*

Rudis, e, ὁ καὶ ἡ ἀπαίδευτος, ου; *Demoſth.* Conf. *Indoctus, Ineruditus.*

Rudis, ἡ σπάθη, ης, *Dioſc.*

Ruditas, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμαθία.

Ruditus, ἡ ὄγκησις, εως, *Ælian.* ἡ βράμησις, εως, *Poll.*

Rudo, βραμάομαι, *Pauſ.*

Rudus, τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.*

Rufus, πυῤῥὸς, ὰ, όν, *Diod. Sic.*

Ruga, ἡ ῥυτὶς, ίδος, *Plato,* frontis caperatæ, ἡ ἀμαυρωπὴ, ῆς, *Poll.*

Rugio, βρυχάομαι, ἀρύομαι, *Dion. Cbryſ.* βριμάω.

Rugitus, τὸ βρύχημα, ατος, ὁ βρυχηθμὸς, οῦ, τὸ βρύγμα, ατος, LXX. ὁ βρυγμὸς λέοντος, *iid.*

Rugo, ῥυτιδόω, *Ariſtot.*

Rugoſitas, ἡ ῥυσότης, ητος, *Plut.*

Rugoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ῥυτιδώδης, ους, ῥυσὸς, ὴ, όν, *Lucian.*

Ruina, ἡ καταπλασις, εως, *Heſych.* Conf. *Caſus,* ruinæ, i. e. *rudera,* τὸ ἐρείπιον, ου, *Pauſ.* & rudera muri, τὰ ἐρείπια καὶ λείψανα τείχους, *Herodian.* ruinam minari, μέλλειν καταλισθαίνειν, *Ælian.*

Ruinoſus, a, um, ὁ καὶ ἠρειψιμος, ου, tectum, στέγος, *Eurip.* ὁ καὶ πλασιμος.

Ruma, ὁ μαζὸς, οῦ, *Ariſtot.*

Rumex, τὸ λάπαθον, ου, *Dioſc.*

Ruminatio, τὸ μηρύκημα, ατος, *Plut.* ὁ μηρυκισμὸς, οῦ, *Greg.*

Rumino, μηρυκάομαι, *Ariſtot.* ἀναμηρυκάομαι, *Lucian.* μηρυκάζω, *Ariſtot.* i. e. animo revolvo, ἀναπολέω, *Dion. Hal.* πρὸς ἑμαυτὸν ἀνακυκλέω, ſ. ἀνατυλιτλω, *Lucian.*

Rumor, ἡ ἀκοὴ, ῆς, LXX. ἡ φήμη, ης, *Dem.* multus eſt circa Theſſaliam & ubique, πολύς ἐστι λόγος περὶ Θεσσαλίαν καὶ πανταχῆ, *Dem.* pervulgatus eſt de aliquo, λόγος πολὺς ἐγένετο περί τινος, *id.* eſt ſparſus, λόγος διῆλθεν, *Plato,* rumorem ſpargere, διασκεδάσαι φήμην, *Herodian.* διαδιδόναι φήμην, *Polyb.* διασπείρειν λόγον, *Xen.* rumores ſpargi, φήμας λέγεσθαι, *Dion. Hal.* leves & incerti, φῆμαι μετέωροι καὶ ἀδέσποτοι, *id.* Conf. *Fama.*

Rumpo, ῥήγνυμι, vocem, φωνὴν, *Dem.* aliquid, κλάω τι, *Xenoph.* vincula, διαῤῥαγῆναι τὰ δεσμὰ, *N. T.*

Rumuſculus, τὸ θρυλλίδιον, ου.

Runcatio, ὁ βοτανισμὸς, οῦ.

Runcina, τὸ δορυδρέπιον, ου.

Runco, βοτανίζω.

Ruo, πίπτω, *Xen.* in pejus, τρέπομαι εἰς χεῖρον, *id.* κλίνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, *id.*

Rupes, ἡ ἀκροτομος, ου, LXX. πέτρα ὑπότομος, *Lucian.*

Ruptio, ἡ ῥῆξις, εως, *Ariſtot.* τὸ ῥῆγμα,

Ruralis, e, ἀγροικος, η, ον, *Lucian.* ἀγριος, ία, ιον, *Xen.*

Rurſum ſ. Rurſus, αὖ, *Dem.* quum illa deceſſiſſet, rurſus patris conſobrinam duxit, ἀποθανούσης ἐκείνης, αὖθις ἠγάγετο ἀνεψιὰν τῦ πατρὸς, *Dem.*

Rus, ὁ ἀγρὸς, οῦ, *Dem.* abeo, εἰς ἀγρὸν ἀπέρχομαι, *id.* ruri vivo, ἐν ἀγρῷ οἰκέω, *id.* rure redeo, ἐξ ἀγροῦ ἐπανέρχομαι, *id.*

Ruſpor, ἐξερευνάω, ἐρευνάω, *Xen.*

Ruſticanus, a, um, ἀγροικικὸς, ὴ, όν, *Max. Tyr.*

Ruſticatio, ἡ ἀγραυλία, ας.

Ruſtice, ἀγροίκως, ago, ἀγροικίζομαι, *Plato.*

Ruſticitas, ἡ ἀγροικία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἀγριότης, ητος, *Plato,* ἡ ἐυαγρια, ας, *Lucian.*

Ruſticor, ἀγραυλέω, ἢ βίον ἐν ἀγρῷ διάγω, διαιτάω, *Dion. Hal.*

Ruſticus, a, um, ἄγροικος, η, ον, *Lucian.* ἄγριος, ία, ιον, *Ariſtot.*

Ruta, τὸ πήγανον, ου, *Dioſc.*

Rutaceus, a, um, πηγάνινος, ίνη, ινον, *Aret.*

Rutileſco, ξανθίζομαι, *Athen.*

Rutilo, πυῤῥάζω, *N. T.*

Rutilus, a, um, πυῤῥὸς, ά, όν, *Plato.*

Rutrum, ἡ σκαπάνη, ης, *Theophr.* τὸ σκαφεῖον, ου, *Plut.*

S.

SAbbatum, τὸ Σάββατον, ου, *N. T.*

Sabina, τὸ βράθυ, υος, *Dioſc.*

Sabuloſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ψαμμώδης, ες.

Sabulum, ἡ ψάμμος, ου, *Lucian.*

Saburra, τὸ ἔρμα, ατος, *Ariſtot.*

Saburro, ἐρματίζω, *Plut.*

Saccharum, το Σάκχαρ, αρος, *Galen.* τὸ Σάκχαρον, ου.

Sacculus, τὸ θυλάκιον, ου, *Athen.* τὸ Σακκίον, ου, *Poll.*

Saccus, ὁ Σάκκος, ου, LXX. ὁ θύλακος, ου, *Athen.*

Sacellum, τὸ ναΐδιον, ου, *Xen.*

Sacer, a, um, ἱερὸς, ὰ, όν, mons, ὄρος, *Dem.* alicui, τινὶς, *Plut.*

Sacerdos, ὁ ἱερεὺς, έως, *Dem.* ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *id.* ὁ ἱερεύτης, υ, *Plato.*

Sacerdotalis, e, ἱεροφαντικὸς, ὴ, όν; *Plut.* ἱερατικὸς, ὴ, ὼν, *Ariſtot.*

Sacerdotiſſa, ἡ ἱέρεια, ας, *Plut.*

Sacerdotium, ἡ ἱερατεία, ας, *Ariſtot.* τὸ ἱεράτευμα, ατος, *id.* ἡ ἱεροσύνη, ης, *Dem.*

Sacramentum, τὸ μυστήριον, ου, *N. T.* i. e. jusjurandum, ὁ ὅρκος, ου, *Dem.* Conf. *Juramentum.*

Sacrarium, τὸ ἱεροφυλάκιον, ου, τὸ ἱερατεῖον, ου, *Theodor.* τὸ ἄδυτον.

Sacrificatio, ἡ ἱέρευσις, εως.

Sacrificium, ἡ θυσία, ας, *Iſocr.* τὸ θῦμα, ατος, *Dem.* τὸ ἱερεῖον, ου, *id.* facio alicui, θυσίαν ποιῶ τινὶ, *Dem.* perficio, τελέω, *id.* offero, θύω θυσίαν, *id.* ſacrificio honoro aliquem, τιμάω τινὰ θυσίᾳ, *id.* adficior, ἀξιόομαι θυσίαις, *id.* occupatus ſum, εἰμὶ ἐν θυσίᾳ, *id.*

Sacrifico, θύω, Deo, Θεῷ, *Dem.* ritu patrio, κατὰ τὰ πάτρια θύομαι τὰ ἱερὰ, *id.*

Sacrificulus, ὁ ἱεροποιὸς, οῦ, *Dem.* ὁ ἱεροφάντης.

Sacrificus, a, um, ἱερατικὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*

Sacrilegium, ἡ ἱεροσυλία, ας, *Plut.* ἡ θιοσυλία, ας, *Ælian.* pecunias per ſacrilegium e templis auferre, ἐξ ἱερῶν ζυλᾶσθαι τὰ χρήματα, *idem.*

Sacrilegus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἱερόσυλος, ου, *N. T.*

Sacro, ἱερόω, aliquid Deo, τι Θεῷ, *Herodian.* ἱεροποιέω, *Cl. Al.*

Sacroſanctus, a, um, ὁ καὶ ἡ πανάγιος, ου.

Sæpe, πολλάκις, *Dem.* ſæpius, πλειονάκις, *id.*

Sæve ſ. Sæviter, ἀπροσοίκως, *Iſocr.* ἀπηλεγέως.

Sævio, ἀγριαίνω, *Plut.* in aliquem, χαλεπαίνω πρός τινα, *Xenoph.*

Sævitia, ἡ δεινότης, ητος, *Iſocr.* Conf. *Crudelitas.*

Sævus, a, um, ὠμὸς, ὴ, όν, *Dem.* χαλεπὸς, ὴ όν, *idem.* Conf. *Crudelis.*

Saga, ἡ μάγος, ου, *Lucian.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *idem.*

Sagacitas, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.*

Sagaciter, ἐυμηχάνως, *Ariſtot.* ἀγχινόως, *id.*

Sagatus, a, um, χλαμυδωτὸς, ὴ, όν.

Sagax, ἰχνευτικὸς, ὴ, όν, *Ælian.* ὁ καὶ ἡ ἀγχίνους, ου, *Xen.* ὁ ῥινηλάτης, ου.

Sagena, ἡ Σαγὴνη, ης, *Plut.*

Sagina, ὁ Σιτισμὸς, οῦ.

Saginatio, ἡ Σίτευσις, εως.

Sagino, Σιτίζω, canes, κύνας, *Iſocr.* Σιτεύω τινὰ, *Dem.* λιπαίνω.

Sagitta, τὸ τοξεύμα, ατος, *Dem.* τὸ βέλος, ους, ſagittam emitto, τοξεύω, *Dem.* ſagitta configor, κατατοξεύομαι, *N. T.*

Sagittarius, ὁ τοξότης, ου, *Dem.* bonus, τοξεύειν ἀγαθὸς, *Ælian.*

Sagitto, τοξεύω, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Sagulum, ἡ ἐφεστρὶς, ίδος, τὸ περιθωρακίδιον, ου, ἡ χλαμὺς, ύδος, *Herodian.*

Sagum, Σάγος, *Polyb.*

Sal, ὁ ἅλς, ἁλὸς, *Dioſc* ſales, οἱ ἅλες, ων, *Plut.*

Salacitas, τὸ ἀφροδισιαστικὸν, οῦ.

Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα, ας, *Dioſc.*

Salarium, ὁ μισθὸς, οῦ, *Dem.* ἡ μισθοφορὰ, ᾶς, *idem.*

Salax, ἀφροδισιαστικὸς, ὸν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἀσελγὴς.

Salebra, τὸ ἔκρηγμα, ατος, ἡ χαράδρα, ας, *Thuc.*

Salebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ χαραδρώδης, ες, locus, τόπος, *Dioſc.*

Salicetum, ὁ ἰτεών, ῶνος.

Saligneus, a, um, τέϊνος, ίνη, ινον, *Theophr.* οἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Salina, ἡ ἁλυκὶς, ίδος, *Strabo,* ἡ ἁλὴ, ῆς, *Dion. Hal.*

Salinum, τὸ ἁλοδοχεῖον, ου.

Salio, i. e. *ſale condio,* ἁλίζω, *N. T.*

Salio, i. e. ſalto, σκιρτάω, *Plato.*

Saliva, τὸ σίαλον, ου, *Xen.* τὸ πτύελον.

Salivo, σιαλόω.

Salivoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σιαλώδης, ες.

Salix, ἡ ἰτέα, ας, *Theophr.* ἡ οἰσὸς, οῦ, *Theophr.*

Salſamentarius, ὁ ταριχοπάλης, ου, *Plut.* ὁ ταριχοβύτης, οῦ, *Herodot.*

Salſamentarius, a, um, ταριχηρὸς, ὰ, όν, *Dioſc.*

Salſamentum, τὸ τάριχος, ους, *Gal.*

Salſe, ἁλμυρῶς, dicere, σκώπτειν.

Salſilago ſ. Salſugo, ἡ ἅλμη, ης, *Theophr.* ἡ ἁλμυρὶς, ίδος, *idem.*

Salſuginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἁλμώδης, ες, *Theophr.*

Salſura, τὸ ταρίχευμα, ατος.

Salſus,

Digitized by Google

Salsus, a, um, ἁλμυρὸς, ὰ, ὸν, opsonium, ὄψων, *Xenoph.* ἁλυκὸς, ὴ, ὸν, aqua, ὕδωρ, *Aristot.*

Saltatio, ἡ ὄρχησις, εως, *Plut.* ἡ χορεία.

Saltator, ὁ ὀρχηστὴς, οῦ, *Lucian.*

Saltatorius, a, um, ὀρχηστικὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*

Saltatrix, ἡ ὀρχηστρὶς, ιδος, *Xen.*

Saltem, ἁλλὰ, *Aristot.* κἂν, *Herodian.* τελάχιστον, *Dem.*

Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.

Sultuarius, ὁ ὑλαρὸς, οῦ, ὁ ἁλσοκόμος.

Saltuosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ναπώδης, ους, ὁ ἡ ἡ ὑλώδης, ους, *Xen.*

Saltus, ὁ ναπη, ης, LXX. τὸ νάπος, ους, *Xen.* το ἅλσος, i. e. saltatio, τὸ σκίρτημα, ατος, *Plut.*

Saluber, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*

Salubritas, τὸ ὑγιεινὸν, οῦ, *Aristot.*

Salubriter, ὑγιεινῶς, *Plato.*

Salve, χαῖρε, domine, ὦ δέσποτα, *Xen.*

Salveo, ἐῤῥωμαι, *Thuc.*

Salvia, ὁ σφάκος, ου, *Dioſc.* ſilveſtris, τὸ ἀγλαλίσφακον, ου, *id.*

Salum, idem quod *Mare.*

Solvo, διασάζω, aliquem e periculis, τινὰ ἐκ κινδυνων, *Iſocr.* Conf. *Servo.*

Salus, ὁ σωτηρία, ας, communis omnium, κοινὴ ἁπάντων, *Dem.* privata, ἰδία, *id.* ſalutem alicujus curæ eſſe alicui, μέλειν τινι σωτηρίας τινὸς, *Dem.* alicujus commendatam habere ſibi, φρονίζειν σωτηρίας τινὸς, *idem*, ὑπὲρ τ σωτηρίας τινος, *id.* πρόκειν ποιεῖσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *id.* quæro bello, ζητέω σωτηρίαν ἐν πολέμῳ, *idem*, credo alicui, παρακατατίθημι τινι σωτηρίαν, *idem*, tueri alicujus, διορυφορεῖν σωτηρίαν τινὸς, *Dem.* niti aliquo, ἐρείδεσθαι σωτηρίαν ἐν τινι, *id.* conſeq i, τυγχάνειν σωτηρίας, *id.* deſperare, ἀπορεῖν τ σωτηρίας, id. ſaluti alicujus conſulere, βουλεύεσθαι περὶ σωτηρίας τινὸς, *idem*, conferre ad ſalutem, ὁπόθεν δύναμαι τι εἰς τὸ σωτηρίαν, *idem*, ſpem ſalutis habere in aliquo, ἐλπίδα τ σωτηρίας ἔχειν ἐν τινι, *id.* periclitari de ſalute, κινδυνεύειν περὶ τῆς ἑκάστου, *id.* conſulere ſaluti reip σώζειν τὰ κοινὰ, *Ariſtot.*

Salutaris, e, ὁ ἡ ὴ σωτήριος, ου, *Plato.*

Salutariter, σωτηρίως.

Salutatio, ὁ ἀσπασμὸς, ου, *N. T.* ἡ προσφώνησις, εως, *Plato.*

Saluto, ἀσπάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* ἀσπάζομαί τινα, *Iſocr.* alicujus nomine, χαίρειν κελεύω παρά τινος, *Syneſ.*

Salvus, a, um, σῶος, α, ον, ager, ἀγρὸς, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἀκέραιος, ος, urbs, πόλις, *Iſocr.*

Sambuca, ἡ σαμβύκη, ης, *Heſych.*

Sambucus, ἡ ἀκλὴ, ῆς, *Dioſc.*

Sanabilis, e, ὁ ἡ ἡ ἰατὸς, ὴ, ὸν, *Plato*, ὁ ἡ ἡ ἐυλατὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ εὐθεράπευτος.

Sanatio, ἡ ἴασις, εως, *Lucian.*

Sancio, κυρόω, aliquid, τι, *Herodot.* legem, νόμον τιθημι, *Iſocr.* νομοθετέω νόμον, *Dem.* ὑπατάσσω νόμον, *Plato.*

Sancte, νομίμως, *Dem.* ἁγίως, *Iſocr.* & præclare adminiſtrare aliquid, ὁσίως ἡ καλῶς διοικεῖν τι, *Iſocr.* ἁγίως ἡ σεμνὰς ἔχειν περὶ τι, *id.* vivo, ἁγνεύω ἁγίως, *Ælian.*

Sanctificatio, ὁ ἁγιασμὸς, οῦ, *N. T.*

Sanctifico, ἁγίαζω, ἁγιεύω.

Sanctimonia, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιωσυνὴ, ης, *N. T.*

Sanctio, ἡ κύρωσις, εως. *Plato.*

Sanctitas, ἡ ὁσιότης, ητος, *Dem.* ἡ ἁγιότης.

Sanctuarium, τὸ ἁγιαστήριον, ου.

Sanctus, a, um, ὅσιος, ία, ον, & juſta lex, ἡ δικαία νόμος, *Dem.* ἁγιὸν, ία, ον, & venerandum ſacrum, ἡ σεμνὸν ἱερὸν, *id.* & religioſum aliquid, ὅσιον ἡ εὐσεβές τι, *id.*

Sandalium, τὸ σανδάλιον, ου, *Lucian.* τὸ σάνδαλον, ου, *Ælian.*

Sandalipa, τὸ νεκροφορεῖον, ου.

Sandaracha, ἡ σανδαράχη, ης, *Dioſc.*

Sandyx, ἡ σάνδυξ, υκος, *Dioſc.*

Sane, i. e. ſine morbo, ὑγιῶς, *Athen.* ὑγιεινῶς, *Dem.* i. e. certe, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, *Ariſtot.*

Saneſco, ὑγιάζομαι, *Al. Aphr.*

Sanguiculus, τὸ αἱματίον, ου.

Sanguinarius, a, um, ὁ ἡ ἡ φιλαίματος, ου, ὁ ἡ ἡ αἱμοχαρὴς.

Sanguineus, a, um, αἱματικὸς, ὴ, ὸν, *Al. Aphr.* ὁ ἡ ἡ αἱματώδης, ους, *Galen.*

Sanguinolentus, a, um, ὁ ἡ ἡ αἱματώδης, ους, *Galen.*

Sanguis, τὸ αἷμα, ατος, *Galen.*

Sanguiſuga, ἡ βδέλλα, ης, *Theocr.*

Sanies, τὸ σάνιον, ου, *Galen.* ὁ βρότος.

Saniosus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἐμπυος, ου, *Dem.*

Sanitas, ἡ ὑγίεια, ας, *Dem.* ſanitati reſtituo, ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* confero ad ſanitatem, συμφέρω πρὸς ὑγίειαν, *Dem.*

Sanna, ἡ χλεύη, ης, *Herodian.*

Sannio, ὁ χλεύαστὴς, οῦ, *Ariſtot.*

Sano, ὑγιάζω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ἐξυγιαίνω τινὰ, *Hippocr.* Conf. *Medeor.*

Sanus, a, um, ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, perfecte in corpore, τελείως ἐν σώματι, *Dem.* aqua, ὑγιεινὸν ὕδωρ, *Ariſtot.* ὁ ἡ ἡ ὑγιὴς, ές, & ſalvus, ἡ σῶς, *Thuc.* judex, ὑγιὴς κριτὴς, *Dion. Long.* ſani mores, ἦθος ὑγιὲς, *Plato*, ſanæ mentis homo, ὦ νοῦς τε ὑγιαίνει ἡ ἔῤῥωται ἡ φρονεῖ, *Ælian.* ſanus ſum, ὑγιαίνω, *Dem.*

Sapa, ὁ οἶνος σειραῖος, ου, *Dioſc.*

Sapidus, a, um, ὁ ἡ ἡ εὔχυμος, ου, ὁ ἡ ἡ εὔχυμος γλύκει, *Strabo.*

Sapiens, σοφὸς, ὴ, όν, in aliis rebus, τὰ ἄλλα, *Plato*, σοφὸς τὰ ἄλλα, *id.* ὁ ἡ ἡ ἔμφρων, φρόνιμος.

Sapienter, σοφῶς, *Ariſtot.*

Sapientia, ἡ σοφία, ας, *Dem.* ἡ φρόνησις,

Sapio, ἐυαδόντος εἰμι, *Plut.* i. e. ſapiens ſum, φρονέω, *Dem.* σαφρονίζω, *id.*

Sapo, ὁ σάπων, ατος, τὸ σμῆγμα, ατος, *Athen.*

Sapor, ὁ χυμὸς, ου, *Plut.*

Sapphirus, ἡ σάπφιρος, ου, *Dioſc.*

Sarcasmus, ὁ σαρκασμὸς, οῦ, *Ruffin.*

Sarcina, ἡ δοσκόδυη, ης, *N. T.* τὸ σάγμα, ατος, *Plut.* τὸ φορτίον, ου, *Ariſtot.*

Sarcinarius, a, um, ὁ ἡ ἡ σκευοφόρος, ου, *Xenoph.*

Sarcinator, idem quod *Sartor.*

Sarcinatrix, idem quod *Sartrix.*

Sarcio, ὀπισκυλάζω, *Lucian.* quod laceratum eſt, ἀκέομαι τὸ διῤῥαγὸς, *Ariſtot.* mercede calceos putridos, μισθῷ ἀκέομαι τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων, *Lucian.*

Sarculatio, ἡ σκάλσις, εως, *Theophr.* Conſer *Sarritio.*

Sarculo, σκάλλω, *Theophr.*

Sarculum, τὸ σκαλιστήριον, ου, *Thuc.* ἡ σκαλὶς, ίδος, *idem.*

Sardonyx, ὁ vel ἡ σαρδόνυξ, χος, *Plin.*

Sarmentitius, a, um, φρυγανικὸς, ὴ, όν.

Sarmentoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ φρυγανώδης, ους, *Dioſc.*

Sarmentum, τὸ φρύγανον, ου, *Theophr.*

Sarrio, σκάλλω, *Theophr.* σκαλεύω, *Plut.*

Sarritio, ἡ σκάλωσις, εως, *Theophr.* ὁ σκαλισμὸς, οῦ, *id.* ἡ σκάλισις, εως, *id.*

Sarritor, ὁ σκαλεὺς, έως, *Xen.*

Sarritura, idem quod *Sarritio.*

Sartago, τὸ τήγανον, ου, *Athen.*

Sartor, ὁ ἀκεστὴς, οῦ, *Xen.*

Sartrix, ἡ ἀκέστρια, ας.

Sartura, idem quod *Sarritura ſ. Sarritio.*

Sat, ἱκανῶς, oſtenſum de his, ἀποδείκνυμι τὰ τάναν, *Iſocr.* copioſe diſſerui, ἐξαρκούντως διελήλυθα, *id.* Conf. *Satis.*

Satago, διαπονέομαι, *Plut.* σπουδάζω τι, *Lucian.* ἐκπονέομαι πολυπραγμονέω, rem mearum, σπουδὴ τοῖς ἰδίοις φράτλω, *Plut.*

Satanas, ὁ σατανᾶς, ᾶ, LXX.

Satelles, ὁ διορυφόρος, ου, *Xenoph.* ſum, διορυφορεύω, *Thuc.* ſatellitum comitatus, τὸ διορυφόρημα, ατος, *Plut.*

Satellitium, ἡ διορυφορία, ας, τὸ διορυφόρημα, ατος, *Plut.* ἡ θεραπεία, ας, *Plato.*

Satias, ἡ *Satietas*, ο κόρος, ου, *Dem.* ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.* ad ſatietatem rideo, εἰς κόρον γελάω, *Lucian.* ἄχρι κόρου, *Dem.*

Satio, κορέννυμι, *Herodian.*

Satio, onis, ὁ σπόρος, ου, *Plato*, ὁ σπορητὸς, οῦ, *Theophr.*

Satis, ἱκανῶς, *Dem.* ἄλις, alicujus rei, τινος, *Ariſtot.* ἐξαρκούντως, *Iſocr.* de his ſatis ſuperque, ἄδην περὶ τούτων, *Plato*, ultra, quam ſatis eſt, μᾶλλον τοῦ δέοντος, ſatis eſt mihi, ἀπόχρη μοι τοῦτο, *Dem.* ἄλις, ſc. ἐστὶν, *Ariſtot.* ſatius eſt, αἱρετάτερόν ἐστι, *Xenoph.*

Satisfactio, ἡ ἱκανοδοσία, ας, *Theophil.*

Satisdo, ἐγγύας παρίχω, *Theophr.*

Satisfactio, ἱκανὸν ποιεῖν, legi, τῷ νόμῳ, *Plut.*

Satisfactio, ἡ πληροφορία, ας, *N. T.*

Sativus, a, um, ὁ ἡ ἡ σπόριμος, ου, *Dioſc.*

Sator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*

Satrapa, ὁ σατράπης, ου, *Iſocr.* ſum Phrygiæ, σατραπεύω τ Φρυγίας, *Plut.*

Satrapia, σατραπεία, ας, *Herodot.*

Satrapicus, a, um, σατραπικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Satur, a, um, ὁ ἡ ἡ διάκορος, ου, *Xen.* ὁ ἡ ἡ διακορὴς, ους, *Plut.*

Saturnia, ἡ θύμβρα, ας, *Dioſc.*

Saturitas, ἡ πλησμονὴ, ῆς, *Iſocr.*

Saturnalia, τὰ Κρόνια, ων, *Lucian.*

Saturnus, ὁ Κρόνος, ου.

Saturo, κορέννυμι, *Herodian.* pane, χορτάζω ἄρτῳ, *N. T.*

Satyra, ἡ σατύρα, ας.

Satyricus, a, um, σατυρικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Satyrion, τὸ σατύριον, ου, *Dioſc.*

Satyrus, ὁ Σάτυρος, ου.

Sauciatio, ἡ τρῶσις, εως.

Saucio, τραυματίζω, *Dem.* pectus per thoracem, τιτράσκω διὰ τῦ θώρακος τὸ στῆθος, *Plut.*

Saucius, τραυματίας, ου, *Thuc.* a, um, τετραυματισμένος, ένη, ένον, *id.*

Saxatilis, e, idem quod *Saxoſus.*

Saxetum, ὁ τραχὺς, εῖα, ὺ, *Lucian.*

Saxeus, a, um, λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxoſus, a, um, πετρώδης, ους, *Arct.* ὁ ἡ ἡ πετρώδης, ους, *Max.* λίθινος, ίνη, ινον, *Lucian.*

Saxulum, τὸ πετρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Saxum, ὁ πέτρος, ου, *Xen.* πέτρα, ας, *Plut.* ὁ vel ἡ λίθος, ου, *Ariſtot.*

Scabellum, τὸ ὑποπόδιον, ου, LXX. τὸ θρανίδιον, ου, *Ariſtoph.*

Scaber, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.*

Scabies, ἡ ψώρα, ας, *Theophr.* ſcabie laboro, ψωριάω, *Plut.*

Scabioſus, a, um, ψωραλέος, ὰ, έον, *Xenoph.* ὁ ἡ ἡ ψωράδης.

Scabo, κνάω, *Gal.* κνήθω, digito caput, δακτύλῳ κεφαλὴν, *Lucian.*

Scabrities, ἡ τραχύτης, ητος, *Xen.*

Scabroſus, a, um, τραχὺς, εῖα, ὺ, *Ariſtot.*

Scævus, a, um, σκαιὸς, ὰ, όν, *Eubl.*

Scala, ἡ κατάβασις, εως, ὁ φος, *Lucian.* ἡ κλίμαξ, ακος, *Xen.* navis, ἡ ἀναβάθρα, ας, *Lucian.*

Scalmus, ὁ σκαλμὸς, οῦ, *Eurip.*

Scalpellum, το φλεβοτόμιον, ου, τὸ σμιλίον, ου, *Plut.*

Scalper ſ. Scalprum, ὁ κοπεὺς, έως, *Diod. Sic.* τὸ γλυφεῖον, ου, *Lucian.* ἡ σμίλη, ης, *Plato*, chirurgorum, σμιλίον ἰατρικὸν, *Cl. Al.* librarium, ἡ σμίλη γραφικὴ, ſcalpro amputo ſ. reſeco, ἀποσμιλεύω, *Syneſ.*

Scalpo, κνάω, *Gal.* κνίζω, *Appian.* ὀξύω, *Lucian.*

Scalprum, vide *Scalper.*

Scalptor, ὁ κολαπτὴς, οῦ, ὁ γλύπτης, ου.

Scalptura, το γλύμμα, ατος. *Poll.*

Scamnum, το βάθρον, ου, ὁ θρᾶνος, ου.

Scandalum, το σκάσκομμα, το σκάνδαλον, præbeo, σκανδαλίζω.

Scando, ἀναβαίνω, *Xen.*

Scandula, ἡ χάδαξ, ακος, *Dioſc.*

Scanſilis, e, ἀναβατὸς, ὴ, όν.

Scapha, ἡ σκάφη, ης, *N. T.*

Scapulæ, αἱ ὠμοπλάται, ῶν, *Gal.* αἱ πλάται, ῶν, *Poll.*

Scapus, ὁ σῦλος, ου, LXX.

Scarabeus,

Digitized by Google

Scarabeus, ὁ κάνθαρος, ου, *Ariſtot.*
Scarificatio, ἡ ἀμυχή, ῆς, *Dioſc.* ἡ χάσις, εως, *Theophr.*
Scarifico, ἀμύσσω, *Phil.* ὀποχάζω, *Gal.* χάζω, *Ariſtot.* σκαριφάομαι.
Scarus, ὁ σκάρος, ου, *Athen.*
Scatebra, ἡ ἀνάβλυσις, ωος, *Ariſtot.* ὁ κρήνος, ου, *Lucian.* ὁ βλυσμός.
Scateo, ἀναβλύζω, *Ariſtot.* ἀφιβλύζω, *idem*, fontibus, ῥήγνυμι πηγάς, *Plut.* ovibus, βρύω προβάτοις, *Ariſtoph.* voluptatibus, ἡδοναῖς, *Liban.*
Scaturigo, idem quod *Scatebra.*
Scaturio, idem quod *Scateo.*
Scelerate, πονηρῶς, *Dem.* μιαρῶς, *Iſocr.*
Sceleratus, a, um, πονηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* φαῦλος, η, ον, *id.* μοχθηρὸς, ὰ, όν, *id.* ὁ καὶ ἡ ἀθέμιτος, ου, *Ariſtot.*
Scelero, μιαίνω.
Sceleroſus, a, um, idem quod *Sceleratus.*
Sceleſte, idem quod *Scelerate.*
Sceleſtus, a, um, idem quod *Sceleratus.*
Sceleton, τὸ Σκέλετον, ου, *Plut.*
Scelus, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ πονήρευμα, ατος, *id.* τὸ μίασμα, ατος, *N. T.* τὸ ἀσέβημα, ατος, *Dem.* τὸ κακὸν, ὸ, *id.* ad mitto, ἐγκαλῶ μοι ἀσέβημα, *Dem.* πράττω τὸ φαῦλον, *Lycurg.* atrox committi, δεινὸν ἀδίκημα γίνεσθαι, *idem.*
Scena, ἡ Σκηνὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ Θυμέλη, ης, *Plut.* in ſcenam produco, Θεατρίζω, *N. T.* produci, Σκωπτοποιεῖσθαι, *Strabo.*
Scenice, Σκωπικῶς.
Scenicus, a, um, Σκωπικὸς, ὴ, όν, agon, ὰγὼν, *Athen.*
Sceptrum, τὸ Σκῆπτρον, ου, *Pauſ.*
Scheda, ἡ χάρτη, ης.
Schedula, τὸ χαρτάριον, ου, *Euſt.*
Schema, τὸ σχῆμα, ατος, *Ariſtot.*
Schiſma, τὸ σχίσμα, ατος, *N. T.*
Schola, ἡ σχολὴ, ῆς, *Plut.* τὸ παιδαγωγεῖον, ου, *Dem.* τὸ διδασκαλεῖον, ου, *idem*, ſcholam frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *Dem.*
Scholarcha, ὁ σχολάρχης, ου, ὁ σχολαρχέων, οντος, *Laërt.*
Scholaſticus, a, um, σχολαστικὸς, ὴ, όν, *Macar.*
Scholium, τὸ σχόλιον, ου, *Lucian.*
Sciagraphia, ἡ Σκιαγραφία, ας, *Plato.*
Sciathericum, τὸ Σκιαθερικὸν, ου, *Plut.*
Scienter, ὀπισημέως, *Ariſtid.* ὀπισημονικῶς, *Gregor.* ἐμμαθῶς, *Phil.*
Scientia, ἡ ὀπιστήμη, ης, *Plut.* ἡ γνῶσις, εως, *Iſocr.* utilis utentibus, ὀπιστήμη ὠφελοῦσα χρωμένοις αὐτῇ, *Dem.* ſcientiam tradere ignorantibus, ἐργάζεσθαι ὀπιστήμῃ τοὺς ἀπαιδεύτους, *Iſocr.* conſequi alicujus rei, λαμβάνειν ὀπιστήμην τινὸς, *id.* ſcientia uti minus tempeſtive, ὀπιστήμῃ χρῆσθαι ἀκαίρως, *idem.*
Scilicet, δηλονότι, *Dem.* δηλαδὴ, *id.*
Scilla, ἡ Σκίλλα, ης, *Dioſc.*
Scillaceus, a, um, ſ. Scilliticius, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιλλαδίας, ου, *Theophr.* Σκιλλιτικὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.*
Scindo, σχίζω, aliquid, τί, *Xen.* τέμνω.
Scintilla, ὁ Σπινθὴρ, ῆρος, *Ariſtoph.* ἡ λαμπηδὼν, όνος, *Chryſ.* ἡ μαρμαρυγὴ, ῆς, *Plato.*
Scintillatio, ὁ Σπινθηρισμὸς, οῦ.
Scintillo, σπινθηρίζω, *Theophr.*
Scint llula, τὸ σπινθηρίδιον, ου, *Niſſ.* σπινθὴρ μικρὸς, *Syneſ.*
Scio, ὀπίσαμαι, modum alicujus, τρόπον τινὸς, *Dem.* ſatis, ἱκανῶς ὀπίσαμαι, *id.* & omnium optime novi, εἶδον καὶ μάλιστα πάντων ὀπίσαμαι, *id.* bene, εὖ οἶδα, *id.* ſcaphas οἶδα τοῦτο, *id.* ab initio aliquid, Σαφειδὸς τι ἀπ' ἀρχῆς *Dem.* libenter ſcirem hoc, ἡδέως ἂν ἰσαίμι τοῦτο, *idem.*
Scipio, ὁ σκίπων, ωνος, *Herodot.* ὁ σκήπων, ωνος, *Ariſtoph.*
Scirpus, ἡ σχοῖνος, *Dioſc.*
Scirrhus, ὁ σκίῤῥος, ου, *Gal.*
Sciſcitatio, ἡ ἐρώτησις, εως, *Dem.*
Sciſcitor, ἱστέρομαι, *Xenoph.* πυνθάνομαι, aliquid ex aliquo, τὶ παρά τινος, *Iſocr.* ἐρωτάω τινὰ, *id.* Conf. *Interrogo.*
Sciſco, χειροτονέω, *Dem.* ψηφίζομαι, *id.* Conf. *Decerno.*
Sciſſilis, e, χυτὸς, ὴ, όν, *Theophr.*
Sciſſura, τὸ χίσμα, ατος, *Lucian.* ἡ χισμὴ, ῆς, *Heſych.*
Scite, ὀπισημονικῶς, i. e. eleganter, κεχαρισμένως, *Iſocr.* ὀρθῶς, *Dem.*
Scitor, idem quod *Sciſcitor.*
Scitum, τὸ δόγμα, ατος, *Dem.* τὸ ψήφισμα, ατος, *id.* Conf. *Decretum.*
Scitus, a, um, σοφὸς, ὴ, όν, & varius, καὶ ποικίλος, *Dem.* κομψὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Sciurus, ὁ σκίουρος, ου, *Ælian.*
Scobs, τὸ ῥίνημα, ατος, *Herodian.* τὸ ῥίνισμα, ατος, *Dioſc.* τὸ περίψημα.
Scolopendra, ἡ σκολοπένδρα, ας, *Theophr.*
Scomber ſ. Scombrus, ὁ σκόμβρος, ου, *Ariſtoph.*
Scomma, τὸ σκῶμμα, ατος, *Xenoph.* Conf. *Dicterium.*
Scopæ, τὸ κόρυθρον, ου, *Lucian.* τὸ κάλλυντρον, ου, *Cl. Al.* τὸ σάραθρον, ου.
Scoparius, ὁ σαρωτὴς, ου, ὁ σαρῶν, ῶντος, *Harmenop.*
Scopula, τὸ σαράθριον, ου.
Scopus, ὁ σκοπὸς, ου, *Plato.* collineare ad ſcopum, στοχάζεσθαι τοῦ σκοποῦ, *idem*, ſcopum attingere, βαλεῖν ὅπη ὁ σκοπὸν, *Xen.* ſcopum non adſequi, ἄσκοπα τοξεύειν, *Lucian.* tendere ad ſcopum propoſitum, συντείνειν πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον σκοπὸν, *Ariſtot.*
Scoria, ἡ σκωρία, ας, *Dioſc.* ἡ τρύξ.
Scorpio, ὁ σκορπίος, ου, *Dioſc.*
Scortator, ὁ πόρνος, ου, *Xenoph.*
Scorteus, a, um, σκύτινος, ίνη, ινον, *Diod. Sic.*
Scortillum, τὸ πορνίδιον, ου, *Ariſtoph.*
Scortor, πορνεύω, *Æſchin.* πορνεύομαι, *Dem.* ἀκολαζαίνω, *Plut.*
Scortum, ἡ πόρνη, ης, *Plut.* ἡ σοβὰς, άδος, *Themiſt.* ἑταιρίστρια, ας, *Lucian.* γυνὴ ἑταιρεῦσα, ης, *Plut.* vile, ἡ χαμαιτύπη, ης, *Plut.*
Screatio ſ. Screatus, us, τὸ χρέμμα, ατος, *Laërt.* ἡ χρίμψις, εως.
Screo, χρέμπτομαι, *Lucian.*
Scriba, ὁ γραμματεὺς, έως, ſenatus, ὁ βουλῆς, *Dem.*
Scriblita, τὸ τριπλὸν, οῦ.
Scribo, γράφω, aliquid, τὶ, *Demoſth.* manu propria, γράφω αὐτοχειρία, *Philo.* literas, γράφω γράμματα, *Dem.* ad aliquem, ὀπιστέλλω τινὶ, *Iſocr.* librum, συγγράφω βιβλον, *Lucian.* vitam alicujus, ἀναγράφω βίον τινὸς, *Philo.*
Scriniarius, ὁ κιβωτὺς, έως, ὁ κιβωτοποιὸς, οῦ, *Poll.*
Scrinium, τὸ κιβώτιον, ου, *Plut.*
Scriptio, ἡ γραφὴ, ης, *Lucian.* ἡ συγγραφὴ.
Scriptor, ὁ συγγραφεὺς, έως, *Iſocr.*
Scriptorius, a, um, γραφικος, ὴ, όν, *Maccab.*
Scriptum, τὸ σύγγραμμα, ατος, *Iſocr.* ἡ γραφὴ, ῆς, *Thuc.* τὸ γράμμα, ατος, *Plut.*
Scriptura, ἡ γραφὴ, ῆς, *N. T.*
Scrobiculus, τὸ ὀρυγμάτιον, ου.
Scrobs, τὸ ὄρυγμα, ατος, *Xen.* ὁ βόθρος.
Scrofa, ὗς γρομφὰς, άδος, *Suid.*
Scrofula, ἡ χοιράς, άδος.
Scrotum, ἡ ὀχέα, ας, *Ariſtot.* ὁ ὀχεὺς, έως, *idem.*
Scrupoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ λιθακώδης, εος.
Scrupuloſe, ὑπερακριβῶς.
Scrupuloſitas, ἡ ὑπερακρίβεια, ας.
Scrupuloſus, a, um, ὑπερακριβὴς, έος.
Scrupulus, ἡ λιθὶς, ίδος, ἡ ψηφὶς, ίδος, i. e. 24 pars unciæ, τὸ γραμμάριον, ου.
Scrupus, ὁ ψῆφος.
Scruta, τὰ γρυτάρια, ων, ἡ γρύτη, ης.
Scrutarius, ὁ γρυτοπάλης, , ὁ ῥαπτοπώλης, ου, LXX.
Scrutatio, ἡ ἐξέτασις, εως, *Lucian.*
Scrutator, ὁ ἐξέτασὴς, οῦ, *Ariſtot.*
Scrutor, ἐξετάζω, aliquid, τὶ, *Iſocr.* Conf. *Examino.*
Sculpo, γλύφω, *Ariſtoph.* κολαπτω.
Sculptilis, e, γλυπτὸς, ὴ, όν, LXX.
Sculptor, ὁ γλυφεὺς, έως *Dion. Hal.* ὁ γλύπτης.
Sculptura, ἡ γλυφὴ, ῆς, *Philo.* τὸ γλύμμα, ατος, *Poll.* marmoris, ἡ μαρμαρογλυφία, ας, *Strabo.* annulorum, ἡ δακτυλιογλυφία, ας, *Plato.*
Scurra, ὁ βωμολόχος, ου, *Philo.* ὁ σκώλαξ.
Scurrilis, e, βωμολοχικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Scurrilitas, ἡ βωμολοχία, ας, *Plut.*
Scurriliter, βωμολόχως.
Scurror, βωμολοχέω, *Plut.* βωμολοχεύομαι, *Syneſ.*
Scutarius, ὁ ἀσπιδοποιὸς, οῦ, *Poll.*
Scutatus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσπιδοφόρος, ου, *Lucian.* ὁ ἀσπιδιάτης, ου, *id.*
Scutella, τὸ πλατυφιδιον, ου.
Scutica, ἡ σκυτάλη, ης, *Plut.* ἡ σκυταλὶς, ίδος, *Joſeph.* ἡ ὑστριχὶς, ίδος, *Plut.*
Scutulum, τὸ ἀσπίδιον, ου.
Scutum, ἡ ἀσπὶς, ίδος, *Xen.* ὁ θυρεὸς, οῦ, *Dion. Hal.*
Scyphus, ὁ σκύφος, ου, *Lucian.*
Sebaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ στεατώδης, εος, *Dioſc.*
Sebo, στεατόω, *Hippiatr.*
Sebum, τὸ στέαρ, ατος, *Ariſtot.*
Secale, ἡ βρίζα, ας.
Secedo, ἀναχωρέω, *Xen.* ὑποχωρέω, *id.*
Secerno, χωρίζω, ὑποκρίνω, aliquid ab aliquo, τὶ ὑπὸ τινος, *Plato*, ὑκκρίνω τί τινος, *Ariſtot.*
Seceſſio ſ. Seceſſus, us, ἡ ἀναχώρησις, εως, ἡ ἐκστασία, ας, *Æſchin.*
Secius, ἧττον, nihilo ſecius, οὐδὲν ἧττον, *Ariſtot.*
Secludo, ἀποκλείω, aliquem ab aliquo, τινὰ τινος, *Ariſtot.*
Seco, σπάω, aliquid, τὶ, *Ariſtoph.* τέμνω τι, *Lucian.* in partes minutas, κατακρματίζω, *Philo.*
Secretarius, ὁ πρὸς ὑπορρήτων γραμματεὺς, έως.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, εως, *Theophr.* ἡ ἀπόκρισις.
Secreto, ἰδίᾳ, *Thuc.* κατ' ἰδίαν, *Plut.* loqui cum aliquo, ἰδιολογέεσθαί τινι, *Plato*, dicere, δι' ὑπορρήτων εἰπεῖν, *Dion. Hal.*
Secretum, τὸ ὑπόρρητον, ου, ſecretorum enunciator, ὁ ἐξαγγελτικὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Secretus, a, um, ὁ καὶ ἡ ὑπόκρυφος, ου, ὁ καὶ ἡ ὑπόρρητος, ου, *Plut.*
Secta, ἡ αἵρεσις, εως, *Galen.*
Sectio, ἡ τμῆσις, εως, ἡ τομὴ, ῆς, *Iſocr.*
Sector, ὁ τομεὺς, έως, *Xen.*
Sectror, aris, συκῶς ἀκολουθέω, διώκω, *Iſocr.*
Secubo, ὑποκοιτέω, *Demoſth.* ὑποκοιμάομαι, *Plato.*
Secula, τὸ δρεπάνιον, ου.
Secularis, e, κατ' αἰῶνα γινόμενος, ὴ, ον, ενον.
Seculum, ὁ αἰὼν, ῶνος, *Lucian.* ἡ γενεὰ, ᾶς, *Dem.* noſtro ſeculo, ὅσοι τῆμετέρας γενεᾶς, *id.*
Secundæ, τὰ ὕςερα, ων, *Dioſc.*
Secundanus, a, um, δευτεραῖος, αία, αῖον, *Xenoph.*
Secundarius, a. um, δευτέριος, ία, ιον.
Secundo, διύτερον, *Herodian.* δευτέρως, *Ariſtot.*
Secundum, κατὰ, hanc legem, τοῦτον τὸν νόμον *Dem.* aliquem plurimum poſſe, μέγιστον μετά τινα δύνασθαι, *Thuc.*
Secundus, a, um, δεύτερος, έρα, ρον, *Thuc.*
Secundæ, τὰ δεύτερα, ων, *Xen.* ſecundas fero, δευτερόω, *Plut.* τὰ δεύτερα φέρομαι, *Lucian.* ſecundæ res, ἡ εὐπραγία, ας, *Iſocr.* ſecunda fortuna, δεξιὰ τύχη, *Dem.* ſecunda fortuna uti, καλῶς πράττειν, *id.* βελτίστῃ τύχῃ χρῆσθαι, *id.* nulli in aliqua re ſecundus, εἴ τινι μηδενὸς ἔχαν τὰ δεύτερα, ſecundus aliquo, i. e. aliquo inferior, δεύτερος τινος, *Plut.*

Digitized by Google

Secure, ἀσφαλῶς, *Dem.* βεβαίως, *id.* ἀδεῶς, *idem.*
Securicula, τὸ πελέκιον, ι.
Securis, ἡ πέλεκυς, εως, *Plut.* ἡ ἀξίνη, ſecuri percutio aliquem, πελεκίζω τινά, *Diod. Sic.*
Securitas, ἡ ἀσφάλεια, ας, *Dem.* τὸ ἀσφαλὲς, ίᾳ, *id.* τὸ βέβαιον, ι, *id.* ἡ ἄδεια, i. e. *negligentia*, ἡ ὀλιγωρία, ας, *Thuc.*
Securus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀσφαλὴς, ίᾳ, *Dem.* ὁ ϰ̓ ἡ ἀδὴς, ίᾳ, *idem*, ſum, ἀμβλυμνάω, *Ba*ſ. ſecurum reddo, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, *Lucian.* i. e. *negligens*, ὁ ϰ̓ ἡ ὀλίγωρος, ι, *Thuc.*
Secus, ἄλλως, *Ariſtot.* ἑτέρως, *Dem.*
Sed, ἀλλὰ, *Dem.* non ſolum, ſed etiam, μὴ μόνον, ἀλλὰ ϰ̓, *id.* ſed tamen, ἀλλὰ μὴν, *id.* vereor dicere, ſed tamen dicam, φοβοῦμαι λέγειν, ἰ μὴν ἀλλὰ ἐρῶ, *id.* ſed tamen dixi ego, ἀλλ᾽ ὅμως εἶπον ἐγὼ, *id.*
Sedate, ἡσύχως. Conf. *Quiete.*
Sedatio, ἡ καθσις, εως.
Sedatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἥσυχος, ι. Conf. *Quietus.*
Sedecim, ἑκκαίδεκα, *Herodian.*
Sedentarius, a, um, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.* ſedentariam artem exerceo, βαναυσοτεχνέω, *Strabo.*
Sedeo, καθέζομαι, apud aliquem, παρά τινα, *Plato*, in equo, κάθημαι ὀπὶ τῷ ἵππῳ, *Xenoph.* una, ϛυνκαθέζομαι, *Lucian.* ſedere aliquem jubeo, καθίζεσθαί τινα κελεύω, *Dem.*
Sedes, ἡ ἕδρα, ας, *Xenoph.* belli, τὸ ὁρμητήριον, ι, *Dion. Hal.* ſedem muto, ἀπανίϛαμαι, *id.*
Sedile, τὸ ἕδρανον, ι, *Soph.*
Sedimentum, τὸ ἴζημα, ατος, *Plut.*
Seditio, ἡ ϛάσις, εως, *Iſocr.* ἡ ἀναταραϛία, ας, *Lucian.* διχοϛασία, ας, *Plut.* ἡ διχοφροσύνη, ης, *id.* ſeditionem ſuſcito ſ. moveo inter aliquos, ϛασιάζω ἐν τισι, *Plato.* πρός τινας, *Herodian.* ϛάσιν ποιόμαι, *Iſocr.* omitto, ϛάσιν καταλείπω, *idem*, ſeditione agitari, ἐν ϛάσει εἶναι, *Thuc.* ad ſeditionem concitare, εἰς ϛάσιν ἐμβάλλειν, *Xenoph.*
Seditioſe, ϛασιαϛικῶς, *Ariſtot.* ϰ̓ τὸ ϛασιωτικὸν, *Thuc.*
Seditioſus, a, um, ϛασιωτικὸς, ὴ, ὸν, *Thuc.* ϛασιαϛικὸς, ὴ, όν, ſermo, λόγος, *Æſchin.*
Sedo, παύω, iram, τ̓ ὀργὴς, *Dem.* ὀργὴν τινος, *Iſocr.* κατέχω ὀργὴν, *Ariſtot.* contentiones, καθίϛημι τὰς ἀντιλογίας, *Plut.* aliquos, καταϛέλλω τινὰς, *id.* παύνω τινὰς, *Plato.*
Seduco, ἀπάγω, *Ariſtot.* i. e. *decipio*, aliquem, παραπρέσβαί τινα, *id.* Conf. *Decipio, Fallo, &c.*
Seductio, ἡ ἀπαγωγὴ, ῆς. Conf. *Abductio.*
Seductor, ὁ ἀπαγωγὸς, ὸῦ, *Greg.* i. e. *Deceptor*, ὁ πλάνος, ι, *Athen.*
Sedule, σπουδαίως, *Iſocr.* Conf. *Diligenter.*
Sedulitas, ἡ σπουδαιότης, ας, *Dem.* Conf. *Diligentia, Induſtria.*
Sedulo, idem quod *Sedule.*
Sedulus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ σπουδαῖος, ίᾳ, *Dem.* Conf. *Diligens, Induſtrius.*
Sedum, τὸ ἀείζωον, ι, *Dioſc.*
Seges, τὸ λήϊον, ι, *Ariſtot.*
Segmen, τὸ πρίσμα, ατος, *Theophr.*
Segmentum, ἡ ὑποκοπὴ, ῆς, *Ariſtot.*
Segnis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ῥᾴθυμος, ι, *Dem.* Conf. *Piger.*
Segniter, ὀκνηρᾶς, *Dem.* Conf. *Pigre.*
Segnitia, ſ. Segnities, ἡ βραδύτης, ητος, *Dem.* ὁ ὀκνος, ι, *id.* Conf. *Ignavia, Pigritia.*
Segrego, ἀφορίζω, aliquem ab aliquo, τινὰ ἀπό τινος, *N. T.* διοδιορίζω, *ibid.* ἐκκρίνω τινὰ ἐκ τινος, *Ariſtot.*
Sejunctio, ἡ διάζευξις, εως.
Sejungo, διαζεύγνυμι, *Æſchin.* aliquid, δείϛνυμί τι, *Dem.* ab aliquo, χωρίζω τί ἀπό τινος, *Plato.*
Selectio, ἡ ἐκλογὴ, ῆς, *Al. Aphr.* ἡ ἀπόκρισις.
Selibra, τὸ ἡμίλιτρον, ι.
Seligo, ὑποκρίνω, ex duobus malis, ἐκ δυοῖν κακοῖν, *Sophoc.* aliquid, ἐξαιρέω τι, *Xenoph.* ἐκλέγω, *Iſocr.*
Sella, ἡ ἕδρα, ας, *Xenoph.* curulis, ὁ δίφρος ἠγεμονικὸς, *Plut.* geſtatoria, τὸ φορεῖον, ι, familiaris, δίφρος ἀφοδευτήριος, ὁ θρόνος, ι, *Galen.*
Sellula, τὸ θρανίδιον, ι, *Poll.*
Sellularius, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἐπιδίφριος, ι, ars, τέχνη, *Dion. Hal.*
Sembella, τὸ ἡμιλιτρον, ι.
Semel, ἅπαξ, *Dem.* εἰς ἅπαξ, *id.* καθάπαξ *idem.*
Semen, *frugum & animantum*, τὸ σπέρμα, ατος, *Dem. Plut.*
Sementis, ὁ σπόρος, ι, *Xenoph.* ſementem facio, σπείρω, *Plut.* σπέρματα τῇ γῇ διανέμω, *Plato.*
Sementivus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ σπορίμος, ι, *Dioſc.*
Semento, σπερματίζω, LXX.
Semeſtris, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἑξάμηνος, ι, *Xiphil.*
Semeſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμίβρωτος, ι, *Philo.*
Semianimis, ὁ ἡμιθνὴς, ῆτος, *Herodian.* ὁ ϰ̓ ἡ ἡμιθανὴς, ίᾳ, *Nazi.*
Semicircularis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμικύκλιος, ι, *Laërt.*
Semicirculus, ὁ ἡμίκυκλος, ι, τὸ ἡμικύκλιον, ι, *Prccl.*
Semicoctus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡμίεφθος, ι, *Lucian.* ὁ ϰ̓ ἡ ἡμίπεπλος, ι, *Plut.*
Semideus, ὁ ἡμίθεος, ι, *Lucian.*
Semidoctus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμίσοφος, ι, *Lucian.*
Semigro, ὑποκίω.
Semihora, τὸ ἡμιωριον, ι, *N. T.*
Semimortuus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμίθνητος, ι, *Philo.*
Seminalis, e, σπερματικὸς, ὴ, όν, *Philo.* ὁ ϰ̓ ἡ σπερματάδης, εος, *Ariſtot.*
Seminarium, τὸ φυτευτήριον, ι, *Theophr.*
Seminatio, ἡ σπορὰ, ᾶς, *Theophr.*
Seminator, ὁ σπορεὺς, έως, *Xen.*
Semino, σπείρω, aliquid. τὶ, *Thuc.*
Seminudus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμίγυμνος, ι, *Lucian.*
Semipedalis, e, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμιποδιαῖος, ι.
Semipes, τὸ ἡμιπόδιον, ι, *Theophr.*
Semiplenus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἡμιπλήρης, ίος, *Aret.*
Semis ſ. Semiſſis, ἥμισυς, εια, υ, *Thuc.* Conf. *Dimidius.*
Semita, ἡ τρίβος, ι, *Xenoph.* ἡ ἀτραπὸς, ῆ, *Herodian.*
Semivir, ὁ ἡμίανδρος, ι, *Lucian.*
Semiuſtulatus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡμίφλεκτος, ι, *Philo.*
Semoveo, ὑποκινέω, ſemotis cæteris, δίχα τῶν ἄλλων, *Dion. Hal.* ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, *Dem.* αἰεὶ, *id.*
Sempiternus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀΐδιος, ι, *Plut.*
Semuncia, το τ̓ ὑγκίας ἥμισυ.
Senaculum, τὸ βουλευτήριον, ι, *Plut.*
Senarius, ἡ ἑξὰς, άδος, *Philo.*
Senator, ὁ βουλευτὴς, ῆ, *Dem.* ὁ βουλαῖος, ου, ος, *id.* ὁ σύνεδρος, ι, *Iſocr.* ὁ βουλὴς, ῆτος, *Thuc.* ὁ βουλὴς μετέχων, ου, *Plut.* ὁ συγκλητικὸς, ῆ, *Lucian.* ὁ πρίβυλος, ι, *Ariſtot.* pedarius, ὁ χαμαιδικαϛὴς, ῆ.
Senatorius, a, um, βουλευτικὸς, ὴ, όν, *Dem.* dignitas ſ. functio, ἡ βουλεία, ας, ſenatoriam dignitatem ſortior, τῆ βουλεύειν τυγχάνω, *Dem.*
Senatus, ὁ βουλὴ, ῆς, *Dem.* ὁ σύγκλητος, ι, *Plut.* ὁ γερουσία, ας, *Dion. Hal.* ad ſenatum refero, ἀναφέρω πρὸς τὴν σύγκλητον, *Plut.* in ſenatum eo, βουλεύω, *Dem.* populuſque, ὁ βουλὴ ϰ̓ ὁ δῆμος, *id.* eligi in ſenatum, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν, *idem*, ſenatum vocare in curiam, καλεῖν τὴν βουλὴν εἰς βουλευτήριον, *Dem.* convenire, βουλὴν συνάγεσθαι, *idem*, congregari, συλλέγεσθαι, *id.* conſidere, καθέδρα, *id.* ire in ſenatum cum aliquo, ἰέναι εἰς βουλὴν μετά τινος, *id.* deferre aliquem ad ſenatum populumque, δηλοῦν τινα τῇ βουλῇ ϰ̓ τῷ δήμῳ, *idem*, dimittere ſenatum, ἀφιέναι βουλήν, *id.*
Senatus conſultum, τὸ βούλευμα, ατος, *Plut.* τὸ προβούλευμα, ατος, *Dion. Hal.* Conf. *Decretum.*
Senecio, ὁ γερανός, ου, *Dioſc.*
Senecta ſ. Senectus, τὸ γῆρας, ατος, moroſa, ſordida, & querula, δυσάρεστον, μικρολόγον ϰ̓ μεμψίμοιρον, *Dem.* extrema, πανύτατον, *Philo.*
Seneo, ſeneſco, γηράσκω.
Senex, ὁ γέρων, οντος, *Plato.* ὁ πρίσβυς, υος, *Dion.* ὁ πρεσβύτης, ου, *id.* ὁ παλαιὸς, ᾶ, *id.* πρεσβύτης ἀνθρωπος, *id.*
Seni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἓξ.
Senilis, e, γεροντικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Seniliter, γεροντικῶς.
Senior, ὁ πρεσβύτερος, υ, *Dem.*
Senium, idem quod *Senecta.*
Senſibilis, e, ſ. Senſilis, e, αἰσθητὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Senſim, ἡρέμα, *Herodian.*
Senſorium, τὸ αἰσθητήριον, ι.
Senſus, us, ὁ αἴσθησις, εως, audiendi, ἀκουϛικὴ, *Plut.* ſ. ἀκοὴς, *Athen.* epiſtolæ, ὁ νοῦς τ̓ ἐπιϛολῆς, *Syneſ.* ſenſu percipere, λαμβάνειν αἴσθησίν τινος, *Dem.* εἶναί τινι αἴσθησιν, *Iſocr.*
Sententia, ὁ γνώμη, ης, *Demoſth.* ὁ δόξα, ης, *idem*, epiſtolæ, ὁ νοῦς τ̓ ἐπιϛολῆς, *Syneſ.* ſententiam dico, δίδωμι γνώμην, *Demoſth.* profero in medium, τιθημι εἰς μέσον γνώμην, *id.* pronuncio, ὑποφαίνομαι γνώμην, *idem*, φανερὸν ποιῶ γνώμην, *id.* explico meam, δηλῶ διανοιάν μου, *Iſocr.* eſſe in ſententia, ἐν τῇ γνώμῃ εἶναι, *Demoſth.* pertraho aliquem in ſententiam meam, ἄγω τινὰ ὀπὶ τὸ δοκοῦντά μοι, *Dem.* ire in ſententiam alicujus, αἱρεῖσθαι τὴν γνώμην τινὸς, *id.* ſequi ſententiam alicujus, ἑπακολουθεῖν τινος γνώμῃ, *idem*, non ſtare alicujus ſententia, φεύγειν τὴν γνώμην τινὸς, *idem*, longe recedere ab alicujus ſententia, ἀποϛατεῖν τινος πολὺ τῇ γνώμῃ, *idem*, deducere aliquem a ſententia, μεταϛῆσαι γνώμην τινὸς, *Iſocr.* mutare ſententiam, μεταλαβεῖν γνώμην ἐναντίαν, *Dem.* decedo a ſententia, μεταγιγνώϛκω, *Iſocr.*
Sententiola, τὸ γνωμίδιον, ι, *Dem.* miſera, λογάριον δύσηνον, *Dem.*
Sententioſe, γνωμολογικῶς, *Suid.*
Sententioſus, a, um, γνωμολογικὸς, ὴ, όν, *Dem. Phal.* γνωμικὸς, ὴ, όν.
Senticetum, ὁ ἀκανθεὼν, ῶνος, *Euſt.*
Senticoſus, a, um, ὁ ϰ̓ ἡ ἀκανθώδης, ίᾳ, *Theophr.*
Sentina, ὁ ἄντλος, ι, *Hem.*
Sentio, αἰσθάνομαι, & proſpicio aliquid, ϰ̓ προορῶ τι, *Dem.* conſentanea verbis, φρονέω ὁμοια τοῖς εἰρημένοις. *Iſocr.* cum aliquo, τὰ τινος φρονέω, *id.* φρονέω τὰ αὐτὰ τινί, *id.* & decerno aliquid, γιγνώϛκω ϰ̓ ψηφίζομαι σὺν τίνος, *Dem.*
Sentis, ὁ ἀκανθα, ης, *Dioſc.* ὁ βάτος.
Seorſum, χωρὶς, exponendo dicam unumquodque, διεξιὼν φράσω καθ᾽ ἕκαϛα τῶν, *Dem.* ab aliquo, χωρὶς τινος, *id.* ἄνευ τινὸς, *idem.*
Separabilis, e, χωριϛὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Separate, κεχωρισμένως.
Separatim, χωρὶς, ab aliquo, τινὸς, *Xen.*
Separatio, ὁ χαρισμὸς, ὁ, *Plut.* ὁ ἀφορισμὸς.
Separo, χωρίζω, animum a corpore, ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, *Plato.* διαχωρίζω, *Xenoph.*
Sepelio, θάπτω, mortuum, κηδεύοντα, *Dem.* aliquem, ϰαταθάπτω τινὰ, *idem*, mortuum una, ϛυνϰαταθάπτω τινὰ, *idem*, in patria in monumento paterno, θάπτω ἐν πατρίδι εἰς μνῆμα πατρῷον, *id.*
Sepes, τὸ ἔμφραγμα, ατος, *Dem.* ὁ φραγμὸς, ῦ, *Plut.*

Sepia,

Digitized by Google

Sepia, ἡ Σηπία, ας, *Ariſtot.*
Sepime . . ιγκὲς, ὲ, lapideum, λίθον, *Pauſ.*
Sepio, φράττω, aliquid, τί, *Dem.* ἀμφιέλλομαι.
Sepono, ἀποτίθημι, *Dioſc.*
Seps, ὁ vel ἡ σὴψ, σηπὸς, *Dioſc.*
Septem, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτὰ, *N. T.*
September, ὁ μαιμακτηριὼν, ὥνος, *Dem.*
Septemplex, ἑπταπλάσιος, ία, ιον, ὁ ἢ ἑπταπλασίων, ονος, *Sir.*
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ.
Septemviralis, e ὁ, ἡ, τὸ τῶν ἑπτά.
Septemviratus, ἡ ἑπταρχία, ας.
Septenarius, *numerus*, ἡ ἑπτὰς, άδος, *Ariſtot.*
Septeni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ ἑπτά.
Septennis, e, ὁ ἢ ἑπταετὴς, ές, *Philo.*
Septennium, ἡ ἑπταετία, ας, *Philo.*
Septentrio, ὁ ἀρκτος, ου, *Herodot.* ὁ βορρᾶς, ᾶ, LXX.
Septentrionalis, e, ἀρκτικὸς, ὴ, όν, ἀρκτῶος, α, ον, terra, γῆ, *Herodian.*
Septies, ἑπτάκις, *N. T.*
Septimana, ἡ ἑβδομὰς, άδος, *Galen.*
Septimus, a, um, ἑβδομος, η, ον, *Plut.*
Septingenteſimus, a, um, ἑπτακοσιοστὸς, ὴ, όν,
Septingenti, æ, a, ἑπτακόσιοι, ιαι, ια, LXX.
Septuagenus, a, um, Septuageſimus, a, um, ἑβδομηκοστὸς, ὴ, όν.
Septuagies, ἑβδομηκοντάκις, *N. T.*
Septuaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑβδομήκοντα, *N. T.*
Septum, idem quod *Sepes* & *Sepimentum.*
Septunx, τὸ ἑπτύγκιον, υ.
Sepulchralis, e, ὁ ἢ ἐνταφιος, ου, υ, *Syneſ.*
Sepulchretum, τὸ κοιμητήριον, υ.
Sepulchrum, ὁ τάφος, ου, *Thuc.* patrium, μνῆμα πατρῶον, *Dem.* publicum, μνῆμα δημόσιον, *id.*
Sepultura, ἡ ταφὴ, ῆς, *Thuc.* honeſta, τὸ ἐνταφιον καλὸν, *Dem.* magnificæ ſepulturæ non expertem eſſe, καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρεῖν, *Ælian.*
Sepum, τὸ σέαρ, ατος, *Ariſtoph.*
Sequacitas, ἡ ἀκολουθία, ας, *Philo.*
Sequax, ὁ ἢ ἀκόλουθος, ου, *Dem.*
Sequela, ἡ ἀκολούθησις.
Sequeſter, ὁ διαιτητὴς, οῦ, *Dem.* ὁ μεσέγγυος, υ, *Bud.* ὁ μεσεγγυησάμενος, υ, *Antiph.* ὁ μεσίτης.
Sequeſtratio, ἡ μεσιτεία.
Sequeſtro, τίθημι ὑπὸ μεσεγγύῃ.
Sequor, ἀκολουθέω, aliquem, τινὶ, *Dem.* μετά τινος, *id.* παρακολουθέω τινὶ, *id.* e veſtigio recte ducentem, ἕπομαι τῇ ὁδῷ τῇ καλῶς ὁδηγοῦντι, *Gregor.* a tergo, ἕπομαι κατόπιν, *Lucian.* ἕπομαι κατόπιν ἐχόμενος. *id.* deſidiam ſequitur egeſtas, τῷ ἀργεῖν ἕπεται τὸ ἀπορεῖν, *Dem.* ſequitur. ut de voluptate dicam, μετὰ ταῦτα ἕπεται ἡδὲ ἡδονῆς ἐλθεῖν, *Ariſtot.* ἐπόμενόν ἐστι διελθεῖν ἡδὲ ἡδονῆς, *id.*
Sera, τὸ κλεῖθρον, υ, *Lucian.*
Serenitas, ἡ αἰθρία, ας, *Ariſtot.* ἡ ἰυδία, ας, *Theophr.*
Sereno, αἰθρίαζω, *Ariſtoph.* γαλιώω.
Serenus, a, um, ὁ ἢ ἠ εὐδιος, υ, dies, ἡμέρα, *Geopbon.* ὁ ἢ ἠ αἴθριος, ἰνύμβος.
Sereſco, διορᾶμαι, *Ariſtot.*
Seria, ἡ οἰνόρυσις, εως, *Philo.*
Sericum, τὸ Σηρικὸν, ου, *Strabo.*
Sericus, a, um, Σηρικὸς, ὴ, όν, veſtis, ἐσθὴς, *Lucian.*
Series, ἡ σωφρεια, ας, ἡ Σωιχεια, ας, ἡ τάξις, εως, ἡ σωτάξις, εως, *Dem.* Conſer *Ordo.*
Serio, σπεδῶ, nnuciare alicui, ἀπαγγέλλειν τινὶ, *Dem.*
Serius, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* in re ſeria ludere verbis, Σπουδάζοντα τοῖς πρόγμασι παίζειν τοῖς ὀνόμασι, *Dion. Hal.* in rebus ſeriis nugis gaudere, ἥδει τὰ Σπουδαῖα τοῖς γελοίοις χαίρειν, *Dem.*
Sermo, ὁ λόγος, υ, *Dem.* ſermonem ſpargere ſ. diſſeminare, λόγον διαδίδοναι, *Plut.* θρυλεῖν τι, *Dem.* inter ſe conferre, λόγους ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλους, *N. T.* eſt, λόγος τις ἔχει, *Ælian.* vulgaris & in omnes homines evulgatus, λεγόμενος δημώδης καὶ εἰς πάντας ἐκφοιτήσας, *id.*
Sermocinatio, ὁ διάλογος, υ, *Dem.*
Sermocinor, διαλέγομαι, *Dem.*
Sermunculus, τὸ λογίδιον, υ, *Iocr.*
Sero, *Conſero*, *Dem.* Conf. *Semino.*
Sero, ὀψὲ, digredi e loco aliquo, ἀπιέναι ἐκ τόπου τινὸς, *Dem.* admodum fieri, ὀψιαίτερα γίγνεσθαι, *id.* ſerius venio, κατόπιν ἑορτῆς ἥκω, *Heliod.* aliquid facio, ὀψίζω, *Xen.*
Serotinus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὄψιμος, υ, *Theophr.* ὄψιος, ία, ον, *id.*
Serpens, ὁ ὄφις, εως, *Ariſtot.*
Serpo, ἕρπω. Conf. *Repo.*
Serpyllum, τὸ ἕρπυλλον, υ, *Theophr.*
Serra, ὁ πρίων, ονος, *Plut.* ſeco, πρίω, *Thuc.*
Serrago, τὸ πρισμα, ατος, *Theophr.*
Serrarius, ὁ πρίσης, υ, *Poll.*
Serratus, a, um, ὁ ἢ ἡ πριονώδης, ους, *Athen.* πριωνωτὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.*
Serro, πρίω, *Thuc.*
Sertum, ὁ σέφανος, υ, plecto, σέφανον ὑφαίνω, *Plut.* ἡ στεφάνη, ης, *Herodian.* τὸ σέμμα, ατος, *Thuc.*
Serva, ἡ δούλη, ης, *Plut.* ἡ θεράπαινα.
Servator, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *N. T. Dem.*
Servatrix, ἡ σώτειρα, ας, *Pauſ.*
Servilis, e, ὁ ἢ ἡ δούλειος, ος, jugum, ζυγὸς, *Plato*, δουλικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Serviliter, δουλικως, *Lucian.*
Servio, δουλεύω, voluptatibus, ταῖς ἡδοναῖς, *Xen.* Domino, διακονέω δεσπότῃ, *Dem.* alicui, ὑπηρετέω τινὶ, *id.* εἰλατεύω τινι, *Iſocr.* commodis alicujus, σκοπέω τὸ συμφέρον τινὸς, *Ariſtot.* ſervitutem peſſimam, δουλεύω δουλείαν κακίστην, *Xen.*
Servitium, ἡ ὑπηρεσία, ας, *Dem.* ſervitia, i. e. *ſervi*, ἡ δουλεία, ας, *Thuc.*
Servitudo, ſ. Servitus, ἡ δουλεία, ας, moderata, μετρία, ας, *Dem.* objicere aliquos ſervituti, περιάγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* opprimere aliquos ſervitute, ſive in ſervitutem redigere, ἄγειν τινὰς εἰς δουλείαν, *id.* δουλόω τινὰς, *Plut.* καταδουλόω νῆσον τῷ βασιλεῖ, *Iſocr.* ἀνδραποδίζω παῖδας καὶ γυναῖκας, *Thuc.* conſtituti in ſervitute, καθεστῶτες εἰς δουλείαν, *id.* ferre ſervitutem, ὑπομένειν τὴν δουλείαν, *Iſocr.* liberari ſervitute, ἀπαλλάττεσθαι τῆς δουλείας, *id.*
Serum diei, ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ὀψία δείλη, *Thuc.* lactis, ὁ ὀρὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Serus, a, um, ὄψιος, ία, ον, *Theophr.*
Servo, σώζω, φυλάττω, τηρέω.
Servula, τὸ δουλάριον, υ, τὸ θεραπαινίδιον, υ, *Lucian.*
Servulus, τὸ δουλάριον, υ, *Lucian.*
Servus, ὁ δοῦλος, υ, *Xen.* ὁ θεράπων, domeſticus, ὁ οἰκέτης, υ, *Dem.* emptus, ὁ ἀργυρώνητος, υ, *id.* bello captus, τὸ ἀνδραπόδον, υ, *id.*
Seſama, ſ. Seſamum, ἡ σησάμη, ης, *Dioſc.* τὸ σήσαμον, υ, *id.*
Seſqui, ſeſquiplex, ſeſquialter, ὁ ἢ ἡμιόλιος, υ, *Plato.*
Seſquipes, τὸ τριημιπόδιον, υ.
Seſquiplex, vide *Seſqui.*
Seſquitertius, a, um, ὁ ἢ ἐπίτριτος, υ, *Plato.*
Seſſibulum, τὸ ἑδραστήριον, υ.
Seſſilis, e, ἑδραῖος, αία, αῖον, *Xen.*
Seſſim, ἑδραίως, *Hippocr.*
Seſſio, ἡ ἕδρα, ας, *Thuc.* ἡ ἐφεδρεία, ας, in arboribus, ὅθι τοῖς δένδρεσι, *Ariſtot.*
Seſtertius, ὁ σεστέρτιος, υ.
Seta, ἡ χαίτη, ης, *Ariſtot.* ἡ θρὶξ, χὸς, *Heſ.*
Setoſus a, um, χαιτήεις, εσσα, εν.
Seu, ἤ. Conf. *Sive.*
Severe, δεινῶς.
Severitas, ἡ δεινότης, ητος, *Dem.*
Severus, a, um, σεμνὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ὁ ῥιζοδίκαιος, υ, *Ariſtot.* ὁ ἢ αὐθέκαστος, υ, *Lucian.*
Sevo, σεατῶ.
Sevoco, ἀποκαλέω, *Xen.*
Sevoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ σιατωδης, εος, *Dioſc.* ὁ ἢ ἡ σητωδης, ους, *Galen.*
Sex, οἱ, αἱ, τὰ ἕξ, *N. T.* modis ſeu in ſex partes, ἑξαχῆ, *Plato.*
Sexageni, æ, a, οἱ, αἱ τὰ ἑξήκοντα, *N. T.*
Sexageſimus, a, um, ἑξηκοστὸς, ὴ, όν, *Thuc.*
Sexagies, ἑξηκοντάκις.
Sexaginta, οἱ, αἱ, τὰ ἑξήκοντα.
Sexangulus, a, um, ὁ ἢ ἑξαγώνιος, υ, ὁ ἢ ἡ ἑξάγωνος, υ, *Greg.*
Sexcenteni, æ, a, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.
Sexcenteſimus, a, um, ἑξακοσιοστὸς, ὴ, όν.
Sexcenti, æ, a, ἑξακόσιοι, ιαι, ια.
Sexcenties, ἑξακοσιάκις.
Sexcuplex, ἑξαπλοῦς, ῆ, οῦν, ἑξαπλάσιος, ία, ιον, *Herodot.*
Sexcupliciter, ἑξαπλῇ, *Dion. Ar.*
Sexennis, e, ὁ ἢ ἡ ἑξαετὴς, ές.
Sexennium, ἡ ἑξαετία, ας.
Sexies, ἑξάκις, LXX.
Sextans, τὸ ἑκτημόριον, υ, *Plut.*
Sextarius, ὁ ἑκτεὺς, εως, *Bud.*
Sextilis, ὁ Αὔγουστος, υ, ὁ βοηδρομιὼν, ῶνος, *Dem.*
Sextum, ἑξάκις.
Sextus, a, um, ἕκτος, η, ον, *N. T.*
Sexus, τὸ γένος, ους, *Dion. Hal.* ἡ φύσις, εως, *idem.*
Si, εἰ, quis ſenſus eſt mortuis, εἰ τοῖς τεθνεῶσί τις αἴσθησις ἔστι, *Iſocr.* ſi Deus volet, veſtras opes recuperabitis, τὰ ὑμέτερ' αὖθις κομιεῖσθε, ἂν θεὸς θέλῃ, *Dem.* ἦν, ſi opus ſit, libenter nobis opitulantes, ἦν τι δέῃ, βοηθήσοντες ἑτοίμως ἡμῖν, *id.* ἐάν, ſi incolumes manſerint Olynthiorum opes, ἐὰν μὲν ἀντέχῃ τὰ τῶν Ὀλυνθίων, *id.* ἄνπερ, ſi recte conſideretis, ἄνπερ ἐξετάσητε ὀρθῶς, *id.* ἐὰν περ, ſi nunc abſolutus fuerit, ἐάνπερ ἀπόφυγῃ νῦν, *id.*
Sibilo, Συρίττω, *Lucian.* Συρίζω, *Eurip.*
Sibilus, ὁ συρισμὸς, οῦ, *Plut.* ὁ Συρισμὸς, ου, *Lucian.*
Sic, ὕτω, *ſequente Conſona*,, ὕτως, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, quemadmodum, ſic, ὥσπερ, ὕτω, *Demoſth.* ſic autem conſiderate, ὑτωσὶ δὴ σκοπεῖτε, *id.* Σκοπεῖτε δὴ, *idem*, ſic agite, ὧδὶ ποιήσατε, *id.* ſic ſentio, ὧδέπως ἔχω, *id.* ſic eum ſuſcipite, ἐκεινος αὐτὸν δέχεσθε, *id.* ſic, ut, ὕτως, ὡς, *Iſocr.* ὕτως, ὥσπερ, *idem*, ſiccine, ὑτωσὶ, *Dem.*
Sica, τὸ ἐγχειρίδιον, υ, *Dem.* τὸ ξιφος, εως, *Xen.*
Sicarius, ὁ ξιφήρης, υ, ὁ ξιφηφόρος, υ, *Herodian.* ὁ Σφαγὶς, εως, *Dem.*
Siccatio, ἡ ξήρασις, εως, *Ariſtot.*
Sicce, ξηρῶς.
Sicceſco, ξηραίνομαι, *Hippocr.*
Siccitas, ἡ ξηρότης, ητος, ἡ ξηρασία.
Sicco, ξηραίνω, *Plut.* ἐξικμάζω, *Philo.*
Siccus, a, um, ὁ ἢ ἀνικμὸς, ξηρὸς, ὰ, όν, *Dem.* in ficco vivo, ἐν τῷ ξηρῷ διάγω, *Athen.* in ficco ſtatuo, ὅθι τῷ ξηρῷ ποιέω, *Thuc.* ficcum, ſ. terra ficca, ἡ ξηρὰ, ᾶς, LXX.
Sicubi, εἴπου.
Sicunde, εἴποθεν.
Sicut, ὡς, *Dem.* Conf. *Quemadmodum.*
Sideralis, e, ἀστρικὸς, ὴ, όν.
Sideratio, ὁ ἀστροθολισμὸς, οῦ, *Theophr.* ἡ ἀστροθολία, ας, *id.*
Sideratus, a, um, ὁ ἢ ἀστρόβλητος, υ, *Heſych.*
Sidereus, a, um, ἀστρῷος, α, ον, *Zeſ.*
Sideror, ἀστροθολέομαι, *Theophr.*
Sido; ἱζάνω, *Thuc.*
Sidus, τὸ ἄστρον, υ, *Ariſtot.* ſidera contemplor, ἀστροπολέω, *Maxim. Tyr.* ſiderum poſitus, ἀστέρων θέσις, *Philo.*
Sigillatim, καθ' ἕξης, *N. T.*
Sigillaris terra, Σημαντρὶς γῆ, *Herodot.* cera, ὁ ῥύπος, υ, *Ariſtoph.*
Sigillo, Σφραγίζω, ſigno capræ, εἰκόνι αἰγὸς, *Dioſc.*
Sigillum, ἡ Σφραγὶς, ἴδος, *Thuc.* τὸ Σημεῖον, υ, *Dion. Hal.* τὸ Σφραγὶς, ἴδος, *Thuc.* τὸ Σφράγισμα, ατος, *Xen.*

Digitized by Google

Signatio, ἡ σημείωσις, εως.
Signatorius, a, um, Σφραγιστικὸς, ἡ, όν.
Signatura, τὸ Σφράγισμα, ατος, Xen.
Significanter, Σημαντικῶς, ἐμφατικῶς.
Significatio, f. Significatus, ἡ Σημασία, ας, Dioſc. ἡ Σημείωσις, εως, LXX. ἡ παρέμφασις, εως, Dem. Phal. ἡ μήνυσις, εως, Sex. Emp.
Significo, Σημαίνω, alicui, me ipſi auxiliaturum, τινὶ ἐκβοηθεῖν, Xen. aliquid, τὶ, Plut. καταμηνύω τι, Plut. alicui, πρός τινα, Xen. μηνύω τινὶ, Plato, ἀποδεικνύω ποιέω τινὶ, Iſocr. ἐλεγχον διδωμί τινι, id. per literas aliquid alicui, δηλόω τι τινι δι' ἐπιστολῆς, Dem. vox ſignificat hoc vel illud, σημαίνῃ, Ariſtot.
Signo, Σημειόω, Nax. epiſtolam, Σημαίνω ἐπιστολὴν. Conf. Obſigno.
Signum, τὸ Σημεῖον, ε, virtutis, ἀρετῆς, Iſocr. improbitatis, τὸ τεκμήριον πονηρίας, idem, & indicium contumeliæ, Σημεῖον καὶ τεκμήριον τοῦ ὕβριος, Dem. divinitus datum, ἡ Θεοσημεία, ας, Cyrill. zodiaci, τὸ ζῴδιον, ε, Ariſtot. facere aliquid alicujus, ποιεῖν τί τινος Σημεῖον, τεκμήριον, Σύμβολον, Dem. oſtendere alicujus rei, ἀποδείκνυμι Σύμβολόν τινος, Iſocr. eſſe alicujus, εἶναι Σημεῖόν τινος, idem.
Silentium, ἡ Σιγὴ, ῆς, Dem. ἡ ἀπροσηγορία, ας, Ariſtot. ἡ Σιωπὴ, ῆς, Xen. impero, κατασιγάζω, Herodian. altum ago, μακρὰν Σιγὴν Σιγάω, Chryſ. ſilentio præterea aliquid, ὑπερβαίνομαί τι, Æſchin. Σιωπῇ παρέρχομαί τι, Dem.
Sileo, Σιγάω, aliquid, τὶ, Eur. ad aliquid, πρός τι, Xen. Σιωπάω, Plut. τὶ, Dem. κατασιωπάω τι, Lucian. ἐχεμυθέω.
Sileſco, κατασιωπάω, Plato.
Silex, ὁ χάλιξ, ικος, Thucyd.
Silicernium, ὁ τυμβογέρων, οντος, ὁ γέρων τύμβος, Eurip.
Silicia, ἡ τῆλες, εως, Dioſc.
Siligineus, Σιλιγίνιτης, ε, panis, ἄρτος, Ægin.
Siligo, ἡ Σίλιγις, εως, ἡ ὄλυρα, ας, Theophr.
Siliqua, τὸ κβάτιον, ε. Galen.
Siliquaſtrum, ἡ κερατέα, ας.
Siliquor, ἕλλος γίγνομαι.
Silurus, ὁ αἴλουρος, ε, D.oſc.
Simia, ὁ σίθηκος, ε, Plut.
Simila, ἡ Σεμίδαλις, εως.
Similagineus, ὁ Σεμιδαλίτης, ε, panis, ἄρτος, Galen.
Similis, e, ὅμοιος, οία, οιον, alicui, τινὶ, Dem. ὁ καὶ ἡ παρόμοιος, ε, τινὶ, id. ὁ καὶ ἡ παραπλήσιος, ε, τινὶ, id. & conſentaneus alicui, ὁμοῖος καὶ παραπλήσιός τινι, id. ſum alicui, ὁμοιόω τινὶ, Dem. nulla in re, ἐν οὐδενὶ εἴκω τινὶ, id & alia ſimilia, καὶ τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, Iſocr. καὶ ὅσα ἄλλα τούτοις ὅμοια, id.
Similiter, ὁμοίως, adfectum eſſe erga aliquos, διακεῖσθαι πρός τινας, Dem. & eodem modo ſe habere, ὁμοίως καὶ παραπλησίως ἔχειν, idem, faciunt ut ſi quis audeat, παραπλήσιον ποιῆσειν, ὥσπερ ἂν εἴ τις τολμήσῃ, Iſocr. cum aliis periclitari, ὁμοίως τοῖς ἄλλοις κινδυνεύειν, id.
Similitudo, ἡ ὁμοιότης, ητος, Ariſtot.
Similo, ὁμοιόω, aliquid alicui, τί τινι, Iſocr. Conf. Comparo.
Simiolus, τὸ σιθήκιον, υ.
Simius, ὁ σίθηκος, ε, Plut.
Simplex, ἁπλόος, όη, όον, contr. ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, ſermo, λόγος, Iſocr. homo, ἀνὴρ, & ingenuus homo, ἁφελὴς καὶ ἀπέριττος μίσος, Dem. & quietus, ἄκακος καὶ ἀπράγμων, id. & juſtum aliquid, ἁπλοῦν καὶ δικαιόν τι, idem.
Simplicitas, ἁπλότη, ητος, Syneſ. ἡ ἁπλότης, morum, ἡ ἀκακία, ας, Baſ. ἡ εὐήθεια, ας, Philo.
Simpliciter, ἁπλῶς, Dem. & candide ſcribere, καὶ ἀδόλως γράφειν, Dem. adminiſtrare remp. καὶ φανερῶς πολιτεύεσθαι, Iſocr.
Simplus, a, um, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν, Iſocr.
Simul, ἅμα, opem ferre huic, & ad alios legationem mittere, βοηθεῖν μὲν τούτῳ πρὸς ὃ ἄλλως πρεσβείαν πέμπειν, Dem. cum ipſo ædilis violabatur, τῷ αὐτῷ καὶ ὁ χορηγὸς ὑβρίζετο, id. atque ſ. ac audivimus, conſtituimus, ἅμα ἀκηκόαμεν, καὶ καθίσαμεν, Iſocr. ac privati ſumus imperio, factum eſt, ἅμα ἡμεῖς τε τῆς ἀρχῆς ἀπεστερήμεθα καὶ ἐγένετο, id. ac guſtarunt, jacula excidunt, ἅμα τῷ γεύσασθαι τὰ βέλη ἐκπίπτειν, Ælian. ac diluxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, Dem. ſimul atque ſurrexit, ὡς ἀνέστη τάχιστα, id.
Simulacrum, τὸ εἴδωλον, ε, Dem. ἡ εἰκὼν όνος, id. τὸ ἄγαλμα, ατος, id.
Simulate, εἰρωνικῶς.
Simulatio, ἡ προσποίησις, εως, Ariſtot. a ſimulatione alienus, τῶν προσποιήματος, ἀπέχων, Diod. Sic. probitatis, ἡ ὑπόκρισις, εως, N. T.
Simulator, ὁ προσποιούμενος, ε, Dem. ὁ μιμητὴς, probitatis, cum tamen nequam ſit, ὁ ὑποκριτὴς, ε, N. T.
Simulatus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσποίητος, ε, Ariſtot. inimicitia, ἔχθρα, Dem. cauſſa, ἡ πρόφασις, εως, id. τὸ πρόχειμα, ατος, id.
Simulo, προσποιέομαι, amicum, ἑαυτῷ φίλον, Æſchin. furorem, ὑποκρίνομαι μανίαν, Lucian. cauſſas, πλάττω προφάσεις, Dem. juſtitiam, πλάττομαι δικαιοσύνην, Iſocr. morbum, προφασίζομαι νόσον, Dem. Σκήπτομαί ἀῤῥωστεῖν, Plut. & fingo aliquid, πλάττομαί τι καὶ προσποιέομαι, id. odiſſe liberos, πλάττομαι τοὺς παῖδας μισεῖν, Lycurg. me indigere, προσποιέομαι τὸ δεῖσθαι, Iſocr. gaudere, χαίρειν, Xen.
Simultas, ἡ ἀπέχθεια, ας, Dem. ἡ φιλαπεχθημοσύνη, ης, Iſocr. Conf. Inimicitia.
Simus, a, um, Σιμὸς, ἡ, όν, Plato.
Sin, εἰ δέ. Dem.
Sinapi, τὸ Σίναπι, εως, Dioſc.
Sincere, καθαρῶς, Plut.
Sinceritas, ἡ εἰλικρίνεια, ας, N. T.
Sincerus, a, um, ὁ καὶ ἡ εἰλικρινὴς, ές, Xen.
Sinciput, τὸ βρίγμα, ατος, Al. Aphr.
Sindon, ἡ Σινδὼν, όνος, Herodot.
Sine, ἀνὺ, arte & labore aliquid perficere, ἄνευ τέχνης καὶ σχηματισμοῦ τι πράττειν, Dem. adulatione audire, χωρὶς κολακείας ἀκούειν, Dem. dubio, ἀναμφιβόλως, Macar. ὁμολογουμένως, N. T.
Singularis, e, ἑνικὸς, ἡ, όν, numerus, ἀριθμὸς, οῦ, Gramm. μοναδικὸς, ἡ, όν, i. e. eximius, ὁ καὶ ἡ ἐξαίρετος, ε, Dem.
Singulariter, ἑνικῶς, Nax. i. e. excellenter, ἐξόχως, διαφερόντως, Iſocr.
Singulatim, ἰδία, N. T.
Singultim, λύγδην, Suid.
Singultio, λύζω, Suid.
Singultus, ἡ λυγξ, γγος, Thuc. ὁ λυγμὸς, οῦ, Plut.
Singulus, a, um, ἕκαστός τις, ἤ τις, ὁν τι, Thuc. ſinguli, οἱ καθ' ἕκαστον, ſingulis diebus, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, Lucian. in ſingula capita, κατὰ κεφαλήν, Dion. Hal.
Siniſter, a, um, ἀριστερὸς, ὰ, όν, Plut. λαὸς, ὰ, όν, Joſ. manus, ἀριστερὰ χεὶρ, Herodot. ſiniſtram verſus, ἐπ' ἀριστερᾶ, Plut. ad ſiniſtram, ἐς ἀριστερὰν, Herodot. a ſiniſtris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ εὐωνύμων, N. T.
Siniſteritas, ἡ ἐπαρισιερότης, ητος, Ariſtot.
Siniſtre, ἐπαριστέρως, Plut.
Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερᾶ, Plut.
Sino, ἐάω, aliquid, τὶ, Dem. populum injuria adficere & adfici, ἐᾶν ὄχλον ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖσθαι, Iſocrat. civitates ſubverti, ἀφιέμαι τὰς πόλεις ἀπολλυμένας, id. ne ſinite, μὴ ἐπιτρέπετε, Xen. Conf. Permitto, Concedo.
Sinuo, κολπόω, aliquid, τὶ, Lucian.
Sinuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κολπώδης, ες, Theophr. ὁ καὶ ἡ πολύπτυχος, ὁ Lucian.
Sinus, corporis humani, maris, veſtis, ὁ κόλπος, ε, Lucian. Strabo, Herodot. in ſinu habere, ὑπὸ κόλπῳ ἔχειν, Lucian, in ſinu gaudere, ἐν θυμῷ χαίρειν, Hom.
Sipho, ὁ Σίφων, ωνος, Galen.
Siphunculus, τὸ Σιφάνιον, υ, Heſych.
Siquando, εἴ ποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴπερ, Dem. εἴπερ ἄρα, id.
Siren, ἡ Σειρὴν, ῆνος, Strabo.
Siriaſis, ἡ Σειρίασις, εως, Gal.
Sirius, ὁ Σείριος, υ, Ariſtot. ὁ κύων, ος, Lucian. ὁ ἀστρῳος κύων, Chryſ.
Siſara, ἡ ἐρυσίκη, ης, Dioſc.
Siſer, τὸ Σίσαρον, υ, Dioſc.
Siſto, ἱστημι, greſſum, πορείαν, Plut. coram magiſtratu, καθίστημι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, Dion. Hal. alvum, ἵστημι κοιλίαν, Dioſc. equum currentem, παρίστημι ἵππον, Xen.
Sitella, τὸ γαυλίδιον, ε, ligula, ἡ ἀμφωτὶς, ίδος.
Sitibundus, a, um, ſ. Siticuloſus, a, um, διψαλέος, α, ον, Lucian. ὁ καὶ ἡ ἀνιαρός, ὰ, Dioſc. ὁ καὶ ἡ ἄνυδρος, ε, id. ὁ καὶ ἡ διψώδης, ες, Dioſc.
Sitienter, διψαλέως.
Sitio, διψάω, aquam, τοῦ ὕδατος, Herodot. valde, καταδιψάω, Xen.
Sitis, ἡ δίψα, ας, Plut. τὸ δίψος, ους, Xen. ſitim reſtinguo, ζέννυμι τὸ δίψος, Lucian. inhibeo, κωλύω δίψαν, Plut. excito, δίψαν παρασκευάζω, Ariſtot.
Situla, ἡ κάλπη, ἡ ὑδρία, ἡ ὑδρίσκη.
Situs, ἡ θέσις, εως, Ariſtot. loci, ἡ τοποθεσία, ας, i. e. ſqualor, ὁ ἐυρὼς, ῶτος, Plut. ſitu obſitus ſum, ſitum contraho, ἐυρωτιάω, Theophr.
Situs, a, um, κείμενος, ένη, ενον, Dem. ἱδρυμένος, εἶσα, ὲν, Max. Tyr, ἱδρυθεὶς εἶσα, ὲν, Plut. quantum in nobis ſitum, τὸ ἐφ' ἡμῖν, Dem.
Sive, εἴτε, velim, ſive nolim, βούλομαί γε, εἴτε μὴ, Dem. ruptum ſit, ſive luxatum, ſive quid aliud vitiatum, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι ζαθρὸν ᾖ, id. ſive, ſive, ἄντε, ἄντε, Dem. ἐάν τε, ἔάντε, Ariſtot.
Sium, τὸ Σίον, υ, Dioſc.
Smaragdus, ὁ Σμάραγδος, υ, N. T.
Smegma, τὸ Σμῆγμα, ατος, Dioſc.
Sme maticus, a, um, σμηγματικὸς, ὴ, όν, Dioſc.
Smilax, ὁ σμίλαξ, ακος, Plut.
Smil um, τὸ σμιλίον, υ, Lucian.
Soboles, ὁ ἔκγονος, ε, Dem. Conf. Liberi.
Soboleſco, ὑποφύομαι.
Sobrie, νηφαλίως, Poll. Σωφρόνως, Plut.
Sobrietas, ἡ νῆψις, εως, ἡ νηφαλιότης, ητος, ἡ Σωφροσύνη.
Sobr na, ἡ ἀνεψιὰ, ᾶς, Xen.
Sobrinus, ὁ ἀνεψιὸς, οῦ, Plut.
Sobrius, a, um, νηφάλιος, α, ον, νήφων, ουσα, ον, Dem. ſum, νήφω, Dem. fio, ἀνανήφω, Lucian. ἐκνήφω, LXX.
Soccus, ὁ σῖλος, ε, Lucian. τὸ σωδεῖον, υ, Theophr.
Socer, ὁ πενθερὸς, ε, Dem. ὁ κηδεστὴς, οῦ, idem.
Socia, ἡ ἑταίρα, ας, Plut.
Sociabilis, e, ὁ καὶ ἡ συναγελαστικὸς, ὴ, όν, κοινωνικὸς, ὴ, όν, N. T.
Socialis, e, ἑταιρικὸς, ὴ, όν, Ariſtot. συμμαχικὸς, ὴ, όν, rex, βασιλεὺς, Dem. συμμαχὶς, ίδος, urbs, πολις, id.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, ἡ ἑταιρία, ας, Iſocr. & amicitia, ἡ συμμαχία καὶ φιλία, Dem. ſocietatem facere ſ. coire, ποιεῖν συμμαχίαν, id. cum aliquo, συνθήκας πρός τινα συμμαχίαν, idem, deferre, ἀφίεσθαι συμμαχίας τινὸς, idem, dirimere, διαλύειν συμμαχίαν, Iſocr. attrahere aliquem ad ſua n ſocietatem, προσάγειν τινὰ πρὸς τὸ ἑαυτῶν συμμαχίαν, id. conferre ſe ad ſocietatem alicujus, εἰσέρχεσθαι εἰς συμμαχίαν τινὸς, id.
Socio, συμμίγνυμι, Plut. συναγελάζω. Conf. Societas.
Socius, ὁ ἑταῖρος, υ, Dem. ὁ σύμμαχος, ε, id. & amicus, σύμμαχος καὶ φίλος, idem, ſocium eſſe alicui, σύμμαχον γίγνεσθαί τινι, id. eligere aliquem, αἱρεῖσθαί τινα, idem, recipere aliquem, προσδέχεσθαί τινα, idem, comparare alicui, κατασκευάζειν τινὶ, idem, habere,

Digitized by Google

habere aliquem, ἔχειν τινὰ, *Isocr.* conservare, σώζειν, *Dem.* amittere, ἀπόλλυσθαι, *idem.*
Socius, a, um, συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, *Dem.*
Socordia, ἡ ἀργία, ας, *Dem.* ἡ ῥᾳθυμία, ας, *id.* & negligentia, ῥᾳθυμία ἡ ἀμέλεια, *id.* & tarditas, ἡ βραδύτης, *idem.*
Socorditer, ἀργῶς, *Dem.* Conf. *Pigre.*
Socors, ἀργὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* Conf. *Piger.*
Socrus, ἡ πενθερὰ, ᾶς, *Hesych.* ἡ ἑκυρά.
Sodalis, ὁ ἑταῖρος, ου, *Xen.* Conf. *Socius.*
Sodalitas, ſ. Sodalitium, ἡ ἑταιρία, ας, *Plut.* Conf. *Societas.*
Sol, ὁ ἥλιος, ου, *Aristot.* oritur, ἥλιος ἀνατέλλει, occidit, ἥλιος δύεται, ſolis ardor, ſ. ſplendor, ἡλίου φλογμὸς, *Philo.*
Solamen, idem quod *Solatium.*
Solaris, e, ἡλιακὸς, ὴ, ὸν, *Laërt.*
Solarium, τὸ ἡλιοτρόπιον, ου, *Athen.*
Solatium, ἡ παραμυθία, ας, *Syneſ.* τὸ παραμύθιον, ου, *Thuc.* adfero, φέρω τινὶ παραμυθίαν, *Chryſ.*
Solca, ἡ ἐμβὰς, άδος, *Lucian.* ἡ κρηπὶς, ίδος, *Plut.* piſcis, ὁ βύλλαος, ου, *Dioſc.* equi, τὸ ὑπόδημα, ατος, *Athen.*
Soleatus, a, um, κρηπιδωτὸς, ὴ, ὸν.
Solenne, i. e. feſtum, ἡ ἑορτὴ, ῆς.
Solennis, e, ὁ ἡ ἐπίσημος, ου, *Thuc.* ὁ ἡ ἑορτάσιμος, ον, eſt, νομίζει, *Xen.*
Solennitas, ἡ ἑορτὴ, ῆς, *Thuc.*
Solenniter, ἐξ ἔθους, πανηγυρικῶς.
Soleo, εἴωθα, *Dem.* εἴθισμαι, *Iſocr.* σωτίθισμαι, *id.* φίφυκα, hoc facere, τῦτο ποιεῖν, *Iſocr.* ἐθος ἔχω, *id.* ſolet, ἐθος ἐστὶ, *Dem.*
Solers, δεινὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ ἐπιστρεφὴς, ίος, *Herodian.* ὁ ἡ ἀγχίνους, ου, *Xen.* δεξιὸς, ὰ, ὸν.
Solerter, ἀγχινόως, *Ariſtot.*
Solertia, ἡ ἀγχίνοια, ας, *Ariſtot.* ἡ δεινότης, ητος, *Dem.* δεξιότης.
Solicitatio, ἡ ἐξαίτησις, εως.
Solicite, ἐπιμελῶς, *Dem.*
Solicito, ἀνάω, *Xen.* ἐπίγω τινὰ, *Iſocr.* i. e. *compello,* ἀναπείθω τινὰ, *Ariſtoph*
Solicitudo, ἡ μέριμνα, ης. *Plut.* ἡ ἐπιμέλεια, ας, *Dem.* ἡ φροντὶς, ίδος, *id.*
Solicitus, a, um, ὁ ἡ ἐπιμελὴς, ίος, *Dem.* ὁ ἡ σπουδαῖος, ίος, *Ariſtot.* πολυωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* ὁ ἡ πολυμέριμνος, ου, *Ariſtoph.* ſum, πολυωρέω, LXX. ἐπιμελέομαι, *Dem.* de re aliqua, σπουδάζω περί τινος, *Iſocr.* φροντίζω περί τινος, *id.*
Solide, στερεῶς.
Solideſco, στερεόομαι, *Xen.*
Soliditas, ἡ στερεότης, ητος, *Ariſtot.*
Soli o, στερεόω, *Xen.*
Solidus, a, um, στερεὸς, ὰ, ὸν, *Ariſtot.*
Solitarius, μοναστικὸς, ὴ, ὸν, ἐρημαῖος, αία, αῖον.
Solitudo, ἡ ἐρημία, ας, *Iſocr.*
Solium, ὁ θρόνος, ου, LXX. *vas balneatoreum,* ἡ πύελος, ου, *Lucian.*
Solo, ἐσημόω, *Thucyd.*
Soloeciſmus, ὁ σολοικισμὸς, ῦ, *Lucian.*
So'or, σαρηγορίομαι, *Lucian.* Conf. *Conſolor.*
Solſtitialis, e, τροπικὸς, ὴ, ὸν, *Procl.*
Solſtitium, ἡ τῦ ἡλίου τροπὴ.
Solubilis, e, ὁ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.* λυτὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Solum, τὸ σῖδον, ου, *Ariſtoph.* bonum, εὔγειον ἔδαφος, *Theophr.* verto, μετατίθεμαι, *Philo,* i. e. *planta pedis,* τὸ πέλμα, ατος, LXX
Solum, μόνον, *Plato,* μόνως, *Xen.* non ſolum, ſed etiam, οὐ μόνον, μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ, *Dem.*
Solvo, λύω, equos, ἵππους, *Xen.* nodum, σώσαμα, *Plut.* ex vinculis, ἐκ δεσμῶν. *Herodot.* ænigma, τὸ αἴνιγμα, *Lucian.* e portu, ἐκ λιμένος, *Syneſ.* ex Sicilia in Africam, ἀνάγομαι ἀπὸ τῆς Σικελίας εἰς Λιβύην. *Æl.* debita pro amicis, διαλύω χρέα ὑπὲρ φίλων, *Dem.* pecuniam, ἀποτίνω ἀργύριον, *Iſocr.* debitum, ἐκτίνω τὸ ὀφλημα, *Lucian.* non ſum ſolvendo, οὐκ ἔχειν μοι ἡ ἔκτισις, *Ariſtot.*
Solus, a, um, μόνος, η, ον, *Dem.* οἶος, η, ον.
Soiute, ἐκλύτως, *Plut.*
Solutilis, e, ὁ ἡ ἐκλυτος, ου, *Dioſc.* ὁ ἡ λύσιμος, ου, *Athen.*
Solutio, ἡ λύσις, εως, *Dem.* ἡ διάλυσις, εως, *Plut.* dotis, ἡ ἔκλισις τῆ προικὸς, *Dem.* pecuniæ, ἡ ἀπόδοσις χρημάτων, *Iſocr.*
Somniculoſe, ὑπνωτικῶς.
Somniculoſus, a, um, ὁ ἡ ὑπνώδης, ίος, *Plut.* ὁ ἡ καθυπνος, ου, *Ariſtot.* ὑπνωτικὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Somnio, ὀνειρώττω, *Plato,* aliquid, τί ὀνειροπολέω, *Dem.* συνυπνιάζω, *Ariſtot.* συνυπνιάζομαι, *Plut.*
Somnium, τὸ ὄναρ, *Xen.* ὁ ὄνειρος, ου, *Plut.* ne per ſomnium quidem, ὥτε ἐν ὕπνῳ, *Plato,* ſomnia videre, ἐνύπνια ὁρᾶν, *Herodot.* jucundiſſimo ſomnio frui, ἡδίστῳ ὀνείρῳ σωτῆναι, *Lucian.*
Somnus, ὁ ὕπνος, ου, *Dem.* ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι, *Herodian.* obrui, εἰς ὕπνον καταφέρεσθαι, *id.* ſomnum capio, ὕπνῳ τυγχάνω, *Xen.* ὕπνον λαμβάνω, *Plato,* adfero alicui, ποιέω τινὰ ὕπνῳ λαγχάνειν, *id.* εἰς ὕπνον τρέπω τινὰ *Philo,* ſomno careo, διαγρυπνέω τὼ νύκτα, *Diod. Sic.* excito, ἐξυπνίζω ἀπὸ καθεύδοντα, *Baſ.* ſomnum depello, ἀπὸ ὕπνον ἀποθέω, *Plato.*
Sonitus, idem quod *Sonus.*
Sono, ἠχέω, *Plut.*
Sonorus, a, um, ὁ ἡ ἠχώδης, εος, *Dem. Phal.*
Sons, ὁ ἡ ὑπόδικος, ου, *Dim.* Conf. *Reus.*
Sonticus, a, um, βλακερὸς, ὰ, ὸν, *Xen.*
Sonus, τὸ ἦχος, ου, *Plato,* ἡ ἠχὴ, ῆς, *id.* ὁ δέπος, ſomum edo, φθίγομαι, *id.*
Sophiſma, τὸ σόφισμα, ατος, *Thuc.*
Sophiſta, ὁ σοφιστὴς, ῦ, *Lucian.*
Sophiſticus, a, um, σοφιστικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Sopio, ὑπνόω, *Dioſc.* Conf. *Somnus.*
Sopor, ὁ ὕπνος, ου, *Ariſtot.* ὁ κῶτος Conf. *Somnus.*
Soporifer, καροτικὸς, ὴ, ὸν.
Soporo, κοιμίζω, *Soph.*
Sorbeo, ῥοφέω, ova, ὠὰ, *Cal.*
Sorbilis, e, ῥοφητὸς, ὴ, ὸν, ῥοπὸς, ὴ, όν, ovum, ὠὸν, *Dioſc.*
Sorbillo, ὑποῥοφέω, *Pliniſtr.*
Sorbitio, τὸ ῥόφημα, ατος, *Galen.* ἡ ῥόφησις, εως, *id.*
Sordeo, ῥυπάω, *Baſ.*
Sordes, ὁ ῥύπος, ου, *Diod. Sic.* ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἄσα, ης, *Plato,* abſtergo, eluo, ῥύπτω, *Dioſc.*
Sordeſco, ῥυπαίνομαι, *Plut.* σπιλόομαι.
Sordide, ῥυπαρῶς.
Sordido, ῥυπαίνω, καταῤῥυπαίνω, *Iſocr.*
Sordidus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν, *Athen.* αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *Lucian.* i. e. *perquam avarus,* ὁ ἡ μικρολόγος, ου, *Dem.*
Sorex, μῦς ἀουραῖος.
Sorites, ὁ σωρείτης, ου, *Laërt.*
Soror, ἡ ἀδελφὴ, ῆς, germana, ὁμοπατρία, *Dem.* uterina, ὁμομητρία, *id.*
Sororio, κυδυιάω.
Sors, ὁ κλῆρος, ου, *Dem.* ſ. pecunia propria, ἀφορμὴ ἰδία, *Dem.* ſortem alicui dare, δίδοσαί τινι ἀφορμὴν, *id.* reddere, ἀποδίδοναι τὸ δάνειον, ſ. ἀρχαῖον, *id.* recipere cum uſura, ἀπολαβεῖν τὸ ἀρχαῖον σὺν τῷ ἴργῳ, *id.* fraudare aliquem ſorte & uſuris, ἀποστερεῖν τινα τὰ κεφάλαια καὶ τὰς ἐπικαιρίας, *idem,* & fortuna, ἡ μοῖρα καὶ τύχη, *Dem.* ſorte eligo, κληρόομαι, *id.* divido, κληροδοτέω, LXX. diſtribuo terram, κληρεχέω τὴν γῆν, *Ælian.*
Sorticula, τὸ κληρίδιον, ου,
Sortilegus, ὁ χρησμῳδὸς, ου, *Plato,* ſum, χρησμῳδέω, *Xen.*
Sortior, κληρόομαι, ſacerdotium, i. e. *de Sacerdotio, Isocr.* i. e. *accipio,* honorem, τιμῶ, *Galen.* regionem, καταλαγχάνω χώραν, *Herodot.* partem aliquem, λαγχάνω τῆς μοίρας τινα, *Dem.*
Sortitio, ἡ κλήρωσις, εως, *Iſocr.*
Sortito, κληρατὶ, LXX.
Soſpes, σῶος, α, ον, *Xen.*
Soſpito, σώζω, aliquem, τινὰ, *Xen.*
Soter, ὁ σωτὴρ, ῆρος, *Iſocr.*
Soteria, τὰ σωτήρια, ων, *Lucian.*
Spadix, ἡ σπάδιξ, ικος, *Plut.*
Spado, ἡ σπάδων, ωνος, ſ. ωτος, *Plut.* ὁ ἐκτετμημένος, ου, *Ariſtot.* ὁ ἐκλομίας, ου, *Herodot.*
Spargo, σκορπίζω, *N. T.* ſermonem ſ. famam, διαδίδωμι λόγον, ſ. φήμην, *Plut.* de aliquo, ἐκκατασπείρω φήμην περί τινος, *Herodian.*
Sparſim, σποράδην, *Iſocr.*
Sparſio, ἡ σκόρπισις, εως.
Spatior, περινοστέω.
Spatioſe, ἐυρυχώρως.
Spatioſus, a, um, ὁ ἡ ἐυρυχωρὴς, ίος, *Strabo.*
Spatium, ὁ τόπος, ου, amplum, πολὺς, *Dem.* ἡ ἐυρυχωρία, ας, *Thuc.*
Specialis, εἰδικὸς, ὴ, ὸν, *Galen.*
Specialiter, ſ. Speciatim, εἰδικῶς.
Species, τὸ εἶδος, ους, *Plato,* ἡ ἰδία, ας, *Dem.* ἡ ὄψις, εως, *Iſocr.* in ſpeciem, ὄψεως ἕνεκα.
Specillum, ἡ μήλη, ης.
Specimen, τὸ δεῖγμα, ατος, *Dem.* dare alicujus rei, ἐκφέρειν τινὸς, *Iſocr.* in re aliqua, ἀποδείξιν ποιεῖσθαι ἔν τινι, *Xen.* ſui, παῖραι ἑαυτὸ διδόναι, *Dem.* artis, ἐν ἔργῳ διδῶ τὼ τέχνην, *Æl.*
Specioſe, ἐυπρεπῶς, *Thuc.*
Specioſitas, ἡ ἐυπρέπεια, ας, *Plut.* τὸ ἐυπρεπὲς, ους, *Thuc.*
Specioſus, a, um, ὁ ἡ ἐυπρεπὴς, ίος, *Thuc.* ὁ ἡ ἐυειδὴς, facie, ὁ ἡ ἐυπροσωπος, ου, *Philo.* ſum, ἐυπροσωπέω, *N. T.*
Spectabilis, e, ὁ ἡ θεώλιπτος, ου, *Lucian.* ὁρατὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* θεατὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Spectaculum, τὸ θέαμα, ατος, crudele & miſerabile, δεινὸν ἡ ἐλεεινὸν, *Dem.* ἡ θέα, ας, publice edo, θέαν ὁπλίζω δημοσίαν, *Herodian.* fio, θεατρίζομαι, *N. T.*
Spectatio, ἡ θέα, ας, *Herodian.* ἡ θεωρία, ας, *Dem.*
Spectativus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Spectator, ὁ θεωρὸς, ῦ, *Dem.* ὁ θεατὴς, ῦ, *id.*
Spectatrix, ἡ θεάτρια, ας, *Poll.*
Specto, θεάομαι, imaginem alicujus, εἰκόνα τινὸς, *Dem.* accurate aliquid, θεωρῶ τι ἀκριβῶς, *Iſocr.* aliquid admirabundus, θαυμάζω τι, *Dion. Hal.* veritatem, τείνω πρὸς ἀλήθειαν, *Ariſtot.* honores alicujus, ἀποβλέπω εἰς τιμὰς τινος, *Iſocr.*
Spectrum, τὸ φάσμα, ατος, *Lucian.* τὸ φάντασμα.
Specula, ἡ σκοπὴ, ῆς, *Philo.*
Speculatio, ἡ κατασκοπὴ, ῆς, *Xen.* ἡ θεωρία.
Speculator, ὁ ἐποπτὴρ, ῆρος, *Ariſtot.* ὁ σκοπὸς, ῦ, *Philo.* ὁ κατάσκοπος, ου, *Dem.*
Speculatorius, a, um, κατασκοπικὸς, ὴ, ὸν, navis, ἡ θεωρὶς ναῦς, *Poll.* ναῦς πρόπλους, *Thuc.* ναῦς πρωτόπλους. *Xen.*
Speculor, κατασκέπτομαι, *Xen.* κατασκοπέω, *id.* aliquid, σκοπέομαι τι, *Dem.*
Speculum, τὸ κάτοπτρον, ου, *Philo.* τὸ ἴσοπτρον, ου, *N. T.* intueor, ἰσοπτρίζομαι, *Plut.*
Specus, τὸ σπήλαιον, ου, *Lucian.* τὸ σπος.
Spelunca, τὸ ἄντρον.
Sperabilis, e, ἐλπιστὸς, ὴ, όν.
Sperno, ἐκφαυλίζω, *Plut.* aliquid, παραμελέω τινὸς, *Xen.* ὑπερεράω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno, Dejicio.*
Spero, ἐλπίζω, hoc, τῦτο, *Dem.* me conſecuturum, τεύξεσθαί τι, *Plut.* Conf. *Spes.*
Spes, ἡ ἐλπὶς, ίδος, magna & præclara, καλὴ καὶ μεγάλη, *Dem.* magna, μεγάλη, *id.* multa, πολλὴ, *id.* bona, ἀγαθὴ, *id.* dulcior, ἡδίων, *Iſocr.* exigua, μικρὰ, *id.* inanis, ματαία, *Dem.* nova, *id.* futura, μέλλουσα, *id.* & exſpectatio, ἡ προσδοκία, *id.* ſpem injicio alicui, καθίστημί τινα ἐν ἐλπίδι, *id.* do alicui, ἐλπίδα παρέχω τινὶ, *id.* facio alicui, ἐμποιέω παρὰ δοκίαν τινὶ, *id.* concipio meliorem de re, λαμβάνω ἐλπίδα βελτίω περί τινος, *id.* factum amplecti, περιθεῖναι ἐλπίδα τινὸς, *id.* bonam præ ſe ferre ſ. oſtendere, ἀγάλλω ἐλπίδα προδήλως, *id.* magnam habeo de aliquo in aliquo repoſitam, ἐλπί-

Digitized by Google

δας πολλὰς ἔχω ἢ φησί τινος, *Isocr.* præcido alicui, ὑποτρέω τινὶ ἐλπίδος, *Dem.* spe lacto aliquem, ὑποτείνω τινὶ ἐλπίδα, *id.* impelli ſeu adduci, ἐλπίδι ὑπάγεσθαι, *id.* alia ex alia ſuſpendi, ἀναρτᾶσθαι ἐλπίδι ἐξ ἐλπίδος, *id.* decipi, ἐξαπατᾶσθαι ἐλπίδι, *id.* duci alicujus rei, ἔρχεσθαι εἰς ἐλπίδα τινός, *id.* fruſtrari, ἁμαρτάνειν ἐλπίδος τινός, *id.* præter ſpem evenire, παρ' ἐλπίδας ἐκβαίνειν, *idem.*

Sphæra, ἡ σφαῖρα, ας, *Plut.*

Sphæriſta, ὁ σφαιριστὴς, οῦ, *Athen.*

Sphæriſterium, τὸ σφαιριστήριον, ου, *Plin.*

Sphalma, τὸ σφάλμα, ατος, *Plut.*

Spica, ἡ στάχυς, υος, *Plut.*

Spicatus, a, um, ὁ ἡ ἡ σταχυώδης, ους, ἐσταχυωμένος, η, ον, *Dioſc.*

Spicilegium, ἡ σταχυολογία, ας.

Spicor, σταχυοφυέω.

Spiculator, ὁ δορυφόρος, ου, *Herodot.*

Spiculo, ἀκονάω, *Lucian.*

Spiculum, τὸ σφυρίδιον, ου, *Thuc.* τὸ ξυσὸν, οῦ, *Xen.*

Spina, ἡ ἄκανθα, ης, *Dioſc.* acuta, ἡ ὀξυάκανθα, ης, *id.* dorſi, ἡ ῥαχὶς, ἰδος, *Galen.*

Spinetum, ὁ ἀκανθὼν, ῶνος, *Euſtath.*

Spineus, a, um, ἀκάνθινος, ίνη, ινον, *N. T.*

Spinoſus, a, um, ὁ ἡ ἀκανθώδης, ους, *Theophr.* ἀκανθιτὸς, ὴ, ὸν, *id.*

Spinter, τὸ ψέλλιον, ου, *Xen.* τὸ ψάλιον, ου, *Dion. Hal.*

Spira, ἡ σπεῖρα, ας, *Ælian.* in modum ſpiræ, Σπειρηδὸν, LXX.

Spirabilis, e, πνευστὸς, ὴ, ὸν, πνευστικὸς, ὴ, ὸν, *Athen.*

Spiraculum, ἡ ἀναπνὴ, ῆς, *Ariſtot.*

Spiritus, τὸ πνεῦμα, ατος, *Lem.* ſanctus, ἅγιον, *N. T.* altos gero, μέγα φρονέω, *Iſocr.* ſpiritum edo, ἀποψύχω, *Philo.* uſque ad extremum ſpiritum, εἰς ἐσχάτην ἀναπνοὴν.

Spiro, πνέω, ignem, πῦρ, *Xen.* aliquid, φυσάω τι, *Dem.* i. e. *odorem emitto* croci, πνέω κρόκυ, *Dioſc.* alicujus, ὄζω τι, *id.*

Spiſſamentum, τὸ πύκνωμα, ατος, *Plato.*

Spiſſe, πυκνῶς, πυκνὸν, πυκνά, *Ariſtot.*

Spiſſeſco, πυκνόομαι, *Plut.*

Spiſſitas, ſ. Spiſſitudo, ἡ πυκνότης, ητος, *Plut.*

Spiſſo, πυκνόω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Spiſſus, a, um, πυκνὸς, ὴ, ὸν, *Theophr.* συχνός, ὴ, ὸν.

Spithama, ἡ σπιθαμὴ, ῆς, *Dioſc.*

Splen, ὁ σπλὴν, λωὸς, *Plut.*

Splendeo, λάμπω, *Ariſtot.* σελαγίζω, σέλδω.

Splendeſco, λάμπομαι, *Xen.*

Splendide, λαμπρᾶς, *Xen.* φαιδρᾶς.

Splendidus, a, um, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, luna, σελήνη, *Thuc.* vir, ἀνὴρ, *Dem.* ὁ ἀγλαὸς, οῦ.

Splendor, *lucis, nominis, orationis,* ἡ λαμπρότης, ητος, *Plut. Iſocr. Hermog.* ἡ αὐγὴ.

Spleneticus, a, um, σπληνητικὸς, ὴ, όν.

Splenicus, a, um, σπληνικὸς, ὴ, όν, *Athen.* ὁ ἡ ἡ σπληνώδης, ους, *Hippocr.*

Splenium, τὸ σπλήνιον, *Poll.*

Spoliatio, ἡ σύλη, ης, *Dem.* fanorum, ἡ ἱεροσυλία, ας.

Spoliator, ὁ συλητὴς, οῦ, λαφυραγωγός.

Spolio, συλάω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* mortuos, σκυλεύω τοὺς νεκροὺς, *Thuc.* Conf. *Eripio.*

Spolium, ἡ σύλη, ης, *Demoſth.* τὸ σκύλευμα, ατος, *Plut.*

Sponda, τὸ κλίνης πλευρόν.

Spondeo, ὑπισχνέομαι, *Dem.* & polliceor me laturum legeum, ἐγγυάομαι ἡ φημι νόμον θήσειν, *id.* pro amico, ἐγγυάομαι φίλον, *id.* alicui filiam, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, *Herodot.*

Spondylus, ὁ σπόνδυλος, ου, *Poll.*

Spongia, ὁ σπόγγος, ου, *Plut.* ἡ σπογγιὰ, ᾶς, *id.*

Spongiola, τὸ σπόγγιον, ου, *Ariſtoph.*

Spongioſus, a, um, ὁ ἡ ἡ σπογγώδης, ους, *Dioc.*

Sponſa, ἡ νύμφη, ης, *Plut.* ἡ μνηστὴ, ῆς, *Pand.*

Sponſalia, τὰ γάμια, ων, ἡ μνηστεία, ας, *Chryſ.* τὸ μνήστευμα, ατος.

Sponſalis, e, νυμφικὸς, ὴ, ὸν, *Plato,* thalamus, ὁ νυμφὼν, ῶνος, *N. T.*

Sponſio, ἡ ἐγγύησις, εως, ἡ ἐγγύη, ης, *Dem.*

Sponſor, ὁ ἐγγυητὴς, οῦ, *Dem.*

Sponſus, ὁ νυμφίος, ου, *Plut.*

Spontaneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, labor, πόνος, *Iſocr.*

Sponte, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *id.* ἑκοντὶ, *id.* facio, αὐτοματίζω, faciens, ὁ ἡ ἡ αὐτοπάγελτος, ου, *Thuc.* ὁ ἡ ἡ αὐτοκέλευστος, ου, *Philo.* offero, ἑκουσιάζομαι, LXX.

Sporta, ἡ σπυρὶς, ίδος, *N. T.* ἡ σαργάνη,

Sportella, ſ. Sportula, τὸ σπυρίδιον, ου, *Ariſtot.* τὸ φορμίον.

Spuma, ὁ ἀφρὸς, οῦ, *Lucian.*

Spumeſco, ἀφρίζω, *Diod. Sic.*

Spumeus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀφρώδης, ους, *Hippocr.*

Spumo, ἀφρέω, *Heſych.*

Spumoſus, a, um, ὁ ἡ ἡ ἀφρώδης, ους, *Hippocr.*

Spuo, πτύω, *Xen.* crebro, πτυελίζω, *Hippocr.*

Spurce, ῥυπαρῶς.

Spurcitia, ἡ ῥυπαρία, ας, ἡ ἀκαθαρσία, ας, *Dem.*

Spurco, ῥυπαίνω, *Philo.* σπιλόω, *N. T.*

Spurcus, a, um, ῥυπαρὸς, ὰ, όν.

Spurius, ὁ νόθος, ου, *Plato,* ὁ μοιχίδιος, ου, *Lucian.*

Sputo, πτυελίζω, *Hippocr.*

Sputum, τὸ πτύελον, ου, *Al. Aphr.* τὸ πτύσμα, ατος, *N. T.*

Squaleo, αὐχμάω, *Cl. Al.* αὐχμέω, *Athen.* ῥυπάω.

Squalide, αὐχμηρῶς.

Squalidus, a, um, αὐχμηρὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ ἡ ἡ αὐχμώδης, ους, *Galen.* ῥυπαρὸς, ρὰ, ρὸν.

Squalor, ὁ αὐχμὸς, οῦ, *Ariſtoph.* ὁ ῥύπος, ου.

Squama, *piſcis,* τὸ λέπος, ους, *Poll.* ἡ λεπὶς, ίδος, *Dioſc. ſerpentis.* ſ. *æris,* ἡ φολὶς, ίδος, *Ariſtot. Hippocr.*

Squameus, a, um, ſ, Squamatus, a, um, λεπιδατὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* φολιδωτὸς, ὴ, όν, *idem.*

Squatina, ἡ ῥίνη, ης, *Æl.*

Squilla, ἡ καρὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Squillula, τὸ καρίδιον, ου, *Ariſtot.*

Stabilimentum, ἡ βεβαίωσις, εως, *Thuc.*

Stabilio, βεβαιόω, aliquid, τι, *Herodot.* ἀσφαλῶς κατατίθημί τι, *Dem.*

Stabilis, e, βέβαιος, α, ον, amicitia, φιλία, *Dem.* ὁ ἡ ἡ σάσιμος, ου, ingenio, τὸ ἦθος, *Plut.*

Stabilitas, ἡ βεβαιότης, ητος, *Philo,* ἡ βεβαιότης, ητος, *Dem.*

Stabularius, ὁ πανδοχεὺς, έως, *Lucian.*

Stabulatio, ἡ ὀπισθόμβυσις, εως, ἡ ὀπισθομεία, ας, *Diod.*

Stabulo, ſ. Stabulor, αὐλίζομαι, *Xen.* σταθμάω, *Appian.* ὀπισθομβύω, *Plut.*

Stabulum, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Xen.* ἡ ἔπαυλις, εως.

Stadium, τὸ στάδιον, ου, *Herodot.* ὁ στάδιος, ου, *Diod. Sic.* curro, σταδιοδρομέω, *Dem.*

Stagno, λιμνάζω, *Baſ.*

Stagnum, ἡ λίμνη, ης, *Pauſ.*

Stamen, ὁ στήμων, ονος, *Plut.* duco, σημονίζομαι, *Ariſtot.*

Stumineus, a, um, σημόνιος, ία, ιον, *Theophr.*

Stanneus, a, um, καστιτέρινος, ίνη, ινον, LXX.

Stannum, ὁ καστίτερος, *Lucian.*

Statarius, a, um, ὁ ἡ ἡ στάσιμος, ου, *Plut.* σταδιαῖος, αία, αῖον, *Themiſt.* pugna, ὁ ἐκ συσάσεως μάχη, *Herodian.* ἡ σταδιαία μάχη, *Lucian.* τὸ συστὰδὸν μάχεσθαι, *Herodian.*

Stater, ὁ στατὴρ, ῆρος, *N. T.*

Statera, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ζυγὸς, οῦ, *Plut.*

Statim, αὐτίκα, audietis, ἀκούσεσθε, *Dem.* ſurgens, ἐυθὺς ἀναστὰς, *idem,* ſentitur, ὡσεῖ τῷ αἰσθάνεσθαι ἐυθέως, *idem,* τὸ παραυτίκα, *Lucian.* ſtatim a puero, ἐυθὺς ἐκ νέου, *Ariſtot.*

Statio, ἡ στάσις, εως, *Greg.* militaris, ἡ τάξις, εως, *Thuc.* ſtationem defero, τάξιν λείπω, *Æſchin.* ſtationis defertor, ὁ λειποτάκτης, ου, *Phil.* ſtationis defertio, ἡ λειποταξία, ας, *idem.*

Stationalis, e, σταδιαῖος, αία, αῖον, *Heſych.*

Stativa, ὁ σταθμὸς, οῦ, *Herodian.* τὸ στρατόπεδον.

Stativus, a, um, σταθμικὸς, ὴ, όν.

Stator, στήσιος, Jupiter, ζεὺς, *Dem.* ὀρθώσιος, *Dion. Hal.*

Statua, τὸ ἄγαλμα, ατος, *Dem.* τὸ εἴδος, ους, *idem,* ὁ ἀνδριὰς, άντος, *idem,* Dei, εἶδος θεᾶς, *Dion. Hal.* ſtatuam erigo, ἀνίσημι ἀνδριάντα, *Lucian.* alicui æream, ἵσημί τινι χαλκῆν εἰκόνα, *Dem.* ἵσημί τινα χαλκοῦν, *id.* dedicatum eſſe, ἀνδριάντα ἀνακεῖσθαι, *id.*

Statuaria, ἡ ἀγαλματουργία, ας, *Max. Tyr.* ἡ ἀνδριαντοποιΐα, ας, *Xen.* officina, τὸ ἑρμογλυφεῖον, ου, *Plato.*

Statuarius, ὁ ἀγαλματοποιὸς, οῦ, *Diod. Sic.* ὁ ἑρμογλυφὸς, έως, *Lucian.* δημιουργὸς ἀγαλμάτων, *Max. Tyr.*

Statumen, ὁ χάραξ, ακος.

Statumino, χαρακίζω.

Statuo, ἵσημι, tropæum, τρόπαιον. *Xen.* ſanum, ἱδρύομαι ἱερὸν, *Dion. Hal.* quæ honeſtiſſima ſunt civitati, ψηφίζομαι τὰ κάλλιστα τῇ πόλει, *Dem.* & decerno de rebus, quæ decet, γιγνώσκω ἡ ψηφίζομαι περὶ τῶν πραγμάτων ἃ χρὴ, *id.* Conf. *Decerno,* item *Colloco.*

Statura, ἡ ἡλικία, ας, LXX. admodum humili homo, ὁ πάνυ τῇ ἡλικίᾳ χαμαίζηλος, *Lucian.* ſtaturæ ejuſdem, ὁ ὁμῆλιξ, ικος, *id.*

Status, a, um, τεταγμένος, ίνη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.* εἰρημένος χρόνος, *id.*

Status, us. ἡ κατάστασις, εως, ſeip. ſ. πόλεως, *Iſocr.* in eo ſtatu res ſunt, ut, εἰς τοῦτο τὰ πράγματα καθέστηκεν, ἄστε, *id.* id quo ſtatu ſunt res veſtræ? πῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; *Dem.*

Statutum, τὸ δόγμα, ατος, ὁ θεσμὸς, οῦ, ſtatuta & leges, τὰ καθεστῶτα, ων, *Iſocr.*

Statutus, a, um, τεταγμένος, ίνη, ένον, tempus, χρόνος, *Dem.*

Stella, ὁ ἀστὴρ, έρος, *Ariſtot.* fixa, ἀπλανὴς, ους, *Lucian.* errans, ἀστὴρ πλανὴς, ους, *id.*

Stellio, ὁ ἀσκάλαβος, ου, *Ariſtot.*

Stello, ἀστερίζω, *Plut.*

Stercorarius, a, um, κοπριακὸς, ὴ, όν.

Stercoratio, ἡ κόπρωσις, εως, *Theophr.* ἡ κόπρισις, εως, *id.*

Stercoreus, a, um, κόπρινος, ίνη, ινον, δεισαλέος, έα, έον, *Cl. Al.*

Stercoro, κοπρίζω, *Theophr.*

Stercoroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ κοπρώδης, ους.

Stercus, ἡ κόπρος, ου, *Xen.* ὁ βόσβατος, ου, *Cl. Al.* τὸ ἀφόδευμα.

Sterileſco, στειρόομαι.

Sterilis e, λυτρὸς, ὰ, όν, *Plut.* στεῖρος, α, ον, ἀφορέων, ωσα, ον, *Philo.* ὁ ἡ ἄγονος, ἄκαρπος.

Sterilitas, ἡ στείρωσις, εως, *Baſ.* ἡ ἀφορία, ας, *Plut.* ἡ ἀγονία.

Sternax, καταβλητικὸς, ὴ, όν, *Xen.*

Sterno, στρώννυμι, lectum, κλίνω, *Xen.* διαστρώννυμί τι, *Athen.* i. e. *proſterno,* καταβάλλω τι, *Iſocr.* aliquem ſolo, κατατείνω τινὰ ὀπὶ τὐδαφος, *Plut.*

Sternuo, πτάρνυμαι, *Ariſtot.* πταίρω.

Sternutatio, ὁ πταρμὸς, ὃ *Galen.*

Sternuto, idem quod *Sternuo.*

Sterquilinium, ἡ κοπρία, ας, *Chryſ.* ὁ κοπρὼν, ῶνος, *Athen.*

Sterto, ῥέγχω, LXX. κνωάω.

Stibium, τὸ στίμμι, *Poll.*

Stigma, τὸ στίγμα, ατος, *Herodot.* ſtigmate in fronte notare, στίζειν ἐπὶ τῷ προσώπῳ, *Ælian.*

Stilla, ἡ σταγὼν, όνος, *Athen.* ὁ σταλαγμὸς.

Stillatitius, a, um, σταλὸς, ὴ, όν, *Euripid.* σταλακτικὸς, ὴ, όν, *Dioſc.* σταλακὸς, ὴ, όν, *idem.*

Stillicidium, ἡ λιβὰς, άδος, *Suid.*

Stillo, σταλάω, *Lucian.* σταλάζω, aliquid, ὑποσταλάζω, aliquid, ὑποσταλάω τι, *Philo.*

Stimulatio, τὸ κέντημα, ατος.

Stimulator, ὁ κέντωρ, ορος.

Stimulo,

Digitized by Google

Stimulo, κεντρίζω, *Philo.* κεντέω, *Theophr.* παροξύνω.
Stimulus, τὸ κέντρον, ου, *Plut.* voluptatis, ἡ οἰστρηλασία τῆς ἡδονῆς, *Josephb.*
Stipatio, ὁ περιοχλισμός, οῦ.
Stipator, ὁ δορυφορητής, οῦ, *Xenoph.* ὁ δεξιολάβος, ου, *N. T.* ὁ σωματοφύλαξ, ακος, *Herodian.*
Stipendiarius, a, um, ὁ ἢ ὑποτελής, ές.
Stipendior, μισθοφορέω, *Dem.*
Stipendium, ἡ μισθοφορά, ᾶς, *Dem.* ἡ μισθοφορία, ας, *idem*, ὁ μισθός, οῦ, *idem*, mereo, μισθοφορέω, *Dem.* tres annos facio sub aliquo, μισθοφορέω τινὶ τρία ἔτη, *idem*, mereor bina, μίσθοφιρέω δὶχόθιν, *id.* solvo militibus, δίδωμι, f. ἀποδίδωμι μισθὸν τοῖς στρατιώταις, *Dem.* stipendio conduco milites peregrinos, μισθόομαι ξενιτευομένων στρατιώτας, *Isocr.* quindecim mensium fraudare milites, ἀποστερεῖν τοὺς στρατιώτας τὸν μισθὸν πεντακαίδεκα μηνῶν, *id.* carens, ὁ ἢ ἄμισθος, ου, *Dem.*
Stipes, ὁ κορμός, οῦ, ὁ κορσός, οῦ, *Hesych.*
Stipo, πυκνόω, *Plut.* στείβω, latus alicujus, δορυφορέω, *Xen.*
Stips, κέρμα, ατος, *Dem.* stipem cogo, ἀγυρμὸν ποιέω, peto, μισταποδίω, *Herodian.*
Stipula, ἡ καλάμη, ης, *Dion. Hal.* τὸ κάρφος, ους, *Lucian.*
Stipulatio, τὸ ἐπερώτημα, ατος, *N. T.*
Stipulor, ἐπερωτάω, διομολογίομαι, συγγράφω.
Stiria, ὁ σαλαμὸς συμπαγείς.
Stirpitus, ῥιζόθεν, *Herodian.*
Stirps, τὸ ῥιζόφυτον, ου, i. e. *genus*, τὸ γένος, *Dem.* Conf. *Genus.*
Stiva, ἡ ἐχέτλη, ης, *Hes.*
Sto, ἵσταμαι, *Aristot.* ἱστάνω, *Dem.* a partibus alicujus, ὑπάρχω τινί, *Dem.* συνίσταμαί τινι, *Themist.* ab aliquo, φίλος τινὸς εἰμι, *Thuc.* pactis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις, *Isocr.* ſtat ſententia, ἀλλ' ἤδη γε ἀπέρυκται, *Lucian.*
Stola, ἡ στολὴ, ῆς, *Herodian.*
Stolide, ἀπλήκτως, βλακικῶς, *Just. Mart.*
Stoliditas, ἡ ἀβελτερία, ας, *Aristot.* ἡ ἠλιθιότης, ητος, *Hesych.* Conf. *Stultitia.*
Stolidus, a, um, ὁ ἢ ἀβέλτερος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἀσύνετος, ου, *Dem.* ἠλίθιος, ία, ιον, *idem.*
Stomachatio, ἡ ἀγανάκλησις, εως, *Thuc.*
Stomachicus, a, um, στομαχικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*
Stomachor, ἀγανακτέω, *Dem.* δυσχεραίνω.
Stomachoſus, ὀργίλος, η, ον.
Stomachus, ὁ στόμαχος, ου, *Galen.*
Storea, ὁ ſ. ἡ ψιάθος, ου.
Strabo, ὁ σίλλος, ου, *Lucian.* ὁ στραβὸς, ὸν, *Galen.* ὁ ἢ παραβλώψ, ῶπος, ſum, στραβίζω.
Strages, ὁ ὄλεθρος, ου, bellica, ἥττα πολέμου, *Æſchin.* hominum, φθορὰ ἀνθρώπων, *Thuc.*
Stragulum, ἡ στρωμνὴ, ῆς, *Xen.* τὸ στρῶμα, ατος, *idem.*
Stramen, τὸ κάρφος, εος, *Aristot.*
Stramineus, a, um, καρφινος, ίνη, ινον.
Strangulatio, ὁ πνιγμὸς, οῦ, *Dioſc.* ἡ πνιξις, εως, *Hippocr.* ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ἡ στραγγάλη, ης, *Josephb.*
Strangulo, ἄγχω, *Lucian.* ἀγχονάω, *Dion. Hal.* ἀπαγχονίζω. *Lucian.* ἀποπνίγω, *Xen.*
Stranguria, ἡ στραγγουρία, ας, *Gal.*
Strategema, τὸ στρατήγημα, ατος, *Isocr.*
Stratum, τὸ στρῶμα, ατος, *Xenoph.*
Strena, ἡ ὀπώνιμις, ιδος, *Athen.* τὸ ξένιον, ου.
Strenue, ἐῤῥωμένως, *Dem.* ἀνδρείως, *Isocr.* facio, ἀνδραγαθέω, *Plut.*
Strenuitas, ἡ ἀνδραγαθία, ας, *Xenoph.* ἡ ἀριστεία, ας.
Strenuus, a, um, δραστήριος, ία, ιον, *Thuc.* ὁ ἢ φιλέπιος, ου, *Dem.* ἀνδρικὸς, ἡ, όν, *idem*, ὁ ἢ ἀζήνωρ.
Strepitus, ὁ ψόφος, ου, *Dem.* & plauſus, θόρυβος ὁ ἢ κρότος, *idem*, ſtrepitum excito, ποιέομαι θόρυβον, *id.*
Strepo, ψοφέω, *Lucian.* κλυπέω, *Ariſtot.*
Stria, ἡ αὖλαξ, κός.
Striatus, a, um, ὁ ἢ αὐλακώδης, ες.
Stricte ſ. Strictim, ἀκριβιζῶς, *Dioſc.* ἐπιλίγδην, *Lucian.*
Strictura, οἱ σπινθῆρες.
Strideo ſ. Strido, τρίζω, dentibus, τοὺς ὀδόντας, *N. T.* ῥιζέω, βρύχω.
Stridor, ὁ βρυγμὸς, ου, *N. T.* ὁ τρισμὸς, οῦ, *Ariſtot.* muris, τρισμὸς μυὸς, *Plut.* rudentum, συριγμὸς κάλων, *Dion. Hal.*
Stridulus, a, um, λιγυρὸς, ὰ, όν.
Strigilis, ἡ ξυσρὶς, ιδος, *Lucian.* ἡ σκληῖς.
Strigmentum, τὸ ξύσμα, ατος, τὸ ἀποξύλισμα, ατος, *Strabo.*
Strigoſus, a, um, λαγαρὸς, ὰ, όν, *Diod. Sic.* σριφνὸς, ἡ, όν.
Stringo, σύφω, aliquid, τὶ, *Galen.* σφίγγω, gladium, σπάω τὴν μάχαιραν, *Lucian.* pugionem, ἐκσπάω τὸ ἐγχειρίδιον ἐκ τῆς κολεοῦ, LXX.
Strix, τὸ σύρνιον, ου.
Stroboſus, ὁ σρόβιλος, ου, *Plut.*
Stropha, ἡ σροφὴ, ῆς, *Poll.*
Strophidium, τὸ σροφίδιον, ου.
Strophium, τὸ σρόφιον, ου, *Poll.*
Structilis, ες, κατασκευαστὸς, ὴ, όν.
Structor, ὁ τεκτων, ονος, *N. T.* ὁ κατασκευαστὴς, annonæ, ὁ σιταρχίων, ονος, *Philo.* ὁ σιταγωγὸν, ὄντος, *Lucian.* ὁ σιταγωγὸς, οῦ, *idem.*
Structura, ὁ δάμησις, εως, *Hesych.* ἡ εἰκοδόμησις, εως, *Thuc.* orationis, ἡ συνθήκη, ης, τῶν λόγων.
Strues, ὁ σωρὸς, οῦ, *Plut.*
Struma, ἡ χοιρὰς, άδος, *Hippocr.* τὸ φῦμα χοιραδῶδες, *Plut.* bovis morbus, ὁ κραῦρος, ου, *Ariſtot.*
Strumoſus, a, um, ὁ ἢ χοιραδώδης, ες, *Ariſtot.* κραυρὸν, ωσα, ον, *id.*
Struo, κατασκευάζω, *Dem.* aciem, τάτλω, *Thuc.* dolos ſ. inſidias alicui, ἐνέδρας τίθημί τινι, *Plut.*
Studeo, σπουδάζω, alicui rei, περί τινος, *Plut.* περί τι, *Herodot.* ὅτι τινὶ, *Isocr.* ὑπέρ τινος, *Dem.* τὶ, *Plut.* ὅπως τι, *Thuc.* Conf. *Incumbo*, item *Studium.*
Studioſe, σπουδαίως, *Ariſtot.*
Studioſus, a, um, σπουδαῖος, αία, αῖον, *Dem.* ſapientiæ, ὁ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὤν, *Isocr.* Philoſophiæ, ὁ περὶ τὸν φιλοσοφίαν σπουδάζων, *id.*
Studium, ἡ σπουδὴ, ῆς, ponere in re aliqua, σπουδὴν ἔχω περί τινος, *Plato.* πρός τι, *Dem.* numerorum, ἡ διατριβὴ περὶ ἀριθμὸν, magno ſtudio exequi mandata, πολλῇ σπουδῇ περάτειν τὰ παραγγέλματα, *Xen.* deſcribo aliquid, μὴ σπουδὴς διαγράφω τι, *Ariſtot.*
Stulte, ἀνοήτως, *Dem.* ἀγνωμόνως, *idem*, ἀνοήτως, *id.*
Stultitia, ἡ ἀνοήτεια, ας, *Dem.* ἡ ἀφροσύνη, ης, LXX. ἡ ἄνοια, ας, *Dem.*
Stultus, a, um, ὁ ἢ ἀνόητος, ου, *Dem.* ὁ ἢ ἀνοήτης, ες, *id.* ὁ ἢ ἄφρων, ονος, *idem*, μωρὸς, ὰ, όν, *Isocr.*
Stupa, ἡ κύπη, ης, *Joſeph.* τὸ κυππεῖον, ου, *Xenoph.*
Stupefacio, ἐκπλήττω, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Stupefio, ἐκπλήττομαι, aliqua re, τινὶ *Dem.* παράτλομαι.
Stupeo, καταπλήττομαι, aliqua re, τινὶ, *Thuc.* ἐκπλήττομαι ὅτῳ τινι, *Xen.* περίς τι, *Plut.*
Stupiditas, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.* ἡ ἀνοήτεια, ας, *id.*
Stupidus, a, um, ὁ ἢ ἀναίσθητος, ου, *Gal.*
Stupor, ἡ ἀναισθησία, ας, *Dem.*
Stuprator, ὁ μοιχευτὴς, ὁ διαφορευτὴς.
Stupro, διαφθείρω, virginem, τινὰ, *Plutarch.* καταισχύνω τινὰ, *Lyſ.* διαφθείρω τινὰ, *Plut.*
Stuprum, ἡ διαφθορὰ, ᾶς, *Philo.* ἡ φθορὰ, ᾶς, *id.* ἡ διαπόρησις.
Sturnus ὁ ψαρ, ὸς, *Baſ.*
Stylus, ὁ σύλος, ου, ἡ γραφεῖς, ιδος, *Plato.* orationis, ἡ, ἀγωγὴ τῆς συλλαβῆς, *Dion. Hal.*
Suada, ἡ πειθὼ, όος.
Suadeo, πείθω, alicui facere, τινὰ πράττειν, *Isocr.* aliquid male, συμβουλεύω τινὶ κακόν τι, *Plato.* de aliqua re, τινι περί τινος, *Isocr.* alicui aliquid bono animo, τινί τι δι' εὐνοιαν, *Isocr.* bellum, εἰσηγοῦμαι πόλεμον, *Dem.* tibi hoc, σοὶ τοῦτο, *Xenoph.* de hoc, περὶ τούτου, *Isocr.* ut faciat, ὅπως ποιήσῃ, *Plut.*
Suarius, ὁ συφορβὸς, οῦ, *Hesych.* ὁ συβώτης, ου, *Plato.*
Suaſio, ἡ πεισμονὴ, ῆς, *N. T.* εἰσήγησις, εως. *Theod.* ἡ παρακίνησις.
Suaſor, ὁ εἰσηγητὴς, ου, *Lucian.* ὁ σύμβουλος.
Suaſorius, a, um, παραινετικὸς, ὴ, όν, *Isocr.*
Suaviatio, ἡ φίλησις, εως.
Suaviolum, τὸ φιλημάτιον, ου.
Suavior, καταφιλέω, *Xen.* φιλέω, *Athen.* τῷ σώματι, *Xen.*
Suavis, ε, ἡδὺς, εῖα, ὺ, *Plato.*
Suavitas, ἡ ἡδονὴ, ῆς, *Theophr.*
Suaviter, ἡδέως, *Isocr.*
Suavium, τὸ φίλημα, ατος, *Lucian.*
Sub, ὑπὸ, *cum Dat.* ſub aliquo ſum, ὑπό τινι εἰμι, *Dem. cum Accuſ.* ſub urbem, ὑπὸ τὴν πόλιν, *id.* idem tempus, ὑπὸ τὰς αὐτὰς χρόνους, ſub ſuam poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, *Viger.* homines qui ſub ſole ſunt, οἱ ὑπὸ τοῦτον τὸν ἥλιον ἄνθρωποι, *Dem. cum Dat.* ſub veſtibus celare aliquid, ὑπὸ ταῖς ἐσθῆσι κρύπτειν τι, *Herodian.* ὅπη, *cum Gen.* ſub aliquo, ſ. ſub alicujus imperio, ὅπη τινος, *id.* ſub auroram, ἅμα τῇ ἕῳ, *Æſchin.* ſub dio, ἐν ὑπαίθρῳ, *Xen.* in Compoſitione, quando ſignificationem minuit, vel etiam loci inferioritatem notat, fere etiam per ὑπὸ redditur, ut ſubamarus, i. e. aliquantum amarus, ὑπόπικρος, *Dioſc.* ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, *idem*, ſubmarinus, i. e. infra mare, ὑφάλος, *Lucian.* ſubſcribo, i. e. in locum inferiorem jacio, ὑποβάλλω, *Athen.*
Subactio, ἡ κατεργασία, ας, terræ, τῆς γῆς, *Theophr.*
Subæratus, a, um, ὁ ἢ ὑπόχαλκος, ου, nummus, νόμισμα, *Poll.*
Subagito, ὑποσείω.
Subbibo, ὑποπίνω, *Xen.*
Subdialis, e, ὁ ἢ ὑπαίθριος, ου, locus, τόπος, *Lucian.*
Subditicius, a, um, ὑποζολιμαῖος, αία, αῖον, *Dem.* oratio, λόγος, *Plut.* ὁ ἢ ὑπόβλητος, ου, homo, πρόσωπον, *Plato.*
Subditus, a, um, ὑποτεταγμένος, ένη, ένον, alicujus imperio, ἀρχόμενος, ένη, ένον, *Dem.* ὑποτεταγμένος, ένη, ενον, *id.* ὁ ἢ ὑπήκοος, ου, *Herodian.*
Subdo, ὑποβάλλω, aliquid, τὶ, *Lucian.* aliquid alicui, ὑποτίθημι τὶ τινι, *Plut.* Conf. *Subjicio.*
Subdole, ἀπατηλῶς, ὑπούλως, *Plut.*
Subdolus, a, um, ἀπατηλὸς, ἡ, όν, *Plato*, ὁ ἢ ὕπουλος, ου, *Herodian.*
Subdubito, ὑπαπορέω.
Subduco, ὑπάγω, ventrem, κοιλίαν, *Dioſc.* me ex via, ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, *Ariſtoph.* aliquid furtim, ὑποκλέπτω τι, *Herodian.* me e turba, ἐκ μέσου τοῦ ὄχλου, *N. T.* rationem ſ. calculum, λογίζομαι, *Plut.*
Subductio, ἡ ὑπαγωγὴ, ῆς, *Thuc.* ventris, κοιλίας, *Dioſc.*
Subeo, εἰσέρχομαι, aliquid, τὶ, *Xenoph.* εἴς τι, bellum, ὑποδύω πόλεμον, *Lucian.* laborem, ὑπιδύομαι πόνον, *Xen.* perſonam alicujus, τινὰ, l. χαρὰ τινος, *Ariſtot.* per medium, διαδύω, *Ariſtot.* flumen, ἀναβαίνω τὸν ποταμὸν, *id.*
Suber, ὁ φελλὸς, ου, *Lucian.*
Subereus, a, um, φέλλινος, ίνη, ινον, *Lucian.*
Subigo, βυζόμαι, farinam, ἀναφύρω, *Dioſc.* terram, κατεργάζομαι, *Theophr.*
Subjicio, ὑποβάλλω, alicui aliquid ſub pedes alicujus, ὑποτάσσω τι ὑπὸ τοὺς πόδας τινὸς, *N. T.* oculis, πρὸ ὀμμάτων ποιέω, *Ariſtot.*

collum

Digitized by Google

collum jugo, ὑποτιθυμι ϖ αὐχένα ζυγῷ, *Lucian.* aliquem potestati alicujus, ἐκδοτον ϖοιέω τινά τινι, *Isocr.* ἐνῤῥιδμί τινα τινὶ, *idem.*

Subinde, θάμα, *Xen.*

Subitaneus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀφνίδι⊙, ν, *Galen.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἐξαφνιδι⊙, ν, *Xen.*

Subito, ἀφνιδιως, *N. T.* ἐξαίφνης, *Xen.*

Subitus, a, um, idem quod *Subitaneus.*

Subjugalis, ὑποζύγιος, ία, ιον.

Subjugo, ὑποτάσσω, *Dem.* aliquem alicui, ἐκδοτον ϖοιέω τινά τινι, *Æschin.* ϖοιέομαι τινα ὑπό τινι, *Isocr.*

Subjungo, ὑποτάσσω, *Dem.* ὄπτιρω, *Dion. Hal.*

Sublevo, ὄπικυφίζω, aliquem aliqua re, τινά τινος, *Plut.* aliquem ad aliquid, ὄπικυφίζω τινά ϖρός τι, *Philo.* i. e. *juvo*, aliquem, ὠφελίω τινὰ, *Plut.* τινὶ, *Dio.c.* Συμξέρω τινὶ, *Dem.* inopiam alicujus, λύω τινὶ τὼ ἀπορίαν, *Lucian.* spe, ἐπαίρω ἐλπίδι, *Thuc.*

Sublica, ἡ δοκὶς, ίδ⊙, *Philo.*

Sublicius, a, um, ξύλιν⊙, ίνη, ινον, pons, γέφυρα, *Plut.*

Subligaculum, τὸ ἀϖόζωμα, ατος, *Plut.*

Subligo, ὑποζώννυμι, *Plut.* ὑϖοδέω, *Xen.*

Sublimis, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.* ὁ ϰ᾽ ἡ μετέωρος.

Sublimitas, τὸ ὕψος, ους, *Thuc.*

Sublimiter, ὑψηλῶς.

Sublimo, ὑψηλόω, ὑψόω τι, *N. T.*

Sublino, ὑϖοχρίω, *Xen.* ὑϖαλείφω.

Submergo, καταδύω, navem, ναῦν, *Thuc.* aqua s. mari, καταϖοντίζω, aliquid, τι, *Plut.*

Submersio, ὁ καταϖοντισμὸς, ῦ.

Submersus, ὑϖεδρυχιος, ια, ιον.

Subministro, ὑϖηρετέω, *Thuc.* ὑϖαρτία.

Submissio, τὸ χαλασμα, ατος, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀνθύϖειξις, εως, *Plut.*

Submitto, ὑϖοτίμπω, *Dion. Hal.* aliquid alicui, ὑϖοτάττω τί τινι, *Plut.*

Submoneo, ὑϖομιμνήσκω, *Lucian.*

Submoveo, ἀϖαλλάττω, *Dion. Hal.* ὑϖιξαίρομαι, in totum, ἀθρόον μεθίϛημι, *id.* aliquid ab aliquo, ὑϖερύκω τι ἀϖό τινος, *Xen.* e domo, ἐκϖοτίζω ἐκ τ᾽ οἰκίας, *Lucian.* aliquem ab honore, ϖαραβίω τινὰ τ᾽ τιμῆς, *id.*

Subnascor, ὑϖοφύομαι.

Subnecto, ὑϖαναίρω.

Subo, καπρίδω, *Aristot.* καπρίζω, *id.*

Subolco, ϖροαισθάνομαι, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suborno, ὑϖοκοσμέω, falsos testes, ϖαρασκευάζομαι μάρτυρας ψευδεῖς, *Dem.* aliquem, ὑϖοτίμπω τινὰ, *Dion. Hal.*

Subrepo, ὑφέρπω, ὑφερπύζω.

Subrideo, ὑϖομειδιάω.

Subripio, ὑφαρπάζω, *Aristoph.*

Subrogo, ἀντικαθίϛημι, *Plut.* ὑφίϛημι, *Xen.*

Subruo, ὑϖορύττω, *Chrys.*

Subsanno, χλευάζω, aliquem, τινὰ, *N. T.* σκώϖτω τινὶ, *Herodian.* σκῶμμα λέγω ϖρός τινα, *Plut.* ὄπτσκώϖτω τινὰ, *Xen.*

Subscribo, ὑϖογράφω, propria manu literis, αὐτοχειρὶ τοῖς γράμμασι, *Theodoret.*

Subscriptio, ἡ ὑϖογραφὴ, ῆς, *Bas.* ἡ ὑϖοσημείωσις.

Subseco, ὑϖοτέμνω, *Xenoph.*

Subsellium, ὁ βάθρ⊙, ν, *Plut.*

Subsequor, ἑϖόμαι, aliquem, τινὶ, *Xenoph.* ἐϖακολουθέω.

Subservio, ὑϖηρετέω, alicui, τινὶ, *Dem.*

Subsessor, ὁ ἐγκάθετ⊙, ν, *N. T.*

Subsido, ὑϖοκαθίζω, *Dion. Hal.* ὑφεδρεύω.

Subsidiarius, a, um, ὄπικυρικὸς, ὴ, ὸν, *Philo.*

Subsidior, βοηθέω, *Xenoph.* ἀρήγω, *id.*

Subsidium, ἡ βοήθεια, ας, *Dem.* ἡ ὄπτκοήθεια, ας, *Philo.* ἡ ἀρωγὴ, ῆς, *Æschin.*

Subsigno, ὑϖοσημειόω, κατασημαίνομαι, *Xen.*

Subsilio, ὑϖοϖηδάω, ὑφάλλομαι.

Subsisto, ὑφίϛαμαι, *Aristot.*

Subsolanus, ὁ ἀϖηλιάτης, ν.

Substantia, ἡ ὑϖόϛασις, εως, *Aristot.* ἡ οὐσία, ας, *id.*

Substantialis, ὁ ϰ᾽ ἡ οὐσιωδὴς, ές⊙, *Aristot.*

Substantialiter, οὐσιωδῶς.

Substantiatio, ἡ οὐσιωσις, εως, *Bas.*

Substerno, ὑϖοστρωννυμι, *Herodian.*

Substituo, ὑφίϛημι, aliquem, τινὰ, *Xenoph.* alium in locum alicujus, καθίϛημὶ τινα εἰς τάξιν τινὸς, *Bud.*

Substo, ὑφίϛαμαι, *Aristot.*

Substructio, ἡ ὑϖοδόμησις, εως.

Subsultim, ὑϖοϖηδητικῶς.

Subsum, ὕϖειμι, ὑϖέϛην.

Subtegmen, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*

Subtendo, ὑϖοτείνω, LXX.

Subter, κάτω, *Dem.* ὑϖοκάτω, *Plato.*

Subterfugio, ὑϖοφεύγω, *Thuc.* laborem, φεύγω τ᾽ ϖονον, *Plato.*

Subterlabor, ὑϖαλεύομαι.

Subterraneus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ κατάγει⊙, ν, *Diod. Sic.* ὁ ϰ᾽ ἡ καταβόει⊙, ν, *N. T.*

Subtexo, καθυφαίνω.

Subtilis, e, λεϖτὸς, ὴ, ὸν, *Phil.*

Subtilitas, ἡ λεϖτότης, ητ⊙, *Aristoph.* ἡ λεϖτομέρεια, ἡ ἀγχίνοια.

Subtiliter, λεϖτῶς, disputo, λεϖτολογέω, *Lucian.*

Subtraho, ὑϖοσύλλομαι, de cibo, τ᾽ τροφῆς, *Aristot.*

Subtus, κάτω, *Dem.*

Subucula, τὸ χιτάνιον, ν, *Athen.* ὁ ὑϖοχίτων, ων⊙.

Subvectio, ἡ ἀναγωγὴ, ῆς.

Subvecho, ἀνακομίζω, *Xen.*

Subvenio, βοηθέω, *Thuc.* alicui contra aliquem, ἔρχομαί τινι κατά τιν⊙ σύμμαχ⊙, *Lucian.* Conf. *Auxilior.*

Subvereor, εὐλαβέομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.*

Subversio, ὁ ἀνοικισμὸς, ῦ, *Phil.* ἡ ἀνατροϖὴ.

Subverto, ἀνατρέϖω, *Dem.* Conf. *Everto.*

Subula, τὸ ῥαφίον, ν, *Gal.* τὸ κεντήριον.

Subulcus, ὁ συβώτης, ν, *Lucian.* ὁ χοιροβοσκὸς, ῦ, *Theophr.* ὁ ὑφορβός.

Subvolo, ἀναϖέτομαι, *Aristoph.* ἀνίϖταμαι.

Suburbium, τὸ ϖροάστειον, ν, *Dion. Hal.*

Succedaneus, ὁ ϰ᾽ ἡ ἀντανδρος.

Succedo, ὑϖοδύομαι, *Lucian.* alicui in magistra u, διαδέχομαι τὼ ἀρχὼ τιν⊙, *Dem.* alicui, τινὶ, *Lucian.* in regno, ἐκδέχομαι τὼ βασιλειαν τινὸς, *Herodot.* succedit opus, ϖεῖχαρεῖ τὸ ἔργον, *Thuc.* obsidio ei ex sententia, αὐτῷ τὰ τ᾽ ϖολιορκίας ὡς βάλε⊙, *Herodian.* feliciter & supra votum, αὐτῷ δεξίως ϰ᾽ ὑϖὲρ ϖᾶσαν εὐχλὼ, *id.*

Succendo, ὑφάϖτω, *Dion. Hal.*

Succenseo, ὀϖτμίμφομαι, *Dion. Hal.* alicui, νεμεσάω τινὶ, *Plut.* δυσχαίνω κατά τιν⊙, *Lucian.* ὀργὼ ἔχω ὅτι τινα, *Dem.* χαλεϖαίνω τ.νὶ, *id.*

Succenturio, ἀντικαθίϛημι, *Plut.*

Successio, *in officio*, ἡ διάδοξις, εως, *Arct.* in hæreditate, ἡ διαδοχὴ, ῆς, τῦ κλήρυ, *Plut.*

Successive, κ᾽ διαδοχὼ, *Philo.* ἐκ διαδοχῆς, *Aristot.*

Successor, ὁ διάδοχος, ν, in regno, βασιλίας, *Plut.* fio alicujus in hæreditate, γίγνομαί τινι τ᾽ κληρονομίας, *Isocr.*

Successus, *felix*, ἡ εὐϖραξία, ας, *Dem.* ἡ εὐτυχία, infelix, ἡ δυσϖραξία, ας, *Soph.* successu felici utor, εὐϖραγέω, *Thuc.* infelici utor, δυσϖραγέω, *Plut.*

Succido, ὑϖοκόϖτω, *Dion. Hal.*

Succido, ὑϖοϖίϖτω, sub aliquid, τινὶ, *Plut.*

Succidus, a, um, idem quod *Succulentus.*

Succiduus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϖλάσιμος, ν.

Succincte, σωστόμως.

Succineus, a, um, ἠλέκτρι⊙, ίνη, ινον.

Succingo, ὑϖοζώννυμι, *Plut.*

Succino, ὑϖᾴδω, *Lucian.*

Succinum, τὸ ἤλεκτρον, ν, *Lucian.*

Succlamatio, τὸ ἐϖιφώνημα, ατ⊙, *Plut.* ἡ ὑϖοφώνησις, εως, *Bas.*

Succlamo, ὑϖοφωνέω, *Plut.*

Succosus, a, um, f. Succulentus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἔγχυλ⊙, ν, *Dioscor.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖολύχυλ⊙, ν, *id.*

Succresco, ὑϖοφύομαι, ϖαραφύομαι, *Theophr.*

Succulentus, vide *Succosus.*

Succumbo, ὑϖόκειμαι, alicui, τινὶ, *Herodot.* ὑϖοκαταϰλίνομαί τινι, *Plut.* ire, ἥττων εἰμι τῦ Θυμῦ, *Aristot.* amori, ἡττάομαι ἐρωτ⊙, *Plut.* curis, καταϖίϖτομαι φροντίσι, *Chrys.*

Succurro, βοηθέω, alicui, τινὶ, *Dem.* ἐξαρκέω τινὶ, *Xen.* morbo, ἐϖικυρέω νόσῳ, *id.* succurrit aliquid mihi, ὑϖέρχεταί τι ἐμοὶ, *Isocr.* ἔρχεταί τι ἐμοὶ ὅθ᾽ ἡϖ νῶν, *Dem.*

Succus, ὁ χυλὸς, ῦ, *Dioscor.* ὁ χυμὸς, ν, *Athen.*

Succussus, ὁ ὑϖοσεισμὸς, ῦ.

Succutio, ὑϖοσείω.

Suctus, ἡ μύζησις, εως, ἡ ἐμμύζησις, εως, *Dioscor.*

Sucula, τὸ ὑίδιον, ν, *Xenoph.* suculæ, *asirum, αἱ ὑάδες, αν, machina*, τὰ κηλώνια, αν, *Bas.*

Sudarium, τὸ καψιδρώτειον, ν, *Poll.* τὸ ἀϖόδρεπον, ν, *N. T.*

Sudatio, ἡ ἵδρωσις, εως, *Al. Aphr.* ἡ ἴδισις, εως, *Aristot.*

Sudatorium, τὸ ὑϖόκαυστον, ν.

Sudatorius, a, um, ἱδρωτικὸς, ὴ, ὸν, *Hippocr.*

Sudes, ὁ διωκτὴρ, ῆρ⊙, LXX.

Sudo, ἱδίω, sudorem sanguineum, ἱδρῶτα αἱματώδη, *Aristot.* pedibus, ἱδρώω ϖόδας, *idem.*

Sudor, ὁ ἱδρὼς, ῶτ⊙, *Aristot.* sine sudore, ἀνιδρωτὶ, *Lucian.* ἀνιδιτὶ, *Plato.*

Sudum, τὸ αἴθριον, ν, ἡ αἰθρία, ας, *Aristot.*

Suesco, ἐθίζομαι, *Xen.*

Suetus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐθὰς, άδ⊙, *Thuc.*

Suffero, ὑϖοφέρω, aliquid facile, τὶ ῥᾴδιως, *Xen.* Conf. *Patior.*

Sufficiens, ἀρκιτὸς, ὴ, ὸν, *N. T.* ἱκανὸς, ὴ, ὸν, ad aliquid faciendum, ϖοιεῖν τι, *Xen.*

Sufficienter, ἐξαρκέντως, *Isocr.* ἱκανῶς, *id.*

Sufficientia, ἡ ἱκανότης, ητ⊙, *Plato.*

Suffigo, ϖροσηλόω, ϖροσγειδόω.

Suffimen s. Suffimentum, τὸ θυμίαμα, ατ⊙, *Herodot.*

Suffio, θυμιάω, aliquid, τὶ, *Herodot.* τινὲς, *Lucian.* ἐκθυμιάω, *Aristot.* ὄπθυμιάω, *Plut.* ὑϖοθυμιάω, *Diosc.*

Suffitio s. Suffitus, ἡ θυμίασις, εως, *Dioscor.*

Sufflamen, ἡ ἐϖισχλὺς, έως, *Eustath.*

Sufflamino, ἐϖισχλόω.

Sufflammo, ὑϖοκαίω, *Eustath.*

Suffio, ὑϖεφυσάω, φυσάω, aliquid, τὶ, *Plut.*

Suffocatio, ὁ ϖνιγμὸς, ῦ, *Dioscor.* ἡ ϖνῖξ, γὸς, *Hippocr.* τὸ ϖνῖγμα, ατ⊙, *Aristot.*

Suffoco, ὄπϖνίγω, aliquem, τινὰ, *Dem.* καταϖνίγω, ignem, τὸ ϖῦρ, *Gal.* fame, λεμαγχονέω, *Philo.*

Suffodio, ὑϖορύττω, *Lucian.*

Suffragatio, ἡ ψηφιφορία, ας.

Suffragator, ὁ ψηφισὴς, ὲ, ὁ ψηφιφορίων, ντ⊙, *Lucian.* ὁ ψηφιφόρ⊙, ν, *Them.*

Suffragium, ἡ ψῆφ⊙, ν, *Dem.* fero, ψῆφον φέρω *Lucian.* τίθεμαι, *Dem.* de aliquo, διαφέρω ϖερί τιν⊙, *Isocr.* ferendi potestatem facere alicui, ψῆφον ἀϖαδιδόναι τινὶ, *Lucian.* διαχειροτονίαν διδόναι τινὶ, *Plut.* suffragio alicujus rejectus, ἀϖοψηφισθεὶς ὑϖό τιν⊙, *Dion. Hal.* meo scisco aliquid, ψηφίζομαί τι, *Thuc.* meo absolvo, ἀϖοψηφίζομαί τινα, *idem*, aliquem damno, καταψηφίζομαί τινος, *Plato*, ob aliquid, τινὸς τι, *Xen.* confirmo, quod alter decrevit, ὄπψηφίζομαί τινι, *Lucian.* in suffragium mitto, ἐϖιψηφίζω, *Thuc.*

Suffrago, τὸ μεστοκώλιον, ν, *Hippiatr.* suffragine laboro, *Carpido, Dioscor.*

Suffragor, ψηφίζομαι, *Thuc.* Conf. *Suffragium.*

Suffugio, ὑϖοφεύγω, *Thuc.*

Suffugium, ἡ καταφυγὴ, ῆς, *Isocr.*

Suffulcio, ὑϖερείδω, *Plut.*

Sufumigo, ὑϖοκαϖνίζω.

Suffundo, ὑϖόχέω, *Plut.* aliquem pudore, ἐυσωϖίω

Digitized by Google

δυσαπίσω τινὰ, *Plut.* καταδυσωπίσω τινὰ, *Lucian.*

Suffritor ὑποκλίπτω, *Pandect.* ἐκκλίπλω, *Plut.* ὑζαρπάζω.

Suffusio, ἡ ὑπόχυσις, εως.

Suggero, ὑποτιθημι, *Dion. Hal.* alicui alimentum, ἐπαρκίω τινὶ τ' τροφῆς, *Ariſtot.* verbo, ζυμβάλλω τινὶ λόγον, *Lycurg.* in memoriam, ὑπομνησκω, aliquid, τινὸς, *Herodian.* τὶ, *Æſchin.*

Suggeſtus, τὸ βῆμα, ατ⊙, *Plato.*

Suggillatio, ὁ ὑπωπιασμὸς, ῦ, *Naz.*

Suggillo, ὑπωπιάζω, i. e. *detrecto*, καθυβρίζω τινὰ, *Plut.*

Suggrunda ſ. Suggrundia, τὸ γεῖσον, υ, *Athen.* τὸ γέισος, εος, LXX.

Suggrundatio, ἡ γείασις, εως.

Sugo, μύζω, calamum, κάλαμον, *Xenoph.* μυζίω, *Dem.* mammas, θηλάζω μαζὸς, LXX.

Sui, ſ. ſui ipſius, ἑαυτῦ, ῆς, ὗ, *Dem.* ἀυτῦ, ῆς, ῦ, *idem.*

Suile, ὁ ζυφεὸς, ῦ, *Hom.*

Suillus, a, um, ὑϊκὸς, ἡ, ὸν, *Xen.* ὑεικὸς, ἡ, ὸν, caro, κρέας, *Poll.*

Sulcatim, κατ' αὔλακας.

Sulco, αὐλάκιζω, ἀλοκίζω, *Ariſtoph.*

Sulcus, ἡ αὔλαξ, ακος. *Philo.*

Sulphur, τὸ θεῖον, υ, *Dioſc.*

Sulphureus, a, um, ὁ ϰ' ἡ θειώδης, εος, *N. T.*

Sum, εἰμὶ, dives, πλούσι⊙, *Dem.* in imperio, γίγνομαι ἐν δυνάμει, *idem*, communis alicui, ὑπάρχω ϰοινὸς τινι, *Ariſtot.* maximum bonum alicujus, τυγχάνω μέγιϛον ἀγαθόν τινι, *Plato*, in Ægina, τυγχάνω ὢν ἐν Αἰγίνῃ, *Thuc.* nudus, τυγχάνω ἐν γυμνὸς, *Lucian.* benevolus alicui, ἔχω εὐνοϊϰὰς πρός τινα, *Xen.* tali natura, οὕτως ἔχω φύσεως, *Herodian.* ſit ita, eſto, ἔϛω, *Cl. Al.*

Sumen, τὸ ὖτρον, υ, *Xenoph.* τὸ ἔθαρ, ατ⊙, *Plut.*

Summa, ἡ ϰορυφὴ, ῆς, ſermonis, λόγυ, *Plato*, ἡ ϰεφάλαιον τῦ λόγυ, *Iſocr.* pecuniæ, τὸ ϰεφάλαιον ἀργυρίυ, *Dem.* univerſa, τὸ ζυμπαν ϰεφάλαιον, *id.* ϰεφάλαιον πάντων, *Iſocr.* in ſumma, ἐν ϰεφαλαίῳ. *id.*

Summarium, ἡ ἐπιτομὴ, ῆς.

Summates, οἱ ὑρίϛοι, ων.

Summatim, ἐν ϰεφαλαίῳ, dicere, εἰπεῖν, *Dem.* ὡσπερ ὅλον εἰπεῖν, *Plato*, ἐπὶ ϰεφαλαίων διέρχεσθαί τι, *Dem.* Ἐϰ τῦ πολλῶν εἰς τὸ ϰεφαλαιώδες ἐρᾶ, Ariſt. Plut. 649.

Summe, εἰς τὰ μάλιϛα, εἰς ἄϰρον, *Dion. Hal.* ὑπερβαλλόντως, *Iſocr.* ἀϰρως, *Gal.*

Summitas, ἡ ἀϰρότης, ητ⊙, *Plato*, ἡ ἄϰρα, ας, *Dioſc.* ἡ ὑπεροχὴ.

Summopere, μάλιϛα, *Dem.* σφόδρα, *Iſocr.*

Summus, a, um, ἀϰρ⊙, α, ον, medicus, ἰατρὸς, legiſlator, ἀϰρ⊙ νομοθέτης, υ, ὑψιϛ⊙, ιστη, ιστον, *N. T.* ad ſummum, ἐϰατὸν, *Dem.*

Sumo, λαμβάνω, aliquid, τὶ, *Dem.* aliquem belli præſidem, αἱρέομαί τινα ἐπιϛάτην τῦ πολέμυ, *Xenoph.*

Sumptio, ἡ λῆψις, εως, *Lucian.*

Sumptuoſe, πολυτελῶς, *Dem.*

Sumptuoſitas, ἡ πολυτέλεια, *Iſocr.*

Sumptuoſus, a, um, ὁ ϰ' ἡ πολυτελὴς, ές⊙, *Dem.* δαπανηρὸς, ὰ, ὸν, *Xenoph.* ὁ ϰ' ἡ εὐδάπαν⊙, υ, *Plut.*

Sumptus, ἡ δαπάνη, ης, quotidianus, ἐφήμερος. *Plut.* τὸ ἀνάλωμα, τὸ ϰαθ' ἡμέραν, *Dem.* ſupervacaneus & inanis, περίεργος ϰ' μάταιος, *id.* ſumptum facio in aliquid, ἀναλίσϰω ſ. ἀναλίσϰομαι ἀναλώματά τινα εἴς τι, *id.* magnum, δαπανάω ἐ μιϰρὰς δαπάνας εἴς τι. *idem*, fero, ſuſtineo, ὑποφέρω ἀναλώματα, *idem*, ſubminiſtrare, συνυπορῆσαι τῷ ἀναλώμασιν, *id.* reſtituo alicui, ἀποδίδωμι τινι ἀναλώματα, *id.* opus habere magno ſumptu, προσδεῖσθαι πολλῆς δαπάνης, *Dem.* μεγάλης δαπάνης ἔτι. *id.* ſublevare aliquem, φαίδιόν τινα τῷ ἀναλωμάτων, *id.* propriis ſumptibus, τελέσιν ἰδίοις, *Dion. Hal.*

Suo, ὀϰέομαι, rupta, τὰ διεῤῥωγότα, *Lucian.* ῥάπτω, *Ariſtoph.*

Supellex, τὰ ἔπιπλα, ων, *Plut.* τὰ Ϲϰεύη, ων, *Dem.* longe inſtructior, πολλῷ πλείων ϰατασϰευὴ, *id.*

Super, ἐπὶ, *cum Gen.* ſuper quam ſteterunt, ἐφ' ἃς ἔϛησαν, *Dem.* ὑπὲρ, *cum Gen.* ſuper terram relictus amicus, ὑπὲρ γῆς ϰαταλειμμ⊙ φίλ⊙, *Lucian.* ſuper Ægyptum eſſe, ὑπὲρ Αἰγύπϖ εἶ), *Thuc.* ſuper caput, ὑπὲρ ϰεφαλῆς, *Hom.* in Compoſitione quando idem ſignificat, quod *præterea* five *inſuper*, reddi ſolet per ὅτι, quando vero idem notat, quod *ſuper aliud*, effertur per ὑπὲρ, v. g. *ſuperaggero*, i. e. *præterea*, five *inſuper aggero*, ἐπισωρεύω, *ſuperfluo*, i. e. *ſuper aliud fluo*, ὑπερῥέω.

Superabilis, ὁ ϰ' ἡ νιϰητὸς, ſuperaddo, προσεμβάλλω.

Superne, ὑπδηφανῶς, *Dem.* ὑπεροπλιϰῶς, incedo, βαίνω, *Lucian.*

Superbia, ἡ ὑπερηφανία, ας, *Dem.* ὁ ὑτεροφία, ας, *id.* ὁ ὄγϰος, υ, *Iſocr.* ἡ χαυρότης, ητ⊙, *Plut.* ἡ ἀλαζονεία, *Dem.*

Superbio, ἀλαζονεύομαι, *Iſocr.* ὑπερηφανέω, & gloriæ mihi aliquid duco, ζημιώομαι ϰ' μέγα φρονεῖν ὅτι τινι, *id.* ἐπαίρομαι ὅτι τινι, *Xenoph.*

Superbus, a, um, ὁ ϰ' ἡ ὑπερήφαν⊙, υ, homo, ἄνθρωπ⊙, *Dem.* ſermo, λόγ⊙, *id* ὑπεροπλιϰὸς, ὴ, όν, & primas ſibi vendicans, ϰ' πλεονεϰτιϰὸς, *Iſocr.* μεγαφρόνων, ὕσα, ᾶν, & magniloquus, ϰ' μέγα φθεγγομέν⊙, *Dem.* τετυφωμέν⊙, ενη, ενον, aliqua re, ὅτι τινι, *Lucian.*

Supercilium, ὁ ὀφρὺς, ύ⊙, *Lucian.* i. e. ſuperbia, ὁ ὑπερηφανία, ας, *Dem.*

Superficiarius, a um, ἐπιπολαῖος, αία, αῖ⊙.

Superficies, ἡ ἐπιπολὴ, ῆς, *Lucian.* ἡ ἐπιφάνεια, ας, *Strabo.*

Superfluitas, ἡ περιουσία, ας, *N. T.* Conf. *Abundantia.*

Superfluo, περιουσύω, *N. T.* Conf. *Abundo.*

Superfluus, a, um, περιων⊙, ὴ, όν, *Herodian.* Conf. *Nimius.*

Superfundo, ὑπεριχέω, *Plut.*

Supergredior, ὑπερβαίνω, *Herodot.*

Superhumerale, ἡ ἐπωμὶς, ίδος, *Herodot.*

Superinductio, ἡ ἐπεισαγωγὴ, ῆς, *N. T.*

Superinduco, ἐπεισάγω, *Athen.*

Superinduo, ἐπενδύομαι, *Plut.*

Superinſilio, ἐπεισπηδάω, equis, τοῖς ἵπποις, *Herodian.*

Superior, ἀνώτερ⊙, έρα, έρον, ὑπέρτερ⊙, έρα, έρον, *Plut.* ſuperiori anno, πέρυσι, *Dion. Hal.* tempore, τῷ πρόσθεν χρόνῳ, *Dem.* ſuperiores hoſtibus erimus, ϰρείϖονες τῷ ἐχθρῶν ἐσόμεθα, *Dion. Hal.*

Superliminare, τὸ ὑπέρθυρον, υ, *Plut.*

Superne, ἄνωθεν, *Herodot.*

Supernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνωθεν, ὁ, ἡ, τό ἄνω, *Xen.*

Supero, ὑπερβαίνω, *Herodot.* aliquem, ϰρατέω τινὸς, *Iſocr.* aliquid, ἐπιϰρατέω τι, *id.* Conf. *Vinco*, item *Antecello.*

Superſcribo, ἐπιγράφω, ſuperſcriptio, ἡ ἐπιγραφὴ.

Superſedeo, ἐπίχω, aliqua re, πρός τινος, *Lucian.* θαύμαϛί τιν⊙, *Dem.*

Superſilio, ὑπερπηδάω, ὑπεραλλομαι.

Superſtes, ὢν ϰ' ζῶν, *Dem.* ὁ ἐπιχώ⊙, όντ⊙, *Lucian.* ὁ περιὼν, οντ⊙, *Dion Hal.* ſum, περιλείπομαι, *N. T.* ἐπιβιόω, *Plato.*

Superſtitio, ἡ ἀγυλιθρησϰεία, ας, *N. T.* ἡ δεισιδαίμων διάϑεσις, *Diod. Sic.* ἡ ὀτιδία, ας, *Dion. Hal.* ἡ δεισιδαιμονία,

Superſtitioſe, δεισιδαιμόνως, *Philo.*

Superſtitioſus, a, um, ὁ ϰ' ἡ δεισιδαίμων, ον⊙, *Naz.* ὁ ϰ' ἡ ϰατεισδαλ⊙, υ, *N. T.* περιττὸς, ὴ, όν, τὰ θεῖα, *Philoſtr.* ὁ ϰ' ἡ δεισίθεος, ſum, δεισιδαιμονέω, in aliqua re, πρὸς τι, *Philo.*

Superſto, ἐφίϛαμαι.

Superſtruo, ἐποιϰοδομέω, ſuper aliquid, ἐπί τι, *N. T.* ἐπί τινι, *ibid.*

Superſum, περίειμι, multum alicui, πολύ τινι, *Dem.* περιγίνομαι, ex aliquibus, ἔϰ τινων, *Dem.* argentum quod ſupereſt, τὸ περιγινόμενον περιγινομένων, *Iſocr.*

Supervacaneus, a, um, ſ. Supervacuus, a, um, μάταιος, αία, αιον, *Dem.* ὁ ϰ' ἡ περίεργ⊙, ος, *Plut.*

Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω, *Xen.*

Superus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ ἄνω, *Xen.* ſuperior, ἀνώτερ⊙, έρα, έρον, ἀνωτειϰὸς, ὴ, όν, *Gal.* ſupremus, a, um, ἀνώτατος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ ἀνώτατον, ſuperiore tempore, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *Iſocr.*

Supinatio, ὁ ὑπίασμὸς, ῦ, *Lucian.*

Supine, ῥαθυμως, *Iſocr.*

Supinitas, ἡ ὑπότης, ητ⊙, *Theophr.*

Supino, ὑπτιόω, *Dioſc.* ἐξυπτιάζω, *Lucian.*

Supinus, a, um, ὕπτι⊙, ία, ιον, *Lucian.* ſum, ὑπτιάζω, *Herodian.* i. e. *ſegnis*, ὁ ϰ' ἡ ῥᾴθυμος, υ, *Dem.*

Suppar, ὁ ϰ' ἡ πάριο⊙, υ, *Polyb.*

Supparus, τὸ ὑπωμιον, υ.

Suppeditatio, ἡ ἐπάρϰεια, ας, *Polyb.* ἡ ἐπιχορηγία, ας, *N. T.*

Suppedito, ἐπαρϰέω, alimentum alicui, τ' τροφῆς τινι, *Ariſtot.* pecuniam, χορηγέω τινὶ χρήματα, *Iſocr.* aliquid, ἐμπορίζω τι, *Plato.*

Suppetiæ, ἡ ἐπιϰυρία, ας, *Xenoph.* Conf. *Auxilium.*

Suppeto, ἀρϰέω, *Plato.*

Supplanto, ὑποσϰελίζω, aliquem, τινὰ, *Plilo.* σφηριζω τινα. i.XX.

Supplementum, τὸ πλήρωμα, ατ⊙, *Ariſtot.*

Suppleo, πληρόω, quod deeſt, τὸ ἐλλεῖπον. *Xen.* ἀναπληρόω, τι, *Plato*, aliquid aliquo, ἐμπίμπλημί τι τιν⊙, *Xen.*

Supplex, ὁ ἱϰέτης, υ, *Xen.* ἱϰέσι⊙, ία, ιον, *Plut.*

Supplicatio, ἡ ἱϰετηρία, ίας, *Dem.* ἡ ἱϰεσία, ας, *id.* ἱϰετεία, ας. *id.*

Suppliciter, μεθ' ἱϰεσίας.

Supplicium, ἡ ἱϰεσία, ας, *Dem.* i. e. *pœna*, ὁ ϰολασμὸς, ῦ, *Plut.* ἡ ζημία, αι, *Dem.* ſummum, δίϰη ἐχάτη, ης, *idem*, conſtituo alicui, τιμαρίαν ποιῶ τινὶ, *Dem.* capite ſtatuo, θανατόν τινι ζημίαν τάττω, *idem*, impono alicui, ἐπιτίθημι τινι, *id.* adficio ſupplicio aliquem, λαμβάνω δίϰλω παρά τινος, *id.* τιμωρία τινὰ ϰολάζω, *id.* adficior, ὑπίχω δίϰλω, *id.* traho ad ſupplicium, ἄγω τινὰ ὅπὶ θανάτῳ, *Æliun.*

Supplico, ἱϰετεύω, Deo, θεῷ, *Xenoph.* pro aliquo, ὑπέρ τιν⊙, *Dem.* alicui, ἱϰετείαν ποιῶ τινὶ, *Plato*, διομαι, λιτομαι, προσϰυνέω.

Supplodo, ὑποϰροτέω.

Suppono, ὑποβάλλω, aliquem alicui, τινά τινι, *Lucian.* Conf. *Subjicio.*

Supporto, ὑπάγω.

Suppoſitio, ἡ ὑπόθεσις, ἡ ὑποβολὴ.

Suppreſſio, ἡ ἀποϰρυφὶς.

Supprimo, ὑποπιέζω, orationem, ἀφανίζω λόγον, *Dem.*

Suppuratio, ἡ ἐμπύησις, εως, *Hippocr.* ἡ διαπύησις, εως, id.

Suppuratus, a, um, ὁ ϰ' ἡ ὑπόπυος, ο, ὁ ϰ' ἡ ἔμπυος, ς, *Plut.* ὁ ϰ' ἡ διάπυος, ς, *Hipp.*

Suppuro, διαπυΐσϰω, *Gal.* ἐμπύω, *Dioſc.*

Supputatio, ὁ λογισμὸς, ῦ, *Dion. Hal.*

Supputo, ὑποϰαλῶ, i. e. *computo*, λογίζομαι, *Plut.*

Supra, ὑπὲρ, terram grando conſtitit, χὴς χάλαζα ζωϊσϖ), *Xenoph.* modum laudare, ὑπερβάλλοντας ἐπαίνυς ποιεῖν, *Dem.* caprum humanum, ὑπὲρ ἥμας, *Plut.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήϰοντα ἔτη γεγονὼς, *Dem.* vires, ὑπὲρ δυνάμιν, *Dem.* quam dici poteſt, πέρα τῦ λόγυ, modum, πέρα τῦ μετρίυ, *Dem.* trecenta corpora perdere, ἀπολλυσθαι πλέον, ἢ τριαϰόσια σώματα, *Plut.*

Supremus, a, um, ὑπέρατ⊙, άτη, ατον, *Plut.* Conf. *Summus.*

Sura, ἡ γαστροϰνημία, ας, *Poll.* ἡ Ϲῦρα, ας, *Lucian.*

Surcularis, e, ὁ ϰ' ἡ φρυγανοτόϰ⊙, υ.

Surculo, ῥοβανίζω.

5 Q Surculoſus,

Digitized by Google

Surculosus, a, um, ὁ ἢ ἡ φρυγανώδης, ες, *Dioſc.*
Surculus, ὁ κλαδίσκος, ου, ἡ παραφυὰς, άδος, *Theophr.*
Surdaſter, ὁ ἢ ἡ ὑπήκοος, ου, *Ariſtot.*
Surdeſco, ἐκκωφόομαι, *Lucian.*
Surditas, ἡ καφότης, ητος, *Dem.* ἡ κώφωσις.
Surdus, a, um, κωφὸς, ἡ, όν, *Ariſtot.* ſurdum reddo, ἐκκαφόω, *Lucian.*
Surgo, ἐξανίσαμαι, LXX. ἀνίσαμαι, *Dem.* de ſella, ἐπανίσαμαι τῆς διφρου, *Ariſtoph.* ἀπὸ τῆς διφρου, *Xen.*
Surreptitius, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑφάρπαστος, ου.
Surrigo, ἐξανίσημι, *Den.*
Surripio, ὑφαρπάζω, *Ariſtoph.* ὑφαιρέω.
Surrogo, ἀντικαθίσημι. Conf. *Subſtituo.*
Surſum, ἄνω, & deorſum, ἢ κάτω, *Dem.* fluo, ἄνω τῶ ῥεύμα ῥέω, *id.*
Sus, ὁ vel ἡ ὗς, ὑός, *Plut.* ὁ vel ἡ ὖς, ὑός, *Xenoph.*
Suſceptio, ἡ ὑποδοχὴ, ῆς, *Dem.*
Suſceptor, ὁ ὑποδοχεὺς, έως, ὁ ἀντιλήπτωρ, ορος, LXX.
Suſceptum, τὸ ἐγχείρημα.
Suſcipio, ὑποδέχομαι, aliquem, τινὰ, *Dem.* exſulem, φυγάδα, *id.* bellum, ἀναιρέομαι πόλεμον, *Plato.* inimicitiam propter aliquid, ἔχθραν ὑπέρ τινος, *Dem.* negotium, ἀντιλαμβάνομαι τοῦ πράγματος, *id.* ὄγκειρέω πράγματι, *idem*, ἔργον, *Plut.* laborem, ὑποδύομαι πόνον, *Xen.* periculum, κίνδυνον, *id.* hoſpitio aliquem, ξενίζω τινὰ, *Dem.* liberos ex aliqua, ἀναιρέομαι παῖδας ἔκ τινος, *Plut.*
Suſcitabulum, τὸ ὁρμητήριον, ου, *Xen.*
Suſcitatio, ἡ ἔγερσις, εως, *N. T.*
Suſcito, ἐγείρω, aliquid, τὶ, *Thuc.* ἀνεγείρω τι, *Dem.*
Suſpectio, ἡ ἀνάβλεψις, εως, τὸ ἀνάβλεμμα, ατος, *Xen.*
Suſpecto, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, *Xenoph.*
Suſpectus, a, um, ὁ ἢ ὕποπτος, ου, *Thuc.* ſum, ὑποψίαν ἔχω, *Dem.*
Suſpectus, us, idem quod *Suſpectio.*
Suſpendium, τὸ αἰώρημα, ατος, *ſupplicium*, ἡ ἀγαυάρασις, εως, ἡ ἀγχόνη, ης, *Dion. Hal.* ſuſpendio finio vitam, ἀναρτάω ἐμαυτὸν, *Lucian.* ἀπάγχομαι, *Plut.* κρεμάω ἐμαυτὸν, *Lucian.*
Suſpendo, αἰωρέω, *Dem.* aliquid ex aliquo, κρεμάω τι ἔκ τινος, *Ariſtot.* in templo aliquid, ἀνατίθημί τι, *id.* laqueo, ἀναρτάω τινα βρόχῳ, *Herodian.* ex arbore, κρεμάω τινὰ ἐκ δένδρου, *Lucian.* rem, i. e. *differo*, ἀναβάλλω τι, *Dem.*
Suſpenſio, ἡ αἰώρησις, εως, *Galen.* ὁ κρεμασμὸς, ὁ, *Hippocr.*
Suſpenſus, a, um, κρεμαστὸς, ἡ, όν, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἐκκρεμὴς, ές, *Herodian.* animo, ὁ ἢ ἡ μετέωρος, ου, *Dem.* ſum, ἐπανακρέμαμαι, *Ariſtot.* de aliquo, ἐκκρεμάννυμαί τινος, *Herodian.* ſuper aliquid, ὄκκρέμαμαί τινι, *Plut.* ſum, i. e. ambigo, ἀπαρτάομαι, *Dem.* ἀμφιγνοέω, *id.*
Suſpicax, ὁ ὑποπτος, ου, ὁ ἢ ἡ ταχύποπτος, ου, *Ariſtot.*
Suſpicio, ἀναβλέπω, in cœlum, εἰς οὐρανὸν, *Xenoph.* aliquem ob aliquid, ὑποβάλλω τινὰ ἔκ τινος, *id.* ἄχθομαί τινά τινος, *id.* τινός τινος, *Dem.* i. e. ſuſpectum habeo, ὑποβάλλω τινὰ, *Liban.*
Suſpicio, onis, ἡ ὑποψία, ας, *Thuc.* τὸ ὕποπτον, ου, *id.* ἡ ὑπόληψις, εως, *Dem.* ἡ ὑπόνοια, ας, *id.* ſuſpicionem concipio contra aliquem, ὑποψιαν λαμβάνω κατά τινος, *id.* moveo, ποιέομαι ὑπόληψιν, *idem*, falſam comminiſcor, ὑφονοιαν ψευδῆ ὑπαφίημι, *id.* removeo longiſſime a me, ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιέομαι τῆς ὑποψίας, *Iſocr.* in ſuſpicionem venio, ἐμπίπτω ὑποψία, *Plut.* εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, *id.* adduco aliquem, εἰς ὑποψίαν ἐμβάλλω τινὰ, *Plut.*
Suſpicioſe, ὑπόπτως, *Dem.*
Suſpicioſus, a, um, ὁ ἢ ἡ ταχύποπτος, ου, *Plato*, erga aliquem, ὑπόπτως ἔχων, ουσα, ον, πρός τινα, *Dem.* in omnes, ὑπόπτως ὢν εἰς πάντας, *Ælian.*
Suſpicor, ὑποπτεύω, aliquid; τὶ, *Plato*, nihil mali de aliquo, ὑπονοέω οὐδὲν κακὸν περὶ ἀνδρὸς χρηστοῦ, *Epictet.*
Suſpiriosus, a, um, ἀσθματικὸς, ἡ, όν, *Galen.*
Suſpirium, τὸ ἆσθμα, ατος, *Galen.* i. e. *gemitus*, ὁ στεναγμὸς, ου, *Plut.* altum duco, μέγα στενάζω, *Dem.*
Suſpiro, στενάζω, *Dem.* ob aliquid, ζήτω ὅτι τινι, *id.*
Suſque deque habeo aliquid, ἀδιαφορέω περί τι, *Lært.*
Suſtentaculum, τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα.
Suſtentatio, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *Ariſtot.* i. e. nutritio, ἡ τροφὴ, ῆς, *id.*
Suſtento, ἀνέχω, *Ariſtot.*
Suſtineo, ἀνέχω, cœlum & terram, οὐρανὸν καὶ γῆν, *Paul.* fortiter periculum, εὐρώστως ὑπομένειν κινδυνον, *Dem.* labores, πόνους, *Iſocr.* multa mala, ἀνέχομαι πολλὰ κακὰ, *Lucian.*
Suſtollo, ἐπαίρω, vocem, τὴν φωνὴν, *Demoſth.*
Suſurratio, ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*
Suſurro, ψιθυρίζω, *Plut.*
Suſurro, onis, ὁ ψιθυρισὴς, οῦ, *N. T.* ὁ ψίθυρος, ου, *Plut.*
Suſurrus, ὁ ψίθυρος, ου, *Soph.* ὁ ψιθυρισμὸς, οῦ, *Plut.*
Sutilis, e, ῥαπτὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Sutor, ὁ ῥάπτης, ου, ὁ σκυτεὺς, έως, *Herodian.* ὁ σκυτοτόμος, ου, *Ælian.*
Sutorius, ῥαπτικὸς, ὴ, όν, σκυτοτομικὸς, ὴ, όν, *Plato.*
Sutrina, τὸ σκυτεῖον, ου.
Sutura, ἡ ῥαφὴ, ῆς, capitis, κεφαλῆς, *Plato.*
Suus, ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, *Dem.* ὁ, ἡ, τὸ ἑαυτῶν, ῆς, ῶν, *id.* regionem dicit ſuam eſſe, χώραν φησὶ ἑαυτῆς εἶναι, *id.* me plurimi fecit inter amicos ſuos, ἐμὲ πολλοῦ ἐποιεῖτο τῶν αὐτοῦ φίλων, *id.* σφέτερος, έρα, ερον (quatenus quid plurium eſt) ad ſuos ſocios, πρὸς τοὺς ἑαυτέρους ξυμμάχους, *Thuc.*
Sycophanta, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*
Sycophantia, ἡ συκοφαντία, ας, *Dem.*
Sycophanter, συκοφαντέω, *Dem.*
Syllaba, ἡ συλλαβὴ, ῆς, *Lucian.* ſyllabas connecto, συλλαβίζω, *id.*
Syllogiſmus, ὁ συλλογισμὸς, οῦ, *Ariſtot.*
Sylva, ὁ δρυμὸς, οῦ, *Strabo*, ἡ ὕλη, ης, *Xen.*
Sylvaticus, a, um, ὑλαῖος, αία, αῖον.
Sylveſco, ὑλομανέω, *Epith.* ξυλομανέω, *Theophr.*
Sylveſter ſ. Sylveſtris, e, ὄρειος, α, ον, *Baſ.*
Sylvoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ δρυμώδης, ους, ὁ ἢ ἡ ὑλώδης, ες, *Xen.*
Sylvula, τὸ δρυμιδιον, ου.
Symbola, ἡ συμβολὴ, ῆς, *Plato*, ſymbolam colligo, ἐρανίζω, confero, συμφερανίζω.
Symbolum, τὸ συμβολὸν, ου, *Plut.*
Symmetria, ἡ συμμετρία, ας, *Ariſtot.*
Sympathia, ἡ συμπάθεια, ας, *Galen.*
Symphonia, ἡ συμφωνία, ας, *Plato.*
Synagoga, ἡ συναγωγὴ, ῆς, *N. T.*
Syngrapha, ἡ συγγραφὴ, ῆς, *Thuc.*
Synodus, ἡ συνόδος, ου, *Iſocr.*
Synopſis, ἡ συνόψις, εως, *Polyb.*
Syrma, τὸ σύρμα, ατος, *Poll.*

T.

TAbanus, ὁ vel ἡ μύωψ, ωπος, *Lucian.* ὁ οἶστρος, ου, *Ariſtot.*
Tabefacio, μαραίνω, aliquem, τινὰ, *Ariſtot.* ὀπομαραίνω, *Plut.* ἐκτήκω.
Tabella, τὸ πινάκιον, ου, *Ariſtot.* ἡ πινακὶς, ίδος, *Athen.* τὸ πινακιδιον, ου, *N. T.*
Tabellarius, ὁ γραμματοφόρος, ου, *Polyb.* ὁ γεγραμματοφόρος, ου, *Plut.*
Tabeo, τήκομαι.
Tabe.na, τὸ οἴκημα, ατος, i. e. *diverſorium*, τὸ καπηλεῖον, ου, *Syneſ.* i. e. *officina*, τὸ ἐργαστήριον, ου, *Plato*, argentaria, τὸ ἀργυροπρατεῖον, οῦ, *Harmonop.* libraria, τὸ βιβλιοπωλεῖον, ου, carnaria, τὸ κρεωπαλιον, ου, *Plut.*
Tabernaculum, ἡ σκηνὴ, ῆς, *Dem.* erigo, σκηνάω, *id.*
Tabernarius, ὁ κάπηλος, ου, *Lucian.*
Tabes, ἡ φθίσις, εως, *Gal.* ἡ φθόη, ης, *id.* ὁ μαρασμος, οῦ, *Aret.* tabe laboro, φθισιάω. *Ariſtot.* laborans, ὁ φθισικὸς, ῆ, *Plut.*
Tabeſco, φθίνω, *Plato*, τήκομαι.
Tabidus, a, um, φθισικὸς, ὴ, όν, τακερὸς, ὰ, όν, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ μαρασμώδης.
Tablinum, ἡ πινακοθήκη, ης, τὸ γραμματοφυλάκιον, ου, *Sext. Emp.*
Tabula, ὁ πίναξ, ακος, *Dem.* τὸ γραμματεῖον, ου, *idem*, τὸ γραμματίδιον, ου, *idem*, cerata, ἡ μάλθη, ης, *id.* lata, ἡ πλάξ, ακὸς, *Lucian.* calculatoria, τὸ ἀβακιον, ου, *Polyb.* tabulæ novæ, ὁποκόπαι χρεῶν, *Plut.* expenſi, ὁπολογισμοὶ τῶν ἀναλωμάτων, tabulas conſcribo ſ. conficio, συγγράφω γραμματεῖων, *Dem.* reſigno ſ. aperio, γραμματεῖον ἀνοίγω, *id.* corrumpo, διαφθείρω γραμματεῖον, *id.* adultero, γραμματεῖον μεταγράφω, *id.* in tabula ſcribo, γράφω τι ἐν γραμματείῳ, *id.* γράφω ἐν πίνακι, *id.* ἐν μάλθῃ, *id.*
Tabularis, e, ὁ ἢ ἡ πλακώδης, ες, *Ariſtot.*
Tabularium, idem quod *Tablinum.*
Tabulatio, ἡ σανίδωσις, εως, ἡ πινάκωσις, εως, *Plut.*
Tabulatum, τὸ σανίδωμα, ατος, ἡ πινακωσις, εως, *Plut.*
Tabum, τὸ λυθρον, ου, *Lucian.*
Taceo, σιωπάω, *Dem.* Conf. *Sileo.*
Tacite, σιγῇ, *Plato*, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἡ σιωπὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Silentium.*
Taciturnus, a, um, σιωπηλὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Tacitus, a, um, σιωπῶν, ῶσα, ῶν, *Dem.*
Tactio, ἡ ἅψις, εως, *Ariſtot.*
Tactus, ἡ ἁφὴ, ῆς, *Plato.*
Tædet me, ἀχθομαι, alicujus rei, τινὸς, *Plut.* τινί, *Ariſtoph.* ὅτι τινι, *Xen.* ὑπέρ τινος, *Plato*, hoc facere, τοῦτο ποιῶν, *Xen.*
Tædioſus, a, um, ἀχθεινὸς, ὴ, όν, *Xen.*
Tædium, τὸ ἄχθος, εος, *Xen.* ἡ ἀκηδία ας, *Dem.* Conf. *Faſtidium.*
Tænia, ἡ ταινία, ας, *Plut.*
Tæniola, τὸ ταινίδιον, ου, *Poll.*
Talaria, τὰ πέδιλα, ων.
Talaris, e, ὁ ἢ ἡ ποδήρης, εος. *Heſych.*
Talea, τὸ ξυλάριον.
Talentum, τὸ τάλαντον, ου, *Dem.* æquans, ταλαντιαῖος, αία, αῖον, *Ariſtot.*
Talio, ἡ ἀμοιβὴ, ῆς, *Lucian.*
Talis, e, τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, natura & virtute, ὧν τῷ φύσιν ἢ ἀρετὴν, *Iſocr.* qualis, τοιοῦτος, οἷος, nihil committens, quale tu, μηδὲν τοιοῦτον κατεργασάμενος, οἷον σὺ, *Iſocr.* talem me præbebo, qualem me ante præbui, παρέξω τοιοῦτον ἐμαυτὸν, οἷονπερ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* qualis, τοιοῦτος, ὁποῖος, *Æſchin.* τοῖος, ὁποῖος τις, *id.*
Taliter, τοιούτως, τοίως.
Talitrum, ὁ κόνδυλος, ου, *Dem.*
Talpa, ὁ ἀσπάλαξ, ακος, *Gal.* ὁ σπάλαξ, ακος, *Cl. Al.*
Talus, τὸ σφυρὸν, οῦ, *Dioſc.* ὁ ἀστράγαλος, ου, *Xen.* talis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *Plut.* ἀστραγαλίζω, *Athen.* talorum luſus, ἡ ἀστραγάλισις, εως, *Ariſtot.*
Tam, ὅτως, ingratus es, ἀχάριστος εἶ, *Dem.* tam grandia peccare, τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ἐξαμαρτάνειν, *Iſocr.* tam de communibus, quam de ſuis ſolicitum eſſe, ὁμοίως ὑπὲρ κοινῶν, ὥσπερ τῶν ἰδίων μελητὴν,

Digitized by Google

λεταῖν, *id.* tam noxium eſt cervis. quam hominibus, ἐλάφοις τοσοῦτον ἰσχὺς κακὸν, ὅσον καὶ ἀνθρώποις, *Ælian.*

Tamdiu, τοσοῦτον ſunt, quamdiu, εἰσὶ ἐφ' ὅσον, *Ariſtot.* ſit in vinculis, dum ſolverit, δεδέσθω τέως, ἕως ἂν ἐκλύσῃ, *Dem.* vixit, ut, τοσοῦτον χρόνον ἐζίω, ὥστε, *Iſocr.*

Tamen, ὅμως, *Iſocr.* Conf. *Etſi.*

Tametſi, κἂν, *Dem.* Conf. *Etſi.*

Tandem, ὕστερον, *Dem.* ad vos veniet, τελευταῖόν γέ ἐχ' ὑμᾶς, *id.* τέλος, *Dion. Hal.* aliquando, ἤδη ποτὲ, *id.* ὀψέ ποτε, *id.* tamen, τέλος δ' οὖν, *id.* quid tandem? τὸ ποῖον δή; *Plato.*

Tango, ἅπτομαι, aliquid, τινὸς, *Ariſtot.* καθάπτομαί τινος, *Plut.* ἅπτω τινὸς, *Plut* τί, *idem.*

Tantillus, a, um, σμικρὸς ὅστος, ne tantillum quidem, οὐδὲ μικρὸν, *Dem.*

Tantiſper, μέχρι, eſt amicus, dum conſequatur, τοῦ τυχεῖν φίλος ἐστὶ, *Dem.* memores ſunt, dum dicuntur, μέχρι τούτου μνημονεύουσιν, μέχρις ἂν ῥηθῶσι, *idem.* Conf. *Donec.*

Tanto, τοσούτῳ, meliores, quanto honoratiores, βελτίους, ὥσπερ τὰς τιμὰς μείζους, *Iſocr.* magis imperiti, quanto minus, τοσούτῳ μᾶλλον οἱ ἄπειροι, ὥσπερ, *Dem.*

Tantopere, ὅτῳ, *Dem.* τοσοῦτον, *id.*

Tantus, a, um, τηλικοῦτος, αὐτη, οὗτο, calamitas irruo, τηλικαύτη Συμφορὰ Χωρέω, *Iſocr.* tantæ calamitates, τοσαῦτα τὸ πλῆθος Συμφορῶν, *Dem.* quantus, τοσοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος, *Iſocr.* τοσοῦτος, ὁσοσπερ, *idem*, τηλικοῦτος, ἡλίκος, *Demoſth.* τοσοῦτος, ὅσος, *idem*, talis tantuſque, τηλικοῦτος καὶ τοιοῦτος, *idem*, tantum abeſt, ut ego faciam, τοσοῦτον ἀπέχω ποιῶν, *Iſocr.* ut ille contriſtetur, τοσοῦτον ἐλλείπῃ τῷ λυπεῖσθαι, *Ariſtot.* ut accuſem, τοσοῦτων ἀφίσημι τὸ ποιεῖσθαι ἀπαγγελίαν, *Lycurg.*

Tapes, ὁ τάπης, ητος, *Baſ.* ἡ τάπις, ιδος, *Lucian.* ἡ δάπις, ιδος, *Xen.*

Tarde, βραδέως, deliberare, βουλεύεσθαι, *Dem.* me gero, ὀκνηρῶς διάκειμαι, *idem*, alii citius, alii tardius domum redeunt, οἱ μὲν θᾶττον, οἱ δ' ἧττον οἴκαδε ἀπιοσι, *Dem.*

Tardeſco, βραδύνομαι.

Tarditas, ἡ βραδυτὴς, ητος, *Dem.* ἡ βραδεία, ας, *id.* ingenii, ἡ βραδυμαθία, ας, *Laërt.* ἡ δυσμάθεια, ας, *Plut.*

Tardo, βραδύνω, *Herodian.* ὀκνέω, *Dem.* μέλλω, *id.* δηθύνω.

Tardus, a, um, βραδὺς, εῖα, ὺ, *Plato*, ὀκνηρὸς, ά, όν, *Xen.* ingenio, ὁ καὶ ἡ δυσμαθὴς, ἐος, *Plato.*

Tartarus, ὁ τάρταρος, ου, *Hom.* in Tartarum dejicio, ταρταρόω, *N. T.*

Taurinus, a, um, ταύρειος, εία, ειον, *Dioſc.*

Taurio, ταυρεύω. *Ariſtot.*

Taurus, ὁ ταῦρος, ου, *Ariſtot.*

Taxatio, ἡ τίμησις, εως, *Æſchin.*

Taxator, ὁ τιμητὴς, οῦ, *Polyb.*

Taxeus, a, um, σμιλάκινος, ίνη, ινον.

Taxillus, ὁ ἀστράγαλος, ου, *Plut.* taxillis ludo, ἀστραγάλοις παίζω, *id.*

Taxo, τιμάω, *Plut.* Conf. *Æſtimo*, i. e. *carpo*, καταμέμφομαι, LXX.

Taxus, ἡ σμίλαξ, ακος, *Dioſc.*

Tecte, κρύφα, *Plut.* Conf. *Clam, Occulte.*

Tector, ὁ κονιατὴς, οῦ, *Heſych.*

Tectorium, τὸ κονίαμα, ατος, *Theophr.*

Tectum, τὸ δῶμα, ατος, *Herodian*, ἡ δόκωσις, εως, *Sext. Empir.* τὸ κατασκέασμα, ατος, *Herodot.* τὸ στέγος, εος, *Xen.* ἡ στέγη, ης, *Plut.* domus, ὁ ὄροφος τοῦ οἰκήματος, *Thuc.*

Teda, ἡ δᾷς, δαδὸς, *Xen.* τὸ δαδίον.

Tedaceus, a, um, ὁ καὶ ἡ δαδοῦχος, ος, *Theophr.*

Teges, ὁ φορμὸς, οῦ, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ψιάθος.

Tegeticula, ἡ φορμὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Tegimen, Tegmen, ſ. Tegumentum, τὸ στέγασμα, ατος, *Æl.* ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, LXX. τὸ ὑπαλύμμα, ατος, *id.*

Tego, στεγάζω, LXX. σκεπάζω, *Dioſc.* domum lignis, ἐρίφω οἰκίαν ξύλοις, *Dem.* i. e. abſcondo, κρύπτω, *Lyſ.*

Tegula, ὁ κέραμος, ου, *Philo*, ὁ καλυπτὴρ, ῆρος, *Dion. Hal.* ἡ πλίνθος.

Tegumentum, vide *Tegimen.*

Tela, ὁ ἱστὸς, οῦ, *Plut.* ἡ παρυφὴ, ῆς, *id.*

Tellus, ἡ γῆ, γῆς, *Ariſtot.* Conf. *Terra.*

Telonium, τὸ τελώνιον, ου, *N. T.*

Telum, τὸ βέλος, εος, *Xen.* τὸ ἀκόντιον, ου, *Dem.* extra teli jactum colloco, ἔξω βελῶν ποιοῦμαι, *Heliod.* poſitus, ἐξω βέλους ἑστὼς, *Lucian.*

Temerarie, προπετῶς, *Iſocr.*

Temerarius, a, um, τολμηρὸς, ὰ, όν, *Demoſth.* ὁ καὶ ἡ ἄβουλος, προπετὴς, ἐος, *id.* & confidens ante facinus, θρασὺς καὶ προπετὴς πρὸ τῶν ἁμαρτημάτων, *id.*

Temere, φιλοκινδύνως, *Iſocr.* προπετῶς, *idem*, nec temere, nec turbulenter acciderunt, οὐκ ἐμπλήκλως, οὐδὲ ταραχωδῶς Συμβαίνει, *Iſocr.* nihil factum, οὐδὲν ἀλόγως γίγνεται, *Dem.* accipere, εὐήθως λαμβάνειν, *idem.*

Temeritas, ἡ ἀβουλία, ας, *Iſocr.* ἡ προπέτεια, ας, *Dem.* τὸ τόλμημα, ατος, *id.*

Temero, βεβηλόω, *Suid.* μιαίνω, *Lucian.*

Temetum, τὸ μέθυ, *Plut.*

Temno, καταφρονέω, *Dem.* aliquem, ὀλιγωρῶς ἔχω τινὸς, *id.* Conf. *Contemno.*

Temo, ὁ ῥυμὸς, οῦ, *Hom.* τὸ ῥῖγμα, ατος, *Lyſ.* τὸ ἑφόλκαιον.

Tempe, τὰ τέμπη, ῶν, *Æl.*

Temperamentum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.* ἡ μίξις.

Temperans, ὁ καὶ ἡ σαφρὼν, ονος, & moderatus, καὶ μέτριος, *Dem.*

Temperanter, σωφρόνως, vivere, ζῆν, *Iſocr.* & innocenter, καὶ καθαρῶς, *Dem.* & honeſte, καὶ καλῶς, *id.*

Temperantia, ἡ σωφροσύνη, ης, & juſtitia, καὶ δικαιοσύνη, *Dem.* ἡ ἐγκράτεια, ας, *id.* temperantiam exerceo, σωφροσύνην ἀσκέω, *id.* temperantia præditum eſſe, ἔχειν σωφροσύνην, *idem.*

Temperate, Σωφρόνως, *Iſocr.*

Temperatio, ſ. Temperatum, ἡ κρᾶσις, εως, *Lucian.*

Temperies, ἡ εὐκρασία, ας, *Plut.*

Tempero, κεράννυμι, aquam vino, τὸ ὑπὸ ὕδωρ οἶνον, *Plut.* e pluribus facultatibus, κεράννυμι τι ἐκ πλείσων δυνάμεων, *Philo.* mihi, κατέχω ἐμαυτὸν, *Herodian.*

Tempeſtas, ὁ χειμὼν, ῶνος, & labor, καὶ πόνος, *Dem.* tempeſtatem obſervare, φυλάττειν χειμῶνα, *idem*, ſuſtinere, χειμῶνα ὑποφέρειν, *Dem.* conflictor cum tempeſtate, χρῆσθαι χειμῶνι, *Iſocr.* ſubire tempeſtatum pericula, κινδυνεύειν κινδύνοις ὑπὸ χειμῶνας, *Dem.*

Tempeſtive, εὐκαίρως, *Iſocr.* καιρῷ, *Dem.* ἐν καιρῷ, *id.* πρὸς καιρὸν, *id.* καιρίως, *Xen.*

Tempeſtivitas, ἡ εὐκαιρία, ας, *Philo.*

Tempeſtivus, a, um, ὁ καὶ ἡ εὔκαιρος, ου, *Herodian.* ὁ καὶ ἡ ὥρα ιος, ου, *Xen.* ἀρμόττων, αία, αῖον.

Tempeſtuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ δυσχείμερος, ου, *Æſch.*

Templum, τὸ ἱερὸν, οῦ, religioſiſſimum, ἁγιώτατον, *Iſocr.* ὁ νεὼς, οῦ, *Dem.* ſanctum & venerandum, σεμνός τε καὶ ἅγιος, *Æl.* ædifico, ſ. exſtruo, καθίσημι ἱερὸν, *Iſocr.* colloco, ἱδρύομαι νεὼν, *id.* orno, κοσμέω ἱερὸν, *Dem.* ingredior, εἴσειμι ἱερὸν, *idem*, violo, ἐξαμαρτάνω εἰς τὰ ἕδη Θεῶν, *Iſocr.* non revereor, οὐκ αἰσχύνομαι ἱερὸν, *Dem.* incendo, ἐμπίμπρημι νεὼν, *idem*, ſpolio & comburo, συλάω καὶ κατακαίω τὰ τῶν Θεῶν ἕδη, *Iſocr.* inſtauro, ἱερὸν ὑπισκυδάζω, *idem.*

Tempora, *pars capitis*, οἱ κρόταφοι, ων, *Dem.*

Temporalis, e, χρονικὸς, ὴ, όν, *Phil.*

Tempori, ἐν καιρῷ, *Dem.*

Tempus, ὁ χρόνος, ου, *Dem.* opportunum, ὁ καιρὸς, οῦ, *id.* longinquum, χρόνος μακρὸς, *Dem.* diuturnum, συχνὸς, *id.* infinitum, ἀόριστος, *id.* ſufficiens, ἱκανὸς, *idem*, exiguum, ὀλίγος, *id.* breve, βραχὺς, *id.* certum, τακτὸς, *id.* præfinitum, εἰρημένος, *Dem.* legitimum, καθήκων, *idem*, ſuperius, ὁ ἄνω, *id.* præteritum, παρελθὼν, *id.* antiquum, παλαιὸς, *id.* poſtremum, τελευταῖος, *id.* præſens, νυνὶ παρὼν, *id.* inſtans, ὁπὼν, *id.* interjectum, ὁ μεταξὺ, *Dem.* poſterum, ὁ ὕστερος, *idem*, futurum, μέλλων, *idem*, reliquum, λοιπὸς, *idem*, computo, χρόνον λογίζομαι, *Dem.* eligo, αἱρέομαι, *idem*, quæro, ζητέω, *id.* exſpecto, ἀναμένω, *idem*, do alicui, διδωμί τινι, *id.* finio, ὁρίζω, *idem*, intercedere rebus, γίγνεσθαι πράγμασι, *idem*, eſſe poſt rem, εἶναι ὑπό τινος πράγματος, *idem*, tero, διατρίβω, *Dem.* conſumo, ἀναλίσκω, *idem*, præripere, παραιρεῖσθαι *id.* prætereo, παραβαίνω, *id.* finiri alicui, ἐξελθεῖν τινὶ, *idem*, deficere alicui, ὑπολείπειν τινὰ, *idem*, tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου, *Plut.* meo, ἐπ' ἐμοῦ, *Dem.* illo, κατ' ἐκεῖνον χρόνον, *Iſocr.* καθ' ὑμᾶς τοὺς χρόνους, *Dem.* illo, quo, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, ὅτε, *id.* ἐν τοιούτοις καιροῖς, ἐν οἷς, *Iſocr.* ſuperiori, ſ. præterito, ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ, *id.* ἐν τῷ ἐμπροσθεν χρόνῳ, *id.* ab illo, quo regnum nactus eſt, ἐξ οὗ τὼ βασιλείαν ἔλαβεν, *id.* ex eo tempore, quo hanc urbem incolunt, ἐξ ὅσου περ τὼν πόλιν οἰκοῦσι, *id.*

Temulenter, μεθύσως.

Temulentia, ἡ μέθη, ης, *Plato*, ἡ οἰνοφλυγία.

Temulentus, a, um, μεθύων, ουσα, ον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ οἰνόλοπλος, οἰνόφλυξ.

Tenacitas, *glutinoſa*, ἡ γλιχρότης, ητος, *Gal.* τὸ γλίχρασμα, ατος, *Hipp.* i. e. *parſimonia*, ἡ φειδωλὴ, ῆς.

Tenaciter, γλίχρας, vivo, ζάω, *Ariſtot.*

Tenax, γλίχρος, ὰ, όν, phlegma, φλέγμα, *Hippocr.* i. e. parcus, φειδαλὸς, ὴ, όν, *Dem.* propoſiti, ὁ ἰσχυρογνώμων.

Tendicula, τὸ παγίδιον, ου, ἡ πάγις, ιδος, *Ariſtoph.* ἡ πάγη, ης, *Xen.* ἡ σαβάγρα, ας, *idem.*

Tendo, τείνω, aliquid per totum, τι διὰ παντὸς, *Plato*, recte Babilonem, εὐθὺ Βαβυλῶνος, *Lucian.* ſ. *pertinco*, ad virtutem, φέρεσθαι πρὸς τὴν ἀρετὴν, *Ariſtot.* manus in cœlum, ἀνατείνω χεῖρας εἰς οὐρανὸν, *idem*, ſermonem in longum, ἀποτείνω λόγον μακρὸν, *Plato*, uſque ad mare, κατατείνω ἄχρι τοῦ θαλάσσης, *Philo.* arcum, ἐντείνομαι τόξον, *Xenoph.* inſidias alicui, ἐνεδρεύω τινὰ, *Plut.* res contendit, Συντείνει πράγμα πρὸς τοῦτο, *Ariſtot.* εἰς τοῦτο, *Iſocr.*

Tenebræ, τὸ Σκότος, ου, *Dem.* ἡ Σκοτία, ας, *N. T.* ἡ σκιὰ, οῦς, *Iſocr.* profundæ, Σκότος ἀχανὲς, *Philo.* nocte & in tenebris fieri, σκότει καὶ νυκτὸς γίγνεσθαι. *Dem.* magnas tenebras objectas eſſe ab aliquibus veritati, πολὺ σκότος ἔξω περὶ τῆς ἀληθείας παρά τισι, *id.* eſſe jam tenebras, ἤδη σκότος ὄν, *Dem.*

Tenebratio, ὁ σκοτασμὸς, οῦ, *Dioſc.*

Tenebreſco, σκοτάζω, LXX. συσκοτάζω, *Demoſth.*

Tenebricoſitas, ἡ σκοτία, ας.

Tenebricoſus, a, um, idem quod *Tenebroſus.*

Tenebrio, ὁ σκοτίας, ου.

Tenebroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκοτώδης, ους, *Plut.* σκοταῖος, αία, αῖον, *Diod. Sic.* σκοτεινὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Tenellus, a, um, ἁπαλώτερος, έρα, ερον, *Dioſc.*

Teneo, ἔχω, urbem, πόλιν, *Dem.* imperium, κατέχω ἀρχὴν, *Iſocr.* regionem, κτῶμαι χώραν, *id.* artem, γιγνώσκω τέχνην, *Plut.* ritum, σωίχω γίνατα, *Ariſtot.* teneor lege, κρατοῦμαι ὑπὸ νόμου, *Dion. Hal.*

Tener, a, um, ἁπαλὸς, ὴ, όν, vinum, οἶνος, *Dioſc.* pes, ποῦς, *Hom. ut fructus*, ὁ καὶ ἡ τερένων, ονος, *Theophr.*

Tenere, ἁπαλῶς.

Tenereſco, ἁπαλόομαι.

Teneritas, ſ. Teneritudo, ἡ ἁπαλότης, ητος, *Plut.* leguminum coctorum, ἡ τηραμότης, ητος, *Theophr.*

Digitized by Google

Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentamen, s. Tentatio, ὁ πειρασμὸς, οῦ, *Dioscor.* ἡ πεῖρασις, εως, *Thuc.* ἡ πεῖρα, ας, *Greg.*
Tentator, ὁ πειρατὴς, οῦ.
Tento, πειράζω, aliquem, an sit, τινὰ, εἰ ἔστι, *N. T.* aliquem ad malum, τινὰ, *ibid.* aliquem, *de stupro*, πειράω τινὰ, *Plin.* aliquid, πεῖραν λαμβάνω τινὸς, *Plato*, ὅπῃ τινος, *Isocr.*
Tentericlum, τὸ σκιωίδιον, *Theophyl.*
Tentorium, ἡ σκιὴ, ῆς, *Xen.* τὸ σκιώμα, ατος, *id.* figo, s. erigo, σκιωμα, *Dion. Hal.* σκιὴν πήγνυμι, *Plato.* ἵστημι, *Xen.* in tentoriis vivo, ἐπαυλίζομαι. *Dion. Hal.*
Tenuiculus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὑπόψιλος, ε.
Tenuis, e, ψιλὸς, ἡ, ὸν, *Dem. Ptol.* λεπτὸς, ἡ, ὸν, spes, ἐλπὶς, *Aristid.* i. e. *pauper*, ὁ ἡ ἄπορος, ε, *Dem.*
Tenuitas, ἡ λεπτότης, ητος, i. e. *egestas*, ἡ ἀπορία, ας, *Dem.*
Tenuiter, λεπτῶς, i. e. *egene*, ἀπόρως, *Dem.* ψιλῶς.
Tenuo, λεπτύνω, *Athen.*
Tenus, ἄχρι, *sequente Consona*, ἄχρις, *sequente Vocali vel Diphthongo*, verbis tenus, ἄχρι λόγου, *Plut.*
Tepefacio, χλιαίνω, aliquid, τὶ, *Athen.* θερμαίνω.
Tepefio, s. Tepesco, χλιαίνομαι, *Lucian.*
Tepeo, χλιαίνομαι, *Philo.* ἀλεύζω, *Aristot.* ἀλεαίνω, *id.*
Tepiditas, ἡ χλίανσις, εως.
Tepido, χλιαίνω, *Athen.*
Tepidus, a, um, χλιαρὸς, ὰ, ὸν, oleum, ἔλαιον, *Galen.* ἀλεεινὸς, ἡ, ὸν, regio, χώρα, *Herodot.*
Tepor, ἡ ἀλέα, ας, *Hippocr.*
Ter, τρὶς, *Dem.* τρισσὰς, *Dioscor.*
Tercenti, æ, a, τριακόσιοι, αι, αι, *Herodot.*
Terebinthinus, a, um, τερεβίνθινος, ίνη, ινον, vinum, οἶνος, *Dioscor.*
Terebinthus, ἡ τερέβινθος, ε, *Theophr.*
Terebra, τὸ τρύπανον, ε, *Athen.* τὸ τέρετρον.
Terebratio, ἡ τρύπησις, εως.
Terebro, τρυπάω, aliquid, τὶ, *Lucian.* τορέω.
Teredo, ὁ τερηδὼν, όνος, *Theophr.*
Teres, στρογγύλος, ύλη, ύλον, *Theophr.*
Tergeo, ζμήχω, aliquem, τινὰ, *Lucian.* ὁμόργνυμι.
Tergiversatio, ἡ στροφὴ, ης, *Aristoph.* i. e. *timor*, ὁ ὀκνῶν, ε, *Dem.* i. e. excusatio, ἡ προφάσις, εως, *id.*
Tergiversor, νωτίζω, *Poll.* i. e. *nolo*, ἀναδύομαι, *Dem.*
Tergo, idem quod *Tergeo.*
Tergum ὁ νῶτος, ε, *plur.* τὰ νῶτα, ων, *Xen.* verro, τὰ νῶτα ὑπερφέω, *Lucian.* a tergo, κατόπισθεν, *Plato*, ἐξοπισθεν, *Plut.* Confer *Deorsum.*
Tergus, τὸ δέρμα, ατος, τὸ ζκύτος, εος, *Plato.*
Termes, τὸ θάλος ἔγκαρπον.
Terminatio ὁ ὁρισμὸς, οῦ, *Aristot.* vocis, ἡ κατάληξις, εως.
Termino, ὁρίζω, *Aristot.* Conf. *Finio.*
Terminus, ὁ ὅρος, ε, *Dem.* τὸ ὅρειον, ε, *Xen.* malorum, πόνων λῆξις, *Plato.* Conf. *Finis*, item *Limes.*
Ternarius, sc. numerus, s. Ternio, ἡ τριὰς, άδος.
Terni, æ, a, ὁ ἡ ἡ σωτρεῖς, ῶν, *Lucian.*
Tero, τρίβω, aliquid manu, τὶ χειρὶ, *Dioscor.* tempus, διατρίβω χρόνον, *Xen.*
Terra, ἡ γῆ, γῆς, *Dem.* habitabilis, s. Orbis terrarum, ἡ οἰκουμένη, ης, *id.* ἡ περίοδος τῆς γῆς, *id.* ἅπασα γῆ ἡ θάλασσα, *id.*
Terræmotus, ὁ σεισμὸς, οῦ, *Herodian.* τῆς γῆς, *idem.*
Terrefacio, φοβερίζω, LXX.
Terrenus, a, um, s. Terrestris, e, ὁ ἡ γεώδης, ες, *Plato*, ὁ ἡ ἐπιχθόνιος, ὁπίγειος.
Terreo, φοβέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* ἐκφοβέω τινὰ *Isocr.* παράτλω τινὰ, *Lem.* καταπλήσσω τινὰ, *id.*

Terrestris, vide *Terrenus.*
Terribilis, e, φοβερὸς, ὰ, ὸν, alicui, τινὶ, *Demosth.* δεινὸς, ὴ, όν,
Terribiliter, φοβερῶς.
Terriculum, τὸ φόβητρον, ε, *N. T.*
Terrifico, φοβέω, *Dem.*
Terrificus, a, um, φοβερὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ δεισπαλὴς.
Terrigena, ὁ ἡ ἡ γηγενὴς, ές, LXX.
Territo, παρέσω, *Dem.* Conf. *Terreo.*
Territorium, τὸ χαρίον, ε, *Xen.*
Terror, ὁ φόβος, ε, *Dem.* Conf. *Metus.*
Tertianus, a, um, τριταῖος, αία, αῖον, febris, πυρετὸς, *Dioscor.*
Tertio, τριανδάω, LXX. τριανόω, *id.*
Tertio, *Adv.* τρίτον, τρίτως, τοτρίτον, *Demosth.*
Tertius, a, um, τρίτος, η, ον, *Plato.*
Tessera, s. Tesserula, ὁ κυβισκος, ε, pavimenti, ὁ ἀβακίσκος, ε, *Athen.*
Tessera, ὁ κύβος, ε, militaris, τὸ σύνθημα, ατος, *Herodian.* τὸ σύμβολον, ludo tesseris, κυβεύω, *Plut.*
Testa, ὁ κέραμος, ε, *Plut.* τὸ ὄστρακον, ε, *idem.*
Testaceus, a, um, ὁ ἡ ἡ ὀστρακώδης, ές, *Dioscor.* ὀστράκινος, ίνη, ινον, vas, σκεῦος, *N. T.*
Testamentum ἡ διαθήκη, ης, *Dem.* inofficiosum s. non recte factum, ἡ καλῶς s. ὀρθὰς ἔχουσα, *idem*, commentatitium, κατασκευασμένη, *idem*, falsum, ψευδὴς, *idem*, facio, διαθήκην ποιέομαι, *idem*, condo διατίθημαι, *idem*, scribo, conscribo, γράφω, *idem*, fieri, γίγνεσθαι. *idem*, obsigno, σημαίνομαι, *idem*, relinquo, καταλείπω, *idem*, adservo, τηρέω, *idem*, profero, ἀποφαίνω, *idem*, aperio, ἀνοίγω, *idem*, ratum esse, κυρίαν εἶναι, *idem*, irritum esse, ἄκυρον εἶναι, *idem*, ratum habeo, διαθήκην ἐμμένω, *Dem.*
Testatio, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.*
Testator, ὁ διαθέμενος, ε, *Dem.* ὁ διατιθέμενος, ε, *id.*
Testeus, a, um, idem quod *Testaceus.*
Testiculus, ὁ ὄρχις, τὸ ὀρχίδιον.
Testificatio, ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *Dem.*
Testificor, διαμαρτυρίομαι, falsum, ψευδῆ, *Dem.* palam, διαῤῥήδην μαρτυρέω, *id.*
Testimonium, ἡ μαρτυρία, ας, *Dem.* ἡ ἐκμαρτυρία, ας, *idem*, magnum & illustre, μεγάλη καὶ ἐπιφανὴς, *idem*, amplum, ἐυμεγέθης, *idem*, firmissimum, ἰσχυροτάτη, *id.* exhibeo de aliquo, μαρτυρίαν παρέχω περί τινος, *Dem.* profero alicujus rei, ἐμβάλλομαι τινος, *idem*, dicere, μαρτυρεῖν, *idem.*
Testis, ὁ μάρτυρ, υρος, *Dem.* ὁ μαρτυρῶν, ῶντος, *idem*, testes comparare, μάρτυρας παρασκευάζεσθαι, *Dem.* aliquos facere, ποιεῖν τινὰς τινος, *idem*, vocare, citare, καλεῖν τινὰς τινος, *idem*, multos adhibeo, παραλαμβάνω πολλοὺς, *idem*, designare, ἀποδεικνύμι, *id.* adduco, παράγω, *id.* esse, εἶναι, *id* ὑπάρχειν, *idem*, habere paratos, ἔχειν ἑτοίμους, *id.*
Testudineus, a, um, χελάνινος, ία, ον.
Testudo, *animal*, ἡ χελώνη, ης, *Aristot. instrumentum musicum*, ἡ χέλυς, υος, *Arat.* i. e. *camera*, ἡ ἀψὶς, ίδος, *Diod. Sic.* ἡ καμάρα, ας, *id.*
Testula, τὸ ὀστράκιον, ε.
Teter, a, um, μιαρὸς, ὰ, ὸν, *Aristot.*
Tetricus, a, um, σκυθρωπὸς, ὴ, ὸν, *Herodian.* ὁ ἡ ἡ ἀμείλικτος, ε, *Philo.*
Texo, ὑφαίνω, ἰσχνία, *Athen.*
Textilis, e, ὑφαντὸς, ὴ, ὸν, *Hom.*
Textor, ὁ ὑφάντης, ου, *Aristot.* ὁ πλοκεύς.
Textorius, a, um, ὑφαντικὸς, ὴ, ὸν, *Aristot.* ars, ἡ ὑφαντικὴ, ῆς, *Ælian.*
Textrinum, τὸ ἐργαστήριον, ε.
Textrix, ἡ ὑφάντρια, ας.
Textura, ἡ ὑφάσις, εως, *Poll.* ἡ ὑφὴ, ῆς, *Plato*, ἡ ἐργασία, ας, *Theophr.*
Thalamus, ὁ θάλαμος, ε, *Plut.*
Theatralis, e, θεατρικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Theatridium, τὸ θεατρίδιον, ε, *Vitruv.*

Theatrum, τὸ θέατρον, ε, *Dem.* in theatrum produco, θεατρίζω, *N. T.*
Theca, ἡ θήκη, ης, *Xen.*
Thema, τὸ θέμα, ατος, *Plut.*
Theologia, ἡ θεολογία, ας, *Plato.*
Theologice, θεολογικῶς.
Theologicus, a, um, θεολογικὸς, ὴ, όν, *Aristot.*
Theologus, ὁ θεολόγος, ε, *Plato.*
Theorema, τὸ θεώρημα, ατος, *Euclid.*
Theoreticus, a, um, θεωρητικὸς, ὴ, όν, *Plut.*
Thermæ, αἱ θέρμαι, ῶν, *Plut.* θερμαὶ πηγαὶ, *Diod. Sic.*
Thesaurarius, ὁ θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ γαζοφύλαξ, ακος, LXX.
Thesaurus, ὁ θησαυὸς, οῦ, *Aristot.* thesaurum colligo, θησαυρίζω, *Herodian.* in thesauro recondo, θησαυρίζομαι, *Philo.*
Thesis, ἡ θέσις, εως, *Aristot.*
Thorax, ὁ θώραξ, ακος, *Aristot.*
Thronus, ὁ θρόνος, ε, *N. T.*
Thureus, a, um, ὁ ἡ ἡ λιβανάδης, εος.
Thuribulum, τὸ θυμιατήριον, ε, *Philo.*
Thus, ὁ λίβανος, ε, *Theophr.*
Thymus, ὁ θυμὸς, ε, *Dioscor.*
Thyrsus, ὁ θύρσος, ε, *Plut.*
Tiara, ἡ τιάρα, ας, *Herodot.*
Tibia, ἡ κνήμη, ης, LXX. i. e. *fistula*, ὁ αὐλὸς, οῦ, *Cl. Alex.*
Tibiale, ἡ κνημὶς, ίδος, *Athen.*
Tibialis, e, αὐλικὸς, ὴ, όν, αὐλητικὸς, ὴ, όν, arundo, κάλαμος, *Theophr.*
Tibicen, ὁ αὐλητὴς, οῦ, *Lucian.* ὁ αὐλῳδὸς, οῦ, *Athen.* ὁ χοραύλης.
Tibicina, ἡ αὐλητρὶς, ίδος, *Lucian.*
Tigillum, τὸ δοκίδιον, ε.
Tignum, ἡ δοκὸς, οῦ, *Aristoph.* transversarium, ἡ διαδοκὶς, ίδος, *Hesych.*
Tigrinus, a, um, τιγρίνος, ίνη, ινον.
Tigris, ἡ τίγρις, ίδος. *Ælian.*
Tilia, ἡ φίλυρα, ας, *Herodian.*
Tiliaceus, a, um, φιλύρινος, ίνη, ινον, *Ælian.*
Timeo, φοβέομαι, *Dem.* Deum, εὐλαβέομαι Θεὸν, LXX. Conf. *Metuo.*
Timide, αἰδεσῶς, *Dem.*
Timiditas, ἡ δειλία, ας, *Dem.* ἡ ἀτολμία, ας, *idem.*
Timidus, a, um, δειλὸς, ὴ, όν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ ἄτολμος, ε, *id.*
Timor, ὁ φόβος, ε, *Dem.* τὸ δέος, εος, *id.* Conf. *Metus.*
Tinctilis, e, βαπτὸς, ὴ, όν.
Tinctor, ὁ βαφεὺς, έως, *Plato.*
Tinctura, ἡ βαφὴ, ῆς, *Theophr.* ἡ χρῶσις.
Tinea, ὁ σὴς, σητὸς, *Theophr.*
Tineosus, a, um, ὁ ἡ ἡ σητόβρωτος, ε, *N. T.*
Tineola, τὸ ἐλμίνθιον, ε, *Hippocr.*
Tingo, βάπτω, pilos, τρίχας, *Dioscor.* χροΐζω, *Aristot.* χρώζω, *id.*
Tinnio, κωδωνίζω, *Athen.* βομβέω.
Tinnitus, ὁ καδαγμὸς, οῦ, æris, ὁ ψόφος τῶν χαλκωμάτων, *Plut.*
Tintinnabulum, ὁ κώδων, ωνος, *Thuc.* ἡ πλατάγη, ῆς, *Diod. Sic.* τὸ κρόταλον, tintinnabulum pulso, κωδωνίζω, *Athen.*
Titillatio, ἡ γαργαλισμὸς, οῦ, *Plato*, ὁ γάργαλος, ε, *Lucan.*
Titillo, γαργαλίζω, *Ceb. Theb.* γαργαλίζω.
Titio, ὁ δαλὸς, οῦ, LXX.
Titubanter, ἀσυστάτως, παραφόρως, σολοικῶς.
Titubantia, ἡ συγκλόνησις, εως, oris, s. linguæ, ὁ τραυλισμὸς, οῦ, ἡ τραυλότης, ητος, *Plut.*
Titubatio, ἡ δόνησις, εως.
Titubo, ὑποσκελίζομαι, *Plut.* παραφέρομαι, *Aristot.* in sermone, ζφάλλομαι, *Plut.* πλανάομαι ἐν λόγῳ, *Herodot.*
Titulus, ἡ ἐπιγραφὴ, ῆς, *Polyb.*
Toga, ἡ τήβεννος, ε, *Dion. Hal.* ἡ τριβώνιον, ε, *Plut.* candidata, λαμπρὰ, *Polyb.* pura, ἱμάτιον ἀπέφορον, *Plut.* togam virilem sumo, εἰς ἄνδρας τάττομαι, *Dem.*
Togatus, a, um, ὁ ἡ ἡ τηβεννοφόρος, ε.
Tolerabilis, e, ἀνεκτὸς, ὴ, όν, *Lucian.* φορητὸς, ὴ, όν, *Chrys.* ἀνεκτὸς ὴ, όν, *Dem.* ὑπομονητὸς, ία, ον, *Isocr.* πλατὸς, ὴ, όν.

Tolera-

Digitized by Google

Tolerabiliter, ἀνεκλῶς, *Iſocr.*
Toleranter, φιλοπόνως, *Iſocr.* καρτερικῶς, *Chryſ.*
Tolerantia, ἡ ἀνοχὴ, ῆς, *N. T.* ἡ ἀνθεξις, εως, *Plut.* τὸ καρτερικὸν, οῦ, *Dion. Hal.* ἡ καρτερια, ας, *Dem.* ἡ τλῶσις.
Tolero, καρτερῶ, *Iſocr.* ὑπομένω, *Dem.* ἀνέχομαί τι, *id.* Conf. *Patior.*
Tolleno, ὁ κόλων, ωνος.
Tollo, αἴρω, manus, χεῖρας, *Ariſtoph.* vela, αἴρομαι τὰ ἱστία, *Plut.* vocem, ἐπαίρω φωνὴν, *Dem.* menſam, αἴρω τράπεζαν, *Bud.* aliquid e medio, ἀναίρω τι ἐκ μέσου, *Dem.* i. e. *educare*, infantem, ἀναλίσκω, *Plut.* in crucem, ἀνασκολοπίζω, *Philo.* puerum e medio, ἀφανίζω παῖδα, *Iſocr.*
Tomaculum, ὁ ἀλλᾶς, ἀντος, *Athen.*
Tomentum, τὸ χνέφαλον, ου, *Lucian.*
Tomex, ἡ τομικὴ, ῆς.
Tomus, ὁ τόμος, ου, *Lactt.*
Tondeo, κείρω, comas, κόμας, barbam, πώγωνα κείρω τὸ γένειον, *Herodian.* ad cutem, ξυρίω ἐπὶ χροῦ, *Lucian.*
Tonitru, ἡ βροντὴ, ῆς, *Ariſtot.* τὸ βρόντημα, ατος, *Æſchyl.*
Tono, βροντάω.
Tonſillæ, τὰ παρεσθμία, ων, *Ruff.* οἱ ἀντιάδες.
Tonſor, ὁ κουρεὺς, έως, *Plut.* ὁ κορσεύς.
Tonſorius, a, um, κουρικὸς, ὴ, όν, *Polyb.*
Tonſtrina, τὸ κουρεῖον.
Tonſtrix, ἡ κουρεῖτρια, ας, *Plato.*
Tonſura, ἡ κουρὰ, ᾶς, *Plato*, ἡ πῖξις.
Tonus, ὁ τόνος, ου. *Quinctil.*
Toral, τὸ παρέλκυνον, ου.
Torcular, ὁ ληνὸς, οῦ, LXX. τὸ σκαφυλοκολεῖον, ου, *Iſæus.*
Tormentum, ἡ βάσανος, ου, *Iſocr.* τὸ βασανιστήριον, *Themiſt.* ἡ στρέβλη, ης, *Philo.* bellicum, πετροπομπὴ, ῆς, tormentis coactum confiteri, στρεβλωθὲν ἐξειπεῖν, *Lucian.* ſubjicio aliquem, παραδίδωμι τινὰ εἰς βάσανον, *Dem.* fortiter tolerare, & pati tormenta, ἐγκαρτερεῖν καὶ ἀθλεῖν ταῖς βασάνοις, *Ælian.*
Tormina, οἱ στρόφοι, ων, *Dioſc.* ἡ δυσεντερία, torminibus laboro, στροφῶμαι, *idem.*
Torminoſus, a, um, στροφώμενος, ένη, ενον, *Dioſc.*
Tornator, ὁ τορευτὴς, οῦ, *Plut.*
Tornatura, ἡ τόρευσις, εως, *Plato*, ἡ τορεία, ας, *id.*
Torno, τορεύω, τορεύω *Theophr.*
Tornus, ὁ τορνὸς, οῦ, *Theogen.*
Toroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ μυάδης, *Gal.*
Torpedo, *piſcis*, ἡ νάρκη, ης, *Plato.*
Torpefactio, ἡ νάρκωσις, εως, *Hippocr.*
Torpeo, ναρκάω, *Ariſtot.* ὑποκινέω, *Dem.*
Torpeſco, ναρκάω, *Gal. Aphr.*
Torpidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ναρκώδης, ες.
Torpor, ἡ νάρκη, ης, *Chryſ.* ἡ νάρκωσις, εως, *Gal.*
Torquatus, a, um, ὁ καὶ ἡ στρεπτοφόρος, ου, *Suid.*
Torqueo, στρέφω, aliquid, τὶ, *Dem.* γυρόω τι, i. e. *examino torquendo*, βασανίζω, aliquem, τινὰ, *Plut.* στρεβλόω τινὰ, *Dion. Hal.*
Torquis, τὸ περιχείλιον, ου, *Plut.* ὁ στρεπτὸς, οῦ, *Ælian.* τὸ στρόφιον, ου, *Herodot.*
Torrefacio, φρύγω, *Lucian.*
Torrefactio, ὁ φρυγμὸς, οῦ, *Heſych.*
Torrens, ὁ χείμαρρος, ου. *Lucian.* ὁ χειμάρρους, ου, LXX. ἡ χαράδρα.
Torreo, φρύγω, *Lucian.* φρύγομαι, *Athen.* καυματίζω, *N T.*
Torridus, a, um, καπνώδης, ὰ, ὸν, *Dioſc.*
Torris, ὁ δαλὸς, οῦ, *Athen.*
Torſio, ἡ στρέψις, εως.
Torte, ἐγκαμμένως.
Tortilis, *e.* στρεπτὸς, ὴ, όν, *Eurip.*
Tortor, ὁ βασανιστὴς, οῦ, *Dem.* ὁ δημόκοινος.
Tortuoſus, a, um, στρεβλὸς, ὴ, όν, *Ariſtot.* ὁ καὶ ἡ ἑλικοειδὴς.
Torve, τυρικὸν, video, βλέπω, *Ariſtoph.* τιτανικὸν βλέπω, *Lucian.*
Torvitas, ἡ ὑποδρασία, ας, τὸ βλοσυρὸν, οῦ.
Torus, ἡ στρωμνὴ, ῆς, genialis, ἡ παστὰς, άδος, γαμήλιος, *Chryſ.*
Torvus, a, um, βλοσυρὸς, ὰ, όν, ἀγριωπὸς, ὴ, όν, *Plut.* ὁ καὶ ἡ δεινωπὸς.
Tot, τοσοῦτοι, αὗται, αὕτα, & tanta perfeci, καὶ τηλικαῦτα διαπέπραγμαι, *Iſocr.* obſides, quot coloni, τοσοῦτοι ὅμηροι, ὅσοιπερ ἄποικοι, *Dem.* quot, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, ὅσοιπερ, *Iſocr.* τοσοῦτοι, ὅσοι, *id.* τοσοῦτοι, ὁπόσοι, *id.*
Totidem, ἴσοι, αι, α, *Xen.* ἴσος ἢ ἀριθμὸν, *Ariſtot.* ἴσοι τῷ ἀριθμῷ, *id.* ἴσος, αι, α, τὸ πλῆθος, *Dem.*
Toties, τοσαυτάκις, *Joſeph.*
Totus, a, um, ὅλος, η, ον, *Dem.* in aliqua re, ἐν τινὶ, *Ariſtot.* πᾶς ἐν τινι, *Dion. Hal.*
Toxicum, τὸ τόξικον, ου, *Dioſc.*
Trabalis, e, ὁ καὶ ἡ δοκώδης, ες.
Trabea, ἡ ἀλουργὶς, ίδος, *Plut.*
Trabeatus, a, um, ἀλουργίδα ἀμπεχόμενος.
Trabs, ἡ δοκὸς, οῦ, *Diod. Sic.*
Tractabilis, e, ὁ καὶ ἡ εὐμεταχείριστος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ εὐπειθὴς.
Tractatio, ἡ μεταχείρισις, εως, *Dion. Hal.*
Tractatus, ἡ πραγματεία, ας.
Tractim, ὁπισθιορμηδὸν.
Tracto, χειρίζω, *Polyb.* ψηλαφάω, argumentum aliquod, γραφὴν περὶ ὑποθέσιν τινὸς, *Dem.* negotia publica, πράττω τὰ κοινὰ, *id.* aliquem contumelioſe, ὑβριστικῶς χράομαί τινι, *Dem.* duriter, αἰκίζομαί τινα, *Iſocr.*
Traditio, ἡ παράδοσις, εως, *Thuc.*
Trado, παραδίδωμι, aliquem alicui, τινά τινι, *Herodot.* oblivioni, λήθῃ, *Lucian.* literis, γραφῇ, *Gregor.* me totum alicui rei, δίδωμι ἐμαυτὸν διὰ παντὸς τινι πράγματι, *Dem.* in diſciplinam, παραδίδωμι ἐμαυτόν τινι, ὥστε μαθητὴν, *idem*, hoſtienſes in manus, ἐγχειρίζω τὰ ξίφη τοῖς ἐχθροῖς, *Greg.* poſteritati, παραδίδωμι τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, *Syneſ.* tradunt hiſtorici, ἱστοροῦσι, *Plut.* ut ab iis traditum eſt, κατ' ἐκείνους, *Philo.* fama traditur, λόγος διαδίδοται, *Iſocr.*
Traduco, διάγω, tempus, χρόνον, *Xen.* exercitum, στρατιὰν, imperium ad alium, μετάγω ἀρχὴν εἰς ἄλλον, *Herodian.* in aliam linguam, μεταφράζω, *Plut.* aliquem, διαβάλλω τινὰ, *Plut.* Conf. *Obtrecto.*
Traductio, ἡ διαγωγὴ, ῆς, *Ariſtot.* Conf. *Interpretatio*, item *Obtrectatio.*
Traductor, ὁ καὶ ἡ ὑποβολεὺς, έως.
Tragice, τραγικῶς, *Greg.* exaggero, ἐκτραγῳδέω, *Naz.* decanto, τραγῳδέω, *Demoſth.*
Tragicus, a, um, τραγικὸς, ὴ, όν, *Lucian.*
Tragœdiæ, ἡ τραγῳδία, ας, *Plato.*
Tragœdus, ὁ τραγῳδὸς, οῦ, *Athen.*
Tragula, τὸ ἀκόντιον, ου, *Xen.*
Traha, τὸ ἕλκηθρον, ου, *Theophr.*
Traho, ἕλκω, naſo aliquem, τινὰ ῥινὸς, *Lucian.* currum, ἄγω ἅρμα, *Herodian.* ad imperium, ὅπη τῷ ἀρχῷ, *id.* aliquid per totam urbem, σύρω τι διὰ πάσης πόλεως, *id.*
Trajectio, ἡ διάβασις, εως, *Dem.* ἡ φόρτωσις.
Trajectus, ὁ φορτμὸς, οῦ, *Eur.* τὸ δίαρμα, ατος, *Polyb.*
Trajicio, διαβάλλω, in inſulam, εἰς νῆσον, *Herodot.* alicunde in continentem oppoſitam, ἔκ τινος πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον, *Thuc.* lino corticem, λίνῳ τὸ φελλὸν, *Dioſc.* mare, διαπλέω τὸ πέλαγος, *Iſocr.* culpam in alium, τὴν αἰτίαν ἀνατίθημί τινὶ, *id.*
Traluceo, διαφαίνομαι, *Ariſtot.*
Trama, ἡ κρόκη, ης, *Plato.*
Trames, ἡ τρίβος, ου, *Xen.* ὁ στίβος.
Trano, διανήχομαι, *Dion. Hal.*
Tranquille, ἀθορύβως, *Diod. Sic.* ἀταράκλως, *Plut.*
Tranquillitas, ἡ ἀταραξία, ας, *Juſt. Mart.* ἡ γαλήνη, ης. *Phil.* animi, ἡ εὐθυμία, ας, *Plut.* ἡ εὐδία παθῶν, *Phil.*
Tranquillo, γαληνιόω, *Plut.*
Tranquillus, a, um, ὁ κ, ἡ ἄκυμος, ου, *Plut.* ὁ καὶ ἡ ἀκύμαντος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ ἀσάλευτος, ου, *Diod. Sicul.* ὁ καὶ ἡ ἀθόρυβος, ου, *Plutarch.* animo, ὁ καὶ ἡ εὔθυμος, ου, *id.* ſum, γαληνίζω, *id.* animo, εὐθυμία, *id.* Conf. *Quietus.*
Trans, πέρα, *ſequente Conſona*, πέραν, *ſequente Vocali vel Diphthongo*, mare, πέρα θαλάσσης, *Thuc.* Conf. *Ultra.*
Tranſactio, ἡ διάλυσις, εως, vitæ, ἡ διεξαγωγὴ τοῦ βίου, *Baſ.*
Tranſcendo, ὑπερβαίνω, turrim, τὸν πύργον, *Herodot.* ὑπερβάλλω.
Tranſcribo, μεταγράφω, aliquid, τὶ, *Thuc.* aliquid in aliquem, τὶ εἴς τινα, *Pauſ.*
Tranſcurro, μετατρέχω.
Tranſcurſus, ἡ παραδρομὴ, ῆς, *Baſ.*
Tranſenna, ἡ ζυγὶξ, γὸς, *Plut.* ἡ κιγκλὶς, ίδος, *Chryſ.*
Tranſeo, διαβαίνω, in Europam, εἰς Εὐρώπην, *Dem.* ad aliquid, μεταβαίνω ἐπί τι, *Iſocr.* urbem, διοδεύω πόλιν, *N. T.* ſaltu per ignem, διαπηδάω τὸν φλόγα, *Xen.*
Tranſfero, μετάγω, *N. T.* aliquid, μεταμοιζω τι, *Herodian.* in aliam linguam, ἑρμηνεύω, *Xen.* ad verbum, μεθερμηνεύομαι κατὰ λέξιν, *Plut.*
Tranſfigo, διαπείρω, aliquem aliquo, τινά τινι, *Dioſc.* διελαύνω.
Tranſfiguratio, ἡ μεταμόρφωσις, εως, *Phil.*
Tranſfiguro, μεταμορφόω, *Philo.*
Tranſfodio, διαπείρω, *Dioſc.*
Tranſformo, μεταμορφόω, *Philo.*
Tranſfreto, διαπορθμεύω, *Plut.*
Tranſfuga, ὁ αὐτόμολος, ου, *Iſocr.*
Tranſfugio, αὐτομολέω, *Thuc.* ad aliquem, εἴς τινα, *Lucian.* ad hoſtes, πρὸς τοὺς πολεμίους, *Diod. Sic.*
Tranſfugium, ἡ αὐτομολία, ας, *Thuc.*
Tranſfundo, μεταχέω.
Tranſgredior, μεταβαίνω, *Ariſtot.* legem, παραβαίνω νόμον, *N. T.* ὑπερβάλλω.
Tranſgreſſio, ἡ παράβασις, εως, legis, νόμου, *N. T.* διάβασις, εως, *Xen.*
Tranſigo, διαπράττω, aliquid, τὶ, *Dem.* καταπράττω τι, *Xen.* cum aliquo, διομολογοῦμαι, *Dion. Hal.* vitam, διεξάγω τὸν βίον, *Syneſ.*
Tranſilio, ὑπερβαίνω, aliquid de induſtria, τὶ ἑκών, *Dem.* διαπηδάω τι, *Xen.* legem, ὑπερπηδάω νόμον, *Æſchin.*
Tranſitio, ſ. Tranſitus, ἡ διάβασις, εως, *Xen.* ἡ διέξοδος, ου, *Dion. Hal.* ἡ διοδος, ου, *Æſchin.*
Tranſlatio, ἡ μεταγωγὴ, ῆς, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.* ἡ μεταφορὰ, ἡ μετάθεσις.
Tranſlatitius, μεταγωγικὸς, ὴ, όν.
Tranſmarinus, a, um, ὁ καὶ ἡ διαπόντιος, ου, *Dion. Hal.*
Tranſmigratio, ἡ μετανάστασις, εως, *Dion. Hal.*
Tranſmigro, μετοικέω, *Dem.* μετανίσταμαι, *Philo.*
Tranſmiſſio, ἡ διαπομπὴ, ῆς, *Appian.* ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Tranſmitto, διαπέμπω, aliquid alicui, τι τινι, *Thuc.* aliquid, negligendo, παραπέμπω τι, *Dem.* i. e. *tranſeo*, διαβαίνω τι, *idem.*
Tranſmoveo, μετακινέω, *Them.*
Tranſmutatio, ἡ μεταλλαξις, εως, *Xen.* ἡ μετάστασις.
Tranſmuto, μεταλλάττω, aliquid, τὶ, *Thuc.* μεταβάλλω τι, *Ariſtot.*
Tranſnomino, μετονομάζω, *Philo.*
Tranſpono, μετατίθημι, *Plut.* μετάνω.
Tranſportatio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Tranſporto, μεταφωίζω, ſtatuam in aulam, τὸ ἄγαλμα, εἰς αὐλὴν, *Herodian.* aliquid in inſulam, διακομίζω τι εἰς νῆσον, *Thuc.* aliquos, διαβιβάζω τινὰς, *Iſocr.* liberos & uxores, ex agris, μετακομίζω παῖδας καὶ γυναῖκας ἐξ ἀγρῶν, *Dem*
Tranſtra, τὰ ζυγὰ ὧν, *Hom.* τὰ ζύλματα.
Tranſvectio, ἡ διακομιδὴ, ῆς, *Thuc.*
Tranſveho, idem quod *Tranſporto.*
Tranſverſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἐκδιάστροφος, ου, *N. T.* ὁ καὶ ἡ παρεκβασις, ου, *Aret.* πλάγιος, ία, ιον.

Tranſulto,

Digitized by Google

Transulto, idem quod *Transilio.*
Transumo, μεταλαμβάνω, *Plut.*
Transvolo, μεταπίτομαι, *Lucian.*
Treceni, æ, a, ſ. *Trecenti, æ, a,* τριακόσιοι, αι, α, *Plut.*
Trecentics, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, οἱ, αἱ, τὰ τρισκαίδεκα.
Tremebundus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τρομώδης, έ⊖, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖελειδὴς, έ⊖, *Lucian.*
Tremefacio, ἐκπλήτω, *Dem.*
Tremefactus, ὁ ϰ᾽ ἡ ἔντρομ⊖.
Tremendus, φοβερὸς, ρὰ, ρόν.
Tremiſco, ſ. Tremo, τρέμω, *Dem.* τρέω, *Plut.* τρομέω.
Tremor, ὁ τρόμ⊖, ε, *Plut.* ὁ Ϲεισμός.
Tremulus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τρομώδης, έ⊖, *Plut.* τρομδὸς, ρὰ, ρόν.
Trepidanter, ϰπροδιεδειλιακοτως.
Trepidatio, ὁ τρόμ⊖, ε, *Plut.*
Trepido, τρέω, *Plut.*
Trepidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϖελίφοβ⊖, ε, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖελειδὴς, έ⊖, *Iſocr.*
Tres, οἱ ϰ᾽ αἱ τρεῖς, Tria, τὰ τρία, *Dem.*
Triangularis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τρίγων⊖, ε, *Euclid.*
Triangulus, τὸ τρίγανον, ε, *Euclid.*
Triarii, οἱ τριάρτοι, ων, οἱ ὕϖτιταγμένοι, ων.
Tribulatio, ἡ ἀνάγκη, ης, *N. T.* ἡ Θλίψις, εως, *idem.*
Tribulis, ὁ φυλέτης, ε, *Dem.* ὁ συμφυλέτης, ε, *Iſocr.*
Tribulo, Θλίϐω, LXX.
Tribulus, ὁ τρίϐολ⊖, ε, *N. T.*
Tribunal, τὸ βῆμα, ατ⊖, *Dem.* τὸ δικαϛήριον, ε, *Plut.*
Tribunatus, plebis, ἡ δημαρχία, ας, *Plut.* militaris, ἡ χιλιαρχία, ας, *Dion. Hal.*
Tribunitius, a, um, δημαρχικὸς, ἡ, ὸν, *Xiphil.* poteſtas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία, *Dion. Hal.*
Tribunus, ὁ τριτυάρχ⊖, ε, *Dion. Hal.* plebis, ὁ φύλαρχ⊖, ε, *Dem.* ὁ δήμαρχ⊖, ε, *Plut.* legionis, ϛρατοπεδάρχης τῆ τάγματ⊖, militaris, ὁ χιλιόαρχος, ε, *id.*
Tribuo, νέμω, *Herodian.* alicui aliquid, ἀνατίθημί τινί τι, *Dem.* cauſſam alicui, αἰτίαν ὑπιτίθημι τινι, *Iſocr.* honorem, ϰπονέμω τινὶ τιμὴ, *id.* ſuum cuique, ϰπδίδωμι τὸ ϖροσῆκον ἑκάϛῳ, *Plato,* ϰπονέμω ἑκάϛῳ τὸ πρέπον, *Ariſtot.* Conf. *Do, Largior.*
Tribus, ἡ φυλὴ, ῆς, *Dem.* ἡ ϕρατρία, ας, *id.*
Tributarius, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ Ϲωτελὴς, έ⊖, *Dem.* ὁ ϰ᾽ ἡ ὑϖοτελὴς, έ⊖, *Dion. Hal.*
Tributim, χ῀ φυλάς.
Tributum, ὁ φορ⊖, ε, *Dem.* ἡ φορὰ ᾶς, *id.* ἡ εἰσφορὰ, ᾶς, *Dem.* ἡ ϖροεισφορὰ, ᾶς, *id.* ὁ δασμὸς, ῦ, *Iſocr.* pecuniæ, εἰσφορὰ χρημάτων, *id.* Ϲυνταξις χρημάτων, *Dem.* & decimæ, τὸ τέλ⊖, ϰ᾽ δεκάτη, *id.* ordinare, φόρους τάττειν, *Iſocr.* indico alicui, παρασκευάζω Ϲυνταξιν τινι, *Dem.* impono alicui, ϖροστάτω εἰσφορὴν τινι, *Iſocr.* exigo, ϖράττω φόρους, *idem,* εἰσπράττω φορὰν, *idem,* ϖοιέομαι εἰσφοράν, *id.* pendo, φέρω φόρον, *idem,* διδωμι, τῶ Ϲυνταξιν, *Dem.* τίθημι εἰσφορὰν, *id.* levo tributis, ἀναπαύω εἰσφορᾶς, *Iſocr.* tributi exactio, ἡ τελωνία, *Dem.* collectio, ἡ δασμολογία, ας, ἡ φορολογία, ας, collector, ὁ δασμολόγ⊖, ε, *Dem.* ὁ φορολόγ⊖, LXX.
Tricæ, τὰ τριχοπλέγματα, ων.
Tricæni, æ, a, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plato.*
Tricenteni, æ, a, τριακόσιοι, αι, α, *Herodot.*
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, ὁ ϰ᾽ ἡ τρικέφαλ⊖, ε, *Suid.*
Triceſimus, a, um, τριακοϛὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Tricies, τριακοντάκις, *Plut.*
Triclinium, τὸ τρικλίνιον, ε, *Athen.*
Tridens, ἡ τρίαινα, ης, *Cl. Al.*
Triduum, τὸ τριήμερον, ε, *Ariſtot.* ἡ τριημερία, ας, LXX.
Triduanus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τριήμερ⊖, ε, *Gregor.*
Triennis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τριετὴς, έ⊖, *Amm.*
Triennium, ὁ τριετὴς χρόν⊖, *Herodot.*
Triens, τὸ τριτημόριον, ε, *Ariſtot.*
Trifariam, τρίχα, *Herodot.*
Trigæ, ὁ τρίιππ⊖, ε.
Trigemini, οἱ τρίδυμοι, αν.
Trigeſimus, a, um, τριακοϛὸς, ἡ, ὸν, *Dem.*
Triginta, οἱ, αἱ, τὰ τριάκοντα, *Plut.*
Trigla, ἡ τρίγλα, ης, *Ariſtot.*
Trigonalis, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τρίγων⊖, ε, *Eucl.*
Trimatus, ἡ τριετία, ας.
Trimeſtris, e, ὁ ϰ᾽ ἡ τρίμην⊖, ε.
Trimulus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τριετὴς, έ⊖, *Nax.*
Trinitas, ἡ τριὰς, άδ⊖.
Trinus, a, um, οἱ ϰ᾽ αἱ τρεῖς, *Ariſtot.* τρίανδρος, ἡ, ὸν, *Plato.*
Tripartito, τριμερῶς.
Tripartitus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ τριμδὴς, έ⊖.
Tripedalis, e, τριπόδης, έ⊖, *Xen.*
Tripes, ὁ ϰ᾽ ἡ τρίπους, οδ⊖, *Ariſtoph.*
Triplex, τριανδρος, ὸν, τριπλᾶς, ῆ, ᾶν, *Ariſtot.*
Tripliciter, τριανδρῶς, *Dion. Hal.*
Triplico, τριανδρόω, *Greg.*
Triplus, a, um, τριπλᾶς, ῆ, ᾶν, *Ariſtot.*
Tripudio, χορδίζω, *Iſocr.* ὀρχέομαι, *Dem.*
Tripudium, ὁ κορδαϰισμὸς, ῦ, *Dem.*
Tripus, ὁ τρίπους, οδ⊖.
Triquetrus, a, um. ὁ ϰ᾽ ἡ τρίγων⊖, ε, *Eucl.*
Triremis, ἡ τρίηρης, έ⊖, *Dem.*
Triſtis, e, λυπηρὸς, ά, όν, *Dem.* ἀναρὲς, ὰ, ὸν, *id.* ὁ ϰ᾽ ἡ ϖελυπ⊖, ε, *Iſocr.* ὁ ϰ᾽ ἡ ἀθυμ⊖, ε, *id.*
Triſtitia, ἡ λύπη, ης, *Dem.* ἡ ῥθυμία, ας, *idem,* ἡ ἀχθηδὼν, όν⊖, *Plato,* ἡ ἀνία, triſtitiam adfero, ἀνιάω, *Dem.* triſtitia adficior, ἀνιάομαι, *idem.* Conf. *Mœror, Mœſtitia, Ægritudo.*
Triticeus, a, um, ϖύρινος, ίνη, ινον, *Dion. Hal.*
Triticum, ὁ ϖυρὸς, ῦ, *Phil.*
Tritura, ἡ ἀλόησις, εως, ὁ ἀλοητὸς, ῦ, *Xen.*
Trituro, ἀλοάω, *Plut.*
Triticialis, e, ὁ τριοδίτης, ε, ἡ τριοδῖτις, ιδ⊖, *Phil.*
Trivium, ἡ τρίοδ⊖, ε, *Lucian.*
Triumphalis, e, θριαμβικὸς, ἡ, ὸν, *Plut.*
Triumpho, θριαμβέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* ſecundum, θρίαμβον δίϰτδον, *idem,* ϖομπεύω.
Triumphus, ὁ θρίαμβ⊖, ε, *Plut.*
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν.
Triumviralis, e, τριαρχικὸς, ἡ, όν.
Triumviratus, ἡ τριαρχία, ας.
Trochlea, ἡ τροχαλία, ας, *Ariſtot.* ἡ τροχηλία, ας, *Theophr.*
Trophæum, τὸ τρόπαιον, ε, *Ariſtid.* erigo, ἐγείρω, *Herodian.* ἵϛημι, *Iſocr.*
Tropus, ὁ τρόπ⊖, ε, *Ariſtot.*
Trucidatio, ἡ Ϲφαγὴ, ῆς, *Iſocr.* ὁ φόν⊖.
Trucido, ϰπσφάττω, *Dem.* ϰπολέϖω, φονεύω.
Truculenter, ἀπλῶῆς, *Dem.*
Truculentus, a, um, ἀμὸς, ἡ, ὸν, *Dem.* φονικὸς, ἡ, όν.
Trudo, ὠθέω, *Plato.*
Trulla, ἡ οἰνοχόη, ης.
Trulliſſo, κονιάω, *Philoſtr.*
Trunco, ἀκροτομέω, aliquid, τὶ, *Xen.* κυρίζω τι, *Theophr.* κολέω τι, *id.* ϰπολόπτω.
Truncus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ κολοβὸς, ῦ, *Ariſtot.*
Truncus, ὁ κορμὸς, ῦ, *Phil.* τὸ ϛέλεχ⊖, έ⊖, *Theophr.*
Trutina, ἡ τρυτάνη, ης, *Dem.* ἡ ϖαλάϛιγξ, γ⊖, *Plut.* ὁ ϛυγὸς, ῦ.
Trutino, ſ. Trutinor, ζυγοϛατέω, *Lucian.* ϛαθμόομαι, *id.*
Trux, φοβερὸς, ἡ, ὸν, *Herodian.* ἀμὸς, ἡ, όν.
Tu, Ϲύ, *Dem.*
Tuba, ἡ Ϲάλπιγξ, γ⊖, *Ariſtot.* tubæ clangor, τὸ Ϲάλπισμα, ατ⊖, *Poll.* tuba cano, Ϲαλπίζω, *Athen.*
Tuber, τὸ ὕδνον, ε, *Plut.*
Taberculum, τὸ φῦμα, ατ⊖, *Plut.*
Tuberoſus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ φυματώδης, έ⊖, *Hippocr.*
Tubicen, ὁ Ϲαλπιϛὴς, ῆ, *Polyb.* ὁ Ϲαλπικλὴς, ῆ, *Diod. Sic.* ὁ Ϲαλπιγϰλὴς, ῆ, *Lucian.*
Tubulus, τὸ ὑδραγώγιον, ε, *Harmenop.*
Tuburcinor, λαφύσσω, *Hom.*
Tubus, ὁ Ϲωλὼν, ῶν⊖, *Plut.* ὁ Ϲίφων.
Tudes, ἡ σφύρα, ας.
Tudicula, ὁ τριπλὴρ, ῆρ⊖.
Tueor, ϖροΐϛαμαι, jura, τῶν δικαίων, *Dem.* valetudinem, Ϲάζω τὴν ὑγίειαν, *Ariſtot.* patriam, διασάζω τὴν ϖατρίδα, *Iſocr.* bona, διαφυλάττω τὰ ἀγαθὰ, *id.*
Tuguriolum, τὸ καλύδιον, ε, *Plut.* τὸ σκηνίδιον.
Tugurium, ἡ καλύβη, ης, *Thuc.* ἡ ἴπαυλις, εως, *Æl.*
Tuitio, ἡ διατήρησις.
Tum, τότε, qui tum fuerunt, οἱ τότε ὄντες, *Dem.* tum, quum conceſſimus, τότε, ὅτε ἐδώϰαμεν, *id.* τότε, ἡνίϰα, *id.* tum, cum, ſ. cum, tum, τά μὲν τὰ δὲ *id.* ἅμα μὲν, ἅμα δὲ, *Iſocr.*
Tumefacio, ϖαρειδίσκω, *Aret.* ὑποιδίσκω, *Gal.*
Tumeo, αἰοιδιῶ, χαυόομαι, *Dion. Chryſ.*
Tumeſco, ὀγκόομαι.
Tumidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ὀγκώδης, έ⊖, *Xen.* ὀγκηρὸς, ά, όν, *Ariſtot.* ὁ ϰ᾽ ἡ φροσῴδης, έ⊖, *Gal.*
Tumor, ὁ ὄγϰ⊖, ε, *Gal.* τὸ οἴδημα, ατ⊖, *Hippocr.*
Tumulo, Θάπτω, *Dem.* Conf. *Sepelio.*
Tumuloſus, a, um, λοφώδης, εσσα, εν, *Nax.*
Tumultuarius, a, um, θορυβώδης, έ⊖.
Tumultuatio, τὸ θόρυβημα, ατος.
Tumultuor, θορυβέω, *Xen.* θόρυβον ϖοιέομαι, *Dem.* ταραχὴν ϖοιέω, *Lucian.*
Tumltuoſe, ϖεθορυβομένως, *Xen.*
Tumultuoſus, a, um. ὁ ϰ᾽ ἡ θορυβώδης, έ⊖.
Tumultus, ὁ θόρυβ⊖, ε, *Thuc.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Dem.* tumultum excito, ταράττω, *idem,* θόρυβον ϖοιέω, *id.* ταραχὴν ϖοιέομαι, *idem,* oriri, θόρυβον γίγνεσθαι, *id.* accidere in urbe, Ϲυμβαίνειν ϰατὰ τὴν ϖόλιν, *idem,* tumultu refertus, θορύβῳ ϖλήρης, *id.*
Tumulus, ὁ χῶμ⊖, ε, *Dion. Hal* ὁ γεώλοφος, ε, *Phil.* ὁ ὄχθος, ε, *Xen.* τὸ χῶμα, ατος, *Lucian.* i. e. *ſepulcrum,* ὁ τύμβος, ε. Conf. *Sepulcrum.*
Tunc, τότε, *Dem.* τηνιϰαῦτα, *Plut.* demum, τέλος, πρὸς τὸ τέλος, *Plato.*
Tundo, ϰόπτω, *Ariſtot.* capite cœlum, ἀράσσω ϰεφαλῇ ὐρανὸν *Syneſ.* pectus roſtro, ϰολάπτω τὸ ἦτορ, *Lucian.*
Tunica, ὁ χιτὼν, ῶνος, *Dem.* cinctilis, ζωμίτρος, *Moſch.* fimbriata, ϰοσυμβωτὸς, LXX. palmata, ἐδῶνις ϖλατύσημος, *Herodian.* arboris, τὸ λίπος, ους, *Lucian.*
Tunicula, ὁ χιτωνίσϰος, ε, *Phil.* τὸ χιτώνιον, ε, *Nax.*
Turba, ἡ τύρβη, ης, *Them* ὁ ὄχλος, ε, *N. T.* forenſis, ἀνθρωποι ἀγοραῖοι, *Dion. Hal.* i. e. *tumultus,* ὁ θόρυβος, ε, *Dem.*
Turbamentum, τὸ τάραγμα, ατος.
Turbate, ϖεταραγμένως.
Turbatio, ὁ τάραχος, ε, *N. T.* ἡ ταραχὴ, ῆς, *Iſocr.*
Turbator, ὁ ταραϰτὴς, ῆ, civitatis, ὁ ταραξίϖολις, ιος, *Philo.*
Turbide, Θολοειδῶς, *Lucian.*
Turbidus, a, um, Θολερὸς, ὰ, όν, *Dicd. Sic.* ϖεθολωμένως, *Baſ.*
Turbinatio, ἡ ϛρόμβωσις, εως.
Turbinatus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ϛρομβώδης, ες, *Ariſtot.*
Turbo, ταράττω, *Dem.* aliquem, διοχλέω τ.νὰ, *idem,* ἐνοχλέω τινὰ, *idem,* aquam, ἀναϐολόω ὕδωρ, *Ariſtot.*
Turbo, ῖνις, ἡ βίμϐιξ, ικος, *Arctæus,* ὁ Ϲυσσεισμὸς, ῦ, LXX. ὁ δῖνος, ε, *Plut.* ἡ ζάλη, ης, *Phil.*
Turbulente, ταραχωδῶς, *Plut.*
Turbulentus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ταραχώδης, ες, *Plut.* ὁ ϰ᾽ ἡ θορυβώδης, όχληρὸς, ά, όν, homo. ἀνὴρ, *Dem.*
Turdus, ἡ κίχλη, ης, *Cl. Al.*
Turgeo, οἰδαίνω, *Baſ.* Conf. *Tumeo.*
Turgidus, a, um, ὁ ϰ᾽ ἡ ἐξογϰος, ε. Conf. *Tumidus.*
Turma, ἡ ἴλη, ης, *Plut.* τὸ τέλος ἱππέων, *Dion. Hal.* turmæ præfectus, ὁ ἰλάρχης, ε, *Zoſ.*

Digitized by Google

Turmatim, ἰλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, e, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, mors, θάνατος, *Dem.* facie, ὁ καὶ ἡ εἰδεχθὴς, ές, *Plut.* μοχθηρὸς ἰδεῖν, *Ælian.*
Turpiter, αἰσχρῶς, & indigne aliquo, καὶ ἀναξίως τινός, *Dem.* & flagitiose, καὶ πλεονεκτικῶς, *id.* κακοηθημένως, *Plato.*
Turpitudo, τὸ αἶσχος, ους, faciei, τῆς ὄψεως, *Xenoph.* & probrum, αἰσχρὸν καὶ ὄνειδος, *Dem.* & contemptus, ἡ αἰσχύνη καὶ ἀδοξία, *idem.*
Turpo, αἰσχρὸν ποιέω, μιαίνω, *Herodian.*
Turricula, τὸ πυργίον, υ, *Lucian.* ὁ πυργίσκος, υ, *Sext. Emp.*
Turris, ὁ πύργος, υ, *Xen.* lignea, ὁ μόσσων, ωνος, *Dion. Hal.*
Turritus, a, um, πυργωτὸς, ὴ, ὸν, *Athen.* ὁ καὶ ἡ ὑπερτερος.
Turtur, ἡ τρυγὼν, όνος, *Aristot.*
Turunda, ὁ ψωμὸς, ὲ, *Athen.*
Tussicularis, e, βηχικὸς, ὴ, ὸν, medicamentum, φάρμακον, *Dioſc.*
Tussilago, τὸ βήχιον, υ, *Dioſc.*
Tussio, βήσσω, *Xen.* χιλύτλω, *Cl. Al.* ὑπὸ βηχὸς ἐνοχλέομαι, *Lucian.*
Tussis, ἡ βῆξ, βηχὸς, *Dioſc.*
Tutamen, τὸ προβόλαιον, υ, *Baſ.* τὸ πρόβλημα, ατος, *Dion. Hal.*
Tute, ἀκινδυνῶς, *Dem.*
Tutela, ἡ ἐπιτροπία, ας, *Dion. Hal.* tutelam alicujus ſuſpicio, λαμβάνω ἐπιτροπίαν τινὸς, *idem*, ἐπιτροπεύω τινὰ, *idem*, ſub tutela eſſe, ὑπὸ ἐπίτροπον εἶναι, *N. T.* ἐπιτροπεύεσθαι, *Dion. Hal.*
Tutelaris, e, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν, *Dion. Hal.*
Tuto, ἀκινδυνῶς, *Dem.* ἀσφαλῶς, *id.*
Tutor, oris, ὁ ἐπίτροπος, υ, *Dion. Hal.*
Tutor, aris, προΐστημαι, aliquem, τινὸς, *Dem.*
Tutus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀσφαλὴς, ές, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἀκίνδυνος, ος, *id.*
Tuus, a, um, Σὸς, Σὴ, Σὸν, amicitia, φιλία, *Dem.* facies, ὄψις, *id.* Σὸς, pater tuus, πατὴρ Σὸς, μήτηρ Σὴ, πρᾶγμά Σὸν.
Tympanizo, τυμπανίζω, LXX.
Tympanum, το τύμπανον, υ, *Athen.*
Typographeum, τὸ τυπογραφία, ου, υ.
Typographia, ἡ τυπογραφία, ας.
Typographus, ὁ τυπογράφος, υ.
Typus, ὁ τύπος, υ, *N. T.*
Tyrannice, τυραννικῶς, *Iſocr.*
Tyrannicida, τυραννοκλόνος, ὁ, *Phalar.*
Tyrannicidium, ἡ τυραννοκλονία, ας. *Plut.*
Tyrannicus, a, um, τυραννικὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.*
Tyrannis, ἡ τυραννὶς, ίδος, *Iſocr.* tyrannidem invado, καθέπομαι τυραννίδος, *Plut.* adfecto, τυραννιάω, *Suid.* exerceo, τυραννεύω, *Iſocr.* comparo mihi, τυραννίδα κατασκευάζομαι ἐμαυτῷ, *Dem.* obtineo, ἔχω, *id.* κατέχω, *id.* firmo adverſus aliquos, ὀχυρωτικῶς ἀπαντικρύ τισι, *Dem.* conſervo, διασώζω, *id.* non expertum eſſe, ἄπειρον εἶναι τῆς τυραννίδων, *id.*
Tyrannus, ὁ τύραννος, υ, *Dem.* ὁ τυραννεύων, οντος, *id.* ὁ μοναρχὴς.
Tyro, ὁ ἀρχάριος, υ, *Macar.* ὁ νεοστράτευτος, υ, ὁ νεοδαμάδης, ους, *Xenoph.* i. e. *novellus diſcipulus*, ὁ ἄρτι ἀρχόμενος παιδεύεσθαι, *Philo.*
Tyrocinium, ἡ πρωτοπειρία, ας.
Tyrunculus, ὁ πρωτοπείρων, ονος, υ, *Athen.*

V.

Vacanter, σχολαίως, *Ariſtot.*
Vacatio, *a negotiis*, ἡ σχολὴ, ῆς, *Ariſtot.* a publicis oneribus, ἡ ἀτέλεια, ας, *Dem.*
Vacca, ἡ δάμαλις, ιδος, *Nax.* ἡ βῆς, βοὸς, *Iſocr.*
Vaccinium, ἡ ſ. ὁ ὑάκινθος, υ, *Theophr. aliis*, ἡ αἰγίλωψ, ωπος, *id.*
Vaccinus, a, um, βόειος, εία, ειον, *Dioſc.*
Vaccula, τὸ βοΐδιον, υ, *Athen.*
Vacerra, ὁ φόσσαλλος, υ.
Vacillatio, ἡ φαραφορὰ, ᾶς, *Plut.*
Vacillo, φαραφέρομαι, *Plato.* σφάλλομαι, *Plut.* ἀστάτέω, *N. T.*
Vaco, σχολάζω, alicui rei, φρός τινὶ, *Ariſtot.* ἐν τινι, *Xen.* ὑποσχολάζω ἔν τινι, *Ariſtot.* σχολὴν ποιέομαι φρός τι, *Xen.* culpa, ἀναίτιός εἰμι, *Dem.* ab omnibus negotiis, σχολὴν ἄγω ἀπὸ φάντων φραγμάτων, *Plut.* σχολάζω ὑπό τινος, *Plato.* i. e. vacuus ſum ab omni re, κενός εἰμι φάντων, *Xen.* vacat mihi diſcere, σχολή γε ἐμοὶ ἐσι μανθάνειν, *id.*
Vacuefacio, κενόω, *Theophr.*
Vacuitas, ἡ κενότης, ητος.
Vacuo, κενόω, *Theophr.*
Vacuus, a, um, κενὸς, ὴ, ὸν, aliqua re, τινὸς, *Xenoph.* ὁ καὶ ἡ διάκενος, ος, *Ariſtot.*
Vadimonium, ἡ ἐγγύη, ης, ἡ ἐγγύησις, εως, defero, φυγοδικέω, *Demoſth.* obeo, ἀντιδικέω, *idem*, promitto, δίκην ἀναδέχομαι, *idem.*
Vado, as, σπεύδω διαβαίνω.
Vado, is, βαδίζω, domum, φρὸς οἰκίαν, *Plut.* εἶμι, βαίνω.
Vador, δίκην ἀναδέχομαι, *Dem.*
Vadoſus, a, um, διάβατος, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Vadum, ὁ πόρος, υ, τὸ διάβατὸν μέρος τῦ ποταμῦ.
Væ, οὐαί! vobis, ὑμῖν, *N. T.*
Vafer, a, um, ὁ καὶ ἡ πανοῦργος, υ, *Dem.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *id.*
Vafre, πανούργως, τεχνικῶς.
Vafrities, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*
Vagabundus, πλάνος, ὴ, ον, *Dem.* ὁ πλάνης, ητος, *id.* ἀλάμβυος, ενη, ενον, *Iſocr.*
Vagatio, ἡ πλάνησις, εως, *Thuc.* ἡ πλάνη, ης, *Dem.* ἡ ἄλη.
Vage, πλανητικῶς.
Vagina, ὁ κολεὸς, ῦ, gladii, ἡ ξιφοθήκη, ης, *Heſych.*
Vagio, κλαυθμυρίζομαι, *Max. Tyr.* κυίζομαι, *Dion. Hal.* μινυρίζω.
Vagitus, ὁ κλαυθμυρισμὸς, ῦ, *Plato.* ὁ κνυζηθμὸς, ῦ, *Athen.*
Vagor, πλανάομαι, *Ariſtot.* ἀλάομαι, peregre cum liberis & uxore, ὀπὶ ξένης μὴ παίδων καὶ γυναικὸς, *Dem.*
Vagus, a, um, idem quod *Vagabundus.*
Van! φεῦ, virum, ἀνδρὸς, *Xenoph.*
Valde, σφοδρὰ, turbor, ἐκπλαφάπομαι, *Dem.* male me habeo, πάνυ κακῶς ἔχω, *idem*, laudo, ὡς δυνατὸν μάλιστα ἐπαινέω, *idem*, λίαν, *Dem.* κωμικῶς, *Lucian.* μεγάλως, *Herodian.*
Vale, ἔρρωσο, χαῖρε.
Valedico, ἀποτάττομαι, alicui, τινὶ, *N. T.* χαίρειν ἐάω, *Plut.* ἔρρωσαί φράζω τινὶ, *Dem.* χαίρειν μακρὰ φράζω τινὶ, *Plut.*
Valeo, ὑγιαίνω, *Dem.* ῥώννυμαι, *Thuc.* i. e. poſſum, δύναμαι, *Dem.* talentum, ἰσχύω τάλαντον, *Polyb.* δύναμαι τάλαντον, *Ariſtot.* Vale! ἔρρωσο, ὑγίαινε, χαῖρε, *Lucian.*
Valetudinarium, το νοσοκομεῖον, υ, *Hieron.*
Valetudinarius, a, um, ὁ καὶ ἡ νοσώδης, ους, *Plut.* καχεκτικὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*
Valetudo, *bona*, ἡ εὐεξία, ας, *Ariſtot.* ἡ εὐρωστία, ας, *Baſ. mala*, ἡ ἀῤῥωστία, ας, *Dem.* τὸ ἀῤῥώστημα, ατος, *id.* Conf. *Sanitas*, & *Morbus.*
Valgus, a, um, βλαισὸς, ὴ, ὸν, *Gal.*
Valide, σφόδρα, *Dem.* ἰσχυρῶς. Conf. *Valde.*
Validus, a, um, ἐῤῥαμμένος, ένη, ένον, *Dem.* ὁ καὶ ἡ εὔρωστος, υ, *id.* ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *id.* Conf. *Sanus*, item *Fortis.*
Vallaris, e, ἕρκειος, εία, ειον.
Vallis, τὸ ἄγκος, ους, *Philo.* ὁ αὐλών.
Vallo, φρειάλλω, urbem, τῇ πόλει τὸ ἕρυμα, *Xenoph.* aliquid, ὑποσαυρόω τι, *Thuc.*
Vallum, τὸ φρόφραγμα, ατος, *Polyb.* τὸ χᾶμα, ατος, *Dem.* το χαράκωμα, ατος, *id.* ὁ χάρα.

Vallus, ὁ σκόλοψ, οπος, *Dion. Hal.*
Valor, i. e. *pretium*, ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* Conf. *Pretium.*
Valvæ, αἱ δικλίδες, ων, *Euſtath.*
Vane, ματαίως, *Plat.* μάτην, *id.*
Vaneſco, ἀφανίζομαι.
Vaniloquium, ἡ κενεαγορία, ας, *Plato*, ἡ ματαιολογία, ας, *N. T.*
Vaniloquus, a, um, ὁ καὶ ἡ ματαιολόγος, υ, *N. T.* κενολογῶν, ῶσα, ῶν, *Plut.*
Vanitas, ἡ ματαιότης, ητος, *N. T.* ἡ ἀτιμώρησις, ις, *Lucian.*
Vanno, λικμάω, *Philo.*
Vannus, ὁ λικμὸς, ῦ, LXX.
Vanus, a, um, μάταιος, αία, αιον, labor, πόνος, *Plato*, κενὸς, ὴ, ὸν, *Dem.* homo, πνευματόφορος ἄνθρωπος, LXX.
Vapide, ἀτιμωδῶς.
Vapidus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀτμώδης, ους.
Vapor, ὁ ἀτμὸς, ῦ, *Diod. Sic.*
Vaporarium, ἡ ἀτμοδοχὴ, ης.
Vaporatio, ἡ ἄτμισις, εως, ὁ ἀτμισμὸς, ῦ.
Vaporo, ἀτμίζω, *Heſych.* ἀναθυμιάζω.
Vappa, ὁ ἐπιτροπίας, ου, ſc. οἶνος, *Alciphron.*
Vapulo, τύπτομαι, *Plut.*
Variatio, ἡ ποικίλσις, εως, *Plato.* ἡ παραλλαξις.
Varico, ſ. Varicor, ὡς βαιὸς βαδίζω, διατείνω τὰ σκέλη.
Varicoſus, a, um. ὁ καὶ ἡ κιρσώδης, ους, *Hippocr.*
Varicula, τὸ κιρσίδιον, υ.
Varie, ποικίλως.
Variegatio, ἡ ποικίλσις, *Plut.*
Variego, ποικίλλω, *Eur.*
Varietas, ἡ ποικιλία, ας, *Iſocr.* ἡ πολυειδία.
Vario, ποικίλλω, aliquid, διαποικίλλω τι, *Iſocr.*
Varius, a, um, ποικίλος, η, ον, *Dem.* ἄιολος, η, ον.
Varix, ὁ κιρσὸς, ῦ, *Gal.*
Varus, a, um, βαιὸς, ὴ, ὸν, *Poll.*
Vas, vadis, ὁ ἐγγυητὴς, ῆ, *Dion. Hal.* ὁ ὅμηρος, υ, *Plat.* vades do, ἐγγυητὰς παρίχω, *id.* conſtituo alicui, καθίσημί τινι, *Dem.* accipio, λαμβάνω, *Plut.*
Vas, τὸ ἀγγεῖον, ου, *Ariſtot.* τὸ ἀγγεῖον, υ, fictile, ὀστράκινον, υ, *Dioſc.* argenteum, τὸ ἀργύρωμα, ατος, *Dion. Hal* aureum, τὸ χρύσωμα, ατος, *Dion. Chryſ.* evacuo e vaſe, ἐξαγγίζω, *Hippocr.* in vas defundo, καταγγίζω, *Dioſc.* in aliud vas transfundo, μεταγγίζω, *id.*
Vaſculum, το σκεύαριον, υ, *Plut.* τὸ ἀγγειδιον, brevis ſive parvi oris, ἀγγεῖον βραχύστομον, *idem.*
Vaſtatio, ἡ πόρθησις, εως, *Dem.* ἡ ἀνάστασις, *idem*, ἡ ἐρήμωσις, εως, *N. T.*
Vaſta or, ὁ πορθητὴς.
Vaſte, ὑπερμεγέθως.
Vaſtitas, ἡ ἐρημία, ας, i. e. *ingens magnitudo*, ἡ ἀμετρία, ας, τὸ ὑπερμεγέθες.
Vaſto, πορθέω, domos, οἰκίας, *Xen.* urbes, ἀναστάτους ποιέω τὰς πόλεις, *Iſocr.* καταστρέφομαι τὰς πόλεις, vi, βίᾳ, *id.* vicos & parvas urbes, διαπορθέω κώμας καὶ πόλεις μικρὰς, *Plut.*
Vaſtus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀνάστατος, υ, *Iſocr.* i. e. *valde magnus*, ὁ καὶ ἡ ὑπερμεγέθης, ες, *Xenoph.*
Vates, ὁ μάντις, εως, *Iſocr.* ὁ προφήτης, υ, *N. T.* ὁ χρησμολόγος, υ, *Thuc.* verus, ὁ ἀληθόμαντις, εως, *Philo.* falſus, ὁ ψευδοπροφήτης, υ, *N. T.*
Vaticinario, ἡ μαντεία, ας, ἡ προφητεία, ας, *N. T.*
Vaticinator, idem quod *Vates.*
Vaticinium, ἡ μαντεία, ας, *Lucian.* τὸ μαντεῖον, υ, *Thuc.*
Vaticinor, μαντεύομαι, alicui aliquid, τί τινι, *Lucian.* χρησμῳδέω, *Lucian.* θεσπίζω, *Philo.* vaticinandi peritus, μαντικὸς, ὴ, ὸν, *Ælian.* μαντικῆς τινα αἴσθησιν ἔχειν, *id.*

Vaticinus,

Digitized by Google

Vaticinus, a, um, μαντῶδες, ν. ον, *Plut.*
Uber, a, um, ὁ ἡ ν' εὔφορ-ος, ον, *Herodian.* Conf. *Fertilis.*
Ubere, ἡ θηλὴ, ῆς, *Plut.* uber præbeo, θηλὴν παρέχω, *id.*
Ubertas, ν' εὐφορία, ας, *Dion. Hal.* ν' εὐθηνία, ας, *id.* i. e. *copia*, ν' ἀφθονία, ας, *Dem.* Conf. *Fertilitas*, item *Copia.*
Ubertim, ἀφθόνως, *Xen.* ἐυπόρως, *Dem.*
Ubi, *interrogat.* ποῦ; colliditur res, ζωτρίβ-ομαι τὸ πρᾶγμα, *Dem.* ubi, ibi, ὅπου, ἐνταῦθα, *idem*, ὅπως, ἐκεῖ, *Chryſ.* ubi omnia, audiveritis. i. e. *poſtquam*, ἐπειδὰν ἀκούσητε ἅπαντα, *Dem.* ubi terrarum ſ. gentium, ἧ γῆς, *Eurip.* ubi primum, ὅπεὶ τάχιστα, *Xenoph.* ubi primum illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *Plut.*
Ubicumque, ὅπου, ibi, ἐνταῦθα, *Dem.* ὅπου ποτὲ γῆς, *Syneſ.*
Ubilibet, ſ. Ubivis, ὁπουῦν, ὅπουπερ ἂν, ὁπουδήποτε.
Ubique, πανταχοῦ, intereſſe exercitui, παρεῖναι τῷ στρατοπέδῳ, *Dem.*
Udus, a, um, ὁ ἡ ν' ἁβρδ-ος, ον, locus, τόπ-ος, *Dioſc.* ὑγρὸς τόπ-ος, *idem*, ὁ ἡ ν' κάθυγρος, ον, *Hippocr.*
Ve, ἤ, firmior juſtiorve, βεβαιότερ-ος, ἢ δικαιότερ-ος, *Dem.*
Vecordia, ν' παράνοια, ας, *Dem.* ἡ ὀλιγοψυχία, ας, *idem*, ν' παραφροσύνη.
Vecors, ὁ ἡ ν' ἀκάρδι-ος, ον, LXX. ὁ ἡ ν' ἄφρων, ονος, *Dem.* ὁ ἡ ν' ἐκφρὼν, ον-τ-ος, *id.* ὁ ἡ ν' ἀνόητ-ος, ον, *Iſocr.*
Vectigal, τὸ τέλ-ος, εος, *Dem.* ὁ δασμὸς, οῦ, *Iſocr.* exerceo, δασμὸν ἀπάγω, *Plut.* pendo, φόρον τελέω, *N. T.* Conf. *Tributum.*
Vectigalis, e, ὁ ἡ ἡ ζωτιλὴς, ἐος, *Dem.*
Vectio, ἡ ἔζησις, εως, *Heſych.* ἡ φορὰ, ᾶς, ἀγωγὴ, ῆς. *Suid.*
Vectis, ὁ ἀναφορεὺς, έως, LXX. ὁ διωκτὴρ, ῆρος, *iid.* τὸ μοχλίον, ν, *Lucian.* ὁ μοχλὸς, ὁ ὀχεὺς, έως, *Dicd. Sic.*
Vecto, ὀχέω, *Ariſtoph.*
Vector, ὁ ὀπαδάτης, ν, *Xen.* ὁ ἔποχος, ν, *id.*
Vectorius, a, um, κομιστικὸς, ἡ, ὸν.
Vectura, ἡ ὄχησις, εως, ἡ κομιδὴ, ῆς, *Iſocr.* vecturæ pretium, τὸ φορεῖον, τὸ φόρετρον, ν, *Poll.*
Vegeto, ἐυθαλῆ ποιέω.
Vegetus, a, um, ὁ ἡ ν' ἐυθαλὴς, ἐος, ἀκμαῖος, αίος, αῖον, *Plut.* ὁ ἡ ἐῦρως-ῶτ-ος, vegeto corpore eſſe, ἐυσωματεῖν, *Ariſtoph.*
Vehemens, ζφοδρὸς, ὰ, ὸν, *Dem.* δεινὸς, ὴ, ὸν, *idem.*
Vehementer, δεινῶς, *Ariſtot.* ζφόδρα, *id.*
Vehementia, ἡ ζφοδρότης, ητ-ος, ἡ δεινότης, ητ-ος, *Ariſtot.*
Veher, τὸ ὄχημα, ατ-ος, *Plut.*
Vehiculum, τὸ ὄχημα, ατ-ος, *Plut.* ἡ ἅμαξα, ης, LXX. τὸ φορεῖον.
Veho, ὀχέω, ἄγω, frumentum, σῖτον, *Dem.* vehor equis, ὀχέομαι ὑπὸ ἵππων, *Xen.* aſino, ἐποχέομαι ὄνῳ, *Herodian.*
Vel, ἤ, *Dem.* Conf. *Sive.*
Velabrum, τὸ βύλαβρον, ν, *Dion. Hal.*
Velamen, τὸ κάλυμμα, ατ-ος, τὸ σκέπασμα τὸ ἕλυτρον, ν, *Lucian.*
Velarium, τὸ παραπέτασμα.
Velatura, ἡ πορμεία, ας, *Plato.*
Veles, ὁ ἀψιμαχ-ητ-ὴς, οῦ, *Polyb.*
Velitatio, ἡ ἀψιμαχία, ας, *Xiph.* ἡ μελέτη, ης, *Ariſtid.* ὁ ἀκροβολισμὸς.
Velitor, ἀψιμαχέω. *Plut.* ἀκροβολίζομαι, velitando, ἀψιμάχας. *Dion. Hal.*
Vellicatio, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Aret.* τὸ κνίσμα, ατ-ος, *Suid.* ν' ὄπτικτισις, εως, *Theophr.*
Vellico, ὀπτικτίζω, *Athen.* pro accuſare, διασύρειδαι.
Vello, τίλλω, comam, κόμην, *Dion.*
Vellus, τὸ κῶδιον, ν, *Lucian.* ὁ μαλλὸς, aureum, τὸ χρυσόμαλλον δέρας, *Diod. Sic.*
Velo, καλύπτω, aliquid, ζκέπω τι, *Herodian.* σκεπάζω τι, *Xen.*
Velocitas, τὸ τάχος, εος, *Dem.* ν' ὀξύτης, ητος, *idem.*
Velociter, ταχέως, *Dem.* ὀξέως, *idem*, ὠκέως, *Galen.*
Velox, ταχὺς, εῖα, ὺ, *Dem.* ταχινὸς, ὴ, ὸν, *Ariſtot.*
Velum, τὸ ἱςίον, ν, *Plut.* ν' ὀθόνη, ης, *Lucian.* contrahere, τὴν ὀθόνην ςέλλειν, *id.*
Velut, ὡς, *Dem.* ὥσπερεὶ, *idem.* Conf. *Sicut, Quemadmodum.*
Vena, ν' φλὲψ, ὸς, *Xen.* argenti, φλὲψ ἀργυρίτις, ιδ-ος, *Ariſtid.* metalli, τὸ κατὰ γῆν μετάλλου, *Diod. Sic.* aquæ, φλὲψ πηγῆς, *Philo.* venam ſeco, φλεβοτομέω, χάζω φλέβα, *Arr.* venæ ſectio, ν' φλεβοτομία, ας, *Gal.*
Venabulum, τὸ πρεσβόλιον, ν, *Xen.*
Venalis, e, ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ἡ ὠνι-ῶ-ν, ν, *Plut.* res venales, τὰ ὤνια, ων, *Dem.*
Venalitium, τὸ πωλητήριον, *Lucian.*
Venalitius, a, um, ὁ ἡ ὠνι-ῶ-ν, ν, *Plut.*
Venaticus, a, um, ἀγρευτικὸς, ὴ, ὸν, *Euſt.* κυνηγετικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.* θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, *Xenoph.*
Venatio, ἡ ἄγρα, ας, *Plut.* ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ν. *id.*
Venator, ὁ θηρευτὴς, οῦ, *Max. Tyr.* ὁ κυνηγέτης, ου, *Plut.*
Venatorius, a, um, ἀγρευτικὸς, ὴ, ὸν, *Euſtath.* θηρευτικὸς, ὴ, ὸν, κυνηγετικὸς, ὴ, ὸν, *Plut.*
Venatrix, ἡ κυνηγέτις, ιδ-ος, *Xen.*
Venatus, us, ἡ κυνηγεσία, ας, *Diod. Sic.* τὸ κυνήγιον, ν, *Plut.*
Vendibilis, e, ὠνητὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ἡ πράσιμος, ον, *Xen.*
Vendico, ἀντιποιέομαι, mihi aliquid, τινὸς, *Dem.* τὶ, *id.* ἐξιδιόω τι, *Iſocr.*
Venditatio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* i. e. oſtentatio, ἡ ἐνδειξις, εως, *Æſchin.*
Venditio, ἡ πρᾶσις, εως, *Plato.* ἡ διάπρασις, εως, *Plut.* ἡ ἀπεμπολὴ.
Vendito, πιπράσκω, *Thuc.* ἀπεμπολέω, *Lucian.* i. e. oſtento, me alicui, ἐνδείκνυμαι ἐμαυτόν τινι, *Plut.*
Venditor, ὁ πρατὴρ, ῆρ-ος, *Plato.* ὁ πράτης, ου, *Iſæus*, ὁ παλητὴς.
Vendo, πιπράσκω, aliquid pro argento, τὶ πρὸς ἀργύριον, *Thuc.* aliquid artificioſius, σοφόν τι τεχνικώτερον, *Iſocr.* parvo, τὶ ὀλίγου, *idem*, longe infra juſtum pretium, πολλοῦ δεῖν μέρος τῆς ἀξίας, *idem*, veritatem pecunia, ἀποδίδωμι τἀληθῆ χρημάτων, *Dem.* me alicui, πιπράσκω ἐμαυτὸν τινι, *id.*
Venefica, ἡ φαρμακεύτρια, ας, *Theocr.* ἡ φαρμακὶς, ίδος, *Ariſtoph.*
Veneficium, ἡ φαρμακεία, ας, *Phil.* ἡ φαρμάκευσις, εως, *Plato.* veneficio lædo ſ. adficio aliquem, φαρμακεύω τινὰ, *Plato.*
Veneficus, i, ὁ φαρμακεύτης, ου, *Plato*, ὁ φαρμακεὺς, έως, *Syneſ.* ὁ φαρμακὸς, οῦ, *Plato.*
Veneficus, a, um, φαρμακευτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἡ φαρμακώδης, εως, *Dioſc.*
Venenetus, ὁ ἡ ἡ φαρμακὰδης.
Veneno, φαρμάσσω, aliquem, τινὰ, *Plato.* Conf. *Venenum.*
Venenum, τὸ φάρμακον, ου, *Dioſc.* do ſ. porrigo alicui, δίδωμι τινι *Dem.* bibo, πίνω, *idem*, veneno inficio aliquid, φαρμάσσω τι, *Plato.*
Veneo, πωλέομαι, *Lucian.* πιπράσκομαι, *Xen.*
Venerabilis, e, ὁ ἡ ἡ αἰδέσιμ-ῶ-ν, ν, *Baſ.* ὁ ἡ ἡ ἐντιμ-ῶ-ν, ν, *Dem.* ὁ ἡ ἡ σεβάσμι-ῶ-ν, ν, *Herodian.*
Veneratio, ἡ σέβασις, εως, *Plut.* ὁ σεβασμὸς, οῦ, *id.* ἡ τιμὴ, ῆς, *Dem.* ἡ αἰδέσις.
Venereus, a, um, ἀφροδίσιος, ία, ιον, *Plato.*
Veneror, σέβομαι, aliquem ut patrem, τινὰ ὡς πατέρα, *Xen.* Deum, αἰχυνόμαι Θεὸν, *Dem.* amicos, αἰδέομαι τοὺς φίλους, *id.* aliquem omni obſervantia, θεραπεύω τινὰ πάσῃ θεραπείᾳ, *Xen.*
Venia, ἡ συγνώμη, ης, *Dem.* ἡ ἄνεσις, εως, *idem*, τὸ ἔλεος, εος, *Dem.* & miſericordia dignari aliquem, συγνώμης ἡ χάριτ-ος ἀξιῶν τινα, *idem*, veniam rogo ſenectuti, συγνώμην αἰτέομαι τῷ γήρᾳ, *Iſocr.* do alicui, συγνώμην ἔχω τινὶ, *idem*, conſequi delictorum, τυγχάνω συγνώμης ἁμαρτάνων, *Dem.* nullam conſequor, ἴσι μοι ἐδεμία συγνώμη, *id.*
Venialis, e, συγνωςὸς, ὴ, ὸν, *Lucian.*
Venio, ἥκω, e domo, οἴκοθεν, *Dem.* ad remp. ἔρχομαι ἐπὶ τὸ ἄρχειν, *Plato.* ad aliquem, ἀφικνέομαι πρός τινα, *Dem.* ab aliquo, παρά τιν-ος, *id.* ad amicum, παραγίγνομαι φίλου, *Xen.* ad certamen, πρὸς ἀγῶνα, *Æſchin.*
Venor, θηρεύω, vulpes, ἀλώπεκας, *Plut.* voluptates, ἡδονὰς, *Iſocr.* lucrum, κέρδ-ος, auras, αὔρας, *Xen.* aliquid, ἀγρεύω τι, *idem*, honorem, τιμὴν, *Phædr.*
Venter, ἡ κοιλία, ας, *Gal.* ἡ γαστὴρ, ρ-ος, *id.* imus, τὸ ὑπογάστριον, ν, *Poll.* ventri deditus, ὁ γαστρίδουλ-ος, ου, *Baſ.* γαστρὸς ἥττων, *Ælian.* ventrem exonero, ἀποσκυβάλομαι τὰ ἀποχλήματα, *Herodian.*
Ventilabrum, τὸ πτύον, ν, *Xen.*
Ventilatio, ἡ λικμησις, εως.
Ventilo, λικμάω, LXX. ἐλικμάω, *Philo.*
Ventoſus, a, um, ὁ ἡ ἀνεμματώδης, ες-ῶ-ν, *Laërt.* ὁ ἡ ὑπηνέμι-ῶ-ν, ν, *Baſ.* ἀνεμαῖος, αία, αῖον, *Nax.* ὁ ἡ ἀνεμώδης, homo, ἀνθρωπος πνευματοφόρος, LXX.
Ventrale, τὸ ἐσχαγάριον, ν, τὸ προγαστρίδιον, ν, *Lucian.*
Ventrioſus, ſ. Ventroſus, a, um, ὁ ἡ ἡ γαστρώδης, ες-ῶ-ν, ὁ ἡ ἡ προγάστωρ, ορ-ῶ-ν, *Lucian.*
Ventulus, τὸ ἀνεμίδιον, ν, *Plato.*
Ventus, ὁ ἄνεμ-ῶ-ν, ν, *Ariſtot.* vehemens, πολὺς, *Dem.* gravis, μέγας, *id.* ſecundus, πλησίον-ῶ-ν, *Lucian.* ἡ ὥρια, ας, *Plato.* oritur nocte, γίγνετ-ῶ νυκτὸς, *Dem.* perficere aliquid ventis, διαπράττειν τὸ πνεύμασι, *id.* impediri ventis, ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δύνασθ-ῶ πλεῖν τι, *id.* vento expoſitus, ὁ ἡ ἡ πρόσπνεμ-ῶ-ν, ν, *Xenoph.* vento agitari, ἀνεμιζ-ῶ-ν, *N. T.* ὑπὸ τῶ ἀνέμω ζαλίζ-ῶ-ν, *ibid.* vento ſecundo utor, ὑπηνεμέομαι, *Diod. Sic.* ſecundo vento, ἐξ ὥριας, *Ariſtot.* deſtituor, ἀπορέω, *Polyb.* qui fit, ὥρι-ῶ-ν, ία, ιον, *Theophr.*
Venundo, παλέω, *Dem.* Conf. *Vendo.*
Venus, ν' Ἀφροδίτη, ης.
Venuſtas, τὸ κάλλ-ῶ-ν, ες-ῶ-ν, *Dem.* ἡ ἐυκοσμία, ας, *Xenoph.* ἡ ἐπαφροδισία, ας, *App.* Conf. *Pulchritudo, Elegantia.*
Venuſte, χαριέντως, *Iſocr.* κεχαρισμένως, *id.*
Venuſtus, a, um, ὁ ἡ ν' ἐυτρεπὴς, ἐος, *Iſocr.* ὁ ἡ ν' ἐπαφροδισι-ῶ-ν, ν, *Xenoph.* χαρίεις.
Veprecula, το ἀκανθιον, ν, *Dioſc.*
Vepres, ἡ ἀκανθα, ης, *Dioſc.*
Vepretum, ὁ ἀκανθὼν, ῶν-ῶ-ν, *Euſtath.*
Ver, τὸ ἦαρ, ρ-ος, *Ariſtot.* ſub vere, πρὸς τὸ ἦαρ, *Thuc.* vere novo, εἰς νεωτα, *Dion. Hal.* vere, ἐν ἦρι, *id* ἔαρος, *Dioſc.* ineunte, ἅμα ἦρι, *Thuc.* ver ago, ἐαρίζω, *Athen.* in, ἐαρίζω, *Plut.*
Veratrum, ὁ ἐλλέβορος, ν, *Dioſc.*
Verax, ἀληθινὸς, ὴ, ὸν, *Iſocr.* ὁ ἡ ν' ἀψευδὴς, ἐος, *idem.*
Verbaſcum, ὁ φλόμος, ν, *Ariſtot.*
Verbena, ν' ἱεροτάνη, ης.
Verber, ν' πληγὴ, ῆς, *Xenoph.* τὸ αἴκισμα.
Verberatio, ἡ αἰκία, ας, *Dem.* ὁ αἰκισμὸς, οῦ, *idem.*
Verbero, αἰκίζω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.* τύπτω τινὰ, *Dem.* μαστιγόω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, ν, *Plut.*
Verbole, πολυλόγως.
Verbolitas, ἡ πολυλογία, ας, *Plato.*
Verboſus, a, um, ὁ ἡ ν' πολυλόγος, ν, *Xiph.* ὁ ἡ ν' πολυφραδὴς, ἐος, *Cl. Al.*
Verbum, τὸ ῥημα, ατ-ος, *Dem.* τὸ ἔπ-ος, ες-ῶ-ν, *Thuc.* ἡ λέξις, εως, *Plut.* ad verbum, κατὰ λέξιν, *id.* verba facio, λόγον ποιέομαι, de aliqua re, περί τινος, *Plato.* ὑπέρ τιν-ος, *Iſocr.* ad aliquem, πρὸς τινα, *Iſocr.* διαλέγομαι περί τιν-ος, *Dem.* verbi gratia, λόγου χάριν, *Theophr.* ut Homeri verbis

Digitized by Google

bis utar, ἵνα μὴ καθ' Ὅμηρον εἴπω, *Lucian.* bona verba quæso! εὐφήμισον, εὐφήμει, *Lucian.* verbis & re ipsa, λόγῳ μὴ ἔργῳ ποιεῖν τι, *Lycurg.*

Vere, ἀληθῶς, *Dem.* ἀληθῆ, *id.*

Verecunde, ὑλακῶς, *Dem.* αἰδημόνως, *Plut.*

Verecundia, ἡ αἰδὼς, ὁ, *Dem.* ἡ ὑλάκευσα, ας, *id.* ἡ αἰσχύνη.

Verecundor, αἰδέομαι, *Xenoph.*

Verecundus, a, um, ὁ μὴ ἡ αἰδήμων, ονος, *Ariſtot.* ὁ μὴ ἡ ὑλακῆς, ίος, *Dem.* αἰσχυντηλὸς, ἡ, όν, *Plut.*

Veredarius, ὁ πλοηφόρος, ε, *Plut.*

Verendus, ὁ μὴ ἡ αἰδέσιμος.

Vereor, αἰσχυνόμαι, aliquem, ne, τινὰ, μὴ, *Plato.* ut, δέδοικα, ὥτ μὴ, *Xenoph.* ὅπως μὴ, *Iſocr.* ne, ὀκνέω μὴ, *Demoſth.* dicere, ὀκνέω εἰπεῖν, *Lucian.* aliquid, ὑλακέομαί τι, *Iſocr.*

Veretrum, τὸ αἰδοῖον, ε, *Thuc.*

Vergiliæ, αἱ πλειάδες, ων.

Vergo, φέρομαι, ad aliquid, ἐπί τι, *Theophr.* ζωστεῖνω πρός τι, *Ariſtot.* εἴς τι, *Iſocr.* βρίθω ἐπί τι, *Plut.*

Veriſimilis, e, εἰκὼς, υῖα, ὸς, πρὸς ἀληθῆ, *Plato.* πιθανὸς, ἡ, όν, *Dem.*

Veriſimiliter, πιθανῶς.

Veriſimilitudo, τὸ πιθανὸν, οῦ, ἡ πιθανότης, ητος, *Plut.*

Veritas, ἡ ἀλήθεια, ας, *Dem.* τὸ ἀληθὲς, ους, *idem,* veritatem indagare, ἀληθείαν ζητεῖν, *Dem.* expendere, λογίζεσθαι τὸ ἀληθὲς, *id.* ſectari, ἀλήθειαν διώκειν, *idem,* oſtendere de aliquo, δηλοῦν περί τινος, *idem,* demonſtrare ex aliquo, ἐπιδείκνυσθαι ἔκ τινος, *idem,* aperire, ὑποφαίνεσθαι, *Iſocr.* invenire alicujus, ἀνορίσκειν τινὸς, *Dem.* in lucem proferri, φανερὰν γίγνεσθαι, *idem,* deprehendere, τυγχάνειν τῆς ἀληθείας, *idem,* aberrare a veritate, διαμαρτάνειν τῆς ἀληθείας, *idem,* veritatem fugere, ἀλήθειαν φεύγειν, *Demoſth.* violare, λυμαίνεσθαι, *idem,* vendi, χρημάτων ἀποδίδοσθαι τὴν ἀλήθειαν, *idem,* pervertere, διαστρέφειν τὴν ἀλήθειαν, *id.*

Vermen, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Vermiculor, σκωληκόομαι, *Theophr.*

Vermiculus, σκωλήκιον, ε, *Athen.*

Verminatio, ἡ σκωληκίασις, εως.

Vermino ſ. Verminor, σκωληκάω, *Dioſc.*

Verminoſus, a, um, ὁ μὴ ὁ σκωληκώδης, εος.

Vermis, ὁ σκώληξ, ηκος, *Dioſc.*

Verna, ὁ οἰκοκότριψ, βος, *Philo.* ὁ μὴ ὁ οἰκοτροφὴς.

Vernaculus, a, um, ὁ μὴ ὁ οἰκογενὴς, ίος, *Ariſtot.* ὁ μὴ ὁ ἐγχώριος, ε, *Thuc.*

Vernilis, e, δουλικὸς, ὴ, όν, *Plut.*

Verno, ἐαρίζω, *Philo.* ἀναζλαστάνω.

Vernus, a, um, ἐαρινὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*

Vero, γε, *Dem.* tu quidem, ego vero, σὺ μὲν, ἐγὼ γε, *id.*

Verpa ſ. Verpus, ὁ ψαλὸς, ὸν, *Ariſtoph.*

Verres, ὁ χοῖρος ἔρρω.

Verriculum, ἡ σαγήνη, ης, *Plut.*

Verrinus, a, um, χοίρειος, ία, ειον, *Gal.*

Verro, κορέω, *Philo.* domum, σαρόω οἰκίαν, *N. T.*

Verruca, τὸ μυρμήκιον, ε, *Act.* verrucis infeſtor, μυρμηκιάω, LXX.

Verrucoſus, a, um, ὁ μὴ ὁ ὀχθώδης, ους, *Dioſc.*

Verſabilis, e, ὁ μὴ ὁ εἰκῆ, ε, *Athen.*

Verſatilis, e, στρεπτὸς, ὴ, ὸν, ὁ μὴ ὁ εὐστρόφος, ε, *Plut.*

Verſatio, ἡ στροφὴ, ῆς, ἡ φορὰ, ᾶς, *Ariſtoph.*

Verſicolor, ὁ μὴ ὁ πολυχρώματος, ε, *Plato.*

Verſiculus, τὸ στιχίδιον, ε, *Plut.*

Verſifico, ἐποποιῶ, ραψῳδέω.

Verſio, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* ex una lingua in aliam, ἡ μετάφρασις, εως, *Plut.*

Verſipellis, e, ὁ μὴ ὁ πολύτροπος, ε, ὁ μὴ ὁ πανοῦργος, ε, *Dem.*

Verſo, στρέφω, *Plato.*

Verſor, διατρίβω, in honeſtis ſtudiis, περὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, *Dem.* in aliqua re, ἔν τινι, *Iſocr.* ἐπί τινι, *Dem.* γίγνομαι ἐν τινι, *Iſocr.* in magna paupertate, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, *Xen.*

Verſura, ἡ στροφὴ, ῆς, *Poll.* pecuniæ, μεταγραφὴ τοῦ δανείου, *Plut.*

Verſus, ὁ στίχος, ε, *Plut.* τὸ μέτρον, ε, *Dem.* & numeri, μέτρα καὶ ῥυθμοὶ, *Iſocr.* aliquot Homeri, ἔπη τινὰ Ὁμήρου, *Dem.* elegiaci, τὰ ἐλεγεῖα, *id.* Iambici, τὰ Ἰαμβεῖα, ων, *id.*

Verſus, *Præp.* πρὸς, aliquid, τινὸς, *Xen.*

Verſute, πανούργως, *Poll.*

Verſutia, ἡ πανουργία, ας, *Dem.*

Verſutus, a, um, ὁ μὴ ἡ πανοῦργος, ε, *Dem.* ὁ ἀγχυλομήτης.

Vertebra, ὁ σφόνδυλος, ε, LXX. ὁ ἀσφάλος.

Vertex, *capitis,* ἡ κορυφὴ, ῆς, *Xen. montis,* ἡ ἀκρόρεια, ας, *Philo.*

Verticillus, ὁ σφόνδυλος, ε, *Plut.*

Vertigo, ὁ ἴλιγξ, γος, ε, *Plut* ὁ ἰλιγξ, γος, *Diod.* tenebricoſa, ὁ σκοτόδινος, ε, *Hippocr.* ἡ σκοτοδινία, ας, *Plato,* vertigine corripior, ἰλιγγιάω, *Them.* σκοτοδινιάω, *Philo.*

Verto, δινέω, *Ariſtot.* aliquid in omnem partem, στρέφω τι πανταχῆ, *Dem.* in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, *id.* aliquid in aliam linguam, μεταγράφω τι, *Thuc.* omnia ſurſum deorſum, ἄνω μὲ κάτω ποιοῦμαι πάντα, *Dem.* neſcio, quo me vertam, ὅπῃ, σοὶ τραποίμην, *Xen.* bene vertat tibi, εὖ σοι γένοιτο, *Athen.*

Veru, ὁ ὀβελὸς, οῦ, *Herodot.*

Vervactum, τὸ νέωμα, ατος, *Greg.*

Veruculum, ὁ ὀβελίσκος, ε, *Xen.*

Vervex, ὁ κριὸς τομίας, ſ. ἐκτετμημένος.

Verum, ἀλλὰ, *Dem.* Conf. *Sed.*

Verus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀληθὴς, *Dem.* ἀληθινὸς, ἡ, όν, *id.* ὁ μὴ ἡ ἀψευδὴς, ἐς, *id.* ὁ μὴ ἡ ἴτυμος, vera & æqua, τὰ ἀληθῆ μὲ δίκαια, *Dem.* & convenientia, μὲ κυθήκοντα, *idem,* verum dicere, ἀλήθειαν λέγειν, *Dem.* τἀληθῆ εἰπεῖν, *id.* χρῆσθαι ταῖς ἀληθείαις περί τινος, *id.* Conf. *Veritas.*

Veſania, ἡ ἀβελτερία, ας, *Dem.* ἡ παραφροσύνη.

Veſanus, a, um, ὁ μὴ ἡ ἀβέλτερος, ε, *Dem.* ὁ μὴ ἡ παράφρων.

Veſcor, ἐδίω, *Xenoph.* formicæ veſcuntur ſeminibus, σπέρματά ἐσι δεῖπνον μυρμήκων, *Ælian.* Conf. *Edo.*

Veſica, ἡ κύστις, εως, *Gal.* ἡ φύσα.

Veſicula, τὸ κυστίδιον, ε, ἡ κύστιγξ, γος, *Hippocr.*

Veſpa, ὁ σφὴξ, κὸς, *Ariſtot.* veſperum ſedes, ὁ σφηκὼν, ῶνος, *idem,* examen, ἡ σφηκία, ας, *Plut.*

Veſpera, ἡ ἑσπέρα, ας, *Dem.* ἡ ὀψία, ας, *N. T.* ubi veſpera advenit, ἑσπέρας καταλαβούσης, *Herodian.* advenerat, ἑσπέρα ἦν, *Dem.*

Veſperaſcit, ὀψίζει, ἑσπέρα γίνεται, *Xen.*

Veſpere, ſ. Veſperi, δειλῆς, LXX. πρὸς ἑσπέραν, *Plato,* ἑσπέρας ἔσης, *Dem.* ἑσπέρας γινομένης, *Xen.* ὀψὲ τῆς ἡμέρας, *id.*

Veſpertilio, ἡ νυκτερὶς, ίδος, *Ariſtot.*

Veſpertinus, a, um, ἑσπερινὸς, ἡ, ον, δειλινὸς, ἡ, όν, LXX.

Veſperugo, ὁ ἕσπερος, ε, *Ariſtot.*

Veſpillo, ὁ ταφιαστὴς, οῦ, LXX. ὁ νεκροφόρος.

Veſter, a, um, ὑμέτερος, έρα, ερον, civis, πολίτης, *Dem.* pater, πατὴρ ὑμῶν, *N. T.*

Veſtiarium, τὸ ἱματιοφυλάκιον, ε.

Veſtiarius, ὁ ἱματιοκάπηλος, *Lucian.*

Veſtibulum, τὸ πρόθυρον, ε, LXX. τὸ προπύλαιον, ε, *Plato,* τὸ πρόπυλον, ε, *Herodian.*

Veſtigator, ὁ ἰχνευτὴς, οῦ, *Poll.*

Veſtigatio, ἡ ἴχνευσις, εως, *Xenoph.* ἡ ἰχνεία, ας, *idem.*

Veſtigium, τὸ ἴχνος, εος, *Galen.* τὸ ἴχνιον, ε, *Xenoph.* pedis, το βῆμα, ατος, *N. T.* veſtigiis conſequor, ἰχνεύομαι, *Plut.* inſiſto, ἰχνεύω, *Xenoph.* alicujus, χαῖ πόδας ἕπομαι τινὶ, *Nax.* κατ' ἴχνος βαίνω τινὸς, *Chryſ.* e veſtigio, παραχρῆμα, *Dem.*

Veſtimentum, idem quod *Veſtis.*

Veſtio, ἀμφιάζω, *Macar.* ἱματίζω, *N. T.*

Veſtis, ſ. Veſtitus, ἡ ἐσθὴς, ῆτος, *Dem.* τὸ ἱμάτιον, ε, *idem,* τὸ θοιμάτιον, ε, *idem,* τὸ ἀμφίσμα, ατος, *Lucian.* τὸ ἔνδυμα, ατος, *Ælian.* fluxa, ἐσθὴς παρυφημένη, *Herodian.* ruſtica, φολὴ ἀγριᾶτις, *Philo,* lacera, ἱμάτιον ἐντετριμμένον, *Chryſ.* τριβώνιον φαῦλον, *Dion. Chryſ.* veſtem comparo ad diem feſtum, παρασκευάζω ἐσθῆτα εἰς ἑορτὴν, *Dem.* facere, ποιεῖν ἱμάτιον, *idem,* exuere, ἐκδύειν θοιμάτιον, *idem,* corrumpo, διαφθείρω ἱμάτιον, *idem,* dilacero, καταῤῥήγνυμι ἱμάτιον, *id.* veſte ejuſmodi uti, τῷ τοιῷδε ἐσθήματι χρῆσθαι, *Ælian.* veſtibus ſplendidis ſuperbire, ἐμπίπλασθαι ἐσθῆτι πολυτελεῖ, *idem.*

Veſtras, ὑμεδαπὸς, ῆ, *Suid.*

Veteramenta, τὰ καταβύματα, ων, *Lucian.*

Veteranus, a, um, παλαιὸς, ὰ, όν, *Dem.* miles, ὁ ἀπεστρατευμένος, ε, *Plut.*

Veteraſco, παλαιόομαι, *Gal.*

Veterator, ὁ πανοῦργος, ε, *Dem.*

Veteratorie, πανούργως, *Poll.*

Veteratorius, a, um, ὁ μὴ ἡ πανοῦργος, ε, *Ariſtot.*

Veternoſus, a, um, ληθαργικὸς, ὴ, όν.

Veternus, ἡ ληθαργία, ας, ἡ καταφορὰ ἰχυρὰ, *Dioſc.*

Veto, κωλύω, *Xen.* Conf. *Prohibeo.*

Vetula, ἡ φρισοῦτις, ίδος, *Lucian.* ἡ γυνὴ γραῦς, *Dem.* φρισοῦτίρα ἄνθρωπος, *id.* τὸ γραΐδιον, *id.*

Vetulus, a, um, παλαιὸς, ὰ, όν, *Plut.* Conf. *Antiquus.*

Vetulus, i, τὸ γηρύντειον, ε, *Lucian.* Conf. *Senex.*

Vetus, παλαιὸς, ὰ, όν, *Ariſtot.* Conf. *Antiquus.*

Vetuſtas, ἡ παλαιότης, ητος, *Eurip.* ἡ ἀρχαιότης, ητος, *Paus.*

Vetuſte, παλαιῶς.

Vetuſtus, a, um, ἀρχαῖος, αία, αῖον, *Xen.* Conf. *Antiquus.*

Vexatio, ἡ ἐπήρεια, *Dem.* ἡ κάκωσις.

Vexator, ὁ κακώτης, ου, *Philo.* ὁ λυμαντήρ.

Vexillarius ſ. Vexillifer, ὁ σημαιφόρος, ε, *Poll.*

Vexillum, τὸ σημεῖον, ε, *Thuc.* ἡ σημαία, ας, *Plut.*

Vexo, ἐπηρεάζω, *Plut.* σκύλλω, *N. T.* κακόω, ταλαιπωρέω.

Via, ἡ ὁδὸς, οῦ, *Dem.* urbis, ἡ ἀγυιὰ, ᾶς, *Max. Tyr.* publica, ὁδὸς δημοσία, regia, ἡ ἀμαξιτὸς, οῦ, *Xen.* anguſtior & altior, ὁδὸς στενοτέρα καὶ μετεωροτέρα, *Dem.* recta, ὀρθὴ, *id.* tuta, ἀσφαλὴς, *id.* viam ſtruo, ὁδὸν ὀπλοποιέω, *Dem.* monſtro alicui, δείκνυμί τινι, *id.* patefacere alicui, ἀνοίγειν ὁδὸν εἰνάι τινι, *idem,* ire eadem, βαδίζειν τὴν αὐτὴν, *idem,* ingredi aliquam, πορεύεσθαί τινα, *id.* declinare rectam, ἐξίστασθαι τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, *idem.*

Vialis, e, ὁδιαῖος, αία, αῖον.

Viaticor, ἐφοδιάζομαι, *Baſ.*

Viaticum, τὸ ἐφόδιον, ε, *Dem.* do, ἐφοδιάζω, *Herodot.*

Viator, ὁ ὁδοιπόρος, ε, *Lucian.* ὁ ὁδίτης.

Viatorius, a, um, ὁδοιπορικὸς, ὴ, όν, *Herodot.*

Vibex, ὁ αἱμάλωψ, ωπος, *Galen.*

Vibratio, ἡ ἀνάπαλσις, εως, *Ariſtot.*

Vibriſſæ, αἱ τρίχες ῥινὸς.

Vibro, ἀναπάλλω, *Ariſtot.* κραδαίνω.

Viburnum, ἡ βρυωνία μέλαινα.

Vicanus, ὁ κωμήτης, ε, *Dion. Hal.*

Vicarius, a, um, ὁ, ἡ, τὸ αὐτ' ἄλλῳ τεταγμένος.

Vicatim, κωμηδὸν, *Diod. Sic.* κατὰ κώμας, *Plut.*

Viceſimus, a, um, εἰκοστὸς, ὴ, όν, LXX.

Vicia, ἡ βικία, ας, *Geop.*

Digitized by Google

Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia ſ. Vicinitas, ἡ γειτονία, ας, *Ariſtot.* ἡ γειτνίασις, εως, *Plut.* in vicinia, ἐκ γειτόνων, *Lucian.*
Vicinus, a, um, ὁ ἢ ἡ γείτων, ονος, *Plut.* γειτνιακὸς, ἡ, ὸν, *Joſeph.* ὁ ἢ ἡ πρόσοικος, ος, *Plut.* ſum, γειτονίω, *Plato*, γειτνιάω, *Herodot.* ſum morti, Χείρων ἔδακέ με, *Lucian.*
Vicis, alicujus, ἀντί τινος, *Xen.* vicem alicujus doleo, ἄχθομαι ὑπέρ τινος, *Lucian.* alicujus rei præſto, παρέχω τάξιν τινὸς, *Dioſc.* vice verſa, ἐκ μεταστροπῆς, *Philo*, καὶ διαδοχῆ, *Plato.*
Viciſſim, ἀμοιβαίως, *Bud.* καὶ διαδοχῆ, *Plato*, ἐκ μεταστροπῆς, *Philo.*
Viciſſitudo, ἡ ἐξάμειψις, εως, *Plato*, ἡ καταλλαγὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ μεταστροπὴ, ῆς, *Philo.* ἡ ἀμοιβή.
Victima, τὸ σφάγιον, ου, *Dem.* τὸ θῦμα, ατος, *id.* τὸ ἱερεῖον, ου, *idem*, offero victimam, σφάζω θυσίαν, *Lucian.* me ipſum pro aliquo, δίδωμι σφάγιον ἐμαυτὸν ὑπέρ τινος, *Demoſth.* ſacrifico victimam, θύω ἱερεῖον, *id.* proſterno victimas, καταβάλλω ἱερεῖα, *id.*
Victimarius, ὁ σφαγεὺς, έως, *Xenoph.* ὁ θύτης, ου, *Herodian.*
Victito, σιτίομαι, aliqua re, τινὸς, *Ariſtot.*
Victor, ὁ νικῶν, ωντος, *Dem.* ὁ νενικηκὼς, ότος, *id.* ὁ κρατήσας, αντος, *id.*
Victoria, ἡ νίκη, ης, honeſta & conveniens, καλὴ καὶ πρόσφορος, *Demoſth.* injuſte parta, παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένη, *idem*, victoriam obtineo ſ. reporto, νικῶ λαμβάνω, *id.* νίκην αἴρομαι, *Dion. Hal.* victoria recte uti, καλῶς τρόπον διοικεῖν τὴν νίκην, *Dem.* victoriæ præmium, νικητήριον, ου, *Xenoph.* νικητήριον ἆθλον, *Plato.*
Victorioſus, a, um, ὁ ἢ καλλίνικος, ου, *Plut.*
Victrix, ἡ νικήτρια, ας, ἡ νικήσασα, ης.
Victus, us, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ σίτησις, εως, *idem*, ἀφ' ὧν ζῇ τις, *idem*, victum paro alicui, βίον εὑρίσκω τινὶ, *Demoſth.* colligo ex aliqua re, συλλέγω ἔκ τινος, *idem*, quæro, ἐργάζομαι τὰ ὀπτήδεια, *id.* paro ex aliqua re, πορίζομαι βίον ἔκ τινος, *id.* ſufficientem ſuppedito alicui, βίον ἱκανὸν παρέχω τινί, *id.* δίδωμι σίτησιν τινί, *idem*, dimetiri alicui, μετρεῖν ἢ σῖτον τινί, *id.* fraudare aliquem victu, ἀφαιρεῖσθαί τινα, ἀφ' ὧν ἔζη, *Dem.*
Viculus, τὸ κωμιδίον, ου, τὸ κώμιον, ου, *Plut.*
Vicus, ἡ κώμη, ης, *Thuc.* ἡ ῥύμη.
Videlicet, δηλαδὴ, *Dem.*
Video, aliquid præſens, ὁράω τι παρὸν, *Dem.* & circumſpicio, σκοπέω τι καὶ ὁράω, *id.* aliquem, βλέπω εἴς τινα, *Dem.* πρός τινα, *Iſocr.* imaginem alicujus, θεώμαι εἰκόνα τινὸς, *Ariſtot.* Conf. *Intueor*, *Specio.*
Videor, δοκέω, *Dem.* καταφαίνομαι, *Dion. Hal.* videtur mihi, φαινταί μοι, *idem*, δοκεῖ μοι, *Dem.*
Vidua, ἡ χήρα, ας, *Plut.* ſum, χηρεύω, *Dem.* ἡ ἰουίς.
Viduatio, ἡ χήρωσις, εως.
Viduitas, ἡ χηροσύνη, ης, ἡ χηρεία, ας, *Thuc.*
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, ὁ χῆρος, ου, *Epiphan.* ſum, χηρεύω, *Dem.* καταχηρεύω, *id.*
Vieo, λυγίζω, *Poll.*
Vietor, ὁ λυγιστὴς, οῦ.
Vietus, a, um, ὁ ἢ ἡ ὑφήρεμος, ου, *Chryſ.*
Vigeo, ακμάζω, opibus, πλούτῳ, *Herodian.* i. e. ſanus ſum, ὑγιαίνω, *Dem.*
Vigeſco, ἐπακμάζω.
Vigeſimus, idem quod *Vicesimus.*
Vigil, ὁ ἢ ἡ ὕπνος, ου, *Lucian.* ὁ ἢ ἡ ἄγρυπνος, ου, *id.*
Vigil, *Subſt.* ὁ φρουρὸς, οῦ, *Thuc.* ὁ ἐγρήγορος, ου, LXX.
Vigilanter, ἀγρύπνως, ἐγρηγορότως, *Baſ.* ἐπιμελῶς.
Vigilantia, ἡ ἀγρυπνία, ας, *Xen.*
Vigilia, ἡ ἐγρήγορσις, ἐως, *Ariſtot.*
Vigilo, ἐγρηγορέω, *Ariſtot.* ἀγρυπνέω, LXX.
Vigiati, οἱ, αἱ, τὰ εἴκοσι.
Vigor, ἡ ἀκμὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ ῥώμη, τὸ ἔνθος.
Vileſco, φαυλίζομαι, ἐυτελίζομαι.
Vilipendo, φαυλίζω, *Xenoph.* Conf. *Contemno.*
Vilis, e, φαῦλος, η, ον, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἐυτελὴς, ές, *id.* pretii, ὁ ἢ ἡ εὐωνος, ου, *id.*
Vilitas, ἡ φαυλότης, ητος, *Xen.* ἡ ἐυτέλεια, mercium, ἡ ἐυωνία, ας, *Poll.*
Villa, ἡ κώμη, ης, *Dem.* ἡ ἄυλη, ης. *Dion. Hal.* τὸ χωρίον, ου, *Dem.* ἡ ἔπαυλις, εως, *Plut.* τὸ ἔπαύλιον, ου, *id.*
Villaris, e, ἐπαυλικὸς, ἡ, όν.
Villica, ἡ ἀγροῦ ὁμοῦσα, ης.
Villicus, ὁ ἀγροῦ ὁμος, ου, ὁ αὐλήτης.
Villoſus, a, um, λάχνος, η, ον, *Suid.* ὁ ἢ ἡ τριχώδης.
Villum, τὸ οἰνάριον, ου, ὁ οἰνίσκος, ου, *Athen.*
Villus, ἡ λάχνη, ης, ὁ πόκος, ου, *Theophr.*
Vimen, ἡ λύγος, ου, *Euſt.* ἡ ἰσύη, ας, *id.*
Viminalis, e, ſ. Vimineus, a, um, ἰσύϊνος, ίνη, ινον, *Lucian.* λύγινος, ίνη, ινον, *id.*
Vinaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ οἰνάδης, εος, *Plut.*
Vinago, ἡ οἰνὰς, άδος, *Ariſtot.*
Vinalia, τὰ οἰνοίγια, ων.
Vinarius, a, um, οἰνηρὸς, ὰ, όν, vas, ἀγγεῖον, *Athen.* cella, ὁ οἰνὼν, ῶνος, *Xenoph.* taberna, οἰνοπώλειον, ου.
Vinarius, i, ὁ οἰνοπώλης, ου.
Vincibilis, e, νικητὸς, ἡ, όν.
Vincio, δέω, aliquem, τινὰ, *Dem.* δεσμέω τινὰ, *N. T.* catenis, ἁλύσεσι, *ibid.* πεδάλλω τινὰ, *Plut.*
Vinco, νικάω, copias univerſas, δυνάμει πᾶσαν, *Dem.* palam aliquem, ἐκ φανερᾶς κρατέω τινὸς, *idem*, virtute, non fortuna, νικάω δι' ἀρετὴν, ου διὰ τύχην, *idem*, facile aliquos terra marique, κρατέω τινῶν ῥᾳδίως καὶ γῆ καὶ θαλάσσῃ, *idem*, hoſtes, ὁπλιτικῷ καὶ ἐκθρῶν, *Iſocr.* prælio equeſtri, ἱππικρατίᾳ καὶ, *Dem.* aliquem prælio navali, καταναυμαχήσας τινὰ ποιέω τινὰ, *Iſocr.* & ſupero aliquos, κρατέω καὶ περιγίνομαι τινῶν, *Dem.* verbis, κρατέω καὶ ἥττημι λόγῳ, *idem.*
Vinctura ſ. Vinctus, us, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.*
Vinculum, ὁ δεσμὸς, οῦ, *Plut.* in vincula conjicio aliquem, δέω τινὰ, *Demoſth.* παραδίδωμί τινα εἰς δεσμωτήριον, ου, *id.* ἐμβάλλω τινὰ εἰς τὸ δεσμωτήριον, *id.* minari, φυλῆναι δεσμὸν, *Dem.* vinculorum reum eſſe, ἐνοχον δεσμῷ γίγνεσθαι, *idem*, damnari vinculis, φρουρᾶσθαί τινι δεσμῷ, *id.* Conf. *Carcer.*
Vindemia, ὁ τρυγητὸς, οῦ, *Plut.*
Vindemiator, ὁ τρυγητὴς, οῦ.
Vindemio, τρυγάω, fructus autumnales, τὰ ἀμπελίνεια ὀπώρας, *Plut.*
Vindex, ὁ ἐκδικος, ου, *Lucian.* ὁ τιμωρὸς, ου, *Philo.*
Vindicatio, ἡ ἐκδικία, ας, *Chryſ.* ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX. ἡ τιμωρία.
Vindiciæ, ἡ ἀντιποίησις, εως, *Dion. Hal.*
Vindico, τιμωρέω, *Dem.* aliquem, ἀμύνομαί τινα, *Plato*, φρός τινος, *Plut.* aliquem ab aliqua re, ἀπαλλάττω τινὰ τινος, *Iſocr.*
Vindicta, ἡ ἐκδίκησις, εως, LXX.
Vinea, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX. τὸ οἰνόπεδον, καὶ ἀμπελουργεῖον, ου, *Dion. Hal.*
Vineatis, e, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Vinetum, ὁ ἀμπελὼν, ῶνος, LXX.
Vinitor, ὁ ἀμπελουργὸς, οῦ, *Poll.*
Vinolentia, ἡ μέθη, ης. *Dem.* ἡ οἰνοφλυγία.
Vinolentus, a, um, ὁ ἢ ἡ πάροινος, ου, *Plut.* ὁ ἢ ἡ φιλοινος, ου, *id.*
Vinolus, a, um, ὁ ἢ ἡ οἰνώδης, εος, *Plut.*
Vinum, ὁ οἶνος, ου, *Dem.* copia vini, οἴνου πλῆθος, *idem.*
Viola, τὸ ἴον, ου, *Ariſtot.*
Vielabilis, e, βιαστὸς, ἡ, όν.
Violaceus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰώδης, ες, *Dioſc*
Violarium, ἡ ἰωνὰς, ας, *Theophr.*
Violatio, ὁ βιασμὸς, οῦ, *Dem.*
Violator, ὁ βιαστὴς, οῦ, *Nazar.*
Violens ſ. Violentus, a, um, βίαιος, αία, αιον, *Plut.* ὁ ἢ ἡ ἄδικος.
Violenter, βιαίως, & inſolenter debacchari in aliquem, ἢ ἀσελγῶς χρῆσθαί τινι, *Dem.*
Violentia, ἡ βία, & importunitas alicujus, ἢ φιλοπραγμοσύνη τινὸς, *Dem.*
Violentus, a, um, vide *Violens.*
Violo, βιάζομαι, & injuria adficio aliquem, ἢ ὑβρίζω τινὰ, *Dem.* aliquem, πλημμελέω εἴς τινα, *Iſocr.* pacta, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας, *Dem.* λύω τὰς ζωθήκας, *Iſocr.* pacem, ἐκλύω, *Dem.* fidem mutuo datam, παραβαίνω τὰς κοινὰς πίστεις, *id.*
Vipera, mas, ὁ ἔχις, εως, *Plato*, *femina*, ἡ ἔχιδνα, ης, *Galen.*
Vipereus, a, um, ſ. Viperinus, a, um, ἐχιδναῖος, εία, αῖον.
Viperula, το ἐχίδιον, ου, τὸ ἐχείδιον, ου, *Suid.*
Vir, ὁ ἀνὴρ, ἀνδρὸς, bonus, fortis, ἀγαθὸς, *Dem.* optimus, ἄριστος, *id.* bonus & honeſtus, καλὸς κἀγαθὸς, *idem*, probatus, τίμιος, *id.* præſtans, σπουδαῖος, prudens, νοῦν ἔχων, *id.* admirabilis, θαυμαστὸς, *id.* fio, γίγνομαι, *Dem.* σωτηρίας εἰς ἄνδρα, *Iſocr.* habeor, δοκιμάζομαι ἀνὴρ εἶ), *Dem.*
Virago, ἡ ἀνδρὶς, ίδος, *Symm.*
Vireo, θάλλω, *Xen.* χλοάζω.
Virga, ἡ ῥάβδος, ου, *Xen.*
Virgeus, a, um, ῥαβδίνος, ίνη, ινον.
Virginalis, e, παρθενικὸς, ἡ, όν, *Athen.*
Virgineus, a, um, παρθένιος, ία, ιον, *Euſip.* ornatus, ἡ κοσμησία, ας, *Cl. Al.*
Virginitas, ἡ παρθενία, ας, *Lucian.*
Virgo, ἡ παρθένος, ου, *Xen.* ἡ κόρη.
Virgula, ὁ ῥαβδίσκος, ου, τὸ ῥαβδίον, ου.
Virgultum, τὸ θραυσανον, ου, *Phaen.* τὸ φρύγανον.
Virguncula, τὸ παρθενισκάριον, ου.
Viridarium, ἡ ἀλσὼ, ὼς.
Viridis, e, χλωρὸς, ὰ, όν, *Plut.*
Viriditas, ἡ χλωρότης ητος, *Plut.*
Virido, χλωραίνω, *Soph.*
Viril a, τὰ ἀϊδοῖα, ων.
Virilis, e, ἀνδρικὸς, ἡ, όν, *Dem.* ὁ ἢ ἡ ἀνδρώδης, ες, *Iſocr.* ἀνδρῖος, ὰ, ον, *Xen.*
Virilitas, ἡ ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρείως, *Xen.*
Viritim, κατ' ἄνδρα, *Dem.*
Viroſus, a, um, idem quod *Venenoſus.*
Virtus, ἡ ἀρετὴ, ῆς, maximis laudibus digna, μεγίστων ἐπαίνων ἀξία, *Dem.* excellens, mirifica, θαυμαστὴ, *idem*, perfecta, παντελὴς, *idem*, integerrima & firmiſſima, γνησιωτάτη καὶ βεβαιοτάτη, *id.* & bonitas, καὶ καλοκἀγαθία, ας, *Dem.* virtutem amare nimis, ἀρετῶν ἀγαπᾶν λίαν, *Dem.* appetere, ὀρέγεσθαι καλοκἀγαθίας, *id.* majorum imitari, τῶν προγόνων μιμεῖσθαι, *idem*, exerceo, ἀσκέω, *Iſocr.* oſtendere alicui, ἐνδείκνυσθαί τινι, *Dem.* virtute præſtare omnibus, ἀρετῇ διαφέρειν ἁπάντων, *idem*, majorum gloriari, ζεμνοῦσθαι ἐπ' ἀρετῇ τῶν προγόνων, *Dem.*
Virulentus, a, um, ὁ ἢ ἡ ἰώδης, ες.
Virus, ὁ ἰὸς, οῦ, *Plut.*
Vis, ἡ δύναμις, εως, *Dem.* τὸ κράτος, εος, *id.* plur. *Virct.* ἡ ἰσχὺς, ύος, *id.* vim infero ſ. facio, βιάομαι, *Plato*, habeo maximam, δυνάμιν μεγίστην ἔχω, *Iſocr.* adipiſcor, κλέομαι, *id.* ἰσχύω, *Antiph.* vi occupo urbem, καὶ κράτος πόλιν αἱρέω, *Iſocr.*
Viſceratio, ἡ κρεωνομία, ας.
Viſcidus, a, um, ſ. viſcoſus, a, um, ὁ ἢ ἰξώδης, ες, ὁ ἢ ἡ γλοιώδης.
Viſcum, ὁ ἶξος, οῦ, *Plut.* ἡ ἰξία, ας, *Theophr.* viſco aves capto, ἰξεύω, captans vir, ὁ ἰξευτὴς, οῦ, fœmina, ἡ ἰξεύτρια, ας, *Plut.*
Viſcus, τὸ σπλάγχνον, ου, *N. T.* τὸ ὕπαιον.
Viſibilis, e, ὁρατὸς, ἡ, όν, *Dem.* θεατὸς, ἡ, όν, *idem.*
Viſio, ἡ ὅρασις, εως, *Plut.*
Viſito, ἐπισκέπτομαι, aliquem, τινὰ, *Herodian.*
Viſo, ἐπισκοπέω, aliquem, τινὰ, *Iſocr.*
Viſum, τὸ ὅραμα, τὸ φάσμα.

Digitized by Google

Visus, us, ἡ ὄψις, εως, *Dem.*
Vita, ὁ βίος, ου, *Dem.* ἡ ζωὴ, ῆς, *Ariſtot.* ἡ βιοτὴ, ῆς, *Xenoph.* univerſa, βίος πας, *Dem.* honoratior, ἐντιμότερος, *id.* illuſtriſſima, λαμπρότατος, *id.* moderata & temperans, σώφρων καὶ μέτριος, *id.* tranquilla & quieta, ἡσύχιος καὶ ἀπράγμων, *id.* calamitioſa, δυσχὴς, *id.* privata, ἰδιώτης, *id.* ante acta, βεβιωμένος, *id.* præſens, παρὼν, *id.* reliqua, λοιπὸς, *id.* vitam aliquam eligere, βίον τινὰ αἱρεῖσθαι, *Dem.* inſtituere aliquo modo, οἰκονομεῖν πῶς, *Iſocr.* vivere ſ. degere aliquam, βιῶν τινα, *Dem.* ζῆν τινα, *idem,* traducere in plurimis commodis, διάγειν μὴ πολείσαν ἀγαθῶν, *idem,* exigere non ignaviter, διατελεῖν ἐ ῥαθυμοῦντα, *idem,* conterere in aliqua re, διατρίβειν περός τινι, *idem,* conſervare, σώζειν, *idem,* commutare cum morte, μεταλλάττειν, *Iſocr.* finire, τελευτᾶν, *idem,* τῷ τελευτῷ τῆ βίε ποιεῖσθαι, *Dem.* ſub finem vitæ, πρὸς τῷ καταπεφωρᾶσθαι τῆ βίε, *Ælian.*
Vitalis, e, ὁ καὶ ἡ ζώσιμος, ου, *Al. Aphr.* ζωτικὸς, ἡ, ὸν, *Theophr.* βιωτὸς, ἡ, ὸν, *Plato.* ὁ καὶ ἡ βιώσιμος.
Vitatio, ἡ εὐλάβεια, ας, ἡ εκφυγὴ.
Vitellus, ἡ λέκιθος, ου, *Ariſtot.*
Viteus, a, um, ἀμπέλινος, ίνη, ινον, *Ariſtot.*
Viticula, τὸ ἀμπέλιον, ου, *Ariſtoph.*
Vitiligo, ὁ ἀλφὸς, οῦ, *Dioſc.*
Vitilitigator, ὁ συκοφάντης, ου, *Dem.*
Vitiligo, συκοφαντέω, *Dem.*
Vitio, καταιχμάω, φθείρω, feminam, γυναῖκα, *Lyſ.*
Vitioſe, κακῶς, *Dem.* πονηρῶς, *Iſocr.*
Vitioſitas, ἡ κακία, ας, *Dem.*
Vitioſus, a, um, φαῦλος, η, ον, *Dem.* κακὸς, ἡ, όν, *id.*
Vitis, ἡ ἄμπελος, ου, *Ariſtot.* ἡ ὄινη.
Vitiſator, ὁ ἀμπελοφύτωρ, ορος.
Vitium, ἡ κακία, ας, *Dem.* τὸ ἁμάρτημα, ατος, *Iſocr.* vitio verto, ψόγον ἡγέομαι, *idem.*
Vito, εὐλαβέομαι, ſodalitium, τῷ συνουσίαν, *Iſocr.* aliquid, διαφεύγω τι, *idem.* Conf. *Fugio.*
Vitreus, a, um, ὑάλεος, η, εον, *Lucian.* ὑάλινος, ίνη, ινον, *N. T.*
Vitricus, ὁ ὀπάτωρ, ορος, *Poll.*
Vitrum, ὸ, vel ἡ ὕαλος, ου, *Lucian.* ἡ ὕελος, ου, *Diod. Sic.*
Vitta, ἡ ταινία, ας, *Plato,* τὸ ἀνάθημιον, ου, LXX.
Vitula, ἡ μόσχος. ου, *N. T.* ἡ δάμαλις, εως, *Lucian.*
Vitulinus, a, um, ὁ καὶ ἡ μόσχειος, ου, *Xenoph.*
Vitulor, ἐυφραίνομαι.
Vitulus, ὁ μόσχος, ου, LXX. τὸ μοσχάριον, ου, *iid.*
Vituperabilis, e, ὁ καὶ ἡ ὀνείδιστος, ου, *Diod. Sic.* ὁ καὶ ἡ ἐπονειδιστος, ου, *Dem.* μωμητὸς, ἡ, όν.
Vituperatio, ἡ μέμψις, εως, *Dem.* ἡ ὀπτίμησις, εως, *idem.*
Vituperator, ὁ ὀπλήτης, ου, *Iſocr.* ὁ ψέκτης, ου, *Plato.*
Vituperium, ὁ ψόγος, ου, *Plut.*
Vitupero, ψέγω, aliquem, τινὰ, *Plato,* διαψέγω τινὰ, *Plut.* ὀπτιμάω τινὶ, *Dem.* μέμφομαι τινι, *id.*
Vivacitas, ἡ μακροβιότης, ητος, *Ariſtot.* ἡ εὐζωία.
Vivarium, τὸ ζωοτροφεῖον, ου.
Vivax, ὁ καὶ ἡ μακρόβιος, ου, *Lucian.* ὁ καὶ ἡ εὔζωος, ου, *Theophr.*
Viverra, ἡ ἴκτις, ίδος, *Ariſtot.*
Vividus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἔμβιος, ου, *Theophr.* ἀκμαῖος, α, ον.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ὁ καὶ ἡ ζωοφόρος.
Vivo, βιόω, longo tempore, πολυὺ χρόνον, *Demoſth.* beate, εὐδαιμόνως ἐ βίον διάγω, *Iſocr.* felicius, εὐτυχέστερον βίον βιόω, *idem,* ſecure, ζάω ἀσφαλῶς, *idem,* tranquille, ζάω ῥᾳθύμως, *id.* ſimpliciter & ut natura fert, ζάω ἁπλῶς καὶ ὡς πέφυκα, *Demoſth.* frugaliter, μετρίως, *id.* modeſte, κοσμίως, *id.* quovis modo, ὁπωσοῦν, *id.* militari modo, στρατιωτικῶς ἐ βίον, *id.* belluarum more, θηριωδῶς, *id.*
Vivus, a, um, ζῶν, ζῶσα, ζῶν, *Dem.* ὁ καὶ ἡ ἔμψυχος, & adhuc vigens, καὶ νῦν ὤν, *idem,* ζωὸς, ἡ, όν, *Xenoph.*
Vix, μόγις, *Iſocr.* ſervi ferrent, μόλις ἂν οἱ δοῦλοι καρτερήσειαν, *id.*
Ulceratio, ἡ ἕλκωσις, εως. *Hippocr.*
Ulcero, ἑλκόω, *Xen.* ἑλκοποιῶ.
Ulceroſus, ὁ καὶ ἡ ἑλκώδης, ους, ἑλκωμβόος, ένη, ένον, *N. T.*
Ulciſcor, ἐνδικέω, aliquem, τινὰ, *Plut.* aliquem ab aliquo, τινὰ ὑπό τινος, *N. T.* aliquem præclare, ἀμύσομαι τινα καλῶς, *Iſocr.*
Ulcus, τὸ ἕλκος, ους, *Plato.*
Ulcuſculum, τὸ ἑλκύδιον, ου, *Plut.*
Uliginoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἑλματώδης, ους.
Uligo, ἡ ἑλμασία, ας, *Heſych.*
Ullus, a, um, ὁ, ἡ τις, τό τι.
Ulmarium, ὁ πτελεών, ῶνος.
Ulmeus, a, um, ὁ καὶ ἡ πτελεώδης, ους, *Heſych.*
Ulmus, ἡ πτελέα, ας, *Dioſc.*
Ulna, ἡ ἀγκάλη, ης, *N. T.* ἡ ἀγκαλὶς, ίδος, LXX. ulnis amplector, ἀγκαλίζομαι, ulnis geſto, ἐν ἀγκάλαις φέρω φορέω τινὰ, *Xen.* qui adhuc geſtatur, ὁ καὶ ἡ ἔτι ἀγκάλης ὤν, *Dion. Hal.* i. e. menſura, ἡ ὠλένη, ης, *Poll.*
Ulterior, us, πέραιος, αία, αῖον, *Strabo.* ὁ, ἡ, τὸ πέραν, *Thuc.*
Ulterius, πρόσω, progredi, προελθεῖν, *Iſocr.*
Ultimo, ἐσχάτως, *Plut.*
Ultimus, a, um, ἔσχατος, η, ον, *Plato,* ὕστατος, άτη, ατον, *id.* τελευταῖος, αία, αῖον, *idem.*
Ultio, ἡ ἐκδίκησις, εως, *N. T.* ἡ ἀμυνὴ.
Ultor, ὁ ἐκδικητὴς, οῦ, *Greg.* ὁ τιμωρός.
Ultra, πέρα, nihil requirere, μηδὲν ἔτι πέρα ζητεῖν, *Plato,* modum, πέρα τῆ μέτρε, *Dem.* ultra Indos, πέραν Ἰνδῶν, *Ariſtot.* ſexaginta annos natus, ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, *Plut.* quam par eſt, μᾶλλον τῶ δέοντος, *Dem.* quam meremur, ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, *Iſocr.*
Ultro, ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *id.* ἑκουσὶ, *id.*
Ultroneus, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, όντος, *id.*
Ulva, φῦκος λιμναῖον.
Ulula, ὁ αἰγώλιος, ου, *Ariſtot.*
Ululatus, us, ἡ ὀλολυγὴ, ῆς. *Dion. Hal.*
Ululo, ὀλολύζω, LXX. ἀνολολύζω, *Philo.*
Umbella, τὸ σκιάδιον, ου, *Poll.* ἡ σκεπάδισκη, ης, *Athen.* τὸ ὑφεσρίδιον, ου, *Lucian.*
Umbilicalis, ſ. Umbilicaris, e, ὁ καὶ ἡ ὀμφαλώδης, ους, *Ariſtot.*
Umbilicatus, a, um, ὀμφαλωτὸς, ὴ, όν, *Athen.*
Umbilicus, ὁ ὀμφαλὸς, οῦ, *Plato.*
Umbo, τὸ ὀμφάλιον, ου, *Suid.*
Umbra, ἡ σκιὰ, ας, *Dem.*
Umbraculum, ἡ σκιὰς, άδος, *Plut.* τὸ σκέπασμα.
Umbraticus, a, um, Umbratilis, e, Umbroſus, a, um, ὁ καὶ ἡ σκιώδης, ους, *Plut.* σκιερὸς, ὰ, όν, *Xen.* σκιαρὸς, ὰ, όν, *Plato.* umbratilem vitam dego, σκιατροφέομαι, *Plato.*
Umbro, σκιάζω, aliquid, τι, *Lucian.*
Umbroſus, a, um, vide *Umbraticus.*
Una, ἅμα, cum aliquo, τινὶ, *Dem.* ὁμοῦ τινος, *Xen.*
Unanimis, ὁ καὶ ἡ ὁμόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ ὁμογνώμων, ονος, *Xen.*
Unanimitas, ἡ ὁμοθυμία, ας, ἡ ὁμόνοια, ας, *Dem.*
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν, *Xen.*
Uncia, τὸ δωδεκατημόριον, ου, *Plut.* ἡ ὐγκία, ας.
Uncialis, e, ὐγκιαῖος, αία, αῖον.
Unciatim, κατ' ὐγκίας.
Uncinulus, τὸ ἀγκιστρίδιον, ου,
Uncinus, ὁ ϲφιγκτὴρ, ῆρος, *Aquila.*
Unctio, ἡ χρίσις, εως, *Suid.* τὸ ἄλειμμα, ατος, *Diod. Sic.* ἡ ἄλειψις, εως, *Plut.*
Unctor, ὁ ἀλείπτης, ου, *Plut.*
Unctorius, a, um, ἀλειμματικὸς, ὴ, όν.
Unctura, idem quod *Unctio.*
Uncus, τὸ ὄγκινον, ου, τὸ ἄγκιστρον, ου.
Unda, τὸ κῦμα, ατος, *Lucian.*
Undabundus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, ους, *Ariſtot.* undabundum reddo, κυματόω, *Lucian.* mare, κυματίζω τῶ θαλάσσαν.
Unde, ὁθεν, inde ordiuntur, unde potiſſimum iſta conſici queant, ἐντεῦθεν ποιεῖν τῶν ἀρχὴν, ὁθεν ἂν μάλιστα ζυζῆσαι ταῦτα δυνηθεῖεν, *Dem.* in hoc ſunt intenti, unde vitam poſſunt ſuſtentare, τῦτο σκοπῦσιν, ὁπόθεν,——*id.* unde igitur iſtis commeatus ſuppeditabitur? πόθεν δὴ τύτοις ἡ τροφὴ γενήσεται; *Dem.* unde niſi? πόθεν ἀλλοθεν, ἢ; *id.* unde illa fiant, docebo, ἀφ' ὅτε ταῦτα γίνεται, ἐγὼ διδάξω, *id.*
Undecies, ἑνδεκάκις.
Undecim, οἱ, αἱ, τὰ ἕνδεκα, *Dem.*
Undecimviri, οἱ ἑνδεκα, *Dem.*
Undecimus, a, nm, ἑνδέκατος, άτη, ατον, *Plut.*
Undecumque, ſ. Undelibet, ὅθεν ἕν.
Undeviginti, ἑνὸς δέοντος εἴκοσι, ſ. εἴκοσι ἑνὸς δέοντος, undetriginta, ἑνὸς δέοντος τριάκοντα, unde quadraginta, ἑνὸς δέοντος τεσσαράκοντα, &c. *Viger.* Conf. *Duodeviginti.*
Undevigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος εἰκοστος, ὴ, όν, undetrigeſimus, a, um, ἑνὸς δέοντος τριακοστὸς, ὴ, ον, &c.
Undiquaque, ſ. Undique, πανταχόθεν, utilia colligere, τὰ χρήσιμα συλλέγειν, *Iſocr.* aliquem irretire, κύκλῳ πανταχῆ πάντοθεν χίζειν τινα, *Dem.*
Undo, κυμαίνω.
Undoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ κυματώδης, ους, *Ariſtot.*
Unedo, τὸ μιμαίκυλον, ου, *Theophr.*
Ungo, ἀλείφω, aliquid aliqua re, τί τινι, *Xen.* χρίω τί τινι, *id.*
Unguentarius, i, ὁ μυρεψὸς, οῦ, *Athen.* ὁ μυροπώλης.
Unguentarius, a, um, μυρεψικὸς, ὴ, όν, *Plut.* μυρηρὸς, ὰ, όν, vas, ἄγγος, *Poll.*
Unguentum, τὸ μύρον, ου, *Athen.* τὸ χρῖσμα, ατος, τὸ χρῖμα, ατος, *Clem. Alex.*
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον, ου.
Unguis, ὁ ὄνυξ, χος, *Gal.* ungues præcido, ὀνυχίζω, *id.* ad unguem teneo, ἀκριβῶς ἐξεπίσταμαι, *Ariſtoph.*
Ungula, ἡ ὁπλὴ, ῆς, *Xen.*
Unice, μοναχῶς, *Ariſtot.*
Unicornis, ὁ μονόκερως, ωτος, *Ariſtot.*
Unicus, a, um, μόνος, η, ον, *Xen.* μοναχὸς, ὴ, όν, *id.*
Unigena, ſ. Unigenitus, ὁ καὶ ἡ μονογενὴς, ές, *Plato.*
Unio, ὁ μαργαρίτης, ου, *Ælian.* τὸ μάργαρον, ου, *Pauſ.*
Unitas, ἡ μονὰς, άδος, *Plut.* ἡ ἑνότης, ητος, *Apoll. Tyan.*
Univerſalis, e, καθολικὸς, ὴ, όν.
Univerſe, ὅλως, *Dem.*
Univerſitas, τὸ πᾶν, παντὸς, ἡ ὁμὰς, άδος, *Theophr.* i. e. Academia, ἡ Ἀκαδημία, ας, *Plut.*
Univerſus, a, um, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *Dem.* ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, *id.* σύμπας, ασα, αν, in univerſum, σύμπαν, *Iſocr.*
Uniuſmodi, ὁ καὶ ἡ μονότροπος, ου, *Plut.*
Unoculus, a, um, ὁ καὶ ἡ μονόφθαλμος, ου, *Ammon.* ὁ καὶ ἡ ἑτερόφθαλμος, ου, *Plut.*
Unquam, ποτὲ, ſi unquam alias, nunc certe, εἴπερ ποτὲ, καὶ νῦν, *Dem.* alias unquam, ἄλλοτε ποτὲ, *id.* omnia, quæ unquam ſperavi, ἅπαντα, ὅσα ποτὲ ἤλπισα, *id.*
Unus, a, um, εἷς μία, ἕν, *Dem.* aut alter, εἷς ἢ δεύτερος, *Plut.* volo unum atque alterum, ἓν ἢ δύο βύλομαι, *Dem.* tria encomia, unum-alterum-tertium, τρία ἐγκώμια, ἓν μὲν-δεύτερον δὲ-τρίτον δὲ, *Iſocr.*

Digitized by Google

Unusquisque, Unusquisilibet, Unusquivis, πᾶς ἕκαστος, πᾶσα ἑκάστη, πᾶν ἕκαστον, *Aristot.* εἷς ἕκαστος, μία ἑκάστη, ἓν ἑκαστον, *Isocr.*
Vocabularium, τὸ λεξικιον, ου.
Vocabulum, ἡ λέξις, εως, *Lucian.*
Vocalis, e, φωνηεις, εσσα, εν, animal, ζῶον, *Xen.* litera, γράμμα, *Plato*, ὁ ἢ ἡ εὔφωνος, ος, *Dem.*
Vocalitas, ἡ εὐφωνία, ας, *Dem. Phal.*
Vocaliter, εὐφώνως, *Poll.*
Vocatio, *ad cœnam in jus*, ἡ κλῆσις, εως, *Xen. Aristoph.*
Vocativus, a, um, κλητικὸς, ἡ, ὸν, casus, πτῶσις, *Gramm.*
Vocator, ὁ κλήτωρ, ορος. *Lucian.*
Vociferatio, ἡ κραυγη, ης, *Xen.* ὁ κεκραγμὸς, οῦ, *Plut.* ἡ ὑσὶ.
Vociferor, κράζομαι, *Xenoph.* κραυγάζω, *N. T.* βοάω, *Dem.* & clamito, βοάω ἢ κράζω, *idem.*
Vocula, τὸ λεξίδιον, ου, i. e. *parva vox*, τὸ φωνίδιον, ου.
Vola, τὸ θέναρ, αρος, *Al. Aphr.* τὸ γύαλον, ου, *Eustath.*
Volatilis, e, πετεινὸς, ἡ, ὸν, *Aristot.* πλερώσεις, εσσα, εν.
Volatus, ἡ ποτὴ, ης, ἡ πτῆσις, εως.
Volens, ἄσμενος, ένη, ενον, *Isocr.* ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.*
Volenter, ἀσμένως, *Isocr.*
Volo, as, πετομαι, *Plut.* ἵπταμαι, trans ſ. per mare, πέτομαι χῆ θαλάσσης, *Ælian.*
Volo, vis, βέλομαι, aliquid vehementer, σφόδρα τι, *Dem.* quod quis vult, ea sibi fingit, ὁ βέλει, τοῦθ' ἕκαστος ἢ οἴεται, *idem*, non ignarus esse alicujus rei, θέλω μὴ ἄπειρος εἶναί τινος, *Isocr.* mori, quam videre aliquid, ἐθέλω ἀποθνήσκειν ἢ περ τὸ ἰδεῖν τι, *Dem.* bene alicui, εὐνοϊκῶς ἔχω πρός τινα, *Isocr.*
Volsellio, τὸ τριχολάβιον, ου, *Ait.*
Volubilis, e, ὁ ἢ ἡ εὔστροφος, ος, *Plut.*
Volubilitas, ἡ εὐστροφία, ας, *Plut.* ἡ εὐτροχία.
Volucer, ſ. Volucris, e, πετεινὸς, ἡ, όν, *Aristot.* i. e. celer, ὠκὺς, εῖα, ύ.
Volucris, i. e. *avis*, ὁ vel ἡ ὄρνις, θος, *Dem.*
Volumen, τὸ ἑιλημα, ατος, *Joſ.* i. e. liber, τὸ βιβλίον, ου, *Plut.*
Voluntarie, ἑκοντὶ, *Isocr.* ἐθελοντιὶ, *Herodot.* ἐθελοντηδὸν, *Thuc.* ἔθελοντὶ, *Plut.* ἑκουσίως, *Dem.* ἑκουσία, *idem.*
Voluntarius, a, um, ἑκούσιος, ία, ιον, *Dem.* ἑκὼν, ὀντος, *fem.* ἑκουσα, ης, id.
Voluntas, ἡ βέλησις, εως, *Dem.* τὸ βέλημα, ατος, *N. T.* τὸ θέλημα, ατος, *id.* ἡ θέλησις, εως, *id.* bona & vita moderata, χρηστὴ προαίρεσις ἢ βίος σώφρων, *Dem.* recta, τὸ εὖ βέλεσθαι, *id.* voluntatem suam prodere, ἐνδεικνυσθαι τὸ βέλεσθαί ποιεῖν τι, *Dem.* voluntatem ex re aliqua percipere, λαβεῖν τὸ βούλημα τινος παρά τι, *id.* concedere voluntati alicujus, συγχωρεῖν τῇ βουλήσει τινός, *id.* parere voluntati alicujus, πείθεσθαι τοῖς βουλήμασί τινος, *id.* adverſari voluntati alicujus, ἐναντιοῦσθαι τῷ βουλήματί τινος, *id.*
Volvo, κυλινδέω, κυλίω, aliquid, τὶ, *Xen.*
Volupe, ἡδὺ, eſt poſſidere divitias, ἡδὺ τὸ ἔχειν χρήματα, *Xen.*
Voluptarie, ἡδυκῶς.
Voluptarius, a, um, ἡδονικὸς, ἡ, όν, *Ceb. Thcb.*
Voluptas, ἡ ἡδονὴ, ης, & delectatio, ἢ χάρις, *Dem.* ἢ ῥᾳστώνη, *id.* eximia, ὑπερβάλλουσα, *Isocr.* brevis, ὀλιγόλεια, *Dem.* momentanea, ἡ παραυτικα, *id.* utilitati prorſus contraria, τῷ συμφέροντι πανταπασιν ἐναντία, *id.* voluptates aliquas appetere, προαιρεῖσθαί τινας ἡδονας, *Dem.* amare, ἀγαπᾶν, *id.* ſequi, ſectari, venari, διωκεῖν, *Isocr.* creare alicui, ποιεῖν τινὶ, *Dem.* comparare ſibi alicunde, πορίζειν ἄλοθεν ἑαυτῷ, *id.* adferre alicui, φέρειν τινὶ, *id.* capere, percipere, habere, ἔχειν, *id.* negligere, adſpernari, ἀμελεῖν τῆς ἡδονῆς, *Isocr.* frui voluptatibus, ἀπολαύεσθαι τῆς ἡδονῆς, *Dem.* ſervire voluptati, δουλεύειν ἡδονῇ, *id.*

Voluptuoſitas, ἡ φιλησδονία, ας, *Plut.*
Voluptuoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ φιλήδονος, ος, *Plut.*
Voluta, ἡ ἕλιξ, ικος, *Plut.*
Volutabrum, ἡ κυλίσμα, ατος, *N. T.* τὸ κύλισμα, ατος, *N. T.*
Volutatio, ἡ κυλίνδησις, εως, *Plut.* ἡ κύλισις, εως, *id.* in cœno, ἡ κυδεισησις, ἐν πηλῷ, *Lucian.*
Voluto, κυλίω, κυλινδέω, *Xen.*
Vomer, ἡ ὕννις, εως, *Plut.*
Vomica, τὸ ἀπόσημα, ατος, *Galen.*
Vomitio, idem quod *Vomitus.*
Vomitorius, a, um, ἐμετικὸς, ἡ, όν, *Dioſc.*
Vomiturio, ἐμετιάω, *Ariſtot.*
Vomitus, us, ἡ ἐμεσία, ας, *Hippocr.* ὁ ἔμετος, ου.
Vomo, ἐμέω, *Lucian.* ἀπεμέω, *id.*
Voracitas, ἡ ἀδηφαγία, ας, *Ælian.*
Vorago, τὸ βάραθρον, ου, *Xen.* τὸ χάσμα.
Voratio, ἡ βρύχθισις, εως.
Vorax, ὁ ἀδηφάγος, ου, *Plut.* ὁ πολυφάγος, ου, *id.*
Voro, βορχβίζω, *Ariſtot.* ἀδηφαγέω, *Isocr.*
Vortex, ἡ συρφετὸς, ης, *Heſych.* ἡ δίνη, ης, *Philo.*
Vorticoſus, a, um, ὁ ἢ ἡ διώδης, ες, ὁ συρφετὼδης πολλὰς ἔχων.
Votivus, a, um, εὐκλικὸς, ἡ, όν.
Votum, ἡ εὐχὴ, ῆς, *Dem.* facio, ſ. nuncupo Deo pro aliqua re, εὔχομαι εὐχὴν θεῷ δή τινι, *id.* perſolvo, ſ. impleo, εὐχὴν ἀποδίδωμι, *id.* ἀποτέλεια, *Xen.* voti compotem fieri, δῆτα τὸ πέρας αφικέσθαι τῆς εὐχῆς, *Luciar*, non fieri compotem voti, ἀποτυγχανειν τῆς ἐλπίδος, voto excedere, ἄλλο θέλειν, ἄλλαν τυχεῖν, *Æl.*
Voveo, εὔχομαι, Deo, τῷ Θεῷ, *Thuc.* πρὸς Θεὸν εὐχὰς ποιέομαι, *Plutarch.* Conſer *Votum.*
Vox, ἡ φωνὴ, ῆς, magna, μεγάλη, *Demoſth.* clara, λαμπρὰ, *idem*, ſatis magna, ἱκανὴ, *id.* vocem edo, ἀφίημι φωνὴν, *Dem.* ῥήγνυμι φωνὴν, *idem*, per nares, φθέγγομαι διὰ ῥινῶν, *Lucian.* acuere, ἀπείρειν, *idem*, voce clariſſima pronunciare, εἰπεῖν σαφέστατα τῇ φωνῇ, *id.* φθέγγεσθαι μέγιστον, *id.* orationi deeſt vox oratoris, ἀποδεῖται ὁ λόγος φωνῆς τοῦ λέγοντος, *id.*
Upupa, ὁ ἔποψ, οπος, *Ariſtot.*
Urbane, ἀστείως, *Plut.*
Urbanitas, ἡ ἀστειότης, ητος, ἡ εὐτραπελία, ſermonis urbanitate utor, ἀστείζομαι, *Plut.*
Urbanus, a, um, ἀστεῖος, εία, εῖον, *Isocr.*
Urbicus, a, um, ἀστικὸς, ἡ, όν, *Lucian.*
Urbs, ἡ πόλις, εως, maxima, μεγίστη, *Dem.* populoſa, πολυάνθρωπος, *id.* μυριάνδρος, *Isocr.* antiqua, ἀρχαία, *Demoſth.* invicta, ἀήττητος, *id.* inſuperabilis, ἀνυπόστατος, *id.* parva, μικρὰ, *id.* infirma, ἀδύνατος, *id.* deſolata, ἔρημος, *idem*, maritima, ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ, *Isocr.* urbem condere, πόλιν κτίζειν, *idem*, οἰκίζειν, *Dem.* inſtaurare, κατοικίζειν, *id.* munire, τειχίζειν, *id.* muro circumdare, τείχει περιβάλλειν, *idem*, ornare ædificiis, κοσμεῖν οἰκοδομήμασι, *idem*, habitare, incolere, οἰκεῖν, *idem*, adfligere, ἐνοχλεῖν, *id.* obſidere, πολιορκεῖν, *id.* ſubigere, ὑφίεσθαι, *id.* ſubjicere ſibi, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖν, *id.* capere, λαμβάνειν, *id.* ἁλίσκειν, *id.* αἱρεῖσθαι, *id.* evertere, ἀναιρεῖν, *id.* in ſervitutem redigere, ἀνδραποδίζεσθαι, *Dem.* vaſtare, ἀφανίζειν ποιεῖν, *id.* diruere, κατασκάπτειν, *Isocr.* perdere, διαφθείρειν, *id.* tueri, φυλάττειν, *id.* ſervare, ζώζειν, *Dem.* deſerere, ἐκλείπειν, *id.* tradere alicui, παραδιδόναι τινὶ, *id.* ἐγχειρίζειν τινὶ, *Dem.* prodere, προδοῦναι, *id.* recipere, recuperare, κομίζεσθαι, *id.*
Urceolus, τὸ κράμιον, ου.
Urceus, ὁ κέραμος, ου. *Athen.*
Uredo, ὁ καυθμὸς, οῦ, *Theophr.*
Ureter, ὁ οὐρητὴρ, ῆρος, *Galen.*
Urgeo, θλίβομαι, *N. T.* ἐπέχω.
Urina, τὸ οὖρον, ου, *Ariſtot.* τὸ οὔρημα, ατος, *Hippocr.*
Urinarius, a, um, οὐρητὸς, ὰ, όν.
Urinator, ὁ κολυμβητὴς, οῦ, *Thuc.* ὁ κυδεισήρ.
Urinor, κολυμβάω, κυδεισάω.

Urna, ἡ ὑδρία, ας, *N. T.* ὁ vel ἡ χάμος, ου, *Ariſtoph.* τὸ χάμιον, ου, *Plut.* ἡ κάλπη.
Urnalis, e, χάμιος, ία, ιον.
Urnula, τὸ χαμάριον, ου, *Poll.* ὁ χαμίσκος, ου, *idem.*
Uro, καίω, omnia, φάντα, *Plut.* Conſer *Cremo.*
Urſa, ἡ ἄρκος, ου, *Ariſtot.*
Urſinus, a, um, ἀρκτικὸς, ἡ, όν.
Urſus, ὁ ἄρκτος, ου, *Ariſtot.*
Urtica, ἡ κνίδη, ης, *Syneſ.* ἡ κνίδα, ης, LXX.
Urus, ὁ ὦρος, ου, *Poll.*
Uſio, idem quod *Uſus.*
Uſitate, κατὰ τὸ εἰωθός.
Uſitatus, a, um, ὁ ἢ ἡ συνήθης, ες, inſtitutum, πολιτεία, *Dem.*
Uſpiam, ποιαχῆ.
Uſquam, πῆ.
Uſque, μέχρι, in hunc diem, τῆς σήμερον ἡμέρας, *Dem.* uſque ad talos, ἄχρι τῶν σφυρῶν, *id.* uſque ad ſatietatem, ἄχρι κόρου, *id.* uſque nunc, μέχρι τοῦ νῦν, uſque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου, *Xen.* uſque adeo, ὥστε τελίως, *Dem.* uſque eo, εἰς τοσοῦτον, uſquequaque, πάντῃ, quo, ἕως, ὅ.
Uſtio, ἡ καῦσις, εως, *Dioſc.*
Uſtrinum, τὸ καυτηρεῖον, ου.
Uſtulo, καυτηριάζω, *Strabo.*
Uſualis, e, χρηστὸς, ἡ, όν, *Plut.*
Uſura, ὁ τόκος, ου, *Dem.* uſuram debeo alicui, τόκον ὀφείλω τινὶ. *id.* exigo ab aliquo, πράττω παρά τινος, *id.* dare, διδόναι, *id.* reddo, ἀποδίδωμι, *id.* ſolvo, τίθημι, *id.* pendo, τίλω, *id.* accipere, λαμβάνειν, *id.* κομίζεσθαι, *id.*
Uſurpatio, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.*
Uſurpo, χράομαι. Conf. *Utor.*
Uſus, ἡ χρῆσις, εως, *Dem.* ἡ ὄπλαυσις, εως, *id.* uſum habeo maximum rerum, ἐμπειροτάτος εἰμι. *Isocr.* uſu edoctus ſcio, πεπειραμένος οἶδα, *Dem.* uſum belli colligere, τὴν ἐμπειρίαν τοῦ πολέμου κτᾶσθαι, *idem*, habere, τρίβων ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἔχειν, *Polyb.* uſu venire alicui, συμβαίνειν τινὶ, *Isocr.*
Uſus fructus, ἡ ὀπωκαρπία, ας, *Dem.*
Ut, *Conjunct.* ἵνα, deſinam dicere, παύσωμαι λέγων, *Dem.* breviter dicam, ὡς σωτόμως εἰπεῖν, *Isocr.* non ita demens ſum, ut velim, οὐχ οὕτως ἄφρων, εἰμὶ ὥστε βέλεσθαι, *Dem.* eleborandum eſt, ut deſiſtat, φαρμάκου πρόσκῃ, ὅπως παύσῃ, *id.*
Ut, *Adverb.* ὡς, *Demoſth.* Conf. *Quemadmodum.*
Utcumque, ὅπως, ὅν, *Dem.*
Utenſile, τὸ χρειῶδες, ους, τὸ σκεῦος.
Uter, a, um, πότερος, έρα, ον, pater, an hic, ὁ πατὴρ, ἢ οὗτος, *Xen.* uter ? πότερος ἄρα ; *Dem.* tandem, πότερός ποτὲ, *Xen.* utra in parte, ποτέρωθι, *Plato*, utro modo, ποτέρως, *Ariſtot.* utram in partem, ποτέρασε, *Xen.* ὁπότερασε, *Thuc.* utrum, an, ὁπότερον, *Isocr.*
Uter, ris, ὁ ἀσκὸς, οῦ, *Plut.*
Utercumque, ὁπότερος, α, ον, *Xen.* ἑκάτερος, έρα, ον, *Lucian.*
Uterinus, a, um, ὁ ἢ ὁμομήτριος, ου, *Dem.* ſ. ὁμομήτριος, ία, ιον, id.
Uterlibet, ὁπότερος ὄν, *Thuc.*
Uternam, ὁπότερος ἄν, *Xen.*
Uterque, ἑκάτερος, έρα, ερον, *Plut.* ἀμφότερος, έρα, έρον, *Isocr.* utroque modo, ἀμφοτέρως, *Ariſtot.*
Utervis, ὁπότερος οὖν, *Thuc.*
Uterus, ἡ μήτρα, ας, *Lucian.* ἡ δελφύς.
Uti, idem quod *Ut* Adverb.
Utilis, e, ὁ ἢ ἡ χρήσιμος, ον, multum alicui, πολλά τινι, *Dem.* & multitudini conducens, *Cumferon* ἢ ὠφέλιμος τοῖς πολλοῖς, *idem*, conſulere, τὸ *Cumferon* παραινεῖν, *id.* ad nihil μηδὲν χρήσιμος, *id.* ſum alicui, χρήσιμός εἰμί τινι, *Dem.* ad nihil, χρήσιμος τυγχάνω ὢν πρὸς μηδὲν, *Isocr.* præbeo me utilem alicui, παρέχω ἐμαυτὸν χρήσιμον τινι, *idem*, utilis fio, γίγνομαι χρήσιμος. *Dem.* ὠφέλιμος, *Isocr.*

Utilitas,

Digitized by Google

Utilitās, ἡ ὠφέλεια, ας, *Dem.* τὸ ὄφελημα, ατος, *id.* τὸ Σύμφορον, υ, *id.* τὸ συμφέρον, οντος, *id.* τὸ χρήσιμον, υ, *id.* utilitatem appeto, ὀρθυμέω τῷ Συμφέροντος, *Isocr.* ſpectare reip. σκοπεῖν πρὸς τὸ συμφορον τῇ πόλει, *Dem.* alicujus quærere, ζητεῖν τὸ συμφέρον τινὸς, *idem*, aucupari, αἰρεῖσθαι, *id.* prætere alicui, παρέχειν τινὶ, *id.* magnam habere, ὠφέλειαν μεγάλην ἔχειν, *Dem.* de utilitate alicujus ſolicitum eſſe, φροντίζειν συμφερόντων τινὶ, *id.* metiri aliquid utilitate, ἐξετάζειν τι πρὸς τὰ συμφέροντα, *Dem.* rationem habere utilitatis, χρῆσθαι τῷ συμφέροντι, *id.* ádficerealiquem utilitate, πράττειν τι συμφέρον τινὶ, *id.* ποιεῖν τι τῶν συμφερόντων τινὶ, *id.* Conf. *Commodum, Emolumentum.*

Utiliter, συμφερόντως, conſulere alicui, συμβουλεύεσθαι τινὶ, *Isocr.* συμφόρως, *Isocr.* λυσιτελέντως, *Dem.* χρησίμως, *Thuc.*

Utinam, εἴθε, natus eſſem tunc, σωιζομένῳ μὴν, *Xen.* ſcriberet, γράψειε, *Plato*, abſcindantur, ὄφελον καὶ ἀποκόπτοιτο *N. T.* Brutus viveret, ἄφελε ζῆν Βροῦτος, i. e. *debebat vivere. Plut.*

Utique, δῆτα, fluxerunt ſermones, ἐρρύησαν λόγοι, *Dem.*

Utor, χράομαι, aliquo familiariter, τινὶ, *Isocr.* humaniſſime, φιλανθρώπως, *Dinoſth.* familiariſſime, οἰκειότατα, *Isocr.* aliquo amico, τινὶ φίλῳ, *Liban.* bene rectèque re aliqua, καλῶς καὶ νομίμως πράγματι τινι, *Dem.*

Utpote, οἷονεὶ, οἷα δὴ, *Herodot.*

Utricularis, e, ὁ καὶ ἡ ἀσκώδης, ους.

Utricularius, ὁ ἀσκαδὸς, οῦ.

Utriculus, τὸ ἀσκίδιον, υ, *Plut*

Utrimque, ἀμφοτεράθεν, ἑκατέραθεν, *Isocr.*

Utrobique, ἀμφοτεραθι, ἑκατέραθι.

Utrum, vide *Uter.*

Utut, idem quod *Etſi.*

Uva, ἡ σταφυλὴ, ῆς, *Plato*, paſſa, ἡ σταφὶς, ίδος, *Dioſc.*

Uveus, ὁ καὶ ἡ σταφυλινος.

Uvidus, ά, um, διερὸς, ὰ, όν, terra, γῆ, *Theophr.*

Vulgaris, e, ὁ καὶ ἡ δημώδης, εος, *Herodian.* ὁ τυχὼν ἀντὶ τοῦ τυχὼν τὸ τυχὸν, *Plut.* εἷς τῶν τυχόντων, *Isocr.* ὁ καὶ ἡ παιδημος, υ, *Plut.*

Vulgariter, πανδήμου, *Isocr.* κοινῇ, *Ariſtot.* τυχόντως.

Vulgator, ὁ φημιστὴς, υ.

Vulgo, *Adverb.* παιδημεὶ, κοινοδημεὶ, κοινῇ, *Ariſtot.*

Vulgo, as, φημίζω, *Euripid.* διαθρυλλῶμαι, aliquid quod tacendum erat, δημοσιεύω ἀπόρρητον, *Plut.*

Vulgus, τὸ πλῆθος, ους, *Dem.* οἱ πολλοὶ, ῶν, *idem.*

Vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ὴ, ὸν, *Dioſc.*

Vulneratio, ἡ τρῶσις, εως.

Vulnero, τιτρώσκω, aliquem per thoracem, τινὰ διὰ θώρακος, *Plut.* aliquem, τραυματίζω τινὰ, *Dem.* Conf. *Vulnus.*

Vulnus, τὸ τραῦμα, ατος, *Dem.* ἡ πληγὴ, ῆς, *Xen.* progredi ad vulnera, ἐλθεῖν εἰς τραύματα, *idem*, mori ex vulnere, ἀποθανεῖν ἐκ τοῦ τραύματος, *idem*, infligo alicui vulnus, προσεντείνω τινὶ πληγὴν, *Dem.* accipio ab aliquo, λαμβάνω παρά τινος, *id.* λαμβάνω τραῦμα ὑπό τινος, *idem*, obligare, τραῦμα ἐπιδῆσαι, *Gal.* periculoſum vulnus gladio in caput infligere, καταφέρειν τῷ ξίφει ἐς τὴν κεφαλὴν ἐπικινδυνον πληγὴν, *Diod. Sic.*

Vulnuſculum, τὸ τραυμάτιον, υ.

Vulpecula, τὸ ἀλωπέκιον, υ, τὸ ἀλωπεκίδιον, υ.

Vulpes, ἡ ἀλώπηξ, εκος, *Ariſtot.* ἡ κερδώ.

Vulpinaris, e, ſ. Vulpinus, a, um, ὁ καὶ ἡ ἀλωπεκώδης, ους.

Vulpinor, ἀλωπεκίζω, *Ariſtoph.*

Vulſio, ſ. Vulſura, ἡ τίλσις, εως, ὁ τιλμὸς, οῦ, *Euſtath.*

Vulticulus, τὸ πρωσωπίδιον, υ.

Vultuoſus, a, um, ὁ καὶ ἡ προσωπώδης, ους, i. e. *auſterus*, σκυθρωπὸς, ὴ, όν, *Dem.*

Vultur, ὁ γὺψ, γυπὸς, *Plut.*

Vulturinus, a, um γύπινος, ίνη, ινον.

Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος, υ, *Ariſtot.*

Vultus, τὸ πρόσωπον υ, *Dem.* vultum alicujus intueri, βλέπειν εἰς πρόσωπον τινος, *idem*, quo vultu cum adipiciesi? ποίοις προσώποις πρὸς αὐτὸν ἀναβλέψῃ; *Dem* conjecere, aliquid ex vultu, φυσιογνωμονεῖν, *idem* mores declarare per vultum, τὰ ἤθη ἐμφαίνειν διὰ τοῦ ὄψεως Σημείων, *idem.*

Vulva, ἡ ὑστέρα, ας, *Dioſc.* ἡ μήτρα.

Uxor, ἡ γυνὴ, αικος, *Dem.* ἡ παράκοιτις, ίδος, *Lucian.* ἡ ζυνοικήσασα, ης, ἡ ἄλοχος, υ, *Plato*, uxorem duco, γαμέω γυναῖκα, *Æſchin.* ἀπάγομαι τὴν σωτικὸν, *Herodot.* ἄγομαι γυναῖκα, *Isocr.* γαμέω τινὰ γαμῷ, *Dem.* λαμβάνω γυναῖκα, *Isocr.* puellam duco, ἄγω νέαν, *Plut.* uxorem alteram, λαμβανω γυναῖκα ἑτέραν, *Dem.* repudio, ἀποπέμπω γυναῖκα, *id.*

Uxoratus, a, um, γεγαμηκὼς, νῖα, ὸς, *Baſ.*

Uxorcula, τὸ γυναικάριον, υ.

Uxorius, a, um, γυναικεῖος, εία, εῖον, i. e. *uxori nimium deditus*, ὁ γυναικίας, υ, *Lucian.* σις, γυναικοκρατέομαι.

X.

Xeniolum, τὸ ξενίδιον, υ.

Xenium, τὸ ξένιον, υ, *Xen.*

Xenodochium, τὸ ξενοδοχεῖον, υ, *Suid.*

Xiphias, ὁ ξιφίας, υ, *Athen.*

Xylobalſamum, τὸ ξυλοβάλσαμον, υ, *Dioſc.*

Xyſticus, a, um, ξυστικὸς, ὴ, όν.

Xyſtus, ὁ ξυστὸς, ὑ, *Xen.*

Z.

ZE'A, ἡ ζέα, ſ. ξεία, ας, *Dioſc.*

Zelotes, ὁ ζηλωτὴς, οῦ, *N. T.*

Zelotypa, ἡ ζηλότυπος, υ, γυνὴ ἀντίζηλος γυναικὶ, *Sir.*

Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, *Plut.*

Zelotypus, ὁ ζηλότυπος, υ, *Lucian.* ſum, ζηλοτυπέω, *Athen.*

Zelus, ὁ ζῆλος, υ, *N. T.*

Zephyrius, a, um, ζεφύριος, ία, ιον, *Ariſtot.* ζέφυικος, ὴ, όν, *Theophr.*

Zephyrus, ὁ ζέφυρος, υ, *Ariſtot.*

Zeugma, τὸ ζεῦγμα, ατος, *Gramm.*

Zingiber, ἡ ζιγγίβερις, εως, *Gal.*

Zizanium, τὸ ζιζάνιον, υ, LXX.

Zodiacus, ὁ ζωδιακὸς, οῦ, *Poll.*

Zographia, ἡ ζωγραφία, ας, *Philoſtr.*

Zographus, ὁ ζωγράφος, υ, *Lucian.*

Zona, ἡ ζώνη, ης, *Plut.*

Zonarius, ὁ ζωνιοπλόκος, υ.

Zonula, τὸ ζώνιον, *Poll.*

Zoophthalmus, ὁ ζωόφθαλμος, υ, *Dioſc.*

Zoophyta, τὰ ζωόφυτα, ων.

Zythopœia, ἡ ζυθοποιΐα, ας.

Zythopœus, ὁ ζυθοποιὸς, οῦ.

Zythus, ſ. Zythum, ὁ ζύθος υ, *Dioſc.* τὸ ζύθος, ους, *Theophr.* οἶνος κριθινος, *Athen.*

ΤΕΛΟΣ.

Digitized by Google